

Thốn mang

Contents

Thốn mang	9
1. Quyển 1: Tuyết Dạ – Chương 1: Tinh La	9
2. Chương 2: Phi Dao Biển Hướng	12
3. Chương 3 Tử Vong Thối Pháp	14
4. Chương 4 : Cơ Nhân Được Thủy	17
5. Chương 5 : Khương Tuyết	20
6. Chương 6 : Tuyết Dạ	23
7. Chương 7 : Tẩy Tuỷ Đan	26
8. Chương 8 : Thoát Thai Hoán Cốt	30
9. Chương 9 : Đột Phi Mạnh Tiến	35
10. Chương 10 : Khảo Hạch	39
11. Chương 11 : Toản Giới	43
12. Chương 12 : Lệ Khí	48
13. Chương 13 : Đại Nghĩa	53
14. Chương 14 : Bá Vương Hạng Vũ	61
15. Chương 15 : Thuế Biên	65
16. Chương 16 : B1 Cơ Nhân Được Thủy	69
17. Chương 17 : Tiên Thiên	73
18. Chương 18 : Âm Đẩu	77
19. Chương 19 : Siêu Cấp Cao Thủ	81
20. Chương 20 : Hải Khoát Bằng Ngư Được	86
21. Quyển 2 : Tử Đan – Chương 1 : Địa Hạ Quyền Đàn	90
22. Chương 2 : Vũ Si Điền Cương	95
23. Chương 3 : Sát Thủ Giới	99
24. Chương 4 : Sát Thủ “tử Đan”	103
25. Chương 5 : Thập Ưc Mỹ Kim	107
26. Chương 6 : Chiến	110
27. Chương 7 : Địa Hạ Thế Giới	115
28. Chương 8 : Kinh Hi	119
29. Chương 9 : Ma Thần Lục Tuyết	124
30. Chương 10 : Đoạn Xuyên Phân Hải	128
31. Chương 11 : Tuyết Lang Nhân	132
32. Chương 12 : Hỗn Độn Đại La Thiên Đạo	137
33. Chương 13 : Thái Bạch Tửu Lâu	141
34. Chương 14 : Thương Thủ Tổ Chức	146
35. Chương 15 : sư Bá	152
36. Chương 16 : Thất Diệu Tinh Cực	156
37. Chương 17 : Thu Đồ	160
38. Chương 18 : Hồng Y Đại Chủ Giáo	164
39. Chương 19 : Thiên Phú	168
40. Chương 20 : Bá Vương Thu Đồ	173
41. Chương 21 : Lý Thạc	177

42. Chương 22 : Văn Tử	181
43. Chương 23 : Thanh Bang Thái Thượng Trưởng Lão	186
44. Chương 24 : Liễu Âm Hoa Minh	189
45. Chương 25 : Nhiệm Vụ Đáo Thủ	194
46. Chương 26 : Lang Vương	197
47. Chương 27 : Đao Khí	200
48. Chương 28 : Miểu Sát	204
49. Quyển 3 : Kim Đan – Chương 1 : Thanh Bang Khách Khanh Trưởng Lão.	209
50. Chương 2 : Xà Hạt	213
51. Chương 3 : Huyết Độn.	217
52. Chương 4 : Huyết Tộc Tinh Huyết.	221
53. Chương 5 : Lâm Gia Chi Biến.	226
54. Chương 6 : Thối Luyện.	230
55. Chương 7 : Trùng Kích Kim Đan	234
56. Chương 8 : Thập Tam Thị Tộc Đích Quyền Uy	239
57. Chương 9 : Ma Vương Chi Chiến	243
58. Chương 10 : Huỳnh Đệ	246
59. Chương 11 : Hợp Mưu	251
60. Chương 12 : Ngư Ông Đắc Lợi	255
61. Chương 13 : Sơ Vi Nhân Sư	258
62. Chương 14 : Huyết Tộc Thiêu Chiến Giả.	262
63. Chương 15 : Cát Hân.	266
64. Chương 16 : Chung Cực Huyền Thường.	270
65. Chương 17 : Hí Sái Anthony	274
66. Chương 18: Phong Cuồng	278
67. Chương 19: Tổng Công	283
68. Chương 20: Vi Liễu Gia Tộc	288
69. Chương 21: Tử Đích An Tâm	293
70. Chương 22: Bĩ Tái	298
71. Chương 23: Thành Vi Huyết Tộc	302
72. Chương 24: Kim Đan Cảnh Giới.	308
73. Chương 25: New York Nguy Cơ	312
74. Chương 26: Ma Đạo Thiên Thành	317
75. Chương 27: Bạo Tạc Đích Dư Ba	321
76. Chương 28: Linh Tinh	326
77. Chương 29: Hành Động Khai Thủy	330
78. Chương 30: Tồi Khô Lạp Hủ	336
79. Chương 31: Phế Vật Lợi Dụng	340
80. Chương 32: Chủ Nhân Tập Đoàn Tuyết Lan.	345
81. Quyển 4: Cực Thối Đạo Quán – Chương 1: Nhị Thập Nhất Vị Quyền Thủ	350
82. Chương 2: Linh Hồn Ấn Ký	354
83. Chương 3: Diễn Sí Huyền Công	359
84. Chương 4: Cực Thối Đạo	363
85. Chương 5: Cực Thối Đạo Đích Ba Sáo Thối Pháp	368
86. Chương 6: Trục Bộ Phát Triển	372
87. Chương 7: Nhất Tinh Cấp Huấn Luyện Viên	377
88. Chương 8: Thánh Lâm Tập Đoàn Đích Yêu Thỉnh	381
89. Chương 9: Mỏ Dầu	386
90. Chương 10: Lâm Thiên Vũ Đến Thăm	391
91. Chương 11: Người Là....	397
92. Chương 12: Kí Kết Hợp Đồng	402
93. Chương 13: Thất Đại Đệ Tử	407
94. Chương 14: Kinh Thiên Động Địa	412
95. Chương 15: Khai Nghiệp Đại Diễn	417

96. Chương 16: Khả Liên Địch Lâm Thiên Vũ	422
97. Chương 17 - Hương Hỏa	427
98. Chương 18 - Thích Quán	432
99. Chương 19: Linh Quang	436
100. Chương 20: Thanh Thế	441
101. Chương 21: Tuyết Lan Đảo	447
102. Chương 22: Chiến Đấu	451
103. Chương 23: Grim	456
104. Chương 24: Điền Cương Xuất Quan	462
105. Chương 25: Nhập Ma Cuồng Hóa	467
106. Chương 26: Cát Lỗ Phổ Địch Sát Ý	472
107. Chương 27: Sơn Vũ Dục Lai	477
108. Chương 28: Tuyết Sát	482
109. Chương 29: Bí Mật Chi Địa	487
110. Chương 30: Tây Bá Lợi Á Huấn Luyện Doanh	492
111. Chương 31: Mãi Nhân	496
112. Chương 32: Cấp Nhu	501
113. Chương 33: Hoành Phúc	506
114. Chương 34: Nộ	511
115. Chương 35: Quỷ Vực	516
116. Chương 36: Quỷ Cốc Tiên Phủ	521
117. Chương 37: Thiên Diễn Bí Quyển	527
118. Chương 38: Cực Từ Ma Sát	531
119. Chương 39: Ngưu Ma Vương Địch Ngoại Tu Chi Pháp	536
120. Chương 40: Sáu Năm	541
121. Chương 41: Trở Về	546
122. Chương 42: Nhật Tân Nguyệt Dị	551
123. Tập 5: Côn Luân Tiên Cảnh – Chương 1: Tích Nhật Huỳnh Đệ	556
124. Chương 2: Sư Huỳnh Huyết Nguyệt	561
125. Chương 3 : Côn Luân Tiên Cảnh	567
126. Chương 4 : Tinh Cực Tông	572
127. Chương 5: Áo Quang Chân Nhân	577
128. Chương 6: Bí Mật Cửa Áo Quang Chân Nhân	582
129. Chương 7: Âm Dương Đạo	587
130. Chương 8: Biệt Khí (nén Giận)	592
131. Chương 9: Thiên Kiếp	597
132. Chương 10: Thân Thế Chi Mê	602
133. Chương 11: Thục Sơn Kiếm Phái	607
134. Chương 12: Thục Sơn Đệ Tử	612
135. Chương 13: Trần Kiếm Phong	617
136. Chương 14: Trần Kiếm Phong Địch Lễ Vật	622
137. Chương 15: Trùng Quan Nhất Nộ	627
138. Chương 16: Phá Sơn Liệt Không	632
139. Chương 17: Tiêu Diêu Tán Tiên	637
140. Chương 18: Sơn Trung Tam Niên	641
141. Chương 19: Hồng Trần Luyện Tâm Khúc	647
142. Chương 20: Thất Sắc Hạnh Linh Hoa	652
143. Chương 21: Phụ Tử	657
144. Chương 22: Cường Thủ Hào Đoạt	661
145. Chương 23: Cầu Thí Bất Thệ	666
146. Chương 24: Thâu Tập	670
147. Chương 25: Tán Tiên	675
148. Chương 26: Nhất Xúc Tức Phát	680
149. Chương 27: Nguyên Anh Kim Huyết	685

150. Chương 28: Nộ Xích	690
151. Chương 29: Đại Chiến	695
152. Chương 30: Kỵ Hồ Nan Hạ	700
153. Chương 31: Kiếm Chi Bi Sát	705
154. Tập 6: Phong Khởi Vân Dừng – Chương 1: Lớn Mạnh	710
155. Chương 2: Thân Tình	714
156. Chương 03: Tu Luyện	719
157. Chương 4: Tiên Giới Chi Bí	724
158. Chương 5: Độ Kiếp Kỳ	729
159. Chương 6: Tầm Mịch Nhạc Chương	734
160. Chương 7: Lục Giới	737
161. Chương 8: Luyện Đan	742
162. Chương 9: Âm Mai	747
163. Chương 10: Cổ Chấp	751
164. Chương 11: Tinh Hỏa Liệu Nguyên	756
165. Chương 12: Liên Phiên Lai Nhân	760
166. Chương 13: Vân Vụ Sơn	765
167. Chương 14: Độ Kiếp	770
168. Chương 15: Khinh Tùng (nhẹ Nhàng)	775
169. Chương 16: Huyền Bí	780
170. Chương 17:đao Chi Bí Sát	785
171. Chương 18: Thiên Nhân Li Khứ	790
172. Chương 19: Tiên Nhân Hàng Thế (hạ Thế)	794
173. Chương 20: Đại Loạn	799
174. Chương 21: Kinh Hải	804
175. Chương 22: Tề Tụ Vân Vụ Sơn	809
176. Chương 23: Sấm Trận	814
177. Chương 24: Mê Huyền Sát Kiếp	819
178. Chương 25: Ngũ Lôi Oanh Đỉnh	824
179. Chương 26: Chung Kiến Thần Kiếm	829
180. Chương 27: Phúc Hê Họa Hê	834
181. Chương 28: Cước Đạp Thanh Vân	839
182. Chương 29: Ngụy Cơ Tử Vong	844
183. Chương 30: Nguyên Thần Bất Diệt, Tức Vi Bất Tử (1)	850
184. Chương 31: Lý Dương Tử Liễu (chết Rồi) - Thương	855
185. Chương 32: Lý Dương Đã Chết? (hạ)	860
186. Chương 33: Đồ Lục (tàn Sát)	865
187. Tập 7: Kim Sắc Huyết Dịch – Chương 1: Độ Kiếp Trung Kỳ	871
188. Chương 2: Cửu Vi Liễu	875
189. Chương 3: Chiến Thần Ngõa	881
190. Chương 4: Cường Thương	885
191. Chương 5: Tuyệt	890
192. Chương 6: Nhất Kích Tất Sát	895
193. Chương 7: Bá Vương Truyền Nhân	901
194. Chương 8: Tụ Thủ (tập Hợp)	906
195. Chương 9: Nhĩ Ngu Ngã Trá	912
196. Chương 10: Hắc Hoa Chi Tráo	917
197. Chương 11: Hắc Diễm Linh Châu Chi Diệu Dụng.	923
198. Chương 12: Huyết Vũ	928
199. Chương 13: Ma Cung Cung Chủ	933
200. Chương 14: Trở Lại Thế Tục	938
201. Chương 15: Lý Thị Hào Môn	942
202. Chương 16: Phục Cửu Hành Động Khai Thủy (bắt Đầu Hành Động Phục Thù)	947
203. Chương 17: Tu Ma Giả Đại Quân	952

204. Chương 18: Đồ Sát Lệnh	957
205. Chương 19: Lâm Gia Địch Phong Cuồng	961
206. Chương 20: Lưu Huyết Địch Dạ	966
207. Chương 21: Nhân Quả Tuần Hoàn.	970
208. Chương 22: Điền Cương Địch Sư Môn	975
209. Chương 23: Thánh Khí Tiên Khí?	980
210. Chương 24: Huyết Ngục Nhất Tộc	985
211. Chương 25: Thần Chi Huyết Dịch	990
212. Chương 26: Ngộ Kiến Lâm Thiên Vũ	994
213. Chương 27: Truy Sát Lâm Thiên Vũ	998
214. Chương 28: Thiên Đàng Tối Địa Ngục	1003
215. Chương 29: Lâm Thiên Vũ Địch Mạt Thiên	1007
216. Chương 30: Thuế Biển	1013
217. Chương 31: Kim Sắc Huyết Dịch	1017
218. Chương 32 : Hắc Long	1022
219. Chương 33 : Kỳ Dị Địch Thiên Kiếp (thiên Kiếp Kỳ Dị)	1027
220. Chương 34: Nhất Phi Xung Thiên.	1031
221. Chương 35: Trảm Long	1036
222. Chương 36: Phi Thăng Ma Giới	1041
223. Tập 8: Phiêu Tuyết – Chương 1: Tầm Tuyết Địch Biện Pháp (biện Pháp Để Tìm Tuyết)	1046
224. Chương 2: Tâm Linh Thuế Biển	1052
225. Chương 3: Bích Lan Sơn	1056
226. Chương 4: Trúc Cơ	1060
227. Chương 5: Tình Thế Nghiêm Túc	1064
228. Chương 6: Tế Dao.	1069
229. Chương 7: Ma Nguyên Thạch	1072
230. Chương 8: Bát Phương Liên Quân.	1077
231. Chương 9: Hoành Tảo.	1081
232. Chương 10: Dụng Nhân Khử Điền	1087
233. Chương 11: Cuồng Oanh Loạn Tạc	1091
234. Chương 12: Bính Tử Nhất Chiến	1096
235. Chương 13: Bá Vương Hạng Vũ.	1101
236. Chương 14: Nguyên Thần Chi Biển.	1106
237. Chương 15: Lục Giới Tối Đại Địch Bí Mật (bí Mật Lớn Nhất Trong Lục Giới)	1112
238. Chương 16 : Tam Phân	1117
239. Chương 17: Nữ Thần Phong	1122
240. Chương 18: Hỉ Sự	1127
241. Chương 19: Uyển Linh Đan	1132
242. Chương 20: Hắc A! (lòng Dạ Đen Tối)	1138
243. Chương 21: Nguy Cơ	1143
244. Chương 22: Kha Phong Ma Vương	1148
245. Chương 23: Kha Phong Địch Thí Tham	1153
246. Chương 24: Hạng Vũ Xuất Quan	1159
247. Chương 25: Ly Biệt	1164
248. Chương 26: Thiên Linh Thạch	1169
249. Chương 27: Sát Hướng Hỏa Vụ Sơn	1174
250. Chương 28: Cận Thân Chi Chiến	1180
251. Chương 29: Nhất Thống	1185
252. Chương 30: Phệ Tâm Trùng	1190
253. Chương 31: Xuất Thế	1196
254. Chương 32: Thuế Biển Hậu Địch Lý Dương	1200
255. Chương 33: Mị Lực	1205
256. Chương 34: Bất Khả Nhục	1210
257. Chương 35: Hoán Nhân Liễu!	1215

258. Chương 36: Hạng Vũ Lai Nhân	1221
259. Chương 37: Lâm Chiêu	1226
260. Chương 38: Huyết Vụ	1231
261. Chương 39: Nhục Thử Bị Hủy	1237
262. Chương 40: Hồ Cản Đường	1242
263. Chương 41: Phá Trận	1246
264. Chương 42: Xích Huyết Linh Quả	1252
265. Chương 43: Thử	1257
266. Chương 44: Đã Muộn Một Bước	1262
267. Chương 45: Sinh Tử Chi Chiến	1267
268. Chương 46: Tình Thế Thay Đổi	1272
269. Chương 47: Tin Tức Của Tuyết	1278
270. Chương 48: Đan Lô	1283
271. Chương 49: Huyết Lăng Đan	1288
272. Chương 50: Li Khai Phiêu Tuyết Sơn Mạch	1292
273. Tập 9 - Lôi Viêm Địa Ngục – Chương 1: Ma Thần Cung	1297
274. Chương 2: Ma Đế Li Lộc	1302
275. Chương 3: Cùng Xi Vưu Đối Kháng	1307
276. Chương 4: Triệu Kiến	1312
277. Chương 5: Thần Thức Biến Thái	1317
278. Chương 6: Lục Giới Bí Tân	1322
279. Chương 7: Lôi Viêm Địa Ngục	1326
280. Chương 8: Cơ Hội Tốt	1331
281. Chương 9: Kịch Độc	1336
282. Chương 10: Đồng Tổ	1342
283. Chương 11: Chiến	1346
284. Chương 12: Quyết Chiến	1351
285. Chương 13: Xá Mệnh Tương Cứu	1356
286. Chương 14: Nhất Nộ Sát Nhân	1361
287. Chương 15: Phản Ứng Của Xi Vưu	1366
288. Chương 16: Tử Diễm Vô Hạn	1371
289. Chương 17: Thần Thức Diệu Dụng	1376
290. Chương 18: Đạo Phách Ma Vương Biến	1381
291. Chương 19: Chiến Giáp	1386
292. Chương 20: Thanh Diệu Băng Thạch	1390
293. Chương 21: Tiên Tha Hạng Vũ	1395
294. Chương 22: Trước Hết Giết Lý Dương	1400
295. Chương 23: Hậu Diệt Hạng Vũ	1405
296. Chương 24: Không Phải Do Người	1410
297. Chương 25 : Cẩm Vực Chi Biến	1415
298. Chương 26: Tối Trường Địch Nhất Mộng	1419
299. Chương 27: Kinh Hoảng	1424
300. Chương 28: Trục Sấm	1429
301. Chương 29: Lòng Dạ Đàn Bà?	1433
302. Chương 30: Luyện Khí	1438
303. Tập 10: Tam Sanh Thạch – Chương 1: Ly Khai Ma Giới	1443
304. Chương 2: Đạo Phách Chi Tộc	1447
305. Chương 3: Khó Tìm Minh Đế	1452
306. Chương 5: Hồn Băng Thần Bí	1457
307. Chương 6: Tích Địa Ma Phủ	1462
308. Chương 7: Linh Linh	1467
309. Chương 8: Đông Phương Minh Đế Hiện Tung	1471
310. Chương 9: Quý Đế Băng Hồn	1476
311. Chương 10: Nằm Mơ	1481

312.	Chương 11: Thương	1486
313.	Chương 12	1491
314.	Chương 13: Bắt	1495
315.	Chương 14: Tu Linh Thảo	1500
316.	Chương 15: Nhất Ngôn Vi Định	1505
317.	Chương 16: Ngưu Ma Vương	1510
318.	Chương 17: Bằng Ma Vương	1515
319.	Chương 18: Thiết Oa Chân Nhân	1520
320.	Chương 19: Sơn Nhân Tự Có Diệu Kế	1524
321.	Hương 20: Yêu Đế Thạch Đông	1529
322.	Chương 21: Thủ Chu Đãi Thỏ (1)	1534
323.	Chương 22: Biến Hóa Thuật	1539
324.	Chương 23	1543
325.	Chương 24	1546
326.	Chương 25	1550
327.	Chương 26: Âm Mưu	1555
328.	Chương 27: Quang Can Ti Lệnh	1559
329.	Chương 28: Tử Cực Lục Hoàn Ma Thể	1564
330.	Chương 29: Thổ Huyết	1568
331.	Chương 30: Thúy Vân Sơn	1573
332.	Chương 31: Ta Đập	1576
333.	Chương 32: Hung Tàn	1581
334.	Chương 33: Bắt Lý Dương	1585
335.	Chương 34: Cuồng Nộ	1590
336.	Chương 35: Ngưu Giác Đỉnh Đầu	1595
337.	Chương 36: Tân Địch Đại Tôn	1600
338.	Chương 37: Nửa Năm Chi Ước	1605
339.	Chương 38: Tĩnh Tu	1609
340.	Chương 39: Thủ Xá	1614
341.	Chương 40: Đang Xem Cuộc Chiến	1619
342.	Chương 41: Nhất Côn Phá Không	1623
343.	Chương 42: Cánh Cửa Cao	1628
344.	Chương 43: Hỗn Độn Sơn	1633
345.	Chương 44: Ai Có Thể Làm Khó Dễ Được Ta?	1638
346.	Chương 45: Lạc Cực	1642
347.	Chương 46: Sanh Bi	1647
348.	Chương 47: Khai Thiên Thần Phủ	1652
349.	Chương 48: Một Trăm Mười Năm	1656
350.	Chương 49: Chung Đắc Tam Sanh Thạch	1661
351.	Chương 50: Khởi Hành	1665
352.	Tập 11: Ngũ Đức Chi Thân – Chương 1: Bắc Minh Hải	1670
353.	Chương 2: Dung Luyện Thần Khí	1674
354.	Chương 3: Kim Mao Thủy Viên	1678
355.	Chương 4: Chủy Thủ Đồng Loạn	1683
356.	Chương 5: Côn Bằng Nhi Tử	1688
357.	Chương 6: Thiên Ý	1692
358.	Chương 7: Báo Thù	1697
359.	Chương 8: Âm Dương Sinh Diệt Huyền Cảnh	1702
360.	Chương 9: Đệ Tứ Bốn Nguyên Hư Vô	1707
361.	Chương 10: Đánh Không Lại Thì Trốn!	1712
362.	Chương 11: Truy Đuổi	1716
363.	Chương 12: Máu Chốt Thời Khắc, Có Thể Nào Thất Hiệu!	1721
364.	Chương 13: Côn Bằng Thôn Phệ	1726
365.	Chương 14: Lục Tuyệt Đại Thành	1730

366.	Chương 15: Chuẩn Bị Tự Tự	1735
367.	Chương 16: Mới Vào Quỷ Giới	1739
368.	Chương 17: Quỷ Đế Lý Dịch	1744
369.	Chương 18: Tần Nghiễm Vương	1748
370.	Chương 19: Luân Hồi Kính	1753
371.	Chương 20: Kính Nguyệt Hồ	1758
372.	Chương 21: Lâm Thủy Các	1763
373.	Chương 22: Như Thế Luyện Khí	1767
374.	Chương 23: Cửu Trọng Diệp	1772
375.	Chương 24: Chấn Phúc Chấn Bội	1776
376.	Chương 25: Lương Nghi Tịnh Hỏa	1781
377.	Chương 26: Chiêu Lâm	1785
378.	Chương 27: Luân Hồi Kính Tìm Kiếm	1790
379.	Chương 28: Người Đến Từ Tiên Giới	1795
380.	Chương 29: Tin Tức Tiêu Diêu Tán Nhân	1800
381.	Chương 30: Lại Phải Tìm	1805
382.	Chương 31: Lý Tầm Hoan	1810
383.	Chương 32: Ngũ Đức Chi Thân	1815
384.	Chương 33: Tranh Đoạt Nhân Tài	1820
385.	Chương 34: Lý Dịch Đại Sư	1825
386.	Chương 35: Tam Khoả Luân Hồi Châu	1830
387.	Chương 36: Giang Ngọc Chi Tử	1835
388.	Chương 37: Thân Phận Ngụy Cơ	1840
389.	Chương 38: Sát!	1845
390.	Chương 39: Thiên Quân Nhất Phát	1849
391.	Chương 40: Là Dịch Không Phải Bạn	1855
392.	Chương 41: Chân Chánh Chiến Đấu Ba!	1858
393.	Chương 42: Dĩ Thế Áp Nhân	1863
394.	Chương 43: Khai Khải Kính Nguyệt Hồ	1868
395.	Chương 44: Lương Cá Danh Ngạch	1873
396.	Chương 45: Tinh Thể	1876
397.	Chương 46: Song Dao	1881
398.	Chương 47: Bốn Nguyên Năng Lượng Địch Kinh Khủng	1886
399.	Chương 48: Tiến Vào Kính Nguyệt Hồ	1891
400.	Chương 49: Thủy Đế Băng Phong	1895
401.	Chương 50: Cầu Cầu	1899
402.	Chương 51: Bi Tình	1904
403.	Chương 52: Tiên Giới Phương Linh Châu	1908
404.	Tập 12: Cực Điểm – Chương 1: Tam Tôn Tam Thanh	1913
405.	Chương 2: Thánh Địa Phúc Địa	1917
406.	Chương 3: Ngộ	1922
407.	Chương 4: Đại Chiến	1927
408.	Chương 5: La Thiên Huyền Diệt Trận	1931
409.	Chương 6: Đệ Ngũ Tuyệt	1936
410.	Chương 7: Phá Trận	1940
411.	Chương 8: Thị Huyết Giết Chóc	1945
412.	Chương 9: Nam Cực Tiên Ông	1950
413.	Chương 10: Phá Túi	1955
414.	Chương 11: Hắc Linh, Xích Linh	1960
415.	Chương 12: Tam Thanh Pháp Trận	1964
416.	Chương 13: Bắc Minh Long Thôn	1969
417.	Chương 14: Đánh Lén	1973
418.	Chương 15: Tiên Ma Loạn	1978
419.	Chương 16: Ngũ Hành Tự	1982

420. Chương 17: Thất Tinh Cung	1987
421. Chương 18: Phá Diệt Trận	1989
422. Chương 19: Thiên Nhân Tử	1994
423. Chương 20: Lương Cường Tương Ngộ	1999
424. Chương 21: Trên Lê Sơn	2004
425. Chương 22: Hỗn Nguyên Thái Cực Giới	2009
426. Chương 23: Giao Lưu	2014
427. Chương 24: Chiến Nguyên Thủy	2020
428. Chương 25: Chiến Vu Cửu Thiên Chi Thượng	2024
429. Chương 26: Đại Tôn Tất Cánh Thị Đại Tôn	2029
430. Chương 27: Thập Nhị Chân Tiên	2034
431. Chương 28: Tinh Cực Chi Nan	2039
432. Chương 29: Nộ Hỏa Trùng Thiên	2043
433. Chương 30: Nhất Tuyển Sanh Kỳ	2048
434. Chương 31: Đồ Lục	2053
435. Chương 32: Tử Điện Hiện	2058
436. Chương 33: Nguyên Lai Như Thử	2063
437. Chương 34: Tập	2068
438. Chương 35: Phong Hồi Lộ Chuyển	2073
439. Chương 36: Nguy Cơ Thời Khắc	2078
440. Chương 37: Cực Điểm - Phần 1	2083
441. Chương 37: Cực Điểm - Phần 2	2086
442. Chương 37: Cực Điểm - Phần Cuối	2094

Thôn mang

Giới thiệu

Nguồn: tangthuvien. com.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thon-mang>

1. Quyển 1: Tuyệt Dạ – Chương 1: Tinh La

Buổi đêm của Thượng Hải vẫn quyến rũ người như trước đây, tựa như một mỹ mộng lung huyền ảo, khiến ai cũng muốn lại gần vén tấm thần bí diện紗 của cô! Chỉ có điều là tại vùng ngoại ô này, so với trung tâm thì yên tĩnh hơn nhiều.

Một thân ảnh bạch sắc chính đang phiêu hốt đi trên lề đường, đó là một gã thanh niên tuổi độ chừng hai mươi, tướng mạo cũng xem là khá anh tuấn, bất quá mái tóc dài trên đỉnh đầu đang tùy ý phiêu tán nơi bờ vai lại gây ra phần khác người, trông có đôi chút uể oải, vậy mà đối với nữ hài lại có một lực thu hút không

nói được, nhưng mà cái hấp dẫn nhất lại là cặp mắt của gã, ánh mắt sáng ngời, ánh mắt chói lọi như một ngôi sao.

Một nữ tử xinh xắn y phục màu đỏ, ở trong một góc nhìn theo dáng đi của thanh niên, không nén được bị khí chất của thanh niên hấp dẫn.

Thanh niên nhìn lướt qua nữ tử, khóe miệng bất đắc dĩ dấy lên một tia khổ tiểu :” Xem ra tiến nhập vào đệ nhất tầng tâm cảnh ‘hoan linh chi cảnh’ của ‘tinh cực tam cảnh’ cũng không phải là một sự việc thập phần tốt đẹp! Chỉ có điều....” Gương mặt thanh niên lại đột nhiên lộ ra một nụ cười mỉm, rút bàn tay phải ra khỏi túi áo, đó là bàn tay thu hút người, ở trong màn đêm, quang mang kì dị đang lơ mơ xoay chuyển trong bàn tay phải đó, một tia đạo quang băng lãnh từ ngón tay hần chớp hiện.....

“Tinh cực tam cảnh” là do thanh niên đó xem qua từ cuốn bí tịch cổ xưa của phụ thân hắn để lại, trong đó không có bí quyết tu luyện nội công, chỉ có một kĩ xảo phóng phi đao thần kì, phi đao kỹ xảo chỉ là cơ sở, “tinh cực tam cảnh” đó trọng yếu là tâm cảnh tu vi, khi đã hoàn toàn tinh thông phi đao kĩ xảo, đạt đến tâm cảnh tu vi, cũng liền tự nhiên đạt đến một cảnh giới trong đó.

“Tinh cực tam cảnh” đệ nhất tầng cảnh giới chính là “hoan linh chi cảnh”, thanh niên như hôm nay đã đạt đến cảnh giới đó! Và phía sau cùng của cuốn bí tịch có ghi chép lại danh tự của người viết ra— Lý Tầm Hoan.

Thanh niên chỉ biết rằng thời cổ có một võ lâm cao thủ gọi là Lý Tầm Hoan, lại không biết được Lý Tầm Hoan vốn chỉ dùng một trăm năm còn lại với thiên tư tung hoành xưa này chưa từng gặp, thì đã phóng đao nhập đạo, phá toái hư không, bạch nhật phi thăng! “Tinh cực tam cảnh” đó chính là bí quyết tu luyện tối cơ sở của Lý Tầm Hoan năm đó.

.....

Trong khi hành tẩu, thanh niên đi đến một bên ngoài một tòa biệt thự.

Đó là một tòa biệt thự cực kỳ thông thường, ở trong vùng ngoại ô yên tĩnh này, biệt thự như thế không có một ngàn, cũng có tám trăm. Thanh niên tùy ý rút ra một chùm chìa khóa, mở cửa phòng ra rồi trực tiếp tiến vào.

Lúc này một vài nữ tử đi ngang qua bên ngoài biệt thự nhìn thấy thanh niên anh tuấn, trong đó có một nữ tử y phục màu phấn hồng hai mắt không nén được mở to ra, nói:” a, đẹp trai quá mà, căn biệt thự này tựa hồ cũng gần mười triệu, tao quyết sau này tao nhất định phải tìm được một nam hài như vậy!”

Một tử y nữ tử ở bên cạnh cười nói:” Đừng có nằm mơ nữa, ráng nỗ lực công tác cho tốt đi, nam nhân đẹp trai giàu có như thế Thượng Hải cũng có không ít đâu, chỉ có điều mày muốn tìm, lại rất khó để tìm được, thế nhưng nếu mày nói không muốn tìm, nói không chừng mày lại gặp được bạch mã vương tử đó!”

Bất quá bọn họ cũng biết, sự việc như thế cũng chỉ là ảo tưởng của họ mà thôi. Thế nhưng vẫn có vô số những nữ hài để câu những thanh niên giàu có đã cố trang điểm bản thân, hy vọng một ngày nào đó mình sẽ trở thành “hài cô nương”(Cinderella) trong câu chuyện thời nhỏ.”

Ở vùng Thượng Hải này, số người có biệt thự không ít, nhưng mà căn biệt thự lộng lẫy như thế ít nhất cũng phải từ một triệu đến mười triệu, để có một căn biệt thự như thế, không giàu có thì cũng là địa vị cao quý, căn biệt thự đó đã nói lên được thân phận địa vị của người thanh niên.

Đi vào trong biệt thự, ở bên trong biệt thự so với một tòa biệt thự bình thường cũng không có gì là khác biệt, xem ra, chính là biệt thự của một gia đình phú quý bình thường, thanh niên vừa đi vào trong biệt thự, liền trực tiếp đi thẳng vào trong phòng vệ sinh.

Đi vào trong phòng vệ sinh, thanh niên thuận tay rút ra một tấm gạch trực tiếp cắm vào một khe rãnh ngầm phía sau chiếc gương trong phòng vệ sinh. Khe rãnh đó đột nhiên phát sáng, một đạo địa quang mang hồng sắc chiếu rọi ra, thanh niên liền tiến lên, để hồng quang chiếu vào trong mắt mình.

“ Mống mắt, thân phận, phù hợp! Hoan nghênh trung úy Lý Dương !” Thanh âm điện tử vang lên. Bồn tắm lập tức nâng lên cao khoảng hai mét, phía dưới bồn tắm liền lộ ra một thông đạo.

Gã thanh niên đó chính là Lý Dương.

Lý Dương, nam, hai mươi bốn tuổi, hai năm trước, từ trong bộ đội đặc chủng là con át chủ bài của chiến đội ‘long nha’ được đặc triệu tiến nhập vào ‘cục an toàn tổ 9’ của quốc gia! Cũng là tổ viên đầu tiên trong lịch sử của “cục an toàn tổ 9” được thu nhận từ trong bộ đội. Nguyên nhân tối chủ yếu chính là phi đao tuyệt kĩ ‘lệ vô hư phát’ của Lý Dương!

Lý Dương nhìn vào thông đạo trước mắt, bất đắc dĩ nở nụ cười, nói:” lại không chọn nơi nào cho đẹp, mà lại chọn trong cái phòng vệ sinh này, thật không thể biết được sự hết sự “thông minh” của mấy cái gã đã đưa ra quyết định này.” Chỉ thấy thân hình hắn thoáng chuyển động, liền giống như một chiếc lông ngỗng chập chờn, rơi vào trong thông đạo dưới bồn tắm.

Đó chính là một thang máy điện, ngay khi Lý Dương bước vào trong, thang máy điện liền thẳng hướng nhanh chóng hạ xuống, ví bằng là một người bình thường, lại ở trong một tình huống rơi xuống cực nhanh như thế, cho dù đã chuẩn bị tâm lý, sinh lý cũng không thể chịu được.

Bất quá Lý Dương sắc mặt lại không thay đổi, vẫn điềm nhiên như cũ, khoe miêng vẫn treo một nụ cười mỉm như xưa.

“Đình!” Nghe thấy một thanh âm lạnh lạnh vang lên, cánh cửa thang máy điện đã mở ra, Lý Dương cũng liền bước ra khỏi thang máy.

Nơi đây là một căn cứ cơ mật cách mặt đất khoảng chừng năm mươi mét, căn biệt thự đó là được trụ sở phân phối cấp cho Lý Dương, cũng chính là một trong những thông đạo đi thông đến căn cứ, ở trong vùng ngoại ô có gần cả ngàn cái biệt thự này trong đó có mười tòa biệt thự, chính là trụ sở thuộc về nhân viên “cục an toàn tổ 9” ở Thượng Hải.

Ngày khi vừa tiến vào căn cứ dưới mặt đất, người bình thường liền sẽ bị những sự trang trí ở trên trần căn cứ thu hút, chỉ thấy phía trên trần của căn cứ huấn luyện giống như là tinh không, đó hoàn toàn là hư huyền hiện thật do khoa học hình thành. Gây cho con người ở trong này có một cảm giác kì diệu.

Mỗi một điểm nhỏ lấp lánh ở trên đều là mô phỏng theo ‘tinh không’, hơn nữa lại có một cảm giác chân thật.

Căn cứ này chính là căn cứ “cục an toàn tổ 9” ở Thượng Hải — Tỉnh La.

“Lý Dương, tiểu tử ngươi đã đến, ta lúc này cũng vừa kiểm tra quá, ngươi như hôm nay năng lượng đã đạt đến mức độ 200-300 tinh, ha ha....Lý Dương ơi, ta thật ghen tị mà!” Cách xa Lý Dương khoảng chừng 50 mét, một nam tử chính đang nhìn Lý Dương cười lớn.

“Viu”

Một đạo quang chớp lên, nam tử đó ngẩn người ra, chậm chậm sờ vào dưới đũng quần, đột nhiên gào khóc lên: “A, Lý Dương, ngươi cái tên đốn mạt, còn một chút, còn một chút nữa là những đêm sinh hoạt tươi đẹp của cả cuộc đời Điền Lâm ta đã bị ngươi chôn vùi rồi mà! Ngươi thật là thái quá, thái quá rồi đấy nhé....”

Lý Dương lại xem như không có gì, mỉm cười nói:” Xem tiểu tử ngươi còn dám hung hăng càn quấy nữa không, mặc dù năng lượng của ta chỉ có khoảng 80 tinh, nhưng mà chỉ cần phi đao trong tay, đối phó với ngươi lại không có chút vấn đề gì, được rồi, không nhân rồi nói chuyện với ngươi nữa, ta đi huấn luyện đây!”

Điền Lâm cũng mỉm cười, đối với Lý Dương, toàn bộ huynh đệ tỷ muội trong căn cứ “cục an toàn tổ 9” ở Thượng Hải đều thập phần bội phục, bởi vì Lý Dương là người diu nhất từ bộ đội đặc chủng được tuyển ra, như Điền Lâm bọn họ theo quy tắc là phải được huấn luyện đặc biệt từ nhỏ.

“Cái tên đầu gổ Hắc Nham đó hiện tại vẫn còn trong khu huấn luyện, đại tỷ Viêm tỷ cũng ở trong căn cứ, bất quá cô ta đang ở trong khu thí nghiệm, năm huynh đệ Đàm gia cũng đang thí nghiệm năng lượng bản thân. Được rồi, thời gian huấn luyện của ta hôm nay cũng có sáu giờ, ngươi đi trước đi, ha ha..... những đêm sinh hoạt tươi đẹp vẫn đang chờ ta, hắc hắc, nói chuyện cũng với cái tên ngụy quân tử ngươi thật là vô ích mà, hừm hừm.....” Điền Lâm lầm bầm nói sau đó cũng li khai.

Lý Dương cười gượng gật gật đầu, lấy ra một cái máy cầm tay, nhìn vào bối cảnh màu mè trên chiếc máy, đó là một nữ hài mỹ lệ, Lý Dương mỉm cười, chỉ là tận sâu trong đôi mắt ấy lại ánh lên tia ưu uất, nhưng

chỉ trong nháy mắt đã mất đi. Lý Dương đi vào trong phòng thay đồ của mình, thay đổi y phục luyện công, cầm lấy máy cầm tay nhẹ hôn một cái, rồi bỏ vào trong tủ.

“Tuyệt, hãy đợi anh!” Lý Dương lẩm nhẩm tự nói, sau đó đột nhiên lắc đầu, trên gương mặt khôi phục lại nụ cười rực rỡ, bước đi vào trong khu huấn luyện.

2. Chương 2: Phi Dao Biến Hướng

Liếc nhìn qua bên ngoài cánh cửa điện tử số 4 của huấn luyện thất, Lý Dương mỉm cười nói:” Hắc Nham, người đứng thật là một gã liều mạng, dưới 4 bội(lần) trọng lực vẫn còn tiếp tục tu luyện, đoán rằng trong tổ của chúng ta, người đầu tiên tiến nhập vào ‘cục an toàn tổ 11’ chính là người.”

Đại hán ở trong huấn luyện thất này, thân cao gần 2 mét, cơ nhục lộ ra, hắn vừa nghe thấy thanh âm của Lý Dương, liền “Bùm!” lên một tiếng, buông tay khỏi thạch đôn to lớn hạ xuống, hướng về Lý Dương ở bên ngoài căn phòng mở cái miệng to lớn ra cười ồm ồm nói:” Cái tên tiểu tử Lý Dương người, người đừng có cố tình khoe khoang như thế, phi dao tuyệt kĩ của người dù cho là cao thủ trong “cục an toàn tổ 11” cũng không dám xem thường, đoán chừng cuộc khảo hạch tuyển chọn năm này, người khẳng định phải vào “cục an toàn tổ 11”! Hừm, thật sự khiến người không thông mà, Hắc Nham ta dù sao cũng đã ở tại “cục an toàn tổ 9” này 8 năm, người lại chỉ mới vào 2 năm, thế nhưng dù cho Hắc Nham ta cố gắng khổ luyện, vẫn cứ không hơn được cái tên như người!” Hắc Nham tựa hồ lộ ra chút cảm thán.

Lý Dương không kềm được nụ cười, nói:” Hắc Nham, cái tên tham lam như người vẫn còn không thỏa mãn sao! Người tu luyện nội cung cũng đã hơn mười năm, thế nhưng ta chỉ trong hai năm, bởi vì khi tu luyện đã lỡ mất khoảng thời gian tu luyện tốt nhất trong cuộc đời, kinh mạch đã định hình, căn bản rất khó có sự đột phá, người đem ta vào dưới 4 bội trọng lực đó, ước chừng một phút cũng không chịu được, làm sao người lại có thể ở dưới 4 bội trọng lực đó mà vẫn khỏe như vâm vậy chứ?

Nói đến đây, Lý Dương cũng thở ra một hơi dài, hai mươi hai tuổi mới bắt đầu tu luyện nội công, căn bản không có khả năng đạt được được tiến bộ lớn, toàn bộ kinh mạch đã định hình, muốn khuyếch triển xem ra cực kỳ gian nan, trừ phi có mấy vị tiên thiên cao thủ hợp lại chấp nhận tiêu hao nội nguyên giúp hắn đả thông kinh mạch.

Hắc Nham bỗng nhiên nhìn chăm chú vào Lý Dương, trong lòng chỉ có sự bội phục, Lý Dương là người duy nhất từ bộ đội đặc chủng được gia nhập vào “cục an toàn tổ 9”, nhưng những người trong bọn họ, lại là được huấn luyện từ nhỏ. Đương nhiên Lý Dương cũng có khả năng tiến xa, ngoại trừ trình độ cao của bản thân ra, còn có một điểm kinh người là “phi dao tuyệt kĩ”!

Thế nhưng Hắc Nham đã được nhìn qua, Lý Dương có thể khiến phi dao trong lộ trình xạ ra biến hướng trong nháy mắt, phóng đến đối phương, độ chính xác của bàn tay so sánh với những tay thần thương(xạ thủ) lại còn có thể vượt xa!

Phi dao biến hướng! Phi dao trong quá trình phóng đi đột nhiên cải biến phương hướng!

Tuyệt kỹ như thế, ngay cả Hắc Nham quá khứ cũng chưa từng nghe qua!

Phi dao đột nhiên biến hướng, nếu như công lực chênh lệch nhau không quá lớn, tuyệt đối có thể trong nháy mắt sát tử! Nghĩ mà xem khi một cao thủ đã né khỏi được phi dao, tinh thần liền được thả lỏng, nhưng phi dao ở lân cận lại bất thành linh biến hướng!

Đó tuyệt đối là phi dao từ địa ngục!

Lý Dương là một diện đặc biệt từ bên ngoài thu nhận vào, không có được tu luyện nội công từ nhỏ, vì vậy kinh mạch đã định hình, nội công muốn có sự tiến bộ lớn, cơ hồ không có hy vọng!

Hắc Nham nghĩ đến hai năm chung sống cùng với Lý Dương, trong lòng dấy lên một cổ tình cảm huynh đệ cường liệt, Hắc Nham đột nhiên nhìn vào Lý Dương, nói một cách kiên định:” cái tên tiểu tử Lý Dương

người chớ lo lắng, “Lục cực thuần dương công” của ta hiện tại đã đạt đến đệ tam tầng, cự li tiên thiên cảnh giới là đệ tứ tầng cũng chỉ còn là một bước không xa, chỉ cần Hắc Nham ta đạt đến tiên thiên cảnh giới, liền nhất định giúp người đả thông kinh mạch!”

Lý Dương trong lòng có phần cảm động, bất quá hắn cũng biết rằng, một khi Hắc Nham đạt đến tiên thiên cảnh giới liền lập tức trở thành người của “cục an toàn tổ 11”, đã trở thành thủ hộ giả của quốc gia, đến lúc đó, dù cho bản thân Hắc Nham muốn tiêu hao nội nguyên giúp đỡ hắn, Lý Dương cũng không thể cho phép Hắc Nham làm như thế, suy cho cùng vì đối phương đả thông kinh mạch là một việc đại thương nguyên khí.

“Đa tạ, bất quá ta có ‘phi đao tuyệt kỹ’ cũng không nhất định phải cần nội công cường hãn làm gì, ta cũng phải đi huấn luyện đây, Hắc Nam, người tiếp tục đi!” Lý Dương cười trừ, tiến đến một gian huấn luyện thất.

Đưa tay điều chỉnh trọng lực lên gấp đôi! Lý Dương tiến nhập vào trong huấn luyện thất.

Lý Dương đứng tĩnh lặng ở trong luyện công thất, nhắm lại hai mắt, không có lấy một cử động, 2 bội trọng lực đối với hắn một tinh anh của đặc chủng binh năm nào mà nói thì không xem ra gì, chỉ có thể nói đây là thời điểm tu luyện nội công.

Mặc dù Lý Dương thiên tư cực tốt, nhưng bởi vì kinh mạch đã định hình, hắn dù cho tiêu tốn thời gian mười năm, cũng chỉ tối đa là đạt đến đệ nhị tầng cảnh giới.

Nhưng mà như bây giờ, Lý Dương hắn chỉ vèn vện dựa vào hai năm đã hoàn thành ‘khí cơ giao cảm’ đạt đến đệ nhất tầng của “lục cực thuần dương công”, điều đó quả thật không thể xem thường, từ đó cũng có thể nhìn ra được tư chất của hắn, tổ trưởng của Tinh La cử địa Mông Điền đã từng nói qua: “Nếu như tiểu tử Lý Dương này từ nhỏ đã tu luyện, tuyệt đối khả năng nội trong mười năm đạt đến tiên thiên cảnh giới.”

Mặc dù nội công không có khả năng đại thành, nhưng mới chỉ là đệ nhất tầng nội công đã có thể khiến năng lực của hắn đại tăng, kì thật dù cho là tam bội trọng lực, Lý Dương cũng có thể hoạt động trong đó, bất quá, hắn cần một nơi yếu địa để tu luyện, tu luyện cách đấu (đánh nhau kịch liệt)!

Lý Dương đột nhiên nở một nụ cười xán lạn.

“Vì ta nội lực khó có thể đạt đến đại thành, do đó ta phải sử dụng được hết toàn bộ lực lượng của nhục thể bản thân. Nhưng tu luyện kĩ năng cách đấu có phải là biện pháp tốt nhất không!” Lý Dương từ từ nhắm hai mắt lại, trong đầu óc hoàn toàn là một vùng mờ ảo, nháy mắt, trong đầu hắn bắt đầu xuất hiện đồ tượng, hai cao thủ dũng mãnh chính đang sanh tử với nhau.

Một người là hắc nhân đại hán thân cao ước chừng hai mét, cơ nhục phát sinh đạt đến mức kinh nhân, phẳng phất giống như nham thạch, đặc biệt là cơ nhục ở hai chân đã đạt đến mức độ biến đổi cường hãn đến khiếp người, song thối của hắc nhân đại hán giống như thiết kìm, mỗi một chân hạ xuống, đều quét vào không khí phát ra thanh âm “vù vù”, và đối thủ của hắn mỗi lần đều phải thối lùi.

Đối thủ của hắn là một bạch nhân đại hán chỉ thấp hơn hắn chút ít còn cơ nhục thì tương đồng, bất quá bạch nhân đó hiển nhiên vô cùng xảo trá, nhất định không ngạnh tiếp, hắn vô cùng linh hoạt, song thối đi động, phẳng phất như gió phiêu động ở khắp vô đài.

Bất quá.....

“Oanh!”

Phẳng phất như trái dưa hấu bị đập nát, bạch nhân đó bị hắc nhân đại hán một cước đột ngột đã thẳng vào não khiến vỡ nát, chết ngay tại chỗ!

Như quả từ đồ tượng đó được truyền ra, một số phú hào của Mĩ quốc nhất định sẽ kinh hô: “Đó không phải là trận boxing dưới lòng đất “ma vương chi chiến” được diễn ra tại New York đó sao?”

Nhưng đồ tượng đó đột nhiên tiêu thất trong đầu Lý Dương, xuất hiện trong đại não hắn là khoảnh khắc hắc nhân đại hán bộc phát, lại phẳng phất giống như một con hổ ly giáo hoạt ẩn hiện, lộ tuyến công kích của động tác không ngừng chuyển động, mỗi một động tác, mỗi một biến hóa đều từ từ được phát hình một cách kỹ lưỡng, chung quy mỗi một động tác, mỗi một động tác ngay cả một cước trí mệnh tối hậu đều bị Lý Dương phân tích ra, hắc nhân đại hán, cũng chính là “ma vương” đại tuyệt chiêu “tuyệt sát trắc thích” liền bị phá giải.

Kỳ thật thông qua điện não, cũng hoàn toàn có thể phân tích ra tuyệt chiêu của ‘ma vương’ dễ dàng, nhưng mà để biết rõ ràng về tuyệt chiêu, tình không thể đại diện để đánh giá cho tuyệt chiêu. Toàn bộ tốc độ thực sự là quá nhanh.

Lý Dương hai mắt đang nhắm đột nhiên bừng mở.

“Hey!” Lý Dương hét lên một tiếng, thân hình chớp động, hai chân như thiểm điện cắt vào không gian, lực lượng cường kinh khiến trong không khí phát ra tiếng “viu viu”, trong nháy mắt phía trước Lý Dương thậm chí xuất hiện ra tàn ảnh của song thối.

Đột nhiên, chân phải của thân hình Lý Dương phẳng phất như xuyên phá thiên địa, từ trong những tàn ảnh đó, mãnh nhiên xuyên xuất! Hữu thối của hắn đình trụ lại, nhưng mà phong thanh của một thối của hắn mang theo, lại vang lên như tiếng rít, và lúc này thì tàn ảnh của song thối cũng tiêu thất vô tung.

“Hừm, đã xem qua 16 bản video chép lại, xem trận ‘ma vương chi chiến’ này vẫn là có hiệu quả nhất, tiêu tốn nửa năm thời gian, ta cuối cùng cũng nắm vững được tinh hoa của cú trắc thích(đá tạt, đá xéo)! Không tệ, đúng là một sát kỹ một khi xuất ra là phải tử vong của dững dĩ, trắc thích này quả nhiên lợi hại!” Lý Dương bỗng nhiên mỉm cười.

Lý Dương với nụ cười mãn ý, từ trong huấn luyện thất bước ra ngoài, đi về hướng khi thí nghiệm.

3. Chương 3 Tử Vong Thối Pháp

Lý Dương kể từ khi tiến nhập An toàn cục 9 tổ đến nay, đã chấp hành 13 nhiệm vụ, trong đó các nhiệm vụ bình thường có 9 vụ, C cấp nhiệm vụ có 3 vụ, hoàn thành được một nhiệm vụ đặc biệt là A cấp nhiệm vụ. Trở thành nhân viên thứ 3 trong lịch sử An toàn cục 9 tổ chấp hành thành công A cấp nhiệm vụ.

Nhiệm vụ của An toàn cục phân thành nhiệm vụ bình thường và nhiệm vụ đặc biệt, đối tượng của nhiệm vụ đặc biệt là những địch nhân có năng lực đặc thù. Ấn chiếu theo thực lực của địch nhân mà nhiệm vụ cũng có phân ra đẳng cấp !

Cái lần thành công hoàn thành A cấp nhiệm vụ đó chính là nguyên nhân chân chính khiến thanh danh của Lý Dương lưu truyền trong các đại thể lực ngầm quốc tế.

Nhiệm vụ lần đó chính là bí mật sát tử một nhãn giả cấp biệt Kim hoa của một trong 3 tổ chức ám sát lớn nhất thế giới là Nhật Bản “Song Hoa”. Kim hoa cấp biệt cũng chính là sát thủ tiên thiên cấp biệt. Nhãn giả lại là khó chơi nhất, sự khủng bố của nhãn giả tiên thiên cấp biệt tuyệt đối khó mà tưởng tượng được, nhưng mà cuối cùng cổ của nhãn giả đó lại bị cầm một ngọn phi đao !

Với điều này, địa hạ thế giới, vô luận là tập đoàn khủng bố ở nước ngoài hay tập đoàn ám sát, cho đến các tập đoàn hắc đạo cường đại đều biết rằng ở Thượng Hải Trung Quốc có một an toàn cục đỉnh cấp cao thủ - Tiểu Lý Phi Đao.

Không một ai biết công lực vị “Tiểu Lý Phi Đao” này đáo để là cao đến đâu, cũng không ai biết được chân chính danh tự của y, các tập đoàn hắc đạo chỉ biết rằng phi đao này chính Tiểu Lý Phi Đao nổi tiếng thần bí trong lịch sử Trung Quốc cổ đại hào xưng “Lệ Vô Hư Phát”.

Tiểu Lý Phi Đao, Lệ Vô Hư Phát, chỉ nội uy danh Tiểu Lý Phi Đao đã đủ khiến các đại thể lực kinh tâm rồi !

Nhưng ai mà biết được vị “Tiểu Lý Phi Đao” này bất quá chỉ là một người trẻ tuổi mới đạt đến tầng thấp nhất là “Khí Cơ Giao Cầm”

Công lực thấp như vậy mà lại có uy danh lớn như thế, thử hỏi khi công lực đề thăng thì sao ?

Lý Dương đã sớm qua cái thời điểm tốt nhất để tu luyện nội công, kinh mạch đã định hình, do vậy mà Lý Dương đã sớm quyết định xuất phát từ lực lượng nhục thể, đề cao năng lực bản thân.

“Long Nha” đặc chủng bộ đội chính là vương bài chiến đội của đặc chủng quân đội Trung Quốc, kỹ năng chiến đấu đương nhiên là hạng nhất, trong đó Lý Dương là một nhân vật xuất sắc, bất quá Lý Dương đối với kỹ năng chiến đấu bản thân vẫn chưa mãn ý, vẫn tự nhận là còn xa mới đủ.

Lý Dương còn nhớ hẳn đã từng đàm thoại với lão đại Đàm Kim trong Đàm gia ngũ huynh đệ trong Cục an toàn 9 tổ tiểu đội trú ở Thượng Hải.

“Đàm đại ca, người nói xem kỹ năng chiến đấu nào là lợi hại nhất, kỹ năng nào có lực sát thương lớn nhất ?” Lý Dương hỏi Đàm Kim.

Lần đầu Đàm Kim nghe thế liền nghiêm túc nói : “Lợi hại nhất ? Sát thương lực lớn nhất ? Chỉ có lúc sanh tử chi gian, vì sự sinh tồn mà phát huy sanh mệnh tiềm lực hình thành nên kỹ xảo chiến đấu mới chính là lợi hại nhất, kỹ xảo chiến đấu sinh ra trong lúc sanh tử chi gian mới chân chính là kỹ năng chiến đấu ! Đồng thời cũng là loại kỹ năng chiến đấu có lực sát thương lớn nhất”.

Lý Dương nghe thấy, nhân tình lập tức sáng lên, hẳn cũng nghĩ rằng Đàm Kim nói có lý.

Đàm Kim nhìn thấy thần sắc Lý Dương tức thì cười nói : “Địa hạ quyền đàn (võ đài ngầm). Đúng vậy, chính là địa hạ quyền đàn, loại kỹ năng chiến đấu tại địa hạ quyền đàn cũng chính là loại kỹ năng chiến đấu sinh ra khi ở biên giới tử vong. Trước khi tiến nhập quyền đàn, những quyền thủ này đều bị áp bức điên cuồng, không ngừng khiêu chiến cực hạn thân thể, dụng chân để đá cọc gỗ, thậm chí dụng chân đá vào cột đá cọc sắt. Mỗi lần phải mang hàng trăm cân bối phụ khi hoạt động, mỗi lần không đạt được chỉ tiêu thì sẽ bị trừng phạt tàn nhẫn, thậm chí sát tử. Huấn luyện có tỷ lệ tử vong đến 50%”.

Lý Dương, người có biết không ? Khi mà các quyền thủ tiến nhập địa hạ quyền đàn thì sanh hoạt vật chất của họ sẽ tốt lên nhưng tỷ lệ tử vong của họ vì thế cũng tăng lên, bởi vì mỗi lần lên đài chiến đấu, nếu không phải người chết thì là ta chết. Tỷ lệ tử vong khi chiến đấu trên địa hạ quyền đàn cao đến 70%. An toàn rời khỏi địa hạ quyền đàn, 3 năm cũng không nhất định có được một người ! Dưới hoàn cảnh như vậy, kỹ năng chiến đấu được hình thành chính là để sát nhân mà tồn tại ! Lực công kích rất mạnh, tuyệt đối khiến người nghe phải kinh hãi. Cũng chính là lực sát thương ghê gớm nhất !”

Lý Dương nghe vậy máu liền sôi lên, tỷ lệ tử vong cao đến 70%, loại kỹ năng chiến đấu hình thành từ việc tư sát đó chỉ tưởng tượng cũng đã khiến người ta kích động rồi, tuyệt đối cũng chính là kỹ năng chiến đấu dùng để giết người !

Cũng kể từ ngày đó, Lý Dương bắt đầu học tập loại kỹ năng chiến đấu của địa hạ quyền đàn hào xưng “Tử Vong Thối Pháp”.

Lý Dương đi vào trong khu vực trắc thí (khu vực kiểm tra), hẳn nhìn thấy ngũ hành năm huynh đệ cùng với một đại tả có mái tóc đỏ đang tĩnh tu ở bên cạnh.

Chỉ thấy một đại hán mà thân thể khả dĩ có thể hòa với Đại Nham, chân phải bắt ngờ đá vào không gian, không gian như bị áp súc, khe hô lên một tiếng, chân phải không ngờ hóa thành đạo đạo tàn ảnh, bắt ngờ “Oanh” một tiếng đá trúng vào bao cát được hình thành từ vật liệu cao phân tử loại mới.

“Đàm đại ca, năng lượng trắc thí đạt được bao nhiêu vậy ?” Lý Dương đi đến trước mặt đại hán đó cười nói.

Đàm Kim liền quay đầu về phía Lý Dương cười nói : “A, a, vừa mới kiểm tra xong, cũng không tệ, cuối cùng cũng vượt qua được 500 tinh ! Phải rồi, Lý Dương, đến kiểm tra thử xem, xem coi năng lượng thể nội cao bao nhiêu”. (Tinh : đơn vị năng lượng)

“Đại ca, hay quá ta, không ngờ đột phá 500 tinh rồi, thực là lợi hại, phải rồi, huynh thường nói đến địa hạ quyền đàn, hanh, cái đó so sánh với võ học Trung Hoa thế nào ? Đệ khuyên đại ca nên sớm bỏ cái “Tử Vong thối pháp” đó đi, nghiêm chỉnh tu luyện thối pháp của Đàm gia chúng ta mới là căn bản !” Một cái đầu đã hoàn toàn nhuộm thành hồng sắc, mới nhìn qua cái tên đang lắc đầu phản đối đó đã khiến qua đã khiến người ta nghĩ đến loại thiếu niên bất lương, lời thuyết giáo mang khẩu khí trưởng bối vừa rồi là của hắn, chính là Đàm Hoả, lão tứ trong Đàm gia ngũ huynh đệ.

“A Hoả, người nói vậy không đúng đâu, kỹ xảo chiến đấu của địa hạ quyền đàn tuyệt đối không đơn giản như người tưởng tượng đâu. Nếu như người cùng địa hạ quyền đàn đỉnh cấp cao thủ sanh tử quyết đấu, nếu như năng lượng thể nội người không hơn hẳn nhiều, a a, e rằng một chiêu người cũng tiếp không nổi”. Lão

tam trong Đàm gia ngũ huynh đệ - Đàm Thủy mở miệng nói, biểu tình như rất hứng thú, nhưng song thói bay lên đá, quét mạnh vào bao cát đặc chế đang treo trên cao.

Bên cạnh một nam tử có vẻ ngoài mộc mạc nói với Đàm Thủy : “Tam đệ, Trung Hoa võ học đã được lưu truyền lâu đời, huynh thấy đệ cùng Đại ca nên sớm bỏ cái môn thói pháp của địa hạ quyền đàn di, học tốt môn thói pháp của Đàm gia chúng ta. Liên Hoàn thói kính của Đàm gia chúng ta thâm ảo vô cùng, chỉ cần có chút thành tựu là có thể tiến nhập “An Toàn Cục 11 Tổ” ! Đại ca, tam đệ ta hỏi các người, trong các người đã có ai đạt đến Liên Hoàn tam trọng thói kính chưa ?” Đó là Đàm Mộc, lão nhị trong Đàm gia ngũ huynh đệ.

Đàm Kim tức thì nói “Nhị đệ, thói pháp của Đàm gia thâm ảo vô bỉ, nhưng Liên Hoàn thói kính này cần phải có nội công phụ trợ, do vậy tu luyện Địa hạ quyền đàn thói pháp cùng với tu luyện Liên Hoàn thói kính không có sự xung đột lớn. Hà huống gì hiện tại kết quả trắc thí năng lượng của ta là cao nhất trong các huynh đệ, điều đó thuyết minh rằng phương pháp của ta hữu hiệu, a a... ..

Đàm Kim, lão đại trong Đàm gia ngũ huynh đệ. Đàm Thủy, lão tam trong Đàm gia ngũ huynh đệ. Hai huynh đệ nhất trí cho rằng kỹ năng chiến đấu của địa hạ quyền đàn là hữu dụng, nên học tập.

Đàm Mộc, cũng chính là nam tử có vẻ ngoài mộc mạc, là lão nhị trong Đàm gia ngũ huynh đệ. Đàm Hỏa, cũng chính là bất lương thiếu niên có cái đầu bị nhuộm thành màu đỏ, là lão tứ trong Đàm gia ngũ huynh đệ. Hai người bọn họ đều kiên quyết cho rằng nên học tốt Đàm gia thói pháp !

Chỉ có Đàm gia lão ngũ Đàm Thổ là hoàn toàn không có chủ kiến, hỏi hấn ta chuyện gì, hấn đều hồi đáp “tùy tiện” “không kém” “cùng một dạng” !Do vậy hấn là người duy nhất trong năm người không chọn tham gia phe nào.

Đàm gia ngũ huynh đệ còn được xưng hô là “Ngũ Hành huynh đệ”, tên của bọn họ chính là án chiếu theo Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ mà đặt. Có lẽ phụ thân bọn họ năm xưa vì sợ phiền phức nên mới đặt tên đơn giản, dễ nhớ như vậy !

Nữ tử này giờ đang tĩnh tu ở cạnh đó, nữ nhân đó trên thân hoàn toàn là một phiến hỏa hồng bất ngờ mở mắt ra, nhìn Đàm Kim tự khoa trương năng lượng của mình cao, tức thì khinh khỉnh lạnh giọng nói : “Đàm Kim, 500 tinh của ngươi cao quá hả ? Trong căn cứ này ta với Hắc Nham còn cao hơn ngươi ! Luận chân chánh công kích lực thì Lý Dương hấn ta là mạnh nhất trong chúng ta”.

Đàm Kim không khỏi cười khổ, Viêm tả này chính là đại tả trong căn cứ, rất ư là mạnh, luôn áp bách Hoa Hoa công tử cùng Đàm gia ngũ huynh đệ bọn họ ! Nhưng đối với Lý Dương và Hắc Nham, Viêm tả hoàn toàn có một thái độ khác !

Hắc Nham là người có năng lượng cao nhất trong căn cứ, đã hoàn toàn đạt đến 800 tinh, chỉ cần một chút nỗ lực nữa là đột phá Hậu Thiên cảnh giới, đạt đến Tiên Thiên cảnh giới, khi đó Hắc Nham sẽ trở thành cao thủ của An toàn cục 11 tổ.

Nhưng Lý Dương lại mới chính là tổ viên có sức công kích mạnh nhất trong căn cứ.

Mặc dù năng lượng của hấn chỉ khoảng 80 tinh, nhưng đặc biệt Lý Dương lại có tuyệt kỹ phi đao xuất thần nhập hóa, cho dù Hắc Nham xuất thủ cũng không phải là đối thủ trước tuyệt kỹ phi đao quỷ thần mạc trắc của Lý Dương, cơ bản là Hắc Nham chưa đạt đến cảnh giới đao thương bất nhập, còn phi đao của Lý Dương có ẩn hàm chân phi, công kích còn mạnh hơn súng đạn.

Hà huống phi đao Lý Dương lại biến thái có thể trong quá trình tiến tới biến hóa thay đổi phương hướng, tưởng tượng thôi cũng làm người ta khủng bố.

Ngoại trừ Lý Dương và Hắc Nham thì kể đến là Viêm tả, Viêm tả mặc dù là nữ, nhưng “Lục Cục Thuần Dương công” cũng đã đến tầng thứ ba, năng lượng thể nội đạt đến 600 tinh. Hoàn toàn đề đầu được Đàm gia ngũ huynh đệ.

“Có mặt nhiều người ở đây, ta lấy tư cách tổ trưởng cần đề tỉnh các người một chút, kỳ hạn khảo hạch để tiến nhập An toàn cục 11 tổ đã được quyết định”. Tiểu đội trưởng của An Toàn cục 9 tổ trú tại Thương Hải là Mông Điền nhìn bọn Lý Dương cười nói.

Ngay lập tức những người có mặt đều nhìn về hướng tổ trưởng Mông Điền.

Mỗi một cá nhân đều nghĩ đến việc tiến nhập An toàn cục 11 tổ, bởi vì một khi tiến nhập vào trong đó rồi, không chỉ đại biểu cho việc bọn họ đã thành quốc gia thủ hộ giả (người bảo vệ), mà còn đại biểu cho việc bọn họ có thể kết hôn, chỉ có sau khi tiến nhập An toàn cục 11 tổ, bọn họ mới chân chính được phép có gia đình riêng, sinh hoạt như người bình thường.

Bởi vì người của An toàn cục 11 tổ chính là sát thủ giản của An toàn cục, không dễ dàng gì xuất mã, bình thường một năm cũng không xuất động một lần, do vậy bọn họ có thể sinh hoạt như người bình thường.

Còn bình thường xử lý những hoạt động khủng bố, hoặc giả những sự tình lớn cũng đều do An toàn cục 9 tổ xuất động, chỉ khi người của 9 tổ không có cách giải quyết, thì những cao thủ của 11 tổ này mới xuất thủ.

An toàn cục 9 tổ chuyện lớn gì cũng đều giải quyết, hơn nữa mỗi ngày phải huấn luyện trên 6 giờ đồng hồ. Vì thường phải huấn luyện và chấp hành nhiệm vụ, do vậy quốc gia vì cần phải bảo mật thân phận của đội viên An toàn cục 9 tổ, nên đã quy định bắt buộc các thành viên của An toàn cục 9 tổ không được phép kết hôn. Đương nhiên trước khi các đội viên tiến nhập An toàn cục 9 tổ đã được biết điều này.

Lúc xưa trước khi tiến nhập An toàn cục 9 tổ đã biết điều này, lúc đó thực sự Lý Dương cũng không để ý, vì trong quá khứ khi còn ở trong Long Nha đặc chủng bộ đội, cũng không cho phép kết hôn, chỉ chờ đến khi xuất ngũ mới có thể.

Chỉ là... sau khi hắn tiến nhập An toàn cục 9 tổ, lại gặp được Khương Tuyết, một người con gái đã làm tim hắn rung động, người con gái đã cùng hắn thề non hẹn biển.

Do vậy Lý Dương hy vọng có thể tiến nhập An toàn cục 11 tổ, sau này có thể sống cùng Khương Tuyết. Chỉ là vì quy định của An toàn cục 9 tổ nên hắn hiện tại không thể ở cùng Khương Tuyết, chỉ có thể giấu diếm thân phận tiếp xúc qua điện thoại mà thôi.

"Tuyết, hãy chờ anh, lần khảo hạch này anh nhất định vượt qua !" Lý Dương trong lòng thầm nói.

Mông Điền nhìn chúng nhân một cái rồi nói : "Tổng bộ sẽ phái đến 2 vị của An toàn cục 11 tổ, cùng với ta cộng lại là 3 người, vào buổi sáng ngày 20 lúc 8 giờ sẽ bắt đầu tiến hành khảo hạch đối với mọi người, một tháng cuối cùng này mong mọi người hãy cố gắng nỗ lực nhiều hơn nữa !"

"Rõ !" Trong mắt những đội viên có mặt đều như có lửa, Đàm gia ngũ huynh đệ và Viêm tả thì không giống như Lý Dương, nhân vì bọn họ từ nhỏ đã được huấn luyện, mục tiêu gần chục năm nay chính là được tiến nhập vào An toàn cục 11 tổ. Từ đó có thể nghĩ ra tâm tình của bọn họ lúc này.

Tất cả những người có mặt đều hít một hơi sâu, sắc mặt ai cũng đều nghiêm túc.

4. Chương 4 : Cơ Nhân Được Thủy

Huấn luyện, diên cường huấn luyện !

Điền Lâm buổi tối không còn ra ngoài, thời gian tranh luận của Đàm gia ngũ huynh đệ cũng ít đi, thời gian huấn luyện của mỗi cá nhân đều vượt quá 12 tiếng.

Bất quá Lý Dương vẫn giống như quá khứ, một điểm biến hóa cũng không có, nếu mà nói thay đổi, thì còn thời gian huấn luyện thì không hề thay đổi. Nhan vì trong quá khứ hắn ta đã huấn luyện mỗi ngày 15 tiếng nên hiện tại bất quá chỉ là tiếp tục như vậy.

Lý Dương mỗi ngày dậy vào lúc 4 giờ sáng, hấp thu thiên địa linh tu luyện nội công cho đến 6 giờ, sau đó đi tản bộ và ăn sáng.

Từ 7 giờ bắt đầu luyện tập thân thể, chủ yếu là luyện tập lực chân và cổ tay, không ngừng khiêu chiến với giới hạn, có rất nhiều phương pháp, ví dụ như hai tay nâng thiết côn nặng 100 cân, cổ tay phải hoàn toàn

chịu đựng được trọng lượng như vậy, sau đó tiến hành nhảy cóc, luyện tập liên tục cho đến 9 giờ, lúc đó tay chân Lý Dương đã ê ẩm mềm nhũn, gần như không còn chút sức lực nào.

Nhưng lúc đó Lý Dương lại phải tu luyện phi đao, không ngừng phóng ra phi đao, hơn nữa trên mỗi ngọn phi đao đều phải quán thâm nội lực, mỗi ngọn phi đao đều phải cắm vào trên tấm bia thép, hơn nữa là phải cắm trúng vào hồng tâm nhỏ xíu, như vậy mới là thành công, sau khi phóng thành công 3000 lần, Lý Dương mới bắt đầu đi ăn trưa.

Mỗi ngọn phi đao đều phải có quán thâm nội lực, hơn nữa phải bắn trúng hồng tâm trên tấm bia thép, điều kiện vô cùng hà khắc, Lý Dương mới chỉ đạt đến tầng cảnh giới thứ nhất của nội công nên nội lực chỉ có một ít đến mức đáng thương, chừng đó chỉ đủ để phát ra 10 đao, 3000 đao chính là bắt Lý Dương phải không ngừng truy cầu cực hạn của bản thân.

Khi mới bắt đầu, Lý Dương chỉ dưới 3000 đao, thêm vào đó trong quá trình khôi phục nội lực thời gian bị hao phí đi, đến khi thực sự thành công thì đã đến tối rồi. Hiện tại tu luyện như vậy được một năm, Lý Dương sau khi kết thúc 3000 đao thì bình thường là 12 giờ trưa.

Điều này cũng có nghĩa là Lý Dương tuy nội lực ít, nhưng tốc độ khôi phục lại cực nhanh ! Có thể trong 3 tiếng ngắn ngủi cung ứng đủ nội lực cho 3000 phi đao, có thể tưởng tượng ra được tốc độ khôi phục nhanh đến mức nào.

Sau buổi trưa thì ngồi đả tọa tu luyện nội công , khoảng 2 tiếng từ 1 giờ trưa cho đến 3 giờ chiều.

Sau khi tu luyện nội công, Lý Dương bắt đầu tu luyện kỹ năng chiến đấu, từ 3 giờ chiều cho đến 9 giờ tối, hoàn toàn đứng sáu tiếng !

Sau đó là thời gian nghỉ ngơi và ăn tối, cho đến 9 giờ rưỡi là thời gian Lý Dương điện thoại cho Khương Tuyết, vừa đứng nửa tiếng, đây chính là thời gian vui sướng nhất trong ngày của Lý Dương.

Sau 10 giờ tối, Lý Dương đi tản bộ một chút trong tiểu khu, sau đó tiếp nhập vào trong căn cứ địa huấn luyện nhẹ một chút hoặc là cùng các đội viên khác nói chuyện tiểu lâm, 12 giờ tối chính thức đi ngủ !

Thời gian huấn luyện một ngày không thấp hơn 15 tiếng ! Điều này khiến cho năng lượng Lý Dương phi tốc độ tăng, sau khi vừa mới tiếp nhập An toàn cục 9 tổ, trắc thí năng lượng của Lý Dương bất quá là 12 tinh, miễn cưỡng đạt đến 2 con số. Cũng miễn cưỡng có thể xưng là nhị cấp cao thủ. Chỉ 2 năm ngắn ngủi, hắn đã đạt đến 80 tinh, so với quá khứ mạnh hơn 5,6 lần !

Cứ như vậy, Lý Dương không ngừng huấn luyện... ..

Trên thế giới các đại cường quốc thế lực đều thống nhất thừa nhận phương pháp phân cấp cao thủ.

Số chữ số của năng lượng tinh cũng chính là cấp độ của cao thủ ! Ví dụ như hiện tại năng lượng Lý Dương là 80 tinh, 80 là hai con số, do vậy Lý Dương vẫn chỉ là nhị cấp cao thủ.

Có thể nói rằng đồng cấp cao thủ có khả năng cách biệt rất lớn, ví dụ như cao thủ 1000 tinh là tứ cấp cao thủ, nhưng cao thủ 9000 tinh cũng đồng dạng tứ cấp cao thủ, nhưng so sánh về năng lượng thì cách biệt thật là quá lớn.

“Lục Cực Thuần Dương công” chính là công pháp tu luyện thông dụng của An toàn cục nội bộ, công pháp tu luyện mỗi cá nhân đều là “Lục Cực Thuần Dương công”, đây cũng là nguyên nhân khiến An toàn cục nội bộ có ít nữ nhân, cũng là vì nữ nhân có thể tu luyện thuần dương công pháp vốn rất ít.

“Lục Cực Thuần Dương công “ cộng phân lục tầng, nếu như một cá nhân chỉ tu luyện nội lực, không điên cuồng luyện tập nhục thể, sau khi đạt đến đệ nhất tầng thì cũng chính là Nhất cấp cao thủ. Đạt đến đệ nhị tầng thì là Nhị cấp cao thủ... .. đạt đến đệ lục tầng thì là Lục cấp cao thủ.

Khi mới bắt đầu , ở thời gian đầu luyện tập nhục thể khả dĩ tăng được không ít năng lượng, nhục thể năng lượng trải qua quá trình tu luyện điên cuồng có thể đạt đến vài chục tinh.

Do vậy Lý Dương hiện tại nội lực chỉ đệ nhất tầng, nhưng do có liên quan đến nhục thể nên mới đạt đến khoảng 80 tinh.

Bất quá khi công lực cao, huấn luyện nhục thể gần như không có hiệu quả gì, ví dụ như một tam cấp cao thủ có vài trăm tinh năng lượng, huấn luyện nhục thể tăng được vài chục tinh căn bản là không có tác dụng gì !

Càng không phải nói đến tứ cấp cao thủ hay những cường giả ở cấp cao hơn. Đối với một đỉnh cấp cao thủ có trên hàng vạn hoặc hàng thập vạn tinh thì vài chục tinh nhục thể năng lượng liệu còn có ý nghĩa gì ?

Lý Dương thân cao 1m8, thân hình rất đạt tiêu chuẩn, mới nhìn thì tưởng là nặng khoảng 170 cân, nhưng chỉ khi cân mới phát hiện được Lý Dương đạt tới 200 cân, khi hắn ta cởi bỏ quần áo mới có thể phát hiện ra thân thể hắn gần như toàn là cơ bắp, hơn nữa còn tạo thành những đường cong tuyệt mỹ, như một cơ thể hoàn mỹ không có chỗ nào thô kệch. Trong phòng huấn luyện của căn cứ An toàn cục 9 tổ trú ở Thượng Hải – Tinh La.

Lý Dương dưới áp lực lưỡng bội, chính đang cùng Đàm Kim tương hỗ đối luyện, đương nhiên là Đàm Kim không có sử dụng nội lực, hắn hoàn toàn chỉ dụng nhục thể năng lượng để tương hỗ đối chiến với Lý Dương.

Lúc này cả hai người để mình trần nửa thân trên, nửa thân dưới mang hắc sắc trường khôi, cơ nhục nửa thân trên hai người tuy không hiện rõ nhưng vẫn khiến người ta cảm nhận được bên trong có hàm chứa năng lượng cường đại.

“Bồng!” “Bồng!” “Bồng!” “Bồng!” “Bồng!” “Bồng !” Âm thanh song thối hai người đụng nhau không ngừng vang lên, trên nửa thân trên hỏa thể của hai người mờ mờ như tấm.

“Oanh !” Hai người cùng đồng loạt đá ra, đụng thẳng vào nhau, liền đó hai người lùi lại.

“Lý Dương, không tệ a, không ngờ lại bình thủ với ta, địa hạ quyền đàn thối pháp này là ta dạy cho người học, không tưởng được là người lại bắt kịp ta, ai, đáng tiếc a, cơ nhục người vẫn hoàn mỹ không có chỗ nào thô kệch cả ! Đàm Kim vẫn không thể vượt qua người, trở thành người đẹp trai nhất của An toàn cục 9 tổ trú ở Thượng Hải a !” Đàm Kim lắc đầu than vãn, tựa hồ rất sầu muộn.

“Ô ? Thì ra lúc xưa người để ta luyện tập cơ nhục, nguyên lai là muốn để ta biến thành một con tinh tinh to đầu, Lý Dương cười mắng, “Bất quá, cái thứ đẹp mã này chỉ để ngắm chứ dùng không được a ! Nói đến Hắc Nham, nhục thể năng lượng của hắn tuyệt đối là mạnh nhất trong chúng ta, nhưng mà cơ nhục của hắn tuy phát triển, thực sự là không có chỗ nào đột biến thừa thải”.

Đàm Kim cũng gật đầu nói : “Cao thủ chân chính, cơ nhục thì không thể trở thành như vậy ! Cơ nhục mà phát triển thái quá, đối với hành động có ảnh hưởng rất lớn, động tác tốc độ đều giảm xuống, trong chiến đấu tốc độ là rất trọng yếu, các đỉnh cấp cao thủ địa hạ quyền đàn mặc dù cơ nhục phát triển, nhưng lại không có chỗ nào đột biến tựa như kiện mỹ thiên sinh, các đỉnh cấp quyền thủ địa hạ quyền thủ không chỉ tốc độ nhanh mà lực lượng cũng mạnh đến kinh nhân, bất quá tối kì quái chính là khối đầu của họ cũng đều lớn rõ rệt !

Lý Dương tức thì cười nói : “Điểm này cũng không phải kỳ quái, người lẽ nào không biết những địa hạ quyền thủ huấn luyện thâm khốc đến mức nào ? Hoàn toàn là huấn luyện cho đến chết, có nhiều tuyển thủ chỉ riêng nhục thể năng lượng mà đã vượt quá 100 tinh ! Thậm chí tối cao từng có kẻ đạt đến khoảng 500 tinh ! Nếu như tuyển thủ bỏ lại điều kiện cơ thể không tốt, làm thế nào có thể chịu đựng được loại huấn luyện như vậy, bọn họ đương nhiên ai cũng đều là đại khối đầu”.

Lý Dương bất ngờ tự cười mình nói : “500 tinh a, thật là không biết bọn họ huấn luyện như thế nào, chúng ta không phải là không nỗ lực, nhưng mà chúng chúng ta bất quá chỉ được vài chục tinh, tưởng tượng cũng đã thấy sợ sự huấn luyện mà họ phải tiếp nhận rồi”.

Đàm Kim cũng gật đầu nói : “Phải a, những quyền thủ này ai cũng đều là từ chỗ chết đi lên, bất quá những quyền thủ đó trước khi tiến nhập địa hạ quyền đàn, vẫn còn một cửa nữa ! Gần như một nửa số quyền thủ là chết ở tại cửa này. Cửa này chính là phục dụng “A1” Cơ nhân được thủy, tiến hành biến đổi thân thể”.

Lý Dương gật đầu nói : “Chuyện này ta có biết, từ 4 năm trước, trong lĩnh vực cơ nhân học (môn học về công nghệ gene) đã có sự đột phá, các đại cường quốc đã lần lượt nghiên cứu ra “A1” Cơ nhân được thủy. “A1” chính là bắt đầu ở gene, giúp biến đổi nhục thể con người trở nên cường đại hơn, bất quá “A1” vẫn

chưa hoàn thiện, tỷ lệ tử vong cực cao, gần 50% ! Nghe nói rằng một phân lượng “A1” Cơ nhân được thủy trị giá 50 vạn mỹ kim (USD)”.

Đàm Kim cười nói : “Phải a, sau này, “A2” cũng đã xuất hiện, so với “A1” thì hoàn thiện hơn, người phục dụng tỷ lệ tử vong chỉ 10% ! Một phân lượng có giá đến mức kinh người là 500 vạn USD. Năm ngoái theo tin tức nội bộ, Mỹ quốc cũng đã nghiên cứu ra loại “A3” gần như không có khuyết điểm, tỷ lệ tử vong 0%, chỉ cần phục dụng, 100% thành công. Bất quá chế tác một phần có giá rất cao. một phân lượng “A3” Cơ nhân được thủy nếu như muốn mua cần phải có 500 triệu USD ! So với “A2” thì cao hơn 100 lần. Chỉ có loại siêu cấp phú hào mới có thể mua được, nghe nói có thể khiến bản thân kiện khang cường hãn, tối thiểu cũng có thể sống thêm được vài chục năm”.

A1, A2, A3 ba loại cấp biệt Cơ nhân được thủy, càng về sau càng tốt, càng về sau càng hoàn thiện, nhưng cũng vì thế mà càng thêm quý giá, “A3” Cơ nhân được thủy thậm chí đạt đến 500 triệu USD, không phải siêu cấp đại phú hào căn bản là không thể mua.

“Ừm, hiện tại trong địa hạ quyền đàn tối cường giả đều là tứ cấp cao thủ, bọn họ nguyên bản chỉ có vài trăm tinh năng lượng, nhưng sau khi phục dụng “A1”, nhục thể biến đổi, sở hữu đến hơn ngàn tinh năng lượng. Bất quá không ít kẻ bỏ lại năng lượng chỉ có 1 hoặc 2 trăm tinh năng lượng, cho dù phục dụng “A1”, sao khi biến đổi năng lượng cũng không quá 7-8 trăm tinh năng lượng. Bất quá còn sống thì đã là vận khí tốt rồi, nhiều kẻ bỏ lại nhục thể rất cường hãn, nhưng tại cửa ải phục dụng được thủy thì bị chết, cũng vì “A1” vốn không hoàn thiện !” Lý Dương cảm thán, cũng như quyền thủ vốn trải qua huấn luyện đã có được thành tựu, nhưng trong quá trình phục dụng Cơ nhân được thủy thì lại phải chết nên cảm thấy oan ức.

Đàm Kim gật đầu nói : “Điều này cũng dễ lý giải, những quyền thủ đó khi ở huấn luyện doanh thì không có nhiều tiền, còn “A2” thì thật là quá quý giá, 500 vạn USD a, một địa hạ quyền thủ nếu như không làm ăn được gì thì huấn luyện doanh sẽ không thu hồi được lại vốn, nên “A1” Cơ nhân được thủy đã là cực hạn mà những huấn luyện doanh này có thể chấp nhận. He he, nhưng mà tu luyện nội công tốt, đột phá được tầng thứ nhất, so với phục dụng Cơ nhân được thủy trân quý thì còn tốt hơn nhiều, hơn nữa lại không hề có tác dụng phụ !”

Lý Dương gật đầu biểu lộ sự tán đồng.

Nhưng trong lòng Lý Dương vẫn có chút ảm đạm : “Ai, đáng tiếc là bản thân ta tu luyện nội công quá trễ, kinh mạch đã hoàn toàn định hình ! Nội công có tốt hơn nữa, đối với ta cũng không có tác dụng”.

Bất ngờ Lý Dương trong lòng tự nói, “Hanh, những cao thủ địa hạ quyền thủ đó cho dù không phục dụng Cơ nhân được thủy, tối cường giả cũng đã đạt đến 500 tinh năng lượng, ta không tin là ta không đạt đến, chỉ cần nhục thể năng lượng của ta đạt đến 500 tinh, đến khi đó, lực cổ tay của ta so với hiện tại sẽ mạnh hơn nhiều, cùng với nội lực cũng cường đại hơn, uy lực của phi đao tối thiểu cũng tăng lên 2 tầng, đến khi đó, cho dù là siêu cấp cao thủ tiên thiên đại thành đối mặt với phi đao của ta cũng không thể chống lại !”

Trong lòng Lý Dương tức thì có quyết định... ..nỗ lực tu luyện, bản thân tự luyện tập nhục thể lực lượng, từ đó khiến cho phi đao của mình có lực công kích đạt đến một cảnh giới kinh nhân.

5. Chương 5 : Khương Tuyết

Lý Dương hai mắt giống như lợi tiễn, trực tiếp nhìn chằm vào hồng tâm ở giữa cương bản ngoài phạm vi 50 mét.

“Hừ !”

Lý Dương tay phải vung lên, đao mang thiểm quá, tựa như lưu tinh, người ngoài quan sát thì đại não thần kinh cũng chưa kịp có thời gian tiếp nhận tín hiệu phản ứng, thì phi đao đã xạ nhập vào hồng tâm rồi.

Loại cương bản đang dùng là loại cương bản đặc chế, người bình thường cho dù phóng phi đao chạm được vào phần trước cương bản cũng vô pháp có thể khiến phi đao cắm được trên đó. Do vậy, cho dù là Lý Dương

cũng cần phải quán thâm nội lực, Lý Dương trên mỗi ngọn phi đao đều có quán thâm nội lực, mỗi đao phóng ra tuyệt đối đều cắm trên hồng tâm.

“Hưu !” “Hưu !”

Lý Dương 2 tay trái phải đồng thời rung lên, 2 luồng đao quang băng lãnh lướt đi, Lý Dương lim dim mắt, một luồng tinh mang lướt qua trong mắt hấn.

Người ngoài không cách gì thấy được quỹ tích của đao, nhưng Lý Dương lại nhìn thấy hai ngọn đao của mình đang xạ vào hai góc của cương bản, đúng phút cuối cùng, hai ngọn đao đồng thời đổi hướng, cùng đồng thời xa vào hồng tâm.

“Tích tốc !”

Mồ hôi từ trán Lý Dương nhỏ rớt xuống, khuôn mặt Lý Dương tức thì trầm tĩnh như nham thạch, tiếp tục tiến hành huấn luyện các chủng các dạng phi đao.

Trong “Tinh Cực tam cảnh” có 99% giảng thuật về cách sử dụng một ngọn phi đao như thế nào, chỉ cần có thể xạ ra một ngọn phi đao thì cũng có thể đồng thời xạ ra 2 ngọn phi đao, đương nhiên tiền đề là phải đồng thời huấn luyện cả 2 tay.

“Tiểu Lý Phi Đao, Lệ Vô Hư Phát !”

Chỉ khi đạt đến mức độ “Phi Đao Xuất, Quỷ Thần Kinh” thì khi đó mới chân chính là trạng thái hoàn mỹ. Khi đó mới có thể hào xưng “Lệ Vô Hư Phát” !

Bất qua muốn đạt đến trạng thái đó, cần phải hoàn toàn đạt đến tam đại cảnh giới – “Hoan linh chi cảnh”, “Hối hận chi cảnh” và “Ẩm nhiên chi cảnh” ! “Tinh Cực tam cảnh” 1% cuối cùng chính là nói một cách giản yếu về tam đại cảnh giới này.

Mỗi một cảnh giới đều khiến cho phi đao có một hiệu quả đặc thù. Những ngày vui vẻ giữa Lý Dương và Khương Tuyết đã khiến Lý Dương ngộ ra được “Hoan Linh chi cảnh”, phi đao do hấn xạ ra tựa như một con tiểu diều đang vui sướng, hấn có thể cảm thụ được sự vui sướng của phi đao, tinh thần của hấn thậm chí có thể giao cảm với năng lượng, từ đó mà cải biến quỹ tích của phi đao.

Còn những tầng cao hơn như “Hối Hận chi cảnh” và “Ẩm Nhiên chi cảnh” có hiệu quả gì khiến người ta kinh kỳ, thật sự không phải thứ Lý Dương có thể biết được. Chỉ khi hấn ta đạt đến, hấn mới minh bạch được.

“Hưu !”

Thêm một ngọn phi đao được phóng ra, cổ tay Lý Dương có hơi run nhẹ, quỹ tích của phi đao với dư liệu có chút khác biệt, bất quá Lý Dương tức thì dựa vào cảm giác huyền diệu của “Hoan Linh chi cảnh”, khống chế phi đao một chút, phi đao liền hơi cải biến quỹ tích, lại xạ lên hồng tâm của cương bản.

Lý Dương đi về hướng cương bản, từ cương bản lấy xuống 30 phi đao cắm trên hồng tâm, trong tình huống vì để không ảnh hưởng đến công kích và tốc độ của bản thân nên trên thân chỉ mang 30 ngọn phi đao.

Tiếp tục huấn luyện !

Lý Dương khi đứng ở ngoài khoảng cách 50 mét lại bắt đầu tiếp tục huấn luyện.

Khoảng 3 giờ chiều, Lý Dương cuối cùng cũng đình chỉ việc huấn luyện kéo dài 5 tiếng đồng hồ.

Hôm nay hấn phát huy rất thất thường, không ngờ lại xuất hiện 7 ngọn phi đao không thành công ! Kể cả khi hấn khống chế sự biến hướng của phi đao nhưng vẫn xuất hiện 7 ngọn phi đao thất bại.

“3500 phi đao cuối cùng cũng hoàn thành nhiệm vụ, hiện tại là 3 giờ, hôm nay chậm hơn so với quá khứ 3 tiếng”. Lý Dương nhíu mày, “Ngày mai, ngày mai phải thành công trước 2 giờ chiều”.

Lý Dương tùy tức chuyển thân đi ăn trưa.

Hôm nay Lý Dương vì sao lại chậm hơn so với quá khứ 3 tiếng ?

Kể từ đêm hôm qua sau khi cùng Đàm Kim đàm thoại, Lý Dương thầm cảm thấy mình còn kém xa các đỉnh cấp quyền thủ của địa hạ quyền đàn, do vậy đã quyết tăng thêm một lượng huấn luyện lớn.

Hôm nay Lý Dương án chiếu theo kế hoạch bắt đầu đề cao lượng huấn luyện, trong quá trình huấn luyện lực cổ tay và chân, 100 cân thiết côn được hoán thành 120 cân thiết côn, mặc dù chỉ tăng thêm có 20 cân, nhưng Lý Dương tức thì rõ ràng cảm nhận được độ gian nan hơn nhiều. Phải biết rằng bình cử 100 được 2 tiếng, cho dù nội lực vốn có không ngừng giải trừ cảm giác tê liệt của cơ nhục thì kiên trì được như vậy cũng là rất tốt rồi. Lý Dương kiên trì suốt 1 năm liền, một năm trước bán sống bán chết mới miễn cưỡng hoàn thành, hiện tại bình cử 100 cân tiến hành nhảy cóc so với trước thì có thể dễ dàng hoàn thành.

Hiện tại một lúc tăng 20 cân, Lý Dương tức thì cảm nhận lại nỗi thống khổ của một năm trước, bất quá hẳn là kẻ không chịu khuất phục. Nhưng mà khi hoàn thành nhảy cóc thì cự li thời gian đã dùng mất thêm 1 tiếng.

Hạng mục tiếp theo chính là phi đao, 3000 lần phi đao cũng đã được đề thăng lên 3500 lần !

Vừa rồi chính là Lý Dương đang tiến hành 3500 lần phi đao, nhân vì trước đó đã tiến hành bình cử 120 cân thiết côn để huấn luyện lực cổ tay, đối với bản thân áp lực lên cổ tay đã là quá lớn, do vậy đến lúc phi đao mới xuất hiện sai sót, hơn nữa nội lực Lý Dương không ngừng giải trừ bớt nỗi thống khổ của cổ tay, đồng thời điều đó cũng khiến hắn tiêu hao nội lực nhanh hơn.

Bình thường huấn luyện phi đao mất khoảng 3 tiếng, nhưng vì lần này có tăng thêm nhiệm vụ cộng thêm cổ tay có vấn đề, nên thật sự đã hao phí đến 5 tiếng.

Sau khi ăn xong, là lúc dưỡng tu luyện nội lực, đương nhiên đó cũng là lúc thân thể nghỉ ngơi.

Buổi chiều là lúc huấn luyện chiến đấu, trọng lực cũng được chỉnh thành 2.5 lần ! Nhân vì phi đao và nhảy cóc hao phí nhiều thời gian hơn bình thường, do vậy huấn luyện chiến đấu chỉ tiến hành 3 tiếng, bất quá dưới 2,5 lần trọng lực thì 3 tiếng lúc này còn khó hơn nhiều so với 6 tiếng dưới 2 lần trọng lực, đến khi kết thúc, Lý Dương giống như con gà nhúng nước sôi, toàn thân là mồ hôi.

Cho dù mồ hôi nhiều hơn nữa, Lý Dương vẫn trầm tĩnh tiến hành mỗi loại huấn luyện hạng mục huấn luyện.

Bất kể khốn khổ thế nào, Lý Dương vẫn kiên trì, chỉ vì người con gái ôn nhu thiện lương trong lòng. Chỉ vì điều này đã đủ khiến trái tim hắn run lên rồi, đã nghe hơn 300 cú điện thoại.

Ban đêm 9 giờ rưỡi, đây là thời gian hạnh phúc nhất trong ngày của Lý Dương. Bởi vì nửa tiếng đồng hồ ngắn ngủi này chính là thời gian của hắn và Khương Tuyết.

Hôm nay, 9 giờ rưỡi tối, Lý Dương nửa nằm nửa ngồi trên giường, trong tay là chiếc điện thoại.

“Tuyệt, là anh, Mộc Dịch !” Lý Dương vì phục tùng quy củ của An toàn cục 9 tổ, cho dù là người mà hắn yêu quý nhất, hắn cũng không đem chân chính danh tự của mình nói ra. Hắn đã bỏ cái tên “Lý Dương” đi, nói với Khương Tuyết rằng mình tên là “Mộc Dịch”.

“Dịch ca ca, là anh à, hôm nay khi em ở bệnh viện, có một bé gái rất khả ái đến khám bệnh, nó ấy à, bị kim tiêm cứ khóc hoài à... ..” Khương Tuyết vô cùng cao hứng chia sẻ với Lý Dương những chuyện vui vẻ của mình.

Lý Dương tay cầm điện thoại nghe như vậy, trên mặt chỉ toàn nụ cười, nụ cười xán lạn, hắn không ngừng cười, cười rất vui vẻ.

Khương Tuyết tựa hồ hoạt bát, nói rất là hăng say, bất quá Lý Dương biết rằng Khương Tuyết bình thường rất ít nói rất ít khi hoạt bát như vậy, chỉ có khi nói chuyện với hắn thì mới có điệu bộ như hải tử vậy.

Lúc này tại Thượng Hải giao khu trong một căn phòng, có một người con gái ôn nhu đang ngồi ở đầu giường nghe điện thoại, nàng chính là Khương Tuyết, Khương Tuyết là người tốt, rất ít nói, mái tóc bay bay càng làm nàng thêm xinh đẹp, khi nàng cười, đôi mắt nàng hoàn toàn như nhắm lại.

Khương Tuyết nàng tự hiểu rằng Dịch ca ca người nàng yêu thương nhất là nhân viên thuộc cơ quan đặc biệt của quốc gia, nên không thể ở cùng nàng được. Nhưng nàng chấp nhận vì chàng mà chờ đợi.

Kể từ khi gặp Lý Dương thì Khương Tuyết không thể nào từ bỏ được, Lý Dương cuối cùng cũng nói với Khương Tuyết một chuyện : “Trong vòng hai năm, anh nhất định quang minh chính đại đến cưới em !” Điều này đã khiến Khương Tuyết trong lòng kỳ vọng, cuốn lịch trong phòng nàng đã bị xé đi từng tờ từng tờ một... ..

Hiện tại đã gần một năm rồi, Lý Dương lúc trước vì bảo thủ mà ngại vậy, hẳn tin rằng lần khảo hạch này có thể tiến nhập An toàn cục 11 tổ, bất quá Lý Dương lo là nếu như mình nói ra rồi lại thất bại thì sẽ khiến Khương Tuyết thất vọng, do vậy hắn mới nói 2 năm, cũng kể từ lúc đó, Lý Dương bắt đầu điên cuồng huấn luyện chính mình.

“...Ừm, Dịch ca ca, anh huấn luyện có khổ lắm không ?” Một lúc lâu sau, Khương Tuyết mới đem mọi chuyện trong một ngày nói hết ra, khi hỏi trong thanh âm có chút rung động.

Lý Dương tức thì cười an ủi : “Hoàn hảo, không khổ, không có gì phải khổ cả”. Lý Dương hít lấy một hơi khẩu khí, rồi mới nói được, “Tuyết, chờ anh, rất nhanh, rất nhanh thôi anh sẽ cưới em !”

“Ừm, Dịch ca ca, em sẽ luôn luôn đợi anh, bất kể là đến khi nào, em cũng sẽ mãi mãi đợi anh”. Khương Tuyết kiên định nói.

“Hiện tại không còn sớm nữa, đi ngủ đi, ngày mai em còn phải làm việc nữa, em là hộ sĩ, còn phải chiếu cố cho bệnh nhân, nếu như em ngủ trễ, trạng thái không được tốt thì sẽ tệ lắm, được rồi, ngủ ngon !” Lý Dương ôn nhu nói.

“Ngủ ngon !” Khương Tuyết nghe lời nói.

“Dịch ca ca, em đợi anh !” Một lúc lâu sau, lời nói thâm tình của Khương Tuyết lại phát ra, Lý Dương trong lòng chấn động, có vẻ nén tình cảm để cắt điện thoại, hẳn biết nếu mình không cắt điện thoại thì Khương Tuyết cũng sẽ không cắt điện thoại.

Trong phòng ngủ tại biệt thự của Lý Dương.

Lý Dương rời khỏi giường, thán lên một tiếng dài, quay đầu nhìn chiếc đồng hồ treo tường, thời gian lúc này đã là 10 giờ 5 phút tối.

Lý Dương từ từ ra khỏi biệt thự, đóng cổng lớn rồi chậm chậm đi trên đường.

Ban đêm khoảng 10 giờ, giao khu rất yên tĩnh, trên những con đường của tiểu khu này hầu như không có người qua lại, ánh sáng hờn ám từ những ngọn đèn đường chiếu xuống khiến cho con đường trở nên không chân thật, Lý Dương hai tay bỏ trong túi, chậm chậm đi... ..

Bất ngờ một cơn gió lạnh mùa thu thổi qua, thân thể Lý Dương bất ngờ run lên, cảm thấy có sự thay đổi, lúc này hắn mới nhận ra, hiện tại đã vào mùa thu rồi.

“Dịch ca ca, em đợi anh !” Một năm nay, hơn 300 cuộc điện thoại vào ban đêm thì câu cuối cùng chính là câu này, chỉ một câu nói đơn giản này, đã thành động lực khiến cho Lý Dương có thể huấn luyện mỗi ngày đến 15 tiếng đồng hồ. Là điều khiến cho Lý Dương hạnh phúc, và cũng khiến cho hắn đau khổ.

Có người yêu mà không thể gặp, thậm chí không thể nói cho nàng biết tên của mình, thống khổ này ai có thể hiểu được ?

“Tuyết... ..” Lý Dương than một tiếng dài, ngừng đầu nhìn vầng trăng trên cao, ánh sáng bàng bạc băng lãnh khiến lòng hắn rung động, bất ngờ một cơn gió lạnh thổi qua, Lý Dương buộc chặt lại quần áo trên người, khi cơn gió lạnh chậm chậm đi qua, ánh sáng từ những ngọn đèn đường càng trở nên ấm áp, dòng suy nghĩ của Lý Dương từ từ quay trở về... ..

6. Chương 6 : Tuyết Dạ

Đó là một đêm tuyết rơi cách đây 2 năm về trước, tuyết rơi dày đặc, toàn Thượng Hải như phủ lên một màu trắng, giữa trời đất cũng chỉ thấy mây trắng.

Ngày đó Lý Dương vừa mới được chiêu nhập vào An toàn cục 9 tổ, cũng là ngày đầu tiên được điều đến Thượng Hải ! Ngày hôm đó Đàm gia ngũ huynh đệ và Điền Lâm cùng đi đến nhà hàng để tiếp đón Lý Dương, Đến khoảng 12 giờ đêm, các huynh đệ trong An toàn cục mới từng người rời khỏi nhà hàng, nhà hàng đó cách tiểu khu cũng không xa nên cả bọn đã đi bộ.

Hoa tuyết giống bay lượn giống như lông thiên nga, đầy trời hoa tuyết, lúc đó đã khoảng 12 giờ đêm rồi, do vậy tại giao khu không có được mấy người, Lý Dương là người tỉnh táo nhất trong nhóm, sau cùng thì mỗi một chiến sĩ trong bộ đội đặc chủng đều là những cao thủ uống rượu. Rượu trong nhà hàng với bọn họ mà nói căn bản không là cái gì.

Lý Dương tức thì phát hiện ra trong một hẻm nhỏ có người đang bị cướp, lúc đó kẻ cướp đã rút dao ra, Lý Dương tức thì phóng ra một ngọn phi đao đâm xuyên qua cánh tay phải của tên cướp. Sau đó lập tức phóng người tới, đỡ người bị cướp đang nằm trên đất lên, khi đó Lý Dương mới phát hiện người bị cướp là một cô gái, một cô gái nhỏ yếu đuối.

“Tạ tạ !” Cô gái nhìn Lý Dương cảm kích nói.

Nhưng Lý Dương đã tức thì bấm gọi 110, sau đó mới cùng cô gái nói chuyện, lần đó Lý Dương đã đưa cô gái về nhà.

Đến khi Lý Dương quay đi, đã không phát hiện ra cô gái đó đứng ở cửa, cứ nhìn theo bóng lưng Lý Dương đang đi, mãi cho khi Lý Dương đã biến mất nơi đầu con đường khá lâu mới hiện về thất vọng quay vào nhà.

Cũng tại lần đó, Lý Dương đã biết được tên của cô gái là Khương Tuyết.

Cũng từ cái ngày đó, khi Lý Dương huấn luyện, trong đầu thường hiện lên hình ảnh của Khương Tuyết, những khi như vậy, Lý Dương liền tự cười mình. Hắn là nhân viên cơ quan đặc thù của quốc gia, từ khi tiến nhập cơ quan này, đảm nhận chức nghiệp quang vinh này, hắn đã hoàn toàn đem sinh mạng giao cho quốc gia, làm sao lại còn loạn tưởng nữa ? Hơn nữa có muốn cũng vô dụng.

Nhưng Khương Tuyết người con gái trẻ đó thì vẫn thường nghĩ đến vị bạch mã hoàng tử đã cứu mình, Khương Tuyết là người con gái đang ở tuổi mộng mơ, nàng cũng có một giấc mơ mĩ lệ... ..

Lần thứ hai gặp mặt thì chính là Khương Tuyết đã cứu mạng Lý Dương !

Ngày đó cũng là một đêm tuyết rơi, thời gian cũng gần khoảng 12 giờ đêm.

Lần đó Lý Dương ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, đối tượng chính là sát thủ cấp biệt “Kim Hoa” của một trong tam đại tổ chức sát thủ trên thế giới “Song Hoa”.

“Song Hoa” có lưỡng đại sát thủ tổ, Anh Hoa tổ là võ sĩ, Cúc Hoa tổ là nhãn giả ! Trong “Song Hoa”, Đồng Hoa cấp biệt chính là nhị cấp cao thủ, Ngân Hoa cấp biệt chính là tam cấp cao thủ, còn Kim Hoa cấp biệt là tứ cấp cao thủ ! Nhãn giả “Kim Hoa” cấp biệt này tương đương với tiên thiên cao thủ. Hơn nữa nhãn giả vốn xuất thân nhập quỷ, cực kỳ khó đối phó.

Lúc xưa tổ trưởng Mông Điền là người quyết định nhân viên chấp hành nhiệm vụ đối phó phần tử nguy hiểm này, nhiệm vụ đó đã được giao cho người có lực công kích mạnh nhất là Lý Dương, hà huống gì Lý Dương từng là thành phần tinh anh trong bộ đội đặc chủng “Long Nha”, với chuyện này rất quen thuộc.

Lúc đó vì An toàn cục tiếp nhận được tin tức quá trễ, nên không kịp phái người đến, hơn nữa Mông Điền lại là người đang chấp hành nhiệm vụ ở bên ngoài, do vậy trung ương không còn cách nào khác là giao nhiệm vụ có hệ số nguy hiểm cực đại này cho Lý Dương.

“Chết vì quốc gia, chính là tận trung !”

Lý Dương khi tiếp nhận nhiệm vụ, hắn đã sẵn sàng chuẩn bị hy sinh, điều này từ khi gia nhập bộ đội đặc chủng, hắn đã sớm giác ngộ. Quốc gia an bình tất phải có một bộ phận người dám hy sinh thì những người khác mới có thể sinh hoạt hoà bình được.

Khoảng 12 giờ đêm, Khương Tuyết vừa kết thúc ca trực đêm, thật là ngẫu nhiên nàng lại thấy một trường chiến đấu vượt quá sự tưởng tượng của nàng... ..

Thân ảnh vừa loé lên đã biến mất

Ánh đao mang loé lên rồi tắt

Và cả khuôn mặt của vị bạch mã hoàng tử mà lòng nàng lâu nay vẫn nghĩ đến, trên khuôn mặt chàng hiện rõ sự kiên nhẫn, một luồng đao mang phóng qua, tiên huyết bắn ra... ..

Kim Hoa nhẩn giả chết, Lý Dương trọng thương !

Lý Dương thật là may mắn, vị nhẩn giả kia đã đạt đến Kim Hoa cấp biệt, cũng là tương đương với tiên thiên cao thủ, Lý Dương đáng lý ra là phải chết rồi. Nhưng khi hắn bị trọng thương suýt chết, tuyệt kỹ phi đao của hắn đã phát huy tác dụng thần kỳ, đúng vào giây phút cuối cùng phi đao đột nhiên biến hướng khiến cho Kim Hoa nhẩn giả phản ứng không kịp, trực tiếp bị xuyên thủng cổ họng, bất quá Lý Dương cũng bị nguy hiểm đến tính mạng.

Nhưng Khương Tuyết đã tức thì tiến hành các phương pháp sơ cứu cơ bản cho Lý Dương, nếu như không có những động tác sơ cứu cơ bản đó thì Lý Dương chắc đã không thể chờ được đến khi bệnh viện cứu chữa.

Khi Khương Tuyết đến thì Lý Dương đã hôn mê, trong khi hôn mê hắn chỉ ấn ước nhìn thấy một thiên sứ mỹ lệ toàn thân phát ra hào quang đến bên cạnh mình, thiên sứ đó rất hấp dẫn, hào quang phát ra từ thân thể khiến Lý Dương cảm thấy ấm áp... ..Sau đó thì hắn hôn mê bất tỉnh.

Thương tích của Lý Dương rất nặng, phi thường nặng, tại bệnh viện phải điều trị tới một tháng, sau đó lại còn phải tự điều trị ở nhà hai tháng nữa.

“Dịch ca ca, uống thuốc đi !”

“Dịch ca ca, để em kể chuyện cười cho anh, ngày xưa có một vị tiểu hoà thượng, có một cậu ta phải xuống núi... ..”

Trong thời gian ở bệnh viện, là Khương Tuyết đã chiếu cố hắn, tỉ mỉ chăm sóc hắn. Lý Dương vẫn còn nhớ đến thiên sứ mỹ lệ lúc hôn mê, hắn cũng thích Khương Tuyết, hắn không biết tại vì sao, khi hắn nhìn thấy Khương Tuyết thì sự bình tĩnh mà hắn có được sự huấn luyện trong bộ đội đặc chủng liền biến mất, tim hắn đập nhanh hơn. Khi hai người thân cận nhau, hắn thậm chí cảm thấy tai mình nóng lên.

“Dịch ca ca, em thích anh !” Khương Tuyết sau khi thấy trận chiến kia thì đã biết Lý Dương không phải là người bình thường, ngay khi nàng biết được Lý Dương chỉ còn một tuần nữa là rời bệnh viện, nàng sợ rằng sau này sẽ không còn được gặp dịch ca ca của mình nữa, nên đã không còn áp chế được tình cảm trong lòng nữa, kìm không được phải nói ra.

Lý Dương run lên mọi cái, tức thì lắc đầu tuyết tình nói : “Xin lỗi !”

Kể từ lần cự tuyệt đó, Khương Tuyết không còn nói lại chuyện tỏ tình lần trước nữa, nàng hoàn toàn nắm lấy những thời gian cuối cùng khi còn ở trong bệnh viện cùng Lý Dương, Khương Tuyết đối với hắn càng thêm tỉ mỉ, càng thêm ôn nhu, hoàn toàn không có chút thói quen tính cách của một người con gái trẻ 20 tuổi.

Một ngày trước khi Lý Dương rời viện, trong phòng bệnh của Lý Dương.

Khương Tuyết sắc mặt có chút tái tái, nhãn tình có màu đỏ, đêm qua nàng đã không chợp mắt, nàng đã mất ngủ.

“Dịch ca ca, nếu như em không thể ở cùng anh, thì em nguyện sẽ không kết hôn, sẽ cô độc suốt đời !” Khương Tuyết nói đầy vẻ kiên định, nàng là người con gái ôn nhu, rất ít khi nói những lời kiên định như vậy. Đây chính là quyết định của nàng sau một đêm. Nàng quyết định nỗ lực lần cuối, cũng chính là suy nghĩ chân chính trong tim nàng.

Lý Dương run lên, hắn nhớ lại thiên sứ mỹ lệ đã phát tán quang mang đã xuất hiện lúc mình hôn mê, cũng nhớ lại sự tỉ mỉ của Khương Tuyết trong một tháng này, cùng nồng ái uẩn hàm trong từng động tác... ..

Bất ngờ Lý Dương tự hồ cảm thấy nội tâm băng giá của mình “Phanh” một tiếng, tựa như pha lê vỡ vụn... ..

“Nếu như em muốn ở cùng với em, thì em sẽ phải quen với sự cô độc”. Lý Dương bình tĩnh nói.

Khương Tuyết bất ngờ ngó ra, tức thì khuôn mặt hiện lên nụ cười, cùng với nụ cười nàng ngọt ngào nói :
“Em biết Dịch ca ca bản thân có bí mật, bất kể là đến khi nào em đều đợi anh !”

“Hai năm, nếu như em chờ đợi được hai năm, anh nhất định sẽ cưới em !” Lý Dương kiên định nói, tiện đó Lý Dương chuyển thân li khai.

Ngồi trong xe do An toàn cục phái đến, Lý Dương mở món quà mà Khương Tuyết đã tặng khi tổng biệt, đó là một chiếc hộp âm nhạc, bài hát bên trong là bài “Lương Chúc”, nghe âm thanh của “Lương Chúc”, Lý Dương lại nhớ đến lời Khương Tuyết khi tổng biệt : “Em tin rằng tình cảm chúng ta cũng giống như tình cảm trong “Lương Chúc”, cho dù sinh tử cũng không thể ngăn cách được !”

Nghe lời này có thể biết Khương Tuyết vẫn còn ở cái tuổi yêu thích mơ mộng, hoặc có thể nói là tâm lý của nàng vẫn còn ở trong cái tuổi đó.

Nghĩ đến câu nói đó, liền nhớ lại biểu tình của Khương Tuyết, Lý Dương trong lòng không còn bình tĩnh được, bất quá Lý Dương chỉ tùy tiện cười cười : “Có thể là nàng ta nhất thời ám đầu, hai năm sau, có thể Khương Tuyết đã có người khác rồi. Ta, chỉ thuộc về quốc gia, còn ái tình, thật là viễn vông ! Thiên sứ mỹ lệ thấy trong lúc hôn mê bất quá chỉ là một giấc mộng đẹp mà thôi... ..”

Lý Dương đã lầm, Khương Tuyết không phải là bị ám đầu, nàng là người chân thành nghiêm túc, mỗi ngày nửa tiếng đồng hồ điện thoại đối với Lý Dương và Khương Tuyết mà nói đều thật sự ngắn ngủi.

Hết cú điện thoại này đến cú khác, Lý Dương cảm thấy mình càng ngày càng bị kéo sâu vào, hẳn cảm thấy mình không còn cách nào li khai được Khương Tuyết, nhưng mà hẳn cũng thuộc về quốc gia.

Do vậy An toàn cục 11 tổ chính là một cơ hội, các thành viên của An toàn cục 11 tổ hầu như đều có gia thất, tiến nhập An toàn cục 11 tổ, Lý Dương hẳn không chỉ có thể ở cùng Khương Tuyết mà đồng thời có thể cống hiến cho quốc gia

Lý Dương mong ngóng đến ngày hạnh phúc cùng với Khương Tuyết, đồng thời trong lòng đối với chuyện khảo hạch lại càng kỳ vọng : “Nếu như nội lực của ta mạnh hơn nữa, không phải là càng nắm chắc hơn sao ? Đáng hận là ta tu luyện nội công quá trễ, kinh mạch đã định hình rồi !”

“Nỗ lực, nỗ lực ! Sau này phải càng nỗ lực tu luyện hơn nữa, cho dù sau này tiến nhập vào được An toàn cục 11 tổ có thể cùng sống với Tuyết, thì một năm ta cũng phải hoạt động một lần, hơn nữa một khi trở thành thành viên 11 tổ, mỗi lần đều là nhiệm vụ lớn, nếu như ta hy sinh trong lúc làm nhiệm vụ thì Tuyết sẽ như thế nào ? Nỗ lực tu luyện, chỉ có thực lực cường mãnh, ta mới có thể sống lâu được, mới có thể sống sót khi làm nhiệm vụ, mới có thời gian sống cùng Tuyết lâu dài !” Bất ngờ Lý Dương đứng sững lại bên cạnh ngọn đèn đường, “Kinh mạch, kinh mạch định hình chính là trở ngại lớn nhất trong việc đề cao thực lực của ta ! Nếu như ta tu luyện nội công từ nhỏ, thì hiện tại lực công kích phi đao của ta đã đề cao gấp mấy lần rồi. Kinh mạch, kinh mạch ! Đáng hận a !” Lý Dương một quyền đánh mạnh vào ngọn đèn đường trên lề đường, tức thì trên thân ngọn đèn đường lơ mờ xuất hiện một dấu quyền ấn.

7. Chương 7 : Tẩy Tuỷ Đan

“Nhiệm vụ ?” Lý Dương ngó ra, tức thì Lý Dương kiên định nói với Điền Lâm, “Tẩu !”

Nói xong, Lý Dương nhanh chóng hướng về căn cứ địa.

Trong căn cứ Tinh La, phòng của tổ trưởng Mông Điền.

“Lý Dương, mục tiêu nhiệm vụ lần này chính hạch tâm của một trong ngũ đại hắc đạo tổ chức San Khẩu tổ - Hắc Long Quân thành viên là Điền Trung Minh Nam, Đây là những tài liệu có liên quan đến hắn, trước khi li khai Trung Quốc người phải giết hắn. Còn nguyên nhân trong tài liệu đã có ghi !” Trong lời nói Mông Điền có hàm chứa sát ý. Một tiểu nhân vật của Hắc Long Quân căn bản là không đáng xuất thủ, chỉ là cái tên Điền Trung Minh Nam này đã phạm phải một sai lầm lớn ! Một sai lầm trí mạng.

Thế giới ngũ đại hắc đạo tổ chức, cũng chính là những thế lực cường đại nhất trong địa hạ thế giới.

Hắc đạo tổ chức, mức độ sấm thấu rất lợi hại, biểu hiện bên ngoài bọn chúng đều là các xí nghiệp hợp pháp, gần như các ngành nghề bọn chúng đều có ảnh hưởng lớn hoặc nhỏ.

Trong các đại thế lực địa hạ thế giới, ngoại trừ hắc đạo tổ chức, cũng có tổ chức khủng bố, tổ chức ám sát, lính đánh thuê, đương nhiên cũng có cơ quan đặc biệt của quốc gia như An toàn cục 9 tổ và 11 tổ.

Hắc Long Quân chính là hạch tâm của San Khẩu tổ, các thành viên của Hắc Long Quân đều là những phần tử điên cuồng theo chủ nghĩa quốc quân ! (chủ nghĩa quân phiệt)

“Phải rồi, Lý Dương, lần này vệ sĩ chân chính cho Điền Trung Minh Nam là một vị cao thủ kiếm thuật của Thanh Kiếm Lưu một trong Nhật Bản Tùng Hạ kiếm tắc tứ lưu phái, công lực có lẽ cũng gần tiếp cận Tiên thiên cảnh giới rồi”. Mông Điền đề tỉnh.

Lý Dương cười khẩy : “Võ sĩ ? Hừm, so với nhẵn giả thì thế nào ? So sánh với lần trước tôi đi giết Kim Hoa nhẵn giả thì như thế nào ?”

Mông Điền cười nói : “Đương nhiên là không thể so sánh với nhẵn giả, hơn nữa cái tên này bắt quá mới chỉ tiếp cận tiên thiên cảnh giới mà thôi, cho dù cái tên này có ở trong “Song Hoa” thì bắt quá cũng chỉ là Ngân Hoa cấp biệt. Do vậy ta mới an tâm giao B cấp nhiệm vụ này cho ngươi !”

Lý Dương tự tin nói : “Giờ này năm ngoái, đối diện với Kim Hoa nhẵn giả tôi may mắn mà thủ thắng, nhưng mà hiện tại nếu như tôi có đối diện lại với hắn, tuyệt đối khiến hắn chết trong nháy mắt !”

Lý Dương rất có tự tin, một năm nay điên cuồng huấn luyện, mỗi ngày đều vượt quá 15 tiếng, thực lực của hắn thực đã đề cao lên vài lần. Năm ngoái, năng lượng hắn bắt quá khoảng 30 tinh, hiện tại hắn đã vượt quá 80 tinh rồi !

“Ta cũng biết ngươi một năm nay có tiến bộ rất lớn, chỉ cần ngươi hoàn thành nhiệm vụ này, lần trước đã có một A cấp nhiệm vụ, cộng thêm B cấp nhiệm vụ lần này, khảo hạch lần này hy vọng của ngươi sẽ càng lớn hơn, năm ngoái bản thân thực lực ngươi thật là quá kém, nên mới không được chiêu thu, năm nay, ngươi nhất định sẽ thành công !” Mông Điền cổ vũ.

Lý Dương tức thì sáng mắt, hắn biết khảo hạch chiêu thu tiến nhập An toàn cục 11 tổ, không chỉ xem thật lực, mà còn xem những nhiệm vụ đã hoàn thành trong quá khứ.

Năm ngoái Lý Dương hoàn thành A cấp nhiệm vụ đã đủ để hắn tiếp nhập An toàn cục 11 tổ, chỉ là thực lực của hắn quá thấp, tin rằng năm nay thực lực của hắn đề cao lên vài lần, lực công kích cũng cường đại lên nhiều, tiếp nhận An toàn cục 11 tổ sẽ dễ hơn.

“Tổ trưởng, lần này tôi nhất định đạt được thành công hoàn mỹ, ngài hãy chờ tin tốt lành của tôi đi !” Lý Dương vừa cười vừa cầm lấy tài liệu rời đi.

Mục tiêu nhiệm vụ, hạch tâm San Khẩu tổ - đệ đệ của Điền Trung Minh Hạnh một trong ngũ đại cận tướng dưới trướng “Hắc Long Tướng Quân” thủ lĩnh Hắc Long Quân là Điền Trung Minh Nam.

Điền Trung Minh Nam là tên hoàn toàn chỉ biết võ mông ngựa, hắn có thể được tốt như vậy, cũng là vì hắn có một vị hảo ca ca, đương nhiên trình độ nịnh nọt chủ nhân của hắn cũng rất cao.

Tôn tử của “Hắc Long Tướng Quân” thủ lĩnh Hắc Long Quân thiên sinh kinh mạch bất thông, không học tập được nhẫn thuật, cũng không học tập được kiếm thuật và đao kỹ.

“Hắc Long Tướng Quân” đã già rồi, trong Thế chiến thứ II lão ta đã là người trưởng thành rồi, hiện tại tuổi tác tối thiểu đã quá trăm tuổi, bất quá cho dù đã quá trăm tuổi, San Khẩu tổ vẫn nghe theo lệnh của lão ta.

Người gia thì yêu thích con cháu của mình, đó là thiên tính, cho dù là “Hắc Long Tướng Quân”, lão ta cũng vậy thôi, lão ta yêu thích đứa cháu của mình, chỉ là đứa cháu này không ngờ thiên sinh kinh mạch bất thông, cũng tức là từ khi còn bé thì kinh mạch đã bế tắc rồi.

Thiên sinh kinh mạch bất thông, cái đó tuyệt đối là ông trời trừng phạt, đả thông kinh mạch ? Cái đó gần như là không thể.

Người bình thường thì khi còn nhỏ kinh mạch đều bình thường, đến khi lớn lên thì kinh mạch định hình, chỉ có cao thủ tiên thiên cảnh giới chấp nhận tổn thương nguyên khí, giúp đỡ bằng cách dùng tiên thiên chân khí quán xuyên kinh mạch, bồi dưỡng kinh mạch, khiến cho kinh mạch thanh xuân trở lại, chứa đựng lực sống.

Bất quá thiên sinh kinh mạch bất thông thì có thể nói là không có biện pháp ! So với “Kinh mạch định hình” thì tình huống nghiêm trọng hơn nhiều !

Nhưng mà cũng không thể nói là hoàn toàn không có biện pháp, vẫn còn một biện pháp - Tẩy tẩy đan !

Trong truyện thuyết Trung Quốc cổ đại có một số vị tu chân giả thần kỳ, mục tiêu của bọn họ là tu luyện thành tiên ! Những tu chân giả này có những tuyệt kỹ mà người thường không thể tưởng tượng được. Cho dù là nhóm cao thủ của An toàn cục 11 tổ, đứng trước mặt bọn họ cũng không có lực phản kích.

Những tu chân giả này đều thiện nghệ việc luyện chế đan dược, trong đó có một loại đan dược thần kỳ - Tẩy tẩy đan, sau khi phục dụng, thân thể hoàn toàn thoát thai hoá cốt. bất kể sau này tu luyện nhãn thuật Nhật Bản hay nội công Trung Quốc đều nhất nhất thiên lý (một ngày ngàn dặm), tốc độ kinh nhân !

Bất quá bọn họ có tồn tại không ? Cái gọi là tu chân giả chính là nhân vật thần tiên trong tâm người phàm, chỉ trong truyện thuyết dân gian mới có, còn hiện thực ? Hiện thực có hay không ?

Cho dù là thành viên An toàn cục 9 tổ cũng không biết những tu chân giả này tồn tại hay không, nhưng mà “Hắc Long Tướng Quân” thì lại biết những tu chân giả có tồn tại, hơn nữa lão còn biết, “Thánh Điển” của nhãn thuật ngũ tông chính là công pháp tối cơ sở của một tông phái nhỏ trong cả chục tông phái của đông phương tu chân giả.

Trong truyện thuyết, tông phái đó gọi là Ngũ Hành Tông !

Công pháp tối cơ sở của một tu chân tông phái nhỏ bé lại chính là “Thánh Điển” “Cường Đại” của nhãn thuật ngũ tông ! Điều này không thể không khiến “Hắc Long Tướng Quân” sợ hãi.

Lần này sở dĩ Điền Trung Minh Nam đến Trung Quốc, là vì ca ca của hắn Điền Trung Minh Hạnh đã ra nhiệm vụ, nhiệm vụ chính là đem Tẩy tẩy đan trở về cho “Hắc Long Tướng Quân” !

Khoảng 8 giờ tối, lúc này Thượng Hải mới là mê người nhất, cũng là lúc phồn hoa nhất.

Một chiếc xe phiên bản Trường Tuyết Phật Lan (loại xe Chevrolet) mới phát triển năm 2013 đã bị giới hạn số lượng trên toàn cầu chạy qua, trong xe chính là Điền Trung Minh Nam cùng với ba vị vệ sĩ, còn có một vị hảo hữu đi cùng.

Bảo vệ chân chính chính là vị hảo hữu đi cùng này San Hạ Tiểu Nguyên ! San Hạ Tiểu Nguyên là cao thủ kiếm đạo của Thanh Kiếm Lưu.

Hiện tại Điền Trung Minh Nam rất là đắc ý, rất là cao hứng !

Hắn không ngờ lại thực sự đạt được Tẩy tẩy đan, là Tẩy tẩy đan trong truyện thuyết, đương nhiên vì Tẩy tẩy đan này hắn cũng phải bỏ ra cái giá gần 1 tỷ USD cho một tập đoàn của Trung Quốc – Vũ Minh tập đoàn.

Vũ Minh tập đoàn thực đã đưa ra một khoả đan dược - Tẩy tẩy đan.

“Điền Trung quân, Tẩy tẩy đan này có thể là giả không ?” Vệ sĩ của Điền Trung Minh Nam, cũng chính là cao thủ kiếm thuật của Thanh Kiếm Lưu là San Hạ Tiểu Nguyên nói.

“San Hạ quân, cái này người không cần lo lắng, Tẩy tẩy đan này ta có thể khẳng định 100% là hàng thật”. Nụ cười của Điền Trung Minh Nam xán lạn vô bờ.

“A, vậy thì cung hỉ, đợi khi Tướng Quân đại nhân nhận được Tẩy tẩy đan do Điền Trung quân dâng lên, khi đó địa vị sau này của Điền Trung quân trong Hắc Long Quân sẽ... ..” San Hạ Tiểu Nguyên cười nói.

Điền Trung Minh Nam tức thì đắc ý cười : “Tẩy tẩy đan này một khi dâng lên, địa vị của ta chắc chắn là sẽ được đề cao, đến khi đó, Hạnh hạnh !” Trong mắt Điền Trung Minh Nam lướt qua một tia hàn quang.

Điền Trung Minh Nam nhìn San Hạ Tiểu Nguyên ở bên cạnh, trong lòng cười : “Người làm sao biết được địa vị của ca ca ta trong nhần giả ngũ tông, hơn nữa bối cảnh của Vũ Minh tập đoàn cũng không như người tưởng tượng”.

“Ca ca lần này bỏ ra một cái giá lớn như vậy để lấy một khoả Tủy tuỷ đan, đáng để là vì cái gì ? Lẽ nào chỉ là vì muốn đề cao địa vị của ta ?” Điền Trung Minh Nam đối với ca ca của mình luôn cảm thấy sợ hãi.

Điền Trung Minh Hạnh, phó tông chủ Thổ Nhãn Tông một trong nhần giả ngũ tông, đồng thời là một trong ngũ đại cận tướng của “Hắc Long Tướng Quân”. Người này thâm bất khả trắc, âm hiểm vô bỉ, tàn nhẫn khủng bố ! Vì đạt mục đích không gì không làm !

“Điền Trung tiên sinh, đã đến khách sạn rồi !” Tài xế dừng xe lại trước khách sạn Hương Cách Lí Lạp (khách sạn Shangrila).

Điền Trung Minh Nam hôm nay rất là hưng phấn, buổi tối là tuyệt vời nhất, hẳn làm sao lại có thể quay về khách sạn lúc này ?

“Không cần vội, Đồng sự trưởng (chủ tịch hội đồng quản trị) của Vũ Minh tập đoàn đã cấp cho ta một tấm thẻ VIP, ta muốn đến xem cái câu lạc bộ mà hẳn ta nói là tuyệt vời !” Trên mặt Điền Trung Minh Nam xuất hiện một nụ cười hạnh phúc. Hẳn đương nhiên là biết câu lạc bộ đó là loại địa phương gì.

“Rõ !” Tài xế tức thì lái chiếc xe tiếp tục đi... ..

Từ khoảng cách khoẻ môi của Lý Dương xuất hiện một nụ cười : “Ồ, không trở về khách sạn Shangrila ? Người vẫn còn muốn hưởng thụ, giết người trong Shangrila đúng là không dễ dàng xử lý sạch sẽ, người không quay về, vậy thì cơ hội của ta có thể lớn hơn rồi !”

Bên ngoài một biệt thự hào hoa ở phía tây Thượng Hải.

“Điền Trung quân, đây quả nhiên là địa phương tốt. Bất quá ta phải nói trước, cái nơi hưởng thụ này ta không thích, ngàn vạn lần đừng kéo ta theo !” San Hạ Tiểu Nguyên không hổ là cao thủ kiếm đạo của Thanh Kiếm Lưu, đệ tử của Thanh Kiếm Lưu ăn chay, bình thường không có vô mấy địa phương đặc biệt này.

Điền Trung Minh Nam cười nói : “San Hạ quân, ta biết người nghiên tu kiếm đạo, bất quá hưởng thụ thì vẫn phải hưởng thụ, không cần lo lắng, ta không bắt ép người, tối thiểu thì San Hạ quân người phải đi cùng ta, lần này nhiệm vụ của San Hạ quân người là bảo hộ cho ta, không thể li khai ta, do vậy người phải cùng ta tiến lùi”.

San Hạ Tiểu Nguyên cười khỏ, đành từ trong xe đi ra, nhiệm vụ của hắn đích xác là bảo hộ Điền Trung Minh Nam, không thể li khai Điền Trung Minh Nam.

“Đi !” Điền Trung Minh Nam dẫn theo San Hạ Tiểu Nguyên, phía sau đi theo có ba tên vệ sĩ. Mục tiêu của bọn họ chính là cánh cửa trước mắt.

“Hừ !”

Một đạo đao mang băng lãnh lướt qua !

“Cẩn thận !” Kiếm đạo tâm cảnh vốn bình tĩnh của San Hạ Tiểu Nguyên dao động, lập tức phát hiện ra phi đao, tức thì hét lên một tiếng lên, tay vung lên, một thanh trường kiếm đã nằm trong tay, lập tức dụng kiếm chặn phi đao. San Hạ Tiểu Nguyên dù gì cũng là đỉnh cấp cao thủ kiếm đạo, cổ tay phải rung lên, trường kiếm đã vung ra, không gian tức thì loé lên một tia huyết lệ kiếm quang, hiển nhiên kiếm của San Hạ Tiểu Nguyên là một thanh bảo kiếm.

Khóe miệng San Hạ Tiểu Nguyên xuất hiện một tia tiểu ý, bởi vì kiếm của hắn đã hoàn toàn chặn đứng quỹ tích của phi đao.

Lý Dương đang ẩn trong chỗ kín liền cười lạnh một tiếng, tâm cảnh tức thì tiến nhập “Hoan Linh chi cảnh”, tâm thần lập tức cảm thụ được phi đao !

Biến hướng !

Khi khoảng cách giữa phi đao và San Hạ Tiểu Nguyên còn khoảng 2 mét, tức thì biến hướng ! Với oản lực và nội lực cường đại được Lý Dương quán thấu, thêm vào đó là thủ pháp độc đáo của Tiểu Lý Phi Đao, khoảng cách 2 mét trước tốc độ như thiểm điện của phi đao hoàn toàn không có tác dụng.

Tâm cảnh San Hạ Tiểu Nguyên bất ngờ chấn động, nhưng mà không chờ hấn phản ứng, phi đao đã đâm thủng cổ họng hấn !

“Tiểu Lý Phi Đao !” San Hạ Tiểu Nguyên trợn tròn mắt, trong lòng nhớ một đỉnh cấp cao thủ trong truyền thuyết ở Thượng Hải, nhưng không chờ San Hạ Tiểu Nguyên minh bạch vì sao Tiểu Lý Phi Đao lại xuất hiện đối phó một nhân vật nhỏ như Điền Trung Minh Nam, thì hấn đã chết rồi !

“A !”

Lúc này Điền Trung Minh Nam mới kinh khủng hét lên.

“Hừ hừ... ..” Lý Dương song thủ như thiểm điện, tức thì liên tục phóng ra bốn ngọn phi đao !

Điền Trung Minh Nam cùng đám vệ sĩ phía sau căn bản là không kịp rút súng ra thì đã bị phi đao xuyên qua cổ.

“Điền Trung Minh Nam ! Hừm !” Lý Dương nhớ lại hành vi độc ác của Điền Trung Minh Nam được ghi trên tài liệu. Gian sát 3 nữ lưu học sinh Trung Quốc tại Nhật Bản, trong đó có một người chính là con gái duy nhất còn lại của chiến hữu đã chết của một vị lãnh đạo An toàn cục.

Điền Trung Minh Hạnh lần này đặc biệt phái Điền Trung Minh Nam đi, cũng là vì trong Hắc Long Quân thì Điền Trung Minh Nam chỉ là một nhân vật nhỏ.

San Khẩu tổ Hắc Long Quân mặc dù việc ác nhiều không đếm xuể, nhưng nếu như không phải đại nhân vật tiến nhập Trung Quốc, An toàn cục cũng không phải cái gì đỉnh cấp cao thủ đi ám sát, Điền Trung Minh Nam là loại tiểu nhân vật quen võ móng ngựa hiển nhiên là không được trọng thị, phái một cao thủ của Thanh Kiếm Lưu cũng là đủ rồi.

Chỉ là lưới trời lồng lộng, Điền Trung Minh Nam quá khứ làm việc ác cho nên hôm nay mới bị báo ứng ! Điền Trung Minh Hạnh tưởng tượng thế nào cũng không nghĩ ra em hấn lại thất bại ở cái nơi này.

“Người nào !” Tại môn khẩu của biệt thự hào hoa hốt nhiên xuất hiện bảo an la lên.

Viên đá có màu ám hắc đeo trên cổ Lý Dương hốt nhiên loé lên hồng quang, Lý Dương liền cảm thấy tim như trùng động, đầu của hấn trở nên mơ hồ, tức thì thân hình loé lên, đã lao đến bên thi thể của Điền Trung Minh Nam, tay vung lên, đao mang của phi đao loé lên, lập tức y phục của Điền Trung Minh Nam bị phá nát, Lý Dương liền lấy ra ngọc hạp từ bên trong lớp áo giáp của Điền Trung Minh Nam. Khi cầm lấy ngọc hạp, viên đá nơi cổ Lý Dương loé lên hồng quang, rồi lại ảm đạm lại, tức thì Lý Dương hoàn toàn tỉnh táo trở lại.

“Sao lại thế này ? Ta làm sao biết được trên thân Điền Trung Minh Nam có ngọc hạp? Ta làm sao biết được ngọc hạp lại nằm bên trong lớp áo giáp trên người hấn ?” Lý Dương cảm thấy mê hoặc, nhưng mà hấn hốt nhiên nghe thấy tiếng bước chân của bảo an của toà biệt thự hào hoa.

Lý Dương không dám suy nghĩ tiếp, lập tức vận chuyển nội lực, thân hình tăng tốc, tựa như một làn khói xanh rất nhanh biến mất trên mặt đường.

Khi một tiểu đội bảo an của biệt thự ra đến nơi, chỉ còn thấy xác chết của năm người Nhật Bản nằm trên đất cùng tài xế đang run rẩy.

8. Chương 8 : Thoát Thai Hoán Cốt

Mật thất !

Trong căn cứ An toàn cục 9 tổ đặc biệt kiến tạo 10 căn mật thất độc lập, nhân vì tu luyện nội công kỹ nhất là bị phá rồi, do vậy các mật thất này đều có thiết bị khoá bằng hồng mô (móng mắt) cho mỗi cá nhân, hoàn toàn chỉ có thể cho một cá nhân sử dụng.

“Mống mắt, thân phận, phù hợp !” Thanh âm điện tử vang lên, cánh cửa mật thất được làm bằng loại hợp kim mới từ từ mở ra. Lý Dương lập tức đi vào bên trong !

Bên trong mật thất có sẵn thức ăn khi đó, cũng có nước khoáng và những thứ khác, những thứ này đều là do An toàn cục 9 tổ chuẩn bị cho các tổ viên khi họ bế quan tu luyện nội công. Bế quan thì có nhiều điểm lợi, bất quá với Lý Dương mà nói, nội công nguyên bản yếu kém, bế quan cũng không có hiệu quả lớn lao gì.

Bất quá hiện tại hắn thực sự không nghĩ như vậy !

Nhân vì hắn vừa mới phát hiện bên trong ngọc hạp có một tờ ghi chú. Tờ ghi chú này có giảng giải cách phục dụng Tẩy tủy đan như thế nào, như thế nào mới lợi dụng được hoàn toàn công hiệu của Tẩy tủy đan.

Trong ngọc hạp phát tán ra hương thơm thanh nhã cùng với ánh sáng màu lục nhàn nhạt, đan được không ngờ lại là - Tẩy tủy đan !

Lý Dương ngồi xếp bằng trên tấm bồ đoàn, từ từ mở ngọc hạp ra, một hương thơm thanh nhã tức thì phát ra, Lý Dương hít lấy một hơi sâu, cảm nhận được từng lỗ chân lông của mình đều mở ra, cảm giác thật là quá tuyệt diệu.

“Tẩy tủy đan quả nhiên danh bất hư truyền, xem ra chỉ có người tu chân trong truyền thuyết mới có khả năng luyện chế ra được !” Lý Dương cẩn thận quan sát Tẩy tủy đan nằm trong ngọc hạp.

Tẩy tủy đan bên ngoài có ánh sáng màu lục nhàn nhạt, Lý Dương đặc biệt tắt đèn trong mật thất đi, tức thì Tẩy tủy đan giống như dạ minh châu, thật hấp dẫn người.

Lý Dương cẩn thận xem kỹ ghi chú, trong ghi chú nói không ngoài những việc cần chú ý khi phục dụng Tẩy tủy đan.

Một, nếu như là người thiên sinh kinh mạch bất thông phục dụng Tẩy tủy đan thì phải có một cao thủ tiên thiên cấp biệt giúp bảo hộ tâm mạch, bằng không với được lực cường hãn của Tẩy tủy đan, người thiên sinh kinh mạch bất thông sẽ không thể chịu được sự trùng kích của được lực.

Hai, nếu là người đã trưởng thành chỉ bị kinh mạch định hình phục dụng Tẩy tủy đan, chỉ cần một cao thủ nội công hậu thiên cấp biệt là có thể bảo hộ được tâm mạch. Đương nhiên người trưởng thành bị kinh mạch định hình nếu như bản thân có một ít nội lực thì sẽ không có vấn đề gì.

Lý Dương vừa nhìn thấy tức thì hưng phấn lên : “Cái này đối với ta mà nói không phải là vừa hợp sao ? Hiện tại nội lực của ta tuy rằng không mạnh, nhưng mà tu luyện cũng đã được hai năm, nội công cũng đã được tăng thứ nhất, quan trọng nhất là nhục thể của ta đã được tu luyện mạnh mẽ, tin rằng được lực cho dù mạnh hơn nữa, thì thân thể của ta vẫn có thể chịu đựng được !” Lý Dương nhìn Tẩy tủy đan tựa như dạ minh châu trước mắt, trong lòng bắt đầu kích động.

Hắn chuẩn bị phục dụng Tẩy tủy đan !

Vấn đề kinh mạch định hình một khi được giải quyết, thành tựu trong tương lai của Lý Dương có còn bị giới hạn sao ?

Thượng hải đại bản doanh Vũ Minh tập đoàn – toà nhà Vũ Minh cao 98 tầng vừa mới được kiến tạo năm trước.

Lúc này trên tầng thượng của toà nhà Vũ Minh.

Tầng thứ 98 diện tích rất lớn, nhưng diện tích lớn như vậy mà lại chỉ có một phòng duy nhất siêu lớn, chính là phòng hoạt động của Đồng sự trưởng Vũ Minh tập đoàn Sở Thiên Thượng, hoặc có thể gọi là phòng làm việc. Nhân vì ở đây có nhiều thiết bị tập luyện thân thể, còn có một hồ bơi không lớn lắm.

Lúc này Đồng sự trưởng Vũ Minh tập đoàn Sở Thiên Thượng đang ngồi trên ghế, khóe môi có một tia tiếu ý, hắn đang nhìn mấy nữ minh tinh hấp dẫn đang bơi lội trong hồ, những nữ minh tinh này bên ngoài rất ưa là cao ngạo, nhưng trước mặt Sở Thiên Thượng thì lại làm mọi cách nịnh nọt ve vuốt.

Sở Thiên Thượng thân hơi nặng ký, có chút phát phì, nhưng trên người hắn lại có một cảm giác ấm áp, những người cạnh hắn đều cảm thấy có chút thân cận.

“Đại ca !” Một tiếng hét vang lên trong tầng thượng.

Sở Thiên Thượng tức thì nhíu mày bắn ra một cái nhìn về đệ đệ Sở Thiên Duật đang đi đến, lập tức vẫy tay cho các nữ minh tinh li khai.

“Có chuyện gì mà la hét om sòm, còn ra thể thống gì ?” Sở Thiên Thượng nhẹ nhàng quở trách.

Sở Thiên Duật trông giống như người có học thức, mang kính gọng vàng, thân hình có chút gầy gò, Sở Thiên Duật là người tính khí tốt, đối với cấp dưới luôn vui cười. Nhưng con người tốt như Sở Thiên Duật hiện tại lúc này lại đang rất phần nộ.

“Đại ca, nghe nói anh mới tổng cấp một khoả Tẩy tủy đan cho bọn người Nhật Bản, chỉ vì một mối lợi sao ? Hy vọng đại ca có thể đưa ra được một lời giải thích cho đệ, tin rằng khi gia tộc Trưởng lão đoàn biết được chuyện này cũng mong huynh đưa ra được một lời giải thích”. Sở Thiên Duật cố kìm nén lửa giận.

Sở gia bối cảnh rất lớn, hậu đãi của họ chính một trong Ma tông tam môn của tu chân giới Âm Sát Môn !

“Không phải chỉ là một khoả Tẩy tủy đan thôi sao ? Cần gì phải kinh ngạc đến vậy !” Sở Thiên Thượng bắn một cái nhìn về đệ đệ của mình, khoe miệng xuất hiện một nụ cười vẻ cao thâm mặc trặc.

Sở Thiên Dương lập tức nói : “Sở gia chúng ta mặc dù tu ma đạo, nhưng trong phương diện đối đãi với bọn người Nhật Bản thì hoàn toàn kiên định, lẽ nào anh lại quên nổi sỉ nhục trong cuộc kháng chiến năm xưa ? Hiện tại không ngờ lại cấp Tẩy tủy đan cho bọn người Nhật Bản, hừm ! Nếu như hôm nay đại ca anh không giải thích rõ ràng, Sở Thiên Duật em đây đành phải đem chuyện này bẩm báo với các vị trưởng lão”.

Sở Thiên Thượng thấy Sở Thiên Duật cố chấp vậy, liền cười nhẹ, tay chỉ vào chiếc ghế bên cạnh : “Em ngồi xuống trước đi, chúng ta từ từ nói”.

Sở Thiên Duật tức thì không nề mặt Sở Thiên Thượng, cứ đứng một chỗ không cử động.

Sở Thiên Thượng không cách nào khác đành bật cười, sau đó bình tĩnh nói : “Thiên Duật, anh đã cấp cho bọn người Nhật Bản một khoả Tẩy tủy đan, nhưng lại quên nói với em một điều, trong Tẩy tủy đan anh đã dung nhập vào đó thuần chánh ma sát lực của ma tông chúng ta”. Sở Thiên Thượng từ từ nói, tựa hồ như đang nói một chuyện rất bình thường.

Sở Thiên Duật nghe thấy, tức thì mắt sáng lên, cơn phần nộ vừa rồi hoàn toàn biến mất.

“Đại ca, anh không nói sớm ! Ha ha, đại ca, anh quả không hổ là đệ nhất nhân trong lớp đệ tử hàng đầu của Âm Sát Môn chúng ta, chiêu này thật tuyệt diệu !” Sở Thiên Duật trong lòng cao hứng.

Một khoả Tẩy tủy đan, đối với một đại môn phái thực lực hùng hậu như Âm Sát Môn mà nói, căn bản không đáng là gì ! Sở Thiên Duật sở dĩ nổi giận là vì đại ca mình đem Tẩy tủy đan cấp cho người Nhật Bản. Hiện tại hẳn thực sự bội phục đại ca mình.

“Ma sát lực a, cái này tu ma giả mới chịu đựng nổi, hanh hanh, cái bọn chó nhẩn giả và bọn võ sĩ thấp kém người Nhật Bản sao có thể chịu đựng nổi ma sát lực. Bất kể là ai, chỉ cần hấp thu ma sát lực, ma sát lực khi đã hoàn toàn thâm nhập vào tâm thần của hắn, đợi đến khi hắn tu luyện sẽ khiến cho hắn bị tẩu hỏa nhập ma !” Sở Thiên Duật nhìn đại ca mình nói, “Đại ca, người uống Tẩy tủy đan này một khi tu luyện, bị tẩu hỏa nhập ma rồi, nhẹ thì bị tê liệt, nặng thì chết ngay tại chỗ ! Tin rằng bọn người Nhật Bản cũng nhìn không ra nguyên nhân là Tẩy tủy đan, chỉ có thể nghĩ là người đó khi tu luyện tâm tính không kiên định mới bị tẩu hỏa nhập ma mà chết !”

Sở Thiên Thượng từ từ đứng dậy, đi đến mái mái hiên của tầng 98, thông quá cửa sổ nhìn xuống Thượng Hải.

“Trừ phi cái tên hấp thu Tẩy tủy đan tu ma đạo, chỉ có như thế, đạo ma sát lực của ta mới không thương hại đến hắn, nhưng Nhật Bản là địa bàn của “Hắn”, bất kể là tu ma giả hay là tu chân giả đều không có khả năng qua đó, hơn nữa “Hắn” cũng không thể hạ thấp thân phận để dạy bọn người Nhật Bản tu ma ! Do vậy, tên người Nhật Bản dùng Tẩy tủy đan nhất định là chết chứ không sai !” Sở Thiên Thượng tin tưởng nói.

“Hừm, cho dù có chết vì tẩu hảo nhập ma thì có ai biết được Tẩy tủy đan của chúng ta có vấn đề ? Cái đám quỷ Nhật Bản còn chưa có cái thực lực để nhìn ra nguyên nhân căn bản”. Sở Thiên thượng cười lạnh lạnh, hẳn thực sự là không thêm để ý đến cái gì gọi là cao thủ người Nhật Bản.

“Kẻ dùng Tẩy tủy đan nhất định là nhân vật cao cấp của Nhật Bản, một khoả Tẩy tủy đan không chỉ giết đi một nhân vật cao cấp, còn mang về được một mối lợi gần 1 tỷ USD, giao dịch lần này thật là đáng a !” Sở Thiên Duật nhìn đại ca của hắn, trong mục quang có sự bội phục.

Lý Dương ở trong mật thất chuyên biệt.

Lúc này Lý Dương đang ở trần nửa thân trên, ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, từ từ đưa Tẩy tủy đan tinh oánh như dạ minh châu đang tỏa ra hương thơm thanh nhã phóng vào trong miệng.

Tẩy tủy đan vào miệng tức thì biến hoá, lập tức từng đạo thanh lưu bắt đầu lưu nhập mọi nơi toàn thân.

Kinh mạch định hình của Lý Dương tựa như dòng sông cạn khô, thanh lưu do Tẩy tủy đan biến hoá ra tựa như thanh tuyến (nước suối trong), từng dòng thanh tuyến chảy qua dòng sông cạn, tức thì kinh mạch của Lý Dương bắt đầu không ngừng hấp thu “thanh lưu”, Lý Dương cảm nhận được rõ ràng đan tính (tính đàn hồi) và hoạt lực bắt đầu tăng gia... ..

Cùng với thanh lưu tiến nhập vào thể nội càng lúc càng nhiều, được lực của Tẩy tủy đan cũng được tích tụ càng lúc càng nhiều, được lực của Tẩy tủy đan thật là quá mạnh mẽ, trong thoáng chốc, tựa như con dê bị nước lớn dâng tràn, được lực cường đại của Tẩy tủy đan hoàn toàn bạo phát... ..

Thanh lưu trong thoáng chốc từ nước suối biến thành nước sông chảy xiết, nhưng kinh mạch bản thân Lý Dương chỉ tương đương với con hào cạn nước thôi, tức thì được lực cường đại như nước sông chảy xiết điên cuồng trùng kích kinh mạch của Lý Dương.

Phạm nhân quan trọng nhất chính là – tâm mạch.

Trùng kích như vậy, nếu như không có người dùng nội lực bảo hộ tâm mạch, khẳng định tâm mạch sẽ vỡ nát chết ngay lập tức !

Nhưng Lý Dương lúc này toàn bộ nội lực có được đều tích tụ xung quanh tâm mạch, bảo hộ cho tâm mạch, nội lực của hắn tuy không nhiều, nhưng để bảo hộ tâm mạch nhỏ bé thì hoàn toàn đủ, hơn nữa Lý Dương nội lực bản thân tốc độ khôi phục kinh nhân, căn bản không cần lo lắng nội lực không đủ ! Điều này chính là công hiệu của việc Lý Dương hoàn toàn quán thủ nội lực khi phóng 3000 ngọn phi đao trong 3 tiếng.

Linh đài hoàn toàn trống rỗng, chỉ lưu một điểm thanh minh khổng lồ chế nội lực bảo hộ tâm mạch, còn tất cả những chuyện khác giao cho được lực cường đại thần kỳ của Tẩy tủy đan.

Dưới sự trùng kích của được lực cường đại, kinh mạch của Lý Dương bắt đầu hấp thu được lực, đan tính trở nên cường mãnh, do vậy bắt đầu từ từ khoách trương, nhưng khoách trương cũng có giới hạn, hấp thu được lực được một khoảng thời gian ngắn, căn bản không thể chịu được hoạt tính mạnh như vậy, do vậy do vậy kinh mạch bắt đầu bị phá vỡ.

Chịu không nổi sự trùng kích, kinh mạch bắt đầu có dấu hiệu rạn nứt, đồng thời lúc đó được lực Tẩy tủy đan lại giúp cho kinh mạch tái khôi phục, nhưng bản thân lực trùng kích của Tẩy tủy đan tức thì khiến kinh mạch bị phá vỡ, được lực của kinh mạch tức thì tái khôi phục... ..

Phá vỡ... ..khôi phục... ..phá vỡ... ..khôi phục... ..

Nhưng đồng thời, mỗi một bộ vị trong thân thể Lý Dương, bao quát cơ nhục, cân cốt các thứ bắt đầu hấp thu được lực Tẩy tủy đan, cơ nhục càng cường mãnh, tiềm lực cũng lớn hơn, hoạt lực của cân cốt cũng được đề cao... ..

Cuối cùng được lực Tẩy tủy đan trong thể nội Lý Dương cũng từ từ hoà hoãn xuống, phần lớn được đã bị cơ nhục cân cốt kinh mạch trong thể nội Lý Dương hấp thu, kinh mạch toàn thân Lý Dương hoàn toàn biến đổi, từ một hào nước cạn khô ban đầu hiện tại đã biến thành dòng sông rộng rãi.

Kinh mạch định hình, trở ngại lớn nhất trên con đường đề cao thực lực của Lý Dương cuối cùng đã được giải quyết !

Nhưng mà Lý Dương không phát hiện ra, khi Tẩy tủy đan vừa tiến nhập vào thể nội, một cổ âm hồng sắc năng lượng cũng trùng nhập vào thể nội Lý Dương, đẳng cấp của âm hồng sắc năng lượng này hoàn toàn vượt xa nội lực, với thực lực của Lý Dương một chút cảm ứng cũng không có.

Âm hồng sắc năng lượng đi ngược lên trên, trực tiếp xuyên thẳng vào não Lý Dương.

Hốt nhiên viên đá màu đen luôn đeo ở cổ Lý Dương bắt ngờ loé lên hồng quang, một cổ quang mang nhàn nhạt thoáng chốc trùng nhập thể nội Lý Dương, trực tiếp hướng lên não Lý Dương, nhưng đồng thời viên đá màu đen đeo ở cổ Lý Dương lập tức biến thành bột phấn, rơi lả tả xuống đất.

“Ha ha... ..” Ẩn ước như có tiếng cười lớn vang lên từ nơi sâu thẳm trong đầu Lý Dương, rồi thì từ từ biến mất... ..

Lý Dương mạnh mẽ mở mắt ra : “Tiếng cười ?”

“Vừa rồi hình như có thanh âm vang lên trong đầu ta ?” Lý Dương có điểm không xác định, cũng vì thanh âm ẩn ước vang lên, liền đó biến mất luôn.

“Hoặc là do ta ảo giác, bất quá hiện tại ta tựa hồ... .. đã thoát thai hoá cốt, vấn đề kinh mạch định hình đã được giải quyết rồi”. Lúc đó Lý Dương mới hốt nhiên phát hiện một điều - hắn đã thoát thai hoá cốt rồi !

Nội lực Lý Dương chảy trong kinh mạch, cảm thụ được sự rộng rãi kiên nhận của kinh mạch, Lý Dương cảm thấy như có chút không chân thật, cái cảm giác bất chân thật đó khiến hắn có cảm giác choáng váng.

“A - , vấn đề kinh mạch của ta cuối cùng đã được giải quyết !” Lý Dương hốt nhiên từ bỏ đoàn đứng phắt dậy, mạnh mẽ hồng lên.

“A - a - “ Lý Dương ngừng đầu cuồng hồng, điên cuồng đại hồng, phảng phất như trong lòng có áp ức, những áp ức theo tiếng hồng toàn bộ tổng xuất ra !

Hắn thành công rồi !

Vấn đề kinh mạch của hắn được giải quyết rồi !

Hắn thậm chí thoát thai hoá cốt, so với căn cốt kinh mạch của người tu luyện nội công bình thường còn tốt hơn !

Năm xưa là đệ nhất cao thủ của vương bài chiến đội “Long Nha” khi đến An toàn cục 9 tổ chỉ là một kẻ có công lực thấp nhất, áp ức trong suốt 2 năm, kinh mạch định hình chính là hố sâu ngăn cách to lớn trên con đường đề cao thực lực của hắn, cho dù sau này hắn mỗi ngày đều liều mạng huấn luyện đến 15 tiếng, bao quát cả nhục thể tu luyện, năng lượng bất quá chỉ khoảng 80 tinh. Nhưng người thấp nhất trong các tổ viên là Điền Lâm, Điền Lâm bình thường là Hoa hoa công tử, cũng không chăm chỉ tu luyện, mỗi ngày bắt quả chỉ yêu cầu thấp nhất là 6 tiếng, nhưng vì tu luyện nội công từ nhỏ, do vậy cũng đã đạt được hơn 200 tinh năng lượng !

Người thấp nhất trong các tổ viên của căn cứ Tinh La cũng hơn hắn gần 3 lần !

Căn bản nguyên nhân cũng là vì hắn bị kinh mạch định hình !

Áp lực, áp lực cự đại !

Khương Tuyết tiến nhập vào sinh hoạt của hắn, khiến cho áp lực lên hắn càng lớn thêm, hắn muốn sống cùng với Khương Tuyết, tất phải tiến nhập vào An toàn cục 11 tổ, bằng vào phi đao tuyệt kỹ của hắn có thể tiến nhập vào trong, nhưng sau đó thì sao ? Phải biết rằng chỉ khi An toàn cục 9 tổ không thể hoàn thành nhiệm vụ mới để cho cao thủ của An toàn cục 11 tổ xuất động.

Tiếp nhập vào An toàn cục 11 tổ rồi, nhiệm vụ sau này cho dù thấp nhất cũng là A cấp nhiệm vụ ! Với năng lượng không đạt đến 100 tinh của Lý Dương, dựa vào phi đao tuyệt kỹ, một lần hai lần có thể thành công, nhưng mà tất cả địch nhân đều là siêu cấp cao thủ có trên cả ngàn tinh, một khi thất thủ là kẻ như hắn cũng xong ! Hắn không thể tiếp tục cùng sống với Khương Tuyết nữa.

Lý Dương có nguyện ý bỏ Khương Tuyết mà đi không ? Lý Dương hắn có đủ nhẫn tâm để khiến Khương Tuyết một thân một mình sống đau khổ đến suốt đời không ?

“Tuyệt đối không được, một khi ta đã sống cùng Tuyệt, thì ta tuyệt không thể sớm chết trong nhiệm vụ, khiến nàng một mình cô độc bị thương, ta nhất định phải đề cao thực lực, khiến bản thân sống sót trong lúc làm nhiệm vụ ! Khiến cho những ngày tháng ta sống cùng nàng được dài lâu” Lý Dương nhàn thần kiên định nhìn về phía trước mặt thất, hắn đã đành chỉ tiếng cuồng hống phát tiết vừa rồi.

Quá khứ bản thân năng lượng Lý Dương thì yếu, quá khứ Lý Dương luôn vì cuộc sống sau này với Khương Tuyệt mà mang áp lực cực đại !

Nhưng mà hiện tại tất cả nhân vì Tẩy tủy đan xuất hiện đều được giải quyết hết !

Kinh mạch của Lý Dương hiện tại so với kinh mạch bọn người Hắc Nham thì kiên nhận rộng rãi hơn, đã hoàn toàn thoát thai hoá cốt ! Sau này tu luyện nội công nhất định là một ngày ngàn dặm, thực lực đề cao cũng chỉ trong thời gian ngắn !

“Tuyệt, chờ anh nhé, anh nhất định đề cao thực lực, anh đã chuẩn bị cùng em bách niên giai lão, sau này A cấp nhiệm vụ thậm chí nhiệm vụ đẳng cấp cao hơn ta nhất định hoàn thành hoàn mỹ, không để xuất hiện chuyện ngoài ý muốn !” Tự tin Lý Dương của tăng lên ! Là tự tin đối với thực lực tương lai của mình !

Rồng khôn vũng nước nông, một sáng thẳng thiên, tất phiên giang đảo hải, bay cao tận chín tầng trời ! Lý Dương thoát thai hoá cốt tương lai còn có ai hạn chế nữa đây ?

9. Chương 9 : Đột Phi Mãnh Tiến

Cho dù sử dụng kích quang (laser), cũng không thể cắt được viên đá này !

Laser mà không thể cắt được, đây có thể là một viên đá phổ thông sao ? Cho dù nhìn qua giống như một viên đá phổ thông, nhưng vì chỗ bất phạm của viên đá này, Lý Dương đành gọi “Viên Đá” bất phạm này là “Ngọc Thạch” !

Không biết là thế nào, Lý Dương đối với ngọc thạch này thập phần hoan hỉ, do vậy luôn mang theo bên người, trước giờ không có bỏ ra, từ khi có khoả ngọc thạch này, tốc độ khôi phục khi hắn tu luyện nhục thể đại đại tăng gia, tựa hồ tu luyện nội công cũng dễ dàng hơn, hắn là một người thành niên bị kinh mạch định hình, không ngờ trong 2 năm đã đạt đến đệ nhất tầng, Lý Dương luôn hoài nghi đây là tác dụng của ngọc thạch này.

Bất ngờ, Lý Dương nhìn thấy đám bột phấn trên đất bên cạnh mình, hắn biết trong mặt thất này không thể xuất hiện bột phấn, nhìn thấy trước ngực không còn ngọc thạch, lại nhìn đám bột phấn, Lý Dương trong lòng tin rằng bột phấn này có vẻ là ngọc thạch sau khi bị vỡ nát hình thành !

“Ngọc thạch này laser cũng không cắt được làm thế nào lại biến thành bột phấn ?” Lý Dương có điểm mê hoặc, nhưng lập tức hắn lại cười lắc đầu, hắn hiện tại tâm tình rất tốt, thoát thai hoá cốt đối với hắn mà nói so sánh với một viên đá đặc thù thì quan trọng hơn nhiều !

Phạm sự không thể hoàn mỹ, vừa mới thoát thai hoá cốt, hiện tại ngọc thạch vỡ rồi, Lý Dương cũng trở nên rộng rãi ! So sánh với bản thân có thể thoát thai hoá cốt, một viên đá đặc thù cũng không đáng vào đâu.

Lúc này toàn thân trên ở trần của Lý Dương đầy mồ hôi, các tạp chất đen bẩn và những tia huyết tích khủng bố. Bất quá giữa tạp chất bẩn và huyết tích, cũng có thể nhìn thấy lớp da Lý Dương sau khi thoát thai hoá cốt, hiện tại lớp da của hắn phẳng phật tinh oánh như da em bé.

“Một lần thoát thai hoá cốt, không ngờ lại khiến ta có biến hoá lớn như vậy. Bất quá, ta đi tắm rửa cái đã !” Toàn thân mồ hôi bắn thối khiến hắn cảm thấy không thoải mái, Lý Dương đi đến một góc của mặt thất, ấn vào một cái nút trên tường, tức thì thiết bị dùng để tắm rửa trên tường mặt thất phun nước ra.

Mật thất này dùng để cấp cho tổ viên An toàn cực tu luyện nội công hoặc dùng khi bế quan, có những tổ viên một lần bế quan tới vài tháng, trong thời gian đó vô luận là ăn uống, ngủ nghỉ hay là tắm rửa mọi thứ đều ở trong mật thất, mật thất mặc dù không lớn, nhưng 30 mét vuông cũng hoàn toàn đủ rồi.

Sau khi thoát thai hoá cốt làm gì ?

Đương nhiên nắm lấy thời gian tu luyện nội công !

Hiện tại Lý Dương tu luyện tiến bộ là nhanh nhất, tu luyện nội lực một ngày hiệu quả so với tu luyện nhục thể thì hơn nhiều. Bỏ lại tu luyện nội công vốn là đại đạo, quá khứ Lý Dương nhân vì kinh mạch có vấn đề, do vậy đại bộ phận thời gian đều dùng để tu luyện nhục thể chiến đấu, hiện tại đã thoát thai hoá cốt, đương nhiên là phải tu luyện nội công. Cuối cùng Tiểu Lý Phi Dao quan trọng nhất là ở chân khí, trong phi dao có quán thâm hậu thiên chân khí hoặc là tiên thiên chân khí, hiệu quả khác biệt phi thường lớn !

Sau khi tắm rửa sạch sẽ Lý Dương lại ngồi xếp bằng, yên tĩnh nhắm mắt lại, linh đài hoàn toàn trống rỗng, bắt đầu tu luyện nội công.

“Hoan Linh chi cảnh” khiến Lý Dương tâm thần đề cao phi thường đại, có thể thấy được hắn đã có thể khiến phi dao trong nháy mắt biến hướng, tâm thần tu vi đề cao, điều này khiến tâm thần Lý Dương càng dễ dàng hoà nhập với thiên địa linh khí, càng dễ dàng khai thác hấp thu.

Lý Dương mặc dù chỉ mới đạt đến đệ nhất tầng nội lực của “Lục Cực Thuần Dương công”, nhưng mà tốc độ khôi phục nội lực của hắn ta so với một võ giả thông thường tu luyện đến đệ nhất tầng thì nhanh hơn gấp mấy lần, điều này là tại vì sao ?

Nguyên nhân chính là vì tâm thần tu vi của Lý Dương cao thâm, bằng không cho dù Lý Dương có liều mạng huấn luyện phi dao, vắt kiệt nội lực của mình, tốc độ khôi phục nội lực cũng không thể đạt đến mức như vậy.

Từng cỗ nội lực từ trong đan điền Lý Dương chu lưu khắp toàn thân !

Hốt nhiên, Lý Dương trong lòng kinh hãi không thôi, hắn phát hiện một sự tình thập phần kỳ diệu : “A, quá khứ tốc độ khôi phục nội lực mặc dù có nhanh, nhưng khả năng chịu đựng của kinh mạch không lớn, kinh mạch nội lực vận chuyển cũng chỉ được một ít nội lực, hiện tại kinh mạch đã khoáng trương, việc vận chuyển nội lực của ta không phải là đại đại tăng gia sao ? Với tốc độ khôi phục nội lực của ta, tuyệt đối có thể khiến nội lực trong kinh mạch tăng lên mười lần !”

Sau khi khoáng trương nội lực trong kinh mạch liên tục tăng gia, Lý Dương không ngừng vận chuyển, không ngừng đưa nội lực mới sanh trong đan điền liên tục thâm nhập vào kinh mạch.

Thời gian từng phút từng giây trôi quá, Lý Dương yên tĩnh ngồi tĩnh tọa, trên mặt xuất hiện đậm đậm quang huy, trong thể nội hắn nội lực rung động từng hồi... ..

Lý Dương nào hải thâm xử.

“Mẹ nó chứ, “Tinh Cực tam cảnh” này hoàn toàn là bảo điển của tu ma đạo a, Lý Tầm Hoan này là người gì vậy ? Bốn bá vương sao lại chưa từng nghe qua ? Dĩ tình nhập đạo, dĩ phi dao nhập đạo, lợi hại, lợi hại a ! Phi dao nhập đạo, công kích lực tuyệt đối so với phi dao còn lợi hại hơn ! Lý Tầm Hoan này tuyệt đối là thiên tài a, hừm, cái bọn hỗn đản tiên giới, còn nói cái gì trăm đoạn thất tình lục dục, dĩ tình nhập đạo này mới là nhanh nhất a, nguyên thần của bốn bá vương khi còn ở trong viên đá, cũng đã giúp đỡ tiểu tử này một ít, khiến hắn nhanh chóng hấp thu thiên địa linh khí, nhưng tốc độ khôi phục của hắn thực tế thì nhanh hơn người bình thường cả chục lần, sự giúp đỡ của bốn bá vương cũng không có công hiệu lớn, “Hoan Linh chi cảnh” này khiến hắn dễ dàng dung hợp với tự nhiên, xem ra chắc là tác dụng của “Hoan Linh chi cảnh” rồi, không tệ a, có vẻ như bốn bá vương muốn quay về ma giới, thì còn cần phải giúp đỡ tiểu tử này, một khi hắn hoàn toàn cảm ngộ ra tam đại cảnh giới, thì cũng gần nhập đạo rồi, đến lúc đó hắn tu luyện nhất định là một ngày ngàn dặm, thêm vào đó là sự giúp đỡ của bốn bá vương, tuyệt đối trong vòng trăm năm có thể độ quá thiên kiếp a ! Bốn bá vương muốn quay về ma giới cũng có hy vọng rồi ! Ừm, tiểu tử này không ngờ ngay cả hậu thiên chân khí mà cũng tu luyện chậm như vậy, đành giúp nó cho nhanh !”

Lý Dương hiện tại có chút lo lắng, hiện nội lực vận chuyển trong kinh mạch hắn hơn quá khứ đến 10 lần, án theo đạo lý thì bản thân tuyệt đối có thể đạt đến “Lục Cực Thuần Dương công” đệ nhị tầng, nhưng không

biết là tại làm sao, bản thân cuối cùng lại còn thiếu một bước là đến đích, bản thân đến thành công chỉ còn cách một đường chỉ, nhưng mà khoảng cách nhỏ như vậy lại khiến hần không cách gì đột phá được !

Hốt nhiên Lý Dương cảm nhận được một cỗ thiên địa linh khí cường đại thuần gian trùng nhập vào trong kinh mạch, nhanh chóng biến đổi thành nội lực, trực tiếp gia nhập vào đại quân... ..

“Oanh !”

Tầng ngăn cách trong nháy mắt bị trùng phá, nội lực trong kinh mạch Lý Dương tức thì như những sóng trào dâng, hoàn toàn lưu chuyển theo tâm !

Hần thành công rồi, hần cuối cùng đã đạt đến “Lục Cực Thuần Dương công” đệ nhị tầng.

Lý Dương cười mỉm đứng lên, cảm nhận được chân khí thể nội rung động, năng lượng thân thể tuyệt đối đã vượt qua 100 tinh, hần hiện tại đã trở thành tam cấp cao thủ !

Bất ngờ trên mặt Lý Dương có một tia mê hoặc : “Cỗ thiên địa linh khí cường đại phút cuối đáo để là đến cách nào vậy ? Với tốc độ hấp thu thiên địa linh khí đáng thương của ta thì 1/10 cũng không đến, sao lại xảy ra được nhỉ ?”

Lý Dương vẫn mê hoặc không thôi, nhưng khi sự tình đã không nghĩ mình bạch được thì hần cũng không nghĩ nữa, hôm nay là mùng 9 tháng 10, cự li đến khảo hạch còn 11 ngày, Lý Dương đương nhiên cần nỗ lực tu luyện nội công. Hần quyết định trong thời gian này mỗi ngày ngoài nửa tiếng điện thoại với Khương Tuyết, thời gian còn lại hoàn toàn tu luyện nội công !

Tu luyện nội công quan trọng nhất đích thị là khoách triển kinh mạch, kinh mạch khoách triển càng tốt thì nội lực thể nội càng được súc tích nhiều, Lý Dương nhân vì Tẩy tủy đan nên được thoát thai hoá cốt, kinh mạch khoách triển sớm đã đạt tiêu chuẩn rồi. Hiện tại hần chỉ cần súc tích nội lực, bất quá việc súc tích nội lực này không phải là súc tích giản đơn, mà phải là khiến cho chân khí không ngừng dung hợp vận chuyển, cho đến khi hoàn toàn không chế theo tâm.

Lý Dương 10 ngày này chính là dùng để tận lực củng cố cho tốt cảnh giới hiện tại.

Ngày 19 tháng 10 !

Lý Dương vừa cười vừa đi ra từ trong mật thất !

Thành quả tu luyện trong 10 ngày này khiến hần thập phần mãn ý, hần hiện tại đối với chuyện tiến nhận An toàn cục 11 tổ đã hoàn toàn nắm chắc.

Đương nhiên, Lý Dương không thể trong 10 ngày tiến nhập đệ tam tầng.

Tiến nhập “Lục Cực Thuần Dương công” đệ nhị tầng không có nghĩa là có thể lập tức trùng nhập đệ tam tầng, cũng vì khác biệt trong cùng một tầng rất lớn, ví như hiện tại 8 người bọn Hắc Nham (không bao gồm đội trưởng) đều đạt đến “Lục Cực Thuần Dương công” đệ tam tầng, nhưng Hắc Nham thì đã đạt đến hơn 800 tinh, Đàm Kim thì hơn 500 tinh, còn Điền Lâm chỉ có hơn 200 tinh ! Từ một điểm đó có thể thấy khoảng cách giữa cùng một tầng cũng là rất lớn rồi !

“Tẩy tủy đan này đúng là bảo bối mà chỉ có tu chân giả thần kỳ trong truyền thuyết mới có thể luyện chế, trình độ khoách triển kinh mạch của ta e rằng cả bọn Hắc Nham cũng không bằng. Ta hiện tại chỉ cần không ngừng súc tích chân khí, không ngừng hấp thu, dung hợp, vận chuyển từng bước từng bước củng cố cảnh giới hiện tại của ta là được rồi”. Lý Dương đối với hiệu quả của Tẩy tủy đan vô cùng mãn ý.

“Ừm, thời gian mười ngày, không ngờ ta có thể củng cố tốt đệ nhị tầng cảnh giới, nội lực cũng đã viên mãn rồi, chỉ cần ta tái nỗ lực thêm một thời gian nữa, thậm chí có khả năng đạt đến đệ tam tầng !” Lý Dương vừa cười vừa suy nghĩ.

Bất ngờ, Lý Dương nhú mày : “Bất quá sự tình cũng kỳ quái, mặc dù ta đã thoát thai hoàn cốt, không cần phát triển kinh mạch, chỉ cần hấp thu thiên địa linh khí cũng có thể, bất quá án chiếu theo tốc độ hấp thu thiên địa linh khí của ta, muốn hoàn toàn củng cố đệ nhị tầng cảnh giới tối thiểu cũng 2-3 tháng, nhưng mà 10 ngày tu luyện này của ta, làm thế nào mà tốc độ tu tập thiên địa linh khí so với quá khứ lại nhanh hơn gần 10 lần ? Không ngờ chỉ cỡ 10 ngày đệ nhị tầng cảnh giới của ta đã hoàn toàn củng cố”. Lý Dương

không cách nào nghĩ cho mình bạch được, từ khi hấn tiến nhập mật thất, sau khi thoát thai hoán cốt, tốc độ tu tập thiên địa linh khí làm thế nào lại đột nhiên nhanh gấp 10 lần ?

Lý Dương đứng ở lối vào mật thất, biểu tình tựa hồ có điểm nghi hoặc, nhưng từ xa hốt nhiên có một người đi đến.

“Ha ha, tiểu tử Lý Dương nhà ngươi, cuối cùng mới thấy chân thân của ngươi ! Khoảng thời gian này Điền Lâm ta tìm không thấy thân ảnh của ngươi, nếu như không phải đội trưởng nói ngươi ở trong mật thất, ta còn nghĩ ngươi cùng mỹ nữ bỏ trốn thoát li khỏi An toàn cục rồi ?” Điền Lâm phát hiện Lý Dương vừa mới từ trong mật thất đi ra.

Lý Dương vừa nhìn thấy Điền Lâm, liền bỏ mối nghi hoặc vừa rồi qua một bên, cười nhẹ tiến lên phía trước nói : “Bỏ trốn ? Vì mỹ nữ bỏ trốn ? Mặc dù An toàn cục 9 tổ không cho phép kết hôn, nhưng mà 11 tổ thì lại cho phép, ngươi nói xem Lý Dương ta với thực lực như vậy muốn tiến nhập 11 tổ chỉ đợi vài ngày là được, còn phải bỏ trốn sao ? Ha ha, còn Điền Lâm ngươi kìa, nghe nói bên ngoài có không ít người thương, ngươi vô không được 11 tổ, thì những người thương đó thì sẽ thế nào ? Mông Điền đội trưởng tựa hồ toàn phê bình ngươi !” Lý Dương nắm lấy cơ hội phản kích.

Điền Lâm nghe thấy, tức thì xấu hổ nói : “Ngươi đừng đả kích ta, An toàn cục 11 tổ, ta không biết khi nào mới vào được, ta không phải loại chăm chỉ tu luyện, có lẽ đến hơn 30 tuổi mới có thể tiến nhập, ai, chỉ tội nghiệp cho hồng nhan tri kỷ của ta !” Điền Lâm về ngoài thống khổ.

Bất ngờ biểu tình Điền Lâm biến đổi, biến thành vô cùng hưng phấn, lập tức nói với Lý Dương : “Lý Dương à, cáo tổ với ngươi một tin vui, Hắc Nham đại khối đầu đó không ngờ đã đột phá “Lục Cực Thuần Dương công” đệ tam tầng, tiến nhập đệ tứ tầng cảnh giới rồi, trở thành tiên thiên cao thủ, ha ha, lần khảo hạch này, trong các tiểu đội trú tại các đại thành thị của An toàn cục 9 tổ, Hắc Nham của tiểu đội chúng ta nhất định là sẽ quá quan, Lý Dương ngươi với phi đao tuyệt kỹ, chắc là cũng có thể qua, ha ha, tiểu đội chúng ta một lúc có hai người tiến nhập vào trong, cái này tuyệt đối khiến các đại tiểu đội mở to mắt mà nhìn, sau này có gặp đồng nghiệp, Điền Lâm cũng có thể tự hào nói, “Hey, người anh em, cho người biết nhé, Lý Dương và Hắc Nham trong 11 tổ chính là huynh đệ của Điền Lâm ta đó !””

Lý Dương nghe thấy tức thì trong lòng cũng cao hứng lên nói : “ Hắc Nham cái tên này thực đã thành công rồi, đúng là công phu bất phụ hữu nhân tâm (công phu không phụ người có tâm), hấn dưới 4 lần trọng lực điền cuồng huấn luyện, cuối cùng đã đột phá, thật là một chuyện khiến người cao hứng ! Phải rồi, Điền Lâm, hiện tại ta phải đến khu kiểm tra để kiểm tra năng lượng bản thân, xem coi thành quả tu luyện thế nào, ta đi trước đây, tiểu tử ngươi tự lo chuyện mình đi !”

Điền Lâm nghe thấy, tức thì cười bồn : Lý Dương, đi nào, ta cùng ngươi đến khu kiểm tra, hôm nay đã là ngày 19 rồi, ngày mai phải kiểm tra rồi, hôm nay huấn luyện cũng không có hiệu quả gì ! Đi !”

Liên đó 2 người Lý Dương và Điền Lâm đi đến khu kiểm tra.

Lúc này trong khu kiểm tra chỉ có một mình Hắc Nham, Hắc Nham đang ngồi trên một chiếc ghế, khuôn mặt hiện nụ cười mãn nguyện nhìn màn hình hiển thị con số “1350 tinh” phía trước, vui vẻ cười a a như thằng khùng.

Mất chục năm khổ tu, hiện tại hấn cuối cùng đã đột phá “Lục Cực Thuần Dương công” đệ tam tầng, tiến nhập đệ tứ tầng, trở thành cao thủ tiên thiên cấp biệt, Hắc Nham nhìn con số năng lượng kiểm tra của mình, rồi lại cảm thụ tiên thiên chân khí trong thể nội, lại càng cười a a như thằng khùng... ..

“Hey ! Hắc Nham !” Điền Lâm mạnh mẽ hét lên một tiếng.

Hắc Nham đang cười khùng khục liền bị dọa đứng phắt người lên, nhìn thấy Điền Lâm phía sau, lại cười nói : “Điền Lâm ngươi không ngờ dám hù ta, bắt quả đúng là khiến sợ giật bắn người”.

Điền Lâm cười nói : “He he, đó là vì ngươi cứ ngơ ngẩn cười như thằng khùng, vừa rồi ta li khai khu kiểm tra thì ngươi đã cười như khúc rồi, hiện tại ta quay lại ngươi vẫn còn cười, ách... ..ha ha, phải rồi, Lý Dương, ta giúp ngươi mở thiết bị kiểm tra”. Điền Lâm nhìn hoạt động gân cốt kêu “răng rắc” của Hắc Nham, tức thì đi đến bên cạnh khai mở thiết bị kiểm tra.

Lý Dương tức thì vừa cười vừa đi về hướng Hắc Nham.

Hắc Nham nhìn Lý Dương rồi cũng cười : “Lý Dương, ta có thể cùng ngươi vào An toàn cục 11 tổ rồi !”

“Sau nay huynh đệ chúng ta liên thủ, nhất định không để cho địch nhân xâm phạm đến một phân hào của Tổ quốc”. Lý Dương kiên định đưa tay về phía Hắc Nham ở bên cạnh !

“Ừm !” Hắc Nham nắm lấy tay Lý Dương, tay hai người nắm nhau thật chặt !

Đây là lời thề của nam nhi !

“He he, hai đại nam nhi các ngươi làm sao thế, Gay à !” Cùng với thanh âm âm dương quái khí, Điền Lâm đi đến.

“Lý Dương, thiết bị trắc thí đã mở rồi, ngươi qua đó kiểm tra đi !” Điền Lâm nhìn Lý Dương hai người với nhãn thần “Khủng bố”, rồi lại nghĩ đến sự lợi hại của Lý Dương và Hắc Nham, tức thì đổi đề tài.

Lý Dương cười khẩy, đi đến trung ương thiết bị kiểm tra.

Ánh sáng kiểm tra thoáng chốc phủ trùm Lý Dương, cùng với một tiếng “Tích” thánh thót, ánh sáng kiểm tra biến mất.

“150 tinh !” Thanh âm điện tử vang lên.

Tức thì Hắc Nham và Điền Lâm chờ người, mười ngày trước Lý Dương bắt quá chỉ khoảng 80 tinh, hiện tại năng lượng thể nội gần gấp đôi ! Tốc độ nhanh như vậy, thật là quá khủng bố, hơn nữa phi đao của Lý Dương là “Tiểu Lý Phi Đao”, trình độ biến thái của phi đao đó bọn họ hiểu rất rõ, hiện tại Lý Dương thực lực đại tăng, vậy thì uy lực phi đao của Lý Dương đã đạt đến cảnh giới gì ?

10. Chương 10 : Khảo Hạch

Lý Dương nhìn thấy biểu tình của Hắc Nham 2 người, tức thì ngây thơ vô tội nói : “Cái này... .. Lần này ta chỉ bẽ quan có chút xiu, một chút không cẩn thận mà đạt được “Lục Cực Thuần Dương công” đệ nhị tầng mà thôi”.

Điền Lâm có chút ghen tỵ, ngữ khí chua chua rất không thoải mái : “Hừm hừm, bẽ quan có chút xiu ? một chút không cẩn thận ? Cả chục năm qua ta mấy lần bẽ quan tu luyện, bắt quả vừa mới đạp nhập vào đệ tam tầng, ngươi mới tu luyện hai năm, ông trời ạ, tại sao ta lại không có cái “một chút không cẩn thận” đó ? Ông trời ạ, người không thể nào phân biệt đối xử vậy chứ... ..được lắm, thực là không thể so sánh với cái tên biến thái nhà ngươi, nhân bỉ nhân khí tử nhân* !” Điền Lâm bĩu môi, lẩm bẩm không nói nữa.

Điền Lâm hốt nhiên nhìn Lý Dương, rồi lại nhìn Hắc Nham, tựa hồ nhớ ra gì đó, lắc đầu than : “Ai, Hắc Nham, Lý Dương, ngày mai kiểm tra hai người các ngươi chắc là qua rồi, sau này huynh đệ chúng ta và các ngươi sẽ phân khai”.

Điền Lâm tựa như có chút thương cảm, dù gì cũng đã cùng Lý Dương, Hắc Nham ở chung một thời gian dài, hơn nữa 3 người đều là thủ hộ giả trong bóng tối của quốc gia, cảm tình vì thế rất thâm hậu. Không khí giữa ba người tức thì như bị áp bức.

“Ha ha, Điền Lâm tên gia hỏa nhà ngươi không ngờ cũng rơi nước mắt, ha ha ! làm ta cười chết mất !” Lý Dương hốt nhiên cười chỉ Điền Lâm nói, nhưng Hắc Nham ở bên cạnh thì lại mê hoặc nhìn Điền Lâm.

Điền Lâm ớ người, tức thì vội vàng dụi mắt, mượn lời nói : “Ha ha, ta bị gió thổi vào mắt !” Đây là căn cứ dưới đất, làm sao có thể có gió ?

Điền Lâm cẩn thận dụi mắt, nhãn tình của hắn có chút ươn ướt, nhưng thực sự không có chảy nước mắt, Điền Lâm tức thì giận dữ nhìn Lý Dương nói : “Lý Dương, tiểu tử nhà ngươi không ngờ dám lừa ta, ta căn bản không có chảy nước mắt, người... ..”

Lý Dương cười “he he” nói : “Không phải bản thân ngươi nói là bị gió thổi vào mắt sao ?”

“Ta... ..” Điền Lâm tức nói không ra, “Hảo tiểu tử, không ngờ dám chơi ta !” Điền Lâm giận dữ tung người bay đến Lý Dương, Lý Dương tức thì vùng quyền xông tới, Hắc Nham ở bên cạnh “hống hống” vài tiếng quái dị, cũng gia nhập vào vòng hỗn chiến.

Tức thì không khí thương cảm áp bức vừa rồi bị phá vỡ, ba con người trẻ tuổi mang trên vai trọng nhậm bảo hộ quốc gia đánh lộn huyên náo, không đề cập lại chuyện phân khai sau này nữa, sau đó trong phòng ăn của căn cứ ba người cao cao hứng hứng ăn bữa ăn khuya. Sau chót cả ba đều quay về biệt thự của mình.

Trong toà nhà Vũ Minh tầng 97, Sở Thiên Thương, Sở Thiên Duật cùng ba vị cao cấp của tập đoàn đang chơi bowling.

“Đồng sự trưởng, người kế thừa Thánh Lâm tập đoàn Đại công tử Lâm Thiên Vũ buổi chiều hôm nay đã đi chuyên cơ đến Thượng Hải”. Phía sau Sở Thiên Thương có một người trung niên thân mặc bộ tây phục màu đen, hẳn ta đang chúi quả bowling cho Sở Thiên Thương, mở miệng nói.

Tay Sở Thiên Thương rung lên, quả bowling trong tay được bỏ xuống, Sở Thiên Thương nhìn tâm phúc của mình Sở Ngung, nhíu mày nói : “Thánh Lâm tập đoàn, có phải là Anh quốc đệ tam đại siêu cấp tập đoàn – Thánh Lâm tập đoàn

Sở Ngung lập tức nói : “Đúng vậy, chính là siêu cấp đại tập đoàn đó của Anh quốc !”

Đằng xa Sở Thiên Duật cũng bỏ quả bowling xuống đi lại, mở miệng nói : “Đại ca, mọi người vừa nói Thánh Lâm tập đoàn à, em cũng có nghe qua, nó là một trong 50 xí nghiệp hùng mạnh đứng đầu toàn cầu, nhưng mà Thánh Lâm tập đoàn làm thế nào mà lợi hại vậy ? Sở Ngung, nói cho ta nghe coi !”

Sở Ngung lập tức hồi báo : “Rõ, tổng tài !”

Sở Ngung chỉnh lý lại tâm lý, sau đó trình trọng giới thiệu : “Thánh Lâm tập đoàn tài sản ước tính 600 tỷ USD, tại Anh quốc được coi là đệ tam siêu cấp đại tập đoàn, xếp hạng dưới “Anh Quốc Thạch Du” (Dầu mỏ Anh quốc) và “Ốc Đạt Phong” (Vodafone). Thánh Lâm tập đoàn là tập đoàn theo chế độ gia tộc, gia chủ có thể có riêng 30 tỷ USD, nhưng phần lớn tài sản thì phải do gia tộc trưởng lão đoàn thương nghị quyết định, gia chủ Thánh Lâm tập đoàn cũng đồng thời là Hoa kiều giàu nhất, so với người xếp thứ hai là Lý gia ở Hương Cảng thì cao hơn khoảng một bậc.

Sở Thiên Duật tức thì lắc đầu, nói vẻ khó tin : “Tổng tài sản của Thánh Lâm tập đoàn lên đến 600 tỷ USD ư ? Thật khiến người ta không thể tin được, trong 50 xí nghiệp hàng đầu trong 500 xí nghiệp hùng mạnh toàn cầu, Anh quốc chỉ có 3 đại xí nghiệp, trong 50 xí nghiệp hàng đầu toàn cầu thì doanh thu một năm thấp nhất cũng gần 60 tỷ USD, Thánh Lâm tập đoàn không ngờ dựa trên tổng tài sản 600 tỷ USD, mà doanh thu một năm lại vượt quá 60 tỷ USD, quả nhiên lợi hại !”

Sở Ngung tức thì cung kính nói : “Tổng tài nói đúng lắm, trong 50 xí nghiệp đứng đầu toàn cầu, Trung Quốc chúng ta có “Quốc Gia Điện Vong” (Điện lưới Quốc gia), “Trung Quốc Thạch Du Thiên Nhiên Khí” (Dầu mỏ và khí thiên nhiên Trung Quốc), “Trung Quốc Thạch Du” (Dầu mỏ Trung Quốc) tam đại quốc doanh xí nghiệp tiến nhập vào trong, trong đó tài sản của “Dầu mỏ và khí thiên nhiên Trung Quốc” và “Dầu mỏ Trung Quốc” tuyệt đối vượt quá nghìn tỷ USD, nhưng luận về doanh thu trong một năm thì cũng tương đương Thánh Lâm tập đoàn, chỉ có “Điện lưới Quốc gia” tối cường đại tối hùng hậu doanh thu một năm hơn 100 tỷ USD áp quá Thánh Lâm tập đoàn ! Bất quá tài sản Thánh Lâm tập đoàn chỉ gần 600 tỷ USD, từ đó có thể thấy thủ đoạn kinh doanh của Thánh Lâm tập đoàn này đích xác lợi hại”.

“Đồng sự trưởng, lần này, Lâm Thiên Vũ công tử mang 30 tỷ USD về đầu tư quốc gia, quốc gia đối với chuyện này rất xem trọng, Vũ Minh tập đoàn chúng ta có nên cùng Lâm Thiên Vũ công tử kết thân không ?” Sở Ngung hỏi.

Sở Thiên Thương cười nhẹ nói : “Đương nhiên, Thánh Lâm tập đoàn này là một cây đại thụ, Vũ Minh tập đoàn của ta tại cũng được coi là long đầu xí nghiệp, nhưng so sánh với Thánh Lâm tập đoàn thì vẫn chưa là cái gì !” Sở Thiên Thương bất ngờ chuyển tâm hướng về đệ đệ Sở Thiên Duật của mình nói, “Thiên Duật, lần này em tự thân đến cùng Lâm Thiên Vũ công tử hảo đàm, phải rồi, em mang “Sa Tứ” theo, cuối cùng để “Sa Tứ” làm vệ sĩ cho Lâm Thiên Vũ công tử, thuận tiện để “Sa Tứ” trước mặt hẳn ta biểu diễn một chút thực lực”.

Sở Thiên Duật nghe vậy, lập tức gật đầu nói : “Đại ca yên tâm, chuyện này em nhất định sẽ hoàn thành, bất quá để cho “Sa Tứ” đi, đại ca có ý định gì ?”

Sở Thiên Thượng cầm một quả bowling lên, nhẹ nhàng lau chùi : “Cũng không có gì, với tập đoàn lớn như Thánh Lâm tập đoàn, một năm doanh thu cao như vậy, không thể không đắc tội với một số đối thủ cạnh tranh khác, chờ một khoảng thời gian thì phải “Sa Ngũ” đi ám sát Lâm Thiên Vũ công tử, đến khi đó “Sa Tứ” sẽ biểu diễn thần dũng bảo hộ tiểu mệnh của Lâm Thiên Vũ, em nói xem Lâm Thiên Vũ đối với chúng ta thái độ sẽ như thế nào ?”

“Sở Đồng, Sa Tứ và Sa Ngũ đều là thuộc hạ của người, sự kiện ám sát người phụ trách, tin rằng người nhất định phải để cho Lâm đại công tử nghĩ sát thủ là do đối thủ cạnh tranh của Thánh Lâm tập đoàn phải đến !” Sở Thiên Thượng chuyển thân về phía mỹ nam tử ốm yếu đang nằm cong queo trên ghế mà nói.

“Đồng sự trưởng người yên tâm đi, chuyện nhỏ này tuyệt đối không thể xảy ra lỗi lầm sai sót !” Sở Đồng vẫn nằm như trước, đầu cũng không nhắc lên. Bất quá Sở Thiên Thượng thực sự không để ý, Sở Đồng này cũng là thiên tài của Sở gia, phương pháp tu luyện cũng bất đồng với chúng nhân. Cái vẻ đẹp ốm yếu này chính là phong cách nhất quán của hắn.

Sáng sớm 20 tháng 10, hôm nay chính là ngày tiến hành khảo hạch.

Lý Dương đứng trên ban công của biệt thự, lim dim mắt, hấp thu thiên địa linh khí nùng úc kinh nhân của buổi sáng sớm, từng cỗ thiên địa linh khí trực tiếp quán nhập thể nội Lý Dương, như trường kinh hấp thụ nội lực trong thể nội Lý Dương không ngừng vận chuyển, không ngừng tinh luyện thuần hoá, bất quá hiện tại Lý Dương đối với tốc độ hấp thu của mình nhanh như vậy không còn cảm thấy kỳ quái nữa

Bất ngờ, Lý Dương mở mắt ra, khoé miệng xuất hiện một tia tiếu ý : “Buổi chiều hôm nay, ta phải đi mua nhẫn kết hôn !”

* : Nhân bỉ nhân khí tử nhân : chỉ loại người hay ganh tỵ với người khác, thấy người ta có cái gì đẹp, cái gì tốt thì đều ghen tức mà không nghĩ xem người ta làm sao mới có được cái đó, là loại người chỉ biết kết thúc mà không biết đến quá trình.

Lý Dương đã sắp xếp kế hoạch hoàn hảo, buổi sáng trước là khảo hạch quá quan, buổi chiều đi mua nhẫn đính hôn để hướng đến Khương Tuyết cầu hôn. Tối hôm qua trong điện thoại hắn chưa có cáo tổ với Khương Tuyết, nhân vì hắn quyết định hôm nay phải cho Khương Tuyết một sự ngạc nhiên.

Sau khi ăn bữa ăn sáng, Lý Dương hoạt động gân cốt một chút, sau đó tiến nhập vào căn cứ.

“Lý Dương người cũng đến rồi, lần này trong tổ của chúng ta người và Hắc Nham có hy vọng nhất, tất cả chúng ta đều trông mong vào hai người !” Lý Dương vừa tiến nhập căn cứ, thì đụng ngay Đàm Kim vừa cười vừa đi lại.

“Ha ha, Đàm đại ca, năng lượng người hiện tại cũng đến vài trăm tinh, chỉ cần nỗ lực một chút, cho dù năm nay không vào được, năm tới có thể vào được. Hà hướng cho dù ta tiến nhập An toàn cục 11 tổ, ta vẫn thường trú tại Thượng Hải mà !”

Hắn quyết định trước là khảo hạch quá quan, sau đó hướng đến Khương Tuyết cầu hôn, cuối cùng là định cự ở Thượng Hải, cũng vì cha mẹ Khương Tuyết đều ở đây cả.

“Vậy thì tốt, sau này huynh đệ chúng ta cũng có thể chúng ta thường xuyên gặp nhau, bất quá năm nay ta sợ là không có hy vọng, lần khảo hạch này thật sự rất nghiêm, số người được chiêu mộ rất ít !” Đàm Kim lắc đầu bất lực nói.

Mỗi một năm, An toàn cục 11 tổ chiêu mộ người không nhiều, bình thường nếu như không có thực lực kinh nhân, thì không thể được chiêu nhập vào trong. Đám người Đàm Kim cũng không có bao nhiêu hy vọng.

Rất nhanh, chín cá nhân tham gia tiến hành khảo hạch của căn cứ Tinh La đều đã đến.

Ở một đầu của hành lang căn cứ, đội trưởng Mông Điền và hai người trung niên đang trao đổi qua lại với nhau, đám Lý Dương chín người lập tức minh bạch hai người trung niên kia nhất định là hội đồng đánh giá khảo hạch.

Mông Điền nhìn những đội viên của mình, cùng hai người trung niên nói vài câu, rồi bước tới bọn Lý Dương.

Mông Điền cười khích lệ nhìn những đội viên thủ hạ của mình nói : “Lần này mọi người cần phải biểu hiện thật tốt, hôm nay đến khảo hạch đợt này là hai vị đỉnh cấp cao thủ trong An toàn cục 11 tổ, cả hai đều đạt đến Tiên Thiên đại thành cảnh giới”.

“Tiên thiên đại thành ? Không phải là ngũ cấp cao thủ sao ?” Điền Lâm tức thì kinh hô, những người còn lại cũng đều chấn kinh, lần trước đến khảo hạch bất quá là 2 vị tứ cấp cao thủ, lần này An toàn cục 11 tổ không ngờ lại phái đến 2 vị ngũ cấp cao thủ.

Năng lượng cách biệt giữa các đẳng cấp càng về sau càng lớn, có thể nói là tăng lên gấp mười gấp mười lần !

Ngũ cấp dù gì tại quốc tế địa hạ thế giới cũng là siêu cấp cao thủ. Cao thủ tiên thiên đại thành trong toàn bộ An toàn cục 9 tổ cũng không nhiều, một lần đến tới hai người, cái này không khỏi khiến bọn Lý Dương chấn kinh.

“Mấy tên các ngươi, lần khảo hạch trước hai vị đánh giá viên đã quay về báo cáo rằng năm nay tổ chúng ta có khả năng có 2 vị tổ viên có thể tiến nhập An toàn cục 11 tổ, hơn nữa lần trước phi đao của Lý Dương đã để lại cho họ ấn tượng rất sâu sắc, tứ cấp cao thủ của năm ngoái, dưới tình huống đã biết phi đao Lý Dương trong thoáng có thể biến hướng mà còn suýt chút nữa là thua, năm nay năng lượng của Lý Dương đã cao hơn nhiều, tứ cấp cao thủ của An toàn cục chỉ e là không đủ à !” Mông Điền cười ha ha nói.

Hai người trung niên ở phía sau cũng đã bước tới, một người trong đó nghe thấy tức thì cười mắng : “Giải cho người Mông Điền, người dẫn dắt Lý Dương quả là không tệ, bất quá cũng đừng khoa trương như vậy, sau đợt khảo hạch này, Lý Dương đã là người của An toàn cục 11 tổ chúng ta rồi !”

Mông Điền phản kích : “ He he, cái tên Tử Chương Ngự (mực chết) này, còn nhớ năm xưa khi ta cam nguyện tiến nhập An toàn cục 9 tổ trở thành một tiểu đội trưởng, người đã nói thế nào không ?”

Mông Điền năm xưa cùng với hai người trung niên này đều là thành viên của An toàn cục 11 tổ, bình thường các thành viên của An toàn cục 11 tổ đều thành gia lập nghiệp, đại ẩn vu thế ! Bất quá Mông Điền thì lại đem toàn bộ bản thân hiến dâng cho tổ quốc, ông không có kết hôn, cam tâm đến tọa trấn tại trung tâm kinh tế của Trung Quốc - Thượng Hải, hướng dẫn một đám người mà nội công chỉ cỡ Hậu thiên.

Bọn Lý Dương ở cùng với Mông Điền lâu như vậy mà vẫn không biết được chân thực lực của ông ta, Mông Điền luận về thực lực, tuyệt đối không thấp hơn Chương Vu hai người, Chương Vu chính là người trung niên bị Mông Điền gọi là “Tử Chương Ngự”.

“Ha ha, không nói nữa, kiểm tra nào, kiểm tra nào !” Chương Vu cười ha ha, tự dẫn huynh đệ Chương San của mình đến khu kiểm tra.

Chương Vu đi đầu tiên, khoe miệng xuất hiện một nụ cười cao thâm mạc trắc : “Lo lắng tứ cấp cao thủ không phải là đối thủ của Lý Dương, do vậy mới phái hai người chúng ta đến ? Mông Điền, lần này người đoán sai rồi”. Chương Vu vẫn còn nhớ những lời tổng tổ trưởng An toàn cục 11 tổ nói với hắn lúc trước.

“Chương Vu, Lý Dương này nhất định phải đến được An toàn cục 11 tổ chúng ta, bất kể năng lượng hắn thấp hay không, lần trước hai thằng hỗn đản đó không ngờ lại không kéo Lý Dương về, thực đúng là ngu xuẩn, thế lực sau lưng Lý Dương, kể cả toàn bộ An toàn cục 11 tổ xuất động, cũng địch không lại ! Một khi hắn tiến nhập An toàn cục 11 tổ chúng ta, thì khi đó An toàn cục 11 tổ chúng ta khẳng định có thể ngạo thị địa hạ thế giới rồi !”

“Tổ trưởng, lẽ nào trong truyền thuyết... ...”

Tổng tổ trưởng nhẹ nhàng nói : “Người hiện tại đã là tiên thiên đại thành rồi, chỉ cần tiến thêm một bước là có thể kết thành kim đan, cho nên để người biết một ít, sau lưng hắn là một tu chân môn phái, hơn nữa còn là thượng môn phái của Côn Lôn tiên cảnh trong truyền thuyết !”

Chương Vu tức thì đứng đực ra, hắn thập phần minh bạch Côn Lôn tiên cảnh thượng môn phái là đại biểu cho cái gì !

Chân chánh siêu cấp cao thủ của An toàn cục, ví như các nhân vật đẳng cấp khách khanh đều cùng một đẳng cấp với tổng tổ trưởng, bọn họ đều là người trong một số tu chân gia tộc, tu luyện đích thị là phổ

thông tu chân pháp quyết được truyền thừa xuống, mặc dù các nhân vật đẳng cấp khách khanh này so với nhữn giả, võ sĩ thì tuyệt đối là mạnh hơn, nhưng nếu đem so với người của Côn Lôn tiên cảnh thì cách biệt rất lớn, hoàn toàn vượt quá tưởng tượng.

Côn Lôn tiên cảnh, đó là thánh của tu chân ! Lý Dương nếu như là người trong đó, cái đó đại biểu cho một thể lực khủng khiếp.

“Lý Dương, người lần này chắc chắn là phải gia nhập An toàn cục 11 tổ chúng ta, bất quá nên cho người cấp biệt nào mới tốt đây ?” Chương Vu lúc này đã nghĩ đến khi kết thúc khảo hạch, đánh giá xem nên xếp Lý Dương vào vị trí nào. Bất ngờ trong lòng Chương Vu có quyết định, “Lý Dương hẳn mặc dù thực lực không tệ, nhưng mà trong An toàn cục 11 tổ người mạnh hơn hẳn thì nhiều, quan trọng nhất hẳn là đại biểu cho thể lực ở sau lưng, khi đã là như thế, nên đánh giá là hẳn có lực công kích cỡ tiên thiên đại thành cao thủ, để sau này cho hẳn là giám sát giả (người giám sát), thể không phải tốt sao !”

Chương Vu không dám để Lý Dương làm nhiệm vụ gì nguy hiểm, nếu như Lý Dương hy sinh thì thật là không đáng. Giám sát giả chính là an toàn nhất, cũng là chức vị có nắm quyền lực.

Trong khi Chương Vu suy nghĩ, thì đã vào đến khu kiểm tra rồi.

“Quý củ cũ, mỗi người trước hãy kiểm tra năng lượng thể nội một lần, mở thiết bị kiểm tra !” Mông Điền phẩy tay kêu Điền Lâm mở thiết bị kiểm tra, cái tên Điền Lâm này cười lim dim đến mở thiết bị kiểm tra, hẳn đối với khảo hạch không ồm chút hy vọng nào do vậy hẳn hoàn toàn thoải mái.

“Từng người, từng người một !” Mông Điền ra mệnh lệnh.

Người đầu tiên tiến lên đây tự tin là Hắc Nham, ngay khi tiến nhập vào trong phạm vi của thiết bị kiểm tra, ánh sáng kiểm tra tức thì chiếu vào Hắc Nham, thoáng chớp ánh sáng biến mất.

“1350 tinh !” Thanh âm điện tử vang lên.

Chương Vu tức thì mắt sáng lên, trên mặt xuất hiện nụ cười “Ô, thật là ngạc nhiên ngoài ý muốn a !”

11. Chương 11 : Toản Giới

Đây là quy định cũ, chỉ cần đạt được tiêu chuẩn của tứ cấp cao thủ là trực tiếp được chiêu nhập vào An toàn cục 11 tổ.

“Cung hỉ, cung hỉ !” Đám người Đàm Kim cười ha ha nói với Hắc Nham, Hắc Nham cũng vui vẻ cười ha ha, mặc dù hẳn đã sớm bản thân nhất định quá quan, nhưng đến khi chân chính do người của An toàn cục 11 tổ đến tuyên bố, Hắc Nham vẫn cảm thấy hưng phấn.

“Mấy tên gia hỏa các người, còn không mau hoàn tất kiểm tra đi rồi hãy nói !” Mông Điền cười nói, lập tức Đàm Kim, Viêm tả và những người khác từng người tiến lên kiểm tra.

Như dự liệu, nhưng vẫn khiến người có chút thất vọng, không có một cá nhân nào đạt đến 1000 tinh, năng lượng cao nhất là Viêm tả bất quá chỉ tiếp cận 700 tinh mà thôi.

“300 tinh, ha ha, ta cuối cùng cũng có một chút tiến bộ, Lý Dương, đến người đó, mau mau khiến họ ngạc nhiên đi !” Điền Lâm cười hi hi đi về phía Lý Dương, khoẻ miệng vẫn còn nói, chuyện tối ngày hôm qua Lý Dương kiểm tra chỉ có Điền Lâm và Hắc Nham biết, còn những người khác đều không biết.

Lý Dương cười nhẹ, tự tin tiến vào trong phạm vi của thiết bị kiểm tra.

Ánh sáng kiểm tra trong thoáng chớp bao trùm Lý Dương, “Tích” một tiếng, ánh sáng biến mất.

“150 tinh !”

Lý Dương có chút thất vọng : “Có vẻ như sáng sớm nay việc hấp thu thiên địa linh khí chuyển hoá thành nội lực ngay cả một tinh cũng không đạt được, đây là chuyện cần phải tu luyện lâu dài !” Một tinh năng

lượng này có thể nói là một số năng lượng phi thường lớn, người bình thường năng lượng toàn thân cũng chưa đến được 1 tinh, còn binh lính đặc chủng bình thường trải qua cường hoá huấn luyện, toàn thân năng lượng hầu như chỉ có vài tinh.

Hắn thất vọng, còn những người khác thì... ..

“A, tam cấp cao thủ ! Lý Dương, tiểu tử ngươi trong 10 ngày huấn luyện thế nào vậy, lần trước vẫn còn là 80 tinh, làm thế nào lại vọt lên 150 tinh chứ ? Làm thế nào mà nhanh như vậy ?” Đàm Kim tức thì kinh hô.

Viêm tả cũng tròn mắt : “Lý Dương, cái tên nhà ngươi giỏi lắm, lợi hại, lợi hại, Viêm tả ta liều mạng tu luyện bất quá chỉ tăng được có một chút mà thôi”.

Đàm Hoả cũng há hốc mồm... ..

Lý Dương thấy chúng nhân “Phát sợ”, tức thì cười xoà.

Sắc mặt Chương Vu tức thì vui vẻ, hắn đã sớm từ Mông Điền biết được năng lượng toàn thân Lý Dương chỉ khoảng 80 tinh, cho dù uy lực phi đao Lý Dương có mạnh hơn, lực công kích tối đa chỉ gần bằng tứ cấp cao thủ đỉnh phong. Hắn nếu như muốn để Lý Dương trở thành giám sát giả, tất phải kiểm Tổng tổ trưởng An toàn cục 11 tổ để nói chuyện mới được, bất quá hiện tại năng lượng Lý Dương đã đạt đến tam cấp, đó lại là một chuyện khác.

“Lực công kích ngang với ngũ cấp cao thủ, chức vụ kiến nghị - Giám sát giả !” Chương Vu trong bụng đánh giá đã ghi như vậy.

“Lúc xưa năng lượng Lý Dương chỉ khoảng 30 tinh, đã cùng người giám sát là Tứ cấp cao thủ của lần trước không phân cao thấp, 80 tinh thì lực công kích Lý Dương nên là tứ cấp cao thủ đỉnh phong, hiện tại năng lượng hắn là 150 tinh, nên là, hầu như, khả dĩ, miễn cưỡng coi là vừa đạt đến cảnh giới của ngũ cấp cao thủ ! Ta quyết định thế này, cũng không có gì là không thoả đáng !” Chương Vu trong lòng tự khuyến khích như vậy.

Chương Vu trong lòng dùng một lèo “Nên là” “Khả dĩ” “Hầu như” “Miễn cưỡng”, chỉ vì Chương Vu biết Lý Dương gặp phải tứ cấp cao thủ, tuyệt đối có thể miểu sát (giết kẻ địch mà đối phương không thể phản kháng) ! Nhưng một khi gặp phải ngũ cấp cao thủ, căn bản một điểm hy vọng cũng không có ! Còn bị ngũ cấp cao thủ miểu sát !

Cách biệt giữa ngũ cấp cao thủ và tứ cấp cao thủ là quá lớn, hiện tại Lý Dương hoàn toàn có thể kích bại tứ cấp cao thủ, nhưng đối diện với ngũ cấp cao thủ, tuyệt đối chỉ có bại, không hề có cơ hội chiến thắng !

Hậu thiên cao thủ, hộ thể chân khí không thể chống lại súng đạn.

Nhưng cao thủ tiên thiên cấp biệt thì có thể phóng thích hộ thể chân khí ra ngoài, về bản chất chân khí từ hậu thiên biến thành tiên thiên, lực phòng ngự kinh người, có thể chống lại súng đạn ! Nhưng đối diện với phi đao có bao hàm nội lực của Lý Dương tức thì chống không nổi.

Bất quá tối cường đại chính là tiên thiên đại thành cao thủ, tiên thiên chân khí của tiên thiên đại thành cao thủ nguyên nguyên bất tận, chân khí bảo hộ cơ thể đã không còn gọi là “Hộ Thể Chân Khí”, mà gọi là “Hộ Thể Cương Khí” ! Lực phòng ngự của “Hộ Thể Cương Khí” so với quá khứ thì càng cường đại hơn, phi đao của Lý Dương cũng không cách gì xuyên thấu !

Lý Dương mạnh nhất chính là phi đao, một khi phi đao không thể xuyên thấu, hắn chỉ có nước để người ta chém giết ! Trừ phi Lý Dương cũng có tiên thiên chân khí, phi đao ẩn hàm tiên thiên chân khí mới có thể phá vỡ “Hộ Thể Cương Khí” !

“Bất quá nếu như Lý Dương thâm tập, tiên thiên đại thành cao thủ ngay từ đâu không thì triển “Hộ Thể Cương Khí” thì Lý Dương vẫn có khả năng thắng địch. Ta đánh giá như vậy cũng không sai !” Chương Vu cười díp mắt suy nghĩ, khoẻ miệng tức thì trịnh trọng tuyên bố : “Lý Dương năng lượng so với lần trước đại đại tăng gia, lại từng hoàn thành A cấp nhiệm vụ và B cấp nhiệm vụ, thêm vào đó “Tiểu Lý Phi Đao” có lực công kích kinh người, do vậy tôi tuyên bố, Lý Dương khảo hạch quá quan !”

Kỳ thật tiếp theo còn có 1 bài kiểm tra chính là diễn luyện thực chiến.

Bất quá Chương Vu không chờ được, hắn còn nhớ mệnh lệnh của tổng tổ trưởng “Lý Dương này nhất định phải chiêu nhập vào An toàn cục 11 tổ chúng ta, bất kể năng lượng Lý Dương có thấp hay không !”

“Tứ Chương Ngự”, sao lại đơn giản vậy, không phải là vẫn còn “Diễn luyện thực chiến” còn chưa tiến hành mà ? Uy lực Tiểu Lý Phi Dao người vẫn chưa tự thân kiến thức qua mà !” Mông Điền nghi hoặc nói, huynh đệ Chương Vu của mình trước giờ nổi tiếng nghiêm khắc, lần này không ngờ mới chỉ kiểm tra năng lượng đã nói quá quan. Dù gì Lý Dương mới chỉ 150 tinh, mặc dù Tiểu Lý Phi Dao vang danh bên ngoài, nhưng án chiếu theo tính cách Chương Vu, tối thiểu cũng nên tự mất nhìn qua mới tin chứ.

“Mông Điền, Lý Dương này đã hoàn thành A cấp nhiệm vụ, đáng lý là trực tiếp tiến nhập An toàn cục 11 tổ chúng tôi, lần trước là vì năng lượng hắn thấp quá, mới không được chiêu nhập. Lần này năng lượng Lý Dương đề cao nhanh như vậy, tiến bộ lớn như vậy ! Ta đương nhiên phải để hắn quá quan rồi. Lại còn uy lực của Tiểu Lý Phi Dao, ha ha, hắn khi xưa mới chỉ 30 tinh đã có thể sát tử nhãn giả tứ cấp, lẽ nào không nói lên được uy lực của “Tiểu Lý Phi Dao” sao ?” Chương Vu cười hồi đáp.

Mông Điền mặc dù cảm thấy hôm nay Chương Vu tự hồ có điểm không đúng, nhưng cũng không nói gì thêm, cũng vì ông ta hiểu rõ thực lực của Lý Dương, tiến nhập An toàn cục 11 tổ là chuyện như đinh đóng cột.

“Tốt rồi, tiếp theo tiến hành diễn luyện thực chiến ! Còn Lý Dương và Hắc Nham có thể đứng một bên nghỉ ngơi !” Mông Điền tuyên bố.

Lý Dương tức thì toàn thân kích động, hắn thật không thể chờ được nữa. Thời gian một năm dài, mỗi ngày đều nửa tiếng gọi điện thoại, lúc này cự li đến hạnh phúc đã đến gần, tim hắn đập nhanh đến mức cảm thấy đầu óc như hoa lên.

“Đội trưởng, các vị đánh giá viên, tôi hiện tại có chuyện quan trọng, tôi có thể li khai trước được không ?” Lý Dương hồi hộp nói, hiện tại hắn chuẩn bị đi mua nhẫn kim cương.

Chương Vu tức thì đứng lên, cười như bắt được : “Lý Dương tiểu huynh đệ, có chuyện thì có thể đi trước, chờ khi diễn luyện thực chiến kết thúc, ta sẽ lập tức quay về Bắc Kinh, đến khi đó ta sẽ phái người đưa cho người văn kiện chứng nhận”.

Mông Điền cũng cười nói : “Lý Dương, người quá quan là đại hủ sự của tiểu đội chúng ta, tối nay chúng ta phải tổ chức một bữa tiệc ăn mừng, nhớ đấy, chỗ cũ nhà hàng Phúc Tân !” Đây là tiền lệ, ngay khi có người quá quan, những huynh đệ khác vì người đó tổ chức tiệc chúc mừng trong hôm đó.

Điền Lâm tức thì thần bí hề hề nói : “He he, Lý Dương, chuyện gì mà vội vã thế, không phải vội vã đi kiếm vợ chứ !”

Những người có mặt, bao gồm Mông Điền, Chương Vu đều thần sắc ám muội cười.

Đó là điều rất bình thường, mặc dù An toàn cục 9 tổ không cho phép tiết lộ thân phận, không cho phép kết hôn, nhưng mà ái tình không cách gì ngăn cấm, nên có không ít người cùng với một số nữ nhân có quan hệ luyện ái thông qua điện thoại. bọn họ đều giấu kín thân phận thật sự của mình, An toàn cục 9 tổ đối với chuyện này cũng chỉ một mắt nhắm một mắt mở, chỉ cần là đội viên không tiết lộ thân phận là được.

Một khi đội viên khảo hạch quá quan, chuyện mà các đội viên quá quan muốn làm nhất chính là gặp gỡ được người con gái mà mình yêu thích.

“Ha ha... ..tôi chuẩn bị đi mua nhẫn kim cương !” Lý Dương có chút ngượng ngùng, nhưng vẫn nói ra.

Điền Lâm nghe thấy tức thì mở to mắt ra : “A, hảo tiểu tử, tốc độ thật là nhanh a, đi mua nhẫn kim cương à ? A, cái thằng ngốc này, người biết gì mà mua nhẫn kim cương ? Người biết chỗ nào tốt để mua nhẫn kim cương không ?”

Lý Dương nghe thấy chết điếng người, hắn trước giờ không có đi mua nhẫn kim cương, hắn đối với nhẫn kim cương thật không biết chút gì.

“He he, Lý Dương, chuyện này người nên nhờ vả ta !” Điền Lâm dương dương đắc ý nói, còn phải nói, Điền Lâm hào hoa công tử này mặc dù những thứ khác thì không được, nhưng ở phương diện trang sức đá quý thì trình độ tinh thông tuyệt đối là No.1 trong chúng nhân.

“Đội trưởng, thực lực của tôi người cũng đã biết, cho dù tham gia diễn luyện thực chiến cũng khẳng định là qua không nổi, tôi bỏ cuộc !” Điền Lâm lập tức quay người về hướng Mông Điền nói.

Mông Điền cũng không nói gì, cười nhẹ gật đầu, thực lực của Điền Lâm này, ấn chiếu theo cường độ huấn luyện của Điền Lâm, tối thiểu cần 10 năm mới có khả năng tiến nhập An toàn cục 11 tổ. Bỏ cuộc cũng không có vấn đề gì !

“Đi nào, huynh đệ, ta dẫn người đi mua nhẫn kim cương !” Điền Lâm nhiệt tình kéo Lý Dương đi ra ngoài, tựa hồ như hôm nay Điền Lâm đi mua nhẫn kim cương cho mình.

Trong gara.

“Lý Dương, cái tên ngốc này, chạy chiếc Mercedes-Benz MB320, hôm nay là ngày gì, người còn chuẩn bị đi cái xe phổ thông ấy hả ?” Điền Lâm thấy Lý Dương không ngờ lại đi về phía chiếc Volkswagen, tức thì đại nộ.

Lý Dương ngăn ra, lập tức quay đầu qua cười với Điền Lâm : “Cũng đúng, hôm nay ta hướng đến Tuyết cầu hôn, tự nhiên phải có chút thể diện. Phải rồi, Điền Lâm, đến phòng ngủ của ta, trong cái tủ trong cùng lấy cái hộp màu xanh có bộ tây phục bên trong. Bộ y phục đó do đệ đệ của ta tặng ta, ta còn chưa có mặc qua. Nghe nó nói, bộ y phục đó rất tốt”. Lý Dương cười nhẹ nói.

Lý Dương có một người em ruột, tên là Lý Thạc, mẫu thân là một người phụ nữ mạnh mẽ, còn phụ thân, trước giờ chưa có nhìn thấy, mẫu thân mở một công ty lớn, sau này không biết vì chuyện gì, khi huynh đệ Lý Dương được 16 tuổi, mẫu thân đem bán công ty, cho mỗi đứa con một số tiền là 100 triệu, còn lại đều đem đi quyên góp từ thiện, còn mẫu thân thì về sơn thôn ẩn cư.

Đệ đệ Lý Thạc và Lý Dương rất giống nhau, đều yêu quốc gia sâu sắc, bất quá hần và Lý Dương không giống nhau trong cách hành xử, Lý Dương thì vào quân đội, còn Lý Thạc thì tiến nhập hắc đạo, hơn nữa còn là trong tổ chức của một trong thế giới ngũ đại hắc đạo tổ chức là Hồng Bang.

Qua một lúc, Điền Lâm đã quay lại.

“Coi này Lý Dương, trên cái hộp cũng có chữ ký, không ngờ lại do Khắc Lai Môn Đặc (Clemente) đại sư của Ý Đại Lợi (Italia) tự thân thiết kế, chế tác thủ công ! Trời ạ, cái này không phải có tiền là mua được đâu, Khắc Lai Môn Đặc đại sư này là nhân vật gì chứ, ngay cả những nhân vật siêu cấp phú hào của quốc nội cũng không dám coi thường tiếp đãi đâu”. Điền Lâm kinh hô, chết điếng người nhìn Lý Dương.

Lý Dương cười nhẹ, không chút để ý, đệ đệ của mình trong Hồng Bang nghe nói cũng rất tốt, hơn nữa hiện tại còn là quan môn đệ tử của đương đại Hồng Bang đại trưởng lão, toàn quyền phụ trách nghiệp vụ của Hồng Bang tại Bắc Kinh, với thể lực cường đại của Hồng Bang, kiếm một kiện y phục khẳng định là rất dễ dàng, Lý Dương thậm chí hoài nghi. Lý Thạc cái thằng này dám tiện tay mà đem tặng cho hần.

Lý Dương thay đổi y phục, rồi nói với Điền Lâm : “Điền Lâm, bộ y phục này coi thế nào ? Bất quá ta cảm thấy mặc vào rất là thoải mái”. Lý Dương hiện tại đối với cái gì đại sư của Italia cũng có chút công nhận.

Điền Lâm trừng mắt há mồm nhìn, tức thì cổ họng nuốt ừng ực, nói : “Trăm nghe không bằng một thấy, Khắc Lai Môn Đặc đại sư này quả nhiên là danh bất hư truyền, khiến cho bao nhiêu phú hào điên cuồng cũng không phải là ngoa. Lý Dương, người hiện tại lái chiếc Mercedes-Benz MB320, lại mặc bộ đồ này, người mà đi cầu hôn, ai dám cự tuyệt chứ ! 555 ~ ~ ~ ở cùng với người, Điền Lâm cảm thấy tự ti, Lý Dương, lần này ta không đi cùng người, thật quá tổn thương lòng tự tôn mà”.

“Tiểu tử này lúc này mà còn chọc cười ta, lên xe, mau đi cùng ta !” Lý Dương cười mắng, đẩy Điền Lâm lên xe, sau đó cả hai lái xe ra ngoài.

Nửa tiếng sau, Lý Dương và Điền Lâm đã đến tiệm bán châu báu mà Điền Lâm nhiệt tình đề cử.

Trong tiệm châu báu một đạo cầu tiểu tử (nữ nhân viên bán hàng) nhan quang không như bình thường, nàng ta vừa thấy bộ tây phục trên người Lý Dương, tức thì mắt sáng lên, lập tức nhiệt tình chạy tới : “Tiên sinh, ngài muốn mua gì ?”

Lý Dương cười nhẹ nói : “Nhẫn kim cương. Ở đây cô có loại nhẫn kim cương nào tốt không ?”

Điền Lâm tức thì biết tính của Lý Dương, lập tức nói với đạo cầu tiểu tả : “đem nhẫn kim cương quý nhất của các người ra cho chúng tôi xem”.

Đạo cầu tiểu tả nghe thấy, lập tức sáng mắt, phải biết là bán châu báu thì đạo cầu tiểu tả cũng có phần trăm (chắc là huê hồng), những đạo cầu tiểu tả này đều hy vọng gặp được những đại phú hào, như thế phần trăm của họ cũng nhiều hơn. Đạo cầu tiểu tả đi đến quầy hàng, nhắc điện thoại nói : “Quản lý, ở đây có 2 vị khách chuẩn bị vào xem nhẫn kim cương bên trong nội thất”. Đạo cầu tiểu tả lập tức quay đầu lại cười nói : “Tiên sinh, xin đi theo tôi, nhẫn kim cương trân quý của bốn tiệm đặt trong nội thất”.

Lý Dương dưới sự dẫn đường của Đạo cầu tiểu tả, đến một đoạn hành lang. Đạo cầu tiểu tả dừng lại, lúc này hai bên hành lang có hai bảo an, hốt nhiên, trong hành lang một nam nhân trẻ tuổi đi ra, vừa nhìn thấy bộ tây phục trên người Lý Dương, tức thì nụ cười trên mặt càng thêm sáng lạn.

“Tôi họ Vương, là quản lý của tiệm châu báu, tiên sinh, các vị mua nhẫn kim cương à, xin mời theo tôi vào phòng”. Vương quản lý cười nói, đạo cầu tiểu tả tức thì li khai, đoạn hành lang này không phải là nơi đạo cầu tiểu tả có thể tiến vào.

Dưới sự dẫn đường của Vương quản lý, Lý Dương và Điền Lâm tiến vào trong một căn phòng.

“Đây là ba chiếc nhẫn kim cương, mỗi chiếc đều có giá hơn bách vạn, tiên sinh có thể cẩn thận xem xét”. Quản lý tử trong phòng lấy ra ba chiếc hộp, đem ba chiếc hộp mở trước mặt Lý Dương và Điền Lâm, Điền Lâm vừa nhìn thấy giá tiền, tức thì tròn mắt, nhưng khi nghĩ đến tài phú của Lý Dương thì cũng yên tâm.

Lý Dương nhìn ba chiếc nhẫn kim cương, bất ngờ, nhãn quang của hắn hoàn toàn tập trung lên chiếc nhẫn ở giữa.

Quản lý tức thì sáng mắt, nụ cười trên mặt càng thêm sáng lạn, chiếc nhẫn kim cương ở giữa chính là chiếc trân quý nhất.

“Chiếc nhẫn kim cương hình hồ điệp này là trấn tiệm chi bảo của chúng tôi, loại kim cương trên mặt cũng chính là loại kim cương vàng hiếm có, trên cánh hồ điệp còn có 32 viên kim cương nhỏ, trọng lượng ước tính 15.58 cara, trị giá 688 vạn nhân dân tệ, nếu tiên sinh muốn mua thì bốn tiệm có thể giảm giá 10%”. Vương quản lý nói rất lưu loát, những lời này chắc đã được hắn luyện tập nhiều lần.

Lý Dương ngay khi nhìn thấy hình hồ điệp thì đã thấy thích rồi, khi xưa hắn ở trong bệnh viện thì đã biết Khương Tuyết cũng thích hồ điệp, tức thì Lý Dương quyết định mua cái này, còn tiền thì trước giờ Lý Dương không có để ý.

“Tôi chọn cái này !” Lý Dương rất đơn giản móc thẻ tín dụng ra.

Điền Lâm tức thì kinh thán nhìn chiếc nhẫn hình hồ điệp trước mắt, chiếc nhẫn này hơn 600 vạn, nhưng Lý Dương thì mắt lại không hề chớp, tựa hồ không quan tâm.

“Tiên sinh, xin thu lấy !” Vương quản lý đặt thẻ tín dụng và nhẫn kim cương trước mặt Lý Dương, “Tiên sinh, đây là thẻ VIP của bốn tiệm, hy vọng tiên sinh lần tới lại đến”.

Lý Dương tiện tay thu lấy thẻ VIP, rồi không để ý đến Vương quản lý, quay người cùng Điền Lâm li khai tiệm châu báu này.

“Điền Lâm, thế này... ..cảm phiền người về bằng taxi nghe, he he, bỏ bộ mặt đó đi, ta kết hôn nhất định mời người đến uống rượu, lần cầu hôn này, người không nên nhìn !” Lý Dương cười nói.

“Đúng là có gái thì bỏ bạn !” Điền Lâm lẩm bẩm, nhìn Lý Dương lái xe đi.

Lý Dương lái xe đến chỗ Khương Tuyết ở, hắn quá khứ có đến một lần.

“Đó không phải là phụ thân Khương Tuyết sao ?” Lý Dương nhìn thấy hình dáng của phụ thân Khương Tuyết đang đi trên vỉa hè, lần trước tiên Khương Tuyết về nhà, Lý Dương có thấy qua phụ thân Khương Tuyết, ách, phải nói chuẩn xác là nhạc phục tương lai. Nhìn thấy ông già vợ tương lai, trong lòng Lý Dương có chút kích động.

Lý Dương chậm chậm nhắm mắt, một cỗ thiên địa linh khí hấp nhập vào thể nội, tâm cảnh mới bình phục lại. Sự tự tin tự động trào lên, Lý Dương mở cửa xe, bước ra ngoài.

12. Chương 12 : Lệ Khí

“Đình đông”Hốt nhiên điện thoại trong nhà Khương Tuyết vang lên, phụ thân Khương Tuyết tức thì bỏ con cờ xuống, quay ngược vào nhà, Lý Dương không khỏi đứng người, chỉ đành dừng lại, quay người đi về phía nhà Khương Tuyết.

“Uy, là bà à, có chuyện gì vậy ?” Tiếng phụ thân Khương Tuyết vang vang trong phòng khách, lúc này cự li Lý Dương cách phụ thân Khương Tuyết chỉ khoảng 3 mét, cửa phòng không có đóng, nhưng hẳn phải chờ ông già Khương Tuyết gọi điện thoại xong mới có thể vào, dù gì cũng phải để lại cho nhạc phụ một ấn tượng tốt là điều rất quan trọng.

“Ô ô ô... ..” Trong điện thoại vang lên một tràng âm thanh nghẹn ngào.

Lý Dương không khỏi tò mò liền vận khởi chân khí, cự li đến điện thoại thì gần nên hẳn có thể nghe thấy thanh âm rất rõ ràng.

“Có chuyện gì, đừng có khóc, có chuyện gì vậy !” Ông già Khương Tuyết tức thì hét lớn lên. Ông nghe thấy tiếng khóc của bà già Khương Tuyết tức thì cảm thấy bất diệu.

“Tuyệt nhi nó chết rồi, nó sợ tội tự sát rồi, bệnh viện nói nó sợ tội tự sát rồi !”

Oanh !

Lý Dương bất ngờ cảm thấy như sét đánh bên tai, đầu óc xây xẩm, trời đất đảo lộn.

“Không thể nào ! Tuyệt đối không thể nào !” Lý Dương vô ý thức mồm lẩm bẩm, bất ngờ hoá thành một tiếng hồng : “Không thể nào !”

Lý Dương thân hình bật dậy, lao thẳng r axe.

Bên tai Lý Dương như vang lên thanh âm đã khiến tim hắn rung động.

“Dịch ca ca, em đợi anh !”

Câu nói cuối cùng của tối hôm qua, cũng chính là câu nói cuối cùng mỗi ngày trong một năm nay.

Hôm qua trong điện thoại Tuyết vẫn còn cười vui vẻ làm sao có thể chết được, làm sao có thể ?

“Bệnh viện, bệnh viện !” Lý Dương hoàn toàn lực thẩn vô chủ, trong đầu chỉ có một ý nghĩ, đến bệnh viện.

Tăng tốc... ..

Tăng tốc... .. tăng tốc... ..

Lý Dương không ngừng tăng tốc, tốc độ xe liên tục tăng, thoáng chốc tốc độ đã đạt đến 160 km/h, chiếc xe tựa như một trận gió rít lên trên mặt đường.

Gió rít !

Tâm loạn !

Thanh âm xe cảnh sát huyết còi vang lên bên cạnh, nhưng tốc độ Lý Dương thật là quá nhanh !

Tăng tốc ! Tăng tốc ! Tăng tốc !

Lý Dương chỉ biết phải đến bệnh viện, hẳn không tin, tuyệt đối không tin, Khương Tuyết hôm qua còn hoàn hảo giờ đã chết, tuyệt đối không thể !

Cự li từ nhà Khương đến bệnh viện không xa, bình thường thậm chí Khương Tuyết còn đi bộ đến nơi làm việc, theo đó với tốc độ xe của Lý Dương hiện tại thì rất mau đến nơi, nhưng Lý Dương lại cảm thấy tốc độ thật là quá chậm, thật gian thật là quá dài, do vậy hắn mới điên cuồng tăng tốc, không ngừng tăng tốc !

Đến rồi !

“Oanh !” Lý Dương đạp mạnh phanh xe, cũng không để ý là xe chưa dừng lại, lập tức mở cửa xe, một bước nhảy ra.

Lý Dương toàn thân chân khí điên cuồng vận chuyển, tốc độ đạt đến cực hạn, như một luồng khói xanh lập tức lao vào phòng lớn của bệnh viện.

“Nói, Khương Tuyết ở đâu ?” Lý Dương chụp mạnh lấy một hộ sĩ, gầm lên.

Bạch y hộ sĩ run lên, kinh khủng nhìn người đứng trước mắt.

Trước mắt là con người sao ? Mắt đỏ lên với những đường gân máu, khuôn mặt do điên cuồng cực độ khiến cơ nhục méo mó giống như ma quỷ, huyết quản mao mạch nổi cả lên, trên trán mao mạch huyết quản thậm chí chảy cả máu ra.

“Nói, Khương Tuyết ở đâu ?” Lý Dương thanh âm càng trầm thấp hơn , càng khủng bố hơn !

“Cô ấy, cô ấy... ..sợ tội tự sát, được đưa đến cục cảnh sát rồi “. Bạch y hộ sĩ cuối cùng tỉnh ngộ lại, lắp bắp nói nhanh.

Cục cảnh sát !

Cục cảnh sát !

Lý Dương đầu chưa kịp quay lại, thân thể đã phóng nhanh ra xe.

Hoàn toàn chỉ còn là tiềm thức, Lý Dương như đi trong mộng, thân thể đã vào đến trong xe.

“Xuống xe, cảnh sát !” Cảnh sát giao thông cuối cùng cũng bắt được.

“Oanh !”

Lý Dương lái xe tông thẳng vào xe cảnh sát, tiếp tục tăng tốc hướng về cục cảnh sát.

“Dừng xe !” Tiếng xe cảnh sát kêu réo lại vang lên... ..

Tại nơi sâu thẳm trong đầu Lý Dương.

“Ai, Lý Dương tiểu hỏa từ này sao lại bỗng bột vậy ? Không phải chỉ là chết nhục thể thôi sao ? Cái đó có là gì, chỉ cần linh hồn bất diệt, thì lo lắng gì chứ ? Tối đa là tiến nhập quỷ giới mà thôi, chỉ cần bốn bá vương xuất thủ, hanh hanh, để người phi thăng, sau này đến quỷ giới cái gì Khương Tuyết của người không phải là được sao ? Hơn nữa hiện tại người đang ở nhân giới, Khương Tuyết của người già rồi cũng phải chết, nhưng người của quỷ giới thì lại bất tử, sau này không phải là có thể vĩnh viễn không chia ly sao ?”

“Không, tạm thời không cáo tố cái tên khùng Lý Dương này, tiểu tử này hiện tại tâm tính đã bắt đầu biến hoá, hơn nữa “Tinh Cục tam cảnh cũng có xu thế đột phá, chờ đến khi hắn hoàn toàn đột phá, ta sẽ lại cáo tố hắn sự tồn tại của quỷ giới, sau này bốn bá vương tái nhượng hắn nỗ lực tu luyện, tiểu tử này nhất định liều mạng mà tu luyện, ha ha, bốn bá vương không phải là càng dễ dàng quay về ma giới sao ?”

Tăng tốc, tái tăng tốc !

Lý Dương điên cuồng tăng tốc !

Ý niệm duy nhất trong đầu là - gặp Khương Tuyết !

“Đến rồi !” Lý Dương lập tức đạp mạnh phanh, từ trong xe lao ra.

Lúc này trong cục cảnh sát có cả chục cảnh sát mang súng thật đạn thật, nhưng trong nội viện cục cảnh sát, có một phụ nhân hơn 40 tuổi đang khóc lóc kêu la ở bên trong.

“Để cho tôi vào, để cho tôi nhìn mặt con gái, để cho tôi vào !”

Phụ nhân bắt lực chỉ biết khóc, nhưng bà không thể tiến vào, đám cảnh sát này không để bà vào.

“Con gái tôi đã chết rồi, cũng phải để cho người mẹ này nhìn mặt nó một lần chứ. Các người sao cả nhìn mặt cũng không cho tôi vào !” Phụ nhân bắt lực chỉ đành ngồi trên đất mà than khóc.

Lý Dương nhìn đám cảnh sát vũ trang trước mặt, bất ngờ hét lên một tiếng : “Tránh !” Nhưng đám cảnh sát tức thì rút súng chỉ vào Lý Dương.

Lý Dương mục quang co rút, hắn cảm thấy một chút không tầm thường. Hắn không có xuất thủ, lực công kích của hắn thì mạnh, nhưng phòng ngự thì vẫn chưa đạt đến cái trình độ có thể chống lại súng đạn. Hiện tại lúc này không phải là lúc sinh cường, bản lĩnh bình tĩnh năm xưa được huấn luyện trong binh đội đặc chủng đã được khôi phục lại.

“Hảo tiểu tử, người nghĩ người có thể bỏ chạy với siêu tốc độ như vậy sao ?” Đám cảnh sát giao thông phía sau cuối cùng cũng đến nơi.

Lý Dương băng lãnh nói : “Đi kêu cục trưởng của các người, nói là người của 9 tổ muốn gặp ông ta !”

“Ta quản gì 9 tổ hay là 19 tổ, ta cũng là giao cảnh 8 tổ đây ! Mau theo ta đi làm báo cáo... ..” Một giao cảnh lải nhải nói, hốt nhiên từ trong đám cảnh sát vũ trang một người đi tới đẩy người giao cảnh qua một bên.

Người giao cảnh quay người lại định mắng, nhưng vừa thấy người đẩy mình tức thì mặt chuyển thành nụ cười : “Nguyên lai là Vương đại đội trưởng à, chuyện này cứ giao cho tôi là được rồi”.

Wương đại đội trưởng là đại đội của đại đội cảnh sát vũ trang, lần này khi hắn nghe được điện thoại của cục trưởng cục cảnh sát là đã biết tình huống nghiêm trọng, chỉ là không đủ thời gian, đành lập tức kéo gần chục cảnh sát vũ trang qua đây. Nằm trong tay đại đội vũ cảnh, hắn đương nhiên là biết An toàn cục 9 tổ, dù gì khi An toàn cục 9 tổ cần xử lý một số chuyện thì vẫn cần đến sự phối hợp của bọn họ.

“Đây là giấy chứng nhận của ta !” Lý Dương đèn nén nổi lo lắng trong lòng xuống, móc giấy chứng nhận ra.

Tức thì biểu tình Vương đại đội trưởng biến đổi, cười cầu tài : “Ồ, nguyên lai là người trong quân đội à, đến đây, đi nào, chúng ta vào trong nói chuyện !”

Lý Dương chậm chậm nói : “Dẫn ta đi xem hộ sĩ mà bệnh viện đưa đến”.

Wương đại đội trưởng có chút khó khăn nói : “Cái này, cái này thật không dễ à !”

“Ta cũng không thể sao ? Vương đại đội trưởng ? Lý Dương chậm chậm nói, mặc dù luận quân hàm, hắn không có cao hơn vị Vương đại đội trưởng này, nhưng người trong An toàn cục lại có được những đặc quyền, không phải những sĩ quan ở bên ngoài có thể so sánh được.

Wương đại đội trưởng nghĩ đến thân phận của đối phương, lòng liền chùng xuống, lập tức nói : “Hảo, cũng không có vấn đề gì. Tôi dẫn anh đi !”

Người phụ nhân đang ngồi trên mặt đất tức thì sung mãn khí lực, túm lấy Vương đại đội trưởng và Lý Dương mà than khóc : “Cho tôi vào nhìn mặt con gái tôi đi mà, tôi cầu xin các người, cho tôi vào nhìn mặt nó đi”.

Lý Dương đã nhận ra phụ nhân này, chính là mẫu thân của Khương Tuyết, bất quá năm xưa Lý Dương chỉ gặp qua có một lần, mẫu thân Khương Tuyết có lẽ đã quên hẳn mất rồi.

“Dẫn phụ nhân đó vào phòng câu lưu !” Vương đại đội trưởng hạ lệnh.

Lý Dương cố gắng cơn phần nộ bị thống trong lòng, hiện tại quan trọng nhất là hắn phải gặp Khương Tuyết.

Lý Dương đi theo Vương đại đội trưởng, đi đến hành lang hậu viện.

“Bên trong có để thi thể của người con gái đó, anh vào mà xem, tôi không vào đâu ! Ai, người con gái đáng thương”. Vương đại đội trưởng than một tiếng, đứng ở ngoài cửa.

Lý Dương đứng ở ngoài cửa, tay phải run rẩy mở cánh cửa sắt, liền đó tiến vào bên trong.

Ngay tại giữa phòng có một thân thể mềm yếu đang nằm đó, trên thân có phủ một tấm vải trắng.

Lý Dương run rẩy, từng bước từng bước tới, thất hồn lạc phách đi về phía thân ảnh quen thuộc vẫn thường quần quýt trong giấc mộng của hắn.

Lần đầu tiên là Lý Dương cứ Khương Tuyết khi nàng bị cướp.

“Tạ tạ !” Cô gái nhìn Lý Dương cảm kích nói.

Lý Dương nhờ lần đầu tiên nhìn thấy người con gái yếu đuối đó, khoe môi không khỏi có một nụ cười nhẹ, bước chân hẳn vô ý thức tiến tới, tiến tới gần thân ảnh phủ vải trắng đó.

“Dịch ca ca, là anh à, hôm này khi em ở bệnh viện, có một bé gái rất khả ái đến khám bệnh, nó ấy à, bị kim tiêm cứ khóc hoài à... ..” Tiếng cười trong quá khứ vang lên bên tai.

Lý dương tựa hồ như nghe thấy tiếng cười thanh thúy của Khương Tuyết, nụ cười trên mặt càng lớn thêm. Bước chân hẳn tiếp tục tiến tới, từng bước từng bước một tiến tới.

“Em tin rằng tình cảm chúng ta cũng giống như tình cảm trong “Lương Chúc”, cho dù sinh tử cũng không thể ngăn cách được !”

“Oanh !”

Những hồi ức tươi đẹp thoáng chốc sụp đổ !

“Sanh tử cũng không thể ngăn cách” câu nói phảng phất tựa như ma chú, khiến cho trái tim Lý Dương đang chìm đắm trong quá khứ thoáng chốc tan vỡ... ..

Lý Dương chậm chậm quỳ xuống, từ từ nhấc tấm vải trắng.

Đúng là khuôn mặt quen thuộc đó, Khương Tuyết tựa như đang ngủ vậy, vẫn mi lệ như trước, khiến cho người cảm thấy muốn bảo hộ cho nàng.

“Dịch ca ca, em chờ anh !” Câu nói cuối cùng của mỗi lần điện thoại, đó cũng là trái tim kiên định của Khương Tuyết, nàng đã chờ đợi, chờ đợi hết ngày này qua ngày khác, nàng vẫn luôn chờ đợi... ..

Nhưng... ..

Nước mắt Lý Dương chậm chậm lăn xuống, hữu thủ run rẩy đưa ra, từ từ vuốt ve khuôn mặt Khương Tuyết, nhưng Lý Dương chỉ cảm thấy sự lạnh lẽo.

Lúc này hai người đã âm dương cách trở.

Thanh âm dề trâm vang lên... ..

“Tuyết, anh đến đây, anh cuối cùng đã đến đây, nhưng em... ..nhưng em sao lại không chờ được đến ngày này, anh... ..anh hôm nay đến để cưới em !”

Tim Lý Dương như chậm chậm bị thôn phệ... ..

Lý Dương vẫn thâm tình nhìn Khương Tuyết : “Tuyết, em nhìn xem, nhẫn anh cũng đã mua rồi !” Lý Dương lập tức vội vàng lấy cái hộp từ trong túi ra, cẩn thận lấy chiếc nhẫn ra, nhưng tay của Lý Dương vẫn cứ run rẩy.

“Tuyết, cái nhẫn này có đẹp không ? Là anh đặc biệt mua cho em đó, anh biết là em thích hồ điệp, chiếc nhẫn kim cương hình hồ điệp này có giá hơn 600 vạn, em có thích không ? nếu như không thích, anh có thể mua cái quý hơn, đẹp hơn, 1000 vạn ? 5000 vạn ? Chỉ cần em muốn, anh sẽ mua, thật đấy, anh có tiền, anh có thể mua... ..” Lý Dương tựa như rất khẩn trương, không ngừng nói, nỗ lực đeo chiếc nhẫn vào tay Khương Tuyết.

Bất ngờ, một tiếng khóc bên ngoài phòng vang lên.

Lý Dương tức thì tỉnh lại, hẳn không nói nữa, một câu cũng không nói, chỉ cẩn thận nhìn Khương Tuyết, ngắm nhìn lông mày của nàng, đôi môi của nàng... ..

Dần dần một âm thanh bi khắp vang lên trong phòng : “Tuyết, anh, anh thậm chí còn chưa kịp nói với... .. chân chính danh tự của anh”

Mỗi một ngày hi vọng, mỗi một ngày mong đợi, nhưng cho đến khi chết đi, Khương Tuyết vẫn không nhận được lời cầu hôn của Lý Dương. Khi Lý Dương vừa định đến cầu hôn thì Khương Tuyết lại cũng vừa ra đi.

Mỗi một ngày, Lý Dương và Khương Tuyết chỉ tiếp xúc qua điện thoại, thậm chí cũng không cả gặp mặt.

Điều khiến Lý Dương hối hận nhất là - hẳn thậm chí còn chưa nói với Khương Tuyết chân chính danh tự của hắn !

“A a a a !” Từ nơi sâu thẳm trong trái tim Lý Dương phát ra tiếng hồng, là thống khổ ? Là hổ thẹn ? Là phần nộ ? Là bất lực ? Là hối hận ?

Bất ngờ luồng thiên địa linh khí thao thiên quán nhập vào thể nội Lý Dương, tựa như dòng nước dâng cao tràn qua, trực tiếp dung hợp với thể nội chân khí Lý Dương, tâm cảnh Lý Dương vẫn chìm đắm trong sự thống khổ hối hận, yêu một người, không ngờ người mình yêu chết đi mà vẫn chưa kịp biết tên của mình ! Thậm chí không kịp đến nhìn người yêu lần cuối.

Trái tim thống khổ tựa như loài sâu bọ gặm nhấm tâm linh

Thiên địa linh khí cường đại không ngừng trùng nhập, nhưng linh khí có nhiều hơn nữa cũng không thể tiêu giải đi một chút hối hận nào trong tim Lý Dương. Lệ khí bắt đầu từng chút vây bọc lấy trái tim hắn... ..

“Ừm, tiểu tử ngốc Lý Dương này cũng không tệ, cuối cùng đã đạt đến “Hối Hận chi cảnh”, hiện tại tốc độ tu luyện có thể nhanh hơn rồi, nhìn hắn thống khổ như vậy, bốn bá vương cũng cảm thấy mềm lòng, muốn cáo tố với hắn, lão bà (bà xã) của hắn chưa thực sự chết, chỉ bất quá là đến quỷ giới mà thôi. Đối với tu chân giả mà nói, chỉ cần không phải hồn phi phách tán thì đều không tính là tử vong ! Nhẫn, nhẫn, nhẫn, chờ khi tiểu tử này đạt đến “Âm Nhiên chi cảnh” hãy nói với hắn, bằng không không biết đến năm nào tháng nào tiểu tử này mới có thể đột phá đệ tam tầng tâm cảnh ? Lý Tầm Hoan này cũng kỳ quái nữa, dĩ tình nhập đạo, chẳng phải là “Thương Tình chi đạo” sao ? Lẽ nào Lý Tầm Hoan đó cũng là loại người thống khổ ?”

“Bất quá hiện tại xem ra tình huống rất tốt à, hiện tại tiểu tử Lý Dương này lệ khí hoành hành, sau này cái gì mà An toàn cục cũng chẳng thể ngăn cản được, hừm, tiếp thụ sự khống chế của An toàn cục này, bốn bá vương sớm đã thấy không thoải mái, chỉ tại tiểu tử ngốc này cứ kiên trì cố chấp, hanh hanh, hiện tại lệnh khí sinh ra, người có muốn theo cũng theo không được, sau này chỉ có tu ma đạo của ta mà thôi ! Xi Vưu đại tôn, người hãy thi triển mạc đại thần thông dẫn dắt hài lâm đường lạc lối này đi vào ma đạo!”

Lý Dương trên mặt không chút biểu tình, không chút tình tự.

“Hừm, không ngờ lúc này lại cảm ngộ Hối Hận chi cảnh, nội lực lại lần nữa đột phá, đạt đến “Lục Cực Thần Dương quyết” đệ tam tầng”. Lý Dương không có chút hân hỉ, trong lòng một cỗ lệ khí ẩn sâu bên trong xương cốt.

Lý dương đã biến đổi rồi !

Lý Dương mở cánh cửa sắt.

“Vương đại đội trưởng, cô gái này đáng để vì sao mà chết ?” Thanh âm Lý Dương bình tĩnh tựa như đang nói một chuyện không hề liên quan đến mình.

May mắn là hiệu quả cách âm trong phòng rất tốt, thanh âm trầm nặng nào của Lý Dương không bị Vương đại đội trưởng nghe thấy.

“Ai, người con gái đáng thương này, cái chết của cô ta có lẽ có liên quan gì đó đến người kế thừa của Thánh Lâm tập đoàn Lâm Thiên Vũ, bệnh viện chính là sản nghiệp của Thánh Lâm tập đoàn tại quốc nội, Lâm Thiên Vũ tuần tra ở đó nửa ngày thì cô gái chết, hơn nữa viện trưởng ở đó còn nhắc khéo chúng tôi về quan hệ của Lâm Thiên Vũ”. Vương đại đội trưởng than.

Lý Dương tức thì nhíu mày nói : “Nhưng mà chuyện này thực sự không có chứng cứ !”

Vương đại đội trưởng nói : “Làm cách nào tìm ra được chứng cứ, pháp y đã giám định rồi, cô gái này đích thực là tự sát, trên thân cũng không có dấu vết bị xâm phạm, do vậy cha mẹ cô ta muốn tố cáo cũng không có cách gì, nhưng mà sự tình này không thể công bố, cho dù không có chứng cứ bất lợi với Lâm công tử”.

Lý Dương trầm mặc.

“Lâm Thiên Vũ ! bệnh viện viện trưởng !” Lý Dương trong lòng dâng lên một cỗ sát ý.

Bệnh viện phòng viện trưởng.

Viện trưởng Phương Sĩ Dân ngồi bên trong, trong lòng đang chửi thầm : “Cái con hộ sĩ cứng đầu đó, lại không chịu bồi tiếp Lâm công tử, Lâm công tử trông đến ả là phước của ả rồi, cự tuyệt không thành, không ngờ lại nói là đi thay quần áo, ai mà nghĩ được là đi uống thuốc tự vẫn ! Thật đúng là xui xẻo, xui xẻo, mà hai cái thằng vệ sĩ gác ngoài cửa của Lâm công cũng thật là đồ ngu, lại không phát hiện được con hộ sĩ đó tự sát”.

Bất ngờ Phương Sĩ Dân nhìn thấy một cặp mắt, một cặp mắt thâm thúy, rồi một cỗ lực lượng vô hình thông qua cặp mắt truyền đến, Phương Sĩ Dân dần dần cảm thấy bị trói buộc, chậm chậm nhắm mắt lại.

Lý Dương nhìn Phương Sĩ Dân đã bị thôi miên ở trước mắt, cười lạnh một tiếng, với tâm thần tu vi của hắn, một người bình thường căn bản là không chống lại sự thôi miên.

“Hộ sĩ Khương Tuyết đáo để vì sao mà chết, hoàn toàn nói hết cho ta”. Lý Dương hỏi với một giọng điệu ngâm nga kỳ dị, Phương Sĩ Dân chậm chậm mở đôi mắt vô thần ra.

“... .. Ồ ta không ngờ nhân cơ hội thay quần áo, uống thuốc tự tử. Cuối cùng còn ta bị Lâm công tử mắng chửi, thật đúng là xui xẻo”. Phương Sĩ Dân đem toàn bộ câu chuyện nói hết ra.

Lý Dương trong mắt như bắn ra một tia hỏa diễm, nghiêng chặt rằng : “Chết, chết, chết, tất cả các người phải chết, không ngờ lại để Tuyết đi bồi tiếp Lâm Thiên Vũ, bức Tuyết đến chỗ tự vẫn, ta muốn toàn bộ các người đều - phải - chết !” Lý Dương xuất thủ như thiểm điện, người ta còn chưa kịp thấy hắn xuất thủ thế nào, thì tay phải của hắn đã đặt trên đầu Phương Sĩ Dân.

Nội lực tựa như dòng chảy mạnh mẽ trực tiếp trùng nhập vào đầu Phương Sĩ Dân, tức thì thân thể Phương Sĩ Dân run lên, thất khiếu chảy máu, chết ngay tại chỗ.

“Tuyết, kẻ làm thương hại đến em, bất kể là ai anh nhất định không bỏ qua. Bất kể là ai !” Lý Dương trong mắt loé lên hồng quang.

Trong phòng khách của một quán rượu nhỏ.

Lý Dương yên tĩnh ngồi trên giường, liếc nhìn một cái vào chiếc đồng hồ, lập tức móc di động ra, màn hình di động có hình Khương Tuyết khiến tay Lý Dương run lên, nhưng khuôn mặt hắn vẫn không có chút biểu tình.

“A Thạc, là đại ca Lý Dương đây, em để tổ chức của Hồng Bang tại Thượng Hải giúp anh tra xuất ra tất cả những tin tức có liên quan đến Lâm Thiên Vũ, em không cần phải hỏi tại sao”. Lý Dương tắt di động, chậm chậm vuốt 30 ngón phi đao ở bên cạnh.

“Lâm Thiên Vũ, người phải chết !” Thanh âm Lý Dương tựa như từ kẽ răng thoát ra, hàn quang băng lãnh trong mắt khiến người phát run.

Nhưng bản thân Lý Dương không nhận ra lệ khí càng thêm tràn ngập trong lòng, hồng quang trong mắt càng thêm dày đặc, sát khí cũng càng thêm mạnh mẽ.

13. Chương 13 : Đại Nghĩa

“Lý Dương tiểu tử này sao đến bây giờ vẫn chưa đến ?” Mông Điền nghi hoặc nhìn đồng hồ đeo tay.

Lúc này trong phòng lớn, An toàn cục 9 tổ tiểu đội Thượng Hải ngoại trừ Lý Dương, 9 người còn lại đều đã đến, hôm nay mọi người đến đây để chúc mừng Lý Dương và Hắc Nham, Lý Dương không đến, buổi tiệc chúc mừng chưa thể bắt đầu.

“Tích tích... ..”

Mông Điền lập tức móc di động ra, chuyển đến một tần số đặc biệt, tiếp nhận tin tức, nhưng bất ngờ Mông Điền biến sắc.”

“Đội trưởng, xảy ra chuyện gì vậy ?” Điền Lâm có chút sầu muộn, hắn nghe thấy thanh âm đó là biết ngay lại có nhiệm vụ, nhưng hôm nay là ngày mọi người tổ chức ăn mừng, hắn thật sự không muốn tình nguyện đi.

Mông Điền có chút tái đi, quay người lại nhìn 8 người còn lại của tiểu đội, nghiêm túc nói : “Cục cảnh sát truyền đến tin tức Thánh Lâm tập đoàn bức tử một hộ sĩ bệnh viện, cục cảnh sát đồng thời nói với chúng ta một tin, buổi chiều hôm nay, có một thành viên của An toàn cục 9 tổ đã đến cục cảnh sát để xem thi thể của cô gái !”

“Tôi không có đi !” Điền Lâm là người nói đầu tiên.

Hắc Nham và những người kia cũng lắc đầu, biểu thị bọn họ cũng không có đi.

Mông Điền nói : “Vậy là chỉ còn Lý Dương, buổi chiều hôm nay hẳn đã đến cục cảnh sát xem nữ hộ sĩ đã chết”.

Điền Lâm lập tức nói : “Đừng nói càn, buổi chiều hôm nay Lý Dương đã đi gặp bà xã tương lai của hắn, tiểu tử này thật là may mắn, bà xã tương lai là hộ sĩ thì sau này có người phục vụ rồi”.

Bất ngờ, Điền Lâm biến sắc, kinh hô : “Hộ sĩ ! Lẽ nào... ..” Điền Lâm nhớ lại khi còn ở trong xe, khi Lý Dương và hắn nói về Khương Tuyết, biểu tình lúc đó rất là hạnh phúc khoái lạc.

Mông Điền tức thì sạm mặt lại.

“Đi, mau bắt kịp Lâm Thiên Vũ !” Mông điền hét lên 1 tiếng lớn.

Điền Lâm hỏi : “Chúng ta phải đi bảo hộ Lâm Thiên Vũ sao ?” Hắn rõ ràng có chút phẫn nộ.

Mông Điền quay đầu lại, nhìn thẳng vào Điền Lâm nói : “Thánh Lâm tập đoàn đối với quốc gia quan trọng thế nào người có biết không ? Chỉ riêng nó thôi đã đầu tư tại nội địa 60 tỷ USD, lần này lại mang qua 10 tỷ USD, nếu như không có Thánh Lâm tập đoàn, thì sẽ có bao nhiêu người thất nghiệp, bao nhiêu người mất việc ? Cái này vẫn chưa là gì, tối quan trọng chính là quan hệ ngoại giao mậu dịch Trung Anh vượt xa so với giữa Trung Quốc và các nước Châu Âu khác, nguyên nhân là vì cái gì ? Cũng chính là hiệu ứng của việc Anh quốc đệ tam đại tập đoàn Thánh Lâm tập đoàn toàn lực chi trì Trung Quốc ! Một khi người kế thừa của Thánh Lâm có chuyện, chỉ riêng Thánh Lâm tập đoàn triệt xuất vốn đầu tư, bất quá là 60 tỷ USD, cái đó cũng không tính làm gì ! Nhưng với lực ảnh hưởng của họ tại Anh quốc, mậu dịch Trung Anh sẽ tự động thu hẹp lại, đến khi đó, một số lượng lớn công ty xuất khẩu phải phá sản, số người mất việc càng nhiều hơn nữa ! Cái này đối với quốc gia ảnh hưởng vô cùng tệ hại !

Mông Điền mục quang sắc bén nhìn qua mỗi một cá nhân !

“Lợi ích quốc gia cao hơn tất cả ! Đứng trước lợi ích quốc gia, mọi ân oán cá nhân đều phải dẹp qua một bên”.

Hắc Nham, Điền Lâm, Viêm tử, Đàm Kim, Đàm Mộc , Đàm Thuỷ, Đàm Hoả, Đàm Thổ mỗi người đều đứng thẳng lên, thần sắc kiên định, mặc dù trong lòng đau đớn, nhưng tất cả bọn họ đều đã chọn lựa !

Lợi ích quốc gia cao hơn tất cả !

“Đi !”

Mông Điền hét lên một tiếng, cả 9 người lập tức li khai.

Lý Dương trên người mặc áo khoác, chậm chậm đi trên con đường dành cho người đi bộ, tựa như một cái xác không hồn đang đi.

“Tuyết, em yên tâm, anh sẽ vì em mà báo thù”. Lý dương khoé miệng lầm bầm tự nói.

“Tích tích... ..”

Lý Dương lập tức móc di động ra, điều chỉnh qua tần số đặc biệt dùng để giao lưu với đệ đệ.

“Chuyên xa của Lâm Thiên Vũ ba phút nữa về đến biệt thự tại Thượng Hải ! Đại ca, chắc chắn là anh muốn làm gì, anh mau nói với em”.

Lý Dương nhìn tin tức, rồi đóng lại, lại nhìn đồng hồ đeo tay, sau đó tiếp tục đi về phía trước.

“Ba phút, Lâm Thiên Vũ, để cho người sống thêm ba phút nữa”.

Thân tại Bắc Kinh Lý Thạc cảm thấy trống ngực đập dồn dập, Lý Thạc từ trước giờ nổi danh còn trẻ những đã già dặn trầm ổn âm hiểm nhưng khi đối diện với yêu cầu của đại ca, thì lại không có cách gì cự tuyệt, bởi vì đó là anh ruột của hắn.

“A Tam, giúp ta chuẩn bị vé máy bay đi Thượng Hải, nhanh lên !” Lý Thạc nhắc điện thoại ra lệnh cho thủ hạ ở bên ngoài.

Ba chiếc Mercedes-Benz ST100 đặc chế chạy trên công lộ.

“Đại công tử, trong biệt thự có ba vị mỹ nữ, phân biệt là 15 tuổi, 20 tuổi và 32 tuổi. Đều là loại công tử thích”. Trong chiếc xe ở giữa, một người đàn ông tóc dài đẹp trai cung kính nói với người đàn ông bên cạnh.

Người đàn ông đẹp trai là thư ký của Lâm công tử Đinh Ư Dương, đồng thời, hắn cũng là bạn trai của Lâm công tử. Lâm công tử không chỉ thích phụ nữ, mà đồng thời cũng thích những chàng trai tuấn mỹ.

Đại công tử chính là Lâm công tử, Lâm công tử rất là khác người, đặc biệt là đôi mắt của y, nhìn vào đôi mắt của y, cảm giác giống như là sa vào một vùng lầy, nhưng khi Lâm Thiên Vũ cười nhẹ thì lại biến thành một quý ông trong công sở.

“Ừm, không tệ, Ư Dương, còn có người biết được sở thích của ta. Lần trước gặp được mỹ nữ đúng là cực phẩm, đáng tiếc không ngờ lại tự sát !” Lâm đại công tử lắc đầu than, tự hồ có chút hối tiếc.

“Đại công tử, đến biệt thự rồi”. Ư Dương đề tỉnh.

Lập tức ba chiếc xe dừng lại, Lâm công tử và mọi người từng người xuống xe, tài xế lái xe vào gara.

Ba chiếc xe, hai chiếc đầu và sau đều là xe vệ sĩ, ngồi ở giữa đích thị là Lâm Thiên Vũ, Đinh Ư Dương và một đặc cấp chấp sự của Giáo đình, còn có một vệ sĩ của An toàn cục phái đến. Vệ sĩ trong hai xe kia là 8 vị cao cấp vệ sĩ của công ty vệ sĩ đệ nhất thế giới - Hắc Ma công ty.

Sự huy hoàng của Hắc Ma công ty không cần phải nói nhiều, trong giới vệ sĩ tuyệt đối là No.1, với đặc hữu “Ma Chiến Đấu Khí” khiến cho bọn họ trong địa hạ thế giới trở thành một đại thế lực !

Lâm Thiên Vũ dưới sự hộ ủng của chúng nhân tiến về phía biệt thự.

Bất ngờ, một luồng đao mang phóng qua.

Một hắc nhân vệ sĩ của Hắc Ma công ty bất ngờ phóng ánh mắt như điện, đầu hướng về bụi cỏ gần biệt thự. Nhưng những người còn lại như không phát hiện điều gì, không thấy sự tồn tại của đao mang, tiếp tục tiến tới.

“Hát !”

Thiết quyền, trên nắm đấm cự đại của hắc nhân vệ sĩ thậm chí phóng ra hắc sắc khí lưu ! Chính là “Ma Chiến Đấu Khí” đặc hữu của Hắc Ma công ty !

Bất ngờ, đao mang loé lên ! Phương hướng tức thì cải biến.

Ngay khi phi đao biến hướng, Lâm công tử thân thể lập tức khựng lại, đầu quay qua, nhìn về hướng bụi cỏ, rồi lại nhìn phi đao biến hướng, khoe miệng của hắn xuất hiện một tia tiểu ý.

“Ách !”

Hắc nhân vệ sĩ vẻ khó tin đưa tay vuốt vuốt cổ họng của mình, rồi lập tức ngã ra đất.

Nhưng lúc này vệ sĩ do An toàn cục phái đến cùng đặc cấp chấp sự của Giáo đình, còn có những vệ sĩ đều nhìn về hướng bụi cỏ !

“Hừ !” “Hừ !”

Lưỡng đạo quang mang tựa như thiểm điện bắn tới Lâm Thiên Vũ.

Nhìn thấy cổ chủ gặp nguy hiểm, lưỡng vị cao cấp vệ sĩ của Hắc Ma công ty lập tức hét lên 1 tiếng mạnh mẽ, trên thân phát xuất ra hắc sắc đấu khí, quyền đầu có mang quyền sáo đặc biệt lập tức ngăn đón phi

đao. Bọn họ đã hấp thu được sự giáo huấn từ đồng bọn, đầu khí hoàn toàn bao phủ toàn thân. Đồng thời bọn họ đứng trước mặt Lâm Thiên Vũ, hoàn toàn bảo hộ Lâm Thiên Vũ ở phía sau.

Đầu khí đạt đến cảnh giới như vậy, tối thiểu cũng là cao thủ tiên thiên cấp biệt.

Khi phi đao sắp sử dụng vào quyền đầu, hốt nhiên...

Phi đao biến hướng !

Lưỡng vị vệ sĩ không hổ là vệ sĩ cao cấp của Hắc Ma công ty, quyền đầu đã không kịp phòng ngự rồi, hơn nữa tốc độ phi đao quá nhanh, bọn họ vào phút cuối cùng, tại vị trí cổ họng mật độ đầu khí được đề cao lên ba lần.

Chỉ là, phi đao này có uẩn hàm chân khí ! Ngay cả hộ thể chân khí của tiên thiên cao thủ phi đao cũng có thể xuyên thấu !

“Ách !” “Ách !”

Cả hai vệ sĩ đều có vẻ khó tin ngã lăn ra đất, trên cổ họng phân biệt có cắm một ngọn phi đao.

“Mấy thằng ngu này, tránh cho ta !” Một đại hán lưu loát tiếng Anh đứng ở vị trí đầu tiên.

Trốn trong bụi cỏ Lý Dương biến sắc, đại hán vừa rồi căn bản không có trong thông tin, Lý Dương làm sao biết được, đại hán này chính là thủ lĩnh của đám vệ sĩ do Hắc Ma công ty phái đến, bất quá lần này hán đóng vai tài xế, là tài xế riêng của Lâm Thiên Vũ.

Đại hán này là thành phần cấp cao của Hắc Ma công ty, một trong bát đại siêu cấp vệ sĩ – Ai Nhĩ !

“Rõ !” Ngũ vị cao cấp bệ sị lập tức ứng mệnh tránh qua một bên. Ai Nhĩ mở to cái miệng : “Để ta xem người trốn đến khi nào !”

Ai Nhĩ bất ngờ “Hồng !” bạo hồng một tiếng, liền đó Ma Chiến đầu khí cường đại tức thời bạo phát, Ai Nhĩ tung mình lên không, song cước như trăm đao đồng thời phóng ra, lưỡng đạo hắc sắc đầu khí từ song cước Ai Nhĩ thoát li phóng ra, tựa như lưu tinh phóng tới bụi cỏ.

“Không hay, cái tên này không ngờ lại là ngũ cấp cao thủ !” Lý Dương thân là thành viên An toàn cục 9 tổ, đối với Hắc Ma công ty đương nhiên là thập phần hiểu biết, loại đầu khí cấp biệt này chỉ cần nhìn cái là nhận ra.

Đối diện với lưỡng đạo đầu khí cường hãn đang lao tới, Lý Dương thân thể tức thì tránh qua, không lùi mà tiến, hướng thẳng đến Ai Nhĩ, tức thì rút ngắn cự li giữa bản thân và Ai Nhĩ.

“Oanh !”

Lưỡng đạo đầu khí trực tiếp thổi tung bụi cỏ. Từ trong bụi cỏ thân ảnh Lý Dương xuất hiện như quỷ mị, khoé miệng Lý Dương lộ xuất một nụ cười lạnh, nội lực vận chuyển phi đao, mỗi tay nắm một ngọn phi đao !

“Hừ !” “Hừ !”

Hai ngọn phi đao đồng thời phóng ra hai hướng.

“Người ngăn được một ngọn nhưng không ngăn được ngọn kia đâu, Lâm Thiên Vũ, người chết chắc rồi !” Lý Dương mục quang tàn khốc nhìn Lâm Thiên Vũ.

Lâm Thiên Vũ tức thì dụng loại mục quang như tra xét cẩn thận nhìn Lý Dương, hốt nhiên khoé miệng hán xuất hiện một nụ cười ám muội. Tiện tay vỗ vào vai kim phát nam tử đứng bên cạnh, kim phát nam tử này chính là một đặc cấp chấp sự của giáo đình.

“Vui lòng làm việc cho Lâm tiên sinh !” Giáo đình tái phán sở đặc cấp chấp sự Phỉ Lý nhìn phi đao cười sáng lạn.

“Bồng !”

Chỉ thấy tay phải Phỉ Lý nhẹ nhàng đưa ra, Lý Dương vừa mới cải biến phương hướng, hốt nhiên một đạo bạch sắc kiếm mang từ ngón tay Phỉ Lý phóng ra, kiếm mang trực tiếp xuyên thấu phi đao, tức thì đem phi đao cắt thành hai phần. “Ai Nhĩ, ta chỉ xuất thủ một lần, tiểu tử này giao cho ngươi !” Phỉ Lý vuốt mái tóc vàng lấp lánh ánh vàng, cười nhẹ nói với Ai Nhĩ.

Ai Nhĩ giận dữ rống lên : “Phỉ Lý con bà nhà ngươi, tránh ra cho bố, chuyện nhỏ này không cần ngươi nhúng tay vào”.

“Hô !”

Một quyền phần nộ của Ai Nhĩ tốc độ kinh nhân, hắc sắc Ma Chiến đấu khí tựa như hoả diễm bốc lên, trực tiếp nhắm vào phi đao của Lý Dương.

Biến hướng

Phi đao nhảy mất cải biến quỹ tích, trực tiếp nhắm vào cổ họng Ai Nhĩ !

“Tê ~~~”

Hắc sắc đấu khí tại vị trí cổ họng Ai Nhĩ bất ngờ bạo phát, phi đao như bị giữ lại, hãm nhập trong đấu khí, thực sự không thể tiến được nửa phân.

“Bồng !”

Dưới sự áp bức qua lại giữa chân khí Lý Dương và Ma Chiến đấu khí Ai Nhĩ, phi đao cuối cùng chịu không nổi, tức thời hoá thành toái phến. Phi đao Lý Dương vẫn không thể phá được hộ thể chân khí của Ngũ cấp cao thủ.

Lý Dương hung quang trong mắt loé lên, thân thể bám theo phi đao, thể nội chân khí khuấy động một trận.

Địa hạ quyền đàn - Tử Vong thối pháp !

“Hát !” Lý Dương hét lên một tiếng, chân phải hoá thành thiểm điện, trực tiếp phách vào đầu Ai Nhĩ. Tinh quang trong mắt Ai Nhĩ loé lên, tay trái to lớn thô kệch như chân người bình thường uẩn hàm đấu khí cường đại trực tiếp đụng vào chân phải Lý Dương.

“Oanh !”

Chân khí và đấu khí đụng vào nhau, đấu khí Ai Nhĩ hùng hậu vượt xa chân khí Lý Dương, nhưng Ai Nhĩ tức thì biến sắc, nhân vì hắn cả bản cảm nhận được bản thân lực lượng không có mấy tác dụng, Lý Dương căn bản không có chân chánh công kích vào đầu hắn.

Tả lực đả lực, Lý Dương thuận thế lảo không xoay mình 180 độ - Toàn Phong suý thích !

Chân phải Lý Dương tựa như độc xà, xoay vòng hiểm độc đá vào chi dưới Ai Nhĩ. “Bồng !” Tốc độ tả lực đả lực của Lý Dương khiến Ai Nhĩ phản ứng không kịp.

“Ngao !” Ai Nhĩ kêu lên một tiếng đau đớn, may mắn là chỉ đá trúng phần hông, không có đá trúng phần dưới, bằng không Ai Nhĩ khẳng định là kêu còn thảm hơn.

Chân trái Lý Dương lập tức hoá thành trăm đao, như thiểm điện phách thẳng vào ngực Ai Nhĩ

Chân phải Lý Dương đồng thời hoá thành trăm đao !

“Bồng !” “Bồng !” “Bồng !” “Bồng !” “Bồng !”

Tử Vong thối pháp Liên hoàn giáo sát !

“Hống !”

Ai Nhĩ ngừng đầu cuồng hống, đấu khí trên thân bất ngờ bạo phát, song cước Lý Dương công kích vô ích, thân thể chỉ đành tránh qua, lùi nhanh lại, đồng thời lúc đó, phi đao trong tay Lý Dương loé lên, phi đao trực tiếp nhắm tới Lâm Thiên Vũ.

“Phỉ Lý, bảo hộ Lâm tiên sinh cho tốt”. Gân cốt toàn thân Ai Nhĩ kêu lên “răng rắc”. “Ta ghét nhất chính là Tử Vong thối pháp của địa hạ quyền đàn”. Ai Nhĩ nhìn Lý Dương tàn nhẫn nói.

Thân thể Ai Nhĩ bất ngờ gia tốc, lao tới Lý Dương. “Hỗn đản, chết đi !” Ai Nhĩ toàn thân phát xuất đầu khí cường đại, lao tới như cỗ xe tăng.

Lý Dương thấy cảnh đó không khỏi nhú mày, lập tức nghiêng rặng tung mình nhảy lên, thể nội chân khí tấn tốc lưu chuyển, song cước hiểm độc đá thẳng vào đầu Ai Nhĩ.

“Bồng !” “Bồng !”

Ai Nhĩ để mặc cho Lý Dương công kích, quyền đầu tức thì trực tiếp đập thẳng vào Lý Dương.

“Chết đi !” Cùng với tiếng hồng, thiết quyền Ai Nhĩ độc ác đập thẳng vào Lý Dương, Lý Dương định tránh né, nhưng đầu khí Ai Nhĩ bất ngờ dài ra thêm ba phân, đầu khí cường liệt trực tiếp quán nhập thể nội Lý Dương. Chân khí trong thể nội Lý Dương mỏng manh như giấy, tức thì dễ dàng bị oanh phá, đầu khí trực tiếp chạy khắp toàn thân kinh mạch Lý Dương

Ai Nhĩ tức thì đứng lại, hần tin rằng, với đầu khí cường liệt của mình, kẻ trước mặt chết là cái chắc.

“Phụt !” Lý Dương vô lực quỳ nửa người xuống đất. Trong miệng phun ra một ngụm máu lớn !

“Lê nào phải chết sao ?” Lý Dương có chút bất lực, đối phương không ngờ có nhiều cao thủ như vậy, hần phát hiện có hai người ngũ cấp cao thủ và 8 người tứ cấp cao thủ.

Hốt nhiên, toàn bộ đầu khí đang hoành hành trong thể nội Lý Dương hướng thẳng lên đầu, não bộ Lý Dương tựa như cái động không đáy, đầu khí toàn bộ biến mất.

Lý Dương tức thì vui mừng, nhưng biến tình trên mặt vẫn giữ cái vẻ vừa rồi.

“Đáng tiếc, một phi đao cao thủ lại thành như vậy !” Lâm Thiên Vũ lắc đầu than một tiếng, quay người định li khai.

“Hừ !”

Lý Dương tích tụ số nội lực cuối cùng, trong tay phải một ngọn phi đao tức thì loé lên.

Tâm cảnh Lý Dương tức thì tẩm nhập “Hối Hận chi cảnh” !

Tam đại cảnh giới, mỗi một cảnh giới đều có một hiệu quả đặc thù, “Hoan Linh chi cảnh” là phi đao biến hướng, còn “Hối Hận chi cảnh” thì sao ? Cùng với việc tâm cảnh Lý Dương tẩm nhập “Hối Hận chi cảnh”, cường đại linh lực trong thiên địa tấn tốc dũng nhập vào phi đao, tức thì phi đao quang mang mở rộng, tốc độ đạt đến mức độ không thể tưởng được.

Hối Hận chi cảnh – Phi đao gia tốc

Nguyên bốn phi đao đã như thiểm điện, thoáng chốc tốc độ tăng lên gấp đôi !

“Hừ !”

Thanh âm hô khiếu cường liệt vang lên, thiên địa trong một lúc ảm nhiên thất sắc.

Mục tiêu – Lâm Thiên Vũ không có chút phòng bị.

Lâm Thiên Vũ nhìn phi đao đang tấn tốc phóng tới, đôi mắt khê lim dim, từng tia thanh sắc điện bao lấy xung quanh thân thể, không gian xung quanh hắn tựa như bị méo mó... ..

Phỉ Lý cười nhẹ, thân thể hoành ngang, đứng chắn trước Lâm Thiên Vũ, hai tay giơ cao, tức thì bạch sắc quang mang trong tay đại trướng, lập tức biến thành cự đại quang cầu. Phi đao Lý Dương tốc độ vô cùng nhanh, nhanh đến mức quang cầu của Phỉ Lý chưa kịp đạt đến cực hạn, phi đao đã mang theo âm thanh chói tai lao đến rồi.

“Phốc !”

Thiểm điện ! Chỉ là thiểm điện, phi đao Lý Dương tốc độ quá nhanh, bản thân phi đao không nhìn thấy được, chỉ thấy một đạo thiểm điện thoáng chốc xuyên phá quang cầu Phỉ Lý, cùng lúc đó, kim loại tạo thành phi đao cũng hoá thành toái phiến, nhưng với tốc độ khủng khiếp đó, lực công kích của toái phiến cũng cực kỳ lợi hại.

Phỉ Lý hít lấy một hơi khí lạnh, trên thân mình không ngờ lại xuất hiện nhiều vết đao như vậy, cho dù bản thân có “Thánh Lực” bảo hộ cũng bị thụ thương, có thể tưởng tượng được tốc độ của phi đao khủng khiếp thế nào.

Thánh lực, là lực lượng đặc hữu của cao thủ trong giáo đình, tại phương diện công kích và trị liệu đều thập phần công hiệu.

Phỉ Lý chậm chậm nhắm mắt lại, trên thân bạch sắc quang mang thánh khiết tức thì đại trướng, vết thương do phi đao toái phiến tạo thành với mắt thường cũng có thể thấy được tốc độ khôi phục, chỉ một lúc các vết thương trên thân Phỉ Lý đã biến mất.

Phỉ Lý quay đầu lại nhìn Lâm Thiên Vũ, hơi nghiêng người nói : ”Lâm tiên sinh tôn kính, cái tên này không đáng để ngài xuất thủ, loại chuyện nhỏ nhặt này để tôi xuất thủ là được rồi”. Lâm Thiên Vũ mỉm ý gật đầu, chỉ là thanh sắc điện mang vẫn lúc ẩn lúc hiện quanh thân thể.

Phỉ Lý ghen tỵ liếc nhìn thanh sắc điện mang, nhưng hắn biết, loại lực lượng này không phải có thiên tư là có thể được, còn cần phải có thể lực cự đại, vô số kim tiền, bằng không Giáo đình không vì một người có thiên tư tốt mà cấp ra một thứ đáng giá như vậy.

“Thất bại rồi sao ?” Lý Dương rõ ràng cảm nhận được thể nội chân khí đã hoàn toàn tiêu hao, vừa rồi Ma Chiến đấu khí lưu lại trong thể nội đã gây ra trọng thương khiến hắn căn bản không thể tái xuất thủ.

Ai Nhĩ nhìn thấy cổ chủ của mình không có xảy ra chuyện gì, mới quay đầu lại nhìn Lý Dương.

“Tên đáng ghét, tên khốn kiếp, không ngờ lại dám vọng tưởng gây hại đến Lâm tiên sinh”. Ai Nhĩ trong lòng thẹn quá hoá giận, hắn là ai chứ ? Một trong bát đại siêu cấp vệ sĩ của đệ nhất vệ sĩ Hắc Ma công ty, xuất phát từ sự tự tin về thực lực, hắn tin chắc rằng dưới sự công kích của Ma Chiến đấu khí Lý Dương nhất định xong đời, nhưng không tưởng được là Lý Dương lại bất ngờ phát xuất công kích còn mạnh hơn nữa !

“Chết đi !” Thẹn quá hoá giận Ai Nhĩ cuối cùng đã phát cuồng, song cước mang theo Ma Chiến đấu khí cuồng bạo hung ngận nhắm tới Lý Dương.

Lần này có là một khối cự thạch cũng bị đập nát, nói gì đến Lý Dương đã kiệt sức.

“Ngũ cấp cao thủ, hơn nữa lại còn tới 2 người, ha ha, ông trời đối với ta cũng thật không bạc à !” Lý Dương nhìn cong cước đoạt mệnh trước mắt, khoé miệng bất ngờ xuất hiện một nụ cười khổ, “Bại rồi, bại rồi, ta tẩm nhập Hối Hận chi cảnh, khống chế đại lượng thiên địa linh khí tiến nhập vào phi đao, án chiếu theo bí kỹ trong “Tình Cự tam cảnh”, thì tốc độ phi đao tăng lên 2 lần, lực công kích có thể công phá phòng ngự của ngũ cấp cao thủ, nhưng dưới linh khí hùng hồn như vậy, ta thực sự không thể khiến phi đao biến hướng được !”

Lý Dương cúi gục đầu, hắn tuyệt vọng rồi.

“Bất qua cho dù có chết, ta cũng không để Lâm Thiên Vũ được yên lành ! Hối Hận chi cảnh – phi đao gia tốc !” Lý Dương trong lòng hồng lên đê trầm, mạnh mẽ đứng lên, hoàn toàn không để ý đến song cước của Ai Nhĩ sắp đá tới, hai tay như thiểm điện, phi đao tức thì rời tay.

“Chết !” Lý Dương gầm lên, tiếng gầm phát ra từ sinh mệnh, toàn bộ lực lượng, lực lượng của tâm thần, lực lượng hối hận hoàn toàn bạo phát, linh khí trong thiên địa với một tốc độ khủng bố thoáng chốc dung nhập vào hai ngọn phi đao, tức thì toàn bộ thiên địa đều biến mất, chỉ còn lại lưỡng đạo “Thiểm Điện” !

Thiên địa lúc này như ảm nhiên thất sắc, trong mắt Lý Dương chỉ còn lại hai ngọn phi đao đang phát ra thôi xán quang mang. Nhìn hai ngọn phi đao, Lý Dương cười rất nhẹ nhàng : “Tuyệt, anh đến đây”. Tâm thần Lý Dương thoáng chốc trầm nhập vào một trạng thái không tên.

Nhẹ nhàng nhìn phi đao, Lý Dương tức thì vô dục vô cầu vô ngã vô tha, hắn biết là bản thân phải chết, lúc này trong lòng hắn chỉ còn lại nội dung mỗi lần hắn cùng Khương Tuyết điện thoại, tiếng cười trong sáng, khi ở bệnh viện, mỗi lần Khương Tuyết ân cần chăm sóc hóc, nhân thân của Khương Tuyết mỗi lần nhìn thấy hắn... ..

Bất ngờ, Lý Dương cảm nhận được thiên địa, cảm nhận được thể nội lực lượng của Ai Nhĩ và Phỉ Lý, cũng cảm nhận được một cỗ lực lượng khủng bố cường hãn trong thể nội Lâm Thiên Vũ, đồng thời cũng cảm

nhận được cự li ngoài 100 mét các vị huynh đệ An toàn cục 9 tổ đang chạy đến, quan trọng nhất là hắn đã cảm thụ được phi đao !

Âm Nhiên chi cảnh !

“Tình Cực tam cảnh” đệ tam tầng cảnh giới – Âm Nhiên chi cảnh, tại phút giây tiếp cận cái chết, Lý Dương cuối cùng đã cảm ngộ được, cảnh giới huyền ảo tại khảm khắc sinh tử vô dục vô cầu vô ngã vô tha.

Hiệu quả đặc thù của Hoan Linh chi cảnh là phi đao biến hướng, hiệu quả đặc thù của Hối Hận chi cảnh là phi đao gia tốc, còn Âm Nhiên chi cảnh thì sao ?

Lún này Lý Dương cuối cùng đã biết được, nhân vì hắn đã cảm nhận được phi đao, hoàn toàn cảm thụ được phi đao, phi đao phẳng phật như chính bản thân hắn vậy, phi đao tự như bị hai bàn tay vô hình của hắn điều khiển vậy.

Gia tốc ! Biến hướng !

Trong mắt Lý Dương thoáng chốc phát ra tinh quang, tại giây phút sinh tử, hắn đã nhìn thấy hy vọng chiến thắng, phi đao đạt đến tốc độ khủng bố không ngờ lại có thể linh hoạt như du ngư, không ngừng cải biến quỹ tích, đứng phía trước Lâm Thiên Vũ là Phỉ Lý cũng biến sắc.

Phỉ Lý lập tức hồng lên một tiếng, bạch sắc quang mang thánh khiết trên thân tức thì đại sí, một thanh kị sĩ kiếm nơi eo Phỉ Lý tức thì bay ra, lúc này Phỉ Lý cuối cùng đã bạo phát ra lực lượng tối cường đã khiến hắn trở thành ngũ cấp cao thủ.

“Dương tiên sinh đến từ An toàn cục, vì sao người còn chưa xuất thủ ? Lẽ nào còn cần tôi đề tỉnh nữa sao ?” Lâm Thiên Vũ nói với vị vệ sĩ do An toàn cục 11 tổ phái đến.

Dương Ngu bình tĩnh nói : “Đừng lo lắng, khi mà hai người bọn họ không chống được thì tôi tự nhiên sẽ xuất thủ, ví như là tình huống hiện tại này”. Dương Ngu sắc mặt đỏ lên, tức thì hữu thủ của hắn cũng biến thành hỏa hồng. Tay Dương Ngu như thiểm điện trực tiếp chắn trước phi đao, thân thể hoành ngang đứng trước Lâm Thiên Vũ.

“Tiểu Lý Phi Đao, dường như ngươi là tiểu tử đó của An toàn cục 9 tổ, ai, ta cũng không thể không xuất thủ !” Dương Ngu trong lòng than một tiếng, hắn từ khi nhìn thấy phi đao đã đoán ra, dù gì trong địa hạ thế giới, cũng không có người khác biết Tiểu Lý Phi Đao, hơn nữa lại còn xảo hợp là ở Thượng Hải, quan trọng nhất là tuổi tác cũng tương đương.

Hữu thủ Dương ngu cũng bắt đầu phát xuất ra quang mang ánh kim, đồng thời bên ngoài thân thể hỏa hồng sắc khí lưu bắt đầu lưu chuyển.

Lý Dương mặc dù có thể khống chế phi đao biến hướng, nhưng phi đao tốc độ nhanh như vậy, Lý Dương chỉ kịp cải biến có một chút, hơn nữa cũng chỉ hơi cải biến được quỹ tích, vẫn chưa thể đạt đến trình độ trực tiếp cải biến phương hướng đạt đến 90 độ.

Do vậy... ...phi đao của Lý Dương bị chặn lại, bị thân thể Phỉ Lý và Dương Ngu chặn lại.

Kiểm của Phỉ Lý, chưởng của Dương Ngu đều không đụng vào được, phi đao thoáng chốc biến hướng, Phỉ Lý thì bị bắn vào bụng, còn Dương Ngu thì bị ở vai.

“Ha ha ha, hảo tiểu tử, chỉ với 20 năm công phu ngắn ngủi, cuối cùng đã cảm ngộ được Âm Nhiên chi cảnh, hiện tại tam tầng cảnh giới đều đã cảm ngộ rồi, đã tiếp cận tự nhiên chi đạo rồi, sau này tốc độ tu luyện của hắn sẽ rất nhanh. Bốn bá vương không thể tiết kiệm năng lượng nữa, cũng nên giúp hắn một chút, sau đó sẽ nói cho hắn biết chuyện có liên quan đến thế tử của hắn !”

“Oanh !”

Song cước của Ai Nhĩ đập vào thân thể Lý Dương, Ma Chiến đấu khí bất ngờ nổ lớn.

“A !” Ai Nhĩ thân thể vô lực bị ném qua một bên, nhưng Lý Dương đáng lẽ phải chết rồi thì lại vẫn còn đứng đó, một kích dừng mãnh vừa rồi của Ai Nhĩ không hề lưu lại chút thương tích nào, hiện tại trong thể nội hắn nội lực không ngừng vận chuyển, trạng thái đạt đến đỉnh điểm, tay phải Lý Dương nhẹ nhàng chui đi vết máu nơi khoe miệng.

“Lâm Thiên Vũ, hiện tại là lúc chúng ta hãy chân chánh một lần nhất quyết sinh tử nào !” Lý Dương sắc mặt nghiêm túc nhìn Lâm Thiên Vũ, vừa rồi trong thoáng chốc hắn cảm ngộ được Âm Nhiên chi cảnh cũng đã phát hiện ra, nguồn năng lượng khủng bố trong thể nội Lâm Thiên Vũ hoàn toàn vượt xa đám người Ai Nhĩ, điều đó nói lên Lâm Thiên Vũ chắc chắn là đã vượt qua ngũ cấp siêu cấp cao thủ, cho dù hiện tại Lý Dương có đạt đến đỉnh điểm như vừa rồi, hắn cũng thể nắm chắc, do vậy hắn mới nói “Nhất Quyết Sinh Tử” !

“Lý Dương, dừng tay !” Thanh âm Mông Điền bất ngờ vang lên.

14. Chương 14 : Bá Vương Hạng Vũ

“Đội trưởng, dừng cản tôi”. Lý Dương nói với thanh âm đê trầm, hai tay của hắn đồng thời phát xuất quang mang nhàn nhạt, hai ngọn phi đao bất thành linh xuất hiện trong tay, từng cổ thiên địa linh khí không ngừng quán nhập vào phi đao, mặt ngoài phi đao cũng sản sinh đạo đạo quang mang.

Mông Điền ánh mắt chăm chú nhìn Lý Dương, kiên định nói : “Lý Dương, theo tôi về”.

“Tránh ra, đội trưởng, người tránh ra cho tôi !” Lệ khí trong tâm Lý Dương lại bắt đầu sôi lên, khi biết Khương Tuyết tử vong, trong tim Lý Dương đã sản sinh lệ khí, hiện tại lại càng dày đặc.

Bất ngờ trong não Lý Dương từng tia hồng sắc khí lưu bắt đầu lưu nhập toàn thân hắn, đồng thời hồng sắc khí lưu không ngừng bao phủ lấy não bộ Lý Dương, cặp mắt Lý Dương tức thì đỏ như máu.

“Dừng ép tôi, đội trưởng, dừng ép tôi, Khương Tuyết là toàn bộ đối với tôi, nàng chết rồi, vì vậy tôi nhất định phải giết chết Lâm Thiên Vũ, nhất định !” Biểu tình trên mặt Lý Dương hiện rõ sự hung ác.

Mông Điền nhìn thấy Lý Dương mắt đỏ như máu, còn có biểu tình hung ác, ông biết là Lý Dương biến đổi rồi, tâm tính đã biến đổi rồi. Trong quá khứ Lý Dương tâm tính lúc nào cũng thản nhiên chỉ một lòng vì quốc gia giờ đã biến đổi rồi, đã biến thành trái tim sung mãn sự cừ hận.

“Không phải hắn chết, thì là ta chết !” Lý Dương nghiêng răng buông ra một câu tối hậu, hắn đã khổng chế không nổi sự bạo loạn của chân khí trong thể nội.

Lực lượng của ái tình rất lớn, vô cùng lớn, đặc biệt là đối với người không dễ động tình, một khi đã động tâm, lực ảnh hưởng còn vượt quá sự tưởng tượng của con người, hiện tại Lý Dương cũng giống như vậy, lực lượng ái tình đã khiến tâm tính hắn biến hoá, dĩ tình nhập đạo, có thể nhập tiên đạo, tương tự cũng có thể nhập ma đạo, trong não Lý Dương dưới sự ám trợ của vị ma vương của ma giới, Lý Dương đã bắt đầu bước vào ma đạo, tương tự tâm lý hắn cũng có ma tính.

Mông Điền lắc đầu, mục quang kiên định nói : “Lý Dương, Lâm Thiên Vũ đã làm sai, chuyện này quốc gia nhất định sẽ cho người một lời giải thích, cũng sẽ cho gia đình Khương Tuyết một lời giải thích, nhưng cậu không thể dụng tư hình, cậu không thể đại biểu cho pháp đình mà tuyên phán, hôm nay cậu đã giết mất ba người. Cậu biết được cảm giác thân nhân họ như thế nào không ? Bọn họ chỉ là vệ sĩ, nhưng hiện tại bọn họ đã chết rồi, cũng chỉ vì cậu muốn báo thù”.

Lý Dương thân hình run lên : “Vệ sĩ ?”

Bất ngờ biểu tình Lý Dương càng thêm băng lãnh vô tình : “Hừm, khi là vệ sĩ thì đã sớm giác ngộ là sẽ có lúc phải chết, bọn họ còn bảo vệ cho loại người cặn bã như Lâm Thiên Vũ, hừm hừm, hôm nay bất kể là ai, ai cản ta giết Lâm Thiên Vũ thì ta giết kẻ đó”. Thể nội chân khí Lý Dương điên cuồng vận chuyển, càng lúc càng cường liệt, thiên địa linh khí không ngừng bị hấp nhập vào thể nội, hiện tại Lý Dương đã cảm ngộ được “Âm Nhiên chi cảnh” đối với sự hoà hợp với thiên địa linh khí đã đạt đến một cảnh giới cực cao, thiên địa linh khí phong cuồng dừng động, Ai Nhĩ, Mông Điền, Phỉ Lý, Dương Ngu bao quát cả Lâm Thiên Vũ đều cảm nhận được điều đó.

“Lợi ích quốc gia cao hơn tất cả, Lý Dương lẽ nào cậu đã quên lời thề khi tiến nhập An toàn cục 9 tổ ? Dương sơ bao nhiêu huynh đệ của bộ đội đặc chủng “Long Nha” đã chết là vì cái gì ? Lẽ nào cậu không biết giết chết Lâm Thiên Vũ ảnh hưởng thế nào sao ?” Mông Điền nói lời khuyên cáo cuối cùng.

Lý Dương trong lòng chấn động : “Long Nha ?” Bất ngờ, Lý Dương ngửa đầu cười lớn : “Ha ha, ha ha, Long Nha, Long Nha, đội trưởng người nói hay lắm, người nói hay lắm” Tiếng cười của Lý Dương vang rõ bên tai mỗi người.

Lúc này Hắc Nham, Điền Lâm mọi người cũng đã đến nơi.

Lý Dương trên mặt xuất hiện một nụ cười tàn khốc : “Long Nha, đệ nhất bộ đội đặc chủng à, nhưng các người có biết các huynh đệ đã chết của tôi được đãi ngộ thế nào không ? Cha mẹ của những huynh đệ đã chết căn bản là không có người chiếu cố, một chút thu nhập chỉ đủ cho họ miễn cưỡng sống qua ngày, bọn họ thậm chí không có tiền để đến lăng mộ liệt sĩ thăm viếng con cái của mình, vị tiền nhiệm đại đội trưởng của chúng tôi, chết đã được 10 năm rồi, nhưng bà mẹ của hắn lại không có tiền để viếng thăm con mình, với toàn bộ số tiền tích góp 10 năm, bà mẹ già hơn 60 tuổi của hắn mới có đủ để đến lăng mộ liệt sĩ thăm hắn, nhưng mà, nhưng mà... ..cuối cùng bà mẹ già đó đến tiền để quay về cũng không có, hoàn toàn không có !”

Bọn người Mông Điền không ai nói được câu nào, đây là sự thật, sự thật không thể cải biến. Đó cũng là điều khiến bọn họ đau lòng.

Nước mắt từ trong mắt Lý Dương chảy xuống : “Phải, Long Nha huynh đệ chúng tôi mỗi người khi chết đều không cảm thấy hối tiếc, chúng tôi biết đó là vì quốc gia”.

Bất ngờ Lý Dương biến thành kích động : “Nhưng mà hiện tại tôi không hiểu được, vô số huynh đệ của tôi chết là vì cái gì, lẽ nào chỉ vì một chút tiền của bọn căn bản, ha ha, chúng tôi đích thực là vì cái gì, ha ha... .. nức cười, nức cười, đại nghĩa ? Khi mà người chúng ta yêu quý cũng chết rồi, ta còn kiên trì gì nữa ? Đại nghĩa ? Đại nghĩa cái con mẹ nó ! Khi mà vợ của mình cũng không bảo vệ được, còn nói gì đại nghĩa, hôm nay Lâm Thiên Vũ nhất định phải chết. Bất kể là ai cũng không thể cản được”.

Mông Điền vẫn đứng đó, Dương Ngu cũng đứng ở bên cạnh, trên vai Dương Ngu vẫn còn vết thương do phi đao lưu lại, bất quá mặc dù phi đao phá được hộ thể cương khí của hắn, nhưng khi phá vỡ hộ thể cương khí thì phi đao cũng không còn bao nhiêu lực công kích.

Mông Điền, Dương Ngu hai người đứng trước mặt Lý Dương, phía sau Mông Điền là nhóm người Hắc Nham.

“Các người muốn cản tôi ?” Lý Dương tựa như thấy một chuyện rất buồn cười, “ Nhưng các người có cản được không ?” Lý Dương thân hình chuyển động, tốc độ đạt đến cực hạn, cùng lúc đó, hai ngọn phi đao trong tay cũng phóng ra.

“Lâm Thiên Vũ, chết !”

Mông Điền và Dương Ngu hai người lập tức động thân, đồng thời trên thân hai người hình thành hộ thể cương khí.

“Hừ !” “Hừ !”

Lưỡng đạo quang mang tợ lưu tinh trực tiếp nhắm vào thân thể Mông Điền và Dương Ngu, Lý Dương cải biến phương hướng cũng không có tác dụng, bởi vì Mông Điền hai người dùng thân thể để ngăn chặn, Lý Dương cũng chỉ cải biến phương hướng có một chút.

Trên thân Dương Ngu lại có thêm một vết thương nhẹ nữa, nhưng Mông Điền thì ngay một chút thương tích cũng không có. Phi đao của Lý Dương khi phá được hộ thể cương khí của ông ta thì phi đao cũng hết lực rồi.

“Mông Điền cái tên này, còn mạnh hơn ta nữa à, người chắc là phải hơn 5 vạn tinh năng lượng”. Dương Ngu nhìn thấy hộ thể cương khí của Mông Điền rõ ràng mạnh hơn hắn, không khỏi bật cười nói

Mông Điền không nói gì, nhưng lại nhìn Lý Dương : “Theo ta về !”

“Tiểu tử, bỏ cuộc đi, công lực của ngươi thật sự là quá kém, chỉ có vài trăm tinh năng lượng, cho dù cảm ngộ được tam đại cảnh giới, tối đa đối phó với ngũ cấp cao thủ cũng đã thấy kém rồi. Đạt đến cấp biệt như

đội trưởng người, thì căn bản là người không thể thương hại được ông ta, càng không nói đến kẻ đã đạt đến lục cấp cao thủ như tên Lâm cái gì Vũ kia. Người ngay cả phòng ngự còn không phá được, nói gì đến giết ? Hà huống gì người nghĩ rằng chỉ cần giết mỗi mình hắn là đủ để giải trừ mối hận sao ?”

Lý Dương thân hình run lên, trong lòng một âm thanh chấn động : “Chỉ giết hắn là đủ rồi sao ? Chỉ cần giết hắn là giải trừ được mối hận sao ?” Bất ngờ Lý Dương nhũu mày, trong lòng hắn đại kinh, lúc này hắn phát hiện ra một điểm, thanh âm mới vừa nói chính là từ trong đầu hắn phát ra.

“Người là ai ?”

Thanh âm trong đây tựa hồ có điểm nghi hoặc : “Ta ? Ừm, ta ở tại phạm nhân giới từng có một danh tự kêu là Hạng Vũ !”

“Hạng Vũ ?” Lý Dương trong lòng kinh ngạc “Lẽ nào người là Tây Sở Bá Vương ?”

“Ha ha, không sai ! Bốn bá vương chính là Hạng Vũ, hừm hừm, người còn không tin, lẽ nào người nghĩ bốn bá vương lại đi mạo xưng người khác ? Nếu như không phải năm xưa bị... ..được rồi, nói với tiểu tử nhà người cũng không có tác dụng”. Hạng Vũ hiển nhiên là không thèm bí mật năm xưa nói với Lý Dương.

Lý Dương trong lòng cười lạnh nói : “Hạng Vũ ? Hạng Vũ là nhân vật của vài nghìn năm trước, làm sao còn sống tại nhân thế, thật là quá lỗ bịch”.

Hạng Vũ tức thì ngạc nhiên, rồi lập tức giận dữ : “Bốn bá vương là loại người nào ? Cái tên mao đầu tiểu tử này, hiện tại bốn bá vương mặc dù như rồng khôn nơi vũng lầy, nhưng so với ta thì cái tên tiểu tử chưa đạt đến cả Kim Đan kỳ tối cơ bản như người cũng không bằng được. Hừm, nếu như không phải bốn bá vương, người làm sao có được Tẩy tủy đan ? Nếu như không phải bốn bá vương tương trợ, cái ngày người bế quan làm sao có thể thừa thụ được ma sát lực có trong Tẩy tủy đan ? Nếu như không phải bốn bá vương người làm sao có thể trong mười ngày cũng cố được đệ nhị tầng cảnh giới ? Lẽ nào người nghĩ rằng ông trời đối xử với người tốt đẹp, do vậy người mới hấp thu thiên địa linh khí nhanh hơn người khác mười lần ? Mẹ nó chứ, tiểu tử người thật đúng là tên khôn kiếp vong ân phụ nghĩa !”

Lý Dương tức thì ngạc nhiên, rồi lập tức hiểu ra, cái cảm giác kỳ diệu khó nói khi lấy được Tẩy tủy đan, bản thân vô cơ hấp thu linh khí nhanh gấp 10 lần, nguyên lai đều là do Hạng Vũ bang trợ.

“Tốt, ta tạm thời tin ngài. Nhưng hôm nay ngài lại muốn ta bỏ cuộc, ngài nói xem, hắn giết chết người yêu của ta, ta làm sao có thể bỏ cuộc ? Lý Dương không thể kìm nén được cổ ác khí trong đầu.

Hạng Vũ cười nói : “Tiểu tử người vẫn chưa tính là xui xẻo, Khương Tuyết của người đã chết rồi, nhưng ả ta là phạm nhân, án chiếu theo tu luyện mà nói, chỉ khi hồn phi phách tán mới chân chính tính là tử vong, Khương Tuyết bất quá là nhục thể tử vong, tiến nhập quỷ giới mà thôi. Người chỉ cần nỗ lực tu luyện, phá toái hư không, cuối cùng sẽ có một ngày gặp lại được ả”.

Lý Dương tâm thần hoàn toàn chấn động, lập tức run rẩy nói : “Ngài nói, ngài nói Tuyết vẫn chưa chết, ta còn có thể gặp lại nàng, còn có thể sống chung với nàng phải không ?”

Hạng Vũ khoa trương nói : “Đương nhiên, người không nhìn xem xem bốn bá vương là ai à ? Bốn bá vương dù gì cũng là ma giới ma vương cấp biệt đỉnh cấp cao thủ, nếu như không phải... ..khái, khái, tóm lại, người chỉ cần hiểu một điều, Tuyết của người vẫn chưa thực sự chết, chỉ cần người chăm chỉ tu luyện, phá toái hư không, là sẽ có thể có cơ hội !”Hạng Vũ trong lòng tức thì đắc ý cười, hắn biết là Lý Dương đã cắn câu.

Lệ khí trong tâm Lý Dương lập tức bắt đầu chậm chậm bình lặng lại, cái đầu cũng khôi phục lại chút sáng suốt.

“Lý Dương, người còn chưa cùng ta quay về ? Lẽ nào muốn ta xuất thủ ?” Mông Điền lên tiếng trách mắng.

Vừa rồi Lý Dương và Hạng Vũ tâm thần giao lưu, mặc dù nói khá nhiều, bất quá bên ngoài mới chỉ trải qua một lúc.

Lý Dương nhìn Mông Điền đang phẫn nộ ở trước mặt. rồi lại liếc nhìn Lâm Thiên Vũ, Lâm Thiên Vũ vẫn dùng loại mục quang như đang xem trò vui để nhìn Lý Dương, mặc dù xung quanh thân thể hắn thanh sắc quang mang thiểm thước, nhưng rõ ràng là Lâm Thiên Vũ còn chưa chân chính động dụng toàn bộ lực lượng.

“Chỉ giết mình hắn là đủ rồi sao ?” Trong lòng Lý Dương hiện lên câu nói của Hạng Vũ, khoe miệng hắn xuất hiện một nụ cười lạnh, Lý Dương thực chưa phát hiện ra, lúc này tâm tính hắn đã hoàn toàn biến đổi, ma tính đã hoàn toàn dung nhập vào trong tâm tính của hắn.

“Tiểu tử, đáp ứng đội trưởng của ngươi đi, bất kể phát sinh chuyện gì, tất cả đã có bốn bá vương lo, he he, cái con tôm nhỏ này bốn bá vương còn chưa để vào mắt, phải rồi, Lý Dương, nếu như ngươi muốn giết Lâm Thiên Vũ đó, bốn bá vương cũng có thể giúp ngươi”.

Lý Dương trong lòng cười lạnh : “Không, ngài nói đúng lắm, chỉ giết mình hắn, tôi thật không thấy thoải mái, tôi cũng phải để cho hắn biết thế nào là tuyệt vọng, thế nào là sống không nằng chết”.

Lý Dương quay đầu nhìn đội trưởng Mông Điền, chậm chậm nói : “Tôi đi với ông !”

Mông Điền nghe thấy tức thì đại hỷ, ông ta thật sự không muốn động thủ với Lý Dương, nhưng một khi Lý Dương cố chấp phản kháng, ông mới bắt buộc phải xuất thủ. Hiện tại Lý Dương đã đáp ứng, ông đương nhiên là thấy nhẹ thở hơn.

“Lâm công tử, chuyện ngày hôm nay, chúng tôi nhất định sẽ có lời giải thích với ngài, đi !” Mông Điền thần nhiên dẫn Lý Dương li khai, nhưng Lâm Thiên Vũ vẫn không nói gì, chỉ cười nhẹ.

Lâm Thiên Vũ nhìn Dương Ngu một cái, nụ cười trên mặt càng thêm xán lạn : “Dương tiên sinh, vệ sĩ của tôi chết mất 3 vị, đây gọi là sát nhân thường mạng, a a, xử lý như thế nào, chắc là Dương tiên sinh cũng đã hiểu. Ừ Dương, đem chuyện này báo với Vương tướng quân”. Liền đó Lâm Thiên Vũ quay đầu đi vào trong biệt thự.

Lý Dương bị tạm giam, đương nhiên, bản thân Lý Dương một chút lo lắng cũng không có, án chiếu theo lời Hạng Vũ nói : “Nếu bốn bá vương giúp ngươi, phạm nhân giới địa cầu này thực sự không có ai có thể giam cầm được ngươi”.

Nhưng mà Lý Dương thực không biết trong tâm Hạng Vũ còn một câu khác : “Côn Lôn tiên cảnh nên tính là một không gian thứ nguyên khác, không thuộc về địa cầu. Do vậy, bốn bá vương có nói vậy, cũng không thể tính là sai”. Côn Lôn tiên cảnh cao thủ vô số, hiện tại chỉ dựa trên nguyên thần lực lượng thì Hạng Vũ vẫn chưa thể tính là vô địch.

Trong phòng tạm giam.

“Lý Dương, ngươi nếu như cứ tu luyện thế này, e rằng đến khi chết cũng không thể phá toái hư không !” Hạng Vũ bắt đầu dụ hoặc Lý Dương.

Lý Dương gật đầu nói : “Lục Cực Thuần Dương công” này tối đa chỉ đạt đến lục cấp cao thủ, đúng là không thể phá toái hư không, nhưng mà tôi cũng không có phương pháp tu luyện nào khác” Lý Dương tuyệt không mở miệng đề cập chuyện xin Hạng Vũ giúp đỡ, hắn minh bạch, Hạng Vũ nhất định là có chuyện cần hắn.

Hạng Vũ không thêm vòng vo, trực tiếp nói : “Lý Dương tiểu tử này, tốt, bốn bá vương hiện tại truyền cho ngươi ma giới chí tôn bảo điển – “Ma Dương Điển” do Xi Vương đại tôn sáng tạo. “Ma Dương Điển” tổng cộng có tam giai thập ngũ tầng cảnh giới, tam giai phân thành “Huyền Tinh Giai”, “Yêu Nguyệt Giai”, “Cực Dương Giai”. Trong đó 6 tầng cảnh giới đầu là “Huyền Tinh Giai”, 6 tầng cảnh giới kế tiếp là “Yêu Nguyệt Giai”, 3 tầng cảnh giới cuối cùng là “Cực Dương Giai” !”

“Lắng nghe cho cẩn thận, bốn bá vương hiện tại truyền cho ngươi lục tầng khẩu quyết công pháp của “Huyền Tinh Giai”. Hạng lập tức bắt đầu truyền thụ cho Lý Dương khẩu quyết 6 tầng đầu của “Ma Dương Điển”

Một lúc lâu sau.

“Cái, cái này sao có thể ?” Lý Dương trừng mắt ngạc nhiên, 6 tầng khẩu quyết của “Ma Dương Điển” Huyền Tinh Giai này không ngờ... ..không ngờ chính là khẩu quyết của “Lục Cực Thuần Dương công” !!!”

“Lục Cực Thuần Dương công” là công pháp tu luyện đặc biệt của An toàn cục, thành viên an toàn cục 9 tổ có thể có được khẩu quyết bốn tầng đầu, sau khi tiến nhập 11 tổ, mới có thể có được khẩu quyết đệ ngũ tầng và đệ lục tầng, hiện tại Lý Dương khẩu quyết bốn tầng đầu của “Ma Dương Điển” không ngờ lại giống hệt bốn tầng đầu của “Lục Cực Thuần Dương công”.

“Cái này, cái “Lục Cực Thuần Dương công” này đing thức là 6 tầng đầu của “Ma Dương Điển”, bất quá vẫn có điểm khác biệt, đệ lục tầng của “Ma Dương Điển” là thành kim đan, sau đó nhập ma đạo, còn đệ lục tầng của “Lục Cực Thuần Dương công” chỉ có khẩu quyết bí pháp thành kim đan, thực sự khẩu quyết bí pháp nhập ma đạo !”

Lý Dương có điểm nghi hoặc : “Ừm, ngài làm sai biết được khẩu quyết bí pháp của “Lục Cực Thuần Dương công” vậy ?”

Hạng Vũ tự hồ có chút bất kham : “Cái này, a a, “Lục Cực Thuần Dương công” đó là do bốn bá vương truyền ra mà. Hừm hừm, đừng hỏi nữa, người muốn học thì học, không học thì đừng nói lời thừa !” Tối hậu Hạng Vũ hiển nhiên có chút giận dữ.

15. Chương 15 : Thuế Biển

Trong một căn phòng khóa kín của căn cứ Tinh La, Lý Dương đang bị tạm giam ở đây.

“Tuyệt, chờ anh, anh sẽ nỗ lực tu luyện”. Lý Dương ngồi xếp bằng hấp thu thiên địa linh khí, nội lực trong thể nội một chút cũng không rối loạn, càng lúc càng tinh thuần, càng lúc càng thâm hậu. Khoé miệng Lý Dương xuất hiện một nụ cười nhẹ nhẽ, từ khi biết được bản thân còn có thể gặp lại Khương Tuyệt, Lý Dương đối với sinh hoạt không còn kỳ vọng gì khác.

“Lý Dương, người không thể quá vội vã được, còn đường tu luyện này vốn là nghịch thiên hành sự, cho dù có bốn bá vương bang trợ, không có trăm năm thì không thể độ kiếp thành công, phá toái hư không phi thăng ma giới !” Hạng Vũ đề tính, hẳn cũng lo lắng Lý Dương tu luyện quá vội vã, cơ sở không vững, đến khi độ kiếp, ngược lại thiên kiếp đánh cho hồn phi phách tán thì thật là không hay.

Lý Dương đáp : “Đừng lo lắng, tôi không định lấy mạng mình ra làm trò đùa. Hà huống tôi hiện tại cũng không vội vàng, nhân vì còn có một chuyện đợi tôi làm”.

Để Lâm Thiên Vũ ném “chút” trái đắng, đó chính là chuyện Lý Dương muốn làm.

“Bức tử Tuyệt, hừm, Lâm Thiên Vũ, ta nhất định khiến người biết thế nào gọi là sống không bằng chết !”Cừu hận trong tim Lý Dương đối với Lâm Thiên Vũ không suy giảm lấy một phần.

Giết người mình yêu, mặc dù sau này Lý Dương có thể gặp lại Tuyệt, nhưng tối thiểu hai người cũng phải phân li cả trăm năm, hơn nữa quá trình tu ma không phải tuyệt đối an toàn, ai mà biết được trong quá trình có xảy ra chuyện ngoài ý muốn hay không ? Tất cả những chuyện này đều phải tính trên đầu Lâm Thiên Vũ.

Lý Dương đã thay đổi rồi, tâm tính thay đổi rồi ! hoặc có thể nói là hắn đã biến đổi rồi.

Nếu như nói đến Lý Dương trong quá khứ, thì tất cả mọi chuyện đều đại nghĩa quốc gia làm chuẩn mực, hiện tại với Lý Dương đã nhiễm ma tính thì mọi chuyện đều dựa trên sự yêu ghét của bản thân, ai đối với hắn có ơn thì hắn cảm ơn, đối với hắn có thù thì hắn báo thù.

Bất quá cho dù thế nào thì thực lực bản thân vẫn là trọng yếu nhất, do vậy Lý Dương yên tĩnh nhắm mắt nghiêm túc tu luyện... ..

Sân bay quốc tế Pudong.

Lúc này Lý Thạc mới từ máy bay xuống.

“Lý tiên sinh, mời lên xe” một người đàn ông mặc đồ tây từ trên xe chạy đến bên Lý Thạc, thái độ cung kính nói.

Lý Thạc gật đầu, rồi theo người đàn ông vào xe.

Bên trong xe.

“Tút tut –“ lắng nghe thanh âm của chiếc điện thoại trong tay, Lý Thạc khẽ nhíu mày, “Ta đã gọi cả chục lần rồi, tại sao đại ca lại cứ không tiếp điện thoại vậy ?”

Lý Thạc liền quay qua người đàn ông bên cạnh nói : “Trực tiếp đến chỗ Tăng sư huynh”. Tăng Hồng Cương, thủ tịch đại đệ tử của Hồng Bang đại trưởng lão, chủ trì mọi chuyện của Hồng Bang tại Thượng Hải.

Trong một biệt thự tại Thượng Hải giao khu.

“Sư đệ vừa đến Thượng Hải đã chạy đến chỗ ta rồi, không phải là vì đại ca gì đó của đệ chứ ?” Tăng Hồng Cương nửa nằm nửa ngồi trên sofa cười nhìn Lý Thạc.

Lý Thạc gật đầu nói : “Đúng vậy, sư huynh, đại ca tôi có phải là xảy ra chuyện gì không ?”

Tăng Hồng Cương cười cười nói : “Xảy ra chuyện ? Nào phải chỉ là xảy ra chuyện bình thường đơn giản, đại ca của đệ cũng thật là lợi hại, không ngờ dám ám sát cả người kế thừa của Thánh Lâm tập đoàn Lâm Thiên Vũ”.

Lý Thạc nghe thấy tức thì trợn mắt : “Thánh Lâm tập đoàn ? Thánh Lâm tập đoàn của Anh quốc ?”

Tăng Hồng Cương trên chộc : “Ồ, đây chẳng phải là sư đệ vốn trầm tĩnh của ta sao ? Làm sao lại biến thành kinh ngạc đến vậy ?”

Lý Thạc hít lấy một hơi, bình tĩnh tâm tình lại rồi mới hỏi tiếp : “Sư huynh, đại ca tôi hiện tại thế nào rồi ? “ Sự tình có liên quan đến đại ca của mình, tâm cảnh lãnh tĩnh trong quá khứ của Lý Thạc giờ cũng khó mà bảo trì được.

Tăng Hồng Cương chậm chậm nói : “Còn phải nói nữa ? Đương nhiên là bị An toàn cục mang đi, bắt quá đại ca của đệ cũng thật là lợi hại, không ngờ lại giết được 3 vị cao cấp vệ sĩ của Hắc Ma công ty, mà tất cả đều là tứ cấp cao thủ nữa chứ ! Bất quá Lâm Thiên Vũ kia nhất định không bỏ cuộc, do vậy... ...”

“Tôi hiểu rồi, sư huynh, tôi xin phép đi trước !” Lý Thạc đã biết những gì mình muốn biết liền lập li khai.

Tăng Hồng Cương nhìn theo bóng Lý Thạc, khoe miệng xuất hiện nụ cười lạnh : “Tiểu Lý Phi Dao ? Lý Thạc, mặc dù ta trước giờ không thấy người sử dụng phi đao, nhưng chắc là người cũng biết Tiểu Lý Phi Dao, nếu quả thực là như vậy, thì kế sách ta dùng để đối phó người cần phải thay đổi rồi”.

Trong một phòng của khách sạn.

“Vương tướng quân, sự tình đã rõ ràng rồi, người của các ông không ngờ lại dám ám sát tôi, ba vị vệ sĩ của tôi đều đã chết rồi, do vậy sát nhân thì phải thưởng mệnh, xử trí Lý Dương như thế nào đáng lẽ không cần phải đắn đo lâu như vậy !” Lâm Thiên Vũ ngồi trên ghế, thỏa mãn hít một hơi xì gà, liếc mắt nhìn Mông Điền ở đối diện.

Mông Điền lập tức đứng lên nói : “Vương tướng quân, Lâm công tử dựa vào thể lực bản thân bức tử Khương Tuyết, Lý Dương cũng là vì cái chết của người con gái hấn yêu, nên mới làm ra chuyện đó, chuyện này quy kết lại thì vấn đề là ở bản thân Lâm công tử. Chuyện của Lý Dương có thể thông cảm, hy vọng Vương tướng quân có thể cho hấn một lối thoát”.

Vương tướng quân, sĩ quan chỉ huy tối cao của quân đội trú tại Thượng Hải.

“Mông Điền, người ngồi xuống trước đi, chuyện này ta báo lên nội bộ của An toàn cục 11 tổ, tin rằng rất sớm sẽ có quyết định, mặc dù các người do ta an bài, nhưng những chuyện thế này, thì vẫn là đề nội bộ An toàn cục quyết định là tốt hơn. Dù gì đồng chí Lý Dương cũng đã từng hoàn thành A cấp nhiệm vụ mà !” Vương tướng quân nói như vậy, nhưng rõ ràng là có ý muốn giúp đỡ Lý Dương.

Lâm Thiên Vũ nhè nhẹ cười, lập tức đứng lên, nhẹ nhàng dập tắt điếu xì gà trong tay đi, rồi nhìn qua Vương tướng quân đang ngồi : “Vương tướng quân, trước hết tôi cần thanh minh một điểm, Khương Tuyết đó không phải là do tôi bức tử, là ả ta tự sát. Nếu như các vị kiên trì muốn nói tôi bức tử ả ta thì chúng ta có thể ra pháp đình gặp nhau. Còn một điểm nữa, sát nhân thường mạng, hà huống người của các vị lại giết tới ba người, nếu như quyết định của tướng quân không khiến tôi thỏa mãn, tôi cũng không phiền trên pháp đình công khai thẩm phán”.

“Phải rồi, Lâm Thiên Vũ tôi trên quốc tế cũng có chút địa vị, hiện tại chưa có kẻ nào có thể giết người của tôi mà còn sống yên lành cả !” Khoé môi Lâm Thiên Vũ xuất hiện một tia tà tiếu, lập tức quay người li khai dẫn theo đám người vẫn đứng sau lưng hấn là Đinh Ư Dương, Phỉ Lý và Ai Nhĩ.

Vương tướng quân nhìn theo bóng dáng Lâm Thiên Vũ, hướng về Mông Điền bất lực nói : “Mông Điền à, mặc dù chúng ta quan hệ không tệ, nhưng trong chuyện này đối với chúng ta rất bất lợi à !”

Mông Điền cũng cười khở, trong lòng thầm than : ”Lý Dương, xem ra đội trưởng thực là không thể giúp người rồi, tất cả đành phải xem quyết định của tổng bộ rồi”.

Trong phòng của An toàn cục Tổng tổ trưởng.

“Cái gì !” An toàn cục 11 tổ Tổng tổ trưởng lắng nghe thủ hạ thông báo chuyện có liên quan đến Lý Dương, trong lòng đại kinh, liền đó ông nhủ mày, phiền não phát tay cho thủ hạ lui ra.

Lý Dương trong lòng ông chính là đại biểu cho một thế lực, thế lực của một thượng môn phái trong Côn Lôn tiên cảnh ! Hiện tại không ngờ lại phát sinh chuyện này, làm sao lại không khiến ông phiền não !

“Phụ thân, Lý Dương này theo như lời người nói, thì đáng lẽ là truyền nhân của một môn phái trong Côn Lôn tiên cảnh, nhưng mà trong lòng con vẫn luôn cảm thấy nghi hoặc”. Trương Phồn nhìn phụ thân mình nói.

Tổng tổ trưởng nhìn con trai mình, gật đầu nói : “Nói đi, nghi hoặc cái gì ?”

Trương Phồn nói : “Về Côn Lôn tiên cảnh trong gia phổ của Trương gia chúng ta cũng có ghi chép, trong Côn Lôn tiên cảnh có một tông phái là do Lí Tầm Hoan khai sáng, nhưng phụ thân người nghĩ xem, Côn Lôn tiên cảnh vô luận là đệ tử của một thượng môn phái nào phái ra, có thể nào ngay cả tiên thiên cảnh giới cũng chưa đạt đến không ?”

Tổng tổ trưởng nghe thấy liền gật đầu nói : “Điểm này ta cũng đã nghĩ qua, nhưng Tiểu Lý Phi Dao thì tuyệt đối không thể sai, phi đao giữa đường thoáng chốc biến hướng, trừ Tiểu Lý Phi Dao ta thực sự chưa nghe thấy thứ nào khác”.

Trương Phồn tức thì nói : “Nhưng chẳng lẽ thấy Tiểu Lý Phi Dao thì chắc đó là đệ tử của tông phái do Lý Tầm Hoan khai sáng tại Côn Lôn tiên cảnh sao ? Lẽ nào không có khả năng Lý Dương hấn ta ngẫu nhiên có được một phần bí tích của Tiểu Lý Phi Dao ? Bằng không làm sao có thể lại không tu luyện nội công ? Trong ghi chép của An toàn cục 9 tổ, thì Lý Dương là kinh mạch định hình, hấn không phải là thiên sinh kinh mạch bất thông. Trong Côn Lôn tiên cảnh có đệ tử nào không tu luyện từ nhỏ ? Đệ tử trong Côn Lôn tiên cảnh mà bị kinh mạch định hình sao ? Có khả năng không ?”

“Con nói là Lý Dương có khả năng chỉ là một kẻ may mắn có được tuyệt kỹ Tiểu Lý Phi Dao ?” Tổng tổ trưởng nghĩ đến điều này, trong lòng cũng có điểm không xác định.

Trương Phồn thấy thế liền nói tiếp : “Phụ thân, Lâm Thiên Vũ đó trên quốc tế cũng có địa vị, hơn nữa Thánh Lâm tập đoàn đối với quốc gia có cống hiến rất to lớn, nếu như Lâm Thiên Vũ làm cứng, triệt xuất toàn bộ vốn đầu tư, sau đó đem chuyện này công bố trên quốc tế, lúc đó thì sẽ rất tệ”.

Tổng tổ trưởng nghe thấy liền nghĩ đến hậu quả một khi Lâm Thiên Vũ làm như vậy, tức thì lông mày nhú chặt lại.

Rất lâu rất lâu sau... ..

“Trương Phồn, chuyện Lý Dương này có khả năng là người của Côn Lôn tiên cảnh ta mới chỉ nói với Chương Vu, kể từ ngày hôm nay, không cho phép nói ra chuyện Lý Dương có khả năng là người của Côn Lôn tiên cảnh, chúng ta phải làm như là không biết đến sự tồn tại của môn phái trong Côn Lôn tiên cảnh. Hà huống chuyện trong Côn Lôn tiên cảnh vốn thần bí, chúng ta không biết cũng là bình thường”. Tổng tổ trưởng trong lòng đã có quyết định, đó là bỏ đi Lý Dương.

Dù gì Lâm Thiên Vũ cũng không phải là người bình thường, không thể dùng vũ lực để bịt miệng, một khi Lâm Thiên Vũ đem chuyện này ra công khai, dẫn đến việc kiện tụng, khi đó thật là đại đại bất lợi ! Hà huống Lý Dương có phải là người của Côn Lôn tiên cảnh hay không, tổng tổ trưởng sau khi nghe con trai mình nói thì cũng không dám xác định. Nếu như Lý Dương căn bản không phải là người của Côn Lôn tiên cảnh, như thế thì không phải là mất cả chì lẫn chài sao ?

Côn Lôn tiên cảnh thần bí vô bí, trong gia phổ của Trương gia có đề cập đến một chút, do vậy tổng tổ trưởng mới biết, hiện tại có chuyện ông không biết cũng là hợp tình hợp lý.

Căn cứ Tinh La, trong phòng tạm giam Lý Dương.

“Lý Dương, đội trưởng giúp người không được rồi !” Mông Điền mở cửa phòng, nhìn Lý Dương đang ngồi xếp bằng thở dài nói.

Lý Dương chậm chậm mở mắt ra, nhìn Mông Điền cười nói : “Không phải là quyết định tiến hàng bí mật thẩm phán đối với tôi sao ?” Lý Dương từ sớm đã biết kết quả này, bất quá hắn không chút khẩn trương, bởi vì hắn đã có Tây Sở Bá vương Hạng Vũ bang trợ.

Mặc dù Hạng Vũ đã mất đi nhục thể, chỉ còn nguyên thân lưu lại, nhưng hắn dù gì cũng là ma giới Ma vương cấp biệt đỉnh cấp cao thủ, một chút độn thuật nho nhỏ hoàn toàn có thể thi triển.

“Đội trưởng, hiện tại người đến tôi đi thẩm phán à !” Lý Dương vẫn tiếp tục cười, hắn hiện tại muốn thưởng thức tư vị của thẩm phán bí mật.

Khi có thể đào thoát bất cứ lúc nào, thì còn vội vã làm gì ?

Mông Điền than một tiếng dài, nhìn Lý Dương , trong mắt cũng có chút uất ức, liền đó cười thất vọng, vỗ vai Lý Dương nói : “Lý Dương, là quốc gia có lỗi với người”.

Nhóm Hắc Nham cũng từng người đi vào phòng.

“Lý Dương, người vĩnh viễn là huynh đệ tốt của ta. Vĩnh viễn !” Hắc Nham đi đến bên Lý Dương, vỗ mạnh vào vai Lý Dương, đôi mắt tức thì đỏ lên. Nhưng Điền Lâm, Viêm tả, Đàm Kim ngũ huynh đệ mỗi người cũng đều khó tiếp thụ.

“Con mẹ nó chứ, chuyện như vậy cũng được sao, cái tên khốn kiếp đó bức tử bạn gái của Lý Dương, bây giờ ngược lại kẻ ác lại là người đi tố cáo !” Điền Lâm bất ngờ gầm lên, hắn thực sự là tức phát điên muốn đi giết Lâm Thiên Vũ.

“Điền Lâm, im mồm !” Mông Điền nhú mày, trầm giọng mắng.

“Ha ha, mọi người đừng như vậy, cười đi, Điền Lâm, Hắc Nham các người bỏ bộ mặt đó đi, cười một tiếng đi, không phải là mới tiến hành bí mật thẩm phán thôi sao ? Ha ha, ai biết được kết quả thẩm phán chứ ?” Lý Dương vỗ vai những huynh đệ của mình cười nói, tự hồ đối với chuyện thẩm phán rất coi thường.

Nhưng Lý Dương bị thế này, trong lòng Hắc Nham bọn họ cũng khó tiếp thụ.

Nửa tiếng sau.

Lý Dương bị áp giải đến pháp đình, tiến hành bí mật thẩm phán.

Lâm Thiên Vũ dẫn theo đám thủ hạ và vệ sĩ đã sớm có mặt trong pháp đình, nhìn thấy Lý Dương bị áp giải đến, Lâm Thiên Vũ liền đứng lên, nụ cười trên mặt vô cùng sáng lạn.

“Lý Dương, người tên là Lý Dương à, ta cũng vừa mới biết tên của người, người cũng chính là “Tiểu Lý Phi Dao” trong địa hạ thế giới à, nói thật nhé, phi dao của người đích xác rất lợi hại, đáng tiếc là người lại gặp phải ta, bằng không với tiềm lực của người, thành cao thủ cấp truyền thuyết cũng không phải là chuyện khó. Ai bảo người đắc tội với ta ?” Lâm Thiên Vũ tựa hồ hồi tiếc.

Lý Dương dù bị áp giải đến vị trí bị cáo, nhưng trên mặt vẫn mang nụ cười nhẹ nhẽ.

Lý Dương bất ngờ hướng mục quang về phía Lâm Thiên Vũ, khoé miệng nhấc lên, nụ cười trên mặt càng thêm sáng lạn, sáng lạn khiến Lâm Thiên Vũ cảm thấy có chút quái dị.

“Lâm Thiên Vũ”. Lý Dương nhẹ nhàng thốt lên danh tự của Lâm Thiên Vũ, sau đó chỉ cười, cũng không nói lời nào, bộ dạng cười cười đó khiến Lâm Thiên Vũ tâm chiến, khiến tâm thần Lâm Thiên Vũ kinh hoảng.

Đến khi pháp quan nhập tọa, thẩm phán bắt đầu... ..

“... ..Lý Dương tội sát nhân thành lập, tuyên phán tử hình !”

Cho dù nghe thấy tuyên phán tội hậu nhưng trên mặt Lý Dương vẫn mang nụ cười nhẹ. Nhưng Mông Điền, Hắc Nham, Điền Lâm đều đỏ mắt nhìn Lý Dương, cuối cùng mỗi người đều trịnh trọng hàng lễ nhà binh !

Liền đó có hai vị đặc cảnh đến cùng tay Lý Dương, áp giải hắn li khai pháp đình.

Khi li khai pháp đình, Lý Dương quay đầu cười nhìn Lâm Thiên Vũ, môi khẽ động đây, Lâm Thiên Vũ nhìn thấy nụ cười khi đối diện tử vong của Lý Dương, tức thì tim run lên, hắn từ cử động đôi môi biết được lời Lý Dương muốn nói : “Ta sẽ trở lại !”

“Tại phút giây tuyên bố tử hình, còn người quá khứ của ta đã chết rồi, hiện tại Lý Dương đã biến đổi thành một Lý Dương mới ! Từ ngày hôm nay trở đi, ta không còn sống vì quốc gia nữa, ta sẽ sống vì ta, ta sống vì Tuyệt của ta !” Tại phút giây bước chân ra khỏi cửa pháp đình, trong lòng Lý Dương đã vang lên tuyên ngôn tối kiên định của hắn.

16. Chương 16 : B1 Cơ Nhân Dược Thuỷ

Một ông già râu trắng nhìn báo cáo trên tay, miệng lẩm bẩm : “Nhục thể năng lượng tới 70 tinh, không tệ không tệ”.

Lão già râu trắng liền nhắc điện thoại lên nói : “Vương tướng quân, ngài trực tiếp đem Lý Dương tổng qua đây”. Nói xong, cũng không để ý xem phản ứng của Vương tướng quân, trực tiếp gác điện thoại.

Nhưng tại nhà mình thì Vương tướng quân đang chờ dẫn nhìn điện thoại trong tay, một lúc sau mới phản ứng lại được, lập tức hưng phấn hẳn lên, vội gọi điện thoại cho thuộc hạ : “Trực tiếp đem Lý Dương áp giải đến Sở nghiên cứu sinh mệnh căn cứ số 2”.

Lý Dương cảm thấy hoang mang khó hiểu, sau khi hắn biết là chỉ còn vài ngày nữa là thi hành án tử hình, hắn nguyên bản định để Bá vương Hạng Vũ thi triển động thuật li khai, nhưng hiện tại chẳng hiểu làm sao hắn lại bị tống đến một căn cứ dưới lòng đất.

“Căn cứ dưới đất này đáng để là tốn bao nhiêu tiền nhỉ, nếu như đây là nhà cao ốc thì căn cứ Tinh La bất quá chỉ là nhà tranh vách đất mà thôi”. Lý Dương nhìn mọi thứ trước mắt, trong lòng không khỏi tự đặt câu hỏi.

Căn cứ này đáng để là lớn đến mức nào, Lý Dương vẫn không phán đoán ra được, nhưng hắn biết được một điểm, nơi này tổng cộng có ba tầng, diện tích mỗi tầng đều lớn hơn Tinh La nhiều, hơn nữa vật liệu cấu trúc nên căn cứ dưới đất này đều là những loại vật liệu đặc thù

Từng lão giả hoặc thanh niên nhân mặc áo trắng đi ngang qua Lý Dương, hắn bị hai vị đặc cảnh dẫn đi, đến một căn phòng.

Lý Dương ngay khi tiến vào phòng liền thấy một lão già râu trắng.

“Cao thủ, tuyệt đối là cao thủ !” Lý Dương đã cảm ngộ được tam đại cảnh giới, mặc dù công bản thân không cao, nhưng tâm thần cảnh giới thì lại rất cao, hắn có thể miễn cưỡng cảm ứng được năng lượng cường đại trên thân lão già râu trắng trước mặt.

“He, Lý Dương tiểu tử này, người cuối cùng đã nhìn thấy một tu chân giả chân chínhm lão già trước mắt chính là Kim Đan trung kỳ cao thủ”.

Lão già râu trắng nhìn Lý Dương, nụ cười trên mặt sáng lạn, tựa như đang nhìn một con thỏ trắng vô hại : “Người tên là Lý Dương à, lão phu hôm nay long trọng giới thiệu cho người biết thành quả nghiên cứu của nước ta – B1 Cơ nhân dược thuỷ !”

Nói đến đó, trên tay lão già xuất hiện một cái bình nhỏ màu xanh lam.

Lý Dương nhíu mày, nghi hoặc nói : “B1 Cơ nhân dược thuỷ ? Cái đó với A1, A2,A3 Cơ nhân dược thuỷ có quan hệ gì ?”

Lão già râu trắng nghe vậy tức thì như gãy vào chỗ ngựa lập tức nói : “Hảo a, người đã biết Cơ nhân dược thuỷ loại A rồi, thì chuyện này dễ nói hơn ! Hừm hừm, trước tiên lão phu trình trọng thanh minh một

điểm, tại phương diện khoa học nghiên cứu sinh mệnh, nước ta luôn đứng đầu thế giới, do vậy A1, A2, A3 Cơ nhân được thuỷ nước ta so với các quốc gia khác đã sớm nghiên cứu chế xuất từ lâu rồi, bất quá chỉ là nước ta luôn giữ bí mật thôi”.

Lý Dương tức thì hỏi : “Ừm, Cơ nhân được thuỷ loại A có thể khiến nhục thể năng lượng con người đại tăng, từ A1 đến A3, tỷ lệ tử vong từ 50% xuống thành 0%. Còn B1 Cơ nhân được thuỷ này có hiệu quả gì ?”

Lão gài tự hào nói : “Hiệu quả Cơ nhân được thuỷ loại B vượt xa Cơ nhân được thuỷ loại A, vượt hẳn một tầng cách biệt. Cơ nhân được thuỷ loại A bình thường có thể gia tăng vài trăm tinh nhục thể năng lượng, nhưng Cơ nhân được thuỷ loại B này thực sự có thể gia tăng vài nghìn tinh nhục thể năng lượng”.

Lý Dương nghe thấy tức thì trợn mắt há mồm !

Vài nghìn tinh ! Cơ nhân được thuỷ này hiệu quả không ngờ lại tốt như thế !

Cái này bằng với việc chế tạo ra một tứ cấp cao thủ à !

Bất ngờ Lý Dương nhíu mày, hẳn nghĩ đến một vấn đề liền lập tức hỏi : “Trong Cơ nhân được thuỷ loại A thì A1 là có tỷ lệ tử vong cao nhất, đạt đến 50%. Còn cái B1 Cơ nhân được thuỷ này tỷ lệ tử vong khoảng bao nhiêu ?”

Lão gia râu trắng nghe thấy tức thì tắc họng, sau một hồi chịu không nổi mực quang của Lý Dương mới nói : “Cái này... ..hiệu quả tốt như vậy, tỷ lệ tử vong cao cũng là bình thường, hơn nữa đây chỉ là đợt đầu của Cơ nhân được thuỷ loại B, hãy còn chưa hoàn thiện !”

Lý Dương tức thì có chút không nhẫn nại : “Đáo để là tỷ lệ tử vong là bao nhiêu ?”

Lão già giận dữ nói : “A a... ..90% !”

Lý Dương tức thì trừng mắt : “A, 90% ? A1 bất quá mới 50%, đã tuyệt đối là cứu tử nhất sanh rồi, ai mà nguyện ý đi phục dụng chứ, ông làm cách nào mà biết được tỷ lệ vậy ?” Lý Dương nghi hoặc nhìn lão già, không có người phục dụng, lão già này làm sao biết được tỷ lệ tử vong vậy kia ?

Lão gài râu trắng than : “Cái này... ..cái này đều là phạm nhân tử hình !”

Nghe thấy phạm nhân tử hình, Lý Dương lập tức nhướng mày, quái dị cười nói : “Ồ ? Phạm nhân tử hình, tựa hồ tôi cũng là phạm nhân tử hình, không biết là lão tiên sinh có phải định để tôi phục dụng Cơ nhân được thuỷ này không ?”

Lão già không dấu giếm nói : “Ừm, lão phu kêu ngươi đến đây chính là vì ý này, hiện tại ngươi có hai con đường, một là chuẩn bị tiếp nhận tử hình, còn một con đường là phục dụng B1 được thuỷ này, một khi ngươi không chết thì ngươi sẽ trở thành quang vinh thủ hộ chiến sĩ của quốc gia”.

Lý Dương nghe thấy tức thì bật cười nói : “Ha ha... ..Quang vinh thủ hộ chiến sĩ của quốc gia ? Lão tiên sinh lẽ nào không biết trong quá khứ tôi đã làm gì ? Quá khứ tôi đã vì quốc gia mà không cần mạng, hiện tại tôi chán lắm rồi, tôi mỗi một rồi. Cũng không còn muốn nghĩ ngợi đến những chuyện này nữa, tử hình thì tử hình, ta vui sướng khi được giải thoát”.

Lão già không tưởng được là Lý Dương lại suy nghĩ như vậy, bình thường các phạm nhân tử hình đều chọn phục dụng Cơ nhân được thuỷ, dù gì cũng còn một phần cơ hội sống sót, hơn nữa sau khi thành công còn có thể có năng lượng cường đại.

Lão già sắc mặt tức thì biến đổi, liền đó cười nói : “Cơ nhân được thuỷ này sở dĩ khiến một số người phục dụng chết, chủ yếu là vì bản thân nhục thể người phục dụng không đủ cường hãn, không thể tiếp thụ được được lực to lớn nên mới chết, người phục dụng thân thể càng cường hãn thì hy vọng thành công càng cao. Nhục thể năng lượng của ngươi cũng vào khoảng 70 tinh, là một người có nhục thể năng lượng cao nhất trong số người phục dụng mà ta có. Trước đã có người có thể sống sót rồi, vậy ngươi tỷ lệ sống sót đương nhiên là cao hơn nhiều”.

Lão già râu trắng đang du hoặc Lý Dương, những người khi phục dụng Cơ nhân được thuỷ này mà chết đích xác có một phần nguyên nhân là do thân thể không đủ cường hãn, nhưng mà nguyên nhân tối chủ yếu vẫn

là B1 mới được sáng chế ra, vẫn còn chưa hoàn thiện ! Chính bản thân B1 Cơ nhân được thuỷ là nguyên nhân.

“Lý Dương, tu ma giả trọng tại tu luyện nhục thể, người phục dụng đi, không phải chỉ là Cơ nhân được thuỷ sao, cho dù tâm tạng người có bị đâm thủng, bổn Bá vương cũng có thể giúp người tu phục, một cái Cơ nhân được thuỷ nhỏ nhoi này tuyệt đối không thương hại được người ! Hơn nữa sau khi phục dụng, tu vi nhục thể của người đạt đến vài nghìn tinh, cái này chẳng phải giúp người tiết kiệm khá nhiều thời gian sao”. Hạng vũ cũng bắt đầu dụ hoặc Lý Dương, bất quá Hạng Vũ nói cũng đúng, vô luận là tiên giới cao thủ hay ma giới cao thủ, chỉ cần có đủ năng lượng, bị chặt đứt tay cũng có thể thoát chốn mọc lại, Cơ nhân được thuỷ nhỏ bé này đương nhiên là dễ dàng đối phó.

Lý Dương nghe thấy thế không khỏi sáng mắt, lập tức mục quang hướng sang lão già đang sung mãn kỳ vọng, cười nói : “Đã là như thế, cũng tốt, ta đáp ứng !”

“Khi nào thì phục dụng B1 Cơ nhân được thuỷ, bây giờ hả ?” Lý Dương hỏi ngược lại.

Lão già nghe thấy tức thì vội vàng nói : “Không, không, không, đương nhiên không phải bây giờ. Việc phục dụng B1 Cơ nhân được thuỷ này cần có nhiều chỗ cần phải chú ý, đầu tiên người phục dụng nhục thể càng cường hãn, thì tỷ lệ sinh tồn càng cao, hơn nữa việc gia tăng năng lượng sau này cũng nhiều hơn”.

Lý Dương nhíu nhíu mày, hẳn không hiểu những điều mà lão già râu trắng nói.

Lão già thấy thế liền giải thích tường tận : “Người phục dụng thành công B1 Cơ nhân được thuỷ mức độ gia tăng nhục thể năng lượng không như nhau, thấp nhất chỉ khoảng 2-3 nghìn tinh năng lượng, cao nhất khoảng 6-7 nghìn tinh năng lượng, người mà có nhục thể năng lượng gia tăng cao nhất trong quá khứ cũng là người có nhục thể cường hãn nhất”.

Bất ngờ lão già thở dài : “Đáng tiếc a, phạm nhân tử hình trong quá khứ trình độ cường hãn thân thể đều không cao, kẻ mạnh nhất cũng chỉ 30 tinh !”

Lão già liền đó cười nói : “Do vậy hiện tại ta an bài cho các phạm nhân đó tiến hành huấn luyện trước, phong cuồng huấn luyện, khiến trình độ cường hãn thân thể bọn họ được đề cao rồi mới cho phục dụng B1 Cơ nhân được thuỷ. Hiện tại tầng hai của căn cứ này chuyên dùng để cho bọn họ huấn luyện, hiện có 13 phạm nhân đang tham gia huấn luyện, trong đó người cao nhất cũng có hơn 50 tinh nhục thể năng lượng. Mặc dù hiện tại người cũng có hơn 70 tinh, nhưng mà ta vẫn hy vọng người tái huấn luyện một thời gian, nhục thể năng lượng càng cao càng tốt !”

Lý Dương cuối cùng đã minh bạch ý tứ của lão già.

“Ông muốn ta huấn luyện một thời gian, sau đó mới phục dụng B1 Cơ nhân được thuỷ phải không ?” Khoé miệng Lý Dương xuất hiện một nụ cười.

Lão già gật đầu nói : “Đúng vậy, ta thực sự muốn biết một cao thủ có nhục thể năng lượng vượt quá 100 tinh nếu như phục dụng B1 Cơ nhân được thuỷ, một khi thành công, thì có thể gia tăng bao nhiêu nhục thể năng lượng ?” Lão già miệng nói vậy, tay phải liền vào ấn một cái nút trên bàn. Bất ngờ cửa phòng mở ra, một thanh niên nho nhã có ngoại hình của học giả nghiên cứu tiến vào.

“Lão sư, có chuyện gì vậy ?” Thanh niên nhìn lão sư của mình với sự sùng kính, hẳn vốn biết rõ Cơ nhân được thuỷ gần như do một mình lão sư nghiên cứu chế xuất ra, những người khác chỉ là phụ trợ mà thôi.

Lão già gật đầu nói : “Dẫn hân ta đến tầng hai, trước hãy để hân huấn luyện”. Lão già liền đó chuyển mục quang qua Lý Dương, “Người không định bỏ trốn chứ ? Ở đây chỉ toàn là những học giả sức trời gà không chặt, nếu như người phát điên thì không có mấy người trị được người đâu”.

Lý Dương khinh khỉnh cười nói : “Ta không có ngu xuẩn như vậy, Trong căn cứ này cùng với căn cứ Tinh La trước kia của ta có cùng cách bố trí, ra vào đều dựa trên việc kiểm tra mống mắt, không có các người, ta ở trong căn cứ này một bước cũng khó mà đi”. Miệng thì nói như vậy, nhưng trong lòng Lý Dương cười lạnh, “Lão già chết bầm, loại địa phương bí mật thế này, cao thủ bảo vệ tối thiểu cũng là cao thủ tứ cấp, ngũ cấp. Hơn nữa cái lão già này bản thân còn là Kim Đan trung kỳ, cái gì mà trời gà không chặt ? Hừm, bất quá là, nếu như ta thật sự muốn bỏ trốn thì lão cũng không có cách gì cản được”. Lý Dương nếu như muốn bỏ trốn thì chắc chắn có thể dựa vào độn thuật.

Lý Dương đi theo thanh niên li khai văn phòng của lão già, hốt nhiên điện thoại trong phòng lão già reo lên.

“Uy, là Vương tướng quân à, Lý Dương ? Ha ha, không phải chỉ là một phạm nhân tử hình, ngài khẩn trương cái gì, ta làm gì với hần ngài không cần quản đến, lẽ nào ngài không biết đặc quyền mà quốc gia đã cấp cho ta ?” Lão già không nhẫn nại được nói qua điện thoại.

Đầu kia của điện thoại chính là Vương tướng quân, Vương tướng quân đã biết lão già râu trắng định làm gì với các phạm nhân tử hình, do vậy ông ta mới bắt an.

“Lão viện trưởng, tôi gọi điện thoại là muốn đề tỉnh ngài, Lý Dương này hiện tại tính tình không như trước kia, tôi lo lắng một khi hần phục dụng Cơ nhân được thủy thành công, khi ra ngoài chấp hành nhiệm vụ có thể bỏ trốn à. Lý Dương mà phục dụng thành công Cơ nhân được thủy thì nhục thể năng lượng khổng lồ định là đại đại tăng gia, thêm vào đó hần còn có nội lực, uy lực Tiểu Lý Phi Dao của hần càng thêm khủng bố, hiện tại hần đã có thể dễ dàng sát tử tứ cấp cao thủ, vậy sau khi hần phục dụng B1 Cơ nhân được thủy thì sao ? Tôi thực sự không dám tưởng tượng một khi hần thoát li khống chế thì sẽ phát sinh chuyện gì !” Vương tướng quân đề tỉnh.

Lão già tự tin nói : “Yên tâm, còn thủ đoạn của ta thì sao ? Trong quá khứ có một tên phạm nhân nào bỏ trốn được không ? Không phải là đứa nào cũng đều hoàn toàn nghe lời chấp hành nhiệm vụ sao ?”

“Ừm, tôi biết rồi, bắt quá tôi có chút bất an, hiện tại bắt quá chỉ là đề tỉnh lão viện trưởng mà thôi. Khi mà lão viện trưởng đã có tín tâm như vậy, tôi cũng không cần lo lắng không đâu nữa”. Liền đó Vương tướng quân gác điện thoại, cái lão viện trưởng này mặc dù tại lĩnh vực học thuật thì rất ghê gớm nhưng tính cách thì lại rất cao ngạo, hoặc có thể đó là sự khác biệt cũng những chuyên gia tài ba.

Lão già nhẹ nhàng gác điện thoại, cười một cách tự tin nói : “Một tên nhóc mà cả tiên thiên cảnh giới còn chưa đạt đến, muốn khống chế hần còn không đơn giản sao ? Xoá bỏ hết ký ức của hần thì không phải là dễ dàng sao ? Vương tướng quân à, người chỉ là một phạm nhân, làm sao hiểu được sự lợi hại của tu chân giả ?”

Ngày lại ngày trôi qua, Lý Dương không ngừng huấn luyện.

Trong căn phòng huấn luyện lớn nhất của Sở nghiên cứu sinh mệnh số 2.

“... ..479, 480... ..” Lý Dương dưới 4 lần trọng lực đang tiến hành nhảy cóc, hai tay còn nâng một thiết côn 50 cân, mặc dù chỉ khoảng 50 cân, nhưng dưới 4 lần trọng lực thì lại thật sự khủng bố.

May mắn là nội lực Lý Dương đã đạt đến tầng thứ ba, vài trăm tinh năng lượng nội lực so với quá khứ đã lợi hại hơn nhiều, chân khí toàn thân chuyển động, dưới sự vận chuyển nội lực, mặc dù trên thân đầy mồ hôi, nhưng hần vẫn cố gắng chi trì. Huấn luyện như thế này, được một công đôi đường, không chỉ có thể huấn luyện cơ nhục, đồng thời có thể khiến nội lực tiến bộ càng nhanh hơn.

“2000 !” Lý Dương ném mạnh thiết côn trên tay qua một bên, rồi đi đến một góc của phòng huấn luyện.

Lý Dương rất thoả mãn, không để ý đến việc ngồi xuống, thân thể dựa luôn vào bức tường lạnh lẽo, nội lực trong thể nội gần như tiêu hao toàn bộ bắt đầu phong cuồng vận chuyển, thiên địa linh khí không ngừng dung nhập thể nội Lý Dương, nhưng Lý Dương lại không quan tâm đến những phát sinh trong thể nội.

Tại góc phòng có đặt vài bình liệt tửu (rượu mạnh), vài bình này chính là loại rượu trắng có độ cực cao mà hồi còn ở Long Nha bộ đội vẫn thường uống, vì cái này mà Lý Dương đã kịch liệt yêu cầu người trong Sở nghiên cứu, may mắn là rượu trắng rất rẻ, nên căn cứ này cũng thoả mãn được yêu cầu của hần.

Lý Dương mở nắp bình, đổ thẳng liệt tửu vào mồm, để cho thứ nước nóng như lửa đổ chảy vào dạ dày.

“Tuyệt, nằng ở đó có tốt không ?” Những suy nghĩ trầm trọng trong lòng Lý Dương đối với Tuyệt khiến hần không cảm thấy cái nóng của liệt tửu, mặc dù những ngày này, Lý Dương chỉ có huấn luyện và huấn luyện, nhưng mỗi khi hần nghỉ ngơi, hầu như ngay lập tức hần lại nhớ đến Tuyệt, nghĩ đến sự quan tâm chăm sóc của Tuyệt khi còn ở trong bệnh viện, nghĩ đến nỗi khổ chờ mong của Tuyệt nhưng lại không biết được chân chính danh tự của hần.

Lý Dương bắt ngừng giữa đầu đổ hết cả bình vào mồm.

“Huấn luyện !” Chỉ có huấn luyện mới có thể quên đi chính mình, Lý Dương mạnh mẽ hấp thu thiên địa linh khí, thoáng chốc chuyển thành thể nội chân khí, Lý Dương tiên tay nhắc lên một khối cự thạch bắt đầu toàn lực tu luyện... ..

17. Chương 17 : Tiên Thiên

Chuyển mắt một cái, Lý Dương đã huấn luyện được nửa năm rồi.

“Tích tóc !” Mồ hôi từ trên mặt Lý Dương chảy xuống, cơ nhục toàn thân hẳn có cảm giác như không chân thật, hoảng hoảng hốt hốt, đó là thể nội chân khí Lý Dương đã hoàn toàn hoà với cơ nhục lực lượng để chống lại cự đại trọng lực, bên ngoài cơ nhục, chân khí quán quanh, mồ hôi rớt xuống từng giọt... ..

“120 !” Hai tay Lý Dương nhắc khối cự thạch lên, không ngừng nâng lên hạ xuống, cơ nhục lực lượng hai tay bính phát, hai chân luôn đứng theo thể mã bộ, cho dù trọng lượng cự thạch có lớn hơn nữa, thì mã bộ của Lý Dương vẫn luôn ổn định.

Từng cổ trọng lực cường đại không ngừng từ cự thạch truyền đến hai tay Lý Dương, đồng thời dồn ép lên hai chân đang đứng mã bộ. Cơ nhục Lý Dương rất dẻo dai bền bỉ, không biết có phải nguyên nhân là do được lực của Tẩy tủy đan lúc xưa dung nhập vào không, mà nhục thể lực lượng hẳn không ngừng tăng gia, mức độ huấn luyện cũng được tăng gia, nội lực thể nội Lý Dương trải qua việc không ngừng tiêu hao, không ngừng bổ sung, cũng đã đạt đến tam tầng đỉnh phong.

Lý Dương đã cảm ngộ được tam tầng cảnh giới, đã tiếp cận tự nhiên chi cảnh, việc dung hợp thiên địa linh khí đã đến một mức độ khiến người khó mà tưởng tượng nổi, còn có Bá vương Hạng Vũ không ngừng giúp đỡ Lý Dương gia tăng tốc độ hấp thu thiên địa linh khí, hiện tại Lý Dương hấp thu thiên địa linh khí đơn giản như uống nước vậy... ..

“Hát !” Lý Dương hét lên một tiếng lớn, hai tay bất ngờ phát lực, lập tức ném khối cự thạch qua một bên.

“Ừc ực... ..” Lý Dương lấy ra chai nước khoáng trong phòng huấn luyện, ngừng đầu tu luôn chai nước khoáng, không dừng lại một chút nào, cứ thế làm sạch chai nước khoáng.

Chân khí đã tiêu hao cạn kiệt giờ cũng bắt đầu phong cuồng vận chuyển, thiên địa linh khí tựa như nước chảy không ngừng quán nhập thể nội Lý Dương, dưới sự vận chuyển chân khí, chân khí Lý Dương rất nhanh đã khôi phục lại, hơn nữa so với quá khứ còn tăng thêm một ít.

Kiểm tra !

Lý Dương tiên tay cầm theo 1-2 bình rượu trắng, miệng từ từ thường thức liệ tửu, rồi chậm chậm đi ra khỏi phòng huấn luyện.

Trọng lực trong phòng huấn luyện biểu hiện một con số phát sợ “5” !

Dưới 5 lần trọng lực, một khối cự thạch hơn trăm cân đại biểu cho cái gì ? Hơn nữa Lý Dương còn phải chịu trọng lực của chính cơ thể mình, nếu như không phải phong cuồng dùng nội lực chi trì, nhục thể Lý Dương căn bản là không thể kiên trì được như vậy. Bất quá chỉ có huấn luyện thể này mới làm quên đi được nỗi thống khổ tịch mịch trong tim hắn.

Khu vực kiểm tra.

Lý Dương mở thiết bị kiểm tra, rồi đi vào trong phạm vi của thiết bị, tức thì ánh sáng chiếu nhập vào thể nội Lý Dương, một lát ánh sáng bắt đầu ám đạm.

“1080 tinh !”

Lý Dương nhìn kết quả này, cười nhẹ, trong lòng thầm nói : ““Lực Cự Thuần Dương công” đệ tam tầng ta đã đạt đến đỉnh phong, nội lực năng lượng cũng hầu như tiếp cận 1000 tinh, còn cơ nhục năng lượng đáng để là bao nhiêu ? Bất quá xem ra cũng được 100 tinh”.

“Tiểu tử Lý Dương này, tiến bộ trong nửa năm nay thực sự rất lớn, án chiếu bốn Bá vương dùng nguyên thần tử tế kiểm tra, nội lực năng lượng của ngươi là khoảng 950 tinh, nhục thể năng lượng đạt 130 tinh. Ai

chà, bốn Bá vương cũng phải kinh ngạc, cái thứ khoa kỹ này thật là đặc biệt a, không ngờ lại có thể cải biến được trọng lực. Lợi hại !” Thanh âm Hạng Vũ vang lên trong đầu Lý Dương.

Lý Dương cười nhẹ, thầm nói : “Bá vương, cái này đã tính làm gì, bất quá chỉ là cải biến từ trường. Nhưng tôi cũng thấy kỳ quái, nửa năm nay mặc dù tôi phong cuồng huấn luyện, nhưng không ngờ nhục thể 70 tinh trong quá khứ, giờ hiện tại đã đạt 130 tinh, sự tiến bộ này có vẻ là quá nhanh à”.

Hạng Vũ tức thì cười nói : “Tiểu tử ngươi, a a, có ai có được điều kiện huấn luyện như ngươi không ? Dưới 5 lần trọng lực, án đạo lý với thực lực của ngươi căn bản là không thể kiên trì vậy được, cho dù ngươi thực sự sử dụng nội lực đến mức không cần mạng, may mắn là tốc độ hấp thu thiên địa linh khí của ngươi rất nhanh, thêm vào đó là sự giúp đỡ của bốn bá vương, nội lực bổ sung cho ngươi mới nhanh vậy, do vậy mới chịu được sự tiêu hao. Còn có một điểm nữa, Tẩy tủy đan là linh dược cho các tu chân giả sử dụng, bất quá lúc xưa dược lực mới chỉ dung nhập vào thể nội của ngươi, hiện tại cùng với sự huấn luyện của ngươi mới thực sự bắt đầu phát huy tác dụng. Nếu như không phải Tẩy tủy đan, ngươi cũng không tiến bộ nhanh như vậy được”.

Lý Dương nhè nhẹ gạt đầu, liền đó lại uống rượu, rồi từ từ đi về hướng phòng huấn luyện, không biết do làm sao, những ngày này, vô luận là Lý Dương uống bao nhiêu liếp tửu thì cũng không thể say được. Trong phòng huấn luyện của hắn, trong góc phòng có một cặp bình rượu không rất lớn, nhưng Lý Dương lại chưa say lần nào.

Phòng huấn luyện với 5 lần trọng lực cũng là nơi sinh hoạt hàng ngày của Lý Dương, hắn khi ngủ cũng tự động vận chuyển nội lực chống lại cụ đại trọng lực đó, may mắn là khi ngủ hắn không có mang một khối cự thạch, nếu chỉ có trọng lượng của hắn thì nội lực cũng có thể dễ dàng chịu đựng được.

Ngày lại ngày trôi qua, sinh hoạt của Lý Dương cứ luôn ở trong phòng huấn luyện.

Sau một tuần, Lý Dương đang nhắm mắt tập trung tu luyện nội công, toàn thân tâm tu luyện nội công, mức độ gia tăng chân khí cũng lớn hơn.

“Oanh long long !” Một cỗ chân khí cuồng loạn tại thể nội Lý Dương toàn lực vận chuyển, rồi lập tức quy về đan điền, đan điền trong quá khứ như một cái động không đáy, nhưng hôm nay đan điền có vẻ như cuối cùng đã tràn đầy, từng cỗ chân khí không ngừng dung nhập vào bên trong, chân khí trong đan điền không ngừng bị dồn nén, không ngừng ngưng tụ... ..

Trong đầu Lý Dương lướt qua “Ma Dương Điện” đệ tứ tầng khẩu quyết, cũng chính là “Lực Cực Thuần Dương công” đệ tứ tầng khẩu quyết, phúc chí tâm linh, tâm thần liền không chế chân khí trong thể nội án chiếu theo quỹ tích định sẵn bắt đầu toàn chuyển... ..

Không ngừng áp súc... ..

Không ngừng ngưng tụ... ..

Bất ngờ, một dịch thể có dạng như nước được hình thành, liền đó từng giọt từng giọt “Nước” được hình thành, đây chính là chân khí bị áp súc hình thành nên dịch thể, trong quá trình hình thành “Nước”, từng giọt “Nước” lại bắt đầu biến hoá thành một loại chân khí mới.

Loại chân khí mới hình thành chính là – Tiên thiên chân khí.

Hậu thiên chân khí không ngừng ngưng tụ, sau đó lại trải qua việc hoá “Nước” thành tiên thiên chân khí, nhưng tốc độ ngưng tụ vượt xa tốc độ hoá thành tiên thiên chân khí, do vậy “Nước” trong đan điền càng lúc càng nhiều.

Bất ngờ, hậu thiên chân khí cuối cùng hoàn toàn chuyển hoá, “Nước” trong đan điền phẳng phật như tỉnh vân không ngừng toàn chuyển, thiên địa linh khí cũng không ngừng bị hấp nhập, từ trong “Tinh Vân” không ngừng lưu xuất ra tiên thiên chân khí.

“Lực Cực Thuần Dương công” đệ tứ tầng !

Lý Dương cuối cùng đã đột phá Hậu Thiên cảnh giới, đạt đến Tiên Thiên cảnh giới.

Khoé miệng Lý Dương có một nụ cười nhẹ nhẹ, chậm chậm mở mắt ra, tiện tay lấy một bình liệt tử đặt cạnh thân thể, một tia chỉ lực từ đầu ngón tay phát ra, trực tiếp phá vỡ nắp bình, Lý Dương kê bình liệt tử vào miệng.

“Không tệ, tiên thiên chân khí này mở nắp bình hiệu suất tốt hơn nhiều hậu thiên chân khí, lần trước ta dùng hậu thiên chân khí, cũng phải mất 2-3 lần mới thành công !” Lý Dương cúi đầu lầm bầm.

Khu vực kiểm tra.

“1550 tinh !” Lý Dương nhìn kết quả kiểm tra nhẹ cười.

Thanh âm Hạng Vũ vang lên trong đầu Lý Dương : “Lý Dương à, ngươi hiện tại mới đạt nhập Tiên Thiên cảnh giới, vẫn còn hoàn toàn chưa củng cố, do vậy hiện tại năng lượng nội lực của ngươi chỉ cỡ thấp nhất 1000 tinh, về sau ngươi chỉ cần hấp thu thiên địa linh khí, với tốc độ hấp thu của ngươi, người khác thì cần 7-8 năm là đột phá, còn ngươi chắc chỉ nửa năm là có thể đột phá đệ tứ tầng rồi”.

Lý Dương nghe thế không khỏi bật cười nói : “Tôi biết mà, tốc độ hấp thu thiên địa linh khí của tôi gần gấp 10 lần người khác, lại thêm Bá vương ngài giúp đỡ, tốc độ hấp thu vì thế gấp vài chục lần người khác. Bất quá nói như vậy, tôi đạt đến đệ lục tầng chắc là cũng rất nhanh hả ?”

Hạng Vũ tức thì cười nói : “Ngươi thực đúng là tham tâm quá mức à, đệ lục tầng đại biểu cho Kim đan cảnh giới, là tiêu chí của tu chân giả, thể nội lực lượng cũng từ Tiên Thiên chân khí hoá thành Ma sát lực, đệ ngũ tầng và đệ lục tầng là một khoảng cách cực lớn. Còn đệ tứ tầng và đệ ngũ tầng đều là Tiên Thiên chân khí, do vậy ngươi có thể khoái tốc đột phá, còn đệ lục tầng, không có vài chục năm, ngươi căn bản không thể đột phá”.

Lý Dương sững sờ : “Vài chục năm ?”

Hạng Vũ giải thích : “Được rồi, để bốn Bá vương cẩn thận nói cho ngươi biết, phạm nhân giới này phân thành Hậu Thiên, Tiên Thiên, Kim Đan, Nguyên Anh, Độ Kiếp, Đại Thành ! Từ Tiên Thiên đến Kim Đan là một khoảng cách, Kim Đan cảnh giới đến Nguyên Anh cũng là một khoảng cách, khó khăn nhất là từ Nguyên Anh đến Độ Kiếp, tu chân giả tựa hồ quá nửa thời gian là tại tầng này, bình thường tu chân giả đều cần thời gian 3-4 trăm năm”.

“Quá trình Độ Kiếp kỳ thời gian là ngắn nhất, Độ Kiếp tiền kỳ là chuẩn bị, bình thường khoảng mười năm. Độ Kiếp trung kỳ cũng là lúc thiên kiếp, người qua được thì qua, thất bại thì thất bại ! Độ quá thiên kiếp, người lập tức tiến nhập Độ Kiếp hậu kỳ, sau đó thể nội năng lượng cũng bắt đầu biến đổi, Ma sát lực bắt đầu chuyển biến thành Ma nguyên lực. Khi người đã hoàn toàn chuyển biến thành Ma nguyên lực, cũng là lúc đại thành, đến khi đó chỉ còn chờ ma giới triệu hoán.

Lý Dương nghe đến đó, cuối cùng đối với sự tình tu chân giới cũng đã minh bạch. Nói đi nói lại thì Lý Dương hẳn hiện tại bất quá chỉ ở cửa tu chân giả, chu dù hẳn không ngừng nỗ lực, muốn đạt đến Kim Đan cảnh giới, vẫn còn là vô cùng khó khăn.

Bất ngờ, Lý Dương nói : “Được rồi, ta có Bá vương giúp đỡ, thêm vào đó ta đã cảm ngộ được tam đại cảnh giới, tốc độ hấp thu linh khí rất nhanh, trước giờ không có ai như vậy, tin rằng đạt đến Kim Đan cảnh giới cũng vô cùng nhanh, ta cũng không phải là quá tham tâm”.

Kỳ thật Hạng Vũ đang tìm cách đả kích lòng tự tin của Lý Dương, hẳn không tưởng Lý Dương lại quá kiêu ngạo, quá nóng vội, kỳ thật có sự giúp đỡ của Hạng Vũ, hoàn toàn có thể thành công đạt đến Kim Đan cảnh giới trong vòng mười năm.

Lý Dương tiếp tục huấn luyện, nhưng lão già râu trắng vẫn chưa để Lý Dương phục dụng B1 Cơ nhân được thuỷ, mà cũng không đến xem Lý Dương.

Lý Dương tựa người dựa vào bức tường bằng kim loại lạnh lẽo, dùng liệt tử để làm tê liệt mình, nội lực thể nội tức thì phong cuồng vận chuyển... ..

“Lý Dương, hiện tại Tiên Thiên cảnh giới của ngươi cũng đã được củng cố một chút, bốn Bá vương có hai vì mặt chỉ kỹ muốn truyền cho ngươi, mặc dù các kỹ xảo này không phải là đại đạo, nhưng để bảo mệnh cho ngươi thì lại có rất nhiều chỗ lợi”. Thanh âm Hạng Vũ hốt nhiên vang lên trong đầu.

Lý Dương nhướng mày, lập tức hỏi : “Vi mật chi kỹ ? Là thứ gì ? Bất quá Bá vương người nói đại đạo là thứ gì ?”

Bá vương Hạng Vũ cao ngạo : “Đại đạo đương nhiên là ma đạo, tu ma giả chúng ta đều là lấy thân thể làm chủ, còn tu tiên giả thì tương phản với chúng ta, tên nào cũng dựa vào pháp thuật, dựa vào cấm chế. Hừm hừm, cái đám tiên nhân đó ai cũng nhục thể yếu nhược, nghĩ đến Xi Vưu đại tôn của ma giới chúng ta nhục thể đã đạt đến cảnh giới bất tử chi thân, cho dù tiên giới Tam Thanh chí tôn đồng xuất thủ, cũng không thể khiến Xi Vưu đại tôn thụ chút thương thể nào”. Hạng Vũ không có nói là mặc dù Tam Thanh không thể gây thương hại, nhưng Tam Thanh liên thủ thì khả dĩ có thể dùng cấm chế khốn trụ Xi Vưu.

Lý Dương nghe thế không khỏi cười nói : “Ồ, án chiếu theo như ngài nói, ma giới không phải là rất dễ dàng có thể tiêu diệt tiên giới sao ?”

Hạng Vũ đỏ mặt nói : “Cái này... .. a a, cũng không thể nói như vậy, cao thủ đẳng cấp chí tôn đều là vô địch, tiên giới có Tam Thanh tam đại chí tôn, bọn họ không làm gì được Xi Vưu đại tôn, Xi Vưu đại tôn cũng không làm được bọn họ, pháp thuật cấm chế của họ đã đạt đến cảnh giới khủng bố cải thiên hoán địa”.

Lý Dương đồn thì nghi hoặc : “Ồ, ma giới chí tôn chỉ có một người, còn tiên giới tốt xấu gì cũng có ba người thì sao ?”

Hạng Vũ ngạo nghễ nói : “Ma giới đương nhiên cũng có tam vị đại tôn, bất quá ma giới và tiên giới bất đồng, ma giới là tranh đấu sinh tồn, tam vị đại tôn phân biệt đại biểu cho tam đại thế lực, Lý Dương người sau này tiến nhập ma giới đương nhiên cũng là một phần tử dưới sự điều khiển của Xi Vưu đại tôn chí cao. Hà huống Xi Vưu đại tôn mặc dù tu luyện thời gian không bằng hai vị kia, nhưng luận thế lực, thực lực một điểm cũng không kém hơn bọn họ !”

“Lưỡng vị đại tôn còn lại là ai ?” Lý Dương tò mò.

Hạng Vũ không nhẫn nại được : “Hai vị này không cần hỏi, sau này chúng ta và họ có thể là địch nhân”.

Lý Dương bất ngờ tưởng đến một vấn đề : “Bá vương, ma giới và tiên giới đao để là bên nào mạnh hơn ?”

Hạng Vũ nghe thấy liền suy nghĩ một lúc rồi nói : “Đơn độc tác chiến, nếu là công kích cự li xa, tiên nhân với pháp thuật cường đại, đương nhiên là tiên nhân lợi hại, nhưng nếu là công kích cận thân, với thân thể cường hãn của ma giới cao thủ chúng ta, chính là ma giới chúng ta lợi hại ! Nếu là chân chánh tác chiến quy mô lớn, chính là ma giới chúng ta lợi hại, ma giới cao thủ chúng ta đều là trong chiến đấu trưởng thành, hơn nữa đối với cấm chế, chúng ta mặc dù không tinh thông, nhưng cũng biết đôi chút. Đáng tiếc là ma giới chúng ta nội chiến quá dữ dội, do vậy luôn cùng với tiên giới ở trạng thái bình hành, bằng không... .. hừm, hừm, không nói nữa, hiện tại bốn Bá vương truyền người hai tiểu kỹ xảo, người học hay là không”.

“Học, đương nhiên học !” Lý Dương lập tức nói, cái gọi là vi mật chi kỹ của Bá vương Hạng Vũ có thể nào là loại kỹ nghệ tầm thường được chứ ?

Hạng Vũ tựa hồ rất thoả mãn : “Ừm, khi là như thế, bốn Bá vương sẽ đem mọi thứ truyền vào đầu người, người cẩn thận từ từ lĩnh ngộ, cái này mặc dù chỉ là vi mật chi kỹ, nhưng cũng cần người tu luyện lâu dài”.

Thuần gian, trong đầu Lý Dương bất ngờ xuất hiện một lượng lớn khẩu quyết bí pháp.

Một lúc sau, Lý Dương mới cảm thấy đầu mình thanh tỉnh lên nhiều, liền đó Lý Dương bắt đầu chỉnh lý lại hai kỹ xảo “Vi mật chi kỹ” mà Hạng Vũ đã truyền vào đầu.

“Liễm tức thuật, độn thuật !” Trên mặt Lý Dương xuất hiện một nụ cười, “Liễm tức thuật” này chính là thu liễm khí tức, khiến cho người ngoài không thể quan sát được chính mình, tuyệt đối là chí cao bảo điển trong ám sát thâm tập. “Liễm tức thuật” ở tầng thấp có thể đạt được hiệu quả ẩn tàng công lực bản thân, ở tầng cao có thể hoàn toàn ẩn đi sinh mệnh khí cơ. Đương nhiên thứ này càng tu luyện càng khó, hơn nữa ở tầng càng cao thì cần phải có công lực cực cao để phụ trợ.

Bất quá tầng thấp nhất là ẩn tàng công lực thì chỉ cần cao thủ tiên thiên cảnh giới là có thể tu luyện.

Còn độn thuật thì càng không cần phải nói. Nhìn thấy độn thuật trong lòng Lý Dương khẽ động liền nói với Hạng Vũ : “Phải rồi, Nhật Bản nhẫn giả tựa hồ cũng có độn thuật, độn thuật này và độn thuật của nhẫn giả có phải cùng một dạng không ?”

Hạng Vũ khinh thường nói : “Tiểu tử, cái ngày ngươi đối phó với nhần giả đẳng cấp Kim Hoa, bốn Bá vương đã thấy rõ rồi, độn thuật của nhần giả chỉ là tối cơ bản tối giản đơn. Chiếu theo đánh giá của bốn Bá vương thì độn thuật của nhần giả chỉ là pháp quyết tối cơ sở của Ngũ Hành Tông trong Côn Lôn tiên cảnh mà thôi. Độn thuật này là do bốn Bá vương đoạt được từ tiên giới, tự nhiên là so với chí tôn bảo điển của tu chân phái Ngũ Hành Tông thì hơn rồi. Ngươi không ngờ dám lấy cái độn thuật nho nhỏ của nhần giả đó so sánh với độn thuật mà bốn Bá vương truyền cho ngươi, hừm, cũng không chịu xem thân phận của bốn bá vương như thế nào !” Hạng Vũ tự nhiên nổi giận, thân phận hắn như thế nào mà ba cái thứ đó có thể so sánh được ?

Lý Dương tức thì cười nói : “Bá vương xin đừng giận, tôi bất quá chỉ hỏi người thế thôi”. Lý Dương nói xong rồi không để ý đến Hạng Vũ nữa, bản thân bắt đầu an tâm tu luyện hai cái kỹ xảo “vi mật chi kỹ” mà còn lợi hại hơn cả chí tôn bảo điển của Ngũ Hành Tông trong Côn Lôn tiên cảnh đó.

18. Chương 18 : Âm Đấu

An toàn cục tổ 9 và tổ 11 đều lấy nội lực làm chính, cũng chính là chủ lực tuyệt đối của An toàn cục. Còn An toàn cục tổ 13 vốn bất hiển san bất lộ thủy (bí mật không được người biết đến) thì lại lấy nhục thể làm chính, đội viên đa số đều là người phục dựng thành công A1,A2 Cơ nhân được thủy, mặc dù cũng đã nghiên cứu thành công, nhưng giá thành quá lớn, cho nên không thể vận dụng rộng rãi được.

An toàn cục tổ 13 mặc dù tam cấp cao thủ nhục thể cường hãn cũng có gần trăm người, nhưng so sánh với An toàn cục tổ 9, tổ 11 thì vẫn còn kém một chút. Bình thường An toàn cục tổ 13 vẫn không được trọng thị, nhưng tất cả điều này đều vì sự xuất hiện của B1 được thủy mà cải biến.

Tứ cấp cao thủ, cho dù trong địa hạ thế giới, cũng là cao thủ tuyệt đối, thuộc về đẳng cấp tiên thiên. B1 Cơ nhân được thủy này mặc dù nguy hiểm đặc biệt lớn, nhưng quốc gia đều dùng phạm nhân tử hình để thực nghiệm, sau đó trực tiếp tẩy xóa ký ức, tiến hành tẩy não giáo dục, khiến bọn họ thành những chiến sĩ trung thành tuyệt đối.

Sự xuất hiện của tứ cấp cao thủ đã khiến địa vị của An toàn cục tổ 13 đại đại đề cao, thậm chí gần như tương đương tổ 11. Sau cùng thì tiên thiên cao thủ của tổ 11 thời gian cần để bồi dưỡng thật đúng là quá dài.

Trong một năm ngắn ngủi, An toàn cục tổ 13 đã có được hơn 3 chục vị cao thủ, nhưng hiện tại thì việc chế tạo tứ cấp chiến sĩ của An toàn cục tổ 13 đã giảm hẳn lại.

Giá thành của B1 Cơ nhân được thủy thì bằng với A2 Cơ nhân được thủy, một phân lượng giá thành khoảng 1 triệu USD. Nội bộ Mỹ quốc bán giá 5 triệu USD lợi nhuận chưa thể gọi là nhiều, dù gì mấy thứ thế này bình thường lợi nhuận đều hơn gấp 10 lần, hiện tại mới gần 4 lần lợi nhuận thì cũng không thể tính là nhiều. B1 Cơ nhân được thủy tỷ lệ tử vong tới 90%, tạo ra được 30 vị tứ cấp cao thủ thì cũng chết gần 300 phạm nhân tử hình, phạm nhân chết thì cũng được, dù gì thì bọn họ cũng phải chấp hành án tử hình, có điều là cùng với đó là việc tiêu hao 300 phần B1 Cơ nhân được thủy, tiêu hao mất khoảng 300 triệu USD.

Quốc gia đối với An toàn cục dự toán mỗi năm là 1 tỷ USD, đại bộ phận là dùng cho công tác đặc công gián điệp, An toàn cục tổ 13 mặc dù công hiệu không tệ nhưng cũng được phân 500 triệu USD, nội bộ An toàn cục tổ 13 tối chủ yếu là nghiên cứu khoa học sinh mệnh, việc nghiên cứu này là tiêu tốn nhiều tiền nhất, bình thường phí vận chuyển nghiên cứu một năm cũng đã 2-3 trăm triệu USD. Do đó một năm An toàn cục tổ 13 tối đa chế tạo ra được 30 vị tứ cấp cao thủ.

Bởi vì đám tứ cấp cao thủ này dựa trên lực lượng cơ nhục, nên thời kỳ đỉnh điểm của họ rất ngắn, chỉ khoảng 10 năm, tức là An toàn cục tổ 13 chỉ đồng thời có được tối đa 300 vị tứ cấp cao thủ.

Nhưng An toàn cục tổ 11 lại có tới vài chục ngũ cấp cao thủ, tứ cấp cao thủ cũng có 3-4 trăm, quan trọng nhất là cao thủ tu luyện nội công bình thường niên kỷ càng lớn thì công lực càng mạnh, trong An toàn cục tổ 11 thậm chí có vài lão già bất tử đạt đến đẳng cấp lục cấp cao thủ. Tất cả những chuyện này đã buộc

An toàn cục tổ 13 phải có sự đột phá, bằng không họ không thể cùng An toàn cục tổ 11 tương đề tình luận, càng không nói đến chuyện vượt qua An toàn cục tổ 11.

Tổng tổ trưởng của An toàn cục tổ 13 này chính là lão viện trưởng của Viện nghiên cứu sinh mệnh, cũng là Sở trưởng của Sở nghiên cứu sinh mệnh, tên ông ta là Bạch Dương, cũng chính là lão già râu trắng.

Trong văn phòng của lão già Bạch Dương.

“Hừm, ta không tin là An toàn cục tổ 13 do ta sáng lập không bằng được tổ 11 của Trương lão đầu !” Lão già vuốt hàm râu trắng trũng mắt nhìn văn kiện ở trên tay, vẻ mặt đầy phẫn nộ.

Văn kiện này chính là bảng so sánh những nhiệm vụ từ cấp A trở lên do An toàn cục tổ qq và tổ 13 chấp hành, hiển nhiên là thành tích của An toàn cục tổ 11 vượt xa tổ 13.

Lão già này là loại người gì ? Lão ta chính là một lão già đã sống gần trăm năm, xuất thân từ tu chân gia tộc, từ khi còn trẻ ông ta đối với nghiên cứu sinh mệnh đã nảy sinh sự hứng thú, toàn bộ trí óc đều nhập vào đó, nhiệt tình nghiên cứu có thể nói là quên ăn quên ngủ, khi ông ta khi còn trẻ đã đạt đến Tiên Thiên cảnh giới, thân thể tổ chất tốt hơn người thường nhiều, một ngày ngủ 2-3 tiếng là bình thường, sau này khi đạt đến Kim Đan kỳ, càng không cần ngủ nữa, đối với nghiên cứu khoa học sinh mệnh, toàn thế giới này thực sự chưa có người có thể so sánh với ông ta. Năm xưa những chuyên gia nghiên cứu khoa học sinh học cùng một thời với Bạch Dương, hiện tại đều đã chết cả rồi, cho dù còn sống thì cũng đã 8-9 chục tuổi, trí óc đã kém đi rồi. Cũng chỉ có loại người tu chân giả như Bạch Dương mới niên kỷ càng lớn, công lực càng thâm sâu, hiện tại đã biến thái đến mức một ngày cũng không cần ngủ, trí óc của tu chân giả so với khi còn trẻ thì lại càng tốt hơn nhiều !

Nhân vật biến thái như vậy vì quốc gia nghiên cứu, khoa học sinh mệnh của quốc gia làm sao lại không đứng trên đỉnh điểm của thế giới được chứ !

Cơ nhân được thủy loại A cũng chính là do ông ta sáng chế ra, sau này bị Mỹ quốc dùng thủ đoạn đặc biệt lấy được một bình A1 Cơ nhân được thủy, sau đó nghiên cứu 2 năm thì cuối cùng họ cũng nghiên cứu chế xuất ra được A1.

Hiện tại Bạch Dương đã học được bài học, B1 Cơ nhân được thủy hoàn toàn do cá nhân ông ta bảo quản, mỗi lần cấp cho người thực nghiệm phục dụng đều phải kinh qua bản thân tự nhận định. Do vậy hiện tại các nước khác đã nắm được tin tức, biết được sự tồn tại của B1, đã phái đến vô số đặc công gián điệp nhưng vẫn không thể thành công. Dù gì thì muốn đoạt được Cơ nhân được thủy trên tay một tu chân giả, những đặc công đó vẫn chưa có cái thực lực đó, khi mà người chưa kịp đến gần thì đã bị linh thức của Bạch Dương lão đầu phát hiện rồi.

“Ừm, quá khứ người thực nghiệm với 30 tinh nhục thể năng lượng đã đạt được hơn 7000 tinh nhục thể lực lượng, giờ người thực nghiệm có hơn 100 tinh nhục thể năng lượng thì liệu có thể có được hơn vạn tinh năng lượng không nhỉ ?” Bạch Dương luôn nghĩ đến việc chế tạo ngũ cấp cao thủ.

Khi mà số cao thủ chế tạo mỗi năm đã là cố định thì cần phải đề cao chất lượng ! Một ngũ cấp cao thủ giá trị đương nhiên là vượt xa một tứ cấp cao thủ rồi.

“Lý Dương đó huấn luyện cũng đã được một năm rồi, chắc là cũng gần đạt được 100 tinh !” Bạch Dương khẽ vuốt hàm râu trắng, liền đó bấm vào cái nút trên bàn, một thanh niên lập tức tiến vào.

“Lão sư, có chuyện gì vậy ?” Thanh niên sùng kính nhìn Bạch Dương hỏi.

Bạch Dương cười nhẹ nói : “Dẫn Lý Dương đến !”

Thanh niên tức thì mắt sáng lên : “Lão sư cuối cùng đã quyết định gọi hần đến, quá tốt rồi, hần hiện tại là kẻ có nhục thể năng lượng mạnh nhất của chúng ta, không biết là hần phục dụng b1 Cơ nhân được thủy thì có thể vượt quá 1 vạn tinh không, nếu có thể vượt quá, vậy tức là đại biểu cho việc chúng ta có thể chế tạo ngũ cấp cao thủ !”

Bạch Dương nhìn người học sinh của mình, cười nhẹ gật đầu nói : “Đây chính là thời khắc quyết định tương lai của tổ 13 chúng ta, mau đi đi !” Trong tâm Bạch Dương cũng có một tình cảm trào dâng.

Suốt mấy chục năm luôn bị An toàn cục tổ 11 đề đầu, với người tâm cao khí ngạo như Bạch Dương làm sao có thể phục được, hiện tại hy vọng của tổ 13 đã xuất hiện, ông ta làm sao có thể không kích động, hiện tại biểu tình ông ta trấn định, bất quá đó chỉ là tác dụng tâm cảnh của tu chân giả.

“Lý Dương, mau chuẩn bị đi, cùng ta tiến nhập tầng thứ ba tiến hành thí nghiệm !”

Đang ngồi dựa mình vào bức tường kim loại lạnh Lý Dương tức thì giật mình, liền đó khuôn mặt tràn đầy nụ cười : “Một năm rồi, đúng một năm cuối cùng chờ được cơ hội phục dụng Cơ nhân dược thủy !” Lý Dương ném bình liệt tửu qua một bên, chậm chậm đứng lên... ..

“Lý Dương, một năm rồi không gặp, nội lực của ngươi đã đạt đến đệ tam tầng đỉnh phong, không tệ không tệ !” Bạch Dương lão đầu vuốt chòm râu trắng của mình, mãn ý đến nói không ra.

Lý Dương nghe thấy thế, trong lòng tức thì hưng phấn : “Bá vương, liễm tức thuật của người thật là lợi hại, ta thu liễm được khí tức của tiên thiên chân khí rồi, không ngờ ngay cả lão già Kim Đan trung kỳ cao thủ này cũng không nhìn xuyên được, lợi hại lợi hại !”

Nghe thấy lời tán dương của Lý Dương, Hạng Vũ khinh khỉnh nói : “Hừm hừm, bốn Bá vương là loại người nào ? Lão già đó bất quá chỉ là một tu chân giả mới nhập môn, Kim Đan kỳ tu chân giả chính là yếu nhất, bốn Bá vương truyền cho ngươi hai tiểu kỹ xảo đó đều từ tiên giới mà lấy được, hừm làm sao có thể nhìn xuyên được”.

Lý Dương trong nửa năm nay, gần như một nửa thời gian là dùng cho việc tu luyện Liễm tức thuật và độn thuật, bất quá khi luyện độn thuật thì cần có Hạng Vũ dùng nguyên thần giúp quan sát xung quanh, Lý Dương thật không muốn để người ta biến được mình luyện tập độn thuật, bằng không sẽ chỉ còn cách bỏ chạy trước khi bị lộ, hơn nữa còn không thể phục dụng Cơ nhân dược thủy. Nửa năm nay, hiệu quả tu luyện của Lý Dương rất tốt, liễm tức thuật cơ bản là đã thu liễm được nội lực. Tại phương diện độn thuật thì Lý Dương tuyệt đối là thiên tài, tốc độ tu luyện phải nói là ngày đi ngàn dặm, vượt xa thành tựu của liễm tức thuật, đối với chuyện này Hạng Vũ giải thích là : “Tiểu tử Lý Dương này đã cảm ngộ được tam đại cảnh giới, trình độ dung hợp với tự nhiên rất cao, độn thuật quan trọng nhất chính là cảm ngộ ngũ hành, cảm ngộ tự nhiên, trình độ kết hợp càng cao thì độn thuật thành tựu càng lớn, Lý Dương tiến bộ nhanh như vậy cũng là bình thường”.

Lý Dương hốt nhiên có chút lo lắng hỏi : “Phải rồi, người khác thì không có cách nhìn ra được thực lực của tôi, nhưng thiết bị kiểm tra đó thì có phát hiện ra được không ?”

Hạng Vũ khoa trương : “Hừm hừm, khoa kỹ ở phương diện này đúng là không tệ, nhưng vẫn chưa đạt đến mức độ có thể tra xuất ra được tiên giới bí kỹ, liễm tức thuật này về nguyên lý giống như một thế giới rộng lớn, đan điền rộng lớn vô hạn, do vậy khí tức ẩn tàng trong đan điền chỉ giống như một điểm mà thôi, người cứ yên tâm thoải mái đi !” Hạng Vũ hiển nhiên rất tự tin.

Chủ yếu là vì nguyên thần Hạng Vũ có thể cảm nhận được rõ ràng được ánh sáng phát ra từ thiết bị kiểm tra, hẳn hiểu được nguyên lý dùng để kiểm tra năng lượng của thiết bị, còn Lý Dương thì không biết gì cho nên mới lo lắng.

“Lý Dương à, trước hãy kiểm tra nhục thể năng lượng, xem coi đã tăng được bao nhiêu rồi ?” Lão già Bạch Dương thúc giục.

Lý Dương gật đầu nói : “Ừm, nửa năm trước nhục thể năng lượng của tôi đã vượt qua 100 tinh rồi, hiện tại đạt đến mức nào tôi cũng chưa có kiểm tra”.

Bạch Dương nghe thấy tức thì hưng phấn : “A, ngươi nửa năm trước đã vượt qua rồi à ? Thật là quá tốt, nếu mà biết được nửa năm trước ngươi đã qua được 100 tinh, thì ta đã sớm để ngươi tiến hành thực nghiệm rồi. Tốt, đến đây kiểm tra đi !”

Trong văn phòng của Bạch Dương lão đầu cũng có thiết bị kiểm tra, lão già này có thể dùng linh thức quan sát nội lực đối phương, nhưng thế nào nhìn ra được nhục thể năng lượng của đối phương, thực sự là nhục thể năng lượng rất khó có thể dùng linh thức quan sát ra được.

Tay phải lão già lướt nhanh trên bàn điều khiển thiết bị kiểm tra, liền đó quay người hướng về Lý Dương cười nói : “Tốt rồi, bây giờ ta đã thiết lập thành chuyên môn kiểm tra nhục thể năng lượng. Đến đây, đứng

chỗ này !” Nói rồi Bạch lão đầu tránh qua một bên , Lý Dương tức thì tiến vào trong phạm vi của thiết bị kiểm tra.

Ánh sáng kiểm tra tức thì chiếu lên toàn thân Lý Dương, liền đó với một tiếng “Tích”, ánh sáng cũng tắt luôn.

“180 tinh !” Thanh âm điện tử vang lên.

Ngay lập tức những người có mặt đều ngẩn người ra, bao gồm cả Lý Dương.

Lý Dương một năm trước nhục thể năng lượng là hơn 70 tinh, nửa năm trước là khoảng 130 tinh, hiện tại là 180 tinh, theo đạo lý thì huấn luyện nhục thể năng lượng càng về sau càng khó, nhưng tiến bộ của Lý Dương không ngờ lại hoàn toàn không giảm đi, điều quan trọng là trong nửa năm sau Lý Dương đã giành một nửa tâm lực cho việc tu luyện liêm túc thuật và độn thuật, về phương diện tu luyện nhục thể thực là không chuyên tâm bằng nửa năm trước, nhưng cho dù như vậy, nhục thể năng lượng không ngờ vẫn tăng gia kinh người.

“Lý Dương à, trong quá trình người huấn luyện, tiên thiên chân khí không ngừng bồi đắp cho cơ nhục cân cốt người, khiến cho nhục thể năng lượng tăng gia rất nhanh !” Hạng Vũ hoan hỉ nói.

Lý Dương cũng trầm gật đầu : “Xem ra tiên thiên chân khí này đúng là lợi hại hơn hậu thiên chân khí”.

“Ha ha... ..Tốt, trời cũng giúp ta rồi, Lý Dương người không ngờ lại đạt được 180 tinh, xem ra hiệu quả khi phục dụng B1 Cơ nhân được thủy chắc chắn là trước giờ chưa từng có, ha ha, lão già này cũng có chút không nhẫn nại rồi”. Bạch Dương rõ ràng là rất hưng phấn, liền đó quay qua thanh niên bên cạnh nói : “Mau đi chuẩn bị các thiết bị cần cho thực nghiệm, nhanh lên, ta cần phải mau chóng tiến hành thực nghiệm”.

Bạch Dương sắc mặt hồng lên, quang mang trong mang lấp lánh, hiện rõ sự hưng phấn. Mục quang không ngừng quan sát Lý Dương, vẻ vui mừng trên mặt càng thêm sáng lạn.

Một tiếng sau đó.

Trong phòng thực nghiệm đã hoàn toàn được phong bế, trong phòng chỉ có ba người, Lý Dương, Bạch Dương và trợ thủ của ông ta./

Lý Dương nhíu mày nhìn cái “giường thực nghiệm” trước mắt, đó căn bản không phải là một “quan tài thủy tinh” à, ô, phải nói là có dạng “quan tài thủy tinh”, bên trong là dịch dinh dưỡng, điều khiển Lý Dương cảm thấy không thoải mái chính là – bên trong “quan tài thủy tinh” không ngờ lại có cùm chân tay.

Bạch Dương chỉ về “quan tài thủy tinh”, tự hào giới thiệu : “Lý Dương, đây là loại vật liệu tân hình cao phân tử mà quốc gia mới nghiên cứu ra, về phương diện cứng rắn thậm chí gần bằng kim cương, tuyệt đối có thể ứng phó với mọi tình huống phát sinh. Loại dinh dưỡng dịch này bản thân ta cũng hiếm khi lấy ra, đó chính là thành quả nghiên cứu mới nhất của ta, kết hợp Tây y và Trung y. Có loại dinh dưỡng dịch này thì tỷ lệ sống sót của người sẽ đại đại đề cao. Với những người phục dụng khác ta trước giờ chưa hề động dụng đến loại dinh dưỡng dịch này”.

Trợ thủ ở bên cạnh cũng cười nhìn Lý Dương nói : “Giá thành một phân lượng của loại dinh dưỡng dịch này còn vượt xa B1 Cơ nhân được thủy, lão sư đúng là đặc biệt quan tâm đến người đây !”

Lý Dương vẻ mặt cảm kích, trong lòng tức thì cười lạnh : “Lão già còn không lo lắng ta bị chết sao, ta đây là thực nghiệm giả hiếm có với nhục thể năng lượng hơn 100 tinh mà !”

“Mấy cái cùm chân tay để làm gì vậy ?” Lý Dương chỉ vào mấy cái cùm nói.

Bạch Dương tức thì cười nói : “Sớm đã nói với người rồi, B1 Cơ nhân được thủy được hiệu thật sự quá mạnh, khi mà cơ nhân được thủy vào được thể nội rồi, toàn thân cơ nhục gân cốt như đối diện với những công kích liên tục, đến khi đó sự thống khổ có thể khiến người không thể chịu đựng nổi. Nếu như không dùng mấy cái cùm này để cố định người, nói không chừng người có thể hoá điên, đập phá cả cái căn cứ này, do đó cái “giường thực nghiệm” này mới phải dùng vật liệu cao phân tử trân quý để chế tạo. Tin rằng với trình độ cứng rắn của nó, người không thể thoát ra được”.

Lý Dương tức thì trừng mắt, trong lòng chửi thầm : “Hừm, dự bị đến cả nước này, vậy thì sự thống khổ khi phục dụng Cơ nhân được thủy nhất định là không thể tưởng tượng được”.

Lý Dương làm sao mà biết được, một phần rất lớn người thực nghiệm chính vì không thể chịu nổi thống khổ khi phục dụng Cơ nhân được thủy, dẫn đến bị được lực làm cho thần kinh sụp đổ mà chết. Đau đớn thống khổ mà có thể khiến cho thần kinh hoàn toàn sụp đổ, vậy thì có thể tưởng tượng ra được thống khổ đến mức nào.

“A a, Lý Dương tiến tới đi !” Bạch Dương tựa như một con sói lớn đang nhìn thấy một con dê nhỏ.

Lý Dương lập tức cười nhẹ, cởi bỏ y phục nằm xuống.

“Nếu như với trình độ kiên nhẫn của tâm thần ta mà cũng không thể trụ được, thì những người thực nghiệm trước đây cũng chẳng có mấy người chịu đựng được !” Lý dương đối với trình độ kiên nhẫn của tâm thần mình cực kỳ tự tin.

Bạch Dương liếc nhìn trợ thủ của mình, người trợ thủ đã cố định xong hai tay hai chân Lý Dương,

Bạch Dương liếc nhìn Lý Dương một cái, khoé miệng xuất hiện nụ cười lạnh : “Để ta thanh tẩy tội ác trong quá khứ của ngươi !” Liền đó từng đạo chân nguyên lực từ thân thể Bạch Dương bắt đầu tỏa ra xung quanh, thân thể Bạch Dương chậm chậm bốc lên cao, trên mặt ẩn hiện quang mang, hai tay kết thành ấn quyết, một triện tự huyền ảo xuất hiện trước thân thể Bạch Dương.

Triện tự này chính là “Hồn” !

Trong lòng Lý Dương hốt nhiên vang lên tiếng báo động, thanh âm của Hạng Vũ cũng vang lên : “Lý Dương, lão già đó chuẩn bị thanh trừ ký ức của ngươi”.

19. Chương 19 : Siêu Cấp Cao Thủ

Lý Dương lập tức nói : “Điều này tôi cũng biết, một khi tôi kháng cự, cái lão già này nhất định sẽ phát hiện ra, lão ta khi đó chắc chắn sẽ không để tôi phục dụng Cơ nhân được thủy. Bất quá bảo tôi không phản kháng thì làm sao có thể bảo trì được ký ức hơn nữa còn không để ta lão ta phát hiện ? Bá vương, người nói xem ?” Ngữ khí Lý Dương rất quái dị, hẳn hiểu là Hạng Vũ không muốn hẳn phản kháng, Hạng Vũ nhất định là có biện pháp không làm kinh động đến Bạch Dương mà vẫn có thể bảo trì được ký ức của mình.

Hạng Vũ khoa trương nói : “Việc này đương nhiên là đơn giản, chỉ cần bốn Bá vương dùng nguyên thần bao lấy linh hồn của ngươi, sau đó cứ để mặc cho lão già đó thi pháp, hừm hừm, với một chút lực lượng của lão ta dùng hồng hãm động được nguyên thần của bốn Bá vương, bốn Bá vương chỉ cần khống chế cho năng lượng dao động một chút, khiến lão ta nghĩ rằng đã thi pháp thành công là được !”

Liền đó, Lý Dương cảm nhận được một cỗ năng lượng cường đại vô biên bao vây lấy ý thức của mình.

Bạch Dương nhàn tĩnh mở lớn, một cỗ tinh quang chợt loé lên mạnh mẽ, tựa hồ cả phòng thực nghiệm cùng sáng lên, lập tức Bạch Dương hét lên một tiếng : “Nhiếp !”

Triện tự “Hồn” đó trong nháy mắt trùng nhập vào thể nội Lý Dương.

“Một tên nhóc hậu thiên, thanh trừ đi ký ức của ngươi thật là dễ dàng vô cùng, nếu như là tiên thiên cao thủ thì sẽ có chút phiền phức, may mắn là tiểu tử này mới vừa đạt đến đỉnh điểm của hậu thiên, vẫn còn chưa đạt đến Tiên Thiên cảnh giới”. Bạch Dương lẩm bẩm tự nói, đồng thời linh thức không ngừng cảm thụ tình huống trong thể nội Lý Dương, bất ngờ một cỗ năng lượng sản sinh ba động, trên mặt Bạch Dương tức thì hiện lên nụ cười.

“Rất tốt, hiện tại ta đã có thể cho hắn phục dụng B1 Cơ nhân được thủy rồi !” Bạch Dương lấy từ trong người ra một cái hộp nhỏ, trong hộp chính là một bình B1 Cơ nhân được thủy.

“Bá vương, lực lượng bao lấy tôi chính là nguyên thần lực lượng của ngài à ?” Ý thức Lý Dương cảm nhận được cỗ năng lượng cường đại, kinh ngạc liền hỏi.

Hạng Vũ tự hào : “Đương nhiên, đó chính là nguyên thần lực lượng của bốn Bá vương, bất quá hiện tại nguyên thần lực lượng của bốn Bá vương đang ở trạng thái yếu kém nhất, ngay một phần vạn trong quá khứ cũng không đến”. Hạng Vũ hiển nhiên muốn đắc ý một phen, khiến cho Lý Dương biết được mình trong quá khứ lợi hại thế nào.

Lý Dương đích xác là bị chấn động, lực lượng cường đại vô biên như vậy mà vẫn không bằng một phần vạn trong quá khứ, vậy thì quá khứ Hạng Vũ rốt cuộc lợi hại đến thế nào ?

“Đến khi nào ta mới có thể đạt đến cảnh giới này ?” Lý Dương tức thì cảm thán, đồng thời trông mong.

Hạng Vũ cao ngạo nói : “Hừm hừm, tiểu tử Lý Dương này, người hiện tại Nguyên Anh cảnh giới còn chưa đạt đến, mà lại nghĩ đến Nguyên Thần cảnh giới, thực đúng là nhắm đến chỗ cao quá đấy”.

“Nguyên Anh ? Nguyên Thần ? Cái đó nghĩa là gì ?” Lý Dương tức thì nghi hoặc.

Hạng Vũ giải thích : “Bất kể là ai, lực lượng tối nguyên bản chính là linh hồn, linh hồn phân thành ba tầng lớp, hoặc có thể nói là chúng ta đã biết được có ba tầng lớp, tầng thứ nhất chính là tình huống hiện tại của người, thuộc về “ý thức” của phàm nhân, lúc này linh hồn không có lực lượng gì cả. Bất quá cùng với sự đề cao của tu vi, linh hồn cũng từ từ trở nên mạnh mẽ, khi đạt đến Kim Đan cảnh giới, lực lượng cường đại của linh hồn đạt đến trình độ sản sinh ra “linh thức””.

“Tầng thứ hai chính là Nguyên Anh, cũng là khi đạt đến Nguyên Anh cảnh giới, linh hồn phát sinh biến hoá về chất, đạt đến tầng thứ hai là Nguyên anh. Nguyên anh bản thân có năng lực hấp thu năng lượng, thậm chí có thể thoát li khỏi sự tồn tại của thân thể, nhưng ý thức thì không thể thoát li khỏi sự tồn tại của thân thể”.

“Tầng thứ ba chính là tình huống của bốn Bá vương, Nguyên Thần ! Nguyên thần chỉ có khi đạt đến Đại Thành kỳ, mới có thể từ từ hình thành. Nhưng lực lượng của nguyên thần sản sinh ra “thần thức”, trình độ lợi hại của “thần thức” vượt xa “linh thức””.

Lý Dương nghe đến đó tức thì hiểu ra rất nhiều, bỗng nhiên trong lòng Lý Dương khê động, lập tức hỏi : “A, Bá vương người khi mà đã tu thành nguyên thần, tại sao còn ở lại thế giới này ? Nguyên anh có thể tự hấp thu năng lượng mà, vì sao Bá vương không tự hấp thu, sau đó đột phá phá toái hư không tiến nhập ma giới ? Quan trọng nhất là nguyên anh có thể li khai thân thể độc lập tồn tại, nguyên thần đương nhiên là cũng có thể ! Nhưng vì sao Bá vương cứ luôn ở trong thân ta vậy ? Lẽ nào Lý Dương này thực sự có lực hấp dẫn như vậy ?” Lý Dương cuối cùng đã đem vấn đề thắc mắc trong lòng nói ra.

Hạng Vũ nghe rồi suy nghĩ một lúc lâu mới nói : “Nguyên thần bốn Bá vương đúng là có thể tự hấp thu năng lượng, nhưng mà nguyên thần đáng lý ra không nên tồn tại trong thế giới này, tu chân giả đạt đến Đại Thành kỳ mới chậm chậm hình thành nguyên thần, thượng giới ngay khi phát hiện sẽ chiêu nạp bọn họ lên thượng giới, cái đó gọi là phá toái hư không. Bất quá bốn Bá vương không thể xuất hiện bên ngoài được”.

“Vì sao vậy ? Phải rồi, hiện tại nguyên thần lực lượng của Bá vương chỉ bằng một phần vạn trong quá khứ, lẽ nào có liên quan với chuyện này ?” Trong lòng Lý Dương khê động liền hỏi.

Hạng Vũ thở dài nói : “Đúng vậy, đó là một trường đại chiến, đại chiến tại phàm nhân giới, ai, nếu như không phải... .. được rồi, có nói người cũng không hiểu. Nói chung là đại biểu của ma giới trong trường đại chiến đó là Bá vương ta đã thua, do vậy quyền thống trị của một trong vô số tinh cầu của phàm nhân giới là địa cầu đã thuộc về tiên giới. Chỉ cần bốn Bá vương xuất hiện tại thế gian, bọn chúng nhất định sẽ phát hiện ra, đến lúc đó bọn chúng khẳng định là sẽ đến truy sát ta. Đó cũng chính là lý do bốn Bá vương không hấp thu lực lượng đề cao nguyên thần, một khi nguyên thần lực lượng của bốn Bá vương đạt đến cực hạn của phàm nhân giới cũng là lúc bị bọn chúng phát hiện”.

“Do đó lúc đầu nguyên thần của bốn Bá vương mới ở trong viên đá, trước giờ không có thoát ra, mà nguyên thần của bốn Bá vương cũng không dám thoát ra khỏi viên đá, sau này do người mang theo viên đá, bốn Bá vương mới thừa cơ tiến vào thân thể người. Ở trong đầu của người, chỉ cần năng lượng của bốn Bá vương

không đạt đến cực hạn của phạm nhân giới, thì tiên giới cũng không phát hiện ra được. Do vậy bổn Bá vương chỉ có thể hi vọng người độ quá thiên kiếp, đến khi đó ma giới tự động sẽ hấp thu người vào, bổn Bá vương cũng có thể thừa dịp tiến vào”.

Lý Dương nghe thấy thế càng thêm nghi hoặc : “Khi mà tinh cầu này do tiên giới điều khiển, vậy thì khi tôi độ quá thiên kiếp, tiên giới không phải người đến giết kẻ tu ma này sao ?”

“Ha ha... ..Lý Dương, cái này thì ngươi lầm rồi. Các giới đã có hiệp nghị, phạm khi phi thăng, vô luận là tu ma, tu tiên, tu phật hay tu yêu đều không được ngăn cản, đây là quy định của các giới. Nhưng mà bổn Bá vương không thuộc về nhóm người phi thăng, do đó nhất định là bị bọn chúng truy sát !” Hạng Vũ nói như vậy.

Lý Dương nghi hoặc : “Ồ, Bá vương không phải là người phi thăng, lẽ nào cũng có thể thừa dịp cùng ta tiến nhập ma giới sao ?”

“Đương nhiên, lẽ nào người không biết câu Nhất nhân đắc đạo kê khuyến thăng thiên ? Chỉ cần một người có thể phi thăng, hẳn ta thậm chí có thể dẫn theo kẻ khác chưa đạt đến Đại Thành kỳ, đương nhiên tiền đề là hẳn phải có thể bảo hộ được những người đó, khi phá toái hư không thì năng lượng hỗn loạn không nhỏ à”. Hạng Vũ hồi đáp như vậy không khỏi khiến Lý Dương kinh ngạc.

Nhất nhân đắc đạo, kê khuyến thăng thiên, không ngờ còn có cách nói như vậy !

“A !” Bất ngờ một cơn thống khổ kịch liệt khiến cho linh hồn Lý Dương cũng run lên.

Rốt cuộc là có chuyện gì ?

Đó là vì Cơ nhân được thuỷ đã tiến nhập vào thể nội Lý Dương... ..

Cơ nhân được thuỷ khi tiến vào thể nội liền hoá thành hắc sắc năng lượng, hắc sắc năng lượng điên cuồng trùng nhập vào mọi nơi trên thân Lý Dương, cơ nhục toàn thân như bị thôi hoá, không ngừng tiến hành tiến hoá, lực lượng cũng không ngừng tăng gia.

Sự tăng gia cơ nhục lực lượng đáng lý ra phải từng bước, nhưng Cơ nhân được thuỷ rõ ràng là muốn một lần thành công, trong thời gian ngắn đề cao cơ nhục năng lượng.

Mặc dù là như vậy, tốc độ đề cao năng lượng cũng tăng lên, nhưng cùng với đó là cơn đau đớn kịch liệt khiến Lý Dương không thể chịu nổi, nó hoàn toàn thâm nhập vào xương tủy, thâm nhập vào nơi sâu nhất của cơ nhục là tế bào mà công kích !

Đau đớn thống triệt thần kinh, linh hồn cũng bị ảnh hưởng dữ dội !

“Nhẫn !” Lý Dương cố gắng kiên trì... ..

“Mẹ nó chứ, đây tuyệt không phải là loại đau đớn bình thường !” Lý Dương cảm nhận được cơ nhục tế bào của mình bị phá vỡ, rồi lại tái sinh ra tế bào mới... .. toàn bộ cân cốt đều chấn động, mỗi khắc trôi qua cân cốt đều có sự biến hoá... ..

Hắc sắc năng lượng trùng kích vào mỗi nơi, cơ nhục, cân cốt, kinh mạch, mỗi nơi đều trải qua sự biến đổi, nhưng loại biến đổi này thật sự là thống khổ, thống khổ đến tận linh hồn !

Mỗi một phút, mỗi một giây !

Một ngày dài như một năm, Lý Dương cuối cùng đã minh bạch hàm nghĩa chân chính của một ngày như một năm.

Người xưa đã từng có bí kỹ “Phân Cân Toả Cốt”, dưới phân cân toả cốt, vô luận là hảo hán thế nào đều phải đau đớn đến chết đi sống lại !

Nhưng bây giờ sự thống khổ của Lý Dương còn vượt xa “Phân cân toả cốt”, phân cân toả cốt tối thiểu là chỉ ở bên ngoài cân cốt tiến hành áp lực. Nhưng hiện tại hắc sắc năng lượng khủng bố đó hoàn toàn trùng nhập vào trong cân cốt, từ bên trong công kích cân cốt. Loại thống khổ thế này nếu như không trải qua thì không thể nào tưởng tượng ra được.

Từng đợt chấn động, linh hồn chấn động !

“Ta cuối cùng minh bạch vì sao có những người thực nghiệm chịu không nổi thực nghiệm, thần kinh băng hội mà chết !” Lý Dương không ngờ còn có thể suy nghĩ, hẳn không ngờ còn có thể nghĩ đến vấn đề này ? phải biết rằng những người thực nghiệm khác cho dù thanh công cũng đều ở trong trạng thái hôn mê. Từ điểm này có thể thấy tâm thần Lý Dương kiên nhận hơn người khác nhiều.

“Lý Dương, có cần bốn Bá vương xuất thủ giúp ngươi không ? Rất đơn giản, chỉ cần bốn Bá vương không chết được liệu của loại dược thủy này một chút, để nó phát huy chậm một chút, vậy ngươi sẽ dễ dàng chịu đựng rồi !” Hạng Vũ lúc này như cứu tinh lên tiếng.

Lý Dương lãnh ngạo nói : “Đừng lo lắng, những thống khổ nhỏ nhoi này mà tôi cũng chịu không nổi, thì Lý Dương này tương lai làm sao có thể đối mặt với đời chứ. Thống khổ này bất quá chỉ giúp tôi tu luyện tâm thần mà thôi. Hà huống người làm giảm chậm dược lực thì thời gian thực nghiệm không phải dài ra thêm ư ?”

Hạng Vũ nghe thấy tức thì nói : “A, đích xác, bốn Bá vương khiến dược lực phát huy chậm lại thì thực nghiệm đích xác sẽ lâu hơn. Bất quá bốn Bá vương còn có một phương pháp khác, phong bế tiếp xúc giữa linh hồn và nhục thể của người, khiến người không cảm còn cảm nhận thống khổ từ nhục thể, đến khi đó linh hồn người đương nhiên không bị chấn động, cũng không xuất hiện vấn đề nữa”.

Đây đích xác là một phương pháp tốt, cách tuyệt liên hệ giữa linh hồn và nhục thể, linh hồn đương nhiên không phải chịu ảnh hưởng. Người bình thường không thể tự cách tuyệt linh hồn với thể xác mình, chỉ khi đạt đến Nguyên Anh cảnh giới, mới có thể thoát li thân thể độc lập tồn tại. Bất quá với nguyên thần lực lượng của Hạng Vũ thì vẫn có thể làm được.

“Đừng làm thế ! Một chút thống khổ này tôi còn chịu được !” Thanh âm Lý Dương rất lãnh khốc, nhưng Hạng Vũ đã nghe thấy một chút dao động trong thanh âm, thanh âm đã phát run rồi, sự thống khổ này hiển nhiên không phải là “chút thống khổ” như Lý Dương nói !

“Tê tê ~~~”

Bất ngờ từng cổ lực sắc năng lượng từ ngoài da thâm nhập vào.

Lực sắc năng lượng này thật là ám áp, thật là thoải mái, từ mức độ có thể nói là rất giống với năng lượng của Tẩy tủy đan, bất quá không tinh thuần như năng lượng Tẩy tủy đan. Lực sắc năng lượng này vừa tiến vào thể nội Lý Dương, thoáng chốc không ngừng bị cân cốt đang tiến hoá hấp thu .

“Hô !” Một cảm giác vô cùng thoải mái khiến linh hồn hoàn toàn thư thả, cảm giác này giống như đang bay bổng.

“Chắc là cảm giác khi hít heroin cũng chỉ như thế này !” Cổ lực sắc năng lượng khiến Lý Dương đang chìm ngập trong thống khổ cảm thấy thoải mái hơn nhiều.

“A !” Bất ngờ một cơn thống khổ còn cường liệt hơn khiến thần kinh phải chấn động, Lý Dương càng cảm thấy thống khổ hơn.

Lúc đầu sự thống khổ đã đạt đến cực hạn, khiến Lý Dương đau đến tê cả người, nhưng lực sắc năng lượng tiến vào, thì cảm giác thoải mái hoà cùng cảm giác thống khổ hình thành sự trái ngược kịch liệt, thật sự khiến cho Lý Dương biết thế nào là thống khổ nan thụ.

Cái này cũng giống như là nhúng tay người vào trong nước lạnh, tay bị đông cứng vì lạnh, mặc dù lạnh lẽo nhưng còn có thể chịu được. Nhưng nếu đem cái tay bị đông cứng đó nhúng vào trong nước nóng, cảm giác lúc đó... .. thật đúng là rất sướng à !

Hiện tại tình huống Lý Dương chính là như vậy, nỗi thống khổ do Cơ nhân dược thủy mang đến tựa như nước lạnh làm hắn đau đến tê liệt, còn lực sắc năng lượng lại tựa như nước nóng, mặc dù lúc đầu nóng lạnh trung hoà khiến hắn thoải mái được một chút, nhưng cảm giác khi thống khổ quay lại thì càng cường liệt hơn.

Bạch Dương lúc này đang nhìn vào trong “quan tài thủy tinh”, thấy thân thể Lý Dương có biểu hiện không ngừng co giật, mấy cái cùm cũng phát ra tiếng kêu, ngoài da thậm chí xuất hiện tia máu, từng tia máu thấm thấu ra ngoài da... ..

Từng dòng “dinh dưỡng dịch” trên quý cũng thấm thấu vào trong thể nội Lý Dương. Lực sắc năng lượng đó chính là năng lượng của “dinh dưỡng dịch”.

““Dinh dưỡng dịch” này mặc dù không có hiệu quả tốt như Tẩy tẩy đan, nhưng chắc là có thể khiến tiểu tử Lý Dương thư phục được một chút, tin rằng hắn có thể chịu đựng được sự thống khổ kịch liệt thể này !” Bạch Dương trong lòng rất đắc ý, lão cho rằng “dinh dưỡng dịch” do mình đặc chế sẽ khiến cho thực nghiệm càng thêm bảo đảm. Nhưng lão ta thực sự không biết là Lý Dương hiện tại càng thống khổ hơn... ..

“Hống !”

Tiếng hống đê trầm phát xuất từ sâu trong cổ họng xuyên qua “quan tài thủy tinh” vang lên, liền đó... ..

“Bồng” “Bồng”

Bạch Dương trừng mắt nhìn, Lý Dương không ngờ đã phá vỡ mấy cái cùm được làm từ cùng loại vật liệu như thực nghiệm sàng.

“A !”

Bất ngờ, Lý Dương hống lên một tiếng đau đớn, song quyền đập thẳng vào phần đỉnh của thực nghiệm sàng, hoặc có thể nói là nắp của “quan tài thủy tinh” ! Đương nhiên là phần nắp đã được cố định chặt vào quan tài thủy tinh. Nhưng Lý Dương dưới sự thống khổ kịch liệt đã phát xuất ra thực lực phi thường, bất ngờ đánh bay phần nắp đỉnh đi.

Bạch Dương mắt sáng lên : “A, phá vỡ cùm chân tay, lại còn đánh bay phần nắp đỉnh. Phải biết là mấy loại vật liệu này đều là loại vật liệu cao phân tử mới được nghiên cứu ra, lúc trước đã có kiểm tra, tiên thiên cao thủ năng lượng đạt đến hơn 3 vạn tinh mới có thể thành công ! Có vẻ như thực nghiệm thành công rồi !”

Lý Dương tựa như chiến thần đang đứng đó, phần đỉnh đã bị đánh bay ra một góc, lúc này Lý Dương đang nhắm mắt lại... ..

Lúc này Lý Dương cảm thụ được toàn thân cơ nhục cân cốt có ẩn hàm năng lượng cường đại, tức thì, trên mặt hắn hiện một nụ cười, vừa rồi vào giây phút cuối cùng, thống khổ không ngờ trong nháy mắt tăng lên gấp mấy lần, sự thống khổ cường liệt đã khiến Lý Dương bạo phát tiềm lực cường đại, điên cuồng phá vỡ cả cùm chân tay của hắn.

Hiện tại Lý Dương đã thanh tỉnh lại, nỗi thống khổ ghê gớm vào phút giây cuối cùng thoáng chốc đã biến mất, bây giờ chuyện mà Lý Dương cảm thấy đầu tiên là sự biến đổi của bản thân mình.

Cảm giác thế nào ?

Cường đại !

Cường hân !

Cường hoành !

Nụ cười trên mặt Lý Dương càng thêm sáng lạn, hắn thậm chí tin rằng cho dù có một khối cự thạch đặt trước mặt, hắn cũng có thể dựa vào lực lượng thuần túy đập cự thạch thành nát thành bột.

Một luồng sáng chiếu lên thân thể Lý Dương, liền đó luồng sáng biến mất.

“15800 tinh !”

Lý Dương mở bừng mắt ra, xuất hiện trước mặt hắn chính là lão già đang vui mừng đến phát điên, trên tay lão già chính là thiết bị kiểm tra.

“Oanh !” Bạch Dương kích động đến mức làm rơi thiết bị kiểm tra xuống đất, miệng hét lên : “Ngũ cấp cao thủ, ngũ cấp cao thủ a, thành công rồi, ha ha... ..ta thành công rồi, ta cuối cùng đã thành công rồi !”

20. Chương 20 : Hải Khoát Bằng Ngư Được

Bạch Dương nhìn thấy biểu tình đó của Lý Dương, tức thì mẫn ý gật đầu, bản thân biết là ký ức của Lý Dương đã hoàn toàn tiêu trừ, Bạch Dương lập tức nói : “Người là kẻ mồ côi, là hải tử do quốc gia bồi dưỡng !” Bạch Dương hốt nhiên móc điện thoại ra nói : “A Du, mau đến đây, có nhiệm vụ mới !”

Một lát sau cửa phòng thực nghiệm mở ra, một trung niên nữ sĩ tiến vào, nhìn vẻ ngoài rất có khí chất.

“Lại một hải tử bị mất đi ký ức”. Vương Du nhìn Lý Dương trước mắt nhẹ cười khổ, bất quá cô ta hiểu rõ chuyện này, những người thực nghiệm này đều là phạm nhân tử hình, có thể bắt đầu cuộc sống mới đã là tốt lắm rồi.

“Bach lão cứ yên tâm, mỗi ngày từ 12 giờ đến 3 giờ, một tháng sau, một Lý Dương hoàn toàn mới sẽ xuất hiện trước mặt ông”. Vương Du tự tin nói.

Bạch Dương gật đầu, lão rất an tâm, quá khứ những phạm nhân tử hình bị lão xóa đi ký ức đều do Vương Du phụ trách công tác quán thủy ký ức mới vào.

Bạch Dương quay đầu qua nhìn Lý Dương, tựa như đang hâm thưởng một tác phẩm hoàn mỹ của mình, một lúc lâu sau mới than : “Cuối cùng cũng thành công rồi, 15800 tinh, mặc dù chỉ là mới nạp vào cánh cửa của ngũ cấp cao thủ, nhưng cũng là rất tốt rồi”.

15800 tinh nghe qua thì rất hay, nhưng đem so sánh với người của An toàn cục tổ 11 thì chẳng đáng là gì, An toàn cục tùy tiện phái ra một ngũ cấp cao thủ cũng đã có vài vạn tinh thiên thiên chân khí, nguyên lai đội trưởng Mông Điền của Lý Dương năng lượng cũng đã hơn 5 vạn tinh rồi, hơn Lý Dương tới gấp ba lần.

“A Du, cô dẫn hắn ta đi, nhớ là sau đó phải đưa hắn đến phòng huấn luyện. Ta không tin là 15800 tinh đã là cực hạn của hắn”. Nói xong lại nhìn Lý Dương.

Lý Dương vẫn có biểu tình như kẻ mất đi ký ức, từ chỗ Vương Du, hắn mới biết tên mình là “Lý Dương” !

Trong phòng huấn luyện.

“Hừm hừm, bọn họ thật đúng là không có chút cổ cập nào cả, không ngờ ngay cả tên của ta mà cũng nói với ta”. Lý Dương tùy ý vũ động một khối cự thạch, mặc dù hắn đã điều chỉnh trong lực lên “10”, nhưng cho dù trọng lực gấp 10 lần, đối với Lý Dương bây giờ mà nói thì chẳng đáng là gì.

Hơn vạn tinh nhục thể năng lượng, đó là khái niệm gì ?

Cho dù khắp địa hạ thế giới cũng không người khùng bố như vậy, trừ người phục dụng B1 Cơ nhân được thủy, thì nguyên bản người có nhục thể tối cường hãn chính “Ma vương” của địa hạ quyền đàn, “Ma vương” này chính là đại biểu cho nhân vật số một của địa hạ quyền đàn. Nhục thể năng lượng bất quá cũng chỉ hơn 1000 tinh, cùng lắm là có thể nhắc được tối đa khoảng 1000 cân. Lý Dương so với hắn mạnh hơn gấp 10 lần, hơn nữa còn có chân khí phụ trợ, cho dù dưới 10 lần trọng lực, cự thạch này bất quá là 2-3 ngàn cân mà thôi, thân thể cũng khoảng 2000 cân. Đối với hắn chỉ là trò chơi.

(Xin được giới thiệu một chút về thực lực của địa hạ quyền thủ : Địa hạ quyền thủ khi không phục dụng A1 thì bình thường năng lượng khoảng 200 tinh, đương nhiên tối cao trong truyện thuyết là 500 tinh, thấp thì cũng được 100 tinh. 200 tinh này là do bọn họ gian khổ huấn luyện mới được, những tuyển thủ trung bình có thể nâng đứng được gần 500 kilo, nâng nằm được gần 150 kilo. Sau khi bọn họ phục dụng thành công A1, năng lượng bình thường khoảng 900 tinh, nâng đứng được 900 kilo, nâng nằm được 300 kilo. Khi đã nâng đứng được 500 kilo, thì mỗi lần trọng lượng tăng thêm một chút thì năng lượng cần phải tăng lên mấy lần. Sau khi phục dụng A1 năng lượng mặc dù tăng lên gần 4 lần, nhưng thành tích nâng đứng chỉ tăng có 1 lần cũng là bình thường. Nâng cự thạch với nâng nằm cũng tương tự nhau, Ma vương là đứng đầu trong những quyền thủ hàng đầu, nguyên bản khi không phục dụng A1 thì năng lượng đã tiếp cận 500 tinh, sau khi phục dụng thì có hơn 1000 tinh, năng lượng vượt xa tuyển thủ bình thường, tự nhiên là thành tích nâng nằm phải vượt xa tuyển thủ bình thường, gần đạt đến 500 kilo, do vậy mới có thể nâng được vật nặng 1000 cân).

“Bá vương, người nói xem hiện tại tôi có nên bỏ đi chưa, hiện tại tôi cũng đã phục dụng B1 Cơ nhân được thủy rồi, mục đích cũng đã đạt được. Còn ở lại đây làm gì ?” Lý Dương nói với Hạng Vũ.

Hạng Vũ nghe thấy lập tức nói : “Tốt à, bốn Bá vương chờ ngày này cũng đã lâu rồi, người mau thi triển độn thuật đã học được đi, ha ha, không biết là khi lão già đó phát hiện ra người đột nhiên biến mất thì sẽ có biểu tình thế nào ?”

Lý Dương nghĩ đến tức thì cũng cười ha hả nói : “Lão già đó không ngờ lại muốn xoá bỏ ký ức của ta, hừm hừm, hiện tại ta có đi cũng không thể trách được !”

“Độn !”

Lý Dương hai tay kết thành pháp ấn, tiên thiên chân khí trong thể nội cổ động, lập tức thân hình dung nhập biến mất trong bức tường kim loại của phòng huấn luyện.

Tốc độ của Lý Dương không nhanh, hần tử tế cảm nhận sự sáng khoái mà độn thuật mang đến.

Thân thể Lý Dương xuyên suốt căn cứ, liên tục tiến về phía trước, trước mặt là đất cát vô tận, trong đất còn có một ít đá, Lý Dương vẫn tiếp tục xuyên qua.

“Bá vương, độn thuật này quả nhiên kỳ diệu, ha ha, thật đúng là không thứ gì không độn được !” Lý Dương hiện rõ sự hưng phấn.

Hạng Vũ nói : “Hừm hừm, độn thuật mà tiểu tử ngươi học chính là từ tiên giới, đương nhiên là thoải mái. Người có biết độn thuật của Ngũ Hành Tông trong Côn Lôn tiên cảnh không ? Cái đó phải giảng cứu về ngũ hành, tại thổ thì cần thổ độn, tại kim thì cần kim độn, thật là phiền phức, trong quá trình độn, thật là không thoải mái chút nào, ví như trong đất đột nhiên xuất hiện một khối đá, thì cần phải tránh đi, hoặc đổi thành dùng kim độn, chờ khi qua khỏi khối đá còn phải đổi lại thành thổ độn, nếu như xuất hiện dòng nước thì lại phải đổi thành thủy độn... ..”

Lý Dương nghe thấy thế tức thì đầu như muốn to ra. Độn thuật mà phiền phức như vậy thì đúng là chán chết.

Hạng Vũ khoa trương : “Hắc hắc, đã biết người hạnh phúc đến thế nào chưa, tất cả những thứ này không là bốn Bá vương cho người sao ? Độn thuật của tiên giới ? phạm nhân giới có mấy người có thể học chứ ? Phải rồi, tiểu tử Lý Dương, mau chọn một chỗ để thoát ra đi, độn thuật của người không duy trì lâu được, ai, thực lực hãy còn quá kém !”

Lý Dương cũng cảm nhận được tiên thiên chân khí bản thân tiêu hao quá nhanh, giống như bánh xe bị châm thủng lỗ vậy, liên tục thoát ra, may mắn tốc độ bổ sung tiên thiên chân khí của Lý Dương cũng biến thái mới có thể duy trì được cả chục phút.

“Tốt, phía trên, có một hẻm nhỏ không có người !” Hạng Vũ lập tức đề tỉnh.

Lý Dương tâm ý lập tức khẽ động, thân thể liền trực tiếp xuyên qua lòng đất, trời lên bên trên.

“Ha ha, Bá vương, tôi cuối cùng đã ra được rồi, độn thuật này quả nhiên là tốt à ! Bất quá hiện tại tôi có một chuyện phi thường trọng yếu”. Lý Dương nhìn nửa thân trên ở trần của mình, trong lòng cười khổ, trong phòng huấn luyện thì hẳn không để ý đến việc ở trần nửa thân trên, hiện tại ra ngoài không thể có bộ dạng thế này, kiếm y phục là chuyện hiện tại hẳn cần làm, bất quá hiện tại trên thân hẳn một phân tiền cũng không có ? Làm thế nào bây giờ ?

Không có tiền làm sao mua được y phục ? bản thân lại không thể ở trần đi vào trong chợ. Lý Dương khổ não nhìn khắp xung quanh, bất ngờ ánh mắt sáng lên, Lý Dương nhìn thẳng phía trên đầu.

Hai bên con hẻm này đều là nhà dân ở, khi đã là nhà dân thì phía trên ban công đương nhiên là có treo quần áo, Lý Dương hiện tại chính là đang nhìn vào đồng quần áo này.

Hắc hắc, là gia đình này !” Lý Dương nhìn đồng quần áo ở ban công tầng hai cười, một đạo tiên thiên chân khí tinh thuần từ trên tay phóng ra, rất dễ dàng đã lấy xuống được một bộ quần áo, tiên thiên chân khí mà dùng vào chuyện như lấy quần áo này đúng là đại tài tiểu dụng.

Lý Dương nhìn chiếc quần mặc trên người, khi bản thân còn phong cuồng huấn luyện trong phòng huấn luyện thì chiếc quần này là thoải mái nhất, bất quá nếu còn mặc lên đi ra đường thì sẽ có chút khác người, Lý Dương lập tức thay vào bộ y phục mới “mượn” được.

“Nhân quang cũng không tệ, hoàn toàn vừa khít !” Lý Dương cười nhẹ, liền đó thản nhiên đi ra ngoài đường.

“Uy , người anh em, tiền bảo hộ tháng này vẫn còn chưa giao ra à !” Một đại hán to lớn rất hung dữ hai tay để trần đứng trước một quán ăn nhỏ hết lớn.

Từ trong quán ăn một người mập tròn khoảng chừng 4-5 chục tuổi chạy ra, người mập vừa thấy đại hán liền xun xoe : “A, không phải là Dương ca đó sao, đến đây đến đây, muốn ăn gì cứ nói, tiền bảo hộ không cần phải lo, ăn xong là sẽ đưa cho Dương ca, bảo đảm là sẽ khiến Dương ca hài lòng”.

Dương ca nghe thấy, sắc mặt liền chuyển thành vui vẻ, theo lão chủ đi vào trong quán ăn.

“Uy, Dương ca, chờ một chút !”

Bất ngờ một âm thanh thân thiết vang lên, Dương ca thấy đối phương kêu lên thân thiết vậy, lập tức quay đầu lại xem coi là ai, biết đâu là một huynh đệ tốt của mình thì sao.

“Người là ?” Dương ca có chút mê hoặc nhìn nam tử đứng trước mặt, từ khi đi trên con đường này đã kết giao với rất nhiều huynh đệ, nhất thời không thể nào nhớ ra. Nhưng nhìn kỹ thì cảm thấy như đã từng gặp qua, chỉ là không nghĩ ra được là ai.

Người trước mắt chính là Lý Dương, chỉ thấy Lý Dương cười cười vẻ thân thiện vỗ vai Dương ca : “Chúng ta đã từng cùng nhau uống rượu mà, nghĩ không ra à ?

Dương ca người này hầu như ngày nào cũng uống rượu, kết giao huynh đệ cũng là từ uống rượu mà ra, Lý Dương nói câu này càng làm cho Dương ca mơ hồ... ..

“Không nghĩ ra à ? Ai, vậy là chỉ có tôi nhớ đến Dương ca, còn Dương ca thì không nghĩ đến tôi !” Lý Dương nhìn nhân tình của Dương ca, tựa hồ rất thất vọng, đương nhiên đó chỉ là tình huống mà lão chủ nhìn thấy.

Trong mắt Dương ca thì nhân tình Lý Dương tựa như một cái động không đáy. đầu óc dần dần cảm thấy mơ hồ.

Lý Dương nhìn nhân thần của đại hán trước mặt, nhẹ nhàng cười, hiện tại tâm thần càng lớn mạnh thì Lý Dương thi triển thuật thôi miên càng dễ dàng.

“Dương ca, cho mượn điện thoại một chút đi !” Lý Dương cười tựa như rất thân thiết, Dương ca đã bị thôi miên liền hoảng hốt móc điện thoại ra đưa tận tay cho Lý Dương.

Lý Dương lập tức bấm số của đệ đệ Lý Thạc : “Uy, A Thạc, anh đây ! Anh đang ở đây, em mau phái người đến nha !” Với hệ thống định vị vệ tinh của điện thoại rất dễ dàng cho Lý Thạc biết được vị trí hiện tại của Lý Dương.

“Hắc, Dương ca, huynh đi ăn trước đi, người anh em này còn phải chờ người nữa !” Lý Dương đem trả lại điện thoại cho Dương ca vừa khôi phục lại từ trạng thái thôi miên, bất quá lúc này Dương ca vẫn còn mơ mơ hồ hồ, vừa rồi Lý Dương thôi miên hẳn vẫn còn bị ảnh hưởng, hẳn liền nghe lời Lý Dương tiến vào quán ăn.

Lý Dương ra đến đầu con hẻm, chờ Lý Thạc đến, hiện tại hẳn cũng chỉ có thể dựa vào huynh đệ của mình.

5 phút sau, chỉ 5 phút sau !

Một chiếc xe màu đen đã dừng trước mặt Lý Dương, một thân ảnh quen thuộc lập tức xuất hiện.

“Anh !”

Lý Thạc vui mừng đến phát cuồng, vừa đứng một năm, một năm thông qua các loại thủ đoạn truy tìm tin tức có liên quan đến Lý Dương, sau đó lại thông qua người trong quân đội, hẳn mới biết được tin tức, Lý Dương đã bị bí mật thẩm phán, phán quyết tử hình.

Tin tức này khiến Lý Thạc thống khổ gần như phát điên, từ nhỏ hẳn đã gắn bó với Lý Dương, mặc dù bọn họ còn có mẫu thân, bất quá mẫu thân là người say mê công việc, mỗi ngày đều chôn mình trong công việc, rất ít khi nói chuyện với con cái, hai huynh đệ sống dưới hoàn cảnh như vậy suốt 16 năm, tình cảm huynh đệ vô cùng sâu sắc. Cả hai đều là những người yêu nước, đều muốn vì quốc gia mà cống hiến, bất quá Lý Thạc đi vào hắc đạo, còn Lý Dương đi vào quân đội.

“A Thạc !” Lý Dương mạnh mẽ ôm lấy huynh đệ của mình.

Bất ngờ thần tình Lý Thạc biến đổi, nhìn bốn phía rồi mới nói với Lý Dương : “Anh, chúng ra quay về rồi hãy nói”. Nói rồi liền kéo Lý Dương vào trong xe, lái xe đi mất... ..

Khoảng 8 giờ tối.

Trong căn cứ Sở nghiên cứu sinh mệnh số 2.

“Lý Dương, đây là bữa ăn tối nay của người... ..Lý Dương, Lý Dương !” Một nhân viên nghiên cứu mặc áo trắng trùm mắt nhìn phòng huấn luyện trống rỗng.

“Cái gì ! Không thấy Lý Dương đâu ?” Lão già nhìn nhân viên nghiên cứu trước mắt hét lớn lên.

Đừng coi Bạch Dương chỉ là một lão già gần trăm tuổi, tiếng hét và cái trùm mắt này, khí thế có thể dọa khiếp người bình thường.

“Dạ đúng, đã tìm kiếm rồi, cả tầng hai của căn cứ cũng tìm rồi nhưng không thấy đâu ạ, chúng ta có cần tìm kiếm toàn bộ tầng một và tầng ba của căn cứ không vậy ?” Nhân viên nghiên cứu này cũng lộ rõ sự lo lắng, những nhân viên tham gia nghiên cứu Cơ nhân được thuỷ , ai mà không biết tính trọng yếu của Lý Dương ? Đây là cao thủ đầu tiên có hơn vạn tinh mà bọn họ đã chế tạo được.

“Đồ ngu, căn cứ này này đều dựa vào kiểm tra mống mắt để ra vào, Lý Dương làm sao có thể tiến nhập tầng một và tầng ba được !” Bạch Dương cười lớn.

Nhân viên nghiên cứu lập tức ngậm mồm.

“Nhưng nếu như hần không thể li khai tầng hai căn cứ thì làm sao lại không tìm thấy hần ở tầng hai ?” Nhân viên đó một lúc lâu sau mới dám can đảm nói.

Bạch Dương nghe thấy, tức thì ngạc nhiên, phải à, nếu như không thể li khai tầng hai thì làm sao lại không tìm thấy người ? Bạch Dương lập tức ra mệnh lệnh : “Lập tức tìm kiếm cả tầng một và tầng ba, ra lệnh cho tất cả nhân viên có mặt đều phải đi tìm, tìm kiếm cẩn thận cho ta, nhất định mang hần về đây cho ta !”

Nhìn nhân viên nghiên cứu đó sợ hãi đi ra, Bạch Dương càng thêm nóng vội, bất ngờ Bạch Dương vỗ mạnh vào đầu : “A, lo lắng quá đâm hồ đồ, dùng linh thức tìm kiếm không phải là được rồi sao ?” Dương nhiên là kết quả lão già dùng linh thức tìm kiếm ta có thể biết trước rồi.

Bất quá từ đó trở đi, những nhân viên nghiên cứu của Sở nghiên cứu sinh mệnh số 2 đều luôn cảm thấy nghi hoặc, Lý Dương này rốt cuộc là đã li khai khỏi căn cứ bằng cách nào.

“Anh, cái này là do Mông Điền đưa đến, nói là anh đã hy sinh vì quốc gia, do vậy ông ta đã đem tài sản của anh giao cho em”. Lý Thạc đưa một tấm thẻ kim loại cho Lý Dương.

Lý Dương tiếp lấy, liền đó cười nói : “A Thạc, em đã chuẩn bị vé máy bay và hộ chiếu để đi New York xong chưa ?”

New York, trung tâm kinh tế thế giới, đồng thời cũng là nơi đặt tổng bộ của địa hạ quyền đàn, cũng là nơi tập trung đông nhất của các thế lực ngầm của quốc tế, bước đầu tiên trong kế hoạch trả thù của Lý Dương chính là từ New York.

Lý Thạc nghe thấy liền lấy trong người ra một tấm vé máy bay cùng hộ chiếu chứng nhận thân phận chuẩn bị đưa cho Lý Dương, khi Lý Dương định tiếp lấy thì Lý Thạc thu hồi lại, cố khuyên nhủ lần nữa : “Anh à, anh định đến New York thật à ? Bỏ cuộc đi, một mình anh sao có thể diệt được Tập đoàn Thánh Lâm ? Anh có thể gia nhập Hồng Bang mà, huynh đệ chúng ta liên thủ, với siêu cấp thế lực là một trong thế giới ngũ đại hắc bang của Hồng Bang, một diệt tập đoàn Thánh Lâm không là chắc hơn sao, chỉ một mình anh, thật sự rất gian nan đấy !”

Lý Dương nhè nhẹ cười : “A Thạc, có thách thức thì mới có ý nghĩa, hà huống một lần diệt đi tập đoàn Thánh Lâm thì quá tiện nghi cho Lâm Thiên Vũ, anh muốn từ từ hành hạ hần, cho hần từng bước tiến tới diệt vong, anh phải khiến cho hần tuyệt vọng, khiến cho hần sống không bằng chết, có như thế mới giải bỏ

được nổi hện trong tim anh”. Hàn mang trong mắt Lý Dương như biến thành thực chất khiến người phát run.

“Sáng ngày mai anh phải lên phi cơ đi rồi, hiện tại huynh đệ chúng ta phải uống rượu vui vẻ, ai cha, bỏ cái bộ mặt đó đi, được rồi được rồi, anh đáp ứng với em, chờ khi mà anh thất bại, A Thạc có thể động dụng thể lực của Hồng Bang để giúp anh, như vậy là được rồi !” Lý Dương cười nói.

Lý Thạc nghe vậy mới cảm thấy mãn ý.

“Đến đây, uống nào !” Lý Dương và Lý Thạc hai huynh đệ vui vẻ uống, hoàn toàn gác lại phía sau chuyện ngày mai hai người phải phân ly.

Cá lặn nơi biển sâu, chim bay tận trời cao, Lý Dương không bị chút ràng buộc gì tại New York nơi các thể lực hắc ám quốc tế tập trung sẽ dẫn đến những màn gió tanh mưa máu thể nào ? Mời các bạn xem tập kế tiếp.

21. Quyển 2 : Tử Đan – Chương 1 : Địa Hạ Quyền Đàn

Một thanh niên tóc ngắn mặc áo đen mang hành lý đang đi bên trong, nửa thân trên mặc một chiếc áo thể thao màu đen không tay bó sát người, làm lộ rõ những đường cơ ngực và bụng gần như hoàn mỹ trên thân, cái này khiến cho mọi nữ nhân xung quanh không kìm được ánh mắt hướng về hắn ta.

Hắn ta chính là Lý Dương.

Lý Dương đã thay đổi, một năm phong cuồng huấn luyện trong căn cứ của Sở nghiên cứu sinh mệnh, thêm vào đó là sự cải biến của của thân thể do B1 Cơ nhân được thủy mang lại, ngoại hình của Lý Dương đã trở nên kiên nghị hơn, nhưng sự kiên nghị không chỉ ở ngoại hình mà còn ở nhân thân, khí chất của hắn ! Có thể là sự ra đi của Tuyết đã khiến Lý Dương thực sự trưởng thành lên, điều này đã khiến Lý Dương từ nam hài trở thành nam nhân, đây chính là sự chuyển biến về mặt tâm lý, chỉ như vậy mới tạo ra khí chất Lý Dương như bây giờ.

Kiểu tóc của Lý Dương cũng đã thay đổi, quá khứ là mái tóc dài mới lạ lập dị giờ đã thành tóc ngắn, chỉ còn dài có 1 inch, mái tóc cắt cao phối hợp với ngoại hình kiên nghị của Lý Dương, thêm vào đó là thân thể cường tráng gần như hoàn mỹ, hoàn toàn khiến cho vô số nữ nhân phải rên lên, có điều là toàn bộ phi trường này thật sự không có nữ nhân nào lại tiếp cận hắn.

Đó là vì khí tức của hắn, một khí tức băng lãnh, khí tức ngăn cách người ta từ xa. Trên người mặc áo thể thao màu đen cùng với một chiếc quần màu đen, toàn thân màu đen khiến cho sự băng lãnh trên thân càng thêm mở rộng.

“Đi đến Manhattan đường số 57 !” Lý Dương dùng tiếng Anh nói với tài xế. Lý Dương năm xưa là cao thủ hàng đầu của vương bài đặc chủng chiến đội “Long Nha”, đối với vũ khí kỹ thuật và Anh ngữ thập phần tinh thông.

Tài xế nghe thấy tức thì trừng mắt nhìn Lý Dương, hắn không phải vì Lý Dương lưu loát Anh ngữ như vậy mà kinh ngạc, tại New York người Châu Á giỏi tiếng Anh còn rất nhiều, hắn kinh ngạc chính là vì địa phương mà Lý Dương nói.

Manhattan đường số 57 !

Manhattan đường số 57 và 58 chính là những địa phương nguy hiểm nhất ở New York, trên hai con đường này, ngay cả cảnh sát New York cũng không dám tùy ý bắt người, chỉ riêng hai con đường này số án mạng mỗi năm cũng đã bằng một nửa của cả New York.

“Tiên sinh, ngài có biết đó là địa phương gì không ? Nếu như ngài là du khách, thì tôi xin khuyên ngài đừng đến đó, New York vẫn còn nhiều chỗ khác để vui chơi, như là Broadway nổi tiếng là kinh đô của nhà hát kịch opera và phòng mỹ thuật, ngài cũng có thể đến Chinatown để ăn món Hoa, rất là ngon đấy. Buổi tối

ngài có thể đến Fifth Avenue hoặc đường số 42 để hưởng thụ cuộc sống về đêm”. Tài xế giống như hướng dẫn viên du lịch, giới thiệu với Lý Dương về New York.

“Đừng lo lắng, tôi biết Manhattan đường số 57 là địa phương thế nào mà, nơi đó không phải là chỉ có chút nguy hiểm thôi sao, đừng lo, cứ tự nhiên đi !” Lý Dương nhè nhàng cười nói.

Tài xế nghe thế liền gật đầu nói : “Ồ ! Tiên sinh đã biết vậy rồi thì tôi cũng không nói lời thừa nữa”. Liền đó tài xế mở máy xe chạy đến điểm đã định.

Manhattan đường số 57 và 58 vì sao lại nguy hiểm như vậy ?

Đó là vì hai con đường này được địa hạ thế giới gọi là “con đường quyền thủ”, những cao thủ hàng đầu tiếng tăm trên quốc tế hầu như đều tụ tập ở đây, các quyền thủ thì có thực lực mạnh mẽ nhưng tính cách thì chẳng ra làm sao cả, do vậy bình thường khi tranh chấp dẫn đến ngộ sát cũng là chuyện rất thường thấy.

New York là trung tâm kinh tế của nước Mỹ, đồng thời cũng là một trong những trung tâm kinh tế toàn thế giới, New York có 5 khu lớn : Manhattan, Brooklyn, Bronx, Queens và Richmond, trong đó Manhattan có diện tích nhỏ nhất, chỉ hơn 50 kilômét vuông, thậm chí chưa bằng một thôn trang nhỏ của Trung Quốc. Nhưng Manhattan tuy nhỏ như vậy nhưng lại là trung tâm của cả New York, các đại ngân hàng, các công ty bảo hiểm lớn, các đại công ty công nghiệp cùng với Sở giao dịch chứng khoán New York nổi tiếng thế giới, các sở giao dịch chứng khoán của Mỹ cũng đều tập trung ở đây. Trong đó Wall Street là một đại danh từ của nền kinh tế hàng đầu nước Mỹ.

Nhưng mà — Manhattan không chỉ là trung tâm kinh tế, nó đồng thời cũng là địa phương mà các thế lực ngầm trên thế giới tập trung đông đảo nhất.

Công viên trung tâm, công viên trung tâm của nước Mỹ, chiếm diện tích hơn 40 hécta, người thường đều biết công viên trung tâm đặc biệt đến thế nào, nhưng có mấy ai biết được, bên dưới công viên trung tâm này là thứ gì ?

Dưới lòng đất công viên trung tâm chiếm diện tích 30 hécta chính là tổng bộ của địa hạ quyền đàn.

Đúng vậy, công viên trung tâm nổi tiếng, biểu tượng của New York, biểu tượng của nước Mỹ — Dưới lòng đất công viên trung tâm không ngờ lại chính là tổng bộ của địa hạ quyền đàn, là thiên đường cho các thế lực hắc ám tụ tập, khi vô số du khách đến tham quan du lãm công viên trung tâm, bọn họ sao có thể tưởng tượng được là ngay dưới chân họ có vô số cao thủ mà họ chỉ có thể thấy được trong các tác phẩm điện ảnh hay những tiểu thuyết huyền tưởng ?

Cái này cũng không có gì kỳ quái, bởi ông chủ đằng sau địa hạ quyền đàn chính là thế giới ngũ đại hắc bang gồm Mafia Mỹ và Thanh Bang với những cao thủ người Hoa nhiều như mây.

Thế giới ngũ đại hắc đạo phân biệt gồm có Thanh Bang của người Hoa ở Mỹ quốc, Mafia Mỹ, Châu Á có Hồng Bang và Sơn Khẩu Tổ, cùng với tung hoành khắp Châu Âu, đứng đầu trong ngũ đại hắc bang là Mafia Ý ! Trong đó Mafia Mỹ chính là thành phần phản bội tách ra từ Mafia Ý, do vậy Mafia Ý luôn tồn tại địch ý với Mafia Mỹ.

Lúc xưa khi kiến tạo công viên trung tâm, tổng bộ địa hạ quyền đàn cũng đồng thời được khởi công, với lực ảnh hưởng từ Mafia Ý và Thanh Bang lên Thượng nghị viện, thêm vào đó Mỹ là nước tư bản chủ nghĩa, đằng sau một số nhà đại tư bản đều có cái bóng của hai tổ chức hắc đạo siêu cấp này, bọn họ muốn kiến tạo tổng bộ địa hạ quyền đàn phía dưới công viên trung tâm là chuyện rất dễ dàng. (xin được thanh minh, đây là tiểu thuyết huyền huyền, tất cả đều chỉ là tưởng tượng ra, mọi người đừng có kỳ vọng mà đến công viên trung tâm ở Mỹ mà tìm cao thủ nha ! Ha ha)

Manhattan đường số 57.

Lý Dương đi đến khu dân cư đường số 57, đương nhiên nhà ở tại Manhattan đều là biệt thự hào hoa, giá của mỗi căn đều khiến người ta phát sợ.

“Ừm, chính là nơi này !” Lý Dương nhìn toà biệt thự trước mặt, biệt thự trước mặt là một căn thuộc loại hào hoa hơn hẳn so với mấy chục căn biệt thự xung quanh, theo Lý Dương ước tính thì cái giá không dưới vài triệu USD. Cái này cũng chưa phải là đắt, biệt thự cùng loại ở Fifth Avenue giá còn trên 4-5 chục triệu

USD, đương nhiên nguyên nhân chính là ở bản thân Fifth Avenue, nhưng mà ở Manhattan tắc đất tắc vàng, biệt thự ở đường số 57 đều có giá trên vài triệu USD.

Bảo vệ của biệt thự nhìn thấy Lý Dương, lập tức đến gần cung kính nói : “Tiên sinh có phải là Mộc Dịch tiên sinh đến từ Trung Quốc không ?”

Lý Dương gật đầu, Mộc Dịch chính là danh tự hẩn quyết định sử dụng khi ở Mỹ quốc, đây cũng là danh tự mà hẩn đã nói với Tuyết, Lý Dương sở dĩ quyết định như vậy, có thể nguyên nhân là do trong lòng Lý Dương luôn tưởng nhớ Tuyết.

“A, xin mời Mộc Dịch tiên sinh đi theo tôi, Kiệt Khắc tiên sinh đã chờ Mộc Dịch tiên sinh từ sớm rồi !” Bảo vệ thấy vậy lại càng cung kính hơn.

Lý Dương gật đầu, trong lòng thầm nhủ : “Có vẻ như chiêu bài của Hồng Bang đặc biệt hữu dụng à !”

“A, Mộc Dịch tiên sinh thân ái, ta, Lão Kiệt Khắc, vô cùng vinh hạnh trở thành người quản lý sau này của ngài !” Một lão già mập mạp thân thiện, mắt hí bụng to nói với Lý Dương.

Lý Dương nhẹ nhàng gật đầu nói : “Mục đích của tôi ông cũng đã biết rồi, ta không thích trễ nải, sau này cần làm những chuyện gì, ông nói đi !”

Lão Kiệt Khắc nghe thấy tức thì cười nói : “Mộc Dịch tiên sinh thân ái, mời ngài đi xem những quyền thủ của tôi, sau này ngài cũng trở thành một thành viên như bọn họ !” Lý Dương gật đầu, liền đó cùng Lão Kiệt Khắc đi vào phòng huấn luyện của biệt thự, theo thiết kế của biệt thự, thì phòng huấn luyện này chính là hậu hoa viên, nhưng Lão Kiệt Khắc đã cải tạo thành một phòng huấn luyện rộng lớn hoàn toàn được phong bế.

Lúc này bên trong đang có 6 đại hán phong cuồng huấn luyện.

Một đại hán da trắng đang nâng tạ để tập luyện lực tay, trong 5 người còn lại có 4 người đều đang điên cuồng đá vào bao cát, Lý Dương nhìn một cái đã nhận ra đây là những bao cát đặc chế, bao cát bình thường thì đã bị những cao thủ địa hạ quyền đàn này đá hỏng rồi. Người cuối cùng không ngờ lại là người Châu Á, Lý Dương thậm chí nhìn một lần là có thể phán định ra đó là người Trung Quốc, bởi vì hẩn đã cảm nhận được khí tức của đối phương, đại hán người Trung Quốc đó đang không ngừng nhảy cóc, trên chân và thân mình đều có mang phụ trọng.

“Mộc Dịch tiên sinh, đây chính là tài phú của ta, bốn người bọn họ đều là cao cấp quyền thủ, còn lại hai người là đỉnh cấp quyền thủ. Hai tử đang nhảy cóc, phải, chính là nó, ngài xem tư thế nhảy cóc của nó có tiêu chuẩn không, hẩn cũng đến từ Trung Quốc, thậm chí còn là một thập đại đỉnh cấp quyền thủ !” Lão Kiệt Khắc tự hào giới thiệu với Lý Dương.

Lý Dương nhẹ nhàng cười, tùy ý tiến đến gần một bao cát.

“Hô !”

Chân phải Lý Dương trong nháy mắt hoá thành ảo ảnh, chém thẳng vào bao cát, lực chân mạnh mẽ đến mức tạo thành tiếng hô rợn người, tiếng hô này khiến các quyền thủ đang huấn luyện ở xung quanh đều dừng lại, chấn kinh nhìn Lý Dương.

“Oanh !”

Tựa như bánh xe nổ giữa ngày hè, bao cát đặc chế không ngờ bị một cước phá hỏng, cát ở bên trong từ từ chảy ra, giống như là đồng hồ cát vậy, từ từ chảy xuống đất... ..

“Lão Kiệt Khắc, ông nói xem ta thì thuộc đẳng cấp nào của quyền thủ ?” Lý Dương nhìn Lão Kiệt Khắc đang đứng ngơ ngẩn, nhẹ nhàng cười nói.

“Ô, Mộc Dịch, Mộc Dịch thân ái, người thật là khiến cho ta kinh hỉ mà, trời ạ, đỉnh cấp quyền thủ, tối thiểu phải là đỉnh cấp quyền thủ ! Cổ lão đông phương Trung Quốc quả nhiên là một quốc gia thần kỳ, người và Điền Cương đều rất xuất sắc !” Vui mừng đến phát cuồng Lão Kiệt Khắc cười luôn miệng, quay người nhìn Điền Cương yêu quý của mình, “Điền Cương, đến đây giao lưu với đồng bào của người đi, ô, Điền Cương, hài tử thân ái của ta, đừng đối với mình quá hà khắc như vậy, thoải mái chút đi, hãy học cách hưởng thụ !”

Các trận đấu của địa hạ quyền đàn có phân thành trận đấu đê cấp, trận đấu trung cấp, trận đấu cao cấp, và trận đấu đỉnh cấp ! Các tuyển thủ tham gia các loại trận đấu này cũng phân thành đê cấp quyền thủ, trung cấp quyền thủ, cao cấp quyền thủ và đỉnh cấp quyền thủ.

Các trận đấu khác đẳng cấp thì phí thi đấu cũng khác nhau, trận đấu đê cấp thì phí thi đấu là vài trăm USD, trận đấu trung cấp là vài ngàn USD, trận đấu cao cấp là vài vạn USD, trận đấu đỉnh cấp là vài chục vạn USD.

Tham gia trận đấu đỉnh cấp cũng có vài chục đỉnh cấp quyền thủ, trong đó có 10 đỉnh cấp quyền thủ mạnh nhất được gọi là thập đại siêu cấp quyền thủ, phí thi đấu tối hơn cả triệu USD, cái giá này đúng là khiến người ta kinh hãi, một đỉnh cấp quyền thủ một năm có thể kiếm được hơn chục triệu USD, bất quá những đỉnh cấp quyền thủ trong những trận đấu đỉnh cấp có thể sống hơn ba năm thì trong lịch sử cũng mới chỉ có hai người.

Các địa hạ quyền thủ xuất thân từ các trại huấn luyện cũng án chiếu theo thực lực mà tham gia vào các trận đấu đẳng cấp tương ứng, tuyển thủ trong trận đấu cao cấp đều có nhục thể năng lượng vượt quá 500 tinh, bình thường chỉ cần phục dụng A1 Cơ nhân được thủy là đều có thể tham gia.

Trận đấu trung cấp là do các tuyển thủ từ một số trại huấn luyện rất lạc hậu bồi dưỡng ra, những trại huấn luyện này không có tiền và cũng không có quan hệ để mua Cơ nhân được thủy, chỉ còn cách để cho những tuyển thủ này tham trận đấu trung cấp. Còn trận đấu đê cấp thì chỉ có những kẻ phá sản, không có địa vị hoặc là lưu manh vì muốn sinh tồn mới tham gia.

Nhưng Điền Cương đến từ Trung Quốc, hẳn là một trong thập đại siêu cấp quyền thủ, là nhóm 10 người mạnh nhất trong hàng trăm đỉnh cấp quyền thủ, phí thi đấu hơn trăm vạn USD, địa vị rất cao, vượt xa năm tuyển thủ thủ hạ khác của Lão Kiệt Khắc.

Lúc này Điền Cương vẫn tiếp tục nhảy cóc, tựa hồ như căn bản không chú ý đến một cước vừa rồi của Lý Dương, ngay cả đại hán da trắng đang tập tậ cũng dừng lại, hứng thú nhìn Lý Dương, còn bốn vị tuyển thủ kia đều có chút tôn kính khi nhìn Lý Dương, chỉ có những quyền thủ này mới có thể hiểu đá hồng bao cát là đại biểu cho việc gì ?

Mặc dù không phải mọi đỉnh cấp quyền thủ đều có thể đá hồng loại bao cát này, nhưng quyền thủ có thể đá hồng loại bao cát này thì nhất định là đỉnh cấp quyền thủ ! Bao cát mà đỉnh cấp quyền thủ dùng để huấn luyện so với cao cấp quyền thủ thì tốt hơn nhiều, vật liệu chế tạo cũng quý giá hơn.

“Điền Cương, làm sao lại không chào Mộc Dịch một tiếng ?” Lão Kiệt Khắc tựa hồ có chút giận dữ.

Điền Cương vẫn tiếp tục nhảy cóc, thân hình hắn lên xuống rất có tiết tấu, chỉ có một đạo thanh âm từ miệng hắn phát ra : “Tại địa hạ quyền đàn, lực lượng cố nhiên là trọng yếu, nhưng mà kỹ xảo cước pháp còn trọng yếu hơn, tại địa hạ quyền đàn quan trọng nhất là một kích tất sát, bằng không lực lượng mạnh cũng có tác dụng gì ? Hà huống mỗi tháng đều có đỉnh cấp quyền thủ chết đi, đỉnh cấp quyền thủ đã là cái gì !” Nghe thấy mấy lời này, đại hán da trắng trên mặt cũng có sắc giận, liền đó lại nghĩ đến thực lực của Điền Cương , liền không nói gì.

Điền Cương nói xong mấy lời đó, liền ngậm miệng lại, không nói thêm câu nào nữa, tiếp tục nhảy cóc... ..

Lý Dương nhìn biểu tình lãnh khốc của Điền Cương, khoé miệng xuất hiện một nụ cười : “Thú vị, thập đại siêu cấp quyền thủ à ?” Liền đó Lý Dương quay người nhìn Lão Kiệt Khắc cười nói : “Lão Kiệt Khắc, ta cũng biết quy củ của địa hạ quyền đàn, cần phải kiểm tra nhục thể năng lượng cùng với năng đứng, nâng nắm, tốc độ chân từ đó mà phán định thực lực, mới có thể tuyên bố tiến vào các trận đấu đẳng cấp được. Vậy chúng ta bắt đầu nha !”

Lão Kiệt Khắc ngạc nhiên nói : “Ngay tại đây ?”

Lý Dương liếc nhìn Điền Cương vẫn đang nhảy cóc, rồi lập tức nói với Lão Kiệt Khắc : “Đúng vậy, tại đây !”

Tức thì năm vị quyền thủ kia đều dừng lại, từng người đều chuẩn bị xem Lý Dương rốt cuộc là mạnh đến đâu, còn Điền Cương cũng ngẩng đầu liếc nhìn Lý Dương, liền đó đứng lên, đi về một bên của phòng huấn luyện, lấy ra một nước khoáng rồi ngồi xuống, nhân quang thực sự hướng về Lý Dương.

Hiền nhiên là hắn cũng cảm thấy tò mò về thực lực của Lý Dương.

“Ô, Lão Kiệt Khắc, đừng kiểm tra năng lượng của ta, ta không thích để người ta biết được thực lực chân chính của mình, chỉ cần kiểm tra năng đứng và nâng nằm một chút thôi cũng được mà !” Lý Dương thần nhiên nói, hiện tại liềm tức thuật của hắn mới ở bước nhập môn, thu liềm nội lực thì còn nằm chắc, nhưng ẩn tàng nhục thể năng lượng thì hắn còn chưa đạt đến. Hơn một vạn tinh nhục thể năng lượng của hắn nếu mà kiểm tra ra, thì chắc là Lão Kiệt Khắc lên cơn đau tim ngay tại đây quá.

Lão Kiệt Khắc nghe thấy thế thì khẽ nhíu mày, nhưng nghĩ đến bối cảnh của Lý Dương, nụ cười liền nở ra trên mặt : “Mộc Dịch thân ái, muốn tiến nhập địa hạ quyền đàn chỉ cần tiến hành kiểm tra thực lực một chút để phán định xem tiến vào trận đấu ở đẳng cấp nào mà thôi. Kiểm tra năng đứng và nâng nằm cũng đủ rồi”.

Lý Dương nhẹ nhàng gật đầu.

“Mộc Dịch, đây là thiết bị kiểm tra năng đứng, người dùng vai chống lại là được rồi, ta sẽ lần lượt gia tăng trọng lượng, nếu như người cảm thấy đã đến cực hạn, thì có thể yêu cầu dừng lại !” Lão Kiệt Khắc cười nhẹ chỉ vào một thiết bị kiểm tra năng đứng.

Lý Dương nhìn qua một cái đã nhận ra cái này theo nguyên lý đòn bẩy.

“Trước hãy là 1000 kilo !” Lý Dương bình tĩnh nói, gần như mỗi đẳng cấp quyền thủ đều có thể nâng đứng được 1000 kilo, Lý Dương muốn 1000 kilo cũng là trong ý liệu mọi người.

Lão Kiệt Khắc cười nhẹ tay ấn vào một cái nút, liền đó mười khối tạ được lắp vào, Lý Dương liền cảm thấy một cỗ trọng lực, bất quá lực lượng này đối với Lý Dương mà nói, chỉ như là người bình thường nhẹ nhàng nhắc một túi trái cây.

“thêm vào 200 kilo !” Lý Dương vẫn rất bình tĩnh.

Bất quá những người khác thì không bình tĩnh, khi nâng đứng thì trọng lượng càng lớn càng khó, khi kiểm tra, càng về sau đều chỉ dám thêm 10 kilo một lần. Hơn nữa 1200 kilo, trong đẳng cấp quyền thủ cũng tính là lợi hại rồi.

Lý Dương rất dễ dàng chịu được 1200 kilo trong một lần nâng đứng, liền đó nhè nhẹ cười nói : “thêm 200 kilo nữa !”

Lúc này thì cả Lão Kiệt Khắc cũng ngẩn người ra, 1400 kilo nâng đứng là đại biểu cái gì ?

Trong đẳng cấp quyền thủ yếu nhất cũng có thể nâng được gần 1000 kilo, so ra thì 1200 kilo lợi hại hơn, nhưng càng lên cao thì càng gian nan, thập đại siêu cấp quyền thủ nâng đứng cũng hơn được 1300 kilo, bất quá không có ai vượt quá 1500 kilo. Còn đẳng vương giả mạnh nhất trong địa hạ quyền đàn — Ma vương thì có thể nâng được mức độ kinh người là 1500 kilo.

Lý Dương một phát muốn nâng 1400 kilo, điều này nói lên rằng hắn tối thiểu cũng cỡ thập đại siêu cấp cao thủ.

“Mộc Dịch, cái này... ..người có thể chậm chút không, trước hãy thêm 100 kilo, sau đó hãy tăng thêm 100 kilo nữa ?” Lão Kiệt Khắc kiến nghị.

Lý Dương nhè nhẹ cười, lắc lắc cái đầu, Lão Kiệt Khắc không còn cách nào đành thêm vào hai khối tạ nữa, tức thì trọng lượng lại tăng lên, Lý Dương vẫn rất dễ dàng nâng lên, sau đó mới bỏ xuống, không để ý mọi người đang kinh ngạc đến ngây ngốc, liền đi đến trước mặt Lão Kiệt Khắc : “Lão Kiệt Khắc, tôi nghĩ là lực nâng tạ này cũng đã đủ nói lên thực lực của tôi, nâng nằm chắc cũng không cần kiểm tra nữa chứ”.

Lão Kiệt Khắc ngẩn người ra nhìn, một lúc sau mới kinh hô : “Ô, Chúa ơi, cảm tạ người đã ân tứ !” Một siêu cấp quyền thủ có thể mang lại bao nhiêu tài phú cho người quản lý, Lão Kiệt Khắc đương nhiên là minh bạch, hà huống từ dáng vẻ tự nhiên của Lý Dương có thể thấy được 1400 kilo chưa phải giới hạn của hắn.

Điền Cương đứng lên đi về phía Lý Dương, còn 5 vị quyền thủ còn lại bao gồm cả đại hán da trắng thì vẫn đứng yên không cử động, bởi vì bọn họ vẫn còn đang ngây ngốc.

Đương nhiên không phải là vì Lý Dương có thể nâng được 1400 cân mà ngây ngốc, mà chính là Lý Dương từ đầu đến cuối không đổ măt chút nào, cái này nghĩa là gì ? Nghĩa là Lý Dương căn bản vẫn chưa dùng đến thực lực thực sự của mình !

Vậy thực lực thực sự của hắn là bao nhiêu ?

Ngũ đại quyền thủ, kể cả Điền Cương cũng không biết được, nhưng bọn họ biết được một điểm, hiện tại ngay cả Ma vương có mang phụ trọng nâng 1400 kilo cũng không thể không đổ măt, nhưng Lý Dương biểu hiện từ đầu đến cuối lại rất dễ dàng thoải mái khiến họ chấn động sâu sắc.

Thương đế à, lẽ nào địa hạ quyền đàn lại sắp nghênh đón một vị tân Ma vương ?

Đây là tiếng hô trong lòng ngũ đại quyền thủ, nhưng Điền Cương thì vẫn từng bước tiến tới trước mặt Lý Dương, ánh măt nhìn thẳng về phía Lý Dương, đôi măt vốn bằng lãnh giờ đã chuyển thành bốc lửa, khí thế bốc lên mạnh mẽ.

“Ta, Điền Cương ! Muốn khiêu chiến với người !” Thanh âm như chém đinh chặt sắt vang lên trong không gian rộng rãi của phòng huấn luyện.

Lý Dương nhìn Điền Cương đang chiến khí đằng đằng, trong măt loé lên một tia dị thái, cười nhẹ nói : “Được thôi, rất sẵn lòng hoan nghênh !”

22. Chương 2 : Vũ Si Điền Cương

Lý Dương nhẹ cười, không nói tiếng nào, nếu như thực lực tương cận với nhau, trong quá trình tranh đấu, đích xác có khả năng xuất hiện tình huống ngộ sát, bất quá hiện tại thực lực Lý Dương vượt xa Điền Cương này, nên không thể xuất hiện ngộ sát được.

Điền Cương lạnh lùng liếc nhìn Lão Kiệt Khắc, hung hăng nói : “Lão già, ta không phải là tuyển thủ của trại huấn luyện, vốn không có tự do ! Ta đến địa hạ quyền đàn chính là muốn chiến đấu với các cao thủ, nếu như lão còn ngăn trở, ngày mai người quản lý của ta sẽ là Miss Mary, Miss Mary đã đến tìm ta vài lần rồi, hừm hừm !”

Lão Kiệt Khắc tức thì không dám nói nữa, các quyền thủ từ các trại huấn luyện đều không có tự do, khi bọn họ tham gia vào trại huấn luyện thì đã có ký kết hợp đồng, nhất định phải giúp trại huấn luyện kiếm được 3 triệu USD thì mới có thể tự do. Trong các thủ hạ của Lão Kiệt Khắc thì 5 vị quyền thủ kia đều không thể li khai lão được.

Nhưng Điền Cương thì không giống vậy, Điền Cương đến từ Trung Quốc, quyết ý tiến nhập địa hạ quyền để tìm sự khiêu chiến, do Lão Kiệt Khắc có tiếng tăm lớn nên mới trở thành người quản lý của hắn, nhưng khi ký kết hợp đồng, có một điều khoản là Điền Cương có thể li khai Lão Kiệt Khắc bất cứ lúc nào, Lý Dương sớm cũng sẽ ký kết loại hợp đồng như vậy.

Điền Cương nghe nói là đến từ một gia tộc cổ lão của Trung Quốc, thậm chí Cơ nhân được thủy mà hắn phục dụng cũng là loại A2, hắn rốt cuộc có bao nhiêu tiền thì không ai biết được, nhưng người ta biết được một điều, Điền Cương căn bản không có sài tiền, là một trong thập đại siêu cấp quyền thủ, phí thi đấu của hắn hơn cả triệu USD, có thể tưởng tượng ra hắn kiếm tiền nhiều đến mức nào, nhưng mà hắn đối với bản thân rất hà khắc, căn bản là không thấy hắn sài tiền bao giờ.

“Muốn đấu thì cứ đấu, nhưng phải cẩn thận, những hài tử thân ái của ta !” Lão Kiệt Khắc lúc này bộ dạng đầy vẻ quan tâm, hoặc là cái mà lão quan tâm chính là tiền của lão.

Mục quang Điền Cương lại hướng về Lý Dương, trong mục quang bốc lửa và tràn ngập chiến ý.

“Mộc Dịch, chúng ta chiến đấu tại đây !” Cơ nhục toàn thân Điền Cương như sôi trào, hắn có một sự xúc động không kìm nén được, cường giả, chỉ có cùng chiến đấu với cường giả thì mới có thể mạnh hơn, cũng chính vì điều này khiến hắn thoát li gia tộc để ra nước ngoài.

Lý Dương nhẹ nhàng cười nói : “Cũng được, nơi này cũng đủ lớn !”

Điền Cương và Lý Dương lập tức đứng đối diện nhau, bốn mắt nhìn nhau.

“Bồng !” Điền Cương tháo khối phụ trọng trên chân ném xuống đất.

“Bồng !” “Bồng !” “Bồng !”... ..Điền Cương cởi luôn chiếc áo đang mặc, trên thân hắn không ngờ còn mang một miếng bối tâm, bối tâm này tối thiểu cũng phải 10 kilo !

Khiến cho mọi người kinh ngạc chính là Điền Cương không ngờ từ trên thân lấy ra nhiều phụ trọng như vậy, tất cả cộng lại cũng phải cả trăm cân, năm quyền thủ kia đều không hiểu được, thân thể Điền Cương đâu có lớn, tại sao có thể mang nhiều khối phụ trọng như vậy. Nhưng trong lòng bọn họ thì đều chấn kinh, bởi vì trước giờ bọn họ chưa từng thấy Điền Cương tháo bỏ chúng, điều này có nghĩa là Điền Cương ngay cả trong quá trình sinh hoạt hàng ngày cũng đều mang cả trăm cân phụ trọng, các quyền thủ khi huấn luyện mang phụ trọng cũng là bình thường, nhưng trong quá trình sinh hoạt mà cũng mang phụ trọng thì thật là khó tưởng tượng, bởi vì cơ nhục mà luôn luôn phải chịu áp lực lớn như vậy thì e rằng sẽ dẫn đến thụ thương.

“Ta tôn kính ngươi, do vậy ta quyết định đem toàn bộ thực lực chiến đấu với ngươi !” Điền Cương nhìn Lý Dương, trong mắt có hàm chứa sự kiêu ngạo. Hắn sở dĩ có thể luôn mang phụ trọng, không lo lắng về việc cơ nhục bị thương, chính là vì hắn có nội gia chân khí đặc hữu của Đông phương Trung Quốc, nội gia chân khí bình thường nuôi dưỡng cơ nhục, khiến cơ nhục sung mãn hoạt lực. Bất quá ở phương diện này nội gia chân khí mới đạt được trăm tinh, không bằng ngàn tinh nhục thể năng lượng mà hắn đạt được.

“Xuất thủ đi !” Lý Dương không thích nói nhiều, nếu như hắn nói với người ta rằng hắn đã để Bá vương Hạng Vũ thiết lập trọng lực cấm chế trên thân hắn, lúc nào hắn cũng mang 5000 cân phụ trọng, thì e rằng người sẽ không tin nổi.

Trọng lực cấm chế, tại ma giới có thể nói là loại cấm chế thường thấy nhất, ma giới lấy tu luyện nhục thể làm đại đạo, trong các phương pháp tu luyện nhục thể, thì thêm trọng lực cấm chế là một biện pháp rất thường thấy.

Bất quá cho dù có mang 5000 cân phụ trọng, với thực lực hơn vạn tinh của Lý Dương, đối phó với Điền Cương vẫn rất dễ dàng.

“Cẩn thận !” Điền Cương hét lên một tiếng, thân thể chớp động, lập tức như huyễn ảnh lao đến trước mặt Lý Dương, song cước hung hãn quật vào thân thể Lý Dương, Lý Dương sắc mặt bình tĩnh, chân khê bước nhẹ đã thoát li khỏi tầm công kích của Điền Cương.

Điền Cương lập tức đảo người đứng yên, dùng Hán ngữ nói với Lý Dương : “Ngươi cũng học nội gia chân khí ?” Vừa rồi tốc độ của Điền Cương là do kết hợp của kinh công và lực bạo phát của nhục thể, Lý Dương đến phút cuối mới chuyển động, hơn nữa còn thoát khỏi tầm công kích, hiển nhiên là tốc độ Lý Dương vượt xa hắn, do vậy hắn mới phán đoán như vậy.

Lý Dương nghe hắn nói liền cười : “Ngươi đoán đúng rồi, ta cũng học nội gia chân khí, hơn nữa đã đạt đến Tiên Thiên cảnh giới !”

Điền Cương tức thì ngạc nhiên, tiên thiên chân khí lợi hại thế nào hắn hoàn toàn hiểu rõ, cái đó năng lượng phải đến ngàn tinh đơn vị, nếu như Lý Dương thực đã đạt đến Tiên thiên cảnh giới, thì khi nội lực và lực lượng nhục thể của Lý Dương cùng bạo phát, Điền Cương căn bản là không có lực phản kích.

“Đừng lo lắng, ta chỉ dùng lực lượng cơ nhục để đấu với ngươi, bất quá tại phương diện tốc độ di động, ta không thể đứng một chỗ cho ngươi đánh, do vậy có dùng tiên thiên chân khí thì cũng không tránh được”. Lý Dương tựa hồ rất ngây thơ, trên khuôn mặt vốn không biểu tình của Điền Cương bất ngờ xuất hiện một biểu tình hiếm thấy, hoặc chúng ta có thể gọi đó là “cười nhẹ”.

“Hảo, ta để ngươi kiến thức qua chiêu lợi hại nhất địa hạ quyền đàn là liên hoàn cước !” Sắc mặt Điền Cương khôi phục lại vẻ lãnh mạc, song cước như đại đao chém tới, phong cuồng liên hoàn chém tới Lý Dương, liên hoàn cước xuất ra, Lý Dương căn bản không có không gian để tiến công.

“Ngươi mạnh, ta còn mạnh hơn !”

Lý Dương lùi lại một bước, lực lượng nhục thể cường hãn bạo phát, không khí kịch liệt chấn động lập tức sản sinh âm thanh !

“Pa !”

Chân phải Lý Dương như một ngọn roi ngoan độc quật lên chân phải Điền Cương, Điền Cương tức thì cảm nhận một trận đau đớn kịch liệt từ chân phải, liền đó người như tê liệt đứng lên không nổi.

Một cước đã bại !

Điền Cương bắt lực ngồi trên mặt đất, chân phải hấn cắn bản là không thể động đậy, còn may là Lý Dương mới chỉ dùng tiên thoái, mặc dù trong nhu có cương, nhưng chưa đến mức khiến hấn gãy chân, Điền Cương dùng chân khí chậm chậm hoá giải, tin rằng vài ngày sau là có thể hồi phục, bất quá hiện tại chân phải hấn cắn bản không thể cử động.

“Ta thua rồi !” Điền Cương nhìn Lý Dương, ngọn lửa chiến ý trong mắt càng lớn hơn : “Bất quá ta sẽ không bỏ cuộc, cuối cùng sẽ có một ngày ta nhất định thắng ngươi !”

Lý Dương tức thì cười nhẹ : “Bất kỳ lúc nào cũng hoan nghênh ngươi đến khiêu chiến !” Liền đó Lý Dương chuyển thân đi về hướng Lão Kiệt Khắc vẫn còn đang đứng ngây ngốc, không biết là Lão Kiệt Khắc vì cây tiền của mình - Điền Cương thụ thương, hay là vì Điền Cương bị một cước của Lý Dương đã bại mà ngây ngốc... ..

“Lão Kiệt Khắc, chuyện tôi tiến nhập địa hạ quyền đàn lão mau chóng an bài, phải rồi, cá nhân tôi không thích ồn ào, lão giúp tôi mua một căn biệt thự nha”. Lý Dương trong mắt có chút tiêu ý. Nghe hấn nói có vẻ như là muốn để Lão Kiệt Khắc bỏ tiền ra, đương nhiên, đó là Lý Dương cố ý như vậy.

Lão Kiệt Khắc nghe thấy, tức thì khựng lại, nhân tình thiểm thức bất định, hiển nhiên là đang kịch liệt đấu tranh tư tưởng, vừa rồi Lý Dương một cước đã bại Điền Cương, trong lòng lão Lý Dương đã một phát thăng lên đẳng cấp Ma vương.

Nếu như là người quản lý của một Ma vương, vậy thì lão có thể kiếm hơn chục triệu USD, bất quá một căn biệt thự phổ thông ở Manhattan tối thiểu cũng vài triệu USD, như vậy không phải là bản thân bỏ ra quá nhiều tiền sao ? Bất quá Lão Kiệt Khắc nghĩ đến Lý Dương vẫn còn chưa ký hợp đồng với mình, tức thì trong lòng lo lắng : “A, Mộc Dịch này không thể để ký kết hợp đồng với người khác được, ai, đến khi đó ta ngay cả 1 USD cũng không có kìa !” Nghĩ đến đó, Lão Kiệt Khắc mới nén cơn đau trong tim mà nói : “Mộc Dịch thân ái của ta, ngươi cần một căn biệt thự à, ta là người quản lý của ngươi, đương nhiên là phải thoả mãn yêu cầu của ngươi”.

Mặc dù trên mặt Lão Kiệt Khắc nỗ lực nặn ra nụ cười, bất quá nụ cười cứng ngắc cùng với hai tay run run hiển thị rõ Lão Kiệt Khắc đang rất đau lòng, vài triệu USD ! Số tiền này đối với người quản lý số một ở địa hạ quyền đàn như lão mà nói, cũng là một con số lớn.

“Ha ha... .. Lão Kiệt Khắc, lão cũng thật là quá rộng rãi, tôi bất quá để ngài mua giùm thôi, còn tiền thì để tôi trả. Lão vì sao mà nhiệt tình vậy ? Đương nhiên nếu như lão kiên trì muốn trả tiền thay tôi, thì tôi cũng không phiền !” Lý Dương tựa hồ rất kinh ngạc.

Lão Kiệt Khắc tức thì ngạc nhiên, bất quá tiền đương nhiên quan trọng hơn mặt mũi, Lão Kiệt Khắc lập tức nói : “Ồ, Mộc Dịch, Mộc Dịch thân ái, người thật là rộng rãi, vừa rồi ? Vừa rồi là ta nói lộn, tuổi tác cao rồi, đầu óc cũng kém đi, a a... ..” Lão Kiệt Khắc tức thì cười theo, không một chút ngại ngùng.

Lý Dương không thích nhận ân huệ của người khác, đương nhiên là không thể để người khác mua cho hấn một căn biệt thự, vừa rồi bất quá chỉ là hí lộn Lão Kiệt Khắc mà thôi, sự thật chứng minh, Lý Dương hấn trong lòng đối phương tối thiểu cũng đáng vài triệu USD

Ba ngày sau, trên tầng thượng biệt thự Lão Kiệt Khắc.

Lý Dương ngồi dựa mình vào salon, ánh mắt về hướng thụ, bên cạnh salon là một chiếc bàn tròn nhỏ, trên bàn đặt một bình vodka.

“Hừm hừm, bình Absolut vodka này mặc dù độ cao, cũng tính là liệt tửu, nhưng uống vẫn không thoải mái bằng rượu trắng !” Lý Dương cầm ly rượu, nhìn cảnh sắc mỹ lệ của khu biệt thự, miệng lẩm bẩm, hiển

nhiên là hẳn rất không mẫn ý.

Nếu như Lão Kiệt Khắc mà nghe hẳn nói vậy, nhất định là đau tim mà chết, bình Absolut vodka này do lão đặc biệt mua từ Thụy Điển, người bình thường có tiền cũng không mua được, lão nhờ vào thân phận là đệ nhất quản lý của địa hạ quyền thủ suốt mấy chục năm nay mới kiếm được.

Rượu trắng, ở Bắc Kinh bất quá chỉ để mấy người già uống, giá rất rẻ mạt, một bình chỉ khoảng mấy nhân dân tệ, còn tại New York, rượu trắng tại New York cũng khá đắt, phải vài chục USD mới mua được, bất quá so sánh với bình Absolut vodka đặc biệt loại 100,000 USD này thì sự khác biệt tuyệt đối không cần phải nói.

“Hi, Mộc Dịch !” Âm thanh hô hoán vang lên, Lý Dương không quay đầu lại cũng biết là Lão Kiệt Khắc đến.

Lão Kiệt Khắc đi lên tầng thượng, nhìn bình vodka không khỏi đau lòng, bất quá lão tự an ủi : “Cái này bất quá 10 vạn USD, còn một biệt thự thì tới vài triệu USD !” Hiển nhiên là lão còn nhớ chuyện ba ngày trước. Nếu như lúc đó Lý Dương không thêm một câu, lão chắc là đã phải tốn vài triệu USD.

“Lão Kiệt Khắc, không phải tôi đã nói bình thường đừng làm phiền tôi mà ?” Lý Dương khẽ nhún mày.

“Ha ha, Mộc Dịch, có một chuyện quan trọng, biệt thự người muốn ta đã tìm thấy rồi, ha ha, chúng ta lần này thật là quá may mắn, một tay chủ người Á Châu ở California kém may mắn, công ty hắn bị phá sản, hiện tại cần bán gấp biệt thự, nhưng hẳn lúc này chưa tìm được người để bán. Nên ngay khi nghe nói ta muốn mua liền lập tức phái người tìm ta, ta bất quá chỉ thi triển một chút thủ đoạn của người quản lý, một căn biệt thự trị giá 6 triệu USD, ta có thể hạ giá xuống còn 4 triệu USD, sáng ngày mai sẽ chính thức ký hợp đồng”. Lão Kiệt Khắc thập phần cao hứng nói với Lý Dương.

Lý Dương ánh mắt hơi sáng lên, lập tức đứng người dậy, chuyên thân chiêu hô Lão Kiệt Khắc : “Lão Kiệt Khắc, tin tức này thật khiến người hưng phấn, đến đây nào, chúng ta cạn ly !”

Lão Kiệt Khắc nghe thấy, tức thì nụ cười trên mặt nở rộ, vội vàng bước tới : “Ồ, Mộc Dịch, để ta tự rót rượu được rồi !” Nói rồi, Lão Kiệt Khắc lấy ra một chiếc ly đặc biệt lớn, rót hết vào nửa bình còn lại.

“Đến đây, đến đây, chúng ta cạn ly, vì biệt thự mới cạn ly !” Lão Kiệt Khắc cụng chiếc ly đặc biệt với chiếc ly phổ thông của Lý Dương, không để tâm đến sự khác biệt về kích cỡ giữa hai chiếc ly, ngừng đầu uống cạn.

“Cô cô... ..”

Lý Dương mở to mắt nhìn Lão Kiệt Khắc một hơi uống cạn ly rượu, không khỏi trờng mắt kinh ngạc ! Đây chính là Absolut vodka, là liệt tửu !

“Ha ha, một hơi ta uống được 5 vạn USD rồi, cũng bù đắp được rồi !” Lão Kiệt Khắc trong lòng đắc ý, đem một bình vodka cho Lý Dương, lão vẫn luôn cảm thấy đau lòng, hiện tại một hơi uống hết một nửa, tức thì trong lòng cảm thấy thoải mái hơn nhiều.

“Lão Kiệt Khắc, lão không gì chứ ?” Lý Dương nhìn khuôn mặt đỏ rần của Lão Kiệt Khắc lo lắng hỏi, uống liệt tửu nhiều thì có thể mất mạng, còn may là Lão Kiệt Khắc cũng là người uống liệt tửu đã chục năm rồi, tiểu mệnh không có vấn đề, bất quá một hơi uống loại rượu cường liệt này nhiều như thế, thì có thể... ..

“Bồng !” Lão Kiệt Khắc vừa định nói, thì chân đã sụm xuống, trời đất như quay cầu, lập tức ngã xuống, rất nhanh tiếng ngáy vang lên.

Lý Dương không khỏi có chút khổ não : “Cái này... ..lẽ nào muốn ta đưa lão đi ?” Nhìn Lão Kiệt Khắc nằm trên mặt đất, tựa hồ thể giới có đến ngàn tỷ thể cũng không phản ứng, Lý Dương than một tiếng, một tay nắm lấy tây phục của Lão Kiệt Khắc, cứ thế mang lão ta đi, còn may, tây phục của Lão Kiệt Khắc cũng thuộc loại tên tuổi, trên đường đi không có bị rách, bằng không Lão Kiệt Khắc thảm rồi.

Ngày hôm sau.

Mộc Dịch, căn biệt thự đằng đó sắp là của người rồi đó, thế nào hả ? Không tệ ha, hơn nữa chỉ cách biệt thự của Lão Kiệt Khắc này có vài trăm mét”. Lão Kiệt Khắc chỉ vào một căn biệt thự hào hoa ở không xa,

lúc này tinh thần Lão Kiệt Khắc không ngờ lại rất tốt, tựa hồ không có cảm giác như đã từng uống liệt tửu ngày hôm qua.

Nhưng lão nói lâu vậy mà Lý Dương lại không hề có phản ứng, Lão Kiệt Khắc không khỏi cảm thấy kỳ quái liền quay người qua nhìn Lý Dương.

Lúc này mục quang Lý Dương đang nhìn về một toà tửu lâu phía trước khu biệt thự — Thái Bạch tửu lâu, trên mặt xuất hiện tiểu ý, bước chân hướng về phía tửu lâu, không để ý đến chuyện mua biệt thự, nhưng đồng thời nơi cửa Thái Bạch tửu lâu có một người tiến vào, người đó chính là Điền Cương.

23. Chương 3 : Sát Thủ Giới

“Lâu rồi không có uống rượu trắng, không ngờ được trước căn biệt thự mới của ta lại có một toà tửu lâu, hơn nữa còn có rượu trắng, những ngày sau này có thể thoải mái rồi, không còn phải uống loại vodka nước ngoài đó nữa”. Nụ cười trên mặt Lý Dương càng thêm sáng lạn.

“Lão Kiệt Khắc, lão bảo tay chủ nào đó người Á Châu ở California chờ ta một tiếng nha, nếu như hần ta chờ không được thì cứ để hần tùy ý đi !” Giữa rượu trắng và biệt thự, Lý Dương chọn rượu trắng.

Lão Kiệt Khắc tức thì lộ ra biểu tình cổ quái, tự cảm thấy mê hoặc khó tin, vốn là người mang đầu óc sùng bái chủ nghĩa kim tiền nên Lão Kiệt Khắc không thể minh bạch vì sao Lý Dương lại không đồng ý căn biệt thự tiện nghi như thế.

Thái Bạch tửu lâu trên đường số 57 Manhattan cũng không có gì bắt mắt, so sánh với các tửu lâu đồng loại, địa bàn của Thái Bạch tửu lâu chỉ bằng 1/3 so với các tửu lâu hào hoa, Thái Bạch tửu lâu cũng cao hai tầng, hơn nữa trang hoàng rất mang phong cách Đông phương cổ lão, tựa hồ như một toà tửu lâu của Trung Quốc cổ đại, tửu lâu mặc dù không lớn, nhưng khách khứa lại rất đông, người Hoa cũng có rất nhiều, nhưng đại đa số là những người ngoại quốc thích văn hoá Trung Quốc, nơi đây không khí tường hoà, mang phong vị cổ xưa, ngay khi vào bên trong Lý Dương đã thấy thích toà tửu lâu này.

Trong tửu lâu có tiếng sáo vang lên uyển chuyển do một ông già người Hoa thổi, trước mắt ông ta có đặt một bình rượu, đang thổi một cách du nhàn tự tại... ..

Lý Dương trực tiếp lên thẳng tầng hai, đi vào trong một căn phòng thanh nhã, một nhân viên phục vụ trên lầu lập tức tiến đến, vừa thấy Lý Dương lập tức dùng tiếng phổ thông nói : “Tiên sinh là người Hoa ?”

“Đúng vậy, ta từ xa đã ngửi thấy mùi rượu trắng của các người ở đây rồi, hôm nay còn có chuyện, trước hãy lấy cho ta ba bình !” Lý Dương cười nói, ở nước ngoài mà gặp được đồng bào thì thật là cảm thấy thân thiết, đặc biệt là Thái Bạch tửu lâu lại mang hương sắc cổ xưa.

Nhân viên phục vụ nghe thấy Lý Dương nói đúng tiếng phổ thông tiêu chuẩn, tức thì nụ cười trở nên sáng lạn, lập tức nói : “Tiên sinh xin chờ một lát, rượu sẽ được mang tới ngay. Còn một chuyện muốn hỏi tiên sinh, tiên sinh có phải từ quốc nội đến không vậy ?”

Lý Dương hôm nay tâm tình rất tốt, khẽ gật nhẹ đầu.

Khuôn mặt phục vụ viên lập tức tràn đầy nụ cười nhanh chóng đi ra khỏi phòng, một lúc sau, một nam nhân trung niên mình mặc Hoa phục tay mang ba bình rượu trắng đi vào.

“Ha ha, tiểu huynh đệ đến từ quốc nội à, thật đúng là khiến người ta cao hứng, ta đã lâu lắm rồi không gặp một người Hoa đến từ quốc nội. Thật xin lỗi, ta đã quá cao hứng mà thất lễ rồi, ta xin tự giới thiệu trước, ta chính là lão bản của tửu lâu này Cát Phổ !” Nói rồi trung niên nam nhân đặt ba bình rượu lên bàn.

Lý Dương nhắc lấy một bình, nói : “Đây là đường số 57 Manhattan, bình thường du khách đều bị các hướng dẫn viên khuyên là không nên đến đây, hơn nữa đại bộ phận người Hoa đều ở Chinatown, nơi đây người Hoa ít là bình thường, đặc biệt là những người Hoa đến từ quốc nội lại càng ít. Cát lão bản có dũng khí mở một toà tửu lâu tại đường số 57 này thật khiến người ta bội phục”.

Cát Phổ lắc đầu cười nói : “Ta cũng biết là địa phương này có chút nguy hiểm, bắt quá chỉ cần chúng ta cẩn thận một chút là cũng không có vấn đề gì”.

Lý Dương hít lấy hương khí của bình rượu trắng, một hơi làm đi nửa bình. Một luồng hỏa lực mãnh liệt lập tức xung kích lên đầu, Lý Dương cảm thấy mình như quay trở những ngày huấn luyện trong căn cứ của Sở nghiên cứu... ..

Trong thời gian một năm, Lý Dương liều mạng huấn luyện, dùng huấn luyện để làm tê liệt chính mình, cho dù mồ hôi có túa ra như mưa, nhưng ngay khi ngừng huấn luyện thì hắn lại không tìm được suy nghĩ về Tuyệt, do vậy hắn dùng liệt tử để tự làm say mình, nhưng mượn rượu tiêu sầu thì càng sầu thêm, cái này gọi là tâm say người mới say, tâm không say thì người làm sao say ?

Lý Dương từ đó không còn biết say nữa, mỗi lần liệt tử chảy qua ngực, ngực càng bị liệt tử làm cho nóng bỏng thì những tư niệm lại càng khắc sâu vào trong tim.

Lý Dương thất vọng đứng lên, quay người đứng tại cửa sổ căn phòng, nhìn dòng người qua lại, Lý Dương bắt gặp khẽ ngâm :

“Trữ ý nguy lâu phong tế tế, vọng cực xuân sầu, ám ảnh sanh thiên tế.

Thảo sắc yên quang tàn chiếu lý, vô ngôn thủy hội bằng lan ý.

Nghĩ bản sơ cuồng đô nhất túy, đối tửu đương ca, cường nhạc hoàn vô vị.

Y đài tiệm khoan chung bất hối, vi y tiêu đắc nhân tiếu túy.”

Một khúc Điệp luyện hoa khiến sầu ý trong lòng Lý Dương càng thêm nặng nề.

“Y đài tiệm khoan chung bất hối, vi y tiêu đắc nhân tiếu túy”. Lý Dương lầm bầm nói, liền đó cười lên ba tiếng, ngừng đầu dốc nốt nửa bình còn lại vào miệng, chắc là do vừa rồi cười to quá nên Lý Dương bị sặc, lập tức ho lên một cách thống khổ, ho sặc sụa, ho đến đau đớn tim phổi... ..

“Ha ha... ..” Lý Dương vừa dừng ho thì lại tiếp tục cười, nhắc lấy hai bình rượu còn lại, tiện đó nói với Cát Phổ : “Cái này bao nhiêu USD ?”

Cát Phổ thần sắc phức tạp nhìn Lý Dương : “30 USD, hôm nay lần đầu tiên gặp tiểu huynh đệ, coi như là ta đãi khách. Tiểu huynh đệ, đừng trách lão ca nói một câu, lão ca cũng đã sống được 40 năm, cũng có thể coi là người từng trải, làm người nếu buông được thì buông, đừng quá xem trọng về quá khứ, bằng không cứ luôn sống trong đau khổ thì thật là không đáng”.

Lý Dương tùy ý lấy ra một tờ tiền trị giá 100 USD đặt lên trên bàn, nhìn Cát Phổ một cái, liền đó lắc đầu, li khai tửu lâu. Khi đi trên mặt Lý Dương vẫn còn một nụ cười khó nói nên lời, tựa như đau khổ thất vọng...

...

Sau khi ký xong hợp đồng, Lý Dương trực tiếp sống tại biệt thự mới.

“Mộc Dịch thân ái của ta, bình rượu trắng đó thật là rất ngon sao ? Người tại sao ngay cả khi ký hợp đồng cũng không thèm nhìn nội dung, cứ luôn ngồi uống rượu và nói vài câu tiếng Trung Quốc ?” Lão Kiệt Khắc điệu bộ nghi hoặc nhìn Lý Dương.

Lý Dương không khỏi cười nhẹ, muốn cho Mỹ quốc lão đầu Lão Kiệt Khắc này hiểu được Tổng từ (một loại nhạc cổ của người Hoa) e rằng so với Lý Dương đạt đến Kim Đan cảnh giới còn khó hơn.

“Lão Kiệt Khắc, vài ngày trước, ta đã ký hợp đồng với lão, lão đã thành người quản lý của ta, chuyện liên quan đến thân phận địa hạ quyền thủ của ta lão làm xong chưa ? Ta muốn đến xem đại bản doanh của địa hạ thế giới một chút !” Lý Dương cuối cùng đã nói ra mục đích chân chính của mình.

Lý Dương vì sao lại đến New York ? Vì sao không trực tiếp đến Anh quốc ?

Tập đoàn Thánh Lâm thế lực hùng mạnh, Lý Dương nếu một mình đến đại bản doanh của Tập đoàn Thánh Lâm ở Anh quốc, chỉ e chuyện gì cũng không thành, còn đệ đệ Lý Thạc nói muốn để thế lực của Hồng Bang giúp hắn, bắt quá Lý Thạc tại Hồng Bang cũng chỉ là một người quản lý của một địa khu mà thôi, vẫn còn

chưa chân chính tiến vào cao tầng của Hồng Bang, muốn chân chính để thế lực Hồng Bang xuất thủ thì vẫn chưa có khả năng.

Chỉ có tiến vào địa hạ thế giới, thành một thành viên chân chính của nó, dùng lực lượng của địa hạ thế giới đối phó với tập đoàn Thánh Lâm, cho dù không thể khiến tập đoàn Thánh Lâm sụp đổ, cũng có thể khiến Lâm gia luôn sống trong cảnh khủng hoảng. Hà hướng chỉ có để Lâm gia trong cảnh khủng hoảng diệt vong thì mới có thể khiến Lý Dương tiết hận. Bất quá tiến nhập địa hạ thế giới không phải đơn giản, chỉ có thành địa hạ quyền thủ để tiến nhập địa hạ quyền đàn mới là phương pháp giản đơn nhất.

Lý Dương hiện tại có hai chuyện, chuyện thứ nhất là tiêu diệt tập đoàn Thánh Lâm, tiêu diệt Lâm gia. Chuyện thứ hai là nỗ lực tu luyện sớm ngày độ kiếp phi thăng để tìm Khương Tuyết.

Muốn diệt Lâm gia, tối thiểu bản thân phải có thế lực hùng mạnh, trung tâm New York của địa hạ thế giới chính là địa phương tốt nhất, tại đây Lý Dương khả dĩ có thể kết giao với các phương thế lực chư hầu, tại đây Lý Dương có thể biết được những tin tình báo mới nhất. Cũng chỉ có ở đây, người mang thực lực cường hãn như Lý Dương mới có thể như cá gặp nước.

Nói đến tu luyện thì chỉ có cùng cường giả chiến đấu thì mới có thể tiến bộ nhanh chóng được, tìm cường giả ở đâu ? Đương nhiên là ở nơi có cao thủ nhiều nhất, chính là đại bốn doanh của địa hạ thế lực !

Hiện tại chuyện Lý Dương muốn làm chính là khiến Lâm gia sống trong sự sợ hãi lo lắng, đồng thời bản thân Lý Dương phải tích lũy thế lực cho mình ! Tập đoàn Thánh Lâm ở ngoài sáng, Lý Dương ở trong tối, tất cả mọi chuyện Lý Dương đều đã có kế hoạch, hiện tại bước đầu tiên của kế hoạch đã bắt đầu... ..

“Mộc Dịch, thân phận địa hạ quyền thủ của ngươi ta đương nhiên là lo xong rồi, Lão Kiệt Khắc ta tại địa hạ quyền thủ cũng có chút phân lượng !” Nói xong, Lão Kiệt Khắc lấy ra một tấm thẻ giống thẻ tín dụng.

“Đây là thẻ thân phận của địa hạ thế giới, cũng là thẻ hội viên VIP của Carey Hotel, có tấm thẻ này, cũng đại biểu việc ngươi chính thức trở thành một người của địa hạ thế giới, bên trong đã có tin tức về người, hiện tại thân phận ngươi là cao cấp quyền thủ của địa hạ quyền đàn. Ô ! Mộc Dịch thân ái của ta, ngươi đừng lo lắng, thực lực của ngươi ta biết, đánh cấp quyền thủ là chắc rồi, nhưng đây là quy củ địa hạ quyền đàn, khi vào quyền đàn thì cao nhất là trực tiếp tham gia vô đài cao cấp, vô luận là người cường đại đến đâu, chỉ có trải qua 30 trận đấu cao cấp, mới chính thức thành đánh cấp quyền thủ”. Lão Kiệt Khắc lo Lý Dương không cao hứng nên vội vàng giải thích.

Lý Dương chỉ cười tiếp lấy tấm thẻ giống như tấm thẻ bình thường. Tính trọng yếu của tấm thẻ này Lý Dương thập phần hiểu rõ, không có tấm thẻ này kế hoạch của hắn căn bản không thể thực hiện.

“Lão Kiệt Khắc, quy tắc của địa hạ quyền đàn ta đương nhiên hiểu, cá nhân án chiếu theo thực lực mới có thể tiến vào các trận đấu đề cấp, trung cấp hoặc cao cấp, nhưng thực sự không thể trực tiếp tiến nhập trận đấu đỉnh cấp. Chỉ có khi đánh đủ 30 trận đấu thì mới có thể tiến nhập vào trận đấu cao hơn một cấp, đương nhiên tiền đề là quyền thủ đó phải còn sống”. Lý Dương cười nhìn Lão Kiệt Khắc nói.

Lão Kiệt Khắc nghe thấy thần liên cười, lão lo Lý Dương là người mới, không biết được quy củ địa hạ quyền đàn, Lý Dương biết rồi, lão đương nhiên là không cần lo lắng.

Lý Dương chọn New York thì đương nhiên là đã biết rõ các chuyện của địa hạ thế giới, hà huống hắn quá khứ khi còn ở An toàn cục tổ 9 đã từng đối phó với những cao thủ đặc thù vượt qua sự tưởng tượng của người thường, những cao thủ đó bình thường đều là một phần tử của địa hạ thế giới, Lý Dương làm sao lại có thể không biết ?

Giữa Manhattan đường số 57 và 58 có một khách sạn hào hoa — Carey Hotel !

Carey Hotel phổ biến khắp thế giới, nhưng có một điểm thập phần quái dị, Carey Hotel chỉ tiếp đãi những hội viên dùng thẻ VIP, hơn nữa muốn thành VIP của Carey Hotel vô cùng khó khăn, có rất nhiều kẻ mới giàu lên muốn trở thành hội viên mà vẫn không được.

Điều này cũng có nghĩa là thẻ hội viên của Carey Hotel không phải có tiền là có được, nhưng những nhân vật có thể vào được thì nhất định có chỗ thần bí.

Thẻ hội viên VIP của Carey Hotel cũng chính là chứng minh thân phận tại địa hạ thế giới, còn Carey Hotel tại các nơi chính là cửa vào địa hạ thế giới. Lúc xưa Thanh Bang và Mafia Mỹ kiến tạo Carey Hotel bất quá là để việc nhập khẩu địa hạ thế giới ổn định hơn, cũng không hề nghĩ đến việc kiếm tiền, nhưng các phú hào tiến nhập Carey Hotel lại đều thuộc thành phần thượng cấp của thế giới, nên Carey Hotel này kiếm tiền thật không ít.

Trong địa hạ thế giới có nhiều phú hào mà tài sản còn nhiều hơn người đứng đầu trong bảng xếp hạng của Forbes, những gì biểu hiện trên Forbes chắc gì đã chân chính là số một trên thế giới ?

Không nói những người khác, chỉ riêng vương tộc của các tiểu vương quốc Trung Đông thì tài phú đã vượt qua người đứng đầu Forbes là Bill Gates, còn có nhiều đại nhân vật, ví như đảng khô của Mafia Ý, gia chủ của ngũ đại gia tộc trong Mafia Ý, ngũ đại gia tộc đã nắm quyền lực trong Mafia Ý từ thời trung cổ ở Châu Âu là những gia tộc tối cường đại, đến hiện tại tài phú của ngũ đại gia tộc đã vượt xa sự tưởng tượng của mọi người !

Mọi người nói xem tài sản riêng của đảng khô Mafia Ý có đến nghìn tỷ USD không ?

Không biết, bởi vì người đó thâm bất khả trắc, bởi vì trong địa hạ thế giới thế lực người đó gần như là vô địch, ai mà biết được ?

Nói chung đây là thế lực cự đại trong hắc ám, tuyệt đối không phải mấy xí nghiệp mới phát triển mấy chục năm gần đây có thể so sánh được ! Bill Gate ? Mọi người nói số tiền ông ta kiếm được trong mấy chục năm liệu có thể so sánh được với gia tộc vốn đã tung hoành Châu Âu từ thời Trung cổ không ? Hơn nữa đằng sau lưng còn có Mafia Ý cường đại.

8 giờ tối, Manhattan ánh đèn chiếu sáng với đủ loại màu sắc, vô số du khách lúc này đang đi dạo, buổi tối New York lại càng mê hoặc lòng người, bất quá một thân hắc y của Lý Dương vẫn khiến người chú ý, bởi vì phạm vi một mét xung quanh hắn không có ai đến gần, Lý Dương chậm chậm đi trên con đường số 57 Manhattan, khí chất băng lãnh trên thân Lý Dương từ từ tỏa ra, vô số du khách khi đi ngang qua Lý Dương đều không khỏi tự động tránh qua một bên.

Điều này tạo thành một quang cảnh kỳ lạ, mặc dù đường số 57 rất huyền ảo, người cũng rất đông, nhưng phạm vi một mét xung quanh Lý Dương lại rất yên tĩnh không có một ai cả.

Lý Dương từ trong người lấy ra một bình nhỏ đựng rượu trắng, nhẹ nhàng hợp lấy một ngụm, cảm nhận hơi nóng nơi ngực, rồi lập tức quay đầu về hướng Bắc, xuất hiện trước mắt hắn là một khách sạn hào hoa — Carey Hotel, Lý Dương cất bình rượu vào trong túi, bắt đầu bước về phía Carey Hotel.

“Tiên sinh, vui lòng cho xem thẻ VIP !” Một nữ lang tóc vàng xinh đẹp nghiêng mình nói với Lý Dương, với nhan quang của nàng đương nhiên có thể nhận ra Lý Dương không phải là người bình thường.

Lý Dương dừng mắt tại cửa lớn của khách sạn, tiện tay lấy ra thẻ VIP, cũng là chứng minh thân phận của Lý Dương tại địa hạ thế giới.

Nữ lang tóc vàng móc ra một cái monitor, thẻ VIP của Lý Dương vừa lướt qua chiếc monitor đã bật sáng đèn màu xanh, nữ lang tóc vàng lập tức niềm nở nói : “Hoan nghênh tiên sinh quang lâm !” Nữ lang tóc vàng biết rằng có thể tiến vào Carey Hotel này thì đều không phải là người bình thường, nàng đương nhiên là không dám đắc tội.

Lý Dương thu lấy thẻ VIP, tiến vào đại sảnh của khách sạn.

Trong đại sảnh của Carey Hotel có gần chục cái máy tính IBM T99 vừa mới chế tạo chưa tung ra thị trường, Lý Dương nhìn những chiếc máy tính này, trên mặt xuất hiện nụ cười, lập tức tiến đến một chiếc máy tính, chọn vài điểm trên màn hình, lập tức xuất hiện bản đồ của địa hạ thế giới.

Căn cứ của địa hạ thế giới tại New York chính là phía dưới công viên trung tâm, căn cứ địa hạ thế giới tại New York có hai tầng, diện tích của một tầng là gần 30 héc-ta, tầng trên là tổng bộ của địa hạ quyền đàn, có khoảng chục cái võ đài. Tầng dưới chia làm hai bộ phận, một bộ phận là tổng bộ của giới sát thủ trong địa hạ thế giới, một bộ phận là thị trường chợ đen lớn nhất trên toàn thế giới.

“Chắc là thông đạo này”. Trong não Lý Dương còn nhớ địa đồ vừa rồi hiện lên trên máy tính.

Lý Dương đi vào thông đạo, phía trước có mười cái thang máy, Lý Dương đi vào một cái để xuống tầng hai. Tầng hai của địa hạ thế giới thập phần thông thoáng, đặc biệt là bộ phận của giới sát thủ, người vô cùng ít, chỉ có vài nhân viên phục vụ đang làm việc.

“Hoan nghênh tiến nhập tổng bộ của giới sát thủ, không biết là tiên sinh muốn phát nhiệm vụ hay là nhận nhiệm vụ ?” Một mỹ nữ người lai nói với Lý Dương.

Trên mặt Lý Dương có một tia độc ác : “Đương nhiên là giao nhiệm vụ cho các người !” Mỹ nữ lập tức nói, “Mời tiên sinh theo tôi !” Liền đó Lý Dương đi theo mỹ nữ trước mặt đến một chỗ có treo các máy tính.

“Mời tiên sinh cầm thẻ VIP vào cái khe này ! Tiếp theo cần làm gì, trên trang chủ của máy tính có thuyết minh”. Mỹ nữ nói đến đó, Lý Dương lập tức cầm thẻ VIP của mình vào, liền đó trang chủ của máy tính hiện ra phần “Tuyên bố nhiệm vụ” để bản thân phát xuất ra nhiệm vụ.

Thanh âm bàn phím vang lên, Lý Dương bắt đầu phát ra nhiệm vụ.

“Trong gia tộc tập đoàn Thánh Lâm, giết bất kỳ tộc nhân trực hệ nào đều có thể nhận được 1 triệu USD ! Thời gian nhiệm vụ hữu hiệu là vĩnh cửu !”

24. Chương 4 : Sát Thủ “tử Đạn”

Khoé miệng Lý Dương xuất hiện nụ cười, trong lòng hừ lạnh : “Chỉ 6 triệu USD, hừm hừm, Lâm Thiên Vũ, ta phải khiến toàn gia người đều sống trong sự khủng hoảng, khi các người đang du ngoạn thì bất ngờ xuất hiện một viên đạn xuyên giáp, khi các người đang ăn thì xuất hiện một quả bom hẹn giờ !” Lý Dương tưởng tượng đến việc Lâm Thiên Vũ mỗi ngày bị vô số sát thủ vây khốn trong lòng tức thì cảm thấy thống khoái.

Lý Dương lại nghĩ đến việc thứ hai muốn làm khi đến đây — trở thành sát thủ, một sát thủ độc lai độc vãng !

“Tiểu tử, ta đang chuẩn bị thành sát thủ, không biết là phải đăng ký ở đâu ? Phải rồi, đây là thẻ tín dụng !” Lý Dương nhìn 8 triệu USD trong thẻ tín dụng biến thành 2 triệu USD mà không hề đau lòng chút nào.

Nếu như thực lực mạnh mẽ, thì trở thành sát thủ chính là một phương pháp tốt để kiếm lấy một số tiền lớn, đương nhiên tiền đề là người có lực lượng đủ mạnh, có thể hoàn thành nhiệm vụ đã tiếp nhận. Lý Dương muốn đối phó với Lâm gia thì tiền là không thể thiếu, địa hạ quyền đàn và sát thủ là những ngành nghề kiếm tiền đặc biệt nhanh, đồng thời là những nghề có tỷ lệ tử vong cao khủng khiếp.

Mỹ nhân tiểu tử sau khi thu lấy 6 triệu USD, tâm tình cũng tốt lên nhiều, dù gì bọn họ cũng được hưởng phần trăm trong đó, nghe thấy Lý Dương muốn thành sát thủ, mỹ nhân tức thì nhiệt tình nói :

“Trong giới sát thủ chúng ta thì chân chính mạnh nhất có ba tổ chức sát thủ, phân biệt là “Song Hoa” của Nhật Bản, “Diệt Sát” của Nga và truyền kỳ trong giới sát thủ — “Thiên Tàn” của Trung Quốc ! “Song Hoa” phân thành Cúc Hoa tổ và Anh Hoa tổ, phân biệt ra nhẵn giả và võ sĩ ! “Diệt Sát” của Nga gần như đều là tuyết lang nhân (người sói tuyết) của Siberia, tuyết lang nhân thì mạnh hơn lang nhân của Hắc ám nghị hội, bất quá số lượng kém hơn Hắc ám nghị hội rất nhiều. Còn tổ chức sát thủ “Thiên Tàn” của Đông phương Trung Quốc thì thật sự quá thần bí, từ trước đến giờ chưa nghe có mục tiêu nào mà “Thiên Tàn” nhắm đến có thể sống sót được cả, “Thiên Tàn” chính là truyền kỳ trong giới sát thủ chúng ta”.

Lý Dương nghe thấy thẻ liền nhíu mày : “Nhật Bản Song Hoa, Nga Diệt Sát, Trung Quốc Thiên Tàn ?”.

Mỹ nhân người lai nói tiếp : “Giới sát thủ đương nhiên là không chỉ có 3 nhóm đó, còn có nhiều độc hành hiệp, tiên sinh người nếu như muốn đăng ký thì sẽ thuộc về độc hành hiệp, báo danh rất đơn giản, chỉ cần dùng thẻ VIP để báo danh, sau đó nộp 1 vạn USD làm phí đăng ký, người sẽ chính thức thành sát thủ, sau này có thể trực tiếp lên internet nhận nhiệm vụ !”

“Tiên sinh vừa mới đến đăng ký, đối với giới sát thủ chắc có nhiều chuyện chưa tinh thông, tôi xin được đề cập một chút về vấn đề vũ khí, bình thường các độc hành hiệp đều sử dụng vũ khí nóng (súng ống), chỉ

có những người bản thân thực lực cực mạnh mới dùng vũ khí lạnh (gươm đao), tôi xin nhắc nhở tiên sinh một điểm, đối tượng mà giới sát thủ nhận nhiệm vụ thì hành đều không phải là những kẻ bình thường, bình thường cần phải dùng loại đạn xuyên giáp có lực xuyên thấu cực mạnh !” Mỹ nhân khẽ hảo tâm nhắc nhở.

Lý Dương thực sự không để tâm, hắn đã có phi đao rồi cần gì dùng vũ khí nóng ?

Nhưng Lý Dương chợt nhíu mày : “Nếu như ta dùng Tiểu Lý Phi Đao tạo thành danh tiếng tại địa hạ thế giới, vậy thì không phải sẽ có người tại quốc nội nghi ngờ thân phận của ta sao ? Còn có Lâm Thiên Vũ đó, hắn không hoài nghi ta là Lý Dương à ? Hiện tại thực lực Lâm Thiên Vũ tối thiểu là lục cấp cao thủ, ta còn chưa phải là đối thủ, hiện tại chưa phải là lúc đối đầu trực tiếp với hắn, nếu như để hắn biết được thân phận của ta, vậy thì sẽ không hay, dù gì cũng phải để thực lực của ta vượt qua hắn rồi hãy tính ! Ừm, không thể sử dụng phi đao !”

Cái tên Tiểu Lý Phi Đao cũng rất nổi tiếng trong địa hạ thế giới, một khi Lý Dương dùng phi đao, tin rằng sẽ có nhiều người nghi ngờ thân phận của Lý Dương.

Nhưng không dùng phi đao thì dùng vũ khí gì bây giờ ?

Vũ khí nóng ? Năm xưa khi còn trong bộ đội đặc chủng “Long nha”, Lý Dương đối với vũ khí nóng đích xác tinh thông, nhưng Lý Dương cũng minh bạch, những sát thủ hàng đầu chân chính thì không dùng vũ khí nóng, bởi vì vũ khí nóng tiếng động quá lớn, rất dễ dàng bị người phát hiện, hơn nữa khi đối phó với những cao thủ chân chính, vũ khí nóng ngược lại không bằng vũ khí lạnh.

Nghe mỹ nhân này nói đến đạn xuyên giáp, bất ngờ trong lòng Lý Dương khẽ động : “Đạn xuyên giáp ?” Một ý niệm thoáng chốc xuất hiện trong đầu, Lý Dương bắt đầu kích động, hắn nghĩ đến chuyện biến chính mình thành vũ khí sát thủ.

“Tiểu tử, giúp ta báo danh, còn tên thì kêu là “Tử Đạn” !” Lý Dương cười rất thần bí.

Mỹ nữ người lai có chút mê hoặc, miệng lẩm nhẩm : “Tử Đạn ? Tử Đạn ? Đây thật là một cái tên quái dị ?”

5 phút sau.

“Đây là account sát thủ và mật mã của tiên sinh, sau này tiên sinh có thể trực tiếp lên internet nhận nhiệm vụ, còn tiền cho nhiệm vụ sẽ được trực tiếp gửi vào tài khoản trong ngân hàng của tiên sinh”. Mỹ nhân đưa Lý Dương xem thông tin đã đăng ký.

“Sát thủ “Tử Đạn” — C cấp”

Trong biệt thự của Lý Dương.

“Ha ha... ..tốt, phi đao có thể giết người, viên đạn bắn ra cũng có thể giết người, nếu như ta có thể sử dụng viên đạn giống như phi đao thì sao ?” Trong biệt thự, tâm tư Lý Dương liên tục thay đổi. “Không, ta vì sao cứ nhất định phải dùng đạn ? Thiết đạn châu (bi sắt) không được sao ? Hơn nữa từ khía cạnh dùng lực mà nói thì thiết đạn châu uy lực lớn hơn !”

Lý Dương lúc xưa tại An toàn cục tổ 9, nội lực chỉ mới tầng 1, lực công kích phi đao đã vượt qua đạn được rồi, hiện tại Lý Dương đã đạt đến đệ tứ tầng “Ma Dương Điển”, hơn nữa nhục thể năng lượng đã đạt đến ngũ cấp cao thủ, so với quá khứ thì mạnh hơn không biết bao nhiêu lần, hiện tại cho dù Lý Dương dùng thiết đạn châu thì uy lực phát ra e rằng cũng đều vượt xa phi đao trong quá khứ.

Với lực tay khủng bố của Lý Dương, thêm vào đó kỹ xảo phi đao độc đáo dung nhập vào trong, còn có tiên thiên chân khí, ha, uy lực khẳng định là có thể vượt qua đạn xuyên giáp. Nếu như đạn châu có thể đạt đến lực công kích như vậy thì Lý Dương đã có đủ tư cách để thành sát thủ hàng đầu rồi.

Lý Dương sắc mặt hưng phấn : “Phi đao, ha ha, tuyệt kỹ kỹ xảo của Tiểu Lý Phi Đao cũng không nhất định phải dùng trên phi đao, chỉ cần ta cải biến một chút, vậy thì cũng có thể dùng trên đạn châu rồi, Trung Quốc cổ đại đã từng có thủ pháp trích điệp phi hoa đả thương người, nguyên nhân là do công lực cao, hiện tại cho dù ta ở thời cổ đại, thì cũng được tính là tiên thiên cao thủ, hơn nữa nhục thể lực lượng so với lực lượng tiên thiên chân khí thì mạnh hơn nhiều, ta không dùng hoa lá, ta dùng đạn châu, vậy thì lực công kích của chắc là phải mạnh hơn so với hoa lá nhiều !”

Bất ngờ mặt Lý Dương càng thêm hưng phấn : “Phải rồi, ta còn có độn thuật, là độn thuật đến từ tiên giới, so với độn thuật trong chỉ tôn bảo điển của Côn Lôn tiên cảnh Ngũ Hành Tôn thì còn lợi hại hơn, có độn thuật thì còn ai có thể tránh khỏi sự ám sát của ta ? Cho dù ta giết không được đối phương, nhưng với độn thuật thì ai có thể đả thương được ta ?”

“Ừ, Lão Kiệt Khắc hả ? Giúp ta mua một số đạn châu nha, càng nhiều càng tốt, phải, đạn châu, thiết đạn châu !”

Lý Dương gác điện thoại, nụ cười trên mặt càng thêm sáng lạn : “Quá khứ ta mang trên thân tối đa là một chục phi đao, nhiều hơn thì sẽ ảnh hưởng đến hành động, nhưng còn đạn châu thì ? Ha ha, chắc là mang cả trăm viên cũng không vấn đề gì !”

“Bất quá kể từ hôm nay, ta phải đem kỹ xảo phi đao của Tiểu Lý Phi Đao cải biến một chút, để nó thích hợp với đạn châu hơn !” Lý Dương trong lòng thầm quyết tâm.

Ngày lại ngày trôi qua, suốt cả ngày trong biệt thự Lý Dương đều dành cho việc tu luyện đạn châu, dụng nghị lực mà lúc xưa đã dùng để luyện tập Tiểu Lý Phi Đao để bây giờ luyện tập đạn châu... ..

Lý Dương chớp mắt một cái, rồi toàn bộ mục quang tập trung lên tấm cương bản trước mặt, bất ngờ tay phải khẽ động, nháy mắt tay phải đã hoá thành huyền ảnh, “Hưu !” Âm thanh dè dặt phá không vang lên, liền đó “Phanh !” một tiếng, đạn châu đã hoàn toàn cắm vào cương bản.

“Tiểu tử Lý Dương này, viên này lại thất bại nữa, độ sâu khi cắm vào cương bản đã hơn 10 cm”. Bá vương Hạng Vũ giọng điệu khoái chí khi tuyên bố Lý Dương lại thất bại.

Lý Dương nghe hồi đáp của Bá vương Hạng Vũ, không khỏi nhú mày, lòng thầm nhủ : “Lực đạo vẫn còn có chút vấn đề, mức độ xuyên thấu cương bản không ngờ quá 10 cm ?” Mục tiêu của Lý Dương là khiến đạn châu cắm sâu 10 cm trong cương bản, không thừa không thiếu một phân.

Đạt đến cảnh giới hiện tại của Lý Dương, một viên đạn châu phóng ra, lực lượng yêu cầu đòi hỏi phải đạt đến trạng thái tối hoàn mỹ, thừa một phân không được, mà thiếu một phân cũng không được. Lý Dương phóng đạn châu thì không thành công, nhưng khi Lý Dương phóng phi đao, thì lại cảm nhận được một cảm giác mỹ diệu khi phóng xuất phi đao, đặc biệt là cảm giác huyền ảo mỹ diệu đó khiến người như say mê, đồng thời cảm giác đó nói lên sự hoàn mỹ của ngọn phi đao đó.

“Ta không tin là năng lực sử dụng đạn châu của ta không đạt đến mức như phi đao !” Ngạo khí Lý Dương bốc lên, không ngừng huấn luyện, từng viên đạn châu được xạ nhập vào cương bản, tay trái của Lý Dương cũng bắt đầu, từng viên thiết đạn châu như lợi tiễn trực tiếp nhắm tới cương bản.

Bất ngờ hai tay Lý Dương như súng máy, liên tục không ngừng phóng ra từng viên đạn châu, tốc độ nhanh đến mức người ta chỉ thấy hai tay của Lý Dương cấp tốc lưu lại những đạo tàn ảnh.

“Phanh !” “Phanh !” “Phanh !” “Phanh !” “Phanh !”... ..

Tựa như ném hòn đá vào đồng bùn, từng viên thiết đạn châu rất dễ dàng cắm vào trong tấm cương bản dày 20 cm, hơn nữa mỗi viên đều cắm sâu gần 10 cm. Bất ngờ mặt Lý Dương loé lên, tâm thần nháy mắt tiến vào “Hoan Linh chi cảnh”, hai viên đạn châu do tay trái đồng thời phóng ra lập thay đổi quỹ tích, hoàn toàn án chiếu theo sự điều khiển của Lý Dương, xạ nhập vào những vị trí đã định.

Lý Dương trong lòng hân hoan nói : “Hoàn hảo, tối trọng yếu đích thị là kỹ xảo trong tam đại cảnh giới dùng để khống chế phi đao hoàn toàn không cần cải biến, có thể trực tiếp dùng trên đạn châu !”

Ban đêm, trong phòng ngủ Lý Dương.

Lý Dương đang ngồi xếp bằng trên giường, không, nếu quan sát kỹ có thể phát hiện hai chân xếp bằng của Lý Dương cách mặt giường vài centimet.

Từng đạo thanh lục sắc khí lưu nhàn nhạt không ngừng lưu nhập thể nội Lý Dương, khắp nơi toàn thân đều từng đạo thanh lục sắc khí lưu này, nếu như để người có tu luyện nội công nhìn thấy, nhất định là chấn kinh, bởi vì thanh lục sắc khí lưu này chính là thiên địa linh khí dày đặc đến mức kinh nhân, bình thường thiên địa linh khí mà người tu luyện nội công hấp thu rất mỏng manh, căn bản không thể xuất hiện màu sắc.

“Hừ !”

Như kinh ngư hút nước, thiên địa linh khí tấn tốc trùng nhập thể nội Lý Dương, không ngừng bị hấp thu, sau đó thổi luyện, dung nhập vào “tinh vân” trong đan điền, tối hậu thiên địa linh khí đó hình thành từng tia tiên thiên chân khí, khiến cho công lực của Lý Dương sâu thêm một tầng.

Một đêm trôi qua, bình minh đã rạng, Lý Dương khởi thân đi ra ngoài ban công, hấp thu không khí trong lành của buổi sáng.

“Khoảng thời gian này, đệ tứ tầng công lực “Ma Dương Điển” của ta chắc là hoàn toàn đại thành rồi ?” Lý Dương trong lòng suy nghĩ, lúc xưa tại căn cứ Sở nghiên cứu tu luyện thì đạt đến đệ tứ tầng, sau đó lại tu luyện thêm nửa năm, đã gần tiếp cận đại thành, hiện tại Lý Dương lại tu luyện thêm một khoảng thời gian, với tốc độ hấp thu tiên địa linh khí khủng bố của Lý Dương cùng với sự giúp đỡ của Bá vương Hạng Vũ, cũng đã gần như đại thành rồi.

“Ừm, tiểu tử ngươi hiện tại năng lượng tiên thiên chân khí chắc là khoảng 9000 tinh, ha ha, tiểu tử hãy nỗ lực tu luyện đi, đột phá đệ ngũ tầng, bốn Bá vương nhất định sẽ cho ngươi một món quà bất ngờ !” Hạng Vũ vui vẻ nói.

Lý Dương thời gian này buổi tuổi hoàn toàn tu luyện nội công, ban ngày trừ lúc tu luyện thiết đạn châu, thì là đến Thái Bạch tửu lâu uống rượu, hắc và lão bản của Thái Bạch tửu lâu Cát Phổ đã kết thành quan hệ rất tốt.

“Mộc Dịch, đệ đến rồi à, đến đây, đến đây, lão ca mời người hai ly !” Cát Phổ vừa thấy Lý Dương tức thì vui vẻ mang mấy bình rượu đi qua, Lý Dương liếc mắt thấy Điền Cương đang uống rượu một mình trong một góc tửu lâu, dạo này Lý Dương mỗi lần đến Thái Bạch tửu lâu hầu như đều nhìn thấy Điền Cương.

Lý Dương cũng chẳng quan tâm, hắc liên cùng Cát Phổ đi lên tầng hai, tùy ý tiến vào một phòng riêng.

“Lão ca, ta còn chưa hỏi người, chỉ có hai người huynh và vợ thôi sao ? Không có con cái gì à ?” Lý Dương cười nhẹ hỏi.

“Có, đương nhiên có, ta và bà xã còn có một đứa con gái tên Cát Hân, Hân Hân hiện tại đang học tại trường đại học New York, một tuần về một lần, lần trước nó về nhưng đệ lại không gặp nó, thật là, ha ha, Mộc Dịch à, con gái ta là mỹ nhân đó, tiểu tử ngươi đừng có chủ ý xấu xa gì nha !” Cát Phổ khi nhắc đến con gái mình thì luôn tràn đầy tình cảm yêu thương khiến Lý Dương cũng có thể cảm nhận, xem ra Cát Phổ đối với con gái của mình thật là thái quá hỉ hoan.

“Ngươi không biết con gái ta lợi hại thế nào đâu, năm nay không chừng nó có thể nhận được học bổng một năm liền của trường đại học New York đó !” Cát Phổ khoe khoang với Lý Dương, lão hiển nhiên là kiêu ngạo vì con gái mình.

Buổi tối, Lý Dương quay về biệt thự, quá khứ khi còn ở Thượng Hải Lý Dương đã quen sống một mình, hiện tại hắc cũng sống một mình, tính hắc thích yên tĩnh, không thích ồn ào.

“Sau một thời gian dài tu luyện, uy lực của đạn châu đã “miễn cưỡng” đạt được yêu cầu, giờ phải xem có nhiệm vụ nào ngon lành không !” Lý Dương đi vào phòng ngủ, mở máy tính, truy cập vào website của giới sát thủ, ngay khi mở trang web ra màn hình hiện lên các hình ảnh cấp 3, Lý Dương không để ý đến, lập tức đánh account và mật mã sát thủ của mình vào phần đăng nhập, màn hình lập tức thay đổi, biến thành màn hình mà lúc trước ở trong tổng bộ giới sát thủ đã thấy.

“Ồ, nhiệm vụ sát thủ cao nhất cũng chỉ có 50 triệu, thật khiến người ta có chút thất vọng”. Lý Dương hiển nhiên là không để tâm đến 50 triệu, nhưng khi Lý Dương còn đang tự nói với mình thì trang web bất ngờ có thay đổi mới, một nhiệm vụ với dòng chữ màu đỏ hiện lên.

“1 tỷ USD ! Sao có thể được ? Có phải mắt ta bị hoa không ?” Lý Dương ngây ngốc nhìn nhiệm vụ trước mắt, cái giá cao nhất cho nhiệm vụ trong lịch sử giới sát thủ cũng chỉ khoảng 100 triệu USD, hiện tại không ngờ xuất hiện một cái 1 tỷ USD, lẽ nào đối phương là chuyên gia biết in ra tiền ?

25. Chương 5 : Thập Úc Mỹ Kim

Đây là một người đàn ông tóc vàng, mắt xanh, toàn thân phát ra một khí thế đầy chất quý tộc, ngoại hình người đó rất tốt, nửa thân trên hình tam giác ngược, cơ nhục mặc dù không nảy nở, nhưng Lý Dương chỉ cần từ ngoại hình cân đối của người đàn ông trong bức ảnh, là đã có thể cảm nhận được người này là một cao thủ tu luyện nhục thể, hơn nữa nhục thể năng lượng thậm chí so với Lý Dương thì còn mạnh hơn.

Đúng vậy, chỉ từ một tấm ảnh đính kèm, chỉ cần sát quan sát ngoại hình cân đối của người đó, Lý Dương đã có phán đoán như vậy.

“Khoảng thời gian này, thân thể của ta luôn có trọng lực cấm chế, trường kỳ dưới áp lực 5000 cân, lực lượng cơ nhục của ta cũng đã tăng lên nhiều, hầu như cũng được 2 vạn tinh, nhưng tay tổng tài của tập đoàn COMBO này xem ra còn mạnh hơn ta, thực sự thì hẳn ta cường hãn đến mức nào ?” Lý Dương ngược lại bắt đầu nghi ngờ phán đoán của mình, dù gì bản thân cũng có 2 vạn tinh nhục thể năng lượng, trong địa hạ thế giới, cho dù phục dụng B1 Cơ nhân được thủy thì bất quá cũng chỉ vài nghìn tinh mà thôi.

“Lý Dương, chờ một chút, để bản Bá vương dùng thần thức cẩn thận tìm kiếm toàn bộ New York này, tra xem thực lực chân chính của tên này !” Lời nói của Bá vương Hạng Vũ khiến Lý Dương kinh hỷ.

Mặc dù Hạng Vũ lo lắng bị người tiên giới phát hiện, không dám hấp thu quá nhiều lực lượng, hiện tại tới đa cũng mang năng lượng tiếp cận cao thủ phi thăng kỳ. Nhưng năng lượng hẳn mặc dù kém hơn quá khứ, nhưng thần thức của hắn thì chỉ có cao thủ của tiên ma nhị giới mới có được, so với linh thức thì cao hơn hẳn một đẳng cấp, tại phạm nhân giới, còn chưa có người thoát khỏi sự tìm kiếm bởi thần thức của Hạng Vũ.

Lý Dương nghe thấy không khỏi cười nhẹ, ngồi chờ kết quả tìm kiếm của Hạng Vũ.

Chỉ mới gần một phút, Hạng Vũ đã phát thoại : “Hảo gia hỏa ! Lý Dương à, cao thủ ở New York này quả thật không ít à, không ngờ có cả nhân vật tương đương với Nguyên Anh kỳ, hơn nữa loại nhân vật này không chỉ có một người, những nhân vật này đối với ngươi mà nói tuyệt đối không có cách gì chống lại, bọn họ chỉ cần một chiêu là có thể dễ dàng tiêu diệt ngươi rồi !”

Cái này không phải lời thừa sao ? Tiên Thiên đại thành là ngũ cấp cao thủ, Kim Đan kỳ là lục cấp cao thủ, Nguyên Anh kỳ là thất cấp cao thủ !

Thất cấp à, năng lượng phải là cả triệu tinh, hơn gấp trăm lần Lý Dương, đương nhiên không phải thứ mà Lý Dương có thể so sánh, một chiêu diệt 10 Lý Dương cũng rất là đơn đơn giản giản.

Bất quá Lý Dương quan tâm chuyện khác : “Bá vương người đã tra ra được thực lực của cái tên bị treo thưởng chưa ?” Đó mới là điều Lý Dương muốn biết nhất, hẳn quản gì việc New York có bao nhiêu cao thủ, dù gì New York cũng là đại bản doanh của địa hạ thế lực, cao thủ nhiều cũng là bình thường.

Bá vương Hạng Vũ lập tức tự hào nói : “Đương nhiên là tra ra được, nếu như không phải cẩn thận tra xét những tay đỉnh cấp cao thủ còn lại, chỉ riêng cái tên đó thì một cái hô hấp là đủ thời gian rồi !”

Lý Dương không khỏi nôn nóng muốn biết đáp án, nhưng Hạng Vũ bất ngờ dừng lại, nghỉ một lúc, giống như treo đầu ăn đầu miệng Lý Dương, đến khi thấy Lý Dương muốn phát biểu thì Hạng Vũ mới từ từ nói : “Tên này các ngươi gọi là lang nhân, hơn nữa còn là cấp cao nhất trong lang nhân — lang vương, một thất cấp cường giả. Theo như bản Bá vương cẩn thận kiểm tra, cái tên này chắc là đã đạt đến đỉnh điểm của thất cấp, năng lượng vào khoảng 9 triệu tinh, phóng mắt nhìn khắp New York, cũng không có mấy người là đối thủ của hắn !”

Lý Dương nghe thấy tức thì ngậy người ra !

Lang nhân có phân thành “đê cấp lang nhân, trung cấp lang nhân, cao cấp lang nhân, lang tướng, lang vương” năm loại đẳng cấp. Phân biệt ứng với tam cấp cao thủ cho đến thất cấp cao thủ.

Đồng dạng, trong huyết tộc cũng phân thành “đẳng cấp nam tước, đẳng cấp tử tước, đẳng cấp bá tước, đẳng cấp hầu tước, đẳng cấp công tước” năm loại đẳng cấp, phân biệt ứng với tam cấp cao thủ cho đến thất cấp cao thủ, trong đó mỗi tộc trưởng của một huyết tộc gia tộc được gọi là “thân vương”, là hấp huyết quý

thân vương mạnh nhất trong hấp huyết quỷ (quỷ hút máu, vampire), cao thủ đẳng cấp thân vương là đỉnh điểm của thất cấp, nhưng vẫn không vượt quá thất cấp.

Bình thường lục cấp cao thủ và thất cấp cao thủ không phải là những kẻ mà các thế lực bình thường có thể chọc vào, trong địa hạ thế lực, ví như Nhật Bản “Song Hoa” thì sát thủ tối cường đại là ngũ cấp cao thủ, sát thủ tối cường của Nga “Diệt Sát” cũng là ngũ cấp cao thủ. Mạnh nhất trong công ty vệ sĩ số một Hắc Ma là bát đại siêu cấp vệ sĩ mà cũng chỉ là ngũ cấp cao thủ.

Lục cấp cao thủ trong địa hạ thế giới chính là những cao thủ vô địch, còn thất cấp cao thủ là những cao thủ trong truyền thuyết.

Bát cấp cao thủ thì sao ? Chỉ tồn trong truyền thuyết của lang nhân — Lang hoàng, chỉ tồn trong truyền thuyết của huyết tộc — Đế vương đẳng cấp, bọn họ đều là bát cấp cao thủ, nhưng Lang hoàng và Đế vương đẳng cấp trong mấy ngàn năm nay không hề xuất hiện một người, chỉ có tồn tại trong ký ức của mỗi một lang nhân, mỗi một huyết tộc.

Đương nhiên, bát cấp cao thủ còn sống đương nhiên là có, đó chính là tu chân giả của Đông phương Hoa hạ, những tu chân giả đã độ kiếp, chỉ là bọn họ rất hiếm khi xuất thế.

“Trời ạ, thất cấp cao thủ, cái này, cái này, cái này căn bản là vô địch, 1 tỷ USD đúng là hấp dẫn lòng người, nhưng thất cấp cao thủ thì càng khủng bố hơn à, e rằng ngay cả An toàn cục toàn lực xuất mã thì cũng không động đến được sợi lông của hắn, thất cấp à !” Lý Dương tròn tròn mắt.

Liền đó Lý Dương như nhớ lại điều gì, bất ngờ hỏi : “Bá vương, ngài vừa nói cái gì ? Ngài nói là New York còn có vài thất cấp cao thủ nữa à ?” Lúc này Lý Dương mới chú đến tin tức trọng yếu trong những lời Hạng Vũ vừa nói.

Bá vương Hạng Vũ nói : “Ừm, có vài đứa nữa, trong đó có loại mà người gọi là hấp huyết quỷ công tước, còn có một người của Giáo đình nữa, năng lượng trong thể nội hắn chính là cái mà người gọi là thánh lực, phải rồi, người của Giáo đình có khả năng là kẻ rất khó đối phó, trong thể nội hắn tựa hồ có một bộ chiến giáp, tương tự như hộ thể chiến giáp của tu chân giả, ai, lần trước ta quên nói với người, trong thể nội tên Lâm Thiên Vũ cũng có một bộ chiến giáp, thanh sắc chiến giáp, Lâm Thiên Vũ thực lực không mạnh, hầu như mới chỉ lục cấp, nhưng cái tên chiến sĩ của Giáo đình này thật sự là cao thủ đẳng cấp thất cấp, trong thể nội hắn là kim hoàng sắc chiến giáp !”

Lý Dương nghe thấy tin này tức thì nhú chặt mày : “Lẽ nào Lâm Thiên Vũ là thánh đấu sĩ của Giáo đình ? Không đúng à, theo như trong tài liệu của An toàn cục có nói, thánh đấu sĩ đẳng cấp thanh đồng tựa hồ tương đương với ngũ cấp cao thủ thôi à, hắn làm sao đạt đến được cảnh giới của lục cấp cao thủ ?” Đồng thời Lý Dương cũng đã hiểu được nguyên nhân vì sao mà Lâm Thiên Vũ còn trẻ mà lại cường hãn đến vậy, nguyên nhân là vì thanh đồng chiến giáp.

Tổ chức lực lượng vũ trang của Giáo đình — Tông giáo tài phán sở, lực lượng mạnh nhất của Tông giáo tài phán sở chính là thánh đấu sĩ, bất quá thánh đấu sĩ chủ yếu dựa vào lực lượng của chiến giáp, mỗi bộ chiến giáp đều thập phần trân quý, Lâm Thiên Vũ kia cũng bởi vì tập đoàn Thánh Lâm là tập đoàn dưới trướng của Giáo đình, do vậy mới có được một bộ thanh đồng chiến giáp.

Lý Dương lắc đầu cười khổ, xem ra bản thân vẫn còn phải cố gắng nhiều, trước hết là phải tích lũy thực lực rồi mới nói tiếp, bất quá muốn tích lũy thực lực thì tiền là thứ rất quan trọng ! Nhưng hiện tại nhìn 1 tỷ USD ngay trước mắt mà hắn thì lại không có đủ thực lực để đoạt lấy, tin rằng kẻ phát ra nhiệm vụ này cũng không nghĩ đến việc có người có thể giết được thất cấp cao thủ, dù gì lang vương này cũng thuộc loại đỉnh điểm của thất cấp cao thủ, tương đương với hấp huyết quỷ thân vương !

“Lý Dương à, nếu như người thực sự muốn 1 tỷ USD đó, cũng không phải là không có cách, chỉ cần bỏn Bá vương là giúp người là được rồi, đó chẳng phải chỉ là một thất cấp cao thủ thôi sao ?” Thanh âm của Hạng Vũ tràn đầy sự khinh miệt đối với thất cấp cao thủ, cũng đồng thời biểu thị sự cao ngạo của hắn !

“Người nói là người muốn giúp tôi giết mục tiêu của nhiệm vụ này, một kẻ đạt đến thất cấp lang vương ?” Lý Dương tựa hồ có chút hoài nghi lời Bá vương Hạng Vũ, dù gì Hạng Vũ cũng từng nói, sau này mọi chuyện đều để bản thân Lý Dương ứng phó, không được ỷ lại vào Hạng Vũ.

Hạng Vũ lúc xưa nói như vậy, là do lo lắng sợ Lý Dương luôn ý lại hấn, cái đó đối với tâm cảnh tu luyện rất không tốt, hơn nữa người mà quá ý lại, thì tự thân thực lực đề cao cũng sẽ chậm lại, do vậy hấn mới nói những chuyện sau này sẽ để bản thân Lý Dương tự đối diện.

Chỉ có tự bản thân đối diện với khó khăn, đối diện với sự thiêu chiến, không ngừng khai phá tiềm lực của bản thân, đột phá cực hạn của chính mình, có vậy thì thành tựu đạt được mới càng lớn lao.

Do vậy quá khứ quyết định của Hạng Vũ có thể nói là rất khôn ngoan, nhưng hiện tại Hạng Vũ lại nói muốn giúp hấn, vậy không phải mâu thuẫn sao ?

“Lý Dương à, người đừng có lo lắng, mặc dù bốn Bá vương có từng nói mọi chuyện sau này để người tự thân ứng phó, nhưng mà chuyện này có chút đặc thù, ví như cái tên lang nhân đã đạt đến đẳng cấp Lang vương đó, cho dù để người đối phó, một mình người có thể đối phó được hấn sao ? Người đi tìm hấn, căn bản không có khả năng chiến thắng, đối với người cũng không có chỗ nào tốt cả. Chọn đối thủ thì cũng phải chọn kẻ mà mạnh hơn người một chút, bọn chúng mới tối thích hợp để cho người ứng phó, chiến đấu cùng bọn chúng, người mới có thể khai mở được tiềm lực lớn lao ! Còn đi đối đầu với cao thủ vượt mình quá xa, thì đó không phải là ma luyện mà là đi tìm chết !” Bá vương Hạng Vũ khiển trách.

Lý Dương nghe thấy cũng cảm thấy hữu lý, lang nhân đạt đến đẳng cấp lang vương nhục thể cường hân đạt đến trình độ cảnh giới nào ? Tin rằng phi đao của Lý Dương cũng không thể đã thương được. Ngay cả phi đao mạnh nhất của hấn mà cũng không đã thương được, vậy thì chẳng phải đó là đi tìm chết sao ?

“Bá vương nói cũng có đạo lý, bất quá ta vẫn tin một điều, chỉ có dưới áp lực, mới dễ dàng đột phá được giới hạn bản thân để đạt đến một cảnh giới mới ! Do vậy ta quyết định khi đối phó với lang vương này, trước hãy dựa vào thực lực chân chính của bản thân, hoàn toàn khai phá tiềm lực của mình, không ngừng dốc hết toàn lực bản thân chiến đấu với đối phương, nếu như ta thất bại, đến khi đó sẽ để Bá vương người xuất thủ, Bá vương người nói xem có được không ?” Lý Dương tuyệt đối không bỏ qua bất kỳ cơ hội nào có thể giúp đề cao thực lực bản thân.

“Ừm , vậy cũng được, đối với sự đột phá của người cũng có lợi !” Bá vương Hạng Vũ với chuyện này cũng tán đồng.

Lý Dương bất ngờ quái dị nói : “Cái này... ..Bá vương, khi mà ta hoàn toàn thất bại, nếu như Bá vương mà xuất thủ chậm thì nhờ ta bị cái tên lang vương đó giết thì sao ? Đương nhiên ta không phải không tin Bá vương, chỉ là người cũng biết, cao thủ tu luyện nhục thể tốc độ phi thường khoái, mà tên lang nhân đó nguyên bản là hoàn toàn tu luyện nhục thể, thất cấp năng lượng nhục thể, cái đó thật quá khủng bố, tốc độ của hấn khẳng định là đã đạt đến trình độ tôi không thể tưởng tượng nổi, nếu như khi tôi thất thủ mà hấn muốn giết tôi thì e rằng chỉ cần trong một cái nháy mắt, do vậy mong Bá vương người ngàn vạn lần cẩn thận”.

Bá vương Hạng Vũ ngẩn ra một chút, rồi ngay lập tức phần nộ găm thét trong đầu Lý Dương : “Tên tiểu tử hỗn láo này, bốn Bá vương đương sơ tại ma giới là loại người gì ? Phi thăng kỳ tu chân giả ta chỉ cần một chiêu là có thể giết cả ngàn vạn, hiện tại bốn Bá vương như hổ lạc đồng bằng, nguyên thần cũng không dám hấp thu quá nhiều lực lượng, chỉ có thể hấp thu lực lượng mức tiếp cận phi thăng kỳ, người không ngờ lại còn dám nghi ngờ bốn Bá vương bảo hộ không được người ? Chẳng phải chỉ là một tên thất cấp thôi sao ? cho dù tốc độ hấn nhanh như thiểm điện, nhưng dưới thần thức của bốn Bá vương, cũng chỉ như ốc sên mà thôi, người vứt bỏ cái suy nghĩ ấy đi !” Sự giận dữ của Hạng Vũ hoàn toàn hiện rõ trong ngữ khí.

“Không nói nữa, chuẩn bị tiếp nhận nhiệm vụ !” Lý Dương không dám đôi co với Bá vương Hạng Vũ trong lúc đang giận dữ, lập tức nhìn vào màn hình máy tính, di động nhấp con chuột vào “tiếp nhận nhiệm vụ” !

Bất ngờ một cảnh báo xuất hiện trên máy tính.

“Đẳng cấp của bạn chưa đủ, không thể tiếp nhận nhiệm vụ !”

Khuôn mặt Lý Dương đỏ ra, hấn đúng là bị shock.

“Sao lại như vậy ? Sao lại không thể tiếp nhận nhiệm vụ ? Đẳng cấp không đủ ? Là ý gì vậy ?” Lý Dương lập mở trang có thuyết minh liên quan đến việc sát thủ tiếp nhận nhiệm vụ.

Sát thủ nhiệm vụ phân thành bốn cấp, C cấp nhiệm vụ — nhiệm vụ từ 10 vạn USD đến 99 vạn USD, B cấp nhiệm vụ — 100 vạn USD đến 999 vạn USD, A cấp nhiệm vụ — 1000 vạn USD đến 9999 vạn USD, S cấp nhiệm vụ — từ 100 triệu USD trở lên.

Sát thủ đồng dạng phân thành C, B, A, S cấp.

C cấp sát thủ chỉ có thể nhận C cấp nhiệm vụ, B cấp sát thủ có thể nhận từ B cấp nhiệm vụ trở xuống, A cấp sát thủ có thể nhận từ A cấp nhiệm vụ trở xuống, S cấp sát thủ có thể nhận từ S cấp nhiệm vụ trở xuống.

Đẳng cấp của sát thủ và thực lực bản thân sát thủ không có liên quan, chỉ liên quan đến số nhiệm vụ mà sát thủ đã hoàn thành.

Hoàn thành 10 C cấp nhiệm vụ, đẳng cấp sát thủ thăng từ C cấp lên B cấp.

Hoàn thành 10 B cấp nhiệm vụ, đẳng cấp sát thủ thăng từ B cấp lên A cấp.

Hoàn thành 10 A cấp nhiệm vụ, đẳng cấp sát thủ thăng từ A cấp lên S cấp.

“Thao !” Lý Dương nhìn một lúc lâu, chỉ còn biết phẫn nộ chửi.

Sầu muộn, một cảm giác như bị người ta lừa tràn ngập trong lòng, mắt thấy 1 tỷ USD sắp đến tay (Trong lòng Lý Dương, có sự giúp đỡ của Hạng Vũ, cái tên Lang vương kia kể như đã xong rồi), nhưng hiện tại không ngờ lại nói là đẳng cấp không đủ.

Lý Dương cũng đã minh bạch cái account “Sát thủ Tử Đạn — C cấp” có ý nghĩa là gì !

Kỳ thật cũng không có cách nào khác, bởi vì S cấp nhiệm vụ cực kỳ ít, xuất hiện một cái thì đã có nhiều người muốn nhận rồi, nhiều người muốn nhận thế thì cấp cho ai bây giờ ? Hơn nữa với độ khó của S cấp nhiệm vụ thì sát thủ bình thường không thể thành công, để cho mọi sát thủ đều có thể tiếp nhận, vậy chẳng khác nào để cho những sát thủ thực lực kém từng người từng người đi tìm chết, đồng thời cũng khiến cho người phát ra nhiệm vụ bất mãn, do thời gian hao phí quá nhiều.

Vì hiệu suất, và cũng vì sự cạnh tranh giữa các sát thủ, nên mới có sự phân cấp này.

“Ta hiện tại cần phải phân biệt hoàn thành 10 C cấp, B cấp, A cấp nhiệm vụ, khi đó mới có thể có tư cách tiếp nhận S cấp nhiệm vụ này, bất quá nhiệm vụ không phải lúc nào cũng có, đặc biệt là những nhiệm vụ cao cấp, hiện tại bảng nhiệm vụ của A cấp chỉ có tổng cộng 6 cái, hơn nữa đều đã có người chấp hành”. Lý Dương càng thêm sầu muộn.

Bất ngờ, Lý Dương thở dài một tiếng, rồi lập tức cười lại : “Được rồi, ta không tin là một lang nhân đã đạt đến đẳng cấp lang vương có thể bị các sát thủ khác hoàn thành nhiệm vụ, có tiếp nhận cũng chết !” Lý Dương vì bản thân không thể tiếp nhận nên mới có ác ý nghĩ về người khác như vậy.

“buzz buzz buzz... ..”di động rung lên, Lý Dương lập tức tiếp lấy điện thoại.

“Mộc Dịch thân ái, ta Lão Kiệt Khắc nè, trận đấu địa hạ quyền đàn của ngươi lần này đã được quyết định ngày rồi, 8 giờ tối ngày kia, tại tổng bộ của địa hạ quyền đàn võ đài số 3. Ô, phải rồi, khi ta báo thành tích nâng đứng và nâng nằm của ngươi, đã có giảm thành tích đi “một chút”, để cho người khác nghĩ rằng ngươi là tuyển thủ bình thường, đồng thời bàn cá cược của địa hạ quyền đàn cũng đã mở rồi, chúng ta không phải là nên đi cá độ một chút chứ hả ? Lão Kiệt Khắc ta cũng biết là Mộc Dịch ngươi nhất định thắng, hơn nữa đối thủ mà ta chọn cho ngươi nhân vật số một trong các võ đài cao cấp, tỷ lệ cá cho ngươi nhất định là không thấp, chúng ta sao không nhân cơ hội này mà kiếm chác chút hả ?” Thanh âm của Lão Kiệt Khắc hiện rõ sự gian trá.

26. Chương 6 : Chiến

“Lão Kiệt Khắc, ở đây ta vẫn còn 2 triệu USD, lão giúp ta đặt cược toàn bộ”. Khoé môi Lý Dương xuất hiện một tia tiếu ý, bản thân không lấy được số tiền 1 tỷ USD kia, nhưng có thể tham gia cá độ thì kiếm cũng được một ít.

Lý Dương gác điện thoại, nhìn ra ngoài phòng, lúc này đã vào khoảng 8-9 giờ tối, cũng đã đến lúc tu luyện nội công.

Lý Dương lập tức ngồi xếp bằng trên giường, linh đài hoàn toàn trống rỗng, dưới tình huống lúc này, trình độ dung hợp thiên địa linh khí của Lý Dương so với bình thường cao hơn nhiều, từng cỗ thiên địa linh khí trên bầu trời Manhattan hội tụ lại, không ngừng lưu nhập thể nội Lý Dương, dưới sự giúp đỡ của Bá vương Hạng Vũ, tốc độ hấp thu thiên địa linh khí của Lý Dương càng thêm kinh nhân, từng dòng thanh sắc khí lưu tựa như những sợi dây tơ quấn quanh người Lý Dương... ..

Bất ngờ một cỗ linh thức cấp tốc hướng tới khu vực Lý Dương đang ở, chủ nhân của cỗ linh thức này đã cảm nhận được sự chuyển động của thiên địa linh khí ở Manhattan, mặc dù thiên địa linh khí mà Lý Dương hấp thu so với thiên địa linh khí của toàn bộ khu vực Manhattan thì chỉ có thể tính là một bộ phận nhỏ, bất quá tu chân giả tại Manhattan vốn ít, mà tốc độ hấp thu thiên địa linh khí của Lý Dương lại nhanh như vậy, nên đã dẫn phát sự chú ý của vị tu chân cao thủ này.

“Lý Dương, có một tu chân giả đang muốn tìm kiếm người kìa ?” Bá vương Hạng Vũ cười đùa nói.

Lý Dương giật mình, lập tức dừng việc tu luyện, trong lòng không khỏi có chút nghi hoặc : “Tu chân giả ? Bá vương, đây cũng có tu chân giả sao ? Suốt thời gian trong quá khứ không phải ta đều tu luyện tại đây sao ? Vì sao trong quá khứ không có điều tra ta vậy ?”

“Không cần vội, để bản Bá vương đánh lạc hướng hấn trước đã !” Bá vương Hạng Vũ tùy ý bố trí một trận pháp tại “Thái Bạch tử lâu” — Tụ Linh trận, Tụ Linh trận tức thì khiến thiên địa linh khí không ngừng bị hấp thu vào Thái Bạch tử lâu.

Bởi vì Lý Dương đã đình chỉ hấp thu, hơn nữa cỗ linh thức bốn lai chỉ lo cấp tốc hướng đến khu vực này, thực sự không phát hiện ra nguồn gốc khiến thiên địa linh khí tụ tập vừa rồi là tại biệt thự của Lý Dương. Hơn nữa hiện tại Thái Bạch tử lâu bởi vì “Tụ Linh trận” đã thành nơi hấp thu đại bộ phận thiên địa linh khí. Quan trọng nhất chính là Thái Bạch tử lâu nằm gần biệt thự của Lý Dương, do vậy tự nhiên là linh thức của vị tu chân giả đã đến lầm chỗ.

Trong một căn phòng của một ngôi nhà cổ ở Chinatown.

Một lão giả mình mặc thanh sắc trường bào đang ngồi trên bồ đoàn, bất ngờ lão giả mở mắt ra, mục quang sắc bén như dao mang khiến trong phòng thoáng chốc như sáng lên, lão giả tựa hồ có điểm nghi hoặc, lắc đầu tự nói : “Quái lạ quái lạ, Thái Bạch tử lâu đó ta đã có lần ghé qua, tại sao trước giờ lại không hiện ra “Tụ Linh trận” thần diệu như vậy nhỉ ? Người bố trận này đối với việc nghiên cứu trận pháp tuyệt đối vượt xa ta ! Ừm... Trong Tụ Linh trận này, tốc độ tu luyện so với quá khứ nhất định là nhanh hơn nhiều, người bình thường ở trong đó cũng được diên niên ích thọ (kéo dài tuổi thọ). Sau này phải ghé qua xem mới được !”

Bá vương Hạng Vũ mặc dù đối với trận pháp không có nghiên cứu gì lớn, không có gì tinh thông, nhưng cái “không tinh thông” này là nói đối với những cao thủ tiên giới cùng đẳng cấp với hấn, Bá vương Hạng Vũ năm xưa cùng cao thủ tiên giới giao thủ, hết lần này lần khác phải đối diện với trận pháp của đối phương, cho dù không tinh thông, thì cũng trở nên quen thuộc. Những trận pháp mà Hạng Vũ đã tiếp xúc bất kể là tầng thứ gì, hiện tại tùy tiện xuất ra một cái cũng đều khiến vị tu chân giả này trợn mắt há mồm.

“Sư tôn, người vừa mới từ chuyến hành trình mệt mỏi trở về đáng lý ra đệ tử không nên làm phiền người, nhưng hiện tại trong giới sát thủ xuất hiện một nhiệm vụ chưa từng có trong lịch sử trị giá 1 tỷ USD, mục tiêu là Tổng tài của tập đoàn COMBO, cũng chính là cái tên lang nhân đã đạt đến đỉnh điểm của thất cấp cao thủ đẳng cấp Lang vương mà sư tôn đã nói lần trước, không biết là chúng ta nên xử lý nhiệm vụ này thế nào ? Chúng ta có nên để tổ chức trung gian trong giới sát thủ triệt tiêu nhiệm vụ này không, bởi vì lang nhân đẳng cấp Lang vương thực sự rất khó chiến thắng !” Một thanh âm hỗn hậu vang lên ngoài phòng của lão giả.

Lão giả suy nghĩ rồi nói : “Không cần phải lo, tổ chức trung gian trong giới sát thủ là để khiến cho sát thủ toàn thế giới có thể dễ dàng tiếp nhận nhiệm vụ, điều chúng ta cần làm là khiến cho người phát nhiệm vụ được mãn ý, sát thủ nhận nhiệm vụ được mãn ý, vậy là chúng ta thành công, còn những chuyện khác, chúng ta không quan tâm đến !”

“Rõ !” Thanh âm hồn hậu ngoài phòng đáp lời.

Tối nay, địa hạ quyền đàn nghênh đón một vị tân quyền thủ.

Gần như mỗi ngày địa hạ quyền đàn đều có một quyền thủ mới đến, phần lớn ngoài việc hy vọng kiếm được một số tiền lớn các quyền thủ còn muốn nhân đó phô diễn thực lực của mình, nhưng bọn họ không có kinh nghiệm, do vậy những tuyển thủ mới đến khi bắt đầu đều chọn những quyền thủ yếu hơn, để sau khi tích lũy được kinh nghiệm, mới từ từ chọn những quyền thủ lợi hại hơn.

Nhưng tối nay thì khác, tối nay vị tân quyền thủ của võ đài cao cấp không ngờ lại chọn mục tiêu là — người đứng đầu hiện tại của võ đài cao cấp, người sắp trở thành đỉnh cấp quyền thủ “Phong tử” Sa Khắc.

“Phong tử” Sa Khắc, thực lực mạnh mẽ, kể cả so với đỉnh cấp quyền thủ cũng lợi hại không kém, trong các trận đấu cao cấp căn bản là không có địch thủ, nhân vì quy củ của địa hạ quyền đàn, bất kể là người mạnh đến đâu, tối đa chỉ được trực tiếp nhập vào các trận đấu cao cấp, “Phong tử” Sa Khắc mặc dù thực lực tương đương đỉnh cấp quyền thủ, nhưng cũng vì quy củ của địa hạ quyền đàn cản trở, nên chỉ có thể chiến đấu tại võ đài cao cấp.

Quy củ của địa hạ quyền đàn : chỉ có liên tục đánh hơn 30 trận của cùng một cấp võ đài, thì mới có thể tiến nhập vào trận đấu ở một cấp cao hơn, mỗi quyền thủ một năm tối thiểu phải đánh 10 trận.

“Phong tử” trong 6 tháng ngắn ngủi đã đánh hơn 20 trận, tuyệt đối càn quét, người ta tin rằng “Phong tử” Sa Khắc trong một năm nhất định có thể hoàn thành nhiệm vụ đánh 30 trận, tiến nhập vào võ đài đỉnh cấp.

“Hống ~~~” Một tiếng hống lớn vang lên, một đại hán da đen cường tráng đứng trên võ đài, những khán giả ở bên dưới diên cuồng gào thét... ..

“Sa Khắc, giết cái thằng mới đến đi ! Cho nó biết thế nào là quyền thủ, giết nó đi !”

“Sa Khắc, hãy giáo huấn cẩn thận cái thằng mới đến, đá bể đầu nó ra, cho nó biết sự lợi hại của ngươi !”

Những tiếng la phía dưới không ngừng vang lên, mọi tay phú hào đều cời phăng cả vạt, giật tung nút áo sơ mi, la hét đến khản tiếng, trong tay họ cao lá phiếu cá độ của bọn họ, lúc này họ đã không còn là những người thượng lưu cao quý, chỉ là một đám người muốn nhìn thấy cảnh giết chóc dã man để thỏa mãn dục vọng như dã thú của mình... ..

Đồng dạng từng đám quý phụ sắc mặt đỏ hồng, không ngừng la lên, khí chất cao quý đã hoàn toàn biến mất... ..

Sa Khắc sau khi hống vài tiếng, mới đặc ý bắn ánh mắt khinh thường về phía Lý Dương, rồi mới đến ngồi ở một góc võ đài.

Tài phán (trọng tài) của trận đấu đứng trên võ đài lên giọng nói : “Quý ông, quý bà, tôi xin được phép giới thiệu về tuyển thủ của trận đấu của ngày hôm nay, người này nhất định là mọi người rất quen thuộc, anh ấy chính là người đã mang đến cho chúng ta sự giết chóc, mang đến cho chúng ta sự hưng phấn, đó là Sa Khắc, Phong tử Sa Khắc !” Thanh âm tài phán bắt ngờ cao lên, Lý Dương thậm chí hoài nghi cao âm của tay này còn cao hơn các giọng nam cao khác trên thế giới.

Đám người phú hào quý phụ nhân phía dưới lập tức hoan hô, bọn họ diên cuồng vẫy lá phiếu trong tay mình... ..

“Đối thủ của anh ấy là một ngôi sao mới mọc — Mộc Dịch đến từ Trung Quốc ! một người mới vừa tiến nhập địa hạ quyền đàn, là người mới, kinh nghiệm của anh ấy mặc dù không nhiều nhưng chưa ai biết được chân chính thực lực của anh ấy, người quản lý của anh ta là Lão Kiệt Khắc, thủ hạ của Lão Kiệt Khắc thì không có ai là kẻ yếu, tin chắc là người mới đến này cũng rất lợi hại, mọi người có thể đặt cược trên thân anh ta !” Thanh âm của tài phán tựa hồ không được cao lắm, hiển nhiên là hắn cũng không tin tâm đối với Lý Dương, bởi vì đối thủ của Lý Dương là “Phong tử” Sa Khắc kẻ đã thân kinh bách chiến thực lực cường hoành.

“Ô, tỷ lệ của ta không ngờ lại là 1 ăn 4 !” Lý Dương nhướng mày biểu tình rất kỳ quái, hắn vừa cao hứng vừa chán nản, chán là vì hắn là một cao thủ vậy mà không có ai nhìn ra được, cao hứng là vì hắn sắp có

được một đồng USD.

Lý Dương mặc áo sơ mi màu đen, chậm chậm nhẹ nhàng bước lên võ đài tựa hồ như không để ý đến đám khán giả xung quanh.

Liền đó là một tiếng chuông thánh thót, trận đấu lập tức bắt đầu, tay tài phán như một con thỏ lùi nhanh xuống dưới.

“Chết đi, thằng nhãi !” Sa Khắc thân cao 2 mét nhìn Lý Dương ở trước mặt thấp hơn mình một cái đầu, cười một tiếng tàn khốc, bước 2-3 bước áp sát Lý Dương, bất ngờ cái chân thô trắng của hắn mang theo tiếng gió rít “xoát” bổ thẳng về phía Lý Dương.

Từ khi lên võ đài đến giờ, Lý Dương vẫn luôn lãnh khốc nhìn Sa Khắc, thậm chí khi cái chân thô trắng đó nhắm tới đầu hắn, Lý Dương vẫn lãnh tĩnh nhìn đối phương, bất ngờ nhãn tình Lý Dương khẽ động, một tia hàn quang lướt qua... ..

Trong mắt Sa Khắc hiện rõ sự khát máu, lực lượng từ cái chân thô trắng lại tăng thêm vài phân, thói kinh mang theo kinh phong càng khiến đám quý phụ giàu có phía dưới càng thêm hưng phấn la lên, Sa Khắc bật cười, bởi vì cự li chân hắn cách đầu Lý Dương chỉ còn vài centimet... ..

Lý Dương từ khi bắt đầu đã ngao lập đứng yên trên quyền đài giờ trong nháy mắt đã chuyển động, thân thể Lý Dương giống như ảo ảnh, chỉ thấy Lý Dương hơi rùn người đã dễ dàng tránh qua một cước này, thân thể hốt nhiên lao lên trước, đầu gối phải lập tức thúc mạnh vào bụng của Sa Khắc.

Tất cái thiết chàng ! (lên gối)

“Bồng !” Đầu gối phải Lý Dương hung ác nện thẳng vào bụng Sa Khắc, biểu tình trên mặt Sa Khắc thoáng chốc đột ngột biến thành quái dị, tựa hồ không tin được tất cả những chuyện vừa phát sinh. “Làm, làm sao có thể ? Vừa rồi, vừa rồi thiết thối của ta không phải chỉ còn cách hắn vài centimet sao ? Hắn... ..hắn làm sao có thể nhanh như vậy ? Không, không thể nào !” Lúc này trong lòng Sa Khắc hoảng loạn không thôi.

Không chờ Sa Khắc kịp có phản ứng, thân hình Lý Dương lại gia tốc lần nữa, đầu gối phải đang đè lên bụng Sa Khắc thành điểm tựa, “Hô Hô —” tiếng hô sắc nhọn vang lên, chân trái Lý Dương mang theo lực lượng khủng bố xoay vòng 180 độ, hung ác quật lên người Sa Khắc.

Hậu toàn kính thích ! (đá xoay vòng)

Chân trái Lý Dương mang theo một lực lượng cường đại, ngoan ngoan quật trên thân Sa Khắc, vẫn còn chìm đắm trong sự chấn hám Sa Khắc căn bản không có chút thời gian để phản ứng.

“Oanh !”

Tựa như một bao cát, Sa Khắc trúng phải một cước dừng mãnh đó của Lý Dương bị đá bay đi ! Đúng vậy, đá bay đi ! Sa Khắc bị đá văng lên không, chỉ bằng lực lượng cường đại của Lý Dương đã khiến hắn bắn đi mười mét, bay ra khỏi võ đài.

“Phụt !” Tiên huyết từ miệng Sa Khắc phun ra như nước chảy, tiên huyết đích thực như mưa bay trên khoảng không võ đài... ..

Còn đám quý phụ giàu có ở phía dưới trong thoáng chốc đều tĩnh hẳn lại, không có một thanh âm nào, trong giây phút này mọi người đều như bị tê liệt, tiếng hô hoán la hét vừa rồi như kẹt lại nơi cổ không phát ra được, người nào cũng đều tựa như đang ở đỉnh điểm cao trào, người run lên bắn bật, mỗi người đều trợn trừng mắt không dám tin vào cảnh tượng vừa xảy ra.

“Oanh !” Theo đó thân hình to lớn của Sa Khắc hoàn toàn vô lực rơi xuống mặt đất, tức thì cả trường đấu như sôi lên, đám người giàu có ở xung quanh đều gào thét.

“Mộc !”

“Mộc !”

Trong thoáng chốc Lý Dương đã trở thành trung tâm của họ, bọn họ đã quên đi Phong tử Sa Khắc mới vừa rồi còn được tôn sùng, hiện tại họ vì Lý Dương mà điên cuồng, vì một cước kinh thiên của Lý Dương mà điên cuồng !

Một cước trực tiếp đá bay quyền thủ khỏi võ đài ?

Địa hạ quyền đàn có không ? Không biết được, cho dù trong lịch sử có, cũng tuyệt đối không có một ai có thể đơn giản đẹp mắt như Lý Dương, có thể khiến người kích động như vậy, đặc biệt lúc đầu khi Lý Dương giống như đã rơi vào tình trạng tử vong, thoáng chốc đã chuyển bại thành thắng, hơn nữa còn thắng đẹp mắt như vậy.

“Ồ !!! Người thắng lợi là người mới đến võ đài cao cấp — Mộc Dịch đến từ Đông phương Trung Quốc huyền bí ! Ô ! Anh ấy là thiên tài, tuyệt đối là thiên tài của địa hạ quyền đàn, tôi trước giờ chưa thấy ai có được cú đá xoay vòng mạnh mẽ, đầy uy lực như vậy ! Địa hạ quyền đàn nhất định sẽ phát sinh chấn động lớn, những ngày sau này của chúng ta sẽ càng thêm kịch tính vì sự tồn tại của Mộc Dịch ! Quý bà , quý ông, hãy hoan hô Mộc Dịch của chúng ta ! Hãy chúc mừng tương lai của anh ấy !” Tài phán lao lên võ đài, hét lớn lên, microphone khiến thanh âm càng được khuếch đại vang khắp hội trường.

Tức thì tiếng hoan hô la hét vang khắp cả hội trường, không có khán giả nào thềm liếc mắt đến kẻ đã từng oai phong như Phong tử Sa Khắc, địa hạ quyền đàn chính là tàn khốc như vậy đó, một giây trước, người có thể hưởng thụ sự hoan hô của người khác, người cũng có thể kiếm được hàng đồng USD, nhưng chỉ một giây sau, người có thể mất hết tất cả.

“Ồ, Mộc Dịch tiên sinh thân ái, xin vì mọi người nói vài lời, cho mọi người biết có phải lúc này anh cảm thấy hưng phấn không ?” Tài phán nói với Lý Dương.

Trên mặt Lý Dương không khỏi có một nụ cười quái dị : “Hưng phấn !” Lý Dương nghĩ không ra, bản thân hãy còn chưa thi triển đến 1/10 nhục thể năng lượng của mình, chỉ dễ dàng tiêu diệt một tên mới gần 1100 tinh năng lượng thôi ? Đáng để cho Lý Dương hưng phấn sao ? Thật đúng là buồn cười !

Lý Dương hần nhục thể năng lượng tiếp cận 2 vạn tinh, cho dù chỉ 1/10 thì cũng đã 2000 tinh, hiện tại trong địa hạ quyền đàn, đỉnh cấp quyền thủ đều trên 1000 tinh, nhưng không có một ai đạt đến 2000 tinh, cho dù là cao thủ cấp Ma vương cũng không đạt đến 2000 tinh, Lý Dương quyết định thi triển 1/10 năng lượng, tức là đã quyết định tại địa hạ quyền đàn này muốn xây dựng hình tượng tuyệt đối vô địch.

Xung quanh thân thể Lý Dương có thứ khí tức băng lãnh, là thứ băng lãnh khiến người như cách ngoài ngàn dặm, cái đó không phải Lý Dương đặc biệt tạo ra, mà chính là trong khí chất của hắn tự nhiên tán phát ra thứ khí tức đó, là một loại cảm giác đến từ tâm linh ! Từ khi bắt đầu lên đài Lý Dương đã mang biểu tình lãnh mạc, hiện tại hắn vẫn lãnh mạc, tựa hồ vừa rồi một cước đá bay Sa Khắc căn bản không có xảy ra, hoặc đối với Lý Dương mà nói, cái đó không đáng để nhắc tới.

Lý Dương liếc mắt nhìn tài phán đang nói, một tia hàn quang khiến tài phán không khỏi phát run, liền đó trong lòng cảm thấy sợ hãi.

Lý Dương ngạo nghễ nhìn khán giả ở phía dưới, bắt ngờ —

“Hô !” Chân phải Lý Dương đá ra, thối kinh khủng bố khiến không khí thoáng chốc bị áp súc, , theo phương hướng cú đá của Lý Dương, không khí bị áp súc không ngờ lại như thực thể lao tới phía trước.

“Oanh !” một tiếng, một cây trụ của quyền đàn bị thối phong hung bạo đập vào, phát xuất ra âm thanh chói tai kịch liệt.

Thối phong, là thối phong có thể công kích như thực thể.

Khi mà tốc độ của chân đạt đến một cảnh giới khủng khiếp, không khí thậm chí không kịp lưu động rồi bị áp súc, khi bị áp súc khí áp sẽ tăng lên rất nhiều lần, nó sẽ theo bước chân hình thành một loại thối phong, loại thối phong này có thể tấn công như một loại thực thể công kích.

Loại thối phong phổ thông chỉ là gió bình thường trong không khí sản sinh, lực công kích của riêng thối phong thì không lớn, nhưng không khí khi bị áp súc thì khí áp sẽ tăng lên rất nhiều lần, thối phong được

hình thành cũng sản sinh ra lực công kích khủng bố. Hơn nữa khi công kích đến đối phương, không khí cao áp đó thậm chí có thể trong nháy mắt khí bạo (nổ tung).

Nhìn đám người còn đang ngây ngốc phía dưới, Lý Dương đứng trên quyền đàn nhìn qua bọn họ.

“Ta, là vô địch !”

Thanh âm lãnh mạc của Lý Dương vang khắp hội trường của quyền đàn, trước khi tiến nhập địa hạ quyền đàn, hắn đã suy nghĩ kỹ rồi, hắn cần phải trước mặt những người có tại địa hạ quyền đàn thể hiện khí thế cường mãnh tuyệt đối. Điều này có lợi cho kế hoạch sau này của hắn.

Phải một lúc sau, khán giả mới tỉnh lại, hiện tại bọn họ mới minh bạch bọn họ đã thấy cái gì !

Tài phán cũng hồi tỉnh lại, lập tức la lên : “Ồ, trời ạ, đây là khí bạo, tuyệt đối là khí bạo, toàn bộ địa hạ quyền đàn cũng chỉ có ba người có loại tuyệt kỹ này thôi. Kể từ ngày hôm nay, địa hạ quyền đàn cuối cùng đã có người thứ tư có được tuyệt kỹ này rồi ! Chỉ có tốc độ chân đã đạt đến cảnh giới khủng khiếp mới có thể sản sinh ra thói phong khủng bố như vậy, khí bạo lợi hại như vậy, ô, các quý bà, quý ông, chúng ta hãy hoan hô Mộc nào !”

“Mộc !”

“Mộc !”

Lý Dương trong tiếng hoan hô của mọi người bước xuống võ đài, hắn vẫn mang cái vẻ lãnh khốc, Lão Kiệt Khắc vừa thấy Lý Dương bước xuống lập tức chạy lại, Lão Kiệt Khắc tựa hồ có điểm cao hứng, lại có điểm phần nộ : “Mộc Dịch thân ái của ta, người sao lại thi triển lực lượng cường đại thế hả ? Người đáng lẽ phải chiến thắng Phong tử Sa Khắc đó một cách “nguy hiểm”, như vậy, chúng ta sau này tại bàn cá cược mới có thể kiếm được nhiều tiền ! Người bạo phát thực lực của mình thực đúng là một cách làm ngu xuẩn, một đồng USD như thế là đã rời chúng ta mà đi !”

Lý Dương bất ngờ cười nhẹ, liếc nhìn bộ mặt khổ qua của Lão Kiệt Khắc nói : “Cá cược ở địa hạ quyền đàn cũng đã có giới hạn rồi, một chút tiền đó ta không để vào mắt. Hà huống ta tiến nhập địa hạ quyền đàn mục đích chính là trở thành Ma vương”.

27. Chương 7 : Địa Hạ Thế Giới

“Cái gì ! Có người treo thưởng giết tộc nhân trực hệ Lâm gia chúng ta !” Lúc này Lâm Thiên Vũ bộ dạng giống như ăn mày đang rống lên trong điện thoại, vừa rồi khi hắn quay về, chiếc xe hắn đi không ngờ lại bị người ta dùng hỏa tiễn công kích ! May mắn là thanh đồng chiến giáp trong thể nội Lâm Thiên Vũ phát uy, thêm vào đó là hắn dzot cũng lẹ, mới bảo trụ được tính mạng, nhưng mà người bạn trai mà hắn thích nhất Đinh Ứ Dương thì đã chết ngay tại trận, lúc này Lâm Thiên Vũ đơn giản là như phát điên lên.

Bất ngờ, Lâm Thiên Vũ hít một hơi sâu, tựa mình vào ghế sofa, nhấp lấy một điều xì gà, sau khi hít một hơi hắn mới khôi phục được lại trạng thái bình thường.

“Lão gia tử đã biết tin này chưa ?” Người Lâm Thiên Vũ nói là gia gia của hắn, cũng là người khai sáng tập đoàn Thánh Lâm, nếu như nói Lâm Thiên Vũ còn biết sợ một người nào, đó chỉ có thể là gia gia hắn Lâm Ngạo Thiên, còn phụ thân hắn, Lâm Thiên Vũ đối với phụ thân mình luôn rất coi thường.

“Lão gia tử đã biết được tin tức rồi, mấy ngày này liên tiếp phát sinh mấy vụ ám sát, lão gia tử đã cậy nhờ mấy lão bằng hữu của người để tìm xem kẻ phát nhiệm vụ rốt cuộc là ai !” Thanh âm trong điện thoại truyền lại.

Lâm Thiên Vũ lông mày nhíu sâu, đối với gia gia nãi nãi hắn không lo lắng, phụ thân lão gia tử luôn ở trong nội tộc rất ít khi ra ngoài, cho dù người ngoài muốn công kích cũng rất khó, đám sát thủ tham tiền chỉ có thể đối phó cha mẹ hắn, hắn và muội muội hắn.

“Cha và mẹ của ta vẫn ở chứ ? Phải rồi cái đứa em gái mỗi ngày mỗi thay bạn trai của ta thì sao ? Nó thì thế nào ?” Lâm Thiên Vũ tiếp tục hỏi.

Thanh âm trong điện thoại dừng lại một lúc lâu, qua một lúc mới nói : “Gia chủ không có việc gì, vệ sĩ của ông ấy là nhiều nhất trong gia tộc, nhưng phu nhân bà ấy.....” Thanh âm trong điện thoại dừng lại.

Lâm Thiên Vũ tức thì sốt ruột nói : “Mẹ của ta rốt cuộc thế nào ?” Lâm Thiên Vũ trong lòng thầm kinh hãi, hẳn mặc dù không quan tâm đến phụ thân, nhưng với mẫu thân lại thập phần để ý. Phụ thân hẳn là người thích ong bướm, thậm chí đã từng dẫn phụ nữ khác về nhà.

Lâm Thiên Vũ còn nhớ năm xưa phụ thân hắn đã bắt chấp tất cả, cường hành dùng quyền lực gia chủ để mang một phụ nữ ở nội địa về nhà, thậm chí tại gia tộc còn quang minh chính đại bắt mọi người gọi bà ta là nhị phu nhân ! Hơn nữa người phụ nữ từ nội địa này còn có một đứa con trai, phụ thân Lâm Thiên Vũ đối với đứa con tư sinh này thập phần hỉ hoan, trình độ hỉ hoan thậm chí vượt quá Lâm Thiên Vũ. Năm xưa khi còn nhỏ Lâm Thiên Vũ đã cảm nhận được sự uy hiếp của đứa con tư sinh đối với tương lai của hắn, nhưng một đứa trẻ như hắn thực sự chẳng có cách gì ngoài việc giương mắt nhìn địa vị của đứa con tư sinh càng ngày càng cao !

Mẫu thân Lâm Thiên Vũ vốn gây cho người ta cái cảm tưởng đó là một người xuất thân khuê tú, cao quý ôn hoà, nhưng con người đó đã phát uy, chỉ trong một đêm, vị “nhị phu nhân” kia và đứa con tư sinh đã biến mất, sau đó cũng không xuất hiện lại. Cũng không ai biết được ngày đó rốt cuộc đã phát sinh chuyện gì, từ đó, vị Lâm gia chủ vốn hùng tâm bừng bừng đã mất đi cái nhuệ khí trước đó, bắt đầu chậm chậm sa sút, mọi chuyện trong gia tộc bắt đầu chuyển qua cho Lâm Thiên Vũ xử lí.

“Phu nhân bà ấy chỉ bị trọng thương, không có nguy hiểm đến tính mạng, thiếu gia không cần lo lắng !” Thanh âm trong điện thoại khiến Lâm Thiên Vũ thở ra một hơi nhẹ.

“Còn tiểu thư, thiếu gia càng không cần phải quan tâm, mấy năm nay tiểu thư không biết đã hí lộng bao nhiêu nam tử, cho dù hiện tại vẫn có nhiều người vì yêu mà sanh hận muốn giết tiểu thư, nhưng trước giờ chưa có ai thành công. Bất quá tiểu thư cũng nên ổn định lại, cứ hay thay đổi bạn trai cũng không phải là chuyện tốt !” Thanh âm trong điện thoại tựa hồ rất quan tâm vị tiểu thư này

Lâm Thiên Vũ nói : “Lam thúc, tính cách của A Kiêu ông cũng biết, nói tự do là tự do, đừng nói chuyện nó nữa, Lam thúc ông mau động dụng lực lượng của gia tộc, nhất định phải tìm ra kẻ đã phát nhiệm vụ rốt cuộc là ai “

“Rõ, thiếu gia, bất quá sau lưng tổ chức trung gian trong giới sát thủ là Thanh Bang và Mafia Mỹ, là hai trong số thế giới ngũ đại hắc bang, với ảnh hưởng của tập đoàn Thánh Lâm chúng ta, người ta e là sẽ chẳng dễ tâm đến, cũng không thể vì chúng ta mà phá vỡ quy cũ đem tên khách hàng nói ra đâu, người phát nhiệm vụ đối phá gia tộc chúng ta ở trong tối, còn chúng ta ở ngoài sáng, đích xác là không dễ chịu à !” Lam thúc cảm thấy có chút bất lực.

Lâm Thiên Vũ cũng hiểu, tập đoàn Thánh Lâm mặc dù không phải là tập đoàn nhỏ, nhưng so với thế giới ngũ đại hắc bang thì thật không đáng nói, bất kỳ một thế lực hắc bang nào cũng đều có thể dễ dàng tiêu diệt tập đoàn Thánh Lâm.

“Lam thúc, người cứ gắng hết sức là được rồi ! Chuyện này nếu như không có cách gì, ta sẽ nhờ người của Giáo đình ra tay, suốt ngày bị cái đám sát thủ làm phiền thật chẳng hay ho gì !”

“Cũng đúng, tập đoàn Thánh Lâm chúng ta mỗi năm hiến cho Giáo đình bao nhiêu tiền, cũng nên để bọn họ xuất thủ, nếu như là Giáo đình ra tay thì Thanh Bang và Mafia Mỹ không thể không nể mặt !” Lam thúc cũng rất tán đồng cách làm của Lâm Thiên Vũ.

“Lam thúc người đi lo đi, ta gác điện thoại đây !” Lâm Thiên Vũ gác điện thoại, hít lấy một sâu xì gà, rồi từ từ nhả ra, “Bất kể người là ai, khi mà đã dám chống đối Lâm Thiên Vũ ta, dám chống đối Lâm gia, ta nhất định tìm ra người, khiến người chết ngược lại !” Nhãn thần Lâm Thiên Vũ băng lãnh như mắt của một con rắn hổ mang trong rừng Phi Châu.

Sau trận đầu, Lý Dương liền quay về biệt thự của mình.

“Vừa mới mất đi 6 triệu USD để treo thưởng đã lập tức kiếm được lại, tiền đến từ cá cược đúng là rất nhanh, đặc biệt là khi bản thân có thể không chế được việc cá cược !” Lý Dương cười nhẹ tiến vào phòng ngủ của mình.

Ở một góc của phòng ngủ có một chiếc máy tính.

“Không biết cái nhiệm vụ 1 tỷ USD thế nào rồi ? Đường như mấy ngày trước đã có một số S cấp sát thủ tiếp nhận nhiệm vụ đó !” Lý Dương vẫn luôn tham tưởng đến 1 tỷ USD này, hẳn đối với đẳng cấp sát thủ của mình rất chán nản, bản thân có liên tiếp nhận nhiệm vụ thì cũng không có cơ hội.

Nhấp vào cửa sổ nhiệm vụ 1 tỷ USD, liền xuất hiện các sát thủ đã nhận nhiệm vụ.

“Mùng 3 tháng 9, S cấp sát thủ “Thượng” nhận nhiệm vụ, ba ngày sau “Thượng”, nhiệm vụ thất bại !”

“Mùng 6 tháng 9, S cấp sát thủ “Kiệt” nhận nhiệm vụ, ba ngày sau “Kiệt” chết, nhiệm vụ thất bại !”

“Mùng 9 tháng 9, S cấp sát thủ ‘Mãnh nhân’ nhận nhiệm vụ, năm ngày sau “Mãnh nhân” chết, nhiệm vụ thất bại !”

“Mùng 2 tháng 10, S cấp sát thủ “Chiến thần” nhận nhiệm vụ, một ngày sau “Chiến thần” chết, nhiệm vụ thất bại !”

Lý Dương hít lấy một hơi khí lạnh, chỉ trong thời gian đúng một tháng, không ngờ đã liên tục chết đi bảy vị S cấp sát thủ, phải biết là S cấp cao thủ đều không phải là những kẻ bình thường, bọn họ đều phải hoàn thành 10 cái A cấp nhiệm vụ mới trở thành S cấp sát thủ, với bản lĩnh sát nhân của họ người ta có phòng cũng không nổi, thế nhưng liên tục bảy vị S cấp sát thủ chết đi thuyết minh cái gì ?

Thuyết minh Lý Dương hẳn vẫn còn cơ hội !

“Ha ha, xem ra cái đám S cấp sát thủ cũng đã bắt đầu biết sợ, nếu không thì hai mươi ngày sau đã không chỉ chết có 4 người S cấp sát thủ ! Ừm, ta hiện tại phải nỗ lực nhiều hơn nữa, nhận nhiều nhiệm vụ hơn, sớm ngày đạt S cấp, nói không chừng đến khi đó nhiệm vụ này vẫn chưa có người hoàn thành ! Thất cấp cao thủ à, lang vương, người ngàn vạn lần phải cố gắng đó, đừng để bị kẻ khác làm thịt !” Lý Dương nói làm là làm, lập tức mở trang web bắt đầu nhận nhiệm vụ... ..

Trong một văn phòng ở Wall Street.

Bob lúc này đang hưởng thụ sự phục vụ từ nữ thư ký xinh đẹp hần dẫn của hắn, nhìn thứ rượu đỏ như máu trình nữ trong cốc, rồi lại cảm nhận sự ấm áp nơi hạ thể, Bob đối với cuộc sống của mình không khỏi mãn ý, biểu tình vui vẻ trên mặt hắn càng hiện rõ.

Bob, cường đạo trong giới kinh doanh, hẳn mặc dù không chân chính cướp của người ta, nhưng những công ty vì hắn phá sản thì đã có không ít, vì vậy mà cũng có không ít cừu địch, trong danh sách của tổ chức trung gian sát thủ cũng có tên hắn. Hơn nữa còn không chỉ là một nhiệm vụ !

Một B cấp nhiệm vụ, hai C cấp nhiệm vụ, phân biệt do ba người khác nhau phát ra, các nhiệm vụ đều là giết chết Bob, bất quá Bob vẫn cứ sống rất thoải mái, bởi vì hắn có vệ sĩ đến từ công ty vệ sĩ số một — Công ty vệ sĩ Hắc Ma. B cấp sát thủ và C cấp sát thủ thì không thể công phá được sự bảo hộ của vệ sĩ công ty Hắc Ma.

“A !” Toàn thân Bob run lên, thứ hạ thể bắn ra hoàn toàn chui vào mồm nữ thư ký xinh đẹp, Bob không khỏi cảm thấy thư giãn thoải mái.

“Hừ !”

Quang mang loé lên rồi tắt, “Ách !” Đang còn trong cảm giác thư giãn Bob bỗng mở trừng mắt ra, tận sâu trong đáy mắt chỉ còn lại sự sợ hãi, là sợ hãi đối với cái chết, còn trên trán hắn có một lỗ thủng hình viên đạn, lỗ đạn này đã xuyên qua toàn bộ cái đầu.

Trong một góc của văn phòng Lý Dương nở một nụ cười nhẹ, thể nội tiên thiên chân khí vận chuyển, tay kết pháp ấn lập tức thì triển độn thuật rời khỏi nơi đó.

Nữ thư ký hấp dẫn vẫn đang thi triển kỹ xảo của mình, nhưng nàng cảm thấy khó tin khi ông chủ của mình lại không có chút tí hào phản ứng nào, lẽ nào kỹ thuật bản thân đã bị thụt giảm ? Nữ thư ký đang quỳ giữa hai chân của Bob không ngăn được việc nhìn lên ông chủ của mình.

“A !” Một tiếng kêu chói tai tức thì vang khắp cả văn phòng, cùng lúc đó, vệ sĩ công ty Hắc Ma ở bên ngoài văn phòng vội lao vào.

“Là thiết đạn châu, thiết đạn châu này có thể xuyên qua đầu, lực xuyên thấu kinh người thế này, chắc là loại đạn được bắn ra từ súng đã qua cải tạo. Hơn nữa hỏa lực của loại súng đã cải tạo này phải rất mạnh”. Một vệ sĩ da trắng của công ty Hắc Ma trầm ngâm nhìn thiết đạn châu trên tay rồi nói.

“Làm sao có thể được ? Văn phòng này chỉ có một cái cửa sổ, nếu như là bị súng bắn thì phải là bắn từ bên ngoài, nhưng văn phòng này ở tầng 59, bên ngoài cửa sổ cơ bản là không có chỗ để đứng bắn, hơn nữa Bob tiên sinh lại quay lưng về phía cửa sổ, nếu bị bắn thì phải từ phía sau đầu tới, làm sao lại có thể tới từ trước trán ?” Một vệ sĩ da đen khác của công ty Hắc Ma lên tiếng.

Cả hai vị vệ sĩ này đều là vệ sĩ cao cấp của công ty Hắc Ma. Đã đạt đến cảnh giới tứ cấp cao thủ, Bob vì tham sống sợ chết nên đã bỏ ra cái giá cao để thỉnh họ về đây.

“Thiết đạn châu tiến nhập từ trước trán, sát thủ nhất định là ở trong phòng, nhưng chúng ta lại ở ngoài văn phòng, lẽ nào lại có người thoát được sự chú ý của chúng để vào văn phòng, sau đó lại thần nhiên đi ra ?” Vệ sĩ da trắng hiển nhiên cũng không tin vào phán đoán này.

“Sự tình tựa hồ có chút rắc rối, đem chuyện này hồi báo cấp trên !” Vệ sĩ da đen suy nghĩ một lúc lâu, cuối cùng đành thở một hơi dài bỏ cuộc.

Người được 2 vị vệ sĩ của công ty Hắc Ma bảo vệ không ngờ lại không hề có phát giác gì đã bị người ta giết mất rồi, đây thực là một sự sỉ nhục tuyệt đối, là vết nhơ của công ty Hắc Ma, nếu như hai vị vệ sĩ mà chết đi thì còn hiểu được, như thế có thể bảo là do kẻ địch quá hùng mạnh, nhưng ở đây cả hai đều vẫn hoàn hảo, còn sát thủ thì ngay cả cái bóng cũng không thấy, vậy thì nguyên nhân chỉ có thể là công ty Hắc Ma bảo hộ không chu toàn.

Lý Dương vận dụng độn thuật, có thể êm thấm tiến vào, bất kể người có bảo hộ tốt cỡ nào, Lý Dương cũng dễ dàng đột phá, sau đó giết chết mục tiêu, rồi lại dùng độn thuật rất bình tĩnh rời đi. Độn thuật, quả nhiên là thủ đoạn hỗ trợ tốt nhất đối với sát thủ.

Trong biệt thự của Lý Dương.

“Ô, ta không phải chỉ hoàn thành có một C cấp nhiệm vụ sao ?” Lý Dương nhìn số tiền 360 vạn USD trên thẻ cảm thấy có chút nghi hoặc. Hẳn nhận một C cấp nhiệm vụ, sát thủ Bob khả dĩ có thể nhận được 50 vạn USD, tổ chức trung gian sát thủ lấy phí trung gian là 1/10, hẳn bắt quả chỉ nên nhận được 45 vạn mà thôi. (Phí trung gian cao nhất là 10 triệu USD, nếu như có nhiệm vụ treo thưởng cao hơn 100 triệu USD thì phí trung gian vẫn là 10 triệu USD)

Lý Dương lập tức bật máy tính, đăng nhập vào trang web của tổ chức trung gian sát thủ, vào phần hỏi đáp liên quan dành cho khách hàng.

“Tử Đạn tiên sinh, ngài đúng là nhận được 360 vạn USD, bởi vì trong danh sách của tổ chức chúng tôi có 3 nhiệm vụ đều treo thưởng giết Bob, khả năng là Tử Đạn tiên sinh chỉ nhìn thấy một nhiệm vụ, hai nhiệm vụ còn lại chưa có thấy, ba nhiệm vụ trong đó 1 cái là B cấp, 2 cái kia là C cấp, tổng giải thưởng là 400 vạn USD, trừ đi phí trung gian, Tử Đạn tiên sinh nhận được 360 vạn USD”. Hồi đáp khách hàng đã cho Lý Dương biết được đáp án.

“Khi mà ta đã hoàn thành một B cấp nhiệm vụ, vậy thì đẳng cấp sát thủ của ta có thể đề cao lên B cấp không ?” Lý Dương kỳ vọng hỏi.

“Thật xin lỗi, Tử Đạn tiên sinh ! Cái ngài tiếp nhận là C cấp nhiệm vụ, mặc dù ngài đồng bộ hoàn thành hai nhiệm vụ khác, nhưng tổ chức chúng tôi vẫn chỉ có thể ghi nhận ngài đã hoàn thành một C cấp nhiệm vụ !”

Lý Dương không khỏi trừng mắt, rồi đành đóng trang phục vụ khách hàng, mở trang nhiệm vụ “1 tỷ USD”.

Lý Dương những ngày này, buổi tối mỗi ngày đều làm một chuyện, đó là mở trang nhiệm vụ “1 tỷ USD”, xem xem có ai nhận nhiệm vụ “1 tỷ USD” này không, xem coi kết quả chấp hành nhiệm vụ của sát thủ.

“Ồ, lại một S cấp sát thủ chết rồi, ai, mấy cái tên này cũng thật là, lẽ nào không biết nhiệm vụ này phi thường nguy hiểm sao ? Không ngờ vẫn nhận, chết thì còn trách ai chứ ?” Lý Dương nhìn bằng quá trình chấp hành có liên quan đến nhiệm vụ “1 tỷ USD” không khỏi cảm thán, bất quá trong lòng Lý Dương cũng có điểm cao hứng, bởi vì chỉ cần không có người hoàn thành, thì hắn sẽ vẫn có cơ hội tiếp nhận nhiệm vụ này.

Từng ngày từng ngày trôi qua, Lý Dương dựa vào độn thuật giết người dễ như trở bàn tay, cái tên “Tử Đạn” từ từ lưu truyền trong giới sát thủ, mười C cấp nhiệm vụ rất nhanh đã hoàn thành, Lý Dương cũng đạp nhập vào giới B cấp sát thủ.

Lý Dương vẫn dựa vào độn thuật điên cuồng chấp hành nhiệm vụ, tất cả đều vô cùng giản đơn, bất kể là ai đều không chống nổi, những mục tiêu trên danh sách của giới sát thủ người nào cũng khủng hoảng, nhưng nghề nghiệp thì chỉ là một viên đạn châu, bất quá là vệ sĩ gì cũng đều không thể phát hiện được thân ảnh của thần bí sát thủ “Tử Đạn”.

Khi ánh đèn trang trí mới bật lên, quang cảnh Manhattan lúc 8 giờ tối trông thật kỳ quái.

Sanh ý của Thái Bạch tửu lâu rất tốt, người đến uống rượu ăn món ăn Trung Quốc rất nhiều, Lý Dương cũng có mặt trong một căn phòng ở tầng hai, lão bản Thái Bạch tửu lâu đang vui vẻ cùng Lý Dương uống rượu ăn đồ.

“Cát đại ca, hôm nay sao anh lại mặc đồ Tây vậy ?” Lý Dương rõ ràng cảm thấy kì lạ, trai qua một thời gian quen biết, Lý Dương biết được Cát Phổ là một người rất ưa thích văn hoá cổ điển Trung Quốc, loại y phục Cát Phổ thường mặc đều là loại áo dài của Trung Quốc, hà huống tại Thái Bạch tửu lâu mặc y phục Trung Quốc cổ đại, khách nhân đều không cảm thấy quái dị, ngược lại còn rất thích vị lão bản có phong cách cổ xưa Trung Hoa này.

Cát Phổ ha ha cười nói : “Cái này là con gái ta đặc biệt mua cho ta đó, thế nào hả ? Có phải là rất tốt không ?”

Lý Dương nghe thấy tức thì hoảng nhiên đại ngộ, Cát Phổ này đối với con gái rất mực sủng ái, những khi ở cùng Lý Dương thì gần như đại bộ phận thời gian đều là nói về con gái mình, vì đưa con gái bảo bối mà cõi trường bào mặc Tây phục cũng không có gì là kỳ quái.

“Cát đại ca thật đúng là có đứa con gái ngoan !” Lý Dương ha ha cười hùa theo, hắn minh bạch trước mặt Cát Phổ chỉ có thể khen con gái ông ta, bằng không với tì khí của Cát Phổ sẽ dẫn đến nổi giận.

Cát Phổ hiện rõ sự kiêu ngạo : “Cái đó đương nhiên, con gái ta sao có thể là người thường được ? Hừm Hừm”.

Trong phòng có một cửa sổ, Lý Dương đang đứng cạnh đó, bất ngờ dư quang trong mắt Lý Dương nhìn thấy một cái bóng lướt qua phía ngoài, thần sắc Lý Dương không khỏi chuyển động, vội hướng đến Cát Phổ xin lỗi : “Cát đại ca, Mộng Dịch tôi có chuyện, hôm nay xin được về trước !”

Cát Phổ cũng biết Lý Dương không phải là người bình thường, Lý Dương cũng không tiện nói nhiều trước mặt Cát Phổ, lập tức thần hình loé lên, từ cửa sổ lao ra ngoài, liền đó biến mất trong ánh sáng mờ ảo của trời đêm.

28. Chương 8 : Kinh Hỉ

Điền Cương tức thì nhú mày, toàn thân cơ nhục khấn banh, thể nội chân khí phong cuồng vận chuyển, cẩn thận quan sát hai người trước mắt, đó là một hắc y nam tử và một bạch y nam tử, với hiểu biết của Điền Cương về địa hạ thế giới chỉ nhìn qua là nhận ra ngay, hắc y nam tử là chấp sự của Giáo đình Tông giáo tài phán sở, còn bạch y nam tử là bạch y tế tự người kế cận giáo chủ đại nhân trong Giáo đình.

Kể khiến Điền Cương khó chịu nhất chính là hắc y nam tử lại là đặc cấp chấp sự, hắn căn bản không phải là đối thủ của đặc cấp chấp sự, thương tích trên người hắn do thánh lực gây ra đã nói lên thực lực của đối

phương. Nếu như không phải dựa vào kinh công của Trung Quốc thần bí, Điền Cương hẳn căn bản không thể chạy được đến đây, bất quá khoảng cách giữa hai bên quá lớn, hơn nữa hắn còn mang theo hai người, nên cuối cùng đã bị chặn lại.

“Tiên sinh, ngài đừng vì chúng tôi mà hy sinh chính mình, cái đám đao phủ của Giáo đình này căn bản không hề có nhân tính”. Một nữ nhân người lai đi đến bên cạnh Điền Cương, tay phải của nàng ta đã hoá thành lang trảo, “Tiên sinh, ngài chỉ cần mang đệ đệ của tôi đi là được rồi, đệ đệ nó vẫn còn chưa thức tỉnh, căn bản không có chút thực lực, hiện tại mama đã chết rồi, cừu hận của chúng tôi chỉ còn biết dựa vào papa, tiên sinh mang đệ đệ quay về Trung Quốc, sau này có thể tìm được papa hay không thì còn phải xem thiên ý !” Tiếng nữ nhân nói đúng là tiếng phổ thông thuần chánh, còn đệ đệ nàng từ đầu đến chân hoàn toàn giống người Trung Quốc. Mỹ nữ này ngoài mái tóc dài màu nâu ra thì các bộ phận khác không khác mấy so với người Trung Quốc.

Điền Cương nhìn nữ nhân này, nhãn thần hắn càng thêm kiên định, dịch chân đến phía trước nàng ta, chăm chăm nhìn hai người của Giáo đình, trong mắt xuất hiện một tia hung quang, trầm giọng chửi : “Lũ chó săn Giáo đình !”

Sắc mặt của hắc y nam tử không khỏi lạnh đi, lãnh khốc nói : “Khi ngươi đã cam nguyện đoạ lạc, vậy hãy tiếp thụ sự thẩm phán của Thượng đế chính nghĩa !”

Nhưng Điền Cương đã xuất thủ rồi, thân thể như gió, thể nội chân khí hoàn toàn tụ tập vào chân phải, “Hô !” Chân khí và cơ nhục lực lượng trong nháy mắt bạo phát, không khí trong thoáng chốc bị áp súc, một cỗ thối phong lập tức hướng tới hắc y nam tử.

“Oanh !”

Giống như ngày đó Lý Dương dùng thối phong oanh kích cột trụ vô đài, thối phong của Điền Cương đã oanh kích lên thân hắc y nam tử, nhưng bạch sắc thánh lực đã hùng dũng bành phái trên thân hắc y nam tử, thoáng chốc đã bao kín người hắn, khí bạo do thối phong hình thành căn bản không chút ti hào thương tích đối với hắc y nam tử.

“Chết đi !” Hắc y nam tử vừa mới đáng trụ được khí bạo hình thành từ thối phong xong, thì chân phải của Điền Cương đã mang theo lực lượng cường mãnh cùng với toàn thân chân khí đập tới hắc y nam tử.

Nhưng cùng lúc đó, thánh lực trên thân bạch y tế tể cũng bành phát, từng đạo thánh lực phách thẳng tới nữ nhân người lai kia. Nàng ta chỉ vừa mới thức tỉnh, đối với thân thể lực lượng cường mãnh của mình căn bản là chưa biết cách vận dụng, hơn nữa thánh lực chính là chuyên môn khắc chế hắc ám sanh vật như bọn họ, do vậy nàng ta đã hãm nhập vào khốn cảnh.

“A !” Một đạo thánh quang cuối cùng cũng kích trúng nàng ta, cùng với tiếng “tư tư ~~~” vang lên, phần bụng của nàng ta tức thì chuyển thành màu đen.

Đang dùng Tử Vong thối pháp của địa hạ quyền đàn diên cuồng công kích Điền Cương chợt nghe thấy tiếng thét đau đớn của nữ nhân, tức thì trong lòng sốt ruột, hắc y nam tử lập tức nắm lấy một giây phân phần của Điền Cương, thể nội thánh lực thoáng chốc đề cao đến cực trí, ác thủ thành quyền, thánh lực cường mãnh hung ác đập vào ngực Điền Cương, thể nội chân khí Điền Cương liền tự động dồn lên ngực, nhưng bản thân thực lực Điền Cương so với đặc cấp chấp sự thì kém hơn hắn một cấp, chân khí mặc dù khiến Điền Cương không chết ngay tại trận, nhưng hắn cũng bị chấn bay đi.

“Linh hồn tội ác, hãy tiếp thụ sự thanh tẩy của thượng đế !” Trên mặt đặc cấp chấp sự lướt qua một luồng hàn quang, từ trong miệng thốt lên những lời thần thánh, thánh lực tức thì hoá thành trường thương nằm trong tay, hung ác đâm tới Điền Cương.

“Lẽ nào lần đầu tiên thích một người thì lại có kết quả thế này ?” Trên mặt Điền Cương xuất hiện nụ cười khổ.

“A !”

Một tiếng thét đau đớn sợ hãi bất ngờ vang lên, Điền Cương trừng mắt ngó người nhìn chuyện xảy ra trước mắt, đặc cấp chấp sự vừa rồi còn hiêu trương không ngờ... .. không ngờ đã chết rồi, cái đầu của đặc cấp chấp sự lăn trên mặt đất, con mắt mở tròn tròn của hắn hiện rõ sự sợ hãi bất cam.

Lý Dương cười nhẹ đứng trước mặt Điền Cương, vừa rồi hắn bắt quá dùng đòn thuật trực tiếp xuất hiện sau lưng tên đặc cấp chấp sự của Giáo đình, sau đó hắn tụ khí thành đao, tiên thiên chân khí hình thành đao khí bao phủ xung quanh bàn tay, Lý Dương liền nhún một đao chém xuống, đặc cấp chấp sự căn bản không có chút giới bị nên đã bị một đao như vậy chém rơi đầu.

“Phải rồi, còn có người !” Thân hình Lý Dương loé lên, hoàn toàn dựa vào khinh công áp sát bạch y tế tự, bạch y tế tự cận thân công kích rất kém, bọn họ chỉ dưới sự bảo hộ của người khác mới có thể yên tâm phát xuất công kích cự li xa, với tốc độ của Lý Dương, bạch y tế tự thực lực vốn không bằng Điền Cương căn bản là chạy không kịp.

“Bồng !”

Với một cú đá tạt gọn gàng, ngực của bạch y tế tự lập tức bị lún xuống một cách kỳ lạ.

“Điền Cương, người làm sao vậy ? Không phải chết rồi chứ !” Lý Dương nhìn Điền Cương đang ngơ ngẩn, phải phải tay nói.

Điền Cương lặng người, Lý Dương vừa rồi liên tiếp giết hai người, mọi chuyện căn bản xảy ra chỉ trong một cái hô hấp, Điền Cương lúc này cảm thấy như có chút không chân thật, rõ ràng hắn vừa rồi đã tiếp cận tử vong, hiện tại thì địch nhân đã hoàn toàn chết hết, cảm giác bồi hồi khi ở giữa sinh tử khiến Điền Cương có ảnh hưởng nhất định.

“Điền Cương, người hiện tại còn chưa có biệt thự, hai người tỷ đệ lang nhân này hãy trú tạm ở chỗ ta !” Lý Dương thấy Điền Cương bảo hộ cho nữ nhân và thiếu niên này, hắn nhìn qua đã nhận ra hai người bọn họ có huyết mạch của người Hoa, nhưng hắn cũng phát hiện tỷ đệ này đều là lang nhân, chỉ là người chị thì đã thức tỉnh, còn người em thì vẫn chưa thức tỉnh.

“Đa tạ, hiện tại thực lực của ta vẫn chưa đủ để bảo hộ bọn họ, mong người chiếu cố dùm cho họ. Kỳ thật... ..ta bắt quá mới biết họ được nửa tiếng mà thôi !” Lời Điền Cương nói có chút bất ngờ.

Lý Dương không khỏi lặng người, nhìn Điền Cương vì cặp tỷ đệ này liều mạng, hắn còn nghĩ là bọn họ và Điền Cương có quan hệ thâm hậu ! Do vậy hắn mới để chị em họ trú tại nhà mình, dù gì hắn đối với Điền Cương cũng có ấn tượng tốt. Bất quá thấy hai chị em này đều có mang huyết mạch của người Trung Quốc, Lý Dương cũng không thể ngồi yên không làm gì.

“Hai người các người hiện tại sẽ ở bên cạnh ta, ở chỗ ta người của Giáo đình sẽ không thể nào tìm thấy các người !” Lý Dương nhẹ nhàng cười.

Hai chị em nhìn Lý Dương, không khỏi kích động liên tiếp gật đầu, liên thanh nói : “Đa tạ !”

Nhìn hai chị em lên lầu yên tâm nghỉ ngơi, Điền Cương sau khi để cho Lý Dương dùng tiên thiên chân khí dùng điều trị, mới chịu li khai. Lý Dương tiện đó tự thân tổng tiến.

Tại cửa biệt thự.

“Phải rồi, người bắt quá mới biết họ nửa tiếng đồng hồ, sao lại liều mạng vì họ như vậy ?” Lý Dương đối với việc Điền Cương vốn xưa nay lãnh khốc không ngờ lại làm ra việc này, thật không khỏi cảm thấy tò mò.

Điền Cương thoáng đỏ mặt, liền đó khôi phục lại vẻ lãnh khốc thường ngày, Điền Cương nhìn Lý Dương đơn giản nói : “Lẽ nào không thể là nhất kiến chung tình (yêu từ cái nhìn đầu tiên) ?”

Lý Dương nghe thấy không khỏi ngạc nhiên há hốc mồm, nhất kiến chung tình ? Con người lãnh khốc ngạo khí như Điền Cương mà lại nhất kiến chung tình ?

“Mộc Dịch, người không được theo đuổi nàng !” Điền Cương khốc khốc nói, nói rồi liền li khai, Lý Dương nhìn theo bóng lưng Điền Cương, chớp mắt một cái : “Ta theo đuổi cô ta ? Cái này... ..”

Khi Lý Dương đang cảm thấy buồn cười, hốt nhiên Lý Dương biến sắc, lẩm bẩm nói : “Hôm nay thật đúng là không tầm thường à, ngưi quý xà thần đều hiện thân hết !” Thân hình Lý Dương loé lên, tựa như một làn khói xanh rời khỏi biệt thự, tiến vào màn đêm dày đặc.

Lý Dương đứng trên nóc một toà biệt thự, liếc tức thuật lập tức triển khai, nhưng mắt thì nhìn về con hẻm vừa mới phát sinh chiến đấu.

“Hầu tước đại nhân, kẻ chết ở đây đích thị là người của Giáo đình, một bạch y tế tự, một đặc cấp chấp sự !” Một nam tử thân mặc đồ Tây màu đen cung kính nói với hắc y nam tử bên cạnh.

Hầu tước đại nhân nghe vậy, trầm ngâm một lúc rồi nói : “Đặc cấp chấp sự là ngũ cấp cao thủ, bạch y tế tự là tam cấp. Bất quá đặc cấp chấp sự bị cắt mất đầu này căn bản không có chút lực phản kháng, xem ra đối thủ công lực tối thiểu là lục cấp, cao thủ của lang nhân nhất tộc và huyết tộc chúng ta ở tại New York này ta đều có biết qua, nhưng sao ta lại không nghĩ thấy khí tức của bọn họ ? Rốt cuộc là ai đã cứu đi hai tiểu hài tử của lang nhân tộc ?”

“Richard, người không ngờ đã giết đi hai người của Giáo đình, hừm, người hãy tiếp thụ chính nghĩa thẩm phán đi !” Cùng với thanh âm lãnh khốc, một đạo bạch sắc quang mang chói mắt xạ tới vị hầu tước đại nhân.

Thân thể hầu tước đại nhân chuyển động, tức thì hoá thành đạo đạo huyền ảnh, lập tức né thoát sự công kích của bạch quang.

Hầu tước đại nhân nhìn thấy trong góc tối của con hẻm đi ra một nam nhân tóc vàng, tức thì biến sắc : “Robert, hoàng kim thánh đấu sĩ !” Hầu tước đại nhân Richard làm sao có thể tưởng được đệ nhất cao thủ của Giáo đình tại New York không ngờ lại chạy đến chỗ này, hoàng kim thánh đấu sĩ là thất cấp cao thủ, hẳn một hấp huyết quỷ hầu tước mới chỉ là lục cấp cao thủ, cách nhau cả một đẳng cấp, hơn nữa Robert có hoàng kim chiến giáp lực công kích so với các thất cấp cao thủ thì mạnh hơn không ít.

“Chạy !” Hầu tước đại nhân ra lệnh một tiếng, hấp huyết quỷ bá tước bên cạnh hắn lập tức cấp tốc bay đi.

Robert hừ lạnh một tiếng, hấp huyết quỷ thật đúng là chẳng ra gì, tốc độ tuyệt đối là ngạo thị địa hạ thế giới, đối với hấp huyết quỷ muốn đào thoát hẳn thật có chút bất lực. Nhưng hấp huyết quỷ bá tước đã đào thoát bất quá là một tiểu nhân vật, hầu tước đại nhân Richard trước mắt mới là cá lớn.

“Thánh quang trường mâu !” Trên tay Robert xuất hiện một bạch sắc quang mâu sáng chói được phóng đi như thiểm điện, mục tiêu — hấp huyết quỷ bá tước đã bỏ chạy.

Hấp huyết quỷ bá tước đó cũng đã nhận ra ngọn thương đoạt mệnh ở phía sau, tức thì kêu lên một tiếng, thân thể thoáng chốc hoá thành một con dơi khổng lồ, cánh dơi màu bạc, tốc độ của nó rất nhanh, thoáng chốc đã thoát được công kích, bay vào trời đêm, không còn thấy đâu nữa.

“Robert, chúc người tối nay có được mộng đẹp !” Hầu tước đại nhân Richard nghiêng mình lịch sự, liền đó thân thể thoáng chốc hoá thành một con dơi, cánh dơi có màu trung gian giữa vàng và bạc, tốc độ của nó so với hấp huyết quỷ bá tước vừa hoá thành dơi còn nhanh hơn nhiều, tựa hồ như thiểm điện, loé lên đã biến mất.

“Đồ dơi đáng ghét, chỉ giỏi chạy !” Robert có chút giận dữ, nếu như hấp huyết quỷ không nghĩ đến việc chiến đấu ngay khi bắt đầu đã chạy, thì hẳn cũng chẳng có cách nào cả. Robert ôm một bụng ầm ục lập tức li khai, còn việc thu dọn thi thể của hai nhân viên Giáo đình, không phải là chuyện mà hoàng kim thánh đấu sĩ tôn quý đi làm. Chuyện này giao cho mấy cha cố hoặc hạ cấp chấp sự làm là được rồi.

Nhân vì liêm tức thuật, lưỡng vị cao thủ phân biệt đến từ Giáo đình và huyết tộc đã không phát hiện được Lý Dương đang ở trên nóc toà biệt thự cạnh đó.

“Manhattan này cao thủ thực đúng là nhiều à, với thực lực ngũ cấp cao thủ hiện tại của ta thật đúng chưa là cái gì, vẫn còn phải nỗ lực tu luyện nhiều !” Quan sát từ đầu đến cuối Lý Dương lắc đầu than một tiếng, liền đó phi thân li khai.

Trong biệt thự của Lý Dương.

Ngay tiến vào biệt thự, Lý Dương đã nghe thấy một tràng âm thanh ỉ ôi, Lý Dương không nén được sự tò mò đi theo hướng âm thanh, âm thanh ỉ ôi này chính là từ trong căn phòng của cặp tỷ đệ kia phát ra.

“Tỷ, mẹ chết rồi, sau này chúng ta biết làm thế nào ? Đi tìm papa à ? Ô ô... ..” là thanh âm của vị thiếu niên.

“Đều tại tỷ cả, nếu như không phải tại tỷ tỷ biến thành lang nhân giết chết tên khốn đó, thì đã không gặp phải sự truy sát của Giáo đình, mama cũng không phải chết !” Nói xong, tiếng khóc của người tỷ tỷ cũng

vang lên.

“Tỷ, cái này sao có thể trách tỷ được ? Tỷ cũng vừa mới thức tỉnh, lại còn bị lão già của biệt thự đó cưỡng bách, tỷ mới vô ý thức phát cuồng mà sau đó biến thân, tỷ cũng không thể khống chế được mà. Ác độc nhất chính là lũ người của Giáo đình, lẽ nào chúng ta làm gì sai ? Ngay khi phát hiện ra khí tức của chúng ta liền lập tức đến truy sát chúng ta !” Thiếu niên nghiêng răng nghiêng lợi, hiển nhiên là cực kỳ hận thù.

Lý Dương đứng ở ngoài cửa nghe thấy, đã đại khái hiểu được sự tình phát triển, cô gái này chắc là người làm công cho chủ nhân của một biệt thự, sau đó lão chủ biệt thự muốn làm XXX với cô gái, theo đó cô gái mới vô ý thức biến thân giết chết gã đó, chuyện này đã chiêu dẫn người của Giáo đình đến, còn mẫu thân bọn họ trong quá trình bảo hộ cho con cái chắc là đã bị sát hại.

“Bá vương, người có ma giới bí quyết nào thích hợp cho lang nhân tu luyện không ? Cấp cho họ một bộ đi”. Lý Dương nói với Bá vương Hạng Vũ.

Bá vương Hạng Vũ nói : “Lang nhân là một tộc quần ở ma giới, công pháp tối thích hợp cho bọn chúng tu luyện ta cũng có biết, được rồi, bỗng Bá vương nói cho người, công pháp tu luyện này kêu là “Lang hoàng quyết”, tu luyện đến cực trí có thể chiêu dẫn thiên kiếp, sau đó độ thiên kiếp thành thiên ma, sau này có thể tu luyện các công pháp tinh thâm của ma giới. Hiện tại bỗng Bá vương truyền cho người “Lang hoàng quyết” này !”

Liền đó trong đầu Lý Dương xuất hiện một bộ tu luyện công quyết, công quyết này hoàn toàn khác biệt với phương pháp tu luyện của nhân loại, nguyên nhân chủ yếu là vì kinh mạch lang nhân bất đồng so với kinh mạch nhân loại, lang nhân chỉ sau khi độ kiếp mới có thể trọng tổ lại kinh mạch, mà tu luyện các bí pháp tinh thâm của ma giới. Bởi vì các công pháp thần kỳ của ma giới đều vì nhân loại mà chuẩn bị.

“Công pháp này quả nhiên là phi thường, hoàn toàn là tu luyện nhục thể, tu luyện cực trí sẽ đạt đến lang hoàng cảnh giới, không ngờ ngay cả thiên kiếp cũng không sợ, lợi hại, lợi hại à !” Lý Dương không khỏi cảm thán.

Bá vương Hạng Vũ tại nơi sâu thẳm trong đầu Lý Dương tức thì nói : “Hừm hừm, “Lang hoàng quyết” bất quá là hạ đẳng tu luyện công pháp, tu luyện đến cực trí bất quá mới độ kiếp. Công pháp tu luyện của bỗng Bá vương tu luyện đến cực trí có thể đạt đến cảnh giới ma đế, khoảng cách giữa 2 cái không chỉ là mười vạn tám ngàn dặm”.

Ngày thứ hai Lý Dương dậy từ rất sớm, khiến cho Lý Dương ngạc nhiên là bữa sáng và các thứ đều đã được chuẩn bị hoàn hảo. Còn cặp tỷ đệ thì đang đứng chờ một bên.

“Đây là một bộ tu luyện công pháp cho hai người, phải rồi, ngàn vạn lần đừng có truyền ra ngoài !” Lý Dương đặt hai tờ giấy lên bàn, liền đó quay qua ăn sáng, “nhớ lấy, ta cấp hai người pháp quyết tu luyện là vì hai người có huyết mạch của người Trung Quốc, ghi nhớ kỹ sau đó huỷ nó đi !”

Cặp tỷ đệ cẩn thận xem pháp quyết tu luyện trước mắt, sao đó nhìn nhau cả hai đều không kìm nén được sự vui mừng.

Cái này hoàn toàn là chuẩn bị cho lang nhân, hơn nữa luyện đến tối hậu có thể đạt đến Lang hoàng cảnh giới trong truyện thuyết của lang nhân nhất tộc. Có công pháp này rồi, bọn họ báo cừu đã có hy vọng, nguyên bản cả hai đã tuyệt vọng và nghĩ đến chuyện quay về Trung Quốc tìm người phụ thân chưa từng thấy mặt, hiện tại bọn họ đã có hy vọng báo cừu, đương nhiên là không muốn li khai. Hà huống khi về Trung Quốc, tìm kiếm phụ thân tỷ lệ cũng chỉ là 1/100000000, bởi vì cả hai trước giờ chưa có thấy qua phụ thân của mình, cả hai chỉ có mang theo bên người một khối ngọc bội mà thôi.

“Đa tạ tiên sinh ! Đa tạ tiên sinh !” Hai tỷ đệ kích động nói, có công quyết này, báo cừu có hy vọng, mục tiêu của hai tỷ đệ càng thêm rõ ràng.

“Các người không cần lo lắng ta đuổi các người đi, cả hai cứ sống thoải mái, yên tâm tu luyện tại đây, bất quá nếu như thực lực không đủ, ngàn vạn lần đừng có đi tìm người của Giáo đình !” Lý Dương sau khi ăn sáng xong, nói một câu rồi chuyển thân li khai.

Buổi tối.

Từng cổ thanh sắc khí lưu dày đặc bao quanh lấy toàn thân Lý Dương, thể nội tiên thiên chân khí Lý Dương như sóng cuộn ba đào, thiên địa linh khí vẫn không ngừng bị hấp thu, bị hấp nhập vào trong đan điền, chuyển hoá thành từng đạo tiên thiên chân khí. “Tinh vân” do dịch thể tiên thiên chân khí trong thể nội Lý Dương hình thành cũng càng lúc càng lớn.

“Oanh !”

Tiên thiên chân khí toàn thân thoáng chốc đồng thời trùng nhập đan điền, “Tinh vân” trong thể nội Lý Dương so với bình thường tăng lên ba lần, nhưng thoáng chốc lại thu nhỏ lại hơn bình thường ba lần, giống như một tăng một giảm, khi tăng giảm thì vô số tiên thiên chân khí bị hấp nạp, “Tinh vân” tựa hồ không có biến hoá vẫn giống hệt quá khứ, chỉ là hình như tốc độ bao phủ của tinh vân nhanh hơn nhiều.

Trải qua vài trăm lần tăng giảm, thể nội tiên thiên chân khí hoàn toàn bị hấp nạp, qua một lúc lâu, từng cổ tiên thiên chân khí đã tinh thuần hơn từ bên trong “Tinh vân” của Lý Dương mới từ từ lưu xuất ra, sau đó lưu biến toàn thân.

Lý Dương cuối cùng đã tiên thiên đại thành. nội lực đạt đến ngũ cấp cảnh giới.

“Lý Dương, bốn Bá vương đã nói qua. một khi ngươi tiên thiên đại thành, đạt đến đệ ngũ cấp cảnh giới, sẽ tặng cho ngươi một bất ngờ, bốn Bá vương là người giữ lời, bây giờ là lúc thực hiện lời hứa lúc đó !”

29. Chương 9 : Ma Thần Lục Tuyệt

“Bá vương à, bất ngờ gì vậy ? Tin rằng Bá vương đã xuất thủ nhất định khiến kẻ phạm nhân này vui mừng đến phát cuồng !” Lý Dương hiểm khi vỗ mông ngựa.

Bá vương Hạng Vũ cũng thản nhiên tiếp thụ, hần quyết đem “bất ngờ” này tặng cho Lý Dương là cũng đã trải qua suy nghĩ lâu lắm rồi, bởi vì sự tồn của hắn — Ma giới Xi Vương đại tôn đã từng có mệnh lệnh, “Ma thần lục tuyệt” này tuyệt không thể truyền cho người ngoài.

“Ta truyền cho huynh đệ của mình, cái đó không thể tính là truyền ra ngoài !” Bá vương Hạng Vũ trong lòng tự thuyết phục mình. Bất quá hắn thực sự không lo sau này bị Xi Vương đại tôn trừng phạt, bởi vì “Ma thần lục tuyệt” này mặc dù trọng yếu, nhưng không phải muốn tham ngộ là có thể tham ngộ, hơn nữa ma giới tam vị đại tôn đều có “Ma thần lục tuyệt”, tối trọng yếu chính là thân phận của Bá vương Hạng Vũ — ái đồ của Xi Vương đại tôn.

“Lý Dương, ngươi có biết trong tiên ma nhị giới thì loại hình công pháp nào là trọng yếu nhất không ?” Bá vương Hạng Vũ hốt nhiên hỏi.

Lý Dương nghe thấy liền suy nghĩ một lúc rồi nói : “Chắc là công pháp tu luyện rồi, bởi vì tự thân tu luyện mới là căn bản !”

Bá vương Hạng Vũ sau khi nghe xong không khỏi cười lớn : “Ha ha... ..Ngươi nói cũng không thể tính là sai, công pháp tu luyện đích xác là trọng yếu, đối với mấy tên tiểu nhân vật không có tông phái sư môn của tiên ma nhị giới mà nói, một bộ công pháp tu luyện đích xác là trọng yếu không gì bằng, nhưng đối với siêu cấp cao thủ cỡ tiên đế mà nói, công pháp kỹ xảo công kích mới là tối trọng yếu !”

“Kỹ xảo ?” Lý Dương ngạc nhiên.

“Đúng vậy, kỹ xảo, có thể nói là loại kỹ xảo để làm sao dùng cùng một mức công lực nhưng lại phát xuất ra công kích mạnh nhất !” Hạng Vũ khẳng định.

Lý Dương tựa hồ có chút minh bạch.

“Ví như phi đao của phạm nhân giới, ngươi lúc xưa mới chỉ là nhị cấp cao thủ, nhưng dựa vào tuyệt kỹ “Tiểu Lý Phi Đao” ngược lại đã giết được nhần giả tứ cấp, phi đao công kích của ngươi miễn cưỡng cũng được tính là một loại đệ cấp kỹ xảo công kích”. Bá vương Hạng Vũ giải thích.

Lý Dương minh bạch, bất quá hắn rất bất bình khi Hạng Vũ nói phi đao công kích là đệ cấp kỹ xảo công kích.

“Người đừng có giận, phi đao tại phạm nhân giới được tính là kỹ xảo công kích, nhưng tại ma giới chỉ có thể tính là vũ khí có chút điểm đặc thù, căn bản là không được tính là kỹ xảo công kích kia ! Kỹ xảo công kích chân chính là không dụng loại vũ khí nào, chỉ dựa vào tự thân, dùng cùng một lượng công lực để phát xuất ra công kích mạnh hơn gấp mười, gấp trăm lần bình thường !” Bá vương Hạng Vũ tự hào nói.

Lý Dương tức thì chấn động : “Dùng cùng một lượng công lực phát xuất ra công kích mạnh hơn gấp mười, gấp trăm lần bình thường ?” Nếu như chuyện này thực sự có thể thực hiện, vậy đó tuyệt đối là tất sát kỹ với những cao thủ đồng đẳng cấp rồi. Đối với siêu cấp cao thủ dạng tiên đề ma đế, công lực khi đó gần như đã đạt đến đỉnh điểm, kỹ xảo công kích vì thế trở thành tối trọng yếu.

Đối với người công lực thấp, kỹ xảo công kích loại này tương tự cũng là tối trọng yếu.

“Hiện tại bốn Bá vương truyền người ma giới chí cao bí diễn kỹ xảo công kích — “Ma thần lục tuyệt”” Thanh âm Hạng Vũ rõ ràng có chút thần thánh.

Lý Dương nghe thấy tức thì cảm thấy tim mình đập lên nghe thình thịch thình thịch, ma giới chí cao bí diễn kỹ xảo công kích à !

“Người hiện tại đóng lục thức lại, chỉ giữ một điểm thanh minh ở linh đài là được. Nhưng chuyện khác hoàn toàn giao cho ta !” Lời Hạng Vũ nói khiến cho Lý Dương kinh hãi, cho dù là khi phục dụng B1 được thủy, Bá vương Hạng Vũ cũng không bắt hấn đóng kín lục thức.

“Hừm hừm, người có biết “Ma thần lục tuyệt” này là thứ gì không ? Đó là một tổ hợp ảnh tượng, nguyên bản tràng cảnh của tổ hợp ảnh tượng này chỉ có Ma giới tam vị đại tôn mới thấy qua, những kẻ khác trong ma giới đều không có tư cách để nhìn, tổ hợp ảnh tượng trong đầu bốn Bá vương cũng là do lúc xưa Xi Vương đại tôn đã trực tiếp truyền vào đầu ta, bốn Bá vương bắt quá cũng chỉ là nhìn thấy được tổ hợp ảnh tượng này, còn việc bảo người đóng kín lục thức, đó là vì tổ hợp ảnh tượng này bản thân mang một uy lực rất lớn lao, tâm thần không đạt đến một trình độ nhất định thì không thể kiên trì được. Người mặc dù đã cảm ngộ được tam đại cảnh giới, tâm thần cũng được tính là khá, bắt quá nếu như không có bốn Bá vương giúp đỡ, người căn bản không chịu đựng nổi quá trình tiếp thu ảnh tượng !”

Lý Dương nghe xong thì kinh hãi, ngay cả ảnh tượng mà cũng có uy lực như vậy ! Vậy thì nguyên bản tràng cảnh của ảnh tượng rốt cục là có uy lực đến mức nào ?

Lý Dương cũng không dám sinh cường, lập tức đóng kín lục thức, tâm thần hoàn toàn chìm xuống, chỉ lưu lại một điểm thanh minh ở linh đài... ..

Bất ngờ một cỗ khí thế, cường đại khí thế, phiên thiên phúc địa khí thế đề thăng trong tâm Lý Dương, hoàn toàn hoành tảo khắp nơi trong đầu hấn, Lý Dương không khỏi hãi nhiên, vội vàng thủ chắc lấy điểm thanh minh yếu ớt tại linh đài... ..

Cỗ khí thế như tồn tại từ thời tuyên cổ này khiến tâm thần Lý Dương không ngừng chấn động... ..

Lý Dương kiên trì bám trụ, lúc này hấn ngay cả thời gian để kinh hãi cũng không có, chỉ có liều mạng bám trụ... ..

Linh hồn như nhập vào cõi minh minh, phiêu phiêu miểu miểu... ..

“Hảo tiểu tử, không ngờ có thể kiên trì đến mức này, tâm thần tu vi tối thiểu tăng gia gấp mấy lần, đồ tượng của “Ma thần lục tuyệt” mang theo khí thế quả nhiên là lợi hại, không kỳ lạ khi Xi Vương đại tôn trước giờ không để ta trực tiếp thấy chân thật tràng cảnh, chỉ để ta thấy tổ hợp ảnh tượng này mà thôi, Lý Dương này trải qua sự tẩy lễ của ảnh tượng “Ma thần lục tuyệt”, hiện tại tâm thần tu vi của hấn chắc là cũng tương đương với thiên ma khi mới phi thăng”. Thanh âm của Hạng Vũ vang lên trong đầu Lý Dương, bắt quá lúc này linh hồn Lý Dương chỉ là một điểm minh minh tại linh đài, thật sự không nghe thấy lời Hạng Vũ.

“Ma thần lục tuyệt” là một tổ hợp ảnh tượng, là tổ hợp ảnh tượng đến từ ma giới thánh địa phúc địa, ma giới thánh địa phúc địa cũng chỉ có ma giới tam vị đại tôn có thể tiến nhập.

Đương tràng ma giới Xi Vương đại tôn sau khi nhìn thấy tràng cảnh trong thánh địa, đã muốn trực tiếp ghi nhớ lại nguyên thủy tràng cảnh rồi quay về từ từ tham ngộ, nhưng Xi Vương đại tôn chấn kinh khi phát hiện

ra rằng bản thân căn bản không thể ghi nhớ lại được.

Cuối cùng Xi Vưu đại tôn ở trong thánh địa tu luyện mất vài vạn năm, cuối cùng bản thân mới tâm đắc thể hội, cho đến khi tu luyện thành tựu, mới án chiếu theo lý giải của bản thân mà ghi nhớ tràng cảnh xuống, nhưng tràng cảnh được ghi nhớ so với nguyên thủy tràng cảnh trong ma giới thánh địa vẫn có sự bất đồng. Nói chuẩn xác, tràng cảnh đó là từ sự lý giải của Xi Vưu đại tôn mà ra !

Rất lâu, rất lâu sau... ..

“Lý Dương, tỉnh dậy !” Một tiếng hô hoán khiến Lý Dương chấn tỉnh.

Lý Dương thoáng chốc tỉnh lại, lập tức tâm thần Lý Dương tiến nhập vào não hải, não hải nghiêm khoát vô biên phẳng phật như tinh không, trong đó có một bí điển đang tán phát vạn tượng quang mang, tâm thần Lý Dương lập tức tiến vào bên trong.

Một cỗ khí thể tựa như viên cổ hồng hoang thoáng chốc quét qua tâm thần Lý Dương, may mắn tâm thần Lý Dương đã trải qua một lần thoái luyện, đã có thể chịu được khí thể vô biên đó, hốt nhiên, trong không gian bí điển, một tràng cảnh phô thiên cái địa triển hiện trước tâm thần Lý Dương... ..

Trong mây mù , một đạo kim sắc quang mang đang xuyên qua mây mù, với quỹ tích kỳ diệu huyền ảo, tựa như càn khôn tinh thần khiến người khó mà tham ngộ. Bất ngờ kim sắc quang mang hoá thành một Kim Sí Đại Bàng Điều, tái thứ gia tốc, như phong, như điện, như quang, như vụ... ..

Đó chính là “Ma thần lục tuyệt” đệ nhất tuyệt — Xuyên vân tọa vụ !

Tâm thần Lý Dương thoáng chốc hoàn toàn đắm chìm vào trong quỹ tích phi hành huyền ảo đó, tràng cảnh Kim Sí Đại Bàng Điều xuyên đi trong mây mù vô tận không ngừng tái hiện... ..

“Ma thần lục tuyệt” đệ nhất tuyệt — Xuyên vân tọa vụ, đó là một bộ thân pháp, là thân pháp đến từ ma giới thánh địa phúc địa, cũng là ma giới chí cao thân pháp ! Thân pháp này khi đạt đến cực trí, tốc độ sẽ đạt đến cảnh giới hải nhân, thời gian để đi hàng vạn dặm chỉ bằng một cái chớp mắt, trình độ thâm ảo vượt xa sự tưởng tượng của Lý Dương, đối với Lý Dương mà nói chẳng khác nào đem toán đại số cao cấp của đại học mà đặt trước mặt học sinh tiểu học vậy.

Dù vậy đây là ảnh tượng, tràng cảnh không ngừng diễn ra khiến Lý Dương cũng dần dần cảm ngộ, tựa như những con cá nhảy lên khỏi mặt nước trước những cơn mưa, cảm ngộ của Lý Dương cũng giống như vậy từ từ xuất ra.

Trong quá khứ khinh thân công pháp học tại An toàn cục tổ 9 so với thứ trước mặt căn bản giống như đem một bà lão già mà so sánh với một vận động viên chạy 100m vậy, tốc độ thật là cách biệt quá xa, trong sự cảm ngộ của Lý Dương một bộ khinh thân công pháp mới dần dần hình thành.

Từng chút cảm ngộ tích tụ lại, khinh thân công pháp được hình thành đã từ chỗ không ra cái gì (đương nhiên cái không ra cái gì này là so sánh với cảnh giới đại thành của Xuyên vân tọa vụ) đã tiến đến cảnh giới “miễn cưỡng coi là không tệ”.

“Lý Dương, không tệ à, thân pháp “Xuyên vân tọa vụ” này không ngờ chỉ trong 10 ngày đã đạt đến đệ nhất tầng cảnh giới, bất quá hiện tại với thân thể người cũng chỉ có thể dùng thân pháp tầng thứ nhất, cường độ thân thể người căn bản không chịu được tốc độ của thân pháp tầng thứ hai”. Nguyên thần Hạng Vũ huyền hoá thành nhân hình xuất hiện trước mặt Lý Dương.

Hạng Vũ khí vũ hiên ngang, bá khí phát ra ào ạt.

“Thân pháp “Xuyên vân tọa vụ” này tổng cộng có bao nhiêu tầng ?” Lý Dương tò mò hỏi.

Hạng Vũ cười nói : ““Xuyên vân tọa vụ” này có 9 tầng, là đại đạo luyện thể của ma giới cao thủ, chính là bởi vì tốc độ trong quá trình chiến đấu cực kỳ trọng yếu, cực hạn tốc độ có thể khiến đối thủ không kịp phòng thủ, đồng thời cực hạn tốc độ còn mang theo lực trùng kích cực kỳ cường đại, lực trùng kích này chính là công kích lực vô cùng mạnh mẽ !”

Lý Dương gật đầu, đó chẳng phải được gọi là xung lực $MV = FT$ án chiếu theo công thức nghiên cứu hiện đại, tốc độ của ma giới cao thủ đạt đến trình độ khủng bố, hơn nữa nếu công kích trong nháy mắt, thời gian

công kích cực ngắn, vậy thì lực lượng tạo ra sẽ đạt đến giá trị khủng khiếp.

Bất quá tác dụng của lực lượng là tương hổ, chỉ có ma giới cao thủ do đều là những kẻ luyện thể mới có thể dùng ưu thế của bản thân đối chọi với các giới khác, so sánh trình độ cường hãn của thân thể, các giới khác còn chưa có ai dám so sánh với ma giới cao thủ.

Tiên giới thậm chí có tiên nhân nói ma giới đỉnh cấp cao thủ có được bất tử chi thân, trò cười ! Bất kể là thân thể gì cũng không dám xưng là bất tử chi thân, bất tử chi thân chỉ là nói tương đối thôi. Đối với tiên nhân cao thủ mà nói, thân thể của ma giới đỉnh cấp cao thủ chính là bất tử chi thân, nhưng tại ma giới thì núi cao còn có núi cao hơn. Bất tử chi thân theo như tiên giới cao thủ nói khả năng trong mắt một siêu cấp cao thủ ma giới chỉ một quyền là tan nát !

Thân thể muốn mạnh hơn có thể từ từ tu luyện ra, Lý Dương mặc dù đạt đến vạn tinh nhưng hần hiện tại thậm chí còn chưa chân chính bắt đầu luyện thể, “Ma Dương điển” được coi là ma giới đỉnh cấp tu luyện công pháp, đã là phi thường hoàn mỹ, sau khi đạt đến Kim Đan cảnh giới, tức thì nhập vào ma đạo luyện thể. Có thể tưởng tượng được sau này Lý Dương bắt đầu chân chính luyện thể, thân thể sẽ đạt đến trình độ nào.

“Lý Dương, người đã đạt đến tiên thiên đại thành cảnh giới, tiên thiên chân khí nguyên nguyên bất tuyệt, nhìn ăn một hai năm cũng không là gì, người an tâm xem một lượt ba ảnh tượng còn lại !” Hạng Vũ cười nói.

Lý Dương không khỏi ngạc nhiên : “Không phải nói là “Ma thần lục tuyệt” sao ? Sao lại chỉ còn ba ảnh tượng vậy ?”

Hạng Vũ ngượng ngùng nói : “Ha ha, cái này, cái này là do bốn Bá vương thất sách, lúc xưa Xi Vư đại tôn từng có nói qua, nếu như không thể lĩnh ngộ thì căn bản là không thể ghi nhớ lại để truyền cho người khác ! Bốn Bá vương đối với đệ ngũ tuyệt “Hải nạp bách xuyên” và đệ lục tuyệt “Khai thiên tích địa” chỉ lý giải được chút xiu, ngay cả tiểu thành cũng chưa đạt đến, do vậy vừa rồi khi muốn đem những ghi nhớ truyền cho người thì mới phát hiện, bản thân căn bản không thể xuất ra được, do đó chỉ truyền cho người tứ tuyệt !”

Bất ngờ Hạng Vũ ngạo nghễ nói : “Đừng có lo, “Ma thần lục tuyệt” này thâm ảo vô bỉ, ngay cả bốn Bá vương đã đạt đến Ma Vương hậu kỳ cảnh giới mà cũng chỉ tham ngộ được tứ tuyệt, đối với người mà nói, tứ tuyệt tại nhân gian giới sử dụng đã hoàn toàn có dư rồi, cho dù tại ma giới, cũng không có mấy người có cơ hội học được “Ma thần lục tuyệt” !”

Lý Dương trong lòng minh bạch, Hạng Vũ nguyên là ma giới cao thủ đẳng cấp Ma Vương, mặc dù hần không rõ Ma Vương rốt cuộc là đẳng cấp thể nào, nhưng nhìn cái danh tự “Ma vương”, cùng với Hạng Vũ có thể học được tu luyện chí cao bảo điển — Ma Dương điển, lại học được “Ma thần lục tuyệt”, Hạng Vũ tại ma giới nhất định là một đại nhân vật, người như vậy mà cũng chỉ học được tứ tuyệt, vậy thì xem ra Lý Dương có tứ tuyệt này muốn tung hoành nhân gian đương nhiên là khỏi lo rồi. Lưỡng tuyệt còn lại sau khi phi thăng ma giới có học cũng không muộn.

Lý Dương tâm ý vừa động

Tràng cảnh thứ hai đã xuất hiện trước mắt, trong khung cảnh đó, vũ trụ hoàn toàn là một khối hỗn độn, tại trung ương hỗn độn, có một một đoàn khí không ngừng xoay chuyển, xoay chuyển, xoay chuyển mãi không dừng lại với quỹ tích kỳ dị mạc trắc, nhưng lại ẩn hàm đạo lý của thiên địa. Chậm chậm, một đoàn khí lưu phân thành hai đoàn khí lưu, hai đoàn khí lưu giống như tương hổ hấp dẫn, dòng xoay hình thành càng thêm kỳ đặc, nhưng vẫn tuân theo thiên đạo tự nhiên, tất cả đều kỳ diệu vô bỉ, thực sự ẩn hàm đạo lý, hai đoàn khí lưu lại chậm chậm biến thành bốn đoàn khí lưu... ..

“Ma thần lục tuyệt” đệ nhị tuyệt — Như phong tự bế.

Nhìn dòng xoáy vô tận đó, tâm thần Lý Dương tựa như cũng bị hấp dẫn theo, không ngừng xoay chuyển theo dòng xoay của nó, xoay chuyển hết đợt này đến đợt khác... .. Không biết là đã bao lâu, tựa hồ như trăm ngàn năm, lại tựa hồ như chỉ mới thoáng chốc.

Bất ngờ Lý Dương phúc chí tâm linh, trong lòng khẽ động, tức thì tâm thần tự thành nhân hình, hai tay án chiếu theo sự cảm ngộ của bản thân mô phỏng lại dòng xoáy vừa rồi.

Từng cổ khí lưu từ từ hình thành giữa hai tay Lý Dương, cũng hình thành dòng xoáy, bất quá dòng xoáy này so với dòng xoáy trong ảnh tượng thì thiếu đi một phần biến hoá, thiếu đi một phần tự nhiên, thiếu đi một phần khí thế !

“Đệ nhị tuyệt “Như phong tự bế” này là thủ pháp phòng ngự, đồng thời cũng là thủ pháp cấm chế, đạt đến cực cảnh, chỉ cần khoa tay là sông ngăn cách biển, vạn vật đều bị cấm chế bên trong ! Trói buộc người ở bên trong giản đơn vô cùng. Người khổ tu 100 ngày cuối cùng đã đạt được tầng thứ nhất”. Hạng Vũ tự hào nói.

Tuy vậy Hạng Vũ liền ngưng ngừng nói : ““Như phong tự bế” này bốn Bá vương cũng chỉ là tiểu thành, lúc xưa Xi Vương đại tôn truyền cho ta trong ảnh tượng lúc cuối có đến mười đoàn khí lưu án chiếu theo quỹ tích kỳ dị xoay chuyển tương hỗ !”

Lý Dương nghe vậy nhẹ nhàng cười, trong lòng thầm nghĩ : “Xi Vương đại tôn đó có thể cảm ngộ đến cảnh giới mười đoàn khí lưu, nhưng ai biết được trong ma giới thánh địa phúc địa , nguyên bản tràng cảnh rốt cục đạt đến cảnh giới nào ?”

“Tốt rồi, người cũng nên xuất quan đi, khoảng thời gian này cái lão già ngoại quốc đó tìm người đến sắp phát điên rồi, nếu như bốn Bá vương không dùng cấm chế, chắc là lão ta đã lao vào phòng người rồi ! Hơn nữa lưỡng tuyệt còn lại không phải bẽ quan là có thể tu luyện được !” Hạng Vũ vừa nói xong, Lý Dương lập tức kinh ngạc, bản thân lần này tu luyện đến hơn trăm ngày, Lão Kiệt Khắc đó chắc là tìm mình muốn điên luôn, còn cặp chị em lang nhân nữa, chắc là cả hai đang toàn lực tu luyện “Lang hoàng quyết” !

30. Chương 10 : Đoạn Xuyên Phân Hải

“Hô !”

Một cơn gió nhẹ thổi qua, lúc trước trên mái của toà biệt thự hãy còn thông thoáng không người, lúc này đã có một người đứng ở đó.

Lý Dương thân mặc hắc y, ngạo nghễ đứng trên mái của toà biệt thự, tà áo bay bay !

May mắn là Lý Dương toàn thân mặc hắc y, trong bóng tối không có người phát hiện ra, đứng trên mái toà biệt thự nhân tình Lý Dương trở nên xán nhợt, nhìn toàn bộ cảnh Manhattan về đêm, cảnh về đêm so với ban ngày còn náo nhiệt hơn, vô số du khách đi lại trên đường lớn hẻm nhỏ.

Nhìn qua vô số những người bộ hành có già, có trẻ, có bình dân, có phú hào, đủ mọi dạng người lọt vào trong tầm mắt. Trong một thoáng hoảng hốt, Lý Dương có một cảm giác ảo tưởng, bản thân tựa như vị thần chí cao, còn dưới chân mọi người đều chỉ là sâu kiến.

Bất ngờ một tiếng than từ miệng Lý Dương phát ra.

“Có thể là những người phổ thông vô tri đó mới là tốt hơn, ta vì có được lực lượng mạnh mẽ mà thật sự hiểu được sự tàn khốc của địa hạ thế giới, nơi đây hoàn toàn là cường giả vi tôn, không có chút cảm tình trong đó. Thế giới ngũ đại hắc bang ? Giáo đình ? Hắc ám nghị hội ? Đó đều là những lực lượng cường đại hàng đầu, nếu ta mà không có bí pháp tu luyện của ma giới, thì trước mặt bọn họ hoàn toàn chỉ là xú trùng, muốn giết là giết, muốn bóp là bóp, nhưng hiện tại ta bắt đầu tu tập “Ma Dương điển” và “Ma thần lục tuyệt”, vậy thì đó lại là một hoàn cảnh khác !”

“Hừm, tập đoàn Thánh Lâm ? Không biết là giải thưởng của ta có khiến đời sống sinh hoạt các người thêm đầy đủ hơn không ?” Trên mặt Lý Dương có một nụ cười nhỏ nhẹ, càng giao lưu nhiều với Hạng Vũ, hẳn càng được tiếp xúc nhiều với các bí pháp của ma giới, Lý Dương càng lúc càng cảm thấy đối với phạm nhân

giới có nhiều chỗ rất coi thường. Thậm chí thái độ đối đãi với tập đoàn Thánh Lâm, Lý Dương có chút cảm giác của mèo vờn chuột.

“Phải rồi, Bá vương, người có bí pháp nào để hành hạ linh hồn không ?” Lý Dương hốt nhiên hỏi.

“Có, đương nhiên có, Ma giới cái khác không nhiều, nhưng bí pháp để hành hạ người thì lại có rất nhiều, đặc biệt là đối phó với nguyên anh linh hồn, ví như “U quỷ phạt hồn”, U quỷ phạt hồn này là dùng 999 lệ quỷ để cùng một nơi với hồn phách muốn hành hạ, để cho hồn phách đó bị sự cắn xé của hàng trăm lệ quỷ, khiến cho hần cầu sinh không được cầu tử không xong ! Như vậy sau vô số năm thống khổ, lực lượng linh hồn sẽ từ từ yếu đi, cuối cùng là hồn phi phách tán, vĩnh thế bất đắc siêu sinh ! Đương nhiên, người cũng có thể để linh hồn đó thâm nhập lực lượng, để hần tiếp tục sống, không ngừng phải chịu sự thống khổ, khi nào người muốn hần chết thì hần phải chết ! Ha ha, cái đó hãy còn đơn giản, lợi hại hơn một chút là “Bách diễm luyện hồn”, Bách diễm luyện hồn này là... ..

Lý Dương nghe thấy mà không khỏi rung mình, trời ạ, ma giới này quả nhiên là lợi hại.

“Vừa rồi ta nói ra 18 loại là những thứ ta thường dùng, tại ma giới mà không có chút thủ đoạn lợi hại thì cũng không được. Nếu như Lý Dương người còn chưa mãn ý, không vấn đề gì ! Lão hữu của ta Sĩ Hồn Đan nổi tiếng là một cao thủ hành hình của Ma giới, 72 loại phương pháp hành hạ của hần cho dù tâm tính như Phật đà cũng không chống nổi !”

“Xem ra ta cũng cần phải học những bí pháp âm hiểm này, Lâm Thiên Vũ, ta nhất định vì người mà học tập những bí pháp này !” Lý Dương nhè nhẹ cười, liền đó thân thể hốt nhiên như làn gió thoáng chốc biến mất khỏi mái của toà biệt thự.

Sáng sớm ngày thứ hai, Lão Kiệt Khắc khả ái của chúng ta lại như thường lệ ghé thăm biệt thự của Lý Dương.

“Mộc Dịch không biết thế nào rồi, tại sao lại cứ trốn trong phòng không chịu ra vậy ? Nếu như không phải ngày đó hần có nói, ta còn nghĩ là hần không có ở bên trong, bất quá cái cửa đó cũng kỳ quái, không ngờ ta dùng mọi cách mà vẫn không vào được !” Lão Kiệt Khắc vừa đi vừa lẩm bẩm. Lời Lý Dương nói khi đó chẳng qua là do Hạng Vũ dùng cấm chế khiến Lão Kiệt Khắc rơi vào trong huyền cảnh, làm lão lẩm tưởng là Lý Dương nói.

“Thật là đáng tiếc mà, hơn 100 ngày rồi, bao nhiêu là phí thi đấu bị lãng phí, Mộc Dịch hần không ngờ hơn 100 ngày liền không thi đấu, bằng không Mộc Dịch đáng thương đáng ghét của ta chắc là đã tiến vào được võ đài đỉnh cấp rồi, Lão Kiệt Khắc ta tối thiểu cũng kiếm hơn triệu USD rồi, tiền à, tất cả đều những đồng USD đó !” Lão Kiệt Khắc rên rỉ thống khổ, lão ta mỗi ngày không có chuyện gì làm thì lại chạy đến biệt thự của Lý Dương để xem xem thành ra mỗi ngày kể như lão đã tập vận động thể dục giúp cho sức khỏe.

“Hi, tiểu Kiệt Khắc, cháu khoẻ chứ !” Lão Kiệt Khắc vừa thấy thiếu niên trong biệt thự Lý Dương lập tức cười hi hi nói.

Thiếu niên này chính là đệ đệ trong cặp tỷ đệ lang nhân, người chị tên là Trần Ly, người em tên Trần Vũ, người chị tên tiếng anh kêu là Lily, người em kêu Kiệt Khắc (Jake), Lão Kiệt Khắc đối với tiểu Kiệt Khắc rất thích thú, hiện tại mỗi ngày đến nhà Lý Dương, nhìn tiểu Kiệt Khắc cũng là một niềm vui thú.

“Lão Kiệt Khắc, ông cũng khoẻ !” Tiểu Kiệt Khắc vẫn còn là một thiếu niên, những ngày này đã bình ổn lại, không còn về bị thương trong quá khứ nữa.

“Tiểu Kiệt Khắc, chiều nay ta dẫn cháu đi Broadway... ..ách !” Lão Kiệt Khắc đang nói với tiểu Kiệt Khắc, hốt nhiên dư quang trong mắt nhìn thấy một người đang ngồi trong phòng khách, không khỏi trừng mắt há mồm nhìn người đang ngồi ăn sáng... .. Lý Dương.

“Ồ ! Mộc Dịch thân ái của ta, người cuối cùng đã chịu ra rồi, lẽ nào thượng đế ông ấy cuối cùng đã chịu mở mắt ?” Lão Kiệt Khắc chớp hai con mắt, tựa hồ không dám tin mọi chuyện là thật.

Lão Kiệt Khắc véo mạnh vào chân mình một cái, bất ngờ kêu lên đau đớn, liền đó nhảy phắt tới : “Ồ ! Thượng đế à, đây là thật rồi, Mộc Dịch, Mộc Dịch thân ái của ta, người cuối cùng đã chịu li khai căn phòng đáng ghét đó rồi !” Lão Kiệt Khắc hai mắt quang mang loé lên, đó là quang mang khi Lão Kiệt Khắc nghĩ đến hàng đồng USD sắp đến tay mình.

Lý Dương nhè nhẹ cười, nhìn Lão Kiệt Khắc nói : “Thực là xin lỗi, bắt quá địa hạ quyền đàn một năm chỉ cần đánh trên 10 trận là được mà, khoảng thời gian trước ta đã đánh 20 trận rồi, đáng lý ra là không có chuyện gì chứ ?” Lý Dương khoảng thời gian trước khi bế quan đã phong cuồng làm các nhiệm vụ sát thủ, đồng thời cũng phong cuồng tham gia các trận đấu. Nhiệm vụ sát thủ đã làm gần chục cái, võ đài cũng đã đánh 20 trận.

Lão Kiệt Khắc vội vàng nói : “Không, không, đương nhiên là không có vấn đề. Chỉ là thời gian cũng là tiền bạc, Mộc Dịch thân ái của ta, khoảng thời gian này người có biết đã không đánh bao nhiêu trận không ? Có biết là đã mất đi bao nhiêu tiền không ? Bằng không giờ này người đã tiến vào võ đài đỉnh cấp rồi, phí thi đấu cũng đã trên trăm vạn USD rồi !”

“Được rồi, Lão Kiệt Khắc ! Lão đừng có lo, hiện tại lão cứ yên tâm đi an bài trận đấu, ta lúc nào cũng có thể tham gia thi đấu !” Lý Dương nhẹ nhàng cười nói.

Lão Kiệt Khắc lập tức sáng mắt, vội vàng đứng dậy quay người đi : “Mộc Dịch, vậy ta đi trước nhé, tiểu Kiệt Khắc, đi Broadway để lần tới nha, đừng có lo, lần tới ta nhất định dẫn cháu đi !” Lão Kiệt Khắc hiện tại đang muốn sắp xếp một số lượng lớn trận đấu cho Lý Dương, lão thực sự là chờ không nổi, dù gì thời gian cũng là tiền bạc mà.

Sau khi ăn sáng.

“Tiểu Kiệt Khắc, “Lang hoàng quyết” em tu luyện đến đâu rồi ?” Lý Dương cười nói.

Tiểu Kiệt Khắc đang ngồi trên ghế sofa ở phòng khác, khẽ nhăn mũi kiêu ngạo nói : “Em là thiên tài, chỉ hơn 100 ngày là đã đạt đến tầng thứ hai rồi, tỷ tỷ hãy còn ở tầng thứ nhất !”

Nhìn thấy dáng điệu hoạt bát hiện tại của tiểu Kiệt Khắc, Lý Dương cũng cảm thấy cao hứng, hẳn cũng không muốn thấy một thiếu niên lại chìm đắm trong sự thù hận, bắt quá tiểu Kiệt Khắc có thể nhanh chóng biến thành thoải mái như vậy, thứ nhất là vì tuổi hãy còn nhỏ, thứ hai là vì ngày đó cừu nhân sát hại mẫu thân nó đã bị Lý Dương giết chết.

“Buzz buzz... ...”

Tiếng di động rung lên, Lý Dương lập tức tiếp lấy điện thoại.

“Mộc Dịch, trận đấu ta đã sắp xếp xong rồi, hôm nay 8 giờ tối !” Thanh âm Lão Kiệt Khắc không khỏi khiến Lý Dương ngẩn ra một lúc, khoảng thời gian mà Lão Kiệt Khắc li khai đã được bao lâu đâu ! Chỉ bằng thời gian ăn bữa sáng à, xem ra my lực của đồng tiền quả thực là rất lớn.

“Lão Kiệt Khắc, lão giúp ta tìm vài Osin đi, bằng không Điền Cương cái đồ man ngư đó (chỉ kẻ thô lỗ) khẳng định là sẽ gây hấn với ta !” Lý Dương nhìn thấy Lý Lý bận rộn trong nhà bếp, lập tức nói vào điện thoại với Lão Kiệt Khắc.

“Ừm, không có vấn đề !” Lão Kiệt Khắc đáp ứng liền, lão vẫn luôn muốn Lý Dương tìm mấy người về giúp việc, nhưng Lý Dương vốn căn bản sinh hoạt không có quy củ, bình thường khi có một mình thì giờ giấc ăn uống cũng không xác định. Kỳ thật khi đạt đến Tiên Thiên cảnh giới, có thể nhịn ăn mười ngày nửa tháng, do vậy Lý Dương không kêu người cũng là bình thường, nhưng hiện tại đã có Lý Lý và tiểu Kiệt Khắc, để một mình Lý Lý bận rộn hẳn cũng cảm thấy không đúng.

Nói Điền Cương là man ngư cũng phải, hần thân cao gần 2 mét, ở nước ngoài cũng thuộc loại đại hán, hơn nữa toàn thân phụ trọng đạt đến vài trăm cân, gần như rất ít khi nói chuyện, lãnh khốc vô bĩ, tuyệt đối là một cái đầu man ngư. Trải qua một thời gian tiếp xúc, Lý Dương phát hiện con người Điền Cương hoàn toàn ăn oán phân minh, điểm này đối với Lý Dương cũng là một ấn tượng tốt.

“Mộc Dịch !” Thanh âm Điền Cương vừa mới vang lên ngoài cửa lớn, người đã xuất hiện trước mặt Lý Dương. Hai mắt trừng trừng nhìn Lý Dương, một cổ sát khí từ từ bốc lên.

Lý Dương tức thì lặng người, nghi hoặc nhìn Điền Cương, Điền Cương người này đối với người ngoài rất ít khi nói chuyện, cũng là loại ăn oán phân minh, án theo lý thuyết bản thân lần trước đã cứu hần thì quan hệ giữa hai người phải là tốt lên một chút, nhưng sao hiện tại lại có bộ dạng như muốn giết người thế này ?

“Người vì sao không thuê người giúp việc ?” Điền Cương sau một lúc kích động mới nói được.

Lý Dương lập tức minh bạch, xem ra Điền Cương dứt không khỏi Lỵ Lỵ rồi : “Ha ha, xem ra ta thật đã khôn ngoan thấy được trước rồi, may vừa rồi mới nhờ Lão Kiệt Khắc thuê dùm vài người giúp việc ! Ừm, trước hãy để tiểu tử Điền Cương này lo lắng một chút !” Lý Dương khẽ xoay người lấy ra một quyển sổ tay, rồi đặt lên chân mình, tựa hồ như không phát hiện ra Điền Cương ở bên cạnh.

“Mộc Dịch !” Thanh âm Điền Cương đã nhỏ đi nhiều, vừa rồi hẳn thấy Lý Dương tức thì bao nhiêu phiền muộn dồn nén hơn 100 ngày qua đều bạo phát ra, do vậy mới phản nộ như vậy. Hiện tại hẳn đã nhớ ra Lý Dương là ân nhân cứu mạng của hắn, vì vậy mà âm thanh nhỏ lại.

Hơn 100 ngày này, Điền Cương hầu như mỗi ngày đều ghé đến nơi này, đương nhiên là hẳn đến với danh nghĩa bằng hữu của Lý Dương, còn mục đích thực sự là tiếp cận Lỵ Lỵ ! Mặc dù kẻ này đã nói với Lý Dương là hẳn thích Lỵ Lỵ, nhưng với Lỵ Lỵ thì hẳn nói không ra được câu nào. Hẳn thấy Lỵ Lỵ mỗi ngày phải làm công việc nhà, rất là thương xót, muốn thuê người để giúp việc ! Nhưng Lỵ Lỵ lại không đồng ý, nói rằng đây là nhà của Mộc Dịch tiên sinh, Điền Cương không có quyền mời người đến.

“Người hỏi ta vì sao không thuê người giúp việc ?” Lý Dương tựa như vừa mới nghe thấy lời của Điền Cương, ngẩng đầu nhìn Điền Cương, trên mặt hiện lên nụ cười nhẹ : “Vậy sao người không kêu đi ?”

Điền Cương nghe thấy tức thì phiền muộn nói : “Ta làm sao lại không kêu chứ ? Nhưng mà Lỵ Lỵ cô ấy nói đây là biệt thự của người, ta không có quyền thay người thuê người giúp việc !!!” Trong lời nói Điền Cương chứa đầy oán khí, nhưng thanh âm của hắn thì lại rất nhỏ, nhỏ đến mức Trần Lỵ ở trong biệt thự cũng không nghe thấy.

Lý Dương đã hiểu ra lập tức cười nói : “Đừng lo lắng, ta vừa mới nhờ Lão Kiệt Khắc thuê dùm rồi !” Lý Dương nói xong, ánh mắt từ quyển sổ tay trên chân dời lên màn hình máy tính, mở trang web của tổ chức trung gian sát thủ.

“Xin lỗi, vừa rồi là ta không đúng !” Nói rồi, không để ý xem phản ứng Lý Dương thế nào đã lập tức quay người đi về hướng nhà bếp.

“Ha ha, cái đầu man ngư này mà cũng biết xin lỗi ?” Lý Dương ngó ra rồi lập tức nhẹ nhàng lắc đầu cười, mở trang web “nhiệm vụ 1 tỷ USD”, hơn một trăm ngày nay, hẳn không có lên mạng, quá khứ hẳn hầu như đều có lên mạng để xem.

“Hy vọng là chưa bị người khác hoàn thành !” Lý Dương trong lòng thầm hy vọng, ngay khi mở trang web ra Lý Dương tức thì vui mừng.

“ha ha, quả nhiên, nhiệm vụ này đích xác là ***, những S cấp sát thủ không một ai có thể thành công ! Xem ra ta vẫn còn hy vọng, đáng tiếc quá, hơn một trăm ngày nay phải huấn luyện, bằng không ta tối thiểu cũng là A cấp sát thủ rồi !” Lý Dương than một tiếng.

Lập tức Lý Dương cẩn thận xem các S cấp sát thủ đã thất bại.

Không có một ngoại lệ, tất cả những S cấp sát thủ thất bại đều là bị cái tên lang nhân đã đạt đến đẳng cấp lang vương đó giết chết, thất cấp cao thủ quả nhiên bất phàm, bất quá số S cấp sát thủ nhận nhiệm vụ này trong một trăm ngày qua không bằng được nhân số trong tháng đầu, hơn một trăm ngày tổng cộng có ba người, xem ra hiện tại đám S cấp sát thủ cũng đã tỉnh ra. Đặc biệt là tháng cuối cùng không có một cá nhân nào cả.

Bất ngờ, trang nhiệm vụ 1 tỷ USD sáng lên, màu sắc thay đổi, Lý Dương tức thì biết lại có S cấp sát thủ tiếp nhận nhiệm vụ.

Lý Dương lập xem thành tích của sát thủ nhận nhiệm vụ này.

S cấp sát thủ “Bính”.

Giới sát thủ chủ yếu phân thành ba tổ chức sát thủ lớn cùng một số độc hành hiệp. Sát thủ “Bính” là người số một trong các độc hành hiệp, đã từng hoàn thành hai S cấp nhiệm vụ, trong đó còn có một mục tiêu là lục cấp sát thủ, nhưng sát thủ “Bính” đều thành công.

“Nghiêm trọng rồi, sát thủ này quả nhiên lợi hại, không ngờ đã từng giết cả lục cấp cao thủ, vậy đẳng cấp hẳn là gì ? Đối phó với thất cấp cao thủ có thành công không ?” Lý Dương trong lòng khẽ giật mình. Đối

với thực lực của sát thủ “Bính” này cảm thấy lo lắng. Đó là 1 tỷ USD à !

“Khẳng định là lợi hại hơn tiểu tử Lý Dương ngươi ! Ngươi muốn giết lục cấp cao thủ, hiện tại thực lực còn chưa đủ !” Lời Hạng Vũ đã kích Lý Dương đến phát nóng ra.

“Thực sự là không có chút hy vọng sao ? Nhưng nhục thể và chân khí của tôi đều đạt đến ngũ cấp cao thủ, hơn nữa còn có phi đao tuyệt kỹ, còn có “Ma thần lục tuyệt” !” Lý Dương có chút khó tiếp thụ, dù gì quá khứ đẳng cấp hẳn tuy thấp, nhưng dựa vào phi đao vẫn có thể đột phá hạn chế về đẳng cấp.

Hạng Vũ lại tiếp tục đã kích : “Hừm hừm, lục cấp cao thủ tương đương cao thủ Kim Đan kỳ, thể nội lực lượng đã biến đổi, khoảng cách giữa lục cấp cao thủ và ngũ cấp cao thủ phi thường lớn. Nếu như ngươi đánh lên, kẻ địch không có phòng ngự, thì còn có chút hy vọng, còn nếu chính diện giao đấu, ngươi một chút hy vọng cũng không có ! Phòng ngự do cao thủ Kim Đan kỳ dùng chân nguyên lực hình thành, ngươi căn bản là phá không được ! Trừ phi phi đao của ngươi là pháp khí !”

“Còn “Ma thần lục tuyệt” thì sao ?” Lý Dương vẫn chưa mất lòng tin hỏi.

Hạng Vũ tự hào : “Hừm, bốn Bá vương nói cho ngươi biết phi đao chỉ tính là loại binh khí có chút đặc biệt, không được tính là bí pháp gia tăng lực công kích, “Ma thần lục tuyệt” được coi là ma giới đỉnh cấp bí pháp gia tăng công kích đương nhiên là hữu dụng ! “Ma thần lục tuyệt” có thể khiến cùng một mức năng lượng tạo thành lực công kích gấp mười, gấp trăm lần !”

“Vậy... vậy tôi có “Ma thần lục tuyệt” vì sao lại không thể kích bại lục cấp cao thủ ?” Lý Dương vẫn không hiểu, hẳn là ngũ cấp cao thủ, lực công kích gia tăng gấp mười lần đáng lẽ là kích bại được lục cấp cao thủ.

“Ha ha... ..Đó là vì Lý Dương ngươi hiện tại mới tu luyện “Xuyên vân tọa vụ” và “Như phong tự bế”, một cái là thân pháp, một cái là phòng ngự, không có cái nào là công kích, vậy ngươi làm sao gia tăng lực công kích ?” Lời Hạng Vũ nói khiến Lý Dương trợn mắt há mồm.

Phải à, “Xuyên vân tọa vụ” và “Như phong tự bế” đều không phải là bí pháp công kích, làm sao mà gia tăng lực công kích ?

“Lẽ nào ta không có cách gì ? Phải rồi, không phải còn có lưỡng tuyệt sao ?” Lý Dương hốt nhiên nhớ ra mình vẫn còn lưỡng tuyệt chưa học !

Hạng Vũ tức thì cười lớn : “Thông minh, “Ma thần lục tuyệt” một tuyệt là thân pháp, một tuyệt là phòng thủ, còn lại tứ tuyệt đều là tấn công ! Trong đó “Hải nạp bách xuyên” và “Khai thiên tích địa” ta đều không có thành tựu gì, do vậy không thể truyền cho ngươi, nhưng lưỡng tuyệt kia là “Đoạn xuyên phân hải” và “Phá sơn liệt không” bốn Bá vương lại thực sự có thành tựu, cũng đã truyền ngươi rồi. Chỉ cần ngươi học được một thứ trong đó, đương nhiên có thể đối phó với lục cấp cao thủ !”

31. Chương 11 : Tuyệt Lang Nhân

Lý Dương ngó ra, New York ? Sông rất lớn ?

Đó không phải là con sông Hudson sao ?

Toàn bộ Mahanttan bất quá chỉ là một tiểu đảo, còn diện tích mặt nước của cả New York này thì lại đến mức kinh người, New York chính là cửa con sông Hudson, sông Hudson rộng lớn nhìn chỗ nào cũng hơn 100 trượng, hơn nữa sông Hudson tiếp giáp với Đại Tây Dương, do tiếp giáp Đại Tây Dương nên độ sâu của sông Hudson có thể tưởng tượng được.

Tu luyện dưới đáy sông Hudson ! Thật đúng là một chủ ý kỳ dị. Nghĩ đến việc bản thân tu luyện dưới đáy sông, Lý Dương không khỏi có chút hứng thú vui thích như trẻ con.

“Ừm, hôm nay chờ sau khi trận đấu kết thúc sẽ xuống đáy sông tu luyện thử xem !” Trên mặt Lý Dương xuất hiện nụ cười thoải mái hiếm hoi.

Buổi tối 8 giờ, dưới lòng đất công viên trung ương — địa hạ quyền đàn.

Hôm nay địa hạ quyền đàn võ đài số 1 tinh thần mọi người rất sung mãn, phú hào, quý phụ nhân, thậm chí có nhiều quý tộc đến từ các quốc gia Châu Âu, những đại nhân vật này từng người đều tu tập tại đó, bình thường võ đài số 1 tổ chức đều là những trận đấu trọng yếu. Mười phần thì hết tám, chín là nơi diễn ra các trận đấu đỉnh cấp.

Nhưng hôm nay võ đài số 1 lại cử hành trận đấu cao cấp, tuy nhiên tinh thần của những người đến xem lại cao hơn hẳn bình thường.

Bởi vì đây là trận đấu đầu tiên sau hơn 100 ngày của “Mộc” đến từ Trung Quốc.

“Mộc” là ngôi sao mới của địa hạ quyền đàn, tại trận đấu đầu tiên, một cú đá xoay vòng, đá bay “Phong tử” Sa Khắc khỏi võ đài, chết ngay tại chỗ ! Sau đó, “Mộc” bắt đầu phong cuồng chiến đấu, một trận tiếp một trận, gần như ba bốn ngày lại có một trận, tần suất thi đấu cao đến kinh người, điều này khiến đám phú hào hỉ hoan địa hạ quyền đàn ai cũng đều hưng phấn, khoảng thời gian phong cuồng đó là những ngày như trầm mê trong hắc ám máu me.

Sau đó, sau khi đánh 20 trận, khi danh tiếng thậm chí vượt qua một số đỉnh cấp quyền thủ, “Mộc” hốt nhiên không tham gia thi đấu. Đám phú hào này cũng không có cách nào, dù gì địa hạ quyền th chỉ cần một năm tham gia 10 trận, bởi vậy địa hạ quyền đàn cũng không có quyền dùng vũ lực uy bức bọn họ.

Nhưng, hôm nay “Mộc” đã tái xuất chiến.

“Quý ông, quý bà, hôm nay là một đêm mỹ lệ khiến người hưng phấn, tối nay, “Mộc” người đã li khai hơn 100 ngày nay đã quay trở lại, những ngày đầy máu tanh của hơn 100 ngày trước đã quay trở lại rồi, phong cuồng đi các quý ông ! La hét đi các quý bà ! Chúng ta hãy dùng tiếng la hét phong cuồng để hoan nghênh “Mộc” của chúng ta ! “Mộc” ! “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” Trên võ đài tài phán cao giọng gào thét, phía dưới khán giả cũng hòa theo... ..

“Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !”... ..

Trong tiếng hoan hô, Lý Dương một thân màu đen tiến lên võ đài, tóc đen, áo đen, màu đen mang theo sự áp bức, màu đen khủng bố, đồng thời khiến cho khán giả bên dưới như quay trở lại cái cảnh phong cuồng của màu đen vào 100 ngày trước. Toàn thân Lý Dương tự nhiên phát xuất ra khí tức băng lãnh, khí tức lạnh mạt làm cho đám khán giả càng thêm điên cuồng.

Đó chính là “Mộc” của bọn họ — băng lãnh, lãnh khốc, sát nhân chỉ trong nháy mắt !

“Các quý ông, quý bà, đối thủ của “Mộc” chính là vị tuyển thủ phía dưới, là thiên tài đến từ trại huấn luyện tại Siberia, được gọi là đệ nhất thiên tài trong 50 năm – “Tê liệt giả” (kẻ xé xác) Carter ! “Tê liệt giả” Carter đã tiến nhập vào địa hạ quyền đàn vào đúng thời gian mà “Mộc” rời võ đài, tin rằng mọi người đều biết sự khát máu của anh ta, trong thời gian 100 ngày, “Tê liệt giả” Carter đã cho chúng ta biết thế nào là sự phong cuồng thực sự, anh ấy đã mang đến cho địa hạ quyền đàn này một cơn mưa máu, chỉ trong vòng 100 ngày đã chiến đấu 25 trận, bình quân bốn ngày một trận, thành tích 25 trận toàn thắng, đối thủ hoàn toàn bị anh ta xé thành từng mảnh. Hôm nay liệu anh ta có thể xé xác được “Mộc” của chúng ta không ?”

Một đại hán da trắng, quang mang từ cặp mắt như chim ưng nhìn chăm chăm về phía Lý Dương, cơ nhục kiên ngạnh như nham thạch càng khiến những người có mặt cảm nhận được sự khủng bố của hắn. Lực lượng ở hai cánh tay cực kỳ mạnh, có thể dễ dàng xé xác một quyền thủ thành từng mảnh.

“Ai mạnh ai yếu ? Tất cả sẽ được biết ngay bây giờ !” Tài phán hưng phấn nói lớn.

Bất ngờ một nam tử mặc Tây phục màu đen tiến lên trên, tài phán vừa nhìn thấy lập tức đưa micro cho người đó.

“Các quý ông, quý bà, hôm nay thực lực của hai vị tuyển thủ này chắc là mọi người đều đã biết, từ hơn 20 trận đấu trước mọi người đều có thể nhận ra, thực lực của hai người bọn họ đều đạt đến đẳng cấp của thập đại siêu cấp cao thủ, do vậy địa hạ quyền đàn chúng tôi quyết định, tăng phí thi đấu của hai vị tuyển thủ lên 1 triệu USD, đây cũng coi như là sự ủng hộ của địa hạ quyền đàn đối với hai tuyển thủ ! Hơn nữa hôm nay có liên quan đến trận đấu này địa hạ quyền đàn chúng tôi quyết đề cao giới hạn của bàn cá cược từ 50

triệu USD lên 100 triệu USD ! Hoan nghênh các vị đến tăng thêm tiền cá cược !” Sau đó người đàn ông mặc đồ Tây đó nói xong liền nhẹ nhàng nghiêng người chào, tiện đó bước xuống khỏi võ đài.

Tức thì, các tay phú hào của địa hạ đều lần lượt yêu cầu tăng thêm tiền cá cược của bản thân.

“Mộc” cao thâm mạc trắc, bất kể là tuyển thủ nào, đều chỉ cần khoa tay là có thể một cước đá chết các tuyển thủ đó !

“Tê liệt giả” Carter cường hãn vô bì, bất kể là đối thủ nào, đều bị hắn xé xác, không có một tuyển thủ nào ngoại lệ !

Tỷ lệ chiến thắng của hai người đều là 100%, cả hai người đều chiến thắng chỉ trong chớp mắt, 1 người lãnh khốc, một kẻ khát máu !

Mỗi phú hào đều thích tuyển thủ của mình, từng người lần lượt đều tăng thêm tiền cá cược, “Mộc” và “Tê liệt giả” đều là những siêu cấp cao thủ hiếm có, những người ủng hộ họ là tương đương nhau !

Khoảng thời gian trước, nhiệm vụ sát thủ làm khoảng chục cái, tổng cộng kiếm được hơn 20 triệu USD, phí thi đấu của võ đài cao cấp trước giờ mới được 2 triệu USD, tuy vậy trong 20 trận đấu ta nhiều ít gì cũng có cá cho bản thân, chỉ là tỷ lệ cá cho ta quá thấp, nhưng cũng kiếm được hơn 10 triệu USD, tổng cộng có gần 40 triệu USD. May là hôm nay tỷ lệ cá cho ta không ngờ lại bằng với của “Tê liệt giả”, đều là 1:1.5, tin rằng khi trận đấu kết thúc, ta có thể kiếm được 20 triệu USD !”

Lý Dương ở trên quyền đàn, nhưng lòng thì lại lo tính toán đến việc cá cược của mình, đối với “Tê liệt giả” trước mắt, Lý Dương không hề để ý đến.

Tiếng chuông thánh thót bất ngờ vang lên, trận đấu bắt đầu !!!!

“Tê liệt giả” Carter giống như chim ưng bất ngờ mở mắt lớn lên, chân vừa bước tới, người đã xuất hiện trước thân Lý Dương, thân thể Lý Dương như phiêu hốt nhanh chóng lùi xa mấy bước.

“Hảo gia hảo !” Lý Dương nhìn “Tê liệt giả” Carter, tức thì trong lòng kinh hãi, vừa rồi không ngờ tốc độ đối phương nhanh đến mức khiến Lý Dương suýt chút nữa đã không kịp phản ứng, nếu như không phải đã tu luyện “Xuyên vân tọa vụ”, Lý Dương chắc là đã phải cùng đối phương lấy cứng chọi cứng.

“Lý Dương cẩn thận chút, là ngũ cấp cao thủ, hơn nữa còn là thú nhân, tuy nhiên có vẻ không phải là lang nhân !” Thanh âm Hạng Vũ vang lên trong đầu Lý Dương.

Lý Dương trong lòng chấn động : “A, không phải là lang nhân ? Là tuyết lang nhân, là tuyết lang nhân đến từ Siberia ! So với lang nhân thì tuyết lang nhân còn khủng bố hơn !”

Tuyết lang nhân, là một nhánh của thú nhân ở Siberis, trên địa cầu, thú nhân đã được biết đến chỉ có hai chủng là lang nhân và tuyết lang nhân, tuyết lang nhân nếu luận về lực chiến đấu cá nhân thì mạnh hơn hẳn lang nhân, chỉ là nhân số của tuyết lang nhân cực kỳ ít, còn chưa bằng đến 1/10 số lang nhân dưới trướng hắc ám nghị hội.

Bộ phận đặc biệt “huyết” của Nga đã tìm thấy trên toàn lãnh thổ nước Nga không ít tuyết lang nhân còn chưa thức tỉnh, sau đó dùng một số phương pháp đặc thù khiến chó các tuyết lang nhân này thức tỉnh, huấn luyện họ thành những cao thủ phục vụ cho quốc gia. Bộ phận đặc biệt “huyết” về tính chất cũng giống như An toàn cục tổ 9, tổ 11.

Còn có một trong ba tổ chức sát thủ lớn là tổ chức “Diệt sát” của Nga, lực lượng trung kiên của tổ chức này cũng chính là các tuyết lang nhân.

Hai tổ chức lớn này cộng lại đã chiếm tới hơn 90% số tuyết lang nhân, số còn lại lưu tán khắp nơi.

“Tuyết lang nhân mạnh nhất chính là ở móng vuốt sắc bén của chúng, không ngạc nhiên là cái tên này lại thích xé xác đối thủ”. Lý Dương đứng ở một góc võ đài, khoe miệng xuất hiện một nụ cười nhẹ, “tại địa hạ quyền đàn một thời gian lâu như vậy, cuối cùng cũng gặp được tuyển thủ tốt thể này, tốt, cùng người chơi đùa một lúc nào !”

“Tê liệt giả” Carter trong lòng cũng kinh ngạc : “Tên này không ngờ lại thoát được đòn công kích vừa rồi của ta, xem ra tốc độ không hề thua ta, nhưng một tên nhân loại làm sao có thể có tốc độ nhanh như vậy ?

Lẽ nào tên này là huyết tộc ?” Carter thấy Lý Dương toàn thân màu đen thì khẽ thầm gật đầu, huyết tộc chính là thích màu đen.

“Hừm hừm, bất kể ngươi là huyết tộc hay không, cho dù có là huyết tộc, cũng tối đa là tốc độ nhanh mà thôi, còn lực lượng thì tuyệt đối không phải là đối thủ của ta !” Trong mắt Carter loé lên tia độc ác, bước chân khẽ động, lực lượng cơ nhục cường đại thoáng chốc bạo phát, tốc độ trong nháy mắt đạt đến giá trị khủng bố, trong võ đài nhỏ bé, Carter gần như thuẩn di.

Trắc thích !

“Hô !” Kinh phong vang lên, chân phải của Carter tựa như một lưỡi đao hung ác chém thẳng vào đầu Lý Dương, sự khát máu của Carter đã bộc lộ ra.

Lý Dương đang lim dim mắt, bất ngờ mở lớn ra, một luồng sát khí băng lãnh bắt đầu phát ra, Lý Dương đã dùng toàn lực ! Chỉ thấy chân phải hắn thoáng chốc như kiếm sắc rời bao, kèm theo một tiếng “hô”, từng đạo tàn ảnh hình thành trong không gian, thoáng chốc chân phải đã hung hãn va chạm với đòn công kích chân phải của “Tê liệt giả” Carter.

“Bồng !”

Tiếng va chạm vang khắp hội trường, nhưng tất cả mọi người đều chấn kinh nhìn Lý Dương, bởi vì lúc này từng đạo tàn ảnh do chân phải hình thành đã dần biến mất. Còn bản thân Lý Dương giống như một cảnh liêu, thuận theo lực va chạm mà “trôi” đến một góc khác của võ đài.

“Tốc độ không ngờ nhanh hơn ta, bất quá lực lượng thực sự kém hơn ta một chút ! Tên huyết tộc này chắc là đẳng cấp bá tước”. “Tê liệt giả” Carter không chuyển động, hắn nhìn Lý Dương đã lùi ra một góc, trong lòng thầm xác định.

“XXX, thật đúng là nhục thể lực lượng của lang nhân, cái tên này cũng thật quá ghê gớm, hiện tại nhục thể năng lượng của ta cũng đến 2 vạn tinh, không ngờ dựa vào lực lượng không kích bại được hắn, ngược lại còn để thua một trù !” Lý Dương khẽ nhíu mày

“Carter !” “Carter !” “Carter !” “Carter !” “Carter !”... ..

Nhìn thấy Carter chiếm được thượng phong, những khán giả phía dưới ủng hộ cho Carter đều cất tiếng hoan hô, còn đám người ủng hộ Lý Dương cũng hét lên.

“Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !”... ..

Thoáng chốc không khí toàn bộ đấu trường như sôi lên, “Tê liệt giả” Carter tức thì hưng phấn hẳn lên, hai mắt phát sáng, hắn thích được mọi người hoan hô ! Còn Lý Dương thì vẫn bình tĩnh tựa như vạn niên huyền băng đứng ở một góc.

“Chết đi !”

Cùng với một tiếng hét, “Tê liệt giả” Carter cuối cùng đã phát xuất tuyệt kỹ của hắn “Tuyệt lang thảo liệt” ! Chỉ thấy thoáng chốc có vô số thảo ảnh đẳng không, tất cả đều nhắm tới Lý Dương.

Tuyển thủ địa hạ quyền đàn hầu như đều dùng chân, còn “Tê liệt giả” thì lại đặc biệt dùng tay, nhưng địa hạ quyền đàn vốn không có hạn định, chỉ cần có thể khiến đám người phú hào, các quý phu nhân phong cuồng , vậy là tốt rồi.

“Xuyên vân tọa vụ”

Thân hình Lý Dương tức thì như thiểm điện, từ trong bóng thảo ảnh dày đặc không hề hở thoát ra, chân phải âm thầm quật thẳng vào ngực “Tê liệt giả” Carter.

Trung Hoa võ thuật — Xuyên tâm thối !

Từng cổ tiên thiên chân khí hoàn toàn tụ tập trên chân Lý Dương, nhục thể lực lượng hoà cùng tiên thiên chân khí thoáng chốc bạo phát !

“Tê liệt giả” Carter không hổ là tuyết lang nhân, tốc độ Lý Dương mặc dù nhanh đến mức kinh người, nhưng vẫn bị hấn phát hiện, tuy vậy Carter cũng không kịp phòng thủ, chỉ có thể hơi di động người tránh chỗ yếu hại !

“Oanh !”

Thấy phần bụng của mình bị lưu huyết, tính cách điên cuồng của thú tộc trong người Carter cuối cùng đã bộc phát, “hồng ~~~” Carter ngẩng đầu rống lên một tiếng, lực lượng hắc ám của toàn bộ đấu trường lập tức hướng tới Carter, hấn đã điên cuồng biến thân, không biến thân, kết cục của hấn sẽ là tử vong !

“Hừm, chưa biến thân mà đã mạnh vậy rồi, biến thân xong chắc còn ghê hơn !!! Lực lượng khi biến thân tôi thiếu tăng lên mấy lần, cho dù không đạt đến lực cấp cao thủ, thì cũng là ngũ cấp cao thủ đỉnh phong, hiện tại lực lượng nhục thể và chân khí của ta cộng lại mới khoảng 4 vạn tinh, tuyệt đối không thể để hấn biến thân !” Hai mắt Lý Dương trừng lên, cuối cùng hấn đã dung nhập Trung Hoa nội gia thối pháp và Tử vong thối pháp thành một thể bạo phát ra.

Tử vong thối pháp — Liên hoàn tảo thích !

Hai chân Lý Dương tựa như đại trát đao, múa lên như toàn phong, liên tục chém tới Carter, tiên thiên chân khí uẩn hàm bên trong từng ngọn cước, lực lượng cực mạnh, lúc này Carter tuyệt đối không thể chịu nổi.

Trong quá trình biến thân phản ứng của Carter giảm đi nhiều.

“Phanh !” “Phanh !” “Phanh !” “Phanh !” “Phanh !” “Phanh !”

Carter giống như một bao thịt, bị song cước của Lý Dương oanh tạc toàn thân máu tươi chảy ra, may mắn là tuyết lang nhân có lực sinh mệnh rất mạnh, hơn nữa lúc này hấn chính là đang biến thân, hấp thu lực lượng hắc ám, các vết thương trên thân nhanh chóng khôi phục với tốc độ có thể thấy bằng mắt thường.

Trung Hoa vũ thuật — Đàm thối liên hoàn ngũ trọng thối kính !

“Oanh !” “Oanh !” “Oanh !” “Oanh !” “Oanh !”

Tiếng oanh kích vang khắp toàn trường, liên tục năm cú đá cực mạnh, cú sau mạnh hơn cú trước, cú sau hung tàn hơn cú trước !

“Phốc !”

“Tê liệt giả” Carter ngừng đầu phun ra máu tươi đầy trời, nơi ngực xuất hiện một lỗ thủng lóng càng khiến người kinh hãi, chính là vừa rồi bị Lý Dương liên tục đá năm cú cực mạnh mà ra, hấn điên cuồng hấp thu hắc ám lực lượng hồng định tu phục lại, nhưng lực lượng hắc ám hấp thu hoàn toàn không đủ, không có lực lượng hắc ám, sự biến thân của Carter cũng đình chỉ lại.

Trên mặt Lý Dương hiện lên thần sắc độc ác.

Tử vong thối pháp — Cao áp phách thối !

Chân phải Lý Dương hung hãn quật vào phần đầu không còn động đậy được của Carter, phần xương cổ Carter vang lên một tiếng, tức thì toàn thân vô lực ngã xuống, xương cổ đã gãy, khí quản đã đứt, chết ngay tại trận.

Tử vong thối pháp — Hậu toàn kính thích !

Cùng một chiêu với lần thi đấu đầu tiên, chân trái Lý Dương như một cơn lốc quay 180 độ, mang theo cao áp khí lưu, đá bay Carter vốn đã chết khỏi võ đài, máu tươi của Carter vương vãi trong không gian.

Tĩnh lặng !

Toàn trường tĩnh lặng !

Một lúc lâu sau, cuối cùng tựa như tiếng sấm rền vang !!!

“Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !”

Từng người ủng hộ Lý Dương gào lên, điên cuồng gào thét, cũng có nhiều phú hào điên cuồng chửi bới, chửi Carter đã khiến tiền cá cược của bọn họ trôi theo dòng nước... ..

Lý Dương căn bản không để ý đến tài phán và tiếng hoan hô của những người phía dưới, một mình tựa hồ rất bình tĩnh rời khỏi võ đài.

“Trận đấu này cũng không tệ, kiếm được 20 triệu USD !” Bước xuống võ đài Lý Dương nhẹ nhàng cười, lập tức nghĩ đến việc bản thân cần tu luyện “Đoạn xuyên phân hải”, thậm chí nói : “Ừm, trận đấu cũng đã kết thúc, thời gian cũng gần đến lúc, chờ khi về sẽ đến đáy sông Hudson để bắt đầu tu luyện !”

32. Chương 12 : Hỗn Độn Đại La Thiên Đạo

Lý Dương ngó người ra, rồi lập tức cười khở, lần này hắn đối phó “Tê liệt giả” Carter tên tuyệt lang nhân này có thể nói là đã động dụng toàn bộ năng lượng, mặc dù nói Điền Cương và các siêu cấp cao thủ của quyền đàn chỉ có hơn 1000 tinh năng lượng, những người này không thể nhìn ra được chân chánh thực lực của hắn và Carter, nhưng bọn họ tối thiểu có thể nhìn ra bản thân và Lý Dương có khoảng cách rất lớn.

“Điền Cương, người... ..” Lý Dương định khuyên nhủ Điền Cương.

Bất ngờ Điền Cương toàn thân sung mãn chiến ý, quang mang trong mắt lấp lánh nhìn Lý Dương, kiên quyết nói : “Nhất định sẽ có một ngày, nhất định có một ngày ta vượt qua ngươi, ta không bỏ cuộc việc khiêu chiến với ngươi đâu !” Nói xong, Điền Cương liền quay người li khai.

“Nhất định có một ngày vượt qua ta ?” Lý Dương không khỏi cảm thấy bất lực, “ai, ta có Bá vương Hạng Vũ giúp đỡ, hơn nữa còn phục dụng qua Tủy tủy đan, chúng ta bản thân là không ở cùng một điểm xuất phát, ngươi so sánh với ta, căn bản là không công bình à !” Bất quá Lý Dương cũng biết tính khí quật cường của Điền Cương, đã quyết định là rất khó cải biến.

“Mộc Dịch, tiền đã được chuyển vào thẻ của ngươi, lần tới định thi đấu khi nào đây ? Ngươi đừng để lão già đáng thương này lại phải chịu cảnh thấy ngươi trốn trong phòng 100 ngày nữa chứ ?” Lão Kiệt Khắc chớp đôi mắt đáng thương nhìn Lý Dương.

Lý Dương nhè nhẹ cười nói : “Yên tâm, Lão Kiệt Khắc, lão cứ thoải mái an bài, tuy nhiên tốt nhất là 4-5 ngày một trận, tần suất như vậy là vừa !”

Lão Kiệt Khắc mắt sáng lên, tức thì liên thanh nói : “Tốt, 4-5 ngày một lần thì 4-5 ngày một lần, ngươi nhờ ta thuê người giúp việc ta cũng đã thuê rồi, là 3 vị nữ giúp việc người Philippin, đều chưa quá 30 tuổi, hơn nữa trình độ của ba người này rất tốt, đối với lễ nghi của xã hội thượng lưu cũng rất tinh thông, là loại nữ giúp việc mà đám phú hào xã hội thượng lưu rất thích, tiền lương cũng thường, một tháng 10 ngàn USD ! Hắc hắc, nói nhỏ với ngươi, ba nữ giúp việc này còn rất hấp dẫn, nam nhân mà, tìm kiếm vài nữ giúp việc hấp dẫn cũng là bình thường”. Lão Kiệt Khắc tựa hồ có ý ám muội.

“Lão Kiệt Khắc, hừm hừm, phải rồi, tôi có nữ giúp việc nhưng không có quản gia thì làm sao ?” Lý Dương nghĩ đến một vấn đề, tối thiểu phải có người để quản thúc người giúp việc.

Lão Kiệt Khắc cười ha ha nói : “Mộc Dịch thân ái của ta, không ngờ ngươi ngay cả tiểu thư Ly Ly khả ái của chúng ta lúc trước làm gì cũng không biết sao ? Nàng ta nguyên lai là nữ quản gia của một nhà phú hào, tuyệt đối là rất tinh minh, có người mà không chịu dùng, thật đúng là lãng phí à !”

Lý Dương ngó người, hắn biết Ly Ly đã từng làm việc cho một nhà phú hào, sau đó bị phú hào muốn cưỡng bách, khiến cho Ly Ly thức tỉnh biến thân giết chết. Nhưng Lý Dương thực sự là không biết Ly Ly làm công việc gì trong căn biệt thự đó.

“Ly Ly không ngờ lại làm quản gia, thực nhìn không ra à, vậy cũng tốt, để cô ấy quản lý nữ giúp việc. Điền Cương sau này cũng không đi tìm ta nữa !” Lý Dương nhớ đến lúc khi mình vừa mới xuất quan thì đã thấy bộ dạng phần nộ của Điền Cương khi nhìn thấy mình.

“Ừm, thời gian cũng đến lúc rồi, nên tu luyện thôi !” Lý Dương trong lòng suy nghĩ, liền đó chào tạm biệt Lão Kiệt Khắc.

Tại tầng quản lý của địa hạ quyền đàn trong một căn phòng bí mật

“Sư tôn, trong trận đấu vừa rồi cả hai vị tuyển thủ đều không phải là người bình thường, tuyển thủ của địa hạ quyền đàn chúng ta đều không vượt qua tứ cấp, hiện tại bất ngờ xuất hiện ngũ cấp cao thủ, căn bản là bất bình hành, điều này ảnh hưởng đến tính công bình của võ đài, chúng ta có nên trực xuất tuyển thủ Mộc Dịch đó khỏi địa hạ quyền đàn không ?” Một nam tử mày thô thân mặc thanh sắc Tây phục cung kính nói với một lão giả.

Thanh bào lão giả này chính là lão giả ngày đó dùng linh thức sưu tra Lý Dương.

Thanh bào lão giả nhẹ nhàng cười nói : “Trận đấu đó ta mặc dù không có xem, nhưng linh thức của ta đã chú ý đến hần, nội lực của hần chắc là đã đạt đến tiên thiên đại thành cảnh giới, cũng khá lắm. Hần lại là tộc nhân người Hoa chúng ta, Mafia Mỹ không nói trực xuất hần khỏi địa hạ quyền đàn, Thanh Bang chúng ta vì sao muốn trực xuất hần ? Hà huống người Trung Quốc có tu luyện nội công thì đều có bối cảnh, người biết được bối cảnh hần sao ?”

Đại hán mày thô tức thì ngớ người.

Sau lưng địa hạ quyền đàn là Thanh Bang và Mafia Mỹ cùng điều khiển, Mafia Mỹ không có trực xuất Lý Dương, Thanh Bang bọn họ vì sao lại cần xuất thủ ? Hơn nữa Mộc Dịch còn là người Trung Quốc !

“Hài tử người, còn phải nỗ lực nhiều, đừng có chuyện gì nghĩ không ra thì lại nói cái đó, phàm chuyện gì cũng đều cần suy nghĩ cẩn thận, không thể lỗ mãng được. Bằng không cái ghế trong trưởng lão đoàn người khó mà đạt được à !” Thanh bào lão giả than.

“Tạ sư tôn, đệ tử xin nghe theo lời giá huấn của sư tôn !” Đại hán mày thô lập tức cúi đầu nói, liền đó cung thân li khai.

Lúc này thanh bào lão giả một mình ở trong phòng.

“Mộc Dịch này sao lại giống như sư đệ lúc còn trẻ vậy ? Ừm, có lẽ phải tìm thời gian đến xem xem Mộc Dịch này rốt cục là từ đâu đến !” Thanh bào lão giả khẽ lắc đầu.

“Độn !”

Lý Dương tay kết pháp ấn, lập tức thân thể dung nhập nền đất, trực tiếp từ biệt thự thoán nhập vào lòng đất, liền đó hướng tới sông Hudson.

Trong lòng đất, Lý Dương hoà cùng vạn vật thành nhất thể, với tốc độ khủng bố xuyên việt tất cả chướng ngại, “may mắn ở đây là không có thiên tài địa bảo gì, bằng không ta đã đụng vào chúng !”

Độn thuật Lý Dương mặc dù lợi hại, được xưng là có thể độn vạn vật, nhưng không phải cái gì cũng có thể độn, ví như Bắc Hải huyền băng thiết, xích dương hỏa tinh cương, những thiên tài địa bảo này không thể độn, cho dù vật thể có quán thấu chân khí cũng không thể độn, vạn vật ở đây phần lớn là phàm vật.

“Tuy nhiên nếu đụng phải thì cũng là một chuyện tốt, tốt xấu gì cũng có thể lấy được một kiện thiên tài địa bảo, ta không thể luyện chế pháp khí, một là công lực không đủ, hai là không có tài liệu !” Lý Dương trong lòng than.

Bất ngờ, một cổ thanh lương sung xích toàn thân, Lý Dương đã tiến nhập vào sông Hudson.

Sông Hudson rộng lớn, Lý Dương ở trong nước không nhìn thấy bờ biên đâu, đương nhiên nguyên nhân chủ yếu là vì tầm nhìn trong nước không xa, nhưng cũng có thể nói lên sự rộng lớn của sông Hudson.

“Lý Dương, lặn xuống cho ta, tiếp tục xuống ! Cho đến khi bốn Bá vương bảo ngừng thì người hãy ngừng, chỉ một chút thủy áp này, căn bản là không có tác dụng gì cho việc tu luyện !” Tiếng Bá vương Hạng Vũ quả trách vang lên trong đầu, dọa Lý Dương lập tức lặn xuống.

Bất quá toàn thân Lý Dương được tiên thiên chân khí bao lấy, hình thành nên “hộ thể cương khí”, nước cũng không thể thấm vào trong y phục, Lý Dương mặc dù ở dưới sông nhưng y phục vẫn khô ráo.

Càng đi xuống, Lý Dương cảm nhận được áp lực nước càng lúc càng lớn, may mắn là khi đạt đến tiên thiên cảnh giới thì có thể từ hậu thiên hô hấp chuyển thành tiên thiên thai tức, Lý Dương không cần phải để ý đến vấn đề dưỡng khí, đợi khi đạt đến Kim Đan cảnh giới, khi đó hoàn toàn không cần hô hấp, trực tiếp hấp thu thiên địa tinh hoa để bổ sung cho bản thân.

“Ông trời à, áp lực nước khiến tôi sắp chịu không nổi rồi, Bá vương à, sắp đến lúc rồi, hộ thể cương khí của tôi thừa thãi không nổi rồi !” Lý Dương lập tức nói với Bá vương Hạng Vũ.

Hạng Vũ giận dữ trách mắng : “Đồ ngốc, người dùng hộ thể cương khí làm gì ? Chẳng phải chỉ là một bộ y phục thôi sao ? Dưới nước sâu thế này có ai nhìn người đâu ? Đem tiên thiên chân khí bố trí ngoài cơ thể, tiên thiên chân khí của người tiêu hao đương nhiên là nhanh rồi ! Đồ khùng, mau thu nhập tiên thiên chân khí vào thể nội, y phục không cần quan đến, người phải dùng toàn bộ năng lượng để tu luyện, chứ không phải là để bảo hộ một bộ y phục !”

“Biết rồi !” Lý Dương lập tức thu nhập tiên thiên chân khí vào thể nội, tức thì áp lực cường đại bao ráp toàn thân, Lý Dương tức thì tiếp tục lặn xuống... ..

Càng lặn xuống, áp lực nước càng lớn, áp lực nước cự đại từ bốn phương tám hướng ép lên toàn thân Lý Dương, tiên thiên chân khí trong thể nội Lý Dương phong cuồng vận chuyển, lực lượng nhục thể cường hãn bạo phát, chống lại áp lực nước cự đại, Lý Dương cảm thấy bản thân muốn cử động cánh tay một chút cũng khó khăn vô cùng.

Sắc mặt Lý Dương bắt đầu đỏ dần lên : “Phải kiên trì đến khi nào vậy ? Tiếp tục xuống nữa tôi chỉ sợ chịu không nổi !” Lý Dương đã cảm nhận được áp lực nước khủng bố.

“Tốt rồi, là ở đây, con sông này cũng thực sự sâu, bằng không thì không thể đạt được yêu cầu của bốn Bá vương !” Bá vương Hạng Vũ vừa nói ra, Lý Dương lập tức thở ra một hơi, vận chuyển tiên thiên chân khí, ổn định thân hình ở trong nước.

“Dòng chảy trong nước ở đây tuy lớn nhưng vẫn chưa hám động đến ta !” Khi Lý Dương tu tập độn thuật, tiện đó cảm ngộ được vạn vật, dung nhập vào vạn vật, hẳn đối với tập tính của nước thập phần hiểu rõ, do vậy hiện tại hẳn ở trong nước, bản thân liền thuận theo lực lượng của nước mà không chế thân hình.

Lý Dương hai chân xếp bằng, mắt nhắm nhẹ khép lại, còn Bá vương Hạng Vũ cao quý của chúng ta thì đảm đương vai trò người bảo hộ, bởi vì trong con sông này lẽ như có xuất hiện chuyện gì cũng không ai dám nói chắc, Lý Dương yên tâm giao phó sự an toàn bản thân cho Hạng Vũ, thể nội chân khí vận chuyển, chống lại áp lực nước, liền đó tâm thần tiến nhập vào trong trí não.

Trong trí não rộng lớn vô biên, ở một góc của nó là bí điển “Ma thần lục tuyệt” đang trôi nổi tán phát ra vạn trượng quang mang hấp dẫn Lý Dương. Tâm thần Lý Dương lập tức giống như lần trước, trực tiếp tiến nhập vào bên trong, án chiếu theo tâm ý, hẳn trực tiếp khai mở “Ma thần lục tuyệt” đệ tam tuyệt — “Đoạn xuyên phân hải”.

Lý Dương cuối cùng đã nhìn thấy tràng cảnh của “Đoạn xuyên phân hải”.

Thác nước !

Dòng nước Ngân hà từ trên tầng trời chảy xuống, hình thành một thác nước thao thiên, rộng lớn vô biên, cao đến mức không thể đo lường được, mặc dù chỉ là ảnh tượng, nhưng Lý Dương lại cảm giác như nghe thấy tiếng của thác nước khi chảy xuống... ..

Phía dưới thác nước là một đại dương vô bờ, thác nước từ chín tầng trời chảy xuống chính là chú nhập vào đại dương này, thác nước một ngày cũng không dừng, đại dương vì thế mà càng rộng lớn hơn... ..

Bất ngờ một thiếu niên đạo nhân phá không mà đến, ngón tay tinh oánh của thiếu niên đạo nhân nhẹ nhàng tùy ý vạch một đường về phía đại dương vô biên, khiến người kinh hãi chính là đại dương không ngờ lại theo cái vạch tay đó mà phân thành hai, thiếu niên đạo nhân lại nhẹ nhàng phất tay áo, đại dương bị phân thành hai đó thoáng chốc biến mất, chỉ còn lại dòng nước từ trên chín tầng trời vẫn đang chảy xuống... ..

“Chú ý quỹ tích ngón tay của đạo nhân đó !” Thanh âm Hạng Vũ vang lên.

Lý Dương lập tức tái hiện lại tràng cảnh, cẩn thận quan sát một “vạch” nhẹ nhàng đó của thiếu niên đạo nhân, nhưng không biết là tại làm sao, hẳn chỉ là không thể nhìn rõ được quỹ tích của nó, chỉ ẩn ước nhìn thấy được một phần quỹ tích có ẩn hàm thiên đạo đó.

Tâm thần Lý Dương lập tức quay trở về, khống chế lấy thân thể, tay phải kiên trì mô phỏng theo quỹ tích, tuy nhiên việc mô phỏng có vẻ như rất là gian nan, mặc dù Lý Dương chỉ thấy có được một chút, nhưng hẳn lại chỉ có thể mô phỏng được một phần rất nhỏ của cái một chút mà hẳn đã thấy, tựa hồ như tâm thần bản thân không thể giúp hẳn mô phỏng ra được động tác như vậy.

Tay phải Lý Dương tùy ý vạch một đường, đúng vào giây phút tay phải hoa lên, Lý Dương cảm nhận bản thân tâm thần thoáng chốc tựa hồ dung hợp với dòng nước vô biên, vào giây phút đó, cho dù cách ngoài cả ngàn mét một con cá nhỏ trong nước khẽ chớp mắt hẳn cũng có thể cảm nhận được, chỉ một giây phút ngắn ngủi, không ngờ sự cảm ngộ của hẳn đối với nước đã trở nên thâm sâu hơn.

Càng khiến cho Lý Dương kinh ngạc chính là lúc trước trong nước hẳn muốn cử động một chút cũng là rất khó khăn, nhưng hiện tại hẳn lại thực sự dễ dàng khoa tay trong nước.

“Bá vương, tại sao tôi lại không thể thấy rõ được động tác của đạo nhân đó ?” Lý Dương mặc dù chỉ nhìn thấy được một chút, nhưng chỉ một chút này, hẳn cũng không thể hoàn toàn mô phỏng thành công. Chỉ mô phỏng được một bộ phận rất nhỏ của một phần, nhưng chỉ một bộ phận rất nhỏ đó đã có thể khiến hẳn dung hợp làm một với nước sông, điều này không khỏi khiến cho Lý Dương chấn kinh.

Bá vương Hạng Vũ than : “Đó là vì bốn Bá vương cũng không hoàn toàn cảm ngộ, chỉ là tiểu thành mà thôi, do vậy ảnh tượng “Đoạn xuyên phân hải” cấp cho người mới không rõ ràng, người chỉ có thể nhìn thấy được bộ phận mà ta đã cảm ngộ được, kỳ thật “Đoạn xuyên phân hải” về ý nghĩa mà nói chính là một loại biểu hiện bề ngoài của Hỗn độn đại la thiên đạo”.

“Hỗn độn đại la thiên đạo ?” Lý Dương nghe thấy trong lòng chấn kinh.

“Đúng vậy, chính là Hỗn độn đại la thiên đạo !” Trong ngữ khí Hạng Vũ tràn ngập khát vọng, khát vọng vô bờ.

Bất ngờ Hạng Vũ bất lực than : “Hỗn độn đại la thiên đạo từ viễn cổ hồng hoang đến hôm nay, lục giới cũng không có một người nào có thể hoàn toàn cảm ngộ, án chiếu theo Xi Vưu đại tôn nói, “Ma thần lục tuyệt” này đều là biểu hiện bề ngoài của Hỗn độn đại la thiên đạo , còn thiếu niên đạo nhân đó, Xi Vưu đại tôn thậm chí hoài nghi là từ trong hỗn độn sinh ra Hồng Quân đạo nhân. Lúc xưa Bàn Cổ đại thần và Hồng Quân đạo nhân từ trong hỗn độn sinh ra, siêu thoát lục giới ! Sinh ra đã hiểu Hỗn độn đại la thiên đạo ! Bàn Cổ đại thần sau khi khai thiên tích địa sang xuất ra các không gian liền biến mất, Hồng Quân đạo nhân cũng biến mất”.

Lý Dương tức thì tò mò hỏi : “Vậy tại sao Xi Vưu đại tôn lại suy đoán thiếu niên đạo nhân đó là Hồng Quân đạo nhân ?”

Hạng Vũ lập tức nói : “Trừ Bàn Cổ và Hồng Quân đạo nhân được sinh từ trong hỗn độn ra, ai còn có thể đạt đến Hỗn độn đại la thiên đạo ? Xi Vưu đại tôn truyền cho ta “Ma thần lục tuyệt” cũng không phải là hoàn thiện, bởi vì Xi Vưu đại tôn chỉ đạt đến cảnh giới kề cận của “Hỗn độn đại la thiên đạo” là “Thái cực vô thượng đại viên mãn” !”

Trong lục giới, các nhân vật đẳng cấp chí tôn đều là đạt đến cảnh giới “Thái cực vô thượng đại viên mãn”. Ví như tiên giới tam thanh, ma giới tam vị đại tôn và các nhân vật chí tôn của các giới khác.

Cảnh giới tu luyện của ma giới và tiên giới : Thiên tiên (Thiên ma), La thiên thượng tiên (Ma tướng), Đại la kim tiên (Ma soái), Cửu thiên huyền tiên (Ma vương), Tiên quân (Ma quân), Tiên đế (Ma đế) lục đại đẳng cấp ! Trên tiên đế ma đế chính là đại viên mãn cảnh giới, tên đầy đủ là “Thái cực vô thượng đại viên mãn”, đắc chứng đại viên mãn tức thì trở thành chí tôn của một giới, ví như tiên giới tam thanh, ma giới tam đại chí tôn. Trên cao hơn nữa, chính là “Hỗn độn đại la thiên đạo” trong truyền thuyết ! Người đắc chứng Hỗn độn đại la thiên đạo duy chỉ có xuất sanh từ trong hỗn độn là Hồng Quân đạo nhân và Bàn Cổ.

“Hồng Quân đạo nhân đắc chứng Hỗn độn đại la thiên đạo, động tác tùy ý đều hàm chứa thiên đạo chí lý, chúng ta tư chất không đủ chỉ có thể đi con đường ngược lại, mô phỏng theo quỹ tích động tác của Hồng

Quân đạo nhân, từ đó mà cảm ngộ thiên đạo chí lý, mặc dù không thể chân chính cảm ngộ, nhưng tốt xấu gì cũng có thể đề cao được tâm cảnh tu vi”. Hạng Vũ than xong rồi nói.

Phải à, lực giới không có một ai cảm ngộ được, vậy ai dám nói mình có thể cảm ngộ chứ ? Do vậy chỉ có thể mô phỏng động tác của người khác, mặc dù cái đó là bỏ gốc tìm ngọn, tuy nhiên đó cũng là một con đường tắt. Ngay cả nhân vật như Xi Vưu đại tôn cũng đi mô phỏng, Lý Dương còn dám đại ngôn cho rằng bản thân có thể tự cảm ngộ được thiên đạo chí lý sao ?

Do vậy, Lý Dương chỉ có thể ở dưới đáy sông gian khổ tu luyện.

Sau một ngày, tại đáy sông Hudson cần mẫn tu luyện Lý Dương đã kết thúc, chậm chậm mở mắt ra, tay phải tùy ý vạch một cái, một đạo tiên thiên chân khí uẩn hàm bên trong.

“Hừ !”

Tiên thiên chân khí xạ xuất ra gần chục mét, xuyên thấu một tảng đá kiên ngạnh dưới đáy sông.

“Uy lực tối thiểu tăng lên gấp 10 lần, ta mới chỉ mô phỏng theo quỹ tích của nó mà đã đạt đến trình độ này, vậy khi hoàn toàn đạt đến Hỗn độn đại la thiên đạo, lực công kích của ta sẽ có dạng như thế nào ?” Lý Dương nghĩ đến đó, không khỏi cười nhẹ, liền đó thi triển độn thuật li khai đáy sông, quay trở về biệt thự của mình.

33. Chương 13 : Thái Bạch Tửu Lâu

“Hô~~~, xem ra bộ y phục này bị huỷ rồi, ừm, trước hết đi tắm cái đã !” Dùng độn thuật quay về căn phòng của mình Lý Dương thấy bộ dạng mình trong gương giống như gà gập mưa, không còn cách nào đành cười trừ, dưới áp lực nước cường đại như vậy, y phục bản thân bị huỷ cũng là bình thường.

Mười phút sau, sau khi tắm xong, Lý Dương thần tình khí sắc mặc áo ngủ vào đi ra ban công, lúc này mới chỉ 6 giờ sáng, toàn bộ Manhattan vẫn còn yên tĩnh, người đi trên đường không nhiều. Hướng mắt nhìn xuống Manhattan đường số 57, Lý Dương hít lấy một hơi thật sâu, liền đó quay người đi xuống dưới lầu.

Khi xuống đến tầng dưới, không ngoài dự liệu của Lý Dương, bữa sáng đã chuẩn bị xong.

Phòng khách ở tầng 1 toà biệt thự khá lớn, ở giữa có đặt một bộ sofa, tổng cộng là 3 cái ghế sofe phân biệt chia làm ba hướng, hướng còn lại có treo một chiếc tivi siêu mỏng, đằng sau bộ sofa là một chiếc bàn ăn dài. Bình thường tiểu Kiệt Khắc và Ly Ly vẫn ngồi trên sofa xem tivi.

“Ô, hôm nay Ly Ly tiểu thư sao lại làm cả chục món vậy ? Bữa sáng thì 5-6 món là đủ rồi !” Lý Dương nhìn bữa sáng bày ê hề trên mặt bàn, miệng nói vậy, nhưng bản thân thì đã ngồi xuống, nhanh tay cầm đũa lên, hẳn vẫn có thói quen thích dùng đũa.

“Mộc Dịch tiên sinh, tối hôm qua 3 nữ giúp việc đã đến đây, tôi đã an bài cho bọn họ ở tầng dưới, bữa sáng này chính là một khảo nghiệm nhỏ của tôi đối với bọn họ, 15 món ăn sáng này phân biệt do ba nữ giúp việc hoàn thành”. Ly Ly một thân đậm hồng sắc, hiện lộ vẻ phấn khởi. Sau lưng nàng là ba nữ giúp việc người Philippin đang cung kính đứng.

“Mộc tiên sinh mạnh giỏi !” Ba người nghiêng mình nói, cả ba người đều nói tiếng Anh thuần chính.

Lý Dương nhẹ nhàng phát tay cười nói : “Ngon lắm, bữa sáng các người làm đích xác rất ngon”. Lý Dương nói xong lại ăn thêm vài miếng nữa. Bất ngờ, Lý Dương phát hiện tiểu Kiệt Khắc đang ở một bên vẽ tranh sơn dầu, tiểu Kiệt Khắc tựa hồ không chú ý đến Lý Dương, hoàn toàn tập trung vào việc vẽ tranh.

“Hi, tiểu Kiệt Khắc, em thích vẽ tranh sơn dầu à ?” Lý Dương rõ ràng cảm thấy rất tò mò.

Tiểu Kiệt Khắc nhú mày thấp giọng nói : “Đương nhiên rồi, khoảng thời gian này em hầu như mỗi ngày đều vẽ, chỉ là Mộc Dịch đại ca không có rời khỏi phòng ngủ cho nên không biết đó thôi”. Lý Dương nghe

thấy không khỏi ngớ người, liền đó tò mò đi đến bên cạnh tiểu Kiệt Khắc, cẩn thận quan sát bức tranh của nó.

“Không tưởng được nha, tiểu Kiệt Khắc bức tranh sơn dầu của em trình độ tuyệt đối ở cấp đại sư”. Lý Dương chấn kinh nhìn bức tranh của tiểu Kiệt Khắc, đừng xem thường nó hãy còn là thiếu niên, mới mười mấy tuổi thôi nhưng bức tranh sơn dầu này trình độ tuyệt đối là rất cao, Lý Dương đối với tranh vẽ mặc dù không tinh thông nhưng vẫn có hiểu biết đôi chút.

Lý Ly nghe Lý Dương tán dương đệ đệ mình thì cũng cao hứng cười.

Hiện tại tâm tình của hai tỷ đệ đã tốt lên nhiều rồi, bọn họ mặc dù vẫn thường xuyên tu luyện, nhưng cừu nhân chính tay giết mẫu thân bọn họ đã bị Lý Dương giết chết rồi, trong lòng họ lúc này điều muốn làm là tìm Giáo đình để báo thù, bất quá thể lực của Giáo đình quá là cường đại, hai tỷ đệ cũng hiểu chuyện này không thể gấp gáp, chờ đến khi bọn họ đạt đến Lang vương cảnh giới, lúc đó mới có thể yên tâm tìm người của Giáo đình để báo thù.

“Hừm hừm, em là thiên tài !” Tiểu Kiệt Khắc bỏ bút vẽ xuống, nói với Lý Dương, biểu hiện rất ư là kiêu ngạo.

Lý Ly tức thì nói : “Kiệt Khắc nó đối với phương diện nghệ thuật rất thích thú, mà cũng rất có thiên phú, tại các phương như vẽ tranh, đánh đàn đều có trình độ khá cao, về vẽ tranh đã từng đoạt giải nhất cuộc thi toàn nước Mỹ cho thiếu niên dưới 18 tuổi !” Lý Ly hiển nhiên cũng cảm thấy kiêu ngạo vì đệ đệ của mình.

Lý Dương nghe thấy không khỏi mở trừng mắt nhìn tiểu Kiệt Khắc, một lúc sau mới thốt nên lời : “Thực đúng là nhìn không ra à !”

Tiểu Kiệt Khắc cười “hắc hắc”, dương mày nói : “Ha ha, em là thiên tài mà ~~~”

Địa hạ quyền đàn.

Đối thủ thét lên một tiếng hai chân mang theo kinh phong quét tới Lý Dương, sắc mặt hung ác khủng bố.

Còn Lý Dương thì chờ cho đối phương gần kích trúng mình, thoáng chốc một cú đá tạt với lực lượng cường mãnh mang theo toàn phong hung hãn quét vào đầu đối thủ, quỹ tích kỳ dị của nó khiến đối thủ không cách gì phòng thủ, máu văng tứ phía, khi đối thủ đang ngã xuống, lúc này hắn đã chết, nhưng Lý Dương đã tung một cú bay đá hất đối thủ lên không, kế tiếp là một cú lăng không toàn thích đá bay đối thủ đi.

“Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !”... ..

Lần này lại là một chiến thắng khác của Lý Dương tại địa hạ quyền đàn.

Trong một biệt thự ở Manhattan.

Một nữ giúp việc xinh đẹp đang đẩy xe đựng bữa sáng đến địa điểm đã chỉ định — phòng ngủ của ông chủ.

“Tiên sinh, đây là... ..á !” Một tiếng thét cao vút từ miệng người nữ giúp việc phát ra, bởi vì trên giường ngủ, ông chủ mập như heo đang ngoẹo đầu sang bên với một cái lỗ trên trán.

Đây là nhiệm vụ thứ 10 cấp B của Lý Dương.

Dưới sông Hudson.

Dưới áp lực nước cường đại, căn bản là người bình thường không thể chịu được, còn Lý Dương để trần nửa thân trên, thoải mái ổn định ở trong nước không chịu ảnh hưởng của các dòng chảy, tiên thiên chân khí trong thể nội vận hành, cơ nhục càng thêm săn chắc, tạo thành lực lượng cường chống lại áp lực của nước.

“Hô !” “Hô !”

Lý Dương ở dưới nước bắt đầu hành động, một cú đá thẳng, một cú đá vòng, một chiêu phách không chưởng... ..tiên thiên chân khí đều ẩn hàm bên trong, mỗi khi Lý Dương đánh ra một chiêu một thức thì trong lòng lại như diễn ra tràng cảnh trong “Xuyên vân tọa vụ” “Như phong tự bế” “Đoạn xuyên phân hải”, những tràng cảnh ẩn hàm thiên địa chí lý đó khiến các động tác của Lý Dương càng trở nên phiêu hốt, trở lực trong nước cũng nhỏ đi, uy lực trong những chiêu oanh kích có ẩn hàm tiên thiên chân khí càng thêm lớn mạnh.

Lại một đêm trôi qua, việc tu luyện dưới đáy sông của Lý Dương đã kết thúc.

Thời gian trôi qua, cuộc sống Lý Dương vẫn như bình thường, hiện tại Lý Dương tiếp nhận nhiệm vụ sát thủ, đầu vùi trên võ đài, rồi lại xuống đáy sông tu luyện, khi rảnh rỗi thì có thể chơi đùa với tiểu Kiệt Khắc khá ái.

Lý Dương mở máy tính, vào trang web “nhiệm vụ 1 tỷ USD”.

“Trời đất, tên đệ nhất độc hành hiệp sát thủ “Bính” này sao còn chưa xuất thủ ? Đến hiện tại vẫn chưa có kết quả, hẳn tiếp nhận nhiệm vụ cũng đã được gần 20 ngày rồi, ừm, bất kể là sao, một sát thủ tiếp nhận nhiệm vụ thì nội trong 30 ngày phải chấp hành, đành chờ thêm một thời gian nữa !” Lý Dương làm sao lại không hiểu cách mà một sát thủ tinh anh làm việc, sát thủ chân chính dùng phần lớn thời gian vào việc phân tích đối phương, còn khi xuất thủ thì chỉ trong chớp nhoáng. Sát thủ chân chính đã không ra tay thì thôi, một khi ra tay là toàn lực.

Không còn cách nào khác, so với người khác thì quá trình chấp hành nhiệm vụ của Lý Dương quá giản đơn !

Đầu tiên, để Bá vương Hạng Vũ dùng nguyên thần kiểm tra, lập tức biết được tình huống hiện tại của đối phương.

Sau đó, dùng đòn thuật kết hợp với đạn châu để giải quyết.

Nhiệm vụ thành công !

“Bá vương, tại sao tôi có cảm giác là thời gian này thực lực bản thân đề cao tuyệt không có giống như tôi tưởng tượng, đã đạt được gấp 10 lần chưa ?” Lý Dương hốt nhiên hỏi Hạng Vũ.

Hạng Vũ trách mắng : “Thực đúng là tham vọng quá sức, công kích trong “Ma thần lực tuyệt” người đã học được “Đoạn xuyên phân hải”, mặc dù là người đã mô phỏng theo quỹ tích của Hồng Quân đạo nhân cũng đã bắt chước một cái “vạch” đó, tiên thiên chân khí xạ xuất ra có thể có uy lực tăng lên 10 lần, nhưng mà công kích hai chân của người thì lại không có cách nào mô phỏng, cái này chỉ có thể dựa vào tâm cảnh cảm ngộ của người, người mô phỏng theo động tác quỹ tích của Hồng Quân đạo nhân, tâm cảnh cảm ngộ càng cao thì động tác phát ra càng thêm tiếp cận tiên đạo chí lý, uy lực đương nhiên là càng lớn”.

Lý Dương cũng hiểu, thời gian này uy lực công kích hai tay, hai chân hẳn đều được đề cao lên không ít, lực công kích có thể gần gấp đôi rồi.

“Ai, nếu như tôi có được một phi đao pháp khí, thì lực công kích chắc chắn là đại tăng rồi !” Lý Dương bất ngờ than, ngọn phi đao thép phổ thông căn bản là không thể có được năng lượng quá lớn lao, nếu đối phó với tiên thiên cao thủ thì còn miễn cưỡng, nhưng đối phó với cao thủ Kim Đan kỳ thì không thể được. Chỉ là Lý Dương từ nhỏ đã huấn luyện phi đao, đối với phi đao có một tình cảm đặc thù.

“Lý Dương, người không cần phải thất vọng, dĩ tình nhập đạo, dĩ phi đao nhập đạo ! Hiện tại phi đao của người chẳng qua chỉ là phi đao của phạm giới, còn Lý Tầm Hoan đó là dĩ phi đao nhập đạo, là phi đao của tu chân giới, dĩ kiếm nhập đạo thì thành tựu là trở thành kiếm tiên với lực công kích đệ nhất tiên giới, còn dĩ phi đao nhập đạo uy lực rất cuộc lớn đến mức nào, ngay bốn Bá vương cũng không cách gì tưởng tượng được, nếu như người có phúc duyên, tu được chân chính phi đao tu chân đại đạo, khi đó uy lực chắc chắn là phi thường !”

Hạng Vũ mặc dù không hiểu được sự khủng bố của phi đao nhập đạo, nhưng hẳn từ những chữ viết trong quyển sách dạy Lý Dương tu tập “Tình cực tam cảnh” đã cảm ứng được một cỗ khí thế, một cỗ đao khí vô kiên bất tồi ! Cái cảnh giới chí cao của đao khí đó không phải là thứ Lý Dương có thể cảm ứng được, Lý Dương mặc dù thường xuyên giở quyển sách đó ra nhưng lại thực sự không cảm ứng được gì, nhưng Hạng Vũ đã đạt đến Ma vương chi cảnh, công lực so ra còn mạnh hơn Lý Tầm Hoan, đương nhiên là dễ dàng cảm ứng được.

Phi đao chí khí, cực cương cực dương, ngưng tụ đến cực trí, vô kiên bất tồi !

Lẽ nào đó chính là đao khí của phi đao nhập đạo sao ?

Kể từ ngày có Ly Ly chuẩn bị ba bữa ăn, số lần Lý Dương đến Thái Bạch tửu lâu cũng ít hẳn đi, có đến cũng chỉ là tìm rượu uống.

Trong Thái Bạch tửu lâu.

Lý Dương vừa bước chân vào đã nhìn thấy Cát Phổ đang ngồi một mình một bàn ở tầng dưới ăn mấy món ăn, uống hai ba ngụm rượu.

“Hey, Cát đại ca, một mình uống rượu không sợ buồn sao ? Tôi đến uống với huynh hai ly !” Lý Dương nói rồi đi đến bên cạnh Cát Phổ, hắn cũng không để ý đến phản ứng của Cát Phổ, bản thân tự lấy một bình rượu rót uống, rất thản nhiên cầm lấy đĩa... ..

“Tiểu tử Mộc Dịch này !” Cát Phổ thấy Lý Dương thản nhiên như vậy liền cười mắng, rồi cũng hoà cùng Lý Dương cười nói, ăn uống.

“Buzz buzz... ..”Tiếng di động rung lên.

Cát Phổ móc di động ra, tiếp lấy điện thoại : “Tôi là Cát Phổ của Thái Bạch tửu lâu đây, xin hỏi ngài là ai ? A, là thầy giáo của Hân Hân đó à, thầy giáo ngài khoẻ chứ... ..Cái gì !” Cát Phổ kinh hô, từ trên ghế đứng phắt dậy, sắc mặt biến thành tái mét.

“Vâng, tôi hiểu rồi, tôi sẽ đến ngay !” Cát Phổ nói xong, lập tức gác điện thoại.

Lý Dương Cát Phổ thất thái như vậy, không kìm được hỏi : “Cát đại ca, có chuyện gì xảy ra vậy ? Chuyện gì mà kinh hoảng vậy ?”

Cát Phổ sắc mặt khó coi, chỉ nói một câu : “Hân Hân nó bị ngất trong khi học”. Liền đó không nói với Lý Dương nữa, vội quay qua bàn thủ quỹ la lên : “A Lan, mau cùng tôi đến bệnh viện”. Cát Phổ kéo theo vợ mình, nhắc nhở nhân viên phục vụ một lượt, rồi nhanh chóng li khai.

“Hân Hân thật đúng là tâm can bảo bối của Cát đại ca, nó có chuyện thì đúng là nghiêm trọng, phải rồi, trong đại học không phải có giáo y sao ? Hân Hân làm sao lại bị đưa đến bệnh viện ? Lẽ nào giáo y cứu chữa không được ?” Lý Dương trong lòng giật mình, nếu như giáo y mà cứu chữa không được, vậy thì nghiêm trọng rồi.

Lý Dương quay về biệt thự của mình, nhưng trong lòng hắn vẫn quan tâm đến chuyện của Hân Hân con gái Cát Phổ, dù gì Cát Phổ và hắn cảm tình khá tốt, hơn nữa khi giao lưu với Cát Phổ biết được lão đối với con gái sủng ái như thế nào.

“Ừm, buổi tối ta quay lại tửu lâu kiểm tra, hỏi thăm tình huống, hiện tại lo lắng cũng vô dụng”. Lý Dương ngã người dựa vào sofa, không còn cách nào khác đành than một tiếng, rồi nhàn rỗi lấy Notebook ra đặt trên chân, tiện đó vào trang web của tổ chức trung gian sát thủ.

“Ai, A cấp nhiệm vụ thật là quá ít, ta vừa mới tấn cấp thành A cấp sát thủ, nhưng lại không có A cấp nhiệm vụ cho ta, thật đúng là khiến người thất vọng à !” Lý Dương nhìn bảng nhiệm vụ, mặc dù có ba nhiệm vụ A cấp, nhưng các A cấp nhiệm vụ đều trong quá trình chấp hành, hắn căn bản là không thể tiếp nhận.

Còn nhiệm vụ 1 tỷ USD đứng đầu trong bảng nhiệm vụ cũng đang trong quá trình chấp hành.

“Cái tên được xưng là độc hành hiệp đệ nhất sát thủ sao còn chưa xuất thủ, thành công thì thành công, thất bại thì thất bại, hắn không xuất thủ thật khiến người lo âu”. Lý Dương có chút chán nản, bản thân là sát thủ, bất kể là nhiệm vụ gì đều hoàn thành dễ dàng, nhưng hiện tại đơn giản là không có A cấp nhiệm vụ.

“Được rồi, trước hãy nhận một B cấp nhiệm vụ, bằng không thì chán chết, tốt xấu cũng có thể kiếm được vài triệu USD !” Lý Dương tiếp nhận nhiệm vụ với thái độ như vậy. Trong mắt hắn, bất kể là nhiệm vụ gì, căn bản là không có chút khó khăn, hắn xuất thủ nhất định là mã đáo thành công.

Còn các sát thủ khác mỗi lần nhận nhiệm vụ đều cẩn thận, dù gì mỗi mục tiêu nhiệm vụ đều có không ít vệ sĩ, mỗi lần làm nhiệm vụ đều là ở trong khoảng sinh tử, bọn họ chính là kiếm tiền trên tay tử thần ! Đối với bọn họ mà nói, nhiệm vụ càng cao thì càng phải cẩn thận, còn C cấp nhiệm vụ, ngược lại có số người tiếp nhận tối đa.

Bất ngờ, trạng thái của một A cấp nhiệm vụ đang trong quá trình chấp hành biến đổi, Lý Dương lập tức nhập vào xem.

“Cái tên đáng thương lần cuối tiếp nhận A cấp nhiệm vụ này đã thất bại rồi, ha, đây quả nhiên là vận khí mà, tốt à, đang muốn một A cấp nhiệm thì ngay lập tức cấp cho ta một cái”. Lý Dương nhìn thấy tiền thưởng “15 triệu USD” tức thì sáng mắt.

Mục tiêu — Dallas, Texas, đồng sự trưởng Mr. Jester của tập đoàn Kim Hợp

“Ừm, không ngờ lại muốn ta li khai New York, thực là có chút phiền phức, tuy vậy A cấp nhiệm vụ thật là sướng à, phí thi đấu của một trận đấu chỉ khoảng vài chục vạn đến gần 1 triệu USD, còn một A cấp nhiệm vụ này lại vượt quá 10 triệu USD !” Lý Dương nhè nhẹ cười.

Đối với Lý Dương mà nói, nhiệm vụ này rất giản đơn, nhưng đối với các sát thủ khác mà nói, A cấp nhiệm vụ chính là đại biểu — tỷ lệ tử vong càng cao ! Nếu như Lý Dương không có độn thuật, chỉ đơn thuần dựa vào trình độ ngũ cấp cao thủ tuyệt đối không thể khoa trương như vậy, điều này không khỏi khiến cho người ta cảm thán, độn thuật đến từ tiên giới quả nhiên là phi thường. Đương nhiên, tác dụng việc trình sát bằng nguyên thần của Bá vương Hạng Vũ cường đại của chúng ta cũng là không nhỏ, nguyên thần trình sát, phạm nhân giới này còn có ai có thể trốn thoát được.

Màn đêm kéo xuống, vầng trăng khuyết treo trên bầu trời đêm.

Lúc này Lý Dương đang đi tới Thái Bạch tử lâu, trong lòng hắn luôn nghĩ đến chuyện của Hân Hân con gái của Cát Phổ.

Khi vừa mới đến gần Thái Bạch tử lâu, Lý Dương liền giật mình, bởi vì hắn nhìn thấy Thái Bạch tử lâu có treo một tấm bảng — “Bản thân cần tiền, do vậy muốn bán Thái Bạch tử lâu, người nào có ý muốn có thể vào trong tử lâu bàn luận”.

Lý Dương tức thì cảm thấy không hay, không ngờ Cát Phổ cần phải bán tử lâu, chuyện này xem ra nghiêm trọng rồi.

“Cát tiên sinh, chúng tôi tối đa bỏ ra 2 triệu USD, đó đã là cái giá cao nhất rồi, Thái Bạch tử lâu mặc dù ở trong Manhattan, nhưng địa bàn không lớn, hơn nữa lại ở đường số 57, 2 triệu USD là cái giá cao nhất rồi !” một người đàn ông tóc nâu mặc lam sắc Tây phục đang ngồi ở một bên cười nhẹ, sau lưng là hai vệ sĩ áo đen.

“Dennis tiên sinh, ngài đang nói đùa chẳng, không nói đến giá của tử lâu, chỉ riêng địa bàn cũng đã không có cái giá đó, Dennis tiên sinh, tôi đưa ra 3 triệu USD, tin rằng ngài cũng biết, đó tuyệt đối là cái giá thấp nhất rồi. Nếu như không phải vì bản thân cần tiền, căn bản là không thể đưa ra cái giá thấp như vậy !” Lúc này Cát Phổ sắc mặt đỏ lên, ông đang cần tiền đến phát điên, bằng không làm sao có thể bán nó chứ ?

Thê tử của Cát Phổ Lan tẩu so ra thì bình tĩnh hơn.

“Dennis tiên sinh, nếu như chúng tôi chịu tuyên truyền một chút, tin rằng có không ít người đến mua bổng tử lâu, đến khi đó 3 triệu USD các người cũng không mua được !” Lan tẩu bình tĩnh nói.

Nhưng Dennis trong lòng cười thầm, hắn nếu như không biết rõ sự tình, làm sao có thể mở miệng hạ giá xuống 2 triệu USD ? Hiện tại con gái của vợ chồng Cát Phổ rất cần tiền, bằng không căn bản không thể tiến hành “trị liệu pháp xạ tuyến M” vốn nổi tiếng là “đốt tiền”.

“2 triệu USD ! Hy vọng vợ chồng Cát tiên sinh suy nghĩ cẩn thận, tại hạ lúc nào cũng sẵn sàng chờ điện thoại của các vị !” Dennis lấy lùi làm tiến, nhẹ nhàng nghiêng người chuẩn bị li khai.

Vợ chồng Cát Phổ lập tức lo lắng, nếu như là 2 triệu USD, cho dù có thêm tiền tiết kiệm của bọn họ, lại bán luôn cả căn nhà đang ở cũng không đủ. Bất quá hiện tại con gái của họ không chờ được, cần phải nhanh chóng tiến hành phẫu thuật, Cát Phổ nghiêng rằng định thỏa hiệp.

“Cát đại ca, xảy ra chuyện lớn như vậy mà người cũng không nói với tôi ! Đây là thể tín dụng của tôi, bên trong có 10 triệu USD, cứ việc dùng thoải mái !” Lý Dương tiến vào bên trong tử lâu, sắc mặt rõ ràng có chút phần nộ, lấy thể tín dụng từ trong người ra đặt trước mặt Cát Phổ.

34. Chương 14 : Thương Thủ Tổ Chức

Lý Dương xoay người liếc mắt nhìn Dennis, ngược lại mỉm cười nói : “Dennis tiên sinh, 2 triệu USD mà ngài cũng muốn mua Thái Bạch tửu lâu, ngài thật đúng là có đầu óc kinh doanh à, ha ha, tôi cảm thấy thật kì quái, Dennis tiên sinh vì sao vẫn còn chưa chịu đi ? Lẽ nào ngài muốn bỏ ra hơn 10 triệu USD để mua Thái Bạch tửu lâu này ?”

Dennis nhìn Lý Dương đầy hận ý, không nói lời nào, liền dẫn theo vệ sĩ rời khỏi, có thể tùy tiện bỏ ra 10 triệu USD thì không phải là người mà Dennis hẳn có thể đắc tội.

“Mộc Dịch huynh đệ, cái này... ..” Cát Phổ nhìn thẻ tín dụng trước mắt nhất thời không biết làm sao.

Lý Dương quay đầu qua nhìn Cát Phổ giận dữ nói : “Cát đại ca, mặc dù huynh đệ chúng ta biết nhau chưa lâu, nhưng tốt xấu gì cũng là huynh đệ, đệ sống ở gần đây, con gái của huynh có chuyện không ngờ lại không nói với đệ, chuyện này thật là quá đáng. Tiền này huynh thu lấy cho đệ, nhất định phải thu lấy, đây là tiền đệ cho con gái huynh đi khám bệnh !”

Cát Phổ mất tức thì đỏ hồng, con người này thập phần cổ hủ, tư tưởng cũng giống như người Trung Quốc cổ đại.

Phú quý bất năng dâm, uy vũ bất năng khuất, bất ảm ta lai chi thực *.

Cho dù con gái của mình mắc phải chứng bệnh “RML749”, nhưng ông chỉ nghĩ đến việc bán tửu lâu để chữa bệnh cho con gái, Lý Dương có tiền, Cát Phổ đương nhiên biết, có thể mua một toà biệt thự tại Manhattan nhất định là phú hào. Bất quá cho dù như vậy, ông thà chọn bán tửu lâu, ông không thể vô duyên vô cớ nhận tiền của người khác, càng không nói đến số tiền lớn tới 10 triệu như vậy. (Chứng bệnh “RML749” mới được phát hiện năm 2011, là một loại ung thư cực kỳ khủng khiếp, tuy nhiên nếu dùng “trị liệu pháp xạ tuyến M” mới nghiên cứu ra thì có thể chữa trị, nhưng chi phí cho “trị liệu pháp xạ tuyến M” này cũng cực cao. Ngay cả người có tiền như Cát Phổ cũng cần phải bán tửu lâu mới có thể kiếm được số tiền đó).

“Mộc Dịch huynh đệ, đại ca là người gì người có biết không, người có tấm lòng vậy đại ca rất cảm động, nhưng số tiền này ta tuyệt đối không thể thu, đại ca không phải là không có tiền, bán tửu lâu là có tiền rồi, Mộc Dịch huynh đệ, người mau thu lại đi !” Cát Phổ kiên quyết không chịu nhận tiền của Lý Dương.

Lý Dương nhất thời cảm thấy đau đầu, giao du với Cát Phổ đã lâu hẳn đã biết ông là loại người này, ngay cả chuyện bình thường cũng bắt chước người cổ đại, tư tưởng tuyệt đối đúng là theo tiêu chuẩn của bậc đại phu thời cổ đại, là người tuyệt đối ủng hộ Khổng Tử thánh nhân.

Lý Dương đứng phắt dậy giận dữ nói : “Cát đại ca, huynh đang tính toán gì vậy ? A ? Có nguyên tắc ? Nhưng nguyên tắc của huynh chính là kiến lập trên sinh mệnh của Hân Hân con gái huynh, bán tửu lâu ? Hừm, cho dù phẫu thuật thành công, nhưng sau khi phẫu thuật Hân Hân sẽ bị hư nhược, các người còn tiền để chiếu cố sao ? Huynh không phải là có nguyên tắc, là cổ hủ, là máy móc !”

Cát Phổ nghe thấy tức thì trong lòng chấn động, sắc mặt thoáng chốc tái mét, “nguyên tắc kiến lập trên sinh mệnh của con gái !” Điều này khiến nguyên tắc của Cát Phổ dao động.

Lý Dương thấy biểu tình đó của Cát Phổ, trong lòng cũng không cảm thấy khá hơn, hốt nhiên một ý nghĩ chớp qua đầu, Lý Dương trong lòng vui vẻ lập tức nói tiếp : “Hôm nay, số tiền này huynh không cần phải nhận ! Bởi vì số tiền này đệ không đưa cho huynh, mà đưa cho con gái huynh ! Huynh chỉ đại diện tiếp nhận mà thôi. Huynh không có quyền cự tuyệt, muốn cự tuyệt thì để con gái huynh Hân Hân đến cự tuyệt, nếu như Hân Hân cự tuyệt, thì đệ sẽ mang tiền đi, bằng không số tiền này huynh phải thu dùm cho Hân Hân !” Lý Dương nói giọng vô lại.

Hân Hân cự tuyệt ? Con gái của Cát Phổ hiện tại vẫn còn đang hôn mê, làm sao có thể cự tuyệt ! Như vậy thì số tiền này nhất định phải nhận rồi.

Cát phổ nghĩ đến con gái của mình, lập tức nghiêng rằng quay đầu qua hướng Lý Dương nói : “Mộc Dịch huynh đệ, số tiền này ta nhận, nhưng tửu lâu này phải giao cho đệ, Cát Phổ ta cũng biết, tửu lâu này tới

đa trị giá 4 triệu USD, có thể đổi thành 10 triệu USD là huynh đệ người đã thua thiệt, nhưng đệ có nhận thì Cát Phổ ta tối thiểu mới an tâm được. Đệ nếu như không tiếp thu từ lâu thì kẻ làm đại ca này thực không có mặt mũi nhận số tiền đó !”

Lý Dương choáng váng, làm sao cuối cùng lại thành mình lấy từ lâu vậy ?

Lan tẩu ở một bên cũng nói : “Mộc Dịch huynh đệ người mau nhận đi, lão Cát nhà ta là người như vậy đó, nếu như người không tiếp thu, thì ông cũng không thể nhận số tiền đó, Lan tẩu ta cũng không dám nhận à, 10 triệu USD này thật không phải là con số nhỏ đâu !”

Lý Dương nhìn vợ chồng Cát Phổ, không khỏi cảm thấy buồn bực, hiện tại 10 triệu USD đối với hắn mà thật không đáng là gì, chỉ cần nhanh chóng chấp hành một A cấp nhiệm vụ, sau khi thành công là có hơn 10 triệu USD.

“Được rồi, được rồi, bắt quá đệ không có thời gian để quản lý từ lâu, Cát đại ca và Lan tẩu các người giúp tôi quản lý được không hả ?” Lý Dương cười nói, nụ cười đầy gian trá.

Cát Phổ và Lan tẩu lập tức đồng ý, bọn họ đối với từ lâu rất có cảm tình, bản thân cũng không muốn li khai !

“Ừm, hiện tại tôi là lão bản, hiện tại tuyên bố một quyết định : cổ phần của từ lâu, tôi tuyên bố cấp 25% cho Lan tẩu, còn 25% cấp cho Cát đại ca, đây cũng tính là tôi trả lương cho hai vị quản lý, kể từ giờ về sau, các người không có tiền lương. Phải rồi, tôi vẫn còn 50%, vẫn là lão bản, phải không !” Lý Dương quay qua vợ chồng Cát Phổ còn đang ngây ngốc, mỉm cười, lập tức thừa dịp khi hai người còn chưa kịp phản ứng, lập tức nói : “A ! Hôm nay tôi còn có một chuyện vô cùng quan trọng cần phải làm, tôi đi trước nha !”

Nói xong, Lý Dương với tốc độ kinh nhân thoáng chốc từ trong từ lâu đi mất.

Lý Dương nguyên bản còn muốn hoàn trả từ lâu cho Cát Phổ, nhưng hắn biết tính cách của Cát Phổ, biết bản thân một khi đem từ lâu trả cho bọn họ, Cát Phổ tuyệt đối không tiếp nhận 10 triệu USD, do vậy hắn mới dàn xếp, đem cho hai người tổng cộng 50% cổ phần.

Cho dù đem cho họ cổ phần, Lý Dương vẫn lo với tính cách của Cát Phổ sẽ không tiếp thu, do vậy mới nói là “cổ phần là tiền lương, hai người sau này không có tiền lương”, kỳ thật lợi nhuận mỗi tháng từ 50% cổ phần còn hơn xa tiền lương.

Vợ chồng Cát Phổ, Lan tẩu hai người nhìn theo bóng lưng Lý Dương, ánh mắt dần dần đỏ lên.

“Cát Phổ này một đời kết giao không ít bằng hữu, nhưng chân chính lúc nguy cơ nước lửa cứu ta, mà không hề mong báo ân thì chỉ có Mộc Dịch huynh đệ”. Lan tẩu hiển nhiên đang nghĩ đến chuyện lúc buổi chiều hai người đã gọi điện thoại cho nhiều bằng hữu để mượn tiền, trong lòng cũng đồng cảm gật đầu.

“A Lan, chúng ta thiếu người ta một món nợ nhân tình !” Cát Phổ ôm lấy vợ mình than.

* Phú quý không dâm loạn, uy vũ không khuất phục, không nhận đồ bố thí của người khác.

Lý Dương đang trên đường trở về biệt thự của mình.

“Buzz ~~~” Di động trong túi rung lên.

Lý Dương móc di động ra, ngay khi nhìn thấy màn hình điện thoại lập tức nói : “Lão Kiệt Khắc, có chuyện gì vậy ?”

“Mộc Dịch thân ái, 8 giờ tối hôm nay, người sẽ tham gia trận đấu đỉnh cấp đầu tiên, sau này những đối thủ không còn yếu nữa, Mộc Dịch người không còn phải buồn chán như hiện tại !” Lão Kiệt Khắc nói đùa, đích xác, các tuyển thủ của võ đài cao cấp, ngoại trừ tên tuyệt lang nhân đó còn có chút uy hiếp, còn những người khác đều không có tính thiêu chiến. Bất quá Lý Dương tiến nhập địa hạ quyền đàn không phải vì thiêu chiến, mà vì vị trí Ma vương.

“Ồ, tôi biết rồi, không phải chỉ là một trận đấu đỉnh cấp sao ?” Lý Dương rõ ràng không có để ý, tùy miệng mà đáp, bất ngờ Lý Dương mở bừng mắt ra, kinh ngạc hỏi : “Trận đấu đỉnh cấp ? A ! Lão Kiệt Khắc, trận đấu lần trước tôi tham gia là trận đấu cao cấp thứ 30 của tôi sao ? Tôi đã tấn cấp rồi à ? Tôi sao lại không chú ý nhỉ, cũng không có ai nhắc nhở tôi ?”

Lão Kiệt Khắc cười khỏ trong điện thoại nói : “Nhắc nhở người ? Cũng giống như những lần trước, khi trận đấu thứ 30 kết thúc, người cứ lãnh khốc đi khỏi võ đài, ngay cả tài phán cũng không quan tâm. Hơn nữa khoảng thời gian này, khi trận đấu kết thúc người không để ý đến tài phán cũng được đi, ngay cả ta cũng không thèm để ý. Ta làm sao mà nói với người ?”

Lý Dương sững sốt, rồi lập tức nhớ lại, thời gian này bản thân mỗi ngày ban đêm đều xuống đáy sông Hudson để tu luyện, mỗi khi trận đấu kết thúc liền lập tức quay về biệt thự, sau đó dựa vào độn thuật tiến nhập sông Hudson, đích xác không chú ý đến Lão Kiệt Khắc.

“Ồ, xin lỗi, khoảng thời gian này tôi có một số chuyện. Tốt rồi, tối nay tôi nhất định đến đúng giờ. Ừm, cứ như vậy đi”. Nói xong, Lý Dương liền tắt điện thoại.

Sau khi quay về biệt thự, Lý Dương liền dùng độn thuật tiến đến sông Hudson.

“Hô ~~~”

Đây không phải là tiếng Lý Dương hô hấp, mà là thanh âm từng cỗ linh khí đang tấn tốc vận chuyển quanh thân Lý Dương.

Lý Dương ở trong nước phát hiện, thiên địa linh khí dưới đáy sông Hudson mật độ hàm lượng vượt xa so với trên lục địa. Dưới tình huống bình thường, mật độ thiên địa linh khí trên lục địa đáng lý ra phải lớn hơn so với dưới nước, nhưng sông Hudson thì lại ngược lại.

Lý Dương đã từng tìm kiếm xem nguyên nhân ở đâu, nhưng thực sự tìm không ra nguyên nhân.

“Được rồi, khi mà đã tìm không ra, vậy ta cứ yên tâm tu luyện !” Từng cỗ nhân uân thanh sắc khí lưu chuyển động quanh toàn thân Lý Dương, không ngừng bị hấp nhập thể nội. Lý Dương một bên hấp thu thiên địa linh khí để cao tu vi, một bên mô phỏng theo quỹ tích động tác trong “Xuyên vân toạ vụ” “Như phong tự bế” “Đoạn xuyên vân hải”, mỗi lần mô phỏng đều đem lại cho những cảm thụ bất đồng. Tâm cảnh của lý Dương cũng chậm chậm biến hoá, tầm thần tu vi cũng tấn tốc đề thăng.

Lý Dương cũng bắt đầu vận động, bên trong những dòng chảy dừng mãnh, Lý Dương vẫn dễ dàng đánh ra từng quyền từng cước, tựa hồ áp lực nước đối với hắn không có chút ảnh hưởng nào.

Mỗi quyền mỗi cước trong mắt Hạng Vũ tuyệt đối là khuyết điểm ló ló. Nhưng trong mắt của những cao thủ của An toàn cục tổ 11 thì lại hoàn mỹ không có chút khuyết điểm, cho dù tại Côn Lôn tiên cảnh kiểm vài tu chân giả lại đây, e rằng cũng nhìn không ra khuyết điểm của Lý Dương lúc này. Bởi vì... .. Lý Dương đối với thiên đạo cảm ngộ cao hơn nhiều so với các tu chân giả đó. Dù gì cơ hội được trực tiếp học tập “Ma thần lục tuyệt”, cho dù tại ma giới cũng rất ít nhân tài có tư cách đó.

“Quan sát ảnh tượng của “Ma thần lục tuyệt”, rồi nhìn lại bản thân mình, mới thấy khoảng cách thực sự to lớn !” Lý Dương liên tục từng bước tiến bộ, nhưng mỗi lần dùng tâm thần quan sát những động tác ẩn hàm thiên đạo chí lý trong ảnh tượng của “Ma thần lục tuyệt”, lại càng nhận thấy cách biệt giữa mình và thiên đạo, chỉ đành bất lực than một tiếng rồi tiếp tục tu luyện.

Lúc này tại Anh quốc Luân Đôn.

“Lam thúc, đã tra ra được thân phận thực sự của cái tên đã phát xuất nhiệm vụ chưa ?” Lâm Thiên Vũ thông qua điện thoại hỏi.

Lam thúc tức thì than : “Thiếu gia, địa hạ thế giới đối với việc liên quan đến thân phận của mỗi cá nhân đều cực kỳ bảo mật, căn bản không thể tra ra được, tôi đã cho người tìm thành phần cao cấp của Mafia Mỹ và Thanh Bang, hy vọng bọn họ khoan dung mà nể mặt tập đoàn Thánh Lâm chúng ta, nhưng Mafia Mỹ và Thanh Bang căn bản là không để ý tập đoàn Thánh Lâm !”

Lâm Thiên Vũ nghe thấy, nhất thời sắc mặt trở nên âm trầm hơn, nghiêng răng nói : “Thanh Bang, Mafia Mỹ !”

Bất quá cho dù Lâm Thiên Vũ nghĩ thế nào, hắn cũng không có cách nào đối phó với Thanh Bang và Mafia Mỹ, dù gì với thế lực của thế giới ngũ đại siêu cấp hắc bang, tùy tiện chọn ra một cái cũng đều có thể dễ dàng tiêu diệt Tập đoàn Thánh Lâm.

“Xem ra chỉ còn cách dùng đến một chiêu cuối cùng này ?” Trong mắt Lâm Thiên Vũ thoáng qua một tia ngoan độc.

“Lam thúc, chuyện này người không cần tra cứu nữa, người của Giáo đình mỗi năm thu của chúng ta bao nhiêu tiền, mà lại không có động tay làm gì, hiện tại cũng nên để bọn họ vì chúng ta mà giải quyết chuyện này”. Lâm Thiên Vũ cười lạnh nói, đối với Giáo đình, hắn luôn không có hảo cảm, bất quá hiện tại hắn chỉ có thể dựa dẫm dưới ngọn cờ Giáo đình.

Thế giới có 500 tập đoàn xí nghiệp hùng mạnh, ngoại trừ các xí nghiệp quốc doanh, các tập đoàn xí nghiệp tư nhân khác nếu không phải có quan hệ với ngũ đại siêu cấp hắc bang, thì là có quan hệ với Giáo đình hoặc Hắc ám nghị hội. Cho dù có một số nhỏ đặc thù thì cũng đều có lực lượng vũ trang ngầm hùng mạnh.

Thời gian Lâm gia hắn sáng lập gia tộc không lâu, căn cơ không vững, mặc dù cũng có lực lượng vũ trang ngầm, nhưng thực sự quá bạc nhược, căn bản là chống không lại sự công kích của các thế lực cường đại khác.

Lam thúc nghe thấy lập tức vội vàng nói : “Thiếu gia, nhờ người của Giáo đình giải quyết, thái độ nhất định phải thật tốt, còn phải mang theo không ít tiền, Giáo đình bọn họ thế lực lớn, chúng ta không thể chọc giận được !”

Lâm Thiên Vũ gật đầu, sắc mặt càng thêm âm trầm.

Hắn đường đường là người kế thừa của tập đoàn Thánh Lâm, nhưng vẫn phải xem sắc mặt của Giáo đình mà hành sự. Khi hắn ra ngoài, vệ sĩ đều là của công ty vệ sĩ Hắc Ma. Mặc dù có được vệ sĩ của công ty Hắc Ma nói lên thân phận cao cấp của hắn, nhưng cũng từ một khía cạnh nói lên lực lượng ngầm của tập đoàn Thánh Lâm vốn không đủ.

Người chân chính có được thế lực to lớn, vệ sĩ của mình đều do bản thân thế lực bồi dưỡng, sao lại có thể dùng đến người của công ty Hắc Ma ? Chỉ là muốn kiến lập một thế lực ngầm hùng mạnh thật không dễ dàng gì. Lâm Ngạo Thiên là loại người nào, nếu thực sự chỉ có một chút lực lượng nhỏ bé thì căn bản là bảo vệ gia tộc của mình còn không đủ.

“Nhất định có một ngày, ta sẽ để cho Lâm gia không còn phải dựa dẫm vào Giáo đình”. Lâm Thiên Vũ nhìn thanh sắc ẩn ký trên tay hung hãn nói.

Bất ngờ, chuyện mà lâu nay hắn suy nghĩ cuối cùng đã có quyết định, Lâm Thiên Vũ sắc mặt kiên quyết nói : “Gia gia, nội công của gia tộc tuy trọng yếu, nhưng để có được lực lượng ngầm của chính gia tộc còn trọng yếu hơn”. Lâm Thiên Vũ đã quyết định, đem nội công gia tộc vốn không được truyền ra ngoài đi bồi dưỡng cho người của mình.

Khi Lâm Thiên Vũ đang tính toán kế hoạch mở rộng lực lượng cho gia tộc, thì Lý Dương vẫn đang nỗ lực đề cao tu vi bản thân... ..

Trong phòng tắm biệt thự Lý Dương.

Dòng nước mát lạnh chảy khắp người Lý Dương, mặc dù lúc này đã vào cuối thu, tuy vậy Lý Dương lại đang hưởng thụ cái cảm giác mát lạnh. Ngoại hình Lý Dương gần như đạt đến trạng thái hoàn mỹ, tuyệt đối là theo tiêu chuẩn hoàng kim phân cắt, cơ nhục toàn thân càng làm nổi lên sự nam tính của hắn.

“Hô !”

Lý Dương mặc một chiếc quần cộc, cứ ở trần như thế đi thẳng ra ban công, tiện tay lấy một chiếc áo ngủ.

Trên ban công, gió lạnh thổi qua, những giọt nước trên thân Lý Dương nhanh chóng bay mất, thân thể thoáng chốc lạnh đến thấu xương, trên mặt Lý Dương vẫn giữ một nụ cười khó hiểu, tay khẽ cử động nhẹ, áo ngủ trong nháy mắt đã phủ lên người. Chỉ mặc một lớp áo ngủ, Lý Dương cứ thế đứng trên ban công.

Lý Dương thích hít thở cái không khí trong lành của buổi sáng và từ trên ban công nhìn xuống những người ở bên dưới.

Ngày đã trôi qua, màn đêm buông xuống.

8 giờ tối, địa hạ quyền đàn đầu trường số 1.

“Mộc Dịch thân ái, hôm nay là trận đấu đầu tiên người tiến nhập võ đài đỉnh cấp, trước khi thi đấu, cần có một màn biểu diễn, Đây là điều mỗi một đỉnh cấp quyền thủ đều phải làm, thi triển một chút thực lực của người đi”. Lão Kiệt Khắc mỉm cười nói.

Lý Dương gật đầu, các tuyển thủ mỗi khi tiến nhập vào võ đài đỉnh cấp đều cần phải “biểu diễn” một chút, điểm này hẳn biết rõ.

Quy tắc địa hạ quyền đàn : li khai địa hạ quyền đàn có hai phương pháp : Một, đỉnh cấp quyền thủ tại võ đài đỉnh cấp đánh đủ 10 trận, sau đó khiêu chiến với Ma vương. Khiêu chiến Ma vương thất bại thì có thể li khai địa hạ quyền đàn.

Hai, đỉnh cấp quyền thủ đánh đủ 3 năm, mỗi năm tối thiểu 10 trận đấu, ba năm sau có thể li khai địa hạ quyền đàn.

Bất quá Lý Dương hiểu, cùng Ma vương khiêu chiến, nếu như thất bại thì 99% đều là chết tại trận, cho dù không chết thì cũng trọng thương đến mức tàn tật mất khả năng hoạt động. Còn nếu muốn tại địa hạ quyền đàn võ đài đỉnh cấp đánh đủ 3 năm, độ khó so với khiêu chiến Ma vương mà không chết còn khá hơn. Cho dù là Ma vương, khi phải liên tục đối mặt với những người khiêu chiến thì cũng gục ngã. Ba năm ! Thật sự là quá dài.

“Các quý ông, quý bà, chúng ta hãy hoan nghênh tuyển thủ “Mộc” vĩ đại của chúng ta nhập tràng, anh ta đã vì chúng ta mà mang đến màn biểu diễn đầy hấp dẫn. Tin rằng việc anh ta dung hợp Đông phương võ thuật thần kỳ vào đòn công kích của địa hạ quyền đàn đã khiến mọi người như say như mê, nhưng mỗi lần mọi người đều nghĩ rằng thời gian quá ngắn, đừng lo lắng, việc biểu diễn cần phải biểu hiện 3 loại tuyệt kỹ, hôm nay mọi người hãy chuẩn bị thưởng thức bữa tiệc tinh thần thịnh soạn này đi”. Tài phán hưng phấn cao giọng nói.

Lý Dương một thân hắc sắc thản nhiên bước lên võ đài.

“Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !”... ..

Lý Dương vừa bước lên võ đài, tiếng hoan hô tức thì vang dội, bất kể khi nào sự lãnh khốc của Lý Dương đều mang đến cho họ một cảm giác kỳ lạ, sự bình tĩnh, lạnh lùng, bất kể chuyện gì xảy ra đều không kinh ngạc, tựa như không một người nào có thể chiến thắng được hắn, điều đó khiến toàn thân Lý Dương như tán phát ra một thứ khí chất kỳ lạ, chỉ riêng thứ khí chất đó, thứ mị lực đó đã ảnh hưởng đến những người xem.

Lý Dương bất ngờ rung tay phải, áo choàng lập tức thoát ra, trong mắt chúng nhân Lý Dương để trần nửa thân trên, lớp da màu đồng cùng với những cơ nhục không quá phát triển mang đến cho mọi người một cảm giác sung mãn lực lượng.

Lý Dương quay người qua gật đầu với Lão Kiệt Khắc, lão ta lập tức phát tay, hai người đàn ông mặc đồ đen lập tức lấy ra súng máy MK12 bước lên võ đài.

“Các quý ông, quý bà, “Mộc” đầu tiên sẽ biểu diễn cho mọi người xem màn dùng thân thể chống đạn, hơn nữa đây là loại súng máy, trước đây đỉnh cấp quyền thủ khi dùng thân thể chống đạn, đa số đều dùng loại súng thường, còn súng máy MK12 thì có lực xuyên thấu cao gấp hai lần các loại súng đạn bình thường, mọi người hãy tận tình hưởng thụ màn biểu diễn của “Mộc” !” Tài phán ở một bên nói với khán giả.

Nghe tài phán nói, khán giả bên dưới lại tiếp tục hoan hô.

“Hô !”

Lý Dương nhẹ nhàng mở miệng hít một hơi sâu, tiếng hít hơi tựa như tiếng gió rít, cơ nhục toàn thân Lý Dương thoáng chốc banh ra, lực lượng cơ nhục cường mãnh khiến thị giác của khán giả như bị trùng kích.

“Bắn !” Tài phán hạ lệnh.

Tâm thần tu vi Lý Dương trải qua khoảng thời gian tu luyện gần đây, đã trở nên rất thâm hậu, hắn có thể thấy được rõ ràng hai khẩu súng máy phân biệt liên tục bắn ra mười viên đạn.

“Phanh !” “Phanh !” “Phanh !” “Phanh !” “Phanh !” “Phanh !”... ..

Đạn bắn lên thân Lý Dương, từ từ tiến vào trong cơ nhục, sau đó không thể tiến thêm được chút nào nữa, cuối cùng rơi xuống mặt đất.

Tổng cộng hai mươi viên đạn, mỗi viên đều rơi trên mặt đất, còn trên da của Lý Dương thì ngay một chút ấn ký cũng không có.

Đám phú hào bên dưới tức thì hoan hô đồng thời ánh mắt của mỗi người bọn họ đều sáng lên, họ đang nghĩ nếu như bản thân cũng có thể chống lại súng đạn thì tốt quá, tuy nhiên đám phú hào yêu thích địa hạ quyền đàn này cũng hiểu sự huấn luyện khủng bố của địa hạ quyền thủ, nên vạn lần không dám thử, mỗi người đều chỉ có thể nhìn cho thoả mãn khát vọng.

“Màn biểu diễn thứ nhất vẫn chưa tính là gì, “Mộc” của chúng ta sẽ mang đến màn biểu diễn chưa có bao giờ đó là “đạn bắn vào mắt” ! Ha ha, các quý bà, quý ông, xin đừng kinh hãi, đương nhiên không thể là dùng đạn bắn vào mắt, “Mộc” của chúng ta sẽ dùng ngón tay để kẹp viên đạn trước khi nó đến mắt”. Tài phán cười nói, mắt nhìn đám người giàu có ở phía dưới, hẳn hy vọng nhìn thấy sự chấn kinh trong mắt bọn họ.

Phải, tài phán đã thành công, mỗi người ở bên dưới đều sửng sốt, dùng ngón tay kẹp đạn, đây quả thật là chưa từng có ở địa hạ quyền đàn.

“Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !”

Bọn họ hoan hô, bọn họ dùng tiếng hoan hô để ủng hộ “Mộc” của bọn họ, họ chỉ biết dùng tiếng hoan hô để biểu đạt sự hưng phấn của bọn họ.

“Bắn !”

Hai tay bắn súng thiện xạ đứng vững, hai khẩu súng máy cùng lúc khạc ra một viên đạn, mục tiêu — đôi mắt của Lý Dương.

“Hô !”

Gió nổi lên, một đợt tàn ảnh lướt qua, liền đó tay phải Lý Dương đưa cao lên.

Hai viên đạn đang nằm giữa các ngón tay !

Lý Dương không ngờ không phải dùng hai tay phân biệt tiếp đạn, mà chỉ dùng tay phải, thoáng chốc bắt lấy hai viên đạn, điều này không khỏi những người có mặt chấn kinh.

“Có thể bắt đầu màn ba rồi !” Lý Dương không để tâm đến vẻ chấn kinh của chúng nhân, liền lên tiếng đề tỉnh tài phán. Tài phán ngay khi tỉnh lại, lập tức nói : “Màn ba, cược đá tử đạn. Hơn nữa còn là 20 viên đạn”.

Đám người phía dưới lại ngây ngốc, 20 viên đạn, cược đá ? Cái này đòi hỏi có tốc độ chân khủng bố, súng máy khoảng 2 giây là có thể bắn xong bằng với một giây phải đá ra 10 cú, đây tuyệt đối là tốc độ chân khủng khiếp. Nhưng khán giả làm sao biết được, cái này bắt quá chỉ cần Lý Dương dùng 2000 tinh thực lực để biểu diễn mà thôi.

“Bắn !”

Lý Dương thông thả liếc mắt nhìn cột trụ võ đài, khoé miệng khẽ mỉm cười, rồi lại nhìn về hướng viên đạn.

20 viên đạn liên tiếp bắn tới, bất ngờ hai mắt Lý Dương sáng lên, hai chân thoáng chốc hoá thành huyền ảnh, trong nhất thời mọi người không còn thấy rõ chân của Lý Dương nữa, “Phanh !” “Phanh !” “Phanh !” Khán giả chỉ còn nghe thấy tiếng từng viên đạn và cước của Lý Dương va chạm.

Có tiếng rơi xuống !

Khoé miệng Lý Dương mỉm cười, nhưng tài phán thì lại sửng sốt.

“Trời, trời ạ, Mộc, Mộc... .. Mộc anh ấy, anh ấy không ngờ... ..” Tài phán chỉ về phía một cột trụ, thực sự một câu cũng không thốt ra được, khán giả ở bên dưới cũng hướng mắt nhìn về phía cột trụ đó.

Trên cột trụ, 20 viên đạn đã ghim chặt lên đó, hơn nữa còn hình thành nên chữ “Mộc”.

Vừa rồi là Lý Dương dùng chân đá tử đạn, chỉ thoáng chốc đã đá bay, hơn nữa còn đem toàn bộ số đạn khảm lên cây cột làm bằng thép, cái đó cần có lực chân khủng bố đến mức nào ? Hơn nữa lại còn hình thành một chữ, vậy thì khả năng khống chế lực chân của Lý Dương rốt cuộc đã đạt đến trình độ nào ?

“Không, không thể nào ?” Mỗi người khán giả đều sửng sốt, những khán giả xung quanh đều lần lượt tiến lên, tranh nhau nhìn cây cột đó.

Nhìn đám người phú hào đang tranh nhau, Lý Dương trong lòng cười thầm : “Các người làm sao hiểu được thiên đạo chí lý ? Xem ra khoảng thời gian này tu luyện “Ma thần lục tuyệt” đã có thành quả rồi, bất quá chỉ dùng đao mổ bỏ để thử một chút mà đã có công hiệu như vậy. Vậy thì lực khống chế phi đao của ta hiện tại chắc là vượt xa trước đây !”

Thiên đạo vốn là nguồn gốc, đối với thiên đạo mà có được cảm ngộ tức là bản thân tâm cảnh nhân giới đã có sự đề cao, là sự thoát thai hoán cốt của tâm cảnh, sau này vô luận là thân thể công kích hay binh khí công kích đều hoàn toàn khác trước !

35. Chương 15 :sư Bá

Nhưng cây trụ của võ đài lại thực sự nói với mọi người, chuyện vừa rồi là thực.

“Thượng Đế ạ, tất cả những chuyện này là kỳ tích mà Thượng Đế hiển lộ sao ? Các quý ông, quý bà, mở to mắt ra đi, chiêm ngưỡng kỳ tích này đi, đây là kỳ tích, tuyệt đối là kỳ tích”. Tài phán tru lên vẻ khó tin, micro hầu như bị hấn nuốt vào mồm.

Cùng lúc này, bàn cá cược của địa hạ quyền đàn có liên quan đến trận đấu của Lý Dương lập tức cải biến tỷ lệ. Tỷ lệ xuống đến cực điểm, gần như có thể bỏ qua, cũng nói rằng có đặt cược lên thân Lý Dương, cho dù Lý Dương thắng, người đặt cược cũng không kiếm được gì.

“Tính toán cái gì vậy ? Tỷ lệ sao lại cải biến ? Không được, tuyệt đối không thể như vậy”. Những phú hào muốn tăng thêm cá cược lập tức rống lên, bọn họ sau khi thấy màn biểu diễn của Lý Dương, sự ủng hộ đối với Lý Dương tuyệt đối là kiên định bất di. Bọn họ tin chắc rằng Lý Dương bất bại, mua hấn thắng thì đương nhiên là chỉ được không mất.

“Ha ha, chúng ta đã sớm mua “Mộc” thắng, ai bảo các người lúc đầu không tin thực lực của “Mộc” ?” Một số phú hào khác lập tức đắc ý nói. Tỷ lệ của bàn cá cược có thể tùy thời biến hoá. Người mua khi nào thì ăn chiếu theo tỷ lệ lúc đó mà tính toán.

“Các quý ông, quý bà, sau đây là trận đấu đỉnh cấp đầu tiên của “Mộc” thần kỳ, mọi người chuẩn bị hâm thưởng biểu diễn của “Mộc” !” Thanh âm cao vút của tài phán đã thu hút sự tập trung chú ý của những người phía dưới.

“Bồng !” “Bồng !” “Bồng !”

Liên hoàn toàn phong cước, hai chân như toàn phòng, dễ dàng đá bay đối thủ khỏi võ đài, chết ngay tại trận ! Căn bản là không cùng một cấp bậc, cho dù đối thủ xem ra có vẻ mạnh hơn trước, nhưng trước mặt Lý Dương chỉ là cọng giấy mà thôi.

Trận đấu kết thúc, người đi ! Lý Dương rất đơn giản, căn bản không để ý đến tài phán, trực tiếp bước xuống võ đài, li khai khu vực địa hạ quyền đàn, vẫn mang tính chủ nghĩa cá nhân như trước.

Trong biệt thự của Lý Dương.

Giống như lúc trước, Lý Dương quyết định thi triển đòn thuật đi xuống sông Hudson để tu luyện “Ma thần lục tuyệt”.

“Buzz ~~~~”

Đúng lúc Lý Dương chuẩn bị dùng đòn thuật li khai, thì di động kêu lên

Lý Dương lập tức tiếp lấy điện thoại.

“Mộc Dịch, ta Cát Phổ đây, người mau đến tửu lầu, có chuyện rất quan trọng cần người giải quyết”. Thanh âm Cát Phổ tựa hồ có chút kích động.

Lý Dương sững sốt, lập tức nói : “Có chuyện gì thì đại ca giải quyết đi, ý kiến của đại ca đệ không có dị nghị”. Lý Dương đối với Thái Bạch tửu lầu không có chút tham tâm, trong lòng hắn Thái Bạch tửu lầu vẫn là của vợ chồng Cát Phổ, so với trước đây thì chỉ có một thứ khác biệt — bản thân đi tửu lầu uống rượu không còn cần tiền nữa.

“Chuyện này rất trọng yếu, Mộc Dịch người nhất định phải tự thân đến mới được”. Cát Phổ rõ có chút vội vã.

Lý Dương lập tức đáp : “Được, được, được, đệ đến ngay đây, đến ngay đây !”

Nói xong, Lý Dương lập tức mặc y phục vào, bước xuống cầu thang.

“A Cương, người đừng có xấu hổ nữa, mỗi ngày Mộc Dịch tiên sinh lên lầu thì đều không có xuống, đừng có lo !”

Vừa mới bước tới gần cầu thang Lý Dương đã nghe thấy, nhất thời dừng bước, ở trên lầu cẩn thận nghiêng đầu xuống nhìn : Lúc này Điền Cương giống người vợ trẻ ngượng ngùng đang bị ông chồng là tiểu thư Lý Ly lôi kéo.

“Oa, Điền Cương này thực đúng là lợi hại, lúc xưa còn nói với ta, hắn thích Lý Ly, không tưởng được là mới một khoảng thời gian thôi đã khiến Lý Ly theo đuổi rồi sao ? Nhìn không ra à, hắn không phải chỉ là một tên ngốc sao ? Nhìn người không thể xét mặt được, ai mà biết được Điền Cương lại là tình thánh chứ ?” Nhưng Lý Dương thấy Điền Cương tay chân luống cuống, nhìn sao cũng không ra được bộ dạng của một “tình thánh”.

Điền Cương ngồi đực ra trên ghế sofa, trong lòng bứt rứt không thôi, hắn vẫn luôn âm thầm yêu thích Lý Ly, chỉ là nói không ra lời, nhưng không tưởng được là hôm nay Lý Ly ngược lại hướng đến hắn mà bộc bạch, còn nói bản thân lúc trước khi được Điền Cương cứu thì đã thích hắn rồi, còn nói rất nhiều khiến Điền Cương nghe đến đỏ cả mặt, đầu phát nóng lên, trong tình trạng hồn hồn ngạc ngạc, thân thể tựa như đang bay trên mây, bản thân cảm thấy mình như đang chìm trong giấc mộng.

Nhìn thấy Lý Ly đã nắm quyền chủ đạo, lại còn phản ứng sững sốt của Điền Cương, Lý Dương vội vàng.

“Ai, Cát Phổ đại ca còn đang chờ ta, để lát quay về xem cổ sự ái tình lãng mạn của Điền Cương !” Lý Dương lập tức dùng đòn thuật trực tiếp rời biệt thự, sau đó hướng đến Thái Bạch tửu lầu.

Lúc này trong Thái Bạch tửu lầu.

Một nhóm người mặc đồ đen đang đứng trong Thái Bạch tửu lầu, một người đàn ông tóc vàng mặc đồ thể thao màu trắng đang nói chuyện với Cát Phổ.

Cát Phổ liếc mắt thấy Lý Dương từ bên ngoài đi vào, lập tức đứng lên nghênh đón.

“Những người này đến thu phí bảo hộ, là tổ chức Thương thủ một trong lưỡng đại hắc bang tại New York. Phí bảo hộ năm nay nguyên bản là ta đã giao rồi, nhưng hôm nay hắn không ngờ lại đến”. Cát Phổ thấp giọng nói.

Lý Dương nghe thấy, liền liếc mắt nhìn đám người đó, cười một tiếng quái dị, không ngờ lại có kẻ dám đến địa bàn của mình thu phí bảo hộ, thực đúng là mắc cười. Lý Dương hiểu rõ, các siêu cấp đại hắc bang cỡ thế giới như Thanh Bang đều không thèm thu phí bảo hộ, bình thường việc thu phí bảo hộ đều là do các hắc bang địa phương. Những hắc bang này hắn thật không có để vào mắt.

“Ừm ? Đã đến một lần rồi, không ngờ lại còn đến nữa ?” Lý Dương bỗng dưng bật cười, “được rồi, ta cũng không muốn tính toán với bọn chúng, chẳng phải chỉ là thêm một chút tiền sao ?” Lý Dương đã có quyết định, đối với đám người này không dây dưa cho khỏe.

Người đàn ông tóc vàng anh tuấn mặc đồ thể thao màu trắng vừa nhìn thấy Lý Dương lập tức đứng lên, mỉm cười nói : “Ngài khỏe chứ, Mộc Dịch tiên sinh, cùng hỉ ngài thành lão bản mới của Thái Bạch tửu lầu,

lúc trước chúng tôi luôn hợp tác vui vẻ với Cát tiên sinh. Tin rằng sau này chúng ta cũng sẽ hợp tác vui vẻ như vậy”.

Lý Dương căn bản không để ý đến lời nói người đó, trực tiếp nói thẳng : “Ồ, phải rồi, Cát Phổ đại ca của tôi nói là đã giao phí bảo hộ rồi mà. Vì sao lại còn thu lần hai ?”

Người đàn ông tóc vàng lập tức mỉm cười nói : “Mộc Dịch tiên sinh, Thái Bạch tửu lâu đã thay đổi lão bản, lão bản mới đương nhiên cần giao phí bảo hộ ! Phí bảo hộ năm nay cũng không nhiều, 1 triệu USD! Bỏ tiền ra là chúng tôi đi, hơn nữa còn bảo đảm các người sau này không gặp phải rắc rối”.

Cát Phổ nghe thấy nhất thời trờng mắt : “1 triệu USD ? Lúc trước không phải đều là 50 vạn USD sao ?”

Người đàn ông tóc vàng trong lòng thầm nói : “Hừm, một tên siêu khủng bỏ ra 10 triệu USD để mua tửu lâu này, lẽ nào bọn ta lại không biết ? Con cừu mập như vậy mà bọn ta không thịt, thì thịt ai bây giờ ?”

Lý Dương nghe Cát Phổ nói, nhất thời nhú mày : “Không chỉ là muốn giao hai lần ? Lại còn muốn ta giao ra gấp đôi, xem ra đúng là đã coi ta là cừu béo rồi”. Trong lòng nghĩ vậy, ánh mắt Lý Dương liếc nhìn đám người đó, khoe miệng có một tia cười lạnh.

“Các người có thể đi, phí bảo hộ đã giao một lần rồi, Mộc Dịch ta không thể giao lần thứ hai, còn phí bảo hộ của Thái Bạch tửu lâu sau này... ..” Lý Dương nói đến đó liền dừng lại, ánh mắt nhìn sắc mặt bất biến của người đàn ông tóc vàng, nhếch môi nhẹ giọng nói : “Cũng không có !”

Người đàn ông tóc vàng nghe nói vậy, một chút kinh ngạc cũng không có, chỉ cúi đầu nhìn chiếc nhẫn vàng trên tay, bình tĩnh nói : “Mộc Dịch, ngôi sao mới của địa hạ quyền đàn, với khí thế hoành tảo đã trùng nhập võ đài đỉnh cấp. Theo tính toán thực lực chắc là không thấp hơn Ma vương hiện tại của quyền đàn. Thuộc về tứ cấp cao thủ !” Hắn liền đó ngừng đầu, rất lịch sự hỏi, “không biết là Mộc Dịch lão bản thấy lời tôi nói có chỗ nào không đúng không ?”

Ánh mắt Lý Dương từ từ co rút lại, nhìn lại người đàn ông tóc vàng. Trong lòng bắt đầu cẩn thận tính toán lại.

Hắn chỉ biết Thương thủ tổ chức là một trong hai tổ chức lớn xưng bá tại New York.

“New York này có vô số địa hạ cao thủ, thân thủ đạt đến tứ cấp càng nhiều như lông trâu, ngũ cấp cao thủ cũng không ít, Thương thủ tổ chức có thể tung hoành tại New York, nhất định là có chỗ phi thường, nếu như ta thực sự là một tứ cấp cao thủ phổ thông, khẳng định là không dám chống cự, thậm chí nếu như ta chỉ là một ngũ cấp cao thủ bình thường, ta cũng không cùng hắn tranh chấp, nhưng ta lại không phải là tứ cấp cao thủ, hơn nữa ta cũng không phải là ngũ cấp cao thủ phổ thông, ta có đòn thuật, muốn giết thủ lĩnh của Thương thủ tổ chức cũng rất dễ dàng, tin rằng khi thủ lĩnh đã chết, bọn họ không còn phân tâm để đối phó với cái tửu lâu nhỏ bé này”. Lý Dương nghĩ vậy, trên mặt xuất hiện nụ cười cao thâm mị hoặc. Tất cả những điều đó khiến người đàn ông tóc vàng trong lòng sửng sốt.

Hắn nhìn Lý Dương, trong lòng tư lự : “Ừm, Thương thủ tổ chức có một lượng lớn nhiệt vũ khí, tứ cấp cao thủ so với người bình thường thì lợi hại trăm ngàn lần, nhưng hôm nay ta có mang theo Sa mạc chi ưng (một loại súng) loại mới có lực xuyên thấu kinh người, lực xuyên thấu này cho dù đánh cấp tứ cấp cao thủ cũng không chống lại được, tin rằng Mộc Dịch này cũng biết rõ đạo tốt xấu”. Nghĩ đến đó, hắn liền lên tinh thần, không vội vàng rót một cốc trà, từ từ thưởng thức.

“Ừm, Thương thủ tổ chức đã đắc tội không ít người, trong bảng nhiệm vụ sát thủ nhất định có nhiệm vụ muốn giết thủ lĩnh, ta nhận nhiệm vụ giết tên thủ lĩnh đó, không chỉ có tiền, mà còn khiến nội bộ Thương thủ tổ chức hỗn loạn, không thể phân tâm đối phó cái tửu lâu nhỏ của ta, thực đúng là nhất cử lưỡng tiện !” Lý Dương trong lòng nghĩ vậy, liền nói với người đàn ông tóc vàng, “một cốc trà 1000 USD ! Tin rằng tiên sinh không phải là người định ăn quịt”.

Người đàn ông tóc vàng nghe vậy, thiếu chút nữa là phun ngụm trà trong miệng ra.

Một cốc trà, 1000 USD. Cái này đúng là cướp tiền !

Sắc mặt người đó dần bình tĩnh lại, từ từ bỏ cốc trà xuống, ngừng đầu nhìn Lý Dương nói : “Mộc Dịch tiên sinh đã có quyết định rồi à ? Muốn đổi đầu với tổ chức Thương thủ chúng tôi ?”

Lý Dương nhẹ nhẹ gạt đầu, thực sự không nói thêm câu nào.

“Xem ra Mộc Dịch tiên sinh còn chưa biết được thực lực chân chính của Thương thủ tổ chức chúng tôi, các vị huynh đệ, thi triển một chút thực lực của chúng ta đi !” Người đàn ông cười nhạt. Hắn tin rằng một khi Mộc Dịch nhìn thấy Sa mạc chi ưng loại mới thì nhất định không dám phản kháng.

Đại hán áo đen đứng sau lưng người đàn ông vàng khê mở áo ra, để lộ Sa mạc chi ưng loại mới ở phía trong.

Lý Dương là loại người gì ? Quá khứ đã từng là tinh anh của bộ đội đặc chủng, thứ Sa mạc chi ưng loại mới này hắn đương nhiên là biết, lực xuyên thấu của nó cực mạnh, có lẽ chỉ có ngũ cấp cao thủ mới chống được, tứ cấp cao thủ gặp phải khẳng định là bị bắn thủng. So với Sa mạc chi ưng loại cũ, loại mới này không chỉ có lực xuyên thấu gia tăng, mà số đạn trong mỗi khẩu súng cũng tăng lên, phản lực khi bắn cũng được giảm xuống, thực đúng là một loại vũ khí cá nhân hoàn mỹ.

“Không biết là hiện tại Mộc Dịch tiên sinh có cải biến chủ ý không vậy ? Phải rồi, cốc trà này bây giờ bao nhiêu tiền ? 1 USD đủ không ?” Nụ cười của người đàn ông rất sáng lạn.

Lý Dương cũng đáp : “1 USD ? Không, không, đương nhiên là không đủ, giá của cốc trà này hiện tại đã thay đổi, cái giá hiện tại là... ..1 vạn USD ! Tin rằng Thương thủ tổ chức có thể bỏ ra 1 vạn USD !”

Nghe thấy “1 vạn USD”, người đàn ông tóc vàng sắc mặt trầm xuống, nhẹ nhàng nói : “Động thủ !”

“Hô !”

Một trận cuồng phong thổi qua, đám đại hán đến từ tổ chức Thương thủ đều sững sờ nhìn vào tay của mình, súng trên tay đã không còn nữa !

Lý Dương giống như đang bỏ rác ném mấy khẩu súng xuống chiếc bàn bên cạnh.

Lý Dương không ngờ chỉ trong một giây đã đoạt đi toàn bộ súng của gần chục người !

Những người này nhất thời sững sờ, sắc mặt người đàn ông tóc vàng cũng đại biến, hắn đã biết đám địa hạ quyền thủ có nhục thể lực lượng cường hân, tốc độ nhanh nhẹn, nhưng hắn thực không thể tưởng tượng một tứ cấp cao thủ có thể đạt đến cảnh giới tốc độ như vậy.

Lý Dương cũng không thèm để ý, sau khi tu luyện “Xuyên vân tọa vụ”, tốc độ của Lý Dương không chỉ có như vậy, vừa rồi hắn hãy còn bảo lưu không ít !

“Tốt, tốt, tốt ! Chắc là Mộc Dịch tiên sinh đã dùng “khinh công” trong truyện thuyết đông phương cổ lão !” Sắc mặt người đàn ông đã khôi phục lại sự bình tĩnh, hắn lần này đã thất sách, theo như hắn tính toán, một tứ cấp cao thủ không thể nào một lúc đoạt đi súng của nhiều người như vậy. Chỉ có thứ gọi là “khinh công” mới có thể giải thích được.

Lý Dương gạt đầu.

“Tốt, Mộc Dịch tiên sinh đã có thực lực như vậy, nói không cần chúng tôi bảo hộ cũng là bình thường, tin rằng sau này Mộc Dịch tiên sinh có thể tự bảo vệ cho tửu lâu của mình. Chúng tôi đi đây, bắt quá những khẩu súng này có thể hoàn trả lại cho chúng tôi không ? Bằng không khi về tôi không biết giao phó làm sao”. Người đàn ông tóc vàng “xấu hổ” nói ra yêu cầu.

“Đương nhiên là có thể, tuy nhiên đạn thì phải để lại, ta lo là ngài có thể phản thủ cho ta một phát lắm à !” Lý Dương cười, rất thuần thực nhanh chóng tháo rời đạn ra. Người đàn ông nhất thời biến sắc, từ tốc độ tháo đạn vừa rồi của Lý Dương, có thể khẳng định là một cao thủ chơi súng.

Người đàn ông lập tức ra dấu với một tay đàn em, tay đàn em liền tiến lên phía trước thu hồi súng.

“Chúc Mộc Dịch tiên sinh có thể bảo hộ tốt tửu lâu của mình, phải rồi, xin đề tiên sinh một chút, hiện tại đám côn đồ lưu manh thật không ít đâu !” Người đàn ông nhìn Lý Dương đầy thâm ý, cứ như vậy dẫn thủ hạ li khai.

Lý Dương cũng nhướng mày, sau đó bật cười : “Đừng bức ta, bằng không ta giết thủ lĩnh các người thì sẽ không hay đâu”.

Trải qua một trận ồn ào, Lý Dương cũng không muốn quay về nữa, ngồi luôn tại tửu lâu, kêu vài bình rượu trắng và mấy món ăn nhỏ.

“Cát Phổ đại ca, lão nhân thổi sáo lúc trước đâu ?” Thái Bạch tửu lâu có một lão nhân thường đến thổi sáo, cũng không cần Cát Phổ cho tiền, chỉ cần mỗi ngày vài bình rượu và mấy món ăn nhỏ là được.

Cát Phổ liền cười nói : “Vương lão đã về rồi, vừa nãy người của tổ chức Thương thủ đến, khách khứa hầu như bỏ đi hết”. Lý Dương gật đầu hỏi : “Không biết ở đây có cây sáo nào không ?”

Cát Phổ nghe vậy tức thì cười đáp : “ Có, đương nhiên có, Thái Bạch tửu lâu chúng ta, các nhạc khí cổ đại hầu như có cả, chờ một chút, ta lấy cho đệ !”

Thổi sáo, đó là sở thích duy nhất của Lý Dương lúc rảnh rỗi khi ở trong bộ đội, cách thổi sáo cũng là do lúc xưa một người lính đã dạy cho hắn, mặc dù không phải là cao thủ thổi sáo, nhưng cũng tạm tạm, tự thổi cho mình nghe thì cũng không tệ.

Tiếp lấy cây sáo từ tay Cát Phổ, trong đầu Lý Dương bỗng chốc vang lên bản “Lương Chúc”, là bản “Lương Chúc” trong chiếc hộp âm nhạc mà Khương Tuyết đã tặng Lý Dương.

Lý Dương không khỏi hồi ức những ngày ở cùng Khương Tuyết, còn có những buổi nói chuyện tình yêu qua điện thoại vào buổi tối, trên mặt Lý Dương dần dần hiện lên nụ cười, nụ cười ngọt ngào hạnh phúc, không kềm nổi liền thổi lên bản “Lương Chúc”, tiếng sáo u oán, vang vọng khắp tửu lâu. Lúc này khách nhân của tửu lâu không có lấy một người.

“Y đại tiệm khoan chung bất hối, vi y tiêu đắc nhân tiếu tụy”. Trong khi thổi, Lý Dương vô ý thức để rơi nước mắt, một giọt nước mắt long lanh rơi xuống, vỡ vụn, bắn ra xung quanh.

Nhưng lúc này một lão giả mặc áo dài Trung Hoa màu xanh tiến vào tửu lâu, lão giả này vừa nhìn thấy Lý Dương đang thổi sáo, lập tức ánh mắt sáng lên : “Quả nhiên là giống như linh thức tra xét, hoàn toàn giống hệt sư đệ lúc trẻ !”

36. Chương 16 : Thất Diệu Tinh Cực

“Vô ngôn đáo diện tiền, dữ quân phân bôi thủy, thanh trung hữu nùng ý, lưu xuất tâm đề tuý, bất luận oan hoặc duyên, mặc thuyết hồ điệp mộng, hoàn nhĩ thử sanh thử thế, kim thế tiến thế, song song phi quá vạn thể thiên sanh khứ”.

Tiếng sáo Lương Chúc vang vọng khắp Thái Bạch tửu lâu, tiếng sáo quyến luyến sâu sắc khiến người cảm động rơi lệ.

Thanh y lão giả yên lặng lắng nghe, chậm chạp đi đến một chiếc bàn cạnh Lý Dương ngồi xuống, tựa hồ như đang hồi ức về quá khứ, Lý Dương vẫn như vậy nhắm mắt thổi, lão giả cũng ngồi yên như thế.

Cát Phổ từ tốn đi đến ngồi bên cạnh thanh y lão giả, nhìn Lý Dương than : “Mộc Dịch huynh đệ đừng thấy hắn là con người lãnh ngạo như vậy, nhưng ai biết được hắn cũng là một người đầy thương tâm !”

“Kim thế tiền thế, song song phi quá vạn thể thiên sanh khứ. Con đường tu luyện thật quá xa xôi, thiên kiếp càng là thượng thiên chi uy, muốn độ kiếp thành công không biết là gian nan đến mức nào, cho dù có độ kiếp thành công, con đường đến quỷ giới có bình an hay không. Thực là không biết đến năm nào tháng nào mới có thể gặp được Tuyết đây !” Lý Dương trong lòng than vãn, từ từ thu lại cây sáo, đôi mắt mở ra, hắn phát hiện ra bản thân đã ướt lệ, không khỏi lắc đầu cười, nụ cười càng thể hiện sự thê lương.

“Tinh Cực tam cảnh ngươi đã đến cảnh giới nào rồi ?” Bất ngờ một thanh âm già nua vang lên bên tai hắn.

Lý Dương tùy miệng đáp : “Ảm Nhiên chi cảnh”. Hồi đáp xong Lý Dương mới giật mình chấn kinh, hai mắt mở trừng trừng nhìn thanh y lão giả ở bên cạnh. “Tinh Cực tam cảnh” bốn bí tịch này chỉ có hắn cùng Lý Thạc và mẫu thân hắn biết được, người ngoài làm sao có thể biết được ?

“Người là ai ?” Lý Dương thoáng chốc chân khí toàn thân chuyển động, khí cơ hoàn toàn bao phủ lấy lão giả trước mắt.

Cao thủ, tuyệt thế cao thủ ! Đây là phản ứng đầu tiên của Lý Dương.

“Đây là một cao thủ đã đạt đến Nguyên Anh trung kỳ, tuy nhiên hẳn thực không có chút ác ý, nếu như muốn đối phó ngươi, vừa rồi hẳn đã đối phó ngươi rồi, hơn nữa trên thân hẳn có một cỗ đao khí lảng lẹ, cực kỳ khủng bố. Ngươi cần bản một chiêu của hẳn cũng không tiếp được, ngươi thoải mái đi, hiện tại ngươi có đề phòng cũng vô dụng, bất quá mọi chuyện đều còn có ta, bổn Bá vương không để ngươi xảy ra chuyện đâu !” Thanh âm Hạng Vũ khiến cơ nhục toàn thân Lý Dương

“Ngươi hiện tại không cần hỏi ta là ai, ngươi chỉ cần hồi đáp ngươi có phải là họ Lý không ? Đừng lo, xung quang đã được ta bố trí cấm chế, những người khác sẽ không nghe được những gì chúng ta đàm thoại”. Thanh y lão giả không để ý đến sự đề phòng của Lý Dương.

“Phải “! Lý Dương gật đầu.

Thanh y lão giả bất ngờ sáng mắt, bởi vì lúc này chân khí trên thân Lý Dương đã trở về trạng thái bình thường, không còn tình trạng sẵn sàng tấn công như lúc trước nữa.

“Phụ thân ngươi có phải tên là Lý Phong Du”. Thanh y lão giả tiếp tục hỏi.

Lý Dương lúc này trong lòng như sóng cuộn ba đào, bản thân và đệ đệ trước giờ chưa từng một lần thấy được phụ thân, theo như lời mẫu thân nói, phụ thân thậm chí còn không biết đến sự tồn tại của huynh đệ bọn họ, mẫu thân cũng vì phụ thân mà lao mình vào công việc, sau này lại bỏ về sơn thôn sống một mình.

Nhưng Lý Dương vẫn biết được danh tự của phụ thân, chính là — Lý Phong Du. Liền đó nhìn thanh y lão giả gật đầu.

Thanh y lão giả tức thì nở nụ cười : “Quả nhiên nhiên, quả nhiên là hài tử của Phong Du sư đệ, không lấy làm lạ lại giống hệt như Phong Du sư đệ khi còn trẻ, vừa rồi biết được ngươi tu luyện Tinh Cực tam cảnh, thì ta đã xác định ngươi là hài tử của Phong Du sư đệ rồi”.

“Ông biết phụ thân của ta ?” Lý Dương nhất thời trong lòng chấn động, bất luận là kẻ làm con nào, từ khi sinh ra đã không được nhìn thấy diện mạo của phụ thân, hiện tại hốt nhiên nghe thấy tin tức liên quan đến phụ thân thì sao lại không chấn kinh được.

Thanh y lão giả gật đầu nói : “Đúng vậy, ta và phụ thân ngươi chính là sư huynh đệ”. Bất ngờ thanh y lão giả than một tiếng, “xem ra ngươi cũng vì tình thương mà đạt đến Âm Nhiên chi cảnh, “Tinh Cực tam cảnh” này đúng là họa căn của Tinh Cực Tông chúng ta !”

Lý Dương trong lòng chấn động không thôi, lúc này nghe thấy “Tinh Cực Tông”, trong đầu lập tức liên tưởng : “Ông và phụ thân ta là sư huynh đệ, vậy phụ thân ta cũng là người “Tinh Cực Tông” rồi, nhưng “Tinh Cực tam cảnh” này sao lại là họa căn của Tinh Cực Tông ?”

“Tinh Cực Tông ? Đó là tông phái của phụ thân tôi sao ? “Tinh Cực tam cảnh” sao lại là họa căn ?” Lý Dương băn khoăn vội vã nói.

Thanh y lão giả nghe xong, than một tiếng : “Tinh Cực Tông là một tu chân môn phái trong Côn Lôn tiên cảnh, phụ thân ngươi và ta đều là đệ tử đời thứ nhất của Tinh Cực Tông, tuy vậy thân phận của phụ thân ngươi và ta không giống nhau, thân phận phụ thân ngươi là con trai của tông chủ hiện tại, còn “Tinh Cực tam cảnh”, hừm hừm, nếu như không phải vì “Tinh Cực tam cảnh” này thì chắc là giờ này ngươi đang tu luyện trong Tinh Cực Tông”.

Lý Dương nghe vậy, nhất thời nghi hoặc nhíu mày.

Thanh y lão giả nhìn mái tóc đã hoa râm của mình than : “ “Tinh Cực tam cảnh” là bí tịch di tình nhập đạo của tổ sư gia năm xưa, di tình nhập đạo đích xác là khiến cho việc cảm ngộ tự nhiên càng thêm dễ dàng, tốc độ hấp thu thiên địa linh khí càng thêm nhanh, đệ tử các môn phái khác cần vài trăm năm, còn Tinh Cực Tông chúng ta chỉ cần chưa đến hai trăm năm. Nhưng có một điểm, muốn cảm ngộ tam đại cảnh giới, thì nhất định phải khiến một nữ tử thương tâm thống khổ. Mỗi đời đệ tử Tinh Cực Tông đều phải xuất thế, sau đó yêu thương một người con gái, sau khi đã yêu thương rồi thì bỏ mặc người con gái đó trở về Tinh Cực Tông. Từ việc tâm linh phải chịu đau khổ của tình cảm mà cảm ngộ Hồi Hận chi cảnh, trải qua một thời gian bất hạnh mới cảm ngộ tiếp được Âm Nhiên chi cảnh”.

Thanh y lão giả cười khỏ : “Trong Tinh Cực Tông, phạm khi cảm ngộ được Âm Nhiên chi cảnh thì có thể li khai Côn Lôn chi cảnh, tìm lại người yêu lúc xưa của mình dẫn về tông phái, nhưng cảm ngộ Hối Hận chi cảnh thì dễ dàng, còn cảm ngộ Âm Nhiên chi cảnh thì lại rất gian nan, có đệ tử mất hàng chục năm mà vẫn không cảm ngộ được, chờ đến khi họ cảm ngộ được, người họ yêu thương đã già chết rồi. Cho dù có đệ tử cảm ngộ được nhanh một chút, nhưng phần lớn những nữ tử đó đều đã vì thương tâm mà bỏ đi, biến người đông đúc, muốn tìm lại thì không biết là gian nan đến mức nào”

Lý Dương nghe đến đó thì biến sắc.

Hắn không tưởng được là đường đường Tinh Cực Tông lại dùng phương pháp tu luyện như vậy, dĩ thương tình nhập đạo, khiến cho người mình yêu thương cùng phải chịu cảnh đau khổ của tình cảm.

Nghĩ đến mẫu thân trở thành người bất hạnh như vậy, còn phụ thân của mình dường như vẫn còn phải chịu cảnh đau khổ, chỉ hy vọng có thể đạt đến Âm Nhiên chi cảnh, từ đó mà quay lại tìm mẫu thân của mình.

“Ha ha, nực cười, thật nực cười, đám đệ tử Tinh Cực Tông này đều mang ý niệm “đạt đến Âm Nhiên chi cảnh, đi tìm người mình yêu thương”, mang ý niệm như vậy, làm sao có thể đạt được Âm Nhiên chi cảnh, trong lòng còn chờ mong, còn hy vọng mà muốn đạt được Âm Nhiên chi cảnh, trò cười ! Ha ha... ..Chỉ có tu luyện mất vài chục năm, đến khi tuyệt vọng với Âm Nhiên chi cảnh thì ngược lại mới lĩnh ngộ được !” Hạng Vũ trong đầu Lý Dương khinh thường nói.

Lý Dương vừa nghe thấy liền chấn động, hắn có thể lĩnh ngộ nhanh như vậy, tin rằng tu chất của đệ tử Tinh Cực Tông cũng không thể kém hơn. Xem ra đúng là như Hạng Vũ nói, đệ tử của Tinh Cực Tông đều mang kỳ vọng, kỳ vọng bản thân có thể đạt đến Âm Nhiên chi cảnh, sau đó đi tìm lại người mình yêu thương. Có sự chờ mong như vậy, muốn đạt Âm Nhiên chi cảnh đích thực là trò cười.

“Không nói nữa, không nói nữa !” Thanh y lão giả lắc mạnh đầu nói.

Thanh y lão giả nhìn Lý Dương nói : “ “Tinh Cực tam cảnh” bất quá là phương pháp tu luyện tâm cảnh, chân chính tu luyện là bản thân tu luyện. Khi người đã là hải tử của Phong Du sư đệ, cũng tính là đệ tử của Tinh Cực Tông chúng ta, để ta truyền cho ngươi bí điển tu luyện dĩ phi đạo nhập đạo của Tinh Cực Tông — “Thất diệu tinh cực” !”

“ “Thất diệu tinh cực” ? Bí điển tu luyện dĩ phi đạo nhập đạo ?” Lý Dương chấn động, trong lòng không biết kinh hãi hay là vui sướng.

Hạng Vũ lập tức tru lên : “Ha ha, phi đạo nhập đạo ! Tiên giới cũng chỉ có kiếm tiên và phổ thông tiên nhân, trước giờ chưa có nghe qua tiên nhân thành tựu từ phi đạo nhập đạo, không biết là môn phái phi đạo mới khai sáng này như thế nào ? Lý Dương à, mau học đi, bổn Bá vương nhất định phải lắng nghe cẩn thận, nói không chừng sẽ có một số cảm hứng”.

Lý Dương thu liễm tâm thần, bình phục lại tâm tình đã kích động, nói với thanh y lão giả : “Sư bá, “Thất diệu tinh cực” này là tu chân bí tịch của phi đạo nhập đạo à ? Là do tổ sư gia của Tinh Cực Tông chúng ta sáng tạo ra ư ?”

Thanh y lão giả tự hào nói : “Đương nhiên, tổ sư gia của Tinh Cực Tông chúng ta Tầm Hoan chân nhân thiên túng kỳ tài, đã sáng tạo ra tu chân bí điển của phi đạo nhập đạo — “Thất diệu tinh cực”, phóng mắt nhìn khắp các đại tu chân môn phái của Côn Lôn tiên cảnh, không có công kích pháp quyết của một tông phái nào có thể so sánh với Tinh Cực Tông chúng ta. Người có biết năm xưa Tầm Hoan chân nhân khi độ kiếp đã kinh thể hải tặc như thế nào không ?”

Lý Dương nghe vậy, lập tức hỏi : “Độ kiếp ?”

Thanh y lão giả tiếp tục nói : “Nhưng tu chân giả độ kiếp quá nửa là bị thiên lôi đánh đến hồn phi phách tán, gần một nửa thì bình giải thành tán tiên, chỉ có số ít mới chân chính độ kiếp thành công, nguyên bổn độ kiếp thành công là đã thấy tự hào, nhưng năm xưa Tầm Hoan chân nhân độ kiếp thật đúng là kinh thể hải tặc nhất trong lịch sử của Côn Lôn tiên cảnh !”

“Kinh thể hải tặc nhất ?” Lý Dương trong lòng thập phần tò mò.

Trên mặt thanh y lão giả có những tia quang mang tự hào : “Đương nhiên, năm xưa Tầm Hoan chân nhân nằm trên mây trắng, ngửa miệng uống liệt tửu, khi thiên kiếp đến, tức thì thiên hôn địa ám, năng lượng tại khu vực Tầm Hoan chân nhân càng thêm hỗn loạn, nhưng Tầm Hoan chân nhân đối với chuyện đó chẳng thêm để tâm”.

“Bất ngờ Tầm Hoan chân nhân ngửa đầu uống một ngụm liệt tửu, mạnh mẽ ngừng đầu quát một tiếng, nhất thời từng đạo quang mang loé lên, thoáng chốc thiên địa như tối sầm lại, chỉ trong sát na, các đồng đạo của Côn Lôn tiên cảnh ở xa quan sát độ kiếp đã kinh hãi phát hiện “kiếp vận” của thiên kiếp không ngờ bị Tầm Hoan chân nhân một đao phách tán, sau đó mặc dù đã tụ tập lại, nhưng uy lực đã giảm đi quá nửa, chín đạo thiên lôi hàng hạ sau đó uy lực đại giảm, ngay hộ thể đao mang của Tầm Hoan chân nhân cũng không đột phá được”.

“Dưới từng đạo thiên lôi đã giảm thiểu quá nửa uy lực, Tầm Hoan chân nhân chỉ dựa vào hộ thể đao mang đã chặn được 9 đạo thiên lôi. Từ đầu đến cuối, Tầm Hoan chân nhân không động dụng đến pháp khí nào, bạch y trên thân cũng không chút nào tổn hại, thậm chí khi thiên kiếp kết thúc, Tầm Hoan chân nhân vẫn thản nhiên nằm trên mây trắng, tiếp tục uống rượu ! Tựa hồ từ đầu đến cuối, Tầm Hoan chân nhân không có để ý đến thiên kiếp”.

Thanh y lão giả khi nói, vẻ mặt hiện rõ sự sùng bái.

Lý Dương nghe đến sững sốt, hẩn tựa như nhìn thấy cảnh Tầm Hoan chân nhân độ kiếp, cho dù thiên kiếp lợi hại thế nào, ta vẫn nằm uống rượu. Nhất đao xuất, kiếp vận tán ! Thiên lôi đến thân, nhưng ngay cả hộ thể đao mang cũng không phá nổi. Hình tượng cô ngạo không thêm để ý đến thiên kiếp lập tức xuất hiện trong lòng Lý Dương, một cảm giác sùng bái sinh ra.

“Mạnh, mạnh, lợi hại, lợi hại, lợi hại à, không ngờ lại là một đao phách tán kiếp vận, cái này... ..Lực công kích này khủng bố đến mức nào, thật là khủng bố à, năm xưa khi bổn Bá vương độ kiếp mặc dù rất an toàn, nhưng đến phút cuối mấy kiện bảo bối hộ mạng đều bị thiên lôi oanh phá. Còn kiếp vận, lúc xưa ta thực không có cái thực lực có thể oanh tán kiếp vận ! Xem ra phi đao nhập đạo này đích xác là phi thường !” Hạng Vũ cảm thán.

Thanh y lão giả bỗng dừng cười nói : “Ha ha, nói chuyện với người này giờ, ta vẫn chưa nói cho người sư bá họ gì, ta họ Vương, người gọi Vương sư bá là được rồi !”

Thanh y lão giả, tên thật là Vương Thông, là đại đệ tử cùng một đời với phụ thân Lý Dương, về sau vì ý kiến bất đồng với sư tôn liên quan đến “Tinh Cực tam cảnh”, phần chí li khai Tinh Cực Tông, tiến nhập Thanh Bang, sau vài chục năm nỗ lực, khiến cho cao thủ của Thanh Bang thực lực đại tăng, hiện tại địa vị tại Thanh Bang cực cao, không có người nào bằng được.

“Vương sư bá, vừa rồi người nói “Thất diệu tinh cực”, rốt cuộc là tu luyện như thế nào ?” Lý Dương có chút hấp tấp, hẩn đối với “Thất diệu tinh cực” đã không còn nhần nại được nữa.

Vương Thông nghe thấy những lời của Lý Dương, nhất thời cười sang sảng, ông rất hiểu tâm tình Lý Dương lúc này, lập tức không lòng vòng nữa : “Tốt ! Người chờ ta một chút !” Nói rồi, Vương Thông lấy ra một khối bảo ngọc tinh oánh, chân nguyên lực từ tay lập tức nhập vào bên trong, Vương Thông từ từ ngưng thần, đem nội dung “Thất diệu tinh cực” ký tải vào bên trong.

Một lúc sau, Vương Thông sắc mặt mỉm cười, đưa ngọc giản cho Lý Dương : “Sư chất, ngọc giản này có ký tải “Thất diệu tinh cực”, bên trong còn có thêm một thiên “Hạo đình thanh minh quyết”, “Hạo đình thanh minh quyết” này là pháp quyết tu luyện thành tiên. Vừa rồi sư bá vẫn chưa nói rõ với người. “Thất diệu tinh cực” mặc dù là bí tịch phi đao nhập đạo, nhưng nếu chỉ dựa vào “Thất diệu tinh cực” thì không thể tu luyện thành tiên”.

Lý Dương sững sốt, không khỏi cảm thấy nghi hoặc.

Vương Thông lập tức giải thích : “ “Thất diệu tinh cực” này là phương pháp tu luyện đem chân nguyên lực chuyển hoá thành đao phách, do vậy đệ tử của Tinh Cực Tông chúng ta đều cần tu luyện “Hạo đình thanh minh quyết” để sản sinh chân nguyên lực, sau đó dựa vào “Thất diệu tinh cực” tu thành đao phách”.

Lý Dương vẫn còn chưa hiểu, nhưng Hạng Vũ thì lại hiểu, lập tức ở trong đầu Lý Dương cười lớn : “Ha ha...

...lợi hại, lợi hại à, “Thất diệu tinh cực” này căn bản cùng một ý tưởng với “Ma thần lục tuyệt”, chỉ là so với “Ma thần lục tuyệt” thì còn kém một chút, “Ma thần lục tuyệt” là khiến công kích phù hợp thiên đạo, lực công kích càng thêm lớn ! Còn “Thất diệu tinh cực” lại là trực tiếp đem chân nguyên lực trong thể nội chuyển hoá, lực lượng sau khi chuyển hoá làm lực công kích mạnh lên gấp mười, gấp trăm lần”.

“Không hiểu à, cẩn thận đọc “Thất diệu tinh cực” này đi, bên trong có giải thích tường tận. Phải rồi, người đã đạt đến Tiên thiên đại thành, có thể không chế tâm thần, chỉ cần đem tâm thần tiến nhập vào trong, là có thể đọc được”. Vương Thông giải thích cách dùng ngọc giản.

Lý Dương lập tức không chế tinh thần tiếp nhập vào trong ngọc giản.

“Kim Đan toái, tinh cực thành ! Nhật kim đan hoá thất tinh cực, thành hình chu thiên cần khôn, tụ thất diệu tinh cực, hao thất diệu tinh cực chi lực, thối luyện thành một luồng đạo mang chí dương chí cương vô kiên bất tồi, dưới sự thiêu luyện của tinh cực chi hỏa, đạo mang càng thêm ngưng luyện, trải qua năm tháng, dưới sự tụ tập của vô số chân nguyên lực, đạo mang càng thêm ngưng thật, đến cực trí, liền thành thực thể phi đạo, khi hình thành một phi đạo thực thể, chính là đạo phách, tương đương với nguyên anh của các tu chân giả khác... ..”

Nửa tiếng sau, tâm thần Lý Dương hồi quy, trong lòng đại thán : “Lợi hại, ai dám nghĩ sau khi thành tựu kim đan thì lại toái kim đan chứ ? Một kim đan vỡ thành bảy phần, là tinh cực, thất tinh cực hình thành chu thiên cần khôn, năng lượng có được hoàn toàn tiêu hao, chỉ để thối luyện thành luồng một đạo mang, hơn nữa tinh cực còn có đặc tính của kim đan, kim đan có đan hỏa, tinh cực cũng có tinh cực chi hỏa, Tinh cực chi hỏa cũng không ngừng đoạn thiêu đạo mang, còn chân nguyên lực do tinh cực hấp thu cũng không ngừng chuyển hoá thành đạo mang, lại tiếp tục không ngừng đoạn thiêu, vô số năng lượng tụ tập, không ngừng thối luyện, lực công kích của loại đạo mang đó khủng bố như thế nào ?” Lý Dương cảm thấy tim đập mạnh.

Hạng Vũ lập tức tán thán : “Lợi hại à, hơn nữa có thể đem đạo mang thối luyện thành thực thể, thành “đạo phách”, loại đạo phách đó trình độ kiên nhận phỏng chừng có thể sánh với tiên khí, linh hồn dung nhập vào trong “đạo phách”, trình độ an toàn tuyệt đối vượt quá nguyên anh yếu nhược. Lợi hại, lợi hại à !”

Hạng Vũ bỗng dừng nói : “Lý Dương, người thật là quá hạnh phúc, sau này năng lượng của người thối luyện thành “đạo phách”. Lực công kích bản thân phát xuất ra đã hải nhân rồi, nếu như lại ấn chiếu theo cảm ngộ trong “Ma thần lục tuyệt”, khiến công kích phù hợp với thiên đạo, khi đó uy lực của công kích... ..”

Nghe thấy những lời Hạng Vũ nói, trên mặt Lý Dương hiện vẻ tươi cười.

37. Chương 17 : Thu Đồ

Lý Dương lập tức nói : “Vương sư bá, tôi tên thật là Lý Dương, “Mộc Dịch” cũng tính là một cái tên khác !” Lý Dương nói “Mộc Dịch” thì lại nhớ đến những ngày Khương Tuyết đã từng gọi hắn “Mộc Dịch ca ca”, sắc mặt không khỏi có chút tiêu tác, nhưng Lý Dương liền bình tĩnh lại tâm tình, tiếp tục nói với Vương Thông : “Còn vì sao phải đổi tên thành “Mộc Dịch” để đến địa hạ quyền đàn, thì phải nói đến tập đoàn Thánh Lâm”.

“Được rồi, chuyện cũ không nói nữa, sư bá cũng bắt tất vì chuyện nhỏ của sư đệ đệ mà để tâm”. Lý Dương hiển nhiên là không muốn nói lại chuyện cũ.

Vương Thông sau khi nghe Lý Dương thối “Lương Chúc”, đã minh bạch trong lòng sư chất có sự thương tâm, hơn nữa có thể cảm ngộ Tinh Cực tam cảnh, cũng nói lên tâm tính Lý Dương đã từng chịu sự đả kích. Vương Thông cũng hiểu chuyện này không hỏi thì hay hơn, do vậy Vương Thông cũng không truy vấn tiếp.

Vương Thông cười nói : “Sư đệ, “Thất diệu tinh cực” người cảm giác thế nào ?”

Lý Dương nghe vậy, nhất thời sự sùng bái đối với tổ sư gia Lý Tầm Hoan không ức chế được mà phát xuất ra, kích động nói : “Tổ sư gia Tầm Hoan chân nhân quả nhiên là thiên túng kỳ tài, “Thất diệu tinh cực” này đúng là bí điển tuyệt đối khiến người không thể tưởng tượng, chỉ riêng “Kim đan toái, tinh cực thành” đã khiến người ta kính phục không thôi, vô số tu luyện giả một khi thành tựu kim đan cảnh giới, mới chánh thức thành tu chân giả, người nói xem có tu chân giả nào lại dám toái liệt kim đan không ? Hơn nữa thối

luyện đạo mang lại phiền toái, còn nữa thất diệu tinh cực quy luật vận chuyển án chiếu theo hình chu thiên cần khôn cũng cực kỳ khó khăn, thực đúng là khiến tôi không thể tưởng tượng được, lúc xưa tổ sư gia rút cuộc làm thế nào mà sáng tạo ra được vậy”.

“Phải a, suy nghĩ của tổ sư gia không phải những đệ tử như chúng ta có thể tưởng tượng được”. Trong ngữ khí Vương Thông sung mãn sự kính ngưỡng đối với tổ sư gia.

Lý Dương bỗng dừng nhú mày nói : “Phải rồi, “Thất diệu tinh cực” này cần phải đạt đến Kim Đan cảnh giới mới có thể tu luyện, tôi hiện tại bất quá mới tiên thiên đại thành, cự li đến Kim Đan cảnh giới vẫn còn rất lớn, làm sao có thể tu luyện “Thất diệu tinh cực” đây ?” Đã có được “Thất diệu tinh cực”, mà hiện tại lại không thể tu luyện, cái này không khỏi khiến Lý Dương buồn bực.

Vương Thông cười lớn ha ha : “Sư chất, người đừng lo lắng, “Thất diệu tinh cực” này phần quan trọng nhất là phương pháp làm sao tiêu hao chân nguyên lực để thôi luyện đạo mang, kỳ thật khi đó tổ sư gia đã đạt đến Kim Đan cảnh giới, người đương nhiên không biết cao thủ tiên thiên cảnh giới cũng có thể tu luyện, chỉ bất quá là tiên thiên cao thủ tiêu hao tiên thiên chân khí, uy lực của đạo mang khi thôi luyện ra thì kém hơn”.

Lý Dương vừa nghe trên mặt liền xuất hiện nụ cười.

“Tiểu tử ngốc Lý Dương này, bổn Bá vương chỉ nhìn qua “Thất diệu tinh cực” này là biết tiên thiên cao thủ có thể tu luyện, phương pháp thôi luyện quả nhiên là phi thường, cái tên Lý Tầm Hoan gì đó quả nhiên lợi hại”. Lý Tầm Hoan đối với Hạng Vũ cái tên ma giới Ma vương này mà nói, tuyệt đối là văn bối trong văn bối, tuy vậy hắn vẫn rất bội phục Lý Tầm Hoan.

“Phải rồi, sư diệt, “Thất diệu tinh cực” tổng cộng có 7 tầng, đệ nhất tầng tương đương Kim Đan cảnh giới, đệ nhị tầng tương đương Nguyên Anh cảnh giới, đệ tam tầng tương đương Độ kiếp, đệ tứ tầng tương đương Đại thành cảnh giới. Ba tầng sau, án chiếu theo sự suy đoán của tổ sư gia, phân biệt ứng với tiên giới là thiên tiên, la thiên thượng tiên, đại la kim tiên. Bất quá đây chỉ là sự suy đoán của tổ sư gia, bởi vì ba tầng sau tại phạm nhân giới không có chỗ tác dụng, do vậy chỉ có những đệ tử tại Tinh Cực Tông sau khi độ kiếp mới có thể biết được, sư bá ta cũng chỉ biết được bốn tầng đầu “Thất diệu tinh cực”, cái ta truyền cho người cũng là bốn tầng đầu, còn ba tầng sau, chờ khi người quay về Tinh Cực Tông sẽ học tiếp !” Vương Thông nói.

Lý Dương vừa nghe không khỏi nghi hoặc nói : “Tổ sư gia làm sao biết được thiên tiên, la thiên thượng tiên và đại la kim tiên ? Lê nào có tiên nhân xuống phạm nhân giới ?”

Vương Thông nghe vậy, mặc dù biết xung quanh có cấm chế vẫn nhỏ giọng nói : “Sư diệt, đích xác là có tiên nhân xuống phạm nhân giới, trong truyện thuyết, trong nội bộ hai phái mạnh nhất Côn Lôn tiên cảnh “Thượng Thanh Cung” và “Thục Sơn kiếm phái” cũng có tiên nhân. Cảnh giới của tiên nhân cũng từ đó mà chậm chậm truyền ra”.

Bỗng dưng Vương Thông thán một tiếng nói : “Ai, sư tôn người sở dĩ để đệ tử tu luyện “Tinh Cực tam cảnh” cũng là vì Tinh Cực Tông chúng ta, tông phái ta đệ tử ít, căn cơ thấp. So sánh với các tông phái của Côn Lôn tiên cảnh thì lịch sử thật quá ngắn. Không kể những tông phái đã quá vạn năm, ngắn cũng có lịch sử vài nghìn năm, hơn nữa tiên giới còn có tiền bối tiên nhân ám trợ ! Chỉ có Tinh Cực Tông chúng ta có lịch sử vài trăm năm, tiên giới không có vị tiền bối nào, sư tôn người chỉ có thể để các đệ tử Tinh Cực Tông tu luyện “Tinh Cực tam cảnh”, gia tăng tốc độ tu luyện, để cao thủ Tinh Cực Tông chúng ta tăng thêm nhiều. Như vậy mới không bị các tông phái khác khi nhục”.

Lý Dương nghe xong, cũng minh bạch được cục diện của Tinh Cực Tông trong Côn Lôn tiên cảnh.

Lực công kích của đệ tử Tinh Cực Tông cực cao, nhưng đệ tử bạc, chỉ có thể dựa vào “Tinh Cực tam cảnh”, gia tăng tốc độ tu luyện, như vậy mới có thể khiến cao thủ Tinh Cực Tông tăng lên, tại Côn Lôn tiên cảnh chiếm hữu được một chỗ.

“Ừm, người về tu luyện đi, ta qua một thời gian sẽ đến tìm người, đừng lo ta không tìm thấy người, ha ha, chỉ cần người còn ở New York, ta có thể dễ dàng dùng linh thức tìm người”. Nói xong, Vương Thông liền li khai, Lý Dương lập tức đưa tiễn.

Chờ Vương Thông ra khỏi Thái Bạch tửu lâu, Cát Phổ mới đến gần nói với Lý Dương : “Mộc Dịch huynh đệ, lão giả này và ngươi có quen biết à ?”

Lý Dương gật đầu nói : “Là một vị tiền bối sư môn của tôi”.

Lý Dương có được “Thất diệu tinh cực” lập tức quay về biệt thự, chuẩn bị tu luyện.

Nhưng khi Lý Dương vừa đến bên ngoài biệt thự, liền đụng phải... .. Điền Cương và Lý Ly đang chàng chàng thiếp thiếp, lúc này Lý Ly chính đang tiễn Điền Cương về, trải qua hai tiếng đồng hồ “giao lưu”, Điền Cương vốn đã có ý với Lý Ly nên phòng tuyến cuối cùng đã bị nàng công phá.

“A, Mộc Dịch !” Điền Cương nhất thời đỏ mặt, một đại hán như vậy mà lúc này lại ngượng ngùng xấu hổ. Còn Lý Ly cũng không còn phong phạm của nữ quân gia lúc trước nữa, biểu tình giống một người con gái bị bắt quả tang đang có tình nhân.

“Ha ha... ..Điền Cương à, động tác của ngươi thật nhanh đó, chỉ thời gian ngắn đã của được Lý Ly tiểu thư rồi, bội phục bội phục !” Lý Dương vừa nói vừa cười ha ha, liền đó nói : “Hai người tiếp tục đi, ta vào trước đây !”

Lý Dương để mặc lại cặp tình nhân trẻ Điền Cương và Lý Ly còn đang xấu hổ, một mình vào biệt thự.

Sau khi Lý Dương vào biệt thự, Lý Ly mới nghĩ ra : “Ta rõ ràng thấy Mộc Dịch tiên sinh lên lầu, sao lại thấy bên ngoài biệt thự ? Lẽ nào ta hoa mắt, nhớ lầm ?” Lý Dương nguyên bốn muốn đi đến bên ngoài biệt thự mới dùng đòn thuật đi vào, nhưng không ngờ lại đụng hai người ở bên ngoài.

Trong phòng ngủ Lý Dương.

Lý Dương nhắm mắt xếp bằng, nổi trên mặt giường, từng đạo thanh sắc khí lưu tự nhiên tiến nhập thể nội, trong đầu bắt đầu lướt qua phương pháp làm sao thổi luyện đạo mang trong “Thất diệu tinh cực”, lập tức khổng chế tiên thiên chân khí của “tinh vân” trong thể nội, bắt đầu tu luyện... ..

Trong đan điền Lý Dương.

“Thiên địa cần khôn, hỗn độn vị khai, thành chu thiên viên cầu... ..”

Từng đạo tiên thiên chân khí án chiếu theo quỹ tích huyền ảo bắt đầu vắn vũ phía trên “tinh vân”, hình thành nên hình dạng chu thiên cần khôn, không ngừng toàn chuyển, trong tinh vân từng đạo chân khí không ngừng dung nhập vào trong hình chu thiên cần khôn đó.

Lý Dương trôi nổi trong không gian, bất ngờ thủ ấn biến hoá, từng luồng thanh sắc khí lưu lập tức tiến nhập vào chưởng tâm hắc, còn phía trên chu thiên viên cầu từng cổ tiên thiên chân khí trùng nhập vào nội bộ cầu tâm của viên cầu.

“Ti ~~~”

Giống như một tia lửa điện, từng đạo tiên thiên chân khí bén nhọn tương hỗ trùng kích, tương hỗ dung hợp.

Lý Dương khổng chế tâm thần, tiên thiên chân khí tụ lại càng lúc càng nhiều, nhưng chu thiên cần khôn do tiên thiên chân khí hình thành phẳng phất như có một cổ lực lượng kỳ lạ, không ngừng áp súc tiên thiên chân khí tụ tập được vào trung ương cầu tâm, tiên thiên chân khí mật độ càng lúc càng lớn, tối hậu không ngờ đạt đến mật độ gấp mười lần tiên thiên chân khí thông thường.

Bỗng dưng, Lý Dương nhớ đến quỹ tích huyền ảo của hỗn độn chi khí trong “Như phong tự bế”, phúc chí tâm linh, quỹ tích vận động của tiên thiên chân khí trong chu thiên viên cầu lập tức mô phỏng theo quỹ tích của hỗn độn chí khí lúc trước... ..

“Oanh !”

Một cổ lực lượng cường đại, ầm áp theo đó bao phủ lấy tâm thần Lý Dương, Lý Dương bỗng dưng cảm giác được lực lượng tâm thần của mình phi tốc tăng trưởng, cùng lúc đó hắc cảm thấy tâm thần chấn động, tâm thần không ngờ lại đi vào trong tinh không, thứ ánh mắt tiếp xúc đều là vô số tinh cầu, trước mắt không xa là một lam sắc tinh cầu, Lý Dương nhìn qua là nhận ra ngay đó chính là địa cầu.

Lý Dương trong lòng không khỏi chấn động, bản thân làm sao lại ra ngoài không gian ? Đúng lúc tâm thần hẫng đang chấn động, thì bỗng dưng thoáng chốc hẫng đã quay về trở về với thân thể mình.

Nhưng lúc này áp lực hình thành nên chu thiên cần khôn viên cầu đã gấp 10 lần lúc trước, lập tức đem thiên chân khí với mật độ kinh nhân vừa rồi tiếp tục áp sức, chỉ còn bằng 1/5 thể tích vừa rồi, mật độ đã đến mức khủng khiếp.

Tiên thiên chân khí bị áp sức đến cực trí đó phát xuất một tiếng “ti ~~~” giống như tia lửa điện, một luồng quang mang chói mắt từ trong tiên thiên chân khí sản sinh... ..

Từng luồng tiên thiên chân khí trùng nhập vào trong quang mang đó, quang mang cuối cùng đã hiển lộ ra hình dạng của nó, đó chính là một luồng đao mang !

Tiên thiên chân khí với mật độ khủng khiếp đang vùn vụt xung quanh đao mang không ngừng trùng nhập vào trong đao mang, chờ đến khi từ trong đao mang xuất ra, thì đã biến đổi thành từng luồng đao khí sắc bén, từng luồng đao khí loé lên xung quanh đao mang.

Dưới chu thiên cần khôn, từng luồng tiên thiên chân khí không ngừng dung nhập dung nhập vào trong đao mang, hồi lâu sau sinh ra một luồng đao khí, hơn mười luồng đao khí dung nhập vào trong đao mang, khiến cho quang mang của đao mang càng thêm rực rỡ.

Lý Dương từ từ mở mắt ra, khoé miệng có một nụ cười nhạt, chỉ thấy tay phải thon thả chỉ một cái, một luồng đao khí sắc bén thoáng chốc bắn ra, đao khí xuyên qua cửa, phần đầu bằng thép của ngọn đèn đường ở ngoài trăm mét thoáng chốc đã giảo thành phần mịn. Hoá thành bột thép rơi xuống.

“Bá vương, tôi hiện tại lực công kích đã tăng hơn gấp 10 lần chưa ?” Lý Dương mỉm cười nói.

Hạng Vũ kinh thán : “Lý Dương, người không hổ là thiên tài, Lý Tầm Hoan đó sử dụng hình dạng chu thiên cần khôn viên cầu, chính là lợi dụng bản thân lực thúc phước của cần khôn để áp sức chân nguyên lực, sau đó mới dựa vào tinh cực chi hỏa để thổi luyện, nhưng hẫng làm sao biết được chu thiên cần khôn khí lưu vận chuyển như thế nào ? Không tưởng được là tiểu tử người lại nghĩ ra sự vận chuyển của hỗn độn khí lưu trong “Như phong tự bế”, đem lực lượng thúc phước của cần khôn viên cầu thoáng chốc tăng lên hơn 10 lần, hơn nữa tiện đó luyện ra đao mang, lợi hại, lợi hại ! Bây giờ thực lực của người đã hoàn toàn so sánh được với lực cấp cao thủ !”

Lời vừa nói ra, Lý Dương nhất thời bật cười, theo như lời Hạng Vũ nói, bản thân chỉ dựa vào sự linh ngộ “Ma thần lực tuyệt” thì vẫn chưa phải là đối thủ của lực cấp cao thủ, hiện tại có thêm đao khí khủng bố này mới có thể so sánh được với lực cấp cao thủ.

“Phải rồi, Bá vương, vừa rồi tâm thần tôi sao lại rời khỏi thể xác ? Hơn nữa tôi có cảm giác tâm thần mình tựa hồ tăng trưởng lên nhiều”. Lý Dương nhớ lại việc mình nhìn thấy không gian.

Hạng Vũ cười mắng : “Tiểu tử này, không tự biết mình may mắn đến thế nào, người vừa rồi bởi vì tiên thiên chân khí ấn chiếu theo quỹ tích vận chuyển của hỗn độn khí lưu, thể nội hình thành một tiểu cần khôn, hình thành cảm ngộ với thiên địa cần khôn, tâm thần nhận được sự bồi dưỡng của thiên địa bốn nguyên chi lực, thoáng chốc tăng trưởng gần 10 lần. Người sau này tốc độ hấp thu thiên địa linh khí sẽ tăng lên nhiều ! Đáng tiếc là hiện tại người nhờ có “Ma thần lực tuyệt” mà tâm cảnh tu vi rất cao, nếu như là tại ma giới, bốn Bá vương sẽ cấp cho người một số tuyệt thể linh dược, trực tiếp để người đề thăng lên độ kiếp cũng không có vấn đề, đáng tiếc phạm nhân giới này linh đan quá ít, cho dù có hiệu quả cũng không đủ”.

Lý Dương không để tâm nói : “Làm người không thể quá tham tâm, lúc này tôi đã rất thoả mãn rồi !”

Lý Dương thở ra một hơi, ngẩng đầu nhìn, lúc này mặt trời đã chiếu sáng, Lý Dương lại giống như trước, vào phòng tắm dùng nước lạnh để tẩy rửa, rồi mặc áo ngủ đi xuống lầu.

“Tiểu Kiệt Khắc, lại thấy em vẽ tranh sơn dầu, lẽ nào em không biết buổi sáng tu luyện thì tiến bộ rất nhanh sao ?” Lý Dương cười nói.

Tiểu Kiệt Khắc ngừng đầu nói : “Hừm hừm, tu luyện thực không có ý nghĩa gì, hơn nữa em vẫn chưa có thức tỉnh, cho dù tu luyện cũng không có tác dụng”. Tiểu Kiệt Khắc thích nghệ thuật, không thích đánh

giết, đối với tu luyện cũng không hứng thú, dù vậy theo quan sát của Lý Dương, tiểu Kiệt Khắc thiên tư cực cao, nếu như tu luyện nhất định có đại thành tựu.

“Thế lực của Giáo đình lớn đến kinh người, tỷ lệ chúng tôi đã nghĩ thông rồi, ngày đó hung thủ giết hại mẫu thân đã bị tiên sinh giết rồi, cho dù hai tỷ lệ chúng tôi muốn diệt đi Giáo đình, căn bản là không thể. Hà huống người của Giáo đình cũng không phải tất cả đều xấu, được rồi, tốt nhất nên yên tâm hưởng thụ sinh hoạt vui vẻ !” Lý Ly từ trong phòng bước ra nói.

Lý Dương nhướng mày mỉm cười nói : “Lý Ly không ngờ có thể buông bỏ được, lòng dạ này thật đáng bội phục. Ô, phải rồi, Lý Ly hôm qua với Điền Cương... ..” Nói đến đó, Lý Ly lập tức đỏ mặt, Lý Dương tức thì cười ha ha, bắt đầu tấn công bữa ăn sáng.

Buổi trưa vài hôm sau, trong phòng khách biệt thự Lý Dương, tiểu Kiệt Khắc vẫn đang vẽ, nó từ sáng đến giờ trừ bữa ăn sáng thì không hề ngừng lại.

“Sư diệt !”

Lý Dương quay đầu qua, đứng ngoài biệt thự chính là sư bá của mình — Vương Thông, Lý Dương lập tức đứng lên, bước ra chào đón.

“Hôm nay ta đến xem thanh quả tu luyện của sư diệt như thế nào, ách... ..” Bỗng dừng mục quang Vương Thông tụ tập trên thân tiểu Kiệt Khắc và Lý Ly, nói chuẩn xác là trên ngọc bội mà tỷ lệ tiểu Kiệt Khắc đang mang.

“Mộc Dịch ca ca, em có thể tìm một họa sư Trung Quốc làm sư phụ không ? Gần đây em đối với tranh thủy mặc Trung Quốc rất có hứng thú”. Tiểu Kiệt Khắc mân ý bỏ bút vẽ xuống, quay người qua nói với Lý Dương. Tiểu Kiệt Khắc thích vẽ tranh, thích đánh đàn, nhưng lại không thích tu luyện.

Vương Thông lập tức không để ý đến Lý Dương, đi đến gần hai tỷ lệ, vừa nghe tiểu Kiệt Khắc nói muốn tìm một sư phụ tranh thủy mặc lập tức nói : “Ha ha, chú nhóc, lão hủ vừa hay lại có thành tựu đối với tranh thủy mặc, ta thu người làm đồ đệ, dạy người vẽ tranh thủy mặc, thế nào hả ?”

Lý Dương cảm thấy nghi hoặc, sư bá mình sao lại nhiệt tình như vậy ? Lẽ nào sư bá vừa nhìn qua đã nhận ra tiểu Kiệt Khắc có thiên phận nghệ thuật ?

38. Chương 18 : Hồng Y Đại Chủ Giáo

Tiểu Kiệt Khắc liền nghiêng đầu cẩn thận quan sát Vương Thông, nhú nhú mày, một lúc mới gật đầu nói : “Ừm, tựa hồ có phong phạm của đại sư, ông tuy là sư bá của Mộc Dịch đại ca, nhưng muốn dạy bổn thiên tài, thì tối thiểu phải thi triển chút thực lực mới được, ông hiện thời vẽ một bức tranh thủy mặc cho tôi xem coi !” Tiểu Kiệt Khắc ngữ khí đầy vẻ tự cao tự đại, chỉ là Vương Thông chẳng hề để tâm.

“Tốt !” Vương Thông gật đầu tự tin nói.

Tiểu Kiệt Khắc lập tức quay về phòng lấy công cụ vẽ tranh thủy mặc, xem ra tiểu Kiệt Khắc đã muốn học vẽ thủy mặc nên đã sớm chuẩn bị.

Vương Thông thân là một tu chân giả, năm xưa ở trong Côn Lôn tiên cảnh, khi rảnh rỗi thì tiện tay vẽ tranh thủy mặc, hơn nữa trong Côn Lôn tiên cảnh chỗ nào cũng có thể gặp vài lão quái vật sống trên cả trăm năm, trong đó có nhiều người là siêu cấp đại sư trong vẽ thủy mặc, hiện tại những đại sư trong nước ngay cả việc cỡi giày cho họ cũng không có tư cách.

Vương Thông tay phải cầm bút, lập tức như lưu thủy hành vân, bút vẽ múa lên trên tấm vải trắng, còn tiểu Kiệt Khắc ở một bên nhìn đến ngây người.

“Thu bút !” Vương Thông mỉm cười đặt bút vẽ qua một bên, tự tin quay người nhìn thần tình tiểu Kiệt Khắc ở bên cạnh.

Tiểu Kiệt Khắc sững sờ nhìn bức tranh thủy mặc, Lý Dương cũng tò mò bước qua nhìn, vừa nhìn trong lòng liền không khỏi chấn động : “Sư bá quả nhiên là lợi hại !” Bức thủy mặc này vẽ một cây cổ tùng, cạnh

bên cổ tùng là một quả núi, khiến người kinh dị nhất đích thị là khí thế của cổ tùng đó, một cỗ khí thế lãnh ngạo từ bức tranh thủy mặc bốc lên.

“Sư phó !” Tiểu Kiệt Khắc tỉnh ngộ, lập tức khom người cung kính bái Vương Thông.

Wang Thông mỉm cười tiếp thụ một bái của tiểu Kiệt Khắc, lập tức chuyện của Vương Thông làm khiến Lý Dương trợn mắt há mồm, Vương Thông tựa hồ thích thu đồ đệ, không ngờ chạy đến nói vài câu với Lý Ly, đúng là Mao Toại tự tiền, Lý Ly và tiểu Kiệt Khắc không giống nhau, tiểu Kiệt Khắc không thích vũ công, còn Lý Ly lại thập phần thích đánh giết, nàng đã biết Vương Thông là sư bá của Lý Dương, Lý Dương đã lợi hại như vậy, sư bá của hắn đương nhiên là có thể tưởng tượng, Lý Ly lập tức ngoan ngoãn bái Vương Thông làm sư.

Từ đó, tiểu Kiệt Khắc và Lý Ly đã thành đồ đệ của Vương Thông.

“Các người sau này phải kêu là Mộc Dịch sư huynh, biết chưa hả ?” Vương Thông cũng bỏ luôn nghi lễ bái sư.

Lý Ly và tiểu Kiệt Khắc cũng thích thú khi được ngang hàng với Lý Dương, lập tức ngọt ngào nói : “Sư huynh”.

Lý Dương chỉ có thể nói : “A a, sư muội, sư đệ”. Hắn không hiểu sao hôm nay sư bá của mình lại muốn thu đồ đệ đến như vậy.

Sau đó, Vương Thông vui vẻ nói chuyện với hai đồ đệ mới của mình, còn Lý Dương thì quẳng qua một bên, nguyên bản nói muốn kiểm tra tiến độ tu luyện của Lý Dương cũng ném qua một bên.

“Ừm, trời cũng đã tối rồi, sư phó đi đây, hai đứa học tập cho tốt nha, qua vài ngày, sư phó sẽ qua kiểm tra tiến triển nhĩ môn”. Vương Thông nhìn sắc trời bên ngoài, tiện đó nói với tỷ đệ Lý Ly, Lý Dương lập tức đứng lên đi tiễn.

Nhìn theo thân ảnh li khai của sư bá, Lý Dương mới thở phào nhẹ nhõm, quay đầu qua tò mò hỏi tiểu Kiệt Khắc và Lý Ly : “Hơn nửa ngày sư bá ta đã dạy hai đứa được những gì ?” Vừa rồi Lý Dương hầu như là nhắm mắt nghĩ ngơi thư giãn.

Lý Ly hưng phấn nói : “Sư phó dạy tôi một bộ Ứng Trảo công, sư phó nói công phu này không chính thống, tuy vậy tôi lại thấy công phu này rất lợi hại, chỉ nửa ngày, tôi cảm giác lực công kích của mình tăng lên gấp đôi !” Lý Ly là lang nhân mới thức tỉnh không lâu, thân thể cường hãn, nhưng lại không biết sử dụng lực lượng một cách hữu hiệu, Ứng Trảo công thực đã khiến nàng biết cách lợi dụng lực lượng bản thân để công kích.

Lý Dương gật đầu, Ứng Trảo công cũng được tính là thủ pháp công kích không tệ, bất quá trong mắt tu chân giả thì thứ gì cũng không tính là cao. Cho dù hiện tại là Lý Dương cũng thấy chiêu thức công kích của Ứng Trảo công nhược điểm nhiều đến mức kinh người, hoặc là chỉ “Ma thần lực tuyệt” của Lý Dương mới chân chính là thủ pháp công kích ít nhược điểm nhất.

“Tiểu Kiệt Khắc, còn em ?” Lý Dương quay đầu nói với tiểu Kiệt Khắc.

Tiểu Kiệt Khắc nói : “Sư phó dạy em nhiều loại kỹ xảo trong vẽ tranh, và những cơ bản cần phải học. Căn bản là sư phó đã dạy tất cả những thứ liên quan đến vẽ thủy mặc !”

Lý Dương sững sờ nhìn tiểu Kiệt Khắc, khó tin hỏi : “Đã dạy cả ? Trong nửa ngày ?”

Tiểu Kiệt Khắc vừa ngoáy mũi vừa kiêu ngạo nói : “Em là thiên tài mà !” Nói rồi quay về phòng của mình.

Lý Dương không có học qua vẽ thủy mặc đương nhiên là không biết, vẽ thủy mặc quan trọng là quan sát, luyện tập, về lý luận thì kỹ xảo không nhiều. Hơn nữa phương pháp dạy học của Vương Thông không giống với các đại sư tại quốc nội, ông dạy tiểu Kiệt Khắc lý luận và kỹ xảo, cùng một số thủ pháp đặc thù trong vẽ tranh, còn lại là để bản thân tiểu Kiệt Khắc từ từ tập luyện.

Sau bữa ăn tối, Lý Dương quay về phòng.

“Phải rồi, sát thủ “Bính” đó tiếp nhận nhiệm vụ 1 tỷ USD cũng đã được 1 tháng rồi, nên xem kết quả thôi !” Nghĩ đến đó, Lý Dương lập tức mở máy tính vào trang web của tổ chức trung gian sát thủ, mở phần “nhiệm vụ 1 tỷ USD”.

“Sát thủ “Bính” nhiệm vụ thất bại , bị giết !”

Lý Dương thấy kết quả này, liền thở ra một hơi dài, cười nói : “Lang vương à lang vương, người thực là lợi hại, sát thủ “Bính” này là đệ nhất sát thủ trong các độc hành hiệp, không ngờ cũng bị người giết, hiện tại e rằng chỉ có tam đại tổ chức sát thủ mới dám nhận nhiệm vụ này”.

Lúc này Lý Dương rất cao hứng, sát thủ “Bính” đó thất bại, chẳng phải là đại biểu cho việc hắc văn còn cơ hội sao ?

“Sát thủ “Bính” cũng đã thất bại rồi, xem ra các sát thủ khác cũng không dám tùy ý tiếp nhận, dù gì so với tiền thì mạng vẫn quan trọng hơn”. Lý Dương đã đưa phán đoán đó, nhưng... màu sắc trang “1 tỷ USD” thoáng chốc biến đổi.

Có người nhận nhiệm vụ 1 tỷ USD rồi !

Lý Dương vừa mới phán đoán không có người dám nhận, không ngờ lập tức đã có người tiếp nhận, điều này khiến Lý Dương rất tò mò muốn biết rốt cục là thần thánh phương nào lại dám nhận nhiệm vụ này.

“Một trong thế giới tam đại tổ chức sát thủ — Nhận Bản “Song Hoa” !”

Lý Dương khinh thường cười lạnh : “Hừm hừm, nhẩn giả của tiểu Nhật Bản cũng có chút ý vị, bắt quá muốn giết thất cấp cao thủ chỉ e là chưa đủ, đám Nhật Bản tham tiền này chưa bị đả kích một lần thì chưa biết sợ !”

“Ừm, sáng ngày mai ta sẽ đi hoàn thành A cấp nhiệm vụ đã nhận, tranh thủ sớm ngày hoàn thành 10 cái A cấp nhiệm vụ, để có thể nhận được nhiệm vụ 1 tỷ USD này !” Lý Dương trong lòng thầm quyết định, hẳn một chút cũng không lo lắng là Nhật Bản “Song Hoa” có thực lực giết được thất cấp đỉnh phong lang vương.

“Lý Ly, mua giúp tôi một tấm vé máy bay đi Dallas bang Texas vào ngày mai !” Lý Dương nhắc điện thoại đầu giường gọi cho Lý Ly, Lý Ly thân là quản gia của Lý Dương, những chuyện này nàng có thể giải quyết.

Luân Đôn.

“Làm phiền thông báo một tiếng, nói là Lâm Thiên Vũ tiên sinh đến bái kiến Đại giáo chủ Martin”. Trợ thủ của Lâm Thiên vũ cung kính nói với cấp dưới của Đại giáo chủ Martin.

Đại giáo chủ Martin, người phụ trách cao nhất của Giáo đình tại Anh quốc Luân Đôn. Vị Hồng Y đại giáo chủ này trong Giáo đình địa vị tôn sùng chỉ dưới Giáo hoàng, lần này Lâm Thiên Vũ chính là muốn nhờ ông ta giúp đỡ tra xem ai đã treo thưởng tính mạng toàn gia hắn.

“A Thiên, trại huấn luyện tại Phi Châu đã hoàn toàn chuẩn bị chưa ?” Lâm Thiên Vũ lúc này đang ngồi trong xe gọi điện thoại.

“Thiếu gia, trại huấn luyện hoàn toàn chuẩn bị xong rồi, chúng ta ở Châu Phi đã tìm kiếm những người có tiềm lực trên phạm vi lớn, thiếu gia, lần này người đã chuẩn bị nói với lão tổ tông thế nào rồi ?” A Thiên là người đã cùng lớn lên với Lâm Thiên Vũ, là thân tín của Lâm Thiên Vũ.

“Đừng có lo, phía gia gia, ta sẽ giải quyết. Hiện tại người cứ an tâm tìm người cho ta, nhớ lấy, chất lượng mặc dù trọng yếu, nhưng số lượng tuyệt không thể ít. Tốt rồi, người đi làm việc đi, ta phải ứng phó với tên quỷ hút máu Martin này”. Nghĩ đến Đại giáo chủ Martin, Lâm Thiên Vũ cũng nhướng mày ghê tởm, từ trong người lấy ra một chiếc hộp.

“Martin tiên sinh đang ở trong phòng khách đợi Lâm tiên sinh”. Người thông báo ngạo nghễ nói với trợ thủ của Lâm Thiên Vũ.

Liền đó Lâm Thiên Vũ rời xe, cùng trợ thủ của mình chuẩn bị tiến nhập vào biệt thự của Đại giáo chủ Martin.

“Thật xin lỗi, Martin tiên sinh nói chỉ tiếp đãi Lâm tiên sinh, còn vị tiên sinh này, xin chờ ở bên ngoài !” Người dưới của Đại giáo chủ Martin lạnh lùng nói.

Lâm Thiên Vũ nhất thời nhũn mảy, nhưng lập tức khuôn mặt mỉm cười, nhẹ gật đầu với trợ thủ phía sau, rồi một mình đi vào trong biệt thự của Đại giáo chủ Martin, với thực lực của Lâm Thiên Vũ dễ dàng phát hiện trong biệt thự có cả tá cao thủ Giáo đình, đều là đỉnh cấp cao thủ, kém nhất cũng là ngũ cấp cao thủ.

“Thực lực của Giáo đình quả nhiên là mạnh đến khủng bố !” Lâm Thiên Vũ trong lòng sung mãn khát vọng với thể lực cường đại.

Bước vào trong một phòng khách sang trọng, thần tình Lâm Thiên Vũ nhất thời biến thành rất là lịch lãm, nhìn thấy trong phòng khách có một lão già tóc bạc mặc Tây phục màu đen đang đứng, Lâm Thiên Vũ lập tức nghiêng người nói : “Bái kiến Hồng Y đại giáo chủ Martin, đại giáo chủ tiên sinh lâu ngày không gặp, khí sắc thật tốt hơn nhiều !”

Đại giáo chủ Martin, thân hình cao gầy, mũi nhọn, tóc trắng xoá, khoé miệng luôn có nụ cười mỉm, thể hiện rõ là người bình dị dễ gần.

“Ô, đây đều là ân tứ của Chúa, Lâm, thực lực của ngươi cũng càng lúc càng tinh thâm, phải rồi, lần này ngươi đến vì chuyện gì vậy ? Không phải là đến tán gẫu với lão già này chứ”. Đại giáo chủ Martin vẫy tay ra hiệu, hai người liền ngồi xuống.

“Đại giáo chủ tiên sinh, khoảng thời gian này có một số sát thủ hắc ám đối phó với chúng tôi, theo như tra xét, là có người tại địa hạ thế giới đã treo thưởng Lâm gia, nhưng ngài cũng biết, sau lưng tổ chức trung gian sát thủ là Thanh Bang và Mafia Mỹ, địa vị Lâm gia không đủ để bọn họ cáo tố thân phận của tên đáng ghét đó. Nhưng đại giáo chủ tiên sinh thì không như vậy, đại giáo chủ là Hồng Y đại giáo chủ của Giáo đình, địa vị tôn quý chỉ dưới Giáo Hoàng, nếu đại giáo chủ ra mặt, Thanh Bang và Mafia Mỹ nhất định phải nể mặt đại giáo chủ”. Lâm Thiên Vũ cung kính nói, trong lời nói ẩn hàm sự tâng bốc đối với Đại giáo chủ Martin.

Martin nghe vậy vẫn không động đậy, bình tĩnh nói : “Thế giới ngũ đại hắc đạo và Giáo đình ta nước sông không phạm nước giếng, chúng ta bình thường cũng không có giao tình gì, chuyện này rất khó giải quyết, rất khó giải quyết !”

Martin nói rất thành khẩn, nếu như là người ngoài, nhất định nghĩ là Martin khó mà giải quyết được, nhưng Lâm Thiên Vũ thì lại biết rõ bản tính của vị đại giáo chủ trước mắt, lập tức mỉm cười nói : “Đại giáo chủ khó giải quyết, tôi cũng biết, nhưng chuyện này đối với Lâm gia đích xác rất quan trọng, để Đại giáo chủ phải khó xử, tôi cũng cảm thấy có lỗi, đây là chiếc nhẫn của Giáo hoàng An Disi thời Trung cổ — An Disi chi giới, là do tôi vừa thu thập được, đặc biệt hiến tặng cho Đại giáo chủ tiên sinh”.

Martin nhất thời trờng mắt : “Nhẫn của Giáo hoàng An Disi ?” Lập tức vui mừng, vội vàng nhận lấy, đi đến thánh bàn mở hộp ra.

Martin hít lấy một hơi sâu, đeo nhẫn vào, tức thì một cỗ bạch sắc quang mang bao phủ lấy toàn thân Martin, thánh lực cường đại khiến cho Lâm Thiên Vũ cũng phải kinh hãi một trận, hẳn đã biết chiếc nhẫn này đặc biệt, nhưng hẳn thực không cách gì phát huy được chỗ lợi hại của chiếc nhẫn này.

“Có An Disi chi giới này, thánh lực mà ta động dụng được sẽ tăng lên gấp đôi, hiện tại ta có thể tính là đạp chân vào cửa của thất cấp cao thủ rồi !” Martin trong lòng cười thầm, mục quang nhìn Lâm Thiên Vũ cũng trở nên thân thiện hơn nhiều.

“Lâm, đừng lo lắng, chuyện này ta sẽ hết sức giúp đỡ !” Cho dù đã đến bước này, Martin vẫn không chịu đảm bảo.

Sắc mặt Lâm Thiên Vũ tức thì vui lên, đứng lên nghiêng người nói : “Đã là như vậy, xin làm phiền đến đại giáo chủ, tại hạ xin cáo lui !” Đại giáo chủ Martin nhẹ gật đầu, dùng mắt tiễn Lâm Thiên Vũ đi.

“Uy, ta là Martin đây, Vương Thông tiên sinh thân ái, còn nhớ ta không vậy ?” Martin trực tiếp gọi điện thoại với Thanh Bang thái thượng trưởng lão Vương Thông.

Vương Thông vừa nghe thấy thanh âm trong điện thoại, lập tức nhớ đến ngày trước lúc còn ở Luân Đôn, khoé miệng mỉm cười : “Nguyên lai là lão hồn dẫn nhà ngươi, làm gì mà kiếm ta vậy ? Người hiện tại làm Hồng Y đại giáo chủ không phải rất tốt sao ?”

Martin cười mắng : “Lão già nhà ngươi, chưa gì đã đùa giỡn ta rồi, ngươi làm Thái thượng trưởng lão không phải còn thoải mái hơn ta sao, lần này tìm ngươi là vì một chuyện nhỏ, có người treo thưởng giết người nhà của tập đoàn Thánh Lâm, hiện tại trưởng tử của tập đoàn Thánh Lâm đến tìm ta, nhờ ta điều tra xem thân phận của kẻ treo thưởng là ai, chuyện nhỏ này đối với ngươi mà nói vốn không có gì khó khăn mà”.

Vương Thông nhíu mày : “Tập đoàn Thánh Lâm ? Hừm, Martin, ta nói rõ ràng cho ngươi biết, người phát ra nhiệm vụ đó chính là sư diệt của ta, cái tập đoàn Thánh Lâm đó, ngươi sau này cũng đừng có quan đến, nói không chừng ngày nào đó nó cũng xong đó !” Thanh âm Vương Thông rõ ràng có chút băng lãnh, thân là Thái thượng trưởng lão của Thanh Bang, Vương Thông tại địa hạ thế giới cũng là một nhân vật đỉnh điểm.

Martin vừa nghe thấy, nhất thời dừng lại một chút, rồi mới nói : “Sư diệt của ngươi ? Sư huynh đệ của ngươi đều là tu tiên giả trong truyện thuyết đông phương, vậy sư diệt ngươi không phải là... ..hiểu rồi, ta biết phải làm sao rồi. Phải rồi, ngươi khi nào đến Luân Đôn vậy ? Lần này ta nhất định có một trò hay cho ngươi xem”.

Vương Thông cười nói : “Ta vừa từ Paris về được một thời gian, khoảng thời gian này ta muốn dạy dỗ cho đồ đệ mới của ta, chờ một thời gian ta sẽ đến thăm ngươi”. Vương Thông trong lòng nghĩ đến tập đoàn Thánh Lâm, ông sau khi truyền cho Lý Dương “Thất diệu tinh cực”, ngay khi về đến đại bản doanh Thanh Bang liền phái người đi tra xét, với thế lực của Thanh Bang, rất dễ dàng tìm kiếm ra mọi chuyện có liên quan đến Lý Dương, bao quát cả sự tồn tại của Lý Thạc.

“Sư diệt nó muốn tự thân báo cừu, nên không nguyện ý để kẻ làm sư bá này biết đến chuyện tập đoàn Thánh Lâm, bất quá ta đối phó “một chút” với tập đoàn Thánh Lâm cũng không có ảnh hưởng gì !” Trong lòng Vương Thông tức thì có một kế sách liên hoàn.

Nhưng lúc này Lâm Thiên Vũ trong lòng tràn đầy hy vọng đang ở sân bay, hẩn chuẩn bị tự thân đến Phi Châu thị sát,

“Uy, Lâm thân ái !” Nghe thấy thanh âm Martin trong điện thoại, Lâm Thiên Vũ nhất thời mừng lớn, “thật là xin lỗi, Thanh Bang và Mafia Mỹ kiên quyết nói quy tắc là không thể thay đổi, danh tự người phát nhiệm vụ không thể nào tiết lộ, ta cũng không còn cách nào. Người nghĩ cách khác đi”. Nói xong Martin gác luôn điện thoại, Martin miệng nói xin lỗi nhưng trong lời nói của lão thì chẳng hề có chút ý xin lỗi nào cả.

Lâm Thiên Vũ tức thì sững sốt, liền đó sắc mặt âm trầm như nước, một cỗ sát khí từ trên thân phát xuất ra “Martin !” Gân xanh trên cánh tay Lâm Thiên Vũ nổi lên, chiếc di động trong tay bị hẩn bóp nát.

39. Chương 19 : Thiên Phú

Tiếng rít trầm thấp vang lên, tàn ảnh thoáng hiện trong bán không, lập tức một tiếng “Ách !” thảm khốc thoát ra, nhưng lên đến cổ họng thì tiếng kêu thảm dừng lại.

Đồng sự trưởng tập đoàn Kim Hợp tại Dallas bang Texas Jester tiên sinh cứ như thế mà chết trong phòng ngủ, liền đó tiếng hét của phu nhân hẩn vang lên, bảo vệ ở bên ngoài lúc đó mới tiến vào, khiến cho bọn họ khó tin là không ngờ lại có người đột phá được sự “bảo hộ” hoàn mỹ của họ để giết chết cố chủ.

Lý Dương mặc áo da đen, tay phải cầm một bình rượu trắng, đi trên con đường tại Dallas, cho dù đã giữa trưa ánh nắng chói chang, hẩn vẫn âm lãnh như trước.

“Tích ~~~”

Tiếng di động rung lên, Lý Dương nhìn màn hình hiển thị, tiện đó tiếp lấy điện thoại : “Cát Phổ đại ca, có chuyện gì không vậy ?”

“Mộc Dịch, hôm nay có một số lưu manh đến quấy phá Thái Bạch tửu lâu chúng ta, kỳ quái nhất là đám lưu manh này rất khó lui, bình thường đám lưu manh chỉ cần cho một ít tiền là được, nhưng bọn họ thì lại

chỉ đập phá, cho đến khi khách khứa đều bị bọn chúng làm bỏ đi hết, chúng mới chịu đi”. Cát Phổ hiển nhiên là có chút bất bình.

Lý Dương vừa nghe nhất thời nhướng mày, hốt nhiên hẳn nhớ đến một câu nói của tay đàn ông tóc vàng tổ chức Thương thủ khi bỏ đi — “Hy vọng Mộc Dịch tiên sinh có thể bảo hộ được tửu lâu của mình, phải rồi, đề tỉnh tiên sinh một chút, hiện tại đám lưu manh cũng không ít đâu !”

Nhớ lại ngữ khí và thần thái của người đàn ông lúc đó, Lý Dương trong lòng xác định. Bất quá hiện tại ở bang Texas, cũng không có cách gì xử lý chuyện này, chỉ có thể bất lực nói : “Đừng để ý chúng, kinh doanh thông thường nếu như không có cách nào, thì tạm thời đóng cửa”. Lý Dương đối với tiền của tửu lâu trước giờ không có để ý.

Lý Dương tắt điện thoại, trong lòng cảm thấy nóng giận.

Bản thân không ngờ lại bị tổ chức Thương thủ chơi như vậy, lần trước bản thân bỏ qua cho bọn chúng, bọn chúng ngược lại dám phách người đến phá rồi, bất quá Lý Dương vẫn còn may mắn, người của tổ chức Thương thủ phách đến không có mang súng, chỉ phách đến vài tên lưu manh gây rối loạn. Nếu như có mang súng, gây thương tích cho vợ chồng Cát Phổ, Lý Dương đã phát tác rồi.

“Hi, tiền bảo hộ 5 vạn USD của tháng này, tửu lâu các người đã chuẩn bị chưa ?”

Thanh âm từ một ngã rẽ phía trước truyền đến, Lý Dương phóng mắt nhìn qua, có hơn chục hắc y đại hán đang đứng ngoài một toà tửu lâu sang trọng, diện tích mà tửu lâu này chiếm còn lớn hơn Thái Bạch tửu lâu gấp mấy lần, trang trí cũng hào hoa hơn nhiều, bất quá đây là Dallas, không phải là New York Manhattan, do vậy phí bảo hộ không cùng một đẳng cấp với Thái Bạch tửu lâu.

Một người da trắng từ trong tửu lâu đi ra, vừa nhìn thấy cả chục đại hán lập tức nói : “Đương nhiên là chuẩn bị rồi, các vị vào nghỉ ngơi chút đã !”

Lý Dương lãnh ngạo bước vài bước đến trước mặt đám đại hán, lãnh khốc nói : “Đừng có chắn đường, tránh ra cho ta !” Tửu lâu ở một bên của con đường, nên lúc này đám đại hán đó đang đứng chắn con đường cho người đi bộ.

Tổ chức Thương thủ phách lưu manh đến phá rồi Thái Bạch tửu lâu, điều này khiến Lý Dương cảm thấy không thoải mái, hiện tại lại thấy đám lưu manh trước mắt này, nhất thời trong lòng bốc lên một ngọn lửa không tên.

Nguyên bốn đã chuẩn bị vào tửu lâu đám đại hán liền nghe thấy thế, nhất thời đều kinh ngạc quay người qua nhìn, rốt cục là kẻ nào mà khoa trương như thế, đến khi bọn chúng nhìn thấy, hoá ra là một tên người Hoa thân mặc áo da đen.

“Con lợn da vàng, mày muốn chết hả ?” Đại hán dẫn đầu lập tức ngạo nghễ nói.

Lý Dương nhất thời nhíu mày, trên mặt bốc lên sát khí, chân phải đá thẳng ra, hung hãn quất vào bụng của đại hán trước mặt, một cước đá đại hán ngã ngửa ra đất, đại hán vừa ngã ra đất không ngừng run rẩy, khoé miệng trào máu.

“Tránh ra cho ta !” Lý Dương băng lãnh nói.

Hơn chục đại hán xung quang mặc dù nhìn thấy một cước lợi hại của Lý Dương, nhưng bọn chúng nghĩ nguyên nhân là do Lý Dương đánh lén, bọn họ có tới hơn chục người, làm sao có thể để mất thanh danh được ? Lập tức từng tiếng hồng vang lên, thiết côn được móc từ sau lưng ra rồi cùng lao tới.

“Phanh !”

Lý Dương lạnh lùng quét ngang chân phải như một ngọn trảm đao, trực tiếp chặt gãy thiết côn đá một đại hán da đen bay xa cả chục mét, một đá này nhất thời khiến đám đại hán còn lại sợ đến ngây người, nhưng Lý Dương căn bản không chú ý đến phản ứng của bọn chúng, tùy ý đá ra vài cú, hạ gục thêm vài đại hán, đám người còn lại cuối cùng đã tỉnh ngộ, từng đứa đều kinh hãi la hét nhanh chóng bỏ chạy.

Lý Dương cũng không đuổi theo bọn chúng, cười một tiếng băng lãnh, ngửa đầu uống một ngụm liệ tửu, tiếp tục đi về phía trước... ..

New York sân bay quốc tế Kennedy.

Lý Dương từ trong sân bay bước ra, lần này hẳn quay về tuyệt không có nói với Lỵ Lỵ, tại phi trường tiện tay ngoắt một chiếc taxi trực tiếp đi đến Manhattan đường số 57.

Tại cửa Thái Bạch tửu lâu, Lý Dương xuống xe.

“Cát Phổ đại ca, đám lưu manh đó có quay trở lại phá rối không ?” Lý Dương bước vào trong tửu lâu, nói với Cát Phổ đang cầm đàn nhị hồ.

Cát Phổ vừa nghe thấy liền bỏ nhị hồ xuống nói : “Không có, hôm nay không có, bắt quá không biết sau này có đến không”.

Lý Dương trầm ngâm gật đầu, tiện đó nói : “Đệ quay về trước, chờ đến tối sẽ đến uống rượu với Cát Phổ đại ca”. Rồi cáo biệt với Cát Phổ, sau đó Lý Dương đi về hướng biệt thự của mình.

Vừa về đến cửa biệt thự, Lý Dương đã thấy không xa có một trang hán cao gần 2 mét đang mang trên vai hai cái bao lớn, bên cạnh hẳn chính là Lão Kiệt Khắc. Lý Dương đi đến gần mới phát hiện, đại hán đó là Điền Cương, vừa rồi hai cái bao lớn trên vai đã che mất mặt Điền Cương.

“Lão Kiệt Khắc, thế nào hả ? Sao lại mang nhiều thứ thế này ?” Lý Dương đi đến nói.

Lão Kiệt Khắc vừa nhìn thấy Lý Dương lập tức ngưng ngưng nói : “Hắc hắc, Mộc Dịch thân ái, ta hiện tại đã chiêu mộ được ba địa hạ quyền thủ, biệt thự đó của ta đã không còn đủ chỗ, biệt thự của người vẫn còn không ít phòng trống, do vậy ta phái một người đến ở chỗ người, Điền Cương hẳn đã yêu cầu cho bản thân được đến đây”.

Lý Dương quay đầu qua nhìn Lỵ Lỵ đang đứng ở cửa biệt thự, rồi lại nhìn Điền Cương.

Điền Cương tựa hồ có chút ngưng ngưng, liền đó bỏ bao đồ xuống, đi đến trước mặt Lý Dương, vỗ mạnh vào vai Lý Dương thô bạo nói : “Mộc Dịch, ta đến ở đây, không có vấn đề gì chứ ! Cái... ..cái này người cũng biết nguyên nhân mà”. Nói đến phần sau, thanh âm Điền Cương trở nên nhỏ hẳn.

Lý Dương cười, theo đó dấn một quyền vào ngực Điền Cương nói : “Lỵ Lỵ là sư muội của ta, người là huynh đệ của ta, ta đương nhiên là ủng hộ người, sau này chúng ta là người một nhà !” Lý Dương cười ha ha rồi giúp mang lấy một bao đồ. Còn Điền Cương thì mang liền hai bao đồ trên vai, sau đó nói với Lý Dương : “Mộc Dịch, người là sư huynh của Lỵ Lỵ, sau này cũng là sư huynh của ta, cái bao này để ta mang, để ta mang được rồi !”

Lý Dương nhìn Lỵ Lỵ, rồi lại nhìn Điền Cương, không khỏi bật cười, tựa hồ Điền Cương này thành muội phu (em vợ) của mình cũng không tệ à !

Trên bàn ăn tối.

“Sư huynh, người ăn cái đùi gà này đi !” Điền Cương trước giờ luôn lãnh khốc lúc này cũng cười vui vẻ, gấp cái đùi gà lớn bỏ vào bát Lý Dương, miệng nhiệt tình nói : “Sư huynh, sư huynh”.

Lỵ Lỵ ngồi bên cạnh không khỏi giận dữ liếc mắt nhìn Điền Cương, Điền Cương lại càng thêm hứng khởi, không ngừng tiếp thức ăn cho Lý Dương, một lúc lại tiếp cho tiểu Kiệt Khắc, tiểu Kiệt Khắc cũng không cự tuyệt, vui vẻ nhận lấy, tựa hồ đối với vị tỷ phu tương lai này rất hài lòng.

“Tối nay anh có một trận đấu phải không ?” Lỵ Lỵ hốt nhiên hỏi Điền Cương.

Điền Cương gật đầu hỏi : “Một dính cấp quyền thủ, năng lực chỉ cỡ bình thường, đối phó với hẳn thực không có vấn đề”.

“A Cương, anh có thể sớm li khai địa hạ quyền đàn không, nơi đó thật quá nguy hiểm”. Lỵ Lỵ rõ ràng có chút lo lắng.

Điền Cương vuốt tóc Lỵ Lỵ an ủi : “Đừng có lo, nội công của anh vừa đạt đến tiên thiên cảnh giới, cho dù không dựa vào nội công, chỉ riêng nhục thể năng lượng, anh tuyệt đối trong ba người đứng đầu địa hạ quyền đàn, nếu như tính cả nội công, trừ Mộc Dịch sư huynh, e rằng không có ai thắng được ta. Anh cũng

là vì em, nên vẫn chưa khiêu chiến với Ma vương. Ma vương là người đứng ở đầu ngọn gió mới là nguy hiểm nhất !”

Lý Ly khẽ gật đầu, nhưng Lý Dương nghe vậy trong lòng liền động : “Ta phải nhanh chóng tiến hành thi đấu, chỉ có tiến hành mười trận đấu đánh cấp mới có thể khiêu chiến Ma vương”.

“Điền Cương, trận đấu hôm nay cẩn thận một chút, bất luận là đối thủ nào cũng đều không thể coi thường, lần trước ta gặp một đối thủ không ngờ lại là một tuyệt lang nhân, lực công kích cực cao, tuyệt đối vượt qua sự tưởng tượng của người, ta lo lắng lại xuất hiện một tên thâm tàng bất lộ kiểu như vậy”. Lý Dương dặn dò.

Điền Cương gật đầu cười nói : “Sư huynh yên tâm, đệ không xem thường một đối thủ nào cả. Nếu thật đánh không lại, đệ trực tiếp nhảy khỏi võ đài, hừm hừm, đệ đến địa hạ quyền đàn là để ma luyện chính mình, đệ tuyệt không để ý sự khen chê của người khác”.

Lý Dương không khỏi kinh ngạc, trong lịch sử địa quyền đàn thực không có tuyển thủ nào lại nhảy khỏi võ đài, đương nhiên không phải là các quyền thủ không sợ chết, chủ yếu là vì chưa kịp làm thì đã bị đối thủ đá bay đi rồi, tuy vậy Điền Cương biết khinh công nên vẫn có cơ hội để nhảy.

Lý Dương cũng không để tâm cười nói : “Tuỳ ý đệ, mọi người ăn tiếp đi, ta lên lần trước”. Lý Dương đặt bát xuống nhanh chóng lên lầu.

Theo thói quen lại mở máy tính, vào trang web của tổ chức trung gian sát thủ.

“Nhật Bản “Song Hoa” chấp hành nhiệm vụ 1 tỷ USD không biết là kết quả như thế nào rồi ? Bất qua bọn họ mới tiếp nhận nhiệm vụ được vài ngày, chắc là vẫn chưa có kết quả !” Lý Dương trong lòng tự phán đoán.

Đáng tiếc là phán đoán lần này của Lý Dương lại sai.

“Nhiệm vụ thất bại ! Tổ chức Nhật Bản “Song Hoa” tuyên bố bỏ cuộc nhiệm vụ này”.

Nhìn kết quả, Lý Dương không khỏi sững sốt.

Tổ chức sát thủ thì không giống như độc hành hiệp, tổ chức sát thủ có thể phá hết lần này đến lần khác các sát thủ trong tổ chức đến ám sát, do vậy có rất ít tổ chức sát thủ chỉ vài ngày đã bỏ cuộc một nhiệm vụ, thời gian vài ngày e rằng chỉ đủ cho một lần hành động ám sát hoàn chỉnh, điều đó nói lên Nhật Bản “Song Hoa” cũng chỉ mới ám sát có một lần. Sớm như vậy đã bỏ cuộc, thật khiến người ta không khỏi kinh hãi.

“Tiểu Nhật Bản này định làm trò gì vậy ? Bất quá chắc là bọn chúng cũng hiểu được, thất cấp cao thủ lang vương tuyệt không là thứ bọn chúng có thể chọc vào”. Lý Dương trong lòng cười lạnh.

Lúc này tại Tokyo Nhật Bản.

“Sơn Bồn Quân, ai cho phép người tiếp nhận nhiệm vụ. Không có lệnh của ta, mà người lại dám tiếp nhận nhiệm vụ 1 tỷ USD, hai vị sát thủ đẳng cấp “Cúc Hoa” của Cúc Hoa tổ chúng ta cũng vì vậy mà hy sinh, trước đó không ngờ lại không chịu tra xét cẩn thận thực lực của mục tiêu, mắt không chịu nhìn gì cả, hừm, tổn thất từ hai nhân giả đẳng cấp “Cúc Hoa” người có thể gánh được sao ? Một tháng tới người ở trong ám thất cho ta !” Một người trung niên thân mặc áo kimono mắng người trẻ đang quỳ trước mặt.

Sơn Bồn Nhất Lang, tổ trưởng “Cúc Hoa tổ” một trong Nhật Bản “Song Hoa”, lần này con trai lão không ngờ đã nhận nhiệm vụ 1 tỷ USD, một lần làm tổn thất mất hai vị sát thủ đẳng cấp “Cúc Hoa”. Sát thủ của Cúc Hoa tổ phân thành “Cúc Hoa” “Kim Hoa” “Ngân Hoa” “Đồng Hoa” ! Chết đi hai nhân giả đẳng cấp “Cúc Hoa” thật đúng là tổn thất phi thường lớn. Nếu như là người khác, Sơn Bồn Nhất Lang đã trực tiếp mổ bụng ra rồi, nhưng đây lại là con trai của lão. Lão chỉ có thể bắt nốt con trai mình lại thôi.

“Vâng !” Sơn Bồn Ti Viên không có lời nào oán thán, mà hắn cũng không dám oán thán.

“Tối cường giả của Âm Hắc nghị hội lang nhân nhất tộc làm sao có thể dễ dàng bị giết vậy chứ”. Sơn Bồn Nhất Lang trong lòng như bốc lửa.

Đêm.

Lý Dương lơ lửng người phía trên giường ngủ, hai chân xếp bằng, từng luồng thanh sắc khí lưu vờn quanh...
...

Trong thể nội đan điền, trên càn khôn viên cầu, từng đạo tiên thiên chân khí nỗ lực án chiếu theo phương hướng của hỗn độn khí lưu trong “Như phong tự bế” mà vận chuyển, bất quá mô phỏng thật quá khó, Lý Dương cũng chỉ mô phỏng chỉ được một hai phần mười mà thôi. Nhưng hiệu quả thì vô cùng khả quan !

Đao mang đang tán phát ra quang mang chói mắt đó xoay quang cầu tâm của càn khôn chu thiên viên cầu, xung quanh đao mang, từng đạo đao khí sắc nhọn không ngừng loé lên, đao khí sắc nhọn va chạm tạo ra những tia lửa điện.

Tiên thiên chân khí không ngừng ngừng bị hấp thu vào trong càn khôn chu thiên viên cầu, tâm thần Lý Dương cũng chìm đắm trong sự vận chuyển của tiên thiên chân khí. Không ngừng khiến cho phương hướng vận chuyển của tiên thiên chân khí trở nên tương tự như phương hướng vận chuyển của hỗn độn khí lưu trong “Như phong tự bế”.

“Oanh !”

Giống như lần trước, tâm thần Lý Dương chấn động mãnh liệt, rồi lập tức li khai thân thể. Thời gian này Lý Dương cũng có tu luyện tại bang Texas, nhưng thực sự không có phát sinh tình huống tâm thần tự động li khai thân thể, loại tình huống này chỉ có thể gặp mà không thể cầu.

Lần này tâm thần Lý Dương lên đến bầu trời New York, có thể thấy toàn cảnh New York, không biết là tại sao, Lý Dương trong thoáng chốc tựa hồ “thấy” được mọi chuyện phát sinh ở New York, bất ngờ tâm thần Lý Dương chấn động, thoáng chốc đã quay trở về cơ thể.

“Không hay !” Nhớ lại việc tâm thần vừa nhìn thấy, Lý Dương lập tức kinh hãi, thân thể như làn khói, trực tiếp từ ban công lao đi.

Trong một con hẻm nhỏ, Điền Cương vừa kết thúc trận đấu quay về

“Điền Cương tiên sinh, trận đấu tới ngài nhất định phải thua, chỉ cần ngài thua, chúng tôi liền bỏ qua cho ngài”. Năm hắc y nhân đứng chắn phía trước Điền Cương, trong tay đều cầm Sa mạc chi ưng loại mới.

Sự lợi hại của Sa mạc chi ưng loại mới, Điền Cương đương nhiên minh bạch, hắc một tứ cấp cao thủ cho dù có thêm nội lực cũng không chống nổi, Điền Cương chỉ có thể nói : “Tốt, ta đáp ứng !” Miệng nói như vậy, nhưng trong lòng Điền Cương hừ lạnh, “hiện tại đáp ứng các ngươi trước, nhưng ta không phải là cái gì quân tử, thi đấu ta vẫn thắng như cũ !”

Thủ lĩnh hắc y nhân lập tức lấy ra một viên thuốc nói : “Viên thuốc này là do tổ chức chúng mới nghiên cứu ra, ngài uống nó đi, vài ngày tới nó sẽ không gây ra hậu quả không tốt nào cả, chờ khi trận đấu kết thúc, nếu như Điền Cương tiên sinh thực sự thua, chúng tôi sẽ đưa giải được”.

Điền Cương cười nói : “Được, hy vọng là các ngươi tuân thủ lời hứa”. Nói rồi bước lên trước.

Bất ngờ thân hình Điền Cương loé lên, miệng thét vang : “Sát !” Hai chân như ảo ảnh, trực tiếp bỏ tới hắc y nhân mập mạp gần nhất, thân hình hắc thoáng chốc thu lại, hoàn toàn tránh ra đằng sau hắc y nhân đó.

“Phanh !”

Tiếng súng vang lên, viên đạn trực tiếp xuyên qua hắc y nhân, sau đó bắn thẳng vào bụng Điền Cương.

Không hổ là Sa mạc chi ưng loại mới, cho dù đã xuyên qua một tên mập, vẫn còn sức phá được hộ thể chân khí của Điền Cương. Điền Cương liền ngã ra đất, bốn hắc y nhân còn lại liền chia súng về phía Điền Cương.

“Cho hắn uống thuốc ngay !” Thủ lĩnh hắc y nhân vừa nổ súng lãnh khốc ra lệnh cho người bên cạnh.

Đúng lúc này !

“Hừ !” “Hừ !” “Hừ !” “Hừ !”

Những tiếng hô sắc nhọn lập tức vang lên, thân hình thủ lĩnh hắc y nhân liền đó loé lên, tốc độ cực nhanh tuyệt đối là cao thủ, nhưng — đao khí do thể nội Lý Dương thôi luyện, tốc độ còn nhanh hơn, vượt qua sự tưởng tượng của hắn.

Bốn hắc y nhân, bao gồm cả tên thủ lĩnh trên trán đều có một lỗ thủng.

“Hưu !” Lý Dương tiện tay phóng ra tiếp một đạo đao khí, xuyên thấu đầu của tên mập đang nằm trên đất, lúc này tay hắn đang giơ Sa mạc chi ung lên.

“Bá vương, mau giúp tôi chữa trị !” Thân hình Lý Dương nháy mắt đã đến bên cạnh Điền Cương, lúc này phần bụng Điền Cương không ngừng chảy máu. Bá vương Hạng Vũ lập tức dùng năng lượng nguyên thần cường đại thoáng chốc bao lấy thân thể Điền Cương.

“Trời ạ, sao có thể được ? Sao có thể được ?” Bá Vương Hạng Vũ thất thái kinh hô, “Điền Cương này không ngờ lại có được tiên thiên thổ tức chi thân là thứ trong trăm vạn người khó kiếm !”

40. Chương 20 : Bá Vương Thu Đồ

Hạng Vũ không giải đáp nghi vấn của Lý Dương, mà lập tức động dụng nguyên thần lực lượng to lớn bắt đầu tu phục thân thể Điền Cương, năng lượng cường đại thậm chí có thể trọng tổ lại chân thân, nói gì đến việc trị liệu một chút thương tích. Lý Dương dùng mắt nhìn bụng Điền Cương thấy một viên đạn rơi ra, sau đó miệng vết thương do đạn gây ra từ từ khép lại với tốc độ có thể nhìn thấy.

“Mộc Dịch, là huynh ! Đệ lại thiếu huynh một mạng !” Trên mặt Điền Cương hiện lên một tia cảm kích. Lần trước khi cùng người của Giáo đình tranh đấu, cũng là Lý Dương đã cứu lấy tính mạng hắn.

Điền Cương hốt nhiên trừng mắt nhìn vết thương nơi bụng, vết thương của mình đang tự động hồi phục lại một cách thần kỳ, Điền Cương biết tố chất thân thể mình mặc dù rất tốt, nhưng cũng không thể đạt đến mức độ thể này.

Chỉ vài phút sau, vết thương ngay cả một chút sẹo cũng không có, Điền Cương lúc này mới ngừng đầu nhìn Lý Dương chấn kinh nói : “Đây... ..đây, Mộc Dịch, rốt cuộc là chuyện gì vậy ?” Hắn không thể tưởng tượng được là con người có thể khôi phục với tốc độ như vậy.

Lý Dương tức thì bất đắc dĩ cười cười, hắn không biết phải hồi đáp thế nào, nói là do mình làm à ? Nhưng bản thân thực không có cái thực lực đó, đây là do Bá vương Hạng Vũ làm. Nhưng lẽ nào nói thật về sự tồn tại của Hạng Vũ cho Điền Cương ? Lý Dương không khỏi bất lực nhìn Điền cương cười.

“Đừng hỏi nữa, ta dẫn ngươi về trước”. Lý Dương tiện đó đỡ lấy Điền Cương, chân khê chuyển động, thân thể lập tức như gió lướt đi giữa bán không, mũi chân khê điểm lên vách tường mượn lực mà đi, chỉ cần hai lần mượn lực, Lý Dương đã từ ban công biệt thự tiến vào phòng ngủ của mình, đem Điền Cương đặt trên giường.

“Mộc Dịch... ..”

“Ngươi nghỉ ngơi trước đi ! Những thứ khác để sau hãy nói !” Lý Dương nhìn cái miệng muốn nói của Điền Cương vội vàng cướp lời. Liền đó hắn bước ra ngoài ra ngoài ban công, đóng cánh cửa ngăn cách phòng ngủ và ban công.

Lý Dương trong lòng cười khở : “Bá vương, sắp tới Điền Cương hỏi tôi về những chuyện xảy ra vừa rồi, tôi rốt cuộc phải trả lời thế nào ?”

“Cứ nói với hắn là bốn Bá vương xuất thủ cứu hắn. Điền Cương này với bốn Bá vương có chỗ dùng rất lớn, ừm, đệ tử thứ tư của bốn Bá vương sẽ là hắn !” Hạng Vũ cười ha ha nói.

Lý Dương sững người, Bá vương Hạng Vũ trước giờ không có nói với hắn những truyện ở ma giới, không tưởng được là Hạng Vũ đã có ba vị đệ tử.

“Bá vương, người thu hắn làm đệ tử, thế sao lại không chọn tôi làm đệ tử ? Lẽ nào Lý Dương tôi tư chất kém, Bá vương người nhìn không thuận mắt ?” Lý Dương nói đùa.

Hạng Vũ cũng nói : “Hừm hừm, bốn Bá vương muốn thu ngươi làm đệ tử, ngươi chịu sao ? Bốn Bá vương ở cùng ngươi bao lâu rồi, tính cách ngươi bốn Bá vương nắm rõ như lòng bàn tay, thu ngươi làm đệ tử, khả năng đó thực sự quá thấp”.

Lý Dương lúc xưa khi còn trong An toàn cục, thì vẫn còn khiêm hù, nhưng sau khi trải qua sự đả kích, hiện tại Lý Dương là kẻ cô ngạo, muốn thu hấn làm đồ đệ, đích xác là rất khó.

“Không có danh nghĩa sư đồ, nhưng thực sự lại là sư đồ !” Lý Dương trong lòng than. Lý Dương than nhưng lại không để Hạng Vũ biết.

Hạng Vũ mặc dù cứ trú trong đầu Lý Dương, Lý Dương cùng hấn nói chuyện đều do tâm thần khống chế, bằng không bình thường trong lòng nghĩ gì Hạng Vũ cũng không thể biết được, trừ phi Hạng Vũ cường hành dùng nguyên thần xâm nhập vào trong tâm thần Lý Dương.

“Phải rồi, Bá vương, người chuẩn bị thu hấn thành đồ đệ như thế nào đây ? Không phải là nguyên thần từ thể nội tôi tiến nhập thể nội hấn chứ ?” Lý Dương hỏi Hạng Vũ, lúc này trong lòng Lý Dương thực sự có chút không cam, Hạng Vũ ở trong đầu mình lâu như vậy, bản thân gặp những lúc khó khăn nhất đều có Hạng Vũ giúp đỡ, lúc tối nguy nan được giúp đỡ mới khiến người ta động cảm tình nhất, trong lòng Lý Dương đã luôn coi Bá vương như bậc phụ huynh.

“Không được, tiểu tử Lý Dương ngươi tâm cảnh tu vi cao hơn nhiều, tâm thần cũng rất cường đại, cho dù là tu chân giả cũng không thể công phá được tâm thần bảo hộ của ngươi mà phát hiện bốn Bá vương. Còn tiểu tử Điền Cương này mặc dù có tiên thiên thổ tức chi thân, nhưng tâm cảnh, tâm thần vẫn còn chưa bằng được cao thủ Kim Đan kỳ, ở trong đầu hấn không an toàn bằng khi ở với ngươi !” Hạng Vũ mặc dù hỏi đáp như vậy, nhưng Lý Dương biết Hạng Vũ một khi ẩn trốn trong đầu một người, thì thực lực của tu chân giả ở phạm nhân giới thực không thể phát hiện được, hà huống có tu chân giả nào khi không có chuyện lại đi tra xét người khác ?

Hạng Vũ cũng có cảm tình với Lý Dương, không đành li khai. Bất quá Hạng Vũ ngại không muốn tự nguyện thừa nhận nên mới hỏi đáp như vậy !

“Nguyên thần của Bá vương người không tiến nhập thể nội hấn, vậy làm sao thu đồ ?” Lý Dương hỏi ngược lại.

Hạng Vũ cười nói : “Bốn Bá vương là người gì, lẽ nào tiểu kỹ xảo truyền âm nhập não cũng không biết sao ? Bốn Bá vương trực tiếp cùng tâm thần hấn giao đàm, sau đó thì triển một chút thực lực chấn nhiếp hấn, người lại nói thêm vào vài câu, Điền Cương đó còn không tin sao ?”

“Phải rồi, tiên thiên thổ tức chi thân rốt cuộc là thứ gì vậy ?” Lý Dương lúc này mới hỏi về vấn đề này.

Hạng Vũ giải thích : “Tiên thiên thổ tức chi thân là thứ mà các tu chân giả mong muốn có được nhất, nếu như người có được tiên thiên thổ tức chi thân, một khi người tu luyện công pháp thuộc tính Thổ, nhất định là một ngày đi vạn dặm. Tốc độ so với người thường gấp hàng chục lần ! Nhưng tiên thiên thổ tức chi thân này thực vô cùng khó phát hiện, cho dù là nguyên thần của bốn Bá vương, bình thường cũng không phát giác ra được tiên thiên thổ tức chi thân của Điền Cương, chỉ có vừa rồi khi kiểm tra toàn bộ mọi chỗ trên thân thể hấn, cẩn thận tra xét mới phát hiện ra”.

“Tiên thiên thổ tức chi thân có đúng như Bá vương người nói, là trong trăm triệu người khó kiếm không ?” Toàn bộ địa cầu này có được bao nhiêu người, án chiếu theo tỷ lệ đó, thì địa cầu có thể xuất hiện được một kẻ đã là phải tạ thiên tạ địa rồi. Lý Dương thực cảm thấy khó tin là tỷ lệ lại thấp như vậy.

Hạng Vũ cười lớn : “Ha ha, phạm nhân giới không chỉ có địa cầu, toàn bộ phạm nhân giới số người có không biết là bao nhiêu, đừng nói phạm nhân giới, chỉ riêng số người ở ma giới đã nhiều đến khủng bố rồi, trong lãnh địa của bốn Bá vương, nhân khẩu đã quá trăm triệu, lãnh địa của các ma quân hoặc ma đế thì lại càng lớn kinh khủng, Nhưng lớn như ma giới vậy mà cũng chỉ có vài kẻ có được tiên thiên chi thân, Điền Cương, ha ha, tuyệt đối đúng là một thu hoạch to lớn của bốn Bá vương khi đến phạm nhân giới, cho dù bốn Bá vương có phải sống tử nhục một khoảng thời gian dài như vậy cũng đáng !” Hạng Vũ hiển nhiên phi thường hưng phấn.

Lý Dương đến hiện tại vẫn chưa minh bạch được chỗ lợi hại của tiên thiên thổ tức chi thân.

“Tiên thiên chi thân phân thành sáu loại : Tiên thiên Kim tức chi thân, Tiên thiên Mộc tức chi thân, Tiên thiên Thủy tức chi thân, Tiên thiên Hỏa tức chi thân, Tiên thiên Thổ tức chi thân, cùng với trong truyền

thuyết là Tiên thiên ngũ đức chi thân nhưng có điều trước giờ chưa từng xuất hiện”. Trong ngữ khí Hạng Vũ tràn đầy sự khát vọng.

“Lý Dương, thực sự là đáng tiếc à, nếu như ngươi có được tiên thiên chi thân thì bốn Bá vương đã có thể sớm li khai phạm nhân giới rồi, đáng tiếc là ngươi lại không có tiên thiên chi thân”. Hạng Vũ cố ý cười chọc.

“Ha ha, tôi có được “Ma thần lục tuyệt”, phi đao nhập đạo “Thất diệu tinh cực”, trời cao đã đối với tôi không bạc, tôi còn tham tâm cái gì ?” Lý Dương không để tâm nói, trong trăm triệu người khó kiếm được một, bản thân không có tiên thiên chi thân cũng là bình thường.

“Tốt rồi, hiện tại bốn Ba vương chuẩn bị hành động thu Điền Cương làm đồ đệ !” Hạng Vũ trịnh trọng nói với Lý Dương, Điền Cương đồ đệ này, Hạng Vũ thực sự vô cùng xem trọng.

“Lý Dương, ngươi mau chuẩn bị, lời của bốn Bá vương sẽ đồng thời vang lên trong đầu hần và ngươi, ngươi theo đó mà hành sự !” Lời Hạng Vũ vừa phát ra, Lý Dương lập tức vận khởi 12 phần tinh thần.

Lúc này Lý Dương đang ở trong phòng ngủ.

Điền Cương tuy nằm nghỉ trên giường của Lý Dương, nhưng thực sự không làm sao ngủ được, mặc dù vừa mới thụ thương, nhưng trải qua sự trị liệu thần kỳ đó, hiện tại thân thể hần không còn vấn đề gì, có điều trong lòng hần luôn cảm thấy nghi hoặc, tốc độ phục hồi của thương thể mình sao lại có thể khủng bố như thế ?

“Mộc Dịch vừa rồi không có hồi đáp câu hỏi của ta, lẽ nào huynh ấy có bí mật ?” Điền Cương trong lòng trầm nghĩ.

“Tiểu tử, đừng hồ tư loạn tưởng, Mộc Dịch hần sở dĩ không hồi đáp câu hỏi của ngươi, đó là vì bốn Bá vương !” Thanh âm hồn hậu bá đạo vang lên trong đầu Điền Cương.

Điền Cương trong lòng đại kinh, thân thể tung lên, trực tiếp từ trên giường nhảy xuống, kinh hãi hỏi : “Ngươi là ai ?”

“Ha ha, ta là ai ? Ngươi trước tiên đừng quần đến thân phận của bốn Bá vương, giờ bốn Bá vương hỏi ngươi, ngươi có tin vào sự tồn tại của tu chân giả không ?” Điền Cương nghe thấy âm thanh trong đầu, trong lòng lại chấn kinh, Điền gia hần tại quốc nội cũng được tính là một gia tộc cổ lão, đối với tu chân giả cũng có miêu tả.

Điền Cương cẩn thận đề phòng hỏi : “Lẽ nào người là tu chân giả trong truyện thuyết ?”

“Ha ha... ..” Tiếng cười lớn của Hạng Vũ lại vang lên, “tu chân giả, bốn Bá vương thân phận thế nào, làm sao có thể là tu chân giả nhược tiểu được ?”

Tu chân giả nhược tiểu !

Điền Cương nhất thời bị câu nói này dọa khiếp, Điền gia hần có nội công gia truyền, tu chân giả trong mắt họ chính là thần tiên trên lục địa, nhưng trong mắt của người thần bí này, tu chân giả không ngờ chỉ xứng hai chữ “nhược tiểu”.

“Vậy người là ai ?” Điền Cương vừa chấn kinh lại vừa tò mò.

“Bốn Bá vương nói cho ngươi biết, tu chân giả sau khi tu luyện được một thời gian sẽ độ kiếp phi thăng, trong đó có một số tu ma giả sau khi độ kiếp sẽ phi thăng ma giới, bốn Bá vương chính là đỉnh cấp cao thủ trong ma giới !” Hạng Vũ ngạo nghễ nói.

Điền Cương cũng có nghe qua cái gọi là “bách nhật phi thăng”, nghe Hạng Vũ nói vậy trong lòng không khỏi suy nghĩ : “Tu chân giả phi thăng xem ra không chỉ lên tiên giới, còn có một số lên ma giới, thần bí nhân này tựa hồ chính là cao thủ trong ma giới, a ! Nói vậy không phải là hần ta còn lợi hại hơn phi thăng tu chân giả sao ?”

So với phi thăng tu chân giả còn lợi hại hơn !

Điền Cương vừa đưa ra kết luận này, nhất thời mắt tròn, trong nháy mắt đã đặt thần bí nhân lên vị trí chí cao trong lòng.

“Vậy thương tích tôi là do người trị sao ? Người vì sao lại cứu tôi ?” Điền Cương liền tiếp hỏi, hẳn thực cảm thấy khó tin, bản thân một người bình thường có gì đáng để cho một người còn lợi hại hơn phi thăng tu chân giả quan tâm đến chứ.

“Đương nhiên là bốn Bá vương cứu, vì sao cứu người à ? Đó là bởi vì bốn Bá vương thấy ngươi thiên phú không tệ, quyết định thu người làm đồ đệ”. Hạng Vũ cuối cùng đã lộ ra cái đuôi hồ li.

Điền Cương giật mình, trong nhất thời kinh hãi và nghi hoặc cùng bộc phát ra, một cao thủ còn lợi hại hơn cả phi thăng tu chân giả muốn làm sư phụ mình, hẳn đương nhiên là nguyện ý, nguyện vọng suốt đời hẳn là không ngừng đề cao bản thân, không ngừng đột phá bản thân, không ngừng khiêu chiến bản thân ! Do vậy hẳn mới luôn muốn khiêu chiến với Lý Dương.

Trong đầu Lý Dương cứ vang lên những lời của Hạng Vũ, nhưng đến giờ phút này Lý Dương cuối cùng đã ra tay.

“Điền Cương, đừng sững sờ nữa, mau đến bái sư, Bá vương thu ngươi làm đồ đệ là vận khí của ngươi đó, ta đã muốn bái Bá vương làm sư mà Bá vương cũng không chịu thu ta đó !” Lý Dương mở cánh cửa ngăn cách ban công và phòng ngủ đi vào.

Điền Cương sững người.

Hạng Vũ lập tức vội vàng nói : “Bốn Bá vương thu đồ rất nghiêm, ngay cả tên Lý Dương này bốn Bá vương cũng không có thu làm đồ đệ”.

“Lý Dương là ai ?” Điền Cương trừng mắt hỏi.

Hạng Vũ lúc này mới phát hiện mình nói lỡ mồm, nhưng Lý Dương thì không để tâm : “Ta chính là Lý Dương, ta vốn tên thật là Lý Dương, Mộc Dịch chỉ là một cái tên khác của ta !” Lý Dương trước giờ không phủ nhận Mộc Dịch không phải là tên của mình, kể từ khi Khương Tuyết gọi hắn “Mộc Dịch ca ca”, hắn đã quyết định “Mộc Dịch” thành một cái tên khác của mình. Sở dĩ hiện tại nói với Điền Cương, chủ yếu là vì hắn coi Điền Cương là người phe mình.

Điền Cương nhất thời ngạc nhiên, rồi lập tức cười nói : “Cũng đúng, ở địa hạ quyền đàn thì nên đổi lấy một cái tên khác, không như đệ, ngay cả tên cũng không đổi, bất quá đệ không lo lắng có người dám làm phiền đệ”.

Điền Cương trong lòng liền chuyển động : “Ngay cả Lý Dương mà cũng tán dương như vậy, xem ra đây đúng là một đỉnh cấp cao thủ, hơn nữa có thể khiến thanh âm vang lên trong đầu ta, đây đã là một thủ đoạn kinh thiên rồi. Ừm, dù sao bái hắn ta làm thầy đối với ta cũng không có chỗ nào thiệt !”

Điền Cương đã quyết định bái Hạng Vũ làm thầy, nhưng đúng khi Điền Cương đang phân vân, Hạng Vũ lại thực sự chờ không được.

“Lý Dương, còn không mau hành sự ?” Hạng Vũ thôi thúc, đồ đệ có được tiên thiên thổ đức chi thân đối với hắn thật là quá quan trọng. Một phạm nhân có tiên thiên thổ đức chi thân tại ma giới thậm chí có thể dẫn khởi một số siêu cấp cao thủ chiến đấu giành giật để thu làm đồ đệ.

Lý Dương chấn động, nhớ lại nhiệm vụ của mình, lập tức nói với Điền Cương : “Điền Cương, ta biết đệ muốn khiêu chiến với ta, nhưng ta có được sự giúp đỡ của Bá vương, Bá vương mặc dù không có thu ta làm đồ đệ, nhưng cũng chỉ đạo cho ta vài điều, cứ tiếp tục như vậy, khoảng cách giữa ta và đệ sẽ càng lúc càng lớn, đệ cần bản không thể bắt kịp ta”.

Điền Cương nghe vậy rung mình, Lý Dương tiếp tục nói : “Toàn phạm nhân giới không có một người nào có nhiều kinh nghiệm như Bá vương, Bá vương có những đỉnh cấp bí tịch lợi hại, chỉ có bái Bá vương làm thầy, đệ mới hy vọng khiêu chiến với ta !” Lý Dương dụ hoặc Điền Cương.

Điền Cương cười ha ha : “Không phải chỉ là bái sư thôi sao ? Có vị đỉnh cấp sư phụ như vậy, Điền Cương tôi cao hứng còn không kịp ? Sao lại không đáp ứng ?”

“Vậy đệ vừa rồi vì sao không đáp ứng?” Lý Dương hỏi ngược lại.

Diền Cương cười nói : “Đệ đang định đáp ứng, nhưng huynh lại nói không ngừng, khiến đệ không cách nào nói được, làm sao có thể trách đệ ?”

Lý Dương và Hạng Vũ nhất thời ngạc nhiên.

“Rất tốt, còn lễ bái sư thì bỏ đi, bổn Bá vương không giống như mấy lão già thích rườm rà ở tiên giới. Kể từ ngày hôm nay, người là đệ tử thứ tư của ta”. Hạng Vũ vui vẻ tuyên bố, tìm được một đệ tử có tiên thiên thổ đức chi thân, cho dù bất Hạng Vũ phải ở lại phạm nhân giới cả vạn năm hắn cũng nguyện ý.

“Hiện tại nên cấp cho đệ tử một bộ công pháp thuộc tính Thổ. Công pháp tu luyện thuộc tính Thổ ?” Hạng Vũ lúc này mới suy nghĩ, “mẹ nó, công pháp tu luyện thuộc tính Thổ bổn Bá vương cũng có ba bộ, nhưng đều là loại cấp thấp, cấp chúng cho đệ tử quý báu này không phải là lãng phí tư chất thiên phú sao ? Nhưng mà kiếm đâu ra đỉnh cấp công pháp thuộc tính Thổ đây ?” Hạng Vũ vắt óc suy nghĩ.

“Có rồi, ta không phải có nửa bộ đỉnh cấp công pháp thuộc tính Thổ — “Huyền Vũ bí điển” sao, mặc dù chỉ có nửa bộ đầu không có nửa bộ sau, nhưng vẫn có thể tu luyện đến cảnh giới Ma soái. Chờ lên ma giới bổn Bá vương sẽ đi xin tên khốn đó nửa bộ sau, nếu như tên khốn đó không đưa, bổn Bá vương sẽ tự thân đi nhờ Xi Vưu sư tôn !” Hạng Vũ trong lòng đã có quyết định.

“Ồn, hiện tại sư phụ truyền cho người tu thể đỉnh cấp công pháp “Huyền Vũ bí điển”, người hãy cẩn thận tu luyện !”

41. Chương 21 : Lý Thạc

Lý Dương cứ ngồi như vậy, hắn không muốn suy nghĩ, để mặc cho đầu óc trống rỗng, có như vậy, hắn mới cảm thấy không có chút gánh nặng. Gió lạnh xâm nhập vào toàn thân Lý Dương, nhưng hắn không có chút cảm giác nào, ngừng đầu hướng về phương đông, một tình cảm nhớ quê hương vẫn vương trong đầu, đệ đệ của mình thì tranh đấu trong hắc đạo, còn có mẫu thân thì sống một mình tại nơi thôn quê. Lúc xưa Lý Dương đã từng thấy cuộc sống thanh đạm của mẹ, tuy bình đạm nhưng hắn cũng cảm thấy an tâm. Nhưng đệ đệ của mình thì hắn thực không an tâm được.

Luận trí óc, luận mưu kế, Lý Dương tuyệt đối không phải là đối thủ của Lý Thạc, nhưng Lý Thạc một mình xâm nhập vào hắc đạo, mặc dù đã gia nhập Hồng Bang, nhưng Lý Dương vẫn lo lắng cho đệ đệ, dù sao ở nơi đầu gươm mũi giáo cũng thật là quá nguy hiểm.

Quốc nội.

Hồng Bang lịch sử lâu dài, bang quy nghiêm khắc, đứng đầu không nghi ngờ gì chính là Bang chủ và các trưởng lão. Uy tín tối cao trong Hồng Bang không phải Bang chủ, ngược lại chính đại trưởng lão niên kỷ đã hơn trăm tuổi, đại trưởng lão giờ muốn nghỉ hưu hồi hương hưởng phúc, vị trí trưởng lão vì thế mà trống một chỗ.

Nhưng trong Hồng Bang có tư cách, có năng lực thành trưởng lão kế tiếp chỉ có hai người : Lý Thạc và Tăng Hồng Cương.

Nếu không phải hai người niên kỷ không lớn, có lẽ với công trạng của hai người sớm đã có thể thành trưởng lão rồi, mặc dù quá khứ hai người không thành trưởng lão, nhưng hai thành thị quan trọng nhất ở quốc nội là Bắc Kinh và Thượng Hải đã phân biệt do hai người tọa trấn, từ điểm này có thể nhìn ra Hồng Bang rất xem trọng hai người.

Lần này vị trí trưởng lão bị trống, so sánh với hai người, những người khác còn xa mới có tư cách. Nhưng vị trí trưởng lão chỉ có một, vậy rốt cuộc phải cấp cho ai ?”

Trong nội bộ bang phái tranh cãi không ngừng cuối cùng quyết định bỏ phiếu, do đường chủ các thành thị và các trưởng lão bỏ phiếu quyết định.

“A Trí, ta đưa cho người danh sách, các nhân vật cao cấp của Hồng Bang có tên trên đó đều đã gửi lễ vật đến chưa, bọn họ có tiếp nhận hay không ?” Tăng Hồng Cương hỏi thanh niên đứng trước mặt, khoảng thời gian này Tăng Hồng Cương có thể nói là kích động không thôi, Hồng Bang trưởng lão, vị trí này làm bao

nhieu người đổ mắt, hơn nữa Bang chủ tương lai của Hồng Bang cũng là từ trong các trưởng lão tuyển chọn ra.

Mặc dù trong lòng kích động, nhưng hắn vẫn phải cẩn thận chuẩn bị tiến hành mọi việc, đối thủ của hắn là Lý Thạc, một hắc đạo thiên tài mới 16 tuổi gia nhập Hồng Bang đã lập được đại công, Tăng Hồng Cương làm sao có thể cảm thấy an tâm được.

“Đại ca đã để các huynh đệ phụ trách tình báo phân tích mỗi một vị trưởng lão và đường chủ của bần bang, từ đó phán đoán ra người có thể thiết lập quan hệ, sau đó thành danh sách đưa cho chúng ta, chúng ta lúc đó gửi lễ vật bọn họ đương nhiên là nhận. Bất quá chúng ta có một số huynh đệ vô tình phát hiện được, có một số đường chủ khi nhận lễ vật của chúng ta, không ngờ lại nhận cả lễ vật của Lý Thạc, tình huống tựa hồ có chút bất diệu !” Thanh niên nói đến đó liền nhíu mày.

“Hừm, điều này ta cũng biết, mấy tên đó muốn bắt cả hai tay, thực đúng là hồ tư loạn tưởng, bất quá hiện tại chúng ta còn phải dựa vào bọn chúng ! Hừm hừm, tin rằng hiện tại Lý Thạc hẳn cũng đang đau đầu vì mấy tên gió lùa chiều nào theo chiều đó này”. Bất ngờ sắc mặt Tăng Hồng Cương thoáng qua một tia âm lãnh, “nhưng Tăng Hồng Cương ta không thể giao quyền phán quyết cho người khác. A Trí, tiểu đội đặc chủng ta đã huấn luyện lâu này cũng nên có tác dụng rồi, chấp hành “Trảm thủ kế hoạch” !”

A Trí vừa nghe thấy trong lòng liền chấn động nói : “Đại ca, cái ... cái này dùng đối phó với người trong bang phái, có thể phải chịu hình phạt tam đao lục động, vậy... ..”

“Hừm !” Tăng Hồng Cương lạnh lùng liếc nhìn A Trí, khẽ hừ lạnh một tiếng, còn A Trí nghe vậy, lập tức chấn động, bắt đầu hồi hận vì câu nói vừa rồi.

“Hành động trảm thủ lần này sẽ do ngươi và Cương Tử cùng phụ trách !” Tăng Hồng Cương nguyên bản muốn để ái tướng tâm phúc A Trí của mình phụ trách, nhưng hiện tại lại cảm thấy không an tâm. A Trí lập tức gật đầu tuân theo, hắn đương nhiên là hiểu rõ đại ca của mình, cho dù thân như thủ túc, Tăng Hồng Cương cũng có thể giết không chớp mắt.

Đại bản doanh của Hồng Bang tại Giang Tô Dương Châu.

Lý Thạc đi máy bay đến Nam Kinh, sau đó đi xe đến Dương Châu.

Trên đường cao tốc, xe lao đi vun vút, Lý Thạc đang nhắm mắt dưỡng thần, đại hội trong bang lần này đối với hắn mà nói là phi thường trọng yếu, một khi thành trưởng lão trong bang, quyền lợi hắn sẽ đại đại tăng gia, trước đây phàm là những trưởng lão và đường chủ có quyền lợi bỏ phiếu đều được hắn phân tích cả rồi. Cuối cùng thông qua các loại thủ đoạn, cùng nỗ lực đã tranh thủ được hảo cảm của các vị trưởng lão, đường chủ.

“Tăng Hồng Cương cái thằng ngốc này, cứ luôn nghĩ cường quyền và kim tiền là hữu hiệu nhất, nhưng hắn làm sao hiểu được có những khi cảm tình cũng rất quan trọng !” Lý Thạc khẽ cười lạnh.

Xe hơi được chế tạo đặc biệt để chống đạn, trên xe đều là cao thủ chân chánh, xe cứ như vậy mà đi.

Lý Thạc vẫn nhắm mắt dưỡng thần, hốt nhiên cùng với tiếng thắng xe “Dát ~~~” mãnh liệt, Lý Thạc mở bừng mắt ra, lúc này một xe ở phía trước đang đột nhiên thắng gấp, bản thân ngồi trên xe do phản ứng không kịp nên bị dụng mạnh vào ghế trước.

“Xuống xe !”

Lý Thạc hạ lệnh một tiếng, tiên thiên chân khí trong thể nội vận chuyển, thân thể loé lên, lập tức xuyên qua cửa sổ phóng vào một bên đường cao tốc, đám thủ hạ cao thủ bảo hộ cho hắn cũng lần lượt phóng ra, nhưng bên đường cao tốc đã có sẵn người mai phục.

Tiếng súng hăm thanh ! Dưới một tràng súng, thủ hạ vệ sĩ của Lý Thạc lần lượt tử thương quá nửa, chỉ còn lại hai người, tuy vậy bọn họ cũng bị thương nhẹ.

Thân thể Lý Thạc lập tức chuyển động liên tục, đao mang trong tay loé lên, từng ngọn phi đao trực tiếp nhắm vào địch nhân.

Tiểu Lý Phi Đao !

“Phanh !” “Phanh !”

Phi đao xạ kích không ngờ lại phát xuất ra thanh âm như đụng vào sắt thép, Lý Thạc lập tức biến sắc : “Xem ra Tăng Hồng Cương từ chuyện của đại ca đã biết được ta học Tiểu Lý Phi Đao, đã chuẩn bị loại áo giáp chế tạo từ vật liệu đặc biệt, hừm, bất quá không lẽ ta chỉ có Tiểu Lý Phi Đao thôi sao ?” Thân hình Lý Thạc quỷ dị, lúc dừng lại, lúc gia tốc, hơn nữa phương hướng đi tới cũng khiến người không thể đoán ra được, chỉ trong thời gian một cái hô hấp đã vọt tới trước mắt địch nhân.

Cận thân công kích !

“Hô hô !” Song chương Lý Thạc công kích với tốc độ kinh nhân, tựa như thiên thủ quan âm, thoáng chốc đã công kích cả chục cao thủ.

Nhưng địch nhân lại không có kẻ nào gục ngã.

“Hừm, lần này Tăng Hồng Cương phái đến toàn là cao thủ, xem ra thực sự phải dùng sát chiêu rồi !” như huyền ảnh xuất hiện trước mắt kẻ địch, từng đợt bạch vụ nhàn nhàn toả ra.

“Ách !” Một tên trong nháy mắt ngã xuống, tiếp liền sau đó, những kẻ khác đang công kích Lý Thạc cũng lần lượt ngã xuống.

Sắc mặt Lý Thạc thoáng một tia cười âm lãnh : “Tăng Hồng Cương, người có thể vẫn chưa biết Lý Thạc cũng là cao thủ dùng độc, Đoạn Hồn tán phát ra, đám tam cấp cao thủ này còn chưa chịu chết !”

“Kế hoạch 1 thất bại, tiến hành kế hoạch 2 !”

“Cương Tử, đợt đầu quả nhiên là thất bại rồi, đại ca suy đoán thật chuẩn, Lý Thạc đích xác là lợi hại, thứ hần dùng lúc chót hình như là độc, hừm hừm, đã biết Tiểu Lý Phi Đao, lại còn biết thuật dùng độc, thực đúng là thâm tàng bất lộ”. A Trí trong một căn nhà dân cạnh đó thông qua ống nhòm hồng ngoại đã nhìn thấy tất cả. Đồng thời thông qua máy bộ đàm ra lệnh cho tiểu đội hai tiến hành kế hoạch 2.

Cương Tử cũng là tâm phúc của Tăng Hồng Cương, chỉ là đầu óc không đủ nhanh nhạy. Do vậy chỉ phụ trách những chuyện đơn giản, nhưng luận về bản thân thực lực, Cương Tử còn mạnh hơn A Trí một bậc.

“Nếu như bọn nó giải quyết không xong, đích thân ta sẽ rat ay !” Cương Tử ồn ào nói.

Hốt nhiên Lý Thạc thông qua máy bộ đàm thấp giọng ra lệnh cho thuộc hạ của mình “Truy sát dư nghiệt !”

“Tăng Hồng Cương, lẽ nào người nghĩ ta không biết người định ra tay với ta ? Lần phục kích này chắc mới chỉ là bước đầu, nhất định có người trong bóng tối quan sát tất cả, đáng tiếc là tiểu đội đặc chủng do ta huấn luyện sẽ tìm ra những người còn lại của người”.

Ở vị trí cách Lý Thạc khoảng một dặm, một đội viên trong tiểu đội đặc chủng của Lý Thạc đang nhìn vào thiết bị trong xe, cuối cùng đưa ra phán đoán : “Mục tiêu thứ nhất : hướng Bắc 37 độ Đông, cự li 1350 mét trong khu dân cư có tín hiệu của máy bộ đàm loại đặc biệt. Mục tiêu thứ hai : hướng 52 độ Đông, cự li 2005 mét trong khu dân cư cũng là máy bộ đàm loại đặc biệt. Sau khi xác định, trong mục tiêu thứ nhất có 15 người, còn mục tiêu thứ hai có 4 người”.

“Xuất kích !”

Lúc này tại Dương Châu trong tầng hai một toà trà lâu.

Toàn bộ trà lâu chỉ có vài người, tuy vậy niên kỷ đều đã lớn, người trẻ nhất xem ra cũng 4-5 chục tuổi, nhưng phía dưới trà lâu đều là các loại xe sang trọng, vệ sĩ xếp hàng, người bình thường căn bản không thể đến gần.

“Nhị trưởng lão, có biết đại trưởng lão kiếm chúng ta làm gì không ?” Một người trung niên cảm thán với lão già áo đen bên cạnh.

Lão già áo đen nói : “Không rõ, bất quá, lão ngũ à, đại trưởng lão bảo chúng ta đến, chúng ta đương nhiên phải đến, ai, chờ sau khi tuyển cử, khi đó là lúc đại trưởng lão chính thức nghỉ hưu, lão đại ca nghỉ hưu thế này, nhất thời thật chưa quen được”. Người trung niên chính là ngũ trưởng lão của Hồng Bang, Hồng Bang có tổng cộng 6 vị trưởng lão, đây là quy củ đã truyền suốt ngàn năm rồi.

“Phải à, đại trưởng lão vì Hồng Bang ta đã lao lực gần trăm năm rồi, Hồng Bang trong những lúc nguy hiểm nhất đều do lão đại chủ trì, hiện tại đại ca nghỉ hưu, toàn bang trên dưới thật không cam lòng, nhưng đại trưởng lão đã quá trăm tuổi rồi, cũng là lúc cần nghỉ ngơi. Huynh đệ trong bang không đành lòng để đại trưởng lão phải lao tâm lao lực nữa !” Ngũ trưởng lão cũng cảm thán .

Đại trưởng lão tại Hồng Bang uy tín rất cao, đã đạt đến đỉnh điểm, các trưởng lão khác đều luôn đi theo sự dẫn đầu của đại trưởng lão. Đại trưởng lão giữa Lý Thạc và Tăng Hồng Cương thật không biết phải chọn ai, Lý Thạc nhập môn thời gian không lâu, chỉ khoảng 10 năm, nhưng lại rất được đại trưởng lão yêu thích. Còn Tăng Hồng Cương lại là đại đệ tử của mình, hơn nữa thành tựu khá lớn, đại trưởng lão cũng luôn xem trọng hẳn.

“Khái khái... ..” Cùng một tràng tiếng ho, toàn bộ trà lâu đều tĩnh lặng lại, 5 vị trưởng lão và Bang chủ hiện nhiệm đều nhìn về phía cầu thang, một lão nhân tóc bạc thân mặc bạch sắc miên áo đang chống gậy đến gần.

“Đại trưởng lão !”

Những người có mặt đều nghiêng nói với đại trưởng lão, bao gồm cả Bang chủ hiện nhiệm. Vị Bang chủ này là sư đệ của đại trưởng lão, là đồ đệ của sư huynh lão, nhưng sư huynh của lão đã chết trong thời chiến loạn, vị Bang chủ này là do một tay đại trưởng lão dựng lên, vũ công cũng là do đại trưởng lão dạy, cảm tình sâu sắc như cha con.

“Mọi người mời ngồi !” Đại trưởng lão ngồi xuống rồi mới cười nói.

Tức thì 5 vị trưởng lão còn lại cũng lập tức nhập tọa, còn Bang chủ hiện nhiệm thì đến ngồi bên cạnh đại trưởng lão.

“Hôm nay kêu mọi người đến đây cũng là vì chuyện sau khi ta nghỉ hưu, ta nghỉ hưu thì sẽ trống một vị trí trưởng lão. Khoảng thời gian trước, ta cân nhắc rất nhiều mà vẫn chưa đưa ra được quyết định. Dù gì A Thạc và Hồng Cương đều là ái đồ của ta, hơn nữa năng lực cũng không phân cao thấp.

Đại trưởng lão nói đến đó, tam trưởng lão liền gật đầu nói : “Phải à, năng lực hai người này mọi người đều đã thấy rõ, bất quá Hồng Cương dù gì cũng ở trong Hồng Bang được hơn 20 năm, kinh nghiệm cũng nhiều hơn, còn A Thạc mới nhập bang được 10 năm, niên kỷ cũng quá trẻ, chỉ sợ khó mà phục chúng à !”

Lục trưởng lão liền lập tức phản bác : “Tam trưởng lão, A Thạc hẳn 16 tuổi gia nhập Hồng Bang chúng ta, cùng năm đó đã thanh trừ hoàn toàn bang Đầu Búa tại Sơn Đông, bang Đầu Búa tuy thuộc về bang phái địa phương, thực lực không bằng được Hồng Bang, nhưng gốc rễ tại Sơn Đông rất sâu, 16 tuổi đã lập được đại công như vậy, hơn nữa hẳn vì Hồng Bang đã cống hiến suốt mười năm qua, làm sao có thể bằng một câu kinh nghiệm không đủ là đã bài trừ nó rồi ?”

Ngũ trưởng lão liền đứng lên nói : “... ..”

Từng vị trưởng lão bắt đầu tương hỗ tranh chấp, hiển nhiên đối với hai vị hậu bối, các vị trưởng lão này tranh chấp không thôi.

“Rót trà !”

Đại trưởng lão bình tĩnh nói, nhất thời các trưởng lão đều tĩnh lặng xuống, không dám nói câu nào, mấy văn bối đứng phía sau của bang cấp liền vội vàng rót trà cho các vị cao cấp Hồng Bang.

“Đừng tranh cãi nữa, ta đã có quyết định rồi !” Đại trưởng lão hốt nhiên nói.

Đại trưởng lão thanh âm không lớn, nhưng những người có mặt đều kinh ngạc mở bừng mắt, phải biết là cũng vì đại trưởng lão lúc trước không định ra chủ ý, do vậy mới xảy ra vụ tuyển cử này, hiện tại Lý Thạc và Tăng Hồng Cương đều đã đến, các đường chủ của các đại thành thị cũng đều đã đến vì chuyện tuyển cử này, bây giờ Đại trưởng lão không ngờ lại nói — ông đã có quyết định !

Một câu nói này của đại trưởng lão đã tuyên bố mọi tranh chấp vốn có đều vô dụng.

Nhưng năm vị trưởng lão và Bang chủ hiện nhiệm không có chút oán ngôn, người nào cũng nhìn về hướng đại trưởng lão, bọn họ hy vọng biết được đại trưởng lão rốt cuộc chọn ai.

Bất kể đại trưởng lão chọn ai, bọn họ đều không một chút hoài nghi hoặc phản đối.

“Ta chọn A Thạc !”

Đại trưởng lão tuyên bố quyết định của người.

“Đại trưởng lão vì sao hốt nhiên quyết định chọn A Thạc vậy ?” Tam trưởng lão hỏi, lão vừa nhìn thấy các trưởng lão khác nhìn qua mình liền vội vàng giải thích : “Không, tôi không phải hoài nghi quyết định của đại trưởng lão, tôi chỉ là tò mò, là tò mò mà thôi !” Tam trưởng lão lúc này đã chảy mồ hôi lạnh, chỉ riêng việc bất kính với đại trưởng lão, e rằng cái vị trí trưởng lão của lão cũng bị triệt hạ.

Đại trưởng lão cười nói : “Hong Bang ta sở dĩ có thể đứng vững tại phương Đông, không có bang phái nào dám gây sự, trừ việc bản thân chúng ta mạnh ra, còn có một nguyên nhân khác ! Tin rằng mọi người đều biết”.

Bang chủ Hong Bang gật đầu nói : “Sư thúc nói đúng, Hong Bang chúng ta và Thanh Bang vốn đồng khí liên chi, là lưỡng đại siêu cấp bang phái của người Hoa, chúng ta tương hỗ phù trợ, trên thế giới không có một thế lực nào dám gây sự lưỡng đại bang phái của người Hoa chúng tôi !”

Đại trưởng lão gật đầu tán đồng : “Đúng vậy, ta sở dĩ chọn Lý Thạc, cũng là vì Thanh Bang thái thượng trưởng lão đã gọi điện thoại nói với ta, Lý Thạc chính là sư đệ của lão”.

Những trưởng lão còn lại liền lập tức biến sắc, Thanh Bang thái thượng trưởng lão là một nhân vật truyền kỳ, bọn họ thân là trưởng lão Hong Bang, là những nhân vật cao tăng của Hong Bang, bọn họ đương nhiên là biết Thanh Bang thái thượng trưởng lão chính là tu chân giả trong truyền thuyết.

“Khi Lý Thạc đã là sư đệ của Thanh Bang thái thượng trưởng lão, vậy bối cảnh của Lý Thạc... ..” Nhất thời các vị trưởng lão đều minh bạch đại trưởng lão vì sao chọn Lý Thạc.

42. Chương 22 : Văn Tử

Đại trưởng lão gật đầu, tiện đó bưng trà lên uống

Nguyên bản là đại hội tuyển cử nhưng vì một câu nói của đại trưởng lão đã trực tiếp biến thành đại hội tiếp nhận trưởng lão.

“Hai tên này công phu đều không tệ, đáng tiếc là đối mặt với nhiệt vũ khí, bọn chúng không còn con đường sống nào !” Lý Thạc bằng lãnh nhìn hai người bị súng bắn chết, hai người này chính là hai tâm phúc lớn của Tăng Hồng Cương — A Trí và Cương Tử. Lúc này cả hai đã bị uy lực cự đại của Sa Mạc chi ưng biến thành đồng thiet. Lần này tiểu đội do Tăng Hồng Cương phái đi đã bị tiêu diệt toàn quân !

May mắn là Tăng Hồng Cương cũng không phải là thằng ngốc, hắn sớm đã có dự kế nếu như kết quả ám sát thất bại, do vậy A Trí và Cương Tử được phái đi đều là những tâm phúc do hắn âm thầm bồi dưỡng, Lý Thạc cũng không nhận ra được.

“Buzz ~~~”

Tiếng di động rung lên, Lý Thạc lập tức lấy điện thoại ra.

“Là A Thạc hả ?” Thanh âm tường hoà trong điện thoại vang lên.

Sắc mặt Lý Thạc lập tức lộ ra một tia sùng kính : “Là con, đệ tử đang trên đường đến đó, tin rằng một tiếng nữa là đến nơi, tạ ơn sư tôn đã quan tâm”.

“A Thạc à, các trưởng lão đã có quyết định thống nhất, chọn con làm tân nhiệm trưởng lão, do vậy đại hội tuyển cử đã bị thủ tiêu, sắp tới sẽ cử hành đại hội tiếp nhận trưởng lão”. Thanh âm đại trưởng lão vẫn từ tường bình hoà.

Lý Thạc khẽ rung mình, thoáng chốc trong đầu vụt qua hàng chục ý niệm, thực sự không biết vì sao bản thân lại bất ngờ được chọn. Hắn biết cái gọi là “các trưởng lão đã có quyết định thống nhất” chính là quyết định cá nhân của đại trưởng lão. Đại trưởng lão mặc dù là sư tôn của hắn, nhưng cũng là sư tôn của Tăng

Hồng Cương, hơn nữa công trạng không hề kém hơn mình, về thâm niên thì vượt xa mình. Sư tôn vì sao bỗng nhiên lại chọn mình ?

“Thế nào, A Thạc, ta tự thân báo tin vui cho con, con sao một lời cao hứng cũng không nói ra vậy ?” Đại trưởng lão cười ha ha nói.

Lý Thạc vội vàng thoát khỏi những ý niệm hỗn loạn trong đầu, lập tức nói : “Không, chỉ là đệ tử nhất thời quá cao hứng, không nói nên lời !”

“Ừm, tốt rồi, ta cũng đã mệt, cần phải về nghỉ ngơi, con mau đến đây !” Đại trưởng lão nói xong liền gác điện thoại, Lý Thạc từ từ thu lại di động, khuôn mặt khẽ mỉm cười : “Tăng Hồng Cương à Tăng Hồng Cương, đại sư huynh thân ái của ta, lần này người đã thua hoàn toàn rồi”.

Tăng Hồng Cương lúc này đã đi xe vào trong phạm vi Dương Châu.

Trong xe, Tăng Hồng Cương lạnh lùng cười : “Lý Thạc, lẽ nào người không phải người ám sát ta ? Người vì ngại bang quy nên không dám sát hại huynh đệ đồng bang hả ? Đáng tiếc quá, người đã không biết đạo biến thông như vậy thì thất bại cũng là đáng”.

“Buzz ~~~”

Tăng Hồng Cương nhìn màn hình hiển thị, sắc mặt không khỏi có tia vui mừng : “Uy, tam trưởng lão, có phải có tin gì vui muốn báo cho con không ? Hiện tại con cũng đã cảm thấy được ánh sáng mùa xuân tươi đẹp ngoài xe rồi ! Ha ha... ..”

“Hồng Cương, đại trưởng lão bỗng nhiên có quyết định !”

Tăng Hồng Cương sững sốt rồi lập tức cười nói : “Có quyết định, không phải là đại biểu không cần tiến hành đại hội tuyển cử sao ? Công tích của con không thấp hơn mao đầu tiểu tử đó, thâm niên lại cao hơn hẳn, tin rằng sư tôn cũng biết phải chọn ai !”

“Đại trưởng lão chọn đích thị là Lý Thạc !”

Nụ cười trên mặt Tăng Hồng Cương thoáng chốc cứng lại, khuôn mặt từ vui vẻ thoáng chốc biến âm trầm : “Lý Thạc ? Người nói Đại trưởng lão chọn Lý Thạc ?” Mỗi từ mỗi câu đều như từ trong kẽ răng thoát ra.

“Đúng vậy, đại trưởng lão chọn Lý Thạc, người đừng nghĩ là đại trưởng lão thiên vị. Phía sau Lý Thạc có một bối cảnh rất lớn, ngay cả Hồng Bang chúng ta cũng phải kiêng nể bối cảnh đó ! Do vậy các trưởng lão chúng ta đối với quyết định này đều tâm phục khẩu phục !”

Tăng Hồng Cương là người thông minh, hẳn từ trong lời nói của tam trưởng lão nghe ra được nhiều thứ.

Thế giới ngũ đại hắc bang, thế lực của mỗi một hắc bang đều mạnh đến khủng khiếp, hơn nữa số siêu cấp cao thủ cũng rất nhiều ! Đỉnh cấp cao thủ của Mafia Ý và Mafia Mỹ đều là huyết tộc, đỉnh cấp cao thủ của Nhật Bản Sơn Khẩu Tổ đều là những nhân giả không xuất thế. Còn đỉnh cấp cao thủ của Thanh Bang và Hồng Bang là một số tu chân giả !

Tu chân giả của Thanh Bang và Hồng Bang đa số là từ một số gia tộc tu chân, ví như những người như đại trưởng lão và nhị trưởng lão đều là từ các gia tộc tu chân.

Thế lực có thể khiến một trong thế giới ngũ đại hắc bang như Hồng Bang đề phòng, chỉ có Giáo đình, Âm Hắc nghị hội, cùng với môn phái của Côn Lôn tiên cảnh trong truyền thuyết. Trong đó mạnh nhất, khiến người sợ hãi nhất chính là môn phái trong Côn Lôn tiên cảnh.

Tối cường giả của Huyết tộc và Lang nhân nhất tộc đỉnh điểm cũng chỉ là thất cấp cao thủ, tối cường giả trong Giáo đình đỉnh điểm cũng là của thất cấp cao thủ ! Có lẽ chỉ có Giáo hoàng của Giáo đình và Nghị trưởng của Âm Hắc nghị hội khi đồng thời sử dụng thánh khí mới có thể đột phá thất cấp, đạt đến bát cấp !

Nhưng... ..bất kỳ môn phái nào trong Côn Lôn tiên cảnh cũng đều có bát cấp cao thủ và cửu cấp cao thủ, không chỉ cửu cấp cao thủ, những tu chân giả khi độ kiếp thành công là đã tương đương với chuẩn tiên nhân, tùy tiện một người cũng có thể hoành tảo các đại thế lực, muốn giết ai cũng đều dễ dàng. Chỉ riêng

bát cấp cao thủ thôi, thì bát cấp cao thủ tu chân giả đã không bình thường rồi, bởi vì bọn họ có pháp khí, dưới sự phụ trợ của pháp khí, lực công kích càng thêm khủng bố !

Phi kiểm sát nhân từ ngoài ngàn dặm !

Ai còn dám đụng đến các môn phái trong Côn Lôn tiên cảnh chứ ? Chỉ cần phi kiểm của một độ kiếp kỳ tu chân giả đã có thể giết chết nhân vật cao tầng của người, mà người lại không thể tìm thấy họ, cho dù tìm thấy, cũng không gây thương hại cho họ được ! Hơn nữa muốn luyện chế pháp khí cần phải có thiên tài địa bảo, cái đó trên địa cầu căn bản không thể tìm ra, chỉ có trong Côn Lôn tiên cảnh mới có thể tìm được, hà huống các chủng loại linh thảo để luyện chế linh đan trong Côn Lôn tiên cảnh cũng nhiều đến kinh người.

Từ những khía cạnh đó mà nói, Côn Lôn tiên cảnh mới đáng gọi là tu chân giới.

So sánh giữa các thế lực : Ngũ đại hắc bang là ở một đẳng cấp, Giáo đình và Âm Hắc nghị hội là ở một đẳng cấp cao hơn. Còn Côn Lôn tiên cảnh thì mạnh hơn Giáo đình và Âm Hắc nghị hội nhiều, so với họ thì cao hơn hẳn mấy cấp !

Thanh Bang thái thượng trưởng lão sở dĩ có thể gọi là “Thái thượng”, ngoại trừ việc ông ta đã có công hiển to lớn cho Thanh Bang, còn có một nguyên nhân khác đó là ông ta đến từ Côn Lôn tiên cảnh ! Đại trưởng lão Hồng Bang cho dù uy vọng có lớn hơn nữa, cũng không được gọi là thái thượng trưởng lão, phải hiểu là “thái thượng trưởng lão” biểu hiện cho việc quyền lợi của ông ta còn trên cả Bang chủ !

Khi còn trẻ Thanh Bang thái thượng trưởng lão đã một mình dễ dàng giết chết hai vị huyết tộc công tước của Mafia Mỹ, Mafia Mỹ vì thế mà sợ không dám đụng đến Thanh Bang, thế lực của Thanh Bang tại Mỹ quốc mới vượt qua được Mafia Mỹ ! Thanh Bang thái thượng trưởng lão trong địa hạ thế giới, không có một ai dám can đảm nói mình có thể đánh bại được ông ta !

Nhưng bọn họ làm sao biết được, bản thân thực lực Vương Thông cũng chỉ tương đương cao thủ Nguyên Anh kỳ, nhưng thông qua “Thất diệu tinh cực”, lực công kích phát ra đạt đến mức hải nhân, cao thủ đồng cấp có thể giết trong nháy mắt ! Đây cũng chính là chỗ khủng bố của phi đao nhập đạo.

“Con biết phải làm sao !” Tầng Hồng Cương gác điện thoại, hẳn cuối cùng đã chịu hạ cái đầu cao quý xuống, trong lòng không còn ý niệm tranh đấu cùng Lý Thạc, hẳn đồng thời quay đến số điện thoại của Lý Thạc.

“Lý Thạc, chúc mừng đệ thành tân nhậm trưởng lão... ...”

New York, trong biệt thự của Lý Dương tại Manhattan.

Lý Dương mỉm cười từ tầng 2 đi xuống, Lúc này Điền Cương, Lỵ Lỵ và tiểu Kiệt Khắc đang ngồi chờ Lý Dương tại bàn ăn.

Hiện tại Lý Dương rất cao hứng, phi thường cao hứng, bởi vì đệ đệ hắn Lý Thạc đã gọi điện thoại nói cho hắn biết chuyện thành tân nhậm trưởng lão, khi biết được tin tức này, Lý Dương cảm thấy tâm tình thoải mái hơn nhiều, thành trưởng lão Hồng Bang, địa vị đó cao hơn lúc xưa nhiều, nguy hiểm cũng ít hơn, Lý Dương cũng vì thế mà cao hứng.

“Tiểu Kiệt Khắc, sao em lại cười cao hứng thế ?” Lý Dương nhìn thấy thần tình vui vẻ của tiểu Kiệt Khắc, tựa hồ thập phần cao hứng.

Tiểu Kiệt Khắc cười hi hi nói : “Sư huynh, đệ cuối cùng đã phát hiện ra chuyện mà đệ thích nhất ! Trí tuệ của bốn thiên tài cuối cùng đã có đất dụng võ rồi !” Tiểu Kiệt Khắc vui vẻ lấy từ trên bàn ra khoe trước mặt Lý Dương.

Lý Dương hiện tại đã là cao thủ tiên thiên đại thành, cho dù là con sâu ở ngoài trăm mét cũng nhìn thấy, quyển sách này hẳn đương nhiên nhìn thấy rõ.

Tựa đề quyển sách chính là — Bản thảo cương mục.

“Đệ xem cái đó làm gì ?” Lý Dương đi đến gần bàn ăn, ngồi xuống nghi hoặc hỏi.

“Hi hi, đệ nghe sư tôn nói đến chuyện luyện đan, tựa hồ rất kỳ diệu, nên đã muốn học luyện đan cùng sư tôn, hiện sư tôn cấp cho đệ một bản “Bản thảo cương mục”, nói để đệ học cái này trước cho có cơ sở, hiện

tại đệ mới phát hiện các loại thực vật đều có dược tính bất đồng, cực kỳ hấp dẫn !” Tiểu Kiệt Khắc tựa hồ rất hưng phấn.

Lý Dương nhìn điệu bộ vui mừng như muốn nhảy múa của tiểu Kiệt Khắc, rồi mới bắt đầu ăn.

“Phải rồi, tên thật của ta là Lý Dương, các người biết chưa ?” Lý Dương nói tựa hồ không để tâm, sau khi đã nói với Điền Cương, hẳn không muốn che dấu sự thật từ Lỵ Lỵ và tiểu Kiệt Khắc cặp đồng môn sư muội sư đệ này của mình.

Dù gì che dấu tên thật của mình luôn khiến bản thân cảm thấy tịch mịch, hoặc là đem chuyện này nói với những người thân cận, bản thân cảm thấy thoải mái hơn.

“Sư huynh tên Lý Dương ?” Tiểu Kiệt Khắc tròng mắt, Lỵ Lỵ cũng chấn kinh, Điền Cương do không có sự cho phép của Lý Dương nên không đem chuyện này nói với hai người bọn họ.

Lỵ Lỵ bất ngờ phát hiện Điền Cương tựa hồ không có chút kinh ngạc, lập tức nói : “Anh không phải là đã biết trước chứ ?”

“Phải, nhưng anh cũng chỉ vừa mới biết đây thôi !” Điền Cương chậm chạp nói.

Lỵ Lỵ nhất thời tròng mắt, tựa hồ rất khó tiếp nhận : “Anh không ngờ lại không nói với em, anh biết bí mật, lại không chia sẻ với em... ..” nhất thời Điền Cương đỏ mặt, luôn miệng nói, “anh, anh... ..” hẳn một câu cũng không nói ra được.

Lý Dương nhìn đôi tình lữ này không khỏi buồn cười, Điền Cương là một đại hán to lớn như vậy, đối với người khác thì lãnh khốc, ngạo nghễ, nhưng khi đối mặt với người con gái mà mình yêu thích thì lại... ..điển hình cho mẫu người sợ vợ.

“Buzz ~~~”

Lý Dương móc di động ra, nhìn màn hình hiển thị, rồi tiện đó cười nói : “Là Cát đại ca à, chuyện gì vậy ? Đệ đang ăn sáng !”

“Đám lưu manh đó lại đến rồi !”

Lý Dương nhất thời nhíu mày nói : “Lại là đám lưu manh lần trước đến phá tửu lâu ?” Lý Dương trong lòng nghĩ đến tổ chức Thương thủ.

“Phải, chính là bọn chúng, cái tên da trắng dẫn đầu có mang xích sắt, ta vẫn còn nhớ rõ !” Cát Phổ khẳng định.

Lý Dương ánh mắt nhất thời nheo lại nói : “Tốt, đệ đến ngay !” Nói xong, Lý Dương liền gác điện thoại.

“Sư huynh, xảy ra chuyện gì vậy ?” Điền Cương mặc dù đã thành đồ đệ của Hạng Vũ, nhưng hẳn vẫn gọi Lý Dương là sư huynh, bởi vì Lỵ Lỵ cũng gọi Lý Dương là sư huynh, hẳn muốn dựa trên chuyện này mà biểu đạt cảm tình trung thành với Lỵ Lỵ.

“Thái Bạch tửu lâu bị phá rồi !” Lý Dương nói có một câu liền lập tức lao đi.

Điền Cương vừa nghe thấy, nhất thời tròng mắt, lập tức cũng đi theo, Thái Bạch tửu lâu hẳn cũng thường đến, hơn nữa từ khi Thái Bạch tửu lâu trở thành của Lý Dương, số lần hẳn đến đó cũng nhiều hơn.

Chưa đến một phút.

Lý Dương đã đến Thái Bạch tửu lâu, chủ yếu là vì hiện tại trong con hẻm có một số người đi bộ, hẳn không thể thi triển khinh công, chỉ có thể chạy qua.

“Chạy !”

Trong con hẻm có một tên da đen cao gầy từ xa nhìn thấy Lý Dương liền hét lớn lên, lập tức cả chục tên vừa nhìn đã biết là loại lưu manh không tốt đó vội vàng nhảy lên mô tô bỏ chạy.

Lý Dương đứng ở cửa Thái Bạch tửu lâu, nhìn thấy bàn ghế bị gãy chân, cửa sổ bị đập phá, phục vụ viên bị thương, Thái Bạch tửu lâu hoàn toàn hỗn loạn. Nhìn lại chục chiếc mô tô đang bỏ chạy đằng xa sắc mặt không khỏi bốc lên một tia sát khí.

“Thương thủ !”

Lý Dương trong lòng bốc lên sát cơ, tổ chức Thương thủ vì mình không giao phí bảo hộ liên phái đám lưu manh đến đảo loạn, đập phá, tin rằng tổ chức Thương thủ cũng biết đạo nặng nhẹ, không phái thương thủ qua, chỉ là một đám lưu manh đến, để không làm ăn được.

“Ai, đám hỗn đản này, ta đứng trước mặt bọn chúng, chúng không đánh, chỉ đánh các phục vụ viên của ta, hiện tại đã có hai người xin từ chức rồi !” Cát Phổ cũng lộ rõ sự bất lực.

Diễn Cương cũng đứng bên cạnh Lý Dương, nhìn những chiếc mô tô đã chạy xa, vẻ mặt cũng phẫn nộ : “mấy tên chết bầm này, đừng để ta tóm được các ngươi, hừ... ..”

“Bọn chúng chỉ là mấy tên tép riu do tổ chức Thương thủ phái đến !” Lý Dương lắc đầu than, “đám lưu manh này chỉ là thành viên bên ngoài của tổ chức Thương thủ, căn bản không phải thành viên chính thức, cho dù đệ giáo huấn đám lưu manh đó, đối với tổ chức Thương thủ cũng không có tác dụng gì”.

Đối diện với đám tiểu lưu manh, những cao thủ như Lý Dương thật cũng không có biện pháp.

Mỗi đêm dạo này Lý Dương hiếm khi xuống sông Hudson, do dạo này hắn đều tu luyện “Thất diệu tinh cực”, hôm nay lại đến để tu luyện “Ma thần lục tuyệt”, theo suy nghĩ của Lý Dương, “Thất diệu tinh cực” thì khiến đao mang năng lượng thêm nhiều hơn, càng thêm ngưng thật, đao khí uy lực càng lớn ! Còn “Ma thần lục tuyệt” thì lại đề cao tâm cảnh tu vi cho bản thân, khiến bản thân cảm ngộ càng thêm sâu.

Lý Dương nhắm mắt trôi nổi trong nước, hai tay ý chiếu theo quỹ tích huy động ngón tay của Hồng Quân đạo nhân trong “Đoạn xuyên phân hải”.

Thời gian trôi qua, đảo mắt đã gần sáng.

“Hừ !”

Một luồng tiên thiên chân khí từ đầu ngón tay bắn tới hòn đá ngầm đằng xa, trực tiếp xuyên qua nó.

“Hừ !”

Một luồng đao khí được luyện xuất tại trung tâm chu thiên càn khôn viên cầu trong đan điền xạ ra, cũng bắn vào trong đá ngầm.

“Đao khí này quả nhiên là lợi hại hơn tiên thiên chân khí nhiều, uy lực tối thiểu đạt đến 10 lần, chỉ riêng dùng đao khí chuyển hoá từ tiên thiên chân khí đã có uy lực như vậy, vậy sau này dùng đao khí từ ma sát lực chuyển hoá tin rằng càng lợi hại hơn !” Hạng Vũ than, Hạng Vũ đối với “Thất diệu tinh cực” càng lúc càng khâm phục, đối với người sáng tạo ra “Thất diệu tinh cực” là Lý Tầm Hoan cũng bội phục phi thường.

Trên mặt Lý Dương có vẻ tươi cười, hắn đối với đao khí của mình cũng thấy mãn ý, liền đó tay kết thủ ấn, thi triển độn thuật quay về biệt thự.

Sau khi tắm rửa xong, Lý Dương bước xuống lầu, cùng bọn người tiểu Kiệt Khắc bắt đầu ăn sáng.

“Bữa sáng không tệ, ba nữ giúp việc đích xác là rất tốt, tiền hoa hồng tháng này tăng thêm 1000 USD !” Lý Dương đối với ba nữ giúp việc thập phần mãn ý, buổi sáng mỗi ngày đều làm bữa sáng ngon lành, những phú hào bình thường không có dậy sớm như vậy.

“Buzz ~~~”

Lý Dương tiếp lấy di động : “Uy, cái gì !!! đám lưu manh đó lại đến đập phá từ lâu !”

Lý Dương nhất thời lửa giận bốc cao ba trượng, tâm tình tốt vừa rồi trong thoáng chốc bị phá hư hết không còn gì, đám lưu manh này y như một bầy muỗi, khiến người chán ghét phản cảm.

“Tổ chức Thương thủ, ngươi đừng trách ta ra tay độc ác !” Lý Dương đã quyết định, trực tiếp giải quyết thủ lĩnh của tổ chức Thương thủ ! Mẹ nó, đám hỗn đản này dám đòi phí bảo hộ của Lý Dương hắn, đòi phí bảo hộ của một tu ma, thực đúng là không thích sống lâu rồi !

43. Chương 23 : Thanh Bang Thái Thượng Trưởng Lão

Lý Dương không khỏi rùng mình, liền đó trong lòng xông lên một cỗ tà hỏa, đám tiểu tử này thật quá đáng ghét, tựa như một bầy muỗi đáng ghét cứ ong ong bên tai người ta vậy.

“Đánh rắn phải đánh vào đầu, đối phó với đám tiểu lưu manh này, chỉ có thể đối phó với lão đại của chúng. Thương Thủ tổ chức, hừ hừ, bất quá Lý Dương ta không thể mất sức làm chuyện mà không có báo đáp”. Lý Dương nghĩ vậy, lập tức rời người khỏi bàn ăn.

“Sư huynh, xảy ra chuyện gì vậy ?” Tiểu Kiệt Khắc vừa tu sữa, vừa hỏi.

Lý Dương không vui nhìn tiểu Kiệt Khắc một cái, liền đó nói : “Chỉ là vài con muỗi đáng ghét, chuyện này huynh giải quyết được”.

“là Thương Thủ tổ chức à ?” Điền Cương vừa nghe thấy liền lập tức đoán ra. Lý Dương gật đầu, Điền Cương trong lòng liền động, vội vàng nói : “Sư huynh, có cần chúng ta ám sát thủ lĩnh tổ chức Thương Thủ không, tin rằng nội bộ nhất định đại loạn, khẳng định là không còn tinh lực để mà quấy phá tửu lâu của chúng ta !”.

Lý Dương ngạc nhiên nhìn thoáng qua Điền Cương, không tưởng là Điền Cương cũng có chút thông minh, bất quá Lý Dương liền dẫn dắt : “Hỗn đản, người không thử suy nghĩ, New York này là địa phương gì, là địa phương tối tập trung địa hạ thế lực, cao thủ các nơi tụ tập, tổ chức Thương Thủ này có thể trở thành một đại bang phái tại New York, người nói, bọn chúng không có một ít sát thủ gián sao ? Bằng không bọn chúng sớm đã bị ngũ cấp cao thủ, lục cấp cao thủ diệt rồi, người một tứ cấp cao thủ mà cũng đòi giết thủ lĩnh của bọn chúng, thực đúng là nói chuyện đùa !”

Điền cương vừa rồi chỉ là một tia linh cảm mà nghĩ ra phương pháp này, không chú ý đến tính khả hành đã nói ra, sau khi Lý Dương nói vậy, hắn mới phát hiện ra chỗ sơ hở trong kế hoạch, phải à, có thể hoành hành tại địa phương như New York này, thủ lĩnh của tổ chức này có thể bị một tứ cấp cao thủ như hắn giết sao ?

“Đừng có lo, chuyện này ta có cách giải quyết !”

Lý Dương nói vậy rồi trực tiếp lên lầu hai, tiến vào phòng của mình, sau đó lấy ra một Notebook đặt trên chân, bản thân liền vào website của tổ chức trung gian sát thủ.

“Hừm hừm, trước tiên tìm kiếm xem có nhiệm vụ treo thưởng thủ lĩnh tổ chức Thương thủ không, nếu như có, vậy ta không phải là vừa có thể giết người vừa có thể kiếm một đồng USD sao, chuyện đó không phải là quá tuyệt à ?” Lý Dương trong lòng thầm nghĩ, liền đó nhập 4 từ “Thương Thủ tổ chức” vào ô tìm kiếm, tìm xem có treo thưởng liên quan đến tổ chức Thương Thủ không.

“Xin lỗi, không có nhiệm vụ liên quan đến “Thương thủ tổ chức” !”

Nhìn kết quả của website, Lý Dương không biết nói sao : “Lẽ nào tổ chức Thương Thủ chưa từng đắc tội với đại nhân vật nào sao ?”

Lý Dương trong lòng khẽ động, lại nhập 6 từ “Thương Thủ tổ chức thủ lĩnh” vào ô tìm kiếm.

“B cấp nhiệm vụ, sát tử thủ lĩnh Thương Thủ ! Treo thưởng 1.5 triệu USD !”

Lý Dương nhất thời chửi thầm trong lòng : “Hệ thống tìm kiếm chó chết gì vậy, nhập vào “Thương Thủ tổ chức” thì tìm không ra, nhập vào “Thương Thủ tổ chức thủ lĩnh” mới tìm ra”. Lý Dương đối với hệ thống tìm kiếm của tổ chức trung gian sát thủ rất là bất mãn.

Hốt nhiên Lý Dương nhìn thấy hàng chữ phía trước ô tìm kiếm “tìm kiếm mục tiêu nhiệm vụ”.

Hệ thống tìm kiếm của tổ chức trung gian sát thủ thập phần giản đơn, trực tiếp tìm kiếm mục tiêu nhiệm vụ, chứ không phải những từ liên quan. Cái này có thể giúp cho người tìm kiếm không cần thiết phải xem xét cẩn thận mỗi nhiệm vụ có phải là nhiệm vụ mình cần hay không.

Lý Dương vừa rồi không có nhìn rõ, đã trực tiếp nhập vào. Dù gì hắn cũng mới lần đầu tiên sử dụng chức năng tìm kiếm của tổ chức trung gian sát thủ, có thể tha thứ.

“Ừm, được rồi, vậy kiếm được hơn 1 triệu USD vụ này”. Lý Dương chọn vào mục chấp hành.

Lý Dương cũng không gấp gáp chấp hành nhiệm vụ, nhiệm vụ thế này để đến tối làm tốt hơn, hơn nữa đám lưu manh hôm nay đã đến một lần rồi, tin rằng hôm nay sẽ không quay lại nữa.

“Ha ha, sư tôn, người đến rồi, thật là quá tốt, trong “Bản thảo cương mục này... ..” Lý Dương vừa xuống lầu, liền thấy tiểu Kiệt Khắc đang hỏi sư bá một số vấn đề về “Bản thảo cương mục”.

Ý Dương lập tức tăng tốc xuống lầu, đi đến nói : “Sư bá đến đây cũng nên gọi điện thoại một tiếng, để sư diệt còn tiếp đón người. Phải rồi, địa chỉ của sư bá con vẫn còn chưa biết ?” Vương Thông lần đầu gặp mặt đã truyền cho Lý Dương “Thất diệu tinh cực”, lần thứ hai gặp mặt liền thu tiểu Kiệt Khắc và Lý Ly làm đồ đệ, căn bản không có lộ ra với Lý Dương ông rốt cuộc thân phận là gì, sống ở chỗ nào.

Vương Thông hỏi đáp vấn đề của Lý Dương, liền quay đầu qua cười nói với Lý Dương : “Không có gì, lần đó sau khi ta truyền con “Thất diệu tinh cực”, tiện đó nói muốn kiểm tra tiến độ của con, nhưng phú cuối ta lại nói chuyện với tiểu Kiệt Khắc, a a, thiên tư tiểu Kiệt Khắc đích xác rất tốt, học cái gì cũng nhanh. Do vậy cũng không có thời gian để kiểm tra tiến độ của con, lần này ta đến, là đặc biệt muốn kiểm tra tiến độ tu luyện “Thất diệu tinh cực” của con !”

Lý Dương gật đầu nói : “Tốt, sư bá, chúng ta ngồi rồi hãy nói chuyện !”

Liền đó Vương Thông và Lý Dương ngồi xuống ghế, vừa ngồi xuống, Vương Thông lập tức dùng linh thức kiểm tra tình huống trong đan điền Lý Dương.

“Quái sự ? Sư diệt, con không có tu luyện “Hạo đình thanh minh quyết” sao ? Nhưng pháp quyết tu luyện thành tiên đó, tốc độ hấp thu thiên địa linh khí vô cùng nhanh”. Linh thức vừa tiếp xúc với đan điền Lý Dương, Vương Thông lập tức kinh ngạc hỏi.

Lý Dương nói : “A a, sư bá, khi xưa lúc còn ở An toàn cục tổ 9 con đã học được công pháp tu luyện là “Lục cực thuần dương quyết”, cũng có thể tu luyện đến Kim Đan cảnh giới, con nghĩ chờ đến khi đạt đến Kim Đan cảnh giới sẽ chuyển qua tu “Hạo đình thanh minh quyết” cũng không trễ !” Lý Dương hiện tại cũng chỉ có thể ứng phó như vậy, lẽ nào nói với sư bá mình là tu ma ?

Vương Thông diễm nhiên gật đầu nói : “Cũng tốt, dù gì con nguyên bản đã tu luyện “Lục cực thuần dương quyết” đến tầng thứ năm rồi, bỏ cuộc như vậy cũng không hay, chờ đạt đến Kim Đan cảnh giới sẽ chuyển qua tu “Hạo đình thanh minh quyết” !”Nói rồi, Vương Thông tiếp tục dùng linh thức kiểm tra đan điền Lý Dương.

“Cái gì !” Vương Thông bất ngờ đứng phắt lên, trừng mắt khó tin nhìn Lý Dương, “sư diệt mới tu luyện được một thời gian, hơn nữa con bắt quả là tiên thiên đại thành mà thôi, không ngờ đã nhanh chóng tụ thành đạo mang như vậy, quan trọng nhất là đạo mang đã có xu thế chuyển hướng thành màu đỏ, thật đúng là khó tin, chỉ có công lực đã tiếp cận cảnh giới Kim Đan cảnh giới mới có thể đạt đến trình độ như vậy, nội lực của con bắt quả mới khoảng 3 vạn tinh, còn xa mới đạt đến 10 vạn tinh năng lượng của Kim Đan cảnh giới, đạo mang của con làm sao đạt đến cảnh giới như vậy ?”

Đạo mang phân thành hồng sắc, tranh sắc, lục sắc, thanh sắc, lam sắc, tử sắc. Cùng màu sắc biến hoá với tinh cực ! Trong đó đạo mang đạt đến tranh sắc đã hoàn toàn biến thành đạo phách, trở thành thực thể ! Công kích lực cũng đạt đến một cảnh giới mới.

“Cái này, cái này con cũng không biết, con chỉ án chiếu theo đó tu luyện mà thôi !” Lý Dương không dám đem chuyện “Ma thần lục tuyệt” nói với Vương Thông, dù gì đây cũng là ma đạo bí điển.

Lý Dương chính là án chiếu theo “Như phong tự bế” trong “Ma thần lục tuyệt” mới khiến chu thiên càn khôn viên cầu của mình hình thành lực trói buộc càng thêm cường đại, cũng khiến cho mật độ đạo mang đại đại tăng gia, từ đó mà tầng thứ của đạo mang tăng lên không ít.

“Kỳ quái, kỳ quái à, đạo mang của con có thể đạt đến tầng thứ cao thế nào, thật là 2 khiến cho người nghĩ không ra, nghĩ không ra à !” Vương Thông nhíu mày, lẩm nhẩm trong miệng, ông làm sao cũng không tưởng ra được đạo mang của Lý Dương vì sao lại lợi hại như vậy. Dù gì Lý Dương bắt quả cũng chỉ là trung đẳng trong ngũ cấp cao thủ mà thôi, cự li đến Kim Đan cảnh giới hãy còn một khoảng đường rất xa.

Lý Dương vội vàng xí xoá nói : “Sư bá, nghĩ không thì thôi, nghĩ không thông thì bỏ đi !”

Đúng lúc này, Cát Phổ từ bên ngoài biệt thự tiến vào, Thái Bạch từ lâu ở cảnh biệt thự Lý Dương, Cát Phổ tìm Lý Dương có chuyện, tiện thể ghé qua, vừa vào đến phòng khách Cát Phổ liền thấy Vương Thông, lập tức nói : “Lão tiên sinh, người khỏe chứ ! Tôi đến tìm Mộc Dịch huynh đệ”.

“Sư bá, con cùng Cát đại ca nói chút chuyện cái !” Lý Dương cùng Vương Thông cùng chào đón, tiện đó đứng dậy đi đến bên Cát Phổ nói : “Cát đại ca, chuyện gì vậy ? Không phải là đám lưu manh đó lại đến phá đám chứ, nhưng bọn chúng vừa mới đến một lần mà”.

Cát Phổ lập tức lắc đầu cười khỏ nói : “Không phải là vấn đề đám tiểu lưu manh, mà là vấn đề của tử lâu ! Ai, hiện tại tử lâu này căn bản không có cách mở cửa trở lại nữa, đám phục vụ viên của ta vừa rồi lại có thêm hai người từ chức, hơn nữa vừa rồi đám tiểu tử đó dùng đá ném phá tử lâu, làm bị thương một số người khách, hiện tại ta đang sai người đưa họ đi bệnh viện, còn phải bồi thường tiền khám chữa bệnh. Hơn nữa đồ thủy tinh của tử lâu bị vỡ không ít, cần phải chỉnh tu. Ta lo lắng là khi ta vừa chỉnh tu xong, cái đám hỗn đản đó lại đến quậy phá, do vậy ta nghĩ chúng ta tạm thời nên đóng cửa tử lâu là hơn”.

Lý Dương vừa nghe, không để tâm cười nói : “Đóng cửa thì đóng cửa, chỉ cần Cát đại ca cung cấp rượu trắng cho ta uống là được rồi”. Với Thái Bạch từ lâu Lý Dương vẫn luôn không để tâm đến, hẳn giao cho vợ chồng Cát Phổ mỗi người 25% cổ phần, cũng là vì hắn không để tâm đến quyền sở hữu Thái Bạch từ lâu.

“Tốt, vậy thì thoải mái hơn một chút. Bất quá cứ tiếp tục như vậy cũng không phải là điều hay ? Lẽ nào chúng ta cứ đóng cửa hoài sao ?” Cát Phổ bắt lực nói.

Lý Dương tức thì nói : “Đừng lo lắng, Thương Thủ tổ chức tối đa chỉ vài ngày sau, là sẽ không còn đến làm phiền chúng ta nữa !”

“Thương Thủ tổ chức ? Chuyện gì vậy ?” Đang ngồi trên sofa Vương Thông đột nhiên mở miệng hỏi.

Lý Dương và Cát Phổ vẫn đang ở trong phòng khách, chỉ cách Vương Thông có vài bước, với thính lực của Vương Thông, nghe bọn họ nói chuyện tuyệt đối là rất dễ dàng.

Nghe sư bá hỏi, Lý Dương lập tức chuẩn bị nói, nhưng ngồi bên cạnh Vương Thông là tiểu Kiệt Khắc đã vội cướp lời : “Sư tôn à, tổ chức Thương Thủ rất là khốn kiếp, sư huynh có một cái tử lâu, tổ chức Thương Thủ kia luôn đến đòi bảo hộ, hơn nữa còn đòi gấp mấy lần. Sư huynh đương nhiên là không giao. Tổ chức Thương Thủ liền phái một số tên tiểu lưu manh đến quậy phá, ném đá, đập tử lâu đủ mọi chuyện liên tiếp phát sinh, đám tiểu lưu manh đó cũng quá đáng, lúc nào cũng chuẩn bị bỏ chạy. Sư huynh thực đúng là đau đầu !”

Lý Dương vừa nghe lập tức nói : “Đích xác là có chuyện đó, sư bá ! Bất quá nguyên lúc đầu là Cát Phổ đã giao phí bảo hộ cho tử lâu một lần rồi, sau đó bởi vì con trở thành ông chủ của tử lâu, tổ chức Thương Thủ lại đến đòi tiền, hơn nữa còn đòi gấp mấy lần, đích xác là chút khi người thái quá !”

“Tiểu tử thương thủ mà cũng dám hiêu trương như vậy ! Hừm hừm !” Vương Thông khinh bỉ hừ lạnh, bất ngờ Vương Thông tựa hồ nghĩ đến chuyện gì đó, ngượng ngùng nhìn Lý Dương nói : “Cái này... ..chuyện này, sư đệ, sư bá ta vốn định thay con giao huấn cho tổ chức Thương Thủ, nhưng vừa rồi ta chợt nhớ ra thủ lĩnh của tổ chức Thương Thủ là hảo hữu của đệ tử thứ ba của ta, hay là để ta bảo thủ lĩnh tổ chức Thương Thủ tự thân đến xin lỗi con có được không ?”

Lý Dương sững người, ngây ngốc nhìn Vương Thông nói : “Sư bá, tổ chức Thương Thủ này là một đại bang phái ở New York, thủ lĩnh của tổ chức đó cũng có chút địa vị, sư bá người không lẽ có thể khiến thủ lĩnh bọn chúng tự thân đến xin lỗi con sao ?”

Ở bên cạnh Điền Cương, tiểu Kiệt Khắc, Lý Lỵ cùng Cát Phổ đều nhìn qua hướng Vương Thông.

Vương Thông ngạc nhiên một trận, rồi lập tức nói : “Cái này, cái này, ta quên nói với các người thân phận của ta, ta là thái thượng trưởng lão của Thanh Bang !”

Thanh Bang thái thượng trưởng lão !

Hào xưng địa hạ thế giới đệ nhất nhân, có thể dễ dàng kích sát lưỡng đại thất cấp cao thủ — siêu cấp cao thủ huyết tộc công tước, là Thái thượng trưởng lão có quyền lợi tối cao của Thanh Bang một trong thế giới

ngũ đại hắc bang ! Một nhân vật mang tính truyền kỳ trong địa hạ thế giới ! Người này không ngờ lại là Vương Thông.

“Sư bá (sư tôn) của ta không ngờ lại là thái thượng trưởng lão của Thanh Bang ?” Lý Dương cùng bọn người tiểu Kiết Khắc, Lỵ Lỵ đều sững sờ nhìn Vương Thông, Lý Dương đối với địa hạ thế giới hiểu biết rất nhiều, địa vị của Thanh Bang thái thượng trưởng lão cũng thập phần hiểu rõ, tỷ đệ tiểu Kiết Khắc mặc dù không hiểu lắm, nhưng bọn họ cũng biết Thanh Bang là một trong thế giới ngũ đại hắc bang, biết được điều này bọn họ cũng hiểu được sư tôn của mình quyền cao chức trọng như thế nào.

“Đừng như vậy chứ, thân phận này cũng không thể đại biểu cho thứ gì, bất kể ta là ai, ta vẫn là sư tôn, sư bá của mấy đứa !” Vương Thông nhìn bộ dạng kinh hãi của bọn Lý Dương mỉm cười nói.

Tâm thần Lý Dương hoàn toàn khôi phục trở lại, tiện đó nhìn Vương Thông cười nói : “Sư bá người cứ giấu diếm thật khiến chúng con khổ ả, nếu như sớm biết người là Thanh Bang thái thượng trưởng lão, chúng con cần gì phải khổ não vì mấy tiểu nhân vật của tổ chức Thương Thủ chứ, sư bá chỉ cần một cú điện thoại, chúng ta sẽ hoàn toàn không còn chút phiền não nào nữa rồi !”

Tiểu Kiết Khắc tức thì hưng phấn nói : “Ha ha, ta thực là thiên tài, ngay cả sư tôn cũng là Thanh Bang thái thượng trưởng lão, phải rồi, sư tôn, người đã là Thanh Bang thái thượng trưởng lão, con thân là đệ tử của người, có tính là thành phần cao cấp của Thanh Bang không ?”

“Ừm... ..” Vương Thông vuốt râu, nghĩ ngợi một lúc rồi mới nhìn tiểu Kiết Khắc đang kỳ vọng nói : “Đại khái cũng được tính là vậy !” Nói chuyện đùa, tam đại đệ tử của Vương Thông, đại đệ tử là Bang chủ, nhị đệ tử là trưởng lão, còn một đệ tử quản lý sự vụ của địa hạ quyền đàn và tổ chức trung gian sát thủ, có người nào không phải là thành phần cao cấp của Thanh Bang ? Tiểu Kiết Khắc hiện tại còn nhỏ, chờ lớn thêm một chút, chỉ bằng thân phận Thanh Bang thái thượng trưởng lão, tại Thanh Bang kiếm một thân phận cao cấp là hoàn toàn là chuyện dễ dàng.

Lý Dương trên mặt hiện lên vẻ tươi cười, trong lòng thầm nói : “Sự tình thực đúng là cực kỳ mỹ diệu, sư bá của ta không ngờ lại là thái thượng trưởng lão của Thanh Bang, vậy kế hoạch tiến nhập địa hạ quyền đàn của ta không phải là càng dễ dàng hơn sao ?” Bất ngờ Lý Dương biến sắc, “ông trời ạ, không lẽ lại đùa ta như vậy, ta vừa mới tiếp nhận nhiệm vụ ám sát thủ lĩnh tổ chức Thương Thủ, lẽ nào — bằng vàng sát thủ “Tử Đạn” của ta vì vậy mà bị phá sao ?”

Nhưng lúc này Vương Thông đã đã thông điện thoại với tam đệ tử của mình.

“Là ta ! Diệu Huy, người không phải có người huynh đệ là thủ lĩnh của cái gì tổ chức Thương Thủ chứ ? Hừ, không ngờ đồ không có mắt đó lại đến đập phá tử lâu của sư diệt ta, người kêu hấn mau tự thân đến phụ kinh thỉnh tội (thành ngữ Hán) đi, bằng không, tổ chức Thương Thủ cũng không cần tồn tại nữa”.

44. Chương 24 : Liễu Âm Hoa Minh

Chính đang ngồi trong văn phòng tam đệ tử của Vương Thông — Diệu Huy vừa tiếp lấy điện thoại của Vương Thông trong lòng liền dâng lên nghi hoặc : “Ừm ? Sư tôn từ khi nào có sư diệt vậy ? Sư tôn đến từ Côn Lôn tiên cảnh trong truyền thuyết, sư huynh đệ của người đều là người trong Côn Lôn tiên cảnh, vậy sư diệt của người... ..” Nghĩ đến đó, Diệu Huy lập tức biến sắc.

“Không nghe thấy lời ta nói à ?” Vương Thông hơi giận, tính tình Vương Thông có chút cổ hủ, đây là do lúc xưa ở Tinh Cực Tông đã kể thừa lại, tôn sư trọng đạo là điều tối thiểu, bản thân đang nói, thế nhưng tam đệ tử lại không có phản ứng.

Diệu Huy nghe thấy, lúc này mới từ trong suy nghĩ thanh tỉnh lại, vội vàng nói : “A, sư tôn, vừa rồi đệ tử phân thần. Chuyện này con sẽ mau chóng nói với Taylor”.

Diệu Huy gác điện thoại, trong lòng suy nghĩ, lập tức quay điện thoại cho tài xế của Vương Thông : “Uy ? Bình thức, con là Diệu Huy, phải rồi, sư tôn khoảng thời gian này ở chỗ nào vậy ? Vừa rồi sư tôn nói người có sư diệt, sao dám đồ đệ chúng con còn chưa biết vậy ?”

Bình thúc lúc này đang ở trong xe nghe nhạc, uống trà, vừa nghe Diệu Huy hỏi, lập tức nói : “Sư tôn người gần đây thường đến một toà biệt thự, chủ nhân của biệt thự tên Mộc Dịch, nghe sư tôn người nói với ta, Mộc Dịch đó chắc là sư diệt của người, hơn nữa gần đây sư tôn người có thu hai đồ đệ”.

Diệu Huy nhất thời sửng sốt, có sư diệt hẳn còn có thể tiếp thụ, sư tôn mình từ khi nào đã thu hai đồ đệ vậy ? Vương Thông này ở trong Thanh Bang địa vị thế nào, có người vượt biển đến mong bái ông làm sư, nhưng Vương thu đồ rất nghiêm, đến hiện tại cũng chỉ có ba đồ đệ. Nhưng hiện tại sao lại một lượt thu đến hai đồ đệ ?

Diệu Huy lắc đầu, bỏ ý niệm này qua một bên, tiếp tục hỏi : “Mộc Dịch đó có phải là có một toà tử lâu không ?”

“Thái Bạch tử lâu, cái này ta biết, bất quá ta vừa rồi chuẩn bị đến đó uống hai ba chén thì phát hiện Thái Bạch tử lâu này đã đóng cửa rồi, hơn nữa cửa kiếng cũng bị đập, tựa hồ có người đến đập phá. Thật là hỗn trướng, không biết là đám hỗn đản nào quấy phá !” Bình thúc rõ ràng có chút tức giận, Bình thúc luôn lái xe cho Vương Thông đã được hơn mười năm rồi, so sánh những địa phương có không khí Đông phương thì Thái Bạch tử lâu là được ông ưa thích hơn, hiện tại Thái Bạch tử lâu bị đập phá, đương nhiên là phải nổi giận.

Diệu Huy vừa nghe, lập tức hiểu ra : “Bình thúc đừng giận, chuyện này con sẽ giải quyết !”

Sau khi gác điện thoại với Bình thúc, Diệu Huy lập quay số điện thoại của Taylor thủ tổ chức Thương Thủ.

“Taylor !”

Thủ lĩnh tổ chức Thương Thủ Taylor tiên sinh lúc này đang ở trong phòng tắm tẩy rửa, vừa tiếp lấy điện thoại nhìn thấy màn hình hiển thị, biết là Diệu Huy, lập tức tập trung lực chú ý nói : “Ồ, là Diệu Huỳnh huynh đệ thần ái, không biết là có chuyện gì vậy ?”

“Taylor, người làm việc mà thực không để ý gì cả, New York này là địa phương nào, là đại bản doanh của địa hạ thế lực, người thu phí bảo hộ cũng là bình thường, nhưng trước khi người thu tối thiểu cũng điều tra rõ ràng, đối phương là người người có thể động đến không, lần này người đứng là húc đầu vào tường rồi !” Diệu Huy trách mắng.

Taylor trong lòng cả kinh, Diệu Huy địa vị thế nào hẳn đương nhiên mình bạch, hiện tại Diệu Huy tự thân gọi điện qua, nói lên mình thực đã đụng đầu vào tường, hơn nữa bức tường này xem ra không phải loại bình thường, Taylor hơi nhíu mày nói : “Tổ chức Thương Thủ mỗi lần thu phí bảo hộ, đều có kiểm tra rõ ràng, người nào có thể thu người nào không thể thu ! Đáng lý không thể xuất hiện sai sót lớn như vậy, người này là ai ? Xí nghiệp gì ?”

“Thái Bạch tử lâu, lão bản là Mộc Dịch”. Diệu Huy nói đáp án cho Taylor.

Taylor nghe thấy nghi hoặc nói : “Mộc Dịch ? Không phải là cao thủ địa hạ quyền đàn sao ? Bất quá cho dù hẳn ở tại địa hạ quyền đàn có lợi hại hơn, cũng chỉ là tứ cấp cao thủ mà thôi, tổ chức Thương Thủ ta nếu như ngay cả một tứ cấp cao thủ mà cũng sợ. vậy làm sao còn ở lại New York được ?”

Diệu Huy quở trách : “Hỗn đản, tứ cấp cao thủ ? Quyền thủ địa hạ quyền đàn ? Người chỉ nhìn thấy có thể thôi sao ? Ta nói cho người biết, bối cảnh phía sau của Mộc Dịch này rất lớn, ngay cả ta cũng không dám đắc tội, ta chỉ nói cho người một việc ! Mộc Dịch này là sư diệt của sư tôn ta !”

“Sư tôn người ? Thanh Bang thái thượng trưởng lão ?” Taylor từ trong bồn tắm đứng phắt dậy, trán toát mồ hôi lạnh, toàn thân không khỏi run lên một cái, vội vàng nói : “Vậy... ..vậy hiện tại phải làm sao ?”

Diệu Huy nói : “Sư tôn ta muốn người tự thân “Phụ kinh thỉnh tội” (hán ngữ) với Mộc Dịch”.

“Phụ kinh thỉnh tội ? Đó là ý gì ?” Taylor nhất thời mê hoặc, hẳn đương nhiên không hiểu thành ngữ Trung Quốc.

Diệu Huy giải thích : “Là để trần nửa thân trên, sau lưng mà một cây kinh điều * đi đến trước mặt người ta xin tội, để người ta dùng nó đánh người !”

Taylor nhất thời biến sắc, lưng mang kinh điều đến trước mặt người khác, để người đánh mình ! Đây tuyệt đối là đại sỉ nhục, bản thân làm sao có thể chịu đại nhục như vậy ? Nhưng nghĩ đến thân phận của Mộc Dịch, sự diệt của Thanh Bang thái thượng trưởng lão, Taylor nhất thời trong lòng run lên.

Tổ chức Thương Thủ có thể hoành hành bá đạo tại New York, nguyên do cũng là vì các thế lực siêu cấp như Thanh Bang không để ý đến con giun nhỏ này, bằng không tổng bộ của Thanh Bang và Mafia Mỹ đều ở đây, với thế lực của hai bên, muốn diệt tổ chức Thương Thủ đơn giản là không cần phí lực.

“Biết rồi, bất quá kinh điều này là cái gì vậy ?” Taylor đoán là một loại roi da, bằng không làm sao đánh mình ?

Diệu Huy cũng an ủi : “Khả năng là sư tôn ta nhất thời nóng giận nói vậy, kinh điều cũng được, đơn giản được rồi, người cứ mang một cây roi da đến chỗ Mộc Dịch, mặc cho hắn xử lý, bất quá tin rằng Mộc Dịch cũng không trừng phạt người hà khắc đâu, điểm này người yên tâm”.

“Tốt, lần này tạ ơn Diệu Huy huynh đệ, bằng không Thương Thủ tổ chức ta bị diệt rồi mà cũng không biết nguyên nhân !” Taylor trong lòng biết Diệu Huy gọi điện báo tin cho mình là muốn bảo vệ tổ chức của mình.

Một tiếng sau, Diệu Huy rời khỏi văn phòng của mình, vừa ra khỏi phòng, người đại biểu của Mafia Mỹ phụ trách tổ chức trung gian sát thủ đã đi đến, nhân vật số hai của tổ chức trung gian sát thủ.

“Thân ái Diệu Huy tiên sinh, có một chuyện phi thường trọng yếu cần phải thương lượng với người !” Billy mỉm cười nói.

Diệu Huy nhất thời dừng lại ở cửa phòng nói : “Ồ ? Chuyện gì mà khiến Billy tiên sinh phải đích thân đến đây ?”

Billy lấy ra một văn kiện nói : “Không còn cách nào khác, thời gian này cái nhiệm vụ “một tỷ USD” vẫn không được hoàn thành, điều này trong lịch sử giới sát thủ chúng ta chưa từng có, liên tục có cả chục vị S cấp sát thủ thất bại mà chết, điều này khiến số lượng độc hành hiệp S cấp sát thủ giảm hẳn, gần như bớt đi một nửa. Nhưng cho dù như vậy, nhiệm vụ đó vẫn không được hoàn thành, điều đó có ảnh hưởng rất lớn đến danh dự tổ chức trung gian sát thủ chúng ta, do vậy chúng ta phải có phải biện pháp thay đổi !

Diệu Huy nhíu mày : “Bất kể là cách gì, tuyệt đối không thể triệt tiêu nhiệm vụ này, đám độc hành hiệp chết một số thì cứ để chết một số, mạng của chúng còn không quan trọng bằng danh dự của chúng ta. Nhiệm vụ này chúng ta tối thiểu nhất định phải tận lực, phải tận toàn lực mà hoàn thành, nếu như thật không có biện pháp mới thảo luận lại”.

Billy lập tức gật đầu nói : “Điểm này ta đương nhiên là biết, do vậy ta nghĩ, đem hạn chế của siêu cấp nhiệm vụ này giảm xuống, A cấp sát thủ cũng có thể nhận nhiệm vụ này, dù gì cũng có nhiều A cấp sát thủ thực lực mạnh hơn S cấp sát thủ, chỉ là vì không có A cấp nhiệm vụ nên không có cách gì thăng cấp !”

“Ừm, phải, ví như A cấp sát thủ tên “Tử Đạn” thực lực rất mạnh, bất kể nhiệm vụ gì đều hoàn thành trăm phần trăm, xem thực lực hắn, chắc là không thấp hơn sát thủ “Bính” kia ! Để A cấp sát thủ cũng có thể tiếp nhận, đích xác là biện pháp hay !” Diệu Huy gật đầu nói.

Chú thích :

Kinh điều : Cây roi. Ngày xưa dùng cây kinh để đánh kẻ có tội. Thầy học cũng dùng để đánh học trò, gọi là gia sở . Liêm Pha mang bó kinh đến nhà ông Lạn Tương Như tạ tội cũng là theo ý đó.

Cây kinh : một loài cây mọc từng bụi, cao bốn năm thước, lá như cái bàn tay, hoa nhỏ, sắc tím hơi vàng, cành gốc cứng rắn, mọc rải rác ở đồng áng làm lấp cả lối đi.

“Nhưng S cấp nhiệm vụ chỉ có thể do S cấp sát thủ nhận, đây là quy củ của tổ chức trung gian sát thủ chúng ta, không thể tùy tiện sửa đổi !” Diệu Huy nhíu mày.

Billy mỉm cười nói : “Đương nhiên không thể tùy tiện sửa đổi, nhưng đây là tình huống đặc biệt, nhiệm vụ 1 tỷ USD này từ khi tổ chức “Song Hoa” Nhật Bản bỏ cuộc, không còn có S cấp sát thủ nhận nữa, đám sát thủ đều sợ hãi nhiệm vụ này rồi, chúng ta có hạ thấp hạn chế cũng không có vấn đề gì. Phải rồi, Diệu Huy tiên sinh, ta đã liên lạc qua điện thoại với đảng chủ của ta, đảng chủ đã đồng ý với phương án này”.

Diệu Huy suy nghĩ rồi nói : “Tốt, người chờ một chút, để ta thương lượng với bang chủ của ta !” Nói rồi, Diệu Huy tiện đó đi vào phòng của mình, của phòng đóng lại.

“Uy, đại sư huynh, là đệ, Diệu Huy, có chuyện cần thương lượng với huynh một chút. Tổ chức trung gian sát thủ có một nhiệm vụ, giá trị giải thưởng lên đến 1 tỷ USD, nhưng thời gian đã lâu như vậy, mà không có một ai hoàn thành, hơn nữa số S cấp sát thủ đã chết gần nửa, vẫn không có dấu hiệu hoàn thành. Do vậy bên Mafia Mỹ đề nghị đem hạn chế của nhiệm vụ này hạ thấp xuống, để A cấp sát thủ cũng có thể nhận lãnh. Đại sư huynh, người nói xem chúng ta có nên đáp ứng không ?” Diệu Huy gọi điện thoại cho đại sư huynh mình, cũng là bang chủ hiện tại của Thanh Bang Trang Tiêu.

Trang Tiêu đắn đo một chút rồi nói : “Ừm, hãy đáp ứng bọn họ, hạ thấp hạn chế xuống, để càng nhiều sát thủ có thể tiếp nhận nhiệm vụ này hơn, nếu như thực sự hoàn thành không được, trực tiếp triệt tiêu !”

“Đệ biết rồi, đại sư huynh !” Diệu Huy lập tức gác điện thoại.

Liên đó, Diệu Huy bước ra khỏi phòng, lúc này Billy tiên sinh vẫn đang chờ ở bên ngoài, Billy vừa thấy Diệu Huy bước ra, lập tức mỉm cười hỏi : “Không biết là Trang bang chủ hỏi đáp thế nào ?”

Diệu Huy cười nói : “Thanh Bang chúng tôi đáp ứng, đem hạn chế của nhiệm vụ này hạ thấp xuống, để A cấp sát thủ cũng có thể tiếp nhận !”

Từ đầu đến cuối, Diệu Huy và Billy đều không để tâm đến số sát thủ chết là bao nhiêu, bọn họ chỉ quan tâm đến danh dự của tổ chức trung gian sát thủ, bọn họ không quan tâm đến số lượng sát thủ, bởi vì thế giới này cho dù phát triển đến đâu, vẫn có ba loại người khẳng định phải có là sát thủ, kỹ nữ và cờ bạc.

8 giờ tối, trong địa hạ quyền đàn.

Lý Dương tiến nhập vào trận đấu thứ 10 của võ đài đỉnh cấp.

Chín trận trước, Lý Dương đã liên tục chiến thắng với khí thế như chẻ tre, bất quá cho dù như vậy, trận đấu này vẫn khiến nhiều người không thể xác định được kết quả, bởi vì trận đấu này đối thủ của Lý Dương là một trong thập đại siêu cấp cao thủ của địa hạ quyền đàn “Khoái Thối Vương” Anders !

Lúc này võ đài số 1 đã hoàn toàn kín mít, mỗi khán giả đều có đeo biển tên, bọn họ đều là những nhân vật thượng tầng của thế giới.

“Cá quý ông, quý bà, hôm nay là trận đấu thứ 10 của “Mộc” của chúng ta, nếu trận đấu hôm nay anh ấy lại thắng, anh ấy có thể khiêu chiến bá chủ của địa hạ quyền đàn — Ma Vương ! Đương nhiên trận đấu thứ 10 này “Mộc” cũng không phải dễ dàng có thể chiến thắng, bởi vì hôm nay đối thủ của anh ấy là một trong thập đại siêu cấp cao thủ “Khoái Thối Vương” Anders ! Kết quả trận đấu này sẽ như thế nào ? Hãy để chúng ta cùng chờ đón ! Tốt, phía dưới chúng ta hãy hoan nghênh “Mộc” lên đài !” Trọng tài cao giọng hét.

“Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !”... ..

Những người ủng hộ trung thành của Lý Dương đều hô vang, đám người quý tộc phú hào, quý phu nhân cũng lần lượt giơ cao tấm phiếu cá cược trên tay, cao giọng hét, giờ phút này, bọn họ đều kiệt lực buông thả bản thân, căn bản không còn để ý đến thân phận của mình nữa.

Lý Dương vẫn một thân hắc y, từng bước bước lên võ đài, đứng ở một bên võ đài, từ trên thân một khí tức băng lãnh nhẹ nhàng tỏa ra.

“Hôm nay đối thủ của “Mộc” là “Khoái Thối Vương” Anders, chúng ta hãy hoan nghênh Anders lên đài !” Dưới đài lại từng trận hoan hô truyền đến, hiển nhiên là “Khoái Thối Vương” Anders thân là một trong thập đại siêu cấp cao thủ của địa hạ quyền đàn, cũng có nhiều người ủng hộ.

Anders là người da trắng, thân thể chỉ có thể tính là có phần cường tráng, nhưng nhân thân lãnh mạc của hắn khiến người run lên. Lý Dương thì trên thân phát ra khí tức băng lãnh, còn Anders lại là nhân thân băng lãnh, tựa như là sự băng lãnh của rắn mắt kính, sẵn sàng chuẩn bị nuốt chửng kẻ khác !

“Anders và “Mộc” rút cục ai lợi hại hơn ? Tất cả nhanh chóng sẽ được biết !” Tài phán cao giọng, một tiếng chuông thánh thót vang lên, tài phán lập tức rời khỏi võ đài.

Trận đấu bắt đầu !

“Hô !”

Cùng với tiếng rít gió, chân phải Anders trong thoáng chốc phóng ra gần chục lần, thân hình Lý Dương tức thì như cành liễu, tùy ý lay động, dễ dàng tránh thoát cú đá này.

Quét ngang !

Sát khí liền lộ ra trên mặt Anders, thoáng chốc thân hình hạ thấp, chân phải thuận thể quét ngang, chân phải mạnh mẽ mang theo một lực lượng cường hãn, chém về phía Lý Dương, Lý Dương tức thì cười lạnh một tiếng, thân thể nhảy lên, lực lượng cơ nhục bạo phát !

Tử Vong thổi pháp — Liên hoàn tảo thích !

Hai chân như hai thanh đao hươ lên chém vào thân thể Anders, Anders lập tức biến sắc, hai tay gồng lên chống lại mãnh cước dạt vào một góc võ đài. Còn Lý Dương cũng đã kiệt lực, nếu như Lý Dương dựa vào thể nội tiên thiên chân khí, thì còn có thể tiếp tục đăng không công kích, nhưng theo đạo lý một người không thể đăng không trong thời gian quá dài, trừ khi Lý Dương bạo lộ thực lực thực sự của mình, bằng không sẽ phải rơi xuống đất.

Nhưng Lý Dương tức thì dậm mạnh chân phải lên một cây cột trụ của võ đài, nhất thời thân hình như một mũi tên bắn tới Anders.

Trung Hoa võ thuật — Xuyên tâm thổi !

Thân thể Lý Dương bắt đầu xoay tròn, hình thành một cơn xoáy tròn ốc, đầu nhọn của xoáy tròn ốc là chân phải Lý Dương ! Anders bắt ngờ cười lạnh : “Tìm chết !”

Địa hạ quyền đàn có vài điều đại kỵ huy. Thứ nhất, công kích dùng hai tay là kỵ huy, bởi vì lực lượng của hai tay nhỏ hơn hai chân rất nhiều. Thứ hai, công kích trên không là kỵ huy, bởi vì một khi ở giữa không gian, dưới chân không có điểm tựa, một khi công kích thất bại, lập tức phải đối diện với sự phản kích khủng khiếp nhất.

Xuyên tâm thổi của Lý Dương trong mắt Anders là một nhược điểm lớn.

Anders tức thời để thân thể tránh qua khỏi đòn công kích của Lý Dương, chân phải thoáng chốc quật tới thân thể Lý Dương, lúc này thân thể Lý Dương vẫn còn ở trong không trung, không cách gì né được. Nhưng Lý Dương ngay lúc này, chân phải hất mạnh lên, hung hãn chém tới vùng bụng Anders.

Bác mệnh !

“Phanh !” Một cước của Anders hung mãnh nện vào bụng Lý Dương, chân phải Lý Dương tức thì như trăm đao lập tức phá tung ổ bụng Anders, tiếp liền đó là một cú bay đá, hất tung Anders lên, rớt thẳng xuống một cột trụ của võ đài, máu tươi rắc đầy mặt đất,

Anders chết ngay tại trận !

Lý Dương hạ thân xuống đất, một cước vừa rồi đối với hắn căn bản là không có thương hại gì, dù gì nhục thể lực lượng hắn cũng đã gần 3 vạn tinh rồi, nhưng khi biểu hiện vẫn cần phải giả vờ một chút, Lý Dương tay phải giữ lấy vùng bụng, lập tức li khai võ đài, căn bản không cần biết đến tài phán tuyên bố hắn thắng lợi.

Trong biệt thự Lý Dương.

“Phản ứng của tên đó cũng thật là nhanh, đáng tiếc quá !” Lý Dương trong lòng suy nghĩ, tay đã dùng chuột mở trang web của tổ chức trung gian sát thủ. Vừa vào đến trang web, Lý Dương nhất thời sững người, bởi trên đỉnh trang web có một bảng quảng cáo rất lớn.

““Nhiệm vụ 1 tỷ USD” hạ thấp hạn chế, A cấp sát thủ cũng có thể tiếp nhận !”

“Ta không phải chính là A cấp sát thủ sao ?” Lý Dương sững sờ, rồi lập tức tỉnh ngộ, cái nhiệm vụ mà mình hy vọng bấy lâu nay cuối cùng đã có thể tiếp nhận, Lý Dương nhất thời hưng phấn hẳn lên, hai tay như thiểm điện, lập tức nhấp vào trang web nhiệm vụ “1 tỷ USD” để chuẩn bị tiếp nhận nhiệm vụ.

45. Chương 25 : Nhiệm Vụ Đáo Thủ

“Xin lỗi, người còn nhiệm vụ chưa hoàn thành, không thể tiếp nhận nhiệm vụ !”

Nhìn màn hình hiển thị, Lý Dương nhất thời sửng sốt, rồi lập tức nhờ đến bản thân đã nhận nhiệm vụ giết thủ lĩnh tổ chức Thương Thủ.

“Sư bá đã muốn tên khốn đó đến trước mắt ta xin lỗi nhận tội, được rồi, coi như tiểu tử nguoi mạng lớn, đáng tiếc quá, lãng phí của ta 10 vạn USD !” Lý Dương lập tức nhấp vào trang web nhiệm vụ treo thưởng thủ lĩnh tổ chức Thương Thủ, chọn nút từ bỏ nhiệm vụ.

“Bỏ cuộc nhiệm vụ hoàn thành !”

Lý Dương oán hận nhìn trang web, thấp giọng nói : “Tổ chức trung gian sát thủ này đúng là đồ quỷ hút máu tham lam, mỗi lần tiếp nhận nhiệm vụ đều bị thu 10% giá trị giải thưởng làm phí bảo chứng, hoàn thành nhiệm vụ còn tốt, có thể lấy lại tiền bảo chứng, thất bại là mất luôn. Còn may tiền bảo chứng cao nhất chỉ có 10 triệu USD ! Bằng không cái nhiệm vụ 1 tỷ USD này ta còn nhận nổi sao ?”

Tổ chức trung gian sát thủ kiếm tiền đúng là lợi hại, khách phát nhiệm vụ cần giao nộp 10% làm phí thủ tục, giới hạn cao nhất là 10 triệu USD. Sát thủ tiếp nhận nhiệm vụ cần giao nộp tiền bảo chứng, may mắn, nếu như thành công, tiền bảo chứng được trả lại. Nếu như thất bại, tiền bảo chứng kể như không còn.

Lý Dương bỏ nhiệm vụ hiện tại, làm tổn thất 10 vạn USD.

“Hy vọng không có A cấp sát thủ nào khác phát hiện nhiệm vụ “1 tỷ USD” này hạ thấp hạn chế !” Lý Dương trong lòng hy vọng, tay phải với tốc độ kinh nhân, lập tức nhấp chuột vào trang web có nhiệm vụ “1 tỷ USD”.

New York, trong một biệt thự nhỏ khu Brooklyn.

“Thượng Đế ạ, cho con chỉ dẫn đi, nhiệm vụ này rốt cuộc là nhận hay không nhận ?” Một người da đen gầy gò đang nhìn trang web trên máy tính, ánh mắt cứ chuyển qua chuyển lại, miệng thấp giọng nói, hẩn hiện tại đang do dự bất định.

Chết gần một nửa số S cấp sát thủ, một trong tam đại tổ chức sát thủ Nhật Bản “Song Hoa” tuyên bố bỏ cuộc nhiệm vụ. tất cả những điều này khiến các sát thủ ý thức được nhiệm vụ “1 tỷ USD” không dễ dàng gì tiếp nhận.

Vị hắc nhân gầy gò khả ái này trong lòng đang đấu tranh kịch liệt.

“Thực lực của ta có mạnh hơn sát thủ “Bính” bọn họ không ? Ngay cả một trong tam đại tổ chức sát thủ Nhật Bản “Song Hoa” cũng bỏ cuộc nhiệm vụ này, được rồi, giữ mạng mới là quan trọng !” Hắn cuối cùng đã quyết định bỏ qua nhiệm vụ này.

Trong biệt thự Lý Dương.

“Ha ha, còn chưa có người tiếp nhận !”

Lý Dương vừa nhìn thấy màu sắc trang web đã biết, không hề do dự, lập tức nhấp vào nút tiếp nhận nhiệm vụ.

“Nhiệm vụ tiếp nhận hoàn thành !”

Lý Dương thở dài một hơi, tự an ủi mình : “Thực đúng là không phải may mắn bình thường, không ngờ lại không có ai tiếp nhận nhiệm vụ trước ta. Nếu như bị người khác tiếp nhận trước, vậy là ta xui xẻo rồi !”

Trên thực tế, tin tức việc tổ chức trung gian sát thủ hạ thấp hạn chế nhiệm vụ “1 tỷ USD” được phát ra, cho đến khi Lý Dương phát hiện, giữa khoảng thời gian đó đã có gần một tiếng đồng hồ, trong thời gian một tiếng này, đã từng có hai S cấp sát thủ và ba A cấp sát thủ đã phát hiện tin tức này trước Lý Dương.

Nhưng những sát thủ đó đều hiểu sự khủng bố của nhiệm vụ này, nhìn thấy trên nhiệm vụ có ghi hơn chục S cấp sát thủ đã thất bại mà chết, bọn họ cũng như hắc nhân gầy gò kia sau khi tiến hành dẫn đo suy nghĩ, cuối cùng đều chọn bỏ cuộc, dù gì tiền bạc mặc dù tốt thật, nhưng sinh mạng còn quan trọng hơn, không có tính mạng, tiền có nhiều hơn cũng vô dụng, đây cũng là nguyên nhân vì sao sau khi Nhật Bản “Song Hoa” bỏ cuộc, lại không có S cấp sát thủ nào tiếp nhận nhiệm vụ.

“Mộc Dịch tiên sinh, bên ngoài biệt thự hiện tại có vài chục người, đầu lĩnh bọn họ muốn bái phỏng ngài, người dẫn đầu tự xưng là thủ lĩnh tổ chức Thương Thủ”. Một nữ giúp việc đứng ngoài phòng Lý Dương ngọt giọng nói.

Lý Dương nghe thấy, không khỏi nhếch mép cười : “Xem ra chắc là thủ lĩnh của tổ chức Thương thủ đó rồi, không biết là tâm tình của hắc nhân ta lúc này như thế nào ? Ta còn nhớ là sư bá muốn hắc nhân phụ kính thỉnh tội, không biết là hắc nhân có mang kính điều theo không ?”

Lý Dương liền rời khỏi phòng mình bước xuống lầu hai.

Vừa bước xuống lầu, Lý Dương đã thấy một nam tử tóc nâu, trên thân người đó khác chiếc một áo ngủ màu trắng, bất thần Lý Dương sáng mắt, bởi vì hắc nhân thấy trên tay nam tử tóc nâu có cầm một cây roi da.

“Ồ ! Vị này chắc là Mộc Dịch tiên sinh phải không ?” Nam tử đó hiện ra vẻ cung kính.

Lý Dương chậm chậm bước xuống cầu thang, cười mà như không cười nhìn cây roi trên tay nam tử tóc nâu, rồi nhìn ánh mắt nam tử đó, nam tử không lộ vẻ bất an, vẫn rất hết sức cung kính.

“Ta chính là !” Lý Dương bất ngờ quay người đi đến bên bàn ăn, kéo ra một chiếc ghế, rồi nói : “Ngài cũng ngồi đi !”

Nam tử tóc nâu lập tức nói : “Không, không, tôi đứng cũng được rồi, tôi xin được tự giới thiệu mình trước, tôi là Taylor thủ lĩnh của tổ chức Thương Thủ, lần này là tự thân đến “phụ kính thỉnh tội” (Hán ngữ) với Mộc Dịch tiên sinh !” Nói rồi, Taylor cởi bỏ áo khác, để trần nửa thân trên, quỳ mạnh xuống đất, hai tay giơ cao roi da nói : “Hy vọng Mộc Dịch tiên sinh đại nhân đại lượng, không chấp nhặt với chúng tôi !

Taylor trước đó đã phát động tất cả những mối quan hệ hiện có, kiểm tra lại một lần nữa, hắc nhân từ Lão Kiệt Khắc nắm được một tin tức, Mộc Dịch này là do Hồng Bang tiến cử qua đây, hơn nữa trên người tiền bạc không thiếu, hiển nhiên là sau lưng Mộc Dịch còn có Hồng Bang.

Từ một điểm này có thể nhìn ra, sau lưng Mộc Dịch thần bí này có Hồng Bang và Thanh Bang, bất kể là bang phái nào cũng đều không phải là thứ mà tổ chức Thương Thủ hắc nhân có thể chọc đến được. Vì tổ chức, vì chính cái mạng nhỏ của mình, Taylor đã thực sự để trần nửa thân trên, quỳ chờ Lý Dương trách phạt.

Lý Dương nhìn Taylor quỳ, hai tay giơ cao roi da, thần nhiên cười, tay khê với lấy một cốc trà trên bàn, chậm rãi uống một ngụm, rồi nói với nữ giúp việc bên cạnh : “Nước trà này đã lạnh rồi, giúp ta hâm nóng lại !”

Taylor quỳ trước mặt Lý Dương, nhưng Lý Dương làm như không thấy hắc nhân, Taylor nhất thời lo lắng không yên, hai tay giữ roi da, hắc nhân chỉ có thể cúi đầu, cũng không biết được biểu tình trên mặt Lý Dương, hắc nhân muốn ngừng đầu lên nhưng lại không dám, hắc nhân biết tính khí Lý Dương thế nào, lo là Lý Dương nổi giận, đến khi đó tổ chức Thương Thủ bị diệt chỉ là chuyện nhỏ, bản thân toàn gia bị giết mới là thâm hiểm.

Quỳ gần một khắc, lúc này những người của tổ chức Thương Thủ ở trong sân cũng đồng thời quỳ xuống, trong đám người đó có cả nam tử tóc vàng lần trước đã đến Thái Bạch tửu lâu đòi phí bảo hộ. Đám người này chỉ biết một điều, sau lưng Mộc Dịch này có Thanh Bang hùng mạnh hậu thuẫn, tổ chức mình đã đến giờ phút sinh tử tồn vong.

Một khắc qua đi, nhưng với Taylor thì như dài hàng năm, trên trán hắc nhân bắt đầu toát mồ hôi lạnh.

Lý Dương ngồi trên ghế, từ trên cao nhìn xuống Taylor đang quỳ, tựa như nhìn một con kiến vậy.

“Cường giả, vĩnh viễn được tôn kính. Nếu như ta không có thể lực hùng mạnh hậu thuẫn, e là hiện tại chỉ có thể một mình đi ám sát hắc nhân, nếu như ta không có vũ lực mạnh mẽ, thì ngay cả thực lực ám sát cũng không có, chỉ có thể để bọn chúng khi dễ, nếu như năm đó ta có được thể lực hùng mạnh, thì có thể hoàn

toàn bảo vệ được Tuyết, nàng còn phải chết sao ? Nếu như ta có thể lực hùng mạnh, Lâm Thiên Vũ đó còn dám bức tử Tuyết sao ?” Lý Dương trong lòng bắt đầu hỗn loạn.

“Tiên sinh, xin dùng trà !” Thấy nữ giúp việc mang tới trước mặt cốc trà, Lý Dương tức thì trong lòng bực bội.

“Đem bình rượu đến !” Lý Dương thấp giọng nói.

Nữ giúp việc lập tức lấy ra một bình rượu, lúc này trong lòng cô ta cũng nghi hoặc, mặc dù bình thường trên thân Lý Dương có thứ khí tức băng lãnh nhàn nhạt, khiến người khó gần, nhưng mà đối đãi với bọn họ rất tốt, không có hành vi khiếm nhã nào, khi nói chuyện với bọn họ tính tình cũng tốt lắm, nhưng bộ dạng lúc này thì thật là hiếm thấy.

Taylor xui xẻo, hẳn làm sao biết được, hẳn quỳ như thế đã khiến Lý Dương nhớ lại những chuyện đau khổ trong quá khứ, tâm tình Lý Dương nhất thời trở nên kích động.

“Ừng ực ~~~”

Lý Dương tiếp lấy bình rượu, đứng phắt dậy, lập tức ngửa đầu, một bình rượu mạnh bị uống đi một nửa, Lý Dương bất ngờ nhìn thấy roi da, liền lập tức chộp lấy roi.

Đang quỳ trên mặt đất Taylor liền phát hiện roi da bị chộp lấy, nhất thời trong lòng cả kinh, cơ nhục toàn thân co rút, nhưng đồng thời trong lòng Taylor cũng bỏ đi được một khối đá, vừa rồi quỳ như vậy, Lý Dương lại không có phản ứng nào, cảm giác đó còn khó tiếp thụ hơn.

“Phải ráng chịu bị đánh, đánh được là tốt rồi !” Taylor không hề cử động.

Ánh mắt Lý Dương tập trung lên Taylor, tựa như nhìn thấy Lâm Thiên Vũ, roi da trong tay nhất thời quất mạnh xuống !

“Ba !”

Taylor bị roi quất lên tấm lưng trần, thanh âm vang lên rõ ràng, một vết roi màu đỏ lập tức hiện lên, cả chục đại hán đang quỳ trong sân nhất thời đều run sợ cả lên, bọn họ lo lắng Lý Dương thực sự nổi giận, đến khi đó Lý Dương sẽ báo thù tổ chức Thương Thủ, đối diện với thế lực của Thanh Bang, tổ chức Thương Thủ bọn họ ngay cả một chút năng lực phản kháng cũng không có.

Taylor cảm thấy sau lưng bỏng rát, liền đó chỗ bị roi quất vào tê liệt đi.

Lý Dương nhìn máu từ nơi vết roi thấm ra, lạnh lùng cười, ngửa đầu uống “ừng ực ừng ực” hết nửa bình rượu còn lại.

Trong phòng khách lúc này chỉ còn mỗi tiếng uống rượu, người của tổ chức Thương Thủ không ai dám cử động, không ai dám đứng lên !

“Ba !” Tiếng bình rượu vỡ tan !

Bình rượu rơi xuống đất, vỡ văng ra khắp nơi, người của tổ chức Thương Thủ đều không khỏi run lên.

Lý Dương vứt roi da qua một bên, quay người bình thần nói : “Các người rút đi, ngay mai đem 10 triệu USD đến Thái Bạch tửu lâu làm lễ vật bồi thường, chuyện này coi như xong !”

Taylor sững người, rồi lập tức hưng phấn ngập trời, sự tình được giải quyết rồi ! Chỉ cần phải giao 10 triệu USD nữa là xong !

“Tạ ơn Mộc Dịch tiên sinh đại nhân đại lượng !” Taylor quỳ nói.

“Tạ ơn Mộc Dịch tiên sinh đại nhân đại lượng !” Hơn mười thành viên của Thương Thủ tổ chức ở trong sân cùng đồng thanh nói.

Lý Dương thần nhiên vô tình đi lên lầu hai, căn bản không để ý đến những người ở dưới, còn đám người Taylor, lập tức lần lượt đứng lên, lui thủ lui đi, khi đến trong lòng bọn chúng lo lắng không yên, khi về tâm tình bọn chúng thoải mái hẳn.

“Tuyệt !” Thanh âm trầm thấp của Lý Dương vang lên trong phòng của hắn.

46. Chương 26 : Lang Vương

Trong phòng của Lý Dương.

“Tuyệt !”

Bất ngờ ánh mắt liếc về phía một cây đại thụ của một biệt thự nhỏ, lập tức mắt sáng lên, thân thể như lưu quang lược ảnh, thân pháp “Xuyên vân toạ vụ” được vận dụng tự nhiên, chỉ trong thời gian một cái hô hấp, Lý Dương đã phá không lao ra, hướng tới cây đại thụ.

“Hô !”

Ánh sáng loé lên !

Đao khí trên tay Lý Dương bay ra, tức thì cây đại thụ bị phân thành 10 khúc, Lý Dương chọn lấy một khúc, thoáng chốc phi thân quay về biệt thự.

“Thượng đế à, cái cây này sao lại bị cắt thành từng khúc từng khúc vậy ?” Một phú hào ở trong biệt thự thấy cây đại thụ đang xanh tốt bỗng nhiên bị cắt thành từng khúc, tức thì kinh hô, những người xung quanh lập tức xúm lại, nhưng bọn họ đều không phát hiện ra Lý Dương loé lên rồi biến mất trên không trung.

Quay trở về phòng.

Lý Dương nhìn khúc cây trước mắt, trong đầu liền nhớ lại những ngày còn ở trong bệnh viện với Khương Tuyết, mỗi lời nói tiếng cười, không thứ nào là không rõ ràng, hốt nhiên đao khí Lý Dương toát ra, nhất thời bụi gỗ tung lên bay khắp phòng ngủ.

Đao khí tung hoành, bụi gỗ tung bay !

Trên mắt Lý Dương có một tia hạnh phúc, hắn đã hoàn toàn chìm đắm trong quá khứ, một loại cảm giác ngọt mà từ trong lòng bốc lên, đao khí trong tay thoáng chốc càng thêm tăng tốc, càng thêm ngưng luyện, không biết đó là một sát na hay là vĩnh cửu, Lý Dương bỗng nhiên thu lại đao khí.

Bụi gỗ từ từ rơi xuống đất.

Lý Dương dừng lại ở trước mắt, lệ trong mắt không tự nhiên mà rơi xuống.

“Tuyệt !”

Tượng gỗ trước mắt giống như Khương Tuyết sống lại, nụ cười đó, đôi mắt như có thần, nhìn Khương Tuyết được điêu khắc ra, Lý Dương phảng phất như quay về quá khứ.

Lý Dương nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt của Khương Tuyết, ánh mắt chứa đầy thâm tình, thấp giọng nói : “Tuyệt, ta đi chấp hành nhiệm vụ đây, nàng ở nhà chờ ta !”

Thân hình Lý Dương liền đó loé lên, từ ban công bay ra.

“Lý Dương, tâm cảnh tu vi ngươi không ngờ lại đề thăng rồi, lợi hại, đao khí cũng càng thêm ngưng luyện, lực công kích cũng càng thêm lớn hơn, lợi hại, lợi hại !” Thanh âm Hạng Vũ vang lên trong đầu.

Lý Dương bình tĩnh nói : “Bá vương, lang vương Carter đó ở đâu ?”

Hạng Vũ cảm thấy có chút kì quái, từ khi Lý Dương hoàn thành bức tượng gỗ vừa rồi, hắn cảm thấy Lý Dương hình như không còn giống với quá khứ, nhưng cho dù là Hạng Vũ, cũng không thể dò xét xem Lý Dương rốt cục biến đổi thế nào.

“Lang vương Carter đó đang ở trong một biệt thự khu Richmond, được rồi, bốn Bá vương trực tiếp đem địa hình truyền vào đầu ngươi !” Hạng Vũ cũng không miêu tả rõ ràng, đơn giản đem địa hình trực tiếp truyền vào trong đầu Lý Dương.

Lý Dương chậm chậm nhắm mắt, tiêu hoá dần địa hình mà Hạng Vũ truyền đến.

Hốt nhiên, Lý Dương mở bừng mắt, thoáng chốc hướng về mặt đất, tay kết pháp ấn, miệng thấp giọng hô :
“Độn !”

Lý Dương lập tức triển khai độn thuật, thân hình thoáng chốc dung nhập vào đất, không còn thấy nữa.

Tổng tài tập đoàn COMBO Carter, những ngày vừa qua rất mãn ý, vô cùng mãn ý.

Thân là tối cường giả trong lang nhân, Carter đương nhiên mang thiên tính của lang nhân, thích chiến đấu, nhưng từ khi rời khỏi lang nhân nhất tộc, danh chính ngôn thuận trở thành một tổng tài của một tập đoàn, hẳn vẫn không có cơ hội chiến đấu qua, nhưng khoảng thời gian này lại chiến đấu liên tục, điều đó không khỏi khiến hắn hưng phấn. Chỉ là hắn còn có chút buồn bực, bởi vì thực lực đối thủ thật là quá yếu.

“Có lẽ cùng vài tên công tước quyết đấu mới thú vị !” Carter chất lưỡi nói, “Bất quá vẫn là Thanh Bang thái thượng trưởng lão có tính thiêu chiến nhất à, đáng tiếc là ta đánh với lão ta, e rằng một chút hy vọng chiến thắng cũng không có, ta vẫn còn chưa vội đi tìm chết như vậy !”

Carter hiểu rõ, bản thân có thể thừa sức đối phó huyết tộc công tước, nhưng đối diện với Thanh Bang thái thượng trưởng lão thì lại không có lấy một chút cơ hội, bởi vì lúc xưa khi Vương Thông trong nháy mắt giết chết lưỡng đại công tước của Mafia Mỹ, Carter cũng có mặt.

“Quang mang thật là sáng lạn ! Quang mang vừa loé lên rồi biến mất, lưỡng vị huyết tộc công tước hùng mạnh thoáng chốc đã bị giết, cả hai đều không kịp biến thành dơi, luồng quang mang đó thật là quá khủng bố, e rằng cho dù là thân thể lang vương của ta cũng không chống nổi !” Carter mỗi lần nhớ lại luồng quang mang chói sáng đó, lại cảm thấy run run.

Đích xác, phi đao nhập đạo, cao thủ đồng đẳng cấp, tuyệt đối luôn là cao thủ Tinh Cực Tông chiến thắng ! Vương Thông thân là thất cấp cao thủ, đối với các thất cấp cao thủ khác tuyệt đối có thể dễ dàng giết chết ! Đó chính là chỗ khủng bố của phi đao nhập đạo, dùng chân nguyên lực hùng mạnh thổi luyện ra đao phách, mật độ năng lượng tăng lên hàng chục lần, ngưng luyện đến cực trí, một khi công kích, uy lực lớn mạnh vượt quá sự tưởng tượng của các tu chân giả khác !

Bỗng nhiên trong lòng Carter chấn động, không hiểu sao lại cảm thấy một tia nguy cơ.

“Lẽ nào lại có sát thủ đến ?” Carter trong lòng cả kinh, đạt đến cảnh giới thất cấp cao thủ, mọi thứ trong phương viên phạm vi vài dặm, hẳn đều có thể cảm nhận rõ ràng, cả chục sát thủ lần trước không có một ai có thể tiếp cận hắn, cho dù là nhần giả, khi cách hắn trăm mét là bị phát hiện, dù gì cách biệt đẳng cấp thật sự quá lớn.

Nhưng hiện tại hắn lại không thể xác định được phương vị kẻ mới đến, điều đó thuyết minh rằng sát thủ đến lần này vượt xa sát thủ của chục lần trước.

“Ra đây, cùng ta chiến đấu nào, ta biết người đang ở gần đây !” Carter đứng phắt dậy, lực lượng bạo phát, áo trên người thoáng chốc nát vụn, thân thể Carter chợt loé lên, lao mình ra vùng đất trống cạnh biệt thự.

“Hừ !”

Thanh âm vừa vang lên, tinh quang trong mắt Carter lập tức loé lên, thân thể trong nháy mắt lao lên không.

“Tốc độ phản ứng thật là nhanh !” Lý Dương đứng tại vị trí vừa nãy của Carter, trong mắt tức thì hiện nét hưng phấn, cuối cùng đã một cao thủ chân chính có thể khiến bản thân phải thi triển hết toàn bộ công lực.

Carter cứ như vậy đứng yên trong không gian, thân là thất cấp cao thủ, ngự không phi hành là tối cơ bản.

“Độn thuật, không tệ, so với hai nhần giả kia thì lợi hại hơn nhiều, hai cái tên đó cách ta trăm mét là bị phát hiện rồi ! Tốt, trước hãy thử một quyền của ta !” Carter cười lớn, thân thể vọt mạnh xuống, tay phải thu về trước bụng, một lực lượng mạnh mẽ không ngừng tụ tập ở tay phải Carter.

“Hô !”

Thân thể Lý Dương tựa như một luồng gió, nháy mắt đã bay ra ngoài mười mét.

“Muốn chết !”

Bất ngờ Carter hét lên một tiếng, hữu quyền mang theo lực lượng mạnh mẽ hung hãn nện xuống đất... ...chỗ bên trái cách Lý Dương mười mét.

Lý Dương sững người, lẽ nào cao thủ đạt đến đẳng cấp lang vương cũng phạm phải sai lầm tối cơ bản, công kích không lẽ lại hướng sang bên cạnh ?

“Ngao ~~~” Một tiếng sói tru bất thần vang lên, tại bên cạnh Lý Dương, một thân ảnh cường tráng vọt lên không, nguyệt quang lập tức tụ tập trên thân hắn, lực lượng hắc ám ở xung quanh cũng không ngừng tụ tập, Lý Dương lập tức biến sắc, vừa rồi bên cạnh hắn không ngờ còn có một lang nhân khác, còn hắn lại không có chút phát giác nào.

“Oskar, người nghĩ là người có thể thoát khỏi sự quan sát của ta sao ? Muốn đánh lén, thật là mắc cười ! Sát thủ đó là do người phải đến à, muốn dùng hắn thu hút sự chú ý của ta, sau đó người sẽ đánh lén ? Hừ hừ, người cũng có thường ta quá đó”. Carter không chú ý đến Lý Dương, mà toàn bộ lực chú ý đều tập trung trên thân lang nhân tên Oskar kia. Hắn coi Lý Dương là tiểu nhân vật mà Oskar phải đến để thu hút sự chú ý của hắn.

Oskar sau khi biến thân, trên người mọc đầy lông sói, cặp lang trảo càng thêm sắc bén, phát ra lãnh quang dày đặc.

“Carter, người quả nhiên không hổ danh là đệ nhất cao thủ của lang nhân nhất tộc chúng ta, lợi hại, nhưng người cho rằng người không biến thân cũng có thể đánh bại ta sao, người cũng quá coi thường Oskar này rồi !” Oskar hừ lạnh một tiếng, lập tức thân hình phóng đi.

“Hừ hừ ~~~”

Tiếng rít sắc bén lập tức vang lên, bên ngoài lang trảo bén nhọn có từng lớp quang mang, mang theo lực lượng mạnh mẽ, hướng tới Carter.

Đến hiện tại, Carter vẫn không biến thân, đối diện với một thành viên cũ của gia tộc, Carter ngao lập tại không trung, nhìn xuống Oskar ở phía dưới đang lao đến, trong mắt tràn đầy sự khinh thường, hắn tin vào lực lượng của mình, tin rằng cho dù không biến thân cũng có thể dễ dàng tiêu diệt đối phương.

Bỗng nhiên chân phải Carter biến mất, rồi bất ngờ xuất hiện trước mắt hắn.

“Oanh !”

Chân phải Carter hung hãn va chạm với hữu trảo của Oskar. Oskar và Carter đều không khỏi kinh ngạc lùi người ra sau, Oskar trong thoáng chốc không chế vững thân hình, thân thể lại lao vào tiếp, song trào hình thành ảo ảnh, mãnh liệt phóng trảo vào ngực Carter.

Đúng ngay khi song trảo Oskar sắp chạm đến Carter, bỗng nhiên... ...trên mặt Carter xuất hiện một nụ cười quỷ dị.

“Phốc !”

Thanh âm tựa như bao da bị phá rách toạc bất ngờ vang lên, Oskar cảm thấy khó tin nhìn vào ngực của mình, ngực hắn lúc này đã bị chân phải của Carter phá tung. Liền đó giống như một bị thịt rơi xuống đất, làm bốc lên một đám bụi.

“Sao có thể được ? Tốc độ người làm sao có thể nhanh như vậy ? Người không phải chưa biến thân sao ?” Thanh âm Oskar bắt đầu suy yếu dần, Carter cũng là lang nhân, thập phần hiểu rõ chỗ yếu của lang nhân — trái tim, vừa rồi một cước của Carter đã phá vỡ trái tim Oskar.

Carter cười lạnh từ trong thân thể Oskar rút chân phải ra, khiến người kinh dị chính là... ...chân phải Carter đã biến thành lang trảo.

“Người... ..” Sắc mặt Oskar đại biến, tựa hồ như nhớ đến chuyện gì nghiêm trọng.

Carter nhìn Oskar sắp chết, nhẹ nhàng nói : “Còn chưa nói với người, ta đã có thể biến thân bộ phận rồi !”

Oskar gật gật đầu, máu tươi từ trong miệng ông ộc thoát ra : “Người đúng là lợi hại, không hổ là đệ nhất nhân của lang nhân nhất tộc, không theo như lịch sử có thể biến thân bộ phận mà không cần dựa vào thánh

khí, biến thân bộ phận gần như chỉ có tộc trưởng khi có thánh khí mới có thể thi triển, người quả nhiên lợi hại !”

“Oskar, Carter ta đương nhiên lợi hại, hừ, ta hiện tại có thể khống chế biến thân bất kỳ bộ vị nào trên thân, còn những bộ vị khác thì bất biến, đây bất quá là kỹ năng ta có được khi đạt đến thất cấp cao thủ đỉnh phong, chờ khi ta đột phá thất cấp, đạt đến bát cấp, thành Lang hoàng trong truyền thuyết, khi đó thì, hừm hừm... ..” Carter ngạo nghễ hừ lạnh.

Máu tươi từ miệng Oskar lại chảy ra, liền đó toàn thân bắt đầu co rút, sau đó chết đi.

Lý Dương nhìn mọi chuyện phát sinh, trong lòng thầm than : “Carter này quả nhiên lợi hại, vừa rồi hầu như còn chưa bạo phát lực lượng chân chính đã giết chết được đối phương rồi !”

Thanh âm Hạng Vũ lập tức vang lên trong đầu Lý Dương : “Lý Dương, người cần cẩn thận, Carter đó có thể biến thân bộ phận, biến thân bộ phận không như biến thân toàn bộ, vừa rồi hắn thoáng chốc đã biến chân phải thành lang trảo, khiến Oskar kia không kịp trở tay, trong nháy mắt bị giết, hơn nữa đáng sợ nhất chính là hình như hắn biến thân bộ phận căn bản không cần tốn thời gian !”

Chính xác, lang nhân biến thân theo đạo lý cần tốn một thời gian nhất định, nhưng theo quan sát vừa rồi, chân phải Carter biến thành lang trảo là đột nhiên biến hoá ra. Đây cũng là nguyên nhân Oskar bị giết không kịp trở tay.

“Tiểu tử, người không ngờ lại không chạy ? Người có phải cùng tên Oskar không, hừ hừ, Oskar cũng đã chết rồi, lẽ nào người nghĩ người còn hy vọng sao ?” Carter chậm chậm đi đến gần Lý Dương, trong mắt tràn đầy sự coi thường.

Lý Dương lạnh lùng cười : “Oskar ? Ta không biết hắn là ai cả ? Trong mắt ta, người chỉ là 1 tỷ USD mà thôi !” Song thủ Lý Dương dần dần trở nên trong suốt, từng đạo đao khí loé lên trên tay... ..

“Độn !”

Cùng với một tiếng hét, thân ảnh Lý Dương lập tức biến mất khỏi vùng cảm ứng của Carter.

Đúng vậy, hoàn toàn biến mất, cảm ứng không được khí tức của Lý Dương, một chút cũng không cảm ứng được, sắc mặt Carter dần trở nên nghiêm nghị, ánh mắt Carter chậm chậm khép lại... ..

“Hừ !” Một tiếng rít sắc bén thoáng chốc vang lên... ..

47. Chương 27 : Đao Khí

Carter lập tức biến sắc, thân hình giống như hoả tiễn trực tiếp phóng thẳng lên không, thoáng chốc đã đứng giữa không gian. Carter nhìn xuống Lý Dương ở phía dưới, giận quá hoá cười : “Lợi hại, ta không ngờ cũng phát giác không ra chút khí tức nào của người, bất quá công kích của người gần như chỉ có thể thương hại lục cấp cao thủ, đối với ta mà nói, căn bản không đáng là gì !”

Lý Dương đứng trên đất bằng, giữa đầu mỉm cười nói : “Ta vừa rồi bất quá mới luyện chân tay mà thôi, đừng vội vàng, thủ đoạn lợi hại của ta còn chưa xuất ra ! Phải rồi, người cứ ở trên không trung, lẽ nào người là dơi, thích bay à ?”

Lý Dương mặc dù với thân pháp “Xuyên vân toạ vụ” có thể đứng trong không gian khoảng một phút, nhưng mà đối với Lý Dương mà nói, hắn ở trên mặt đất uy lực công kích mạnh hơn, dù gì hắn cũng có độn thuật và liềm tức thuật, vận dụng liềm tức thuật, ngay Carter cũng không thể phát hiện ra chút khí tức nào của hắn, sau đó dùng độn thuật tập kích, tuyệt đối là sự phối hợp hoàn mỹ, vừa rồi một đạo đao khí dùng theo phương pháp này đã làm bị thương phần chân Carter.

“Dơi ? Hừ, Carter ta ghét nhất chính là lũ dơi thói tha, đối phó với tiểu tử người, ta cho dù ở trên mặt đất cũng có thể dễ dàng tiêu diệt người !” Thân hình Carter loé lên, thoáng chốc nhân ảnh trong không trung

biến mất, gần như đồng thời, thân hình Carter xuất hiện ở bên cạnh Lý Dương, còn hai chân hắn đã liên tục công ra hàng trăm cú đá, tốc độ đã đến mức độ khủng bố.

Nhưng Lý Dương tức thì như cành liễu trôi nổi xem ra rất dễ dàng tránh thoát khỏi đòn công kích của Carter.

“Tốc độ tối thiểu gấp mười lần ta, kinh khủng, còn may là ta có “Xuyên vân toạ vụ” thân pháp, cảm ngộ được tự nhiên, mới miễn cưỡng có thể tránh được đòn công kích của hắn !” Lý Dương trong lòng phát lạnh. Luận tốc độ, hắn căn bản không phải đối thủ của Carter, nhưng Carter tên lang nhân này lại không thể lý giải được tự nhiên chi đạo, trong mắt hắn ta, thân pháp tránh né vừa rồi của Lý Dương thập phần phiêu dật, thập phần tự nhiên, không như hắn đơn giản trực tiếp ! Nhưng Carter căn bản không thể lĩnh ngộ được sự tinh túy trong thân pháp của Lý Dương.

“Độn !”

Thân hình Lý Dương thoáng chốc biến mất, khí tức cũng không thể phát giác được.

“Cái tên khốn kiếp này !” Carter đối với độn thuật của Lý Dương thực sự là bất lực, đặc biệt là Lý Dương đã phối hợp thêm liêm tức thuật. Carter càng không phát giác được gì, đối diện chiêu này Carter chỉ có cách bay lên không trung.

Nhưng mà Carter không thể muối mặt được. Hắn một thất cấp cao thủ, lẽ nào chỉ có thể tránh né ?

“Hừ, ta đứng ở đây. Xem ngươi làm ta bị thương cách nào ?” Con mắt Carter đỏ lên, hai chân thoáng chốc hoá thành lang thảo khủng bố, lang mao trên hai chân dày đặc, từng đạo hắc sắc năng lượng vờn quanh phần chân, nửa thân trên trần trụi của hắn cũng bắt đầu tán phát ra năng lượng cường mãnh.

Lúc này Carter đã hoàn toàn bị hắc sắc năng lượng bao vây, thêm vào thân thể cường hãn của hắn, tựa như thần ma nơi địa ngục.

“Hừ hừ ~~~”

Quang mang loé lên, Lý Dương liên tục bắn ba đạo đao khí về phía Carter.

“Ngao ~~~” Carter ngửa đầu tru lên, hắc sắc khí lưu trên thân nhất thời dày đặc thêm, cả thân thể tựa như bị hắc sắc khí lưu bao vây !

“Thương !” Giống như tiếng kim loại va chạm nhau.

Ba đạo đao khí của Lý Dương miễn cưỡng phá được hắc sắc khí lưu, đập lên thân Carter, nhưng ngay một chút thương tích trên bề mặt nhục thể của Carter cũng không có, nhục thể Carter thực sự là quá sức cường mãnh, Lý Dương căn bản là không gây được chút thương tích nào.

“Ha ha ha ~~~” tiểu tử, ngươi ngay cả thực lực để bức ta hoàn toàn biến thân cũng không có, hiện tại đến ta công kích rồi !”

Thân hình Carter loé lên rồi biến mất, Lý Dương chỉ thấy từng đạo tàn ảnh.

“Tên này tốc độ càng nhanh hơn rồi, biến thái !” Lúc này hai chân Carter vẫn ở trạng thái biến thân, do vậy tốc độ so với vừa nãy gần như nhanh hơn gấp đôi, Lý Dương hiện tại căn bản không thể tránh né.

Xuyên vân toạ vụ !

Lý Dương nhẹ nhàng trôi nổi. Thân thể trong bóng cước của Carter tựa hồ rất dễ dàng trôi thoát qua.

Xem thì thoải mái, nhưng chỉ Lý Dương có khổ tự mình biết : “Tên này thật đúng là biến thái, tốc độ so với vừa rồi cao hơn gấp đôi ! Không hay, độn !” Lý Dương bất chợt cảm thấy không hay, lập tức tay kết pháp ấn, thoáng chốc đã chui vào trong đất.

“Bồng !”

Chân phải Carter quét qua eo Lý Dương, hắc sắc năng lượng cường mãnh mang theo lập tức “soẹt” qua eo Lý Dương.

Cho dù phản ứng nhanh, Lý Dương vẫn bị công kích chạm đến một chút, mặc dù chỉ là một chút hắc sắc năng lượng, nhưng Lý Dương vẫn cảm thấy một năng lượng mạnh mẽ trùng kích, một cỗ hắc sắc năng lượng lập tức trùng nhập vào trong kinh mạch Lý Dương, tiên thiên chân khí bản thân thoáng chốc tan rã, căn bản không thể chống cự được chút nào.

Hắc sắc năng lượng kia cùng một đẳng cấp với chân nguyên lực, căn bản không phải là thứ mà tiên thiên chân khí của Lý Dương có thể ngăn cản.

“Ồ, ma sát lực, đáng tiếc là chẳng tinh thuần gì !” Thanh âm Hạng Vũ vang lên, hắc sắc năng lượng kia thoáng chốc bị Hạng Vũ hoàn toàn hấp thu, không còn chút nào trong kinh mạch Lý Dương, Lý Dương tức thì hồi phục lại trạng thái tốt nhất.

Dưới đất !

Lý Dương thân ở dưới đất, hoàn toàn cảm thụ được khí thế cường đại ở phía trên, “hừ, ta vẫn không tin là ngay cả phòng ngự của người cũng phá không được !” Trong tay Lý Dương một cỗ đao khí bắt đầu thu súc, mỗi lần thu súc, đao khí càng thêm ngưng tụ.

Nhưng lúc này Carter ở trên mặt đất tựa hồ như phần nộ, phần nộ vì bị Lý Dương hí lộng.

“Oanh !”

Một tiếng nổ lớn, trong lòng Lý Dương kinh hãi, thân thể dưới đất lập tức loé lên, đất cát bên cạnh hất nhất thời bị tách ra, hắc sắc năng lượng cường mãnh trực tiếp xuyên nhập vào nơi sâu trong lòng đất... ..

Trên mặt đất !

Song quyền Carter mang theo hắc sắc năng lượng, mãnh liệt oanh kích xuống mặt đất, một cái rồi lại một cái lỗ sâu hăm xuất hiện trên mặt đất, nhưng vẫn không có cảnh sát nào đến.

Carter khoảng thời gian này liên tiếp bị sát thủ công kích, do vậy luôn có một số âm thanh lớn phát ra, chính là do một số sát thủ dùng vũ khí nóng có uy lực lớn tạo thành, cảnh sát cũng từng ghé qua, sau đó bị Carter dùng tiền tiến đi, cho nên bình thường cảnh sát cũng không quan tâm nơi đây phát sinh chuyện gì.

“Mẹ kiếp, tên này hoá điên rồi à ?”

Lý Dương ở dưới đất chửi, hẳn có thể dùng đòn thuật trong lòng đất, nhưng hẳn không thể tránh né năng lượng công kích, công kích điên cuồng thế này, khiến Lý Dương ở dưới đất cũng rất khó tiếp thụ.

“Tiểu tử. Ta xem ngươi có ra không !” Trên mặt Carter thoáng quá một tia âm lãnh, hai tay mãnh liệt bạo phát hắc sắc năng lượng hùng mạnh, thoáng chốc hình thành lực mang tinh trận, hắc sắc năng lượng cường mãnh nhất thời từ lực mang tinh trận quán xuyên qua mặt đất.

“Oanh long long ~~~~”

Lực mang tinh trận bao trùm phía dưới, mặt đất bị lật tung lên, từng đạo hắc sắc năng lượng cường đại tựa như lợi tiễn trong phạm vi điên cuồng công kích, Lý Dương không may bị kẹt ở bên trong.

“Đây là trận pháp gì ? Ta tại sao lại không thể dùng đòn thuật thoát ra ?” Lý Dương chặt vật tránh né hắc sắc năng lượng hết đạo này đến đạo khác.

Hạng Vũ cười trêu : “Đây chỉ là lực hợp trận pháp tối giản đơn tối phổ thông mà thôi, tên lang nhân này chỉ hiểu được chút bề ngoài thôi. Nhưng chỉ một chút bề ngoài, hẳn đã có thể khốn trụ được ngươi rồi, chủ yếu là năng lượng thể nội ngươi đẳng cấp quá thấp, thấp hơn hẳn rất xa, do vậy không thể dùng đòn thuật thoát đi”.

“Ta vì sao nhất định phải trốn đi ?” Lý Dương khuôn mặt cười lạnh, đao khí trong tay phải đã gần như biến thành đao mang rồi !

Cận thân công kích !

“Hô !”

Đúng khi Carter đang chuẩn bị tiếp tục gia tăng năng lượng quán nhập vào trong trận pháp, hốt nhiên một thân hình lướt qua. Carter nhất thời cảm thấy một cơn đau từ bề mặt da, cúi đầu nhìn xuống, từng tia tiên huyết bắt đầu thấm ra !

Hắn, Lang vương Carter không ngờ đã thụ thương rồi ! Vừa rồi Lý Dương đã lợi dụng việc không phóng đao khí ra, mà lại khổng chế đem một lượng lớn đao khí cấp thấp tụ tập hình thành đao khí mạnh nhất dùng làm công cụ chiến đấu, tiến hành công kích cận chiến ! Quả như dự liệu, hiệu quả tạo ra rất tốt !

“Chết đi !” Carter nhất thời đại nộ, tay phải hoá thành vạn thiên ảo ảnh, hung ác chớp tới kẻ vừa công kích hắn Lý Dương.

“Độn !”

Thân hình Lý Dương thoáng chốc biến mất !”

“Phiu !”

Thân hình Lý Dương xuất hiện sau lưng Carter, đao đao khí kia lại xuất hiện. Khiến trên thân Carter lại thêm vết thương.

“Ngao ~~~” Carter đầu cũng không quay, trực tiếp mãnh liệt chớp mạnh về phía sau.

“Độn !”

Nhưng Lý Dương vừa công kích hoàn tất lập tức độn đi !

“Phiu !”

Lại một đạo thương ngân !

“Độn !”

Lý Dương lại dùng độn thuật tránh đi !

“Khốn kiếp, hống ~~~” Lang vương Carter gần như điên cuồng, tốc độ hắn nhanh hơn Lý Dương, nhưng Lý Dương vô thanh vô tức, với liềm tức thuật, hắn căn bản cảm thụ không được khí tức của Lý Dương, Lý Dương dùng độn thuật thoáng chốc xuất hiện bên cạnh hắn, công kích xong lập tức dùng độn thuật li khai, Carter căn bản không thể công kích !

“Độn !”

Cứ sau một lần công kích thành công Lý Dương lại dùng độn thuật trốn đi... ..

“Độn !”

Cuối cùng, trên thân có cả chục vết thương Carter cuối cùng đã phát cuồng, rút cục đã nhận không nổi, hắn đường đường là tối cường giả của lang nhân nhất tộc, mặc dù công kích của Lý Dương chỉ khiến hắn rách, chảy chút máu chứ không tạo được thương hại nào lớn, nhưng thế vẫn là sỉ nhục, đối với tối cường giả của lang nhân nhất tộc như hắn mà nói, chính là sỉ nhục.

Biến thân !

“Ngao ~~~”

Carter ngửa đầu hét lên, tiếng sói tru lập tức vang lên, trên bầu trời ánh trắng tựa hồ thoáng chốc biến thành huyết hồng sắc, từng đạo năng lượng từ trong hắc ám, từ trong ánh trắng dung nhập vào cơ thể Carter, lang mao trên thân Carter lập tức tấn tốc sinh trưởng, trên trán Carter xuất hiện một chiếc sừng kì lạ.

Hoàn toàn biến thân !

“Lang nhân này quả nhiên lợi hại, gần như sắp đột phá lang vương cảnh giới rồi, trên đầu hắn cũng đã có một cái sừng, chỉ cần đột phá thêm một chút, hắn sẽ đạt đến lang hoàng cảnh giới ! Đáng tiếc à... ..” Hạng Vũ ở trong đầu Lý Dương thấp giọng than.

“Tên khốn kiếp chỉ giỏi trốn tránh đánh lén nhà ngươi, mau ra đây cho ta !” Cùng với một tiếng thét lớn, song trảo Carter thoảng chốc phá tung đất lên, đất đai trong phạm vi khổng chế của lực mang tinh trện bị hấn đào lên hoàn toàn.

“Phù ~~~ “ Lý Dương hít lấy một hơi lạnh, vừa rồi tốc độ Carter đào đất quá nhanh, cho dù hấn dùng đòn thuật chuẩn bị trời lên mặt đất, nhưng vẫn bị trảo phong của Carter công kích, năng lượng cường mãnh khiến thân thể Lý Dương xuất hiện những vết máu.

“Hừ hừ, tiểu tử, ta xem ngươi còn chạy đi đâu ?” Carter với nhục thể cường hấn đứng lơ lửng trước mặt Lý Dương.

Lý Dương lãnh leo cười : “Ta vì sao phải chạy ? Chết cho ta ?”

Ma thần lục tuyệt — Đoạn xuyên phân hải !

Lý Dương ánh mắt hơi khép lại, tay phải toàn lực mô phỏng theo quỹ tích của Hồng Quân đạo nhân trong “Đoạn xuyên phân hải”, nhất thời một cỗ thiên địa linh khí bị hấp dẫn đến ! Trong tay Lý Dương là ngọn phi đao dao khí đã được ngưng tụ đến hết mức Lý Dương có thể làm được lại một lần được áp súc ! Trong tích tắc này, Lý Dương cũng không thể khổng chết được ngọn đao khí đã đạt đến mật độ kinh người này nữa, lập tức vung tay phóng ra !

“Hừ ~~~”

Tinh Cực tam cảnh — Âm Nhiên chi cảnh !

Lý Dương thoảng chốc khổng chế linh khí có ở xung quanh điên cuồng tu tập tiến nhập vào trong đao khí, không ngừng áp súc cỗ đao khí đó, đao khí cũng không ngừng ngưng tụ, lực lượng tinh thần Lý Dương có được cũng không ngừng khổng chế để năng lượng áp súc càng nhiều hơn, áp súc, tái áp súc !

Trong mắt Lý Dương, trong trời đất chỉ có Carter và cỗ đao khí mà mình đang không ngừng áp súc.

48. Chương 28 : Miếu Sát

Cuối cùng thông qua “Đoạn xuyên phân hải” và “Âm nhiên chi cảnh” hấp thu một lượng lớn linh khí rồi điên cuồng áp súc, lực công kích cực mạnh, đã gây nguy hiểm đến cho Carter.

“Tiểu tử, quả nhiên lợi hại !”

Carter cười lớn, cơ nhục trên thân mãnh liệt bạo phát, hắc sắc năng lượng cường mãnh xung quanh cơ thể Carter loé lên như điện quang, hiện rõ vẻ khủng bố.

“Bồng !”

Cỗ đao khí do Lý Dương phát ra hung hấn chém lên ngực Carter, thân hình Carter rung lên, tại phần xương sườn dễ trần của Carter đã xuất hiện một vết thương, một vết thương rất rõ ràng, máu tươi tức thì túa ra.

“Ta hoàn toàn biến thân, ngươi cũng có thể gây thương tích cho ta, giỏi, ta sẽ cho ngươi thấy thực lực của lang vương !” Carter song chưởng mở rộng, thân thể tự nhiên nổi lên, ánh trắng trên trời bất ngờ phát ra một luồng quang mang gần như thấy được chiếu xuống thân Carter.

Lang nhân, là sủng nhân của mặt trăng hắc ám !

Vết thương nơi ngực Carter gần như chỉ thoảng chốc đã hoàn toàn phục hồi, lang mao bên ngoài cơ thể nguyên bản chỉ dài một tấc, hiện tại tức thì bắt đầu điên cuồng mọc dài ra, bằng mắt cũng có thể thấy tốc độ sinh trưởng, chỉ một lúc lang mao đã dài gần cả thước, ánh mắt của Carter cũng biến thành đỏ như máu.

“Đây, mới là chân chính thực lực của ta !” Carter nổi lên giữa không trung nhìn Lý Dương lãnh khốc nói.

Hốt nhiên, thân ảnh Carter biến mất không thấy nữa !

Lý Dương lập tức biến sắc, biết là không hay. Lập tức thân hình tựa như không có trọng lực trôi đi, lúc này thanh âm thân hình Carter vừa rồi di động mới vang lên, nói lên rằng tốc độ của Carter đã vượt xa tốc độ âm thanh !

Tốc độ siêu âm !

Lý Dương biết là chống không lại, lập tức thi triển đòn thuật, chuẩn bị tiến vào lòng đất.

“Bồng !”

Một cước mãnh liệt đã hốt nhiên xuất hiện trong mắt Lý Dương, tâm thần Lý Dương hoàn toàn cảm ứng được quỹ tích công kích của một cước này, nhưng mà nhục thể hần căn bản là phản ứng không kịp, chân phải Carter hung ác quật trúng vùng bụng Lý Dương !

“Phiu ~~~”

Lý Dương miệng phun máu. Máu tươi rưới khắp không gian, Lý Dương thân thể vô lực ngã vật ra đất, phần bụng có một vết thương rất lớn. Máu tươi cũng chảy ra.

“Hô hô —”

Hốt nhiên có tiếng rít thật lớn vang lên, đó là tiếng thiên địa linh khí kịch liệt vận động phát ra, so với tốc độ khi Lý Dương tu luyện hấp thu thiên địa linh khí thì nhanh hơn trăm lần. Vô số thiên địa linh khí tụ tập, thậm chí xung quanh Lý Dương hoàn toàn bị một đám sương lớn màu xanh bao phủ, đám sương lớn đó điên cuồng tiến vào thể nội Lý Dương.

“Lý Dương tiểu tử này, không phải muốn đấu với lang nhân kia một trận sao, hiện tại không phải là muốn để ta xuất thủ chứ ?” Hạng Vũ không chế lượng lớn thiên địa linh khí này đến chữa trị thương tích thể nội Lý Dương, thương tích của Lý Dương quá nặng, một cước đó gần như phá vỡ toàn bộ khí quan trong cơ thể Lý Dương, còn may là có Hạng Vũ.

Theo như Hạng Vũ nói, chỉ cần linh hồn hoàn hảo, thân thể có thể trực tiếp dùng năng lượng tu sửa. Khi năng lượng đạt đến trình độ nhất định thì có thể trực tiếp tu sửa thân thể.

“Rốt cuộc là thế nào ?” Carter cảm nhận được thiên địa linh khí ngập tràn ở xung quanh. Trong lòng tức thì có một tia bất an, hần tin chắc một cước vừa rồi của mình tuyệt đối khiến đối phương phải chết, trừ đối phương là lang nhân hoặc huyết tộc, lang nhân và huyết tộc chỗ yếu là trái tim, chỉ cần trái tim không vỡ, thì sẽ không chết.

“Không quản đến, trước hãy xé xác cái tên này !” Carter lập tức lao về phía Lý Dương.

“Bồng !”

Cùng với thanh âm va chạm, thân thể Carter không kịp ngã vật ra đất, Carter lập tức biến sắc, bởi vì hần cảm giác xung quanh cơ thể Lý Dương tựa như có một lồng khí vô hình. Vừa rồi hần chính là đụng vào thứ đó.

“Hừ, ta quyết không tin với nhục thể cường hãn của lang vương ta mà không phá được cái lồng khí vô hình này”.

Cùng với tiếng gầm nhẹ, Carter lại mãnh liệt va chạm vào lồng khí vô hình kia, đụng càng mạnh, phản hồi lại càng lợi hại, Carter chỉ cảm thấy toàn thân mình chấn động, tựa như có lực lượng lớn lao đập lên thân mình vậy

“Oanh !”

Carter mất đồ rục làm sao cũng không tin được với nhục thể mạnh mẽ của mình ngay cả một cái lồng khí nhỏ cũng phá không được. Lại lập tức vọt lên ! Cùng với thanh âm va chạm, Carter lần nữa lại bị phản hồi ngã văng ra đất.

“Oanh !”

Trong thời gian vài phút.

Thân thể Lý Dương đã hoàn toàn hồi phục trở lại, còn Carter luôn điên cuồng va chạm, lực lượng va chạm quá lớn khiến bản thân ngược lại cũng thụ chút thương tích, bất quá hiện tại là ban đêm, trong bóng tối, lang nhân có thể phát huy lực lượng mạnh nhất, thân thể hắc cũng có thể khôi phục rất nhanh.

“Bá vương, tên khốn này đơn giản là đao thương bất nhập, ta thật là không có biện pháp nào, người ra tay đi !” Lý Dương cuối cùng đành bỏ cuộc việc tranh đấu với tên lang nhân có nhục thể quá cường hãn này.

Bá vương Hạng Vũ nghe vậy, tức thì nói : “Tốt, người chỉ cần một quyền nhắm tới hắc mà đánh là được rồi ! Không phải lo lắng hắc có thể gây thương hại đến người !”

Lý Dương sững người, rồi lập tức gật đầu, hắc tin vào Hạng Vũ !

Thanh sắc thiên địa linh khí chậm chậm tản ra, Lý Dương đứng lên, từng bước tiến tới Carter.

“Uy, lẽ nào người hoá điên rồi ? Còn muốn tưởng lao vào nữa ?” Lý Dương tự cười mà như không cười nhìn Carter chuẩn bị tiếp tục lao vào.

Carter nhìn Lý Dương hoàn hảo vô tổn, không khỏi sững người, đầu như muốn nứt ra : “Người, người... ..” Carter chỉ Lý Dương, cũng hòng nói không ra, lực lượng một cước vừa rồi Carter đương nhiên hiểu rõ, cho dù là cột sắt, dưới một cước đó cũng bị đá gãy, hơn nữa vừa rồi hắc rõ ràng nhìn thấy phần bụng Lý Dương bị phá tung, nhưng hiện tại một chút thương tích cũng không có.

“Đừng người người ta ta nữa, Carter, chuẩn bị chịu chết đi !” Lý Dương nhếch nhếch nói.

Carter tựa như nghe thấy câu nói đùa khó tin nhất : “Ha ha... ..ta chịu chết ? Người nói để ta chịu chết ?” Bất ngờ thân hình Carter khê động, gầm nhẹ : “Hay là người chết cho ta !” Chân phải cường mãnh mang theo lực lượng mãnh liệt lần nữa đánh tới.

Lý Dương đưa nắm đấm của mình ra. Nhẹ nhàng đánh lên chân phải trắng kiện của Carter

“Ka rắc”

Tựa như nắm đấm đập phải bánh quy, chân phải Carter dễ dàng bị đập thành hai đoạn, sau đó nắm đấm của Lý Dương trong con mắt của Carter hướng tới ngực hắc mà đánh.

“Phụt !”

Tựa như xuyên phá một tờ giấy, nắm đấm Lý Dương dễ dàng đập nát chân phải Carter, rồi đập nát nơi trọng yếu nhất của Carter là trái tim thành bụi phấn.

Mặc dù nói thì chậm, nhưng đây bất quá cũng chỉ trong thời gian Lý Dương xuất ra một quyền mà thôi.

Miếu sát !

Một quyền miếu sát !

Lý Dương bản thân cũng sững người, hắc biết Hạng Vũ sẽ ra tay, hắc cũng cảm thấy một cỗ năng lượng từ nắm đấm mình phát ra, nhưng hắc làm sao cũng không thể tin được vừa rồi Lang vương mạnh mẽ vô bì không ngờ lại bị giết chết dễ dàng như vậy.

“Đây... ..sao lại thế này ? Hắc tốt xấu gì cũng là đỉnh điểm của thất cấp cao thủ. Cũng là tối cường giả của lang nhân nhất tộc, sao lại dễ dàng bị giết như vậy ?” Lý Dương sững sờ hỏi.

Hạng Vũ ngạo nghễ nói : “Đẳng cấp cách biệt. Hừ hừ. Hắc là một thất cấp cao thủ, nhưng bốn Bá vương thì sao ? Mặc dù bốn Bá vương hiện tại tụ tập năng lượng không thể vượt quá giới hạn của phạm nhân giới, một khi vượt quá sẽ bị tiên giới cảm ứng được. Nhưng cho dù như vậy, bốn Bá vương vẫn có thực lực của cực hạn phạm nhân giới là cửu cấp cao thủ, người nên biết, đẳng cấp càng cao, cách biệt càng lớn, năng lượng của hắc thậm chí không bằng 1/100 của bốn Bá vương, trong mắt bốn Bá vương, hắc chỉ là một con kiến ! Người nói, bốn Bá vương giết kiến đơn giản như vậy, lẽ nào không đúng !”

“Nhưng tôi cũng là ngũ cấp cao thủ. Carter kia sao lại hao phí nhiều thời gian với tôi như vậy ?” Lý Dương lại hỏi.

Hạng Vũ trách mắng : “Người khùng à ? Nếu như người không thông qua “Thất diệu tinh cực” thối luyện ra đao khí, lực công kích của người cũng không thể thương hại được hần, nếu như người không có tu luyện qua “Ma thần lục tuyệt”, người căn bản tránh không nổi đòn công kích của hần, nếu như người không tu luyện liêm tức thuật, người căn bản chạy không thoát khỏi cảm ứng của hần, sớm đã bị giết chết. Nếu như người không có độn thuật, người căn bản không có chỗ mà chạy !”

“Người có thể kiên trì lâu như vậy, là dựa vào độn thuật, liêm tức thuật, “Ma thần lục tuyệt” cùng đao khí tất cả cùng tác dụng mới có kết quả đó, bằng không người cũng chỉ miếu sát ! Cho dù người có bao nhiêu bí pháp trân quý như vậy. Cuối cùng kết quả là gì ? Còn không phải bị hần một cước đá chết ! Nếu như không phải bổn Bá vương ra tay, người trong tay hần, lẽ nào không phải là một con kiến để mặc cho hần nhào nặn sao ?”

Lời Hạng Vũ khiến Lý Dương giật mình, phải à, cho dù có nhiều kỹ năng như vậy, hần cuối cùng vẫn bị một cước đá bay, sém chút là chết ngay tại chỗ.

“Bất kể thế nào, thực lực bản thân mới là căn bản ! Khi đạt đến một trình độ nhất định, cho dù người khác có kỹ xảo hơn nữa cũng phải thất vọng !” Hạng Vũ nhạt nhẽo nói.

Lý Dương thầm gật đầu, đề cao thực lực mới là căn bản !

“Phải rồi, Bá vương, vừa rồi nắm đấm tôi đập trúng người à ? Sao tôi cảm giác như đập phải bánh quy ?” Lý Dương nhớ lại cảm giác khi một quyền vừa rồi đập vào nhục thể Carter, không tự giác hỏi.

Hạng Vũ liền hỏi ngược lại : “Quyền đó cảm giác thế nào ?”

Lý Dương nghe vậy, nhớ lại cảm giác đó, trên mặt có một tia tiểu ý, nói : “Rất sáng khoái !”

Chí cường cao thủ đứng trước nắm đấm của mình, tựa như bánh quy bị đập nát, đập chết, cảm giác đó... ..

Đích xác rất sáng khoái !

Lý Dương liếc mắt nhìn cái xác của Carter, mỉm cười, liền đó quát khẽ : “Độn !”

Thân thể Lý Dương lập tức dung nhập vào lòng đất, thoáng chốc thi triển độn thuật, lập tức quay về biệt thự... ..

oOo

Sáng sớm ngày hôm sau, Lý Dương ở trong phòng tắm tẩy rửa.

Dòng nước lạnh leo chảy khắp toàn thân Lý Dương, Lý Dương liền cảm thấy thân thể tinh thần rất thoải mái, sau khi tắm rửa, Lý Dương mang áo ngủ đi vào phòng ngủ.

“Tuyệt, chào buổi sáng !” Lý Dương vuốt ve tượng gỗ để ở cạnh giường, trên mặt tràn đầy sự khoan khoái.

“Hừ, tổ chức trung gian sát thủ phản ứng quá chậm, làm sao đến bây giờ còn chưa hiển thị ta đã hoàn thành nhiệm vụ ? Sớm đưa 1 tỷ USD cho ta một chút không được à ?” Lý Dương nhìn trang web nhiệm vụ “1 tỷ USD”, bất mãn nói. Từ khi kết thúc nhiệm vụ tối hôm qua trở về, Lý Dương đã luôn mở máy tính, thỉnh thoảng lại nhìn trang web này, nhưng cho đến tận bây giờ trên trang web vẫn chưa hiển thị.

Hốt nhiên, màu sắc trang web biến đổi.

Bề mặt trang web xuất hiện hiệu ứng màu sắc pháo hoa, một banner màu đỏ xuất hiện trên trang web.

“Nhiệm vụ 1 tỷ USD cuối cùng được sát thủ “Tử Đạn” hoàn thành !”

Nhìn banner màu đỏ, trong lòng Lý Dương tự nhiên có chút cảm giác tự hào. Lý Dương lập tức nhấp vào banner màu đỏ một cái, lập tức xuất hiện một trang mới.

“Nhiệm vụ 1 tỷ USD từ đó đến nay, chỉ S cấp sát thủ... ..hơn mười người nhận qua, nhưng đều kết thúc trong thất bại, một trong thể giới tam đại tổ chức sát thủ là Nhật Bản “Song Hoa” cũng bỏ cuộc nhiệm vụ này, nhiệm vụ này thậm chí trong một đoạn thời gian không có người tiếp nhận, sau này A cấp sát thủ “Tử Đạn” của chúng ta cuối cùng đã tiếp nhận nhiệm vụ này !

Sát thủ “Tử Đạn”, với tốc độ kinh khủng đã tấn tốc thẳng cấp, từ C cấp lên B cấp. Sau đó lại lên A cấp, phạm là nhiệm vụ anh ta tiếp nhận, đều không có ngoại lệ trong ba ngày là hoàn thành. Thanh danh của anh ta đã được lưu truyền rộng rãi trong giới sát thủ, trước khi tiếp nhận nhiệm vụ “1 tỷ USD”, sát thủ “Tử Đạn” đã từng tiếp nhận nhiệm vụ ám sát thủ lĩnh tổ chức Thương Thủ. Sau này có lẽ sát thủ “Tử Đạn” tiên sinh không thích thú chút tiền đó, khi nhìn thấy nhiệm vụ “1 tỷ USD” hạ thấp hạn chế được công bố, liền tiếp nhận siêu cấp S cấp nhiệm vụ này ! Lịch sử cũng tại giây phút này mà sinh ra, nhiệm vụ được treo thưởng cao nhất trong lịch sử tổ chức trung gian sát thủ cuối cùng được anh ta hoàn thành, sát thủ “Tử Đạn” tiên sinh cũng hoạch đắc được giải thưởng 1 tỷ USD cao nhất trong lịch sử giới sát thủ... ..”

o0o

“Đảng chủ, nhiệm vụ 1 tỷ USD kia không ngờ bị hoàn thành rồi, bị một sát thủ tên “Tử Đạn” hoàn thành !” Billy cung kính nói với đảng chủ của Mafia Mỹ Anthony.

“Tra được thân phận hắn là gì chưa ?” Anthony nhướng mày một cái, hắn thập phần rõ sự lợi hại của Carter, đỉnh điểm của thất cấp cao thủ. Tuyệt thế cường giả cỡ đó ngay hắn Anthony cũng không thể đánh bại.

“Không rõ, nhưng lúc xưa thân phận đăng ký của sát thủ “Tử Đạn” là một người tên Mộc Dịch, nhưng theo công tước đại nhân quan sát, Mộc Dịch này e là ngay lục cấp cũng chưa đạt đến, do vậy chúng tôi nghi ngờ sau lưng Mộc Dịch này còn có người, một cao thủ đỉnh cấp, chính cao thủ đỉnh cấp này đã mượn Mộc Dịch đăng ký thân phận sát thủ “Tử Đạn” để chấp hành nhiệm vụ !” Billy suy đoán.

“Còn nữa, sau lưng Mộc Dịch này có thể lực của Thanh Bang, người của chúng ta đã từng tận mắt thấy Thanh Bang thái thượng trưởng lão từ trong nhà Mộc Dịch đi ra !” Billy bổ sung.

Anthony nhất thời nhíu mày : “Thanh Bang thái thượng trưởng lão ?”

“Tiếp tục phái người giám thị, nhưng không được hành động. Giữa chúng ta và Thanh Bang vẫn là lấy hữu hảo làm đầu !”... ..

Trong biệt thự Lý Dương.

“Sì, không tệ, kiếm được 990 triệu USD, tổ chức trung gian sát thủ cũng thực là ác, một hơi trừ đi phí thủ tục 10 triệu USD !” Lý Dương nhìn tài khoản ngân hàng trên máy mỉm cười nói, lúc này hắn tâm tình rất tốt.

“Buzz ~~~”

Tiếng di động rung vang lên, Lý Dương liếc nhìn hiển thị, liền tiếp lấy điện thoại nói : “Sư bá, còn sáng sớm, có chuyện gì mà tìm con vậy ?”

“Mộc Dịch, sát thủ “Tử Đạn” kia ta nguyên bốn nghĩ đó là con, nhưng tên Carter vừa mới đạt đến đỉnh điểm thất cấp cao thủ kia không ngờ bị sát thủ “Tử Đạn” giết rồi, con mới là ngũ cấp cao thủ, căn bản không thể làm bị thương đến hắn, sát thủ “Tử Đạn” kia rốt cuộc là ai ?” Vương Thông nóng vội hỏi.

Linh thức của Vương Thông có thể bao phủ cả New York, ông trước giờ chưa bao giờ phát hiện thấy ở New York có cao thủ nào có thể hơn được ông, nhưng theo như ông thấy, sát thủ “Tử Đạn” này nhất định là kì nhân, khi mà Lý Dương mang thân phận của sát thủ “Tử Đạn”, nói lên người này tối thiểu có chút quan hệ với Lý Dương, nhưng ông trước giờ không phát hiện thấy bên cạnh Lý Dương còn có cao thủ, nhưng sát thủ “Tử Đạn” vẫn tồn tại, điều đó nói lên gì ?

Nói lên sát thủ “Tử Đạn” so với ông Vương Thông còn mạnh hơn, là linh thức của ông không thể phát giác được !

Cao thủ còn mạnh hơn Vương Thông ! Đây thực chuyện phi thường, cao thủ siêu cấp như vậy tuyệt đối là dẫn khởi sự chú ý của các phương thế lực nơi địa hạ, do vậy Vương Thông từ sáng sớm đã lập tức điện thoại cho Lý Dương để hỏi người này là ai ?

Lý Dương trong lòng khẽ động, liền minh bạch tất cả, mỉm cười đáp : “Người này đích xác là một siêu cấp cao thủ, cũng từng dạy con một số phương pháp tu luyện, đối với con rất tốt, cho dù người không phải là sư phụ của con, người muốn con giấu kín thân phận của người, người không thể tiết lộ ra ngoài ! Sư bá, con cũng không có cách nào, mong thứ lỗi !”

49. Quyển 3 : Kim Đan – Chương 1 : Thanh Bang Khách Khanh Trưởng Lão.

Lý Dương lập tức nói :”Sư bá đừng lo lắng, thần bí nhân này đối với con vô cùng tốt, thậm chí còn truyền cho con một số bí pháp tu luyện, con muốn giới thiệu với người, nhưng bởi vì hần ta cô ngạo, không thích tiếp xúc với người khác, con cũng không có cách nào”.

Ở đầu kia điện thoại Vương Thông nghe vậy, nhất thời thầm gật đầu, siêu cấp cao thủ cỡ đó cô ngạo là bình thường, dù gì cũng là một bát cấp cao thủ, phóng mắt khắp thiên hạ không có mấy ai là đối thủ (chỉ ở phạm nhân giới thôi còn Côn Lôn thì đừng hòng), nếu như vậy mà không cô ngạo mới là chuyện lạ.

“Tốt rồi, giúp ta hỏi thăm hần ta một tiếng, ta gác điện thoại trước đây !”

“Con sẽ đem lời hỏi thăm của sư bá chuyển đến hần ta ! Vậy nha, sư bá, bye bye !” Lý Dương mỉm cười tắt điện thoại, lúc này trong lòng hần tức thì có một ý tưởng mới.

Hần không có nói với Vương Thông tình huống thực sự, dù gì có nói chẳng nữa, hần cũng không nói rõ ràng được, trừ phi nói sự tồn tại của Hạng Vũ ! Do vậy Lý Dương chỉ có thể nói với Vương Thông, đích xác là có tồn tại một cao thủ thần bí như vậy, chỉ là cao thủ này không thích để người khác biết được thân phận của mình !

Vương Thông, thân là Thanh Bang thái thượng trưởng lão, ông tự thân gọi điện thoại cho Lý Dương hỏi xem sát thủ “Tử Đan” này đáng để là người nào, có thể tưởng tượng được Vương Thông đối với việc này quan tâm thế nào !

Trong mắt Lý Dương thoáng qua một tia hàn quang : “Hừ hừ. Từ một trình độ mà nói, bên cạnh ta đích xác có một nhân vật thần bí. Hơn nữa còn là một siêu cấp cao thủ, một cao thủ đã đạt đến đỉnh điểm của phạm nhân giới, mặc dù hần ta chỉ tồn tại ở trạng thái nguyên thần, có một người nặng ký như vậy trong tay, kế hoạch của ta cũng giản đơn hơn nhiều !” Lý Dương từ ghế đứng lên, mục quang tụ tập trên bức điêu khắc “Khương Tuyết”. Trong mắt có tia ôn nhu.

“Tuyệt, đừng vội, Tập đoàn Thánh Lâm đắc ý không được lâu đâu !”

Tập đoàn Thánh Lâm đối với Lý Dương mà nói, là một thế lực vô cùng to lớn, Lý Dương nếu muốn diệt nó, tối thiểu bản thân cần có một thế lực lớn mạnh.

Địa hạ quyền đàn !

Đúng vậy, địa hạ quyền đàn chính là nơi bắt đầu cho thế lực của Lý Dương !

Các đỉnh cấp quyền thủ của địa hạ quyền đàn đều là tứ cấp cao thủ, hơn nữa bình thường đều chỉ bằng vào năng lượng nhục thể, chỉ riêng nhục thể đã có thể đạt đến trình độ như vậy, nói lên tố chất thân thể của những đỉnh cấp quyền thủ này tuyệt đối là phi thường ưu tú. Bí pháp luyện thể của tu luyện ma đạo tuyệt đối là ngày đi ngàn dặm !

Đúng vậy, kế hoạch của Lý Dương chính là đem các đỉnh cấp quyền thủ của địa hạ quyền đàn không chế trong tay, sau đó thông qua bí pháp ma đạo đề thăng thực lực của bọn họ, từ đó để bản thân khống chế một lực lượng vũ trang cường đại !

Nhưng không chế như thế nào ?

“Quy tắc địa hạ quyền đàn : đỉnh cấp quyền thủ tham trận đấu đỉnh cấp đến trận thứ 10, liền có thể khiêu chiến Ma vương, thắng lợi thì thành Ma vương. Thua thì có thể li khai địa hạ quyền đàn !” Chính là điều quy tắc này, điểm đột phá của Lý Dương chính là điều quy tắc này !

“Nguyên lai ta vốn có không ít phiền phức cần phải giải quyết, nhưng hiện tại thì khác rồi, tin rằng lúc này trong mắt Thanh Bang, địa vị của Lý Dương ta chắc là đã được cải biến rất nhiều ! Mà Thanh Bang chính là ông chủ lớn nhất của địa hạ quyền đàn !” Nụ cười Lý Dương hiện rõ chút “âm hiểm” !

Qua một lúc. Lý Dương đi xuống lầu, lúc này bữa sáng đã được chuẩn bị xong. Mấy người Điền Cương đã sớm dậy cả rồi.

“A ? Lý Ly, em xem sách gì vậy ?” Lý Dương đi đến bàn ăn ngồi xuống, lúc này Lý Ly đang ngồi một bên bàn, trên tay đang cầm một quyển sách tiếng Anh rất dày.

Ngồi bên cạnh Lý Ly Điền Cương tức thì tự hào nói : “Lý Ly cô ấy là thạc sỹ nghiên cứu sinh của Đại học New York bộ môn Quản lý kinh tế, hiện tại cô ấy chuẩn bị theo đuổi bằng Tiến sĩ, còn xem cuốn sách này, he he, tóm lại đệ cũng không hiểu !”

“Sư huynh, không có gì, em chỉ là đối với kinh tế có phần nhiệt tâm mà thôi !” Lý Ly vội vàng nói.

Đang cầm “Bản thảo cương mục” tiểu Kiệt Khắc lập tức bỏ quyển sách xuống, tham gia nói : “Hừ hừ, tỷ tỷ của em không phải người bình thường, là tỷ tỷ của bốn thiên tài, chị ấy trên lĩnh vực kinh tế rất lợi hại à ! Lúc xưa tỷ tỷ tại ngày làm luận văn tốt nghiệp đã trực tiếp nhận được phần thưởng “Anderson”, đây là điều chưa từng có trong lịch sử Đại học New York !”

Lý Dương ánh mắt sáng lên, học bổng “Anderson” hẳn có nghe qua, một phần thưởng rất cao quý trong giới Kinh tế học, bình thường có thể nhận được phần thưởng này, đa số là một số giáo sư hoặc là chuyên gia, một sinh viên đại học vào ngày làm luận văn tốt nghiệp lại nhận được, đích xác là phi thường !

Lý Dương lập tức cười nói : “Lý Ly, không nhìn ra à, em đối với kinh tế tinh thông như vậy, nếu như cấp cho một số tiền lớn, em có tự tin thao tác giỏi chứ ?” Lý luận là lý luận, thực tiễn lại là một phương diện khác, lý luận lợi hại, tuyệt không đại biểu cho thực tiễn lợi hại !

Trong mắt Lý Ly lộ ra một tia tự tin, là sự tự tin vào năng lực của mình : “Sư huynh, đối với tu luyện, trong mắt vài người, em được tính là tu luyện chậm nhất, nhưng luận về phương diện kinh tế, em thực sự rất có tự tin”.

Lý Dương gật đầu nói : “Tốt lắm, trước hãy cấp cho em 10 triệu USD để thử tay nghe ! Phải rồi, một năm sau, tối thiểu đưa cho anh 20 triệu USD, bằng không anh sẽ rất giận đó !” Lý Dương tiện tay lấy ra một tấm séc.

“Đây... ..” Lý Ly sửng sốt.

Điền Cương lập tức tỉnh ngộ, vội vàng nói : “Lý Ly, anh đây còn có 20 triệu USD” Nói rồi, Điền Cương quay đầu qua Lý Dương nói : “Sư huynh, tiền của anh Lý Ly không thể nhận, hơn nữa Điền Cương này còn có một chút tiền !”

Lý Dương nhìn qua Điền Cương, cười có pha chút thâm ý, hẳn biết lúc này Điền Cương cần giữ thể diện, dù gì cũng là nam nhân mà !

“Tốt, tốt, chúng ta ăn sáng, ăn sáng !” Lý Dương cười và cầm đĩa lên... ..

oOo

Cùng lúc đó, Tổng bộ Thanh Bang.

Bang chủ Thanh Bang Trang Tiêu đang ở trong văn phòng xem lại các chuyện lớn nhỏ trong tháng cuối của Thanh Bang.

“Đỉnh linh linh... ..”

Trang Tiêu lập tức tiếp lấy điện thoại trên bàn, trong điện thoại truyền đến thanh âm của người thư ký ngoài cửa : “Bang chủ, Diệu Huy đường chủ nói có chuyện quan trọng cần tìm Bang chủ !”

“Đề cập ấy vào !” Trang Tiêu bình thản nói. Liền đó thu thập lại các văn kiện trên bàn.

Diệu Huy mở cửa, đi nhanh vào. Miệng nói : “Đại sư huynh, sư tôn muốn gặp anh, có chuyện quan trọng cần thương lượng với anh !”

Trang Tiêu nghe nói là mệnh lệnh của sư tôn, tức thì đứng lên, lập tức nói : “Đi !” Trang Tiêu không chút chần chừ, trực tiếp cùng Diệu Huy đi đến phòng của Thái thượng trưởng lão Vương Thông.

Trên đường đến chỗ Vương Thông. Trang Tiêu dò hỏi : “Diệu Huy, đệ biết sư tôn tìm ta có chuyện gì không ?”

Diệu Huy nghe vậy, vội vàng nói : “Phải rồi, đại sư huynh, có một chuyện em còn chưa nói với anh, khoảng rạng sáng ngày hôm nay, chúng ta phát hiện được kẻ đã đạt đến đỉnh điểm thất cấp cao thủ là Lang vương Carter đã bị giết, ra tay chính là sát thủ “Tử Đạn”, hẳn là người của địa hạ thế giới chúng ta !”

“Cái gì ! Lang vương Carter ? Đây là thật chứ ? Vừa bị giết à ?” Trang Tiêu trong lòng kinh hãi, thân là Bang chủ Thanh Bang. Một số siêu cấp cao thủ của địa hạ thế giới hẳn hiểu rất rõ, dù gì siêu cấp cao thủ trong địa hạ thế lực có ảnh hưởng rất lớn !”

Thanh Bang sở dĩ có thể hơn được Mafia Mỹ một bậc, chính là vì có siêu cấp cao thủ Thái thượng trưởng lão Vương Thông ! Sư tôn Vương Thông không ra tay, ai có thể giết chết Carter đây ?

Hiện tại Carter chết rồi, hơn nữa còn bị người khác giết, Trang Tiêu đương nhiên trong lòng kinh hãi.

“Tin tức này tuyệt đối là thật. Carter đích xác là đã chết rồi !” Diệu Huy khẳng định, chỉ cần nhìn thi thể lang nhân sau khi biến thân, thì sẽ không có người hoài nghi, bởi vì cho dù sử dụng đạn xuyên giáp, cũng không thể xuyên phá được thi thể của Carter. Mặc dù đã là thi thể, nhưng nhục thể vẫn cứng rắn khủng khiếp.

“Phải rồi. Sát thủ “Tử Đạn” đã là người của địa hạ thế giới ta, đệ chắc là tra được thân phận của hắn !” Trang Tiêu lập tức hỏi, hắn có chút cấp bách muốn biết thân phận của sát thủ “Tử Đạn”. Một cao thủ như vậy cần phải kết thân mới được.

Diệu Huy cười khổ nói : “Đại sư huynh, sợ là anh phải thất vọng rồi, người đăng ký thân phận sát thủ “Tử Đạn” chính là sư đệ của sư tôn, tên là Mộc Dịch !”

“Mộc Dịch ? Sư đệ của sư tôn ?” Trang Tiêu sửng sốt, rồi lập tức tựa hồ nhớ ra điều gì, nhất thời biến sắc, “sư đệ của sư tôn ? Sư huynh đệ của sư tôn đều là người trong Côn Lôn tiên cảnh, vậy sư đệ của người chẳng phải cũng là người trong Côn Lôn tiên cảnh sao ?” Nghĩ vậy, sắc mặt Trang Tiêu liền trầm xuống.

“Sư đệ, chuyện quan trọng như vậy sao không nói sớm với ta, đệ chắc phải biết ý nghĩa của Côn Lôn tiên cảnh !” Trang Tiêu tựa hồ có chút tức giận.

Diệu Huy vội vàng giải thích : “Sư huynh, em cũng vừa mới biết được vài ngày, còn chưa kịp nói với anh !”

Trang Tiêu thở một hơi, không tái trách cứ Diệu Huy, đổi đề tài nói : “Vậy sát thủ kia chính là Mộc Dịch à ? Mộc Dịch nếu như đúng thực là từ Côn Lôn tiên cảnh, nói không chừng thực sự có thực lực đó !”

Diệu Huy vội nói : “Sư tôn nói qua, Mộc Dịch đó ngay lúc cấp cao thủ cũng chưa đạt đến, làm sao có khả năng giết Carter, do vậy bên cạnh hắn nhất định có một siêu cấp cao thủ !” Diệu Huy nói tiếp : “Phải rồi, vừa rồi sư tôn có gọi điện thoại cho Mộc Dịch, bản thân Mộc Dịch đã thừa nhận bên cạnh hắn đích xác có một siêu cấp cao thủ, Carter chính là bị siêu cấp cao thủ đó giết !”

“Siêu cấp cao thủ ? Siêu cấp cao thủ đã giết chết Carter ? Siêu cấp cao thủ như vậy đang ở bên cạnh Mộc Dịch ?” Trang Tiêu ánh mắt sáng lên.

Hai người nói đến đó, thì đã đến chỗ của Vương Thông.

“Bang, Bang, Bang !”

Hai người đứng ngoài cửa, nhẹ nhàng gõ cửa.

“Vào đi !” Thanh âm Vương Thông vang lên bên tai Trang Tiêu và Diệu Huy, cả hai lập tức bước vào phòng.

Lúc này Vương Thông đang nghiêm túc cầm một cây bút lông, cẩn thận viết từng nét một, Trang Tiêu và Diệu Huy cũng không lên tiếng, ở một bên an tâm chờ Vương Thông viết xong. Chờ một lúc lâu, Vương Thông cuối cùng cũng viết xong chữ cuối.

“Lần này tìm mấy con đến, là có chuyện muốn nói với mấy con !” Vương Thông bỏ cây bút lông trên tay xuống, quay người qua nói với hai đệ tử.

Vương Thông vuốt râu nói : “Mộc Dịch là sư diệt của ta, bối cảnh của nó hai đứa chắc cũng đã tưởng tượng ra ! Bất quá ở đây ta còn muốn đề tỉnh hai đứa một chút, vị sư diệt này của ta tại Tinh Cực Tông có địa vị rất đặc biệt, không phải giản giản đơn đơn là một đệ tử trong Côn Lôn tiên cảnh !”

Đương nhiên không giản đơn, Lý Tầm Hoan năm xưa khi tu chân thành công đã thu một nam hài làm dưỡng tử, để kế thừa hương hỏa Lý gia ! Nam hài này chính là Tông chủ đời thứ nhất của Tinh Cực Tông, Lý Dương vì thế chính là cháu của Tông chủ Tinh Cực Tông, cũng là chất của Lý Tầm Hoan ! Thân phận như vậy, đương nhiên không phải đệ tử bình thường của tông môn có thể so sánh được !

Vương Thông lần đầu tiên nhìn thấy Lý Dương, sử dĩ trực tiếp truyền thụ “thất diệu tinh cực”, đây cũng chính là một nguyên nhân trong đó.

Trang Tiêu và Diệu Huy nhìn nhau, trong lòng không khỏi kinh hãi, bọn họ cho dù là đệ tử của Vương Thông, cũng chỉ được học một số phương pháp tu chân phổ thông, còn phi đao nhập đạo “Thất diệu tinh cực”, bọn họ căn bản không được học đến ! Lúc xưa Vương Thông rời khỏi tông phái, đã từng có phát thệ, không đem bản môn công pháp truyền ra ngoài.

Tại trong lòng Trang Tiêu và Diệu Huy, tông phái trong Côn Lôn tiên cảnh đều là ghê gớm, nhưng Mộc Dịch này không ngờ lại còn có địa vị đặc biệt trong Tinh Cực Tông, đúng là một nhân vật ghê gớm phi thường. Bối cảnh như vậy thực là quá lớn.

“Phải rồi, vừa rồi gọi điện cho Mộc Dịch, ta biết được cạnh nó có một cao thủ, một siêu cấp cao thủ không hề kém ta !” Vương Thông tiếp tục nói.

Lúc này Trang Tiêu và Diệu Huy không có chút kinh ngạc nào, bọn họ đã biết tin tức này rồi !

Mộc Dịch, bối cảnh lớn khủng khiếp, bên cạnh mình còn có một siêu cấp cao thủ không hề kém Thanh Bang thái thượng trưởng lão Vương Thông ! Rút ra kết luận này, trong lòng Trang Tiêu và Diệu Huy đã đem Lý Dương đề cao lên một mức độ mới.

“Do vậy ta muốn... ..để Mộc Dịch là Thanh Bang khách khanh trưởng lão của chúng ta !” Vương Thông cuối cùng đã nói ra ý kiến của mình !

Thanh Bang khách khanh trưởng lão, địa vị tôn sùng, chỉ dưới Bang chủ và Thái thượng trưởng lão, cùng một đẳng cấp với các trưởng lão, bất quá khách khanh trưởng lão không có thực quyền lớn lao, thuộc về loại chức vị không làm việc nhưng có thể hưởng thụ các loại phúc lợi của Thanh Bang.

Thanh Bang khách khanh trưởng lão, mặc dù không có thực quyền lớn lao, nhưng chỗ tốt thì tuyệt đối phi thường nhiều, một khi thành Thanh Bang khách khanh trưởng lão, vậy sau này sẽ không có thế lực nào dám chọc đến nữa, dù gì sau lưng họ còn có Thanh Bang. Hơn nữa trong địa hạ thế giới, địa vị cũng đạt đến một tầng thứ mới.

“Sư tôn... ..”

Cho dù là Trang Tiêu hay Diệu Huy cũng đều sửng sốt, bọn họ đều không tưởng được sư tôn lại có quyết định này, dù gì vị trí Thanh Bang khách khanh trưởng lão cũng thật quá trân quý, cả Thanh Bang tổng cộng mới có sáu vị trưởng lão, còn khách khanh trưởng lão lại càng khó kiếm. Thanh Bang là bang phái lớn như vậy, mà có được mấy người có đủ tư cách để thành khách khanh trưởng lão của nó chứ ?

“Hai người các con có ý kiến gì không ?” Vương Thông cười nhìn hai đệ tử của mình.

Trang Tiêu hơi nhíu mày, bộ não bắt đầu tính toán, một lúc lâu sau, Trang Tiêu ngẩng đầu nhìn sư tôn mình, gật đầu nói : “Sư tôn, con đồng ý !” Khách khanh trưởng lão, chẳng qua chỉ là một chức vị, để Lý Dương trở thành khách khanh trưởng lão của Thanh Bang, Thanh Bang cũng không có tổn thất gì, hơn nữa đem Lý Dương đặt cùng một chỗ với Thanh Bang, sau này chỗ lợi sẽ rất lớn.

Diệu Huy cẩn thận suy nghĩ rồi cũng gật đầu.

“Tốt, đã là như vậy, ta sẽ gọi điện thoại thông tri luôn cho Mộc Dịch, các con đem chuyện này thông báo một lượt cho các vị trưởng lão, để bọn họ thương thảo một chút !” Vương Thông nói với hai vị đệ tử, kỳ thật trong Thanh Bang, Vương Thông địa vị cực cao, thậm chí vượt qua đại trưởng lão của Hồng Bang, đề nghị của ông gần như là quyết định, các trưởng lão khác làm sao có thể phản đối ? Hơn nữa hiện tại Bang Chủ

Thanh Bang Trang Tiêu cũng đồng ý rồi, hai người cùng đồng ý, chuyện đã thành như đinh đóng cột, bất quá vẫn để các trưởng lão thương thảo một chút, đây là quy củ cũ trong bang truyền lại, quy củ thì không thể phá bỏ, do vậy vẫn phải cần thương thảo một chút.

Nói xong, Vương Thông liền quay số điện thoại của Lý Dương : “Uy, sư diệt, là ta... ..”

50. Chương 2 : Xà Hại

“Đương nhiên là hảo sự, Thanh Bang chúng ta quyết định mời con làm khách khanh trưởng lão của Thanh Bang, địa vị bằng với trưởng lão, đương nhiên, bình thường cũng không cần con làm chuyện gì cho bang phái ! Đây là một việc phi thường thoải mái !” Vương Thông cười trong khi nói.

Lý Dương nghe vậy, lập tức nhướng mày lên, trên mặt nụ cười bắt đầu nở ra... ..

“Không tưởng được, đúng là không tưởng được, ta sớm đã dự đoán là địa vị mình trong mắt Thanh Bang đã đề thăng lên rất nhiều, nhưng làm sao cũng không tưởng được, trong mắt bọn họ, địa vị của ta không ngờ lại đạt đến mức độ đó, trở thành Thanh Bang khách khanh trưởng lão ! Ha ha... ..trời giúp ta rồi, một khi ta thành Thanh Bang khách khanh trưởng lão, vậy thì kế hoạch càng thêm giản đơn, ta còn có thể dùng thể lực cường đại của Thanh Bang để tặng cho tập đoàn Thánh Lâm “một chút” phiền phức !” Lý Dương trong lòng tập phần hưng phấn.

Bất quá biểu hiện bên ngoài cần khiêm tốn một chút.

“Khanh khanh trưởng lão ? Sư bá, đây... ..đây là nguyên nhân gì, khi không lại để con làm cái gì khách khanh trưởng lão, năng lực của con con biết, con không có cái thực lực đó, con lo con đảm nhiệm không được à !” Lý Dương khiêm tốn nói.

Vương Thông nói thẳng : “Nói cái gì vậy ? Con là sư diệt của ta, con xem, Bang chủ Thanh Bang cũng là đồ đệ của ta, còn lo lắng cái gì !”

Liền đó Vương Thông than một tiếng : “Sư diệt à, nói thực với con, ta nguyên bản muốn để thần bí nhân phía sau con thành khách khanh trưởng lão của Thanh Bang chúng ta, nhưng con cũng biết. Hắn là một người cô ngạo, ta nghĩ khả năng không lớn, chẳng bằng để con thành khách khanh trưởng lão của Thanh Bang chúng ta, hơn nữa một đệ tử đã rời bỏ Tinh Cực Tông như ta thì đối với Tinh Cực tông cũng không có lực ảnh hưởng gì, nhưng con thì lại có ! Bối cảnh của con đủ để thành khách khanh trưởng lão của Thanh Bang chúng ta !”

Lý Dương sững sờ, hắn làm sao cũng không tưởng được sư bá lại nói chuyện thật lòng với mình, hắn đương nhiên có thể nhận ra những lời Vương Thông nói là thực tình.

“Sư diệt, sư bá ta cũng là tu chân giả Nguyên Anh kỳ, đối với cái gì quyền lực thể lực cũng không có dã tâm tranh đoạt, ta hiện tại chỉ an tâm tu luyện ! Chuyện của con ta cũng biết. Không phải là tập đoàn Thánh Lâm sao ? Hắn đắc tội con chỉ là hắn tìm chết mà thôi. Bất quá ta cũng biết tính khí của con, tiêu diệt bọn chúng vẫn là để con tự tay làm, bất quá sư bá chỉ giúp con “giáo huấn” bọn chúng một chút, đừng lo lắng, cũng chỉ là khiến gia sản bọn chúng từ 600 tỷ USD biến thành 400 tỷ USD mà thôi !” Vương Thông thân thiết nói, tựa như đang nói với chính hài tử của mình.

Lý Dương nghe vậy, trong lòng chấn động. Nguyên là chuyện của mình sư bá đều biết, nguyên bốn hắn muốn dùng thân phận Thanh Bang khách khanh trưởng lão để giáo huấn tập đoàn Thánh Lâm, không ngờ là sư bá đã ra tay trước rồi, 600 tỷ USD của tập đoàn Thánh Lâm, một phát giảm 1/3, đây quả không phải là sự “giáo huấn” bình thường !

“Sư bá !” Lý Dương có chút nói không nên lời.

Vương Thông than một tiếng rồi nói : “Sư tôn của ta, cũng chính là gia gia của con, là người đã nuôi ta từ nhỏ đến lớn, sau đó truyền cho ta công pháp tu luyện, ta và phụ thân con lớn lên cùng nhau, cảm tình

như huynh đệ ruột thịt, sư bá ta không có hài tử, con ở trong mắt ta, cũng giống như hài tử của ta vậy. Ta không quan tâm con thì quan tâm ai bây giờ ? Đừng lo lắng, mọi chuyện sau này có ta, lời nói của sư bá này ở Thanh Bang vẫn còn chút cân lượng !”

Vương Thông mặc dù đã rời khỏi Tinh Cực Tông, nhưng đối với Tinh Cực Tông vẫn rất có cảm tình, đối với người vừa là thầy vừa là cha như Tông chủ Tinh Cực Tông, lại càng thêm kính trọng ! Bao nhiêu năm phiêu bạt ở bên ngoài, hiện tại bỗng nhiên gặp được cháu của ân sư, con của huynh đệ mình, tim của ông làm sao có thể không kích động ! Thanh Bang mặc dù là bang phái của ông, nhưng đạt đến cảnh giới như Vương Thông, đối với Tinh Cực Tông đã sinh thành nuôi dưỡng ông thì vẫn là quan tâm hơn, đối với cháu của ân sư lại càng quan tâm.

“Sư bá, cảm tạ !” Lý Dương nói không ra lời, hắn luôn tìm mưu tính kế để làm thế này thế kia, hiện tại nghĩ lại thực là cực cười. Dù gì đối với người thân của mình không cần phải dùng đến mưu kế.

Lý Dương trong lòng thầm nói : “Sư bá, xin lỗi, chuyện của Bá vương thật là quá trọng yếu, con không có cách nào nói với người, chỉ có thể tiếp tục lừa người !” Lý Dương lúc này trong tâm có chút áy náy, bởi vì bản thân lừa dối sư bá mà áy náy.

“Chờ một thời gian. Thanh Bang sẽ chính thức tuyên bố con trở thành khách khanh trưởng lão của Thanh Bang chúng ta, ta sẽ lại thông báo cho con !”

“Hừm !” Lý Dương hiện tại cùng Vương Thông nói chuyện cảm giác thân thiết hơn nhiều, không có chút cổ cạo, nói chuyện cũng không lòng vòng.

o0o

Trong một khách sạn tại New York.

“Thiên Kiều tiểu thư thân ái, khách sạn này ta vừa mới mua xong, khoảng thời gian này ở New York mọi chuyện ta đều vì nàng mà bố trí ổn thỏa rồi !” Một nam tử đẹp trai tóc ngắn mỉm cười nhìn vưu vật trước mắt.

Lâm Thiên Kiều, nhị tiểu thư của Lâm gia, thay bạn trai như thay y phục, bất quá vẫn có vô số thể gia tử đệ như thiêu thân lao vào lửa đỏ tìm cách theo đuổi ả, bởi vì vị Lâm nhị tiểu thư này thật đúng là một tuyệt thế mỹ nhân, chỉ cần nam nhân nào nhìn qua ả, thì không có một ai có thể không động tâm.

Lâm Thiên Kiều nhẹ giọng nói : “Kevin thân ái, chàng đối với ta thật là quá tốt !” Nói rồi, cầm một ly rượu bồ đào, nhìn Kevin nói : “Đến đây, Kevin, chúng ta cạn ly !”

Kevin nhìn ánh mắt như câu hồn kia của Lâm Thiên Kiều, lại nghe thấy thanh âm ngọt ngào của ả, tức thì có cảm giác như bay bổng.

“Đến đây !” Lâm Thiên Kiều bĩu môi, đem một ly rượu bồ đào đến trước Kevin.

Kevin lúc này mới tỉnh lại, vội vàng đưa tay tiếp lấy rượu bồ đào, khi tiếp, còn thầm vuốt trộm đôi tay tinh oánh như ngọc của Lâm Thiên Kiều. Lâm Thiên Kiều tức thì hơi giận trừng mắt nhìn Kevin, Kevin trong lòng kích động không ngừng.

“Đáng đáng ! Mua một khách sạn đáng là bao, nếu như có thể có được nàng trong cuộc đời, ta chết cũng cam lòng !” Trong tâm Kevin dâng lên ý nghĩ muốn độc chiếm Lâm Thiên Kiều.

Sau khi dùng bữa, Lâm Thiên Kiều ỉ ôi trong vòng tay Kevin, hai người cứ vậy bước ra ngoài, lái xe đến biệt thự.

o0o

“A... ..” Kevin rên lên một tiếng sáng khoải, hạ thể bắn ra mãnh liệt, Kevin nhất thời cảm thấy bản thân tựa như bay lên, cảm giác như mộng như ảo này thực là phi thường mỹ diệu ! Liên đó Kevin liền hoàn toàn thỏa mãn nằm ra giường.

“Thiên Kiều. Em thực đúng là ma quỷ, một ma quỷ câu dẫn hồn phách người ta !” Kevin nhìn Lâm Thiên Kiều đang nằm trên ngực mình. Rồi lại nhìn thân thể trần truồng động nhân của ả, không khỏi bật thốt.

Lâm Thiên Kiều ngừng đầu hơi trềng mắt nhìn hần, nhưng Kevin biết Lâm Thiên Kiều không có giận hần.

“Kevin, tại New York chúng ta làm gì bây giờ ?” Lâm Thiên Kiều khẽ nhú mày, hỏi Kevin.

Kevin lập tức bốc lên hào khí : “Bất kể là địa phương nào, chỉ cần em muốn đi. Anh sẽ dẫn em đi. New York này không có địa phương nào Kevin này không thể tiến vào !” Kevin trước mặt người con gái mình yêu hào khí bốc cao, biểu tình như hoàn toàn tuân phục.

Lâm Thiên Kiều nhất thời cười duyên một trận, thân thể mềm mại run rẩy trên người Kevin, Kevin nhất thời trong lòng thâm rên lên sung sướng, cảm giác bị đè ép này thực không phải là khoái cảm bình thường.

Ý niệm độc chiếm Lâm Thiên Kiều trong tâm Kevin càng thêm mãnh liệt, hít một hơi sâu, Kevin kích động dừng khí, cuối cùng nói : “Thiên Kiều, anh muốn... ..anh mong em có thể mãi sống cùng với anh !”

Kevin cũng biết danh tiếng của Lâm Thiên Kiều, nhưng hần thật không chịu nổi cái ngày phải rời bỏ Lâm Thiên Kiều.

“Ba !”

Một cái tát nặng nề đã in lên mặt Kevin.

Lâm Thiên Kiều đã từ trên thân Kevin ngồi phất dậy. Trên mặt tựa hồ rất giận, một tát vừa rồi chính là của ả.

“Kevin, hy vọng sau này không nói lại những lời như vậy !”

Kevin vẻ mặt khó tin nhìn Lâm Thiên Kiều, vừa rồi còn triền miên với hần Lâm Thiên Kiều làm sao có thoáng chốc đã tuyệt tình như vậy ? Lẽ nào Lâm Thiên Kiều thực không thể cùng người khác vĩnh viễn sinh hoạt cùng nhau sao ? Cho dù hiện tại, Kevin vẫn có thể cảm nhận được những dấu vết Lâm Thiên Kiều lưu lại trên thân, rồi lại cảm nhận sự bỏng rát trên mặt. Kevin có chút khó tiếp nhận.

“Thiên Kiều, em làm sao... ..lẽ nào em suốt đời này không định kết hôn ? Lẽ nào Kevin này còn không xứng với em ? Gia tộc St. Mother còn chưa xứng với Lâm gia em ?” Kevin trong tâm có một cỗ tà khí, hần thân là nhị công tử của gia tộc St. Mother, trước giờ đều là muốn gió được gió, muốn mưa được mưa !

Đúng vậy. Luận kim tiền, gia tộc St. Mother hần không thể so sánh với Lâm gia. Nhưng gia tộc St. Mother là một quý tộc cổ lão của nước Pháp, tại nước Pháp, địa vị cực kỳ cao ! Dù gì xã hội của quý tộc chân chính tuyệt không phải có tiền là có thể tiến vào.

“Kết hôn ? Em tạm thời còn chưa có nghĩ qua, bất quá chờ đến khi em muốn kết hôn, em sẽ suy nghĩ đến anh !” Lâm Thiên Kiều chuyển thành nụ cười đầy mặt, không còn nhìn ra chút nào sự lạnh lùng khi tát hần một cái vừa rồi.

“Đừng giận nữa, vừa rồi em chỉ là nhất thời trong lòng nóng giận !” Nói rồi, Lâm Thiên Kiều lại ỷ ôi trong lòng Kevin, Kevin nghe ả làm nũng, cơn giận từ cái tát vừa rồi bỗng nhiên không cánh mà bay.

Lâm Thiên Kiều vừa rồi lạnh lùng, nói tát là tát, căn bản không có chút do dự, hiện tại chuyển mắt một cái đã cười như hoa, thực đúng là giỏi biến hoá.

Kevin nhìn Lâm Thiên Kiều nũng nịu, trong lòng thâm mắng bản thân không có cốt khí, nhưng đối diện với vưu vật thể này, cốt khí của hần cũng không lên nổi. Tiện đó ôm lấy Lâm Thiên Kiều, tiếp tục triền miên trở lại.

Ba ngày sau.

Kevin đang bồi tiếp Lâm Thiên Kiều trong một khách sạn hạng nhất, chính đúng lúc hai người đang cao hứng.

“Oa, đó không phải Thiên Kiều tiểu thư sao ? Lần trước gặp mặt một lần, ta đối với thiên Kiều tiểu thư thực là mãi không quên, đêm nằm vẫn tưởng nhớ !” Một nam tử mặc hắc sắc tây phục, anh khí phong phát đi đến.

“Oliver, là anh, ồ, chúng ta thật là có duyên !” Lâm Thiên Kiều vừa nhìn thấy Oliver, nhất thời ánh mắt sáng lên, liền đó đứng lên đi đến bên Oliver, hai người đều ôm nhau một cách nhiệt tình còn hôn một cái cháy bỏng.

Nhìn thấy tất cả Kevin nhất thời biến sắc : “Thiên Kiều !”

Oliver khinh bỉ nhìn Kevin một cái, liền đó nói : “Phải rồi, Thiên Kiều tiểu thư sao lại ở cùng một chỗ với loại quý tộc lạc phách này ? Thiên Kiều tiểu thư, ta khoảng thời gian này mỗi ngày đều gửi tặng quà cho nàng, không biết nàng có nhận được không ?”

Lâm Thiên Kiều nghe vậy, không khỏi liếc mắt sang Oliver, liền đó nói : “Nhận được rồi, Oliver anh tốt với em như vậy, em thật là cảm động !” Nói rồi, liền chớp chớp đôi mắt to long lanh của ả.

“Ồ, Thiên Kiều tiểu thư, ta nghĩ là ta đã yêu nàng mất rồi !” Nhìn thấy biểu tình đó của Lâm Thiên Kiều Oliver liền nói ngay lập tức, Oliver đương nhiên biết Lâm Thiên Kiều là loại người gì, loại phương thức biểu đạt nào là thích hợp nhất.

Lâm Thiên Kiều mỉm cười, liền đó liếc mắt nhìn Kevin nói : “Kevin, xin lỗi, em nghĩ là hai người chúng ta không hợp đâu, chia tay vẫn là tốt hơn !”

Chia tay !

Kevin ngây ngốc nhìn Lâm Thiên Kiều, vừa rồi còn ái ý nồng đậm, hiện tại đã lập tức trở mặt nói chia tay, Kevin chỉ là lính mới trong ái tình, mặc dù hắn đã từng có hai ba nữ nhân, nhưng hắn đều là dựa vào gia thế, nữ nhân khác đều là theo đuổi hắn, hắn đối với những nữ nhân này cũng chỉ có tình dục mà thôi.

Nhưng khi nhìn thấy Lâm Thiên Kiều, Kevin liền lập tức như nhìn thấy ái tình của chính mình, hắn dù đã biết được quá khứ của Lâm Thiên Kiều nhưng vẫn hy vọng có thể sống cùng với Lâm Thiên Kiều, nhưng hiện tại... ..

“Thiên Kiều, em không thể như vậy, anh không thể rời bỏ em !” Kevin lập tức chạy đến trước mặt Lâm Thiên Kiều, nôn nóng muốn cho Lâm Thiên Kiều hồi tâm chuyển ý.

Còn Oliver, Kevin hắn không có gan chọc vào, Oliver là người nào chứ ? Oliver là con trai duy nhất của Đẳng chủ Mafia Mỹ, địa vị cực cao, thực là vượt xa vị nhị công tử trong gia tộc này.

Mặc dù gia tộc St. Mother được coi là một gia tộc cổ lão, nhưng luận về kim tiền thì gia tộc hắn không thể so sánh với Lâm gia, luận thể lực, càng không thể so sánh với Mafia Mỹ, gia tộc cổ lão chỉ là có địa vị cao trong xã hội mà thôi.

“Cút !”

Oliver ngạo nghễ nhìn Kevin, trong mắt hắn, Kevin và một con chó không có gì khác biệt, không, phải nói là chó cũng không bằng, chó giận lên còn biết cắn người ! Còn Kevin lẽ nào có thể cắn hắn ?

Lâm Thiên Kiều tựa hồ vô cùng hân thưởng bá khí của Oliver, nhất thời phát ra tiếng cười như chuông bạc, thân thể dựa vào ngực Oliver.

Mỹ nhân trong lòng, Oliver tức thời càng thêm khoa trương !

“Còn không mau cút !” Oliver chửi mắng tựa như đang xua đuổi ăn mày.

Kevin sắc mặt biến đổi, nhìn Lâm Thiên Kiều đang ỉ ôi trong lòng Oliver, nhớ lại khoảng thời gian những ngày ở cùng Lâm Thiên Kiều, cảm thấy có chút khó tiếp nhận, dù gì những ngày triền miên cùng Lâm Thiên Kiều đã khiến tim hắn bắt đầu lạnh lẽo biến hoá.

“Đã cấp cho thể diện mà còn không biết giữ !” Oliver thấy mình liên tục hai lần mắng chửi không ngờ lại chẳng có tí tác dụng nào. nhất thời trong lòng tức giận. Lập tức ôm Lâm Thiên Kiều xoay người bỏ đi, miệng phát mệnh lệnh : “Đánh hắn không bằng heo chó cho ta !”

Lời nói vừa dứt, nhất thời có cả chục đại hán ủa tới, lập tức đem Kevin bao vây lại.

Hai tên vệ sĩ của Kevin vừa thấy đã sợ đến té đất !

“Cái đồ tạp nhạp này, không ngờ lại dám giành gái với thiếu gia chúng tao, muốn chết !”

“Cũng không tự xem mình là cái giống gì !” Mấy đại hán này điên cuồng tay đấm chân đá, miệng còn khinh bỉ chửi rủa, một cổ lão quý tộc tử đệ trong mắt con trai Đẳng chủ Mafia Mỹ, đích xác chẳng đáng là gì !

Cho dù toàn thân bị đánh, ánh mắt Kevin vẫn trừng lên nhìn Lâm Thiên Kiều.

Lâm Thiên Kiều trong lòng Oliver, khéo léo cười tươi đẹp làm sao, Kevin bị đánh thảm như thế, ả cũng không quay đầu lại nhìn.

“Độc địa !” Trong lồng ngực Kevin sung mãn sự phẫn nộ, hấn đường đường là một quý tộc tử đệ, không ngờ lại bị đám người giữa ban ngày ban mặt đánh như tử ! Cái này không thể không nói là sự sỉ nhục !

Kevin từ nhỏ đã gặp thuận lợi, phẫn nộ trong lòng càng lúc càng mạnh, cuối cùng hoá thành oán độ vô tận !

Cuối cùng, đám đại hán cũng rời đi, còn Kevin nằm trên mặt đất không chút cục cựa, hai tên vệ sĩ trốn tránh lúc này giờ mới xuất hiện, vội vàng đỡ Kevin lên rồi phóng xe rời khỏi.

“Gia tộc St. Mother ta không có thể lực lớn lao, nhưng cũng không phải người nói có thể vũ nhục là vũ nhục được !” Kevin ngồi trước máy tính, sắc mặt oán độc mở trang web của tổ chức trung gian sát thủ, phát ra nhiệm vụ !

“Giết Lâm gia nhị tiểu thư Lâm Thiên Kiều, treo thưởng 10 triệu USD !” Kevin oán hận liếc nhìn nhiệm vụ một cái, thấp giọng nói : “Gia tộc St. Mother ta tuy không nhiều tiền như Lâm gia, nhưng 10 triệu USD thì cũng không đáng là bao !”

Trong biệt thự Lý Dương !

Lý Dương từ dưới đáy sông Hudson tu luyện quay về, sau khi tắm rửa xong, tiện đó mở reang mạng của tổ chức trung gian sát thủ, có có nhiệm vụ nào ngon lành không. Bất ngờ, ánh mắt Lý Dương sáng lên, lập tức nhìn thấy nhiệm vụ Kevin vừa mới phát ra, khoe miệng Lý Dương không khỏi có một tia tiểu ý : “Lâm gia nhị tiểu thư, không tệ, trước hay thu lấy một chút lợi tức rồi hãy nói !”

51. Chương 3 : Huyết Độn.

Tất cả là 13 nhiệm vụ, đều là treo thưởng Lâm gia nhị tiểu thư Lâm Thiên Kiều, trong đó có ba cái quá chục triệu, còn lại đều cỡ vài triệu, tổng cộng giải thưởng cũng gần 50 triệu.

“Không đúng à, cho dù là vệ sĩ của công ty bảo an Hắc Ma, nếu như đối mặt với siêu cấp cao thủ e là cũng chống không nổi, tổng giải thưởng đến 50 triệu hầu như cũng có thể làm động lòng một số đỉnh cấp cao thủ rồi, nhưng vì sao cho đến bây giờ Lâm Thiên Kiều vẫn sống khỏe mạnh vậy ?” Lý Dương trong lòng bắt đầu nghi hoặc.

bất ngờ Lý Dương lắc đầu cười : “Quản gì ả, ngay nhiệm vụ như 1 tỷ USD, ta cũng có thể hoàn thành, loại nhiệm vụ nhỏ thế này ta làm sao có thể hoàn thành không nổi chứ ?” Lý Dương rất tự tin... ..

oOo

Ban đêm.

Oliver sắc mặt băng lãnh đứng ở một chỗ tối trên đường, hốt nhiên một đạo tàn ảnh lướt qua, một hắc y nam tử xuất hiện bên cạnh Oliver.

“Lần này nhất định phải cẩn thận sát tuyệt, khi đã quyết định động thủ, thì không thể có chút do dự, hừ, Mafia Ý luôn muốn đối phó với chúng ta, nhưng ở tại nước Mỹ khối địa phương này, còn chưa đến lượt chúng khoa trương !” Oliver băng lãnh nói, trên thân sát khí đằng đằng.

“Thiếu gia, tên con trai của Đảng chủ Mafia Ý Steven đó đích xác là quá đáng, hoa khôi của đại học New York không ngờ cũng bị hắn cường hành đoạt đi, thiếu gia yên tâm, Steven kia nghĩ địa vị cao, không có người dám đụng đến hắn, bên cạnh hắn chỉ có ba vị huyết tộc hầu tước, chúng ta lần này huy động sáu vị hầu tước, hơn nữa còn là đánh lén, tuyệt đối có thể nhất cử thành công !” Hắc y nhân ở bên cạnh cũng ngạo khí ngút trời.

“Ừm, được lắm, bất quá chúng ta cũng cần chuẩn bị cho tốt. Steven nếu như chết rồi, vậy Đảng chủ Mafia Ý khẳng định sẽ phát điên, chúng ta chuẩn bị tốt để còn ứng phó một chút với lửa giận của hắn !” Oliver lạnh nhạt nói.

Hắc y nhân lập tức nói : “Thiếu gia yên tâm, Mafia Ý luôn muốn đối phó với chúng ta, trước giờ không có đình chỉ công kích, nguyên bản đã là thủy hỏa bất dung, giết con trai của Đảng chủ bọn chúng thì đã làm sao ? hừ hừ, bọn chúng bao nhiêu năm nay cũng không có biện pháp nào. Hiện tại lẽ nào lại có biện pháp ?”

“Ừm. Tốt lắm, người nói cũng có đạo lý, được rồi, người đi đi, ta còn phải bồi Thiên Kiều tiểu thư mỹ miều của ta !” Oliver sau một hồi nói chuyện với hắc y nhân, tựa như cũng nhìn ra. Đích xác, hai nhà nguyên bản đã ở thế nước lửa rồi, còn lo lắng gì nữa ?

“Rõ !” Thân ảnh hắc y nhân lập tức loé lên, thoáng chốc biến mất, trong bóng tối chỉ có một con dơi bay đi như thiểm điện !

Oliver xoay người đi đến chiếc xe đậu ở đằng xa.

“Thiên Kiều tiểu thư thân ái, thật là có lỗi, nàng không có giận chứ !” Oliver bước vào trong xe, cười nói với Lâm Thiên Kiều.

Lâm Thiên Kiều hi hi cười nói : “Ai mà biết vừa rồi anh làm cái gì ? Không phải là gọi điện thoại cho người đẹp ở nhà chứ, không biết là anh dùng lý do gì để giải thích đây ?”

Oliver sắc mặt liền nghiêm lại : “Ta Oliver là người gì, lẽ nào đi đêm không về còn cần phải báo cáo 1 tiếng với nữ nhân, em thật là quá xem thường Oliver này rồi, vì để trừng phạt em tội đã phán xét lầm anh, do vậy anh quyết định phải giáo huấn em thật tốt !” Nói rồi, Oliver đưa tay ra dấu, tài xế liền mở máy xe.

“Tiểu yêu tinh, hôm nay anh nhất định phải giáo huấn em !” Oliver một phát nhắc Lâm Thiên Kiều đặt lên đùi... ..

oOo

Sau một hồi nong nân, Oliver đứng dậy rời khỏi giường, đi đến bên cửa sổ, bên ngoài là một khoảng tối om.

Nếu nhìn cẩn thận có thể phát hiện, trên cửa sổ phalê có một con dơi với đôi cánh xám, khoé miệng Oliver hơi giật giật, lúc này hắn đang sử dụng ngôn ngữ của huyết tộc để giao lưu.

“Thiếu gia. Sự tình không hay, khi truy sát Steven, xảy ra chuyện ngoài ý muốn, chết mất bốn vị hầu tước đại nhân, đương nhiên ba vị hầu tước vệ sĩ của Steven cũng chết, hiện tại Steven đang đào mệnh, hai vị hầu tước đại nhân còn lại đang truy sát, không biết có thể thành công hay không !” Con dơi nhỏ màu xám, cũng là huyết tộc nam tước nói.

Oliver lập tức biến sắc : “Cái gì ! Sáu vị huyết tộc hầu tước, hơn nữa còn là đánh lén, không ngờ lại chết đi bốn, đối phương chết có ba, thực đúng là một đám phế vật, bất kể thế nào, nhất định không thể để Steven quay về được Châu Âu !”

Oliver lập tức quyết đoán, nhanh chóng xoay người thay y phục.

Trên giường Lâm Thiên Kiều dịu dàng nói : “Oliver, anh đi đâu đó ? Lẽ nào người ta không có chút hấp dẫn nào sao ?”

Oliver lập tức nói : “Không phải, thực lòng em đương nhiên có mị lực đến mức kinh người, chỉ là anh có chuyện vô cùng quan trọng, rất nhanh anh sẽ quay trở lại !” Oliver ôm hôn Lâm Thiên Kiều một lúc, rồi quay người bước ra khỏi phòng.

Lâm Thiên Kiều nhìn Oliver rời đi, đầu lưỡi khô liếm môi, rồi nói : “Oliver này năng lượng chúc tính quả nhiên hùng hậu, vừa rồi chỉ mới hấp thu một ít, ta đã cảm thấy công lực bản thân tăng lên rất nhiều, cái tên Kevin đúng là phạm phu tục tử, cùng hắc ân ái cả chục lần không bằng được với một lần của Oliver”.

Bất ngờ, thân hình Lâm Thiên Kiều run lên, chậm chậm quay người lại, nhìn vào một góc phòng.

Lý Dương một thân hắc y đang đứng ở góc phòng, mục quang băng lãnh nhìn Lâm Thiên Kiều.

Cho dù đối diện với vu vật đang trần truồng mềm mại như vậy, trong lòng Lý Dương vẫn không có chút động tâm, hắc chỉ lạnh lẽo nhìn Lâm Thiên Kiều.

Lâm Thiên Kiều cười duyên : “Các hạ quả nhiên lợi hại, xung quanh biệt thự này có không ít huyết tộc cường đại, không ngờ không có một người nào phát hiện được các hạ đã tiến vào phòng, xem ra độn thuật của các hạ đã đạt đến cảnh giới xuất thần nhập hoá !” Nói rồi, Lâm Thiên Kiều mở tấm chân trên người ra, để thân thể động lòng người của mình hoàn toàn hiện rõ trước mắt Lý Dương.

“Người là nhị tiểu thư của Lâm gia ?” Lý Dương bình thản nói. Từ khi Khương Tuyết chết đi, trái tim của Lý Dương cũng đã chết theo, không thể động tâm được nữa, hoặc là chỉ có gặp lại Khương Tuyết, cảm tình của Lý Dương mới khôi phục được.

Lâm Thiên Kiều nhìn mục quang băng lãnh của Lý Dương, trong lòng run lên : “Hắc y nhân này xem ta là một tuyệt thế cao thủ, tâm cảnh tu vi cũng rất cao, bằng không thì không thể đứng trước nhục thể của ta mà không hề có chút phản ứng nào !”

Trong lòng nghĩ như vậy, miệng thì cười nói : “Lâm gia ! Người nói là Lâm gia nào vậy, thế gian này Lâm gia thực là nhiều lắm à !” Lời nói của Lâm Thiên Kiều có hàm chứa một giai điệu đặc biệt, phảng phất như không ngừng dụ hoặc người, khiến người xúc động.

“Lý Dương, đó là “Xá nữ đại pháp” của Âm Sát môn một trong Ma cung tam môn, là một nhánh ma đạo chuyên câu dẫn người mà thôi, tâm cảnh tu vi của ngươi vượt xa ả ta, do vậy không bị chút ảnh hưởng nào !” Hạng Vũ ở trong đầu Lý Dương nói.

Lý Dương ánh mắt sáng lên, khó trách Lâm Thiên Kiều này thân mang nhiều treo thưởng như vật mà vẫn sống khoẻ mạnh, xem ra bản thân còn là một cao thủ.

“Đứng ở trước mặt ta mà dùng “Xá nữ đại pháp” của ngươi, cái đó đối với ta không có tác dụng” Thanh âm Lý Dương vẫn băng lãnh như trước.

Lâm Thiên Kiều biến sắc, “Xá nữ đại pháp” là do năm xưa khi ả gặp được một nam nhân trẻ tuổi, nam nhân đó đã truyền cho ả, ả thậm chí không biết nam nhân đó là người gì, cũng không biết tông phái của “Xá nữ đại pháp” này, nhưng công hiệu của “Xá nữ đại pháp” thì rất minh hiển, ả cùng nam nhân giao hợp càng nhiều, tu vi của ả càng tăng lên lợi hại. Hiện tại ả đã là một ngũ cấp cao thủ, nhưng một khi ả dùng đến “Xá nữ đại pháp”, cho dù là lục cấp cao thủ, cũng không khống chế được tâm thần, cũng bị ả dụ hoặc.

“Ngươi là ai ?” Lâm Thiên Kiều không còn bộ dạng tự tin mười phần như vừa rồi, hiện tại ả tràn đầy sợ hãi, nam tử trước mắt đối với công pháp tu luyện của ả vô cùng hiểu rõ, hơn nữa còn không bị ả dụ hoặc. Luận công kích, Lâm Thiên Kiều tuyệt không thể tính là mạnh, hiện tại chỉ có một con đường duy nhất — Chạy !

Lâm Thiên Kiều trừ việc học được “Xá nữ đại pháp”, đồng thời cũng học được độn địa chi thuật, hai pháp môn này chính là nguyên nhân vì sao ả ta trước giờ không bị người giết chết. Lâm Thiên Kiều lập tức bắt đầu tay kết thủ ấn, Lý Dương độn thổ có thể trong nháy mắt là độn được, nhưng Lâm Thiên Kiều thì thực sự cần phải một lúc, đây chính là chỗ lợi hại của tiên giới độn thuật.

Lý Dương cười lạnh : “Đừng hỏi ta là ai, ngươi chỉ cần biết, ta là kẻ lấy mạng ngươi !” Dao khí trên tay Lý Dương loé lên.

Lâm Thiên Kiều nhìn đao dao khí khủng khiếp đó. Trong mắt không che dấu nổi sự kinh hãi trong lòng, nhưng trong tâm cũng có tia an ủi, bởi vì ả đã thi triển độn địa chi thuật.

“Phốc !” Dao khí của Lý Dương xuyên qua bức tường của biệt thự, còn Lâm Thiên Kiều đã biến mất khỏi phòng rồi.

Lý Dương cười khinh thường : “Độn thuật, hừ hừ, không ngờ trước mặt ta lại dùng độn thuật !” Lý Dương thực sự có mặt diễn độn thuật của tiên giới, lẽ nào độn thuật của Lâm Thiên Kiều có thể so sánh được !

“Độn !”

Lý Dương thấp giọng hét lên, thân hình lập tức biến mất, căn bản không tiêu phí một chút thời gian nào, tốc độ cực nhanh so với độn thuật của Lâm Thiên Kiều vừa rồi có cách biệt rõ ràng.

“À ta ở phía trước bên trái 500 thước !” Hạng Vũ lập tức chỉ ra địa chỉ chỗ Lâm Thiên Kiều lúc đó.

Lý Dương độn thoắt tốc độ nhanh như ảo ảnh, ở dưới đất diên cuồng gia tốc, nhưng Lâm Thiên Kiều tốc độ tựa hồ cũng không chậm, Lý Dương chỉ có thể từ từ giảm thiểu cự li giữa cả hai.

Hốt nhiên !

Lâm Thiên Kiều phát hiện trước mặt không ngờ có một khu vực nham thạch rộng lớn chắn đường, ả lập tức thay đổi thủ ấn, dùng kim độn, chờ khi vượt qua khu nham thạch mới dùng lại thổ độn, hai lần thay đổi thủ ấn độn thuật, lãng phí không ít thời gian, còn Lý Dương thì lại cứ thế thẳng tiến, căn bản là không chút dừng lại.

Mười thước !

“Hắc y nhân khủng bố kia chắc là bị ta bỏ rơi rồi, hừ hừ, độn thuật này quả nhiên không tệ, là thứ cần thiết để đào mệnh”. Lâm Thiên Kiều trong lòng có chút an tâm, hốt nhiên ả ta biến sắc, ả cảm thấy một cỗ khí tức, chính là cỗ khí tức của hắc y nhân kia.

“Không hay, hắn ta ở phía sau !” Lâm Thiên Kiều không tưởng tượng được vì sao địch nhân có thể nhanh như vậy đã đuổi kịp mình, Lâm Thiên Kiều thậm chí có thể cảm thấy kẻ địch ở phía sau bất cứ lúc nào cũng có thể giết ả !

“Xá nữ đại pháp – Nhiên huyết huyết độn !”

Đối diện tử vong, Lâm Thiên Kiều nghiêng rằng lần đầu tiên sử dụng đến huyết độn vốn có tác dụng khủng khiếp.

Không hổ là ma đạo công pháp, trong “Xá nữ đại pháp” có một phương pháp đào mệnh cực kỳ nhanh — huyết độn ! Bất quá thi triển huyết độn cần tiêu hao 1/3 huyết dịch, điều này tuyệt đối khiến người thi pháp đại giảm công lực.

Bất quá lúc này Lâm Thiên Kiều căn bản không có một chút tự tin nào cùng hắc y nhân ở phía sau chiến đấu, do vậy chỉ có thể thi triển huyết độn !

Lý Dương sững sờ, Lâm Thiên Kiều sắp tóm được không ngờ trong thoáng chốc tốc độ tăng lên mười lần, vượt xa độn thuật của hắn, đây là sao vậy ?

“Không sao, phía trước là sông Hudson, ả còn phải đổi dùng thủy độn, tốc độ nhất định giảm xuống !” Lý Dương rõ ràng rất tự tin, nhưng khiến hắn trợn mắt há mồm chính là — tốc độ Lâm Thiên Kiều không giảm trực tiếp xuyên qua đáy sông Hudson.

“Thế này là sao ? Sao lại như vậy được ?” Lý Dương trơ mắt nhìn thân ảnh Lâm Thiên Kiều dần dần biến mất dưới đáy nước.

“Đó là huyết độn ! Ma đạo tu hành giả gần như đều biết huyết độn, huyết độn là thiêu đốt 1/3 huyết dịch để thi triển độn thuật, là bảo mệnh chi thuật có chút tiếng tăm !” Hạng Vũ giải thích.

Lý Dương nhú mày nói : “Huyết độn ? Ma đạo tu hành giả gần như đều biết ? Bá vương, tôi không phải là ma đạo tu hành giả sao ? Sao tôi lại không biết vậy ?”

Hạng Vũ cười : “Ha ha! Một lần tiêu hao đến 1/3 huyết dịch của bản thể, cái này đối thân thể gây thương hại rất lớn, tuyệt đối là hại người, hơn nữa huyết dịch bị tiêu hao không phải loại huyết dịch phổ thông, ngay tinh huyết trong trái tim cũng bị tiêu hao ! Ma đạo tu chân giả tối trọng yếu chính là trái tim, tinh huyết trong trái tim tính trọng yếu lại càng lớn, tiêu hao 1/3, con nhỏ này cho dù có đào tẩu được, công lực cũng đại giảm, sau này muốn tiến bộ cũng khó !”

“Nói nhiều như vậy, có tác dụng gì chứ ? Ắ ta cũng chạy mất rồi !” Lý Dương có chút bất lực.

“Ai nói vậy ? có bốn Bá vương ở đây, ả làm làm sao có thể chạy thoát được ? Đáng tiếc à, công lực người quá thấp, căn bản không có khả năng thi triển ra sự lợi hại của tiên giới độn thuật ! Chuẩn bị tốt đi, bốn Bá vương để người một lần được cảm thụ tốc độ chân chính của độn thuật !”

Hạng Vũ cười lớn, Lý Dương nhất thời cảm thấy một cỗ năng lượng cường mạnh đến khủng khiếp thoáng chốc quán xuyên khắp thân thể, tức thì thân hình như thiểm điện thoáng chốc đã xuyên qua đất đai, nam thạch, sông ngòi, tốc độ cực nhanh, so với độn thuật của hắn thì hơn trăm lần ngàn lần.

“Đến rồi, Lâm Thiên Kiều đó ở trên khách sạn phòng số 402 !” Gần như chỉ trong một cái hô hấp, Lý Dương đã ngừng lại.

“Phòng 402 !”

Lý Dương mỉm cười, liền đó dựa vào độn thuật, tiến vào trong khách sạn... ..

“Lần này công lực của ta tối thiểu phải giảm đi quá nửa, hắc y nhân kia thật là quá khủng bố, “Xá nữ đại pháp” của ta đối với hắn vô hiệu, độn thuật của hắn còn nhanh hơn ta, hoàn toàn khắc chế ta, nhìn thấy cổ đao khí kia lần đầu tiên công kích, lực công kích cũng vượt xa. Gặp phải hắn, thực đúng là xui xẻo !”

Lâm Thiên Kiều ngồi trên giường tu luyện, trên mặt đất căn phòng đang có hai cái thi thể của một nam một nữ, mặc dù Lâm Thiên Kiều đã bị trọng thương, nhưng đối phó với người bình thường thì rất dễ dàng !

“Người thực đúng là ngoan độc vô cùng, bọn họ và người không oán không cừu, người cũng có thể hạ sát thủ được !” Thanh âm mặc dù bình đạm, nhưng trong tai Lâm Thiên Kiều, thì lại như thanh âm của địa ngục.

Lâm Thiên Kiều lập tức sợ hãi đến mức con mắt mở to ra !

“Người... ..”

Xuất hiện trước mắt Lâm Thiên Kiều là một cổ đao khí, trọng thương như Lâm Thiên Kiều căn bản là phản ứng không kịp, đao khí trực tiếp xuyên qua đầu ả. Lâm Thiên Kiều chết ngay lập tức !

“Lâm Thiên Vũ, đây mới chỉ là lợi tức mà thôi !” Lý Dương thân hình loé lên, liền trực tiếp từ cửa sổ phóng ra ngoài, sau đó bay lên trời, bay đến đỉnh của khách sạn.

Lý Dương đứng trên đỉnh của toà khách sạn, phóng mắt nhìn xuống cả thành thị.

Bây giờ đã là giữa đêm, thành thị thực là thập phần huyền ảo, người phía dưới qua lại đông đúc, nhưng Lý Dương đứng trên đỉnh của khách sạn mấy chục tầng, lại cảm nhận được trời đêm gió thổi lạnh lẽo và một sự tịch mịch !

Hốt nhiên ba đạo tàn ảnh lướt qua mái nhà đối diện, Lý Dương ánh mắt sáng lên, khoé môi có một nụ cười : “Huyết tộc, không ngờ cao thủ huyết tộc chém giết lẫn nhau, thú vị !” Thân ảnh Lý Dương tức thì như một làn khói nhẹ đuổi theo, thân pháp “Xuyên vân toạ vụ” được triển khai, tốc độ thậm chí còn hơn cả ba đạo tàn ảnh phía trước.

52. Chương 4 : Huyết Tộc Tinh Huyết.

Một đoá hoa máu nở trên vai Steven, thân hình Steven thoáng chốc dừng lại, dừng trên ban công của một căn nhà lớn.

Không phải là Steven không muốn chạy, mà là hắn lúc này chạy không được, phía trước hắn là một huyết tộc hầu tước, đằng sau cũng là một huyết tộc hầu tước.

“Hừ hừ, ta Steven dù gì cũng là con trai của Đảng chủ Mafia Ý, nếu như bị hai người các người giết chết, thì thực đúng là trò cười”.

Steven sắc mặt băng lãnh, trong mắt lửa giận bốc lên bùng bùng, Mafia Ý vốn đứng đầu ngũ đại hắc bang, thế lực đương nhiên hùng mạnh đáng sợ. Hắn thân là con trai độc nhất của Đảng chủ, địa vị đương nhiên cũng được tôn sùng, hẳn làm sao cũng không tưởng được Oliver kia không ngờ lại dám động thủ với mình.

Steven toàn thần tập trung chú ý vào hai huyết tộc hầu tước ở trước sau, lúc này không cần thận với bất cứ kẻ nào cũng có thể khiến hắn mất mạng.

“Khà khà, Steven, lần này Oliver thiếu gia đã tự thân hạ lệnh giết người, người nghĩ người còn có thể chạy được sao ? Người cũng tính là lợi hại đấy, bị chúng ta đánh lén, không ngờ ngược lại còn giết được bốn người trong chúng ta, các người bắt quá chết mất ba. Phải rồi, Steven, một trảo của người anh em đã chết của ta chắc là không phải dễ chịu đúng không?”. Đứng phía trước Steven là huyết tộc hầu tước Christ cười nói, nhưng Steven có thể cảm nhận được rõ ràng sự oán độc trong lời nói của đối phương, dù gì mình cũng là kẻ giết huynh đệ của hắn.

Steven không kìm được khẽ sờ mó phần bụng của mình, cho dù với tốc độ chữa trị của huyết tộc, Steven vẫn cảm nhận được sự đau đớn kịch liệt, một trảo vừa rồi gần như đem hắn phân thành hai. Huynh đệ của Christ trước khi chết một trảo đó uy lực rất lớn, khủng khiếp hơn bình thường nhiều.

Ở đằng xa đứng trên đỉnh một toà kiến trúc Lý Dương đang thi triển liêm tức thuật, quan sát từ đằng xa, Lý Dương bất ngờ khẽ cười : “Ồ ! Con trai của Đảng chủ Mafia Ý, Xem ra vận khí của ta tốt bất thường, ừm, có vẻ đáng để ra tay !”

Huyết tộc Christ ánh mắt lim dim, tay thoáng chớp hoá thành lợi trảo băng lãnh !

Lực chú ý của Steven lập tức thăng lên, dù đã trọng thương nhưng hắn không thể có chút bất cẩn, bằng không hắn sẽ không còn chút lực phản kháng nào !

“Hô hô ~~~”

Cùng với tiếng rít sắc bén chói tai, song trảo của huyết tộc Christ như cương trảo chụp tới Steven. Steven bản thân cũng chỉ là đạt đến đẳng cấp hầu tước mà thôi. Hơn nữa đã bị trọng thương, căn bản không phải là đối thủ của Christ, càng trọng yếu chính là... ..sau lưng Steven còn có một huyết tộc hầu tước đang giương mắt hổ nhìn.

“Hừ !” Steven hừ lạnh một tiếng, thân ảnh “xoát” một tiếng đã biến mất, chỉ lưu lại một đạo tàn ảnh, lập tức song trảo đã hung hãn chụp vị trí trái tim Christ.

Thân hình Christ nhè nhẹ di động, tiện đó tránh qua một kích. Tả trảo ở trên thân Steven lưu lại một vết thương.

Một huyết tộc hầu tước ở ngoài thấy thời cơ tốt, trên mặt liền lộ ra một nụ cười âm hiểm, định chuẩn bị đánh lén !

“Phiu !”

Tựa như khí cầu bị đâm thủng, huyết tộc hầu tước đó bất ngờ sững người lại, một cơn đau đớn kịch liệt từ nơi trái tim sinh ra : “Sao lại... ..”Liền đó huyết tộc hầu tước đình chỉ suy nghĩ, trái tim đã hoàn toàn phân thành hai, hắn đương nhiên chết ngay lập tức.

Lý Dương mỉm cười đứng sau lưng hắn, thông qua độn thuật và đao khí đánh lén, vị huyết tộc hầu tước kia căn bản không có chút lực phản kháng ! Hà huống huyết tộc thì không như lang nhân nhất tộc, chỉ dựa vào nhục thể thì không thể chống lại đao khí của Lý Dương.

Lý Dương không khỏi tự cảm thán, độn thuật và liêm tức thuật dung hợp lại, thực đúng là đỉnh cao của thuật ám sát đánh lén !

“Lý Dương, mau hấp thu tinh huyết của tên huyết tộc này, mau lên ! Tiểu tử người đứng là chó ngáp phải ruồi, tinh huyết của tên này sung mãn bao nhiêu là bốn nguyên năng lượng, tuyệt đối so với linh đan còn tác dụng hơn, mau hấp thu, qua một lúc, hiệu dụng tinh huyết của hắn sẽ hoàn toàn bay mất !” Hạng Vũ vội vàng nhắc nhở, gần như là nóng vội.

Huyết tộc tinh huyết ? Linh đan ?

Lý Dương không kịp hỏi Hạng Vũ vì sao nói như vậy, hắn biết Hạng Vũ sẽ không hại hắn, vội không chế tiên thiên chân khí xuyên qua huyết tộc hầu tước trước mắt, bắt đầu hấp thu tinh huyết của huyết tộc hầu tước.

Một cỗ bốn nguyên năng lượng cường đại, nồng đậm đến hải người thoáng chốc trùng nhập thể nội Lý Dương, “tinh vân” trong nội bộ đan điền Lý Dương một trường một co, thoáng chốc đã đem năng lượng hấp thu, trong “tinh vân” bắt đầu có từng tia huyết hồng sắc, Lý Dương tiếp tục không chế “tinh vân”, bắt đầu điên cuồng hấp thu !

Nhưng huyết tộc hầu tước này thân là lục cấp cao thủ, tinh huyết lực lượng ẩn hàm trong tinh huyết thể nội thực là lớn vô cùng.

“Với tốc độ hấp thu của ngươi không biết đến khi nào mới có thể thành công, được rồi, để bốn Bá vương giúp ngươi một chút !”

Lập tức, một cỗ năng lượng còn cường đại hơn tựa như thủy triều trùng nhập vào thể nội kinh mạch Lý Dương, tiên thiên chân khí của Lý Dương căn bản không thể không chế, nhưng những năng lượng này lập tức bị năng lượng của Hạng Vũ áp súc ngưng tụ, rồi lập tức thâm nhập vào trong đan điền “tinh vân” của Lý Dương, sau đó tinh vân lập tức bắt đầu không ngừng chuyển hoá thành năng lượng của chính mình.

Lý Dương rõ ràng cảm nhận được bản thân đang phi tốc đề thăng.

Năng lượng thể nội từ 3 vạn tinh tăng lên 3,5 vạn tinh, rồi 4 vạn tinh, 5 vạn tinh, 6 vạn tinh, 7 vạn tinh, 8 vạn tinh !

Năng lượng thể nội phi tốc đề thăng mang đến cho Lý Dương cảm giác thư giãn tuyệt diệu, Lý Dương hưởng thụ cảm giác năng lượng thể nội cực tốc đề thăng, hắn thậm chí nghĩ rằng nếu như cứ mãi như vậy, ngày hắn độ kiếp sẽ không còn xa nữa, bất quá hắn cũng biết, không thể nào mãi như vậy được, dù gì tinh huyết năng lượng của huyết tộc cũng có hạn.

Bất ngờ năng lượng nhập vào ngừng lại !

Năng lượng thể nội tăng gia cũng thoáng chốc ngừng lại !

Lý Dương lập tức nóng vội hỏi : “Bá vương, sao lại dừng lại, năng lượng thể nội tôi đề thăng không phải rất nhanh sao ? Huyết tộc hầu tước kia cũng là lục cấp cao thủ, năng lượng ẩn hàm chắc cũng phải vài chục vạn tinh, sao lại chỉ có vài vạn tinh được ?”

Hạng Vũ quả trách : “Tiểu tử ngu ngốc này, ngươi thì biết gì ! Huyết tộc là giống gì ? Theo bốn Bá vương thấy, huyết tộc này có khả năng là chi nhánh của huyết ngục nhất tộc ở ma giới, bằng không tinh huyết không thể ẩn hàm nhiều năng lượng như vậy. Huyết ngục nhất tộc cũng là có huyết dịch ẩn hàm toàn bộ năng lượng, theo như bốn Bá vương đánh giá, nếu như ngươi tiếp tục hấp thu, e là... ..Hừ hừ !”

“Ngươi bản thân bất quá mới đạt đến tiên thiên đại thành. Nếu như hấp thu quá nhiều, tiêu hoá không được, vậy hậu quả... ..ngươi chờ mà biến thành một huyết tộc đi !”

Lý Dương sững người, lẽ nào huyết tộc tinh huyết này hấp thu quá nhiều sẽ biến thành huyết tộc ?

“Bá vương, tôi vừa rồi cảm giác được huyết tộc tinh huyết này hoàn toàn giống như linh đan diệu dược, sung mãn năng lượng cường đại, hấp thu vào thập phần thoải mái. Sao... ..sao lại hấp thu quá nhiều lại biến thành huyết tộc vậy ?” Lý Dương có vẻ có chút nghi hoặc.

Hạng Vũ giải thích : “Ma giới huyết ngục nhất tộc sinh trưởng tại huyết ngục, trong thể nội tối trọng yếu chính là tinh huyết. Công lực càng cao, tinh huyết ẩn hàm năng lượng càng lớn ! Huyết tộc này theo ta quan sát cũng giống vậy, bất kể là ma giới huyết ngục nhất tộc hay là huyết tộc của phạm nhân giới, tinh huyết của bọn chúng đều có thể khiến người khác biến thành người cùng tộc với bọn chúng !”

Lý Dương trong lòng khê động, nói : “Ồ, phải rồi. Huyết tộc hình như khi “sơ ửng”, thì cho người khác một giọt tinh huyết, sau đó người đó cũng trở thành huyết tộc !”

Hạng vũ nói : “Ngươi cuối cùng cũng minh bạch, chính là cùng một đạo lý, một khi ngươi không thể hấp thu, tinh huyết của hắn dung hợp vào trong huyết dịch của ngươi... ..vậy thì, một tân huyết tộc đã được

sinh ra !”

“Tu chân giả chúng ta bất kể là tu ma tu tiên hay là tu phật, không một ai giống như bọn chúng, tinh huyết đối với chúng ta mặc dù quan trọng, nhưng vẫn chưa đến mức như bọn chúng, tinh huyết bọn chúng mà không còn, là lập tức cũng hồn phi phách tán, nhưng chúng ta thì không có quan hệ gì, ví như bốn Bá vương hiện tại, chỉ là một nguyên thần, nhưng vẫn khoẻ re, một khi quay về ma giới, là có thể hấp thu lực lượng khôi phục thân thể, tu tiên là tu luyện kim đan nguyên anh trong thể nội, tu ma là tu luyện nhục thể, tu phật là tu xá lợi”.

“đương nhiên, bất kể là tu cái gì, chỉ cần là sinh mệnh, bao gồm cả huyết nhục nhất tộc, bản chất tối trọng yếu đều là linh hồn, đó mới là bản nguyên của sinh mệnh”.

Lý Dương thầm gật đầu, xem ra việc tu luyện không thể nào bỏ gốc tìm ngọn được, tâm cảnh đề cao, tâm thần biến cường, linh hồn biến cường, đó mới là tối chủ yếu.

“Ha ha, phải rồi, sau này công lực đề thăng chậm, hấp thu tinh huyết của một số huyết tộc, he he, vậy không phải là có thể phi tốc đề thăng sao ? Dù sao tâm cảnh tu vi của ta cũng đã đủ rồi !” Lý Dương trong lòng bỗng nhiên sáng sủa hẳn lên.

“Ta không ngừng hấp thu, không ngừng đề cao, sau này độ kiếp phi thăng, đi tìm Tuyết !” Lý Dương trong lòng thực sự có dự vọng đại sát huyết tộc.

Lý Dương trong lòng lúc này kích động không thôi, hẳn tựa hồ đã tìm thấy một con đường tắt.

Hạng Vũ bất ngờ hét lớn : “Hừm, không ngừng hấp thu ? Vậy khi người độ kiếp thì chuẩn bị để thiên kiếp đánh chết đi, tu tiên giả thì không cần nói, bọn chúng căn bản không dám trực tiếp cướp đoạt công lực người khác, nhưng cho dù là tu ma giả cũng không dám điên cuồng hấp thu ! Người hấp thu như vậy, một là cơ sở không thật, hấp thu đều là lực lượng dị chủng, không phải đồng nguyên với người, khi vận dụng lên cũng không thể vận dụng như ý, thậm chí không biết khi nào sẽ tạo phản, khiến người tẩu hỏa nhập ma ! Hai là cho dù người không bị tẩu hỏa nhập ma, nhưng mà nếu dựa vào thứ năng lượng không tinh thuần này để độ kiếp, hừ hừ, một khi độ kiếp, căn bản không có khả năng độ kiếp thành công!”

Lời Hạng Vũ tựa như băng giá, khiến trái tim cháy bỏng kích động của Lý Dương trong nháy mắt trở nên lạnh lẽo.

“Đương nhiên, cũng không phải là không có khả năng, chờ khi người hoàn toàn hấp thu, sau khi thôi luyện hoàn tất, khi năng lượng thể nội tinh thuần vô bì thì có thể hấp thu trở lại, bất quá cho dù thể nào, năng lượng hấp thu không thể quá nhiều, quá nhiều thì sẽ có khả năng thành huyết tộc !” Hạng Vũ lại cấp cho Lý Dương một hy vọng.

Lý Dương nhướn miện cười : “Ha ha, bất kể là sao, tôi bây giờ nội lực tăng lên gấp mấy lần, hiện tại năng lượng tiên thiên chân khí của tôi cũng được 8 vạn tinh rồi, ta vẫn là kiếm lời rồi ! Bằng không năng lượng nhiều như vậy, tôi không biết là phải tu luyện bao lâu mới có thể đạt đến cảnh giới này !”

“Người nghĩ ra được là tốt, phải rồi, cái gì con trai của Đảng chủ kia hình như sắp chống không nổi rồi, người mau ra tay, không thì hẳn ta xong luôn đấy”.

Lý Dương lúc này mới tỉnh lại, quay đầu nhìn qua, Steven dưới sự điên cuồng công kích của Christ, rõ ràng đã rơi vào thế hạ phong ! Máu trên thân Steven cùng với lỗ thủng ở vùng bụng cũng nói lên tình cảnh cảnh lúc này của hắn.

“Khốn kiếp, cái thằng ngu kia hiện tại sao còn chưa công kích !” Christ oán giận huyết tộc hầu tước còn lại, Christ làm sao biết được, vị huyết tộc hầu tước đáng thương kia đã sớm chết rồi, lúc này Christ đã toàn thân tập trung vào việc chiến đấu với Steven, không thể phân tâm mà quan sát.

“Hiện tại Steven sắp chống không nổi rồi, hừ hừ, thằng ngu không chịu xuất thủ, e là Steven cũng sẽ lập tức xong thôi. Bất quá như vậy cũng tốt, hẳn không xuất thủ, vậy công lao lần này đều là của ta rồi !” Nghĩ đến đó, máu huyết trong cơ thể Christ lại bạo phát, lực công kích lại tăng lên một cấp.

Steven lúc này trong lòng đã sớm tuyệt vọng, máu huyết không ngừng chảy ra, đối với một huyết tộc mà nói, máu huyết thực là quá quan trọng, máu chảy càng nhiều, lực công kích của hắn càng lúc càng không có

lực.

“Phụ thân đại nhân, người phải thay con báo thù nha !”

Ánh mắt Steven bất ngờ phát ra hồng quang, lao tới Christ : “Cho dù có chết, Steven ta cũng không để người được an lành !” Năng lượng thể nội hoàn toàn tập trung trên lợi trảo, mưu đồ tặng cho Christ một kích mãnh liệt cuối cùng.

Christ thấy Steven muốn liều mạng, không cười khà khà, thanh âm sắc bén chói tai, giống như quỷ khóc lang hào, hẳn có thể để Steven liều mạng sao ! Thân hình Christ loé lên, năng lượng lại tụ tập trên tay, một trảo hung hãn hướng tới ngực Steven.

“Steven, người chết chắc rồi !”

Christ để mặc cho Steven công kích đến vùng bụng, bản thân tức thì hung hãn nhắm tới ngực của đối phương, hẳn tin rằng một trảo này hạ xuống, trái tim của Steven nhất định sẽ bị đập nát.

“Hừ hừ, chờ giết hẳn xong, ta sẽ lập tức hấp thu tinh huyết của hẳn, có lẽ ta có thể đạt đến hầu tước đỉnh phong !” Christ trong lòng thầm mừng. Huyết tộc bình thường chỉ có thể lực lượng của mặt trăng ban đêm, nhưng tiến bộ kiểu này rất chậm, còn hấp năng lượng tinh huyết của đồng loại chính là con đường tắt để đột phá.

Hốt nhiên !

“Phiu !”

Christ chỉ cảm giác được trái tim đau đớn kịch liệt, liền đó ý thức trở nên hoảng hốt : “Sao lại như vậy ? Ta... ..” Công kích của Christ thoáng chốc cũng không còn lực lượng, Christ trong nháy mắt không còn chút sức lực ngã xuống mặt đất.

Christ vừa ngã xuống, đứng ở phía sau hẳn Lý Dương liền xuất hiện trong mắt Steven.

“Người... ..” Steven vừa rồi đã hoàn toàn tuyệt vọng, hiện tại bỗng nhiên được cứu, nhất thời trong lòng cuồn cuộn, “thật là quá sức cảm tạ, ta nhất định sẽ cảm kích người !”

Nhưng lúc này Lý Dương lại không chú ý đến Steven, mục quang của hẳn hướng thân Christ đã chết : “Đáng tiếc, ta hiện tại đã không thể tái hấp thu, nhất định phải chờ năng lượng thể nội hoàn toàn rồi thôi luyện tinh thuần, sau khi hoàn toàn củng cố mới có thể tái hấp thu, ai, tinh huyết của một huyết tộc hầu tước vậy là bị lãng phí rồi !”

Huyết tộc khi chết, tinh huyết năng lượng liền bắt đầu tán tóe tán phát đi, chỉ cần vài phút là hoàn toàn tán phát hết, do vậy Lý Dương cũng không nghĩ đến chuyện mang về cho bọn Điền Cương sử dụng.

Bỗng nhiên Lý Dương ngừng đầu nhìn Steven, trong lòng khẽ động, tốt xấu gì cũng là lợi dụng phế vật một chút, liền nói : “Người đến hấp thu tinh huyết năng lượng của tên này đi, như thế thương thể của người sẽ chóng lành !”

“Cảm tạ !” Steven vội vàng bắt đầu hấp thu.

Vài phút sau, thương tích trên người Steven như kỳ tích biến mất, hẳn cũng có vẻ tinh thần sáng láng, lúc này trạng thái tốt hơn hẳn từ trước đến giờ, hơn nữa thừa cơ lập tức đạt đến đỉnh điểm của đẳng cấp hầu tước.

Steven nhìn Lý Dương, Lý Dương không chỉ cứu hẳn, hơn nữa còn nhường cơ hội hấp thu huyết tộc tinh huyết cho hẳn, vài phút trước, Steven hẳn còn ở biên giới tử vong, lúc này đã đạt đến hầu tước đỉnh phong ! Nghĩ đến đó, Steven không khỏi lộ ra nhãn thần cảm kích cực độ.

“Cảm tạ, người là ân nhân cứu mạng của Steven tôi, tôi còn chưa nói với người thân phận của tôi, tôi là con trai duy nhất của Đảng chủ Mafia Ý, tôi xin lấy tên của huyết tộc chi tổ Cain ra phát thệ, Steven tôi nhất định sẽ báo đáp người xứng đáng !”

53. Chương 5 : Lâm Gia Chi Biển.

Steven nhìn thấy biểu tình của Lý Dương, trong lòng có chút thất vọng, hẳn nguyên bản nghĩ sau khi nói ra thân phận, đối phương nhất định sẽ chấn kinh, nhưng hiện tại trên mặt Lý Dương chỉ có một nụ cười mỉm có vẻ có chút cao thâm mạc trắc, khiến Steven không nắm được hư thực.

“Cách chúng ta một dặm, hình như có bốn huyết tộc hầu tước đang đến đây !” Lý Dương liếc nhìn Steven, tiếp tục nói : “Phải rồi, bốn huyết tộc hầu tước kia có phải là cùng nhóm với người không ?”

Steven vừa nghe lập tức biến sắc, trong lòng thầm nói : “Không hay, bốn huyết tộc hầu tước, hiện tại ta cho dù đã đạt đến hầu tước đỉnh phong cũng đối khó không được !”

Nghĩ đến đó, Steven lập tức nói : “Đương nhiên không phải, lần này tôi đến nước Mỹ cũng chỉ mang theo ba tùy tùng mà thôi. New York mặc dù cũng có một số người của Mafia Ý chúng tôi, nhưng đều không phải là huyết tộc”. Nói rồi, Steven hướng mục quang về phía Lý Dương, cũng chỉ có Lý Dương là có thể cứu hắn.

Lý Dương tùy ý một trào nham lấy vai Steven, lập tức triển khai đòn thuật.

“Hô !”

Steven trợn mắt há mồm nhìn mọi thứ trước mắt, đá tảng, đất cát, rễ cây từng thứ xuyên qua thân thể hắn, tựa như hắn không tồn tại vậy.

Đòn thuật, có thể mang người theo mà tiến hành đòn thuật.

Steven đối với đòn thuật của nhãn giả Nhật Bản cũng có chút quen thuộc, nhưng nhãn giả Nhật Bản thì không thể mang người theo mà tiến hành đòn thổ, vậy đòn thuật của Lý Dương hiển nhiên là vượt xa đòn thuật của nhãn giả Nhật Bản, trong lúc đòn thổ, Steven thậm chí không dám mở miệng, hẳn lo lắng đất cát gì đó sẽ chui vào mồm hắn.

Đang nắm lấy hắn Lý Dương muốn nói cho hắn biết, trong quá trình đòn thổ không cần phải lo lắng đất cát chui vào mồm. Nhưng Lý Dương lúc này lại không nói ! Bởi vì hắn không có rãnh.

Lý Dương có khổ tự mình biết. Đòn thuật của Ngũ Hành Tông trong Côn Lôn tiên cảnh cũng có thể mang người theo, tiên giới đòn thuật của Lý Dương mang người theo được là bình thường, chỉ là Lý Dương làm sao cũng không tưởng được mang một người theo tiến hành đòn thổ, thể nội chân khí không ngờ bị tiêu hao đến mức kinh người. So với đòn thổ chỉ có một mình thì gấp mười lần.

May mắn Lý Dương vừa mới được đại đại đề cao công lực, tiên thiên chân khí cũng hơn lúc xưa mấy lần, mới có thể miễn cưỡng kiên trì tiếp tục.

“Hô !”

Lý Dương và Steven thoáng chốc đã xuất hiện trong phòng khách của Lý Dương, Steven thoáng chốc đã đứng vững, nhưng vừa rồi đòn thổ cực nhanh khiến hắn lúc này có chút xây xẩm. Dù gì đây cũng là lần đầu tiên hắn tiến hành đòn thổ.

Lúc này đêm đã khuya, trong phòng khách một màu tối đen, mọi người đều đã đi ngủ.

“Tôi tên Steven, còn chưa biết tên tuổi của ân nhân”. Steven lúc này đã hồi phục lại bình thường. Lý Dương cũng vừa đi đến bên tường phòng khách bật đèn.

Dưới ánh sáng đèn, nhất thời cả phòng khách sáng bừng lên.

Lý Dương bình tĩnh nói : “Người có thể gọi ta là Mộc Dịch, tại đây người không cần lo lắng có người có thể tìm thấy người, hoặc là gây thương hại đến người. Phải rồi, căn phòng phía tây bắc lầu một không có người ở, người hôm nay có thể nghỉ ngơi ở đó. Ngần vạn lần đừng có chạy vào mấy căn phòng bên cạnh. Trong đó có ba vị nữ sĩ !”

Lý Dương nói rồi, người đã bước lên cầu thang, khi Lý Dương lên được một nửa cầu thang thì bất ngờ dừng lại. Quay đầu qua nhìn Steven nói : “Người mau truyền tin tức đến người của người đi ! Ồ, coi như ta đa sự, với thế lực của Mafia Ý các người, chắc là chỉ ngày mai đã biết được người xảy ra chuyện, nhất định sẽ phái một lượng lớn cao thủ đến ! Steven, đi ngủ đi, chúc người ngủ ngon “.

Lý Dương nói rồi, liền đi lên lầu hai.

Steven vẫn đang chìm trong suy nghĩ người Đông phương cứu hắn thật là cao thâm mỵ trắc, không chỉ có độn thuật thần kỳ, vượt xa độn thuật của nhĩn giả. Hơn nữa còn trong nháy mắt giết chết hai huyết tộc hầu tước, phải biết là huyết tộc thì vô cùng linh mãnh, muốn đánh lên trừ phi thực lực vượt xa, bằng không gần như là không thể.

Steven cũng tiến vào phòng.

Trải qua kiếp hậu dư sinh, Steven trong lòng chấn động không thôi. Cuối cùng ngủ cũng không được, nhưng Lý Dương thì ngủ rất ngon.

oOo

Ngày hôm sau !

Anh quốc London, tại lãnh địa của Lâm thị gia tộc, trong biệt thự của Lâm Thiên Vũ.

Lâm Thiên Vũ lúc này đang trên ghế sofa trong phòng khách, tay đang cầm điện thoại nói chuyện.

“Cái gì !” Lâm Thiên Vũ hét lên một cách khó tin vào điện thoại.

“Thiếu gia, nhị tiểu thư đã chết rồi, bị người giết trong một khách sạn ở New York, không biết là ai hạ sát thủ !” Trong điện thoại tùy tông của Lâm Thiên Kiều hướng đến Lâm Thiên Vũ báo cáo.

Sắc mặt Lâm Thiên Vũ nhất thời biến thành rất âm trầm.

Muội muội chết rồi, thân muội muội của mình vậy là chết rồi ! Mặc dù Lâm Thiên Vũ tính tình rất độc ác, nhưng đối với muội muội vẫn còn chút cảm tình, dù gì cũng là thân muội muội đã chơi với nhau từ nhỏ đến lớn !

“Biết người nào giết không ?” Lâm Thiên Vũ cố hết sức khống chế tình cảm của mình, nhưng sát cơ trong lời nói của hắn ngay cả tùy tông của Lâm Thiên Kiều ở đầu kia điện thoại cũng cảm nhận được.

“Không biết, theo đạo lý, nhị tiểu thư đáng lẽ phải ở cùng một chỗ với Oliver của Mafia Mỹ, nhưng không biết vì sao, không ngờ lại xuất hiện trong phòng khách sạn cách đó cả chục dặm !” Tùy tông tựa hồ cũng rất nghi hoặc, hắn nhớ rõ tối hôm đó Lâm Thiên Kiều là ở trong biệt thự của Oliver.

“Oliver ? Là Oliver con trai của Đảng chủ Mafia Mỹ ?” Lâm Thiên Vũ lập tức hỏi.

“Đúng vậy ! Chính là hắn !” Lời hồi đáp của tùy tông thập phần khẳng định.

Lâm Thiên Vũ nhất thời cảm thấy đau đầu, sự tình lại có liên hệ đến con trai của Đảng chủ Mafia Mỹ.

“Tốt, người quay về trước đi !” Lâm Thiên Vũ gác điện thoại, thở ra một hơi dài, dùng ngón tay day day huyệt thái dương.

Thời gian này, hắn vô cùng phiền não đau đầu !

Hắn luôn khuyên nhủ gia gia hắn, hắn muốn đem gia tộc nội công truyền cho một số thủ hạ tinh anh, vì gia tộc bồi dưỡng ra địa hạ thế lực cường đại chân chính. Đương nhiên hiểu rõ tính cách của gia gia nên Lâm Thiên Vũ cũng không dám tiền trạm hậu tẩu, Lâm Ngạo Thiên dù sao cũng là người khai sáng tập đoàn Thánh Lâm, làm việc thập phần quả đoán, đối diện với chuyện lớn, cũng tuyệt không dung tình, nếu như hắn thực đem nội công truyền ra ngoài, e là Lâm Ngạo Thiên có khả năng trực tiếp đem quyền lợi của Lâm Thiên Vũ hoàn toàn thu hồi.

Nhưng, đây không phải là nguyên nhân căn bản khiến Lâm Thiên Vũ phiền não !

Nguyên nhân căn bản chính là thời gian này toàn bộ tập đoàn Thánh Lâm bị không ít các siêu cấp đại tập đoàn chen ép, dùng các loại phương thức để chen ép, thậm chí còn có lực lượng địa hạ lớn mạnh vận dụng ám sát, cướp đoạt, thu mua các loại thủ đoạn, khiến cho tài sản của tập đoàn Thánh Lâm giảm mất 1/3 !

200 tỷ USD. Gần 200 tỷ USD vì vậy mà mất, Lâm Thiên Vũ thân là người quản lý chủ yếu của tập đoàn Thánh Lâm, hắn đương nhiên phải chịu trách nhiệm chủ yếu, bởi vì chuyện này. Lâm Ngạo Thiên đã trực

tiếp triệu hồi hần từ Phi Châu về, hơn nữa hiện tại chuyện của gia tộc tập đoàn đều do nghĩa tử của phụ thân mình là Lâm Ngọc quản lý.

Nghĩ đến Lâm Ngọc, Lâm Thiên Vũ nhất thời nghiêng răng.

“Hừ hừ, nghĩa tử ? Ta thấy chính là đứa con tư sanh bên ngoài của lão già đó !” Lâm Thiên Vũ thấp giọng chửi.

Một lão nhân hiện từ bộ dạng 60-70 tuổi đi vào biệt thự của Lâm Thiên Vũ.

“Lam thúc, muội muội chết rồi !” Lâm Thiên Vũ nhìn thấy Lam thúc, nhất thời tâm tình thoải mái hơn. Lam thúc đã theo Lâm Thiên Vũ từ nhỏ đến lớn. Lâm Thiên Vũ đối với Lam thúc cảm tình e là so với phụ thân còn sâu hơn !

“Ta biết rồi, thủ hạ ta có người báo cáo với ta, tổ chức trung gian sát thủ có người nhận nhiệm vụ ám sát nhị tiểu thư, người này hiện nay đang nổi danh đệ nhất sát thủ “Tử Đạn” !” Lam thúc sắc mặt cũng rất khó coi.

“Sát thủ “Tử Đạn” ?” Lâm Thiên Vũ sắc mặt biến thành càng khó coi hơn, hẳn là một thành viên của Giáo đình, thân là thanh đồng thánh đấu sĩ, hẳn đối với lang vương Carter cũng biết chút ít, đại danh lang vương Carter tại nội bộ Giáo đình tuyệt đối như sấm nổ bên tai, đỉnh điểm của thất cấp cao thủ ! Thực lực vô cùng khủng bố, người của Giáo đình chết dưới tay hắn tuyệt đối không dưới con số trăm.

Cho dù như vậy lang vương Carter cũng vẫn chết trong tay sát thủ “Tử Đạn”, Lâm Thiên Vũ biết, bản thân có lẽ không có cơ hội báo thù. Cho dù cầu Giáo đình cũng vô dụng ! Giáo đình đối với lang vương Carter đã không có biện pháp gì, càng không cần nói đến kẻ đã giết Carter là “Tử Đạn” !

“Thù của muội muội thật không có cách gì báo được rồi, Tử Đạn, hừ hừ !” Lâm Thiên Vũ hừ mấy tiếng rồi cũng không nói gì.

Bất ngờ ánh mắt Lâm Thiên Vũ sáng lên, từ trên ghế sofa đứng phắt dậy.

“Lam thúc, cùng ta đi gặp gia gia !”

Lam thúc nhìn Lâm Thiên Vũ nói : “Lẽ nào thiếu gia còn muốn đi khuyên nhủ lão tổ tông ?”

Lâm Thiên Vũ tự tin nói : “Đây là lần cuối cùng đi khuyên nhủ gia gia !” Ngừng một chút rồi nói tiếp : “Bởi vì, lần này ta nhất định thành công !”

Trong phòng khách biệt thự của Lâm gia lão tổ tông Lâm Ngạo Thiên.

Lúc này Lâm Ngạo Thiên đang ngồi trên sofa, người hầu đang đứng một bên. Còn Lâm Thiên Vũ thì cung kính đứng trước Lâm Ngạo Thiên.

Lâm Ngạo Thiên mặc dù tuổi đã quá 90. Nhưng vẫn tinh thần quắc thước, bình thường những chuyện lớn của tập đoàn Lâm Ngạo Thiên vẫn nhúng tay vào.

“Gia gia, Lâm gia chúng ta thời gian này vì sao không có phát triển gì lớn, thậm chí trong thời gian này còn bị các thế lực khác chèn ép, tổng tài sản của tập đoàn không ngờ đã giảm đi 1/3. Gia gia, người nói với cháu, đây rốt cuộc là nguyên nhân gì ?”

Lâm Ngạo Thiên mí mắt giương lên, nhìn đứa cháu của mình, cười nói : “Thiên Vũ à, cháu có phải muốn khuyên ta đem gia truyền nội công truyền ra ngoài không. A a, Thiên Vũ, cháu thời gian này hãy an tâm suy nghĩ xem sau này quản lý tập đoàn như thế nào, chuyện này cháu không nên quá cố chấp, gia tộc nội công, cái này vạn vạn lần không thể truyền ra ngoài”.

“Gia gia, vì sao khi Lâm gia chúng ta bị người chèn ép, lại không có lực phản kháng ? Vì sao chứ, chính là vì Lâm gia chúng ta không có địa hạ thế lực cường đại, hừm, nếu như Lâm gia chúng ta có địa hạ thế lực cường đại, bọn chúng còn dám sao ? Lẽ nào gia gia hy vọng Lâm gia chúng ta cứ vậy mà đi xuống sao ?” Lâm Thiên Vũ lớn tiếng nói.

“Hỗn xược !” Lâm Ngạo Thiên quát mắng.

Lâm Thiên Vũ lập tức hít lấy một hơi sâu, không chế lại tình cảm của mình.

“Thiên Vũ, ta biết con là vì muốn tốt cho Lâm gia chúng ta, nhưng gia tộc nội công là trải qua các đời trưởng bối truyền lại, làm sao có thể tùy ý truyền ra ngoài ? Con thử tùy tiện tìm một võ lâm gia tộc, con xem coi có mấy người đem gia tộc nội công truyền ra ngoài ?” Lâm Ngạo Thiên tha thiết nói.

Lâm Thiên Vũ bất ngờ nhẹ nhàng nói : “Gia gia, muội muội đã chết rồi !”

“Con nói cái gì ?” Lâm Ngạo Thiên đứng phắt dậy, tựa hồ không tin vào những lời tai vừa nghe được.

Mục quang Lâm Thiên Vũ lập tức nhìn thẳng vào gia gia, lớn tiếng nói : “Con nói muội muội đã chết rồi, bị người giết chết rồi, thân muội muội của con đã chết như vậy đó, vì sao ? Nếu như vệ sĩ của nó lợi hại hơn thì làm sao như vậy được ? Nếu như Lâm gia chúng ta có được địa hạ thế lực, địa hạ vũ trang lớn mạnh ! Có mấy kẻ dám treo thưởng giết muội muội của con, gia gia, người nói thử xem ! Lẽ nào một ngày mà cháu trai cũng chết đi, gia gia người mới tỉnh ngộ sao ?”

Lâm Ngạo Thiên trong lòng chấn động, nhìn Lâm Thiên Vũ, trong lòng như biển trào dậy sóng.

“Lẽ nào một ngày cháu trai cũng chết, gia gia mới tỉnh ngộ sao ?” Lời Lâm Thiên Vũ nói không ngừng vang vọng trong đầu Lâm Ngạo Thiên.

Cháu trai mình nếu như chết đi, Lâm gia không phải không có hậu đại sao ? Lâm gia không phải là kết thúc sao ?

Hương hỏa truyền thừa ?

Lâm Ngạo Thiên sinh trưởng trong xã hội cũ của Trung Quốc, đối với truyền thừa hương hỏa xem trọng hơn mọi thứ ! Đừng thấy ông bình thường nghiêm khắc với Lâm Thiên Vũ như vậy, nhưng trong lòng ông tuyệt đối đặt đứa cháu trai bảo bối này ở vị trí thứ nhất.

Lâm Thiên Kiều chết mặc dù đối với Lâm Ngạo Thiên có chút đả kích, nhưng trong lòng Lâm Ngạo Thiên cũng không quá để tâm đến. Con gái xuất giá thì cũng như bát nước đổ đi, đối với cháu gái, Lâm Ngạo Thiên không quan tâm mấy ! Nhưng cái chết của Lâm Thiên Kiều nhắc nhở ông một điểm ! Nếu như cháu trai ông chết thì sao ?

“Nếu như cháu trai mình cũng bị giết như vậy, bản thân còn mặt mũi để gặp liệt tổ liệt tông của Lâm gia không ?” Lâm Ngạo Thiên trong lòng bắt đầu đấu tranh.

Bất ngờ Lâm Ngạo Thiên thở một hơi dài, trong thoáng chốc tựa hồ như già đi khá nhiều : “Bỏ đi, bỏ đi, nếu như ngay cả hương hỏa cũng không truyền thừa lại được, vài chục năm sau, Lâm gia không còn, còn nói gì đến gia tộc nội công ?”

Lâm Ngạo Thiên nhìn cháu trai của mình một cái, nói : “Kể từ hôm nay, Lâm gia ta tất cả mọi chuyện đều hoàn toàn do con quản lý, mấy vị trưởng lão cũng sẽ giúp đỡ con. Còn gia tộc nội công, con muốn truyền thì cứ truyền, nhưng mà con nhất định phải đáp ứng một chuyện !”

Lâm Thiên Vũ con mắt thoáng chốc mở lớn.

Hắn thành công rồi, hắn không ngờ đã thực sự thuyết phục được gia gia cố chấp !

Mặc dù hắn cho rằng cái chết của muội muội sẽ khiến gia gia mình có chút bình tĩnh, bản thân có khả năng thành công, nhưng khi thành công đến tay, Lâm Thiên Vũ trong lòng vẫn mừng như điên, còn cái chết của muội muội, hắn thực một chút cũng không để tâm.

“Gia gia, người nói đi, bất kể là một chuyện hay là một trăm chuyện, cháu nhất định theo ý người !”

Lâm Ngạo Thiên nói : “Con có thể truyền gia tộc nội công, nhưng phải phân ra mà truyền, trước hãy truyền tầng thứ nhất, không thể một lúc đem truyền hết, còn một điểm nữa, tầng cuối cùng của nội công gia tộc tuyệt đối không thể truyền ra ngoài, đây là vạch giới tuyến cuối cùng của ta !”

Lâm Thiên Vũ cười, cung kính nói : “Gia gia xin yên tâm, cháu còn chưa ngốc như vậy, gia tộc nội công tầng cuối cùng này cháu đương nhiên sẽ không truyền ra ngoài !”

Lâm Ngạo Thiên gật đầu nói : “Con đã biết được, vậy ta cũng yên tâm rồi !” Nói rồi, liền quay người đi về phòng của mình. Kể từ lúc đó Lâm Ngạo Thiên coi như đã hoàn toàn bỏ xuống đại quyền trong gia tộc.

Lâm Thiên Vũ nhìn gia gia của mình, không biết sao lại như vậy, hẳn cảm thấy gia gia của mình già đi không ít, đồng thời uy nghiêm cũng giảm đi nhiều, và cũng hiện rõ vẻ thân cận dễ gần hơn.

“Ha ha... ..tốt, hiện tại ta đã hoàn toàn nắm được đại quyền của Lâm gia, ta cũng có thể án theo kế hoạch của ta bắt đầu hành động, 400 tỷ tài sản, đủ rồi, bao nhiêu đó tài sản, trong mười năm ta tuyệt đối có thể khiến Lâm gia có được một chi địa hạ lực lượng vũ trang lớn mạnh ! Muội muội, sớm biết đơn giản như vậy, em đáng lẽ nên chết sớm đi !” Lâm thiên vũ tinh thần bốc lên cao bước nhanh ra khỏi phòng khách của gia gia.

Lâm gia rối cuộc vì vậy sẽ đi về đâu ? Tất cả hiện tại vẫn là ẩn số.

54. Chương 6 : Thối Luyện.

Trên ban công biệt thự Lý Dương, Lý Dương một mình nằm dựa người trên ghế trúc, hưởng thụ ánh dương quang, uống rượu một mình !

“Hôm nay khí trời rất tốt, Mộc Dịch tiên sinh thân ái, lẽ nào loại rượu đó uống rất ngon sao ?” Steven nhìn thấy trên chiếc bàn cạnh ghế trúc Lý Dương có gần chục bình rượu trắng, cảm thấy có chút khó tin. Công lực đạt đến cảnh giới cổ Lý Dương, có thể ngàn ly không say, nhưng mà có người nào lại uống rượu cả ngày như vậy chứ ?

“Người cũng có thể thử !” Lý Dương khoả tay, một cổ tiên thiên chân khí bao lấy một bình rượu rồi lập tức bay đi, Steven đưa tay phải ra, lập tức đón lấy.

Steven mở nắp bình, bắt chước Lý Dương ngửa đầu uống.

“Khái khái ~~~” Steven không ngừng ho, vừa rồi hẳn không cẩn thận bắt ngờ để rượu chảy vào trong khí quản.

Lý Dương không khỏi bật cười “ Ha ha, Steven, muốn uống rượu như ta cũng cần phải tu luyện đấy !” Lý Dương ngửa đầu, trực tiếp uống một ngụm lớn, cảm nhận sự nóng bỏng của rượu chảy trong ngực, khuôn mặt Lý Dương dần dần bốc lên tiểu ý.

Steven lẳng lẳng uống một ngụm nhỏ, rồi lập tức nhíu mày, thầm nói : “Hừm hừm, rượu này uống rất ngon sao ? Ta sao lại cảm nhận không được, ta vẫn thích rượu đỏ hơn”.

“Phải rồi, Steven, phụ thân ngươi khi nào mới người đến đưa ngươi về ? Ta sao lại có cảm giác ngươi tựa hồ một chút lo lắng cũng không có ?” Lý Dương từ trên ghế đứng lên, hỏi tới Steven.

Steven không để ý nói : “He he, có Mộc Dịch tiên sinh ở đây, tôi còn lo lắng gì ? Hà huống phụ thân đại nhân người đã phái người qua rồi. hai vị trưởng lão của gia tộc Pfister chúng tôi tự thân qua đón tôi, có lẽ chỉ hai ngày bọn họ sẽ có mặt !”

Lý Dương gật đầu. Liền đó vừa uống rượu vừa đi lướt qua Steven, chậm chậm đi xuống ban công.

Một ngụm rượu mạnh xuống, ngực bị rượu thiêu đốt, cổ tư niệm kia như thủy triều không ngừng dâng lên dạt dào trong tim, chậm chậm xâm thực lấy linh hồn, lấy ý chí. Lý Dương bản thân tự nguyện trầm mê, rượu không làm người say mà chính người tự làm mình say... ..

Lý Dương bước 3 bước một, cứ như vậy chậm rãi đi về phòng mình.

Steven nhìn theo bóng lưng Lý Dương, không biết tại sao, hẳn cảm thấy bóng lưng của Lý Dương và sự ảm áp của ngày xuân thật không phù hợp, hiện rõ sự thê lương, ảm đạm, có loại cảm giác lạnh lẽo cô độc khi trời chiều.

Hai ngày sau, trong biệt thự Lý Dương.

“Thiếu gia, người chịu khổ rồi !” Hai vị lão nhân thân mặc đồ Tây nói với Steven. Trên thân hai vị lão nhân có thứ khí chất quý tộc rất nùng súc, bất kể là y phục, hay là nhất cử nhất động, bao gồm nhân thân, đều đem phong phạm quý tộc biểu hiện đến lâm li trí tận.

Steven vừa nhìn thấy hai lão nhân, lập tức tươi cười : “A. Hai vị trưởng lão, các người cuối cùng đã đến, lần này ta suýt chút nữa là cũng không thể về nhà được rồi, Oliver đáng ghét, không ngờ phải người ám sát ta. Sáu huyết tộc hầu tước, sáu tên. Đứng sáu người ! Hẳn tuyệt đối là muốn ta phải chết, may mắn, Mộc Dịch thân ái đã cứu ta !”

Hai vị lão nhân lập tức đi tới trước mắt Lý Dương, cảm kích nói : “Cảm tạ Mộc Dịch tiên sinh đã cứu lấy một mạng của thiếu gia, gia tộc Pfister chúng tôi nhất định sẽ báo đáp tiên sinh thật tốt !”

Lý Dương dò xét hai lão nhân này, nhìn bề ngoài, hai lão nhân đều tóc trắng mắt xanh, tràn đầy cái khí thế của quý tộc cổ lão, nhưng mà Lý Dương lại cảm nhận được trên thân hai lão nhân khí tức hắc ám lớn mạnh đến đáng sợ, vượt xa khí tức hắc ám của Steven.

Huyết tộc công tước !

Hai lão nhân này chính là lưỡng đại huyết tộc công tước, khó trách gia tộc Pfister yên tâm phái hai lão nhân đi dẫn thiếu gia bọn họ về.

“Hai vị bất tất phải khách khí như vậy, tôi và Steven vừa gặp đã quen, cứu hắc cũng chỉ là kết quả tình cờ !” Lý Dương bình thản nói, trên mặt không chút biểu tình.

Hai vị huyết tộc công tước đều đã trải qua thiên niên tuế nguyệt, đối với nhân tính không phải không hiểu giải, thi ân đồ báo, đó là điều bình thường, nhưng hiện tại hai vị huyết tộc công tước lại nhìn không thấu người thanh niên trước mắt.

Hai vị huyết tộc công tước không chỉ nhìn không thấu tâm tư Lý Dương, cũng nhìn không thấu bản thân thực lực của Lý Dương. Lý Dương vận dụng liêm tức thuật, cho dù là huyết tộc công tước cũng đừng hòng nhìn thấy được.

Khí chất quý tộc trên người hai vị huyết tộc công tước bình thường khiến người khác tự cảm thấy kém xa, nhưng trên thân Lý Dương lại tự nhiên phát ra khí tức băng lãnh khiến cho Lý Dương giống như một tảng băng vạn năm, cách người ngoài ngàn dặm, hai vị huyết tộc công tước bất ngờ cảm thấy bản thân đứng trước Lý Dương như thấp bé hơn.

“Mộc Dịch thân ái, tôi cùng hai vị trưởng lão quay về trước, qua một thời gian, tôi sẽ lại thăm người. Người là ân nhân cứu mạng của Steven tôi, Steven này đã từng lấy danh nghĩa huyết tộc chi tổ Cain phát thệ, nhất định sẽ báo đáp người, tôi sẽ nhớ rõ. Lần tới tôi đến gặp người, cũng là lúc tôi báo đáp người !”

Steven nói ngắn gọn thân thiết, bất ngờ Steven lại nói : “Mộc Dịch thân ái, nói thực là, thời gian ở chỗ người, ta cảm cảm thấy người tuyệt không băng lãnh như biểu hiện bề ngoài, ta hy vọng Steven ta có thể trở thành bằng hữu của ngài”. Steven kỳ vọng nhìn Lý Dương.

Khuôn mặt vốn không chút biểu tình của Lý Dương cuối cùng hiện ra một nụ cười, Lý Dương dùng tay vỗ vai Steven nói : “Steven, chúng ta không phải đã là bằng hữu rồi sao ?”

Steven sửng sốt, rồi cũng cười... ..

oOo

Steven đi rồi, ngày tháng của Lý Dương trở lại bình thường, bình thường đến đáy sông Hudson để tu luyện, thỉnh thoảng lại tiến hành một số nhiệm vụ ám sát. Lý Dương bất kể là tu luyện nội công hay là tu luyện “Ma thân lực tuyệt”, hẳn đều tại đáy sông Hudson tu luyện, cho đến giờ, Lý Dương vẫn không hiểu, mật độ linh khí dưới đáy sông Hudson vì sao lại vượt xa trên đại lục.

Bất quá điều này không hạn chế Lý Dương tu luyện.

Tổ chức trung gian sát thủ thời gian gần đây sanh ý tăng lên ghê gớm, quá khứ một số siêu cấp đại thể lực tuyệt không để tổ chức trung gian sát thủ trong mắt, trong mắt bọn họ, ví như nhiệm vụ có mục tiêu là thất cấp cao thủ thì không phải là tổ chức trung gian sát thủ có thể chấp hành thành công.

Bất quá hiện tại đã xuất hiện sát thủ “Tử Đạn !”

Một người có thể giết chết đệ nhất cao thủ của lang nhân nhất tộc, một người có thể giết chết thất cấp cao thủ đỉnh phong, một sát thủ thần bí — Tử Đạn ! Điều này khiến địa hạ thế giới xuất hiện mấy S cấp nhiệm vụ, quá khứ tỷ lệ xuất hiện S cấp nhiệm vụ tuyệt không cao như vậy. Nhưng hiện tại rất cao, bất quá nói cũng kỳ lạ. Sát thủ “Tử Đạn” tựa hồ không quan tâm đến tiền, mục tiêu các nhiệm vụ hãn chấp hành đều ở tại New York, còn nhiệm vụ có mục tiêu ở các địa phương khác, sát thủ “Tử Đạn” đều không tiếp.

Điều này khiến mục tiêu của các nhiệm vụ sát thủ đều chạy như bay khỏi New York, mục tiêu các nhiệm vụ này đều hiểu, một khi sát thủ “Tử Đạn” tiếp nhận nhiệm vụ. Sinh mệnh của bọn họ kể như cũng kết thúc.

Ngày hôm nay, trong phòng khách của Lý Dương.

Lý Dương đang nằm trên ghế sofa, xem một số tiết mục tổng hợp trên TV.

Hốt nhiên, Lý Dương tựa như nhớ ra điều gì, vội móc di động ra, bấm số điện thoại của Lão Kiệt Khắc, nói :

“Uy, Lão Kiệt Khắc, là ta, Mộc Dịch ! Ta không phải đã hoàn thành mười trận đấu đỉnh cấp rồi sao ? Ấn chiếu theo quy tắc của địa hạ quyền đàn, ta chắc là có quyền lợi khiêu chiến Ma Vương, ta hy vọng lão nhanh chóng giúp ta an bài mọi thứ, ta chuẩn bị khiêu chiến Ma Vương càng sớm càng tốt !”

Ở đầu kia điện thoại Lão Kiệt Khắc sững người, rồi lập tức hưng phấn lên : “A ha, Mộc Dịch thân ái, người nói... ..người muốn khiêu chiến Ma Vương ?”

Bất kể là quyền thủ nào của địa hạ quyền đàn. Trận đấu quan trọng nhất chính là trận khiêu chiến Ma Vương, bình thường đỉnh cấp quyền thủ tiến nhập vào võ đài đỉnh cấp, cho dù đánh hơn mười trận đấu, cũng không dám tùy ý khiêu chiến Ma Vương ! Ma Vương đại biểu cho tối cường giả của địa hạ quyền đàn, các địa hạ quyền thủ một khi khiêu chiến thất bại. Không phải chết ngay tại trận, thì cũng trọng thương tàn tật ! Có thể sống an lành mà rời khỏi. Trong vạn người không có một.

Khi khiêu chiến Ma Vương các tuyển thủ hầu như mỗi người đều có sự chuẩn bị vững vàng, tối thiểu phải có một tia hy vọng mới dám khiêu chiến Ma Vương. Nếu như không có sự chuẩn bị cẩn thận, dễ bị nuốt hận nơi võ đài, vậy thì khi đó có hối cũng không kịp.

Khiêu chiến Ma Vương là trận đấu lớn nhất của địa hạ quyền đàn, bất kể là mức độ lực tuyên truyền, hay là sản cá cược của địa hạ quyền đàn, cùng với phí thi đấu các thứ, đều là ở đẳng cấp cao nhất !

“Lão Kiệt Khắc, lẽ nào có vấn đề sao ?” Lý Dương phát hiện ở đầu kia điện thoại hình như không có thanh âm, lập tức hỏi.

Lão Kiệt Khắc lập tức tỉnh lại, vội vàng nói : “Không có, đương nhiên không có vấn đề, chuyện này giao cho ta, ta sẽ mau chóng an bài ngay tiến hành thi đấu giữa ngươi và Ma Vương. Tốt, cứ vậy đi, bye bye !” Bỏ điện thoại xuống, Lão Kiệt Khắc hưng phấn đến nhảy cẫng lên.

“Ha ha, Mộc Dịch hãn khiêu chiến Ma Vương, với thực lực của Mộc Dịch nhất định có thể thành công, vậy ta ít nhất có thể đặt cược nhiều một chút, he he, sau này Mộc Dịch thành Ma Vương, vậy tiền của ta còn không phải tự lặn đến sao, lời to lời to rồi !” Lão Kiệt Khắc hưng phấn vô cùng.

Lão Kiệt Khắc mặc dù được gọi là người quản lý số một của địa hạ quyền đàn, nhưng tiền lão kiếm được không phải là nhiều nhất, kiếm tiền nhiều nhất chính là người quản lý của Ma Vương địa hạ quyền đàn, mỗi một người quản lý của địa hạ quyền đàn đều kỳ vọng mình có thể thành người quản lý của Ma Vương.

Dù gì các trận đấu có Ma Vương tham gia đều là trận khiêu chiến Ma Vương, mỗi lần phí thi đấu đều cao đến hai người, phần trăm của người quản lý bọn họ cũng cao đến hai người.

Ban ngày.

Lý Dương lại nằm trên ghế trúc, tại ban công uống rượu, ban ngày uống rượu việc này gần như là một thói quen khi Lý Dương đến New York.

Điền Cương lúc này hưng phấn từ trong phòng mình lao ra, lúc đầu hẳn định tìm Lý Ly, nhưng Lý Ly đã đến Đại học New York nghe giảng khó, tiểu Kiệt Khắc cũng ở trong phòng không ngừng công nghiên cứu Trung Y, Điền Cương liền phóng lên ban công.

Vừa nhìn thấy Lý Dương, Điền Cương cũng không áp chế được hưng phấn trong lòng nữa, to tiếng ha ha cười nói :

“Ha ha, sư huynh, đệ thành công rồi, ha ha, đệ cuối cùng đã đạt đến tiên thiên đại thành rồi, sư tôn đưa đệ “Huyền Vũ bí điển” thực đúng là rất lợi hại, tốc độ tu luyện của đệ gấp cả chục lần lúc trước, đệ nửa năm trước bất quá mới vừa đạt đến tiên thiên cảnh giới, hiện tại nhờ “Huyền Vũ bí điển” chỉ nửa năm đã đạt đến tiên thiên đại thành, ha ha, trong lịch sử có được người nào nhanh hơn đệ không nhỉ ?” Điền Cương hưng phấn đến đỏ cả mặt.

Chỉ nửa năm ngắn ngủi, từ tiên thiên cảnh giới đạt đến tiên thiên đại thành !

Lý Dương trong lòng kinh hãi, bản thân lúc xưa dựa vào Tinh Cực tam cảnh, khiến tốc độ hấp thu thiên địa linh khí của bản thân tăng lên, lại nhờ vào sự giúp đỡ của Hạng Vũ, cũng phải hao phí hơn nửa năm từ tiên thiên cảnh giới đạt đến tiên thiên đại thành, còn Điền Cương chỉ độc một mình tu luyện, không ngờ đạt đến tốc độ như vậy, trong lịch sử có người nhanh hơn hẳn hay không, cái này cũng khó nói à !

“Lý Dương, đồ đệ yêu của bổn Bá vương không tệ chứ hả, hừ hừ, sự lợi hại của tiên thiên thổ tức chi thân hiện tại mới chỉ thể hiện ra một chút thôi, sau này ngươi sẽ hiểu bổn Bá vương vì sao cuối cùng lại cao húng khi thu hần làm đồ đệ, tiên thiên thổ tức chi thân, người may mắn có được tiên thiên chi thân đơn giản là người được trời sủng ái, tốc độ tu luyện của hần nhanh đến khủng khiếp, hơn nữa khiến người ghen tị nhất chính là uy lực thiên kiếp của bọn chúng cũng thấp phần nhỏ, ông trời đối đãi với bọn chúng thật là quá chiều chuộng”. Trong ngữ khí của Hạng Vũ có tia tự hào, đồng thời có tia ghen tị, tự hào là bản thân có đệ tử như vậy, ghen tị với vận khí của người may mắn có tiên thiên chi thân.

Lý Dương cũng thở dài một hơi, bỏ bình rượu xuống, nhìn Điền Cương chăm chăm, bất ngờ nói : “Tên hỗn đản nhà ngươi, thực đúng là biến thái à !”

Điền Cương ha ha đắc ý cười, rồi lập tức nói : “A, đệ đi tìm Lý Ly, đệ phải tự thân nói với cô ấy tin tức tốt này”. Nói rồi, Điền Cương liền rời khỏi ban công... ..

Ban đêm.

Trong phòng ngủ Lý Dương.

Tối nay, Lý Dương không có xuống sông Hudson để tu luyện, mà ở lại trong phòng thối luyện củng cố lại một lượt năng lượng trong thể nội, từ khi hấp thu một bộ phận năng lượng của huyết tộc hầu tước, năng lượng trong thể nội Lý Dương cao lên rất nhiều, nhưng mà cũng hiện rõ là rất lẫn lộn, không tinh thuần,

Lý Dương tâm hướng lên trời, xếp bằng nổi giữa khoảng không.

Một luồng bạch sắc khí lưu cùng một cổ hồng sắc khí lưu quần quýt vờn quanh thân Lý Dương, bạch sắc khí lưu chính là tiên thiên chân khí tinh thuần trên người Lý Dương, còn hồng sắc khí lưu là năng lượng huyết tộc hấp thu lúc xưa, mặc dù cũng bị Lý Dương không chế, nhưng vẫn chưa hoàn toàn thối luyện.

Trong “tinh vân” tại nội bộ đan điền Lý Dương, cũng có từng tia huyết hồng sắc, cùng bạch sắc trong “tinh vân” hiện rõ rất vướng mắt.

Kỳ thật đây đã là kết quả sau một thời gian tu luyện của Lý Dương, lúc xưa sau khi vừa hấp thu xong, “tinh vân” trong đan điền Lý Dương quá nửa đều là huyết hồng sắc, hiện tại chỉ chiếm một phần nhỏ.

“Hô !”

Thanh âm thổ vang lên rõ ràng trong phòng, liền đó một đạo huyết hồng sắc khí lưu từ trong miệng Lý Dương thoát ra, lại cùng hai đều khí lưu khác quần quýt vờn bên ngoài cơ thể Lý Dương, qua một lúc lâu, Lý Dương lại thở ra một hơi, đồng thời lại một cổ huyết hồng sắc khí lưu thoát ra, bên ngoài cơ thể Lý Dương nhất thời có ba đạo hồng sắc khí lưu, ba đạo hồng sắc khí lưu dưới sự khống chế của một đạo bạch sắc khí lưu không ngừng vận chuyển.

Trong đan điền Lý Dương.

Tinh vân không ngừng xoay chuyển, lúc này huyết hồng sắc năng lượng trong tinh vân gần như không thấy nữa, tinh vân một dần một co, từng tia huyết hồng sắc năng lượng kia tựa như bị hút vào trong lỗ đen. Hoàn toàn biến mất không thấy nữa. Lý Dương hít một hơi sâu, hồng sắc khí lưu bên ngoài cơ thể lập tức lưu nhập vào trong “tinh vân”, “tinh vân” lập tức bắt đầu điên cuồng co giãn, từng tia huyết hồng sắc năng lượng chậm chậm bị chuyển hoá, chậm chậm bị hấp thu, tâm thần Lý Dương không ngừng gia tăng tốc độ co giãn của “tinh vân”, huyết hồng sắc năng lượng chuyển hoá cũng càng lúc càng nhanh, từ từ, tốc độ đạt đến một cực hạn, Lý Dương liền chậm chậm hấp thu.

Một đêm trôi qua.

Lý Dương miệng khẽ mở ra, hồng sắc khí lưu và bạch sắc khí lưu vận chuyển bên ngoài cơ thể lại tiến nhập vào thể nội.

Lý Dương chậm chậm mở mắt ra, lẩm bẩm tự nói : “Ừm, cứ tiếp tục như vậy, có lẽ nửa tháng sau là có thể hoàn tất việc thôi luyện !” Hốt nhiên di động Lý Dương để đầu giường rung lên.

“Mộc Dịch thân ái, ta vừa nhận được tin tức, địa hạ quyền thần đã an bài xong rồi, một tháng sau, sẽ là ngày quyết chiến của ngươi và Ma Vương Rehn !” Lão Kiệt Khắc vừa nhận được tin tức liền lập tức báo với Lý Dương, lão đối với việc Lý Dương khiêu chiến Ma Vương thực là thập phần xem trọng.

“Ta biết rồi, Lão Kiệt Khắc ! Cảm ơn lão nhé !” Lý Dương tắt điện thoại, khuôn mặt tức thì có một nụ cười, lẩm bẩm nói : “Đây thực là một tin tức khiến người hưng phấn !”

55. Chương 7 : Trùng Kích Kim Đan

Thời gian này Lý Dương hầu như mỗi ngày buổi tối đều không ngừng đem năng lượng dị chủng của huyết tộc chuyển hoá thành năng lượng của mình, nhưng tối nay, Lý Dương đã hoàn toàn hấp thu xong năng lượng dị chủng của huyết tộc.

Đêm khuya.

Đêm lạnh như nước, nhưng trong phòng ngủ Lý Dương lại nóng như lửa.

“Hô hô ~~~”

Gần như có thể nghe được thanh âm không khí lưu động không ngừng vang lên trong phòng ngủ, từng đạo tiên thiên chân khí cường đại, bá đạo, cực dương cực cương không ngừng lưu động trong thể nội Lý Dương.

“Ma Dương Diễn”, Ma giới tu luyện phát quyết chí dương chí cương.

Lý Dương chỉ cảm thấy toàn thân có một cỗ hỏa nhiệt, thiên địa linh khí dày đặc cũng không ngừng tụ tập lại, tự nhiên dung nhập vào trong tiên thiên chân khí chí dương chí cương, sau đó vô ý thức bị chuyển hoá.

Còn “tinh vân” trong nội bộ đan điền Lý Dương lúc này với một cái co giãn liền hoàn toàn chuyển hoá nốt một tia huyết tộc năng lượng còn lại, trong “tinh vân” cũng không còn chút huyết tộc năng lượng nào, hoàn toàn chỉ là tiên thiên chân khí “Ma Dương Diễn”.

Từ lúc đó, năng lượng huyết tộc trong thể nội Lý Dương đã hoàn toàn chuyển hoá thành năng lượng bản thân, Lý Dương lúc này có hai chọn lựa !

Một, án chiếu “Thất diệu tinh cực” tiêu hao tiên thiên chân khí thôi luyện đạo mang !

Hai, án chiếu “Ma Dương Diễn” tăng thứ sáu, trùng kích Kim Đan cảnh giới.

Lý Dương cảm thấy tinh vân trong thể nội mình hình như đã gần bão hoà, mặc dù hần chỉ có gần 8 vạn tinh năng lượng, nhưng mà Lý Dương biết, “tinh vân” của mình đã không thể hấp thu thêm nữa, năng lượng trong “tinh vân” đã đạt đến cực hạn.

Tâm thần Lý Dương quan sát được năng lượng cường đại trong “tinh vân” đang xoay chuyển, từng cỗ năng lượng chí dương chí cương bị Lý Dương thôn nhập từ trong thể nội ra bên ngoài, tại bên ngoài thân thể hình thành một chu thiên tuần hoàn khổng lồ.

Trùng kích Kim Đan cảnh giới !

Lý Dương làm như vậy, chính là vì muốn trùng kích Kim Đan cảnh giới, phương pháp hần sở hữu chính là phương pháp trong “Ma Dương Điển”, ở bên ngoài cơ thể vận chuyển đối với chân khí tinh túy mới càng có lợi.

Một khi đã chọn, liền toàn lực trùng kích Kim Đan cảnh giới !

Cơ nhục Lý Dương phát ra từng tia hỏa hồng sắc quang mang, nhiệt độ cả phòng ngủ cũng bắt đầu tăng lên, chân khí do “Ma Dương Điển” quả nhiên khủng bố, đây mới chỉ là cấp tiên thiên chân khí mà thôi. Không dám tưởng tượng, khi thành ma sát lực thì lực công kích sẽ mạnh đến đâu.

“Hừ ~~~”

Cả chục đạo tiên thiên chân khí khí lưu to như cánh tay xoay chuyển bên ngoài thân thể Lý Dương. Ấn chiếu theo hình chu thiên càn khôn không ngừng xoay chuyển, càng xoay chuyển, tiên thiên chân khí càng thêm ngưng tụ, càng thêm nóng bỏng !

“Hô hô ~~~”

Lý Dương nhắm mắt. Cả chục đạo tiên thiên chân khí đã được ngưng tụ thành to như ngón tay từ miệng Lý Dương tiến vào trong thể nội.

Nhiệt độ trong phòng ngủ nhất thời giảm xuống rất nhiều, tựa hồ cũng an tĩnh nhiều, nhưng trong thể nội Lý Dương lại càng kịch liệt.

Phía trên đan điền Lý Dương, chính là chu thiên càn khôn viên cầu tu luyện từ “Thất diệu tinh cực”.

Chỉ là viên cầu tại phần giữa đan điền năng lượng càng lớn lao hơn, thể tích lại nhỏ hơn nhiều.

Áp súc... ..áp súc... ..toàn lực áp súc.

Lúc này “tinh vân” đã không thấy nữa, tất cả năng lượng nó có đã chuyển hoá thành tiên thiên chân khí hình cầu không ngừng ngưng tụ. Hình cầu càng lúc càng nhỏ. Càng lúc càng nhỏ... ..

Tiếp tục áp súc... ..

Lý Dương khống chế toàn bộ tinh thần nỗ lực cường liệt áp súc, hốt nhiên... ..

“Phiu ~~~”

Trong miệng Lý Dương bất ngờ thổ ra một ngụm máu, thân thể lập tức từ giữa không trung rơi xuống, ngã xuống giường.

Thất bại rồi !

Cùng lúc đó, tiên thiên chân khí hình cầu trong đan điền lập tức hỗn loạn cả lên, tiên thiên chân khí bị áp súc khi bị mất đi sự khống chế trong thoáng chốc bắt đầu mãnh liệt trùng kích.

“Lý Dương, mau khống chế năng lượng trong cơ thể !” Hạng Vũ hét lên, nhưng mà bản thân Hạng Vũ lại không giúp Lý Dương khống chế, bởi vì hắn tin rằng một mình Lý Dương có thể áp chế được.

Tinh thần Lý Dương vẫn còn rất mạnh mẽ, mặc dù vừa rồi trong thoáng chốc thất bại bị sự trùng kích khiến hắn xây xẩm một trận, nhưng mà hắn gần như chỉ trong nháy mắt đã biết được tình trạng trong cơ thể.

“Hô hô ~~~”

Tinh thần mạnh mẽ mang theo lực khống chế cường đại, Lý Dương lập tức khống chế khoảng 1/3 số tiên thiên chân khí, đây là cực hạn mà tinh thần hắn có thể trong thoáng chốc hoàn toàn khống chế được khi

tiên thiên chân khí đã hoàn toàn hỗn loạn, 1/3 tiên thiên chân khí này lập tức lại hình thành một “tinh vân” mới !

“Tinh vân” trong quá trình co giãn, 2/3 tiên thiên chân khí còn lại cũng bắt đầu lần lượt bị hấp thu, nhưng mà dù gì lượng tiên thiên chân khí hỗn loạn còn lại vẫn quá nhiều.

Lý Dương trong lòng quyết định : “Đơn giản là thôi luyện đao mang thôi !”

Lý Dương lập tức dẫn tiên thiên chân khí hỗn loạn tiến vào phạm vi chu thiên cần khôn viên cầu. Vừa tiến vào phạm vi chu thiên cần khôn viên cầu, tiên thiên chân khí không kìm được liền bị hút vào bên trong, lập tức bắt đầu không ngừng thôi luyện thành đao khí, đao khí cũng không ngừng thôi luyện, từng cổ đao khí chậm chậm tinh túy thành từng cổ đao mang, đao mang lập tức dung nhập vào trong cổ đao mang tối tinh túy tại trung ương cần khôn viên cầu.

Đồng thời, “tinh vân” cũng hấp thu phần tiên thiên chân khí còn lại.

Một đêm qua đi.

Thể nội Lý Dương cuối cùng đã hoàn toàn bình tĩnh lại, một “tinh vân” hoàn toàn mới đang xoay chuyển trong đan điền Lý Dương, còn đao mang tại trung ương chu thiên cần khôn viên cầu lại có từng tia thiên hồng sắc.

Tinh thần vừa quan sát thấy màu sắc đao mang, Lý Dương lập tức vui mừng ra mặt.

“Ha ha, hoạ phước đi đôi, không tưởng được trải qua bấy lâu nay, “đao mang” trong thể nội ta không ngờ đã có màu thiên hồng sắc, điều này không phải nói uy lực đao mang của ta đã đạt đến điểm quyết định sao ? Tiến thêm một bước, hoàn toàn trở thành thiên hồng sắc, vậy sẽ là “đao mang” tương đương Kim Đan tiền kỳ rồi !” Trong lòng Lý Dương có một tia vui mừng.

“Lý Dương tên tiểu tử ngốc này, người thì biết cái gì ? Không ngờ vì lực công kích bản thân bản thân tăng thêm một chút đã hí hửng tự mừng rồi, người nên biết, người đã đi lên con đường quanh co rồi !” Hạng Vũ tựa hồ có chút giận dữ, mặc dù Hạng Vũ phát hiện phương pháp xử lý tiên thiên chân khí hỗn loạn đã sai lầm, nhưng mà hắn cũng không lập tức can thiệp, bởi vì thân thể là của Lý Dương. Lý Dương có quyền mắc sai lầm.

Trên tay Lý Dương từng đao đao khí không ngừng loé lên, Lý Dương cảm nhận được rõ ràng uy lực của đao khí đã tăng lên rất nhiều. Hốt nhiên nghe thấy tiếng quát lạnh của Hạng Vũ, trong lòng không khỏi cả kinh.

“Bá vương, là sao vậy ? Lực công kích của tôi tăng lên. Đó không phải chuyện tốt sao ? Sao lại là đi vào con đường quanh co ?” Lý Dương rõ ràng có chút nghi hoặc.

“Lý Dương. Người nên cẩn thận nhớ lại về “Thất diệu tinh cực” đi, “Thất diệu tinh cực” sở dĩ được xưng là “Thất diệu tinh cực”, rốt cuộc là vì nguyên nhân gì ?” Trong ngữ khí Hạng Vũ có chút giận dữ thất vọng. Trong đầu Lý Dương thoáng chốc nhớ lại một lượt, nhưng không có được đáp án nào, trong “Thất diệu tinh cực” không phải là giảng về phương pháp dùng “tinh cực” để thôi luyện đao mang đao phách sao ?

Hốt nhiên Lý Dương sáng mắt.

“A ! Hiện tại uy lực đao mang của ta tăng lên, chính là do ta nguyên bản đã tiêu hao một lượng lớn tiên thiên chân khí trong “tinh vân”, lúc này tiên thiên chân khí trong “tinh vân” của ta chỉ còn khoảng 6 vạn tinh. Thất diệu tinh cực ! Thất diệu tinh cực ! Chỉ có dựa vào “tinh cực” mới có thể khiến uy lực đao mang không ngừng đề thăng, mới có thể hình thành đao phách ! Phi đao nhập đao tối cơ sở chính là tinh cực ! Muốn thành tinh cực. Vậy trước hết phải tu thành Kim Đan !” Lý Dương cuối cùng biết bản thân sai tại đâu !

Bản thân mặc dù uy lực đao mang được đề cao. Nhưng hàm lượng chân khí trong “tinh vân” lại ít đi, chân khí cần thiết để trùng kích Kim Đan cảnh giới lại càng không đủ, điều này khiến thời gian Lý Dương đạt đến Kim Đan cảnh giới dài ra.

Hạng Vũ quả trách : “Kim Đan ! Nguyên bản người hấp thu năng lượng của huyết tộc kia, “tinh vân” mặc dù bảo hoà, nhưng cũng chỉ khoảng 8 vạn tinh, hừ. Muốn hình thành Kim Đan, người tối thiểu phải tiếp

cận 10 vạn tinh năng lượng mới có thể thành công, thất bại cũng là bình thường. Hiện tại trong “tinh vân” năng lượng chỉ có 6 vạn tinh, người từ từ mà chờ đi !”

Lý Dương nhíu mày nói : “10 vạn tinh ? Nhưng vừa rồi tôi cảm nhận được nguyên bản là “tinh vân” đã bão hoà rồi, 8 vạn tinh gần như là cực hạn rồi, không thể tăng thêm nữa, ta làm thế nào mới đạt đến 10 vạn tinh đây ? A !” Hốt nhiên một tia linh quang lướt qua đầu Lý Dương, hẳn cuối cùng đã biết bản thân sai ở đâu.

““Tinh vân” không thể dung nạp, vậy thì hãy khiến cho tiên thiên chân khí càng thêm tinh tú, mật độ càng thêm lớn ! Nhưng vậy không phải là có thể bỏ được thêm nhiều tiên thiên chân khí sao ? Hơn nữa uy lực cũng lớn hơn nhiều !”

Cái này cũng tựa như một bình dưỡng khí, nếu như lưu trữ ở dạng khí, chỉ có thể bỏ một chút là đầy, nhưng mà nếu như lưu trữ ở dạng lỏng, vậy thì có thể hấp thu càng nhiều dưỡng khí hơn.

“Tiểu tử ngươi cuối cùng cũng hiểu được đạo lý, án chiếu theo quá trình tu luyện, tiên thiên chân khí trong “tinh vân” chỉ có hoàn toàn trở thành dạng dịch thể, năng lượng mới có thể đạt đến 10 vạn tinh, đến khi đó người mới trùng kích Kim Đan cảnh giới, mới có thể thành công được !”

Lý Dương không khỏi cười khổ : “Xem ra lần này làm việc vô dụng rồi, còn làm cho thời gian bản thân đạt đến Kim Đan cảnh giới kéo dài nữa !”

Hạng Vũ an ủi : “Cũng không thể nói như vậy, hiện tại lực công kích ngươi tăng lên là sự thật, hơn nữa ngươi hãy cẩn thận xem lại “tinh vân” mới hiện tại của ngươi đi !”

Lý Dương sững người, lập tức tâm thần tiên vào trong “tinh vân”.

“A !”

Lý Dương vui mừng khi nhìn thấy mọi thứ, hẳn vừa rồi khi hình thành “tinh vân”, không có từ nội bộ quan sát, do vậy không phát hiện được “tinh vân” mới sinh đã có biến hoá.

Tại hạch tâm tinh vân, từng tia dịch thể trong suốt đang lưu động... ..

Dịch thể !

Phải, tiên thiên chân khí bản thân đã tinh tú đến cực điểm, hình thành nên dịch thể.

“Tiểu tử ngươi cũng tính là vận khí tốt, mặc dù áp súc không hình thành được kim đan, nhưng lại khiến mật độ tiên thiên chân khí tăng lên nhiều, hình thành nên dịch thể. Cứ như vậy, ngươi có thể trực tiếp hấp thu năng lượng, không cần lo lắng sau này “tinh vân” không dung nạp được thêm chân khí”. Hạng Vũ cười nói.

Lý Dương gật đầu.

“He he, năng lượng ít thì sao chứ, lo lắng làm gì ? Năng lượng ta ít đi, nhưng mà lại càng tinh tú hơn, hà huống, chuyện đó không lớn lắm, ta lại hấp thu thêm năng lượng của một huyết tộc, dù sao năng lượng dị chủng trong thể nội ta đã hoàn toàn luyện hoá rồi”. Lý Dương trong lòng thầm nói.

Huyết tộc, tại trong lòng Lý Dương đã trở thành cái kho năng lượng để đề cao công lực.

Trong phòng tắm sau khi dùng nước lạnh tẩy rửa, Lý Dương xuống lầu bắt đầu ăn sáng, tiểu Kiệt Khắc từ sáng sớm đã cùng Lý Ly và Điền Cương ra ngoài mua sắm rồi.

“A ha, MỘC Dịch thân ái, ta đến tìm ngươi đây !”

Đang ăn sáng Lý Dương chợt nghe thấy, khuôn mặt lập tức có một nụ cười, thanh âm này không phải chính là huyết tộc hầu tước cao quý, địa vị tôn sùng của chúng ta, con trai của Đẳng chủ Mafia Ý — Steven sao ?

Lý Dương lập tức từ trên ghế đứng lên, bước nhanh ra ngoài.

“Steven. Gặp ngươi thực là cao hứng !” Lý Dương đứng ở cửa phòng khách, nhìn Steven đang đi nhanh đến.

Lúc này Steven tinh thần lên cao. Khí chất quý tộc trên người tựa hồ càng thêm hiện rõ.

“Lý Dương, tiểu tử huyết tộc này đã đạt đến cảnh giới huyết tộc công tước rồi, tương đương với thất cấp cao thủ. Bất quá hắn mới chỉ là bước vào cánh cửa của thất cấp. Cùng lang vương Carter cách biệt còn rất lớn”. Thanh âm Hạng Vũ vang lên trong đầu Lý Dương.

Lý Dương tức thì sáng mắt, bước nhanh đến nghênh tiếp.

Lý Dương một quyền đập vào vai Steven, cười mắng : “Tiểu tử ngươi lợi hại à, không ngờ đã đạt đến trình độ công tước rồi, thời gian mới chỉ nửa tháng mà thôi”.

Steven trong lòng thầm kinh dị, hắn càng lúc càng không hiểu được thực lực của Lý Dương, nguyên lai hắn nghĩ Lý Dương chỉ mạnh hơn hắn một chút mà thôi, hiện tại hắn đã đạt đến cảnh giới công tước, nhưng hắn vẫn không nắm được hư thực của Lý Dương. Còn Lý Dương lại ngay lập tức nhìn thấu được công lực của hắn.

“Mộc Dịch hắn tối thiểu là thất cấp cao thủ !” Steven trong lòng thầm nói.

Lý Dương liếc nhìn hai vị lão nhân phái sau Steven. Vẫn là hai lão nhân lần trước.

“Steven, ngươi lần này không ngờ lại mang theo hai vị trưởng lão của gia tộc các ngươi đến đây, chắc không chỉ là đến tìm ta thôi chứ ?” Lý Dương cười hỏi.

Steven miệng cười như hoa nói : “Mộc Dịch, huynh đệ của ta, lần này ta đến, chủ yếu là tìm ngươi. Đương nhiên là còn có một số chuyện nhỏ. Là một số chuyện cần thương nghị với Thanh Bang, bất quá, tìm ngươi mới là chủ yếu”.

Steven bất ngờ cao giọng nói : “Mộc Dịch, người xem lễ vật ta mang đến đây !” Nói rồi, Steven vỗ tay.

Ngoài biệt thự, lập tức đi vào hai huyết tộc nam tử, hai huyết tộc nam tử đều rất cao lớn đẹp trai, chóp mũi cao thẳng, ánh mắt thâm thúy. Chỉ là một người tóc vàng, một người tóc nâu mà thôi !

“Mộc Dịch, người là bằng hữu của ta, là ân nhân cứu mạng của ta, cũng là huynh đệ của ta ! Hai vị huyết tộc này là những người cuối cùng sống sót của một huyết tộc gia tộc nhỏ bé, tóc vàng tên Jerry, tóc nâu tên Jesse. Bọn chúng hiện tại đã đạt đến bá tước đỉnh cấp. Hai người bọn chúng chính là lễ vật đầu tiên ta gửi đến Mộc Dịch huynh đệ !” Steven cao giọng nói.

Trong nội bộ huyết tộc đẳng cấp rất sâm nghiêm, mộc công tước có thể dễ dàng quyết định sinh tử của bá tước, hầu tước, trong huyết tộc còn phân ra thành nhiều gia tộc, nếu như gia tộc diệt vong, vậy huyết tộc nào không có gia tộc sẽ đáng thương nhất, bọn họ không có chỗ dựa, nếu như bọn họ công lực không cao, vậy càng đáng thương hơn, bọn họ không hề có chút quyền tự chủ nào.

“Jerry, Jesse, mau lập “Thuỷ tổ huyết thệ” !” Steven ra lệnh một tiếng.

Jerry và Jesse lập tức thấp giọng nói : “Với tên của thuỷ tổ Cain lập thệ, tôi Jerry (Jesse) kể từ giờ sẽ coi Mộc Dịch là chủ nhân, bổn nguyên của tinh huyết, khiến dẫn của linh hồn... ..” Từ miệng hai người thấp giọng ngâm nga với tiết tấu kỳ dị.

Hốt nhiên, ngực Jerry và Jesse thấm ra một giọt tinh huyết tán phát ra ánh sáng kỳ dị.

“Lý Dương, ngàn vạn lần đừng phản kháng, yên tâm tiếp nhận !” Hai giọt máu bay đến trán Lý Dương, liền lập tức thâm nhập vào nơi mi tâm không thấy dấu vết.

Cùng lúc đó, Lý Dương liền cảm ứng được hai giọt máu cùng linh hồn mình đã dung hợp tại một chỗ, hắn lập tức minh bạch được thuỷ tổ huyết thệ rốt cuộc đại biểu cho cái gì.

“Kể từ giờ, linh hồn của bọn họ đã ở trong sự khống chế của ta, ta chỉ cần một ý nghĩ là có thể khiến bọn họ hồn phi phách tán, thuỷ tổ huyết thệ quả nhiên lợi hại”. Lý Dương trong lòng ám thán.

Steven cười nói : “Mộc Dịch, huynh đệ của ta, hai huyết tộc này chỉ là phần lễ vật thứ nhất mà thôi, tiếp theo là phần lễ vật thứ hai, cũng là phần lễ vật tốt nhất mà ta có thể dâng tặng, ai, đem lễ vật này cho ngươi, ta cũng đau lòng lắm ! Nhưng ai bảo ngươi lại là huynh đệ của ta ?”

56. Chương 8 : Thập Tam Thị Tộc Đích Quyền Uy

“Người trước hãy cẩn thận xem xem, là sẽ biết lẽ vật ta tặng người !” Steven mỉm cười nói.

Lý Dương tò mò tiếp lấy văn kiện.

“Kế hoạch MAI”.

Lý Dương sáng mắt, chậm chậm bắt đầu duyệt qua nội dung bên trong, nét cười trên mặt càng lúc càng xán lạn.

“Ồ ! Steven, huynh đệ của ta, chúng ta không nên đứng ở đây, chúng ta vào phòng khách ngồi xuống từ từ nói chuyện, cô Carter Jira, vui lòng giúp chúng tôi chuẩn bị một chai champagne hiệu Moet&Chandon; !” Lý Dương cao giọng gọi tên một nữ giúp việc.

“Steven, chúng ta đi !” Lý Dương cười xán lạn nhiệt tình nắm tay Steven đi về hướng phòng khách.

Steven mặt tràn đầy tiểu ý nói : “Thân là tộc trưởng đời kế tiếp của gia tộc Pfister, ta cũng bắt quá chỉ hưởng được 2% lợi nhuận, Mộc Dịch, người là huynh đệ của ta, là ân nhân cứu mạng của ta, ta đem một nửa hoa hồng tặng người cũng là nên mà”.

Lý Dương mỉm cười, một nửa của Steven cũng là 1% lợi nhuận, mặc dù chỉ 1%, nhưng mà Lý Dương lại cảm thấy vô cùng mãn ý, bởi vì hắn tin rằng 1% này so với 1 tỷ USD có được từ việc giết lang vương Carter còn nhiều hơn.

Đó là phán đoán của Lý Dương !

Chỉ 1% lợi nhuận còn nhiều hơn so với 1 tỷ USD !

Vừa ngồi xuống sofa, Steven đã lại đứng phắt dậy nói : “Năm gia tộc của Mafia Mỹ là cái gì chứ ? Trong huyết tộc chỉ có thể tính là tiểu gia tộc mà thôi, còn ngũ đại gia tộc của Mafia Ý chúng tôi mới là năm trong số 13 thị tộc tối cổ lão tối hùng mạnh trong huyết tộc ! Bao nhiêu năm nay, chúng tôi luôn không đối phó bọn chúng. Bọn chúng lại nghĩ là những gia tộc cổ lão như chúng tôi thực không có thực lực ! Hừ, lần này chúng tôi sẽ bọn chúng thấy thế nào là năm trong 13 thị tộc, căn bản không phải là thứ bọn chúng có thể chọc vào !”

Steven có vẻ rất tức giận, nói cho cùng, trong lòng hắn vẫn còn tức giận chuyện đối phương không ngờ lại ám sát hắn.

Một trưởng lão bên cạnh Steven ngạo nghễ nói : “Mấy cái gia tộc còn trẻ trong huyết tộc này luôn ngu xuẩn dục động, 13 vị trí nghị viên trong hắc ám nghị hội thuộc về huyết tộc chúng ta, bọn chúng không ngờ cũng vọng tưởng chiếm hữu, hừ 13 thị tộc chỉ là không thêm đối phó bọn chúng mà thôi, bọn chúng còn nghĩ là bản thân mạnh lắm”

Bất quá sự thật có đúng như Steven và trưởng lão hắn nói không ?

Lý Dương với chuyện này nghi hoặc. Huyết tộc 13 thị tộc, đây là những gia tộc cổ xưa nhất, từ thời Trung Cổ đã là những gia tộc hùng mạnh nhất, nhưng mà trải qua bao nhiêu năm đến nay, ai biết được hiện tại thực lực bọn họ có còn là mạnh nhất không ? Các huyết tộc gia tộc khác muốn khiêu chiến với địa vị của bọn họ cũng là bình thường.

Không có gia tộc nào mà có thể trường tồn bất suy, năm đại gia tộc của Mafia Mỹ mặc dù lịch sử không được lâu dài như mấy đại gia tộc nhà Steven, nhưng mà hiện tại thành viên trong tộc cũng rất nhiều. Cao thủ cũng gần xấp xỉ, bọn chúng đương nhiên là dám đối phó Mafia Ý.

“Ồ ! Steven, ngồi xuống, ngồi xuống, Mafia Mỹ mấy người đó không đáng để người nổi giận !” Lý Dương lập tức cười nói.

Steven sửa sang lại quần áo một chút, khuôn mặt cũng khôi phục lại nụ cười đặc hữu của giới quý tộc, từ từ ngồi xuống.

“Mộc Dịch, nói về cao thủ của năm đại gia tộc Mafia Mỹ, ừm... ..cũng không tệ, nhưng mà năm đại gia tộc Mafia Ý chúng tôi mới là mạnh nhất. Nguyên bốn năm đại gia tộc trong việc đối phó Mafia Mỹ còn có chút ý kiến, nhưng mà ta lần này bị truy sát, thực đã khiến năm đại gia tộc đều thống nhất ý kiến !”

Nói đến đó, trong mắt Steven thoáng qua một tia tàn nhẫn : “Bọn chúng phản rồi ! Bọn chúng bắt quá là một số gia tộc phổ thông, không ngờ dám ám sát người kế thừa của gia tộc Pfister một trong 13 thị tộc ! Đây là sự khiêu chiến với toàn bộ 13 thị tộc, là sự khiêu chiến với quyền uy của chúng tôi, lần này không để chúng phải đau đớn, chúng sẽ còn nghĩ là ta dễ ăn hiếp !” Trên mặt Steven tràn ngập sát khí.

Lý Dương trong lòng cười thầm, điều này rất rõ ràng. 13 thị tộc cuối cùng đã ý thức được địa vị bản thân bị uy hiếp, bắt đầu phát động lực lượng báo thù bọn họ, từ đó mới tiếp tục duy trì được địa vị của mình.

Trong lịch sử huyết tộc, đã từng có không ít gia tộc khiêu chiến qua địa vị của 13 thị tộc, nhưng đều không thành công. 13 thị tộc vẫn là những gia tộc hùng mạnh nhất trong huyết tộc, Lý Dương tin rằng lần này 13 thị tộc sẽ lại thành công.

Bởi vì hắn đã thấy một điều trong “kế hoạch MAI” — liên minh với thế lực lớn nhất Mỹ quốc, một trong thế giới ngũ đại siêu cấp hắc bang — Thanh Bang !

Mặc dù bản thân Mafia Ý không xác định được mình có thể liên minh với Thanh Bang, Thanh Bang có chịu đáp ứng giúp bọn họ hay không, nhưng mà Lý Dương lại biết, Thanh Bang nhất định sẽ đồng ý !

Thứ nhất : Kế hoạch này làm suy yếu đi Mafia Mỹ, đối với Thanh Bang sẽ có cái lợi đề cao được địa vị trong địa hạ thế giới tại Mỹ quốc.

Thứ hai : Hai đại siêu cấp hắc bang liên thủ, đối phó với Mafia Mỹ sẽ rất là dễ dàng, căn bản không cần lo lắng thất bại !

Còn điều thứ ba chính là... ..bản thân Lý Dương hắn ! Thân phận của hắn, là Thanh Bang khách khanh trưởng lão, là sư diệt của Thanh Bang thái thượng trưởng lão.

Steven mỉm cười nói : “Hừ hừ, năm đại gia tộc chúng tôi đã phát đi tin tức đến tám đại gia tộc còn lại của 13 thị tộc, mặc dù tám đại gia tộc kia vẫn luôn ẩn mình, nhưng mà bất kỳ gia tộc nào dám khiêu chiến quyền uy của 13 thị tộc chúng tôi, bọn họ đều sẽ không bỏ qua không quản đến, do vậy bọn họ đã phải ra những cao thủ hàng đầu trong gia tộc để giúp chúng tôi !”

“Gần 100 vị công tước của 13 thị tộc, sẽ xuất động 50 vị ! 50 vị công tước xuất động, hừ hừ, ngũ đại tộc bọn chúng tổng cộng mới được 30 vị công tước, chúng ta nhất định có thể dễ dàng tiêu diệt bọn chúng”. Steven ý chí bốc cao.

13 thị tộc liên thủ tấn công !

Hành động lớn như vậy mấy trăm năm nay chưa hề có, Steven vì được khơi mào cho sự kiện lần này mà cảm thấy tự hào.

Lý Dương trong lòng thầm kinh : “Mẹ nó chứ, lực lượng huyết tộc thực đúng là mạnh đến khủng khiếp, gần trăm vị huyết tộc, đây gần như là cả trăm thất cấp cao thủ rồi, Thanh Bang thất cấp cao thủ mặc dù cũng không ít, nhưng mà chắc không nhiều như vậy, thực là khủng bố à ! Năm đại gia tộc của Mafia Mỹ cũng rất lợi hại, năm gia tộc lại có đến 30 vị công tước, bình quân một gia tộc có 6 vị. Ừm, bọn họ đích xác có quyền khiêu chiến 13 thị tộc !”

Lý Dương thực đã quên mất, Thanh Bang có thể áp chế được Mafia Mỹ, cao thủ sao lại có thể yếu hơn Mafia Mỹ ? Thanh Bang và Hồng Bang đều là những đại bang phái trên mấy trăm năm, sau lưng đều là các gia tộc tu chân cổ xưa của Đông phương Trung Quốc.

Steven hít một hơi sâu, mỉm cười nói : “Mộc Dịch, lần này năm đại gia tộc chúng tôi đã lấy ra không ít tài sản trong gia tộc, tổng cộng có hơn 1000 tỷ USD”.

Lý Dương trong lòng máy động :

Biến thái ! Không hổ là siêu cấp đại bang phái của thế giới có khả năng làm dao động các quốc gia, ngũ đại gia tộc cũng không hổ là các siêu cấp đại gia tộc đã tồn tại từ thời Trung Cổ, không ngờ có thể bỏ ra

hơn 1000 tỷ USD !”

Lý Dương làm sao biết được, Mafia Ý khổng lồ gần như 1/3 các siêu cấp đại tập đoàn ở Châu Âu. Mỗi năm các tập đoàn đều đưa lên cho bọn họ một sổ kim ngạch khủng khiếp, tích lũy từ thời Trung Cổ đến nay, hơn 1000 tỷ USD chỉ có thể tính là một bộ phận nhỏ mà thôi.

Steven tiếp tục nói : “Mấy chục tập đoàn do chúng tôi khổng lồ cũng tham dự vào kế hoạch này, đương nhiên bọn họ không biết được nội dung kế hoạch, mỗi tập đoàn đều cung cấp hơn 10 tỷ USD, tập đoàn lớn mạnh nhất thậm chí vượt qua 100 tỷ USD, bọn họ tập hợp lại cũng gần 800 tỷ USD ! Tổng cộng tất cả cũng đạt đến khoảng 2000 tỷ USD !”

Lý Dương nghe mà hít một hơi khí lạnh.

2000 tỷ USD !

Cho dù đối với một quốc gia lớn mạnh mà nói, muốn bỏ ra một lượng kim ngạch lớn như vậy cũng là cực kỳ khó khăn. Còn Mafia Ý chỉ với gần nửa tháng, đã từ các phương diện tích lũy được một tài sản khủng khiếp như vậy.

Lý Dương trong lòng tức thì bắt đầu tính toán : “Ưm 1%, mỗi một gia tộc trong ngũ đại gia tộc của Mafia Ý đến huyết tộc gia tộc tồn tại từ thời Trung Cổ, tài sản có được đều lớn đến kinh người, năm đại gia tộc liên thủ không ngờ có thể bỏ ra hơn 1000 tỷ USD, Mafia Ý khổng lồ gần 1/3 các siêu cấp đại tập đoàn của Châu Âu, mấy chục tập đoàn đều đưa ra cả chục tỷ, thậm chí lên đến 100 tỷ USD. Tổng cộng lại cũng gần 2000 tỷ USD, một tài sản khủng khiếp, dùng nhiều tiền như vậy để phát động công kích kinh tế, toàn lực công kích các tập đoàn trụ cột dưới cờ Mafia Mỹ, các tập đoàn của Mafia Mỹ lại không biết, thậm chí có biết, có lẽ trong một thời gian ngắn cũng không thể trừ tập được nhiều tài sản như vậy, tin rằng nhất định sẽ thành công ! Cho dù chỉ chiếm được chút ít thành quả nhất định, cũng kiếm được vài nghìn tỷ rồi. Như vậy ta cũng có thể kiếm được vài tỷ hoa hồng rồi !”

Vài tỷ !

Đây chính là lễ vật của Steven, đây thực không khỏi khiến Lý Dương kinh hãi ! Đối với Steven mà nói, hân thân là người kế thừa gia tộc. Hoa hồng có 2%, đem cho Lý Dương một nửa mặc dù đau lòng, nhưng mà so với việc Lý Dương cứu mạng hân thân thì chẳng đáng là gì, hà huống hân thân cảm thấy Lý Dương là một siêu cấp cao thủ, một siêu cấp cao thủ không kém hơn công tước, đối với cao thủ như vậy, bỏ ra 1% lợi nhuận cũng không đáng là bao.

Nhưng mà... ..có thực là chỉ đúng vài tỷ USD không ?

“Lần này tấn công Mafia Mỹ phân thành hai phương diện !” Steven cười lạnh nói.

“Một, 50 vị công tước dẫn theo vài trăm vị cao thủ cấp hầu tước đối với năm đại gia tộc bọn chúng tiến hành giết chóc ! Hai, là từ thị trường kinh tế, tiến hành công kích như bão táp ! Đương nhiên, chỉ dựa vào 2000 tỷ USD mà muốn làm khó 10 tập đoàn trụ cột của Mafia Mỹ, cái đó là không thể ! Do vậy chúng tôi chuẩn bị liên thủ với Thanh Bang, Thanh Bang tại Mỹ quốc cũng không chế cả chục siêu cấp đại tập đoàn, hơn nữa Thanh Bang và Hồng Bang là một nhà, Thanh Bang xuất thủ, Hồng Bang cũng sẽ xuất thủ ! Hừ ba đại siêu cấp thế lực đồng thời xuất thủ, hoàn toàn dễ dàng như trở bàn tay, hoàn toàn nuốt trôi mười đại tập đoàn trụ cột của Mafia Mỹ !”

Steven vung mạnh tay, một cổ sát khí tự nhiên phát tán ra.

Hoàn toàn huỷ diệt Mafia Mỹ, hoàn toàn nuốt trôi 10 đại tập đoàn !

Lý Dương trong lòng chấn động, hân thân đầu chỉ nghĩ là giáo huấn mà thôi, không tưởng được Mafia Ý lần này lại bất ngờ hạ độc tâm như vậy.

Lý Dương đến hiện tại cũng không hiểu được, năm đại gia tộc của Mafia Ý không phải là những gia tộc phổ thông, bọn họ là 13 thị tộc, huyết tộc 13 thị tộc khi đối phó với những gia tộc dám khiêu chiến quyền uy của bọn họ chỉ có duy nhất một biện pháp — huỷ diệt hoàn toàn !

Không có gia tộc nào có thể khiêu chiến địa vị của 13 thị tộc !

Phàm là khiêu chiến, nhất luật tôi huỷ !

“Mộc Dịch, người nói kế hoạch này thế nào ?” Steven mỉm cười nói, hẳn một chút cũng không lo Lý Dương sẽ tiết lộ chuyện này, bởi vì hẳn là do Lý Dương cứu, Lý Dương khi đó đã giết đi hai hủ tước của Mafia Mỹ ! Cái này đã đại biểu cho thân phận, bằng không Steven hẳn đã sớm bỏ mạng.

Lý Dương bình ổn lại sự kích động trong lòng : “Ừm, kế hoạch này đích xác là vạn vô nhất thất, cao thủ hùng mạnh thì tấn công bản thân gia tộc bọn họ, sau đó thông qua thị trường kinh tế, điên cuồng công kích vây hãm mười đại tập đoàn, nếu như ba đại bang phải liên thủ, đích xác là có thực lực này, nhưng mà... ..Steven, người có tự tin khiến Thanh Bang cùng các người liên thủ không ?” Khuôn mặt Lý Dương có một nụ cười như đang trêu đùa.

Nếu như hẳn ra tay, đương nhiên là dễ dàng, bất kể là Thanh Bang hay Hồng Bang, Lý Dương hẳn đều có quan hệ với những người quan trọng.

Steven mỉm cười nói : “Ta rất có tự tin, huỷ diệt Mafia Mỹ, đối với sự phát triển của Thanh Bang tại Mỹ quốc hoàn toàn có lợi, bọn họ không có lý do cự tuyệt !”

Lý Dương gật đầu nói : “Đã là như vậy, vậy chúng ta hãy cạn ly vì “Kế hoạch MAI” !” Lý Dương nhắc ly rượu lên.

Steven cũng tràn đầy nụ cười nhắc ly rượu lên : “Vì Mafia Mỹ sắp bị tiêu diệt cạn ly, vì Mộc Dịch huynh đệ sắp có được 1% lợi nhuận cạn ly !”

Lý Dương nghe đến “1% lợi nhuận”, tức thì cũng cười lên : “Cạn ly !”

Hai người một hơi uống cạn ly champagne... ..

Thời gian từng ngày trôi qua, 50 vị công tước của 13 thị tộc lần lượt từng người dùng các loại thân phận tiến nhập vào Mỹ quốc, mấy trăm vị hầu tước cũng từng người tiến vào Mỹ quốc.

Còn Steven thì bắt đầu từ từ liên hệ với các nhân vật cao tầng của Thanh Bang, và bắt đầu bố trí kế hoạch tiến công.

Trong giờ ăn trưa.

Lý Dương đang ở bàn ăn dưới lầu cùng tiểu Kiệt Khắc, Ly Ly, Điền Cương bọn họ hưởng thụ bữa ăn trưa thịnh soạn. Hốt nhiên —

“Ông ~~~~”

Tiếng di động rung vang lên.

“Uy, Lão Kiệt Khắc, ta hiện tại đang ăn, có chuyện gì mà giờ này gọi điện thoại cho ta vậy ?” Lý Dương cười nói.

Thanh âm Lão Kiệt Khắc truyền đến : “Mộc Dịch thân ái, ta gọi điện thoại nhắc nhở ngươi một chút, 8 giờ tối mai, là trận đấu giữa ngươi và Ma Vương Rehn !”

Lý Dương sững người, gần đây hẳn luôn để ý đến hành động của Steven, sớm đã bỏ chuyện địa hạ quyền đàn qua một bên, hiện tại Lão Kiệt Khắc nhắc đến, Lý Dương lập tức nhớ lại, ngày mai không phải chính là ngày quy định thi đấu sao ?

“Ha ha, ta thực suýt chút nữa là quên rồi, tốt, biết rồi, tối mai 8 giờ ta nhất định sẽ đến đúng giờ !” Lý Dương ha ha cười nói.

Lão Kiệt Khắc khi gác điện thoại, lại dặn dò : “Mộc Dịch ngươi nên điều chỉnh trạng thái, tranh thủ sớm đánh gục Rehn tại chỗ, ngươi thắng thì ta cũng cao hứng à !”

Lý Dương trong lòng cười thầm : “Hắc hắc, có lẽ lão lại đặt cược trên người ta đây, lão nghĩ lão sắp có được hàng đồng USD nên cao hứng à ?”

“Hừ hừ, đánh gục Rehn ? Yên tâm đi, Lão Kiệt Khắc, Mộc Dịch ta thì không thể thua được ?” Lý Dương hoàn toàn tự tin khi tắt điện thoại.

57. Chương 9 : Ma Vương Chi Chiến

Lý Dương gật đầu nói : “Ừm, bắt quá không phải khiêu chiến mà là “quyết chiến” ! Tối mai 8 giờ, Điền Cương “đệ có thời gian nhất định phải đến ủng hộ” xem ta thu thập tên Rehn kia”.

“Ha ha, sư huynh, đệ cũng đi !” tiểu Kiệt Khắc hưng phấn la lên, “chuyện lần này đệ nhất định phải đi ủng hộ cho sư huynh, hôm nay đệ cũng đã đem “Bản thảo cương mục” hoàn toàn ghi nhớ hết, tối ngày mai bản thân có thể rảnh rồi !”

Lý Dương sững sờ, nhìn tiểu Kiệt Khắc không giờ không phút nào không ôm quyền “Bản thảo cương mục” mà xem, đích xác là thập phần nỗ lực. Nhưng có nỗ lực hơn nữa, cũng không thể trong thời gian ngắn như vậy hoàn toàn ghi nhớ thuộc lòng được !”

“Đừng trừng mắt nhìn đệ, sư huynh, đây gọi là gì ? Gọi là thiên tài đó !” Tiểu Kiệt Khắc ngẩng cao đầu, tựa hồ đặc biệt vinh vào.

Lý Ly lập tức cười nói : “Đệ đệ nó đích xác rất lợi hại, bất kể làm cái gì đều lợi hại, vẽ tranh, học tập, cho dù là tu luyện “Lang Hoàng Quyết” cũng lợi hại vượt xa muội, nhưng đệ đệ tựa hồ đối với tu luyện không có nhiệt tâm, “Bản thảo cương mục” này nó đích xác hoàn toàn ghi nhớ hết nội dung, muội đã lấy nhiều thứ trong đó ra hỏi nó đều có thể lập tức trả lời ngay !”

Lý Ly nhìn Lý Dương cười nói : “Ha ha, sư huynh, huynh chắc không biết, lúc đó đệ tùy tiện hỏi một câu liền trả lời một câu, bộ dạng kinh hãi của Điền Cương lúc đó à, con mắt trừng mở còn to hơn huynh nữa !”

“Sư huynh. Ngày mai huynh dẫn đệ đi với nha, sau này đệ quyết định đi theo sư tôn người học tập luyện đan. Dường như luyện đan còn cần nhiều thứ khác nữa, “Bản thảo cương mục” này mới chỉ là tối cơ sở mà thôi !” Tiểu Kiệt Khắc có vẻ rất là kiêu ngạo.

Lý Dương không khỏi cười khổ : “Cái này... ..nhưng địa hạ quyền đàn không phải người thường đều có thể đến được, mỗi người đến đều cần có thân phận chứng minh. Ô, phải rồi, ta có cách rồi. Đệ yên tâm, rất nhanh sẽ giải quyết xong, lần này ta nhất định dẫn đệ đến xem xem !”

Lý Dương nghĩ đến Thanh Bang, hần thân là Thanh Bang khách khanh trưởng lão, hiện nội bộ Thanh Bang cũng đã hoàn toàn thông qua, chỉ cần một cú điện thoại đến người phụ trách địa hạ quyền đàn và tổ chức trung gian sát thủ là Diệu Huy, để Diệu Huy gọi điện thoại cho người phụ trách kiểm tra thân phận, vậy không phải là được à !

“Ồ ~~~~” tiểu Kiệt Khắc lập tức hưng phấn nhảy dựng lên.

Sắc mặt Điền Cương hốt nhiên nghiêm túc hẳn lên, nhìn Lý Dương chằm chằm nói : “Sư huynh, Ma Vương “Rehn” kia, thực là rất lợi hại, hần thân Ma Vương đã đứng một năm, khiến tất cả các những người khiêu chiến không một ai có thể thành công, tất cả những người khiêu chiến đều bị hần một cước đá chết. Một chiêu này tên là “Tuyệt Sát trác thích”. Mặc dù gần như mỗi người đều biết Ma Vương Rehn có chiêu này, nhưng không một ai chống được, bởi vì cái gọi là Tuyệt Sát trác thích, cũng chính là sự dung hợp của tốc độ, lực lượng cùng với kỹ thuật kỹ xảo !”

Lý Dương trong lòng khinh thường.

Kỹ xảo ? Bất kể là kỹ xảo gì, đứng trước “Ma Thần lục tuyệt” đều là vứt đi !

Lực lượng ? Một Ma Vương của địa hạ quyền đàn với hơn 1 ngàn tinh năng lượng có thể so sánh với mấy vạn tinh năng lượng của Lý Dương sao ?

Tốc độ ? Trong lĩnh vực tốc độ, đứng trước Ma giới chí cao thân pháp “Xuyên Vân Toạ Vụ” tất cả đều là cận bã !

“Điền Cương, chẳng phải chỉ là một Ma Vương nho nhỏ của địa hạ quyền đàn thôi sao ? Đừng quá lo, đối phó hần, ta nắm mười phần chắc chắn !” Lý Dương an ủi Điền Cương.

Hạng Vũ ở trong đầu Lý Dương tức thì rống lên : “Lý Dương, cái thằng khốn kiếp nào dám tự xưng là Ma Vương vậy ? Ma Vương có thể dễ hần tự xưng được sao ? Bồn Bá vương tu luyện bao nhiêu năm, lại còn

được Xi Vưu đại tôn hướng dẫn, mới đạt đến Ma Vương cảnh giới. Hẳn mà cũng dám xưng Ma Vương ? Mẹ nó chứ, xé xác nó cho bổn Bá vương !”

Lý Dương trong lòng cười thầm, Bá vương Hạng Vũ này không biết sinh ra từ cửa nào, Rehn hẳn ta chỉ xưng Ma Vương mà cũng bị coi là đắc tội, thực là quá bá đạo mà.

Điền Cương thở một hơi nói : “Ừm, đệ cũng chỉ đề tỉnh sư huynh một chút mà thôi, phải rồi, trừ cái gọi là Tuyệt Sát trác thích, hẳn còn có tuyệt kỹ gì, vẫn còn là bí mật !”

Ngày hôm sau, 8 giờ tối.

Địa hạ quyền đàn võ đài số 1 !

Cả đấu trường sáng rực ánh đèn, khiến cho mỗi một đấu trường đều giống như ban ngày, từng nữ nhân mặc đồ tai thổ hấp dẫn đem rượu thuốc các thứ đến trước mắt mỗi một khán giả, dù gì mỗi một khán giả có mặt ở đây đều không phải là người bình thường.

“Các quý ông, quý bà, hôm nay là một ngày trọng đại của địa hạ quyền đàn chúng ta, là trận đấu hấp dẫn người xem nhất trong các trận đấu — khiêu chiến Ma Vương ! Hôm nay là người khiêu chiến là Mộc người đã càn quét tất cả các trận đấu, còn Ma Vương của chúng ta, mọi người đều đã biết, Ma Vương Rehn, Ma Vương vô địch của chúng ta ! Ma Vương ! Rehn ! Ma Vương ! Rehn ! Ma Vương ! Rehn ! Ma Vương ! Rehn !” Tài phán ở trên võ đài hét lớn lên.

“Ma Vương ! Rehn ! Ma Vương ! Rehn ! Ma Vương ! Rehn ! Ma Vương ! Rehn ! Ma Vương ! Rehn !
~~~~~”

“Ma Vương ! Rehn ! Ma Vương ! Rehn ! Ma Vương ! Rehn ! Ma Vương ! Rehn ! Ma Vương ! Rehn !
~~~~~”

Phía dưới sàn đấu lập tức vang lên kịch liệt tiếng hoan hô, tiếng kêu, tiếng la hét chói tai !

Lý Dương đứng ở chỗ tuyến thủ, nhìn đám khán giả từ đằng xa.

Một quý bà hấp dẫn, lúc này y phục đã rách bươm, nhưng trong mắt tràn đầy sự điên cuồng, vẫn la lên như trước : “Rehn, ôi Rehn, Rehn của em, anh thật cường tráng, thực muốn để cho anh đè ép em, ách ~~~” Quý bà mỹ lệ tựa hồ — đã lên cao trào rồi !

Một quý ông tựa hồ rất ưa nhã mang kính gọng vàng, lúc này cũng cởi bỏ áo sơ mi của mình, điên cuồng rống lên, cổ cũng đỏ rực lên : “Rehn ! Ma Vương ! Rehn ! Ma Vương ! Rehn ! Ma Vương ! Rehn ! Ma Vương ~~~!” Tay đang điên cuồng vung lên một mảnh giấy, chính là chi phiếu cá cược của ông ta.

“~~~~~Mộc Dịch, lúc trước khi người thi đấu, mọi người hoan hô đều là tên của người, hiện tại hoan hô lại là tên của Rehn, người có cảm giác gì ?” Lão Kiệt Khắc ở bên cạnh Lý Dương mỉm cười nói.

Lý Dương không quan tâm nói : “Cảm giác gì ? Ta trước giờ đều không để ý đến đám khán giả này, bọn họ trong mắt ta bất quá chỉ là một đám người đoạ lạc đã vứt bỏ đi cái vẻ bề ngoài mà thôi”. Ngữ khí hoàn toàn không quan tâm khiến Lão Kiệt Khắc cũng cảm nhận được.

Lão Kiệt Khắc thầm gật đầu, có nhiều tuyến thủ thích sự hoan hô của người xem. Một khi đối tượng được người xem hoan hô không phải là mình, thậm chí có thể dẫn đến biến hoá về tâm lý, dẫn đến biến hiện thất thường, do vậy Lão Kiệt Khắc mới vội tới để nhắc nhở dự phòng cho Lý Dương.

“Sư huynh, huynh hãy giáo huấn cái tên không đó thật tốt nhé, hừ, đệ nhìn hẳn làm sao cũng thấy không hợp mắt !”

Lý Dương vỗ vỗ đầu tiểu Kiệt Khắc nói : “Nhìn cho rõ nhé, xem sư huynh làm sao đánh tên đó thành một đồng thịt !” Lý Dương lúc này một chút cũng không lo lắng, bởi vì Hạng Vũ đã nói cho hẳn biết thực lực thật sự của Ma Vương Rehn kia.

Ma Vương Rehn, năng lượng không phải tiếp cận 2000 tinh như đồn đại ! Mà là hơn 1 vạn tinh ! Mỗi lần hẳn đều ẩn tàng thực lực mà thôi, cái gọi là tuyệt chiêu chỉ là do hẳn khi sử dụng thì năng lượng được đề cao lên một chút mà thôi.

Ví như Tuyệt Sát trác thích, vì sao không có tuyền thủ nào có thể đỡ được. Bởi vì Ma Vương Rehn trong tích tắc khi công kích đến đối phương, năng lượng công kích trong thoáng chốc được đề cao lên gấp đôi !

Nhưng... ..hơn 1 vạn tinh nhục thể năng lượng trước mặt Lý Dương chẳng là cái gì !

Nhưng mà có một điều Hạng Vũ nói lại hấp dẫn được Lý Dương, Ma Vương Rehn này không ngờ trong thể nội có khí tức động vật, khí tức của gấu, nhưng Rehn lại không lại phải là thú nhân. Lý Dương vì vậy đối với thân phận của Ma Vương Rehn đã có phán đoán.

Địa hạ quyền đàn dầy ghế dành cho khách quý.

Trừ mấy chục siêu cấp đại phú hào. Thì có Diệu Huy và Steven, lúc này Steven đã dùng năng lượng huyết tộc trong thể nội để cải tạo lại diện mạo một chút.

Dù gì lúc này chuyện hắc và Thanh Bang ở cùng một chỗ không thể để Mafia Mỹ biết được.

Cải biến diện mạo, cực kỳ đơn giản, cao thủ tiên thiên đại thành đều có thể dùng tiên thiên chân khí để cải biến cơ nhục một chút, từ đó mà cải biến diện mạo, còn đạt đến cao thủ Kim Đan kỳ, sửa đổi dung mạo thật là dễ dàng. Cao thủ đẳng cấp huyết tộc công tước thì tương đương Nguyên Anh kỳ, cải biến diện mạo đương nhiên rất dễ dàng.

“Diệu Huy tiên sinh thân ái, đại biểu Hồng Bang khi nào có thể qua, ba phía chúng ta còn tiến hành hiệp thương à. Phía bên Mafia Ý chúng tôi đã hoàn toàn chuẩn bị xong rồi, hiện tại chỉ còn đợi Thanh Bang và Hồng Bang các vị là đồng loạt hành động !” Steven truyền âm đến Diệu Huy ở bên cạnh.

Diệu Huy cũng truyền âm nói : “Ồ, Steven tiên sinh, không cần phải vội, người của phía Hồng Bang rất nhanh sẽ qua đây. Ba bên chúng ta không phải đều đồng ý kế hoạch này rồi sao ? Lần này gặp mặt cũng chỉ là hiệp nghị điều khoản mà thôi”.

Diệu Huy nhìn trận đấu sắp tiến hành ở phía dưới nói : “Steven, Mộc Dịch tham gia trận đấu sắp tới đây chính là khách khanh trưởng lão của Thanh Bang chúng tôi đó, xem xem khách khanh trưởng lão của Thanh Bang chúng tôi biểu diễn như thế nào nhé !”

Steven lập tức há hốc mồm, ngây ngốc nhìn Mộc Dịch trên võ đài phía dưới, hắc mặc dù kinh ngạc, nhưng may mắn còn biết truyền âm : “Ồ, trời ạ, Diệu Huy, người nói Mộc Dịch là khách khanh trưởng lão của Thanh Bang các người ? Hắc cũng chính là ân nhân cứu mạng của tôi, cũng là huynh đệ của tôi đó à ! Nhưng mà sao hắc không sớm nói với tôi thân phận của hắc chứ ? Nếu như hắc ra tay liên hệ với các người, có lẽ ta liên hệ với các người cũng không cần phải gian nan như vậy !”

Diệu Huy cười nói : “Ha ha, Mộc Dịch vì sao không giúp người ? Ai mà biết được ? Khả năng là hắc nghĩ người nhất định có thể thành công, do vậy không giúp đỡ người chẳng !”

Steven nhớ lại lúc trước Mộc Dịch có hỏi hắc, có tự tin liên hiệp được với Thanh Bang hay không, hắc lúc đó trả lời, bản thân nhất định có thể liên hiệp được với Thanh Bang !

“Lẽ nào Mộc Dịch khi đó chuẩn bị giúp ta ? Thấy ta có tự tin, do vậy mới không ra tay ?” Steven trong lòng thầm nói, liền đó Steven gạt bỏ ý nghĩ này đi, nghĩ đến sự tình ở một phương diện khác : “Ha, Mộc Dịch không ngờ lại là Thanh Bang khách khanh trưởng lão, ngay Thanh Bang cũng để hắc làm khách khanh trưởng lão, vậy ta tặng hắc 1% có phải là hơi ít không nhỉ ?”

“Tiếp theo đây chúng ta hãy hoan nghênh “Mộc Dịch” người đã luôn mang đến cho chúng ta những kỳ tích !” Tài phán cao giọng nói, phía dưới lác đác có tiếng người la lên, tối thiểu, còn có một số người ủng hộ Lý Dương.

Trên thân Lý Dương vẫn toả ra từng tia khí tức băng lãnh, mặc vẫn là một màu đen.

Lý Dương bước lên võ đài liền cũng không nói gì.

“Tiếp theo là Ma Vương của chúng ta lên đài, Rehn ! Ma Vương ! Rehn ! Ma Vương ! Rehn ! Ma Vương ! Rehn ! Ma Vương !” Tài phán vừa hét lên, theo đó Rehn cao lớn cường tráng da đen bước lên đài, người xem ở phía dưới lại sôi trào hắc lên.

“Rehn ! Rehn ! Rehn ! Rehn ! Rehn ! Rehn !”... ..

Rehn nhìn Lý Dương thấp hơn hẳn một cái đầu miệng cười cười, đương nhiên thân hình Lý Dương cũng không thấp, gần 1m8, nhưng mà Rehn thật là cao lớn.

“Trận đấu bắt đầu !”

Một tiếng chuông vang lên thánh thót, tài phán liền như một con thỏ lập tức lùi xuống khỏi võ đài.

“Ta sẽ đập bể trứng của ngươi !” Rehn mở to miệng cười quái dị.

Lý Dương lạnh lẽo nhìn Rehn, Rehn trong mắt hắn tựa như một thẳng hề, hốt nhiên —

“Hừ !”

Thân thể Lý Dương gần như thuần di, trực tiếp lao đến cách Rehn khoảng một mét, chân phải mang theo tiếng rít cường liệt, hung hãn quật vào đầu Rehn.

Rehn kinh hãi, hắn căn bản không tưởng được cái tên da vàng trước mắt không ngờ có thể lại có tốc độ nhanh như vậy, nhưng mà nhục thể của Rehn thực ra tốt xấu gì cũng hơn 1 vạn tinh, tốc độ của Rehn thoáng chốc được triển khai, tránh qua một cước này trong đường tơ kẽ tóc.

“Tuyệt Sát trắc thích ?”

Người xem phía dưới đều trợn trừng mắt, là fans hâm mộ trung thành của Rehn, bọn họ đều biết “Tuyệt Sát trắc thích” là đòn công kích mang tiêu chí của Rehn, nhưng một cước vừa rồi của Lý Dương, rất rõ ràng, cũng là “Tuyệt Sát trắc thích” !

“Hừ, năng lượng của ngươi xem ra không thấp ?” Từ một cước vừa rồi của Lý Dương, Rehn phát hiện năng lượng nhục thể Lý Dương tối thiểu có 5000 tinh.

Lý Dương đứng vững thân hình, khinh bỉ nhìn Rehn, truyền âm nói : “Ngươi có phải là từ trong tổ chức “Siêu Nhân” của Mỹ quốc qua đây không ? Hay là ngươi là bệnh nhân được tổ chức “Siêu Nhân” phái qua ?”

Rehn trong lòng chấn động, không sai, hắn chính là một thành viên của tổ chức “Siêu Nhân”, còn việc tiến nhập địa hạ quyền đàn, chỉ là quyết định của riêng hắn, dù sao theo hắn thấy, với hơn vạn tinh năng lượng mà hắn có được tuyệt đối có thể khiến hắn hoành hành tại địa hạ quyền đàn.

“Hừ, một loại tạp chủng sinh ra từ sự hỗn hợp gen của dã thú và người” Lý Dương hừ lạnh một tiếng.

Cái gọi là tổ chức “Siêu Nhân”, chính là chiến sĩ biến đổi gen sinh ra từ hỗn hợp gen dã thú và gen con người, ví như cái gì BatMan, Spider Man vân vân đều là thành viên của “Siêu Nhân”, đều là dựa vào việc hỗn hợp gen dã thú và gen con người để tạo ra đột biến từ đó mà sinh ra, chỉ là kỹ thuật này tuyệt đối chưa hoàn thiện, tỷ lệ tử vong rất cao, đạt đến một giá trị khiến người ta khó tin.

Sát khí trên thân Rehn bắt đầu toả ra, hắn ghét nhất là người nào nói hắn là tạp chủng !

“Hổng ~~~”

Một tiếng gấu rống làm chấn động võ đài, thân thể Rehn lập tức lao đến bên Lý Dương, Lý Dương hoàn toàn không cử động, Rehn phần nộ quát khê một tiếng, lực lượng toàn thân trong thoáng chốc hoàn toàn bạo phát, hơn 1 vạn tinh năng lượng hoàn toàn bạo phát ! Chân phải tráng kiện mang theo tiếng rít gió bén nhọn chói tai hướng thẳng đến đầu Lý Dương.

58. Chương 10 : Huynh Đệ

Một cước hung ác đó của Rehn hình thành tiếng rít sắc nhọn khiến người xem ở phía dưới đều phát cuồng cả lên, khi mà tốc độ công kích đạt đến một tốc độ cực cao thì sẽ sản sinh tiếng rít ! Những khán giả này đều đã xem qua vô số trận ở địa hạ quyền đàn, các trận đấu của Rehn bọn họ cũng đã xem nhiều, nhưng chưa hề có một trận đấu nào mà cú đá của một quyền thủ lại có thể sản sinh tiếng rít khủng khiếp như vậy !

Cho dù là Tuyệt Sát trắc thích của Rehn trong quá khứ cũng không đạt đến mức như vậy.

Hơn 1 vạn tinh năng lượng hoàn toàn bạo phát, tốc độ khủng khiếp của ngọn cước khiến người xem phía dưới bị hãm nhập trong sự điên cuồng.

Khuôn mặt Lý Dương thoáng qua một nụ cười lạnh.

“Hô !”

Trước khi công kích của Rehn chạm đến đầu, Lý Dương thụp người xuống nhanh như điện, liền đó hai tay nện mạnh xuống mặt đất, võ đài tựa như cũng bị chấn động, mượn lực phản chấn hùng mạnh, chân phải của Lý Dương hung hãn đá vào đùi của Rehn.

“Bồng !”

Rehn hiện nét vui mừng, chân phải của mình đã đập trúng đầu “Mộc Dịch”, hơn nữa hắn cũng nghe thấy thanh âm va chạm mãnh liệt.

Nhưng Rehn liền sững người : “Ủm ? Tên này sao còn chưa bị nổ tung vậy ? Kỳ lạ ? Á !”

Một cơn đau thấu tim từ trên đùi truyền đến, một lực lượng to lớn từ đùi truyền đến, Rehn không kịp được bị hất bay lên, còn “Mộc Dịch” mà hắn vừa đá trúng lại từ từ biến mất.

Đúng vậy, tốc độ vừa rồi của Lý Dương đã đạt đến một mức độ khủng khiếp, khi hắn hoàn thành một loạt động tác thụp người, dậm đất, chân đá, thì nguyên lai tàn ảnh của hắn mới bắt đầu từ từ biến mất.

“Ồ ~~~”

Từ người xem phía dưới vang lên một tràng tiếng hít hà, Ma Vương vô địch Rehn của bọn họ không ngờ đã bị một cước đá bay ? Bọn họ cũng không nhìn rõ được Lý Dương rốt cục là làm sao đá được Rehn. Vừa rồi tốc độ của Lý Dương thật là quá nhanh.

“Hát !”

Lý Dương giậm mạnh xuống đất, thân hình như hỏa tiễn bay xéo lên, đuổi theo thân hình bị đá bay của Rehn, khi Lý Dương phóng đến cách Rehn còn một mét. Liền tung ra một cú đá vòng trên không, hung hãn quét tới phần đầu Rehn.

Hai vạn tinh lực lượng nhục thể bạo phát !

Lý Dương vẫn còn bảo lưu thực lực, chỉ dùng hai vạn tinh lực lượng nhục thể !

Rehn sắc mặt đại biến, nhưng hắn lúc này còn đang ở trên không, căn bản không có điểm tựa để dụng lực, chỉ có thể vung hai tay ra chặn một cước này.

“Hát !”

Rehn thấp giọng hét lên, cơ nhục trên hai tay nổi lên, kiên nghị chắn trước đòn công kích chân trái mang theo kinh phong áp bức của Lý Dương.

Con mắt Rehn híp cả lại, tốc độ chân trái Lý Dương quá nhanh, lực lượng cực lớn khiến cho không khí xung quanh Rehn cũng phát sinh chấn động, Rehn thậm chí cũng nhìn không nhìn rõ được quỹ tích di chuyển chân trái của Lý Dương, tựa hồ như không khí trước mắt phát sinh vặn vẹo.

“Bồng !”

Toàn phong thổi của Lý Dương hung hãn đập lên hai tay của Rehn.

“Ca sát !”

Thanh âm rất rõ ràng, rất quen thuộc !

Rehn đối với thanh âm này rất quen thuộc, hắn biết đó chính là thanh âm khi xương cốt bị đá gãy, hắn đã từng dùng hai chân mình để đá gãy xương của rất nhiều địa hạ quyền thủ, mỗi lần như thế hắn đều thích thú thưởng thức biểu tình thống khổ của đối phương, chỉ là... ..lần này bị đá gãy xương lại là hắn.

Người xem đối với thanh âm này cũng rất quen thuộc, bọn họ đã xem qua rất nhiều trận đấu. Chuyện xương cốt bị đá gãy thể này gần như mỗi ngày đều có phát sinh, bọn họ một chút cũng không kinh ngạc,

nhưng mà hiện tại bọn họ đều ngây ngốc ra ! Bởi vì lần này kẻ bị đá gãy xương chính là thần tượng trong lòng bọn họ, Ma Vương địa hạ quyền đàn — Rehn !”

“Hát !”

Tử Vong thổi pháp — Liên hoàn tảo thích !

Thuận theo một đòn công kích toàn lực bằng chân trái vừa rồi, chân phải Lý Dương thuận thế lại quét tiếp ra !

Toàn phong tảo thích, xoay 180 độ !

Vừa mới bị gãy tay xong, Rehn lúc này con mắt tròn tròn lên, nhưng mà hắn không có biện pháp gì, tay trái hắn đã gãy, tay phải cũng tương tự. Căn bản không thể cử động, hơn nữa lúc này hắn căn bản không kịp làm bất cứ động tác gì !

Bởi vì tốc độ của Lý Dương quá nhanh, cái chân phải xoay chuyển 180 độ kia, đã hình thành nên xung quang thân thể Lý Dương một quang ảnh hình bán viên (nửa vòng tròn), quang ảnh hình bán viên tựa như loan đao hình bán nguyệt, sắc bén mà băng lãnh !

“Bồng !”

Một cước hung hãn quét trúng đầu Rehn.

Tựa như một vận động viên bóng đá mãnh liệt tung một cú sút xa. Cái đầu Rehn thoáng chốc bị đá tung lên, rất đơn giản, không hề có chút gợn ghiếc, cứ như vậy Lý Dương một cước đá bay đầu, cái đầu giống như trái banh, đập thẳng lên trần nhà của địa hạ quyền đàn.

“Hát !”

Lý Dương thần nhiên tung một cú đá, hung hãn đập vào thân thể đã không còn đầu của Rehn, đem Rehn vẫn còn đang bay bổng nện xuống võ đài.

“Bồng !”

Tựa như bao cát bị đập rơi xuống mặt đất, thân thể tàn tạ của Rehn cũng bị đập rơi xuống võ đài.

Lý Dương thì giống như chiến thần đang ngạo nghễ đứng trên võ đài, một thân hắc y khiến những người ở phía dưới đều cảm thấy một cơn giá lạnh, hắc y, cho dù nhiễm vào máu tươi vẫn là hắc y, chỉ là có mùi vị của máu !

Địa hạ quyền đàn có một điều kiêng kỵ : nếu không tuyệt đối nắm chắc, tuyệt đối không nên lảng không, vừa rồi Rehn bị Lý Dương đá lên không trung, sau đó lại bị Lý Dương liên tục điên cuồng công kích, Rehn căn bản không có biện pháp nào, trực tiếp bị Lý Dương liên tục hai cước đá gãy tay, đứt đầu !

Tĩnh lặng !

Qua khoảng mười giây, tiếng hoan hô như sóng biển bất ngờ vang lên !

“Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !” “Mộc !”

Tiếng hoan hô từ phía dưới điên cuồng vang lên, từng khán giả lần lượt tỉnh lại, điên cuồng gào thét, vì Ma Vương mới của bọn họ mà hô hoán, còn Rehn đã chết lại không được ai chú ý đến, chỉ có một số phú hào phần nộ xe nát bằng chứng cá độ trên tay, hung ác chửi rủa kẻ đã chết.

Rehn chết !

Lý Dương chiến thắng !

Ma Vương cũ chết đi, Ma Vương mới sinh ra !

Địa hạ quyền đàn từ đây sẽ là thời đại thống trị của người Đông phương “Mộc Dịch”

“Bồng !”

Ba khí cầu to lớn dính ở trần nhà bất ngờ nổ tung, vô số kim tuyến đủ màu rải xuống. Âm nhạc vang lên từng bừng hân hỉ.

“Các quý ông, quý bà, Ma Vương mới của chúng ta đã được sinh ra, đây cũng chính là người Đông phương “Mộc” đã luôn mang đến cho chúng ta những kỳ tích ! “Mộc” thần kỳ tiến vào địa hạ quyền đàn chưa đầy một năm, nhưng đã cán quét cả quyền đàn, cuối cùng với một cước kinh thiên vừa rồi, đã bước lên ngôi bảo tọa Ma Vương ! Các quý bà, quý ông, hãy hoan hô Ma Vương của chúng ta đi nào !” Tài phán hét lên đến khản cả giọng, người xem phía dưới cũng lần lượt hô to.

Lý Dương lần này cũng coi là nể mặt. Không lập tức xuống đài, đứng trên đài chờ tài phán nói xong, mới nở nụ cười hiềm hoi bước xuống võ đài. Đáng tiếc là người xem ở phía dưới tuyệt không phải là cao thủ như Lý Dương, nhìn không thấy được nụ cười trên khuôn mặt Lý Dương.

“Hừ hừ, cá cược lần này không ngờ lại coi thường ta, tỷ lệ cá gấp hai lần, ta cũng đã đặt cược 100 triệu USD, tốt xấu gì cũng kiếm được 100 triệu USD, lần này kiếm tiền thực là quá nhanh à, đáng tiếc mấy tay phú hào phần lớn đặt cược cho Rehn thắng, nghĩ lại giờ này trong lòng bọn họ chắc là đều đang chửi Rehn như tát nước !” Lý Dương trong lòng cười thầm đi về hướng bọn người tiểu Kiệt Khắc đang đợi hẳn.

Bọn người Lý Dương lái xe quay về biệt thự.

“Oa ~~~ sư huynh, vừa rồi tư thế của huynh thật là lãnh khốc à, oa ~~~ một cú toàn thích đơn giản như vậy, cái gì Ma Vương hô thối liền “hưu” một tiếng đã bị đá bay đầu, oa ha ha, tên đó mà cũng là Ma Vương sao, thực là không nhìn được muốn đánh mà !” Tiểu Kiệt khắc như muốn nhảy lên vì vui sướng. Tựa hồ như vẫn còn chìm đắm trong sự hưng phấn vừa rồi.

Lý Dương trong lòng thầm than : “Không hổ danh là mang huyết mạch của lang nhân, cho dù đến hiện tại còn chưa thức tỉnh biến thân, nhưng mà đối với chuyện giết chóc lại không hề có chút sợ hãi, ngược lại, còn hiện rõ vẻ hưng phấn”.

Diễn Cương cũng tán thán : “Sư huynh quả nhiên lợi hại, tốc độ công kích quá nhanh, cho dù là đệ, cũng bị sư huynh dễ dàng đánh gục ! Tốc độ nhanh, lực lượng mạnh, tung hoành quyền đàn chính là dựa vào những điều này”.

Lý Ly cười nói : “Hi hi, các người ấy à, đừng nói nữa, hãy ăn tối trước đi !” Lúc này ba nữ giúp việc đã đem bữa tối đặt lên bàn.

Trong nước, Hồng Bang !

“A Thạc, lần này chuyện qua Mỹ quốc hiệp đàm cùng Mafia Ý và Thanh Bang giao cho ngươi ! Ha ha, ta cũng biết là ngươi muốn đi nhất, cũng tốt, sư bá ngươi ở bên đó, ta cũng không cần phải lo lắng gì”. Bang chủ Hồng Bang mỉm cười nhìn Lý Thạc.

Lý Thạc lập tức trong lòng đại hỷ, khi hắn vừa biết chuyện ba đại siêu cấp bang phái tiến hành hiệp thương, thì đã muốn đại biểu cho Hồng Bang, bởi vì hắn biết đại ca hắn Lý Dương cũng ở tại New York, lần này đi qua có thể tiện đó gặp mặt Lý Dương. Hắn lâu rồi cũng chưa gặp lại Lý Dương.

“Cảm tạ Bang chủ, chuyện hiệp thương lần này, tôi sẽ không để Bang chủ thất vọng”. Lý Thạc bảo chứng.

Bang chủ Hồng Bang gật đầu nói : “Năng lực của ngươi ta yên tâm, kỳ thật lần hiệp thương này cũng không có chuyện gì, chỉ là thống nhất một chút về thời gian công kích mà thôi, nói về tiền bạc, chúng ta không có nhiều như Mafia Ý, nhưng mà Hồng Bang chúng ta đã trải qua hàng trăm năm, thế lực hoàn toàn bao trùm Trung Quốc, Đông Nam Á cũng hoàn toàn nằm trong sự khống chế của chúng ta, trong nước kiếm tiền không được nhiều, dù gì cũng do An Toàn Cục kiểm tra gắt gao, bắt quá về phía Đông Nam Á, chúng ta thực không cần để mắt đến các tổ chức của mấy quốc gia đó ! Tiền mặt trong bang chúng ta có thể đề xuất là 600 tỷ USD, các đại tập đoàn của chúng ta ở Đông Nam Á cùng với một số tập đoàn trong nước, tổng cộng cũng có thể bỏ ra 200 tỷ USD, lần này số tiền mặt chúng ta có thể động dụng cũng chính là 800 tỷ USD”.

Lý Thạc gật đầu nói : “Cũng gần đủ rồi, Thanh Bang thân là thế lực số một ở Mỹ quốc, không chế cả chục tập đoàn hùng mạnh, tiền bạc có được có lẽ cũng nhiều hơn chúng ta một chút, bọn họ nghe nói lần này đã bỏ ra 1500 tỷ USD !”

Bang chủ Hồng Bang cười nói : “Không còn cách này khác, ai bảo Mỹ quốc là quốc gia tư bản chủ nghĩa ? Những tập đoàn đều lớn hơn bình thường rất nhiều, trong nước hiện tại cũng có một số tập đoàn bắt kịp được các siêu tập đoàn này, đáng tiếc phần lớn là của quốc gia, chúng ta không thể nhúng tay vào, bất quá Hồng Bang chúng ta ở trong nước cũng có căn cơ thâm hậu, các siêu cấp cao thủ có được lại nhiều. Hơn nữa tiền bạc chúng ta cũng đã có đủ rồi, hoàn toàn đủ cho trên dưới Hồng Bang tiêu sài, tiền đã đủ rồi, nhiều hơn nữa chẳng phải là chỉ để tích trữ sao ?”

“Tốt rồi, người quay về đi, chuẩn bị cho chuyện hiệp thương ở New York này”. Bang chủ Hồng Bang vung tay nói.

Lý Dương khom người rồi rời đi.

Trên sân thượng.

Lý Dương đang nằm trên ghế dưới ánh thái dương, trên chiếc bàn tròn bên cạnh có một đồng bình rượu trong đó một nửa đã trống không rồi.

“Hưu !” “Hưu !” “Hưu !” “Hưu !”

Lý Dương tay trái cầm bình rượu, tay phải điều khiển đao khí tung hoành, một miếng gỗ đang được điêu khắc ở tay phải, bụi gỗ lập tức bắn ra, cả sân thượng đều là bụi gỗ tung bay.

“Cô lỗ ~~~”

Lý Dương ngửa đầu, tay trái cầm bình rượu đưa lên uống một ngụm liệt tửu, kế đó Lý Dương tiếp tục điêu khắc.

Bất ngờ, bụi gỗ tung bay từ từ rớt xuống, Lý Dương cũng dừng việc điêu khắc, miếng gỗ nhỏ cuối cùng đã thành một bức tượng xinh đẹp.

Bức tượng gỗ là khuôn mặt đang mỉm cười của Khương Tuyết, Lý Dương đưa tay vuốt ve bức tượng gỗ, đôi mắt thâm tình dừng lại ở bức tượng, thấp giọng nói : “Cái thứ 11 !” Liền đó bỏ bức tượng gỗ vào trong lòng, Lý Dương không còn tiếp tục ngửa đầu uống rượu như uống nước nữa... ..

“Đại ca !”

Một thanh âm quen thuộc vang lên, Lý Dương lập tức sáng mắt, thân hình trực tiếp từ trên sân thượng buông mình xuống, phóng thẳng đến cửa biệt thự.

“A Thạc !”

Lý Dương nhìn thấy thân ảnh quen thuộc, không khỏi lập tức ôm lấy đệ đệ của mình vào lòng, hai huynh đệ cứ như vậy đứng trước của ôm lấy nhau. Qua một lúc lâu, hai huynh đệ mới buông nhau ra.

“A Thạc, đệ sao lại qua đây ? Ồ, lẽ nào Hồng Bang lần này phái đệ qua tham gia hiệp thương ba bên sao ?”

Lý Dương cười ha ha nhìn đệ đệ của mình, đệ đệ công lực cũng không tệ, cũng đã tiến vào tiên thiên đại thành cảnh giới, Lý Dương biết đệ đệ mình vận khí rất tốt, khi xưa gia nhập Hồng Bang liền được đại trưởng lão thu làm đệ tử. Với công lực Nguyên Anh kỳ của đại trưởng lão, vì Lý Thạc tẩy kinh phạt tủy rất dễ dàng. Cao thủ tu chân trong Hồng Bang không ít, Lý Thạc đạt đến tiên thiên đại thành cũng là bình thường.

Nghe đại ca hỏi chuyện ba bên tiến hành hiệp thương : “Ừm, Bang chủ lần này phái đệ qua, đương nhiên chủ yếu là bởi vì đệ yêu cầu được qua, còn không phải là qua gặp đại ca à, thời gian lâu như vậy huynh đệ chúng ta cũng chưa gặp mặt nhau rồi”.

Lý Dương hốt nhiên nhớ đến chuyện gì, bèn chồn hỏi : “A Thạc, mẫu thân người hiện tại vẫn tốt chứ ?”

Lý Thạc nghe vậy, không khỏi cười khổ : “Vẫn là như trước, cuộc sống yên tĩnh đơn giản, lần trước đệ gặp người, người cũng chỉ hỏi đến tình hình của huynh một chút, ờ, ta cũng không có nói với người một số tình huống của huynh, đệ chỉ nói huynh hiện tại đang phát triển ở Mỹ quốc”.

Lý Dương gật đầu nói : “Ừm, chuyện của ta tốt nhất là không nên để mẩu thân biết, đừng để người vì ta mà phiền não, may mắn khi xưa chuyện ta tiến nhập An Toàn Cục cũng không có nói với người, chỉ nói là ta đã xuất ngũ, công tác ở Thượng Hải, tin rằng người cũng không hoài nghi”

“Phải rồi, A Thạc ! Ta đã biết được tin tức của phụ thân !” Lý Dương hốt nhiên nói.

Thân thể Lý Thạc chấn động, quay đầu nhìn Lý Dương, vui mừng đến khó tin nói : “Thực sao ? Phụ thân ?”

Lý Dương gật đầu nói : “Ta cũng mới biết không lâu, phụ thân là đệ tử của Tinh Cực Tông trong Côn Lôn tiên cảnh, Thanh Bang thái thượng trưởng lão chính là sư huynh của phụ thân, cũng là sư bá của chúng ta, có nhiều chuyện chờ khi đệ tự đi hỏi sư bá thì sẽ minh bạch !”

Lý Thạc trong lòng tự hiểu, khi hắn thành trưởng lão mới biết bản thân được làm trưởng lão là vì có quan hệ đến Thanh Bang thái thượng trưởng lão, hình như Thanh Bang thái thượng trưởng lão là sư bá của mình, nhưng mà hắn thực sự không hề có liên hệ với Thanh Bang thái thượng trưởng lão Vương Thông.

“Đi nào, đến phòng của ta, ta trước sẽ truyền cho đệ pháp môn tu chân phi đạo nhập đạo “Thất diệu tinh cực” của Tinh Cực Tông chúng ta”. Lý Dương vừa kéo Lý Thạc đi vừa nói.

59. Chương 11 : Hợp Mưu

“Sư huynh thôi, ngay phòng cũng không cho người ta vào, hừ hừ, không phải chỉ là một thân đệ đệ đến thôi sao ? Liên lập tức vứt bỏ người ta, có người mới thì quên người cũ, quá đáng !” Tiểu Kiệt Khắc vừa rồi thấy Lý Dương và Lý Thạc lên lầu, liền có ý đồ tiến vào phòng ngủ của Lý Dương nhìn một cái, nhưng đã bị Lý Dương cản lại.

“Có người mới thì quên người cũ ?”

Vừa từ trong phòng bước ra Điền Cương tựa hồ rất nghi hoặc, tiểu Kiệt Khắc chỉ liếc nhìn Điền Cương một cái, không nói điều gì, vẫn bĩu môi như trước. Nó không thể nói là vừa rồi nó ghen tỵ với “Lý Thạc”.

Trong phòng ngủ Lý Dương.

“Đến đây, ngồi xuống nào !” Lý Dương kéo ghế đến trước mắt Lý Thạc, tiện đó bật đèn ở trong phòng.

Ngon đèn trong phòng Lý Dương rất là mê ly, khiến cho người ta có một cảm giác không chân thật.

Lý Thạc thực sự sửng người, bởi vì hắn nhìn thấy tượng gỗ trong phòng ngủ.

Một bức tượng gỗ lớn hoàn toàn giống như người thật được đặt bên cạnh giường ngủ, còn có không ít những tượng gỗ nhỏ, từng bức tượng gỗ dài khoảng 20cm được đặt khắp nơi trong phòng. Lý Dương đi đến một cái quây cạnh đó, từ trong người lấy ra một tượng gỗ đặt trên quây.

“Đại ca, huynh còn chưa quên được nàng ta sao ?” Thanh âm Lý Thạc có chút khô khốc.

Lý Dương cười cười, tựa hồ không để ý : “Ha ha, không có gì, ngọn đèn này cũng không tệ à, ta chính là chuyên môn phối hợp với màu sắc của tượng gỗ mà bố trí đó, để tượng gỗ dưới ánh đèn này hiện rõ như da người thật, ta mỗi lần nhìn những tượng gỗ này lại tựa như nhìn thấy Tuyết, mỗi khi ở trong phòng ngủ, ta lại cảm thấy như có Tuyết đang ở bên cạnh mình. Cảm giác thật là rất tuyệt, vô cùng tuyệt !” Lý Dương nhìn xung quanh, trong phòng gần như mọi chỗ đều thấy có tượng gỗ của Khương Tuyết, Lý Dương tựa hồ đối với việc này vô cùng mãn ý, vẻ cười trên khuôn mặt cũng rất hạnh phúc.

Nhưng Lý Thạc không biết tại sao khi thấy nụ cười có vẻ rất hạnh phúc của Lý Dương, hắn lại cảm thấy tim mình rất đau. Vì ca ca của mình mà đau, hắn cảm thấy ca ca mình thật đáng thương, nói chính xác thì là bị kịch ! Có lẽ là cái ngày mà Khương Tuyết chết, Lý Dương đã chú định thành một người bi tình.

“Đại ca... ..” Lý Thạc nói rồi lại dừng, thực là không biết phải nên nói thế nào.

“Được rồi. Đừng nói chuyện của ta và Tuyệt nữa, ta để đệ đến, là muốn truyền cho đệ tu chân bí tịch của phi đao nhập đạo !” Lý Dương liếc nhìn Lý Thạc, hẳn đương nhiên hiểu Lý Thạc muốn nói gì, nhưng Lý Thạc làm sao có thể hiểu được tâm tình lúc này của hắn chứ ? Có lẽ là chỉ khi chìm đắm trong hồi ức kỷ niệm mới có thể khiến Lý Dương trải qua được những ngày tháng tu chân dài lâu.

Lý Thạc than một tiếng, hẳn biết tính khí của ca ca mình. Hai người chơi từ nhỏ đến lớn, Lý Thạc hẳn làm sao có thể không hiểu ? Bây giờ Lý Thạc cũng đã có người yêu, không lâu sau sẽ chuẩn bị thành hôn, có được người mình yêu, Lý Thạc càng hiểu thêm những cảm thụ của ca ca mình.

Bất ngờ, Lý Thạc nhớ lại lời Lý Dương vừa nói. Ánh mắt không khỏi nghi hoặc nói : “Ca ca, huynh nói... ..phi đao nhập đạo ? Phi đao nhập đạo lợi hại lắm sao ?” Lý Thạc hiện rõ vẻ khó hiểu.

Lý Thạc mặc dù tu luyện Tiểu Lý Phi Đao, nhưng mà lại chỉ nghĩ Tiểu Lý Phi Đao là một loại võ lâm công pháp có chút đặc thù mà thôi. Hẳn căn bản không biết đến sự tồn tại của Tinh Cực Tông, hẳn cũng không nghĩ đến còn có cái gọi là phi đao nhập đạo.

“Đúng vậy, tu chân giả đi theo phi đao nhập đạo còn mạnh hơn nhiều tu chân giả đồng cấp, “Thất diệu tinh cực” chính là năm xưa tổ sư của Tinh Cực Tông, cũng là thái gia gia (ông cố) của chúng ta Lý Tầm Hoan sáng tạo ra, uy lực cực lớn, khó mà tưởng tượng nổi !” Lý Dương hưng phấn nói. Lý Phong Dư là phụ thân của hắn, Tông chủ hiện tại của Tinh Cực Tông là gia gia của hắn, vậy Lý Tầm Hoan chính là thái gia gia của hắn rồi, thân là cháu chắt của nhân vật mình sùng bái, Lý Dương thực sự rất hưng phấn.

Lý Thạc sáng mắt : “Thái gia gia ? Lý Tầm Hoan ? Nhưng Lý Tầm Hoan đó là nhân vật của mấy trăm năm trước mà, đây... ..”

... ..Lý Dương bật cười nói : “A Thạc đệ sao lại khờ vậy, đối với tu chân giả mà nói, tuổi tác là không có ý nghĩa gì. Tu chân giả có thể dễ dàng biến đổi dung mạo, một thiếu niên ngược lại có thể đã là vài trăm tuổi, là tiên tổ của một lão già đầu tóc bạc trắng ! Thái gia gia là Lý Tầm Hoan cũng là bình thường !”

Trong lòng Lý Thạc cũng có từng tia tự hào, Lý Tầm Hoan trong truyền thuyết không ngờ lại là thái gia gia của mình, cảm giác này đích xác là phi thường mỹ diệu.

“A Thạc, đệ đem tâm thần chìm vào bên trong, liền có thể biết được nội dung của “Thất diệu tinh cực” rồi !” Lý Dương lấy ra khối ngọc giản mà lúc trước Vương Thông đã cho hắn.

Lý Thạc nhìn khối ngọc giản trên tay Lý Dương, ngọc giản bình thường nhìn qua cũng giống như một khối ngọc, chỉ là bên trong khối ngọc có một cỗ khí tức, chỉ có tâm thần đã đạt đến một cảnh giới nhất định mới có thể cảm ứng được khí tức.

Tiếp lấy ngọc giản, tâm thần Lý Thạc lập tức trầm nhập vào bên trong... ..

“Kim đan vỡ, Tinh cực thành ! kim đan hoá thành thất tinh, thành hình chu thiên càn khôn, tụ thất diệu tinh cực, tiêu hao thất diệu tinh cực chỉ lực, chỉ để thối luyện một luồng đao mang chí dương chí cương vô kiên bất tồi, dưới sự thiêu luyện của tinh cực chi hoá... ..”

Lý Thạc một lúc lâu sau mới thở một hơi dài, than : “Thái gia gia quả là thiên túng kỳ tài, loại công pháp tu luyện như vậy cũng có thể tưởng tượng ra, lợi hại, thực đúng là lợi hại, “Kim đan vỡ, Tinh cực thành !”, tu chân giả có mấy người dám từ bỏ kim đan của mình chứ , lợi hại, lợi hại !” Lý Thạc chỉ có thể không ngừng cảm thán, hẳn đã không thể biểu đạt được sự sùng bái của bản thân đối với Lý Tầm Hoan, trong lòng càng thêm tự hào vì bản thân được là cháu chắt của Lý Tầm Hoan.

Lý Dương lập tức nói : “Đó còn chưa tính là gì, lúc xưa thái gia gia độ kiếp đệ còn chưa biết đâu, phải nói là “nhất đao xuất, kiếp vân tán”, lúc xưa khi thiên kiếp đến, thái gia gia vẫn nằm trên mây trắng, một mình uống rượu, tùy ý chém ra một đao, kiếp vân cường đạo vô cùng đã bị chém tan, mặc dù sau đó kiếp vân đã ngưng tụ lại, thiên lôi lại công kích, nhưng uy lực đã giảm đi quá nửa, ngay cả hộ thể đao mang của thái gia gia cũng không đột phá được ! Thiên kiếp kết thúc, thái gia gia lại tiếp tục ngồi uống rượu trên mây trắng, tựa hồ thiên kiếp đối với thái gia gia mà nói, căn bản không tính là cái gì !”

Lý Thạc sững sờ, trong đầu liền hiện lên khung cảnh lúc xưa Lý Tầm Hoàn độ kiếp, trên khuôn mặt lộ thần tình sùng bái.

Lý Dương mỉm cười, lúc trước hẳn từ sư bá Vương Thông biết được quá trình độ kiếp khi đó, sự sùng bái trong lòng đối với Lý Tầm Hoan cũng tăng vọt lên.

“Buzz ~~~”

Lý Thạc sững người, lập tức móc điện thoại trong người ra.

“Hi ! Tôi là Lý Thạc đây,Ồ ! Tôi biết rồi, Lucky Hotel, tối nay lúc 22 giờ phải không ? Tốt rồi, tốt rồi, hiểu rồi, tôi nhất định đến đúng giờ, tôi hiện tại đang ở chỗ ca ca tôi, là Mộc Dịch khách khanh trưởng lão của các vị đó ! Ha ha. Phải rồi, Diệu huy, hôm nay tôi có thể dẫn ca ca tôi theo không. Tốt lắm, cứ như vậy, ừm. Bye bye !” Lý Thạc nói rồi liền gác điện thoại.

“Đại ca, tối hôm nay đại biểu của Mafia Ý, Thanh Bang và Hồng Bang sẽ họp tại tầng cao nhất của Lucky Hotel. Dù gì đại ca người cũng là khách khanh trưởng lão của Thanh Bang, đến xem cũng không có chuyện gì. Huỳnh đệ chúng ta cùng đi, dù gì chuyện hiệp thương cũng chỉ đàm đạo qua loa, nói chung những phương diện lớn đã nói xong sớm rồi !” Lý Thạc cười gian xảo.

Lý Dương gật đầu cười mắng : “Người đó, công tư bất phân. Được lắm, ta cũng cùng đệ đi coi thử !”

oOo

22 giờ cùng ngày.

Lucky Hotel cũng được coi là một khách sạn rất nổi tiếng ở New York, cao 33 tầng, rất sang trọng, tràn đầy khí khái quý tộc, khách sạn lớn này cũng là một nơi hoàn toàn do Thanh Bang ngấm ngấm khống chế, không có một cái bóng của Mafia Mỹ. Đây cũng là nguyên nhân vì sao lại chọn Lucky Hotel mà không chọn khách sạn nào lớn hơn.

Tại cầu thang lên tầng 31.

“Xin lỗi tiên sinh, hôm nay từ tầng 31 đến tầng 33 đã hoàn toàn được bao rồi, người ngoài không thể tiến vào !” Một nữ lang tóc vàng mỹ lệ ngọt ngào nói với năm người đàn ông.

Adrian rất là phần nộ, tầng thượng của khách sạn Lucky là nổi tiếng nhất, trong đó là những thứ mới mẻ sang trọng nhất dành cho các nhân vật thượng tầng hưởng thụ. Hôm nay hẳn dẫn theo bốn vị huynh đệ, chính là muốn trước mặt các huynh đệ của mình phô trương thực lực bản thân, dù gì tiêu phí ở ba tầng chót là cao vô cùng !

Nhưng hiện tại hẳn không ngờ lại bị chặn lại ở cửa tầng 31, mặc dù nói chuyện với hẳn là nữ lang tóc vàng mỹ lệ, nhưng cạnh đó lại có bốn tay bảo vệ đô con, hẳn cũng không dám cường hành tiến vào.

Adrian phần nộ nói : “Sao lại có thể như vậy ? Ta là khách quen của Lucky, trước giờ chưa có nghe nói ai đi bao cả tầng thượng, ai mà có năng lực lớn như vậy ? Hơn nữa có lẽ Lucky Hotel sẽ không vì đồng ý với một cá nhân, mà đặc tội đối với toàn bộ khách khứa chứ !”

Nữ lang tóc vàng vẫn khuôn mặt tươi cười ngênh đón : “Thật xin lỗi tiên sinh, hôm nay đích xác là có người bao rồi, hoan nghênh lần tới quay lại !”

“Hey, phía trước làm sao vậy ? Sao không mau đi đi ?” Có vài vị phú hào đi tới, hiển nhiên bọn họ cũng đến đây hưởng thụ.

Adrian giận dữ nói : “Ai biết được, quý cô này nói là có người nào đó đã bao hết cả ba tầng trên, không cho phép chúng ta được tiến vào !”

Mấy vị phú hào ở phía sau nhất thời sững người ra, ba tầng trên thực không phải có tiền là có thể bao được, hơn nữa cho dù muốn bao, thì số tiền cần thiết cũng khiến những phú hào này không thể tiếp nhận nổi.

“Vui lòng cho qua !” Cùng với thanh âm băng lãnh, cả tá hắc y đại hán đi tới, dùng vũ lực đẩy năm người bọn Adrian và mấy vị phú hào ở phía sau khỏi con đường ở giữa.

Chục đại hán dọn dẹp hoàn toàn con đường hành lang, cung kính đứng chờ ông chủ của bọn họ giá lâm, còn đám người phú hào Adrian thì bị ép dí vào tường hành lang, nhưng mấy người bọn họ đều không dám lên tiếng.

Bởi vì bọn họ nhìn thấy trên người những đại hán này đều có mang vũ khí, quang minh chính đại mà mang vũ khí — súng laser KJ21, đây không phải là vũ khí người bình thường có thể rớ đến, uy lực cực mạnh thậm chí vượt cả vũ khí xuyên giáp.

Một người Đông phương thân mặc thanh y mang theo hai vệ sĩ từ lối vào đi qua.

Qua một lúc, một thanh niên tóc vàng mắt xanh tràn đầy khí chất quý tộc dẫn theo hai lão già tiến vào.

Chỉ năm phút sau, hai người Đông phương thân hình gần như giống nhau, đều mặc hắc y, chỉ là một người hiện rõ vẻ cô ngạo, còn người kia thì có chút dễ gần.

“Bồng !”

Cửa lớn lối vào bị đóng lại, mấy chục đại hán liền đứng trước cửa lớn.

Năm huynh đệ Adrian cùng với mấy phú hào đều ngạc nhiên nhìn nhau.

“Đây đều là những người không tầm thường à !” Một phú hào cảm thán.

Một phú hào khác nói : “Thanh niên tóc vàng mắt xanh kia, ta dám cam đoan, hẳn là một quý tộc cao quý, khí chất của hắn tuyệt đối không phải muốn bắt chước là có thể bắt chước được, hẳn nhất định là một quý tộc từ nhỏ đã sinh trưởng trong gia đình quý tộc cổ lão rồi !”

“Ừm, hơn nữa súng laser KJ21 cho dù ở trong địa hạ thế giới cũng khó mà mua được, mấy người này thế lực rất lớn à !”

Adrian nhớ lại vừa rồi mấy đại hán kia như xua đuổi ăn mày, trực tiếp tống bọn họ vào một góc hành lang ! Mấy đại hán đó vừa rồi hình như lo rằng bọn họ sẽ làm kinh động đến các đại nhân vật kia, còn đẩy bọn họ ra sau lưng, dùng thân thể che chắn bọn họ lại.

“Bọn họ mới chân chính là nhân vật thượng tầng à !” Adrian than, loại phú hào có tiền như hắn trong mắt những đại nhân vật vừa rồi thực sự chẳng là cái gì.

Những phú hào kia cũng lần lượt cảm thán, bọn họ đều nhìn lên những người vừa tiến vào, dù là trong giới thượng tầng cũng có phân cao thấp, mấy người vừa rồi mới là thượng tầng trong thượng tầng.

Trong tầng 31 của Lucky Hotel.

Có gần chục nữ nhân mặc đồ “mát mẻ” đang phục vụ mấy người Steven, Lý Dương.

Lý Dương tay cầm ly rượu, đứng bên cửa sổ tầng 31, cửa sổ pha lê này chỉ có thể từ bên trong nhìn ra ngoài, bên ngoài thì không thể nhìn được bên trong. Lý Dương từ tầng 31 nhìn xuống thành phố New York, cảm giác so với khi từ ban công nhà mình nhìn xuống thật không giống nhau.

Người đi lại trên đường ở phía dưới thật là đông đúc, tựa như hàng đàn kiến.

Lý Dương tự nhiên cảm thấy mình chính là thần của đám người phía dưới, bản thân đứng trên đỉnh của bọn họ. “Những người kia đều là kiến cỏ, mệnh vận của bọn họ đều nằm trong tay của chúng ta, chúng ta đứng trên đỉnh điểm của cái xã hội này, chúng ta chính là thượng đế của bọn họ !” Steven đi đến bên cạnh Lý Dương mỉm cười nói.

Lý Dương cười cười, không phủ nhận, đích xác, hắn cũng có cảm giác đó.

Lý Thạc cũng cầm ly rượu đi tới, cũng đứng trước cửa sổ, và nhìn xuống những người ở phía dưới, chậm rãi nói : “Có một số người sinh ra đã đứng ở tầng cao nhất, lại có người sinh ra đã đứng ở nơi thấp kém nhất, nhưng mà không có một người nào lại chỉ đứng yên ở một tầng đó, chỉ cần nỗ lực, người ở dưới đáy cũng có thể thành người ở trên cao !”

Đại biểu của Thanh Bang, chính là Thiên Luỹ nhị đệ tử của Vương Thông, Thiên Luỹ thân mặc thanh y cũng đi đến, cười cười nói : “Các người cũng thật là nhân tài quá, người ở dưới đáy, có lẽ bọn họ cũng có cơ hội để thành người ở trên cao, nhưng mà cơ hội đó thật là quá ít, cho dù có cơ hội như vậy, cũng là do chúng ta cấp cho bọn họ !”

Steven gật đầu nói : “Phải, bọn họ cho dù thành được người ở cao, chúng ta cũng có thể khiến bọn họ mất hết tất cả, biến thành người ở dưới !”

“Nói cái gì người ở cao người ở dưới, đến đây chúng ta bàn chuyện trước nào, chuyện bàn xong, chúng ta sẽ lại nói tiếp !” Lý Thạc lập tức vừa cười vừa dẫn đầu tiến vào một căn phòng, Steven, Thiên Lũy cùng với Lý Dương cũng cười cười, đi theo vào phòng.

60. Chương 12 : Ngư Ông Đắc Lợi

“Hôm nay mọi người tụ tập tại đây, chính là để bàn về vấn đề đối phó với Mafia Mỹ, đương nhiên, những phương diện lớn, ba đại bang phải chúng ta đều đã có hiệp định rồi”. Steven nụ cười xán lạng, ý chí bốc cao.

Mafia Mỹ vốn từ Mafia Ý tách ra, đây cũng chính là nguyên nhân vì sao Mafia Ý luôn tìm cách đối phó với Mafia Mỹ, hiện tại sắp diệt được đối phương, Steven đương nhiên là cảm thấy rất hưng phấn, sau này trên thế giới chỉ còn lại một tổ chức Mafia hùng mạnh duy nhất của gia tộc hắn, thế giới ngũ đại hắc bang cũng sẽ biến thành thế giới tứ đại hắc bang.

“Ừm, Mafia Ý sẽ xuất động cao thủ trực tiếp tiêu diệt cao thủ của năm đại gia đình trong Mafia Mỹ, sau đó ba nhà chúng ta sẽ thông qua công kích về kinh tế, thông qua một lượng lớn tiền bạc để thu mua nuốt gọn mười đại tập đoàn”. Lý Thạc gật đầu nói.

Đại biểu Thanh Bang Thiên Lũy trưởng lão cười gian xảo nói : “Đương nhiên muốn thu mua 10 đại tập đoàn này thì không chỉ thông qua tiền bạc, cao thủ dưới tay chúng ta sẽ được xuất động, vận dụng tất cả mọi thủ đoạn như uy hiếp, sát nhân, cưỡng bách... vân vân, tận sức làm cho tiêu hao ở mức nhỏ nhất, từ đó kiếm lợi tối đa”.

Lý Dương vừa nghe liền cười nói : “Các người như vậy mà cũng gọi là công kích bằng kinh tế à, rõ ràng là cưỡng đạo cướp của rồi, uy hiếp, sát nhân, cưỡng bách còn có “vân vân”... ..”

Thiên Lũy nghe vậy nhưng không hề có chút biểu hiện mất hứng, vẫn nói tiếp : “Cường quyền, đây chính là cường quyền, nếu như sau lưng bọn chúng còn có Mafia Mỹ bảo đảm, chúng ta đương nhiên là không thể làm càn như vậy, nhưng mà cao thủ của Mafia Mỹ đã có Steven phía bên họ ra tay, cao thủ phía Steven có thể hoàn toàn áp chế được bọn chúng, thậm chí là tiêu diệt bọn chúng, 10 đại tập đoàn mặc dù bản thân cũng có một ít thực lực, nhưng mà ở trước mặt chúng ta thì lại chẳng đáng là gì, có cơ hội như vậy mà không ra tay, chúng tay lẽ nào là những thằng ngu sao ?

Steven cũng nói : “Hừ hừ, điều này cũng rất bình thường, tiền bạc của chúng ta tuy nhiều, nhưng mà hợp lại mới được 4000 tỷ USD, 10 đại tập đoàn hợp lại hoàn toàn vượt qua con số này. Do vậy chúng ta buộc phải thông qua các loại thủ đoạn hắc ám mới có thể hoàn toàn nắm được hợp đồng thu mua. Hoàn toàn nắm được chúng trong tay !”

Bất ngờ, Steven đứng phắt lên !

“Các vị, hiện tại nên thương lượng một chút về vấn đề phân chia lợi nhuận sau khi nắm được 10 đại tập đoàn”.

Steven vừa nói ra, Lý Thạc và Thiên Lũy liền không còn vẻ tùy ý như vừa rồi, bọn họ biết, đây chính là cao trào của hội nghị lần này.

“10 đại tập đoàn nếu như muốn chân chính thu mua, cần có 8000 tỷ USD, dù sao 10 đại tập đoàn cũng đều là những siêu cấp đại tập đoàn, tài phú đến kinh người à ! Nhưng mà thông qua các loại thủ đoạn của chúng ta, dùng 4000 tỷ USD vẫn có thể hoàn toàn mua được đến tay. Đương nhiên chúng ta phải nắm trong tay 100%. Dù sao khi chúng ta mua thứ gì, cái giá đưa ra đương nhiên là thấp nhất, khi thời cơ đến chúng ta có thể bán đi ! Kiếm lấy một món lợi lớn”. Steven mỉm cười nói.

“Một tập đoàn nếu như có giá trị 1000 tỷ USD, với thủ đoạn của ba siêu cấp hắc bang. Khả năng là chỉ bỏ ra 300 tỷ là có thể hoàn toàn khống chế, sau đó thông qua các thủ đoạn hoặc kinh danh, hoặc qua tay bán lại, cũng có thể bán đứt một phần cổ phần. Ha ha, hoặc là sau đó chúng ta bán hẳn cổ quyền là có thể kiếm được rất nhiều tiền rồi, dù sao đối với ba đại hắc bang chúng ta mà nói, những đại tập đoàn này không cần

phải khống chế hoàn toàn, chúng ta chỉ cần khiến chúng để cho chúng ta dẫn dắt, khiến cho bọn chúng mỗi năm giao ra một phần lợi nhuận là được rồi”. Thiên Lũy cười nói.

“Như vậy đi, 10 đại tập đoàn sau khi thu mua xong, 4 cái sẽ thuộc về Mafia Ý chúng tôi, 4 cái thuộc về Thanh Bang, còn lại hai cái thuộc về Hồng Bang. Như thế được không ?” Steven nói.

Rất rõ ràng, phân phối như vậy, Mafia Ý chịu thiệt không ít, dù sao bọn hắn đã động dụng đến 2000 tỷ USD, nhưng mà lần hành động này là do Mafia Ý phát động, bọn hắn có chịu thiệt một chút cũng không đáng là gì.

Thiên Lũy hơi nhíu mày : “Steven, Mỹ quốc này trong quá khứ là do Thanh Bang ta và Mafia Mỹ cùng khống chế, hiện tại Mafia Mỹ kết thúc, lẽ nào Mafia Ý các người cũng muốn nhúng tay vào ?” Khó trách Thiên Lũy lại nghĩ như vậy, nếu như Mafia Ý khống chế 4 đại tập đoàn, sau đó cho cao thủ vào cư trú, như vậy Thanh Bang không phải là dẫn sói vào nhà sao ?

Steven lập tức biết sự tình đã đến giờ phút tối quan trọng, liền vội vàng nói : “Không, không, cao thủ của Mafia Ý chúng tôi sẽ không qua đây, chúng tôi chỉ không chế vòng ngoài mà thôi, đương như nếu như quý phương có nguyện ý muốn mua, chúng tôi cũng có thể bán cho các người !”

Thiên Lũy trong lòng thầm tính toán, 4 đại tập đoàn, như vậy kim ngạch cần thiết khẳng định là rất lớn, lần này động dụng 1500 tỷ USD đã là cực hạn về tiền mặt lưu động của Thanh Bang rồi, sau khi hoàn toàn khống chế 4 đại tập đoàn, nội bộ Thanh Bang căn bản không thể có đủ tiền mặt để mua lại 4 đại tập đoàn dưới tay Mafia Ý.

“Hừ, hy vọng Mafia Ý các người giữ lời, bằng không Thanh Bang chúng ta và Hồng Bang sẽ không đáp ứng các người !” Thiên Lũy hung hãn nói.

Steven chỉ có mỉm cười biểu đạt rằng tuyệt đối sẽ không phát sinh chuyện như vậy.

Lý Thạc hốt nhiên cười nói : “Chờ một chút, tài sản của 10 đại tập đoàn này vốn không bằng nhau, làm sao có thể phân phối như vậy được ? 10 đại tập đoàn, trong đó 4 cái lớn nhất hợp lại đã vượt quá một nửa tổng tài sản của 10 đại tập đoàn rồi, phân phối như vậy, tuyệt đối là không thể”.

Steven sững người, liền đỏ cười khổ.

Hắn nguyên bản là có tính toán riêng, muốn chiếm vài cái tập đoàn lớn một chút, nhưng hiện tại lại bị Lý Thạc nhìn xuyên thấu, hắn biết phải làm sao đây ? Tại Mỹ quốc làm việc, hắn đương nhiên phải dựa vào Thanh Bang, Thanh Bang nếu như không giúp đỡ Mafia Ý hắn, thì Mafia Ý sẽ như rồng qua sông, còn Mafia Mỹ lại là địa đầu hổ ! Mafia Ý hắn muốn đối phó với Mafia Mỹ thì phải dựa vào Thanh Bang, bằng không, Thanh Bang ngược lại quay qua giúp Mafia Mỹ, vậy Mafia Ý hắn sẽ thảm à !

Do vậy, hắn chỉ có thể chịu thiệt !

“10 đại tập đoàn, cái tài sản cao nhất đạt đến 2000 tỷ USD, thấp nhất chỉ có 200 tỷ USD ! phổ thông là khoảng 800 tỷ USD”. Lý Thạc cười lạnh nói, cách biệt lớn như thế làm sao có thể phân phối được số lượng tập đoàn đây ?

Tổng tài sản ba hắc bang bỏ ra là 4300 tỷ USD, Mafia Ý 2000 tỷ, Thanh Bang 1500 tỷ, Hồng Bang 800 tỷ. Thật đúng là có chút khó phân phối.

10 đại tập đoàn, giá trị phân biệt là : 2000 tỷ, 1300 tỷ, 1100 tỷ, 1000 tỷ, 800 tỷ, 700 tỷ, 600 tỷ, 500 tỷ, 400 tỷ và 200 tỷ ! Tổng cộng là 8600 tỷ. Theo đạo lý, Mafia Ý nên được 4000 tỷ, Thanh Bang nên được 3000 tỷ, Hồng Bang nên được 1600 tỷ.

Nhưng Thanh Bang và Hồng Bang là được mời đến, Mafia Ý là người đi cầu viện, do vậy Mafia Ý đương phải chịu thiệt, còn Thanh Bang và Hồng Bang thì chiếm được nhiều chỗ lợi.

“Được rồi, các người hãy viết ra một tờ giấy số tài sản mà bản thân cho rằng nên nhận được, sau đó để ở chỗ ta, cuối cùng sẽ bàn bạc lại !” Lý Dương mỉm cười nói với ba người.

“Thiên Lũy sư huynh, người không có ý kiến chứ ?” Lý Dương nhìn Thiên Lũy nói, Thiên Lũy lớn hơn hắn, hắn kêu Thiên Lũy là sư huynh cũng đúng.

Thiên Lũy lập tức nói : “Mộc Dịch sư đệ, người là khách khanh trưởng lão của Thanh Bang ta, mặt mũi người ta đương nhiên phải nể, chuyện này ta đồng ý, mọi người trước hãy viết ra mục tiêu của mình, sau đó sẽ bàn bạc lại”.

“Steven, người thì sao ?” Lý Dương nhìn Steven.

Steven cũng luôn vì chuyện phân phối này mà phiền não, kỳ thật đối với Mafia Ý mà nói, quan trọng nhất chính là diệt được Mafia Mỹ. Hắn vừa nghe Lý Dương nói như vậy, liền nói : “Mộc Dịch, huynh đệ của ta, người là ân nhân cứu mạng của ta, hơn nữa đề nghị của người cũng rất hay. Ta cũng đồng ý”.

Lý Dương mỉm ý gật đầu.

“A Thạc, đệ không phải là không nể mặt người ca ca này chứ !” Lý Dương nhìn Lý Thạc.

Lý Thạc lập tức cười nói : “Ca ca, người là đại ca của ta, ha ha, ta sao có thể không nể mặt người chứ, tốt, cứ theo như ca ca nói mà làm”.

Steven sững người, ngây ngốc nhìn Lý Dương : “Mộc Dịch, người là ca ca của vị Hồng Bang trưởng lão này à ?”

Lý Dương tựa hồ rất kỳ quái hỏi ngược lại : “Lẽ nào không thể sao ?”

Steven trong lòng khẽ động : “Mộc Dịch này vừa là khách khanh trưởng lão của Thanh Bang, lại còn có quan hệ với Hồng Bang, tựa hồ còn là ca ca của một trưởng lão trong Hồng Bang, ừm, khó trách hai người sao lại giống nhau như vậy”.

Steven hốt nhiên đứng lên nói : “Xin lỗi, ta đi gọi điện thoại một chút, xin vui lòng chờ chút xíu !”

Bọn Lý Thạc đều mỉm cười có vẻ kỳ bí, cũng không nói một lời nào.

Steven đi vào trong một căn phòng khác, gọi điện thoại cho phụ thân mình.

“Phụ thân đại nhân, hôm qua có phải là con đã nói với người là con phát hiện ra ân nhân cứu mạng của con Mộc Dịch tiên sinh là khách khanh trưởng lão của Thanh Bang không ?”

Phụ thân Steven, cũng là Đảng chủ Mafia Ý nói : “Ừm, Mộc Dịch tựa hồ rất thần bí, lần trước hắn cứu mạng con, con chuẩn bị cấp hắn 1% lợi nhuận là đúng rồi, nhưng hắn có thể trở thành khách khanh trưởng lão của Thanh Bang, nhất định là có chỗ đặc biệt, loại nhân tài như vậy chúng ta nên quan hệ tốt, 1% lợi nhuận tựa hồ có hơi ít”.

Steven liền vội vàng nói : “A, phụ thân, con lại vừa phát hiện một vấn đề, Mộc Dịch này không ngờ lại là ca ca của trưởng lão Hồng Bang, hai người trông rất giống nhau, con tin chắc là huynh đệ ruột thịt”.

Steven vừa nghe liền lập tức kinh ngạc : “Huynh đệ ruột thịt ?” Thân huynh đệ có hàm nghĩa khá lớn, điều này nói lên trưởng lão kia và Mộc Dịch có quan hệ đặc biệt tốt, Mộc Dịch đối với Hồng Bang cũng có lực ảnh hưởng.

Steven chần chừ nói : “Phụ thân, con còn hoài nghi một điểm, con phát hiện công lực của Mộc Dịch là ở đẳng cấp công tước, hơn nữa lúc trước cái ngày mà hắn cứu con chính là... ..”

“Nói rõ ràng đi !” Phụ thân Steven lên tiếng trách.

Steven lập tức đem hoài nghi trong lòng nói ra : “Phụ thân, con vẫn luôn hoài nghi, Mộc Dịch này sao lại có thể cứu con kịp thời như thế ? Sau đó con phát hiện, ngày đó cũng chính là ngày mà nhị tiểu thư của tập đoàn Thánh Lâm ở Anh quốc bị giết, sát thủ chính là người đang thanh danh đại chấn địa hạ thế giới sát thủ “Tử Đạn”, kết hợp việc ngày đó hắn cứu con với việc thực lực hắn tối thiểu ở mức công tước, con hoài nghi Mộc Dịch chính là sát thủ “Tử Đạn” !”

Tin tức này như một quả bom nổ bên tai phụ thân Steven.

Lang vương Carter, thất cấp cao thủ đỉnh điểm, cả huyết tộc cao thủ mạnh nhất cũng chỉ là thất cấp cao thủ đỉnh điểm ! Không có một huyết tộc nào dám nói có thể giết được Lang vương Carter, vì thế mà lúc trước sát thủ “Tử Đạn” đã được liệt vào danh sách “chỉ được dùng lễ, không được đối địch”. Vì loại cao thủ như vậy, Mafia Ý đương nhiên có thể bỏ ra một cái giá lớn.

Chỉ là không ai biết được thân phận của sát thủ Tử Đạn, không người nào tìm được.

“Con nói Mộc Dịch có khả năng là sát thủ Tử Đạn à ?” Trong lòng phụ thân Steven có chút chấn động.

Steven gật đầu khẳng định nói : “Con tin là con suy đoán đúng, hai vị trưởng lão cũng là thất cấp cao thủ, công lực mạnh hơn con nhiều, nhưng mà cho dù là hai vị trưởng lão cũng không thể nhìn thấu được Mộc Dịch, thực lực của Mộc Dịch tuyệt đối là vượt qua hai vị trưởng lão ! Hiện tại hẳn lại vừa thành khách khanh trưởng lão của Thanh Bang, Thanh Bang cũng chỉ mới gần đây cấp chức vụ này cho Mộc Dịch. Phụ thân đại nhân, xin hãy chú ý đến thời gian Thanh Bang phong Mộc Dịch làm khách khanh trưởng lão, chính là sau khi sát thủ “Tử Đạn” giết chết Lang vương Carter, còn có một điểm, Thanh Bang chính là chỗ dựa của tổ chức trung sát thủ, bọn họ có thể tra ra được thân phận của sát thủ Tử Đạn !”

Phụ thân Steven tựa hồ cũng bị thuyết phục, phải à, Thanh Bang lúc nào phong trưởng lão cho Mộc Dịch không được, sao lại vào lúc sát thủ Tử Đạn vừa giết Lang vương Carter xong liền cấp cho Mộc Dịch chức vụ này, điều này khiến phụ thân Steven cũng tin tưởng vài phần.

“Tốt, Steven, con trai của ta ! Hiện tại con và Mộc Dịch cảm tình rất tốt, con nhất định phải giữ quan hệ tốt với hắn, ừm, 1% lợi nhuận đúng thật là quá ít, đối với huyết tộc chúng ta mà nói, tiền bạc cũng không phải là quan trọng nhất, chúng ta có nhiều cũng bằng thừa, cấp cho Mộc Dịch 5% lợi nhuận ! Kỳ thật chỉ riêng việc hắn có quan hệ song trọng với Thanh Bang và Hồng Bang là đã đáng cho chúng ta kết giao rồi, chờ đến khi hoàn toàn xác định được thân phận của Mộc Dịch, xác định được thân phận sát thủ Tử Đạn của hắn, sẽ chính thức mời hắn làm khách khanh trưởng lão của gia tộc Pfister chúng ta !”

Phụ thân Steven thân là Đảng chủ Mafia Ý, ra tay đích xác là lớn hơn Steven, một hơi tăng lên 5% lợi nhuận. Thậm chí khi xác định được thân phận của Lý Dương, sẽ mời Lý Dương làm trưởng lão của gia tộc.

“Vâng, phụ thân đại nhân, con sẽ hoàn thành một cách tốt đẹp !”

Trong phòng, Steven, Thiên Lũy, Lý Thạc đều đang viết ra giấy.

“Tốt, mọi người đều đã viết xong rồi ! Ta hiện tại sẽ thống kê lại một chút !”

Lý Dương mỉm cười cầm lấy ba tấm giấy.

Mafia Ý yêu cầu 3500 tỷ. Thanh Bang yêu cầu 3300 tỷ. Hồng Bang yêu cầu 1700 tỷ.

Ba nhà đều có lý trí, Mafia Ý yêu cầu ít đi 500 tỷ, Thanh Bang yêu cầu nhiều hơn 300 tỷ, Hồng Bang yêu cầu nhiều hơn 100 tỷ.

“Ha ha... ..sự tình tựa hồ có chút khó khăn à ?” Lý Dương cười lớn nhìn ba người.

Steven, Thiên Lũy, cùng với Lý Thạc đều cùng biến sắc, bọn họ đều tự nhận là mình đã có thành ý rồi, nếu như có đại gia nào miệng quá lớn, vậy thì sẽ rất không hay.

“Không, không phải như mọi người tưởng tượng, số tài sản mọi người yêu cầu tổng cộng là 8500 tỷ, còn có 100 tỷ tài sản không ngờ lại không có ai nhận”. Lý Dương cười nói.

Biểu tình trên mặt ba người Steven đều giãn ra, có 100 tỷ không ai lấy, chuyện đó thì dễ giải quyết.

61. Chương 13 : Sơ Vi Nhân Sư

“Mời Thanh Bang Thiên Lũy trưởng lão và Hồng Bang Lý Thạc trưởng lão chọn trước một chút những tập đoàn mà các người muốn lấy, một khi kế hoạch MAI hoàn toàn thành công, mọi chuyện sẽ theo đó thành sự thật”. Steven rõ ràng rất lễ độ.

Lần này Mafia Ý nhờ vả người khác, đương nhiên phải là do Thanh Bang và Hồng Bang chọn trước.

“Thiên Lũy sư huynh, mời !” Lý Thạc biết Thanh Bang mới là địa đầu long, lập tức nhường Thiên Lũy chọn trước.

Thiên Luỹ mỉm cười nói : “Ha ha, ta cũng không trì hoãn, ta chọn bốn tập đoàn có giá trị là 1300 tỷ, 800 tỷ, 700 tỷ và 500 tỷ, tổng giá trị là 3300 tỷ USD, vừa khớp với con số ta đã ghi trên giấy”. Nói rồi, mấy người Thiên Luỹ đều nhìn qua hướng Lý Thạc.

Lý Thạc mỉm cười, liền nói : “Hong Bang chúng tôi cũng chọn hai đại tập đoàn có giá trị là 1100 tỷ và 600 tỷ, tổng giá trị là 1700 tỷ, cũng vừa khớp với con số tôi đã ghi trên giấy”.

Steven sững người, bởi vì lúc này chỉ còn lại bốn đại tập đoàn có giá trị là 2000 tỷ, 1000 tỷ, 400 tỷ và 200 tỷ. Nhưng mà hắn đã ra giá trị mình muốn là 3500 tỷ. Nhất thời không thể nào phân phối được.

Bất ngờ ánh mắt Steven sáng lên, lần này phụ thân đã cho hắn giới tuyến là phải nắm được số tập đoàn có giá trị tối thiểu là 3300 tỷ. Hiện tại hắn đã hoàn thành hơn mức dự định, lúc này linh quang hắn chợt loé lên, nghĩ đến một chủ ý tuyệt diệu.

“A, Mộc Dịch thân ái, huynh đệ của ta, lần trước ngươi cứu mạng ta. Ta đã nói lần hành động này sẽ tặng ngươi 1% lợi nhuận của Mafia Ý chúng ta, nhưng chuyện này sau đó bị phụ thân ta biết, người đã mắng ta một trận giữ dội, bảo ta tặng Mộc Dịch huynh đệ ngươi 5% lợi nhuận !” Steven nói đến đó, tựa hồ có vẻ xấu hổ về sự “hẹp hòi” của mình.

Thiên Luỹ và Lý Thạc đều sáng mắt, liếc nhìn Lý Dương.

Steven ngừng đầu nói : “Gia tộc chúng ta bỏ ra 2000 tỷ, lấy về được 3500 tỷ vậy lợi nhuận cũng khoảng 1500 tỷ, như vậy cũng nói rằng gia tộc chúng ta tặng Mộc Dịch huynh đệ 75 tỷ USD !”

75 tỷ USD !

Lời vừa phát ra, nhất thời Lý Thạc, Thiên Luỹ bao gồm cả Lý Dương cũng đều ngừng hô hấp.

75 tỷ USD, đây là khái niệm gì ?

Một tập đoàn có giá trị vài trăm triệu USD đã được coi là một tập đoàn cỡ lớn rồi, chừng đó tiền có thể mua được cả trăm cái tập đoàn như vậy.

75 tỷ USD có thể kiến tạo một liên đoàn kinh tế cỡ nhỏ. Nếu là ở trong nước, cũng là một siêu cấp đại tập đoàn rồi, đương nhiên xếp hạng trên thế giới, tập đoàn vài chục tỷ USD vẫn chưa tính là gì.

“Thật là quá mỹ diệu, lần này phụ thân đại nhân cấp cho ta giới tuyến cũng chỉ là 3300 tỷ, hừ hừ, ta nắm lấy ba đại tập đoàn giá trị hợp lại cũng được 3400 tỷ, khi quay về cũng có thể hoàn toàn phục mệnh rồi”. Steven mỉm cười nghĩ.

Steven bất ngờ đứng lên, cao giọng nói : “Hiện tại chỉ có bốn đại tập đoàn, 3500 tỷ USD cũng không thể nhất thời lấy được, do vậy Mafia Ý chúng tôi quyết định lấy ba đại tập đoàn có giá trị 2000 tỷ, 1000 tỷ và 400 tỷ là được rồi, tổng giá trị là 3400 tỷ, còn lại 100 tỷ USD, chúng tôi tặng cho Mộc Dịch tiên sinh, huynh đệ của tôi, ân nhân cứu mạng của tôi”.

Nghe đến đó, Lý Dương không khỏi sững người.

100 tỷ USD, tương đương với 50% thặng dư của tập đoàn 200 tỷ, bất kể thế nào, điều này đã quyết định bản thân sẽ trở thành cổ đông lớn nhất của tập đoàn trị giá 200 tỷ USD này.

Lý Dương liếc nhìn văn kiện ở trước mắt, trong lòng thầm nói : “Ồ, Tuyệt Lan tập đoàn, xem ra sau này ta sẽ là cổ đông lớn nhất của nó. Tuyệt Lan, cũng thật là một cái tên hay”.

Lý Thạc trong mắt thoáng qua một tia giảo hoạt, lần này hắn đã hoàn toàn hoàn thành nhiệm vụ, số cổ phần còn lại của Tuyệt Lan tập đoàn này, đối với hắn mà nói căn bản không có tác dụng, cho dù có được, cũng là của tập thể Hong Bang. Lý Thạc tốt xấu gì cũng có tư tâm, tiện đó liền đứng lên nói : “Tuyệt Lan tập đoàn mọi người nói nên phân thể nào ? Chỉ còn lại 50% trong đó, thật là khó phân phối à, Hong Bang chúng tôi thì không để tâm, Thiên Luỹ sư huynh, người nói xem”.

Thiên Luỹ liếc mắt Lý Thạc một cái, rồi lại nhìn Steven một cái, trong lòng thầm nói : “Hai cái tên này, Steven đã đem một nửa Tuyệt Lan tập đoàn tặng cho Mộc Dịch rồi, khẳng định là không để tâm tranh chấp phần còn lại, Lý Thạc là thân huynh đệ của Mộc Dịch, càng không cần phải nói, lời vừa rồi chính là hy vọng ta đem tập đoàn Tuyệt Lan hoàn toàn cấp cho Mộc Dịch”.

Thiên Lũy bất ngờ sáng mắt : “Mộc Dịch hẳn là người trong Côn Lôn tiên cảnh, hình như còn là đại nhân vật trong Tinh Cực Tông, hơn nữa sau lưng hẳn còn có sát thủ “Tử Đạn” với thực lực khủng bố ! Khi mà Thanh Bang cấp cho ta chỉ tiêu nhiệm vụ ta đã đạt được rồi, hơn nữa 50% cổ phần còn lại cho dù có phân chia Thanh Bang cũng không được bao nhiêu, không bằng thuận thể làm một việc nhân tình, tốt xấu gì Mộc Dịch hẳn cũng là khách khanh trưởng lão của Thanh Bang ta, hơn nữa hẳn lại có địa vị trong Tinh Cực Tông... ..”

Thiên Lũy đứng lên nói : “Mọi người đơn giản chút đi, đừng có cái kiêu như đàn bà đó nữa, khi mà Tuyết Lan tập đoàn này đã khó phân chia, thì cứ đơn giản tặng cho Mộc Dịch sư đệ đi, dù gì nơi đây chỉ có bốn người chúng ta, Mộc Dịch là ân nhân cứu mạng hảo huynh đệ của Steven, lại là thân ca ca của Lý Thạc trưởng lão, cũng là sư đệ của Thiên Lũy ta, ta lần này nhiệm vụ cũng đã hoàn thành, số bộ phận cổ phần còn lại của Tuyết Lan tập đoàn cứ cấp cho Mộc Dịch huynh đệ đi”.

Lý Thạc không tưởng được Thiên Lũy lại đơn giản như vậy, nghe xong cũng đứng lên nói : “Tốt, Thiên Lũy sư huynh nói hay lắm, tôi nhiệm vụ lần này cũng đã hoàn thành, một chút tài sản còn lại đối với Hồng Bang mà nói cũng không tính là gì, hơn nữa tôi cũng đâu thể quay về nói với trên dưới Hồng Bang, tôi mang về hai đại tập đoàn cùng với vài chục % cổ phần của một tập đoàn chứ ? Ha ha, Mộc Dịch là ca ca của tôi mà, do vậy... ..”

Steven cũng cười lên một cách ám muội : “Ha ha... ..phải à, nơi đây chỉ có bốn người chúng ta, ừm, cứ như vậy đi, 50% cổ phần của Tuyết Lan tập đoàn ba đại siêu cấp hắc bang chúng ta cũng lười phân chia, dù sao đó cũng là tập đoàn nhỏ nhất, ba đại siêu cấp thế lực chúng ta phân chia 50% đó, truyện này mà truyền ra ngoài cũng không có mặt mũi. Đơn giản mọi người đều không muốn, vậy cứ cấp cho Mộc Dịch huynh đệ đi !”

“Ha ha.....”

Nói đến đó, Steven, Thiên Lũy, Lý Thạc không hẹn đều bật cười lớn lên.

“Đây... ..” Lý Dương sững người, tựa hồ bản thân bị một cái bánh từ trên trời rớt xuống trúng, không, không phải là bánh, là đào tiên, là đào tiên cự phẩm ở trên trời.

Lý Dương có cảm giác hoa mắt, một tập đoàn lớn như vậy không ngờ lại lọt đến tay mình, ồ, nên nói là sau khi kế hoạch MAI thành công.

Thiên Lũy vỗ vai Lý Dương nói : “Sư đệ, bắt tất phải như vậy. Đơn giản chút đi, ở đây chỉ có 4 người chúng ta, Thanh Bang thái thượng trưởng lão của chúng ta là sư bá của đệ, có thái thượng trưởng lão làm chỗ dựa cho đệ, đệ lo lắng làm gì !”

Thiên Lũy đồng thời truyền âm nói : “He he, sư đệ, Thiên Lũy ta cũng không cầu gì. Ta là đệ tử do sư tôn thu, không thể tiến nhập làm môn hạ Tinh Cực Tông trong Côn Lôn tiên cảnh để học tập “Thất diệu tinh cực” của Tinh Cực Tông, sau này mong sư đệ giúp người huynh đệ này, để Thiên Lũy ta cũng có thể tiến nhập Tinh Cực Tông học phi đao nhập đạo”.

Lý Dương nghe vậy liền cười thầm, xem ra Thiên Lũy cũng có tư tâm. Nhưng mà Lý Dương vẫn truyền âm nói : “Nói hay lắm, Thiên Lũy sư huynh cứ yên tâm, khi ở trong Tinh Cực Tông ta nhất định sẽ nói giúp người, để người vào làm môn hạ Tinh Cực Tông”.

Steven cũng ra dấu với Lý Dương, Lý Dương lập tức cười đáp lại.

Còn Lý Thạc, tức thì nháy mắt đầy tinh quái, Lý Dương cũng nháy mắt lại.

“Ha ha... ..”

Bốn người, đại biểu cho các phe phái khác nhau nhưng đều hiểu nhau mà cười.

Thế gian không có bữa ăn nào là miễn phí, Steven sở dĩ đối với Lý Dương như vậy, đương nhiên không phải vì Lý Dương cứu mạng hắn, nguyên nhân chân chính là nhìn thấy quan hệ của Lý Dương với Thanh Bang và Hồng Bang, cùng với thân phận sát thủ “Tử Đạn” của Lý Dương. Dù sao có thể giết chết Lang vương Carter, tại Tây phương địa hạ thế giới có lẽ chỉ có Giáo hoàng và Nghị trưởng của Hắc Ám nghị hội, một

người ngang với Giáo hoàng, loại nhân vật như Nghị trưởng Hắc Ám nghị hội, gia tộc hắc đương nhiên đã bỏ cuộc rồi.

Còn Thiên Luỹ, không nói đến lực ảnh hưởng của Lý Dương tại Thanh Bang, chỉ riêng bản thân Thiên Luỹ, hắc tu luyện chính là phổ thông tu chân pháp quyết, còn phi đạo nhập đạo thì không được học đến, dù gì Vương Thông đã từng có thế ngôn, không dám tùy ý truyền thụ, do vậy hắc mới hy vọng Lý Dương “đại nhân vật” trong tương lai sẽ có lực ảnh hưởng tại Tinh Cực Tông này có thể giúp đỡ hắc, hơn nữa Vương Thông cũng đã từng ám chỉ cho ba đệ tử của mình, nếu muốn tiến nhập Tinh Cực Tông, vậy hãy đối tốt với Lý Dương, như vậy mới có hy vọng.

Lý Thạc thì sao ? Cái này còn phải nói à, hai huynh đệ, còn phân ta ngươi sao ? Không giúp huynh đệ mình thì còn giúp ai ?

Chính là như vậy, Lý Dương mới như kỳ tích có được Tuyết Lan tập đoàn, trong “kỳ tích” bên trong cũng có ẩn hàm các loại nguyên nhân. Đương nhiên, chỉ có khi kế hoạch MAI hoàn toàn thực hiện thành công, Lý Dương mới có thể làm chủ Tuyết Lan, hiện tại Tuyết Lan vẫn là của người khác.

“Steven, Thiên Luỹ sư huynh, các người yên tâm, Mộc Dịch ta sẽ nhớ kỹ phần ân đức này ! Nào, chúng ta cạn ly !” Lý Dương đứng lên giơ ly nói.

Steven, Thiên Luỹ cùng với Lý Thạc đang thâm cao hứng cho ca ca mình đều đứng lên, giơ ly.

“Cạn ly !” Bốn người đồng thời cao giọng nói.

Cùng với tiếng chạm ly rõ ràng, bốn người một hơi uống cạn.

Trong căn phòng này, việc phân chia lợi ích giữa ba đại thế lực đã hoàn toàn thành hiệp định, trong hiệp nghị lần này, Lý Dương được lợi nhiều nhất, đương nhiên, chỉ là “một chút” so với ba nhà, chỉ là “một chút” không đáng để ý.

Hội nghị kết thúc, bốn người rời phòng.

“Phục vụ ở ba tầng trên cùng của Lucky Hotel thì vô cùng nổi tiếng, mọi người có muốn hưởng thụ không”. Thiên Luỹ với vai trò chủ nhân, nói với ba người Lý Dương.

Steven mỉm cười vươn người dậy nói : “Rất vui lòng !” Liền đó đi đến một mỹ nữ mà hắc đã sớm thấy vừa mắt.

Lý Thạc cũng cùng đi theo Steven, Thiên Luỹ tiện đó nhìn Lý Dương, Lý Dương nhẹ lắc đầu nói : “Những mỹ nữ này đích xác là không tệ, đáng tiếc là tôi không có phúc để hưởng, các người từ từ vui vẻ, ta xin phép về trước”.

Thiên Luỹ gật đầu, cũng không cưỡng bách nói : “Vây sư đệ về trước, ha ha, hai sư huynh đệ chúng ta, cũng không cần khách sáo làm gì, ta phải đi bồi tiếp hai người kia đây”.

Lý Dương gật đầu, liền đó rời khỏi tầng 31 Lucky Hotel.

“Jerry, Jesse, hai người theo ta cũng được một thời gian, lẽ nào hai người cứ mãi không nói chuyện như vậy, ta bảo các người làm gì là chỉ biết làm cái đó sao ?” Khi trong thang máy của Lucky Hotel, Lý Dương nói với Jerry và Jesse ở phía sau.

Lý Dương không quay đầu lại, hắc chờ phản ứng của hai người.

Jerry và Jesse từ sau khi nghe lệnh Steven đi theo Lý Dương, liền tựa như robot vậy, bình thường không nói câu nào, Lý Dương bảo bọn họ làm cái gì thì bọn họ làm cái đó, hơn nữa còn luôn cung kính kêu Lý Dương là “chủ nhân”.

“Mặc dù các người đã cùng ta ký kết huyết thệ khế ước, các người không thể cãi lời ta, nhưng mà ta cũng không cần hai khúc gỗ, ta cho các người cơ hội, các người có thể kêu ta là sư tôn, ta có thể truyền cho các người pháp môn tu luyện, đương nhiên, các người cũng có thể tiếp tục kêu ta là chủ nhân, sống những ngày như một cái xác biết đi”. Thanh âm Lý Dương băng lãnh vô cùng, không có chút thay đổi nào.

Ánh mắt vốn không có chút ánh sáng của Jerry và Jesse bất ngờ loé lên, tựa như trong bóng tối bỗng loé lên ánh lửa, hai người nhìn nhau, rất đơn giản, không chút do dự quỳ xuống cung kính nói : “Sư tôn”

Khoé miệng Lý Dương có một tia tiếu ý, hai huyết tộc này mặc dù mới chỉ là bá tước, nhưng mà đối với hắn vẫn rất hữu dụng, hắn sắp thực hiện bước một kế hoạch, là thu tóm một lượng lớn cao thủ địa hạ quyền vào tay, nhưng mà phải có người để quản thúc đám địa hạ quyền thủ vốn bất trị này, hai huyết tộc này không nghi ngờ gì là sự chọn lựa tốt nhất, do vậy Lý Dương mới có cử động như hôm nay.

“Bá vương, người biết huyết ngục chi tộc, vậy có biết công pháp tu luyện của bọn họ không ?” Lý Dương hiện tại đang vì hai khai sơn đại đệ tử của mình mà nghĩ công pháp tu luyện.

Hạng Vũ ha ha cười nói : “Huyết ngục chi tộc tốt xấu gì cũng là tộc lớn ở Ma giới, công pháp tu luyện có hàng ngàn hàng vạn, mặc dù bốn Bá vương không có công pháp đỉnh cấp gì, nhưng mà tốt xấu gì cũng có vài bộ công pháp tu luyện cơ phổ thông của huyết ngục chi tộc, ừm, hiện tại bọn chúng công lực quá thấp, bốn Bá vương cho người một bộ “Huyết thần huyền ảnh quyết”, đối với bọn chúng mà nói, cũng là một bộ công pháp không tệ rồi”.

Nói rồi, Hạng Vũ liền hướng đến bộ não Lý Dương mà truyền vào công pháp “Huyết thần huyền ảnh quyết”.

“Luyện đến cực được, cũng thật lợi hại, thân thể có thể biến thành ảo ảnh, cho dù bị đối phương chặt chém, thân thể cũng có thể biến thành huyết tích, sau đó lại ngưng tụ lại, thực đúng là khủng bố !” Lý Dương trong lòng thầm nghĩ.

Hạng Vũ khinh thường nói : “Hừ hừ, công pháp này đáng là gì ? Có vẻ như là bất tử chi pháp, nhưng mà bị giết nhiều lần thì bọn chúng cũng không xong, hơn nữa người công lực cao một chút, trực tiếp vây khốn bọn chúng, sau đó dùng đan hỏa trực tiếp luyện hoá bọn chúng !”

Lý Dương không cùng Hạng Vũ tranh biện, hắn biết Hạng Vũ nói là đúng, dù sao trên con đường tu luyện, hắn và Hạng Vũ cách biệt thật là quá lớn, bất kể là tu vi hay là kiến thức.

Ra khỏi Lucky Hotel, ba người Lý Dương bước lên xe.

Ở trên xe.

“Các người nghe cho kỹ, ta truyền cho các người một bộ tu luyện pháp quyết “Huyết thần huyền ảnh quyết” !” Nói rồi, Lý Dương liền truyền âm nói cho hai đệ tử ba tầng đầu của pháp quyết.

“Con đường tu luyện, kỳ nhất là tham nhiều, các người trước hãy tu luyện ba tầng đầu, chờ khi tu luyện thành ba tầng đầu, ta sẽ truyền cho các người tầng pháp quyết cao hơn”. Lý Dương nhắc nhở, xem ra thực cũng có chút bộ dạng của sư phụ.

62. Chương 14 : Huyết Tộc Thiêu Chiến Giả.

Trên sân thượng.

Vài cơn gió nhẹ thổi qua, Lý Dương đang nằm trên ghế trúc mỉm cười, ngừng đầu uống từng ngụm nhỏ liệ tửu.

Biệt thự Lý Dương đã được Hạng Vũ bố trí Tụ Linh trận, mật độ linh khí tụ tập đã lớn vượt xa bên ngoài.

Lúc này, Điền Cương, Ly Ly, Jerry, Jesse đều đang tu luyện ở trong phòng, duy chỉ có tiểu Kiệt Khắc tu luyện được một lúc, lại móc ra bí quyển luyện đan bắt đầu nghiên cứu, dưới lầu trong căn phòng ở góc ba nữ giúp việc đều đã ngon giấc

Bất ngờ đao quang trong tay Lý Dương lấp lánh, một khúc cây đã hoá thành một bức tượng.

“Không biết đến khi nào mới có thể đến quỷ giới đi tìm Tuyết đây ?” Lý Dương nhìn vẻ cười của Khương Tuyết trên bức tượng, trong lòng liền có từng tia u sầu.

Đêm nay, Lý Dương đã qua đêm trên sân thượng.

Ánh bình minh đến, Lý Dương xuống khỏi sân thượng, mặc dù hẳn biết mặt trời sắp sửa mọc lên, nhưng mà hẳn lại không thích ngắm mặt trời mọc, có lẽ hẳn yêu thích vẻ thê mỹ của ánh tà dương.

“Hoa hoa ~~~”

Trong phòng tắm nước lạnh xối xuống, Lý Dương thở ra một hơi, liền đó mặc áo ngủ bước vào phòng ngủ, cẩn thận lấy ra bức tượng đã được điêu khắc suốt đêm qua, đặt ở một vị trí trong phòng ngủ.

Lý Dương bật ngọn đèn trong phòng ngủ, dưới ánh đèn mê ly, trong phòng cả chục bức tượng phẳng phất tựa như người thật, khuôn mặt Lý Dương không khỏi có một nụ cười.

“Mộc Dịch ! Mộc Dịch !”

Dưới lầu hốt nhiên truyền đến tiếng Lão Kiệt Khắc cao giọng hét, Lý Dương ở trong phòng không sững người, liền đó tắt đèn xuống lầu.

“Lão Kiệt Khắc, còn sớm mà. Mặt trời vừa mới sáng, lão không ở trong phòng mà ngủ, sao lại chạy đến chỗ ta ?” Lý Dương tò mò hỏi.

Tiểu Kiệt Khắc hi hi cười nói : “Hi hi, Lão Kiệt Khắc gia gia người có phải là tối hôm qua gặp ác mộng, sợ hại quá. Nên bây giờ đến tìm sư huynh không ?”

Lão Kiệt Khắc không vui trừng mắt nhìn tiểu Kiệt Khắc, liền đó vội vàng nói với Lý Dương : “Mộc Dịch, có người khiêu chiến ngươi, khiêu chiến Ma Vương !”

Lý Dương sững người nói : “Đây... ..ta không phải vừa mới thành Ma Vương được vài ngày sau ? Sao nhanh như vậy đã có người khiêu chiến ta rồi ?” Hốt nhiên Lý Dương bật cười nói : “Khiêu chiến thì khiêu chiến, lẽ nào ta sợ khiêu chiến sao ? Lão Kiệt Khắc, lẽ nào lão nghĩ ta ngay cả một kẻ khiêu chiến cũng không đáng bại được sao ?”

Lão Kiệt Khắc vội vàng nói : “Không phải vậy, không phải vậy đâu. Kẻ khiêu chiến ngươi lần này không phải là cao thủ bình thường, ta có dự cảm. Hẳn tuyệt đối là cao thủ, hẳn là một trong 10 đại siêu cấp quyền thủ. Nhưng mà trong quá khứ hẳn trước giờ không có bạo phát ra thực lực chân chính của hẳn. Hôm qua, hẳn bất ngờ bạo phát ra thực lực hùng mạnh trước giờ không thấy — tốc độ, tốc độ khủng bố ! Quá khứ luôn nổi danh với lực lượng Yi Shake lần này bất ngờ biểu hiện một tốc độ khủng bố, tốc độ không hề kém người !”

“Tốc độ không hề kém ?” Lý Dương trừng mắt, mẹ nó, địa hạ quyền đàn này theo đồn đãi không phải đều là tứ cấp cao thủ sao ? Bản thân đã gặp qua Tuyết lang nhân, lại gặp qua một người biến đổi gien, hiện tại tựa hồ lại nảy ra một nhân vật phi thường.

Bất quá cho dù là người biến đổi gien về mặt tốc độ cũng không bằng được Lý Dương, tuyết lang nhân mới miễn cưỡng so sánh cùng Lý Dương, nhưng hiện tại Lão Kiệt Khắc không ngờ lại nói có tuyển thủ tốc độ không hề kém hẳn. Điều này không khỏi khiến hẳn kinh ngạc và trọng thị.

“Lão Kiệt Khắc, hãy nói chi tiết về biểu hiện của hẳn đi !” Lý Dương có chút đau đầu, nhân lực của Lão Kiệt Khắc sao lại có thể nhìn ra được thực lực chân chính của đối phương chứ ?

Lão Kiệt Khắc cười tự đắc : “ He he, ta có mang theo đoạn phim, là đoạn phim quay trận đấu !” Trong tay Lão Kiệt Khắc xuất hiện một ổ đĩa cứng di động.

Lý Dương vừa thấy, khuôn mặt liền xuất hiện nụ cười. Có vẻ Lão Kiệt Khắc này cũng rất thông minh.

“Mau lên, vào phòng khách !” Lý Dương chỉ vào cái tivi màn hình tinh thể lỏng lớn ở trong phòng khách.

Lúc này Điền Cương, Ly Ly cùng với huynh đệ Jerry cũng bước ra, Ly Ly còn cười nói : “Lão Kiệt Khắc sao dậy sớm vậy, từ sáng sớm đã qua đây rồi”.

Lão Kiệt Khắc quay đầu lại định nói vài câu, bất ngờ Lão Kiệt Khắc trừng mắt hướng về Jerry và Jesse, tựa hồ rất kinh ngạc.

“Sao vậy, lão tiên sinh, người sao lại dùng ánh mắt đó nhìn chúng ta ? Huynh đệ chúng ta hình như đây mới là lần đầu tiên gặp mặt lão tiên sinh”. Jerry mỉm cười nói, hiện rõ vẻ khiêm nhường nhún nhún, điều này

khiến Điền Cương và Lý Ly rất kinh ngạc, trong ấn tượng của bọn họ, Jerry và Jesse lúc trước đều phẳng phất như khúc gỗ, không có chút phản ứng gì.

Lý Dương vội vàng nói : “Lý Ly, Điền Cương, tiểu Kiệt Khắc, ta chính thức thông báo với mọi người, kể từ ngày hôm nay, Jerry và Jesse chính thức trở thành thành viên của đại gia đình chúng ta, hai đứa chúng nó cũng là khai sơn đại đệ tử của ta, ừm, bọn chúng cần gọi các người là sư thúc”.

Jerry và Jesse vừa nghe, liền vội vàng hướng đến Điền Cương là Lý Ly hô “Sư thúc !” Liền đó xoay người qua hướng tiểu Kiệt Khắc đang ngừng đầu kiêu ngạo hô : “Tiểu sư thúc !”

Tiểu Kiệt Khắc nhất thời trờng mắt nói : “Hừ hừ, sao lại kêu ta tiểu sư thúc, các người cũng nên gọi ta là sư thúc, không cần thêm một chữ “tiểu” !”

Lý Dương cười cười khẽ vuốt đầu tiểu Kiệt Khắc.

Khuôn mặt Điền Cương và Lý Ly cũng xuất hiện nụ cười, nhìn hướng Jerry và Jesse mục quang cũng nhu hoà hơn nhiều, dù sao hiện tại mọi người đều là người một nhà, khi xưa Jerry và Jesse bắt quả là người hầu mà thôi.

“Phải rồi, Lão Kiệt Khắc, vừa rồi sao lão lại trờng mắt nhìn Jerry và Jesse vậy ? Lẽ nào lúc trước người có biết bọn chúng ?” Lý Dương nhìn Lão Kiệt Khắc hỏi.

Lão Kiệt Khắc vội vàng nói : “Không, không, kẻ khiêu chiến Yi Shake chính là bọn họ... ..”

“Cái gì !” Lý Dương trờng mắt.

Điền Cương, Lý Ly, tiểu Kiệt Khắc cũng trờng mắt nhìn Lão Kiệt Khắc, tiểu Kiệt Khắc la lên : “Lão Kiệt Khắc, người sao vậy, kẻ khiêu chiến khẳng định là một người, sao lại là hai người bọn họ ?”

Lão Kiệt Khắc lúc này mới tỉnh người lại, vội vàng nói : “Nói lộn, nói lộn, ý ta là kẻ khiêu chiến cùng một dạng người như bọn họ, cùng một dạng khí chất, mang đến ta cùng một cảm giác, đều là rất lễ nghĩa kiểu cách, trên người luôn có một thứ khí chất quý tộc”.

Lý Dương sáng mắt : “Lẽ nào kẻ khiêu chiến là huyết tộc ?” Đương nhiên, lời này chỉ là trong lòng Lý Dương Suy nghĩ mà thôi, hẳn thực không dám nói ra, bằng không Lão Kiệt Khắc này hỏi đến lại thêm phiền phức.

“Nhanh, nhanh, mau bật đoạn video, để ta xem quang cảnh trận đấu. Ta nghĩ ta đã biết hẳn là loại người gì rồi !” Lý Dương thôi thúc Lão Kiệt Khắc.

Lão Kiệt Khắc cũng không nói gì, rất nhanh chóng lấy ổ cứng di động cắm vào một bên của tivi, sau khi bật tivi, điều chỉnh tần số, tức thì xuất hiện quang cảnh trận đấu.

Cả phòng khách đều nín tiếng cả lại, mỗi người đều cẩn thận xem trận đấu.

Trận thứ nhất.

Một nam tử mặc áo tím đứng trên đài, Lý Dương nhìn qua liền xác định người này có lẽ chính là kẻ khiêu chiến với mình Yi Shake.

Qua một lúc, một hắc nhân nam tử cường tráng lên đài, liền đó trận đấu bắt đầu, Lý Dương cuối cùng đã hiểu vì sao lại nói Yi Shake kia nổi danh với lực lượng cường đại.

Đứng thấy thân hình Yi Shake không được cường tráng, nhưng mà khi hai cái chân vung lên, thì như là chiến đao vậy, đơn giản mà mạnh mẽ.

Tuyển thủ da đen không ngừng tránh né, tựa hồ không dám cùng Yi Shake đối kháng, không ngừng bị Yi Shake đẩy lùi. Cuối cùng... ..tuyển thủ da đen bị Yi Shake bức đến một góc của võ đài, lúc này tuyển thủ đó đã không còn chỗ để trốn.

Tuyển thủ da đen nghiêng rặng, hét lên một tiếng, chân phải cường tráng mạnh mẽ quét tới Yi Shake, mục tiêu là vùng ngực Yi Shake.

“Ca sát !”

Chân phải Yi Shake thoáng chốc đã chặn đứng lộ tuyến công kích của tuyến thủ da đen, liền đó một tràng rầm rắc âm thanh vang lên. Chân phải tuyến thủ da đen đã gãy lìa, chân phải Yi Shake lại đá vòng qua, rất đơn giản đã vỡ đầu của tuyến thủ da đen.

Miễn sát !

Trận thứ hai.

“Ca sát !”

Lại là một cước hùng mạnh, hung hãn đá cho ngực đối phương lồm vào, chết ngay lập tức.

Trận thứ ba.

Trận thứ mười.

Yi Shake vẫn một thân áo tím, đối diện với tuyến thủ mang điển hình của người Nga, cường tráng khôi ngô hữu lực.

“Hống !”

Đại hán người Nga đến từ trại huấn luyện Siberia điên cuồng huy động hai chân mạnh mẽ của hắn, hai chân hoá phá không khí tựa như có thể đá gãy cả cột thép, tiếng không khí bị xuyên thấu rít lên kịch liệt.

Thân hình Yi Shake loé lên, nhưng mà thân ảnh hắn tựa như không hề động đậy.

Công kích hai chân của đại hán người Nga đã công kích đến thân ảnh, nhưng Yi Shake tựa hồ không chút động đậy, khiến người kỳ quái chính là, công kích của đại hán không ngờ lại xuyên qua thân ảnh của Yi Shake, tựa hồ Yi Shake như trong suốt vậy.

“Bồng !”

Hốt nhiên một ngọn cước hùng mạnh xuất hiện trước ngực đại hán người Nga, đại hán thoáng chốc bị đá bay đi, ngã lộn ra đất, miệng phun ra từng ngụm máu lớn, liền đó ngã ra không dậy được nữa.

Còn lúc này thân ảnh nguyên bản của Yi Shake mới từ từ biến mất.

Tàn ảnh ! Tái hiện tàn ảnh !

Đoạn video thu cũng chính thức kết thúc !

“Đây là mười trận đấu gần đây nhất, trận đấu cuối cùng chính là trận đấu ngày hôm qua của Yi Shake, từ trong trận đấu ta có thể phát hiện, trong trận đấu cuối cùng, hắn bất ngờ thể hiện ra tốc độ khủng bố của hắn, tàn ảnh ! Tàn ảnh đạt đến trình độ khủng bố như thế, tựa hồ chỉ có Mộc Dịch người đạt đến, địa hạ quyền đàn không có người nào qua được. Yi Shake này thực là quá khủng bố. Ai mà tưởng được, quá khứ hắn luôn bảo lưu thực lực”. Lão Kiệt Khắc không ngừng nói, tựa hồ rất tức giận.

Kỳ thật Lão Kiệt Khắc đang lo lắng, Lý Dương là cái cây làm tiền của lão, lão đương nhiên hy vọng Lý Dương luôn không ngừng thắng, nhưng hiện tại xuất hiện Yi Shake tựa hồ có khả năng đánh bại Lý Dương, điều này đương nhiên khiến Lão Kiệt Khắc trong lòng rất lo lắng.

Sắc mặt Lý Dương nghiêm túc hẳn lại.

Jerry cũng phát ngôn : “Sư tôn, tên này chắc là cùng một loại như chúng tôi, mặc dù trên video con cảm nhận không được khí tức của hắn, nhưng mà con vẫn miễn cưỡng có thể từ đoạn video nhìn ra khí chất của hắn”. Jerry cũng biết Lão Kiệt Khắc là người bình thường, do vậy miệng hắn mới không nói đến huyết tộc.

Lý Dương quay người qua nói với Lão Kiệt Khắc : “Lão Kiệt Khắc, lão về nghỉ ngơi trước đi, lão yên tâm, tên này còn chưa phải là đối thủ của ta, bất quá vẫn phải cảm tạ Lão Kiệt Khắc trưa sáng sớm đã mang video đến. Đoạn video này cứ lưu tại đây, sau này sẽ trả lại cho lão !”

Lão Kiệt Khắc nghe Lý Dương bảo chứng, lúc này mới thở phào một hơi, không để tâm nói : “Đoạn video này người muốn lưu thì cứ lưu, ta đi trước đây !” Lão Kiệt Khắc tâm tư lúc này mới thoải mái mà yên tâm quay về.

“Huyết tộc, tối thiểu là bá tước, hoặc có khả năng là hầu tước !” Lý Dương trong lòng thầm nói.

Lý Dương bây giờ lực công kích tuy mạnh, nhưng mà nếu như phải đối diện với huyết tộc hầu tước, thủ thắng vẫn còn rất khó khăn, chỉ có thể dựa vào độn thuật và liêm tức thuật để đánh lén, đối diện huyết tộc hầu tước, Lý Dương có lẽ phải sử dụng toàn bộ thực lực, bao quát đao khí và “Ma thần lục tuyệt” mới có thể thắng.

Nhưng tại địa hạ quyền đàn, Lý Dương có thể dùng độn thuật sao ? Đương nhiên không thể.

Tại địa hạ quyền đàn, có thể dùng đao khí sao ?

Lý Dương nhẹ nhàng nhún mào : “Đao khí ? Nếu như tương hỗ cận chiến, với tốc độ của đao khí, đương nhiên không có người có thể phát hiện, hoặc là khi ta công kích đến thân thể hắn, hốt nhiên phát xuất ra đao khí cũng được. Chỉ là nếu như không phải xuất kỳ bất kỳ, không phải đánh lén, khi chiến đấu, nếu như hắn đem huyết tộc năng lượng hoàn toàn hộ thể, đao khí của ta không biết là có thể phá được phòng ngự của hắn không”. Lý Dương có chút lo âu.

“Được rồi, chỉ có thể hy vọng tên này chỉ là huyết tộc bá tước, nếu là hầu tước, thì thực là có chút phiền phức, hừ, tên này cũng thật là, một huyết tộc chạy đến địa hạ quyền đàn làm gì ?” Lý Dương có chút buồn bực.

Lý Dương làm sao biết được bổn ý của Yi Shake, Yi Shake là một lão huyết tộc sống cả trăm năm rồi, sinh hoạt thật là buồn chán, tiến nhập địa hạ quyền đàn cũng là tìm vui mà thôi.

“Lý Dương, đừng lo lắng, nếu như đến lúc phiền phức, bổn Bá vương sẽ giúp ngươi một chút, giống như giết Lang vương Carter, trực tiếp đập chết hắn !” Thanh âm Hạng Vũ vang lên trong đầu Lý Dương.

Lý Dương nghe thấy, lập tức nhớ lại khi giết Lang vương Carter, cảm giác một quyền cuối cùng của bản thân, tựa như đập nát bánh quy, dễ dàng đập chết Lang vương Carter với thực lực khủng bố. Nói thực lòng, đập chết một siêu cấp cao thủ vượt xa bản thân giống như đập nát bánh quy, cảm giác thực là mỹ diệu.

Nghĩ đến đó, Lý Dương cười cười, lo lắng cái gì ? Cho dù là huyết tộc công tước thì sao chứ ? Ở trước mặt Hạng Vũ còn không phải mỏng manh như giấy sao.

Hốt nhiên, Lý Dương trong lòng khẽ động, nói với Hạng Vũ : “Hay là để tôi đấu với hắn trước, cho dù là huyết tộc hầu tước, tôi vẫn có thể chống được một lúc, chờ khi tôi hoàn toàn thất bại thì hãy giúp tôi cũng không muộn, chỉ có dưới sự áp bức khiêu chiến tôi mới có thể tiến bộ được, lần trước cùng Lang vương Carter chiến đấu, tôi đối với sự lý giải của tự nhiên chi đạo đã tinh thâm hơn”.

Hạng Vũ đồng ý nói : Hừm, ngươi cứ tận tình đấu đi, ngươi tiến bộ nhanh, bổn Bá vương cũng cao hứng !”

“Sư huynh, có nắm chắc không ?” Điền Cương hỏi Lý Dương, vừa rồi Điền Cương nhìn thấy tốc độ của Yi Shake, nhất thời trong lòng kinh hãi, hắn tự nhận bản thân không phải là đối thủ của tên đó, cho nên hắn mới quan tâm đến Lý Dương.

Jerry lập tức nói : “Sư tôn người công lực vô biên, đối phó một huyết tộc người hoàn toàn nắm chắc !” Trong lòng Jerry và Jesse, Lý Dương chính là vô địch, hà huống từ đoạn phim có thể thấy huyết tộc kia cũng chỉ tương đương bọn họ.

Lý Dương nhìn mọi người, cười nói : “Yên tâm đi, đối phó hắn, ta hoàn toàn tự tin”. Lúc này, trong lòng Lý Dương ngược lại có chút kỳ vọng muốn chiến đấu với huyết tộc kia.

63. Chương 15 : Cát Hân.

“Cát đại ca, thời gian này thực không thấy thấy huynh cười vui vẻ như vậy !” Lý Dương mỉm cười nói với Cát Phổ đang cười ở phía sau.

Cát Phổ cũng cười lên, con gái của mình cuối cùng đã có thể xuất viện, ông làm sao không vui sướng chứ.

“Mộc Dịch huynh đệ, chiếc xe này thực là tốt quá, hiện tại hình như mua cũng không có, người làm sao kiếm được vậy ?” Cát Phổ tốt xấu gì cũng là một tiểu phú hào, đối với các loại xe hạng Top cũng có hiểu biết.

Lúc này mấy người đang lái một chiếc xe Citroen 2010, chiếc xe này là từ trong Thanh Bang mang qua, dù sao loại xe kiểu này cũng không có bán nữa, lúc trước loại xe Citroen phiên bản 2010 cũng là loại có hạn lượng, ngay lập tức đã được tiêu thụ hết trong giới thượng tầng xã hội.

“Cái này... ..Cát đại ca, chiếc xe này là ta mượn, mượn của bằng hữu đây !” Lý Dương không cách nào nói với Cát Phổ thân phận của mình ở Thanh Bang, chỉ có thể nói như vậy.

Cát Phổ cũng gật gật đầu, không truy hỏi tiếp nữa.

“Mộc Dịch tiên sinh, trước mặt là bệnh viện rồi”. Tài xế cung kính nói với Lý Dương, Lý Dương gật đầu nói : “Dừng lại ở phía trước đi !”

Đối với tài xế này, Lý Dương vô cùng hài lòng, tài xế này không hổ là được Thanh Bang chuyên môn bồi dưỡng để phục vụ cho những nhân vật cao tầng trong bang phái, kỹ thuật lái xe tuyệt đối là hạng nhất, khi làm vòng cua, Lý Dương thậm chí không cảm thấy thân thể chuyển động tí nào.

“Ba !”

Vừa xuống xe, thanh âm trong trẻo liên vang lên, Lý Dương trong lòng sửng sốt, quay đầu nhìn qua.

Không xa cổng bệnh viện có một cô gái mặc đồ thể thao màu trắng đang đứng, mái tóc dài phiêu dạt đã được buộc lên, nhưng vẫn bị gió thổi lùa lên khuôn mặt.

Thoáng chốc đó, Lý Dương tựa hồ như hoảng hốt nhìn thấy Khương Tuyết thân mặc y phục hộ sĩ đang đứng ở cổng bệnh viện, hai người con gái đều có thân hình như nhau, cùng mặc áo trắng, cùng mái tóc dài.

“Mộc Dịch huynh đệ, đến đây, đến đây !” Cát Phổ nắm tay Lý Dương mau chóng đi đến chỗ con gái mình.

“Ba !”

“Hân Hân !”

Cát Phổ lập tức ôm chầm lấy con gái vào lòng, trải qua sự khảo nghiệm giữa sinh và tử, cảm tình giữa hai cha con càng thêm sâu đậm.

Một lúc lâu sau, hai người mới từ từ buông ra.

“Đến đây, Hân Hân, đây là... ..!” Cát Phổ sửng người, trong nhất thời không biết nên gọi là Mộc Dịch đại ca, hay là Mộc Dịch thúc thúc nữa.

Lý Dương hiện tại niên kỷ hơn 20, gần 30 Cát Hân cũng 23 tuổi rồi, có lẽ nên gọi Lý Dương là đại ca, nhưng mà dù sao Lý Dương cũng cùng Cát Phổ xưng huynh gọi đệ, xưng hô như thế không phù hợp với lễ nghĩa. Lý Dương mặc dù gần 30, nhưng có lẽ tâm linh đã trải qua sự vấp ngã và tôi luyện, tâm tính của hắn lúc này cực kỳ lão luyện, người nào nhìn qua cũng phảng phất như thấy một người đàn ông trưởng thành hơn 40 tuổi.

“Cứ gọi là Mộc Dịch thúc thúc đi !” Lý Dương cười nhẹ nói.

Cát Hân tò mò nhìn Lý Dương, nàng biết phí thuốc men lần này của nàng là do Lý Dương chi.

10 triệu USD, thực đúng là kinh khủng ! Lúc trước khi nàng biết mình mắc căn bệnh khủng khiếp này. Nàng suýt chút nữa là đã tuyệt vọng, sau đó mới biết hảo huynh đệ của phụ thân mình đã bỏ tiền ra.

Hiện tại xã hội này một khi đến lúc khó khăn, khi mượn tiền, thì cái gì thân bằng hảo hữu cũng đều mặt lạnh mà nói không có tiền. Nhưng Lý Dương lại bỏ ra 10 triệu USD mà không để tâm đến việc trả ơn.

“Người tốt cuộc là loại người gì ?” Cát Hân chớp chớp đôi mắt to nhìn Lý Dương, tựa hồ như muốn nhìn thấu Lý Dương.

Lý Dương bật cười, hắn cuối cùng đã phát hiện được chỗ khác nhau của Cát Hân và Khương Tuyết, thanh âm Cát Hân có phần trong trẻo, còn thanh âm Khương Tuyết lại có phần ôn nhu, con mắt Cát Hân tương đối lớn, tựa như một cái hồ nhỏ. Còn mắt Khương Tuyết không lớn, khi cười thì hẹp thành một đường chỉ.

Khác nhau chính là như vậy, Khương Tuyết thì như một người con gái ôn nhu yếu đuối, còn Cát Hân thì lại là một người con gái hoạt bát đáng yêu. Mặc dù cái miệng nhỏ cùng thân hình mái tóc đều tương tự, nhưng khí chất thì lại hoàn toàn bất đồng.

“Lên xe nào !” Lý Dương hướng đến vợ chồng Cát Phổ nói.

Lúc này xung quanh đã có một số bệnh nhân đang tản bộ trong bệnh viện nhìn về phía xe của Lý Dương, còn có một số hộ sĩ nhân rồi đang nói chuyện huyên thuyên.

Cát Hân vừa nhìn thấy chiếc xe của Lý Dương, cũng sáng mắt lên, lập tức nhảy phắt lên xe.

“Oa, đây là da thật, tuyệt đối là da thật, không phải là loại hàng giả loè người, oa, xe dài như vậy, có thể cả ăn và ngủ ở trong này”. Cát Hân vừa vào trong xe liền giương to mắt nhìn mọi thứ bên trong, rõ ràng rất kinh ngạc.

“Khởi hành !” Lý Dương sau khi vào trong xe, liền nói với tài xế.

Liền đó chiếc xe bắt đầu từ từ khởi động, rời khỏi bệnh viện... ..

oOo

Mafia Mỹ đệ nhất đại gia đình Delane gia tộc, gia chủ đương đại Anthony Delane đang ở trong một căn phòng.

Căn phòng u ám, chỉ có ánh đèn màu huyết hồng chiếu sáng.

Anthony ngồi trên ghế, còn Oliver thì quỳ dưới đất, ngọn đèn màu huyết hồng chiếu sáng một nửa khuôn mặt của Anthony, khiến cho càng thêm âm trầm.

Anthony lúc này trong lòng rất rối loạn, hắn làm sao cũng không tưởng được cái thằng con hỗn hào của mình không ngờ lại dám truy sát con trai của Đẳng chủ Mafia Ý.

“Ngu xuẩn, điên độn ! Người biết cái gì ? Người biết cái gì hả !” Anthony thực muốn một cước đá chết con trai mình.

Oliver nhìn phụ thân đang phẫn nộ, thấp giọng nói : “Không phải chỉ là truy sát hắn sao, có gì to tát đâu chứ, Mafia Ý không phải là luôn cùng chúng ta ở thế nước lửa khó dung sao ? Lo lắng làm gì ?” Oliver vẫn chưa biết là bản thân sai lầm ở đâu.

Anthony nhìn con trai của mình, thực không biết là bản thân sao lại có đứa con như vậy, đáng tiếc, huyết tộc sinh đẻ thật quá khó khăn, hắn chỉ có một đứa con đó. Bằng không hắn đã sớm giết chết con trai rồi, đáng tiếc cho dù có giết con mình, cũng không cách nào giải toả được cơn phẫn nộ trong lòng hắn.

“Ngu xuẩn, người thì biết cái gì ? Mafia Mỹ chúng ta không có sợ Mafia Ý. Chúng ta cũng không sợ cùng bọn chúng đấu đá ! Luận về cao thủ đẳng cấp công tước, năm đại gia tộc của Mafia Mỹ chúng ta tổng cộng có 30 vị. Đẳng cấp công tước của năm đại gia tộc Mafia Ý tổng cộng cũng là 36 vị ! Cao thủ chúng ta chênh lệch không lớn !” Anthony trách mắng.

Oliver lập tức chen vào : “Vậy không tốt sao ? Bọn họ không làm gì được chúng ta, chúng ta lo lắng cái gì chứ ?”

“Câm mồm, ta còn chưa nói xong, người đừng có chen miệng vào cho ta !” Anthony gầm lên.

Khuôn mặt Anthony trở nên âm trầm : “Chúng ta không sợ năm đại gia tộc bọn chúng, nhưng mà chúng ta sợ chính thể 13 thị tộc, năm đại gia tộc bọn chúng thuộc về 5 trong số 13 thị tộc, chúng ta bình thường cùng bọn chúng âm thầm đấu đá, cái đó cũng không tính là gì, nhưng mà người lần này truy sát người kế thừa của gia tộc bọn chúng, đây chính là khiêu khích 13 thị tộc ! Là sự khiêu khích đối với địa vị của 13 thị tộc, chúng ta chỉ thuộc về gia tộc phổ thông trong huyết tộc. Trong thế giới huyết tộc, cho dù là ta, gia chủ Delane gia tộc, địa vị cũng không cách nào so sánh được với Steven, bởi vì hắn là người kế thừa gia tộc của một trong 13 thị tộc. Người truy sát hắn chính là khiêu chiến quyền uy của 13 thị tộc !”

Nathony nói đến đó, tựa như nghĩ đến thủ đoạn mà 13 thị tộc dùng để đối phó với các gia tộc dám khiêu khích quyền uy của bọn họ, nhất thời trong lòng phát run.

“Ngu xuẩn, ngu xuẩn !” Anthony bật ngờ đập một cước lên người Oliver, đá văng Oliver vào một góc tường, Oliver không khỏi đau đến co rúm người lại, ở trong góc tường, hắn không dám lên tiếng, chỉ có thể để mặc cho Anthony chửi bới.

Anthony mặt âm trầm : “13 thị tộc, hừ hừ, cái đồ ngu xuẩn nhà ngươi, cao thủ của năm đại gia tộc chỉ nhiều hơn chúng ta một chút, nhưng còn 13 thị tộc thì sao ? 13 thị tộc tập hợp lại có thể tiếp cận đến 100 cao thủ đẳng cấp công tước, bọn họ đại biểu cho lực lượng hùng mạnh nhất của huyết tộc, trước mặt bọn họ, chúng ta căn bản không có cách nào chống cự. Hơn nữa... ...”

Anthony trầm giọng nói : “Hơn nữa tộc trưởng của 13 thị tộc, cũng chính là 13 vị thân vương, bọn họ đều có giữ đặc thù chú ngữ mà năm xưa huyết tộc đời thứ hai đã lưu truyền lại, thực lực chân chính của 13 vị thân vương ai mà biết được ? Mặc dù bao nhiêu năm đã qua, bọn họ trước giờ không có sử dụng qua chú ngữ được tổ tiên lưu truyền lại, nhưng mà chú ngữ đó khẳng định là tồn tại ! Đây cũng là nguyên nhân mà 13 thị tộc bao nhiêu năm qua vẫn đứng vững không ngã, người biết vì sao gọi là 13 thị tộc không ? Bởi vì năm xưa huyết tộc đời thứ hai có tổng cộng 13 người ! 13 thị tộc, bọn họ chính là hậu duệ của 13 huyết tộc đời thứ hai !”

Huyết tộc càng cổ xưa thì càng hùng mạnh, huyết tộc đời thứ nhất trong truyền thuyết, cũng là tổ tiên của huyết tộc Cain, thực lực có thể nói là thông thiên triệt địa. Còn huyết tộc đời thứ hai tổng cộng có 13 người, đều có thực lực của huyết tộc đẳng cấp đế vương, huyết tộc đời thứ nhất và đời thứ hai đã biến mất, huyết tộc đời thứ ba cũng đồng thời biến mất một cách thần bí.

“Do vậy, ta trước giờ không có nghĩ qua chuyện khiêu chiến quyền uy của 13 thị tộc, cho dù có tưởng đến, tối đa cũng là tưởng trong giấc mơ !”

Anthony nhìn chằm chằm con trai Oliver của mình, băng lãnh nói : “May mắn là Steven không chết, có lẽ 13 thị tộc sẽ không đến công kích chúng ta, một khi bọn họ công kích chúng ta, vậy thì thế lực mà năm đại gia tộc chúng ta đã tích lũy hơn ngàn năm qua sẽ bị huỷ đi trong một chớp mắt”.

“Oliver, người hãy hy vọng 13 thị tộc sẽ không động thủ ! Bằng không, kẻ đầu tiên ta giết chính là ngươi !” Thanh âm Anthony băng lãnh vô cùng.

Một khi 13 thị tộc giết đến, Oliver sẽ thành tội nhân đối với năm đại gia tộc của Mafia Mỹ, Oliver nhất định phải chết, mới có thể khiến người trong năm đại gia tộc đoàn kết lại được. Bằng không Delane gia tộc rất có khả năng bị bốn gia tộc kia bỏ rơi.

Chỉ nửa tiếng đồng hồ sau.

“Gia chủ, đại sư không hay, tôi phát hiện trong phạm vi thành phố Juneau bang Alaska xuất hiện một số huyết tộc, là một số huyết tộc trước giờ chưa thấy qua, khí tức trên người bọn họ cũng không phải là khí tức của bốn đại gia tộc kia, tôi chỉ phát hiện được 30 huyết tộc đẳng cấp hầu tước, không biết là có huyết tộc đẳng cấp công tước qua đây hay không. Cho dù có, với thực lực của tôi cũng không cách nào phát hiện được”. Ngũ trưởng lão của Delane gia tộc, cũng là một trưởng lão trẻ nhất công lực thấp nhất, vừa mới đạt đến đẳng cấp công tước.

Ngay lập tức lời của ngũ trưởng lão khiến toàn thân Anthony chấn động.

“Lẽ nào 13 thị tộc thực sự ra tay ?” Anthony bắt đầu có chút hoảng loạn.

Anthony nhìn ngũ trưởng lão Wright, trong lòng suy nghĩ một lúc lâu, mới nói : “Wright, hiện tại người mau đem những ấu nhi huyết tộc trong tộc chúng ta tập hợp lại, lập tức sử dụng tàu ngầm chuyển đi cho ta, rời khỏi Mỹ quốc”.

“Gia chủ ?” Ánh mắt Wright ngơ ngác, lộ vẻ khó tin.

Anthony lắc đầu cười khổ : “Khi mà đã không phải là người của bốn đại gia tộc kia, khẳng định là nhân mã của 13 thị tộc, cả Mỹ quốc mặc dù cũng có một số gia tộc huyết tộc nhỏ, nhưng bọn họ thì không dám đến địa bàn của chúng ta, hơn nữa 30 hầu tước, hừ hừ, mấy cái gia tộc nhỏ kia còn chưa có thực lực mạnh như vậy. Lần này qua đây 30 huyết tộc hầu tước có lẽ chỉ là một bộ phận, với sự hiểu biết của ta về thủ đoạn của 13 thị tộc, có lẽ nhân mã công kích Delane gia tộc chúng ta tối thiểu có mười vị công tước cùng với vài chục vị thậm chí là trên trăm vị hầu tước !”

“Mười vị huyết tộc công tước ?” Wright kinh hô, nếu quả là mười vị huyết tộc công tước qua đây, vậy Delane gia tộc hẳn sẽ không có chút cơ hội thắng nào.

Anthony gật đầu nói : “Có lẽ đây chỉ là toán đầu, bọn họ hiện tại chỉ là mới phái người qua, nhân mã của bọn họ còn chưa hoàn toàn đến. Hiện tại là cơ hội bỏ trốn của chúng ta”.

Anthony đoán không sai, 50 vị huyết tộc công tước, mỗi gia tộc là 10 huyết công tước cùng với khoảng 100 huyết tộc hầu tước, huyết tộc công tước là xuất động sớm nhất, bọn họ công lực tinh thâm, từng người đã sớm điều tra hết thảy, lúc này năm đại gia tộc đã hoàn toàn bị giám thị, muốn chạy cũng chạy không được, một khi hoàn toàn tập hợp, liền nghe theo mệnh lệnh của 13 thị tộc, chỉ cần một lệnh ban xuống, sẽ triển khai thế công kích như tời khô rụng lá.

“Chờ một chút, những ấu nhi kia khoan đi vội, ta lo rằng một số huyết tộc công tước đang giám thị chúng ta, hiện tại người đi tập trung những ấu nhi của huyết tộc, còn cả một số huyết tộc nhỏ yếu nhưng có tiềm lực nữa, trước hãy tập trung lại một chỗ, chuẩn bị tốt để tùy thời mà trốn chạy. Chỉ cần bọn chúng không chết, vậy Delane gia tộc chúng ta sẽ không bị huỷ diệt”. Anthony suy nghĩ rồi nói.

Wright gật đầu nói : “Ừm, hiện tại mà chạy đích xác là không thích hợp, tôi nghĩ, chờ đến khi chiến đấu lẫn nhau, các công tước đến công kích chúng ta nhất định sẽ ra tay, không thể chú ý đến việc giám thị, đến lúc đó ta dẫn bọn chúng âm thầm trốn đi”.

Anthony sáng mắt, liếc nhìn Wright khen ngợi.

“Người nói có đạo lý, hiện tại tạm thời bất động, chờ bọn chúng xuất thủ hãy nói tiếp. Nếu như thật không có biện pháp nào, mấy vị công tước chúng ta cho dù tự bạo, cũng phải khiến hậu duệ chúng ta chạy được ra ngoài !” Thanh âm Anthony lộ vẻ rất kích động, Wright cũng chịu ảnh hưởng của Anthony, trong lòng sung mãn tín niệm vì gia tộc có thể hy sinh tất cả.

Wright hốt nhiên nhớ đến điều gì, liền quay qua Anthony nói : “Gia chủ, Oliver thiếu gia thì sao ? Hẳn cũng là một hầu tước, hay là để hắn trốn đi”.

Khuôn mặt Anthony bạo lộ sát khí : “Trốn ? Hừ, cái tên ngu xuẩn này, tai hoạ lần này là do nó tạo thành, Delane gia tộc chúng ta nếu muốn lấy lại được sự huy hoàng như bây giờ không biết là phải chờ bao nhiêu năm, hà huống mang hắn đi, đến khi những người may mắn sống sót của bốn đại gia tộc kia phát hiện, vậy Delane gia tộc chúng ta sẽ bị bọn họ bỏ rơi, khi khó khăn, năm đại gia tộc chúng ta cần phải đoàn kết lại mới có thể tồn tại tiếp được”.

64. Chương 16 : Chung Cực Huyền Thường.

Lúc này trong đầu Anthony thoáng qua một tia linh quang, hắn nghĩ đến một biện pháp có thể lợi dụng được một chút.

“Wright, ta nghĩ, Delane gia tộc ta có thể tặng cho Mafia Ý một ít phiền toái, lẽ nào chỉ để bọn chúng công kích chúng ta, chúng ta công kích bọn chúng không được sao ?” Ánh mắt Anthony lướt qua một tia quang mang khó hiểu.

“Chúng ta công kích bọn chúng ? Đáng xấu hổ là gia tộc chúng ta có cao thủ nào có thể đối phó bọn chúng đây ? Nói không chừng hiện tại cao thủ đẳng cấp công tước của gia tộc chúng ta đều bị giám thị rồi”. Wright nhún mày nói, hắn nghĩ không thông phương pháp của Anthony.

Khuôn mặt Anthony thoáng qua một tia băng lãnh : “Hừ hừ, lẽ nào nhất định phải là người của chúng ta sao ? Delane gia tộc chúng ta tiền kiếm được bao nhiêu năm nay lẽ nào một chút hữu dụng cũng không có ?”

“Ý gia chủ là sao ?” Wright nghi hoặc nhìn về phía Anthony.

Khuôn mặt Anthony thoáng qua một nụ cười, một nụ cười đắc ý : “Sát thủ, vô tận sát thủ, hơn nữa còn là siêu cấp sát thủ ! Ta không tin rằng Mafia Ý bọn chúng không phải đau đầu”.

Sát thủ, kim tiền !

Wright cuối cùng đã minh bạch : “Ý gia chủ là treo thưởng ? Giải thưởng có giá trị cực lớn ? Nhưng các nhân vật thượng tầng của năm đại gia tộc Mafia Ý đều là huyết tộc, sát thủ bình thường có thể làm gì ?”

Anthony bật cười nói : “Wright, xem ra ngươi còn chưa biết sự lợi hại của sát thủ à, một sát thủ hạng nhất thiện dụng thuật ám sát có thể khiến năm đại gia tộc kia phải đau đầu !”

“Wright !”

Anthony bất ngờ thấp giọng hét.

“Thỉnh gia chủ phân phù !” Wright lập tức cúi thấp đầu chuẩn bị tiếp nhận mệnh lệnh.

Trong mắt Anthony thoáng qua một tia độc ác : “Tuyên bố với các đại hắc đạo, các đại tổ chức ngầm toàn thế giới rằng ta treo giải thưởng tối cao, mục tiêu — năm đại gia tộc của Mafia Ý mà gia tộc Pfister là đứng đầu, phạm là giết một người của năm đại gia tộc, liền có thể nhận được 100 triệu USD ! chỉ cần thu lấy thủ cấp là có thể lãnh thưởng !”

Năm đại gia tộc của Mafia Ý đều là huyết tộc gia tộc, nhân khẩu của mỗi gia tộc đều vô cùng khủng bố, nhưng mà số thành viên gia tộc bày ra trước mắt thế nhân lại không nhiều. Chỉ có khoảng 100 người, 100 người này đều là phần tử tinh anh của gia tộc, cũng chỉ có bọn họ mới có tư cách mang thân phận quang vinh sinh hoạt dưới ánh mặt trời.

“Hừ hừ, cho dù là ngũ đại gia tộc thì số nhân khẩu bề ngoài tập hợp lại cũng không đủ một ngàn người, 100 tỷ USD ? Hừ hừ, đối với Delane gia tộc ta mà nói, chỉ là một bộ phận nhỏ mà thôi !” Khuôn mặt Anthony thoáng qua một tia cười lạnh.

Giải thưởng tối cao !

Phần thưởng cho mỗi một thành viên trong năm đại gia tộc của Mafia Ý đạt đến 100 triệu USD !

Một khi giải thưởng này xuất hiện tại địa hạ thế giới. Tin rằng cao thủ của cả địa hạ thế giới đều phát điên lên, một thành viên là 100 triệu USD, chỉ cần thành công một lần, là có thể sinh hoạt vô ưu tư suốt một đời rồi.

Sát nhân ?

Cái đó không nhất định cần phải có thực lực hùng mạnh.

Nếu như dùng một lượng lớn tạc đạn cho nổ tung cả khu cư trú của Mafia Ý, khẳng định là có không ít thành viên gia tộc phải chết, mặc dù trong phủ đệ của năm đại gia tộc Mafia Ý phóng tạc đạn tương đối là khó khăn. Nhưng mà không có thứ khó khăn nào có thể ngăn cản được cặp mắt tham lam của đám sát thủ, bọn chúng đều là loại người vong mạng !

Đặc biệt là.....phần thưởng lại đạt đến một con số khủng khiếp như vậy.

“Vâng, gia chủ, tôi lập tức động dụng mạng lưới tình báo của chúng ta, đem tin tức này truyền biến khắp địa hạ thế giới !” Wright trong lòng cũng sung mãn sự hưng phấn, hẳn hiện tại có thể tưởng tượng đến cảnh tượng vô số sát thủ đi ám sát cao thủ của năm đại gia tộc.

Ta đánh không lại ngươi ! Vậy thì dùng độc, dùng độc không được, ta dùng mưu kế, dùng bẫy rập, mềm không được, thì dùng cứng, đơn giản thì ta chơi tạc đạn ! Nói chung, phương pháp là rất nhiều !

Đối với huyết tộc cao thủ mà nói, vũ khí của phạm nhân vẫn có lực uy hiếp rất lớn, đặc biệt là một số vũ khí laser, thậm chí có thể phá vỡ phòng thủ của huyết tộc cao thủ, nếu như trúng phải trái tim của bọn họ, hừ hừ, huyết tộc cao thủ có mạnh hơn nữa cũng phải chết ngay lập tức.

“Mafia Ý, hừ hừ, năm đại gia tộc các ngươi hãy chuẩn bị nghênh tiếp lễ vật mà ta tặng các ngươi !” Trên khuôn mặt Anthony có một nụ cười điên cuồng.

Đến giờ phút sinh tử tồn vong của gia tộc, chỉ động dụng 100 tỷ USD, Anthony còn được tính là tỉnh táo.

Trong phòng khôi phục lại sự bình tĩnh, Anthony cứ ngồi như vậy trong căn phòng u ám, không ngừng suy nghĩ phương pháp ứng phó.

Hốt nhiên điện theo reo lên.

“Uy, tôi là Anthony, ồ ! Gia tộc các người cũng phát hiện có một lượng lớn huyết tộc cao thủ ?” Anthony từ trên ghế đứng phát dậy.

Người gọi điện thoại chính là gia chủ của một trong năm đại gia tộc Mafia Mỹ — Alex.

Thanh âm Alex lộ rõ vẻ âm trầm : “Anthony, hảo huynh đệ của ta, chuyện lần này tựa hồ lớn đây, không biết tại làm sao ? Một lượng lớn huyết tộc cao thủ tụ tập trong phạm vi gia tộc ta sở tại !” Đến hiện tại, bốn đại gia tộc kia còn chưa biết đó là bởi vì Olive truy sát Steven mà ra. Anthony lúc này đương nhiên không dám nói, chỉ có thể chờ sau khi kết thúc, mới từ từ nói, hiện tại mọi người còn phải đoàn kết để chống lại cơn bão của 13 thị tộc.

“Anthony, đại trưởng lão của gia tộc chúng ta đã phát hiện ra tám vị huyết tộc công tước, đại trưởng lão công lực tinh thâm, đã là đỉnh điểm thất cấp cao thủ, người có thể tra ra được tám huyết tộc công tước, nhưng mà số cao thủ huyết tộc đẳng cấp công tước lại không nhất định chỉ có 8 người, nói không chừng còn có một số huyết tộc cao thủ cùng đẳng cấp với đại trưởng lão !” Thanh âm Alex cũng có chút khàn khàn.

Tám huyết tộc cao thủ đẳng cấp công tước, chỉ riêng 8 huyết tộc công tước này đã không phải là gia tộc bọn hắn có thể đối phó.

Anthony trong lòng chấn động, xem ra hắn thực đã đoán đúng rồi. Kết hợp với những thủ đoạn khi xưa 13 thị tộc dùng để đối phó với các gia tộc dám khiêu chiến quyền uy của bọn họ, hắn đoán rằng 13 thị tộc sẽ xuất động 50 huyết tộc công tước, năm đại gia tộc bọn hắn, mỗi gia tộc sẽ bị 10 huyết tộc công tước công kích.

“Alex, xem ra 13 thị tộc đối với năm đại gia tộc chúng ta đã xuất thủ, bao nhiêu năm nay, năm đại gia tộc chúng ta phát triển tấn tốc, thực lực của mỗi gia tộc đều tiếp cận 13 thị tộc rồi. Có lẽ 13 thị tộc lo lắng chúng khiêu chiến quyền uy của bọn họ, do vậy đã ra tay trước !” Anthony dẫn Alex đi một phương hướng khác.

Alex nói : “Ừm, Anthony người nói có lý, chỉ luận vào thực lực của mỗi gia tộc, bất kỳ một gia tộc nào trong 13 thị tộc cũng tương đương với chúng ta, xem ra bọn họ lo lắng trước sự phát triển của chúng ta, dù sao chúng ta cũng chiếm cứ cả Mỹ quốc, phát triển quá nhanh à !”

“Bất quá, hiện tại chúng ta nên làm thế nào ?” Alex hỏi, Alex biết Anthony lão hồ ly này luôn có những ý tưởng quỷ quyệt rất khá, thỉnh thoảng những quỷ kế này cũng thực sự hữu dụng.

“Treo giải thưởng tối cao. Thông báo đến các đại hắc đạo, các đại thế lực tổ chức ngầm toàn thế giới ! Phàm là giết được một người trong năm đại gia tộc Mafia Ý, sẽ được thưởng 100 triệu USD ! Ta đã phát ra giải thưởng rồi !” Anthony cười lạnh nói.

Alex vừa nghe , ánh mắt không khỏi sáng lên, nếu như đại bản doanh Mafia Ý hỗn loạn cả lên. Vậy công kích khẳng định sẽ bị ảnh hưởng, gia tộc bọn hắn bỏ trốn sẽ có hy vọng.

“Anthony, người cũng ra tay rồi, gia tộc chúng ta sao có thể đứng ngoài chứ ? Ta cũng góp một bó lửa. Ta sẽ mau chóng với danh nghĩa của gia tộc ta phát ra giải thưởng tối cao, 100 tỷ USD ? Chỉ là một bộ phận nhỏ trong tài sản của gia tộc mà thôi”. Alex lập tức quyết định nhúng tay vào.

Anthony hài lòng cười, bất quá hắn chưa hài lòng khi chỉ có hai gia tộc phát ra giải thưởng tối cao.

“Chúng ta mau cùng ba vị gia chủ kia tiến hành hội nghị qua điện thoại, để ba vị gia chủ kia cũng phát ra giải thưởng tối cao, cần phải làm cho chuyện này thành một kế hoạch hoàn mỹ !” Anthony kiến nghị.

Alex vội vàng gật đầu biểu ý tán đồng. Hắn đương nhiên tán đồng, gia tộc hắn cũng bỏ ra 100 tỷ USD, nếu như ba nhà kia không xuất thủ, vậy thì không công bằng cho bọn họ.

Hai tiếng sau.

Nam đại gia tộc Mafia Mỹ trải qua sự thảo luận kịch liệt, cuối cùng quyết định hướng đến các tổ chức hắc đạo toàn thế giới phát ra giải thưởng. Trong hội nghị này, bọn họ còn quyết định, hướng đến các đội quân đánh thuê, các căn cứ tổ chức khủng bố phát ra nhiệm vụ chuyên môn.

Nói chung, lần này năm đại gia tộc mỗi gia tộc đều động dụng 100 tỷ USD.

Tổ chức khủng bố, tổ chức lính đánh thuê, tổ chức sát thủ, sát thủ độc hành, vô số thế lực lớn nhỏ toàn thế giới, bất kể là ai, đều có thể tiếp nhận nhiệm vụ, chỉ cần giết một thành viên trong năm đại gia tộc Mafia Ý, dùng thủ cấp là có thể đổi thành 500 triệu USD.

Mạng lưới tình báo của Mafia Mỹ trải rộng toàn thế giới, chỉ nửa ngày, gần như các đại thế toàn thế giới đều nhận được tin tức này.

Điên cuồng !

Tất cả các cao thủ đều điên cuồng !

500 triệu USD, bất kỳ thành viên nào trong năm đại gia tộc Mafia Ý đều có giá trị 500 triệu USD.

Giải thưởng kinh khủng như vậy, trong lịch sử chưa từng có qua, có lẽ chỉ có năm đại gia tộc của Mafia Mỹ với những siêu cấp đại gia tộc mới có thể phát ra giải thưởng kinh khủng như thế. Mafia Mỹ có trú điểm ở khắp nơi trên thế giới.

Chỉ cần sát thủ giết một người, liền có thể trực tiếp dùng thủ cấp đến địa điểm chỉ định đổi lấy tiền thưởng.

“Hô !”

Lý Dương nhìn biển quảng cáo to lớn trong tổ chức trung gian sát thủ, tim cũng đập loạn lên.

“Ông trời ạ, một người là 500 triệu USD, cái... ..cái này, năm đại gia tộc Mafia Mỹ xem ra đúng là phát điên rồi, có tiền đúng là khác à, có thế lực đúng là khác à, xem ra lần này Mafia Ý phải đau đầu rồi !”

Đích xác, năm đại gia tộc Mafia Ý, bao gồm 13 thị tộc, bọn họ vẫn còn dùng các phương pháp trong quá khứ để giải quyết vấn đề, bọn họ cho rằng dùng cao thủ diệt đối phương là được rồi.

Quá khứ các gia tộc bị bọn họ diệt đều là các huyết tộc gia tộc hùng mạnh, nhưng các gia tộc này mặc dù có cao thủ, nhưng tiền bạc lại không có kinh khủng như năm đại gia tộc Mafia Mỹ, thế lực cũng không có trải rộng khắp nơi trên thế giới.

Mafia Mỹ tại toàn thế giới đều có trú điểm của mình, giải thưởng tối cao vừa ban ra, tức thì truyền biến toàn thế giới.

Cao thủ ám sát toàn thế giới !

Tưởng tượng đã thấy khủng khiếp.

Còn tổ chức trung gian sát thủ mà Lý Dương gia nhập, mặc dù cũng tính là một siêu cấp tổ chức trung gian của sát thủ, nhưng mà địa hạ thế giới còn có một lượng lớn người không thể gia nhập vào trong đó, dù sao nếu muốn gia nhập vào, hãy còn rất khó khăn.

Nhưng giải thưởng tối cao hiện tại, lại là do năm đại gia tộc Mafia Mỹ lợi dụng các trú điểm trên toàn thế giới của mình để phát ra giải thưởng, trải rộng khắp thế giới, mọi nơi đều có thể đổi được tiền thưởng.

“Ta nhìn mà cũng có suy nghĩ muốn đi ám sát, một người là 500 triệu USD, ta tùy tiện giết 100 đứa là có 50 tỷ USD rồi, 50 tỷ USD à, thực khiến người ta phải động lòng à !” Trong lòng Lý Dương thâm than.

Trong một khu dân cư bình thường.

“Đại ca, một người là 500 triệu USD, một người là 500 triệu USD đó à !” Trang Thiểm nhìn ca ca của mình hưng phấn nói.

Trang thị huynh đệ, mặc dù địa hạ thế giới không mấy người biết bọn họ, nhưng mà danh hiệu “Hoả diễm thiên sứ” lại rất nổi tiếng, huynh đệ bọn họ là những sát thủ đã vận dụng vũ khí đến đỉnh điểm.

Trang Minh cũng hưng phấn đứng lên : “Đệ đệ, lập tức gọi điện thoại cho A Thúc, “vũ khí tối thượng” của chúng ta cũng nên sử dụng rồi, lần này chúng ta sẽ sử dụng toàn bộ tiền để dành, vũ khí cung ứng nhất định phải đầy đủ, hừ hừ huynh đệ chúng ta lần này tối thiểu phải giết mười đứa, bằng không sao xứng với danh hiệu “Hoả diễm thiên sứ” của chúng ta chứ ?”

Trang Thiểm lập tức đứng lên nói : “Đại ca, anh cuối cùng đã quyết định sử dụng đến “vũ khí tối thượng” rồi, thật là quá tốt, mặc dù cái giá có phần lớn, nhưng mà chỉ cần lần này thành công, chúng ta có thể không cần lo lắng suốt đời rồi !” Nói rồi, Trang Thiểm liền bắt đầu gọi điện thoại cho người cung ứng vũ khí cho bọn họ có mật danh “A Thúc”.

Trường bắn.

“Ồ, giải thưởng tối cao, 500 triệu USD một người ? Ta biết rồi !” Một Hoa nhân áo đen lãnh khốc gác điện thoại, liền đó vung tay bắn ra mười phát, mỗi phát đều trúng ngay trên mục tiêu di động.

Thu súng quay người đi.

Khuôn mặt Hoa nhân áo đen có một nụ cười lãnh khốc : “Hừ hừ, một người là 500 triệu USD, “Đoạt Mệnh súng thần” ta lần này cũng nên sử dụng đến tuyệt chiêu rồi !”

Trước giờ không người nào biết, sát thủ danh tiếng nhất Âu Châu “Đoạt Mệnh súng thần” vũ khí thiện trường nhất không phải là súng laser mà hắn thường sử dụng, mà là Sa mạc chỉ ung do hắn tự cải tạo, qua sự cải tạo của hắn, uy lực cực lớn, vượt xa cả Sa mạc chỉ ung loại mới, thậm chí lực công kích đạt đến mức bằng với súng laser.

Trong nhất thời, vô số cao thủ hạng nhất toàn thế đều bắt đầu hành động, tổ chức trung gian sát thủ mà Thanh Bang và Mafia Mỹ kiến lập chỉ có thể tính là một cái tương đối lớn trong vô số tổ chức trung gian sát thủ, ví như Hắc Ám nghị hội cũng có tổ chức trung gian sát thủ, Hồng Bang cũng kiến lập một cái.

Vô số các chủng các dạng, thiên kỳ bách quái, với các loại phương thức sát nhân các sát thủ lần lượt lên đường.

Một người là 500 triệu USD, loại giải thưởng thế này, trong lịch sử cũng không hề có qua.

Lúc trước Lang vương Carter bắt quả là 1 tỷ USD, nhưng Lang vương Carter mạnh mẽ đến thế nào ? Còn thành viên trong năm đại gia tộc Mafia Ý chỉ có khoảng 6-7 người là huyết tộc công tước, còn lại đa số là huyết tộc hầu tước, cùng với một số phụ nữ trẻ con, độ khó so với Lang vương Carter nhỏ hơn không biết bao nhiêu lần !

“Ai chà, ta sao lại quên mất một siêu cấp cao thủ — sát thủ “Tử Đạn” chứ ?” Anthony vỗ mạnh vào đầu mình, một siêu cấp sát thủ ngay cả đỉnh điểm thất cấp như Lang vương cũng có thể giết, đối với hắn quả thật vô cùng hữu dụng !

65. Chương 17 : Hí Sái Anthony

Nguyên bản hắn đang nằm trên ghế, vừa nghĩ đến sát thủ “Tử Đạn” liền lập tức ngồi dậy, nắm lấy điện thoại trên bàn, Anyhony gọi đến điện thoại của Billy người phụ trách tại tổ chức trung gian sát thủ.

“Billy, mau chóng giúp ta tra ra số điện thoại của Mộc Dịch lần trước ! Ta muốn lập tức nổi điện thoại với hắn”.

Billy lúc này còn chưa biết Delane gia tộc đã đến giờ phút sinh tử tồn vong.

“Gia chủ đại nhân, Mộc Dịch ? Cái tên có quan hệ với sát thủ “Tử Đạn” ấy à ?” Billy đến hiện tại cũng nghĩ sát thủ “Tử Đạn” là một người khác, Mafia Mỹ và Thanh Bang đều như nhau, bọn họ đều cho rằng Lý Dương chỉ là đại diện bề ngoài để nhận nhiệm vụ, sau lưng khẳng định là có một tuyệt thế cao thủ.

Anthony khẳng định : “Đúng vậy, chính là hắn !” Chỉ có thông qua Mộc Dịch, mới có thể tìm thấy sát thủ Tử Đạn.

Lúc xưa khi tiến nhập địa hạ quyền đàn đăng ký thân phận, Lý Dương đã có lưu lại số điện thoại.

“Gia chủ, số mã điện thoại của Mộc Dịch là... ..”

Năm phút sau, Anthony điều chỉnh lại tâm lý một chút, liền gọi điện thoại cho Lý Dương.

“Ngài khoẻ chứ, Mộc Dịch tiên sinh, tôi là Anthony Delane, Đảng chủ Mafia Mỹ, cũng là gia chủ Delane gia tộc”.

Bầu trời trong xanh vô cùng, từng đoá mây trắng trôi, từng đợt gió nhẹ thổi qua làm tung bay áo ngủ của Lý Dương, Lý Dương khẽ nhắc bình rượu lên uống.

“Buzz... ...”

Tiếng di động rung lên, Lý Dương tiện tay tiếp lấy điện thoại.

Vừa nghe thấy nội dung, đang uống rượu Lý Dương liền không khỏi sững người.

“Anthony ? Đảng chủ Mafia Mỹ ? Hẳn tìm ta làm gì ?” Lý Dương không phải là đồ ngốc, lập tức liền nghĩ đến tình cảnh lúc này của Anthony, lúc này Anthony không phải là con kiến bò trên chảo nóng sao ? Có lẽ là đã để ý đến sát thủ “Tử Đạn” sau lưng mình.

“Ồ. Anthony tiên sinh, ngài tìm ta à ? Có chuyện gì mà tôi có thể vì Đảng chủ đại nhân lao lực vậy ?” Lý Dương lộ ra vẻ rất khiêm tốn.

Gặp phải con dê béo thể này, không chém thì thật là có lỗi với bản thân.

Anthony bảo trì thái độ, ngữ khí cũng lộ vẻ ôn hoà : “Mộc Dịch tiên sinh thân ái, ta có chuyện quan trọng muốn tìm sát thủ Tử Đạn tiên sinh tôn kính, không biết Mộc Dịch tiên sinh có thể dẫn kiến một chút không, hoặc là để ta nói chuyện điện thoại với sát thủ Tử Đạn tiên sinh vậy ?”

Lý Dương mỉm cười nói : “Ồ, Đảng chủ đại nhân, ngài tìm sát thủ Tử Đạn tiên sinh à ? Hẳn là một người phi thường lãnh ngạo lãnh khốc. Rất hiếm cùng người khác giao lưu. Cái này... ...cái này có chút khó”.

Trong mắt Anthony thoáng qua một tia bằng lãnh. Lý Dương bắt quả chỉ là loại tôm tép có vận khí hơi tốt mà thôi, chỉ là hiện tại bản thân cần hắn giúp, không thể không nể mặt Lý Dương.

“Mộc Dịch tiên sinh thân ái, chỉ cần ngài để sát thủ Tử Đạn tiên sinh nói chuyện với ta, ta có thể tặng ngài thù lao hậu hĩnh ?”

Lý Dương vừa nghe, khoé miệng liền có một nụ cười : “Thù lao ? Đảng chủ tiên sinh. Ngài thật là một người rộng rãi, tôi gần đây đích xác là thiếu tiền. Không biết Đảng chủ tiên sinh có thể cấp cho tôi bao nhiêu ?”

Anthony trong lòng khinh thường, ngữ khí trên miệng lại càng thêm sőt sắng : “Anthony ta đương nhiên không bạc đãi Mộc Dịch tiên sinh, 1 triệu USD ? Thế nào ? Chỉ giúp ta chuyển điện thoại, một triệu USD ?”

Lý Dương trong mắt thoáng qua một tia tiếu ý, thực định cho ăn mày sao ? 1 triệu USD, đối với Lý Dương mà nói, 1 triệu USD căn bản không đáng là gì.

“A ! Anthony tiên sinh, gia chủ Delane gia tộc vĩ đại, Đảng chủ đại nhân vĩ đại, ngài thực là quá rộng rãi rồi !” Lý Dương cao giọng tán dương, bất ngờ Lý Dương khổ sở nói : “Nhưng, nhưng mà, nhưng mà tôi thật không có biện pháp nào, sát thủ Tử Đạn tiên sinh thực đúng là không thích cùng người lạ nói chuyện !”

Nói rồi, Lý Dương hí hửng chờ phản ứng của Anthony.

Ý tứ của Lý Dương rất rõ ràng : 1 triệu USD ? Hừ, chút tiền đó không đủ !

Anthony nghe Lý Dương nói vậy, không khỏi nhú mày.

“Vừa rồi khi mình nói sẽ cho Mộc Dịch thù lao, Mộc Dịch trực tiếp hỏi thù lao bao nhiêu, chứ không nói có biện pháp để sát thủ Tử Đạn tiên sinh tiếp điện thoại hay không, hiện tại lại nói như vậy, lẽ nào hắn cho rằng tiền ít ?” Nghĩ đến đó, Anthony thăm chửi : “Một kẻ không biết điều, chỉ là sau lưng có sát thủ Tử Đạn, hắn còn nghĩ rằng hắn có tư cách cùng Anthony ta mặc cả, để hắn giúp ta làm việc đã là phi thường nể mặt hắn rồi !”

Anthony Delane, gia chủ Delane gia tộc, Đẳng chủ Mafia Mỹ, thân phận hiển hách như thế, trong địa hạ thế giới, Anthony có thể nói là đứng trên đỉnh điểm của kim tự tháp ! Lý Dương chỉ là tiểu nhân vật hèn đương nhiên là không thèm để mắt đến.

Nhưng... ..hắn là nhất gia chi chủ, hắn phải vì gia tộc mà suy nghĩ, hiện tại hắn cần phải cúi đầu !

“Ồ, xin lỗi, vừa rồi ta nói lầm, là 100 triệu USD, 100 triệu USD đó, chừng đó USD đủ để cho Mộc Dịch tiên sinh vô âu vô lo về sinh hoạt một đời rồi”. Anthony thoáng chốc đề cao số lượng lên 100 lần, hện tại là khi nào, hiện tại là giờ phút sinh tử tồn vong của Delane gia tộc, vào lúc này, Anthony không thể dè sẻn tiền bạc được, hà huống đối với một huyết tộc mà nói, lực hấp dẫn của tiền bạc đích xác là không lớn.

Lý Dương tựa hồ lộ vẻ thấy tiền là sáng mắt : “Oa ! Anthony đại nhân, ngài thực là một người rộng rãi, Chúa nhất định sẽ bảo hộ ngài, đây là số tài khoản ngân hàng của tôi, ngài chỉ cần bỏ tiền vào là được, ừm, xin chờ một chút, sát thủ Tử Đạn tiên sinh đang nghỉ ngơi, ngài có thể chờ năm phút sau hãy gọi điện thoại lại. Ồ phải rồi, trong năm phút, tin rằng Anthony có tiên sinh có thể giúp đỡ sớm bỏ tiền vào”.

Lý Dương nói rồi liền gác điện thoại, liền đó lên mạng, tra xem tài khoản ngân hàng của mình trên mạng.

“Anthony ? Đẳng chủ ? Hừ hừ, một con phượng hoàng rụng lông còn không bằng con gà, không ngờ muốn dùng 1 triệu USD là đã đòi ra lệnh ta, nếu như hắn biết ta chính sát thủ Tử Đạn, không biết biểu tình hắn sẽ thế nào ?” Lý Dương khuôn mặt có một tia ngoạ ý.

Đối với 1 triệu hay 100 triệu USD, Lý Dương chẳng để tâm, nhưng hắn đối với thái độ của Anthony rất là không thoải mái, mặc dù Anthony ra vẻ rất thân thiết, nhưng mà Lý Dương vẫn cảm thấy ở Anthony thái độ cao cao tại thượng.

Năm phút, đúng năm phút, di động lập tức vang lên.

Lý Dương di động rung lên. Hắn không vội tiếp, di động dừng lại, qua một lúc di động lại vang lên, Lý Dương lúc này mới tiếp điện thoại.

“Ừm ? Anthony à ? Mộc Dịch đã đem tên tuổi người nói với ta, có chuyện thì nói nhanh, ta còn phải mau chóng quay về tu luyện !” Lý Dương lúc này đã dùng nội công cải biến thanh âm, tảnh âm hiện rõ sự băng lãnh ngạo nghễ.

Anthony nghe thấy ngôn ngữ lãnh khốc trong điện thoại, nhất thời mắt sáng lên.

Chỉ có loại bá khí này mới phù hợp với tuyệt thế cao thủ trong tưởng tượng của hắn.

“Ồ, sát thủ Tử Đạn tiên sinh tôn kính, tôi, Anthony Delane, Đẳng chủ Mafia Mỹ, gia chủ Delane gia tộc. Lần này tìm sát thủ Tử Đạn tiên sinh, là hy vọng sát thủ Tử Đạn giúp đỡ, đương nhiên tôi sẽ bỏ ra một thù lao cao”. Anthony ăn nói rõ ràng rất tôn kính.

Huyết tộc mặc dù đối với tiền bạc chẳng xem trọng gì, nhưng mà đối với thực lực, với đẳng cấp thì lại rất xem trọng, trong nội bộ huyết tộc, một công tước có thể dễ dàng làm chủ tể sinh tử của hầu tước, bá tước. Hiện tại sát thủ Tử Đạn với thân phận là một tuyệt thế cao thủ, một tuyệt thế cao thủ có thể dễ dàng giết chết Lang vương đỉnh điểm của thất cấp cao thủ.

“Thù lao ? Hừ hừ, lẽ nào người nghĩ rằng ta sẽ vì tiền bạc mà lãng phí thời gian tu luyện của mình sao ? Thực đúng là vọng tưởng thiên khia !” Lý Dương nói chuyện không chút nể mặt.

Anthony nghĩ đến một chuyện.

Từ sau khi sát thủ Tử Đạn giết Lang vương Carter, trong tổ chức trung gian sát thủ xuất hiện không ít S cấp nhiệm vụ, nhưng phạm là không phải nhiệm vụ tại New York, sát thủ Tử Đạn đều sẽ không nhận. Nếu nhận đều là nhận nhiệm vụ có mục tiêu tại New York.

“Xem ra sát thủ Tử Đạn này thực đúng là một cao thủ si mê tu luyện, đối với tiền bạc không để tâm, bằng không sao lại chỉ nhận những nhiệm vụ có mục tiêu tại New York ?” Nghĩ đến đó, Anthony liền coi sát thủ Tử Đạn thành một cao thủ si mê chuyện tu luyện.

“Sát thủ Tử Đạn tiên sinh tôn kính, tôi hy vọng ngài có thể giúp đỡ ám sát gia chủ của năm đại gia tộc Mafia Ý, tôi sẽ... ..” Anthony vừa định nói là số tiền lớn, nhưng mà hốt nhiên hắn nhớ đến đối tượng đang nói chuyện hiện tại là một kẻ si mê tu luyện, một cao thủ không dễ tâm đến tiền bạc.

Anthony lập tức chuyển lời, nói : “Chỉ cần giết một người, sát thủ Tử Đạn tiên sinh có yêu cầu gì xin cứ tận tình phân phù, chỉ cần tôi có thể làm được là nhất định sẽ hỗ trợ”.

Lý Dương vừa nghe, khuôn mặt liền có một nụ cười, một nụ cười hí hửng.

“Ồ, ta yêu cầu cũng không cao, Vạn niên hàn băng, hoặc là Thiên niên hàn thiết, đương nhiên, nếu như người có Tử dương kim hoá thạch vậy thì càng tốt. Đừng nói là một gia chủ, năm gia chủ giải quyết cũng rất dễ dàng”.

Anthony sững người, hắn với mấy thứ này ngay cả nghe cũng chưa nghe qua, những thứ thiên tài địa bảo này căn bản không thể tìm thấy tại phạm nhân giới, chỉ có trong Côn Lôn tiên cảnh còn may ra.

“Sát thủ Tử Đạn tiên sinh, cái, cái này... ..”

Lý Dương lập tức trở mặt, lạnh giọng nói : “Khi mà Anthony đã không có thành ý như vậy, vậy thôi nhé. Hừ, ngay có một chút cũng không có, vậy mà muốn ta động thủ sao ?”

Anthony lập tức uống lên, hắn mặc dù treo thưởng toàn thế giới với các đại hắc đạo, nhưng mà hắn cho rằng những sát thủ đó tối đa chỉ giết được huyết tộc hầu tước, đối với huyết tộc cao tằng, cao thủ đẳng cấp công tước, những sát thủ đó có lẽ chẳng động đến được. Muốn đối phó với siêu cấp cao thủ đẳng cấp công tước, cần phải là siêu cấp cao thủ cỡ như sát thủ Tử Đạn.

“Sát thủ Tử Đạn tiên sinh, lẽ nào ngài không phải vì 1 tỷ USD mà giết Lang vương Carter sao ? Hiện tại sao lại không cần tiền, mà cần cái gì Vạn niên hàn băng vân vân vậy ?” Anthony còn chưa từ bỏ ý định.

Khoé miệng Lý Dương có một tia tuếu ý : “Ồ, người nói Lang vương Carter đó à ? Đó là bởi vì Mộc Dịch tiểu tử đó cần tiền, do vậy ta mới ra tay giúp đỡ mà thôi”. Nói rồi, Lý Dương rất thản nhiên gác điện thoại.

“Mộc Dịch, tiểu tử Mộc Dịch này không ngờ lại có địa vị như vậy trong lòng sát thủ Tử Đạn tiên sinh ?” Trong lòng Anthony tức thì có kế hoạch.

Sự tình đã đến nước này, Anthony đã hoàn toàn tiến vào trong thiết kế của Lý Dương.

Nghe xong câu nói cuối cùng của Lý Dương, địa vị của Mộc Dịch trong lòng Anthony lập tức được đề cao.

“Uy, là Mộc Dịch tiên sinh đó à ?” Anthony sốt sáng hỏi.

Lý Dương tiếp lấy điện thoại nói : “Hello, tôi chính là Mộc Dịch đây. Là Anthony tiên sinh đó à ?”

Anthony lập tức nói : “Là tôi, Mộc Dịch thân ái, hiện tại đang có một đồng tiền lớn đang chờ ngài lấy, chỉ cần ngài giúp làm một chuyện nhỏ là được rồi”.

“Chuyện nhỏ ? Chuyện nhỏ gì ? USD ? Một lượng lớn USD ? Bao nhiêu USD vậy ?” Lý Dương hỏi ngược lại.

Anthony lập tức nói : “Chỉ cần ngài khiến sát thủ Tử Đạn tiên sinh đi nhận nhiệm vụ giết gia chủ của năm đại gia tộc Mafia Ý, chỉ cần giết một người, ta sẽ tặng ngài 600 triệu USD, thế nào ? 600 triệu USD đó ! Giết năm người là 3 tỷ USD rồi ! Hơn nữa lại không cần ngài tự mình đi làm”.

Cho dù đến hiện tại, Anthony vẫn cứ coi Lý Dương là một tiểu nhân vật.

600 triệu USD, hiện tại năm đại gia tộc tùy tiện một thành viên nào, cho dù là một phụ nữ giải thưởng cũng đều là 500 triệu USD, hắn không ngờ lại không xấu hổ đi nói 600 triệu USD với Lý Dương, đây vốn là gia chủ của năm đại gia tộc, là một trong huyết tộc 13 thân vương à.

Lý Dương nghe mà giận quá hoá cười.

“Ha ha... ..ha ha... ..giỏi cho một Anthony, Anthony, Anthony tiên sinh cũng thật là coi thường Mộc Dịch ta rồi, ngài cũng không tra xem Mộc Dịch ta là người gì ? Không tra rõ ràng, không ngờ lại coi ta là một

thằng ngốc mà đi lừa, 600 triệu USD ? Ta đưa ngài 600 triệu USD, ngài giết một huyết tộc thân vương cho ta xem xem ?” Thanh âm Lý Dương sung mãn sự khinh bỉ.

Anthony vừa nghe, lập tức biết là không hay, hắn chỉ biết Lý Dương là một quyền thủ của địa hạ quyền đàn, còn lại đều không rõ. Chuyện Lý Dương thành Thanh Bang khách khanh trưởng lão, cũng mới được quyết định không lâu, còn chưa hướng đến toàn địa hạ thế giới thông báo, lúc xưa, Steven cũng là từ miệng Diệu Huy mà biết được.

“Mộc Dịch tiên sinh, nói hay, nói hay lắm. Chỉ cần Mộc Dịch tiên sinh báo ra một cái giá mà mọi người hài lòng, ta nhất định sẽ đáp ứng”. Anthony lập tức nói.

Lý Dương bắt đầu cười chọc nói : “Ta yêu cầu cũng không cao, một người là 10 tỷ USD”. Lý Dương thuận tuý chỉ là chọc cười.

Anthony trong lòng ngẩn ra, nhưng mà nghĩ một lúc lâu vẫn đáp lại : “Ta đáp ứng, 10 tỷ USD, chỉ cần chết một người, ta sẽ đưa 10 tỷ USD, chết hai người, ta đưa 20 tỷ USD, ta chuẩn bị đủ 50 tỷ USD rồi, chỉ chờ Mộc Dịch tiên sinh đến lấy”.

Lý Dương kinh ngạc một trận.

“Anthony cũng rộng rãi một cách không bình thường, tùy miệng mà đưa ra một con số kinh khủng như vậy, bất quá ta lại là một phe với Mafia Ý, bọn họ thắng, tập đoàn Tuyết Lan sẽ là của ta, so sánh với tập đoàn Tuyết Lan trị giá 200 tỷ USD nhờ môi giới, một chút giải thưởng này thực chưa đáng là gì”. Lý Dương trong lòng đã có quyết định.

“Anthony tiên sinh, chuyện này... ..” Lý Dương vừa mới định cự tuyệt, hốt nhiên trong đầu thoáng qua một ý nghĩ : Bản thân có thể lấy tiền mà không làm việc không ? Dù sao năm đại gia tộc cũng sắp diệt vong rồi, hôn nữa hiện tại, bản thân cũng không lo bọn chúng dám tìm mình tính sổ.

Lý Dương thấp giọng nói : “Anthony tiên sinh, tình huống của các người ta cũng nắm rõ, hiện tại đã đến thời khắc tối nguy hiểm, ai biết được sau khi giết năm huyết tộc thân vương, các người có tiền để đưa hay không ? Do vậy... ..tôi hy vọng Anthony tiên sinh đưa trước một nửa tiền thưởng, cũng là 25 tỷ USD, chờ nhiệm vụ kết thúc lại đưa một nửa còn lại ! Nếu như Anthony cảm thấy khó khăn, vậy chuyện này không cần bàn nữa”.

Anthony nghe vậy, nhất thời trong lòng bắt đầu tính toán, một lúc lâu sau, Anthony mới cho kết quả : “Mộc Dịch tiên sinh, tiền tôi có thể đưa trước một nửa, ta tin tưởng thực lực của sát thủ Tử Đạn. Nhưng mà nếu như ngài định độc thôn, chứ không chịu hoàn thành nhiệm vụ, hừ hừ, ngũ cấp cao thủ như người, Delane gia tộc chúng ta nếu muốn đối phó thực là cực kỳ dễ dàng !” Anthony vừa uy hiếp vừa nói.

Nụ cười trên mặt Lý Dương trở nên xán lạn.

Đây chẳng phải là chỉ cần động não một chút, 25 tỷ USD đã dễ dàng đến tay rồi.

66. Chương 18: Phong Cường

Xung quanh biệt thự dường như rất lỏng lẻo nhưng đó chỉ là vỏ bọc bên ngoài. Trong khu biệt thự, người quét dọn có thể cũng là một Huyết tộc cao thủ. Khắp nơi đều có cao thủ giám thị kết hợp với các loại thiết bị hiện đại cùng Huyết tộc ma pháp trận cổ xưa, tất cả đều để đảm bảo cho sự an toàn của khu biệt thự này.

Gia chủ gia tộc Pfister cùng với các trưởng lão đều thuộc lớp “Huyết tộc cổ xưa”, không thích hợp với những nơi có tính “hiện đại hoá”, họ đều ở trong các tòa thành cổ. Hiện tại, sinh sống tại các “khu biệt thự” đều là trẻ nhỏ và thành viên gia tộc đang thời kỳ phát triển nên tương đối trẻ, năng lực cũng có phần kém.

Huỳnh đệ Trang Thiểm và Trang Minh nổi danh là “Hoả Diễm thiên sứ” đến từ một thế gia võ học của đông phương. Nhưng từ khi sinh ra họ đã thích các loại súng ống. Do biết cách kết hợp nhuần nhuyễn giữa võ

công và súng nên hai huynh đệ chưa lần nào gặp bất lợi. Lần này, họ dựa vào thuật dịch dung đã dễ dàng tiến nhập một khách sạn nằm cách khu biệt thự không xa.

“Vũ khí tối thượng”... đây chính là danh xưng mà huynh đệ Trang Thiểm và Trang Minh đã tự đặt. Loại “vũ khí ám sát” này được phát minh từ sự kết hợp kỹ thuật giữa các phương thức cổ đại và vũ khí hiện đại nên có uy lực cực lớn, vượt xa sự tưởng tượng của người thường.

oOo

Trong phòng của khách sạn.

- Bắt đầu lắp ráp...

Hai huynh đệ lập tức mở hộp đồ nghề, tiến hành lắp ráp vũ khí tối thượng của bọn họ. Nhưng đúng lúc này.

- Oanh!

Một âm thanh cực lớn vang lên trong khu biệt thự, huynh đệ bọn họ đều cảm thấy mặt đất như sụp đổ. Hai huynh đệ Trang Thiểm, Trang Minh trong lòng chấn động, lập tức chạy đến bên cửa sổ, nhìn về phía mục tiêu. Họ thấy một đám khói khổng lồ đang từ khu biệt thự bốc lên, gạch đá bị nổ văng tứ tung.

- Trời ơi, đây... đây là...? Kinh khủng khiếp, không ngờ lại sử dụng đến một quả tên lửa, uy lực này tựa hồ còn là loại tên lửa tương đối lớn!

Hai huynh đệ nhìn vũ khí đang lắp ráp, có chút ngẩn ra, vũ khí của mình so với người, căn bản không là cái gì.

Đúng lúc này, một đám đông hắc y nhân xuất hiện, họ đều là bảo vệ của khu biệt thự, đồng thời cũng là Huyết tộc nhân dưới trướng gia tộc Pfister.

- Giết!

Tất cả Huyết tộc nhân đều phát điên, không ngờ khu biệt thự của gia tộc Pfister lại bị tên lửa tập kích. Trong khu biệt thự cũng có một lượng lớn Huyết tộc nhân chạy ra ngoài, vì tuy uy lực tên lửa không nhỏ nhưng khuôn viên khu biệt thự lại tương đối lớn nên vẫn còn quá nửa Huyết tộc nhân thoát nạn.

Trang Thiểm và Trang Minh lập tức sáng mắt, bọn họ nhìn thấy trong số lượng lớn Huyết tộc nhân chạy ra từ khu biệt thự. Thấy có mục tiêu, Trang thị huynh đệ lập tức đẩy nhanh việc lắp ráp vũ khí.

- Các vị anh hùng, lần này nhiệm vụ thắng lợi hoàn thành, tổ chức Jihad chúng ta sẽ có được rất nhiều tiền bạc, mọi người cho dù có chết cũng không hối tiếc!

Một đại hán lông lá nói với nhóm người xung quanh.

Mấy chục người Ả rập đều lộ vẻ “bất khuất” không hề sợ chết nhìn về phía Huyết tộc nhân đang lao tới, bọn họ đều điên cuồng cười.

Trong khi cả chục Huyết tộc nhân đang lao đến, đột nhiên...

- Oanh!

Đại hán lông lá rống lên rồi phát động tạc đạn trên người.

Nhân thể tạc đạn! (1)

Mấy chục người Ả rập rống lên lao vào các Huyết tộc nhân hùng mạnh, tạc đạn trên người đồng thời được kích hoả.

- Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!...

Một tràng âm thanh vang lên kịch liệt, đám Huyết tộc nhân cao quý kinh hãi phát hiện nhân loại yếu ớt không ngờ lại kinh khủng như vậy. Họ nhìn từng con người khai hoả tạc đạn trên người lao đến mình liền hoảng sợ, nhưng chạy không kịp thì tạc đạn đã nổ rồi.

Cả chục Huyết tộc nhân thoáng chốc bị nổ tung, những Huyết tộc nhân khác kinh hãi chạy ra xa.

Nhưng trong nháy mắt, cả chục sát thủ đến từ khắp nơi trên thế giới đều đã phát ra tuyệt chiêu công kích, hoặc laser, hoặc tạc đạn, hoặc là độc châm cổ xưa.

Mấy chục sát thủ này đều dựa vào các loại thủ đoạn để thoát khỏi sự giám thị của Mafia Ý, bọn họ nhìn ánh mắt của những thành viên may mắn sống sót của gia tộc Pfister đang lần lượt đỏ rực lên.

Vài Huyết tộc nhân rít lên, lập tức hoá thành dơi, thoáng chốc bay đi trốn. Nhưng một lượng lớn Huyết tộc nhân còn lại nhanh như thiểm điện, điên cuồng nhắm tới mấy chục sát thủ mà tấn công.

Trong thoáng chốc, cả chiến trường loạn lên, có người bỏ chạy, có người tử vong, có kẻ biến thành dơi...

Hỗn loạn, vô cùng hỗn loạn...

Cháu trai của gia chủ gia tộc Pfister là La Mite, con trai yêu của Steven, lúc này cũng hoảng sợ bắt đầu biến thành dơi bỏ chạy, hắn vừa rồi rất may mắn từ trong đợt tập kích bằng tên lửa thoát ra được, bên cạnh La Mite hiện tại có ba vị Huyết tộc hầu tước bảo vệ. Đột nhiên:

- Xoát!

Trong thoáng chốc, những tia laser dày đặc tựa như vô số mũi tên phóng ra phủ kín phạm vi 30 mét quanh La Mite. Ba vị Huyết tộc hầu tước không phản ứng kịp liền bị vô số tia laser bắn phải, thân mình trông như tấm lưới, trái tim của bọn họ đương nhiên cũng bị bắn xuyên. Ba vị Huyết tộc nhân hầu tước cùng La Mite tôn quý cũng chết ngay tại chỗ.

Hai thân đến nhẹ như làn khói lướt qua... cái đầu của La Mite liền biến mất.

Đáng tiếc là lúc này gần như toàn bộ Huyết tộc nhân đang “bận” bỏ chạy, chỉ có vài kẻ chú ý đến nhưng cũng “vờ như không thấy”, bọn họ đối với thứ vũ khí phát ra vô số tia laser vừa rồi thật sự là quá kinh sợ.

- Ca ca, 500 triệu USD đến tay rồi, hừ hừ, đó là cháu trai của gia chủ gia tộc Pfister!

- Mau chạy! Cao thủ gia tộc Pfister thực là quá đông, vừa rồi không ngờ lại xuất hiện mấy chục “đồng đạo” (2), có lẽ bọn họ nguyên bản là ở Ý, bằng không sớm đã bị phát hiện. Chúng ta thì phải dựa vào thuật dịch dung mới đến được đây.

Hai huynh đệ dường như đã quên, trong khoa học kỹ thuật hiện đại còn có cách còn đơn giản hơn thuật dịch dung là “phẫu thuật thẩm mỹ”.

Vô số sát thủ vì muốn tránh bị phát hiện đều phẫu thuật thẩm mỹ để tiến vào Ý, còn vũ khí thì quá đơn giản, vào thời đại này gần như mỗi gia đình đều có tàng trữ vũ khí, cho dù là Mafia Ý cũng không cách nào khống chế được chuyện này.

o0o

Gia tộc Pfister, một trong 13 thị tộc của Huyết tộc cổ xưa, một trong năm đại gia tộc của Mafia Ý.

Orgill Pfister, gia chủ đương đại của gia tộc Pfister, Đẳng chủ Mafia Ý, nghị viên Hắc Ám nghị hội.

Trong toà thành trì cổ xưa u ám...

Orgill không thích loại biệt thự hào hoa, lão thích toà thành cổ mà bản thân đã sống mấy trăm năm, mặc dù gia tộc Pfister tại Ý là một gia tộc cổ xưa, một gia tộc có địa vị thập phần cao, có nhiều khu biệt thự hiện đại.

Nhưng mà thành viên sinh hoạt trong khu biệt thự của gia tộc Pfister lại không nhiều, chỉ có vài chục người để cho người ngoài thấy. Còn các thành viên gia tộc khác đa số đều ở trong các thành trì cổ.

Trong đại điện của thành cổ...

Orgill đang ngồi trên ghế chủ vị ở đại điện, phía dưới ba vị công tước cúi đầu nghe lệnh.

- Năm gia tộc nhỏ bé do gia tộc Delane đứng đầu không ngờ lại phát ra giải thưởng tối cao đối với chúng ta. Tốt, tốt, tốt...! Thế giới này thay đổi thật sự là quá nhanh rồi... một gia tộc nhỏ bé không ngờ lại dám phát ra giải thưởng đối với năm trong mười ba thị tộc. Không ngờ chúng lại có cái tâm phản nghịch như vậy, hừ hừ, mấy gia tộc nhỏ này đúng là không nên tồn tại, bọn chúng nên bị huỷ diệt!

Thanh âm Orgill lộ vẻ rất phẫn nộ.

- Gia chủ đại nhân không cần lo lắng, mấy chục vị thành viên cao quý của gia tộc sinh hoạt tại khu biệt thự đều có một lượng lớn người hầu bảo vệ, tuyệt đối không có vấn đề.

Tam trưởng lão của gia tộc Pfister mỉm cười nói.

Orgill lại lắc đầu, trầm mặt nói:

- Không, với một cao thủ đẳng cấp công tước mà nói, những sát thủ nhân loại đó còn chưa gây được thương hại cho chúng ta, nhưng mà các thành viên gia tộc sinh hoạt trong khu biệt thự có huyết mạch tôn quý đều là hậu duệ trực hệ của gia tộc Pfister chúng ta, không ít kẻ đều đang ở thời kỳ sơ sinh, thời kỳ phát triển, thực lực còn rất thấp. Chúng đối diện với sát thủ nhân loại, thực là có nguy hiểm rất lớn.

Bất ngờ thanh âm Orgill đề cao, ra mệnh lệnh:

- Truyền lệnh của ta, toàn bộ thành viên tổ chức Mafia Ý nghiêm mật giám thị tất cả thành viên từ ngoài đến, một khi phát hiện có kẻ nào đáng hoài nghi đều lập tức giết chết. Còn cao thủ nổi tiếng của giới sát thủ thì để Huyết tộc cao thủ đi giết. Nói chung, không thể để gia tộc Pfister chúng ta thiếu đi một cá nhân nào!

Địa vị thấp nhất có mặt ở đây là thất trưởng lão lập tức quay người đi truyền đạt lại mệnh lệnh.

- Đinh đinh dinh...

Bên tay trái Orgill có một chiếc điện thoại thập phần cũ kỹ, còn là hình dáng của mấy chục năm trước.

- Ủm, ta là Orgill! Có chuyện gì không?

Điện thoại trong toà thành cổ của Orgill chỉ có một số người hữu hạn biết được.

Trong điện thoại truyền đến thanh âm khủng hoảng cực độ:

- Gia chủ đại nhân, khu biệt thự của gia tộc Pfister chúng ta... đã bị nổ tung rồi!

- Cái gì!

Orgill lập tức từ trên ghế ngồi đứng phắt dậy

- Người nói lại coi!

Thanh âm trong điện thoại nói lại lần nữa:

- Gia chủ đại nhân... khu biệt thự... khu biệt thự của gia tộc Pfister chúng ta đã bị phá huỷ rồi, là bị một đám người Ả rập cho nổ tung!

Orgill thấp giọng tru lên, sát khí trên người bắt đầu điên cuồng toả ra.

- Nói, có bao nhiêu người chết rồi!

- Gia chủ đại nhân, 26... 26 người!

Thanh âm trong điện thoại lộ vẻ rất là run sợ.

26 người! Đây là khái niệm gì, 26 người này không phải là Huyết tộc nhân phổ thông, đó đều là trực hệ Huyết tộc nhân của gia tộc Pfister! Huyết mạch tôn quý. Căn bản không phải Huyết tộc nhân phổ thông có thể so sánh.

Orgill chỉ cảm thấy đầu mình xây xẩm một trận:

- Còn những ai? Con gái và cháu trai yêu quý của ta thì sao?

Thanh âm trong điện thoại càng thêm hoảng sợ.

- Gia chủ đại nhân, tiểu thư và con cái mấy vị trưởng lão ở cùng một chỗ, tạc đạn nổ ngay tại chỗ bọn họ, bọn họ toàn bộ đều chết cả rồi, La Mite... La Mite...

Người hầu trong điện thoại đã không dám nói nữa.

Orgill chỉ cảm thấy tim mình như sắp nhảy ra:

- Nói mau, La Mite rốt cuộc là thế nào?

Địa vị La Mite và các Huyết tộc nhân khác không giống nhau. Orgill rất lợi hại, có đến hai đứa con, bình thường Huyết tộc nhân suốt đời chỉ có thể có một đứa con vì Huyết tộc nhân sinh con thực sự là quá khó khăn. Lão ta có một đứa con trai và một đứa con gái nhưng Steven chỉ có một đứa con trai là La Mite, do đó Orgill cũng chỉ có một đứa cháu trai - La Mite.

La Mite, người kế thừa gia tộc tương lai, gia chủ tương lai của gia tộc Pfister, người kế thừa huyết mạch tôn quý nhất của gia tộc, hẳn một khi chết đi, vậy huyết mạch tôn quý nhất mà gia tộc Pfister đã di truyền cả ngàn năm nay có thể từ đó mà biến mất.

- Nói mau!

Orgill cảm thấy bản thân sắp phát điên rồi.

- La Mite... La Mite bị bắn chết rồi, ngay cả cái đầu cũng bị cắt đi!

Người hầu trong điện thoại cuối cùng đã nói ra.

Điện thoại trên tay Orgill rơi xuống, Orgill tựa như ngất ngốc đứng đó.

- Gia tộc Pfister, gia tộc Pfister, huyết mạch tôn quý nhất của gia tộc Pfister ta...

Orgill choáng váng, trong đầu như có vô số tạc đạn đang oanh tạc, lão đã hoàn toàn hỗn loạn.

Huyết tộc nhân đời thứ nhất Cain, Huyết tộc nhân thủy tổ.

Huyết tộc nhân đời thứ hai, tổng cộng 13 người!

Di truyền mấy ngàn năm, 13 thị tộc luôn không có xuất hiện chuyện gì ngoài ý muốn, nhưng mà ngày hôm nay gia tộc Pfister lại...

- A...

Orgill bất ngờ tru lên, tần suất âm thanh trong nháy mắt đạt đến cực hạn, bàn ghế trong phòng khách lớn đều rung động.

- Bồng!... Bồng!... Bồng!... Bồng!... Bồng!...

Các thứ trong phòng như bàn ghế, cốc chén vãn vãn, có nhiều thứ đồ cổ quý báu như bình gốm, tranh vẽ trong nháy mắt vỡ vụn, khí kinh mạnh mẽ hoàn toàn bạo phát.

- Oanh!

- Oanh long long...

Cả thành trì trong thoáng chốc hoàn toàn bị nổ tung.

- Gia chủ đại nhân!

Ba vị trưởng lão lộ vẻ sợ hãi, bọn họ nhìn Orgill phần nộ như vậy mà cảm thấy hoảng sợ.

Trên người Orgill xuất hiện đôi cánh màu huyết hồng, nguyên bản là đôi cánh kim sắc không ngờ đã biến thành huyết hồng sắc, đại biểu việc lão đã cực kỳ phẫn nộ, trạng thái vô cùng điên cuồng. Khuôn mặt Orgill bắt đầu trở lên méo mó, hắc sắc khí lưu vờn quanh trên người.

Chỉ sau đó... Orgill bay lên phía trên toà thành cổ đã bị nổ tung.

- Ba vị trưởng lão, bọn họ chết rồi, con cái các người, còn có con gái của ta, càng trọng yếu chính là, cháu trai của ta, La Mite, La Mite đáng yêu, tương lai của gia tộc Pfister cũng chết rồi, La Mite nó chết rồi! Bọn họ chết rồi, đều chết cả rồi A a a...

Thanh âm trầm thấp của Orgill vang lên bên tai ba vị trưởng lão.

Ba vị trưởng lão nghe đến con cái của mình chết liền choáng váng. Vừa rồi phản ứng của Orgill khi tiếp điện thoại, bọn họ tuy biết không là hay nhưng không dám dùng năng lực để nghe lén, đây chính là ý tôn trọng với gia chủ.

Khi nghe đến La Mite và tất cả con cháu đều chết, trái tim ba vị trưởng lão cũng run rẩy cả lên.

- Delane gia tộc, năm đại gia tộc bọn chúng, tất cả đều phải chết!

Thanh âm Orgill phảng phất như từ trong địa ngục thoát ra.

- Tổng công kích, phát động tổng công kích, phát tin tức đến 12 gia tộc kia cho ta, phát động toàn bộ lực lượng, nhất định phải cho Delane gia tộc, năm đại gia tộc bọn chúng hoàn toàn bị tiêu diệt!

Có nhiều Huyết tộc nhân từ trong thành chạy ra được đều sống người, nghe thấy lời của Orgill, một Huyết tộc nhân lập tức từ trên người móc ra di động, đưa đến cho Orgill.

Orgill liếc nhìn Huyết tộc nhân này, sau đó gọi cho điện thoại của Steven:

- Phát động tổng công kích, không tiếc cái một giá nào, diệt sạch hoàn toàn năm đại gia tộc bọn chúng, đem năm gia tộc bọn chúng từ đây diệt vong cho ta. Phàm là trong phạm vi gia tộc bọn chúng, gặp được kẻ nào giết kẻ ấy cho ta, giết, giết, giết!

Lúc này Orgill giống như ma quỷ!

1. Mang bom tự sát

2. Ở đây ý nói mấy chục sát thủ cùng xuất hiện cùng Trang Thiểm, Trang Minh

67. Chương 19: Tổng Công

Năm người phụ trách lớn nhất của Mafia Ý đều ở đây.

Trong phòng, Steven đang tiếp điện thoại của Orgill “Phát động tổng tấn công, bất chấp mọi giá, hoàn toàn diệt chủng năm đại gia tộc, để năm đại gia tộc bọn chúng từ đây diệt vong cho ta, phàm là trong phạm vi gia tộc bọn chúng, gặp phải kẻ nào đều giết cho ta, giết, giết, giết!

Thanh âm băng lãnh tràn đầy sát khí của Orgill từ trong điện thoại truyền đến.

Steven cũng sờ cằm điện thoại, phụ thân mình trước giờ đều trầm ổn bình tĩnh. Là một thân vương cao quý, ngữ khí của phụ thân thủy chung luôn trầm ổn, tựa hồ không chuyện gì có thể khiến người phát cuồng, nhưng hiện tại...

- Phụ thân đại nhân? Rốt cuộc là sao vậy? Tổng tấn công, không phải là còn chưa đến thời gian của kế hoạch sao, người phụ trách của bốn đại gia tộc cũng ở cùng một chỗ với con, con làm sao nói với bọn họ đây?

Steven rõ ràng có chút phân vân khó quyết.

Orgill khựng lại, nghĩ một lúc lâu, mới hít một hơi sâu quyết định nói:

- Steven, hài tử đáng thương của ta, ta phải nói với con một tin tức bất hạnh “Nhi tử bảo bối của con, đứa cháu trai mà ta yêu quý nhất La Mitte đã... chết rồi!

Đầu Steven như muốn nổ tung, hắn cảm thấy bản thân như đang mơ, trong đầu “hoảng hoảng hốt hốt”, tất cả mọi sự đều như không còn chân thật nữa.

- Phụ thân... Phụ thân thân ái, người nói lại lần nữa, La Mitte yêu quý của con rốt cuộc làm sao vậy?

Steven phẳng phất như đang cố gắng bám lấy một nhánh cỏ cuối cùng. Người trong Huyết tộc sinh con cực kỳ khó khăn, lúc xưa thì tử hắc vì sinh La Mitte, mang thai mấy năm mới khó nhọc mà sinh được.

Orgill áp chế sự điên cuồng trong tim, an ủi Steven:

- Steven, hài tử đáng thương của ta, đó là sự thật, La Mitte đã chết rồi, chết trong tay đám sát thủ!

- Hô...

Steven miệng dần dập thở dốc, ánh mắt đỏ rực lên, xung quanh thân thể bắt đầu sản sinh từng đạo hắc sắc khí lưu. Khí lưu cường mãnh điên cuồng xoay chuyển trong căn phòng làm đèn giường, gương soi, máy tính... đều lần lượt nổ tung.

- Ti ti...

Thiết bị điện nổ tung, tiếng các tia lửa điện bắn ra.

- Steven, người làm sao vậy?

Người phụ trách của bốn gia tộc kia thân ảnh “xoát” một tiếng, thoáng chốc xuất hiện tại cửa phòng Steven, bốn người bọn họ khó tin khi nhìn Steven lúc này đã ở trong trạng thái cực độ điên cuồng.

Điện thoại trên tay Steven đột nhiên vỡ tan thành từng mảnh nhỏ, mảnh vỡ bắn tung lên, Steven tựa hồ cực kỳ đau lòng, run rẩy thấp giọng rít lên:

- La Mitte, a... hài tử của ta, nó mới thời kỳ ấu nhi à, ngay thực lực của bá tước cũng chưa có.

Khó có thể hình dung được sự thống khổ lúc này của Steven, đứa con duy nhất của hắn không ngờ lại chết như vậy.

- Giết!

Thân hình Steven bất ngờ thẳng dậy, sát khí trên thân toả ra.

- Bốn vị huynh đệ, người truyền thừa đời kế tiếp của gia tộc Pfister, nhi tử thân ái của ta là La Mitte, La Mitte khả ái, một Huyết tộc cao quý mới chỉ ở thời kỳ ấu nhi đã chết rồi, nó đã chết rồi!

Bốn vị Huyết tộc kia lập tức sắc mặt đại biến. La Mitte chết rồi, bọn họ đương nhiên hiểu được hàm nghĩa cái chết của La Mitte.

- Do vậy ta khẩn cầu các vị, tổng tấn công trước thời hạn!

Thanh âm Steven cực kỳ thành khẩn, mỗi một từ đều phải dùng lực!

Người phụ trách của bốn gia tộc kia nhìn nhau, cuối cùng chuẩn bị quyết định gọi điện thoại hỏi gia chủ.

Đúng lúc đó... điện thoại của bọn họ cũng vang lên, không ngờ có hai người đồng thời vang lên.

- Tổng tấn công... tổng tấn công cho ta! Gia tộc Siegel vĩ đại chúng ta không ngờ đã chết 12 vị trực hệ Huyết tộc cao quý. Kars, mau phát động tổng tấn công cho ta, nhất định phải diệt năm gia tộc kia, nhất định phải diệt, mau phát động tổng tấn công!

- Tổng tấn công...

Khi điện thoại của hai người vừa ngừng, điện thoại của hai người khác cũng liên tiếp vang lên, nội dung trong điện thoại đều là như nhau.

Năm đại gia tộc của Mafia Ý đều bị công kích, trực hệ Huyết tộc cũng chết không ít, trong đó cũng chỉ có gia tộc Pfister tương đối “xui xẻo”, Người truyền thừa huyết mạch gia tộc La Mitte không ngờ lại bị giết, nguyên nhân này cũng là vì Trang thị huynh đệ.

Trang thị huynh đệ lợi dụng nguyên lý của vũ khí ám sát tối thượng thời cổ đại “Bạo Vũ Lê Hoa Châm” và súng laser, cùng với bí thuật cơ quan cao thâm của gia tộc, hao phí đúng 8 năm thời gian, cuối cùng nghiên cứu ra được cái gọi là “vũ khí tối thượng”.

“Vũ khí tối thượng” phát ra, trong phạm vi 30 mét công kích sẽ hoàn toàn bị bao phủ bởi tia laser mật độ cao, vô số tia laser thoáng chốc bắn ra đem phạm vi 30 mét chế tạo thành một khu vực tuyệt đối chết chóc.

Năm đại gia tộc Mafia Mỹ phát ra giải thưởng tối cao mới được nửa ngày. Đúng vậy, chỉ thời gian nửa ngày! Trong thời gian nửa ngày, khu biệt thự của năm đại gia tộc Mafia Ý gần như đều hoàn toàn bị huỷ diệt.

Phát động công kích lần này ngoài sát thủ Châu Âu còn có một số phần tử tổ chức khủng bố điên cuồng không cần mạng cùng với một số lính đánh thuê... Bọn họ biết thời gian không đợi người, vừa nhận được tin tức lập tức mau chóng hướng tới một trong năm đại gia tộc gần nhất của Mafia Ý. Đám sát thủ tại bản địa Ý chiếm ưu thế nhất, đợt sát thủ công kích đầu tiên đối với gia tộc Pfister cùng năm đại gia tộc chính là đám sát thủ tại Ý.

Còn thành viên tổ chức khủng bố thì tuyệt đối trải khắp thế giới, họ ẩn trốn ở những nơi sâu kín, ẩn mình trong giới bình dân, khi tổ chức có mệnh lệnh, bọn chúng liền bắt chấp tất cả, không sợ hi sinh sử dụng đến sát chiêu mà bọn chúng đã chuẩn bị mấy năm thậm chí là mấy chục năm!

Tổ chức khủng bố là loại tổ chức điên cuồng, ngay cả các quốc gia cũng đau đầu với cỗ thế lực này. Lần này Mafia Mỹ đặc biệt kiếm bọn chúng, đưa bọn chúng một lượng tiền lớn, dù sao tổ chức khủng bố cũng cần một lượng lớn kinh phí hoạt động.

Năm đại gia tộc Mafia Ý không tưởng được giải thưởng tối cao không ngờ lại có hiệu quả kinh khủng như vậy!

Khi Mafia Ý nhận được tin tức, mặc dù đã lập tức phái nhân mã giám sát mật thiết, nhưng mà đám sát thủ sở dĩ được gọi là “sát thủ” chính là bởi vì thuật ám sát của bọn chúng, đám lính phổ thông của Mafia Ý căn bản không thể giám thị được. Hơn nữa Mafia Ý đối với giai cấp thống trị của bọn họ là Huyết tộc luôn có một sự tự tin khó hiểu.

Bọn họ cho rằng các sát thủ kia cho dù có đến tiến công, cũng không thể nào gây thương hại cho Huyết tộc, cũng không thể nào phá được phòng ngự của biệt thự.

Bọn họ đã quá coi thường rồi!

Coi thường!

Huyết tộc cũng coi thường, bọn họ trước giờ không coi trọng nhân loại kia, bọn họ tự cho rằng nhân loại kia không thể nào đối phó được bọn họ. Bọn họ biết có người tiến công, nhưng phòng ngự của biệt thự lại không hề có biến đổi gì.

Mấy ngàn năm nay, mười ba thị tộc trước giờ không bị người gây thương hại qua, tất cả những gia tộc khiêu chiến quyền uy của bọn họ đều hoàn toàn bị diệt sát!

Trải qua ngàn năm, mười ba thị tộc đã hoàn toàn ẩn dật, hoàn toàn không có cái tâm đề phòng, lần này cuối cùng đã khiến bọn họ biết cái gì là đau xót, cái gì là uy hiếp. Nguyên lai... bọn họ cũng có thể bị tiêu diệt.

Bốn người phụ trách còn lại đều lần lượt nhìn về phía Steven.

- Chúng tôi đồng ý! Tổng tấn công trước thời hạn!

Steven nhìn bốn người phụ trách cũng đang sát khí đằng đằng, gật đầu, liền đó cười lạnh nói:

- Các huynh đệ thân ái của ta, chúng ta sẽ cho chúng biết mười ba thị tộc chúng ta rốt cuộc có thực lực đĩnh hùng mạnh ra sao, để bọn chúng biết chọc vào mười ba thị tộc chúng ta là quyết định ngu xuẩn đến thế nào!

- Sáng sớm ngày mai, hy vọng Delane gia tộc cùng năm đại gia tộc hoàn toàn diệt vong!

Steven hướng đến di động phát mệnh lệnh Tổng tấn công .

- Tổng tấn công bắt đầu!

Sau đó Steven nhìn đến bốn vị Huyết tộc vẫn còn đang phẫn nộ kia, cười lạnh nói:

- Bốn vị huynh đệ, tại New York còn có không ít nhân vật của năm đại gia tộc Mafia Mỹ bọn chúng, chúng ta có nên vui chơi chút không!

New York vai trò là đại bản doanh của địa hạ thế lực, Mafia Mỹ tại nơi đây đương nhiên có không ít cao thủ.

Trong lòng năm vị Huyết tộc cao thủ tràn đầy sát ý, thân hình “xoát” một tiếng đã hoàn toàn biến mất, chỉ còn lại một mảng không khí băng lạnh. Bọn họ tốc độ cực nhanh, có lẽ Lý Dương chỉ có khi sử dụng “Xuyên vân toạ vụ” mới có thể miễn cưỡng so sánh.

Trên bầu trời New York.

Trời đêm một màu đen, phẳng phất như bầu trời cũng vì Huyết tộc mà tạo ra một hoàn cảnh sát phạt hoàn mỹ. Bất ngờ, một luồng huyết hồng lướt qua trời đêm.

Năm đại Huyết tộc cao thủ với Steven dẫn đầu, năm người phụ trách của lần Tổng tấn công kích này, lúc này năm người bọn họ đều bay trên bầu trời New York.

- Ngao...

Tiếng rít sắc bén, tần số cao đến mức khủng khiếp, đã vượt qua phạm vi tiếp thụ của nhân loại, còn các Huyết tộc của Mafia Ý tại New York lần lượt đều phẳng phất như tàn ảnh thoáng chốc lao lên bầu trời đêm.

Chỉ thấy trên bầu trời New York, từng cao thủ Huyết tộc đều giang ra đôi cánh dơi khổng lồ.

- Chúng ta thuộc về mười ba thị tộc vĩ đại, địa vị của chúng ta là không thể xâm phạm, nhưng mà năm đại gia tộc dễ tiện, đáng ghê tởm của Mafia Mỹ không ngờ lại dám khiêu chiến địa vị của chúng ta, mười ba vị thân vương cao quý đã có quyết định thống nhất, hoàn toàn huỷ diệt bọn chúng!

Thanh âm Steven sung mãn sát khí.

- Huỷ diệt bọn chúng!

Trong trời đêm, từng Huyết tộc đều cao giọng rống lên.

- Xuất kích!

Cùng với một tiếng ra lệnh của Steven, Huyết tộc nhân hết người này đến người khác giống như đàn châu chấu trong thoáng chốc hướng đến mục tiêu.

Còn trên đỉnh một tòa nhà ở xa.

Lý Dương một thân hắc y, bất kể đêm tối gió lạnh thổi, chéo áo tung bay phần phật, Lý Dương vẫn ở ngoài xem lửa cháy, đem tất cả thu vào trong mắt “Cuối cùng đã khai chiến rồi, hai đại siêu cấp hắc bang đến từ địa hạ thế giới, hai đại thế lực đại biểu cho Huyết tộc chính thống và thế hệ mới cuối cùng đã đụng độ rồi” Lý Dương cười nhạo nhìn.

Theo hướng ánh mắt của Lý Dương, trong một khoảng phạm vi, mấy chục Huyết tộc phẳng phất như máy bay chiến đấu, hung hãn lao xuống, phía dưới Huyết tộc của năm đại gia tộc Mafia Mỹ cũng lần lượt lao lên cùng với Huyết tộc của mười ba thị tộc điên cuồng chém giết.

Tối nay là nguyên thủy, tối cổ xưa, hoàn toàn là bản năng!

Tất cả đều dùng thực lực bản thân để quyết định, cào xé, cắn giết!

Huyết tộc hết người này đến người khác từ trên không trung bất động rơi xuống, Steven phẳng phất như ma thần đến từ địa ngục, điên cuồng tàn phá, đây hoàn toàn là trận chiến không bình đẳng. Bên phía Steven thì có Steven đã đạt đến đẳng cấp công tước, bốn người kia cũng là đỉnh điểm của hầu tước, những Huyết tộc còn lại cũng rất lợi hại. Còn Huyết tộc phía Mafia Mỹ mạnh nhất chỉ là hầu tước, lại chỉ có ba người!

Nhưng sự cao ngạo đến từ nơi sâu thẳm linh hồn của Huyết tộc khiến Huyết tộc phía Mafia Mỹ vẫn điên cuồng phản kích.

Ánh sáng loé lên.

Bóng trảo của Steven lướt qua, trái tim một Huyết tộc hầu tước thoáng chốc bị xé nát, chết ngay tại chỗ, Steven thấp giọng rống lên một tiếng, một hơi hút lấy tinh huyết trong trái tim đã bị tan nát. Trên mặt Steven rải đầy máu tươi, công lực hần tinh thậm thêm một chút, tiếng tru lại cất lên, lao đến mục tiêu kế tiếp.

- Hô hô...

Một trận gió thổi qua, hai Huyết tộc cấp thấp của Mafia Mỹ thoáng chốc bị xé thành từng mảnh nhỏ, còn thân ảnh Steven thì đã cách xa bọn chúng mấy trăm mét.

Steven đã điên cuồng!

Nhưng phóng mắt khắp cả chiến trường, bốn người phụ trách kia cũng điên cuồng như vậy, đồng dạng là chém giết tùy ý, bọn họ đều nhớ rõ nội dung trong điện thoại, trong lòng bọn họ đều sung mãn sát ý vô tận, báo thù, phục cừu!

Biến thành dơi!

Đột nhiên một Huyết tộc sợ hãi hoá thành dơi, muốn tránh né sự công kích của bọn người Steven.

Nhưng... “xoát!”

Steven giống như thuấn di, thân hình trong thoáng chốc đã đến trước Huyết tộc đã biến thành dơi kia, trong nháy mắt giết chết Huyết tộc đó!

Lại một Huyết tộc không muốn chết định biến thành dơi bỏ chạy, nhưng mà một Huyết tộc hầu tước trong năm người phụ trách phía mười ba thị tộc cũng lập tức xé hần thành từng mảnh nhỏ, trên phương diện cao thủ phía Steven hoàn toàn chiếm ưu thế, đối phương căn bản không cách nào đào tẩu!

“Oanh!”

Bất ngờ một âm thanh vang lên, phía Mafia Mỹ có một Huyết tộc đã tuyệt vọng mà tự nổ, đem tinh huyết năng lượng hơn trăm năm trong thể nội trong thoáng chốc hoàn toàn bị bạo phát, thân thể hần căn bản không cách nào dung nạp được.

Giống như một trái tạc đạn, năng lượng mạnh mẽ liền toả ra.

Một Huyết tộc đang công kích bên cạnh hần lập tức bị vụ tự bạo cực mạnh này làm nổ thành từng mảnh nhỏ.

Mấy Huyết tộc phía Mafia Mỹ đã hoàn toàn tuyệt vọng khi thấy mấy người Steven giống như ma thần, từng người lần lượt bắt đầu tự nổ, cho dù chết, cũng phải kéo đối thủ cùng chết.

“Oanh!”

Huyết tộc phía Mafia Ý lần lượt tránh xa.

Nhưng Steven đang điên cuồng thì lại không để ý đến, vẫn như huyễn ảnh lao về phía mỗi người phe đối phương còn chưa tự nổ, đem xé thành từng mảnh nhỏ, cho dù lực lượng tự nổ có lan đến hần, đối với một cao thủ đã đạt đến đẳng cấp công tước như hần mà nói, căn bản không đáng là gì.

Cùng với một trảo hung hãn cuối cùng của Steven, mục tiêu cuối cùng đã bị giết.

Chỉ trong vài phút, trận chiến đã kết thúc!

Huyết tộc phía Mafia Mỹ hoàn toàn bị diệt, không có ai đào tẩu, đối diện với tốc độ kinh khủng của cao thủ như Steven, căn bản không có một Huyết tộc nào có thể có cơ hội đào tẩu! Còn Huyết tộc phía mười ba thị tộc cũng chết vài người, đa số là bị tự bạo lan đến.

Chiến tranh của Huyết tộc chính là tàn khốc như vậy, không phải người chết thì là ta chết!

Ở đằng xa quan chiến từ đầu đến cuối Lý Dương thở dài một hơi:

- Nơi đây đã tàn khốc như vậy, không biết trận chiến tại căn cứ của năm đại gia tộc Mafia Mỹ còn thảm liệt đến mức nào?

68. Chương 20: Vi Liễu Gia Tộc

Nhận được mệnh lệnh tổng công, đang tiến hành bữa tiệc thịnh soạn mười vị Huyết tộc công tước đều hưng phấn cả lên.

- Lão bằng hữu, vì vinh diệu của mười ba thị tộc chúng ta, hãy tận tình hưởng thụ bữa Huyết tộc thịnh yến này!

Thủ lĩnh lâm thời của mười Huyết tộc công tước, Brunt hưng phấn hô.

Một vị Huyết tộc lão công tước khác thì tự liếm mép môi mình, cao hứng nói:

- Rất lâu không được hưởng dụng tinh huyết tối trân quý của Huyết tộc công tước rồi, lần này chúng ta lại có thể hưởng thụ rồi, bất quá chỉ có sáu người, vậy phải xem thực lực của mọi người rồi.

Mười vị Huyết tộc công tước có mặt ở đây đều hưng phấn cả lên, bình thường bọn họ sao lại vô duyên vô cớ đi giết một Huyết tộc công tước khác? Mùi vị tinh huyết của Huyết tộc công tước thì còn hơn xa cả máu của trinh nữ, đặc biệt là giây phút năng lượng dung hợp, khoái cảm đó tuyệt đối khiến mấy lão già này phát cuồng.

- Không nên vội, cho dù không có Huyết tộc công tước, nơi đây cũng có một số lượng lớn Huyết tộc hầu tước, các lão chiến hữu, tận tình hưởng thụ đi!

Brunt cao giọng hô.

Mười vị Huyết tộc công thân hình nhất thời loé lên, thoáng chốc từ trong biệt thự biến mất, phảng phất như thuấn di, trực tiếp xuất hiện trong bầu trời đêm.

- Ngao...

Tiếng rít sắc bén vang lên, tần suất cao đạt tới mức độ kinh khủng, gần như trong nháy mắt, Huyết tộc cao thủ sớm đã hoàn toàn tụ tập tại thành phố Juneau lần lượt đều lao lên bầu trời đêm, tất cả Huyết tộc đều biết đã đến giờ khắc chiến đấu.

- Hô hô...

Phảng phất như đan châu châu, vô số Huyết tộc nhân trực tiếp từ trên cao nhắm về phía chỗ cao thủ gia tộc Pfister.

Trong phòng, Antony đang ở nơi giá sách viết cái gì đó. Nghe thấy tiếng rít bén nhọn kia, hắn thoáng sững người. Bút trên tay cũng rơi xuống đất.

- Wright. Wright!

Thanh âm Antony bất ngờ cao hẳn lên, thoáng chốc trực tiếp xuyên thấu cả khu vực.

Chỉ vài giây, Wright liền xuất hiện trước mặt Antony, Wright nghe thấy tiếng rít kia liền biết phát sinh chuyện gì, lập tức nói:

- Gia chủ yên tâm, tất cả đã được chuẩn bị đầy đủ, ấu nhi đời sau của gia tộc Delane chúng ta cùng với một số Huyết tộc cao thủ bồi dưỡng đã hoàn toàn chuẩn bị xong. Tuỳ thời có thể rời đi!

- Tương lai gia tộc giao cho người, Wright, cho dù có chết, cũng phải để đời sau của gia tộc Delane chúng ta đào tẩu!

Antony nhìn ngũ trưởng lão Wright nhắc nhở.

Wright thân hình thẳng tắp, bỗng dừng y quỳ gối xuống, sùt sùi nói:

- Gia chủ yên tâm, Wright bảo đảm đời sau của gia tộc Delane chúng ta có thể chạy thoát. Cho dù Wright tôi có chết, cũng không để chúng bị giết!

Thanh âm Wright kiên định vô cùng.

Trên mặt Antony lộ qua một nụ cười hài lòng:

- Wright, người là kẻ được ta coi trọng nhất. Ta cũng yên tâm đem chuyện tối quan trọng này giao cho người! Người đi đi, nhớ kỹ, nếu như đến giờ khắc tối nguy hiểm, thì có thể học dùng sĩ chặt tay, chấp nhận từ bỏ!

Wright sững sốt, nhìn Antony:

- Ý của gia chủ?

Antony hít một hơi sâu, nén xuống nỗi đau trong lòng nói:

- Đem những ấu nhi đời sau phân thành hai nhóm, phân thành hai phương hướng mà chạy, có thể chạy được cái nào thì được cái đó, nếu như không có biện pháp, chỉ có thể hy sinh một tổ, bảo đảm cho tổ kia!

Wright ngẩn ra, nhìn gia chủ tối tôn kính... hẳn hiểu dụng tâm của gia chủ, cuối cùng nặng nề gật gật đầu:

- Gia chủ, yên tâm, Wright nhất định sẽ không làm thất vọng mệnh lệnh của gia chủ!

- Người đi đi!

Antony cười, giơ tay nói.

Wright gật đầu, lập tức thân hình loé lên, biến mất khỏi căn phòng.

Antony đi tới trước gương, cẩn thận chỉnh sửa quần áo, vuốt vuốt túm râu nhỏ của mình, liền đó cười nói:

- Ngàn năm sinh mạng, cũng mệt mỏi rồi, hãy để ta vì gia tộc hiến dâng sinh mạng nào!

Trên bầu trời khu vực gia tộc Delane, dày đặc vô số Huyết tộc bay lên.

- Antony, gia tộc Delane đề tiện các người không ngờ dám khiêu chiến quyền uy của mười ba thị tộc chúng ta, hôm nay chính là ngày chịu trừng phạt của người!

Brunt cao giọng nói, bên cạnh hắn, chín vị công tước cùng với trăm vị Huyết tộc hầu tước ở phía sau đã bay lên dày đặc trên không trung.

Cả gia tộc Delane, Huyết tộc công tước sáu người, hầu tước khoảng sáu mươi người, hơn nữa Antony đã phái ngũ trưởng lão Wright cùng với mười vị Huyết tộc hầu tước đi hộ tống thể hệ tương lai của gia tộc Delane, hiện tại chỉ có năm vị Huyết tộc công tước cùng với năm mươi vị cao thủ hầu tước, còn cao thủ đẳng cấp bá tước, chỗ dùng căn bản không lớn, mặc dù số lượng tổng cộng lại có mấy trăm, nhưng mà tối đa chỉ bằng hơn hai chục Huyết tộc hầu tước. Lần này về thực lực, bọn họ rõ ràng ở thế hạ phong.

- Brunt, lẽ nào người cho rằng gia tộc Delane chúng ta dễ chọc vào như vậy sao? Cho dù chúng ta chết, cũng phải khiến các người bồi tiếp chúng ta cùng xuống địa ngục!

Thanh âm Antony băng lãnh vô cùng, lúc đó hắn đã ôm sẵn quan niệm sẽ phải chết.

- Lão bằng hữu, lên!

Brunt rống to một tiếng, thân hình trực tiếp nhắm tới Antony. Đối với một lão công tước đã đạt đến đỉnh điểm thất cấp mấy trăm năm mà nói, kinh nghiệm chiến đấu của Brunt cũng cực kỳ phong phú, đối phó Antony, Brunt thập phần tự tin!

Phía mười ba thị tộc năm Huyết tộc công tước hùng mạnh nhất lao tới năm cao thủ đẳng cấp công tước của gia tộc Delane.

Còn thừa năm vị Huyết tộc công tước tức thì như hổ giữa bầy dê, lao về phía trận doanh của Huyết tộc hầu tước!

Cuộc chiến đấu vừa diễn ra thì có một bên đã đổ! Năm đại cao thủ của gia tộc Delane hoàn toàn bị kiềm chế, còn năm Huyết tộc công tước của mười ba thị tộc thì ở trong trận doanh Huyết tộc hầu tước của gia tộc Delane bạo ngược. Những Huyết tộc hầu tước kia căn bản không phải là địch thủ của Huyết tộc công tước, chênh lệch thật sự là quá lớn!

- Xoát!

Năm Huyết tộc công tước của phía mười ba thị tộc thân hình giống như quỷ mị, lợi trảo như tia chớp, gần như chỉ một tia điện, một Huyết tộc hầu tước liền bị bọn họ xé toang, tinh huyết từ trái tim liền bị hấp thu, Huyết tộc tinh huyết lúc đó đối với bọn họ mà nói, tác dụng cũng không lớn.

Bởi vì Huyết tộc đẳng cấp thấp đối với bọn họ gần như không có hiệu quả, có lẽ tinh huyết của Huyết tộc công tước còn có chút ít tác dụng.

- Tê...

Một Huyết tộc hầu tước phía gia tộc Delane thân thể bị xé thành hai phần. Không có lực phản kích, không có một chút lực để phản kích nào, năm đại Huyết tộc công tước của gia tộc Delane hoàn toàn bị kiềm chế. Còn lại các Huyết tộc hầu tước ở trước mặt năm vị công tước, liền phảng phất như đám dê con không có chút phản kháng.

Huyết tộc hầu tước của gia tộc Delane sợ hãi, thống khổ, điên cuồng! Bọn họ không ngờ một chút lực lượng phản kháng cũng không có!

- Ngao...

Cùng với tiếng tru lên thống khổ, thân thể một Huyết tộc hầu tước bất ngờ nổ tung ra!

- Oanh!

Huyết tộc công tước Rutter của phía mười ba thị tộc vừa khéo lại ở ngay cạnh hầu tước này, vụ nổ kịch liệt phát sinh ngay bên cạnh, liền phảng phất như một kích mạnh liệt của một Huyết tộc công tước, lực lượng khổng lồ hung hãn đập lên lưng Huyết tộc công tước Rutter.

Công tước Rutter liền phun ra một búng máu, thân hình lập tức loé lên, chạy ra ngoài trăm mét.

- Cho dù là Huyết tộc hầu tước, uy lực tự nổ của bọn chúng cũng vượt qua lực lượng một kích của Huyết tộc công tước, vừa rồi không ngờ đã khiến ta hộc máu!

Công tước Rutter thấp giọng mắng.

Ở bên cạnh một công tước tức thì cười nói:

- Hừ hừ, người vận khí không tệ, nếu như mấy Huyết tộc hầu tước đồng thời ở bên cạnh người tự nổ có lẽ đã phải trọng thương rồi!

Rutter khinh thường nói:

- Hừ hừ, chỉ cần ta cẩn thận một chút, với tốc độ của ta, mấy tên hầu tước bọn chúng làm sao có thể có thể đến gần ta được!

- Oanh!

Một Huyết tộc hầu tước lao đến bên cạnh hai người công tước Rutter, tự nổ tung lên.

Công tước Rutter cùng một vị công tước khác thân hình lập lập loé lên. Thoáng chốc đã tránh né ra xa, đích xác, Huyết tộc đẳng cấp công tước tốc độ đã đạt đến một mức độ kinh khủng.

Antony tránh né một kích của Brunt, nhưng lại chú ý đến tình cảnh đáng thương của Huyết tộc hầu tước phía gia tộc Delane, nhìn lần lượt từng Huyết tộc hầu tước bắt đầu dĩ tự nổ, lòng Antony đau đớn!

Huyết tộc hầu tước, đó đều là tinh anh của một gia tộc!

Bọn họ tương lai sẽ là Huyết tộc công tước, nhưng lại bị đồ sát, Antony đột nhiên cao giọng hô:

- Các con. Các người hay bay về bốn phương tám hướng cho ta, bọn chúng chỉ có năm Huyết tộc công tước, tuyệt đối sẽ không đuổi theo được toàn bộ!

Antony vừa nói, lập tức lực chú ý bị phân ra, tốc độ chậm lại,

- Tê...

Lợi trảo của Brunt hung hãn lưu lại trên ngực Antony một vết thương rất sâu, máu tươi cũng chảy ra. Antony lập tức tập trung tinh thần cùng Brunt ở trước mắt chiến đấu.

Còn đám Huyết tộc hầu tước vừa nghe thấy lời vừa rồi của Antony trong đầu liền có một từ “Chạy!”

Lời Antony vừa thốt ra, chính là đại biểu việc Antony để thủ hạ bỏ chạy.

Từng Huyết tộc hầu tước nhất thời tỉnh ngộ, lần lượt nhắm bốn phương tám hướng bay về các phương hướng khác nhau, nắm đại Huyết tộc công tước của phía mười ba thị tộc nhất thời sửng sốt. Bọn họ biết đuổi theo ai bây giờ? Dù sao mấy chục Huyết tộc hầu tước chạy về các phương hướng khác nhau, Huyết tộc hầu tước của mười ba thị tộc cũng lần lượt đuổi theo.

- Chuyện lạ rồi, gia tộc Delane không phải là sáu Huyết tộc công tước sao? Sao ở đây chỉ có năm người?

Công tước Rutter vừa dừng chiến đấu liền phát hiện chỗ không đúng, nhất thời nói lên nghi hoặc.

Một Huyết tộc công tước bên cạnh cũng gật đầu nói:

- Phải, có vấn đề! Ha ha, ta biết rồi. Antony này muốn đem truyền thừa của gia tộc Delane đi, để cao thủ đẳng cấp công tước thứ sáu dẫn một đám tiểu Huyết tộc chạy thoát!

- He he, Brunt, chuyện nơi đây giao lại cho các người, dường như đám ấu nhi Huyết tộc của gia tộc Delane bị tổng đi rồi, ha ha, ta đuổi theo đây!

Công tước Rutter cố ý đắc ý la lớn lên, đồng thời còn len lén nhìn sắc mặt của mấy vị công tước còn lại của gia tộc Delane.

Quả nhiên, công tước Rutter vừa nói ra, Antony cùng với mấy vị công tước nhất thời biến sắc.

- Chặn bọn chúng lại!

Antony quát khẽ một tiếng, đồng thời, bắt đầu điên cuồng công kích Brunt, còn trong cơ thể hần tựa hồ không biết có cái gì kích động, năng lượng trong cơ thể không ngờ thăng lên một cấp, lực công kích thoáng chốc cùng một đẳng cấp.

Brunt cũng hưng phấn lên, cao giọng hô:

- Rutter, nhiệm vụ này giao cho người, đem cái đám tiểu ấu nhi của gia tộc Delane giết sạch đi, để gia tộc Delane bọn chúng từ nay diệt tộc!

- Rồi!

Rutter đắc ý cười, thân hình loé lên bay đi.

Hốt nhiên lại có một Huyết tộc công tước ở không là Christian cao giọng nói:

- Brunt, ta lo lắng một mình Rutter có lẽ diệt không được đám tiểu ấu nhi kia, vị Huyết tộc công tước thứ sáu của gia tộc Delane chính là đang ở đó!

Brunt thuận miệng nói:

- Tốt, Christian, người cũng đi đi, tám vị Huyết tộc công tước chúng ta tại nơi đây đối phó năm người bọn chúng cũng đủ rồi.

Nghe được Brunt nói, Antony cùng bốn đại trưởng lão trong lòng đều bối rối, vừa mới một Huyết tộc công tước bay đi, bởi vì sự tồn tại của Wright, còn có thể miễn cưỡng bảo đảm cho sự tồn tại của tương lai, nhưng mà nếu như lại đi một Huyết tộc công tước, có lẽ cho dù Wright tự nổ cũng ngăn không được.

- Chết!

Kèm theo một tiếng quát, đại trưởng lão gia tộc Delane vốn để cho đối thủ đi qua, thân hình trong nháy mắt tốc độ đại tăng, lập tức chắn trước người Christian.

- Hát!

Đại trưởng lão gia tộc Delane thực lực cực mạnh, thậm chí còn trên Antony, công kích trong nháy mắt khiến Christian vốn không chút chuẩn bị kinh hãi, thân hình Christian lập tức trôi đi, nhưng mà phần bụng vẫn xuất hiện một vết thương cực lớn, máu tươi chảy ra.

Christian giận dữ:

- Tên đáng ghét!

Christian cũng đã quên cùng công tước Rutter cùng nhau đuổi giết tiểu ấu nhi, hắn đã hoàn toàn bị đại trưởng lão gia tộc Delane chọc giận, lập tức bộc phát toàn bộ thực lực của mình, bắt đầu điên cuồng công kích đại trưởng lão, đối thủ trước đó của đại trưởng lão cũng lập tức lao lên.

Hai Huyết tộc công tước hợp công một người.

- Hống...

Đại trưởng lão gia tộc Delane rống lên một tiếng quái dị, con mắt không ngờ đỏ lên như máu, cơ bắp trên người nổi lên, còn tốc độ lập tức đề cao, hữu trảo mang theo lực lượng mạnh mẽ, hung hãn chụp vào cánh tay Christian. Christian hoảng sợ phát hiện, tốc độ đại trưởng lão gia tộc Delane không ngờ gấp ba lần vừa rồi, bản thân cũng không kịp phản ứng.

Nếu như chính mình không nhúc nhích được, ngực mình sẽ hoàn toàn bị trảo xuyên qua, ngay trái tim cũng có thể bị xé nát.

- Tê...

Đại trưởng lão gia tộc Delane một trảo đem cơ nhục trên ngực Christian xé đi một miếng lớn, kinh khí mạnh mẽ thậm chí xuyên tới bên trong ngực Christian, may mắn Christian đã cố gắng tránh né, bằng không đã mất mạng tại chỗ rồi, nhưng cho dù như vậy, trong cơ thể Christian đã bị trọng thương, ngay trái tim cũng bị một ít thương nhẹ.

- Trái tim cũng bị thương rồi, lần này quay về tối thiểu phải nghỉ ngơi mười năm mới có thể hoàn toàn khôi phục!

Thân hình Christian loé lên, nhẹ nhàng thoát ra, lúc này hắn đã không thích hợp để tái công kích.

Bỗng dừng,

- Oanh...

Thanh âm nổ vang lên kịch liệt từ nơi vốn là chỗ đại trưởng lão gia tộc Delane phát sinh, vụ nổ mãnh liệt, vượt xa Huyết tộc hầu tước, ngay cả một vị Huyết tộc công tước khác của phía mười ba thị tộc đang giao thủ với lão cũng bị thi cốt vô tồn (1).

Vừa rồi đại trưởng lão gia tộc Delane sở dĩ tốc độ đại tăng, công lực đại tăng, chính là bởi vì lão đã hoàn toàn bạo phát năng lượng trong cơ thể, chỉ là bởi vì lão công lực quá mạnh, cho dù tự nổ, cũng không hề trong vài giây mới tự nổ.

Chứng kiến cảnh này, Christian một thân mồ hôi lạnh, vừa rồi nếu như bản thân không có rời đi, có lẽ chính mình cũng bị nổ chết.

- Đại trưởng lão!

Antony cùng với ba vị trưởng lão khác nhất thời con mắt đỏ lên, còn bọn Brunt tức thì trong lòng cả kinh, bọn họ thực không muốn chết, bọn họ hiện tại có chút lo lắng, bọn người Antony cũng đến tự nổ, vậy thì có thể nguy hiểm rồi.

1. Xương cốt chẳng còn

69. Chương 21: Tử Địch An Tâm

Brunt không hổ là một huyết tộc công tước có kinh nghiệm chiến đấu thâm hậu, biết rõ lúc này càng khiếp đảm thì tổn thất sẽ càng lớn. Còn Christie lúc này lực chiến đấu đã giảm đi nhiều, đã không còn thích hợp để xuất chiến nữa, chỉ có thể ở xa quan sát.

Tám huyết tộc công tước của phe 13 thị tộc, đôi cánh dơi màu vàng trên người ngạo nghễ triển khai, lực lượng hắc ám điên cuồng tụ tập hướng về cánh dơi, trên người tám huyết tộc công tước bắt đầu có khí đen cường đại vờn quanh, móng vuốt sắc bén trên tay cũng từ 1 tắc dài ra thành 3 tắc!

- Tốt, tốt, tốt! Không ngờ cũng liều mạng rồi, bất quá... gia tộc Delane chúng ta tuyệt đối không phải để mặc cho các người khi dễ đâu!

Antony hừ lạnh

Brunt đặc ý nói:

- Antony, đừng giãy dụa nữa, thời gian tu luyện của các người không căn bản không dài như mấy vị trưởng lão của 13 thị tộc chúng ta, các người chuẩn bị chịu chết đi!

- Hừ...

Phảng phất như cung tiễn bắn ra, tám vụ huyết tộc công tước phe 13 thị tộc thân hình trong nháy mắt hóa thành tia chớp, phóng tới hướng năm vị cao thủ của gia tộc Delane.

Antony sắc mặt biến đổi, lập tức ngửa đầu kêu to lên một tiếng cao vút bén nhọn.

- Ngao...

Thanh âm cao vút vô cùng, ngay cả không gian cũng gợn lên một đợt sóng có thể thấy được.

Kèm theo tiếng kêu to, năm đại cao thủ của gia tộc Delane cũng đồng thời hóa thành tia chớp.

- Hừ!

- Hừ!

Từng tia chớp màu đen không ngừng lóe lên trên không trung trong phương viên cả ngàn mét, ở bên ngoài các huyết tộc hầu tước không có can đảm tiến vào, bọn họ kẻ nào cũng hâm mộ nhìn cảnh này, đây mới là tốc độ chân chính, đạt đến thất cấp đỉnh điểm như huyết tộc công tước toàn bộ thực lực bộc phát đã hình thành tốc độ kinh khủng!

Trong đêm tối, lực lượng hắc ám là hùng mạnh nhất!

Cánh dơi được triển khai, lực lượng của mỗi một huyết tộc công tước đều được lợi dụng đến mức cực hạn!

Từng đạo thiểm điện màu đen, đã không còn thấy rõ thân ảnh nữa, ẩn ước như từng tia máu phiêu tán trong phạm vi phương viên ngàn mét, cả phương viên ngàn mét phảng phất như một cấm vực tuyệt đối, không một huyết tộc hầu tước nào dám lại gần.

- Ngao...

Tiếng rít cao vút đặc biệt của huyết tộc bất ngờ vang lên, liền đó một tràng tiếng nổ lớn, phảng phất như tên lửa oanh tạc, sóng âm thanh cực lớn khiến cho cả thành phố Juneau đều chấn động cả lên.

- Tam trưởng lão!

Antony rống lên một tiếng bi thương. Lập tức càng thêm phần nộ nhắm hướng Brunt lao tới, xung quanh song trào lửa vờn từng đạo kinh khí, kinh khí như thực chất khiến lực công kích của Antony càng thêm mạnh mẽ, nhưng mà so với Brunt, Antony vẫn ấu trĩ như cũ.

Brunt phảng phất như một võ giả cao nhã, võ giả trong bóng tối, mặc cho tốc độ Antony nhanh thế nào. Hắn đều có thể dễ dàng tránh thoát, Brunt cho tới bây giờ vẫn không liều mạng, tới bây giờ vẫn không tiếp cận, chỉ là lợi dụng lực lượng hắc ám thâm hậu của mình hình thành kinh khí để đánh lén, lần lượt vận dụng

kinh nghiệm chiến đấu phong phú của hắn cùng với tốc độ càng kinh khủng hơn, lưu lại trên thân Antony từng vết thương.

Cảnh sát chống bạo động của cả thành phố Juneau đều đã tràn ra, sự công kích mạnh mẽ của huyết tộc cùng với việc tự nổ đã hình thành tiếng vang rất lớn, đã khiến cho cảnh sát hoàn toàn phát hiện.

Đại tá Deluo quản lý cảnh sát chống bạo động của cả thành phố Juneau, khi huyết tộc chiến đấu với nhau, bọn họ liền lao đến.

- Cả đám đều ngờ ngách cả rồi, mau tập hợp, nhanh lên một chút!

Đại tá Deluo hướng về đám cảnh sát chống bạo động tay đang cầm vũ khí cao giọng khiển trách.

- Đại tá Deluo, ngài xem!

Sĩ quan phụ tá của hắn ngơ ngác chỉ vào bầu trời đêm.

Deluo ngừng đầu nhìn, nhất thời há mồm cứng lưỡi:

- Ô, thượng đế!

Chỉ thấy một huyết tộc hầu tước như một tia chớp xẹt qua phía trên bọn họ. Một huyết tộc đẳng cấp bá tước tức thì dễ dàng bị xé rách, thi thể bị xé rách đó nhất thời rơi xuống mặt đường.

- Đại tá Deluo, đây là chứng kiện (1) của ta!

Đột nhiên một nam tử áo đen trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh đại tá Deluo, hơn nữa còn đưa cho đại tá Deluo một tờ chứng kiện, đại tá Deluo nhìn kỹ, nhất thời trong lòng run lên, ánh mắt nhìn về phía nam tử áo đen tràn ngập sự kính sợ.

- Đại tá Deluo, chuyện hôm nay hy vọng không bị tuyên truyền ra ngoài, che giấu dân chúng cho tốt. Ông cứ nói là một số phần tử phạm tội làm loạn. Nhớ kỹ, không thể nào đem chuyện này tuyên truyền ra ngoài, bằng không nửa đời còn lại của ông sẽ trải qua trong nhà tù quân sự!

Nam tử áo đen lãnh khốc nói.

Deluo vội vàng gật đầu lia lịa.

Lập tức, đại tá Deluo xoay người ra lệnh:

- Một đại đội phụ trách khu Xishan...

Nam tử áo đen mỉm cười nhìn đại tá Deluo, hiển nhiên hắn đối với việc đại tá Deluo nhanh chóng bố trí mọi việc có vẻ rất là hài lòng. Liền đó thân hình nam tử áo đen loé lên, đã biến mất khỏi con đường.

Sĩ quan phụ tá của đại tá Deluo thận trọng hỏi:

- Đại tá, người đó là?

Deluo trong lòng còn sợ hãi nhìn thoáng qua nơi nam tử áo đen vừa mới đứng, thấp giọng nói:

- Phó quan, chuyện này sau này đừng hỏi đến, đây đều là cơ mật, không phải là thứ người có thể biết được, bằng không, toà án quân sự...

Người phụ tá vừa nghe, lập tức trong lòng run lên.

Lúc này trên đỉnh một toà nhà, ba hắc y nhân gồm 2 nam 1 nữ đang đứng trên đó, một người chính là nam tử áo đen vừa rồi.

- Paulo, lần này nội bộ huyết tộc đại chiến, thực là làm khổ chúng ta rồi, cả thành phố bị bọn chúng làm thành một đống hỗn loạn!

Một nam tử áo đen tóc vàng óan giận nói.

Paulo chính là nam tử áo đen lúc nãy, y cười nhạt nhìn thân thể một huyết tộc hung hãn đập lên một ngọn đèn đường, ngọn đèn đường đó lập tức bị đập gãy, rơi xuống, may mắn lúc này cảnh sát chống bạo động đã hoàn toàn ngăn trở giao thông.

- Hừ hừ, dựa theo tin tức của đồng bọn chúng ta, lần này năm đại gia đình của Mafia Mỹ đồng thời bị công kích, nhiều huyết tộc cao thủ tham chiến như vậy, xem ra cũng chỉ có 13 thị tộc tối hùng mạnh tối cổ xưa mới có thể có thực lực mạnh mẽ như vậy. Bất quá đây cũng là chuyện tốt, năm đại tộc Mafia Mỹ diệt vong rồi, vậy chúng ta sau này cộng tác sẽ thoải mái hơn, chỉ cần cùng Thanh Bang quan hệ tốt là có thể rồi. Thanh Bang không hổ là đến từ đất nước có lễ nghĩa, bọn họ vẫn còn rất biết giảng đạo lý!

Paulo mỉm cười nói.

Nữ tử ở bên cạnh nhìn cuộc chiến đấu của huyết tộc ở đằng xa, kinh hô:

- A, bọn chúng thật là quá mạnh mẽ, đội trưởng Paulo, người cho rằng người có thể đối phó được một người không?

Paulo cười khỏ nói:

- Với thực lực của ta, tối đa miễn cưỡng so sánh được với một huyết tộc bá tước, trong tổ chức Siêu Nhân của chúng ta, có lẽ chỉ có người mạnh nhất là Đại đội trưởng mới có thể đối phó được một huyết tộc hầu tước, về phần huyết tộc công tước, hừ hừ, có lẽ đó không phải là thứ chúng ta có thể đối phó được.

Nam tử tóc vàng nghe vậy lập tức nói:

- Ủm, xem tốc độ của bọn chúng, có lẽ ngay cả chiến sĩ mạnh nhất là “liệp báo cơ nhân” cũng không cách nào so sánh được. Trong tổ chức “Siêu Nhân” của chúng ta chỉ có mình Đại đội trưởng mới đạt đến tiêu chuẩn của lực cấp cao thủ, còn ta bất quá mới tứ cấp cao thủ. Căn bản không phải là đối thủ của huyết tộc bá tước, càng không nói đến huyết tộc hầu tước đang chiến đấu kịch liệt ở đằng xa!

May mắn, đám cao thủ huyết tộc tốc độ nhanh như tia chớp, cả đám chiến đấu đều nhanh chóng dị thường, thông thường đều loé lên rồi biến mất, trong trời đêm hắc ám, dân chúng phổ thông cũng không quan sát được. Bọn họ chỉ có thể thỉnh thoảng nghe thấy âm thanh từ những vụ tự nổ.

Công tước Rutter thân hình như điện, không ngừng bay vút đi.

Hắn đang tìm kiếm đám ấu nhi huyết tộc của gia tộc Delane, đó đều là tương lai của gia tộc Delane. Công tước Rutter vừa nghĩ đến việc mình giết những ấu nhi huyết tộc kia, khiến cho gia tộc Delane từ đó diệt vong, hắn liền cảm thấy từng trận hưng phấn. Sau đó điều hắn hưng phấn nhất là được hấp thu tinh huyết của những ấu nhi huyết tộc kia.

Tinh huyết của ấu nhi huyết tộc đối với công tước Rutter mà nói, có lực hấp dẫn lớn phi thường, bình thường bất cứ gia tộc nào cũng đều bảo hộ ấu nhi huyết tộc, hắn căn bản là không có cơ hội.

Lần này cơ hội đã tới rồi.

- Bọn chúng rốt cuộc là ở nơi nào?

Công tước Rutter đã bay hơn nửa thành phố, cảm ứng của hắn cũng bao trùm phương viên một dặm. Nhưng hắn vẫn chưa tìm thấy.

Đột nhiên...

- Ha ha, ta cuối cùng đã phát hiện ra một huyết tộc công tước, hắn nhất định là vị trưởng lão thứ năm của gia tộc Delane, những ấu nhi huyết tộc thơm phưng phức kia nhất định là ở đó để trốn ra nước ngoài.

Công tước Rutter lập tức lao về phía mục tiêu.

Lúc này Wright đã bắt đầu dùng sáu chiếc chiến đấu cơ đem đám ấu nhi huyết tộc tổng đi.

- Austria Russ, Mica, tương lai gia tộc giao cho hai người các người, các người mang theo những bọn nhỏ này đến hai địa phương trước. Chỉ cần các người có thể thoát đi, vậy gai tộc Delane chúng ta sẽ không bị diệt, phần lớn số mỹ kim gia tộc Delane chúng ta mấy trăm năm qua thông qua Mafia Mỹ kiếm được ta đặc biệt giao cho hai người các người. Hai người các người đặc biệt được không chế một nửa tài sản của gia tộc chúng ta, đây là số tiền để gia tộc chúng ta sau này đông sơn tái khởi (2), nhớ kỹ, vì gia tộc!

Wright nhắc nhở hai vị huyết tộc hầu tước.

Austria Russ và Mica nhìn Wright, vội vàng nói:

- Trưởng lão Wright, người...

Wright vung tay lên, kiên quyết nói:

- Ta ở đây thu hút địch nhân, một khi có địch nhân đến, ta cũng phải để các người có đủ thời gian để chạy trốn, một khi ta may mắn thoát chết, ta sẽ lập tức đến chỗ các người!

Wright nhìn hai vị huyết tộc hầu tước chậm rãi, từng chữ từng chữ nói:

- Nhớ kỹ, tất cả vì gia tộc!

Austria Russ và Mica ánh mắt đều đỏ cả lên, đều kiên quyết nói:

- Tất cả vì gia tộc!

Nói rồi hai người dứt khoát leo lên chiến đấu cơ. Khi sáu chiếc chiến đấu cơ đang khởi động thì...

- Ha ha... còn muốn chạy, ha ha...

Thanh âm kinh khủng phẳng nhất như tiếng cú đêm vang lên, công tước Rutter giống như tia chớp bắn tới một chiếc chiến đấu cơ.

Wright lập tức biến sắc, cao giọng nói:

- Chạy mau!

Liên đó thân hình trong nháy mắt lao về phía công tước Rutter, nhưng công tước Rutter đã đạt đến đỉnh điểm thất cấp, còn Wright lại chỉ là một kẻ vừa mới đạt đến thất cấp huyết tộc công tước, thực lực chênh lệch quá lớn.

Tốc độ của công tước Rutter cũng vượt xa Wright.

- Oanh!

Chiếc chiến đấu cơ bị Rutter phá huỷ bình xăng cùng với lớp giáp lập tức nổ tung, chỉ có một số hữu hạn huyết tộc chạy được ra ngoài, còn lại cả chục huyết tộc chỉ có chết.

- Ngao...

Wright chỉ cảm giác được đầu óc như có tiếng sấm, liên đó hần cuối cùng đã bộc phát, năng lượng hùng mạnh trong cơ thể như hồng thuỷ đánh sâu vào, đôi cánh dơi cũng từ màu vàng nhạt bắt đầu chậm chậm chuyển hoá, tại giờ khắc này, Wright không ngờ đã đột phá.

Nhưng mà trong lòng Wright không có một chút hưng phấn, trong mắt hần chỉ là đồng tro tàn của chiến đấu cơ cùng với tiếng cười sắc nhọn của công tước Rutter kia.

Thực lực tăng vọt khiến tốc độ Wright tăng lên nhiều, không ngờ chỉ thoáng chốc đã lao đến bên cạnh công tước Rutter, hung hãn phóng một trảo xuống, kinh phong mãnh liệt lập tức lưu lại trên người công tước Rutter còn đang chưa kịp phản ứng.

Công tước Rutter ngạc nhiên nhìn Wright.

-Ồ, không ngờ cũng đột phá rồi, không tệ, không tệ, đáng tiếc à, cho dù người đột phá được cảnh giới trong quá khứ, thì vẫn không phải là đối thủ của ta, ta đã đạt đến đỉnh điểm thất cấp rất lâu rất lâu rồi!

Công tước Rutter hiển nhiên đối với Wright rất là coi thường.

Vừa mới đột phá Wright căn bản không có khả năng chống chế hoàn mỹ thực lực tăng vọt của mình, hơn nữa Wright tuổi còn trẻ làm sao có thể so sánh được với lão già thành tinh như công tước Rutter?

Vừa rồi công tước Rutter không ngờ được thực lực của Wright tăng vọt, tính toán sai lầm, mới bị công kích tới, hiện tại công tước Rutter đã hoàn toàn biết được thực lực của Wright, đương nhiên không thể nào phạm lại sai lầm kém cỏi vừa rồi.

- Giết ấu nhi huyết tộc của gia tộc ta, chết đi!

Wright hai mắt đỏ lên, lực lượng trong cơ thể điên cuồng bộc phát, lợi trảo hoá thành từng tia chớp màu đen bắn tới công tước Rutter.

Công tước Rutter cười khinh thường:

- Hừ hừ, đối phó người? Không cần vội, bây giờ ta sẽ huỷ đi năm chiếc chiến đấu cơ kia trước rồi hãy nói tiếp.

Vào lúc này năm chiếc chiến đấu cơ còn lại đã bắt đầu chậm chậm bay lên, nhưng mà năm chiến đấu cơ này vẫn đang phải đối mặt với nguy cơ bị huỷ diệt.

Wright vừa nghe, nhất thời trong lòng nóng vội hẳn lên, thân hình trong nháy mắt nhắm tới công tước Rutter.

Công tước Rutter không thèm để ý đến Wright, thân hình nhắm tới một chiếc chiến đấu cơ.

- A!

Wright trở mắt ra nhìn công tước Rutter bằng tốc độ vượt xa mình đã dễ dàng với một trảo đập vỡ bình xăng, xé rách lớp vỏ ngoài, tức thì tia lửa điện loé lên, bình xăng bắt đầu nổ tung ra...

Wright rít lên con mắt thậm chí cũng bật cả máu ra.

- A!

Cao giọng rống lên, Wright lại gia tốc lần nữa, công tước Rutter do công kích chiến đấu cơ nên tốc độ bị giảm lại, lập tức bị y đuổi kịp.

Rutter khinh thường nhìn Wright hướng đến hẳn mà công kích, hữu trảo trong nháy mắt hoá thành tia chớp màu đen cắt về phía ngực Wright, trực tiếp xuyên thấu trái tim Wright!

Đột nhiên...

Trên mặt Wright có một nụ cười, nụ cười của sự giải thoát, nụ cười của sự an ủi.

Hắn mặc cho một trảo của Rutter nhắm đến trái tim hắn, còn hắn thì đã hoàn toàn khiến cho toàn bộ năng lượng tinh huyết trong cơ thể tụ tập lại, trong nháy mắt năng lượng trong cơ thể hoàn toàn va chạm vào nhau! Khi nhìn thấy nụ cười quái dị trên mặt Wright công tước Rutter cuối cùng đã ý thức được có điều không ổn, nhưng đã không còn kịp nữa rồi.

- Oanh!

Vụ nổ mãnh liệt, vụ nổ từ toàn bộ năng lượng của một huyết tộc công tước ở ngay bên cạnh hắn.

Công tước Sleepiness Rutter căn bản không kịp kêu lên đã hoàn toàn biến thành từng mảnh nhỏ, công tước Rutter chết mà không cam lòng, hắn bị một huyết tộc công tước yếu hơn so với hắn giết, hắn thật không cam lòng!

Nhưng Wright lại mang theo vẻ tươi cười khi ngênh đón cái chết. Bởi vì, hắn chết mà yên lòng!

Đằng xa, bốn chiếc máy bay chiến đấu mang theo hy vọng của gia tộc Delane biến mất trong trời đêm hắc ám.

1. Công văn

2. Làm lại sự nghiệp

70. Chương 22: Bỉ Tái

Trên không trung, sáu vị huyết tộc công tước của phe mười ba thị tộc đang bao vây Antony ở giữa. Antony trên người đầy vết máu, thương tích khắp nơi, từng vết thương do móng vuốt gây ra nói lên tính kịch liệt của trận chiến đấu vừa rồi.

Trải qua trận đại chiến, lúc này gia tộc Delane chỉ còn lại gia chủ Antony, còn phía mười ba thị tộc vẫn còn đủ bảy vị huyết tộc công tước, đương nhiên trong đó còn có một vị đã bị trọng thương là Christian. 6 đánh 1, Antony đã cùng đường mặt lộ.

- Ha ha... Antony, hiện tại chỉ còn lại mỗi mình ngươi, chỉ cần giết chết ngươi, gia tộc Delane cũng kể như chấm hết!

Brunt có vẻ như nắm chắc mười phần.

Diệt tộc, đặc biệt là diệt một gia tộc huyết tộc hùng mạnh, điều này khiến Brunt cảm thấy rất là hưng phấn.

Đột nhiên...

- Oanh!

Phía ngoài thành phố Juneau truyền đến một tiếng nổ rất lớn, Antony trong lòng chấn động, Wright là đồng tộc với hắn, cùng với hắn đều có huyết mạch của gia tộc Delane, hắn có thể thập phần cảm giác rõ ràng được Wright kể từ đây đã biến mất trên thế giới này.

- Wright, ngươi cũng đã tự nổ rồi sao?

Antony trong mắt đã trở nên u ám, lần này sáu vị cao thủ huyết tộc đẳng cấp công tước của cả gia tộc Delane, trừ nhị trưởng lão bị giết, bốn vị kia đều đã tự nổ rồi, có thể thấy được sự trung thành của huyết tộc đối với gia tộc.

Đột nhiên, Antony ánh mắt sáng lên, thân là huyết tộc công tước, hắn có thể nhìn thấy rõ ngoài cả chục dặm trong trời đêm, chỉ thấy trong bầu trời đêm bốn chiếc chiến đấu cơ đã phân thành hai hướng rất nhanh bay khỏi thành phố Juneau.

- Wright, ngươi là sự kiêu hãnh của gia tộc Delane ta, ta chết cũng không hối tiếc!

Antony nhìn sáu vị huyết tộc công tước đã hoàn toàn bao vây. Nụ cười trên mặt sáng lạn hẳn lên. Vụ nổ vừa rồi cũng khiến bọn người Brunt cả kinh, bọn họ cũng cảm thấy được khí tức của công tước Rutter đã biến mất, hơn nữa bọn họ cũng thấy chiến đấu cơ bay khỏi, đám lão huyết tộc công tước đã thành tinh này đương nhiên dễ dàng phán đoán ra, bốn chiếc chiến đấu cơ kia chính là các ấu nhi huyết tộc của gia tộc Delane.

- Gia tộc Delane không ngờ có thể chạy thoát?

Brunt nhướng mày.

Bỗng dưng, Brunt cao giọng nói:

- Christian, ngươi lập tức đưa tin tức cho tổng bộ, đem chuyện bốn chiếc chiến đấu cơ nói với tổng bộ, cần phải phá hủy bốn chiếc chiến đấu cơ này!

- Biết rồi, Brunt. Chuyện này ta hiện tại đang nói cho tổng bộ!

Christian cười nói, đồng thời quay đầu ra lệnh cho một huyết tộc hầu tước mang điện thoại di động qua.

Antony nghe vậy, thì lại cười lạnh, năm đại gia tộc mặc dù bị mười ba thị tộc công kích, nhưng mà quá 99% số người của Mafia Mỹ đều là người phạm, huyết tộc gần như đều là không quản lý công việc. Thiếu đi huyết tộc, vận hành trong nội bộ Mafia Mỹ cũng không có chút vấn đề gì, hiện tại các cứ điểm của Mafia Mỹ cùng với tính báo thù đều không có chút ảnh hưởng nào. Tại Mỹ, mười ba thị tộc muốn bắt được ấu nhi huyết tộc trong bốn chiếc chiến đấu cơ. Cái đó gần như là không thể, dù sao đây cũng là nước Mỹ, là địa phương mà năm đại gia tộc bọn hắn đã kinh doanh mấy trăm năm rồi.

- Ha ha... Brunt, đến đây nào, cùng ta đánh một trận sống chết!

Antony nhìn sáu vị huyết tộc công tước đã hoàn toàn bao vây hãm lại, hãm căn bản không có ý nghĩ muốn chạy trốn. Hơn nữa cuộc sống hơn ngàn năm khiến Antony đối với sinh mệnh vô tận cũng cảm thấy mệt mỏi.

Chiến nào!

Antony phảng phất như đang ở trong thời khắc thiêu đốt sinh mệnh đến chói mắt nhất, chiến ý trên người bắt đầu toả ra mênh mông, lực lượng hắc ám hùng mạnh cũng bắt đầu điên cuồng khởi động.

- Chiến!

Đôi mắt nhỏ của Brunt giống như rắn mắt kính hiện rõ vẻ âm hiểm.

- Đến đây nào!

Brunt ngược lại lao lên trước, thân hình trong nháy mắt liền hoá thành tia chớp, song trào mang theo kinh khí mãnh liệt. Phảng phất như xé rách không gian, không gian cũng hiện lên gợn sóng có thể thấy được.

Gần như trong nháy mắt, năm huyết tộc công tước còn lại cũng có hai huyết tộc công tước vọt tới!

- Ngao...

Đối diện với ba mặt công kích, Antony ngửa đầu rít lên, sóng âm thanh phảng phất như thực chất nhắm tới mấy vị huyết tộc công tước, đáng tiếc chỉ riêng sóng âm thanh công kích còn chưa ảnh hưởng đến được mấy vị huyết tộc công tước. Antony có thể cảm nhận được rõ ràng ba đạo trái kinh đang xé rách thân thể mình, nhưng hãn vẫn ngửa đầu như trước, không hề có chút tránh né.

Ha ha...

Antony bỗng nhiên há miệng cười to, tùy ý cất tiếng cười cuồng loạn!

- Phốc xích...

Mặc cho ba vị huyết tộc ông tước công kích mình, Antony vẫn không di động, vẫn cười lớn như trước, hai tay hốt nhiên tốc độ nhanh lên gấp mấy lần, lực lượng hùng mạnh thậm chí có thể khiến cho không khí chấn động.

Công kích sớm nhất và phản ứng của Brunt cũng là nhanh nhất, nhìn thấy Antony không ngờ hai tay tốc độ tăng lên gấp mấy lần, biết là không hay, thân hình loé lên, đã né tránh ra xa.

- Oanh!

Antony trong tiếng cười lớn, thân hình của hãn trong nháy mắt nổ tung, năng lượng mạnh mẽ tác động khiến cho chu vị trong phạm vi mười thước trở thành thành vùng chết chóc. Hai vị huyết tộc công tước kia mặc dù phút cuối cũng phản ứng kịp, né tránh ra xa, nhưng bọn họ phản ứng so với Brunt chậm hơn một chút...

- Phốc...

Hai vị huyết tộc công tước từ trong mồm thổ mạnh ra ngụm máu tươi, sắc mặt trong thoáng chốc trở nên tái nhợt, trên thân thể còn có những lỗ thủng do năng lượng vụ nổ vừa rồi bắn xuyên thủng, may mắn trái tim được bảo vệ tốt, bằng không coi như xong đời rồi.

- Tên Antony này thực là điên cuồng, hai lão già chúng ta tối thiểu phải tu dưỡng 50 năm mới có thể hoàn toàn khôi phục!

Hai vị công tước bị trọng thương có vẻ có chút héo hon.

Brunt cũng rất là bất mãn, lần này sáu đại cao thủ của gia tộc Delane, không ngờ có 5 người tự nổ, chỉ có một người bị mình giết chết hấp thu tinh huyết, hiệu suất rất thấp, dựa theo chiến tích trong quá khứ, sáu cao thủ tối đa chỉ có ba người tự nổ.

- Lẽ nào ta cũng già rồi, không ngờ liên tục để năm tên tự nổ thành công.

Brunt lông mày nhú lại, nếu như tốc độ đủ nhanh, đích xác có thể trước khi đối phương tự nổ thành công đem đối đối phương xé xác, nhị trưởng lão kia cũng chính là bị giết như vậy, thậm chí còn không kịp tự nổ.

Liền đó Brunt cao giọng kêu một tiếng, đám huyết tộc lần lượt bay xẹt qua bầu trời đêm, lần lượt quay về chỗ ở.

Lần chiến đấu này, phía mười ba thị tộc chết mất một công tước, có hai người trọng thương (1), còn sáu đại cao thủ gia tộc Delane hoàn toàn bị giết. Cho dù ấu nhi huyết tộc của gia tộc Delane hoàn toàn trưởng thành, muốn khôi phục lại đỉnh vinh quang của gia tộc Delane, cũng tối thiểu cần mấy trăm năm, do vậy hiện tại mười ba thị tộc cũng không cần phải lo lắng về ấu nhi huyết tộc.

Một đêm qua đi.

Trận chiến phát sinh tại năm địa phương khác nhau ở nước Mỹ cũng chính thức kết thúc, sau cuộc chiến này, năm đại gia tộc Mafia Mỹ coi như chấm hết, mặc dù trong năm đại gia tộc có đời thứ ba của gia tộc thành công đem ấu nhi huyết tộc đi. Nhưng mà đám ấu nhi huyết tộc thực không cách nào uy hiếp được mười ba thị tộc.

Mafia Mỹ không có cao thủ của năm đại gia tộc để dựa dẫm, thực lực giảm xuống thảm hại, chỉ còn tính là thế lực hơi lớn một chút. Miễn cưỡng tính là bang phái hạng hai trên quốc tế, cùng Thanh Bang, Hồng Bang bốn đại bang phái căn bản là không cách nào so sánh nổi.

Từ đó! Thế giới năm đại siêu cấp hắc bang cũng biến thành bốn đại siêu cấp hắc bang.

Mười ba thị tộc lần này cũng coi như là thắng thảm! Mặc dù diệt được 30 vị cao thủ huyết tộc công tước của năm đại gia tộc, nhưng mà mười ba thị tộc cũng chết đi gần 10 vị huyết tộc công tước, cùng với hơn chục huyết tộc hầu tước.

Địa vị của mười ba thị tộc lại được củng cố, Mafia Ý coi như là có được có mất. Mặc dù diệt được năm đại gia tộc, nhưng mà bản thân cũng tổn thất lớn một chút, đứng đầu là gia tộc Pfister, không ngờ ngay cả đứa cháu của gia tộc cũng bị người giết. Có lẽ Steven đáng thương vẫn muốn “phát phần đồ cường” (2), tối thiểu cũng giống như phụ thân hắn. Cũng làm ra được hai đứa con.

oOo

Trong phòng ngủ Lý Dương.

- Lý Dương à, vừa rồi người xem huyết tộc chiến đấu, vì sao không tiến lên hấp thu tinh huyết của đám huyết tộc đó? Người không phải rất muốn đề thăng công lực sao? hơn nữa hiện tại người đã hoàn toàn luyện hoá năng lượng huyết tộc người hấp thu trong quá khứ, công lực người cũng rất tinh thuần, hấp thu lại cũng không có vấn đề à.

Hạng Vũ tựa hồ có hứng thú đi hỏi.

Lý Dương cầm một chiếc khăn lông lau chùi bụi bặm trên tượng gỗ, nói:

- Hấp thu tinh huyết của huyết tộc? Bá vương, người nói trong tình huống như vậy ta có thể tiến lên sao? Steven bọn chúng điên cuồng công kích, huyết tộc cao thủ của bọn chúng cũng hấp thu tinh huyết của địch nhân, ta đến hấp thu năng lượng huyết tộc tính là gì chứ? Cướp chiến lợi phẩm của bọn chúng à? Hừ hừ, Lý Dương ta còn chưa xuống dốc đến mức độ đó, ta nếu muốn hấp thu năng lượng tinh huyết của huyết tộc thì trực tiếp đi giết một huyết tộc không phải là được sao?

Hạng Vũ chọc cười nói:

- Ô, ta xem ra người muốn trước mặt Steven bảo trì sự thần bí khó lường của người, cho nên mới không muốn hạ mình đi cướp chiến lợi phẩm của bọn chúng.

Lý Dương mỉm cười, không tỏ ý phản đối, đích xác là hắn vẫn luôn ở trước mặt Steven ẩn dấu thực lực, bảo trì sự thần bí của mình, hiển nhiên thành quả của bản thân rất tốt, bằng không Mafia Ý sao lại dễ dàng tặng cho mình 5% lợi nhuận như vậy? Cho dù mình là ân nhân cứu mạng của Steven.

Trong lòng suy nghĩ, hai tay Lý Dương cẩn thận lau chùi bụi bặm bám trên từng bức tượng gỗ.

Trên bàn ăn ở lầu một biệt thự Lý Dương.

Lý Dương, Điền Cương, Jake (3), Lily (4) cùng với anh em Jesse ăn bữa trưa thịnh soạn.

- Sư huynh, buổi tối hôm nay chính là trận đấu của huynh với kẻ khiêu chiến Yi Shake, cái tên huyết tộc Yi Shake đó thực lực bất phàm, sư huynh cần phải cẩn thận đối phó!

Điền Cương đã xem qua đoạn phim trận đấu trước của Yi Shake, trong lòng vẫn còn khiếp sợ, hần tự nhận mình tuyệt đối không phải là đối thủ của Yi Shake.

Jake nghe vậy lập tức nói:

- Sư huynh, đây là trận đấu đầu tiên huynh tham gia với tư cách Ma Vương, huynh nhất định phải thể hiện ra bá khí của Ma Vương đó, một cú dao thoắt, trực tiếp chặt hần thành hai nửa, sư huynh, đệ rất là xem trọng huynh!

Jake nói, còn nháy mắt nhìn Lý Dương.

Lý Dương nghe cái giọng điệu “đệ rất là xem trọng huynh đó”, trên mặt không nhịn được có một nụ cười.

- A a..., Jake, yên tâm, ta nhất định sẽ để đệ thấy được bá khí của Ma Vương.

Lý Dương tựa hồ có vẻ rất là tự tin.

- Ủm!

Jake tựa hồ rất hài lòng gật mạnh đầu.

Lý Dương trong lòng lại thầm nghĩ “Yi Shake, hừ hừ, thật chờ mong được chiến đấu với người!” Tinh quang trong mắt Lý Dương loé lên rồi biến mất.

Địa hạ quyền đàn, đấu trường số một.

Cho dù năm đại gia tộc Mafia Mỹ đã xong đời, nhưng mà địa hạ quyền đàn vẫn vận hành bình thường, chỉ là hiện tại quyền khống chế địa hạ quyền đàn đã hoàn toàn rơi vào tay Thanh Bang, hiện tại Mafia Mỹ cũng thông minh, biết rằng chỗ dựa lớn nhất của mình là năm đại gia tộc đã xong đời, cho nên lập tức co rút lại chiến tuyến, tập trung thực lực, tránh bị các đại thế lực phá vỡ.

- Mộc Dịch thân ái, ta đến ủng hộ ngươi, ngươi nên giáo huấn cái tên đó cho tốt. Theo ta thấy, cái tên khiêu chiến chắc là một huyết tộc hầu tước. Đáng tiếc, hần chỉ là huyết tộc của một gia tộc nhỏ không đáng để ý, ngươi cứ dạy dỗ hần, không cần lo lắng có người dám báo thù!

Steven đi tới khu dành cho tuyển thủ chuẩn bị của Lý Dương.

Còn khu dành cho tuyển thủ chuẩn bị của Yi Shake lại ở đối diện với Lý Dương, tại chỗ của Lý Dương, có thể thấy rõ thân ảnh màu tím của Yi Shake. Steven đối với Lý Dương tin tưởng mười phần, trong mắt hần, một huyết tộc hầu tước rất hiển nhiên không phải là đối thủ của Lý Dương. Dù sao huyết tộc công tước như hần cũng không cách nhìn thấu được Lý Dương.

- Steven, ngươi làm sao vậy, ta xem ngươi tựa hồ tâm tình không được tốt.

Lý Dương ánh mắt như đuốc, liếc một cái liền thấy được trong mắt Steven có ẩn dấu sự phiền não.

Steven cười khổ một chút, cái chết của La Mitte đối với hần thực là đả kích rất lớn, không chỉ đơn giản là phụ tử tình thâm, quan trọng nhất vẫn là vấn đề gia tộc truyền thừa, nếu như thực không có biện pháp, có lẽ chỉ có thông qua nghi thức huyết mạch truyền thừa, hy sinh tính mạng của mình hoặc là phụ thân, đem huyết mạch tối chính thống của gia tộc truyền xuống trên người của một ấu nhi huyết tộc khác.

Lý Dương thấy Steven không trả lời, liền không truy hỏi nữa.

Đột nhiên cả đấu trường phát ra tiếng hoan hô ầm ầm. Lý Dương ngẩng đầu nhìn, trên võ đài tài phán đang nói một cách kích động, điều khiển tâm tình của khán giả phấp phới.

Nghe tài phán nói đến tên của mình, Lý Dương nói với Steven:

- Steven, ta lên thi đấu đây! Sư huynh Diệu Huy, bọn họ đang ở phía trên quan sát, người cũng lên đi!

Lý Dương vừa nói vừa nhìn về phía dãy khách quý.

Lúc này tại dãy khách quý có Diệu Huy, thậm chí Thiên Luỹ cũng có mặt, hiển nhiên Thanh Bang lúc này khí thế như cầu vồng, quá khứ Mafia Mỹ còn cùng bọn họ chia đôi giang sơn, bây giờ thực lực của bọn họ tung hoành cả nước Mỹ, không có một phe nào thể lực có thể so sánh với bọn họ.

Thân là cao tăng của Thanh Bang, Diệu Huy cùng Thiên Luỹ cũng bốc cao ý chí, thấy Lý Dương nhìn bọn họ, hai người lập tức phất tay ra dấu, Steven cũng đi lên dãy khách quý.

- Tiên sinh khai sáng cục diện mới, các quý bà hãy dùng tiếng hoan hô nhiệt liệt nhất để chào đón vị Ma Vương đầy kỳ tích, người mà chúng ta không ai không biết - Mộc!

Tài phán cao giọng hô lên, đặc biệt là hắn thấy được trên dãy khách quý có người hướng đến Lý Dương phất tay ra dấu, tiếng la của vị tài phán này nhất thời lại cao thêm.

Lý Dương vẫn giống như trong quá khứ, thản nhiên đi lên, vẫn một thân hắc y.

- Phía dưới là một trong thập đại siêu cấp quyền thủ của chúng ta “Trọng Kích Vương” Yi Shake,Ồ! Từ trận đấu trước, chúng ta mới biết, tốc độ của Trọng Kích Vương Yi Shake so với Khoái Thối Vương còn nhanh hơn, lực lượng và tốc độ cùng kết hợp trên một thân Yi Shake hôm nay liệu có thể sáng tạo nên kỳ tích hay không?

Theo thanh âm của tài phán, Yi Shake chậm rãi đi lên, một thân tử y cùng với khí chất quý tộc đặc biệt khiến người ta không cách nào bỏ qua được sự tồn tại của hắn.

Trận đấu, sắp bắt đầu!

1. Nguyên văn của tác giả: Chết mất ba công tước, còn có ba người trọng thương

2. Hạ quyết tâm, nỗ lực tiến bộ

3. Chính là: Jake – em của Lily (theo bản dịch các chương trước của Minerva, từ chương này trở đổi thành Jake – theo đúng tên tiếng anh)

4. Lý lý (theo bản dịch các chương trước của Minerva, từ chương này trở đổi thành Lily – theo đúng tên tiếng anh)

71. Chương 23: Thành Vi Huyết Tộc

- Rất lâu rồi không gặp được một đối thủ xứng đáng, hy vọng người sẽ không để ta thất vọng!

Yi Shake cười nhạt kiêu ngạo nói. Tài phán kia cũng nghe thấy thanh âm của Yi Shake, nhất thời vẻ mặt kinh ngạc, hiển nhiên hắn không cách nào hiểu được Yi Shake vì sao lại nói như vậy.

Còn bản thân Lý Dương lại hiểu được, Yi Shake này là một Huyết tộc thực lực cường hãn, tại địa hạ quyền đàn không có gặp được đối thủ nào xứng đáng cũng là chuyện bình thường.

- Lần này, sẽ không để người phải thất vọng, có lẽ... còn để người ngạc nhiên hoặc là sợ hãi!

Trên mặt Lý Dương cũng có một vẻ tươi cười hiểm thấy.

Tài phán lại lần nữa mơ hồ, hiển nhiên, hắn không cách nào hiểu được lời đối thoại của Lý Dương và Yi Shake.

- Đang...

Tiếng chuông vang lên thánh thót, trận đấu bắt đầu, tài phán mang theo nghi hoặc bước xuống.

Con mắt Lý Dương có chút nheo lại, toàn bộ lực chú ý hoàn toàn tập trung trên người Yi Shake, lúc này hắn không có chút buông thả nào hết, bởi vì Hạng Vũ đã nói với hắn mọi chuyện có liên quan đến Yi Shake.

Yi Shake là Huyết tộc hầu tước, một Huyết tộc đã đạt đến đỉnh điểm của hầu tước, tương đương với đỉnh điểm của lục cấp cao thủ, còn Lý Dương mới ở cấp Tiên Thiên đại thành, còn chưa đạt tới Kim Đan cảnh giới, đỉnh điểm của ngũ cấp cao thủ.

Lý Dương luận về thực lực chân chính, so với Yi Shake thấp hơn đúng một đẳng cấp, “Xuyên vân toạ vụ” chỉ có thể bảo đảm tốc độ Lý Dương không kém hơn Huyết tộc hầu tước này, nhưng mà công kích thì sao? Có lẽ chỉ có đao khí mới có thể miễn cưỡng liều mạng được, trên võ đài, Lý Dương không muốn dùng đòn thuật, cũng không thể để mọi người phát hiện đao khí, do vậy tất cả đã hạn chế sự công kích của Lý Dương.

Yi Shake cũng bởi vì nhìn không thấu thực lực của Lý Dương (1), do vậy mới xem Lý Dương là đại địch, toàn bộ năng lượng trong cơ thể tùy thời chuẩn bị công kích.

Trên dãy khách quý.

- Sư huynh, huynh nói Mộc Dịch sẽ dùng mấy chiêu để đánh bại Huyết tộc này.

Diệu Huy mỉm cười hỏi nhị sư huynh Thiên Lữ ở bên cạnh, Thiên Lữ đang nhìn võ đài phía dưới. Có chút hứng thú nói:

- Khó nói. Huyết tộc này thực lực rất cao, Mộc Dịch muốn đánh bại hắn có lẽ phải bỏ nhiều khí lực!

Một bên Steven thì lại khẳng định:

- Ta tin tưởng Mộc Dịch hẳn nhất định sẽ dễ dàng chiến thắng, đương nhiên, hắn có thể vì chiều cổ đến tâm tình của khán giả, sẽ khiến cho trận đấu kịch liệt một chút, nhưng có một điểm không phải nghi ngờ, Mộc Dịch hẳn sẽ chiến thắng một dễ dàng!

Steven hiển nhiên đối với Lý Dương tràn đầy tin tưởng.

Trên võ đài.

- Hô!

Thân ảnh Lý Dương vừa giống như tia chớp lại vừa giống như cánh liễu nhẹ nhàng trôi, trôi đi một cách không có quy luật. Trôi đi khiến cho người cảm thấy rất tự nhiên, nhưng mà đồng thời thân ảnh Lý Dương tốc độ lại phi thường nhanh, Lý Dương với một loại quỹ tích huyền ảo, thân thể hướng tới Yi Shake.

Yi Shake khó tin nhìn Lý Dương phảng phất như ảo ảnh lao về phía hắn, hắn bất ngờ nhất thời không cách nào phân biệt được Lý Dương công kích hắn từ vị trí nào.

Tuyệt sát trắc thích!

Tại giây phút tiếp cận Yi Shake, chân phải Lý Dương huyền hóa thành trăm đao, hung hãn chém tới đầu Yi Shake. Khán giả ở phía dưới khi nhìn thấy thân phân không thể nào tưởng tượng nổi này của Lý Dương, mỗi người đều hưng phấn la lên.

- Mộc... Mộc... Mộc... Mộc... Mộc... Mộc...

...Trong mắt của khán giả phía dưới, “Mộc” của bọn họ luôn tràn đầy kỳ tích. Chuyện gì phát sinh trên người “Mộc” cũng không có kỳ quái.

Đang lúc một cước của Lý Dương đánh tới thì thân thể Yi Shake ngã về phải, nghiêng thành một góc bốn mươi năm độ, không ngờ đã đi ngược lại quy tắc vật lý, bay lùi về phía sau, phảng phất như hắn có cánh vậy.

- Bồng!

Lý Dương đánh mạnh xuống đất, võ đài cũng rung lên, thân thể Lý Dương nhảy lên, bay xéo về hướng Yi Shake, một lần nữa buộc Yi Shake chỉ có thể lui về.

Đan thủ đao!

Tiên thiên chân khí hoàn toàn ngưng tụ nơi bàn tay, mấy vạn tinh năng lượng hoàn toàn bộc phát.

- Oanh!

Khi sắp đánh trúng thân thể Yi Shake, Yi Shake cuối cùng đã bộc phát ra thực lực chân chính mà một Huyết tộc hầu tước như hắn có. Một Huyết tộc hầu tước có hơn chín mươi vạn vinh, sao lại có thể dễ dàng bị đánh bại.

- Hừ...

Thân thể Yi Shake đứng lên, nhẹ nhàng vươn tay phải ra, thủ đao của Lý Dương cùng một tay vươn ra nhẹ nhàng của Yi Shake va chạm vào nhau.

- Bồng!

Hay cánh tay va chạm vào nhau không ngờ phát ra tiếng nổ, nhưng mà Lý Dương không công mà ngược lại bị đẩy lui.

“Chính diện chống đỡ, ta quả nhiên không bằng cái tên này, tên này có hơn chín mươi vạn tinh năng lượng, ta thêm vào mấy vạn tinh năng lượng nhục thể, mới miễn cưỡng hơn mười vạn tinh! Xem ra phải dùng đến kỹ xảo!” Kỹ xảo của Lý Dương đương nhiên không phải là kỹ xảo phổ thông mà là phương pháp công kích linh ngộ từ trong “Ma thần lục tuyệt”. Thân thể Lý Dương lóe lên, lập tức lui đến đầu kia của võ đài.

- Mộc, người quả nhiên không tệ, đáng để ta vận dụng đến thực lực chân chính!

Yi Shake mỉm cười:

- Thật muốn ném thử xem máu người có mùi vị thế nào, thực là khiến cho người ta mong đợi!

Đang lúc Yi Shake nói. Hốt nhiên, thân ảnh của Yi Shake biến mất, phải nói là tốc độ quá nhanh, nên phẳng phất như tàn ảnh cũng biến mất.

Lý Dương lại thản nhiên đứng, hai tay từ từ vươn ra, nhưng lại có vẻ mềm mại phiêu hốt.

- Hô...

Một cước như tia chớp của Yi Shake hung hãn đập tới Lý Dương, trên cước đó tựa hồ còn có năng lượng màu đen nhàn nhạt, không cần thận nhìn căn bản không cách nào thấy rõ, tốc độ đạt đến trình độ như Yi Shake, khán giả phía dưới căn bản không cách nào thấy được, Yi Shake đã sử dụng đến năng lượng hắc ám.

Mặc dù đối với Huyết tộc mà nói, công kích bằng chân thì không bằng tay, nhưng mà Yi Shake có hơn chín mươi vạn tinh năng lượng, cho dù dùng chân, quán thấu vào chút ít năng lượng hắc ám, lực công kích cũng có thể vượt xa Lý Dương. Lý Dương vẫn đứng như cũ, khi một cước của Yi Shake công kích tới, hắn bỗng đứng trong lòng khẽ động, tay phải phát ra quang mang trong suốt nhàn nhạt.

“Hừ, ta không dùng đao khí công kích, nhưng mà ta đem đao khí tụ tập trên tay, cận thân công kích sẽ không có vấn đề gì!” Lý Dương trong lòng cười lạnh, tay phải trong nháy mắt vung lên rồi lướt qua không khí, mang theo tiếng hô bén nhọn, chém tới chân phải của Yi Shake.

Chỉ trong một tích tắc, tay phải có ẩn chứa đao khí trong suốt của Lý Dương cùng chân phải có ẩn chứa năng lượng hắc ám của Yi Shake đã hung hãn va chạm vào nhau.

- Phanh!

Lý Dương tại giây phút va chạm, liền lập tức mượn lực bay đi, thân thể cũng trong nháy mắt tan theo đòn công kích của Yi Shake. Còn trên mặt Yi Shake đang tràn đầy tự tin, sắc mặt hắn trong nháy mắt trở nên kinh ngạc, hắn cảm giác được trong cánh tay phải của Lý Dương có một luồng năng lượng cực kỳ sắc bén, cực kỳ ngưng tụ đã phá tan phòng ngự của mình, tiến vào trong thân thể của mình.

“Đây là năng lượng gì? Sao lại có thể ngưng tụ như vậy, lực công kích lại lớn như thế, tựa hồ không hề có một chút lãng phí!” Yi Shake trong lòng tràn ngập sự kinh dị, đồng thời khổng chế năng lượng hắc ám trong cơ thể ngăn cản đao khí.

Đao khí phẳng phất như lưỡi đao nhọn, còn năng lượng trong cơ thể Yi Shake phẳng phất như biển rộng vô bờ. Mặc dù đao khí lực công kích mạnh, nhưng cuối cùng vẫn bị năng lượng hắc ám dùng ưu thế tuyệt đối về số lượng triệt tiêu, từng đợt sóng lực lượng hắc ám không ngừng đánh vào đao khí, tốc độ của đao khí chậm lại, duệ khí không còn, cuối cùng bị tiêu tan.

Nhưng một đòn này cũng khiến cho Yi Shake trong lòng bình tĩnh.

“Mộc Dịch này có thể trở thành Ma vương quả nhiên là có tuyệt kỹ!” Lực lượng hắc ám trong cơ thể Yi Shake lập tức cuộn trào lên, từng đợt lực lượng hắc ám thậm chí muốn đột phá hạn chế của thân thể, lao ra bên ngoài cơ thể.

Lý Dương lúc này đã đứng ở giữa võ đài.

“Năng lượng nơi chân phải của tên này mạnh hơn bình thường, may mắn ta coi như cũng tinh thông đối với thuật “tứ lạng bạt thiên cân” (2), bằng không một đòn vừa rồi đã có thể khiến ta thụ thương. Lý Dương tại trung ương võ đài nhìn Yi Shake với dáng vẻ hiền lành nhưng trong lòng lại bốc lên một cơn kích động.

Cận thân tác chiến, dùng cứng chọi cứng!

Không biết vì sao, cơn kích động này của Lý Dương càng lúc càng mạnh, Lý Dương mặc dù cũng biết, công phu lấy cứng chọi cứng của mình không phải là đối thủ của Yi Shake, nhưng mà cơn kích động tại đáy lòng lại mãnh liệt như vậy, khóe miệng Lý Dương hốt nhiên có chút tươi cười, một nụ cười điên cuồng!

“Ta đã luyện ra đao mang, vậy hôm nay ta sẽ thử xem uy lực của hộ thể đao khí nào!” Đao mang trong đan điền Lý Dương bất ngờ sáng hắc lên, từng cổ đao khí từ trong thiên hồng sắc đao mang tại trung ương đan điền bay ra. Trong nháy mắt đã lưu chuyển bên ngoài thân thể Lý Dương.

- Trời!

Trên dãy khách quý Thiên Lữ và Diệu Huy kinh hô cả lên.

Bọn họ nhìn thấy gì vậy ?

Hộ thể đao khí, lúc này nếu như dùng thiết bị đo năng lượng quan sát Lý Dương, sẽ dễ dàng phát hiện, bên ngoài thân thể Lý Dương bao phủ bởi một tầng đao khí, đao khí không ngừng lóe lên bên ngoài thân thể hắc, lúc này Lý Dương phẳng phất như một thái dương, đao mang phẳng phất như quang mang chói mắt.

- Xem ra Mộc Dịch sư đệ hắc đích xác có được chân truyền của Tinh Cực Tông, hộ thể đao khí này và hộ thể đao mang của sư tôn thật tương tự nhau à!

Thiên Lữ đối với Diệu Huy than thở.

Diệu Huy cũng gật gù đầu, bọn họ đã từng chính mắt xem qua Vương Thông phát uy. Bất quá Vương Thông so với Lý Dương lợi hại hơn xa, lão có thể phát ra hộ thể đao mang! Cái này với việc tu luyện đao mang trong đan điền có quan hệ, khi đao mang đạt đến màu cam, hoàn toàn trở thành thực thể, gọi là “đao phách”, từ trong đao phách phát ra chính là đao mang. Đến khi đó là có thể vận dụng hộ thể đao mang. Lý Dương chỉ có đạt đến Nguyên Anh kỳ mới có thể sử dụng đao mang, công lực càng cao, hộ thể đao mang càng mạnh, lúc này Lý Dương cũng chỉ có thể sử dụng hộ thể đao khí.

- Yi Shake, đến đây cùng ta chân chính quyết chiến nào!

Lý Dương bất ngờ cao giọng cười, tiếng cuồng tiếu vang vọng cả đấu trường, thân thể được bao phủ bởi đao khí lao về phía Yi Shake, lúc này Lý Dương phẳng phất như một con nhím, toàn thân đều là đao khí ngưng tụ đến cực điểm, lực phòng ngự không chỉ vượt xa tiên thiên chân khí, đồng thời lực công kích cũng kinh người.

Năm xưa Lý Tầm Hoan dựa vào hộ thể đao mang mà có thể ngăn trở thiên kiếp, mặc dù thiên kiếp bởi vì nguyên nhân kiếp vận bị đánh tan nên giảm xuống rất nhiều, nhưng mà chỉ cần hộ thể đao mang là có thể chống đỡ, cũng là cực kỳ khủng khiếp, từ điểm đó có thể thấy nguyên hình của hộ thể đao mang, Lý Dương hiện tại hộ thể đao khí phòng ngự cũng không thấp.

- Hát!

Yi Shake quát khê một tiếng, cơ bắp thân thể chậm chậm chuyển động, lực lượng hắc ám không ngừng lưu chuyển toàn thân, tử y của Yi Shake bất ngờ bị hắc xé rách, nửa thân trên ở trần Yi Shake trên người năng lượng hắc ám vận chuyển càng thêm kịch liệt, đồng thời lực lượng hắc ám cũng không ngừng tụ tập tại hai tay, hai cánh tay chậm chậm biến thành đen, thậm chí móng tay cũng từ từ biến dài ra.

Trên cơ sở không biến thân, Yi Shake đã sử dụng đến thực lực mạnh mẽ nhất của mình.

Thân thể Lý Dương hình thành một chuỗi ảo ảnh liên tục, phản phát như xe tăng, trực tiếp chính diện lao đến bên người Yi Shake, hoàn toàn thẳng tắp, tốc độ nhanh nhất, lực lượng mạnh nhất.

- Oanh!

Một cú đá, một cú đá dứt khoát của Lý Dương, chân phải hoàn toàn bao phủ bởi đao khí với công kích khủng khiếp. Lúc này chân phải Lý Dương so với tinh cương trảm đao còn kinh khủng hơn. Trở lực của không khí đối với công kích của Lý Dương không có ảnh hưởng gì cả.

Hai tay Yi Shake giơ lên, chắn ở trên đầu, chặn đứng lộ tuyến của cú đá.

- Hô...

Tiếng rít bén nhọn làm cho toàn bộ khán giả phía dưới hoàn toàn phát cuồng, lần lượt đều cao giọng hô, cả đấu trường phẳng phát như biển lớn phát sinh bão táp, hỗn loạn khắp nơi, còn võ đài chính là tâm của cơn bão, mọi chuyện phía dưới đều bắt nguồn từ những phát sinh trên võ đài.

- Bồng!

Yi Shake chỉ cảm thấy hai tay tê rần. Cổ đao khí sắc nhọn khó chơi kia lại quay trở lại.

- Hừ!

Yi Shake hừ lạnh một tiếng, thân là Huyết tộc, thứ cứng cáp nhất của hắn chính là tay, vừa rồi đã dùng năng lượng hắc ám kích thích tay tiến hóa, lúc này tay của hắn so với sắt thép còn cứng hơn, thực sự chống lại đao khí của Lý Dương.

Dựa theo lý giải của Yi Shake, Lý Dương sẽ thoái lui giống như vừa rồi, một đòn không thành liền lập tức thoát đi. Kế đó sẽ quay lại tiếp, đáng tiếc Yi Shake đã sai, Lý Dương quyết định dùng phương thức cận thân tác chiến điên rồ nhất, dùng lực lượng mạnh mẽ nhất của mình để diệt Yi Shake.

- Bồng!

Đầu gối trái Lý Dương hung hãn đánh vào vùng bụng của Yi Shake, khi Yi Shake còn đang kinh ngạc, tay phải Lý Dương thành đao, mang theo đao khí hung hãn chém về phía trái tim Yi Shake.

Yi Shake cuối cùng bình tĩnh lại, lúc này hắn thật muốn ngửa mặt cười to, đối phương có ý muốn cùng hắn đánh tiếp cận, hắn lại sợ sao? Đương nhiên là không rồi.

- Bồng!... Bồng!... Bồng!... Bồng!... Bồng!...

Liên tục những tiếng va chạm vang lên. Lý Dương cả người có đao khí, còn Yi Shake toàn thân có lực lượng hắc ám, mặc dù đao khí ngưng tụ hơn so với lực lượng hắc ám, nhưng mà toàn thân năng lượng của Yi Shake lại hơn xa Lý Dương, hắn lấy số lượng để thủ thắng.

Hai người đều là lấy nhanh đánh nhanh, trong chớp lát, thân ảnh hai người xuất hiện ở góc võ đài, một lát lại vào giữa, một lát thân ảnh hai người lại xuất hiện tại không trung, cả võ đài thậm chí có khí xuất hiện mấy đạo tàn ảnh, “Hô hô...” không khí bị thân ảnh của bọn họ cắt qua, tốc độ lúc này đã đạt đến cực hạn.

Bởi vì tốc độ của bọn họ thật sự là quá nhanh, vừa mới còn đang ở góc phía Bắc của võ đài, nhưng chỉ trong nháy mắt, bọn họ đã đến góc phía Nam, hoặc là người nhìn thấy bọn họ ở trên võ đài, thực tế là bọn họ lúc này đã lên không trung!

- Khốn kiếp, tên này thực đúng là một con nhím!

Yi Shake có vẻ cực kỳ buồn rầu, Lý Dương toàn thân tràn ngập đao khí, nếu như không phải năng lượng Yi Shake gấp 10 lần Lý Dương, có lẽ sớm đã bị đao khí của Lý Dương giết chết rồi, nhưng mà lúc này Lý Dương cũng đau đầu, năng lượng hắc ám trong cơ thể Yi Shake phẳng phát như sóng biển vô cùng vô tận, hết đợt này đến đợt khác tràn đến.

Mỗi một kích, đều bộc phát ra lực lượng vô tận cùng đao khí, mỗi một kích, mỗi một kích đều bảo chứng công kích đến tận thịt!

“Trước hãy bộc phát biến thân giết cái tên này, tin rằng với tốc độ của ta khác giả phía dưới cũng không thấy rõ, cùng lắm thì khi trận đấu kết thúc sẽ rời khỏi địa hạ quyền đàn!” Yi Shake cuối cùng bị con nhím Lý Dương làm cho phiền toái cả lên, Hắn một Huyết tộc, căn bản không để ý đến tiền bạc, mặc dù tự tiện rời khỏi địa hạ quyền đàn sẽ bị Thanh Bang truy nã, nhưng mà thân là Huyết tộc hầu tước, cho dù là Thanh Bang, có lẽ cũng không cách nào tìm được hắn.

- Ngao...

Tiếng rít bén nhọn cao vút vang lên, tiếng rít quen thuộc như vậy, Lý Dương trong lòng chấn động, quả nhiên giờ phút này Yi Shake cuối cùng đã biến thân rồi, hai cái cánh dơi từ sau lưng hắn xuất hiện, ánh mắt cũng trở nên đỏ bừng, móng vuốt hai tay cũng từ từ dài ra, năng lượng hắc ám mạnh mẽ vờn quanh thân thể, Yi Shake dưới sự trợ giúp của đôi cánh dơi, tốc độ bất ngờ trong thoáng chốc đề cao lên gấp đôi, lực công kích của song trảo cũng vượt xa vừa rồi.

Chiến đấu gần, vừa rồi khoảng cách Lý Dương và hắn căn bản chỉ khoảng một thước, trong khi biến thân một trảo của Yi Shake trong nháy mắt hướng tới Lý Dương, một thước ngắn ngủi, Lý Dương căn bản phản ứng không kịp, chỉ có thể dựa theo bản năng cố gắng né tránh.

- Tê...

Phần bụng Lý Dương nhất thời xuất hiện một vết trảo, máu tươi chảy ra, hoàn toàn bộc phát, hoàn toàn biến thân, Yi Shake bất ngờ lợi dụng một trảo mạnh nhất lập tức phá vỡ hộ thể đao khí của Lý Dương.

Lý Dương nhú mày, bất chấp đau đớn, lập tức vận người một cái mãnh liệt, một cú đá quét, hung hãn quét lên chân Yi Shake, Yi Shake nhất thời ngã xuống đất, nhưng mà tốc độ Yi Shake thật là quá nhanh, trong nháy mắt đã trụ lại được, muốn né tránh, nhưng Lý Dương sao lại để hắn được như ý.

Liền hoàn hảo thôi!

Hai chân Lý Dương cứ như vậy ở gần mặt đất, điên cuồng quét về phía Yi Shake, Yi Shake căn bản không kịp thoát đi, chỉ có thể dùng song trảo không ngừng chống đỡ.

- Bồng!... Bồng!... Bồng!... Bồng!... Bồng!...

Lý Dương rốt cục gần như nằm trên mặt đất, nói chuẩn xác là cách mặt đất khoảng hai mươi phân, cứ như vậy, hắn không ngừng đá quét, căn bản là không ngừng, Yi Shake cũng không ngừng dùng lợi trảo bén nhọn để chống đỡ, lợi trảo, bộ phận cứng mạnh nhất của Yi Shake, hai chân Lý Dương đã xuất hiện từng vết trảo, máu chảy loang lổ.

“Mẹ kiếp, cách biệt hắn một đẳng cấp, chính diện đánh thực đúng là khó khăn!” Lý Dương mắng chửi

Yi Shake bất ngờ không để ý đến công kích hai chân của Lý Dương, không ngờ ngược lại vọt qua, mặc cho hai chân Lý Dương công kích, hắn một phát bắt lấy đùi của Lý Dương, hung hãn cắn về phía bụng Lý Dương. Cuối cùng răng nanh trong thoáng chốc phá vỡ phòng ngự của Lý Dương, một hơi hút lấy máu tươi của Lý Dương.

“Hừ hừ, thu người làm hậu duệ của ta quả thật là không tệ!” Yi Shake trong lòng thầm nghĩ.

Đầu óc Lý Dương mê muội một trận, gần như chỉ vài cái hô hấp, không ngờ ba phần máu huyết trong cơ thể mình bị Yi Shake hút sạch, trong lòng Lý Dương đã tính bộc phát, bất ngờ khê quát một tiếng, ngược lại cắn vào cổ Yi Shake một miếng, đao khí thoáng chốc phá vỡ phòng ngự của Yi Shake.

- Con mẹ nó chứ, ta thực muốn xem ai hút của ai!

Lý Dương điên cuồng hút lấy máu tươi của Yi Shake, từng ngụm từng ngụm máu tươi bị Lý Dương hút vào trong miệng, Yi Shake thì lại cười, Huyết tộc được gọi là quỷ hút máu, nói về hút máu, nhân loại sao mà so sánh được với Huyết tộc.

- Ngu ngốc, đua hút máu với Huyết tộc, hút tinh huyết hắn à, ta giúp đỡ ngươi một chút!

Tiếng Hạng Vũ trách mắng vang lên, nhất thời một cỗ năng lượng kinh khủng thoáng chốc từ trong miệng Lý Dương tiến vào cơ thể Yi Shake, thoáng chốc phá tan tất cả phòng ngự của Yi Shake, năng lượng hắc

ám trong cơ thể Yi Shake cũng phẳng phất như tờ giấy, bị công phá, trái tim được Yi Shake bảo hộ nghiêm mật nhất cứ như vậy trong nháy mắt bị xé rách.

Trong trái tim tinh huyết trân quý nhất của Huyết tộc trong nháy mắt chảy ra, lúc này Lý Dương đang điên cuồng hấp thu, nhất thời một hơi đem tinh huyết của Yi Shake hoàn toàn hấp thu, tinh huyết của một cao thủ Huyết tộc hầu tước đỉnh điểm cuối cùng bị hoàn toàn thôn phệ.

Không biết lúc nào Yi Shake đã ngừng hút máu, trong giây phút trái tim bị phá, hắn đã chết rồi.

- Ngu xuẩn, tinh huyết của Huyết tộc hầu tước người không ngờ toàn bộ hấp thu vào trong cơ thể, năng lượng của hắn vượt xa người, người cần bản hấp thu không được, lẽ nào người muốn trở thành Huyết tộc nhân!

Hạng Vũ cũng nóng nảy quát lên, Lý Dương cũng biết không hay, năng lượng trong cơ thể mình còn xa mới mạnh bằng Huyết tộc hầu tước, bản thân hấp thu không được, có lẽ sẽ biến thành Huyết tộc.

Không kịp bàn giao với địa hạ quyền, Lý Dương tay kết thủ ấn, một cái độn địa thoáng chốc từ vô đài biến mất, hắn cần phải lập tức luyện hóa số tinh huyết này, bằng không chậm trễ, hắn sẽ biến thành Huyết tộc, Lý Dương lần này sẽ biến thành Huyết tộc sao?

1. Nguyên nhân là Liễm tức thuật

2. Tứ lạng đánh bạt thiên cân, ý nói dụng lực chế lực, giống như nhu quyền của Thái Cực quyền

72. Chương 24: Kim Đan Cảnh Giới.

Chuyện gì xảy ra? Sao trên vô đài chỉ có Yi Shake nằm trên mặt đất? Gần như tất cả khán giả có mặt đều mơ hồ... Yi Shake đã chết, thân thể cũng trở về nguyên dạng, bằng không với hình dạng biến thân bị nhìn thấy có lẽ địa hạ quyền đàn đã loạn cả lên.

Diệu Huy vừa nhìn, trên vô đài đã không có thân ảnh Lý Dương, nhất thời trong lòng máy động, nhưng mà Diệu Huy không hổ là Diệu Huy, lập tức gọi điện thoại cho người phụ trách đấu trường số 1.

- Là ta, giải quyết chuyện này cho ta, cứ nói Ma Vương Mộc Dịch có chuyện quan trọng, vừa rồi đã dùng tốc độ nhanh nhất rời đi, tốc độ của Ma Vương Mộc Dịch thật sự là quá nhanh, do vậy đại bộ phận đều không có phát hiện.

Diệu Huy tùy ý vẽ ra một cái cơ.

Nhất thời trên vô đài lao lên một nam tử da trắng mặc tây phục màu đen, mỉm cười đối với khán giả phía dưới nói:

- Các quý bà, các quý ông, vừa rồi Ma Vương Mộc Dịch đã gọi điện thoại xin lỗi cho mọi người, người để địa hạ quyền đàn chúng tôi thay mặt giải thích một chút, khi thi đấu, Mộc Dịch tiên sinh nhớ đến một chuyện vô cùng quan trọng cần phải đi làm, do vậy không cùng Yi Shake tiếp tục vui đùa, lập tức giết Yi Shake, còn Mộc Dịch tiên sinh thì lợi dụng tốc độ kinh khủng rời khỏi địa hạ quyền đàn, bởi vì tốc độ của Mộc Dịch tiên sinh đã đạt đến một trình độ khủng khiếp, mọi người không phát hiện được. Mộc Dịch tiên sinh rất mong mọi người tha thứ cho sự thất lễ! Thân ở đấu trường số một, người phụ trách này nói chuyện có vẻ rất là tự tin, từng câu từng chữ, nói đều rõ ràng rành rành.

Khán giả ở phía dưới lần lượt gật gật đầu.

- Không hổ là Ma Vương, có lẽ lúc cuối rời khỏi đấu trường mới là tốc độ nhanh nhất của hắn, không ngờ đạt đến tốc độ mà mọi người không cách nào nhìn thấy, thật đúng là lợi hại à!

Khán giả phía dưới ai cũng tăng lên sự sùng bái trong lòng.

Đám khán giả này căn bản không để tâm là tốc độ Lý Dương nhanh như vậy có hợp lý hay không. Bởi vì khán giả của địa hạ quyền đàn ai cũng đều là muốn xem cảnh kích thích, Ma Vương trong lòng bọn họ luôn là mạnh nhất, tốc độ Lý Dương cho dù có nhanh hơn, bọn họ cũng có thể tiếp nhận. Dù sao Lý Dương cũng là người sáng tạo kỳ tích, Lý Dương là Ma Vương không gì không làm được!

Diệu Huy thầm thở một hơi “Mộc Dịch sư đệ rốt cục sao lại vội thế? Không ngờ lại tạo ra chuyện như vậy cho ta xử lý, may mắn đầu óc ta linh hoạt, nếu không đám khán giả phía dưới làm loạn lên. Vậy có thể không hay rồi!”

Bất luận địa hạ quyền đàn bộ dạng thế nào, Lý Dương đều không biết, Lý Dương lúc đầu dùng đòn thuật, đã sử dụng tốc độ cực hạn, trong thoáng chốc đã chạy tới đáy sông Hudson.

Đáy sông Hudson...

Lý Dương đứng trên một hòn đá ngầm, cơ bắp toàn thân nổi lên, gân xanh trên mặt nổi lên, lúc này Lý Dương phẳng phất như một hồng hoang cự thú khổng lồ, trên người có năng lượng Huyết tộc mạnh mẽ vờn quanh, năng lượng Huyết tộc gần như muốn nổ tung ra. Lấy Lý Dương làm trung tâm, trong phạm vi mấy chục thước, toàn bộ nước sông đều xoay tròn.

Trong mấy chục thước này quang Lý Dương, khí tức hắc ám kinh khủng của Huyết tộc kia không ngừng tán phát ra.

Huyết tộc thì không dám đem năng lượng trong cơ thể hoàn toàn bộc phát ra, trừ khi tự nổ.

Bình thường Huyết tộc nhân công kích chỉ sử dụng một bộ phận năng lượng. Làm sao có thể vận dụng toàn bộ năng lượng tinh huyết, chỉ có khi tự nổ họ mới bộc phát toàn bộ năng lượng, còn Lý Dương lúc này trong cơ thể đang chuyển động quá nửa năng lượng Huyết tộc của Yi Shake, chỉ có một số ít giọt tinh huyết còn chưa có chuyển hóa thành năng lượng.

May mắn kinh mạch Lý Dương so với Huyết tộc bền bỉ hơn nhiều, bằng không sớm đã bị năng lượng vô tận đột phá rồi.

Trong cơ thể Lý Dương.

Từng đạo huyết hồng sắc tinh huyết năng lượng của Huyết tộc bốn nguyên phẳng phất như núi lửa bộc phát.

- Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!...

Một đạo lại một đạo năng lượng Huyết tộc điên cuồng đánh sâu vào kinh mạch Lý Dương, không ngừng nổ tung, năng lượng này hoàn toàn không chịu khống chế của Lý Dương, từng đạo huyết hồng sắc năng lượng điên cuồng bạo ngược, huyết hồng sắc năng lượng thật là quá mạnh mẽ!

- Phốc!

Một cỗ năng lượng Huyết tộc bất ngờ đột hạn chế của kinh mạch, đem kinh mạch phá vỡ, tiến vào bên trong cơ nhục Lý Dương.

Nhưng Lý Dương đã không kịp ngăn cản.

Trong đan điền, “tinh vân” điên cuồng hấp thu, lúc trương ra lúc co lại, hấp thu phần lớn năng lượng Huyết tộc như uống nước vậy, uống liền một ngụm lớn. Đáng tiếc là năng lượng Huyết tộc thật sự quá nhiều, “tinh vân” của Lý Dương căn bản không kịp hấp thu.

Trong kinh mạch, có hơn chục giọt tinh huyết đỏ tươi, số tinh huyết này còn chưa hoàn toàn chuyển hoá thành năng lượng. Xung quanh hơn chục giọt tinh huyết này, chính là tiên thiên chân khí tinh túy của Lý Dương, Lý Dương muốn bảo đảm số Huyết tộc tinh huyết này không dung hợp trong máu của mình, bằng không máu của mình sẽ phát sinh biến hoá liên hoàn, bản thân cũng sẽ biến thành Huyết tộc.

May mắn là hơn chục giọt tinh huyết này chưa chuyển hoá, bằng không toàn bộ năng lượng một lần bộc phát, Lý Dương có lẽ sẽ giống như Huyết tộc tự nổ rồi!

Hạng Vũ lần này không ngờ lại khoanh tay đứng nhìn, có lẽ Hạng Vũ không muốn Lý Dương luôn ỷ lại vào hắn, bằng không Lý Dương cứ luôn ỷ lại vào hắn, sau này sẽ không có khả năng thành tựu lớn được. Hiển nhiên, Lý Dương cũng hiểu được đạo lý này, mặc dù để Hạng Vũ ra tay thì có thể trong nháy mắt giải quyết được, nhưng Lý Dương nghiêng chặt răng, bản thân cố gắng tự xử lý.

- Mẹ kiếp, thật là nhiều không bình thường, dứt khoát dùng chúng thôi luyện đao mang là được rồi!

Lý Dương trong lòng khẽ động, Chu Thiên Càn Khôn viên cầu lập tức gia tốc xoay chuyển, trong đan điền thoáng chốc phảng phất như hắc động.

Từng đạo huyết hồng sắc năng lượng liên tục trước sau không ngừng hướng đến Chu Thiên Càn Khôn viên cầu mà đánh vào, nhưng mà chỉ thoáng chốc là bị hấp thu.

Chu Thiên Càn Khôn viên cầu không cự tuyệt bất cứ thứ gì đến, tốc độ hấp thu rất nhanh, thậm chí vượt xa “tinh vân”, “tinh vân” không ngừng trương ra co lại, phảng phất như uống nước từng ngụm từng ngụm một, nhưng mà Chu Thiên Càn Khôn viên cầu lại như một cái vực sâu không đáy, bất kể có bao nhiêu năng lượng Huyết tộc, đều bị hấp thu.

Trong Chu Thiên Càn Khôn viên cầu, năng lượng Huyết tộc mạnh mẽ thậm chí chưa trải qua chuyển hoá, đã án chiếu theo biện pháp của “Thất Diệu tinh cực” không ngừng bị thôi luyện.

- Bồng!... Bồng!... Bồng!... Bồng!... Bồng!... Bồng!...

Phảng phất như cực âm gặp phải lôi điện, ầm ầm nổ tung, vô số năng lượng Huyết tộc bị điên cuồng đè nén. Không chịu được áp lực, năng lượng Huyết tộc chỉ có cách nổ tung ra, phảng phất như tự nổ, mặc dù hiện tại quy mô tương đối nhỏ!

Vốn dựa theo cực hạn của Lý Dương, mật độ dồn nén tối đa là mấy chục lần mà thôi, nhưng bên ngoài Chu Thiên Càn Khôn viên cầu không ngừng có năng lượng Huyết tộc bị hấp thu. Mật độ cũng đạt đến một mức độ kinh khủng.

- Bồng!... Bồng!... Bồng!... Bồng!... Bồng!...

Mật độ quá lớn rồi. Nhưng do lại bị lực trói buộc của Chu Thiên Càn Khôn viên cầu dồn nén, cuối cùng chúng cũng không ngừng nổ tung ra...

Mặt ngoài Chu Thiên Càn Khôn viên cầu năng lượng Huyết tộc không ngừng vận chuyển dựa theo quỹ tích của hỗn nguyên khí lưu trong “Như Phong tự bế”, theo sự gia tăng vận chuyển của năng lượng Huyết tộc, lực trói buộc cũng không ngừng biến lớn, không ngừng dồn nén thôi luyện chuyển hoá năng lượng.

Bên trong Chu Thiên Càn Khôn viên cầu năng lượng Huyết tộc đã tiến vào xung quanh đao mang, kịch liệt chen ép lẫn nhau. Tại hạch tâm Chu Thiên Càn Khôn viên cầu, hồng sắc đao mang không ngừng hấp thu, rồi lập tức hoá thành từng đạo đao khí. Đao khí không ngừng loé lên xung quanh đao mang.

Hốt nhiên Lý Dương trong lòng chấn động.

- Mịa kiếp!

Lý Dương hiếm khi chửi bậy “tinh vân không ngờ đạt đến bão hoà, có thể kết Kim Đan. Nhưng hiện tại như vậy, ta làm sao kết kim đan?” Lý Dương buồn bực cau loạn lên.

“Tinh vân” hấp 3 vạn tinh năng lượng là hoàn toàn bão hoà rồi, lúc này “Tinh vân” cũng đạt đến yêu cầu để kết Kim Đan. Còn Chu Thiên Càn Khôn viên cầu vẫn phảng phất như động không đáy, không ngừng hấp thu. Theo Lý Dương phỏng đoán, Chu Thiên Càn Khôn viên cầu tối thiểu đã hấp thu khoảng 20 vạn tinh năng lượng, nhưng Lý Dương đột nhiên cảm thấy không hay.

Chu Thiên Càn Khôn viên cầu bản thân năng lượng cũng lớn như vậy rồi, lần này hấp thu năng lượng quá nhanh quá nhiều, đã vượt quá tải. Mấy chục giọt tinh huyết cũng chỉ còn lại gần mười giọt, tiên thiên chân khí để không chế trói buộc bọn chúng nên càng lúc càng yếu đi, tựa hồ gần chục giọt tinh huyết này sắp đột phá. Một khi gần chục giọt tinh huyết này dung nhập vào trong máu Lý Dương, Lý Dương cũng sẽ trở thành Huyết tộc.

“Tinh vân” bão hoà, Chu Thiên Càn Khôn viên cầu quá tải, đạt đến cực hạn. Còn Huyết tộc tinh huyết sắp đột phá hạn chế.

Đây là giờ khắc nguy hiểm nhất, Lý Dương quả quyết, trong lòng hung ác!

“Nổ!” Trong lòng Lý Dương gầm nhẹ một tiếng

- Bạo!... Bạo!... Bạo!... Bạo!... Bạo!...

Từng đạo huyết hồng sắc năng lượng điên cuồng bộc phát, từ trong thân thể Lý Dương đánh phá ra ngoài, toàn thân Lý Dương máu tươi không ngừng chảy ra, cuối cùng Lý Dương căn bản không để ý đến thân thể mình, để năng lượng Huyết tộc trong cơ thể thoát chốc bộc phát lao ra ngoài.

Cũng tương tự như ăn cơm vậy, ăn cơm thì không thể bị cơm làm cho trướng bụng mà chết, ăn không được thì đừng ăn!

Lý Dương hiện tại tương tự chính là đem năng lượng mình hấp thu không được tổng ra ngoài cơ thể, nhưng mà năng lượng thật sự là quá nhiều, nếu như thông qua kinh mạch từ từ tổng ra, không biết đến khi nào mới có thể tổng hết, Lý Dương đơn giản là không để ý đến thân thể, đánh thẳng ra ngoài, lúc này kinh mạch trong cơ thể đã bị phá vỡ hết chỗ này đến chỗ khác, tất cả đã không còn kịp chờ đợi nữa.

Bất ngờ, trong đầu Lý Dương thoáng qua một đạo linh quang, quỹ tích vận chuyển của hỗn độn khí lưu trong “Như Phong tự bế” xuất hiện trong đầu. Lý Dương lập tức dựa theo ý tưởng vừa xuất hiện, khống chế một bộ phận năng lượng Huyết tộc ở ngoài cơ thể hình thành từng đạo khí lưu, án chiếu theo quỹ tích vận chuyển của hỗn độn khí lưu.

Nếu như có người ở bên cạnh Lý Dương, sẽ phát hiện lúc này xung quanh thân thể hắn có một đạo khí lưu năng lượng Huyết tộc hùng mạnh, đạo năng lượng Huyết tộc này án chiếu theo quỹ tích kỳ dị không ngừng xoay chuyển, dần dần một cỗ hấp lực khó hiểu được sinh ra.

Tất cả rất là huyền diệu, đạo “năng lượng xoay chuyển” sản sinh ra lực hấp dẫn thập phần lớn.

Năng lượng Huyết tộc đang hỗn loạn trong cơ thể Lý Dương liền phẳng phẳng như bị hấp dẫn, không ngờ lại lần lượt án chiếu theo quy luật mà vọt ra ngoài, cùng với năng lượng Huyết tộc đang vận chuyển theo quỹ tích của hỗn độn khí lưu dung hợp.

- Hô!

Năng lượng vận động sản sinh ra những âm thanh rõ ràng, theo việc năng lượng trong cơ thể giảm đi, Lý Dương nhất thời thở phào một hơi, không kịp chữa trị kinh mạch bị tổn hại. Việc đầu tiên hắn làm chính là tổng chục giọt tinh huyết ra khỏi cơ thể, chục giọt tinh huyết này tựa hồ cũng chịu sự hấp dẫn, thoáng chốc lao ra ngoài thân thể Lý Dương.

Án chiếu theo “Như Phong tự bế” khí lưu được hình thành do năng lượng Huyết tộc cực lớn kia đem gần chục giọt tinh huyết hấp thu, chuyển hoá thành lượng lớn năng lượng Huyết tộc của dòng xoáy khí lưu năng lượng.

Đột nhiên...

Có lẽ “dòng xoáy năng lượng” án chiếu theo quỹ tích xoay chuyển của hỗn độn khí lưu kia đã đạt đến một giới hạn, không ngờ phẳng phất như như Tụ Linh trận, hấp thu lấy thiên địa linh khí. Tại đáy sông Hudson nguyên bốn thiên địa linh khí đã quý dị so với bên ngoài thì nồng hậu hơn nhiều, lúc này hấp thu lại càng thêm kinh khủng.

Năng lượng Huyết tộc trong cơ thể Lý Dương có hạn, còn thiên địa linh khí thì vô hạn.

Màu sắc của “Dòng xoáy năng lượng” từ từ biến hoá, theo tiến trình hấp thu thiên địa linh khí càng lúc càng nhiều, “dòng xoáy năng lượng” kia cũng từ từ biến thành màu xám. Dần dần, năng lượng từ hấp thu thiên địa linh khí đã vượt quá năng lượng Huyết tộc vốn có.

Án chiếu việc không ngừng hấp thu như vậy, “dòng xoáy năng lượng” sẽ biến thành một quả siêu cấp tạc đạn khổng lồ! Nhưng tâm thần Lý Dương lại hoàn toàn không chú ý đến mọi chuyện, bởi vì hắn đang chính lý lại năng lượng của “tinh vân” và Chu Thiên Càn Khôn viên cầu.

Năng lượng Huyết tộc trong “tinh vân” không ngừng chuyển hoá, nguyên bản trong “tinh vân” có tương đương 7 vạn tinh năng lượng, lần này hấp thu 3 vạn tinh năng lượng Huyết tộc. Thời gian dài như vậy, Lý Dương cũng chuyển hoá được gần 1 vạn tinh năng lượng, mặc dù không đủ tinh túy, nhưng mà cũng miễn cưỡng có thể hoàn toàn khống chế.

- Lý Dương, trùng kích Kim Đan!

Hạng Vũ bỗng dưng quát lạnh một tiếng.

Lý Dương trong lòng nhất thời tỉnh ngộ, trong đầu lập tức hiện lên khẩu quyết tầng thứ sáu của “Ma Dương điển”.

“Ma Dương điển” không hổ là ma giới chí tôn bảo điển, năng lượng Huyết tộc bất quá chỉ là một nhánh năng lượng trong ma giới, đương nhiên có thể bị chuyển hoá thành Kim Đan.

Thân thể Lý Dương tự nhiên ngồi xếp bằng, ngũ tâm hướng thiên, Xung quanh thân thể cũng sản sinh từng làn gợn sóng năng lượng, phảng phất như đang bảo vệ cho Lý Dương.

- Hô hô!

“Tinh vân” điên cuồng vận chuyển không ngừng dồn nén lại, nhưng một hồi lại trương ra, trong thoáng chốc lại dồn nén lại, mỗi một lần trương ra co lại, thể tích “tinh vân” cũng giảm đi mấy lần, thể tích “tinh vân” càng lúc càng nhỏ...

- Oanh!

Tâm thần Lý Dương chấn động, một cỗ lực hấp dẫn khó hiểu được sinh ra, thoáng chốc hấp thu lấy linh hồn Lý Dương.

Lý Dương thì biết, đây là lực hấp dẫn mà kim đan tự nhiên sinh ra, linh hồn chỉ có dung nhập vào bên trong mới có thể hoàn toàn thành tựu kim đan.

Đột nhiên...

Lý Dương thấy một viên hình cầu nhỏ như hạt châu toả ra kim quang sáng lạn đang ở trong đan điền khẽ xoay tròn

Kim Đan!

Lý Dương nhất thời trong lòng mừng như điên, hắn biết, hắn cuối cùng đã đạt đến kim đan cảnh giới, đạt đến kim đan cảnh giới Lý Dương mới có thể chân chính tu luyện “Thất Diệu tinh cực”, chỉ có đạt đến kim đan cảnh giới, Lý Dương mới có thể chân chính tiến vào ma đạo, tu luyện vô thượng ma đạo bí pháp.

Nhưng lúc này Lý Dương lại không chú ý đến, “dòng xoáy năng lượng” vừa rồi hắn tùy tiện sáng tạo ra đã hấp thu thiên địa linh khí đến một mức độ khủng khiếp, năng lượng tối thiểu đã đạt tới mấy trăm vạn tinh...

73. Chương 25: New York Ngụy Cơ

Từng cỗ thuần chân cực dương lực lượng từ kim đan lưu động ra. Trong nháy mắt lưu chuyển khắp toàn thân, phảng phất như mặt trời ngày xuân ấm áp. Dưới sự lưu động của cực dương lực lượng, những tổn thương trong kinh mạch Lý Dương rất tự nhiên từ từ khôi phục.

Kim đan!

- Ha ha, ta cuối cùng đã đạt đến Kim Đan cảnh giới rồi. Tuyệt! nàng chờ nhé, sẽ có một ngày ta đến quỷ giới tìm nàng.

Lý Dương trong lòng không biết là kích động hay là vui mừng trong muôn vàn tình cảm giao tạp.

Muốn đến quỹ giới, tất phải độ kiếp phi thăng. Trước khi phi thăng, đạt đến Kim Đan kỳ trở thành một tu chân giả chân chính đó là một cái mốc.

“Kim đan! Thành tựu Kim Đan cảnh giới, từ nay về sau bước trên con đường tu chân, là một phần tử trong tu chân giả”. Lý Dương trong lòng có chút kích động nhẹ nhàng, chờ mong Kim Đan cảnh giới bao lâu, khi thực sự đạt đến Kim Đan cảnh giới, Lý Dương lại cảm thấy tựa hồ Kim Đan cảnh giới cũng chỉ như vậy mà thôi.

“Thành tựu Kim Đan cảnh giới, chỉ là một sự bắt đầu, hiện tại ta cần phải nhanh chóng đạt đến Độ Kiếp kỳ!” Lý Dương vừa nghĩ đến Khương Tuyết, sự vui mừng trong lòng liền lập tức thu liễm lại, hẳn nghĩ đến chính là mục tiêu kế tiếp.

Tu luyện “Thất Diệu Tinh cực”!

Kim đan, Tinh cực. Hiện tại kim đan đã thành, tu luyện “Thất Diệu Tinh cực” liền sắp thành công.

“Tu luyện Thất Diệu Tinh cực, quan trọng nhất chính là tinh cực, hiện tại ta đã đạt đến Kim Đan cảnh giới, có thể bắt đầu chân chính tu luyện Thất Diệu Tinh cực rồi”. Lý Dương thầm nói.

Vừa mới thành tựu kim đan, nhưng lại sắp phá vỡ kim đan, Lý Dương thực sự cảm giác có chút không ổn. Dù sao kim đan phi thường khó luyện thành. Nhưng mà trong lòng luôn nghĩ đến Khương Tuyết, liền không có chút do dự.

Lý Dương vẫn nhắm mắt, trong đầu nhớ chỉ dẫn của “Thất Diệu Tinh cực”, mỗi một từ đều từ trong đầu chậm chậm trôi qua.

Đáy sông Hudson.

Lúc này đáy sông Hudson đã biến đổi diện mạo, “dòng xoáy năng lượng” không ngừng hấp thu thiên địa linh khí, càng hấp thu “dòng xoáy năng lượng” càng thêm mạnh mẽ, năng lượng của nó càng mạnh, lực hấp dẫn của “dòng xoáy năng lượng” liền càng lớn, hấp thu thiên địa linh khí càng thêm nhiều.

Cứ như vậy hình thành một vòng tuần hoàn, năng lượng mà “dòng xoáy năng lượng” có được đương gia tăng không biết bao nhiêu lần, điên cuồng gia tăng!

Thiên địa linh khí hoàn toàn có hình dịch thể, không ngừng dung hợp, năng lượng kinh khủng từ các nơi trong thiên địa không ngừng tụ tập, các cao thủ của cả New York trong nhất thời đều phát hiện đáy sông Hudson có biến hoá kinh người.

Nhưng lúc này Lý Dương hoàn toàn đầu nhập vào quá trình tu luyện “Thất Diệu Tinh cực”, tâm thần hẳn hoàn toàn nhập vào trong “tinh cực”, đối với ngoại giới đã đoạn tuyệt mọi cảm ứng, chỉ là đã có Hạng Vũ bảo vệ, hẳn căn bản không chú ý đến mọi chuyện xung quanh.

Năng lượng của “dòng xoáy năng lượng” cũng càng lúc càng nhiều, thậm chí đã vượt quá ngàn vạn tinh, năng lượng đã đạt đến một mức độ kinh khủng, lúc bắt đầu là hấp thu thiên địa linh khí, hiện tại lại hấp thu cả một lượng khổng lồ nước sông, đất đá, bao gồm cả Lý Dương bên cạnh. Nhưng lúc này bên ngoài thân thể Lý Dương có một tầng năng lượng nhân nhật, ngăn chặn cổ hấp lực khủng khiếp này.

Cổ năng lượng này chính là Hạng Vũ dùng để bảo vệ Lý Dương. Lúc này Hạng Vũ cũng biết Lý Dương đã đến giờ khắc quan trọng nhất, liền không gây rối loạn.

“Tiểu tử Lý Dương này, không ngờ vô ý thức sinh ra cái thứ đồ chơi như vậy, “dòng xoáy năng lượng” cứ theo như vậy hấp thu tiếp tục, có lẽ thành phố này phải gặp xui xẻo rồi, hừ hừ, ta quản gì chứ, hiện tại Lý Dương đang ở giờ khắc quan trọng, cho dù New York bị hủy diệt, cũng không thể gây rối việc tu luyện của Lý Dương!” Hạng Vũ đối với thành phố New York này chẳng quan tâm gì.

- Oanh long long...

Tiếng oanh long rõ ràng có thể thấy được vang vọng cả đáy sông Hudson, nhất thời, phẳng như phát sinh biến故而, cả sông Hudson bắt đầu như phiên giang đảo hải, một dòng chảy cực lớn tạo ra trong lòng sông Hudson, dòng chảy càng lúc càng lớn.

- Bồng!

Dòng chảy cực lớn khiến cho sông Hudson như phiên giang đảo hải cả lên, từng đợt sóng khổng lồ không ngờ cuối cùng đã hình thành. Bất ngờ đánh mạnh vào bờ sông Hudson chính là New York.

- Thượng đế ạ, đây rốt cuộc là sao vậy?

Đang ở cạnh bờ sông Hudson cặp tình nhân nông thả Madras tiên sinh ngậy ngốc nhìn thấy hết thấy, chờ đến khi hấn phản ứng trở lại, con sóng cao tới mấy mét đã nuốt gọn hấn và tình nhân, đem bọn họ đánh vào toà kiến trúc bên cạnh.

- A! Cứu mạng!

Một người phụ nữ đang ngồi xem ti vi, đột nhiên nước sông đầy trời tràn vào trong phòng, nhất thời điên cuồng kêu lên.

- A! Thượng đế ơi!

Một người đàn ông đang đi dọc bờ sông chợt nhìn thấy ở bên cạnh sóng cao mấy mét chồm tới liền choáng váng.

Cả bờ sông Hudson đều lên tiếng kêu thống khổ, tiếng rên la, tiếng thét sợ hãi khi đối mặt tử vong...

Thị dân của New York kinh hãi phát hiện con sông Hudson lâu nay an tĩnh bất ngờ trở nên cuồng bạo, không ngờ đã hình thành những con sóng khổng lồ hung hãn đánh vào bờ. Con sông Hudson bên trong New York trước nay đều cực kỳ yên tĩnh, ai mà nghĩ được nó lại phát sinh điên cuồng? Chính vì vậy phần bờ sông cũng không xây cao, thậm chí có không ít thị dân New York cùng một số du khách đang tản bộ ở bờ sông, nhìn cảnh đêm của sông Hudson.

Lúc này tai nạn lại kéo đến.

Đợt sóng cao đến mấy mét hung hãn đánh vào khiến kiến trúc bên bờ sông lần lượt bị bao trùm, người đi đường trên bờ sông bị thủy triều cuốn mất, nhất thời cảnh sát đặc nhiệm của cả New York đều hành động. Tiếng rú của xe cảnh sát vang vọng cả thành phố New York.

Máy bay trực thăng, bộ đội đặc biệt phản ứng nhanh, một loạt nhóm quân đội đều được phái ra. New York, được coi là trung tâm kinh tế của nước Mỹ, có lực lượng quân sự mà các thành phố khác không cách nào so sánh được, nhưng mà đối diện với con sóng khổng lồ vô duyên vô cớ, bọn họ cũng không có cách nào xuống tay.

Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Con sông trong thành phố này sao lại đột nhiên sản sinh đợt sóng lớn như vậy?

Vô số cảnh sát, bộ đội đặc chủng xuất hiện tại bên cạnh sông Hudson khẩn cấp sơ tán đám đông. Mấy trăm chiếc máy bay trực thăng quần đảo bên trên sông Hudson, nhưng một khi tiếp xúc xoáy nước đều bị lực hấp dẫn khủng khiếp hút xuống. Xoáy nước khủng khiếp như vậy làm cho người ta không cách nào tưởng tượng.

- Trung tướng Aaron, đợt sóng lần này vô duyên vô cớ. Thông qua một loạt hệ thống kiểm tra trắc định MS mới nhất, tại đáy sông Hudson đã hình thành dòng chảy năng lượng kinh khủng đạt đến ngàn vạn tinh, hơn nữa dòng chảy năng lượng đó đang không ngừng gia tăng, tốc độ gia tăng kinh người, tin rằng nửa tiếng đồng hồ, nó có thể độ phá một trăm triệu tinh.

Trung tướng Aaron chính là người phụ trách số một lúc này, cho dù là đêm khuya, gió thổi lạnh đến thấu xương, hấn vẫn chảy mồ hôi lạnh.

Một trăm triệu tinh năng lượng! Đó là khái niệm gì, đó là năng lượng của cứu cấp cao thủ, năng lượng của một cao thủ độ kiếp thành công, năng lượng của một cao thủ Đại Thành kỳ, đó đại biểu người đó đã là chuẩn tiên nhân.

Nếu như một trăm triệu tinh năng lượng nổ tung thì sẽ là tình huống gì! Một tu chân giả độ kiếp thành công, một chuẩn tiên nhân nổ tung? Cái đó tuyệt đối là tương đương với một đầu đạn hạt nhân cỡ nhỏ, ba phần của cả New York này đều sẽ bị huỷ diệt.

Nhưng người tạo ra tất cả chuyện này Lý Dương vẫn không biết gì cả, hẳn làm sao biết được hàm nghĩa mà quỹ tích vận chuyển của hỗn độn khí lưu trong “Ma Thần lục tuyệt”. Đó là đại biểu cho thiên đạo, cho sự vận chuyển của hỗn độn khí lưu tối tự nhiên, tối nguyên thủy.

Còn hôm nay Lý Dương cũng là phát huy siêu tiêu chuẩn, bình thường quỹ tích bắt chước ra tối đa chỉ được một phần mười là rất tốt rồi, Lý Dương hôm nay không ngờ vận khí kinh người bắt chước ra được hai phần. Do vậy, hình thành “dòng xoáy năng lượng” có tốc độ hấp thu năng lượng càng nhanh.

Nhân loại vì sao tu chân chậm như vậy?

Chính là bởi vì hạn chế của thân thể, thân thể chỉ có khả năng chịu được mức năng lượng có hạn, do vậy nhân loại không dám điên cuồng hấp thu, một khi thân thể chịu không nổi sẽ có thể nổ tung!

Nhưng mà “dòng xoáy năng lượng” lại không có hạn chế như vậy, nó căn bản không có bất cứ hạn chế nào. Nó chính là không ngừng hấp thu càng nhiều năng lượng. Không ngừng đề cao năng lượng bản thân, một khi năng lượng mất đi sự cân bằng, mất đi khống chế, sẽ “oanh” nổ tung!

- Nhanh, với tốc độ nhanh nhất phá tan dòng chảy năng lượng phía dưới, nó đang không ngừng gia tăng. Phải với tốc độ nhanh nhất phá tan nó, để nó càng nhanh nổ tung, nổ càng sớm, tổn thất của New York chúng ta càng nhỏ!

Trung tướng Aaron phản ứng nhanh đến kinh người.

Khi ngừng mà không ngừng. Ngược lại chỉ thêm loạn! Trung tướng Aaron phát hiện năng lượng của dòng chảy phía dưới đang không ngừng gia tăng, lập tức quyết định phá tan nó!

- Trung tướng Aaron, người xem, bên cạnh xoáy nước không ngờ có một bóng người!

Ở bên cạnh thiếu tướng Kaiser đột nhiên kinh hô, trung tướng Aaron lập tức phóng ánh mắt lên màn hình lên thiết bị kiểm tra MS. Quả nhiên, bên cạnh dòng chảy đang có một bóng người.

- Dừng. Trước khoan hãy phá vỡ dòng chảy năng lượng!

Trung tướng Aaron nhìn thấy bóng người này, tựa hồ cho rằng câu chuyện có cơ hội thay đổi, lập tức ngăn cản người phụ tá ở bên cạnh đang gọi điện thoại hạ mệnh lệnh.

- Thượng đế ạ, người này đứng ở bên cạnh dòng chảy, không ngờ không chút cử động, ngay cả dòng xoáy cực lớn của dòng chảy đã hấp dẫn lực lượng cũng không cách nào xuy chuyển được người đó, thực là kinh khủng!

Có mặt ở đó quan quân đều biết, ngay máy bay trực thăng tiếng càn dòng chảy cũng bị hút vào bên trong, có thể tưởng tượng được dòng xoáy năng lượng bên trong dòng chảy rất cực kinh khủng tới cỡ nào. Nhưng mà bóng người này ở giữa dòng chảy lại như không có ảnh hưởng gì, có thể thấy bóng người này khủng khiếp như thế nào.

Trung tướng Aaron gật đầu nhìn một người đàn ông da trắng tóc nâu cương nghị ở bên cạnh.

- Robert, người nói bóng người đó là ai? Người đối với dòng chảy này có ý kiến gì không?

Trung tướng Aaron dò hỏi.

Robert, đại đội trưởng tổ chức “Siêu Nhân”, đệ nhất cao thủ, đã đạt đến cảnh giới lực cấp cao thủ, có thể phi hành, lực mạnh vô cùng, chức vị cùng là trung tướng.

- Aaron, huynh đệ tốt của ta, đóng chặt nơi đó năng lượng quá mạnh, thiết bị kiểm tra cũng nhìn không rõ, nhưng mà ta tin rằng hẳn nhất định là một người phương đông, thậm chí là người Hoa.

Robert nói hết sức chắc chắn.

Aaron vẽ mặt nghi hoặc.

Robert mỉm cười nói:

- Hiện tại dòng chảy năng lượng đã đạt đến khủng khiếp mấy ngàn vạn tinh, trước mắt dòng chảy như vậy, nếu như người Tây phương, có lẽ chỉ có Giáo hoàng, Hội trưởng Hắc Ám nghị hội mới có thể miễn cưỡng,

nhưng mà cũng phải có thánh khí mới có thể kiên trì, dù sao thất cấp cao thủ tại Tây phương đã là đỉnh điểm, có thể ở bên cạnh mấy ngàn vạn tinh năng lượng mà không chịu ảnh hưởng gì, chỉ có thất cấp cao thủ hoặc là càng kinh khủng hơn là cửu cấp cao thủ!

- Ngoại trừ Giáo hoàng và Nghị trưởng, cũng chỉ có đông phương tu chân giả trong truyền thuyết đông phương mới có thất cấp, cửu cấp cao thủ!

Robert nói thật phần rõ ràng.

Aaron trong lòng nóng nảy cả lên:

- Nhưng mà hiện tại chúng ta nên làm gì? Lễ nào để mặc cho năng lượng khủng khiếp như vậy tiếp tục gia tăng sao. Tiếp tục như vậy, đạt đến trên trăm triệu tinh, hậu quả lúc đó không phải là chúng ta có khả năng tiếp nhận được đâu!

Robert nghe vậy, nhất thời cũng lộ vẻ bất lực.

- Aaron, hãy phái người phóng hỏa tiễn, phá tan năng lượng kia, để nó lập tức nổ tung. Hiện tại nếu nổ ngay, tối đa khoảng một phần mười New York bị ảnh hưởng, nếu như chờ trên trăm triệu tinh, khi đó sẽ khủng khiếp lắm!

Robert bắt đầu nói.

Robert ngừng đầu nhìn dòng chảy không ngừng gia tăng năng lượng, trong lòng ngập tràn lo lắng. Trung tướng Aaron nghe vậy, lập tức nổi điện thoại đến Nhà Trắng.

- Tổng thống tiên sinh, sự tình hiện tại rất tệ, dòng chảy năng lượng dưới đáy sông Hudson càng lúc càng lớn, hiện tại đã đạt đến mấy ngàn vạn tinh, tiếp tục như vậy, thậm chí vượt quá một trăm triệu tinh, đến khi đó có lẽ ba phần mười New York cũng sẽ bị phá hủy, mong tổng thống tiên sinh mau hạ lệnh!

Trung tướng Aaron lập tức đẩy nan đề này cho tổng thống.

Tổng thống tiên sinh vừa rồi biết được New York phát sinh biến cố lớn, sớm đã tụ tập các thành viên nội các tại một chỗ.

Vừa tiếp lấy điện thoại, tất cả thành viên nội các đều được biết, các bộ trưởng trong nhóm thành viên nội các bắt đầu suy nghĩ cân nhắc.

Cuối cùng bộ trưởng quốc phòng đứng lên, kiên quyết nói:

- Tổng thống tiên sinh, sự tình đã đến giờ khắc quan trọng nhất, dòng chảy năng lượng kia sắp đột phá một trăm triệu tinh, mau chóng hạ lệnh phá hủy nó, chúng ta cần phải để tổn thất giảm đến mức nhỏ nhất!

Một thành viên nội các khác lập tức đứng lên nói:

- Không thể như vậy, mấy ngàn vạn tinh năng lượng nổ tung, New York sẽ đối diện với tổn thất cực lớn trước giờ chưa từng có.

Bộ trưởng quốc phòng lập tức nổi giận mắng:

- Hừ, lễ nào ông cho rằng chờ một lúc nữa, chờ đến khi dòng chảy năng lượng đạt đến một trăm triệu tinh mới hành động sao? Hiện tại phá hủy nó, New York khả năng tổn thất một phần mười, nhưng mà sau nửa tiếng đồng hồ mới hành động, tổn thất của chúng ta sẽ là ba phần!

Nhất thời, các thành viên nội các khác đều yên tĩnh lại, tựa hồ đều tán đồng lời của bộ trưởng quốc phòng.

Tổng thống tiên sinh nhìn chúng vị bộ trưởng cùng đám tâm phúc của mình, cuối cùng cũng có quyết định.

- Trung tướng Aaron, lập tức xuất thủ, trong vòng 3 phút cần phải phá hủy dòng chảy năng lượng kia, để tổn thất của New York hạ xuống mức nhỏ nhất, các người động tác chậm, New York tổn thất quá lớn, có lẽ cả nội các chúng ta cũng phải từ chức tập thể, các người cũng phải ra tòa án quân sự!

Trung tướng Aaron nghe vậy, lập tức cao giọng nói:

- Lập tức lệnh cho máy bay chiến đấu mau chóng phóng ra hỏa tiễn, phá hủy dòng chảy năng lượng cho tôi, cần phải trong vòng 2 phút, đem dòng chảy năng lượng phá hủy, bằng không, chúng ta tầng lớp chỉ huy của lần hành động này sẽ phải chờ ra tòa án quân sự!

Đột nhiên, trung tướng Aaron gầm lên:

- Ngừng, tạm dừng công kích dòng chảy năng lượng!

Tại giờ khắc này, mỗi một giây đều đại biểu cho New York tổn thất càng lớn, nhưng mà đúng ngay lúc này, trung tướng Aaron lại bất nguyên bố đình chỉ công kích, bởi vì hắn đã nhìn thấy trên thiết bị kiểm tra, bóng người kia đã động đậy, còn dòng chảy năng lượng kia không ngờ cũng bắt đầu di động...

74. Chương 26: Ma Đạo Thiên Thành

Hắn từ trong máy kiểm tra MS tối tân nhìn thấy bóng người trong dòng chảy năng lượng bắt đầu chuyển động, còn năng lượng nguy hiểm kia cũng bắt đầu di động rồi.

Kim đan toái, Tinh cực thành!

“Cuối cùng đã thành công rồi!” Lý Dương hưng phấn cười lên, hắn nhắm mắt cảm nhận Thất Diệu tinh cực án chiếu theo vị trí của thiên cương bắc đẩu thất tinh, phân biệt chiếm lấy vị trí Thiên Huyền tinh, Thiên Ki tinh, Thiên Quyền tinh, Ngọc Hành tinh, Khai Quang tinh, Dao Quang tinh, Thiên Xu tinh, Chu Thiên Càn Khôn viên cầu tự thành một thiên địa, Thất Diệu tinh cực vừa thành, tinh cực chỉ hỏa tại trung ương Chu Thiên Càn Khôn viên cầu được sinh ra. Bầy luồng tử sắc hỏa diễm không ngừng thiêu đốt hồng sắc đao mang.

Cửa mới bắt đầu Chu Thiên Càn Khôn viên cầu hấp thu gần 20 vạn tinh năng lượng Huyết tộc, lúc này đang không ngừng bị tinh cực chỉ hỏa thiêu đốt, không ngừng bị Lý Dương dùng đao mang để thôi luyện.

Còn linh hồn Lý Dương cũng ngay tại tích tắc Kim đan vỡ, cùng với đao mang dung hợp thành một thể, lúc này đao mang chính là Lý Dương, Lý Dương chính là đao mang, một ngày nào đó đao mang vỡ vụn, khi đó Lý Dương cũng chết. Đao mang này tương đương với kim đan trong quá khứ.

- Ha ha, Lý Dương, đao mang này trình độ cứng cáp còn vượt xa pháp khí thông thường, càng vượt xa kim đan. Xem ra tu luyện phi đao nhập đạo, muốn chết đường như cũng khó khăn!

Hạng Vũ không khỏi hâm mộ nói.

Đích xác, đao khí sắc bén vô cùng, đao mang này càng không phải nói. Tuyệt đối là chí dương chí cương, vô kiên bất tồi. Tùy theo sự đề cao của công lực, dần dần biến thực thể đao phách, đến khi độ kiếp, đao phách thậm chí ngay dưới thiên kiếp, có lẽ cũng không e ngại nửa phần.

Đương nhiên, điều này không thể nói là tu chân giả tu luyện phi đao nhập đạo là không e ngại thiên kiếp, dù sao thân thể một khi bị phá hủy thì không cách nào đại thành, chỉ có thể làm một tán tiên. Năm xưa Lý Tầm Hoan một đao phá kiếp vụn, sau đó với hộ thể đao mang chống đỡ thiên kiếp, điều này cũng đã khiến tu chân giả của phi đao nhập đạo biết, hóa ra độ kiếp cũng có thể đơn giản kiêu ngạo như vậy!

Lý Dương nghe xong thì cười cười, phi đao nhập đạo, đây là do thái gia gia của hắn Lý Tầm Hoan sáng tạo ra, Lý Dương cũng cảm thấy từng tia tự hào. Nếu như bản thân một ngày nào đó cũng có thể sáng tạo ra kỹ năng kinh khủng như thế. Vậy...

Lý Dương lắc lắc đầu, thu hồi lại tâm tư của mình “Trước kia là tiên thiên chân khí án chiếu theo hỗn độn khí lưu mà vận chuyển, hiện tại lại để Thất Diệu tinh cực án chiếu theo quỹ tích vận chuyển của hỗn độn khí lưu!” Lý Dương có quyết định như vậy liền lập tức khống chế Thất Diệu tinh cực.

Thất Diệu tinh cực với hình dáng thiên cương bắc đẩu, hình thành một chỉnh thể, sau đó án chiếu theo quỹ tích của hỗn độn khí lưu trong “Như phong tự bế” bắt đầu chậm chậm vận chuyển.

Đột nhiên trong nháy mắt, thể tích năng lượng Huyết tộc đang bị luyện hoá lập tức bị dồn nén đi vài lần. Mật độ lớn hơn nhiều, lực trói buộc mạnh mẽ khiến việc thổi luyện càng thêm dễ dàng. Thậm chí dưới loại quỹ tích vận chuyển đó, tinh cực chi hoá cũng càng thêm nóng bỏng.

- Hô hô...

Từng luồng đạo khí lập tức bị luyện hoá thành công, đạo khí không ngừng tụ tập và dung hợp vào trong đạo mang, đạo khí giảm đi còn “thiên đạo mang” có thể thấy rõ đang chậm chậm chuyển biến thành màu hồng sắc.

Năng lượng Huyết tộc đang không ngừng bị luyện hoá thành đạo khí, đạo khí lại tụ hợp trong đạo mang khiến nó càng thêm hoá thật.

Lý Dương hiểu được, khi mà “thiên đạo mang” biến thành hồng sắc đạo mang sẽ tương đương với cao thủ Kim Đan trung kỳ. Mặc dù năng lượng kim đan của hắn không đủ, nhưng mà lần này năng lượng Huyết tộc mà Chu Thiên Càn Khôn viên cầu hấp thu nhiều không bình thường, thêm vào đó nguyên bản “thiên hồng sắc đạo mang” có hàm chứa năng lượng mạnh mẽ, hiện tại có thể chậm chậm biến đổi cũng là bình thường.

Khi Lý Dương để Thất Diệu tinh cực thành hình thiên cương bắc đẩu, án chiếu theo quỹ tích vận chuyển của hỗn độn khí lưu. Ở bên ngoài “dòng xoáy năng lượng” to lớn vô biên không ngờ phát sinh biến hoá.

Bên ngoài “dòng xoáy năng lượng” mặc dù có chứa năng lượng to lớn đến kinh người, nhưng mà về mật độ thì không bằng tinh cực, nó do năng lượng to lớn như vậy, hơn nữa đề cao nhanh như thế, lại vì không có hạn chế về thể tích, nên thể tích không ngừng tăng lên, lúc này đã ở trong sông Hudson gây sóng gió.

Khi Thất Diệu tinh cực án chiếu theo quỹ tích vận chuyển của hỗn độn khí lưu, “dòng xoáy năng lượng” ở bên ngoài không ngờ cùng với Thất Diệu tinh cực trong cơ thể Lý Dương hình thành sự cộng hưởng. Cả hai đều là án chiếu theo quỹ tích vận chuyển hỗn độn khí lưu, không biết là chuyện gì xảy ra, Thất Diệu tinh cực của Lý Dương vận chuyển lại cộng hưởng với nó, thân thể Lý Dương từ từ di động đến hạch tâm của “dòng xoáy năng lượng”.

Tâm thần của Lý Dương trở lại, người cũng từ từ tỉnh táo

- Đáng tiếc quá, năng lượng của người đều dùng cho phi đạo nhập đạo, vậy người làm thế nào tu luyện ma đạo đây? Quên đi, sau này lại hấp thu năng lượng, sau đó quán thấu vào trong trái tim!

Hạng Vũ có chút bất đắc dĩ.

Ma đạo tu luyện, hạch tâm chính là trái tim!

Trái tim thì yếu ớt, nhưng mà ma đạo tu chân giả có thể lợi dụng pháp khí cho đến cao hơn là ma khí để bảo vệ trái tim, Huyết tộc sở dĩ dễ dàng bị Lý Dương giết chết như vậy, chính là bởi vì xung quanh căn bản không có cái gì để bảo vệ, chỉ có một chút lực lượng hắc ám mà thôi. So với phi đạo nhập đạo mà nói, hiện nhiên phi đạo nhập đạo càng an toàn hơn. Hạch tâm là đạo mang, cũng là chỗ mạnh nhất.

Chính ngay lúc này!

- Chuyện gì xảy ra vậy!

Vừa mở mắt ra Lý Dương đã khó có thể tin nhìn mọi chuyện trước mắt.

Trước mắt dòng xoáy năng lượng to lớn vô cùng đang lấy Lý Dương làm hạch tâm mà xoay chuyển, thiên địa linh khí to lớn đang bị hấp thu qua, cả phần giữa “dòng xoáy năng lượng” đều là dịch thể của thiên địa linh khí, thậm chí còn có một số tinh thể, toàn bộ thiên địa linh khí tụ tập thành tinh thể.

Kinh khủng!

- Bá vương, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Lý Dương đồng thời cũng nghi hoặc, mình ở chính giữa, sao lại không chịu nửa điểm ảnh hưởng nào?

Hạng Vũ cười nói:

- Lý Dương, người lần này thật là đã mang đến tai nạn cho thành phố gọi là New York rồi, người lúc trước tổng ra ngoài phần năng lượng Huyết tộc dư thừa trong cơ thể, hình thành một tuần hoàn như vậy, “dòng xoáy năng lượng” này là án chiếu theo quỹ tích vận chuyển của hỗn độn khí lưu lúc thiên địa còn chưa phân ra. Ai biết được quỹ tích đó đại biểu cái gì? Bốn Bá vương cũng không rõ, dù sao đối với sự lý giải thiên đạo, bốn Bá vương cũng rất là nông cạn. Vừa rồi người tuyệt không phải là hạch tâm của dòng chảy năng lượng, khi người vừa mới thành tựu tinh cực, khiến tinh cực án chiếu theo quỹ tích vận chuyển của hỗn độn khí lưu. Không ngờ cùng với “dòng xoáy năng lượng” này hình thành cộng hưởng...

Hạng Vũ đối với tất cả chuyện này cũng không cách nào giải thích được. Dù sao hắn đối với sự lý giải thiên đạo cũng chỉ là một chút ít. Thiên đạo, phiêu hốt vô định, ai biết được là cái gì? Có lẽ chỉ có đế Hồng Quân đạo nhân, Bàn Cổ đại thần mới có thể giải thích.

- Ngu xuẩn à, mau chóng hấp thu đi à, bao nhiêu dịch thể năng lượng cùng với bao nhiêu linh tinh như vậy, đủ để người tu ma đạo rồi!

Hạng Vũ bất ngờ quá lớn. Vừa rồi còn lo lắng không có năng lượng tu ma đạo, hiện tại lập tức có nhiều năng lượng như vậy.

Lý Dương đương nhiên không phải là ngu ngốc, trong đầu hắn lập tức hiện lên tầng thứ sáu “Ma Dương điển” về quá trình tu luyện nhập ma đạo.

- Mẹ kiếp, hiện tại không có kim đan. Quên đi, dù sao đều là năng lượng, đều bị trái tim hấp thu, hiện tại cũng vậy. Còn có các khối do thiên địa linh khí hợp thành kia, những tinh thể đó mặc dù hiệu quả không như kim đan, cũng miễn cưỡng thu thập!

Lý Dương tự tiện hấp thu các khối tinh thể thiên địa linh khí ở xung quanh, không ngừng hấp thu vào trong trái tim.

Nhưng tinh thể thiên địa linh khí này, cho dù tại tu chân giới cũng cực kỳ trân quý. Trong Côn Lôn tiên cảnh mặc dù có năng lượng tinh thạch, nhưng mà làm sao có thể có tinh khiết đến như vậy. Đây tuyệt đối là do thiên địa linh khí tụ tập mà thành, toàn bộ không hề có chút tạp chất nào.

Dung hợp từng viên tinh thạch, trái tim chậm chậm bắt đầu biến hoá, phát ra quang mang nhàn nhạt. Một luồng ám hồng sắc năng lượng nóng bỏng lập tức quán xuyên cả thân thể, cơ bắp thân thể liền phồng phất như hạt giống nhỏ được tưới nước, bắt đầu mọc rễ ra, không ngừng trưởng thành lớn mạnh, năng lượng nhục thể của Lý Dương cũng không ngừng đề cao. Không hổ là pháp quyết tuyệt đỉnh để tu luyện thân thể.

Trình độ cường hãn của thân thể tăng cao lên như bay, ngay Lý Dương cũng cảm nhận được rõ ràng.

5 vạn tinh, 6 vạn tinh, bảy vạn tinh, 8 vạn tinh, 9 vạn tinh, 10 vạn tinh, 15 vạn tinh, 18 vạn tinh, 20 vạn tinh,... ...30 vạn tinh!

- Không hay!

Khi năng lượng nhục thể của Lý Dương đang đề cao như bay thì Hạng Vũ bất ngờ quá lớn.

Lý Dương lập tức kinh tỉnh lại, lập tức đình chỉ việc tiếp tục hấp thu. Mở mắt, Lý Dương sợ ngây người, lúc này hắn mới phát hiện một điểm ra mặc dù các năng lượng tinh thể này đều ở các vị trí khác nhau trong “dòng xoáy năng lượng”, Lý Dương một lần hấp thu mấy chục khối tinh thể, khiến cho bình hành năng lượng ở trung ương “dòng xoáy năng lượng” bị phá vỡ.

Mấy giờ đồng hồ ngắn ngủi mà hình thành nên “dòng xoáy năng lượng” mấy ngàn vạn tinh vốn là căn cơ không ổn định, bình hành vừa bị phá, nó liền lập tức bạo loạn, nói không chừng sắp sửa nổ tung!

- Ông trời, cả ngàn vạn tinh năng lượng một lần nổ ra. Mẹ kiếp! Vậy New York sẽ tổn thất lớn đến cỡ nào?

Lý Dương trong lòng hoảng sợ, về phần bản thân, hắn một chút cũng không lo lắng, dù sao hắn cũng có cao thủ đạt đến cực hạn nhân gian như Hạng Vũ bảo vệ.

- Lý Dương, hiện tại Thất Diệu tinh cực của người có thể cùng nó hình thành cộng hưởng, người cố gắng đem nó tổng lên trời cao đi!

Hạng Vũ nói ra một chủ ý xấu.

Kỳ thật, đây là Hạng Vũ muốn khảo nghiệm Lý Dương, dù sao muốn khống chế mấy ngàn vạn tinh năng lượng, cái này đối với năng lực khống chế, năng lực tâm thần của Lý Dương, thậm chí là tâm cảnh đều là một khả năng rất lớn. Một khi trải qua lần ma luyện này, đối với hắn sau này chỗ lợi lớn phi thường.

Lúc này trong đầu Lý Dương xuất hiện lại là Jake, vợ chồng Cát Phổ cùng mọi người, hắn lo lắng dòng xoáy năng lượng khổng lồ này nổ tung, nếu như lan đến chỗ họ. Bọn họ đều là người bình thường, trải nghiệm vụ nổ, vậy có thể bị nguy hiểm.

- Mịa kiếp, liều thôi!

Lý Dương nhắm mắt, tâm thần hoàn toàn khống chế sự vận chuyển của Thất Diệu tinh cực, từng chút cải biến quỹ tích, quả nhiên, “dòng xoáy năng lượng” cũng từ từ biến hoá theo, Lý Dương chậm chậm khống chế “dòng xoáy năng lượng” bay lên, không ngừng bay lên...

- Ngu xuẩn, không ngờ ngay cả tinh thể do thiên địa linh khí hình thành cũng không muốn, đây đều là đồ tốt cả à!

Hạng Vũ chửi thề, hắn bây giờ cũng không dám quấy rầy Lý Dương, Hạng Vũ cũng biết phạm nhân giới muốn tìm thấy những năng lượng tinh thạch này, có thực là thập phần khó khăn, chỉ có Côn Lôn tiên cảnh là có thể tìm được.

Hiện tại cơ hội như vậy là khó kiếm.

Hạng Vũ vì để Lý Dương sớm một chút đạt đến Độ Kiếp cảnh giới, lập tức sử dụng năng lượng của mình, bắt đầu đem những tinh thể do thiên địa linh khí hình thành từng cái bắt lấy.

Lúc này, “dòng xoáy năng lượng” cũng bắt đầu chậm chậm bay lên cách mặt nước mấy chục mét. Đám cảnh sát, bộ đội đặc biệt phản ứng nhanh, ai cũng đều ngây ngốc nhìn tất cả mọi chuyện, bọn họ có thể nhìn thấy rõ ràng một con người đang khống chế năng lượng lớn đến như vậy, nhưng mà không một ai có thể nhìn rõ bóng người đó hình dáng thế nào.

Đó là do năng lượng bảo vệ của Hạng Vũ tác quái, năng lượng của Hạng Vũ bao vây toàn thân Lý Dương, liên phòng phát như một cái lồng bảo vệ đem Lý Dương hoàn toàn bảo vệ chặt, người bên ngoài căn bản không cách nào nhìn rõ bóng người đó rốt cục là người gì.

- Hô hô...

Trung tướng Aaron cùng đám tướng lĩnh chỉ huy hô hấp khó khăn, bọn họ đều khẩn trương nhìn tất cả chuyện này.

- Thượng đế ơi, hãy bảo hộ vị thiên thần người đông phương này đem dòng chảy năng lượng kinh khủng kia đi!

Từng thị dân của New York đều bắt đầu cầu khẩn.

Tại phía xa trong bầu trời đêm, từng Huyết tộc đều bay trên không trung, bọn chúng kinh khủng nhìn mọi chuyện.

- Năng lượng kinh khủng như vậy, bóng người kia rốt cục là ai? Làm sao... làm sao lại có người khủng khiếp như vậy, có lẽ hắn so với Huyết tộc đại công tước còn lợi hại hơn nhiều.

Từng Huyết tộc nhân đều sợ hãi âm thầm nói, cho dù là Giáo hoàng và Hội trưởng Hắc Ám nghị hội qua đây, cũng không nhất định có thể khống chế.

Siêu cấp cao thủ của Thanh Bang cũng lần lượt phóng ra, dẫn đầu chính là Vương Thông, mỗi người họ đều là cao thủ Nguyên Anh kỳ. Mấy chục siêu cấp cao thủ này chính là cao thủ chân chính của Thanh Bang, trong bọn họ phần nhiều đều là trưởng lão các đời trước, nhưng cao thủ này lần lượt đều trọn mắt há mồm nhìn hết thấy mọi chuyện.

Bất ngờ một trưởng lão đời trước kinh hô:

- Tam Thanh thiên tôn, nhiều thiên địa linh khí nồng hậu như vậy à, nếu như lão đầu ta ở trong đó tu luyện một năm, tuyệt đối là có thể độ kiếp rồi.

Những lão đầu khác cũng có ý niệm đồng dạng trong đầu.

Còn Vương Thông âm thầm suy nghĩ:

- New York này từ khi nào nảy loại cao thủ như vậy... sát thủ “Tử Đạn” đứng sau lưng Mộc Dịch?

Trong lòng Vương Thông, cũng chỉ có sát thủ “Tử Đạn” là có loại thực lực đó.

Bọn người này làm sao biết được sự thống khổ của Lý Dương lúc này, chỉ vài chục vạn tinh năng lượng lại đi khống chế mấy ngàn vạn tinh năng lượng, cỗ áp lực khủng khiếp này khiến thần kinh hắn hoàn toàn căng như dây đàn, Thật vất vả mới khiến “dòng xoáy năng lượng” bay lên cách mặt nước được trăm mét.

Đột nhiên...

- Không hay!

Dây thần kinh đang căng thẳng của Lý Dương chấn động một cái, Lý Dương biết được là không hay, với mấy chục vạn tinh năng lượng của mình mà khống chế mấy ngàn vạn tinh năng lượng thì giống như đi trên dây thép, một chút không cẩn thận, điều ngoài ý muốn liền xảy ra.

Tại giờ khắc này, Lý Dương quát lên một tiếng lớn:

- Đi cho ta!

Lý Dương hai tay chấn động, “dòng xoáy năng lượng” không ngờ thực sự nhắm phía trên mà bay đi, nhưng mà Lý Dương cũng mất đi sự khống chế đối với nó, trong lòng Lý Dương chỉ có thể hy vọng dòng xoáy năng lượng này có thể bay cao một chút, thời gian nổ chậm một chút.

Năng lượng to lớn vô cùng của “dòng xoáy năng lượng” mất đi sự bình hành, cuối cùng khống chế không được mấy ngàn vạn tinh năng lượng, tại độ cao mấy trăm mét!

- Oanh!

Giữa trời đất phẳng phất như có ngàn vạn đạo lôi điện âm ầm nổ, tiếng oanh long long vang vọng cả phái chân trời, đối với toàn bộ thị dân New York mà nói, đây phẳng phất như mặt trời nổ tung...

75. Chương 27: Bạo Tạc Địch Dư Ba

Trung tướng Aaron nhìn cảnh này, hắn ngây người. Phụ tá của hắn lập tức nhào tới xô hắn nằm sấp xuống đất, may mắn hai người trên thân có mặc áo giáp chống đạn, đầu cũng mang mũ cối, bằng không trong vụ nổ kịch liệt không biết sẽ có kết quả gì.

Đúng vậy! “Dòng xoáy năng lượng” kinh khủng đạt đến mấy ngàn vạn tinh cuối cùng đã nổ tung!

Quang mang chói mắt chiếu khắp cả New York, tại giờ khắc vụ nổ, “dòng xoáy năng lượng” chính là thái dương, đặc biệt hiện tạo là trước bình minh, trong đêm tối, quang mang vụ nổ sinh ra chói mắt vô cùng.

Đồng dạng thanh âm vụ nổ cũng làm cho người ta sợ hãi cực kỳ.

Thanh âm từ vụ nổ đó không ngừng dội lại trong thiên địa, phẳng phất như hàng ngàn vạn lôi điện trong thiên địa đang không ngừng nổ vang rền, thanh âm cực lớn, thậm chí khiến người trong thoáng chốc mất đi thính giác.

- Địa cầu huỷ diệt rồi sao?

Rất nhiều binh lính nước Mỹ chứng kiến cảnh này đều ngây người, trong mắt bọn họ tràn ngập chính là quang mang vô tận chói mắt, ngập tràn trong tại bọn họ là tiếng nổ oanh oanh, trong mắt bọn họ đây chính là cảnh huỷ diệt...

- Ngao...

Đám Huyết tộc nhân rít lên một tiếng bén nhọn cao vút, lập tức như tia chớp bay đi khỏi, đối với quang mang, Huyết tộc nhân có một sự sợ hãi khó hiểu, đặc biệt là Huyết tộc nhân đẳng cấp thấp, giờ phút này quang mang chói mắt đã khiến các Huyết tộc nhân sợ hãi. Đặc biệt là thanh âm kinh khủng do vụ nổ sinh ra tựa hồ đối với Huyết tộc bọn chúng cũng có ảnh hưởng rất lớn...

- Lên!

Trong mấy chục lão đầu của Thanh Bang, hai lão đầu trong số đó quát lạnh một tiếng. Nhất thời một cảm chế xuất hiện bên cạnh mọi người, hoàn toàn bảo vệ lấy mọi người.

Còn Lý Dương ngay trong tích tắc vụ nổ phát sinh đã lập tức chui vào trong nước, sau đó dùng độn thuật rời đi.

Nhưng còn nhiều thị dân New York đang phát ra tiếng thét chói tai kinh khủng...

Nhà cao tầng sụp đổ, đường sá nứt nẻ, nước sông ngập trời, hoàn toàn là một cảnh tượng của thế giới đã đến ngày tàn. Dư ba của tiếng nổ dần dần biến mất, quang mang chói mắt cũng chậm chậm biến mất. Hết thấy tựa hồ quay trở về sự bình tĩnh, ở xa tiếng khóc đứt quãng cũng thỉnh thoảng vang lên...

Xung quanh cửa sông Hudson, lấy địa điểm sáu trăm mét trên bầu trời sông Hudson làm trung tâm, trong đường kính hơn một ngàn mét, kiến trúc hầu như hoàn toàn sụp đổ, may mắn đại bộ phận thị dân, du khách sớm đã được di dời đi. Gần như toàn bộ binh sĩ đều dời ra tương đối xa. Cũng chỉ có một số xui xẻo, bị kiến trúc sụp đổ đè chết.

Đám binh sĩ phảng phất như sống sót sau kiếp nạn, trên mặt ngập tràn vui sướng như được sống lại, cảnh tượng vụ nổ vừa rồi, phảng phất như địa cầu đến ngày tàn.

Trung tướng Aaron đứng phất dậy. Nhìn xung quanh, lập tức thở phào một hơi:

- Thượng đế phù hộ, vụ nổ dòng chảy năng lượng đường kính chỉ có hơn một ngàn mét. May mắn dòng chảy năng lượng đó lên cao mấy trăm mét, vụ nổ ở trên cao lại là trên bầu trời sông Hudson, chỉ gần hai con đường của Manhattan tiếp cận sông Hudson bị sụp đổ, còn may, còn may!

Dựa theo phỏng đoán của trung tướng Aaron, nếu như mấy ngàn vạn tinh năng lượng kia mà nổ ở dưới sông, đó chính là tương đương với một tu chân giả Độ Kiếp kỳ tự nổ, cả Manhattan này đều xong đời, cả New York sẽ bị huỷ diệt khoảng một phần mười. Hiện tại chỉ là bị huỷ diệt chưa đến một phần mười Manhattan. Hẳn đương nhiên là thở phào một hơi.

- Mệnh lệnh cho toàn bộ binh sĩ lập tức bắt đầu cứu trợ những người bị trọng thương. Lập tức thống kê tổn thất!

Trung tướng Aaron rất là trấn định phát ra mệnh lệnh.

Đột nhiên sắc mặt trung tướng Aaron trong thoáng chốc trắng bệch!

- Tượng Nữ thần Tự Do đâu?

Trung tướng Aaron nhìn về phía tây, trên đảo Tự Do tại cửa sông Hudson, tượng Nữ Thần Tự Do đã biến mất rồi, đã không còn thấy nữa, vậy chỉ có một kết quả!

Sụp đổ rồi! Tượng Nữ Thần Tự Do sụp đổ rồi! Biểu tượng của nước Mỹ, biểu tượng của tự do đã sụp đổ rồi!

- Thượng đế à!

Hai tay trung tướng Aaron ôm lấy mặt mình, thống khổ rên rỉ, hẳn đã quên mất... vụ nổ thì có phát xạ ra. Còn tượng Nữ Thần Tự Do thì vừa vụn nát sát bên rìa vụ nổ, vụ nổ kịch liệt như vậy, tượng Nữ Thần Tự Do cuối cùng đã âm thầm sụp đổ.

Còn cách đó không xa từng binh sĩ nước Mỹ đều từ từ chú ý đến cảnh tượng này. Họ đều khó tin nhìn về phía đảo Tự Do, đây chính là hòn đảo mà toàn bộ nhân dân nước Mỹ đều lấy làm tự hào, trên đảo đó có biểu tượng của tự do, biểu tượng tự do của nhân dân nước Mỹ chính Tượng Nữ Thần Tự Do, lúc này... đã biến mất.

- Mệnh lệnh toàn bộ binh sĩ lập tức bắt đầu cứu trợ những người bị thương!

Trung tướng Aaron hít một hơi sâu, hướng đến những binh sĩ còn đang chấn động hạ lệnh lệnh.

Tượng Nữ Thần Tự Do đã bị huỷ diệt, tất cả chuyện này đã thành hiện thật, đã không cách nào cải biến. Do vậy... chỉ có thể tiếp nhận!

Trung tướng Aaron cầm lấy điện thoại, gọi tới Nhà Trắng.

- Tổng thống tiên sinh, New York nằm đại khu, chỉ có Manhattan bị tổn thất nặng! Hai con đường của Manhattan gần cửa sông Hudson hơn phân nửa bị sụp đổ, những địa phương ở xa hơn chỉ có một số kiến trúc nhỏ bị hư hỏng.

Trung tướng Aaron hồi báo tổn thất.

Tổng thống vừa nghe, nhất thời trong lòng thở nhẹ một hơi, ông đã chuẩn bị tâm lý Manhattan bị huỷ diệt. Nhưng mà Manhattan nếu như huỷ diệt, hậu quả đó cũng không phải là ông có khả năng chấp nhận được. Hiện tại chỉ là huỷ diệt hai con đường, tựa hồ đã là tình huống tốt nhất rồi. Dù sao Fifth Avenue, Wall Street và những địa phương quan trọng không có tổn thất gì lớn.

- Trung tướng Aaron, khổ cực cho ngài rồi, lần này ngài làm rất tốt, phi thường tốt! Bất quá mấy ngàn vạn tinh năng lượng kinh khủng nổ tung, Manhattan cho dù không bị huỷ diệt toàn bộ, cũng phải bị huỷ diệt quá nửa à, làm sao lại chỉ hai con đường?

Tổng thống tiên sinh cuối cùng đề xuất ra nghi hoặc của ông.

Trung tướng Aaron trong đầu cuối cùng lại hiện lên bóng người tựa như thiên thần kia.

- Tổng thống tiên sinh, bên cạnh dòng chảy năng lượng kia vốn có một bóng người, một bóng người làm thế nào cũng không thể nhìn rõ, phảng phất như xung quanh thân thể người đó có cái gì bảo vệ. Bóng người đó cuối cùng đem dòng chảy năng lượng kia một hơi tổng lên trời cao chỗ cách mặt sông Hudson mấy trăm mét! Do vậy tổn thất mới nhỏ như vậy.

Tổng thống tiên sinh cả kinh:

- Ôh! Một con người? Một con người khổng lồ cả mấy ngàn vạn tinh năng lượng?" Tổng thống tiên sinh kinh hãi. Đây chẳng phải đại biểu con người đó là một quả bom nguyên tử sống sao?

- Để Robert tiếp điện thoại.

Tổng thống tiên sinh hiểu rằng, chuyện như vậy chỉ có thể hỏi cao thủ như Robert.

- Tổng thống tiên sinh, người khoẻ chứ!

Thanh âm Robert lộ vẻ rất bình tĩnh. Tựa hồ tượng Nữ Thần Tự Do sụp đổ đối với hắn không có ảnh hưởng gì.

Tổng thống tiên sinh lập tức hỏi:

- Robert thân ái, ông biết bóng người kia là ai không? Chính phủ chúng ta có biện pháp nào để hắn làm việc cho chúng ta không?

Robert cười khổ:

- Tổng thống tiên sinh, người đó thực lực cao siêu, thậm chí vượt qua Giáo hoàng cùng với Nghị trưởng Hắc Ám nghị hội, lực cấp cao thủ như tôi làm sao có thể nhìn rõ diện mạo của hắn. Còn để hắn vì chúng ta làm việc? Tổng thống tiên sinh, khả năng ngài phải thất vọng rồi, loại siêu cấp cao thủ như vậy thì không thể nào để cho chúng ta sử dụng. Cái mà hắn theo đuổi không giống với tục nhân!

Tổng thống tiên sinh vừa nghe, liền bỏ cuộc hy vọng xa vời trong lòng.

- Được rồi, các ông lập tức triển khai công tác cứu trợ, tôi sẽ lập tức ra lệnh cho người triển khai công tác kiến thiết lại!

Tổng thống nói xong liền định gác điện thoại.

Trung tướng Aaron lập tức tiếp lấy điện thoại từ Robert, nói:

- Tổng thống tiên sinh, tôi có một việc phải nói với ngài!

Sắp gác điện thoại Tổng thống lại cầm lấy điện thoại, hỏi:

- Trung tướng Aaron, có chuyện gì quan trọng sao? Hoặc là ông nhận biết bóng người kia?

Tổng thống lúc này không ngờ lại có tâm tình mà nói giỡn.

Kỳ thật lúc này trong lòng Tổng thống vẫn còn tương đối thoải mái. Giống như một con bạc mới bắt đầu nghĩ rằng mình sắp phải thua một ngàn vạn, thậm chí khả năng trên trăm triệu. Hắn đã chuẩn bị sẵn sàng, nhưng sau đó lại chỉ thua có mấy chục vạn, điều này ngược lại khiến trong lòng hắn cao hứng.

- Rốt cục là chuyện gì?

Tổng thống tiên sinh phát hiện trung tướng Aaron tựa hồ muốn nói lại thôi, nhất thời thúc giục nói, trong lòng ông cũng có một chút cảm giác không ổn.

Trung tướng Aaron hít một hơi, bình tĩnh nói:

- Tổng thống tiên sinh, tượng Nữ Thần Tự Do sụp đổ rồi!

Tổng thống tiên sinh nhất thời chết sững người...

Rạng sáng!

Lý Dương ngồi xếp bằng trong phòng của mình.

Từng tia năng lượng mạnh mẽ lưu động toàn thân, Lý Dương cảm thấy năng lượng nhục thể của mình so với quá khứ tăng lên gần mười lần.

Ba mươi vạn tinh! Đây chính là năng lượng nhục thể của Lý Dương lúc này.

Lúc này tốc độ của Lý Dương cũng nhanh hơn quá khứ gần mười lần. Nếu như toàn lực thi triển, lại dựa vào “Xuyên vân toạ vụ” cùng với thuật phi hành đặc biệt của phi đao nhập đạo là “Lưu Quang Hoá Dao thuật”. Thậm chí là Huyết tộc công tước cũng không cách nào so được với hắn, có lẽ chỉ có tu chân giả Nguyên Anh kỳ ngự kiếm phi hành mới có thể so sánh.

Tu ma giả coi trọng luyện thể, bọn họ chính là đem thân thể luyện tới cảnh giới cường hãn nhất, tu tiên giả căn bản không cách nào tưởng tượng được sự cường hãn của nhục thể tu ma giả, tu ma giả thậm chí có thể dựa vào thân thể cùng phi kiếm chiến đấu, đạt đến Ma đế cảnh giới. Gần như không thể bị thương, được xưng tụng là bất tử chi thân.

- Lý Dương, hiện tại tốc độ của ngươi kết hợp với “Xuyên vân toạ vụ”... Hừ hừ... có lẽ tu chân giả Kim Đan ngự kiếm phi hành không cách nào so sánh được với ngươi à! Không tệ nha, tu ma có phải là tốt hơn tu tiên không!

Hạng Vũ tự hào nói, hiển nhiên, hẳn cho rằng tu ma mạnh hơn tu tiên.

Lý Dương cười nói:

- Bá vương, xem ra ngài chưa biết đến thuật phi hành đặc biệt của phi đao nhập đạo Tinh Cực tông chúng tôi là “Lưu Quang Hoá Dao thuật”, nếu như tôi dùng “Lưu Quang Hoá Dao thuật” kết hợp với “Xuyên vân toạ vụ”, tốc độ của tôi sẽ đạt đến một trình độ kinh khủng!

Hạng Vũ sửng sốt:

- Lưu Quang Hoá Dao thuật? Ồ, ta nhớ ra rồi.

Đệ tử Tinh Cực tông mặc dù có pháp khí, nhưng mà bọn họ quan trọng nhất chính là đao mang trong cơ thể. Lúc xưa Lý Tầm Hoan sáng tạo “Lưu Quang Hoá Dao thuật”, bởi vì Lý Tầm Hoan cho rằng, đao mang đao khí của bọn họ tuyệt đối không kém hơn sự tồn tại của phi kiếm, do vậy liền kết hợp thuật ngự kiếm, sáng tạo ra “Lưu Quang Hoá Dao thuật”, đây tuyệt đối có thể sánh ngang với thuật phi hành lợi hại nhất của ngự kiếm thuật, thậm chí có thể nói siêu việt hơn thuật ngự kiếm.

Chính xác mà nói, “Lưu Quang Hoá Dao thuật” có hai cấp bậc.

Một là, đem dao khí ngưng kết dưới chân, biến dao khí trở thành phi kiếm, sau đó bay cao chín tầng trời, dù sao dao khí và bản thân là một thể, không chế vo cùng như ý, khi dao mang tu luyện đến cảnh giới dao phách, liền có thể đem dao mang ngưng kết dưới chân. Bất quá phương pháp như vậy, tốc độ phi hành cùng thuật ngự kiếm là một cấp bậc. Đơn giản gọi là “Lưu quang thuật”.

Hai là, lấy dao mang trong cơ thể làm chủ, bên ngoài thân thể dùng dao khí hoặc là dao mang ngưng kết thành cự hình phi dao, lại tham khảo thuật ngự kiếm phi hành, đem phi dao do cả thân thể biến thành phi dao, sau đó liền có thể phá không phi hành. Thân thể hoá dao, trực tiếp phá không phi hành! Tốc độ cực nhanh, so với thuật ngự kiếm còn nhanh hơn nhiều. Đơn giản gọi là “Hoá dao thuật”!

“Tốc độ “Lưu Quang Hoá Dao thuật” thậm chí so với ngự kiếm phi hành còn nhanh hơn một chút, hừ hừ, nếu như ta lại án chiếu phương pháp phi hành của “Xuyên vân tọa vụ”, vậy tốc độ của ta...” Trên mặt Lý Dương có một nụ cười hưng phấn.

Trong mắt Lý Dương, tính trọng yếu của tốc độ thậm chí sánh ngang với năng lượng.

Sau khi ở trong phòng tắm dùng nước lạnh tẩy rửa, Lý Dương liền xuống lầu.

- Oa,... sư huynh, đêm nay New York như sắp phát điên rồi, huynh không ngờ còn chưa xuống lầu?

Jake kêu lên, nếu như không phải Lý Dương ra lệnh cấm bắt kẻ người nào tiến vào phòng ngủ của mình thì có lẽ mọi người đã tiến vào phòng của Lý Dương ngó nghiêng. Lý Dương đối với phòng ngủ của mình đặc biệt xem trọng, bởi vì trong phòng ngủ có tượng gỗ của Tuyết!

Lý Dương mỉm cười:

- Vụ nổ ngày hôm qua ta biết rồi, còn may, chỉ là hai con đường mà thôi, còn chưa có lan đến chỗ chúng ta!

Diễn Cương, Lily cùng với huynh đệ Jesse bọn họ từng người đều xem báo chí.

Nhật báo New York, báo buổi sáng ở Manhattan, nhật báo Colombia... một đồng báo chí bày trên bàn ăn.

- Sáng sớm, cả đám xem báo chí làm gì?

Lý Dương cười đi tới.

Bất ngờ, Lý Dương trừng cả hai mắt, nhìn trang đầu tiên báo buổi sáng ở Manhattan:

- Vụ nổ dòng chảy năng lượng thần bí, tượng Nữ Thần Tự Do sụp đổ!

- Cái gì! Tượng Nữ Thần Tự Do sụp đổ?

Lý Dương kinh hô, ngày hôm qua hẳn chỉ chú ý Manhattan, hẳn không nghĩ đến tượng Nữ Thần tự Do trên đảo Tự Do bên cạnh Manhattan lại bị ảnh hưởng.

Tượng Nữ Thần Tự Do gần như là biểu tượng của nước Mỹ, biểu tượng của tự do, ý nghĩa của nó căn bản không cần nói thêm. Lý Dương biết, tượng Nữ Thần Tự Do đổ, không chỉ đơn giản là tổn thất về tiền bạc.

Lý Dương lật qua mấy trang báo chí.

“Dòng chảy năng lượng nổ tung trên cao, tượng Nữ Thần Tự Do đã bị ảnh hưởng” ; “Tại nạn, tai nạn khó hiểu!”

Trên báo chí, liên quan đến tổn thất của Manhattan chỉ có vài dòng lướt qua, mỗi cái đều chi tiết nói về Tượng Nữ Thần Tự Do từ đâu ra, ý nghĩa của tượng Nữ Thần Tự Do, thậm chí có tờ báo còn giảng về cố sự ái tình của người kiến tạo tượng Nữ Thần Tự Do năm xưa là Bartholdi và người mẫu là vợ của ông ta...

(1)

Lý Dương bỏ tờ báo trong tay xuống, trong lòng vô tội nói:

- Xi Vưu đại tôn ở trên cao, cái ... cái này không thể trách ta được, ta cũng chỉ là không cẩn thận mà thôi.

1. Theo thông tin tìm kiếm thì người mẫu của bức tượng là mẹ của tác giả chứ không phải vợ - Dịch giả

76. Chương 28: Linh Tinh

Sự kiện lần này phát sinh khiến cho tỷ lệ dân chúng ủng hộ đối với Tổng thống đáng thương của nước Mỹ bị hạ xuống điểm thấp nhất trong lịch sử. Dân chúng thực không biết rằng điều này không thể trách tổng thống, toàn bộ thành viên nội các của Nhà Trắng lần lượt bắt đầu hành động, Tổng thống cũng tự thân đến hai con đường bị sụp đổ của Manhattan, cùng với việc an ủi những người bị trọng thương, không ngừng nỗ lực vận hồi tỷ lệ ủng hộ của dân chúng.

Còn may, nếu như dòng chảy năng lượng nổ ở dưới đáy sông, có lẽ cả Manhattan cũng xong đời. Chuyện như vậy phát sinh, có lẽ Tổng thống cùng với toàn bộ nội các phải từ chức tập thể, hiện tại tình huống vẫn còn nằm trong phạm vi có thể chấp nhận của tổng thống.

Sự kiện tai nạn này phát sinh vô cùng đột ngột, các chuyên gia cũng tìm không ra vì sao lại đột nhiên phát sinh chuyện như vậy.

Còn tượng Nữ Thần Tự Do sụp đổ, tin tức này gần như là trong vòng một ngày là truyền đi khắp thế giới.

Pháp Liên Xã. Mỹ Liên Xã (1), Tân Hoa Xã và các phương tiện truyền thông lớn, thậm chí trên mạng các trang web lớn lần lượt tại vị trí bắt mắt nhất đều nói về sự kiện này, trong nhất thời ánh mắt của mọi người trên toàn thế giới đều đổ dồn về sự kiện này tại New York. Mọi người trên toàn thế giới đều suy đoán nguyên nhân phát sinh.

Dù sao đoạn sông đó chảy trong New York, thuộc về sông nội địa, làm sao lại đột nhiên phát sinh dòng chảy lớn như vậy?

Bất kể mọi người nghĩ như thế nào, địa hạ thế giới thực sự hoàn toàn kinh hãi.

Thanh bang.

Mấy lão già của Thanh bang, đám trưởng lão đã sớm nghỉ hưu đều tụ tập trong một biệt thự bí mật.

- Thực là kinh khủng! Không ngờ lại không chế được mấy ngàn vạn tinh năng lượng, dòng chảy năng lượng đó hỗn loạn bất kham, căn bản là do vô số năng lượng thiên địa linh khí tu tập lại và không ổn định, phảng phất như một quả bom có thể nổ bất cứ lúc nào, bóng người kia rốt cục là ai? Không ngờ lại có thể không chế được “dòng chảy năng lượng” hỗn loạn như vậy, ta thấy hắn tối thiểu phải là bát cấp cao thủ!

Một lão già có vẻ hết sức chắc chắn.

Xung quanh lần lượt mấy lão già đều lần lượt gật đầu tán đồng. Một bát cấp cao thủ năng lượng tự thân có mấy ngàn vạn tinh. Người đó có thể khống chế năng lượng bản thân, nhưng mà cái đó không đại biểu người đó có thể khống chế được “dòng chảy năng lượng” hỗn loạn, bởi vì năng lượng tự thân của bát cấp cao thủ ổn định, hơn nữa bát cấp cao thủ đối với năng lượng của mình rất quen thuộc, khống chế sẽ dễ dàng.

Nếu như muốn khống chế “dòng chảy năng lượng” hỗn loạn, có thể nổ tung bất cứ lúc nào, sợ là bát cấp cao thủ cũng khó.

Nên mấy lão già này mới nói “tối thiểu là bát cấp cao thủ”!

Bát cấp cao thủ tương đương cao thủ Độ Kiếp kỳ, nếu như bóng người kia là cao thủ Độ Kiếp kỳ, vậy thì không bình thường rồi, trong mấy lão già này cao nhất bất quá cũng vừa mới tiến vào Nguyên Anh hậu kỳ. Nếu như là cửu cấp cao thủ. Một cao thủ Đại Thành kỳ. Có lẽ cả đám lão già này cũng đều phải ngừng đầu nhìn vị siêu cấp cao thủ này.

Giáo đình.

- Bệ hạ, người cảm nhận được năng lượng mãnh liệt đó không? Tôi tin rằng bóng người đó tối thiểu là bát cấp cao thủ. Rốt cục là ai? Lẽ nào là Nghị trưởng Hắc Âm nghị hội? Địa hạ thế giới trừ Giáo hoàng, cũng chỉ có lão ta có thể đạt đến trình độ đó.

Một vị Hồng Y đại giáo chủ cung kính nói với Giáo hoàng.

Giáo hoàng ngồi trên bảo tọa, lắc lắc đầu:

- Đây tuyệt đối không phải là Nghị trưởng Hắc Âm nghị hội. Bởi vì... hẳn không có cái thực lực đó, cả ta cũng vậy!

Phía dưới, Hồng Y đạo giáo chủ nhất thời kinh hãi.

Giáo hoàng mỉm cười nói:

- Trên địa cầu này có một hạn chế vô hình, theo đạo lý không người nào công lực có thể đạt đến bát cấp, ta và Nghị trưởng Hắc Âm nghị hội chỉ có dựa vào thánh khí mới có thể trong thời gian ngắn trở thành bát cấp cao thủ, một khi mất đi thánh khí, vẫn chỉ là thất cấp cao thủ!

Giáo hoàng hết sức rõ ràng, mỗi lần ông muốn đột phá cảnh giới thất cấp cao thủ, thì luôn có một hạn chế vô hình ngăn trở ông, chỉ có dựa vào thánh khí ông mới có thể trong thời gian ngắn đột phá, không có thánh khí. Ông vẫn chỉ là đỉnh điểm thất cấp mà thôi.

- Có lẽ, chỉ có đông phương tu chân giả, những tu chân giả đó thần kỳ phi thường, Giáo đình ta đã từng ghi chép có những cao thủ đạt đến bát cấp thậm chí cửu cấp, đông phương a... là địa phương mà quang mang của Giáo đình chúng ta vĩnh viễn không cách nào chiếu rọi được!

Giáo hoàng than dài.

Hồng Y đại giáo chủ nhất thời sáng tỏ, khó trách Giáo đình thế lực lớn như vậy, lại không dám tiến vào đông phương nửa bước, xem ra thực sự là bởi vì bị chần chừ bởi uy danh của tu chân giả.

- Bệ hạ, người không phải nói, không cách nào đột phá thất cấp cảnh giới sao? Vì sao đông phương tu chân giả lại có thể đột phá vậy?

Hồng Y đại giáo chủ mơ hồ.

Giáo hoàng lắc đầu nói:

- Đối với chuyện này ta cũng không rõ. Thế giới đông phương cũng có hạn chế, bởi vì các đời đại Giáo hoàng trước cũng từng có cao thủ đi qua đông phương và muốn ở tại bên đó đột phá, nhưng tại đông phương vẫn có hạn chế như trước.

Hồng Y đại giáo chủ nhất thời cảm giác tu chân giả thật sự là quá thần bí.

Kỳ thật bản thân Giáo hoàng cũng không biết, đông phương tu chân giả thì phân thành hai bộ phận, một bộ phận là tu chân giả trong Côn Lôn tiên cảnh, trong Côn Lôn tiên cảnh thì không hề có hạn chế gì, tu chân giả có thể trực tiếp đạt đến Độ Kiếp kỳ, sau đó độ kiếp, thậm chí tu luyện thành tiên.

Còn một bộ phận khác chính là gia tộc tu chân giả của đông phương bản thổ, bọn họ sinh sống trên đông phương thổ địa. Bọn họ cũng chịu sự hạn chế, không cách nào tiến vào Độ Kiếp cảnh giới. Khi bọn họ đạt đến đỉnh điểm của Nguyên Anh hậu kỳ, khi đã bị hạn chế, liền nhận được tin tức của tu chân giả trong Côn Lôn tiên cảnh, dẫn bọn họ tiến vào Côn Lôn tiên cảnh.

Nhưng mà điều này cũng khiến cho trên thế giới bát cấp cao thủ tựa hồ cực kỳ hiếm thấy, trừ Giáo hoàng và Nghị trưởng Hắc Âm nghị hội, cũng chỉ có cao thủ trong Côn Lôn tiên cảnh.

- Bệ hạ, xem ra người này là một tu chân giả công lực cao siêu nào đó của đông phương, một cao thủ như vậy tới tây phương, liệu có ảnh hưởng gì đến sự tranh đấu giữa Giáo đình chúng ta và Hắc Âm nghị hội hay không?

Hồng Y đại giáo chủ không khỏi lo lắng nói.

Siêu cấp đại thể lực cũng chính là siêu cấp cao thủ, một khi đột nhiên xuất hiện một siêu cấp cao thủ công lực tối thiểu bát cấp trợ giúp một phía, vậy phía kia nhất định sẽ gặp tổn thất nặng.

Giáo hoàng gật đầu nói:

- Đích xác, do vậy ta hy vọng người lập tức phái người điều tra người này. Nhớ kỹ, ngàn vạn lần không được đắc tội, tra ra được thân phận của hắn, ta sẽ tự thân tìm hắn!

- Vâng, khẩn tuân mệnh lệnh của bệ hạ!

Hồng Y đại giáo chủ cung kính nói.

Hồng Bang.

Một đám lão già cũng tụ tập lại, bọn họ đương nhiên có cứ điểm tại New York, đối với bóng người thần bí kia cũng biết được vô cùng rõ ràng.

Hắc Ám nghị hội.

Trong một toà thành cổ xưa ở vùng ngoại ô Luân Đôn.

Nghị trưởng Hắc Ám nghị hội cùng với Huyết tộc nghị viên, Hắc Ám pháp sư nghị viên, nghị viên của lang nhân nhất tộc đều đang thương nghị về chuyện bóng người thần bí đến Tây phương.

Cả địa hạ thế giới đều vì sự kiện này mà chấn động.

Mỗi người đối với bóng người thần bí kia tràn đầy sự kính sợ.

Còn hạch tâm của sự kiện lần này là Lý Dương lại không có một chút tự giác. Hắn vẫn ở trên sân thượng một bên uống rượu mạnh, một bên điêu khắc tượng gỗ.

Trên sân thượng.

- New York à New York! Không hổ là trung tâm kinh tế, cho dù hai còn đường bị huỷ đi, hiện tại ở đâu vẫn có thể nhìn thấy bóng người, không có một chút khí tức của tai nạn.

Lý Dương cảm thán nói, liền đó uống một ngụm liệt tửu.

Hốt nhiên Lý Dương nhớ lại chuyện “dòng chảy năng lượng” lúc trước.

“Ai chà, phải rồi, bao nhiêu tinh thể do thiên địa linh khí hình thành như thế ta lại quên không thu lấy. Thật là lãng phí à. Ai, hiện tại những tinh thể do thiên địa linh khí hình thành đó cũng nhất định là cùng với dòng chảy năng lượng nổ tung với nhau rồi...” Lý Dương còn nhớ rõ tinh thể năng lượng do thiên địa linh khí hình thành kia hùng hậu thể nào. Lúc trước hắn chỉ phục dùng hơn chục khối, năng lượng nhục thể của hắn không ngờ đạt đến 30 vạn tinh!

“Ai, lãng phí à!” Lý Dương ngẫm lại vẫn còn thấy hối hận. Ngửa mặt lên trời thở dài...

Thanh âm đắc ý của Hạng Vũ vang lên:

- Lý Dương tên tiểu tử ngốc này, bản thân người ngốc, lẽ nào người cho rằng bốn Bá vương cũng ngốc như người sao?

Lý Dương ngạc nhiên một trận, liền đó vui mừng hẳn lên:

- A, Bá vương, ý người là... người đã thu thập những tinh thể do thiên địa linh tu tập mà thành đó?

Hạng Vũ ngạo nghễ nói:

- Đương nhiên, bốn Bá vương cũng là tùy tiện thu thập một chút, cũng không tính là nhiều, cũng chỉ một trăm ba mươi khối.

“Dòng chảy năng lượng” thời gian hình thành không dài, mặc dù thiên địa linh khí hùng hậu đến kinh người. Nhưng mà cũng chỉ là hình thành gần 200 khối tinh thể, Lý Dương bản thân cũng đã hấp thu mấy chục khối.

130 khối, Hạng Vũ hắn chính là đem số tinh thể còn lại gần như thu lấy hết.

- Ha ha... Bá vương, người thật là quá anh minh, phải rồi, những tinh thể kia ở đâu vậy? Lý Dương nhất thời có chút mong đợi.

Hạng Vũ cười nói:

- Những tinh thể đó bổn Bá vương để ở trong phòng ngủ của người.

Lý Dương trong lòng thầm than. Hạng Vũ này quả nhiên lợi hại, khổng chế tinh thể bỏ trong phòng ngủ, còn bản thân Lý Dương lại không hề phát giác ra.

- Lý Dương, sau này không nói tinh thể đó là “tinh thể” nữa. Tại các giới, tinh thạch loại này có tên gọi là “linh thạch”!

Lý Dương vừa nghe, nhất thời sáng tỏ:

- Ô, xem ra những tinh thạch có chứa thiên địa linh khí chính là linh thạch rồi.

Hạng Vũ lập tức nói:

- Không, không, một trăm ba mươi khối tinh thạch mà bổn Bá vương thu được lại không phải là linh thạch. Chính xác mà nói phải là “linh tinh”!

Nói đến đây, Hạng Vũ lập tức cẩn thận giải thích:

- Linh thạch cũng phân chia thành thượng, trung, hạ ba loại phẩm chất. Hạ phẩm linh thạch ẩn chứa linh khí ít nhất, thượng phẩm linh thạch ẩn chứa thiên địa linh khí cực kỳ nhiều, nhưng mà còn chưa đạt đến mức tinh thuần tuyệt đối. Tinh thạch này hoàn toàn do thiên địa linh khí hình thành gọi là linh tinh chứa toàn thiên địa linh khí, không hề có chút tạp chất.

- Linh tinh này tựa hồ rất trân quý!

Lý Dương nở nụ cười.

Hạng Vũ lập tức nói:

- Cái đó đương nhiên, hừ hừ, chờ khi người đến Côn Lôn tiên cảnh liền hiểu được sự trân quý của linh tinh.

Lý Dương nghe xong cười cười, liền đó ngửa đầu uống một ngụm liệt tửu, ánh mắt hướng về phương trời xa, khoé miệng lẩm bẩm nói:

- Ủm, nên đi tìm sư bá nói chuyện rồi!

Buổi chiều.

Lý Dương dẫn Jerry và Jesse lái chiếc Citroen 2010 phiên bản đuôi dài đi đến chỗ Vương Thông.

Vừa lên xe.

- Ô! Hai tiểu tử các người không tệ, không tệ à!

Lý Dương nhìn Jerry và Jesse, ánh mắt phóng ra quang mang tán thưởng.

Lý Dương phát hiện được gì? Hắn không ngờ phát hiện Jerry và Jesse đã đột phá cảnh giới bá tước, tiến vào cảnh giới Huyết tộc hầu tước.

- Trong thời gian ngắn như vậy đạt đến hầu tước cảnh giới, đích xác là không tệ, xem ra “Huyết Thần Huyền Ảnh quyết” đối với các người vẫn còn chỗ hữu dụng, không hổ là pháp quyết thích hợp cho Huyết tộc các người tu luyện.

Lý Dương tán thưởng, Jerry và Jesse này không chỉ cùng hắn có “thủy tổ huyết thể”, hơn nữa hai tiểu tử này còn là khai sơn đồ đệ của hắn, đối với hai đệ tử này, Lý Dương vẫn là tương đối quan tâm.

Jesse lập tức nói:

- Sư tôn ban cho “Huyết Thần Huyền Ảnh quyết” quả nhiên là phi thường, Huyết tộc chúng tôi trước nay đều là tự nhiên hấp thu năng lượng hắc ám, từ từ đề cao. Mặc dù huynh đệ chúng tôi lúc trước đi theo sư tôn đã sớm đạt đến đỉnh điểm của bá tước, nhưng mà theo phỏng đoán, không có năm, sáu năm thì không

thể nào đột phá, khi huynh đệ chúng tôi tu luyện “Huyết Thần Huyền Ảnh quyết”, công lực đề cao như bay, cuối cùng ngày hôm qua đạt đến cảnh giới hầu tước.

Lý Dương mỉm cười gật gật đầu.

- Ủm, không tệ, tiếp tục cố gắng tu luyện, phải rồi, hai tiểu tử các ngươi ngàn vạn lần không được đem “Huyết Thần Huyền Ảnh quyết” truyền cho Huyết tộc khác, bằng không... trong Huyết tộc sẽ rối loạn.

Lý Dương thần nhiên dặn dò.

Jerry và Jesse bọn họ đương nhiên hiểu được, trong Huyết tộc đều là dựa vào năm tháng lâu dài hấp thu tích lũy năng lượng, trước nay không có cái gọi là pháp quyết tu luyện, nếu như pháp quyết tu luyện này mà xuất hiện trong tầm mắt của Huyết tộc, tin rằng toàn bộ gia tộc Huyết tộc đều sẽ phát điên lên. Hai người lập tức gật đầu trả lời:

- Sư tôn yên tâm, huynh đệ chúng tôi học được “Huyết Thần Huyền Ảnh quyết” này đã là ân đức của sư tôn, chúng tôi làm sao có thể truyền cho người khác? Hà huống, huynh đệ chúng tôi lúc xưa không hề có địa vị gì, phảng phất như chó vẫy đuôi xun xoe, thực không có người nào giúp đỡ chúng tôi, may mắn Steven thiếu gia đem chúng tôi tặng cho sư tôn, huynh đệ chúng tôi mới có hy vọng mới. Chúng tôi sao lại đem pháp quyết này truyền cho người khác được?

Jerry và Jesse trong lòng ngập tràn phần nộ.

Huyết tộc đối với gia tộc xem trọng còn hơn sinh mạng, Huyết tộc mà không có gia tộc thì cũng không có địa vị gì cả, Jerry và Jesse chính là Huyết tộc không có gia tộc.

- Các người đi theo ta, sẽ không có bất cứ kẻ nào dám khi dễ các người, xem thường các người, cho dù... hần là Huyết tộc thân vương!

Lý Dương bình thần nói! Jerry và Jesse đối với tính cách của sư tôn mình hết sức hiểu rõ, nói một là một, nói ra lời hứa hẹn thì nhất định giữ lời. Hai huynh đệ trong lòng nhất thời có từng tia cảm động.

Chiếc xe đi đến chỗ rẽ trên đường, tốc độ dần dần giảm xuống. Lý Dương đột nhiên xuyên qua cửa kính nhìn thấy cảnh tượng ngoài nhà hàng cách đó không xa, nhất thời nhú mày:

- Đó không phải là Cát Hân sao? Chuyện gì xảy ra vậy?

Lý Dương lập tức nói với tài xế:

- Triều Dương, hãy dừng lại ở nhà hàng phía trước!

Tài xế lập tức ứng tiếng, xe chuyển hướng về nhà hàng.

1. Ở Việt Nam quen gọi là Thông tấn xã AP – Associated Press

77. Chương 29: Hành Động Khai Thủy

Một thanh niên anh tuấn tóc nâu mặc bộ đồ tây màu đen có tiếng đang đứng trước mặt Cát Hân, phía sau thanh niên đang có hai đại hán người German (đây là một chủng tộc người ở bắc Âu).

- Hân Hân tiểu thư, ta chỉ là muốn mời nàng đi ăn mà thôi, vì sao lại không nể mặt như vậy? Thật là khiến cho người ta cảm thấy nhục chí?

Kasiluote có vẻ rất lễ độ.

Cát Hân không khách khí liếc mắt nhìn Kasiluote trước mặt, lạnh như băng nói:

- Kasiluote, ta chính là không thích ở cùng một chỗ với ngươi? Lẽ nào ngươi không hiểu ra à?

Cát Hân có vẻ như rất bị làm phiền.

Kasiluote bắt đầu dĩ lắc đầu cười “đều”, trong miệng lẩm bẩm “Ai, thật không dễ dàng quyết định chân thành theo đuổi một nữ hài tử, sao lại không thành công vậy? Lẽ nào cố sự ái tình trên mạng đều là hư cấu sao?”

- Tránh ra!

Cát Hân lãnh khốc nói.

Đứng chặn trước Cát Hân, Kasiluote bỗng nhiên nở nụ cười:

- Cát Hân, bạn học thân ái của ta, ta muốn biết vì sao nàng ngay cả ăn cơm cùng ta cũng không cho ta cơ hội vậy?

Cát Hân cẩn thận đánh giá Kasiluote một chút, giọng phê bình:

- Kasiluote, đại học New York là đại học quốc gia lớn nhất toàn nước Mỹ, có hơn mười vạn học sinh, mỹ nữ cũng rất nhiều. Kasiluote người nói xem, người là bạn học ta mới một năm ngắn ngủi, người rất cục đã quen biết bao nhiêu thiếu nữ rồi?

Nàng chính là thường xuyên nhìn thấy Kasiluote tay ôm tay đỡ, Cát Hân làm sao cũng không tin Kasiluote này lại có mỵ lực như vậy.

Kasiluote hách nhiên cười cười:

- Cũng không có bao nhiêu, cũng chỉ mấy trăm người mà thôi.

Một năm, mấy trăm người! Cát Hân nhất thời tròng hai mắt. Con mắt nàng vốn đã lớn, một cái tròng này, Kasiluote trong lòng đối với Cát Hân càng thêm si mê “Ai, sao lúc xưa không phát hiện ra cô nàng mê người như vậy? Nếu như lần trước thăm viện mà ta bỏ tiền ra, có lẽ hiện tại càng dễ dàng theo đuổi rồi!”

- Mấy trăm người? Đừng nói là những cô gái đó đều thích người nhé?

Cát Hân càng thêm khinh thường đối với Kasiluote.

Kasiluote tự hào nói:

- Đương nhiên, các nàng chính là thích ta!

Kasiluote không chút đỏ mặt, nói thẳng thừng.

Cát Hân hất tung mái tóc một cái, nổi giận nói:

- Thích người? Hừ hừ, là thích tiền của người thì có?

Kasiluote rất là kỳ quái hỏi ngược lại:

- Thích tiền của ta không phải chính là thích ta sao? Chỉ cần ta luôn có tiền, vậy không phải là được rồi sao?

- Khi có một ngày người không có tiền, ta xem người còn có thể làm gì?

Cát Hân hung hăng tại đây lòng nguyên rửa gia tộc của Kasiluote bị phá sản.

Kasiluote sững sốt, liền đó căn bản không để ý cười cười.

- Kasiluote, ta cảnh cáo người, nếu như kể từ ngày hôm nay, người còn bám riết lấy ta, coi chừng ta đập dẹp người, ta biết võ công đó!

Cát Hân có vẻ rất là khoa trương, nàng sau khi xuất viện đã cùng Lily bọn họ học một ít thuật phòng thân giản đơn.

Kasiluote bắt đầu dĩ nhún vai, thở dài nói:

- Đáng tiếc, Hân Hân tiểu thư, Kasiluote ta rất hiếm khi quyết định theo đuổi một cô gái, lần này là lần đầu tiên ta quyết định chân thành theo đuổi. Nhưng mà nàng một chút mặt mũi cũng không nể, được rồi,

mọi nữ nhân đều là ti tiện như vậy, giống như những nữ nhân trong quá khứ của ta, chỉ cần ngủ cùng ta là thay đổi!

Kasiluote liền đó hướng đến hai vệ sĩ ở bên cạnh:

- Dem nàng ta vào trong xe cho ta, thật là đáng tiếc, thật không dễ dàng sản sinh hứng trí như vậy. Lẽ nào Kasiluote ta ngay cả cơ hội chân chính theo đuổi một người con gái cũng không có sao? Hay là mọi nữ nhân đều là ti tiện, đặc biệt theo đuổi ả, ả lại nghĩ mình cao quý lắm. Hừ, không phải đều là nữ nhân sao?

Kasiluote, người kế thừa gia tộc của tập đoàn “Bandoukou” ở Mỹ quốc, tập đoàn “Bandoukou” thế lực kinh người, cho dù là Tổng thống gặp phải đồng sự trưởng của tập đoàn cũng phải chiêu đãi cho tốt, Kasiluote trước nay thực không biết “ái tình” là cái gì.

Trong mắt hắn, hoặc là nói như trong cái cách phụ thân hắn dạy “Tất cả đều là có thể dùng tiền để cân, nữ nhân chỉ là một loại hàng hoá đặc thù mà thôi”. Trong quá khứ Kasiluote đã dùng cường thế của gia tộc hắn để đoạt được vô số mỹ nữ.

Lần này, hắn sau khi xem tiểu thuyết ái tình, tâm huyết lai láng, quyết định thử cảm giác thực sự theo đuổi một cô gái. Bạn học cùng khoá là Cát Hân lập tức tiến vào trong tầm mắt của hắn. Đáng tiếc... Cát Hân thực sự quá tinh minh, liếc mắt một cái liền nhìn thấu bản chất của Kasiluote, thực không bị cắn câu.

Nhìn hai đại hán người German vọt tới, Cát Hân thực muốn thử xem, công phu mình học trước nay chưa có thử qua.

Cát Hân cắn cắn môi, bỏ ba lô xuống, làm tốt động tác chuẩn bị.

- Hãy!

Cát Hân bất ngờ quát khẽ một tiếng, liền đó thân hình nhảy lên, bất ngờ lẳng không đá vào ngực của hai đại hán người German.

Nhưng hai đại hán người German này không phải là người bình thường, họ là cao thủ ngầm do gia tộc Bondoukou bồi dưỡng, hơn nữa còn là nhân vật đứng đầu trong đó, vậy mới có thể bảo vệ Kasiluote. Hai người nhận một kích của Cát Hân, căn bản không có cảm giác gì.

- Cô em không tệ!

Hai đại hán trong mắt có một tia tiểu ý, một đại hán trong đó tốc độ thân thể trong nháy mắt bạo tăng, cũng chỉ trong nháy mắt đã tóm được Cát Hân.

Cát Hân ngơ ngác nhìn hai đại hán, liền đó phần nộ mắng chửi:

- Hai tên khốn kiếp các ngươi! Ô ô ô... Không ngờ dám khi dễ bọn cô nương như vậy. Kasiluote, tên bại gia tử nhà ngươi, chờ tiểu thúc ta đến, coi chừng đập dẹp ngươi!

Kasiluote tựa hồ rất là ngạc nhiên:

- Ô? Tiểu thúc của nàng? Hắn đập dẹp ta? Ha ha...

Kasiluote phảng phất như nghe thấy một chuyện cười hiếm có, ngửa mặt lên trời cười lớn, liền đó tiếng cười thu lại, trừng mắt với Cát Hân nói:

- Hừ, phóng mắt cả nước Mỹ, dám nói đập dẹp ta thực không có mấy người!

Tập đoàn “Bandoukou”, xếp hạng siêu cấp đại tập đoàn đứng đầu ở nước Mỹ, có tài sản đạt đến hai nghìn tỷ đô la! Siêu cấp đại thế lực như vậy, Kasiluote thân là người kế thừa của tập đoàn “Bandoukou”, đương nhiên có tư cách khoa trương, có tư cách xác xược.

- Jerry! Jesse! Dem Hân Hân cứu qua đây!

Lý Dương ba người từ trên xe đi xuống, Lý Dương nhìn Kasiluote, trên mặt có một tia lạnh như băng.

Jerry và Jesse lập tức tuân mệnh, với nhãn lực của bọn họ, bọn họ đương nhiên có thể nhìn ra, hai đại hán người German kia là tứ cấp cao thủ, nhưng trong mắt huynh đệ Jesse, lại thực không đáng đề cập, dù sao huynh đệ bọn họ đã là cao thủ cấp hầu tước, tương đương với lục cấp cao thủ!

Con mắt Cát Hân hết sức lợi hại, lập tức nhìn thấy Lý Dương xuống xe ở cách đó không xa, lập tức cao giọng hô:

- Tiểu thúc, mau cứu con!

Lý Dương sững sốt: Không phải kêu ta là Mộc Dịch thúc thúc sao? Khi nào biến thành tiểu thúc vậy?

Còn lúc này Kasiluote cũng đưa ánh mắt hướng đến mấy người Lý Dương, hiển nhiên hẳn muốn xem xem vị “tiểu thúc” được Cát Hân nói là có thể đập dẹp hẳn là loại người nào.

“Lengthen Citroen 2010?” Kasiluote liếc mắt liền nhìn thấy chiếc xe, cũng nhìn thấy Lý Dương, Lý Dương vẫn một thân hắc y, trên thân vẫn đang có thứ khí tức lạnh như băng, cùng với đám người xung quanh hoàn toàn cách biệt.

Ngay tích tắc nhìn thấy Lý Dương, gen ưu tú mà Kasiluote kế thừa từ gia tộc liền khiến hẳn xác định... người Hoa trước mắt không dễ chọc.

Nhưng vừa nghĩ đến gia tộc mình, gia tộc “Bandoukou”! Kasiluote lại không để tâm mà nở nụ cười.

- Bồng!... Bồng!

Hai tiếng rơi xuống đất ầm ầm dứt khoát, hai đại hán người German liền rất dễ dàng ngã ra đất, hai đại hán người German đều run rẩy trên mặt đất, trong miệng phun ra từng tia máu tươi.

Kasiluote trong lòng cả kinh, đối với hai vệ sĩ của mình, hẳn thật hết sức quen thuộc, hết sức rõ ràng thực lực, hai vệ sĩ này đều là tứ cấp cao thủ, làm sao có thể bị một kích đã ngã.

Một số người qua đường tựa hồ nhìn thấy nơi đây có tranh chấp gì đó, cả đám đều không dám qua, còn bảo vệ của nhà hàng, bọn họ nhìn thấy xe mà “nhân mã” hai phe “cưỡi” liền biết không phải là chuyện mình có thể quản, ai cũng đều phảng phất như không thấy gì.

- Tạ ơn tiểu thúc!

Cát Hân nhảy vọt đến bên cạnh Lý Dương, cười hi hi nói.

Lý Dương hơi nhíu mày:

- Tiểu thúc? Hân Hân, lần trước không phải nói, để con gọi ta là Mộc Dịch thúc thúc sao?

Cát Hân lập tức phản bác:

- Hừ hừ, tiểu thúc còn chưa đến ba mươi tuổi, chỉ lớn hơn người ta mấy tuổi mà thôi, con gọi tiểu thúc có gì sai. Dù sao miệng cũng ở trên mặt con, người ta muốn gọi tiểu thúc thì gọi tiểu thúc.

Nói rồi, Cát Hân chớp con mắt to, nhìn hướng Lý Dương, phảng phất như em gái hướng đến đại ca mà làm nũng:

- Tiểu thúc, con sau này gọi người là tiểu thúc, có được không!

Lý Dương bất đắc dĩ cười cười, chỉ có thể nói:

- Được, được, được!

Lý Dương một hơi nói ba tiếng “được”, rõ ràng rất là bất lực, bất ngờ ánh mắt Lý Dương hướng về Kasiluote:

- Hân Hân, tên này xử lý thế nào?

Kasiluote vừa thấy đối phương chú ý đến mình, nhất thời ngạo nghễ nói:

- Ta, Kasiluote, người kế thừa tập đoàn “Bandoukou”, tin rằng với địa vị của người chắc là biết thực lực của tập đoàn “Bandoukou” chúng ta, hy vọng các người có thể thả ta đi!

Kasiluote lúc này coi như còn lý trí, chỉ là để đối phương thả mình đi, bởi vì Kasiluote hiểu được đạo lý “Chớ cùng còn biết cần người”. Bản thân hiện tại ở thế kém, có thể an toàn rồi đi là đủ rồi, muốn báo thù sau này còn có cơ hội.

Kasiluote từ chiếc xe Lý Dương đi mà nhận định, Lý Dương cũng một thành viên trong xã hội thượng tầng, nhất định biết được thực lực của tập đoàn “Bandoukou” mình, hẳn muốn Lý Dương không chiến mà lui.

Lý Dương vừa nghe, không khỏi sửng sốt:

Tập đoàn Bandoukou, là cái siêu cấp đại tập đoàn có tài sản hai nghìn tỷ đô la?

Vẻ tươi cười trên mặt Kasiluote nhất thời sáng lạn hẳn lên, đối phương biết được thực lực của gia tộc mình rồi.

Lý Dương đột nhiên bật cười lên, nghĩ thầm “Tập đoàn “Bandoukou”? Hả, đó không phải chính là cái lớn nhất trong mười đại tập đoàn mà Thanh Bang, Hồng Bang, Mafia Ý ba phương thế lực muốn công kích thôn tính sao?”

Nghĩ đến đó, Lý Dương lập tức quay điện thoại cho Steven”

- Uy, Steven, là ta, Mộc Dịch! Các người không phải chuẩn bị thôn tính mười đại tập đoàn sao? Bắt đầu hành động chưa?

Lý Dương dò hỏi, lúc trước kế hoạch là sẽ đối phó năm đại gia tộc Mafia Mỹ trước, sau đó mới đối phó mười đại tập đoàn. Không có sự ủng hộ của năm đại gia tộc, mười đại tập đoàn căn bản không cách nào chống cự sự thôn tính của tam đại siêu cấp thế lực.

Đang ở trong nhà hàng uống rượu Steven vừa tiếp lấy điện thoại, nhất thời cười nói:

- Ô, là Mộc Dịch thân ái à, thôn tính mười đại tập đoàn? Hiện tại Lý Thạc và Thiên Lữ tiên sinh đều ở đây, chúng ta chờ sau khi ăn xong sẽ phát mệnh lệnh!

- Tốt, ta biết rồi. Phải rồi, lần này người cần phải đặc biệt đối phó với gia tộc “Bandoukou”, người kế thừa của gia tộc bọn họ vừa rồi mới uy hiếp ta?

Lý Dương cười ha ha nói.

Steven cam đoan nói:

- Yên tâm, ta nhất định để tập đoàn “Bandoukou” bọn chúng biết sự lợi hại của tam đại siêu cấp hắc bang chúng ta. Hừ hừ, thế giới tứ đại hắc bang, hiện tại có ba nhà liên thủ, có lẽ cho dù là Giáo đình cũng không dám dễ dàng chọc vào chúng ta!

Steven đương nhiên khoa trương, nói về cá thể, Giáo đình thì mạnh hơn bọn họ. Nhưng mà tam đại hắc bang liên thủ, vậy thì thực lực lớn lên rồi. Cho dù là Giáo đình cũng không dám chọc. Tam đại hắc bang bọn họ muốn đối phó với ai, còn không phải dễ dàng sao.

Lý Dương mỉm cười tắt điện thoại.

- Người vừa rồi nói gì? Thôn tính mười đại tập đoàn? Mười đại tập đoàn nào? Còn nói muốn đối phó tập đoàn “Bandoukou” chúng ta? Là ý gì?

Lỗi tai Kasiluote rất thính, dĩ nhiên đã nghe được thanh âm Lý Dương vừa rồi gọi điện thoại.

Lý Dương căn bản không quan tâm Kasiluote nghe được, bởi vì hắn biết, cho dù gia tộc “Bandoukou” biết tam đại siêu cấp hắc bang muốn đối phó bọn họ, gia tộc “Bandoukou” cũng không có biện pháp gì.

- Sư tôn, cần giáo huấn tên tiểu tử này không?

Jesse hướng đến Lý Dương hỏi ý kiến.

Lý Dương liếc mắt qua Kasiluote, cười nhạt nói:

- Được rồi, hắn cũng không có những ngày hoạt động bao lâu nữa.

Nhưng Cát Hân lại vọt tới hướng Kasiluote:

- Tên khốn kiếp nhà người, vừa rồi không ngờ muốn đem ta vào trong xe, không biết là muốn làm chuyện xấu xa gì, bà cô người không thể buông tha cho người được!

Cát Hân hung hãn tung một cú “liêu âm thối” (1)

Kasiluote tâm tư còn đang chìm đắm trong lời nói vừa rồi của Lý Dương, trực giác nói cho hắn biết, lời của Lý Dương không phải là để dọa唬, mà đều là sự thật, từ trong lời nói của Lý Dương, Kasiluote cảm thấy một trường tai nạn nhắm vào gia tộc sắp sửa bộc phát.

“Đối phó tập đoàn “Bandoukou” chúng ta, cả địa hạ thế giới cũng chỉ có năm đại hắc bang, Giáo hoàng và Hắc Ẩm nghị hội có thực lực này. A, phụ thân vừa mới nói với ta, năm đại gia tộc Mafia Mỹ đã xong đời rồi... lẽ nào...” Kasiluote không hổ là người kế thừa gia tộc, không ngờ từ trong lời nói của Lý Dương mò ra được đáp án.

- A!

Đang lúc Kasiluote trong lòng suy nghĩ, một trận đau nhức nhối từ hạ thể truyền lên.

- Hừ, xem “hoa hoa công tử” nhà ngươi sau này còn dám để ý đến bốn cô nương không!

Cát Hân đá hai cái, mới quay người chạy về phía Lý Dương.

Lý Dương ba người ngạc nhiên nhìn Cát Hân, một nữ hài tử không ngờ lại đá chỗ yếu hại của nam nhân?

Cát Hân lúc này mới tỉnh ngộ hành vi vừa rồi tựa hồ đã để lại ấn tượng không tốt với tiểu thúc của mình :

- Tiểu thúc, con vừa rồi chỉ là quá phần nộ, kỳ thật con đối với người rất tốt!

Hai tay Cát Hân nắm lấy gấu áo, tựa hồ có chút ngượng ngùng.

Lý Dương trong lòng cười thầm “Xem ra ta cũng nhìn lầm rồi, lần đầu gặp Hân Hân, còn nghĩ rằng nàng và Tuyết là mẫu con gái giống nhau, nhưng mà không tưởng được Hân Hân và Tuyết tính cách hoàn toàn tương phản, có lẽ ở trước mặt Cát Phổ đại ca bọn họ, con nhóc này cố ý đóng vai bộ dạng thực nữ đây!”

Đối với loại tiểu nữ hài tính tình chân thật, Lý Dương cũng có chút hảo cảm.

- Jesse, người mau kêu xe đưa Hân Hân đến Thái Bạch tửu lâu, ta và Jerry đi công chuyện.

Lý Dương dặn dò Jesse.

Jesse lập tức nói:

- Sư tôn yên tâm, tôi nhất định đưa Hân Hân tiểu thư đến Thái Bạch tửu lâu!

- Không, tiểu thúc, con muốn đi cùng người!

Cát Hân lập tức hô.

Lý Dương vừa nghe, nhìn hướng Cát Hân, có một chút ý vị mệnh lệnh nói:

- Quay về!

Cát Hân vừa nghe, liền bĩu môi, không nói nữa. Nàng đối với tiểu thúc thân bí của mình vẫn còn có chút kính sợ.

Lý Dương liền đó cùng Jerry lên xe.

- Triều Dương, lái xe!

Tài xế lập tức lái xe hướng lên làn xe, rời khỏi bãi đậu, còn Cát Hân thì lại có chút buồn bực nhìn bóng xe Lý Dương rời đi.

Trong nhà hàng.

- Thôn tính mười đại tập đoàn, có thể hành động rồi!

Steven mỉm cười nhìn Thiên Luỹ và Lý Thạc.

Ba người cùng cười, đồng thời gọi điện thoại, ra lệnh:

- Hành động bắt đầu!

1. Đá vào chỗ đó!!! ái đau quá

78. Chương 30: Tồi Khô Lạp Hủ

Steven, Lý Thạc, Thiên Lữ cùng mỉm cười tắt điện thoại, đồng thời nâng ly lên. Ba người ngửa đầu một hơi uống cạn, liền đổ nhìn nhau ha ha cười lớn. Ba người tay cầm ly rượu đi đến bên cửa sổ, nhìn thế giới ngoài cửa sổ, lúc này bầu trời cùng dần dần tối lại, trong thiên địa có vẻ rất là yên tĩnh.

- Đêm nay, là một đêm kích động lòng người, sau khi hành động kết thúc, mười đại tập đoàn sẽ thuộc về chúng ta!

Steven ngạo nghễ nói.

Lý Thạc và Thiên Lữ trên mặt cũng có nụ cười nhẹ nhàng...

Đích xác, hành động đã bắt đầu!

Hawaii thành phố Honolulu... Tập đoàn Tuyết Lan có cổ đông lớn thứ ba là Misiende tiên sinh đang cùng tình nhân của mình nghỉ mát ở đây, Misiende cuộc sống rất thoải mái, muốn tiền hân có tiền, muốn phụ nữ hân cũng có phụ nữ, muốn con cái hân cũng có một cặp nam nữ.

Trong phòng tổng thống (1) của khách sạn.

- Misiende hân ái, ngày mai chúng ta đi đâu đây?

Mỹ nữ người lai kiều diễm làm nũng nói với Misiende.

Misiende rất là hào phóng nói:

- Nàng nói đi, địa phương nào ta cũng bồi tiếp nàng cả.

Đột nhiên.....

- Misiende tiên sinh thân ái, nói không chừng, ngày mai không có cơ hội cùng tình nhân đầy mỹ lực của ngài rồi.

Thanh âm bình đạm đột nhiên vang lên từ cửa phòng, một nam tử tóc vàng thân mặc áo đuôi tôm mang theo hai vệ sĩ chậm rãi bước vào trong căn phòng tổng thống hào hoa này.

- Các người là ai? Vệ sĩ của ta đâu?

Misiende lập tức tra hỏi.

Nam tử tóc vàng mỉm cười nói:

- Misiende tiên sinh? Ngài nói hai vệ sĩ khá ái à? bọn họ thật đúng là những hài tử ngoan, hết sức biết nghe lời.

Nam tử tóc vàng nói rồi, đồng thời vỗ vỗ tay, nhất thời hai người da đen tiến đến. Hai hắc nhân này chính là vệ sĩ của Misiende!

- Ta phải tố cáo các người, Công ty bảo an Hắc Ma không có loại vệ sĩ như các người, không ngờ lại để người khác tiến vào!

Misiende lớn tiếng chửi mắng.

Hai vị hắc nhân lại không có chút phản ứng, một vị hắc nhân trong đó cung kính nói:

- Misiende tiên sinh, công ty bảo an Hắc Ma chúng tôi mặc dù đối với cổ chủ tuyệt đối bảo vệ. Nhưng mà chúng tôi còn có một điều “Kkhi đối mặt với lực lượng không thể nào chống lại, chúng tôi có thể lựa chọn

chuyện hy sinh vô nghĩa”. Còn vị Derek tiên sinh này chính là phần tử hạch tâm của Thanh bang. Tin rằng Misiende tiên sinh cũng hiểu được Thanh bang là thế lực như thế nào! Công ty Hắc Ma chúng tôi còn chưa tự đại đến mức chống cự cùng Thanh bang.

Misiende tiên sinh nhìn nam tử tóc vàng, trên mặt nhất thời mỉm cười:

- Ô? Derek? Phần tử hạch tâm đến từ Thanh bang? Thật đúng là một thân phận cao quý. Xin cho phép Misiende tôi hướng đến ngài biểu đạt lời chúc phúc tốt đẹp của mình. Derek tiên sinh nếu như có chuyện gì cứ việc tận tình nói!

Derek mỉm cười nói:

- Rất đơn giản, tôi hy vọng ngài đem mười năm phần trăm cổ phần của tập đoàn Tuyết Lan bán cho chúng tôi? Đương nhiên, chúng tôi cũng có thể đưa cho ngài một ít tiền.

Misiende tiên sinh nhất thời sắc mặt trầm xuống.

Thanh bang mua cổ phần? Cái đó với cướp có gì khác biệt? Misiende không phải là kẻ ngốc, nếu như Thanh bang muốn thu mua bình thường thì đã không nhằm lúc này mà đến, hơn nữa Derek vừa rồi nói là “có thể đưa cho ngài một ít tiền”. Lời này là ý gì? “Một ít tiền” rốt cục là bao nhiêu tiền?

- Misiende, hiện tại thế lực Mafia Mỹ đã cực độ khô héo rồi, cả nước Mỹ này Thanh bang chúng tôi hoàn toàn độc chiếm, tin rằng ngài cũng biết nên tuyển chọn thế nào?

Derek lời nói có nửa uy hiếp.

Misiende trong lòng không ngừng suy nghĩ. Hắn biết một khi đáp ứng, hắn sẽ tổn thất một số tiền lớn, hoặc là Thanh bang sẽ cho hắn một ít tiền, nhưng mà tuyệt đối không thể đạt đến giá trị chân chính của mười năm phần trăm cổ phần tập đoàn Tuyết Lan.

Derek mỉm cười, khuyên nhủ:

- Misiende tiên sinh thân là một phú hào, có không chỉ cổ phần của tập đoàn Tuyết Lan, bán đi một phần, Misiende tiên sinh bản thân vẫn còn có hai cái công ty. Phải rồi, con trai của Misiende tiên sinh ở MIT, còn con gái của ngài thì làm tổng quản lý cho công ty dưới tay ngài phải không? Tin rằng Misiende tiên sinh rất yêu thương con gái của mình, không hy vọng bọn họ một ngày nào đó rời đi, đến một thế giới khác. Tôi nói có đúng không, Misiende tiên sinh?

Nghe thấy đối phương nói đến con trai và con gái của mình. Con mắt Misiende nhất thời co rút lại.

Liền đó nhìn Derek, một hồi lâu Misiende bất lực nói:

- Derek, các người thắng rồi, chuyện này ta đáp ứng, được chưa? Nhưng các người tối thiểu phải đưa cho ta một số tiền thích hợp, nếu như quá đáng, vậy chuyện sẽ khó giải quyết?

Misiende rõ ràng rất là bất đắc dĩ, khi đối mặt với Thanh bang loại siêu cấp thế lực như vậy. Siêu cấp phú hào như hắn cũng không có biện pháp nào, đã từng có người kế thừa của một gia tộc trong Mafia Mỹ dùng một đô la để mua hai mươi phần trăm cổ phần của một đại tập đoàn. Đây chính là cường quyền.

Hắn lo lắng Thanh bang cũng chơi chiêu này, chỉ đưa hắn mấy đô la để vũ nhục hắn.

- Misiende tiên sinh, đây là tấm séc mười tỉ đô la, chỉ cần ngài ký vào hợp đồng, tấm séc này sẽ là của ngài.

Derek hất tung mái tóc dài màu vàng rực của hắn, mỉm cười nói.

Misiende thở phào một hơi, còn may, còn may. Mười năm phần trăm cổ phần tập đoàn Tuyết Lan trị giá ba mươi tỉ đô la, đối phương tốt xấu gì cũng đưa ra mười tỉ đô la. Misiende lo lắng nhất là Thanh bang ép mua ép bán, chỉ đưa cho hắn mấy đô la, khi đó hắn chỉ biết khóc không ra nước mắt. Có lẽ khi đó, Misiende hắn cũng sẽ phát điên mất.

- Tốt, ta đáp ứng!

Misiende tiên sinh ký tên mình trên bản hợp đồng.

Washington thành phố Seattle, Tập đoàn Hoa Á cổ đông lớn thứ hai Edward lão tiên sinh đang hưởng thụ hạnh phúc gia đình.

Edward lão tiên sinh, trên người có nhiều “mỹ đức” của nhân vật thượng tầng nước Mỹ “Khiêm nhượng, tự tin, phần đầu”. Phần đầu suốt mấy chục năm, Edward đã có được một cơ nghiệp lớn lao, tại tập đoàn Hoa Á ông cũng có hai năm phần trăm cổ phần, trở thành cổ đông lớn thứ hai của tập đoàn Hoa Á.

- Kelly, đi ngủ thôi, ngày mai gia gia dẫn con đi chơi!

Edward thân thiết hôn cháu gái của mình một cái.

Kelly bé bỏng cũng hôn lên trán Edward, nói:

- Ủm, con đi ngủ đây, gia gia ngày mai nhất định phải dẫn con ra ngoài nha?

Phu nhân của Edward là Herbert cũng mỉm cười nhìn chồng và cháu gái của mình.

- Edward tiên sinh cuộc sống thật là thoải mái quá, thật khiến cho người ta hâm mộ!

Một người Hoa và một người da trắng đột nhiên xuất hiện trong phòng.

Nam tử người Hoa khiêm tốn nói:

- Xin cho phép tôi tự giới thiệu một chút, tôi, Trương Phong đến từ Thanh bang. Còn vị này, là Ainley hầu tước đến từ Mafia Ý.

Vẻ tươi cười hiền từ của Edward nhất thời biến mất. Chậm chậm trở nên trầm tĩnh, khuôn mặt của ông lại khôi phục thành nhân vật truyền kỳ đã từng làm điên đảo giới kinh doanh.

- Thanh bang? Mafia Ý? Hai trong số thế giới bốn đại siêu cấp hắc bang hiện tại, không biết hai vị đến chỗ ta có việc gì? Về phương diện sinh ý lão già này đều đã giao cho con cái. Lẽ nào hai vị muốn tìm ta nói chuyện triết học?

Edward mỉm cười nói.

Nam tử người Hoa Trương Phong lắc đầu nói:

- Không, đương nhiên không phải! Người Trung Quốc chúng tôi đều là vô cùng đơn giản, tôi cùng Edward tiên sinh “mở cửa thấy núi” (2). Hiện tại chúng tôi cần hoàn toàn thôn tính tập đoàn Hoa Á, còn Edward tiên sinh lại là cổ đông lớn thứ hai. Do vậy chúng tôi cần phải tìm Edward tiên sinh, hy vọng Edward tiên sinh đem hai năm phần trăm cổ phần tập đoàn Hoa Á bán cho chúng tôi.

Edward gật đầu.

- Mafia Mỹ thực lực đã khô héo, các người nhất định muốn động thủ với mười đại tập đoàn dưới tay họ. Nguyên bản ta còn nghĩ các người chỉ là muốn cho chúng ta dựa dẫm vào các người mà thôi. Không tưởng được, các người không ngờ trực tiếp muốn thôn tính mười đại tập đoàn.

Edward tiên sinh cười khổ nói.

- Các người nguyện ý bỏ ra bao nhiêu tiền? Ngàn vạn lần đừng nói với ta, các người nguyện ý bỏ ra hai trăm năm mươi tỉ đô la giá trị của hai năm phần trăm cổ phần!

Edward có vẻ rất dứt khoát.

Trương Phong và hầu tước Ainley nhìn nhau, nhất thời nở nụ cười.

- Đám khốn kiếp các người... không ngờ muốn dựa vào một trăm tỉ đô la là hoàn toàn mua đứt hai năm phần trăm cổ phần tập đoàn Hoa Á!

Hốt nhiên một tiếng quát lớn từ trong một căn phòng trên lầu truyền đến, một nam tử trẻ tuổi đi xuống. Hẳn chính là con trai thứ ba của Edward.

- David! Người cầm miệng cho ta!

Edward mạnh mẽ hét lên.

Edward thì không giống như con trai của ông, Edward đem một gia tộc chỉ có khoảng một tỉ đô la kinh doanh đến như hiện tại thành một đại gia tộc có mấy trăm tỉ đô la. Trong giới kinh doanh lẫn lộn mấy chục năm, cho dù hiện tại, hai năm phần trăm cổ phần vẫn hoàn toàn do ông nắm giữ, Edward đương nhiên biết đạo tốt xấu, ông cũng hiểu được cái giá Thanh bang bỏ ra đã rất khá rồi.

- Trương tiên sinh, cái giá của ngài ta chấp nhận!

Edward mỉm cười nói, tựa hồ không chút để ý.

Nhưng con trai của ông David thì tức giận đi xuống. Bởi vì David mấy ngày trước vừa mới được Edward cho phép trở thành một quản lý cao cấp của một bộ phận trong tập đoàn Hoa Á.

Trương Phong liếc mắt nhìn David, rồi mới nhìn lại Edward mỉm cười:

- Một tiếng đồng hồ trước, gia tộc Biya đã bị diệt tộc. Bởi vì người kế thừa mới của bọn họ đã không biết tốt xấu!

David không khỏi run lên, Edward trong lòng cũng cả kinh. Gia tộc Biya cũng là một đại gia tộc, cùng một đẳng cấp với bọn họ. Edward trong lòng thầm suy nghĩ:

- Mafia Ý này và Thanh bang liên thủ, Thanh bang và Hồng Bang là một thể, ba đại siêu cấp hắc bang hiện tại đồng thời xuất thủ, thực không còn thế lực nào dám đối phó bọn họ. Vị gia chủ mới kia của gia tộc Biya là một quý tộc tiểu tử kiêu ngạo. Biết cái khi gì, lần này bị diệt tộc cũng là nằm trong tình lý.

Trong lòng nghĩ vậy, Edward không trừng mắt với đứa con thứ ba một cái. Đứa con thứ ba của mình tính cách cũng giống như vị gia chủ mới của gia tộc Biya.

- Trong tấm séc cấp kim cương này có một trăm tỉ đô la, mật mã là ***** Edward tiên sinh có thể kiểm tra trước, sau đó mới ký vào hợp đồng.

Trương Phong rất yên tâm đưa tấm séc vào tay Edward tiên sinh, hẳn không một chút lo lắng Edward lấy tiền rồi không ký hợp đồng.

Có lẽ thực sự không có mấy người dám cướp tiền của ba đại siêu cấp hắc bang!

Edward nắm lấy tấm séc kiểm tra một chút, liền gật đầu, lập tức nói:

- Vậy ký hợp đồng nào, hy vọng sau này Thanh bang có thể chiếu cố nhiều hơn đối với gia tộc chúng tôi!

Edward đương nhiên hiểu, sau này gia tộc mình nếu muốn phát triển, nhất định phải dựa vào Thanh bang. Bởi vì... Thanh bang không nghi ngờ gì đã thành đệ nhất thế lực tại địa hạ thế giới ở nước Mỹ.

- Nói hay lắm, nói hay lắm!

Trương Phong lập tức lấy hợp đồng ra.

Tập đoàn “Bandoukou” sở dĩ gọi là “Bandoukou”, chính là bởi vì cổ đông lớn nhất của bọn họ là gia tộc “Bandoukou”, nắm giữ đến bảy mươi phần trăm cổ phần, cổ đông số hai chỉ nắm được mười năm phần trăm, còn lại đa số do các cổ dân phân tán nắm giữ.

Trong phòng khách lớn gia tộc “Bandoukou”.

- Vì sao, gia tộc chúng tôi không phải đã đáp ứng đem tập đoàn bán cho Thanh bang các người sao? Theo như tin tức chúng tôi biết được, Thanh bang lần này cái giá ký hợp đồng là giữa một phần ba đến một nửa tổng giá trị cổ phần, chúng tôi nắm bảy mươi phần trăm cổ phần tập đoàn “Bandoukou”, giá trị cũng là một nghìn bốn trăm tỉ đô la, vì sao các người chỉ nguyện ý đưa một trăm tỉ đô la! Đây ngay cả một phần mười cũng chưa đến!

Tộc trưởng gia tộc “Bandoukou” rất là tức giận.

Gia tộc “Bandoukou” bọn họ cũng có địa hạ thế lực của riêng mình, mặc dù không cách nào so sánh cùng Thanh bang, nhưng mà cũng tính là hùng mạnh, nội bộ gia tộc “Bandoukou” đã quyết định, lần này bỏ đi tập đoàn, bảo tồn gia tộc. Theo như bọn họ phỏng đoán, tối thiểu có thể lấy được năm trăm tỉ đô la. Nhưng không tưởng được, Thanh bang không ngờ chỉ nguyện ý đưa một trăm tỉ đô la.

- Thử hỏi con trai bảo bối của ông, buổi chiều hôm có phải là đặc tội với người không? Hừ, cũng không biết mở to mắt chó, đó chính là khách khanh trưởng lão (3) của Thanh bang chúng ta đó.

Một thanh niên người Hoa lãnh khốc nói, hẳn nhận được thông tri đặc biệt, để hẳn “đặc biệt” chiếu cố tập đoàn “Bandoukou” này.

Trong đại sảnh, Kasiluote nhất thời sắc mặt trắng bệch, hẳn nhớ lại buổi chiều vị tiểu thúc của Cát Hân, nam tử áo đen lãnh khốc đó.

- Một trăm tỉ đô la, muốn lấy thì lấy, không lấy, chúng ta cũng không phiền dùng biện pháp mạnh! Diệt đi gia tộc “Bandoukou” các người đối với ba đại siêu cấp hắc bang mà nói, căn bản không đáng là gì!

Thanh niên người Hoa trực tiếp hạ thông điệp cuối cùng.

Tộc trưởng của gia tộc “Bandoukou” hận thù nhìn con trai bảo bối của mình, sau đó nghiêng răng nói:

- Chúng ta ký!

Hắn hiểu rằng, lần lỗ vốn này hẳn nhất định phải nuốt, đối diện ba siêu cấp hắc bang, gia tộc “Bandoukou” bọn họ ngay cơ hội báo thù cũng không có!

Đêm nay, vô số cổ đông của mười đại tập đoàn đều gặp phải sự công kích của cao thủ Thanh bang và Mafia Ý, biết tốt xấu thì như Misiende, Edward, mặc dù lấy được tiền ít một chút, nhưng mà cũng là còn coi như có thể chấp nhận được. Dù sao năm xưa khi bọn họ đầu tư còn chưa có nhiều tiền như vậy!

Còn về phần không biết tốt xấu... Nhất luật tôi huỷ!

Phàm là chống cự, tất thấy giết không tha!

Địa hạ thế giới chính là như vậy kẻ mạnh ăn thịt kẻ yếu, trong thế giới bốn đại hắc bang có ba nhà liên thủ, thế lực hùng mạnh như vậy. Thêm vào đó ba nhà này cũng coi như không quá đáng, còn đưa cho các cổ đông đó không ít đô la, cũng là nằm trong phạm vi có thể chấp nhận của mỗi gia tộc.

Một đêm ngắn ngủi! Ba đại hắc bang với khí thế dễ dàng như chẻ tre, hoàn toàn quét sạch các đại gia tộc của mười đại tập đoàn!

Lúc này Lý Dương còn chưa biết, Tập đoàn Tuyết Lan đã vào tay hắn rồi, hắn hiện tại đang ở trong phòng khách nhà Vương Thông.

-
1. Phòng chỉ dành cho tổng thống và các nguyên thủ trong khách sạn – một loại phòng VIP bậc nhất
 2. Nói thẳng không vòng vo
 3. Lý Dương – đoạn này nhắc lại vụ tiểu Hân bị một thằng bạn học trêu, may mà có Lý Dương ra mặt

79. Chương 31: Phế Vật Lợi Dụng

Chỗ ở của Vương Thông có vẻ rất cổ xưa, toàn là ghế gỗ, bàn gỗ, trên tường còn treo mấy bức tranh sơn thủy. Mấy bức tranh sơn thủy này tựa hồ là tác phẩm của danh gia, bức nào chất lượng cũng đều rất tốt. Nếu cẩn thận chú ý thì có thể phát hiện phần lạc khoản (1) của những bức tranh sơn thủy này đều là chữ của bản thân Vương Thông.

Lúc này Lý Dương và Vương Thông đang ngồi hai bên bàn gỗ, ngồi đối mặt với nhau, trên bàn có để mấy món ăn Trung Quốc cùng mấy bình rượu cất mà tuổi tương đối lớn, cả phòng khách chỉ có hai người bọn họ.

- Sự diệt ả, ta từ nhỏ lớn lên trong Tinh Cực Tông, vẫn là có thói quen với không gian sống như vậy, đối với những thứ hiện đại hoá vẫn không quen được.

Vương Thông nhìn xung quanh một vòng, không khỏi cười mà giải thích.

Lý Dương gật đầu tỏ vẻ hiểu.

- Sư diệt, người cũng uống một chút thứ này cùng với ta, đây là bản thân ta lúc xưa sau khi tiến vào trần thế đặc ý thu thập, bình thường ta cũng không nỡ lấy ra.

Vương Thông đem một bình mỹ tửu thuần hương (2) đặt trước mặt Lý Dương.

Lý Dương tùy ý uống một bát mỹ tửu làm Vương Thông cũng sửng sốt, bởi vì lão uống rượu cũng chỉ một chén nhỏ từ từ uống. Loại người như Lý Dương một bát lớn rồi lại một bát lớn như vậy mà tiếp tục, uống một hơi đã nửa bình, ở đâu ra nhiều mỹ tửu như vậy đủ để uống đây?

- Sư diệt, người...

Lý Dương sửng sốt, liền đó hiểu ra rồi giải thích:

- Sư bá, xin lỗi, con uống rượu đều là từng ngụm từng ngụm lớn. Nếu cứ một chén rồi một chén thì con thật là không quen, hy vọng sư bá thứ lỗi.

Vương Thông cười cười, gật đầu:

- Người cứ tùy ý đi, mấy bình “lão tửu” (3) này sư bá ta còn lấy ra được.

- Sư bá, lần này con đến là vì một chuyện tương đối quan trọng!

Uống xong hai ngụm, Lý Dương cuối cùng bắt đầu nói ra mục đích lần này tới.

Vương Thông cũng hiểu Lý Dương lần này đến nhất định không phải đơn giản là uống rượu mà thôi.

- Nói! Có chuyện gì? Sư bá nhất định sẽ giúp con giải quyết!

Vương Thông nói luôn, một lão già không có con cái như ông, hơn nữa ông từ nhỏ lại được gia gia (4) của Lý Dương là đương kim Đại Tông Chủ của Tinh Cực Tông Huyền Quang chân nhân nuôi lớn nên ông sớm đã coi Huyền Quang chân nhân như là phụ thân của mình, coi phụ thân của Lý Dương là huynh đệ. Đối với Lý Dương, hẳn giống như đứa con của ông vậy.

Lý Dương gật đầu nói:

- Tin chắc rằng sư bá cũng đã biết chuyện ở trong nước của con, chuyện đó con sẽ không thuật lại.

Lý Dương hiểu, với thể lực của Vương Thông đương nhiên có thể dễ dàng biết được chuyện phát sinh trong quá khứ của mình. Lúc này trên mặt Lý Dương như mặt giếng tĩnh lặng, tựa hồ chuyện đó đối với hắn không có ảnh hưởng gì. Nhưng người ngoài làm sao biết được nỗi đau xé lòng lúc này của Lý Dương. Mỗi lần nghĩ đến Tuyết bị bức phải tự sát, hắn lại thống khổ đến tim co thắt lại.

Vương Thông gật đầu thăm cảm thông (5) rồi nói tiếp:

- Sư bá biết, hiện tại con sống trên cái thế giới này chủ yếu là muốn mau chóng độ kiếp rồi đến Quỷ giới tìm Tuyết. Nhưng muốn đạt đến Độ Kiếp cảnh giới thì cần phải có thời gian rất dài. Trong khoảng thời gian dài như vậy, con chủ yếu là tính toán kế hoạch trả thù, mục tiêu là diệt tập đoàn Thánh Lâm của hắn. Diệt được Lâm thị gia tộc, chỉ có như vậy con mới có thể để bản thân yên tâm được.

- Với lực lượng của sư bá người, con đích xác có thể dễ dàng diệt được gia tộc của chúng. Nhưng tính khí của con tin rằng sư bá cũng hiểu, con muốn báo thù chính là nhất định phải dựa vào thực lực của mình.

Vương Thông đương nhiên hiểu, tính cách của Lý Dương cùng với sư đệ của ông là Lý Phong Du giống hệt nhau, thậm chí Lý Dương còn cố chấp hơn. Mọi người thường nói thời gian sẽ khiến tình cảm trở nên nhạt, sẽ xoa dịu mọi vết thương. Nhưng thời gian đã trôi đi khá lâu mà Lý Dương suy nghĩ về Tuyết thì một chút cũng không giảm, vẫn nồng nàn và sâu như vậy.

Lý Dương nói xong lại tiếp tục rót rượu ra bát, sau đó một hơi uống cạn rồi nói:

- Sở dĩ... Con lúc trước đến New York... Con vì muốn đối phó với tập đoàn Thánh Lâm nên thấy phải có một chi địa hạ thể lực hậu thuẫn nên ngầm trùg địa hạ quyền đàn. Chỉ vì... địa hạ quyền đàn có một điều pháp

quy vừa khéo có thể để con lợi dụng. Đây cũng là nguyên nhân chân chính khiến con có tự tin để thu dụng những cao thủ địa quyền đàn.

Trên mặt Lý Dương có một nụ cười.

Vương Thông ngạc nhiên một trận:

- Pháp quy? Lễ nào pháp quy của địa hạ quyền đàn có chỗ sơ hở?

Vương Thông không thể tin được, pháp quy địa hạ quyền đàn đã thực thi mấy chục năm lại có sơ hở.

Lý Dương cười nói:

- Đúng vậy, địa hạ quyền đàn có một quy tắc “Phàm là người thi đấu mười trận võ đài đỉnh cấp có thể khiêu chiến Ma Vương, thi đấu chiến thắng thì có thể thành tân Ma Vương, thi đấu thất bại thì có thể rời khỏi địa hạ quyền đàn.”

Vương Thông gật đầu, đúng là có quy tắc này.

Đây cũng là rất bình thường, “thi đấu chiến thắng thành tân Ma Vương”, điều này đương không có vấn đề gì. Còn “thất bại thì có thể rời khỏi địa hạ quyền đàn” điều này tựa hồ không có sơ hở. Dù sau chiến bại gần như đều là tử vong, thỉnh thoảng có một hai người tàn phế suốt đời, đương nhiên để bọn họ rời khỏi là không có vấn đề.

- Thi đấu thất bại thì có thể rời khỏi địa hạ quyền đàn! Sư bá! Xin hỏi... địa hạ quyền đàn trong ba năm có mấy người có thể an toàn rời khỏi địa hạ quyền đàn?

Lý Dương hỏi ngược lại Vương Thông, muốn rời khỏi địa hạ quyền đàn chỉ có hai biện pháp: Một là, cùng Ma Vương khiêu chiến, nếu thất bại thì có thể rời khỏi. Hai là, tại võ đài đỉnh cấp lần lộn ba năm, sau ba năm có thể rời khỏi. Nhưng mà tại võ đài đỉnh cấp của địa hạ quyền đàn sống quá ba năm, trình độ khó khăn vượt xa sự tưởng tượng của người thường.

Vương Thông gật đầu nói:

- Ủm! Đích xác, địa hạ quyền đàn tỷ lệ tử vong cực cao, trong ba năm có thể rời khỏi địa hạ quyền đàn cũng chỉ có một hai người.

Lý Dương hỏi tiếp:

- Vậy những kẻ an toàn rời khỏi địa hạ quyền đàn có mấy người là thất bại cho Ma Vương, sau đó rời khỏi địa hạ quyền đàn đây?

Vương Thông lắc đầu cười nói:

- Cùng Ma Vương thi đấu rồi chiến bại? Ha ha... những kẻ thất bại hầu như đều là chết ngay tại trận, cũng từng có cá biệt bị trọng thương tàn tật, sau này sinh hoạt hàng ngày cũng thành vấn đề, có thể chiến bại mà an toàn, khỏe mạnh rời khỏi địa hạ quyền đàn cho đến nay còn chưa có ai.

Trên mặt Lý Dương nhất thời có vẻ tươi cười:

- Chính là vậy, lúc xưa kế hoạch của con là trước tiên thành Ma Vương, sau đó âm thầm cùng một số quyền thủ đỉnh cấp tiến hành bí mật hiệp nghị, khi thi đấu con sẽ để bọn họ chỉ bị thương nhẹ, bọn họ rời khỏi địa hạ quyền đàn thì tất phải phục vụ cho con. Khi hiệp nghị, con sẽ hướng đến bọn họ thi triển năng lượng hùng mạnh kinh khủng của con để bọn họ không có chút lòng cầu may nào nữa... Đương nhiên con cũng sẽ cho họ những chỗ lợi, ví như tu luyện nội công! Thậm chí con còn sẽ lưu trong thân thể bọn họ ẩn kí để bọn họ không dám thoát ly sự khống chế của con...

Muốn có pháp môn khống chế người khác, Ma vương Hạng Vũ đến từ ma giới chính là biết rất nhiều.

- Con không tin rằng, con có thể khiến bọn họ rời khỏi địa hạ quyền đàn, còn có thể cho bọn họ học nội công, bọn họ còn có thể cự tuyệt được con sao?

Lý Dương đối với kế hoạch lúc xưa của mình vẫn là tương đối hài lòng.

Vương Thông nghe xong gật đầu:

- Không sai, một bên là gậy, một bên là táo đỏ, con dùng thực lực hùng mạnh của mình chấn nhiếp bọn họ, sau đó lại dùng nội công cùng với lưu ẩn kí trong linh hồn... Bọn họ tưởng phản kháng cũng không dám. Đích xác là không tệ, nhưng lúc xưa khi lên kế hoạch, con không lo rằng lúc đánh nhau giả bị phát hiện, sau đó bị Thanh bang truy sát sao?

Lý Dương không để ý nói:

- Hừ hừ, sư bá lẽ nào quên mất người sau lưng con sao? Con lại lo lắng bị truy sát sao?

Vương Thông nhất thời nghĩ đến nhân vật khủng bố sau lưng Lý Dương... sát thủ “Tử Đạn”. Lúc này Vương Thông cũng đang hoài nghi, cái bóng người bên cạnh “dòng xoáy năng lượng” ngày đó có phải là sát thủ “Tử Đạn” không!

- Ủm! Cũng đúng, có sát thủ “Tử Đạn” chống lưng, con đích xác là không cần lo lắng bị truy sát. Huống chi ta xem thực lực hiện tại của con, chỉ có cao thủ Nguyên Anh kỳ qua đây mới có thể cùng con đụng độ được.

Vương Thông mỉm cười nói.

Lý Dương lắc đầu cười nói:

- Bất quá, kế hoạch trong quá khứ không còn hữu dụng nữa rồi, lúc xưa con làm sao có thể tưởng được con sẽ có sư bá, mà sư bá lại là Thanh bang thái thượng trưởng lão, còn con cũng thành Thanh bang khách khanh trưởng lão. Hiện tại Mafia Mỹ đã tàn tạ, cả địa hạ quyền đàn đã hoàn toàn do Thanh bang khống chế, chuyện của con lại càng dễ giải quyết.

Nói đến đó, Lý Dương muốn rót rượu, nhưng phát hiện bình rượu đã trống không.

- Đây, đây...! Sư bá còn có mấy bình.

Vương Thông lập tức chuẩn bị lấy một bình rượu qua, Lý Dương vội vàng xua tay ngăn cản nói:

- Không cần, không cần! Sư bá, con đối với uống rượu không tính là tinh thông, dù rượu ngon con cũng không biết thưởng thức. Để con uống rượu trắng của con, vừa tiện nghi vừa thoải mái!

Lý Dương nói rồi, liền từ trong người lấy ra bình rượu trắng nhỏ.

- Sư diệt, đây... rượu trắng này con mang theo bên người à?

Vương Thông có vẻ rất kinh ngạc, một bình rượu trắng, đáng gì mà thích thú vậy?

Vương Thông thực không biết, lúc xưa Lý Dương sống một năm ở căn cứ Khoa học Nghiên cứu Sinh mệnh, ngoài việc huấn luyện thì toàn uống rượu trắng. Mặc dù lúc xưa hắn chỉ muốn uống rượu tiêu sầu, quên đi nhớ nhung. Nhưng mà sau khi uống, sự nhớ nhung của Lý Dương đối với Tuyết càng tăng. Trong một năm đó, Lý Dương chìm trong men rượu và nhớ nhung, có thể rượu trắng và suy nghĩ nhớ nhung trong lòng hắn đối với Tuyết đã dung hợp lại rồi.

- Ưc ực...

Lý Dương ngửa đầu uống hơn phân nửa, cười lên sảng khoái:

- Ha ha, vẫn là rượu trắng thích hợp với con, uống vào ngực nóng bừng, vừa rồi mỹ tửu của sư bá thực là không mãnh liệt bằng!

Vương Thông nhất thời ngạc nhiên, liền đem bình mỹ tửu lâu năm bên cạnh bàn thu về bên mình. Đưa mỹ tửu thể này cho một kẻ không biết uống rượu thực đúng là lãng phí.

- Lãng phí à, lãng phí à...! Vừa rồi một bình mỹ tửu gần hai trăm năm bị người uống như vậy. Hừ hừ... ! Tiểu tử ngươi sau này đừng nghĩ tại chỗ ta mà lấy một chén rượu!

Vương Thông rõ ràng rất đau lòng, những mỹ tửu đó đều là bảo bối của ông.

- Tốt, chúng ta nói chính sự.

Lý Dương bỏ bình rượu xuống, hướng đến Vương Thông nói.

Vương Thông cũng thu liễm tâm tư, không cùng Lý Dương đùa giỡn nữa.

- Con muốn Thanh bang làm một việc... Phàm là quyền thủ tại võ đài đỉnh cấp thi đấu được mười trận thì có thể trực tiếp rời khỏi địa hạ quyền đàn, trở thành thủ hạ của con. Đương nhiên, Thanh bang có thể nói uyển chuyển một chút!

Lý Dương mỉm cười nói.

Vương Thông liền nhú mày, đây không phải là đem người của địa hạ quyền đàn trực tiếp đưa cho Lý Dương sao? Mặc dù Thanh bang không để tâm mấy người này, nhưng mà đỉnh cấp quyền thủ lại là một bộ phận tối quan trọng của địa hạ quyền đàn.

- Sư bá không cần lo lắng, địa hạ quyền đàn hoạt động căn bản sẽ không có vấn đề gì. Con hỏi sư bá nhé, một đỉnh cấp quyền thủ tại võ đài đỉnh cấp có thể kiên trì được bao lâu?

Lý Dương sớm đã nghĩ thông hết thảy mọi tình huống.

Vương Thông nói:

- Đỉnh cấp quyền thủ tương đối kém thì khả năng trận đấu tiên là đã bị giết, đỉnh cấp quyền thủ thông thường có thể miễn cưỡng kiên trì được một năm, tương đối lợi hại có thể kiên trì hơn một năm đến hai năm, nhưng mà có thể kiên trì ba năm, gần như tìm không thấy.

- Vậy không phải là được rồi sao? Những kẻ con cần chính là đỉnh cấp quyền thủ kiên trì quá một năm. Cho dù con không đem bọn họ đi thì có lẽ mấy tháng sau bọn họ cũng bị giết chết trên võ đài, con chỉ là lợi dụng phế vật mà thôi.

Lý Dương nói rất là thần nhiên.

Lợi dụng phế vật... Lợi dụng phế vật! Ha ha...! Sư diệt, con thật là...

Vương Thông cười lớn lên, ông nghe xong lời của Lý Dương cũng hiểu ra.

Đỉnh cấp quyền thủ tại địa hạ quyền đàn thường không có khả năng kiên trì thời gian dài, đỉnh cấp quyền thủ kiên trì được một năm nói không chừng lúc nào thi đấu cũng có thể chết. Lý Dương chỉ là muốn những quyền thủ đó rời khỏi địa hạ quyền đàn mà thôi, về phần những đỉnh cấp quyền thủ vừa mới tiến vào võ đài đỉnh cấp, Lý Dương cũng không muốn. Như vậy căn bản sẽ không quấy rầy đến công tác vận hành của địa hạ quyền đàn.

- Tốt, chuyện này ta có thể làm chủ, không phải chỉ là một cái địa hạ quyền đàn sao, chuyện nhỏ...

Vương Thông ha ha cười nói. Đích xác, hiện tại Thanh bang tài mạnh thế lớn, địa hạ quyền đàn chỉ là một trong số đại lượng sản nghiệp mà thôi. Huống chi Lý Dương chỉ là đem đám quyền thủ sắp tử vong mang đi, chỉ là “lợi dụng phế vật” mà thôi!

Quang trọng nhất là... Lý Dương hẳn là sư diệt của Vương Thông.

- Phải rồi, chuyện này rốt cuộc làm sao tuyên bố? Lẽ nào ta trực tiếp để bọn chúng đến làm thủ hạ cho con, vậy có hơi quá...

Vương Thông nhận thấy chuyện này tốt xấu gì cũng phải nói quang minh chính đại một chút.

Lý Dương lập tức cười nói:

- Cái đó dễ dàng thôi, Thanh bang có thể tuyên bố thế này “bốn bang thành lập một công ty vệ sĩ, phàm là tại võ đài đỉnh cấp thi đấu trên mười trận thì có thể trực tiếp rời khỏi địa hạ quyền đàn để trở thành vệ sĩ của công ty đó! Hiện đặc biệt mời Ma vương Mộc Dịch làm tổng giáo quan của công ty vệ sĩ này, sau này mọi chuyện đều do Mộc Dịch tổng giáo quan quản lý.”

Lý Dương nhìn Vương Thông đang ngạc nhiên, mỉm cười nói:

- Sư bá, như vậy không phải được sao?

Vương Thông nhất thời cười mắng:

- Hồn tiểu tử này, đầu óc thật là không tệ, ừm, thuyết pháp như thế đích xác là có thể.

Đột nhiên, Vương Thông thu lại vẻ tươi cười, thấp giọng hỏi:

- Sư diệt! Ta hỏi con, lần đó phía dưới sông Hudson, bóng người ở bên cạnh dòng chảy năng lượng có phải là... sát thủ Tử Đạn không?

Vương Thông trong lòng vẫn luôn hoài nghi nên ông thập phần muốn xác thực. Dù sao nếu như là một nhân vật khác, vậy sẽ đại biểu cho chuyện có một siêu cấp cao thủ khác đã đến New York rồi, sách lược ứng đối của Thanh bang cũng cần phải cải biến.

Lý Dương cười thần bí, liền đó nói ngay:

- Phải!

Vương Thông nhất thời nở nụ cười, rất là hào phóng nói:

- Sư diệt! Có được điểm này thì ta có thể đem cả địa hạ quyền đàn tặng con. Có lẽ Thanh bang trên dưới bao gồm mấy lão già ẩn thế cũng sẽ không phản đối. Huống chi con chỉ là “lợi dụng phế vật” mà thôi.

Lý Dương nở nụ cười!

Sáng sớm ngày thứ hai, Lý Dương vừa mới từ trong phòng tắm tẩy rửa đi ra, đột nhiên... “Buzz...” Di động của Lý Dương bỗng rung lên.

- Uy, tôi là Mộc Dịch ! Cái gì? Tối nay tám giờ, tại Lucky Hotel? A, nhanh như vậy đã thành công rồi!

Lý Dương ngắt ra, trong điện thoại chính là Lý Thạc đang đặc ý thông tri cho Lý Dương, để Lý Dương tám giờ tối nay đến Lucky Hotel, chuẩn bị ký hợp đồng, từ đó nhận lấy tập đoàn Tuyết Lan.

1. Các bức tranh “sơn thủy” hay “thủy mặc” đa phần đều có chữ được viết luôn vào bức tranh, kết hợp với các hình vẽ tạo bố cục đặc thù. Những nội dung của “chữ” này thường bao gồm: Tên tranh; Một đoạn văn hay câu thơ miêu tả tinh thần của tranh; Chữ ký hoặc tên tác giả

2. Rượu có hương thơm tinh thuần

3. Ý nói rượu lâu năm

4. Ông

5. Nguyên văn bản dịch là “thầm than” nhưng tố sửa cho nó hợp văn cảnh hơn

80. Chương 32: Chủ Nhân Tập Đoàn Tuyết Lan.

Mấy người Lý Dương đang ăn sáng, chợt Lý Dương phát hiện Điền Cương và Lily vẻ mặt đều đang có vẻ rất phấn khởi.

- Điền Cương, Lily, hai người có chuyện gì mà cười ghê thế?

Lý Dương nghi hoặc hỏi.

Điền Cương hào hứng nói:

- Ha ha, sư huynh, lần trước không phải đệ đưa cho Lily một khoản tiền để kinh doanh sao? Lily thật quá lợi hại, vượt xa tưởng tượng của đệ, chỉ một thời gian như vậy đã kiếm được mười triệu đô la, thật là lợi hại, không hổ là lão bà của Điền Cương ta!

Lily vừa nghe lập tức trừng mắt nhìn Điền Cương.

Nhưng trên khuôn mặt nàng cũng dấu nổi vẻ tự hào.

Lý Dương cũng là kinh ngạc nói:

- A, Lily đúng là một thiên tài, chỉ một thời gian ngắn như vậy mà đã kiếm được mười triệu đôla, bội phục, bội phục! Xem ra Lily cũng có thiên bẩm đây a!

Jake cũng tranh thủ bồi thêm một câu:

- Hừ hừ, ta là thiên tài thì đương nhiên tỷ tỷ cũng phải là thiên tài chứ!

Mọi người lập tức cùng cười to lên...

Đêm đó tại khách sạn Lucky.

- Xin lỗi tiên sinh, hôm nay từ tầng ba mươi mốt đến tầng ba mươi ba đã có người bao hết, không thể đi vào!

Adrian nhìn nữ nhân tóc vàng trước mắt, chẳng thể nói gì. Lần trước hắn đã từng dẫn mấy vị bằng hữu tới, muốn trước mặt bằng hữu phô trương một chút, nên chuẩn bị bước vào tầng ba trên cùng này. Nhưng lần trước vừa khéo gặp lúc Lý Dương, Steven, Thiên Lũy, Lý Thạc hội họp, bao trọn cả ba tầng, bọn hắn không có cách nào đi vào. Không ngờ, lần này hắn dẫn bằng hữu tới, cũng gặp bọn họ đang hội họp.

- Hừ, chúng ta đi thôi, thật xúi quẩy!

Adrian quay đầu nhìn mấy vị bằng hữu bên cạnh nói, mấy người vừa chuẩn bị thì hơn mười hắc y đại hán cùng bước tới, cả đám đang mở đường đi đến. Mà vị Adrian tiên sinh đen đui này cùng mấy vị bằng hữu của hắn cũng giống lần trước, bị đám đại hán hung hăng ép dạt sang một bên.

- Trời ạ, lại là bọn họ?

Adrian buồn bực khi phát hiện ra lại là những người lần trước.

Lý Dương, Lý Thạc cả đám bọn họ đang bước vào tầng thứ ba mươi mốt.

Mấy người Lý Dương đương nhiên không biết Adrian đang hết sức buồn bực, lúc này bọn họ trong lòng đang rất đắc ý.

Mười đại tập đoàn, gần như chỉ sử dụng hơn ba trăm tỉ đôla đã có thể hoàn toàn khống chế. Đương nhiên họ chỉ mua của các cổ đông lớn, một ít cổ phiếu phân tán tại các cổ đông nhỏ không tính.

- Các vị, chúng ta hãy nâng ly chúc mừng thắng lợi to lớn lần này, cạn!

Steven cao giọng nói, giơ cao chén rượu trên tay.

Lý Dương, Lý Thạc, Thiên Lũy ba người cũng mỉm cười giơ lên, đồng thời nói:

- Cạn!

Lập tức ba người một hơi uống cạn.

- Đây là các bản hợp đồng chuyển nhượng cổ phần, bây giờ mọi người cùng nhau phân chia!

Thiên Lũy lấy ra một cái hộp nhỏ và mở ra, bên trong có hơn mười bản hợp đồng, dựa theo phân phối lần trước, mỗi người đều tự lấy phần của mình.

Lý Dương nhìn ba bản hợp đồng trên tay, nét mặt không khỏi lộ ra chút vui vẻ. Ba bản hợp đồng của tam đại cổ đông tập đoàn Tuyết Lan, lần lượt là 55%, 20%, 15% cổ phần, cộng lại là 90% cổ phần. Với 90% cổ phần, có thể nói tập đoàn Tuyết Lan đã hoàn toàn nắm trong tay Lý Dương.

"Ta đối với chuyện quản lý cũng không thông thạo, làm sao bây giờ?" Lý Dương đột nhiên nhớ tới Lily.

"A, buổi sáng hôm nay không phải là ta đã nói Lily rất lợi hại sao, hơn nữa nàng đã trải qua thực nghiệm một thời gian. Ừm có thể nhờ Lily giúp ta!" Lý Dương vừa nghĩ, trong lòng liền quyết định để Lily giúp hắn quản lý tập đoàn Tuyết Lan.

- Đại ca, Lý gia chúng ta từ nay về sau coi như là có một phần gia nghiệp, huynh nhất định phải cố gắng kinh doanh cho tốt, nói không chừng sau này ta còn cần huynh nuôi nữa đó!

Lý Thạc trêu đùa.

Lý Dương khẽ mỉm cười, Lý Thạc là trưởng lão Hồng bang, sao phải cần người khác nuôi, chỉ riêng lợi nhuận hàng năm cũng đủ sống cả đời.

- Ta cứ phải nói, kỳ thật hôm nay người cao hứng nhất có lẽ chính là Mộc Dịch, chúng ta mặc dù cũng kiếm được khoản tiền lớn, nhưng đều là của bang phái. Chỉ có Mộc Dịch là kiếm được cho bản thân. Ừm, ta nhất định muốn để Mộc Dịch chiêu đãi, không để hắn chiêu đãi, ta cảm thấy thật không công bằng!

Thiên Lũy lập tức cười nói.

Steven lập tức tham gia:

- Phải phải, chiêu đãi, nhất định phải có chiêu đãi, gần hai trăm tỉ đôla vào tay như vậy. Mộc Dịch nhất định phải vui vẻ khoản đãi chúng ta, những nơi khác ta đều không hứng thú, ta muốn...Mộc Dịch tự mình xuống bếp làm cho chúng ta một bàn!

Mấy người Steven còn có nơi nào mà chưa đi qua, làm gì có chuyện bọn họ muốn ở lại chỉ để ăn uống? Chẳng qua là muốn nói đùa với Lý Dương mà thôi.

- Ý hay lắm, đại ca, để biết huynh có thể nấu ăn, lần này đệ cũng muốn được tận mắt xem thử!

Lý Thạc lúc này cũng muốn “bán đứng” Lý Dương.

Khi còn bé, vì Lý Thạc, Lý Dương vẫn thường trở tài nấu nướng.

Thiên Lũy hai mắt chăm chăm nhìn vào Lý Dương.

Một nam tử vô cùng lãnh khốc, gia chủ của một đại gia đình lại có thể trực tiếp xuống bếp nấu nướng, việc hấp dẫn thế này quả là rất khó gặp. Nếu so sánh, cho dù có một đầu bếp siêu cấp trước mắt mọi người cũng chẳng hấp dẫn bằng.

Lý Dương không khỏi cười khổ:

- Được, được, chiêu đãi, sẽ có chiêu đãi, ta tự mình xuống bếp, ngày mai, trưa ngày mai!

Lý Dương lúc này rõ ràng hẳn hiểu được, Tuyết Lan mặc dù có một nửa là lễ vật gia tộc Steven tặng cho, nhưng mặt khác một nửa cũng là ba người bọn họ quyết định tặng cho hắn.

Thiên Lũy bởi vì có chỗ dựa là Vương Thông, hơn nữa cũng bởi vì bối cảnh của Lý Dương, hắn không lo lắng người trong bang phái có thể nói gì. Steven càng không cần phải nói, vốn chính là người kế thừa gia tộc, chỉ là một tập đoàn nho nhỏ với chút cổ phần thì tính toán cái gì? Còn Lý Thạc, vì huynh đệ thì hẳn sợ gì? Huống chi hắn đã thu về 100% cổ phần Hồng bang yêu cầu không thiếu một chút.

- Được, hãy nhớ đó, trưa mai chúng ta nhất định sẽ đến!

Thiên Lũy lập tức cười to nói. Hắn không ngờ Lý Dương đáp ứng như vậy, liền lập tức hào hứng nói ngay, sợ Lý Dương hối hận. Steven và Lý Thạc cũng lập tức kêu to lên. Từ sau khi Lý Dương gia nhập quân đội, đã mười mấy năm, Lý Thạc cho tới bây giờ vẫn chưa được thưởng thức tài nghệ nấu nướng của Lý Dương thêm lần nào.

- Bất quá... hôm nay mọi người cần ăn uống tại đây!

Lý Dương mỉm cười nói.

Thiên Lũy lập tức gật đầu nói:

- Các vị, cùng ta lên lầu trên, tầng ba mươi hai tuyệt đối không thiếu món ngon trên thế giới. Đi nào!

- Đã sớm nghe nói khách sạn Lucky có ba tầng có thể hưởng thụ đến tuyệt đỉnh, tầng thứ ba mươi hai này chính là món ngon vô số, tốt, nói đến ăn, ngón trở ta động đây rồi a!

Steven lập tức cười nói. Lúc này Thiên Lũy làm chủ mang theo mấy người hướng lầu trên bước lên.

Tại nơi ở của Mese Hove, một đỉnh cấp quyền thủ của địa hạ quyền đàn.

- Cái gì?

Mese Hove nhìn bằng hữu tốt của hắn, cũng là một đỉnh cấp quyền thủ.

Bork Russ hưng phấn nói:

- Chính xác, chúng ta thực sự có thể an toàn rời khỏi địa hạ quyền đàn. Ha ha, sự thật, đây là sự thật, địa hạ quyền đàn đã công khai. Thượng đế a, người đã mở hai mắt, rốt cục để cho chúng ta có được tự do, thật sự quá tuyệt vời!

MeseHove lập tức lôi kéo Bork Russ nói:

- Cái gì, nói cho rõ ràng, chúng ta làm thế nào có thể rời đi địa hạ quyền đàn? Làm thế nào?

MeseHove cũng bắt đầu nóng nảy, chuyện này có quan hệ đến cả đời hắn.

Bork Russ vừa mới biết được tin tức do Thanh bang tuyên bố.

- Hiện Thanh bang đã thành lập một công ti vệ sĩ, đặc biệt mời ma vương Mộc Dịch làm tổng giáo quan, phạm là đỉnh cấp quyền thủ đã trải qua mười trận đấu thì có thể đến gia nhập công ti vệ sĩ. Lúc đó, coi như đã thoát ly địa hạ quyền đàn!

Tin tức này làm cho vô số đỉnh cấp quyền thủ điên cuồng.

Địa hạ quyền đàn có quy định, một năm phải tham gia ít nhất mười trận đấu, mặc dù số đỉnh cấp quyền thủ có thể qua mười trận đấu mà không chết không nhiều lắm, nhưng ít nhất như vậy hy vọng còn sống đã gia tăng rất nhiều. Lúc trước ba năm cũng chỉ có một hai người còn sống rời đi, mà bây giờ phỏng chừng hàng năm đều có mười mấy người, xác suất gia tăng rất nhiều.

Bork Russ nhìn Mese Hove lo lắng, hắn cũng rối loạn lên:

- Ta cũng nhất thời nói không rõ, người vào website trang chủ của địa hạ quyền đàn thì biết.

- A!

Mese Hove vỗ mạnh vào đầu:

- Đúng vậy, ta thế nào lại quên mất điểm này? Ai, tại doanh trại Siberia huấn luyện thời gian quá dài, đều quên sử dụng computer.

Dứt lời, Mese Hove tức mở máy tính, vào website bí mật của địa hạ quyền đàn.

Cái tin tức chấn động kia đã chiếm một phần ba diện tích, cực kỳ bắt mắt.

- Ha ha... thượng đế, ha ha... thánh thần, ha ha...

Mese Hove như đã mất trí cười mãi không dứt.

Bork Russ nhìn Mese Hove, lúc này hắn đương nhiên hiểu được tâm tình Mese Hove, khi hắn biết được tin tức này cũng kinh ngạc, điên cuồng hết như thế.

Bình thường đến địa hạ quyền đàn cấp cao thủ, đa số là từ doanh trại huấn luyện Siberia hoặc Nam Phi, đã tham gia doanh trại huấn luyện đều là coi như mất tự do. Tất cả sau khi kí hợp đồng, thu một số tiền, bọn họ liền mất đi tự do.

Sau khi vào địa hạ quyền đàn, bọn họ cũng kiếm đủ tiền để lấy lại tự do. Nhưng bọn họ cũng không thể rời khỏi địa hạ quyền đàn, bởi vì địa hạ quyền đàn cũng có quy củ.

Muốn trốn chạy? Từng có quyền thủ làm vậy, nhưng sau lưng địa hạ quyền đàn là Thanh bang cùng mafia Mỹ cũng chỉ trong vòng nửa ngày là bắt lại được, sau đó trừng phạt một cách tàn khốc.

Hiện giờ địa hạ quyền đàn sau lưng là Thanh bang, với thực lực mạnh mẽ đã khống chế toàn bộ nước Mỹ. Quyền thủ làm sao có thể chạy thoát được.

Nhưng cho dù như thế, cũng vẫn thường có quyền thủ trốn chạy, dù sao xác xuất tử vong tại địa hạ quyền đàn là rất cao .

- Bork Russ, hai người chúng ta đều là đã quá mười trận đỉnh cấp phải không? Thật tốt quá, chúng ta phải đi đến gia nhập công ty vệ sĩ. A, vệ sĩ a, thật là một nghề tốt đó chứ!

MeseHove có vẻ rất mong chờ.

Chính xác, vệ sĩ có thể xem như nghề nghiệp tương đối thoải mái. Bình thường làm vệ sĩ rất ít gặp nguy hiểm, một vệ sĩ chuyên nghiệp, một năm có lẽ cũng không gặp đến một lần nguy hiểm.

Đối với Mese Hove cùng Bork Russ mà nói, tuyệt đối thoải mái hơn nhiều so với quyền thủ ở quyền đàn. Huống chi, hai người bọn họ đều có tự tin, có thể trên địa hạ quyền đàn lẫn lộn lâu như thế, đương nhiên làm vệ sĩ sẽ dễ dàng thích ứng.

- Mese Hove, chúng ta có thể đăng ký luôn trên computer.

BorkRuss nhắc nhở.

MeseHove vừa nghe liền lập tức vỗ đầu, hắn đã quên mất là có thể dùng máy tính. Hưng phấn hít sâu một hơi, hai người lập tức bắt đầu đăng ký.

Lý Dương vừa về đến nhà.

- Lily, đến đây, ta có chuyện muốn nói!

Lý Dương hướng về phía phòng khách, lúc này Lily và Điền Cương đang xem TV.

Lily cùng Điền Cương đều đã đi tới.

- Sư huynh, tìm muội có chuyện gì vậy?

Lily hỏi.

Lý Dương từ trong ngực lấy ra ba bản hợp đồng.

- Muội nhìn xem!

Lily lập tức cầm lấy, Điền Cương cũng đến xem.

Vừa nhìn, Điền Cương lập tức chán nản nói:

- Ai, đâu phải hợp đồng. Hợp đồng cổ phần có cái gì đáng để xem? Tập đoàn Tuyết Lan, nó rất lớn phải không?

Đối với Tuyết Lan, Điền Cương hắn không hiểu lắm, dù sao hắn cũng không hiểu biết về tài chính.

Lily đã thấy ba bản hợp đồng, trong lòng lập tức run lên.

- A, Tuyết Lan, một đại tập đoàn, trị giá khoảng hai trăm tỉ đôla a, 15%, 20%, 55%, vậy là 90%!

Lily tròn tròn mắt nhìn sang phía Lý Dương.

Lily ánh mắt không thể tin được nhìn Lý Dương:

- Sư huynh... tập đoàn Tuyết Lan này, sau này chính là của huynh sao?

Lý Dương hỏi lại:

- Muội không thấy sao? 90% cổ phần, chẳng lẽ còn chưa phải là của ta?

Lily lập tức lắc đầu nói:

- Không, không, chỉ là trong lúc nhất thời khó có thể tin rằng đó là sự thật mà thôi. Không thể tin được, sư huynh, huynh thật kinh khủng, đây là một đại tập đoàn trị giá hai trăm tỉ đôla a!

Bỗng dưng Lily bất ngờ nói:

- Sư huynh, muội có một thỉnh cầu, muội có thể vào tập đoàn Tuyết Lan để khảo nghiệm bản thân!

Vào một siêu cấp đại tập đoàn, Lily kì vọng huấn luyện chính mình.

- Ha ha, ta tìm muội nói chuyện chính là hy vọng muội trở thành tổng giám đốc, giúp ta quản lý Tuyết Lan tập đoàn!

Lý Dương cười nói.

Lily lập tức sững sốt mà ngậy người nhìn Lý Dương:

- Tổng giám đốc? Tổng giám đốc của tập đoàn Tuyết Lan?

81. Quyển 4: Cực Thối Đạo Quán – Chương 1: Nhị Thập Nhất Vị Quyền Thủ

Lý Dương mỉm cười nhìn phản ứng của Lily.

Lúc này Điền Cương mới kịp phản ứng lập tức nhìn qua hướng Lily hỏi:

- Lily, em vừa nói... hai trăm tỉ đô la? Tập đoàn Tuyết Lan trị giá hai trăm tỉ đô la?

Điền Cương cuối cùng cũng đã chấn kinh, lúc đầu y còn nghĩ rằng đây là một công ty nhỏ bé mà thôi, chứ không hề nghĩ tới một tập đoàn siêu cấp như vậy.

- Đa tạ sư huynh, đa tạ sư huynh, ta nhất định sẽ không làm sư huynh thất vọng!

Lily lúc này đang cảm tạ Lý Dương, nghe thấy lời của Điền Cương, lập tức quay sang hướng Điền Cương nói:

- Cương ca ca, chẳng lẽ huynh ngay cả tập đoàn Tuyết Lan mà cũng không biết sao? Thật là khó tin.

Lily nhìn Điền Cương như một loại động vật quý hiếm vậy.

Điền Cương lập tức cảm thấy lúng túng. Lily nhìn dáng vẻ lúng túng của Điền Cương bèn lập tức cười rồi kéo tay Điền Cương nói:

- Hi hi, người ta chỉ nói giỡn thôi mà!

Lý Dương nhìn hai người này không ngờ đã bắt đầu cười nói tình tứ với nhau, liền vội vã lên lầu.

Một đêm trôi qua!

- Ủm, hôm nay mấy tên gia hỏa kia sẽ tới, còn muốn ta tự mình nấu ăn, quả là...

Lý Dương lắc đầu cười khổ, y sớm đã rất lâu rồi không nấu ăn. Bất quá Lý Dương đối với bản thân rất tự tin, ít nhất cũng sẽ không quá kém cỏi, dầu sao thân là một cao thủ sử dụng phi đao, đối với năng lực khống chế đôi tay cũng vượt xa một đầu bếp giỏi, hơn nữa cả việc khống chế lửa cũng cực kì chuẩn xác.

Chín giờ sáng.

Bên ngoài biệt thự Lý Dương đã có tiếng xe, sau đó liền có sáu chiếc xe nối đuôi nhau đi vào trong sân của biệt thự.

- Ha ha ha! Đại ca, mấy người bọn ta giờ tới đây chính là đợi xem người sẽ nấu món gì đây!

Lý Thạc cười lớn từ trong xe bước ra, Steven và Thiên Lũy cũng đã theo y xuống xe.

Lý Dương nhìn thấy ba chiếc xe còn lại nhất thời sững sốt:

- Chẳng lẽ còn có người?

Quả nhiên, có người từ trong ba chiếc xe còn lại bước ra chính là Thanh bang bang chủ Trang Tiêu, sư bá của Lý Dương là Thanh bang thái thượng trưởng lão Vương Thông, còn cả người phụ trách hiện tại của địa hạ quyền đàn cùng tổ chức trung gian sát thủ Diệu Huy.

- Sư diệt à, người tự mình xuống bếp sao lại không báo cho sư bá biết, thật làm sư bá đau lòng a!

Vương Thông cố ý trêu chọc nói, cả ánh mắt cũng tràn đầy tiếu ý.

Lý Dương nhất thời lộ vẻ cay đắng, người đến càng đông không phải y càng phải nấu nhiều sao?

Nhưng bây giờ Lý Dương còn có thể nói gì đây? Mọi người đều đã đến trước cổng nhà y rồi.

- Mộc Dịch thân ái, Steven ta tuy không ăn nhiều món ăn của Trung Quốc nhưng lại rất thích chúng. Hôm nay ta nhất định phải thưởng thức tay nghề của Mộc Dịch người.

Steven cố ý sờ sờ vào yết hầu của mình, tỏ vẻ không thể chờ thêm được nữa.

Thanh bang bang chủ Trang Tiêu thì cười lớn nói:

- Ta sớm đã nghe sư tôn nói Mộc Dịch sư đệ tinh thông thuật phi đao, nhưng không ngờ đệ còn nghiên cứu cả việc nấu ăn, hôm nay ta nhất định phải thưởng thức tài nấu ăn kinh người của sư đệ!

Thiên Lũy lập tức cười ha ha ngắt lời.

Đám người này ai ai cũng bắt đầu cố ý tăng bốc tài nghệ của Lý Dương, tựa như đưa mắt nhìn khắp thiên hạ, luận về tài nấu ăn Lý Dương chính là đệ nhất vậy.

Lý Dương cũng chỉ có thể cười khổ.

Cuối cùng mọi người cũng ngừng cười đùa, Lý Dương dẫn theo sáu người đi vào phòng khách. Jake, huynh đệ Jerry, Lily cùng Điền Cương đều ở đó.

- Oa, sư tôn, người sao lại tới đây? Chẳng lẽ là muốn kiểm tra việc học tập của đệ tử?

Jake vừa nhìn thấy Vương Thông lập tức nhảy ra khỏi ghế sofa trong phòng khách, tôn sư trọng đạo chính là việc tối thiểu.

Vương Thông nhìn thấy Jake, vẻ mặt nở một nụ cười rạng rỡ, ngộ tính của Jake không chỉ là cao ở mức bình thường. Theo như lời Vương Thông, Jake tuyệt đối là người có thiên phú cao nhất mà y từng gặp. Cho dù là Lý Dương so với Jake, cũng có một khoảng cách rất lớn. Có đồ đệ như vậy, Vương Thông đương nhiên cao hứng.

- Không phải, hôm nay Mộc Dịch sư huynh của người đang chuẩn bị tự mình xuống bếp khoản đãi mọi người, có được cơ hội thế này ta sao lại không đến chứ?

Vương Thông nói.

Jake lập tức xoay người nhìn về phía Lý Dương, nét mặt pha lẫn sự kinh ngạc cùng vẻ khó tin, y từ trước tới giờ chưa từng thấy Lý Dương xuống bếp, liền hoài nghi nói:

- A! Sư huynh... người xuống bếp? Thật sao? Nếu như là thật thì quá tốt rồi, đúng rồi, sư huynh, là thật sao?

Lily, Điền Cương kể cả huynh đệ Jerry đều nhìn về phía Lý Dương, ai ai cũng lộ vẻ chờ mong.

Có thể khiến cho Lý Dương xuống bếp, thật khiến cho bọn Lily choáng váng.

- Ân!

Lý Dương gật gật đầu.

Bọn Jake lập tức lớn tiếng hoan hô.

Lý Dương đột nhiên nhìn về phía bọn Lý Thạc nói:

- Ta hỏi, mấy người các người không phải nói là đến ăn trưa sao? Bây giờ mới chín giờ sáng, mà tất cả đều đã tới, ta còn chưa bắt đầu chuẩn bị nữa.

Lý Thạc lập tức tặc lưỡi cười nói:

- Anh à, là bọn ta lo lắng người sẽ để cho người giúp việc nấu hộ, sau đó nói dối bọn ta là do chính anh làm, cho nên...

Thiên Lũy lập tức tiếp lời:

- Cho nên bọn ta tới đây để tận mắt nhìn Mộc Dịch sư đệ người nấu ăn!

Lý Dương nhìn bộ dạng gian trá của mấy người bọn Thiên Lũy, chỉ có thể cười bất đắc dĩ.

Trong bếp... Ánh đao lấp lánh.

Chỉ mới trong một hơi thở, củ cà rốt đã bị cắt thành từng miếng nhỏ, động tác của Lý Dương quả thực rất nhẹ nhàng.

Lý Dương vốn tưởng rằng một thời gian rất dài đã không nấu ăn, kỹ thuật sẽ bị kém đi, nhưng không ngờ rằng, hiện tại vô luận là cắt thái, hay là khống chế lửa các loại đều cao hơn nhiều so với trước đây, tựa như mọi việc đều vô cùng dễ dàng đơn giản.

Giống như nhà ảo thuật biểu diễn tiết mục, Lý Dương tùy ý huy động chiếc muối trên tay, mọi việc đều vô cùng đơn giản.

Lý Dương tay trái khẽ rung lên, một khối đậu hũ đã biến thành rất nhiều khối nhỏ, hơn nữa lại rất có quy luật đều là hình lưỡi liềm. Hẳn giống như một nghệ sĩ chơi đàn, hai tay khẽ vung, mọi việc đã được xử lý xong trong nháy mắt.

Lý Dương thậm chí không cần phải dùng mắt nhìn, hai tay tựa như nắm rõ tất cả, mỗi động tác đều rất tự nhiên đẹp đẽ, y thậm chí cảm thấy mơ hồ linh ngộ, tựa như lý giải đối với thiên địa càng thêm rõ ràng.

Bên ngoài đám người Thiên Lũy nhìn Lý Dương nấu ăn, ai ai cũng mở to hai mắt lộ vẻ khó tin.

- Lão thiên a, ta thật là không nghĩ rằng, không ngờ có người có thể sử dụng muối để cắt đậu hũ, hơn nữa chỉ trong một thời gian ngắn khi đậu hũ rơi xuống.

Diệu Huy kinh ngạc nói.

Vương Thông hai mắt sáng rõ, nhìn thấy quỹ tích thuận theo tự nhiên của Lý Dương liền tán thán nói:

- Sư diệt quả nhiên là thiên tài, ngộ tính thật cao a. Sợ rằng lý giải với thiên đạo không chừng lão đầu ta đây cũng không bằng, xem động tác của Mộc Dịch tự nhiên linh hoạt, mỗi một động tác đều tiếp cận với tự nhiên chi đạo.

Một lúc sau...

Lý Dương mỉm cười đi ra

- Các vị, chuẩn bị ăn cơm đi!

Lý Dương mỉm cười nhìn người, phía sau ba người giúp việc đã đem đồ ăn bày lên bàn.

Từ đầu tới cuối, Lý Dương không hề có chút gượng gạo, y phục trên mình y vẫn sạch sẽ tinh tươm, làm bao nhiêu việc như vậy mà trên mình y không hề có lấy một vết bẩn, Lý Dương đã khống chế mọi việc tới từng điểm một.

Bội phục! Trên mặt mọi người chỉ có vẻ bội phục.

Lý Dương trong lòng cũng có chút tự hào:

- Không nghĩ rằng thiên đạo lại hữu dụng với việc nấu ăn như vậy, lần nấu ăn này, sự lý giải với thiên đạo của ta không ngờ lại tịnh tiến thêm một chút, ừm, có lẽ sau này ta nên nấu ăn nhiều nhiều!

- Vạn vật đều có thiên đạo, phạm là thiên địa tự nhiên, không gì là không dung hợp với thiên đạo, hiểu biết của người với thiên đạo càng sâu, đương nhiên cảm nhận về việc nấu ăn cũng thêm thấu triệt, đáng tiếc, bốn Bá vương vô pháp thưởng thức tài nghệ của người, đợi tới khi lên ma giới, nhất định phải thưởng thức!

Âm thanh của Hạng Vũ vang lên trong đầu Lý Dương.

Jake hiện giờ đang nhìn Lý Dương, lộ vẻ sùng bái:

- Oa! Sư huynh, sự sùng bái của ta đối với huynh quả thực là cho dù biển cạn đá mòn cũng không thể thay đổi, người thực là quá lợi hại. Mau nói cho ta biết, sư huynh, tại sao động tác của người lúc nấu ăn lại đẹp đẽ như vậy, chỉ bằng vào những động tác đầy thôi đã có thể hấp hồn rất nhiều nữ nhân rồi!

Những người bên cạnh đều ngạc nhiên nhìn Jake, tiểu tử này không ngờ vì động tác đẹp đẽ của Lý Dương mà tỏ vẻ sùng bái? Còn hộp hồn nữ nhân gì nữa? Thật là tuổi nhỏ mà đầu óc đã đen tối (1)!

Trong động tác của Lý Dương ẩn chứa tự nhiên chi đạo, đương nhiên trở nên phiêu dật hoa mỹ, hàm mộ cũng là việc bình thường.

- Mọi người tối thưởng thức đi!

Không đợi Lý Dương nói xong, đám người phía dưới đã vội vàng ra tay.

- Ừm!

Steven ừm một tiếng rồi lại tiếp tục phong cuồng gấp lấy thức ăn.

Không ai nói câu nào, tất cả đều ăn rất nhanh mà gấp cũng nhanh.

- Sảng khoái!

Lý Thạc sờ sờ bụng, quả thực rất hài lòng thư thả nói:

- Anh à, không ngờ nhiều năm như vậy, kỹ thuật nấu nướng của anh lại tiến bộ nhiều như vậy. Quả là sảng khoái, tay nghề so với đặc cấp trừ sư của Hồng bang còn cao hơn nhiều.

Steven vỗ vỗ bụng, tỏ vẻ kích động nói:

- Mộc Dịch à, ta từ hôm nay không ăn được đồ tây nữa rồi, ta nhất định phải tìm một đầu bếp siêu cấp của Trung Hoa, tối thiểu tay nghề phải bằng một nửa của người, nếu không sợ rằng không nuốt nổi.

Lý Dương nhìn đám người đang tỏ ra cực kỳ mãn ý, cũng bật cười.

- Sư huynh, anh còn không ăn đi?

Jake cẩn thận nói.

Lý Dương không khỏi cười khở, vừa này đám người này ăn tựa như hùm như báo, chỉ một lát đã ăn hết sạch thức ăn trên bàn, khách còn không đủ ăn y thân là chủ còn có ý muốn ăn sao?

- Ha ha...đơn đã được thông qua Meese Hove, chúng ta sau này không cần phải ở lại địa hạ quyền đàn chịu nguy hiểm nữa!

Bork Russ nhảy vào trong phòng của lão bằng hữu Meese Hove hô lớn.

Meese Hove đang cười dài ngồi xem ti vi, vẻ mặt cực kỳ thoải mái.

Nếu là trước đây, Meese Hove gần như không bao giờ ngừng luyện tập, chỉ có không ngừng luyện tập mới có thể giúp y sống sót trong địa hạ quyền đàn, nhưng yêu cầu của y đã được thông qua. Từ nay về sau, y không cần lo lắng về tương lai nữa, tự nhiên là cảm thấy thoải mái.

- Bork Russ, ta sớm đã biết rồi, lại đây coi giải NBA với ta nào, người kia kìa? Hắn được gọi là đệ nhất trung phong, hình như rất ư cường tráng! Bork Russ, người nói xem nếu chúng ta lên đó, đệ nhất trung phong kia có vượt qua chúng ta được không?

Meese Hove chế nhạo nói.

Bork Russ nhìn trung phong cao lớn trong ti vi, lắc đầu cười nói:

- Meese Hove, người quả là nhàm chán, hắn ta là người thường, chỉ có thể trọng lớn hơn bình thường mà thôi, người như vậy dù cho có cả trăm cũng không phải đối thủ của bọn ta. Chúng ta dù có đứng yên thì cũng có ai có thể đẩy được bọn ta cơ chứ?

- Được rồi, Meese Hove, người biết đơn được thông qua từ lúc nào vậy? Ta cũng chỉ vừa mới biết mà thôi.

Bork Russ hỏi.

Meese Hove liền cười tự đắc:

- Ha ha, không nói cho người biết!

Trên thực tế, Meese Hove kể từ ngày nộp đơn, hàng ngày phần lớn thời gian đều là ngồi sử dụng máy tính, vừa lướt web đồng thời chú ý tới đơn xin ra khỏi địa hạ quyền đàn của mình, cho tới sáng nay nhận được một lời phúc đáp chắc chắn, hẳn mới an tâm thích thú xem ti vi, theo dõi trận đấu.

Bỗng dung, Meese Hove thở dài nói:

- Giải đấu NBA...giờ đã quá xa vời, đã rất lâu rồi từ khi tới trại huấn luyện tại Siberia không được xem môn bóng rổ ta yêu thích. Ban đầu ta còn chuẩn bị trở thành một vận động viên bóng rổ chuyên nghiệp, đáng tiếc do nợ nần chồng chất, đành phải tự bán mình vào trại huấn luyện! Bình thường luyện tập, ngay cả thời gian xem một trận đấu cũng không có, hôm nay cuối cùng mới có dịp xem được một trận đấu từ đầu tới cuối.

Bork Russ cũng gật đầu, tiến vào trại huấn luyện quyền thủ, có tới 99% là không thể vượt qua nổi, mỗi người đều có quá khứ của riêng mình, nhưng một khi bước vào trại huấn luyện, gần như không có một ai có thể trở lại với cuộc sống bình thường, cho dù có bước vào địa hạ quyền đàn, bọn họ cần luyện tập như trước để chuẩn bị cho trận đấu tiếp theo.

- Mộc Dịch, đám quyền thủ của địa hạ quyền đàn này ai cũng hi vọng rời khỏi quyền đàn, chỉ trong có nửa ngày ngắn ngủi, đã có hai mươi một đỉnh cấp quyền thủ gửi đơn xin ra nhập vào công ty vệ sĩ.

Sau khi ăn xong, Diệu Huy lấy ra một cặp tài liệu đặt trước mặt Lý Dương.

Thập đại siêu cấp cao thủ, ngoại trừ Huyết tộc hầu tước đã chết, còn lại đều nộp đơn gia nhập vào công ty vệ sĩ, kể cả Điền Cương. Điền Cương sở dĩ rời khỏi địa hạ quyền đàn một là vì Lý Dương, hai là do yêu cầu của Lily, Lily cho rằng nơi đó quá nguy hiểm.

Lý Dương lập tức nhận lấy cặp tài liệu.

Nhìn vào hồ sơ của mỗi quyền thủ, Lý Dương vẻ mặt rạng rỡ vô cùng, cười cực kì mãn ý.

Tất cả hai mươi một cao thủ này đều là tứ cấp cao thủ, thân thể năng lượng đạt tới tứ cấp cao thủ, tuy xem đám quyền thủ này lợi hại như vậy, nhưng nói không biết chừng có thể sẽ chết ngay trong trận đấu sắp tới, Lý Dương thực ra làm như vậy cũng là cứu mạng bọn họ.

- Được rồi, người chuẩn bị để cho bọn họ sau này làm gì đây? Chẳng lẽ để cho họ làm vệ sĩ?

Diệu Huy hỏi.

Lý Dương liền nói:

- Không, không, đương nhiên không phải là vệ sĩ, ta sao có thể để cho bọn họ làm vệ sĩ, nếu như chết mất một người vì thế thì thật không đáng giá, hơn nữa ta cũng không để ý tới phí bảo vệ, ta cần chính là...bọn họ tu luyện thật tốt.

1. Hậu sinh khả ố... hi hi

82. Chương 2: Linh Hồn Ẩn Kỳ

Lúc này Điền Cương đang quay sang giải thích cho đám quyền thủ.

Khi cả hai mươi một quyền thủ đi xe tới điểm tập kết, đã là chín giờ sáng.

Lúc này ánh bình minh đã lên rực rỡ chiếu vào tám cửa thép duy nhất mới được thay trong cái công xưởng cũ nát làm tỏa ra ánh sáng có phần chói mắt. Mặc dù nơi đây bị bỏ hoang khá lâu, nhưng sau khi được thuộc hạ của Thanh bang tiến hành tu sửa lại, cũng coi như rất sạch sẽ, ngay cả những cánh cửa bằng thép han rỉ lâu ngày cũng được thế bằng cửa hợp kim.

Hai mươi mốt quyền thủ mỗi người đều có chìa khóa, sau khi mở cửa liền bước vào trong sân.

Xí nghiệp này diện tích khá lớn, toàn bộ tính tất cả phòng ốc nhà xưởng cũng phải đến mười hec-ta vuông. Những đám cỏ mọc um tùm ở bên trong lúc trước giờ đã được cắt tỉa cẩn thận, thậm chí ở giữa nhà máy còn có cả một hồ nước nhân tạo cũng đã được sửa lại, nước bẩn được thay bằng nước tinh khiết. Hiện tại từng tia nước từ bên dưới đang bắn ra tí tách.

- Ôi, chúa ơi, cảnh sắc nơi đây quả là đẹp!

Một quyền thủ lộ vẻ trầm trồ trước mỹ cảnh.

Những quyền thủ khác ai cũng cười hài lòng, nếu như làm vệ sĩ mà được huấn luyện tại chỗ này, quả thực là quá tốt. Dù sao bọn họ trước đây khi ở trại huấn luyện đều phải chịu sự huấn luyện trong những điều kiện sinh hoạt khắc nghiệt nhất, không phải là Siberia quanh năm tuyết phủ thì cũng là sa mạc ở châu Phi nóng đến khiếp người.

Ở giữa xí nghiệp còn có một nhà máy cực lớn, chính là nơi công nhân làm việc trước đây.

Đám quyền thủ đi vào trong nhà máy này, đây sẽ là nơi bọn họ tập luyện trong tương lai.

- Chúa ơi, chuyện gì thế này? Chẳng lẽ chúng ta phải phải dùng những tảng đá này để tập luyện? Nếu chỉ như vậy, quả là quá coi thường bọn ta rồi!

Một quyền thủ một tay nhấc quả tạ lên, cười khẩy nói.

Những quyền thủ khác cũng cảm thấy nghi hoặc, những tảng đá này với người bình thường có thể xem là vật nặng không cách nào nhấc lên nổi, nhưng đối với quyền thủ đã sử dụng cơ nhân được thủy mà nói, căn bản chỉ giống như là đồ chơi trẻ con, dù sao đám gia hỏa này ai ai cũng có thể nâng được cả ngàn cân.

- Hà! Bork Russ, nơi này cũng khá rộng, quả thực không tồi. Từ nay về sau chúng ta ở đây tập luyện cũng tốt. Ồ, các huynh đệ, các người đến xem xem, ta phát hiện được gì này?

Meese Hove trong bộ đồ cầu thủ bóng rổ bỗng nhiên cao giọng hô lớn.

Hai mươi đỉnh cấp quyền thủ xung quanh đều quay sang nhìn Meese Hove, bọn họ đương nhiên là biết y được mệnh danh là “Đại Bạch Hùng”(1) đến từ Siberia, một trong mười siêu cấp quyền thủ. Huynh đệ của hắn Bork Russ cũng là một trong mười siêu cấp quyền thủ, tại địa hạ quyền đàn cũng khá nổi tiếng.

Meese Hove chỉ về phía đông của nhà xưởng nơi được chia thành hơn chục gian phòng.

- Đó là....

Đám đỉnh cấp quyền thủ ai ai cũng nhìn về phía chiếc máy khổng lồ đang phát ra ánh kim sáng chói, trên thân máy tràn ngập những điểm sáng lấp lánh, những chiếc ống to bằng cả cánh tay của máy được nối với những gian phòng khác.

- Chẳng lẽ lại là máy gia tăng trọng lực?

Một quyền thủ rút cuộc đưa ra câu hỏi.

Bỗng nhiên một thanh âm hùng hậu vang lên khắp cả nhà xưởng:

- Đúng vậy, đây là máy gia tăng trọng lực.

Toàn bộ đám quyền thủ quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Lý Dương, Điền Cương cùng huynh đệ Jerry đang đi đến, vừa rồi chính là Điền Cương lên tiếng.

- Ma vương Mộc Dịch!

Lập tức ánh mắt của tất cả đều hướng về Lý Dương.

Đỉnh cấp quyền thủ không phải người thường, trận đấu của Lý Dương và Huyết tộc hầu tước kia bọn họ cũng đã xem. Khác với những người bình thường không biết rõ được thực lực chân chính của Lý Dương, đám đỉnh cấp quyền thủ này có thể xác định rõ ràng, Lý Dương mạnh hơn bọn họ cả chục lần, thậm chí là trăm lần!

Chỉ cần nhìn vào tốc độ của Lý Dương, bọn họ cũng đã hiểu không cách nào có thể so được với y.

Đối với việc Lý Dương làm tổng phụ trách huấn luyện cho công ty vệ sĩ, đám quyền thủ không có dị nghị gì cả.

- Máy gia tăng trọng lực cực kì quý giá, cho dù là huấn luyện doanh được xếp hạng nhất hiện nay ở Siberia cũng không có. Đây chính là do Thanh bang mang tới. Đương nhiên, trước khi huấn luyện, ta cũng muốn nói cho mọi người biết một việc.

Lý Dương mỉm cười nhìn đám quyền thủ.

Không một ai dám làm ồn, tất cả đều chăm chú nghe Lý Dương nói.

- Việc để cho các người gia nhập công ty vệ sĩ, không phải là ý nguyện của Thanh bang, mà là do Mộc Dịch ta yêu cầu Thanh bang làm vậy.

Lý Dương vẽ mặt cực kì bình tĩnh.

Nhưng đám quyền thủ ai ai cũng choáng váng, yêu cầu Thanh bang làm? Thanh bang là thế lực cường đại ra sao, đám đỉnh cấp quyền thủ đương nhiên hiểu rõ. Trên thế giới này còn có người có thể yêu cầu Thanh bang việc gì sao? Còn có người dám yêu cầu Thanh bang sao?

Nhưng hiện tại Lý Dương đứng trước mặt họ nói rằng “Ta yêu cầu Thanh bang làm vậy!”

- Lúc đầu khi ký vào hợp đồng có hai quy định, hẳn các người đều biết. Người! Nói lại cho ta nghe một lần!

Lý Dương liền chỉ tay về phía Bork Russ.

Bork Russ đầu óc nhanh nhạy, mặc dù vừa mới bị lời của Lý Dương làm cho kinh hãi, nhưng cuối cùng đã lấy được bình tĩnh, liền động não nhớ lại, rồi trả lời:

- Một là, gia nhập công ty vệ sĩ phải phục tùng mệnh lệnh, phục tùng mệnh lệnh của tổng phụ trách huấn luyện Mộc Dịch. Hai là, sau khi gia nhập công ty, ít nhất phải làm việc hai mươi năm!

Lý Dương gật đầu:

- Các người biết rồi thì tốt, tin rằng các người cũng biết vi phạm quy tắc của Thanh bang sẽ có hậu quả ra sao!

Lập tức sắc mặt đám quyền thủ này đại biến, bọn họ đương nhiên biết rõ, chỉ nhìn đám quyền thủ muốn chạy chốn khỏi địa hạ quyền đàn cũng biết được. Một siêu cấp thế lực như Thanh bang, bọn họ căn bản không có cách nào trốn thoát. Nếu như cố chạy chốn, thì dù cho có chạy tới đâu cũng sẽ bị phát hiện.

- Nhớ rõ một điều, phục tùng mệnh lệnh, phục tùng mệnh lệnh của Mộc Dịch ta!

Lý Dương bỗng nhiên lạnh lùng nói, khí tức băng lãnh trên người tự nhiên cũng phát ra.

Trong lòng đám quyền thủ này ấn tượng về Lý Dương luôn là bộ dạng băng lãnh vô tình, đối với Lý Dương, bọn họ luôn có cảm giác sợ hãi.

- Phục tùng mệnh lệnh, phục tùng mệnh lệnh của Mộc Dịch ta, biết hay không?

Lý Dương bỗng nhiên hét lớn, cũng không che dấu khí tức trong người nữa. Ma sát lực cường đại vận chuyển, từng đợt sát khí mãnh liệt tỏa ra, hoàn toàn áp chế đám quyền thủ.

Gặp phải sát khí ngút trời của Lý Dương, đám quyền thủ tựa như có cảm giác giống như khi vừa mới vào trại huấn luyện gặp huấn luyện viên của mình vậy.

- Vâng, huấn luyện viên!

Đám quyền thủ gần như đồng thanh hét lớn.

Sau khi hét xong, đám quyền thủ này vẫn chưa hết chấn kinh, bọn họ đối diện với Lý Dương, giống như năm đó khi là người bình thường đứng trước mặt huấn luyện viên của mình, cả năng lực phản kháng một chút cũng không có. Từ điểm này, bọn họ cũng nhận ra được chênh lệch của mình và Lý Dương lớn tới mức nào.

Lý Dương có vẻ mười phần hài lòng với cách xưng hô của đám quyền thủ.

- Điền Cương, cho đám tiểu gia hỏa này mở rộng tầm mắt chút đi!

Lý Dương truyền âm nói, theo như kế hoạch ban đầu, trước tiên để Điền Cương chấn nhiếp đám quyền thủ này, sau đó Lý Dương sẽ dùng Ma giới bí pháp để làm cho đám chúng không cách nào phản bội.

Sở dĩ để Điền Cương chấn nhiếp đám gia hỏa này, bởi vì Lý Dương quyết định sau này sẽ để cho Điền Cương tới huấn luyện bọn họ, dù sao Lý Dương thực sự không có thời gian để tới huấn luyện, còn như Điền Cương, đối với việc này ngược lại rất nhiệt tình.

Lúc này tiên thiên đại thành chân khí trong người Điền Cương vận chuyển, tự nhiên phát tán ra khí tức của cao thủ.

- Ta mặc dù giống các người, đều là đỉnh cấp quyền thủ, nhưng thực lực của ta lại không giống các người, cách biệt giữa ta và các người...

Điền Cương mỉm cười nói tiếp:

- ...Không chỉ lớn mà thôi!

Lập tức sắc mặt đám quyền thủ này biến đổi, Lý Dương mạnh hơn bọn họ, bọn họ cũng nhận ra được. Nhưng Điền Cương cũng là đỉnh cấp quyền thủ mà lại kiêu ngạo như vậy, bọn họ tự nhiên không dễ chịu, đặc biệt những siêu cấp quyền thủ ở đây tại địa hạ quyền đàn cũng là cùng đẳng cấp với Điền Cương.

- Đừng nghi ngờ!

Điền Cương cười lạnh nói, bỗng nhiên hắt hét lớn:

- Hãy!

Chân phải của Điền Cương trong nháy mắt biến thành một thanh đao mà hung hãn chém vào khối đá vừa rồi.

- Ầm!

Giống như một tiếng nổ của bộc phá, tảng đá trong nháy mắt vỡ vụn, còn có một đồng đá vụn bay ra xa.

Những quyền thủ khác đều lộ vẻ chấn kinh, ngây ngốc nhìn về phía Điền Cương.

Bọn họ là tứ cấp cao thủ, một cước đánh gãy tuy rằng có chút khó khăn, nhưng cũng có thể miễn cưỡng làm được. nhưng bọn họ nhiều nhất chỉ làm cho tảng đá vỡ thành hai ba khối mà thôi, muốn thành vô số mảnh vỡ như Điền Cương, quả thực là không có cách nào làm được.

Chênh lệch thật là quá lớn.

Cho dù có dùng búa đập đá, nhiều nhất cũng chỉ thành được vài khối, muốn như một cước vừa nãy, cũng cần phải tới vài chục búa.

- Sao có thể? Tảng đá lớn như vậy, cho dù người có mạnh hơn nữa, sao có thể một cước làm cho tảng đá vỡ vụn ra được?

Đám quyền thủ này nghĩ cũng không ra.

Trong lúc đám quyền thủ còn đang chấn động, Lý Dương lại bàn bạc cùng với Hạng Vũ.

- Như vậy có hơi quá đáng hay không?

Lý Dương trong lòng có chút do dự, Hạng Vũ trước đã nói qua, để làm cho những người này không phản bội Lý Dương thì có rất nhiều phương pháp nên Lý Dương luôn luôn tự tin về điểm này. Vừa rồi mới hỏi phương pháp của Hạng Vũ, không ngờ y lại đưa ra một phương pháp mà Lý Dương không thể chấp nhận được.

Hạng Vũ tức giận nói:

- Tiểu tử ngu ngốc nguời, đây đã là gì? Không phải chỉ là lưu lại một linh hồn ẩn kín trong linh hồn bọn chúng, để cho bọn chúng không thể phản bội nguời thôi sao? Hừm, thế thì sao nào, nhớ năm đó trong khi tại Ma giới bốn Bá vương còn khống chế một phần linh hồn của thuộc hạ trong tay, giống như khế ước của nguời cùng anh em Jerry vậy, nguời bắt quả chỉ lưu lại một loại ẩn kín trong linh hồn bọn chúng, đối với bọn chúng cũng không có gì hại cả, chỉ là khiến cho bọn chúng tận tâm trung thành mà thôi.

Lý Dương thấy động tới linh hồn của kẻ khác tựa hồ có phần thái quá, dù sao linh hồn là phần trọng yếu nhất của con nguời, nếu như linh hồn bị phá nát, ngay cả chuyển thể cũng không thể.

- Còn do dự gì nữa, chỉ cần nguời không thông qua ẩn kín làm hại bọn chúng, bọn chúng cũng sẽ không gặp phải chuyện gì. Nếu như nguời không gây thương tổn cho linh hồn bọn chúng, nguời còn do dự cái gì nữa chứ? Quả thật là một tiểu tử ngu ngốc?

Hạng Vũ mắng Lý Dương.

Lý Dương trong lòng chấn động, đột nhiên bật cười.

Đúng vậy, chỉ cần bản thân không làm thương tổn tới linh hồn của đám quyền thủ này, thì việc tu luyện của bọn họ cũng không gặp vấn đề gì, thế còn do dự gì nữa.

- Được, tôi đáp ứng, cứ dùng biện pháp này đi!

Hạng Vũ nghe thấy vậy mới hài lòng nói:

- Ủm, thế mới tốt, con mẹ nguời, cứ do do dự dự làm cái quái gì chứ!

Hạng Vũ đối với Lý Dương có chút bất mãn, tuy Lý Dương tu luyện Ma đạo nhưng giang sơn dễ đổi bản tính khó dời. Cho dù Lý Dương phải chịu đả kích rất lớn về tâm hồn, tựa hồ đã trở nên lãnh khốc vô tình, nhưng trong một số việc, Lý Dương vẫn còn chưa đủ tuyệt tình.

Giống như đối phó với đám quyền thủ này, theo như suy nghĩ của Hạng Vũ, trực tiếp đem dung hợp một bộ phận linh hồn của đám quyền thủ giống như là Jerry và Jesse, khiến cho bọn chúng chịu sự khống chế, lúc nào cũng có thể quyết định sinh tử của chúng. Như vậy không phải là đơn giản sao? Nhưng Lý Dương lại không muốn.

Hạng Vũ đành chọn một biện pháp có phần nhân từ hơn, chỉ là lưu lại một ẩn kín mà thôi, cho dù như vậy, phải nói tới bây giờ Lý Dương mới đồng ý.

- Ủm, được, bây giờ bản Bá vương sẽ truyền Ma giới bí pháp cho nguời!

Hạng Vũ lập tức đem bí pháp thông qua linh hồn truyền vào trong não của Lý Dương.

Lý Dương bắt đầu dùng tâm thần xem xét cẩn thận.

- Bá vương, ta... ta... Đạo mang còn chưa đạt tới Đạo Phách cảnh giới. Nếu không có cách nào tùy ý lý khai thân thể, linh hồn ta làm sao có thể lưu lại ẩn kín trong linh hồn của kẻ khác?

Lý Dương bỗng hỏi, thông qua xem xét bí pháp này Lý Dương mới biết, ít nhất phải đạt tới Nguyên Anh cảnh giới mới có thể lý khai thân thể, cảnh giới này cũng tương đương với cảnh giới Đạo Phách màu cam.

Hạng Vũ ngẩn nguời rồi lập tức cười lớn nói:

- Lý Dương, điểm này nguời không cần lo lắng, cứ để bản Bá vương giúp nguời một chút, đem linh hồn chỉ lực của nguời lưu lại ẩn kín trong linh hồn của bọn chúng.

Lúc này Điền Cương đang quay sang giải thích cho đám quyền thủ.

- Hừ hừ, đây gọi là nội công, chỉ có nguời phương Đông Trung Quốc chúng ta mới có. Một đòn vừa rồi của ta đá ra, chân khí trong nháy mắt đã bao phủ toàn bộ khối đá, do đó đương nhiên có thể nhẹ nhàng đá tan khối đá thành nhiều mảnh, nếu không chỉ với sức mạnh cơ bắp thì làm sao có thể làm được điều đó chứ? Trừ khi năng lượng trong nội thể nguời đạt tới một cảnh giới rất cao giống như Mộc Dịch thì mới có thể làm được!

Điền Cương nói ra cái danh từ “nội công”.

Nội công!

Vừa nghe thấy nội công thần bí trong truyền thuyết của Đông phương đám quyền thủ này đều trợn tròn mắt ngạc nhiên.

Làm những cường giả trong những địa hạ quyền thủ, bọn họ đương nhiên mong muốn bản thân được mạnh mẽ hơn, chỉ như vậy bọn họ mới có thể được thoải mái, mới có thể có được địa vị, mới có thể sống được lâu hơn.

- Nội công này của ta là do Mộc Dịch truyền dạy, nếu các người đi cầu xin Mộc Dịch, nói không chừng y sẽ dạy cho các người đó?

Diễn Cương đi đến bên cạnh đám quyền thủ nói.

Đám quyền thủ lập tức giống như vừa nhìn thấy ngàn vạn đô la vậy, mắt kẻ nào cũng sáng bừng lên mà nhìn về Lý Dương.

1. Gấu trắng lớn

83. Chương 3: Diễn Sĩ Huyền Công

Thậm chí còn có vài quyền thủ trầm nghĩ:

- Ma vương Mộc Dịch cường đại như vậy, liệu có phải cũng nhờ vào nội công thần bí không?

Mỗi quyền thủ đều cảm thấy thèm muốn nội công thần bí này, mặc dù vừa rồi Diễn Cương nói với bọn họ rằng chính Lý Dương tự mình truyền cho hắn nội công bí quyết, nhưng đám quyền thủ này cũng đều hiểu rõ một điều “Nội công này quý giá như vậy, sao có thể dễ dàng truyền ra ngoài được?”

Cho nên không một quyền thủ nào ngu ngốc trực tiếp yêu cầu Lý Dương, đám quyền thủ này đều đang âm thầm suy nghĩ làm cách gì để yêu cầu Lý Dương truyền cho nội công tu luyện?

Bỗng nhiên Bork Russ quỳ xuống nói:

- Mộc Dịch giáo quan, ta Bork Russ xin người hãy truyền cho ta phương pháp tu luyện nội công!

Vừa nghe Bork Russ nói xong, gần như tất cả đều nhìn về phía y, thậm chí Lý Dương cũng kinh ngạc nhìn về đại hán người Nga trước mặt.

Còn có một vài quyền thủ trầm cười nhạo Bork Russ, Meese Hove lúc này cũng lo lắng nhìn về phía Bork Russ, hắn và Bork Russ là bạn tốt, hắn giờ đây cũng không hiểu Bork Russ đang nghĩ gì trong đầu.

- Tên gia hỏa này cũng khá thú vị?

Lý Dương hứng thú nhìn về phía đại hán người Nga.

Bork Russ không hề để ý tới ánh mắt của những người khác, tiếp tục nói:

- Bork Russ ta đã sống nửa đời người, lúc đầu khi chưa tiến vào trại huấn luyện tại Siberia, ta còn là một thanh niên trẻ, không có nghề nghiệp, chỉ có thể trở thành lưu manh sống qua ngày. Sau đó nhờ có chút may mắn, cũng buôn bán kiếm được ít tiền nhưng lại vì ham đánh bạc, cuối cùng đi vay nặng lãi không trả nổi nên bị người ta đuổi giết. Không còn cách nào khác đành tự đem bán mình vào trại huấn luyện Siberia để giữ lấy mạng sống.

Trong trại huấn luyện tại Siberia ta giống như một con chó. “Chết vinh không bằng sống nhục”, ta liều mạng kiên trì chỉ vì được sống. Ta cuối cùng cũng thành công, ngay cả việc nguy hiểm như dùng cơ nhân được thủy cũng thành công. Nhưng tại địa hạ quyền đàn vẫn tràn ngập nguy cơ như trước, ta không lúc nào không phải đối mặt với uy hiếp của tử vong, nói không chừng sẽ chết ngay trong trận đấu tiếp theo.

Khi xưa trại huấn luyện Siberia ngoài ta cùng Meese Hove tiến nhập địa hạ quyền đàn còn có vài chục người nữa, nhưng hiện tại chỉ còn lại hai bọn ta, những anh em đó đều đã chết hết, thậm chí còn có người chết bởi tay ta

Nói tới đây, Bork Russ hai mắt đã đỏ lên.

- Hiện tại ta đã ly khai địa hạ quyền đàn rồi gặp được Mộc Dịch giáo quan. Ta biết đây là cơ hội thay đổi vận mệnh của ta! Giáo quan, ta không muốn tiếp tục như trước, ta không muốn tiếp tục phải liều mạng để được sống. Ta cầu xin giáo quan truyền cho ta phương pháp tu luyện nội công!

Bork Russ khát khao nhìn về phía Lý Dương.

Lúc này cặp mắt của những quyền thủ còn lại cũng đã đỏ lên, tuyền thủ tại địa hạ quyền đàn tám chín phần đều vì mạng sống mà chém giết, mỗi giây mỗi phút đều phải đối mặt với nguy cơ tử vong. Nói không chừng sẽ bị chết ngay trận sau, lời của Bork Russ đã khiến cho cả bọn nhớ lại quá khứ của mình.

Đột nhiên tất cả đám quyền thủ đều quỳ xuống giống như những kỵ sĩ thời cổ đại thuần phục hướng về đức vua, cùng đồng thanh lên tiếng:

- Cầu xin Mộc Dịch giáo quan truyền thụ cho bọn tôi phương pháp tu luyện nội công!

Mọi người đều kỳ vọng nhìn về phía Lý Dương.

Lý Dương đưa mắt nhìn qua, ai ai cũng hi vọng nhìn về phía Lý Dương.

Hai mươi một quyền thủ này có người da trắng, da đen cũng có người da vàng, người da vàng thì chỉ có một, Lý Dương vừa nhìn thấy hai mắt đã sáng rõ, bởi vì cảm nhận được khí tức đặc hữu của người Trung Quốc. Đó là khí chất đặc hữu của một dân tộc đã có hơn năm ngàn năm văn hiến.

Lý Dương bỗng lãnh ngạo nói:

- Muốn ta dạy nội công cho các ngươi đương nhiên là có thể, chỉ có điều... đủ khả năng để ta truyền nội công không phải là người bình thường, không có tư chất nhất định ta sẽ không truyền thụ.

Lý Dương nói rất rõ ràng.

Hai mươi một quyền thủ vừa nghe xong, lập tức cảm thấy vui mừng pha lẫn lo lắng, vui vì Lý Dương đồng ý truyền thụ, lo bởi phải có đủ tư chất mới được truyền thụ, ai biết tư chất mình có đủ hay không? Ai biết được tư chất tốt mà Lý Dương nói có tiêu chuẩn ra sao?

Bất quá... chỉ cần có cơ hội thì không thể từ bỏ.

- Mộc Dịch giáo quan, hi vọng người hãy kiểm tra xem xem trong bọn ta ai có tư chất tốt. Người có tư chất tốt, giáo quan hãy cứ truyền cho hắn.

Bork Russ không biết có phải vì đồng bệnh tương lân không mà nói như vậy.

Những quyền thủ khác nghe Bork Russ nói thế, đều gật đầu đồng ý.

Lý Dương chợt cười lớn:

- Được, các ngươi hãy đứng dậy đi, ta sẽ thi triển bí pháp kiểm tra tư chất của các ngươi, các ngươi không cần khẩn trương cũng không cần phản kháng.

Đám quyền thủ lập tức đứng dậy.

Hai mươi một quyền thủ trong lòng đều cảm thấy không yên, bọn họ nhìn Lý Dương, sợ rằng Lý Dương sẽ tuyên bố mình tư chất không đủ, ai ai cũng đều lo lắng chờ đợi...

Còn Lý Dương lại báo cho Hạng Vũ:

- Bá vương, hiện tại có thể hạ ấn ký trên linh hồn của bọn chúng rồi chứ, Bá vương, nghìn vạn lần không được làm hại bọn họ!

Hạng Vũ liền cười lớn nói:

- Yên tâm, nếu bản Bá vương việc nhỏ như vậy cũng không làm được thì còn có thể làm được gì chứ?

Lập tức, một luồng năng lượng cường đại bao trùm lên đao mang trong đan điền của Lý Dương, y cũng không hề phản kháng, bởi biết được đây là Nguyên Thần của Hạng Vũ.

- Đao mang này phòng ngự quả nhiên không tầm thường, bản Bá vương hiện tại chỉ có công lực đỉnh phong của nhân gian giới, muốn đột phá qua lớp đao mang này không ngờ lại có chút khó khăn!

Hạng Vũ điều khiển năng lượng nguyên thần cường đại, cực kỳ cẩn thận vượt qua lớp đao mang. Đường nhiên đây là do Lý Dương cố ý để Hạng Vũ vượt qua, y không hề phản kháng. Bởi Lý Dương biết, nếu như bản thân phản kháng, thậm chí có thể bị Hạng Vũ đột phá gây thương tích.

Đột nhiên, một cỗ năng lượng nguyên thần cường đại trong nháy mắt bao quanh linh hồn của Lý Dương.

Năng lượng thật mạnh!

Như sông như biển, vô cùng vô tận, bao la rộng lớn, đây là cảm giác lúc này của linh hồn Lý Dương.

Bỗng nhiên Lý Dương cảm thấy đầu óc choáng váng, chính là một phần linh hồn năng lượng của bản thân đã bị cường hoành lấy đi, Lý Dương giống như hồi bé ba ngày không ngủ xem truyện tranh, lúc này hẳn cũng có cảm giác buồn ngủ như vậy, loại cảm giác kì lạ này khiến cho hắn cảm thấy rất không thoải mái.

Nhưng trong mắt của hai mươi một quyền thủ lúc này Lý Dương càng thêm đáng sợ.

Chỉ thấy từng đạo năng lượng màu đỏ xăm xoay chuyển xung quanh Lý Dương, sát khí thông thiên bắt đầu tràn ngập căn phòng. Nhưng bên ngoài căn phòng lại không có chút sát khí, có vẻ cực kì quái dị. Cả Jerry, Jesse cùng Điền Cương cũng đều có chút sùng bái nhìn về phía Lý Dương.

Từng cỗ khí thể thông thiên này chậm chậm đề thăng, cho đến khi đạt tới giới hạn chịu đựng cao nhất của hai mươi một quyền thủ! Đám quyền thủ giờ nhìn Lý Dương giống như một đám kiến nhìn mãnh hổ. Lúc này trong lòng hai mươi một quyền thủ tự nhiên cảm thấy sợ hãi.

Sợ hãi!

Chỉ mới khí thể đã khiến cho đám quyền thủ luôn sống giữa lần ranh giữa sinh tử cảm thấy sợ hãi.

Đương nhiên đây không phải là khí thể của Lý Dương mà là khí thể hình thành từ năng lượng nguyên thần của Hạng Vũ, cỗ khí thể này quả thực hơn rất xa khí thể ban đầu của Lý Dương.

- Rất tốt, đám gia hỏa này đã bị khí thể của bản Bá vương chấn nhiếp, có thể động thủ rồi!

Năng lượng nguyên thần quảng đại vô biên của Hạng Vũ trong nháy mắt xâm nhập vào đầu của hai mươi một quyền thủ đồng thời bao quanh linh hồn của bọn họ, đem một điểm năng lượng vừa lấy từ linh hồn của Lý Dương vừa rồi tạo thành ấn kí trong linh hồn của hai mươi một quyền thủ.

Từ nay trở đi, đám quyền thủ này sẽ từ tận đáy lòng mà trung thành tin phục vào Lý Dương, nếu như có ý khác, thì Lý Dương chỉ trong nháy mắt đã có thể biết được thông qua ấn ký, cho dù có một siêu cấp cao thủ khác hủy ấn kí đi, Lý Dương cũng sẽ ngay lập tức cảm nhận được.

Một điểm linh hồn năng lượng này đối với Lý Dương mà nói không tính là gì, hiện tại linh hồn dung hợp vào trong đao mang, không ngừng rèn luyện, càng ngày càng lớn mạnh, một điểm linh hồn năng lượng, y chỉ cần khoảng nửa giờ nghỉ ngơi là đã phục hồi.

Bork Russ chỉ cảm thấy đầu óc choáng váng, rồi lại khôi phục như bình thường, không có cảm giác khó chịu gì cả.

Nhưng khí thể của Hạng Vũ như trước vẫn tràn ngập khắp cả gian phòng khiến Bork Russ vẫn phải kiên trì chống đỡ

La Đức Thành người Trung Quốc duy nhất trong số hai mươi một quyền thủ.

Lúc đầu y chỉ là một người bị thua độ, sau đó do cư trú bất hợp pháp, không có việc làm, đành phải đi vào con đường đánh nhau. Càng đánh càng lợi hại, sau được một thương nhân cấp cho cơ nhân được thủy.

Hắn vì vị thương nhân đó kiếm năm triệu đô la, năm triệu đô la sớm đã trao đủ, hắn không còn thuộc về vị thương nhân đó nữa.

Nhưng hắn với cuộc sống đánh giết này đã quá mệt mỏi, nên lần này mới tiến nhập vào công ty vệ sĩ, rời khỏi địa hạ quyền đàn.

- Vận khí không tồi, ta sớm đã nghe nói Trung Quốc ta có nội công, nhưng trước nay chưa một lần được thấy qua để học tập, hy vọng lần này ta có thể được thu nhận.

La Đức Thành trong lòng thầm cầu khẩn.

Lúc này mồ hôi lạnh trên trán La Đức Thành chậm chậm rơi xuống.

Khí thể của Lý Dương quả thực là quá khủng bố, đối với đám người này tuyệt đối là một sự khảo nghiệm. Không! Phải nói là khí thể do nguyên thần năng lượng của Hạng Vũ hình thành.

Từng phút từng giây trôi qua, khí thể do Hạng Vũ tạo nên càng lúc càng mạnh.

Hai mươi một quyền thủ trên trán đều toát mồ hôi lạnh, lưng cũng ướt đẫm mồ hôi, ai ai cũng đều liều mạng kiên trì, bọn họ không muốn cứ như vậy ngã xuống, tuy nhiên đều cảm thấy bản thân đã đạt tới cực hạn.

- Tí tách!

Một giọt mồ hôi lăn từ trên trán của Meese Hove rơi xuống, thanh âm không ngờ vang vọng cả gian phòng, nơi đây hiện tại thực sự là quá im ắng.

Bork Russ vừa khẽ nháy mắt một chút, mồ hôi trên lông mi cũng đã thuận đà rơi xuống...

Tất cả quyền thủ mỗi người tựa hồ đều đã đạt tới cực hạn, đây không phải là năng lượng thân thể, mà là sự tiêu hao của tâm thần.

Nửa giờ, suốt trong nửa giờ!

Cuối cùng khí thể tràn ngập khắp cả gian phòng của Hạng Vũ bỗng nhiên thu lại, tất cả quyền thủ không ngờ trong nháy mắt đã ngã lăn ra đất.

Giống như trên lưng phải mang vật nặng vạn cân, không ngừng đi tới, kiên trì tiến lên kiên trì tiến lên... Cuối cùng cũng đã đạt được mục đích, trong nháy mắt áp lực biến mất, bản thân cũng mềm nhũn ngã ra mặt đất, giống như không còn chút khí lực nào.

Cả đám quyền thủ thở hổn hển.

Trong lòng bọn họ, Lý Dương đồng thời đã đạt tới vị trí tối cao.

Chỉ bằng khí thể có thể khiến cho người ta thân thể mềm nhũn ra, đó là loại thực lực gì.

Cũng có thể do trong linh hồn của hai mươi một quyền thủ này bị ấn kí ảnh hưởng. Nói tóm lại, hiện tại mỗi quyền thủ đối với Lý Dương cực kỳ sùng bái, Lý Dương tựa như thần linh trong lòng của bọn họ.

Lý Dương từ từ mở mắt.

Nửa giờ, Lý Dương rốt cuộc đã hoàn toàn khôi phục linh hồn năng lượng bị tổn thương.

- Lý Dương, đám tiểu tử này quả là rất được, tâm thần năng lượng đều rất mạnh, có lẽ ra không ngừng khổ luyện giữa ranh giới sinh tử, nên tâm thần năng lượng của bọn chúng ai ai cũng đã đạt tới một mức cực kỳ cao, thậm chí tương đương tâm thần tu vi của Kim Đan kỳ cao thủ. Đám tiểu tử này nếu như tu luyện, nhất định sẽ tiến bộ cực nhanh!

Hạng Vũ khích lệ nói.

Lý Dương liền đưa ra nghi vấn trong lòng:

- Đúng rồi, Bá vương, bọn họ trước đây chưa từng tu luyện nội công, liệu kinh mạch có bị định hình khiến cho không cách nào tu luyện hay không?

Nếu như kinh mạch định hình, xem ra Lý Dương phải tự thân vì đám người này đã thông kinh mạch rồi, hiện tại Lý Dương có thực lực của kim đan kỳ cao thủ, vì bọn chúng đã thông kinh mạch cũng khá dễ dàng.

- Ha ha... Lý Dương a! Người thật là ngu ngốc, một cao thủ tu luyện thân thể, kinh mạch hẳn làm sao có thể yếu kém được? Chỉ với việc biến hóa kinh khủng bởi cơ nhân được thủy, mãnh liệt đề cao cơ nhục thể nội, gân cốt cùng với các loại kinh mạch gì đó, tất cả đều đã giống như thoát thai hoán cốt, thậm chí so với thường nhân còn tốt hơn nhiều. Làm sao kinh mạch có thể định hình được?

Lý Dương lập tức nhớ lại khi mình sử dụng cơ nhân được thủy B1, kinh mạch cùng với cơ thể kịch liệt biến hóa, hẳn lập tức hiểu rõ.

Cơ nhân được thủy, cải biến nhục thể, cải biến chính là các loại cơ nhục, kinh mạch. Sử dụng cơ nhân được thủy, kinh mạch đương nhiên đề cao hơn nhiều.

Nghĩ tới đây, Lý Dương liền mỉm cười nhìn đám quyền thủ đang nằm lăn ra đất.

- Các người rất tốt, tất cả đều rất tốt, không ngờ có thể kiên trì trước khí thế của ta lâu như vậy, việc này chứng minh tâm thần tu vi của các người không tồi, tu luyện nội công rất có tiền đồ. Được, hiện tại ta sẽ truyền cho các người sáu tầng đầu tiên của một bộ công pháp tên là “Điển Sí huyền công”.

Lý Dương cười nhẹ nói.

“Điển Sí huyền công”, Điển Sí trong truyền thuyết của ma giới là một loại ma thú thượng cổ (1), Điển Sí trời sinh cơ thể cường hãn như kim cương, hơn nữa còn biết được các thuật biến hóa, có thể biến thành phi cầm, tảo thú. Trong các Ma đế của Ma giới cũng có Điển Sí ma đế đây cũng là Ma đế duy nhất không có lãnh địa của riêng mình, bởi vì Điển Sí ma đế thích tự do, y sáng tạo nên “Điển Sí huyền công” truyền cho rất nhiều người. Nhưng vì ma thú cùng nhân loại khác nhau, tu luyện cũng có chỗ khác biệt cho nên bình thường Điển Sí tộc tu luyện có hiệu quả tốt nhất, còn nhân loại cùng các chủng tộc ma thú khác tu luyện hiệu quả chỉ bình thường thôi.

Bất quá “Điển Sí huyền công” dùng để luyện gân cốt cho nên hiệu quả cơ bản đối với tương lai là rất tốt. Trong các đại thể lực tại Ma giới, những đệ tử khôn ngoan thường tu luyện cái “Điển Sí huyền công” này làm cơ bản, đợi sau khi thiên kiếp qua đi thì sẽ tu luyện thêm các bí pháp khác!

1. Ma thú khác với yêu thú, ma giới có ma thú, yêu giới có yêu thú, tiên giới có tiên thú

84. Chương 4: Cực Thối Đạo

Chỉ có khẩu quyết sáu tầng đầu tiên của “Điển Sí huyền công” đã tới vài ngàn chữ, tương đối khó nhớ. Lý Dương chỉ có thể viết lại một phần, để cho đám quyền thủ tự mình tu luyện.

- Trong khoảng thời gian này các người cứ ở đây từ từ tu luyện. Điển Sí huyền công này tuy là công pháp luyện thể, nhưng sáu tầng đầu gần như đều là tu luyện bên trong cơ thể, bất quá ta hy vọng các người tập luyện trong từng phòng riêng và trọng lực sẽ lớn hơn một chút, việc này với sự phát triển nhục thể của các người cũng rất tốt.

Lý Dương nhìn hai mươi một quyền thủ nói.

Đám quyền thủ liền hưng phấn gật đầu, bọn họ trước nay chưa hề được sử dụng máy làm thay đổi trọng lực của không gian.

Hai mươi một quyền thủ mỗi người lập tức mang theo một bộ công pháp tu luyện, theo thứ tự tiến vào trong phòng huấn luyện.

- Ô, thật là thú vị !

Meese Hove sử dụng máy không chế trọng lực, không ngừng tăng mức độ lên.

- Ô, chỉ mới một lúc trọng lực đã tăng lên gấp ba!

Đám quyền thủ tựa như những đứa trẻ bất gặp một món đồ chơi mới, ai ai cũng hưng phấn điều khiển trọng lực. Bọn họ đều rất lợi hại, là tứ cấp cao thủ, có thể chịu được trọng lực gấp năm lần.

- Các người bắt đầu tu luyện dưới trọng lực tăng lên gấp bốn đi, đem cả mấy tảng đá này vào nữa, trong lúc tu luyện nhục thể cứ nâng mấy tảng đá này cho ta!

Lý Dương lạnh lùng ra lệnh.

Hai mươi một quyền thủ lập tức đi ra, mang đồng đá bên ngoài vào.

Đợi tới khi đám quyền thủ vừa mới bước vào trong phòng huấn luyện, nhất thời cơ thể run lên mạnh mẽ.

- Ấy!... Tảng đá này sau khi trọng lực được nâng lên gấp bốn lần không ngờ lại trở nên khủng bố như vậy!

Đám quyền thủ ai ai cũng đều cảm thấy nặng nề, khó khăn chống đỡ.

Nhìn bộ dạng khó khăn của đám quyền thủ, Lý Dương không khỏi lộ vẻ đắc ý. Đồng đá này là do bọn hắn thiết kế trọng lượng, dưới 4 lần trọng lực, vừa vặn có thể tiếp cận cực hạn của đám quyền thủ. Dưới sự huấn luyện như vậy đối với đám quyền thủ cũng rất có ích.

- Trước tiên mỗi người các người nâng hai trăm cái!

Lý Dương ra lệnh.

Lập tức trong lòng đám quyền thủ tràn đầy thống khổ, nhưng chỉ có thể cố gắng lần lượt giơ lên, cứ mỗi lần nâng bọn họ đều cảm thấy cơ nhục run lên bần bật.

Mồ hôi bắt đầu từ từ chảy khắp cơ thể của đám quyền thủ cường tráng, những giọt mồ hôi đọng lại trên cơ thể rắn chắc như kim cương bắt đầu phát tán ra những tia sáng lấp lánh.

Lý Dương nhìn đám quyền thủ này liều mạng kiên trì, trên mặt nhất thời lộ nụ cười mãn ý. Đồng thời hắn cũng ngồi lên ghế, cẩn thận quan sát hai mươi một quyền thủ.

Tốc độ nâng của đám quyền thủ càng ngày càng chậm đi, tất cả đều hít sâu một hơi rồi mới lấy sức gồng mình nâng lên. Mấy người Lý Dương ở bên ngoài mà vẫn nghe rõ tiếng thở của họ, hiển nhiên đám quyền thủ này ai ai cũng đã dùng hết sức mạnh.

Tất cả đều đã cởi hết quần áo trên người ra, chỉ mặc chiếc quần đùi, mồ hôi trên cơ thể không ngừng chảy xuống, thân thể liên tục run lên. Mỗi một lần nâng bọn họ đều cảm thấy cơ nhục toàn thân vô cùng đau đớn, nhưng đây là lần đầu tiên Lý Dương huấn luyện, bọn họ hoàn toàn không muốn thất bại.

- Tí tách...

Tiếng những giọt mồ hôi rơi xuống mặt đất:

- Tí tách... tí tách...

Trong mỗi phòng tập luyện, tiếng mồ hôi rơi tí tách vang lên đều đều, mỗi quyền thủ đều đã đạt tới cực hạn. Lý Dương tính toán rất chuẩn, hai trăm cái xem ra vừa đủ để khiến cho đám quyền thủ này hết sức, nhưng vẫn không làm cơ thể tổn thương, chỉ là cơ nhục đau đớn mà thôi.

La Đức Thành là người đầu tiên hoàn thành huấn luyện, hắn bỏ khối đá xuống đất rồi hưng phấn nhìn về phía Lý Dương.

Không rõ là tại sao nhưng La Đức Thành luôn cảm thấy trong tâm rất coi trọng Lý Dương, bản thân hoàn thành huấn luyện cũng hi vọng được sự khẳng định của Lý Dương, tựa hồ Lý Dương giống như phụ huynh của y vậy.

Lý Dương nhìn La Đức Thành rồi mỉm cười gật đầu, người Trung Quốc duy nhảy trong số hai mươi một quyền thủ lại là người đầu tiên hoàn thành huấn luyện khiến cho y càng thêm mãn ý, dù sao đây cũng là đồng bào của mình.

Những quyền thủ khác cũng lần lượt hoàn thành huấn luyện, đặt mạnh tảng đá xuống đất rồi lập tức ngồi lên trên, ai ai cũng thở hổn hển, toàn thân run lên đồng thời nhìn về phía Lý Dương.

- Đứng lên!

Lý Dương bỗng nhiên quát lớn một tiếng, cả đám quyền thủ trong nháy mắt đã đứng thẳng dậy.

Tất cả những bức tường trong phòng tập luyện đều làm bằng thủy tinh cao phân tử trong suốt, nên Lý Dương có thể nhìn thấy rõ từng người.

Hốt nhiên, gương mặt Lý Dương bỗng vui vẻ như nở hoa, nét băng lạnh được thay bằng một vẻ mặt rạng rỡ.

- Rất tốt! Rất tốt! Lần đầu tiên huấn luyện này ta rất hài lòng, bây giờ các người hãy lập tức bắt đầu tu luyện nội công! Không nên lãng phí một giây nào cả. Người nào tu luyện Điển Sĩ huyền công đạt đến tầng thứ tư đầu tiên ta sẽ thưởng cho hắn một bảo bối, có thể giúp cho hắn nhanh chóng đạt tới tầng thứ năm!

Lý Dương vừa nói xong cả đám quyền thủ liền lập tức ngồi xuống, bắt đầu dựa theo công pháp Điển Sĩ Huyền Công mà tu luyện. Không có quyền thủ nào dám lãng phí thời gian. Bọn họ không biết cái bảo bối mà Lý Dương nói tới là vật gì, nhưng bọn họ biết rõ vật này khẳng định sẽ rất trân quý.

Nhìn đám quyền thủ tập trung tu luyện xong, Lý Dương từ từ nhắm mắt lại. Từ khi đạt tới Kim Đan kỳ, luyện thành Tinh Cực cùng với Ma Đạo, Lý Dương liền sản sinh ra linh thức đặc hữu của người tu chân, linh thức bao trùm một phạm vi khá lớn, có thể quan sát được hết mọi vật thể trong đó.

Lúc này linh thức của Lý Dương giống như một chiếc lưới khổng lồ từ từ bủa ra, một lúc đã bao quanh hai mươi một quyền thủ. Linh thức của Lý Dương từ từ tiến nhập vào trong cơ thể của bọn họ, bắt đầu cẩn thận kiểm tra tình hình tu luyện của đám quyền thủ.

Lý Dương bỗng nhiên ngậy người.

-Ồ!

Lý Dương hai mắt căng ra mà nhìn về phía La Đức Thành.

Vừa rồi hắn phát hiện ra rằng trong cơ thể La Đức Thành đã có một vài tia khí thể, tuy không tính là nội công chân khí nhưng cũng có một chút uy lực. Thể nội La Đức Thành vừa vận chuyển một cái là đám khí thể đó liền lập tức biến thành Điển Sĩ chân khí.

- Khí lưu trong thể nội La Đức Thành là cái gì nhỉ? Hình như uy lực không bằng Hậu Thiên chân khí nhưng lại có rất nhiều, có thể giúp La Đức Thành dễ dàng tiến nhập vào tầng đầu tiên.

Lý Dương không cách nào giải thích, đám khí lưu yếu nhược này có tác dụng gì, làm sao mà có thể tu luyện ra được? Hắn sao biết được đó là khí công ở mức thấp nhất, căn bản không tính là nội công, chỉ là vận dụng phương pháp hô hấp đặc thủ khiến cho năng lượng dư thừa trong cơ thể hợp lại, hình thành nên một chút khí lưu.

La Đức Thành mặc dù không có học qua nội công, nhưng loại khí công bình thường nhất này cũng đã tu luyện vài chục năm, giúp hắn có thể trong nháy mắt đột phá được tầng thứ nhất.

- Hi vọng tiểu tử này là người đầu tiên đạt tới tầng thứ tư.

Lý Dương trong lòng có chút tự tư, chỉ bởi vì La Đức Thành là người Trung Quốc.

Một giờ sau, Lý Dương thu hồi lại linh thức của mình, sau một giờ quan sát, hắn thấy đám quyền thủ không có ai yếu kém, đều đã hiểu được phương pháp vận hành.

Bỗng nhiên Lý Dương bay vút lên, lòng bàn tay sáng ngời, một khối linh tinh thạch trong nháy mắt bắn vào trần nhà.

Từ mười ngón tay của Lý Dương đạo đạo ma sát lực bắt đầu bắn ra, theo một quỹ tích kì dị xung linh tinh hình thành một trận pháp đặc hữu.

- Định!

Hai tay Lý Dương kết thành thủ ấn, lập tức hình thành một Tụ Linh trận.

“Có “linh tinh” làm hạch tâm tạo nên Tụ Linh trận uy lực có lẽ sẽ không tồi!” Lý Dương mỉm cười nghĩ tiếp “Tin rằng đám gia hỏa này tại nơi linh khí gấp mười lần ngoại giới tu luyện tốc độ sẽ tăng lên nhiều!”

Lý Dương đương nhiên hi vọng đám gia hỏa này nhanh chóng tu luyện thành công, cho nên mới chịu tiêu hao một khối “linh tinh” để bố trí thành một Tụ Linh trận cực tốt.

Lý Dương thân thể bay ngược lại rồi đáp xuống đất

- Jesse, người ở đây phụ giúp Điền Cương, ta và Jerry về trước đây!

Lý Dương xoay người nói với Jesse cùng Điền Cương.

Jesse cùng Điền Cương cùng lúc gật đầu, bọn họ ngay từ đầu đã bàn bạc, sau này nơi đây do Điền Cương phụ trách còn Jesse giúp đỡ cho y.

Lập tức, Lý Dương cùng Jerry lên xe rời khỏi nơi huấn luyện. Bên ngoài xe bóng người lấp loáng, Lý Dương bỗng nhiên nghĩ tới một việc.

- Chẳng lẽ cứ để cho đám quyền thủ này chỉ tập luyện không? Với thực lực của bọn họ hiện tại còn chưa đủ để đối phó tập đoàn Thánh Lâm, nhưng lúc này chẳng lẽ chỉ để cho bọn họ tu luyện sao? Đợi tới khi công lực đạt tới Tiên Thiên cảnh giới mà vẫn chưa tới thời cơ công kích tập đoàn Thánh Lâm, tới khi đó ta nên cho bọn họ làm gì đây?

Lý Dương có chút nhức đầu, để cho đám quyền thủ này làm sát thủ sao? Lý Dương lắc đầu gạt bỏ, một vài lần làm sát thủ còn được chứ không thể lấy sát thủ thành nghề chính.

- Jerry, người nói xem sau này nên để đám quyền thủ này làm gì? Bọn họ cũng không có tài nghệ gì đặc biệt chỉ có một thân võ công mà thôi, ngoài bảo tiêu và sát thủ ra còn có thể làm gì đây?

Jerry vừa nghe thấy nhất thời ngẩn người, suy nghĩ hồi lâu cũng chỉ lắc đầu, ngoại trừ làm vệ sĩ hẳn thật không nghĩ ra việc gì cho đám quyền thủ này làm.

Lý Dương lắc lắc đầu, không để ý nói:

- Được rồi! Nếu như không có việc gì cho họ làm thì cứ để cho họ từ từ tu luyện đi.

Xe tiếp tục đi tới trước, cuối cùng cũng tới Manhattan. Đột nhiên, một bóng người lướt qua, Lý Dương vừa nhìn đã nhận ngay ra đó là Cát Hân.

“Cô bé không phải đang ở đại học New York sao? Sao lại ở trong một trường tiểu học thế này?” Lý Dương trong lòng suy nghĩ, lập tức nói với lái xe:

- Triệu Dương, dừng lại ở phía trước một lát!

Xe liền tấp vào vỉa hè rồi dừng lại, Lý Dương mở cửa xe ra vẫy vẫy tay gọi Cát Hân. Cát Hân có phần nghi hoặc, nòng thấy chiếc xe Citroen dài kia rất giống với xe của tiểu thúc Mộc Dịch, đang nhìn chiếc xe thì thấy Lý Dương hạ kính xuống vẫy vẫy tay, nòng liền cười hì hì chạy tới.

- Tiểu thúc, người làm sao lại biết cháu tới trường tiểu học này thực tập? Cháu còn chưa cả nói cho cha mẹ biết cơ mà!

Cát Hân cười hì hì nói.

Lý Dương mỉm cười:

- Lên xe đi, ta nghĩ trường học cũng đóng cửa rồi, để ta đưa cháu về!

Cát Hân lập tức lên xe, đợi tới khi lên xe rồi, Cát Hân bỗng nhiên quay đầu nhìn Lý Dương:

- Tiểu thúc, có thể đưa cháu tới đạo quán Taekwondo Evergreen trước được không?

- Đạo quán Taekwondo Evergreen?

Lý Dương liền trau mày.

Cát Hân chớp chớp đôi mắt to tròn, gật đầu nói:

- Lần trước bị hai tên gia hỏa đấy bắt được nên cháu quyết định phải rèn luyện thật tốt, mà cùng học với Lily tí tí vẫn chưa đủ, còn phải học cả Taekwondo nữa.

- Lily tí?

Lý Dương nhất thời cảm thấy đau đầu, giờ trên dưới không biết phân ra sao nữa? Lily gọi hắn là sư huynh, Cát Hân gọi hắn là tiểu thúc, nhưng giờ hai người này lại xưng hô tí muội.

Lý Dương lắc đầu, quên đi, hắn không muốn nghĩ nhiều về việc này, chỉ thêm nhức đầu.

Bỗng nhiên, Lý Dương sững người ra.

- Cháu nói gì, tới đạo quán Taekwondo tập luyện để đối phó với hai đại hán bắt được cháu lần trước?

Lý Dương cảm thấy ngạc nhiên.

- Đúng vậy!

Cát Hân tỏ vẻ đương nhiên nói:

- Số người học Taekwondo rất nhiều, có rất nhiều bạn học của cháu cũng tới báo danh, náo nhiệt như vậy khẳng định là phải có chân tài thực học, con giờ cũng đang đi học.

Lý Dương cười khở “Taekwondo? Không phải chỉ là quyền cước trông cho đẹp mắt thôi sao?”

Trong mắt của cao thủ như hắn, cho dù là cao thủ đỉnh cấp của Taekwondo có cùng hắn giao thủ, xem ra hắn một chiêu cũng có thể giết được đối phương. Không cần nói tới y, hiện tại hai mươi một đỉnh cấp quyền thủ đang được huấn luyện, tùy tiện đưa ra một người đều có thể dễ dàng đối phó với cao thủ Taekwondo đỉnh cấp.

- Hân Hân, sau này đừng tới đó nữa! Chỗ đó có ích lợi gì chứ, cháu có học tới già cũng không thể đối phó với hai đại hán kia đâu!

Hai đại hán lần trước đều là tứ cấp cao thủ, làm sao mà cao thủ Taekwondo có thể đối phó chứ.

Cát Hân lập tức phản bác:

- Không thể nói vậy! Taekwondo cũng rất hay, cháu đi học cảm thấy rất tốt, hơn nữa có rất nhiều bạn học cũng đi, chẳng lẽ họ đều sai cả?

Lý Dương lắc đầu nói:

- Taekwondo? Hừ, chỉ là quyền cước đẹp mắt, chỉ cần Jerry cũng có thể quét sạch cả đám Taekwondo!

Lời lẽ của Lý Dương tràn đầy sự khinh thường. Taekwondo, Karatedo, những cái này không phải là trò trẻ con lừa người sao?

- Ta tùy tiện sáng tạo ra một bộ thể thuật cũng lợi hại hơn Taekwondo nhiều !

Lý Dương thân là tu chân giả, đối với những loại thể thuật cơ bản nhất đương nhiên là coi thường.

Cát Hân trong lòng vẫn luôn sùng bái Lý Dương, tuy Lý Dương nói Taekwondo như vậy làm nàng có chút không tin, nhưng có thể từ đó mà nhận ra Lý Dương quả thực rất coi thường Taekwondo.

Bỗng nhiên trong đầu Lý Dương nảy ra một ý nghĩ “Taekwondo? Thể thuật? Hai mươi một đỉnh cấp quyền thủ?”

- A, Cuối cùng ta cũng nghĩ ra nên để cho đám quyền thủ làm gì rồi!

Lý Dương trong lòng cảm thấy kích động.

- Taekwondo? Hừ, chỉ là một loại thể thuật bình thường đã có thể truyền bá khắp thế giới, sao ta lại không thể tự mình sáng tạo ra một loại thể thuật chứ? Bằng vào quan hệ với tam đại hắc bang siêu cấp, để nó được lưu truyền khắp thế giới cũng dễ như trở bàn tay, còn như hai mươi một quyền thủ, sau này sẽ trở thành huấn luyện viên đặc cấp.

Sau này Cực Thối đạo trở thành môn võ số một thế giới, lưu truyền khắp cả hành tinh cũng bởi vì một ý nghĩ mới nảy sinh này của Lý Dương.

85. Chương 5: Cực Thối Đạo Đích Ba Sáo Thối Pháp

Lý Dương quay sang Cát Hân bên cạnh nói:

- Hân Hân, cháu không cần tới đó nữa! Học Taekwondo làm gì, nếu cháu thật sự muốn mạnh hơn thì hãy đợi một đoạn thời gian sau ta sẽ tự mình dạy cháu.

Cát Hân vừa nghe, nhất thời hai mắt sáng lên, hưng phấn nắm lấy tay Lý Dương nói:

- Tiểu thúc, người thật sự tự mình dạy cháu? Oa, thật sự tốt quá, cháu thật sự rất cao hứng!

Cát Hân ngồi trong xe hưng phấn tới mức nhảy dựng lên.

Lý Dương mỉm cười, lập tức tâm tư hoàn toàn chuyển hướng nghĩ tới thể thuật, hôm nay hẳn phải sáng tạo một loại thể thuật, một loại tốt hơn so với Tiết Quyền đạo, Không Thủ đạo, dù sao chỉ cần bản thân mình sáng tạo một loại thể thuật tốt, từ nay về sau tuyên truyền càng thêm đơn giản, có câu “Chân tài thực học, vàng thật không sợ lửa”.

Sau khi trở về biệt thự, Lý Dương liền lên lầu.

- Hôm nay mọi người ăn cơm không cần gọi ta, bây giờ ta phải bế quan!

Lý Dương quay về phía Lily cùng với Jake đang xem ti vi nói rồi tiến vào phòng ngủ khiến cho Lily cùng Jake không khỏi kinh ngạc.

- Sư huynh làm sao vậy nhỉ? Sao đột nhiên lại bế quan? Chẳng lẽ là bị thất tình? Ân, chắc là vì đàn bà bỏ rơi, giống cái tên trên ti vi này!

Jake nhìn một người trên ti vi, kẻ này bị đàn bà bỏ rơi nên cố gắng phấn đấu trong lòng mang đầy nỗi đau, do đó nó mới phấn định như thế.

Lily liền vỗ vỗ đầu Jake, khiển trách:

- Còn bé mà đã nghĩ linh tinh rồi!

Nói đoạn nàng đưa mắt nhìn lên lầu trên.

- Nói không chừng sư huynh thật sự bị đàn bà đả kích?

Lily thấp giọng lẩm bẩm nói.

Lily không biết, Lý Dương thật sự bị đàn bà đả kích! Nhưng mà là bị Cát Hân đả kích, bị việc Cát Hân muốn đi học Taekwondo đả kích! Cho nên bây giờ Lý Dương muốn nghiên cứu tạo ra một bộ thể thuật tốt hơn các loại quyền thuật khác, sau đó truyền bá ra ngoài.

Trong phòng ngủ, việc Lý Dương làm đầu tiên là mở máy tính.

Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng, Lý Dương bây giờ đang nghiên cứu Taekwondo, Karate, Kick Boxing cùng với các loại kỹ xảo. Những thứ này có thể lưu hành, nhất định có đặc điểm riêng biệt. Lý Dương chính là muốn hấp thu các đặc điểm này.

- Quả nhiên không sai, đúng rồi, tư thế này tương đối hiếm!

Lý Dương mỉm cười nói.

Lý Dương ngồi trước máy tính suốt cả nửa ngày, mỗi một cước một quyền một thế hay đòn bay lên không Lý Dương đều cẩn thận xem xét và phán đoán.

Suốt cả nửa ngày hần ngồi nhìn cao thủ của các môn quyền pháp, cước pháp, thối pháp biểu diễn, cuối cùng hần phát hiện ra một điểm... Uy lực không quá quan trọng, trọng yếu nhất chính là động tác đẹp dễ. Uy lực chỉ cần có một chút là được, nếu có thể cường thân kiện thể thì càng tốt.

- Bá vương, tìm giúp tôi mấy bộ cước pháp có tư thế đặc biệt, không cần uy lực quá lớn gì cả chỉ cần hiểm là được!

Người đầu tiên Lý Dương hỏi đương nhiên là Bá vương, thời gian Bá vương Hạng Vũ tu luyện tại Ma giới rất lâu, biết được vô số các loại bí pháp.

Hạng Vũ vừa nghe xong liền cười to nói:

- Thể thuật, thối pháp? Ha ha, bản Bá vương biết không ít, nhớ năm đó, khi bản Bá vương mới sinh ra, tại Ma giới cũng chỉ là người bình thường, bản Bá vương không có phương pháp tu luyện, chỉ có thể học tập thể thuật khắp nơi. Tại Ma giới thể thuật được lưu truyền trong đám bình dân nhiều nhất đó. Năm đó ta từng học mấy trăm loại thể thuật, bất quá nếu như dùng loại thể thuật tốt nhất mà tu luyện thì thậm chí có thể đạt tới Kim Đan cảnh giới!

Lý Dương sửng sốt, hần nói với vẻ khó tin:

- Thể thuật? Chỉ rèn luyện thân thể, vung quyền tung cước mà có thể đạt tới Kim Đan cảnh giới?

Lý Dương thật sự không thể tin, chỉ học cước pháp chưởng pháp, không tu luyện nội công nhưng vẫn có thể đạt tới Kim Đan cảnh giới.

Bá vương Hạng Vũ cười nói:

- Đương nhiên, các loại kỹ nghệ nếu đạt tới cực hạn thì đều quy về một mối, đạt tới Kim Đan kỳ cũng là việc dễ dàng, bản Bá vương tùy ý chọn một cách phân loại là có thể đem tất cả các loại thể thuật biết được chia làm chín cấp bậc, cái đám Taekwondo, Karate có thể xem như là loại kém nhất ở cấp một!

Lý Dương nghe thế thì không khỏi bật cười, quả nhiên Taekwondo đẳng cấp tương đối thấp, trong số các loại thể thuật Hạng Vũ biết được chỉ đứng ở mức kém nhất.

- Bá vương, tại sao luyện tập thể thuật có thể đạt tới Kim Đan cảnh giới? Tôi thật sự không thể tưởng tượng nổi!

Lý Dương đưa ra nghi vấn.

Hạng Vũ liền đáp:

- Thể thuật kỳ thật được coi như là một phương pháp tu luyện cơ bản nhất, cổ xưa nhất, đánh hết một bài thể thuật chính là tu luyện. Thể thuật càng lợi hại thì lại càng phù hợp với tự nhiên chi đạo. Trong quá trình thi triển, “thể thuật tự nhiên” sẽ xuất hiện quá trình dung hợp thiên địa linh khí, thể thuật càng cao cấp thì khi thi triển càng có thể hấp thu nhiều thiên địa linh khí, khi đó thân thể cũng càng ngày càng mạnh. Loại thể thuật mạnh nhất công hiệu thậm chí không thua kém công pháp của nội công.

Lý Dương ồ một tiếng, gật gật đầu.

Xem ra thể thuật cũng không thể xem thường, mỗi lần luyện tập thể thuật lại có thể tự động hấp thu thiên địa linh khí giúp cho thân thể khỏe mạnh! Quả nhiên không tồi, thảo nào có thể đạt tới Kim Đan cảnh giới.

- Bá vương, ngài không phải đem thể thuật chia làm chín cấp bậc sao? Từ cấp hai đến cấp bốn, mỗi cấp ngài cho ta ba bốn bộ đi!

Lý Dương cũng không muốn sau này thể thuật trở nên quá mạnh, thể thuật cấp chín có thể tu luyện đạt tới Kim Đan cảnh giới. Nếu hần cứ lưu truyền đi như vậy, thiên hạ người người tu luyện thành cao thủ. Khi đó thiên hạ không đại loạn mới là lạ, cho nên Lý Dương chọn một vài bộ có đẳng cấp tương đối thấp.

- Ừm, thể thuật từ cấp năm trở xuống nhiều nhất làm cho thân thể đạt tới mấy trăm tinh, mà cũng phải kiên trì hơn mười năm mới có kết quả. Bất quá cái này so với Taekwondo gì gì đó còn tốt hơn nhiều! Lý Dương, người ngưng thần một lát, bây giờ bản Bá vương sẽ truyền cho người mỗi cấp bốn bộ thể thuật.

Hạng Vũ quát khẽ một tiếng, Lý Dương lập tức ngưng thần quy nhất, không suy nghĩ lung tung nữa.

Lần lượt từng bộ thể thuật bắt đầu xuất hiện trong đầu Lý Dương.

Thể thuật cấp hai bốn bộ, cấp ba bốn bộ, cấp bốn bốn bộ.

Loại thể thuật này nếu tu luyện hơn mười năm cũng có thể trở thành tam cấp cao thủ. Nếu tu luyện Taekwondo, phỏng chừng hơn mười năm nhiều nhất cũng chỉ đạt tới thực lực của binh chủng đặc nhiệm, từ đó có thể thấy loại thể thuật nào ưu tú hơn.

Bất quá Lý Dương cũng hiểu được, thời gian tu luyện thể thuật vượt xa tu luyện nội công. Muốn trở thành tam cấp cao thủ thì cần phải tu luyện hơn mười năm, có lẽ không có có mấy người có thể kiên trì tu luyện thể thuật.

- Ân, vẫn có chút không yên tâm! Thôi vậy, sẽ đem nhị cấp thể thuật truyền cho hội viên phổ thông, còn tới tam cấp thể thuật cùng tứ cấp thể thuật thì sao nhỉ? Ân, tam cấp thể thuật thì hội viên “bạc” mới có thể học, còn tứ cấp thể thuật phải hoàng hội viên “hoàng kim” mới có thể học, như vậy không phải là xong rồi sao? Còn về phí hội viên của hội viên “bạc” và hội viên “hoàng kim” đương nhiên phải cao hơn, tin rằng đám phú hào sẽ không để ý chút tiền mọn này. Với đám phú hào này mà nói, thể thuật của ta có thể làm cho bọn chúng thân thể khỏe mạnh là được rồi!

Lý Dương trong lòng lập tức có quyết định.

- Bất quá... cần phải cải tiến nhị cấp thể thuật.

Lý Dương cho rằng nhị cấp thể thuật được lưu truyền phổ biến cho nên nó chính là bộ mặt của Cực Thối đạo sau này! Động tác cần hoa mỹ một chút thì mới có thể hấp dẫn đám nam thanh nữ tú thích sự đẹp đẽ.

Lý Dương xếp bằng ngồi trên giường, nhắm nghiền hai mắt. Lúc này trong óc hắn không ngừng diễn lại các loại thối pháp, có cả võ thuật Trung Quốc cổ đại, còn có bốn bộ nhị cấp thể thuật do Bá vương Hạng Vũ truyền cho, đương nhiên còn có Tử Vong thối pháp của địa hạ quyền đàn.

Các loại thối pháp lóe lên trong óc hắn, không ngừng được hắn dung hợp, phân tán, rồi lại dung hợp và phân tán...

Cứ như vậy, trải qua hơn ngàn lần thử nghiệm, cuối cùng đạt tới yêu cầu của Lý Dương.

Suốt cả một ngày, cuối cùng trên mặt Lý Dương cũng lộ ra một tia vui sướng, hắn đã thành công!

- Bá vương, ngài nói bộ thể thuật do ta sáng tạo ra có thể xếp ở cấp thứ mấy?

Lý Dương lập tức đem bộ thể thuật mình vừa sáng tạo ra biểu diễn.

Động tác hoa lệ, sức mạnh của thối bộ có thể biểu hiện ra rõ ràng nhất, Lý Dương có trình độ hiểu biết về thối pháp rất cao, có lẽ nguyên nhân chính là một khoảng thời gian tranh đấu ở địa hạ quyền đàn.

Mỗi động tác đều lướt qua trong đầu Lý Dương, các động tác đều vô cùng liên lạc.

- Ân, không tồi, có thể tính là nhị cấp đỉnh phong! Tu luyện đến cực trí thì năng lượng nhục thể cũng có thể đạt tới vài chục tinh. Bất quá, động tác của ngươi lại đẹp mắt quá! Đúng rồi, Lý Dương, sao ngươi lại cho thêm nhiều động tác hoa lệ vào như vậy? Lực công kích của bộ thể thuật này vốn rất mạnh, nhưng khí ngươi cho thêm vào những động tác vô dụng đó lực công kích lại bị giảm đi rồi!

Hạng Vũ tựa hồ đối với việc Lý Dương bổ thêm nhiều động tác hoa mỹ vô dụng vào như vậy có chút nghi hoặc.

Nhưng Lý Dương vẫn mỉm cười. Lực công kích ư? Nếu lực công kích quá mạnh thì có lẽ các quốc gia đều sẽ không cho phép mình truyền ra ngoài. Dù sao nhân dân không thể nắm giữ loại võ công quá mạnh, nếu không quốc gia sẽ đại loạn. Mình dung hợp những động tác hoa mỹ trong Taekwondo cùng với chiêu thức của võ thuật Trung Hoa vào, chẳng những làm cho lực công kích của thể thuật yếu bớt mà đồng thời còn làm cho nó càng thêm hấp dẫn mọi người hơn.

Rất nhiều, nhiều người học tập Taekwondo, ngoại trừ cường thân kiện thể còn là bởi vì động tác rất hiếm.

- Bộ thể thuật này nếu tu luyện tới cực trí năng lượng nhục thể có thể đạt tới mấy chục tinh, không tồi! Đúng rồi, Bá vương, tu luyện một hai năm thân thể có phải sẽ trở nên khỏe mạnh không?

Lý Dương coi trọng nhất chính là sức khỏe. Có thể làm cho người học có thân thể khỏe mạnh là quan trọng nhất, dù có thành cao thủ hay không cũng chẳng quan trọng.

Hạng Vũ lập tức khẳng định:

- Đương nhiên, nếu tu luyện tới cực trí thì nhục thể đều có thể đạt tới mấy chục tinh năng lượng. Người bình thường tu luyện một hai năm, hấp thu thiên địa năng lượng dung hợp vào cơ thể, mặc dù không thành cao thủ nhưng có thân thể khỏe mạnh là tự nhiên.

Nghe tới đây Lý Dương lập tức mỉm cười, thiên địa linh khí dung hợp vào thân thể làm thân thể khỏe mạnh! Thể thuật như vậy không phải là thứ rất cần thiết với những phú hào yếu nhược hay sao?

Bộ thối pháp ta vừa sáng tạo sẽ trở thành thối pháp căn bản của Cực Thối đạo. Lấy bộ tam cấp thối pháp tàn khốc nhất mà Bá vương đem cho ta làm thối pháp cao cấp của Cực Thối đạo. Còn một bộ tứ cấp thối pháp tàn khốc nhất sẽ trở thành đỉnh cấp thối pháp của Cực Thối đạo. Ba bộ thối pháp này sẽ cùng Cực Thối đạo lưu truyền khắp nơi trên thế giới!

Đột nhiên Lý Dương trên mặt có vẻ tươi cười:

- Hà, ta không phải đã trở thành người sáng tạo ra CựcThối đạo sao?

Từ đó, ba bộ thối pháp của Cực Thối đạo cuối cùng đã được Lý Dương sáng tạo ra, mặc dù có hai bộ tính là thể thuật của Ma giới, nhưng ai biết được chứ? Cho nên Lý Dương từ nay về sau chính là người sáng lập nên Cực Thối đạo.

oOo

Trong phòng huấn luyện cơ bản ở New York.

Lúc này là buổi chiều, là thời gian tu luyện nhục thể, hai mươi một quyền thủ đang không ngừng khắc khổ tập luyện dưới trọng lực được nâng lên bốn lần.

- Nhiệm vụ cuối cùng là phải hoàn tất nâng trụ đá hai trăm lần, nếu không hoàn thành, hừ, cơm tối hôm nay sẽ không có đâu.

Điền Cương thanh âm có vẻ rất lạnh khốc. Đối với đám quyền thủ mà nói, ăn cơm là vô cùng trọng yếu, bởi vì bọn họ trải qua cuộc huấn luyện thể lực kịch liệt như thế, chỉ có ăn một lượng lớn thức ăn mới có thể bổ sung phần năng lượng đã tiêu hao.

Vì thế đám quyền thủ càng thêm cố sức tập luyện, tốc độ cũng nhanh hơn rất nhiều, nhiệm vụ cuối cùng cần hoàn thành chính là nâng cái trụ đá này lên hai trăm lần a.

Đột nhiên.

- Tất cả dừng lại đã!

Thân ảnh của Lý Dương xuất hiện trong phòng huấn luyện.

Hai mươi một quyền thủ lập tức vừa kinh ngạc vừa vui mừng mà nhân cơ hội bắt đầu nghỉ hơi, việc huấn luyện cứ đặt tạm sang một bên đã.

- Hôm nay, ta tới đây là cho các người biết một nhiệm vụ mới, đây là ba bộ thể thuật, các người phải hoàn toàn luyện thành, hoàn toàn nắm chắc cho ta. Từ nay về sau nhiệm vụ huấn luyện và nhiệm vụ chạy bộ trong buổi chiều sẽ được thay bằng luyện tập thể thuật.

Lý Dương đem đĩa CD về ba bộ thể thuật tới trước mặt Điền Cương.

Điền Cương lập tức bỏ đĩa vào ổ đọc đĩa của chiếc ti vi treo trên tường.

Trong ti vi lập tức xuất hiện thân ảnh Lý Dương, đó là Lý Dương tự quay trong sân nhà mình, là hắn tự đem ba bộ thể thuật biểu diễn hoàn mỹ hết một lượt.

- Oa! ...Thật là lạnh khốc!

Đám quyền thủ đều nhìn chăm chú vào cái ti vi treo tường.

Trong ti vi, Lý Dương khoác một bộ bạch y, đem ba bộ thối pháp đó ra biểu diễn hoàn mỹ một lượt. Lý Dương mỗi một lần ra chân, mỗi một lần đăng không đều vô cùng dứt khoát gọn gàng và tự nhiên như lưu thủy hành vân vậy. Hắn đem những thể ngộ về tự nhiên chi đạo của mình hòa vào trong đó khiến cho đoạn video này càng thêm hoàn mỹ.

- Mộc Dịch giáo quan, ba bộ thối pháp này thật sự rất đẹp mắt, khi luyện tập tâm tình có lẽ cũng rất thoải mái, khẳng định so với chạy bộ thì thoải mái hơn nhiều!

Một người cười nói, đám quyền thủ người nào cũng lộ vẻ rất cao hứng, bỏ được cái khoản chạy bộ nhàm chán mà chuyển sang luyện tập bộ thể thuật đẹp mắt này, tâm tình bọn họ đương nhiên rất tốt.

- Nhớ kỹ, các người phải hoàn toàn lĩnh hội! Một tháng sau ta sẽ đến kiểm tra các người, ta biết ba bộ thể thuật này đối với các người mà nói thì khá đơn giản, nhưng cái ta muốn là các người phải hoàn toàn hiểu rõ nó!

Trong kế hoạch của Lý Dương, hai mươi một quyền thủ từ nay về sau sẽ là hai mươi một vị đặc cấp giáo luyện của Cực Thối đạo quán.

- Vâng, giáo quan!

Tất cả quyền thủ tự tin nói, Lý Dương mỉm ý nở một nụ cười.

86. Chương 6: Trục Bộ Phát Triển

Thế nhưng ngoài ban công, Lý Dương đang ngồi trên ghế lại đang nhíu mày, hiển nhiên là trong lòng có tâm sự. Lúc này Lý Dương đang suy nghĩ về sự việc của Cực Thối đạo quán, hắn đang nghĩ xem để Cực Thối đạo quán phát triển trên phạm vi toàn thế giới thì cần phải có những điều kiện gì.

Cực Thối đạo quán đương nhiên không thể chỉ có hai mươi một người. Dựa theo kế hoạch của Lý Dương, huấn luyện viên của Cực Thối đạo quán được phân theo tinh cấp, tứ cấp cao thủ chính là tứ tinh cấp, tam cấp cao thủ chính là tam tinh cấp, nhị cấp cao thủ chính là nhị tinh cấp. Còn bình thường, huấn luyện những thứ cơ bản nhất là chính là nhất tinh cấp. Trong kế hoạch, Điền Cương chính là tổng giáo quan của Cực Thối đạo quán, còn Lý Dương chính là tổng tác trưởng của Cực Thối đạo quán, hai người đều là ngũ tinh cấp.

Hai mươi một đỉnh cấp quyền thủ chính là hai mươi một huấn luyện viên tứ tinh cấp.

Mục tiêu của Cực Thối Đạo đương nhiên là bao trùm trên phạm vi toàn thế giới, mỗi một huấn luyện viên tứ tinh cấp đều phụ trách một phạm vi rất lớn.

Trấn giữ trong phạm vi bằng một tinh chính là một huấn luyện viên tam tinh cấp. Trấn giữ một thành phố thì là huấn luyện viên nhị tinh cấp. Còn các huyện thành trong các thành phố lớn và các thành thị nhỏ cụ thể thì sẽ do huấn luyện viên nhất tinh cấp phụ trách.

Cực Thối Đạo sẽ mở ra trên toàn thế giới, nhưng cũng chỉ là ở các thành phố tương đối lớn thôi. Nếu muốn đến mở tại những nơi có một thành phố nhỏ chỉ có vài vạn người, những địa phương như vậy thì phải chờ sau khi Cực Thối Đạo phát triển được vài chục năm rồi hãy nói.

Cho nên bây giờ tam tinh cấp huấn luyện viên cần gần một trăm người, nhị tinh cấp huấn luyện viên cần gần một nghìn người.

Cực Thối đạo quán bình thường số lượng huấn luyện viên nhất tinh cấp là cần nhiều nhất. Cho dù mỗi cái Cực Thối đạo quán chỉ cần một huấn luyện viên phổ thông thì cũng chả đủ, nói gì đến chuyện mỗi đạo quán phải cần ít nhất hai người. Do đó số người mà hắn cần có lẽ phải đến cả vạn người.

Nghĩ vậy, Lý Dương nhất thời cảm thấy bù hết cả đầu nên.

- Ông trời ơi, một vạn huấn luyện viên phổ thông rốt cuộc lấy ở đâu bây giờ chứ?

Lý Dương có chút đau đầu.

Đây không phải là con số nhỏ mà là cả một vạn người. Hơn nữa một vạn người này không phải người bình thường, bọn họ phải đạt tới cấp một, nhục thể ít nhất phải có một tinh.

Lý Dương thở dài một hơi nói:

- Có lẽ mình không nên vì những người này mà đau đầu, tốt nhất là nghĩ về huấn luyện viên tam tinh cấp và nhị tinh cấp, những cao thủ này không dễ dàng huấn luyện!

Huấn luyện viên nhị tinh cấp và tam tinh cấp bình thường không trực tiếp đứng ra giảng dạy, bọn họ trấn giữ tại một khu vực, nếu xuất hiện một ít việc lớn thì cần các cao thủ này xử lý, tỷ như có đạo quán khác khiêu chiến thì cần phải có cao thủ ngăn cản.

Còn việc huấn luyện những người bình thường tập luyện thể thuật thì là nhiệm vụ của các huấn luyện viên phổ thông.

Cho nên, nhị tinh cấp và tam tinh cấp tạm thời có thể thiếu, nhưng nhất tinh cấp huấn luyện viên này mới là trọng yếu nhất không thể thiếu.

“Thôi vậy, huấn luyện viên tam tinh cấp, nhị tinh cấp cũng chỉ sử dụng để trấn giữ một khu vực, tạm thời cứ để khuyết vậy!”

Lý Dương quyết định, huấn luyện viên tam tinh cấp và nhị tinh cấp tạm thời sẽ thiếu, cần nhất bây giờ phải là một vạn huấn luyện viên nhất tinh cấp.

Đột nhiên Lý Dương từ trên ghế bật dậy nói:

- Mẹ ơi, làm người không thể quá tham tâm, không thể mới một chút mà đã đòi mở ra ở khắp cả thế giới, tạm thời lấy Mỹ làm cơ sở, trước tiên bao trùm cả nước Mỹ rồi tính tiếp!

Lý Dương có cảm giác bao trùm thế giới đúng là có chút lực bất tòng tâm.

Nghĩ đến đây Lý Dương liền nhắc điện thoại gọi cho Thiên Lũy.

- Ấy, Thiên Lũy, ta là Mộc Dịch, ta có chuyện thập phần quan trọng muốn cùng huynh nói chuyện, ân, được rồi. Huynh hãy tới biệt thự này của ta, chúng ta bàn kỹ một chút!

Lý Dương cười nói.

Một giờ sau, xe của Thiên Lũy tiến vào trong biệt thự. Trong phòng khách, Lý Dương và Thiên Lũy ngồi trên salon bắt đầu nói chuyện.

- Thiên Lũy sư huynh, lần này ta có việc muốn phiền các huynh!

Lý Dương mỉm cười nói.

Thiên Lũy vừa tiếp lấy chén trà mà osin đưa qua, y chưa kịp uống thì đã lập tức nói:

- Mộc Dịch sư đệ, ngươi bắt tất phải nói như vậy, ngươi cũng là một phần tử trong Thanh bang, từ nay về sau không nên khách khí như vậy!

Lý Dương lập tức cười nói:

- Đương nhiên, ta đem sự tình nói một chút trước đã nhé!

- Xin mời!

Thiên Lũy mỉm cười, từ từ bắt đầu chậm rãi thưởng thức chén thanh trà.

- Ta chuẩn bị mở Cực Thối đạo quán, một loại đạo quán có tính chất gần như kiểu quyền đạo đạo quán, mục tiêu của ta là bao trùm cả thế giới.

Lý Dương nhẹ nhàng nói.

Thiên Lũy vừa nghe đã lập tức mở trừng mắt ra nhìn Lý Dương, một lúc lâu sau y thở dài một hơi rồi chậm rãi buông chén trà mà kinh hãi than:

- Sự đệ quả nhiên lợi hại, quả nhiên lợi hại a! Tự nhiên lại có ý nghĩ như thế... lợi hại, vừa nổi danh lại vừa có lợi lớn. Chuyện tốt a, bắt quá cái thể thuật này người lấy từ đâu ra vậy?

Thiên Lữ hiểu rõ rằng, với thể lực của tam đại hắc bang, muốn mở đạo quán ra khắp toàn thế giới chỉ là vấn đề thời gian, chuyện trọng yếu nhất bây giờ ngược lại là vấn đề truyền thụ thể thuật ra ngoài. Lý Dương mỉm cười lấy ra một chiếc đĩa CD ra và đặt vào trong ổ đĩa.

- Thiên Lữ sư huynh, mời xem, đây là ba bộ thối pháp của Cực Thối đạo quán, bộ thứ nhất ta chuẩn bị đưa ra đại chúng, phàm là gia nhập vào Cực Thối đạo quán đều có thể học tập. Bộ thứ hai và thứ ba muốn học thì cần phải là học viên đặc thù.

Lý Dương giải thích với Thiên Lữ.

Nhưng Thiên Lữ đã tập trung toàn bộ tinh thần mà chăm chú nhìn vào màn hình ti vi. Sau khi xem toàn bộ, ánh mắt Thiên Lữ nhìn Lý Dương đầy vẻ kính nể.

- Mộc Dịch sư đệ, đây là người sáng tạo ra ư? Từ nay về sau tuyên truyền ra bên ngoài có phải là danh nghĩa của người?

Thiên Lữ tròn mắt ngạc nhiên hỏi Lý Dương.

Lý Dương chậm rãi gật đầu, Thiên Lữ thở mạnh một hơi rồi than vãn:

- Mộc Dịch sư đệ, người sau này xem như là lưu danh bách thế với danh tiếng là người sáng lập ra Cực Thối đạo quán. Ta có dự cảm, Cực Thối đạo quán sau này nhất định sẽ vượt xa quyền đạo để trở thành thế giới đệ nhất vũ đạo!

Nhân quang của Thiên Lữ đâu phải tầm thường chứ?

Cực Thối đạo gồm ba bộ thối pháp, thối pháp vô cùng gọn ghẽ và có khí thế. Xem ra có thể nói là rất tốt, tất phải có rất nhiều người bình thường luyện tập thân thể theo bề ngoài của cái này.

Y tin rằng, với thực lực của Lý Dương, công hiệu của ba bộ thối pháp này khẳng định không yếu. Chỉ nội “bên ngoài” cùng “bên trong” (1) của bộ thối pháp này đều là phương pháp luyện tập thân thể ưu tú, lại thêm thể lực của tam đại Hắc bang siêu cấp, chuyện bao trùm cả thế giới cũng không phải là giấc mộng.

- Bất quá, trọng yếu nhất là trụ cột của một cái đạo quán là huấn luyện viên, bọn họ mới là người trực tiếp truyền thụ cho học viên, nhưng số lượng huấn luyện viên cũng phải là rất nhiều. Nghiêm túc mà nói, Cực Thối đạo quán muốn mở ra trên toàn thế giới thì số lượng huấn luyện viên bình thường ít nhất phải là một vạn người. Một vạn người này phải lấy đâu ra bây giờ? Cho dù Thanh bang chúng ta cũng không thể lập tức tụ tập được một vạn người có thể đảm đương chức vụ huấn luyện viên.

Thiên Lữ nói với vẻ khó khăn.

Lý Dương gật đầu nói:

- Ta biết, cho nên ta quyết định mục tiêu đầu tiên của ta là tại nước Mỹ, trước hết sẽ bao trùm các thành phố lớn của nước Mỹ rồi sẽ tính tiếp.

Thiên Lữ thoải mái nói:

- Ấy, cái này thì dễ dàng hơn, đúng là người chuẩn bị bao trùm toàn bộ huyện thành hay là chỉ bao trùm một số thành thị tương đối lớn?

Thiên Lữ muốn hỏi thật rõ ràng chuyện này. Nếu là nói về huyện thành, cả nước Mỹ có mười đại khu với ba ngàn không trăm bốn mươi hai huyện thành. Nếu là bao trùm tất cả các huyện thành này, cần phải có số lượng huấn luyện viên nhiều đến kinh người.

Lý Dương cười khỏ nói:

- Đương nhiên không cần, một tiểu huyện thành mấy vạn dân thì cho qua, mục tiêu của ta là những thành thị có khoảng mấy chục vạn dân. Chỉ một số đại thành thị mới đáng giá thôi, cho nên những nơi nhỏ nhất thì để tính sau!

Vốn kế hoạch trên phạm vi toàn thể giới của Lý Dương cũng chỉ là tính với một số đại thành thị có mấy chục vạn dân thôi. Mấy nơi nhỏ nhất chỉ có mấy vạn dân hán căn bản không tính đến, nếu không một vạn người căn bản không đủ.

Thiên Lũy gật gật đầu nói:

- Ân, nói như vậy thì phạm vi sẽ ít hơn nhiều, tính ra chỉ mấy trăm người.

- Hơn ba trăm người, ta vừa rồi đã tính qua.

Lý Dương nói.

- Hơn ba trăm người, một cái đạo quán có một huấn luyện viên bình thường, cũng cần hơn ba trăm, như vậy không tính là nhiều, Thanh bang chúng ta có thể tìm được.

Thiên Lũy nói với vẻ rất nhẹ nhàng.

Lý Dương lại nói:

- Không, không, ta vẫn chưa nói với huynh, trong kế hoạch huấn luyện viên của Cực Thối đạo quán phân theo tinh cấp. Hai mươi một đỉnh cấp quyền thủ là hai mươi một huấn luyện viên tứ tinh cấp, tam cấp cao thủ là huấn luyện viên tam tinh cấp, huấn luyện viên bình thường cũng là nhất tinh cấp.

Lý Dương vừa nói ra, Thiên Lũy lập tức lộ ra vẻ mặt khó khăn.

- Nhất tinh cấp? Mộc Dịch sư đệ, đây chính là thực lực của đặc chủng binh, làm sao có thể dễ dàng vậy chứ? Nếu Thanh bang nghĩ tất cả các biện pháp cũng có thể tìm được mấy trăm đặc chủng binh, nhưng mà trưởng lão sẽ không đáp ứng dễ dàng như vậy.

Thiên Lũy có chút khổ não nói.

Lý Dương không thèm để ý nói:

- Không cần lo lắng, huynh chỉ cần cấp cho ta một số người có tố chất thân thể tương đối tốt, ta sẽ huấn luyện bọn họ, không phải chỉ là nhất tinh cấp thôi sao? Chỉ đơn thuần huấn luyện nhục thể là được rồi!

Quyền thủ từ các huấn luyện doanh ra năng lượng thân thể tầm mấy chục tinh, thậm chí là trên trăm tinh. Lý Dương yêu cầu không cao, chỉ cần vài tinh mà thôi, chỉ cần đem thủ đoạn của các huấn luyện doanh giảm nhẹ đi là được.

- Tốt, như vậy thì tương đối dễ, người yên tâm, ta sẽ rất nhanh hoàn thành thôi!

Thiên Lũy vừa nghe Lý Dương nói không cần cấp bậc cao thủ đặc chủng binh thì liền cảm thấy nhẹ nhàng. Bây giờ lưu manh vô số, những kẻ lang thang cũng là vô số, Thanh bang tìm một vài kẻ cường tráng đương nhiên là rất dễ dàng. Nói không chừng mang tới một số kẻ thân thể cường hãn đạt tới vài tinh đến ấy chứ!

Một tháng sau.

Toàn bộ bốn trăm đại hán cường tráng đã xuất hiện tại huấn luyện doanh của hai mươi một quyền thủ.

- Toàn bộ bốn trăm người này là Thanh bang chúng ta đem tới trong phạm vi nước Mỹ. Đây đều là những người nổi bật, tố chất thân thể đều tốt, trong đó còn có năm mươi sáu người thân thể có vài tinh năng lượng.

Thiên Lũy cười nói, việc này đối với Thanh bang mà nói là quá dễ dàng.

Hiện nay nước Mỹ cũng có một số băng đảng xã hội đen có tính chất khu vực, tỷ như các thế lực như tổ chức Thương Thủ, những thế lực này đối với sự thống trị của Thanh bang trong thế giới ngầm toàn nước Mỹ cũng chịu chút ảnh hưởng. Đối với những kẻ cứng đầu, trong tháng này Thanh bang đã sử dụng những thủ đoạn cứng rắn.

Vô số cao thủ đã tiêu diệt mười mấy thế lực, có hơn nghìn người bị bắt làm tù binh. Ngoài ra còn bắt một số kẻ thân thể có tố chất không tồi lại, bọn họ đã bắt được hơn nghìn người, bốn trăm người này được coi là khá tốt trong đó.

Lý Dương nhìn bốn trăm đại hán, đây đều là những kẻ đánh thuê của các thế lực. Mỗi tên đều thập phần cường tráng, cơ nhục đều rất tốt, phỏng chừng năng lượng nhục thể cũng không thấp, tin rằng trải qua một quãng thời gian huấn luyện đạt tới nhất tinh đẳng cấp là rất dễ dàng.

- Thiên Lũy sư huynh, lần này huynh giúp ta, ta sẽ nhớ món ân tình này, sau này nhất định ta sẽ báo đáp trọng hậu!

Lý Dương nhìn Thiên Lũy cảm ơn.

Thiên Lũy vừa nghe Lý Dương lời ra nhất thời trên khuôn mặt lộ vẻ tươi cười nói:

- Chúng ta hai huynh đệ việc gì phải phân chia như vậy chứ? Sau này có chuyện gì cứ tìm ta, nhất định ta sẽ không làm đệ thất vọng. Được rồi sư đệ, ta đi trước đây!

Lý Dương gật đầu, tự mình tiến Thiên Lũy về. Lý Dương xoay người nhìn bốn trăm đại hán. Đám đại hán trong lòng đều sợ hãi, bọn họ là bị Thanh bang bắt tới, không biết Thanh bang sẽ xử lý họ như thế nào?

-La Đức Thành, Bork, Russ, hai mươi một người các ngươi trước tiên hãy luyện gân cốt cho hai trăm tiểu tử kia.

Lý Dương thần nhiên nói:

- Về phần bốn trăm người các ngươi đương nhiên cũng có thể phản kháng, chỉ cần một người các ngươi có thể đánh ngã một số trong bọn họ thì ta có thể để các ngươi rời đi.

Nghe nói vậy, bốn trăm đại hán lập tức mở to mắt, bọn họ đương nhiên hy vọng mình được tự do. Bốn trăm người cường tráng, đối phương chỉ có hai mươi một người, cho dù mạnh thế nào cũng không thể đối phó được bốn trăm người.

Đám đại hán đều thở gấp, chuẩn bị động thủ. Hai mươi một đỉnh cấp quyền thủ, tứ cấp cao thủ nhìn nhau, trên mặt họ lộ ra một nụ cười chế nhạo. La Đức Thành cùng hai mươi người chậm rãi hướng tới bốn trăm đại hán. Thấy hai mươi một vị cao thủ từng bước lại gần, bốn trăm đại hán cơ thể bắt đầu chậm rãi triển khai, hiển nhiên, bọn họ chuẩn bị sử dụng toàn bộ sức mạnh của cơ thể.

- Tiểu tử kia, đến đây đi!

Thân thể Meese Hove nhảy lên, trực tiếp phóng qua mười thước tới phía trong đám người. Vừa nhìn thấy Meese Hove nhảy vọt tới, lập tức hơn mười đại hán chung quanh cũng kêu lên rồi đồng thời hướng về phía Meese Hove, đám đại hán thân trên ở trần, cơ bắp xuất hiện chứng tỏ thực lực đều rất tốt.

- Ha ha, mạnh một chút chứ?

Meese Hove căn bản không hoàn thủ, mặc cho đám đại hán này công kích. Thân thể nhiều nhất cũng chỉ có vài tinh năng lượng, công kích của bọn họ đối với Meese Hove căn bản không có một chút thương tổn.

- Hãy!

Một tiếng vang lên, Meese Hove vung tay phải lên, mười mấy đại hán bên phải đều bị bắn ra bên ngoài, còn có mấy người ngã trên mặt đất.

Meese Hove toàn cơ nhục rung lên, hần ngẩng đầu lên hống lên một trận:

- Hống...

Xung quanh hơn mười đại hán bị chấn cho lão đảo, thậm chí một ít bị chấn bay.

La Đức Thành cười to nói:

- Các huynh đệ, chúng ta cũng nên ra tay thôi, nếu không mấy tên gia hỏa này bị Meese Hove này lại đánh ngã hết bây giờ!

Lập tức hai mươi tứ cấp cao thủ giống như hổ giữa bầy dê, bóng người lướt qua lướt lại, đám đại hán thân thể đều bắt đầu bay lên.

Không một đại hán nào có thể làm thương bọn họ, những tứ cấp cao thủ này ngay cả súng đạn cũng có thể dùng thân thể ngăn cản, làm sao những đại hán có chút cường hãn hơn bình thường có thể so sánh nổi.

Tại sân huấn luyện, cơ man nào là những đại hán bị chấn bay...Mà trên mặt Lý Dương cũng lộ ra một nụ cười nhạt:

- “Chỉnh” bọn chúng một chút thì quản lí cũng dễ dàng...

1. Nội ngoại công – tự luận

87. Chương 7: Nhất Tinh Cấp Huấn Luyện Viên

Trên quảng trường rộng được bao kín bởi bốn bức tường hiện ra cảnh bốn trăm đại hán nằm ngổn ngang, miệng rên hừ hừ. Đứng giữa bốn trăm đại hán là hai mươi một đỉnh cấp quyền thủ tựa như ma thần không một chút tổn thương.

Gần một phút, bốn trăm đại hán giống như người rơm bị bọn La Đức Thành đánh ngã. Bọn La Đức Thành hai mươi một quyền thủ thậm chí không một chút tổn thương.

- Con mẹ nó! Meese Hove cái tên hỗn đản người, ở đây có nhiều người như vậy mà một mình người đánh ngã hơn trăm đứa! Thật là quá thể!

Bork Russ tức giận chạy đến bên cạnh Meese Hove thúi cho hán một phát, miệng hung hăng lớn tiếng mắng. Đúng là vừa rồi Meese Hove phảng phất như phát cuồng mà lao thẳng vào đánh đấm, số đại hán bị đánh ngã quả thật không ít.

Đám quyền thủ khác cũng đều lao vào “anh một quyền tôi một quyền” mà thúi Meese Hove.

Hiếm hoi lắm mới có một cơ hội giáo huấn kẻ khác, đám quyền thủ này muốn luyện tập cho dần dần cốt một chút, ai ngờ Meese Hove một người mà đánh gục cả một phần tư chỗ đó.

Meese Hove “đáng yêu” nhanh chóng chạy ra xa và gãi gãi đầu cười nói:

- Hắc hắc, chỉ là đã lâu ta không đánh người, trong lòng ngứa ngáy, vừa rồi mới phát tiết được một chút.

Lập tức các quyền thủ không còn gì để nói.

Lý Dương nhìn về phía bốn trăm đại hán đang nằm ngổn ngang trên mặt đất.

- Tất cả đứng lên cho ta!

Âm thanh băng lãnh của Lý Dương vang lên không có một chút tình cảm nào. Hai mươi một quyền thủ kia cũng đều tỉnh lặng lại, không dám tiếp tục ồn ào nữa.

Mà trên mặt đất, bốn trăm đại hán vừa nghe xong thì lập tức lục tục đứng dậy. Vừa rồi đám La Đức Thành cũng biết nặng nhẹ, không nặng tay, cho nên thoát nhìn bọn đại hán trông rất thảm nhưng trên thực tế không có vấn đề gì, chỉ là bị thương ngoài da mà thôi.

Lý Dương nhìn đám đại hán này, trong lòng thầm gật đầu nói:

- Tổ chất thân thể không tệ lắm, mặc dù bọn La Đức Thành không nặng tay nhưng nếu là tổ chất thân thể không tốt một chút thì đã không thể dậy nổi. Đám người mà Thiên Lũy sư huynh mang tới cho ta cũng không tồi a!

Lý Dương đối với đám đại hán này hết sức hài lòng.

- Vị này là Điền Cường, sau này là tổng giáo quan của các người, sau này mệnh lệnh của y cũng chính là mệnh lệnh của ta, mà mệnh lệnh của ta đại biểu cho mệnh lệnh của Thanh bang!

Sau khi Lý Dương nói xong bèn trực tiếp đi tới một bên rồi ngồi xuống.

Còn Điền Cương đi tới trước chúng nhân rồi ngạo nghễ liếc nhìn bốn trăm đại hán nói:

- Từ hôm nay trở đi cùng với các người “chơi đùa” chính là hai mươi một người này. Đúng, chính là bọn họ đó, ta tin rằng các người cũng đã nhận thức được một chút về họ rồi. Bọn họ sau này chính là giáo quan của các người trong nửa năm.

La Đức Thành, Meese Hove hai mươi một người lập tức cao ngạo ngừng đầu cười nhìn bốn trăm đại hán sắp được bọn họ chăm sóc. Còn bốn trăm đại hán sắc mặt đều rất khó coi nhìn hai mươi một vị đỉnh cấp quyền thủ đang cười.

- Chúa ơi ! Đám ma quỷ vô địch này là giáo quan của chúng ta, thôi xong rồi!

Đám đại hán này đều nhớ kỹ sự lợi hại của hai mươi một quyền thủ kia. Trong lòng bọn họ, bọn La Đức Thành chính là ma quỷ, họ quá mạnh mẽ, căn bản không cùng cấp bậc với con người, bốn trăm người bọn họ đều không thể đả thương được đến một người.

Những đại hán này đều cảm thấy lo lắng và sợ hãi về tương lai của mình.

Mà Điền Cương mặt không chút thay đổi tiếp tục nói:

- Còn ta từ hôm nay trở đi chính là tổng giáo quan của các người trong nửa năm, trong vòng nửa năm ta sẽ cải biến vận mệnh của các người. Trong nửa năm này, chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ các người sẽ có một tương lai tốt, còn kẻ nào không hoàn thành nhiệm vụ, hừ hừ , mặc dù sẽ không giết các người, nhưng hai mươi một vị giáo quan này thích luyện quyền với bao cát, có lẽ nếu tặng cho bọn họ những bao cát sống thì bọn họ sẽ rất cao hứng, đương nhiên các người có thể lựa chọn cách chạy trốn, chỉ là kết cục của kẻ chạy trốn là...

Thanh âm Điền Cương lộ ra vẻ băng lãnh, một cỗ sát khí tự nhiên tràn ra.

Tất cả các đại hán trong lòng lập tức run lên, ai cũng lộ ra vẻ hết sức lo sợ. Bọn họ đương nhiên biết đằng sau cái trung tâm huấn luyện này là cái gì?

Đó chính là Thanh bang, một trong tứ đại siêu cấp bang phái của thế giới, bọn họ làm sao có thể chạy thoát khỏi sự đuổi giết của Thanh bang, làm sao còn dám có chút ý niệm chạy trốn trong đầu chứ? Dù sao họ cũng sợ chết. Ở nơi này bất quá chỉ là huấn luyện, chạy trốn là tử vong! Sao không huấn luyện chứ? Đám đại hán này đối với tố chất thân thể của mình đều rất tự tin.

- Điền Cương, nơi này giao cho người, ta trở về đây!

Lý Dương sau khi chứng kiến màn này thì rất yên tâm về Điền Cương, vì vậy hắn liền nhắc nhở Điền Cương một chút rồi dẫn Jerry trở về.

Trong xe, Lý Dương mỉm cười cầm điện thoại gọi cho Lily:

- A lô, là ta, Mộc Dịch sư huynh đây! Ta có một việc trọng yếu giao cho muội, bây giờ muội hãy nhanh chóng từ tổng bộ của Tập đoàn Tuyết Lan trở về, đừng hỏi là chuyện gì, trở về ta sẽ từ từ nói sau!

Lily bây giờ là tổng giám đốc của tập đoàn Tuyết Lan, hoàn toàn phụ trách các hạng mục đầu tư của cùng công việc nội bộ.

Căn cứ một tháng quan sát, Lý Dương phát hiện Lily tuyệt đối là một kì tài trong kinh doanh. Một tập đoàn có tài sản tới hai trăm tỷ đô la mà một tiểu cô nương như Lily lại dễ dàng nắm trong tay, các kế hoạch của tập đoàn đều được hoạt động một cách cẩn thận.

Tập đoàn Tuyết Lan bây giờ đang trong xu thế đi lên, còn chín đại tập đoàn bị thu mua kia, vì nguyên nhân thượng tầng có sự thay đổi nên đang trong xu thế đi xuống. Mười đại tập đoàn đều biến động, duy chỉ có tập đoàn Tuyết Lan có chiều hướng tốt đẹp.

“Lily thực sự là một thiên tài, thiên tài trong giới kinh doanh, Jake cũng là thiên tài, hai tỷ đệ nhà này thật lợi hại. Chỉ là Jake luôn luôn nghiên cứu luyện chế đan dược gì đó, cái thứ này không bỏ ra vài năm thì

không thể có thành quả! Hơn nữa cái “luyện đan bí quyển” thật là khô khốc, thật không thể hiểu tại sao tên tiểu tử đó lại có thể chịu được.”

Lý Dương đối với việc thăng nhóc Jake đi thích cái công việc luyện chế đan dược khô khốc có chút khó hiểu.

Lý Dương còn đang trên xe thì Lily đã về đến nhà. Tổng bộ của tập đoàn Tuyết Lan đặt tại đường Wall, rất gần biệt thự của Lý Dương.

Xe vừa về đến cửa cửa biệt thự là cổng liền mở ra, hai hắc y đại hán cung kính hành lễ, hai hắc y đại hán này là do Thanh bang phái đến canh cửa.

Xe trực tiếp đi vào gara, Lý Dương xuống xe đi vào phòng khách. Cởi áo ngoài đưa cho người giúp việc để một bên, Lý Dương liền ngồi xuống ghế sofa, còn Lily đang ngồi đối diện.

- Lily, trông coi Tập đoàn Tuyết Lan một tháng vừa qua cảm giác thế nào? Nắm một cái siêu cấp đại tập đoàn trong tay có phải là áp lực rất lớn không?

Lý Dương cầm lấy bình rượu trắng uống một hơi, nhìn Lily hỏi.

Lily cầm tách cà phê và cười tươi nói:

- Không, sao lại có áp lực mạnh chứ? Quản lý một đại tập đoàn rất là vui, mỗi kế hoạch đều trên trăm triệu đô. Oa! Cho dù là trên sách giáo khoa của bọn muội cũng không có khoa trương như vậy!

Lily vừa nhắc tới tập đoàn Tuyết Lan liền lập tức trở lên hưng phấn.

- Không có áp lực là tốt, ta cũng hy vọng muội giúp ta quản lý tập đoàn thứ hai!

Lý Dương nói ra mục đích của mình.

Lily nghe xong nhất thời sửng sốt:

- Sư huynh, huynh... huynh còn có tập đoàn khác?

Lily không biết nên nói cái gì cho tốt, lần trước một cái tập đoàn Tuyết Lan đã làm cho nàng chấn kinh, bây giờ Lý Dương lại định để cho nàng quản lý một cái tập đoàn khác.

- Không, không, bây giờ chưa có, bắt quá rất nhanh sẽ có!

Lý Dương vội vàng nói.

Lily hít một hơi nói:

- Sư huynh, ý của huynh là...

- Muội có biết Taekwondo không?

Lý Dương hỏi lại, Lily lập tức gật đầu.

Lý Dương tiếp tục nói:

- Loại Thể thuật như Taekwondo mà còn có thể lưu truyền toàn thế giới, cho nên ta quyết định, sáng tạo ra một loại Thể thuật khác cũng sẽ lưu truyền trên toàn thế giới. Tên của môn Thể thuật này là Cực Thối đạo!

Lily vừa nghe xong, khuôn mặt liền lập tức kích động mà đỏ bừng lên.

Một nhà kinh doanh thiên tài như nàng rất mẫn cảm với các thời cơ, đương nhiên chỉ một lát là có thể nhìn ra cái lợi nhuận bên trong của nó.

- Sư huynh, ý tứ của huynh là để cho muội kiến tạo Cực Thối đạo quán, sau đó bắt đầu chiêu thu đệ tử đúng không?

Lily vô cùng thông minh, sau một lát đã hiểu ra vấn đề.

Lý Dương gật đầu nói:

- Đúng vậy, đây là danh sách các thành phố, hơn ba trăm thành phố này, ta hy vọng mỗi một thành phố đều có một cái Cực Thối đạo quán.

Lily tiếp nhận danh sách do Lý Dương cung cấp, xem một lần rồi ngẩng đầu lên nói:

- Sư huynh, hơn ba trăm thành phố này đều là của nước Mỹ, ý của sư huynh là trước tiên phát triển ở nước Mỹ, về phần các quốc gia khác thì chờ sau này một thời gian. Nhưng mà cho dù là tại nước Mỹ, hơn ba trăm Cực Thối đạo quán, số tiền cũng không lớn, chỉ vài triệu USD mà thôi, nhưng mà Cực thối đạo quán cần một lượng lớn huấn luyện viên, những huấn luyện viên này lấy ở đâu ra chứ?

Lý Dương ngẩng đầu uống cạn rượu trong bình, sau đó thở một hơi nói:

- Điểm ấy muội không cần phải lo lắng, huấn luyện viên ta đã chuẩn bị đủ rồi, nửa năm sau Cực Thối đạo quán có thể bắt đầu thu nhận đệ tử, muội thấy cần làm gì thì làm nhanh lên để kiến tạo Cực Thối đạo quán!

Lily nghe xong gật đầu nói:

- Huynh yên tâm, nửa năm là hoàn toàn đủ, nửa năm sau muội nhất định để cho huynh thấy hơn ba trăm đạo quán!”

- Muội làm việc ta rất yên tâm!

Lý Dương vừa cười vừa nói.

Có Lily là thiên tài kinh doanh ở đây, Lý Dương làm việc cũng thuận tiện hơn rất nhiều, tuy hẳn có thể tìm người khác giúp mình quản lý các tập đoàn, nhưng mà không thể tin tưởng như người của mình được.

- Được rồi, nếu phát hiện có vấn đề gì khó giải quyết thì hãy trực tiếp nói với Thiên Lũy, đây là số điện thoại của hắn, nói rằng là ta đưa cho muội số này!

Lý Dương lấy ra một tờ giấy có số điện thoại của Thiên Lũy đưa cho Lily.

Lily hưng phấn tiếp nhận, làm một nhà kinh doanh thiên tài, nàng đương nhiên biết thế lực Thanh bang sẽ có hỗ trợ lớn như thế nào.

Trong phòng ngủ.

Lý Dương vuốt ve mộc điều, mỗi một cái mộc điều đều là những vẻ mặt khác nhau của Khương Tuyết, mỗi một lần trở về phòng ngủ, nội tâm cô độc của Lý Dương mới có thể bình tĩnh lại. Lý Dương tựa như một chiếc thuyền nhỏ cô độc phiêu bạt, còn gian phòng ngủ này chính là bến đậu an toàn cho y.

- Tuyết, nàng ở bên đó có được khỏe không?

Lý Dương trong lòng thầm nói.

Bỗng dưng hắn thở dài một hơi rồi đi ra ban công, bắt đầu ngắm bầu trời đêm u ám.

Ban công cùng với sông Harder là nơi Lý Dương lãng phí nhiều thời gian nhất.

Đêm khuya, Lý Dương bình thường là ở dưới đáy sông Harder để tu luyện, đối với Lý Dương mà nói tu luyện mới là trọng yếu nhất, trừ khi có chuyện trọng đại nếu không sẽ không gián đoạn.

Mà ban ngày Lý Dương dành một nửa thời gian ở ban công, một nửa thời gian là tại phòng ngủ.

Lý Dương ngồi ở trên ghế ngoài ban công, ngửa đầu uống một bình rượu, cảm thụ một cỗ nhiệt khí nóng bỏng, một cỗ tư niệm trào lên như sóng biển vỗ vào khoảng không vô tận, cuối cùng chậm rãi lặng yên trở lại.

Cuộc sống cứ như vậy từng ngày qua đi, chớp mắt đã bốn tháng qua đi. Buổi sáng, ánh mặt trời tương đối nhu hòa ấm áp, không khí còn lưu lại nhè nhẹ hơi nước. Gió nhẹ thổi lướt qua mặt, làm cho con người cảm thấy thoải mái. Lý Dương ngồi trên ban công chậm rãi khắc gỗ.

- Reng...

Tiếng chuông điện thoại của Lý Dương rung lên.

- A lô, ta là Mộc Dịch!

Lý Dương tiếp điện thoại.

Trong điện thoại truyền đến thanh âm của Điền Cương:

- Sư huynh, đệ là Điền Cương, nói cho huynh một việc vui!

- Có việc gì vui?

Miệng Lý Dương tùy tiện hỏi.

- Bốn trăm đại hán toàn bộ đã vượt qua kiểm tra, thân thể năng lượng đều đã vượt qua một tinh!

Điền Cương tự hào nói.

Lý Dương sững sốt nói:

- Cái gì, toàn bộ đã vượt qua nhất tinh cấp?

Lý Dương vừa kinh ngạc vừa vui mừng nói tiếp:

- Vậy thực sự là tốt quá, lúc đầu còn cho rằng có lẽ cần tới nửa năm, không ngờ mới bốn tháng đã được, công lao của đệ không nhỏ đâu.

Điền Cương lập tức cười ha hả nói:

- Sư huynh, vậy không thể tính là cái gì công lao của ta, nên xem đó là công lao của hai mươi một người bọn La Đức Thành. Kế hoạch cho bọn chúng huấn luyện của đệ lúc đầu cũng không tính là cao, nhưng mà những tên này tự gia tăng huấn luyện.

Lý Dương vừa nghe xong liền cười nói:

- Hả, tự gia tăng lượng huấn luyện?

Điền Cương lập tức nói ngay:

- Sư huynh, người không biết đâu a, khi ta hỏi bọn hắn, thì người có biết bọn hắn nói cái gì không? Cái tên Bork Russ nói “chúng ta lúc đầu tại Siberi huấn luyện doanh huấn luyện gấp ba lần như thế này, điều kiện so với nơi này ác liệt hơn không biết bao nhiêu lần, về phần ăn uống, chúng ta đều phải ăn những thứ thực phẩm rác rưởi. Những đại hán này thân thể tổ chất rất tốt, gia tăng huấn luyện tuyệt đối không thể chết được!”

Kỳ thật là bởi vì đám Bork Russ trong lòng cảm thấy không công bằng, năm xưa khi bọn họ huấn luyện có lúc ngay cả ăn cơm cũng không được ăn no, rất nhiều người thậm chí đã bỏ mạng tại Siberi. Nếu so sánh với bọn họ, sự huấn luyện ở đây thật sự là quá thư thái, Bork Russ biết giới hạn của bọn đại hán, chỉ là đề cao huấn luyện của bọn chúng lên hai phần ba.

Mặc dù bọn họ tự đề cao huấn luyện, Lý Dương một điểm cũng không tức giận. Dù sao bốn trăm đại hán huấn luyện viên nhất tinh cấp đã huấn luyện xong.

88. Chương 8: Thánh Lâm Tập Đoàn Đích Yêu Thỉnh

- Hô...

Từ trong tâm tạng của Lý Dương phát ra kim sắc quang mang, từng đạo thiên địa linh khí không ngừng ào vào trong thể nội, tiếp đó tiến nhập vào tâm tạng hắn. Trải qua sự chuyển hóa, nó không ngừng thấm vào nhục thể, thân thể của Lý Dương dần dần cũng lóe lên những tia quang mang nhàn nhạt...

Luyện thể chi thuật trong Ma Dương điển, đây chính là thứ mà mỗi đêm Lý Dương đều tu luyện.

Nhưng lúc này trong đan điền của Lý Dương, bề mặt của “Thất Diệu tinh cực” hình cầu chói lóa đang không ngừng xoay chuyển từng vòng. Bảy khối tinh cực này giống hệt như bảy viên kim đan vậy, giống như một cái động không đáy mà không ngừng hấp thu thiên địa linh khí rồi chuyển thành ma sát lực. Tiếp đó chúng lại bắt đầu xoay chuyển quanh bề mặt của khối cầu rồi cuối cùng từ từ tiến nhập vào trong đạo mang.

Đạo mang hiện nay đã có màu đỏ sẫm, đạo mang đỏ sẫm đó đang không ngừng thôn phệ tất cả, những đạo đạo khí đang không ngừng xoay quanh đạo mang. Ma sát lực không ngừng bị chuyển hóa thành đạo khí rồi sau đó ngưng kết thành đạo mang, màu sắc của đạo mang cũng càng ngày càng đậm...

Bảy luồng tinh cực chi hỏa không ngừng thiêu đốt, không ngừng hóa luyện xung quanh làm cho đạo mang càng ngày càng thêm cô đọng.

Tuy luận về thực tế thì tu vi của Lý Dương tịnh không cao, nhưng bởi vì tinh cực đó án chiếu theo luồng khí lưu hỗn độn mà vận chuyển, khiến cho tốc độ đạo mang cô đọng càng ngày càng nhanh. Thậm chí đạo mang đã có được màu đỏ sẫm.

Cứ như vậy trong thân thể của Lý Dương đã có hai trung tâm. Một cái là luyện thể theo Ma đạo chi thuật án chiếu theo “Ma Dương điển” lấy tâm tạng làm trung tâm. Một cái khác án chiếu theo tâm pháp tu luyện “Thất Diệu tinh cực” và lấy bảy khối tinh cực làm trung tâm.

Có thể nói Lý Dương là một người tu luyện mà tương đương với hai người tu luyện vậy. Hơn nữa cảm nhận của Lý Dương về thiên đạo vô cùng sâu sắc, thậm chí còn vượt qua cả cao thủ Độ Kiếp kỳ, đây chính là chỗ tốt khi trực tiếp tham ngộ “Ma Thần lục tuyệt”. Việc này cũng dẫn đến việc tốc độ tu luyện của hắn nhanh hơn rất nhiều so với người khác.

Bản thân đã có tốc độ nhanh hơn người khác rất nhiều, lại thêm trong thân thể có hai trung tâm cùng tu luyện, tốc độ đó quả thật đáng sợ. Hiện nay chỉ riêng nhục thể hay “Thất Diệu tinh cực” của Lý Dương cũng có thể tương đương với tu vi Kim Đan trung kỳ. Nhưng khi hai cái hợp lại thì sao? Đặc biệt lại là dung hợp lại trong cơ thể một người? Cái này không thể tính kiểu một cộng một, tu vi chân thực của Lý Dương rút cục cao đến thể nào đây? Có lẽ chẳng ai có thể xác định nổi.

Một đêm qua đi... Lý Dương trở lại trong biệt thự.

- Rào rào rào...

Trong phòng tắm dòng nước không ngừng chảy xuống toàn thân Lý Dương, vô luận là mùa hè hay mùa đông Lý Dương vẫn luôn dùng nước lạnh để tắm rửa, hắn thích cái cảm giác mát lạnh đó. Lau qua những giọt nước bám trên thân một lần sau đó Lý Dương tùy ý khoác lên một chiếc khăn tắm và bước vào phòng ngủ.

- Bá Vương! Ngài nói xem tôi lúc nào mới có thể đạt đến Độ Kiếp kì đây?

Lý Dương nhìn những bức điêu tượng đặt đầy phòng, trong lòng có chút nóng ruột.

Những bức tượng gỗ trong căn phòng này được Lý Dương khắc ra trong quãng thời gian gần đây, mấy trăm bức tượng gỗ, mỗi ngày một bức, cả căn phòng, trên giá, thậm chí là trong tủ quần áo, không chỗ nào là không có tượng gỗ. Lý Dương luôn cảm thấy Khương Tuyết như đang ở bên cạnh mình, nhưng hắn cũng biết rõ một điểm, đây chỉ là hắn tự lừa gạt mình mà thôi. Chính vì vậy hắn càng thêm mong đợi ngày đạt đến Độ Kiếp kì để rời khỏi nhân gian.

- Nếu người tiếp tục ở trong thể tục tu luyện, cho dù là có cảm ngộ về “Ma Dương lục tuyệt” thì cũng cần ít nhất là năm mươi năm thì mới có thể độ kiếp!

Hạng Vũ căn cứ vào cảm ngộ về “Ma Dương lục tuyệt” của Lý Dương mà đưa ra phán đoán.

Lý Dương lập tức nói:

- Không! Tôi thật sự không thể nhịn nổi nữa, năm mươi năm thực sự quá dài rồi, có thể nhanh hơn một chút không? Hay là có phương pháp nào khác không?

Hạng Vũ thở dài một hơi nói:

- Cũng không phải là không có.... Ví dụ như trong Côn Luân tiên cảnh... Trong Côn Luân tiên cảnh thiên địa linh khí vô cùng thuần tịnh, vô cùng nồng đậm, hơn nữa thiên tài địa bảo rất nhiều. Người có thể tìm được một vài thiên tài địa bảo sau đó thì hấp thụ hay gì gì đó. Nếu đến Côn Luân tiên cảnh, nói không chừng chỉ hai mươi năm là người có thể độ kiếp rồi!

Lý Dương hai mắt sáng bừng nói:

- Côn Luân tiên cảnh, rút cục làm thế nào mới có thể tiến vào đó đây?

Hạng Vũ lắc đầu nói:

- Muốn vào Côn Luân tiên cảnh thì cần phải giải quyết được hai vấn đề. Thứ nhất, trên người người có ma sát lực, hiện nay khi người dùng Liễm Tức thuật nhiều nhất cũng chỉ có thể che giấu được Độ Kiếp cao thủ mà thôi, nhưng trong Côn Luân tiên cảnh còn có cao thủ Đại Thành kỳ, cho nên người nhất định phải luyện Liễm Tức thuật đến mức càng cao thâm hơn. Thứ hai, muốn tiến nhập vào Côn Luân tiên cảnh thì tất phải có phương pháp khai mở “Thiên Áo Vi Thần trận”. Đối với điểm này bản Bá Vương tuy rằng biết rõ, nhưng nếu người tiến nhập vào đó thì vẫn sẽ bị công kích. Bởi vì đối với tu chân giả trong Côn Luân tiên cảnh, trừ phi là người được họ triệu tới, nếu không khi tiến nhập nhất định sẽ bị công kích!

Lý Dương lập tức có chút đau đầu.

- Không phải vậy, phụ thân của người không phải là người của Tinh Cực tông sao? Gia gia của người không phải là tông chủ của Tinh Cực tông sao? Đợi lúc bọn họ tìm thấy người thì không phải là người có thể quang minh chính đại mà vào đó sao? Bây giờ cái người cần làm chính là cảm ngộ Liễm Tức thuật, ít nhất cũng phải đạt tới mức cao thủ Đại Thành kỳ cũng không thể nhìn ra được thực lực!

Lý Dương cười khổ nói:

- Ai biết được khi nào thì phụ thân đến tìm tôi chứ? Ấn chiếu theo tông chỉ của Tinh Cực tông, cần cảm ngộ được Âm Nhiên chi cảnh mới có thể đi ra khỏi đó. Đã gần ba mươi năm rồi mà phụ thân vẫn chưa đi ra, nói không chừng thêm ba mươi năm nữa mà ông ấy...

Lý Dương nói đến đây thì ngưng lại, không nói tiếp nữa.

Hạng Vũ cũng hiểu, chẳng ai biết được lúc nào phụ thân của Lý Dương mới đi ra tìm vợ con mình. Thậm chí Lý Phong, phụ thân của Lý Dương còn không biết là mình có con, hơn nữa còn có đến hai đứa!

Tất cả đành tùy duyên thôi, bây giờ ta cứ nỗ lực tu luyện, Liễm Tức thuật cũng sẽ theo sự cảm ngộ về “Ma Thần lực tuyệt” thêm sâu mà tự nhiên tăng lên, việc này vốn không thể vội vã được. Cái gì mà Thánh Lâm tập đoàn Lâm thị sớm muộn gì cũng bị hấn tiêu diệt, Lâm Thiên Vũ chắc chắn sẽ bị hấn dùng “Thí Hỏa chi hình” mà thiêu đốt linh hồn thôi.

Lý Dương ở trong nhân gian, có lẽ việc hấn mong muốn nhất ngoài việc có thể độ kiếp, còn có một việc nữa chính là tiêu diệt tập đoàn Thánh Lâm, hành hạ Lâm Thiên Vũ. Nếu còn có chuyện gì khác thì có lẽ chỉ còn phụ mẫu và đệ đệ của hấn thôi. Đối với người thân của mình, Lý Dương vẫn có chút không nở rời.

Lần này sáng lập ra Cực Thối đạo, Lý Dương cũng chỉ là phục vụ cho Lý gia, phục vụ cho Lý Thạc sau này, vì Lý gia phục vụ. Còn đối với bản thân hấn, kỳ thực đối với việc này hấn cũng không hề nhiệt tâm. Mất đi người yêu, yêu cầu của hấn đối với thế giới này đã trở nên rất thấp rồi.

Trên bàn ăn sáng.

Điền Cương đã trở lại được mấy ngày, có lẽ hấn đã hoàn toàn yên tâm về việc huấn luyện cơ bản, dù sao bốn trăm đại hán đều đã đạt tới nhất tinh cấp (1).

Lý Dương uống một cốc sữa rồi ngẩng đầu lên nói:

- Có chuyện gì thì nói đi!

- Sư huynh, không phải huynh để cho ra kiến tạo Cực Thối đạo quán sao? Có tới hơn ba trăm Cực Thối đạo quán, ta đã hoàn toàn kiến tạo thành công. Tất cả đều đã được chuẩn bị xong, lúc nào cũng có thể khai trương.

Lily mỉm cười nói.

Lý Dương vừa nghe xong mắt liền sáng lên. Tiếp đó hắn lập tức gật đầu với Lyli một cái và nói:

- Không tồi, Điền Cương cũng đã bồi dưỡng thành công bốn trăm nhất tinh cấp huấn luyện viên, muội kiến tạo Cực Thối đạo quán cũng thành công trước thời hạn, cặp “tiểu phu thê” hai đứa thật lợi hại nha.

Vừa nghe Lý Dương nói “tiểu phu thê”, Điền Cương và Lily lập tức đỏ bừng mặt lên, thời gian hai người ở cùng nhau tuy không ngắn nhưng họ vẫn chưa quyết định kết hôn.

Lý Dương nhìn hai người, Điền Cương và Lily rõ ràng đã ở cùng nhau vậy mà vẫn ngang ngạnh chưa chịu kết hôn. Vì vậy Lý Dương bèn đề nghị họ:

- Nghe ta nói này, hai đứa nên kết hôn sớm một chút! Lily không có trường bối, còn Điền Cương đệ thì sao? Lúc nào đi nói với các trưởng bối trong nhà một chút, nhất là phụ thân đó.

Điền Cương vừa nghe đến đây, khuôn mặt lập tức lộ ra vẻ quái dị. Lý Dương nhìn thấy biểu hiện của Điền Cương là liền biết hắn có tâm sự trong lòng.

- Sư huynh, có câu “trưởng sử vi phụ” (2), đợi đến lúc đệ và Lily kết hôn, sư huynh và Vương Thông trưởng lão sẽ làm đại diện cho nhà trai và nhà gái nhé.

Điền Cương đưa ra quyết định.

Lý Dương nhìn thấy biểu hiện của Điền Cương thì biết rằng mình chẳng thể khuyên nể, đành gật gù đầu.

Đột nhiên.

- Tiểu thúc, mau dạy cháu võ công đi!

Thanh âm của Cát Hân từ ngoài cửa vọng vào.

Lý Dương ngẩng đầu nhìn ra, hắn không khỏi mỉm cười, Cát Hân đang vận trang phục vận động mà cười hi hi tung tăng chạy tới.

Mấy ngày này Lý Dương phải dành ra một quãng thời gian để dạy Cát Hân, vốn dĩ Lý Dương dự tính giao cho Cát Hân “Hạo Đình Thanh Minh quyết”, nhưng Cát Hân lại cứ muốn học các pháp quyết tu luyện từ Lý Dương hắn.

Tự dưng Lý Dương lại truyền thụ cho nàng nội dung của chín tầng đầu “Ma Dương điển”. Ấn chiếu theo cách nói của Hạng Vũ, Ma Dương điển phân thành Áo Tinh giai, Minh Nguyệt giai và Cực Dương giai. Cái chân chính, chân quý không thể truyền ra ngoài chính là tầng thứ ba Cực Dương giai, còn về Áo Tinh giai thì có truyền cũng chẳng sao, dù sao Áo Tinh giai tu luyện đến cực trí bất quá cũng chỉ là phi thăng mà thôi.

- Quãng thời gian này tu luyện thế nào?

Lý Dương mỉm cười hỏi.

Cát Hân lập tức nói:

- Cháu tu luyện rất thoải mái a, đặc biệt là từ sau khi tiểu thúc đưa cho cháu khối tinh thể giống hệt như kim cương đó. Khi cháu tu luyện nó liền tỏa ra từng luồng khí lưu và thấm vào thân thể cháu, làm tốc độ tu luyện trở nên rất nhanh, bây giờ đã đạt đến tầng thứ hai rồi!

Lý Dương gật gù đầu nói:

- Ừm, vậy cũng có thể coi là không tồi. Không phải ta đã bảo cháu là cứ an tâm tu luyện nội công sao? Sao còn chạy tới đây làm gì?

Đôi mắt của Cát Hân nháy nháy nhìn Lý Dương, nàng làm ra vẻ vô tội nói:

- Cháu... cháu chỉ là muốn học thể thuật mà thôi, thực lòng mà nói tu luyện nội công rất là vô vị a.

Kỳ thực Cát Hân nào có muốn học thể thuật, nàng chỉ là muốn được ở cùng Lý Dương. Còn về nội công mà Lý Dương truyền thụ nàng chỉ nhìn qua một cái là đã hiểu rồi, nhưng nàng vẫn cố ý không ngừng hỏi han về các nội dung trong đó.

Từ sau khi Cát Hân biết có một thanh niên đã đưa cho cha mình mười triệu đô la, nàng liền có chút hiếu kỳ với người này. Lần đầu tiên cùng Lý Dương gặp mặt, Cát Hân vừa nhìn thấy khí chất lãnh ngạo của y thì trong lòng đã có một tia chấn động. Sau đó nàng tiếp xúc với Lý Dương, dần dần sinh ra một loại cảm tình chẳng rõ là gì đối với vị “tiểu thúc” này!

- Được rồi, ta sẽ truyền thụ cho cháu một bộ thể thuật!

Bộ thể thuật mà Lý Dương định truyền thụ cho Cát Hân tất nhiên là không kém, hần lập tức hỏi xin Hạng Vũ một bộ thể thuật cấp chín. Đối với Cát Hân, hần cảm giác nàng giống như tiểu muội muội của mình, là văn bối của mình vậy. Hần có trách nhiệm phải bảo vệ nàng như một vị trưởng bối.

Tiếp đó hai người đã đi vào sân trong.

- Ta sẽ biểu diễn một lượt trước, sau đó sẽ cho cháu lên thử!

Lý Dương vừa nói xong liền bắt đầu biểu diễn.

Hiện này, đối với Lý Dương mà nói, bộ thể thuật đó hần chỉ cần dụng thần thức học qua một chút là đã có thể hoàn toàn dung hợp, quán thông rồi.

Cát Hân nhìn theo thân ảnh phiêu hốt của Lý Dương mà trong lòng không khỏi nổi lên một tia si mê, thân thể của Lý Dương hệt như giao long nhập hải, kim băng xuyên vân hay bạch hạc vút bay...

Dần dần thiên địa linh khí đã tụ tập lại quanh người Lý Dương và bắt đầu dung hợp vào thân thể hần, nếu xét theo khía cạnh trình độ mà nói, thể thuật của Lý Dương hiện nay đã vượt qua cấp độ của bộ thể thuật này rồi, vì sự cảm ngộ của Lý Dương về thiên đạo đã vượt qua nó rất nhiều.

Những luồng khí lưu thanh sắc nhàn nhạt không ngừng xoay tròn xung quanh, còn Lý Dương thì giống hệt như con thoi đang không qua lại trong đám mây đó.

Ánh mắt Cát Hân càng lộ ra vẻ si mê.

- Nhìn rõ chưa?

Lý Dương mỉm cười nhìn Cát Hân.

Cát Hân lập tức tỉnh ngộ, sau đó... nàng lắc đầu một cách rất dứt khoát rồi làm ra vẻ đáng thương nhìn Lý Dương nói:

- Tiểu thúc, cháu không nhìn rõ, người có thể diễn lại một lượt không?

Lý Dương trong lòng thầm nói:

- Ừm, bộ thể thuật này là cửu cấp thể thuật, Hân Hân làm sao có thể mới một lần mà đã nhìn rõ ràng được, hay là cứ tỷ mỷ dạy thôi!

Tiếp đó Lý Dương nói với Cát Hân:

- Bây giờ động tác của ta sẽ chậm đi một chút, đánh nửa bộ ra cho cháu nhìn kỹ nhé!

Lý Dương liền tiếp tục bắt đầu biểu diễn bộ thể thuật này.

Một giờ sau.

- Hân Hân, sao cảm ngộ của cháu với thể thuật lại chậm như vậy chứ? Đến giờ mà mười phần vẫn chưa lĩnh ngộ được một sao?

Lý Dương cảm thấy có chút bất lực, tuy hần cảm giác khi mình luyện bộ thể thuật này tốc độ hấp thụ thiên địa linh khí cũng không tồi, nhưng cứ biểu diễn mãi như vậy thì cũng chẳng ra sao cả.

Trong lòng Cát Hân đang cười thầm đắc ý, nàng nhìn ba lần là đã hoàn toàn nhớ rõ rồi, nhưng sao nàng lại nói cho tiểu thúc chứ, nếu nói ra thì không phải sau này không thể nhìn thấy người nữa sao?

- Ân, tiểu thúc, là cháu ngọc nghêch, cháu cũng sốt ruột rồi a!

Cát Hân giả trang tuyệt đối là hoàn mỹ vô khuyết.

Lý Dương nhìn thấy Cát Hân như vậy thì cũng chẳng thể tức giận nổi nữa.

- Được rồi, ngày mai ta tiếp tục dạy cháu nhé, hôm nay tạm thời đến đây thôi!

Lý Dương chỉ đành nói như vậy.

Cát Hân lập tức nói:

- Vâng ạ! Tiểu thúc! ngày mai người nhất định phải tiếp tục dạy cháu đó, cháu thật sự rất thích bộ thể thuật này!

Lúc này Lý Dương chỉ còn cách gật đầu.

- Trưởng lão, bên ngoài có người của tập đoàn Thánh Lâm muốn tìm người, hần tên là Lâm Ngọc.

Đại hán coi cửa hướng về Lý Dương cung kính nói.

- Tập đoàn Thánh Lâm?

Lý Dương trong lòng chấn động:

- Bọn chúng tìm được ta rồi hay sao?

- Người để hần vào đi!

Lý Dương vẫn quyết định xem xem người của tập đoàn Thánh Lâm tìm mình có chuyện gì.

Thân mặc một bộ tây phục sẫm màu của một hãng nổi tiếng, gương mặt thì vô cùng anh tuấn. Nhìn thấy người trẻ tuổi này, ấn tượng của Lý Dương đối với hần có thể nói là không tồi.

- Mộc Dịch tiên sinh, xin để ta giới thiệu một chút! Ta là Lâm Ngọc, tổng giám đốc của tập đoàn Thánh Lâm, ta đại biểu cho chủ tịch hội đồng quản trị Lâm Thiên Vũ hỏi thăm ngài.

Lâm Ngọc lộ ra vẻ khiêm tốn lễ độ.

Lý Dương vừa nghe xong, lập tức trong lòng thầm nghĩ “A, tên gia hỏa Lâm Thiên Vũ này đã trở thành chủ tịch hội đồng quản trị? Lẽ nào phụ thân hần đã giao lại cho hần tất cả!

- Xin mời Lâm Ngọc tiên sinh vào phòng khách, có chuyện gì thì hãy từ từ bàn!

Lý Dương mỉm cười nói.

1. Nhiều chỗ tác giả để là “một tinh”, nhưng do lúc tuyển dụng mấy trăm đại hán này có nói là “có một vài đại hán thậm chí còn có năm đến sáu tinh năng lượng”. Chính vì vậy tớ sửa hết thành “nhất tinh cấp”

2. Có lẽ tác giả viết nhầm hay còn có ý thâm sâu khác. Nhưng ý nghĩa của câu này ở đây là “người làm anh có thể thay thế cha” – chắc cha Điền Cương die rồi

89. Chương 9: Mở Đầu

- Mộc Dịch tiên sinh, lần này ta đến đây là có một việc quan trọng muốn nhờ tiên sinh giúp đỡ!

Lâm Ngọc đặt chén trà xuống rồi ngẩng đầu nhìn lên Lý Dương và cung kính nói.

Lý Dương khẽ nhấp một ngụm trà rồi hỏi:

- Có chuyện gì người cứ nói ra đi?

Lâm Ngọc gật đầu, hần suy nghĩ kỹ một lượt rồi nói:

- Lần này tập đoàn Thánh Lâm của chúng tôi muốn có được một mỏ dầu ở Iraq ký hiệu là M7 để khai thác, nhưng tập đoàn của chúng tôi không có quyền tham gia đấu, cho nên hy vọng Mộc Dịch tiên sinh có thể giúp đỡ. Ngài sở hữu tập đoàn Tuyết Lan cho nên có quyền tham gia đấu giá.

Nghe đến đây, sắc mặt Lý Dương liền biến thành âm trầm.

Lâm Ngọc thấy sắc mặt của Lý Dương liền lập tức nói:

- đương nhiên, đấu giá cũng chỉ có ba bên tham gia, khi đó Mộc Dịch tiên sinh đại biểu cho tập đoàn Tuyết Lan rất có thể sẽ mua được. Bảo Mộc Dịch tiên sinh buông tay quả là xấu hổ. Nhưng tập đoàn Thánh Lâm chúng tôi nhất định sẽ bồi thường những tổn thất cho tiên sinh.

Lý Dương vừa nghe xong, trên mặt lập tức xuất hiện một nụ cười thần bí khiến cho Lâm Ngọc không thể nhìn ra thái độ của hắn là gì.

Mỏ dầu M7 ở Iraq là vận khí lớn của tập đoàn Tuyết Lan. Năm xưa Tuyết Lan tập đoàn có tham gia đầu tư vào một công ty bất động sản sắp đóng cửa ở Iraq, Công ty này vốn là công ty lớn thứ hai ở Iraq về bất động sản, bởi vì kinh doanh không thuận lợi nên cổ phiếu của công ty giảm xuống đến cả chục lần. Khi đó Tuyết Lan đã chuẩn bị mua lại công ty này, sau đó trực tiếp quản lý. Chẳng ai chú ý đến công ty này nó ra làm sao.

Nhưng khi tập đoàn Tuyết Lan chuẩn bị mua được thì công ty này lại phát hiện ra mỏ dầu dưới đất, lập tức giá cổ phiếu của công ty tăng lên vùn vụt, các thế lực lớn khác cũng bắt đầu nhúng tay vào. Thế lực lớn hơn tập đoàn Tuyết Lan cũng không phải là không có, bởi vì tập đoàn Tuyết Lan xuất thủ sớm nên cuối cùng đã sở hữu được 35% cổ phiếu và trở thành cổ đông lớn thứ hai công ty.

Sự trân quý của mỏ dầu này có thể nói là đã đạt đến một mức kinh người, giá trị của nó cao đến đáng sợ. Hiện nay nguồn năng lượng trên thế giới đang ngày càng cạn kiệt. Một mỏ dầu lớn như vậy, giá trị sơ bộ ít nhất cũng phải lên tới trăm tỉ đô la. Bất quá hiện nay cả ba đại cổ đông của công ty bất động sản này đều muốn tự mình khai thác, cả tập đoàn Tuyết Lan cũng vậy.

Dù sao cả ba cổ đông lớn nhất cũng đều hiểu được tính quan trọng của mỏ dầu này. Cuối cùng chẳng thể thương nghị với nhau được, ba bên đành quyết định đem ra đấu giá, nhưng chỉ có ba bên mới được tham gia mà thôi.

Sau khi đấu giá xong thì số tiền thu được sẽ được phân lại cho ba tập đoàn. Nếu Tuyết Lan tập đoàn ra giá trăm tỉ đô la mua được mỏ dầu thì trăm tỉ đô la này cuối cùng vẫn sẽ được chia cho ba nhà. Khi đó Tuyết Lan có thể lấy lại ba mươi năm tỉ đã bỏ ra ban đầu.

Trên mặt Lý Dương lộ ra một tia trào phúng nói:

- Lâm Ngọc tiên sinh, người dựa vào cái gì mà muốn tập đoàn Tuyết Lan buông tay? Bằng cái gì mà chúng ta phải tham gia đấu giá cho các người?

Không cần biết thế nào thì tham gia đấu giá cũng chỉ có ba cổ đông, mục đích mà Lâm Ngọc đến lần này chính là muốn tập đoàn Tuyết Lan thay tập đoàn Thánh Lâm bọn chúng đi tham gia đấu giá.

Lâm Ngọc vội vàng cung kính nói:

- Không, không, không... Mộc Dịch tiên sinh đừng hiểu lầm! Chúng tôi chỉ muốn tiên sinh giúp đỡ mà thôi. Cái gì cũng có giá của nó, Mộc Dịch tiên sinh, ngài nói xem có đúng không? Xin tiên sinh cứ thoải mái cho chúng tôi một cái giá. Thánh Lâm tập đoàn nhất định sẽ tận lực đáp ứng.

- Vậy...

Lý Dương nhìn Lâm Ngọc nói:

- Nếu ta ra giá trăm tỉ đô la các người có thể đáp ứng hay không?

Lâm Ngọc lập tức biến sắc nói:

- Mộc Dịch tiên sinh, như vậy không phải là..., giá trị của mỏ dầu này cũng chỉ khoảng trăm tỉ đô la mà thôi, Mộc Dịch tiên sinh nên thành tâm đưa ra một cái giá để hai bên chúng ta cùng có thể tiếp nhận. Trăm tỉ đô la, haha... cho dù chúng tôi có mua được cái mỏ dầu này thì cũng chẳng kiếm được nhiều tiền như thế. Lần này Thánh Lâm tập đoàn chúng tôi thành tâm muốn mua lại mỏ dầu. Mộc Dịch tiên sinh, ngài có thể suy nghĩ lại không?

- Không được!

Lily đi đến lạnh lùng nhìn Lâm Ngọc rồi nói tiếp:

- Thánh Lâm tập đoàn các người có phải đang nằm mơ hay không? Mỏ dầu M7 hiện nay tam đại cổ đông đang tranh đoạt, các người muốn nhúng tay vào, hừ hừ! Đúng là nằm mơ giữa ban ngày!

Chẳng có gì kỳ lạ khi Lily lại tức giận như vậy. Thời gian gần đây cơ hồ nàng chỉ tập trung phân tích nghiên cứu về việc sau này sử dụng mỏ dầu này như thế nào. Trong lòng nàng, việc Tuyết Lan tập đoàn sau này có thể phát triển, có thể bước đi những bước dài hay không hoàn toàn phải dựa vào mỏ dầu này.

- Đây là tổng giám đốc của tập đoàn Tuyết Lan, mọi việc của tập đoàn Tuyết Lan đều do cô ấy quản lý.

Lý Dương lạnh lùng nói.

Lâm Ngọc lập tức đứng dậy rồi đưa tay phải ra nói:

- Hân hạnh, hân hạnh. Sớm đã nghe đại danh tổng giám đốc tân nhiệm của tập đoàn Tuyết Lan, lần này được gặp Lâm Ngọc tôi quả thật vô cùng vinh hạnh.

Lily lạnh lùng cười rồi tiến đến một chiếc ghế sofa bên cạnh và tùy ý ngồi xuống, căn bản không nhìn Lâm Ngọc đến một cái.

Tay phải của Lâm Ngọc vẫn để nguyên đó, trong lòng cảm thấy xấu hổ vô cùng. Lý Dương lúc này vẫn không nói gì, vừa rồi chỉ là cái quyền đấu giá mà hết giá tới trăm tỉ đô la, đúng là muốn chơi xỏ hần. Bây giờ lại thêm tổng giám đốc tập đoàn Tuyết Lan đi ra, trực tiếp nói hần nằm mơ giữa ban ngày.

Qua một hồi, khi Lâm Ngọc chuẩn bị đứng dậy cáo từ thì Lý Dương đột nhiên nói:

- Ủm, kỳ thực yêu cầu mà người đưa ra không phải là không thể.

Lâm Ngọc lập tức vui mừng nói:

- Mộc Dịch tiên sinh có điều kiện gì xin cứ nói, chúng tôi nhất định sẽ cố hết sức đáp ứng.

Lily lập tức đứng lên:

- Sư huynh!

Lily lộ ra vẻ lo lắng, nàng đối với mỏ dầu này cũng vô cùng mong muốn có được.

Lý Dương khẽ xoa tay rồi nói với Lily:

- Việc này ta tự có chủ trương.

Lily có điểm tức giận “phịch” một cái rồi ngồi xuống. Không cần biết ra sao, Lý Dương mới chính là chủ tịch của Tuyết Lan tập đoàn.

- Mười tỉ đô la, đây là yêu cầu của ta!

Lý Dương lạnh lùng nói.

Lâm Ngọc lập tức biến sắc.

Giá trị của mỏ dầu này cũng khoảng trăm tỉ đô la, nhưng chỉ một cái quyền đấu giá mà đã đắt như vậy thì quả thật hơi khác nghiệt a.

- Mộc Dịch tiên sinh có thể bớt đi một chút được không?... Chúng tôi chỉ là nhờ ngài đi mua hộ, chỉ một cái quyền đấu giá mà đòi nhiều như vậy thì hình như là quá cao.

Lâm Ngọc có chút không thể tiếp thụ.

- Lâm Ngọc, người phải hiểu được một điểm! Các người không có quyền tham gia đấu giá, cũng không có cơ hội mua lại mỏ dầu này. Làm ăn quan trọng nhất là phải nắm bắt cơ hội, mười tỉ đô la người có cần hay không, nếu không ta cũng không miễn cưỡng. Mỏ dầu này tuyệt đối có thể đem lại cho ra lợi nhuận vượt xa mười tỉ đô la!

Lý Dương không chút nóng nảy nói.

Lâm Ngọc trầm ngâm suy nghĩ, sau một hồi hần mới nói:

- Được, chúng tôi đáp ứng!

Không lạ khi Lâm Ngọc lại suy nghĩ lâu như vậy, lần này Lâm Thiên Vũ cho hần giới hạn là mười tỉ đô la. Nếu lấy được mỏ dầu này, số tiền kiếm được tuyệt đối sẽ là mấy chục tỷ đô la. Bất quá trong quá trình vận hành chắc chắn sẽ phải tiêu thoát đi một ít.

Vậy là được rồi, người hãy về mà chuẩn bị trước đi! Một thời gian nữa chúng ta sẽ chính thức ký hợp đồng.

Lý Dương mỉm cười nói.

- Vậy ta xin cáo từ!

Lâm Ngọc lập tức đứng dậy rồi khom người nói.

Lý Dương gật gật đầu.

Thấy Lâm Ngọc rời đi Lily bèn đi đến bên cạnh Lý Dương hỏi:

- Sư huynh, sao huynh lại lại bỏ qua mỏ dầu này? Không phải lần trước người đã từng nói đối với Lâm thị gia tộc có thù oán hay sao?

Bọn Lily đều đã biết tên thật của Lý Dương, cũng biết qua một vài chuyện của hần.

Lý Dương nhìn thấy xe của Lâm Ngọc rời đi, trên mặt thoáng xuất hiện một tia cười lạnh:

- Hừ, ta nhường lại cho hần mỏ dầu ư? Sao có thể chứ? Ta muốn lấy của hần mười tỉ đô la trước, sau đó lại lấy thêm của hần trăm tỉ đô la để mua mỏ dầu. Mỏ dầu sẽ do chính chúng ta quản lý! Ta muốn cho hần không bao giờ gượng dậy được nữa. Dám tới cả chỗ ta làm ăn, hừ hừ, Lâm Thiên Vũ à, lần này ta mà không bóc lột người một chút thì liệu còn xứng đáng với chính mình nữa không?

Lily vừa nghe thấy trong lòng liền lập tức chấn động, nhưng nàng vẫn có một chút nghi hoặc nói:

- Sư huynh, tập đoàn Thánh Lâm không phải ngẫu nhiên mà trở nên mạnh mẽ như ngày nay, chúng hần cũng phải có không ít thực lực. Nếu sau khi chúng ta mua được mỏ dầu mà không nhường lại thì khi ký hợp đồng phải cẩn thận, chúng có thể kiện chúng ta ra tòa án thương mại.

Lý Dương thông thả phát tay nói:

- Yên tâm đi! Tất cả ta đều đã có chủ trương. Chuyện nhỏ như vậy ta có thể giải quyết được.

Lily trong lòng vẫn còn nghi hoặc nhưng không hỏi gì nữa, đối với Lý Dương nàng thập phần tin tưởng. Kỳ tích nào phát sinh trên người Lý Dương cũng sẽ trở nên bình thường.

- Lâm Thiên Vũ, lần này không thể trách ta. Ta còn chưa đi tìm người, không ngờ người đã chạy đến chỗ ta rồi!

Lý Dương trong lòng cảm thấy rất vui vẻ.

Nửa ngày sau.

- Thiên Lũy sư huynh, là ta Mộng Dịch đây. Cực Thối đạo quán của ta sắp khai trương trên hơn ba trăm thành thị. Mỗi một đạo quán chỉ cần một huấn luyện viên nhưng cần có thêm ba bốn người trợ giúp. Sư huynh có thể tùy tiện lựa chọn trong Thanh bang tại các thành phố lớn mỗi nơi ba bốn người tới trợ giúp không?

Lý Dương lại muốn dùng Thanh bang để lôi kéo sự chú ý của mọi người.

Thiên Lũy nghe xong bèn lập tức nói:

- Mộc Dịch sư đệ, người thật sự là... Vừa mới kiếm cho người bốn trăm đại hán, bây giờ mỗi thành thị lại cần ba bốn người. Việc này ta làm sao có thể ăn nói với trưởng lão hội đây? Chuyện này quả có chút khó khăn.

Lý Dương cười hì hì nói:

- Đệ biết Thanh bang đối với những thành phố lớn thì nhân mã thủ hạ đều có từ vài trăm đến hơn một nghìn người. Tìm ba bốn người thật quá dễ dàng. Hơn nữa biết đâu trong Thanh bang cũng có những người đang buồn chán, muốn tìm kiếm sự mới mẻ trong cuộc sống thì sao?

Thiên Lũy chợt cười ha ha nói:

- Mộc Dịch sư đệ, thực ra

- Thực ra gì cơ?

Lý Dương đối với thái độ úp úp mở mở của Thiên Lũy cũng không phán đoán được hẳn muốn nói cái gì.

- Thực ra ta đã sớm chuẩn bị tốt mọi thứ đệ cần rồi!

Thiên Lũy là Thanh bang trưởng lão, lại điều hành mọi chuyện lớn nhỏ trong bang đã lâu dĩ nhiên khả năng suy đoán của hắn rất tốt. Hắn biết Cực Thối đạo quán khi mới mở ra sẽ rất cần huấn luyện viên, do đó hắn đã sớm chuẩn bị tại 300 thành thị, mỗi một phân đà chọn ra 4 người muốn thay đổi môi trường làm việc. Dù sao thủ hạ Thanh bang tại mỗi phân đà đều rất đông.

- Huynh thật là....

Lý Dương chỉ còn biết mỗi một cách là mỉm cười mà thôi.

Lý Dương nói với một giọng điệu thần bí:

- Thiên Lũy, ngày mai huynh hãy đến chỗ ta, ta có một thứ muốn cho huynh xem.

Thiên Lũy liền nói:

- Thứ gì vậy? Không tiện nói trên điện thoại sao? Đừng có thần thần bí bí thế!

- Ngày mai huynh đến ta sẽ cho huynh xem, bây giờ không thể nói được!

Lý Dương cố làm ra vẻ thần bí nói.

- Được! Được! Ngày mai ta nhất định tới, để xem đệ có bảo bối gì nào? Nếu đệ lừa ta, vậy thì... hừ hừ!

Thiên Lũy cố ý làm ra vẻ uy hiếp Lý Dương.

Lý Dương cười nói:

- Được, nếu ta lừa huynh thì huynh muốn ta làm gì ta sẽ làm cái đó.

Tiếp đó sư huynh đệ hai người không nói gì nữa mà cùng gác điện thoại.

Buổi sáng ngày thứ hai, Lý Dương vừa thức dậy xong đã thấy xe của Thiên Lũy tiến vào sân.

- Hi, tên “tiểu tử” huynh làm gì mà gấp vậy chứ?

Lý Dương vừa cười vừa uống nốt ly sữa rồi tiến ra nghênh tiếp. Lý Dương mặc dù thân phận là Thanh bang khách khanh trưởng lão nhưng không có thực quyền, rất nhiều việc vẫn cần Thiên Lũy giúp đỡ. Vả lại Thiên Lũy cũng là sư huynh của hắn, cho nên cảm giác của hắn với vị sư huynh này có thể nói là không tồi.

- Ô, cả đêm qua ta không ngủ được, tò mò không biết người có cái bảo bối quý quái gì tặng cho ta đây.

Thiên Lũy biết rằng một khi Lý Dương mà lấy đồ ra tặng thì nhất định không phải là thứ tầm thường.

Lý Dương vẫn giữ nguyên vẻ thần bí lúc trước nói:

- Đừng suy đoán lung tung, huynh nhất định không đoán ra đâu, vào đây, ta sẽ cho huynh xem!

Nói đoạn Lý Dương lập tức kéo Thiên Lữ vào phòng khách.

Trong phòng khách, Lý Dương cùng Thiên Lữ ngồi hai bên một chiếc bàn nhỏ.

Lý Dương chậm rãi lấy ra từ trong ngực một chiếc hộp hình chữ nhật dài khoảng hai mươi phân, rộng mười phân.

- Nhìn cho rõ này nhé!

Lý Dương khẽ liếc mắt nhìn Thiên Lữ, đoạn hít một hơi từ từ mở nắp hộp.

- Rút cục là cái gì đó? Thần bí như vậy sao?

Thiên Lữ nói, trong lòng hần cảm thấy vừa có chút hưng phấn, lại có chút hiếu kỳ, vị sư đệ thần bí của mình rút cục có thứ bảo bối gì đây?

- Nhìn kỹ nhé!

Lý Dương liếc mắt nhìn Thiên Lữ rồi chậm rãi mở cái hộp ra.

Chỉ thấy trong hộp có ba khối tinh thạch trong suốt lấp lánh. Một luồng thiên địa linh khí nhàn nhạt chậm rãi tỏa ra, mấy khối tinh thạch tán phát ra những luồng quang mang đẹp mắt, khiến người ta không khỏi nhìn chăm chăm vào như mất hồn phách.

- Đây là cái gì? Tuyệt đối không có loại kim cương nào có thể ẩn chứa thiên địa linh khí. Có phải là thứ sư tôn đã từng nói qua... linh thạch?

Thiên Lữ hai mắt nhìn Lý Dương với vẻ dò hỏi. Trước đây hần đã từng nghe Vương Thông đề cập đến linh thạch.

Linh thạch có tác dụng hỗ trợ cho quá trình tu luyện nhưng cũng có tác dụng trọng yếu khi chiến đấu, cũng có thể sử dụng để trị thương. Linh thạch cũng bổ sung linh khí cho cơ thể với tốc độ rất nhanh. Nếu bình thường hấp thụ thiên địa linh khí thì không biết bao lâu mới đạt được một vạn tinh năng lượng, nhưng nếu có linh thạch thì nhanh hơn nhiều. Nhờ nó mà lần trước Lý Dương trong một lúc mà có thể hấp thụ đến ba mươi vạn tinh năng lượng.

Ba mươi vạn tinh năng lượng nếu như hấp thụ thiên địa linh khí bình thường thì phải mất vài năm mới có thể đạt tới. Chỉ nhìn vào thời gian cũng có thể thấy rõ sự cách biệt rồi.

Lý Dương lần trước hấp thụ hai mươi mấy khối linh tinh, sau một lát đã khiến tu vi nhục thể đạt đến ba mươi vạn tinh, như vậy có thể nói là thật phí phạm, nếu có tu chân giả nào biết thì chắc chắn sẽ quạt cho hần một trận vì tội lãng phí. Tác dụng quan trọng nhất của linh thạch và linh tinh là dùng để liệu thương khi chiến đấu! Dù sao tu chân giả cũng phải đánh nhau, đặc biệt là khi trọng thương, tốc độ hấp thụ linh khí cũng sẽ chậm hẳn đi, muốn hồi phục được thì không biết phải đến bao giờ, những lúc như vậy linh thạch và linh tinh chính là thứ đồ cứu mạng cho bọn họ.

- Linh thạch? Không, đây là linh tinh!

Lý Dương thì mỉm cười nói, còn Thiên Lữ lập tức như ngơ ngẩn đi.

90. Chương 10: Lâm Thiên Vũ Đến Thăm

- Đây.... đây chính là linh tinh trong truyền thuyết sao? Không phải chứ? Sư đệ, có phải đang lừa ta không vậy?

Thiên Lữ không thể tưởng tượng được trước mắt mình lại có linh tinh, hần đã từng nghe Vương Thông nói qua về linh tinh, vật này cho dù là ở Côn Luân tiên cảnh cũng vô cùng hiếm thấy. Bởi vì không lẫn một chút tạp chất nào nên có thể sử dụng trong rất nhiều phương diện, thậm chí là luyện đan.

Trên mặt Lý Dương lộ ra một tia tiếu ý nói:

- Huynh yên tâm! Về chuyện nó là thật hay giả huynh không cần phải nghi ngờ.

Thiên Lũy khó khăn lắm mới có thể dời ánh mắt mình ra khỏi linh tinh.

- Sư đệ, theo lời sư tôn nói thì linh tinh không hề có trong thế tục. Sư đệ, chỗ linh tinh này người lấy đâu ra vậy?

Thiên Lũy có chút nghi hoặc nói.

Trong lòng Lý Dương sớm đã chuẩn bị đáp án, hần nói:

- Chính là đến từ sát thủ Tử Đạn thần bí đó!

Đối với Lý Dương thì bất cứ chuyện gì khó giải thích, hần đều chuyển sang cho thân phận hư cấu của sát thủ Tử Đạn.

- A!

Hai mắt Thiên Lũy lập tức sáng bừng lên. Có thể nói trong lòng hần tràn ngập sự kính sợ đối với sát thủ Tử Đạn, cho dù là kỳ tích xuất hiện trên người vị cao thủ thần bí này cũng là chuyện bình thường mà thôi. Đột nhiên Thiên Lũy nhẹ nhàng hỏi Lý Dương về thần bí:

- Sư đệ, hãy nói cho ta biết, trong vụ nổ phát sinh ở sông Harder lần trước, nhân ảnh đó có phải là sát thủ Tử Đạn hay không?

Lý Dương chỉ đành gật đầu. Hần không thể nói đó chính là hần, mà cho dù có nói thì có lẽ Thiên Lũy cũng không tin.

Thiên Lũy cũng gật gật đầu, tất cả đều giống như hần sở liệu, tiếp đó hần ngẩng đầu lên nhìn Lý Dương, hai mắt phát sáng nói:

- Sư đệ, ta quả thật là hâm mộ đệ đó, sau lưng có một siêu cấp cao thủ như sát thủ Tử Đạn chỉ đạo. Tốc độ tu luyện của đệ chắc chắn phải là ngày đi ngàn dặm. Ai, mỗi người đều có vận khí của chính mình. Cái gọi là “vận may đến” làm người ta cũng có thể hiểu được.

Lý Dương nhìn thấy vẻ hâm mộ của Thiên Lũy thì không khỏi bật cười nói:

- Huynh hay thật đó! Ta có cao thủ chiếu cố như vậy không phải là huynh cũng có chỗ tốt hay sao! Ba khối linh tinh này tặng cho huynh.

Thiên Lũy nhất thời há hốc mồm ngạc nhiên:

- Cái gì?... Đệ cho ta ba khối linh tinh này?

Vốn dĩ nghe Lý Dương bảo cho xem một bảo bối, trong lòng Thiên Lũy cũng nổi lên chút lòng tham, bất quá hần vẫn có thể khống chế bản thân. Giờ đây nghe Lý Dương nói như vậy, trong lòng lập tức tràn ngập sự kinh hãi.

Linh tinh, thứ mà ngay cả ở Côn Luân tiên cảnh cũng rất hiếm thấy.

- Đừng ngờ người ra như vậy nữa, bảo cho huynh thì chính là cho huynh mà!

Lý Dương lập tức đẩy chiếc hộp đến trước mặt Thiên Lũy.

Thiên Lũy quả thật là đã giúp đỡ hần không ít. Lúc trước tại khách sạn Happy hần có được Tuyết Lan tập đoàn một phần cũng là nhờ Thiên Lũy giúp đỡ. Sau đó hần lại giúp Lý Dương tìm ra bốn trăm đại hán có tố chất thân thể ưu tú. Ngày hôm qua lại giúp tìm cho các đạo quán ở hơn ba trăm thành thị mỗi nơi bốn trợ lý huấn luyện viên. Tất cả những việc này đều là nhờ Thiên Lũy giúp đỡ. Lý Dương chỉ có thể báo đáp bằng linh tinh, về tiền bạc, Thiên Lũy vốn đã có đủ rồi.

Thiên Lũy nhận lấy chiếc hộp sau đó nhìn Lý Dương nói:

- Sư đệ, mấy lời sáo rỗng ta cũng không nói nữa, sau này có bất cứ chuyện gì sư huynh nhất định sẽ tận lực giúp người!

- Đừng nói nhiều như vậy, chúng ta ra ngoài này uống rượu, sau đó buổi trưa sẽ ăn cơm ở đây!

Lý Dương lập tức kéo Thiên Lũy, hai người đi ra ngoài.

oOo

Vương quốc Anh, thành phố London.

Trong phòng làm việc tòa lầu tổng bộ của tập đoàn Thánh Lâm, Lâm Thiên Vũ đang ngồi trên ghế sofa tay cầm điện thoại.

- A lô! Tam đệ, kết quả thương thảo với chủ tịch của tập đoàn Tuyết Lan như thế nào?

Lâm Thiên Vũ hỏi.

Lâm Ngọc nói với vẻ thập phần cao hứng:

- Đại ca, việc này thành công rồi. Chỉ là Mộc Dịch đòi mười tỉ đô la thì hẳn mới trao quyền đấu giá lại cho chúng ta và giúp chúng ta tham gia đấu giá.

Lâm Thiên Vũ nghe xong thì khẽ nhíu mày, trong lòng cảm thấy có chút không thoải mái, giọng thoáng chút lạnh nhạt nói:

- Tam đệ, thành công lần này cũng có một phần công lao của người. Đúng rồi, Mộc Dịch kia hình như đã biết giới hạn của chúng ta nên mới ra giá mười tỉ đô la, như vậy có phải là quá cao hay không? Hiển nhiên Lâm Thiên Vũ đối với việc phải chi ra mười tỉ đô la có chút không vui.

Lâm Ngọc lập tức mắng thầm trong lòng:

- Hừm, xem ra tên gia hỏa Lâm Thiên Vũ này đã nghi ngờ ta tư thông với người ngoài hoặc là nghi ngờ ta nuốt tiền của hắn.

Lâm Ngọc vốn dĩ tên thật là Phan Ngọc, sau này cha của Lâm Thiên Vũ nhận làm con nuôi mới đổi tên thành Lâm Ngọc tiến nhập Lâm gia. Chỉ là bình thường Lâm Ngọc cũng rất khôn khéo, luôn tuân lời Lâm Thiên Vũ.

Lâm Thiên Vũ đương nhiên đối với nghĩa tử của cha mình luôn có thành kiến. Hắn vốn hoài nghi Lâm Ngọc chính là con riêng của cha hắn.

- Ân, bất kể như thế nào thì vụ làm ăn lần này cũng đã thành công rồi, cần phải chúc mừng.

Lâm Thiên Vũ lập tức chuyển đề.

Lâm Ngọc đột nhiên bày tỏ nghi vấn của mình:

- Đại ca, mỡ dầu này quả thật không tồi, nhưng nếu khi đấu giá người khác trả giá cao hơn, khi đó chúng ta sẽ phải tốn rất nhiều tiền mới có thể mua được. Bất kể như thế nào chúng ta cũng phải trả giá cao hơn người khác mười tỉ đô la, như vậy không phải là đã lỗ sao?

Lâm Thiên Vũ cười nói:

- Ha ha, tam đệ à, lợi nhuận mà mỡ dầu này đem lại chỉ là thứ yếu thôi, cái quan trọng là hiện nay các quốc gia đều rất cần dầu mỡ, có mỡ dầu trong tay việc làm ăn của Lâm gia chúng ta sẽ có thể dễ dàng mở rộng tới các quốc gia khác.

Lúc này Lâm Ngọc mới giật mình đại ngộ.

- Một tháng sau cuộc đấu giá sẽ diễn ra. Đích thân ta sẽ đến ký hợp đồng với Mộc Dịch.

Lâm Thiên Vũ lần này thực sự không dám tin tưởng mà giao mọi việc cho Lâm Ngọc nữa. Phải biết rằng lần đấu giá này rất có thể sẽ vượt quá con số một trăm tỉ đô la. Lâm Thiên Vũ vì việc này mà đã phải bán đi ba công ty con của Thánh Lâm tập đoàn với giá một trăm năm mươi tỉ đô la. Một số tiền lớn như vậy đối với Thánh Lâm tập đoàn mà nói thực sự là rất trọng yếu.

Tập đoàn Thánh Lâm có tổng tài sản trị giá khoảng bốn trăm tỉ đô la. Lĩnh vực làm ăn chủ yếu của chúng là tập trung đầu tư nên lượng vốn lưu chuyển đặc biệt lớn, có thể tới khoảng gần một trăm tỉ đô la vốn lưu

động. Theo dự tính của Lâm Thiên Vũ, cho dù cái mỏ dầu này được bán đầu giá thì cái giá cao nhất cũng chỉ khoảng một trăm hai mươi tỉ đô la, nếu giá quá cao thì chút lợi nhuận thu được sẽ không đáng cho mấy đại tập đoàn kia nhúng tay vào.

Lâm Thiên Vũ ngắt điện thoại với Lâm Ngọc rồi gọi điện cho Vu Dương thủ hạ tâm phúc của mình.

- Vu Dương, trại huấn luyện ở châu Phi hiện nay sao rồi ?

Lâm Thiên Vũ đối với trại huấn luyện này vốn rất quan tâm, nó chính là lực lượng bảo hộ Lâm gia trong tương lai, một lực lượng vũ trang cường đại trong thế giới ngầm.

Vu Dương cung kính đáp:

- Thiếu gia, tại đây nạn nhân của nạn đói nhiều không kể xiết. Công tác chiêu mộ của chúng ta diễn ra rất dễ dàng, thậm chí chỉ cần được ăn no là bọn chúng liền đi theo chúng ta! Hiện nay tôi đã tinh tuyển được hơn một vạn nam tử có tiềm lực, trải qua nửa năm huấn luyện thì đại đa số năng lực nhục thể đều đã đạt đến một tinh, những kẻ tương đối lợi hại nhất thậm chí đã vượt hơn mười tinh năng lực.

Lâm Thiên Vũ nở nụ cười nói:

- Rất tốt, vô cùng tốt! Nhưng việc tẩy não mỗi ngày thì phải làm cho tốt, nhất định phải khiến bọn chúng hoàn toàn trung thành với Lâm gia chúng ta. Những kẻ đạt được mười tinh năng lực thì có thể xem là tinh anh cần phải chú trọng bồi dưỡng, thậm chí có thể đem tâm pháp tầng thứ nhất và thứ hai của gia tộc ta truyền cho chúng.

- Dạ!

Vu Dương lúc này trong lòng cũng cảm thấy kích động. Một vạn người dân ở Phi châu căn bản không tính là cái gì. Nhưng nếu một vạn người này có thể luyện nhục thể đạt đến vài tinh thậm chí vài chục tinh năng lực, sau đó dạy cho họ cách sử dụng các loại vũ khí nóng (súng đạn, tên lửa...) thì lực công kích sẽ trở nên rất đáng sợ. Vu Dương đối với Lâm Thiên Vũ càng ngày càng thêm khâm phục.

- Vu Dương, có người làm việc này ta rất an tâm. Lần trước ta có tìm thấy một số phương pháp huấn luyện ở địa hạ quyền đàn, người lập tức áp dụng để huấn luyện. Có chết một vài người cũng không sao, quan trọng là phải huấn luyện những người này đạt trên mười tinh năng lực. Hừ, đến lúc đó Thánh Lâm tập đoàn sẽ có một lực lượng vũ trang cường đại trong thế giới ngầm, khi làm ăn cũng sẽ dễ dàng hơn.

Lâm Thiên Vũ khi tưởng tượng đến tương lai xán lạn thì không khỏi có chút đắc ý.

Sau đó Lâm Thiên Vũ giao cho hắn một số công việc quan trọng cần làm rồi gác máy.

oOo

Thời gian cứ chậm rãi trôi qua, ngày đầu giá cũng từ từ đến gần.

Đêm khuya, trong phòng ngủ của Lý Dương.

- Lâu lắm không tiếp nhận nhiệm vụ rồi, xem thử xem có nhiệm vụ nào tốt không!

Lý Dương lập tức mở máy vi tính ra rồi truy cập vào trang web của tổ chức sát thủ trung gian.

Nhìn những nhiệm vụ S cấp được xếp trên hàng đầu tiên, Lý Dương không khỏi cười thầm nói:

- Sao mục tiêu của những nhiệm vụ S cấp này đều đã di chuyển rời khỏi NewYork thế nhỉ? Thôi vậy, ta cũng lười chẳng muốn đi xa, tùy tiện chọn một nhiệm vụ cấp A vậy!

Kể từ sau khi phát hiện ra sát thủ Tử Đạn không nhắm đến các mục tiêu ở ngoài thành phố NewYork thì mục tiêu của các nhiệm vụ S cấp đều lần lượt rời khỏi NewYork. Thậm chí một vài mục tiêu của nhiệm vụ cấp A cũng rời khỏi. Nhưng sau khi sát thủ Tử Đạn im hơi lặng tiếng trong thời gian vừa qua thì một vài mục tiêu cũng bắt đầu rục rịch quay trở lại.

- Mục tiêu của nhiệm vụ cấp A cơ hồ cũng đã rời khỏi NewYork, ở đây chỉ còn lại ba người. Xem ra ba người này cũng khá lợi hại, có một số sát thủ đã chết bởi tay chúng.

Lý Dương nhìn ba mục tiêu tại NewYork mỉm cười.

Hiển nhiên chuyện dám tiếp tục ở lại NewYork nói lên rằng chúng rất tự tin vào thực lực của mình.

- Chính là hần rồi!

Lý Dương thấy tên gia hỏa này tựa hồ rất lợi hại. Thậm chí có một sát thủ S cấp đã thất bại. Hần quyết định sẽ khai đao.

Trăng mờ gió lặng, đúng là đêm để giết người.

Lý Dương đêm nay không sử dụng đòn thuật mà sử dụng Lưu Quang Hóa Dao thuật.

Cước đạp trên một sợi đao khí nồng đậm chí cương chí dương chí thuần, Lý Dương bay đi trong bầu trời đêm.

Góc áo tung bay phần phật, thân hình nhanh như điện, từng làn kinh phong thổi tới khiến cho trong lòng Lý Dương lập tức cảm thấy vô cùng vui sướng. Cái cảm giác được đứng trên chín tầng trời dường như là mơ ước của tất cả mọi người. Lý Dương bây giờ từ trên cao nhìn xuống thấy các ánh đèn lấp lánh tỏa ra từ các tòa cao ốc, trong lòng cảm thấy cái cảm giác từ trên cao nhìn xuống thật là thú vị.

-Ồ, Bá Vương, con mồi của chúng ta dường như đang thưởng thức mỹ thực.

Lý Dương mỉm cười, thân hình như hóa thành một tia chớp mà tiến nhập vào trong một căn biệt thự.

Zerk, một Huyết tộc hầu tước chính là mục tiêu lần này của Lý Dương.

Trong biệt thự của Zerk.

Zerk nhe hai chiếc răng nanh của hần ra rồi cắn phập vào tay một nữ tử mỹ lệ bên cạnh. Một hương thơm ngọt ngào lập tức tràn ngập trong yết hầu của hần.

- Máu tươi của xử nữ quả là mỹ vị! Zerk ta thật là thông minh. Nuôi dưỡng mấy chục xử nữ để có thể thoải mái hưởng thụ. Chỉ là xử nữ hút lần thứ hai thì mùi vị không bằng lần đầu tiên nữa. Ân, lần sau lại xuống dưới kiếm mười xử nữ khác!

Zerk trầm nghĩ trong lòng.

- Được rồi, người trở về đi!

Zerk hoàn toàn thỏa mãn xoa xoa tay bảo nữ tử kia rời đi.

Thiếu nữ tóc vàng này thật là xinh đẹp, chỉ là khuôn mặt lúc này đang tái nhợt. Nhưng nàng vẫn phải cung kính mà rời đi, bởi vì đám xử nữ bọn nàng đang bị Zerk nuôi nhốt.

- Máu tươi của xử nữ mùi vị không tồi chứ nhỉ?

Một âm thanh lạnh lẽo chợt vang lên bên cạnh Zerk.

- Đúng là không tồi! A, người là ai?

Zerk đột ngột chuyển thân nhìn về phía âm thanh vừa vang lên. Một nam tử tóc đen, mặc y phục màu đen đang cười lạnh nhìn hần. Zerk bất giác cảm thấy chấn động. Hần tốt xấu gì cũng là một Huyết tộc hầu tước, khả năng cảm nhận khí tức rất linh mãnh, sao lại có thể bị đối phương tiếp cận mà không có chút cảm giác nào thể chứ? Trừ phi đối phương có thực lực vượt xa mình! Nghĩ đến đây thân thể Zerk lập tức chấn động, y phục của y lập tức rách tan ra, từng đạo khí lưu hắc sắc bắt đầu chuyển động quanh thân thể.

Zerk không dám khinh suất, còn chưa đánh nhau hần đã lập tức thi triển biến thân rồi.

Lý Dương thấy hần biến thân mà vẫn không hề ngăn cản.

- Người hỏi ta là ai? Ừm, tên của ta là sát thủ Tử Đạn.

Lý Dương bình thản nói.

Zerk lập tức kinh hãi, sát thủ Tử Đạn, ngay cả cao thủ như Lang vương Carter cũng bị sát thủ Tử Đạn giết chết.

- Ta đánh nhau với hần, liệu có hi vọng không?

Trong lòng Zerk thầm nghĩ. Hắn lập tức kêu lên những tiếng chói tai, tiếp đó thân thể lập tức hóa thành một con dơi và lao ra ngoài nhanh như thiểm điện. Zerk căn bản không có một chút tự tin nào, hoặc giả hắn đối với tốc độ của mình rất có lòng tin. Lý Dương nhìn thấy thì cười lạnh rồi lập tức ngự khí phi hành, thân hình lao đi nhanh như thiểm điện mà đuổi theo.

Quả nhiên, tốc độ phi hành của Lưu Quang Hóa Dao thuật vô cùng nhanh chóng, sau chớp mắt Lý Dương đã đuổi kịp rồi.

- Vút...

Một cước được tung ra, Zerk đã một lần nữa trở lại nhân hình, chỉ còn hai cánh dơi cự đại sau lưng đang không ngừng vỗ đập. Hắn đã sợ rồi, mà còn là sợ đến cực hạn, hắn gần như đã điên cuồng rồi. Không thể chạy thoát nổi, hắn có thể làm gì đây?

- Sát thủ Tử Đan! Ta không tin ngươi lợi hại đến vậy đâu!

Zerk kêu lên một tiếng chói tai, lợi trảo mang theo hắc sắc kinh khí ập tới như muốn xé tan thân hình của Lý Dương.

- Vút...

Một viên thiết đạn châu của Lý Dương dùng tốc độ nhanh như thiểm điện mà trực tiếp bắn tới tâm tạng của Zerk. Zerk vốn đang lao tới Lý Dương, lúc này chỉ còn cách Lý Dương khoảng hai ba mét. Thiết đạn bắn tới, hắn căn bản không thể tránh né kịp, chỉ đành hơi nhích thân thể sang một chút và đồng thời không chế năng lượng hắc ám toàn thân để tập trung bảo vệ tâm tạng.

Lý Dương lại dễ dàng không chế viên thiết đạn châu chuyển hướng.

- Phập...

Một luồng đao khí từ thiết đạn châu ào ra, phá tan hắc ám năng lượng đang tụ tập để bảo vệ tâm tạng Zerk và trực tiếp chia trái tim làm hai phần. Viên đạn cắm sâu vào thân thể Zerk khiến hắn lập tức chết ngay lập tức.

Lý Dương thân hình nhoáng một cái đã bay đến bên cạnh Zerk rồi lập tức hấp thu tinh huyết của Huyết tộc.

Từng luồng năng lượng tinh huyết quen thuộc nhanh chóng được hấp thụ, sau đó dung nhập vào cơ thể. Từng luồng năng lượng bị trái tim hắn từ từ hấp thụ rồi sau đó lại truyền ra và dung hợp với nhục thể. Còn bảy khối tinh cực cũng lập tức lóe lên quang mang, trông chúng phảng phất giống như bảy hắc động nhỏ vậy, năng lượng Huyết tộc bị nó hút vào nhanh như thiểm điện.

Xung quanh trái tim hắn hình thành một vòng xoáy nhỏ, năng lượng cường đại của Huyết tộc không ngừng bị hấp thu vào. Bảy tinh cực cũng hình thành bảy vòng xoáy nhỏ, năng lượng Huyết tộc cũng không ngừng bị hấp thu. So với lúc còn chưa đạt tới Kim Đan cảnh giới, tốc độ hấp thu lúc này phải nhanh hơn cả mười lần.

Sau nửa giờ, Lý Dương mỉm cười rồi ngự khí phá không bay đi.

Mấy chục vạn tinh năng lượng của một Huyết tộc hầu tước đã bị hấp thu một cách dễ dàng như vậy đó.

- Hấp thu năng lượng vẫn chưa thể làm được toàn bộ, lần này hấp thu được bốn mươi vạn tinh, nhục thể năng lượng tăng được hai mươi vạn tinh, còn về đao mang, chẳng lẽ quá trình luyện đao này lại lãng phí đến mức nghiêm trọng thế sao? Hai mươi vạn tinh năng lượng đã bị lãng phí mất quá nửa.

Lý Dương trong phòng ngủ cảm thán.

- A lô, ta là Mộc Dịch!

Đột nhiên chuông điện thoại chột vang lên, Lý Dương lập tức nhắc lên nghe.

- Đêm khuya còn quấy rầy tiên sinh thật ngại quá! Tại hạ là Lâm Thiên Vũ chủ tịch của Thánh Lâm tập đoàn, ngày mai tại hạ sẽ đích thân đến bái phỏng Mộc Dịch tiên sinh.

Âm thanh quen thuộc đó của Lâm Thiên Vũ vang lên trong điện thoại.

Lý Dương sắc mặt lập tức đại biến.

Thanks

91. Chương 11: Người Là....

Tại an toàn cục tổ số chín, mỗi ngày đều điên cuồng tập luyện, mồ hôi tuôn ra như tắm nhưng Lý Dương vẫn không hề để ý, tất cả đều là vì người mình yêu. Mỗi một ngày, mỗi một đêm, cho tới cả trong những giấc mộng Lý Dương đều nghĩ tới cuộc sống hạnh phúc sau này của mình và Tuyết, kỳ thực yêu cầu của Lý Dương cũng không phải là cao, hắn chỉ yêu cầu có được một cuộc sống hạnh phúc với Khương Tuyết mà thôi. Nhưng tất cả... tất cả đã bị hủy diệt trong tay Lâm Thiên Vũ, tất cả đều đã hết rồi.

Chỉ sau nháy mắt khuôn mặt của Lý Dương lại nở ra một nụ cười, một nụ cười khiến người ta cảm thấy lạnh buốt.

- A, là chủ tịch Lâm Thiên Vũ sao, ngày mai ta nhất định chờ đợi người đại giá quang lâm.

Thanh âm của Lý Dương lộ ra vẻ ôn hòa.

Giọng Lâm Thiên Vũ trong điện thoại có một chút cao hứng:

- Không dám, không dám! Mộc Dịch tiên sinh, ngài có thể đón tiếp ta là ta đã cảm thấy cao hứng rồi.

Hiện tại Mộc Dịch đã là khách khanh trưởng lão của Thanh bang, mặc dù tin này chưa được tuyên truyền nhưng sớm đã không còn là bí mật trong thế giới ngầm nữa rồi. Với thế lực của to lớn Thanh bang tại Mỹ quốc hiện nay, Lâm Thiên Vũ đối với Mộc Dịch đương nhiên sinh ra một tia kính sợ, hơn nữa theo hắn được biết thì Mộc Dịch cùng Mafia Ý và Hồng Bang cũng có một mối quan hệ đặc thù. Cùng một người có bối cảnh như vậy hợp tác, Lâm Thiên Vũ làm sao dám vênh vao chứ!

- Ngày mai Lâm tiên sinh nhất định phải tới nhé!

Lý Dương cười dài nói.

- Nhất định, nhất định!

Lâm Thiên Vũ vui vẻ cười ha hả nói, hiển nhiên hắn đối với việc bản thân có thể cùng một nhân vật có bối cảnh như vậy quan hệ thì vô cùng cao hứng.

Sau khi gác điện thoại Lý Dương cười dài một tiếng, sắc mặt đột nhiên trở nên méo mó lạnh lùng, cả căn phòng đột nhiên giống như đã biến thành ma vực.

- Lâm Thiên Vũ, lần này cuộc giao phong của chúng ta mới chỉ bắt đầu... Sau này ta sẽ cho người hưng phấn và kích động đến cực độ. Sau đó sẽ để người hưng phấn trong điên cuồng, kích động trong tuyệt vọng...

Thanh âm lạnh lẽo như tới từ chín tầng địa ngục vang lên trong căn phòng âm u.

Ngày thứ hai.

Lý Dương cẩn thận lau chùi từng bức tượng gỗ, hắn lau một cách vô cùng chậm rãi, vô cùng tỷ mỉ...

- Tuyết, em nghỉ ngơi đi, anh ra ngoài một chút!

Lý Dương xoay người rời khỏi căn phòng.

Lúc này Lâm Thiên Vũ cũng đã rời khỏi khách sạn, chiếc xe của hắn đã trước cửa biệt thự của Lý Dương.

- Xin thông báo một chút, nói là có Lâm Thiên Vũ tiên sinh đến bãi phỏng Mộc Dịch tiên sinh!

Lâm Ngọc nói với bảo vệ.

Người bảo vệ lập tức đi vào thông báo.

- Mời Lâm Thiên Vũ tiên sinh vào, Mộc Dịch tiên sinh đang đợi ngài.

Người bảo vệ ra mở cửa để chiếc xe tiến vào.

Trong phòng khách.

Lý Dương ngồi trên ghế sofa, vẫn một thân hắc y với mái tóc cắt ngắn, hàn khí nhẹ nhàng quấn quanh thân thể. Một cỗ khí thể phát ra một cách tự nhiên, đây là khí thể hình thành nên từ việc ma sát lực trong cơ thể Lý Dương tự động vận chuyển.

Lâm Thiên Vũ mỉm cười tiến vào phòng khách, nhưng vừa tiến vào sắc mặt hắn lập tức đại biến.

Khí thể hình thành từ Ma Sát lực của Lý Dương đã biến cả căn phòng khác trở thành địa bàn của hắn, trong căn phòng này Lâm Thiên Vũ hoàn toàn bị Lý Dương áp bức.

Bá khí!

Bá khí đặc hữu của người tu luyện ma đạo!

Hàn khí!

Hàn khí mà bản thân Lý Dương vốn luôn mang theo.

Tất cả những việc này khiến cho căn phòng trở nên lạnh lẽo, Lâm Thiên Vũ lập tức vận chuyển tâm pháp gia truyền, năng lượng của Thanh Đồng chiến giáp trong cơ thể lập tức tỏa ra và bao quanh thân thể hắn. Lâm Thiên Vũ thực lực vốn mới chỉ đạt tới ngũ cấp, năng lượng của cái Thanh Đồng chiến giáp này cũng xấp xỉ ngũ cấp, sau khi hai cái kết hợp lại, thực lực của hắn đã đạt tới cảnh giới lục cấp.

Tuy năng lượng trong thể nội hắn đã đạt tới lục cấp, nhưng nếu luận về tâm cảnh làm sao có thể so sánh với Lý Dương, người đã tham ngộ “Ma Thần lục tuyệt”. Khí thể của Lý Dương đã hoàn toàn áp bức hắn, khiến hắn không thể kháng cự, tinh thần cùng tâm cảnh của hắn so với Lý Dương chênh lệch thật sự quá lớn.

Cả căn phòng khách tràn đầy những khối khí hình thành từ khí thể, tất cả đã hoàn toàn bị tâm thần của Lý Dương khống chế. Tinh thần cùng tâm cảnh của Lý Dương hiện nay có lẽ nếu so với một Đại Thành kỳ cao thủ, khoảng cách cũng tuyệt đối không cách biệt bao nhiêu. Lâm Thiên Vũ, kể nhờ vào Thanh Đồng chiến giáp mới có thể miễn cưỡng đạt đến lục giai làm sao có thể so sánh chứ.

Sợ hãi.

Đối mặt với Lý Dương, hắn cảm thấy cực kỳ sợ hãi.

Nhưng hắn là Lâm Thiên Vũ, chủ tịch Thánh Lâm tập đoàn, một trong hai lục cấp cao thủ của gia tộc.

Lâm Thiên Vũ cắn mạnh đầu lưỡi, máu tươi chảy ra khiến hắn có thể kiên trì chống chọi với khí thể áp bức của Lý Dương.

- Lâm tiên sinh! Mời ngồi!

Lý Dương bình thản nói.

Lập tức khí thể trong căn phòng đã hoàn toàn tiêu tan sau nháy mắt. Thế nhưng Lâm Thiên Vũ vẫn cảm thấy có một dòng máu tới trào lên, hắn đành phải gắng gượng mà nuốt ngụm máu đó xuống. Khí thể áp bức của Lý Dương vừa rồi đột nhiên biến mất khiến hắn trở tay không kịp.

- Cao thủ, siêu cấp cao thủ!

Lâm Thiên Vũ lập tức cho rằng Lý Dương là một đỉnh cấp cao thủ! Chỉ với khí thể đã bức hắn phải thụ thương, trong những người hắn từng gặp qua, có lẽ chỉ có Giáo Hoàng là có thực lực này.

Bị Lý Dương đùa bỡn nhưng Lâm Thiên Vũ lại không hề tức giận, mà cũng không dám tức giận. Trong lòng hắn thầm cho rằng đây chính là sự khảo nghiệm của Thanh bang khách khanh trưởng lão với hắn.

- Lâm tiên sinh công lực không tồi, có thêm Thanh Đồng chiến giáp trong người, cũng có thể coi là lực cấp cao thủ rồi!

Lý Dương mỉm cười nói, nụ cười của hắn tựa hồ rất chân thành.

Lâm Thiên Vũ vừa ngồi xuống đã lập tức nói:

- Xấu hổ, xấu hổ quá! Tại hạ tự biết rõ mình, so sánh với một số tiểu nhân vật thì tại hạ còn có thể nói là có một ít tiền, chứ so với Mộc tiên sinh, khoảng cách không phải chỉ là một chút. Mộc tiên sinh xin đừng làm kẻ hèn này xấu hổ!

Lâm Thiên Vũ nhũn nhặn như một hậu bối vậy.

Đột nhiên hai Lâm Thiên Vũ sáng lên, hắn nhìn Lý Dương với vẻ không thể tin được.

- Tiền bối, người là ...

Lâm Thiên Vũ phát hiện gương mặt vị Mộc Dịch tiên sinh trước mặt rất giống cái tên tiểu tử Lý Dương ngày trước. Bất quá khí chất của Lý Dương đã hoàn toàn thay đổi rồi. Lý Dương của năm đó tương đối nhu hòa, nhưng bây giờ lại vô cùng cương nghị. Năm đó Lý Dương tóc dài, bây giờ lại là tóc ngắn. Hơn nữa về mặt khí chất Mộc Dịch tiên sinh trước mặt lại vô cùng bá đạo, ngay đến bản thân Lâm Thiên Vũ cũng cảm thấy áp lực.

- Sao vậy? Chẳng lẽ ngươi đã gặp qua ta?

Lý Dương hỏi ngược lại.

Lý Dương rất tự tin, khuôn mặt hắn đã có chút thay đổi, đương nhiên là dựa theo phương pháp của Bá Vương Hạng Vũ. Dung mạo của Lý Dương đã hơi có biến hóa một chút, tuy thoát nhìn có vẻ chẳng khác gì, nhưng nếu tỷ mỉ nhìn kỹ mới thấy hoàn toàn bất đồng. Hơn nữa công lực hiện nay của Lý Dương cao như vậy, nói ra có lẽ chẳng ai tin trước đây hắn là một kẻ đến Tiên Thiên cảnh giới cũng chẳng vượt qua được.

Lâm Thiên Vũ đương nhiên không tin, mới chỉ mấy năm, làm sao tên tiểu tử Lý Dương có thể đạt tới cảnh giới như Mộc Dịch trưởng lão bây giờ cơ chứ? Hơn nữa hắn cho rằng Lý Dương của năm đó đã chết rồi. Hắn biết một khi tòa án quân sự mà tuyên án thì vận mệnh kẻ bị tuyên án đã được quyết định. Trừ khi thượng tầng của quân đội trung ương có lệnh, nếu không kẻ đó chết chắc không sai.

Hơn nữa Lâm Thiên Vũ nhìn kỹ, Mộc Dịch trưởng lão và tên Lý Dương năm đó thật sự khác nhau, tỷ như ánh mắt, tỷ như đôi môi đều có chút khác biệt...

- Không, không, chỉ là tại hạ vừa phát hiện Mộc Dịch tiên sinh và một người quen cũ rất giống nhau mà thôi!

Lâm Thiên Vũ nói một cách tự nhiên.

Lý Dương cười nói:

- A, có người giống ta sao? Hắn là ai vậy?

Lâm Thiên Vũ mặt không hề đổi sắc nói:

- Hắn là một hảo hữu của tôi, năm đó hắn ở cùng tôi và giúp tôi xử lý một số chuyện, tôi rất coi trọng hắn, nhưng trong một sự cố, hắn vì bảo vệ tôi mà chết nên tôi vẫn luôn cảm thấy rất thương tâm.

Dứt lời mắt hắn đã hơi ươn ướt.

Lý Dương nghe xong, trong lòng không biết nên cười hay khóc, tên tiểu tử Lâm Thiên Vũ này mà nói dối thì có lẽ ngay cả cỗ máy kiểm tra tiên tiến nhất cũng chẳng thể nào tra ra được, bởi vì trong lòng Lâm Thiên Vũ, chuyện nói dối đã trở nên bình thường như ăn cơm uống nước vậy.

- Lâm tiên sinh có một hảo hữu như vậy quả là có phúc khí lớn a. Không biết vị hảo hữu này có thân nhân không, nếu có chắc hẳn đã được Lâm tiên sinh chiêu cố cần thận chứ nhỉ!

Lý Dương nói với vẻ nhắc nhở.

Lâm Thiên Vũ gật đầu thở dài nói:

- Đáng thương a, vị hảo của tôi chỉ có một người bạn gái, người bạn gái đó đã thương tâm rất lâu. Còn may là bây giờ cô ấy cũng đã nguôi ngoai và tìm được bạn trai khác rồi.

Lý Dương trong lòng hừ lạnh, nhưng trên mặt vẫn là nụ cười nhẹ nhàng như trước, nói:

- Ngày mai chính là ngày đấu giá, đến lúc đó ta và Lâm tiên sinh sẽ cùng đi. Chúng ta sẽ ở tại hiện trường xem xét cuộc đấu giá, thế nào?

Lâm Thiên Vũ nghe được câu này tinh thần phấn chấn hẳn lên, lần này hẳn cũng vì cuộc đấu giá này mà tới. Vì vậy hắn nói:

- Được, được, may mắn lắm mới được đi cùng Mộc tiên sinh, Thiên Vũ sao có thể bỏ lỡ cơ hội này chứ? Ngày mai tôi nhất định sẽ đi!

Bỗng dưng Lâm Thiên Vũ như nhớ ra điều gì, hắn lấy một tấm kim tạp (1) ra từ trong người rồi cung kính đặt trên bàn và nói:

- Mộc Dịch tiên sinh, đây là mười tỉ đô la. Ấn chiếu theo hiệp định của chúng ta, chỗ tiền này xin đưa cho Mộc tiên sinh.

Lý Dương cười nhạt nói:

- Lâm tiên sinh cứ yên tâm đi, đã nhận tiền của người thì cuộc đấu giá này ta nhất định sẽ tận lực, hướng chỉ không phải Lâm tiên sinh cũng cùng đi sao? Ta thậm chí còn có thể cho Lâm tiên sinh làm đại biểu của Tuyết Lan tập đoàn.

Lâm Thiên Vũ hai mắt sáng bừng, hắn lập tức nói:

- Như vậy thì tốt quá, tốt quá! Sẽ để Lâm Ngọc và Lily tiểu thư tổng giám đốc của tập đoàn Tuyết Lan cùng đi đấu giá, còn ta sẽ bồi tiếp Mộc Dịch tiên sinh là được rồi.

Lý Dương mỉm cười gật đầu.

o0o

Đêm khuya hôm đó.

Bóng đêm quả thật mê người, trăng sao chỉ còn lại thừa thớt, từng đợt gió nhẹ lướt qua những cành cây tạo nên âm thanh xào xạc, tất cả đều lộ ra vẻ yên tĩnh. Nơi đây là một biệt thự cao cấp, hoàn toàn khác với những nơi ồn ào tạp loạn khác.

Lý Dương ngồi trên ban công, bên cạnh là mấy chục bình rượu trắng. Hôm nay hắn không xuống đáy sông Harder tu luyện.

Lý Dương cứ uống từng ngụm từng ngụm rượu một cách chậm rãi, một cách có quy luật. Mắt của hắn cứ nhìn chăm chăm vào mặt trăng, mặt trăng thứ đại biểu cho sự viên mãn nay cũng đã tàn khuyết rồi.

- Vì sao trăng lại có lúc mờ lúc tỏ lúc tròn lúc khuyết nhỉ?

Trong đầu Lý Dương đột nhiên nảy sinh ra suy nghĩ đó.

Trong yên lặng Lý Dương chậm rãi uống rượu, từng luồng liệt hỏa tràn ngập trong ngực hắn, từng luồng tư niệm như triều thủy dạt dào trong đầu hắn mà chậm rãi nhấn chìm hắn xuống.

Cứ như thế, Lý Dương không ngừng uống rượu, trong đầu cũng không ngừng nảy sinh ra những suy nghĩ như vừa rồi...

Dần dần trời tối dần đi, cũng có thể nói đó chính là màn đêm trước buổi bình minh. Trong đầu Lý Dương vẫn là những suy nghĩ như vừa rồi...

Trong đầu Lý Dương chợt lóe lên một đáp án “Có lẽ... con người cũng có lúc buồn lúc vui lúc li lúc hợp a!”

Trời bỗng sáng lên, thái dương từ từ lộ ra, khóe mắt Lý Dương có một dòng nước mắt đang từ từ chảy xuống, những giọt nước mắt rơi xuống đất rồi vỡ tan thành từng mảnh vụn... Lý Dương đứng dậy rời khỏi chiếc ghế mà mình đã ngồi cả một đêm, bên cạnh là mấy chục bình rượu trắng đã biến thành trống rỗng.

Hôm nay, cuộc đấu giá diễn ra tại tầng ba mươi một, khách sạn Happy.

Hiện nay toàn bộ tầng ba mươi một của khách sạn đã biến thành một khu đấu giá, cả hội trường được phân thành ba khu, một số nhân viên của tập đoàn Tuyết Lan chiếm một khu.

Những nhân viên của khách sạn không ngừng đi qua đi lại phục vụ cho những người tham gia đấu giá. Cuộc đấu giá lần này chủ yếu do ba tập đoàn lớn quyết định, một trong số đó là Tuyết Lan tập đoàn.

Lý Dương cùng Lâm Thiên Vũ ở trong phòng bao tầng ba mươi hai, ở đó có thể dễ dàng quan sát tất cả mọi chuyện phát sinh bên dưới.

- Sư huynh, muội xuống trước đây!

Lily nói với Lý Dương.

Lý Dương gật đầu, nói:

- Lily, nhất định phải phối hợp với Lâm Ngọc tiên sinh, cuộc đấu giá lần này có thể lên tới trên một trăm tỉ đô la đấy.

- Sư huynh yên tâm, muội nhất định sẽ phối hợp thật tốt với Lâm Ngọc tiên sinh!

Lily có vẻ rất nghe lời.

Lâm Thiên Vũ chứng kiến màn này thì trong lòng cảm thấy rất yên tâm, hắn quay qua nói với Lâm Ngọc:

- Tam đệ, cứ dựa theo kế hoạch mà tiến hành báo giá. Nhớ kỹ, lần này chỉ được thành công không được thất bại!

Lâm Ngọc gật đầu nói:

Yên tâm đi đại ca, ta sẽ không làm huynh thất vọng đâu!

Dứt lời Lâm Ngọc bèn lập tức cùng Lily đi xuống tầng dưới.

- Lâm tiên sinh đừng khẩn trương, ta tin rằng cuối cùng mỡ dầu này nhất định sẽ trở thành vật trong túi Thánh Lâm tập đoàn các người thôi.

Lý Dương mỉm cười nâng ly lên rồi quay qua nói với Lâm Thiên Vũ.

Lâm Thiên Vũ trong lòng trầm nghĩ:

Khẩn trương? Sao ta lại không khẩn trương được cơ chứ? Lần này đã chuẩn bị một trăm năm mươi tỉ đô la, hơn một phần ba tổng tài sản của Thánh Lâm tập đoàn, làm sao dám không khẩn trương cơ chứ?

Nhưng ngoài mặt Lâm Thiên Vũ vẫn bảo trì được sự bình tĩnh.

Lâm Thiên Vũ cũng nâng ly rượu lên đáp:

- Có được lời chúc của Mộc Dịch tiên sinh, ta tin rằng lần này sẽ thành công mỹ mãn.

Hai người khẽ chạm li một cái rồi một hơi uống cạn.

Tiếp đó ánh mắt hai người đồng thời hướng xuống tầng dưới.

Một lão nhân tóc bạc mặc comle trắng, thần hình cao gầy quắc thước xuất hiện, đó chính là Mushi, nhà tổ chức đấu giá trứ danh Mỹ quốc.

- Thưa các quý ông, quý bà, lần này được chủ trì một cuộc đấu giá lớn như thế này tôi cảm thấy vô cùng vinh hạnh. Đầu tiên, ta xin giới thiệu về chủ tịch của ba đại tập đoàn và những vị đại biểu của họ.

Mushi sống trong giới thượng lưu đã lâu, y đã biết không thể đắc tội với những đại nhân vật này, vì vậy vừa vào y đã lập tức giới thiệu.

Lý Dương không còn cách nào đành đứng lên vẫy chào tất cả qua tấm cửa kính của căn phòng bao.

- Mỏ dầu M7 ở I rắc, trị giá ước tính năm mươi tỉ đô la, mời các vị đại gia ra giá!

Mushi cười nói, y cũng không muốn giới thiệu quá nhiều về mỏ dầu này, y tin rằng ba tập đoàn đã biết về nó còn nhiều hơn y nhiều.

- Tám mươi tỉ đô la!

Một người da đen đại diện cho phe bên trái đứng lên ra giá đầu tiên.

Lâm Thiên Vũ trong lòng chấn động, cuộc đấu giá vừa mới bắt đầu mà đã tăng nhiều như vậy, có thể tưởng tượng được phần sau sẽ khốc liệt đến thế nào.

Nhưng Lý Dương bên cạnh vẫn đang rất nhẹ nhàng chắt một ly rượu ra rồi chậm rãi thưởng thức, hần mỉm cười nhìn bên dưới đang báo giá.

1. Thẻ vàng, dùng để thay thế những khoản tiền lớn

92. Chương 12: Kí Kết Hợp Đồng

Vừa mới vào cuộc đại hán da đen đã tăng giá từ năm mươi tỉ đô la lên tám mươi tỉ đô la khiến cả Lâm Ngọc và kim phát nữ lang đều nhú mày, cuộc đấu giá lần này dường như sớm đã tiến nhập vào trạng thái kịch liệt.

Đại hán da đen Meese mỉm cười xem xét cục diện hôm nay, hần muốn làm hai phe đối phương trở nên bối rối chân tay, tám mươi tỉ căn bản chưa phải là giá trị chân chính của cái mỏ dầu này. Meese chẳng qua là muốn trực tiếp đưa giá cao vọt lên mà thôi.

- Tám mươi năm tỉ đô la!

Nữ lang tóc vàng sau khi thương lượng với người của mình bèn ra giá.

Mushi vừa nghe liền lập tức mỉm cười nói:

- Tám mươi năm tỉ đô la, Jennie tiểu thư đã ra giá tám mươi năm tỉ USD, không biết Lâm Ngọc tiên sinh và Meese tiên sinh thì sao?

Lâm Ngọc đang nhú mày suy tính, kế hoạch của Lâm Thiên Vũ là lúc đầu nên chậm rãi ra giá, khi tăng giá đến tám mươi tỉ đô la thì đột nhiên ra giá một trăm mười một tỉ đô la. Mới một chút mà đã tăng nhiều như vậy sẽ khiến cho các phe khác đều do dự.

Nhưng bây giờ nếu hần đột nhiên tăng nhiều như vậy cũng sẽ không có hiệu quả nữa, vừa mới tới tám mươi tỉ đô la, giờ lại tới tám mươi năm tỉ. Nếu bây giờ mình mà tăng giá lên thành một trăm mười một tỉ thì chỉ càng thể hiện giá trị của mỏ dầu đó mà thôi. Làm không tốt lại “lộng xảo thành chuyết” (1), khiến cho kẻ khác nhận ra mỏ dầu này vô cùng có giá, đến lúc đó giá tiền nói chừng sẽ tăng lên điên cuồng.

Lily bên cạnh kiến nghị:

- Lâm Ngọc tiên sinh, dừng lại thế này thì kế hoạch sẽ rối loạn đó, lúc này không thể quá do dự.

- Tám mươi năm tỉ một trăm triệu đô la!

Lâm Ngọc nghe Lily nói, suy nghĩ một chút rồi ra giá chỉ cao hơn một trăm triệu so với Jennie.

- Tám mươi năm tỉ hai trăm triệu đô la!

Đại hán da đen Meese cũng nhanh chóng ra giá, hán không đột ngột nâng cao nữa. Tiếp đó hán quay sang Lâm Ngọc cùng Jennie gật đầu chào hỏi một cái, trên mặt hán lộ nụ cười nhạt như vẽ đã nắm chắc trong tay.

Jennie cười lạnh một tiếng rồi cao giọng nói:

- Chín mươi tỉ đô la!

Lần này tình có lẽ tập đoàn của bọn họ đã lập ra bản thảo khai thác và sử dụng mỏ dầu này như thế nào ra rồi, tình thế bức bách, Jennie tiểu thư không hề do dự mà ra giá.

Meese nhìn liếc qua Jennie tiểu thư, hán cân nhắc một chút rồi nhẹ nhàng nói:

- Chín mươi tỉ một trăm triệu đô la!

Trong lòng Lâm Thiên Vũ hiển nhiên có chút lo lắng bất an. Cái giá hơn một trăm tỉ đô la đối với tập đoàn Thánh Lâm hiện nay mà nói đã là cuộc đầu tư lớn nhất rồi. Lần trước Lâm gia bị chèn ép, thực lực tập đoàn đại giảm, lần này chỉ có thể dùng mỏ dầu này để chuyển mình thôi.

- Lâm tiên sinh cứ thoải mái đi, cứ tin ta. lần này sẽ không thất bại đâu.

Lý Dương mỉm cười nâng li rượu lên nói.

Lâm Thiên Vũ chỉ đành nâng li lên mà cười khổ một tiếng rồi uống một hơi cạn sạch.

Trên trán hán mồ hôi lạnh đã bắt đầu đã tuôn ra, kế hoạch đầu tư lần này đối với hán mà nói vô cùng quan trọng, chỉ được thành công không được thất bại.

Kỳ thật nếu Lâm Thiên Vũ lùi một bước, cho dù có thất bại thì cũng chỉ là tổn thất hơn mười tỉ đô la mà thôi, đối với Lâm gia mà nói thì mất đi thì vẫn có thể chấp nhận được. Nhưng với tâm tính của Lâm Thiên Vũ, hán sẽ không chịu lùi bước, không muốn phải chịu thất bại.

“Reng...”Chiếc điện thoại trong người Lâm Ngọc rung lên, hán vội lấy ra xem.

Trên điện thoại là một tin nhắn có nội dung “Tam đệ, trực tiếp tăng giá lên một trăm hai mươi tỉ đô la. Nếu thành công thì OK, không thành công thì lại tăng lên một trăm bốn mươi tỉ, đây là cực hạn của chúng ta.”

Lâm Ngọc có được sự chỉ đạo của Lâm Thiên Vũ, tinh thần liền lập tức bình ổn lại.

Meese và Jennie vẫn đang chậm rãi chơi đùa mà tăng từng chút một.

- Chín mươi ba tỉ bốn trăm triệu đô la!

Meese mỉm cười nói. Theo phỏng đoán của hán Jennie sẽ lại ra giá đến một trăm tỉ đô la.

- Một trăm hai mươi tỉ đô la!

Lâm Ngọc đứng dậy cao giọng nói.

Người chủ trì Mushi hai mắt lập tức sang lên mà cao giọng nói:

- Một trăm hai mươi tỉ đô la, Lâm Ngọc tiên sinh vừa ra giá một trăm hai mươi tỉ đô la, có ai trả giá cao hơn không?

Mushi tiên sinh đã có chút kích động rồi, đây là cái giá cao nhất được đưa ra trong cuộc đời làm người chủ trì của y. Một trăm hai mươi tỉ đô la, đây là khái niệm gì chứ? Cho dù đối với một quốc gia mà nói, đây cũng là một con số khổng lồ.

Meese và Jennie đều trở nên sững sờ.

Một trăm hai mươi tỉ đô la phỏng chừng cũng là cực hạn của mỏ dầu này rồi, nếu ra giá cao hơn nữa thì sợ rằng sau này sẽ lỗ.

Meese trong lòng thầm mắng:

- Con mẹ nó chứ, đúng là thằng ngu, tự dừng lại bỏ ra một cái giá như vậy.

Tình huống này hẳn hoàn toàn không dự liệu được.

Hiện tại bên hẳn chỉ chuẩn bị có một trăm mười một tỉ đô la đến đầu giá, nhưng bây giờ hình như ...

- Bỏ đi!

Meese không cam lòng nhưng cũng phải chấp nhận điều này, hẳn không dám tăng giá bởi vì chủ tịch tập đoàn chỉ thị cái giá cao nhất là một trăm mười một tỉ đô la.

Jennie tiểu thư cũng đang nhíu cặp mày đáng yêu của nàng lại, theo chỉ thị của cha nàng, mỏ dầu này nhất định phải đoạt được. Jennie vốn cho rằng giá cực hạn của mỏ dầu này cũng chỉ một trăm hai mươi tỉ đô la mà thôi, đợi một chút nữa mình báo giá một trăm hai mươi tỉ đô la thì nhất định sẽ thành công, nhưng bây giờ một gã người Hoa lại đã đưa ra cái giá này.

Rốt cục nên làm thế nào bây giờ?

Hoàn cảnh của Jennie và Meese không giống nhau, nàng là hạt minh châu trong gia tộc, nàng dám tự mình ra giá. Tài sản riêng nàng cũng có không ít, như vậy thì còn lo lắng cái gì nữa chứ?

- Một trăm hai mươi tỉ một trăm triệu đô la!

Jennie bảo thủ rót cho mình một ly champagne rồi chậm rãi thưởng thức. Nàng đã chuẩn bị chúc mừng thắng lợi này.

Trong phòng, Lâm Thiên Vũ đứng mạnh lên, ánh mắt lạnh lùng như độc xà nhìn vào Jennie, hẳn muốn giết ngay nữ lang tóc vàng này mới hả! Nàng đã làm hẳn tiêu tốn thêm không biết bao nhiêu tiền bạc.

- Nóng giận là không tốt, Lâm tiên sinh nên bình tĩnh lại thì hơn!

Lý Dương vẫn luôn rất thoải mái.

Lâm Thiên Vũ trong lòng thầm mắng:

- Không phải tiền của người đương nhiên người không tiếc. Người thử mất đi hàng chục tỉ đô la xem có cảm giác thế nào?

Tuy nhiên Lâm Thiên Vũ vẫn lộ ra dáng vẻ của người được giáo dục tốt, hẳn ngoan ngoãn mà ngồi lại xuống ghế.

Hắn thầm nghĩ không biết phía dưới Lâm Ngọc có nâng giá lên một trăm bốn mươi tỉ không?

Lâm Ngọc cao giọng nói:

- Một trăm ba mươi tỉ đô la!

Lâm Thiên Vũ bật dậy nhanh như điện, sau nháy mắt hẳn đã đến bên cạnh cửa sổ mà hung hăng nhìn Lâm Ngọc. Lâm Ngọc lại không làm theo yêu cầu của hẳn mà lại tự quyết định tăng giá lên một trăm ba mươi tỉ đô la, mệnh lệnh của hẳn là tăng lên một trăm bốn mươi tỉ đô la.

Lâm Ngọc trong lòng khẳng định một trăm ba mươi tỉ là đủ rồi, hẳn tin rằng kế hoạch của đối phương cũng chỉ là một trăm hai mươi tỉ mà thôi, nếu vượt qua con số đó thì bọn chúng đi tìm cái khác mà làm còn hơn.

- Ngu ngốc! Thật là ngu ngốc!

Jennie tức giận mắng, nàng bóp nát ly rượu trong tay rồi xoay người bỏ đi ngay lập tức.

Mushie lập tức cao giọng nói:

- Do hai tập đoàn đã bỏ cuộc nên tôi tuyên bố mỏ dầu M7 lần này sẽ thuộc về tập đoàn Tuyết Lan với giá một trăm ba mươi tỉ đô la. Chúng ta hãy chúc mừng tập đoàn Tuyết Lan nào!

Bất quá tại trường chỉ có nhân viên của tập đoàn Tuyết Lan hoan hô theo lời kêu gọi của y.

Trong phòng, Lâm Thiên Vũ thở phào nhẹ nhõm. Hắn chậm rãi ngồi xuống, trên trán mồ hôi không ngừng toát ra.

- Lâm tiên sinh, ta nói rồi, người nhất định sẽ thành công mà.

Lý Dương mỉm cười nói.

Lâm Thiên Vũ cũng nở một nụ cười, hần cung kính nói với Lý Dương:

- Thật đúng như là Mộc Dịch tiên sinh đã dự đoán, cảm ơn ngài đã trợ giúp!

Đột nhiên Lâm Thiên Vũ đứng lên, nói với Lý Dương:

- Mộc Dịch tiên sinh, ta đi xem xét việc kí hợp đồng một chút, xin ngài chờ ta một lát!

Lý Dương gật gật đầu:

- Ta cũng muốn đi vệ sinh, ngài cứ tự nhiên!

Bên trong nhà vệ sinh.

Lý Dương vừa soi gương vừa lạnh lùng cười:

- Lâm Thiên Vũ, một trăm ba mươi tỉ, hừ hừ, ngươi hãy chờ một trăm ba mươi tỉ tan như bọt nước đi!

- Bá Vương, tí nữa hãy hỗ trợ ta thay đổi dấu vân tay một chút!

Thay đổi dấu vân tay. Đây là biện pháp đối phó với Lâm Thiên Vũ của Lý Dương. Khi ấn dấu tay mà vân tay lại cải biến thì hợp đồng chỉ có thể bỏ đi mà thôi.

Bất quá việc thay đổi dấu vân tay là vô cùng gian nan. Tu chân giả bình thường nhiều nhất cũng chỉ làm bàn tay to ra hoặc nhỏ đi một chút, nhưng dấu vân tay thì không thể thay đổi.

Người tu hành ma đạo, thân thể mà hơi bị tổn thương, nếu công lực thâm hậu cũng có thể miễn cưỡng khôi phục lại. Nhưng nếu bị thương quá nặng thì chỉ có thể bỏ nhục thân đi mà tu luyện tán ma. Mà Ma đạo cao thủ sau khi độ kiếp phi thăng lại có điểm bất đồng, cho dù thân thể có bị tổn thương nặng đến đâu cũng có thể khôi phục hoàn toàn. Ma đạo cao thủ sau khi phi thăng còn có thể cải biến thân thể hay những cái đại loại như thế.

Việc thay đổi dấu vân tay đối với tu chân giả là điều không thể nhưng đối với một người đạt tới Ma Vương cảnh giới như Hạng Vũ mà nói thì chỉ là một chuyện nhỏ.

- Tiểu tử à, ngươi dùng chiêu này đối phó với tên Lâm Thiên Vũ kia thật là âm hiểm a!

Hạng Vũ vừa cười nói vừa đồng thời vận dụng năng lượng cường đại mà bắt đầu thay đổi dấu vân tay Lý Dương. Nguyên thần Hạng Vũ cường đại vô cùng, mặc dù chỉ bằng với mức phi thăng đỉnh phong nhưng năng lượng của Hạng Vũ lại vô cùng tinh thuần. Do vậy có thể dễ dàng thực hiện theo yêu cầu của Lý Dương.

Khẽ đưa tay lên, Lý Dương thậm chí có thể cảm nhận được rõ ràng dấu vân tay mình đã thay đổi.

- Bá Vương, cảm ơn ngài!

Lý Dương mở vòi nước, rửa qua tay rồi xoay người rời khỏi nhà vệ sinh.

Trong phòng, Lý Dương vừa bước ra đã thấy một cảnh làm cho hần cười lạnh. Phía cửa, Lâm Ngọc và Lâm Thiên Vũ đang cùng nhau nói chuyện.

- Một trăm ba mươi tỉ, đại ca, ta giúp huynh tiết kiệm được mười tỉ rồi nhé. Tình hình kinh tế của hai tập đoàn kia ta đã nắm rõ và kết luận được rằng một trăm ba mươi tỉ là cái giá mà bọn họ không thể theo!

Lâm Ngọc hưng phấn nói. Có thể tiết kiệm được mười tỉ đô la cho gia tộc hần sao có thể không hưng phấn đây.

- Ai cho mày tự hành động hả ? Tao không phải đã ra lệnh cho mày rồi sao? Hừ! Chẳng lẽ trong mắt mày không có vị đại ca này, không coi ta là chủ tịch tập đoàn Thánh Lâm?

Lâm Thiên Vũ lạnh lùng nhìn Lâm Ngọc. Hần ghét nhất việc người khác không làm theo lời hần.

Lâm Thiên Vũ là loại người như vậy, tự cho mình là trung tâm, trong phạm vi khống chế của hần, tất cả mọi người đều phải nghe lời.

Lâm Ngọc lập tức sững sờ, nhưng ngay sau đó đã tự nặn ra một bộ mặt tươi cười nói:

- Xin lỗi đại ca, là đệ sai. Hy vọng huynh có thể tha thứ cho đệ!

- Ủ, tính ra mày cũng đã giúp anh tiết kiệm được mười tỉ. Hãy về nghỉ ngơi trước đi, nơi này không cần mày góp mặt nữa!

Lâm Thiên Vũ vẫn lạnh nhạt nói.

- Vâng, đệ xin phép đi trước.

Lâm Ngọc khom người rời đi.

Lúc này Lâm Thiên Vũ không nhìn thấy ánh mắt lạnh như băng của Lâm Ngọc. Lâm Ngọc nhớ lại khoảng thời gian trước đây, đã mấy ngày đêm không ăn không ngủ mượn tài liệu của hai tập đoàn kia rồi đem đi phân tích, đánh giá để có thể kết luận số tiền họ có thể theo trong cuộc đấu giá hôm nay. Hắn tưởng rằng giúp Lâm Thiên Vũ tiết kiệm được mười tỉ đô la, Lâm Thiên Vũ sẽ đối đãi với hắn tốt hơn một chút, vậy mà ...

Nghĩ đến đây Lâm Ngọc nắm chặt tay nói với tài xế:

- Đi thôi, đến thẳng quán rượu!

- Lâm Thiên Vũ, một ngày nào đó ta sẽ khiến cho Lâm gia của người nhà tan cửa nát!

Lâm Ngọc tựa hồ như thấy lại hồi mình còn bé, thấy lại người mẹ đáng thương của mình.

Trong phòng.

- Mộc Dịch tiên sinh, đây là hợp đồng.

Lâm Thiên Vũ đưa một bản hợp đồng đến trước mặt Lý Dương.

Lý Dương thông thả vỗ tay một tiếng, từ bên ngoài có một trung niên nhân tay xách cặp đi vào.

- Lần này ta đã mời luật sư hàng đầu Mỹ quốc - Watt tiên sinh đến đây. Lâm tiên sinh, ngài nên kiểm tra hợp đồng một chút, không có vấn đề gì chứ?

Lý Dương mỉm cười nói với Lâm Thiên Vũ.

Lâm Thiên Vũ vội nói:

- Không có gì, đương nhiên không có gì rồi.

Lâm Thiên Vũ thấy đối phương rõ ràng như thế, trong lòng hắn cũng an tâm.

Watt tiếp nhận hợp đồng rồi cẩn thận đọc lại từng điều khoản, sau đó y ngẩng mặt lên nói:

- Hợp đồng này rất rõ ràng, không có vấn đề gì cả. Mộc Dịch tiên sinh xin an tâm.

- Vậy thì tốt rồi.

Lý Dương lập tức lấy bút ra rồi quay qua Lâm Thiên Vũ nói:

- Bây giờ chúng ta có thể kí hợp đồng được rồi chứ?

Lâm Thiên Vũ vừa nhìn thấy Lý Dương lấy bút ra đã nói ngay:

- Không cần, không cần. Mộc Dịch tiên sinh, một hợp đồng lớn như thế này chúng ta nên lấy dấu vân tay cho chắc chắn. Bây giờ việc giả mạo chữ kí dễ dàng lắm. Đương nhiên ta không phải không tin Mộc Dịch tiên sinh, nhưng việc này rất hệ trọng, ta không dám sơ xuất a!

- Vậy cũng được, chỉ là lấy dấu vân tay thôi mà.

Lý Dương cười nói, mọi chuyện xảy ra đều nằm trong tính toán của hắn.

Kỳ thật những hợp đồng lớn bây giờ đều cần án chiếu theo dấu vân tay, bởi vì cho đến nay người ta chưa từng phát hiện ai có thể thay đổi dấu vân tay cả. Lâm Thiên Vũ cũng tin chắc rằng dùng dấu vân tay thì sẽ

không thể xảy ra sơ xuất. Hắn cũng là một cao thủ, theo hắn được biết thì ngay đến cả thực lực như Giáo Hoàng cũng không thể thay đổi dấu vân tay.

Lâm Thiên Vũ và Lý Dương lần lượt điểm chỉ lên hai bản hợp đồng.

Sau khi thấy hợp đồng đã được kí kết, Lâm Thiên Vũ không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

- Hợp tác vui vẻ!

- Hợp tác vui vẻ!

Lâm Thiên Vũ và Lý Dương bắt tay nhau, trên mặt hai người đều là một nụ cười xán lạn...

1. Thành ngữ: khéo quá hóa vụng

93. Chương 13: Thất Đại Đệ Tử

- Mộc Dịch tiên sinh xin yên tâm! Căn cứ theo hợp đồng, một trăm ba mươi tỉ đô la sẽ được chuyển tới tài khoản của ngài vào trưa mai.

Căn cứ theo hợp đồng, trước tiên Lâm Thiên Vũ phải đưa tiền cho Tập đoàn Tuyết Lan, để tập đoàn Tuyết Lan mua được mỏ dầu, sau đó tập đoàn Tuyết Lan sẽ đi đến xem xét mỏ dầu M7 ở Irắc và tiến hành tiếp nhận toàn bộ mỏ dầu. Cuối cùng tập đoàn Tuyết Lan mới chuyển nhượng lại cho tập đoàn Thánh Lâm.

Dù sao thì cũng chỉ có tập đoàn Tuyết Lan mới có thể chính thức sang Irắc để tiến hành giao dịch. Hiện nay mỏ dầu M7 vẫn đang nằm trong sự quản lý của ba đại cổ đông, người của tập đoàn Thánh Lâm dù có trong tay bản hợp đồng này cũng chẳng thể nào tiếp quản, đây chính là hiệp nghị giữa ba đại tập đoàn trước đây.

- Đợi khi tiền đến là ta sẽ lập tức cử người đi Irắc tiếp nhận mỏ dầu đó. Sau khi bên đó hoàn toàn xử lý xong, ta sẽ phái người thông tri cho Lâm tiên sinh, đến lúc đó tiên sinh cứ phái người đến tiếp nhận mỏ dầu là được. Lâm tiên sinh cứ an tâm, việc này sẽ hoàn tất nội trong vòng một tháng!

Lý Dương mỉm cười nói.

Lâm Thiên Vũ rất yên tâm, hắn cũng hiểu rõ được quá trình này. Đây chính là hiệp nghị do tam đại tập đoàn đã ký trước đây, ba bên chỉ có thể tự mình tham gia đấu giá, cho nên chỉ có tập đoàn Tuyết Lan đến Irắc thì mới có thể hoàn toàn tiếp quản mỏ dầu. Sau khi chuyển nhượng lại, hai tập đoàn kia chắc cũng không đến tìm hắn gây phiền toái.

- Vậy ta xin đợi tin tốt của Mộc Dịch tiên sinh, cáo từ!

Lâm Thiên Vũ xoay người mang theo thủ hạ rời đi.

Vừa đi Lâm Thiên Vũ vừa đắc ý ôm chặt bản hợp đồng trong lòng. Trong này chính là một trăm ba mươi tỉ đô la. Nếu nó bị mất thì có lẽ Lâm Thiên Vũ muốn khóc cũng không kịp.

Lý Dương đứng trong phòng nhìn theo bóng Lâm Thiên Vũ khuất dần khỏi tầm mắt, trên mặt y mang theo một nụ cười nhạt.

- Lâm Thiên Vũ, khi người phát hiện một trăm ba mươi tỉ đô la, à, phải là một trăm bốn mươi tỉ mới đúng, khi người phát hiện ra một trăm bốn mươi tỉ đô la của mình tan thành bọt nước thì liệu người sẽ có bộ dạng như thế nào đây? Ta thật sự rất chờ mong a!

Lý Dương thấp giọng nói, tiếp đó chuyển thân rời khỏi căn phòng.

Cuộc đấu giá chấm dứt, Lý Dương cũng lên xe trở về biệt thự của mình.

- Carterlira tiểu thư, đem một bình Nhị Oa Đầu đến cửa phòng ngủ của ta.

Lý Dương nói với một ôsin, tiếp đó tùy tiện tiến vào phòng ngủ.

Carterlira gật đầu rồi lập tức đi chuẩn bị.

- Không biết Mộc Dịch tiên sinh có chuyện gì nữa? Ngày nào cũng thấy ngài ấy uống nhiều rượu như vậy mà chưa bao giờ thấy say. Loại rượu này nồng độ hình như cũng rất cao mà.

Carterlira vừa đi đường vừa thì thầm trong miệng, bộ dạng có vẻ rất nghi hoặc.

Mà nào đâu chỉ có mình Carterlira như vậy, trước đây mấy người Lily cũng vô cùng nghi hoặc. Mỗi ngày uống gần trăm bình rượu, sao lại không xảy ra chuyện gì nhỉ?

Bất quá bây giờ Lily đã chẳng còn cảm thấy kỳ quái chút nào rồi, Lily là một nữ nhân mạnh mẽ, lại có chút đầu óc. Sau khi biết được nguyên danh của Lý Dương, nàng bèn đi hỏi sư tôn Vương Thông, biết được câu chuyện quá khứ của y nàng đã chẳng còn sợ hãi gì nữa, đối với Lý Dương càng thêm quan tâm.

Trong mắt nàng, tuy bề ngoài Lý Dương là một nam nhân lạnh lùng kiên cường, nhưng thật ra hắn cũng chỉ là một con người đáng thương có trái tim đang rỉ máu mà thôi.

Đối với quá khứ của Lý Dương, Lily tịnh không nói cho Điền Cương và bất kỳ người nào biết. Bởi vì nàng hiểu được đây là vết thương sâu sắc trong lòng Lý Dương. Vương Thông do cũng hiểu rõ tính cách của Lily nên mới nói cho nữ đệ tử của mình chuyện đó.

Tối nay Lý Dương nằm dài trên ghế, hắn cứ nằm như vậy, bên cạnh đó là một bình Nhị Oa Đầu thật lớn. Hôm nay hắn cũng không xuống đáy sông Hudson tu luyện bởi hiện tại hắn không thể nào bình tĩnh xuống được.

Đứng nhìn bề ngoài rất bình tĩnh của Lý Dương, kỳ thực trong lòng hắn đang dao động dữ dội. Mặc dù Thanh bang đã làm Lâm gia tổn thất hai trăm tỉ đô la nhưng Lý Dương vẫn chẳng thấy có chút cảm giác nào. Nhưng lần này tâm tình hắn lại rất phức tạp, khó mà bình tĩnh xuống được.

Từ đầu đến cuối hắn tự mình bày bố kế hoạch, cũng tự mình nhìn Lâm Thiên Vũ từng bước từng bước rơi vào bẫy của mình.

Một trăm bốn mươi tỉ đô la cứ như vậy mà bị nuốt trọn. Một trăm bốn mươi tỉ đô la, cứ như vậy mà ném xuống nước, có lẽ cũng đủ để làm tắc một con sông nhỏ.

“Ừc, ực ...” Lý Dương ngửa cổ uống một hơi dài Nhị Oa Đầu.

Hắn ngẩng mặt lên nhìn trời. Trăng sáng sao thưa, không có một chút gió nào, không khí có vẻ vô cùng yên tĩnh.

- Trăng hôm nay thật sáng, thật sáng!

Trên mặt Lý Dương nở ra một nụ cười hiếm có, đây có lẽ là một nụ cười phát ra từ nội tâm của hắn.

Hôm nay có lẽ là ngày vui vẻ nhất của hắn trong mấy năm gần đây.

Ba ngày sau, tại cánh rừng Brucker ở NewYork, bốn trăm huấn luyện viên nhất tinh cấp đang tiến hành huấn luyện cơ bản.

Lúc này nơi đây rất là náo nhiệt, có hàng đám người ở bên trong, thậm chí có rất nhiều phóng viên của các đài truyền hình.

- Mộc Dịch, vụ quảng cáo lần này nên làm lớn một chút! Bây giờ không cần biết là làm gì, quảng cáo cũng đều phải mạnh tay mới được.

Thiên Lũy nói.

Lý Dương gật đầu đáp:

- Điều này đệ biết, đệ đã chuẩn bị năm mươi triệu đô la cho quảng cáo, tuy chút tiền này với đệ không là gì, nhưng để chuẩn bị cho quảng cáo thì quá đủ rồi.

Thiên Lũy suy nghĩ một chút rồi nói:

- Dùng năm mươi triệu đô la để quảng cáo có thể nói là một con số rất lớn rồi. Bất quá ta cho rằng lần này đệ nên chi một trăm triệu đô la đi, nhất định phải làm cho cả Mỹ quốc biết đến danh tiếng của Cực Thối đạo quán, để cho nhà nhà đều biết nó là cái gì!

- Đúng, phải cho nhà nhà đều biết!

Lý Dương mỉm cười nói:

- Chỉ là một trăm triệu đô la mà thôi, đây là pha mở màn của Cực Thối đạo quán, nhất định phải làm chút. Đối với tình hình kinh tế hiện nay của Lý Dương, một trăm triệu đô la chẳng là cái gì.

- Thiên Lữ, đệ vào trong xem thử hai mươi một tên tiểu tử kia đã tu luyện được đến đâu rồi.

Lý Dương vẫy tay chào Thiên Lữ một cái rồi đi vào phòng huấn luyện đặc biệt. Mặc dù bên ngoài có không ít người nhưng người ngoài không một ai có thể tiến vào bên trong.

Trong phòng huấn luyện.

Hai mươi một đỉnh cấp quyền thủ đang ngồi xếp bằng tu luyện.

Linh thức Lý Dương lập tức triển khai, trong nháy mắt bao trùm toàn bộ căn phòng. Mức tu luyện của hai mươi một đỉnh cấp quyền thủ hẳn đã nắm rõ.

- A, rất không tồi, xem ra La Đức Thành tựa hồ đã đột phá tầng thứ ba lên tầng thứ tư rồi. Còn có Meese Hove, Bork Russ và hai gã da đen nữa cũng đã đạt đến tầng thứ ba, không ngờ thiên tư bọn chúng lại khá đến thế.

Lý Dương có vẻ rất kinh ngạc.

Kỳ thật, ngoại trừ việc những người này thiên tư đều không tồi ra, quan trọng nhất là Lý Dương đã bố trí ở đây một tụ linh trận, ngoài ra trung tâm của trận pháp chính là một khối “linh tinh”, năng lượng của khối “linh tinh” không ngừng tỏa ra, không ngừng để cho những người này hấp thụ.

Lý Dương mang một lượng lớn thiên địa linh khí đặt trước miệng bọn họ hấp thụ. Cho dù bọn họ tốc độ không nhanh thì cũng phải nhanh thôi.

Sau nửa giờ, hai mươi một đỉnh cấp quyền thủ đều lần lượt kết thúc việc tu luyện nội công.

Lý Dương trong lòng tự nhủ:

- Hai mươi một đỉnh cấp quyền thủ này đạt đến mức năng lượng nhục thể như thế này, có thể nói là thiên tư không tồi, bây giờ xem bọn chúng tu luyện nội công đúng là rất ổn. Sau này bọn chúng nhất định sẽ có rất nhiều chỗ dùng, người có thể dùng bên cạnh ta hiện nay quả thật quá ít a.

Lý Dương trong lòng đang sắp xếp lại các ý nghĩ, hẳn có thể dự tính được tương lai của đám quyền thủ này.

- Xin chào giáo quan!

Hai mươi một quyền thủ lần lượt rời khỏi căn phòng tập luyện bé nhỏ và ra ngoài tập trung, bọn họ vừa nhìn thấy Lý Dương liền lập tức khom người chào.

Lý Dương gật đầu nói:

- Hôm nay ta định thu mấy người trong số các người làm đồ đệ!

Lập tức cặp mắt hai mươi một quyền thủ trở nên sáng ngời. Trong mấy tháng qua, Lý Dương số lần đến đây không nhiều, nhưng những thứ hắn dạy đều khiến bọn họ chấn kinh. Hơn nữa, Lý Dương vốn đã lưu lại ấn ký trong linh hồn họ, mỗi một người đều tràn ngập lòng kính ngưỡng và sự trung thành với hắn.

- Phàm những người tu luyện nội công đạt đến tầng thứ ba ta đều thu nhận làm đồ tử chính thức, số còn lại có thể coi là ký danh đệ tử!

Lý Dương mỉm cười nói.

Mấy người La Đức Thành trong lòng lập tức mừng rỡ.

- Còn không mau báỉ sư?

Điền Cương đứng bên cạnh nhỏ giọng nhắc nhở.

Hai mươi mốt quyền thủ lúc này mới sực tỉnh, họ lập tức chạy đến quỳ xuống nói:

- Báỉ kiến sư phụ!

Lý Dương không khỏi mỉm cười, hai mươi mốt quyền thủ trong tay hắn có đủ mọi quốc tịch trên thế giới. Trung Quốc có, châu Âu có, châu Phi cũng có, bọn họ đối với quy tắc báỉ sư có thể nói là không quen thuộc lắm, miễn cưỡng chỉ biết mỗi quy củ này, có người gọi là sư tôn, lại có người gọi là sư phụ.

- Sau này hãy gọi là sư tôn!

Jesse lập tức nhắc nhở, anh em Jerry và Jesse hôm nay không khỏi cao hứng. Lý Dương thu đồ đệ, như vậy huynh đệ bọn chúng không phải sẽ có thêm một đám sư đệ sao.

- Năm người La Đức Thành sẽ là đệ tử chính thức của ta, bất quá mười sáu người còn lại các ngươi cũng không phải không thể trở thành đồ đệ của ta, ba người đầu tiên đạt tới ngũ cấp cao thủ ta cũng sẽ thu làm đệ tử chính thức, được sự dạy bảo tỉ mỉ của ta.

Trong lòng mười sáu người còn lại vô cùng vui vẻ, tỉ lệ ba trên mười sáu có thể nói là khá cao, mỗi người đều tràn đầy hi vọng.

- Mấy người Bork Russ trở về trước đi, mỗi người tự nghĩ lấy một cái tên Trung Quốc cho ta!

Lý Dương ra lệnh cho mấy đệ tử chính thức.

“Bork Russ” thật ra chỉ là cái tên rút gọn mà thôi, kỳ thật tên đầy đủ của hắn rất dài. Ngoài ra tên của hai gã da đen kia cũng dài vô cùng, Lý Dương không thích việc này lắm.

Bốn đệ tử kia vội quay qua La Đức Thành hỏi han. Còn mười sáu người kí danh đệ tử còn lại đều cho rằng mình sau này cũng có khả năng trở thành đồ đệ chính thức của Lý Dương nên cũng phải có một cái tên Trung Quốc. Lập tức trong lòng thầm quyết định, đợi một quãng thời gian nữa cũng nên tìm La Đức Thành mà xin mới được.

- Hai mươi mốt người các ngươi cứ chuẩn bị đi! Ngày khai quán của Cực Thối đạo quán sắp đến rồi, ta sẽ cử các ngươi đi trấn giữ các những đạo quán ở các thành phố lớn và quan trọng!

Lý Dương động viên nói.

- Vâng, sư tôn!

Hai mươi mốt đệ tử đồng thanh nói.

Lý Dương hài lòng gật đầu nói:

- La Đức Thành, đoạn thời gian này năm người các ngươi theo bên cạnh ta. Còn chừng khoảng nửa tháng nữa thì khai quán rồi!

Nửa tiếng sau Lý Dương mang theo thất đại đệ tử (bao gồm cả Jerry và Jesse) rời khỏi phòng huấn luyện.

Thiên Lũy vừa nhìn thấy Lý Dương đã lập tức đi tới nói:

- Mộc Dịch, chúng ta nên dùng đoạn video của đệ để quảng cáo, đương nhiên chỉ dùng một đĩa và chỉ cắt một đoạn ra quảng cáo thôi!

Lý Dương suy nghĩ trong phút chốc rồi gật đầu đáp ứng, hắn cười nói:

- Kỳ thật có đem hết ra quảng cáo cũng chẳng sao, ban đầu tốc độ của đệ khá nhanh, có rất nhiều chỗ cần chú ý, nếu không có sự chỉ đạo đặc thù thì căn bản chẳng thể học được. Bọn La Đức Thành cũng là do Điền Cương tỉ mỉ dạy bảo mới có thể học được đó.

Kỳ thật trong mắt Lý Dương, ba bộ thối pháp đối với người bình thường tuy có thể coi là quý, nhưng cho dù chân chính luyện tập cũng chỉ có thể cường thân kiện thể mà thôi. Có lẽ phải không ngừng luyện tập mấy năm hoặc mười mấy năm mới có thể trở thành cao thủ.

- Nếu vậy thì được rồi. À Mộc Dịch, đệ không biết chứ thói pháp đồ đệ biểu diễn quả thật vô cùng đẹp mắt, ta đã xem mấy người khác biểu diễn, kể cả Điền Cương trong đó. Nhưng không ai có thể biểu diễn tự nhiên như đệ, biểu diễn... tàn khốc như đệ!

Thiên Lũy cười nói.

Lý Dương trong lòng cười thầm, lúc trước hắn biểu diễn đều dựa theo sự biến hóa của thiên đạo, từng động tác đều vận hành tự nhiên như mây trôi nước chảy.

Đột nhiên Lý Dương nhìn về bốn trăm đại hán, trong lòng không khỏi nổi lên nghi hoặc.

- Bọn chúng đang làm gì vậy?

Lý Dương quay qua hỏi Thiên Lũy.

Lúc này bốn trăm đại hán đều đang biểu diễn những bài như chân không đạp đá, tay không chặt gạch...

Một trung niên nhân mặc tây phục màu lam bên cạnh Thiên Lũy nói:

- Bọn họ đang biểu diễn để quảng cáo đồ mà!

Lý Dương khinh thường cười:

- Trò hề! Đúng là trò hề!

Tiếp đó hắn quay sang bảo thất đại đệ tử:

- Các ngươi tùy tiện biểu diễn một chút. Chỉ biểu diễn một chút thôi đó. Dùng cái mớ rẻ rách kia sao có thể hấp dẫn được khán giả chứ?

Bork Russ và Meese Hove, hai tên thích biểu hiện nhất lập tức tươi cười bước ra.

Trung niên nhân mặc tây y màu lam vội nói:

- Cô thứ nhất kia qua đây, chuẩn bị cẩn thận mà chụp cho tôi!

Hắn nhìn thấy Bork Russ và Meese Hove thân hình mạnh mẽ hơn hẳn so với bốn trăm đại hán kia bèn lập tức chú ý.

- Oanh!

Meese Hove gầm lên, một cước hung hăng hướng tới cự thạch, một tiếng nổ vang lên, khối cự thạch đã tan thành mấy mảnh. Meese Hove lăm nhăm trong miệng:

- Ấy da, so với Điền giáo quan thì chênh lệch còn quá lớn a!

Trung niên nhân mặc tây y màu lam chấn động, hai con mắt mở to, hắn không thể tin việc vừa xảy ra trước mắt, thậm chí hoài nghi tảng đá vừa rồi là đồ giả.

Bork Russ mỉm cười bước tới cây cột gỗ bên cạnh, đột nhiên chân phải hắn như hóa thành ảo ảnh.

- Bộp! Bộp! Bộp!

Trong chớp mắt ba âm thanh vang lên, cây cột gỗ bị cắt thành bốn khúc. Một cây cột gỗ đường kính hai mươi phân bị hắn dùng đùi đá thành bốn khúc.

Tạm thời không nói tới sức mạnh, quan trọng ở đây là tốc độ. Khi cước thứ nhất được tung ra cây cột gỗ đã gãy rời, nhưng Bork Russ lại nhận lúc nó còn chưa bay ra mà đá tiếp luôn hai nhát nữa, đá cây cột gỗ thành bốn đoạn.

Liên tục đá hai lần vào một khúc gỗ đã bị gãy rời và đang bay đi, đây quả thật là một chuyện vô cùng khó khăn. Chuyện này giống như việc đặt một khối gỗ xuống mặt nước rồi chặt xuống, khối gỗ sẽ chỉ chìm xuống mà thôi, muốn nó đứt rời thì phải cần một tốc độ vô cùng, vô cùng nhanh. Mà cái Bork Russ vừa biểu diễn so với việc đó lại càng thêm khó khăn, khối gỗ đặt dưới nước ít nhiều gì cũng có nước cản trở, nhưng khối gỗ đang bay đi thì chỉ có không khí cản trở mà thôi.

“Hai người các người hình như đã quá tay rồi đó?” Lý Dương trong lòng thầm nghĩ như vậy, hắn chỉ bảo hai tên đệ tử này “hơi hơi” biểu diễn một chút mà thôi.

94. Chương 14: Kinh Thiên Động Địa

Trung niên nhân mặc tây y màu lam cao giọng nói, vẻ mặt của hắn có vẻ rất kích động.

Meese Hove và BorkRuss vừa nghe thấy khuôn mặt liền rạng rỡ hẳn ra. Bọn họ biết rõ mình chỉ tùy tiện biểu diễn một chút cũng sẽ tạo ra một sự chấn động rất lớn cho người xem.

- Vô cùng chân thật! Bây giờ tuy kỹ thuật cũng có thể làm được như thế này nhưng pha biểu diễn vừa rồi mang lại cho người ta cảm giác rất chân thật, nếu quảng cáo nhất định sẽ thành công!

Trung niên nhân mặc tây y màu lam khẳng định.

Lý Dương nhíu mày, quay sang nói với Thiên Lũy:

- Huynh thử nói xem, một khi người bình thường nhìn thấy màn biểu diễn này, có thể có chuyện gì ngoài ý muốn xảy ra không?

Thiên Lũy cười nói:

- Quảng cáo thôi mà, không có chuyện gì đâu! Đệ không thấy bây giờ quảng cáo ngày càng giả dối hay sao, vận động viên bóng rổ đem vỏ trái đất thành quả bóng để chơi là thường. Cho nên việc trên quảng cáo xuất hiện cảnh một cước vụn đá căn bản chẳng là cái gì.

Thiên Lũy lại nói tiếp:

- Kỳ thật màn quảng cáo có hiệu quả nhất là của bốn trăm đại hán kia, Mộc Dịch, tuy những màn biểu diễn của bốn trăm đại hán kia có chút dung tục nhưng đó là bốn trăm người đồng thời biểu diễn, sức ảnh hưởng không phải một người có thể so sánh được, ngoài ra nhìn những thân thể cường hãn cuộn cuộn cơ bắp của mấy trăm người kia đã có thể phản ánh lên tất cả rồi!

Lý Dương nhìn bốn trăm đại hán cường tráng, trong lòng cũng âm thầm gật đầu. Hiện nay hơn bốn trăm người người nào cũng cõng trần, cơ bắp lộ rõ, tin rằng sẽ có thể hấp dẫn được ánh mắt của rất nhiều người.

- Cứ như vậy đi, việc quảng cáo giao cho huynh, một trăm triệu đô la đủ làm cho cả Mỹ quốc biết đến Cực Thối đạo quán của chúng ta chứ?

Lý Dương quay sang nói với Thiên Lũy.

Thiên Lũy đột nhiên quay sang trung niên nhân gật đầu ra hiệu.

Trung niên nhân mặc tây y màu lam tiến đến nói với Lý Dương:

- Mộc Dịch tiên sinh, chuyện quảng cáo lần này do ta phụ trách, chỉ là chúng ta có tiết mục phỏng vấn nho nhỏ, có lẽ phải cần phỏng vấn Mộc Dịch tiên sinh, Điền Cường tiên sinh và hai mươi mốt vị huấn luyện viên tứ tinh cấp tham gia.

Lý Dương trong lòng chấn động, lên ti vi sao?

Thiên Lũy cũng nhìn Lý Dương, y biết tính tình vị Mộc Dịch sư đệ này, nói không chừng hắn không nguyện ý cũng nên?

- Sư đệ, ti vi sẽ không truyền hình trực tiếp đâu, chỉ là thu băng lại thôi, tất cả ta đã chuẩn bị xong rồi. Hơn nữa những lời phỏng vấn đều đã được chuẩn bị, đệ không cần lo lắng!

Thiên Lũy lập tức giải thích.

Lý Dương trong lòng thầm nghĩ:

- Thôi vậy, bộ thối pháp thứ nhất do ta biểu diễn trên cũng sẽ được công bố rộng rãi rồi, chắc rằng cả nước đều có thể nhìn thấy. Lên ti vi thì lên ti vi chứ có gì đâu, không biết bọn Mông Điền nhìn thấy ta thì sẽ có cảm tưởng thế nào nhỉ?

Lâm Thiên Vũ không xác định được thân phận chính thức của Lý Dương không phải vì bị khí thế của Lý Dương ảnh hưởng, chủ yếu là do quan hệ của hắn và Lý Dương không sâu. Hắn mới chỉ nhìn thấy Lý Dương hai lần, hơn nữa lần đầu lại đánh nhau trong đêm khuya. Nhưng mấy người Mông Điền thì khác, bọn họ đã ở cùng Lý Dương trong hai năm, đối với Lý Dương thập phần quen thuộc, nói không chừng có thể nhìn ra cái gì đó.

- Ta đáp ứng!

Lý Dương nhìn về phía Thiên Lũy gật đầu nói.

Trên mặt Thiên Lũy không khỏi lộ ra nụ cười.

o0o

Quảng cáo! Một màn quảng cáo vô cùng hoành tráng! Không chỗ nào là không có, ở bất kỳ đâu cũng nhìn thấy được. Chỉ trong vòng một tuần ngắn ngủi, một cái tên được lưu truyền khắp cả Mỹ quốc!

Mộc Dịch.

Người sáng lập ra Cực Thối đạo quán, chủ của tập đoàn Tuyết Lan có tổng giá trị tài sản hơn ba trăm tỉ đô la (1)

Là người sở hữu một khối tài sản lớn như vậy, trong tưởng tượng của rất nhiều người hắn phải là một lão già tóc bạc hay là một gã béo phì bụng bự. Nhưng Mộc Dịch lại không như vậy, hắn không những còn rất trẻ mà còn là người sáng lập ra Cực Thối đạo.

Thối pháp của Cực Thối đạo được tuyên truyền trên ti vi lập tức khiến toàn nước Mỹ nổi gió, vô số người đã thích môn võ này. Hơn nữa Mộc Dịch trong một bộ võ phục màu trắng biểu diễn bộ thối pháp đầu tiên trong nháy mắt trở thành người trong mộng của vô số thiếu nữ.

Tại khu ký túc xá của đại học Harvard.

- Oa oa...

Một thanh niên vừa xem hình vừa tự mình mô phỏng theo, y lẳng không rời thực hiện một cú đá xoáy, pha biểu diễn ban đầu trông có vẻ vô cùng đẹp mắt.

- Bịch!

Thanh niên lẳng không thì đã lẳng không được nhưng cú đá xoáy đã hoàn toàn thất bại, thân thể ngã luôn xuống đất.

- Trời ạ, bao giờ ta có thể làm được như thế đây? Kerst ta mà học được thối pháp này đảm bảo có thể dễ dàng hấp dẫn vô số cô bé, ha ha ha ...

Thanh niên ấy vừa nhìn thấy ngày khai giảng của Cực Thối đạo quán trong quảng cáo, trong lòng lập tức quyết định đi báo danh.

- Kerst, xem tao mua được cái gì này?

Một thanh niên da đen hưng phấn chạy đến. Vừa nhìn thấy Kerst bắt chước màn biểu diễn trên hình cậu ta liền lập tức hỏi:

- Kerst, mày đã mua rồi à?

o0o

- Oa, Mộc Dịch đẹp trai quá, hơn nữa còn có rất nhiều tiền, chủ tịch hội đồng quản trị tập đoàn Tuyết Lan, người sáng lập ra Cực Thối đạo!

Một cô gái có mái tóc dài màu vàng hưng phấn nói. Một người vừa thành công trong sự nghiệp lại anh tuấn tiêu sái, hơn nữa còn khai sáng ra một môn võ mới, nam nhân như vậy thì làm gì có nữ nhân nào không động tâm cơ chứ?

Bên cạnh, một cô gái tóc ngắn khác lập tức nói:

- Hừ, ta còn biết Mộc Dịch là sư tôn của hai mươi một vị huấn luyện viên tứ tinh cấp. Người có biết Cực Thối đạo quán tổng giáo quan Điền Cương không? Anh ta cùng Mộc Dịch đều là huấn luyện viên ngũ tinh cấp, nhưng công phu của anh ta là do Mộc Dịch dạy đó.

- A, thật sao, tớ còn chưa biết đấy? Làm sao cậu biết vậy?

Một đám con gái lập tức truy vấn.

Cô gái tóc ngắn hưng phấn nói:

- Tớ vừa mới ở nhà xem ti vi, trên ti vi phỏng vấn Điền Cương, chính Điền Cương tổng giáo quan đã nói vậy đó!

oOo

Không ai ngờ được sự ảnh hưởng của Cực Thối đạo lại lớn đến như vậy, bất luận là trên đường phố, trên ti vi hay trên mạng Internet, có Thanh bang ra tay trợ giúp, tất cả các khu đăng quảng cáo lớn, các trang web nổi tiếng đều điên cuồng đăng tin này lên.

Số lượng click vào đoạn video của Lý Dương trên mạng internet cũng đã đạt đến một con số đáng sợ.

Internet vốn không có biên giới, đoạn video bắt đầu truyền đến châu Âu rồi đến châu Á. Người dân Trung Quốc đương nhiên cũng thấy được đoạn video này, đặc biệt họ còn phát hiện người biểu diễn là một người Trung Quốc khiến tất cả càng thêm hưng phấn.

Mộc Dịch!

Chủ tịch hội đồng quản trị của tập đoàn Tuyết Lan với tổng tài sản trị giá trên ba trăm tỉ đô la, người sáng lập ra Cực Thối đạo phổ biến khắp nước Mỹ, thậm chí là khắp thế giới! Tuổi đời thậm chí còn chưa đến ba mươi.

Lập tức trên toàn thế giới xuất hiện vô số fan hâm mộ Mộc Dịch, website của Mộc Dịch sau một thời gian đã tăng lên mấy trăm vạn thành viên, hơn nữa số fan này còn tăng lên theo tốc độ mười mấy vạn người một ngày...

Hai mươi một vị huấn luyện viên tứ tinh cấp cũng tham gia các bài phỏng vấn, hai một đệ tử của Mộc Dịch, danh tiếng người nào cũng được lưu truyền ra bên ngoài. Tình trạng của Điền Cương, tổng giáo quan Cực Thối đạo quán cũng hết như vậy.

oOo

Hắc Nham hiện nay đã tiến vào An Toàn cục tổ mười một, trú tại Thượng Hải.

Bên ngoài hắn là phó giám đốc một công ty của bộ bảo an, phó giám đốc hoàn toàn là một chức vị có tiếng mà không có miếng, chẳng có bất kỳ việc gì làm, đây là do quốc gia giúp hắn an bài, bình thường chỉ đi dạo chơi loanh quanh mà thôi.

Năm nay hắn cũng đã kết hôn và đã có một đứa con đáng yêu.

- Tiểu Bảo, con xem cái gì đây?

Đứa con trai chỉ mới ba tuổi của hắn đang không ngừng nhảy nhót trên giường, tựa hồ như đang học các động tác trên đoạn băng.

Vợ của Hắc Nham, Trương Ly đi đến dịu dàng cười nói:

- Cái đồ đầu gỗ anh, không nhìn thấy gì sao? Đây là đĩa video em mới mua. Tay Mộc Dịch này cũng thật lợi hại a, là chủ tịch của một siêu cấp tập đoàn trị giá hơn ba trăm tỉ đô la, hơn nữa bây giờ còn sáng tạo ra

Cực Thối đạo. Anh xem này, cái này tuyệt đối lợi hại hơn Taekwondo, mà nó còn là do người Trung Quốc sáng tạo ra nữa chứ. Đây, đầu gối! Đầu gối, anh làm sao mà ngơ ngẩn ra như vậy?

Hắc Nham nhìn chăm chăm vào đoạn video với vẻ khó mà tin được.

- Lý Dương? Huỳnh đệ của ta, là người ư?

Lúc này tâm thần Hắc Nham chấn động, trong lòng hắn Lý Dương đã bị tòa án quân sự phán tội tử hình, đáng lẽ đã chết rồi mới đúng. Nhưng bây giờ cái hắn nhìn thấy trên đoạn băng lại là thân ảnh quen thuộc ấy.

Tuy khí chất của thân ảnh này biến thành lãnh khốc kiên nghị, nhìn động tác so với chính mình còn nhanh và mạnh hơn, thậm chí mái tóc dài cũng đã biến thành tóc ngắn.

Nhưng hai năm trời, huynh đệ hai người mỗi ngày đều ở bên nhau, cảm giác trong lòng nói với hắn rằng đây chính là người huynh đệ của hắn, là Lý Dương người huynh đệ đã từng nói sẽ cùng hắn bảo vệ quốc gia.

- Đầu gối! Anh rốt cuộc bị sao vậy, đừng dọa người ta?

Trương Ly đẩy mạnh Hắc Nham một cái.

Lúc này Hắc Nham mới bừng tỉnh mà vội nói:

- Không có gì, không có gì, chỉ là nghĩ đến một số chuyện mà thôi.

Nhưng Hắc Nham lại không phát hiện ra, hai mắt mình tự lúc nào đã chảy ra hai hàng lệ.

Trương Ly thấy nước mắt của chồng thì trong lòng cả kinh, nàng biết chồng mình là một hán tử cứng cỏi. Có lẽ cho dù bị dao chém cũng không rơi lệ, nhưng bây giờ y đã khóc. Nàng nhớ rõ ràng rằng, chồng mình sau khi nhìn thấy đoạn băng đó thì trở nên ngây ngốc.

Trương Ly quay đầu nhìn lại người áo trắng trong đoạn băng mà lẩm bẩm:

- Chẳng lẽ anh ấy quen với Mộc Dịch?

Hắc Nham lập tức xoay người chạy vào thư phòng, trong thư phòng có một chiếc máy vi tính.

Hắc Nham vội đánh hai chữ Mộc Dịch vào “baidu” (2) để tìm kiếm, lập tức vài trăm triệu trang web xuất hiện.

Suốt một ngày Hắc Nham ngồi trước máy vi tính, không ngừng tìm kiếm tất cả những thông tin có liên quan Mộc Dịch.

Cuối cùng hắn tổng kết được mấy điểm:

- Một: Mộc Dịch chưa đến 30 tuổi, có huynh đệ thân thiết là Điền Cương.

- Hai: Mộc Dịch là chủ tịch tập đoàn Tuyết Lan, hơn nữa Tuyết Lan còn là siêu cấp tập đoàn, trị giá trên ba trăm tỉ đô la.

- Ba: Mộc Dịch sáng tạo ra Cực Thối đạo, hai mốt vị huấn luyện viên tứ tinh cấp là đệ tử của Mộc Dịch.

Hắc Nham cũng sưu tập những bức ảnh liên quan đến Mộc Dịch, nhìn những bức ảnh rõ ràng đó Hắc Nham càng thêm tin tưởng Mộc Dịch chính là vị hảo huynh đệ Lý Dương của mình, người vốn đáng lẽ phải chết rồi mới phải.

Bỗng dưng, Hắc Nham click vào một website bí ẩn.

Đây là một website toàn là màu vàng, nhưng Hắc Nham hề có biểu hiện gì, hắn đánh tên tài khoản và password rồi đăng nhập vào, nhưng mật mã và tên tài khoản hắn lại đánh ngược lại.

Đột nhiên website đã thay đổi sau chớp mắt.

Hình nền của trang web là một con cự long màu vàng thật lớn.

Hoan nghênh trung tá Hắc Nham!

Hắc Nham lập tức click vào phần tìm tư liệu rồi đánh cái tên Mộc Dịch vào đó.

Quyền hạn của Hắc Nham giúp hắn biết thêm một số thông tin nữa về Mộc Dịch.

”Mộc Dịch, khách khanh trưởng lão của Thanh bang.” Riêng tin tức này đã khiến cho Hắc Nham cả kinh, Thanh bang chính là một trong tứ đại siêu cấp hắc bang, cho dù là An Toàn cục của quốc gia cũng luôn phải hữu hảo với bọn họ.

Hắc Nham tiếp tục xem tiếp.

Sau sự việc ngũ đại gia tộc mafia Mỹ quốc bị tiêu diệt, Mộc Dịch trở thành một trong những người được lợi nhiều nhất, hắn có được tập đoàn Tuyết Lan, việc này khiến người khác không khỏi hoài nghi hắn có quan hệ mật thiết với tam đại hắc bang kia. Mật báo phát hiện Thiên Lũy, trưởng lão của Thanh Bang thường xuyên qua lại với hắn. Steven, người kế thừa gia tộc Mafia Ý cũng hay qua lại với Mộc Dịch. Hơn nữa Lý Thạc, một tân trưởng lão của Hồng Bang cũng có quan hệ thân thiết với Mộc Dịch. Sau khi tổng hợp lại có thể kết luận Mộc Dịch có giao tình với cả ba thế lực, là một nhân vật không thể động chạm vào.

Hắc Nham trong lòng máy động:

- Lý Thạc? Đó chẳng phải là đệ đệ của Lý Dương sao?

Việc Lý Thạc là đệ đệ của Lý Dương phỏng chừng toàn bộ nhân viên trong An Toàn cục tổ số chín năm đó cũng biết. Hiện nay tất cả đều đã được tiến vào An Toàn cục tổ số mười một, ngay cả Điền Liên tựa hồ cũng bị sự tình của Lý Dương năm đó kích động mà cố gắng tu luyện. Chính vì vậy mà tất cả các thành viên năm đó đều đã được tiến nhập vào An Toàn cục tổ số mười một.

”Đáng chú ý nhất là Mộc Dịch và Lý Dương rất giống nhau.” Nhìn thấy thông tin này Hắc Nham mỉm cười gật đầu. Sau khi xem xong đoạn video hắn đã biết điều này rồi.

”Mộc Dịch, sáng tạo ra Cực Thối đạo, xem động tác là có thể khẳng định người này là một tuyệt thế cao thủ, hơn nữa hiểu biết về tự nhiên chi đạo đã đạt tới một mức độ đáng sợ.” Tin tức này khiến cho Hắc Nham chấn kinh.

Tự nhiên chi đạo, cái này thường chỉ có những tu chân giả mới lĩnh ngộ được thôi, đối với những nhân viên tu luyện nội công như hắn mà nói thật sự là điều quá xa xôi.

Hắc Nham trong lòng bắt đầu xác định lại:

- Lý Dương thật sự lợi hại như thế sao? Chỉ có mấy năm mà công phu đã đạt đến mức như thế? Có thể chăng?

Nhưng trực giác vẫn mách bảo hắn rằng Mộc Dịch chính là người huynh đệ Lý Dương của mình.

Kỳ thực đây là phán đoán của những cao thủ đạt đến cấp tu chân giả, có một câu bọn họ còn chưa nói ra, trong toàn bộ An Toàn cục, kể cả người cao nhất đạt tới Nguyên Anh kỳ, họ đều tự nhận định rằng mình không phải là địch thủ của Mộc Dịch.

Đương nhiên đây chỉ là nhìn vào sự hiểu biết về tự nhiên chi đạo mà thôi. Bởi vì từ trên video đám cao thủ này không thể nào xác định được thực lực của Mộc Dịch.

Mục quang Hắc Nham chú ý đến một tin tức cuối cùng “Mộc Dịch hai năm trước đột nhiên xuất hiện trên địa hạ quyền đàn, thông tin về hai năm trước nữa thì hoàn toàn trống rỗng.”

Nhìn thấy tin tức cuối cùng này Hắc Nham cuối cùng cũng kích động rồi, bốn năm trước Lý Dương đã bị phán tử hình. Mặc dù không biết trong khoảng thời gian hơn một năm đó Lý Dương đã đi đâu nhưng Hắc Nham tin rằng Lý Dương là Mộc Dịch.

Hắc Nham đương nhiên không biết rằng trong khoảng thời gian hơn một năm đó Lý Dương đang ở trong phòng nghiên cứu khoa học sinh mệnh ngầm dưới đất.

- Reng ...

Hắc Nham lập tức nghe máy.

- Alô, Hắc Nham, ta là Điền Lâm đây. Ta phát hiện một người tên là Mộc Dịch. Ta hoài nghi hẳn chính là huynh đệ Lý Dương của chúng ta năm đó!

-
1. Tính cả mở đầu - tác giả
 2. Trang web tìm kiếm hàng đầu Trung Quốc

95. Chương 15: Khai Nghiệp Đại Điền

- Điền Lâm, ta cũng hoài nghi Mộc Dịch này là Lý Dương, bắt quá... việc này còn chưa xác định nên không thể kết luận ngay được. Năm đó Lý Dương đã bị tòa án quân sự tuyên án tử hình, chân tướng rút cục là như thế nào giờ hãy còn rất khó nói! Hãy nhớ việc này không tuyệt đối không được truyền ra ngoài, giờ ta sẽ lập tức đi tìm Mông Điền tổ trưởng hỏi xem ông ấy có biết những việc liên quan đến Lý Dương hay không?

Điền Lâm nói:

- Ta đương nhiên biết tính bí mật của việc này, đáng tiếc bây giờ ta không ở Thượng Hải, nhiệm vụ tới Mông Điền tổ trưởng tìm ra đáp án đành giao lại cho người vậy!

Hắc Nham cười ha hả nói:

- Tên tiểu tử Điền Lâm nhà người, hừ hừ, yên tâm đi, ta lập tức đi tìm Mông Điền tổ trưởng, có kết quả gì ta sẽ lập tức thông báo cho người!

- Tốt lắm, không nói nữa, người nhanh đi tìm Mông Điền tổ trưởng đi, ta chờ tin của người!

Điền Lâm thúc giục.

- Được, ta đi ngay đây!

Dứt lời Hắc Nham liền gác điện thoại, nói qua với vợ mình Trương Ly vài câu rồi trực tiếp lái xe đến biệt thự của Mông Điền.

Nửa giờ sau Hắc Nham đã xuất hiện trước biệt thự của Mông Điền.

- Reng... reng... reng...

Hắc Nham ấn chuông, một lúc sau cửa đã được mở ra, người mở cửa chính là tổ trưởng Mông Điền.

Mông Điền hiện nay tuy đã là ngũ cấp cao thủ đỉnh phong nhưng ông vẫn là thành viên ở An Toàn cục tổ số chín như trước. Năm đó trong nhóm Lý Dương, ngoại trừ hẳn ra thì tất cả những người còn lại đều đã tiến vào An Toàn cục tổ số mười một, bây giờ Mông Điền lại đang dẫn dắt một nhóm người mới.

- A, là Hắc Nham à, mau vào đây, mau vào đây!

Mông Điền vừa nhìn thấy Hắc Nham liền lập tức nhiệt tình kéo hẳn vào biệt thự.

- Cha, là ai vậy?

Trong phòng truyền đến thanh âm trong trẻo của một cô gái.

- Là Hắc Nham thúc thúc, tiểu Minh à, mau đi pha trà cho Hắc Nham thúc thúc đi!

Mông Điền vừa kéo Hắc Nham vào vừa quay đầu lại nói:

- Mông Minh đưa bé gái ta nhận nuôi trong cô nhi viện, năm nay cũng đã mười tám tuổi rồi.

- Tiểu Minh sắp thi đại học rồi nhỉ, với thực lực của nó chắc thi vào một trường đại học danh tiếng chắc cũng không vấn đề?

Hắc Nham cười nói.

Mông Điền cười cười, ông đối với đứa con gái nuôi này vô cùng mến ý, vừa hiếu thuận nghe lời, hơn nữa thành tích học tập cũng rất không tồi.

Ngay sau đó Hắc Nham và Mông Điền đã đi vào phòng khách.

- Cháu chào Hắc Nham thúc thúc!

Một cô gái tay đang bưng hai chén trà tiến vào.

- Tiểu Minh đúng là càng lớn càng đẹp nha!

Hắc Nham vừa cười nói vừa đón chén trà.

Mông Điền nói với con gái:

- Tiểu Minh, về phòng đi! Cha với Hắc Nham thúc thúc có chuyện cần bàn!

- Vâng!

Tiểu Minh đi ra khỏi phòng khách, đóng cửa lại rồi quay lại phòng mình.

- Tổ trưởng...

Hắc Nham vừa muốn nói thì Mông Điền đã xua tay ngăn cản.

Mông Điền nhấp một ngụm trà, mắt nhìn thẳng vào Hắc Nham và mỉm cười nói:

- Có phải anh muốn hỏi về chuyện liên quan đến Lý Dương?

Hắc Nham gật gật đầu, nhìn chăm chăm vào Mông Điền mà đợi câu trả lời của ông.

Mông Điền thở dài đáp:

- Từ sau khi Internet bắt lưu truyền đi đoạn video của Mộc Dịch, cùng với sự tuyên truyền quảng cáo của các phương tiện truyền thông đại chúng thì ta đã biết mấy người các người năm đó có thể đoán ra rồi. Ta cũng không thể khẳng định hoàn toàn, ta chỉ có thể nói cho anh biết Lý Dương năm đó không chết. Còn rốt cuộc cậu ra đã đi đâu thì không một ai biết cả.

- Tại sao vậy? Tổ trưởng, ông có thể nói rõ cho tôi biết không?

Hắc Nham nôn nóng hỏi, bất quá hẳn cũng hiểu có nhiều thông tin vô cùng cơ mật mà Mông Điền không thể nói cho hẳn biết.

Mông Điền gật đầu nói:

Ta chỉ có thể cho anh biết, năm đó sau khi Lý Dương bị tuyên án, cậu ấy không bị xử tử ngay mà được đưa đến một nơi bí mật. Hơn một năm sau cậu ấy đã mất tích, ngay cả An Toàn cục cũng không có tin tức của cậu ấy. Nhưng vài ngày sau, một thương nhân người Hoa tên là Mộc Dịch đáng vẻ trông rất giống Lý Dương, hơn nữa còn có một mảng quá khứ trống rỗng đã xuất hiện tại New York.

Mông Điền đã nói đến mức này rồi, Hắc Nham đương nhiên hiểu được Mộc Dịch mười phần có đến tám chín là Lý Dương.

Chỉ là trong toàn bộ An Toàn cục cũng không có một chứng cứ nào đủ để chứng minh Mộc Dịch chính là Lý Dương. Mặc dù An Toàn cục đã nhận được một tin tức từ Hồng bang nói rằng Hồng bang cũng suy đoán Mộc Dịch chính là Lý Dương, nhưng dù sao đó cũng chỉ là suy đoán mà thôi.

Mông Điền đột nhiên nói với vẻ thần bí:

- Hắc Nham, ta có thể nói cho anh biết, An Toàn cục đã xác định được Mộc Dịch chính là Lý Dương. Bởi vì An Toàn cục gần đây đã có được một tin tức, đương nhiên tin tức này cũng không thể làm chứng cứ, nó cũng chỉ là suy đoán mà thôi. Nhưng đây là tin tức gì thì ta không thể nói cho anh biết được!

Mông Điền biết tin tức này, nhưng tin tức này có tính bí mật quá cao, ông không thể nói cho Hắc Nham biết được. Đó là một tin tức đến từ Hồng bang, án chiếu theo tin tức này suy đoán thì Mộc Dịch chính là Lý Dương.

Phải biết quan hệ giữa An Toàn cục và Hồng bang vô cùng mật thiết, dù sao muốn quốc gia được ổn định thì hai bên phải cùng nhau nỗ lực mới được.

Hắc Nham lập tức cười nói:

- Tôi biết tổ trưởng cũng có chỗ khó xử, tôi chỉ cần biết hảo huynh đệ Lý Dương của mình chưa chết là đủ rồi.

Hắc Nham vui vẻ cười nói, hẳn rồi cuộc cũng đã yên tâm, vài năm gần đây hẳn thường xuyên nhớ lại năm xưa cùng tập luyện với Lý Dương, nhớ lại nụ cười giải thoát của Lý Dương trước tòa án quân sự năm đó, mỗi lần nhớ lại hẳn đều cảm thấy trong lòng rất đau đớn, vì hảo huynh đệ của mình mà đau đớn.

Đột nhiên Mông Điền nhẹ nhàng nói:

- A, a... Lý Dương bây giờ cũng rất không tồi. Thanh bang khách khanh trưởng lão, chủ tịch tập đoàn Tuyết Lan, người sáng tạo ra Cục Thối đạo, mỗi một chức vụ cũng đều không nhỏ đâu!

Nói đến đây, trên mặt Mông Điền bỗng lộ ra một nụ cười, ông đang vui mừng cho Lý Dương! Mặc dù không có đủ chứng cứ để xác định, nhưng ngày đó những huynh đệ chiến hữu bọn họ đã ở cùng với nhau hai năm, trong lòng đều gần như đã khẳng định rồi.

- Đúng vậy, ai có thể ngờ Lý Dương lại có được địa vị như ngày hôm nay. Với địa vị của hắn bây giờ. Khách khanh trưởng lão của Thanh bang, xem ra cho dù cả cục trưởng An Toàn cục cũng không dám đụng vào. Chủ tịch tập đoàn Tuyết Lan, một siêu cấp tập đoàn có trị giá trên ba trăm tỉ đô la. Còn cái gì mà người sáng lập ra cục thối đạo nữa chứ. Trời ạ, tên tiểu tử này cũng thật may mắn a!

Hắc Nham vui vẻ cười nói, hắn cũng đang cảm thấy được thơm lây vì có người huynh đệ như vậy.

Hai chiến hữu huynh đệ của Lý Dương năm đó đều đang vui mừng thay cho hắn a.

oOo

Cục Thối đạo quán cuối cùng cũng sắp được khai trương.

Tại Mỹ quốc, một số lượng lớn nam nữ thiếu niên, thậm chí có cả những trung niên nhân cùng những lão nhân sau khi xem xong quảng cáo thì đều muốn đi học Cục Thối đạo, vì vậy hiện nay người người đều đang chuẩn bị đi báo danh nhập học.

Hơn ba trăm Cục Thối đạo quán đồng loạt được khai trương trên toàn Mỹ quốc, tổng bộ của Cục Thối đạo quán được đặt tại Manhattan ở New York, tại nơi tắc tắc tắc vàng như Manhattan, một toàn đại lâu chín tầng ngạo nghễ xuất hiện trên đường Manhattan số 32.

Tổng đạo quán của Cục Thối đạo quán là một tòa lầu chín tầng đang được trang trí. Từ lầu một tới lầu ba có thể dùng làm chỗ huấn luyện học viên, từ lầu bốn đến lầu sáu là nơi vui chơi giải trí, từ lầu bảy đến lầu chín là tổng bộ bí mật của Cục Thối đạo quán, người ngoài không thể tiến vào.

Buổi khai trương được tổ chức vào trưa này.

Mặc dù đến trưa mới chính thức cử hành lễ cắt băng khánh thành nhưng ngay từ sáng sớm trên đường Manhattan 32 đã tập trung rất chật kín người, trước tòa lầu chín tầng tổng bộ của cục thối đạo quán là vô số những chiếc xe hơi hào hoa được xếp thành một dãy dài ngoằn ngoằn, vô số các nhân vật lớn như nghị sĩ của Thượng Nghị viện và Hạ Nghị viện đều từ trong xe bước ra. Còn có rất nhiều các nhân vật đến từ các đại tập đoàn của nước Mỹ, thậm chí cả những nhân vật như gia chủ của những gia tộc tài phiệt cũng đã xuất hiện. Các băng nhóm xã hội đen có tính chất khu vực đến từ các thành phố lớn chẳng hạn như tổ chức Thương Thủ cũng đều có thủ lĩnh đến dự.

Mộc Dịch là người như thế nào? Bên ngoài là chủ tịch tập đoàn Tuyết Lan, người sáng lập Cục Thối đạo. Nhưng tất cả các nhân vật tai to mặt lớn trong thế giới ngầm đều biết rõ, Mộc Dịch chính là khách khanh

trưởng lão của Thanh bang, thậm chí còn có quan hệ với Hồng bang và Mafia Ý. Một nhân vật như vậy ai mà không muốn kết giao chứ?

Vô số các đài truyền hình lớn, thậm chí cả các phóng viên nước ngoài nổi tiếng đến phỏng vấn đều cảm thấy kinh hãi khi phát hiện ra mấy trăm người xuất hiện ở đây không có ai là tầm thường cả.

Nghị sĩ của Thượng Nghị viện? Ghê gớm lắm sao?

Tại sao y lại tỏ ra cung kính với những nhân vật bên cạnh, những nhân vật tuy có khí chất cao quý nhưng lại chẳng hề có chút danh tiếng gì như vậy?

Những nhân vật đó là ai đây?

Ai cũng không biết rằng, đám kí giả này đang liều mạng ghi chép về những nhân vật thần bí, những nhân vật này bình thường không xuất hiện trước mặt công chúng, nhưng bọn họ mới chính là những đại nhân vật chân chính.

Mấy trăm chiếc xe, chiếc nào cũng thuộc loại vô cùng hào hoa, chiếc xe rẻ nhất cũng phải có giá đến vài chục triệu đô la, tựa hồ mỗi chiếc xe đều là được đặc chế ra, bộ phận bên trong đều đã được cải tạo. Thậm chí đối với những người yêu thích sưu tập xe hơi, chỉ cần được nhìn vào mấy chiếc xe như thế này là đã thấy hạnh phúc lắm rồi.

Cho dù là một cuộc triển lãm xe cũng không thể xuất hiện được nhiều chiếc xe có tính truyền kỳ như ở đây, trong đó có vô số những chiếc xe trên thế giới đã không còn sản xuất nữa, thậm chí rất nhiều người còn cho rằng không còn chiếc xe nào như vậy nữa rồi, vậy nhưng hôm nay tại nơi này không ít loại xe đã xuất hiện.

Thu hút sự chú ý của không ít người. Họ thậm chí không biết chủ nhân của những chiếc xe ấy là người thế nào mà cũng phải đến tận đây chúc mừng Cực Thối đạo quán khai trương?

Trong tầng sáu tòa đại lâu chín tầng tổng bộ Cực Thối đạo quán.

- Mộc Dịch, đây là Ruce tiên sinh gia chủ của Tess gia tộc. Tess là một siêu cấp đại tập đoàn, có tài sản còn nhiều hơn so với tập đoàn Thần Tài rất nhiều. Sau này đệ nên cùng Bruce tiên sinh trao đổi nhiều hơn!

Thiên Lũy giới thiệu cho Mộc Dịch các đại nhân vật.

Về phần những nghị sĩ Thượng Nghị viện, chủ tịch những tập đoàn trị giá mấy tỉ đô la...những người này chỉ có thể dừng lại ở tầng bốn và tầng năm mà thôi. Bên cạnh Lý Dương đều là các siêu cấp nhân vật, mỗi một người đều là những đại nhân vật có thể làm cho cả nước Mỹ chấn động.

Lý Dương cũng có thể lần lượt bắt tay và nói vài câu xã giao với từng người, kỳ thật hắn rất ghét cái trò ngoại giao như thế này nhưng quả thật là không có biện pháp. Ngày khai trương Cực Thối đạo quán, người sáng lập hắn mà không xuất hiện thì không thể được rồi.

- Ha ha, Mộc Dịch, huynh đệ của ta, ta tới rồi!

Nghe tràng cười, Lý Dương đã biết đó chính là Steven đáng yêu.

Những đại nhân vật xung quanh Lý Dương lập tức nhường đường. Steven là ai chứ? Nhi tử duy nhất của đảng chủ Mafia Ý, địa vị của bọn họ dù có cao hơn nữa cũng chẳng so được với người ta.

Lý Dương tươi cười chạy ra ôm lấy Steven một cái thật nhiệt tình.

- Steven, hôm nay hình như ngươi rất cao hứng hả?

Lý Dương cười nói.

Steven đương nhiên cao hứng, ba ngày trước hắn phát hiện vợ mình đã hoài thai. Tin tức này khiến cho cả gia tộc vô cùng hưng phấn, thậm chí cha hắn Orgill cũng phải kêu lên:

- Con trai à, bản lĩnh trên giường của con còn lợi hại hơn ta đó.

Câu nói này đã trở thành chuyện cười trong khắp gia tộc, thế nhưng Orgill không hề để ý.

Orgill thực sự quá hưng phấn, hưng phấn đến có chút thất lễ. Trước đây y đã từng tuyệt vọng, nhưng bây giờ hi vọng đã trở lại, làm sao mà y không hưng phấn cơ chứ? Thất lễ thì có là cái gì, chỉ cần gia tộc có thể tiếp tục truyền thừa thì cho dù có phải thất lễ thêm mười lần nữa ta cũng nguyện ý!

- Mộc Dịch, lần này ta đích thân đến đây chúc mừng người đó.

Steven cười híp mắt nói.

Lý Dương nhìn thấy Steven liền cảm thấy nhẹ nhàng hơn rất nhiều, vừa rồi cùng những đại nhân vật này nói chuyện hẳn quả thật cảm thấy có chút vô vị, nay gặp Steven hẳn không khỏi lập tức cười đùa thoải mái mà nói chuyện.

Những đại nhân vật xung quanh Lý Dương người nào cũng không phải là kẻ ngốc, ai ai cũng có khí chất phi phàm, khả năng hàm dưỡng cao độ. Cho dù Mộc Dịch và Steven có nói với nhau những lời vớ vẩn bọn họ cũng chẳng hề tức giận, người nào cũng cười híp mắt vào mà nghe, tựa hồ câu chuyện của hai người rất thú vị vậy.

Bọn họ đều hiểu rõ rằng, Mộc Dịch và Steven không cùng cấp bậc với mình.

- Mộc Dịch tiên sinh, chào ngài! Lý Thạc trưởng lão bảo ta thay ông ấy đến chúc mừng ngài, Lý Thạc trưởng lão đang vướng mắc công việc trong nước không thể đến được!

Một người Trung Quốc mặc áo xanh mẫm cười đi đến trước mặt Lý Dương.

Thiên Lũy lập tức giới thiệu:

- Mộc Dịch, đây là ngũ trưởng lão của Hồng bang!

Lý Dương vừa nghe thấy liền lập tức bước đến bắt tay vị ngũ trưởng lão này.

- A Thạc ngay cả buổi khai trương của ta cũng không đến, tên gia hỏa này rõ ràng không nể mặt ta rồi!

Lý Dương cười híp mắt nói, đối với Lý Thạc hẳn chẳng hề có kị gì cả, em ruột của mình, muốn nói gì mà chẳng được.

Vị ngũ trưởng lão kia do biết mối quan hệ của Lý Dương và Lý Thạc nên cũng chẳng để ý gì.

Sau khi đã giới thiệu hết các đại nhân vật mọi người cùng ngồi xuống nói chuyện với nhau. Tất cả đều đợi đến mười hai giờ đến để xem nghi thức cắt băng khánh thành. Bất quá trong số họ chẳng ai chịu lãng phí thời gian cả, mọi người đều hiểu rõ các nhân vật ở tầng sáu này đều là những người vô cùng khó gặp, cho nên mọi người đều tập trung nói chuyện với nhau về những vấn đề như làm ăn thế nào, liên kết thế nào...

Mười hai giờ!

Trước tòa lầu tổng bộ của Cực Thối đạo quán, sau khi người dẫn chương trình nói xong một tràng rồi đến lượt đám Lý Dương phát biểu, đương nhiên những lời phát biểu này đều đã được chuẩn bị sẵn rồi.

Sau khi những thủ tục đó kết thúc, Lý Dương, Thiên Lũy, ngũ trưởng lão của Hồng bang, Steven, chủ tịch hội đồng thượng viện và gia chủ của tam đại siêu cấp tập đoàn của Mỹ quốc cùng nhau cắt băng khánh thành.

Dải băng vừa được cắt xong, mấy chục quả pháo sắc sỡ được bắn lên. Cho dù giữa buổi trưa nắng gay gắt nhưng mọi người vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng mỗi quả pháo bắn lên là trên bầu trời cứ xuất hiện một chữ tiếng Trung Quốc lại có một chữ tiếng Anh.

Các kí giả đến từ khắp nơi trên toàn quốc đều liên tục nháy máy làm công tác của mình....

Dải băng bay lên, khói bay đầy trời, những quả pháo màu được đốt lên liên tục! Tất cả những chuyện này nhằm tuyên bố một chuyện - Cực Thối đạo quán đã được khai trương, từ hôm nay Cực Thối đạo sẽ bắt đầu được lưu truyền ...

Tiếng pháo nổ rất lớn sao? Thế nhưng cảnh tượng phía trước tổng bộ của Cực Thối đạo quán còn ồn ào hơn nhiều, vô số các fan hâm mộ nữ của Mộc Dịch đang đứng ngoài mà hét lên:

- Mộc Dịch, Mộc Dịch, em yêu anh...

96. Chương 16: Khả Liên Địch Lâm Thiên Vũ

- Oa! Sư huynh, kia không phải là huynh sao? Lão đầu đứng thứ ba bên cạnh huynh không phải là nghị trưởng Thượng Nghị viện sao? Hừ hừ, ta thấy hình như còn không đẹp trai bằng Kiệt Khắc tiên sinh nữa!

Jake chỉ vào ti vi, miệng không ngớt bình luận.

Lily nghe thấy thì không khỏi buồn cười nói:

- Đệ đệ này, đó chính là nghị trưởng đại nhân đó, sao đệ lại đi lấy lão Kiệt Khắc ra so sánh? Ân... bắt quá nói thực lòng, ta cảm giác lão Kiệt Khắc đích xác là ăn ảnh hơn nghị trưởng tiên sinh đó.

Lily đột nhiên nhớ tới cái gì đó, nàng liền lập tức nói với Lý Dương:

- Sư huynh, không phải huynh muốn để muội quản lý mọi việc ở Cực Thối đạo quán sao? Muội đã phái hai trong số “Ngũ Đại Hổ tướng” của muội đi chuyên môn quản lý công việc tại Cực Thối đạo quán rồi.

- Ngũ Đại Hổ tướng?

Lý Dương hơi nhú mày lại.

- Ai, Ngũ Đại Hổ tướng chính là những cao thủ có tài hoa trong lĩnh vực quản lý đó, những người này là do Lily nhà đệ phát hiện ra rồi đào tạo, Lily hay gọi bọn họ là Ngũ Đại Hổ tướng.

Điền Cương lập tức đem Lily của mình ra tâng bốc.

Lý Dương cười gật gật đầu nói:

- Ngũ Đại Hổ tướng, Lily, muội thật lợi hại đó!

- Người quản lý chân chính là phải biết cách dùng người, chứ không phải là chuyện gì cũng tự mình đi làm!

Lily đắc ý cười nói.

Đang lúc mọi người tán chuyện thì đột nhiên điện thoại của Lý Dương kêu lên.

- Reng....

Lý Dương lấy điện thoại từ trong ngực ra.

- A lô, ta là Mộc Dịch!

Điện thoại truyền đến một thanh âm quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn được nữa:

- Xin chào Mộc Dịch tiên sinh, ta là Lâm Thiên Vũ!

Lý Dương lập tức đứng lên, rời sofa đi tới bên cạnh bàn ăn và tùy tiện tìm một cái ghế rồi ngồi xuống.

- Ồ! Hóa ra là Lâm tiên sinh, có chuyện gì sao?

Lý Dương tay trái liền phát ra một luồng đao khí, lập tức một bình Nhị Oa Đầu đặt trên bàn được mở ra.

Thanh âm của Lâm Thiên Vũ rất là ôn hòa, lại hơi có chút cung kính nói:

- Đầu tiên xin chúc mừng Cực Thối đạo quán của Mộc Dịch tiên sinh đã khai trương thành công tốt đẹp. Còn việc thứ hai là tôi muốn hỏi Mộc Dịch tiên sinh một chút, mỡ dẫu kia thế nào rồi...

- Ân, đừng vội, đừng vội!

Lý Dương ngửa cổ uống một hơi dài rồi mới chậm rãi nuốt xuống.

Lâm Thiên Vũ nghe xong không khỏi nhú mày, cái gì mà không vội chứ, đã gần một tháng rồi.

- Mộc Dịch tiên sinh, mỡ dẫu này tập đoàn Tuyết Lan hầu như đã hoàn toàn tiếp quản, hay là chúng ta chấp hành theo nội dung trong hợp đồng sớm một chút, cứ giao luôn cho chúng tôi không phải tốt hơn sao?

Lý Dương tỏ vẻ thiếu kiên nhẫn nói:

- Ta nói rồi, đừng gấp là đừng gấp, người không nghe sao? Hừ! Đợi thêm vài hôm nữa đi, ta còn chưa có tin tức gì từ thủ hạ, người làm sao biết ta đã tiếp quản chứ? Nhớ lấy, làm đại sự không thể nóng vội! Đã có “giấy trắng mực đen” đó, chẳng lẽ người còn lo ta lừa người?

Lý Dương tựa hồ có chút tức giận.

Lâm Thiên Vũ làm sao dám đắc tội với Lý Dương, một số đại nhân vật tham gia lễ khai trương Cực Thối đạo quán ngày hôm qua Lâm Thiên Vũ hẳn cũng đã biết. Thế nhưng cho dù là những “đại nhân vật” này, đám người đó đối với Lý Dương vẫn phải cung kính khách khí. Một Lâm Thiên Vũ như hắn thì dám làm gì chứ?

- Không, không, không, Mộc Dịch tiên sinh, đương nhiên ta tin tưởng Mộc Dịch tiên sinh! Chỉ là hôm nay bên tập đoàn của ta rất nhiều công tác đều đã chuẩn bị xong, kéo dài thêm một ngày quả là cũng khiến ta vô cùng lo lắng!

Lâm Thiên Vũ cố ý lộ vẻ nhu nhược đáng thương trước mặt Lý Dương.

Lâm Thiên Vũ giả vờ đáng thương là muốn tranh thủ sự đồng tình của Lý Dương. Nhưng hắn đã sai lầm, hắn giả vờ đáng thương lại càng khiến trong lòng Lý Dương thêm thống khoái.

- Cho dù có chuyện gì xảy ra thì vẫn cứ từng bước mà tiến hành, không nên hành động vội vã, người cứ chờ thêm nửa tháng đi!

Một câu nói của Lý Dương đã khiến đối phương phải chờ thêm nửa tháng. Nói xong câu đó Lý Dương nâng bình rượu lên uống cạn.

- Chờ thêm nửa tháng?

Lâm Thiên Vũ sửng sốt, không đợi hắn nói, trong điện thoại đã vang lên tiếng “gác máy”.

Lâm Thiên Vũ nhíu mày suy nghĩ “Mộc Dịch này rốt cuộc muốn làm cái gì đây? Vì sao còn muốn kéo dài thêm nửa tháng? Hơn nữa Mộc Dịch lần trước gặp mình còn vô cùng thân thiện, bây giờ xem ra ngược lại có vẻ thiếu kiên nhẫn, động tí là khiển trách. Lúc trước hắn thân thiện, chẳng lẽ là vì... hắn muốn lừa tiền của Lâm gia ta? Bây giờ không nhẫn nhịn nữa, có phải đại biểu cho việc hắn đã thành công không nhỉ?” Nghĩ vậy, trong lòng Lâm Thiên Vũ bắt đầu lo lắng.

“Không đúng, ta có hợp đồng thì còn lo lắng cái gì? Chẳng lẽ Mộc Dịch hắn thật sự cường đại đến mức dám công khai làm trái luật pháp?” Trong lòng Lâm Thiên Vũ lúc này mới an tâm trở lại. Cho dù người của thế giới ngầm có mạnh hơn nữa thì cũng không thể không để ý đến một số quy tắc, tỷ như pháp luật! Lâm Thiên Vũ suy nghĩ một hồi rồi lập tức gọi cho thủ hạ tâm phúc.

- Ngọc Cương, là ta, Lâm Thiên Vũ! Người đến Irắc điều tra cẩn thận chuyện về mỏ dầu M7 cho ta, nhất định phải xác định cho ta tập đoàn Tuyết Lan rốt cuộc đã hoàn toàn nắm chắc mỏ dầu đó chưa!

Lâm Thiên Vũ hạ lệnh.

- Chủ tịch yên tâm, tôi nhất định sẽ nhanh chóng điều tra ra. Giờ tôi sẽ lập tức đến Irắc!

Lâm Thiên Vũ nghe xong liền cảm thấy mãn ý mà gật gật đầu. Vừa nói cái là đi làm ngay, đây chính là điểm hắn thích nhất ở Ngọc Cương.

“Hy vọng tập đoàn Tuyết Lan còn chưa nắm được mỏ dầu!” Lâm Thiên Vũ trong lòng thở dài, nếu tập đoàn Tuyết Lan vẫn chưa nắm mỏ dầu trong tay thì sẽ chứng minh Mộc Dịch trưởng lão không lừa hắn! Nếu đã nắm được rồi thì chuyện này có chút phiền toái...

Một tuần sau.

Lâm Thiên Vũ đang đi dạo cùng một chàng trai có khuôn mặt tuấn tú tại hoa viên biệt thự, chàng trai này chính là bạn trai mới của Lâm Thiên Vũ hắn.

Reng...

Điện thoại rung lên! Lâm Thiên Vũ vừa nhìn vào màn hình liền lập tức xua tay bảo anh chàng kia rời đi sau đó mới nghe điện thoại.

- A lô, Ngọc Cương hả, mở dầu M7 ở I rắc kết quả thế nào rồi?

Lâm Thiên Vũ có vẻ sốt ruột nói.

Ngọc Cương lập tức nói ngay:

- Báo cáo chủ tịch, mọi chuyện đã có kết quả rồi, theo như tôi và thủ hạ dò xét, mười ngày trước tập đoàn Tuyết Lan đã hoàn toàn nắm chắc mở dầu này, trải qua nhiều lần chứng thực, tôi đã xác nhận tin tức này tuyệt đối chính xác.

Tin tức này giống như một đạo lôi điện cường đại đánh trúng Lâm Thiên Vũ khiến tinh thần hắn vô cùng chấn động.

“Mười ngày trước? Tức là cái ngày mà ta gọi điện cho Mộc Dịch thì tập đoàn Tuyết Lan đã hoàn toàn nắm được mở dầu trong ba ngày rồi, nhưng vì sao Mộc Dịch lại để ta phải chờ thêm nửa tháng?” Lâm Thiên Vũ có một tia dự cảm không lành.

Đây chính là một trăm bốn mươi tỉ đô la! Tổng tài sản của tập đoàn tập đoàn Thánh Lâm cũng chỉ khoảng bốn trăm tỉ đô la, mất đi mở dầu này thì ngay cả tập đoàn Tuyết Lan cũng không bằng nữa rồi.

Lâm Thiên Vũ đương nhiên không chấp nhận được tổn thất nặng nề đó, hắn chỉ đành an ủi chính mình “Có lẽ hôm đó thủ hạ của Mộc Dịch còn chưa thông báo nên hắn chưa biết!”

Nghĩ đến đây Lâm Thiên Vũ liền quyết định một lần nữa nhắc điện thoại lên.

Reng... reng...

Lâm Thiên Vũ đã ấn nút, chuông điện thoại bên kia đang reo lên. Lúc này tim hắn đập loạn lên, hắn... khẩn trương rồi!

Lúc này Lý Dương đang làm gì?

Hắn đang ở tại trụ sở tập đoàn Tuyết Lan, hiếm khi bắt gặp hắn tới tập đoàn Tuyết Lan một lần.

Ngồi ở phòng làm việc của chủ tịch, nhìn xuyên qua cửa sổ, Lý Dương có thể nhìn khắp các con đường ở NewYork.

- Sư huynh, hai vị này là nhân viên quản lý phụ trách Cục Thối đạo quán. Vị này tên là Kiều Hoa Tân, đến từ Trung Quốc. Còn vị này tên là Natasha, người Mỹ.

Lily giới thiệu hai vị quản lý.

Kiều Hoa Tân là một người trông có vẻ bông bột và đầy cảm xúc của tuổi thanh niên, Natasha là một mỹ nữ tóc nâu.

- Natasha, hãy báo cáo những chuyện của Cục Thối đạo quán trong quãng thời gian này cho Mộc Dịch tiên sinh biết!

Lily gật đầu nhìn Natasha nói.

Natasha lập tức đứng lên, trước tiên nàng khom lưng cung kính rồi lấy ra văn kiện và đọc:

- Số người báo danh tới ba trăm năm mươi sáu đạo quán đều đã đạt cực hạn, hội viên bình thường đạt tới mười hai ngàn sáu trăm người, hội viên bạc có bảy trăm hai mươi người, hội viên vàng có hai trăm mười người! Về việc phí hội viên, hội viên bình thường một năm một nghìn đô la, hội viên bạc là năm nghìn đô la, hội viên vàng là năm mươi nghìn đô la.

- Nhưng sau khi hoạt động được hơn một tuần thì phát hiện huấn luyện viên nhị tinh cấp còn thiếu nhiều, huấn luyện viên tam tinh cấp căn bản không có, chỉ có thể để cho hai mươi một vị huấn luyện viên tứ tinh cấp thay thế cho huấn luyện viên tam tinh cấp. Hiện nay mục tiêu của chúng ta chỉ là Mỹ quốc, như vậy còn tốt một chút, đợi sau này mở rộng ra bên ngoài, lỗ hổng từ việc thiếu huấn luyện viên nhị tinh cấp và

tam tinh cấp sẽ càng ngày càng lớn. Vì thế hy vọng chủ tịch có thể nhanh chóng tìm thêm một loạt huấn luyện viên nhị tinh cấp và tam tinh cấp.

Lúc trước trong số bốn trăm đại hán vốn có mấy chục người vượt qua nhất tinh. Sau khi trải qua huấn luyện tất cả mọi người đều vượt qua nhất tinh, những đại hán có cơ sở vững chắc cũng có không ít đạt tới mười tinh. Ba mươi sáu người đạt đến mười tinh đầu tiên đó chính là những huấn luyện viên nhị tinh cấp đầu tiên của Cực Thối đạo.

Ấn chiếu theo kế hoạch ban đầu, huấn luyện viên nhất tinh cấp chỉ có thể dạy hội viên bình thường, nhị tinh cấp dạy hội viên bạc, Tam cấp dạy hội viên vàng.

Ban đầu vì xét đến tính hiệu quả nên mỗi đạo quán đều dựa theo quy mô mà hạn chế nhân số, ba trăm năm mươi sáu Cực Thối đạo quán có cực hạn là mười hai ngàn sáu trăm người, mỗi huấn luyện viên nhị tinh cấp chỉ có thể huấn luyện hai mươi người. Tam tinh cấp huấn luyện viên chỉ có thể huấn luyện mười người, mà huấn luyện viên tam tinh cấp một người cũng không có, chỉ có thể để hai mươi một người bọn La Đức Thành ra thay.

- Ân, đây đúng là một vấn đề đó, ta sẽ nghĩ biện pháp tìm ra một số huấn luyện viên nhị tinh cấp và tam tinh cấp cho các người, các người chỉ cần quản lý Cực Thối đạo quán cho tốt là được rồi!

Lý Dương cảm thấy có chút đau đầu.

Nhị tinh cấp huấn luyện viên, tam tinh cấp huấn luyện viên, phải đi đâu mà tìm bây giờ?

Reng...

Điện thoại của Lý Dương đột nhiên rung lên.

- A lô, ta là Mộc Dịch!

Lý Dương nghe điện thoại, Kiều Hoa Tân và Natasha liền khom người chào rồi rời khỏi phòng làm việc.

Lâm Thiên Vũ vừa phát hiện Lý Dương nhận điện thoại bèn lập tức nói:

- Mộc Dịch tiên sinh, ta là Lâm Thiên Vũ, cái mỡ dầu kia...

Lý Dương lập tức ngắt lời:

- Vội cái gì, không phải ta bảo người chờ nữa tháng sao, giờ mới được một tuần mà thôi, đợi vài hôm nữa rồi người hãy gọi lại cho ta!

Dứt lời Lý Dương liền muốn ngắt điện thoại ngay.

Lâm Thiên Vũ vội lập tức nói ngay:

- Chờ một chút, chờ một chút, Mộc Dịch tiên sinh!

- Người còn có việc gì?

Ngữ khí của Lý Dương có vẻ như đã không nhẫn nại được nữa. Còn Lâm Thiên Vũ trong lòng thầm kêu may là đối phương còn chưa gác máy.

Lâm Thiên Vũ không chế tâm tình rồi nói:

- Mộc Dịch tiên sinh, theo ta được biết, tập đoàn Tuyết Lan sớm đã hoàn toàn tiếp quản mỡ dầu, chẳng lẽ thủ hạ của tiên sinh còn chưa thông báo lên? Tôi hy vọng hai tập đoàn chúng ta nhanh chóng thực hiện theo tất cả những kí kết ghi trên hợp đồng!

Lâm Thiên Vũ đặc biệt nhấn mạnh hai chữ “hợp đồng”.

-Ồ, có chuyện này à? Đã tiếp quản rồi sao?

Lý Dương tựa hồ như rất nghi hoặc:

- Chuyện này sao ta lại không biết nhỉ?

Tiếp đó Lý Dương lớn tiếng gọi Lily bên cạnh hỏi:

- Lily, chuyện về mỏ dầu đó giải quyết ra sao rồi? Chúng ta hoàn toàn tiếp quản rồi chứ?

Lily liền nói:

- Sư huynh, mỏ dầu thì chúng ta đã tiếp quản rồi, bắt quá có chuyện còn chưa giải quyết, chúng ta đang sắp xếp nhân viên để chuẩn bị khai thác mỏ dầu.

- Sao, khai thác mỏ dầu cần bao lâu đây?

Thanh âm của Lý Dương rất lớn, lớn đến mức Lâm Thiên Vũ ở bên kia có thể nghe được thập phần rõ ràng.

- Có lẽ cũng không lâu, mấy năm hoặc mấy chục năm. Nếu có chuyện gì ngoài ý muốn, nói không chừng có thể lâu hơn một chút.

Lily cười dài nói.

Lý Dương “ồ” một tiếng rồi lập tức nói vào điện thoại:

- Lâm Thiên Vũ tiên sinh, nghe thấy rồi chứ? Người cứ đợi vài năm nữa hoặc vài chục năm nữa, chờ khi chúng ta hoàn toàn xử lý xong mọi chuyện. Ừm, nói cách khác, đợi chúng ta khai thác xong rồi sẽ giao lại cho người nhé!

Gương mặt Lâm Thiên Vũ lúc này đã bắt đầu méo mó, từ lúc nghe được mấy chữ “khai thác mỏ dầu”, hắn đã cảm thấy không ổn.

- Mộc Dịch, người lừa gạt ta?

Thanh âm Lâm Thiên Vũ lộ ra vẻ cực kỳ phẫn nộ.

Lý Dương chẳng hề để ý nói:

- Sao ta lại lừa người chứ, không phải chỉ là lấy chút tiền của người đi mua mỏ dầu thôi sao?

- Mộc Dịch, đừng quên, trên tay ta còn có hợp đồng!

Thanh âm Lâm Thiên Vũ có vẻ trầm thấp.

Lý Dương khinh thường cười nói:

- Hợp đồng? Chúng ta đã kí kết hợp đồng sao? Sợ rằng đó chỉ là người bịa ra thôi? Nếu người muốn đem hợp đồng giả ra tố cáo ta thì cứ việc!

Dứt lời Lý Dương bèn thẳng tay ngắt điện thoại.

Lúc này ý niệm đầu tiên lóe lên trong đầu Lâm Thiên Vũ chính là:

- Chẳng lẽ Mộc Dịch đã lén tráo đổi hợp đồng của ta rồi sao?

Thân hình Lâm Thiên Vũ nhanh như chớp lao vào mật thất trọng yếu nhất của gia tộc, hợp đồng đang để ở đó. Hắn nhất định muốn tỷ mỉ xem lại, xem xem hợp đồng đó đã bị đánh tráo hay chưa.

Trải qua chín cơ quan, ba lần mật mã, Lâm Thiên Vũ đã tiến vào hạch tâm của mật thất. Bản hợp đồng lúc này đang được đặt trong đó.

Lâm Thiên Vũ run run mở hợp đồng ra, nhìn thấy dấu vân tay quen thuộc cùng với tiêu ký mà hắn tự đích thân làm, trong lòng hắn không khỏi thở phào một hơi. Tiếp đó trên mặt Lâm Thiên Vũ lộ ra một tia âm lãnh “Mộc Dịch, vì cái mỏ dầu trị giá một trăm bốn mươi tỉ đô la (1) này, ta chỉ có thể tố cáo người ra tòa thôi!” Tay nắm chặt bản hợp đồng, Lâm Thiên Vũ thập phần tự tin.

1. Nguyên văn của tác giả là 130 tỉ đô la, nhưng tớ thấy cần cộng thêm 10 tỷ đô la lót tay ban đầu nữa là 140 tỉ đô la

97. Chương 17 - Hương Hỏa

Một điều thuốc, hai điều thuốc...

Lâm Thiên Vũ ngồi trên sofa không ngừng hút thuốc, trong làn khói thuốc mờ mịt Lâm Thiên Vũ đôi mày nhíu càng thêm chặt.

Hắn thật sự không muốn đối địch với Mộc Dịch, vô cùng không muốn. Hắn biết thực lực của Mộc Dịch cường đại đến thế nào. Chưa nói đến tam đại siêu cấp hắc bang sau lưng Mộc Dịch, muốn nuốt trọn tập đoàn Thánh Lâm của hắn căn bản chỉ là chuyện vô cùng đơn giản, chỉ riêng bản thân Mộc Dịch cũng không phải là thứ mà hắn dám động vào.

Hắn vẫn nhớ rõ cái lần đầu tiên gặp Mộc Dịch, nhớ rõ cái khí thế kinh khủng đến mức cực điểm của Mộc Dịch. Dưới cái lồng khí thế đó của Mộc Dịch, một lực cấp cao thủ như hắn phải cúi đầu chỉ giống như một con thuyền nhỏ không chút sức phản kháng trên đại dương bao la, thậm chí cái khí thế đó đã khiến hắn đương trường thụ thương.

Cao thủ như vậy hắn lại muốn đắc tội sao?

Nhưng đó là một trăm bốn mươi tỉ đô la a!

Cả một trăm bốn mươi tỉ đô la, hơn một phần ba tổng tài sản của tập đoàn Thánh Lâm! Mất đi nhiều tài sản như vậy khiến cho tập đoàn Thánh Lâm thật sự đã thu nhỏ lại quá nửa rồi. Vài năm trước, tổng tài sản của tập đoàn Thánh Lâm là xấp xỉ sáu trăm tỉ đô la.

Trời đã dần dần sáng lên, ánh sáng từ bên ngoài chậm rãi chiếu vào phòng khách, những tia sáng ảm đạm chiếu xuống chiếc lồng khói thuốc khiến cho Lâm Thiên Vũ lộ ra vẻ vô cùng thảm hại. Lúc này cặp mắt Lâm Thiên Vũ đã vẫn lên vô số tia máu... Lúc này hắn phải cúi đầu giống như một con dã thú đang muốn cắn người.

“Một trăm bốn mươi tỉ đô la, một trăm bốn mươi tỉ đô la a! Mộc Dịch, đây là người bức ta, là người bức ta đi tới con đường này đó!” Lâm Thiên Vũ từ trên sofa bật dậy, sát khí trên người hắn tiêu tán, khuôn mặt hắn chậm rãi khôi phục lại vẻ ôn hòa của quá khứ, nhưng nội tâm hắn lại càng thêm bạo ngược điên cuồng.

Ba ngày sau.

“Giấy gọi của tòa?” Lý Dương thoáng liếc mắt qua một cái, hắn không khỏi cười lạnh “Lâm Thiên Vũ này cuối cùng cũng đã không chịu nổi nữa.”

Lý Dương nhìn sang bên cạnh, đây chính là Watt tiên sinh, người được xưng danh Mỹ quốc đệ nhất luật sư, hắn mỉm cười nói:

- Watt tiên sinh, việc nhỏ như vậy mà cũng phải nhờ ngài ra tay, thật sự là lãng phí tài năng a!

Watt tiên sinh lập tức hơi khom người xuống nói:

- Có thể phục vụ cho Mộc Dịch tiên sinh là vinh hạnh của ta!

Luật sư Watt này chính là thủ tịch (2) luật sư của đoàn Thanh bang luật sư đoàn.

Nửa tháng sau... Tại tòa án tối cao liên bang.

Vấn đề về mỏ dầu M7 sẽ được tiến hành xét xử tại Tòa án tối cao liên bang.

Bởi vì lần này liên quan đến một số tiền quá lớn. Hơn nữa lại dính dáng đến hai siêu cấp tập đoàn của hai nước Anh và Mỹ cho nên chỉ có tòa án tối cao của liên bang mới đủ thẩm quyền tiến hành xét xử.

Tòa án liên bang do trưởng ban thẩm phán cùng với tám vị ủy viên hội đồng thẩm phán tổ hợp thành, họ sẽ giữ chức cả đời. Phán quyết của tòa án tối cao liên bang có hiệu lực ở tất cả mọi nơi trên liên bang và trên tất cả các châu lục khác, kể cả nơi mà luật pháp cũng vô hiệu. Quyền lực của tòa án này tuyệt đối là đỉnh điểm. Vị trưởng ban thẩm phán và tám vị ủy viên nhậm chức cả đời cũng là những nhân vật vô cùng không tầm thường.

Người thụ lý vụ án lần này chính là trưởng ban thẩm phán của tòa án tối cao liên bang, Kanter Garfield.

- Phiên tòa bắt đầu!

Tiếp đó là một tiếng búa gõ vang lên, vụ án liên quan đến hơn một trăm tỉ đô la cuối cùng đã được bắt đầu xét xử...

- Mộc Dịch tiên sinh, có thể nhân viên tòa án kiểm tra dấu vân tay của ngài một chút được không?

Trưởng ban thẩm phán Garfield là đại biểu tối cao của pháp giới, thái độ của ông ta đối với Lý Dương như vậy có thể nói là không tồi.

Lý Dương mỉm cười nói:

- Dương nhiên, ta tin bản hợp đồng kia chỉ là giả tạo. Ta đồng ý kiểm tra dấu vân tay.

Lâm Thiên Vũ vừa nãy còn đang thập phần tin tưởng lúc này thấy Lý Dương sung mãn lòng tin như vậy, trong lòng lập tức cả kinh thầm nghĩ “Chẳng lẽ có chuyện gì sao? Chẳng lẽ lúc trước trên ngón tay hấn có phủ cái gì? Không đúng, lần đó ta tận mắt nhìn thấy hấn ấn dấu tay xuống. Lúc đó ta chỉ cách hấn chừng nửa mét, khẳng định trên ngón tay hấn hoàn toàn không có bất cứ cái gì!” Lâm Thiên Vũ cũng là lục cấp cao thủ, hơn nữa lần đó là Lý Dương cố ý để cho Lâm Thiên Vũ yên tâm cho nên thậm chí hấn còn giơ ngón tay ra cho Lâm Thiên Vũ kiểm tra. Lâm Thiên Vũ tin rằng, cho dù là Giáo Hoàng cũng không có khả năng dán cái gì lên đầu ngón tay mà lại không bị một lục cấp cao thủ như hấn phát hiện trong khoảng cách gần như thế.

Nhưng hành động của Lý Dương bây giờ thì sao?

Hai vị nhân viên tòa án cẩn thận kiểm nghiệm dấu vân tay của Lý Dương. Sau năm phút, hai người ghi vào báo cáo và đệ trình lên trên.

Garfield nhìn báo cáo rồi nhìn về hướng Lâm Thiên Vũ nói:

- Lâm tiên sinh, ngài xem bản báo cáo này đi. Nếu không có nghi vấn gì thì ta sẽ tuyên phán vụ án này!

Thật sự là quá đơn giản, căn bản không có chỗ nào có thể nghi ngờ. Cho dù là bất kỳ thẩm phán nhỏ ở địa phương nào khác cũng đều có thể tuyên phán một cách thập phần khẳng định. Nếu không phải cố kỵ số tiền liên quan quá lớn thì có lẽ Garfield cũng không cần đích thân xử án.

- Không, không thể như vậy! Lúc trước ta đã tận mắt thấy hấn ấn dấu vân tay. Không, không thể nào?

Lâm Thiên Vũ thân hình chợt lóe lên. Bên trong tòa án, giữa thanh thiên bạch nhật Lâm Thiên Vũ dùng tốc độ vượt ngoài khả năng của bản thân mà trong nháy mắt vọt tới trước mặt Lý Dương.

- Mộc Dịch tiên sinh, có thể cho ta xem lại dấu vân tay của ngài được không?

Nhưng thẩm phán Garfield liền gắt gỏng trách mắng:

- Lâm tiên sinh, đây là tòa án liên bang, không được nhiễu loạn trật tự của tòa án.

Lý Dương thông thả cười nói:

- Thẩm phán đại nhân, cứ để cho Lâm tiên sinh an tâm một chút, để y nhìn cũng không việc gì? Người Trung Quốc chúng tôi có câu vàng thật không sợ thử lửa!

Lý Dương cười dài rồi đưa bàn tay đến trước mặt Lâm Thiên Vũ.

Lâm Thiên Vũ neho mắt lại, hấn tỉ mỉ nhìn kỹ dấu vân tay của Lý Dương. Bộ óc hấn tựa như một cái máy tính mà lập tức nhớ lại dấu vân tay mà lần trước hấn nhìn thấy ở New York.

Hoàn toàn bắt đồng!

Lâm Thiên Vũ ngẩn ngơ, hấn không thể tin vào mắt mình.

- Bá Vương, cho hấn kinh hãi một chút đi!

Lý Dương trong lòng thầm nói với Hạng Vũ.

Hạng Vũ cũng nổi lên tính trẻ con, y lập tức dùng năng lượng của hân khiến cho vân tay trên ngón tay Lý Dương chậm rãi biến hóa.

Lâm Thiên Vũ đang đắm chìm trong đả kích thì đột nhiên thấy vân tay chấm dãi có biến hoá, các đường vân lại đang từ từ biến hóa.

- A!

Lâm Thiên Vũ trông thấy cảnh này thì lập tức trợn mắt há hốc mồm, một câu cũng không nói ra được. Chỉ thấy các đường vân trên tay Lý Dương từ từ biến đổi trở lại như trước đây. Vừa rồi lưng bàn tay Lý Dương hướng về phía camera tại tòa, hơn nữa xung quanh bàn tay hân còn có một cỗ khí lưu khiến cho phóng viên nhiếp ảnh không thể chụp rõ được.

- Lâm tiên sinh, người xem kỹ rồi chứ? Có kết quả chưa?

Lý Dương thu bàn tay lại.

Lâm Thiên Vũ nhìn Lý Dương, hân nhớ rõ năm đó vị Hồng y đại chủ giáo từng nói rằng ngay cả Giáo Hoàng cũng không thể thay đổi vân tay, ấn dấu vân tay chính là phương pháp an toàn nhất, chỉ cần chú ý trên ngón tay không có gì khác thường thì sẽ không xảy ra chuyện gì.

“Giáo Hoàng cũng không thể làm được nhưng Mộc Dịch này lại làm được. Chẳng lẽ hân đã tiếp cận cảnh giới trong truyền thuyết, so với Giáo Hoàng còn lợi hại hơn?” Lâm Thiên Vũ quả nhiên không phải người bình thường, cho dù phải chịu đả kích như vậy mà hân vẫn không phát cuồng lên, điều đầu tiên trong lòng hân nghĩ đến chính là thực lực kinh khủng của Lý Dương. Trong lòng hân bắt đầu so sánh thực lực của mình với đối phương.

Nghĩ đến kết quả phải đối chọi với Lý Dương, hân cảm thấy giống như trứng chọi đá vậy. Lý Dương thực lực kinh khủng như vậy, nếu hân cùng Lý Dương động tay động chân, hân còn có hy vọng sao?

Mất thì cũng đã mất đi rồi, hân bây giờ chính là cần phải chấn phần trở lại. Cho dù tổn thất có lớn một chút nhưng tập đoàn Thánh Lâm vẫn là một siêu cấp đại tập đoàn có tài sản xấp xỉ ba trăm tỉ đô la, huống chi... phía sau hân còn có một vạn thủ hạ đang điên cuồng huấn luyện.

Đợi khi một vạn thủ hạ này được huấn luyện thành công và được trang bị đầy đủ, Lâm Thiên Vũ hân chẳng lẽ lại không thể làm cho gia tộc hưng thịnh trở lại?

Quân tử báo thù, mười năm chưa muộn!

- Đã nhìn rõ ràng rồi, có lẽ là tập đoàn Thánh Lâm bị người khác lừa gạt, thật xin lỗi!

Lâm Thiên Vũ liền hơi khom người xuống. Tiếp đó hân xoay người trở về.

Một trăm bốn mươi tỉ đô la cứ như vậy mà mất đi. Nhưng Lâm Thiên Vũ hân chỉ có thể cắn chặt răng nhằn nhặn, rằng có vỡ ra hân cũng phải cố nuốt vào bụng!

Lý Dương nhìn theo bóng lưng Lâm Thiên Vũ, trong lòng thầm nghĩ “Lâm Thiên Vũ ơi là Lâm Thiên Vũ, người cũng có thể coi là một kẻ kiêu hùng đó, nếu đối phó người đơn giản quá thì thật là vô vị!” Không từ từ dồn ép Lâm Thiên Vũ, từ từ bức hân trở nên điên cuồng thì làm sao Lý Dương có thể buông tay?

Dựa theo tin tức của Lý Dương. Cho đến nay, số lượng nam thanh nữ tú hàng năm mà Lâm Thiên Vũ đã làm nhục phải có đến hơn trăm. Một tên bệnh hoạn như vậy, Lý Dương đối phó hân chính là thuận theo thiên đạo!

Ba ngày sau! Lâm Thiên Vũ về tới gia tộc của mình.

Mất đi một trăm bốn mươi tỉ đô la, hân khó có thể bàn giao với gia tộc, Lâm Thiên Vũ chỉ đành do dự mà đi gặp ông nội hân.

- Gia gia, cháu thua rồi, thua rất thảm, cả một trăm bốn mươi tỉ đô la đã bị nuốt mất!

Lâm Thiên Vũ đứng trước mặt Lâm Ngạo Thiên phảng phất giống như một con cừu non, hoàn toàn nhìn không ra vẻ bạo ngược thường ngày của hân.

Lâm Ngạo Thiên hít một hơi dài, lão xoa xoa đầu Lâm Thiên Vũ rồi lấy ra từ trong túi một tấm “tinh tạp (3).

- Tấm “tinh tạp” này là tiền mà Lâm gia chúng ta đã tích lũy. Năm đó ta đã chuẩn bị ổn thỏa, một khi tập đoàn Thánh Lâm xảy ra chuyện, Lâm gia chúng ta cũng có thể bằng chút tài sản này mà “đông sơn tái khởi”. Bây giờ ta giao cho cháu chỗ tiền này, từ hôm nay trở đi, trên vai cháu chính là gánh nặng của tương lai cả Lâm gia đó.

Lúc này Lâm Ngạo Thiên không hề phê bình cháu mình, ngược lại còn đem tương lai gia tộc hoàn toàn đặt vào tay hắn.

“Một trăm năm mươi tỉ đô la! Đây là số tiền mà ông nội qua bao nhiêu năm không ngừng lấy ra từ tập đoàn sao?” Lâm Thiên Vũ cũng biết sự tồn tại của số tiền này, lợi nhuận của tập đoàn Thánh Lâm hàng năm đều có vài tỉ đô la bị Lâm Ngạo Thiên thu lại.

Tích lũy gần hai mươi năm, lại lợi dụng một số phi vụ đầu tư an toàn, số tiền tích lũy được đã lên tới một trăm năm mươi tỉ đô la.

- Một trăm năm mươi tỉ đô la!

Lâm Thiên Vũ run rẩy tiếp nhận tấm “kim tạp”, cầm lấy số tiền này Lâm Thiên Vũ cảm thấy trách nhiệm của mình rất nặng nề. Đây có thể nói là khoản tiền vốn để gia tộc lật mình, lúc này hắn lập tức quyết định “Số tiền này nhất định không được tùy tiện động vào.”

- Gia gia, người yên tâm, cháu nhất định sẽ không làm cho người thất vọng!

Lâm Thiên Vũ nhìn số tiền bảo hiểm của gia gia mình mà kiên định nói.

Lâm Ngạo Thiên hiền từ cười cười rồi phát tay nói:

- Cháu đi đi, Lâm gia sau này thế nào là phụ thuộc vào cháu đó!

Lâm Thiên Vũ gật gật đầu rồi xoay người rời đi.

- Reng...reng...

Khi Lâm Thiên Vũ rời đi, Lâm Ngạo Thiên gọi điện thoại cho nhi tử y Lâm Phong Sơn.

- Là ta, Phong Sơn, con mau đến chỗ ta!

Khoảng hai phút sau! Lâm Phong Sơn tiến vào phòng Lâm Ngạo Thiên

- Phụ thân!

Lâm Phong Sơn bản tính phóng đảng không chịu trời buộc, nhưng khi đối mặt với Lâm Ngạo Thiên hắn coi như đã bị quản thúc.

- Ngồi!

Lâm Ngạo Thiên thở dài một hơi rồi chỉ vào sofa nói.

Lâm Phong Sơn lập tức mới ngồi xuống nói:

- Không biết lần này phụ thân gọi con tới là có chuyện gì? Gia tộc có chuyện gì cứ để cho Thiên Vũ nó làm là được rồi.

Lâm Ngạo Thiên nở một nụ cười hiểm có nói:

- Chẳng lẽ phụ tử ta cũng không thể tâm sự một chút sao?

Lâm Ngạo Thiên nhìn đứa con trai độc nhất của mình, trong lòng có chút khó chịu.

Đối với chuyện quản lý xí nghiệp, Lâm Phong Sơn căn bản không có chút hứng thú. Hắn có lẽ chỉ thích ở cùng với mỹ nữ. Khác hẳn với nhi tử của mình, Lâm Phong Sơn đối mỗi mỹ nữ ở cùng mình đều thật sự dùng chân tâm.

Có lẽ đối với thê tử duy nhất, Lâm Phong Sơn tịnh không hề thích, thê tử của hắn mặc dù mặt ngoài hiền thực, nhưng hắn biết bên trong tâm ả cực kỳ lạnh lùng! Có lẽ khi giết y, ả cũng ko chớp mắt.

Lúc trước khi hắn đem vợ và đứa con khác của mình về, với địa vị là gia chủ của gia tộc, hắn để vợ và con riêng của mình ở bên cạnh. Nhưng... vị thê tử có vẻ ngoài hiền thực kia, chỉ trong một đêm đã cho người hạ độc giết chết vợ và con trai của hắn.

Cũng từ đêm hôm đó, Lâm Phong Sơn bắt đầu tự dày dọ mình, hắn hoàn toàn không để ý đến cách nhìn của người trong gia tộc.

Phan Phong Du, đó là tên của cô gái mà hắn thích từ rất lâu về trước, nhưng sau này hắn lại lo lắng thê tử của hắn cũng sẽ giết nàng cho nên hắn đành dần lòng mà bảo Phan Phong Du rời đi và chia tay với nàng. Hắn thậm chí còn chưa biết lúc đó Phan Phong Du đã hoài thai.

Đến khi Lâm Ngọc được hơn mười tuổi, Lâm Phong Sơn mới ngẫu nhiên biết được chính mình còn có một đứa con trai. Nhưng Phan Phong Du đã sớm vì sống trong buồn khổ nên mắc bệnh mà chết. Hắn liền lập tức thu Phan Ngọc làm nghĩa tử, nhưng từ sâu trong lòng hắn đối với Lâm gia vẫn vô cùng oán hận.

- Phong Sơn, Lâm Ngọc là con đẻ của người đứng không?

Lâm Ngạo Thiên bình thản nói.

Lâm Phong Sơn nghe vậy thì lập tức đại kinh, chuyện Lâm Ngọc là con riêng của hắn, có lẽ ngoại trừ vị bác sĩ đã chết rồi thì không còn ai biết nữa.

Lâm Phong Sơn ngẩng đầu nhìn cha mình, mục quang của phụ thân như xuyên thấu tâm linh hắn, nhìn thấu tất cả mọi chuyện của hắn.

- Vâng!

Lâm Phong Sơn rốt cục cũng gật đầu nói.

Lâm Ngạo Thiên trên mặt cuối cùng cũng lộ ra một nụ cười xán lạn nói:

- Tốt lắm, tốt vô cùng. Phong Sơn, xem như người đã vì Lâm gia mà làm được một chuyện tốt rồi đó!

Cái Lâm Ngạo Thiên để tâm chính là người kế thừa hương hỏa, còn việc ai kế thừa thì lão cũng không để ý. Có nhiều thêm một đứa cháu thì Lâm gia cũng có thêm một phần hy vọng.

- Phong Sơn, ta có một dự cảm, Thiên Vũ đã đắc tội với một địch nhân, một địch nhân rất cường đại. Lần trước tập đoàn chúng ta bị rất nhiều tập đoàn chen ép một cách không rõ ràng, tổn thất đến hai trăm tỉ đô la, mấy chục năm trở lại đây chưa từng có chuyện như vậy xảy ra. Lần này lại bị nuốt mất một trăm bốn mươi tỉ đô la...

Nói đến đây, Lâm Ngạo Thiên cười khổ lắc lắc đầu.

- Ta cảm giác, đối phương là nhắm vào Thiên Vũ mà ra tay. Thiên Vũ làm việc quá “độc”, không để lại cho người ta dư lộ, tất sẽ có báo ứng a!

- Vì thế, ta hy vọng khi đem chức gia chủ truyền lại, “Hắc Sát” cũng không cần giao cho Thiên Vũ nữa, lưu lại cho Lâm Ngọc đi!

“Hắc sát”, đỉnh cấp bảo tiêu mà chỉ có gia chủ đương nhiệm mới có thể biết được.

Nói xong tất cả, Lâm Ngạo Thiên thở ra một hơi, mình đã phải làm đến mức này rồi, sau này gia tộc sẽ ra sao thì đành trông chờ vào ý của ông trời thôi.

1. Khảo thân

2. Cao cấp nhất

3. Chương trước đã giải thích

98. Chương 18 - Thích Quán

Ngoài cửa sổ, hàn phong gào thét từng hồi khiến người ta có thể nghe thấy rõ ràng, trong phòng khách vẫn lóe lên một đốm lửa nhỏ.

Khói thuốc tràn ngập.

“Một trăm bốn mươi tỉ đô la, hừ hừ, một một trăm bốn mươi tỉ đô la!” Trong làn khói thuốc truyền đến một tiếng lẩm bẩm trầm thấp mang theo đầy oán hận.

Lúc này Lâm Thiên Vũ phảng phất giống như một con dã thú muốn ăn thịt người, mắt hắn đỏ lừ lên trong một góc khuất tối tăm ở phòng khách. Hắn yên lặng ngồi đó, từng điều từng điều thuốc được rút ra...

Lâm Thiên Vũ hiểu rất rõ, cách làm sáng suốt nhất hiện nay chính là không đại mà dây vào Mộc Dịch, đành trực tiếp nuốt quả đắng thôi. Nhưng những người sáng suốt như vậy quả thực rất khó tìm được, cho dù là Lâm Thiên Vũ, hắn cứ nghĩ đến một trăm bốn mươi tỉ đô la là lại cảm thấy đau lòng, cảm thấy oán hận, cảm thấy phẫn nộ! Đó chính là một trăm bốn mươi tỉ đô la, số tiền lớn như vậy mà đem đi đánh người thì hoàn toàn có thể chôn sống người ta!

Lòng hắn cảm thấy rất bất bình, hắn không thể nào bình tĩnh lại được. Hắn muốn báo thù, cho dù là báo thù một việc đơn giản nhất cũng có thể khiến cho hắn cảm thấy tốt hơn một chút.

“Sáng thì không được, ta chỉ có thể dùng tối thôi.” Bỗng dưng Lâm Thiên Vũ nhíu mày lại, hắn có chút lo lắng người của Thanh bang và Mafia Ý có thể điều tra ra cái gì đó. Đột nhiên hắn nhớ tới một loại kiến giải tên là “Nhục Kê”! Đây là một cách gọi trên thế giới mạng máy tính, miễn cưỡng có thể giải thích như là dê thể tội.

“Ta không tin, Thanh bang và Mafia Ý thật sự “vô khổng bất nhập” (1)!” Lâm Thiên Vũ hung hăng vút mạnh cái đầu thuốc xuống đất. Đồng thời hắn còn dùng chân mà điên cuồng dẫm nát cái đầu thuốc đó, phảng phất như dưới chân hắn chính là tên Mộc Dịch đáng ghét vậy.

“Làm thế nào mới có thể phát tiết mối hận trong lòng mình đây? Giết chết những người bên cạnh Lý Dương? Lily? Diên Cương? Hoặc là Jake?” Lâm Thiên Vũ vừa nghĩ vừa lắc lắc đầu, hắn biết không dây vào Mộc Dịch, một khi chạm vào “cấm khu” trong lòng hắn thì có lẽ chuyện diên rồ gì Mộc Dịch cũng có thể làm ra. Huống chi hắn tin rằng đối với người thân Mộc Dịch nhất định sẽ phái người bảo vệ, để thủ hạ của hắn ra tay thì có lẽ còn chưa ám sát được thì đã bị bắt rồi.

“Thôi vậy, nghe nói Cực Thối đạo quán của Mộc Dịch vừa mới khai trương không lâu, căn cơ không tính là chắc chắn. Ta hãy nhân lúc nó vẫn còn yếu mà cho nó một kích để giáo huấn cái tên Mộc Dịch kia một phen!” Lâm Thiên Vũ đã nghĩ được một phương pháp.

Vừa nghĩ ra là Lâm Thiên Vũ đã liền trực tiếp gọi điện cho thuộc hạ tâm phúc Thiết Đằng.

- Là ta, Lâm Thiên Vũ! Thiết Đằng. Bây giờ ta giao cho ngươi một nhiệm vụ.

Phương pháp của Lâm Thiên Vũ rất đơn giản, chỉ là thông qua rất nhiều khúc rẽ.

Đầu tiên hắn để cho Thiết Đằng phái một thuộc hạ A đem một bưu kiện gửi đến một phục vụ ở một quán rượu bình thường B, tiếp đó lại để người phục vụ này đem bưu kiện gửi đi, thông qua công ty chuyển phát C gửi đến một địa điểm đã chỉ định.

Địa điểm đã chỉ định này là tổ chức D chuyên môn tiếp thụ nhiệm vụ từ các nơi, tổ chức này chính là tổ chức “Nguyễn Vọng”.

A, B, C, D là những mắt xích kế tiếp nhau, chỉ cần một mắt xích không công phá được là người khác không thể tra ra rốt cuộc là ai đã chỉ thị.

Nếu Thanh bang muốn điều tra thì có lẽ cũng rất gian nan, tỷ như nhiều nhất chúng tra ra tổ chức “Nguyễn Vọng”, sau đó tra tiếp như thế nào? Chẳng lẽ thu thập tin tức từ công ty chuyển phát? Cho dù tra ra được

thông tin từ công ty chuyển phát thì làm sao tra ra được người phục vụ kia? Khi gửi bưu kiện thì không cần phải điền những tư liệu về thân phận mình. Hơn nữa cho dù là các đại thế lực như Mafia Ý và Thanh bang cũng không thể nhớ nổi mỗi một ngày có bao nhiêu người đi gửi bưu kiện.

Ngay cả người phục vụ kia cũng không tra ra được thì làm sao tra được người thủ hạ của Thiết Đằng? Mà người phục vụ kia cũng chỉ là một tên phục vụ bình thường ở một quán rượu, căn bản hắn cũng không biết thân phận của kẻ đưa cái bưu kiện này cho hắn. Ngay cả thủ hạ của Thiết Đằng cũng không tra được thì ai có thể tra ra được Lâm Thiên Vũ hẳn?

Trong mắt Lâm Thiên Vũ, người phục vụ là “Nhục Kê”, công ty chuyển phát cũng là “Nhục Kê”, kỳ thực nếu Lâm Thiên Vũ còn chưa yên tâm thì có thể làm thêm nhiều khúc ngoặt nữa, như vậy thì càng thêm an toàn.

Tổ chức “Nguyện Vọng”.

Cho dù bạn có bất kỳ nhiệm vụ gì hay nguyện vọng gì, tổ chức này đều cố gắng giúp bạn đạt được, đương nhiên nhất định người cũng phải bỏ ra số tiền tương ứng với nhiệm vụ đó.

Nhiệm vụ của Lâm Thiên Vũ có yêu cầu rất đơn giản, đó là để cao thủ của các đại võ quán đi tới phá đạo quán của Cực Thối đạo. Chỉ cần khiến Cực Thối đạo quán trở nên hỗn loạn thì có thể đoạt được 100 triệu USD phần thưởng của nhiệm vụ một cách đơn giản, vô cùng đơn giản.

Đối với một tổ chức đã tiếp nhận qua vô số nhiệm vụ kỳ quái như “Nguyện Vọng” mà nói thì nhiệm vụ này thực sự rất đơn giản, chỉ cần hơi động não một chút là được.

Tỷ như nếu muốn cao thủ Taekwondo đi phá phách thì có thể thông qua vài cách dưới đây.

Một là, phái cao thủ giả mạo người của Cực Thối đạo quán để đi bắt nạt người của Taekwondo đạo quán một chút.

Hai là, giả dạng người của Cực Thối đạo mê hoặc một vài hội viên luyện Taekwondo rồi đi hoặc là dùng tiền để dụ một bộ phận hội viên rời đi.

Ba là, phái người đi tung tin rằng Cực Thối đạo có ảnh hưởng đối với Taekwondo, người của Cực Thối đạo bắt nạt người khác...

Có lẽ áp dụng ba phương pháp trên có thể khiến những cao thủ của Taekwondo chẳng thể ngồi vững nữa. Huống chi sau khi Cực Thối đạo được mở ra thì có rất nhiều học viên của các võ quán rời đi.

Phương pháp của tổ chức “Nguyện Vọng” thật sự quá nhiều, lại thêm Cực Thối đạo vốn đã uy hiếp tới các võ quán lớn, cho nên chuyện này thật sự rất đơn giản, ba cách trên chỉ là cơ bản nhất mà thôi.

Tại Seattle, hiệp hội Taekwondo Hàn quốc, lúc này đỉnh cấp cao thủ Thái Tạc Thiên đang rất cao hứng.

Bởi vì một tấm chi phiếu mệnh giá một triệu đô la vừa tới tay hắn, yêu cầu chỉ là để hắn đi khiêu chiến Cực Thối đạo quán.

“Cực Thối đạo? Hừ hừ, ta đã sớm thấy nó không vừa mắt rồi, gần đây ta nghe các huấn luyện viên từ hơn nghìn đạo quán Taekwondo ở Mỹ quốc nói đã có không ít học viên bỏ sang Cực Thối đạo quán. Hơn nữa lại thường có một số kẻ thuộc Cực Thối đạo đến bắt bạt người bên Taekwondo ta, thật đáng ghét mà!”

Thái Tạc Thiên lập tức gọi điện thoại cho Kim Sơn Tư hội phó hiệp hội.

- Kim hội trưởng, là ta, Tạc Thiên! Gần đây đạo quán Taekwondo chúng ta tại Mỹ quốc đã bị mất đi một số lượng học viên nghiêm trọng, đa số là vào Cực Thối đạo quán.

Thái Tạc Thiên lập tức báo cáo đơn giản lên.

Kim Sơn Tư lập tức hỏi lại:

- Cực Thối đạo? Chính là cái Cực Thối đạo mà chủ tịch tập đoàn Tuyết Lan sáng tạo ra hả?

- Đúng vậy, chính là Cực Thối đạo. Hiện giờ tốc độ lan truyền của Cực Thối đạo vô cùng nhanh chóng, có sức uy hiếp vô cùng lớn đối với Taekwondo của chúng ta.

Thái Tạc Thiên lập tức nói.

Kim Sơn Tư giống như một chiếc máy tính dò lại các thông tin có trong đầu về Cực Thối đạo rồi gật gật đầu:

- Ủm, Cực Thối đạo này tiềm lực đích xác rất lớn, về sau sẽ là đại địch của chúng ta.

Cực Thối đạo vốn có tiềm lực công nghiệp vô cùng to lớn, bị tổ chức Taekwondo xem như kình địch.

Bây giờ đã đến mức này, Thái Tạc Thiên chỉ cần cho thêm một mồi lửa vào là ngọn lửa giữa hai bên lập tức bùng lên ngay.

Thường có lời rằng “Đồng hành thị oan gia”. (2)

Câu này đích xác không sai, Taekwondo, quyền Thái, Tây Dương quyền, Tấn Thủ, Karate, Nhu đạo, vân vân... các loại cao thủ sau sự xúi bẩy kích động của tổ chức “Nguyễn Vọng” tuy không có đến một phần mười số người đến khiêu chiến, nhưng cũng có một phần trăm đi khiêu chiến rồi.

Chỉ một phần trăm này cũng đã là hơn trăm người.

Bang Massachusetts thành phố Boston.

Đây là một thành thị rất có tiếng, trong số hai mươi một vị tứ tinh cấp huấn luyện viên thì La Đức Thành tọa trấn tại chỗ này.

Công việc của La Đức Thành rất nhẹ nhàng, hắn chỉ cần hướng dẫn mười vị phú hào rèn luyện là được rồi. Còn vị nhất tinh cấp huấn luyện viên kia thì không ngừng phải huấn luyện đến bốn mươi học viên, mấy vị trợ lý bên cạnh còn phải không ngừng phụ trợ.

Đột nhiên, một người trung niên mặc trang phục vận động màu lục đi vào.

- Ta gọi là Khố Bác, luyện tập quyền Thái đã hai mươi năm. Nghe nói Cực Thối đạo khá lợi hại nên lại đây xem thử xem có phải thật sự như vậy hay chỉ là khoác lác!

Khố Bác cười chế nhạo và ngạo nghễ nhìn chúng nhân.

Khố Bác có lý do để kiêu ngạo như vậy. Mười năm trước hắn đã là siêu cấp cao thủ trong giới quyền Thái. Mười năm lại đây hắn may mắn có được cơ nhân được thủy A1, tuy có đến một nửa là xác suất tử vong, nhưng tuổi tác hắn ngày một lớn, năng lượng thân thể ngày càng giảm xuống, hắn không thể chấp nhận được điều này nên đã uống “cơ nhân được thủy”.

May mắn là hắn đã sống sót.

Hôm nay hắn đã là tam cấp cao thủ đỉnh cấp, cộng với lực sát thương cực mạnh của quyền Thái, trong giới quyền Thái cũng là một nhân vật đỉnh cấp. Có lẽ ngoại trừ một vài cao thủ quyền Thái đã uống “cơ nhân được thủy” thì những người khác căn bản không phải là đối thủ của hắn.

Đệ tử Cực Thối đạo sừng sờ, trong chốc lát lần lượt từng người cũng tỉnh ngộ ra. Đây là không phải đối phương đến khiêu chiến sao?

Nhất tinh cấp huấn luyện viên Mạch Long như một tên lưu manh đi tới.

Hiện nay trải qua huấn luyện hắn đã trở thành nhất tinh cấp huấn luyện viên, nhưng từ trong xương tủy của hắn vẫn còn chất lưu manh.

- Mẹ nó, người không xem xem đây là nơi nào hả! Dám chạy đến địa bàn của ta khiêu chiến. Hừ, trước tiên cũng phải dạy dỗ tiểu tử ngươi một chút!

Mạch long nói xong bèn nhún người lao lên trực tiếp tung ra một cước vào đầu đối phương.

Động tác của Mạch Long thập phần liên lạc, đòn này được tung ra, hắn tin chắc rằng đối phương nhất định sẽ chết dưới cước của hắn.

Khố Bác nhẹ nhàng vung tay ra, tay hắn giống như thanh thép trực tiếp va chạm với đùi đối phương.

- Bốp!

Một thanh âm vang lên, Mạch Long giống như bao cát vỡ mà văng mạnh ra đất.

- Ồ!

Mạch Long nhin không được một mà phụt ra một ngụm máu tươi, thân thể hắn không khỏi co gập lại, từ đùi truyền cảm giác đau buốt đến tận tim, đùi phải của hắn hình như đã gãy lìa rồi. Mạch Long nhìn Khố Bác, trong lòng thầm mắng “Tên chó chết này từ đâu chui ra vậy, tay hắn có phải là tay người nữa không? Cứ giống như là thép nguội vậy. Ách...” Tiếp đó là một trận rên rỉ đau đớn vang lên.

La Đức Thành lập tức từ lầu hai đi xuống.

- Khiêu chiến? Kể khiêu chiến Cực Thối đạo quán chúng ta là tiểu tử người sao?

La Đức Thành khẩu khí rất lớn, trông hắn giống như một tiền bối đang giáo huấn hậu bối vậy.

La Đức Thành quay sang mấy trợ lý bên cạnh ra hiệu, mấy trợ lý lập tức bắt đầu hỗ trợ điều trị. Chỉ là gãy xương mà thôi, đám trợ lý này cũng có thể xử lý được. Lúc trước khi tuyển trợ lý, Thanh bang cũng đã lựa chọn một số thành viên am hiểu y thuật trú tại các đại thành thị.

Trong khi huấn luyện nói không chừng cũng có người cần phải được điều trị.

- Đúng vậy, chính là ta! Bất quá ta không phải là tiểu tử gì đó, người hãy nhớ lấy, tên ta là Khố Bác!

Trên người Khố Bác tỏa ra từng tia bá khí, đây là khí thể tự nhiên của một cao thủ. Khi thực lực đạt tới cảnh giới nhất định thì tự nhiên sẽ có.

La Đức Thành không khỏi cười lạnh, gần đây nội công của hắn rất cực đã đột phá tầng thứ ba, tiến vào tầng thứ tư. Dựa theo lời Lý Dương lúc trước đã nói, người đầu tiên đạt tới cảnh giới tầng thứ tư sẽ có được một phần thưởng, phần thưởng này chính là một khối “linh tinh”.

La Đức Thành không vội vàng gì, hắn chậm rãi hấp thu viên linh tinh và không ngừng củng cố nội công.

- Hô...

La Đức Thành đột nhiên chuyển động, thân hình hắn giống như phi yến, loáng một cái đã đến bên cạnh Khố Bác, Khố Bác lập tức đại kinh.

- Hừ, rút về đi!

La Đức Thành quát lớn quát trách, đùi phải mang theo kinh phong mạnh mẽ, hung hăng đá thẳng vào Khố Bác. Khố Bác nhìn thấy thì lập tức đại hỉ, trong giới quyền Thái hắn vốn nổi danh với biệt hiệu “thiết thối đồng tỵ”(3), huống chi hiện nay hắn đã hấp thu “cơ nhân dược thủy”, năng lượng trong nội thể đã đại tăng.

- Hay!

Khố Bác trong chớp mắt liền đưa hai tay lên ngăn trở.

- Oanh!

Hai sức mạnh cường đại va vào nhau, La Đức Thành rõ ràng đã thắng thế hơn, tuy y đã khiến cho Khố Bác phải liên tục lùi về sau nhưng cuối cùng bị song thủ của hắn ngăn lại.

Nổ tung cho ta!

Tiên thiên chân khí cường đại của La Đức Thành lập tức từ đùi ào ra mạnh mẽ và hình thành nên thế xung kích hung hăng đánh vào người Khố Bác.

Vốn dĩ trước đó Khố Bác ngăn cản một cước của La Đức Thành đã là cực hạn rồi, bây giờ lại thêm một đòn nặng nề nữa, Khố Bác lập tức giống như một thùng rác vô lực bị đá bay đi, từ cửa chính Cực Thối đạo quán bị đá bay ra ngoài, máu tươi trong miệng vãi ra đầy đất.

Bang Washington, thành phố Seattle!

Đây cũng là một thành phố lớn, bất quá tứ tinh cấp huấn luyện viên cũng chỉ có hai mươi một người, tọa trấn nơi này chỉ là một nhị tinh cấp huấn luyện viên.

Lúc này trong Cực Thối đạo quán rất náo nhiệt, có mấy chục học viên đang không ngừng tập luyện, tư thế vô cùng đẹp đẽ.

- Hừm, nơi này chính là Cực Thối đạo quán sao? Cực Thối đạo, hừ hừ, chỉ là “hoa quyền tú thối” (4) mà thôi.” Thái Tạc Thiên xuất hiện tại cửa lớn của Cực Thối đạo quán, giờ hắn đang ở tại thành phố Seattle.

Nhị tinh cấp huấn luyện viên Anders Gauze chậm rãi bước ra.

- Người định làm gì? Đến khiêu chiến sao?

Anders đối bản thân rất có tự tin, năm đó hắn chỉ là tay chân của một tổ chức hắc đạo, trải qua sự huấn luyện đặc biệt của hai mươi một vị tứ tinh cấp huấn luyện viên Anders gần như đã thoát thai hoán cốt, so với quá khứ cường đại hơn không chỉ gấp mười.

- Có thể nói như vậy, ta chính là đến khiêu chiến đó!

Thái Tạc Thiên lộ ra vẻ rất cao ngạo.

- Hô...

Đùi phải của Anders như sấm sét mà trực tiếp đánh tới Thái Tạc Thiên không chút lưu tình.

- Bốp!

Thái Tạc Thiên tung một cước rất dứt khoát ra, nhưng Thái Tạc Thiên tựa hồ đã đánh giá thực lực của Anders quá thấp, thân thể hắn không khỏi phải lùi lại mấy bước.

- Tốt, lên nữa nào!

Thái Tạc Thiên hét lớn một tiếng rồi lại một lần nữa lao đến.

Năm phút sau.

Hai người đều đã chồng chất vết thương nên không thể không bãi chiến, Thái Tạc Thiên quả thật là một cao thủ, chỉ bằng sức mạnh nhục thể cũng đạt tới nhị cấp. Hắn dùng Taekwondo cũng có thể không phân cao thấp với Anders, chủ yếu là do Anders kinh nghiệm quá ít không thể so sánh với Thái Tạc Thiên. Luận về thối pháp, Taekwondo không thể so sánh với sở học Cực Thối đạo của Anders, dù sao Anders cũng chuyên môn huấn luyện cho hội viên bạc bộ tam cấp thối pháp.

- Hôm nay đến đây thôi, ngày khác sẽ lại cùng người đấu một trận nữa!

Thái Tạc Thiên biết là bất diệu, hắn sợ rằng những người khác sẽ tới công kích cho nên đành cố nhịn đau mà chạy khỏi Cực Thối đạo quán.

Còn lúc này cả Mỹ quốc có hơn trăm Cực Thối đạo quán gặp phải sự việc như vậy...

-
1. Thành ngữ: nghĩa đen - không có cái lỗ nào là không thể chui vào
 2. Đi cùng đường chính là kẻ thù
 3. Đùi sắt, tay đồng
 4. Vốn là hoa quyền tú cước, ý là chỉ đẹp nhưng ko có hiệu quả

99. Chương 19: Linh Quang

- Đúng rồi, sư huynh, mấy hôm nay đã có không ít cao thủ thể thuật đến khiêu chiến, Cực Thối đạo quán của chúng ta thắng 88 trận, thua 16 trận. Những trận thua phần lớn là ở các thành phố bình thường, ở đó

chúng ta chỉ có nhất tinh cấp huấn luyện viên mà đối phương cũng là cao thủ. Cho đến bây giờ vẫn còn có người đến khiêu chiến”.

Lily báo cáo với Lý Dương.

Lý Dương vừa nghe thấy liền lập tức bỏ luôn dao nĩa trong tay xuống nói:

- Khiêu chiến? Lại dám đến Cực Thối đạo quán của chúng ta khiêu chiến? Thật là trò cười!

Trong mắt Lý Dương lóe lên một tia lạnh lẽo.

- Các cao thủ thể thuật ư? Sao lại xảo hợp như vậy, chẳng lẽ sau lưng có người âm thầm thao túng sao?

Lý Dương quay qua hỏi Lily.

Lily gật đầu đáp:

- Sư huynh, đúng là như thế. Dựa theo tin tức tình báo của thành viên tập đoàn Tuyết Lan mang tới thì tựa hồ như sau lưng chúng có bóng một tổ chức cầm đầu.

- Tổ chức nào?

Lý Dương lập tức hỏi.

- Nguyên Vọng!

Lily đang muốn nói một chút thông tin về tổ chức Nguyên vọng thì đột nhiên “reng...”. Tiếng chuông điện thoại của Lily vang lên.

- Natasha, có chuyện gì vậy?

Thanh âm Lily rất ôn hòa... Bỗng dưng Lily sắc mặt biến đổi nói:

- Cái gì? Một nhất tinh cấp huấn luyện viên đã chết sao?

Tất cả mọi người bên cạnh bao gồm cả Lý Dương đều đồng loạt biến sắc.

Bọn Lý Dương đều không nói câu gì mà yên lặng theo dõi cuộc nói chuyện cùng Natasha của Lily.

- Sao rồi? Khiêu chiến cũng chỉ là khiêu chiến thôi, sao lại có người chết hả?

Lý Dương phẫn nộ hỏi.

Vừa rồi hẳn nghe có người đến đạo quán của mình khiêu chiến thì trong lòng chỉ là cảm thấy không vui mà thôi, bây giờ nghe thấy người của mình bị giết, Lý Dương mới thật sự phẫn nộ, lại có kẻ dám giết người của hắn!

- Sư huynh, người này là một vị nhất tinh cấp huấn luyện viên thuộc tổng bộ của Cực Thối đạo quán.

Lily thở dài nói.

Sắc mặt Lý Dương lập tức trở nên âm trầm, hẳn lại bị người ta đến tận nhà đối phó nữa chứ. Cho dù tính cách của Lý Dương có tốt hơn chẳng nữa thì bây giờ cũng phải bạo phát rồi.

- Đi!

Lý Dương lập tức rời khỏi bàn ăn, dẫn theo mọi người lái xe đến thẳng tổng bộ của Cực Thối đạo quán.

Tại đại lâu chín tầng, lúc này đã bị một nhóm bảo an hoàn toàn phong tỏa.

Vừa nhìn thấy mấy người Lily đi tới, đám bảo an lập tức nhường đường, Kiều Hoa Tân cũng đi tới nghênh đón bọn Lý Dương.

- Chủ tịch, sự việc này vừa mới phát sinh, hung thủ chính là cao thủ quyền Thái - Cát Lỗ Thù. Khi Cát Lỗ Thù vừa đến thì chỉ có một vị nhất tinh cấp huấn luyện viên cùng mấy chục học viên, các vị huấn luyện viên từ nhị tinh cấp đến tứ tinh cấp đều ở lầu trên. Lúc họ xuống đến nơi thì Cát Lỗ Thù đã giết chết nhất cấp tinh huấn luyện viên của chúng ta rồi.

Kiều Hoa Tân giải thích.

Lý Dương dùng linh thức đảo qua, sau nháy mắt hẩn lạnh lùng nói:

- Bị đá vào phía trên bên phải, một cước vào yết hầu, chết trong nháy mắt.

Ánh mắt của Lý Dương hướng về Cát Lỗ Thù trước mặt nói:

- Hảo, hảo, một cước hung hãn như vậy, quả nhiên là cao thủ hiểu rõ những chỗ tinh yếu của quyền Thái. Bổng dùng giọng của Lý Dương trở nên lạnh băng:

- Người đã dám đến Cực Thối đạo quán của ta giết người, đơn giản là không muốn sống nữa rồi!

Cát Lỗ Thù không khỏi cười lạnh, hẩn căn bản không để ý đến sự uy hiếp của Lý Dương, tuy nhiên Lý Dương mang đến cho hẩn cảm giác vô cùng đáng sợ.

Còn mắt Lý Dương từ từ nheo lại “Phù phù...” Linh thức cường đại phảng phất giống như một cơn cơn lốc điên cuồng lao thẳng vào đầu óc Cát Lỗ Thù, trực tiếp hủy diệt và đoạt lấy trí nhớ của đối phương.

- A...

Cát Lỗ Thù vừa rồi còn đang vô cùng kiên cường đột nhiên phát hiện thấy một sự đau đớn ghê gớm phát ra từ nơi sâu thẳm nhất trong đầu óc mình. Sau nháy mắt hẩn liền không còn biết cái gì nữa và biến thành một tên ngu ngốc.

Ma đạo bí kỹ - Sư Hồn thuật!

- Lại không có tí kết quả nào, hừ hừ, người cho rằng không có chứng cứ thì ta không biết người là ai sao?

Qua trí nhớ của Cát Lỗ Thù, Lý Dương tịnh không tra ra được rút cục là ai đã chỉ thị, nhưng trong lòng hẩn đã đoán ra rút cục là kẻ nào muốn đối phó với mình.

Bất quá, bây giờ chỉ bằng bản thân mình mà muốn tiêu diệt đối phương thì vẫn cần phải có một quãng thời gian.

- La Đức Thành, là ta!

Lý Dương trực tiếp gọi điện thoại cho La Đức Thành.

La Đức Thành vừa nghe thấy liền lập tức cung kính nói:

- Sư tôn, có chuyện gì vậy? Xin người cứ phân phó.

Lý Dương mỉm cười, một nụ cười khiến người ta cảm thấy lạnh lẽo:

- La Đức Thành, người đi nói với hai mươi đệ tử còn lại là ta cho phép bọn chúng ra ngoài khiêu chiến với các đạo quán khác. Hừ, kẻ khác đến khiêu chiến Cực Thối đạo quán của chúng ta, chẳng lẽ chúng ta không thể đến khiêu chiến lại sao! Đến khiêu chiến, các người phải giáo huấn bọn chúng một phen, cho bọn chúng biết Cực Thối đạo quán của chúng ta không phải là thứ để bọn chúng động vào, bọn chúng và chúng ta vốn không cùng một cấp bậc.

- Vâng!

La Đức Thành hưng phấn tiếp nhận mệnh lệnh, hẩn cảm thấy máu trong người như đang điên cuồng sôi lên.

Tứ tinh cấp huấn luyện viên là ai chứ? Họ đều là những đỉnh cấp quyền thủ dưới địa hạ quyền đài, từng người, từng người đều đứng giữa ranh giới sống chết. Mỗi đòn công kích của họ đều là sát chiêu, so với đám tứ cấp cao thủ bình thường bọn họ lợi hại hơn nhiều. Huống chi bọn họ đều tu luyện nội công, học thêm khinh công, việc này đối với lực công kích có giúp đỡ vô cùng lớn.

“Không cần biết là loại thể thuật gì, phàm là kẻ nào dám đối địch với Cực Thối đạo quán của ta, hừ hừ, cấn thân ta sẽ cho các người biến mất khỏi Mỹ quốc, thậm chí có một ngày sẽ khiến các người biến mất khỏi thế giới này.” Trái tim của Lý Dương lúc này đã bị ma tính cảm nhiễm rồi.

Có thể bản thân Lý Dương không thể cảm nhận được tính tình mình đã thay đổi, còn về Hạng Vũ, y đương nhiên có thể cảm giác được, nhưng y lại không nói ra. Hạng Vũ biết rằng ở một thế giới mà cường giả làm vua như Ma giới thì một người vẫn còn trái tim thiện lương từ bi rất có thể tồn tại được.

- Khiêu chiến!

Một thối của La Đức Thành đã đá nát một cái biển bằng đồng bên trên có viết tên đạo quán.

Lập tức trong đạo quán có hai huấn luyện viên lao ra. Nhìn thấy tấm biển bị đá nát, hai người lập tức nổi hỏa xung thiên, chỉ muốn giết ngay La Đức Thành.

- Hừ, châu chấu đá xe. Đáng cười là lại không biết tự lượng sức.

Hai chân La Đức Thành giống như hai thanh đại trảm đao, sau nháy mắt đã thấy hai vị huấn luyện viên đá bay đi, máu tươi văng đầy ra đạo quán, tiếng rên ư ửu từ miệng hai vị huấn luyện viên truyền ra nhưng La Đức Thành không hề chú ý chút nào.

- “Mục tiêu kế tiếp chính là quyền Thái quán.

La Đức Thành thấp giọng nói, tiếp đó hất lái xe đến thẳng mục tiêu kế tiếp.

Meese Hove đang cười dài.

- Ha ha ha ha... Bằng vào mấy tên gia hỏa các người mà cũng muốn đối phó ta ư?

Không biết huấn luyện viên của cái Tây Dương Quyền Pháp đạo quán này có phải là kẻ ngu ngốc hay không mà lại bảo đệ tử cầm gậy sắt đi đánh Meesr Hove.

Đám học viên này kẻ nào cũng thân hình to lớn. Chúng đồng loạt vung gậy sắt mà lao lên.

- Một đám gia hỏa ấu trĩ!

Meese Hove lạnh lùng quát lớn một tiếng, năng lượng cơ nhục từ hai tay ào ra, hai tay hất vung lên. Không ít gậy sắt đã bị hất đánh bay đi, vậy mà cánh tay hất không hề chịu chút thương tổn nào.

Đám học viên ngây ngốc nhìn vào cây gậy sắt, vừa rồi va chạm kịch liệt như thế, tay của mình còn không giữ chắc nổi gậy sắt nữa, vậy mà tên hung thần đứng trước mặt kia lại chẳng hề có chút thương tích nào. Đúng vậy, không có một chút thương tích nào, căn bản không nhìn thấy một vết thương.

Đám tiểu gia hỏa này làm sao biết được thực lực của một cao thủ chân chính cơ chứ? Meese Hove nhìn vào đám tiểu tử đang vây lấy mình mà tấn công thì đã không còn nhẫn nại nổi nữa. Hắn ngẩng đầu lên phát ra một tiếng gấu hồng, tiếp theo là một tiếng sói tru, Meese Hove bắt đầu phát tiết sự điên cuồng của mình. Hai tay hai chân hắn điên cuồng tấn công, Meese Hove thân thể đao thương bất nhập hoàn toàn giống như một vị thiên thần quét sạch cả bãi chiến trường. Các học viên cứ lần lượt lần lượt từng người ngã gục.

- Tên huấn luyện viên ngu ngốc người, vừa rồi là người kêu đám đệ tử lao lên hả? Hừ hừ, ta ghét nhất cái loại thủ lĩnh mà lại trốn phía sau. Cho người một cước để sau này người được nghỉ ngơi thoải mái nhé.

Meese Hove trực tiếp cho một cước vào cặp đùi của vị huấn luyện viên nọ.

Thực lực của Meese Hove là thế nào chứ, một cước của hắn vừa tung ra là vị huấn luyện viên chẳng có chút thực lực nào kia hai chân lập tức gãy lìa.

Hai mươi một tứ tinh cấp huấn luyện viên điên cuồng đi khiêu chiến khắp các đạo quán, họ lấy các thành phố họ ở làm trung tâm rồi điên cuồng tấn công tất cả những bang phái từng đối phó với bọn họ. Được đi khiêu chiến, tâm tình bọn họ ai cũng khí thế bừng bừng.

Trên sa mạc ở châu Phi hiện nay đang có rất nhiều căn nhà gỗ. Lâm Thiên Vũ đang ở trong căn nhà gỗ lớn nhất ở đó.

- Lan Tư tiên sinh, chẳng lẽ không thể rẽ đi một chút? Ta đã chuẩn bị mua một vạn suất đó.

Lâm Thiên Vũ nói với người da đen đeo kính trước mặt.

Lan Tư nhẹ nhàng đưa tay lên sửa kính sau đó nói với vẻ bất đắc dĩ:

- Lâm tiên sinh, ông cũng nên hiểu rằng cơ nhân được thủy này vô cùng trân quý, cho dù là ở chợ đen cũng rất khó mua. Chúng ta chỉ bán với giá sáu trăm nghìn đô la mà thôi, tịnh không phải là đắt.

Lâm Thiên Vũ lộ vẻ không vui.

Với người làm ăn như hần, đương nhiên là thủ hạ càng mạnh càng tốt, cho nên hần chuẩn bị mua cơ nhân được thủy, cả một vạn liều cơ nhân được thủy. Thế nhưng cơ nhân được thủy là thứ vô cùng trân quý, hần có thể tìm được Lan Tư tiên sinh cũng là nhờ hồng phúc của ông nội hần thôi.

Chỉ cần phục dụng cơ nhân được thủy, tuy một vạn một vạn thuộc hạ có thể biến thành năm nghìn, nhưng một vạn cao thủ phổ thông chỉ có từ vài tinh đến vài chục tinh năng lượng làm sao mà so được với năm nghìn cao thủ có mấy trăm tinh năng lượng trong tay đây? Đây có thể nói là tăng về chất mà giảm về lượng.

Có thêm năm ngàn cao thủ thực lực đạt mấy trăm tinh, Lâm gia không phải là càng thêm cường đại sao?

- Được, tôi đồng ý!”

Lâm Thiên Vũ cố nén nổi sốt tiền mà nói ra.

Sáu trăm triệu đô la, một vạn liều cơ nhân được thủy, một liều có giá là sáu trăm nghìn đô la, nhưng khi ở từ Mỹ quốc bán ra, giá của nó là năm trăm nghìn đô la. Chỉ là tịnh không phải mỗi một người đều có thể mua được cơ nhân được thủy từ chính phủ Mỹ quốc, muốn mua được thì phải có quan hệ rất sâu rộng thì mới được.

Lúc này Lan Tư tiên sinh mới mỉm cười, một vạn liều, đây có thể nói là một vụ làm ăn cực lớn. Trừ mấy đại thế lực siêu cấp ra, quá khứ chưa từng có một vụ làm ăn nào lớn như vậy.

- Cơ nhân được thủy sẽ được vận chuyển tới trong nửa tháng nữa, điểm này xin Lâm tiên sinh cứ yên tâm! Tại hạ xin cáo từ.

Lan Tư khẽ mỉm cười rồi đứng lên.

- Ta sẽ ở đây đợi tin tốt từ Lan Tư tiên sinh.

Lâm Thiên Vũ lập tức đứng lên tiễn khách.

Năm phút sau, khi Lâm Thiên Vũ quay trở lại phòng mình thì điện thoại của hần vang lên.

- A lô, Thiết Đằng, người hãy nói cho ta biết cái việc tốt đẹp kia như thế nào rồi?

Việc mà Lâm Thiên Vũ muốn hỏi đương nhiên là chuyện đi khiêu chiến Cực Thối đạo quán.

Thiết Đằng cung kính đáp:

- Trong khoảng thời gian vừa qua, chuyện khiêu chiến đã thỉnh thoảng diễn ra. Cao thủ của Cực Thối đạo quán quả nhiên nhiều như mây, các cao thủ của các đạo quán khác đến khiêu chiến thắng thì ít mà thua thì nhiều! Bất quá đã có một nhất tinh cấp huấn luyện viên tại tổng bộ của Cực Thối đạo quán đã bị chết, nghe nói Mộc Dịch vô cùng giận dữ, hần ra lệnh cho hai mươi một vị tứ tinh cấp huấn luyện viên điên cuồng đi khắp nơi khiêu chiến.

Lâm Thiên Vũ lập tức cười lớn, y vô cùng vui vẻ mà nói vào trong điện thoại:

- Tốt, tốt, vô cùng tốt. Tên Mộc Dịch này tức giận thì tốt quá, hần đã phái hai mươi một tứ tinh cấp huấn luyện viên đi khiêu chiến khắp các đạo quán, khi đó khẳng định đạo quán của các môn thể thuật sẽ báo thù, ha ha... Cứ như vậy xem Cực Thối đạo quán còn làm ăn được nữa không?

- Chuyện này người làm rất tốt, chúng ta chỉ là người châm ngòi mà thôi, một khi giữa bọn chúng sinh ra mâu thuẫn thì căn bản không cần chúng ta nhúng tay vào bọn chúng cũng sẽ đánh nhau tưng bừng lên. Được rồi, Thiết Đằng, người hãy chú ý chuyện này một chút là được rồi, những việc khác không cần quản nữa!

Lâm Thiên Vũ hiển nhiên vì mục đích đã đạt được mà cao hứng.

- Vâng thưa chủ tịch.

Thanh âm kiên nghị của Thiết Đằng từ trong điện thoại truyền ra.

Lâm Thiên Vũ mỉm cười tắt điện thoại, tiếp đó ánh mắt hắn nhìn qua cửa sổ căn nhà gỗ và hướng về chân trời xa xăm.

- Mộc Dịch, ta không vội, đợi đến khi bọn chúng đều phục dụng cơ nhân được thủy ta sẽ có năm nghìn tam cấp cao thủ rồi, lại thêm nội công nữa, hừ hừ, sẽ có một ngày ta khiến người phải hối hận về tất cả những việc đã làm với ta!

Lâm Thiên Vũ chí cao hơn trời, không cần biết là ai chạm tới hắn, hắn cũng đều không chịu dễ dàng bỏ qua. Chỉ là bây giờ thời cơ vẫn chưa đến mà thôi, thời cơ vừa đến là hắn sẽ lập tức điên cuồng báo thù.

Biệt thự của Lý Dương ở Manhattan.

Trên ban công, Lý Dương vẫn như cũ, một bên là bình rượu, một bên là khối gỗ.

- Sư huynh, mọi chuyện gần đây có chút không ổn, tuy hai mươi một vị tứ tinh cấp huấn luyện viên đi giáo huấn các đạo quán khác một phen nhưng đối phương không hề phần nộ, hình như chúng đang triệu tập cao thủ đỉnh cấp của tổng bộ để giáng cho chúng ta một đòn quyết định!

Lily đi tới phía sau Lý Dương nói.

Lý Dương vừa nghe thấy liền ngừng việc điều khắc lại.

- Ai, đây dựa vào mấy đạo quán thể thuật này thật là rắc rối, căn cơ của bọn chúng khá vững chắc, không dễ gì nhổ lên được, Cực Thối đạo quán của chúng ta còn non trẻ, không thể cứ liều tiếp như vậy được. Hừ hừ, Lâm Thiên Vũ ơi là Lâm Thiên Vũ, chiêu này của người quả là lợi hại đó!

Lý Dương cười lạnh nói.

Lý Dương đương nhiên có thể nghĩ ra là Lâm Thiên Vũ, nhiều đạo quán thể thuật như vậy, sau lưng còn có tổ chức “Nguyện Vọng”, rút cục là ai sai khiến “Nguyện Vọng” làm như vậy chứ? Ngoại trừ Lâm Thiên Vũ vừa bị Lý Dương nuốt mất một trăm bốn mươi tỉ đô la, liệu bây giờ còn có ai dám đắc tội với Lý Dương.

- Thật là phiền toái a, ta đến chỗ người phá quán, người lại qua chỗ ta phá quán, cứ qua qua lại lại như vậy thật phí thời gian, tốt nhất là tụ tập lại cùng nhau tỷ võ phân cao thấp là được rồi.

Jake đi theo Lily lên vừa nghe thấy bèn lập tức lẩn nhấm gì đó.

Lý Dương vừa nghe thấy thì trong đầu lập tức lóe lên một tia linh quang. Hắn lập quay lại ôm lấy Jake và ha hả cười nói:

- Jake à, đệ quả là thiên tài đó! Được, được, lần này ta sẽ cho Lâm Thiên Vũ nhận một kết quả thảm hại. Lily, lập tức điện thoại cho gã Steven đang phong lưu ở New York, lần này chúng ta cần làm lớn rồi.

100. Chương 20: Thanh Thế

- A lô, Steven tiên sinh, tôi là Lily.

Lily cười hi hi nói.

Steven đang ở trong một căn biệt thự tại New York, lúc này hắn đang ở trên giường, đương nhiên là cùng với một tình nhân mỹ lệ mà hắn vừa kiếm được.

Quãng thời gian này Steven sống rất thoải mái, phong hoa tuyết nguyệt, ăn uống, cờ bạc cái gì cũng có cả! Quan trọng nhất là tâm tình hắn rất tốt, hơn nữa hắn đã thoát khỏi sự “ước thúc” của cái “ước pháp tam chương” gì gì đó. Kể từ sau khi thê tử của hắn hoài thai, hắn phảng phất giống như đã trở thành công thần của gia tộc vậy. Đến cả Orgill, người trong quá khứ vô cùng nghiêm khắc bây giờ cũng thường nở nụ cười với hắn.

- Ô, Lily tiểu thư, thật là hiếm có a! Lily lại tiểu thư gọi điện cho ta, chẳng lẽ là tiểu thư muốn mời ta cùng ăn tối?

Steven vừa vuốt ve thân thể xích lõa (1) của mỹ nữ bên cạnh vừa tùy ý cười nói.

Lily nghe xong liền lập tức cố ý cười nói:

- Đúng vậy, tối nay ta mời tiên sinh đến Thái Bạch tửu lầu cùng ta dùng bữa, ngài có tới không?

Steven vừa rồi còn cảm thấy rất thú vị, bây giờ Lily lại muốn mời hắn dùng bữa thật, hắn liền cảm thấy khó xử. Nếu hắn đến, có lẽ Điền Cương sẽ tìm hắn kiếm chuyện chứ chẳng chơi.

- Lily tiểu thư thật là biết cách nói đùa! Đúng rồi, lần này tiểu thư gọi điện cho ta rút cục là có chuyện gì quan trọng vậy?

Steven lập tức lảng tránh câu hỏi vừa rồi mà chuyển chủ đề.

Lily đáp:

Là Mộc Dịch sư huynh muốn tìm ngài, ngài nên mau đến đây đi.

- Được, một giờ sau ta sẽ đến!

Vừa nghe thấy Mộc Dịch gọi, Steven liền lập tức dậy ngay.

- Bảo bối, đêm nay ta nhất định sẽ trở về, bây giờ ta phải ra ngoài có việc, nàng cứ từ từ mà ngủ đi nhé.

Steven hôn lên trán người tình của hắn rồi chuyển thân rời khỏi căn phòng.

Chỉ nửa tiếng sau Steven đã đánh xe vào trong sân biệt thự của Lý Dương.

- Hi, Mộc Dịch, huynh đệ của ta. Có chuyện gì mà tìm ta gấp vậy?

Steven cười híp mắt nói và đi vào phòng khách. Lý Dương lúc này đang ngồi trên một chiếc ghế sofa, Steven liền ngồi xuống đối diện hắn.

Lý Dương liếc qua Steven, chỉ thấy Steven lúc này xuân phong đầy mặt, đến cả đi đường cũng tựa như đang bay vậy, hiển nhiên những ngày này hắn sống vô cùng thoải mái.

- Steven, có lẽ có chuyện ta cần phải nhờ người giúp đỡ rồi!

Lý Dương tựa hồ có chút xấu hổ.

Steven lập tức phát tay nói:

- Mộc Dịch đừng như vậy, chúng ta là huynh đệ mà. Chuyện của người cũng là chuyện của ta. Nói đi, có chuyện gì Steven ta nhất định sẽ giúp người!

- Ta hy vọng trong vòng nửa năm, Cực Thối đạo quán sẽ trải rộng khắp Châu Âu.

Lý Dương nhìn Steven mà kiên định nói.

Steven cảm thấy sững sờ, đoạn nói:

- Mộc Dịch người không phải đã từng nói với ta kế hoạch phát triển của Cực Thối đạo quán đầu tiên là củng cố tại nước Mỹ sau đó mới phát triển rộng ra. Sao bây giờ lại gấp vậy? À, đúng rồi, lần trước người nhờ ta huấn luyện giúp một số đại hán, ta đã bắt đầu huấn luyện rồi. Khắp cả châu Âu, bắt đầu từ một vài kẻ trộm cắp hay lũ đánh thuê của hắc bang, ta đã tìm được một nghìn đại hán. Bọn chúng kẻ nào cũng không tồi, tố chất không hề thấp hơn bốn trăm đại hán lúc trước của người.

- Một nghìn đại hán? Nhiều vậy sao?

Lý Dương trong lòng vừa kinh ngạc vừa vui mừng. Đám người này hắn chuẩn bị huấn luyện thành nhất tinh cấp huấn luyện viên.

Làm sao hắn hiểu được, Huyết tộc và loài người không thể tính là đồng loại. Bất một đám người, Steven cũng không hề có cảm giác gì. Hơn nữa Huyết tộc không chế đám Mafia Ý khá độc ác, phạm vi ảnh hưởng

của thế lực này trải rộng khắp châu Âu. Cho dù là mỗi thành phố chỉ bắt đi một người thì cũng có thể bắt được mấy ngàn người.

- Đúng rồi, ta hỏi ngươi, sao ngươi lại gấp như vậy chứ? Lần trước ngươi nói là chờ một hai năm cơ mà!

Steven tiếp tục hỏi.

Lý Dương cười nói:

- Cái này... cái này là do có một gã tiểu gia hỏa muốn âm thầm chơi đùa với ta, muốn ta phải chịu thiệt. Bất quá ta lại muốn lợi dụng cơ hội này để làm lớn lên, nói không chừng tốc độ phát triển của Cực Thối đạo quán lại được tăng lên vài lần ấy chứ.

- Kẻ nào mà to gan dám giở trò với huynh đệ của ta vậy? Mộc Dịch ngươi cứ thoải mái đi, ta sẽ lập tức phái người đi xử lý hắn ngay!

Steven phẫn nộ đứng dậy, song thủ vung lên, tựa hồ như muốn đem cái gã “tiểu gia hỏa” kia thủ tiêu luôn.

Lý Dương lập tức vừa xua tay ra hiệu bảo Steven đừng kích động vừa nói:

- Ngồi xuống, ngồi xuống, bất quá chỉ là một tiểu nhân vật mà thôi, không đáng để cho ngươi phải tức giận đâu. Không phải ta đã nói là ta muốn cảm tạ hắn sao? Nếu không ta còn nghĩ không ra cái kế hoạch này nữa đó.

Steven nghi hoặc hỏi:

- Kế hoạch gì?

Lý Dương sắp xếp các ý trong đầu một chút rồi nhẹ nhàng nói:

- Ta chuẩn bị tổ chức một giải thi đấu võ thuật, tên của nó là “Tuyệt Lan vũ đạo đại tái (2)”.

- Vũ đạo đại tái!

Steven nét mặt đầy vẻ nghi hoặc.

Lý Dương gật đầu nói:

- Đúng vậy, một cuộc thi đấu võ thuật tổ chức trên toàn thế giới. Ta đã chuẩn bị ba trăm triệu đô la để chuẩn bị cho quảng cáo. Ta muốn quảng cáo này được phát khắp nơi trên mạng internet, muốn cho toàn thế giới biết được chuyện này... Ta phải cho toàn thế giới biết về sự kiện này. Khi đó tập đoàn Tuyệt Lan của ta đương nhiên sẽ rất nổi tiếng với “Tuyệt Lan vũ đạo đại tái”. Người đoạt giải nhất sẽ được giải thưởng năm mươi triệu đô la, giải nhì sẽ được thưởng hai mươi triệu đô la, giải ba là mười triệu đô la. Ngoài ra còn có giải thưởng cho năm người tiếp theo trong tám người mạnh nhất, mỗi người năm triệu đô la.

Steven vẫn cảm thấy có chút nghi hoặc, như vậy thì có là cái gì, giải thưởng tựa hồ như rất cao, nhưng nếu so sánh với quảng cáo thì căn bản không là gì. Lý Dương tiêu nhiều tiền tổ chức một cuộc thi đấu võ thuật như vậy để làm gì nhỉ?

Cuộc tỷ võ lần này đối với Lý Dương có chỗ nào tốt nhỉ? Có lẽ sẽ có chút lợi ích về danh tiếng của tập đoàn Tuyệt Lan, nhưng nó vẫn chưa đáng để Lý Dương đầu tư như vậy.

Bỗng dưng Steven trong lòng chợt động, hai mắt hắn sáng lên nhìn Lý Dương nói:

- Ta biết rồi, nhất định là ngươi sẽ để cho cao thủ của Cực Thối đạo quán tham gia tỉ thí, sau đó ba thứ hạng đầu sẽ đều là người của Cực Thối đạo quán, vậy không phải là chứng minh rằng Cực Thối đạo quán rất lợi hại sao? Cực Thối đạo nhất định sẽ thanh danh đại chấn, sau đó ngươi sẽ thừa cơ tiến quân sang châu Âu, thậm chí tùy thời có thể tiến qua châu Á!

Lý Dương cười nói:

- Ngươi nói rất có đạo lý, phương pháp cũng có thể coi là không tồi. Bất quá kế hoạch của ta lại không phải như vậy!

Lý Dương đột nhiên đứng lên nói:

- Tuyết Lan vũ đạo đại tái, ta không những không tham gia mà còn không cho tất cả mọi người của Cực Thối đạo quán tham gia! Ta sẽ để cho tất cả các cao thủ thể thuật hoặc các cao thủ đang ẩn tàng đi ra chiến đấu! Để cho bọn chúng đấu, cho bọn chúng chém giết lẫn nhau!

- Như vậy có lợi lộc gì với Cực Thối đạo của ngươi đâu?

Steven lập tức truy vấn. Hắn vẫn cho rằng chủ ý của mình tốt hơn.

Lý Dương tiếp tục nói:

- Đừng vội, ta còn chưa nói xong kế hoạch của ta. “Tuyết Lan vũ đạo đại tái” chỉ là bộ phận thứ nhất, ta còn có bộ phận thứ hai nữa!

- Bộ phận thứ hai?

Steven lúc này đã hoàn toàn không biết Lý Dương muốn làm cái gì.

Lý Dương gật đầu nói:

- Giải thưởng cho tám vị trí đầu tổng cộng chỉ hơn một trăm triệu đô la, ta cũng cảm thấy xấu hổ khi cùng đám người đó tranh đoạt. Nhưng còn bộ phận thứ hai thì...

Nói đến đây Lý Dương cố ý dừng lại với vẻ thần bí.

- Rất cực là chơi đùa thế nào? Ngươi mau nói ra đi!

Steven cũng đã cảm thấy bị hấp dẫn rồi.

Lý Dương khẽ gật đầu nói:

- Bộ phận thứ hai ư... khiêu chiến, bộ phận thứ hai chính là khiêu chiến, “Tuyết Lan khiêu chiến tái”, chính là “Tuyết Lan vũ đạo đại tái” kéo dài. Ba người đứng đầu “vũ đạo đại tái” có thể khiêu chiến bốn đỉnh cấp cao thủ của Cực Thối đạo quán. Bốn người này phân biệt là Jerry, Jesse, Điền Cương và ta - người sáng lập ra Cực Thối đạo!

- Người có thể thắng được tổng giáo quan Điền Cương của Cực Thối đạo sẽ được thưởng một trăm triệu đô la. Người có thể chiến thắng một trong hai đệ tử cao cấp nhất của người sáng lập ra Cực Thối đạo là Jerry và Jesse sẽ được thưởng một trăm năm mươi triệu đô la.

Nói đến đây, Lý Dương dừng một chút.

Steven lập tức vội vã hỏi:

- Thế nếu thắng được ngươi thì sao?

Trên người Lý Dương đột nhiên xuất hiện một khí thế cực kỳ lạnh lẽo, hắn nói:

- Bất cứ ai thắng được ta, người sáng lập ra Cực Thối đạo sẽ có được hai tỉ đô la!

Hai tỉ đô la!

Số tiền này tuyệt đối có thể làm cho vô số cao thủ trên thế giới điên cuồng. Lúc trước giải thưởng nhằm vào ngũ đại gia tộc Mafia Ý cũng chỉ là năm trăm triệu đô la cho tính mạng một thành viên trực hệ đã có thể khiến cho địa hạ thế giới trở nên cuồng loạn. Lần này là hai tỉ đô la, số tiền nhiều hơn gấp cả bốn lần. Hơn nữa đây lại là một trận khiêu chiến quang minh chính đại.

- Steven, ngươi nói xem khi tin tức này lọt ra ngoài sẽ có bao nhiêu người bị hai tỉ đô la này làm cho điên cuồng đây?

Lý Dương cười nhạt nói.

Steven gật đầu nói:

- Ân, bất quá không biết ngươi có thực sự nỡ bỏ ra hai tỉ đô la hay không!

Lý Dương lập tức mắng:

- Đồ ngu ngốc nhà ngươi, lẽ nào ngươi cho rằng có người có thể đánh bại ta sao?

Đã không thể đánh bại thì hai tỉ đô la đó cuối cùng vẫn ở trong tay Lý Dương thôi.

- Thông minh, thông minh a! Đây tuyệt đối là nhất cử lưỡng đắc!

Steven yên lặng suy nghĩ về kế hoạch của Lý Dương một hồi, khi hiểu ra hần lập tức tán dương ầm lên.

-Ồ, lưỡng đắc? Lưỡng đắc ở đâu ra vậy?

Lý Dương hỏi ngược lại Steven.

Steven đáp:

- Lần này tính trên hai phương diện lớn thì có thể nói là lưỡng đắc, chuẩn xác mà nói thì không biết có bao nhiêu là lợi ích.

- Cái “đắc” thứ nhất là: Người ta tham gia tỉ thí để có thể được công nhận là ba người đứng đầu. Sau đó lại bị các người là người của Cực Thối đạo đả bại, không phải là từ đó vị trí của Cực Thối đạo trong lòng mọi người sẽ được nâng cao lên rất nhiều hay sao!

- Cái “đắc” thứ hai là: Kỳ thực đây là một vấn đề thuộc về tâm lý học. Không phải người đã quy định chỉ có ba người đứng đầu mới có tư cách khiêu chiến với bốn vị đỉnh cấp cao thủ của Cực Thối đạo sao?

Lý Dương khẽ gật đầu.

Steven tiếp tục nói:

- Trong quy định này của người đã ngầm ám thị rằng “Cao thủ Cực Thối đạo của ta là mạnh nhất, các tuyển thủ khác đến tư cách khiêu chiến cũng chẳng có, cũng chỉ có ba người xuất sắc nhất mới có thể khiêu chiến!” Mặc dù người không trực tiếp nhưng nói ra nhưng trong lòng mọi người đều ngầm hiểu như vậy. Như vậy nói lên rằng tuyển thủ của Cực Thối đạo căn bản không cần xuất thủ đã có thể tương đương với ba cao thủ mạnh nhất rồi.

Lý Dương giơ ngón cái về phía Steven nói:

- Lợi hại, lợi hại! Ta đặt ra điều luật này chỉ là vì lo rằng sẽ có quá nhiều người muốn khiêu chiến với ta, khi đó ta sẽ rất phiền toái mà thôi, không ngờ lại có nhiều chỗ tốt như vậy.

Steven lập tức cười khở, hình như mình đã đánh giá quá cao Mộc Dịch rồi.

- Kỳ thật, cuộc khiêu chiến này của người còn có rất nhiều chỗ tốt nữa, ví dụ như lại một lần nữa đề cao địa vị của Mộc Dịch. Trong quy định có ghi rõ một điều “chỉ cần đánh bại bạn sẽ đoạt được hai tỉ đô la”. Hai tỉ đô la a! Trong mắt người khác địa vị của Mộc Dịch người có thể bị so sánh như một BOSS siêu cấp trong các trò chơi. Đánh bại người sẽ có một phần thưởng lớn, hơn nữa người khác còn coi kẻ đó là một siêu... siêu siêu cấp cao thủ! Đặc biệt là khi kẻ khiêu chiến thất bại thì mọi vinh quang trước đó hần đoạt được đều sẽ do người kẻ tục, thậm chí ánh hào quang của người còn rực rỡ hơn!

Steven vừa phân tích thì đã phát hiện ra lần này “Tuyệt Lan vũ đạo đại tái” đối với Cực Thối đạo có cả trăm cái lợi mà không hề có một chút hại nào! Nếu như kế hoạch thành công như dự tính thì Cực Thối đạo sẽ giống như mặt trời chính ngọ vậy, chiếu sáng đến khắp cả thế giới. Khi đó việc Cực Thối đạo muốn khuếch trương chỉ là một việc rất dễ dàng!

Lý Dương cùng Steven hai người nói đến mức thất thần, không hề để ý rằng Lily ngồi cạnh đang vừa nghe vừa ghi chép ra giấy.

Steven tựa hồ như đã nói đến mức kịch liệt, cổ họng hần giương như đã khô khốc lại do đó hần liền bưng cốc trà xanh lên uống một hớp, lúc này mới phát hiện Lily đang ghi chép gì đó.

- Lily, tiểu thư đang viết cái gì đấy?

Lily đưa quyển vở đến trước mặt Steven.

- Đây là cái ta vừa ghi được, nó ghi lại những lời sư huynh nói. Từ đó ta sẽ hạ lệnh cho thuộc hạ làm ra một kế hoạch hoàn mỹ nhất, ta tin rằng kế hoạch này của sư huynh nhất định sẽ làm cho thanh danh của Tuyệt

Lan đại chấn với danh tiếng Tuyết Lan quán quân, “Tuyết Lan vũ đạo đại tái”, “Tuyết Lan thách đấu đại tái”. Hơn nữa muội cho rằng sau khi trận thách đấu kết thúc, lần sau sẽ tiếp tục tổ chức định kỳ. Hy vọng nó sẽ trở thành một sự kiện thể thao có uy tín trên khắp thế giới.

Ý kiến của Lily còn siêu việt hơn Lý Dương.

Lý Dương chỉ nhìn thấy chỗ lợi trước mắt của Cục Thối đạo quán, nhưng hẳn lại quên mất một cuộc tỷ võ lớn như thế này mà được cử hành thì danh tiếng của tập đoàn Tuyết Lan sẽ được lan rộng ra toàn thế giới, hơn nữa cuộc tỷ võ này cũng có thể thu lợi từ quảng cáo hay gì gì đó, điều này nói lên rằng... cái “Tuyết Lan vũ đạo đại tái” này thậm chí còn có thể kiếm được tiền.

- Quả nhiên là thiên tài, Mộc Dịch trao tập đoàn Tuyết Lan cho tiểu thư quả thật là đã giao đúng người. Sao một nữ hài tử xinh đẹp thế này lại có đầu óc kinh doanh lợi hại như vậy nhỉ?

Steven cảm thán mà nói.

Lý Dương cũng cười, có Lily giúp hẳn quản lý tập đoàn Tuyết Lan, hẳn thực sự là nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

- “Tuyết Lan vũ đạo đại tái” và “Tuyết Lan khiêu chiến tái” cần phải bắt đầu chuẩn bị. Bắt đầu tuyên truyền quảng cáo, nếu ba trăm triệu đô la không đủ thì ta có thể đưa thêm!

Lý Dương nói với Lily, những việc cụ thể thì vẫn cần Lily chủ trì.

Lily cười nói:

- Đủ rồi, tuyệt đối đủ. Lần trước chỉ một trăm triệu đô la đã khiến cho đại danh của sư huynh cùng Cục Thối đạo vang xa khắp thế giới. Bây giờ mỗi ngày đều có vô số nữ hài tử gửi quà đến cho huynh đó!

Lily cười đùa.

Đích xác là bây giờ những nữ hài say mê Lý Dương nhiều không bình thường, số lượng “miến” (3) từ khắp các nơi trên thế giới gửi đến tặng hẳn nhiều đến mức thậm chí có thể xếp đầy một căn phòng.

Lý Dương không chỉ cười cười, nói thực lòng có những loại “miến” mùi vị đích xác không tồi.

Sấm chớp nổ vang!

Đúng vậy, tin tức về “Tuyết Lan vũ đạo đại tái” và “Tuyết Lan khiêu chiến tái” đã được truyền ra, tin tức này giống như cửu thiên thần lôi đánh xuống vậy, vang động ra khắp toàn thế giới.

Tin tức về hai cuộc thi đấu lớn kịch liệt giống như một trận bão mà quét qua tất cả các trang web trên thế giới, trên mạng không nơi đâu là không có tin này!

Hai tỉ đô la a! Chỉ cái giải thưởng của một trận khiêu chiến đã đạt tới hai tỉ đô la!

Tin tức này thậm chí không cần quảng cáo cũng có thể tự động truyền đi, huống chi Lý Dương đã chi không ít tiền để quảng cáo và nhờ tam đại hắc bang ngầm hỗ trợ làm cho vụ quảng cáo giống như nghiêng trời lệch đất vậy. Tin tức về hai cuộc tỷ đấu trị giá hai tỉ đô la đã được truyền đến tất cả mọi nơi trên thế giới. Chỉ riêng số đơn báo danh ứng thí đã nhiều như “hoa tuyết đầy trời” hướng về tòa lầu chín tầng tổng bộ của Cục Thối đạo quán bay tới...

1. Lỗ lỗ

2. Tái: thi đấu

3. Cái này là tay tác giả viết, ko phải ta bịa đâu

101. Chương 21: Tuyệt Lan Đảo

Một nam tử trung niên có khuôn mặt kiên nghị, thân mặc bộ võ phục Taekwondo màu trắng đang ở trong căn phòng luyện công của mình, trong tay hắn đang cầm một văn kiện.

Vị trung niên nhân này đã chính là đệ nhất cao thủ Taekwondo đã thoái ẩn từ năm năm trước là Kim Mộc Điền Điền. Kim Mộc Điền Điền năm năm trước đã từng quét sạch cả giới Taekwondo, sau đó lại đánh bại Nãi Sai - đệ nhất cao thủ quyền Thái. Từ khi thoái ẩn đến giờ, trước nay y chưa từng xuất hiện qua trước công chúng.

Có lẽ tiếc nuối lớn nhất trong lòng Kim Mộc Điền là năm đó không được giao thủ cùng đệ nhất bá chủ quyền Thái Cát Lỗ Phổ.

Cát Lỗ Phổ là một nhân vật truyền kỳ trong giới quyền Thái. Mười năm trước y đã từng lập lời đài, điều kiện là bất cứ ai đánh bại y đều thì có thể đoạt được tất cả tài sản của y. Nhưng trong suốt ba năm trời, vô luận là cao thủ Taekwondo, Karate hay một vài cao thủ của Trung Quốc khi đối mặt với hắn đều đã thất bại.

Bảy năm trước, Cát Lỗ Phổ đột nhiên thất tung, không một ai có thể tìm được y. Do đó Nãi Sai đã trở thành nhân vật số một của giới quyền Thái. Kim Mộc Điền cũng chỉ là đánh bại Nãi Sai mà thôi! Hắn cũng không dám dựa vào việc này mà nói quyền Thái yếu hơn Taekwondo.

Kim Mộc Điền nhìn văn kiện trước mắt, trên mặt không khỏi nở ra một nụ cười lạnh “Đám gia hỏa không có thực lực, bây giờ không phải vẫn cần chúng ta ra tay sao?”

Thì ra văn kiện này được gửi tới từ tổng bộ hiệp hội Taekwondo, họ yêu cầu mấy người Kim Mộc Điền đi tham gia thi đấu đoạt lấy vinh quang về cho Taekwondo.

Kim Mộc Điền vô cùng coi thường đám người của hiệp hội Taekwondo. Hắn cho rằng đám người này chẳng khác gì những kẻ làm chính trị, căn bản không có tý tinh thần thượng võ nào. Năm đó, khi được biết cơ nhân được thủy có tác dụng đề cao tu vi, nhưng những nhân vật chủ chốt trong hiệp hội đều không dám phục dụng “cơ nhân được thủy”. Mặc dù bọn chúng đã mua được cơ nhân được thủy loại A2, tỉ lệ tử vong khi dùng cũng chỉ là 10%.

Nhưng đám cao thủ Kim Mộc Điền vì truy cầu tu luyện võ đạo mà lần lượt từng người đều phục dụng cơ nhân được thủy. Mặc dù trong đó cũng có người đã tử vong nhưng bọn họ, những người còn sống đều trở thành các nhân vật đỉnh cấp trong hiệp hội Taekwondo.

Quãng thời gian trước có không ít cao thủ đến khiêu chiến Taekwondo đạo quán nhưng về cơ bản đều đã thất bại. Lần này đối phương làm ra cái “Tuyệt Lan võ đạo đại tái”, nếu Taekwondo bọn họ không có người nào tham gia thi đấu và đạt thành tích tốt thì có lẽ sẽ có ảnh hưởng rất lớn đến sự phát triển của Taekwondo sau này.

Chính vì vậy... tầng lớp cao cấp của hiệp hội Taekwondo đã nghĩ tới đám người Kim Mộc Điền, những người chỉ truy cầu võ đạo.

- Hừ... vì sự phát triển của Taekwondo. Lần này coi như là việc công, cứ đáp ứng bọn chúng vậy.

Kim Mộc Điền trong lòng đã quyết định xuất chiến.

Kim Mộc Điền lật sang trang thứ văn kiện thì liền nhìn thấy tất cả những vấn đề liên quan đến “Tuyệt Lan võ đạo đại tái”.

- Ân!

Hai mắt Kim Mộc Điền lập tức sáng ngời. “Giải thưởng dành cho quán quân cuộc thi là năm mươi triệu đô la, quả là một giải thưởng lớn đó. Còn có “Tuyệt Lan khiêu chiến tái”, cái gì hai tỉ đô la?” Kim Mộc Điền trong lòng lập tức chấn kinh, tiếp đó là một trận cuồng hỉ. Hắn không cuồng hỉ vì hai tỉ đô la đó, đối với người như Kim Mộc Điền mà nói, truy cầu võ đạo mới là mục tiêu của cuộc đời, tiền chẳng là cái gì cả.

Nhưng từ hai tỉ đô la này hắn lại nhìn thấy một điểm có thể làm hắn hưng phấn.

- Hai tỉ đô la, một khoản tiền lớn như vậy nhất định sẽ hấp dẫn nhiều cao thủ, ăn! Như vậy thì quá tốt! Từ lâu hẳn đã không gặp được một đối thủ cường đại nào, với sức hấp dẫn của hai tỉ đô la nhất định sẽ hấp dẫn được một số siêu cấp cao thủ!

Trong lòng Kim Mộc Điền lập tức cảm thấy kỳ vọng vào cuộc tỉ thí lần này.

Hai tỉ đô la có thể hấp dẫn được loại cao thủ nào đây, có thể hấp dẫn nổi một nhân vật ngang cấp Kim Mộc Điền không? Có lẽ khi cuộc tỉ thí được bắt đầu, Kim Mộc Điền sẽ phát hiện thiên hạ cao thủ thật sự rất nhiều, cao thủ cao hơn hẳn cũng có rất nhiều.

Australia.

Một vị lão nhân chừng sáu mươi tuổi đã đi du lịch rất nhiều nơi trên thế giới đang bước trên đường. Lão nhân này da vàng mắt đen, rõ ràng là một người đông phương. Bất quá hai con mắt lão rất nhỏ, có lẽ khi lão cười thì sẽ chẳng nhìn thấy đôi mắt đâu.

Đột nhiên, cặp mắt nhỏ xíu của lão nhìn thấy một tấm biển quảng cáo khổng lồ liên quan đến “Tuyết Lan võ đạo đại tái” và “Tuyết Lan khiêu chiến đại tái” trong ti vi. Lập tức một cảnh tượng hiếm khi xuất hiện đã xảy ra, cặp mắt nhỏ xíu của lão nhân được mở căng tròn hết cỡ.

- Xem ra có thể kiếm được một chút lộ phí rồi!

Lão nhân thấp giọng lẩm bẩm, nếu có ai đứng bên cạnh lão lúc này thì sẽ phát hiện ra lão nhân này đang nói tiếng Hán.

Đột nhiên...

- Tránh ra, tránh ra...

Ngay sau tiếng hét là một chiếc xe tựa hồ đã mất đi không chế đang lao về một bên đường, người trên xe lập tức nhảy xuống.

Những người ở bên đường đều lập tức vô cùng kinh ngạc, người nào cũng lập tức chạy đi.

Nhảy ra khỏi xe là một thanh niên nhỏ, đầu y tựa hồ đã gãy, nhưng y vẫn thở dài một hơi mà cảm thán:

- Còn tốt, tính mạng coi như đã được giữ lại rồi. Đáng tiếc, xe của ta...

Ánh mắt người thanh niên vẫn chăm chú theo chiếc xe của y, hiển nhiên lúc này chiếc xe của y đã sắp va vào dải phân cách bằng sắt bên đường rồi.

- Oanh!

Chiếc xe hung hãn lao va vào dải phân cách với tốc độ cực kỳ nhanh. Nhưng chiếc xe này chất lượng tựa hồ không tồi, nó lại đâm gãy cả dải phân cách mà lao vào những người đi đường ở bên kia.

- A!

Thanh niên kia đột nhiên kinh hô.

Cơ hồ như tất cả mọi người đều phát hiện ra phía bên kia của dải phân cách đang có một cô gái. Cô gái vô cùng sợ hãi nhìn vào chiếc xe đang lao về phía mình, nàng căn bản không kịp phản ứng. Những người đi đường đều đau đớn nhìn một màn thảm kịch sắp xảy ra mà không hề có một biện pháp nào để ngăn cản.

Đột nhiên...

Thân thể cô gái lại bay lên không và xoay tròn, xoay được nửa vòng tròn thì đã bay ra xa vài thước, vừa khéo tránh được chiếc xe kia va phải.

Tất cả mọi người đều chấn kinh khi nhìn thấy cảnh này, ai cũng không biết sao sự tình lại xảy ra như vậy.

Thật ra tất cả mọi người đều không hề để ý đến một lão nhân mắt hí đứng cách đó mấy chục mét, vừa rồi tay phải của lão nhân này đã nhẹ nhàng vẽ ra nửa vòng tròn, quỹ tích hoàn toàn giống hệt với quỹ tích mà thân thể cô gái kia di động.

- Tuyết Lan đảo, địa phương này ta thực sự chưa từng nghe nói qua, với sự hiểu biết về các địa phương trên thế giới của Phong lão đầu ta mà cũng chưa từng nghe tới nơi này, đúng là chuyện lạ. Ân, cuộc tỉ thí võ đạo lần này nhất định phải tỉ mỉ xem xét mới được.

Lão nhân mắt híp miệng lẩm bẩm về địa điểm tiến hành thi đấu, bước chân vẫn không hề chậm lại. Sau một lát đã tiêu thất trên đường.

Manhattan, NewYork, trong biệt thự của Lý Dương.

Lý Dương cùng Lily đang ngồi trên hai chiếc sofa đối diện nhau.

“Tuyết Lan đảo?” Lý Dương nghi hoặc nhìn lên bản báo cáo chi tiết về kế hoạch tổ chức “Tuyết Lan vũ đạo đại tái” và “Tuyết Lan khiêu chiến đại tái”. Theo như kế hoạch trên bản báo cáo này thì toàn bộ các trận đấu tại hai giải đấu này sẽ được diễn ra tại Tuyết Lan đảo. Tuyết Lan đảo, cái tên đảo này hẳn cũng chưa từng nghe qua.

- Lily, Tuyết Lan đảo là địa nơi nào vậy?

Lý Dương hỏi.

Lily từ trên sofa đứng dậy. Một cỗ khí thế được phát ra một cách tự nhiên, khí thế này chính là khí thế của sự tự tin. Năm nay ngoại trừ mỏ dầu M7 tại Iraq thì Tuyết Lan đảo chính là hạng mục đầu tư lớn thứ hai của tập đoàn Tuyết Lan.

Lý Dương không khỏi mỉm cười, hắn chậm rãi dựa vào sofa. Sau đó tùy tiện xuất ra một bình nhị oa đầu mà uống, hắn đang đợi Lily nói rõ ra.

- Tuyết Lan đảo chỉ là một hòn đảo bình thường thuộc Australia. Tuyết Lan tập đoàn chúng ta thông qua rất nhiều thủ đoạn, cuối cùng cũng thuê được hòn đảo này trong chín mươi chín năm với giá một tỉ đô la.

Hiện nay các quốc gia đối với lãnh thổ của mình vô trùng xem trọng, cho dù chỉ là một hoang đảo không có người ở cũng không bao giờ bán đi. Nhiều nhất chỉ cho thuê mà thôi.

Chín mươi chín năm, đây là con số lớn nhất. Một tiểu đảo hoang vu vốn không mang lại lợi ích gì cho Australia, nhưng nếu cho thuê thế này thì có thể thu được một tỉ đô la.

- Ba tháng sau cử hành “Tuyết Lan vũ đạo đại tái” tại cái Tuyết Lan đảo này. Bởi vì khi cuộc thi được cử hành chắc chắn sẽ có một lượng lớn du khách lên đảo, khi đó giá trị của Tuyết Lan đảo sẽ càng ngày càng tăng lên, chúng ta có thể xây dựng Tuyết Lan đảo trở thành một hòn đảo để nghỉ ngơi, một hòn đảo như vậy có thể mang lại cho chúng ta gần một tỉ đô la lợi nhuận.

Lily đứng trước mặt Lý Dương cười lên rất đắc ý.

Lý Dương cũng bật cười.

Lily quả thật là quỷ tinh linh (1), nàng nhìn thấy rõ được rằng “Tuyết Lan vũ đạo đại tái” sẽ thu hút được rất nhiều người đến. Một khi mọi người bước lên hòn đảo hoang vu không đáng tiền kia, danh tiếng của nó sẽ lớn lên, đương nhiên sẽ trở nên đáng tiền rồi.

Lily dựa vào “Tuyết Lan vũ đạo đại tái” lần này để để khiến cho danh tiếng của Tuyết Lan đảo được truyền bá ra ngoài. Sau đó nàng sẽ tùy tiện tạo ra một số phong cảnh, hơn nữa hòn đảo hoang vu này vốn dĩ đã có rất nhiều cảnh sắc đẹp.

Hiện nay các danh thắng du lịch cũng chỉ là tự mở ra mà thôi, cái gọi là mỹ cảnh cũng chưa tính là cái gì, quan trọng nhất là được người du lịch phát hiện ra. Chỉ cần hấp dẫn được người đến thì sẽ nổi tiếng, sau này sẽ lại có rất nhiều người tới du lịch.

Một khi Tuyết Lan đảo trở nên nổi tiếng, tập đoàn Tuyết Lan sẽ không chế tất cả kiến trúc trên đó, biến cả hòn đảo trở thành một chỉnh thể, đem hòn đảo xây dựng thành một nơi “thể ngoại đào nguyên”, một nơi tuyệt đối mộc mạc, tuyệt đối và sung mãn khí tức của tự nhiên để khiến người ta được cảm thấy thoải mái.

Đây cũng là kiến trúc có thể xây dựng nhanh nhất, các căn nhà được làm bằng gỗ hoặc đá hay gì gì đó thuộc về tự nhiên.

Trong ba tháng, tập đoàn Tuyết Lan không thể xây dựng xong toàn bộ Tuyết Lan đảo, nhưng việc xây dựng sân bãi thi đấu và phòng ở thì vẫn có thể.

- Bộp bộp...

Lý Dương vỗ tay mỉm cười.

- Lợi hại, lợi hại! Lily thật là thông minh, vô cùng thông minh. Lần nào muội cũng khiến ta phải kinh hãi. Sư huynh ta cũng chẳng có gì tốt để thưởng cho muội, ba khối linh tinh này muội có thể dùng để tu luyện!

Lý Dương lấy ra một cái hộp.

Lần này hấn sớm đã chuẩn bị, dù sao Lily cũng đã làm cho hấn quá nhiều, bất quá hấn không thể tưởng tượng được Lily lại lợi hại đến như vậy.

Bản thân vừa mới đề xuất ra kế hoạch về “Tuyết Lan võ đạo đại tái” và “Tuyết Lan khiêu chiến đại tái” thì Lily đã lập tức tạo ra cái Tuyết Lan đảo, đây cũng chỉ mới là công phu trong vài tuần mà thôi. Đúng là một thiên tài kinh doanh bẩm sinh.

Lily nhìn ba khối “linh tinh” mà mắt sáng rực lên. “Linh tinh” có thể nói là còn đẹp đẽ và mỹ lệ hơn cả kim cương, nữ nhân thích mấy cái thứ đồ này cũng là bình thường, Lý Dương thậm chí còn hoài nghi không biết liệu Lily có đem tinh linh thu tàng như bảo bối mà không sử dụng hay không?

Từng ngày từng ngày cứ trôi qua, ngày khai mạc “Tuyết Lan võ đạo đại tái” cũng đã đến gần.

Những tuyển thủ tham gia thi đấu đều đã tiến về Tuyết Lan đảo, ngay cả phần lớn những người bình thường đi xem cũng đã mau chóng kéo đến.

Thái Lan.

- Đệ đệ

Cát Lỗ Phổ nhìn đệ đệ của mình trở thành ngậy ngốc mà nước mắt chậm rãi chảy xuống...

Cát Lỗ Phổ từ nhỏ đã cùng với đệ đệ của mình là Cát Lỗ Thù lớn lên, tình cảm giữa hai người rất là sâu đậm, vượt xa sự tưởng tượng của người khác. Mặc dù về quyền Thái thì đệ đệ không thể so được với y, tuy nhiên cũng có thể nói là một cao thủ, y đối với đệ đệ của mình rất yên tâm.

Nhưng Cát Lỗ Phổ đã rời khỏi Thái Lan bảy năm, khi trở về hấn lại nhận được tin đệ đệ của mình đã trở thành một kẻ ngậy ngốc.

- Cát Lỗ Phổ, bớt đau buồn đi!

Hảo huynh đệ của hấn, hội trưởng của hiệp hội quyền Thái hiện nay Nãi Sai.

Nãi Sai cũng có thể coi là một cao thủ thiên tài, nhưng y đã gặp phải người có thiên phú còn cao hơn y rất nhiều là Cát Lỗ Phổ, từ khi tiến vào giới quyền Thái y luôn ở dưới Cát Lỗ Phổ, bắt đầu từ bảy năm trước Cát Lỗ Phổ đột nhiên phát tung nên Nãi Sai mới trở thành đệ nhất cao thủ quyền Thái. Kỳ thực Nãi Sai cũng biết rằng thực lực của bản thân có lẽ chỉ bằng một phần mười Cát Lỗ Phổ mà thôi.

- Nói, đệ đệ của sao lại biến thành thế này?

Đột nhiên cả căn phòng trở nên tối sầm lại, đúng vậy, không phải ảo giác, căn phòng đích xác đã tối sầm lại, chuẩn xác mà nói là do trên người Cát Lỗ Phổ đã tỏa ra từng cỗ từng cỗ khí tức màu đen hoàn toàn bao trùm lên cả căn phòng.

Cả căn phòng lập tức giống như địa ngục vậy.

- Cát Lỗ Phổ, ngươi thật quá mạnh!

Nãi Sai thở dài cảm thán rồi nói tiếp:

- Đệ đệ của ngươi sau khi đi khiêu chiến về đã trở thành như vậy, nơi xảy ra sự cố chính là tổng bộ của Cục Thối đạo quán!

Thanh âm trầm thấp của Cát Lỗ Phổ vang lên:

- Cực Thối đạo, Cực Thối đạo, hừ hừ, Cực Thối đạo, hãy nói cho ta biết ai đã làm cho đệ đệ ta trở nên như vậy?

Nãi Sai lắc đầu nói:

- Ta không rõ, chỉ biết là y bị biến thành như vậy tại tổng bộ của Cực Thối đạo quán.

Cát Lỗ Phổ nói:

- Đây là do một cỗ năng lượng tinh thần cực kỳ cường đại đã phá hủy hoàn toàn bộ não của đệ đệ ta. Đây ít nhất cũng phải là ngũ cấp cao thủ mới có năng lượng tinh thần cường đại như thế này, trong Cực Thối đạo quán những kẻ đạt đến như vậy cũng chỉ có mấy tên thôi. Nãi Sai, đưa cho ta địa chỉ của những kẻ thuộc tầng lớp cao cấp trong Cực Thối đạo quán!

Trên người Cát Lỗ Phổ đằng đằng sát khí.

Nãi Sai trong lòng chấn động, tên Cát Lỗ Phổ này lại muốn đi giết hết những nhân vật thượng tầng của Cực Thối đạo sao? Nhưng Nãi Sai không dám phản kháng. Bởi vì hắn cảm nhận được Cát Lỗ Phổ hiện nay còn đáng sợ hơn quá khứ. Nếu như nói trước đây Cát Lỗ Phổ chỉ là một con độc xà thì hiện nay hắn chính là một con ác giao (2).

- Cát Lỗ Phổ à, “Tuyệt Lan vũ đạo đại tái” sắp khai mạc rồi, khi đó ngươi sẽ có cơ hội nhìn thấy các nhân vật thượng tầng của Cực Thối đạo. Hơn nữa trong “Tuyệt Lan khiêu chiến đại tái” ngươi còn có thể trực tiếp khiêu chiến bọn chúng!

Nãi Sai trong lòng chợt động, hắn quyết định sẽ để cho Cát Lỗ Phổ đại diện cho quyền Thái tham gia tỉ thí.

- Tuyệt Lan vũ đạo đại tái?

Cát Lỗ Phổ thấp giọng lầm bầm.

Ngày 21 tháng 10, “Tuyệt lan vũ đạo đại tái” khai mạc. Ngày này cuối cùng cũng đã đến rồi...

1. Ý nói là thông minh nhanh nhẹn, cái gì cũng biết - dịch giả

2. Thường luồng, ý chỉ là rất to lớn

102. Chương 22: Chiến Đấu

Tuyệt Lan đảo chỉ có một tòa nhà cao tầng duy nhất. Trên tầng ba của biệt thự, Lý Dương ngồi trên cửa sổ nhìn xuống đám người phía dưới. Bên cạnh hắn là Kiều Hoa Tân đang đứng báo cáo các tình hình:

- Nếu tất cả các cao thủ chân chính đều tập trung tại một khu thì sẽ không tốt... Ân, ngươi tiếp tục đi!

Lý Dương uống một ngụm hớp rượu rồi xoa tay nói.

Kiều Hoa Tân lập tức nói:

- Để cho giải đấu được công bằng, dựa vào kết quả kiểm tra năng lượng, xuất hiện mười ba tứ cấp cao thủ, ba ngũ cấp cao thủ và một lục cấp cao thủ. Bọn họ đã được chia ra và an bài ở tám khu thi đấu, như vậy có thể đảm bảo cho việc tỷ đấu được công bằng hết mức.

Kiều Hoa Tân nói tới đây lập tức khiến cho Lý Dương cảm thấy rất kinh ngạc.

-Ồ, cao thủ lục cấp trong thế tục đã xuất hiện rồi!

Lý Dương tựa hồ có chút kinh ngạc.

Hắn đương nhiên phải cảm thấy kinh ngạc, lần này tam đại hắc bang đều không phái người tham dự, Huyết tộc cũng không tham gia (1), cao thủ chân chính xuất hiện chỉ có thể là đến từ một số gia tộc tu chân của Trung Quốc. Bất quá Lý Dương cũng hiểu được một điểm, tu chân giả đều truy cầu tự nhiên chi đạo, truy cầu thành tiên, đối với tiền bạc họ cảm thấy rất nhạt nhẽo. Nếu như giải thưởng của giải đấu là linh tinh thì có lẽ sẽ có một số lượng lớn tu tiên giả cùng tu ma giả đến, nhưng giải thưởng chỉ là tiền mà thôi.

- Đưa tư liệu của ba ngũ cấp cao thủ cùng với lục cấp cao thủ cho ta!

Lý Dương ra lệnh cho Kiều Hoa Tân.

Kiều Hoa Tân lập tức vâng một tiếng rồi lấy một phần trong xấp văn kiện ra giao cho Lý Dương.

- Ba ngũ cấp cao thủ lần lượt là thanh niên Hoa Thiên đến từ Trung Hoa, Grim đến từ Mỹ quốc và người cuối cùng là... là một lão nhân, một lão nhân điên điên khùng khùng!

Tựa hồ như Kiều Hoa Tân có chút không thích vị lão nhân này.

- Phong Thanh?

Lý Dương nhìn vào tên của lão đầu được viết trên văn kiện, người có cái tên này thường là một vị nhân sĩ thanh nhâ. Sao Kiều Hoa Tân lại gọi là lão già điên khùng nhỉ? Bất quá cũng rất khó nói, trên thế gian này có loại người nào là không có đây?

- Một lục cấp cao thủ từ Thái Lan, bảy năm trước khi chưa mất tích hắn chính là một nhân vật truyền kỳ, Cát Lỗ Phổ!

- Cát Lỗ Phổ? Hắn là ai? Sao người này ta chưa từng nghe qua nhỉ?

Lý Dương lập tức truy vấn, hắn không muốn có sự tình phát sinh ngoài dự liệu.

Kiều Hoa Tân lập tức nói:

- Cát Lỗ Phổ là đệ nhất nhân trong giới quyền Thái mười năm trước. Hắn từng lập lời dài tỉ võ suốt ba năm nhưng chưa ai có thể đả bại hắn, cho dù là cao thủ Taekwondo, Karate hay các môn thể thuật khác.

Lý Dương lập tức nói:

- Người ngàn vạn lần đừng nói như vậy. Chỉ có thể nói là lúc đó chân chính cao thủ coi thường hắn nên không thèm ra tay mà thôi!

Kiều Hoa Tân lập tức gật đầu kêu phải.

- Ân, đúng rồi, hình như các quốc gia đều gửi đến chúng ta một vài thông tri đúng không?

Lý Dương đột nhiên cười lên.

Tựa hồ như trên thế giới các số quốc gia đều lo lắng trong cái gọi là “vô đạo đại tái” sẽ xuất hiện một vài siêu cấp cao thủ, sau đó bằng thu hình các trận đấu có thể bị lưu truyền ra ngoài, khi đó thậm chí có thể dẫn đến khủng hoảng. Bởi vì trên thế giới có rất nhiều người cho rằng loại siêu nhân đao thương bất nhập đó không hề tồn tại. Một khi bọn họ phát hiện ra sự tồn tại của đám cao thủ này, một số người hưng phấn mà truy cầu tu luyện, nhưng một số người khác rất có thể sẽ lâm vào khủng hoảng.

Vì vậy một số quốc gia trên thế giới đã gửi văn kiện yêu cầu tập đoàn Tuyết Lan cấm chỉ không được những thứ đồ như băng đĩa “hiện tượng siêu nhân” hay cái gì đó đại loại như thế không được phép xuất hiện ở bên ngoài.

- Chủ tịch, tập đoàn chúng ta đã ra lệnh, tất cả du khách đều không được mang theo công cụ quay phim chụp ảnh. Tất cả những người có thể quay phim chụp ảnh đều là người của chúng ta. Khi chụp ảnh quay phim chúng ta không những cần phải chú ý mà cuối cùng còn cần phải cắt bớt đi những chỗ khó lí giải vượt ngoài tưởng tượng của người thường.

Kiều Hoa Tân không phải kẻ tầm thường, có thể được Lily coi là một trong ngũ đại hổ tướng thì tố chất tâm lý của hắn đương nhiên phải rất tốt. Đối với chuyện về những cao thủ hắn chẳng hề lo lắng chút nào.

Lý Dương gật đầu mỉm cười nói:

- Lily chọn người quả không tồi, ân, mọi chuyện ở đây giao cho người ta cũng yên tâm. Được rồi, người hãy đi làm việc trước đi.

Được chủ tịch khen ngợi, trên mặt Kiều Hoa Tân lập tức xuất hiện vẻ hưng phấn nói:

- Vâng, chủ tịch, tôi nhất định sẽ không để ngài thất vọng.

oOo

Từng ngày trôi qua, các trận đấu cũng càng ngày càng ác liệt, các trận thi đấu đều vô cùng kinh nhân, may là mọi người chỉ thấy các cao thủ có tốc độ vô cùng nhanh mà thôi, bởi vì cả tám sân thi đấu đều được xây bằng đá hoa cương vô cùng vững chắc cho nên cho tới nay tình huống một cước đạp nát đá vẫn chưa xuất hiện.

Trong phòng chuẩn bị của khu số một.

Cả một căn phòng lớn được xây bằng các tảng đá to, đây là bởi vì lần này các kiến trúc tại Tuyết Lan đảo đều được xây dựng bởi hai vật liệu chính là gỗ và đá. Đương nhiên đây không phải là những căn nhà gỗ nhỏ rách nát, thậm chí nó còn vững chắc hơn so với những căn nhà được đổ bằng bê tông ở bên ngoài.

Những chiếc ghế ngồi ở Tuyết Lan đảo bình thường đều được làm bằng gỗ hoặc là những khối đá phẳng lỳ. Tất cả đều lộ ra vẻ đơn giản mộc mạc gần gũi với thiên nhiên. Nếu như bạn không thể thích ứng được với sự mộc mạc thô sơ ở nơi đây thì có thể bỏ tiền ra mua một số vật dụng hiện đại, những vật này giá cả đương nhiên phải đắt hơn ở bên ngoài gấp cả mười lần. Khi đó bạn cóỡ không? Cóỡ mua không?

Trong phòng chuẩn bị, một thanh niên người Hoa đang lặng lẽ ngồi trên một chiếc thạch đôn.

Các tuyển thủ xung quanh không một ai dám đến gần người thanh niên này, cổ băng hàn chi khí trên thân thể y so với Lý Dương còn có phần quỷ dị và đáng sợ hơn. Chuẩn xác mà nói khí tức băng hàn của Lý Dương là do phát sinh từ trong tâm hắc, tự nhiên mà sinh ra, còn cổ băng hàn chi khí của người thanh niên này là do tu luyện một loại công pháp quỷ dị dẫn đến, do đó thứ khí thể ấy còn lâm liệt hơn cả Lý Dương.

- Trận đấu thứ năm, Hoa Thiên gặp Kate.

Âm thanh từ bên ngoài truyền vào một tràng âm thanh. Thanh niên người Hoa từ từ mở mắt ra, một tia hàn quang lóe lên...

Đột nhiên trong căn phòng bỗng xuất hiện một luồng gió lạnh không biết từ đâu thổi tới khiến cho những tuyển thủ xung quanh đều run rẩy cả lên. Hắc chính là cao thủ vô địch của khu tỷ vô thứ nhất - Hoa Thiên. Hoa Thiên, đã đánh là thắng, tất cả những đối thủ đã thất bại đều không có ai còn nguyên vẹn.

oOo

Trong phòng chuẩn bị của khu thứ hai.

- Các cậu bé à, Phong lão đầu hôm nay rất cao hứng, cao hứng phi thường, ta phát hiện ở đây có Nhị Oa Đầu, thật hiếm có a, đến đây, đến đây, uống với Phong lão đầu ta vài chén nào!

Một lão nhân thân hình gầy nhom đang quấy rối đám tuyển thủ bên cạnh.

Đám tuyển thủ bên cạnh đều lập tức né tránh. Gặp phải lão già điên khùng này, đám tuyển thủ quả thật chẳng còn cách nào khác.

Phong Thanh tuyệt đối là cao thủ vô địch của khu tỷ vô thứ ba. Nhưng những người thi đấu với lão không ai bị thương tật gì cả, nhiều nhất chỉ là bị lão hý lộng cho phải xuống đài mà thôi. Trong góc của căn phòng chuẩn bị này vẫn còn Kim Mộc Điền đang ngồi khoanh chân. Kim Mộc Điền cũng là cao thủ của khu thứ ba, nhưng hiện nay không còn phát ra ngạo khí như trước đây nữa. Vốn dĩ hắc cho rằng mình sẽ rất khó tìm được đối thủ, nhưng sau khi đến Tuyết Lan đảo hắc mới phát hiện cao thủ thực quá nhiều, trước đây hắc chỉ là ếch ngồi đáy giếng mà thôi. Chỉ riêng khu thứ ba đã có mấy người mạnh hơn hắc rồi. Kim Mộc Điền bất giác thở dài:

- Ài, ta còn cách đỉnh cao của võ đạo một khoảng cách rất xa a.

Phong Thanh nhìn thấy đám tuyển thủ kẻ nào cũng đang né tránh lão thì đành bất đắc dĩ nói:

- Đám bé con các người, không phải là bảo đảm các người cùng ta chơi đùa một chút sao? Sao lại sợ hãi như vậy chứ? Thật là...

Phong Thanh tự hộ như rất cảm thấy thất vọng.

Đột nhiên Phong lão đầu phát hiện ra Kim Mộc Điền, lập tức hai con mắt bé tí của lão sáng ngời lên.

- Oa, còn may là người không có né tránh ta, mau lại đây bồi tiếp phong lão đầu ta uống rượu, lại đây, lại đây!

Phong lão lập tức đi về phía Kim Mộc Điền.

Còn chưa kịp làm gì thì Kim Mộc Điền đã kinh hãi la lên:

- Lão tiên sinh, ngài tha cho tôi đi!

Kim Mộc Điền lập tức tăng tốc, sau nháy mắt đã liều mạng lao ra ngoài.

Trong căn phòng chỉ còn một mình Phong Thanh trong phòng chuẩn bị.

- Thôi vậy, thôi vậy, có lẽ ta đành phải uống rượu một mình rồi.

Phong Thanh cũng cố làm mình vui vẻ mà vừa hát vừa uống rượu.

Tại khu thi đấu thứ sáu.

Grim, một kẻ thân cao gần hai mét, hai cánh tay to gấp mấy lần người bình thường đang điên cuồng tập luyện trong phòng chuẩn bị.

Hắn cứ tập luyện, tập luyện, không ngừng tập luyện.

Thời gian không bao giờ trở lại, vì vậy cần phải tranh thủ tối đa thời gian để tập luyện.

- Bụp!

Một cước tung ra, lại thêm một bao cát đặc chế bị Grim đá vỡ tung tóe.

- Mẹ nó chứ, Tuyết Lan tập đoàn này giàu như vậy mà lại cho lão tử tập luyện với những bao cát mục nát như vậy. Thật là xấu xa.

Grim lầm bầm chửi rủa.

Những tuyển thủ khác nhìn Grim phảng phất như nhìn một con quái vật. Những bao cát này ngay cả ngũ cấp cao thủ tập luyện cũng có thể chịu đựng trong một thời gian dài, chúng vốn là vật dụng cao cấp để tập luyện. Đám tuyển thủ này khi phát hiện ở đây có các bao cát loại này thì đều cho rằng Tuyết Lan tập đoàn thật là phóng khoáng, cung cấp cho họ thiết bị tốt nhất.

Nhưng gã Grim này thật là biến thái, một ngày ít nhất phải tập luyện mười tiếng, cơ hồ không hề nghỉ ngơi, các bao cát tốt như thế này căn bản không chịu nổi lực công kích điên cuồng của hắn.

- Con gấu đen này đúng là một kẻ phá hoại, liên tục phá hỏng các bao cát, ài, một bao cát này cũng trị giá vài vạn đô la chứ chả chơi.

Một nhân viên của Tuyết Lan tập đoàn đến mang các bao cát bị hư ra ngoài, vừa đi vừa thở dài mà nói.

Grim ngoài mặt lạnh lùng như vậy nhưng trong lòng hắn rất thống khoái. Từ trước đến nay gã tập luyện chỉ có thể công kích vào nham thạch hay cương thiết mà thôi, chưa bao giờ gặp được những bao cát chịu được những đòn công kích của hắn. Bây giờ có cơ hội tốt như vậy làm sao hắn có thể bỏ qua, cho dù bao cát có hỏng thì Tuyết Lan tập đoàn cũng phải chịu cơ mà.

oOo

Ba người được miêu tả bên trên chính là ba ngũ cấp cao thủ. Nhưng cho dù bọn họ đáng sợ đến mấy thì cũng chỉ làm người khác bị trọng thương là cùng mà thôi.

Nhưng ở khu thi đấu số tám, trong mười căn phòng chuẩn bị chỉ có một người duy nhất, đó là Cát Lỗ Phổ.

Nơi hắn đang ở cơ hồ như biến thành địa ngục, trên mình hắn có một cỗ khí thể bức người tỏa ra xung quanh có thể khiến cho người khác thụ thương ngay tức khắc, cho nên bình thường không một ai dám bén mảng đến gần hắn.

Trong những kẻ đối diện với hắn thì có đến chín mươi phần trăm bỏ cuộc xin thua. Bởi vì Cát Lỗ Phổ quá ư là hung hãn, tùy ý phóng tay giết người, không hề nhân nhượng. Chính vì vậy đa số các tuyển thủ khi đối đầu với hắn đều chọn con đường bảo toàn sinh mạng cho mình, đó là bỏ cuộc.

Còn lại mười phần trăm dám thượng đài với hắn thì chỉ mấy người may mắn tàn phế, những người còn lại đều đã bỏ mạng.

Cát Lỗ Phổ đang ngồi tĩnh tọa chợt mở trừng hai mắt ra.

- Hôm nay chính là ngày quyết chiến của các khu vực, người chiến thắng sẽ lọt vào bát cường, sắp rồi, sắp rồi, cơ hội khiêu chiến Mộc Dịch sắp đến rồi.

Cát Lỗ Phổ lựa chọn việc giết chết Lý Dương, giết người khác hắn cảm thấy không cam tâm. Hắn cho rằng phải giết chết người sáng lập ra Cực Thối đạo thì mới có thể khiến đệ đệ được yên lòng.

- Mộc Dịch, tính mạng của ngươi chỉ còn kéo dài một tháng nữa.

oOo

Tám cao thủ được chọn ra, trải qua một tháng thi đấu, cuối cùng đã xác định được tám cao thủ mạnh nhất.

Tám cao thủ này ít nhất cũng đoạt được giải thưởng năm triệu đô la. So với các sự kiện thể thao khác, giải thưởng này có thể nói là đã rất cao. Nhưng trong lòng tám cao thủ này thì năm triệu đô la không là cái gì, mục tiêu của họ chính là chức quán quân cùng với năm mươi triệu đô la.

Nhưng giải thưởng của “Tuyệt Lan khiêu chiến đại tái” mới thật sự làm cho người ta điên cuồng. Chỉ cần đánh bại được tổng giáo quan của Cực Thối đạo quán là có thể sở hữu một trăm triệu đô la, nếu có thể đánh bại một trong hai đệ tử của Mộc Dịch là Jerry và Jesse thì sẽ đoạt được giải thưởng một trăm năm mươi triệu đô la. Còn nếu chiến thắng được Mộc Dịch, người sáng tạo ra Cực Thối đạo thì sẽ đoạt được hai tỉ đô la, đó đúng là một số tiền đủ khiến người ta phải điên cuồng.

Vòng tứ kết.

Quán quân của khu tỷ võ số một Hoa Thiên đấu với quán quân khu tỷ võ số hai, Hoa Thiên chỉ cần ba chiêu thì cái âm trảo đáng sợ của y đã khiến tay đối phương bị phế, Hoa Thiên thắng.

Quán quân của khu tỷ võ số ba Phong Thanh đấu với quán quân của khu tỷ võ số bốn, Thái Cực kinh khí của Phong Thanh nhẹ nhàng ném đối phương xuống đài. Phong Thanh thắng.

Quán quân của khu tỷ võ thứ năm đấu với quán quân khu tỷ võ số sáu Grim. Grim cao gần hai mét, nặng gần hai trăm cân điên cuồng phóng chân về phía đối phương, thân hình hắn tựa như một chiếc bánh xe gió lớn thổi bay đối phương xuống đài!

Quán quân của khu tỷ võ số bảy đấu với quán quân khu tỷ võ thứ tám Cát Lỗ Phổ. Cát Lỗ Phổ thân hình nhanh như thiểm điện, khoảng cách giữa hai bên thật sự quá lớn, chỉ mới một chiêu Cát Lỗ Phổ đã đá cho đối thủ chết ngay tại chỗ, căn bản không thể phản kháng, Cát Lỗ Phổ thắng!

Vòng bán kết.

Chỉ còn lại bốn người chính là “Âm Trảo” Hoa Thiên, “Thái Cực” Phong Thanh lão nhân, “Hắc Hùng” Grim và “Tử Thần” Cát Lỗ Phổ!

Vòng bán kết sẽ là “Âm Trảo” Hoa Thiên đấu với “Thái Cực” Phong Thanh, “Hắc Hùng” Grim đấu với “Tử Thần” Cát Lỗ Phổ.

Ngày mừng một tháng mười hai.

Trận bán kết thứ nhất, khu tỷ võ số một.

”Âm Trảo” Hoa Thiên gặp “Thái Cực” Phong Thanh.

Lý Dương ngồi trên ghế chủ tịch xem trận đấu chuẩn bị diễn ra. Chiến đấu tới vòng này, Lý Dương cho rằng thực lực các đối thủ đáng để cho hắn xem rồi.

”Hắc Hùng” Grim và ”Tử Thần” Cát Lỗ Phổ cũng đang đứng bên dưới mà theo dõi xem đấu chí của đối phương thế nào, dù sao cũng có câu biết người biết ta trăm trận trăm thắng.

Trên khán đài, mấy vạn người xem đều đang hưng phấn chờ đợi trận đấu diễn ra.

Một người dẫn chương trình ăn mặc gọn ghẽ mỉm cười bước lên võ đài và cao giọng nói:

- Kính thưa các quý ông, quý bà. Trận bán kết thứ nhất giữa hai tuyển thủ Hoa Thiên và Phong Thanh sắp bắt đầu. Cả hai vị tuyển thủ này đều đến từ Trung Hoa, đất nước huyền bí của đông phương. Đề nghị mọi người nhiệt liệt chào đón hai vị tuyển thủ thượng đài!

Lập tức cả khán đài ào lên như thủy triều. Vô số tiếng huýt gió, tiếng la hét, còn có cả tiếng vỗ tay nổi lên, không khí trên khán đài đã nóng hổi lên.

1. Do Steven vận động – tác giả

103. Chương 23: Grim

Lý Dương ngồi trên ghế chủ tịch và quay sang nói với Jerry và Jesse bên cạnh.

Jerry và Jesse gật đầu rồi chăm chú theo dõi hai người trên kia.

Trong phần sau rất có thể bọn họ sẽ bị khiêu chiến, cho nên bây giờ hai người cũng không dám sơ suất, biết người biết ta mới có thể trăm trận trăm thắng.

Hoa Thiên lạnh lùng cô ngạo, trên mình mặc một bộ quần áo thể thao màu lam, căn bản không hề để ý đến những tiếng vỗ tay của người xem xung quanh. Mục đích mà hắn đến đây chính là để gặp được các cao thủ để truy cầu cảnh giới cao hơn trong võ học, đây mới là mục tiêu của cuộc đời hắn.

Phong Thanh mặc một bộ quần áo bò, chỉ thấy lão cười híp mắt lại mà đi tới, tay không ngừng hướng về phía khán giả mà vẫy vẫy.

Lý Dương nhìn hai người trên võ đài, trong lòng thầm nhận định ”Hai người công lực đều là ngũ cấp đỉnh phong, nhưng ta cảm thấy tên Phong Thanh này... nhất định sẽ thắng!” Lý Dương đối với Phong Thanh này luôn có một niềm tin không thể giải thích được, tựa hồ như hắn cho rằng lão đầu này nhất định sẽ thắng vậy.

Âm thanh của Hạng Vũ vang lên trong đầu hắn:

- Đúng rồi, lão đầu này có hiểu biết về Thiên đạo rất không tồi, vô cùng không tồi. Có lẽ một vài tu chân cao thủ cũng không thể bằng hắn được. Có lẽ hiểu biết về thiên đạo của hắn phải tương đương với một cao thủ Nguyên Anh kỳ bình thường. Nhưng cái hắn tu luyện chỉ là kinh khí thái cực, cho dù có như thế nào thì nó vẫn không thể bằng tu chân pháp quyết được.

- Đúng vậy, là thiên đạo!

Lý Dương cuối cùng cũng tỉnh ngộ, Phong Thanh còn chưa động thủ nhưng Lý Dương đã cảm thấy sự yên bình, sự yên bình tỏa ra từ thân thể Phong Thanh. Phong Thanh và không gian xung quanh tựa hồ như đã dung hợp lại làm một, nhất cử nhất động đều rất tự nhiên.

- Hai vị tuyển thủ đã chuẩn bị xong chưa?

Trọng tài quay sang hỏi Hoa Thiên và Phong Thanh.

Hai người gật đầu.

Lập tức trên người Hoa Thiên ào ra vô số những luồng khí tức băng hàn, một luồng khí lạnh lan ra với vẻ không gì cản nổi mà bao phủ khắp cả khu vực thi đấu rộng vài nghìn mét vuông.

Thần sắc Phong Thanh cũng biến đổi, y không còn bộ dạng chẳng để ý đến thứ gì như vừa rồi nữa. Chỉ thấy thân hình y khẽ rung động một cái, lập tức thân thể giống hệt như một cây tùng lâu năm, hai tay y khẽ gấp lại, lập tức một luồng khí thái cực vô hình được hình thành nên.

- Đang!

Một tiếng chuông trong trẻo vang lên, trận đấu bắt đầu.

- Phong lão đầu, ta sớm đã muốn được tỷ thí với ngươi một lần rồi.

Trên mặt Hoa Thiên lộ ra một nụ cười.

Khí thể băng lãnh trên thân thể Hoa Thiên đột nhiên phảng phất giống hệt như một hồ nước đột ngột dâng lên, trực tiếp lao thẳng về phía Phong lão đầu, sau chớp mắt khí thể cường đại đó đã bao trọn lấy Phong lão đầu khiến y trở nên giống hệt như một chiếc lá nhỏ nhoi cô độc đang bay lượn trong cơn bão vậy.

- Thành nhỏ Hoa Thiên này, ngươi phải biết rằng bình tâm tĩnh khí mới là đạo dưỡng thân!

Phong Thanh mỉm cười nói trong tầng Thái Cực kinh khí xoay tròn xung quanh thân, dù cho khí thể trên người Hoa Thiên có mạnh hơn nữa nữa chẳng thể áp bức được Phong Thanh nửa phần.

Lý Dương khẽ mỉm cười. thầm cảm thán:

- Cảm ngộ về thiên đạo của Phong lão đầu này vẫn còn rất nông cạn, nếu bị kinh khí kia ép tới, ta chỉ cần hòa nhập với thiên địa thì sẽ không phải chút khí lực nào.

Hạng Vũ lập tức khiển trách:

- Tên tiểu tử Lý Dương ngươi, Phong Thanh lão đầu này tự mình từ từ cảm ngộ thiên địa, còn ngươi thì sao? Ngươi chỉ mô phỏng theo quỹ tích của Thiên đạo mà từ đó chậm rãi cảm ngộ, kẻ được ngồi trên xe hơi đi như người chắc chắn là phải nhanh hơn lão rồi? Nếu không có “Ma Thần Lục Tuyệt” thì có lẽ ngươi chẳng bằng được lão đâu!

Vừa rồi khi không bị Hoa Thiên áp bức, Phong Thanh có thể đem bản thân dung hợp với tự nhiên, nhưng khi bị đối phương áp bức thì y không thể dung hợp với tự nhiên được nữa, chỉ có thể dùng thái cực kinh khí mà chống đỡ mà thôi.

- Hừm, xem ai mới là kẻ mạnh nào!

Hoa Thiên hừ lạnh một tiếng, thân hình như phi ưng tung cánh, sau nháy mắt đã vượt qua khoảng cách mấy chục mét, kinh khí trên song trảo ngưng lại trên đầu ngón tay, tụ mà không phát.

Sau khoảnh khắc Hoa Thiên đã lao đến bên cạnh Phong Thanh.

- Hãy!

Hoa Thiên thấp giọng quát lên một tiếng, mây kiếm nhả lại, song trảo trực tiếp phóng thẳng tới chỗ yếu hại trên ngực Phong Thanh.

Song trảo Hoa Thiên phá không lao đến tạo ra những âm thanh vô cùng ghê tai. Trước mắt Phong Thanh, vì không khí đang dao động nên song trảo của Hoa Thiên cứ lắc lư bất định, khó mà phán đoán được phương hướng công kích.

Phong Thanh không chút hoảng hốt mà mỉm cười, tay phải y khẽ vung ra một cái, một cảm giác nhẹ nhàng bỗng nhiên được sinh ra.

- Bộp!

Thái Cực quyền – Thủ Huy Tì Bà (1). Tứ lượng bạt thiên cân (2).

Thân hình Hoa Thiên không tự chủ được mà bị đẩy ra sau.

- Tiểu oa nhi, không phải Phong lão đầu ta chỉ biết phòng thủ đâu!

Hai tay Phong Thanh lập tức chém không khí tạo thành những tiếng kêu ghê tai, đôi tay ấy của Phong Thanh trở nên giống một thanh đao nhọn, trực tiếp đâm thẳng tới tai Hoa Thiên (3).

Thái Cực quyền – Song Phong Quán Nhĩ.

Lập tức Hoa Thiên trong lòng chực động, hai chân hấn đan lại với nhau, thân hình như phi ưng xoay tròn bay lên, sau nháy mắt đã tránh được đòn công kích, sau đó song thủ của y mang theo âm trảo chứa đầy kinh khí phản kích lại Phong Thanh.

Phong Thanh khẽ mỉm cười vung tay ra một cái đã có thể nhẹ nhàng ngăn cản đối phương lại.

Luận phòng ngự Hoa Thiên vẫn còn kém xa Phong Thanh.

Jerry đột nhiên nói:

- Có lẽ vị Phong Thanh này sẽ thắng.

Y đã đưa ra phán đoán, phán đoán này không phải dựa vào ưu thế trận đấu mà dựa vào cảm ứng khí thể của đối phương, tuy Hoa Thiên công kích lăng lệ nhưng về mặt khí thể lại hoàn toàn do Phong Thanh nắm giữ thể chủ động.

Jesse cũng gật đầu đồng ý.

Lý Dương lại nói:

- Nếu tay Phong Thanh kia không có phương pháp công kích đặc thù nào thì có lẽ muốn đánh bại Hoa Thiên sẽ rất khó!

Quả đúng như lời Lý Dương nói.

Phong Thanh tuy phòng ngự lợi hại nhưng về công kích thì uy lực còn kém xa Hoa Thiên.

- Bộp!... Bộp!... Bộp!...

Song trảo của Hoa Thiên liên tục tấn công, lớp kinh khí đã phá tan bề mặt võ đài được làm từ đá hoa cương khiến cho đám đông khán giả phải đồng loạt kêu lên ầm ầm.

Hai người thân hình như thiểm điện mà liên tục lao vào đánh với nhau mấy chục hiệp, nhưng cuối cùng vẫn chưa phân được thắng bại.

“Nếu cứ đánh thế này, nội lực của ta sẽ bị tiêu hao quá nhiều nhưng lão già này thì lại tiêu hao rất chậm. Hừ, liệu vậy!” Tiên thiên chân khí trong thể nội Hoa Thiên bạo phát ra, hấn ngửa đầu kêu lên những tiếng ưng khiêu (4) sắc nhọn.

- Ứng, ứng...

Tất cả khán giả đều sững sờ.

Dưới ánh sáng ban ngày, trên người Hoa Thiên xuất hiện một luồng khí kinh có hình dáng như một con hùng ưng đang bay quanh hắn.

- Ứng Tường Cửu Thiên! (5)

Thân hình của Hoa Thiên lại một lần nữa tăng tốc, sau chớp mắt trên võ đài đã xuất hiện chín tàn ảnh từ các phương vị khác nhau cùng công kích tới Phong Thanh.

- Âm Trảo Thập Tam Liên Kích!

Một tiếng thét chói tai vang lên, chín đạo tàn ảnh điên cuồng công kích Phong Thanh, từng luồng âm phong đáng sợ sinh ra từ song trảo của hắn.

- Hây! Thái Cực mật quyền – Thái Cực Chân Ý.

Song thủ của Phong Thanh nhẹ nhàng xoay tròn, một luồng thái cực khí kinh có thể nhìn rõ lấy Phong Thanh làm trung tâm mà cuộn cuộn lan tỏa ra chặn đứng đòn công kích của Hoa Thiên.

Khí thể trên người Phong Thanh đột nhiên biến đổi.

Khí tức hiền hòa lúc trước sau nháy mắt đã biến thành lăng lệ, thân hình Phong Thanh lóe lên, tốc độ nhanh đến mức kinh người. Sau chớp mắt y đã tìm thấy chân thân của đối phương trong chín đạo tàn ảnh kia, song chỉ của y hóa thành kiếm mà đâm tới.

- Phập!

Một thanh âm trong trẻo vang lên, chín đạo tàn ảnh của Hoa Thiên biến mất sau nháy mắt, chân thân của Hoa Thiên đã xuất hiện.

- Sao có thể như vậy?

Hoa Thiên khó mà tin nổi khi mình đã sử dụng tuyệt chiêu mà vẫn bị đối phương dễ dàng đánh bại.

- Ta thua rồi!

Hoa Thiên thấp giọng thở dài rồi chuyển thân đi xuống võ đài. Tuy hắn không hề thụ trọng thương nhưng hắn biết đó là do vừa rồi Phong Thanh hạ thủ lưu tình mà thôi. Nếu vừa rồi Phong Thanh hạ độc thủ thì có lẽ dưới một chỉ đó Hoa Thiên đã toi mạng rồi.

- Trận bán kết thứ nhất, Phong Thanh thắng!

Trọng tài bước lên đài và cao giọng nói.

- Phong Thanh!... Phong Thanh!... Phong Thanh!...

Mấy vạn khán giả phía dưới có quá nửa hô ầm lên, kể từ nay Phong lão đầu đáng yêu này đã có một số lượng lớn người ủng hộ, những khán giả dưới đài người người hò hét ầm lên, vừa rồi thật quá sảng khoái.

Tại nơi dành cho chủ tịch.

- Khí ngưng tụ thành hình. Xem ra Hình võ công (6) cũng không phải là không có chỗ tốt.

Lý Dương tán thưởng nói, tiếp đó ánh mắt hắn lại chuyển sang Phong Thanh “Lão gia hỏa này quả là thâm tàng bất lộ, lực công kích của kiếm chỉ cuối cùng quả là rất mạnh, lão đầu này công thủ toàn diện, có lẽ lần tỷ võ này y sẽ đứng thứ hai rồi!” Trong lòng Lý Dương nghĩ, Phong Thanh tuy lợi hại nhưng ngũ cấp cao thủ và lực cấp cao thủ có sự khác nhau về chất, đến năng lượng của bản thân cũng có sự biến hóa, cho nên hắn tin rằng tên Cát Lỗ Phổ kia nhất định sẽ thắng.

Một ngày sau.

- Thưa các vị quý ông, quý bà! Hôm nay vị tuyển thủ to lớn như gấu, mạnh mẽ như trâu Grim sẽ đối đầu với người đến từ địa ngục đầy sát khí Cát Lỗ Phổ, một nhân vật truyền kỳ trong giới quyền Thái!

Trọng tài hiền nhiên cũng rất kích động.

Tuy hôm qua đánh nhau cũng đã kịch liệt nhưng trong lòng những người bình thường như họ vẫn thích những tuyển thủ có bề ngoài to lớn lực lưỡng bắt mắt hơn.

- Oanh!

Grim nhảy vọt lên võ đài, cái thân thể nặng như trâu của hắn vừa hạ xuống đã tạo ra một âm thanh vang khắp toàn trường. Grim cao gần hai mét, nặng hai trăm cân, hai cánh tay còn to hơn đùi người bình thường. Nhìn thấy một người mạnh mẽ như vậy, phía dưới đài, đội cổ vũ BẮN của Grim lập tức gào lên những câu thể hiện sự yêu thích của họ với hắn.

- Hắc Hùng!... Hắc Hùng!... Hắc Hùng!...

Grim đắc ý quay xuống khán giả phía dưới và hống lên một tiếng, hắn cảm thấy vô cùng đắc ý với thân thể cường tráng được phô hết ra ngoài của mình.

Bỗng dưng một cổ khí tức tử vong xuất hiện, nó dần dần bao phủ cả võ trường, nơi phát ra cổ khí tức đó chính là trên người tuyển thủ Cát Lỗ Phổ.

Cát Lỗ Phổ chậm rãi bước từng bước lên.

Trên trán trọng tài đã toát ra mồ hôi lạnh. Dưới khí thế này hắn đã sắp không chịu nổi nữa rồi, may là luồng khí tức tử vong kia có mục tiêu là Grim, nếu không vị y đã sớm bị dọa chết.

Grim đầu óc đơn giản, thiên sinh bá khí, căn bản không hề để ý đến khí tức tử vong của Cát Phổ Lỗ. Nhưng khí tức tử vong này vẫn làm cho không khí của trường thi đấu trở nên ngưng trọng hẳn lên.

- Mẹ nó chứ, có bổn sự thì lại đây đánh với lão tử vài hiệp, đừng có giả thần giả quỷ phát ra khí tức của rùa! Để lão tử đập bể mai rùa của ngươi!

Grim lớn tiếng chửi rủa.

Cát Lỗ Phổ, Lý Dương trên ghế chủ tịch cùng tất cả khán giả cũng vô cùng ngạc nhiên.

- Cái tên bảo bối sống này! Ân, không thể để tên bảo bối sống này bị Cát Phổ Lỗ biến thành tàn phế được!

Lý Dương biết Cát Lỗ Phổ thủ đoạn rất ngoan độc, vì câu nói này, hắn nhấn định sẽ không để cho Grim trở thành tàn phế.

- Hai vị tuyển thủ chuẩn bị xong chưa?

Trọng tài đổ mồ hôi trộm, tiếp đó mới hỏi hai người.

Cát Lỗ Phổ lạnh lùng gật đầu.

Grim cũng gật đầu với vẻ đầy khiêu khích.

Keng, keng...

Một tiếng chuông vang lên khắp toàn trường. Trận đấu bắt đầu.

- Vụt, vụt...

Vẫn là cách thức cũ, Grim đang thi triển “Đại Phong Luân”, chiêu thức vô cùng lợi hại của hắn. Hai chân hắn tạo nên một chiếc phong luân (7) khổng lồ, luồng kinh khí cường đại đã phá không lao đi vô cùng mạnh mẽ. Tất cả khán giả phía dưới đều tin rằng với một chiêu này thì có lẽ cả khối đá cũng sẽ bị đá nát. Dưới chiêu Đại Phong Luân, các đối thủ đều bị Grim ép rơi xuống đài, với sức mạnh của Grim, người khác căn bản không thể ngăn cản nổi chiêu này.

Cát Lỗ Phổ lạnh lùng nhìn sát chiêu của Grim.

- Xoẹt!

Thân hình Cát Lỗ Phổ đột nhiên tiêu thất.

- Bộp!

Grim lập tức giống như một cái bao cát lớn bị đánh bay đi, tiếp đó thân thể nặng nề của hắn bịch một phát rơi xuống mặt đất.

Cả quyền tràng đều vô cùng ngạc nhiên, chỉ có tư thế của Cát Lỗ Phổ là vẫn không thay đổi chút nào.

Một quyền! Chỉ một quyền đã đánh bay Grim. Tuyệt chiêu của Grim hoàn toàn không có một chút tác dụng nào cả.

Grim lật người một cái rồi đứng dậy, toàn thân hắn tựa hồ không chút thương tổn, hắn trừng mắt nhìn Cát Lỗ Phổ và nói với vẻ khó tin:

- Ngươi dám đánh bay ta đi như thế à? Dám đánh bổ mày thế sao? Mẹ nó chứ, phản rồi phản rồi! (đây là nguyên văn đấy nhé)

Grim kêu lên với vẻ rất phẫn nộ.

Tất cả lại một lần ngạc nhiên vô cùng, Lý Dương ngậm thở dài một hơi:

- Năng lượng nhục thể thật mạnh mẽ! Bá vương, năng lượng nhục thể của kẻ này chắc phải đến chín vạn tinh chứ nhỉ?

Nhưng Hạng Vũ lại nói:

- Đừng xem nhẹ gã Grim này, bề ngoài thì năng lượng nhục thể của hắn chỉ có chín vạn tinh, nhưng theo bản Bá vương ta nhìn thấy, khi hắn hoàn toàn bạo phát ra, con số đó có thể đạt tới mấy chục vạn tinh đó!

Lý Dương sửng sốt! Nhưng hắn không kịp hỏi tiếp vì Grim bên dưới đài đã vô cùng phấn nộ.

- Bạch!... Bạch!... Bạch!...

Grim phảng phất giống như một cỗ xe tăng mà lao về phía Cát Lỗ Phổ, mỗi một bước chân của hắn đều để lại dấu chân sâu hoắm trên nền đá hoa cương, càng ngày càng đến gần Cát Lỗ Phổ dấu chân lại càng sâu thêm.

- Mẹ nó, người chết đi!

Cái đài còn to hơn cả lưng Cát Lỗ Phổ của Grim hung hăng đá thẳng tới y, chiêu này thật khiến người ta lo lắng không biết sau một cước này Cát Lỗ Phổ sẽ biến thành cái bánh thịt.

- Bộp!

Grim vẫn giống như lần trước, thân thể bị đá bay ra xa mấy chục mét rồi rơi xuống.

- Bạch!

Cả đài đều chấn động, còn Grim thì vẫn lăn người đứng dậy, tựa hồ không bị trọng thương.

Cát Lỗ Phổ khẽ nhíu mày, tựa hồ như hắn đã thật sự tức giận với tên gia hỏa đánh không chết trước mặt rồi.

- Mẹ nó, người vừa rồi lại một cước đá bay lão tử, người...!

Grim tru lên.

Cát Lỗ Phổ lập tức chuẩn bị đề phòng khi Grim lại một lần nữa tấn công.

Đột nhiên, Grim nhảy từ trên võ đài xuống và nói:

- Lão tử nhận thua, không chơi cùng tên hỗn đản người nữa. Hô hô, tên gia hỏa người thật mạnh, lão tử có chút đau đớn rồi, hừ hừ!

Grim cứ như vậy mà tiếp tục.

Chuyện này khiến cả võ trường đều vô cùng ngạc nhiên. Cát Lỗ Phổ cũng rất ngạc nhiên, tên “đầu đá” này mà lại nhận thua ư?

- Trận bán kết thứ hai, Cát Lỗ Phổ thắng!

Cát Lỗ Phổ cười lạnh một tiếng, thắng là được rồi, đoạn hắn xoay người, mục quang hướng về phía Lý Dương, một luồng sát khí ào ra “Mộc Dịch, người cứ chờ đó cho ta!”

Lý Dương trên bàn chủ tịch nhìn xuống Cát Lỗ Phổ bên dưới, cảm nhận được sát khí của Cát Lỗ Phổ, trong lòng hắn thầm nghĩ “Nếu tên tiểu tử người muốn khiêu chiến với ta thì chính là bất hạnh của người đó!”

1. Tên một chiêu thức trong Thái Cực quyền, nghĩa đen là tay gãy đàn tỳ bà

2. Bốn lạng gạt ngàn cân, tôn chỉ của Thái Cực quyền

3. Cái này là nguyên văn của tác giả, có thể hiểu là đôi tay đâm tới tai Hoa Thiên, cũng có thể là nó tạo ra âm thanh đâm tới – vo vong

4. Kêu, ứng kêu

5. Nghĩa đen: ứng bay trên chín tầng trời – vo vong

6. Loại võ công được mô tả theo hình dáng cái gì đó, vừa rồi là ứng công. Nổi tiếng nhất là Hình quyền của Thiếu Lâm

7. Bánh xe gió

104. Chương 24: Điền Cường Xuất Quan

- Hả, kia không phải là Quyền vương Beese hay sao? Ha ha, trận đấu này không cần xem cũng biết, khẳng định là Quyền vương Beese sẽ chiến thắng.

Một trung niên đang ngồi uống bia và hướng vào màn hình ti vi kêu lên.

Cái hắn xem chính là chương trình “Tuyệt Lan vũ đạo đại tái” đang được đài truyền hình phát lại.

Trong trận đấu này có một bên là quyền vương Beese uy danh vang dội, còn bên kia chính là thanh niên Hoa Thiên, một kẻ vô danh.

Vừa nhìn là đã thấy Quyền vương Beese rất cường tráng, còn Hoa Thiên mặc dù không thể coi là ốm yếu, nhưng nếu so với Beese thì chỉ có thể nói là một tên gia hỏa còm nhom ốm yếu mà thôi.

Đây là trận đấu đầu tiên của Hoa Thiên.

Quyền vương Beese ngẩng đầu rồng lên một tiếng rất là hung hăng:

- Hồng...

Hoa Thiên thì vẫn đứng yên, không hề động đậy...

Thân hình của Hoa Thiên chợt lóe lên một cái, Quyền vương Beese sau nháy mắt đã phát hiện thân ảnh của Hoa Thiên đã biến mất không thấy đâu nữa. Hắn vừa muốn lấy tay dụi mắt mình xem có phải là du hoa mất hay không thì đột nhiên một trận đau đớn kịch liệt từ bụng truyền ra.

Lúc này Beese mới cảm nhận được nỗi sợ đau đớn thật sự mà rồng lên, thân hình hắn như đang văng vãi mà bay lên, chỉ đáng tiếc là hắn bay lên là do bị đá bay lên.

- Bịch!

Hắn rơi bịch một phát xuống đất từ độ cao gần mười mét, phía dưới lại là đá hoa cương.

- Phốc...

Máu tươi phun cao tới một mét. Thật là làm cho người ta kinh sợ.

May là Quyền vương Beese thân thể cường hãn, nên lần này hắn không chết, nhưng hắn cũng đã bị trọng thương.

- Ta nhận thua!

Beese vẫn kịp nhận thấy thân ảnh của Hoa Thiên thoáng lay động như lại chuẩn bị tiến hành công kích. Nhất thời kinh hãi phải kêu lên.

Một trận kinh phong thổi đến trán Quyền vương khiến hắn cảm thấy có chút ran rát. Trước mắt hắn đột nhiên xuất hiện một cái chân. Vừa rồi nếu không phải là lúc cuối cùng Quyền vương đã lên tiếng nhận thua thì có lẽ một cước của Hoa Thiên đã đá xuống rồi. Lúc này nhìn lại Beese mới cảm thấy vô cùng sợ hãi, hơi thở trở nên dồn dập.

- Vòng thứ nhất, trận đấu thứ mười tám, Hoa Thiên thắng!

Giọng nói của vị trọng tài nhất thời truyền đến.

- Hả, tên thiếu niên này có phải là người không vậy? Tốc độ của hắn nhanh như vậy, nếu tham gia thể vận hội chắc sẽ giành được giải quán quân mất. Hắn thật là biến thái, một tráng hán nặng hơn hai trăm cân mà bị hắn một cước đá bay lên cao gần mười mét nữa! Mẹ nó chứ, chắc tại tên Beese này kém quá! Cái gì mà Quyền vương chứ?

Trung niên nhân ngẩng đầu tu một hơi cạn chai bia rồi trừng mắt nhìn chăm chăm vào ti vi mà kêu lên.

Cùng lúc đó, cảnh này đã xuất hiện trên toàn thế giới.

Một vài quán quân của các giải đấu trước đây đã đến tham dự. Nào là Quyền vương gì gì đó hay Quán quân Taekwondo thế giới... Ngoài ra còn có một số nhân vật thần bí hoặc một số cao thủ đã thoái ẩn giang hồ cũng xuất hiện để tham gia “Tuyệt Lan vũ đạo đại tái”.

Lập tức các chương trình phát sóng về các giải đấu khác có số lượng người xem giảm hẳn, vô số quần chúng khán giả đã bắt đầu xem truyền hình chương trình “Tuyệt Lan vũ đạo đại tái”

Cường giả!

Chỉ có cường giả trong “Tuyệt Lan vũ đạo đại tái” mới thật sự là cường giả, mấy giải thi đấu trước đây đơn giản chỉ giống như trẻ con chơi đùa mà thôi. Đối với những người thật sự say mê tỷ thí và chiến đấu thì từ tận đáy lòng họ sự xung động đều trào dâng lên. Ôi cường giả! Một vị cường giả đã xuất hiện rồi, bọn họ đập lên thân thể của những kẻ mà trước đây được gọi là Quyền vương hay gì gì đó mà xuất hiện trước mặt công chúng.

“Âm Thảo” Hoa Thiên, “Thái Cực” Phong Thanh, “Hắc Hùng” Grim, “Tử Thần” Cát Lỗ Phổ.

Thân pháp ngụy dị đáng sợ đó của Hoa Thiên, cộng thêm thảo pháp vô cùng âm hiểm thật khiến người xem phải chấn kinh.

Phong Thanh thì vô cùng nhàn nhã tự tại, bất kể lúc nào lão cũng tựa hồ như rất là nhàn nhã. Sự nhàn nhã đó làm cho vô số người từ thanh niên đến ông giàm tất cả đều sùng bái lão.

Grim, chỉ thân hình hần đã vô cùng đáng sợ rồi, thân cao gần hai mét, nặng hai trăm cân, chỉ riêng khoản này đã khiến cho vô số nam tử khỏe mạnh coi hần là thần tượng. Nhìn thấy hần một cước đá nát khối đá mà trong lòng mọi người lại càng thêm kích động.

Cát Lỗ Phổ, một người Thái lạnh lùng kiêu ngạo, vô số kẻ mà đáy lòng toàn là dục vọng đã coi Cát Lỗ Phổ là thần tượng của lòng mình.

Trên mạng, các đoạn video quay cảnh bọn họ đã được điên cuồng lưu truyền đi.

Cao thủ! Đây mới gọi là cao thủ chân chính! Cao thủ của những cuộc tỷ thí lần trước đơn giản chỉ là cặn bã.

Sự sùng bái của đám thiếu niên đầy nhiệt huyết đối với những cường giả này đơn giản là đã đến mức điên cuồng, danh tiếng của bốn vị cường giả lập tức nổi lên, thậm chí còn vượt qua một vài minh tinh nổi tiếng.

NewYork nước Mỹ. Trong văn phòng của tổng giám đốc tập đoàn Tuyệt Lan.

- Báo cáo tổng giám đốc, trừ một số quốc gia vốn từ trước đã không muốn chuyển phát những trận đấu của chúng ta ra thì hiện nay đài truyền hình của rất nhiều quốc gia đều muốn phát. Chúng ta nên trả lời họ như thế nào, xin tổng giám đốc cho ý kiến?

Một người đàn ông trung niên mặc tây phục màu đen cung kính nói với Lily.

Lily đặt bút ký lên một văn kiện rồi sau đó nói:

- Nâng giá lên, cái giá bán cho mấy nước như Trung Quốc lần trước chủ yếu là để quảng cáo. Bây giờ thì nâng giá lên cho ta, không cần lo lắng họ sẽ không mua. Hừ hừ, bây giờ ta đang nắm quyền chủ động, không kiếm thêm một chút thì sao được?

Người đó lập tức cung kính nói:

- Vâng, tổng giám đốc!

- Đúng rồi, hãy gửi văn kiện này đến cho Natasha tiểu thư.

Lily đặt văn kiện ra mép bàn nói.

Người đó bèn bước lên nhận lấy văn kiện rồi cung kính rời đi.

Lily bây giờ vẫn nhớ được khi đó khi mới quảng cáo “Tuyệt Lan vũ đạo đại tái”, một vài quốc gia đối với việc này chẳng hề để ý, căn bản không đồng ý phát sóng, khi đó giá bản quyền có thể nói là rất thấp, nhưng hiện nay “Tuyệt Lan vũ đạo đại tái” đã nóng lên rồi.

Những nước có phát chương trình này, số lượng người xem đạt đến một con số đáng sợ. Lúc này đài truyền hình của một vài quốc gia mới đột nhiên tỉnh ngộ. Tất cả họ đều tranh nhau đi mua bản quyền, thậm chí ở một vài quốc gia còn có sự cạnh tranh giữa đài truyền hình trung ương và đài truyền hình địa phương. Chính vì vậy nên lúc này Lily cảm thấy rất thoải mái, không chút nóng vội gì cả, tất cả quyền chủ động đều đã nằm trên tay nàng rồi.

Lily rất thông minh, nàng đã cho lựa chọn thông tin về một số đấu sĩ đã nổi tiếng rồi phát lên mạng, ví dụ như các Quyền vương, các nhân vật cấp bá chủ của quá khứ, việc này khiến cho sau một thời gian ngắn “Tuyệt Lan vũ đạo đại tái” đã thu hút được một lượng lớn số người quan tâm.

Nửa giờ sau.

Lily lúc này đã về tới biệt thự của Lý Dương.

- Đệ đệ, bây giờ bọn sư huynh đã đi Tuyệt Lan đảo, tỷ phu của đệ thì bế quan tu luyện, trong nhà giờ chỉ còn có mỗi hai chúng ta thôi!

Lily xoa đầu Jake mà cười hì hì nói. Nàng đã gọi Điền Cương là tỷ phu của Jake, điều này thể hiện rằng trong thâm tâm Lily đã coi Điền Cương là trưởng phu của mình rồi.

Tiểu Jake lắc đầu cho bàn tay của Lily rơi xuống rồi lại tập trung tinh thần xem đoạn video quay lại các trận thi đấu.

Jake được xem băng video của các trận đấu này nhanh hơn những nơi khác rất nhiều. Ví dụ như trận đấu vừa trưa xảy ra xong thì buổi tối Jake đã có thể xem. Còn các quốc gia khác muốn xem thì ít nhất cũng phải đến ngày thứ hai mới được.

- Tỷ tỷ, đừng phá đệ, đệ đang chú ý xem mà. Tỷ xem tên Hoa Thiên tàn khốc chưa kìa. Sư huynh thì sao nhỉ, ân, bất quá chắc hẳn vẫn chưa bằng được sư huynh!

Lily cũng liếc qua đoạn video rồi cười nói: “

- Đệ đệ à, những đoạn băng này đều đã bị cắt bớt đi rồi, nếu được tận mắt chứng kiến thì thích hơn nhiều a!

Lily bắt đầu dụ hoặc Jake.

Jake lập tức quay người lại nhìn Lily và tròn tròn hai mắt nói:

- Thật sao? Tỷ, đây là thật sao?

- Thật chứ, tỷ lại lừa đệ sao?

Lily nói với vẻ khẳng định.

Đích xác là đoạn video này đã bị cắt xén đi khá nhiều những đoạn quá “khoa trương”, tuy vậy nó vẫn đủ để những người xem vô cùng kích thích. Trong trận đấu có rất nhiều cảnh ngoạn mục bị cắt đi, ví dụ như cảnh khi Hoa Thiên bạo phát, quanh thân thể hắn có một con hùng ưng (1) xuất hiện bay quanh hắn, đây căn bản là một việc khó có thể lý giải, do đó chỉ đành cắt đi.

- Được, ngày mai đệ muốn đi Tuyệt Lan đảo!

Jake vẫn luôn muốn đến đó, bất quá nó phải ở lại cùng với Lily mà thôi, còn Lily vì muốn ở lại với Điền Cương nên vẫn luôn ở đây.

Lily có chút khó khăn nói:

- Chuyện này... Hay là cứ đợi tỷ phu của đệ đã nhé!

Nàng vừa dứt lời thì đột nhiên...

- Bùm!

Một tiếng nổ lớn từ trong một căn phòng của biệt thự phát ra.

Lily cùng Jake lập tức quay đầu nhìn lại, Lily chột kêu lên kinh hoàng:

- A! Đó là căn phòng mà Điền Cương đang bế quan. Đã xảy chuyện gì rồi, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì rồi?

Lily trong lòng kinh hãi, nàng bắt đầu hoảng loạn mà lao thẳng về phía căn phòng.

Đột nhiên... Một luồng kinh phong thổi tới, tiếp đó lan ra khắp cả căn phòng.

- Choang!

Một bình hoa rất lớn rơi xuống đất rồi lập tức vỡ thành từng mảnh vụn. Thân hình của Điền Cương chậm rãi từ trong phòng bước ra.

- Huyền Vũ bí điển mà sư tôn cho ta quả nhiên thần kỳ, ba khối linh tinh sư huynh đưa ta cũng rất tốt. Vừa hay giúp ta có thể đạt tới Kim Đan cảnh giới. Bất quá chuyển sang tu luyện ma đạo cũng thật là gian nan, trải qua một tháng bế quan, cuối cùng ta đã thành công!

Điền Cương miệng lẩm bẩm nói.

Quãng thời gian này Điền Cương bế quan để luyện công chủ yếu là vì Hạng Vũ thấy tên đồ đệ của mình tu luyện quá chậm, đến giờ mà vẫn chưa thể nhập vào ma đạo nên mới bảo Lý Dương đưa cho hắn ba khối linh tinh. Chuyện này cũng đã được Hạng Vũ tính toán cẩn thận, ba khối linh tinh đủ để cho Điền Cương tiến nhập vào Kim Đan cảnh giới.

Còn may là khi Điền Cương xuất quan cũng chính là lúc sắp bắt đầu “Tuyết Lan khiêu chiến đại tái”. Nếu đến lúc đó mà nhân vật chính như hắn còn chưa xuất hiện thì có lẽ sẽ loạn mất.

- Cái đồ hỗn đản huynh, hãy nhìn đi, tất cả đã thành ra cái gì rồi?

Lily vừa nhìn thấy Điền Cương không sao là trong lòng đã an định trở lại. Nhưng ngó lại thấy căn phòng như bị đạn pháo bắn trúng vậy, đến phòng khách cũng bị ảnh hưởng thì nàng lập tức vô cùng tức giận.

Điền Cương vội nói:

- Lily à, đừng giận mà, vừa rồi ta mới tiến nhập vào ma đạo, năng lượng nhục thể đại tăng cho nên mới thử một lần xem sao. Ai biết được nó lại mạnh đến như vậy, ta chỉ tùy tiện vung ra một quyền mà căn phòng đã thành ra thế này rồi!

- Ha ha, tỷ phu cuối cùng cũng xuất quan rồi. Tốt quá a, ngày mai chúng ta tới Tuyết Lan đảo, đúng rồi, lập tức tới luôn nhé!

Jake chẳng chút để ý đến tổn thất của căn phòng mà hưng phấn reo lên.

Lily nghe vậy cũng lập tức mỉm cười nói:

- Được, chúng ta sẽ cùng đi!

Tuyết Lan đảo.

- Mấy người đến thật đúng lúc, cuộc tỷ thí cũng sắp bắt đầu rồi!

Trên bình nguyên phía tây của Tuyết Lan đảo, một chiếc trục thẳng từ từ đáp xuống, Lily, Điền Cương và Jake trực tiếp từ trong nhảy ra. Lý Dương liền dẫn ba người vào khu tỷ võ số một.

Lần này Lý Dương không ngồi trên ghế chủ tịch, hắn cảm thấy ở trong phòng xem sẽ thoải mái hơn một chút.

- Jake, có mệt không? Hãy uống nước đi đã!

Lý Dương mỉm cười nói. Bỗng dừng ánh mắt của Lý Dương tập trung lên Điền Cương, hai mắt hắn liền phát sáng nói:

- Tốt lắm, Điền Cương thật sự đã kết Kim Đan, tiến nhập ma đạo rồi. Tốt lắm, năng lượng nhục thể bây giờ có lẽ đã đến mấy chục vạn tinh năng lượng, rất không tồi, rất không tồi!

Lý Dương tán thưởng nói.

Điền Cương tựa như có chút xấu hổ mà khẽ lắc đầu, sau đó mới dám nói:

- Đó là nhờ có ba khối linh tinh của sư huynh cho, nếu không ít nhất cũng phải nửa năm nữa đệ mới đột phá được!

Lý Dương trong lòng vô cùng kinh ngạc nghĩ “Điền Cương may mắn thật, lại có “Tiên Thiên Thổ Đức chi thân” vô cùng đáng sợ, không ngờ lại có thể hấp thụ thiên địa linh khí nhanh đến như vậy, nếu không có ba khối linh tinh thì cũng chỉ cần hơn nửa năm cũng có thể đột phá. Đáng tiếc ta không có tiên thiên chi thân, nếu không tốc độ tu luyện chắc sẽ càng nhanh hơn!” Trong lòng Lý Dương đã có chút hâm mộ Điền Cương.

Thanh âm Hạng Vũ chợt vang lên trong đầu Lý Dương:

- Lý Dương, người mau đặt tay lên vai Điền Cương, bản Bá Vương muốn đem năng lượng của mình truyền vào đồ đệ bảo bối. Hiện nay trái tim của nó đã trở thành hạch tâm nhưng đáng tiếc là vẫn chưa có linh bảo hộ, bản Bá vương chỉ có thể dùng năng lượng của mình để tạo nên một cấm chế bảo hộ nho nhỏ vậy!

Lý Dương gật đầu, tiếp đó hắn đặt tay lên vai Điền Cương.

- Điền Cương, bây giờ bản Bá Vương thiết lập trong trái tim của người một cấm chế bảo hộ nho nhỏ, người đừng lo lắng!

Điền Cương trong lòng lập tức vừa kinh ngạc vừa vui mừng mà kêu lên:

- Sư tôn, là người sao, thực tốt quá rồi, đồ nhi vừa mới tiến nhập ma đạo, Huyền Vũ bí điển mà sư tôn truyền cho con quả nhiên lợi hại!

Hạng Vũ thường xuyên truyền âm vào trong đầu Điền Cương, Điền Cương cũng biết thân phận của sư tôn là Hạng Vũ. Nhưng hắn cũng chỉ hơi kinh ngạc một chút mà thôi, bởi vì sự vui mừng mà sư tôn mang đến cho hắn đã quá nhiều rồi.

Bỗng dưng... Một luồng năng lượng cực kỳ mạnh mẽ thông qua cánh tay của Lý Dương mà truyền vào thân thể Điền Cương. Năng lượng của Hạng Vũ có thể nói là tinh túy đến mức cực đoan, vượt xa sự tưởng tượng của Lý Dương. Năng lượng tinh túy này tập kết tại vị trái tim của Điền Cương, tiếp đó hình thành nên một trận pháp phòng ngự đặc thù.

- Ân, cấm chế này đã hình thành rồi, có lẽ với sức phòng ngự của nó thì pháp khí phổ thông cũng không phá nổi đâu!

Hạng Vũ rất tự tin, thực lực của hắn là gì chứ? Chỉ luận riêng về năng lượng thể chất thì trong nhân gian này cũng chẳng ai có thể mạnh hơn hắn. Chỉ là hắn không dám hấp thụ quá nhiều thiên địa linh khí, hắn lo lắng rằng nếu vượt qua giới hạn tại phạm nhân giới thì sẽ bị tiên giới phát hiện. Bây giờ cái cấm chế này đã thiết lập thành công, Điền Cương có thể nói là “đánh cũng không chết được” rồi, trừ phi là hắn bị cao thủ đẳng cấp “phi thăng” trực tiếp phá nát cấm chế trong trái tim.

- Cảm ơn sư tôn!

Điền Cương vô cùng mừng rỡ. Hắn cũng biết trái tim chính là chỗ yếu hại nhất của mình, đây cũng là điểm đặc trưng của mỗi tu ma giả.

Có lẽ chỉ có Lý Dương là ngoại lệ. Thân thể hắn có trung tâm, một là trái tim, một là đao mang. Linh hồn của Lý Dương có thể chọn một trong hai mà dung hợp, dung hợp với cái nào thì cái đó sẽ trở thành nơi quan trọng nhất của hắn.

Đao mang càng tu luyện càng cứng rắn, thậm chí còn cứng rắn hơn các pháp khí vô số lần, càng cứng rắn hơn trái tim nhiều lần nữa. Lý Dương đương nhiên là mang linh hồn dung nhập vào trong đao mang, cho nên hạch tâm chân chính của Lý Dương chính là đao mang.

Lý Dương là một Ma đạo tu hành giả sao? Hắn cũng là lấy tâm tạng làm trung tâm để tu luyện nhục thể đó, nhưng hạch tâm chân chính thì lại là đao mang.

Nhưng...năng lượng trong thể nội hắn lại là Ma Sát lực.

Vậy Lý Dương có thể tính là Ma đạo tu hành giả sao? Ân, ít nhất thì hắn cũng không thể tính là Tiên đạo tu hành giả.

- Trận đấu bắt đầu rồi!

Jake đột nhiên hưng phấn reo lên, mục quang của mấy người Lý Dương cũng đều hướng lên võ đài.

1. Chim ưng dừng mãi

105. Chương 25: Nhập Ma Cuồng Hóa

Trận đấu tranh giải ba sẽ được tiến hành trước, còn trận tiếp theo sẽ là trận chiến giành giải quán quân.

Thực ra trận tranh giải ba có tầm quan trọng vượt xa trận giành giải quán quân. Đứng thứ ba sẽ dành được mười triệu đô la trong khi các thứ hạng sau đều nhận được năm triệu đô la. Ngoài chuyện này ra người đứng thứ ba có thể khiêu chiến còn người thứ tư thì không có cơ hội.

Từ góc độ này mà nói thì có thể thấy trận đấu này so với trận tranh giải quán quân còn sắc mùi súng đạn hơn. (1)

- Thưa các quý ông quý bà, trận đấu giữa “Hắc Hùng” Grim và “Âm Trảo” Hoa Thiên đã sắp bắt đầu. Chúng ta hãy hoan nghênh hai vị tuyển thủ bước lên sàn đấu nào!

Người dẫn chương trình hô lên, lập tức tất cả khán giả đều hướng mục quang nhìn về phía võ đài.

- Grào...

Âm thanh quen thuộc của Grim vang lên, thân thể cường tráng thậm chí còn to hơn cả một con gấu đen của hắn lao lên võ đài.

- Hống, hống...

Grim lộ ra vẻ vô cùng hưng phấn. Hắn đắc ý mà để lộ thân thể cường hãn của mình ra trước mặt khán giả, thỉnh thoảng hắn còn vung chân lên và vạch ngang trên không khí tạo nên những tiếng gió vù vù khiến cho vô số khán giả kích động mà hò hét ầm lên.

- A, mọi người hãy nhìn thân thể cường hãn của Grim kìa, cánh tay của anh ta trông thật đáng sợ, có lẽ còn phải to hơn cả eo của tôi mất... cơ bắp toàn thân anh ta có lẽ còn cứng hơn cả sắt thép...

Giọng nói của người dẫn chương trình tuy đã được khuếch đại qua micro nhưng vẫn không thể nào che được những tiếng gào thét hưng phấn từ các FAN của Grim...

- Hắc Hùng!.. Hắc Hùng!... Hắc Hùng!...

Nhưng tựa hồ sau chớp mắt lại có những tiếng kêu chói tai khác vang lên, hơn nữa trong đó đa phần là thanh âm của các nữ sinh.

- Hoa Thiên!... Hoa Thiên!... Hoa Thiên!...

Hoa Thiên vừa anh tuấn lại vừa có một cỗ khí chất lạnh mạc, khí chất ấy khiến một lượng lớn thiếu nữ say mê hắn.

- Hai vị đã chuẩn bị xong chưa?

Giọng nói của trọng tài vang lên.

Hoa Thiên lạnh lùng gật đầu còn Grim vịn hai bàn tay tạo ra những âm thanh lách cách và đặc ý nhìn về phía trọng tài, đầu khẽ cúi xuống.

- Keng...

Một tiếng chuông đã vang lên khắp toàn bộ võ trường, lập tức cả khu tỷ võ trở nên yên ắng, tất cả mọi người đều lặng lẽ mà nhìn. Trong phòng, Jake cùng mấy người đều mở to mắt mà nhìn ra, trận đấu đã bắt đầu rồi!

Grim trừng mắt nhìn Hoa Thiên, cơ nhục toàn thân hần bắt đầu nổi lên, từng luồng năng lượng thấm vào cơ nhục, năng lượng nhục thể của hắn cường đại đến mức khiến cho không khí xung quanh đều trở nên rung động. Grim mặc dù thân thể cao to mà tốc độ so với người thường thì nhanh hơn rất nhiều. Nhưng nếu so sánh với Hoa Thiên thì tốc độ của hắn lại trở thành yếu kém.

Chính vì vậy hắn muốn lấy tĩnh chế động.

- Không ngờ cái tên đầu đá người mà cũng có trí tuệ nữa đấy?

Hoa Thiên kiêu ngạo đứng trên võ đài mà cười lạnh nói:

- Bất quá, người nghĩ rằng người thật sự có thể phòng thủ được sao?

Thân thể của Hoa Thiên vừa chột động thì đã giống như thiểm điện vậy, cứ liên tục lấp lóe!

- Tàn ảnh!

Trong mắt Grim nhất thời xuất hiện vô số tàn ảnh, hắn không có được khả năng phòng ngự hoàn mỹ như Phong Thanh, cũng không có cảm ứng về Thiên đạo lợi hại đủ để nhìn rõ được thân thể của Hoa Thiên được như Phong Thanh.

Làm thế nào đây?

- Xoạt...

Một âm thanh giống hệt như con dao chém vào cái bảng vậy, âm thanh phát ra vô cùng khó nghe. Trên ngực Grim đã xuất hiện năm vết thương, bất quá cả năm vết thương đều rất nông. Tuy vậy máu tươi vẫn tuôn ra xối xả, người ngoài nhìn vào quả thật có chút sợ hãi.

“Thân thể tên to xác này không ngờ lại cường hãn đến vậy, ngay cả Âm Trảo của ta cũng chỉ có thể miễn cưỡng phá vỡ phòng thủ của hắn.” Hoa Thiên mắng thầm trong lòng một trận, hắn không ngờ lại có người tu luyện nhục thể đến mức như vậy, nếu biết được Lý Dương tu luyện nhục thể đến mức như thế nào rồi thì có lẽ Hoa Thiên sẽ “ngất” luôn mất.

- Người đã thương ta?

Grim gầm lên một tiếng, hai mắt hung hăng mà trợn tròn nhìn Hoa Thiên, hắn đã phẫn nộ:

- Mẹ nó chứ, mày dám đánh bố mày à, phản rồi phản rồi!

Cát Lỗ Phổ đang ngồi theo dõi trận đấu cũng cũng phải nhíu mày lại, hôm qua đấu hắn cũng bị Grim chửi rửa y như vậy.

- Bộp!

Kẻ ngốc cũng có biện pháp của kẻ ngốc, Grim hung hăng đập mạnh một cước xuống đất rồi dựa vào phản lực cường đại đó mà lao thẳng về phía Hoa Thiên như một tên vừa dờ dây cung.

- Xoẹt!

Hoa Thiên chột động, sau nháy mắt đã không thấy đâu nữa, tốc độ cực nhanh, vượt xa Grim. Khi đối mặt với Phong Thanh phòng thủ cực kỳ hoàn hảo thì Hoa Thiên chẳng thể sử dụng được ưu thế về tốc độ của mình. Nhưng để đối phó với Grim thì chuyện này lại đơn giản cô cùng.

- Xoẹt!

Một cảm giác đau đớn ngứa ngáy từ sau lưng truyền đến, Grim lập tức ngưng thân hình lại, hẩn biến hẩn đã thụ thương rồi.

Grim bây giờ rất bức bối, tốc độ không bằng người ta thì làm gì được cơ chứ, hẩn thật sự chỉ muốn đem tên tiểu tử chỉ biết dựa vào tốc độ này xé thành từng mảnh.

- Xoẹt...

Lại trúng chiêu rồi! Grim cuối cùng đã phần nộ đến cực điểm. Chỉ thấy hẩn ngẩng đầu lên mà kêu gào...

- Hồng...

Hai nắm đấm to lớn hung hăng đâm thẳng vào ngực mình, trông hẩn phảng phất giống như... phảng phất giống như một con tinh tinh đang phần nộ mà tự đánh vào mình vậy!

Liều mạng rồi!

Chỉ thấy hai chân của Grim phát lực, hẩn điên cuồng tấn công, dùng thân thể lăn xả vào mà tấn công Hoa Thiên.

- Soạt!... Soạt!... Soạt!

Hoa Thiên giống như quỷ mị vậy, thân hình vừa lóe lên ở chỗ này, thoát một cái đã thấy đứng ở chỗ khác, khi Grim đuổi đến nơi thì hẩn đã lại biến mất rồi. Hoa Thiên tựa hồ như có vẻ chẳng vội vàng gì mà đùa bỡn với Grim. Trong lòng Grim càng thêm phần nộ, nhưng tốc độ của hẩn thực sự chẳng thể so sánh được với Hoa Thiên, Hoa Thiên vẫn rất nhẹ nhàng mà tiếp tục đùa bỡn hẩn như trước...

Nhưng chẳng ai để ý tới chuyện đôi mắt của Grim đã đỏ lên rồi, đó không phải là màu đỏ bình thường mà là một màu đỏ lóe lên những tia hồng quang quỷ dị!

Bỗng dưng... Một tiếng hồng trầm thấp từ yết hầu Grim vang ra, đồng thời thân thể của Grim sau nháy mắt đã tăng tốc lên gấp hai lần!

- Bốp!

Tốc độ tăng lên hai lần, Hoa Thiên nhất thời không phải ứng kịp mà bị đánh bay lên không, lúc này Grim lại tiếp tục lao tới.

- Phốc!

Trên không trung, Hoa Thiên phun một ngụm máu tươi ra, ngay sau đó hẩn phát hiện ra tình hình bất diệu. Đòn tấn công vừa rồi thực sự quá nặng, nếu cứ tiếp tục thế này thì có lẽ hẩn sẽ rơi xuống võ đài mất, đến khi đó thì coi như thua rồi.

- Mẹ nó, con gấu chó đáng chết, hẩn liều mạng rồi!

- Ứng Tường Cứu Thiên!

Chân khí trong thể nội Hoa Thiên điên cuồng bạo phát ra, thân thể hẩn lập tức được luồng khí kinh có hình dáng một con hùng ưng bao lấy. Sau chớp mắt thân thể hẩn một hóa thành chín. Chín đạo tàn ảnh từ trên không trung lao xuống trong chớp mắt và trực tiếp tấn công thẳng vào Grim.

- Âm Trảo Thập Tam Liên kích!

Sau nháy mắt toàn trường đã trở nên yên tĩnh, tất cả mọi người đều ngưng hô hấp mà nhìn lên võ đài.

Không khí lúc này đã hoàn toàn rối loạn. Chín đạo tàn ảnh đều giương song trảo lên và huyền hóa thành vô số trảo ảnh, nơi đây phảng phất giống như có chín con hùng ưng giương lợi trảo lên mà công kích Grim vậy.

- Hây!

Grim ngẩng đầu lên hét một tiếng, cơ nhục của hẩn như nổ ra, một luồng kinh khí tự nhiên xuất hiện, cánh tay phải của hẩn phảng phất giống như một cái chùy đá to lớn hung hăng bổ tới.

- Bốp!

Giống như có động đất vậy, chín đạo kinh khí có hình chim ưng sau nháy mắt đã bị phá tan, thân thể của Hoa Thiên giống như một con diều thổi bay đi vậy. Hắn ngã xuống đất một cách vô lực, máu tươi điên cuồng phun ra.

Thân thể Hoa Thiên đã rơi ra khỏi võ đài, trận đấu tựa hồ như đã kết thúc rồi. Nhưng chẳng ai chú ý đến chuyện đôi mắt của Grim lúc này càng ngày càng thêm đỏ rực lên một cách quỷ dị...

Trong phòng!

- Lý Dương, mau ra ngăn gã to lớn kia lại... Hắn đã nhập ma cuồng hóa rồi.

Lý Dương ngây ngốc, trong lòng hắn tựa hồ như chỉ có tu ma giả mới có thể nhập ma, nhưng cuồng hóa thì hắn không hiểu, gã Grim này chỉ tu luyện nhục thể mà thôi, sao lại có thể nhập cơ chứ?

- Mau đi đi, đừng hỏi nữa, muộn là không kịp đâu!

Hạng Vũ lập tức thúc dục nói.

Lúc này, khi trọng tài đang chuẩn bị tuyên bố trận đấu kết thúc thì Grim lại ngẩng đầu lên trời mà rống lên một trận như tiếng gấu hồng:

- Hồng...

Tiếng hồng lớn đến mức khiến cho tất cả mọi người đứng xem đều cảm thấy nhức hết cả tai.

- Bộp!... Bộp!... Bộp!...

Grim giống như lần tỷ thí trước vậy, hắn hung hăng lao tới Hoa Thiên, từng bước từng bước chân đều vô cùng nặng nề khiến cho nền đá hoa cương bên dưới đều lưu lại vết chân của hắn, các vết chân càng ngày càng sâu hơn. Thân thể Grim bỗng dưng vọt lên, hắn muốn một cước lấy đi tính mạng của Hoa Thiên.

Đột nhiên...

- Bộp!

Một thân ảnh đột nhiên xuất hiện, tiếp đó là một âm thanh như sấm sét vang lên, thân hình to lớn của Grim đã bị một cước đá bay đi!

Tiếp đó lại có một thân ảnh lóe lên! Cách mặt đất mười mét trên không trung xuất hiện một bóng người, lập tức tất cả mọi người đều nhìn rõ bóng người ấy chính là Lý Dương. Tất cả đều ồ lên kinh ngạc, những người xem ở đây đương nhiên đều biết người sáng lập và truyền bá Cực Thối đạo, đồng thời cũng là người tổ chức cuộc tỷ thí lần này chính là Lý Dương.

Thân hình Lý Dương như một thanh lợi kiếm từ trên không trung cắm thẳng xuống dưới.

- Phập!

Một chân của Lý Dương dẫm lên lưng của Grim, sau đó đạp Grim lún cả xuống mặt đất, không cho hắn bò dậy nữa.

- Bộp!... Bộp!... Bộp!... Bộp!...

Song quyền của Grim liên tục điên cuồng dẫm xuống đất, nhưng chỉ một chân của Lý Dương đạp lên đã khiến cho thân hình khổng lồ của Grim không thể đứng lên được. Nhưng đôi mắt của Grim càng ngày càng đỏ lên một cách quỷ dị, tiếng động do hắn đập xuống đất gây ra cũng càng ngày càng lớn hơn, mặt đất đã bị đạp cho lún xuống một cái hố lớn rồi nhưng hắn vẫn chẳng thể chuyển mình được.

Năm phút sau...! Đôi mắt đỏ sẫm của Grim cũng từ từ nhạt dần đi, Grim cũng dần dần tỉnh táo trở lại.

- Ta lại ma hóa rồi sao? Ta lại ma hóa rồi sao?

Trong miệng Grim lẩm bẩm, lúc này Lý Dương cũng nhắc chân ra không đạp xuống hắn nữa nhưng Grim vẫn không hề chú ý, tựa hồ như hắn đối với chuyện mình vừa rồi bị ma hóa cảm thấy rất là nghiêm trọng.

- Tại sao? Tại sao? Ta lại cuồng hóa rồi? Tại sao? Tại sao? Không phải đã ba năm nay ta không cuồng hóa rồi sao?

Grim thấp giọng nói, trong mắt hắn không có vẻ tếu táo tùy ý như trước đây nữa mà thay vào đó là vẻ đau xót, một sự đau xót rất sâu sắc...

Lý Dương nhìn hắn rồi bình tĩnh nói:

- Nếu ngươi không muốn lại nhập ma nữa thì hãy đi theo ta đi!

Dứt lời hắn bèn chuyển thân li khai.

Nghe được lời của Lý Dương, thân thể Grim lập tức chấn động, tiếp đó hắn nhìn về phía Lý Dương và nhớ lại nam tử này. Vừa rồi khi bản thân nhập ma, chính là nam tử giống như ma thần này đã dễ dàng áp chế mình, người khác không biết thực lực của hắn sau khi cuồng hóa chứ hắn thì rất rõ. Sau khi cuồng hóa thực lực của hắn sẽ bội tăng, vừa rồi tuyệt chiêu của Hoa Thiên bị hắn một quyền phá giải chính là vì nguyên nhân này.

Grim chậm rãi đứng dậy và đi theo sau lưng Lý Dương.

Lúc này trọng tài mới tỉnh ngộ mà cao giọng hét:

- Trận đấu tranh hạng ba, “Hắc Hùng” Grim thắng!

- Bá Vương, sao hắn lại có thể nhập ma cuồng hóa vậy?

Lý Dương chỉ an bài cho Grim nơi ở chứ không nói gì với hắn nữa. Grim lúc này đã khác hẳn với tay Grim luôn làm trò cười trước mặt mọi người trước đây mà trở thành một Grim trầm mặc.

Hạng Vũ nói:

- Tại Ma giới, kẻ có thể nhập hóa ma cuồng không ít, tuy nhiên đa số là hùng nhân, ngư đầu nhân, thật không ngờ tại phạm giới lại có một phạm nhân có thể nhập mà cuồng hóa. Thật là hiếm thấy a!

Lý Dương lập tức hỏi tiếp:

- Nhập ma hóa cuồng rút cục là có ý gì vậy?

Hạng Vũ nói:

- Đó là những người trong huyết mạch có ẩn chứa ma tính, một khi cực kỳ phấn nộ hay quá sức thương tâm thì sẽ dẫn đến ma tính bạo phát mà nhập ma hóa cuồng khiến công lực bội tăng. Bình thường nếu chưa đạt đến Kim Đan kỳ thì khi nhập ma sẽ mất đi bản tính, hoàn toàn không biết mình đang làm gì, chỉ điên cuồng tàn sát! Nhưng một khi đạt đến Kim Đan kì thì nhập ma cuồng hóa ra lại có lợi, bởi vì khi cuồng hóa có thể khống chế được hành động của bản thân.

Hạng Vũ kỳ thực cũng thấy rất kỳ quái, hùng nhân và ngư đầu nhân và mấy loại nhân gì đó trong Ma giới có thể nhập ma thì rất nhiều, nhưng một nhân loại có thể nhập ma cuồng hóa thì quả thật rất hiếm thấy

- Bá Vương, người nói tôi nên dạy cho hắn cái gì để hắn không nhập ma nữa đây?

Lý Dương biết tay Grim đó đang đợi mình giúp đỡ.

- Ngươi chỉ cần truyền cho hắn một vài bài “Tĩnh Tâm chú” phổ thông để tránh cho hắn khỏi nhập ma là được rồi!

Hạng Vũ trả lời một cách rất đơn giản. “Tĩnh Tâm chú” này căn bản không phải là pháp quyết tu luyện, đó chỉ là cái mà một vài tu tiên giả thường tụng niệm để tĩnh tâm thôi.

Đêm đó Cát Lỗ Phổ đang ở trong phòng mình. Đèn trong phòng không được thắp, tất cả đều là một màu tối đen. Cát Lỗ Phổ đang ngồi xếp bằng, từng luồng khí lưu hắc sắc xoay chuyển quanh người hắn.

“Một quyền, tên Grim đó lại có thể một quyền mà hoàn toàn đánh bại Hoa Thiên, một quyền đó đến ta cũng chẳng thể nhẹ nhàng ngăn cản!” Nhân lực của Cát Lỗ Phổ thuộc loại nào chứ, hắn dễ dàng nhận ra một quyền đó của Cát Lỗ Phổ hoàn toàn vượt quá thực lực của ngũ cấp cao thủ.

“Nhưng, nhưng gã Mộc Dịch kia lại có thể dễ dàng ép Grim xuống, khiến hắn không thể hoàn thủ!” Cát Lỗ Phổ còn nhớ rõ tốc độ và sức mạnh đáng sợ mà Lý Dương triển khai ra khi đó. Một cước ép xuống khiến cho Grim không thể chuyển mình, như vậy cần đến một sức mạnh lớn đến thế nào đây?

Trong mắt Cát Lỗ Phổ lóe lên vẻ hung hăng.

“Mộc Dịch, bất kể như thế nào ta cũng phải giết ngươi, vì đệ đệ của ta cho dù có phải sử dụng đến sức mạnh kia ta cũng không tiếc!” thanh âm trầm thấp của Cát Lỗ Phổ vang lên, “ngày mai đánh bại lão đầu kia là ta có thể khiêu chiến Mộc Dịch rồi.”

Dần dần, căn phòng của Cát Lỗ Phổ không còn bất kỳ một thanh âm nào nữa, kể cả tiếng hô hấp, một sự im lặng đáng sợ bao trùm lên tất cả...

1. Nguyên văn tác giả

106. Chương 26: Cát Lỗ Phổ Địch Sát Ý

Từng đám từng đám yên vụ (sương khói) thanh lục sắc không ngừng lượn lờ xoay chuyển quanh một điểm hạch tâm rồi lần lượt được hấp thụ vào trong, cùng lúc đó bên ngoài lại một lần nữa tụ tập một lượng lớn khí lưu thanh sắc.

- Vụt...

Bỗng nhiên tốc độ hấp thụ luồng khí lưu của hạch tâm nhanh hẳn lên, chỉ sau thời gian mấy lần hô hấp tất cả những luồng khí lưu đều đã bị hút sạch sẽ, cả căn phòng lại biến trở lại vẻ trong sáng rõ ràng. Hạch tâm của màn khí lưu yên vụ kia cũng đã xuất hiện, đó chính là Lý Dương đang ngồi xếp bằng giữa không trung.

- Lý Dương, đao mang của ngươi đã chuyển sang màu đỏ sẫm rồi, đối với tất cả các cao thủ Kim Đan kỳ ngươi có thể giết chết dễ dàng. Bất quá năng lượng nhục thể của ngươi mới chỉ có bốn mươi vạn tinh, vẫn cần phải tăng cường độ tu luyện nhiều, bây giờ bản bá vương sẽ thêm một ít trọng lực lên thân thể ngươi, để ngươi chịu sức nặng mười tấn nhé!

Hạng Vũ đối với Lý Dương tựa hồ như vẫn không mãn ý, vì vậy y muốn tăng cường độ tập luyện lên.

Lý Dương gật đầu, chỉ cần đề cao được thực lực hắn sẽ không cự tuyệt, mục tiêu của hắn chính là đề cao thực lực càng nhanh càng tốt để có thể sớm độ kiếp.

Chín giờ sáng.

Trận đấu tranh chức quán quân giải đấu “Tuyệt Lan vũ đạo đại tái” chuẩn bị bắt đầu.

- Ta sẽ rất vui nếu cái tên Cát Lỗ Phổ lạnh lùng kia bị Phong Thanh gia gia đánh bại.

Jake hung hăng nhìn vào tay Cát Lỗ Phổ trên võ đài, nó tựa hồ rất không thích tên Cát Lỗ Phổ này.

Diên Cương thì lại lắc lắc đầu nói:

- Ân, Đáng tiếc thực lực của Phong Thanh chỉ là ngũ cấp cao thủ còn Cát Lỗ Phổ kia lại có thực lực của cao thủ lục cấp, cách biệt thực sự quá lớn. Có lẽ trận đấu lần này sẽ được giải quyết trong nháy mắt như các lần trước thôi!

Lý Dương đột nhiên nhớ lại kiếm chỉ đột nhiên được Phong Thanh sử dụng lúc cuối cùng trong trận đấu lần trước, do đó hắn lập tức nói:

- Cũng chưa biết được, ta nghĩ tên Cát Lỗ Phổ này muốn chiến thắng cũng không dễ dàng đâu!

- Hừ hừ, thật là một đám tiểu tử ngu ngốc, Phong Thanh lão đầu này thiện dụng nhất chính là sức mạnh của thiên địa. Đặc biệt yếu lĩnh của Thái Cực quyền chính là mượn lực của thiên địa để sử dụng. Nếu Cát Lỗ Phổ muốn thắng trận này thì cũng không đơn giản đâu!

Hạng Vũ nhìn thoáng qua cũng đã rõ ràng rồi, luận về cảm ngộ thiên đạo thì Phong Thanh tuyệt đối vượt xa Cát Lỗ Phổ. Cát Lỗ Phổ đối với Thiên đạo có thể nói là không có chút cảm ngộ gì. Hắn mới chỉ biết cách dùng sức mạnh của bản thân thôi.

Trên đài tỷ võ.

“Phong thanh!” “Phong thanh!” “Phong thanh!” “Phong thanh!” “Phong thanh!” “Phong thanh!” “Phong thanh!” “Phong thanh!”...

Đám FAN hâm mộ của Phong Thanh lão đầu đồng loạt cao giọng hô to, bọn họ thực sự vô cùng thích thú lão đầu đáng yêu hay nghịch ngợm này. Hơn nữa công phu của lão lại thâm bất khả trắc (sâu không thể đo được), Thái Cực quyền tựa hồ như rất đơn giản của lão lại có thể dễ dàng đánh bay đối thủ xuống đài.

“Tử thần ” “Tử thần ” “Tử thần ” “Tử thần ” “Tử thần!” ...

FAN của “Tử Thần” Cát Lỗ Phổ không thể nói là ít, nhưng lượng người cổ vũ cho hắn rõ ràng là kém xa Phong Thanh lão đầu, có lẽ số lượng người thích một cao thủ máu mê giết chóc như thế là không nhiều lắm.

- Hai vị chuẩn bị xong chưa?

Trọng tài quay sang hỏi hai tuyển thủ.

Cát Lỗ Phổ gật gật đầu.

Phong Thanh cũng khẽ gật đầu. Trong trận đấu này Phong Thanh không còn bộ dạng hoạt kê của quá khứ nữa mà thay vào đó là vẻ mặt bình tĩnh, Phong Thanh lúc này trông mới giống một cao nhân đặc đạo, bộ râu dài tung bay trông giống hệt như thần tiên vậy.

- Nghe nói người phòng thủ không tồi?

Trên mặt Cát Lỗ Phổ nở ra một nụ cười hiểm thấy. Nhưng đồng thời sát khí trên thân thể hắn cũng điên cuồng tỏa ra, sau đó lao thẳng tới Phong Thanh. Sát khí phảng phất như đã hình thành hổ hình, cái miệng hộ tựa hồ như muốn nuốt chửng Phong Thanh vậy.

Bỗng dưng Phong Thanh khẽ động một cái, bộ pháp dưới chân trở nên biến ảo.

- Thái Cực Thượng Bộ Thất Tinh!

Phong Thanh không hề bạo phát ra chút khí thế nào mà chỉ dựa vào bộ pháp Thái Cực để tránh né sát khí của đối phương một cách nhẹ nhàng. Lão trông thật có tiên phong đạo cốt, dáng vẻ nhẹ nhàng như sương khói, y cười nhạt nói:

- Sát khí của Cát Lỗ Phổ tiên sinh đích xác là vô cùng mạnh mẽ hiểm thấy. Đây đúng là trận chiến lớn nhất trong đời Phong Thanh ta, trận này ta nhất định sẽ toàn lực nghênh chiến, không để tiên sinh phải thất vọng!

- Hừ hừ, phòng thủ quả nhiên lợi hại!

Cát Lỗ Phổ nhìn dáng vẻ Phong Thanh phòng thủ thì sắc mặt hơi trầm xuống. Bỗng dưng hắn thấp giọng quát lên một tiếng:

- Thử tiếp Bôn Lôi nhất quyền của ta xem sao!

Đột nhiên...

- Vụt...

Thân hình Cát Lỗ Phổ lao tới Phong Thanh nhanh như thiểm điện, quỹ tích thẳng tắp, tốc độ của hắn nhanh tới mức còn hơn cả tốc độ quỷ dị của Hoa Thiên khiến cho không khí cũng bị kéo theo tạo ra một loạt những tiếng vù vù.

Quyền Thái – Bôn Lôi quyền!

Phong Thanh nhìn thấy khí thế cường mãnh như vậy, thần sắc hơi có chút biến đổi. Song thủ của y vùng theo “Vân Thủ thế”, từng đạo từng đạo tiên thiên chân khí không ngừng phát ra và bao lấy tay lão tạo thành một hình Thái Cực đồ ngay trước thân thể. Khi một quyền của Cát Lỗ Phổ đánh đến, thế thủ của Phong Thanh đột nhiên biến đổi, thân thể lão nghiêng sang trái rồi lại nghiêng sang phải, sau nháy mắt đã huyền hóa thành hai nhân ảnh, Thái Cực đồ trong tay phảng phất như muốn nổ tung ra vậy, nó huyền hóa thành hai luồng khí lưu có hình hai con bạch hổ mà hung hăng lao thẳng tới Cát Lỗ Phổ.

- Thái Cực quyền – Tả Hữu Phục Hổ Thức!

- Bộp!

Một tiếng nổ mãnh liệt vang lên, sàn đá hoa cương đã bị nổ tung thành một cái hố lớn. song thủ của Phong Thanh lại trở về Vân Thủ thế, thân thể lão vẫn nhẹ nhàng bay lên để làm giảm bớt lực đẩy từ vụ nổ, trong khi đó Cát Lỗ Phổ lại đứng im bất động.

Quyền Thái của Cát Lỗ Phổ vốn là loại chí dương chí cương, một khi thi triển ra là chỉ có tiến về phía trước, làm sao có thể có cách phòng thủ giống như Phong Thanh được.

Sức mạnh của vụ nổ đã khiến cho quần áo của Cát Lỗ Phổ rách tan, lúc này Cát Lỗ Phổ đã thành cỏi trần, cơ bắp cuộn cuộn của hắn khiến cho tất cả khán giả đang xem phải kinh hô một trận.

- Hảo, hảo...! Phòng thủ quả nhiên lợi hại. Có thể tiếp một quyền của ta mà không hề bị tổn thương. Bất quá ...

Trên mặt Cát Lỗ Phổ xuất hiện một nụ cười lạnh lùng, vừa rồi bất quá hắn cũng chỉ mới thử một chút mà thôi.

Phong Thanh vẫn giữ bộ dạng tiên phong đạo cốt như trước nói:

- Bôn Lôi quyền của Cát Lỗ Phổ tiên sinh quả nhiên mạnh mẽ, có điều vừa rồi Phong mỗ vẫn chưa dùng hết thực lực ra, đúng là có chút xấu hổ!

- Hừm, thực lực thực sự, vừa rồi ngươi còn chưa dùng thực lực thật sự hay sao?

Trong lòng Cát Lỗ Phổ lập tức đại nộ.

- Bộp!

Cát Lỗ Phổ dậm mạnh chân xuống, trên sàn đấu lập tức xuất hiện một cái hố lớn. Thân hình hắn bắn thẳng lên trời mười mét, sau đó từ trên không trung lao xuống, trên đầu quyền có một tầng khí lưu hắc sắc bao quanh, luồng lưu này không ngừng ngưng tụ lại, dần dần hình thành hình một cái đầu hổ.

Phong Thanh vừa nhìn thấy thì lập tức biết là bất diệu, hai tay lão khê chấp lại, sau đó xoay chuyển theo hình thái cực, lập tức gió nổi lên...

Gió lấy song thủ của Phong Thanh làm trung tâm. Đầu tiên chỉ là một làn gió nhẹ, sau đó là tạt phong (gió mạnh), cuối cùng là cuồng phong! Cái làm người ta sợ hãi nhất chính là tựa hồ như long quyền phong (lốc xoáy) đã xuất hiện.

- Thái Cực Mật Quyền – Khởi Phong Thức!

Cùng lúc này Cát Lỗ Phổ đã lao đến.

- Phá!

Cát Lỗ Phổ lạnh lùng quát lên một tiếng, hữu quyền như một thiểm điện đâm tới Phong Thanh. Hắc sắc hổ đầu lao thẳng đến, cả võ trường tựa hồ như vang vọng từng trận, từng trận những tiếng hổ gầm.

Long quyền phong này không phải là long quyền phong bình thường, hạch tâm của nó chính là tiên thiên chân khí tinh túy của Phong Thanh tạo thành, thế gió càng ngày càng mạnh. Năng lượng của cái hắc sắc hổ đầu kia không ngừng yếu đi. Bất quá quyền này của Cát Lỗ Phổ quả thật đã dùng tới sức mạnh thật sự, tuy đã yếu đi phân nửa nhưng vẫn kích thẳng tới song thủ của Phong Thanh.

Phong Thanh bay đi như một chiếc lá vậy. Trong làn gió nhẹ song thủ của y biến thành ảo ảnh mà không ngừng đánh ra để chống đỡ, song do thời gian quá ngắn nên trong miệng Phong Thanh vẫn bị thối ra một ngụm máu tươi. Nhưng sau đó thân hình của Phong Thanh vẫn giữ được vẻ hoàn mỹ như trước mà điểm nhẹ đầu ngón chân xuống sàn và hạ người xuống.

- “Ha ha, hảo! Cát Lỗ Phổ tiên sinh, ngài đã coi trọng ta như vậy thì Phong mỗ sẽ bồi tiếp ngài chơi một chút vậy, thế nào?”

Phong Thanh đứng một bên võ đài mà ngẩng đầu cười lớn. Tiếp đó lão không đợi Cát Lỗ Phổ phản ứng, thân thể liền lóe lên theo hình chữ “chi” () và lao thẳng đến trước mặt Cát Lỗ Phổ.

Tuy khán giả vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng nhưng tốc độ của Phong Thanh lúc này quả thật nhanh đến kinh nhân.

- Thái Cực Mật Quyền – Thất Tinh Mê Tung Bộ!

Cát Lỗ Phổ khẽ nhắm hai mắt lại, luận về bộ pháp hấn chẳng thể so sánh được với cao thủ Trung Quốc, do đó hấn chỉ đành lấy tinh chế động.

Lúc này không khí xung quanh cặp đôi của Cát Lỗ Phổ đã chấn động, cặp đôi của hấn đã hoàn toàn chuẩn bị xong, hấn chuẩn bị khi Phong Thanh công kích hấn thì hấn sẽ lập tức dùng cặp đôi còn cứng hơn cả kim cương này của mình một nhất trực tiếp lấy đi cái mạng già của Phong Thanh.

Nhân lực của Phong Thanh thuộc loại nào chứ, đương nhiên lão vừa nhìn cái là nhận ra ngay.

- Chân Võ Thiêm Điển – Phá Khí thức!

Cùng là một chiêu để đối phó với Hoa Thiên lần trước nhưng lần này Phong Thanh đã dùng hết tất cả thực lực... Thực chỉ và trung chỉ (ngón trỏ và ngón giữa) của y khép lại tạo thành kiếm chỉ, một cổ kiếm khí được ngưng tụ đến mức cực đoan hình thành.

Trong phòng lúc này, Lý Dương đang vô cùng kinh ngạc.

- Bá Vương, ngài xem kiếm khí mà Phong Thanh hình thành kia cùng với đao khí của tôi có phải là rất giống nhau không?

Thật sự là vô cùng giống nhau. Nếu đao khí của Lý Dương là lấy phi đao làm hình thì Chân Võ kiếm chỉ kia của Phong Thanh lấy hình của chủy thủ.

Chân Võ kiếm chỉ tại núi Võ Đang vốn thuộc vào loại tuyệt học, đệ tử bình thường chẳng thể luyện tới được. Công pháp này vốn là vận dụng một phần ba lượng tiên thiên chân khí trong cơ thể dựa theo một phương pháp đặc thù ngưng tụ thành kiếm mang trên kiếm chỉ, tuyệt chiêu vô cùng lợi hại. Bất quá phi đao của Lý Dương có khả năng công kích từ xa còn Chân Vũ kiếm chỉ vốn chỉ có thể cận thân công kích. Hơn nữa công lực của Phong Thanh không thâm hậu bằng Lý Dương nên không thể đạt tới độ tinh túy như đao khí của Lý Dương được.

- Lý Dương người nghe đây, Chân Vũ kiếm chỉ có thể dùng với cao thủ loại phổ thông được một lần. Bởi vì khi đạt đến Kim Đan kỳ thì công lực sẽ đề thăng mạnh mẽ, Chân Võ kiếm chỉ kia cũng chẳng còn được bao nhiêu uy lực.

Khi công lực đề thăng thì độ tinh túy của đao mang của Lý Dương cũng không ngừng đề thăng lên, nhưng Chân Võ kiếm chỉ thì không thể như vậy.

Trên võ đài.

Cát Lỗ Phổ 2 mắt chợt mở ra, song thối như biến thành lôi điện tung ra như muốn cắt Phong Thanh thành hai đoạn. Chân Vũ kiếm chỉ của Phong Thanh nhanh như chớp phóng ra nhắm hai chân của Cát Lỗ Phổ công kích.

- Bồng, bồng...

“Bộp!” “Bộp!”

Hai tiếng liên tục vang lên, thân hình Cát Lỗ Phổ bị đẩy lui đến tận mép võ đài.

Còn Phong Thanh thì vẫn đứng nguyên vị trí cũ không hề thay đổi. Lúc này cả võ trường trở nên yên lặng, tất cả mọi người đều chăm chú quan sát, trong lần giao thủ vừa rồi rút cục là ai đã chiếm ưu thế đây?

“Lách tách!” “Lách tách!”

Những tiếng lách tách vô cùng rõ ràng, đến cả những khán giả trên khán đài cũng có thể nghe thấy được, tất cả mọi ánh mắt đều hướng về nơi phát ra âm thanh “lách tách” ấy. Chỉ thấy trên cặp đùi của Cát Lỗ Phổ đã xuất hiện hai lỗ thủng nhỏ, máu tươi không ngừng trào ra.

“Hảo, hảo, hảo!” Cát Lỗ Phổ phần nộ mà vừa cười lớn vừa liên tục kêu ba tiếng “hảo”. Vừa rồi hắn đã bị kiếm chỉ của đối phương phá mất lớp phòng ngự và để lại hai lỗ thủng trên cặp đùi, nơi mạnh nhất của hắn.

Hắn không hề biết rằng lúc này Phong Thanh cũng chẳng hề dễ chịu, lần công kích vừa rồi Chân Vũ kiếm chỉ mà Phong Thanh sử dụng đã bị vỡ nát, chỉ sau một lát đã mất đi một phần ba lượng tiên thiên chân khí trong cơ thể.

Tất cả mọi người đều có dự cảm rằng trận đấu này sẽ càng thêm kịch liệt hơn, chẳng ai đoán được người nào sẽ thắng.

Trong phòng, Jake hưng phấn bật dậy từ trên sofa.

- Ha ha, tên gia hỏa lạnh lùng kia xong rồi, ha ha, Phong Thanh gia gia nhất định sẽ đánh bại hắn!

Dứt lời Jake còn gật gật đầu, biểu thị khẳng định phán đoán của mình.

Jerry và Jesse cũng gật đầu biểu thị tán đồng.

Vừa rồi Lý Dương thấy rõ ràng Chân Vũ kiếm chỉ của Phong Thanh đã vỡ nát, do đó hắn lập tức nói:

- Đừng kết luận sớm như vậy, theo ta thì Cát Lỗ Phổ rất nhanh sẽ đánh bại Phong Thanh thôi, tên Cát Lỗ Phổ này sắp bạo phát rồi!

- Lẽ nào bây giờ Cát Lỗ Phổ chưa bạo phát thực lực chân chính ra?

Tất cả mọi người đều nhìn về Lý Dương.

Lý Dương cười nói:

- Đương nhiên là thực lực của hắn vượt xa thế này!

Đáng tiếc là Lý Dương không biết là Cát Lỗ Phổ không dám bạo phát thực lực mạnh nhất của mình ra.

Trên võ đài.

- Trận này ta phải thắng thì mới có quyền lựa chọn đối thủ, quán quân mới được ưu tiên chọn lựa đối thủ trước tiên!

Cát Lỗ Phổ trong lòng thầm nói, hắn lo rằng một khi Phong Thanh mà thắng rồi, Phong Thanh sẽ lựa chọn Mộc Dịch để thách đấu, khi đó thì hắn hết cách.

“Được rồi, cứ sử dụng một chút “Hồng Hắc năng lượng” vậy!” Cát Lỗ Phổ trong lòng thầm quyết định. Lập tức năng lượng trong cơ thể bị khống chế mà chậm rãi di chuyển về vị trí tâm tạng. Từng luồng từng luồng “hồng hắc năng lượng” hỗn loạn bắt đầu tụ tập tại đây.

- Bộp!

Cát Lỗ Phổ cẩn thận sử dụng một lượng nhỏ “hồng hắc năng lượng”.

- Xoẹt...

Khí thế của Cát Lỗ Phổ bỗng dưng bạo phát, sau nháy mắt tóc hắn đã dựng đứng cả lên, mỗi một sợi tóc đều giống như kim loại mà lấp lánh lên vậy.

Thiểm điện! Bôn lôi!

Sau nháy mắt khắp cả võ đài chỉ còn lại một đạo tàn ảnh của Cát Phổ Lão, đạo tàn ảnh này trực tiếp lao thẳng vào Phong Thanh, tốc độ này còn nhanh hơn vừa nãy gấp cả hai lần, tốc độ của Phong Thanh chẳng đủ để chạy thoát.

Phong Thanh sắc mặt đại biến, song thủ chấp theo Vân Thủ thế mà liên tục vung ra. Bỗng dưng quá nửa chỗ tiên thiên chân khí còn lại trong cơ thể y ào ra ngoài.

- Thái Cực Mật Quyền – Thái Cực Chân Ý!

Một tiếng quán khê vang lên, tiếp đó một thái cực đồ to lớn bao quanh thân thể Phong Thanh.

- Bình!

Thái Cực đồ lập tức vỡ nát, Phong Thanh tựa như một chiếc lá bị cuốn bay đi không hề có chút lực phản kháng nào. Nhưng Phong Thanh vẫn sử dụng phần năng lượng còn dư mà không ngừng đẩy ngược, tuy vậy y vẫn thổ ra một ngụm máu lớn.

Phong Thanh đã rơi ra khỏi võ đài. Trận đấu này Cát Lão Phổ thắng!

Tất cả mọi người đều sửng sốt, vừa rồi Phong Thanh còn sử dụng kiếm chỉ mà chiếm ưu thế, sao loáng một cái đã thật bại được?

- Trong trận chung kết, Cát Lão Phổ tiên sinh chiến thắng! Quán quân của “Tuyệt Lan vũ đạo đại tái” chính là Cát Lão Phổ tiên sinh. Tiên sinh sẽ đoạt được giải thưởng năm mươi triệu đô la, đồng thời tiên sinh cũng có quyền lựa chọn một trong tứ đại cao thủ của Cực Thối đạo để khiêu chiến.

Trọng tài hưng phấn lao đến trước mặt Cát Lão Phổ nói.

Cát Lão Phổ áp chế Hồng Hắc năng lượng trong cơ thể lại, đôi mắt đỏ rực của hắn nhìn về ống kính máy quay của tập đoàn Tuyệt Lan.

- Hừ hừ, ta đương nhiên sẽ chọn người sáng lập ra Cực Thối đạo là Mộc Dịch, giết chết hắn, đoạt được hai tỉ đô la a...

Khi Cát Lão Phổ nói ra từ “giết”, vẻ mặt hắn cực kỳ hung ác.

Dưới yêu cầu của Lý Dương, cảnh tượng này đã không bị cắt bớt đi một chút nào mà được gửi toàn bộ đến các đài truyền hình.

Thanks

107. Chương 27: Sơn Vũ Dục Lai

Trong chiếc biệt thự nhỏ chuyên dụng của Lý Dương trên Tuyệt Lan đảo.

- Hi, sư huynh, huynh đang làm gì đó? Múa ba lê hả? Sao cứ bước nặng bước nhẹ, huynh xem mặt đất đã thành cái bộ dạng gì rồi kìa?

Jake nhìn Lý Dương, trong mắt lộ ra vẻ nghi hoặc nói.

Bị trọng lượng mười tấn hoàn toàn đè lên người cho nên Lý Dương chỉ đành không chế năng lượng trong cơ thể và năng lượng nhục thể không ngừng chống đỡ. Một luồng dao khí đỡ dưới chân để thân thể không chạm xuống mặt đất, còn phần thân trên của hắn sẽ chỉ được dùng năng lượng nhục thể thuần túy để kháng cự.

Với công lực của Lý Dương hiện này thì việc chống đỡ như thế này cũng không thể coi là khó, dù sao hắn cũng có thể ngự kiếm phi hành rồi. Nhưng lúc Lý Dương dùng nhiều năng lượng thì thân thể sẽ bay lên, những lúc dùng ít năng lượng thì mặt đất sẽ bị lún xuống một cái lỗ lớn.

Kỳ thật trong trận chung kết của Cát Lão Phổ và Phong Thanh lần trước tình huống này đã xuất hiện rồi.

Chỉ là Lý Dương vừa tiến vào phòng thì đã liền lập tức ngồi xuống, sau đó lại không hề di động. Vì vậy mọi người cũng không chú ý lắm, nhưng hai ngày hôm nay mọi người đã đều để ý thấy hết được.

- Hi, tên tiểu gia hỏa kia, đợi đến khi đệ biết cái cảm giác phải nâng mười tấn trên người nó là như thế nào thì sẽ biết thôi!

Lý Dương cười khỏ nói.

Mỗi bước đi của hắn đều phải sử dụng năng lượng nhục thể. Bởi vì một khi bước đi thì trọng tâm cơ thể sẽ thay đổi, do trung tâm đỡ trọng lực bị dịch chuyển, vì vậy Lý Dương bắt buộc phải điều chỉnh. Cảm giác này tuyệt đối chẳng dễ chịu gì, bất quá như vậy có thể tập luyện cho cơ nhục toàn thân Lý Dương.

Lúc này Điền Cương đang cởi trần đột nhiên từ ngoài bước vào.

Grim cũng cởi trần bước theo sau.

- Mẹ nó, năng lượng nhục thể của tên Điền Cương này còn mạnh hơn cả ta, con mẹ nó chứ! Lão tử lại bị hắn đánh ngã cả chục lần!

Grim lầm bầm trong miệng, bộ dạng có vẻ rất không thoải mái.

Grim bây giờ đã đi theo bên cạnh Lý Dương. Lý Dương cũng truyền cho hắn Tinh Tâm chú, theo lời của Lý Dương, sau khi Grim học được Tinh Tâm chú thì có thể đi, nhưng Grim không có nhà để về nên đã đi theo Lý Dương.

Bên cạnh Lý Dương, trừ việc có thể ăn uống thoải mái ra thì nơi này lại còn có rất đông cao thủ nên lúc nào cũng có thể tỉ thí. Ngoài ra tập đoàn Tuyết Lan còn lấy bao cát loại tốt hơn ra cho hắn tập luyện. Một nơi tốt như thế này Grim làm sao màỡ rời đi chứ?

- Ha ha, ta đã sớm nói rồi, đầu đá à, người mà thi đấu với tỷ phu ta thì thua là cái chắc mà!

Jake đắc ý nói.

Trong miệng Grim đang lầm bầm, đầu tiên hắn muốn thử thực lực của Điền Cương, nếu hắn mạnh hơn Điền Cương thì khi khiêu chiến có thể chọn Điền Cương mà khiêu chiến rồi đoạt lấy một trăm triệu đô la. Còn nếu như Điền Cương mạnh hơn hắn thì hắn sẽ bỏ cuộc luôn, nếu không hắn thất bại rồi lại còn bị tung lên truyền hình thì không phải rất mất mặt sao.

Dù sao từ khoản tiền thưởng cũng có thể nhìn ra, trong bốn người để khiêu chiến thì Điền Cương là người yếu nhất. Nhưng bây giờ còn yếu hơn cả Điền Cương, trong lòng Grim lập tức quyết định sẽ không tham gia khiêu chiến nữa.

- A, Mộng Dịch tiên sinh, cái gã tên là Cát Lỗ Phổ kia sau trận chung kết còn nói là muốn giết tiên sinh. Sao đoạn video đó ngài không cắt bớt đi đoạn cuối mà cứ phát cả ra thế? Như vậy chẳng phải là khiến cho toàn thế giới đều biết sao?

Grim gãi đầu thắc mắc nói.

Lý Dương chậm rãi ngồi xuống ghế. Hắn không chế năng lượng của mình cho ổn rồi sau đó mới nói:

- Ta chính là muốn cho tất cả mọi người trên thế giới đều biết đó!

Năm phút sau.

Lily từ bên ngoài đi vào.

- Sư huynh, quả nhiên đúng như huynh đoán, tên Cát Lỗ Phổ này đúng là có thù oán với chúng ta. Theo như tin tức tình báo mà Tuyết Lan tập đoàn chúng ta thu thập được thì đệ đệ của hắn chính là Cát Lỗ Thù, chỗ tài liệu này chính là do Thanh bang vừa gửi tới cho mọi người.

Lily lập tức đưa đến trước mặt Lý Dương một xấp tài liệu.

Cát Lỗ Thù chính là người trong quá khứ đã bị Lý Dương thi triển Sư Hồn thuật biến thành người si ngốc.

Đánh đệ đệ rồi ca ca đến báo thù ư? Hừ, khi đệ đệ hấn giết huấn luyện viên của Cực Thối đạo sao không nghĩ tới hậu quả chứ? Việc này thì có thể trách ai được?

Lý Dương xem xong báo cáo thì không khỏi cười lạnh nói.

Bỗng dưng Lý Dương nhìn thấy một câu trong tập tài liệu “Bảy năm trước Cát Lỗ Phổ tiến vào đại sa mạc ở châu Phi và mất tích. Bảy năm sai, cũng chính là năm nay mới đi ra, lúc này công lực của hắn đã đại tăng, mạnh hơn lúc trước cả trăm lần!”

- Đại sa mạc ở châu Phi!

Lý Dương trong miệng khẽ lẩm bẩm.

Tiến vào sa mạc ở châu Phi, bảy năm sau, khi đi ra thì công lực được đề thăng tới mức này, rút cục là vì nguyên nhân gì nhỉ?

Một tên gia hỏa tu luyện quyền Thái sao lại có thể biến thành một ma đạo tu hành giả nhỉ?

Lý Dương đương nhiên vừa nhìn cái là phát hiện ra Cát Lỗ Phổ chính là một tu ma giả, hơn nữa năng lượng nhục thể của hắn cũng khoảng chừng hai mươi vạn tinh, rất không tầm thường. Điều khiến Lý Dương cảm thấy đặc biệt kinh ngạc là xung quanh trái tim của Cát Lỗ Phổ có một luồng ma sát lực cực kỳ tinh thuần, chỉ là nó có hai loại thuộc tính bất đồng mà thôi. Nếu hai loại năng lượng này mà cùng bạo phát thì cho dù là Lý Dương muốn chiến thắng cũng phải mất một thời gian.

- Không cần biết như thế nào, tên Cát Lỗ Phổ chắc là đến để báo thù cho em trai mình. Trước mặt công chúng mà hắn dám nói câu sẽ giết ta thì chứng tỏ sát ý của Cát Lỗ Phổ với ta đã vô cùng kiên định rồi! Đã như vậy thì ta cũng không thể nhân từ như kiểu đàn bà nữa!

Lý Dương trong lòng đã quyết tâm sẽ trực tiếp giết chết Cát Lỗ Phổ.

Đối phương đã công khai nói muốn giết hắn, Lý Dương còn lý do gì để nhân từ đây?

Trên một chương trình truyền hình tại Trung Quốc.

Một MC có danh tiếng, trên tay cầm một vài tư liệu mà nở một nụ cười tươi rói nói:

Chào mọi người! Tôi là Lạc Lạc, ha ha, xin chào các fan hâm mộ của Cát Lỗ Phổ cũng như các fan hâm mộ của Mộc Dịch. Ngày mai chính là cuộc tỷ đấu giữa quán quân “Tuyệt Lan võ đạo đại tái” Cát Lỗ Phổ, người từng là vua quyền Thái cùng với Mộc Dịch tiên sinh, chủ tịch của tập đoàn Tuyệt Lan và là người sáng lập ra Cực Thối đạo. Lạc Lạc tôi chính là fan của Mộc Dịch tiên sinh, mọi người thử nói xem trận đấu này ai sẽ là người thắng cuộc đây? Bây giờ Lạc Lạc sẽ cho mọi người xem một chút tư liệu về bọn họ!

Lập tức trên TV xuất hiện một số đoạn video ngắn.

- Đây là các đoạn băng về “Tử Thần” Cát Lỗ Phổ trong “Tuyệt Lan vũ đạo đại tái”!

- Đoạn phim thứ nhất: Cát Lỗ Phổ một cước chấn bay đối thủ, máu tươi phun ra thành vòi, địch thủ chưa hề có phản ứng nào cả.

- Đoạn phim thứ hai: Cát Lỗ Phổ lao về phía trước, thân hình tựa như bay lên, song thủ như sắt thép nhằm vai đối thủ đánh xuống, tiếp đó “rắc” một tiếng, vai địch thủ lập tức bị gãy rời. Theo quán tính tay của Cát Lỗ Phổ còn thuận đà đập xuống nền đá hoa cương. Lập tức vô số hòn đá nhỏ bắn ra, một cái hố sâu hoắm xuất hiện.

- Đoạn phim thứ ba: chân trái Cát Lỗ Phổ như thiết bóng mà xoay một cái rồi đá vào bụng đối thủ, người này lập tức gục ngã chết tại chỗ.

- Đoạn phim thứ tư...

- Mọi người có thể phát hiện “Tử Thần” Cát Lỗ Phổ tựa hồ đao thương bất nhập, mình đồng da sắt, một quyền đâm xuống thì gạch đá vỡ nát, oa, thực sự là quá mạnh! Tiếp theo chúng ta sẽ xem một vài đoạn băng về đối thủ của anh ấy, người sáng lập ra Cực Thối đạo và cũng là thần tượng của tôi – Mộc Dịch!

- Đoạn phim thứ nhất chính là cảnh tượng Lý Dương đang biểu diễn bộ thối pháp thứ nhất trong Cực Thối đạo. Một thân bạch y giống như giao long, động tác như hành vân lưu thủy, tự nhiên vô cùng.

- Đoạn phim thứ hai, Lý Dương một thân hắc y, thân thể đột nhiên xuất hiện và một cước đá bay “Hắc Hùng” Grim đứng mãnh lên cao mười mét rồi tùy ý đạp một chân xuống chế ngự và sau đó ép luôn Grim lún xuống. Cho dù thủ của Grim điên cuồng đạp xuống tạo thành một cái hố đá lớn nhưng dưới một chân đó của Lý Dương vẫn chẳng thể chuyển mình bỏ chạy được.

- So với một lượng lớn tư liệu Cát Lỗ Phổ thì hai đoạn về Mộc Dịch thực sự quá ít. Xem qua các đoạn tư liệu này, quý vị cho rằng ai sẽ thắng? Cát Lỗ Phổ tuyệt đối xứng danh tử thần, vừa có bá khí lại sung mãn sát khí. Mọi người còn nhớ lời anh ta nói sau trận chung kết không? Ta đương nhiên chọn Mộc Dịch, người sáng tạo ra Cực Thối đạo, giết hán chính là đoạt được hai tỷ đô la! Câu này nói lên rằng mục tiêu của Cát Lỗ Phổ chính là giết chết Mộc Dịch. Hừ hừ, đúng là đáng ghét. Lại đi nói ra những lời ác độc như vậy, nhưng anh ta có khí chất và địa vị để Lạc Lạc phải hâm mộ... Còn Mộc Dịch thì sao? Anh ấy lại không hề để ý, Mộc Dịch luôn là một nhân vật thâm bí không thể dò được, một cước cũng có thể nhẹ nhàng ép Grim xuống, rút cuộc anh ấy mạnh đến thế nào thì chẳng ai rõ ràng. Tất cả sẽ được thể hiện ra sau cuộc đấu ngày mai.

Trong một quán rượu.

- Mẹ nó! Ta đặt một vạn tệ cho Mộc Dịch, hừ hừ, ta tin Mộc Dịch chắc chắn sẽ thắng!

Một đại hán uống một ngụm bia, sau đó quay sang nói với phục vụ.

Đại hạ đồ trường đương nhiên không thể bỏ qua “Tuyệt Lan vũ đạo đại tái”, các trận đấu đều có tỷ lệ đặt cược rõ ràng cả.

Tại một vài quốc gia ở châu Âu còn cho cá cược công khai.

Bên cạnh gã đại hán có một thanh niên đeo kính đưa cặp mắt lơ đãng nhìn hán.

- Ta nói này Cương Tử, có phải người là kẻ ngốc không đó, người xem Cát Lỗ Phổ mạnh như vậy, một cước đạp vỡ đá hoa cương tạo thành một cái hố sâu. Một người mạnh mẽ như vậy có lẽ sẽ không bao giờ thua, ta mua Cát Lỗ Phổ một vạn tệ!

Cái tên “bốn mắt” này cũng lấy một vạn tệ ra đặt cược.

Lập tức cả đám đông xung quanh trở nên huyền ảo, ai cũng tranh chấp cho người họ đặt cược, một đám người ủng hộ cho Cát Lỗ Phổ, một đám khác lại ủng hộ cho Mộc Dịch.

- Mẹ nó, ta nói Cát Lỗ Phổ thắng, tên tiểu tử người nói vớ vẩn cái gì đó?

Một người đã say trong quán rượu là nhè nói và vỗ vỗ vào đầu một tên say khác, hành động này lập tức dẫn đến chuyện một đám say tức giận.

- Ta khinh!

Và thế là một đám người say rượu lao vào đánh nhau.

Một đôi nam nữ bên đường đang nói chuyện với nhau.

- Cát Lỗ Phổ quá mạnh mẽ, nắm đám còn cứng hơn đã, ta nghĩ lần này hán nhất định sẽ chiến thắng!

Người con trai đeo kính nói với vẻ khẳng định.

Người con gái lập tức lên tiếng:

- Nói mò, anh xem tên Cát Lỗ Phổ xấu xí như thế, nhìn Mộc Dịch xem, nếu là chân chính cao thủ thì chỉ cần từ khí thể cũng có thể nhìn ra, tên Cát Lỗ Phổ đó mà đòi thắng được ư!

Thanh niên đeo kính lập tức không dám nói gì nữa, chỉ là trong miệng y vẫn lầm bầm:

- Hừ Mộc Dịch bất quá chỉ là một tên mặt trắng.

Người bạn gái bên cạnh lại trừng mắt lườm một cái khiến chàng trai đeo kính lập tức không dám nói gì nữa, tán được một mỹ nữ làm bạn gái chẳng dễ dàng gì, hắn không muốn bị mất đi một cách ngớ ngẩn như vậy.

Cách đôi nam nữ này không xa, mấy sinh viên đại học đang hưng phấn nói chuyện.

- Oa, ngày mai là quyết đấu rồi, ta thật sự cảm thấy kích động. Lần này Mộc Dịch nhất định sẽ thắng, chỉ cần nhìn hấn động tác anh ấy dùng một chân khổng chế tên Hắc Hùng Grim khiến hấn chẳng thể cự quậy được là biết ngay!

Trong đầu thanh niên này lập tức cảm thấy vô cùng hưng phấn khi nhớ lại đoạn video trên máy tính.

- Vớ vẩn, Mộc Dịch là cái đĩnh gì chứ, chẳng qua chỉ là một tên mặt trắng mà thôi, còn Cát Lỗ Phổ mới chính là cao thủ. Cát Lỗ Phổ nhất định sẽ thắng!

Thanh niên cường tráng bên cạnh phản đối nói.

Phong Thanh sau trận chung kết đã thụ trọng thương nên từ bỏ quyền khiêu chiến, còn Grim cũng nói ra bên ngoài là sẽ không tham gia khiêu chiến.

Hai tin tức này lập tức lan truyền đi khắp nơi trên thế giới. Chuyện Phong Thanh trọng thương mọi người đều đã nhìn thấy, sau trận chung kết, thậm chí mọi người còn lo rằng lúc đó Phong Thanh đã bị Cát Lỗ Phổ đánh chết. Sau đó tuy Phong Thanh không chết nhưng cũng đã trọng thương, chẳng thể tham gia khiêu chiến được nữa.

Còn về Grim hấn đã ngầm tỷ thí qua với Điền Cương, hấn biết cho dù mình có tham gia cũng chỉ mất mặt thôi, do đó từ bỏ cũng là chuyện bình thường.

Bây giờ ba người có quyền tham gia khiêu chiến chỉ còn duy nhất một mình Cát Lỗ Phổ.

Cát Lỗ Phổ là nhà vô địch của “Tuyệt Lan võ đạo đại tái”, Lý Dương lại là người sang lập ra Cực Thối đạo, lại thêm phần thường hai tỷ đô la, do đó có vô số người đều quan tâm đến diễn biến về trận đấu sắp tới này.

Trong trận đấu này, địa hạ đổ trường ra tỷ lệ đặt cược của hai bên ngang nhau. Chuyện này đã được tính toán kỹ càng, sát khí và bá khí của Cát Lỗ Phổ khiến rất nhiều người nhận định là hấn sẽ thắng, còn Lý Dương thì có vẻ thần bí khó lường, lại thêm cuộc tỷ thí lần này là do hấn tổ chức nên trên thế giới cũng có một lượng lớn người ủng hộ cho hấn.

Bất quá có một điểm rất thống nhất.

Đó là ý kiến của các nữ sinh. Trong mắt bọn họ, tên Cát Lỗ Phổ vừa xấu xí lại vừa đầy sát khí thì làm sao có thể thắng nổi Mộc Dịch, bạch mã vương tử trong lòng bọn họ được chứ?

Trong đoạn phim đầu tiên, Lý Dương một thân bạch y vô cùng anh tuấn, vô số trái tim của các cô gái đã bị hấn làm lay động. Đoạn phim thứ hai thì Lý Dương một thân hắc y vô cùng lạnh khốc, sự lạnh khốc phát ra từ nội tâm này của y và sự lạnh khốc do tu luyện mà có của Hoa Thiên tuyệt đối không giống nhau. Sự lạnh khốc phát ra từ nội tâm này đã khiến vô số nữ hài yêu thích.

Bất kỳ nơi nào bên đường đều có thể nghe được tiếng bàn luận về trận đấu. FAN của hai người ở trên mạng thì đánh cãi chửi nhau khắp nơi, bất quá số FAN của Mộc Dịch nhiều hơn của Cát Lỗ Phổ nhiều.

Khắp cả thế giới, tựa hồ như bất kỳ nơi nào có ti vi hay có mạng internet là có tiếng bàn luận, tiếng tán chuyện về trận đấu, những tiếng tranh luận cũng vang lên khắp nơi, đâu đâu cũng có thể nghe thấy.

Tất cả các ánh mắt trên toàn thế giới đã bắt đầu hướng về Tuyệt Lan đảo.

Trận đấu sắp sửa bắt đầu !

108. Chương 28: Tuyệt Sát

Những người xem đã ngồi chật kín khán đài, vô số khán giả đều là vừa từ bên ngoài tới để xem trận chiến cuối cùng này. Số du khách trên Tuyết Lan đảo đã đạt tới cực hạn, rất nhiều người chẳng thể tiến vào, do đó chỉ đành xem bằng chiếc màn hình cực lớn trên quảng trường.

Cả khu vực tỷ võ phải có tới gần mười vạn người xem, người nào người nấy đều đang cổ vũ hết sức mình, những tiếng hoan hô như biển động sóng gầm vang lên không ngớt trên khắp cả khu tỷ võ.

“Mộc Dịch!” “Mộc Dịch!” “Mộc Dịch!” “Mộc Dịch!” “Mộc Dịch!” “Mộc Dịch!” “Mộc Dịch!”...

Quá nửa tiếng hoan hô trong võ trường là hết tên Mộc Dịch, một lượng lớn các cô gái đang tuổi thanh xuân đầy sức sống đang nhảy nhót và điên cuồng kêu gào cổ vũ cho thần tượng của họ, còn có vô số những nam tử đang hét lớn...

Nhưng thanh âm phát ra từ các FAN của Cát Lỗ Phổ tựa hồ như rất nhỏ bé, dường như như không nghe thấy. Những kẻ đã thích Cát Lỗ Phổ thì phần lớn là nam nhân, dưới ánh mắt trừng trừng của đám con gái, mấy tên nam tử này kẻ nào cũng đều vừa hò hét mà vừa xấu hổ.

Bởi vậy khắp cả võ trường chỉ toàn nghe thấy cái tên Mộc Dịch.

Trong khu chuẩn bị của tuyển thủ, Lý Dương như một lão tăng nhập định mà chờ thời gian đến.

- Lý Dương, bản Bá Vương giúp người giải khai trọng lực cấm chế nhé!

Âm thanh của Hạng Vũ vang lên trong đầu Lý Dương.

Lý Dương mỉm cười nói:

Không, Bá Vương, đừng vội, bây giờ vẫn chưa cần, có trọng lực cấm chế lực công kích của tôi sẽ mạnh mẽ hơn quá khứ nhiều. Hơn nữa tốc độ của tôi nhanh hơn tên gia hỏa kia nhiều, cho dù có trọng lực khổng lồ thì tốc độ của tôi cũng vẫn xấp xỉ hắn, đợi tôi chơi đùa đủ với hắn thì ngài hãy giúp tôi giải khai trọng lực cấm chế.

Phải gánh thêm mười tấn, khi Lý Dương tấn công thì chắc chắn sẽ không thu lại được, lực công kích cũng sẽ vô cùng lớn. Kỳ thực chỉ cần gánh thêm mười tấn này thì lực công kích sẽ tăng lên rất nhiều. Một người khổng lồ nặng mười tấn vậy chỉ cần tùy tiện vung ra một quyền cũng sẽ vô cùng mạnh mẽ, đây chính là đạo lý của việc này.

- Thưa quý vị! Trận đấu chuẩn bị diễn ra rồi. Bây giờ mọi người hãy hoan nghênh người khiêu chiến của chúng ta “Tử Thần” Cát Lỗ Phổ tiến ra nào!

Giọng nói của người dẫn chương trình ngân vang với vẻ vô cùng kích động.

Cát Lỗ Phổ bước từng bước tiến ra võ trường, mặt đất cũng bắt đầu chấn động theo bước chân của hắn, mỗi bước hắn đi, trên người hắn và trên mặt đất lại tỏa ra đầy khí tức tử vong. Hôm nay khí tức tử vong của hắn còn nồng đậm hơn hôm qua nhiều, sau mỗi bước đi, sức mạnh mà chân hắn ép xuống lại càng lớn, các dấu chân xuất hiện trên mặt đất lại càng sâu hơn.

“Bộp!” “Bộp!” “Bộp!” “Bộp!”...

Tiếng bước chân trầm trọng của Cát Lỗ Phổ khiến cho tất cả những người xem trên khán đài dè im lặng xuống, tất cả đều cảm thấy bị một luồng áp lực đè lên, một luồng áp lực đến cực độ!

- Đệ đệ, người hãy xem ca ca báo thù cho người đây!

Cát Lỗ Phổ thấp giọng lầm bầm.

Cát Lỗ Phổ bỗng dừng dừng lại, lúc này hắn bước tới võ đài. Cát Lỗ Phổ chậm rãi ngừng cái đầu đang cúi xuống lên. Đôi mắt của hắn lúc này đã trở nên đỏ rực khiến người ta cảm thấy không lạnh mà run. Trong đôi mắt đỏ rực ấy, ánh mắt của hắn giống hệt như một thanh lợi kiếm lóe lên hàn mang màu hồng mà bắn thẳng tới khu chuẩn bị của Lý Dương.

Tựa hồ nhu đã cảm nhận được với mục quang của Cát Lỗ Phổ, Lý Dương cũng chậm rãi từng bước từng bước đi ra. Cước bộ của hắn rất nhẹ, nhẹ phi thường, phẳng phất giống như một người bình thường đang đi bộ vậy.

Hôm nay Lý Dương một thân hắc y, một thân hắc y này vô cùng thích hợp với khí chất của hắn. Mục quang của hắn lộ ra những nụ cười nhạt, bất quá xung quanh thân thể hắn vẫn có một luồng sát khí lạnh lùng nồng đậm. Luồng sát khí lạnh lùng này tịnh không phải là Lý Dương cố ý bạo phát ra. Đó là khí chất vốn có trên người hắn.

Bỗng dưng Lý Dương cũng dừng lại ở một bên võ đài, hai người cứ như vậy mà chăm chú nhìn nhau.

- Mộc Dịch, hôm nay chính là ngày chết của ngươi!

Âm thanh trầm thấp của Cát Lỗ Phổ vang lên.

Trên mặt Lý Dương nở một nụ cười tươi rói nói:

-Ồ, vậy thì ngươi cứ thử xem!

Trọng tài nhìn thấy hai người thì tựa hồ như chẳng nhớ đến cái gì nữa, nhưng ngay sau đó y lập tức hỏi:

- Hai vị đã chuẩn bị xong rồi chứ?

Cát Lỗ Phổ lãnh khốc gật đầu.

Lý Dương cũng khẽ gật đầu.

- Keng...

Tiếng chuông vang lên khắp cả tỷ võ trường, mấy vạn khán giả trên khán đài đều không ai nói một câu nào. Đúng vậy, không có một ai! Bởi vì không khí hay vị tuyệt đỉnh cao thủ sắp đánh nhau đã khiến tất cả mọi người tại trường bị ảnh hưởng.

- Hãy! Toàn lực ứng phó!

Trong yết hầu Cát Lỗ Phổ bạo phát ra một tiếng hét nhẹ, y phục trên người hắn lập tức bị cơ nhục bạo phát xé rách tan. Từng đạo kinh khí lưu chuyển xung quanh cơ bắp. Cát Lỗ Phổ vừa mới bước lên đã bạo phát ra tất cả thực lực, nhìn thấy Lý Dương hắn chỉ hận không được ngay lập tức ăn thịt uống máu y.

- Bắg!

Đột nhiên Cát Lỗ Phổ cúi người xuống và dậm mạnh chân xuống đất. Ngay sau đó thân hình hắn như hóa thành một vệt sao băng, tốc độ đáng sợ khiến cho không khí cũng bị kéo theo lên, thân ảnh của Cát Lỗ Phổ lập tức như ẩn như hiện.

Nhưng chân phải của Lý Dương hơi lùi lại một bước, tiếp đó hắn không động đậy gì nữa.

Song quyền của Cát Lỗ Phổ mang theo kinh lực khủng bố mà nhắm thẳng vào đầu Lý Dương bổ xuống, hắn muốn nhanh chóng dồn Lý Dương vào tử địa.

- Bộp!

Hữu quyền Cát Lỗ Phổ sau nháy mắt lại lao đến vai Lý Dương, hắn đã đánh lệch rồi! Đây căn bản là chuyện không thể, hắn là cao thủ, siêu cấp cao thủ, sao lại có thể đánh lệch chứ?

- Vụt!

Chân phải của Lý Dương sau nháy mắt đã tiêu thất, ngay sau đó lại xuất hiện trên ngực của Cát Lỗ Phổ.

Tựa hồ như đúng vào lúc quyền đầu của Cát Lỗ Phổ công kích tới, đùi phải của hắn cũng đá lên, đồng thời thân hình hắn cũng có biến hóa, chính vì vậy nên Cát Lỗ Phổ mới đánh lệch một quyền.

- Oành!

Ngực Cát Lỗ Phổ bị một đui của Lý Dương mạnh mẽ kích trúng, một luồng máu tươi lập tức từ yết hầu phun ra, thân hình Cát Lỗ Phổ chấn động. Nhưng lúc này trong mắt hắn lại lóe lên vẻ khát máu, hắn chẳng quan gì đến thương thế mà hung hăng dung song quyền đâm vào đầu Lý Dương.

“Bộp!” “Bộp!” “Bộp!” “Bộp!” “Bộp!”...

Trong nháy mắt song thủ của Lý Dương đã ngăn chặn cả mấy chục lần công kích, quyền đầu (nắm tay) của Cát Lỗ Phổ vẫn không thể đánh tới thân thể Lý Dương.

Với sự hiểu biết về thiên đạo của Lý Dương, có lẽ ngay khi đòn công kích của Cát Lỗ Phổ còn chưa phát động thì hắn đã hoàn toàn nắm được hết rồi, khả năng phòng ngự của Lý Dương ở bất kỳ mặt nào cũng đều mạnh hơn Phong Thanh lão đầu.

- Vụt!

Quyền đầu của Cát Lỗ Phổ đâm thẳng tới bụng của Lý Dương. Trên mặt Lý Dương lại lộ ra một tia lạnh lùng.

- Hay!

Trên cơ bắp của Lý Dương đột nhiên lóe lên một đạo hắc sắc quang mang, thân hình hắn lập tức lắc lên một cái, đui phải hóa thành một bánh xe gió lớn mà hung hăng chém về phía Cát Lỗ Phổ.

Cát Lỗ Phổ trở tay không kịp, hắn chỉ đành dùng hai tay đón đỡ. Nhưng sức mạnh của phần đui mạnh hơn tay rất nhiều, hơn nữa Lý Dương lại đã có chuẩn bị sẵn còn Cát Lỗ Phổ thì vội vàng ngăn cản.

Một cước này mang theo một sức mạnh rất lớn, nó khiến hay tay Cát Lỗ Phổ như tê đi, hai chân chẳng thể đứng vững được mà liên tiếp lùi về sau mấy bước.

- Bốp!

Hữu quyền của Lý Dương hung hãn nện xuống nền võ đài, lập tức trên võ đài xuất hiện một cái hố lớn. Còn Lý Dương lại mượn lực mà hung hăng đuổi theo Cát Lỗ Phổ như một đạo thiểm điện.

“Bốp!” “Bốp!” “Bốp!” “Bốp!”...

Một hơi mấy chục quyền được nện lên người Cát Lỗ Phổ, sau nháy mắt Cát Lỗ Phổ đã bị những quyền nặng nề của Lý Dương đánh cho mê đi, chẳng còn biết đông nam tây bắc gì nữa.

- Hay!

Lý Dương lật mạnh tay lại mà đưa xuống nắm lấy đầu Cát Lỗ Phổ và nhấc thân thể hắn lên rồi hung hăng quật mạnh xuống.

- Bịch!

Thân thể Cát Lỗ Phổ bị Lý Dương biến thành một cái roi da liên tục hung mãnh quật xuống nền võ đài.

“Bịch!” “Bịch!” “Bịch!” “Bịch!” “Bịch!” “Bịch!”.....

Một loạt những tiếng va đập mạnh từ võ đài vang ra khắp toàn trường. Đá hoa cương dưới mặt đất bị thân thể của Cát Lỗ Phổ đập cho vỡ tan, điều này khiến vô số khán giả phải lắc đầu lè lưỡi kinh ngạc.

Chỉ sau vài giây Lý Dương đã quật Cát Lỗ Phổ xuống sàn mấy chục lần, lúc này Cát Lỗ Phổ cuối cùng cũng đã có chút tỉnh táo lại.

Phẫn nộ, vừa xấu hổ vừa tức giận. Hắn đường đường là thái sơn bắc đẩu trong giới quyền Thái mà lại bị người ta liên tiếp đập xuống mặt đất như vậy!

- Grào...

Trong sự phẫn nộ Cát Lỗ Phổ phẫn nộ gầm lên một tiếng. Hắn chẳng để ý đến cái gì nữa, cho dù hắn có chết cũng phải kéo Lý Dương chết theo. Tựa hồ như sau nháy mắt, hồng hắc năng lượng mà hắn còn chưa khống chế được đã hoàn bị được bạo phát ra.

Đột nhiên Lý Dương cảm thấy có một lực đạo cường hãn truyền đến ngón tay, tay phải hần không kìm được mà run lên, Cát Lỗ Phổ lập tức giật thoát ra.

Cát Lỗ Phổ lúc này bao quanh thân thể là hai loại khí tức, hoặc là màu đỏ, hoặc là màu đen. Ánh mắt trở nên thập phần quỷ dị, không gian xung quanh thân thể hần nhất thời bị bóp méo.

- Bá Vương! Giúp tôi giải khai trọng lực cấm chế!

Lý Dương cảm thấy rốt cuộc Cát Lỗ Phổ đã dùng tất cả thực lực, hần vẫn luôn cảm thấy nghi hoặc tại sao Cát Lỗ Phổ lại đặt luồng năng lượng mạnh mẽ đó cạnh tâm tạng mà không sử dụng, nhưng cuối cùng thì hần cũng đã dùng đến rồi.

- Lý Dương tiểu tử, cẩn thận lại vấp ngã đó!

Hạng Vũ nhắc nhở hần, đồng thời giải trừ trọng lực cấm chế.

Trọng lực mười tấn được giải trừ, Lý Dương lập tức cảm thấy thân thể mình phẳng phất như không có trọng lượng vậy.

- Oành oành oành...

Đột nhiên một màn sương khói tràn ra, những tiếng nổ vang lên ầm ầm, Lý Dương còn chưa kịp phản ứng thì đã có một nguồn sức mạnh cường đại từ phía trước lao tới, thân thể Lý Dương không khỏi bị đánh bay đi.

- Xuyên Vân Tỏa Vụ!

Thân hình Lý Dương hệt như một cành liễu mà tùy ý uốn lượn rồi nhẹ nhàng hạ xuống. Động tác phong lưu tiêu sái của hần khiến cho vô số các cô gái trên khán đài đang lo lắng cho Lý Dương gào thét ầm lên.

- Nói cho ta biết, có phải ngươi đã phá hủy não bộ của đệ đệ ta hay không?

Cát Lỗ Phổ tựa hồ như rất trầm tĩnh, cặp mắt của hần nhìn trừng trừng vào Lý Dương mà không nháy đến một cái.

Lý Dương khẽ gật đầu nói:

- Đúng vậy!

Nghe được câu trả lời của Lý Dương, hai mắt Cát Lỗ Phổ sáng rực, tiếp đó một cỗ sát khí lập tức giống như thủy triều nổi lên, hồng hắc năng lượng không ngừng ào ra. Phẳng phất như từ tận đáy lòng, Cát Lỗ Phổ hét lên:

- Vậy ngươi hãy chết đi!

- Oành oành oành!

Lý Dương lần này cũng đã hiểu rằng Cát Lỗ Phổ chẳng biết cái gọi là khinh công. Lúc này Cát Lỗ Phổ hai chân dậm mạnh xuống đất, lập tức nền đá hoa cương bị vỡ vụn ra thành vô số mảnh nhỏ, một đám khói bụi khổng lồ sinh ra. Thân thể Cát Lỗ Phổ một con trâu điên cuồng mà liều mạng xông đến.

- Xoẹt!

Thân hình Lý Dương tựa như thuấn di, sau nháy mắt đã xuất hiện cách đó mười mét.

- Bịch!

Cát Lỗ Phổ dậm mạnh xuống đất, thân hình tiếp tục lao thẳng đến Lý Dương như một mũi tên.

- Xoẹt!

Tốc độ nhanh gấp Hoa Thiên cả mười lần của Lý Dương đã được thi triển, lại một lần nữa hần biến mất

“Xoẹt!” “Xoẹt!” “Xoẹt!” “Xoẹt!” “Xoẹt!”...

Thân ảnh của Lý Dương phẳng phất giống như quỷ mị vậy, Cát Lỗ Phổ đang điên cuồng cũng chẳng thể chạm nổi tới cái chéo áo của hần.

- Hồng...

Cát Lỗ Phổ chợt gầm lên một tiếng, tiếp đó hai tay hấn hung hăng đập thẳng xuống mặt đất, sau nháy mắt toàn bộ nền đá hoa cương trên võ đài đều vỡ nát cả ra. Nền đá hoa cương rộng mấy nghìn mét vuông trên võ đài đã bị một quyền hung mãnh này của Cát Lỗ Phổ hoàn toàn phá hỏng, vô số các mảnh đá vụn bay ra tứ phía.

- Chết đi cho ta!

Cát Lỗ Phổ núp sau một tảng đá lớn đang bay, khi khối đá tới gần Lý Dương thì hần đột nhiên xuất hiện, song thối hóa thành phong luân hung hăng đá liên hoàn vào Lý Dương.

- Oành!

Do chủ quan nên Lý Dương đã trúng một cước, ngay sau đó hần lập tức tỉnh ngộ mà mượn lực né người về sau.

- Hỗn đản, rác rưởi! Chỉ biết chạy trốn!

Cát Lỗ Phổ đột nhiên đứng lại rồi phẫn nộ mà quát lên.

Lý Dương đứng một bên mỉm cười nhìn Cát Lỗ Phổ nói:

- Người đã muốn chết thì ta sẽ giúp người!

Long Hình thân pháp là một loại thân pháp khá phổ thông trong An Toàn cục, nhưng công lực càng cao thì tốc độ của bộ công pháp này càng đáng sợ. Vốn dĩ bộ công pháp này quá cương mãnh mà nhu kinh lại không đủ, nhưng sau khi dung hợp với chiêu “Xuyên Vân Tỏa Vụ” của Lý Dương thì bộ thân pháp này đã trở nên hoàn mỹ hơn.

Đúng vào lúc Cát Lỗ Phổ dừng lại nói chuyện thì kinh khí trên người Lý Dương lập tức bạo phát!

Một luồng khí tức long hình từ trên người hần bạo phát ra, tiếp đó lại một hóa thành chín, sau nháy mắt tốc độ của Lý Dương đã đạt tới cực hạn, hần đã huyền hóa ra chín thân hình từ chín phương hướng khác nhau đồng thời tấn công tới Cát Lỗ Phổ, chín thân hình này đi cùng với chín luồng long hình khí tức mà lao tới.

- Long Hình Cửu Biến trong Long Hình thân pháp! A!

Không thể tránh né, Cát Lỗ Phổ chỉ còn cách vận dụng hồng hắc năng lượng để bảo vệ nhục thể. Nhưng điều hần cảm thấy đáng sợ chính là có vô số đạo chân khí sắc nhọn tựa tựa như Chân Vũ kiếm chỉ của Phong Thanh lần trước đã xuyên vào thân thể hần.

Phi đao nhập đạo liền sản sinh ra đao khí, với thực lực của Lý Dương hiện nay thì đối phó với lực cấp cao thủ chỉ cần trong nháy mắt!

Tựa hồ như sau nháy mắt đã có hơn trăm đạo đao khí dễ dàng xuyên qua thân thể của Cát Lỗ Phổ, nhưng Lý Dương vẫn cố ý không cho đao khí nào xuyên qua trái tim hần.

Đột nhiên chín đạo tàn ảnh biến mất. Cả võ trường không hề nhìn thấy thân ảnh của Lý Dương đâu.

Do tâm tạng vẫn chưa bị ảnh hưởng nên năng lượng sinh mệnh trong người Cát Lỗ Phổ vẫn còn rất sung mãn.

- Mộc Dịch đâu rồi?

Cát Lỗ Phổ lập tức nhìn ra bốn phía nhưng đều không tìm thấy thân ảnh của Lý Dương. Bỗng dưng trong lòng tựa hồ như có cảm ứng, Cát Lỗ Phổ đột nhiên ngẩng đầu nhìn lên, lập tức có một nắm đám to lớn mang theo luồng đao khí sắc nhọn mãnh liệt lao thẳng tới mặt hần.

- Bộp!

Lý Dương từ trên không trung lao xuống, một quyền mang theo đao khí mạnh mẽ đánh thẳng vào đầu Cát Lỗ Phổ. Một quyền đó của Lý Dương đã trực tiếp chấn nát tất cả trong não bộ Cát Lỗ Phổ, sau đó hần dễ dàng trực tiếp phá tan trái tim của y.

Lý Dương khẽ phát tay một cái, Cát Lỗ Phổ phảng phất như người gỗ mà ngã xuống.

Lúc này trọng tài mới tỉnh ngộ mà lập tức cao giọng hét:

- Trận khiêu chiến này Mộc Dịch thắng!

“Mộc”! Mộc Dịch! “” Mộc Dịch!” “Mộc Dịch!” “Mộc Dịch!” “Mộc Dịch!”.....

Lập tức cả võ trường vang lên vô số những tiếng hoan hô, những tiếng hoan hô giống hệt như tiếng triều thủy ào lên vậy, sau nháy mắt đã bao trùm lên cả tỷ võ trường và lao thẳng lên chín tầng mây.

109. Chương 29: Bí Mật Chi Địa

Tiếng hoan hô vang lên phảng phất như những tiếng nổ mạnh vậy, những đợt sóng trào dâng trên khắp cả khán đài. Vô số các cô gái hướng về phía Lý Dương mà tận tình gào thét những tiếng sắc nhọn, thậm chí một số khán giả ở gần võ đài đã lao về phía Lý Dương.

Mấy chục cô gái tay vẫy vẫy bó hoa tươi mà bước từng bước lớn về phía Lý Dương, tựa hồ như muốn được hân ôm vào lòng vậy.

Lý Dương vừa rồi khi đối mặt với Cát Lỗ Phổ mặt không đổi sắc nhưng bây giờ trong lòng lại hơi khó xử. Một chục cô gái trẻ đang lao về phía mình, mình nên làm thế nào đây? Lẽ nào lại động thủ đánh người? Nếu vậy thì quá lưu manh rồi.

Lý Dương chỉ đành luống cuống lao về khu vực của các tuyển thủ, sau đó ra khỏi võ trường và trở về biệt thự nhỏ của mình.

- Ông trời à, đám nữ hài này cũng thật điên cuồng a!

Lý Dương ngồi trên sofa mà thở dài một hơi.

Thanh âm của Hạng Vũ vang lên:

- Lý Dương à, đây không phải là cái được gọi là “miễn phở” thường xuất hiện trên máy tính của người đó chứ?

Lý Dương bất đắc dĩ gật đầu.

- Ha ha, Tiểu tử Lý Dương người tựa hồ rất có ảnh hưởng lực đó nhỉ? Nghĩ lại năm xưa cũng có một đồng người sùng bái bản Bá vương ta! Khi ở tại nhân gian, Ngu Cơ nàng ấy...

Tâm tình Hạng Vũ vừa rồi còn rất tốt nhưng bây giờ tựa hồ như đang hồi tưởng lại cái gì đó nên không nói nữa.

Lý Dương cảm thấy trong lòng Hạng Vũ cũng có không ít tâm sự.

- Bá vương, hồng hắc năng lượng bao quanh thân thể cái tên Cát Lỗ Phổ kia rút cục là cái gì vậy? Sao tôi lại cảm thấy nó có ma sát lực nhỉ?

Lý Dương lập tức chuyển đề tài mà quay sang hỏi Hạng Vũ.

Hạng Vũ bị Lý Dương hỏi câu này thì lập tức không nghĩ lại chuyện quá khứ nữa, y trả lời luôn:

- Đó là hai loại thuộc tính của ma sát lực, ma sát lực cũng có các loại thuộc tính bất đồng, màu sắc cũng bất đồng. Khi tu luyện các loại công pháp khác nhau thì loại ma sát lực sinh ra cũng khác nhau, ví dụ như tu luyện “Ma Dương điển” thì sẽ ra loại ma sát lực màu đỏ sậm, bất quá bình thường thì một người không thể tu luyện hai loại ma sát lực có thuộc tính bất đồng!

Lý Dương vô cùng kinh ngạc, một người không thể tu luyện hai loại ma sát lực có thuộc tính bất đồng.

- Bá vương, vậy...vậy tên Cát Lỗ Phổ kia sao lại có hai loại ma sát lực vậy?

Lý Dương có vẻ nghi hoặc hỏi.

Hạng Vũ cười nói:

- Cũng khó trách, người tu luyện ma sát lực còn chưa tinh thông nên không nhìn ra tình hình thực tế trong thân thể Cát Lỗ Phổ. Kỳ thực tên Cát Lỗ Phổ đó nếu xét từ một góc độ khác mà nói thì không thể tính là một Ma đạo tu hành giả!

“Ồ?” Trong lòng Lý Dương lại một lần nữa cảm thấy nghi hoặc, tên Cát Lỗ Phổ này đã đạt đến lực cấp cảnh giới, hơn nữa ma sát lực trong cơ thể cũng là thật, sao lại không phải là Ma đạo tu hành giả chứ? Lý Dương đành đợi câu trả lời của Hạng Vũ.

Hạng Vũ nói:

- Tên Cát Lỗ Phổ này căn bản không có bất kỳ một pháp quyết tu luyện Ma đạo nào, hắn căn bản không biết tu luyện, sao có thể là Ma đạo tu hành giả được đây?

Không biết tu luyện, vậy ma sát lực từ đâu mà có?

Lý Dương truy vấn.

Hạng Vũ nói:

- Ma sát lực đó căn bản không phải là do hắn tu luyện. Hắn cũng không biết lợi dụng ma sát lực, nếu không, có một lượng ma sát lực mạnh mẽ như vậy, hắn làm sao có thể bị người giết chết dễ dàng thế chứ!

Lý Dương cũng nhớ lại, hắn không khỏi cũng gật gật đầu. Theo phỏng đoán của hắn, nếu tên Cát Lỗ Phổ này hoàn toàn bạo phát luồng hồng hắc năng lượng ra thì có thể liều mạng với hắn được. Nhưng tình huống thực lại là tên Cát Lỗ Phổ chỉ giống như một con man ngư, chẳng hề biết cách vận dụng ma sát lực như thế nào, hắn chỉ biết cường hành công kích mà thôi.

- Kỳ thực, cho dù người có không giết Cát Lỗ Phổ thì hắn cũng chẳng còn được bao nhiêu thời gian tốt đẹp nữa đâu. Hồng hắc năng lượng đó hắn chẳng thể khống chế, một khi dẫn phát ra, khi hắn không thể áp chế được nữa thì luồng năng lượng này sẽ nổ tung!

Hạng Vũ cười nói.

Lý Dương gật đầu, hắn còn nhớ được trong khoảnh khắc khi đao khí của mình phá nát tâm tạng của Cát Lỗ Phổ thì luồng hồng hắc năng lượng đó cũng chẳng hề cản trở gì, sau đó nó cũng tiêu tan luôn.

- Đúng rồi, Bá vương, ngài còn chưa nói cho ta biết, hắn đã không tu luyện thì nguồn năng lượng đó rút cục từ đâu mà tới vậy?

Trong lòng Lý Dương vẫn luôn có nghi vấn này.

Hạng Vũ đột nhiên cười lớn nói:

- Lý Dương, đó chính là cơ hội của người đó, năng lượng của hắn không phải là do hắn tu luyện được thì đương nhiên là từ ngoại giới truyền vào, người còn nhớ đoạn văn kiện liên quan tới Cát Lỗ Phổ không?

- Bá vương, người muốn nói là... sa mạc ở Phi châu?

Mắt Lý Dương sang lên, hắn còn nhớ rằng trên tờ văn kiện kia có viết rằng, tên Cát Lỗ Phổ này biến mất ở sa mạc Phi châu trong bảy năm. Bảy năm sau, khi hắn xuất hiện lại thì đã trở thành cao thủ rồi.

Hạng Vũ tiếp tục nói:

- Bản Bá vương hoài nghi trong sa mạc Phi châu này có một vùng đất bí mật, có lẽ tên Cát Lỗ Phổ này đoạt được nguồn năng lượng ở trong đó. Một tên tuyển thủ quyền Thái không có chút pháp quyết tu luyện nào thì làm sao có thể trong vòng bảy năm đạt được lực cấp cảnh giới chứ! Vùng đất bí mật này chắc chắn không phải một nơi bình thường. Lý Dương, nếu người có thể vào được trong đó, nói không chừng công lực sẽ đại tăng!

Câu này của Hạng Vũ lập tức khiến cho Lý Dương động tâm. Hắn muốn đề cao tu vi để sớm được độ kiếp, bây giờ xem ra đã có hai biện pháp rồi, thứ nhất là đến Côn Luân tiên cảnh, thứ hai là tiến nhập vào cái được gọi là vùng đất bí mật.

- Được, đợi tôi đi Siberia tìm một vài nhị cấp cao thủ rồi sẽ lập tức tới đại sa mạc ở Phi châu! Huống chi, tôi cũng cần ở đó thiết lập một huấn luyện doanh để huấn luyện ra một đám huấn luyện viên nhất tinh cấp, nhị tinh cấp mà!

Lý Dương đã quyết định rồi, một thời gian nữa hắn sẽ lập tức tới đại sa mạc ở Phi châu.

Nửa ngày sau, Lý Dương nằm trên sofa, trên tay là một bình rượu. Hắn vừa uống được một hớp thì đột nhiên nhớ ra điều gì, vì vậy bèn lập tức cầm điện thoại lên.

- Steven, là ta, Mộc Dịch!

Lý Dương gọi điện thoại cho Steven.

Lúc này Steven sớm đã trở về Âu châu, hắn đang ở trong phòng làm việc cùng với tiểu tình nhân kiêm thư ký của mình chơi một số trò chơi cho người của người lớn.

- Hi! Mộc Dịch, huynh đệ của ta, người không phải đang bận rộn với cái “Tuyết Lan võ đạo đại tái” kia sao? Sao lại có thời gian mà gọi điện thoại cho ta thế này?

Steven vừa nói vừa xua tay ra hiệu cho tiểu tình nhân đi sang một bên để có thể thoải mái dựa vào chiếc ghế mềm, hắn cười híp mắt mà nói chuyện với Lý Dương.

Lý Dương tu một ngụm rượu rồi nói tiếp:

- Tìm người đương nhiên là có chuyện rồi, còn nhớ nửa năm trước khi ở New York ta và người đã nói những gì không?

Steven ngạc nhiên “Ách...” một cái hừng rất nhanh sau đó hắn đã nhớ lại và nở một nụ cười nói:

- Ha ha, ta nhớ ra rồi, là chuyện người muốn truyền bá Cực Thối đạo ra khắp châu Âu hả? Lần trước ta đã nói rồi. Một nghìn đại hán ta sớm đã huấn luyện, bây giờ kẻ nào cũng đều có xấp xỉ một tinh năng lượng rồi, với phương pháp huấn luyện tuyệt đối đã được quân sự hóa và ma quỷ hóa, bọn chúng đều đã vượt qua, có thể nói là tư chất rất không tồi a!

Lý Dương vừa nghe xong trên mặt liền nở ra một nụ cười nói:

- Quả thực rất cảm ơn người! Một nghìn huấn luyện viên nhất tinh cấp này đã đủ dùng cho tất cả các Cực Thối đạo quán ở các thành thị tương đối lớn trên toàn châu Âu rồi.

- Ai da, chúng ta là hai huynh đệ mà, còn nói cảm ơn làm gì chứ? Đúng là quá khách khí rồi! À mà đúng rồi, về vấn đề đất đai cho gần một nghìn Cực Thối đạo quán trên khắp châu Âu ta cũng đã chuẩn bị xong rồi, có quá nửa là các kiến trúc cũ, chỉ có số ít là mới xây dựng, những nơi mới xây có lẽ phải cần đợi thêm một hai tháng nữa mới bắt đầu huấn luyện được!

Sự chuẩn bị của Steven quả thật quá tốt, Lý Dương chỉ bất quá là đề cập với hắn một chút và đưa cho hắn một tỷ đô la, không ngờ hắn đã lập tức đi làm ổn thỏa tất cả rồi.

Kỳ thực Steven bất quá cũng chỉ là nói một tiếng với đám thuộc hạ và ném một tỷ đô la ra mà thôi.

Dựa theo kế hoạch của Lý Dương, một nghìn Cực Thối đạo quán đích xác cần khoảng chừng một tỷ đô la. Nhưng hắn đã quên mất một điểm, người đi làm việc là mafia Ý, một tỷ đô la chỉ cần bỏ ra năm trăm triệu là có thể giải quyết tất cả, số tiền còn lại đã bị tham ô mất phần lớn rồi.

- Không vội, không vội, ta sẽ phái mười huấn luyện viên tứ tinh cấp đi huấn luyện cho bọn chúng, để bọn chúng hoàn toàn học xong bộ thối pháp thứ nhất trong Cực Thối đạo, việc này có lẽ cũng cần một quãng thời gian. Ân...Như vậy đi, ba tháng sau các Cực Thối đạo quán ở châu Âu sẽ đồng loạt khai trương.

Lý Dương suy nghĩ một chút rồi quyết định ba tháng sau sẽ chính thức khai trương.

- Được, yên tâm, ở châu Âu này chỉ cần có Steven ta thì tất cả mọi việc người cứ yên tâm!

Steven vỗ ngực đảm bảo nói. Hắn đương nhiên rất tự tin, thế lực của mafia Ý hoàn toàn bao phủ khắp châu Âu, châu Âu chính là đại bản doanh của bọn họ, ở cái vùng đất này hắn còn lo lắng cái gì nữa chứ?

Lý Dương cũng cười nói:

- Được, ta lập tức tới huấn luyện doanh ở Siberia để mua một vài nhị cấp cao thủ về, bây giờ huấn luyện viên nhị tinh cấp thiếu nhiều quá a!

Kế hoạch của Lý Dương rất đơn giản. Đầu tiên bản thân sẽ tới huấn luyện doanh lớn nhất – huấn luyện doanh Siberia để mua một đám nhị cấp cao thủ về. Sau đó hắn sẽ xây dựng một huấn luyện doanh cực lớn tại sa mạc châu Phi. Hiện nay tại Mỹ quốc chỉ có hơn ba trăm Cực Thối đạo quán ở các đại thành thị mà thôi, trong kế hoạch của Lý Dương, trong mỗi một thành thị trên toàn thế giới đều phải có Cực Thối đạo quán, thậm chí nếu một thành phố lớn một chút thì có thể có tới ba cái đạo quán. Cho nên việc này phải cần đến một số lượng lớn huấn luyện viên nhất tinh cấp, tất cả sẽ trông chờ vào việc thành lập huấn luyện doanh ở sa mạc châu Phi.

Đương nhiên bản thân hắn bắt buộc phải đi sa mạc châu Phi, việc kiến lập một huấn luyện doanh chỉ là tùy tiện mà làm thôi, điều quan trọng nhất là tìm được vùng đất bí mật kia.

Tu luyện, để cao bản thân, đây mới là việc quan trọng nhất.

Steven nghe thấy Lý Dương nói sẽ đi huấn luyện doanh Siberia thì lập tức cười nói:

- Thông minh, bắt quá nước Nga người cũng biết đó, bọn xã hội đen và quân đội ở đó lẫn lộn với nhau luôn, sau lưng huấn luyện doanh Siberia là một lực lượng quân đội rất hùng hậu. Cho nên, cho dù là mafia Ý bọn ta cũng chẳng có được bao nhiêu sức ảnh hưởng ở nước Nga đâu!

Lý Dương đương nhiên hiểu rõ, đừng quên năm xưa hắn làm việc gì. An Toàn cục tổ số chín hiểu rất rõ về bọn xã hội đen ở Nga. Các băng nhóm xã hội đen ở Nga tuy quy mô không thể coi là lớn, nhưng các đại thương nhân buôn bán vũ khí quân sự trên toàn thế giới hầu hết đều đến từ các băng nhóm xã hội đen ở Nga.

- Đừng lo, các băng nhóm xã hội đen ở Nga tuy điên cuồng nhưng cũng tham tiền. Chỉ cần có tiền thì việc gì cũng có thể dễ dàng nói chuyện! Huống chi lại là ta đích thân đến đó, với thực lực của ta thì còn lo gì vũ khí của quân đội chứ?

Lý Dương đối với các vũ khí nóng tựa hồ chẳng thêm để ý chút nào. Khi công lực đạt đến một cảnh giới nào đó thì có thể nói các vũ khí nóng bình thường đối với họ chẳng còn có bất kỳ một chút tác dụng. Cho dù có một vài vũ khí nóng siêu cường có thể làm tổn thương được Lý Dương, nhưng với linh thức và tốc độ của hắn thì khi đối phương còn chưa xuất thủ có lẽ hắn đã biết mất rồi.

- Ân, Mộc Dịch đích thân đi thì ta còn lo lắng cái gì nữa chứ? Vừa rồi chỉ là ta đề tỉnh người một chút thôi, mà đám Nga La Tư đó cũng thuộc loại rất kiêu ngạo đấy.

Steven tựa hồ như đã được “thưởng thức” qua đám người Nga.

Mộc Dịch cười cười nói:

- Được rồi, người giúp ta chuẩn bị cho việc tuyên truyền và quảng cáo những việc liên quan đến Cực Thối đạo quán khắp khai trương ra toàn châu Âu nhé!

- Tuyên truyền? Mộc Dịch, việc này người đừng lo, đợi sau khi tin tức về trận khiêu chiến được truyền ra ngoài, chỉ cần mafia Ý bọn ta hơi tuyên truyền một chút là có thể tuyên truyền ra khắp cả châu Âu, khiến cho Cực Thối đạo của người trở nên nóng bỏng rồi!

Steven cười ha hả nói.

Lý Dương cũng cười nói:

- Được rồi, nói đến đây thôi nhé, ngày mai ta còn phải đi Siberia, bây giờ nghỉ ngơi một chút đã.

- Ân, được, à mà đúng rồi, ta cần nhắc nhở người một chuyện cuối cùng!

Steven thần thần bí bí nói:

- Lần đi Siberia này người nhất định phải ngồi phi cơ chuyên dụng đó!

Lý Dương vừa nghe xong liền lập tức cảm thấy nghi hoặc.

- Người bây giờ đã là danh nhân rồi, từ khi tin tức về cuộc khiêu chiến được truyền ra khắp thế giới, danh tiếng của người có lẽ còn vượt qua một số đại minh tinh. Một người nổi tiếng như người mà lại đi ngồi máy bay công cộng sao? Hừ hừ, cứ đợi bị một đám hành khách quây lại đi!

Lý Dương lập tức nhớ lại cảnh tượng sau khi trận khiêu chiến kết thúc, có mấy chục cô gái từ khán đài lao đến chỗ hắn, nghĩ lại sự điên cuồng của bọn họ là trong lòng Lý Dương lại cảm thấy run rẩy, vì vậy hắn lập tức quyết định phải dùng chuyên cơ để đến Siberia.

Khi Lý Dương chuẩn bị đi tới Siberia thì tại sa mạc ở Phi châu, trong huấn luyện doanh mà Lâm Thiên Vũ xây dựng.

- Chủ tịch, mỗi một đội viên trong huấn luyện doanh đều đã phục dụng cơ nhân được thủy A1. Sau một tuần dung hợp, một vạn đội viên chỉ còn lại năm nghìn sáu trăm người. Trong năm nghìn sáu trăm người này, trừ ba người đã đạt đến một nghìn tinh ra, số còn lại đều đã đạt tới mấy trăm tinh, thuộc vào hạng tam cấp cao thủ!

Vu Dương cung kính nói với Lâm Thiên Vũ

Lâm Thiên Vũ vẫn luôn ở trong sa mạc để đợi kết quả việc phục dụng cơ nhân được thủy. Hắn vốn đoán rằng sẽ còn lại năm nghìn người, không ngờ vạn khí của hắn cũng không tồi, lại có thêm được sáu trăm kẻ nữa.

- Rất tốt, vô cùng tốt, Vu Dương, chuyện này người làm tốt lắm! Đúng rồi, người chọn từ trong số đó ra sáu trăm đội viên nhanh nhẹn một chút để ta dẫn về Anh quốc trước! Ta sẽ tiến hành huấn luyện cho bọn chúng cách sử dụng vũ khí để có thể dùng được luôn, còn về năm nghìn kẻ còn lại người cứ tiếp tục huấn luyện!

Lâm Thiên Vũ lạnh lùng ra lệnh cho Vu Dương.

Vu Dương lập tức khom người nói:

- Vâng, chủ tịch!

- Nhớ lấy, nội công của gia tộc không được một lần truyền ra quá nhiều, đợi bọn đội viên đột phá được một tầng thì người hãy truyền thêm một tầng, hiểu không?

Lâm Thiên Vũ nhắc nhở thêm lần nữa.

Vu Dương gật đầu nói:

- Xin chủ tịch cứ yên tâm, Vu Dương biết mình nên làm gì!

- Ừm!

Lâm Thiên Vũ điểm điểm đầu rồi nói tiếp:

- Ngày mai ta sẽ rời khỏi đây. Lần này tập đoàn Thánh Lâm chúng ta phải làm ăn một vụ thật lớn!

Trên mặt Lâm Thiên Vũ nở ra một nụ cười lạnh, có năm nghìn tam cấp cao thủ trong tay, sau đó lại kết hợp thêm với vũ khí nóng, uy lực của nó tuyệt đối có thể vượt xa mọi sự tưởng tượng.

- Mộc Dịch, người hãy đợi đó, cuối cùng sẽ có một ngày ta báo cái thù một trăm bốn mươi tỷ đô la đó!

Lâm Thiên Vũ nhìn về sa mạc vô cùng vô tận, trong mắt hắn lóe lên một tia hàn quang.

110. Chương 30: Tây Bá Lợi Á Huấn Luyện Doanh

Sử dụng chuyên cơ, Lý Dương dẫn theo Kiều Hoa Tân cùng mười mấy người tới Mát xơ va.

Trên chuyên cơ.

- Chủ tịch, đứng sau trại huấn luyện của Siberia là ông chủ Hoắc Khắc Phu Tư Cơ, y tuyệt không phải kẻ tầm thường.
- Hoắc Khắc Phu Tư Cơ, nam, 65 tuổi, năm hắn 30 tuổi đã bắt đầu dùng tiền bạc kiếm được trong các hoạt động phi pháp để thu tóm tài sản quốc gia. Sau đó hắn lại liên kết với những người lãnh đạo đất nước cùng tướng lĩnh quân đội, suốt mấy chục năm nay chưa hề suy chuyển. Hiện tại thế lực của y đã “mọc rễ” ở Nga, có thể nói là một cây đại thụ khổng lồ.
- Tại Nga hắn có rất nhiều công ty, thậm chí còn là một nhà đầu tư khá nổi tiếng tại Nga. Dưới tay của hắn ngoài trừ trại huấn luyện Siberia còn có vài công ty lớn nữa, ngoài ra hắn còn buôn bán cả vũ khí, đối với loại người này, chúng ta phải tỏ thái độ nào để ứng phó đây?

Kiều Hoa Tân nhìn Lý Dương, không khỏi lo lắng hỏi.

Lý Dương lần này đi tới nước Nga là một quyết rất đột ngột không có mấy ai biết được trước. bọn Kiều Hoa Tân cũng là đột nhiên bị gọi tới. Chỉ có nửa ngày, Kiều Hoa Tân thông qua mạng lưới tình báo của tập đoàn Tuyết Lan mà có được chút tư liệu của Hoắc Khắc Phu Tư Cơ. Kiều Hoa Tân vừa mới xem qua, trong lòng đã thấy chấn kinh, đây quả thực tuyệt đối là một đại địa đầu xà!

Lý Dương cười nói:

- Không cần lo lắng, mọi việc ta đã sớm tính kỹ rồi, đến lúc đó ta tự nhiên sẽ có chỉ đạo cho mọi người!

Kiều Hoa Tân gật đầu:

- Vâng, chủ tịch!

Lý Dương dù sao vẫn là chủ tịch, Lý Dương trong lòng rốt cuộc đang nghĩ gì, hắn cũng không đoán ra nổi.

“Chẳng lẽ chủ tịch dẫn theo bọn ta, chỉ là để cho đủ nhân số?” Kiều Hoa Tân trong lòng bỗng có một ý nghĩ, nhưng lập tức hắn liền bỏ ngay tư duy hoang đường đó ra khỏi đầu.

Tuy nhiên, thực tế so với suy đoán của hắn, cũng không sai là bao. Mười mấy người này cũng chỉ là dẫn theo cho đủ, để làm một số việc vặt mà thôi.

Một giờ sau, ngoài phi trường.

Đoàn người của Lý Dương vừa mới ra khỏi phi cơ, đã thấy một đại hán mũi to đi tới.

- Xin hỏi có phải chủ tịch của tập đoàn Tuyết Lan là Mộc Dịch tiên sinh không?

Đại hán mũi to tới trước mặt Lý Dương dò hỏi, kỳ thật hắn cũng đã tương đối khẳng định, dù sao hắn cũng đã có ảnh của Lý Dương, bây giờ hỏi qua một chút cũng chỉ là tỏ ra lễ phép mà thôi.

Lý Dương cũng hướng ánh mắt ra chỗ cách đó không xa, nơi có vài chiếc xe đắt tiền đang đỗ. Có một vị lão đầu mặc bạch tây phục trắng đang mỉm cười nhìn Lý Dương.

Lý Dương cũng lập tức hướng về vị lão đầu mặc tây phục trắng này mỉm cười gật đầu. Hắn đương nhiên vừa liếc mắt đã nhìn ra, vị lão đầu này chính là đại nhân vật ở nước Nga - Hoắc Khắc Phu Tư Cơ.

Một tay y khống chế trại huấn luyện Siberia, khống chế một lượng lớn các công ty cùng với việc buôn bán vũ khí. Vô luận là trong chính đàn hay trong quân đội, y đều là nhân vật có thực lực rất lớn. Nhân vật như vậy, không ngờ lại là một lão đầu khả ái. Lý Dương dù sớm đã biết nhưng vẫn cảm thấy ngạc nhiên, xem ra đúng là người không thể chỉ nhìn tướng mạo, nước biển không thể đem ra đo lường.

- Hoắc Khắc Phu Tư Cơ tiên sinh đã đợi ở đây từ sáng cho tới giờ, mời Mộc Dịch tiên sinh trước tiên hãy theo tôi đây!

Đại hán mũi to cử chỉ cũng tương đối lễ phép.

Lão đầu khả ái mặc tây phục trắng liền bước tới trước mặt.

- Mộc Dịch tiên sinh thân ái, hoan nghênh ngài đã đến!

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ lão đầu vừa gặp đã ôm lấy Lý Dương.

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ lập tức nói:

- Mộc Dịch tiên sinh, mọi việc đã chuẩn bị sẵn sàng, trước hãy tới trang viên của tôi nghỉ ngơi đã!

Nói rồi Hoắc Khắc Phu Tư Cơ nhiệt tình lôi Lý Dương vào trong xe, lúc này hai người ngồi trên liền tán gẫu, đoàn xe ngay lập tức hướng tới một trang viên riêng của Hoắc Khắc Phu Tư Cơ.

Trong một trang trại tư nhân ở Nga.

- Gia chủ, Mộc Dịch đã tới Nga rồi!

Sau khi một bóng dơi vọt qua, một người trung niên bỗng nhiên xuất hiện bên trong trang trại, cung kích nói với một người thanh niên.

Thanh niên này rõ ràng khác hẳn người Nga, hắn có mái tóc màu vàng cùng gương mặt anh tuấn, lộ rõ một khí chất cao quý, tựa như những nhà quý tộc của châu Âu. Chỉ là sắc mặt hắn hơi tái, trong mắt bắn ra những tia băng lãnh.

- Mộc Dịch? Hiện tại danh tiếng cực lớn, trước đây có phải chỉ là một quyền thủ dưới địa hạ quyền đàn ư? Mộc Dịch? Cũng là Mộc Dịch kẻ dám nuốt gọn 5 tỉ đô la của gia tộc bọn ta?

Sắc mặt người thanh niên này thay đổi, tựa như rất tức giận.

Người trung niên kia lập tức nói ngay:

- Bẩm báo gia chủ, chính là hắn! Hắn hiện tại là chủ tịch tập đoàn Tuyết Lan với hơn ba trăm tỉ đô la và cũng là người sáng lập ra Cực Thối đạo!

Người trẻ tuổi vừa nghe xong, trong mắt hàn quang lấp lánh:

“Tập đoàn Tuyết Lan? Một trong mười đại tập đoàn dưới tay của mafia Mỹ chúng ta năm đó?” Nghĩ tới đây, trong mắt thanh niên lại hiện lên một nỗi căm hận, tuyệt đối là vô cùng căm hận!

Hắn còn nhớ kỹ cảnh tượng năm đó gia tộc của mình bị cao thủ của mười ba thị tộc vây công. Gia tộc tộc chủ cùng các trưởng lão ai ai cũng vì tương lai của gia tộc, thậm chí không tiếc thân mình tự bạo. Hắn còn nhớ tiếng nổ do năm trưởng lão tự bạo gây ra khi mình ngồi chiến đấu cơ trốn đi.

Người thanh niên này chính là gia chủ hiện tại của gia tộc Delane, bất quá công lực mới chỉ tiếp cận hầu huyệt. Kỳ thực hiện tại cả gia tộc Delane không có một công tước nào cả, khi bị mười ba thị tộc vây công, toàn bộ cao thủ cấp bậc công tước đều đã chết hết!

Nhớ tới đêm hôm đó, người thanh niên liền cảm thấy tức giận, nộ hỏa trùng thiên.

- Mộc Dịch này cũng là cùng một phe với mafia Ý!

Người thanh niên căm hận nói, đột nhiên tựa như nhớ tới một vấn đề gì:

- Sát thủ Tử Đạn lần này có tới không?

Trung niên nhân lập tức đáp lại:

- Lần này Mộc Dịch dẫn theo không ít thủ hạ, sát thủ Tử Đạn hẳn là sẽ không tới, theo tin tức của chúng ta, sát thủ Tử Đạn tựa như không thích rời khỏi New York, hắn chỉ tiếp nhận những nhiệm vụ mà mục tiêu ở tại New York, từ điểm này có thể dễ dàng đoán được.

- Sát thủ Tử Đạn kia đã nhận của gia tộc Delane ta hai mươi năm tỉ đô la, nhưng lại không giết một người nào trong số năm đại gia tộc của mafia ý, đó tuyệt đối là cướp tiền!

Thanh âm của người thanh niên cực kỳ âm lãnh.

- Hai mươi năm tỉ đô la.

Cho dù là với gia tộc Delane hiện tại mà nói, cũng không thể tính là số tiền nhỏ, mà cho dù bọn hắn không để ý, nhưng cũng không thể để người ta vô cớ cướp đi một số tiền lớn như vậy.

- Timothy, con cần phải giữ được bình tĩnh!"

Một tiếng quát lạnh từ trong phòng truyền ra, một vị trung niên mặc âu phục màu đen đi tới.

- Đại trưởng lão!

Hai người kia lập tức hướng về phía người trung niên vừa tới cung kính nói, gồm cả tộc trưởng gia tộc Delane Timothy.

Vị đại trưởng lão này chính là người có công lực cao nhất gia tộc hiện nay, đã đạt tới hầu tước đỉnh phong, thậm chí có hi vọng nhanh chóng lên được công tước, chúng là tâm phúc khi xưa của gia chủ Antony đời trước.

- Timothy, không nên để cừu hận che mờ mắt, giờ đây gia tộc Delane bọn ta cần phải nghỉ ngơi dưỡng sức, nhờ kỹ, nghỉ ngơi dưỡng sức, không phải là đối địch với kẻ khác! Người đừng xem thường loài người, người cho rằng Mộc Dịch là kẻ tầm thường sao?

- Mới một năm đã trở thành địa hạ quyền đàn ma vương, sau đó thành khách khanh trưởng lão của Thanh bang, liên hợp tam đại hắc bang, thậm chí một mình độc chiếm cả tập đoàn Tuyết Lan! Người như thế sao có thể chỉ là kẻ tầm thường, dùng não của người mà nghĩ cho ta! Sát thủ Tử Đạn đứng sau lưng hắn, nếu như quả chọc giận hắn, hừ, sát thủ Tử Đạn mà ra tay, nói không chừng bọn ta vốn chỉ có một chút thực lực bạc nhược thì có thể sẽ bị hắn hủy diệt hết!

Đại trưởng lão không khỏi tức giận, lớn giọng mắng nhiếc.

Hắn không cách nào hiểu được, Timothy ngu ngốc này không ngờ trong lúc gia tộc bạc nhược nhất, còn muốn “nhắc nhở” Mộc Dịch một phen, quả là không lo tới việc bị diệt tộc.

- Mộc Dịch này nếu có thể độc chiếm tập đoàn Tuyết Lan, nhất định phải có quan hệ rất tốt với mafia Ý, “ha ha”, người muốn “nhắc nhở” hắn. Hừm, không phải là làm bại lộ căn cứ địa hiện tại của gia tộc chúng ta sao? Một khi hắn tố cáo cho mười ba thị tộc... Nói tới đây, đại trưởng lão không nói thêm gì nữa. Timothy không khỏi toát mồ hôi lạnh.

Hắn đã bị cừu hận che mờ mắt. Gần đây, hắn luôn đắm chìm trong cừu hận, hiện tại biết được một kẻ lừa lầy của gia tộc hai mươi năm tỉ đô la tới địa bàn của mình, hắn đương nhiên muốn phát tiết một chút.

Bởi vì cừu hận, hắn không nghĩ cho rõ ràng, một khi động tới Mộc Dịch, thì gia tộc Delane sẽ gặp phải chuyện gì!

- Timothy, hãy suy nghĩ cho kỹ, hiện nay gia tộc chỉ còn lại có mỗi mình con, nếu con không chấn chỉnh, gia tộc còn có hy vọng gì sao?

Đại trưởng lão có thể xem như đã rất mềm mỏng rồi.

Timothy nhất thời cảm thấy xấu hổ trong lòng:

- Hy vọng đại trưởng lão đốc thúc con, Timothy sau này nhất định sẽ chấn chỉnh, để cho gia tộc Delane ta khôi phục lại vinh quang của quá khứ!

Đại trưởng lão tới lúc này mới gật đầu.

Trại huấn luyện Siberia.

Dùng trực thăng, bọn người Lý Dương đã tới được trại huấn luyện Siberia, sau khi nghỉ trong trang viên của Hoắc Khắc Phu Tư Cơ một ngày rồi mới đi tới địa điểm đã định.

- Chạy nhanh lên, nhanh!

Tiếng hét lớn từ bên dưới truyền lại.

- Ba!

Tiếng roi đánh vào ra thịt vang lên, Lý Dương cho dù mới từ trong trực thăng đi xuống, nhưng đã nghe thấy rõ ràng âm thanh từ một bãi huấn luyện cách đó không xa.

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ mặc rất nhiều quần áo rét, dù sao hiện tại vẫn còn có tuyết rơi, nơi đây nhiệt độ cực kỳ thấp, âm hai mươi độ C, người bình thường xem chừng đều không thể thích ứng.

Lý Dương chỉ khoác thêm một chiếc áo da mùa đen, rét lạnh căn bản không hề có ảnh hưởng gì tới hắn.

- Nghe thử xem, âm thanh mới thú vị làm sao!

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ nghe thấy tiếng roi, tựa hồ có vẻ rất hưng phấn.

Lý Dương thì lại hơi nhú mồm.

- Xin chào ông chủ!

Mười mấy đại hán cùng vài phụ nữ từ xa lập tức chạy tới, cung kính nói với Hoắc Khắc Phu Tư Cơ, đây chính là những người đứng đầu trại huấn luyện này.

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ cười ha ha nói:

- Tới đây, vị này là Mộc Dịch tiên sinh, các người về sau đối với Mộc Dịch tiên sinh phải giống như ta, nhất định phải tôn trọng, biết chưa?

tiếng của Hoắc Khắc Phu Tư Cơ rất lớn. Tới nơi này y tựa hồ như thay đổi hoàn toàn, tràn đầy nhiệt tình, khác hẳn lúc trước.

- Xin chào Mộc Dịch tiên sinh!

Mười mấy người này liền cung kính chào Lý Dương.

Bọn họ vừa nhìn thấy Lý Dương chỉ mặc một chiếc áo da, nhất thời trong lòng cả kinh. Với nhãn lực của bọn họ đương nhiên có thể thấy được bên trong chiếc áo da chỉ có một chiếc áo thun mà thôi, âm dưới hai mươi độ C, Lý Dương không hoạt động mạnh gì mà chỉ mặc một chiếc áo da, hơn nữa lại không có vẻ rét lạnh gì cả.

Cao thủ! Đây là phán đoán đầu tiên của đám người này.

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ đối với Lý Dương cực kỳ thân thiện, cũng khiến cho bọn họ giật mình.

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ tay trắng làm nên, trong thế giới ngầm hỗn loạn của Nga, hắn cực kỳ kiêu ngạo, rất ít khi coi trọng kẻ khác. Hiện tại không ngờ lại đối xử với Mộc Dịch khách khí như vậy, mười mấy người này càng thấy Lý Dương thêm phần thần bí.

- Mộc Dịch, tới chỗ huấn luyện xem xem, cảnh huấn luyện đám trẻ con cũng rất thú vị đó!

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ cười cười kéo theo Lý Dương tới sân huấn luyện.

Mộc Dịch đi đằng sau Hoắc Khắc Phu Tư Cơ, trong lòng thầm nghĩ “Đường như Hoắc Khắc Phu Tư Cơ đối với mình hơi quá thân thiện!”

Lý Dương còn nhớ khi ở trang viên, Hoắc Khắc Phu Tư Cơ đối với hắn thân thiện ra sao.

Lý Dương sao biết được, Hoắc Khắc Phu Tư Cơ này cả đời phấn đấu, hiện tại đã có thể được tính là đại nhân vật siêu cấp tại Nga, nhưng hắn vẫn như trước cảm thấy không đủ, hắn muốn tiến ra đấu trường quốc tế, mà đằng sau Lý Dương lại có tam đại siêu cấp hắc bang.

Lúc đầu biết Lý Dương muốn tới mua một vài quyền thủ, Hoắc Khắc Phu Tư Cơ liền lập tức đáp ứng, thậm chí còn tập trung một lượng lớn những vật phẩm quý từ các nơi tới trang viên kia để cho Lý Dương thưởng thức.

Trên bãi huấn luyện.

Mấy trăm đại hán đang liều mạng chạy, trên người tựa như còn mang vác thêm vật nặng, ai ai tốc độ cũng cực kỳ nhanh, xung quanh bãi huấn luyện, còn có lưới điện, địa lôi các loại, còn có những cảnh vệ binh cầm súng.

Một khi có người muốn chạy trốn, xem ra sẽ lập tức bị giết chết.

Giữa bãi huấn luyện còn có vài huấn luyện viên, trên tay đều cầm một ngọn roi đen sẫm rất to, người nào chạy chậm một chút, liền bị đánh ngay lập tức.

- Ba!

Lại thêm một người xui xẻo bị đánh một roi, kẻ đáng thương này tựa như không còn chút khí lực nữa, không ngờ mới một roi đã ngã ra đất.

- Ba!... Ba!...

Ngọn roi liên tục hung hăng đánh xuống.

Người huấn luyện gương mặt dữ tợn mắng:

- Để cho người giả chết, mau đứng lên, mẹ kiếp!

Mồm thì chửi, thay thì vẫn hưng hăng đánh tiếp, liên tục đánh ba mươi roi.

Đánh xong ba mươi roi, người huấn luyện không để ý tới kẻ kia nữa.

Đây là quy củ từ trước, sau ba mươi roi liền không để ý tới nữa, nếu như có thể dạy trước khi ăn, tiếp tục chạy hoàn thành nhiệm vụ, sẽ được tiếp tục giữ lại ở trại huấn luyện, nếu không đáp ứng thì hẳn sẽ lĩnh một viên đạn.

Lý Dương có chút khó tin trước những gì nhìn thấy.

Hắn cuối cùng đã hiểu, khu huấn luyện tại rừng Brucker ở New York khi xưa để cho hai mươi mốt đệ tử huấn luyện bốn trăm đại hán, chúng không ngừng tức giận thúc nói “Luyện tập có dễ dàng, bốn trăm đại hán đó quá thoải mái các kiểu”. Hiện tại nhìn thấy cảnh tượng ở trại huấn luyện Siberia này, hắn liền biết được, xem ra, trại huấn luyện chân chính huấn luyện tàn nhẫn hơn bản thân tưởng tượng nhiều.

- Thế nào? Cảm giác không tồi chứ!

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ mỉm cười nhìn ngắm, rồi quay sang hỏi Lý Dương.

Lý Dương gật đầu:

- Không tồi, Hoắc Khắc Phu Tư Cơ tiên sinh, chúng ta về phòng trước đi, cũng nên bàn vào việc chính rồi!

- Được! Đi! Chúng ta đi bàn việc!

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ lập tức hai mắt sáng ngời, xoay người cùng Lý Dương rời khỏi bãi huấn luyện.

Mấy người huấn luyện tại trường quay đầu nhìn cho tới khi đám người Lý Dương đi khuất, mới thào thào ra một hơi, ông chủ tối quan sát bọn họ huấn luyện không khỏi khiến cho bọn họ cảm thấy khấn trương.

111. Chương 31: Mãi Nhân

Lý Dương rất thích tuyết.

Bởi vì lần đầu tiên gặp Tuyết cũng là trong một đêm tối tuyết bay tán loạn, hơn nữa Khương Tuyết cũng có tên gọi là “Tuyết”.

- Mộc Dịch tiên sinh, tuyết rơi lớn như vậy sao ngài lại không dùng ô che.

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ tựa hồ có chút nghi hoặc, hắn dù cho cả đời đã gặp đủ loại người, có thể xem như nhìn thấu được nhân tính, nhưng hắn vẫn luôn cảm thấy một sự thần bí toát ra từ Lý Dương.

Lý Dương cảm nhận cảm giác những bông tuyết tung bay trên mặt mình, sau đó tan chảy, một đạo khí lạnh tỏa ra tràn ngập khuôn mặt.

- Hoắc Khắc Phu Tư Cơ tiên sinh, ta thích tuyết, thích cảm giác được tuyết bao phủ!

Lý Dương nhắm hờ hai mắt, tựa như đang hưởng thụ cảm giác này.

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ nhú mày, cuối cùng vẫn không cách nào biết được trong lòng Lý Dương rốt cuộc đang nghĩ gì.

“Tuyết, không biết ở Quỷ giới có tuyết không?” Lý Dương thở dài trong lòng.

- Quỷ giới có tuyết!

Âm thanh của Hạng vũ vang lên.

Lý Dương gật đầu rồi không nói gì nữa.

Lý Dương tựa như đắm chìm trong hoa tuyết ngập trời. Hoắc Khắc Phu Tư Cơ nhất thời cảm giác không khí có chút áp lực.

- Mộc Dịch tiên sinh, nghe nói ngài trước đây đã từng tới địa hạ quyền đàn một thời gian?

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ phá vỡ sự im lặng.

Lý Dương thoát ra khỏi xúc động nhất thời lúc này, quay sang gật đầu nói với Hoắc Khắc Phu Tư Cơ:

- Đúng vậy, lúc đầu tôi muốn tới địa hạ quyền đàn kiểm nghiệm thực lực bản thân, tuy không gặp được đối thủ nào cả nhưng cũng khiến cho nhận thức của tôi về cước pháp thêm tinh thâm. Việc này giúp tôi rất nhiều trong việc sáng tạo Cực Thối đạo.

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ vừa nghe, lập tức hai mắt sáng lên nói:

- A, Mộc Dịch tiên sinh từng là Ma vương. Trại huấn luyện Siberia của chúng tôi lần này cũng đã bồi dưỡng được một đỉnh cấp cao thủ, có hi vọng trở thành Ma vương mới của địa hạ quyền đàn. Mộc Dịch tiên sinh có thể chỉ giáo một chút hay không?

Lý Dương mỉm cười gật gật đầu.

Bất quá Hoắc Khắc Phu Tư Cơ không phát hiện được vẻ mặt của Lý Dương lộ một chút khinh thường.

Địa hạ quyền đàn siêu cấp cao thủ phần lớn đều đã gia nhập Cực Thối đạo quán!

Theo như hiệp nghị lúc đầu, quyền thủ vượt qua được một năm tại hạng cao nhất đều có thể gia nhập Cực Thối đạo quán. Hiện tại, gần như mỗi tháng đều có một tứ cấp cao thủ gia nhập Cực Thối đạo quán. Lý Dương mở Cực Thối đạo quán đồng thời cũng rút lui khỏi địa hạ quyền đàn khiến cho giá trị của danh hiệu Ma vương so với quá khứ bị giảm đi không ít.

Bất quá, địa hạ quyền đàn mỗi ngày đều có nguồn quyền thủ mới không ngừng bổ sung, rồi đi chỉ là những quyền thủ có thời gian lâu dài tại đỉnh cấp quyền đàn. Đối với việc vận hành quyền đàn không có ảnh hưởng gì cả, chỉ là giá trị của danh hiệu Ma vương giảm đi một ít. Ma vương hiện tại, tối đa chỉ tương đương với thập đại siêu cấp quyền thủ trước đây.

Mộc Dịch cùng Hoắc Khắc Phu Tư Cơ đi qua một bãi huấn luyện đóng kín.

- Huấn luyện danh của chúng tôi có hơn mười chỗ huấn luyện, được chia làm các cấp bậc khác nhau. Quyền thủ cấp bậc khác nhau cũng được huấn luyện ở những nơi khác nhau!

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ hãnh diện nói về trại huấn luyện của mình.

- Bãi huấn luyện lộ thiên là nơi huấn luyện cấp thấp nhất, ở chỗ đó đều là những kẻ mới vào. Đám gia hỏa này xác suất tử vong là cao nhất. Nhưng trong địa thất được đóng kín là nơi huấn luyện những quyền thủ có thực lực không tồi.

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ phảng phất nhìn về phía mấy gian phòng được đóng kín bên trong bãi huấn luyện nói.

Bỗng dưng, ánh mắt Lý Dương dừng lại ở khu bên cạnh tại một phòng huấn luyện tuy nhỏ nhưng trông rất tốt.

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ đưa tay chỉ về hướng căn phòng đó nói:

- Gian phòng này là nơi huấn luyện những quyền thủ đáng giá nhất của tôi, bọn chúng ai ai cũng đều đã dùng qua cơ nhân được thủy. Đỉnh cấp cao thủ mà tôi vừa nói cũng là ở trong đó, nào chúng ta cùng đi xem thử!

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ bước càng lúc càng nhanh, cùng Lý Dương đi tới gian phòng huấn luyện đẹp nhất, nhỏ nhất được đóng kín trong bãi huấn luyện.

Vừa tiến vào bên trong phòng.

- Bồng!... Bồng!... Bồng!... Bồng!... Bồng!...

Những âm thanh va đập kịch liệt liên tiếp vang lên là của một vài quyền thủ đang tập luyện cước lực, trước mặt cả đám này là những cột đá hoặc cột sắt thậm chí là cột thép.

Lý Dương cùng Hoắc Khắc Phu Tư Cơ cả bọn vừa tiến vào bên trong, ba người trung niên đang giám sát tập luyện đã cung kính cúi chào Hoắc Khắc Phu Tư Cơ:

- Chào ông chủ!

Những người khác vẫn tiếp tục tập luyện như trước, theo như quy củ của trại huấn luyện thì quyền thủ không được phép ngừng tập luyện, cho dù ông chủ của trại huấn luyện có tới thì bọn họ vẫn phải tập luyện như trước.

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ gật đầu, sau đó quay sang nói với Lý Dương:

- Mộc Dịch, ngài xem trong số này ai là cao thủ mạnh nhất của trại huấn luyện bọn ta?

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ không ngờ lại muốn kiểm tra Lý Dương.

Linh thức Lý Dương lập tức phát ra như những cơn sóng rồi từ từ lan tỏa, bao trùm hoàn toàn phòng huấn luyện, sức mạnh của vài chục quyền thủ lần lượt xuất hiện trong đầu.

“Ồ? Trại huấn luyện Siberia này quả là mạnh, trong số vài chục người này, không ngờ có tới sáu người đạt tới một ngàn tinh, mạnh nhất trong số đó không ngờ thực lực đạt tới một ngàn năm trăm tinh!” Lý Dương trong lòng than thở, trại huấn luyện Siberia được mệnh danh là trại huấn luyện số một, quả nhiên là không tồi.

- Đại hán da trắng cưỡi trần, mặc quần đùi màu đen, chính là người đang đá cương trụ kia kìa!

Lý Dương nhìn Hoắc Khắc Phu Tư Cơ và nói ra đáp án của mình.

Trên mặt Hoắc Khắc Phu Tư Cơ lập tức trở nên vui vẻ sáng lạn, lớn tiếng gọi:

- Tiểu Thước Đặc thân ái, người mau qua đây.

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ giải thích với Lý Dương:

- Thước Đặc là tên thân mật ta gọi hắn, ngài có thể gọi hắn là Meese Hove.

Lý Dương gật đầu, ánh mắt hướng về phía đại hán được gọi là tiểu Thước Đặc.

Meese Hove đang phong cuồng đá lên cột thép, vừa nghe thấy, lập tức xoay người lại, vừa nhìn thấy Hoắc Khắc Phu Tư Cơ liền bước tới cung kính nói:

- Chào ông chủ!

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ nở nụ cười sáng lạn. Hắn đối với quyền thủ mà mình ưa thích nhất, luôn luôn xem như con của mình, giống như đại hán Meese Hove bị hắn gọi thành tiểu Thước Đặc.

- Tiểu Thước Đặc vị này là Mộc Dịch tiên sinh. Mộc Dịch tiên sinh trước đây chính là Ma vương của địa hạ quyền đàn, hiện tại là người sáng lập nên Cực Thối đạo. Để tiên sinh chỉ dạy cho người một chút thử xem!

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ cười cười nói.

Meese Love ngẩng đầu liếc nhìn Lý Dương một cái, hai mắt sáng lên. Từng là địa hạ quyền đàn Ma vương? Meese Hove trong lòng không khỏi nổi lên một cổ chiến ý! Meese Hove sở hữu nhục thể có một nghìn năm trăm tinh năng lượng, cho dù là tại địa hạ quyền đàn, xem ra cũng không có mấy ai có thể so bì với hắn.

Trong trại huấn luyện, hắn sớm đã không có đối thủ, hiện tại gặp được Lý Dương, người trước đây từng là địa hạ quyền đàn Ma vương, chiến ý trong tâm Meese Hove bắt đầu tăng lên. Meese Hove khẽ cúi mình nói với Lý Dương:

- Xin Mộc Dịch tiên sinh chỉ giáo cho!

- Biểu diễn cho ta xem thử một chút lực công kích mạnh nhất của ngươi nào!

Lý Dương quay sang nói với Meese Hove.

Meese Hove từng bước đi tới trước cột thép.

- Bồng!... Bồng!...Bồng!...Bồng!...Bồng!...Bồng!...

Trong chớp mắt, Meese Hove đã đá hơn vài chục cước. Hơn nữa cột thép còn in hằn cả dấu chân của hắn.

Meese Love thu cước nhìn về phía Lý Dương, trong mắt có chút chiến ý.

Lý Dương đi tới trước cột thép.

- Bồng!...

Meese Love chỉ thấy mắt hoa lên, chân phải của Lý Dương đã biến mất không thấy đâu, đồng thời cột thép có đường kính nửa mét cực lớn đã bị một cước của Lý Dương đá gãy.

- Tiểu Thước Đặc, ngươi còn cần tập luyện nhiều!

Lý Dương quay sang nói với Meese Hove đang ngây người ra:

- Đúng rồi, ngươi không ngại ta gọi ngươi là tiểu Thước Đặc chứ?

Lý Dương lập tức xoay người sang phía Hoắc Khắc Phu Tư Cơ.

Bọn Hoắc Khắc Phu Tư Cơ cả đám vẫn còn đang ngây ra, cột thép đường kính hơn nửa mét, một cước đá gãy! Đây là khái niệm gì?

Lý Dương vừa rồi đã vận dụng hơn một vạn tinh nhục thể năng lượng, bất quá đối với nhục thể năng lượng mười vạn tinh của hắn hiện tại mà nói, sử dụng một chút thực lực này để đá gãy cột thép quả thực là việc rất đơn giản.

- Hoắc Khắc Phu Tư Cơ tiên sinh, chúng ta đi bàn việc làm ăn thôi!

Lý Dương thật ra muốn chấn nhiếp Hoắc Khắc Phu Tư Cơ một chút, để cho lão đầu này biết được một điều, bản thân hắn không phải chỉ là dựa vào tam đại hắc bang mà có được địa vị như hiện nay.

Bên ngoài phòng tuyết tung bay, nhưng trong phòng vẫn ấm áp vô cùng.

Trong căn phòng nhỏ ấm áp, chỉ có Lý Dương cùng Hoắc Khắc Phu Tư Cơ hai người.

- Quyền thủ nhục thể năng lượng đạt tới tám mươi tinh một khi hấp thu cơ nhân được thủy thì có thể đạt tới một ngàn tinh. Chính vì vậy quyền thủ trên tám mươi tinh có giá rất cao, về phần quyền thủ dưới tám mươi tinh giá cũng không tính là cao, đây là bảng giá của chúng tôi, Mộc Dịch tiên sinh cứ xem cho kỹ!

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ đưa một tờ giấy ra trước mặt Lý Dương.

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ đối với Lý Dương xem như cực kỳ chân thành, bình thường cũng có vài đại nhân vật muốn mua một ít quyền thủ về làm thủ hạ của mình, thì giá đều rất cao.

- Một nhị cấp quyền thủ chưa hấp thu cơ nhân được thủy: A, quyền thủ năng lượng nhục thể năng lượng đạt tới năm mươi tinh, một người giá một trăm nghìn đô la; B, quyền thủ nhục thể năng lượng từ năm mươi tinh đến tám mươi tinh, một người giá hai trăm nghìn đô la; C, nhục thể năng lượng từ 80 tinh tới một trăm tinh, một người giá ba trăm nghìn đô la; D, nhục thể năng lượng vượt qua một trăm tinh, không bán.

- Hai, quyền thủ đã hấp thu cơ nhân được thủy: A, nhục thể năng lượng dưới năm trăm tinh, một triệu đô la;

B, nhục thể năng lượng từ năm trăm tới dưới một nghìn tinh, năm triệu đô la!

C, nhục thể năng lượng trên một ngàn tinh, không bán!

Nhìn đơn giá đơn giản này Lý Dương chỉ cười cười. Hẳn biết rõ, quyền thủ chưa hấp thu cơ nhân được thủy có sức mạnh hơn trăm tinh, một khi hấp thu cơ nhân được thủy, khả năng đạt tới một nghìn tinh rất lớn. Quyền thủ có tiềm lực như thế, trại huấn luyện đương nhiên không thể bán được.

Còn như hấp thu cơ nhân được thủy mà năng lượng chỉ dưới năm trăm tinh, xem ra có tiến vào địa hạ quyền đàn cũng không kiếm nổi bao nhiêu tiền. Một triệu đô la, có lẽ chỉ là thu hồi tiền vốn của cơ nhân được thủy mà thôi.

- Các ngài có bao nhiêu quyền thủ nhục thể năng lượng từ mười tinh tới năm mươi tinh?

Lý Dương hỏi.

Nhục thể năng lượng từ mười tinh đến năm mươi tinh, cho dù có dùng cơ nhân được thủy cũng không có tiền đồ gì cả, có thể xem như phế phẩm của trại huấn luyện, sau này chỉ bán được cho vài bang phái làm bảo vệ mà thôi.

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ vừa nghe thấy vậy, liền đáp ngay:

- Nhục thể năng lượng từ mười tinh tới năm mươi tinh, cả thầy có hơn ngàn quyền thủ!

Nói rồi, Hoắc Khắc Phu Tư Cơ bỗng đứng mắng:

- Con mẹ nó, đám phế thải này có tới hơn ngàn. Tập luyện nhục thể năng lượng tới một trăm tinh cũng chỉ có mười mấy người, không ngờ lại bị mất mặt như vậy!

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ hiển nhiên là tức giận, dù sao quyền thủ được huấn luyện nhục thể năng lượng đạt tới một trăm tinh cũng là cây tiền của hắn.

- Ủm, hơn một ngàn người này tôi mua hết!

Lý Dương bình thản nói.

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ ngẩn người! Bỗng hắn cười khở.

Cao thủ từ mười tinh đến năm mươi tinh, giá hắn đưa cho Lý Dương là mức giá thấp nhất. Với một vài bang phái tới mua thì hẳn ra giá rất hẹp, giống như từ mười tinh tới hai mươi tinh là một mức, hai mươi tinh tới ba mươi tinh một mức, ba mươi tinh tới bốn mươi tinh một mức, mỗi mức đều có giá khác nhau.

Cho dù là từ mười tinh tới hai mươi tinh giá bình thường cũng đều hơn một trăm nghìn đô la, hắn đưa cho Lý Dương giá này không chỉ là lợi ích bình thường.

- Mộc Dịch, ngài có lẽ cũng hiểu cho ta, hơn một ngàn người này là cơ sở của trại huấn luyện, rất nhiều người còn có không ít tiềm lực, ngài mua hết, trại huấn luyện của tôi sẽ bị thiếu tuyển thủ của một tầng, hơn nữa ở Nga còn có rất nhiều bang hội tổ chức đặt hàng ở chỗ tôi, tôi nhiều nhất chỉ có thể cấp cho ngài ba trăm người!

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ nói với Lý Dương.

Đúng vậy! Một trại huấn luyện mỗi tầng đều phải có đủ người để huấn luyện, một ngàn người này chính là cơ sở của trại huấn luyện, những cao thủ tương lai có nhục thể vượt qua một trăm tinh cũng là từ đây huấn luyện mà ra. Hoắc Khắc Phu Tư Cơ thực là có chỗ khó khăn.

Bất quá giới hạn của Hoắc Khắc Phu Tư Cơ không phải là ba trăm, mà là năm trăm, hắn vẫn để cho mình chỗ để thương lượng.

- Được, ba trăm thì ba trăm tôi mua!

Lý Dương cũng không để ý nhiều ít bao nhiêu. Nói thẳng ra, lần này tới trại huấn luyện Siberia, Lý Dương bất quá chỉ là giải quyết nỗi lo trước mắt. Ba trăm huấn luyện viên nhị tinh cấp, miễn cưỡng đủ để cho Cục Thối đạo quán sử dụng ở khu vực châu Âu và nước Mỹ.

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ lập tức lộ vẻ vui mừng.

Cùng Lý Dương làm ăn, hẳn không để ý tới vài chục triệu đô la mà hẳn xem trọng bối cảnh của Lý Dương nên mới đưa ra một cái giá cực thấp.

- Mộc Dịch tiên sinh, ta sẽ lập tức ra lệnh cho người đem ba trăm tên đó đến chỗ của ngài. Ha ha, ta có một việc muốn nhờ Mộc Dịch tiên sinh giúp đỡ, ta muốn tiến vào châu Âu buôn bán vũ khí nhưng lại đã bị những ông chủ khác chiếm lấy hơn một nửa thị trường. Không biết... Ha ha! Mộc Dịch tiên sinh chỉ cần giúp ta, ba trăm quyền thủ kia coi như ta tặng cho Mộc Dịch tiên sinh!

Hoắc Khắc Phu Tư Cơ vỗ ngực nói.

Việc làm ăn chân chính là buôn bán vũ khí, trong mắt của Hoắc Khắc Phu Tư Cơ trại huấn luyện căn bản không thể nào so với việc buôn bán vũ khí.

Lý Dương nhìn Hoắc Khắc Phu Tư Cơ, thâm gật đầu “Lão đầu này quả là khá hào phóng, cả ba mươi triệu đô la mà cũng không cần đến. Bất quá, cùng với một trùm buôn bán vũ khí kết giao cũng có chỗ tốt!”

- Đây là số điện thoại con trai của thủ lĩnh mafia Ý, ngài có thể cùng hắn bàn bạc, cứ nói là Mộc Dịch tôi giới thiệu!

Lý Dương mỉm cười rồi viết một dãy số đưa cho Hoắc Khắc Phu Tư Cơ.

“Con trai của thủ lĩnh mafia Ý! Lời rồi!” Hoắc Khắc Phu Tư Cơ lập tức hai mắt sáng lên, khắp khởi mừng thầm.

112. Chương 32: Cấp Nhu

Rốt cuộc, đám người Lý Dương cũng chào từ biệt Hoắc Khắc Phu Tư Cơ rồi bước lên chuyên cơ.

Một mình ngồi trên chuyên cơ.

Lý Dương nhìn xuyên qua cửa sổ ngắm biển mây bên ngoài và đổ liệt tửu vào miệng.

- Hoa Tân, lần này tới Siberia có cảm giác ra sao?

Lý Dương quay sang hỏi Kiều Hoa Tân bên cạnh.

Kiều Hoa Tân ngồi bên cạnh Lý Dương, sớm đã không còn lo lắng.

- Cảm giác ư? Đầu tiên chính là cảm giác lạnh, nơi này quả là quá lạnh. Thật bội phục chủ tịch, chỉ một tấm áo da mà có thể chống lại giá lạnh ở đó, tôi mặc bao nhiêu áo như vậy mà vẫn thấy lạnh.

Kiều Hoa Tân cảm thán nói.

- Cảm giác thứ hai là đau đầu, đây không phải là vì thời tiết hay, mà là vì Hoắc Khắc Phu Tư Cơ không ngờ... không ngờ hắn lại đem tặng cho chủ tịch cả ba trăm nhị cấp cao thủ, mà tất cả đều miễn phí. Quả là khiến cho người ta khó tin. Lúc tôi đầu biết được tin này, đầu óc liền cảm thấy choáng váng.

Kiều Hoa Tân thở dài.

Nghe tới đây Lý Dương lập tức nhớ tới một việc liên ra hiệu cho Kiều Hoa Tân bảo hắn lui ra, sau đó lấy điện thoại di động của mình ra.

- Chào, Steven, ta Mộc Dịch đây!

Lý Dương đứng bên cạnh cửa sổ, lập tức gọi tới số của Steven.

Steven vừa nghe thấy tên Mộc Dịch liền cười hì hì nói:

- Mộc Dịch, người anh em của ta, cái tên Hoắc Khắc Phu Tư Cơ gì đó có phải do người giới thiệu hay không?
- Lão gia hỏa này nhanh như vậy sao?

Lý Dương cả kinh, hắn vừa chia tay với Hoắc Khắc Phu Tư Cơ mới được hai giờ, mới có hai giờ mà Hoắc Khắc Phu Tư Cơ đã chuẩn bị xong mọi việc, bắt đầu việc buôn bán vũ khí của mình rồi sao?

Làm thương nhân, phải biết người biết ta Hoắc Khắc Phu Tư Cơ này muốn nhờ Steven giúp đỡ, chí ít cũng phải hiểu tính của Steven, chỉ mới hai giờ mà hắn đã hiểu được sao?

Lý Dương sao biết được, trong một tuần hắn ở tại trại huấn luyện Siberia, thuộc hạ của Hoắc Khắc Phu Tư Cơ đã điều tra rõ mọi việc của Steven và sớm đã có kế hoạch. Đợi Lý Dương đi khỏi, hắn liền thực hiện ngay bước đầu tiên.

- Steven, Hoắc Khắc Phu Tư Cơ hắn là do ta giới thiệu, người khách sáo với hắn một chút là được rồi, không cần vì ta mà quá mức nhường nhịn, có cơ hội kiếm tiền thì không nên bỏ qua!

Lý Dương vừa cười vừa nói.

Steven cười ha ha nói:

- Yên tâm, ta là người ra sao, bất quá Hoắc Khắc Phu Tư Cơ hắn cũng rất biết làm người, cực kỳ biết điều, ừm, ấn tượng của ta đối với hắn cũng rất tốt!
- Ủm, lão gia hỏa này quả là đại gian thương, đương nhiên biết phải làm gì. Đúng rồi, công việc chuẩn bị cho việc mở Cục Thối đạo quán ra sao rồi?

Lý Dương dò hỏi.

Steven đối với việc của Lý Dương cực kỳ chú tâm, dù sao đây cũng là việc mà Lý Dương nhờ.

- Mọi việc chuẩn bị xong hết rồi, bất quá ta thấy kế hoạch, tựa như có chút vấn đề.

Steven suy nghĩ một chút rồi nói.

Lý Dương thần tình máy động, Steven không thể nào nói đùa với hắn, hắn nói như vậy, khẳng định là có chuyện.

- Có vấn đề gì?

Steven kích động nói:

- Người hắn cũng biết, quý tộc cùng phú hào ở châu Âu rất nhiều, bọn họ là những khách hàng tiềm ẩn, một khi Cục Thối đạo quán mở ra thì tương lai bạch ngân hội viên hoàng kim hội viên chính là bọn họ. Ta phát hiện kế hoạch của người không ngờ lại không hề chuẩn bị phục vụ cho bạch ngân hội viên cùng hoàng kim hội viên, quả là lãng phí. Một hoàng kim hội viên còn đem lại nhiều tiền hơn số hội viên bình thường của cả một đạo quán.

Lý Dương cười khổ, phổ thông hội viên một năm thu phí một nghìn đô la, bạch kim hội viên là năm mươi nghìn đô la, còn hoàng kim hội viên là năm trăm nghìn đô la. Một hoàng kim hội viên tương đương với năm trăm phổ thông hội viên! Tiền kiếm được chính là từ những bạch kim hội viên cùng hoàng kim hội viên này.

- Ta sao lại không biết, nhưng... Ủm, đúng rồi, hiện tại có thể triển khai việc phục vụ bạch kim hội viên ở châu Âu, cứ hoãn việc khai trương đạo quán lại một thời gian, ta vừa mới từ trại huấn luyện Siberia mua được ba trăm nhị cấp cao thủ. Để cho bọn họ tập luyện một thời gian thì có thể cho làm nhị tinh cấp huấn luyện viên. Việc phục vụ bạch kim hội viên có thể bắt đầu được rồi, còn như hoàng kim hội viên, tạm thời vẫn chưa mở được!

Lý Dương bỗng nhớ tới ba trăm nhị cấp quyền thủ vừa mới có được.

- Ủm, ba trăm nhị tinh cấp huấn luyện viên miễn cưỡng đủ dùng ở các thành phố lớn của Mỹ cùng châu Âu!

Steven trầm ngâm một lúc, rồi nói với Lý Dương:

- Mộc Dịch, ta nghĩ Cực Thối đạo cứ phát triển như vậy, sẽ có chút vấn đề!

Steven vừa nói tới đây, liền nói tiếp:

- Ta thấy các loại đạo quán của Taekwondo cùng các môn võ khác không chỉ phổ biến ở các thành phố lớn, mà ngay cả những vùng khác cũng không bỏ qua. Còn Cực Thối đạo quán lại chỉ có mặt ở vài thành thị lớn mà thôi, hơn nữa một thành phố chỉ có một cái! Quy mô quả là quá nhỏ.

Lý Dương chẳng lẽ lại không biết! Dựa theo tính toán của Lý Dương thì chỉ mới phát triển ở vài thành phố lớn. Nếu như muốn bao trùm cả thế giới, phải cần tới gần mười vạn nhất tinh cấp huấn luyện viên, khoảng một vạn nhị tinh cấp huấn luyện viên cùng hơn ngàn tam tinh cấp huấn luyện viên!

Nếu như mỗi thành phố nhỏ cũng có Cực Thối đạo quán, vậy quả thực là khủng bố, xem ra cần phải có vài vạn nhất tinh cấp huấn luyện viên, bốn đến năm ngàn nhị tinh cấp huấn luyện viên cùng vài trăm tam tinh cấp huấn luyện viên.

- Còn như chuyện nhất tinh cấp huấn luyện viên, tam đại hắc bang bọn ta có thể giúp người tìm kiếm, người chỉ cần tìm số nhị tinh cấp cùng tam tinh cấp huấn luyện viên.

Steven nói rất chắc chắn, nhất tinh cấp huấn luyện viên quả thực rất dễ tìm.

Tại một số quốc gia thứ ba kinh tế lạc hậu, thậm chí ăn còn không đủ nó muốn triệu tập người lại quả rất dễ. Trong phạm vi toàn thế giới với thể lực của tam đại hắc bang kiếm ra được vài vạn người, quả là một việc hết sức đơn giản.

Nhất tinh cấp huấn luyện viên có thể nhanh chóng đào tạo, chỉ cần là một người trưởng thành khỏe mạnh thì trong một năm hoàn toàn có thể huấn luyện được! Nhưng nhị tinh cấp cùng tam tinh cấp huấn luyện viên lại không đơn giản như thế, nhục thể năng lượng muốn đạt vài chục tinh thì chỉ ít người được huấn luyện thân thể phải rất tốt. Người bình thường căn bản không thể chịu được huấn luyện, hơn nữa còn muốn huấn luyện lên tới vài chục tinh cần thời gian lâu hơn nhiều.

Về phần tam tinh cấp huấn luyện viên lại càng khó. Chỉ xem qua trại huấn luyện Siberia, huấn luyện đơn thuần, cả trại huấn luyện cũng không có mấy người có thể đạt tới được, họa chăng chỉ có dùng cơ nhân được thủy.

- Đúng vậy, nhị tinh cấp cùng tam tinh cấp huấn luyện viên là thứ ta cần nhất lúc này!

Lý Dương thở dài, ba trăm nhị cấp quyền thủ chỉ miễn cưỡng đủ dùng mà thôi.

Cực Thối đạo nếu muốn phát triển, muốn truyền bá khắp cả thế giới thì cần phải có một lượng lớn nhị tinh cấp cùng tam tinh cấp huấn luyện viên.

Nhưng nhị cấp cùng tam cấp cao thủ cho dù là trong tam đại hắc bang cũng là nhân vật tinh anh, mặc dù bọn họ có quan hệ rất tốt với Lý Dương, nhưng cũng vẫn chưa tới mức phải những nhân vật tinh anh này đi làm việc cho Lý Dương.

“Về phần nhị tinh cấp cùng tam tinh cấp huấn luyện viên, ta nhất định phải có biện pháp.” Lý Dương day day huyệt thái dương.

Bỗng nhiên Lý Dương cảm thấy rõ việc Cực Thối đạo quán truyền bá khắp thế giới, tịnh không phải là một chuyện dễ dàng.

Phi trường Needy ở New York.

- Sư huynh!

Lily cùng Điền Cương đứng ở bên ngoài phi trường, bọn họ sớm đã đợi ở đây.

Lý Dương vừa thấy Lily cùng Điền Cương, tâm tình tốt lên rất nhiều, lập tức bước lên xe và trở về biệt thự của mình.

Trong phòng khách tại biệt thự của Lý Dương.

- Ha ha, cuối cùng đã trở về rồi, đáng tiếc là thời gian tới ta lại phải đi tiếp!

Lý Dương bước vào phòng khách thở dài nói.

Đúng vậy, Lý Dương qua cuộc nói chuyện với Steven đã quyết định sau khi nghỉ ngơi vài ngày sẽ tới châu Phi. Tại sa mạc ở châu Phi, ở những nơi ngay cả ăn cũng không đủ no này sẽ kiến tạo trại huấn luyện, triệu tập mọi người rồi từ từ bắt đầu. Mục tiêu của Lý Dương chính là huấn luyện cả một lượng lớn nhất tinh cấp huấn luyện viên.

Nhưng nhị tinh cấp cùng tam tinh cấp huấn luyện viên đích xác là việc rất khó khăn, đặc biệt là tam cấp cao thủ.

Dùng cơ nhân dưỡng thủy?

Đây là một phương pháp đơn giản, với tài sản của Lý Dương thì đương nhiên không có chuyện gì, Bất quá Lý Dương vẫn có chút phản cảm với cơ nhân dưỡng thủy, dù sao tỷ lệ tử vong vẫn cao tới năm phần!

- Thật là có chút đau đầu!

Lý Dương lại day day huyết thái dương.

Trong lúc ăn cơm tối, Lý Dương, Jake và cả đám đang dùng cơm trên bàn, không khí quả thực khá đầm ấm.

Ăn xong cơm tối, Lily đem một tập văn kiện để trước mặt Lý Dương “Kế hoạch của trại huấn luyện tại sa mạc châu Phi!” Lý Dương vừa nhìn, không khỏi mỉm cười, lập tức đọc qua nội dung trong đó. Vừa nhìn, Lý Dương đã cảm thấy vui mừng.

Trong văn kiện có cả việc như thế nào để triệu tập người, huấn luyện ra sao, còn có cả những kế hoạch nhỏ khác rất tỉ mỉ. Điều khiến cho Lý Dương cao hứng nhất chính là kế hoạch này sớm đã được bắt đầu thực hiện, hơn nữa lại đã thực hiện một thời gian rồi.

- Ha ha, Lily muội thật làm ta cao hứng, rất tốt, cực tốt!

Lý Dương cười lớn.

Lý Dương bỗng nhớ tới điều gì đó, liền hỏi:

- Lily, ta còn nhớ hình như chưa nói với muội về chuyện trại huấn luyện ở châu Phi bao giờ? Muội sao lại nghĩ đến việc này được?

Lily vừa nghe thấy liền nói:

- A, sư huynh cũng đã có kế hoạch này?

Lý Dương mỉm cười gật đầu.

Hiện tại những bước đầu đều đã được triển khai, đây không phải làm cho Lý Dương thoải mái hơn rất nhiều sao.

Lily lập tức thoải mái nói:

- Muội tự tiện lập ra kế hoạch này, còn lo sư huynh tức giận chứ? Hi hi, kỳ thật muội cũng không có biện pháp gì. Cực Thối đạo phát triển quả thực có chút vấn đề, chúng ta muốn làm lớn, tất sẽ cần một lượng lớn nhất tinh cấp huấn luyện viên. Nhưng hiện tại người của ta quá ít, ngay cả ở nước Mỹ cũng chỉ có mặt ở một số thành phố lớn mà thôi. Chính vì vậy muội quyết định học tập trại huấn luyện Siberia, lập ra một trại huấn luyện!

Lý Dương lại hỏi:

- Vậy sao muội lại nghĩ tới sa mạc tại châu Phi?

Điền Cương lập tức xen vào:

- Ha ha, đây là do đệ hỏi vài vị tứ tinh cấp huấn luyện viên. Theo như lời của bọn họ, càng trong hoàn cảnh gian khổ thì hiệu quả huấn luyện càng tốt, cho nên sa mạc châu Phi có nhiệt độ cực cao liền trở thành mục tiêu của bọn đệ. Hơn nữa sa mạc châu Phi rộng lớn vô cùng, tùy tiện chọn một nơi trong đó làm trại huấn luyện, người ngoài cũng không cách nào phát hiện ra.

Thật ra Điền Cương còn một việc nữa chưa đề cập tới là các quốc gia tại châu Phi tương đối lạc hậu. Đối với những việc như trại huấn luyện bọn hồ vằn là mắt nhắm mắt mở.

Những quốc gia này cũng không có cách nào khác. Có những quốc gia luôn trong tình trạng hỗn loạn, kinh tế ở trong trạng thái báo động, nợ nước ngoài nhiều tới mức không cách nào xoay sở, dân đói, quân sự cũng không phát triển.

- Ủm, không tệ. Nếu như vậy ta cũng không cần phải vội, đợi thêm một thời gian nữa ta sẽ đi tới trại huấn luyện xem thử!

Lý Dương cười nói.

Cả đám Lily đều cả kinh:

- Sư huynh, người tự thân đi?

Lý Dương gật đầu, hần tiến nhập Phi châu sa mạc một là vì trại huấn luyện, hai là vì nơi bí mật đó.

Có thể làm cho Cát Lỗ Phổ từ một cao thủ quyền Thái đạt tới lực cấp cao thủ cảnh giới. Đó quả là một nơi khiến cho Lý Dương khó có thể tượng tưởng rốt cuộc nơi đó ra sao? Cát Phổ Lỗ biến mất bảy năm trước tuy cũng được xem là rất mạnh, nhưng chỉ là tự thân tu luyện, tối đa cũng chỉ có thể khiến cho nhục thể năng lượng đạt tới vài trăm tinh mà thôi.

Vậy mà bảy năm sau, nhục thể năng lượng của Cát Lỗ Phổ đạt tới hơn mười vạn tinh, khác biệt lên tới cả ngàn lần.

- Sư huynh, cho dù là xây dựng trại huấn luyện, huấn luyện được phần lớn cũng chỉ là nhất tinh cấp huấn luyện viên, như nhị tinh cấp cùng tam tinh cấp huấn luyện viên rốt cuộc phải lấy từ đâu đây?

Lily có chút lo lắng nhíu mày.

Bỗng nhiên hai mắt Lily sáng lên.

- Ha ha, sư huynh! Hay là chúng ta cũng mua cơ nhân được thủy về sau đó để cho những người được huấn luyện trong trại huấn luyện ở châu Phi sử dụng. Như vậy không phải là có thể có được một lượng lớn cao thủ sao?

Lý Dương lên giọng khiển trách:

- Hồ đồ, cơ nhân được thủy xác suất tử vong quá cao, tuyệt đối không thể sử dụng!

Lý Dương mặc dù đi theo Ma đạo, nhưng đối với những người không thù không oán, hần vẫn không thể nào ra tay tàn nhẫn.

- Ma đạo, Ma đạo là như thế nào?

Lý Dương thầm tự hỏi lòng.

Lý Dương trong lòng sớm đã có đáp án: “Người không phạm ta, ta không phạm người, ta một mình tiêu diêu tự tại. Nếu người đụng tới ta, tất phải trả giá gấp trăm lần!” Ma đạo trong lòng Lý Dương chính là tiêu diêu tự tại, độc lai độc vãng, không chịu sự kiểm soát của kẻ khác.

Hạng Vũ lúc này mắng:

- Cái gì gọi là tiêu dao, tiểu tử ngu ngốc người! Tại Ma giới người không phạm người, người cũng phạm người! Ma đạo chân chính đơn giản là “Kẻ mạnh làm vua, kẻ yếu phải chịu sự chi phối của kẻ mạnh, có bảo vật, tất phải hiến cho cường giả! Có ma khí cũng sẽ bị cường giả cướp đoạt!” Người không có thực lực, người sao có thể tiêu dao?

Đáp án của Hạng Vũ là, Ma đạo chính là kẻ mạnh làm vua, tuyệt đối bá đạo! Hạng Vũ quả thực không rõ Lý Dương sao lại cố chấp như vậy.

Kỳ thật cũng không thể trách Lý Dương, năm xưa khi Lý Dương ở tại An Toàn cục tuyệt đối là một người cực tốt. Hần trở nên như thế này cũng là do Hạng Vũ từ từ dẫn dắt.

- Sư huynh, nếu không dùng cơ nhân được thủy, vậy rốt cuộc nhị tinh cấp cùng tam tinh cấp huấn luyện viên từ đâu mà ra?

Lily lại hỏi.

Lý Dương không khỏi cười khở khoát tay:

- Việc này ta tự có biện pháp, muội không cần lo lắng!

Lý Dương chỉ có thể nói như thế.

Ba ngày sau Lý Dương lên chuyên cơ rời khỏi New York tới châu Phi.

- Bá vương, người nói xem nơi bí mật đó rốt cuộc là gì?

Lý Dương ngồi trên chuyên cơ, thăm hỏi Hạng Vũ. Hắn tới đại sa mạc tại châu Phi, chủ yếu là vì tìm ra nơi bí mật này.

Hạng Vũ trầm tư hồi lâu, nói:

- Không biết!

Lý Dương nhất thời bất đắc dĩ cười khở, chỗ bí mật đó, rốt cuộc là địa phương thần kỳ nào?

113. Chương 33: Hoàn Phúc

- Trung thành với tập đoàn Tuyết Lan, trung thành với Cực Thối đạo, trung thành với Mộc Dịch tiên sinh!

Những tiếng hô lớn vang ra bên ngoài trại huấn luyện khổng lồ.

Lý Dương từ trong ô tô chứng kiến cảnh này, không khỏi sửng người, quay lại nói với thủ hạ đứng bên cạnh:

- Khẩu hiệu này là để làm gì?

- Chủ tịch, đây là một trong những phương pháp tẩy não?

Một người da đen nhỏ bé này liền nói. Hai mắt hắn lấp lánh tinh quang rất có thần.

Lý Dương không khỏi bật cười:

- Tẩy não, sao lại dùng phương pháp này?

Người da đen kia lập tức trả lời:

- Để cho những người được huấn luyện sau này hoàn toàn trung thành, trại huấn luyện của chúng ta thông qua hai phương pháp chủ yếu:

- Biện pháp thứ nhất là thông qua giáo dục bình thường để bọn họ tiếp thu, người Trung Quốc có thành ngữ “ba người thành hổ” (Híc, giống câu chuyện bó đũa của Việt Nam quá – vandai79) chính là đạo lý này. Nói nhiều như vậy, bọn họ tự nhiên sẽ cho đó là chân lý, hơn nữa đầu óc của những người châu Phi này đều khá lạc hậu, cho nên dễ dàng bị tẩy não.

- Biện pháp thứ hai chính là thôi miên, thông qua ám chỉ thôi miên trong tiềm thức, tin rằng nửa năm sau, bọn họ tuyệt đối trung thành với Tuyết Lan tập đoàn, ra sức làm việc vì Mộc Dịch tiên sinh.

Lý Dương nghe vậy, không khỏi gật đầu:

- Rất hay, “ba người thành hổ”, xem ra người đối với văn hóa Trung Quốc cũng hiểu được đôi chút? Người tên gọi là gì?

Lý Dương vừa cười vừa nói.

Người da đen nhỏ bé mừng thầm trong lòng, hẳn vì biết được chủ tịch là người Trung Quốc, cho nên nửa năm qua đã cố gắng nghiên cứu văn hóa nước này. Quả nhiên, hẳn đã nắm được cơ hội, cơ hội chỉ đến với những người đã chuẩn bị sẵn, đúng là không phải là giả.

- Thuộc hạ tên là Michelob, trợ lý của người phụ trách trại huấn luyện là tiểu thư Natasha. Lần này thuộc hạ phụng mệnh tới nghênh đón chủ tịch, đối với văn hóa Trung Quốc thuộc hạ cũng chỉ mới biết được một cọng lông nhỏ mà thôi!

Michelob rất thông minh, hẳn biết người Trung Quốc thích tính khiêm tốn (Sắc, sao tác giả “khiêm tốn” thế - vandai79), hơn nữa hẳn quả thực cũng chỉ biết được có một ít, nếu như quá ba hoa, nếu bị Lý Dương phát hiện ra, không biết chừng còn phản tác dụng.

Lý Dương mỉm cười gật đầu:

- Rất tốt, Michelob, trong mấy ngày ở trại huấn luyện này, ngươi hãy cứ đi theo ta!

- Vâng, chủ tịch!

Michelob cố nén kích động trong lòng, nhưng vẫn không giấu được vẻ mặt vui sướng.

Năm phút sau, Lý Dương bước vào trong phòng cách âm đặc biệt.

Natasha cung kính đứng trước mặt Lý Dương, mấy ngày sống trong khí hậu khắc nghiệt của sa mạc cũng khiến cho da của nàng ta đen đi rất nhiều, nhưng lại càng làm tăng thêm vẻ khỏe mạnh.

- Tiểu thư Natasha, để cho một cô gái như ngươi phải phụ trách việc của trại huấn luyện, thực sự là đã làm khó ngươi!

Lý Dương thở dài nói.

Natasha đương nhiên cảm thấy khổ sở, trước đây thân là một nhân vật cao cấp của tập đoàn, điều kiện sinh hoạt không cần phải nói. Thế mà nay lại phải chạy đến sa mạc khô cằn, cuộc sống sao có thể dễ chịu được? Hơn nữa trại huấn luyện còn nằm gần xích đạo, nhiệt độ khiến cho tiểu thư trẻ trung xinh đẹp này rất khó chịu. Bất quá, trải qua một khoảng thời gian rèn luyện, sức khỏe của nàng cũng tăng lên khá nhiều, chỉ có điều làn da mà nàng vẫn luôn được coi trọng lại đen đi không ít.

- Cảm ơn chủ tịch quan tâm!

Natasha lộ vẻ cảm kích nói.

Lý Dương gật đầu, rồi nói:

- Hãy đem tình hình của trại huấn luyện trong thời gian gần đây báo lại cho ta thử xem nào!

- Vâng!

Natasha mở túi văn kiện trong tay ra nói:

- Công tác chiêu nạp tiến hành rất tốt, toàn bộ châu Phi có vài trăm triệu người, dân số quả thực rất đông. Chúng ta đã dựa theo một số nguyên tắc lựa chọn, sớm đã chọn ra được năm nghìn người, hiện tại cứ một thời gian lại thu thập thêm ba trăm người!

- Về phần huấn luyện, đám người được huấn luyện đều đã trải qua khổ cực, tâm tính tất cả đều tương đối cứng cỏi nên hiệu quả huấn luyện rất tốt. Chỉ là thời gian còn ngắn nên vẫn chưa có một ai đạt được một tinh nhục thể năng lượng.

Natasha nói qua đại khái một chút.

- Chủ tịch, đây là chi tiết tình hình!

Natasha đưa văn kiện trong tay tới trước mặt Lý Dương.

Lý Dương liền nhận lấy, sau đó nhìn lướt qua, rồi gật gật đầu nói:

- Rất tốt, Natasha! Với một cô gái như ngươi, quả đã làm khổ ngươi rồi. Cố đợi một thời gian sau khi Cực Thối đạo quán mở cửa tại châu Âu, xem ra tại tổng bộ của Cực Thối đạo quán sẽ có rất nhiều việc để ngươi trở về New York. việc ở đây cứ giao cho Michelob, ta thấy Michelob cũng rất được!

Natasha không khỏi mừng thầm.

Một cô gái phải tới nơi này, làm sao có thể vui vẻ cho nổi? Lúc đầu Lily từng muốn để Kiều Hoa Tân tới đây phụ trách. Chỉ là Kiều Hoa Tân phải theo giúp việc cho Lý Dương tại Tuyết Lan đảo nên chỉ có thể để Natasha thay thế, nàng cũng đành phải chấp hành mệnh lệnh.

- Vâng, thưa chủ tịch! Michelob quả thực rất khá, để hẳn quản lý trại huấn luyện này, nhất định chủ tịch sẽ rất yên tâm!

Natasha không quên khen ngợi Michelob một tiếng. Thực sự thì nhiệt độ ở bên ngoài trại huấn luyện rất cao, những việc bình thường đều là do người da đen (nguyên văn là da đen, nhưng tớ sửa lại – vandai79) có sức chịu đựng tốt như Michelob, như phần lớn mọi việc đều là lo liệu ở chỗ của mình, dựa vào máy điều hòa làm việc.

- Cảm ơn chủ tịch, chủ tịch cứ yên tâm, Michelob nhất định sẽ quản lý tốt mọi việc của trại huấn luyện!

Michelob vẫn theo sau Lý Dương lộ rõ vẻ vui mừng, lập tức quay sang tỏ lòng trung thành.

Lý Dương mỉm cười gật đầu.

Sáng sớm.

Mặt trời vẫn còn chưa mọc, trời đất vẫn còn mê mê mang mang, lúc này nhiệt độ tại sa mạc khá thấp, nhưng một đám người đã bắt đầu tập luyện, đeo phụ trọng để chạy, nhảy cóc các loại, cả huấn luyện doanh tràn ngập khí thế.

Lý Dương đứng bên ngoài chỗ ở của mình, nhìn về phía đám người đang chạy trên sa mạc vô biên, cả người duỗi ra. Những người được huấn luyện này không hề có chút oán hận, ngược lại còn tươi cười hi vọng vào tương lai.

Hiện tại bọn họ đã có thể ăn thật no, đúng vậy, ăn no!

Kỳ thật nhu cầu cầu những người này rất thấp, bọn họ chỉ cần ăn no là đủ rồi, bọn họ vẫn còn nhớ tới cảnh mười mấy người tranh giành đồ máu chỉ vì một mẫu bánh mì, bọn họ vẫn còn nhớ cảm giác đói suốt vài ngày như sống trong địa ngục.

Được ăn, ăn thật no, đã là hạnh phúc lớn nhất rồi.

Tập luyện ư? Cho dù có khổ hơn nữa, cũng không thể so sánh với cảm giác vài ngày nhịn đói.

- Chủ tịch, những người này đều dốc hết sức tập luyện, không có ai dám lười biếng, kỳ thật bọn họ cũng rất đáng thương. Hiện nay trên thế giới thường xuyên có người đến cứu tế cho dân nghèo ở châu Phi, nhưng đáng tiếc, cũng không có tác dụng gì. Quốc gia đã như vậy, dù cứu trợ nhiều hơn cũng không thể thay đổi bản chất!

Michelob thân là người da đen, đối với đồng bào của mình hết sức cảm khái. H ắn và những người cùng khổ ở châu Phi này không giống nhau. Từ nhỏ Michelob đã lớn lên ở Mỹ, được đọc sách và học tập. Mặc dù cũng thường xuyên gặp phải sự phân biệt chủng tộc, nhưng ắn vẫn cố gắng tự lực tự cường. Cuối cùng hi ện nay ắn gia nhập tập đoàn Tuyết Lan, hôm nay lại còn lên được chức vị cao, phụ trách cả một trại huấn luyện. Từ một góc độ nào đó, ắn đã trở thành một nhân vật cao cấp tại tập đoàn.

- Cố gắng chiêu nạp nhiều người nhất có thể, ban đầu giới hạn là ba vạn người giờ hãy sửa thành mười vạn đi!

- Đối với Lý Dương mà nói, ba vạn người đã đủ để cho Cực Thối đạo phát triển, nhưng ắn còn muốn trợ giúp thêm cho những người này một chút vì vậy mới quyết định huấn luyện nhiều người như vậy.

Những người này sau khi rời khỏi trại huấn luyện, sẽ trở thành huấn luyện viên của Cực Thối đạo, cuộc sống của họ cũng coi như được bảo đảm, sau này sẽ có thể có được cuộc sống tốt hơn. Cực Thối đạo cho dù có phát triển ra toàn thế giới, xem ra cũng không cần dùng nhiều người như vậy.

- Dùng không hết, cùng lắm thì mở công ty vệ sĩ!

Lý Dương trầm nghĩ trong lòng.

Ba ngày sau, trong đêm khuya, tại phòng của Lý Dương.

- Bá Vương, chỗ bí mật đó người dùng thần thức, có lẽ sẽ tìm ra được rất nhanh, giúp ta tìm kiếm một chút được không?

Lý Dương hỏi Bá Vương Hạng Vũ.

Hạng Vũ liền khiển trách:

- Lý Dương, người không thấy mình sớm đã quá phụ thuộc vào Bá Vương ta hay sao?

Lý Dương ngẩn ra, đúng vậy, giờ đây Lý Dương khi gặp chuyện gì mình không giải quyết được, người đầu tiên hấn nghĩ tới chính là Hạng Vũ. Nếu cứ tiếp tục như vậy, tâm tính Lý Dương sẽ không thể tăng tiến, tâm cảnh tu vi cũng không cần phải nói.

- Trung Quốc có thành ngữ “không ngừng tự lực”! Người hiểu không? Bá vương ta khi ở Ma giới, cho dù có thể dựa vào Xi Vương đại tôn, nhưng danh tiếng của bốn Bá Vương vang dội, đều là hoàn toàn dựa vào thực lực của mình! Người có hiểu được ý tứ của ta không?

Hạng Vũ khiển trách.

Lý Dương trầm xấu hổ trong lòng.

Tìm kiếm nơi bí mật đó, thật sự phải dựa vào Hạng Vũ hay sao?

Lý Dương hiện tại đã sử dụng được linh thức để dò xét, mặc dù phạm vi linh thức của hắn không lớn. Cho dù có còn phải lo lắng về thời gian khôi phục tinh thần nhưng nhiều nhất cũng chỉ nửa năm hay một năm gì đó thì Lý Dương đã có thể tra xét toàn bộ sa mạc. Đây là một loại tư tưởng nhờ vả ỷ lại ở trong tiềm thức của Lý Dương. Có tư tưởng như vậy, bao giờ mới có thể đề cao tâm cảnh? Tâm tính như vậy thì độ kiếp ư? Nếu như tâm tính như vậy cũng độ kiếp thành công, vậy độ kiếp cũng thật quá dễ dàng rồi.

Tự cường, tất cả đều dựa vào bản thân. Hơn nữa một khi tới Ma giới, Hạng Vũ cũng phải trở về lãnh địa của mình. Đến lúc đó việc tìm Khương Tuyết chỉ có thể dựa vào bản thân hắn. Tại phạm nhân giới vẫn cứ phải dựa vào Hạng Vũ, vậy tại nơi nguy hiểm trùng trùng như Ma giới, không có Hạng Vũ giúp đỡ, hắn phải làm sao đây?

- Bá Vương, ta rõ rồi!

Lý Dương trong lòng đã có quyết định, từ nay về sau, mọi việc đều dựa vào chính mình. Chỉ thấy trong phòng, thân ảnh của Lý Dương chợt lóe lên rồi biến mất, không còn thấy bóng của Lý Dương trong phòng nữa.

Giữa bầu trời sa mạc.

Đêm ở sa mạc, gió lớn, cát bay đầy trời!

Bất quá xung quanh thân thể Lý Dương có một lớp hộ thể khí bảo vệ, đạt tới tiên thiên cảnh giới đã có thể hình thành bên ngoài cơ thể một lớp tiên thiên cương khí, huông hồ là Lý Dương hiện tại! Dưới chân của Lý Dương là một đạo đạo khí chí dương chí cương! Lý Dương cứ như vậy đứng giữa trời.

“Không biết nơi bí mật đó rốt cuộc là ở đâu? Hi vọng có thể tìm ra chỗ đó sớm một chút!” Hắn không biết chỗ bí mật đó rốt cuộc là nơi như thế nào, nhưng hắn vẫn hi vọng chỗ đó có thể giúp hắn gia tăng công lực, giúp hắn sớm đạt tới cảnh giới cao thâm, nhanh chóng độ kiếp.

“Ừm, cứ từng bước từng bước mà làm, ta sẽ lấy khu huấn luyện làm trung tâm bắt đầu tìm kiếm!”

Lý Dương đã có quyết định. Lập tức, linh thức của hắn giống như những cơn sóng từ từ bao trùm lấy không gian, phạm vi càng lúc càng lớn, trong khuôn viên vài chục dặm không chỗ nào không bị nhìn thấu.

Cát vàng, một mảnh cát vàng, ngoại trừ cát vàng chỉ còn có vài cây sương rồng mà thôi.

“Nói không chừng chỗ bí mật này là nằm ở dưới lòng đất!” Nghĩ tới đây, Lý Dương lúc này không chế linh thức bắt đầu xuyên thấu vào lòng đất.

Vừa với xâm nhập vào trong, Lý Dương đã phát hiện ra vài thứ khác, mấy bộ xương, vật dụng do người qua đường lưu lại.

Không có!

Không tìm được gì kỳ quái cả.

Thân hình Lý Dương lập tức hóa thành một đạo lưu quang “xoát” một tiếng, giống như sao băng lóe lên, nháy mắt đã bay tới bên ngoài mười dặm, sau đó tiếp tục dùng linh thức xuyên vào lòng đất quan sát.

Một ngày sau.

Lý Dương cảm thấy đầu óc mê mụ.

Sử dụng linh thức quá nhiều, tâm thần tiêu hao cực lớn, may mắn là Lý Dương chứ nếu như cao thủ kim đan kỳ bình thường khác, chỉ có thể dùng linh thức nhiều nhất cũng chỉ trong vòng nửa phút mà thôi. Lý Dương tâm thần cực kỳ cường đại, bởi vì linh ngộ của bản thân với thiên đạo, giúp cho tâm thần hắn tương đương với Đại Thành kỳ cao thủ. Hắn không ngờ lại không ngừng dùng linh thức tra xét, hơn nữa còn dùng ở giới hạn lớn nhất được suốt cả một ngày trời!

Nhưng hiện tại, tâm thần hắn đã tiêu hao tới mức cạn kiệt.

Ở giữa không trung, Lý Dương từ từ nhắm hai mắt lại.

Hai tay bắt đầu hoa lên.

Huy động dựa theo quỹ tích trong Ma Thần lục tuyết, tốc độ tâm thần khôi phục so với ngồi đả tọa bình thường nhanh hơn rất nhiều.

Suốt ba ngày trời.

Tâm thần của Lý Dương rốt cuộc cũng đã hoàn toàn khôi phục.

“Quả là kinh khủng, tâm thần tiêu hao quá lớn, không ngờ khôi phục lại lâu như vậy!” Lý Dương thở dài trong lòng. Nhưng nếu việc của hắn bị những người tu chân khác biết được thì họ nhất định là phải khiếp sợ muốn chết. Tâm thần tiêu hao lớn như vậy thì cho dù là Đại Thành kỳ cao thủ cũng phải mất một tháng mới có thể khôi phục. Lý Dương dựa vào Ma Thần lục tuyết chỉ mới ba ngày đã khôi phục xong.

“May mắn là ở trong phòng ta có lưu lại một bức thư, nếu không lâu như vậy mà ta không trở về, xem ra trại huấn luyện cũng sẽ trở nên hỗn loạn mất!” Lý Dương trong lòng thầm nghĩ.

Bất quá dù trại huấn luyện có phát hiện ra Lý Dương biến mất một thời gian dài, mặc dù có chút lo lắng, nhưng cũng không hề lo sợ kinh hãi, bởi trong lòng của bọn Natasha, Lý Dương cường đại như vậy, làm sao có thể xuất hiện vấn đề?

“Ừm, tiếp tục tra xét thôi!” Lý Dương không chịu bỏ cuộc, quyết định tiếp tục tra xét, linh thức lại được phóng ra...

“Ồ? Phạm vi không ngờ lại tăng lên ba phần so với trước?” Lý Dương trong lòng vui sướng “Xem ra tiêu hao hết tinh thần lực rồi từ từ khôi phục cũng dễ cao lên không ít. Được rồi, biện pháp này quả rất được!”

Lý Dương cao hứng trong lòng, liền tiếp tục bắt đầu sử dụng linh thức tra xét.

Bỗng nhiên!

“Đây là nơi nào?” Lý Dương lộ vẻ nghi hoặc nhìn về phương xa nơi có rất nhiều người đang tụ tập.

Linh thức hồi báo cho hắn, nơi này không ngờ có tới năm ngàn tam cấp cao thủ!

Năm ngàn tam cấp cao thủ!

Lý Dương vẫn lo lắng về việc nhị tinh cấp cùng tam tinh cấp huấn luyện viên, năm ngàn tam cấp cao thủ này tuyệt đối đủ cho hắn sử dụng. Nhị tinh cấp huấn luyện viên bất quá chỉ cần vài ngàn mà thôi, tam tinh cấp huấn luyện viên cũng chỉ cần vài trăm, cùng lắm thì để cho tam tinh cấp cao thủ làm nhị tinh cấp huấn luyện viên tuyệt đối là có thể làm được.

“Ừm, đáng tiếc! Không phải là của ta nên không thể cưỡng đoạt. Nếu như là của một đại thế lực nào đó mà ta lại đem cướp đoạt nhân tài người ta huấn luyện. Như vậy sẽ kết oán thù không chết không dừng mất.” Lý Dương nghĩ thầm trong lòng, đồng thời hắn cũng bay về phía trại huấn luyện này.

Bỗng hai mắt hắn chợt sáng lên.

Trên một bức tường thật lớn có một hàng chữ thật to “Trung thành với tập đoàn Thánh Lâm, trung thành với gia tộc Lâm thị, trung thành với Lâm Thiên Vũ tiên sinh!”

Lý Dương nhất thời sửng sốt...

114. Chương 34: Nộ

- Tập đoàn Thánh Lâm? Gia tộc họ Lâm? Lâm Thiên Vũ?

Lý Dương nhìn hàng chữ này, trên mặt lộ một nụ cười lạnh.

Bỗng nhiên khí thế toàn thân Lý Dương đại tăng, hai mắt hấp háy, quang mang từ trong mắt giống như vật chất bắn thẳng xuống trại huấn luyện phía dưới.

- Quả là trời giúp ta, ha ha, năm ngàn tam cấp cao thủ, Lâm Thiên Vũ à Lâm Thiên Vũ, người quả nhiên không phải là loại tầm thường, năm ngàn tam cấp cao thủ mà người cũng tạo ra được, đáng tiếc...

- Đáng tiếc lần này người lại phải đau lòng mất rồi. Hừm, lúc đầu ta còn cho là trại huấn luyện này thuộc về thế lực nào đó, chuẩn bị bỏ qua. Nếu như là người, ta đây cũng đành mặt dày nhận lấy món lễ vật này vậy! Lần trước vừa mới lấy của người một trăm bốn mươi tỉ đô la giờ lại lấy thêm năm nghìn tam cấp cao thủ nữa, quả thực là xấu hổ!

- Ta hiện tại thật muốn biết về mặt của người khi phát hiện ra năm nghìn tam cấp cao thủ biến mất sẽ có biểu hiện ra sao!

Chỗ ở của Vu Dương người quản lý trại huấn luyện.

Vu Dương vui vẻ nằm ở trên giường xem ti vi, cả trại huấn luyện tổng cộng chỉ có ba chiếc ti vi, mà nơi dễ chịu nhất trong trại huấn luyện cũng là chỗ ở của Vu Dương.

Vu Dương rất ư thoải mái, giờ đây năm ngàn tam cấp cao thủ đều đã huấn luyện thành công. Năm ngàn cao thủ này nghe theo lệnh của Lâm Thiên Vũ chuẩn bị được phân ra để đem về châu Âu, đợi khi việc huấn luyện này kết thúc, Vu Dương hận cũng không còn gánh nặng gì nữa.

- Lần này trợ giúp chủ tịch tạo lập trại huấn luyện lập được công lớn như vậy, không biết chủ tịch sẽ thưởng gì cho ta đây? Có lẽ, chủ tịch sẽ truyền cho ta đệ ngũ tầng nội công!

Vu Dương trong lòng thầm tưởng tượng...

Bỗng nhiên! Vu Dương ánh mắt lộ vẻ khó tin, trong phòng không ngờ đột nhiên lại xuất hiện thêm một người áo đen.

- Người là ai?

Vu Dương khẽ quát một tiếng, đứng mạnh lên, trong nháy mắt trên tay hắn đã xuất hiện một khẩu súng laser.

Nhìn thấy Lý Dương, tuy chưa biết là xảy ra chuyện gì, nhưng trong lòng hắn vẫn có chút khẩn trương.

Vu Dương có chút khó tin, bọn hắn bản thân là cao thủ, thậm chí đã từng làm lính đánh thuê một vài năm, mấy lần đối mặt với cái chết. Cho dù hiện tại địa vị tuy cao, nhưng tay vẫn không rời súng, thói quen này cho tới giờ vẫn chưa thay đổi.

Hôm nay đã là thủ hạ của Lâm Thiên Vũ, trở thành tâm phúc của Lâm Thiên Vũ, thậm chí cả nội công của Lâm gia cũng đã tu luyện được tới tầng thứ ba, trở thành một cao thủ!

Tinh anh như thế, hôm nay đối diện với một kẻ áo đen không có một khẩu súng trên tay không ngờ lại thấy khẩn trương.

- Rốt cuộc ngươi là ai?

Vu Dương hỏi lại một lần nữa

Đồng thời Vu Dương hít sâu một hơi, cố áp chế nỗi sợ hãi khó hiểu trong lòng. Hắn cảm thấy thân thể như bị một con rắn hổ mang cuốn lấy, cảm giác này quả khiến cho tâm thần người ta run lên.

Lý Dương nét mặt vui vẻ:

- Ngươi cũng không tốt, ở dưới không gian đặc biệt do ta tạo ra cùng với áp lực của khí thế, không ngờ ngươi vẫn có thể chống chọi được.

Vu Dương trong lòng không khỏi chấn kinh. Hắn vừa rồi liên tục quát hai tiếng, âm thanh đều cực lớn, nhưng tại sao cảnh vật bên ngoài lại không có chút phản ứng gì cả?

- Ta là Mộc Dịch!

Lý Dương vừa cười vừa nói.

Vu Dương tâm ý máy động “ồ, hắn là Mộc Dịch!”

- Mộc Dịch! Ngươi không ngờ lại là Mộc Dịch.

Mộc Dịch, hắn đương nhiên biết, thân là tâm phúc của Lâm Thiên Vũ. Có kẻ một lần nuốt gọn cả một trăm bốn mươi tỉ đô la của tập đoàn Thánh Lâm, hắn đương nhiên là biết rất rõ. Lúc đầu khi tập hợp một trăm bốn mươi tỉ đô la này, Vu Dương hắn cũng từng tự mình giúp Lâm Thiên Vũ đem bán một công ty của gia đình.

- Thấy ngươi là người Hoa, nên ta tha cho ngươi một mạng, ngươi cứ trở về nói với Lâm Thiên Vũ, năm nghìn tam cấp cao thủ này ta đã nhận được rồi!

Lý Dương rất bình thản nói.

Vu Dương vừa nghe, lập tức kinh sợ.

Năm ngàn tam cấp cao thủ!

Mộc Dịch trước mặt không ngờ vừa mới nhìn đã muốn cướp đi năm nghìn tam cấp cao thủ!

Vu Dương hít sâu một hơi, thầm nghĩ: “Bình tĩnh, bình tĩnh, nhất định phải nghĩ ra đối sách, nếu không năm ngàn cao thủ này bị Mộc Dịch đem đi, ta cũng không thể trở về được, Lâm Thiên Vũ nhất định sẽ phần nộ băm nát ta ra thành từng mảnh!”

Trong đầu Vu Dương bỗng nhiên linh quang lóe lên, lập tức nói với Lý Dương:

- Mộc Dịch tiên sinh, ngươi phải minh bạch, sau khi bị bọn ta tẩy não, năm ngàn cao thủ này sớm đã trung thành với tập đoàn Thánh Lâm, ngài làm sao có thể đem năm ngàn người này đi được?

Hắn muốn để cho Lý Dương thấy khó mà lui.

Dù sao một người muốn đem năm nghìn người đi, cũng không phải là việc đơn giản.

- Ngươi không cần quản chuyện đó, hiện tại ngươi cứ ngủ trước đi, đợi sau khi tỉnh dậy, hãy trở về báo cho ông chủ Lâm Thiên Vũ của ngươi!

Lý Dương không khỏi bật cười, có vẻ tiểu tử trước mắt cũng khá nhanh trí.

Vu Dương vừa nghe Lý Dương nói vậy, lập tức cảm thấy không ổn, vừa muốn lên tiếng, nhưng bỗng nhiên đầu óc choáng váng, rồi không còn biết gì nữa.

Lý Dương nhìn Vu Dương ngã xuống giường, cười nói:

- Tiểu tử, ngươi làm sao biết được chỗ thần kỳ của ma đạo bí pháp chứ?

- Hô!

Thân ảnh của Lý Dương chợt lóe lên, biến mất khỏi gian phòng.

Giữa khoảng không đen kịt của bầu trời đêm.

Lý Dương ngự khí lắng không.

Lực lượng tâm thần tựa như vật chất, bao trùm lấy cả trại huấn luyện, xâm nhập vào trong đầu của từng người ở đây.

- Bá Vương, Mê Hồn thuật này giống như là cấp tiếp theo của thôi miên thuật bí pháp khi xưa tại An Toàn cục tổ chức của ta. Thôi miên thuật thậm chí chỉ cần người tâm thần mạnh hơn bình thường một chút đều có thể thi triển, nhưng Mê Hồn thuật chỉ có cao thủ chân chính mới có thể thi triển. Như ta muốn sử dụng đối với vài ngàn người, tâm thần tất phải đạt tới một cảnh giới cực cao mới đủ! Bất quá, hiệu quả thực là rất tốt!

Lý Dương nhìn về phái đám người bên dưới đang chậm rãi bước ra, trên mặt liền nở một nụ cười.

Lúc đầu học thuật thôi miên, cũng được gọi là “tinh thần lực”. Nhưng hiện tại Lý Dương thấy, chính là “tâm thần lực lượng”, chỉ là khi đó lực lượng quá yếu, căn bản không cách nào cảm thụ rõ được mà thôi. Mê Hồn thuật chỉ có tu ma giả bình thường mới thi triển được.

- Lý Dương, một lúc cùng sử dụng lên mấy ngàn người, xem ra tâm thần ngươi quả nhiên rất khá. Bất quá nguyên nhân chủ yếu nhất chính là đám người này tinh thần lực lượng đều khá yếu.

Hạng vũ vừa cười vừa nói, sự thật cũng đúng như vậy.

Nếu như năm ngàn người này tâm thần lực lượng mạnh, làm sao có thể dễ dàng bị mê hoặc tâm thần như vậy?

- Bá Vương, xem ta làm sao để khống chế bọn họ đây!

Hơn một nửa tâm thần lực lượng của Lý Dương bỗng nhiên bạo phát, nhất thời gió lớn nổi lên khắp cả bãi đất của trại huấn luyện, cát vàng tung bay. Lý Dương giống như mặt trời, đạo đạo tâm thần lực lượng giống như ánh sáng, trực tiếp chiếu vào trong não của từng người.

- Trung thành với tập đoàn Tuyết Lan, trung thành với Cực Thối đạo, trung thành với Mộc Dịch! Cuộc sống tốt đẹp của chúng ta đều đến từ tập đoàn Tuyết Lan, đều đến từ Mộc Dịch, ông chủ của chúng ta là Mộc Dịch...

Lý Dương không ngừng đem những lời này rót vào những chỗ sâu thẳm trong ký ức của đám người này.

Nguyên là độ trung thành của đám người này với Lâm Thiên Vũ không tính là cao. Hẳn tối đa cũng chỉ dùng một số thuật thôi miên, nếu như so sánh với ma đạo bí thuật của Lý Dương, với tâm thần lực lượng mạnh như Lý Dương, đám người bình thường này căn bản không thể chống đỡ, chỉ có thể mặc cho Lý Dương mê hoặc tâm thần. Từ nay họ vĩnh viễn coi Mộc Dịch là ông chủ của bọn họ, bọn họ phải trung thành với tập đoàn Tuyết Lan, trung thành với Mộc Dịch!

- Bồng!

Lý Dương trong nháy mắt thu hồi lại tâm thần lực lượng, tâm thần lực lượng hội tụ tới cực độ, rồi bỗng nhiên phát ra một tiếng nổ lớn.

“Tâm thần lực lượng không ngờ lại đạt tới cảnh giới như vậy, Ma Đạo lực tuyệt quả là cực kỳ lợi hại.” Lý Dương thầm vui sướng trong lòng. Hẳn biết rõ, tâm thần lực lượng tuy xét về công kích không tính là cao,

chỉ có đối diện với đối thủ yếu hơn mình rất nhiều mới có chỗ dùng, nhưng tâm thần lực lượng lại quyết định tiền đồ phát triển của bản thân sau này.

Tâm cảnh càng cao, tâm thần lực lượng càng mạnh, tốc độ tiến bộ sẽ càng nhanh, hấp thu thiên địa linh khí cũng sẽ nhanh hơn.

Theo tâm thần lực lượng của Lý Dương thu về, đám huấn luyện giả này đều đã tỉnh lại.

- A!

Tất cả đều ngây ngốc.

Người bình thường nhìn thấy cảnh này ắt hẳn cũng phải ngây người, bọn họ không ngờ lại thấy một người áo đen lẳng không hự lập.

Đao khí của Lý Dương trong suốt không thể nhận ra, như bản thân hắn cũng dễ dàng đứng giữa không trung.

Lý Dương, một thân hắc y, giữa bầu trời đêm, khí thế băng lãnh mà Lý Dương cố ý thi triển, thậm chí còn bao trùm lấy cả trại huấn luyện.

Lúc này trong mắt mọi người Lý Dương giống như một ma thần vô địch.

- Ta là Mộc Dịch!

Tiếng của Lý Dương trong nháy mắt truyền khắp cả trường huấn luyện.

Mọi người nghe được âm thanh này ai ai cũng chấn động.

“Mộc Dịch là ai? Sao cái tên này lại quen thuộc như thế? Ngài là ông chủ của bọn ta, đúng ngài là ông chủ của bọn ta, cuộc sống tốt đẹp của bọn ta đều do tập đoàn Tuyết Lan đem lại, đều do chủ tịch Mộc Dịch đem lại!” cả đám người này trong lòng đều đã có đáp án.

Với tu vi của Lý Dương, đám huấn luyện giả này căn bản không có nổi chút lực để phản kháng. Bất quá Lý Dương biết rõ, hắn cường hoành dùng ma đạo bí thuật như vậy, mặc dù hiện tại hiệu quả rất tốt, nhưng mười mấy năm sau, hiệu quả sẽ không còn được là bao nữa.

“Hừ hừ, ta cần chính là hiện tại, chờ khi bọn họ vào Cực Thối đạo quán làm việc mười mấy năm, có lẽ tự nhiên cũng sẽ cho ta là ông chủ!”

Lý Dương linh thức quét qua toàn bộ trại huấn luyện.

- Tổng cộng có một trăm xe tải quân đội, những người lúc đầu Lâm Thiên Vũ triệu tập tới đây xem ra là chia thành hai nhóm. Ừm, ta giờ nên làm thế nào đây? Cự ly từ nơi này tới trại huấn luyện Cực Thối đạo của ta, cho dù là đi thẳng, cũng phải mất ba ngày.

Lý Dương nhíu mày.

Nơi này có tới năm nghìn người, cho dù sử dụng toàn bộ một trăm xe tải quân đội, thì nhiều nhất cũng chỉ vận chuyển được ba nghìn người.

- Thôi được, phân thành hai nhóm, dù sao khi Lâm Thiên Vũ biết được tin tức, muốn tới được đây, có lẽ cũng cần phải mất nửa tháng! Huống chi, dù hắn có biết, thì có thể làm gì được ta?

Mới chớp mắt, một tuần đã trôi qua.

Lý Dương nhìn về phía khu vực xây dựng, trại huấn luyện đang xây dựng thêm một khu nhà ở mà trong lòng không khỏi vui vẻ, bên cạnh hắn chính là Jerry và Jesse.

Suốt một tuần, Lý Dương lo việc đem năm ngàn người này tới trại huấn luyện của mình.

Lúc đầu, Lý Dương thông qua điện thoại, gọi điện ra lệnh cho Michelob phái người đem xe tới, sau đó đem năm ngàn người này về trại huấn luyện của mình. Đồng thời, Lý Dương gọi hai người Jerry và Jesse tới trại huấn luyện.

Có Jerry và Jeese ở đó, Lý Dương tin tưởng cho dù Lâm Thiên Vũ tự thân tới cũng không có cách nào khác. Còn về phần hấn đương nhiên là phải đi tìm nơi bí mật kia.

- Jerry, Jeese, ta phải rời khỏi một thời gian, thời gian có thể lâu, có thể ngắn. Ta hiện tại cũng không nắm chắc. Nếu ta có mất tích mấy năm, các người cũng không cần phải lo lắng!

Lý Dương nghĩ tới Cát Lỗ Phổ mất tích suốt bảy năm, cũng sợ rằng bản thân cũng không may mất khoảng thời gian như vậy. Cho nên hấn mới đề phòng trước.

- Vâng, sư tôn!

Jerry và Jeese cùng đáp.

- Hai người tiếp tục tu luyện, nếu như có người tới quấy rối việc vận chuyển của trại huấn luyện, giết không tha!

Lý Dương nói rất lạnh lùng, trại huấn luyện tuyệt đối không thể bị phá hủy.

- Sư tôn cứ yên tâm! Bọn đệ tử lần này dẫn theo ba trăm cảnh vệ, vũ khí đều cực kỳ tiên tiến. Không cần phải lo lắng xuất hiện chuyện gì bất trắc!

Jerry và Jesse rất tự tin.

Lý Dương gật gật đầu, quay người về phía Michelob.

- Michelob, nhớ kỹ, đối với năm ngàn người mới tới này, nhất định phải tăng mạnh việc tẩy não!

Lý Dương lần đầu tiên dùng Mê Hồn thuật, “không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất”. (Thành ngữ: Vạn điều không sợ, chỉ sợ một điều không may – Ma Khang).

- Vâng, chủ tịch!

Michelob tuân lệnh nói.

Lý Dương gật đầu, rồi xoay người, thâm thể lóe lên, ngũ khí phi hành, biến mất khỏi sa mạc.

- Chủ tịch, tôi là Vu Dương đây!

Lâm Thiên Vũ nhận được điện thoại, lập tức cười nói:

- Ô, là Vu Dương à, chuyện gì thế? Đúng rồi, người phải thêm một ngàn tam cấp cao thủ tới đây đi!

- Chủ tịch, tôi đã rời khỏi sa mạc rồi!

Giọng của Vu Dương rất bình tĩnh.

Lâm Thiên Vũ lập tức có dự cảm không tốt, Vu Dương này là người phụ trách trại huấn luyện, sao lại có thể rời khỏi sa mạc?

- Vu Dương, có chuyện gì vậy? Người mau nói rõ cho ta!

Lâm Thiên Vũ không khỏi thở mạnh ra, năm ngàn tam cấp cao thủ đây là cơ sở của hấn, là thứ giúp hấn xoay trở! Không thể xảy ra việc gì ngoài ý muốn được.

Vu Dương mặc dù đã rời châu Phi, hiện tại đang trốn ở trung quốc, nhưng tim hấn vẫn đập thành thịch như trước.

- Năm ngàn tam cấp cao thủ không còn nữa, đã bị Mộc Dịch cướp đi mất rồi, hiện tại đã không còn nữa! Chủ tịch, người nhất định phải bình tĩnh!

Nói xong, Vu Dương lập tức gác điện thoại.

Lâm Thiên Vũ sững người, đầu óc choáng váng.

Năm ngàn tam cấp cao thủ!

Tương lai của hấn, dự vọng của hấn, dã tâm của hấn, đều dựa vào năm ngàn tam cấp cao thủ này, nhưng... không còn nữa rồi, thật sự không còn nữa rồi.

- Không, không thể nào!

Lâm Thiên Vũ giống như thần kinh bị kích động mạnh, lập tức gọi điện thoại lại cho Vu Dương. Đáng tiếc, hắc vĩnh viễn không thể gọi được, vì Vu Dương vừa rồi đã bóp nát điện thoại rồi.

- Không, không thể nào! Tuyệt đối không thể!

Lâm Thiên Vũ lập tức gọi điện tới trại huấn luyện ở sa mạc.

- Tút, TUT...

Không được!

Gọi lại một số khác.

- Tút, TUT...

Cả ba số điện thoại, cả ba số điện thoại ở sa mạc mà Lâm Thiên Vũ biết được đều không gọi được.

- Người đâu, mau tới châu phi, tới châu Phi!

Lâm Thiên Vũ hét lớn ra bên ngoài, lập tức có vài tâm phúc đã tiến vào.

Bỗng nhiên, Lâm Thiên Vũ lấy điện thoại của mình ra.

- Ai? Vu Dương à?

Lâm Thiên Vũ tựa như trong nháy mắt chết đuối nắm được cành cây, giọng nói nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Giọng nói ôn hòa kia vang lên trong điện thoại:

- Xin chào, ta được Mộc Dịch tiên sinh nhờ báo cho ngài biết, cảm ơn về năm ngàn tam cấp cao thủ của ngài.

Nói xong, liền lập tức gác điện thoại.

Thân thể Lâm Thiên Vũ run lên, cuối cùng giống như không còn một chút khí lực nào nữa, đánh rơi cả điện thoại di động trong tay.

- Bạch!

Điện thoại di động rơi xuống mặt đất, nhưng Lâm Thiên Vũ vẫn không có phản ứng gì.

- Mộc Dịch!!!

Những lời nguyện rửa như đến từ địa ngục phát ra từ miệng Lâm Thiên Vũ, hắc cổ đứng dậy, lúc này mặt hắc đã đỏ bừng hung tợn giống như quỷ vậy.

- Phốc!

Một ngụm máu tươi từ miệng Lâm Thiên Vũ phun ra, rồi hắc liền ngã xuống sàn nhà.

115. Chương 35: Quỷ Vực

Sau khi đem mọi việc của tập đoàn giao cho Lâm Ngọc, hắc một mình trốn ở trong phòng không ra ngoài và không cho phép ai tiến vào phòng.

Không ăn không uống, không ngủ nổi, ngay cả vài tình nhân hắc yêu thích trước đây cũng không thể tới gần được.

Trong biệt thự của Lâm Thiên Vũ.

Chán nản, giống như một con sói bị thương, hai mắt Lâm Thiên Vũ vẫn lên những tia máu, thậm chí còn hơi đỏ, gương mặt tuấn tú trước kia hiện tại đã trở nên khó coi.

Một trăm bốn mươi tí đô la, năm ngàn tam cấp cao thủ!

Lý Dương hai lần liên tục đả kích khiến cho Lâm Thiên Vũ gần như phát cuồng.

“Nhẫn! Nhẫn!! Nhẫn!!!” Lâm Thiên Vũ không ngừng nắm chặt tay, móng tay cắm sâu vào trong thịt làm máu tươi chảy ra nhưng hắn vẫn không hề để ý.

- Báo thù, giết những người bên cạnh của Mộc Dịch!

Âm thanh này không ngừng vang lên trong đầu Lâm Thiên Vũ.

- Không thể giết, một khi giết, Lâm gia cũng sẽ gặp phải tai họa diệt tộc!

Âm thanh của lý trí lại vang lên.

Hai âm thanh không ngừng giao kích.

“Làm sao bây giờ? Rốt cuộc phải làm sao? Mộc Dịch kia tựa như đã nhắm vào Lâm gia ta. Cho dù ta không đối phó hắn, hắn cũng vẫn sẽ đối phó Lâm gia ta. Dưới sự công kích của hắn, Lâm gia ta bao giờ mới có thể huy hoàng như trước?”

Lâm Thiên Vũ nhíu mày thật sâu.

Hắn không ngừng suy nghĩ...

“Rốt cuộc là có chuyện gì? Mộc Dịch tại sao lại muốn đối phó Lâm gia ta, tại sao, Lâm Thiên Vũ ta đã đắc tội gì với hắn?”

Lâm Thiên Vũ quả thật không nghĩ ra.

Lâm Thiên Vũ rất cẩn thận, những người hắn đắc tội tất cả không có một ai có thực lực gây khó dễ cho hắn. Hắn cũng không bao giờ gây thù oán với những nhân vật có thực lực, cho dù hắn đôi khi thích thú nữ nhân hoặc nam đồng, nhưng cũng vẫn phải xem đối phương có thể lực hay không mới ra tay.

- Kiêu hùng

Tuyệt đối có thể dùng từ kiêu hùng để đánh giá Lâm Thiên Vũ.

Đối với người khác tuyệt đối không dung tình, cho dù có bảo hắn giết một phụ nữ mang thai, hắn cũng có thể giết chết mà không mấy may cảm giác gì cả.

Nhưng Lâm Thiên Vũ quên một việc.

Người ta có thể phát triển! Người ta có thể tiến bộ! Con người là khó phán định nhất!

Trong mắt hắn, Lý Dương lúc đầu sớm đã chết, cho dù không chết, cũng không thể uy hiếp được bản thân hắn. Nhưng hắn đã sai, Lý Dương hiện tại đã vượt xa hắn, thậm chí có thể dễ dàng đánh bại hắn, hắn hiện tại đều là từ Lý Dương mà ra.

Hắn thậm chí không biết, Lý Dương trước khi vào sa mạc để tìm nơi bí mật kia đã ra lệnh cho Lily “Chèn ép làm suy yếu Lâm gia, không ngừng tấn công chúng, bất quá không được diệt bọn chúng, phải giống như khi “trêu khi” không ngừng đùa bỡn chúng, để cho Lâm Thiên Vũ phát điên, thậm chí có thể thuê sát thủ ám sát người trong gia tộc đó, trừ Lâm Thiên Vũ, những người khác ai cũng có thể ám sát!”

Đây là mệnh lệnh của Lý Dương.

Lý Dương muốn làm cho Lâm Thiên Vũ phát điên, muốn Lâm Thiên Vũ sợ hãi, muốn Lâm Thiên Vũ trở nên cuồng loạn.

Ngày qua đêm lại...

Lâm Thiên Vũ vẫn cứ ngồi như vậy, cửa sổ trong biệt thự đều bị rèm che kín, cho dù trời có sáng thì trong phòng vẫn chỉ là một màn đêm.

Lâm Thiên Vũ giống như một con dã thú không ngừng liếm lên vết thương trên tay của mình.

“Làm sao bây giờ? Rốt cuộc là phải làm sao? Ngạnh kháng sẽ chết, nhưng không phản kháng thì Mộc Dịch khẳng định sẽ còn công kích thêm từng đợt, từng đợt! Phải làm sao? Rốt cuộc là phải làm sao?”

Lâm Thiên Vũ không ngừng suy nghĩ.

Ba ngày sau.

Lâm Thiên Vũ đứng thẳng dậy.

“Ha ha... ta hiểu rồi, hắn là muốn đối phó với Lâm gia ta, đối phó với tập đoàn Thánh Lâm. Nếu như ta không còn ở Lâm gia nữa, không còn ở tập đoàn Thánh Lâm nữa. Hắn có thể làm gì được ta chứ?” Lâm Thiên Vũ cuối cùng nghĩ ra được một cách.

Ve sầu thoát xác.

Với công lực của Lâm Thiên Vũ có thể dễ dàng thay hình đổi dạng.

Sau khi thay hình đổi dạng, một mình một người rời khỏi nước Anh, tới một chỗ nào đó, tiền bạc của tập đoàn Thánh Lâm hắn tuyệt đối không sử dụng, bất kì thứ gì có liên hệ với tập đoàn Thánh Lâm cũng không sử dụng, thậm chí quyết định này hắn cũng không cho bất kỳ một ai biết.

Hắn không dám sử dụng tiền của tập đoàn Thánh Lâm, một khi sử dụng thì với thế lực của mafia Ý nhất định sẽ tra ra được chỗ tiền tới, vậy là có vấn đề lớn rồi.

Bất quá...

“Ha ha, ta còn một trăm năm mươi tỉ đô la, đây là gốc rễ để Lâm gia ta xoay sở, tập đoàn Thánh Lâm ta sẽ giao cho cha quản lý, còn ta sẽ thay hình đổi dạng. Ta sử dụng thân phận mới tới nước Nga và bắt đầu phát triển lại. Có một trăm năm mươi tỉ đô la, trong vòng năm năm ta tuyệt đối có thể thành lập một tập đoàn mới!”

Thoát ra khỏi sự trói buộc của Lâm gia!

Rời khỏi Lâm gia!

Đêm đó Lâm Thiên Vũ thay hình đổi dạng, một mình rời khỏi Anh quốc. Không có ai hay biết, cho dù mafia Ý có muốn tra xét cũng không thể.

Một lực cấp cao thủ sau khi thay hình đổi dạng bỏ trốn, thám tử của mafia Ý vẫn chưa có đủ thực lực để phát hiện ra.

Từ đó, Lâm Thiên Dân trong lòng vốn muốn an tĩnh cũng không thấy xuất hiện nữa, còn Lâm Ngọc biến thành người quản lý chân chính của tập đoàn Thánh Lâm.

Nhưng cũng từ lúc đó, một người thần bí tên là Vu Minh xuất hiện tại nước Nga, bắt đầu một truyền kỳ mới ở đây!

Lý Dương đương nhiên không biết chuyện của Lâm Thiên Vũ, hiện tại hắn đang tập trung tất cả tinh thần tìm kiếm chỗ bí mật kia.

Báo thù cùng tu luyện, nếu như đem ra so sánh, tu luyện đối với Lý Dương vẫn quan trọng hơn.

Cát bay đầy trời, vô cùng vô tận.

Lý Dương giữa biển cát, thân hình không ngừng lóe lên. Gió cát bắt đầu bao quanh người hắn, cát vàng vô tận cũng giống như có tính mệnh, cuộn tròn xung quanh người Lý Dương. Quỹ tích Lý Dương di động rất giống với quỹ tích của Kim Sí đại bàng trong Xuyên Vân Toa Vụ, cũng bởi vậy nên tâm thần của Lý Dương không ngừng khôi phục.

Đồng thời, thiên địa linh khí cũng không khỏi bị Lý Dương hấp thu. Từ bên ngoài nhìn vào, giống như một con hoàng long cùng thanh long đang không ngừng vờn quanh thân thể Lý Dương...

Sau một lúc lâu, Lý Dương liền dừng lại.

“Mẹ ơi, suốt một tháng qua không ngờ lại không có chút kết quả gì!” Lý Dương cảm thấy rất buồn bực.

Hắn không ngừng tra xét suốt cả một ngày sau đó lại phải cần ba ngày nghỉ ngơi mới có thể khôi phục tâm phần. Bất quá tâm thần lực lượng mỗi khi trải qua vài lần tiêu hao cạn kiệt, đến khi gia tăng, cũng tăng lên rất nhiều, lần thứ nhất tăng tới 1/3 lần thứ hai chỉ còn 1/4, càng về sau càng ít đi.

Tới lúc này, sự tiến bộ cũng đã không còn quan sát được nữa.

May mắn là tâm thần Lý Dương giờ đã mạnh hơn gấp đôi so với trước đây.

“Tiếp tục tìm kiếm!”

Đối mặt với sa mạc vô tận, Lý Dương chỉ có thể như tát ao bắt cá, không ngừng tra xét từng khu vực một. Tuy là một phương pháp giản đơn nhất, nhưng cũng là phương pháp chắc chắn nhất.

Linh thức cường đại trong nháy mắt lại bao trùm cả một không gian hơn trăm dặm.

Linh thức không ngừng xuyên thấu vào lòng sa mạc.

Một tháng qua, Lý Dương thật ra phát hiện ra không ít báu vật cổ đại, nhưng chúng lại không hề có chút hấp dẫn nào với Lý Dương, chỗ hắn tìm kiếm chỉ ít cũng phải ẩn chứa ma khí.

“Hay là trước đây tra xét chưa đủ sâu?”

Lý Dương trầm nghĩ.

Nếu chỗ bí mật đó ở dưới đất quá sâu, vậy quả khiến cho người ta phải buồn bực.

“Mặc kệ, cho dù là ở sâu trong lòng đất, ta có lẽ vẫn cảm nhận được ma khí!”

Lý Dương tiếp tục tìm kiếm.

Thân thể Lý Dương giữa bầu trời sa mạc giống như sao băng đã biến mất tại chân trời.

Nửa tháng sau.

Lý Dương lại một lần nữa hao phí ba ngày để khôi phục tâm thần, mặc dù tốc độ khôi phục của hắn có gia tăng, nhưng tâm thần tiêu hao cũng là gấp đôi so với trước đây, cho nên vẫn cần tới ba ngày.

Lý Dương ngự không phi hành, nhìn về phương xa.

Xa xa cát đá tung bay, vài chục chiếc vòi rồng không ngừng điên cuồng di chuyển. Điều khiến cho người ta thấy khác là chính là những chiếc vòi rồng này không hề đi ra khỏi khu vực này.

Ma Quỷ vực.

Ma Quỷ vực trong truyền thuyết của sa mạc châu phí.

Nguyên gốc của dịch bệnh.

Khủng bố, chết chóc đều có liên quan tới nơi này, cho dù là Lý Dương cũng không muốn đi vào. Hắn biết rõ hiện tại mình đang đứng bên ngoài Ma Quỷ vực. Một khi tiến vào thì không thể nói trước được điều gì, dù sao trong lịch sử vẫn chưa có ai từng sống sót thoát ra, hoặc có ra được, cũng không hề cho người khác biết.

Bất quá Lý Dương cũng biết Ma Quỷ vực thần kỳ như vậy, khiến cho người ta khó nắm bắt như vậy, nói không chừng bên trong lại có nơi bí mật kia, khả năng quả là rất lớn.

Lý Dương từ từ nhắm mắt, cố gắng để cho bản thân đạt tới trạng thái tốt nhất.

“Ừm, phía bên dưới Ma Quỷ vực, có gió lốc vòi rồng cùng với vô số thứ khủng bố khác, thậm chí còn cả dịch bệnh trong truyền thuyết, tất cả đều thập phần nguy hiểm. Bất quá, với thực lực của ta, xem ra những thứ này vẫn chưa thể làm khó được!”

Lý Dương nhìn về phía mấy chục chiếc vòi rồng khổng lồ, cũng không dám ngự khí phi hành, lập tức hạ xuống đất.

Xuyên Vân Toa Vụ.

Vừa thi triển Xuyên Vân Toa Vụ thân pháp, bên ngoài thân thể Lý Dương cũng vừa hình thành một lớp đao khí bảo hộ.

Lưu Quang Hóa Đao thuật – Hóa Đao thuật!

Lý Dương biến thành một ngọn phi đao khổng lồ, thân thể lấp lánh giống như sao băng.

Linh thức như một tấm lưới khổng lồ tỏa ra.

Thời gian từ từ trôi qua.

Lý Dương cuối cùng cũng đã phát hiện ra sự khủng bố của nơi này, gió lốc, vòi rồng lúc nào cũng có thể xuất hiện, hơn nữa bất kỳ khi nào cũng có thể dẫm chân vào cát lún.

Bất quá chỉ cần là lực cấp cao thủ, mọi việc như vậy đều có thể khắc phục.

Tốc độ của Lý Dương cực nhanh, giống như một tia chớp vậy.

Ba ngày sau.

“Trời ơi!”

Lý Dương ngơ ngác nhìn cảnh tượng trước mắt.

Ốc đảo, một ốc đảo khổng lồ.

Ở sâu trong Ma Quỷ vực không ngờ lại có một ốc đảo khổng lồ, ốc đảo này cực lớn, diện tích ít nhất cũng phải vài ngàn cây số vuông.

Trên ốc đảo có cả sư tử, sói cùng các loại động vật, hơn nữa còn có cả hồ nước rất lớn.

Mọi thứ quả là rất động lòng người, nhưng Lý Dương lại cảm thấy kinh ngạc.

Bởi vì phía sau lưng hắn là cát đá vô tận cùng gió lốc và vòi rồng, còn có rất nhiều ôn dịch độc tố các loại nhưng trước mặt lại là một ấp đảo tràn ngập sức sống.

“Rất cuộc là có chuyện gì? Sao lại như vậy?” Lý Dương khó tin nhìn trước nhìn sau.

Chẳng lẽ lại là sự thần kỳ của tự nhiên.

Lý Dương không cho rằng như vậy, trong mắt hắn mọi việc đều có nguyên nhân. Khẳng định là có một nguyên nhân nào đó trong Ma Quỷ vực gây ra khiến cho tại đây tràn ngập tử vong, khủng bố xuất hiện một ốc đảo tràn ngập sức sống.

- Lý Dương, những động vật này không giống với động vật bên ngoài, người chưa phát hiện ra sao?

Thanh âm của Hạng Vũ vang lên.

Lý Dương lập tức chú ý tới đám động vật này.

Đúng vậy.

Giống như sư tử, nơi đây sư tử tốc độ rất nhanh, còn nhanh hơn nhiều so với báo đen ở bên ngoài. Hơn nữa theo quan sát của Lý Dương, lực lượng của đám sư tử này cũng lớn tới kinh người, thậm chí còn hơn cả gấu đen bên ngoài.

Ngay cả hổ ở chỗ này cũng không bình thường, Lý Dương chưa từng chứng kiến loại hổ nào vừa động thân đã tạo ra một đạo tàn ảnh.

“Nơi này rất cuộc sao lại như vậy? Làm sao có thể như thế... Chẳng lẽ chỗ bí mật kia cũng là ở đây, là do chỗ bí mật đó ảnh hưởng tới bọn chúng?” Lý Dương lập tức nghĩ.

Hạng Vũ nói:

- Thông minh, bất quá việc thăm dò chỗ bí mật kia người chỉ có thể dựa vào bản thân, bổn Bá Vương sẽ không giúp người chút gì đâu!

Hạng Vũ mặc dù nói thế, nhưng nếu Lý Dương thật sự gặp việc nguy hiểm tới tính mạng, hẳn nhất định sẽ ra tay.

- Chỗ bí mật kia, quá tốt rồi, nếu như ở đây, vậy...

Lý Dương lúc này hưng phấn quyết định sử dụng linh thức dò xét.

Linh thức giống như dòng nước từ từ thấm sâu vào lòng đất.

- Ồh?

Lý Dương nhú mày, linh thức của hắn không ngờ không cách nào xuyên thấu qua được, không ngờ nơi đây lại ngăn trở linh thức của hắn.

Lý Dương hai mắt lập lách tinh quang:

- Khẳng định là dưới mặt đất, cả linh thức của ta cũng có thể ngăn trở, tuyệt đối không phải chỗ bình thường!

Lý Dương lúc này quyết định vận dụng hóa đao thuật, tiến nhập lòng đất.

Đang lúc Lý Dương muốn sử dụng hóa đao thuật, bỗng nhiên động vật khắp ốc đảo bỗng nhiên di chuyển mạnh mẽ, ngay cả đám Hà Mã vừa nãy còn đang vui thích nghịch nước trong nháy mắt cũng chạy đi mất.

Ốc đảo hiện tại so với trước kia giống như hai thế giới khác hẳn nhau.

Chỉ trong vài giây, động vật trên ốc đảo đã biến mất hết.

Nói đúng hơn, không phải biến mất mà là đã trốn xuống lòng đất. Động vật ở đây, kể cả sư tử các loại, tựa như đều có hang ổ dưới lòng đất, tất cả đều đã trốn xuống bên dưới.

Lý Dương ngẩn ra, trong lòng hắn cảm thấy không ổn.

- Hô...

Ốc đảo bắt đầu rung chuyển, một cơn gió lốc cực kỳ khủng bố được sinh ra. Cơn gió lốc này màu đỏ xạm, hắc sắc khí lưu cường đại kết hợp với hồng sắc khí lưu không ngừng xoay tròn hình thành vòi. Lý Dương thậm chí còn chưa kịp phản ứng đã bị bao bọc vào trong.

Lực xoay của hắc sắc khí lưu cùng hồng sắc khí lưu không ngờ lại khiến cho Lý Dương không thể phản kháng nổi.

“Đây, đây chính là ma sát khí, có thể dày đặc hùng hậu như vậy sao?”

Lý Dương cả kinh, trước ma sát khí hùng hậu như vậy hắn căn bản không thể thoát khỏi lực hấp dẫn khổng lồ này, trong nháy mắt đã bị hút vào bên trong.

Sau thời gian một lần thở ra hít vào, vòi rồng hắc hồng sắc đã biến mất, tất cả những gì có trên bề mặt ốc đảo cũng biến mất, lúc này tất cả động vật mới từ trong hang ổ chậm rãi bước ra, tiếp tục an tĩnh sinh hoạt, nhưng Lý Dương cũng đã biến mất không thấy đâu...

Thanks

116. Chương 36: Quỷ Cốc Tiên Phủ

- Bạch!

Thân thể đang được thả lỏng của Lý Dương va ngay xuống mặt nhám thạch phía dưới.

- Lẽ nào nơi đây chính là vùng đất bí mật?

Lý Dương lập tức đứng dậy rồi nhìn về phía trước, hắn cảm thấy vô cùng đau đầu. Một cái hang động ngậm thông đi bốn phương tám hướng, luồng khí lưu của ma sát lực màu đen và màu đỏ đang chậm rãi xoay chuyển khắp nơi. Chỉ riêng nơi Lý Dương đang đứng này cũng có thông với mấy chục động khẩu khác, Lý Dương thậm chí không biết nên đi như thế nào nữa.

Ma sát khí là cái gì đây? Nếu nói thiên địa linh khí là trung tính, tu ma giả hay tu tiên giả đều có thể hấp thụ thì ma sát khí chính là thứ chuyên dụng cho Ma đạo tu hành giả hấp thụ. Hiệu quả của nó còn tốt hơn thiên địa linh khí nhiều, giống như tiên linh chi khí đối với Tiên đạo tu hành giả vậy.

Đột nhiên Lý Dương kinh hỉ mà bật dậy.

- Ha ha... lão thiên a, đây là ma sát khí, nó lại còn nhiều như vậy nữa, thậm chí dùng mắt cũng có thể nhìn rõ được màu sắc nữa. Có nhiều ma sát khí như vậy, có lẽ ma sát khí trong “Ma Dương điển” của ta sẽ thuần tịnh và đậm đặc đến mức khiếp người, tuyệt đối có thể một ngày đi ngàn dặm! Trong mười năm ta tuyệt đối có thể đạt tới Độ Kiếp kỳ!

Lý Dương hưng phấn muốn chết, hắn đi tìm vùng đất bí mật chẳng phải là vì có thể mau chóng phi thăng sao?

- Tuyệt, em hãy đợi anh, sắp rồi, sắp rồi, anh nhất định sẽ tìm được em!

Trong lòng Lý Dương rất kiên định nói, nhìn chỗ ma sát khí vô cùng vô tận này, tim Lý Dương cứ đập bùm bụp.

Bỗng dưng thanh âm của Hạng Vũ vang lên.

- Lý Dương, luồng hắc sắc ma sát khí này chính là ma sát khí cực âm, luồng khí lưu hồng sắc chính là ma sát khí cực dương. bản Bá vương cảm thấy... ở cái thế giới dưới đất này mà muốn ra ngoài có lẽ sẽ rất khó đấy!

Hạng Vũ có chút không vui nói.

Y cũng không hề nghĩ tới, vùng đất bí mật này lại là vùng đất trong truyền thuyết...

- Bá vương, sao vậy, nơi đây không phải rất tốt sao? Ma sát khí ở đây vô cùng đậm đặc, thậm chí dùng mắt cũng có thể nhìn thấy màu sắc nữa. Tôi tu luyện ở đây chẳng phải là vô cùng tốt sao?

Lý Dương vẫn có vẻ hưng phấn như trước nói.

Hạng Vũ thở dài nói:

- Trừ khi người nguyện ý sau này không thấy huynh đệ của mình nữa, đệ đệ của người Lý Thạc và phụ mẫu người, người sẽ không được gặp lại bọn họ nữa.

- Là ý gì vậy?

Lý Dương kinh ngạc, khi hắn chuẩn bị phi thăng, ít nhất cũng phải được cáo biệt với các huynh đệ và phụ mẫu chứ. Huống chi hắn còn chưa được gặp mặt phụ thân lần nào, không được nhìn thấy đáng sinh thành ra mình, Lý Dương sao có thể cam tâm chứ?

Hạng Vũ thở dài nói:

- Vừa rồi có phải là đến linh thức của người cũng không thể xuyên xuống đất không?

Dứt lời Hạng Vũ lại thở dài.

Lý Dương gật đầu nói:

- Đúng vậy, đến linh thức cũng vô pháp xuyên qua, có cái gì có ngăn trở linh thức sao?

Lý Dương cũng bắt đầu nghi hoặc.

- Không những linh thức của người không thể xuyên qua, đến linh thức của bản Bá vương cũng xuyên qua không nổi!

Lời này vừa nói ra, Lý Dương lập tức ngậy người. Hạng Vũ là người thế nào chứ, cao thủ cấp Ma vương, trong Ma giới cũng là cao thủ. Địa cầu bất quá chỉ là một trong các tinh cầu của phạm nhân giới, sao lại có nơi mà thần thức của Ma vương cũng không xuyên qua nổi vậy?

Hạng Vũ cười khổ nói:

- Đáng tiếc! Nếu thực lực của bản Bá vương vẫn còn thì tuyệt đối có thể xông qua được, nhưng hiện nay bản Bá vương chẳng có biện pháp nào!

- Rút cục là có chuyện gì vậy? Đây rút cục là nơi nào? Bá vương hãy nói cho tôi đi!

Lý Dương bắt đầu lo lắng.

Hạng Vũ nói:

- Đây là nơi cực dương của tinh cầu, cũng là nơi mà ma sát khí trong tinh cầu tập trung lại, dương cực sinh âm, nơi này đã sản sinh ra cực dương ma sát huyết (động huyết) và cực âm ma sát huyết, không biết nên đi cái hướng quái quỷ nào thì tốt nữa. Hai cái ma sát huyết này, mẹ nó chứ, hai cái ma sát huyết này lại hình thành nên “Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận.” Nói đến đây Hạng Vũ không chỉ mắng thầm nữa.

Một đại trận như vậy, cho dù là có ở tại Ma giới y cũng mới nhìn thấy qua một lần, dù sao yêu cầu của trận pháp này cũng quá hà khắc. Muốn có được hai cái ma sát huyết, một cái cực âm, một cái cực dương ở cạnh nhau để tạo thành “Thái Cực Âm Dương đại trận” thì khả năng cũng chỉ có một phần vạn mà thôi!

Chỉ có xác suất là một phần vạn, vậy mà nó đã được hình thành ở địa cầu này!

- Thái Cực Âm Dương đại trận thuộc vào loại siêu cấp đại trận, ngoài ra trận này do tiên thiên chân khí hình thành.

Nói đến đây Hạng Vũ cũng cảm thấy có chút khó chịu.

Y không hề ngờ đến, tại cái địa cầu này lại xuất hiện một nơi như vậy.

Uy lực của “Thái Cực Âm Dương đại trận” Hạng Vũ hẳn đương nhiên biết rõ. Các cao thủ Ma giới bình thường đối với trận pháp đều không tinh thông lắm, tuy Hạng Vũ cũng biết một vài trận pháp cấm chế, cái đó tuy so với các tu chân giả phổ thông thì đã có thể coi là giỏi lắm rồi, nhưng hẳn cũng vô pháp phá giải nổi các loại trận pháp cỡ như “Thái Cực Âm Dương đại trận” này.

Lại thêm cái này là tiên thiên thái cực trận, Hạng Vũ lại càng chẳng có cách nào để phá cả.

- Bá vương, vậy chúng ta làm thế nào? Lẽ nào chẳng có bất kỳ một biện pháp nào sao?

Lý Dương lập tức cảm thấy nóng ruột. Hắn không muốn cứ bị vây khốn mãi ở đây. Bên ngoài hắn còn có huynh đệ và phụ mẫu nữa.

- Có hai biện pháp để phá trận này!

Hạng Vũ trả lời.

- Hai biện pháp nào cơ Bá vương?

Lý Dương vội vã hỏi.

- Biện pháp thứ nhất là để bản Bá vương thu ma sát khí đề cao thực lực, sau đó sẽ một kích phá tan cái “Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận” này, đại trận này tuy ảo diệu nhưng trận cơ không mạnh, có thể cường hành phá được. Đáng tiếc là một khi bản Bá vương phá đi cái “Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận” là Tiên giới sẽ lập tức cảm nhận được khí tức của ta. Đến lúc đó...

Nói đến đây Lý Dương cũng hiểu rồi, con đường này chắc chắn không thể đi được.

- Biện pháp thứ hai là hoàn toàn dựa vào sự hiểu biết để phá cái đại trận này!

Hạng Vũ nói với vẻ rất khó khăn, nhưng hắn cũng biết, muốn vượt qua được cái đại trận ảo diệu này thì cho dù là tiên nhân chuyên môn nghiên cứu về trận pháp trên Tiên giới cũng chẳng có mấy người có thực lực đủ để làm được.

Lúc này Lý Dương cảm thấy vô cùng do dự.

- Vụt...

Đột nhiên Lý Dương chỉ cảm thấy đầu óc như mê đi, một nhân ảnh đột nhiên xuất hiện trước mắt hắn. Đúng vậy, là đột nhiên xuất hiện, không hề có một dấu hiệu nào báo trước cả.

Nhân ảnh này cao chừng gần hai mét, trong hổ mục lấp lánh tinh quang.

Bá khí, là bá khí vô cùng mạnh mẽ từ trên người bá giả tán phát ra. Thậm chí Lý Dương cảm thấy đối mặt với loại bá khí này mà tâm thần mình run rẩy, trong lòng hắn không khỏi sinh ra cảm giác sợ hãi. Tâm thần của hắn cường đại đến mức nào hắn được nhiên hiểu rõ, theo lời Hạng Vũ, khi so sánh với cao thủ chuẩn bị phi thăng, tâm thần của hắn cũng không hề kém hơn!

Nhưng vị bá giả trước mặt hắn đây chỉ cần dùng khí thế cũng đã đủ khiến cho tâm thần hắn run rẩy rồi. Lẽ nào bá giả này còn mạnh hơn cả những cao thủ Phi Thăng kỳ?

Bất quá, đối với người trước mặt này Lý Dương không thể khiến chi dịch ý nổi lên được, có một cảm giác rất quen thuộc và thân thiết lớn vồn trong đầu hắn.

- Ngài là...

Lý Dương nhú mày lại suy nghĩ, nhưng có nghĩ thế nào cũng không nhớ ra được mình có quen biết một cao thủ như thế này.

- Ha ha, tên tiểu tử Lý Dương ngươi, đến bản Bá vương ta cũng không nhận ra sao?

Tiếng nói của Hạng Vũ lại phát ra từ trong miệng người trước mặt.

- Ngài là Bá vương?

Trên mặt Lý Dương lộ ra vẻ khó mà tin nổi, tuy người này cho hắn cảm giác rất quen thuộc nhưng Hạng Vũ đã từng nói không thể rời khỏi thân thể của hắn. Một khi rời khỏi là cao thủ Tiên giới sẽ lập tức phát hiện.

- Bá vương, sao ngài lại có thể rời khỏi thân thể tôi vậy? Không phải ngài đã từng nói ngài không thể rời khỏi thân thể tôi sao?

Hạng Vũ mỉm cười rồi đi đến bên cạnh Lý Dương và vỗ vỗ vào vai hắn rồi nói:

- Ngươi không chịu nghĩ xem đây là nơi nào sao, nơi đây là “Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận”. Một đại trận như vậy thì cho dù là thần thức của bản Bá vương cũng không thể xuyên qua, cho dù là bản Bá vương có đi ra thì bọn người ở Tiên giới cũng chẳng phát hiện ra được!

Hạng Vũ đương nhiên có tự tin, đến thần thức của hắn cũng chẳng thể xuyên qua nổi, chẳng lẽ thần thức của các tiên nhân giám sát phạm gian lại có thể nhìn xuyên qua sao?

- Oa, Bá vương. Thân thể này của ngài là do năng lượng hình thành sao?

Lý Dương nhìn cái thực thể này của Hạng Vũ mà cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Hạng Vũ gật đầu nói:

- Đúng vậy, đây hoàn toàn là do năng lượng của bản Bá vương tạo thành, ngươi phải biết là đám tán tiên nhân cũng chẳng hề có nhục thể mà phải dùng năng lượng để hình thành nên thân thể. Bất quá, hạch tâm của tán tiên là nguyên anh, còn của bản Bá vương lại là nguyên thần, bản Bá vương có thể chỉ hấp thu năng lượng, sau đó đợi năng lượng tụ tập tới cực hạn rồi sẽ hình thành nhục thể. Còn đám tán tiên kia thì không có được cái thủ đoạn đó!

Thủ đoạn tái tạo nhục thể này chỉ có các cao thủ đã độ kiếp thành công mới có, bởi vì hạch tâm của bọn họ chính là nguyên thần.

- Lý Dương, ngươi đã nghĩ ra cách gì để rời khỏi đây chưa?

Hạng Vũ hỏi lại Lý Dương.

Lý Dương lại ngồi xếp bằng xuống và nhắm mắt lại nói:

- Đã chẳng thể ra ngoài được thì cứ ngồi đây mà từ từ tu luyện! Tôi không tin khi tôi đạt tới Độ Kiếp cảnh giới, khi thiên kiếp giáng xuống mà cái Tiên Thiên Thái Cực trận pháp này vẫn còn ngăn trở được.

Dứt lời Lý Dương bèn bắt đầu tu luyện.

Hạng Vũ thì lại lắc đầu cười nói:

- Làm sao người hiểu nổi uy lực của cái “Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận” này, thiên kiếp ư? Có lẽ vẫn chưa đủ đâu.

Hạng Vũ biết rõ nhưng loại đại trận như tiên thiên đại trận này, uy lực tuyệt đối vượt xa sự tưởng tượng của thường nhân. Tuy trận cơ chỉ có hai cái ma sát huyết khá là bạc nhược, nhưng với sức mạnh vốn có của nó, thiên kiếp là căn bản không thể phá được trận này.

Kỳ thực vẫn còn một phương pháp đơn giản khác, đó chính là trực tiếp phá đi cực dương ma sát huyết và cực âm ma sát huyết. Đáng tiếc là trong cái “Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận” này phẳng phất như đã tự hình thành một giới, cho dù thần thức của Hạng Vũ có lợi hại đến thế nào cũng không thể xuyên qua, do đó cũng chẳng thể tìm được vị trí của ma sát huyết.

Nhìn Lý Dương đang an tâm tu luyện Hạng Vũ không dám rời đi. Hắn lo rằng một khi rời khỏi đây, nói không chừng sẽ không tìm được đường quay lại nữa.

Nhục thể năng lượng của Hạng Vũ hẳn tuy cũng khá mạnh, nhưng đối với sự hiểu biết về trận pháp thì hẳn chỉ có thể đắc ý với đám tu chân giả ở hạ giới mà thôi. Gặp phải một cao thủ trận pháp thực sự thì hẳn căn bản chẳng là cái gì. Có lẽ chỉ cần hắn đi lại trong cái “Thái Cực Âm Dương đại trận” này một lát là chẳng còn phân biệt nổi phương hướng nữa.

Đột nhiên...

Trong tay Hạng Vũ có một ánh sáng lóe lên, một tia sáng tinh tú phẳng phất như tia laze bắn thẳng tới xung quanh thân thể Lý Dương, sau nháy mắt nó đã hình thành một cấm chế.

- Nhiếp!

Hạng Vũ đưa tay ra bắt ấn, một đạo quang mang đột nhiên xuất hiện trên cấm chế. Đạo quang mang đó dần dần lan tỏa ra và cuối cùng phẳng phất giống như một cái lồng lớn chụp Lý Dương vào trong đó.

- Lý Dương, người hãy yên tâm ở trong cấm chế của bản Bá vương mà tu luyện, bản Bá vương phải đi thăm dò cái trận pháp này một chút!

Hạng Vũ vung tay ra một cái, Lý Dương đã chậm rãi bay đến trên đỉnh đầu hắn.

- Vù...

Nếu như Lý Dương mở mắt ra thì chắc chắn hắn sẽ biết được cái gì mới thật sự là “xuyên vân tỏa vụ” rồi.

Hạng Vũ chân đạp lên không mà lao đi như thiểm điện, hắn một hơi bay qua luôn mấy trăm cái động. Cho dù phương hướng của các cái động này không ngừng cải biến nhưng thân hình của Hạng Vũ cũng có thể trong một phần trăm triệu giây mà cải biến theo, tốc độ của Hạng Vũ quả thật là quá nhanh.

Hắn căn bản không cần dùng tâm thần khống chế mà là sử dụng những cảm ngộ đối với thiên đạo của mình, tất cả đều thuận theo tự nhiên. Trong khi đó Lý Dương vẫn đang ở trong cái lồng lớn trên đầu Hạng Vũ, hơn nữa hắn còn chẳng lay động một chút nào.

Tốc độ của Hạng Vũ lại tiếp tục tăng lên, Lý Dương thì vẫn luôn bị khống chế trong cái lồng trên đầu y. Hạng Vũ không dám để Lý Dương rời khỏi bản thân mình, bởi vì đối với “Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận” hắn chẳng hiểu được chút nào.

Cái thế giới dưới lòng đất này quả thật rất lớn, bất quá tốc độ của Hạng Vũ lại quá...

- Vù...

Hạng Vũ đột nhiên dừng lại.

- Người là kẻ nào mà dám tới Quỷ Cốc Tiên phủ của ta giường oai hả?

Một tiếng quát lạnh lùng bỗng từ đâu truyền tới.

Hạng Vũ lập tức cười lên.

- Một con viên hầu như người cũng dám khoa trương trước mặt bản Bá vương sao?

Hạng Vũ vừa liếc mắt cái là đã nhìn ra kẻ trước mặt chính là do một con khỉ hóa thành.

Bất quá Hạng Vũ cũng có chút kinh ngạc, có thể hóa thành nhân hình, công lực của con viên hầu này cũng không kém.

- Có thực lực Nguyên Anh hậu kỳ, Ân! Là kẻ tu ma, một con viên hầu lại có được thực lực thế này, vậy chủ nhân của nó thì sao?

Trong lòng Hạng Vũ thầm nghĩ. Bất quá tại phạm gian giới này Hạng Vũ còn sợ ai chứ, sự lý giải đối với thiên đạo của Hạng Vũ còn cao hơn Lý Dương rất nhiều, lại thêm các loại bí kỹ ma đạo mà hắn học được ở Ma giới, lại còn ma nguyên lực với nguồn năng lượng cực kỳ tinh thuần nữa.

Ma sát lực là năng lượng của tu ma giả, ma nguyên lực là năng lượng mà người độ kiếp thành công mới có.

Cho dù có là tán tiên cũng không phải là địch thủ của hắn, trừ phi là tiên nhân hạ phạm.

Lý Dương cũng từ từ mở to mắt ra.

Hạng Vũ vừa cung tay ra Lý Dương đã từng trong cảm chế hạ xuống mặt đất.

“Quỷ cốc tiên phủ!” Lý Dương ngẩng đầu lên nhìn, trước mắt hắn là một tòa động phủ cao gần mười trượng được dùng đá tạo thành, khí thế của đại hán trước của cũng không nhỏ, điều này khiến Lý Dương trong lòng chấn động.

- Chủ nhân của người là kẻ nào? Dám to gan ở tại “Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương trận” này mà tu luyện thì chắc là rất giỏi đó!

Hạng Vũ hỏi tên đại hán do viên hầu hóa thành trước mặt.

Viên hầu liếc mắt nhìn qua Hạng Vũ rồi bỗng đứng quát lớn:

- Hồ Đại, Hồ Nhị, có kẻ tới Quỷ Cốc tiên phủ của chúng ta giường oai này!

- Là kẻ nào to gan dám đến Quỷ Cốc tiên phủ của ta giường oai vậy?

- Thật là chán sống rồi!

Hai thanh âm lần lượt vang lên, tiếp đó hai đại hán siêu cường tráng xuất hiện, độ cường tráng của thân thể bọn chúng thậm chí có thể so sánh được với Grim.

- Là hai tên tiểu tử các người sao?

Hai đại hán ngạc nhiên đến ngây ngốc hỏi.

“Hừm!” Hạng Vũ hừ lạnh một tiếng, lại có kẻ dám gọi Hạng Vũ là “tiểu tử”! Hạng Vũ liền lập tức vung một ngón tay ra, lập tức một luồng năng lượng ngập trời ào ra như triều thủy.

- Oành!

Hai đại hán Hồ Đại và Hồ Nhị loáng một cái đã bị đẩy đến bên một khối đá, đầu chúng va vào khiến khối đá nát vụn. Con viên hầu kia sớm đã thấy bất diệu vì vậy bèn lập tức muốn chạy trốn.

Hạng Vũ vung trào ra một cái, lập tức con viên hầu kia đã bị tóm gọn vào trong.

- Tại nhân gian giới này còn chưa có kẻ nào dám to gan kiêu ngạo trước mặt Hạng Vũ ta đâu!

Hạng Vũ lạnh lùng quát.

117. Chương 37: Thiên Diễm Bí Quyển

Một âm thanh ôn hòa vang lên. Một thanh niên nam tử có bộ dạng như một thư sinh bước ra, hần vận một thân bạch y, lại thêm mái tóc dài tung bay, đúng là có dáng vẻ tiên phong đạo cốt.

Hạng Vũ liếc mắt nhìn qua rồi không khỏi lắc đầu cười lạnh nói:

- Thì ra lại có một con viên hầu tới, bây giờ đã có hai con hổ và hai con viên hầu tu luyện ma đạo ra đây. Vậy mà một người cũng chẳng có, hừ hừ, chủ nhân của động phủ này lại không ra đây xin lỗi, hừ, lẽ nào lại coi thường Hạng Vũ ta sao?

Lý Dương bên cạnh không khỏi cười khở. Liên tục có bốn kẻ đi ra, án chiếu theo lời Hạng Vũ thì trong đó lại chẳng có một ai là người. Nhưng bản thân Lý Dương chẳng thể nhìn thấu nổi thực lực của bất kỳ kẻ nào trong đó.

- Bốn con viên hầu và hổ này đều tu luyện ma đạo, chắc công lực của chúng đều trên ta cả rồi.

Lý Dương cảm thán mà nghĩ.

Thanh niên nam tử có bộ dạng như một thư sinh đó lập tức nói:

- Không, không, tiền bối! Chủ nhân nhà tôi sớm đã phi thăng li khai phạm gian giới từ ngàn năm nay, thực không phải là chúng tôi vô lễ đâu!

Hạng Vũ liếc mắt nhìn qua bốn chữ “Quỷ Cốc tiên phủ” rồi sau đó nghi hoặc nói:

- Lẽ nào chủ nhân nhà ngươi là... là tán tiên Quỷ Cốc Tử trong truyền thuyết?

Thanh niên thư sinh kia lập tức gật đầu vui mừng nói:

- Đó chính là chủ nhân nhà tôi.

Lý Dương tựa hồ đã nghe qua cái tên Quỷ Cốc Tử ở đâu đó rồi, dường như là một đại gia binh pháp tài hoa thời Xuân Thu Chiến Quốc thì phải.

Nhưng Hạng Vũ lại biết Quỷ Cốc Tử rút cục là kẻ như thế nào.

Tổ sư gia của “Thiên Diễm tông, kẻ “dĩ trận pháp nhập đạo” chính là Quỷ Cốc Tử. Quỷ Cốc Tử tài hoa tuyệt thế, thiên tư cao vợi. Y dựa vào sự linh ngộ về trận pháp của mình mà đã hiểu được đại đạo. Đáng tiếc khi độ kiếp y lại gặp phải loại thiên kiếp mạnh nhất trong truyền thuyết là “cửu trùng thiên kiếp”. Vì vậy y bắt buộc dĩ đành phải bỏ đi nhục thể mà tu tán tiên.

Tu tán tiên so với tu chân phổ thông còn gian nan hơn rất nhiều. Mỗi một tán tiên đều phải độ qua cửu đại thiên kiếp, mỗi một nghìn năm phải trải qua một lần, lần sau mạnh hơn lần trước. Bất quá sau mỗi lần độ kiếp thực lực của tán tiên lại gia tăng, khi độ qua được lần thiên kiếp thứ chín thì sẽ lập tức trở thành Đại La kim tiên luôn.

Nhưng tu luyện tán tiên thực quá gian nan, từ cổ tới kim chưa từng có một a kiên trì độ qua được chín lần thiên kiếp. Đơn giản là vì linh khí ở Nhân Gian giới chẳng thể so sánh được với ở Tiên giới, dùng tiên linh chi khí ở Tiên giới để tu luyện thì tốc độ sẽ nhanh hơn rất nhiều.

Nhưng Quỷ Cốc Tử này lại đã thành công rồi!

Y đã trở thành người đầu tiên trong lịch sử độ qua được chín lần thiên kiếp và trở thành Đại La kim tiên.

Năm đó khi Hạng Vũ ở hạ giới thì Quỷ Cốc Tử đã sớm mất tích, tất cả những việc này chỉ là do hắn nghe nói mà thôi. Khi đó Quỷ Cốc Tử đã tu luyện tán tiên được mấy nghìn năm rồi, chẳng ai biết được rút cuộc Quỷ Cốc Tử ở nơi nào. Có thể nói rằng, nơi nào cũng có thể có tán tiên bị thiên kiếp đánh chết, nhưng người ở bên ngoài thì chẳng ai biết được.

Bây giờ nghe thanh niên thư sinh nói Quỷ Cốc Tử đã phi thăng, làm sao mà hắn không kinh ngạc cho được?

- Sao có thể chứ? Chín lần độ kiếp của tán tiên vô cùng lợi hại, khắp cả tu chân giới ai cũng biết việc này. Trên lịch sử chưa từng có người thành công, chủ nhân Quỷ Cốc Tử của người dựa vào cái gì mà thành công vậy?

Bỗng dưng trong đầu Hạng Vũ lóe lên một tia linh quang.

- Lẽ nào chủ nhân của người dựa vào “Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận” sao?

Hạng Vũ tỏ vẻ kinh ngạc hỏi.

Thanh niên thư sinh cười híp mắt lại rồi gật đầu nói:

- Đúng là như vậy! Nói một cách chính xác thì là lần thứ sáu, thứ bảy, thứ tám và thứ chín chủ nhân đều dựa vào cái “Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận” này mới có thể độ kiếp thành công!

Hạng Vũ lập tức mở trừng mắt ra.

Lý Dương cũng đã hiểu, tựa hồ như bốn đạo thiên kiếp lợi hại nhất trong thiên kiếp của tán tiên mà... mà “Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận” vẫn có thể ngăn cản nổi.

Lý Dương trong lòng thầm nghĩ “Gã Quỷ Cốc Tử này quả là giỏi hoạt a, lại dựa vào đại trận do tự nhiên hình thành này để tránh qua bốn đạo thiên kiếp.”

- Con mẹ nó chứ, Quỷ Cốc Tử thật là giỏi hoạt a! Cái này, cái này gọi gì là bản sự chứ, chẳng qua là mượn sức bên ngoài mà thôi!

Hạng Vũ có chút tức giận, bất quá bản thân Quỷ Cốc Tử là dĩ trận nhập đạo, lợi dụng trận pháp cũng chẳng có gì, tuy rằng trận pháp này không phải là do y luyện ra.

Thanh niên thư sinh lập tức nói:

- Năm đó chủ nhân nhà tôi hầu như đã đi qua khắp tất cả mọi nơi trên thế giới. Trên đường đi người đã cứu tôi và đại ca, sau đó lại ngẫu nhiên gặp mảnh đất quý dị trong sa mạc này. Chủ nhân liền đem tôi và đại ca theo vào trong, sau đó may mà người đã phát hiện ra mảnh đất bảo bối này. Lần đó, khi chủ nhân vừa tiến vào trong đại trận đã liền hưng phấn mà kêu to lên “Thiên Diễn tông cuối cùng cũng có thể dựa vào trận pháp mà dương uy Tiên giới rồi!”, sau đó chủ nhân nhà tôi liền không ngừng nghỉ mà nghiên cứu cả cái đại trận này suốt hơn ba nghìn năm. Cuối cùng, trước khi phi thăng người mới hoàn toàn hiểu thấu hết được cái “Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận” này!

Lời này vừa nói ra, Hạng Vũ lập tức đại kinh.

Hiểu hết! Hiểu hết “Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận”, việc này đại biểu cho cái gì? Không ai có thể hiểu rõ hơn hẳn chuyện đó. Năm xưa một cao thủ ở Tiên giới đã bày ra trận này, vô số cao thủ Ma giới đã bị nhốt trong đó mà không thể đi ra, sau đó họ bị các cao thủ Tiên giới dùng các loại cấm chế điên cuồng công kích khiến cho tử thương vô số. Cuối cùng một trong Ma giới tam đại chí tôn – Xi Vưu đại tôn phải đứng ra mới phá được trận này.

- Sao có thể chứ? Hắn sao có thể chứ?

Hạng Vũ khó mà tin được nói.

Nhưng suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng Hạng Vũ cũng bình thường trở lại.

Quỷ Cốc Tử vốn là một kỳ tài ngàn năm khó gặp, y đã dựa vào trận pháp này mà sáng tạo ra “Thiên Diễn tông”, chỉ từ việc đó cũng có thể thấy được trình độ lý giải trận pháp của y đã đạt đến cảnh giới nào rồi.

Hơn nữa, Quỷ Cốc Tử ở trong “Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận” hơn ba nghìn năm, lúc nào cũng tiến hành nghiên cứu trận pháp không hề ngơi nghỉ. Chỉ dựa vào trận pháp trước mặt này, Quỷ Cốc Tử đã liều mạng nghiên cứu, cuối cùng trải qua thời gian hơn ba nghìn năm y đã hoàn toàn hiểu rõ hết được nội dung của đại trận.

- Chủ nhân nhà tôi đúng là tuyệt thế kỳ tài, người sáng lập ra “Thiên Diễn tông”, lưu lại “Thiên Diễn bí quyển” rồi đi du lịch khắp thế giới. Sau khi tự mình nghiên cứu cả mấy ngàn năm người lại viết ra “Thiên Diễn bí quyển đệ nhị”, “Thiên Diễn bí quyển đệ nhị” đã được đưa trở về Thiên Diễn tông. Sau khi chủ nhân

nhà tôi tiến nhập vào đại trận này một nghìn năm lại viết ra “Thiên Diễm bí quyển đệ tam”, sau lại phí mất hơn hai nghìn năm thời gian nữa, cuối cùng, vào lúc sắp phi thăng người mới ngộ ra được tất cả và viết ra “Thiên Diễm bí quyển đệ tứ”, tổng cộng có Thiên Diễm tứ đại bí quyển. Ấn chiếu theo lời chủ nhân nói thì, “Thiên Diễm bí quyển đệ tam” và “Thiên Diễm bí quyển đệ tứ” thâm ảo quá mức. Cho dù có lưu lại Phàm Nhân giới thì các đệ tử cũng chẳng thể tham ngộ nổi, hơn nữa người còn lo lắng việc này sẽ gây sự chú ý tới các nơi khác và không tốt cho môn phái, do đó chủ nhân không truyền ra ngoài. Người chuẩn bị tới tiên giới, đợi đệ tử đời sau của mình lên rồi sẽ truyền thụ tiếp.

Thanh niên thư sinh tự hào nói.

Thiên Diễm tứ đại bí quyển.!

Lý Dương nghe hắn nói hồi lâu cũng đã hoàn toàn biết rõ Quỷ Cốc Tử là người như thế nào rồi, hắn không khỏi cảm thán nói:

- Chủ nhân nhà ngươi quả nhiên là thông minh tuyệt đỉnh, biết rõ được cái đạo lý “hoài bích có tội”. Thiên Diễm tứ đại bí quyển thật không tầm phải là tầm thường a!

Hạng Vũ một bên trừng mắt nói:

- Há chỉ là không phải tầm thường, tên Quỷ Cốc Tử này cũng... ngu ngốc! Chỉ diễm Thiên Diễm bí quyển đệ nhất quyển, có lẽ cả Thiên Diễm tông cũng chẳng có mấy người có thể tham ngộ, còn Thiên Diễm bí quyển đệ nhị quyển là thứ mà Quỷ Cốc Tử dùng khi tu luyện tán tiên, trải qua mấy ngàn năm trời mới viết ra được. Chỉ hai quyển này đã đại biểu ho trình độ tối cao ở nhân gian rồi!

- Còn cả đệ tam quyển và đệ tứ quyển nữa nữa, lão thiên a, có lẽ mật điển này tại Tiên giới cũng là không hề tầm thường. Nếu không tiến vào được cái đại trận này, cho dù với tài hoa của Quỷ Cốc Tử, nếu không bỏ ra thời gian mấy chục vạn năm thì làm sao có thể viết ra “Thiên Diễm bí quyển đệ tam” và “Thiên Diễm bí quyển đệ tứ”. “Thiên Diễm bí quyển đệ tam” là do khi Quỷ Cốc Tử tiến nhập vào đại trận này và bỏ ra cả nghìn năm mới có thể viết ra. Còn “Thiên Diễm bí quyển đệ tứ” lại còn phải mất tới hơn hai ngàn năm thời gian, càng thâm ảo đến cực trí! Hiểu hết được “Thiên Diễm tứ đại bí quyển” thì hoàn toàn có thể bày được Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận rồi!

Hạng Vũ thật sử đã bắt đầu bội phục Quỷ Cốc Tử.

Đương nhiên Quỷ Cốc Tử cũng có may mắn. Bất quá nếu là một tán tiên nào khác tiến nhập vào cái đại trận này. Có lẽ là cho dù có cho hắn cả chín ngàn năm thời gian cũng không thể ngộ ra được cái gì. Chỉ có Quỷ Cốc Tử, trình độ lý giải trận pháp của bản thân đã đạt tới mức cực kỳ kinh nhân, tiếp đó mới nghiên cứu Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận thì mới có thể thành công.

- Gã Quỷ Cốc Tử này tuy chỉ là Đại La kim tiên nhưng địa vị tại tiên giới có thể so được với Tiên Quân chứ chẳng chơi!

Hạng trong lòng thở dài cảm thán. Có thể hiểu thấu được hết Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận, cho dù là ở tại Tiên giới cũng chỉ có một vài người nghiên cứu trận pháp có được trình độ như thế này thôi!

- Tiên bối, mời ngài vào trong động phủ nghỉ ngơi!

Nói đến đây thanh niên thư sinh mới nghĩ lại, vừa rồi nói về chủ nhân nhà mình, bản thân hưng phấn quá, đến cả việc nói ra tên mình cũng quên mất.

- Tiên bối, văn bối là Hầu Tĩnh, đây là đại ca văn bối Hầu Sơn, hai người kia là Hồ Đại và Hồ Nhị.

Hầu Tĩnh lập tức giới thiệu.

Lập tức ba kẻ kia đều lần lượt bò dậy rồi cung kính hành lễ với Hạng Vũ, vừa rồi bọn chúng đã được biết thực lực của Hạng Vũ rồi.

Tiếp đó tất cả cùng tiến vào trong động phủ.

Động phủ rất là rộng rãi, có đình viện, có nơi nghỉ tạm, nơi đây có thể nói là không tồi!

- Quỷ Cốc Tử không hổ là trận pháp đại sư, lại có thể khiến cho ma sát khí không thể tiến nhập vào trong động phủ! Lợi hại a, lợi hại a!

Hạng Vũ nhìn xung quanh không có một chút ma sát khí nào thì không khỏi một lần nữa cảm thán. Hắn rất ít khi bội phục người khác, bây giờ hắn cũng đã bội phục Quỷ Cốc Tử rồi.

Trong đình viện cũng có một vài loại hoa cỏ thực vật, ở giữa là một bộ bàn ghế đá. Mấy người Lý Dương Hạng Vũ liền đi vào bên trong và ngồi xuống đó.

- Ý! Ma sát lực trong thể nội mấy người các người đã đạt tới cảnh giới hải nhân, tại sao thực lực vẫn là Nguyên Anh hậu kỳ vậy?

Lúc này Hạng Vũ mới phát hiện, công lực của bốn tên này mạnh đến mức đáng sợ, nhưng tựa hồ như công lực đó hoàn toàn bị bó buộc lại trong thể nội mà không thể đột phá hạn chế.

Hầu Tinh nhìn mấy huynh đệ của hắn một lượt rồi không khỏi cười khổ nói:

- Năm đó khi chủ nhân mang văn bối và đại ca vào trong đại trận này, người phát hiện thấy ma sát khí ở đây nhiều đến kinh người. Hơn nữa chủ nhân đã từng có được một bộ “Ma Sát quyết”, vì vậy người bèn để huynh đệ văn bối tu luyện. Ban đầu tốc độ tu luyện của bọn văn bối vô cùng nhanh, chỉ trong vài năm đã đạt tới tu vi Nguyên Anh hậu kỳ. Nhưng không biết có chuyện gì mà tựa hồ như trên thể tục này có một quy luật chẳng thể nhìn thấy hạn chế, cho dù có làm như thế nào chúng tôi cũng vô pháp đột phá Nguyên Anh kỳ để đạt tới Độ Kiếp kỳ.

- Khi bắt đầu chủ nhân đã cho rằng chỉ cần công lực đủ mạnh thì sẽ có thể phá được hạn chế. Nhưng cho đến bây giờ vẫn chưa thể, huynh đệ chúng tôi đã ở đây tu luyện cả ngàn năm, chắc cũng phải tương đương với vạn năm ở ngoại giới. Vậy nhưng vẫn không thể đột phá, thậm chí huynh đệ chúng tôi còn có cảm thấy công lực của mình quá mạnh, thậm chí có cảm giác có thể nổ tung bất cứ lúc nào. Chủ nhân thấy tình hình bất diệu cho nên người liền liên tục thiết lập ba trận pháp vào trong thể nội chúng tôi để áp chế nguồn năng lượng nhục thể cường đại lại.

- Còn về Hồ Đại và Hồ Nhị, bọn họ vốn là hai con hổ trong ốc đảo này, bọn họ ở trên ốc đảo này thường được hấp thụ sự bồi dưỡng của ma sát khí cho nên thân thể cũng dần dần biến thành mạnh mẽ. Có một ngày, hai người vô ý rơi xuống và tiến nhập vào trong đại trận, chủ nhân bèn cứu bọn họ và cho bọn họ tu luyện. Tình hình của hai người họ và tôi giống nhau, cũng đều vô pháp đột phá Nguyên Anh hậu kỳ!

Hạng Vũ điểm điểm đầu.

Lý Dương cũng biết được một điểm, trên thể tục tựa hồ thật sự không có ai có thể đột phá Nguyên Anh kỳ. Điều này tương đương với không ai có thể đột phá được thất cấp cảnh giới để tiến nhập vào bát cấp.

Giống như giáo hoàng và nghị trưởng của Hắc Ám nghị hội vậy. Cho dù có thể tạm thời dùng thánh khí để đột phá tới bát cấp, nhưng một khi không dùng thánh khí thì thực lực lại trở lại như cũ mà thôi. Huyết tộc và Lang nhân cũng thế, vô số năm nay vẫn chưa hề có một Yêu tộc nào đạt tới Đế Vương cấp hay một Lang nhân đạt tới cảnh giới Lang Hoàng nào xuất hiện!

- Có lẽ chỉ có tiến nhập vào Côn Luân tiên cảnh mới có thể đột phá!

Lý Dương nói.

Hầu Tinh bèn nói:

- Chủ nhân đã từng nói với bọn văn bối ở đây tu luyện ngàn năm thì tương đương với ở ngoại giới tu luyện vạn năm. Ma sát lực trong thể nội chúng tôi sớm đã có thể đột phá phi thăng rồi, nhưng chính là bởi vì cái quy luật không rõ ràng này mà chúng tôi vẫn còn ở đây.

Hạng Vũ dùng than thức quét qua một lượt rồi điểm đầu nói:

- Dích xác là vậy, một khi các người hoàn toàn hấp thụ ma sát lực, thậm chí còn có thể trực tiếp đột phá Khai Ma cảnh giới và trực tiếp tiến nhập vào Ma Tướng cảnh giới!

Nhân lực của Hạng Vũ lợi hại tới mức nào chứ, đối với các cấp bậc cao thủ trong Ma giới hẳn rất rõ ràng. Chỉ cần liếc mắt cái là hẳn đã nhìn ra một khi bốn người này chân chính hấp thu năng lượng trong thể nội thì có thể đạt đến cảnh giới nào.

“Các cảnh giới tu luyện: Thiên tiên (Thiên ma, Thiên yêu), La Thiên thượng tiên (Ma tướng, Yêu tướng), Đại La kim tiên (Ma soái, Yêu soái), Cửu Thiên huyền tiên (Ma vương, Yêu vương), Tiên Quân (Ma Quân, Yêu Quân), Tiên đế (Ma đế, Yêu đế)! ”

- Đừng lo lắng, đợi khi Lý Dương phi thăng, bản Bá Vương sẽ có biện pháp đem các người cùng đi tới Ma giới. Khi đến Ma giới rồi các người có thể hoàn toàn hấp thu hết ma sát lực, từ đó đề cao thực lực của mình!

Hạng Vũ nói với vẻ khẳng định.

- Còn về Côn Luân tiên cảnh, ta thấy hay là các người thôi đi. Một khi các người mà tiến nhập vào trong đó thì đám tu tiên cao thủ sẽ giết các người ngay!

Lời của Hạng Vũ vừa nói ra, Hầu Tĩnh bèn lập tức gật đầu, ba người kia thấy thái độ của Hầu Tĩnh cũng lập tức gật đầu theo. Hầu Tĩnh người thông minh nhất, hẳn chính là cái đầu của cả bốn.

- Đúng rồi, Hầu Tĩnh, chắc người có Thiên Diễm tứ đại bí quyền, có thể rời khỏi nơi này không vậy?

Lý Dương lập tức hỏi Hầu Tĩnh, bây giờ việc hẳn muốn biết nhất chính là có thể rời khỏi nơi này được hay không.

Hạng Vũ cũng lập tức nhìn về Hầu Tĩnh, hẳn cũng muốn biết xem có biện pháp nào rời khỏi đại trận này không.

118. Chương 38: Cực Từ Ma Sát

Hầu Tĩnh cười khở lắc đầu nói:

- Không, tôi còn chưa có năng lực đó, hiện nay tôi bắt quá vừa mới hoàn toàn lĩnh ngộ được đệ nhất quyền và đệ nhị quyền của Thiên Diễm bí quyền mà thôi, căn bản không có thực lực để rời khỏi đây!

Lý Dương và Hạng Vũ lập tức cảm thấy thất vọng.

Đột nhiên Lý Dương nhìn về phía ba người còn lại. Ba người bọn Hồ Đại, Hồ Nhị, thường có lời rằng “nhân trảm khả mao” (nhìn người không thể xem bề ngoài), ai biết được trong bọn chúng lại không có người thông minh hơn Hầu Tĩnh, lĩnh ngộ trận pháp được nhiều hơn Hầu Tĩnh chứ?

Hầu Tĩnh tựa hồ hiểu được suy nghĩ của Lý Dương, hẳn lập tức lắc đầu nói:

- Ba vị huynh đệ còn lại của ta đối với trận pháp đều không hiểu được chút nào.

Hồ Đại lập tức nói oang oang lên:

- Chúng ta mà có được khả năng lĩnh ngộ trận pháp bí quyền sao? Ha ha, nếu thật sự như vậy thì...

Hồ Nhị lập tức tiếp lời:

- Thì thật sự là một chuyện cười!

Hai người này nói chuyện, tựa hồ một người nói nửa câu trước, người kia nói nửa câu sau khiến cho Lý Dương nghe mà cảm thấy có chút quái dị.

- Chủ nhân nhà các người đã hoàn toàn hiểu được Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận rồi, vậy tại sao khi phi thăng không đem các người theo vậy?

Lý Dương hỏi tiếp:

- Thế này không phải là đem nhốt các người ở đây sao?

Hầu Tĩnh, Hầu Sơn cùng với Hồ Đại, Hồ Nhị bốn người bất ngờ đứng dậy, trong mắt tán phát ra một tia nộ ý.

- Vị tiểu ca này, bất kể thế nào thì linh trí của bốn người chúng ta là do chủ nhân khai mở. Chủ nhân vĩnh viễn là chủ nhân của chúng ta, người không để chúng ta ra ngoài thì nhất định có nguyên nhân của người. Ta không hy vọng các người vũ nhục chủ nhân của chúng ta!

Âm thanh của Hầu Tĩnh rất kiên định, trong ánh mắt lộ ra một tia kiên quyết.

Hạng Vũ ngạo nghễ liếc qua bốn người, bốn tên tiểu gia hỏa này lại dám bộc phát tính khí trước mặt mình.

Thấy sự phẫn nộ của bốn người, Lý Dương tựa hồ cũng minh bạch bản thân đã phạm sai lầm. Hiển nhiên. Sự trung thành của bốn tên gia hỏa này đối với chủ nhân của chúng vô cùng trung thành.

- Xin lỗi, thật sự xin lỗi!

Thấy mình đã sai, Lý Dương cũng lập tức xin lỗi.

Hầu Tĩnh nói:

- Năm đó bốn huynh đệ chúng ta bất quá chỉ là những động vật ngu si, linh trí là do chủ nhân khai mở. Tính mệnh này cũng cũng là do chủ nhân ban cho. Chủ nhân còn truyền cho chúng ta ngôn ngữ của nhân loại, dạy cho chúng ta viết chữ đọc sách, truyền cho chúng ta phép tu luyện. Vì vậy trong lòng chúng ta không cho phép có người vũ nhục chủ nhân, cho dù chỉ là hoài nghi. Hy vọng hai vị hiểu cho.

Âm thanh Hầu Tĩnh vẫn nhã nhặn như trước.

Hạng Vũ thì không thích vẻ giữ lễ như vậy, hắn tựa hồ có chút khó chịu nói:

- Bản Bá Vương hỏi người, khi nào người có biện pháp để có thể rời khỏi nơi đây?

Hầu Tĩnh lắc đầu nói:

- Không biết!

- Sao lại không biết?

Hạng Vũ quát hỏi.

Hầu Tĩnh khom người nói:

- Tiền bối, thời gian tìm hiểu trận pháp thật là vô cùng khó nói! Có lúc mấy năm cũng không nghĩ thông một chuyện, lúc lại sau một lát đã nghĩ thông rồi, đây là một chuyện vô phương giải quyết. Hy vọng tiền bối có thể hiểu cho.

Lý Dương cũng nói:

- Bá Vương! Thôi vậy, tôi sẽ ở tại đây từ từ tu luyện nhé! Hy vọng Hầu Tĩnh hắn có thể nhanh chóng tham ngộ được các bí quyền kia!

Lý Dương cũng minh bạch chuyện cảm ngộ trận pháp là không thể gấp gáp được.

Hầu Tĩnh không khỏi cười lên, Hạng Vũ hừ lạnh một tiếng rồi không nói gì nữa.

Hầu Tĩnh đột nhiên nói:

- Nếu vị Tiểu ca này muốn tu luyện nhanh thì hãy đến bên bờ “Hắc đàm”, nơi đó ma sát khí dày đặc nhất!

Dứt lời Hầu Tĩnh bèn lấy ra một tấm bản đồ và nói:

- Đây là bản đồ của một vài địa phương chung quanh, phương viên chỉ có khoảng nửa dặm. Nếu người đi quá xa, chúng ta cũng chẳng tìm nổi người đâu!

Lý Dương liếc nhìn qua, bản đồ này lấy “Quỷ Cốc tiên phủ” làm trung tâm căn bản, sau đó thì vẽ đường đi lối lại trong mấy chục hang động gần đó. Cái này là lúc trước Quỷ Cốc Tử để lại cho mấy người Hầu Tĩnh để họ có thể đi dạo xung quanh. Trận thế của đại trận đến nay vẫn chưa cải biến, vì thế tấm bản đồ vẫn có thể sử dụng. Bất quá năm xưa Quỷ Cốc Tử tuyệt không có để lại phương pháp ly khai đại trận.

Hắc đàm là nguồn nước duy nhất xung quanh, đáng tiếc nhìn thấy làn nước đen xì trong đàm thì chẳng ai dám uống.

Phảng phất như du long vậy, một luồng hồng sắc khí lưu to chừng một cánh tay vụt qua trước mặt Lý Dương. Một cảm giác nóng nóng bỏng lan tỏa trên mặt hắn. Loáng một cái, một đạo ma sát khí lưu hắc sắc có kích thước tương đương lại bay đến.

Chung quanh Hắc đàm, hai làn ma sát khí lưu hắc hồng sắc so với nơi khác dày đặc hơn nhiều, thân thể của Lý Dương hoàn toàn bị bao trùm trong hai luồng khí lưu này.

Lúc nóng lúc lạnh, cảm giác như thế này... thật là kích thích a!

- Bá Vương, người yên tâm đi! Tôi sẽ ở đây tu luyện, ngài không cần lo lắng cho tôi, có bản đồ này, tôi có thể dễ dàng trở về.

Lý Dương nói với Hạng Vũ bên cạnh.

Hạng Vũ nhìn nơi thạch động cách đó ba trượng rồi gật đầu. Thông qua thạch động này, trực tiếp xuyên qua, chỉ gần trăm mét là đến được “Quỷ Cốc tiên phủ” rồi. Hạng Vũ cũng đã yên tâm.

- Người ở tại đây an tâm tu luyện, nhưng mà đừng có chạy loạn lên đấy! Đương nhiên, Bồn Bá Vương cũng biết tâm tính của người, chắc người sẽ không hiếu kỳ mà chạy loạn lên đâu.

Ở với nhau đã khá lâu, Hạng Vũ đối Lý Dương có thể nói là hoàn toàn hiểu rõ, hắn biết Lý Dương không phải loại người có tính hiếu kỳ mạnh mẽ mà là kẻ biết phân biệt nặng nhẹ, cho nên hắn lo lắng chút nào.

Lý Dương chậm rãi nhắm mắt lại rồi hít một hơi thật sâu, tiếng hít thở không ngờ lại vang lên chung quanh toàn bộ Hắc đàm một cách rõ ràng, các bức tường đá xung quanh cũng vang lên một trận. Từng đạo ma sát khí hồng hắc xen kẽ vào nhau cứ như vậy mà được hút vào thể nội Lý Dương.

Ma sát khí vừa tiến vào thể nội liền lập tức bị tâm tạng hút sạch, năng lực hấp thụ của tạng tạng quả thật quá mạnh.

Bỗng dưng, bảy tinh cầu sáng chói trong thể nội Lý Dương bắt đầu chuyển động theo chu kỳ, hấp lực cường đại lập tức sinh ra.

Bách huyết khai mở. Các huyết vị trên toàn thân Lý Dương đều đang điên cuồng hấp thụ luồng ma sát khí.

Trong khoảng không phía trên Hắc đàm, Lý Dương hai chân bắt chéo ngồi lơ lửng trên không trung. Xung quanh hắn hai luồng khí lưu hắc hồng sắc không ngừng chen lấn nhau để lao vào thể nội hắn. Bất kỳ một huyết đạo nào trên thân thể của Lý Dương đều phảng phất như một giò xoay nhỏ. Hai loại ma sát khí không ngừng bị hấp thụ.

“Hai loại ma sát khí này, một loại cực dương, một loại cực âm, cái ta tu luyện chính là “Ma Dương điển”. Tốt nhất là hấp thụ ma sát khí hồng sắc! Bất quá hắc sắc ma sát khí cũng không thể lãng phí, dùng để tôi luyện đao mang cũng là một chuyện tốt!”

Trong thể nội Lý Dương, hai luồng ma sát khí vô tận vừa tiến vào đã liền lập tức phân chia ra. Ma sát khí hồng sắc lập tức ào vào tâm tạng, ma sát khí hắc sắc thì đổ vào giữa Thất Diệu Tinh, sau đó không ngừng bị nén nhỏ lại, tiếp đó lại bị tinh cực chi hỏa tôi luyện và đưa vào bên trong đao mang. Đao mang cũng bắt đầu lóe lên, mặt ngoài phảng phất như có tia lửa điện không ngừng chớp lên “tí tách” vậy.

Từng cỗ từng cỗ ma sát khí hồng sắc vừa tiến vào tâm tạng, sau chớp mắt đã dung nhập vào cơ nhục, gân cốt, kinh mạch và các bộ phận trên thân thể.

- Ti ti ti...

Những sợi cơ bắp của Lý Dương... từng sợi từng sợi không ngừng được tôi luyện trở nên giống như những sợi dây thép, được tôi luyện càng nhiều thì càng trở nên cứng rắn và dẻo dai. Luồng ma sát khí cực dương nóng bỏng cũng không ngừng cùng các sợi cơ bắp dung hợp.

Bên ngoài thân thể của Lý Dương có một chút hồng quang thoáng hiện, cơ bắp của Lý Dương bắt đầu biến thành mạnh hơn, nhục thể cũng càng ngày càng mạnh.

- Vù vù...

Phảng phất như một cơn bão tuyết, ma sát khí xung quanh Hắc đàm bắt đầu xáo động mãnh liệt, càng ngày càng nhiều ma sát khí tụ tập lại một chỗ.

Bình thường, ma sát khí trong toàn bộ Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận đều đã cân đối với nhau. Lý Dương hấp thụ như vậy liền lập tức tạo ra sự không cân bằng, do đó ma sát khí tại nơi khác lập tức tụ tập bổ sung về nơi này. Bất quá khi tốc độ tụ tập và tốc độ hấp thụ của Lý Dương đạt tới bão hòa, sự lưu động của ma sát khí lưu chung quanh Hắc đàm cũng ổn định lại.

Lý Dương cứ ngồi trên hư không như vậy mà không ngừng tôi luyện đao mang, tôi luyện nhục thể bản thân.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

“Ta cũng không cần ăn uống nghỉ ngơi. Cứ tại đây tu luyện một tháng rồi tính tiếp!”

Trong lòng Lý Dương nghĩ như vậy, tâm thần liền hoàn toàn tiến nhập vào trong đao mang và bắt đầu chậm rãi tu luyện.

Hạng Vũ cũng không vội vã, sau khi tới thăm Lý Dương một lần, thấy hắn đang chăm chỉ tu luyện thì yên tâm mà quay lại. Sau đó hắn ở trong Quỷ Cốc tiên phủ đọc một ít ngọc giản mà Quỷ Cốc Tử lưu lại, sự lý giải về trận pháp của Quỷ Cốc Tử thật sự khiến Hạng Vũ cảm thấy xấu hổ.

Một tuần sau.

Lý Dương vẫn ngồi xếp bằng tại khoảng không phái trên Hắc đàm, “vù vù...” Luồng hồng sắc khí lưu nóng bỏng và hắc sắc khí lưu lạnh băng đang không ngừng tiến vào thể nội Lý Dương, phía ngoài thân thể của Lý Dương hồng quang vẫn luôn lấp lóe...

Bỗng dưng.

- Oành!

Trong sự hỗn loạn, cũng không biết đã tu luyện bao lâu, đột nhiên một âm thanh mãnh liệt vang lên. Tiếp đó một luồng năng lượng mạnh mẽ cường liệt như hồng thủy ào ra.

Sau nháy mắt Lý Dương liền bừng tỉnh dậy.

Trong Quỷ Cốc tiên phủ.

Âm thanh ầm ầm như vậy cũng đã truyền tới Quỷ Cốc tiên phủ.

- Không hay! Là cực từ ma sát, sao ta lại quên mất chuyện này chứ?

Hầu Tinh đột nhiên nhớ ra cái gì đó mà đột ngột kinh hãi hét lên.

Cực từ ma sát chính là ma sát cực kỳ kinh khủng mà trong Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận này mỗi một tuần đều một lần bộc phát một lần. Nó không giống với ma sát khí lưu bình thường, ma sát khí lưu chỉ là ma sát khí mà thôi, nhưng cực từ ma sát lại là các tiểu tinh thể được hình thành từ ma sát khí, loại tinh thể này do cực âm ma sát cùng cực dương ma sát hình thành rồi phun ra.

Cực từ ma sát này là ma sát tinh thể của cực dương cực âm bị tôi luyện trong nóng lạnh cùng lúc, khi tinh thể vỡ ra thì sẽ sinh ra vụ nổ, mà cơn gió xoáy đáng sợ chỉ là sản phẩm phụ mà thôi.

Ban đầu khi Lý Dương ở trong ốc đảo thì đã bị cơn gió xoáy kiểu này hút xuống.

Hắc đàm chính là nơi mà cực từ ma sát có uy lực lớn nhất. Bởi vì nơi đó ma sát khí đậm đặc nhất, cực từ ma sát bộc phát cũng là mạnh nhất. Trước đây khi Hầu Tinh tu luyện, nhục thể phòng ngự đạt tới xấp xỉ Nguyên Anh kỳ nên có thể đủ sức kháng cự cực từ ma sát này. Mấy ngàn năm qua, mấy người Hầu Tinh cũng chưa từng để ý đến chuyện cực từ ma sát.

Lúc đầu khi Hầu Tinh nói với Lý Dương về Hắc đàm, cho dù người thông minh như hắn cũng không hề nhớ tới cực từ ma sát. Dù sao cũng đã mấy ngàn năm không hề để ý tới thứ đó.

Bây giờ nghe được tiếng nổ ầm ầm này hắn mới đột nhiên bừng tỉnh!

- Hạng Vũ tiền bối, Hạng Vũ tiền bối, có chuyện không hay rồi!

Hầu Tinh đột nhiên la lớn.

Hạng Vũ thân hình chợt lóe lên, ngay sau đó đã đến trước mặt Hầu Tinh, hắt lạnh lung quát lên:

- Hết cái gì, không phải chỉ là một tiếng nổ thôi sao?

Hạng Vũ vẫn chẳng chút lo lắng.

Hầu Tinh lập tức la lên:

- Lực phòng ngự nhục thể của vị Lý Dương tiểu ca kia có đạt tới Nguyên Anh cảnh giới hay không?

Hầu Tinh vội vã hỏi. Danh tự của Lý Dương cũng là Hạng Vũ trong khoảng thời gian này nói với Hầu Tinh.

Hạng Vũ lập tức lắc đầu, hắt cảm thấy có chút không ổn.

- Mau, mau đi cứu Lý Dương tiểu ca!

Hầu Tinh hét lớn một tiếng rồi lập tức nhằm hướng Hắc đàm phóng đi.

Hạng Vũ tựa hồ cũng biết là không ổn, y cũng lập tức lao về phía Hắc đàm.

Lý Dương trong đầu cả kinh, hắn còn chưa kịp hành động thì đã bị một vụ nổ cường đại đánh rớt xuống mặt đất.

Tinh thể ma sát cực dương cùng tinh thể ma sát cực âm không ngừng nổ tung, lạnh nóng đan xen vào nhau. Mọi thứ đều nổ tung, uy lực lớn đến mức hãi nhân, đây không phải vụ nổ bình thường mà là ma sát tinh thể nổ tung.

- Bùm!... Bùm!... Bùm!... Bùm!...

Lý Dương còn chưa kịp phản ứng thì đã lập tức bị một loạt vụ nổ kịch liệt phá vỡ lớp phòng ngự nhục thể. Dưới sức nổ của các tinh thể, những mảnh vỡ đã xuyên cả vào thể nội Lý Dương. Chỉ trong vòng một phần ngàn vạn giây ngắn ngủi đã có mấy trăm mảnh tinh thể vỡ cắm vào thân thể hắn.

- Hây!

Không ngờ lại có hai toái tinh trong nháy mắt đã xuyên thấu âm tạng của Lý Dương. Trong cơn đau kịch liệt, Lý Dương không thể khỏi thấp giọng kêu lên một tiếng. Chỉ trong một phần nghìn giây, nhục thể Lý Dương đã là bầm dập tả tơi, máu tươi ứa đầm chảy ra ngoài. May mà hạch tâm của Lý Dương là đạo mang, linh hồn cũng đã dung nhập vào trong đạo mang, nếu là ma đạo tu hành giả phổ thông thì chỉ cần một kích xuyên thấu qua tim này thì có lẽ là đã không còn tánh mệnh.

- Vụt!

Đạo khí, Lý Dương trong nháy mắt đã dẫn đạo khí trong đạo mang tán phát ra, một lượng lớn đạo khí trong nháy mắt đã hoàn toàn bao trùm Lý Dương, tựa phẳng phất như một chiến giáp bằng đạo khí vậy.

- Bùm!... Bùm!... Bùm!... Bùm!... Bùm!...

Một loạt tiếng nổ vang lên, bề mặt đạo khí không ngừng bị oanh tạc.

Đạo khí của Lý Dương mặc dù mới thuộc xích hồng sắc cảnh giới nhưng bản thân đạo khí thì cực kỳ tinh tú, so với ma sát lực còn tinh tú hơn mấy chục lần, hắn có lòng tin có thể ngăn cản được.

Một luồng đạo khí trong suốt vây quanh Lý Dương, vô số ma sát tinh thể không ngừng nổ tung xung quanh hắn.

Chỉ trong một phần nghìn giây, Lý Dương đã bị trọng thương, lúc này máu tươi đã từ trong miệng phun ra, bên ngoài thân thể Lý Dương thấm đầm máu tươi.

Đạo khí vừa rồi vẫn còn ổn định mà giờ cũng không khỏi rung động một trận.

- Đào mệnh!

Lý Dương biết trong khu vực mà ma sát tinh nổ tung liên tục này thì bản thân căn bản không kiên trì được bao lâu. Bây giờ đao khí tiêu hao nhanh đến mức khiến cho sắc mặt Lý Dương đại biến, mỗi một vụ nổ hắn lại bị tiêu hao một lượng lớn đao khí, đao khí bị công kích liên tục không ngừng, tốc độ tiêu hao quả thật là quá nhanh.

Chỉ có đào mệnh!

- Đúng, chính là cái động khẩu kia!

Lý Dương đã nhìn thấy rõ cái động khẩu dẫn mình tới đây, tiếp đó hắn liền lập tức nỗ lực lao về hướng đó.

- Bá Vương!

Lý Dương nhìn thấy thân ảnh quen thuộc kia thì lập tức cảm thấy vừa kinh ngạc vừa vui mừng, nhưng từ trong tâm tạng hắn truyền đến một trận đau đớn kịch liệt.

- Phốc!

Một ngụm máu tươi đột ngột phun ra, đao khí bảo hộ sau nháy mắt đã vỡ nát...

119. Chương 39: Ngươi Ma Vương Đích Ngoại Tu Chi Pháp

- Lý Dương tiểu ca sao rồi?

Thanh âm của Hầu Tĩnh từ phía sau vang lên. Vừa rồi tuy hắn xuất phát trước thế nhưng tốc độ của Hạng Vũ vượt xa hắn cho nên...

Hạng Vũ lạnh lùng nhìn hắn, thân thể chớp động một cái đã biến thành một dải lưu quang và trở về Quỷ Cốc tiên phủ.

Hầu Tĩnh không khỏi đỏ mặt hơi lạnh mà nói:

- Tên Lý Dương này đừng có xảy ra nguy hiểm, nếu có chuyện thì khó mà biết được cái tên Hạng Vũ kia có thể làm ra chuyện gì! Xem thân thể của Lý Dương vừa rồi thì hình như thương thế rất nặng! Ai, đáng hận là cực từ ma sát bạo phát quá mạnh mẽ, có lẽ... chỉ sau một hơi đã có thể làm một người hoàn toàn biến mất!

Hầu Tĩnh mặc dù chỉ nhìn thoáng qua nhưng dựa vào vết máu trên thân thể Lý Dương thì tựa hồ thương thế rất nặng.

Trong một căn phòng.

Lý Dương đang nằm trên giường, các vết máu trên người hắn đã hoàn toàn biến mất. Bất quá trên thân thể hắn vẫn còn vô số các vết thương khủng khiếp khiến cho người ta nhìn mà sợ hãi.

Bốn huynh đệ bọn Hầu Tĩnh Hầu Sơn đứng trong phòng mà không khỏi cảm thấy có chút gấp gáp.

- Ai, Sao ta lại không nhớ đến cái cực từ ma sát này chứ?

Bốn người trong lòng đều cảm thấy vô cùng ảo não. Nhưng mấy người họ ai cũng đều mấy ngàn năm không để ý đến cực từ ma sát rồi, việc không nghĩ ra này kỳ thực cũng không thể trách bọn họ được.

Hạng Vũ chợt thở phào một hơi.

- Lý Dương, lần này tâm tạng của ngươi đã thụ trọng thương!

Hạng Vũ nói.

Sắc mặt bọn Hầu Tĩnh đều đại biến, thậm chí trở thành trắng bệch. Nhưng trong lòng Hầu Tĩnh chợt động, hắn thầm nghĩ:

- Tâm tạng của hắc đã thụ trọng thương, tại sao vẫn có thể sống như vậy nhỉ? Hơn nữa ý thức cũng cực kỳ tỉnh táo.

Tiếp đó hắc đưa mắt qua nhìn Lý Dương, nhãn thần của Lý Dương hiện nay vẫn ngưng tụ như cũ.

- Lý Dương, mạng của ngươi thật là lớn đó. May mắn là ngươi và tu ma giả bình thường không giống nhau. Nhờ vậy mới bảo toàn được tính mạng! Ha ha, vụ nổ đó vừa rồi bản Bá vương vừa đã nhìn thấy rồi, uy lực quả thật không nhỏ! Ngươi có thể kiên trì được một quãng thời gian như vậy, xem ra đao khí trong Long Khử mạch của ngươi cũng quả nhiên lợi hại. Không chỉ có công kích mà phòng ngự cũng rất lợi hại.

Hạng Vũ nở ra một nụ cười, lúc này trên thân thể Lý Dương chỉ còn vài vết ngoại thương mà thôi. Muốn bình phục chỉ là chuyện vô cùng đơn giản.

Tuy thân thể Lý Dương thụ thương nhưng tinh thần của hắc vẫn rất ổn định, ý thức cũng không bị ảnh hưởng gì.

- Bá vương, các người không cần lo lắng! Tin rằng sau một quãng thời gian nữa ta có thể hoàn toàn hồi phục rồi. Tốc độ hồi phục của tu ma giả rất nhanh chóng mà.

Lý Dương cười nói. Ngay sau đó hắc lại lập tức hỏi tiếp:

- Phải rồi, Bá vương! Vụ nổ vừa rồi là chuyện gì vậy? Sao uy lực lại lớn thế? Đến nhục thể của tôi mà cũng không ngăn cản được chút nào, quả thực là quá đáng sợ!

Hạng Vũ nghe nói vậy lập tức chuyển thân, dương mắt nhìn 4 người bọn Hầu Tĩnh.

Lần này nếu Hạng Vũ đến chậm thêm một chút thì có thể Lý Dương đã bị từng làn sóng cực từ ma sát liên tục công kích và hủy diệt. Cho dù nó không phá nổ đao mang nhưng thân thể của Lý Dương chắc chắn sẽ không còn, đến lúc đó hắc chỉ đành đi tu tán ma thôi.

Hầu Tĩnh tiến lên một bước nói:

- Lý Dương tiểu ca, Hạng Vũ tiền bối, chuyện lần này đều tại tôi. Tôi quên mất một điểm, đó là trong Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận mỗi tuần “cực từ ma sát” sẽ bạo phát một lần, uy lực của “cực từ ma sát” lớn đến thế nào thì mọi người đều biết. Bất quá thân thể chỉ cần tương đương với cao thủ Nguyên Anh kỳ thì sẽ không cần phải sợ hãi cực từ ma sát nữa. Hiện nay nhục thể năng lượng của Lý Dương tiểu ca vẫn chưa bằng Nguyên Anh kỳ cao thủ, cho nên...

- Hừm, nếu ta đến chậm một chút thôi, nếu không phải là Lý Dương dùng đao khí phòng ngự thì nhục thể của hắc đã bị hủy hoại hoàn toàn trong vụ nổ vô cùng vô tận đó rồi. Bây giờ ngươi nói thế còn có tác dụng gì?

Hạng Vũ lạnh quát, hắc thực sự muốn giết bốn kẻ này.

Lý Dương lập tức nói:

- Bá vương, bốn người bọn họ đạt đến Nguyên Anh cảnh giới đã lâu nên không hề e sợ cực từ ma sát. Mấy nghìn năm trở lại đây bọn họ không hề để ý đến cực từ ma sát, khi nói với chúng ta, bọn họ nhất thời không chú ý cũng là chuyện thường tình. Bá vương bắt tất phải làm khó bọn họ!

Lý Dương hiểu được một điểm, đó là muốn thoát khỏi nơi này thì còn cần Hầu Tĩnh. Huống chi đối với bốn cao thủ như bọn Hầu Tĩnh, Lý Dương cũng có lòng muốn lôi kéo. Dù sao chuyện cũng đã xảy ra rồi, không bằng cứ lưu lại chút nhân tình là hơn.

- Đa tạ Lý Dương tiểu ca!

Bốn người bọn Hầu Tĩnh vừa nghe thấy trong lòng liền vô cùng cảm kích.

Hạng Vũ bên cạnh hừ lạnh nói:

- Nếu còn có lần sau, hừ, lúc đó thì đừng trách bốn Bá vương tâm ngoan thủ lạt. Đúng rồi, chung quanh đây còn có cái gì nguy hiểm gì nữa không? Hãy nói rõ ra luôn đi, đừng để từ nay về sau lại xảy ra chuyện thế này nữa!

Hạng Vũ trong lòng vẫn còn lo lắng, lần này là cực từ ma sát, lần sau lại có cái gì đó ma sát khác thì sao? Nếu nhục thể của Lý Dương mà bị hủy hoại thì tất cả coi như hồng bét rồi.

Bốn người bọn Hầu Tinh đều tỉ mỉ suy nghĩ lại tất cả những chuyện từ mấy ngàn năm trước, cuối cùng tất cả đều lắc lắc đầu.

- Hạng Vũ tiền bối, ngài yên tâm, sẽ tuyệt đối không có những chuyện như vậy xảy ra nữa đâu. Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận này cực kỳ ổn định, chỉ có cực từ ma sát là có chút nguy hiểm mà thôi!

Hầu Tinh nói với vẻ rất chắc chắn.

Lý Dương cười cười nói:

- Như vậy thì tốt rồi, bất quá tôi nghĩ có thể lợi dụng cực từ ma sát này để tu luyện được.

Hạng Vũ và luôn cả bốn người Hầu Tinh nghe vậy đều đổ dồn vào nhìn Lý Dương.

Lý Dương tự đắc cười nói:

- Áp lực càng lớn thì tiến bộ càng lớn. Cái cực từ ma sát đối với bản thân tôi là một thách thức! Hơn nữa tôi nhận thấy tốc độ tiêu hao đao mang lần này đúng là vượt xa tưởng tượng, bất quá sau khi hồi phục lại tôi cảm thấy mình đã tiến bộ khá nhiều.

Lần này đao mang của Lý Dương đích xác đã tiến bộ không ít, có lẽ đây là điểm duy nhất có thể chúc mừng.

Trên mặt Hạng Vũ lộ ra một nụ cười, trong lòng hẩn thẩn như “Có lẽ... có lẽ có thể đem phương pháp ngoại tu của Ngưu Ma vương, một trong thất Đại Thánh ở Yêu giới truyền cho Lý Dương rồi!

Một ngày, chỉ vồn vện một ngày, thương thể của Lý Dương đã hoàn toàn bình phục, kể cả vết thương ở tâm tạng cũng vậy. Đối với Lý Dương mà nói thì trái tim của hẩn và các bộ phận khác cũng chẳng có gì khác biệt. Linh hồn hẩn đã dung nhập vào đao mang, đao mang chính là hạch tâm của thân thể hẩn, mà độ cứng của đao mang thì không hề tầm thường.

Khoảng không phía trên Hắc đàm.

Từng đạo, từng đạo hồng hắc khí lưu đan xen vào nhau và không ngừng đổ về một viên cầu phía trên Hắc đàm, viên cầu này phẳng phất như một cái đồng không đáy vậy. Không cần biết là có bao nhiêu ma sát khí nó cũng đều hút sạch, thể tích của nó cũng đã lớn hơn hẩn so với quá khứ.

Cẩn thận quan sát thì mới phát hiện viên cầu này chính là Lý Dương đang được ma sát khí bao bọc xung quanh.

Lý Dương vẫn ngồi xếp y nguyên như cũ, từng đạo ma sát khí lưu to bằng cánh tay không ngừng cuộn cuộn dung nhập vào nội thể, các huyết đạo trên người Lý Dương đang không ngừng hấp thu ma sát khí.

Tốc độ tu luyện tại đây quả thật nhanh hơn ở ngoại giới rất nhiều.

“Tốc độ tôi luyện đao mang khá chậm, tốc độ tu luyện nhục thể thì nhanh hơn một chút. Cho dù dùng các Chu Thiên Càn Khôn viên cầu để tôi luyện đao khí thì cũng không thể nhanh hơn được nữa, nhưng tốc độ bên tâm tạng thì tựa hồ vẫn chưa tới cực hạn. Bất quá tốc độ tu luyện thể này là ta đã cảm thấy thỏa mãn rồi!”

Bên ngoài thân thể Lý Dương, hồng sắc kinh khí không ngừng lóe lên, không ngừng tôi luyện từng sợi cơ nhục và tất cả các gân cốt kinh mạch trên cơ thể.

Sáu ngày sau! Hạng Vũ đi đến bên Hắc đàm.

- Lý Dương, án chiếu theo quy luật thì chừng nửa canh giờ nữa cực từ ma sát sẽ lại đến đó. Lần này ngươi định làm thế nào? Chuẩn bị quay về Quỷ Cốc Tiên Phủ, ở lại chống đỡ hay là còn có biện pháp nào khác?

Hạng Vũ cười cười nói.

Lý Dương chậm rãi mở mắt ra, ma sát khí quanh thân thể hẩn lập tức tản đi, hẩn liền hạ xuống đất.

- Bá vương, tôi muốn cách cực từ ma sát xa một chút, khi đó uy lực của nó sẽ giảm đi rất nhiều. Tôi sẽ ở cự ly gần nhất mà bản thân có thể chịu đựng để tu luyện!

Lý Dương suy nghĩ rất đơn giản, đó là đầu tiên trở về Quỷ Cốc tiên phủ trước, đợi khi cực từ ma sát bạo phát thì từ từ đến gần Hắc đàm, cứ tiến thẳng tới gần cho đến khi sức chịu đựng tới cực hạn thì dừng lại.

Hạng Vũ mỉm cười gật đầu nói:

- Lý Dương, Xem người liều mạng tu luyện như vậy, bốn Bá vương sẽ truyền thụ cho người bộ pháp quyết tu thân của Ngưu Ma vương, một trong bảy Đại Thánh tại yêu giới.

Lý Dương chấn động nói:

- Yêu giới thất Đại Thánh? Nhân vật nào vậy? Nghe có vẻ rất lời hại thì phải?

Hạng Vũ cười nói:

- Bình Thiên Đại Thánh Ngưu Ma vương, Phúc Hải Đại Thánh Giao Ma vương, Di Sơn Đại Thánh Sư Đà vương, Khu Thần Đại Thánh Dã Tượng vương, Hồn Thiên Đại Thánh Kim Bằng vương, Thông Phong Đại Thánh Di Hâu vương, Tề Thiên Đại Thánh Mỹ Hầu vương, đó chính là Yêu giới Thất Đại Thánh, bảy cường giả đỉnh cấp nhất của yêu giới, đều là cao thủ cấp yêu đế. Trong đó Tề Thiên Đại Thánh là nhân vật lợi hại nhất, y hình như đã sắp đạt đến cảnh giới đại viên mãn rồi.

Lý Dương vừa nghe thấy, trong lòng thâm kinh hãi nghĩ:

- Ai da da, thất Đại Thánh thật là cường đại a, cùng với Yêu đế thì trừ các nhân vật cỡ chí tôn của các giới ra, bọn họ chính là những người mạnh nhất rồi!

- Trong thất Đại Thánh thì Bình Thiên Đại Thánh Ngưu Ma vương vốn thuộc tộc Ngưu đầu nhân, vốn là người Ma giới ta. Đáng tiếc năm đó người tìm được một bộ pháp quyết tu luyện của Yêu giới cho nên đã tu luyện thành hạch tâm của Yêu nhân, chỉ có thể coi là người trong Yêu giới. Bất quá sau này Xi Vưu đại tôn lại tặng cho Ngưu Ma vương bộ mật điển “Tử Cực Ma Thể huyền công”. Hiện nay Ngưu Ma vương nội ngoại kiêm tu, cuối cùng trở thành trở thành đỉnh cấp cường giả của Yêu giới.

Hạng Vũ nói đến đây bất giác có chút cảm thán, vị Ngưu Ma vương này cũng có thể coi là sư huynh của hắn rồi.

Lý Dương lập tức nghi hoặc nói:

- Yêu giới? Xi Vưu đại tôn không phải người của Ma giới sao? Truyền mật điển cho Ngưu Ma vương không phải là khiến thực lực của Yêu giới tăng thêm hay sao?

Hạng Vũ cười ha hả nói:

- Lý Dương à, cái này người không biết rồi, Yêu giới và Ma giới có quan hệ hết sức mật thiết, giữa hai giới không hề có trở ngại gì, có thể dễ dàng đi lại. Mặc dù nằm ở hai không gian khác nhau nhưng vẫn thân thiết như một nhà! Cho nên việc làm như vậy cũng không hề phải kiêng kị!

Trong lòng Lý Dương đã hiểu rõ. Đột nhiên hai mắt hắn sáng rực lên nói:

- A! Bá vương, không lẽ người định truyền “Tử Cực Ma Thể huyền công” cho tôi?

Hạng Vũ mỉm cười, gật đầu.

Lý Dương lập tức nói:

- Mật điển này Xi Vưu đại tôn chỉ truyền cho đệ tử. Bá vương truyền tôi thì liệu có vấn đề gì không?

Hạng Vũ cười ha hả nói:

- Tử Cực Ma Thể huyền công này truyền thụ cho người cũng chẳng có vấn đề gì. Ma Dương Điển còn trân quý hơn cái này nhiều, người không cần phải lo lắng! Tử Cực Ma Thể huyền công là công pháp ngoại tu, thông qua áp lực tới ngoại bộ (bộ phận bên ngoài) để tu luyện nhục thể. Còn Ma Dương Điển lại thông qua tâm tạng để tu luyện từ bên trong cơ thể.

- Ngoại bộ tu luyện nhục thể? Đây là ý gì vậy?

Hạng Vũ nói:

- Ngưu Ma vương vốn là có một pháp bảo gọi là Thúy Vân Sơn, chính là dùng cả một ngọn núi để luyện hóa ra, uy lực của nó vô cùng kinh nhân. Bất quá trước đây Ngưu Ma vương dùng ngọn núi này để tu luyện Tử Cực Ma Thể huyền công, Thúy Vân sơn nặng cả vạn quân (1 quân = 30 cân = 15 kg) đè xuống người giúp cho Ngưu Ma vương có thể không ngừng tu luyện nhục thể. Tại Yêu giới, trừ Tề Thiên Đại Thánh Mỹ Hầu vương là tối cường giả thì có lẽ trong thất Đại Thánh, nhục thể của Ngưu Ma vương là cường hãn nhất!

- Tự ngược (ngược đãi bản thân)?

Lý Dương trong lòng suy nghĩ “Không phải là tự ngược đãi mình sao, ai biết được ngọn núi kia rút cục nặng đến bao nhiêu, chắc chắn là trọng lực cấm chế không thể thỏa mãn nỗi yêu cầu của Ngưu Ma vương cho nên y mới phải tự tạo thêm áp lực cho mình!”.

- Tử Cực Ma Thể huyền công này chính là tu luyện phần bên ngoài nhục thể, Ma Dương Diễn là tu luyện bên trong nhục thể. Một khi kết hợp với nhau thì tốc độ tu luyện của người chắc chắn sẽ đạt đến mức kinh nhân. Bây giờ ta sẽ truyền cho người Tử Cực Ma Thể huyền công!

Dứt lời Hạng Vũ bèn đặt một tay lên đỉnh đầu Lý Dương.

Lập tức vô số mật pháp khẩu quyết hiện ra trong đầu Lý Dương.

Đầu tiên Lý Dương xem qua đệ nhất tầng của Tử Cực Ma Thể huyền công một chút.

- Tự ngược đãi bản thân? Điên cuồng!

Nhìn phương pháp tu luyện mà trong lòng Lý Dương không khỏi trầm mắng.

Tuy rằng đây là tu luyện từ phần bên ngoài nhưng khi tu luyện thì phải chịu rất nhiều thống khổ.

- Tử Cực Ma Thể huyền công này tu luyện vô cùng nhanh chóng đó, nhưng người cũng phải chăm chỉ mới được!

Hạng Vũ cười hì hì nói. Hắn truyền cho Lý Dương mật điển này thứ nhất là vì muốn mình có thể sớm rời khỏi phạm nhân giới, thứ hai là để cho Lý Dương sau này khi tới Ma giới cũng có một phương pháp bảo mệnh. Vô luận là ở đâu đi chăng nữa thì quy luật tất yếu vẫn là cường giả vi tôn, chỉ là điều này ở Yêu Ma nhĩ giới thì càng thêm trần trụi hơn mà thôi.

- Ân, trước tiên ta sẽ tăng thêm cấm chế trọng lực cho người, lần trước là mười tấn, bây giờ sẽ tăng lên gấp đôi nhé!

Dứt lời cánh tay vừa lóe lên quang hoa của Hạng Vũ chỉ về phía Lý Dương. Lý Dương lập tức cảm thấy người trầm xuống, trong lòng hắn tự giác vận Tử Cực Ma Thể huyền công lên để chống đỡ.

- Ti ti ti...

Dưới trọng lực như thế này, toàn bộ cơ nhục của Lý Dương đều lập tức phát ra những tiếng “ti ti”, hiển nhiên đây đã là cực hạn của Lý Dương. Tính toán của Hạng Vũ có thể nói là vô cùng chuẩn xác.

- Ốc ắc a kiệt phạm thánh minh hoàng thắng lợi pháp bạn...

Từng đoạn khẩu pháp kỳ lạ lập tức từ miệng Lý Dương vang lên. Từng đạo tử sắc quang hoa lấy não bộ của Lý Dương làm trung tâm rồi mau chóng tỏa ra khắp các bộ vị trên thân thể. Mỗi một chỗ cơ nhục bị vỡ nát, tử sắc quang hoa này liền hóa thành vô vô triện ẩn kỳ lạ rồi dung nhập vào trong cơ nhục, uy lực của các sợi cơ nhục lập tức được đề cao lên một chút.

Ma sát lực của Lý Dương cũng không ngừng tụ tập về não bộ, một viên cầu hắc hồng sắc đã từ từ hình thành trong não bộ hắn. Từng đạo từng đạo triện ẩn tử sắc dung hợp vào các sợi cơ nhục của Lý Dương, thậm chí dung hợp vào trong từng tế bào.

Đột nhiên!

- Oành!

Cực từ ma sát lại bạo phát rồi!

120. Chương 40: Sáu Năm

- Bùm!... Bùm!... Bùm!... Bùm!... Bùm!...

Cực từ ma sát và các toái tinh (tinh thể nổ) không ngừng nổ tung. Lớp quang hoa bên ngoài cơ thể Hạng Vũ giống hệt như là thực thể mà nghênh đón cực từ ma sát một cách rất nhẹ nhàng. Những vụ nổ cường đại như vậy mà lại không phá vỡ nổi một lớp quang hoa nhàn nhạt.

Hạng Vũ cười dài một tràng rồi quay sang nhìn xem Lý Dương đối phó cực từ ma sát như thế nào.

Đang tu luyện Tử Cực Ma Thể huyền công, Lý Dương đột nhiên mở trường mắt ra. Thân thể lập tức như phiêu đăng bay đi xa cực từ ma sát một chút. Các vụ nổ quá dày đặc, uy lực quá lớn cho nên Lý Dương cũng không thể chống đỡ nổi.

Nhưng tốc độ của cực từ ma sát tốc độ quá nhanh, từng khối từng khối ma sát toái tinh nổ tung bên cạnh Lý Dương. Trong miệng Lý Dương lầm rầm niệm chú ngữ, tiểu viên cầu hồng hắc sắc vừa hình thành trong não bộ lập tức điên cuồng vận chuyển. Tiểu viên cầu hồng hắc sắc này giống hệt như thái dương mà tỏa ra từng đạo tử sắc quang mang, những đạo tử sắc quang mang này sau nháy mắt đã ngấm vào cơ nhục toàn thân Lý Dương.

Mỗi lần có chỗ trên thân thể bị nổ tung tử sắc quang hoa lại hóa thành các các triện ấn rồi dung nhập vào trong cơ nhục. Đồng thời, tâm tạng trong người Lý Dương cũng lập tức dựa theo Ma Dương điển mà bắt đầu hoạt động và không ngừng chữa trị cho cơ nhục.

- Uy lực của cực từ ma sát bạo tạc quả thật quá mạnh, Tử Cực Ma Thể huyền công của ta căn bản còn quá yếu, vẫn phải dùng đao khí để chống đỡ một phen vậy!

Lý Dương cảm thấy tử sắc quang mang mà tiểu cầu hắc hồng sắc phát ra tựa hồ không đủ dùng, lập tức đao mang trong thể nội lóe lên, từng đạo đao khí ào ra ngăn cản tất cả cực từ ma sát bên ngoài lại.

Cứ như vậy hắn cảm thấy miễn cưỡng có thể chống đỡ được rồi.

Toái tinh trong cực từ ma sát không ngừng nổ tung, các vụ nổ sinh ra những luồng năng lượng cường đại công kích vào nhục thể Lý Dương.

Nhưng dưới luồng tử sắc quang hoa, những đợt công kích này lại có xu thế bị hấp thu, Lý Dương lập tức dùng linh thức quan sát tỷ mỉ rõ ràng.

- A, tử sắc quang hoa này lại có thể hấp thu năng lượng do toái tinh trong cực từ ma sát bạo tạc phát ra rồi tạo thành triện ấn, sau đó lại dung nhập vào trong cơ nhục. Vừa có thể làm yếu lực công kích đi lại vừa có thể làm gia tăng năng lượng nhục thể, quả là thần kỳ a!

Cho đến bây giờ Lý Dương vẫn không hiểu nổi tại sao cái tử sắc quang hoa này lại có diệu dụng như vậy.

Về cái Tử Cực Ma Thể huyền công này hắn chỉ biết án chiếu theo những phương pháp được miêu tả bên trên để tu luyện, còn nguyên lý tại sao thì hắn chẳng hiểu nổi.

Từ xa nhìn lại chỉ thấy ma sát toái tinh vừa chạm vào bên ngoài thân thể Lý Dương thì đã nổ tung, tựa hồ có một nửa đã bị đao mang ngăn cản, nửa còn lại thì bị tử sắc quang hoa thanh toán, từng đạo từng đạo tử sắc quang hoa bên ngoài thân thể Lý Dương sáng lên rực rỡ.

Hạng Vũ nhìn rồi điểm điểm đầu, trên mặt cũng lộ ra một nụ cười nhẹ.

- Tên tiểu tử Lý Dương này cũng thông minh gồm, cực từ ma sát vừa tới thì đã lùi xa mười mét. Những vụ nổ bên cạnh hắn chỉ còn bằng chừng một phần mười của lần trước. Cứ như vậy đao khí của hắn cũng có

thể chống đỡ được khá lâu. Tử Cực Ma Thể huyền công, Ma Dương diễn lưỡng đại tuyệt học giúp cho tốc độ tu luyện nhục thể của Lý Dương hiện nay vượt xa tốc độ tu luyện đạo mang!

Thực ra thì Thất Diệu tinh cực của Lý Dương cho dù là với loại năng lượng nào cũng đều có thể tu luyện, sau đó làm cho đạo mang mạnh lên, đẳng cấp cao lên.

Còn Ma Dương diễn thì không như vậy, khi dùng thiên địa linh khí để tu luyện thì tốc độ tu luyện đạo mang và nhục thể của Lý Dương là xấp xỉ nhau. Nhưng hiện nay lại là dùng ma sát khí để tu luyện, tốc độ tu luyện đạo mang nhanh hơn một chút, nhưng cũng không thể coi là nhiều. Trong khi đó tốc độ tu luyện nhục thể lại tăng lên đáng kể, dù sao ma sát khí cũng vốn là để dùng cho Ma đạo tu hành giả tu luyện.

Quan trọng nhất là bây giờ Lý Dương dùng hai bộ công pháp đồng thời tu luyện nhục thể, một bộ công pháp tu luyện từ phần bên trong của nhục thể, một bộ lại tu luyện phần bên ngoài của nhục thể, vì vậy hiện nay tốc độ tu luyện nhục thể vượt xa tốc độ tu luyện đạo mang.

Năm phút sau.

Cực từ ma sát đã hoàn toàn tiêu tán.

Lý Dương chậm rãi mở mắt ra, với sự thay đổi năng lượng cơ nhục, hẳn có thể cảm nhận được rõ ràng rằng, trải qua lần tu luyện gian khổ với cực từ ma sát này, nhục thể năng lượng của hắn đã gia tăng không ít.

- Không tồi, không tồi! Lý Dương, thấy người tu luyện như vậy, bản Bá Vương cũng yên tâm rồi. Người cứ an tâm mà tu luyện, đừng có quan tâm đến những chuyện khác.

Hạng Vũ vui vẻ nói.

Lý Dương gật gật đầu, sau đó hắn lại tiếp tục ngồi xếp bằng tại khoảng không phía trên Hắc đàm để bắt đầu hấp thu ma sát khí và tu luyện...

Lại qua một lần cực từ ma sát nữa bạo tạc.

- Hừ, lần này đã tiến thêm được một nửa so với trước đây!

Lý Dương nhìn các vết thương dày đặc trên thân thể mà không hề để ý.

Lý Dương càng tiếp cận với Hắc đàm thì uy lực của cực từ ma sát càng mạnh. Hắn cố gắng mỗi lần có thể tiếp cận gần Hắc đàm thêm một chút.

- Chỉ còn cách trung tâm Hắc đàm có mười mét thôi! Tiếp tục cố gắng!

Từ thân trên Lý Dương phát ra từng tia từng tia phẳng phát như những tia lửa điện màu tím, trong mắt hắn lộ ra vẻ kiên định.

Xuân qua thu tới. Một năm đã trôi qua rồi.

Đang tu luyện, bỗng nhiên Lý Dương bỗng dưng mở mắt ra, một đạo quang hoa giống như thực thể đã bắn ra ngoài, thân thể Lý Dương trực tiếp bay thẳng lên cao rồi đập xuống.

- Oành!

Mặt đất chấn động một hồi.

- Hây!

Lý Dương thấp giọng quát lên một tiếng, chân phải hắn quét ngang một cái để lại một dãy liên hoàn vô số tàn ảnh, sau nháy mắt không khí như bị phá tan và phát ra những tiếng oành oành.

Lý Dương thu chân đứng xuống, trên mặt nở ra một nụ cười xán lạn. Hắn thấy lực lượng nhục thể của mình đã tiến một bước dài, phần thân trên để trần của hắn lại ẩn ước pháp phù một tầng khí màu tím, khối tiểu viên cầu hắc hồng sắc trong não bộ của hắn đã giống hệt như một tinh thể màu đỏ sẫm, trong suốt lấp lánh.

- Oành!

Cực từ ma sát lại một lần nữa bạo tạc.

Đối mặt với vô số toái tinh phẳng phát giống như làn mưa đạn, Lý Dương mỉm cười đứng đó mà không hề động đậy chút nào.

- Bùm!... Bùm!... Bùm!... Bùm!... Bùm!... Bùm!...

Ma sát toái tinh cực âm và cực dương bổ tung bên ngoài thân thể Lý Dương, nhưng bên ngoài thân thể hắn phẳng phát giống như đang có một tầng bảo hộ mỏng manh không nhìn thấy được vậy, cho dù những vụ nổ vô cùng kịch liệt nhưng hắn vẫn chẳng lay chuyển chút nào.

Là hắn, Lý Dương của hiện tại đã không còn e ngại cực từ ma sát nữa. Bởi vì nhục thể năng lượng của hắn đã đột phá một triệu tinh, trở thành thất cấp cao thủ!

Chỉ vỏn vẹn một năm mà Lý Dương đã tu luyện nhục thể đạt đến thất cấp cảnh giới. Đáng tiếc là tốc độ tu luyện đao mang lại chậm hơn rất nhiều, bây giờ mới là màu đỏ sẫm mà thôi.

- Ân, nên về Quỷ Cốc tiên phủ xem xem, đã một năm trôi qua rồi!

Lý Dương lẩm nhẩm nói. Chân hắn vừa động thì thân hình đã tiêu thất và xuất hiện ngoài cửa Quỷ Cốc tiên phủ, tốc độ quả đúng là vượt xa quá khứ.

Trong đình viện.

Lúc này hai đại hán Hồ Đại cùng Hồ Nhị đang hợp công Hưu Sơn.

Chỉ thấy trong đình viện thậm chí còn không có kinh phong, hơn nữa căn bản không nghe thấy tiếng va chạm giao thủ.

Lý Dương ngưng thần quan sát mà không khỏi gật đầu.

- Thì ra ba người bọn họ chỉ là giao đấu chiêu thức. Hồ Đại và Hồ Nhị này động tác không khỏi có chút cứng nhắc, không biết biến hóa. Hưu Sơn thì lại thông minh vô cùng, bị hai người hợp công mà hắn vẫn chiếm được thượng phong!

Trong lòng Lý Dương thầm bình luận.

Hưu Sơn mặc dù không thích mấy thứ như trận pháp nhưng thời gian tu luyện của hắn so với Hồ Đại, Hồ Nhị lâu hơn nhiều. Hơn nữa linh trí của viên hầu tộc vốn cao hơn hổ tộc, sau khi được khai mở linh trí thì sự thông minh của viên hầu tộc thậm chí có thể so sánh với nhân loại. Từ cuộc đấu võ này cũng có thể nhìn rõ được điều đó rồi.

- Ha ha, Lý Dương tiểu ca cuối cùng đã tu luyện trở về rồi, lần này ngươi đã tu luyện cả một năm a!

Hưu Sơn dừng tay trước rồi lên tiếng, Hồ Đại, Hồ Nhị cũng lập tức dừng tay.

Lý Dương gật đầu cười nói:

- Ân, đúng rồi, sau này nên gọi ta là Lý Dương là được rồi, đừng có thêm “tiểu ca” vào nữa nữa, cảm giác cứ quái quái thế nào ấy.

Lý Dương đã sống khá lâu tại tục thế, đối với cách xưng hô ở đây vẫn có chút không quen.

Bọn người Hưu Sơn lập tức gật đầu nói:

- Được! Như vậy nghe có vẻ thân cận hơn một chút đó!

- Ha ha... Lý Dương à, cuối cùng ngươi cũng ngừng tu luyện!

Hạng Vũ từ một tòa thạch ốc đi ra và cười nói. Bỗng dưng Hạng Vũ trợn tròn mắt mà kinh ngạc nói:

- Ặc! Tốc độ tu luyện của ngươi nhanh thật đó, chỉ vỏn vẹn một năm mà đã đạt tới tầng thứ bảy của Ma Dương điển, tương đương với thất cấp cao thủ rồi. Ân, không tồi, vô cùng không tồi a!

Lý Dương vì việc này mà cảm thấy rất cao hứng, hắn mỉm cười và khiêm tốn nói:

- Bá Vương, ma sát khí ở đây vô cùng đậm đặc. Hơn nữa tôi lại tu luyện nhục thể cả trong và ngoài, năng lượng nhục thể đạt đến cảnh giới như bây giờ cũng là bình thường. Đáng tiếc là đao mang của tôi đến bây giờ vẫn là hồng sắc. Tốc độ tôi luyện đao mang quả thật khá chậm!

Lý Dương lắc đầu cảm thán, trên mặt hần lố ra vẻ ủ rũ.

Hạng Vũ mỉm cười mắng:

- Tên tiểu tử người thật tham lam. Không phải tốc độ tôi luyện đao mang của người chậm mà là tốc độ tu luyện nhục thể của người quá nhanh. Người thử hỏi mấy người bọn Hầu Sơn xem bọn chúng tu luyện nhục thể đến Nguyên Anh kỳ thì mất bao nhiêu thời gian?

Hầu Sơn thật thà nói:

- Cả một trăm năm!

Lý Dương không khỏi rùng mình. Kỳ thực khi đó Hầu Sơn vừa mới được đầu óc vẫn còn tỉnh tỉnh mê mê cho nên mới tu luyện chậm, sau này mới dần dần nhanh lên. Sau một trăm năm thì đạt tới Nguyên Anh kỳ.

- Bá Vương, tôi đối với tốc độ tu luyện của mình đã rất mãn ý rồi, chỉ là bởi vì nhục thể tu luyện quá nhanh cho nên mới cảm thấy đao mang tu luyện chậm!

Lý Dương mỉm cười nói.

Đột nhiên Lý Dương nghĩ đến chuyện trận pháp, vì vậy hần bèn nói:

- Bá Vương, gần đây ngài nghiên cứu trận pháp đó thế nào rồi, chừng lúc nào thì có thể ra ngoài?

Hạng Vũ lắc đầu rồi đi đến ngồi xuống thạch bàn và thở dài cảm thán nói:

- Thiên Diễm bí quyển quả nhiên bác đại tinh thâm, cho dù quãng thời gian này bản Bá Vương đã toàn lực tập trung vào nó, với sự cảm ngộ về Thiên đạo và một số trận pháp cơ sở đã được học trước đây mà ta cũng chỉ mới lãnh ngộ được quyền thứ nhất mà thôi. Bây giờ đang nghiên cứu quyền thứ hai.

Hầu Tinh lúc này vừa đi ra, hần nói với Hạng Vũ:

- Tốc độ tham ngộ của tiền bối quả thật kinh nhân, chỉ trong một năm mà đã hoàn toàn lĩnh ngộ được quyền thứ nhất. Về mặt trận pháp văn bối bối cũng chẳng thể so được với ngài!

Hạng Vũ phát phát tay khiêm tốn nói:

- Không phải, không phải. Không phải thiên phú của bản Bá Vương cao mà chủ yếu là do bản Bá Vương cảm ngộ Thiên đạo sâu sắc hơn người. Trong trận pháp vốn cũng ẩn chứa thiên đạo, đây là một trong những nguyên nhân mà bản Bá Vương tham ngộ được nhanh. Còn có nguyên nhân nữa là quyền thứ nhất chỉ là quyền cơ bản trong Thiên Diễm tứ đại bí quyển, có thể nói là không quá thâm ảo, lại thêm bản Bá Vương đã học qua một vài trận pháp, cũng có thể nói là có chút cơ bản do đó mới có thể học nhanh như vậy, đây là nguyên nhân thứ hai.

Những lời Hạng Vũ nói hoàn toàn là thật. Hần biết về mặt trận pháp tuy thiên phú của mình không phải thấp nhưng cũng không thể tính là cao được.

- Hầu Tinh, bây giờ người đã học đến tầng nào trong Thiên Diễm bí quyển rồi? Chừng khi nào thì có thể rời khỏi đây vậy?

Lý Dương hỏi.

Hầu Tinh tự hào nói:

- Lúc trước ta mới tham ngộ xong hai quyền nên không thể nói chắc. Nhưng bây giờ ta đã học đến quyền thứ ba, ta có thể khẳng định, trong vòng hai mươi năm nữa nhất định sẽ tìm được đường ra.

-Ồ, nhanh vậy sao? Thiên Diễm Bí Quyển hình như càng về sau càng khó mà, hai mươi năm sao có thể hoàn toàn lĩnh ngộ chứ?

Hầu Sơn hỏi đệ mình.

Hầu Tinh cười nói:

- Không phải là hoàn toàn tham ngộ, đệ chỉ nói là sẽ tìm ra phương pháp an toàn rời khỏi trận pháp, cũng không phải là phá vỡ đại trận, cũng không phải là bố trí trận pháp mà chỉ là tìm ra đường ra mà thôi. Việc này chỉ cần đệ có chút cảm ngộ với trận pháp là được. Tin tằng chỉ cần tham ngộ “Thiên Diễm bí quyển đệ tam” là có thể tìm được đường ra rồi!

Lúc này bọn Lý Dương mới hiểu rõ.

Chỉ là tìm ra phương pháp thoát ra ngoài chứ không phải hoàn toàn tham ngộ tứ đại bí quyển.

Lý Dương ở lại Quỷ Cốc tiên phủ nghỉ ngơi hai ngày, sau đó liền tiếp tục đi Hắc đàm để tu luyện.

Thời gian thấm thoát trôi qua, chẳng mấy chốc năm năm đã qua đi, Hầu Tinh thì lúc nào cũng nói sắp rồi sắp rồi nhưng mãi mà vẫn chưa tìm được lối ra.

Lý Dương chỉ đành tiếp tục tu luyện.

Cả năm năm trời, nhục thể tu vi của Lý Dương đã tương đương với Nguyên Anh trung kỳ cao thủ, năng lượng nhục thể ước chừng cũng đã năm triệu tinh. Nhưng đạo mang của Lý Dương tuy càng ngày càng tinh túy mà mãi vẫn không thể đột phá được tầng “hồng sắc”.

Hôm nay Lý Dương có một loại dự cảm rằng, đạo mang của mình cuối cùng cũng sắp có thể đột phá.

Trên Hắc đàm.

Lý Dương đang ngồi xếp bằng tu luyện.

Trong đan điền.

Trong Chu Thiên càn khôn tinh cầu không ngừng lóe lên quang mang, từng đạo ma sát khí không ngừng bị nén lại và bị tinh cực chi hỏa không ngừng thiêu đốt tới luyện rồi sau đó dung nhập vào đạo mang. Đạo mang phát ra ánh sáng chói mắt vô cùng, đạo khí không ngừng tuôn ra, lượng ma sát khí được tôi luyện thành đạo khí càng nhiều thêm, cuối cùng không thể dung nhập thêm vào đạo mang nữa. Lúc này đến Lý Dương cũng chẳng thể khống chế, tựa hồ như đạo mang đã đạt tới cực hạn.

“Tạm thời ngừng hấp thu ma sát khí đã!” Lý Dương lập tức quyết định.

“Thử lại lần nữa, tin rằng lần này đạo mang nhất định sẽ đột phá được “hồng sắc” cảnh giới!” Trong lòng Lý Dương lúc này có một dự cảm rất cường liệt, hẳn tin rằng lần này nhất định có thể thành công.

Thất Diệu Tinh Cực án chiếu theo quỹ đạo của luồng khí lưu “Như Phong Tựa Bể” trong hỗn độn mà bắt đầu vận chuyển. Lực ràng buộc lập tức tăng mạnh, Lý Dương cũng án chiếu theo phương pháp tu luyện mật điển phi đạo nhập đạo là “Thất Diệu tinh cực” mà bắt đầu đem các Chu Thiên càn khôn tinh cầu biến nhỏ lại.

Đạo mang bị nén lại, các đạo khí lóe lên xung quanh cũng không ngừng bị thu nhỏ vào trong.

Tinh Cực chi hỏa, bảy luồng hỏa diễm đột nhiên hợp nhất.

Đạo mang thậm chí đã phát ra những tiếng “ti ti”.

- Bùm...

Một thanh âm từ trong đan điền vang lên, đạo mang chói mắt dần mờ đi, không, không phải là mờ đi, mà là... là biến thành thực thể.

Một thanh phi đạo chanh sắc (màu da cam) giống như thực thể đang bay lượn theo chu kỳ trong Chu Thiên Càn Khôn tinh cầu, từng tia từng tia đạo mang từ trong phi đạo lóe lên rồi bay ra, sau đó lại dung nhập vào bên trong.

Đạo pháp! Thực thể do đạo mang hóa thành chính là đạo pháp!

“Là đao phách, đúng rồi, là đao phách, cuối cùng ta đã tu luyện tới “chanh sắc” cảnh giới rồi!” Trong lòng Lý Dương vui mừng đến điên cuồng, lực công kích của phi đao hần vô cùng rõ ràng, nó tuyệt đối có thể giết chết cao thủ đồng cấp trong nháy mắt.

- Ha ha... ta thành công rồi, cuối cùng ta đã tìm ra phương pháp rời khỏi đại trận rồi!

121. Chương 41: Trở Về

Trong đình viện của Quý Cốc Tiên Phủ.

Hầu Tinh hưng phấn kêu to lên:

- Ha ha... Cuối cùng ta đã thành công, cuối cùng ta đã tìm ra được phương pháp rời khỏi đại trận. Bao nhiêu năm rồi? Bao nhiêu năm rồi? Cho đến hôm nay ta mới có thể ra ngoài. Cuối cùng ta cũng có thể ra ngoài rồi!

Hầu Tinh hưng phấn đến điên cuồng, nước mắt hần không ngừng chảy xuống.

- Thật sao? Nhị đệ, đệ nói thật sao? Ha ha... Hầu Sơn ta cuối cùng cũng có thể thấy lại ánh mặt trời rồi. Ha ha, cuối cùng ta cũng có thể ra ngoài rồi!

Không ngờ một măng hần như Hầu Sơn mà lúc này cũng khóc rống lên.

Hổ Đại, Hổ Nhị cũng hưng phấn mà hò hét cùng Hầu Tinh Hầu Sơn.

Mấy ngàn năm.

Bọn Hầu Tinh đã ở đây mấy ngàn năm rồi. Ban đầu thì chậm rãi tu luyện, sau khi đạt đến Nguyên Anh kỳ thì nhục thể chút nữa đã nổ tung, sau đó được Quý Cốc Tử dùng trận pháp để áp chế năng lượng trong người lại, từ đó về sau chính là mấy ngàn năm vô cùng buồn tẻ.

Từng ngày, từng ngày trôi qua trong động phủ dưới lòng đất, Hầu Tinh thì còn đỡ một chút, hần mỗi ngày đều nghiên cứu bí quyết trận pháp, còn ba người Hầu Sơn thì chỉ có thể luận bàn về các phương pháp công kích một cách nhàm chán mà thôi.

Lấy nghìn năm làm đơn vị, một quãng thời gian dài như vậy, vô luận là ai thì một khi biết được có thể rời khỏi cũng sẽ đều vui mừng đến điên cuồng.

Lý Dương và Hạng Vũ mặc dù mới chỉ ở đây sáu năm nhưng lúc này trong lòng cũng cảm thấy hưng phấn vô cùng.

Nửa ngày sau.

Bốn người Hầu Tinh cuối cùng đã bình tĩnh lại, bất quá trên mặt vẫn còn hiện rõ vẻ hưng phấn như trước.

- Cung hỉ!

Lý Dương nhìn bốn người mà chân thành nói.

Tuy hần không biết cái cảm giác bị nhốt ở cái động phủ dưới lòng đất này mấy nghìn năm là như thế nào, nhưng dựa vào cái cảm giác khi bây giờ có thể rời khỏi nơi đây hần cũng có thể miễn cưỡng tưởng tượng ra được, do đó hần có thể hiểu được cho bốn người.

- Đồng hỉ, đồng hỉ! (cùng vui)

Hầu Tinh cười híp mắt lại nói.

Lý Dương nghe xong không khỏi mỉm cười. Bọn Hầu Tinh có thể rời khỏi nơi đây cũng là đại biểu cho việc hần có thể rời khỏi nơi đây vậy.

Hạng Vũ ngồi một bên không hề nói với bọn Hầu Tinh câu nào mà hai mắt nhìn chăm chăm vào Lý Dương. Mục quang của Hạng Vũ rất là thâm sâu, phẳng phất như có thể nhìn thấu tâm linh Lý Dương vậy.

- Lý Dương, người đã tu luyện thành đao phách rồi?

Hạng Vũ cũng biết được nội dung của bí tịch phi đao nhập đao.

Lý Dương cảm nhận được một ngọn phi đao thực thể đậm chanh sắc (màu cam nhạt) trong đan điền mình đang lượn lơ quanh Chu Thiên Càn Khôn viên cầu ở trung ương, đao mang đã hóa thành thực thể chính là đao phách!

- Đúng vậy, tôi vừa tu luyện thành công đó!

Trên mặt Lý Dương lộ ra một nụ cười nhẹ nhàng.

Hạng Vũ tán thưởng nói:

- Tốc độ tu luyện thật sự rất nhanh, nhục thể của người đã tương đương với thực lực Nguyên Anh trung kỳ rồi. Ân! Nếu cứ tiếp tục tu luyện như vậy, tin rằng chỉ cần hai mươi năm nữa là người nhất định sẽ có thể độ kiếp. Nếu tốc độ nhanh hơn thì nội trong mười năm là người có thể độ kiếp rồi!

Hạng Vũ cũng rất hưng phấn. Chuyện Lý Dương độ kiếp đối với hắn chẳng có ý nghĩa gì, nhưng nếu Lý Dương có thể sớm ngày rời khỏi Nhân Gian giới thì chẳng phải hắn cũng có thể đi cùng sao? Đối với việc Lý Dương có thể độ kiếp thành công hay không, trước nay Hạng Vũ chưa từng hoài nghi qua.

So sánh với các đệ tử Tinh Cực tông ở Côn Luân tiên cảnh, Lý Dương ngoài đao phách còn có thân thể cường hãn. Ngoài có nhục thể, trong có đao phách, nếu như vậy mà còn không độ kiếp được thì còn ai có thể độ kiếp đây? Huống chi trải qua sáu năm khổ luyện, thậm chí có thể nói tâm cảnh của Lý Dương đã cao hơn cao thủ Phi Thăng kỳ một bậc rồi!

- Oa, Lý Dương người, không ngờ nhục thể của người lại được tu luyện nhanh như vậy. Nhớ lại năm đó, bốn huynh đệ chúng ta đều tu luyện chậm hơn rất nhiều a! Người mới tu luyện có sáu năm mà nhục thể đã tương đương với Nguyên Anh trung kỳ, thật là lợi hại a!

Hầu Sơn cảm thán nói.

- Lợi hại! Thật là lợi hại!

Hổ Đại và Hổ Nhị hai người lần lượt kêu lên và giơ ngón tay cái về phía Lý Dương.

Lý Dương mỉm cười.

“Ma Sát quyết” mà lúc trước Quỷ Cốc Tử đưa cho bọn Hầu Tinh tu luyện chỉ là một loại pháp quyết cơ bản nhất của ma đạo tu hành giả, trong giới tu ma giả nó cũng chỉ là một loại pháp quyết cấp thấp mà thôi. Còn loại Lý Dương tu luyện thì sao? Ma Dương diễn do Xi Vưu đại tôn sáng tạo ra, là bí pháp chỉ truyền thụ cho đệ tử trong nhà. Tử Cực Ma Thể huyền công cũng là do Xi Vưu sáng tạo, là bí điển đỉnh cấp để tu luyện phần bên ngoài của nhục thể. Lưỡng đại bí điển này tại Ma giới cũng là công pháp tu luyện đỉnh cấp. Hai loại siêu công pháp này đều được đưa cho Lý Dương tu luyện, lại thêm cảm ngộ của Lý Dương với thiên đạo vốn đã cao và nơi này ma sát khí dày đặc, Lý Dương tu luyện nhanh như vậy cũng chẳng có gì là kỳ lạ cả.

- Hạng Vũ tiên bối, Lý Dương huynh đệ, có một chuyện mà bốn huynh đệ chúng ta hi vọng hai người có thể xác nhận lại một lần nữa!

Hầu Tinh đột nhiên đứng dậy nói, ba người Hầu Sơn cũng lập tức đứng dậy.

Hạng Vũ và Lý Dương không khỏi đưa mắt nhìn nhau, họ cảm thấy có chút kỳ quái nhưng đều vẫn gật đầu.

Hầu Tinh nói:

- Trong thế giới chúng tôi không thể đột phá nổi Nguyên Anh cảnh giới, cho nên bốn huynh đệ chúng tôi căn bản không dám phá bỏ ba đạo trận pháp áp chế công lực trong cơ thể. Hơn nữa cao thủ tu tiên trong Côn Luân tiên cảnh mà gặp chúng tôi nhất định cũng sẽ giết chết ngay. Cho nên chúng tôi chỉ có thể hi vọng vào hai vị.

- Ngày đó Hạng Vũ tiền bối có nói qua, một khi Lý Dương huynh đệ độ kiếp thành công, khi phi thăng có thể mang theo bốn huynh đệ chúng tôi cùng tới Ma giới, không biết lời nói này bây giờ còn tính không ạ?

Hầu Tinh muốn được xác nhận lại chuyện này một lần nữa.

Đây không phải là do hấn hoài nghi lời của Hạng Vũ mà là do chuyện này đối với bọn Hầu Tinh là quá trọng yếu. Nếu những lời ngày đó chỉ là nói đùa thì sau khi ra ngoài bọn họ sẽ lại phải cầu xin Lý Dương rồi.

Hạng Vũ lập tức đứng dậy mà lạnh lùng nói:

- Việc này đương nhiên, lời của Hạng vũ ta sao lại có thể không tính chứ?

Hạng Vũ tựa hồ có chút tức giận, hấn là loại nhân vật thế nào chứ? Làm gì có chuyện nói mà không giữ lời trước mặt bọn Hầu Tinh!

- Vậy thì tốt rồi, Hạng Vũ tiền bối, không phải chúng tôi hoài nghi tiền bối, chỉ là chuyện này quá trọng yếu. Xin tiền bối lượng thứ!

Hầu Tinh lập tức chấp tay tạ lỗi, ba người còn lại cũng lập tức làm theo.

Hạng Vũ lạnh nhạt phất tay nói:

- Chuyện này coi như xong.

Dứt lời hấn bèn ngồi xuống. Hạng Vũ cũng biết việc có phân nặng nhẹ, quan trọng nhất bây giờ là phải cần bọn Hầu Tinh đưa ra khỏi đại trận, giờ không nên tranh chấp với đối phương làm gì.

- Chúng ta khi nào sẽ rời khỏi đây?

Lý Dương quay sang hỏi Hầu Tinh.

Hầu Tinh thở dài một hơi rồi nhìn quanh bốn phía. Hấn tỉ mỉ nhìn ngắm từng khoảnh đất, từng khối đá, từng cây hoa cỏ một. Những thứ này đã bầu bạn với bọn hấn rất lâu rất lâu rồi, đã ở đây đến mấy nghìn năm, bây giờ lại phải rời đi, trong lòng không khỏi có chút quyến luyến.

Ba người Hầu Sơn cũng vuốt ve bộ bàn ghế đá, trên mặt lộ rõ vẻ cảm khái.

Lý Dương thấy cảnh tượng như vậy thì liền nói:

- Rời khỏi đây cũng không cần phải quá vội vã! Thế này đi, ngày mai chúng ta sẽ đi, hôm nay mọi người cứ chuẩn bị một chút đã.

Bọn Hầu Tinh đều gật đầu tỏ vẻ tán đồng.

Một ngày sau bốn người Hầu Tinh cùng Lý Dương Hạng Vũ đã chuẩn bị xuất phát.

- Đây là tấm bản đồ viết cách rời khỏi đây mà ta phát hiện ra, phương pháp rời khỏi đại trận này từ Quỷ Cốc tiên phủ. Mọi người hãy nhớ kỹ, ngàn vạn lần đừng có đi nhầm động đó! Nơi đây thạch động nhiều vô số, đi nhầm một cái thì tôi cũng chẳng có cách nào giúp được nữa đâu! Còn nữa, nhất định phải đi theo tôi đó!

Hầu Tinh không yên tâm nói, tiếp đó hấn dùng những thứ mình đã nghiên cứu ra được mà vẽ ra mấy tấm bản đồ rồi phân cho mỗi người một tấm.

Mấy người Lý Dương lập tức gật đầu, bọn họ biết lúc này không phải là lúc để đùa.

Ngoằn ngoằn ngoèo ngoèo! Phải chọn một trong mấy chục cái động khẩu. Sau khi đi qua lại tiếp tục phải lựa chọn, lại là mấy chục cái chọn một, thậm chí là trên trăm cái chọn một. Cứ như vậy, án chiếu theo xác suất học mà Lý Dương học được trước đây thì có thể tính ra nếu có mấy chục lần phải lựa chọn một trong mấy chục và mỗi lần lại phải có một người đi vào một động khẩu thì cho dù là người của cả lục giới tụ tập lại cũng vẫn không đủ để được một người sống sót.

Uy lực của Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận quả là đáng sợ.

Mỗi một động khẩu đều dựa vào quy luật của Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận mà hình thành. Hầu Tinh hoàn toàn nắm chắc việc có thể chọn đúng từng cái động khẩu mà đi, miệng hẩn lẩm bẩm:

- Trái ba, phải ba mươi sáu...

Sau khi trải qua mấy chục lần lựa chọn.

Bỗng dưng Hầu Tinh đứng lại và thở phào một hơi nói:

- Chỉ cần đi qua cái động khẩu này là có thể rời khỏi đại trận rồi.

- Vù...

Thân thể Hạng Vũ nhoáng lên, sau nháy mắt đã hoàn toàn biến mất. Lý Dương chỉ cảm thấy não bộ hơi chấn động một chút, hẩn biết rằng Hạng Vũ đã trở lại cơ thể của mình.

- Hạng Vũ tiền bối đâu?

Mấy người Hầu Tinh đột nhiên kinh ngạc hỏi, bọn họ lo lắng vừa rồi Hạng Vũ không đi cùng.

Thanh âm Hạng Vũ lập tức vang lên trong não bộ bốn người bọn Hầu Tinh:

- Bốn người các người đứng lo lắng! Bản Bá Vương đã rời khỏi đây rồi!

Bốn người Hầu Tinh thấy thanh âm vang lên trong đầu mình thì không khỏi kinh hãi, nhưng ngay sau đó đã bình thường trở lại.

- Hầu Tinh, Hầu Sơn, Hồ Đại Hồ Nhị, các người hãy đi với ta, đợi đến khi ta phi thăng Bá Vương tiền bối sẽ xuất hiện đó.

Lý Dương chỉ đành nói như vậy, hẩn không muốn đem chuyện của Hạng Vũ nói cho người khác.

Mấy người Hầu Tinh đều gật gật đầu.

Bên ốc đảo.

Lý Dương, Hầu Tinh, Hầu Sơn, Hồ Đại, Hồ Nhị năm người nhìn mấy chục ngọn lốc xoáy trong Ma Quỷ vực mà không khỏi cười nhạt khinh thường.

Lúc trước Lý Dương đến đây không dám trực tiếp bay qua nhưng bây giờ hẩn đối với loại gió này đã không còn e sợ nữa.

- Hầu Tinh... khi ra ngoài các người hãy gọi ta là Mộc Dịch, cái tên Lý Dương đừng nhắc đến nữa!

Lý Dương lập tức nhắc nhở bốn người.

Bọn Hầu Tinh cũng không hỏi tại sao mà trực tiếp gật đầu luôn.

- Từ nay chúng ta sẽ gọi người là Mộc Dịch. Đã vài ngàn năm nay chúng ta không nhìn thấy thế giới này rồi, không biết nó đã biến thành như thế nào nữa?

Hầu Tinh cảm thán mà nói.

“Biến thành như thế nào?” Lý Dương nghe như vậy bèn lập tức ra vẻ thần bí cười nói:

- Đợi khi ra ngoài các người sẽ biết, chắc chắn sẽ vượt xa sự tưởng tượng của các người.

Dứt lời Lý Dương cũng không giải thích gì thêm nữa.

- Chúng ta đi nào!

Lý Dương ra lệnh một tiếng, năm người có thể coi là đỉnh cấp cao thủ trong tục thể này lập tức hóa thành những đạo lưu quang, sau nháy mắt đã biến mất khỏi Ma Quỷ vực mà bay ra bên ngoài.

- Ha ha... chúng ta tỷ thí tốc độ xem ai nhanh nhất nào?

Hầu Tinh lớn tiếng hô lên.

Lý Dương lập tức nói:

- Được, tỷ thí thì tỷ thí, không phải công lực hơn thì tốc độ nhanh hơn đâu!

Lập tức tất cả đều chuẩn bị tỷ thí.

- Vụt... Vụt... Vụt... Vụt... Vụt...

Năm người tốc độ đều nhanh như thiểm điện, bất quá vẫn phân ra cao thấp.

Hồ Đại, Hồ Nhị cùng Hầu Tĩnh là là chậm nhất, Hầu Sơn nhanh hơn một bậc. Còn Lý Dương tốc độ vượt hẳn Hầu Sơn.

- Ta chỉ sử dụng Lưu Quang thuật mà thôi, Hóa Dao thuật còn chưa dùng đến nữa đó!

Lý Dương quay lại cười nói và truyền âm cho bọn Hầu Tĩnh, vừa nói cự li vừa được kéo dần thêm ra.

Nói xong dao mang trong thể nội Lý Dương ào ra, sau nháy mắt đã hình thành phi đao cự đại, tốc độ nhanh hơn lúc trước gấp mấy lần, sau một lát bọn Hầu Tĩnh đã chẳng còn thấy bóng dáng Lý Dương đâu nữa. Bất quá linh thức của họ vẫn có thể phát hiện được Lý Dương một cách dễ dàng.

Tốc độ của Lý Dương lúc này đã nhanh hơn bọn họ cả chục lần.

Sau thời gian vài lần hô hấp Lý Dương đành chỉ phi hành rồi đợi bốn người phía say bay đến.

- Tốc độ của ngươi thật quá nhanh, bội phục, bội phục!

Hầu Sơn tán thưởng nói.

Lý Dương cười thầm trong bụng “Hừ hừ, vừa rồi ta chỉ dùng phi hành thuật của Tinh Cực tông, nếu khi phi hành ta còn dùng thêm thân pháp Xuyên Vân Tỏa Vụ thì tốc độ sẽ tăng thêm cả chục lần nữa! Đến lúc đó có lẽ linh thức của các ngươi cũng chẳng tìm thấy bóng dáng ta đâu nữa rồi!

Tốc độ của Lý Dương chỉ có thể nói là vô cùng khủng khiếp. Lưu Quang Hóa Dao thuật vốn đã là loại phi hành thuật cực kỳ khủng bố rồi. Nếu lại còn thêm Xuyên Vân Tỏa Vụ, thân pháp đỉnh cấp tại Ma giới thì sẽ càng kinh khủng đến khiếp người. Xuyên Vân Tỏa Vụ chỉ là quỹ đạo cho thân pháp di chuyển mà thôi, cho nên nó có thể cùng phối hợp với Lưu Quang Hóa Dao thuật được.

Bỗng dưng hai mắt Lý Dương sáng lên, hần phát hiện đằng xa có một doanh trại huấn luyện cực lớn.

Đây chính là huấn luyện doanh năm đó, bất quá bây giờ diện tích so với quá khứ đã lớn hơn mấy lần. Bằng linh thức Lý Dương phát hiện, số nhân viên được huấn luyện ở đó lên tới hai vạn người.

- Thật là quái lạ a, sao cái huấn luyện doanh trên sa mạc này lại có nhiều người vậy nhỉ?

Lý Dương trợn mắt há hốc mồm, không phải là mới chỉ sáu năm sao?

Bọn Hầu Sơn đột nhiên kỳ quái kêu lên.

- Trung thành với tập đoàn Tuyết Lan, trung thành với Cực Thối đạo, trung thành với Mộc Dịch tiên sinh, cái Mộc Dịch tiên sinh kia chính là Lý Dương huynh đệ hả?

Mấy người Hầu Sơn đều nhìn về Lý Dương mà hỏi.

Lý Dương “xấu hổ” điểm điểm đầu.

- Nay, đã nói rồi đó, hãy nhớ sau này đừng có kêu cái tên Lý Dương đó ra, từ nay ta là Mộc Dịch!

Lý Dương nói lại một lần nữa.

Bọn Hầu Sơn Hầu Tĩnh cũng lập tức gào lên:

- Mộc Dịch, Mộc Dịch!

Mục quang của Lý Dương hướng về huấn luyện doanh phía xa, hần vừa dùng linh thức quét qua một lượt và phát hiện trong huấn luyện doanh đang có hai người rất quen thuộc. Đó là người quản lý Michelob và đồ đệ của mình là La Đức Thành.

- Đi theo ta!

Lý Dương quát khê một tiếng, lập tức năm người hóa thành những đạo lưu quang mà lao thẳng vào trong huấn luyện doanh.

Michelob lúc này đang ở trong nơi ở của mình mà luyện tập một bộ thể thuật.

- Hãy!

Rơi xuống đất

“Bộ thể thuật mà hội viên vàng mới được học quả nhiên không tồi! Ta mới học có sáu năm mà đã có thể coi là một cao thủ rồi. Ân, bất quá tốc độ tu luyện của cái “Điểm Sí huyền công” kia vẫn nhanh hơn, đáng tiếc ta cũng chỉ biết được khẩu quyết tu luyện của năm tầng.” Michelob lẩm bẩm nói.

- Michelob!

Một âm thanh quen thuộc mà Michelob chờ đợi đã lâu vang từ sau lưng hắn.

Michelob không khỏi toàn thân chấn động, hắn quay người lại, hai mắt mở trừng nói:

- Chủ tịch, cuối cùng ngài đã trở về rồi!

Lý Dương mỉm cười gật đầu.

122. Chương 42: Nhật Tân Nguyệt Dị

Suốt sáu năm trời!

Chủ tịch tập đoàn Tuyết Lan, người sáng lập ra Cực Thối đạo là Mộc Dịch đột nhiên biến mất. Tuy ngày đó Lý Dương từng nói qua với bọn Jerry nhưng việc này vẫn khiến nội bộ Tuyết Lan tập đoàn trở nên hoảng loạn một trận. Mafia Ý, Thanh Bang, Hồng Bang đã phái vô số người đi khắp thế giới tìm kiếm, thậm chí cả sa mạc châu Phi cũng đã tìm qua, nhưng trong sáu năm trời vẫn chẳng hề có chút tin tức nào.

Nhưng... Mộc Dịch đã xuất hiện rồi! Sau sáu năm ngài lại đứng như vậy trước mặt mình.

- Chủ tịch, mấy người bọn tổng giám đốc Lily đều đang tìm ngài, tìm rất lâu rồi!

Michelob lập tức nói với Lý Dương.

Lý Dương gạt gạt đầu, năm đó hắn chỉ là nói qua với Jerry và Jesse một chút chuyện của bản thân. Có thể là Lily và Điền Cường đã an tâm nhưng vẫn cứ phái người đi tìm.

- Ân, Michelob, lập tức chuẩn bị máy bay cho ta! Ta muốn về ngay!

Lý Dương quay sang nói với Michelob.

- Vâng!

Michelob chạy về phòng mình gọi điện thoại, lúc đi hắn còn cố liếc mắt nhìn lại bốn người sau lưng Lý Dương.

Lúc này bọn Hầu Tinh đang trợn tròn mắt mà nhìn ngắm thế giới kỳ lạ xung quanh mình. Tất cả đều lộ vẻ khó có thể tin nổi.

Một chiếc xe quân dụng ở phía xa, xung quanh đầy cảnh vệ vác súng. Tất cả đều thần kỳ quá sức tưởng tượng của bọn họ.

- Mộc Dịch, kia là cái gì?

Hầu Sơn chỉ tay vào bóng đèn hỏi.

Lý Dương cười nói:

- Đây là một loại sản phẩm của nền khoa học kỹ thuật hiện đại. Ở đây có nhiều thứ các người sẽ không hiểu được. Bất quá không cần vội vã, một thời gian sau các người sẽ biết hết thôi!

Phương pháp giảng dạy của Lý Dương rất đơn giản. Đó chính là dạy bằng máy tính. Ngày nay phương pháp giảng dạy bằng máy tính đã được áp dụng cho trẻ nhỏ, từ giáo trình tiểu học cho đến đại học, tất cả đều có cả. Chỉ cần để cho Hầu Tinh mấy người xem nội dung của một số giáo trình trong máy vi tính, dần dần họ sẽ học được được các kiến thức về tự nhiên và xã hội, tin rằng họ sẽ hiểu được tất cả một cách nhanh chóng.

Bất quá việc quan trọng trước mắt là phải thay đổi y phục cho họ. Lý Dương nhìn lại chiếc trường bào cổ trên người mình thì không khỏi bật cười. Nguyên lai y phục của hắn đã bị cực từ ma sát lần đầu tiên biến thành một mớ rẻ rách. Bây giờ trên người hắn và bọn Hầu Tinh đều là mấy chiếc trường bào được may theo kiểu cổ xưa.

Ba ngày sau.

Lý Dương ngồi lên chiếc chuyên cơ bay đến sân bay quốc tế Kennedy.

Trên phi cơ còn chở theo hai mươi tư tứ cấp cao thủ. Những người này đều là tinh anh trong năm nghìn tam cấp cao thủ ngày đó, trải qua tu luyện thể thuật của Cực Thối đạo, chậm rãi hấp thu thiên địa linh khí. Lại thêm mấy trăm tinh năng lượng có sẵn, cuối cùng đã trở thành tứ cấp cao thủ.

Những việc này đều đã có người chuẩn bị sẵn cho Lý Dương cả rồi.

Đi xuống máy bay.

Gần một trăm đại hán mặc tây phục đang đứng thành hai hàng thẳng tắp chào đón Lý Dương.

- Mộc Dịch, tựa hồ ngươi là người rất có thể lực a? Có phải là cái được gọi là đại ca xã hội đen trong máy tính không?

Hầu Tinh ngơ ngơ ngáo ngáo hỏi Lý Dương. Lý Dương không khỏi bật cười. Trong quãng thời gian vừa rồi bọn Hầu Tinh luôn kè kè chiếc máy tính bên người. Lý Dương bảo bọn họ xem những thứ liên quan đến giáo dục thì bọn họ lại tùy tiện xem đủ các thứ.

Bất quá hiệu quả lại tốt đến bất ngờ, bọn Hầu Tinh rất nhanh đã biết được rất nhiều việc liên quan đến thể tục. Lý Dương vừa bước xuống máy bay lập tức đã nhìn thấy một hàng người đang chờ mình rồi. Lily, Điền Cương, vợ chồng Cát Phổ, Cát Hân, Thiên Lũy, Vương Thông sư bá, còn có đồ đệ của mình Jerry, Jesse nữa.

Thân thể Lily lúc này đã có thêm vẻ thành thực của nữ nhân, trên người Điền Cương bá khí càng thêm rõ rệt, thậm chí Lý Dương vừa liếc mắt đã nhìn ra Điền Cương đã đạt tới thực lực tương đương với Kim Đan kỳ cao thủ, cũng chính là lực cấp cao thủ đỉnh phong.

Phu phụ Cát Phổ tuy chỉ tu luyện loại pháp quyết phổ thông nhưng trông vẫn trẻ đi không ít tuổi, Cát Hân thì trông càng thành thực hơn. Thiên Lũy và Vương Thông thì không có gì thay đổi cả.

- Ta đã trở về!

Lý Dương mỉm cười nói.

Điền Cương lập tức lao lên ôm lấy Lý Dương và run giọng nói:

- Sư huynh, đã sáu năm rồi a! Huynh đã biến mất sáu năm...

Bọn Thiên Lũy, Vương Thông cũng lần lượt đi tới ôm lấy Lý Dương. Chỉ còn Lily và Cát Hân là đứng im tại chỗ, hai mắt rưng rưng nhìn chằm chằm vào Lý Dương.

Trong mắt tất cả mọi người đều lộ ra vẻ kích động, lần lượt từng người đều ôm lấy Lý Dương mà hỏi han vài câu.

- Đúng rồi, Jake đâu?

Lý Dương đột nhiên hỏi. Cậu bé Jake đáng yêu kia đã chạy đi đằng nào rồi nhỉ?

- Hi, sư huynh, huynh vẫn còn nhớ đến bản thiên tài a!

Ngữ khí của nó vẫn có vẻ trào phúng như cũ, bất quá thanh âm đã trở nên hơi thô rồi.

Lý Dương nhìn về phía phát ra âm thanh, một thanh niên đẹp trai xuất hiện trước mặt hắn. Sáu năm trước vẫn còn là một tiểu tử, sáu năm sau đã có thể coi là thanh niên rồi.

- Không ngờ Jake lại đã biến thành người lớn rồi. Ân, rất không tồi a, ta thấy đệ tu luyện Lang Hoàng quyết cũng không tồi đó, đã là ngũ cấp cao thủ rồi cơ đó!

Lý Dương liếc mắt nhìn qua một cái là đã nhìn ra công lực của Jake.

Tuy Jake thiên phú rất cao nhưng Lý Dương trong lòng cũng cảm thấy ngạc nhiên. Bởi vì Jake vốn không hề thích tu luyện, có lẽ mỗi ngày chỉ tu luyện một hai canh giờ là cùng! Nhưng chỉ tu luyện có vậy mà giờ đã trở thành ngũ cấp cao thủ, xem ra Jake nói nó là thiên tài cũng không sai.

- Đi, hãy trở về nhà đã, mọi chuyện sẽ nói sau!

Lý Dương dắt theo mọi người cùng lên xe trở về.

Mấy chục chiếc xe hạng sang hình thành lên một đội hình vô cùng bắt mắt. Lần này Lý Dương trở về chính là như vậy đó.

- Đám đại hán này từ đâu ra vậy? Kẻ nào cũng rất khá a!

Lý Dương quay sang hỏi Lily và Điền Cương đang ngồi cùng xe với mình.

Lily cười nói:

- Sư huynh rời khỏi đây đã sáu năm, Tuyết Lan tập đoàn của chúng ta cũng đã lớn mạnh lên nhiều rồi! Đám đại hán này đều đều là thành viên thuộc Công ty bảo an Tuyết Lan, một công ty con của tập đoàn Tuyết Lan. Từ những thành quả của trại huấn luyện ở châu Phi, sáu năm nay cũng đã huấn luyện ra không ít nhị cấp cao thủ. Năm nghìn tam cấp cao thủ năm đó cũng đã không cần làm huấn luyện viên Cực Thối đạo nữa rồi, bây giờ bọn họ là những thành viên trung kiên trong Công ty bảo an Tuyết Lan.

Điền Cương tiếp lời:

- Sư huynh, không phải huynh đã từng lệnh cho huấn luyện doanh ở sa mạc mở rộng việc chiêu thu nhân viên sao?

Lý Dương gật gật đầu, năm đó hắn muốn để cho nhiều người dân Phi châu có thể sống tốt hơn một chút nên mới quyết định như vậy.

Điền Cương tiếp tục nói:

- Năm năm trước, mỗi năm số người bọn đệ chiêu thu đều khoảng gần hai vạn, từ năm thứ sáu này thì đã tính giảm đi rồi, mỗi năm chỉ chiêu thu một nghìn người!

Lý Dương trong lòng không khỏi kinh ngạc, nếu như vậy thì không phải là đã vượt quá mười vạn người rồi hay sao. Mười vạn người có thể đủ cho Cực Thối đạo mở rộng ra toàn thế giới rồi.

Ban đầu, kế hoạch của Lý Dương chỉ là mở Cực Thối đạo quán tại một số đại thành thị. Nếu như vậy thì chỉ cần khoảng một vạn người là đủ rồi, cho dù có mở thêm tại một số huyện thành gì đó thì có lẽ năm vạn người cũng đã đủ.

- Nhiều người như vậy, Cực Thối đạo đã phát triển thế nào rồi?

Lý Dương hỏi Lily.

Jake bên cạnh tự hào nói:

- Sư huynh, hiện nay Cực Thối đạo đã là bộ môn thể thuật số một trên toàn thế giới rồi. Khắp các thành thị lớn hay các thành thị hơi lớn một chút cũng đều có hai ba cái Cực Thối đạo quán, các huyện thành nhỏ cũng có Cực Thối đạo quán. Huấn luyện viên nhất tinh cấp có khoảng sáu vạn người, nhị tinh cấp có khoảng năm nghìn người, tam tinh cấp có chừng năm trăm người.

Nghe Jake nói xong, Lý Dương cảm thấy vô cùng kinh ngạc và vui mừng. Không ngờ Lily quản lý mọi việc còn tốt hơn bản thân hẳn nữa.

- Tốt, rất tốt! Sáu năm, cho dù tính thêm một năm ta còn ở đây thì cũng miễn cưỡng tính là bảy năm. Chỉ trong vòng bảy năm mà đã có thể biến Cực Thối đạo trở thành bộ môn thể thuật số một thế giới, thật là giỏi a!

Lý Dương khen ngợi.

Lily bên cạnh đắc ý nói tiếp:

- Số tiền kiếm được từ Cực Thối đạo quán cũng không tồi nha. Mỗi một huấn luyện viên tam tinh cấp kèm mười hội viên vàng, toàn thế giới có năm ngàn hội viên vàng, mỗi năm thu được từ mỗi người năm trăm nghìn đô la, tổng cộng thu được hai tỷ rưỡi đô la mỗi năm. Mỗi huấn luyện viên nhị tinh cấp có thể kèm hai mươi người, như vậy là có mười vạn hội viên bạc, một hội viên bạc cần nộp năm mươi ngàn đô la một năm, như vậy là một năm thu được năm tỷ đô la từ hội viên bạc. Còn có hội viên phổ thông nữa, bất quá học viên phí của hội viên phổ thông không cao, tính ra mỗi năm chỉ thu được tổng cộng khoảng một tỷ đô la thôi.

Lý Dương nghe mà không khỏi cảm thấy kinh ngạc.

- Chỉ riêng Cực Thối đạo quán mà mỗi năm có thể thu được mấy tỷ đô la!

- Không, cái Cực Thối đạo quán này cũng có tiêu hao, đầu tiên là đồng phục thống nhất cho các hội viên còn có các loại dụng cụ luyện tập, mỗi năm Cực Thối đạo quán chỉ có thể thu được khoảng năm tỷ đô la thôi!

Lily bình tĩnh nói. Trong mắt nàng, số tiền năm tỷ đô la mà Cực Thối đạo quán thu được mỗi năm chẳng là cái gì. Nàng chỉ xem trọng danh tiếng của Cực Thối đạo quán mà thôi! Cái nàng cần là lợi dụng danh tiếng của cực Thối đạo quán để khuếch trương tập đoàn Tuyết Lan.

Chỉ trong sáu năm.

Lợi dụng “Tuyết Lan vũ đạo đại tái”, Cực Thối đạo và các vụ làm ăn từ mỏ dầu, tập đoàn Tuyết Lan năm xưa có giá ba trăm tỷ bây giờ đã có giá trị lên tới năm trăm tỷ đô la rồi.

Đương nhiên đây là còn chưa tính đến công ty bảo an Tuyết Lan. Công ty bảo an này hiện nay đã có tới trên hai vạn người. Thành viên của huấn luyện doanh ở sa mạc đã có khoảng sáu vạn người tiến vào Cực Thối đạo quán, bây giờ còn khoảng hai vạn người đang huấn luyện, hai vạn còn lại đang ở công ty bảo an Tuyết Lan. Lực lượng chính của công ty bảo an Tuyết Lan chính là năm nghìn tam cấp cao thủ mà lần trước Lý Dương đoạt được.

Năm đó năm nghìn tam cấp cao thủ đã làm huấn luyện viên nhị tinh cấp và tam tinh cấp một thời gian, hiện nay hầu như đã để các nhị cấp cao thủ đi làm huấn luyện viên nhị tinh cấp rồi.

Một công ty bảo an hùng mạnh như vậy cho dù là công ty bảo an Hắc Ma cũng chẳng thể so sánh nổi. Công ty bảo an số một thế giới - công ty bảo an Tuyết Lan. Nhân số nhiều, cao thủ cũng nhiều.

Điều quan trọng nhất vẫn là vấn đề danh tiếng, dù sao cái mác “Tuyết Lan” cũng đã theo Cực Thối đạo và “Tuyết Lan vũ đạo đại tái” đi vào lòng tất cả mọi người trên thế giới.

Trong biệt thự của Lý Dương.

Trên bàn ăn, số người ngồi hầu như đã đông đủ. Mọi người đều vui vẻ mà ăn uống và nói chuyện.

- A, sư huynh, còn có một chuyện mà có lẽ sư huynh chưa biết đâu!

Jake đột nhiên cao giọng kêu lên. Ánh mắt của tất cả mọi người đều hướng về nó.

- Hắc hắc!

Jake tự đắc cười to rồi nói:

- Tỷ tỷ của đệ đã kết hôn được ba năm rồi, chuyện này huynh biết chưa?

Điền Cương và Lily lúc này mới nhớ ra là mình đã quên nói chuyện này cho Lý Dương nghe. Năm đó khi Lý Dương còn chưa đi sa mạc, Điền Cương và Lily đã chuẩn bị kết hôn rồi. Nhưng Lý Dương đột nhiên biến mất cho nên bọn họ chỉ có thể đợi chờ, nhưng dù sao cũng không thể đợi mãi được. Do đó ba năm sau, dưới sự thuyết phục của Vương Thông, Điền Cương đã cùng Lily kết hôn.

- Ôh! Hỷ sự, hỷ sự a! Đáng tiếc là ta không thể tham dự hôn lễ của hai người!

Lý Dương cười vui vẻ nói.

Đột nhiên Vương Thông nói:

- Nói đến ta mới nhớ ra còn chuyện này nữa ta quên nói với con. Lý Dương à, đệ đệ của con Lý Thạc đã kết hôn rồi, thậm chí nó còn có một đứa con trai rồi nữa!

Lý Dương ngẩn ra.

- A Thạc đã kết hôn rồi? Còn có con rồi nữa?

Trong lòng Lý Dương bỗng có một loại cảm giác...

Thương cảm!

Mới chỉ sáu năm mà thôi, bọn Điền Cương đã kết hôn rồi, đệ đệ mình cũng đã cưới vợ sinh con rồi. Chỉ còn mình là vẫn cô độc.

- Năm đó Lý Thạc đã tìm con rất lâu, nó còn từng nói, không tìm được con nó sẽ không kết hôn! Nhưng lúc đó đứa con trong bụng vợ nó lúc đó đã sắp sinh rồi, cuối cùng đành phải kết hôn, sau khi kết hôn là sinh con luôn. À đúng rồi, Lý Dương, nhi tử của Lý Thạc rất đáng yêu đó, tên nó là Khả Khả.

Vương Thông hiền từ nói, hiển nhiên lão rất thích tiểu hài tử này.

- Khả Khả?

Trong lòng Lý Dương đột nhiên chấn động.

- Khả Khả chẳng phải là người truyền thừa hương hỏa cho Lý gia mình sao?

Không cần biết thế nào, Lý Dương đối với khái niệm “truyền thừa hương hỏa” vẫn khá coi trọng. Lý Dương hẳn lúc nào mới có đời sau? Cho dù là bản thân hắn cũng chẳng thể nói chính xác được, ít nhất thì cũng phải tìm được Khương Tuyết đã rồi nói.

- Phù...

Lý Dương thở dài một hơi, đệ đệ của mình đã có con trai, như vậy Lý gia coi như đã có người nối dõi. Lý Dương cũng cảm thấy yên tâm.

Sau bữa trưa.

- Lý Dương, con đi theo ta!

Vương Thông đứng ngoài sân truyền âm cho Lý Dương.

Lý Dương thấy Vương Thông lại sử dụng truyền âm, bộ dạng thần bí thì bèn lập tức đi tới. Đi đến một góc sân, Vương Thông tùy tiện đưa tay bố trí một đạo cấm chế.

- Sư bá, có chuyện gì mà thần bí vậy?

Lý Dương cười hỏi.

Vương Thông kiểm tra lại cấm chế rồi mới nói:

- Lý Dương, con có phát hiện ra tại sao con đã trở về lâu như vậy mà Lý Thạc lại vẫn chưa gọi điện thoại cho con không?

Lý Dương nghe xong cũng lập tức cảm thấy nghi hoặc. Bản thân ở lại trại huấn luyện trên sa mạc ba ngày, việc này sớm đã thông tri cho bọn Lily biết, Lily chắc chắn cũng sẽ thông báo cho Lý Thạc. Tại sao đệ đệ của hắn lại không gọi điện thoại tới ngay nhỉ?

- Nó đi Côn Luân Tiên Cảnh rồi!

Vương Thông đột nhiên nói.

Lý Dương trong lòng chấn kinh, hai mắt tròn tròn nhìn Vương Thông nói:

- Côn Luân Tiên Cảnh?

Vương Thông gật đầu đáp lại:

- Đúng vậy, là Côn Luân Tiên Cảnh. Đây là chuyện của nửa năm trước. Sư đệ của ta, cũng là phụ thân của con, Lý Phong cuối cùng cũng đã xuất hiện. Y đã tìm được mẫu thân con rồi đem theo bà ấy cùng Lý Thạc và vợ con nó tới Côn Luân tiên cảnh.

- Phụ thân? Ông ấy...

Trong lòng Lý Dương đột nhiên xuất hiện cảm giác nao nao. Từ khi sinh ra đến giờ hắn vẫn chưa được gặp mặt phụ thân đến một lần, bây giờ phụ thân đã xuất hiện rồi, hơn nữa còn tìm được mẫu thân!

- Y đến tìm con nhưng không tìm được, vì y muốn mau chóng giúp mẫu thân con “tẩy kinh phạt tử” để bà ấy có thể tu luyện, cho nên đã trở về Côn Luân tiên cảnh rồi. Bất quá y đã nhắn lại với ta, một khi con xuất hiện thì hãy về nước. Đến lúc khác sẽ có người mang con tới Côn Luân tiên cảnh!

Lý Dương khẽ gật đầu.

Vô luận là để có thể đột phá Nguyên Anh kỳ rồi tiếp tục tu luyện hay là để gặp mặt phụ thân, Lý Dương đều nhất định phải tới Côn Luân tiên cảnh.

- Chờ con an bài ổn thỏa một vài chuyện rồi mấy ngày sau con sẽ lập tức về nước!

123. Tập 5: Côn Luân Tiên Cảnh – Chương 1: Tích Nhật Huỳnh Đệ

“Phụ thân... Côn Luân tiên cảnh...” Trong lòng Lý Dương nghĩ đến chuyện mình chưa được gặp phụ thân lần nào là lại cảm thấy có một sự kích động khó có thể không chế trào dâng.

Lý Dương cùng Vương Thông hai người sánh vai mà chậm rãi đi, khi tới bên cạnh mấy chiếc ghế trong sân hai người bèn tùy tiện ngồi xuống.

Vương Thông đột nhiên mỉm cười nói:

- Lần này lão đầu ta cũng cần phải quay về Côn Luân tiên cảnh rồi!

Lý Dương sửng sốt, hắn không nhìn về Vương Thông mà nghi hoặc hỏi:

- Sư bá, đây là...

Vương Thông từ trên ghế đứng lên rồi ngược đầu nhìn về phía phương Đông, âm thanh của lão lộ ra vẻ phiêu diêu bất định:

- Thứ nhất là vì ta đã đạt tới Nguyên Anh kỳ và sắp bước vào Độ Kiếp kỳ rồi!

Lý Dương nghe xong thì gật gù đầu, quả đúng là trong thế tục muốn đột phá thất cấp cảnh giới thì có thể nói là chuyện không thể. Cứ nhìn Hầu Tĩnh, Hầu Sơn thì biết, bọn họ đã tu luyện mấy ngàn năm mà vẫn là Nguyên Anh hậu kỳ, không thể tiến thêm được một chút nào.

Âm thanh mơ hồ kia của Vương Thông đột nhiên thoáng có chút run rẩy:

- Thứ hai là ta đã rời khỏi Côn Luân tiên cảnh, rời khỏi Tinh Cực tông đã rất lâu, rất lâu rồi...

Mắt của Vương Thông đang nhìn về phương Đông, trong mắt dần dần lộ ra vẻ mệnh mang, tựa hồ như lão đang nhớ lại chuyện năm xưa, khi bản thân còn là một tiểu đồng hay thiếu niên gì đó ở trong Côn Luân tiên cảnh làm những việc vặt vãnh.

- Đã rời khỏi đó rất lâu rồi...

Từ tiếng thở dài của Vương Thông, Lý Dương cũng là có thể cảm thụ được sự chờ mong lẫn bàng hoàng trong lòng lão.

Lão mong chờ được trở về, nhưng lại lo lắng không thể tiến nhập sư môn.

Năm đó Vương Thông có thể coi là bị trục xuất khỏi sư môn. Mặc dù không phé đi công lực của lão, nhưng cũng không cho phép lão được trở lại. Vương Thông hiện nay đã đạt tới Nguyên Anh hậu kỳ, khẳng định là muốn được về Côn Luân tiên cảnh! Đương nhiên, Côn Luân tiên cảnh rộng lớn vô biên, phạm vi thậm chí còn lớn hơn đại cầu. Một phạm vi lớn như vậy, Vương Thông đương nhiên có thể tùy ý tìm một chỗ kín đáo mà tu luyện. Không nhất định phải tiến vào Tinh Cực tông.

- Ta còn có thể trở lại sư môn sao?

Vương Thông cười khổ nói.

Lý Dương đứng lên nói với Vương Thông nói:

- Sư bá, người hãy yên tâm, người nhất định có thể một lần nữa trở lại sư môn.

Vương Thông nghe Lý Dương nói vậy thì không khỏi ngẩng đầu lên nhìn hẩn mỉm cười, tựa hồ như không hề để ý nói “Thôi vậy, mọi việc không thể cưỡng cầu, có thể trở về nhìn lại thêm một lần là ta đã thỏa mãn rồi, kể cả không thể trở về Tinh Cực tông thì cũng đành vậy!”

Đột nhiên Vương Thông nhớ tới chuyện gì đó, lão đột ngột nhìn về phía Lý Dương nói:

- Đúng rồi, lần này trở lại Côn Luân tiên cảnh, con nhất định phải mang Lily và Jake theo đó.

Lý Dương sững sốt nói:

- Jake? Lily? Bọn họ là Lang nhân, tiến vào Côn Luân tiên cảnh liệu có vấn đề gì không?

Vương Thông mỉm cười thần bí nói:

- Không, con cứ yên tâm, bọn chúng chỉ là tiến vào Côn Luân tiên cảnh mà thôi, sẽ không có vấn đề gì đâu. Điểm này con có thể yên tâm!

Lý Dương thấy vẻ thần bí của Vương Thông, trong lòng liền nổi lên một tia nghi hoặc.

Bỗng dưng trong lòng Lý Dương máy động, hẩn không khỏi nở một nụ cười gian trá nói:

- Như vậy không được! Sư bá, con không thể vì một câu nói của người mà mang bọn họ theo vào Côn Luân tiên cảnh. Nếu bọn họ vì thân phận Lang nhân mà bị cao thủ trong Côn Luân tiên cảnh vây đánh, như vậy thì hỏng rồi!

- Vây đánh? Sao có thể chứ, Côn Luân tiên cảnh vốn cũng có tu yêu giả. Tu yêu giả và Tiên đạo tu hành giả đều ở trên Côn Luân tiên cảnh. Hai đại thế lực này chia đều Côn Luân tiên cảnh. Tu tiên giả thì cũng chỉ quản việc trong nhà thôi, ai rồi hơi mà đi công kích người khác chứ. Hơn nữa thế lực của tu yêu giả rất lớn, tu tiên giả cũng chẳng dám vô duyên vô cớ mà sát hại!

Vương Thông đã sống tại Côn Luân tiên cảnh một thời gian rất dài, đương nhiên có quyền nói ra những lời này.

Tình huống thực tế trong Côn Luân tiên cảnh chính như Vương Thông đã nói. Tu tiên giả và tu yêu giả mỗi bên chiếm một nửa diện tích. Hai bên tuy thỉnh thoảng cũng có một vài hiềm khích nhỏ nhưng vẫn chưa đến mức không chết không thôi.

- Ân, sư bá, ý của người là trong Côn Luân tiên cảnh tuyệt đối sẽ không có chuyện vây đánh Lang nhân. Nhưng con nghĩ... có lẽ vẫn còn có một vài tông phái tu tiên tự cho mình là chính nghĩa nên đối với tu yêu

hoặc là tu ma giả đều đuổi tận sát tuyệt mới thôi! Cho nên con vẫn còn không thể đưa Lily cùng Tiểu Jake mang theo cùng vào trong Côn Luân tiên cảnh được.

Lý Dương vẫn cắn chặt không nhả.

Ý của Lý Dương rất rõ ràng “Nếu sư bá người không nói cho con biết nguyên nhân, con tuyệt đối không đáp ứng việc này.”

Vương Thông cười nói:

- Tên tiểu tử người, thôi vậy, ta sẽ nói cho con biết. Lily và Jake... Bọn nó là con của một đại nhân vật trong Côn Luân tiên cảnh!

Lý Dương nghe xong thì không không khỏi chớp mắt hai cái nói:

- A, a, sư bá, chuyện này không thể lấy ra đùa đâu! Lily cùng Jake quả thật vẫn luôn muốn tìm phụ thân của họ, nhưng thật sự là không có bất cứ đầu mối nào, chỉ có mỗi viên ngọc bội kia thôi. Chẳng lẽ từ hai khối ngọc bội người lại có thể đoán ra?

Vương Thông tự tin gật gù đầu, hiển nhiên lão từ ngọc bội này mà phán đoán ra. Vương Thông vỗ vỗ vai Lý Dương khuyến bảo:

- Con đừng để tâm, lần này ta cũng trở lại Côn Luân tiên cảnh. Lily và Jake là đồ đệ của ta, ta dĩ nhiên phải lo đến an toàn của bọn chúng. Chẳng lẽ kẻ làm sư phụ ta đây lại có thể hại hai đồ đệ của mình sao?

Lý Dương cũng chỉ đánh gật đầu. Cho đến giờ hắn cũng chỉ biết một điều, phụ thân của Lily cùng Jake chắc phải chắc là đại nhân vật trong Côn Luân tiên cảnh. Còn đó là ai thì lão đầu Vương Thông này lại cố ý không nói. Lý Dương cũng tin tưởng Vương Thông sẽ không hại đồ đệ của mình nên đã đáp ứng chuyện này.

Hai người trở vào phòng khách.

Vương Thông lập tức gọi Jake và Lily qua một bên.

- Điền Cương!

Lý Dương gọi Điền Cương lại.

- Chuyện gì vậy? Sư huynh!

Điền Cương tươi cười đi tới.

Lý Dương sắp xếp lại suy nghĩ trong đầu một chút rồi nói với Điền Cương:

- Lần này ta cần đi tới Côn Luân tiên cảnh, Jake và Lily cũng phải cùng đi với ta.

Điền Cương sững sốt, hắn và Lily đã kết hôn, tình cảm tốt đến không thể tốt hơn, hắn làm sao nguyện ý cùng nàng phân khai chứ?

- Sư huynh, bọn họ đều là Lang nhân, sao có thể đi Côn Luân tiên cảnh được?

Điều đầu tiên mà Điền Cương lo lắng chính là sự an toàn của Lily và Jake.

Lý Dương cười nói:

- Điểm này đệ không cần phải lo, trong Côn Luân tiên cảnh đối với những loại như yêu quái cũng không phải hoàn toàn đối lập, dù sao trong Côn Luân tiên cảnh yêu quái cũng chiếm cứ một nửa địa bàn.

- Nhưng, tại sao bọn họ cần phải đi chứ? Tiến vào Côn Luân tiên cảnh đối bọn họ mà nói có lợi ích gì?

Điền Cương hỏi tiếp.

- Tìm kiếm phụ thân!

Lý Dương lời này vừa nói ra, Điền Cương lập tức sững sốt!

- Phụ thân của Lily và Jake đang ở trong Côn Luân tiên cảnh, lần này đi chính là để cho bọn họ tìm kiếm phụ thân!

Trong mắt Điền Cương hiện lên vẻ kiên quyết nói:

- Đã vậy thì đệ cũng đi! Không phải là trong Côn Luân tiên cảnh đối với yêu quái không có địch ý sao? Hơn nữa đệ cũng cần đi ra mắt nhạc phụ đại nhân!

Âm thanh của Hạng Vũ đột nhiên vang lên trong đầu Điền Cương:

- Đồ ngốc nhà ngươi, ngươi là yêu quái sao? Ngươi là tu ma giả! Trên lục địa trong Côn Luân tiên cảnh có tu yêu giả, tu tiên giả và tu phật giả nhưng không có tu ma giả. Đã không có tu ma giả, sau lưng ngươi cũng chẳng có đại nhân vật nào chống lưng, chỉ cần ngươi tiến vào là sẽ lập tức bị giết chết!

- Sư tôn, nhưng tại sao yêu quái có thể cùng bọn họ ở cùng một chỗ chứ?

Điền Cương lập tức dùng tâm thần hỏi Hạng Vũ.

Hạng Vũ khiển trách:

- Tiểu tử ngu đần, ngươi không chịu suy nghĩ một chút xem! Tu tiên giả và yêu quái có thể ở cùng chỗ: Một là bởi vì tu tiên giả thường chỉ biết tốt cho mình, nói cách khác là “tự tư”! Hai là bởi vì thế lực yêu quái rất lớn, trên lục địa trong Côn Luân tiên cảnh, hai đại thế lực chia đều giang sơn. Tu tiên giả và tu phật giả ở cùng một phe, bọn họ không dám vô duyên vô cớ sát hại yêu quái, dù sao thế lực của yêu quái cũng quá lớn! Chính vì thế hai bên mới có thể ở cùng một chỗ, còn một tu ma giả như ngươi mà đi vào, hừ hừ, bối cảnh của ngươi lại chẳng có gì, phỏng chừng...

Hạng Vũ đã nói rất rõ ràng rồi.

Yêu quái cùng tu tiên giả và tu phật giả đối lập với nhau, tu tiên giả không dám vô duyên vô cớ sát yêu quái chỉ là bởi vì sau lưng đối phương là một tập thể yêu quái khổng lồ. Nhưng một tu ma giả đi tới, lại không có bất cứ bối cảnh nào, hậu quả rất dễ có thể tưởng tượng được.

Điền Cương tựa hồ đã bị Hạng Vũ thuyết phục.

Đột nhiên, Điền Cương nhìn về phía Lý Dương:

- Sư huynh, hiện nay công lực của Lily và Jake vẫn còn rất bạc nhược, đều mới là ngũ cấp, đến ma sát lực cũng không có cho nên không thể tính là tu ma giả, bọn họ đi đệ cũng yên tâm, chỉ là đệ vẫn còn chuyện này, Lily sẽ đi chừng bao lâu?

Đây là điều mà Điền Cương quan tâm.

Nếu Lily tiến vào đó mấy chục năm, Điền Cương chắc sẽ phải điên cuồng mất.

- Tỷ phu, đừng lo lắng, chúng ta lâu nhất là nửa năm hay một năm sau sẽ trở lại! Chỉ là đi xem cha chúng ta thế nào mà thôi!

Jake cố làm ra vẻ cứng rắn cùng Lily đi tới.

- Chồng yêu à, anh yên tâm, em gặp được phụ thân rồi sẽ trở lại ngay!

Lily nói một cách khẳng định.

Chỉ có nửa năm một năm, Điền Cương cũng an tâm rồi, dù sao bình thường khi Lily ra ngoài làm việc cũng đều phải đi dăm bữa nửa tháng, một năm hẳn vẫn có thể chịu được.

- Hầu Tĩnh, Hầu Sơn, bốn người các người tới đây!

Lý Dương gọi bốn Hầu Tĩnh bốn người đến. Bốn người Hầu Tĩnh Hầu Sơn liền đi tới.

- Hầu Tĩnh, ta lập tức cần phải đi Côn Luân tiên cảnh, bốn người các người tùy tiện muốn làm gì cũng được! Các người có thể đi Công ty bảo an Tuyết Lan huấn luyện bảo an nhân viên, cũng có thể đi trại huấn luyện sa mạc hỗ trợ huấn luyện, hoặc là ra ngoài du lịch. Tóm lại, các người muốn muốn làm gì thì cứ làm. Tất cả mọi chuyện chờ ta từ Côn Luân tiên cảnh trở lại rồi nói!

Hầu Tĩnh gật gật đầu cười nói:

- Yên tâm, bốn huynh đệ chúng ta vừa mới ra ngoài không lâu, cần phải chơi cho thật vui vẻ trong cái thế giới mới mẻ này, người cứ an tâm đi Côn Luân tiên cảnh đi, chúng ta sẽ chờ người độ kiếp, sau đó mang theo chúng ta đi Ma giới!

Lý Dương chuyển qua Lily hỏi:

- Lily, tập đoàn Thánh Lâm hiện nay sao rồi?

Lily cười nói:

- Theo chỉ thị năm đó của sư huynh, muội phát động lực lượng để làm tan rã tập đoàn Tuyết Lan, đương nhiên, cũng... bao gồm lực lượng của mafia Ý trong đó. Hiện nay tổng tài sản của tập đoàn Thánh Lâm chỉ còn chừng mấy chục tỷ đô la mà thôi. Bất cứ lúc nào chúng ta cũng có thể khiến nó phá sản.

Lý Dương sững sốt.

Mặc dù đã bị Lý Dương nuốt trôi một trăm bốn mươi tỷ đô la thì tổng tài sản của tập đoàn Thánh Lâm kia cũng còn tới hơn hai trăm tỷ. Nhưng chỉ sau sáu năm đã bị Lily làm cho chỉ còn lại vốn vẹn mấy chục tỷ. Có thể tưởng tượng được, trong sáu năm vừa đó tập đoàn Thánh Lâm bị áp bức thê thảm đến thế nào.

- Bất quá điều kỳ quái là Lâm Thiên Vũ từ sáu năm trước đã không thấy xuất hiện nữa, cho dù dùng hết các lưới tình báo của ba đại Hắc bang cũng không tra ra Lâm Thiên Vũ rốt cuộc đang ở nơi nào!

Lily nói đến đây cũng phải nhíu mày.

Trong lòng Lý Dương đột nhiên có một dự cảm, Lâm Thiên Vũ định sẽ không dương mắt nhìn tập đoàn đóng cửa, khẳng định là hắn sẽ âm thầm hành động trong bóng tối. Nhưng tên Lâm Thiên Vũ này có thể khiến cho tam đại hắc bang không tìm ra nổi, quả là không tầm thường.

- Hừ hừ, quản gì tới hắn! Bây giờ ta cần nỗ lực tu luyện, khi nào độ kiếp rồi hẵng nói. Không cần biết Lâm Thiên Vũ làm ra cái gì, phải đối mặt với một sức mạnh tuyệt đối, hắn sẽ chẳng có tí sức phản kháng nào!

Lý Dương rất tự tin, một cao thủ Độ Kiếp kỳ tuyệt đối là vô địch trong thế tục. Một khi Lý Dương độ kiếp thì cho dù là giáo đình cũng chẳng dám động vào! Dù sao giáo hoàng, người mạnh nhất trong giáo đình khi sử dụng thêm thánh khí cũng mới chỉ đạt đến bát cấp cao thủ mà thôi.

Nhưng một khi Lý Dương độ kiếp thành công, đao mang từ phi đao của hắn thậm chí có thể giết bát cấp cao thủ trong nháy mắt!

Đến lúc đó, không cần biết Lâm Thiên Vũ có hành động gì, trước sức mạnh tuyệt đối của Lý Dương, hắn chẳng có tí đất nào mà phản kháng.

“Người sáng lập ra Cực Thối đạo - môn thể thuật số một thế giới, chủ tịch của tập đoàn Tuyết Lan có trị giá hơn năm trăm tỷ đô la Mộc Dịch tiên sinh sẽ đến Trung Quốc!” Tin tức này khiến cho vô số FAN hâm mộ Mộc Dịch ở Trung Quốckích động không thôi.

Từ khi Cực Thối đạo càng ngày càng ăn sâu vào lòng người, lại thêm Lý Dương là người Hoa và màn biểu diễn của hắn trong “Tuyết Lan khiêu chiến đại tái” khiến cho số người ủng hộ hắn càng ngày càng nhiều, lượng FAN hâm mộ của hắn trên toàn thế giới có lẽ phải gần mười triệu người, quả là một con số đáng sợ.

Nhóm người Lý Dương ngồi trên một chiếc chuyên cơ và hạ cánh tại sân bay quốc tế Thượng Hải.

Bên ngoài phi trường có tới mấy vạn người, những người này đều là FAN của Lý Dương. Phần lớn họ là người bản địa ở Thượng Hải, còn có không ít người đến từ mấy vùng cách Thượng Hải khá gần như Tô Châu. Nếu không phải tin tức này được truyền ra quá trễ thì có lẽ số người đến còn nhiều hơn nhiều.

Lực lượng cảnh vệ tại phi trường lập tức gia tăng gấp đôi, bộ đội đặc chủng cũng có mấy trăm người được phái đến, các cao thủ của An Toàn cục cũng đã xuất động.

“Bảo đảm an toàn tuyệt đối cho Mộc Dịch.” Đó là chỉ thị của thượng cấp.

Hiện nay ảnh hưởng của Mộc Dịch đã có thể nói là vô cùng rộng lớn. Phóng mắt khắp thế giới, luận về tầm vóc ảnh hưởng đến quốc tế, cho dù là ở bất kỳ quốc gia nào, Lý Dương cũng là nhân vật đứng hàng đầu. Hơn nữa theo chỉ thị của Lý Dương, phần lớn việc làm ăn từ mỏ dầu của tập đoàn Tuyết Lan đều dồn về Trung Quốc.

Quan trọng nhất chính là thân phận của Lý Dương tại thế giới ngầm.

Ba đại siêu cấp Hắc bang đều có quan hệ mật thiết với hắn, hơn nữa lực lượng võ trang của bản thân Lý Dương cũng mạnh đến quá mức tưởng tượng. Chỉ riêng công ty bảo an Tuyết Lan đã có hai vạn người, hơn nữa hai vạn người này không phải là người thường mà đều là cao thủ. Có một lượng nhân mã như vậy, lại thêm sức ảnh hưởng của Cực Thối đạo trên thế giới, quốc gia nào mà không run sợ cơ chứ?

Thị trưởng của thành phố Thượng Hải cũng đích thân đến phi trường tiếp đón Lý Dương.

Chín giờ sáng, phi cơ đã hạ cánh đúng giờ.

Nhóm người Lý Dương từ trên phi cơ bước xuống, mấy trăm cô gái mặc đồng phục thống nhất mang vòng hoa đến nghênh đón Lý Dương. Vô số ký giả của các đài truyền hình đều muốn đến gần, máy quay phim thì cứ liều mạng chụp chiếu, nhưng tiếng tách tách vang lên không ngớt, nhưng đám người này đều bị bộ các thành viên đội đặc chủng ngăn cản tại bên ngoài.

Nhìn thấy Lý Dương từ trên phi cơ bước xuống, rất nhiều FAN hâm mộ đã tiến vào được trong phi trường đều nhiệt tình hô vang lên.

- Mộc Dịch tiên sinh, hoan nghênh ngài về nước!

Thị trưởng thành phố Thượng Hải nhiệt tình bắt tay Lý Dương.

Bên ngoài phi trường ngoại vô số FAN hâm mộ Lý Dương tựa hồ đã nghe được âm thanh bên trong nên lập tức trở nên kích động. Cả vạn người lập tức bắt đầu gào thét, lực lượng cảnh vệ tuy đã tăng thêm gấp hai lần từ trước nhưng dường như vẫn phải giật gấu vá vai (ý là ko đủ - Dịch giả TTV).

Lý Dương nghe thấy những tiếng gào thét từ bên ngoài truyền vào thì không khỏi khẽ mỉm cười.

Đột nhiên Lý Dương ngẩn ra, hắn thấy mấy thân ảnh quen thuộc sau lưng thị trưởng thành phố Thượng Hải, đó là Hắc Nham, Điền Lâm, tổ trưởng Mông Điền, Điền Kim...

124. Chương 2: Sư Huynh Huýet Nguyệt

Lý Dương mỉm cười gật đầu với thị trưởng tiên sinh biểu thị xin lỗi rồi lập tức đi về hướng bọn Điền Lâm và Hắc Nham.

Thị trưởng tiên sinh miệng đang hơi hé ra, những lời vừa muốn nói chỉ đành nuốt lại vào bụng. Thị trưởng tiên sinh đột nhiên cảm thấy có chút ngượng ngùng, dù sao hắn cũng xem như là tâm điểm của bọn ký giả, Lý Dương bỏ mặc y sau đó đi về hướng mấy cao thủ mà An Toàn cực phái đến, chuyện này để cho y nhất thời có chút khó chịu.

Lily sau lưng Lý Dương mỉm cười rồi lập tức đi tới trước mặt thị trưởng và cùng thị trưởng bắt đầu nói chuyện vui vẻ với nhau.

Điền Lâm nháy nháy mắt ra hiệu với Lý Dương, trên mặt Lý Dương lập tức lộ ra một nụ cười.

- Hi, tên tiểu tử Điền Lâm người, nháy mắt cái gì chứ? Đã mười năm trôi qua rồi mà vẫn như thanh niên vậy!

Lý Dương đi tới trước mặt mấy người Điền Lâm rồi cười mắng nói.

Lời nói Lý Dương vừa xuất ra, Hắc Nham, Điền Lâm, Mông Điền và Đàm Kim bốn người đều không khỏi cảm khái vạn phần.

Mười năm trôi qua rồi!

Lý Dương tại cơ sở nghiên cứu sinh mệnh dưới lòng đất cũng chừng hơn một năm, sau đó tại Mỹ quốc sáng tạo Cực Thối đạo quán và làm những việc khác mất thêm bốn năm, tại Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận dưới ốc đảo Ma Quỷ Vực Lý Dương cũng bị vây khốn sáu năm nữa.

Mười năm! Một đời người lại có thể có được mấy cái mười năm chứ.

Đám bạn bè năm xưa bây giờ đều đã trở nên thành thực, tên hoa hoa công tử Điền Lâm cũng có vợ có con rồi. Tiểu Bảo, con trai của Hắc Nham thậm chí cũng đã lên tiểu học. Đàm Kim tuy tuổi không còn nhỏ, gần đây cũng có bạn gái rồi. Tổ trưởng Mông Điền mặc dù không kết hôn nhưng tốt xấu gì cũng có con gái nuôi Mông Danh, năm đó Mông Danh đã chuẩn bị thi đại học, bây giờ đã tốt nghiệp đại học và lấy chồng sinh con, tổ trưởng Mông Điền cũng có cháu ngoại.

Các huynh đệ đều đã thành gia lập nghiệp. Nhưng bọn họ ai cũng đều nhớ đến người huynh đệ trong quá khứ là Lý Dương.

Có lẽ trong mấy người, chỉ có Lý Dương là vẫn còn độc thân một mình như cũ!

- Đi, chúng ta tìm chỗ nào mà ăn uống nói chuyện cho thoải mái nào!

Lý Dương cười lớn rồi kéo bốn người mở đường tiến đi.

Vệ sĩ của Lý Dương lập tức đẩy lui những người đang vây quanh ra.

Thị trưởng tiên sinh bên cạnh vẫn đang nói chuyện rất vui vẻ với Lily, nhưng vừa nhìn thấy Lý Dương rời đi đã liền lập tức đi về phía Lý Dương nói:

- Mộc Dịch tiên sinh, tối nay ngài có thời gian không? Tối nay tại khách sạn Shangrila, những nhân vật có tiếng tăm trong xã hội thượng lưu của Thượng Hải đều đợi Mộc Dịch tiên sinh đến dùng bữa tẩy trần!

- Thị trưởng tiên sinh, ta không có thời gian, xin lỗi!

Lý Dương căn bản không để ý đến thị trưởng này, hắn trực tiếp dẫn theo bốn vị huynh đệ mà nhanh chóng ly khai.

- Mộc Dịch tiên sinh, chúng ta đã vì ngài chuẩn bị xe cộ ổn thỏa rồi!

Thị trưởng tiên sinh vội chạy đến tiếp tục nói.

Lý Dương hơi nhíu mày, hôm nay hắn chỉ muốn cạn ly cùng các hảo huynh đệ đã mười năm không gặp, ôn lại các chuyện trong quá khứ, sao gã thị trưởng này lại phiền phức thế nhỉ?

- Thị trưởng tiên sinh, tập đoàn Tuyết Lan ta chẳng lẽ cả một chiếc xe mà cũng không chuẩn bị được sao?

Lý Dương lạnh nhạt nói.

Thị trưởng lập tức sững sốt.

Tập đoàn Tuyết Lan có giá trị hơn năm trăm tỷ đô la, cái này là còn chưa tính công ty bảo an Tuyết Lan có giá trị khó tính, một tập đoàn lớn như vậy làm sao có thể ngay cả xe cũng không chuẩn bị chứ? Những lời này của Lý Dương tuyệt đối là hoàn toàn không xem thị trưởng vào đâu, dù sao xe cũng là do chính phủ chuẩn bị để biểu thị sự hoan nghênh của Thượng Hải đối với Lý Dương, nó tịnh có ý nói Lý Dương không thể tự chuẩn bị xe được. Lý Dương lại nói như vậy khiến trong lòng thị trưởng cảm thấy vừa xấu hổ vừa tức giận.

Nhưng... cái Lý Dương cần lại là hiệu quả này. Hắn không có đủ nhẫn nại với những chuyện xã giao nhạt nhẽo.

Tổ trưởng Mông Điền thấy Lý Dương làm như vậy thì không khỏi lắc đầu mỉm cười. Y hiểu rõ địa vị của Lý Dương hiện nay, căn bản chẳng cần để ý đến một thành phố. Hắn cũng không có khuyên bảo Lý Dương đi tham gia dạ tiệc tại khách sạn, dù sao hiện tại y cũng muốn cùng Lý Dương nói chuyện thật thoải mái.

Quá nửa các vụ làm ăn từ mỏ dầu của tập đoàn Tuyết Lan là ở Trung Quốc, ngoài ra còn có một vài vụ làm ăn khác. Số tiền mà hắn đầu tư vào quốc nội chừng hơn một trăm tỷ đô la, một lượng đầu tư lớn như

vào quốc nội, tại một thành phố trung tâm kinh tế như Thượng Hải đương nhiên cũng có một vài công ty con.

Người phụ trách của công ty con đã sớm chuẩn bị ổn thỏa tất cả.

Lý Dương bỏ mặc đám người đến hoan nghênh mà dẫn bốn người Điền Lâm “lén lút” rời đi từ cửa sau của sân bay.

Trong xe.

- Lý Dương, người sống thật không tồi a! Nhìn xem, đám người bên ngoài kia đều là đang đợi người đó. Nhiều “bánh trái” (từ lỏng, chỉ các FAN hâm mộ nữ, thường dùng trên mạng internet - ko dám đảm bảo là chính xác 100% đâu đó – dịch giả MTQ) như vậy, người thật là quá hạnh phúc đấy!

Điền Lâm từ trong xe nhìn thấy đại đội thanh niên nam nữ tụ tập ngoài phi trường, khẩu khí kèm theo chút hâm mộ nói.

Lý Dương cười mắng:

- Người cứ thử đi? Hạnh phúc ư? Ài, kỳ thực những minh tinh cũng rất đáng thương, thậm chí ngay cả sinh hoạt riêng tư cũng bị lộ ra. Cho dù chỉ đi ra đường cũng phải trang điểm, thật là đáng thương a!

Lý Dương cảm thán.

Lý Dương còn tốt, bản thân có thể lực lớn, đám ký giả còn chưa có đủ thực lực để tìm hiểu đời tư của hắn. Thậm chí nơi cư trú Lý Dương cũng chỉ có một số người được biết, lại thêm bên cạnh Lý Dương lúc nào cũng có đám vệ sĩ, căn bản chẳng có ký giả nào có thể chụp được ảnh Lý Dương.

- Bất quá, đợi khi đám thị trường tiên sinh ra khỏi sân bay, đám “bánh trái” kia mà phát hiện thần tượng của mình không ở đó, không biết sẽ có chuyện gì xảy ra?

Đàm Kim vừa cười vừa nói.

Mấy người nghe xong thì lại nhìn về hướng cả vọn người đang chờ đợi, trên người không khỏi đổ mồ hôi lạnh.

Lý Dương cảm thán nói:

- Ai, kỳ thật cái gọi là “người có tiếng tăm” không phải vẫn là người thường sao, có cái gì đẹp mắt đâu chứ? Bây giờ đám hài tử này còn trẻ tuổi, đợi khi bọn chúng thành thực rồi thì sẽ bắt tất cả những việc này bắt quá chỉ là sự bông bột tuổi thiếu niên mà thôi.

Đích xác đám người đang chờ đợi kia đã phần đều là những nam nữ hài trẻ tuổi.

Chạng vạng tối, tại Phúc Tân tửu lâu.

Một tửu lâu rất quen thuộc. Năm đó khi Lý Dương còn ở An Toàn cục tổ số chín, mỗi khi cả mấy người tụ tập thì đa số là tại tửu lâu này. Bữa tiệc tẩy trần của Lý Dương khi mới gia nhập vào An Toàn cục tổ số chín cũng là tại đây. Cũng sau bữa tiệc tẩy trần lần đó, Lý Dương đã cứu được Khương Tuyết, đó là lần đầu tiên Lý Dương và Khương Tuyết gặp mặt.

Lý Dương trong một phòng được “bao” của nhà hàng, hắn rất cảm khái khi nghĩ đến những ngày ở trong An Toàn cục, nghĩ đến chuyện huấn luyện, nghĩ đến mỗi đêm cùng Khương Tuyết nói chuyện qua điện thoại, nhất thời cảm xúc dâng tràn.

Bốn người Mông Điền cũng đều bắt đầu nhớ lại chuyện năm xưa, khi đó rất nhiều người ở cùng một chỗ, mà bây giờ mỗi người một nơi khắp đại giang nam bắc của đất nước, mấy người Điền Lâm cũng là ở gần đây nên mới có thể đến kịp, còn bọn Đàm Mộc đều ở quá xa nên không kịp đến.

- Nào, cạn!

Lý Dương đột nhiên nâng ly lớn tiếng nói.

Bọn người Mông Điền nhìn nhau rồi lập tức nâng ly lớn tiếng nói:

- Cạn!

Một ly liệt tửu cứ như vậy một hơi là hết.

- Ha ha, thời gian trôi qua thật nhanh, chớp mắt một cái mười năm đã trôi qua!

Lý Dương ê a nói.

- Đúng vậy, tổ trưởng Mông Điền vừa mới ẵm cháu ngoại! Năm đó khi chúng ta ở cùng một chỗ, Mông Danh bắt quả là một tiểu nữ hài mà thôi, bây giờ đã gả làm vợ người ta rồi.

Đàm Kim gật đầu cười nói.

Lý Dương sững sờ, hần lập tức nói với Mông Điền:

- Tổ trưởng, thật không ngờ tiểu nha đầu Mông Danh đó cũng đã lấy chồng sanh con rồi. Nào, tổ trưởng, ta kính huynh một ly, chúc mừng huynh được ẵm bảo bối tôn tử!

Mông Điền cũng cười ha hả nâng ly cùng Lý Dương một hơi cạn ly. Mông Điền cũng đã năm mươi tuổi rồi, nhưng dáng vẻ y chỉ giống người ba bốn mươi, bởi vì... Mông Điền đã đạt đến Kim Đan cảnh giới.

Năm đó Mông Điền đã là ngũ cấp cao thủ đỉnh phong, khổ tu trọn mười năm. Cuối cùng đã đạt tới Kim Đan cảnh giới. Tuổi thọ tự nhiên được kéo dài ra, xem ra trông còn trẻ ra không ít.

- Lý Dương, cô gái vừa từ phi cơ bước xuống, sau đó cùng thị trưởng nói chuyện có phải là bạn gái của người không đó? Huynh đệ chúng ta trừ Đàm Kim vừa mới có bạn gái ra, tất cả ai cũng đã kết hôn rồi. Người chắc cũng không bị bỏ quá xa chứ!

Điền Lâm cười hì hì nói. Người hần ám chỉ chính là Lily.

- Đó là sư muội ta! Nó tên là Lily, vợ của một huynh đệ ta.

Lý Dương giải thích:

- Bạn gái? Kết hôn, chuyện đó đối ta quá xa vời!

Hắc Nham lập tức tròn mắt Điền Lâm.

Điền Lâm cũng biết vừa rồi là mình đùa không đúng, là huynh đệ sanh tử lúc trước, hần đương nhiên hiểu rõ tính cách của Lý Dương, hần sẽ không bao giờ tìm cô gái khác. Chỉ là Điền Lâm hôm nay quá cao hứng nên đã quên mất cái tật nói mà chẳng chịu suy nghĩ năm xưa.

- Không sao, chỉ là đùa thôi ma, chẳng có gì ghê gớm cả. Hôm nay tâm tình ta rất tốt, nào, uống rượu!

Lý Dương đã mười năm không gặp các huynh đệ lâu năm nên muốn cụng ly.

- Không nói nữa, chúng ta uống rượu, chúng ta uống rượu!

Đàm Kim lập tức kéo lấy Lý Dương và bắt đầu cùng Lý Dương uống.

Năm người ai cũng vui vẻ nói cười về chuyện của mình trong mười năm qua và không ngừng uống rượu, họ náo nhiệt cho đến tận khuya mới tan.

Đêm nay, Lý Dương cảm thấy rất thống khoái, thống khoái phi thường.

Sáng sớm ngày thứ hai.

Trong biệt thự riêng của Lý Dương.

- Sư bá, người dậy thật sớm a! Đúng rồi, lúc nào chúng ta đi Côn Luân tiên cảnh đây?

Lý Dương vừa đi xuống lầu liền hỏi Vương Thông luôn.

Vương Thông lúc này đang ở trong sân viện tùy ý đánh ra một bộ quyền pháp để hoạt động hoạt động gân cốt.

- Côn Luân tiên cảnh?

Vương Thông thu thế và xoay người nhìn lại phía Lý Dương

- Đừng vội, chúng ta vừa mới tới Thượng Hải thì đã có người đem tin tức truyền tới Côn Luân tiên cảnh rồi, chắc rằng tối nay sẽ có người đến dẫn đường!

Lý Dương nghi hoặc nói:

- Ồ? Thông báo bằng biện pháp gì vậy? Chẳng lẽ là điện thoại?

Nói đến đây, Lý Dương cũng nở một nụ cười.

Vương Thông cười nói:

- Tiểu tử nhà ngươi, làm sao có thể là điện thoại chứ? Nói cho chính xác thì Côn Luân tiên cảnh và địa cầu không thuộc cùng một không gian, điện thoại căn bản không có thể xuyên qua được. Cái này là ngọc giản truyền tin. Phụ thân ngươi lúc trước đã để lại đây một khối ngọc giản, một khi phát hiện tin tức của ngươi, thì sẽ có người đập nát nó, phụ thân con ở bên kia sẽ biết được và lập tức phái người đến đón ngươi đi!

Lý Dương gật gật đầu.

Sau bữa trưa.

Lý Dương nằm trên ghế sofa trong phòng khách mà nhắm mắt dưỡng thần.

- Lý Dương!

Âm thanh của Hạng Vũ vang lên trong đầu Lý Dương, Lý Dương lập tức tập trung chú ý.

- Bá Vương, có chuyện gì sao?

- Liễm Tức thuật của ngươi bây giờ cũng có chút tinh thâm hơn so với trước, cho dù là cao thủ Thiên Tiên kỳ có lẽ cũng nhìn không thấu. Bất quá ta nhắc nhở ngươi một điểm, Liễm Tức thuật của ngươi mặc dù không tệ, nhưng khi gặp cao thủ cấp bậc La Thiên thượng tiên thì sẽ bị phát hiện đó.

Lời nói của Hạng Vũ có vẻ rất khẳng định.

Lý Dương khẽ nhíu mày rồi lập tức hỏi:

- Bá Vương, bên trong Côn Luân tiên cảnh kia không có cao thủ cấp La Thiên thượng tiên chứ? Sau khi cao thủ Đại Thành kỳ phi thăng mới là Thiên Tiên, trên Thiên Tiên một trăm cấp mới là La Thiên thượng tiên, cao thủ như vậy làm sao có thể chạy đến Côn Luân tiên cảnh chứ? Côn Luân tiên cảnh mặc dù cũng xưng là “tiên cảnh”, nhưng trên thực tế cũng chỉ là nơi của tu chân giả mà thôi.

- Khó nói lắm, theo đạo lý, trong Côn Luân tiên cảnh thông thường là không có tiên nhân, nhưng làm sao chắc chắn được? Quan trọng nhất chính là tán tiên, vượt qua mấy lần thiên kiếp thì công lực của tán tiên sẽ tương đương với La Thiên thượng tiên rồi. Trước mặt bọn chúng, ngươi cũng sẽ bị nhìn thấu.

Hạng Vũ lại đả kích Lý Dương.

Lý Dương cười nói:

- Bá Vương, người đã để tôi tiến vào Côn Luân tiên cảnh thì nhất định sẽ có biện pháp để đám cao thủ này không tìm tôi gây phiền phức chứ!

Hạng Vũ cười vang nói:

- Thông minh, đúng vậy, bản Bá Vương đích xác là có biện pháp, thần thức của Bốn Bá Vương vượt xa tán tiên, cho dù là thần thức của Đại La kim tiên cũng không bằng bản Bá Vương, vì thế bọn chúng không cách nào phát hiện ra thực lực của bản Bá Vương.

- Bá Vương, ngài hãy nói đi, rốt cục là có biện pháp gì mới có thể để cho đám cao thủ đó không thể phát hiện được tôi là tu ma giả đây?

Lý Dương sốt ruột hỏi.

Hạng Vũ cười ha hả nói:

- Ừm, vô luận là La Thiên thượng tiên hay là tán tiên vượt qua sáu lần thiên kiếp đều là siêu cấp cao thủ. Thiên kiếp của Tán tiên lần sau khó hơn lần trước, độ qua lần thứ sáu thật sự là rất khó, có lẽ trong Côn Luân tiên cảnh, cao thủ như vậy cũng chỉ có một vài người mà thôi. Về phần La Thiên thượng tiên, bọn chúng muốn hạ phàm thì phải được Tiên giới cho phép, vì thế La Thiên thượng tiên hạ phàm càng là hiếm thấy. Nói cách khác... người không cần lo lắng!

Lý Dương lập tức muốn mắng cho Hạng Vũ một trận, từ nãy đến giờ căn bản đều cũng là những lời nhảm.

- Toàn bộ Côn Luân tiên cảnh, cao thủ như vậy cũng chỉ có hai ba kẻ mà thôi, đối với một tu ma giả mà ngay cả Độ Kiếp kỳ cũng chưa đạt đến, người nói xem liệu bọn chúng có để ý không? Hắn đã không để ý người, người lo lắng gì chứ?

Hạng Vũ hỏi ngược lại.

Lý Dương lại phản bác:

- Ai biết mấy tên siêu cấp cao thủ đó nghĩ gì chứ? Nếu bọn chúng muốn tìm tôi gây phiền thì sao? Ngài hãy nói cho ta biện pháp đi! Nếu không khi bọn chúng động thủ, tôi chết chắc!

Lý Dương cũng đã biết thần thức của nguyên thần Hạng Vũ tuy mạnh nhưng thực lực tự vệ của bản thân thật sự bị hạn chế trong giới hạn cao thủ Đại Thành kỳ.

Nếu cao thủ cấp bậc La Thiên thượng tiên xuất thủ thì Hạng Vũ cũng không có bất cứ biện pháp nào để ngăn cản. Huống chi Hạng Vũ cũng sẽ không xuất thủ trước mặt những cao thủ đó, nếu không khí tức của hắn mà bị phát tán ra thì Tiên giới cảm ứng được, khi đó Hạng Vũ coi như xong!

- Rất đơn giản, Bốn Bá Vương thi triển liêm tức thuật, hoàn toàn đem khí tức tu ma giả của người ẩn tàng đi!

Hạng Vũ cuối cùng cũng nói ra đáp án.

Đáp án này thật sự khiến cho Lý Dương tức đến hộc máu.

- Đơn giản vậy sao?

Lý Dương hỏi ngược lại.

Hạng Vũ nói:

- Chỉ là đơn giản vậy thôi, ai bảo người nghĩ cho phức tạp lắm vào. Dem lý giải về thiên đạo và thần thức nguyên thần của Bốn Bá Vương ra thi triển liêm tức thuật, cho dù là Đại La kim tiên có lẽ cũng chẳng phát hiện ra thân phận tu ma giả của người!

Hạng Vũ dương dương đắc ý nói.

Lý Dương không khỏi bất đắc dĩ cười cười, bất quá đây cũng là sự thật. Hạng Vũ tuy không dám hấp thu quá nhiều năng lượng, chỉ có thể giữ thực lực trong giới hạn Phi Thăng kỳ, nhưng thần thức của nguyên thần Hạng Vũ có cấp bậc thật sự là Ma Vương hậu kỳ, thậm chí còn cao hơn! (tại Phàm Nhân giới mấy ngàn năm, Hạng Vũ vẫn có tiền bộ - tác giả)

Đột nhiên có tiếng bước chân từ ngoài cửa vang lên.

- Lý Dương, người trong Côn Luân tiên cảnh đã đến rồi!

Âm thanh của Vương Thông vang lên. Lý Dương lập tức đứng lên.

Một thanh niên mặc đồ thể thao màu trắng tiến tới.

Thanh niên này vừa nhìn thấy Lý Dương, hai mắt bèn sáng lên:

- Vị này chính là Lý Dương sư đệ ư? Quả nhiên rất giống với sự tưởng tượng của sư tôn, chào đệ, ta là Huyết Nguyệt, sư huynh của đệ!

Dứt lời một luồng đạo khí từ trong tay thanh niên này bay ra và lượn vòng quanh.

Lý Dương vừa nhìn đạo khí thì lập tức không hoài nghi gì nữa, hắn lập tức cười dài một tràng nói:

- Ta chính là Lý Dương, chào huynh, Huyết Nguyệt sư huynh!

125. Chương 3 : Côn Luân Tiên Cảnh

- Bây giờ chúng ta đi hay là chuẩn bị một chút?

Lý Dương lập tức cười nói:

- Không cần gấp, chờ một chút đã!

Dứt lời Lý Dương bèn lấy điện thoại đi động ra và gọi cho Lily.

- Lily, là huynh, muội hãy mau cùng Jake trở lại, chúng ta lập tức đi Côn Luân tiên cảnh!

- A, người trong Côn Luân tiên cảnh đến rồi sao? Được, muội sẽ lập tức cùng Jake quay về, hai mươi phút, hai mươi phút nữa sẽ đến!

Âm thanh của Lily có chút vội vã hấp tấp, dù sao một khi tiến vào Côn Luân tiên cảnh, ngày mà nàng tìm được phụ thân sẽ gần hơn rất nhiều.

Lý Dương cúp điện thoại rồi nhìn về phía Huyết Nguyệt.

- Huyết Nguyệt huynh đệ, huynh có thể nói cho ta biết tại sao phụ thân ta không tự mình đến không?

Âm thanh của Lý Dương hơi lộ vẻ oán hận.

Huyết Nguyệt lúc này mới nhớ đến chuyện lúc sắp đi sư tôn mình thúc dục liên hồi, hiển nhiên người đối nhĩ tử rất là quan tâm và day dứt.

- Lý Dương sư đệ, đệ đừng trách sư tôn, sư tôn người cũng muốn tự mình tới đón đệ, chỉ là lúc này người đang giúp sư mẫu tẩy kinh phạt tủy. Sư mẫu thì đệ cũng biết đó, người ở trong thế tục mấy chục năm, tẩy kinh phạt tủy cho người là một việc vô cùng khó khăn! Cho dù có Tẩy Tủy đan thì cũng vô dụng!

Huyết Nguyệt giải thích.

Lý Dương nghe xong, trong lòng thầm gật đầu.

Mẫu thân mình xưa nay chưa từng tu luyện qua, hiện nay mẫu thân đã có tuổi rồi, kinh mạch cũng không chịu đựng được những kích thích kịch liệt. Năm đó, khi bản thân phục dụng Tẩy Tủy đan, được lực của Tẩy Tủy đan Lý Dương quả thật rất rõ ràng, mẫu thân của hắn khẳng định không chịu đựng được, vì thế chỉ có thể để cho phụ thân từ từ từng bước một mà dần phong hóa vũ (thành ngữ: ý chỉ việc cần dùng nhiều thời gian mà từ từ thay đổi), dùng công lực mạnh mẽ của ông để tẩy kinh phạt tủy cho mẫu thân.

Sau khi hỏi xong, Lý Dương đã không nói thêm gì nữa.

Lúc này trong lòng Huyết Nguyệt cũng hơi có chút bất an.

Trong Côn Luân tiên cảnh, Huyết Nguyệt cũng thuộc loại một tu chân giả có tiếng tăm tương đối lớn, sự tàn khốc cũng như phi đao của Huyết Nguyệt đã truyền khắp toàn Côn Luân tiên cảnh. Khi đối diện với chém giết hắn cũng tâm lạnh như băng, nhưng bây giờ hắn lại có chút bất an.

- Sư tôn cũng thật là, bỏ rơi vợ con hơn ba mươi năm, cho dù là ai có người phụ thân như vậy cũng đều cũng sẽ sinh ra oán niệm!”

Huyết Nguyệt bây giờ chỉ có thể vì sư tôn mà an ủi vị Lý Dương sư đệ này.

Trong lòng Lý Dương cũng rất mâu thuẫn.

Tuy hắn cảm thấy phần hận thân sinh phụ thân mình, ông ấy đã bỏ rơi mẫu thân hơn ba mươi năm, nhưng dù sao ông cũng là phụ thân thân sinh ra mình!

Thân sinh phụ thân!

Một giọt máu đào hơn ao nước lã, cho dù thế nào ông ấy vẫn là thân sinh phụ thân của mình. Lý Dương đối với người phụ thân này vẫn tràn đầy mong đợi như trước, sự oán hận được chôn sâu trong đáy lòng cũng không thể tình là sâu.

Mười lăm phút sau.

- Sư huynh, người đến từ Côn Luân tiên cảnh đâu?

Âm thanh của Jake vang lên từ xa.

Trong chốc lát, thân ảnh của Jake và Lily đã xuất hiện trước mặt bọn Lý Dương. Trong điện thoại Lily nói là hai mươi phút, nhưng chỉ cần hơn mười phút nàng đã đến đây rồi.

- Hai đứa nó chính là đồ đệ của ta!

Vương Thông nói với Huyết Nguyệt.

Huyết Nguyệt liếc nhìn qua Vương Thông, trong lòng lại một lần nữa cảm thấy buồn bực, Vương Thông tuy là sư bá của hắn, nhưng đã bị trục xuất khỏi sư môn. Vì thế bây giờ nhìn thấy Vương Thông, hắn cũng có chút xấu hổ.

- A, bọn họ là Lang nhân!

Huyết Nguyệt cả kinh, nhãn lực của Huyết Nguyệt thuộc loại gì chứ? Hắn đương nhiên có thể dễ dàng khám phá ra thân phận của Tiểu Jake và Lily.

Tiểu Jake và Lily hiện này chỉ đạt tới cảnh giới ngũ cấp cao thủ, đạt tới lục cấp thì ma sát lực mới hình thành, cho nên bây giờ vẫn chưa thể tính là tu ma giả.

- Huyết Nguyệt, là Lang nhân thì đã sao nào? Hơn nữa ngay cả Kim Đan kỳ cũng không bằng, chẳng lẽ có người sẽ đối phó bọn chúng?

Vương Thông hỏi ngược lại.

Hai mắt Huyết Nguyệt đột nhiên sáng lên, vừa nhìn thấy hai mảnh ngọc bội treo trên cổ Jake và Lily hắn liền lập tức đáp:

- Không, bọn chúng ngay cả kim đan cũng chưa có. Có lẽ trong Côn Luân tiên cảnh những người tự trọng thân phận sẽ không bao giờ đối phó bọn chúng, huống chi bọn chúng còn có...

- Có cái gì đó? Huyết Nguyệt sư huynh, vì sao huynh lại che giấu như vậy?

Lý Dương lập tức hỏi ngược lại:

- Có phải là liên quan tới việc về mảnh ngọc bội này? Huynh biết phụ thân của bọn họ là ai sao?

- Đúng vậy, huynh biết phụ thân của chúng tôi là ai sao?

Lily cùng Jake cũng nhìn về phía Huyết Nguyệt.

Huyết Nguyệt lập tức nhìn Lý Dương cười nói:

- Sư đệ, việc này đợi trở lại Tinh Cực tông rồi ta sẽ nói với đệ, chúng ta cũng nên chuẩn bị đi thôi nhé!

Lý Dương chỉ đành bất lực cười, hắn không được biết thân phận phụ thân của Jake và Lily từ Vương Thông, bây giờ lại thất bại ở chỗ Huyết Nguyệt.

Đột nhiên Huyết Nguyệt nhìn về phía Jake và Lily rồi nói:

- Ta khuyên các ngươi không nên để ngọc bội lộ ra ngoài. Phụ thân các ngươi ở Côn Luân tiên cảnh mặc dù có thể tính là một đại nhân vật, nhưng đối thủ của y cũng không ít, hơn nữa đối thủ của y chúng ta đều không có khả năng kháng cự được. Một khi địch nhân của phụ thân ngươi nhìn thấy mảnh ngọc bội này, hai tỷ đệ ngươi coi như xong!

Vương Thông cũng tán đồng nói:

- Có đạo lý! Lily, Jake, hai người các con hãy thu ngọc bội lại, đừng cho người ngoài nhìn thấy. Phụ thân hai con quả thật có không ít địch nhân!

Nghe sư tôn của mình cũng nói như vậy, Jake và Lily lập tức cất ngọc bội đi.

oOo

Trong nhà Hắc Nham.

- Ring ring ring...

Hắc Nham đang cùng với con trai xem ti vi trong nhà, nghe thấy tiếng chuông cửa vang lên gã bèn lập tức đứng dậy mở cửa.

Cửa mở ra, bên ngoài có một người thanh niên sáng sủa đang đứng.

- Hắc Nham tiên sinh, cái này là chủ tịch của chúng tôi tặng cho ông!

Dứt lời người thanh niên lấy ra một hộp ngọc và đưa tới trước mặt Hắc Nham.

- Chủ tịch của các người là...?

Người đầu tiên mà Hắc Nham nghĩ đến chính là Lý Dương, dù sao trong mấy đại nhân vật mà hắn quen biết cũng chẳng có được mấy người là chủ tịch.

- Chủ tịch của chúng tôi chính là Mộc Dịch tiên sinh!

Người thanh niên cung kính nói.

Hắc Nham gật gật đầu rồi nhận lấy chiếc hộp ngọc.

- Hắc Nham tiên sinh, tôi xin đi trước!

Dứt lời, thanh niên kia bèn xoay người rời đi.

Hắc Nham nhìn qua hộp ngọc trên tay rồi mở ra.

“Hắc Nham, khi người xem được lá thư này ta đã rời khỏi nơi đây, tinh thể trong hộp ngọc này gọi là “linh tinh”...”

Một lá thư rất dài, ngoại trừ lời nhắn nhủ của Lý Dương, còn lại đều liên quan đến cách dùng “linh tinh”.

Nhìn thấy cách dùng linh tinh, trong lòng Hắc Nham lập tức hiểu được độ trân quý của nó. Dùng khối linh tinh này tuyệt đối có thể khiến một người thường trở thành ngũ cấp cao thủ trong vài năm. Cho dù là Hắc Nham đã đạt tới ngũ cấp cao thủ cảnh giới, nếu luôn mang tinh linh này theo bên mà tu luyện, tốc độ tu luyện chắc chắn sẽ nhanh hơn gấp mấy lần.

Cùng lúc ấy, mấy huynh đệ Đàm Kim, Điền Lâm, các huynh đệ năm xưa ở cùng Lý Dương và Viêm tỷ đều cũng nhận được lễ vật của Lý Dương, tất cả đều được Lý Dương chuẩn bị giống nhau.

Còn lúc này Lý Dương đã đến Tứ Xuyên.

Tứ Xuyên, Thiên Phủ Chi Quốc.

Tòa cao ốc Côn Luân đại hạ cao chín mươi bảy tầng chính là kiến trúc cao nhất của Thành Đô (tên địa danh) hiện nay. Ba tầng trên cùng của tòa cao ốc này, vô luận là ai, cho dù là thị trưởng đến cũng không được bước vào trong, đây là quy củ. Nhưng lúc này trong đó đang có mấy người.

Huyết Nguyệt, Lý Dương, Vương Thông, Jake và Lily năm người đang ở trong tầng trên cùng này.

Bên trong, trừ một gian phòng làm việc lớn và các ghế ngồi thì là còn lại toàn một khoảng trống trải.

Huyết Nguyệt song thủ liên động, các thủ ấn được hắn liên tục xuất ra, đạo đạo năng lượng hình thành nên một trận pháp cự đại.

Trận pháp này đột nhiên được Huyết Nguyệt dán lên tường.

Trận pháp lập tức vận chuyển, từng đạo quang mang bắt đầu lóe lên. Trên tường, một trận pháp từ từ xuất hiện. Hai trận pháp tựa hồ như đan xen vào nhau, quang mang không ngừng lấp lóe. Dần dần... hai trận pháp tựa hồ bắt đầu hợp lại.

- Khai!

Huyết Nguyệt thấp giọng kêu một tiếng. Lập tức hai trận pháp đồng thời sáng rực lên, ngay sau đó tất cả từ từ phai nhạt dần, một cánh cửa đột nhiên xuất hiện.

Huyết Nguyệt xoay người lại và cười nói với mấy người Lý Dương:

- Có thể vào rồi!

- Quả nhiên là thần kỳ!

Lý Dương kinh ngạc thốt lên. Tiếp đó mấy người đều theo sau Huyết Nguyệt mà đi vào trong cánh cửa này.

oOo

Đám người Lý Dương đứng trên một bãi cỏ.

Bầu trời xanh thẳm, màu xanh lam kia giống như một chiếc mâm ngọc trong suốt, mây trắng lượn bay điểm chuyết thêm cho vùng chân trời.

Trên bãi cỏ, vô số dã thú quý hiếm chạy đầy mặt đất, đám dã thú này tựa hồ tại thế tục có tìm mỗi mắt cũng không thấy, có một số thì được gọi là động vật cấp một trong danh sách bảo hộ thú quý hiếm. Nhưng trong Côn Luân tiên cảnh, nơi nào cũng có thể nhìn thấy.

- Phù!

Mấy người Lý Dương không ngăn được mà hít sâu một hơi, không khí nơi đây quả thật là vô cùng thanh tân. Lý Dương trước nay chưa từng nghĩ qua, thì ra hô hấp cũng có thể trở thành một loại hưởng thụ.

Thiên địa linh khí thuần tịnh vô bì, cũng nồng đậm hơn không ít so với ngoại giới.

- Ha ha Đám tu chân giả thế tục công lực đạt tới Nguyên Anh hậu kỳ được dẫn vào Côn Luân tiên cảnh, khi tiến vào cũng giống hệt như mấy người, tất cả ai cũng có biểu tình này. Bất quá không khí của ngoại giới thật sự rất kém, nếu không phải sư tôn có lệnh ta cũng sẽ không ly khai Côn Luân tiên cảnh!

Huyết Nguyệt cảm thán nói.

- Tu chân giả thế tục? Chính là những tu chân giả đã đạt tới Nguyên Anh hậu kỳ nhưng không cách nào đột phá sao? Bọn họ từ nhỏ đều ở trong thế tục, vừa mới tiến vào Côn Luân tiên cảnh trong mộng tưởng, kinh hỷ cũng là rất bình thường. Huyết Nguyệt sư huynh, chúng ta hãy mau đến Tinh Cực tông đi!

Lý Dương thúc giục nói.

Vương Thông đột nhiên cảm thấy có chút thấp thỏm, bỗng dưng lão cắn răng, trước hết đến Tinh Cực tông đã rồi tính, cùng lắm là bị đuổi ra ngoài.

- Đi thôi!

Vương Thông và Lý Dương đem Jake và Lily hai người không cách nào phi hành mang theo.

- Vù...!

Luồng gió do phá không tạo ra rất mạnh, bên ngoài thân thể Lý Dương phát ra vô số tia đao mang, dễ dàng ngăn chặn lại tất cả những thứ này. Lý Dương cũng dùng đao mang bảo hộ phía trước Jake.

- Sư diệt a, không ngờ ta lại không nhìn ra con đã luyện thành đao phách, tốc độ tu luyện quả nhiên nhanh kinh người a!

Vương Thông tán thưởng nói.

Người bình thường tu luyện, muốn đạt tới Nguyên Anh cảnh giới đều cần khoảng gần trăm năm thời gian, đặc biệt là từ Kim Đan kỳ đến Nguyên Anh kỳ, vô cùng khó tu luyện! Nhưng Lý Dương thì sao? Hẳn trước

là hấp thụ tinh huyết của Huyết tộc, sau lại dựa vào linh tinh, gần đây lại là tiến vào Thái Cực Âm Dương đại trận, một hơi tu luyện tới sáu năm, trong đó tu luyện sáu năm có thể sánh với mấy chục năm ở ngoại giới, Lý Dương cũng vì vậy mà đạt tới cảnh giới Đạo Phách, tương đương với Nguyên Anh kỳ.

Huyết Nguyệt hai mắt sáng lên mà cảm thán nói:

- Ta tưởng rằng tốc độ tu luyện của ta đã là rất nhanh, sáu mươi năm đạt tới chanh sắc (màu cam) đạo phách cảnh giới, không ngờ Lý Dương sư đệ chỉ cần ba mươi năm đã đến được cảnh giới này!

Huyết Nguyệt tưởng rằng Lý Dương từ nhỏ đã bắt đầu tu luyện, nếu hắn biết mười năm gần đây Lý Dương mới chân chính tu luyện, có lẽ hắn sẽ không nói ra lời luôn.

Huyết Nguyệt nhìn có vẻ trẻ tuổi, trên thực thể cũng đã hơn sáu mươi rồi. Tại Tu Chân giới, chuyện người mấy trăm tuổi trông chẳng khác gì thanh niên rất nhiều, vì thế tại Tu Chân Giới không thể dùng tuổi để đánh giá một người.

- Đúng rồi, Lý Dương sư đệ, Lý Thạc sư đệ không phải là huynh đệ chung bào thai với đệ sao? Theo đạo lý công lực hai người phải xấp xỉ nhau mới đúng, nhưng tại sao hiện nay y chỉ mới đạt đến Kim Đan tiền kỳ vậy?

Huyết Nguyệt hỏi, mặc dù ba mươi năm tu luyện tới Kim Đan tiền kỳ không thể coi là chậm, nhưng so sánh với tốc độ của Lý Dương thật sự là chậm hơn nhiều.

Lý Dương cười nói:

- A Thạc hắn vẫn luôn đi theo một đại trưởng lão của Hồng Bang tu luyện, còn ta lại theo một vị cao thủ thần bí tu luyện, tao ngộ khác nhau, cảnh giới tu luyện khác nhau cũng là bình thường!

Lý Dương đã chuẩn bị ổn cả rồi, một khi người của Tinh Cực tông hỏi hắn tại sao lại tu luyện nhanh như vậy, hắn sẽ đem tất cả đẩy lên người thần bí nhân, tên của thần bí nhân này là... sát thủ Tử Đan!

- Cao thủ thần bí? Mạnh đến đâu?

Huyết Nguyệt hiểu kỳ rồi, có thể khiến Lý Dương nhanh như vậy đã đạt tới đạo phách cảnh giới, hẳn đích xác là hiểu kỳ muốn biết thần bí nhân này rốt cục lợi hại đến như thế nào.

Vương Thông bên cạnh nói:

- Rất mạnh! Theo ta được biết, năm đó dưới đáy sông Harder, tiểu bang New York, thần bí cao thủ kia đã tạo ra một dòng xoáy bạo tạc tính (ở đây ý là nói dòng xoáy có tính chất muốn nổ tung, tựa tựa như kiểu dòng xoáy từ tính) có số năng lượng khổng lồ lên tới mấy chục triệu tinh, tương đương với năng lượng của một Độ Kiếp kỳ cao thủ. Mà thần bí cao thủ kia lại có thể khống chế năng lượng cường đại như thế, ít nhất cũng là cao thủ Độ Kiếp kỳ, thậm chí là Phi Thăng kỳ cao thủ cũng không biết chừng, cũng có khả năng là Tán tiên!

Huyết Nguyệt lập tức há to miệng kinh ngạc.

- Khống chế mấy chục triệu tinh năng lượng?

Huyết Nguyệt mặc dù chẳng bao giờ rời khỏi Côn Luân tiên cảnh nhưng đối với ngoại giới tốt xấu gì cũng có biết một chút, đối với cái gọi là “tinh” năng lượng cũng rất rõ ràng. Một người có thể khống chế dòng xoáy bạo tạc tính có năng lượng lên tới mấy chục triệu tinh. Cao thủ có công lực mạnh như vậy, tuyệt đối khiến cho người ta nghe mà sợ hãi.

- Sư đệ, vận khí của ngươi thật sự là khiến người hâm mộ a!

Huyết Nguyệt kinh ngạc thở dài.

Mấy người vừa nói chuyện vừa dùng tốc độ kinh người phi hành.

Lý Dương thỉnh thoảng nhìn thấy một vài tu chân giả bay qua, trong thiên địa mệnh mang này, mỗi khi có một tu chân giả bay qua lại khiến cho Lý Dương cảm thấy nơi này rõ ràng khác hẳn tục thế.

- Nghe nói lão gia hỏa Áo Quang chân nhân đó cuối cùng cũng độ kiếp, hừ hừ, tu luyện tới mấy trăm năm, thật sự khiến cho nghĩa phụ hân Tầm Hoan chân nhân mất mặt!

Một tu chân giả ở phương xa nói, tu chân giả bên cạnh cũng tán đồng:

- Đúng vậy, Tầm Hoan chân nhân chỉ vồn vện một trăm năm đã độ kiếp phi thăng, hơn nữa còn là một đạo phá kiếp vân. Lần độ kiếp đó của Tầm Hoan chân nhân có thể nói là đã lưu truyền trong toàn bộ Côn Luân tiên cảnh. Nhưng nghĩa tử của người, tông chủ hiện tại của Tinh Cực Tông là Huyền Quang chân nhân thì lại...

Dứt lời tu chân giả này lắc đầu quày quạy.

- Ba sư đệ của Huyền Quang chân nhân, một độ kiếp thất bại tu thành tán tiên, một đã độ kiếp đạt tới Đại Thành kỳ, còn một đã phi thăng, chỉ có Huyền Quang chân nhân tu luyện chậm nhất! Ai, Tầm Hoan chân nhân có nghĩa tử này, thật là...

Hai tu chân giả vừa nói vừa phi hành, đột nhiên hai người nhìn thấy Huyết Nguyệt, họ liền lập tức ngậm miệng mà tăng tốc rời đi.

Huyết Nguyệt sắc mặt có chút âm trầm, Lý Dương cũng phải nhíu mày, với công lực của hắn cũng có thể nghe được cuộc nói chuyện của hai tu chân giả kia.

- Gia gia thật sự kém cỏi như vậy sao?

Lý Dương trong lòng thầm nghĩ.

126. Chương 4 : Tinh Cực Tông

- Huyết Nguyệt sư huynh, những điều mà hai tu chân giả vừa rồi nói đều là thật sao?

Lý Dương quay sang hỏi Huyết Nguyệt. Trong lòng hắn có điểm hoài nghi. Dựa theo lý giải của hắn, tông chủ của một tông phái làm sao có thể là một người yếu nhất trong nhóm đồng bối? Huống chi, tự đáy lòng Lý Dương cũng không muốn gia gia (ông nội) của mình lại kém cỏi như vậy.

Huyết Nguyệt nhìn qua Lý Dương, nhãn thần lộ vẻ rất phức tạp, nhưng sau hồi lâu hắn vẫn phải bắt đắc dĩ mà gật đầu.

Lý Dương trong lòng lập tức chấn động, trong suy nghĩ của hắn, gia gia là tông chủ của Tinh Cực tông, ít nhất cũng phải là một siêu cấp cao thủ, nghe hai tu chân giả vừa rồi nói, trong nhóm đồng bối ở Tinh Cực tông gia gia lại là người yếu kém và không có thành tựu nhất...

Trong bốn người đồng bối, Áo Quang chân nhân là đại sư huynh mà lại chưa độ kiếp. Trong khi đó ba người còn lại, một đã phi thăng thành tiên, một độ kiếp thất bại trở thành Tán tiên, còn có một độ kiếp đạt tới Đại Thành cảnh giới, xem ra tựa hồ như Áo Quang chân nhân thật sự là yếu nhất!

Vương Thông lập tức quay qua nói với Lý Dương:

- Sư đệ, con ngàn vạn lần đừng cho rằng như vậy, sư phụ lão nhân gia người làm sao có thể yếu kém như vậy chứ? Ba vị sư thúc trông thì có vẻ mạnh hơn sư phụ, nhưng hiện nay đệ nhất cao thủ của Tinh Cực tông thật sự là sư phụ lão nhân gia người!

Vương Thông là đồ đệ của Áo Quang chân nhân, đối với sư phụ của lão thật sự biết rất rõ. Có một số bí mật trong tông phái Huyết Nguyệt không biết nhưng Vương Thông lại biết, chỉ là Vương Thông cũng không dám tùy ý nói ra mà thôi.

Huyết Nguyệt vừa nghe thấy, hai mắt liền lập tức sáng lên nói:

- Chẳng lẽ thật sự như vậy? Đúng rồi, ba vị sư thúc tổ cũng đều đã từng nói rằng bọn họ không bằng tông chủ, bất quá vô luận là môn hạ đệ tử hay là người ngoại giới đều cho rằng ba vị sư thúc tổ muốn cho tông chủ thể diện nên mới nói như vậy, chẳng lẽ sư bá người biết được chuyện gì sao?

Vương Thông cười thần bí nói:

- Huyết Nguyệt, những gì người nên biết sư phụ người nhất định sẽ nói với người. Ta chỉ có thể nói với người một điểm, sư phụ lão nhân gia người tuyệt đối không phải như người ngoài tưởng tượng đâu, đợi đến ngày người độ kiếp người sẽ biết!

Lý Dương nghe thấy Vương Thông nói vậy thì càng thêm hiếu kỳ.

Nghe Vương Thông nói thì tựa hồ Áo Quang chân nhân có bí mật gì đó rất là ghê gớm. Nhưng luận về đẳng cấp, ba vị còn lại một là Thiên tiên, một là Tấn tiên, một là Đại Thành. Áo Quang chân nhân thì chỉ mới vừa đạt đến Độ Kiếp trung kỳ, chuẩn bị độ kiếp mà thôi. Dựa vào cái gì mà mạnh hơn so với ba người kia nhỉ?

Kinh phong gào thét, quang ảnh lập lòe, đám Lý Dương sau nửa ngày bay qua các vùng sông suối, đồng cỏ, núi tuyết, cuối cùng bay đến một dãy núi dài liên miên bất tận.

- Thiên Vân sơn mạch, Thiên Vân sơn mạch, cuối cùng ta đã trở lại rồi!

Vương Thông nhìn dãy núi mà kích động nói lên, đã rời khỏi Tinh Cực tông gần trăm năm, bây giờ lão đã trở về dãy núi có Tinh Cực tông trong Thiên Vân sơn mạch.

Huyết Nguyệt lập tức tự hào giới thiệu với Lý Dương:

- Lý Dương sư đệ, Thiên Vân sơn mạch này chính là trụ sở của Tinh Cực tông ta, Thiên Vân sơn mạch có phương viên mấy ngàn dặm, hàng năm bị tuyết trắng bao phủ. Bất quá Tinh Cực tông chúng ta nằm ở trung ương của Thiên Vân sơn mạch, ở đó lại có một hộ tổng đại trận. Trong hộ tổng đại trận lúc nào cũng ấm áp như mùa xuân. Tiến vào bên trong là đệ sẽ biết ngay!

Thiên Vân sơn mạch nằm tại khu vực phía bắc của Côn Luân tiên cảnh, nếu đứng từ trên cao vạn trượng nhìn xuống là có thể phát hiện toàn bộ Thiên Vân sơn mạch hoàn toàn là một màu trắng mênh mang, lớp tuyết dày đã hoàn toàn bao trùm tất cả mọi nơi, không khí cũng vô cùng lạnh lẽo.

Phau phau tuyết trắng, vạn nhận tuyết phong (đỉnh núi tuyết).

Lý Dương lại thích nơi đây, hần lập tức cười lớn nói:

- Nơi này tốt quá, trong thế tục làm sao có thể tìm được một địa phương thuần tịnh và tĩnh mịch như vậy cơ chứ?

- Đi, đến Tinh Cực tông nào!

Huyết Nguyệt cười lớn một tiếng rồi lập tức điều khiển đao mang lao xuống đầu tiên, trực tiếp tiến vào trong Thiên Vân sơn mạch, Lý Dương và Vương Thông cũng mang theo Lily và Jake lao xuống rồi bám theo sau mà tiến vào trong.

Bay được chừng một tuần trà thời gian, mắt Lý Dương đột nhiên sáng lên.

Trong màu trắng mênh mang đột nhiên xuất hiện một khoảnh màu xanh lục, màu xanh lục tràn đầy sinh cơ.

Huyết Nguyệt dẫn đầu bay vào trong đó rồi lập tức đáp xuống. Lý Dương, Vương Thông cũng hạ xuống, thu lại đao mang hộ thể rồi đem Lily cùng Jake đặt ra ngoài.

Đưa mắt nhìn, trong phương viên mấy chục dặm thính thoảng cũng thấy thực vật, càng tiến đến gần lòng núi nhiệt độ lại càng cao hơn một chút.

- Oa, mãi mới được chui ra khỏi cái lồng kia, cũng thật là, bị nhốt trong cái lồng đó lâu như vậy khó chịu quá đi!

Jake nhảy lên, hung hăng đạp xuống lớp tuyết dưới chân, nó có vẻ rất là hưng phấn, miệng vẫn còn đang phát tiết sự phấn nộ vừa rồi.

Công lực của nó quá yếu, Lý Dương chỉ có thể dùng đao mang hình thành nên một màn bảo hộ bên ngoài thân thể nó, khiến nó muốn nói chuyện cũng không thể truyền âm ra ngoài được. Không ai nói chuyện cùng, nó đương nhiên là rất buồn bực.

- Ai bảo công lực của đệ quá yếu kém chứ? Nếu công lực đệ mạnh một chút thì đã có thể ngự không phi hành, như vậy chẳng phải là ổn sao? Ha ha...

Lý Dương đùa giỡn cười nói. Huyết Nguyệt, Vương Thông cùng Lily đều mỉm cười nhìn về phía Jake.

Jake lườm lườm Lý Dương một cái rồi lại liếc mắt qua nhìn mọi người, miệng nó xùi xuống và ngoảnh đầu đi.

- Oa!

Tiểu Jake không khỏi hướng về cảnh đẹp trước mắt chạy tới. Chỉ thấy ở một nơi không xa, các bức tượng bằng được bày khắp nơi.

Có các bức tượng bằng của sư tử, hổ, thỏ và các động vật bình thường, cũng có của các loại thần thú như Phượng Hoàng, Kỳ lân, Thần Long... Những bức tượng bằng không chỗ nào là không có, hơn nữa những bức tượng bằng đều đều được điêu khắc rất đẹp. Trong tục thế, người có thể đạt được trình độ như thế này có lẽ đã phải tương đương với những đại sư điêu khắc trong thế tục rồi.

- Những thứ này đều là do đệ tử của Tinh Cực tông ta khi huấn luyện công pháp dùng đao khí cơ bản đi tìm những khối hàn băng lớn ở tận thâm sơn, sau đó điêu khắc mà thành!

Huyết Nguyệt tự hào giới thiệu.

Tinh Cực tông huấn luyện công pháp cơ bản cho đệ tử chính là dùng loại biện pháp này.

Chuyện này vẫn là năm đó Tầm Hoan chân nhân lưu truyền lại. Khi ở trong Côn Luân tiên cảnh, Tầm Hoan chân nhân rất thích điêu khắc, đối với một người có khả năng sử dụng đao khí đến mức hải nhân như vậy thì việc điêu khắc cũng chỉ đơn giản như là ăn cơm uống nước mà thôi.

- Đi, đám tượng bằng này tại Tinh Cực tông nơi nào cũng có thể thấy được, chúng ta hãy tiến vào bên trong trước đã nào!

Huyết Nguyệt cười nói với mấy người.

Mấy người đều cũng gật đầu và cất bước đi theo Huyết Nguyệt về hướng lòng núi.

Từ từ tiến tới, càng ngày số lượng thực vật hoa cỏ càng nhiều, nhiệt độ cũng dần dần cao lên.

Thông đạo trong lòng núi là cái thang đá mấy nghìn bậc, thông qua mấy ngàn nấc thang đá, bọn Lý Dương lại xuyên qua một hạp cốc và tiến vào trong lòng núi.

- Oa...

Jake kinh ngạc mà thốt lên khi nhìn thấy tất cả những thứ trước mắt. Lý Dương cùng Lily cũng đều kinh ngạc mà nhìn tất cả những vật đó.

Thác nước cao tới trăm trượng từ trên đổ xuống, hoa nước tung bay, mây mù uốn lượn, thác nước phẳng phất như đang mặc một chiếc áo mây vậy. Bên cạnh thác nước là một vài đỉnh đài, lầu các giản dị ẩn hiện trong mây mù. Tất cả lúc ẩn lúc hiện, như mộng như ảo, quả đúng là tiên cảnh.

Tại một nơi cực kỳ tịch mịch như trong lòng núi lại là những tòa lầu các to lớn ẩn sâu trong mây mù. Tinh Cực tông này rút cuộc lớn đến thế nào Lý Dương cũng chẳng thể nhìn ra.

- Sư phụ, đồ nhi đã dẫn người trở về rồi!

Huyết Nguyệt lập tức truyền âm cho sư phụ của mình Lý Phong Du.

oOo

Lúc này trong Phong Minh các, Tinh Cực tông.

Lý Phong Du đang cùng thê tử của mình Lan Hân Thần nói chuyện về những việc đã xảy ra trong quá khứ.

Cả một tuần, Lý Phong Du với tu vi cao thâm đã trợ giúp Lan Hân Thần từ từ tẩy kinh phạt tử, Lan Hân Thần xưa nay chưa từng tu luyện qua, ngay cả Tẩy Tử đan cũng không dám phục dụng, Lý Phong Du chỉ có thể chậm rãi làm từng bước một. Cuối cùng, trải qua thời gian bảy ngày, Lan Hân Thần có thể nói là đã thoát thai hoá cốt. Ngay cả dung mạo cũng hồi phục lại dáng vẻ của tuổi ba mươi.

Lan Hân Thần lúc này trong lòng tràn ngập trong hạnh phúc, mặc dù bị bỏ rơi hơn ba mươi năm, nhưng Lan Hân Thần vẫn ghi nhớ chuyện Lý Phong Du đã đến sơn thôn tìm mình, vì để mình đến Côn Luân tiên cảnh đã phải nỗ lực đến thế nào.

Lan Hân Thần đã trải qua một cuộc sống đau khổ trong sơn thôn đã mấy mươi năm, từng có nam nhân truy cầu bà nhưng đều bị cự tuyệt. Từ điểm này có thể thấy được, Lan Hân Thần vẫn yêu Lý Phong Du rất sâu đậm. Cái đó gọi là yêu càng sâu thì hận càng sâu.

Ban đầu khi Lý Phong Du mới tìm được Lan Hân Thần, nhưng lúc đó Lan Hân Thần làm sao có thể tha thứ cho lão, cho nên Lý Phong Du phải dùng đủ mọi phương pháp. Thậm chí khiến một tu chân giả như lão thiếu chút nữa bỏ mạng, cuối cùng mới làm Lan Hân Thần hồi tâm chuyển ý. Dù sao từ nơi sâu thẳm trong tâm linh, Lan Hân Thần vẫn rất yêu Lý Phong Du.

- Không biết lúc nào Lý Dương mới có thể đến!

Lan Hân Thần đột nhiên nói.

Lý Phong Du trong lòng vô cùng kích động, xưa nay hắn chưa từng nghĩ đến bản thân lại có con trai, cho đến khi ra ngoài tìm kiếm thê tử thì mới biết đến việc này.

- Hân Thần, đừng lo, ta đã phái Huyết Nguyệt đi rồi, tin rằng nhi tử của chúng ta rất nhanh sẽ đến thôi!

Lý Phong Du an ủi, trong lòng hắn cũng hân hoan mong đợi muốn xem mặt mũi đứa con trai lớn rồi cuộc như thế nào.

Lan Hân Thần không biết Lý Dương đã phải chịu đựng khá nhiều thử thách trong cuộc sống, Lý Thạc trước nay chưa từng tâm sự với mẫu thân về chuyện của Lý Dương nhưng Lý Phong Du thì biết rất rõ. Khi Lý Thạc khi vừa vào trong Côn Luân tiên cảnh đã liền cùng phụ thân nói chuyện với nhau hết một ngày, có thể nói là đã đem chuyện của Lý Dương hoàn toàn kể rõ.

- Lý Thạc nó coi như là không tệ, đã có vợ con, Lý Dương thật đáng thương a!

Lý Phong Du trong lòng thở dài.

- Sư phụ, đồ nhi đã dẫn người trở về!

Âm thanh của Huyết Nguyệt đột nhiên chui vào tai Lý Phong.

Thiên lý truyền âm đối với tu chân giả mà nói đích xác là một loại tiểu bí kỹ vô cùng dễ dàng.

Lý Phong Du chợt đứng lên.

- Sao vậy?

Lan Hân Thần nghi hoặc nhìn về phía Lý Phong Du.

- Lý Dương đã trở về rồi, đại nhi tử của chúng ta đã trở về. Đi thôi, mau đến tiên điện!

Lý Phong Du lập tức kéo theo Lan Hân Thần rồi ngự đạo mang phá không bay đi sau chớp mắt.

oOo

Tại lối vào hộ tông đại trận đang có hai đệ tử của Tinh Cực tông, hai đệ tử vừa nhìn thấy Huyết Nguyệt liền lập tức khom người nói:

- Huyết Nguyệt sư bá!

Huyết Nguyệt gật gật đầu.

Đi qua lối vào là đến một quảng trường rộng lớn.

- Đó chính là tiền điện của Tinh Cực tông ta, phía sau chính là đại. Ngoài ra còn có các kiến trúc lầu các, nơi tu luyện khác nữa. Bên cạnh vách đá trong lòng núi cũng có một lượng lớn mật thất sơn động, cũng là một vài nơi để bế quan của Tinh Cực tông!

Huyết Nguyệt tùy ý nói.

Vương Thông lại đột nhiên có chút do dự, đây là nơi lão đã từng lớn lên, nhưng lão cũng đã từng bị trục xuất khỏi tông môn.

- Vù!

Một đạo lưu quang chợt lóe lên rồi đáp xuống trên quảng trường trước tiền điện.

- Mẹ?

Lý Dương nhìn thiếu phụ trước mắt, có điểm khó tin. Đây rõ ràng là người mẫu thân khi hắn còn thơ ấu! Hắn biết mẫu thân đã được tẩy kinh phạt tủy, thoát thai hoán cốt. Nhưng nhìn thấy hiện thực này hắn vẫn cảm có chút chấn kinh.

- Lý Dương, mẹ cũng thiếu chút nữa nhận không ra con rồi!

Lan Hân Thần nhìn con trai của mình, năm đó Lý Dương mười sáu tuổi thì tiến vào quân đội, sau đó mười mấy năm, nàng chưa từng gặp mặt Lý Dương thêm một lần. Sự tang thương trong mắt Lý Dương hiện nay thật sự khiến cho bà cảm thấy chấn động.

Lý Dương nhìn qua nam tử bên cạnh mẫu thân.

Một thân thanh y, tóc dài tung gió, khí chất phiêu dật, khuôn mặt rất giống như trong tưởng tượng của Lý Dương, xem dáng vẻ thì chỉ chừng ba mươi tuổi, nếu nói với người bên ngoài hai người là huynh đệ có lẽ cũng có người tin. Lúc này trong lòng Lý Dương đột nhiên cảm thấy run rẩy, người đứng xa xa trước mặt kia chính là thân sinh phụ thân của hắn.

Lý Phong Du cũng đang nhìn về thanh niên vận hắc y trước mặt.

Lạnh, lạnh, vẫn lạnh!

Đây là cảm thụ của Lý Phong Du!

Lý Dương phát tán khí tức lạnh như băng một cách rất tự nhiên, đó là khí tức phát ra từ tận đáy lòng.

- Ta là phụ thân của con, con có thể gọi ta là “phụ thân”. Ách, gọi ta bằng “cha” cũng được!

Lý Phong Du ở trong Côn Luân tiên cảnh đã quen dùng từ “phụ thân”, nhưng nghĩ đến con trai mình vừa từ tục thế đến đây nên lập tức nói như vậy. Nhưng ngữ khí của ông lại lộ ra vẻ khấn trương rồi. Không biết vì sao, vừa nghĩ đến những chuyện mà đứa con trai của mình phải trải qua là ông lại muốn che chở cho nó. Nhưng đối diện với đứa con trai lạnh như băng, ông lại không biết nên biểu đạt với nó như thế nào.

- Phụ thân!

Lý Dương nhìn thấy sự bối rối của Lý Phong Du bèn mỉm cười nói.

- Hảo, hảo, hảo!

Lý Phong Du kích động nói luôn một lượt ba chữ “hảo”, sau đó ông lập tức bước tới nắm tay Lý Dương nói:

- Đi, cùng ta đi gặp gia gia con!

Đột nhiên cánh tay đang nắm tay Lý Dương của Lý Phong Du chấn động.

Lý Dương ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện ánh mắt của Lý Phong Du đang nhìn sang bên cạnh mình.

- Đại sư huynh, huynh đã trở về!

Lý Phong Du nhìn thấy Vương Thông liền run giọng nói.

Vương Thông trong lòng cực kỳ phức tạp, nhưng trên mặt vẫn rất kích động mà liên tục gật đầu nói:

- Trở về rồi, trở về rồi, Phong Du, sư phụ người vẫn khỏe chứ?

Lý Phong Du nói luôn một mạch:

- Phụ thân người rất khỏe, chỉ là vẫn luôn lo lắng cho sư huynh. Đã gần một trăm năm rồi, cuối cùng sư huynh cũng trở về, phụ thân mà biết tin tức này thì nhất định sẽ rất cao hứng đó!

- Huynh chỉ là đệ tử bị trục xuất khỏi sư môn, chỉ cần sư phụ có thể nhớ ra huynh là huynh đã cao hứng và thỏa mãn lắm rồi.

Vương Thông cảm thán nói.

Đột nhiên một tràng tiếng bước chân vang lên, từ trong tiền điện có mười mấy tu chân giả đi xuống, người dẫn đầu là một lão giả hiền hòa, lúc này lão giả đang ôm một đứa bé, Lý Thạc và một cô gái đi bên cạnh lão.

Thân thể Vương Thông đột nhiên chấn động, lão lập tức quỳ xuống nói:

- Sư phụ!

Lý Phong Du cũng lập tức xoay người lại, vừa nhìn thấy lão đã liền khom người nói:

- Phụ thân!

Lan Hân Thần bên cạnh cũng khom người hành lễ, ngay cả Jake cùng Lily đều cũng khom người hành lễ theo, còn Lý Dương lại ngạo nghễ mà đứng nguyên đó và nhìn thẳng vào lão giả râu trắng dẫn đầu.

- Con là Lý Dương hả?

Ảo Quang chân nhân nở một nụ cười rạng rỡ nhìn Lý Dương.

127. Chương 5: Ảo Quang Chân Nhân

- Sư đệ, hãy mau hành lễ!

Vương Thông lập tức truyền âm cho Lý Dương, nhưng Lý Dương vẫn đứng thẳng người nguyên như cũ.

Lý Phong Du cũng vì Lý Dương lo lắng, chỉ là hiện nay lão đối diện với Lý Dương lão cảm thấy vô cùng áy náy nên không tiện ra lệnh cho Lý Dương. Dù sao lão cũng đã bỏ mặc Lý Dương hơn ba mươi năm, bây giờ phụ tử vừa mới nhận nhau. Hơn nữa Lý Phong Du có thể cảm thụ được đứa con trai này của mình là một hài tử quật cường nếu bản thân yêu cầu hắn hành lễ, có lẽ kết quả lại thành không hay.

Lý Thạc cũng hướng về Lý Dương mà liên tục nháy mắt ám thị nhưng Lý Dương vẫn chẳng hề động đậy.

Ảo Quang chân nhân liếc qua Vương Thông rồi mỉm cười gật gật đầu, trong lòng Vương Thông lập tức kích động mà run rẩy nghĩ “Sư tôn người vừa cười với ta, người cười với ta, chẳng lẽ người đã tha thứ cho ta rồi?” Mặc dù không thể xác định được thái độ của Ảo Quang chân nhân đối với mình nhưng Vương Thông cũng đã ít nhiều yên tâm hơn, ít nhất Ảo Quang chân nhân cũng không đuổi lão đi.

Còn lúc này Ảo Quang chân nhân lập tức đi đến bên cạnh Lý Dương nói:

- Lý Dương a, đến đây! Nhìn xem, Khả Khả có phải là rất đáng yêu không?

Ảo Quang chân nhân nhìn đứa bé trong lòng, trong mắt tràn đầy vẻ hiền từ.

Lý Thạc lập tức nhìn Lý Dương cười hì hì nói:

- Anh, đây là cháu trai của anh, thế nào? Không tệ chứ? Nó tên là Lý Khả, tiểu danh (tên gọi lúc nhỏ) là Khả Khả. Con trai đệ rất là đáng yêu đó!

- Rất đáng yêu!

Trên mặt Lý Dương cuối cùng cũng nở ra một nụ cười.

Áo Quang chân nhân đột nhiên nhìn về phía Lý Dương rồi rất là tùy ý nói:

- Lý Dương, hình như ngươi có ý kiến với gia gia, ngươi có thể nói ra không?

Nghe được câu này, sắc mặt Lý Dương lập tức lạnh đi nói:

- Người là gia gia của ta, ta thừa nhận! Chỉ là ta muốn hỏi gia gia người, tại sao lại bắt ép những đệ tử của Tinh Cực tông phải đi tìm người yêu rồi sau đó lại ruồng bỏ để cảm ngộ Tinh Cực tam cảnh! Người có biết ta và A Thạc cũng vì vậy nên mới vừa sinh ra là đã không có phụ thân, mẫu thân ta còn phải sống cô độc một mình hơn ba mươi năm!

Nói đến đây, ngữ khí của Lý Dương càng trở nên nặng nề hơn:

- Còn may là mẫu thân ta cuối cùng cũng được ở chung với phụ thân. Nhưng những người khác của Tinh Cực Tông thì sao? Rất nhiều đệ tử của Tinh Cực Tông sau khi lĩnh ngộ được tam đại cảnh giới thì tìm khắp nơi mà không thấy người yêu trong quá khứ. Cảm ngộ mười mấy năm, mấy chục năm, người yêu bọn họ có một số đã gả cho người khác, có một số biến mất trong biển người mênh mông, thậm chí có người đã chết già! Người có biết cái quy tắc này rốt cuộc đã hại biết bao nhiêu người không?

Nghe được lời chất vấn của Lý Dương, sắc mặt mấy người Lý Phong Du, bao gồm cả Vương Thông đều biến đổi. Áo Quang chân nhân trong Tinh Cực Tông là tuyệt đối là người chỉ nói một không nói hai, làm việc vô cùng quả quyết. Đối diện với Áo Quang chân nhân, thật sự không có người nào dám ăn nói như vậy.

Nhưng đồng thời, mấy tu chân giả phía sau Lý Phong Du và Áo Quang chân nhân sắc mặt trầm xuống. Hiển nhiên bọn họ cũng biết cái quy tắc này đã mang đến bao nhiêu thống khổ cho các huynh đệ trong tông phái. Thậm chí bọn họ cũng đã từng phải trải qua cái cảm giác tâm linh bị dày vò như vậy rồi.

Áo Quang chân nhân nhìn Lý Dương cười khổ nói:

- Hải tử, con có biết Côn Luân tiên cảnh tổng cộng có bao nhiêu tông phái không?

Lý Dương lắc đầu nói:

- Không biết!

Áo Quang chân nhân nói:

- Côn Luân tiên cảnh môn phái nhiều vô số, trong đó mười môn phái tu hành có thực lực mạnh nhất được gọi một cách đơn giản là “Nhất Cung Nhất Phái, Tứ Môn Tứ Tông”. “Nhất Cung” chính là Thượng Thanh cung được hiệu xưng là Côn Luân tiên cảnh đệ nhất tông phái! “Nhất Phái” là Thục Sơn kiếm phái, môn phái duy nhất trong Côn Luân tiên cảnh có thể cùng Thượng Thanh cung phân tranh.

- “Tứ Môn” là Tây Cực môn, Kim Cương môn, Bắc Tông ngũ môn, Ngũ Hành môn! Tây Cực môn này là môn phái tu phật giả, bên trong được phân ra làm Phật tông và Mật tông. Kim Cương môn chính là phật môn kim cương luyện thể tu hành giả (cái này nó hơi lằng nhằng, nói cho dễ hiểu thì nó là các tu hành giả của phật môn tu luyện thân thể theo kiểu các vị Kim Cương trong phật môn). Họ chuyên tu luyện thân thể, cùng ma đạo tu hành giả có điểm giống nhau. Bắc Tông ngũ môn chính là Toàn Chân môn phái, Ngũ Hành môn thì không cần nói nhiều nữa, chắc nghe danh là con đã hiểu rồi.

- “Tứ Tông” là Độn Giáp tông, Tạm Thiết tông, Bách Hoa tông, Tinh Cực tông. Độn Giáp tông là tông phái dựa vào loại thuật kỳ môn độn giáp để tu luyện, Tạm Thiết tông là tông phái duy nhất trong thập đại tông phái chuyên môn luyện khí. Bách Hoa tông là tông phái duy nhất trong thập đại tông phái gồm toàn nữ tử. Tông phái cuối cùng chính là Tinh Cực tông ta!

Lý Dương nhìn về phía Áo Quang chân nhân rồi nói:

- Người nói chuyện này để làm gì? Có quan hệ gì sao?

Khí thế trên người Áo Quang chân nhân bắt đầu dâng lên, mắt lão nhìn thẳng vào Lý Dương nói:

- Đương nhiên là có quan hệ, trong thập đại tông phái, các tông phái còn lại đều có mấy ngàn năm thậm chí trên vạn năm lịch sử, nhưng duy nhất Tinh Cực tông ta là chỉ có mấy trăm năm lịch sử, một tông phái chỉ có mấy trăm năm lịch sử dựa vào cái gì trở thành một trong thập đại tông phái?

- Cao thủ, cao thủ tuyệt đối!

Áo Quang chân nhân trong mắt hiện lên một tia tinh quang.

- Một tông phái mạnh và không mạnh chính là nhìn vào chuyện có bao nhiêu cao thủ, đặc biệt là đỉnh cấp cao thủ. Nhưng năm đó Tinh Cực Tông chúng ta chỉ là một tiểu tông phái chẳng ai để mắt trong Côn Luân tiên cảnh. Muốn phát triển thì phải có cao thủ, mà cao thủ là cần phải có thời gian mới có thể thành tựu, cho nên linh ngộ “Tinh Cực tam cảnh” đã trở thành con đường tắt được lựa chọn!

- Như hiện nay, Tinh Cực Tông ta cao thủ như mây, mười mấy người cùng lứa với Phong Du tựa hồ như đều đã là Độ Kiếp kỳ (Hoàng sắc đao phách cảnh giới – tác giả) cao thủ. Còn trong thế hệ của Huyết Nguyệt, trong gần trăm người cũng có quá nửa đạt tới Nguyên Anh kỳ. Hơn nữa phi đao nhập đạo vốn đã có công kích lực rất kinh người, nếu là cao thủ đồng cấp và trên người đối phương không có pháp khí trân quý gì, thậm chí có thể giết chết trong nháy mắt! Hừ hừ, Tinh Cực Tông ta hiện nay phóng mắt ra khắp cả Côn Luân tiên cảnh cũng chỉ có Thục Sơn kiếm phái và Thượng Thanh cung là có thể phân tranh.

Trong lời nói của Áo Quang chân nhân tràn ngập sự tự hào.

Một tông phái chỉ có mấy trăm năm lịch sử mà phát triển đến mức như bây giờ, hơn nữa cơ hồ tất cả mọi chuyện của tông phái đều do một mình hắn quản lý, Lý Tầm Hoan năm đó không để ý gì đến tông phái, căn bản không quản lý tới. Hơn nữa người đã sớm phi thăng lên Tiên giới rồi.

- Đáng giá sao? Vì một chút hư danh mà phải như vậy thì đáng giá sao?

Lý Dương lạnh nhạt nói.

Áo Quang chân nhân nhìn về phía Lý Dương rồi kiên quyết nói:

- Đáng giá, đương nhiên đáng giá, bất quá chuyện này không phải hư danh! Lý Dương, ngươi tưởng rằng Côn Luân tiên cảnh là nơi thần tiên? Là nơi hòa bình?

Áo Quang chân nhân hỏi ngược lại Lý Dương.

- Không, nơi đây không phải là nơi hòa bình!

Áo Quang chân nhân ngạo nghễ nói:

- Đây chính là nơi cường giả vi tôn, không có tông phái cường đại, chúng đệ tử của tông phái ra ngoài bị người ta bắt nạt đều không có biện pháp. Năm đó, khi nghĩa phụ của ta là Tầm Hoan chân nhân vừa mới phi thăng Tiên giới, Tinh Cực tông ta thực lực cực kỳ bạc nhược, cơ hồ bất kỳ tông phái nào đều cũng có thể bắt nạt chúng ta. Khi ta cùng ba vị sư đệ bị người bắt nạt thì cũng chỉ có thể nhẫn nhịn, bản thân kiếm được thiên tài địa bảo, bị người đoạt mất cũng không dám nói gì!

- Tại sao? Tại sao lại như vậy?

Áo Quang chân nhân nói ra những lời tự đáy lòng, tựa hồ như ông đã có chút kích động.

- Chính là bởi vì lúc đó Tinh Cực tông ta quá yếu! Hơn nữa trong Côn Luân tiên cảnh thiên tài địa bảo cũng ít, số lượng linh thạch cũng không phải là nhiều, nếu tông phái không có thực lực thì làm sao có thể có được những thứ đó.

- Thiên Vân sơn mạch trải dài mấy ngàn dặm nhưng chỉ có một tông phái Tinh Cực Tông ta, sơn mạch lớn như vậy, thiên tài địa bảo nhiều đến đâu không xuể, tất cả thứ đó cũng chỉ thuộc về Tinh Cực Tông ta, tại sao? Bởi vì bây giờ Tinh Cực Tông ta cường đại!

Nói đến đây, tâm tình Áo Quang chân nhân đã bình tĩnh lại một chút.

Các tu chân giả của Tinh Cực Tông xung quanh, bao gồm cả Vương Thông đều lộ vẻ tự hào. Bọn họ đều đã trải qua sự phát triển của Tinh Cực tông, năm đó khi Vương Thông còn nhỏ, Tinh Cực tông vẫn chưa

thể coi là một đại môn phái, trong Thiên Vân sơn mạch cũng có mấy chục tông phái cùng tranh đoạt thiên tài địa bảo và minh tranh ám đấu với nhau.

Bây giờ cả một dãy Thiên Vân sơn mạch dài mấy nghìn dặm đều đã thuộc về duy nhất Tinh Cực tông!

“Ngày nay, Tinh Cực tông ta cao thủ đã đủ. Chỉ cần không phát sinh chuyện cao thủ đoạn tằng (đứt đoạn, ý chỉ cao thủ ở một đời nào đó bị thiếu), Tinh Cực tông ta vẫn sẽ mãi cường đại, đệ tử càng nhiều, cao thủ càng nhiều.” Nói đến đây là đã có thể dự tính được tương lai của Tinh Cực tông.

Áo Quang chân nhân đột nhiên nói:

- Bây giờ, mệnh lệnh dành cho các đệ tử tu luyện “Tinh Cực tam cảnh” lúc trước đã có thể giải trừ rồi.

Thạch phá thiên kinh! (thành ngữ: ý chỉ vô cùng bất ngờ, đột xuất!)

Tất cả mọi người đều kinh hô một trận, Lý Dương cũng chấn kinh nhìn về phía Áo Quang chân nhân.

Áo Quang chân nhân nhìn về phía Vương Thông và mỉm cười nói:

- Thông nhi, lúc trước ngươi kiến nghị ta phế bỏ quy tắc kia đi. Nhưng khi đó còn chưa được, khi đó Tinh Cực tông ta thực lực vẫn không đủ mạnh. Bây giờ Tinh Cực tông đã mạnh rồi, cho dù không tu luyện “Tinh Cực tam cảnh” cao thủ cũng vẫn sẽ càng ngày càng nhiều, vì thế bây giờ đã không cần quy tắc kia nữa!

Đích xác.

Bây giờ đệ tử của Tinh Cực tông đời sau nhiều hơn đời trước. Trong thời của Áo Quang chân nhân kia chỉ có bốn người, cùng thời Lý Phong Du có chừng gần hai mươi người. Đồng bối với Huyết Nguyệt thì có tới gần một trăm người. Bây giờ số Độ Kiếp kỳ cao thủ phần nhiều là đệ tử cùng thời với Lý Phong Du, mà sau mấy chục năm nữa sẽ là đệ tử cùng đời với Huyết Nguyệt, đến lúc đó cao thủ sẽ như mây!

Đương nhiên, số đệ tử không thể cứ không ngừng gia tăng như vậy, khả năng bồi dưỡng đệ tử của một tông phái cũng có cực hạn. Tuy Thiên Vân sơn mạch rộng lớn như vậy, nhưng nhiều nhất cũng chỉ có thể nuôi sống mấy ngàn tu chân giả.

Đến mức độ như ngày nay, Tinh Cực tông không cần tu luyện “Tinh Cực tam cảnh” nữa, dù sao Tinh Cực tông các cấp bậc cao thủ đều đã có cả, hình thành một chuỗi liên tục, quy tắc cho đệ tử luyện “Tinh Cực tam cảnh” đã không cần nữa.

- Sư huynh chuẩn bị chờ sau khi huynh độ kiếp thành công sẽ tuyên bố tin tức này, không ngờ hôm nay lại vì lời nói của hài tử Lý Dương này mà tuyên bố trước!

Lại có thêm hai người từ tiền điện tiến đến, chính là hai vị sư đệ của Áo Quang chân nhân.

Tin tức này Áo Quang chân nhân đã chuẩn bị từ trước khi Lý Dương hỏi rồi.

Lý Dương lúc này mới cảm thấy xấu hổ, có lẽ cho dù bản thân không nói thì một thời gian sau Áo Quang chân nhân cũng sẽ tuyên bố ra.

- Thông nhi, năm đó việc con bị trục xuất ra khỏi sư môn cũng là bất đắc dĩ, dù sao tông quy cũng phải giữ!

Áo Quang chân nhân nhìn đại đệ tử của mình với vẻ áy náy.

Tam sư đệ của Áo Quang chân nhân, tán tiên Lãnh Vũ bên cạnh nói:

- Vương Thông, năm đó trục xuất ngươi ra khỏi sư môn nhưng lại không phế bỏ công lực của ngươi, ngươi cũng nên hiểu được dụng tâm của sư tôn ngươi chứ!

Trong lòng Vương Thông đến giờ mới giật mình đại ngộ.

Trong Côn Luân tiên cảnh, thông thường khi trục xuất đệ tử khỏi sư môn đều sẽ phế bỏ hết công lực của đệ tử. Chuyện mình không bị phế bỏ công lực, Vương Thông vẫn luôn cảm thấy rất mê hoặc. Bây giờ xem ra tất cả đều đã rất rõ ràng rồi, lúc trước Áo Quang chân nhân trục xuất Vương Thông khỏi sư môn cũng là cố chịu đau lòng mà làm như vậy, chuyện không phế bỏ công lực của lão cũng là rất dễ hiểu.

- Thông nhi, bây giờ ta lại thu con làm đồ đệ, để con trở lại sư môn, con có nguyện ý không?

Áo Quang chân nhân nhìn Vương Thông nói.

Wương Thông vừa nghe thấy, đầu óc liền như đang vang lên một trận sấm sét âm ầm.

Trở về sư môn, lão đã suy nghĩ rất lâu rồi. Từ lúc bước vào Côn Luân tiên cảnh, trong lòng lão vẫn luôn thấp thỏm, thậm chí còn lo lắng bản thân bước vào tông phái sẽ bị đuổi ra, lão chưa từng nghĩ đến chuyện bản thân còn có thể trở lại môn phái.

- Con có nguyện ý không?

Áo Quang chân nhân hỏi thêm lần nữa.

Wương Thông lúc này mới bừng tỉnh, lão vội vàng nói:

- Đệ tử nguyện ý, đệ tử nguyện ý!

Lúc này, nước mắt Vương Thông đã chảy đầy mặt.

Lý Phong Du cũng như đám huynh đệ của Vương Thông ai cũng mỉm cười nhìn Vương Thông, tất cả đều vì đại sư huynh Vương Thông mà cao hứng.

Lý Dương cũng cười mà nhìn tất cả mọi việc xảy ra, hẳn cả thấy thật là cao hứng.

- Gia gia, xin người tha lỗi cho tôn nhi vừa rồi đã vô lễ!

Lý Dương lúc này mới cung kính khom người hành lễ với Áo Quang chân nhân.

Áo Quang chân nhân lập tức mỉm cười gật đầu nói:

- Hảo, hảo, tôn nhi tốt của ta!

Bỗng dưng Áo Quang chân nhân hai mắt sáng lên, lão ngạc nhiên nói:

- Lý Dương, không ngờ con đã luyện thành đao phách, đạt tới Nguyên Anh cảnh giới!

Hạng Vũ đã đem ma sát lực của Lý Dương ẩn tàng hết, nhưng tu vi đao phách lại không ẩn tàng.

- Thời gian đã được bao lâu đâu, nghe Lý Thạc nói hai huynh đệ các người từ sáu mươi sáu tuổi mới bắt đầu chân chính tu luyện!

Áo Quang chân nhân tán thưởng.

Lý Dương không muốn gây nên sự chấn động quá mức nên bèn gật đầu.

Trên thực tế, Lý Thạc là từ thập sáu tuổi thì bắt đầu tu luyện nội công, còn Lý Dương thì từ hai mươi hai tuổi mới thật sự bắt đầu tu luyện nội công. Thời gian so với Lý Thạc còn ngắn hơn rất nhiều.

- Mười tám năm, chỉ mười tám năm đã đạt tới Nguyên Anh cảnh giới. Kỳ tích, ngay cả nghĩa phụ Tầm Hoan chân nhân cũng không có tốc độ nhanh như vậy, thật là kỳ tích a!

Áo Quang chân nhân không ngừng kinh ngạc kêu lên.

Mười mấy cao thủ tiền bối của Tinh Cực Tông đứng xung quanh đều kinh ngạc kêu lên, mười tám năm đạt tới Nguyên Anh cảnh giới, đây đích xác là một kỳ tích.

- Phong Du, hãy mau an bài phòng xá cho Lý Dương, ta muốn lập tức cùng đứa cháu ngoan này của ta nói chuyện!

Áo Quang chân nhân ra lệnh cho Lý Phong Du.

- Dạ, phụ thân!

Lý Phong Du lập tức vâng một tiếng nói.

- Hai đứa bé này là ai? Sao ta cảm thấy...

Ảo Quang chân nhân thoáng một cái đã chăm chú nhìn Lily và Jake, chỉ là Ảo Quang chân nhân thật sự vẫn chưa biết tại tây phương ở tục thể có Lang nhân tồn tại. Mặc dù trong Ma giới cũng có, nhưng Ảo Quang chân nhân chưa từng đi đến Ma giới nên đương nhiên không biết.

Vương Thông lập tức truyền âm cho Ảo Quang chân nhân:

- Sư tôn, hai người bọn chúng là đồ đệ của con đã thu tại thể tục, trên người bọn chúng có đeo một khối ngọc bội...

Vương Thông đem hình dáng của ngọc bội ra miêu tả lại rõ ràng.

Sau khi Ảo Quang chân nhân nghe xong, hai mắt lập tức sáng lên, ánh mắt lão nhìn Lily cùng Jake cũng đã nhu hòa hơn rất nhiều.

- Nếu đã là đồ đệ của Thông nhi thì cũng xem như là đệ tử của Tinh Cực tông ta rồi, các con cứ an tâm ở lại Tinh Cực tông, việc tìm kiếm phụ thân các con thì hãy chờ một thời gian nữa! Đương nhiên các con cứ yên tâm, Tinh Cực tông ta nhất định sẽ giúp các con tìm được phụ thân.

Ảo Quang chân nhân mỉm cười nói với Lily và Jake.

Lily và Jake nhìn thấy Ảo Quang chân nhân nói chuyện với bọn họ hữu hảo như vậy, trong lòng không khỏi hưng phấn mà vội vàng vâng dạ.

128. Chương 6: Bí Mật Của Ảo Quang Chân Nhân

Huyết Nguyệt mỉm cười nhìn Lý Dương nói:

- Lý Dương sư đệ, những ngày ở Tinh Cực tông, đệ cứ ở tại Vũ Tinh các nhé! Không xa bên cạnh Vũ Tinh các là Phong Minh các, nơi sư tôn và sư mẫu ở, sư đệ lúc nào cũng có thể đến thăm. Hai người này là bằng hữu của sư đệ tại tục thể, vậy để cho bọn họ ở cùng một chỗ với đệ luôn nhé!

Vũ Tinh các cao hai tầng, được dùng nham thạch và tre trúc dựng nên, bên trong có hơn mười gian phòng rất là thanh nhã.

Bên ngoài mây khói lượn lờ, đúng là có dáng vẻ của tiên gia (nhà của tiên).

- Làm phiền Huyết Nguyệt sư huynh rồi!

Lý Dương khách khí nói với Huyết Nguyệt.

Huyết Nguyệt liền lập tức rời đi, kỳ thực cũng không cần Huyết Nguyệt giới thiệu làm gì, với linh thức của Lý Dương, toàn bộ Tinh Cực tông đều nằm trong phạm vi bao trùm của hắn.

Tại lầu trên của Vũ Tinh các, Lý Dương, Jake và Lily đang ngồi quanh một chiếc bàn đá cổ (1) mà uống mỹ tửu thanh trà mà một vài đệ tử Tinh Cực tông mới nhập môn gửi tặng.

- Vù... Vù... Vù...

Các loạt các âm thanh phá không vang lên, ba người Lý Dương lập tức quay đầu nhìn về khoảng không phía xa.

Chỉ thấy hàng loạt các tu chân giả đang ngự dao khí mà phá không bay khỏi Tinh Cực tông sau nháy mắt.

- Oa, hơn ba mươi người! Ngự khí phi hành quả là sáng khoái a, thật muốn mình cũng có thể bay quá đi!

Jake loáng cái đã chạy đến bên lan can của tòa lầu mà nhìn chăm chăm về phương xa, bỗng dưng ánh mắt nó ảm đạm xuống:

- Đáng tiếc ta không có thực lực đó, thật là chán chết!

Jake trề môi, điệu bộ có vẻ rất không cao hứng.

Lý Dương thì lại nhú mày nghĩ “Có chuyện gì vậy nhỉ, sao lại có hơn ba mươi đệ tử cùng ra ngoài một lượt thế không biết?”

Một đồng tử vừa mới gia nhập Tinh Cực tông đang đứng bên cạnh rót rượu nhìn thấy thần tình của Lý Dương, nó rất thông minh mà đoán ra ngay vị trưởng bối trước mắt muốn biết có chuyện gì xảy ra. Do đó bèn lập tức giải thích nói:

- Sư thúc tổ, các vị sư thúc sư bá đang ra ngoài để gửi thiệp mời.

Lý Dương và Huyết Nguyệt có bối phận ngang nhau, mà đệ tử của Huyết Nguyệt đa phần đều là Kim Đan kì, họ cùng những đệ tử xuất động đưa thiệp mời vai vế ngang nhau. Còn đồng tử vừa mới nhập môn này, hiện tại ngay cả tiên thiên cảnh giới cũng chưa đạt đến, nó vừa mới nhập môn mấy năm nên gọi Lý Dương là sư thúc tổ.

- Thiệp mời? Thiệp mời gì? Thanh Phong, người nói rõ ra đi!

Lý Dương nghi hoặc hỏi.

Đồng tử tên Thanh Phong này lập tức tỉ mỉ nói:

- Sư thúc tổ, tông chủ lão nhân gia người sắp độ kiếp, theo tục lệ cần phải mời một số tông phái có quan hệ hữu hảo hoặc là bằng hữu đến quan sát. Đối với tu chân giả mà nói, quan sát độ kiếp có thể khiến cho sự lý giải của bản thân với thiên kiếp càng sâu hơn, đối với việc sau này bản thân độ kiếp rất có lợi.

- Gia gia ta sắp độ kiếp, Ân! Chuyện này ta biết, bất quá có thể biết chính xác được ngày độ kiếp sao?

Lời của Lý Dương vừa nói ra, đồng tử Thanh Phong liền sửng sốt, nó cũng chỉ là một tiểu đồng, mặc dù từ nhỏ đã sống tại Côn Luân tiên cảnh, mục tiêu chính là tiến vào thập đại tông phái tu luyện, nhưng có một số thứ nó vẫn chưa biết được.

- Lý Dương, tên tiểu tử ngu ngốc người! Việc gì cũng hỏi, nó cũng chỉ là một tiểu đồng tử, người thật là...

Hạng Vũ chỉ trích Lý Dương một hồi.

Lý Dương lúc này mới nhớ ra đồng tử trước mắt cũng vừa mới nhập môn không lâu, đối với chuyện tu chân có lẽ cũng chưa biết được bao nhiêu. Do đó hắn không hỏi Thanh Phong đồng tử nữa mà quay qua hỏi Hạng Vũ! Hạng Vũ dù sao cũng là Ma giới cao thủ cấp bậc Ma vương, chắc chắn phải vượt qua thiên kiếp, tự nhiên biết được việc này. Người có kinh nghiệm độ thiên kiếp thì không hỏi, mình thật là ngu mà.

- Bá Vương! Chuyện độ thiên kiếp này lẽ nào có thể dự tính trước được ngày giờ?

Lý Dương lập tức hỏi Hạng Vũ.

Hạng Vũ đáp:

- Đương nhiên, một khi đạt tới Độ Kiếp trung kỳ thiên kiếp tự có thể sẽ đến. Trước khi thiên kiếp đến, người có thể cảm thụ rõ ràng được loại cảm giác này, loại cảm giác này rất là huyền ảo, có thể cảm thụ nhưng lại khó có thể nói ra, chờ sau này người đạt tới Độ Kiếp trung kỳ thì sẽ biết, thời gian độ kiếp có thể chính xác đến từng ngày.

Lý Dương không khỏi hoang mang, cảm giác huyền ảo? Lý Dương chưa từng trải qua, cho nên hoàn toàn không biết.

- Người cũng đừng nghĩ nữa, những tu chân giả đã độ kiếp trong lịch sử Côn Luân tiên cảnh có ai mà chưa chuẩn bị kỹ càng đâu? Khi thiên kiếp đến còn chuẩn bị cả cấm chế đại trận, pháp bảo hay gì gì đó...tất cả đều đã chuẩn bị cẩn thận. Nếu không được biết thời gian chuẩn xác thì làm sao có thể chuẩn bị được như thế đây?

Hạng Vũ hỏi ngược lại.

Lý Dương lập tức hiểu ra.

Đúng vậy, nếu tu chân giả lại không thể cảm giác được thời gian thiên kiếp đến, như vậy thì hỏng bét! Tỷ như bản thân muốn chuẩn bị một đại trận, nhưng đại trận lại yêu cầu rất nhiều nguyên liệu hay cái gì khác, khi đang còn chưa bày xong đại trận mà thiên kiếp lại đột nhiên đến, đó chẳng phải là chết oan sao?

- Gia gia Áo Quang chân nhân của người độ kiếp thì người cứ yên tâm đi, nếu gia gia người mà không thể độ kiếp thành công thì cho dù là Đại Thành kỳ cao thủ đến cũng không kháng cự được thiên kiếp!

Hạng Vũ rất tin tưởng vào gia gia của Lý Dương.

Lý Dương trong lòng chấn động, Đại Thành kỳ cao thủ mạnh hơn cao thủ Độ Kiếp kỳ cả một cấp. Đại Thành kỳ cũng là Phi Thăng kỳ, lúc nào cũng có thể phi thăng. Theo lời Hạng Vũ nói, gia gia hắn tựa hồ như có thể so sánh với cao thủ Đại Thành kỳ.

Lý Dương lập tức nhớ lại lúc vừa mới tiến vào Côn Luân tiên cảnh, Vương Thông đối với gia gia Áo Quang chân nhân của hắn vô cùng tự tin như thế, nhưng lại không nói ra điều huyền bí bên trong.

- Bá Vương, chẳng lẽ gia gia ta thật sự là Tinh Cực tông đệ nhất cao thủ? Hai vị sư thúc tổ trong Tinh Cực tông của ta ngày nay một là Đại Thành kỳ, một là tán tiên, gia gia ta còn mạnh hơn bọn họ sao?

Lý Dương lập tức truy vấn Hạng Vũ.

Người khác thì chẳng thể biết được bí mật của Áo Quang chân nhân, nhưng thần thức cường đại của Hạng Vũ thì lại dễ dàng phát giác ra bí mật đó.

- Dương nhiên! Sự cường đại của gia gia người người chẳng tưởng tượng nổi đâu. Nhưng hắn cường đại như vậy thì cũng phải trả giá, thời gian hắn tu luyện bị kéo dài ra, đây chính là cái giá, bất quá tiềm lực của hắn sau này rất lớn, thậm chí vượt qua cả tổ sư khai tông của Tinh Cực tông Lý Tầm Hoan!

Lời của Hạng Vũ thập phần khẳng định.

Lý Dương lại càng sửng sốt.

Bản thân gia gia chẳng những không phải là một tu chân giả yếu nhất trong nhóm đồng bối như kẻ khác nói mà còn là cường đại nhất, hơn nữa còn có tiềm lực nhất!

- Bá Vương, gia gia ta rốt cuộc có bí mật gì vậy? Người nói với ta đi!

Lý Dương hiểu kỳ muốn chết, hắn thật sự muốn biết gia gia mình rốt cuộc có bí mật gì. Một tu chân giả Độ Kiếp trung kỳ làm sao có thể mạnh hơn so với tu chân giả Đại Thành kỳ? Cách biệt hẳn một cấp bậc, nó giống như một tu chân giả Nguyên Anh kỳ có thể đối phó một tu chân giả Độ Kiếp kỳ vậy.

Lý Dương chính là Nguyên Anh kỳ tu chân giả, nhưng cho dù Lý Dương sử dụng quỹ tích của “Ma Thần lục tuyệt” mà công kích, muốn đánh bại một tu chân giả Độ Kiếp kỳ là không thể. Giữa hai cấp bậc, khoảng cách thật sự quá lớn.

Rút cục là bí mật gì?

Hạng Vũ cười nói:

- Ha ha, Lý Dương, gia gia Áo Quang của người thật sự rất bí mật? Ha ha. Bảo mật!

Lý Dương lập tức muốn giết người, đã đến lúc này mà tay Hạng Vũ còn đùa giỡn với mình, nhưng Lý Dương bây giờ cũng không dám tức giận Hạng Vũ, hắn nói:

- Bá Vương, người tiết lộ một chút đi, tôi thật sự rất hiếu kỳ, một Độ Kiếp kỳ tu chân giả bằng vào cái gì mà có thể vượt qua Đại Thành kỳ tu chân giả vậy? Chỉ tiết lộ một chút thôi!

- Bá Vương, ngài hãy tiết lộ một chút đi!

Nhìn thấy Lý Dương chờ mong như vậy, cuối cùng Hạng Vũ cũng khai kim khẩu.

- Ân, bốn Bá Vương sẽ nhắc cho người một chút nhé, người hãy nghĩ xem, nếu những tu chân giả dĩ phi đao nhập đạo các người không dùng đao mang công kích mà dùng đao phách bản mệnh đi công kích thì uy lực sẽ lớn đến mức nào?

Hạng Vũ hỏi Lý Dương.

Lý Dương sững sờ!

Tu chân giả dĩ phi đao nhập đạo, khi công lực chỉ là Kim Đan kỳ thì chỉ có thể sử dụng đao khí công kích. Khi đạt tới Nguyên Anh kỳ, đạt tới chanh sắc đao phách cảnh giới thì có thể dùng đao mang công kích! Đao mang chỉ là một phần năng lượng của đao phách.

Toàn bộ đao phách chỉ là vô số đao mang kết tập mà thành, lấy số lượng biến thành thực chất. Năng lượng ẩn chứa trong đao phách mạnh hơn trong đao mang vô số lần.

Dùng đao phách công kích?

Sao có thể chứ? Trong Đao phách đã dung hợp linh hồn bản thân, một khi công kích, linh hồn bản thân cũng sẽ bị chấn động, nếu đao phách có tổn thất gì thì cũng chính là linh hồn bị hủy hoại, khi đó thì chết chắc.

- Bá Vương, người đang nói đùa sao? Dùng đao phách công kích tuyệt đối không được a, đây là việc liên quan đến tính mạng a, trừ phi những tu chân giả phi đao nhập đạo chúng ta bị người ép đến đường cùng phải liều mạng thì mới dùng chiêu này, công kích của đao phách bản mệnh có uy lực hơn đao mang gấp cả mười gấp trăm lần, chiêu này có thể cùng địch nhân đồng quy vu tận!

Hạng Vũ cười ha hả nói:

- Đúng vậy, dùng đao phách bản mệnh để công kích, nhẹ thì linh hồn chấn động, nặng thì linh hồn bị hủy hoại, thậm chí linh hồn vỡ nát, đích xác là rất nguy hiểm. Nó giống như yêu hạch, chỗ mạnh nhất của tu yêu giả vậy, tuy công kích lực là mạnh nhất, nhưng khi chưa đến lúc phải liều mạng chúng cũng không dám đem ra sử dụng! Nhưng...

Cái tay Hạng Vũ này cứ thích trêu tức Lý Dương mà không chịu nói ra.

- Nhưng cái gì? Bá Vương! Ngài nói đi!

Lý Dương vội vã nói.

Hạng Vũ cười nói:

- Nhưng gia gia người có biện pháp dùng đao phách công kích mà linh hồn của bản thân không bị bất cứ ảnh hưởng nào! Người nói lực xem, lực công kích của hần có thể không cao sao?

Lý Dương lập tức nói:

- Không thể nào, đao phách và linh hồn đã là một thể nên mới gọi là đao phách bản mệnh, sao có khả năng đao phách công kích mà linh hồn bản thân không bị ảnh hưởng được? Tuyệt đối không thể!

Lý Dương nói như chém đinh chặt sắt, hần là tu hành giả dĩ phi đao nhập đạo, tuyệt đối có quyền phát ngôn.

Hạng Vũ hỏi ngược lại:

- Lý Dương, nếu ngày đó người đem linh hồn dung nhập vào tâm tạng, đem tâm tạng trở thành hạch tâm của thân thể, như vậy không phải là đao phách của người có thể rời khỏi thân thể công kích mà linh hồn không hề bị ảnh hưởng hay sao?

Lý Dương sững sờ.

Đích xác, Lý Dương vừa tu luyện ma đạo, vừa tu luyện phi đao chi đạo, đao phách và tâm tạng đều có thể dung nhập linh hồn vào, chỉ là lúc trước vì lo cho sự an toàn nên Lý Dương đã đưa linh hồn dung nhập vào trong đao phách, lựa chọn của Lý Dương rất chính xác, nếu không lúc ở trong tiên thiên Thái Cực Âm Dương đại trận, hần đã bị cực từ ma sát giết chết rồi!

Bất quá nếu linh hồn Lý Dương dung nhập vào tâm tạng, đích xác có thể dùng đao phách ly thân công kích.

- Ân...! Bá Vương, ngài nói rất có đạo lý! Nhưng khi gia gia tôi tu luyện phi đao nhập đạo, quy trình là Kim Đan toái, tinh cực thành. Người không có nơi nào khác để có thể dung nhập linh hồn, hơn nữa lẽ nào gia

gia tôi lại đem linh hồn dung nhập vào nơi khác, như vậy không phải là quá ngốc nghếch sao? Dù sao ở trong đạo phách mới là an toàn nhất!

Hạng Vũ cười ha hả nói:

- Linh hồn của gia gia người dung nhập cũng dung nhập vào trong đạo phách!

- Vậy thì vì sao người vẫn có thể dùng đạo phách công kích mà linh hồn bản thân không hề bị ảnh hưởng?

Lý Dương hỏi ngược lại, nếu hắn dùng đạo phách bản mệnh để công kích, đích xác lực công kích có thể mạnh lên từ mấy chục đến cả trăm lần, thậm chí giết chết Độ Kiếp kỳ cao thủ. Nhưng một khi năng lượng công kích quá mạnh, đạo phách bản mệnh cũng sẽ bị chấn động hoặc hủy hoại, khi đó thì hỏng bét rồi.

Vì sao Áo Quang chân nhân lại có thể dùng đạo phách công kích mà linh hồn không hề bị ảnh hưởng gì?

- Ha ha, đợi khi gia gia người đến tìm người, thì người hãy trực tiếp hỏi hắn luôn nhé!

Hạng Vũ nói xong câu này thì không nói gì thêm nữa.

- Bá Vương, Bá Vương!

Vô luận là trong lòng Lý Dương kêu gọi thế nào, Hạng Vũ cũng vẫn im lặng, việc này khiến cho Lý Dương tức giận mà nghiêng răng kèn kẹt.

“Theo lời Bá Vương nói, linh hồn của gia gia cũng dung nhập vào trong đạo phách. Đã như vậy, đạo phách sao có thể rời khỏi thân thể mà công kích mà linh hồn lại không bị ảnh hưởng gì?” Lý Dương không ngừng nghĩ đến chuyện này.

Hắn cố nhớ lại nội dung tông pháp “Thất Diệu tinh cực”, nhưng cho dù hắn nghĩ thế nào cũng vẫn chẳng nghĩ ra được đáp án.

oOo

Cả một ngày, Lý Dương vẫn luôn nghĩ về vấn đề này.

- Sao có thể? Sao có thể chứ?

Lý Dương nhíu mày ngẫm nghĩ.

Nếu chuyện này là có thể, Lý Dương hắn mà học được thì chẳng phải lực công kích sẽ tăng lên một bậc sao? Bất quá hiện tại các đệ tử khác của Tinh Cực tông đều chưa được học, tựa hồ như biện pháp này những người khác rất khó có thể học được.

- Sư thúc tổ, tông chủ lão nhân gia phái người tới mời sư thúc tổ đến!

Thanh Phong đồng tử đi tới trước mặt Lý Dương cung kính nói.

Lý Dương vừa nghe thấy liền lập tức sững sốt, gia gia tìm mình!

- Vụt!

Lý Dương loáng cái đã đứng dậy rồi lập tức đi xuống lầu, gã Hạng Vũ này đã cố ý bảo mật, cùng lắm thì ta sẽ tự mình đi hỏi gia gia.

- Lý Dương sư đệ, sư tôn bảo ta đến dẫn con đến mật thất của người! Con có thể gọi ta là “Trường Phong sư thúc”!

Một trung niên mặc áo xám mỉm cười nói với Lý Dương.

- Dạ, Trường Phong sư thúc!

Lý Dương vội vã lập tức theo vị sư thúc này đến mật thất của tông chủ.

Lý Dương không biết được đại danh của vị sư thúc trước mặt. Tề Trường Phong và Lý Phong Du trong nhóm đệ tử đồng bối được hiệu xưng đệ nhất cao thủ, hơn nữa là người duy nhất trong nhóm đồng bối đạt tới Độ Kiếp trung kỳ, cùng sư tôn Áo Quang chân nhân của lão chỉ cách hai năm mà thôi. Áo Quang chân nhân đã gần độ kiếp, ngày độ kiếp của lão cũng đã gần đến rồi, phỏng chừng chỉ gần hai năm nữa.

- Phù!

Lý Dương hít sâu một hơi.

Hắn nhìn thấy cái gì?

Trong một ngọn núi lớn bên cạnh Tinh Cực tông, tựa hồ như toàn bộ lòng núi đều đã bị đào rỗng, có vô số mật thất và các trận pháp cấm chế ở trong đó, diện tích của lòng núi này có khi còn lớn hơn những kiến trúc bên ngoài của Tinh Cực tông.

Nhìn biểu tình của sư đệ mình, Tế Trường Phong cười nói:

- Lý Dương sư đệ, giống như nơi này, khắp Thiên Vân sơn mạch, Tinh Cực tông chúng ta có đến mấy chục cái! Tu chân giả muốn làm những sơn động, mật thất hay đào rỗng lòng núi không phải rất dễ dàng sao?

Lý Dương lập tức sững sờ, mấy chục cái? Bất quá trong Thiên Vân sơn mạch trải dài mấy ngàn dặm, như vậy cũng không tính là gì.

Xuyên qua mấy trăm bậc thang đá, thông qua mấy chục cơ quan cấm chế, cuối cùng Lý Dương đã đến trước một mật thất.

- Là Lý Dương hả, tiến vào đi!

Âm thanh của Áo Quang chân nhân từ trong mật thất truyền ra.

1. Nguyên văn là “thạch bàn đế quốc” , ai biết ý nghĩa của nó xin báo lại, thank – dịch giả

129. Chương 7: Âm Dương Dao

Lý Dương đẩy cửa đá ra và tiến vào bên trong mật thất.

Đôi mắt đang hơi khép lại của Áo Quang chân nhân chậm rãi mở mắt, trên mặt nở ra một nụ cười ôn hòa nhìn Lý Dương, trong ánh mắt ẩn chứa những tia quan ái hiền từ, đó là sự quan tâm của một gia gia đối với tôn tử.

- Ngồi xuống đi!

Áo Quang chân nhân chỉ về cái bố đoàn thứ hai.

Lý Dương lập tức hơi khom người xuống và khoanh chân ngồi xuống.

- Lý Dương à, gia gia từ sớm đã muốn nói chuyện với con rồi, chỉ là gần đây có rất nhiều việc nên đành nán lại!

Áo Quang chân nhân nói với Lý Dương.

Lý Dương lập tức nói:

- Không có gì, dù sao tôn nhi cũng không gấp.

Áo Quang chân nhân mỉm cười gật gật đầu, tiếp đó lão nhìn chăm chăm vào Lý Dương hồi lâu và cảm thán cười nói:

- Lý Dương à, gia gia thật sự khó mà tưởng tượng sao con có thể nhanh như thế mà đã đạt đến Nguyên Anh cảnh giới và tu thành đạo pháp. Hơn nữa theo gia gia quan sát, căn cơ của con thập phần vững vàng, hiển nhiên tâm cảnh tu vi của con cũng không kém mức đó. Bình thường, để trong vòng mười tám năm mà đạt đến tâm cảnh tu vi của Nguyên Anh kỳ thật sự là rất khó.

Ảo Quang chân nhân vừa nhìn thấy Lý Dương là đã có thể biết được tu vi của hắn, đồng thời lão cũng không khỏi kinh ngạc vì tốc độ tu luyện kinh khủng của Lý Dương, dù sao tu luyện giả nhanh nhất của Tu Chân giới muốn đạt đến Nguyên Anh kỳ cũng phải cần đến mấy chục năm.

Lúc trước, khi Lý Dương vừa tiến vào Tinh Cực tông, lần đầu tiên Ảo Quang chân nhân nhìn thấy Lý Dương thì đã phát giác ra cảnh giới của hắn, chỉ là lúc đó lão nhìn thấy Jake và Lily cho nên chưa hỏi kỹ.

- Tôn nhi chỉ là có chút vận khí mà thôi! Con được một siêu cấp cao thủ chỉ đạo cho nên mới đạt tới cảnh giới này nhanh như vậy!

Lý Dương trong lòng cười khở, hắn không thể không một lần nữa đem sát thủ Tử Đạn nói ra, tất cả những chuyện khó có thể giải thích trên người hắn chỉ có thể đẩy sang cho sát thủ Tử Đạn.

- Siêu cấp cao thủ? Tên là gì vậy? Không biết gia gia đã nghe qua tên y hay chưa?

Ảo Quang chân nhân có vẻ rất hứng thú hỏi, lão cũng rất tự tin, dù sao số năm tháng tu chân của lão cũng có thể coi là dài, đã mấy trăm năm rồi, các cao thủ bình thường trong Tu Chân giới lão đều biết hết.

Lý Dương lắt đầu nói:

Con không biết tên thật của vị tiền bối này, chỉ biết người ở tại phương tây của tục thể có biệt hiệu là “sát thủ Tử Đạn”!

“Sát thủ Tử Đạn?” Ảo Quang chân nhân nhíu mày lại, chỉ dựa vào tin tức này lão làm sao có thể biết siêu cấp cao thủ này rốt cuộc là ai chứ? Dù sao sát thủ Tử Đạn chỉ là danh hiệu của một sát thủ trong tục thể mà thôi.

- Đúng rồi, vị cao thủ dạy con tu luyện này công lực rốt cuộc thâm hậu đến thế nào?

Ảo Quang chân nhân hỏi lại lần nữa.

Lý Dương lại một lần nữa lắc đầu.

- Tôn nhi không được rõ, vị tiền bối này công lực vượt xa con, con cũng không cách nào nhìn thấu thực lực của người. Bất quá vị tiền bối này đã từng làm ra một chuyện lớn ở tục thể, lần đó Vương Thông sư bá cũng tận mắt nhìn thấy!

- Ồ? Chuyện lớn, chuyện lớn gì vậy? Nói cho gia gia nghe đi!

Ảo Quang chân nhân hai mắt sáng lên, lão lập tức hỏi.

Lý Dương từ từ nhớ lại tình hình lúc ấy rồi nói:

- Tại đây một con sông lớn của một quốc gia ở tục thể đột nhiên sản sinh ra một cơn lốc xoáy năng lượng. Cơn lốc xoáy năng lượng kia không ngừng hấp thụ thiên địa linh khí, không ngừng bành trướng, năng lượng cũng càng ngày càng cường đại. Khi mọi người phát hiện ra, năng lượng này đã đạt tới mấy triệu tinh! Mấy triệu tinh chính là năng lượng tương đương của một cao thủ Độ Kiếp kỳ!

Ảo Quang chân nhân trong lòng chấn động, năng lượng toàn thân của một cao thủ Độ Kiếp kỳ. Người khác không cách nào cảm giác chuẩn xác được nhưng một Độ Kiếp kỳ cao thủ như lão thật sự rất rõ ràng, năng lượng mạnh mẽ kia có thể hủy diệt một phương viên vài dặm, cho dù là tu chân giả, chỉ cần công lực không đủ thì sẽ mất mạng đương trường.

- Cơn lốc xoáy năng lượng này lẽ nào chính là do vị tiền bối đã chỉ dẫn con tu luyện gây ra?

Ảo Quang chân nhân suy đoán.

Lý Dương nói:

- Tôn nhi không rõ, chỉ là khi luồng lốc xoáy năng lượng này càng ngày càng bành trướng, càng ngày càng hỗn loạn, thậm chí muốn nổ tung ra...

Ảo Quang chân nhân trong lòng cũng máy động, nếu một luồng năng lượng cường đại như thế mà nổ tung thì những người thường chung quanh chắc chắn phải chết, đó đúng là một trường tai nạn.

Lý Dương tiếp tục nói:

- Vị tiền bối này đã xuất hiện, người tự mình khống chế luồng năng lượng mấy triệu tinh hồn loạn và sắp bùng nổ đó, và làm cho nó bay tít lên cao. Luồng lốc xoáy năng lượng đó đã nổ tung ở một nơi cực cao nên uy lực của vụ nổ mà phía dưới phải chịu không lớn lắm, nhờ đó mới tránh khỏi một trường tai nạn.

Áo Quang chân nhân kinh ngạc thốt lên:

- Lợi hại, lợi hại, khống chế luồng năng lượng mấy triệu tinh hồn loạn. Cho dù có cho gia gia vàng, gia gia cũng không có cái tự tin đó (đây là câu ví von của tác giả, có lẽ ko hợp văn cảnh lắm – dịch giả MTQ). Ân, vị tiền bối chỉ dẫn con nói không chừng lại là Đại Thành kỳ cao thủ hoặc là tán tiên ẩn thế trong tục thế.

- Ai...

Áo Quang chân nhân nhìn Lý Dương, sau một hồi lâu lão thở dài một hơi.

Lý Dương không biết vì sao Áo Quang chân nhân vừa mới đang kinh ngạc mà giờ lại đột nhiên thở dài.

- Gia gia, người...

Áo Quang chân nhân cảm thán:

- Thiên mệnh, thiên mệnh, con ở trong tục thế chẳng biết là may mắn hay là bất hạnh. Nếu con ở Tinh Cực tông ta thì đã có thể được truyền mật điển chí cao của Tinh Cực tông ta rồi, đáng tiếc con lại ở trong tục thế, bây giờ lại đã luyện thành đạo phách, chẳng có cách nào để tu luyện “Âm Dương đạo phách” nữa rồi!

- Âm Dương đạo phách? Bảo điển chí cao của Tinh Cực tông? đây là pháp quyết tu luyện gì nhỉ?

Lý Dương trong lòng đột nhiên có chút dự cảm, có lẽ bí mật của gia gia mình chính là “Âm Dương đạo phách” này.

Áo Quang chân nhân thở dài nói:

- Âm Dương đạo phách là mật điển tu luyện mà năm đó gia gia cùng thái gia gia của con là Tầm Hoan chân nhân cùng nhau sáng tạo ra, đó cũng là chỗ dựa cường đại của Tinh Cực tông ta.

- Ấn chiếu theo tông quy lúc trước, “Âm Dương đạo phách” này chỉ truyền cho Lý gia nhất mạch và các đệ tử có tư chất tốt, mỗi thế hệ thường có hai người có thể học. Bất quá gia gia cũng là gần đây mới hoàn thiện được “Âm Dương đạo phách”, lúc trước vì lo nguy hiểm nên trong thế hệ của phụ thân con ta chỉ truyền cho một mình phụ thân con. Còn trong thế hệ các con, tam đệ tử của phụ thân con đã được truyền “Âm Dương đạo phách”. Thông thường, người tu luyện “Âm Dương đạo phách” cần thời gian gấp đôi các tu chân giả khác, cho nên người ngoài thường cho là người tu luyện Âm Dương đạo phách này là yếu nhất trong nhóm đồng bối. Ví dụ như tam đệ tử của phụ thân con, bây giờ bất quá mới chỉ khoảng Kim Đan hậu kỳ mà thôi.

Cuối cùng Lý Dương cũng đã hiểu được vì sao trong nhóm đồng bối, gia gia bị xem như là yếu nhất. Hiển nhiên việc này có quan hệ với chuyện tu luyện “Âm Dương đạo phách”.

- Lý Dương, nhìn tư chất và tâm cảnh tu vi của con, hiển nhiên, một khi con tu luyện “Âm Dương đạo phách” này thì chắc chắn sẽ càng nhanh chóng và dễ dàng đạt tới cảnh giới cực trí hơn gia gia! Đáng tiếc là con đã luyện thành đạo phách nên không có cách nào để tu luyện, “Âm Dương đạo phách” này nhất định phải bắt đầu tu luyện khi “kim đan toái, tinh cực thành” mới được.

Áo Quang chân nhân thật sự cảm thấy rất tiếc nuối, tôn tử của lão chỉ vốn vẹn mười tám năm đã đạt tới Nguyên Anh cảnh giới, tư chất như vậy lại tuyệt không thể tu luyện bảo điển chí cao của Lý gia, việc này không khiến lão phiền muộn sao được?

- Việc gì cũng đều có nhân quả, phúc họa liền kề, nếu con từ nhỏ đã ở tại Tinh Cực tông thì đã không được vị tiền bối kia chỉ đạo, cũng không tu luyện được một ít bí pháp của vị tiền bối kia.

Lý Dương an ủi Áo Quang chân nhân.

Áo Quang chân nhân gật gật đầu nói:

- Ân, đúng vậy! À đúng rồi, không biết vị tiên bối kia của con đã truyền cho con những bí pháp gì? Hãy biểu diễn cho gia gia xem đi!

Áo Quang chân nhân đột nhiên cảm thấy hiếu kỳ. Vị sát thủ Tử Đạn thần bí này hình như là siêu cấp cao thủ, có thể bồi dưỡng tôn tử của mình tốt như vậy, xem ra bí pháp của y cũng không tầm thường.

Lý Dương trong lòng chợt động, hần lập tức nói:

- Con sẽ biểu diễn một chút bí pháp tương đối đơn giản vậy!

Tiếp đó hai tay Lý Dương bắt quyết.

- Độn!

Lập tức thân thể của Lý Dương biến mất, công lực của Lý Dương hiện nay so với quá khứ đã cao hơn rất nhiều, biểu diễn độn thuật của tiên gia lại càng thêm dễ dàng, một vài chỗ thần diệu của tiên gia độn thuật mà lúc trước Lý Dương chưa thi triển được, nay đã thi triển được thêm một ít.

Thứ nhất chính là tốc độ.

Lý Dương vẫn nhớ tốc độ khi Hạng Vũ khống chế thân thể của hắn, tốc độ khi đuổi theo Lâm Thiên Kiều lúc trước, khi đó Hạng Vũ chỉ là khê động tay, phát huy một chút công lực mà thôi, bây giờ tốc độ độn thuật của Lý Dương đã có thể so sánh được với tốc độ mà lúc đó Hạng Vũ biểu diễn rồi.

Thứ hai chính là có thể độn trong vạn vật

Đương nhiên chuyện này đã sớm có từ lúc trước.

Bất quá hai thứ này trong mắt Áo Quang chân nhân thật sự rất là ghê gớm, cho dù có là Ngũ Hành tông, có lẽ chỉ có tốc độ độn thuật của Độ Kiếp kỳ cao thủ mới có thể so với Lý Dương.

“Tốc độ nhanh vậy sao? Cái gì! Lại có thể độn trong dòng nước mà không cần chuyển sang dùng thủy độn? Trực tiếp xuyên qua rồi? Xuyên vào lòng đất cũng cần đổi sang dùng thổ độn?” Áo Quang chân nhân dùng linh thức quan sát độn thuật của Lý Dương đích, trong lòng lập tức cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Đây là độn thuật gì vậy?

Áo Quang chân nhân trước nay chưa từng thấy qua độn thuật nào ghê gớm như vậy, cho dù là tông chủ của Ngũ Hành tông đích thân thi triển cũng không thể dễ dàng như vậy.

- Gia gia, đây chính là một bí pháp mà vị tiên bối kia truyền cho con - độn thuật!

Thân thể của Lý Dương từ dưới mặt đất chui lên, hần cung kính nói với Áo Quang chân nhân.

Áo Quang chân nhân vô cùng kinh ngạc.

- Hảo, hảo, hảo! Xem ra phúc duyên của con quả nhiên không nhỏ, vị tiên bối này nhất định là một nhân vật ghê gớm, nói không chừng là Tán tiên đã vượt qua mấy lần thiên kiếp, cũng chỉ có bọn họ mới có tình lực để sáng tạo ra độn thuật huyền diệu như vậy! Độn thuật này còn mạnh hơn cả độn thuật của Ngũ Hành tông!

Áo Quang chân nhân kinh ngạc đến không nói nên lời.

Từ xưa tới nay độn thuật chính là bản lĩnh giữ nhà của Ngũ Hành tông, nhờ vào nó mà Ngũ Hành tông đã trở thành một trong thập đại tông phái. Nhưng ngày nay Lý Dương lại có loại độn thuật còn huyền diệu hơn cả độn thuật của Ngũ Hành tông, ý nghĩa bên trong chỉ cần liếc mắt qua cái là rõ.

- Vị tiên bối kia còn truyền cho con bí pháp gì nữa?

Áo Quang chân nhân trong lòng bắt đầu kích động rồi, chỉ một loại mà đã kinh nhân như vậy rồi, những bí pháp được truyền khác sao có thể kém được chứ?

Lý Dương chẳng còn cách nào, hần chỉ có thể nói:

- Gia gia, vị tiên bối kia cũng truyền cho con một bí pháp khác, đó là một bộ thân pháp để thi triển tốc độ, bất quá nơi đây phạm vi nhỏ, không thể thi triển cho tốt được.

Trong lòng Lý Dương nghĩ đến chính là Xuyên Vân Toa Vụ, dù sao gia gia mình cũng không có thể biết được “Ma Thần lục tuyệt”, vì thế cho dù Lý Dương thi triển một chút Xuyên Vân Toa Vụ, có lẽ Phàm Nhân giới vẫn không có ai có thể nhìn thấu được.

Áo Quang chân nhân bình phục lại tâm tình một chút nói:

- Ân, hôm nay như vậy cũng được rồi, sau này có thời gian thì hãy thi triển một chút cho gia gia xem. Hôm nay gia gia mời con đến chỉ là đem “Âm Dương đao phách” đưa cho con!

Dứt lời Áo Quang chân nhân lấy ra một khối ngọc giản và đưa đến trước mặt Lý Dương.

Lý Dương sửng sốt nói nói:

- Gia gia, không phải là con đã không cách nào tu luyện sao? Sao gia gia còn truyền cho con làm gì?

Áo Quang chân nhân nói:

- Ha ha, tiểu tử ngốc, con không tu luyện pháp quyết này, chẳng lẽ nhi tử của con sau này không thể tu luyện? Huyết mạch của Lý gia đều có thể tu luyện được, con phải đảm bảo là sau này khi con có nhi tử thì phải truyền pháp quyết này cho nó nhé!

Lý Dương trong lòng làm sao hiểu được chứ? Áo Quang chân cũng giống với các lão nhân bình thường khác, đều có quan niệm hương hỏa.

Kỳ thật chuyện truyền thừa hương hỏa trong thời cổ đại được coi trọng vô cùng. Cho dù đến thời hiện đại cũng vẫn có rất nhiều người Trung Quốc vẫn có khái niệm hương hỏa, chỉ là sau khi dung hợp với nền văn hóa phương tây, rất nhiều người đã không còn quá coi trọng chuyện hương hỏa nữa.

Nhưng trong Côn Luân tiên cảnh lại giống với thời cổ đại Trung Quốc, chuyện truyền thừa hương hỏa vô cùng quan trọng. Cho dù là Lý Tầm Hoan, mặc dù cả đời cô độc nhưng vẫn đi tìm một nghĩa tử và xem như là người truyền thừa hương hỏa của Lý gia.

Áo Quang chân nhân cũng vậy, ngày nay Lý gia xem như là có hai mạch, Lý Dương và Lý Thạc. Lý gia càng phát triển thì Áo Quang chân nhân lại càng thêm cao hứng. “Âm Dương đao phách” lão đương nhiên sẽ truyền cho Lý Dương, Lý Dương không tu luyện được thì sau này có thể truyền cho nhi tử của hắn mà!

- Dạ, gia gia!

Lý Dương hiểu được cách nghĩ của gia gia mình thì bèn lập tức tiếp nhận ngọc giản, đồng thời dùng linh thức xem qua.

Trong lúc đó Hạng Vũ cũng bắt đầu xem xét.

- Không tầm thường, không hề tầm thường a! Thật khó mà tưởng tượng gia gia ngươi lại có thể sáng tạo ra một bí pháp như vậy, chắc chắn đã phải tẩu hỏa nhập ma qua mấy lần!

Hạng Vũ nói.

Lý Dương sửng sốt:

- Bá vương, ngài nói là tẩu hỏa nhập ma? Đó là chuyện gì vậy?

- Nhìn phương pháp tu luyện bên trong xem, có rất nhiều chỗ khác với Thất Diệu tinh cực, và cũng có rất nhiều chỗ mâu thuẫn nhau. Nếu không phải là gia gia ngươi dùng thân để thử thì làm sao có thể có được một phương pháp hoàn thiện và độc đáo như vậy? Nếu không tin ngươi có thể hỏi gia gia ngươi!

Hạng Vũ vừa nhìn cái là đã phát hiện ra trong bí pháp tu luyện này có rất nhiều phương pháp mà tiên nhân chưa từng nghĩ đến, không trải qua vấp ngã thì sẽ chẳng thể tạo ra một phương pháp hoàn thiện như vậy.

- Gia gia, hoàn thiện “Âm Dương đao phách” này, chắc ngươi là hao tổn rất nhiều tinh lực? Ngươi có thể nói cho tôn nhi nghe không?

Lý Dương dò hỏi Áo Quang chân nhân.

Áo Quang chân nhân nghe xong liền cảm thán thở dài một tiếng, ánh mắt lão tựa như nhìn về quá khứ nói:

- “Âm Dương đao phách” này, ha ha! Kỳ thực năm đó gia gia nhất thời xung động mà sáng tạo ra. Bất quá nếu không có thái gia gia của con trợ giúp, gia gia sớm đã chết rồi!

- Ồ?

Lý Dương chăm chú lắng nghe.

- Thái gia gia của con thiên tư trác tuyệt, tài hoa nghiêng trời, đối với tự nhiên chi đạo, đối với lý giải về tu chân, người đã đạt tới một mức hâi nhân, thậm chí đã sáng tạo ra Thất Diệu tinh cực để dĩ phi đao nhập đạo. Bởi vì năm đó thái gia gia con quá sáng chói, quá rực rỡ cho nên bản thân ta năm đó cũng rất sung sướng, vì bản thân là nghĩa tử của Tầm Hoan chân nhân mà sung sướng. Cuối cùng khi tu luyện đến Kim Đan kỳ, ta không án chiếu theo mệnh lệnh nghĩa phụ mà một muốn một lần tôi luyện hai đao mang.

Nói đến đây, cuối cùng Lý Dương cũng xác định được, xem ra gia gia mình có thể dùng đao phách công kích chính là bởi vì người đã tôi luyện hai đao phách.

130. Chương 8: Biệt Khí (nén Giận)

Nói đến đây, Ảo Quang chân nhân cười khổ một cái.

- Bản thân ta quá ấu trĩ, quá non nớt, cách nghĩ tuy là không sai, nhưng một loại bí pháp làm sao có thể dễ dàng tu luyện như thế chứ?

Lý Dương gật gật đầu, tu luyện bí pháp, đặc biệt là tu luyện bí pháp huyền ảo, muốn sáng tạo ra nó, độ khó của nó có lẽ thường nhân chẳng thể tưởng tượng ra được.

Năm đó Tầm Hoan chân nhân có thể coi là một ngôi sao mới mọc sáng chói nhất Côn Luân tiên cảnh, vô luận là phi đao sát địch hay là sự lý giải của y về tự nhiên chi đạo, khắp cả Côn Luân tiên cảnh đều không một ai có thể sánh bằng, năm đó tâm cảnh của y cao đến mức thậm chí chẳng ai nhìn thấy được.

Đặc biệt là khi độ kiếp!

Một đao phá kiếp vân, trước sau khi độ kiếp y vẫn nằm trên đám mây trắng ung dung uống rượu mà chẳng hề để ý gì đến chuyện khác. Sau khi độ kiếp kết thúc, thậm chí đến rượu trước khi độ kiếp vẫn còn nguyên trong chén, truyền kỳ này đã truyền đến tai từng người một trong Côn Luân tiên cảnh.

Là nghĩa tử của Lý Tầm Hoan, tuy Ảo Quang chân nhân rất vinh hạnh, nhưng đồng thời cũng có áp lực, Ảo Quang chân nhân vốn cũng thuộc loại người tâm cao khí ngạo, năm đó Lý Tầm Hoan cũng là thấy lão và mình tính cách giống nhau nên mới thu làm nghĩa tử.

Ảo Quang chân nhân thiên tư rất cao, tuyệt đối không hề thua kém Lý Tầm Hoan, đáng tiếc là Ảo Quang chân nhân lại không gặp phải nhiều sóng gió. Lão không thể từ đau thương mà nhập đạo như Lý Tầm Hoan nên tâm cảnh tu vi không thể tính là cao.

Bởi vì áp lực từ sự sáng chói của Lý Tầm Hoan mang đến cho lão quá lớn, bởi vì bản thân lão cũng kiêu ngạo nên lão quyết định phải sáng tạo ra một bí pháp không kém hơn nghĩa phụ mình, đó chính là “Âm Dương đao phách”!

- Lần đầu tiên, lần đầu tiên ta chút nữa đã tẩu hỏa nhập ma mà chết, nếu không phải nghĩa phụ dùng công lực cường đại để áp chế đao khí bạo loạn trong cơ thể ta, ta nghĩ năm đó khi ta vừa “toái kim đan” (1) thì đã chết rồi!

Ảo Quang chân nhân cảm thán nói.

- Mỗi một lần đột phá cảnh giới mới ta đều phải vô cùng cẩn thận, sáng tạo ra “Âm Dương đao phách”, ta tổng cộng đã tẩu hỏa nhập ma bốn lần, ba lần đầu có nghĩa phụ hỗ trợ, lần thứ tư thật sự là ta đã bước

đến quỷ môn quan một lần, còn may là cuối cùng không mất mạng. Bộ “Âm Dương đao phách” này cũng coi như là đã hoàn thiện.

Áo Quang chân nhân lộ ra vẻ kiêu ngạo nói.

Tuy lão nói với Lý Dương, bí pháp này là do lão và Tầm Hoan chân nhân cùng sáng tạo, nhưng trên thực tế lão mới là chủ đạo, Lý Tầm Hoan chỉ là giúp đỡ mà thôi. Hơn nữa sau khi Lý Tầm Hoan phi thăng, tất cả đều do lão tự mình làm.

Âm thanh của Hạng Vũ vang lên trong đầu Lý Dương:

- Ân, nói cho rõ ràng thì “Âm Dương đao phách” này chỉ là làm sao khiến cho hai đao phách có thể cùng tồn tại mà không chi phối ảnh hưởng nào, phương pháp tu luyện đao phách thực ra vẫn là Thất Diệu tinh cực!

Lý Dương trong lòng cũng tán đồng.

Kỳ thật ý tưởng hai đao phách này tuy Lý Dương chưa từng nghĩ đến, nhưng cho dù có nghĩ đến thì với trình độ lý giải thiên đạo của Lý Dương, việc này cũng rất khó thực hiện.

Dù sao bảy khối tinh cực trong Chu Thiên Càn Khôn viên cầu kia cũng án chiếu theo luồng khí lưu hỗn độn mà vận chuyển, bộ phận hạch tâm vẫn luôn phải chịu ảnh hưởng. Điều đó tuyệt đối cần phải hết sức phù hợp thiên địa, nếu một đao phách biến thành hai đao phách, muốn bảo trì sự cân bằng thiên đạo là vô cùng khó khăn.

“Âm Dương đao phách” của Áo Quang chân nhân chính là phương pháp để có thể khiến hai đao phách có thể cùng tồn tại, mà Chu Thiên Càn Khôn tinh cầu không hề hỗn loạn.

- Gia gia của ngươi cũng có thể coi là đã làm ra một chuyện rất tốt, dùng bản thân để làm thực nghiệm. Bất quá may là hắn có thiên tư cao, đối với các loại đạo pháp đều hiểu rất sâu, nếu không sao có thể chỉ bị tẩu hỏa nhập ma bốn lần chứ? Lý Tầm Hoan đó cũng thật kinh khủng, khi tẩu hỏa nhập ma thì thông thường người ngoài rất khó giúp đỡ, Lý Tầm Hoan này lại biến thái đến mức có thể bảo hộ gia gia của ngươi những ba lần, nguyên nhân của chuyện này tuyệt không phải là công lực mà chính là lý giải đối với thiên đạo.

Hạng Vũ cũng càng ngày càng bội phục Lý Tầm Hoan rồi.

Tẩu hỏa nhập ma, một tu chân giả tẩu hỏa nhập ma, nhẹ thì công lực đại tổn, nặng thì mất mạng đương trường, ngoại nhân cơ hồ khó mà giúp đỡ, trừ phi là loại siêu cấp cao thủ cấp bậc Đại Thành kỳ thì còn có thể miễn cưỡng giúp được.

Nhưng Lý Tầm Hoan lại đã bảo vệ Áo Quang chân nhân đến ba lần, nghĩ đến chuyện năm đó thanh danh của Lý Tầm Hoan truyền đi khắp nơi trên Côn Luân tiên cảnh cũng không phải không có nguyên nhân. Áo Quang chân nhân cũng quá biến thái, lần cuối cùng bị tẩu hỏa nhập ma, không ai bảo hộ mà lão vẫn có thể một mình vượt qua!

- Lý Dương, chắc “Thất Diệu tinh cực” mà Vương Thông truyền cho con chỉ có bốn thiên đầu thôi hả?

Áo Quang chân nhân mỉm cười hỏi.

Lý Dương gật đầu, “Thất Diệu tinh cực” mà lúc trước hắn có được đích xác là chỉ có bốn thiên đầu, tu luyện đến cực điểm chỉ là phi thăng mà thôi.

- Lúc trước nghĩa phụ sáng tạo ra Thất Diệu tinh cực tổng cộng gồm có bảy thiên, ta sẽ đem ba thiên còn lại truyền cho con!

Dứt lời Áo Quang chân nhân bèn lấy ra một khối ngọc giản và lập tức ghi lại nội dung ba thiên còn lại của “Thất Diệu tinh cực” vào trong.

Lý Dương lập tức tiếp nhận ngọc giản, hắn nhắm lại mắt, sau nháy mắt tâm thần đã tiến nhập vào trong rồi lập tức đem bí pháp ghi nhớ vào trong lòng. Đồng thời hắn cũng đem nội dung của “Âm Dương đao phách” kia ghi nhớ.

Áo Quang chân nhân mỉm cười nhìn Lý Dương đang ghi nhớ nội dung trong ngọc giản.

Đợi đến lúc Lý Dương mở mắt ra, Áo Quang chân nhân mỉm cười nói:

- Lý Dương à, bây giờ xem như hai bộ bí pháp quan trọng nhất của Tinh Cực tông ta con đã học qua, Tinh Cực tông ta còn có một số tiểu bí pháp do các đệ tử sáng tạo ra, hoặc là các tiểu kỹ xảo từ nơi khác có được, tất cả đều ở trong “Xuân Thu các”, lúc nào con cũng có thể vào xem!

Lý Dương lập tức gật đầu.

- Được rồi, con trở về đi, qua mười ngày nữa gia gia sẽ độ kiếp rồi, quãng thời gian này gia gia sẽ ở lại đây tĩnh tu! Nếu có chuyện gì, con có thể tới tìm ta!

Lý Dương đã nghe rõ.

Mười ngày sau gia gia độ kiếp?

Có được tin tức này, trong lòng Lý Dương ngẫm run rẩy, đây sẽ là lần đầu tiên hắn được xem người khác độ kiếp.

- Gia gia cứ an tâm mà tĩnh tu, tôn nhi cáo lui!

Lý Dương lập tức rời khỏi mật thất.

oOo

Côn Luân tiên cảnh, Thục Sơn sơn mạch.

- Kẻ đến là ai?

Đệ tử canh cửa của Thục Sơn kiếm phái quát lên một tiếng với người ngoài trận.

- Thiên Vân, Tinh Cực tông!

Có thể thêm tên của một sơn mạch vào trước tên tông phái, đây là một ký hiệu tượng trưng cho địa vị. Khắp cả Côn Luân tiên cảnh chỉ có chừng mười mấy dãy sơn mạch lớn, một phần ba bị tu yêu giả chiếm cứ, có một số bị các Tán tiên chiếm cứ, những dãy sơn mạch lớn bị tu tiên giả chiếm cứ chỉ có sáu dãy mà thôi.

Tỷ như Độn Giáp tông và Ngũ Hành tông phải cùng tồn tại trên một sơn mạch.

Tinh Cực tông có thể độc chiếm một sơn mạch, điều này cũng chứng minh địa vị của họ rồi. Tuy lịch sử của họ khá ngắn, nhưng công kích lực của các tu hành giả phi đạo nhập đạo có thể nói là mạnh nhất Côn Luân tiên cảnh. Bất quá lịch sử của Thục Sơn kiếm phái và Thượng Thanh Cung rất lâu dài, tiền bối của bọn họ tại Tiên giới cũng là những thế lực lớn, những cao thủ ẩn thế trong tông môn rất rất nhiều.

Bất quá, cho dù là như vậy, Tinh Cực tông là đệ nhất, ngoài ra Thượng Thanh Cung với phi đạo nhập đạo và công kích lực đệ nhất, trừ Thượng Thanh cung tự nhận là tông phái đệ nhất thiên hạ ra thì chẳng tông phái nào khác dám thất lễ.

- Thì ra là đạo hữu đến từ Thiên Vân Tinh Cực tông, xin chờ một lát!

Đệ tử giữ cửa vừa nghe thấy thì không dám chậm trễ, hắn lập tức mở thông đạo của trận pháp ra.

- Thục Sơn đạo hữu, tông chủ của bản tông sắp độ kiếp, ta đến để đưa thiệp mời!

Đệ tử của Tinh Cực tông mỉm cười nói.

Đệ tử của Thục Sơn kiếm phái vừa nghe thấy bèn lập tức nói:

- Tinh Cực tông đạo hữu, sao khéo vậy, chương môn của Thục Sơn kiếm phái ta cũng sắp độ kiếp, chính là trong tháng này.

- Ô? Có chuyện xảo hợp như vậy sao?

Đệ tử của Tinh Cực tông vừa nghe xong liền cũng nở ra nụ cười.

Đệ tử canh cửa thông thường đều có công lực Kim Đan kỳ. Người đến gửi thiệp mời của Tinh Cực tông cũng có công lực Kim Đan kỳ, trong tông phái đều cũng không tính là cao thủ, hai đệ tử đều tùy ý mà nói chuyện với nhau. Một lúc sau, hai người đã tiến tới quảng trường trước tiền điện.

- Xin chờ một lát, ta lập tức đi bẩm báo!

Đệ tử canh cửa của Thục Sơn kiếm phái lập tức tiến vào tiền điện.

oOo

Trần Kiếm Phong, chủ môn của Thục Sơn kiếm phái lúc này đang ở trong đại điện cùng vài vị trưởng lão khác của Thục Sơn kiếm phái để thương lượng về chuyện thiệp mời.

- Bẩm báo chủ môn, đệ tử của Thiên Vân Tinh Cực tông cầu kiến.

Hiện nay Trần Kiếm Phong với Tinh Cực tông, một môn phái có thời gian tu luyện không dài, lại có đường lối tu luyện riêng này chiếm được rất ít lợi thế. Hơn nữa Tiên giới đã chỉ thị phải cùng Tinh Cực tông này giao hảo, bây giờ quan hệ giữa Lý Tầm Hoan và các tiền bối của Thục Sơn kiếm phái tại Tiên giới đang rất tốt.

- Mau mời vào!

Trần Kiếm Phong lập tức nói.

Một lúc sau, đệ tử của Tinh Cực tông đã tiến vào đại điện.

- Đệ tử đời thứ năm của Tinh Cực tông Điền Mạo ra mắt chủ môn Thục Sơn kiếm phái cùng với các vị tiền bối! (Năm đời đệ tử của Tinh Cực tông: đời đầu tiên là Lý Tầm Hoan, thứ hai là thế hệ của Áo Quang chân nhân, thứ ba thế hệ của Lý Phong Du, thứ tư là thế hệ của Huyết Nguyệt và Lý Dương, thứ năm chính là thế hệ của Điền Mạo này – tác giả)

Điền Mạo này không biết những người đó rút cục là ai, hắn chỉ biết chủ môn Thục Sơn kiếm phái là người đang ngồi chính giữa, dù sao cũng chỉ có chủ môn mới có thể ngồi tại vị trí đó.

- Người đến có chuyện gì?

Một trưởng lão của Thục Sơn kiếm phái hỏi.

Điền Mạo lập tức lấy thiệp mời từ trong tay áo ra rồi đưa lên phía trước nói:

- Áo Quang chân nhân, tông chủ của Tinh Cực tông văn bối sau mười ngày nữa sẽ độ kiếp, cho nên phái đệ tử đi đưa thiệp mời!

- Ha ha, thật là xảo hợp a, bản chủ môn mười hai ngày sau cũng sẽ độ kiếp, thật sự là xảo hợp a! Chỉ cách nhau có hai ngày!

Trần Kiếm Phong vừa nghe thấy liền lập tức cười lớn.

Các vị trưởng lão khác của Thục Sơn kiếm phái cũng vui vẻ cười lên, ngày độ kiếp gần nhau như vậy, trong lịch sử của Côn Luân tiên cảnh thật sự không nhiều.

Bất quá Trần Kiếm Phong chẳng hề lo lắng chút nào, y là chủ môn của Thục Sơn kiếm phái, lại có một thanh phi kiếm cấp bát tiên khí, nó có tên là tiên kiếm Thanh Hồng, có lẽ khắp cả Côn Luân tiên cảnh đều biết, có được tiên kiếm Thanh Hồng để độ kiếp thì chắc chắn sẽ thành công.

- Hảo, thiệp mời này chúng ta nhận, đến lúc đó Thục Sơn kiếm phái ta sẽ phái một vị trưởng lão đến dự lễ!

Trần Kiếm Phong mỉm cười nói.

oOo

Thập đại tông phái và một số tiểu tông phái giao hảo Tinh Cực tông, còn có một số tán tiên cao thủ ở Côn Luân tiên cảnh đều được thiệp mời của Tinh Cực tông.

Trần Kiếm Phong, chủ môn Thục Sơn kiếm phái và tông chủ Tinh Cực tông Áo Quang chân nhân không ngờ lại chỉ độ kiếp cách nhau có hai ngày, tin tức này cùng với việc Thục Sơn kiếm phái sai đệ tử đi phát thiệp mời được truyền đi khắp Côn Luân tiên cảnh.

Trong Thiên Vân Tinh Cực tông.

Lúc này đã có đại biểu của một vài tông phái bắt đầu đến.

Đương nhiên số đại biểu này không thể đến một mình, thông thường đều là một nhân vật cấp bậc trưởng lão hay tông chủ dẫn theo mười mấy đệ tử đến.

- Nay, sư đệ, lần này Trần chương môn của Thục Sơn kiếm phái và Áo Quang chân nhân không ngờ lại chỉ độ kiếp cách nhau có hai ngày, thật là hiếm thấy a! Trần chương môn này có thanh tiên kiếm Thanh Hồng, chắc chắn có thể dễ dàng vượt qua tiên kiếp, không biết Áo Quang chân nhân có thể vượt qua hay không!

Một đệ tử đến Tinh Cực tông dự lễ nói.

Sư đệ hần bên cạnh lập tức nói:

- Ai biết chứ? Đại danh của Áo Quang chân nhân này tại Côn Luân tiên cảnh ai mà chẳng biết, tuy là nghĩa tử của Tầm Hoan chân nhân, đáng tiếc a, Tầm Hoan chân nhân chỉ trăm năm là đã phi thăng, hơn nữa còn một đao phá kiếp vân. Oa... chỉ tưởng tượng thôi cũng đã khiến người ta chấn động! Vậy mà nghĩa tử của ông ta lại ...

Vị tu chân giả dáng người cao cao được gọi là sư đệ bên cạnh nói.

Tu chân giả thấp lùn lập tức nói:

- Ai biết được chứ? Tốc độ tu luyện của Tinh Cực tông vốn khá nhanh, hơn nữa xác suất độ kiếp thành công cũng rất cao. Nhìn xem, hiện nay Tinh Cực tông bốn người đã độ kiếp, Tầm Hoan chân nhân, nhị đệ tử cùng với tứ đệ tử của ông ta đều đã độ kiếp thành công, tam đệ tử cũng đã thành Tán tiên. Vậy mà Áo Quang chân nhân còn chưa độ kiếp, thật khiến người ta nghĩ không thông!

Tu chân giả cao cao kia đột nhiên thấp giọng nói:

- Hừ hừ, Áo Quang chân nhân kia không phải vẫn luôn bị cười chê khắp Côn Luân tiên cảnh sao? Lấy lão và nghĩa phụ của lão Tầm Hoan chân nhân ra so sánh, chênh lệch thật là quá lớn, lão có thể trở thành tông chủ của Tinh Cực tông chắc là bởi vì thân phận nghĩa tử của Tầm Hoan chân nhân!

Trong lời của tu chân giả cao cao kia ẩn chứa sự khinh miệt.

Tu chân giả thấp lùn cũng đồng ý nói:

- Ủm, nghĩ đến năm đó Tầm Hoan chân nhân phong tư trác tuyệt, nhìn lại nghĩa tử của ông ta bây giờ, ta cũng vì Tầm Hoan chân nhân cảm thấy khó chịu a!

- Thôi đi, nơi đây tốt xấu gì cũng là địa bàn của Tinh Cực tông, bị người ta nghe được thì không hay đâu!

Tu chân giả cao nói với tu chân giả thấp lùn.

Tu chân giả thấp lùn gật gật đầu, hai người liền yên lặng rời khỏi.

Kỳ thật sở dĩ bọn chúng dám nói như vậy là bởi vì cơ hồ toàn bộ tu chân giả trong Côn Luân tiên cảnh đều nói vậy. Mà Tinh Cực tông cũng biết chuyện này, đáng tiếc là Áo Quang chân nhân không thể nào nói với người khác về chuyện “Âm Dương đao phách”, dù sao đó cũng là tuyệt mật của Tinh Cực tông, chỉ có khi độ kiếp mới có thể để cho người khác thấy được thực lực của Áo Quang chân nhân lão thôi.

Hai tu chân giả này vừa rời đi, bên cạnh liền có một người tiến ra.

Chính là Lý Dương.

Lý Dương vừa mới từ “Xuân Thu Các” đọc sách trở lại nên đã nghe được cuộc đối thoại của hai tu chân giả này.

- Mấy ngày nay, không biết ta đã nghe được những cuộc đối thoại như thế này mấy lần rồi nữa?

Lý Dương cười khổ.

Dù sao những tu chân giả tới Tinh Cực tông dự lễ, vừa nói đến chuyện Áo Quang chân nhân độ kiếp thì đều không khỏi đàm luận đến Áo Quang chân nhân, vì thế Lý Dương cũng nghe được không ít.

- Còn có ba ngày, ba ngày sau sẽ là ngày gia gia độ kiếp, đến lúc đó các người sẽ biết được thực lực của gia gia ta!

Lý Dương trong lòng cố nén giận, thực lực của gia gia hắn Áo Quang chân nhân vốn rất mạnh, bởi vì phải đồng thời tu luyện hai đạo pháp cho nên thời gian tu luyện phải tốn gấp đôi người khác, nhưng nghĩ đến uy lực công kích của đạo pháp, trong lòng Lý Dương không khỏi kích động.

Lý Tầm Hoan nắm đó dùng đao mang phá tan kiếp vận, còn Áo Quang chân nhân dùng đao pháp thì sao? Tất cả phải đợi ba ngày sau!

1. Kim đan vỡ nát, nửa đầu trong câu “kim đan toái tinh cực thành”

131. Chương 9: Thiên Kiếp

Tinh Cực tông đóng hộ tổng đại trận lại, quá nửa cao thủ của Tinh Cực tông đã rời khỏi tông phái mà theo Áo Quang chân nhân bay về hướng bình nguyên phía tây của Thiên Vân sơn mạch. Nhân mã của mấy chục tông phái đến dự lễ cũng theo đó hướng bình nguyên phía tây Thiên Vân sơn mạch mà bay đi.

Thiên Vân sơn mạch bị tuyết phủ dày, nếu ở trong Thiên Vân sơn mạch độ kiếp, sự chấn động do thiên kiếp gây ra có thể dẫn đến tuyết lở tại một số đỉnh núi tuyết.

Lý Dương cũng cùng theo mấy trăm người bay về phía tây của Thiên Vân sơn mạch.

Trên không trung!

Mấy trăm tu chân cao thủ đang ào ào bay qua.

Kinh phong gào thét, mấy trăm tu chân giả vẫn cười nói vô tư mà bàn chuyện. Công lực mạnh mẽ của họ có thể khiến người khác vẫn nghe được thanh âm của mình trong tiếng kinh phong.

Áo Quang chân nhân ngạo nghễ bay ngay đầu tiên.

- Lần này, tông chủ nhất định có thể thể hiện một chút thực lực, để cho đám người của những tông phái khác biết sự lợi hại của lão nhân gia người!

Huyết Nguyệt nói với Lý Dương bên cạnh. Lý Dương vừa mới đến Tinh Cực tông thì đã cảm thụ được cách nhìn của những người khác trong Côn Luân tiên cảnh đối với Áo Quang chân nhân, mà Huyết Nguyệt này lại là đệ tử từ nhỏ đã sống và trưởng thành tại Tinh Cực tông, trước nay luôn phải ở trong hoàn cảnh như vậy.

Toàn bộ đệ tử của Tinh Cực tông cơ hồ đều cố nén giận, lần này nhất định phải làm cho mọi người trong khắp Côn Luân tiên cảnh biết được sự lợi hại của Áo Quang chân nhân, tông chủ Thiên Vân Tinh Cực tông!

- Huyết Nguyệt sư huynh, lần này gia gia người nhất định sẽ khiến cho những kẻ đó phải câm miệng, tin rằng sau này trong Côn Luân tiên cảnh sẽ không còn ai dám nói lời châm biếm gia gia nữa.

Lý Dương nói với vẻ thập phần khẳng định. Nếu như là lúc vừa đến, Lý Dương còn không thể xác định, nhưng từ sau khi thấy được Âm Dương đạo pháp, lòng tin của Lý Dương đối với gia gia mình đạt đến mức tuyệt đối.

- Ân, lần này tông chủ nhất định sẽ khiến đám gia hỏa đó phải câm miệng!

Huyết Nguyệt liếc qua đám tu chân giả xung quanh và không nói thêm gì nữa.

Nửa canh giờ sau.

Áo Quang chân nhân đột nhiên đáp xuống, lúc này đã bay qua khỏi phạm vi của Thiên Vân sơn mạch và đến được khu bình nguyên phía tây. Nơi mà Áo Quang chân nhân lựa chọn thập phần hoang vu, cỏ dại mọc thành lùm, không có một bóng người, nhưng ở đây thì không cần phải lo thiên kiếp sẽ ảnh hưởng tới những người khác.

- Các vị, ngày mai chính là ngày lão hủ độ kiếp, hôm nay chúng ta đã đến trước, làm phiền mọi người tại nơi đây nghỉ ngơi ngoài trời một đêm!

Âm thanh của Áo Quang chân nhân vang lên trong tai tất cả mọi người.

- Chân nhân đã khách khí rồi!

- Chẳng phải chỉ là nghỉ ngơi ngoài trời một đêm sao? Đối với tu chân giả chúng ta mà nói tịnh không phải là cái gì. Chân nhân bất tất phải như vậy!

Các tu chân giả từ bên ngoài đến lập tức cao giọng nói với Áo Quang chân nhân, dù sao khi chính diện đối mặt Áo Quang chân nhân, những người này cũng không dám nói gì. Cho dù thế nào bây giờ Áo Quang chân nhân vẫn là tông chủ của Tinh Cực tông, thực lực của Tinh Cực tông các tông phái này đều biết rõ.

Áo Quang chân nhân mỉm cười gật gật đầu, tiếp đó lão khoanh chân ngồi xuống, mắt hơi khép lại và không động đậy gì nữa.

Phần lớn những tu chân giả khác đều khoanh chân ngồi xuống và bắt đầu tĩnh tu chờ thiên kiếp giáng xuống. Một vài tu chân giả tâm cảnh tu vi quá thấp, không chịu được sự tịch mịch hoang vắng trên bình nguyên.

Lý Dương cũng ngồi xếp bằng, hẩn cứ ngồi chờ đợi thiên kiếp giáng xuống như vậy...

Mặt trời lặn, màn đêm tiến đến. Trong bóng đêm, màn ánh sáng bạc trải đầy mặt đất, dần dần, bình minh đã đến, mặt trời từ từ mọc lên...

Hôm nay chính là ngày Áo Quang chân nhân độ kiếp.

Quá nửa trong mấy trăm tu chân giả đều đang tĩnh tọa, chẳng hề động đậy. Tất cả đều đang chờ đợi.

Bầu trời vẫn yên bình như trước, mây trắng nhẹ nhàng phiêu đảng trên nền trời trong xanh, tất cả đều chẳng có gì khác với trước đây.

Đột nhiên!

- Vụt!

Cuồng phong nổi lên, đột nhiên bầu trời trở nên u ám, giông tố nổi lên, những đám mây đen ùn ùn kéo tới che phủ cả bầu trời, phẳng phất như đỉnh đầu mọi người đang bị màu đen đó ép xuống vậy. Cả thế giới sau nháy mắt đã biến thành đen tối, giống hệt như tín hiệu màn đêm đã trở lại.

- Xoẹt!

Tất cả tu chân giả sau nháy mắt đã đồng thời đứng lên, tất cả đều nhìn lên trời cao. Mọi người đều biết, thiên kiếp đến rồi!

Trong màu đen dày đặc, từng trận từng trận hồng quang bên trong liên tục lóe lên, cả đại địa rung chuyển, bình nguyên đang chấn động. Hồng quang này là ánh sáng duy nhất trong màn mây đen.

oOo

Người dẫn đầu Tinh Cực tông, tán tiên Lãnh Vũ khê kêu lên một tiếng:

- Tránh xa tông chủ mười dặm, mọi người đừng làm ảnh hưởng đến tông chủ!

Mấy trăm tu chân giả lập tức ngự phi kiếm, đao khí hay không khí, lập tức lóe lên như thiểm điện và rời ra xa mười dặm.

Khi Thiên kiếp sắp đến, trong khu vực thiên kiếp không thể có tu chân giả khác, nếu không uy lực của thiên kiếp có thể gia tăng, hơn nữa người trong khu vực thiên kiếp cũng sẽ phải chịu sự công kích của thiên kiếp.

- Vù vù...

Trận trận cuồng phong băng lạnh gào thét dữ dội, giữa bầu trời ngay tại chỗ Áo Quang chân nhân đang đứng, một cơn lốc xoáy hồng sắc bắt đầu được sinh ra. Những đám mây đen trên khắp bầu trời bắt đầu diên cuồng tập hợp vào cơn lốc xoáy, tốc độ tập hợp quả thật quá nhanh, khiến cho khắp cả Côn Luân tiên cảnh đều nổi lên những luồng gió xoáy cự đại.

- Không hay, kiếp vân còn chưa hình thành, mà không khí đậm không ngờ to lớn như vậy, chẳng lẽ là lực trọng thiên kiếp hoặc là cửu trọng thiên kiếp?

Bắc Tông Ngũ Môn một trong ngũ đại môn Dương Vũ chân nhân sắc mặt đột biến.

Mấy trăm tu chân giả lập tức bắt đầu thảo luận, cao thủ phạm đã gặp qua mấy lần thiên kiếp trong lòng đều có phán đoán, thiên kiếp này tuyệt đối không phải tam trọng thiên kiếp thấp nhất.

Thiên kiếp phân ra làm tam trọng, lục trọng và cửu trọng, uy lực đương nhiên là càng lúc càng lớn. Cửu trọng thiên kiếp, trên lịch sử, số người có thể độ qua rất hiếm hoi, trong đó Tầm Hoan chân nhân độ kiếp có tính truyền kỳ nhất, cửu trọng thiên kiếp vô cùng cường đại mà lại bị y một đao phá kiếp vân, làm quá nửa chỗ năng lượng bị tiêu tán đi.

Cơn lốc xoáy trên thiên không không ngừng xoáy tròn, mây đen không ngừng từ bốn phương tám hướng khắp bầu trời tụ tập lại, tốc độ tụ tập nhanh đến mức mắt thường không thể nhìn rõ được.

- Lốc xoáy biến thành màu hồng rồi!

Một tu chân giả bỗng dưng kinh hô.

- Lại biến thành cơn lốc xoáy màu tím, có thể là lục trọng thiên kiếp hoặc cửu trọng thiên kiếp rồi!

Những tu chân giả có chút kiến thức lập tức phán đoán với vẻ thập phần khẳng định.

Quả nhiên, vừa còn là cơn lốc xoáy hồng sắc, giờ lại đã biến thành tử sắc, hấp lực của cơn lốc xoáy tử sắc càng mạnh thêm, hắc vân tụ tập càng nhanh hơn.

Chỉ sau thời gian mấy lần hô hấp, sau nháy mắt toàn bộ bầu trời không còn mây đen nữa.

Bầu trời không có mây đen là như thế nào?

Thiểm điện!

Các đạo thiểm điện thiểm thước như những con rắn điện lóe lên khắp nơi trên bầu trời, cơn lốc xoáy tử sắc tiếp tục điên cuồng xoay tròn. Những con rắn điện giống như bị hút lại, lần lượt từng con đều lao về phía dòng xoáy tử sắc.

- Đây Đây chẳng lẽ là cửu trọng thiên kiếp?

Mỹ nữ trưởng lão của Bách Hoa tông sau nháy mắt hoa dung thất sắc, cửu trọng thiên kiếp này, có thể độ qua cửu trọng thiên kiếp tại Côn Luân tiên cảnh cũng chỉ có vài người, một khi gặp phải cửu trọng thiên kiếp thì xác suất tử vong thường lên đến trên chín mươi năm phần trăm.

Cơn lốc xoáy tử sắc bắt đầu trở nên nóng bỏng, quá nhiều đạo thiểm điện tụ tập khiến cho những luồng năng lượng bên trong nó không ngừng bị cưỡng đoạt, không ngừng biến hóa. Nhiệt độ đến nỗi khiến cho bên cạnh cơn lốc xoáy tử sắc đã biến thành hồng sắc.

- Tử toàn hồng vịnh (tử toàn là cơn lốc xoáy màu tím, hồng vịnh là đỏ ửng, cả cái ghép vào dịch ra tiếng việt hơi khó, cứ cố hiểu nghĩa thôi vậy – dịch giả TTV), quả nhiên là cửu trọng thiên kiếp!

Tam sư đệ của Áo Quang chân nhân tán tiên Lãnh Vũ kinh ngạc thốt lên. Tử toàn hồng vịnh là dấu hiệu của cửu trọng thiên kiếp. Nếu chỉ là tử toàn mà không có hồng vịnh thì là lục trọng thiên kiếp, nếu chỉ là hồng toàn (lốc xoáy màu đỏ) thì là tam trọng thiên kiếp.

Cửu trọng thiên kiếp!

Lý Dương trong lòng cả kinh, đây chắc là loại thiên kiếp mạnh nhất rồi.

- Lý Dương, đây đúng là vận khí của gia gia ngươi a!

Hạng Vũ cười lớn nói.

Lý Dương sửng sốt, gặp phải cửu trọng thiên kiếp mà lại là vận khí? Nhưng hắn lập tức minh bạch:

- Ân, đúng vậy, chỉ cần gia gia có thể vượt qua cửu trọng thiên kiếp một cách dễ dàng, có lẽ sau này trong Côn Luân tiên cảnh chẳng ai dám nói gì gia gia nữa, ngay cả cửu trọng thiên kiếp cũng có thể dễ dàng vượt qua, chuyện này đã chứng tỏ được thực lực của người rồi!

- Không, gia gia người chỉ cam tâm độ qua thiên kiếp thôi sao? Lý Tầm Hoan là một đao phá kiếp vân! Gia gia người tốt xấu gì cũng sẽ một đao phá kiếp vân thôi!

Hạng Vũ cười ha hả nói.

Lý Dương lập tức gật đầu.

Hai cha con Tầm Hoan chân nhân, Áo Quang chân nhân, nếu hai người đều một đao phá kiếp vân, có lẽ chuyện này sẽ được lưu truyền vĩnh viễn trong Côn Luân tiên cảnh.

- Chân nhân động thân rồi!

Chỉ thấy thân thể Áo Quang chân nhân bay vút lên không trung, sau đó lão để hai tay ra sau lưng và ngẩng đầu lên nhìn thiên kiếp.

Nhẹ nhàng phiêu đăng, ba chòm râu đen cùng với làn tóc dài theo gió tung bay ...

- Áo Quang chân nhân lại không đứng trên mặt đất để chống thiên kiếp, chẳng lẽ lão cũng muốn học theo nghĩa phụ lão, ở giữa không trung mà chống đỡ thiên kiếp?

Một tu chân giả cười nói, giọng nói ngằm chứa một tia châm biếm, châm biếm Áo Quang chân nhân không biết lượng sức.

Tu chân giả đều minh bạch, uy lực của thiên kiếp khi chống đỡ trên không trung sẽ lớn hơn một chút.

Đám đệ tử Tinh Cực tông và Lý Dương nghe xong liền lập tức trợn mắt nhìn về phía người phát ra lời vừa rồi. Người này chính là trưởng lão của Thượng Thanh cung, Côn Luân tiên cảnh đệ nhất tông phái - Ngọc Sinh! Ngọc Sinh trưởng lão không giống những người khác, không dám nói trước mặt đệ tử Tinh Cực tông. Là trưởng lão của Thượng Thanh cung, hẳn có thể không để ý đến Tinh Cực tông.

Lúc này cơn lốc xoáy tử sắc đã ngưng xoáy tròn mà bắt đầu từ từ dung hợp với làn không khí đỏ ửng bên cạnh, hình thành nên một kiếp vân bên trong là tử sắc và bên ngoài là hồng sắc.

Bỗng dưng, kiếp vân lại một lần nữa xoáy tròn. Chỉ là phương hướng xoáy tròn đã đổi ngược lại, lúc mới bắt đầu là hấp thụ, bây giờ lại là phun ra! Một vết hỏa diễm hồng sắc đột nhiên mà bạo phát, vết sáng kéo dài giống như một hỏa long, trực tiếp thôn phệ về hướng Áo Quang chân nhân phía dưới.

- Hồng vịnh thiên hỏa!

Đột nhiên một tu chân giả kinh hô, tất cả mọi người, kể cả người của Tinh Cực tông, đều cũng không còn chú ý đến Ngọc Sinh trưởng lão của Thượng Thanh cung kia nữa mà đều dồn sự chú ý về hướng Áo Quang chân nhân đang độ kiếp.

Hồng vịnh thiên hỏa.

Cửu trọng thiên kiếp mới có thiên hỏa chi kiếp này.

oOo

“Gia gia, một đao phá kiếp vân kia đi a, như vậy, vô luận là thiên hỏa kiếp hay là thiên kiếp gì khác thì uy lực cũng sẽ đại giảm!” Lý Dương nhìn Áo Quang chân nhân trên không trung, trong lòng lo lắng nghĩ.

Chuyện Lý Dương nghĩ đến là Áo Quang chân nhân giống như Tầm Hoan chân nhân năm đó, một đao phá kiếp vân, sau đó độ thiên kiếp sẽ dễ dàng hơn nhiều. Đương nhiên phá kiếp vân là rất khó, nếu không thể phá vỡ kiếp vân trong nháy mắt thì lực công kích của bản thân ngược lại sẽ khiến năng lượng của kiếp vân đại tăng, hơn nữa kiếp vân có thể nổ tung, công kích sẽ càng thêm mạnh.

Người độ kiếp thông thường đều không dám công kích kiếp vân. Kiếp vân đã khá mạnh, bất quá hiện nay công kích lực Áo Quang chân nhân so với Lý Tầm Hoan khi xưa còn mạnh hơn cả một bậc, dùng đao phách công kích, uy lực vượt xa đao mang. Thực lực như vậy, một đao phá kiếp vân tuyệt đối là nắm chắc.

o0o

- Vù vù...

Phảng phất như cơn lốc xoáy vậy, sau nháy mắt thiên hỏa đã cuốn Áo Quang chân nhân làm trung tâm trong phạm vi vài dặm.

- Ti ti...

Không khí đang bốc hơi, không khí đã bị thiên hỏa bao bọc và đốt cho phải bốc hơi (đó là tác giả viết, còn ko khí bốc hơi kiểu gì thì ta chịu, có lẽ là hơi nước – dịch giả TTV), nhiệt độ trong sau nháy mắt đã tăng tới mức hãi nhân, tất cả tu chân giả đều lập tức xuất ra cấm chế bảo hộ, tuy thiên hỏa cách bọn họ đến vài dặm, nhưng bọn tất cả mọi nơi quanh thân thể bọn họ nhiệt độ đều rất cao, cũng phải lên tới mấy trăm độ rồi. Nếu là người thường thì sớm đã bị nước chín rồi.

Đao mang trong thể nội của Lý Dương lóe lên rồi xuất ra, đao mang hộ thể vừa xuất ra nhiệt độ cao liền không cách nào xâm nhập vào được nửa bước.

- Sao gia gia còn chưa xuất thủ?

Tất cả tâm tư của Lý Dương đều đặt trên người Áo Quang chân nhân.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc.

Kinh ngạc vì phương pháp Áo Quang chân nhân kháng cự thiên hỏa kiếp. Thiên hỏa kiếp, thông thường đều phải dựa vào loại cấm chế trận pháp để kháng cự, tuy nhiên Áo Quang chân nhân lại dùng đao mang hộ thể để kháng cự, hơn nữa còn có vẻ rất dễ dàng. Thiên hỏa phảng phất như một chiếc áo lông màu hồng bao quanh thân thể lão, trong màn đao mang hộ thể màu vàng của Áo Quang chân nhân, thiên hỏa chẳng có chút tác dụng nào.

Áo Quang chân nhân một thân thanh bào đang ngẩng đầu lạnh lùng quan sát kiếp vận.

Chẳng ai biết lão có học theo Tầm Hoan chân nhân không mà xuất đao đánh tan kiếp vận không?

Dần dần thiên hỏa cũng đã tiêu tán.

- Oành!

Hệt như cưỡi thiên thần lôi vang lên, sau nháy mắt một loạt âm thanh oành oành oành hấn động bên tai các tu chân giả chung quanh..

Một đạo thiểm điện sau nháy mắt đột nhiên hướng về Áo Quang chân nhân đánh tới.

Sự cường đại của thiên kiếp thần lôi sau nháy mắt đã tạo ra một loạt các đạo thiểm điện xuyên qua không khí, không khí xung quanh bắt đầu hỗn loạn và phát sinh những nếp nhăn, thoáng nhìn lướt qua nó có vẻ như đang báo hiệu thiên địa bắt đầu rung chuyển vậy.

- Oành!

Thiên lôi trùng trùng điệp điệp đánh xuống thân thể Áo Quang chân nhân.

Áo Quang chân nhân chẳng hề động đậy, phảng phất như ngay cả thiên lôi vừa rồi cũng chẳng đủ để gãi ngứa cho lão, khi đạo thiên lôi đó từ từ tản đi, lôi điện của thiên lôi bên ngoài đao mang hộ thể của Áo Quang chân nhân lại lóe lên. Áo Quang chân nhân lúc này đang bị lôi điện bao quanh, giống hệt như một cưỡi thiên lôi thần vậy.

- Xoẹt!!!

Hàn quang chợt lóe!

Tất cả mọi người sửng sốt!

Trong khoảnh khắc đó, thời gian phảng phất như đã ngưng lại.

Chẳng ai nghĩ ra vừa rồi rốt cuộc đã phát sinh chuyện gì, trong đầu họ chỉ có một luồng hàn quang kinh thiên vừa rồi!

Hàn quang kia giống như trong màn đêm lạnh đen tối đột nhiên xuất hiện một đạo quang mang!

Hàn quang kia giống như trong khoảnh khắc đen tối nhất trước bình minh đột nhiên xuất hiện ánh dương quang đầu tiên!

Thời khắc đó trong thiên địa chỉ có một vệt ánh sáng lạnh lẽo!

- Oành oành!

Một tiếng nổ to chấn động tâm linh của tất cả mọi người.

Là kiếp vân!

Đột nhiên một tiếng nổ to vang lên trong kiếp vân.

Đột nhiên một khe nứt màu đen xuất hiện, đó là khe nứt không gian! Không gian phẳng phất như một mảnh gương bị vỡ vụn vấy, không ngờ năng lượng ngập trời của kiếp vân lại bị khe nứt không gian hấp thụ, chỉ sau thời gian mấy lần hô hấp, năng lượng của kiếp vân khổng lồ kia đã hoàn toàn tiêu tán.

Tất cả mọi người đều chấn động...

Một đao phá không!

Lý Tầm Hoan một đao phá kiếp vân, còn Áo Quang chân nhân lại là một đao phá không, sinh ra khe nứt không gian thôn phệ năng lượng của kiếp vân vào trong.

Phá toái hư không!

Đây là khái niệm gì? Thông thường chỉ có Phi Thăng kỳ cao thủ, đạt tới năng lượng cực hạn mà Phàm Nhân giới có thể chấp nhận toàn lực công kích mới có thể tạo thành khe nứt không gian!

Áo Quang chân nhân lại dùng phi đao để vượt qua Độ Kiếp kỳ.

Một đao phá không!

Tất cả mọi người phía dưới đều ngơ ngẩn, trong đầu không ngừng xoay chuyển về khe nứt mà đen đáng sợ mà vừa rồi mình đã nhìn thấy, khe nứt màu đen mà đến cả kiếp vân cũng có thể thôn phệ trong thời gian mấy lần hô hấp...

132. Chương 10: Thân Thế Chi Mê

Thời khắc này, tất cả mọi người đều biết sự cường đại của Áo Quang chân nhân đã vượt qua sự tưởng tượng của họ. Vô địch, tuyệt đối là vô địch, một đao phá toái hư không. Tại Côn Luân tiên cảnh này, những người có thể phá toái hư không phải có thực lực tấn tiên vượt qua ba lần thiên kiếp hoặc Đại thành kì, mà Áo Quang chân nhân hôm nay mới là Độ Kiếp kỳ.

Đám tu nhân giả tỉnh táo lại mà tự hỏi mình một lúc rồi kinh ngạc đứng lên. Độ Kiếp kỳ cao thủ cũng có thể phá toái hư không?

Đúng là trong lịch sử từ trước tới giờ chưa từng có, nếu trước khi Áo Quang chân nhân độ kiếp, có người nói với bọn họ “Độ Kiếp Kỳ tu chân giả cũng có thể phá toái hư không” thì khẳng định bọn họ sẽ không tin. Nhưng họ vừa chứng kiến một cảnh, khe không gian trong thời gian vài lần hô hấp đã đem năng lượng kinh khủng của kiếp vân hoàn toàn thôn phệ.

Cái khe không gian hắc sắc kinh khủng làm trong lòng những tu chân giả này nổi lên một trận run sợ.

Lý Dương, Huyết Nguyệt, Lãnh Vũ và các đệ tử Tinh Cực tông trên mặt đều lộ vẻ tươi cười, vì Áo Quang chân nhân mà cao hứng. Bị vô số tu chân giả khắp Côn Luân tiên cảnh ngằm xem thường, chê bai hơn trăm năm, kể từ giờ phút này, những từ ngữ ấy sau này sẽ không thể loan truyền được nữa.

Đồng thời, bọn Lý Dương cũng vì Áo Quang chân nhân mà cảm thấy tự hào, vì tông phái của mình có một vị tông chủ như thế mà tự hào.

Tầm Hoan chân nhân một đao phá kiếp vân!

Ảo quang chân nhân một đao phá không!

Truyền kỳ!

Truyền thuyết!

Cả Côn Luân sẽ vĩnh viễn lưu truyền lần độ kiếp rung động lòng người và có tính truyền kỳ này, nó sẽ trở thành một truyền thuyết vĩnh viễn!

- Các vị đạo hữu, độ kiếp đã chấm dứt, Tinh Cực tông ta sẽ cử hành tiệc chúc mừng, mọi người có thể nể mặt mà tham gia không?

Tán tiên Lãnh Vũ lập tức mỉm cười rồi quay về phía các tu chân giả nói.

Tiệc chúc mừng! Cũng chỉ có độ kiếp thành công, tông phái mới có thể cử hành. Nếu độ kiếp thất bại thì nó đã trở thành tang sự rồi.

Trên khuôn mặt già nua của Ngọc Sinh, trưởng lão của Thượng Thanh cung có chút khó coi, trước khi độ kiếp y còn chế giễu Ảo Quang chân nhân trước mặt mọi người, bây giờ quả thật không còn mặt mũi nào mà lưu lại nữa.

- Bỏn trưởng lão có việc trọng yếu muốn làm, mạn phép rời khỏi đây trước, mong các đạo hữu của Tinh Cực tông chờ trách!

Ngọc Sinh trưởng lão lập tức xua tay một cái rồi mang theo mười mấy đệ tử phá không mà đi, lão không hề để ý đến phản ứng của môn nhân Tinh Cực tông.

Lý Dương cùng đệ tử Tinh Cực tông khẽ cười lạnh.

Đệ tử Thượng Thanh cung vốn rất kiêu ngạo, hơn vạn năm nay, Thượng Thanh cung vẫn là Côn Luân tiên cảnh đệ nhất đại tông phái, sự kiêu ngạo được dung dưỡng từ hơn vạn năm khiến cho đám đệ tử Thanh Vân cung luôn cho rằng “lão tử” là thiên hạ đệ nhất. Thực Sơn kiếm phái thuộc về hệ kiếm tu, tại Tiên giới thế lực cũng không phải là nhỏ. Chỉ có Thực Sơn kiếm phái có thể cùng Thượng Thanh cung ngang vai ngang vế, Thượng Thanh cung cũng không thể nói gì.

Nhưng hôm nay Tinh Cực tông đột nhiên xuất hiện kì tích, tựa hồ cũng muốn chiếm vị trí đệ nhất tại Côn Luân tiên cảnh. Thượng Thanh cung làm sao có thể chịu được, một môn phái phi đao nhập đạo tại Tiên giới căn bản không hề có căn cơ, Thượng Thanh cung làm sao lại phải sợ?

Đáng tiếc Thượng Thanh cung lại quên rằng, thực lực cường thịnh tại Tiên giới cũng chỉ là tại Tiên giới, tiên nhân của Tiên giới muốn đi vào Phàm Nhân giới thì phải đợi các thế lực lớn thương lượng xong mới có thể xuất phát. Nếu không, tiên nhân tự ý xâm nhập Phàm Nhân giới chính là tử tội!

Nhìn khắp Côn Luân tiên cảnh, Thượng Thanh cung thế lực mặc dù đã rất mạnh. Nếu so sánh với Tinh Cực tông, môn phái dĩ phi đao nhập đạo có lực công kích hải nhân thì chưa biết thế nào. Nếu chính thức đối đầu, chẳng ai biết kết quả cuối cùng thế nào.

Ngọc Sinh trưởng lão nhìn cảnh tượng vừa rồi, cảm giác đầu tiên đó là hơi rung động, sức mạnh của khe nứt không gian hắc sắc kinh khủng làm lão run rẩy, nhưng cảm giác thứ hai đó là ghen ghét! Trong quá khứ, nhân vật bị hắn xem thường nhất chính là Ảo Quang chân nhân mà cũng có thực lực như thế, hắn làm sao có thể tiếp nhận?

Trước mặt Tinh Cực tông đệ tử chằm chọc Ảo Quang chân nhân, có thể tưởng tượng bình thường hắn vẫn nói xấu Ảo Quang chân nhân mà không hề cố kỵ.

Cái quan niệm Ảo Quang chân nhân là một kẻ bất tài, đã làm mất mặt của Tầm Hoan chân nhân đã được hình thành trong đầu lão từ hơn trăm năm nay.

Nhưng bây giờ lại hoàn toàn thay đổi.

Nổi giận!

- Các vị, mời theo chúng ta tới Tinh Cực tông, tiệc chúc mừng sắp cử hành rồi!

Tán tiên Lãnh Vũ bay tới trước mặt Áo Quang chân nhân và cao giọng nói.

- Áo Quang chân nhân quả nhiên lợi hại, một đao phá không, nhất định chuyện này sẽ lưu truyền cả Côn Luân tiên cảnh, trở thành một giai thoại!

Những trưởng lão mỹ nữ của Bách Hoa tông đều nhìn Áo Quang chân nhân với ánh mắt hâm mộ được lộ ra rõ ràng.

- Năm đó được nhìn cảnh tượng Tầm Hoan chân nhân một đao phá kiếp vân, hôm nay lại được chứng kiến Áo Quang chân nhân một đao phá không, đời này ta được thấy hai lần độ kiếp như thế cũng đã là không uổng rồi.

Một trong Bắc tông ngũ môn, Địa môn chủ Dương Vũ chân nhân cảm thán nói.

- Đúng vậy, Áo Quang chân nhân một đao phá không, chuyện này nhất định sẽ loan truyền khắp cả Côn Luân tiên cảnh!

- Lần độ kiếp này nhất định sẽ được lưu truyền hậu thế giống như năm đó Tầm Hoan chân nhân dùng phi đao phá kiếp vân dễ dàng độ kiếp!

Đám tu chân giả xung quanh không ngừng tán dương Áo Quang chân nhân, hiển nhiên những lời nói này của đám tu chân giả đều là phát sinh từ đáy lòng. Dù sao Áo Quang chân nhân quả thực quá phi thường, lưu truyền khắp tu chân giới cũng là chuyện có thể đoán được, đương nhiên đây cũng có thể chỉ là những lời vô mông ngựa thôi...

Lý Dương nhớ rằng lúc đầu trong đám tu chân giả này có vài người âm thầm chê bai Áo Quang chân nhân, bây giờ chứng kiến việc này, trong lòng hẳn không khỏi thầm cười nhạo.

- Chư vị, Áo Quang lần này độ kiếp đã làm phiền mọi người tới dự lễ, mời mọi người theo Áo Quang về Tinh Cực tông. Tại Tinh Cực tông các đệ tử đã chuẩn bị sẵn tiệc chúc mừng để chờ chư vị đạo hữu cùng tham gia, ha ha...

Áo Quang vừa cười vừa nói, hiển nhiên giờ phút này tâm tình của Áo Quang chân nhân thực sự rất tốt.

Dưới sự dẫn đầu của Tán tiên Lãnh Vũ và Áo Quang chân nhân, mấy trăm tu chân giả đang bay về hướng Tinh Cực tông. Cả Tinh Cực tông giăng đèn kết hoa, trong đại điện rộng lớn của Tinh Cực tông sắp hơn chục cái bàn gỗ, nhân vật đầu lĩnh của các đại môn phái

đều theo thứ tự mà ngồi xuống. Những đệ tử của họ đều ngồi ngoài quảng trường phía trước đại điện, còn có quá nửa đệ tử của Tinh Cực tông ngoài đó, tổng cộng có mấy trăm bàn, quang cảnh cũng cực kỳ huyền ảo.

Trong đại điện, những nhân vật đầu lĩnh của các môn phái đường hoàng mà ngồi nói chuyện, còn trên quảng trường tất cả cũng đang nói truyện phiếm.

- Đạo hữu, ngươi có thấy một đao của tông chủ Áo Quang chân nhân không? Tam Thanh Thiên Tôn tại thượng, trước giờ chưa từng nghĩ đến độ kiếp lại có thể như vậy. Một đao đó, oa, không ngờ có thể phá toái hư không, tạo thành khe nứt không gian hắc sắc, không ngờ lại có thể đem kiếp vân hoàn toàn thôn phệ, quá kinh khủng! Ai, đáng tiếc là ngươi không được nhìn thấy. Ta quả thật đã được tận mắt chứng kiến đó!

Đám đệ tử ngoại phái khoe khoang trước mặt đệ tử Tinh Cực tông.

Tinh Cực tông lần này đi hơn phân nửa cao thủ, nhưng đó cũng toàn là các cao thủ mà thôi, tổng cộng có mấy trăm người. Các đệ tử bình thường căn bản đều phải ở lại Tinh Cực tông để chuẩn bị bữa tiệc chúc mừng hôm nay, bởi vì vô luận là Lãnh Vũ hay Áo Quang chân nhân đều biết độ kiếp đối với Áo Quang chân nhân không có một chút khó khăn. Tiệc mừng nhất định sẽ được cử hành!

Tất cả các đệ tử bình thường của Tinh Cực tông đều không ai được đi. Lúc này cùng đệ tử ngoại phái đàm luận, đám đệ tử ngoại phái đều khoe khoang kể lể.

Trong lòng bọn chúng, được chứng kiến độ kiếp này là một chuyện đáng để khoe khoang rồi.

Tinh Cực tông đệ tử nghe xong cũng rất hưng phấn, tông phái của mình có một tông chủ lợi hại như thế, ai lại không cao hứng? Bất quá bọn họ chỉ biết là một đao phá không, nhưng cảnh tượng thật sự là như thế nào thì không được rõ. Cho nên các đệ tử này không ngừng hỏi, hỏi hết người này lại tới người khác.

Đám đệ tử ngoại phái nhìn thấy được một cảnh độ kiếp như vậy thì quả là chỉ mong được nói ra mà thôi. Gặp phải câu hỏi gì của những đệ tử Tinh Cực tông thì liền nói ngay, hơn nữa càng nói càng thêm khoa trương.

Dù sao một đao của Áo Quang chân nhân cũng thật sự quá nhanh, dựa vào thực lực của những đệ tử ngoại phái bình thường thì căn bản không thể hấy rõ. Bọn chúng chỉ có thể dựa theo sự tưởng tượng của mình rồi không ngừng hư cấu. Cái gì mà một đao xuất ra, một con thần long xuất hiện, nhất trào trào phá kiếp vân, căn một cái phá không...

Đám đệ tử ngoại phái không ngừng hư cấu lên, ai cũng đều cho rằng đó là sự thật, dù sao bản thân cũng không thấy rõ, sâu trong tiềm thức, họ đã coi hư cấu là sự thật.

- Nhị vị Tinh Cực tông đệ tử, các ngươi hôm nay không được chứng kiến Áo Quang chân nhân độ kiếp a, khi chân nhân độ kiếp, một đao đó không không phải là đao a, quả thực chính là một con rồng, là Bắc Hải băng long trong truyền thuyết, Áo Quang chân nhân tay vung lên, một con băng long bay lên trời, một trào phá kiếp vân, toái vỡ hư không...

Một ngoại phái đệ tử uống say, quay về phía Lý Dương và Lý Thạc nói.

Lý Dương và Lý Thạc chỉ đành mỉm cười.

- Anh à, đây là người thứ mười nói với chúng ta về chuyện độ kiếp! Xem ra tu chân giả và phàm nhân không khác nhau nhiều lắm!

Lý Thạc cười nói.

Lý Dương gật đầu nói:

- Tu chân giả? Không phải là chỉ có một chút năng lực cường đại thôi sao? Bọn họ cũng giống người thường, đều có thất tình lục dục, chỉ là có thể khống chế tốt hơn một chút mà thôi. Những đệ tử bình thường này tâm cảnh tu vi cũng chẳng là cái gì, gặp được việc độ kiếp có tính truyền kì của gia gia, khống chế lực của bọn họ đã sớm chạy đi đâu không biết rồi! Bây giờ lại uống say như thế, bọn họ biến thành như vậy cũng chẳng có gì là kỳ quái!

Lý Dương trong lòng cũng đồng ý với quan điểm của Lý Thạc.

Lý Thạc cười nói:

- Lúc đầu tại Côn Luân tiên cảnh, đám tu chân giả đều âm thầm châm biếm, phỉ báng gia gia. Có thể tưởng tượng sau khi đám tu chân giả đó rời đi, lần độ kiếp này sẽ theo miệng bọn họ truyền khắp cả Côn Luân tiên cảnh!

Lý Dương đồng ý nói:

- Ân, đám tu chân giả này gần như đã đại biểu cho quá nửa thế lực của các tông phái trong Côn Luân tiên cảnh. Bọn họ trở về và nói ra thì mấy trăm ngàn đệ tử trong tông phái bọn họ đều biết được. Như vậy thì cả Côn Luân tiên cảnh ít nhất một nửa tu chân giả đều biết. Muốn truyền khắp cả Côn Luân tiên cảnh, cũng chỉ có mấy ngày mà thôi!

Một canh giờ sau.

Lý Dương và Lý Thạc hai người ngồi ở một bàn, cứ như vậy mà uống rượu.

Tế Trường Phong đi tới trước mặt Lý Dương nói:

- Lý Dương sư đệ, sư tôn muốn gặp con, hai người cùng đến với con, Trần Ly và Trần Vũ đã tới chỗ Sư Tôn rồi!

Trần Ly là tên tiếng Trung của Lily, Trần Vũ là tên tiếng Trung của Jake, hai người tới Tinh Cực tông đều dùng tên tiếng trung. Dù sao để một tu chân giả tiếp nhận cái tên Jake đúng là không quen.

- Gia gia muốn gặp bọn họ? Chẳng lẽ là vì thân thể của hai người Lily?

Lý Dương nghi hoặc hỏi.

Tế Trường Phong lắc đầu nói:

- Ta cũng không rõ lắm, sư tôn mới từ yến tiệc ở đại điện rời đi đã liền bảo ta gọi các người!

Lý Dương trong lòng hoài nghi, đi theo Tế Trường Phong tới nơi cư trú của Áo Quang chân nhân. Dọc theo hành lang, đi vài trăm thước, Lý Dương tới trước một cái sân có vẻ của một gia đình nông dân, Tế Trường Phong chỉ cái sân rồi nói:

- Lý Dương sư diệt, sư tôn đang ở đó!

- Trường Phong, người cũng vào đi!

Thanh âm của Áo Quang chân nhân từ trong sân vang lên.

- Vâng, thưa sư tôn!

Tế Trường Phong liền cùng Lý Dương tiến vào trong sân.

Trong sân, Jake và Lily ngồi ở một bên, Áo Quang chân nhân cũng đã ngồi ở đó.

- Lý Dương, Trường Phong, hai người ngồi xuống trước đi!

Lý Dương và Tế Trường Phong vừa mới hành lễ, Áo Quang chân nhân liền nói, hai người liền tìm một cái rồi ghé ngồi xuống. Lý Dương ngồi cạnh Lily và Jake.

Áo Quang chân nhân nhìn Jake và Lily rồi thở dài:

- Không ngờ a, không ngờ a!

- Gia gia, người gọi hai tỷ đệ Trần Ly và Trần Vũ tới có phải là vì thân thể của bọn họ?

Jake trong khoảng thời gian này ở đây có thể xem như khá thoải mái, có thể ở trong Xuân Thu các xem một ít luyện đan thuật, nhưng Lily lại rất nhàm chán, chỉ đợi người ta nói cho biết phụ thân mình rốt cuộc là ai.

Áo Quang chân nhân nghe xong câu hỏi của Lý Dương liền vừa cười vừa gật đầu nói:

- Lần này chính là vì thân thể của hai tỷ đệ này! Được rồi, hai đứa nhỏ kia, đem ngọc bội của các người cho ta nhìn kĩ đã!

Lily và Jake vừa nghe liền lập tức lấy mảnh ngọc bội vốn luôn đem bên mình ra và cung kính đưa đến trước mặt Áo Quang chân nhân.

Áo Quang chân nhân nhận lấy ngọc bội rồi cẩn thận quan sát:

- Quả nhiên, quả nhiên giống như Thông nhi đã nói!

Đột nhiên trên hai khối ngọc bội phát ra đạo đạo hào quang, quang mang rất nhạt nhưng lại càng có vẻ hấp dẫn.

- Ân, quả nhiên là tiên ngọc!

Lúc này, Áo Quang chân nhân coi như đã xác định được trăm phần trăm rồi.

- Nếu hai khối ngọc bội này các người từ nhỏ đã đem theo bên mình thì ta có thể biết chắc phụ thân của các người là ai rồi.

Áo Quang chân nhân đưa trả hai khối ngọc bội cho Lily và Jake Rồi mỉm cười nói với hai người.

- Là ai? Chân nhân có thể nói cho chúng tôi biết không?

Lily lập tức nói.

Áo Quang chân nhân gật đầu nói:

- Phụ thân của các người là trưởng môn của Thục Sơn kiếm phái - Trần Kiếm Phong! Hắn cũng sẽ độ kiếp vào ngày kia, ban đầu khi nghe Thông nhi miêu tả, ta còn không giám xác định, nhưng giờ nhìn thấy hai mảnh ngọc bội này, ta đã không còn gì để hoài nghi nữa!

Trần Kiếm Phong, Thục Sơn kiếm phái trưởng môn!

133. Chương 11: Thục Sơn Kiếm Phái

Vô luận là danh tiếng hay thực lực đều có thể so sánh với đại tông phái Thượng Thanh cung. Thục Sơn kiếm phái là một môn phái chuyên về kiếm tu (kiếm tu là cấp bậc dưới kiếm tiên – Dịch giả TTV), sức mạnh của các vị kiếm tiên ở Tiên giới cũng chẳng hề tầm thường. Cho dù Thượng Thanh cung có chỗ dựa mạnh hơn nữa cũng chẳng dọa nổi Thục Sơn kiếm phái.

Bởi vì sau lưng Thục Sơn kiếm phái là vô số các vị kiếm tiên ở Tiên giới, những kiếm tiên có lực công kích cao nhất.

Tiên kiếm Thanh Hồng!

Một thanh phi kiếm có cấp bậc tiên khí. Cho dù là ở Tiên giới, những tiên nhân bình thường cũng chẳng thể có nổi tiên khí. Nhưng một tu chân giả như Trần Kiếm Phong lại có được thanh tiên kiếm có cấp bậc tiên khí này, đây là bởi vì hắn là trưởng môn của Thục Sơn kiếm phái.

Áo Quang chân nhân rất lợi hại, nhưng nếu phải tranh đấu với Trần Kiếm Phong, kết quả thế nào có lẽ Áo Quang chân nhân cũng chẳng dám khẳng định trước.

Nếu là trước khi Áo Quang chân nhân độ kiếp thì cả Côn Luân tiên cảnh đều cho rằng lão sẽ dễ dàng bị Trần Kiếm Phong đánh bại. Nhưng khi Áo Quang chân nhân độ kiếp đã thể hiện ra một thực lực mà chỉ cao thủ Phi Thăng kỳ mới có được.

Bây giờ giữa Trần Kiếm Phong và Áo Quang người nào lợi hại hơn, có lẽ chẳng ai nói chính xác được.

Tiên kiếm Thanh Hồng, đó là tiên khí a! Hơn nữa bản thân Trần Kiếm Phong cũng là một kiếm tu có lực công kích kinh nhân.

Bất quá uy danh của Trần Kiếm Phong vang xa không phải là vì công lực của y mạnh mà là vì y là trưởng môn của Thục Sơn kiếm phái! Cho dù là mấy tên gia hỏa ở Thượng Thanh cung cũng không dám coi thường Thục Sơn kiếm phái.

Chưởng môn của một siêu cấp đại tông phái như vậy lại là cha của Lily và Jake?

- Không phải chứ?

Câu đầu tiên mà Lily và Jake nói ra đều là câu này.

Hai người bọn họ tới Côn Luân tiên cảnh cũng đã được một thời gian, đối với Thục Sơn kiếm phái bọn họ cũng đã biết. Trong mắt bọn họ, Thục Sơn kiếm phái là một siêu cấp đại môn phái, chưởng môn Thục Sơn kiếm phái giống như một nguyên thủ quốc gia vậy. Đó là người mà bọn họ phải ngược mắt lên mà nhìn, bây giờ lại có người nói chưởng môn của Thục Sơn kiếm phái kia chính là cha bọn họ.

- Gia gia, đây là thật sao?

Lý Dương có chút khó tin. Bây giờ hắn tựa hồ như đã hiểu được tại sao ngày đó Vương Thông vừa gặp hai người Lily và Jake liền lập tức thu ngay làm đồ đệ.

Áo Quang chân nhân gật đầu nói :

- Tuyệt đối là thật! Mảnh ngọc bội này là chính là ký hiệu của chưởng môn Trần Kiếm Phong năm đó. Phàm là những tu chân giả đã tu hơn một trăm năm đều biết chuyện này, đối với mảnh tiên ngọc này bọn họ cũng đều biết rõ.

Trong lòng Lý Dương đã tiếp thụ ngay đáp án này.

Có lẽ trong lòng các tu chân giả khác, địa vị của chưởng môn Thục Sơn kiếm phái rất phi thường. Nhưng trong lòng Lý Dương đó bất quá cũng chỉ là một đại nhân vật trong một môn phái tu tiên mà thôi. Luận bối cảnh, sau lưng Lý Dương là Hạng Vũ, là Xi Vưu đại tôn! Có thể nói Lý Dương chính là đệ tử trực hệ trong môn phái của Xi Vưu đại tôn.

Vô luận là “Ma Dương bảo điển” hay “Tử Cực Ma Thể huyền công”, hoặc là “Ma Thần lục tuyệt” đều là những công pháp tu luyện đỉnh cấp của Xi Vưu đại tôn.

Môn phái kiếm tiên so với Xi Vưu đại tôn chỉ là tôm tép mà thôi.

- Lily, Jake! Xem ra chưởng môn của Thục Sơn kiếm phái quả đúng là phụ thân của hai đứa đó! Thế này đi, chúng ta trước hết đi đến Thục Sơn xem sao!

Lý Dương quay lại nói với Lily và Jake.

Trong lòng Lily và Jake tuy vẫn còn do dự nhưng cũng vẫn gật đầu.

- Trường Phong, Lý Dương. Hai người đưa hai đứa nhỏ này đến Thục Sơn kiếm phái một chuyến đi!

Áo Quang nhìn về Lý Dương và Tế Trường Phong nói.

- Vâng gia gia!

Lý Dương và Tế Trường Phong lập tức khom người nói.

Ngày thứ hai, tu chân giả từ các phái đến dự lễ đều đã rời đi.

- Gia gia, con với Trường Phong sư thúc đi đến Thục Sơn một chuyến trước! Tin rằng đến đó rồi sẽ có đáp án ngay thôi.

Trên quảng trường, Lý Dương nhìn Áo Quang chân nhân nói.

Áo Quang chân nhân gật đầu cười cười.

- Jake! Đứng cho vững nhé!

Lý Dương vung tay ra, một đạo đao mang phẳng phất như thực thể xuất hiện dưới chân Jake. Ngay sau đó vô số đạo đao mang từ trong cơ thể Lý Dương bắn ra và bao lấy Jake vào bên trong.

Lý Trường Phong cũng làm như vậy, chỉ là công lực của y cao hơn Lý Dương nhiều. Là một cao thủ Độ Kiếp kỳ, đao mang mà y phát ra giống hệt như một con thuyền nhỏ vậy.

- Sư huynh, huynh kém quá đó! Nhìn “người ta” kia, to hơn cái “tấm ván” này của huynh nhiều nhé!

Jake quay sang Lý Dương nói.

Lý Dương khỏi cảm thấy nhục chí. Đao phách của hắn mới là chanh sắc (màu vàng cam) cảnh giới còn của Tế Trường Phong thì đã là hoàng sắc (màu vàng), so với hắn thì cao hơn hắn một bậc, làm sao có thể so sánh chứ? Nếu muốn tạo ra một đao mang có hình cái thuyền như thế kia thì phải hao phí mất bao nhiêu năng lượng đây?

-Đi!

Lý Dương cũng không quan tâm Jake nói gì nữa, thân thể hắn “xoẹt” một tiếng và phá không bay đi. Đao mang dưới chân Jake cũng lao theo đó.

- Đi!

Vì quán tính nên thân thể Jake lập tức ngã hắn về phía sau.

“Bịch!” Jake va ngay vào lớp đao mang phòng hộ. Còn may là trong màn đao mang còn có một lớp đệm chân khí, nếu không đầu Jake đã nổi lên một cục u lớn rồi.

- Sư huynh thôi! Sao lại trêu đùa ta như vậy chứ?

Jake lập tức tức giận nói.

Tế Trường Phong và Lily bên cạnh bật cười mà lắc đầu.

Bốn người bọn họ cứ thế mà bay thẳng đến Thục Sơn.

Từ Thiên Vân Tinh Cực tông đến Thục Sơn khoảng cách có thể nói là tương đối xa. Trường Phong vì đi bằng tốc độ của Lý Dương nên tốc độ cũng không thể tính là nhanh. Lý Dương vì không muốn dùng thêm Xuyên Vân Toa Vụ cho nên chỉ có thể thi triển tốc độ của một đệ tử có tu vi Nguyên Anh kỳ.

Bay qua vô số thảo nguyên, vô số ngọn núi, vô số dòng sông... Cuối cùng màn đêm đã đến.

- Đến Thục sơn xa thật đó! Trường Phong sợ thúi, chúng ta còn phải bay bao lâu nữa?

Tốc độ hấp thu thiên địa linh khí của Lý Dương tuyệt đối vượt xa sự tưởng tượng của Tế Trường Phong. Cứ bay như vậy, năng lượng của Lý Dương bị tiêu hao không ít, nhưng tốc độ bổ sung năng lượng thì vượt xa tốc độ tiêu hao.

- Có lẽ khoảng ba canh giờ nữa chúng ta sẽ tới được Thục Sơn rồi!

Tế Trường Phong mỉm cười nói tiếp:

- Kỳ thực không phải là Thục Sơn kiếm phái xa mà là Thiên Vân Tinh Cực tông của chúng ta ở nơi quá xa xăm. Tinh Cực tông chúng ta ở vùng cực bắc, nếu từ Thiên Vân sơn mạch bay về phía bắc thêm nửa giờ nữa thì đã là Hoàng Tuyền hải rồi.

- Hoàng Tuyền hải? Là ý gì vậy? Biển lớn đối với người tu chân mà nói thì có gì nguy hiểm đâu?

Lý Dương hỏi lại.

Tế Trường Phong nghiêm túc nói :

- Con ngàn vạn lần đừng nghĩ đến chuyện đến Hoàng Tuyền hải vui chơi. Hoàng Tuyền hải còn được gọi là Tử Vong hải, làm sao những đại dương bình thường ở tục thế có thể so sánh được chứ? Phàm là tu chân giả tiến vào Hoàng Tuyền hải thì chẳng còn ai có thể sống mà trở ra.

Lời vừa nói ra, trong lòng Lý Dương lập tức đại kinh.

Phàm là tu chân giả tiến vào Hoàng Tuyền Chi Hải thì chẳng ai có thể sống sót trở ra.

Đây là khái niệm gì vậy, rõ ràng là vùng đất tử vong a. Chẳng trách lại được gọi là Tử Vong hải. Tuy Lý Dương cũng cảm thấy hiếu kỳ, nhưng ngay sau đó hắn đã lập tức coi đây là cấm địa. Hắn không muốn đến những nơi như thế, nó quá thần bí, bản thân chẳng thể hoàn toàn nắm chắc.

- Oa, ha ha ha! Là mấy đứa nhỏ a, đến đây, bồi tiếp ta nói chuyện nào! Lão đầu ta ở đây thật quá buồn chán rồi!

Một giọng cười hỉ hả vang lên.

Mấy người Lý Dương đang phi hành trên không phẳng phất như gặp phải một lực hút cường đại. Loáng một cái đã cường hành hút cả bốn người xuống đất.

Lý Dương chẳng hề có chút lực phản kháng nào. Ngay cả Tế Trường Phong công lực thâm hậu đạt đến Độ Kiếp hậu kỳ cũng chẳng có chút lực phản kháng.

Tế Trường Phong sắc mặt lập biến đổi quay lại ám thị với Lý Dương, ra hiệu cho hắn đừng kích động. Tiếp đó hắn lập tức hô to:

- Văn bối Thiên Vân Tinh Cực tông Tế Trường Phong bái kiến Thiết Quốc (Thiết Quốc đồng âm với ‘Thiết Oa’ – tác giả) chân nhân!

Đồng thời, Tế Trường Phong lập tức truyền âm cho Lý Dương:

- Lý Dương sư đệ, Thiết Quốc tiền bối này chính là đệ nhất tu yêu giả, năm đó y thất bại khi gặp Cửu Cửu Trọng Kiếp. Bây giờ đã độ qua những bảy lần thiên kiếp rồi, công lực thậm chí còn mạnh hơn La Thiên thượng tiên. Bất quá tình tính y rất tốt, chỉ là bình thường thích ăn đồ ngon mà thôi! Đúng rồi, bản thân

Thiết Quốc tiên sinh vốn là một Hồng Hoang yêu thú, thực lực của y so với những tán tiên bình thường đã độ qua bảy lần thiên kiếp còn lợi hại hơn nhiều.

Lý Dương nghe xong thì không khỏi hoảng sợ.

Bình thường, tán tiên vượt qua ba lần thiên kiếp thì đã ngang với thiên tiên rồi, còn vượt qua sáu lần thiên kiếp thì đã ngang với La Thiên thượng tiên. Thiết Quốc này bản thân đã là Hồng Hoang yêu thú, tuy cũng là độ qua bảy lần thiên kiếp nhưng lại lợi hại hơn những tán tiên bình thường độ qua bảy lần thiên kiếp một chút.

- Có lẽ chỉ có những tán tiên độ qua tám lần thiên kiếp mới có thể hơn y được, tán tiên độ qua bảy lần thiên kiếp chẳng thể là đối thủ của y.

Trong lòng Lý Dương thầm nghĩ.

- Hai đứa nhỏ các ngươi lắm bả cái gì thế? Mau đến đây! Mau đến đây!

Thiết Quốc lớn tiếng kêu lên.

- Lý Dương, nhớ kỹ lấy! Thiết Quốc tiên bối này thích được người khác gọi là “Thiết Oa chân nhân” (từ sau này gọi là Thiết Oa chân nhân nhé – vandai79)!

Trường Phong dặn dò lại một lần nữa, y sợ Lý Dương không cẩn thận mà làm cho lão yêu đáng sợ này tức giận.

Tiếp đó bốn người lập tức bay về hướng vị Thiết Oa chân nhân này.

Cuối cùng Lý Dương cũng nhìn thấy được vị Thiết Oa chân nhân cường đại đến đáng sợ này.

- Hả?

Lý Dương trừng mắt mà nhìn.

Yêu thú ở đâu ra chứ? Chỉ thấy một gã đầu bếp trong quán cơm ở tục thế !

Một gã béo ú, trong dáng vẻ chừng bốn mươi tuổi, một tay cầm một thanh thái đao (loại dao dùng trong nhà bếp để thái thịt cắt rau) lớn, tay kia cầm một cái nồi giống hệt như nồi cơm điện vậy.

Đây là Hồng Hoang yêu thú đã độ kiếp bảy lần sao ? Lý Dương lập tức cảm thấy ngây ngốc!

- Thiên Vân Tinh Cực tông, ồ, có một đứa nhỏ tên Lý Tầm Hoan ở đó hả? Ân, năm đó ta đã mấy lần cùng hắn đi ăn đồ ngon rồi!

Gã béo Thiết Oa chân nhân này cười híp mắt lại mà nhìn Lý Dương nói.

Đối với Thiết Oa chân nhân mà nói thì Lý Tầm Hoan thật sự chỉ là một đứa bé mà thôi.

Thanh âm của Hạng Vũ đột nhiên vang lên trong đầu Lý Dương:

- Chuyện lạ, Hồng Hoang yêu thú trời sinh cường đại. Đối với bọn chúng độ kiếp chẳng có gì là khó, sao có thể độ kiếp không thành công mà thành tán tu được nhỉ?

Hạng Vũ đối với những yêu thú kiểu như Thiết Quốc này hiểu rất rõ ràng cho nên mới cảm thấy kỳ quái.

- Oa, thơm quá a!

Tiểu Jake ngửi thấy mùi thơm từ cái nồi kia truyền đến, nó không khỏi nuốt nước bọt nói.

Gã béo Thiết Oa nghe thấy vậy thì trên mặt lập tức lộ ra vẻ tươi cười mà kiêu ngạo nói:

- Cái Hồn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung oa (oa là nồi) này đúng là bảo bối nhất đẳng, cho dù là dùng Thanh Hồng tiên kiếm để đối ta cũng không đồng ý. Thức ăn mà nó nấu tuyệt đối là mỹ vị a, nhìn đi, các ngươi lại nhìn con dao này của ta đi!

Gã béo Thiết Oa đắc ý giơ con dao của mình ra.

Lý Dương căng mắt ra mà nhìn con dao, hẩn nhìn mãi mà không thể nhận ra có chỗ nào tốt, cùng lắm chỉ là chất liệu tốt một chút mà thôi.

- Con dao thái rau này chính là Lương Nghi Sinh Tử dao được luyện ra từ Hàn Băng thiết và Cực Dương Hỏa thiết đó, ần, nó cũng chính là dao thái rau của ta.

Câu cuối cùng khiến cho Lý Dương chút nữa thì bật cười, còn Jake thì đã ôm bụng mà cười rũ rượi.

- Tiểu oa nhi, ngươi lại đây!

Thiết Quốc neho cặp mắt nhỏ xiu lại và quay sang nói với Jake.

Jake lại nói:

- Có lợi lộc gì không? Không có lợi là ta không làm đâu!

Lý Dương lập tức đổ mồ hôi lạnh. Đây là một cường giả đã vượt qua bảy lần thiên kiếp, sức mạnh còn hơn cả La Thiên thượng tiên. Cho dù Áo Quang chân nhân đến đây thì cũng không dám nói gì. Vậy mà Jake lại chẳng sợ hãi gì như vậy, chắc vừa nãy Tế Trường Phong chưa kịp nói cho nó biết về tên béo Thiết Quốc rồi!

- Ần, lợi lộc! Cho đến giờ vẫn chưa có ai cả gan đòi lợi lộc từ chỗ Thiết Oa chân nhân ta như vậy đâu!

Gã béo Thiết Oa lập tức đứng dậy và tạo ra một cái bộ dạng vô cùng khó coi.

Tế Trường Phong lập tức nói:

- Xin Thiết Oa chân nhân đừng so đo với trẻ con! Không biết chân nhân gọi bọn vân bối đến là có chuyện gì?

Thiết Quốc chân nhân được Tế Trường Phong gọi là chân nhân nên rất cao hứng, y rất thích được người khác gọi y như vậy.

- Ần, món ăn ngon thế này mà chỉ một mình ta ăn thì cũng hơi xấu hổ. Do đó ta mời các ngươi tới đây thưởng thức.

Thiết Quốc chân nhân cười lớn nói. Tiếp đó y nhìn vào cái nồi sắt của mình và tiếp tục:

- Ần, còn chừng nửa canh giờ nữa thôi!

Tế Trường Phong lập tức toát mồ hôi lạnh.

Bị gã béo Thiết Oa mời ăn đúng là chuyện khiến người ta khó chịu nhất.

Thức ăn mà Thiết Oa mời đương nhiên đều là đồ ngon, nhưng những thức ăn đó y đều chưa ăn qua mà gọi người ta đến thử. Trong thức ăn có thể đã được y cho thêm một số kỳ trân dị bảo hoặc là các độc vật hiểm thấy, cũng có thể là một thứ quỷ quái gì đó.

Phàm là những thứ mà Thiết Oa cảm thấy hiếu kỳ là lão đều thử cho vào thức ăn. Bất quá tài nấu nướng của lão quả thật vô cùng lợi hại. Đặc biệt là Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung oa, thức ăn mà nó nấu ra tuyệt đối đều là mỹ thực. Chỉ cần được ăn một lần thì sẽ suốt đời khó quên.

Nhưng cũng có tu chân giả vừa ăn được một miếng của Thiết Oa thì đã chết ngay lập tức, bởi vì gã béo Thiết Oa đã dùng Ngũ Độc Thải trừ (nhện) để nấu ăn. Mùi vị đúng là rất ngon, nhưng tu chân giả bình thường thì không thể chống lại nỗi độc tính cho nên đã chết ngay đương trường. Thiết Oa chân nhân vốn là Hồng Hoang yêu thú Thiết Quốc, Thiết Quốc vốn là lão tổ tông của độc vật nên y chẳng lo gì về độc cả.

Cho nên rất nhiều người muốn ăn thức ăn của gã béo Thiết Oa vì nó rất ngon, nhưng họ lại không dám ăn vì lo sẽ trúng độc mà chết.

Bất quá... Thiết Oa chân nhân ghét nhất là loại người y mời ăn mà lại không ăn, y cho rằng như thế là không nể mặt y, khiến y tức giận, đến lúc đó thì y sẽ trực tiếp giết chết luôn.

Gặp phải gã béo Thiết Oa này thì không thể không ăn!

Tế Trường Phong không khỏi cười khổ!

- Oa, ha ha ha! Món ngon như vậy mà không được cùng người khác thưởng thức thì không phải là đáng tiếc sao? Các người mau ngồi xuống đây cùng ta thưởng thức nào!

Tế Trường Phong lập tức truyền âm cho mấy người Lý Dương:

- Gã Thiệt Oa chân nhân này mời khách là không thể không ăn, nếu không ăn thì có lẽ sẽ không còn mạng để rời khỏi đây đâu. Đúng rồi, đồ trong nồi tuy là mỹ vị nhưng lại không biết có độc hay không? Độc tính thấp thì còn tốt, nhưng nếu là kỳ độc thì hỏng rồi! Còn may là mười người ăn thì thường chỉ có một người chết, xác suất tử vong không thể tính là cao.

Mấy người Lý Dương nghe thấy thì sắc mặt đều đại biến.

Qua một hồi lâu!

- Oa, ha ha ha! Thơm quá a! Đến đây! Mọi người cùng đến ăn nào!

Gã béo Thiệt Oa mở cái Hồn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung oa của mình ra.

134. Chương 12: Thục Sơn Đệ Tử

Nếu bọn Lý Dương không biết món ăn của gã béo Thiệt Oa chân nhân này rất nguy hiểm thì có lẽ đã cao hứng mà ăn rồi.

Nhưng bọn họ biết trong đó có nguy hiểm! Nguy hiểm chết người!

Jake, Lily cùng với Trường Phong sắc mặt đều có chút khó coi.

Tu tiên giả thân thể vô cùng yếu nhược, một số độc được khá lợi hại là đã có thể làm tổn thương bọn họ, những tu chân giả còn chưa độ kiếp mà nhục thể đã bị tổn hại nghiêm trọng thì chỉ còn nước tu thành Tán tiên mà thôi.

Tu ma giả thì chuyên tu luyện thân thể nên thân thể cường hãn vô bì, loại độc bình thường căn bản không thể làm gì nổi, thậm chí nó còn có thể bị bọn họ hấp thu vào rồi dùng để tôi luyện thân thể.

Đương nhiên cũng có một vài loại kỳ độc như ngũ sắc thái thù, cổ độc chi trùng... cho dù là ma đạo tu hành giả mà ăn phải thì căn cơ cũng bị hủy diệt, đã từng có tu chân giả ăn phải loại Ngũ Sắc Thái Thù này mà chết ngay đương trường.

- Oa, thơm quá, để ta đến thử xem nào!

Lý Dương cười to rồi bước ra phía trước.

Jake, Lily và Tế Trường Phong sắc mặt lập tức đại biến gọi:

- Sư huynh... sư huynh...

- Oa, ái chà chà, thằng bé này người đến thử đi, ăn xong mấy món ăn của bản chân nhân tuyệt đối sẽ chẳng nói được câu nào nữa đâu!

Gã béo Thiệt Oa chân nhân vừa nói, đám thịt nhưng nhúc trên mặt vừa rung động. Lúc này hắn có vẻ rất cao hứng, bởi các tu chân giả bình thường đều không nguyện ý ăn, chẳng qua là họ sợ uy của hắn mà bất đắc dĩ phải cố nuốt xuống, có được mấy người vui vẻ như Lý Dương này chứ?

Lý Dương trong lòng cười lạnh

- Người làm sao biết ta là tu ma giả chứ? Hừ hừ... người tuy là thất cấp tán yếu nhưng trước Liễm Tức thuật của Bá Vương người cũng chẳng nhìn ra được. Cho dù trong thức ăn của người có bỏ vào một số cổ trung đỉnh cấp thì cũng lắm là ta nhờ Bá Vương hỗ trợ, cho dù thế nào cũng không thể để bọn Lily và Jake qua đây ăn được.

Lý Dương hiểu rõ thân thể của Jake và Lily có thể nói là căn bản không có chút lực đề kháng nào. Chỉ cần một vài loại độc bình thường cũng đã có thể khiến bọn họ gục ngã rồi.

Cho nên Lý Dương quyết định...

- Vụt...

Giống như một người ba ngày chưa được ăn cơm nhìn thấy bát mỳ vậy, Lý Dương lao vào ăn như hùm như hổ. Gã béo Thiết Oa tròn mắt mà nhìn, hắn còn chưa kịp có phản ứng gì thì Lý Dương đã xơi gọn cả nồi mỳ thực rồi.

Tốc độ, tốc độ mà Lý Dương ăn quả là khủng khiếp, chẳng khác gì đang tranh ăn.

- Người...

Đôi mắt nhỏ xíu của gã béo Thiết Oa long song sọc lên, đôi mắt hấn lộ vẻ khó mà tin được! Bao nhiêu năm nay, phàm những người bị hấn mời ăn đều vô cùng run rẩy mà cố nuốt xuống. Có lẽ cũng có một vài tu chân giả chẳng hề lộ vẻ sợ hãi mà ăn uống, nhưng trước nay chưa từng có ai giống như tên Lý Dương này, ăn uống cứ như hùm như hổ.

- Thiết Oa chân nhân, mùi vị đích xác là không tồi, xin hỏi, có còn nữa không vậy?

Lý Dương nở nụ cười nhìn về phía Thiết Oa hỏi.

- Sư huynh, huynh sao...?

Lily cũng Jake cũng biết Lý Dương làm vậy là để bảo vệ bọn họ.

- Sư diệt...

Tế Trường Phong trong lòng nổi lên một trận xấu hổ, khi đối diện với nguy hiểm bản thân lại y chẳng thể thản nhiên được như sư diệt.

Ba người trong lòng đều vô cùng cảm động mà nhìn Lý Dương, còn lúc này Lý Dương lại đang cười hì hì mà nhìn Thiết Oa xin thêm thức ăn.

- Tốt , hảo tiểu tử! Ha ha ha, bao nhiêu năm nay người là người đầu tiên có thể ăn nhanh như vậy, ân, không tồi, không tồi!

Thiết Oa chân nhân tựa hồ rất cao hứng, hắn chẳng hề để ý đến chuyện một mình Lý Dương ăn hết cả chỗ thức ăn.

- Chân nhân, thái độ của người hình như có chút kì quái?

Lý Dương liền hỏi Thiết Oa.

Thiết Oa chân nhân sắc mặt có vẻ biến đổi nói :

- Tiểu oa nhi nhà ngươi, ngươi có biết để làm những mĩ thực này bản chân nhân đã mất thời gian bao lâu không? Cả nửa năm trời ta phải đi thu thập mười tám loại bảo bối, thậm chí ta còn phải tới tận Thượng Thanh cung để lấy trộm Tử Tâm thảo , vậy mà ngươi lại một lần ăn hết!

Thiết Oa chân nhân thân hình run rẩy mà hung hăng nhìn chằm chằm vào Lý Dương.

Nói đến đây trên mặt Tế Trường Phong lập tức ra vẻ vừa kinh ngạc vừa vui mừng. Bản thân Lý Dương cũng cảm thấy chỗ thức ăn mà mình vừa nuốt xuống yết hầu tựa hồ như bắt đầu phát ra những luồng năng lượng nóng bừng. Hình như bản thân mình quá đa nghi rồi, trong lòng Lý Dương thầm nghĩ vậy.

- Hừ hừ, bản chân nhân đi đây, nhiều bảo bối như vậy, nếu tên tiểu tử ngươi có thể hấp thu được thì sẽ nói chuyện tiếp. Đúng rồi, trong đó có một loại dược thảo tên là cái gì gì thảo đó, đã từng có một tu chân giả ăn phải nó mà chết. Ân, bản chân nhân phải đi đây.

Thiết Oa chân nhân vừa nói xong câu này, thân hình béo ú liền nhoáng lên một cái và biến mất luôn.

Nhưng mấy người Lý Dương đều biến sắc.

- Sư diệt, nhanh ngồi xuống vận công! Để ta làm hộ pháp cho con!

Tế Trường Phong biết là không hay nên bèn lập tức nói với Lý Dương.

Lý Dương chẳng nói câu mà nào vội ngồi xuống vận công, tâm thần đắm chìm vào trong đao phách.

Tế Trường Phong sắc mặt lo lắng, tâm tình dồn cả vào Lý Dương, hẳn đã vì bọn họ nên mới ăn nhiều như vậy, nếu không có lẽ bản thân y cũng phải ăn cái được gọi là “mỹ thực” đó rồi, nhìn sắc mặt của Lý Dương đang bắt đầu đỏ hồng lên, trong lòng Tế Trường Phong càng thêm áy náy.

- Sư huynh, huynh nhất định phải kiên trì đó!

Jake nói như sắp khóc, Lily hai mắt cũng đỏ ửng lên, cả hai trong lòng đều thập phần lo lắng.

Từng làn khói xanh từ đỉnh đầu Lý Dương bốc lên, từng đạo năng lượng nồng đậm tràn ra khỏi thân thể Lý Dương theo đó.

Những bảo bối mà Thiết Oa chân nhân thu thập trong nửa năm quả nhiên không tầm thường, bên trong có hàm chứa một lượng linh khí vô cùng to lớn. Chỉ có một mình Lý Dương thì nhất thời cũng vô pháp hấp thu hoàn toàn, hẳn chỉ đành liều mạng hấp thụ mà thôi. Điều làm Lý Dương cảm thấy bất lực nhất chính là lúc này hẳn không dám dùng tâm tạng để hấp thu năng lượng, nếu không một khi bị Tế Trường Phong phát hiện ra thì hẳn đúng là không còn lời gì để giải thích.

Cho nên hôm nay hẳn chỉ có thể dùng Thất Diệu Tinh Cực hấp thu năng lượng mà thôi.

May là Lý Dương tu ma nên thân thể cường hãn vô bỉ, kinh mạch vô cùng kiên cố, năng lượng cường đại như thế này cũng không thể phá hoại được kinh mạch của hắn.

- Rào rào rào...

Trong thân thể Lý Dương, luồng năng lượng cường đại như dòng nước lũ từ kinh mạch đổ vào Thất Diệu Tinh Cực, bảy khối Tinh Cực điên cuồng hấp thu, đồng thời không ngừng vận chuyển theo quỹ đạo của luồng khí lưu hỗn độn, tốc độ vận chuyển càng nhanh tốc độ hấp thu cũng càng nhanh...

Tinh Cực chi hỏa càng thêm nồng bỏng, đao phách không ngừng nuốt đao mang vào rồi lại bắn ra, năng lượng không ngừng tăng lên.

Còn về cái được gọi là độc được thì vừa dung nhập vào thân thể Lý Dương liền bị tôi luyện một hồi và cuối cùng phần tinh túy nhất bị nhục thể hấp thụ, khiến nhục thể hắn lại mạnh thêm một chút. Kỳ thực dùng độc để tôi luyện thân thể cũng là một phương pháp. Chỉ là nếu thỉnh thoảng mới dùng thì không tồi, nhưng nếu dùng nhiều thì sẽ không tốt nữa, thậm chí có thể biến thành độc nhân. Bất quá, chút độc tính kia đối với Lý Dương mà nói thì căn bản chẳng có chút nguy hại nào cả, so với nhục thể của Lý Dương, chút độc chất này thực sự quá yếu.

Cũng chỉ có tu tiên giả do nhục thể yếu nhược nên mới phải sợ độc tố mà thôi.

Xung quanh đao phách màu vàng cam nhàn nhạt của Lý Dương là vô số những luồng Tinh Cực chi hỏa đang không ngừng thiêu đốt, tôi luyện đao phách. Năng lượng tụ tập trong đao phách cũng càng ngày càng nhiều, đao phách màu cam nhạt thậm chí đã bắt đầu chuyển hóa.

Một canh giờ sau.

Lý Dương chậm rãi mở mắt ra, xuất hiện trước mặt hắn là ba người Lily, Jake và Tế Trường Phong đang nhìn hắn với vẻ lo lắng.

Trong lòng Lý Dương bỗng thấy một tia cảm động trào dâng, hắn lập tức đứng dậy và mỉm cười nói với ba người:

- Đừng lo lắng! Ta không có vấn đề gì đâu, ngược lại ta bây giờ còn tốt hơn trước ấy chứ!

Đích xác lần này hấp thu được rất nhiều năng lượng từ linh khí trong “mỹ thực”, công lực của Lý Dương đã tiến triển không ít, chanh sắc đao phách cảnh giới đã có dấu hiệu chuyển hóa, lần hấp thu năng lượng này tối thiểu cũng tương đương với Lý Dương tu luyện trong hai năm.

- Sư huynh, huynh thật sự không sao chứ?

Jake lập tức hỏi, Lily và Tế Trường Phong cũng chăm chú nhìn Lý Dương.

Lý Dương cười khăng định nói:

- Ta thật sự không sao! Mọi người đừng lo lắng! Đúng rồi, giờ đã là nửa đêm rồi, chúng ta mau lên đường thôi. Trần chương môn của Thục Sơn kiếm phái sau khi trời sáng là đã độ kiếp rồi đó.

Trần Kiếm Phong độ kiếp sau Huyền Quang chân nhân có hai ngày, bọn Lý Dương đã đi được một ngày, lúc này đã là nửa đêm, khi trời sáng thì đã là ngày Trần Kiếm Phong độ kiếp rồi.

Nói tới đây, Lily và Jake nhớ lại ngày mai Trần Kiếm Phong sẽ độ kiếp, hơn nữa Trần Kiếm Phong rất có thể là cha của bọn họ nên họ đương nhiên phải quan tâm tới việc ông ta độ kiếp.

- Đi thôi!

Lý Dương lập tức ngự đạo mang đồng thời mang theo Jake trực tiếp phá không bay đi, Tế Trường Phong cũng mang theo Lily bay theo, theo ước tính của bọn họ thì chỉ hai canh giờ nữa là sẽ tới nơi.

Giờ đêm lạnh lẽo thấm vào tới tận xương, nhưng mấy người Lý Dương không hề có cảm giác lạnh lẽo chút nào, họ cứ nhắm hướng Thục Sơn lao đi như những ngôi sao băng.

Hai canh giờ sau.

- Bùm...

Bỗng một tiếng nổ lớn từ phía xa vang lên, một luồng năng lượng vô cùng mạnh mẽ cũng đồng thời từ hướng đó truyền tới.

- Yêu khí?

Tế Trường Phong nhíu mày nói.

- Lý Dương sư diệt, theo ta nào!

Tế Trường Phong không kịp nói thêm gì với Lý Dương nữa mà lập tức bay về hướng phát ra tiếng nổ.

- Đó là yêu khí của tu yêu giả, ta còn cảm nhận được khí tức của tu tiên giả nữa! Chắc chắn là đang có người của hai phe đánh nhau, chúng ta nhất định phải đi giúp đỡ những tu tiên giả, dù sao giữa tu tiên giả với nhau cũng như chân với tay.

Tế Trường Phong nói với Lý Dương.

Vô luận là tu yêu giả hay tu tiên giả, cho dù bình thường trong nội bộ có xích mích, nhưng một khi gặp phải tình huống hai phe tu hành giả đánh nhau thì nhất định đều thống nhất đứng về phe bên mình.

Chỉ sau thời gian mấy lần hô hấp Lý Dương đã tới nơi diễn ra tiếng nổ.

Bốn tu tiên giả, ba tu yêu giả, Lý Dương liếc mắt qua cái là nhận ra ngay.

- Bốn tu tiên giả này có vẻ là kiếm tu, chắc là Thục Sơn đệ tử. Ba tu yêu giả này lại là lang yêu!

Linh thức Lý Dương vô cùng cường đại, chỉ liếc mắt qua là đã nhìn rõ thực lực hai bên:

- Ba tên lang yêu này công lực tương đương với Nguyên Anh hậu kỳ, bốn tu tiên giả tương đương với Nguyên Anh trung kỳ. Trong bốn tu tiên giả thì đã có hai người đã trọng thương mà ngã dưới đất, chỉ còn hai người đang chống đỡ sự vây công của lang yêu thôi.

Lý Dương loáng cái đã nhìn rõ cục thế.

Hiển nhiên bốn đệ tử của Thục Sơn kiếm hoàn toàn thất thế, hai người trọng thương, hai người bị vây công, còn ba tên lang yêu lại giống như đang chơi trò mèo vờn chuột vậy, chẳng hề gấp gáp chút nào.

- Ba tên lang yêu kia, các người dám bắt nạt các Thục Sơn đạo hữu của ta. Lẽ nào lại muốn tìm cái chết?

Tế Trường Phong thân hình chợt lóe lên rồi hiện ra giữa hai bên.

Ba tên lang yêu vừa nhìn thấy tể Trường Phong sắc mặt liền đại biến, tên lang yêu đầu lĩnh liền nói:

- Tể Trường Phong, việc này không can hệ tới Tinh Cực tông các người!

- Ha ha ha...

Tể Trường Phong ngẩng đầu cười dài, ánh mắt y lạnh như băng nhìn ba tên yêu lang nói:

- Buồn cười, sao lại không can hệ tới Tinh Cực tông ta? Đều là những tu tiên giả với nhau, sao lại không can hệ? Sao ta có thể để cho các người bắt nạt những tu tiên giả, bắt nạt những Thực Sơn đạo hữu chứ?

Nghe vậy hai người đang bị vây công liền hướng Tể Trường Phong và khom người cảm tạ:

- Đa tạ ân cứu mạng của Trường Phong tiên bối!

Hai người đang trong thương kia cũng hướng về phía Tể Trường Phong biểu thị cảm ơn. Tiếp đó họ cố gắng ngồi xếp bằng dậy, vừa rồi bọn họ đã thụ thương quá nặng.

Hiện nay, trong Tinh Cực tông, những cao thủ cấp bậc như Ảo Quang chân nhân bình thường không xuất hiện. Những cao thủ thuộc thế hệ Lý Phong Du mới là những ngôi sao thật sự của Tinh Cực tông, trong đó Tể Trường Phong là người mạnh nhất trong lớp đồng bối, đã đạt tới Độ Kiếp trung kỳ, có lẽ khắp cả Côn Luân tiên cảnh đều biết đến danh tiếng của y.

- Thực Sơn đạo hữu bắt tất phải như vậy, lần này ta mang theo Lý Dương sư diệt và hai đệ tử hậu bối, chúng ta đang đi tới Thực Sơn của các vị, xin hãy đợi một lát, chờ khi chúng ta giải quyết xong ba tên lang yêu kia rồi sẽ nói chuyện tiếp.

Tể Trường Phong quay lại nói với hai Thực Sơn đệ tử

Lúc này ba tên lang yêu không hện mà cùng kêu lên:

- Chạy!

Tinh Cực tông đệ tử di phi đao nhập đao, người nào cũng có lực công kích kinh người, Tể Trường Phong tuy mới là Độ Kiếp trung kỳ, nhưng cho dù là các đệ tử Độ Kiếp hậu kỳ của môn phái khác cũng chẳng phải là đối thủ của y.

Tinh Cực tông đệ tử có thể giết chết những cao thủ ngoại phái đồng cấp trong nháy mắt.

Tam đại lang yêu chỉ tương đương với Nguyên Anh hậu kỳ, đối đầu với Tể Trường Phong căn bản không có sức phản kháng, nhận thấy cục thế bất diệu là ba tên liền lập tức chạy trốn luôn.

- Vút... vút... vút...

Thân hình ba tên yêu lang vừa lóe lên muốn chạy thì đã có ba đạo đao mang lao ra. Ba tên yêu lang đau đớn mà khẽ rống lên một tiếng, nhưng đồng thời chúng cũng gia tăng tốc độ và biến mất sau nháy mắt. Chỉ là trên bầu trời vẫn còn lưu lại vài vết máu.

Thân hình Lý Dương cũng xuất hiện trước mặt những Thực Sơn đệ tử.

Vừa rồi ba đạo đao mang là do Lý Dương phát ra

- Lý Dương sư diệt, tốc độ xuất thủ không tồi a!

Tể Trường Phong cười lớn nói.

Chỉ là ba tên lang yêu chạy quá nhanh nên Lý Dương chưa thể lấy mạng chúng.

- Nếu sư thúc ra tay thì có lẽ bọn chúng đã chẳng chạy nổi rồi.

Lý Dương cười nói, tiếp đó hần nhìn về hai Thực Sơn đệ tử đang ngồi xếp bằng trên mặt đất. Hai người này vừa rồi còn trọng thương ngã trên mặt đất, vốn đã là đang chờ chết rồi, bây giờ mấy người Lý Dương đã đến và mang lại cho bọn họ hi vọng.

Tể Trường Phong lập tức đi tới chỗ hai người trọng thương mà truyền năng lượng vào trong thể nội bọn họ, giúp bọn họ ổn định thương thế.

- Hai người bọn họ đã không thể tự phi hành được rồi, hai vị có thể chứ?

Tể Trường Phong hỏi hai Thục Sơn đệ tử trước mặt.

Hai người này vốn chưa thụ trọng thương nên vẫn có thể phi hành bình thường. Nghe Tể Trường Phong hỏi, hai người lập tức gật đầu.

- Sư đệ đệ chúng ta mỗi người mang theo một người mà tiếp tục đi tới Thục Sơn, chỉ còn chừng một canh giờ nữa là đến nơi rồi!

Tể Trường Phong mang theo một đệ tử đang trọng thương của Thục Sơn kiếm phái, Lý Dương cũng mang theo đệ tử trọng thương còn lại. Còn Jake và Lily, Tể Trường Phong và Lý Dương mỗi người kèm thêm một người rồi lập tức bay về hướng Thục sơn, còn lại hai đệ tử Thục Sơn phi hành theo sau.

135. Chương 13: Trần Kiếm Phong

Cuối cùng mấy người bọn Lý Dương và bốn đệ tử của Thục Sơn kiếm phái đã tới được Thục sơn.

Vừa đến Thục sơn, mọi người đều cảm nhận được một bầu không khí rất không tầm thường.

Vừa rồi khi bọn Lý Dương bay tới đây, mặt trời rõ ràng đã mọc lên, nhưng tại Thục sơn trời đất vẫn vô cùng tối tăm, những cơn lốc xoáy màu tím không ngừng xoay chuyển trên bầu trời. Chính là kiếp vân màu tím.

- Oành!

Một tiếng nổ rung trời từ sâu thẳm trong Thục Sơn sơn mạch vang lên.

- Độ Kiếp dài!

Một Thục Sơn đệ tử lập tức kinh ngạc kêu lên.

Độ Kiếp dài là nơi mà các Thục Sơn đệ tử chọn để độ kiếp, nó là một sơn cốc bằng phẳng và rộng rãi nhất Thục sơn, trong sơn cốc là một khu đất bằng phẳng rộng tới mấy nghìn dặm vuông, đó chính là Độ Kiếp dài! Phạm vi của thiên kiếp cũng chỉ lớn chừng như vậy, không thể làm ảnh hưởng tới nơi khác được.

- Sư huynh, chúng ta mau đi xem xem!

Jake cùng Lily lập tức cảm thấy sốt ruột.

Tuy hai người chưa xác định được Trần Kiếm Phong có phải là cha mình hay không, nhưng tốt xấu gì thì cũng có một chút hi vọng, bây giờ Trần Kiếm Phong độ kiếp hai người bọn họ sao không sốt ruột cơ chứ? Tuy nghe nói rằng Trần Kiếm Phong có tiên kiếm Thanh Hồng, việc độ kiếp không có gì đáng lo, nhưng dù sao thì trong tâm khảm họ vẫn có một chút lo lắng.

- Trường Phong tiên bối, Độ Kiếp dài lúc này đang có rất nhiều người, bọn họ tới đây để quan sát, mấy người các vị cũng có thể tới đó xem một chút.

Một Thục Sơn đệ tử lập tức nói với Tể Trường Phong.

Tể Trường Phong gật gật đầu nói:

- Chúng ta tới Độ Kiếp dài nhìn cho rõ!

Đệ tử dẫn đầu của Thục Sơn kiếm phái liền nói:

- Đã như vậy bọn vân bối sẽ trở lại bản môn trước, thương thế của hai vị sư đệ cần phải lập tức chữa trị cho tốt.

Dứt lời, y và đệ tử Thục Sơn bên cạnh mang theo hai người bị trọng thương trở về Thục Sơn kiếm phái trước.

- Trường Phong sư thúc, mau lên, bọn sư huynh đã đi rồi kìa!

Lily sốt ruột dục, có thể là phụ thân của nàng đang độ kiếp a.

Tế Trường Phong mỉm cười một cái rồi lập tức triển khai đao mang đưa Lily phá không bay đi. Lúc này tiếng sấm sét đang không ngừng vang lên ầm ầm, uy thế của thiên kiếp quả nhiên không nhỏ!

Độ Kiếp dài!

Nơi mà rất nhiều năm nay các đệ tử Thục Sơn kiếm phái dùng để độ kiếp.

Lúc này cạnh Độ Kiếp dài đã có mấy trăm tu chân giả đang tụ tập bên ngoài để xem chương môn Trần Kiếm Phong độ kiếp.

- Tiên kiếm Thanh Hồng quả nhiên không tầm thường a, mà Trần trưởng môn công lực cũng kinh người, ở dưới thiên kiếp mà chẳng hề để ý.

- Đúng vậy khi lão hủ ta năm đó độ kiếp đã phải chuẩn bị rất nhiều a! May là gặp Tam Trọng thiên kiếp, nhưng chỉ là Tam Trọng thiên kiếp thôi đã khiến tất cả những pháp khí mà lão hủ chuẩn bị đều tiêu hao hết sạch, cấm chế đại trận cũng bị phá tan. Còn may là cuối cùng ta cũng thành công, bây giờ nhìn Trần trưởng môn đối diện với Lục Trọng thiên kiếp mà chẳng hề để ý gì, cách biệt thật quá lớn a!

- Nghe nói hôm trước Áo Quang chân nhân độ kiếp cũng không kém gì Tầm Hoan chân nhân khi xưa, một đao phá toái hư không, lỗ hổng không gian trực tiếp thôn phệ toàn bộ kiếp vân của Cửu Trọng thiên kiếp, nghĩ lại thì Trần Kiếm Phong so với Áo Quang chân nhân thì cũng vẫn còn kém xa!

Một trong mấy trăm tu chân giả đứng bên cạnh cảm thán mà nói.

Độ kiếp là một chuyện có xác suất tử vong vô cùng cao. Nhưng một khi có tiên khí trong tay thì việc độ kiếp đã có thể nắm chắc được trăm phần trăm rồi. Đáng tiếc, phóng mắt nhìn khắp cả Côn Luân tiên cảnh cũng chẳng có được mấy món bảo bối tiên khí, Trần Kiếm Phong có được Thanh Hồng tiên kiếm là vì thân phận của lão. Chương môn Thục Sơn kiếm phái, tất phải khác hẳn người thường rồi.

Nếu là một tu chân bình thường độ kiếp thì có lẽ phần lớn đều dựa vào cấm chế trận pháp, linh đan diệu dược và một lượng lớn pháp khí hoặc cái gì đó để chống đỡ thiên kiếp, nhưng xác suất độ kiếp thành công vẫn vô cùng thấp.

Mấy trăm mét phía trên Độ Kiếp dài.

Trần Kiếm Phong một thân thanh y đang đạp lên không trung.

Do hắn là một tu chân giả nên trông chỉ khoảng như mới ba bốn mươi tuổi, thân hình rất là hùng vĩ. Lúc này trên đỉnh đầu hắn đang có một thanh trường kiếm cổ xưa đang bay lượn, trên trường kiếm lóe lên từng đạo thanh quang, chính là Thanh Hồng tiên kiếm.

Tiên kiếm Thanh Hồng liên phát ra những vô số đạo thanh quang chói mắt hoàn toàn bao trùm lấy Trần Kiếm Phong.

Cho dù là thiên kiếp cũng chẳng làm những ánh thanh quang phát ra từ Thanh Hồng tiên kiếm rung động chút nào.

Đương nhiên, quảng sáng phát ra từ tiên kiếm Thanh Hồng uy lực như vậy cũng là do công lực của Trần Kiếm Phong cao đến mức kinh nhân. Bất luận là vũ khí gì thì cũng cần phải xem người sử dụng, Thanh Hồng tiên kiếm trên tay Trần Kiếm Phong có được uy lực như vậy, nhưng nếu nó ở trên tay một tu chân giả bình thường khác thì uy lực sẽ kém xa.

Kiếp vân màu tím không ngừng xoay tròn, thiểm điện ẩn tàng trong những đám mây không ngừng lóe lên, phảng phất giống như những con điện xà vậy, sau đó chúng không ngừng tập hợp và không ngừng hòa vào nhau...

- Oành!

Sấm chớp sau nháy mắt đã hóa thành một tia lôi điện hình một con cự long từ trên chín tầng mây lao xuống, trực tiếp muốn một miếng nuốt gọn Trần Kiếm Phong.

Phía bên ngoài Độ Kiếp dài...

Mấy người Lý Dương cuối cùng cũng đã tới nơi...

Bọn họ đến đúng lúc một luồng sấm sét như cự long hung mãnh bổ xuống Trần Kiếm Phong, Lily và Jake lập tức biến sắc, quá quan tâm tất sẽ rối loạn, bọn họ quên rằng đối với Trần Kiếm Phong mà nói, thiên kiếp căn bản chẳng là gì cả.

- Lục Trọng thiên kiếp, vận khí của Trần chưởng môn so với sư tôn có phần tốt hơn một chút.

Tế Trường Phong vừa liếc mắt cái đã nhận ra đây là Lục Trọng thiên kiếp.

Lý Dương gật đầu, năng lượng của tử sắc kiếp vân lần này không mạnh mẽ như lúc Áo Quang chân nhân độ kiếp, hơn nữa xung quanh kiếp vân cũng không có những làn đỏ ửng, cái gọi là “tử toàn hồng vịnh” của Cửu Trọng thiên kiếp, chỉ có “tử toàn” thì chỉ là Lục Trọng thiên kiếp mà thôi.

- Ông ấy có nguy hiểm không?

Jake nhìn Lý Dương hỏi nhỏ, Jake gọi Trần Kiếm Phong cũng chỉ gọi là “ông ấy” mà thôi, lúc này mà gọi là cha thì quá sớm, dù sao mọi chuyện vẫn chưa được xác định.

Lily cũng nhìn về phía Lý Dương, trong mắt lộ rõ vẻ lo lắng. Lý Dương mỉm cười an ủi hai tỷ đệ họ:

- Đừng lo, chẳng lẽ hai người không thấy việc độ kiếp đối với Trần chưởng môn thực sự rất dễ dàng sao? Huống chi ông ta còn có tiên kiếm Thanh Hồng, ta nghĩ ngay cả Cửu Trọng thiên kiếp cũng chưa chắc đã làm gì nổi ông ta đâu!

Nghe Lý Dương nói xong, Lily và Jake tựa hồ như đã trút được gánh nặng.

Lúc này tại nơi đó trời u đất ám, tiếng sấm rền vang, không khí bắt đầu trở nên khẩn trương, Lily và Jake biết rằng cho dù có quan tâm cũng không giải quyết được gì nên cũng đánh bình tĩnh đứng theo dõi.

Khoảng không phía trên Độ Kiếp dài...

Trần Kiếm Phong hai mắt lóe lên tinh quang, ánh mắt đó giống hệt như là thực chất vậy, đồng thời phạm vị của quang sáng mà tiên kiếm Thanh Hồng tỏa ra cũng được bành trướng lên rất nhiều...

- Ti ti ti ...

Tiên kiếm Thanh Hồng phát ra những quang sáng chói lòa, thiên lôi thiểm điện đều bị quang sáng hoàn toàn chặn đứng, cùng lắm chỉ là quang sáng phát ra những tiếng “ti ti” mà thôi.

Lục Trọng thiên kiếp kết thúc.

Trần Kiếm Phong tâm thần khẽ động, lập tức tiên kiếm Thanh Hồng trở về bao, còn Trần Kiếm Phong chân đạp hư không trực tiếp bay về phía mấy trăm tu chân giả.

Tất cả chỉ đơn giản có vậy thôi!

Phảng phất đơn giản như uống một chén trà vậy, từ đầu tới cuối trên mặt Trần Kiếm Phong không có một chút kích động hay kích thích mãnh liệt nào, hắn chỉ đứng giữa thiên không mặc cho thiên kiếp oanh tạc, nhưng...nhưng cũng chẳng làm hắn tổn thương chút nào.

Lục Trọng thiên kiếp, thực lực của bản thân Trần Kiếm Phong cũng đủ để ngăn cản chứ đừng nói là có thêm tiên kiếm Thanh Hồng.

- Cao thủ a, lại độ kiếp nhẹ nhàng như vậy, thật sự rất mạnh, không biết nếu so với gia gia thì ai mạnh hơn nhỉ?

Lý Dương trong lòng cảm thán nghĩ.

- Theo bản Bá Vương ta thấy, nếu xét thực lực bản thân thì gia gia người mạnh hơn, xét về tổng hợp thực lực. Ân...khó nói lắm, gia gia người có đao phách công kích, nhưng Trần Kiếm Phong lại sở hữu tiên kiếm, hơn nữa hắn cũng là một kiếm tiên có lực công kích kinh người!

Hạng Vũ lập tức cho Lý Dương đáp án.

- Bất quá, Trần Kiếm Phong còn là chưởng môn của Thục Sơn kiếm phái, tiềm lực mà Thục Sơn kiếm phái và Thượng Thanh cung bao lâu nay Tinh Cực tông chẳng thể so sánh được. Trong tông phái của bọn họ ít nhất cũng phải có vài tán tiên trưởng lão, số lượng bao nhiêu thì người ngoài chẳng ai biết được! Cho nên tiểu tử ngươi đừng có đắc tội với Thục Sơn kiếm phái và Thượng Thanh cung.

Hạng Vũ dằn dò Lý Dương.

Tại Côn Luân tiên cảnh, Hạng Vũ không dám tùy tiện sử dụng năng lượng, một khi bị phát giác ra đệ tử của Xuy Vưu đại tôn, một nhân vật cao quý như vậy ở đây, có lẽ Tiên giới sẽ lập tức phái một lượng lớn cao thủ xuống truy sát hắn. Cho nên trong Côn Luân tiên cảnh, Lý Dương phải dựa vào bản thân thôi!

- Yên tâm đi, tôi không phải kẻ ngốc đâu!

Lý Dương mỉm cười.

- Chư vị đạo hữu, mời các vị trở về Thục Sơn phái để dự tiệc mừng...

Trần Kiếm Phong đang mỉm cười nói, đột nhiên hắn trở nên ngây ngốc, âm thanh ngưng lại giữa chừng.

Hai mắt Trần Kiếm Phong mở trừng trừng mà nhìn về phía Jake và Lily.

Vừa nhìn thấy Jake và Lily hắn đã cảm thấy một khí tức quen thuộc, đó chính là huyết mạch tương thông. Nhưng rất nhanh sau đó hắn đã cảm nhận được một luồng khí tức khác, khí tức của ngọc bội, khối ngọc bội mà hắn lưu lại ở tục thế, lưu lại bên cạnh người vợ duy nhất của mình.

- Kim Thiên sư thúc, người hãy đưa các vị đạo hữu về trước. Ta còn có chuyện, một lát nữa sẽ trở về.

Trần Kiếm Phong liền quay lại nói với tán tiên trưởng lão Kim Thiên trong Thục Sơn kiếm phái. Kim Thiên nghe xong liền gật gù đầu, đồng thời lão cũng liếc qua Lily và Jake một cái.

Thục Sơn kiếm phái lần này tại Độ Kiếp đài có ba vị trưởng lão, hai người là tán tiên, một người là đại thành kỳ cao thủ.

Ba người này công lực đều cao hơn Trần Kiếm Phong một chút, bọn họ vừa liếc mắt cái là đã nhìn rõ thể chết của Lily và Jake. Trong mắt bọn họ, Jake và Lily có thể tính là thuộc một tộc chưa từng thấy qua, ít nhất cũng không phải là loài người, có thể coi là một loại yêu quái.

Chỉ là bọn họ cũng thấy hai tiểu gia hỏa này vẫn còn rất yếu nhược, ngay cả giới thấp nhất của tu chân giả, Kim Đan kỳ cũng còn chưa đạt tới, cho nên bọn họ cũng không làm khó hai người.

Do đó Kim Thiên trưởng lão mới lập tức dẫn mọi người bay về Thục Sơn kiếm phái! Cùng lúc lão bay đi...

- Kim Mân sư đệ, trên người hai tiểu gia hỏa kia có khí chất của tiên ngọc, tín vật của chưởng môn sư diệt năm xưa!

Kim Thiên trưởng lão liền truyền âm tới Kim Mân trưởng lão.

Kim Mân trưởng lão nhú mày nói:

- Chưởng môn sư diệt từng du ngoạn tại thế tục mười năm, lúc đó tâm cảnh tu vi liền tăng lên nhanh chóng, trở thành cao thủ số một trong những cao thủ đồng bối, cho nên hắn mới trở thành chưởng môn nhân, chỉ là từ lúc trở về từ nhân gian thì tín vật tiên ngọc đã không còn. Chẳng lẽ...

Trong lòng Kim Thiên trưởng lão có một loại dự cảm không hay, lão nói:

- Chuyện này chúng ta tạm thời đừng nói đến nữa, hôm nay chưởng môn sư diệt vừa độ kiếp thành công, uy danh của y trong tông phái chắc chắn sẽ được nâng cao thêm! Vì sự ổn định của tông phái, chuyện này chúng ta chỉ có thể giải quyết riêng! Sau khi trở về ta sẽ lập tức liên hệ với các trưởng lão khác.

- Ân, nhưng hai tiểu gia hỏa kia cũng không phải là nhân loại a...

Kim Mân trưởng lão thở dài một tiếng, tiếp đó bắt đầu dõng dạc mà phải cùng Kim Thiên trưởng lão bay tới Thục Sơn kiếm phái

- Các vị là đệ tử của Tinh Cực tông đúng không, vị này không phải là Tế Trường Phong sao?

Kim Thiên trưởng lão vừa mới dẫn mọi người bay đi thì Trần Kiếm Phong đã lập tức tiến đến chỗ bọn Lý Dương, bốn người bọn Lý Dương cũng không hề bay đi.

Tế Trường Phong lập tức khom người nói:

- Thiên Vân Tinh Cực tông Tế Trường Phong bái kiến Trần trưởng môn.

Trần Kiếm Phong không hề để ý, sau một lát ánh mắt lão đã tập trung lên người Lily và Jake:

- Các người tên là gì?

Jake hơi có chút kích động nói:

- Tôi là Trần Vũ, đây là tỉ tỉ tôi, Trần Lệ!

- Con là Lily, con là Lily!

Giọng nói của Trần Kiếm Phong đã run lên, năm xưa khi hắn cùng với Lisa, mẫu thân của Jake và Lily sống với nhau, vừa mới bắt đầu đã có một người con gái tên là Lily. Sau này Lily sống cùng với bà ngoại, hắn và Lệ Toa sống rất hạnh phúc với nhau ở riêng một chỗ, bất quá lúc đó Trần Kiếm Phong đã sớm đạt tới Nguyên Anh hậu kỳ đỉnh phong mà vẫn chưa chịu trở về. Sau này Thục Sơn trưởng lão phải đi tới tục thể chính là vì tìm hắn về tiếp nhiệm chức trưởng môn.

Năm đó, Trần Kiếm Phong vì Lisa là lang nhân nên không thể mang nàng trở về Côn Luân tiên cảnh, theo cách nghĩ của hắn, đợi sau khi hắn độ kiếp thành công rồi sẽ quay trở về tìm Lisa, dù sao Lisa cũng là lang nhân, mười mấy năm cũng không là cái gì.

- Tôi là Lily!

Lily kích động nói, nàng vốn chưa từng biết phụ thân trông như thế nào, hồi nhỏ nàng sống với bà ngoại, nhưng nàng cũng biết một điểm, phụ thân biết tên của mình.

- Đây là đệ đệ của con sao? Năm đó Lisa cũng sinh cho ta một đứa con trai, bây giờ chắc cũng lớn bằng chừng này rồi.

Trần Kiếm Phong nhìn về phía Jake, hắn nhớ khi hắn đi Lisa vừa sinh Jake, chỉ là lúc đó Thục Sơn kiếm phái phái một vị trưởng lão tiến nhập tục thể tìm hắn, hắn không dám không trở về, cho nên chỉ đành bỏ lại Lisa vừa mới sinh con mà trở về Côn Luân tiên cảnh.

- Mẫu thân của các con có phải là Lisa?

Trần Kiếm Phong hai mắt sáng như hai ngọn đuốc, giọng nói có chút run rẩy. Với tâm cảnh tu vi của hắn mà vẫn không khỏi run rẩy khi nói câu này.

Jake và Lily vừa nghe thấy tên “Lisa”, thân thể lập tức run lên, nhưng cuối cùng cũng gật gật đầu.

Thấy Jake và Lily gật đầu, Trần Kiếm Phong phải hít sâu một hơi, đối với hắn mà nói, lần độ kiếp vừa rồi cũng chẳng kích động đến như thế này.

- Bây giờ mẫu thân các con có khỏe không?

Trần Kiếm Phong nhớ lại gần mười năm vui vẻ trước đây. Bây giờ hắn chỉ mong có thể lập tức trở lại gặp Lisa, hiện nay địa vị của hắn ở Thục Sơn kiếm phái đã trở nên cao vút, mang Lisa về không phải là chuyện không thể.

- Mẹ, mẹ đã...mất rồi!

Lily và Jake đều đã khóc rồi.

Đầu óc Trần Kiếm Phong đột nhiên như trở nên trống rỗng, hắn như bị choáng mà lâm bầm:

- Lisa chết rồi? Lisa chết rồi? Sao nàng lại chết? Sao nàng có thể chết được chứ, sao có thể chứ? Không phải chúng ta đã hẹn nhau rồi sao, ta nhất định sẽ trở lại tìm nàng mà! Giờ ta đã độ kiếp thành công rồi, nhưng tại sao nàng...

Trần Kiếm Phong sắc mặt trắng bệch, trắng bệch đến đáng sợ

- Nàng chết như thế nào?

Trần Kiếm Phong đột nhiên hỏi.

- Mẹ bị giáo đình truy sát!

Lily cắn răng nói, Jake cũng hiện ra vẻ dữ tợn, bọn họ vẫn luôn muốn báo thù, đừng xem thường ngày bọn họ nói cười, chẳng qua là nỗi lòng muốn báo thù được ẩn sâu trong lòng mà thôi, tuy thể lực của Lý Dương tại tục thể đã cường đại rồi, nhưng vẫn không thể đấu lại giáo đình. Dù sao tam đại hắc bang cũng chỉ là có quan hệ với Lý Dương chứ không phải thuộc về Lý Dương.

- Giáo... Đình!

Trong mắt Trần Kiếm Phong phát ra những tia hàn quang khiến người ta phải kinh hãi.

136. Chương 14: Trần Kiếm Phong Đích Lễ Vật

- Giáo đình!

Lúc này Trần Kiếm Phong giống hệt như một sát thần băng lãnh, từ trên thân thể hắn, một luồng kiếm khí ngập trời bạo phát ra, vạch một đường phá tan không gian, thậm chí bầu trời vừa mới khôi phục được sự yên tĩnh cũng bắt đầu chấn động.

Sát!

Kiếm tiên vốn là sát tiên, dĩ kiếm nhập đạo, dĩ sát nhập đạo, sát ý vốn mạnh đến mức đáng sợ.

Trần Kiếm Phong có thể trở thành cường môn của Thục Sơn kiếm phái tất có chỗ bất phàm. Người ngoài không biết sự đáng sợ của hắn, ngay cả Kim Thiên trưởng lão của Thục Sơn kiếm phái cũng không biết rõ vị cường môn sư diệt trước nay luôn ẩn giấu thực lực đáng sợ đến cỡ nào. Bình thường tính tình của hắn rất tốt, cho dù với đệ tử bình thường cũng rất tốt, nhưng một người càng khó tức giận, một khi tức giận thì càng thêm đáng sợ.

Nếu hắn thực sự tức giận, có lẽ tai nạn của Giáo đình đã đến rồi...

Trần Kiếm Phong nhìn hai người con trước mắt, hắn lập tức cố gắng không chế những sự đau đớn trong lòng mình rồi quay sang nói với Jake và Lily:

- Hai tử, sau này các con có phụ thân rồi, không ai dám khi dễ các con nữa, chuyện của giáo đình cứ giao cho phụ thân, ta nhất định sẽ để cho bọn chúng biết thế nào là hối hận.

Thanh âm của Trần Kiếm Phong rất bình đạm, nhưng Lý Dương lại cảm thấy trong đó ẩn tàng một sự lạnh lẽo vô bờ.

Một cường môn của một siêu cấp đại môn phái tại Côn Luân tiên cảnh, một kiếm tu giả đã độ kiếp thành công, một người sở hữu tiên kiếm “Thanh Hồng“, còn có những siêu cấp cao thủ cùng với các đỉnh cấp bí kỹ của Thục Sơn kiếm phái hỗ trợ. Một nhân vật như vậy muốn đối phó với Giáo đình, vậy...

- Phụ thân!

Jake và Lily lập tức lao vào ôm lấy Trần Kiếm Phong.

Trần Kiếm Phong ôm chặt lấy hai đứa con của mình và nhớ lại những ngày còn cùng chung sống với người yêu Lisa trong quá khứ, Lisa đã hai lần sinh con cho hắn, nhưng... nhưng tất cả đều đa tiêu tan rồi.

Hai đứa con của mình, giống như máu thịt của mình vậy, Trần Kiếm Phong cảm nhận được một cách rõ ràng mối quan hệ huyết nhục tương liên, thậm chí hắn chỉ cần liếc mắt cái đã nhìn thấy Lily và Jake mang những nét đặc trưng của mình năm xưa, đây đúng là hai đứa con của mình.

Đột nhiên Trần Kiếm Phong đến chuyện mình vừa tiếp nhận lệnh dụ của Tiên giới, trong lòng hắn không khỏi cảm thấy sốt ruột.

Hắn muốn đi báo thù cho người yêu của mình trước, nhưng tính trọng yếu của lệnh dụ của Tiên giới hắn cũng rất rõ ràng.

- Vị này cũng là đệ tử Tinh Cực tông phải không?

Trần Kiếm Phong nhìn Lý Dương, nơi đây, chỉ có Lý Dương là hắn không nhận ra mà thôi.

Jake liền lập tức nói:

- Cha, đó là Lý Dương đại ca, sư huynh của con và tỷ tỷ, năm đó nếu không có sư huynh thì con và tỷ tỷ đã chết dưới tay Giáo đình rồi.

Trần Kiếm Phong liền hướng về phía Lý Dương nói:

- Đa tạ Lý Dương tiểu huynh đệ, Trần Kiếm Phong ta bây giờ cũng chỉ có hai đứa con này thôi, Lisa đã chết rồi. Nếu năm đó Lily và Jake cũng bị...

Trần Kiếm Phong trong lòng run lên, nếu chuyện đó thật sự xảy ra hắn chẳng thể tiếp thụ nổi.

Nghĩ đến đây, trong lòng Trần Kiếm Phong càng thêm cảm kích Lý Dương.

- Chúng ta hãy trở về Thục Sơn phái trước đã, ta cũng còn nhiều chuyện muốn nói với các con!

Trần Kiếm Phong lúc này đang nóng lòng muốn biết Lily và Jake bao nhiêu năm qua đã sống như thế nào.

Mấy người Lý Dương đều gật đầu rồi lập tức phá không bay đi. Lần này, Lily và Jake do một mình Trần Kiếm Phong mang đi.

Trong phòng khách.

- Lý Dương sư đệ, năm đó con cứu Trần Vũ và Trần Ly như thế nào vậy?

Lúc này Tế Trường Phong mặt mày vui vẻ nói.

Bây giờ đã xác định được chị em Jake quả thật là con của Trần Kiếm Phong, cứu được con của chương môn Thục Sơn kiếm phái, đây là đại ân cứu mạng a. Mỗi quan hệ giữa Thục Sơn kiếm phái và Tinh Cực tông sẽ nhờ chuyện này mà càng thêm tốt đẹp.

- Năm đó, con thậm chí còn chưa đạt tới Kim Đan cảnh giới, Trần Vũ và Trần Ly càng yếu hơn. Trần Ly lúc đó mới có chút năng lực, bất quá ngay cả tiên thiên cao thủ cũng chưa bằng, còn Trần Vũ thì chỉ là một thường nhân. Bọn họ bị người của Giáo đình đuổi giết, vừa khéo lại gặp con nên con đã ra tay cứu giúp! Ai ngờ được bọn họ lại là con của Trần chương môn đây?

Lý Dương đích xác có chút cảm thán, năm xưa hắn cứu chị em Jake chỉ là vì nguyên nhân Điền Cương mà thôi.

- Thiện có thiện báo!

Tế Trường Phong cười ha hả nói.

oOo

Trong phòng Trần Kiếm Phong.

- Con và đệ đệ vẫn luôn bị truy đuổi, truy đuổi a, mẹ vì muốn cứu chúng con nên đã liều mạng với lũ Giáo đình khốn kiếp, nhưng Giáo đình người đông thế mạnh nên mẹ đã bị giết chết, con và đệ đệ không ngừng chạy trốn, không ngừng khóc...

Lily phảng phất như đã trở lại những năm tháng đó.

Trần Kiếm Phong trong lòng cảm thấy nóng lên.

Hắn hận a, năm đó tại sao hắn không xuất hiện, khi vợ con mình gặp nguy hiểm có lẽ hắn còn đang tu luyện, có thể còn đang ngồi giữa đại điện của tông phái với chức chương môn uy nghi a.

- Tuy mẹ đã ngăn cản chúng được một lúc nhưng lúc đó con và đệ đệ thật sự quá yếu, chạy chưa được bao lâu thì đã bị đuổi kịp rồi, sau đó thì Điền Cương đã ra tay cứu chúng con!

Lily nhắc tới Điền Cương thì ngưng lại một chút.

Jake lập tức nói:

- Cha, Điền Cương là huynh đệ của Lý Dương sư huynh, cũng là tỷ phu của con!

Trần Kiếm Phong nghe tới đó, đang định nói gì thì Lily đã tiếp tục nói:

- Cũng không có tác dụng, Điền Cương tuy mạnh hơn bọn con nhưng người của Giáo đình lại lợi hại hơn anh ấy. Lúc đó ba người bọn con tưởng chừng như đã sắp bị giết chết rồi, trong lòng đã hoàn toàn tuyệt vọng, lúc đó con suy nghĩ cha đang ở đâu? Mẹ đã chết rồi, sao cha còn chưa xuất hiện, bây giờ bọn con cũng sắp chết rồi, sao cha vẫn còn chưa xuất hiện? Rút cục cha đang ở nơi nào?

Nói đến đây, nước mắt Lily tuôn trào.

Lúc này trong lòng Trần Kiếm Phong đang vô cùng day dứt, đặc biệt là câu hỏi “phụ thân đang ở nơi nào?” của con gái càng khiến cho tim hẫng như bị kim châm.

- Xin lỗi, xin lỗi, các con của ta, xin lỗi, cha xin lỗi các con!

Trần Kiếm Phong hai mắt cũng đã đỏ lên.

- May là vào thời khắc cuối cùng, Lý Dương sư huynh đã xuất hiện, thân ảnh huynh ấy lóe lên một cái, hai tên xấu xa của giáo đình đã lập tức bị giết chết!

Lily thở dài một tiếng rồi nói.

Lily và Trần Kiếm Phong không ngừng nói chuyện, Jake ở bên cạnh thỉnh thoảng lại bổ sung. Hai người nói đến những ngày yên bình vui vẻ trong biệt thự của Lý Dương, nói tới Tuyết Lan tập đoàn, nói tới Cực Thối đạo, cũng nói tới cả hôn lễ của Lily và Điền Cương.

Không khí đã dần tốt lên, ba cha con liên tục bật cười.

- Ha ha, Lily con đã kết hôn rồi, không tồi không tồi, lúc nào ta phải gặp tên tiểu gia hỏa đó mới được, xem xem nó có bản lĩnh gì mà đã lấy được trái tim con gái ta nào?

Trần Kiếm Phong cười ha hả, lúc này tựa hồ ông ta vô cùng cao hứng.

Trải qua nửa canh giờ nói chuyện, Trần Kiếm Phong có thể nói là gần như đã hiểu hết được những ngày tháng đã qua của hai đứa con mình.

Lang nhân, hẳn cũng biết qua, con trai và con gái mình đều là chịu ảnh hưởng từ mẫu thân cho nên có huyết mạch của lang nhân. Bất quá, con trai của mình thì chưa từng thức tỉnh còn con gái thì đã từng thức tỉnh qua rồi. Nói một cách chuẩn xác thì tộc Lang nhân cũng có thể tính là một tộc của Ma giới.

Trần Kiếm Phong đã gặp qua một vài Lang nhân cao thủ, hẳn biết trong cơ thể họ có biến chứng của ma sát lực, cũng là một loại năng lượng có tính chất hắc ám.

Tình bằng hữu có thể vượt qua mọi rào cản chủng tộc, hiện này Trần Kiếm Phong đối với tu ma giả kỳ thực cũng chẳng có chút gì kỳ thị. Dù sao vợ hắn cũng có thể tính là một tu ma giả.

- Thực Sơn, đi mời hai vị đạo hữu của Tinh Cực tông vào đây!

Trần Kiếm Phong ra lệnh cho đệ tử ngoài cửa.

- Vâng, sư tôn!

Sau một tuần trà thời gian.

Lý Dương và Tế Trường Phong đã tới phòng Trần Kiếm Phong.

- Ngồi đi!

Trần Kiếm Phong nhìn Lý Dương với ánh mắt cực kỳ ôn hòa.

Trần Kiếm Phong có thể nói là cũng hiểu rõ, trước đây hai đứa con của mình đã ở cùng với thanh niên trước mặt này, thanh niên trước mặt cũng đã cứu hai con hắn, hơn nữa người mà con gái hắn kết hôn cũng có quan hệ với thanh niên này.

- Lý Dương, tất cả những việc cậu làm cho Lily ta đều đã biết, nếu ngày đó không có cậu cứu bọn chúng, người làm cha như ta sẽ phải ân hận cả đời. Trần Kiếm Phong ta nhất định phải báo đáp cậu, cho dù là việc gì cũng khó có thể thể hiện được sự cảm kích của ta với cậu. Lý Dương cậu có yêu cầu gì thì cứ nói đi, Trần Kiếm Phong ta tốt xấu gì cũng là chủ môn của Thục Sơn kiếm phái, tin rằng yêu cầu của cậu ta nhất định sẽ làm được!

Trong lòng Trần Kiếm Phong vô cùng muốn được báo ân Lý Dương.

Người tu chân vốn không thích nợ ân tình người khác, đặc biệt là các tu chân giả có công lực cao, công lực càng cao thì càng không thích nợ ân tình người khác, nợ ân tình người khác thì trong lòng sẽ bất an, tâm cảnh khó mà đề cao được.

Chỉ là ân tình của Lý Dương đối với Trần Kiếm Phong quá sâu, cứu con của hắn lại chiếu cố bọn họ đến giờ. Điều quan trọng nhất là con trai con gái mình đã coi Lý Dương như anh ruột vậy.

- Lily và Jake đã ở cùng vân bối rất lâu rồi, trong thời gian đó họ cũng đã giúp vân bối rất nhiều, họ như là những người thân của vân bối vậy. Chiếu cố và chăm sóc tỷ đệ họ là việc vân bối nên làm, Trần chủ môn không cần phải như vậy!

Lý Dương căn bản chẳng hề để ý đến chuyện được thưởng, những lời hắn nói đều là thực tâm.

Nhìn Jake hoạt bát lớn lên, nhìn Lily trở thành một người phụ nữ mạnh mẽ và kết hôn với huynh đệ Điền Cương của mình, bọn họ đã có thể coi là người thân cận nhất của hắn rồi. Trong lòng Lý Dương, địa vị của bọn họ thậm chí còn gần bằng phụ thân mẫu thân của mình.

Huống chi có bảo bối gì có thể khiến Lý Dương để ý đây?

Trừ phi là tiên kiếm Thanh Hồng, bất quá ý nghĩa của tiên kiếm Thanh Hồng quá lớn, dù Trần Kiếm Phong có chấp nhận thì các vị trưởng lão của Thục Sơn kiếm phái cũng nhất quyết không đồng ý chuyện này.

Đã như vậy thì không cần còn hơn, chỉ cần chủ môn của Thục Sơn kiếm phái nợ mình ân tình này thì sau này còn có hữu dụng hơn nhiều.

Trần Kiếm Phong nhíu mày lại, hắn vốn muốn báo ân nhưng lại không biết nên báo thế nào. Dù sao trong lòng hắn bây giờ, hai đứa con là quan trọng nhất, đặc biệt là Lisa đã chết, hắn càng thêm cảm thấy áy náy với hai đứa con.

- Thanh Hồng? Có lẽ mấy vị trưởng lão sẽ không đáp ứng, hơn nữa ý nghĩa của tiên kiếm Thanh Hồng quá lớn!

Trần Kiếm Phong trong lòng đang suy nghĩ xem nên lấy gì để tặng Lý Dương.

Bỗng nhiên hai mắt Trần Kiếm Phong sáng lên, hắn đã nghĩ ra một thứ.

- Các vị chờ ta một chút!

Trần Kiếm Phong thân hình chợt lóe lên rồi tiêu thất.

Chỉ sau một lát, Trần Kiếm Phong tay cầm một hộp ngọc và xuất hiện trong phòng.

Trần Kiếm Phong vừa cười vừa mở hộp ngọc ra, trong đó có một viên ngọc châu đang tỏa ra một quang sáng màu đen liên tục xoay chuyển, phẳng phất giống như một viên dạ minh châu vậy. Nên nói là, nó so với dạ minh châu còn khiến người ta chú ý hơn nhiều, cho dù là dạ minh châu cũng chẳng thể phát sáng giữa ban ngày thế này được.

- Đây là mấy ngàn năm trước, khi hai giới Tiên Ma đại chiến để tranh đoạt quyền khống chế địa cầu, khi chiến trận qua đi, tổ tiên của Thục Sơn kiếm phái ta đã đoạt được viên linh châu này, cho đến nay công năng của linh châu này vẫn chưa ai phát hiện ra, nhưng có một điểm, có viên linh châu này thì tốc độ tu luyện sẽ tăng lên gấp đôi.

Trần Kiếm Phong vừa nói ra câu này, cả Tế Trường Phong và Lý Dương đều chấn kinh.

Tốc độ tu luyện tăng lên gấp đôi.

Điều này tương đương với, khi vừa bắt đầu cần tu luyện mất ba trăm năm mới có thể phi thăng, nếu có viên linh châu này thì chỉ cần một trăm năm mươi năm là đã có thể rồi.

- Mau nhận lấy, Lý Dương, mau nhận lấy, không ngờ lại là “Hắc Diệm Linh Châu”, thì ra sau lần đại chiến đó nó lại rơi vào tay Thực Sơn kiếm phái. Lý Dương, đừng ngần ngại nữa, mau nhận lấy nó!

Thanh âm của Hạng Vũ không ngừng vang lên trong đầu Lý Dương.

Lý Dương lại không hề vội vã, cái đó đã dùng để trả ơn hãn thì việc gì hãn phải vội vã.

- Bá Vương, Hắc Diệm Linh Châu này rốt cục là cái gì vậy?

Lý Dương hỏi lại.

Hạng Vũ bình phục lại tâm tình, chậm rãi nói với Lý Dương:

- Hắc Diệm Linh Châu, hừ hừ, bọn tu tiên giả này làm sao biết được diệu dụng của Hắc Diệm Linh Châu chứ? Ta chỉ nói cho người biết, nếu dùng Hắc Diệm Linh Châu để tu ma thì tốc độ được tăng cao gấp mười lần, đó cũng chỉ là một công năng của nó thôi.

Lý Dương ngậy người ra!

Gấp mười lần!

Tu tiên giả sử dụng tốc độ bất quá cũng chỉ tăng lên hai lần mà thôi, nhưng tu ma giả sử dụng tốc độ lại tăng tới mười lần, hiển nhiên Hắc Diệm Linh Châu này là một đại bảo bối của Ma giới.

Hơn nữa đó chỉ mới là một công năng của nó mà thôi.

- Bá Vương, vừa rồi ngài nói là Ma giới và Tiên giới đại chiến vì tranh đoạt quyền không chế địa cầu, có phải là Bá Vương ngài cũng tham gia trận chiến đó!

Lý Dương đột nhiên hỏi lại.

Hạng Vũ cảm thán nói:

- Đúng vậy, đích xác là có trận chiến đó, thủ lĩnh Ma giới lúc đó là bốn Bá Vương, đáng tiếc, không ngờ lúc đó Tiên giới lại đem đám không hỏa kia ra sử dụng...

Nói đến đây Hạng Vũ bỗng dừng lại một chút, tiếp đó hãn nói:

- Tiểu tử ngươi hỏi nhiều làm gì, đừng hỏi nữa, mau nhận lấy Hắc Diệm Linh Châu, sau này ngươi sẽ biết lợi ích của Hắc Diệm Linh Châu. Đối với tu tiên giả tác dụng không thể coi là lớn, nhưng đối với tu ma giả thì lại là chí bảo.

Lý Dương đã biết, lần này mình gặp vận may lớn rồi. Một bảo bối mà ngay cả Hạng Vũ cũng để ý thì sao có thể tầm thường được?

- Hắc Diệm Linh Châu và tiên kiếm Thanh Hồng thì cái nào trân quý hơn?

Lý Dương hỏi lại.

- Đương nhiên là Hắc Diệm Linh Châu rồi, tiên kiếm Thanh Hồng đúng là tiên khí nhưng chỉ là hạ phẩm tiên khí, còn Hắc Diệm Linh Châu này lại là trung phẩm ma khí, tại Ma giới ngay cả một Ma vương cũng chưa chắc có được một trung phẩm ma khí đâu!

Lời này vừa nói ra, trong lòng Lý Dương lập tức vô cùng kích động.

Nhặt được bảo vật rồi!

- Lý Dương tiểu huynh đệ, sao cậu lại ngần ngại người ra như vậy? Bốn chủng môn tặng cậu linh châu, chẳng lẽ cậu lại coi thường nó?

Trần Kiếm Phong cố ý làm ra vẻ tức giận nói.

Lý Dương lập tức tỉnh lại mà nói:

- Không, vẫn bối không phải ý này, vẫn bối tiếp nhận, tiếp nhận!

Lý Dương lập tức tiếp lấy hộp ngọc, đồng thời cũng là nhận luôn Hắc Diệm Linh Châu.

137. Chương 15: Trùng Quan Nhất Nộ

- Vậy mới phải chứ, cậu không nhận thì làm sao ta yên tâm được?

Jake và Lily nhìn về phía Lý Dương và mỉm cười.

- Chương môn, tiệc chúc mừng sắp bắt đầu rồi!

Một đệ tử tên Ly Sơn từ ngoài cửa cung kính nói với Trần Kiếm Phong.

Trần Kiếm Phong lập tức đứng lên rồi quay qua bảo mấy người Lý Dương cùng đi ra đại điện.

Sau khi cảnh huyên náo của tiệc chúc mừng qua đi, tất cả lại trở lại bình thường, đệ tử của các môn phái bắt đầu rời đi, còn có đại bộ phận chuẩn bị sáng ngày mai lên đường.

Tại phòng của Kim Thiên trưởng lão.

Lúc này, ngoại trừ Thục Sơn kiếm phái đại trưởng lão tán tiên Du Mộc thì bốn vị trưởng lão khác đều đang có mặt tại phòng của Kim Thiên trưởng lão.

- Lần này triệu tập mọi người lại là vì một vài việc có liên quan đến chương môn sư diệt.

Kim Thiên trưởng lão thân là Nhị trưởng lão của Thục Sơn kiếm phái liền lên tiếng trước.

Tam trưởng lão Kim Mân liền nói ngay:

- Kim Thiên sư huynh và ta trong lúc chương môn độ kiếp đã phát hiện chuyện, có một nam một nữ trên người mang tiên ngọc của chương môn sư diệt!

Tứ trưởng lão vừa nghe thấy bèn lập tức nghi hoặc hỏi:

- Tiên ngọc? Tiên ngọc của chương môn sư diệt đã biến mất sau khi tiến vào thế tục. Làm sao có thể có một nam một nữ như tam trưởng lão nói chứ? Lê nào bọn họ đến từ thế tục?

Kim Thiên trưởng lão gật đầu nói:

- Ân, bọn họ đi theo hai đệ tử của Tinh Cực tông đến đây, trong đó có một người là Thiên Vân Tinh Cực tông Tề Trường Phong!

Ngũ trưởng lão lúc này chợt nói:

- Đúng rồi, trong quãng thời gian này thông đạo giữa Côn Luân tiên cảnh và thế tục đã bị mở ra mười lần, trong đó có một lần là do đệ tử của Tinh Cực tông mở!

Mỗi lần thông đạo truyền tống được mở ra, cơ hồ các đại môn phái đều sẽ biết, hơn nữa mỗi đại môn phái mở thông đạo đều có đặc trưng riêng cho nên rất dễ dàng phân biệt.

- Xem ra một nam một nữ này quả thật đến từ thế tục, nhưng tiên ngọc của là tín vật tùy thân của sư diệt, sao có thể dễ dàng đưa cho người khác?

Trong lòng Ngũ trưởng lão đã có đáp án, hẳn đoán nam và nữ đó có thể là con trai và con gái của Trần Kiếm Phong tại thế tục với một nữ nhân, nhưng hẳn lại không dám tin.

Việc tu chân giả có đạo lữ (tương đương thê tử- tác giả) là một việc vô cùng, vô cùng bình thường, các tông phái tu chân bình thường đều không hạn chế việc đó. Nếu Trần Kiếm Phong thực sự có vợ có con tại thể tục thì cũng chỉ cần báo lại với tông phái một tiếng là được, tại sao lại phải giấu diếm như vậy đây?

Kim Thiên trưởng lão thở dài nói:

- Theo ta và Kim Mân sư đệ quan sát thì nam và nữ này không phải loài người!

Lời này vừa nói ra, Tứ trưởng lão cùng với Ngũ trưởng lão đều thấy ngẩn ra.

Không phải loài người thì là gì đây? Người trong Ma giới, hoặc giả là Yêu giới?

Bất kể là đáp án nào thì cả tu tiên giới cũng đều không cho phép, cùng loài người kết thành đạo lữ thì cũng không có gì, nhưng cùng yêu nhân hoặc là tộc nhân của Ma giới kết làm đạo lữ thì tuyệt đối không thể dung thứ được.

- Không phải chứ? Phẩm hạnh của chủng môn sư diệt mọi người cũng đã biết, làm sao có thể thông hôn với người ngoại tộc được? Chuyện này chúng ta không thể vô đoán được, cần phải hỏi lại chính chủng môn sư diệt trước đã. Đến lúc đó rồi hãy quyết định!

Tứ trưởng lão thì lại khó mà tin nổi.

Phàm là người hiểu rõ Trần Kiếm Phong có lẽ cũng sẽ đều không tin, Trần Kiếm Phong trong mắt đệ tử Thục Sơn kiếm phái tuyệt đối là một vị chủng môn ưu tú nhất, vô luận là cách làm người hay cách xử sự đối đãi đệ tử, mặc dù Trần Kiếm Phong đã lên làm chủng môn được mười mấy năm nhưng chưa hề quát nạt ra oai với các đệ tử, đúng là chuyện hiếm có trong các đời chủng môn của Thục Sơn kiếm phái.

- Việc này chúng ta cứ hỏi thẳng chủng môn sư diệt, chuyện này tất phải được giải quyết. Nếu không giải quyết, khi bị người khác truyền ra ngoài thì chẳng phải sẽ thành trò cười sao?

Kim Thiên trưởng lão đứng lên nói.

- Nếu như tra ra nam và nữ đó đích thực là con trai con gái của chủng môn sư diệt thì nên làm thế nào?

Kim Mân trưởng lão nhìn ba người còn lại nói.

Giết?

Bốn vị trưởng lão của Thục Sơn kiếm phái còn chưa tới mức mất nhân tính.

- Dù thế nào đi chăng nữa thì hai hài tử đó cũng là hai sinh mệnh, đối với những yêu nhân chân chính trong Côn Luân tiên cảnh chúng ta cũng không hề giết sạch, nếu như hai hài tử này đích thực là con của chủng môn sư diệt thì chúng ta đưa chúng rời khỏi Côn Luân tiên cảnh, để chúng tiếp tục cuộc sống tại thể tục. Sau đó sẽ truyền lệnh cho các đệ tử của Thục Sơn kiếm phái ở tục thể chiếu cố đến chúng một chút!

Kim Thiên trưởng lão cười khổ nói.

Bỗng dưng Kim Thiên trưởng lão nghiêm túc nói:

- Nhưng dù thế nào, một khi xác định bọn chúng đích xác là con của chủng môn sư diệt, chúng ta tất phải lập tức đưa chúng ra khỏi Côn Luân tiên cảnh, đây tuyệt đối chẳng phải chuyện tốt đẹp gì, chủng môn sư diệt là chủng môn của Thục sơn kiếm phái chúng ta, tuyệt không thể để chuyện như thế này lưu truyền ra ngoài, nếu không sẽ thành trò cười lớn rồi!

Ba vị trưởng lão gật đầu đồng tình.

Chủng môn của Thục Sơn kiếm phái thông hôn với người dị tộc, hơn nữa lại còn có con.

Có lẽ nếu tin tức này mà bị truyền ra ngoài, Thục Sơn kiếm phái sẽ bị cả Côn Luân tiên cảnh cười nhạo mất!

Bốn vị trưởng lão làm việc cũng rất dứt khoát, bốn người trực tiếp đi thẳng đến chỗ ở của Trần Kiếm Phong.

- Lily, a Vũ (tên tiếng Trung của Jake – tác giả), bây giờ đã khuya các con trở về nghỉ ngơi đi!

Trần Kiếm Phong mỉm cười nhìn hai đứa con.

- Cha, con và tí tỉ sẽ rời khỏi đây trước, ngày mai chúng con sẽ lại đến thăm cha!

Jake kéo tay Lily chuẩn bị đi ra.

Đột nhiên, thân ảnh của bốn vị trưởng lão xuất hiện ngoài cửa lớn, sau nháy mắt Kim Thiên trưởng lão đã bố trí một cấm chế, khiến thanh âm của bọn họ không thể truyền ra ngoài được.

- Chuông môn sư diệt, bốn vị trưởng lão chúng ta cùng đến là muốn người cho chúng ta một đáp án!

Kim Thiên trưởng lão đứng ngoài cửa nhìn Trần Kiếm Phong nói. Lúc này bốn vị trưởng lão gần như đồng thời nhìn về phía Jake và Lily.

Bốn vị trưởng lão đều phát hiện ra tiên ngọc.

Thậm chí bốn vị trưởng lão còn thấy Jake và Lily có khuôn mặt rất giống Trần Kiếm Phong, Lily mặc dù không giống lắm nhưng Jake thì lại giống y như đúc.

Jake thiên tư thông tuệ, chính Lý Dương cũng không ngừng cảm thán Jake tuyệt đối là thiên tài. Lily cũng chẳng kém cạnh là bao, thân làm tổng giám đốc của một siêu cấp đại tập đoàn có trị giá mấy trăm tỷ đô la, tâm cơ của Lily tuyệt đối không thua kém mấy vị trưởng lão này.

Phát hiện ra ánh mắt của bốn vị trưởng lão, trong lòng hai người liền có một tia dự cảm.

- Lily các con về nghỉ ngơi trước đi!

Trần Kiếm Phong cũng có một tia dự cảm, hắn biết khí tức của chị em Lily không thể che giấu được bốn vị trưởng lão. Bây giờ điều hắn muốn nhất chính là để hai đứa con của mình lánh đi trước, hắn không muốn chúng xảy ra chuyện.

Jake và Lily lại kiên quyết lắc đầu, bọn họ nhất định muốn xem rõ ràng bốn vị trưởng lão cùng tới đây rút cục là vì việc gì.

- Chuông môn sư diệt, năm xưa tại thế tục có phải đã thông hôn kết thành phu phụ với một nữ nhân dị tộc không phải nhân loại hay không?

Kim Thiên trưởng lão vừa vào đề đã trực tiếp hỏi thẳng luôn.

Trần Kiếm Phong nhíu mày.

- Lily, các con lại đây!

Trần Kiếm Phong vẫy tay gọi hai đứa con lại bên mình, hắn cúi xuống nhìn hai đứa hồi lâu rồi mới ngẩng đầu nhìn bốn vị trưởng lão nói:

- Đúng!

Bốn vị trưởng lão lập tức biến sắc.

Bất luận nam hài và nữ hài trước mắt này có phải là con của Trần Kiếm Phong hay không. Chỉ riêng việc Trần Kiếm Phong cùng nữ nhân dị tộc thông hôn đã là một chuyện rất không ổn rồi.

- Bây giờ cô ta ở nơi nào?

Tam trưởng lão Kim Mân hỏi tiếp.

Trần Kiếm Phong cười khổ một tiếng rồi nói:

- Chết rồi!

Bốn vị trưởng lão thở phào một tiếng, có câu rằng chết không đối chứng, nếu nàng ta đã chết thì chuyện này có thể xem như đã kết thúc rồi.

- Hai hài tử này có phải là con của chuông môn sư diệt không?

Kim Thiên trưởng lão chỉ vào Lily và Jake và hỏi Trần Kiếm Phong.

Lập tức bốn vị trưởng lão cùng nhìn về phía Trần Kiếm Phong, Lily và Jake cũng nhìn về phía phụ thân mình.

Trần Kiếm Phong trở nên trầm mặc.

Hắn nhớ lại chuyện quá khứ, năm đó dạo chơi chốn nhân gian, cùng Lisa sống những ngày hạnh phúc.

Bây giờ Lisa đã chết rồi, chỉ để lại hai đứa con này.

- Lily và a Vũ chính là con của ta!

Trần Kiếm Phong bình tĩnh nói, dứt lời hắn ôm Lily và Jake vào lòng. Thời khắc này hắn không còn là chưởng môn Thục Sơn kiếm phái cao cao tại thượng nữa mà chỉ còn là một người cha bình thường.

Sắc mặt bốn vị trưởng lão lập tức trở nên rất khó coi.

Tuy bọn họ đã sớm dự liệu chuyện này, nhưng khi nó xác nhận, bọn họ vẫn khó có thể tiếp thụ.

- Chưởng môn sư đệ, người nên biết rằng cùng nữ nhân dị tộc thông hôn là điều mà Côn Luân tiên cảnh không thể tha thứ, vì sao năm đó ngươi lại...

Kim Thiên trưởng lão thở dài một hơi nói.

Trần Kiếm Phong lúc này cũng đã nhìn ra tất cả rồi, hắn thẳng thắn nhìn bốn vị trưởng lão nói:

- Tại thế tục có một câu nói thế này, ái tình có thể vượt qua rào cản chủng tộc, năm đó ta cùng Lisa yêu thương lẫn nhau, đây là một chuyện rất tự nhiên, hơn nữa chẳng lẽ môn quy của môn phái chúng ta cấm thông hôn với nữ nhân dị tộc sao?

Trần Kiếm Phong hỏi lại bốn vị trưởng lão.

Bốn vị trưởng lão đều sững sờ.

Cùng nữ nhân dị tộc thông hôn là chuyện vô cùng sỉ nhục đối với tu tiên giả, đây là lẽ tự nhiên tại tu chân giới, tựa hồ tất cả người tu chân đều cho rằng như vậy. Nhưng đích thực là môn quy của môn phái không có quy định thành văn là không cho phép thông hôn với nữ nhân dị tộc.

Có thể năm đó khai phái tổ sư cũng cho rằng “không cho phép cùng dị tộc thông hôn” là chuyện tự nhiên, căn bản không cần quy định thành văn, cho nên không có ghi vào môn quy.

Nhưng dù nói như thế nào, trong môn quy đích thực là không có quy định không được phép cùng dị tộc thông hôn.

- Chưởng môn sư đệ, chuyện... chuyện thông hôn cùng nữ nhân dị tộc sẽ bị đồng đạo khắp tu chân giới sỉ nhục, chuyện đó và môn quy không liên quan tới nhau!

Kim Thiên trưởng lão liền lập tức chuyển hướng vấn đề.

Trần Kiếm Phong lại trở nên trầm mặc.

Hắn hiểu nếu chuyện này truyền ra ngoài sẽ có ảnh hưởng rất lớn, hắn là biểu tượng cho một môn phái nên cũng phải tuân theo một vài quy tắc. Cùng dị tộc thông hôn cả tu chân giới sẽ không cho phép, đây là một quy tắc mà ai cũng thừa nhận. Năm đó Trần Kiếm Phong không đưa Lisa vào Côn Luân tiên cảnh cũng vì nguyên nhân này.

- Chuyện đã xảy ra rồi, bốn vị trưởng lão, mọi người nói ta nên làm thế nào?

Trần Kiếm Phong cười khổ và hỏi ngược lại bốn vị trưởng lão.

Làm thế nào?

Xử trí Trần Kiếm Phong? Bốn vị trưởng lão không có dũng khí làm như vậy, hơn nữa Đại trưởng lão vắng mặt, bằng vào bốn vị trưởng lão thì không đủ quyền hạn, dù sao Trần Kiếm Phong cũng là chưởng môn của Thục Sơn kiếm phái.

- Lập tức đưa hai đứa chúng ra khỏi Côn Luân tiên cảnh, cả đời không được trở lại Côn Luân tiên cảnh! Mấy trưởng lão chúng ta sẽ coi như chuyện này chưa từng xảy ra!

Kim Thiên trưởng lão thay mặt bốn vị trưởng lão ra quyết định.

Bốn vị trưởng lão đã rất nhân từ, họ không muốn đuổi cùng giết tận, chỉ là muốn Trần Kiếm Phong để hai hài tử này rời khỏi đây mà thôi.

- Lập tức rời khỏi? Cả đời không được trở lại Côn Luân tiên cảnh?

Trần Kiếm Phong biến sắc.

Bản thân vừa mới gặp lại hai con, hôm nay hắn mới biết mình còn hai người con. Bây giờ lại phải vĩnh biệt chúng, Trần Kiếm Phong đúng là khó mà tiếp thụ.

- Bốn vị trưởng lão, chúng môn quý phái là cha của tỷ đệ ta, chẳng lẽ cha con gặp nhau cũng không được sao?

Lily cũng đã quen với việc phải trải qua sóng to gió lớn tại thế tục, lúc này vẫn còn giữ được bình tĩnh.

Kim Mân trưởng lão tức giận trở vào Lily và Jake nói:

- Hai người các ngươi phải rời đi, chẳng lẽ các ngươi không biết các ngươi ở lại nơi này sẽ mang đến phiền toái cho cha các ngươi, cho cả Thục Sơn kiếm phái sao?

Kim Mân trưởng lão quá tức giận, Thục Sơn kiếm phái cao cao tại thượng sẽ có thể vì chuyện này mà mất danh dự, trong mắt bọn họ, tất cả mọi chuyện đều do hai đứa trẻ này mà ra.

- Kim Mân trưởng lão, đừng tính toán với hai đứa nhỏ!

Trần Kiếm Phong lập tức đứng dậy và chắn trước mặt Lily và Jake rồi lạnh lùng nhìn Kim Mân trưởng lão.

Bây giờ hắn chỉ còn hai đứa con này, hắn không cho phép kẻ nào bắt nạt chúng.

Kim Mân trưởng lão mặt đỏ bừng, lão hít sâu một hơi rồi quay đầu đi mà không nói một lời nào nữa, dù sao thì Trần Kiếm Phong cũng là trưởng môn của Thục Sơn kiếm phái.

- Bọn họ phải lập tức rời đi! Hơn nữa cả đời không được bước vào Côn Luân tiên cảnh!

Kim Thiên trưởng lão bình tĩnh nhìn về phía Trần Kiếm Phong, thanh âm kiên định nói:

- Hãy nhớ, ngươi là trưởng môn của Thục Sơn kiếm phái!

Trưởng môn của Thục Sơn kiếm phái!

Trần Kiếm Phong đứng lên, trong lòng bắt đầu hỗn loạn, từ nhỏ sinh sống tại Thục Sơn kiếm phái, trong lòng hắn Thục Sơn kiếm phái là chí cao! Nhưng Trần Kiếm Phong vừa nhớ lại cuộc sống ở thế tục, trong lòng hắn lại nổi lên mâu thuẫn. Một bên là môn phái đã dưỡng dục mình, một bên là hai đứa con đẻ của mình.

- Có thể để bọn chúng theo ta một năm, một năm sau ta sẽ đưa bọn chúng rời khỏi đây!

Trần Kiếm Phong nhượng bộ một bước lớn. Lily và Jake cũng hiểu được nỗi khổ của cha mình, trong lòng cũng thâm chấp nhận kết quả này.

- Không được!

Thanh âm của Kim Thiên trưởng lão lạnh lùng vang lên.

- Tất phải lập tức đưa đi, không thể đem thanh danh của Thục Sơn kiếm phái ra mạo hiểm được!

Bốn vị trưởng lão đồng loạt hướng về Trần Kiếm Phong.

- Tuyệt đối không được! Không ai có thể mang chúng đi!

Khí thế trên người Trần Kiếm Phong tán phát ra ra. Lúc này, trong lòng hắn vô cùng kiên quyết.

- Chưởng môn sư diệt, chẳng lẽ ngươi quên rằng sư tôn Thiên Thăng của ngươi, quên mất huynh ấy đã dặn dò ngươi những gì sao? Chẳng lẽ ngươi đã quên sự mong mỏi của Thiên Thăng sư huynh đối với ngươi sao?

Kim Thiên trưởng lão lớn tiếng trách mắng.

Sư tôn? Trần Kiếm Phong trong lòng chấn động.

- Kim Mân sư đệ, mang hai đứa trẻ này ra ngoài, đưa bọn chúng rời khỏi Côn Luân tiên cảnh!

Kim Thiên trưởng lão thấy bộ dạng vô hồn Trần Kiếm Phong bèn lập tức quay về phía Kim Mân trưởng lão nói.

Kim Mân trưởng lão gật đầu rồi đi lên phía trước và đưa tay bắt lấy hai người.

- Dừng tay!

Thân hình Trần Kiếm Phong chợt lóe lên và chắn trước mặt Kim Mân trưởng lão

- Lisa đã chết rồi, nếu hôm nay ta để mặc mấy người mang hai đứa nhỏ đi, dù ta có chết cũng không thể đổi mặt với nàng! Hôm nay, trừ phi ta chết, nếu không dù là ai cũng đừng nghĩ tới chuyện mang Lily và a Vũ rời khỏi ta!

Ngay sau đó, một tiếng động giòn tan vang lên, tiên kiếm Thanh Hồng sau nháy mắt đã bay lên và huyền hóa thành bảy đạo kiếm ảnh, hình thành nên thất tinh bắc đẩu xoay tròn trên đỉnh đầu Trần Kiếm Phong.

138. Chương 16: Phá Sơn Liệt Không

Bốn người khó thể tin được khi nhìn thấy trên đầu Trần Kiếm Phong là bảy đạo kiếm ảnh, người của tông phái khác có lẽ không hiểu được cái mà điều đó đại biểu, nhưng bọn hắn thân là trưởng lão của Thục Sơn kiếm phái thì lại hiểu được bảy đạo kiếm ảnh này đại biểu cho cái gì!

Bắc Đẩu kiếm điển cảnh giới thứ bảy, cũng là cảnh giới cao nhất, một hoá bảy, có thể phát ra sát chiêu cực mạnh!

- Trưởng môn Thiên Thăng sư huynh truyền cho ngươi đúng là đã dự đoán đúng, có thể tại Nhân giới tu luyện “Bắc Đẩu kiếm điển” đến cực trí, chưởng môn sư diệt ngươi có thể đệ nhất nhân trong lịch sử Thục Sơn kiếm phái!

Kim Thiên trưởng lão thở dài.

Bổng dưng lão kiên quyết nói:

- Nhưng vì sao ngươi lại hồ đồ như vậy, cho dù với nữ tử dị tộc lấy nhau nhưng tại sao lại đem hai người con của ngươi để ở Thục Sơn kiếm phái. Một khi thân phận của chúng bị phát giác, ngươi chính là tội nhân của Thục Sơn kiếm phái đó!

- Ngươi thật hồ đồ!

Kim Thiên trưởng lão bực mình nói.

Trần Kiếm Phong đứng yên không nhúc nhích, hắn đưa ra quyết định đó thì sẽ không hối hận.

- Lily với A Vũ không đi đâu hết, người nào có thể phát giác được thân phận chúng? Mà ai có chứng cứ? Tiên ngọc? Có tiên ngọc thì nhất định là con ta sao? Lily với A Vũ có liên quan gì tới môn phái bọn họ?

Trần Kiếm Phong cố biện bác.

Kim Thiên trưởng lão nổi giận nói:

- Bọn chúng cần nói rõ với môn phái ta sao? Bọn chúng chỉ cần ngậm nói thì sẽ truyền khắp cả Côn Luân tiên cảnh. Căn bản không cần chứng cứ, ngươi giữ hai đứa con bên người thì người ta sẽ tự đoán ra, hừ.

Đến lúc đó vô số người tu chân nói sau lưng là “Chưởng môn Thục Sơn kiếm phái với nữ tử dị tộc có quan hệ”. Lúc đó danh dự Thục Sơn kiếm phái ta ắt bị tổn hại, đệ tử kiếm phái ở ngoài sẽ không gượng đầu dậy nổi, người chính là tội nhân!

- Đại trưởng lão quay lại, trưởng lão hội hãy bãi miễn chức vị chưởng môn của ta đi!

Trần Kiếm Phong đột nhiên nói.

Tứ Đại trưởng lão nhất thời ngạc nhiên. Ngay cả người đang tức giận như Kim Thiên trưởng lão cũng vô cùng ngạc nhiên.

Bãi miễn chức vị chưởng môn? Chỉ có tất cả trưởng lão mới có thể quyết định, mới có thể bãi miễn.

Nhưng mà để cho bọn họ bãi miễn, Kim Thiên trưởng lão lại chần chờ, bãi miễn chưởng môn, không thể nói giỡn được, phải có lý do, cần một lý do thích hợp và lại phải chọn ra một tân chưởng môn mới.

- Bãi miễn chức vị chưởng môn xong, ta trở thành một đệ tử Thục Sơn kiếm phái bình thường, ảnh hưởng chậm lại rất nhiều, hơn nữa ta rời đi Thục Sơn kiếm phái, tìm một chỗ bí ẩn, một mình ở đấy, với con trai con gái mình tinh tu, như vậy chắc rằng tông phái sẽ không có việc gì!

Trần Kiếm Phong trong lòng đã có kế hoạch, trực tiếp nói.

Chức vị chưởng môn? Trần Kiếm Phong tịnh không để ý, nếu năm đó không phải sư tôn ra lệnh, hắn cũng sẽ không đáp ứng việc này.

- Hồ đồ!

Một tiếng nói giống như thiên lôi, vang lên xung quanh, một lão giả tóc trắng đi vào trong phòng.

- Đại trưởng lão!

Tứ Đại trưởng lão và Trần Kiếm Phong cùng khom người nói.

Thục Sơn kiếm phái Đại trưởng lão hiệu là Kim Kiếm tôn giả. Hắn là một tán tiên đã vượt qua bảy lần thiên kiếp, bối phận cực cao. Ngay cả tứ Đại trưởng lão cũng chỉ là đồ tôn hoặc văn bối của hắn, hắn làm Đại trưởng lão cũng đã hơn bảy ngàn năm nay, uy danh càng cao hơn so với chưởng môn.

Cho dù sư phụ Trần Kiếm Phong cũng phải cung kính hướng về phía Đại trưởng lão vấn an.

- Đây chẳng phải chỉ là một chuyện nhỏ sao? Cùng với dị tộc nữ tử thông hôn. Hừ hừ, có cái gì đâu, các người nhìn xem, bộ dạng đã thành ra thế nào rồi đây?

Kim Kiếm tôn giả giáo huấn mấy người.

Tứ Đại trưởng lão cùng với Trần Kiếm Phong phảng phất như những đứa nhỏ phạm sai lầm, trước mặt Kim Kiếm tôn giả đều không dám nói gì.

Thục Sơn kiếm phái lập phái hơn vạn năm, có không ít tán tiên, nhưng đa số tán tiên đều ẩn tu, chuẩn bị thiên kiếp ngàn năm sau. Dù sao thiên kiếp của tán tiên ngàn năm một lần, các tán tiên đa số đều không muốn làm trưởng lão gì cả, nhiều nhất lên làm mấy trăm năm, rồi sau đó liền cấp cho văn bối, bản thân thì an tâm tu luyện!

Cũng chỉ có Kim Kiếm tôn giả, vẫn làm Đại trưởng lão! Vì Thục Sơn kiếm phái mà bọn họ.

- Các người nên thử nghĩ kỹ “kiếm tiên tại Tiên giới làm cho người ta ấn tượng ở điểm gì”?

Kim Kiếm tôn giả quay về mấy người hỏi

- Kim Thiên người trả lời đi!

Kim Thiên trưởng lão liền nói ngay:

- Kiếm tiên lực công kích cao hơn rất nhiều so với tiên nhân bình thường, cao ngạo cơ hồ đã là bản tính của mỗi kiếm tiên.

Cô ngạo (cô độc và cao ngạo)!

Đây là kiếm tiên, một đám kiếm tiên tại Tiên giới không ai không cô ngạo. Cho dù địa vị của Thượng Thanh cung tại Tiên giới không hề tầm thường, nhưng những kiếm tiên căn bản chẳng hề để ý, bởi vì bọn họ là một đám người cô ngạo, tương tự như Lý Tầm Hoan vậy.

- Hãy nhớ lấy, kiếm tiên chúng ta với tiên nhân không phải là cùng một nhà, tại sao lại phải để ý đến cách nhìn của các tông phái khác?

Kim Kiếm tôn giả hỏi lại.

Làm theo ý mình, đó mới là phong cách của kiếm tiên!

Kim Thiên trưởng lão đột nhiên ngẩng đầu nói với Kim Kiếm tôn giả:

- Đại trưởng lão, làm theo ý mình đúng là đặc điểm của kiếm tiên. Nhưng đó là do một điểm, kiếm tiên sở dĩ như vậy là bởi vì Tiên giới dường như giống như một nắm cát khô, phạm có tôn giả có chút đại thần thông đều có thể chiếm núi hình thành một tiểu thế lực. Kiếm tiên có lực công kích cường đại, cô ngạo và chỉ làm theo ý mình cũng là chuyện tự nhiên. Nhưng Côn Luân tiên cảnh thì không giống vậy, các đại tông phái qua lại với nhau rất nhiều, hiện nay địa vị của Thục Sơn kiếm phái ta tại Côn Luân tiên cảnh rất cao, tin rằng Đại trưởng lão cũng hiểu được. Đã như vậy, chúng ta vì sao lại lơ đãng không để ý đến các môn phái bên ngoài đây? Chẳng lẽ địa vị chúng ta cao như hiện nay là không tốt sao?

Kim Kiếm tôn giả hai mắt sáng lên, lão mỉm cười nói:

- Kim Thiên, không nghĩ đến ngươi lại có quan điểm như vậy! Không sai, bình thường Tiên giới chỉ như một nắm cát rời, chỉ khi tiên ma đại chiến thì mới đoàn kết nhau lại. Ài, ngươi nói rất có lý, nhưng mà để bảo trì danh dự của Thục Sơn kiếm phái chúng ta, nhất định phải đưa hai đứa nhỏ này ra ngoài sao?

Kim Kiếm tôn giả nói.

Trần Kiếm Phong vừa nghe, hai mắt hần lập tức sáng lên, trong lòng đã có một tia hy vọng.

Kim Kiếm tôn giả cười, đỉnh đầu lập tức bay ra một tiểu kiếm màu vàng, tiểu kiếm trên đỉnh đầu Lily với Jake tỏa ra muôn ngàn dải quang hoa. Từng đạo quang hoa hình thành ấn ký phù triện thần bí, chậm rãi phủ xuống người Lily và Jake.

- Cài này mà thành, ai có thể nhận ra được hơi thở của các người?

Kim Kiếm tôn giả cười.

Trần Kiếm Phong với mấy người cùng dụng linh thức kiểm tra thử, nhưng mà linh thức bọn họ lại thấy Lily tỷ đệ đúng là người bình thường, căn bản không có chút khí tức nào của Lang nhân.

- Chỉ cần công lực không vượt qua ta thì không thể phát giác ra thân phận chính thức của hai đứa chúng, ngoại nhân chỉ thấy chúng như những người bình thường mà thôi. Các người nói xem Côn Luân tiên cảnh này công lực vượt qua ta liệu có mấy người đây?

Kim Kiếm tôn giả cười nói.

Trần Kiếm Phong, tứ Đại trưởng lão hít một hơi dài.

Công lực vượt qua Kim Kiếm tôn giả? phỏng chừng cả Côn Luân tiên cảnh, kể cả những tán tiên lánh đời không ra mặt, cùng lắm cũng chỉ có được ba người thôi.

Hơn nữa dù công lực vượt qua Kim Kiếm tôn giả thì chắc chắn phải là một siêu cấp đại nhân vật, một nhân vật như thế sao lại để ý đến chuyện nhỏ này.

- Kiếm Phong! Đúng rồi, trước khi bế quan ngươi tựa hồ tu luyện Bắc Đẩu kiếm điển đã đến tầng thứ bảy, quả nhiên là kì tài ngàn năm của Thục Sơn kiếm phái chúng ta. Lúc trước Tiên giới với Ma giới cao thủ tranh nhau quyền khống chế Địa cầu, các tiên bối Thục sơn kiếm phái có đưa cho ta một bộ Cửu Thiên kiếm điển, người hôm nay cũng có thể tu luyện được rồi!

Kim Kiếm tôn giả mỉm cười quay về phái Trần Kiếm Phong nói.

Trần Kiếm Phong đối với Đại trưởng lão có thể nói cảm kích vô cùng. Vừa rồi lão đã dễ dàng giải quyết chuyện Lily với Jake, bây giờ lại truyền cho hắn Cửu Thiên kiếm điển của Tiên giới.

- Đa tạ đại trưởng lão!

Trần Kiếm Phong khom người nói.

Kim Kiếm tôn giả phát tay một cái, một đạo kim quang liền bay về phía Trần Kiếm Phong.

- Kiếm Phong, đây là “Cửu Thiên kiếm điển” đệ nhất thiên - Vô Thượng Kiếm Thiên! Cái này cũng đủ cho ngươi tu luyện mấy trăm năm rồi, ta tu luyện mấy ngàn năm qua cũng mới chỉ đến thiên thứ hai. Mà Cửu Thiên kiếm điển này có chín thiên tất cả, quả là tinh thâm vô cùng!

Lời vừa nói ra, tứ Đại trưởng lão cùng với Trần Kiếm Phong trong lòng rung động. Cửu Thiên kiếm điển có chín thiên, Kim Kiếm tôn giả tu luyện mấy ngàn năm mà mới đến đệ nhị thiên, lực công kích hôm nay đã rất mạnh, trở thành một nhân vật kinh khủng lắm rồi.

- Kiếm Phong, bảy lần thiên kiếp của tán tiên ta đều vượt qua dễ dàng, thậm chí cho tới bây giờ cũng không có dùng đến tiên kiếm, đó là do công hiệu của Cửu Thiên kiếm điển. Nói không chừng ta có thể là người đầu tiên vượt qua chín lần thiên kiếp của tán tiên đó!

Kim Kiếm tôn giả cười ha ha nói.

Kim Kiếm tôn giả không biết, mấy ngàn năm trước, Quỷ Cốc Tử đã phi thăng rồi, chỉ là tin tức này ngoại nhân không biết mà thôi.

Tứ Đại trưởng lão với Trần Kiếm Phong nghe Kim Kiếm tôn giả nói, trong lòng rung động dữ dội. Vượt qua bảy lần thiên kiếp mà không có dùng tiên kiếm, cái này tuyệt đối không thể được. Nghe vậy cũng có thể tưởng tượng Cửu Thiên kiếm điển này lợi hại như thế nào.

oOo

Một ngày sau.

- Sư đệ, ta có chuyện trọng yếu phải giải quyết, ngươi đành về Tinh Cực tông một mình đi ha!

Trần Trường Phong quay về phía Lý Dương nói.

Lý Dương gật đầu:

Trường Phong sư thúc, sau khi cùng Lily và Jake tạm biệt ta sẽ lập tức trở về, người yên tâm đi!

Trần Trường Phong gật đầu, lão lập tức ngự đao mang rồi phá không mà bay đi. Tiếp đó, Lý Dương liền trở về phòng.

- Bá Vương, tối hôm qua người phát hiện tên Kim Kiếm tôn giả kia có lợi hại hay không?

Lý Dương hỏi Hạng Vũ.

Tối hôm qua, mấy người Kim Kiếm tôn giả tưởng rằng sau khi bọn họ hạ cấm chế, ngoại nhân nhất định không biết. Nhưng bọn hắn sao biết được thần thức Hạng Vũ lợi hại thế nào, thần thức Hạng Vũ vừa quét ngang phía dưới, tất cả tình huống hôm qua y hoàn toàn biết được.

Đương nhiên, Hạng Vũ phát hiện hết thấy thì Lý Dương cũng được hưởng, hắn chứng kiến cái gì nghe được cái gì, thì Lý Dương cũng biết hết.

- Vậy, Kim Kiếm tôn giả rất lợi hại rồi, vượt qua bảy lần thiên kiếp, hơn nữa lại tu luyện Cửu Thiên kiếm điển. Nghe qua ý tứ trong khi hắn nói thì hắn còn một thanh tiên kiếm nữa, nhân vật như vậy phỏng chừng so với Thiết Quốc gặp lần trước cũng không kém hơn!

Hạng Vũ trầm phán đoán.

Thiết Quốc vượt qua bảy lần thiên kiếp, hơn nữa bản thân chính là Hồng Hoang yêu thú, thực lực rất cường hãn.

Kim Kiếm tôn giả cũng vượt qua bảy lần thiên kiếp, hơn nữa tu luyện Tiên giới kiếm tiên mật điển “Cửu Thiên kiếm điển”, bản thân cũng rất mạnh, nói không chừng còn hơn cả Thiết Quắc.

- Cái “Cửu Thiên kiếm điển” này vừa nghe qua cũng biết là bí quyết tốt, tên Kim Kiếm tôn giả này nói hẳn mới tu luyện tới đệ nhị thiên. Hừ hừ mới đệ nhị thiên mà đã mạnh như vậy, nếu tu luyện hết cửu thiên, vậy chẳng phải rất mạnh sao?

Lý Dương trầm ngâm thở.

Hạng Vũ khinh thường nói:

- Cái kiếm điển này cũng chỉ là một chút kỹ xảo công pháp, không đề cao được uy lực công kích của bản thân, không làm cho công kích của mình phù hợp với thiên đạo tự nhiên. Theo như ta biết thì nó chính là do một tên Tiên đế sáng tạo ra. Cái “Cửu Thiên kiếm điển” này so sánh với “Ma Thần lục tuyệt” của ta còn cách một quãng dài!

Đương nhiên!

- “Cửu Thiên kiếm điển” chỉ là do một Tiên đế sáng tạo ra, mà Ma Thần lục tuyệt lại là khung cảnh thiên nhiên của Ma giới, do Xi Vưu đại tôn học tập tìm hiểu mà ra, nó tuyệt đối là một con đường lớn dẫn tới thiên đạo.

- Ta bây giờ phi đao công kích tựa hồ uy lực gia tăng một chút cũng không có, cái này là vì sao đây?

Lý Dương hỏi lại.

Hạng Vũ cười nói:

- Tiểu tử Lý Dương này, hôm nay ngươi đối với “Ma Thần lục tuyệt” mới ngộ được bao nhiêu đây? Huống chi bản “Ma Thần lục tuyệt” mà bốn Bá Vương cho ngươi cũng chỉ là bản phụ, bản “Ma Thần lục tuyệt” này cũng là do chính bốn Bá Vương tự ngộ ra thôi, không đầy đủ được. Đương nhiên, nó cũng đủ để cho ngươi tu luyện rồi, vậy mà hôm nay ngươi ngay cả bản phụ “Ma Thần lục tuyệt” cũng không có hiểu được một phần mười, ngươi nói gì đây?

Lý Dương cảm thấy hơi xấu hổ.

Đúng vậy, Kim Kiếm tôn giả để cảm ngộ được cái Cửu Thiên kiếm điển kia đến tầng thứ hai đã phải mất tới mấy nghìn năm. Lý Dương mới tập “Ma Thần lục tuyệt” chưa bao lâu, không tới một phần mười cũng là bình thường.

- Nhưng mà... đó cũng chỉ là một nguyên nhân!

Hạng Vũ nói tiếp.

Lý Dương vừa nghe, liền hỏi:

- Ủa, còn có nguyên nhân gì sao?

Hạng Vũ cười nói:

- Bốn Bá Vương truyền cho ngươi “Ma Thần lục tuyệt” tổng cộng có bốn thiên. Thân pháp Xuyên Vân Tỏa Vực ngươi lĩnh ngộ được nhiều nhất, thuật phòng ngự Như Phong Tự Bế dựa theo sự vận chuyển khí lưu của Thất Diệu tinh cực, ngươi lĩnh ngộ cũng không ít, Đoạn Xuyên Phân Hải ngươi ở dưới đáy sông cũng đã tập một thời gian dài, nhưng tại sa mạc Phi châu lại không có tập luyện, lĩnh ngộ ngược lại ít nhất.

- Trong này, công kích Đoạn Xuyên Phân Hải cũng chỉ có thể xem như công kích nhu tính, cùng với phi đao của ngươi khác nhau, ngươi nên học Ma Thần lục tuyệt đệ tứ thiên, tuyệt đối công kích cương tính là “Phá Sơn Liệt Không” đi!

Lý Dương vừa nghe xong, nhất thời muốn tự thử mình. Hạng Vũ truyền cho mình “Ma Thần lục tuyệt” chỉ có bốn thiên, cho tới nay mình chỉ có học “Xuyên Vân Tỏa Vực”, “Như Phong Tự Bế” “Đoạn Xuyên Phân Hải”. Tối bây giờ cũng không có học qua đệ tứ thiên là Phá Sơn Liệt Không!

- Cái này, Phá Sơn Liệt Không chính là công kích tuyệt đối cực dương cực cương, cùng với tính chất phi đao giống nhau. Người nên học đi, nó đối với lực công kích của người sẽ gia tăng rất nhiều!

Hạng Vũ cười nói.

“Tại Thục Sơn kiếm phái tu luyện cũng không an toàn lắm, tu luyện cái này cũng mất không ít thời gian. Ta nên tìm một nơi bí ẩn, chậm rãi tu luyện mới là thượng sách!” Lý Dương trong lòng liền quyết định, phi thân tới chỗ Trần Kiếm Phong.

Trước tiên nên cáo từ Trần Kiếm Phong, sau đó rời Thục Sơn và tìm một chỗ bí ẩn, để Hạng Vũ giúp bố trí một cấm chế rồi chậm rãi tu luyện Phá Sơn Liệt Không.

139. Chương 17: Tiêu Diêu Tán Tiên

Trần Kiếm Phong, Lily và Jake ba người đang đưa tiễn Lý Dương.

- Không cần đưa tiễn đâu, Lily, Jake, Trần chuồng môn, mọi người trở về đi!

Lý Dương quay về phía gia đình ba người họ nói.

Lập tức Lý Dương ngự đao mang rồi lao vút về phía chân trời, sau nháy mắt đã biến mất không còn bóng dáng.

Trong đám mây trắng trên chín tầng trời, giờ phút này Lý Dương có vẻ rất nhàn nhã thanh thản.

Trên chín tầng trời, gió thổi hiu hiu.

Bá Vương, giúp tôi tìm một chỗ bí mật, tôi sẽ ở đó chuyên tâm tu luyện! Lý Dương nhìn xuống mặt đất rộng mênh mông, quả thật không biết chọn địa phương nào là tốt nhất.

Hạng Vũ thần thức tại Côn Luân tiên cảnh tuyệt đối không có ai so bì được, thần thức quét ngang phía dưới, mấy vạn dặm trong phạm vi liền bị bao phủ. Gặp những chuyện như thế này, Lý Dương đương nhiên là phải tìm Hạng Vũ giúp.

- Lý Dương à, Côn Luân tiên cảnh có không ít tán tiên ẩn thế, đa số đều là một mình tu luyện trong phủ đệ. Nếu sau khi họ độ kiếp thất bại, thì phủ đệ đó để người tu luyện rất phù hợp, đợi bốn vương tìm một lát đã!

Hạng Vũ lúc này liền triển khai thần thức rộng ra.

Lý Dương nghe thấy thế, trong lòng vui vẻ nói

- Tán tiên lưu lại phủ đệ sao? Nói không chừng có bảo bối gì đây! Lúc đó Lý Dương liền phi hành chậm lại, chờ đợi kết quả tìm kiếm của Hạng Vũ.

Sau khoảng thời gian chừng mười lần hô hấp.

- Phía đông một ngàn ba trăm dặm, có một hạp cốc (thung lũng), trong đó có một chỗ tán tiên đã dùng qua, người có thể ở trong đó tu luyện!

Dựa theo những gì Hạng Vũ nói, Lý Dương lập tức ngự đao mang, giống như lưu quang, trực tiếp bay về phía hạp cốc này.

Chưa đến nửa canh giờ, Lý Dương đã vào trong sơn cốc.

Tiểu kiều lưu thủy, hoa mẫn sơn cốc (Nước chảy qua cầu nhỏ, hoa mọc đầy sơn cốc – vandai79). Quả nhiên là một tiên cảnh.

Lý Dương hạ xuống, liếc mắt một cái dễ dàng thấy được một cái sơn động, trên có ghi “Tiêu Diêu tiên phủ”!

- A, Tiêu Diêu tiên phủ.

Hạng Vũ kinh ngạc nói.

- Lý Dương, đây là Tiêu Dao tán nhân. Nếu bốn Bá Vương nhớ không sai, chủ nhân nơi này là Tiêu Dao tán nhân(có lẽ là sự kết hợp giữa tán tiên và chân nhân), nhưng không thể a, lẽ nào Tiêu Dao tán tiên lại độ kiếp thất bại? Sao nơi đây lại không có chút hơi người nào nhỉ?

Hạng Vũ dễ dàng đã phát hiện ra, nơi này chỉ ít đã mấy trăm năm không có người ở.

- Tiêu Dao tán nhân? Bá Vương, hắn là ai vậy?

Lý Dương tò mò hỏi.

Hạng Vũ than thở:

- Đó là một trong những nhân vật mà ngay cả bốn vương cũng phải khâm phục. Thật sự không thể tưởng tượng được y lại độ kiếp lại thất bại! Nếu y mà cũng độ kiếp thất bại thì chẳng phải không một ai có thể vượt qua cửu cửu trọng kiếp của tán tiên sao? Hừ hừ, tên Quỷ Cốc Tử kia thật là may mắn, có thể ở trong Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận.

Hạng Vũ có vẻ rất cảm thán.

Lý Dương trong lòng chấn động, Hạng Vũ là người nào? Hắn chính là một đại nhân vật cấp bậc Ma vương ở Ma giới. Côn Luân tiên cảnh này tuy thuộc về không gian của con người, nhưng Hạng Vũ ở Ma giới cũng tính là một cao thủ. Một cái Côn Luân tiên cảnh này hắn căn bản không để trong mắt, bây giờ sao lại có một tán tiên có thể khiến Hạng Vũ khâm phục?

- Tiêu Dao tán nhân nếu không độ kiếp thất bại thì hắn là đã vượt qua tám lần thiên kiếp rồi, lần thiên kiếp thứ chín có lẽ cũng chỉ còn vài năm nữa. Khi xưa bốn Bá Vương hạ phạm gian, y đã vượt qua thiên kiếp thứ sáu của tán tiên rồi mà. Tại sao mấy trăm năm rồi hắn không có quay về động phủ này? Chẳng lẽ hắn độ kiếp thất bại rồi sao? Không qua được sao, ngay cả Kim Kiếm tôn giả đó cũng vượt qua được thất cấp thiên kiếp của tán tiên cơ mà. Hơn nữa Kim Kiếm tôn giả còn không có vận dụng hết thực lực, Tiêu Dao tán nhân sao có thể thất bại sớm vậy được?

Hạng Vũ trong miệng không ngừng nói.

Hiển nhiên trong mắt Hạng Vũ, Tiêu Dao tán nhân so với Kim Kiếm tôn giả còn lợi hại hơn, hắn không tin Tiêu Dao tán nhân độ kiếp thất bại.

- Bá Vương, chẳng lẽ hắn thật sự so với Kim Kiếm tôn giả còn lợi hại hơn?

Lý Dương lập tức hỏi, ngày đó từ thần thức Hạng Vũ hắn nhìn ra, Kim Kiếm tôn giả có thực lực vô cùng kinh khủng, tại Thục Sơn kiếm phái tuyệt đối là đệ nhất cao thủ.

- Kim Kiếm tôn giả ư? Hừ! Hắn là cái thá gì, nếu không phải hắn tu luyện “Cửu Thiên kiếm điển” thì ngay cả được bốn Bá Vương nhìn hắn cũng không có tư cách, tiểu tử này đem so sánh với Tiêu Dao tán nhân tuyệt đối không xứng!

Hạng Vũ rất là khinh thường.

Kim Kiếm tôn giả vượt qua thất cấp thiên kiếp nhưng trong mắt Hạng Vũ, tựa hồ chỉ có thể xem như một tiểu nhân vật.

- Ài, có thể Tiêu Dao tán nhân đã đi nơi nào rồi chẳng? Nhưng mà theo bốn Bá Vương hiểu, tên Tiêu Dao tán nhân này không thích du ngoạn bên ngoài!

Hạng Vũ nghĩ không ra, hắn không tin Tiêu Dao tán nhân lại độ thiên kiếp thất bại.

- Nếu không phải độ Tán tiên thiên kiếp thất bại, dựa theo tính cách Tiêu Dao tán nhân mà lý giải, hắn không thích bên ngoài thì nhất định đang ở tại động phủ. Nhưng sao ở đây không có người nào cả? Chẳng lẽ Tiêu Dao tán nhân tính cách đã thay đổi?

Hạng Vũ tự nhủ.

- Bá Vương, cái này Tiêu Dao tán nhân rốt cuộc là ai vậy?

Lý Dương theo như lời Hạng Vũ nói, càng thêm tò mò Tiêu Dao tán nhân như thế nào đây.

Hạng Vũ than thở:

- Tiêu Dao tán nhân là một nhân vật truyền kỳ, bốn Bá Vương nghe chuyện xưa của hắn cũng cảm thán không thôi. Tiêu Dao tán nhân thiên tư vốn khá thấp nên tốc độ tu luyện rất chậm, phải tu luyện ngàn năm mới độ kiếp, hơn nữa độ lại kiếp thất bại, may mà thành tán tiên!

- Tu luyện ngàn năm mới độ kiếp, rồi lại độ kiếp thất bại sao!

Lời vừa nói ra, Lý Dương nhất thời sửng sốt, tu luyện ngàn năm mới độ kiếp, tốc độ này có thể nói là siêu chậm. tu chân giả bình thường cũng chỉ mấy trăm năm mà thôi, tu luyện ngàn năm mới độ kiếp, nhưng lại độ kiếp thất bại, nhân vật như vậy mà được coi là nhân vật truyền kỳ, đáng để Hạng Vũ khâm phục sao?

Đầu óc Lý Dương lập tức bị mê hoặc.

Hạng Vũ tiếp tục nói:

- Lý Dương, Chương môn Thục Sơn kiếm phái Trần Kiếm Phong với một nữ tử dị tộc yêu nhau, Thục Sơn kiếm phái vì giữ danh dự của mình nên Trần Kiếm Phong xem như không có bị tổn thất gì, vận khí coi rất tốt. Tiêu Dao tán nhân cũng cùng với dị tộc nữ tử yêu nhau, người yêu của hắn chính là Ti Cơ, một người tu hành yêu đạo.

- Yêu một nữ tử Hồ tộc, đương nhiên cái này không ai biết hết! Sau đó người con gái hồ tộc là lại bị tu tiên giả giết chết. Nếu hắn không nói ra, phỏng chừng không ai biết hắn với người con gái đó yêu nhau, hắn vẫn có thể có cuộc sống yên bình.

- Nhưng mà vì việc nữ tử hồ tộc Ti Cơ bị giết, hắn đã liên tục giết chết bốn tu tiên giả đã giết chết Ti Cơ. Hắn giết bốn tên đó chính là vì báo thù cho người yêu. Chuyện này sau đó hắn công khai tự nói ra, Ti Cơ chính là người yêu hắn!

- Chỉ cần điểm này, hắn đã có thể được bốn Bá Vương nhìn nhận!

Bá Vương rất là cao ngạo nói, tựa hồ được hắn nhìn nhận là một chuyện rất vinh dự.

Lý Dương nghe xong, trong lòng cũng có chút cảm thán với chuyện Tiêu Dao tán nhân năm xưa. Cùng dị tộc nữ tử yêu nhau, cơ hồ sẽ bị tất cả những tu chân giả không tha thứ, mặc dù không bị vậy công, nhưng ít nhất cũng bị cô lập.

- Chuyện này đã được công khai! Do cùng với dị tộc nữ tử yêu nhau nên hắn bị tất cả tu tiên giả cô lập. Đồng thời cũng bị tông phái của bốn tên tu tiên kia truy sát! Chuyện truyền kỳ này cũng từ đó mà bắt đầu.

Hạng Vũ có chút kích động.

- Tông phái của bốn tên tu tiên kia tổng cộng có mấy trăm đệ tử. Trong mấy trăm tu chân giả truy giết hắn có cả Đại Thành kỳ cao thủ, mà trong khi đó hắn chỉ là một Tán tiên ngay cả lần Tán tiên thiên kiếp đầu tiên cũng không có vượt qua. Hắn chính là tán tiên yếu nhất! Nhưng mà chỉ trong ba năm, Tiêu Dao tán nhân giết sạch toàn bộ mấy tông phái lớn mạnh này, một người cũng không tha, hơn nữa đều là quang minh chính đại khiêu chiến!

Lời này vừa nói ra khiến Lý Dương sửng sốt. Mấy trăm tu tiên giả, còn có Đại thành kỳ cao thủ, cả một tông phái...

Tiêu Dao tán nhân bất quá chỉ là tán tiên, ngay cả lần thiên kiếp thứ nhất còn chưa vượt qua.

Công nhiên đối mặt quyết đấu, một tán tiên giết sạch cả một tông phái!

Sao có thể? Lý Dương khó mà tin nổi.

Cho dù Tiêu Dao tán nhân có thể phi đao nhập đạo, phỏng chừng cũng không có khả năng, dù sao đối phương cũng là Đại Thành kỳ cao thủ, hơn nữa còn cả một tông phái.

- “Kiếm Chi Bi Sát, Kết Trần Luyện Tâm khúc”, hắn tung hoành Côn Luân tiên cảnh chính là nhờ hai đại tuyệt chiêu này!

Hạng Vũ than thở.

- Kiếm Chi Bi Sát vừa xuất, trong phạm vi chung quanh vài dặm trời u đất ám. Kẻ nào tinh thần không vững mạnh, liền bị ảnh hưởng, bị Kiếm Chi Bi Sát giết chết!

Hạng Vũ hiển nhiên đối với Kiếm Chi Bi Sát rất là coi trọng.

- Kiếm Chi Bi Sát này là cái gì vậy?

Lý Dương hỏi.

Hạng Vũ nói:

- Kiếm Chi Bi Sát chính là dung nhập tâm trạng đau khổ cùng cực với kiếm quang. Kiếm quang cùng với phi đao dao mang của người là một khái niệm, Kiếm Chi Bi Sát do kiếm quang với tâm trạng đau khổ cùng cực dung hợp mà thành, uy lực cực kì kinh khủng, tuyệt đối vượt qua sự tưởng tượng của mọi người!

Lý Dương trong lòng chấn động, người này thật là mạnh a, có thể dung nhập tâm trạng đau khổ tựa như hư vô này vào trong kiếm quang, có chút làm người ta khó tin.

Kiếm Chi Bi Sát vừa ra, tâm trạng đau khổ bị thương sẽ công kích khiến mọi người trong phạm vi ảnh hưởng tinh thần đại loạn, nếu tinh thần không đủ kiên cường, không phải là chờ chết sao!

Lý Dương hít một hơi dài, Kiếm Chi Bi Sát quả thật quá lợi hại, tinh thần không đủ, đều bị chấn động, không có chút lực phản kháng nào.

Hạng Vũ tiếp tục nói:

- Nhưng mà Hồng Trần Luyện Tâm khúc càng lợi hại hơn!

Nghe được “càng lợi hại hơn”. Lý Dương không thể tin được, Kiếm Chi Bi Sát mạnh đến thế, hắn cũng có thể tưởng tượng được, bây giờ lại còn Hồng Trần Luyện Tâm khúc so với Kiếm Chi Bi Sát còn lợi hại hơn...

- Ngay cả bốn Bá Vương cũng muốn luyện tâm khúc, đáng tiếc, Tiêu Dao tán nhân tính cách hết sức cẩn thận, ngoại nhân căn bản không cách nào tới gần. Cho dù bốn Bá Vương nắm đó công lực so với hắn mạnh hơn, hắn cũng không để tâm tới bốn Bá Vương, không truyền cho bốn Bá Vương Hồng Trần Luyện Tâm khúc.

Hạng Vũ tựa như có chút tức giận.

Hiển nhiên, Hạng Vũ nắm đó với Tiêu Dao tán nhân cũng có gặp gỡ một ít, cũng muốn học Hồng Trần Luyện Tâm khúc, nhưng mà bị từ chối.

Lý Dương trong lòng thầm kinh ngạc, Hạng Vũ tu luyện công pháp chính là do Xi Vưu truyền lại, đó tuyệt đối là công pháp đỉnh cấp của Ma giới, sao cũng có khát vọng như thế với Hồng Trần Luyện Tâm khúc?

- Bá Vương, Hồng Trần Luyện Tâm khúc này lợi hại như thế nào, uy lực như thế nào?

Lý Dương lập tức hỏi.

Hạng Vũ cười to nói:

- Hồng Trần Luyện Tâm khúc này không có uy lực gì cả. Hồng Trần Luyện Tâm khúc căn bản không phải là phương pháp tu luyện công lực, đó là một loại bí pháp tu luyện tâm cảnh.

Lời này nói ra, Lý Dương lập tức hiểu được Hạng Vũ vì sao lại có khát vọng như vậy.

Tâm cảnh!

Người tu tiên coi trọng nhất chính là cái này, nếu tâm cảnh thấp, năng lượng khổng lồ trong cơ thể không thể khống chế hoàn toàn, tốc độ hấp thu thiên địa linh khí cũng chậm, hơn nữa tỉ lệ độ kiếp thất bại cũng cao.

Tâm cảnh cao thì có thể thư thái, năng lượng trong cơ thể khống chế dễ dàng, tốc độ tu luyện rất nhanh. Hơn nữa tâm cảnh cao khiến tiềm lực được nâng cao, tâm cảnh đạt tới cảnh giới gì, công lực đạt tới cảnh giới đó cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Tu luyện tâm cảnh? Điều này sao có thể? Ma Thần lục tuyệt hiểu được thiên đạo tự nhiên mới có thể đề cao tâm cảnh, Hồng Trần Luyện Tâm khúc sao có thể đề cao tâm cảnh đây? Lý Dương quá kinh ngạc.

Hạng Vũ lắc đầu:

- Không rõ lắm, chắc Hồng Trần Luyện Tâm khúc là một bài nhạc. Mà nó là thứ gì, bản Bá Vương cũng không rõ. Ai bảo tay Tiêu Dao tán nhân này quá lạnh lùng, chẳng để ai vào mắt, cái Hồng Trần Luyện Tâm khúc này hẳn cũng chưa từng truyền cho người khác, đến bản Bá Vương hẳn cũng không lý đến.
- Nhưng mà, năm đó bốn Bá Vương gặp người này thì hẳn đã vượt qua lần thứ sáu thiên kiếp của tán tiên, công lực gần ngang với La Thiên thượng tiên. Tuy vậy tu vi tâm cảnh của hắn lại đạt tới Cửu Thiên huyền tiên, so sánh với bốn Bá Vương cũng ngang bằng! Nhưng đó là do hắn tự sáng tạo ra, mà bốn Bá Vương tu luyện “Ma Thần lục tuyệt”, tu vi tâm cảnh cũng không cao hơn hắn, người nói bốn Bá Vương có khó chịu không. Hừ, thật muốn nhìn qua Hồng Trần Luyện Tâm khúc một lần!

Cửu Thiên huyền tiên với Ma vương cùng cấp bậc. Tiên nhân chia làm Thiên tiên (Thiên ma), La Thiên thượng tiên (Ma tướng), Đại La kim tiên (Ma soái), Cửu Thiên huyền tiên (Ma vương), Tiên quân (Ma quân), Tiên đế (Ma đế) sáu cấp bậc. Năm đó Tiêu Dao tán nhân công lực mới là La Thiên thượng tiên nhưng tu vi tâm cảnh lại đạt tới Cửu Thiên huyền tiên, quả là quá kinh khủng. Cũng không trách được Hạng Vũ đối với Hồng Trần Luyện Tâm khúc lại quan tâm đến vậy.

- Bá Vương, người nói hai công pháp này hắn lấy từ đâu đây?

Lý Dương dò hỏi. Dựa theo sự giải thích của Lý Dương, siêu cấp công pháp này chắc là do Tiêu Dao tán nhân gặp may mắn lớn lấy được bí quyết của Tiên giới siêu cấp cao thủ.

Hạng Vũ than thở:

- Hừ hừ, hai đại công pháp này do hắn tự mình sáng tạo, hắn mới chỉ là tán tiên, lại có thể sáng tạo công pháp như thế, cái này mới khiến bốn Bá Vương khâm phục hắn!
- Hắn tự sáng tạo sao?

Lý Dương hỏi lại.

Hạng Vũ mắng:

- Ài, người này tự mình sáng tạo công pháp tu luyện, tại Ma giới có thể coi là công pháp cao nhất. Hơn nữa nó lại là tâm pháp tu luyện tâm cảnh. Quá trân quý, hắn tuy chỉ là tán tiên nhưng thực sự khiến cho bốn Bá Vương vô cùng khâm phục!
- Bá Vương, người nói nhân vật như thế, như thế nào lại không có vượt qua thiên kiếp của tán tiên đây?

Lý Dương đột nhiên nghĩ về chuyện này, nhân vật kinh khủng như thế, không vượt qua thiên kiếp của tán tiên sao?

Hạng Vũ cũng nghi hoặc nói:

- Cho nên bốn Bá Vương cũng thấy kì quái mà, người này có thể xem như bốn Bá Vương gặp qua mấy lần rồi, không phải là một nhân vật tầm thường. Tổ sư Lý Tầm Hoan của cũng chỉ ngang tầm với ý thôi. Người này lại độ kiếp thất bại sao? Nhưng mà động phủ này lại mấy trăm năm không có ai, nếu hắn không chết thì rốt cuộc đi đâu đây?

140. Chương 18: Sơn Trung Tam Niên

Lý Dương cười hì hì nói, tiếp đó liền đi vào trong “Tiêu Diêu động phủ”.

Trong Tiêu Diêu động phủ bố trí vô cùng đơn giản.

Ngoại trừ bộ bàn ghế đá ra, cả động phủ này làm cho Lý Dương để mắt đến chỉ có cái giường băng.

Lý Dương vừa vào động phủ, liền dễ dàng phát hiện cả động phủ bao trùm một cỗ hàn khí, hàn khí này giống như mây mù vờn quanh phía trong, chỉ có hàn khí này mới làm ta nghĩ đây là Tiên phủ.

Giường băng cực kỳ trong suốt, phẳng phất lấp lánh như kim cương.

- Đây dĩ nhiên là hàn băng ngàn năm ở Bắc hải. Lý Dương, cái này chính là bảo bối a. Người ngồi trên tu luyện, tốc độ có thể tăng rất nhiều. Quan trọng nhất là, hàn băng ngàn năm đối với rèn luyện thân thể cực kì hữu hiệu. Ngồi trên nó tu luyện thân thể, hàn khí của hàn băng ngàn năm tự nhiên dung nhập vào thân thể người làm cho thân thể càng ngày mạnh hơn. Người nhất được bảo bối rồi!

Hạng Vũ khẽ tán thưởng nói.

Lý Dương vừa nghe, đôi mắt sáng ngời lên:

- Ta phải thử xem đã!

Thân thể Lý Dương giống như phiêu hốt nhẹ nhàng bay lên trên giường băng và ngồi xuống.

- Thật lạnh!

Lý Dương không kiềm chế được run run người, hân thân thể cường hân như vậy mà cũng cảm thấy lạnh, có thể tưởng tượng được hàn băng ngàn năm này lạnh như thế nào.

- Bắt đầu dựa theo Tử Cực Ma Thể huyền công hấp thu hàn băng ngàn năm tu luyện. Trong hoàn cảnh này, là thích hợp nhất tu luyện Tử Cực Ma Thể huyền công.

Hạng Vũ vừa mới hướng dẫn, Lý Dương lập tức hiểu ngay.

Tử Cực Ma Thể huyền công chính là dựa vào ngoại lực áp bức mà tu luyện. Hôm nay hàn băng khí không ngừng xâm nhập thân thể, dùng để hấp thu tu luyện chính là quá tốt.

Bên trong vận Ma Dương điển, một cỗ thiên địa linh khí hoá thành màu xanh khí thể tiến vào trong cơ thể Lý Dương, chậm rãi hoá thành ma sát lực, dung hợp vào từng tế bào.

Sâu trong não bộ, Lý Dương đang khống chế một khoả tinh bảo tựa như một viên tinh thể tròn của Tử Cực Ma Thể huyền công bay lên, viên tinh thể màu đỏ phát ra đạo quang thải màu tím chậm rãi dung nhập hàn băng khí, sau đó hình thành phù triện, dung hợp trong thân thể Lý Dương.

Cùng lúc đó, Thất Diệu tinh cực cũng đồng thời bay lên. Đạo đạo thiên địa linh khí không ngừng bị nén lại, dùng tinh cực chi hoá rèn luyện, đạo phách màu chanh sắc không ngừng phun đạo mang ra...

Tam đạo cùng tăng!

- Tốt rồi! Lần trước lấy được Hắc Diệm linh châu cũng không có sử dụng qua! Bá Vương, Hắc Diệm linh châu sử dụng như thế nào đây?

Lý Dương trong lòng thầm hỏi Hạng Vũ. Tinh thần cường đại cũng có chỗ tốt, vận công dưới tình huống như thế mà cũng có thể phân tâm thần ra làm hai. Một người tu chân bình thường không dám phân tâm như vậy, đây do Lý Dương có tâm cảnh cao tương đương với Thiên tiên (Thiên ma).

Hạng Vũ nói:

- Nếu dùng Hắc Diệm linh châu, nó giúp người tăng gấp đôi tốc độ hấp thu thiên địa linh khí. Còn nếu muốn thông qua nó hấp thụ ma sát khí thì phải đưa nó vào trong trái tim. Thân thể người hạch tâm chính là đạo phách nên đem Hắc Diệm linh châu đưa vào đan điền cũng được. Sau đó đưa một đạo ma lực vào để nó tự động chuyển hoá, rồi thông qua nó hấp thu thiên địa linh khí. Thiên địa linh khí chỉ cần qua Hắc Diệm linh châu, tự động biến thành ma sát khí!

- Được rồi, để ta thử xem sao!

Hạng Vũ không chế một đạo năng lượng mở hộp ngọc trước ngực.

- Vụt!

Bỗng dưng, một đạo hắc quang từ ngực chậm rãi bay lên đỉnh đầu Lý Dương. Nó chính là Hắc Diệm linh châu.

Lý Dương há miệng ngửa lên, nhất thời Hắc Diệm linh châu tự dưng bay vào miệng hắn rồi trực tiếp tiến vào đan điền. Trong đan điền của Lý Dương nó chậm rãi xoay tròn. Cùng lúc đó Lý Dương không chế một đạo ma sát lực màu đen dung nhập vào Hắc Diệm linh châu. Trong nhất thời Hắc Diệm linh châu phóng ra đạo đạo quang hoa màu đen.

Lý Dương lập tức thông qua Hắc Diệm linh châu hấp thu thiên địa linh khí.

- Vù vù...

Giống như gió lốc, tốc độ tụ tập thiên địa linh khí trong nháy mắt đề cao thập bội, Hắc Diệm linh châu trong nháy mắt biến thành trung tâm của cơn lốc, thiên địa linh khí kinh khủng tụ tập không ngừng vào Hắc Diệm linh châu.

Hắc Diệm linh châu phẳng phất như đang chuyển đổi khí, thiên địa linh khí thông qua nó liền chuyển thành ma sát khí, đương nhiên lúc đầu phải dùng một đạo ma sát lực dẫn đạo.

Ma sát khí bản chất so với thiên địa linh khí mạnh hơn một bậc, một lượng lớn thiên địa linh khí bất quá không thể chuyển hoá được một phần mười ma sát khí.

Thuần túy là ma sát khí.

Đây thuần túy tuyệt đối là ma sát khí, ma sát khí hoàn toàn hoàn toàn tinh khiết, không cần Lý Dương phải rèn luyện lại, trực tiếp có thể hấp thu, hắn thấy quả là sướng khoái. Khi xưa Lý Dương hấp thụ linh tinh với tốc độ kinh người chính là bởi vì nó hoàn toàn tinh khiết.

Cứ như thế tu luyện...

Cho đến khi.

Lý Dương mở mắt ra, tốc độ hấp thu điên cuồng trong cơ thể dần chậm lại, gần một ngày tu luyện, so với quá khứ thì tương đương với nửa tháng.

- Tốc độ hấp thu tuyệt đối tăng gấp mười, thậm chí còn hơn nữa!

Lý Dương trên mặt có một tia mỉm cười.

Hạng Vũ nói:

- Đương nhiên, tiểu tử ngươi nhìn xem, Hắc Diệm linh châu là bảo bối gì, bảo bối vậy mà cũng bị ngươi lấy được, tiểu tử ngươi vận khí thật sự quá tốt mà!

Lý Dương đang cười, đột nhiên trong lòng rung động:

- Ta tới đây, vì quan tâm tu luyện Phá Sơn Liệt Không, không thể lãng phí thời gian được, phải lập tức tu luyện nó mới được!

Rồi khoang chân ngồi trên giường hàn băng.

Tâm thần Lý Dương đắm chìm vào sâu trong óc, Ma thần lục tuyệt bí diễn ở giữa đầu toả ra quang mang chói mắt lập tức hấp dẫn Lý Dương, Lý Dương lập tức khống chế tâm thần tiến vào trong đó.

- Oành!

Một cỗ khí thế vĩ đại rung động tinh thần Lý Dương, hôm nay Lý Dương tinh thần đã vượt xa lần đầu tiên tu luyện Ma thần lục tuyệt, khí thế ẩn chứa trong bí diễn căn bản không thể ảnh hưởng đến hắn.

- Đệ tứ tuyệt - Phá Sơn Liệt Không, ta đã nhìn ra đòn công kích cực dương cực cương này rốt cuộc lợi hại như thế nào rồi!

Lý Dương khống chế tinh thần tiến vào đệ tứ tuyệt.

Trong nháy mắt một khung cảnh thật lớn xuất hiện trong đầu Lý Dương.

Một ngọn núi, phẳng phất như cao tới trời, Lý Dương xem ra, quả núi này vượt xa hiểu biết của hắn về một ngọn núi cao ở địa cầu hay ngay cả ở Côn Luân tiên cảnh.

Một thanh phủ đầu (phủ đầu là cái búa, cái rìu - vo vong)

Một thanh phủ đầu màu đen!

Một thanh phủ đầu dài vạn trượng!

Một gã đại hán cao to cầm một thanh phủ đầu màu đen, hung hăng bỏ một búa xuống đỉnh núi kia.

- Ti ti.

Phủ nhận phát ra rung động lớn, mấy vạn rung động ấy trong nháy mắt như phá nát không gian, khe nứt không gian màu đen xuất hiện, mặc dù khe nứt không gian rất nhỏ, so với ngày đó Huyền quang chân nhân tạo thành nhỏ hơn nhiều. Nhưng mà Lý Dương lại có thể cảm nhận rõ ràng khe nứt này so với khe nứt mà Huyền quang chân nhân tạo thành còn kinh khủng hơn.

Tuy chỉ là cảm giác nhưng mà Lý Dương có thể xác nhận cả trăm phần trăm.

Uy thế của phủ đầu càng làm cho Lý Dương hưng phấn.

- Oành!

Thanh phủ đầu đó hung hăng bỏ thẳng xuống đỉnh ngọn núi cao, những tiếng “ti ti” phát ra. Giữa thanh phủ đầu và tảng đá tựa hồ như đã xuất hiện những tia lửa điện, dưới một đòn bổ mạnh mẽ như thế mà các tảng đá lại có thể chống đỡ được, khối đá này cứng rắn vậy sao?

Một luồng khí tức hắc ám xoay tròn.

Hình ảnh đã kết thúc rồi.

- Lý Dương, thực xấu hổ, nửa phần phía sau bản Bá Vương còn chưa lĩnh ngộ, nửa phần đầu bản Bá Vương cũng chỉ mới lĩnh ngộ được một chút, chính là phần người vừa nhìn thấy đó. Vì vậy người chỉ có thể nhìn thấy tới đó thôi!

Thanh âm của Hạng Vũ vang lên trong đầu Lý Dương.

Lý Dương lại phẳng phất như chẳng hề nghe thấy gì vậy, hắn hoàn toàn đắm chìm trong quỹ tích mà thanh phủ đầu vừa rung động.

Chỉ là rung động mà lại có thể khiến không gian vỡ nát?

Hơn nữa chỉ là ảnh tượng mà có thể truyền tới một khí thế như vậy khiến cho trong lòng Lý Dương không khỏi cảm thấy run rẩy, thanh phủ đầu đó thật quá đáng sợ.

- Vù!

Một đạo đao mang lập tức từ trong tay Lý Dương bắn ra. Lý Dương có ý thức muốn khống chế sự rung động của đao mang, hắn muốn mô phỏng lại cảnh vừa rồi, đáng tiếc, biến hóa của lưỡi phủ đầu vừa rồi quá nhanh, nói rằng trong một giây lưỡi phủ chấn động cả nghìn tỷ lần thì hơi quá, nhưng nó cũng đại biểu cho việc Lý Dương chẳng thể nhìn được rõ ràng.

Nhưng Lý Dương đại khái cũng có thể nhìn ra một chút.

- Vù!... Vù!... Vù!

Lý Dương lại một lần nữa bắn ra ba đạo đao mang, lần này là trực tiếp bắn ra, không hề có chút rung động nào mà hướng về đao mang vừa phát ra để công kích.

- Bùm!... Bùm!... Bùm!

Liên tục ba tiếng va chạm vang lên, không ngờ đạo đao mang thứ nhất lại có thể liên tục phá tan hai đạo đao mang, sau đó mới bị đạo đao mang sau cùng phá đi.

“Phù, ta mới chỉ học được một chút mà thôi, không ngờ công kích lực đã được đề cao gấp hai lần!” Trong lòng Lý Dương lập tức kích động không thôi.

- Bá Vương, người khổng lồ vừa rồi là ai? Thanh phủ đầu vừa rồi là cái gì?

Lý Dương vội vã hỏi.

Hạng Vũ trả lời:

- Theo lời Xi Vũ đại tôn nói thì cự nhân đó chính là Bàn Cổ đại thần, người khai thiên tích địa trong truyền thuyết. Còn về phủ đầu, đương nhiên là đệ nhất thần khí trong lục giới – Khai Thiên thần phủ!

Trong lời của Hạng Vũ tràn ngập sự kính ngưỡng.

Bàn Cổ đại thần, đó có thể nói là một nhân vật cấp bậc Hồng Quân đạo nhân, một nhân vật đỉnh cấp tối cao khắp lục giới. Phóng mắt nhìn ra các giới, cũng có có Bàn Cổ đại thần và Hồng Quân đạo nhân đã cảm ngộ được về Hỗn Độn Tu La đại đạo mà thôi.

Còn các nhân vật cỡ đại tôn các giới như Xi Vũ, Tam Thanh thì nhiều nhất cũng chỉ đạt tới cảnh giới thái cực vô thượng đại viên mãn mà thôi.

Lý Dương chỉ nháy nháy mắt, nhớ lại cánh tay to lớn mạnh mẽ và cây cự phủ vừa rồi mình được nhìn thấy. Hắn cảm thấy tâm thần mình hoàn toàn bị áp bức, thực sự là quá mạnh, chỉ đơn giản là khí thể từ trong ảnh tượng truyền ra mà có thể hoàn toàn áp chế được tâm thần Lý Dương.

“Vận khí a, vận khí a, không ngờ ta lại có được Ma Thần Lục Tuyệt, không ngờ ta lại có thể nhìn thấy thứ vũ khí có tính chí dương chí cương là Khai Thiên thần phủ. Ân, tu luyện, tu luyện!” Trong lòng Lý Dương lập tức quyết định tu luyện.

- Vù!... Vù!... Vù!...

Một đạo đạo mang bắn thẳng xuống mặt đất, Lý Dương không chế năng lượng của đạo mang, hắn chỉ là không ngừng học tập cái quỹ đạo rung động kia.

Hắn có thể cảm nhận được chuyện Khai Thiên Thần Phủ chém nát không gian tịnh không phải là vì năng lượng cường đại mà là vì cái quỹ tích thần bí khó dò kia.

Án chiếu theo sự lý giải của Lý Dương, việc này phỏng phát giống như “Bào Đỉnh giải ngư” (thành ngữ: chỉ những việc đã được trải qua kiểm nghiệm trong thực tiễn nhiều lần mà nắm vững được quy luật khách quan của sự vật, từ đó mà hành động được thoải mái, vận dụng được dễ dàng. Câu chuyện thì nó đại loại là thế này, Bào Đỉnh là một đầu bếp và nó liên quan đến chuyện cắt thịt bò... còn tở mĩ ra sao thì mọi người tự tìm hiểu nhé, ai có hứng thú thì vào đây: - vo vong) vậy, nếu không có lực thì rất khó mà cắt được miếng thịt bò ra, nhưng Bào Đỉnh lại rất dễ dàng mà cắt ra được thành từng phần từng phần, hơn nữa lại không cần phải dùng đến lực khí.

Chắc hẳn trong mắt Bàn Cổ đó, không gian chính là một miếng thịt bò. Y có thể dễ dàng phát nát không gian hơn nữa còn không cần phải dùng đến luồng năng lượng đáng sợ của y.

Có lẽ đây chính là thiên đạo cao thâm khó dò.

Lý Dương chẳng thể lý giải thiên đạo, hắn chỉ có thể học tập một cách cứng nhắc theo rung động kia mà thôi. Dù sao lưỡi phủ của Khai Thiên Thần Phủ cũng vô cùng bén nhọn, Lý Dương có thể tượng tượng đó là đầu nhọn của đạo mang và dùng theo hệt như vậy.

Một ngày lại một ngày học tập.

Lý Dương không ngừng nghiên cứu, đồng thời hắn cũng nghiên cứu tam tuyệt khác. Kết hợp tất cả lại mà nghiên cứu.

Trong mắt hắn, Phá Sơn Liệt Không này đối với công kích lực của đạo mang vô cùng có lợi.

Trong quá trình nghiên cứu và thể ngộ, tu vi tâm cảnh của Lý Dương cũng chậm rãi được đề thăng. Tuy là rất chậm nhưng cũng là có đề thăng, cần phải biết rằng nhưng tiên nhân bình thường có khi cả ngàn năm mà tâm cảnh chẳng tăng lên được chút nào.

Một ngày lại một ngày thực nghiệm.

Năng lượng của đao mang trong thể nội đã hao phí quá nhiều, Lý Dương lập tức ngồi xếp bằng rồi dùng Hắc Diệm Linh Châu để tu luyện bổ sung.

Sau đó hắn lại tiếp tục thực nghiệm đao mang!

Không ngừng thực nghiệm, quên đi cả thời gian, tất cả tinh thần của hắn đều tập trung vào tu luyện “Phá Sơn Liệt Không”.

Quên đi tất cả, chỉ biết không ngừng nghiên cứu đao mang.

Hạng Vũ rất là hiếm khi chẳng nói một lời như thế này.

Từ khi Lý Dương tiến nhập vào trạng thái này hắn chẳng có một cơ hội nào nói chuyện. Hắn là người ngoài cuộc, có thể cảm thụ được rõ ràng sự tiến bộ thần tốc và sự dễ dàng tâm cảnh của Lý Dương.

Chuyện tâm cảnh đề cao mà cũng có thể cảm thụ được.

Hạng Vũ nghĩ đến là lại cảm thấy khủng khiếp, vậy mà Lý Dương còn cho rằng tốc độ đề cao tâm cảnh của hắn là quá chậm.

- Một phần trăm? Chuyện cười, sợ rằng ta đến cả một phần trăm triệu của Bàn Cổ vẫn còn chưa học được ấy!

Mỗi lần Lý Dương thực nghiệm đao mang là sau đó hắn lại quan sát cảnh tượng “Phá Sơn Liệt Không”, từ đó càng ngày càng cảm thấy những sự sai khác to lớn, sau đó hắn lại càng thêm nỗ lực tu luyện. Cứ tuần hoàn như vậy..

Thời gian lúc này đã chẳng còn ý nghĩa gì.

Tuy Lý Dương dùng Hắc Diệm Linh Châu để tu luyện nhưng hắn chỉ là dùng để bổ sung những năng lượng tiêu thoát do thực nghiệm đao mang mà thôi, một ngày chỉ có một phần mười thời gian là dùng để tu luyện. Nhưng cũng vì Hắc Diệm Linh Châu quá lợi hại, tốc độ tu luyện so với quá khứ nhanh hơn đến mười lần. Cứ như vậy mà tính, tốc độ tu luyện của Lý Dương vẫn tương đương với hồi ở sa mạc Phi châu tu luyện.

Thời gian chậm rãi qua đi...

Nội thể Lý Dương đã đạt đến Nguyên Anh hậu kỳ, tương đương với thất cấp cao thủ đỉnh phong, đao pháp đã hoàn toàn hóa thành chanh sắc.

Nhưng tất cả những việc này Lý Dương đều chẳng hề chú ý, toàn bộ sự chú ý của hắn đều tập trung lên chuyện thực nghiệm đao mang.

Mỗi một lần hấp thu thiên địa linh khí chỉ là vì bổ sung năng lượng tiêu thoát mà thôi. Cho dù trong quá trình bổ sung năng lượng bị tiêu hao, đao pháp cũng có đột phá, nhưng Lý Dương hắn chẳng hề chú ý, bây giờ hắn chỉ biết đến chuyện nghiên cứu sự rung động kia, không ngừng thực nghiệm, không ngừng tìm ra những phương pháp công kích thích hợp với bản thân nhất.

- Hỏa phần hóa tẫn, lôi kích thành trần vu thị phiêu miểu thân du thiên địa vô câu vô thúc thiên địa tưng hoành tiêu diêu vũ nội. Hóa thân phong điệp vu cốc trung phóng lãng hình hài vu thiên địa thân tâm nhập tự nhiên xích anh thể thiên tâm tùy phong điệp nhi động phân nhân uân nhi hành...

Đột nhiên, một loạt những tiếng lẩm bẩm vang lên, nhưng những âm thanh này lại truyền đến tai Lý Dương một cách thập phần rõ ràng.

Có thể là chỉ riêng âm thanh thì không thể khiến Lý Dương hồi phục lại được từ trạng thái đó, nhưng đột nhiên một tiếng địch (một loại nhạc khí) vang lên...

Đó là sự bi thương xuyên qua thời gian và không gian, nhưng tiếng địch quyến luyến phiêu đảng vang lên khắp cả sơn cốc, phiêu đảng trong tâm hồn Lý Dương, sau nháy mắt đã xâm nhập vào nơi sâu thẳm trong tâm hồn Lý Dương.

- Con mẹ cái thằng hồn đản nào đó? Trạng thái “vong ngã” (quên đi bản thân) là khả ngộ bất khả cầu, bản Bá Vương ba năm nay chẳng dám nói một lời nào, vậy mà giờ tiếng địch đáng ghét kia làm hỏng mất trạng thái “vong ngã” của Lý Dương. Trời ạ, dưới trạng thái “vong ngã” tốc độ tu luyện tâm cảnh sẽ nhanh đến kinh người, lĩnh ngộ cái gì cũng nhanh đến mức kinh người, một trạng thái tốt như vậy, nếu kiên trì được trăm năm thì có lẽ đã xấp xỉ với bản Bá Vương rồi.

Hạng Vũ cảm hận nói.

141. Chương 19: Hồng Trần Luyện Tâm Khúc

Cơ hồ chỉ sau chốc lát, tiếng địch trong tai hắn phẳng phát như đã biến mất, nên nói là sự chú ý của Lý Dương đã hoàn toàn chuyển hướng, trong lòng hắn chỉ còn khúc nhạc “Lương Chúc”, khúc nhạc “Lương Chúc” trong chiếc hộp âm nhạc mà Khương Tuyết tặng hắn.

Sau nháy mắt Lý Dương đã một lần nữa tiến vào trạng thái “vong ngã”, chỉ là lần này trong lòng hắn chỉ có Khương Tuyết, chỉ có những hồi ức về hắn và Khương Tuyết.

Lần đầu tiên gặp Khương Tuyết, ánh mắt đầy mơ ước của Khương Tuyết nhìn Lý Dương...

Khi phân li tại bệnh viện, ánh mắt chờ đợi của Khương Tuyết khi tặng cho Lý Dương chiếc hộp âm nhạc này...

“Vô ngôn đáo diện tiền, dữ quân phân bôi thủy, thanh trung hữu nùng ý, lưu xuất tâm đề túy, bất luận oan hoặc duyên, mạc thuyết hồ điệp mộng, hoàn nhĩ thử sanh thử thế, kim thế tiền thế, song song phi quá vạn thế thiên sanh khứ.” (lời bài hát Lương Chúc)

Lý Dương hoàn toàn nhắm mắt lại, hắn phẳng phát như đã nghe thấy những tiếng ca quen thuộc của khúc nhạc “Lương Chúc” trong chiếc hộp âm nhạc đó.

- Vụt!

Một đạo dao mang bay ra, sau nháy mắt đã cắt đứt một cây lục trúc trong sơn cốc, tựa hồ chỉ sau nháy mắt một cây địch bằng lục trúc đã được tạo thành.

Lý Dương thập phần nhẹ nhàng cẩn thận mà đặt nó lên miệng rồi khẽ thổi lên...

Những tiếng địch du dương ai oán vang lên...

Giống hệt với lần trước thổi địch ở Thái Bạch lâu vậy, Lý Dương chẳng hề cảm thấy mình đang thổi cả.

Tiếng địch của Lý Dương và tiếng địch từ bên ngoài rất ăn ý và tương tự với nhau.

Sơn cốc nơi mà Lý Dương đang ở đang ở giữa hai ngọn núi.

Trong đó, trên đỉnh một ngọn núi có một trung niên nhân tóc trắng đang ngồi, trên tay y đang cầm một cây địch, chỉ là đó là một cây hắc ngọc địch.

Sau hồi lâu, trung niên nhân tóc trắng chậm rãi đặt cây địch bên miệng xuống rồi chậm rãi ngoảnh đầu về hướng sơn cốc, khuôn mặt băng lãnh của lão có lẽ khó mà xuất hiện nổi một nụ cười. Nhưng lúc này Lý Dương vẫn đang thổi địch y như cũ, không ngừng thổi, không hề có vẻ gì là sẽ dừng lại. Hắn đã không dựa theo lời nhạc mà thổi nữa mà là dựa theo những tia cảm giác trong lòng mà thổi...

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Lý Dương cứ như vậy mà thổi, là một tu chân giả, hơi thở thường rất dài, cho dù là không ngừng thổi một năm đối với hắn cũng không có gì là khó khăn.

Ngày hôm đó hắn đã hưng phấn khoác lên mình bộ tây phục đẹp nhất mà đệ đệ tặng, lái chiếc xe đẹp nhất, mua nhẫn kim cương đắt nhất, rồi cứ như vậy mà đi cầu hôn.

Hôm đó, hắn giống hệt như một đứa trẻ do dự bất an đi đến nhà Khương Tuyết.

Hôm đó, cú điện thoại đó, cú điện thoại trong nhà Khương Tuyết đó, nó giống hệt như một tiếng sấm, đánh tan tương lai đẹp đẽ của hắn.

Hôm đó, thân thể lạnh lẽo trong căn phòng ở cục cảnh sát đó, thân thể đã lạnh đi đó đã khiến lòng hắn cũng cảm thấy lạnh lẽo theo.

Hôm đó, hắn rời khỏi quang minh và tiến nhập vào hắc ám...

Tiếng địch của Lý Dương đã biến thành sục sôi, biến thành tràn đầy sát khí...

Từng đạo kinh khí từ trong cây địch bằng lục trúc phát ra, những làn hoa cỏ trong sơn cốc đều bị bắt nát, tiếng địch của Lý Dương lại càng thêm sôi sục, sát khí cũng càng thêm nồng đậm!

- Bùm!

Cây địch bằng lục trúc không chịu nổi kinh khí vùng vẫy nên đã nổ tung thành bốn mảnh.

Những mảnh trúc sắc bén vạch lên mặt Lý Dương, nhưng hắn lại giống như chẳng cảm thấy gì, một dòng máu tươi chậm rãi từ trên mặt hắn chảy xuống.

Lý Dương ngửa mặt lên trời, hai mắt nhắm chặt lại, những giọt nước mắt màu đỏ, không biết nó vốn đã là màu đỏ hay là do hòa với máu mà thành.

“Ta lại nhớ lại Tuyết!” Lý Dương thầm nói, từ sau khi Tuyết chết, hắn vẫn luôn tránh phải trầm mặc trong quá khứ. Khi ở New York, Lý Dương dùng những bức tượng gỗ để gửi lòng mình vào, bình thường khi tu luyện, khi một mình ngẩng trắng, mỗi lần chỉ có một người, ở bên ngoài lan can ở căn nhà ngoài tục thể là Lý Dương lại không khỏi nhớ đến Tuyết.

Trong sơn cốc ba năm nay, Lý Dương vẫn luôn ở trong trạng thái vong ngã, nhưng hắn luôn rất hiếm khi nhớ đến Tuyết được, cả ba năm trời, thực sự rất hiếm khi. Nhưng mà tiếng địch bên ngoài vừa mới vang lên đã khiến cố nhớ nhưng từ sâu thẳm trong tâm hồn Lý Dương bùng lên.

Đột nhiên thân hình Lý Dương chấn động.

Trong mắt hắn lóe lên một tia tinh quang, một trung niên nhân đột nhiên trực tiếp xuất hiện trước mắt hắn.

Tóc bạc, khuôn mặt lạnh lùng, một cây hắc ngọc địch, một thanh trường kiếm.

Trung niên nhân tóc bạc này nhìn Lý Dương với một ánh mắt thân thiết hiếm thấy.

Lý Dương trải qua ba năm tu luyện, tu vi của tâm cảnh đã được đề cao tới mức hải nhân, hiện nay hắn thậm chí đã có thể tính là đạt tới mức đỉnh phong của thiên tiên. Linh thức của hắn đã mạnh đến mức hải nhân, cho dù là một cao thủ cỡ Áo Quang chân nhân, gia gia của hắn cũng không thể đến gần hắn mà không bị cảm ứng thấy.

Nhưng trung niên nhân tóc trắng trước mặt này lại khiến cho Lý Dương không hề cảm nhận thấy bất kỳ một tia khí tức nào, cho dù là mắt hắn nhìn thấy nhưng linh thức của hắn vẫn không cảm giác được chút nào.

- Tu ma giả? Không thể ngờ được, trên lục địa của Côn Luân tiên cảnh lại xuất hiện một tu ma giả?

Trung niên nhân tóc trắng nhìn Lý Dương cười nói.

Sắc mặt Lý Dương biến đổi.

Hạng Vũ từng nói qua, Liễm Tức thuật mà hắn sử dụng có thể che giấu khí tức tu ma giả của Lý Dương. Trừ phi là người có nguyên thần cường đại hơn Hạng Vũ mới có thể khám phá ra khí tức tu ma giả trên người hắn, điều này Lý Dương hiểu rất rõ. Lẽ nào trung niên nhân tóc trắng trước mặt này lại mạnh hơn cả Hạng Vũ?

- Bá Vương, nguyên thần của ngài không phải đã đạt đến cảnh giới Ma vương đỉnh phong rồi sao? Thậm chí còn vượt qua cảnh giới Ma vương nữa? Sao có thể bị y khám phá ra vậy?

Trong lòng Lý Dương bèn lập tức hỏi Hạng Vũ.

- Hồng Trần Luyện Tâm khúc, là Hồng Trần Luyện Tâm khúc a, quả nhiên Tiêu Dao tán nhân này chưa chết, Tiêu Diêu, Tiêu Diêu? Không ngờ tâm cảnh tu vi của hần đã cao đến vậy, hai ngàn năm trước, tâm cảnh của hần chỉ kém bản Bá Vương một mức, bây giờ có lẽ đã vượt qua ta một chút rồi?

Hạng Vũ nói trong đầu Lý Dương.

- Bất quá không ngờ hần lại cười với người, Lý Dương a, Tiêu Dao tán nhân này đã cười với người. Hiếm có a. Trong ấn tượng của bản Bá Vương, Tiêu Dao tán nhân này đối với bất kỳ người nào khác cũng đều phảng phất giống như một lão thái bà đã chết vậy. Ấy, từ sau khi lão bà của hần chết, bộ dạng hần vẫn luôn lạnh lùng như vậy, hình như lão đã có hảo cảm với người rồi đó! Lý Dương, người phải nắm lấy cơ hội này a!

Lý Dương mỉm cười, tiếp đó hần ngẩng đầu nhìn người trước mặt.

- Nguyên thần của Bá Vương Hạng Vũ ở trong thể nội người đúng không?

Một câu nói của Tiêu Dao tán nhân đã khiến Lý Dương chấn động.

Ngay sau đó Lý Dương đã hoàn toàn tỏ ra tự nhiên, nguyên thần của Tiêu Dao tán nhân này đã không ở dưới Hạng Vũ, phát giác ra sự tồn tại của Hạng Vũ là một chuyện thập phần dễ dàng.

- Đúng vậy!

Lý Dương gật gật đầu.

- Ngài là Tiêu Dao tán nhân phải không?

Lý Dương hỏi ngược lại.

- Đúng vậy!

Tiêu Dao tán nhân gật đầu trả lời.

Hai người một hỏi một đáp, ngữ khí đều giống hệt nhau, đều vô cùng thẳng thắn, chẳng có chút ý giấu diếm nào.

Đột nhiên, giữa hai người sản sinh ra một loại không khí vô cùng kỳ lạ.

Hai người đồng thời nở ra một nụ cười.

- Nghe tiếng địch của ngài, chắc hẳn ngài rất yêu người yêu mình nhỉ!

Dứt lời Lý Dương bèn nhớ lại tiếng địch đã đưa hần trở lại quá khứ, một tiếng địch vô cùng ai oán.

Tiêu Dao tán nhân gật gật đầu, rồi y bỗng buồn rầu nói:

- Đúng vậy! Ta rất yêu nàng ấy, nhưng ta và nàng ấy mãi mãi chẳng thể gặp lại nữa rồi.

Tao ngộ của Lý Dương và Tiêu Dao tán nhân lại không giống nhau. Người yêu của Tiêu Dao tán nhân là một nữ tử hồ tộc, là một tu hành giả, ngày đó khi nàng ta bị giết thì yêu hạch cũng bị hủy, hồn phi phách tán, mãi mãi chẳng thể siêu sinh nữa. Nhưng Khương Tuyết lại là phàm nhân, sau khi chết linh hồn sẽ tiến nhập vào Minh giới, có thể nói là vận khí của Lý Dương vẫn tốt hơn Tiêu Dao tán nhân một chút.

- Ta cũng nghe được tiếng địch của người, chắc người cũng rất yêu người yêu của mình nhỉ!

Tiêu Dao tán nhân hỏi ngược lại.

Lý Dương gật đầu nói:

- Đúng vậy. Rất yêu, vô cùng yêu!

Hai người một hỏi một đáp, giữa hai bên như có cái loại cảm giác đang đi cùng trên một con đường.

- Bá Vương Hạng Vũ, vẫn khỏe chứ?

Đột nhiên thanh âm của Tiêu Dao tán nhân vang lên trong đầu Lý Dương.

Hạng Vũ sững sờ, ngay sau đó hần ha ha cười lớn nói:

- Bản Bá Vương vẫn không tồi, tin rằng trong vài chục năm nữa bản Bá Vương sẽ lại có thể trở về Ma giới rồi!

Hạng Vũ không hề né tránh Lý Dương, thanh âm của hắc Lý Dương cũng cảm ứng được. Cứ như vậy, Lý Dương có thể nghe được rõ ràng cuộc đối thoại của hai người.

- Người không lo lắng ta sẽ làm năng lượng nguyên thần của người lộ ra sao? Bây giờ thực lực của ta mạnh hơn người, nguyên thần cũng không kém hơn người, muốn làm nguyên thần của người lộ ra cũng chỉ là chuyện nhỏ, thanh niên trẻ tuổi này cần bản chẳng ngần ngại, đến lúc đó Tiên giới sẽ có cảm ứng, bọn chúng sẽ hạ giới bắt lấy người, nói không chừng còn thưởng gì cho ra nữa đó!

Tiêu Dao tán nhân nói.

Hạng Vũ cười ha hả nói:

- Tiêu Dao, người khác không hiểu người, lẽ nào bản Bá Vương ta lại không hiểu? Người có thể vẫy đuôi chó chờ lệnh bọn người Tiên giới sao?

Tiêu Dao tán nhân đột nhiên cười lớn nói:

- Ha ha, Bá Vương Hạng Vũ không hổ là Bá Vương Hạng Vũ, năm đó người của Tiên giới trước mặt Bá Vương người chẳng một ai dám phản kháng, cuộc đại chiến năm đó, nếu không phải là Tiên giới lấy ra...

- Cảm ơn!

Hạng Vũ đột nhiên quát to.

Lý Dương đột nhiên phát hiện ra, Hạng Vũ lúc này tựa hồ vô cùng phần nộ.

- Hừ, cho tới bây giờ người vẫn không muốn đối mặt với sự thật? Hạng Vũ à Hạng Vũ, người đường đường là Ma vương ở Ma giới, năm đó Tiên Ma đại chiến, người công lực cao nhất phe Tiên giới cũng chỉ là Đại La kim tiên, so với người chênh lệch quá nhiều, người tại sao lại thất bại? Cho tới bây giờ, nguyên thần của người vẫn giống như “chó nhà có tang vậy”, né tránh mấy ngàn năm liền mà vẫn không dám đối mặt với sự thật năm đó, quả là hệt như trước!

Tiêu Dao tán nhân ngữ khí đầy vẻ khinh thường.

Hạng Vũ lộ ra vẻ trầm mặc hiếm gặp.

Đối mặt với ngữ khí của Tiêu Dao tán nhân, hắc lại trầm mặc, Bá Vương Hạng Vũ cao ngạo giờ đã trở thành Hạng Vũ trầm mặc rồi.

Lý Dương có chút dự cảm, tựa hồ Hạng Vũ năm đó đáng lẽ đã nắm được thể thắng, sau vì chuyện gì đó mà thất bại, cho đến nay Hạng Vũ vẫn không thể chấp nhận chuyện này.

- Bại thì đã bại rồi, không phải bản Bá Vương trở lại Ma giới là lại có thể tiêu dao tung hoành như năm xưa sao, chuyện quá khứ đã trôi qua rồi thì hãy để nó trôi qua đi!

Thanh âm của Hạng Vũ lộ ra vẻ rất mệt mỏi, thậm chí có một loại than thở bên trong.

Tiêu Dao tán nhân thở dài một hơi và không nói gì nữa.

- Tiểu tử, người có muốn học khúc địch ta vừa thổi không, mặc dù khúc nhạc này chưa chính thức hoàn thành, nhưng có thể coi là đã tương đối rồi!

Tiêu Dao tán nhân nhìn về Lý Dương nói.

Tiêu Dao tán nhân đã ở nơi này mấy ngàn năm, ngoại trừ lần độ tán tiên thiên kiếp trước có rời đi một khoảng thời gian, còn lại thì đều ở đây, hơn nữa với tính cách hắc cô ngạo, cho tới bây giờ vẫn chưa nhìn thấy ai vừa mất.

Lý Dương thổi một khúc địch lại làm cho Tiêu Dao tán nhân có thể hiểu rõ được thể giới tâm linh của Lý Dương, tiếng địch có thể phản ánh được tâm linh của mỗi con người.

Tiêu Dao tán nhân từ tiếng địch thấy được ánh mặt trời năm đó của Lý Dương, sự bối rối trong tình yêu, sự điên cuồng trong tuyệt vọng của Lý Dương, cuối cùng trong lòng Lý Dương chỉ còn lại một niềm mong nhớ.

Huống chi Tiêu Dao tán nhân sắp phải độ tán tiên thiên kiếp lần thứ chín rồi.

Tán tiên thiên kiếp lần thứ chín, một khi vượt qua Tiêu Dao tán nhân trực tiếp trở thành Đại La kim tiên, tiến vào tiên giới, nếu thất bại thì sẽ hồn phi phách tán, nếu y không truyền cho Lý Dương khúc phổ này thì coi như tuyệt kĩ của y sẽ bị thất truyền.

Lần này, Hạng Vũ không thúc giục Lý Dương nữa, tựa hồ hắn vừa bị chấn động bởi cuộc nói chuyện với Tiêu Dao tán nhân vừa rồi, lúc này Hạng Vũ hẳn căn bản là hoàn toàn yên lặng.

Hồng Trần Luyện Tâm khúc, một bí khúc có thể đề cao tâm cảnh, một người sắp độ thiên kiếp tán tiên lần thứ chín tâm cảnh không ngờ lại cao hơn Bá Vương Hạng Vũ, một khi tu luyện thì tâm cảnh tu vi càng tiến nhanh hơn, tu luyện nhanh hơn thì càng dễ độ kiếp phi thăng. Huống chi cho dù bản thân tới được Ma giới, muốn tới Quỷ giới tìm Khương Tuyết cũng không phải là chuyện đơn giản. Mặc kệ là ở địa phương nào, có thực lực cường đại mới là sự bảo đảm tốt nhất.

Vì sớm ngày tìm được Tuyết, phạm là cách để có thể đề cao thực lực Lý Dương đều muốn học.

- Văn bối nguyện ý!

Trong mắt Lý Dương lộ ra một tia kiên quyết, hắn không hề tỏ vẻ khách sáo, bởi vì đối với “Hong Trần Luyện Tâm khúc” này hắn vô cùng khát vọng.

Tiêu Dao tán nhân mỉm cười gật đầu, xem ra hôm nay là ngày hắn cười nhiều nhất trong mấy ngàn năm qua.

Một đạo kim quang đột nhiên từ ngực Tiêu Dao tán nhân bay về phía Lý Dương.

- Đây là kim điệp, bên trong đó có ghi Hồng Trần Luyện Tâm khúc, đáng tiếc, cho dù đã tới hôm nay Hồng Trần Luyện Tâm khúc vẫn chưa hoàn thiện, ngươi có thời gian thì hãy giúp ta hoàn thiện đi nhé!

Tiêu Dao tán nhân nhẹ nhàng nói.

Lý Dương lập tức đưa tinh thần đắm chìm vào bên trong.

Trong lúc lơ đãng, Lý Dương tựa hồ nghe được một tiếng địch du dương, mờ ảo, trầm thấp, cao vút... Sau đó là tiếng ai oán cực độ rồi lại trở lại bình thường.

Lý Dương đồng thời mở to mắt ra, hắn cũng có cảm giác tiếng địch này chưa hoàn thiện, nhưng hắn cũng hiểu được ngay cả Tiêu Dao tán nhân cũng không hoàn thiện nổi, nói chi đến mình.

- Ta bây giờ vẫn chưa biết danh tính của ngươi, nói cho ta nghe xem nào!

Tiêu Dao tán nhân hỏi Lý Dương.

Tiêu Dao tán nhân đưa Hồng Trần Luyện Tâm khúc cho Lý Dương nhưng y lại không có bất cứ một yêu cầu gì với Lý Dương.

- Văn bối Lý Dương. Ân truyền khúc của tiên bối lần này, sau này văn bối nhất định sẽ nhớ kỹ!

Lý Dương cung kính nói, với việc truyền cho bí điển như thế này, trong lòng Lý Dương gần như đã coi Tiêu Dao tán nhân là sư tôn rồi.

Tiêu Dao tán nhân đột nhiên có chút kiêu ngạo mà tự hào nói:

- Lý Dương, ngươi cũng biết ta đã ở đây mấy nghìn năm, cơ hồ không có rời đi, rốt cuộc là vì cái gì không?

Lý Dương sững sốt, hắn nghe Hạng Vũ nói Tiêu Dao tán nhân này không thích ra ngoài mà thích một mình một nơi.

- Tiên bối không thích ra ngoài?

Lý Dương trả lời một cách không xác định.

Tiêu Dao tán nhân lắc đầu cười, sau đó nói với Lý Dương:

- Người theo ta đến đây thì sẽ biết vì sao mấy ngàn năm không ra khỏi chỗ này!

Dứt lời Tiêu Dao tán nhân đi đến bên cạnh sơn cốc, Lý Dương trong lòng mê hoặc nhưng chân cũng lập tức bước theo.

142. Chương 20: Thất Sắc Hạng Linh Hoa

- Trước mặt không phải là tường đá sao? Tiêu Diêu tán nhân sao lại dẫn ta tới đây?

Lý Dương trong lòng nghi hoặc nghĩ.

- Đây là một ảo trận cực lớn.

Thanh âm của Hạng Vũ vang lên trong đầu Lý Dương, tựa hồ hắn đã khôi phục lại như cũ:

- Nếu không nghiên cứu Thiên Diễn bí quyển thì có lẽ bản Bá Vương cũng không nhìn thấy được trận pháp này, không ngờ Tiêu Diêu tán nhân thâm tàng bất lộ, đối với trận pháp cũng am hiểu như thế?

Tiêu Diêu tán nhân tay phải vung lên, một luồng tiên nguyên lực bay ra, bức tường đá trước mặt đột nhiên biến mất.

Một cái ao nước, xuất hiện trước mắt Lý Dương là một sơn cốc tương đối nhỏ, bên trong sơn cốc chỉ có cái ao nước là hấp dẫn được người ta. Bên trong nó có không ít hoa cỏ, nhưng ở chính giữa cái ao chỉ có duy nhất một đóa hoa, mười mét xung quanh đóa hoa chẳng có bất kỳ một loại thực vật nào cả.

- Thất Sắc Hạng Linh hoa!

Thanh âm của Hạng Vũ lộ ra vẻ khó tin.

Lý Dương cũng trở mắt nhìn, hắn phát hiện đóa hoa trước mặt quả không tầm thường.

Đóa hoa này chỉ có ba cái lá màu xanh và bảy cánh hoa, mỗi cánh đều có màu sắc khác nhau, quả đúng là có bảy màu tất cả, hơn nữa chung quanh đóa hoa từng đạo linh khí thuần khiết không ngừng lượn quanh.

- Tiêu Diêu, được lắm! Người kiếm đâu ra cái Thất Sắc Hạng Linh hoa này thế? Trời ạ, bảo bối như vậy mà người cũng kiếm được, khó trách, khó trách người mấy ngàn năm không rời khỏi đây, thì ra tất cả vì đóa Thất Sắc Hạng Linh hoa này.

Hạng Vũ dùng nguyên thần nói với Tiêu Diêu.

Tiêu Diêu tán nhân kiêu ngạo cười nói:

- Thất Sắc Hạng Linh hoa, cái này ta phát hiện ra khi độ qua lần thiên kiếp đầu tiên, ta đã đợi gần tám nghìn năm nay, đóa Thất Sắc Hạng Linh hoa này mới có thể coi là gần như hoàn toàn nở thành công, tám ngàn năm nay, ta gần như không rời khỏi nơi này chính là bởi vì đóa hoa này.

- Tám ngàn năm? Tiêu Diêu tiền bối, Bá Vương, đóa Thất Sắc Hạng Linh hoa này rút cục là bảo bối gì?

Lý Dương tò mò hỏi, chẳng lẽ vì một đóa hoa mà đợi đến tám nghìn năm?

Trên mặt Tiêu Diêu tán nhân xuất hiện một tia hồng quang.

Bất luận là ai, sau tám ngàn năm chờ đợi, khi thành công sắp đến thì đều sẽ kiêu ngạo và hưng phấn.

- Thất Sắc Hạng Linh hoa, thiên địa kì trân, ba nghìn năm mới nảy mầm, chỉ ra ba lá linh diệp, sau mỗi ngàn năm trưởng thành thì sinh thêm một cánh hoa, sau bảy ngàn năm Thất Sắc Hạng Linh hoa hoàn toàn nở ra thành công, nhưng trong ngày nó nở ra phải lập tức hái ngay, nếu không, đến ngày thứ hai đóa hoa này sẽ tàn lụi. Vạn năm khổ công, thành quả chỉ có trong một ngày, chỉ duy một ngày để có thể hái được!

Tiêu Diêu tán nhân thoáng có chút kích động.

- Nếu để muộn một hôm thì đóa thiên địa kì trân sẽ sẽ hoàn toàn biến mất, hơn nữa nếu đóa Thất Sắc Hạnh Linh hoa cũng không thể hái sớm, nếu hái sớm thì nó sẽ trở thành tuyệt độc, uy lực cực kì khủng khiếp, cho dù là Đại La kim tiên ăn vào thì nguyên thần cũng sẽ bị đóa hoa này thôn phệ hết.

Lý Dương nghe xong, khuôn mặt lộ vẻ khó tin nhìn vào đóa thất sắc hoa giữa ao.

Đóa hoa kia tựa hồ như rất lợi hại. Khi Thất Sắc Hạnh Linh hoa chưa nở hẳn thì ngay cả nguyên thần của Đại La kim tiên cũng dễ dàng thôn phệ, một uy lực như vậy, chỉ có thể dùng hai từ khủng khiếp để hình dung.

- Đúng rồi, Tiêu Diêu tiên bối, ngươi còn chưa nói đóa Thất Sắc Hạnh Linh hoa này rút cục trân quý ở chỗ nào?

Lý Dương lại hỏi tiếp.

Tiêu Diêu tán nhân nhìn Thất Sắc Hạnh Linh hoa rồi cảm thán nói:

- Thất Sắc Hạnh Linh hoa này sinh trưởng cực kì gian nan, thiên thời địa lợi thiếu một chút cũng không được. Từ khi ta đến đây, trước nay chưa dám đụng vào bất cứ cái gì quanh nó. Thất Sắc Hạnh Linh hoa hấp thu thiên địa linh khí vạn năm, ngươi nghĩ xem nó trân quý ở chỗ nào?

Tiêu Diêu tán nhân hỏi ngược lại Lý Dương.

- Bấy cánh hoa đó?

Lý Dương nghĩ gì nói nấy, theo hẵn thì Thất Sắc Hạnh Linh hoa này mỗi cánh hoa màu sắc đều không giống nhau, hơn nữa linh khí bức nhân, cực kỳ chói mắt.

Tiêu Diêu tán nhân nói phán đoán của Lý Dương là đúng hay sai mà lại nói:

- Bấy cánh hoa này là một chỉnh thể, phương pháp đơn giản nhất chính là ăn vào, ăn một hơi hết sạch bấy cánh, sau khi ăn rồi thì cho dù là người bình thường cũng có thể biến ngay thành cao thủ Độ Kiếp kì, còn các tu chân giả bình thường ăn xong có thể bạch nhật phi thăng luôn, đương nhiên thiên kiếp cũng đồng thời ập xuống. Ăn Thất Sắc Hạnh Linh hoa này vào cũng không có tác dụng phụ nào khác.

Tiêu Diêu tán nhân cười nói.

Lý Dương trong lòng run lên.

- Bạch nhật phi thăng, Thất Sắc Hạnh Linh hoa có thể làm cho một tu chân giả bình thường trong nháy mắt phi thăng, cái này...

Lý Dương vô cùng muốn có bấy cánh hoa này, nếu hẵn ăn vào công lực sẽ trực tiếp đạt tới Phi Thăng kì. Vậy không phải hẵn có thể trực tiếp độ kiếp rồi sau đó tới Ma giới luôn sao?

Lý Dương nhứu mày nói:

- Không thể chứ? Tiên bối, cho dù là Thất Sắc hoa có bao nhiêu năng lượng, kinh mạch một người cũng không thể nhận một lúc nguồn năng lượng cường đại như vậy được!

Lý Dương có chút không tin.

Kinh mạch của con người nếu nhận quá nhiều năng lượng một lúc thì chỉ có một kết quả duy nhất là nổ tung mà thôi.

Tiêu Diêu tán nhân cười nói:

- Lý Dương ngươi làm sao biết được diệu dụng của thiên địa kì trân, ngươi nghe nói qua về Cửu Chuyển kim đan chưa?

Lý Dương lắc đầu.

Tiêu Diêu tán nhân nói:

- Cửu chuyển kim đan có thể dễ dàng làm cho người ta lập tức phi thăng, lại có thể làm người đã chết sống lại, đương nhiên với điều kiện là linh hồn người đó không tiêu tan. Cho tới nay cả Côn Lôn tiên cảnh cũng

chẳng ai hiểu được một viên kim đan tại sao có thể cải tử hồi sinh, cái này không thể dùng lẽ thường mà giải thích đâu.

Trong lòng Lý Dương lập tức chấn động.

- Chết đi sống lại?

Nếu năm đó ta có được Cửu Chuyển kim đan thì không phải Tuyết sẽ được sống lại hay sao?

Lý Dương trong lòng run rẩy.

Tiêu Diêu tán nhân nói tiếp:

- Vì sao có thể cải tử hồi sinh, tại sao một người có thể bạch nhật phi thăng, thiên đạo huyền ảo, chúng ta là tu chân giả không cách nào hiểu được. Lý Dương, không thể dùng lẽ thường mà xét việc này được đâu!

- Cũng theo lí lẽ đó, Thất Sắc hoa có thể làm cho tu chân giả bạch nhật phi thăng, người không thể dùng lẽ thường mà giải thích, thiên địa sinh ra linh vật tất phải có chỗ huyền ảo.

Tiêu Diêu tán nhân cười nói.

- Bất quá, ăn Thất Sắc hoa là cách đơn giản nhất, biện pháp tốt nhất chính là luyện thành đan dược, Thất Sắc Hạnh Linh hoa có thể luyện ra được bảy viên linh đan, mỗi viên linh đan này đều có thể làm cho một tu chân giả bình thường bạch nhật phi thăng luôn.

Lý Dương sửng sốt.

Hắn đã hiểu rồi, biện pháp ăn trực tiếp thất sắc hoa thì lãng phí rất nhiều, nếu luyện chế thành đan dược thì có thể dễ dàng phát huy hoàn toàn công dụng của nó, mỗi viên linh đan công dụng cũng ngang với ăn cả bảy cánh hoa một lúc.

- Nhưng luyện chế Thất Sắc Hạnh Linh hoa không phải dễ dàng, tu chân giả bình thường căn bản không có thực lực để luyện chế.

Tiêu Diêu tán nhân cảm thán nói.

Đột nhiên Tiêu Diêu tán nhân nói:

- Nhưng trong Côn Luân tiên cảnh này có một người có khả năng làm được!

Tiêu Diêu tán nhân cười dài.

- Ai?

Lý Dương lập tức hỏi

- Gã tiểu tử béo Thiết Oa!

Tiêu Diêu tán nhân vừa cười vừa nói.

Lý Dương sửng sốt, gã tiểu tử béo Thiết Oa là ai?

- Gã tiểu tử béo Thiết Oa chính là cái gã tán yêu khó dây vào nhất đó, hiện nay hắn đã vượt qua bảy lần thiên kiếp.

Lý Dương lập tức thốt lên:

- Hóa ra là lão Thiết Oa chân nhân a!

Thiết Oa tán nhân lần trước bắt bọn Lý Dương phải ăn mỹ thực, làm cho bọn Lily bị dọa kinh hoảng một lần. Cuối cùng Lý Dương tự mình ăn hết chỗ thức ăn đó thì mới chấm dứt.

- Thiết Oa chân nhân?

Tiêu Diêu tán nhân sửng sốt, rồi lão lập tức nở nụ cười:

- Cái tên tiểu tử kia thích được mọi người gọi là chân nhân. Đúng, chính là hắn. Người đừng tưởng hắn là kẻ chỉ thích ăn ngon. Người phải biết, cái Hồn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung oa của hắn tuyệt đối là bí bảo để luyện đan, dùng để luyện đan thì hiệu quả tuyệt đối là vô cùng tốt! Cả Côn Luân tiên cảnh chỉ có mỗi Hồn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung có thể luyện chế được Thất Sắc Hạnh Linh hoa mà thôi.

Lý Dương nghe xong mặt liền nở nụ cười, không ngờ, thật sự không ngờ được tên Thiết Oa kia lại có thể luyện chế đan được, một tên thô lỗ như vậy không ngờ lại có khả năng luyện chế linh đan bí bảo.

- Linh đan ngoại trừ bạch nhật phi thăng ra còn có một công hiệu nữa, cũng vì cái này mà ta chờ đợi cả vạn năm nay.

Tiêu Diêu tán nhân nói.

Lý Dương sững sốt.

- Ta hôm nay sắp độ kiếp lần thứ chín, nếu linh đan chỉ có thể giúp người ta phi thăng lập tức, vậy linh đan này đối với ta cũng chẳng có tác dụng gì, ta ở lại đây mấy ngàn năm làm gì chứ?

Tiêu Diêu tán nhân nhẹ nhàng nói.

Lý Dương gật đầu xác nhận. Linh đan có thể gia tăng công lực, nhưng Tiêu Diêu tán nhân công lực đã gần đến Đại La kim tiên rồi, nếu linh đan chỉ có mỗi tác dụng gia tăng công lực thì Tiêu Diêu tán nhân cũng chẳng cần ở lại đây làm gì.

Đối với một Đại La kim tiên gần phi thăng mà nói thì nguồn năng lượng đủ để phi thăng căn bản chẳng là cái gì nữa.

- Ồ? Vậy linh đan có tác dụng gì nữa đây?

Lý Dương dò hỏi.

Tiêu Diêu tán nhân kiêu ngạo nói:

- Cho dù là tiên nhân, tuy bọn họ đã phi thăng thành tiên nhưng linh đan đối với họ vẫn rất trọng yếu, bởi vì linh đan có thể làm cho người trọng thương gần chết trong nháy mắt khôi phục lại, vô luận là thương nặng đến đâu, chỉ cần không chết thì đều có thể trong nháy mắt khôi phục.

- Thì ra là vậy!

Lý Dương đã hiểu được tại sao Tiêu Diêu tán nhân lại ở đây mấy ngàn năm nay.

Có được Thất Sắc Hạnh Linh hoa này thì coi như có thêm một mạng nữa, vô luận thương nặng đến đâu, chỉ cần chưa chết thì có thể hoàn toàn khôi phục lại, linh đan như vậy thì ai mà chẳng muốn có.

Một ngày trôi qua.

Lý Dương tu luyện Hồng Trần Luyện Tâm khúc dưới sự chỉ dạy của Tiêu Diêu tán nhân.

Thất Sắc Hạnh Linh hoa có thể nói là đã chuyển hóa xong rồi, nhưng còn ba tháng nữa mới xong chu kỳ vạn năm, đối với Tiêu Diêu tán nhân đã đợi mấy ngàn năm mà nói thì ba tháng thời gian chẳng cần phải nghĩ đến làm gì.

Thối Hồng Trần luyện tâm khúc này không phải chỉ cần tâm hồn bị thương, đồng thời còn cần phải có tài nghệ thối địch cao siêu. Kỹ thuật thối địch của Lý Dương ở thế tục có thể coi là không tồi, nhưng trước mặt Tiêu Diêu tán nhân thì lại quá kém cỏi.

Cho nên Tiêu Diêu tán nhân đưa cho Lý Dương một vài nhạc phổ cổ xưa để thối.

Cả sơn cốc liên tục vang lên những tiếng du dương.

Đủ các loại tiếng địch, các loại nhạc phổ có độ khó dễ khác nhau, Tiêu Diêu tán nhân cũng có chút đau đầu rồi.

- Lúc đó đứng trên đỉnh núi nghe tên tiểu tử này thối địch, sao ta không cảm thấy kỹ năng cơ bản của hắn quá kém nhỉ?

Tiêu Diêu tán nhân có chút buồn bực vì chẳng có biện pháp nào, cho dù muốn truyền thụ Hồng Trần Luyện Tâm khúc cho Lý Dương thì lão cũng chỉ có thể chỉ đạo mà thôi.

Bất quá thiên phú Lý Dương cũng rất tốt, học tập rất nhanh, chỉ gần một tháng đã có thể quen thuộc và nắm chắc được một vài kĩ xảo.

Sau một tháng nữa, kỹ thuật thổi địch của Lý Dương bây giờ cho dù tại Côn Luân tiên cảnh cũng không thể coi là thấp nữa.

Hôm đó chỉ còn cách ngày Thất Sắc Hạng Linh hoa hoàn toàn nở ra có nửa tháng.

- Lý Dương, cây địch của ngươi quả thật quá yếu nhược, sao ngươi lại dùng lục trúc tầm thường để chế tạo địch vậy?

Tiêu Diêu tán nhân khiển trách.

Vừa rồi bởi vì Lý Dương thổi một đoạn nhạc cực khó, khi chuẩn bị đạt tới chỗ cao trào thì trúc địch lập tức nổ tung.

Lý Dương nghe Tiêu Diêu tán nhân khiển trách, nhìn xuống cây địch bị vỡ thành từng mảnh, hắn chỉ biết cười khổ mà chẳng kiếm đâu được cây địch tốt hơn nữa, hắn phải làm sao bây giờ? Tiêu Diêu tán nhân mặc dù hắn có hắc ngọc địch nhưng cho tới bây giờ lão vẫn chưa từng nghĩ đến chuyện đưa cho Lý Dương cây sáo này, đơn giản là vì đây chính là tín vật đính ước của Tiêu Diêu tán nhân với nữ tử Hồ tộc - Ti Cơ.

- A, sao ta lại quên nhỉ!

Tiêu Diêu tán nhân đột nhiên nhớ tới điều gì, lão liền xoay người đi vào Tiêu Diêu tiên phủ.

- Lý Dương, theo ta!

Thanh âm của Tiêu Diêu tán nhân vọng lại, Lý Dương lập tức đi theo Tiêu Diêu tán nhân tiến vào trong động phủ

Trong căn phòng ngủ quen thuộc.

Tiêu Diêu tán nhân tùy ý phát ra vài đạo tiên nguyên lực, lập tức những tiếng nham thạch di động vang lên “lét két...”.

Trên mặt đất, một khối nham thạch từ từ tách ra, lộ ra một con đường đá, cuối con đường có một cái rương bằng sắt thật lớn.

- Đây là chỗ mấy ngàn năm qua lưu trữ các pháp khí đã dùng qua của các tán tiên mà ta thu thập được, mấy thứ này đối với ta chẳng có tác dụng gì, nhưng đối với ngươi có lẽ có chút hữu ích đấy!

Tiêu Diêu tán nhân mở rương ra.

Lý Dương hai mắt sáng ngời

Chỉ thấy trong rương có phi kiếm, chiến giáp, búa lớn và vài thứ khác.

Tiêu Diêu tán nhân mở hẳn ra, rồi lấy ra một cây sáo ngọc màu xanh biếc đưa cho Lý Dương, nói:

- Cái này là Bích Thủy địch, nó là của một tán tiên độ thiên kiếp thất bại lưu lại, ngươi sử dụng cái này là được rồi! Mấy thứ còn lại ngươi tự mình xem đi!

Giọng nói Hạng Vũ vang lên:

- Lý Dương, mấy thứ đồ vật này đối với ngươi cũng chẳng tính là báu vật, chẳng có chút tiên khí nào cả, toàn bộ đều là pháp khí. Cho dù là chiến giáp ngươi cũng chẳng cần làm gì, đối với tu ma giả mà nói, trên người mặc chiến giáp tuyệt đối không có lợi cho việc tu luyện thân thể.

Lý Dương gật gật đầu.

- Với ta thì đúng là vô dụng, nhưng đưa cho bọn Jake hay mấy đồ đệ ở ngoài thế tục sử dụng thì đúng là rất tốt.

Trong lòng Lý Dương thầm nghĩ.

Đây đều là báu vật của Tán tiên sử dụng, mặc dù không có tiên khí nhưng pháp khí cũng có thể coi là khá cao cấp rồi, mấy thứ này nếu để cho đồ đệ của Lý Dương sử dụng, đến lúc đó họ tuyệt đối có thể tung hoành nơi tục thế.

143. Chương 21: Phụ Tử

Lý Dương thầm tính toán trong lòng.

- Tiền bối, rượu đồ này tạm gửi ở đây có được không, sau này văn bối sẽ lấy lại?

Lý Dương hướng Tiêu Dao tán nhân hỏi.

Tiêu Dao tán nhân liền cười nói:

- Không vấn đề gì, chuyện này dễ thôi, người muốn lấy khi nào cũng được. Nhưng mà, để ta chỉ cho người khai quan phương pháp cái đã, nghe cẩn thận.

Tiêu Dao tán nhân hít vào một hơi rồi bắt đầu truyền thụ cho hắn.

Chỉ ba thời thần sau thì Lý Dương đã hoàn toàn nắm rõ phương pháp khai quan này, thật không giống với thể tục bình thường, trong đó còn hàm chứa công kích trận pháp, nếu cường hành đột phá chỉ sợ sẽ gặp phải công kích của trận pháp này.

“Dát...”

Lý Dương thử nghiệm khai quan phương pháp, quả nhiên có thể dễ dàng khống chế.

Lý Dương liền đi đến chỗ rượu đồ, chuẩn bị đưa đi cất, tất nhiên là phóng nhập vào trong thạch thất.

“Y phục?” Đúng lúc hắn định đóng nắp thiết tương, Lý Dương đột nhiên phát hiện trong rượu đồ có một cổ đồ vật gì đó, lập tức không thèm nhìn kĩ, xuất thủ lấy ra.

Đúng như Lý Dương nghĩ, đây chính là một kiện y phục, hắc sắc y phục.

“Đây là một kiện bảo y, tên là “Hắc Linh Viêm Y”, sau khi thâm nhập vào trong cơ thể có thể hoàn toàn dung hợp với năng lượng trong người, tùy ý biến thành các hình dạng khác nhau. Tuy lực phòng ngự không mạnh nhưng tính năng biến hóa tuyệt đối có thể xưng là nhất tuyệt, là một cổ bảo y rất tốt.”

Tiêu Dao tán nhân vừa nhìn bộ y phục trong tay Lý Dương vừa nói.

Lý Dương nghe thấy thế nhất thời trong lòng đại hỉ.

“Lần trước, khi ta đi qua sa mạc cũng đã được thưởng thức qua lực ma sát cực từ, khi đó quần áo của mình bị huỷ hết, cực kì phiền toái. Bây giờ có kiện “Hắc Linh Viêm Y” này thì không cần phải lo nữa, nhất là kiện pháp khí này lại có thể thu vào trong cơ thể, nếu gặp tình huống không hay có thể ngay lập tức cất giấu, sau khi nguy hiểm qua đi lại có thể dùng ngay, chuyện y phục không còn là vấn đề nữa.”

Lý Dương hưng phấn nghĩ.

- Lý Dương, người hãy chế luyện lại kiện “Hắc Linh Viêm Y” đi đã!

Tiêu Dao tán nhân đề tỉnh.

Lý Dương khẽ gật đầu, cũng không nói gì, đương nhiên là hắn hiểu rõ huyền cơ trong đó.

Phương pháp luyện hóa pháp khí thật quá đơn giản, trước hết là phải thanh trừ hết mọi dấu vết của chủ nhân trước đó. Nếu như chủ nhân trước đã tiến hành tích huyết nhận chủ thì có chút phiền toái, như vậy phải chờ chủ nhân đó tự động giải khai huyết khế hoặc giết chết hắn thì huyết khế cũng tự giải.

“Chủ nhân trước của kiện pháp khí này là một tán tiên, khi độ kiếp thất bại đã hình thành câu diệt, huyết thệ cũng tự nhiên bị xóa bỏ, đỡ cho ta rất nhiều. Bây giờ luyện hóa lại cũng rất đơn giản!” Lý Dương không

chút kiêng kỵ, trực tiếp dùng ma sát lực từ làm sạch cả trong lẫn ngoài kiện “‘Hắc Linh Viêm Y’” này, hoàn toàn thanh trừ mọi dấu vết còn sót lại.

Sau khi đã thanh trừ sạch sẽ không còn chút vết tích, Lý Dương liền quyết định tích huyết nhận chủ.

Một khóa huyết châu tinh ánh từ trong ngực Lý Dương bay ra nhập vào kiện bảo y. Thực ra thì máu nơi nào cũng được nhưng càng là tinh huyết thì càng hữu hiệu hơn.

Hồng sắc huyết châu khê “Bồng” một tiếng hóa thành một màn huyết vụ bao phủ lấy “Hắc Linh Viêm Y”, từ từ thẩm thấu vào trong đó.

‘Hắc Linh Viêm Y’ lập tức phát tán ra hắc sắc quang mang mãnh liệt, hắc sắc quang mang càng ngày càng bành trướng mạnh mẽ dường như muốn thôn phệ tất cả. Không ngờ chỉ lát sau hắc sắc quang mang này dần thu lại rồi biến mất, tựa như hoàn toàn dung nhập vào trong cổ bảo y vậy. “‘Hắc Linh Viêm Y’” lại càng trở nên một màu đen thuần khiết.

Lý Dương trong tâm khê máy động, “‘Hắc Linh Viêm Y’” lập tức biến thành một bộ hắc sắc y phục trên thân thể, không ngờ đây cũng là bộ y phục vĩnh viễn của Lý Dương.

Lý Dương tâm ý máy động, ‘Hắc Linh Viêm Y’ lập tức biến hóa thành vô số các lại hình dáng khác nhau, từ trường sam cho tới đoản y đều có thể. Quả nhiên Tiêu Dao tán nhân nói không sai, đặc tính biến hóa của ‘Hắc Linh Viêm Y’ tuyệt đối là khó gặp.

- Thu!

Lập tức ‘Hắc Linh Viêm Y’ ẩn nhập vào trong thể nội Lý Dương, biến mất không chút vết tích.

‘Hắc Linh Viêm Y’ quả nhiên có thể dễ dàng dung nhập vào trong thể nội, Lý Dương nở một nụ cười, lại xuất ‘Hắc Linh Viêm Y’ ra ngoài cơ thể.

Thất sắc hoa sinh trường vạn niên lại chỉ đại thành trong có nửa tháng, Lý Dương và Tiêu Dao tán nhân tâm tình rất tốt rồi đi.

- Lý Dương, người mau chế luyện ‘Thất sắc hạnh linh hoa’ thành bảy khóa linh đan. Trong tiên giới, các tiên nhân u tịch ít tranh đoạt, nguy hiểm không nhiều nhưng cũng có, ta sẽ lấy hai viên. Nhưng sau này người phải tiến nhập vào ma giới và quỷ giới, trong đó các ma đầu ẩn thân vô cùng cường đại, nguy hiểm có thể nói là cực lớn, mỗi ngày đều phải giết chóc. Hơn nữa, Thiết Oa bàn tử thực lực cũng quá là cường đại, lại là Hồng Hoang yêu thú, người còn kém xa, người hãy cho hẩn hai viên. Còn mấy khóa linh đan bảo hộ lúc tối hậu thì còn gì tốt hơn?

Tiêu Dao tán nhân đột nhiên hướng Lý Dương nói cho hẩn cách phân phối bảy khóa linh đan.

Lý Dương sững sờ.

Độ trân quý của linh đan này quả là không thể tưởng tượng được, hẩn cũng hiểu rõ, linh đan này có thể lập tức giúp tu chân giả bạch nhật phi thăng, lại còn có thể giúp khôi phục bất cứ thương thể nào gặp phải trong ma giới.

Nhất khóa linh đan chẳng khác nào thêm một tính mạng!

Thất khóa linh đan bảo bối, Tiêu Dao tán nhân lại chỉ xin có hai, dù sao thì ‘Thất sắc hạnh linh hoa’ cũng là do Tiêu Dao tán nhân phát hiện canh giữ vạn năm mới thành. Theo suy nghĩ của Lý Dương, hẩn không dám nghĩ đến mình cũng có phần, không ngờ Tiêu Dao tán nhân lại cấp cho mình đến ba khóa.

Tiêu Dao tán nhân thấy bộ dạng sững sờ của Lý Dương cũng chỉ cười mỉm.

Dù là người băng lãnh đến thế nào, một khi đã động chân tình thì có thể có như toàn tâm toàn ý quan tâm đến người khác. Tiêu Dao tán nhân hơn ngàn năm rồi chưa từng để ai vào trong mắt. Nhưng khi gặp được Lý Dương, lại nghe qua những sự tình của hẩn, Tiêu Dao tán nhân liền hiểu rằng hẩn và mình chính là cùng một loại người.

Đồng bệnh tương liên, mặc kệ người khác thế nào, đối với Lý Dương, Tiêu Dao tán nhân vẫn luôn một lòng ủng hộ hẩn.

- Tiền bối, linh đan này thật sự quá quý giá, văn bối chỉ nhận một viên cũng đã vô cùng thỏa mãn rồi. Ba khóa, văn bối thật vô pháp tiếp thụ a!

Lý Dương thật sự cảm thấy không thể tiếp thụ, hẳn cảm thấy mình không có công lao gì mà nhận đến ba khóa thì hơi quá...

Tiêu Dao tán nhân cổ kiềm chế nụ cười nói:

- Tiêu Dao ta đã cho người, người cứ nhận lấy, biết không? Ta không làm chuyện vô ích đâu, sau này tự nó có đạo lý!

“Lý Dương, người cứ nhận lấy đi. Tiêu Dao tán nhân này với bốn Bá Vương cùng một loại người, hẳn đã quyết định chuyện gì là không thay đổi đâu. Hơn nữa, bốn Bá Vương thấy hẳn thật sự quan tâm đến người, nếu không một người lạnh lùng như hẳn tuyệt sẽ không cười trước mặt người.” Hạng Vũ trực tiếp khuyến cáo Lý Dương.

“Hơn nữa bốn Bá Vương còn nghe nói Tiêu Dao từ sau khi thê tử bị sát hại tính tình chợt thay đổi, có vài phần giống như trẻ con vậy!” Hạng Vũ lại nói thêm.

Hạng Vũ nói như thế, so với tình huống thực tế mặc dù có chút khác biệt nhưng về cơ bản cũng không sai khác mấy.

Khi Tiêu Dao tán nhân gặp được Lý Dương thì rất vui vẻ, đồng dạng tạo ngộ như nhau, Lý Dương tâm linh lãnh mạc. Trên người tràn đầy sát ý, tuy vẻ bề ngoài rất lạnh lùng, nhưng Tiêu Dao tán nhân biết rằng tận trong sâu thẳm nội tâm hai người đều giống nhau, đều là một có một sự cố chấp thâm sâu.

Đối với tâm lý ái nộ của Lý Dương, Tiêu Dao tán nhân thập phần trân trọng.

Thấy nụ cười trên môi Tiêu Dao tán nhân, Lý Dương không khỏi nổi lên một trận cảm động.

Bạch phát trung niên trước mắt này, đã mất đi tất cả những gì yêu thương nhất, một mình thủ hộ ‘Thất sắc hạnh linh hoa’ suốt cả ngàn năm, cuối cùng lại đem cấp cho mình ba khóa linh đan, ân tình này Lý Dương biết lấy gì mà báo đáp?

“Tiêu Dao à, để Lý Dương báo người làm nghĩa phụ, như thế có được không?” Hạng Vũ chợt dùng nguyên thần nói với Tiêu Dao tán nhân.

Tiêu Dao tán nhân sững sờ, vội vàng đáp: “không được, tuyệt đối không được!” Tiêu Dao tán nhân sở dĩ cự tuyệt là vì sự tình này hết sức tế nhị, lỡ Lý Dương không đáp ứng thì sẽ rơi vào tình thế hết sức khó xử. Tiêu Dao tuyệt không muốn làm khó Lý Dương một chút nào.

Mặc dù nói như thế nhưng trong ánh mắt Tiêu Dao tán nhân nhìn Lý Dương rõ ràng mang theo rất nhiều tình cảm cùng hi vọng.

Tiêu Dao tán nhân sở dĩ nói “không được” trong đó còn hàm chứa dụng ý, Lý Dương cũng minh bạch điều này, chính là vì không muốn mình khó xử.

Nghĩ lại Tiêu Dao tán nhân một mình cô độc trên thế gian, ái nhân thắm tử, cô đơn ngàn năm. Hơn nữa đối với mình thập phần thương yêu, không những truyền cho mình “Hồng Trần luyện tâm khúc” mà còn chỉ giáo mình rất nhiều vấn đề khác...

- Nghĩa phụ! Quả như người không chê, Lý Dương nguyện dập đầu trước người ba cái!

Lý Dương lập tức quỳ xuống trước mặt Tiêu Dao tán nhân.

Vừa nói Lý Dương vừa chăm chú nhìn Tiêu Dao tán nhân.

Tiêu Dao tán nhân tâm tình kích động, lập tức đỡ Lý Dương dậy, nhưng tốc độ dập đầu của Lý Dương quá nhanh, đến khi Tiêu Dao tán nhân đến được chỗ hẳn thì Lý Dương đã kịp dập đầu đủ ba cái rồi.

Kì thật đâu phải là Tiêu Dao không thể ngăn hẳn lại? bằng vào thực lực của hẳn, muốn ngăn cản Lý Dương chỉ cần một cái phất tay là xong, Nhưng Tiêu Dao không làm vậy rõ ràng là với việc nhận Lý Dương làm nghĩa tử cũng rất nhiều mong chờ.

- Nghĩa phụ!

Lý Dương ngẩng đầu lên nhìn Tiêu Dao tán nhân kêu một tiếng.

- Hảo, hảo, hảo!

Tiêu Dao tán nhân kêu liên ba tiếng, lập tức đỡ Lý Dương dậy, trong mắt đầy vẻ hiền hòa cùng vui mừng, Lý Dương thấy được đó là cùng một dạng tình cảm như phụ thân mình, Lý Phong.

...

Sau đó vài ngày, tình cảm giữa Lý Dương và Tiêu Dao tán nhân ngày càng chặt chẽ, Tiêu Dao tán nhân chỉ bảo cặn kẽ cho Lý Dương tu luyện bí kĩ.

Ngày đã gần tàn, thời khắc ‘Thất sắc hạnh linh hoa’ đại thành cũng chỉ còn có ba ngày, Tiêu Dao tán nhân và Lý Dương vẫn đang tỷ thí phương pháp công kích.

Đao mang và Kiếm chi bi sát công kích lẫn nhau.

Đương nhiên Tiêu Dao tán nhân phải khống chế bớt uy lực của Kiếm chi bi sát, nếu không có thể khiến hấn tâm thần hỗn loạn. Lý Dương cũng không thể không thừa nhận, mặc dù công lực của hấn giờ đã rất cao, nhưng so với Tiêu Dao tán nhân thì còn một khoảng cách rất xa.

Tỷ thí xong.

- Lý Dương à, Đao mang của Tinh Cực Tông ta cũng có biết, bây giờ thử qua xem ra uy lực không nhỏ. Chỉ là có một điểm này, thực cũng là hư mà hư cũng là thực, hư hư thực thực cùng công kích đối phương, đó mới là đạo lí công kích tối cao. Nếu làm được điều này có thể khiến đối thủ kinh tâm khiếp đảm, không biết đâu là hư đâu là thực, không những có thể bảo toàn công lực của mình mà còn có thể làm cho đối thủ nhanh chóng tiêu hao hết năng lượng!

Tiêu Dao quay người nói với Lý Dương.

Lý Dương vừa nghe xong, tâm cơ máy động, lập tức phát xuất đao mang, mỗi đao đều hư hư thực thực, quả như nếu ba đao liên tục đều là giả thì đao thứ tư sẽ là thực, nhất định sẽ thu được hiệu quả kì diệu.

Tiêu Dao tán nhân đang định nói tiếp thì.

Đột nhiên!

- Bồng!

Ngọc bội trong lồng ngực Tiêu Dao tán nhân chợt nổ mạnh một tiếng, phá không bay ra.

Tiêu Dao tán nhân sắc mặt trở nên khó coi, Lý Dương từ đó đến giờ vẫn còn chưa nhìn thấy sắc mặt của Tiêu Dao tán nhân.

- Lý Dương, ta phải rời đi vài ngày, phỏng chừng khi ‘Thất sắc hạnh linh hoa’ đại thành ta cũng không có mặt, người tự xử lí, sau đó ở lại đây chờ ta, trong vòng mười ngày ta nhất định sẽ trở về. Đây là truyền tấn ngọc bội, khi nào gặp nguy hiểm người cứ đánh vỡ nó, ta sẽ lập tức biết được.

Tiêu Dao tán nhân lập tức phân phó sự tình với hấn rồi lấy mảnh ngọc bội ra giao cho Lý Dương.

Lý Dương vừa nhận lấy truyền tấn ngọc bội hấn đã nhận ra. Lần trước khi li khai Tinh Cực Tông hấn cũng được cấp một khóa như vậy, chỉ cần đánh vỡ ngọc bội, Tinh Cực Tông lập tức sẽ biết mình gặp nguy hiểm, đến lúc đó tự nhiên sẽ có người tới giúp.

- Nghĩa phụ, ‘Thất sắc hạnh linh hoa’ này không phải chuyện nhỏ, nếu có người muốn tranh đoạt thì làm thế nào?

Lý Dương lập tức hỏi.

Tiêu Dao tán nhân trên người phát tán một cỗ sát khí băng lạnh:

- Hừ, trong Côn Luân tiên cảnh không ai dám tranh đoạt với ta, thậm chí có cho thì Thượng Thanh cùng với Thục Sơn kiếm phái cũng không có tên nào có đủ can đảm!

Tiêu Dao tán nhân cũng không phải nói quá lời, luận công lực trong Côn Luân tiên cảnh ông là đệ nhất nhân, còn tâm cảnh thì khỏi phải bàn, hiển nhiên là đã đạt tới cực trí của Cửu thiên Huyền tiên, thậm chí đã có dấu hiệu bước sang cảnh giới Tiên quân.

Hơn nữa Tiêu Dao tán nhân vốn thiện dụng dĩ nhược chế cường, khi xưa cho dù độ kiếp bị thất bại thành tán tiên hãn cũng dễ dàng tiêu diệt cả một môn phái, ngay cả cao thủ Đại Thành kì cũng bị ông giết.

Còn nữa, Tiêu Dao tán nhân hoàn thiện khả năng quần chiến, chỉ cần xuất ra Kiếm chi bi sát, phỏng chừng toàn trường đều trở nên rối loạn, sinh ra ảo cảnh, tâm ma tự nổi lên, mặc người chém giết. Cho nên Tiêu Dao tán nhân trong mắt đệ tử các phái có sự uy hiếp cực lớn.

Một nhân vật như vậy, ai muốn đối đầu với hãn đây?

Lý Dương vừa nghe xong lập tức cảm thấy yên tâm.

- Nghĩa phụ, người bây giờ có chuyện gì mà gấp thế?

Lý Dương tò mò hỏi, tựa như đối với chuyện 'Thất sắc hạnh linh hoa' không có để ý, chuyện gì mà quan trọng như vậy?

Tiêu Dao tán nhân trong mắt thoáng qua một tia hàn quang, nhìn về phía bắc lạc giọng nói:

- Có kẻ phá vỡ cấm chế trên phần mộ Ti Cơ, người ở lại đây, ta đi!

Tiêu Dao tán nhân không kịp nói gì thêm, thân hình lập tức hóa thành một đạo ánh sáng, chớp lên rồi biến mất, tốc độ vượt xa Lý Dương.

144. Chương 22: Cường Thủ Hào Đoạt

Không ngờ lại có kẻ dám phá bỏ cấm chế trên phần mộ người yêu của nghĩa phụ.

Trong lòng hãn không khỏi bưng bưng lửa giận. Hiển nhiên, đây là do một vài tu chân giả vì muốn tìm được bảo vật mà khai quật mộ phần. Dù sao cũng có không ít tu chân giả khi chết đã chôn theo phi kiếm hoặc các thứ bảo vật khác.

Nếu Lý Dương biết được có người đào mộ Khương Tuyết, khẳng định là hãn cũng sẽ trở nên điên cuồng.

Lý Dương cũng hoàn toàn hiểu rõ, Tiêu Dao tán nhân đã rời khỏi nơi đây.

Thời gian trôi qua quả thực rất chậm.

Mỗi giờ Lý Dương lại chạy ra nhìn đóa Hạnh Linh Thất Sắc hoa đến mấy lần.

Đêm, bầu trời đầy sao.

Lý Dương không hiểu tại sao Côn Luân tiên cảnh này cũng có sao, chẳng lẽ cũng giống với ở tục thế?

Nhưng lúc này Lý Dương chẳng còn tâm trí để nghĩ đến điều này. Hãn bên cạnh ao nước, cứ như vậy mà ngắm nhìn Hạnh Linh Thất Sắc hoa, nếu tính toán không sai thì khi trời sáng Hạnh Linh Thất Sắc hoa sẽ phát ra hào quang thất sắc. Đó chính là lúc có thể hái được nó.

Lý Dương cứ chờ đợi như vậy....

oOo

Tằng Ngạn trong đám đệ tử đồng bối tại Thượng Thanh cung là một nhân vật nổi trội, hơn nữa phụ thân của hãn chính là trưởng lão của Thượng Thanh cung Tăng Thăng. Tăng Thăng trưởng lão chính là Đại Thành kỳ cao thủ, nói không chừng đã sắp phi thăng.

Tằng gia từ khi Thượng Thanh cung ra đời cho tới nay luôn được xem là danh gia vọng tộc, thân phận thập phần cao quý.

- Phụ thân cũng thật là, một tiểu tông phái như Minh Hiến tông đến mà cũng phải phái ta đi, thật vô vị. Bất quá còn may, người của Minh Hiến tông chiêu đãi ta cũng không tồi.

Tằng Ngạn trong lòng đang thầm nghĩ.

- Trần Danh, Trần Tâm hai vị sư đệ. Chúng ta đã liên tục bay cả một ngày rồi, hãy tìm một nơi rồi nghỉ ngơi trước đã.

Tằng Ngạn nói với hai vị sư đệ đồng hành của mình.

Trần Danh, Trần Tâm lập tức cung kính nói:

- Tất cả đều theo sư huynh!

Hai người này cũng hiểu rằng, cứ nghe theo Tăng Ngạn là tốt nhất. Dù sao địa vị của Tăng Ngạn ở Thượng Thanh cung cũng vượt xa bọn họ, cho dù là ở Tiên giới thì Tăng gia cũng là một trong những gia tộc khai phái của Thượng Thanh cung, thế lực tại Tiên giới cũng không nhỏ. Cho nên, có thể đi theo vị sư huynh này cũng tuyệt đối không tồi.

Tằng Ngạn liếc mắt cái đã chọn được một nơi, hần liền dẫn đầu và ngự kiếm bay tới.

- Hai vị sư đệ, đến đây, thưởng thức mỹ tửu mà Minh Hiến tông tặng!

Tằng Ngạn tỏ ra rất phóng khoáng, ý hiểu rất rõ thế lực gia tộc mình không nhỏ, nhưng kết giao với một số đệ tử chưa theo bất kỳ phe phái nào đối với gia tộc cũng có chỗ tốt.

Trần Tâm và Trần Danh hai người cười híp mắt lại và nhận lấy mỹ tửu, ba huynh đệ cứ ngồi trên đỉnh núi mà uống rượu. Qua một tuần trà thời gian, đột nhiên bầu trời biến đổi.

Một đám mây bảy màu xuất hiện trên không trung và chậm rãi xoay chuyển.

- Linh vật sinh ra, thiên địa tất có điềm báo. Đám mây bảy màu này xuất hiện nhất định là đại biểu cho sự xuất hiện của một thiên tài địa bảo hiếm thấy. Hai vị sư đệ, vận may tới rồi, chúng ta mau đến phạm vi bên dưới đám mây bảy màu mà tìm kiếm nào!

Dứt lời Tăng Thăng lập tức bóp nát truyền tắn ngọc bội.

- Ta đã truyền tin về tông phái rồi, bất quá khoảng cách từ Thượng Thanh cung đến đây cũng phải mất nửa ngày phi hành. Phải phát ra tín hiệu của Thượng Thanh cung để thị uy, tránh cho các tông phái khác đến đây tranh đoạt bảo vật.

Tằng Ngạn lập tức quyết định.

Ba đệ tử của Thượng Thanh cung liền lập tức phát ra tín hiệu.

Tiếp đó ba người chia ra ba hướng và lao xuống núi tìm kiếm.

Điềm báo của thiên địa, đám mây bảy màu xuất hiện. Cơ hồ tất cả các tu chân giả tại Côn Luân tiên cảnh đều biết đến, thiên địa có điềm báo thì nhất định kỳ trân dị bảo sẽ xuất hiện. Trong lịch sử Côn Luân tiên cảnh đã từng xuất hiện một vài bảo bối, hoàn cảnh xuất hiện cũng tương tự như bây giờ.

Lập tức vô số các tông phái đổ xô đến địa phương xuất hiện đám mây bảy màu. Bất quá một số tiểu tông phái nhìn thấy tín hiệu đại biểu cho Thượng Thanh cung liền lập tức bỏ đi, chỉ còn một vài tu chân giả hiếu kỳ đến xem rốt cuộc lần này xuất hiện bảo bối gì.

Khoảng cách từ nơi này đến Tinh Cực tông là khá xa, cho nên tuy họ cũng phái người đến nhưng nếu không có một ngày thì chẳng thể tới nơi được.

Vô luận là có dã tâm hay chỉ muốn xem náo nhiệt, một lượng lớn nhân mã tại Côn Luân tiên cảnh đã đi đến nơi đây. Thậm chí còn có một vài tu yêu giả cũng đến. Bất quá tu yêu giả và tu tiên giả phân đôi giang sơn, cho nên những tu yêu giả muốn đi đến nơi xuất hiện bảo vật thì cũng phải mất hai ngày.

oOo

Lý Dương vẫn luôn ngồi chăm chú ngắm nhìn đóa Hạnh Linh Thất Sắc hoa giữa ao.

Đột nhiên...

Vô số đạo hào quang bảy màu phát ra, bầu trời đột nhiên nổi gió, vô số đám mây bảy màu kỳ dị bắt đầu xuất hiện. Trên không trung, những ánh hào quang bảy màu cơ hồ như đã che phủ cả mấy chục đỉnh núi.

Lý Dương hai mắt lập tức sáng ngời.

Hạnh Linh Thất Sắc hoa đã đến lúc hái được rồi.

oOo

Tăng Ngạn lúc này đã phát hiện ra sơn cốc bên dưới chính là nơi phát ra những ánh hào quang bảy màu. Hắn lập tức bay đến, quả nhiên hắn nhìn thấy giữa một ao nước có một đóa hoa liên tục phát ra hào quang.

- Trời ạ! Hạnh Linh Thất Sắc hoa!

Tăng Ngạn lập tức kích động nghĩ.

Cho dù là ở Tiên giới thì Hạnh Linh Thất Sắc hoa cũng là bảo vật vô giá, Tăng Ngạn cũng không ngờ vận khí của mình lại may mắn như vậy. Hạnh Linh Thất Sắc hoa có thể chế luyện thành Hạnh linh đan, mặc dù Thượng Thanh cung không thể chế luyện nhưng các tiền bối của Thượng Thanh trên Tiên giới thì có thể chế luyện được.

- Ngừng tay!

Tăng Ngạn đột nhiên nhìn thấy một thanh niên mặc hắc y đang đưa tay ra như muốn hái Hạnh Linh Thất Sắc hoa. Hắn lập tức quát lớn, đồng thời phi kiếm cũng phóng xuất ra ngoài.

Mặc kệ hắn là ai, cho dù là đệ tử của Thực Sơn kiếm phái, giết thì đã sao nào? Trước mặt là Hạnh Linh Thất Sắc hoa, Tăng Ngạn không còn ngần ngại gì nữa, dù thế nào hắn cũng phải đoạt được bảo vật này.

Tăng Ngạn là Độ Kiếp tiền kỳ cao thủ, hơn nữa phi kiếm của hắn chính là đỉnh cấp phi kiếm, phi kiếm vừa xuất ra, một đạo hàn quang liên bắn về phía Lý Dương, đồng thời hắn còn liên tục ném ra ba viên Thí Khiển lôi.

Lý Dương lập tức bình tĩnh, hắn có thể cảm ứng được uy lực của phi kiếm này, lập tức một đạo đao mang liên bắn ra. Nhìn thấy ba viên Thí Khiển lôi đã hoàn toàn ngăn cản đường tiến của mình, Lý Dương chỉ còn cách là bay lại bên bờ ao.

- Bùm!

Đao mang và phi kiếm va chạm, Tăng Ngạn bắt giác biến sắc.

Hắn lập tức thu lại phi kiếm.

- Người là đệ tử Tinh Cực tông!

Tăng Ngạn trong lòng xoay chuyển liên tục, theo hắn chứng kiến thì đệ tử Tinh Cực tông trước mặt này đã phát hiện ra Hạnh Linh Thất Sắc hoa trước hắn. Theo đạo lý thì đóa Hạnh Linh Thất Sắc hoa này phải thuộc về đệ tử Tinh Cực tông trước mặt.

Nhưng Tăng Ngạn không cam tâm. Mắt hay xoay chuyển một hồi, một kế sách đột nhiên xuất hiện.

- Phải!

Lý Dương lạnh lùng nhìn người thanh niên trước mặt:

- Người là người ở phương nào?

Tăng Ngạn mỉm cười nói:

- Ta là đệ tử của Thượng Thanh cung! Tinh Cực tông đạo hữu, có lẽ đạo hữu không biết Hạnh Linh Thất Sắc hoa này là do Thượng Thanh cung chúng ta chăm sóc.

Lý Dương bắt giác cười lạnh một tiếng.

- Cứ một trăm năm một lần, Thượng Thanh cung đều phái đệ tử đến đây chăm sóc. Trải qua năm nghìn năm, Thượng Thanh cung chủ đã tính ra hôm nay Hạnh Linh Thất Sắc hoa sẽ nở hoàn toàn. Cho nên phái ta đến đây hái. Đạo hữu nên để cho vật quý có chủ.

Tăng Ngạn lúc này không chút khinh mạn, qua chiêu vừa rồi hắn cũng phát hiện ra công lực của Lý Dương so với hắn cũng không chênh lệch bao nhiêu, hơn nữa khoảng cách của Lý Dương với Hạnh Linh Thất Sắc hoa gần hơn hắn.

Nếu ép người quá, Lý Dương chỉ cần một đao là có thể tiêu hủy hoàn toàn Hạnh Linh Thất Sắc hoa, đến lúc đó Tăng Ngạn có hối cũng không kịp.

Lý Dương tu luyện ba năm nay, đao phách đã hoàn toàn bước vào chanh sắc cảnh giới, lại thêm lực công kích của đao mang vốn vô cùng mạnh, cho dù Lý Dương không dùng đến “Phá Sơn Liệt Không” cũng có thể bình thủ với Tăng Ngạn. Nếu như hắn dùng “Phá Sơn Liệt Không”, đối phương căn bản không có chút lực kháng cự nào.

- Thật là hồ ngôn loạn ngữ!

Âm thanh lạnh lẽo của Lý Dương vang lên:

- Nếu như Hạnh Linh Thất Sắc hoa là của Thượng Thanh cung các ngươi thì sao không cho người ở đây mà canh giữ, đúng là chuyện cười!

Nghĩa phụ Tiêu Diêu tán nhân của hắn đã ở đây mấy ngàn năm, nếu như có người của Thượng Thanh cung ở đây thì nhất định người đã phát hiện ra. Huống chi, vài tháng trước sơn cốc này đã bị nghĩa phụ sử dụng một ảo trận cực lớn che lại, ngoại giới căn bản không thể biết đến.

Tăng Ngạn nghe đối phương nói vậy, sắc mặt lập tức biến đổi liên tục.

- Tinh Cực tông đạo hữu, đóa Hạnh Linh Thất Sắc hoa này là của Thượng Thanh cung chúng ta. Nếu vì chuyện này gây thù kết oán với Thượng Thanh cung chúng ta thì chắc chắn Áo Quang chân nhân cũng không nguyên ý đâu.

Tăng Ngạn nói ra câu này, sắc mặt Lý Dương lập tức lộ ra vẻ khó coi.

Không ngờ đối phương lại không xem Tinh Cực tông vào đâu, như vậy đúng là hơi quá đáng rồi.

- Sư đệ, đoạt lấy Hạnh Linh Thất Sắc hoa!

Nhìn thấy sư đệ Trần Tâm đã đến gần, Tăng Ngạn lập tức đại hỉ mà truyền âm đi. Hắn cố nói chuyện đến giờ chẳng qua là vì kéo dài thời gian mà thôi. Một mình hắn không nắm chắc, nhưng có hai người thì hắn đã chắc chắn rồi. Thân hình Tăng Ngạn chớp lên rồi lao thẳng về phía Lý Dương.

Những viên Thí Khiển lôi khó khăn lắm mới luyện ra được, vậy mà Tăng Ngạn phảng phất như chẳng biết tiếc tiền, một hơi ném luôn ra ba viên.

Tiếp đó hắn lập tức ngự phi kiếm lao thẳng tới Lý Dương. Khoảng cách giữa hai người khá gần, khoảng cách như vậy so với tu chân giả mà nói thì cũng giống như cách nhau ba bước chân của người thường vậy.

Lý Dương căn bản không có thời gian để tránh né.

Phải đối mặt với ba viên Thí Khiển lôi và cao thủ đã đạt tới Độ Kiếp tiền kỳ Tăng Ngạn, Lý Dương nhất thời không dám sơ xuất. Lúc này Thượng Thanh cung đệ tử Trần Tâm đã hóa thành một đạo lưu quang, loáng một cái đã hái được Hạnh Linh Thất Sắc hoa. Lý Dương trong lòng lập tức quỳnh cả lên.

Hạnh Linh Thất Sắc hoa là do nghĩa phụ hắn chờ đợi ở đây mấy ngàn năm, bây giờ nghĩa phụ vừa rời khỏi đã có người tới cướp đoạt. Tuy Tiêu Diêu tán nhân không sợ Thượng Thanh cung, nhưng Lý Dương cũng biết Thượng Thanh cung chính là một đại tông phái, thực lực nhất định không nhỏ, muốn lấy lại đồ từ trong tay chúng cũng vô cùng khó khăn.

- Bùm! Bùm! Bùm!

Đạo đạo đạo mang mà Lý Dương bắn ra đã lập tức phá tan Thí Khiển lôi, thân hình hắn giống như mãnh hổ lao tới Tăng Ngạn.

- Dừng tay!

Thanh âm băng lãnh vang lên, một trung niên nhân đột nhiên xuất hiện bên cạnh, một luồng ánh sáng âm lãnh ngăn cản Lý Dương lại.

Tăng Ngạn vừa nhìn thấy thì lập tức mừng rỡ nói:

- Sư diệt bá kiến sư thúc.

Trung niên nhân trước mặt hắn chính là một trong các trưởng lão của Thượng Thanh cung là Nguyên Minh trưởng lão, một tán tiên đã vượt qua lần thiên kiếp thứ nhất, tương đương với Đại Thành kỳ cao thủ. Nguyên Minh cũng đang ở ngoài, đột nhiên lão nhìn thấy tín hiệu của Thượng Thanh cung, do đó liền tìm tới đây luôn.

Lý Dương lập tức cảm thấy không ổn, hắn không khỏi giận dữ nói:

- Hừ, không ngờ lại dám chiếm đoạt vật của Tinh Cực tông, lẽ nào đây là phong phạm của đại phái hay sao?

Nguyên Minh đối với Tinh Cực tông cũng có chút ác cảm, dù sao một tiểu tông phái không có chỗ dựa nào sau lưng lại đột nhiên phát triển nhanh chóng, thậm chí có thể so sánh với Thượng Thanh cung, điều này làm hắn cảm thấy rất không thoải mái.

Nhưng Nguyên Minh trưởng lão tính tình vẫn có thể coi là chính trực, lão ghét Tinh Cực tông chẳng qua là vì bản thân là trưởng lão của Thượng Thanh cung mà thôi.

- Tăng Ngạn, nói cho rõ ràng xem nào! Rốt cuộc là có chuyện gì thế?

Nguyên Minh hỏi sư diệt của mình.

Lý Dương thấy vậy thì nhìn qua Tăng Ngạn cười lạnh. Hắn muốn xem tên Tăng Ngạn sẽ nói thế nào, vừa rồi còn nói dối là một trăm năm tới xem một lần, có lẽ lời nói dối này mà nói trước mặt trưởng lão của Thượng Thanh cung thì sẽ bị vạch trần ngay.

Tăng Ngạn tiếp lấy Hạnh Linh Thất Sắc hoa từ tay Trần Tâm rồi quay sang nói với Nguyên Minh:

- Sư thúc, đóa hoa này vốn là do sư diệt phát hiện ra trước, nhưng Tinh Cực tông đạo hữu muốn dựa vào phi đao lợi hại của Tinh Cực tông để cướp đoạt. May là Trần Tâm sư đệ tới kịp nên mới có thể lấy được đóa Hạnh Linh Thất Sắc hoa này trước.

Tăng Ngạn lại nói Lý Dương là kẻ cướp.

- Câm mồm! Đúng là không biết xấu hổ, ta chưa từng nhìn thấy kẻ nào vô sỉ như ngươi!

Lý Dương lúc này thực sự muốn giết ngay tên tiểu nhân Tăng Ngạn này.

Hạnh Linh Thất Sắc hoa của mình bị cướp đoạt, không ngờ còn bị vu khống, Lý Dương làm sao có thể nhẫn nhịn được?

Bất quá Lý Dương cũng không chế được bản thân, bốn người của Thượng Thanh cung trước mắt thực lực vượt xa hắn. Tăng Ngạn là Độ kiếp tiền kỳ, Trần Tâm và Trần Danh là Nguyên Anh hậu kỳ, hơn nữa còn có một trưởng lão vượt qua một lần thiên kiếp tán tiên.

Lý Dương lập tức vận lực bóp nát ba khối truyền tẩn ngọc bội trong ngực.

Một khối là truyền tẩn của Tinh Cực tông, một khối là của Thục Sơn kiếm phái Trần Kiếm Phong đưa, khối còn lại là do nghĩa phụ Tiêu Diêu tán nhân đưa.

Không phải chỉ cần nhẫn nhịn một chút sao? Phải đợi nghĩa phụ quay trở lại, trước mặt đám người này ta chẳng có chút lực phản kháng nào!

Lúc này, quanh sơn cốc các tu chân giả xuất hiện càng ngày càng nhiều, ban đầu là vài chục người, sau đó là mấy trăm người, đó đều là các tu chân giả đang ở bên ngoài của các tông phái.

- Hạnh Linh Thất Sắc hoa!

Từng loạt những tiếng kinh hô truyền ra.

Phàm là tu chân giả có kiến thức đều nhận ra tuyệt thế kỳ trân này, những tu chân giả không biết đến Hạnh Linh Thất Sắc hoa nghe người bên cạnh nói cũng đã biết rồi. Người nào người nấy trên mắt đều phát ra quang mang, nhưng nó đã nằm trong tay Thượng Thanh cung, chẳng có ai dám lao lên cướp đoạt.

- Nguyên Minh đạo hữu, ở đây rút cục có chuyện gì vậy? Tựa hồ các vị và đạo hữu của Tinh Cực tông này có chút vấn đề?

Trong một vài tu chân giả xuất hiện xung quanh đã có một trung niên nhân lên tiếng. Người có gan lên tiếng lúc này cũng không phải là một tiểu nhân vật, đó chính là một trưởng lão của Ngũ Hành tông.

145. Chương 23: Cầu Thí Bất Thi

- Sư diệt, người hãy nói qua tình huống ở đây cho các vị đạo hữu nghe một chút!

Minh Nguyên vừa mới đến, bản thân hắn cũng không rõ sự tình nơi đây, hắn chỉ là vừa nghe Tăng Ngạn nói qua một chút mà thôi. Hơn nữa, khi hắn đến thì vừa khéo lại là lúc Lý Dương tấn công Tăng Ngạn, trong lòng liền lập tức cho rằng là đối phương không đúng.

Điều quan trọng nhất là Nguyên Minh vốn đã ghét sẵn Tinh Cực tông, cho nên, khi nhìn Lý Dương lão đã có ác cảm rồi.

Tăng Ngạn nghe lệnh của sư thúc mà lập tức quay qua các tu chân giả hoặc đang đứng, hoặc đang ngự kiếm xung quanh mà nói:

- Chư vị đạo hữu, đệ tử của Thượng Thanh cung ta đã phát hiện ra nơi này có thiên địa kỳ trân xuất thế cho nên bèn lập tức phát ra tín hiệu rồi tìm kiếm quanh dãy núi này. Nhưng vị đạo hữu của Tinh Cực tông này...

Tăng Ngạn nói đến đây lập tức hướng ánh mắt sang phía Lý Dương, hắn đã đạt tới Độ Kiếp tiền kỳ, tuy Lý Dương có đao mang, công kích lực cũng tương đương với hắn, nhưng Tăng Ngạn vừa rồi đã giao thủ với Lý Dương, biết rằng Lý Dương cũng chẳng có thực lực đủ để làm hắn chân chính bị thương được.

Hướng chi xung quanh còn có mấy trăm tu chân giả, hắn tin là Lý Dương sẽ không dám động thủ.

Tăng Ngạn thần nhiên đi đến trước mặt Lý Dương, rồi nhìn Lý Dương và nói tiếp:

- Vị đạo hữu Tinh Cực tông này chậm hơn chúng tôi một bước, nhưng vận khí của y cũng khá tốt, tuy chúng tôi tìm được trước một chút, nhưng khi vừa mới phát hiện ra đóa Hạnh Linh Thất Sắc hoa này thì y cũng phát hiện ra. Nhìn thấy Hạnh Linh Thất Sắc hoa, có thể là do tâm cảnh tu vi của vị đạo hữu Tinh Cực tông này chưa đủ nên lòng tham nổi lên, muốn ra tay cướp đoạt.

Dứt lời, Tăng Ngạn làm ra vẻ rất phẫn nộ mà nhìn Lý Dương.

Vu khống!

Không ngờ hắn lại vu khống ngược lại cho mình, Lý Dương hít sâu một hơi, áp chế sự phẫn nộ trong lòng xuống. Hắn cũng biết, nếu bây giờ mình tấn công thì sẽ có hàng trăm tu chân giả chứng kiến, khi Tinh Cực tông đến thì mình cũng sẽ rơi vào thế hạ phong.

- Mọi người cũng đều biết đó, uy lực đao mang của Tinh Cực tông rất lớn!

Tăng Ngạn làm ra bộ dạng “ta vô tội”, tựa hồ như hắn là kẻ bị thiệt hại vậy, trên tay vẫn nắm đóa Hạnh Linh Thất Sắc hoa vốn thuộc về Lý Dương.

- May mà hai vị sư đệ và sư thúc đã đến kịp, nếu không có sư thúc thì có lẽ ta đã bị thương dưới đao mang của y rồi!

Dứt lời Tăng Ngạn cung kính quay sang đa tạ Nguyên Minh.

Minh Nguyên trưởng lão lập tức nói:

- Đích xác, nếu không phải ta kịp thời ngăn cản vị đạo hữu Tinh cực tông này thì Tăng Ngạn sư diệt đã thụ thương rồi, điểm này ta có thể đảm bảo.

Đám tu chân giả xung quanh lập tức có không ít người tin vào lời nói của Tăng Ngạn, hơn nữa từ khi mọi người đến đây Lý Dương chưa hề lên tiếng, điều này càng tăng thêm sự nghi ngờ của họ với hắn.

Nhất thời hàng trăm cặp mắt của đám tu chân giả đổ dồn vào Lý Dương, hắn đương nhiên là cảm nhận được điều này, khuôn mặt nhất thời trở nên rất khó coi.

Tăng Ngạn lập tức nói tiếp:

- Chắc các vị đạo hữu cũng đã hiểu ra mọi chuyện rồi, chiếu theo quy củ thì Hạnh Linh Thất Sắc hoa phải thuộc về Thượng Thanh cung. Vị đạo hữu Tinh Cực tông này không ngờ lại nổi lòng tham muốn tranh đoạt bảo vật, thậm chí còn muốn đả thương người khác, sự tình đã rất rõ ràng, bất quá Thượng Thanh cung chúng ta cũng không tính toán với y, chuyện này ta chỉ nói lại với Áo Quang chân nhân thôi.

Tăng Ngạn ra vẻ rất độ lượng, không thềm tính toán.

Đám tu chân giả xung quanh ngằm gật gật đầu, Thượng Thanh cung không hổ là môn phái số một, quả nhiên có khí độ của đại môn phái.

Lúc này trong lòng Lý Dương nộ hỏa bốc lên ngàn ngút.

Hạnh Linh Thất Sắc hoa của mình bị hắn cướp đoạt, không ngờ tên thối tha này lại vu khống hắn.

- Các vị, vị Thượng Thanh cung đệ tử này cũng chỉ là một phía thôi, ai làm chứng cho lời nói của hắn? Lúc đó chỉ có hai người bọn ta ở đây, hắn chẳng qua là tùy tiện nói dối, lẽ nào có thể coi là thật sao?

Lý Dương hỏi ngược lại.

Tăng Ngạn lập tức ngắt lời hắn:

- Đúng vậy, khi đó chỉ có ta và ngươi. Nhưng ta là đệ tử của Thượng Thanh cung, thanh danh của Thượng Thanh cung ta bấy lâu nay mọi người đều biết, lẽ nào ta lại nói dối?

Tăng Ngạn nhìn Lý Dương cười giễu cợt. Hiển nhiên ý của hắn là “lẽ nào mọi người lại không tin đệ tử của Thượng Thanh cung mà đi tin tên đệ tử của Tinh Cực tông ngươi sao?”

- Hừ, đóa Hạnh Linh Thất Sắc hoa này vốn là do nghĩa phụ của ta Tiêu Diêu tán nhân canh giữ mấy ngàn năm nay, đệ tử Thượng Thanh cung các ngươi sao lại ti bỉ như vậy, đúng là đã khiến ta phải khinh thường!

Lý Dương lạnh lùng nhìn mấy người Tăng Ngạn nói.

- Tiêu Diêu tán nhân? Tiêu Diêu tán nhân là ai? Sao ta chưa từng nghe qua nhỉ?

Tăng Ngạn cười ha hả nói.

Việc này cũng không thể trách Tăng Ngạn được, Tiêu Diêu tán nhân mấy ngàn năm không ra ngoài, cho dù là các Đại Thành kỳ cao thủ hiện nay có lẽ cũng không biết tới chuyện của Tiêu Diêu tán nhân, dù sao thì uy phong của Tiêu Diêu tán nhân cũng là chuyện từ chín nghìn năm trước rồi.

Chín ngàn năm!

Có lẽ cũng chẳng còn bao nhiêu người nhớ được.

Tại đây hiện giờ có vài trăm tu chân giả, cũng có một vài cao thủ, nhưng bọn họ cũng chỉ mới tu luyện vài trăm năm mà thôi, chuyện của chín nghìn năm trước thì ai biết được chứ? Bất quá, có một người đã nhớ lại rồi!

- Tiêu Diêu tán nhân?

Nguyên Minh chợt nhớ tới một người, một người mà năm xưa khi lão vừa bắt đầu tu luyện đã được nghe đại trưởng lão trong tông phái nói qua, đó là một đại nhân vật trong truyền thuyết.

- Nếu như người đó vẫn còn sống, công lực có lẽ cũng phải tương đương với tán tiên vượt qua chín lần thiên kiếp rồi.

Trong lòng Nguyên Minh không khỏi run lên, nếu tên Tinh Cực tông đệ tử trước mặt thực sự là nghĩa tử của Tiêu Diêu tán nhân thì chuyện này sẽ trở nên phiền toái rồi. Đương nhiên, Thượng Thanh cung cũng vị tất đã sợ Tiêu Diêu tán nhân, chỉ là họ không muốn kết thù với một đại nhân vật như thế mà thôi.

- Tinh Cực tông đạo hữu, người nói Tiêu Diêu tán nhân là nghĩa phụ của người? Ta hỏi người, vì sao Tiêu Diêu tán nhân lại không có mặt ở đây?

Nguyên Minh hỏi.

Tăng Ngạn sững sờ:

- Lẽ nào thật sự có Tiêu Diêu tán nhân sao?

- Nghĩa phụ ta đã rời khỏi đây ba ngày trước, vài ngày sau người sẽ quay lại.

Lý Dương lạnh lùng nói.

Nguyên Minh nghe vậy chỉ mỉm cười.

Lý Dương lập tức nói tiếp:

- Có phải là người không tin? Phía trước sơn cốc có một tòa Tiêu Diêu động phủ, điều đó có thể chứng minh Thất Sắc Hạnh Linh hoa chính là của nghĩa phụ ta, Tiêu Diêu tán nhân.

Nhất thời đám người tu chân giả xung quanh cũng lên tiếng:

- Đúng vậy, phía trước sơn cốc quả thực có Tiêu Diêu tiên phủ.

Nguyên Minh nghe vậy càng cười to hơn, đoạn nói:

- Không ngờ Tinh Cực tông đạo hữu lại ăn nói một cách hoang đường như vậy! Ta hỏi người, đóa Hạnh Linh Thất Sắc hoa cả vạn năm mới nở hoàn toàn, tại sao trước ngày nó hoàn toàn nở ba ngày, Tiêu Diêu tán nhân lại rời đi? Ta hỏi mọi người, nếu là mọi người, đóa Hạnh Linh Thất Sắc hoa đã sắp nở hoàn toàn, mọi người đã đợi cả mấy nghìn năm, khi chỉ còn có ba ngày, mọi người có rời đi không?

Tất cả đám tu chân giả đều hiểu rõ.

Đúng vậy a, đã chờ đợi cả mấy nghìn năm, khi chỉ còn có ba ngày thì lại rời đi, ai có thể tin được chứ?

- Tinh Cực tông đạo hữu, người quả nhiên lợi hại, không ngờ lại dám lừa gạt ta, nói rằng mấy ngày tới Tiêu Diêu tán nhân sẽ trở về có phải là để uy hiếp ta không? Còn về Tiêu Diêu tiên phủ, hừ hừ, ta nghĩ là người đã phát hiện ra cái Tiêu Diêu tiên phủ này, bây giờ nhớ đến nên đem ra để lừa gạt bọn ta phải không?

Nguyên Minh lớn tiếng trách cứ.

Càng ngày y càng cho rằng phán đoán của mình là chính xác.

Theo y, Lý Dương đã phát hiện ra tòa động phủ này, sau đó đem ra nói dối. Nhưng Lý Dương nói Tiêu Diêu tán nhân đã đợi cả mấy nghìn năm, ba ngày cuối cùng thì lại rời đi, đây chính là chỗ sơ hở, vừa nghe cái là Nguyên Minh đã phát hiện ra ngay.

- Tinh Cực tông đạo hữu, người còn muốn nói gì không?

Nguyên Minh trách hỏi.

Tất cả tu chân giả xung quanh đều đứng về phía Nguyên Minh.

Lý Dương chỉ đành cười khổ, không lẽ lại đi nói cho mọi người biết một phần người yêu của nghĩa phụ bị đào bới? Những lời như vậy hẳn chẳng nói ra nổi.

- Mấy vị đạo hữu Thượng Thanh cung a, chuyện hôm nay đến bước này cũng chỉ vì tham lam mà ra. Sau này có chuyện gì xảy ra thì ta không bảo đảm đâu đó!

Lý Dương cười lạnh nói, hẳn cũng đã bóp nát ngọc bội truyền tẩu thông báo cho Tiêu Diêu tán nhân rồi.

Tằng Ngạn biến sắc nói:

- Người dám đứng trước mặt bao nhiêu người mà uy hiếp Thượng Thanh cung sao!
- Tin hay không thì tùy người, hy vọng sau này các người đừng hối hận!

Lý Dương cười lạnh rồi nói tiếp:

- Mau tránh ra cho ta, chớ khôn không cản đường!

“Chớ khôn không cản đường”, bao nhiêu bực dọc của Lý Dương đều dồn hết vào trong đó.

Tằng Ngạn sắc mặt lập tức trở nên đỏ bừng, hẳn là ai chứ? Tầng gia tại Thượng Thanh cung có địa vị rất cao, ở Thượng Thanh cung cũng chẳng có ai dám chửi hắn. Với địa vị ở Thượng Thanh cung của hắn, khi ra ngoài cũng chẳng có ai dám không nể mặt chứ đừng nói là mắng chửi!

Điều quan trọng nhất là... Lý Dương đứng trước mặt mấy trăm tu chân giả mà quang minh chính đại chửi hắn.

Đứng trước mặt hắn mà chửi hắn!

- Người không tránh đường? Được, ta cũng chẳng so đo với người!

Thân hình Lý Dương lóe lên tựa như muốn đi qua bên cạnh, Thượng Thanh cung cướp thì cũng đã cướp rồi, đợi Tiêu Diêu tán nhân về rồi hãy nói, dù sao Thượng Thanh cung này cũng vẫn chưa có biện pháp nào để luyện chế Hạnh Linh Thất Sắc hoa.

Tằng Ngạn thân hình cũng lóe lên và chặn ngay trước mặt Lý Dương.

- Muốn chạy sao? Mắng chửi đệ tử của Thượng Thanh cung cũng là mắng chửi Thượng Thanh cung, vừa bắt đầu đã muốn cướp đoạt Hạnh Linh Thất Sắc hoa, giờ lại còn muốn chạy, thiên hạ làm gì có chuyện tốt như vậy? Chẳng lẽ người cho rằng có thể tùy ý vũ nhục Thượng Thanh cung ta sao?

Phi kiếm của Tăng Ngạn xuất ra và lượn lơ trên đầu hắn.

- Muốn động thủ?

Lý Dương cười lạnh.

Trần Tâm, Trần Danh cũng tiến lên ngăn cản trước mặt Lý Dương.

Tằng Ngạn lớn tiếng nói:

- Các vị đạo hữu đều đã nhìn rõ rồi đó, chuyện hôm nay là thế nào chứ, ngay từ đầu kẻ này đã muốn cướp đoạt Hạnh Linh Thất Sắc hoa, sau cướp đoạt không thành lại còn muốn đả thương người khác, khi sư thúc xuất hiện hắn lại còn dám đem lời gian trá ra mà lừa gạt mọi người. Sau đó bị sư thúc khám phá ra thì lại mắng chửi ta là heo chó! Một tên hiểm ác như vậy sao có thể dễ dàng tha được chứ? Thượng Thanh cung ta phải thay mặt sư phụ người bắt người lại mà dạy dỗ người cho tốt mới được!

- Thay ai bắt chứ? Ta là đệ tử Tinh Cực tông, xem Thượng Thanh cung các người dựa vào cái gì, dạy dỗ ta như thế nào nào? Hừ hừ!

Lý Dương cười lạnh một trận.

Lý Dương mắt nhìn ra khắp các tu chân giả xung quanh.

Lúc này, theo thời gian trôi qua, các tu chân giả xung quanh càng ngày càng nhiều, bây giờ đã lên tới cả ngàn người, những tu chân giả đến sau nghe những tu chân giả đến trước kể lại thì đều biết được khá rõ những chuyện đã xảy ra.

Đương nhiên, đa phần đám tu chân giả này đều cho rằng Lý Dương là kẻ tiểu nhân bỉ ổi.

- Các vị, sự tình hôm nay ta không nói nhiều nữa, đóa Hạnh Linh Thất Sắc hoa này vốn là của ta, không ngờ lại bị đệ tử Thượng Thanh cung cướp đoạt, sau khi cướp đoạt lại còn vu khống ta. Bây giờ còn muốn cưỡng hành lưu giữ ta lại, ta cũng cảm thấy hiếu kỳ, không biết đệ tử Thượng Thanh cung bằng vào cái gì mà muốn giữ ta? Còn muốn bắt ta, dạy dỗ ta? Ai cho chúng cái quyền đó chứ?

Dứt lời, ánh mắt lạnh lùng của Lý Dương nhìn chăm chăm vào mấy đệ tử Thượng Thanh cung.

Tăng Ngạn lớn tiếng nói:

- Trước mặt chúng nhân mắng chửi ta, chắc mọi người đều đã nghe thấy rồi, lẽ nào người còn muốn đi sao?

146. Chương 24: Thâu Tập

Tăng Thăng trưởng lão chính là phụ thân của Tăng Ngạn.

- Tăng Thăng trưởng lão, lần này Tăng Ngạn không ngờ tìm thấy kỳ trân hiếm có, thấy triệu chứng thiên địa liền biết bảo bối nhất định là phi thường à. Tăng Ngạn lập công lớn như vậy, nhất định sẽ được ban thưởng, nói không chừng cung chủ đời kế tiếp sẽ đến lượt Tăng Ngạn!

Nguyên Thanh trưởng lão cười nói với Tăng Thăng.

Tăng Thăng cười khiêm nhường, nói:

- Tiểu nhi chỉ là vận khí mà thôi, vận khí mà thôi. Chúng ta hay là nhanh lên một chút. Hiện tại các đại tông phái đều đã tới rồi, ta lo lắng tiểu nhi không trấn áp được cục diện!

Nguyên Thanh gật đầu.

Sau đó hai người mang theo gần trăm đệ tử Thượng Thanh cung, ngự kiếm cực nhanh bay về phía nơi Hạnh Linh Thất Sắc hoa sinh trưởng.

Dọc đường đi Tăng Thăng trưởng lão tươi cười như hoa, vừa mới bay đến sơn cốc, đột nhiên sắc mặt biến đổi.

- Tiểu tặc đừng chạy!

Tăng Thăng trưởng lão hét lên một tiếng lớn, lão trở mắt lên nhìn Lý Dương độn địa rồi đi, nhưng lại không kịp làm gì ngăn trở.

- Ngạn nhi!

Tăng Thăng trưởng lão chỉ chậm có một bước mà thôi, đứa con trai bảo bối của lão đã bị phá vỡ nguyên anh, hồn phi phách tán rồi. Ôm lấy thi thể của đứa con trai, Tăng Thăng mắt nhỏ lệ. Đây chính là đứa con ruột của lão, đứa con duy nhất của Tăng gia.

Tăng Thăng trên người không tìm được toát ra từng giọt sát khí, vẻ tươi cười như hoa trong quá khứ cũng biến thành dự tợn kinh khủng hẳn lên.

- Nguyên Thanh, bày trận!

Tăng Thăng không kịp thương tâm, diện mục dữ tợn lập tức hướng về Nguyên Thanh bên cạnh ra lệnh. Tăng Thăng và Nguyên Thanh hai vị trưởng lão đồng thời lấy trong người ra một viên châu, trên tay Tăng Thăng chính là hắc sắc viên châu, còn trên tay Nguyên Thanh trưởng lão chính là bạch sắc viên châu.

- Thái Cực Phong Nguyên đại trận, lên!

Trong miệng Tăng Thăng phun ra một ngụm máu tươi, tiến vào bên trong hắc sắc viên châu. Hẳn vì có thể cẩn thận, không ngờ dùng cả máu tươi để tăng cường uy lực của đại trận. Nguyên Thanh trưởng lão ở bên cạnh chỉ đành bất đắc dĩ phun ra một ngụm máu tươi, phun trên bạch sắc viên châu trong tay mình.

Hai viên châu một đen một trắng nhất thời bay lên, từng đạo quang hoa bắt đầu tràn ra. Hắc bạch viên châu bay lên đến độ cao mấy ngàn trượng, quang mang tràn ngập bao trùm bốn phương tám hướng, gần như trong chớp mắt, phạm vi gần ngàn dặm đã hoàn toàn bị phong tỏa.

Bất kể là đòn thuật, hay là thuật phi hành, cũng đừng hòng bay thoát ra khỏi khối địa vực này, hơn nữa trong phạm vi địa vực này bao trùm, đòn thuật, thuật phi hành vân vân đều không thể sử dụng.

Nói cách khác, trong Thái Cực Phong Nguyên đại trận, chỉ có thể dùng chân để chạy!

Từ khi Lý Dương đòn địa đến khi Tăng Thăng, Nguyên Thanh hai vị trưởng lão bày trận. thời gian còn chưa đến mười cái hô hấp, đòn thuật của Lý Dương cho dù lợi hại hơn nữa, cũng không cách nào chạy ra gần ngàn dặm.

- Các vị đạo hữu, Thái Cực Phong Nguyên đại trận của Thượng Thanh cung chúng tôi tin rằng mọi người đều biết, cũng chỉ là vây khốn người mà thôi, mọi người xin tập trung tại một chỗ. Hy vọng không nên quấy rầy chúng tôi truy nã kẻ sát nhân này! Lần này không giết hẳn, con ta chết không nhắm mắt!

Trong lời nói của Tăng Thăng có sát khí nặng nề.

Hơn ngàn tu chân giả cũng hiểu được tâm tình Tăng Thăng lúc này.

Con bị giết, bất kể là ai cũng sẽ phát cuồng, Tăng Thăng còn có thể bảo trì được lý trí, đã xem như là rất giỏi rồi.

Một vị đệ tử của Độn Giáp tông bước lên trước nói:

- Tăng Thăng trưởng lão, đây là “Thiên Vân trận” của Độn Giáp tông chúng tôi. Vậy đi, mọi người đều tiến vào trong Thiên Vân trận, ở trong Thiên Vân trận nghỉ ngơi, các đồng đạo chúng tôi tuyệt đối không quấy rầy việc Thượng Thanh cung bắt kẻ sát nhân kia!

Nói rồi, liền bố trí Thiên Vân trận.

Hơn ngàn tu chân giả cũng tính là có lý trí, liền lần lượt tiến vào trong đại trận, ở trong đại trận nghỉ ngơi.

- Tăng Thăng trưởng lão, hiện tại tôi đã đóng cửa Thiên Vân đại trận, người ngoài đừng hòng dễ dàng tiến vào, nếu như cường hành đột phá, mọi người đều sẽ có cảm ứng!

Đệ tử Độn Giáp tông nói.

Tăng Thăng lập tức nói:

- Thật quá sức cảm tạ Độn Giáp tông đạo hữu!

Liền đó, Tăng Thăng quay đầu nhìn gần trăm đệ tử Thượng Thanh cung phía dưới.

- Hai mươi người thành một tổ, tổ trưởng là cao thủ khoảng Độ Kiếp kỳ, nhất định không thể để tặc nhân Tinh Cực tông kích phá, một khi phát hiện tung tích tặc nhân, phải lập tức phát ra tín hiệu.

Theo tiếng ra lệnh, gần trăm đệ tử phân thành năm tổ, mỗi tổ có đến hai cao thủ Độ Kiếp kỳ.

Tăng Thăng nhìn về phía Nguyên Thanh và Nguyên Minh nói:

- Nguyên Minh, Nguyên Thanh, ba người chúng ta phân ra tìm kiếm. Tin rằng với linh thức của chúng ta, có thể rất nhanh tìm thấy!

Tăng Thăng, Nguyên Thanh, Nguyên Minh ba trưởng lão lập tức tản ra, nhanh chóng bay về phương hướng.

Đồng thời linh thức của ba người bắt đầu phủ xuống, phạm vi linh thức của bọn họ cũng không tính là nhỏ, phạm vi có đến mấy trăm dặm, tin rằng trong một canh giờ là có thể hoàn toàn tìm kiếm xong một lượt trong phạm vi bao trùm.

Trong phạm vi bao trùm gần ngàn dặm núi rừng.

Bên trên một tảng đá trong đó, Lý Dương đang nằm chán ngời xấp bằng trên đó.

“Trận pháp này không ngờ uy lực lợi hại như vậy, không ngờ ngay cả đòn địa cũng không được!” Lý Dương vừa mới đang đòn địa mà đi, đột nhiên bị “Thái Cực Phong Nguyên đại trận” kia cường ngạnh bức ép từ trong lòng đất ra.

- Thái Cực Phong Nguyên đại trận? Hừ hừ, bắt quá là cái mai rùa mà thôi. Dem địa phương bao trùm lại, người bên trong không ra được, người bên ngoài không vào được. Chỉ cần một siêu cấp cao thủ cường công, vượt ra cực hạn của đại trận này, vẫn là có thể công phá.

Hạng Vũ ở trong đầu Lý Dương khinh thường nói.

Trong mắt hắn, đường đường Thái Cực Phong Nguyên đại trận cũng chỉ là một cái mai rùa.

- Ủm, cái này mặc dù chỉ là một cái mai rùa, nhưng lực phòng ngự cũng là không tệ, thực lực của Lý Dương người thì không đủ công phá!

Hạng Vũ bỏ thêm vào một câu.

Lý Dương không chỉ là rất buồn bực.

Hắn hiện tại giống như bị vây khốn trong lao ngục, đương nhiên, lao ngục này phạm vi cực lớn, phương viên gần hai ngàn dặm.

Đột nhiên...

Một đạo linh thức từ bên cạnh Lý Dương phủ qua, Lý Dương có thể cảm ứng được rõ ràng.

- Linh thức? Ha ha, muốn bằng vào linh thức để tìm kiếm ta, thật đúng là trò cười, cho dù không cần Bá Vương người giúp đỡ, không có thực lực của Thiên tiên thì đừng hòng phát giác ra ta. Một khi Bá Vương người giúp ta thu liễm khí tức, Côn Luân tiên cảnh này trừ nghĩa phụ, có lẽ không có người nào có thể phát giác được ta!

Lý Dương cười lạnh nói.

Lý Dương rất tự tin.

Nhưng sự tin tin đó có lí do, tâm cảnh Lý Dương đã đến cực hạn Thiên tiên, liễm tức thuật thi triển ra. Trừ phi đạt đến Thiên tiên cảnh giới, bằng không không thể nào phát giác được Lý Dương. Càng đừng nói đến trong cơ thể hắn còn có một Hạng Vũ với thần thức mạnh mẽ.

Từng đạo linh thức quét qua xung quanh Lý Dương.

Đây là một nhóm đội ngũ, đội ngũ hai mươi đệ tử Thượng Thanh cung.

Cảm nhận được những linh thức này, Lý Dương liền biết, những đệ tử Thượng Thanh cung này mạnh tới mức nào.

- Bá Vương, người nói xem ta trốn ở đây cũng không phải là chuyện tốt, có phải là nên tặng cho Thượng Thanh cung một chút phiền toái, để bọn chúng biết, ta đây không phải là ba ba trong rọ, mà là hổ trong núi.

Lý Dương mỉm cười, liền đó thân hình loé lên, truy đuổi theo một nhóm đội ngũ.

- Giết, Lý Dương, giết bọn người kia, con bà nó, mấy... tên này, bốn Bá Vương chính là nhìn đã thấy ngứa mắt, sớm khi mà Thượng Thanh cung kia còn nhỏ... người nên sớm giết nó.

Hạng Vũ tuyệt đối chính là lấy bạo chế bạo.

Trên mặt Lý Dương lộ ra một tia lãnh ý hiêu sát.

Xuyên Vân Toa Vụ!

Cho dù ở trong đại trận này, tốc độ của Lý Dương vẫn không chậm, gần giống như một trận gió, thân thể vừa loé lên một cái đã mấy trăm thước.

Đội ngũ hai mươi người, đi đầu đội ngũ là một đệ tử Độ Kiếp kỳ, đi cuối đội cũng là một đệ tử Độ Kiếp kỳ, trong đội ngũ này không ngờ có hai đệ tử Độ Kiếp kỳ. Lý Dương xem như lời rồi.

Bất quá nếu muốn một hơi nuốt gọn, Lý Dương còn chưa có thực lực đó.

Do vậy cần - đánh lén.

Xuyên Vân Toa Vụ được thi triển ra, Lý Dương giống như một u linh, không hề có chút thanh âm, không chút khí tức, thoáng chốc đã đến đằng sau một tu chân giả gần nhất. Tu chân giả Độ Kiếp tiền kỳ này vẫn chưa có cảm ứng nào, tiếp tục dùng linh thức tìm kiếm.

- Ti ti!

Phá Sơn Liệt Không!

Ngay phòng ngự cũng không hoàn toàn hình thành, hoàn toàn ứng phó không kịp, đao mang phóng ra đồng thời Lý Dương vận chuyển “Phá Sơn Liệt Không”, linh giáp trên nguyên anh đó căn bản không chống cự nổi, phi đao đao mang của Lý Dương trực tiếp xuyên phá nguyên anh của vị cao thủ Độ Kiếp kỳ này.

Linh giáp lập tức phẳng phất như pha lê rơi xuống mặt đất, vỡ thành bốn năm mảnh.

Hồn phi phách tán!

Lý Dương lúc này thâm hưng phấn “Mẹ nó chứ, tu tiên giả thân thể đúng là yếu ớt, nếu như là tu ma giả, chỉ riêng thân thể cường mãnh đã không phải dễ dàng bị công phá như vậy, thân thể những tu tiên giả này căn bản giống như tờ giấy vậy!”

Đương nhiên, thân thể tu tiên giả so với người thường mạnh mẽ hơn nhiều, nhưng mà so sánh với tu ma giả, đích xác chỉ tính là giấy. Đối với đao mang của Lý Dương, không có chút lực chống đỡ nào.

- A!

Thuần túy là phản ứng tự nhiên, vị tu chân giả đó trước khi chết hét lên một tiếng.

Thân thể Lý Dương chợt loé lên, lại tiến vào trong khu rừng bên cạnh, biến mất không thấy nữa.

- Diệt Trang sư thúc!

Một số đệ tử Thượng Thanh cung lập tức chạy tới bên tu chân giả đã chết, nguyên lai người dẫn đầu đội ngũ, một thanh niên áo trắng dùng khinh công nhanh chóng chạy tới.

- Diệt Trang sư đệ!

Người trẻ tuổi áo trắng khóc rống lên một tiếng.

- Các vị sư diệt, cẩn thận với tặc nhân Tinh Cực tông, mọi người đều mắt nhìn tám phương, nhất định không để tặc nhân kia đánh lên nữa.

Người trẻ tuổi áo trắng lập tức ra lệnh, liền đó phân phó một đệ tử công thi thể Diệt Trang sư đệ.

Người trẻ tuổi áo trắng đồng thời phát ra một đạo tín hiệu lên trời cao.

- Không ngờ lục soát cả phương viên gần ngàn dặm, cũng không tìm thấy bóng dáng của tặc tử Tinh Cực tông!

Nguyên Minh trưởng lão khó tin nói.

Cạnh đó Nguyên Thanh trưởng lão, Tăng Thăng trưởng lão sắc mặt đều có phần âm trầm, ba người phân chia dùng linh thức lục soát cả khu vực đại trận, không ngờ không tìm thấy chút dấu tích nào của Lý Dương, điều này làm sao không khiến bọn họ nổi giận.

- Bất kể thế nào, nhất định phải bắt cho được tặc tử Tinh Cực tông!

Tăng Thăng trưởng lão sát khí đằng đằng, hốt nhiên Tăng Thăng trưởng lão trong lòng khê động, nói:

- Căn cứ theo Nguyên Minh trưởng lão nói, tặc tử Tinh Cực tông kia công lực thậm chí chưa đến Độ Kiếp kỳ, chúng ta làm sao lại tìm không thấy hắn ta?

- Lê nào... hắn ở trong Thiên Vân trận?

Tăng Thăng trưởng lão độ nhiên nói. Nói rồi, lão chuẩn bị đi vào trong Thiên Vân trận lục soát một phen.

Nguyên Minh, Nguyên Thanh hai vị trưởng lão lập tức ngăn cản Tăng Thăng, khuyên:

- Tầng Thăng trưởng lão, hơn ngàn tu chân giả cam nguyện ở trong Thiên Vân trận, đó là nể mặt Thượng Thanh cung ta, để bọn họ rút vào một chỗ, đã là rất khó rồi, nếu như người cường hành lực soát, chọc giận những tu chân giả này...

Trong Thiên Vân trận hơn ngàn tu chân giả lần lượt đến từ các tông phái, thực lực tông phái phía sau họ tập hợp lại, gần như chính là một nửa lực lượng tu tiên giả của Côn Luân tiên cảnh. Thượng Thanh cung có kiêu căng hơn, cũng không thể nào đắc tội nhiều tông phái như vậy.

- Nếu như tặc tử Tinh Cực tông quả thực ở trong Thiên Vân trận, vậy chúng ta nên làm như thế nào?

Tầng Thăng trưởng lão sắc mặt rất là khó coi, hai vị trưởng lão kia cũng trầm mặc.

Đột nhiên!

Nguyên Thanh trưởng lão sáng mắt:

- Nhìn kìa, phía đông bốn trăm dặm có tín hiệu, tặc tử Tinh Cực tông nhất định ở đó!

Tầng Thăng, Nguyên Minh vừa nhìn, nhất thời mừng rỡ, ba người tức thì chạy tới phía đông...

Mặc dù không cách nào phi hành, nhưng mà ba vị trưởng lão công phu lướt đi trên mặt đất cũng cực kỳ lợi hại, rất nhanh liền tới mục tiêu, ba vị trưởng lão lập tức thấy đội ngũ có chút đau thương, cái chết của Diệc Trang lập tức bị phát hiện.

- Diệc Trang đồ nhi!

Sắc mặt Tầng Thăng trưởng lão đại biến.

Diệc Trang chính là quan môn đệ tử của lão, công lực tương đương với Tầng Ngạn, cũng là đồ đệ mà Tầng Thăng trưởng lão thích nhất.

Chỉ một ngày ngắn ngủi, ái đồ và ái tử lần lượt bị giết, Tầng Thăng trưởng lão đau lòng muốn học máu.

- Ta nhất định phải uống cạn máu người, ăn sạch thịt người!

Tầng Thăng trưởng lão nghiêng răng nghiêng lợi nói, hàn quang trong mắt khiến cho người ta không rét mà run.

- Hai vị trưởng lão, gia tăng lực soát, nhất định phải tóm được tặc tử này!

Tầng Thăng nói xong, liền dẫn đầu thân hình loé lên, một mình lực soát, Nguyên Minh, Nguyên Thanh cũng hiểu được, bọn họ không cách nào dùng linh thức tìm thấy Lý Dương, chỉ có thể dùng mắt dùng tai từ từ tìm kiếm, liền cũng chia ra mà tìm.

Lý Dương nhìn Tầng Thăng trưởng lão sắc mặt âm trầm đang điên cuồng bay giữa núi rừng, khoé miệng không khỏi có một tia cười lạnh.

- Bá Vương, trưởng lão này của Thượng Thanh cung chính là cao thủ Đại Thành kỳ, ta có khả năng giết lão không?

Lý Dương hỏi Hạng Vũ.

Hạng Vũ nói:

- Không thể, người hiện tại đao mang mới gần chanh sắc cảnh giới, công lực so với hắc chênh lệch thật sự quá lớn, cho dù là “Phá Sơn Liệt Không”, cũng tối đa là đối phó được cao thủ Độ Kiếp kỳ, còn muốn đối phó cao thủ Đại Thành kỳ, thực sự là khó!

Lý Dương không khỏi bất lực.

Đột nhiên, Lý Dương sáng mắt:

- Phải rồi, tôi giết không được lão, nhưng mà tôi có thể đánh lén lão, phá hỏng thân thể lão, vậy có được không?

Thân thể tu tiên giả tương đối yếu ớt, dưới tình trạng ứng phó không kịp, muốn ngăn cản đao mang của Lý Dương vẫn là rất khó.

- Ha ha, thông minh, nguyên anh của hắc có linh giáp bảo hộ, nhưng mà thân thể lại bảo vệ không đủ, đao mang của ngươi nếu muốn huỷ đi thân thể của hắc thì lại dễ dàng, ha ha, hắc một cao thủ Đại Thành kỳ, còn chưa tiến vào Tiên giới thành tựu tiên linh chi thể, nếu như bị huỷ đi nhục thể, không phải là chuyển qua tu tán tiên sao? Tốt, tốt, Lý Dương, huỷ thân thể của hắc, khiến hắc một cao thủ Đại Thành kỳ chuyển qua tu tán tiên!

Hạng Vũ cũng hưng phấn kêu lên.

- Bá Vương, người cứ chờ xem kịch vui!

Lý Dương nhìn thân ảnh Tăng Thăng trưởng lão ở ngoài trăm thước, trên mặt có một tia cười lạnh, “Xuyên Vân Toa Vụ” được triển khai, nhất thời giống như u linh hướng tới Tăng Thăng trưởng lão...

147. Chương 25: Tán Tiên

Con mắt đỏ như máu, phi kiếm rung lên trong vỏ kiếm, tùy thời chuẩn bị rời vỏ, tiên nguyên lực đã hoàn toàn chuyển hoá trong cơ thể điên cuồng bành trướng, hơn nữa trong tay còn nắm ba viên Thí Khiển lôi. Thí Khiển lôi đối với tu tiên giả thấp phần hữu hiệu, Tăng Thăng này không nhìn thấy cảnh tượng con trai mình và Lý Dương chiến đấu, do vậy lão không biết Thí Khiển lôi này đối với Lý Dương có thể coi như không.

Khi Tăng Thăng đến, Lý Dương đã bắt đầu động thủ, sau đó Tăng Thăng lại không cẩn thận hỏi quá trình con trai mình chiến đấu, không biết Thí Khiển lôi đối với Lý Dương vô hiệu cũng là bình thường.

- Ra đây, đồ hèn, ra đây, ra đây!

Tăng Thăng trong lòng trong lòng hô lên, ánh mắt giống như chim ưng nhìn khắp xung quanh, vừa có gió thổi cổ lạy là lập tức nhìn lại.

- Lão đầu này đang phát điên sao? Tự hồ như chuẩn bị công kích bất kỳ lúc nào, Bá Vương, người xem, phi kiếm của lão rung động, tiên nguyên lực trên người lão cũng chấn động, phòng ngự cũng tự nhiên hình thành, đao mang của tôi công kích nói không chừng phá không được phòng ngự của lão!

Thân hình Lý Dương bỗng dừng lại, giống như lá rơi, nhẹ nhàng rơi xuống phái sau một tảng đá.

Lý Dương cũng không có biện pháp nào.

Nếu như Tăng Thăng cứ luôn bảo trì trạng thái cảnh giác như vậy, Lý Dương muốn đánh lên cũng không có cách nào. Dù sao Tăng Thăng cũng là một cao thủ Đại Thành Kỳ.

- Hắc cảnh giác như vậy, Lý Dương người cũng không có cách nào, người chỉ có đợi, đợi khi hắc thả lỏng mà đánh lên!

Hạng Vũ cũng tin tưởng, dưới tình huống thế này, Lý Dương đánh lên không thể nào thành công.

Lý Dương cười lạnh nói:

- Ta tuyệt không tin, hắc có thể mãi ở trong trạng thái như vậy!

Liền đó, Lý Dương liền dựa vào “Xuyên Vân Toa Vụ”, dễ dàng đến sau lưng Tăng Thăng.

Trong mây trắng bao phủ, hơn chục cao thủ Thục Sơn kiếm phái ngự kiếm phi hành.

Dẫn đầu chính là Trần Kiếm Phong cùng với Kim Kiếm tôn giả, phía sau bọn họ là một số cao thủ đỉnh cấp của Thục Sơn kiếm phái.

- Đại trưởng lão, Lý Dương hẳn phát cho ta truyện tấn ngọc bội, nội dung là “Hạnh Linh Thất Sắc hoa xuất thế, người của Thượng Thanh cung cùng tôi tranh đoạt, thỉnh nhanh đến tương trợ!

- Xem dị tượng trên bầu trời, tin chắc chính là Hạnh Linh Thất Sắc hoa xuất thế dẫn đến. Hơn nữa Thượng Thanh cung còn tại nơi đó phát ra tín hiệu của bọn họ, tỏ vẻ Hạnh Linh Thất Sắc hoa kia là của bọn họ, hừ!

Trần Kiếm Phong hừ lạnh một tiếng.

Thục Sơn kiếm phái trước nay đã không hợp với Thượng Thanh cung.

Do vậy, một núi không có hai hổ, mâu thuẫn giữa Thục Sơn kiếm phái và Thượng Thanh cung không nhỏ, bất kỳ cơ hội nào đã kích được đối phương bọn họ đều không bỏ qua. Chỉ cần đánh bại đối phương, để bản thân có thể trở thành đệ nhất môn phái tại Côn Luân tiên cảnh.

Kim Kiếm tôn giả cười nhạt nói:

- Lý Dương này khi mà đã đấu cùng Thượng Thanh cung, Tinh Cực tông kia nhất định sẽ nhúng tay vào, Tầm Hoan chân nhân tại Tiên giới cùng một số tiền bối của Thục Sơn kiếm phái ta có giao tình, trong lệnh dụ của Tiên giới, cũng ra lệnh chúng ta quan hệ tốt với Tinh Cực tông, chuyện này chúng ta không thể không nhúng tay vào.

Trần Kiếm Phong cũng gật đầu.

Lily và Jake đã chuẩn bị sắp rời khỏi Côn Luân tiên cảnh. Suốt ba năm, Lily và Jake luôn ở bên cạnh hắn, bởi vì lo lắng công lực đạt đến đệ lục cấp, sản sinh ma sát lực, do vậy vẫn không có tu luyện.

Bất quá, rất nhanh, dựa theo nội dung một lần lệnh dụ của Tiên giới, Tiên giới muốn phái người đến.

Kiểm tiên của Thục Sơn kiếm phái tại Tiên giới sẽ đến Côn Luân tiên cảnh, cấm chế của Kim Kiếm tôn giả trên người Lily và Jake, tiền bối kiếm tiên trong kiếm phái có thể nhìn xuyên thấu. Do vậy Lily và Jake phải rời đi.

Lúc này đây, Trần Kiếm Phong đến cứu Lý Dương, nếu như không thành công, có lẽ Jake và Lily cũng không tha thứ cho ông, do vậy Trần Kiếm Phong cần phải cứu Lý Dương!

- Ủm? Sao lại thế này? Thái Cực Phong Nguyên đại trận? Chẳng lẽ Thượng Thanh cung đang chơi trò mèo vờn chuột?

Trần Kiếm Phong vừa nhìn đại trận, nhất thời có chút nóng nảy.

Hơn chục người của Thục Sơn kiếm phái lập tức từ trên cao bay xuống. Bên ngoài đại trận có ba đệ tử Thượng Thanh cung đang tiếp đại các tu chân giả nơi khác đến.

Thời gian lâu như vậy, bên ngoài đại trận lại tụ tập thêm gần ngàn tu chân giả, nhưng tu chân giả này đều là nhìn thấy mây bảy màu mới tìm đến, chỉ là bọn họ tốc độ chậm, hoặc là cự ly tương đối xa, do vậy khi đến, đại trận đã được bố trí xong.

- Chuyện này rốt cuộc là sao? Thượng Thanh cung bằng vào cái gì mà đem gần dặm núi rừng bao trùm lại!

Trần Kiếm Phong cao giọng nói.

Một số tu chân giả ở xung quanh cũng rất là tức giận, vừa nghe Trần Kiếm Phong nói như vậy, lần lượt đều đứng về phía Trần Kiếm Phong.

- Trần chuồng môn nói có lý, Thượng Thanh cung này bằng vào cái gì mà phong bế núi rừng lớn như vậy, lẽ nào núi rừng này đều là của Thượng Thanh cung họ sao?

Từng tu chân giả bắt đầu trách mắng, bọn họ đến đây chính là vì muốn nhìn thiên tài địa bảo, nhưng khi đến đây, lại bị chặn ở ngoài đại trận, làm sao không phẫn nộ?

Bất quá vừa rồi khiếp sợ uy thế của Thượng Thanh cung, bọn họ không dám nói gì, hiện tại có Thục Sơn kiếm phái dẫn đầu, bọn họ còn sợ cái gì?

Thục Sơn kiếm phái, đó là môn phái mà Thượng Thanh cung cũng không làm được gì.

- Mau mau mở đại trận này!

Trần Kiếm Phong lạnh lùng ra lệnh.

Ba đệ tử Thượng Thanh cung đều sững ra, bọn họ bất quá là đệ tử Thượng Thanh cung mà thôi, còn chưa có tư cách cùng chưong môn Thục Sơn kiếm phái đối co.

- Trần chưong môn, trưởng lão của Thượng Thanh cung chúng tôi đều ở bên trong, chúng tôi cũng không cách nào khai mở đại trận này à!

Đệ tử Thượng Thanh cung bất đắc dĩ nói, bọn họ cũng không từ chối, chỉ là nói, bản thân không cách nào mở được.

Kim Kiếm tôn giả cười lạnh một tiếng.

- Đệ tử Thượng Thanh cung trong trận nghe đây, mau mau đem đại trận mở ra, để chư vị đạo hữu tiến vào bên trong, bằng không hôm nay ta sẽ trực tiếp phá vỡ đại trận này!

Nói xong, thanh kim kiếm của Kim Kiếm tôn giả trực tiếp bay lên bầu trời đại trận.

Kim kiếm phát ra kim sắc quang mang chói mắt, ngay nhân mã trong đại trận cũng lần lượt nhìn thấy rõ. Trong đại trận.

Mọi người đều nhìn thấy kim quang chói mắt trên bầu trời.

“Đệ tử Thượng Thanh cung trong trận nghe đây, mau mau đem đại trận mở ra, để chư vị đạo hữu tiến vào bên trong, bằng không hôm nay ta sẽ trực tiếp phá vỡ đại trận này!”

Thanh âm hùng hậu của Kim kiếm tôn giả vang vọng cả đại trận, công lực hùng mạnh khiến thanh âm gần như truyền khắp mỗi một góc ngách của đại trận, tu chân giả trong Thiên Vân trận nhất thời đều mỉm cười cả lên. Thục Sơn kiếm phái và Thượng Thanh cung tranh đoạt, những tông phái nhỏ này chính là thích xem nhất.

Nguyên Thanh. Nguyên Minh gần như đồng thời nhìn thấy kim quang trên bầu trời, cũng nghe thấy thanh âm của Kim Kiếm tôn giả. Hai người đều bất đắc dĩ hướng tới phần giáp ranh của đại trận.

Còn Tăng Thăng trưởng lão lúc này thì sao?

- Là Kim Kiếm tôn giả!

Tăng Thăng trưởng lão đang tìm kiếm tung tích Lý Dương thì nhìn thấy kim quang, cảm hận nói.

Kim Kiếm tôn giả, đó chính là một ngọn cờ của Thục Sơn kiếm phái, cao thủ tuyệt đối đệ nhất, lãnh tụ tinh thần! Tăng Thăng cũng không dám không để ý những gì Kim Kiếm tôn giả nói, lập tức chuẩn bị chạy tới phần giáp ranh đại trận, cùng Kim Kiếm tôn giả hoà đàm.

Bất quá truy nã Lý Dương, Tăng Thăng sẽ không bỏ cuộc.

Đúng ngay lúc này.

Phía sau Thượng Thanh cung Tăng Thăng là Lý Dương lại cười, lúc này Tăng Thăng đã không còn... cảnh giác, Tăng Thăng chính là muốn mau đến bên bờ rìa đại trận.

Giống như một bóng u linh, thân hình Lý Dương loé lên, liền tới phía sau Tăng Thăng.

Tăng Thăng nhất thời có cảm giác như một thứ gì đó đâm vào lưng, đó thuần túy là cảm giác.

- Trưởng lão, cẩn thận!

Một tiếng hét lớn từ đằng xa truyền đến, Tăng Thăng nhất thời kinh hãi một trận, vừa định hoàn toàn bảo vệ toàn thân, nhưng đã muộn rồi...!

Khi tiếng hét lớn vừa vang lên, đồng thời hai luồng đao mang công kích của Lý Dương đã thoáng chốc xuyên phá thân thể Tăng Thăng, trong đó một luồng đao mang hướng tới nguyên anh của lão.

- Phanh!

Linh giáp trên nguyên anh Tăng Thăng cương ngạnh chặn đứng công kích của Lý Dương.

- Quả nhiên, linh giáp của nguyên anh cao thủ Đại Thành kỳ phòng ngự thật lợi hại.

Lý Dương cười.

Còn một luồng đao mang khác tức thì giống như tia chớp, thoáng chốc công kích thân thể Tăng Thăng, còn thiết quyền của Lý Dương trong nháy mắt hung hãn nện lên thân người Tăng Thăng trưởng lão.

Thân thể Lý Dương về đẳng cấp so với đao mang cao hơn một chút, nắm đảm uy lực công kích rất lớn, tuyệt đối không phải là Tăng Thăng trưởng lão có thể chống cự.

- Phốc!... Phốc!... Phốc!...

Trong ngoài giáp công, trong có đao mang, ngoài có thiết quyền của Lý Dương.

- Bồng!

Máu tươi phun ra. Lý Dương trong nháy mắt loé lên, gần như trong thời gian một cái hô hấp, Lý Dương đã đánh ra mấy trăm quyền, thêm vào sự công kích của đao mang, hoàn toàn đem thân thể của Tăng Thăng huỷ đi.

- Chết đi!

Tiếng rít bén nhọn chói tai của Tăng Thăng vang lên, một nguyên anh không chế một thanh phi kiếm, trực tiếp gí tới Lý Dương.

Một nguyên anh nho nhỏ, phẳng nhất như một đứa trẻ con, nhưng mà Lý Dương tâm trạng không lơ lửng, đây chính là nguyên anh của cao thủ Đại Thành kỳ, phải biết tu tiên giả chính là tu nguyên anh, năng lượng gần như đều ở trên nguyên anh, mất đi nhục thể, Tăng Thăng công kích cũng không yếu đi bao nhiêu.

- Mẹ ơi, chạy à!

Lý Dương kêu lên quái dị, thân thể có chút hã hê loé lên, liền biến mất.

Xuyên Vân Toa Vụ tốc độ quả nhiên kinh khủng!

Tăng Thăng lúc này dùng như bị cầm ăn phải hoàng liên, có khổ nói không ra à! Nguyên anh ngự kiếm tốc độ so với người ngự kiếm nhanh gấp mười lần, nhưng mà người có thấy qua nguyên anh chạy trên mặt đất chưa?

Lúc này Tăng Thăng bắt đắc dĩ phải như vậy, trong đại trận này, không cách nào phi hành, nguyên anh chỉ có thể chạy trên mặt đất. Một nguyên anh nho nhỏ, chỉ riêng việc chạy, tưởng tượng cũng biết được một điểm tốc độ này, người nhỏ chân nhỏ như vậy, căn bản đuổi không kịp Lý Dương.

- Nha nha...

Cơn giận bành trước trong cơ thể Tăng Thăng!

Bản thân là cao thủ Đại Thành kỳ, không ngờ lại bị đánh lén huỷ mất nhục thể, mất nhìn đối phương nhoáng lên rồi biến mất, thân thể bản thân nhỏ như vậy căn bản là đuổi không kịp.

Tán tiên!

- Ông trời ạ, ta không ngờ phải tu tán tiên, ta, ta, ta một cao thủ Đại Thành kỳ đã độ qua thiên kiếp, ngược lại phải tu tán tiên?

Tăng Thăng giận đến hộc máu, tiên nhân và cao thủ Ma giới giống nhau đều không sợ bị phá huỷ nhục thể, bởi vì tiên nhân đều là tiên linh chi thể, có thể hấp thu tiên linh chi khí để phục hồi.

Nhưng mà muốn thành tựu tiên linh chi thể, phải phi thăng tiến vào Tiên giới, tại phi thăng trì (hồ) của Tiên giới hấp thu tiên linh chi thủy, như vậy nhục thể mới có thể thành tiên linh chi thể.

Nhưng - Tăng Thăng lão không phải là tiên linh chi thể!

Bị huỷ là mất luôn!

Giống như sét đánh, lúc này đầu óc Tăng Thăng choáng váng một trận.

Cao thủ Đại Thành kì ngược lại phải tu tán tiên, trong lịch sử có không? Tăng Thăng không biết, cho dù có, cũng không truyền ra ngoài, đây thực là điều xấu hổ lớn!

“Trước hãy thành tán tiên chi thân, bằng không cứ luôn tồn tại ở trạng thái nguyên anh, sẽ tiêu hao năng lượng rất lớn!” Bất kể là cao thủ nào, bình thường đều không muốn tồn tại ở trạng thái chỉ có nguyên anh. Nguyên anh tiếp xúc thế giới bên ngoài, từ đó sẽ tiêu hao lượng lớn năng lượng tu luyện được.

Tăng Thăng hít một hơi dài.

Nhất thời phương viên gần ngàn dặm, thiên địa linh khí cả núi rừng đều điên cuồng hướng về Tăng Thăng tụ tập. Thiên địa linh khí cũng hình thành thực chất, phảng phất như Lý Dương lần đó tại đáy sông Hudson tạo ra dòng xoáy năng lượng, năng lượng của cả núi rừng bị điên cuồng tụ tập.

Lúc này Tăng Thăng đang hình thành tán tiên chi thân, hẳn cũng không có kinh mạch gì, hoàn toàn không cần bận tâm tốc độ.

Gần như chỉ trong thời gian vài cái hô hấp, thiên địa linh khí trong phạm vi mấy ngàn dặm đều bị hút sạch, thân thể Tăng Thăng cũng hình thành.

Mặc dù xem qua giống như trong quá khứ, chỉ là Tăng Thăng hiểu được, đây là thân thể bằng năng lượng, tuyệt không phải nhục thân, chỉ có trải qua chín lần tán tiên thiên kiếp mới có thể trở thành tiên linh chi thể.

- Hô hô...!

Tăng Thăng giãn bùng bùng hướng tới bên rìa đại trận.

- Vừa rồi làm sao vậy, bên trong đại trận sao lại phát sinh thiên địa linh khí ba động cường đại như vậy? Tựa hồ thiên địa linh khí trong phương viên ngàn dặm đều bị hấp thu sạch!

Các tu chân giả đều kinh ngạc nói, tu chân giả đối với thiên địa linh khí chính là rất mẫn cảm.

Hà hướng vừa rồi lan tỏa mãnh liệt như thế, mọi người làm sao có thể không phát hiện được.

- Đại trưởng lão, vừa rồi phát sinh chuyện gì vậy?

Trần Kiếm Phong dò hỏi đại trưởng lão.

Trên mặt đại trưởng lão có nét cười như cố nén:

- Ha ha, Lý Dương này quả nhiên lợi hại, quả nhiên lợi hại à, không ngờ đem thân thể của Tăng Thăng trưởng lão Thượng Thanh cung huỷ đi, vừa rồi là Tăng Thăng hấp thu thiên địa linh khí, tụ thành tán tiên chi thân!

Trần Kiếm Phong vẻ mặt ngạc nhiên, thoáng chốc đã dâng ý cười mãnh liệt.

Muốn cười phá lên một trận, nhưng bởi vì thân phận cường môn không nên ở chỗ đông người cười lớn, Trần Kiếm Phong lúc này đích xác là đang nhẫn nhịn khổ cực.

- Đại trưởng lão, Tăng Thăng? Là Đại Thành kỳ Tăng Thăng đó à?

Trần Kiếm Phong nói:

- Vậy hẳn không phải ngược lại phải tu tán tiên sao?

Kim Kiếm tôn giả cũng cười dài gật đầu.

Còn lúc này, Nguyên Minh và Nguyên Thanh đã xuất hiện bên rìa đại trận, hai người đang nhìn phía sau, bọn họ cũng phát hiện điều không hay, qua một lúc, Tăng Thăng trưởng lão sắc mặt khó coi đã liền đi tới.

- Tăng Thăng trưởng lão, người?

Nguyên Minh và Nguyên Thanh nhất thời trừng mắt, chuyện tán tiên này rất dễ dàng phân biệt.

Trần Kiếm Phong nhìn Tăng Thăng trưởng lão, nhất thời ánh mắt sáng lên, hần lập tức phát hiện Tăng Thăng trưởng lão đã thực sự thành tán tiên.

Sắc mặt Tăng Thăng cực kỳ khó coi, Trần Kiếm Phong vừa rời ánh mắt sáng rực lên, hần cũng nhìn thấy rõ ràng, hần biết, vị cường môn Trần Kiếm Phong này nhất định trong lòng đang giấu cợt hần!

- Xin lỗi, Kim Kiếm tôn giả, hôm nay không bắt được tặc tử Tinh Cực tông này, có giết ta cũng không thể mở đại trận!

Tăng Thăng nói.

148. Chương 26: Nhất Xúc Tức Phát

Lão đương nhiên sẽ không mở Thái Cực Phong Nguyên đại trận. Đại trận này nếu vừa mở mà Lý Dương sử dụng độn thuật, bọn họ căn bản đuổi không kịp Lý Dương, chỉ có thể trở mắt nhìn Lý Dương bỏ chạy, do vậy bất kể thế nào đại trận không thể mở.

Trần Kiếm Phong sắc mặt biến đổi, cường ngạnh cười lạnh nói:

- Tăng Thăng trưởng lão, lẽ nào người nghĩ rằng người chống đỡ được mấy ngàn đạo hữu ở nơi đây? Người nói không mở là không mở sao?

Theo thời gian trôi đi, người đến nơi đây càng lúc càng nhiều. Bên ngoài đại trận, hoặc ngự không, hoặc ngự kiếm, cũng có một số tu chân giả chân đạp hồ lô lần lượt nhìn Tăng Thăng trưởng lão. Nơi đây tam giáo cửu lưu, bất kể là thập đại tông phái hay là một số tu tiên giả độc lai độc vãng. Tóm lại, sau lưng những người này đại biểu cho chín phần mười thế lực tu tiên giả Côn Luân tiên cảnh.

Mấy ngàn tu tiên giả tập trung nhìn, cảm giác đó thực là phi thường khủng bố.

Trong thế tục bình thường, mấy ngàn người thường trừng mắt nhìn người, đã có một cỗ áp lực rồi, đừng nói mấy ngàn tu tiên giả tu vi tinh thâm.

Với Thực Sơn kiếm phái cầm đầu, mấy ngàn tu tiên giả chờ câu trả lời của Tăng Thăng!

Nếu như không đoán ứng, có lẽ Kim Kiếm tôn giả sẽ trực tiếp một kiếm phá đại trận này. Đại trận này lực phòng ngự cũng có hạn, chỉ cần cao thủ đẳng cấp Thiên tiên đến, liền có thể phá đại trận này. Đừng nói là Kim Kiếm tôn giả đã độ qua bảy lần tán tiên thiên kiếp.

Tăng Thăng ánh mắt nheo lại, nếu như nhiều người như vậy muốn cường hành tiến vào, lão cũng không có biện pháp gì!

Đột nhiên, Tăng Thăng nghiêng răng, cơ trên mặt chuyển động, lập tức cao giọng nói:

- Các vị đạo hữu, hôm nay Tăng Thăng tôi cũng không dẫu cái xấu nữa, tặc tử của Tinh Cực tông này giết con của tôi, lại giết ái đồ của tôi, hiện tại không ngờ còn nhân lúc tôi không phòng bị mà đánh lén, huỷ đi nhục thể của lão phu, ha ha... Ta đường đường là cao thủ Đại Thành kỳ, ngược lại bị huỷ mất nhục thể, phải chuyển qua tu tán tiên! Cừu này hận này, tôi có thể không báo sao? Các vị đạo hữu, mọi người nói, ta có thể không báo cừu này sao? Xin các vị đạo hữu nể mặt Tăng Thăng này, Tăng Thăng suốt đời không quên!

Nói xong, Tăng Thăng cúi người một cái thật sâu.

Tất cả tu tiên giả đều sửng sốt, mọi người cũng không vô lý gây náo loạn, hiện tại nghe Tăng Thăng nói đáng thương như vậy, cả đám đều nổi lên lòng trắc ẩn.

- Quả nhiên, Tăng Thăng trưởng lão quả nhiên biến thành tán tiên rồi. Ai, cao thủ Đại Thành kỳ không ngờ ngược lại tu tán tiên, không thể trách Tăng Thăng trưởng lão phát cuồng à, mọi người tạm ở bên ngoài chờ một lúc đi.

Một vị tu tiên giả cảm thán nói.

Tu tiên giả công lực không tệ một chút đều phát hiện Tăng Thăng quả nhiên biến thành tán tiên rồi, cả đám đều hiểu ra.

Đã chết con mình, đã chết ái đồ, lại bị huỷ đi nhục thân, Tăng Thăng không khai mở đại trận cũng chuyện có thể hiểu, mấy ngàn tu chân giả cũng không có cường bách gì.

Bất quá, Tăng Thăng hiểu, lần này hắn đem sự tình nói ra, tin rằng trong vài ngày cả Côn Luân tiên cảnh đều sẽ biết hắn Tăng Thăng đường đường cao thủ Đại Thành kỳ, ngược lại phải tu tán tiên. Chuyện xấu này nhất định sẽ lưu truyền ngàn năm vạn năm.

Nhưng vì giết Lý Dương, Tăng Thăng đã không tiếc gì nữa.

Trần Kiếm Phong thì lại cười lạnh, Tăng Thăng này có thể qua mắt người khác, nhưng không qua mắt được Thục Sơn kiếm phái hắn!

- Kiếm Phong à, cứ vậy đi, ta thấy Lý Dương kia số chết trong đại trận rất nhỏ, ngược lại còn chiếm ưu thế. Không cần vội, cứ để tiểu tử Lý Dương chơi đùa một chút, chờ khi hắn nguy hiểm chúng ta lại tiến vào cũng không trễ.

Với thần thức của Kim Kiếm tôn giả hoàn toàn có thể nhìn thấy rõ ràng mọi tình huống.

Trần Kiếm Phong vừa nghe đại trưởng lão nói như vậy, hắn trong lòng suy nghĩ “Cũng đúng, hiện tại Lý Dương tựa hồ có phần ưu thế, không cần vội.”

- Ủm, Thái Cực Phong Nguyên đại trận này, tạm thời để vậy.

Trần Kiếm Phong thần nhiên nói.

Tăng Thăng vừa nghe, nhất thời mừng rỡ, lão lo lắng nhất là Thục Sơn kiếm phái muốn tiến vào, có sự tồn tại của Kim Kiếm tôn giả, Thượng Thanh cung bọn họ ngăn cản không nổi.

- Nguyên Minh, Nguyên Thanh, chúng ta đi!

Đứng ở bên rìa Nguyên Thanh, Nguyên Minh lập tức cùng Tăng Thăng lại cùng nhau tìm kiếm Lý Dương.

Còn lúc này, Kim kiếm trên đại trận cũng bay về trong bao kiếm của Kim Kiếm tôn giả.

Tăng Thăng đi như bay, đột nhiên quay đầu nhìn mấy ngàn tu chân giả phía ngoài đại trận, cùng với cao thủ Thục Sơn kiếm phái, trong lòng có quyết định.

“Tăng Ngạn, Diệc Trang bị giết, bốn trưởng lão nhục thể bị huỷ, chỉ có thể trọng tu tán tiên, trên tay tặc tử Tinh Cực tông có Hạnh Linh Thất Sắc hoa!”

Đem tin tức này đưa vào trong truyện tấn ngọc bội, sau đó bóp nát.

Tăng Thăng cũng hiểu được, chuyện phát triển đến nước này chỉ có ba trưởng lão như lão, đã không còn trấn áp được cục diện rồi.

Trong đại diện Thượng Thanh cung.

Cung chủ Thượng Thanh cung Phụng Tân tiếp được tin tức truyện tấn ngọc bội truyền đến, nhất thời triệu tập lượng lớn đệ tử Thượng Thanh cung.

- Các vị, lần này Tăng Ngạn phát hiện được thiên tài địa bảo chính là Hạnh Linh Thất Sắc hoa!

Cung chủ Phụng Tân nói trước tiên.

Hạnh Linh Thất Sắc hoa!

Các trưởng lão Thượng Thanh cung phía dưới cùng các đệ tử hàng đầu lần lượt đều kinh ngạc, nhất thời trong đại diện huyền não cả lên, sự trân quý của Hạnh Linh Thất Sắc hoa, những nhân vật cao tăng của Thượng Thanh cung đều hiểu rõ!

- Nhưng mà...!

Tất cả đệ tử đều yên tĩnh lại, nghe cung chủ nói.

- Nhưng mà Tăng Ngạn, Diệc Trang bị giết, Tăng Thăng trưởng lão nhục thể bị huỷ, ngược lại phải tu tán tiên!

Cung chủ Phụng Tân lạnh giọng nói.

Nhất thời đệ tử phía dưới ngậy người, Thượng Thanh cung là Côn Luân tiên cảnh đệ nhất đại phái, từ khi nào bị người khi dễ thành như vậy.

- Hung thủ chính là đệ tử Tinh Cực tông!

Thượng Thanh cung từ rất sớm đã nhìn Tinh Cực tông không thuận mắt, bất quá Tinh Cực tông thực lực rất mạnh, không chỉ đệ tử mạnh, hơn nữa cao thủ đẳng cấp tán tiên cũng có không ít, trong đó hùng mạnh nhất chính là “Minh Lan tam tiên”. Nghe nói “Minh Lan tam tiên” này nằm xưa cùng Tầm Hoan chân nhân có tình huynh đệ.

- Phụng Tân, mang theo mấy trăm đệ tử mau lên, ta qua đó trước!

Thanh âm thanh u vang lên trong đại điện.

Tất cả đệ tử đều nhìn về phía bầu trời ngoài đại điện, chỉ thấy một lão già áo xanh dẫn theo sáu người trung niên, thoáng chốc biến mất nơi cuối chân trời.

Ngọc Minh chân nhân!

Lão già áo xanh dẫn đầu chính là Ngọc Minh chân nhân, phía sau chính là sáu vị tán tiên của Thượng Thanh cung, đương nhiên, sáu tán tiên này chỉ là một bộ phận thực lực Thượng Thanh cung mà thôi, còn có không ít tán tiên tiền bối đang bế quan! Với tốc độ của Ngọc Minh chân nhân, có lẽ một canh giờ là có thể đến kịp.

Phụng Tân nhất thời tràn đầy khí thế, tùy ý chọn ra mấy trăm đệ tử rồi cũng đuổi theo.

Lần này, Thượng Thanh cung tính là biểu hiện một chút cường thế của đệ nhất đại tông phái.

Tinh Cực tông thuộc về cực bắc Thiên Vân sơn mạch, cách Tiêu Diêu tiên phủ thật là quá xa xôi.

Cho dù rất sớm nhận được tin tức, nhưng mà vẫn còn trên đường phi hành.

“Hạnh Linh Thất Sắc hoa xuất thế, lên...” Đây chính là tin tức mà Lý Dương thông qua truyện tấn ngọc bội gửi cho Tinh Cực tông.

- Lần này thỉnh ba vị tiền bối ra tay, Ảo Quang cũng thật xấu hổ!

Ảo Quang chân nhân giá ngự đoạ mang, bên cạnh là ba lão già tóc bạc đang ngự không phi hành, tốc độ cực nhanh khiến người cực kỳ sợ hãi.

Tinh Cực tông sở dĩ có thể trở thành đại tông phái, thế lực tiếp cận Thục Sơn kiếm phái và Thượng Thanh cung không chỉ là bản thân thực lực mạnh mẽ và đệ tử công kích cường đại, quan trọng nhất chính là siêu cấp cao thủ cũng là phi thường.

Thượng Thanh cung và Thục Sơn kiếm phái ẩn dấu thâm hậu, trong tông phái tán tiên không ít, tán tiên mạnh nhất thậm chí độ quá bảy lần tán tiên thiên kiếp.

Còn siêu cấp cao thủ Tinh Cực tông cũng không kém bao nhiêu, “Minh Lan tam tiên” ba vị cao thủ độ qua sáu lần tán tiên thiên kiếp. Năm xưa nợ Lý Tầm Hoan ân tình lớn, hơn nữa cùng Lý Tầm Hoan cảm tình thập phần tốt. Giống như huynh đệ, do vậy liền lưu lại Tinh Cực tông, hơn nữa Ảo Quang chân nhân không giống như Tầm Hoan chân nhân.

Tầm Hoan chân nhân lười kiếm cái gì cao thủ, nhưng Ảo Quang chân nhân lại đem trí lực phát dương quang đại Tinh Cực tông. Ông kiệt lực tìm kiếm một số tán tu, mời những cao thủ đẳng cấp tán tiên này đến môn phái làm khách.

Hiện tại trong Tinh Cực tông tán tiên khách khanh cũng có không ít, mạnh nhất chính là “Minh Lan tam tiên”!

- Ảo Quang không cần như thế, Thượng Thanh cung đó thực lực hùng mạnh, nhưng khi dễ một tiểu bối cũng là quá đáng. Đương nhiên trừ khi Ngọc Minh chân nhân kia xuất thủ, ba lão già chúng ta sẽ xuất thủ, “Minh Lan tam tài trận” của ba huynh đệ chúng ta cũng đã lâu không có sử dụng. Lần trước cùng Ngọc Minh chân nhân đối chiến, vẫn là chuyện của một ngàn năm trước. Lần trước ba huynh đệ chúng ta thua một lần, bất quá hơn một ngàn năm sau, thì lại không giống rồi!

Lão đại Minh Thiên trong “Minh Lan tam tiên” tự tin nói.

Lúc xưa, Ngọc Minh chân nhân độ qua sáu lần tán tiên thiên kiếp, ba huynh đệ bọn họ độ qua năm lần tán tiên thiên kiếp. Ngọc Minh chân nhân một đối ba, cuối cùng hiể hiể thắng được ba người, bất quá cũng không có dư lực để truy kích nữa.

Nhưng hiện tại, Ngọc minh chân nhân lại độ qua một lần tán tiên thiên kiếp, công lực thâm hậu thêm một tầng, nhưng Minh Lan tam tiên, trải qua một lần tán tiên thiên kiếp, công lực ba người cũng đề cao, lúc này tái sử dụng “Minh Lan tam tài trận” để hợp kích, uy lực đề cao lên rất nhiều.

- Rửa sạch nỗi nhục lần trước!

Minh Lan tam tiên lần này đến, cũng là vì điều này.

Ảo Quang chân nhân mục quang nhìn về phương nam:

- Thượng Thanh cung? Hừ, Tinh Cực tông ta cũng không phải là dễ dàng đối phó vậy đâu! Cháu yêu của ta, cháu phải ráng kiên trì, ông nội chỉ nữa canh giờ là tới!

Liền đó bốn người hoá thành lưu quang, trong nháy mắt bay về hướng cực nam.

Bên ngoài Thái Cực Phong Nguyên đại trận!

Lưu quang!

Gần như mấy ngàn tu chân giả đều trở mắt nhìn ra xa, một đạo lưu quang loé lên, nhất thời một người trung niên tóc bạc liền xuất hiện trong đại trận.

- Hừ, Thượng Thanh cung lá gan không nhỏ, ngay thứ của ta cũng dám cướp!

Tiêu Diêu tán nhân lạnh lùng cười.

Kim Kiếm tôn giả vừa nhìn thấy Tiêu Diêu tán nhân nhất thời kinh hãi, lão cũng độ qua bảy lần thiên kiếp, thời gian tu luyện gần tám ngàn năm, đối với đại danh của Tiêu Diêu tán nhân, lão còn hiểu rõ. Hơn nữa năm xưa khi lão vừa mới tu luyện, từng có gặp qua Tiêu Diêu tán nhân, Tiêu Diêu Tán nhân còn từng cứu qua lão một mạng.

- Tiêu Diêu tiên bối, người còn nhớ tám ngàn năm trước đồng tử hái thuốc của Thục Sơn kiếm phái không?

Thanh âm Kim Kiếm tôn giả có chút run run.

Tiêu Diêu tán nhân quay đầu nhìn, thấy Kim Kiếm tôn giả, Tiêu Diêu tán nhân rời khỏi sơn cốc số lần không nhiều, ông cứu người cũng bằng tâm tình tốt xấu, cứu người rồi cũng không nói gì, trực tiếp bỏ đi.

Nhưng mà năm xưa ông cứu một đồng tử của Thục Sơn kiếm phái, ông còn nhớ rõ, bởi vì lần đó ông độ qua tán tiên thiên kiếp lần thứ nhất nên tâm tình rất tốt, còn cùng đồng tử đó nói chuyện khá lâu.

- Người chính là đồng tử Thục Sơn kiếm phái đi hái thuốc suýt té chết đó à?

Tiêu Diêu tán nhân cười nói.

Kim Kiếm tôn giả lập tức vui mừng nói:

- Đúng, đúng! Đồng tử đó chính là vân bối, tiên bối không ngờ còn nhớ kỹ, vân bối thực sự rất là vinh hạnh!

Tu chân giả không thích nợ người ân đức, Tiêu Diêu tán nhân cứu lấy một mạng Kim Kiếm tôn giả, Kim Kiếm Tôn giả vẫn luôn nhớ mãi, mặc dù lão muốn báo đáp ân cứu mạng, nhưng mà từ sau ngày nói chuyện đó, liền không có thấy qua Tiêu Diêu tán tiên một lần.

Lão thậm chí lo lắng Tiêu Diêu tán nhân lần tán tiên thiên kiếp nào đó thất bại.

Tiêu Diêu tán nhân không khỏi cảm thán:

- Tám ngàn năm, chớp mắt đã tám ngàn năm trôi qua, năm xưa đồng từ hái thuốc bây giờ cũng là đại nhân vật của Thục Sơn kiếm phái rồi, người ngoài đều gọi người Kim Kiếm tôn giả, ta cũng thỉnh thoảng nghe qua thanh danh người.

Kim Kiếm tôn giả vội vàng nói:

- Tiêu Diêu tiền bối, gọi văn bối Kim Kiếm là được!

Lão thật không dám để Tiêu Diêu tán nhân gọi lão “Kim Kiếm tôn giả”, một là Tiêu Diêu tán nhân công lực so với lão cao hơn, hai là Tiêu Diêu tán nhân lại cứu qua tính mạng lão.

Tiểu Diêu tán nhân gật đầu.

- Kim Kiếm à, Thượng Thanh cung này không ngờ bá đạo như vậy, tạo ra Thái Cực Phong Nguyên đại trận, muốn bắt nghĩa tử của lão phu. Hừ hừ, ngay nghĩa tử ta cũng dám khi dễ, quả thực không muốn sống nữa rồi!

Trong mắt Tiêu Diêu tán nhân thoáng qua một tia hàn quang.

Thần thức ông sớm đã nhìn cả đại trận, ông biết lúc này Lý Dương rất thoải mái, rất là an toàn, do vậy cũng không vội.

Kim Kiếm tôn giả vừa nghe nhất thời mừng rỡ.

Đệ nhất cao thủ của Thượng Thanh cung là Ngọc Minh chân nhân cũng là tán tiên độ qua bảy lần tán tiên thiên kiếp cùng lão đấu suốt mấy ngàn năm vẫn luôn bất phân thắng bại. Nếu như Tiêu Diêu tán nhân này đứng về phía lão, vậy chuyện Thục Sơn kiếm phái đề đầu Thượng Thanh cung quả thực là dễ dàng.

- Đúng à, Thượng Thanh cung này đích xác thái quá bá đạo, văn bối xin đi trước cứu lấy nghĩa tử tiền bối, rồi trở lại cùng Thượng Thanh cung kia lý luận một phen xem thế nào?

Kim Kiếm tôn giả lập tức nói. Vừa rồi lão còn tính không vội động thủ, nhưng mà hiện tại lại muốn giúp Tiêu Diêu tán nhân làm một số chuyện.

Một là lôi kéo Tiêu Diêu tán nhân, hai cũng là báo ân.

Tiêu Diêu tán nhân lắc đầu cười nói:

- Không cần vội đuổi theo, nghĩa tử của ta há có thể để mấy tên này bắt được? Cứ chờ xem kịch hay đi. Lý Dương nó cũng cần được tôi luyện, chờ khi nó nguy hiểm, hãy ra tay cũng không muộn!

- Vâng!

Kim Kiếm tôn giả tuân mệnh nói.

Dưới cây lớn hưởng bóng mát.

Lý Dương thích ý dựa mình vào một gốc cây đại thụ, người của Thượng Thanh cung linh thức tìm không thấy hắn, còn hắn lại tìm thấy đối phương.

- Lý Dương, con cùng bọn chúng chơi đùa đi, đừng có bận tâm gì, trời sắp xuống đã có ta. Hừ hừ, Thượng Thanh cung cũng thật là to gan, ngay đồ của ta cũng muốn cướp! Lý Dương, mặc sức phóng tay!

Thanh âm Tiêu Diêu tán nhân vang lên bên tai Lý Dương.

- Nghĩa phụ!

Lý Dương đứng phắt dậy.

149. Chương 27: Nguyên Anh Kim Huyết

Ở trong Thái Cực Phong Nguyên đại trận này, Lý Dương cho tới giờ chưa có lúc nào buông lỏng. Dù sao thì trong tam đại trưởng lão của Thượng Thanh cung tùy ý chọn một người đem so với chính mình, bản thân đều không phải là đối thủ.

Bây giờ, Tiêu Diêu tán nhân đã đến, Lý Dương liền cảm giác hoàn toàn nhẹ nhõm. “Không cần lo lắng nguy hiểm! Nếu như gặp phải nguy hiểm thì nghĩa phụ của mình nhất định sẽ không buông tay bỏ mặc mà không thêm quân tới.”

“Đi, chơi đùa với đám đệ tử Thượng Thanh cung này một chút!” Lý Dương điểm chân một cái, lập tức giống như một cơn gió thổi qua, lóe lên một cái đã ở cách đó mấy trăm mét.

Nguyên Thanh trưởng lão cùng với Nguyên Minh trưởng lão chụm lại một chỗ.

- Sư đệ, hôm nay trong ba người chúng ta, người là Đại Thành kì cao thủ, mà ta với Tăng Thăng sư huynh cũng đã là Tán tiên. Người cũng nên cẩn thận, ngàn vạn lần đừng để bị tặc tử Tinh Cực tông đánh lên.

Nguyên Minh quay sang phía Nguyên Thanh nhắc nhở.

Nguyên Thanh cười lạnh nói:

- Sư huynh, đừng lo lắng! Tin rằng Tăng Thăng sư huynh hẳn là do quá mức lơ đãng, ta tuyệt đối sẽ không phát sinh chuyện ngoài ý muốn như vậy. Không phải chỉ là một tên đệ tử Tinh Cực tông hay sao? Đột nhiên lại khiến cho Thượng Thanh cung chúng ta không còn chút mặt mũi nào như vậy!

Nguyên Minh tán đồng nói:

- Đúng vậy, căn cứ vào quan sát của ta, hẳn ngay cả Độ Kiếp kì cũng không đến. Thật không hiểu hẳn như thế nào lại có thể hủy được nhục thể của Tăng Thăng trưởng lão.

Nguyên Thanh khinh thường nói:

- Tinh Cực tông chỉ là một tông phái mới nổi thôi mà, có cái bối cảnh gì chứ. Cho dù có bị tiêu diệt, Lý Tầm hoan ở tiên giới cũng không thể gây ra sóng ta gió lớn gì, Ta lúc đầu đã đề nghị Ngọc Minh chân nhân trực tiếp hủy diệt Tinh Cực tông này đi, chỉ là ngọc Minh chân nhân vẫn không quyết định chủ ý.

Đệ tử trong Thượng Thanh cung, mỗi người đều hết sức tự cao tự đại, hơn ngàn năm trở lại đây, Thượng Thanh cung đều là đệ nhất đại tông phái ở Côn Lôn tiên cảnh, đệ tử tự cao là rất bình thường. Những đệ tử này đặc biệt đối với Tinh Cực tông vô cùng thù ghét.

Ngày đó, trong khi Ảo Quang chân nhân độn kiếp, Ngọc Sinh trưởng lão của Thượng Thanh cung cũng chăm chọc thẳng mặt, có thể tưởng tượng, thái độ của Thượng Thanh cung đối với Tinh Cực tông ác liệt đến mức nào. Nguyên Thanh trưởng lão đó là một trưởng lão tương đối cực đoan.

Lý lịch! Bối cảnh!

Tinh Cực tông một thứ cũng không có, không bị Thượng Thanh cung thù ghét mới lạ.

- Nguyên Minh sư huynh, chúng ta chia nhau ra bắt tên tiểu tặc Tinh Cực tông đó, như vậy sẽ nhanh hơn!

Nguyên Thanh quay về phía Nguyên Minh nói.

Nguyên Minh lập tức dặn dò:

- Người phải thật cẩn thận, ngàn vạn lần đừng đi theo vết xe đổ của Tăng Thăng trưởng lão!

- Yên tâm. Nếu như hẳn đến, ta nhất định sẽ khiến hắn có đi mà không có về! Nguyên Thanh khoát tay một cái, liền tách ra khỏi Nguyên Minh.

Nhưng Nguyên Thanh không hề phát hiện ra, phía sau hắn vài trăm mét vẫn có người đi theo xa xa đằng sau.

- Muốn diệt tinh cực tông của ta?

Lý Dương trên mặt có nét cười lạnh:

- Vậy ta sẽ để cho người dẫm lại vào vết xe đổ của kẻ khác!

Lý Dương giống như một tia chớp, trực tiếp phóng về hướng Nguyên Thanh.

Nguyên Thanh linh thức cẩn thận tìm khắp mọi nơi, nhưng lại không cách nào phát hiện ra Lý Dương ngay phía sau hắn. Hơn nữa y cũng không hề thức động tiên nguyên lực trong người để bảo vệ bản thân, điều này không khỏi khiến Lý Dương hưng phấn. Đây không phải là để cho Lý Dương hủy đi nhục thể của hắn sao?

Lý Dương giống như một bóng u linh, bay về phía Nguyên Thanh. Nguyên Thanh không hề có chút cảm ứng.

- Ha ha...

Đột nhiên Nguyên Thanh bật cười lớn, thân người lóe một cái, liền đã tránh sang một bên thoát khỏi sự đánh lén của Lý Dương, đồng thời sớm đã chuẩn bị tốt liền bao phủ lấy Lý Dương. Lý Dương còn không kịp có phản ứng gì, liền bị bắt được.

Nguyên Thanh đặc ý nhìn Lý Dương đang kinh ngạc, trong tay hắn chính là một cái bát quái được hình thành bởi tiên nguyên lực.

- Tham Trắc thuật!

Hạng Vũ kinh ngạc kêu lên, bất đắc dĩ nói với Lý Dương:

- Lý Dương! Ai, một thứ tiểu pháp thuật tiên nhân hay dùng, bổn Bá Vương cũng quên mất, không hề nhớ tới đám người tu tiên cũng có thể sử dụng pháp thuật bậc này! Không thể trách được Hạng Vũ, hắn ở phạm nhân giới mấy ngàn năm. Hơn nữa Tham Trắc thuật này thuộc về một loại tiểu pháp thuật của tiên nhân. Hạng Vũ này là Ma giới cao thủ bình thường cũng không chú ý tới.

- Ha ha, tặc tử Tinh Cực tông, đây chính là bí pháp của Tiên giới, chuyên môn để phòng ngừa người khác đánh lén. Người một khi tiến gần ta trong vòng mười mét, bát quái này liền tự động cảnh báo. Ha ha, tiểu tử, ngươi chết chắc rồi!

Nguyên Thanh dương dương đặc ý đưa bát quái hình thành từ tiên nguyên lực trên tay lên.

Lý Dương cũng không đào tẩu, trước mắt Lý Dương ngạnh phá cũng có thể ngạnh phá, chỉ là cần chút thời gian mà thôi.

- Hanh hanh, nếu như Tăng Thăng trưởng lão sớm biết lợi hại của ngươi, ngươi làm sao mà có thể thương hại được hắn? Người không phải là đã hủy nhục thể của tăng Thăng trưởng lão sao? Hôm nay ta cũng có thể hủy đi cái đầu của ngươi.

Nguyên Thanh cười lạnh một tiếng.

Đạo mang trong tay Lý Dương cũng đã chuẩn bị sẵn sàng.

- Lý Dương, muốn phá hỏng cái này, phải liên tục phát ra mười đạo đạo mang, nhưng lại phải cùng vào một chỗ, nếu như ngươi vận dụng “Phá Sơn Liệt Không”, tin rằng chỉ cần hai đạo đạo mang là có thể!

Thần thức của Hạng Vũ phân tích lợi hại rất rõ ràng. Lý Dương tất cả đều đã chuẩn bị sẵn sàng.

Nguyên Thanh dương dương đặc ý lấy từ trong ngực ra Khí Thiểm Lôi, mười viên Khí

Thiểm Lôi

- Ta cùng với Nguyên Minh sư huynh biết tiểu tử ngươi có thể chống lại được Thí Khiển Lôi. Nhưng mà Tăng Ngạn chỉ phát một khối mà thôi, nếu là mười khối Thí Khiển Lôi đồng thời phát nổ, ta không tin ngươi có thể chống cự được. Ta cũng không vội, ngươi có thể chống cự được mười khối, tiếp theo ta lại thử hai chục khối!

Nguyên Thanh có vẻ rất là đặc ý.

Hắn bố trí và biết rõ, cho dù là cao thủ Độ Kiếp kì cũng khó có thể chống đỡ được, càng không nói gì đến tiểu tử mà ngay cả Độ Kiếp kì cũng chưa đến. Mười khối Thí Khiển

Lôi uy lực lớn, đồng thời công kích Lý Dương...

Đích xác với lợi hại của Lý Dương, hắn mà dùng đao mang cũng phải cần mười đao, hơn nữa phải công kích cùng một chỗ. Nếu như sử dụng “Phá Sơn Liệt Không” vẫn phải cần tới hai đao đao mang.

Nguyên Thanh cười đắc ý, mang mười khối Thí Khiển Lôi dùng tiên nguyên lực của bản thân khổng chế ném đi. Bởi vì mười khối Thí Khiển Lôi bên ngoài đều có tiên nguyên lực của Nguyên Thanh nên không bị cản trở gì, dù sao thì đó cũng là tiên nguyên lực của chính Nguyên Thanh tự mình bố trí.

- Nguyên Thanh trưởng lão, người đã bắt được tiểu tử này rồi a!

Thanh âm hưng phấn vang lên, một nhóm hai chục người là tiểu đội đệ tử của Thượng

Thanh cung đã đi tới.

Trong mắt Lý Dương hiện lên một tia lãnh mang, nhìn mười khối Thí Khiển Lôi đang bay đến.

“Tử Cực Ma Thể huyền công” Trong đầu Lý Dương tinh thể tiểu viên cầu màu đỏ đột nhiên xoay tròn, phát ra đao đao quang mang màu tím.

- Oanh long!

Mười khối Thí Khiển Lôi uy lực cực lớn, tuyệt đối là cực kì hãi nhân, thậm chí vượt xa cực từ ma sát lúc đầu.

Chỉ là...

Lý Dương hôm nay nhục thể năng lượng vượt rất xa so với khi ở sa mạc châu Phi, lúc đó năng lượng chỉ là vừa quá trăm vạn tinh, hôm nay đã là hơn chín trăm vạn tinh, đã đạt tới thất cấp đỉnh phong. Hơn nữa “Tử Cực Ma Thể huyền công” có thể tự động làm giảm công kích từ bên ngoài.

- Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!...

Thí Khiển Lôi nổ mạnh ngay bên cạnh thân thể Lý Dương. Nhất thời trong cấm chế, đất đá cát bụi đều bị cuốn tung lên. Trong cơ thể Lý Dương đao đao quang mang màu tím không ngừng hấp thu năng lượng của Thí Khiển Lôi đang nổ hình thành đao đao phù hào (phù hiệu, bùa chú – vandai79) màu tím dung nhập vào trong cơ nhục của Lý Dương. “Tử Cực Ma Thể huyền công” làm giảm uy lực cùng với sức chống cự nhục thể của bản thân Lý Dương hoàn toàn chống cự được vụ nổ của mười khối Thí Khiển Lôi.

Trong mắt Lý Dương chợt lóe lên hàn quang.

- Hưu!... Hưu!...

Đồng thời hai đao đao mang lần lượt bắn ra, xạ vào cùng một vị trí của cấm chế.

- Phá Sơn Liệt Không!

Mũi của hai đao đao mang bắt đầu trở nên rung động, ở mỗi mũi đao mang đều xuất hiện đao đao sóng gợn...

- Bồng!

Trong tiếng nổ lớn của mười khối Thí Khiển Lôi, tiếng cấm chế bị oanh phá này cơ hồ chẳng được chú ý đến.

Nguyên Thanh cùng với hai mươi tên đệ tử Thượng Thanh cung phía sau hắn nhìn vụ nổ trong cấm chế cách đó hơn chục mét. Cả đám cười đắc ý, uy lực của mười khối Thí Khiển Lôi nổ thì dù là Đại Thành kì cao thủ cũng không dám ngạnh kháng.

- Sư thúc, uy lực của vụ nổ này quả nhiên rất lớn, đến cấm chế cũng bị phá hỏng!

Đầu lĩnh của hai chục tên đệ tử Thượng Thanh cung quay về phía Nguyên Thanh nói.

Nguyễn Thanh lặng người

- Cầm chế bị phá hỏng? không thể nào?

Nguyễn Thanh còn chưa kịp có phản ứng gì, đột nhiên

- Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!...

Vô số quyền ảnh trong nháy mắt hung hăng đánh vào thân thể của Nguyễn Thanh.

Lý Dương bộc phát toàn bộ sức mạnh, hơn nữa quyền đầu còn lóe lên đao mang. Nguyễn Thanh vừa mới đứng ngoài xem náo nhiệt căn bản không có chút phòng ngự nào. Nhục thể của người tu tiên ở trước quyền đầu của Lý Dương, chỉ giống như một tờ giấy.

Vụ nổ ở cầm chế chỉ cách Nguyễn Thanh hơn chục mét, với tốc độ của Lý Dương, khoảng cách mười mét hoàn toàn không là gì.

- A!!! Ta muốn giết ngươi!

Thanh âm bén nhọn vang lên, bên cạnh Lý Dương chợt xuất hiện một người bé tí giống như một đứa trẻ con, diện mạo giống Nguyễn Thanh như đúc (đây đây là “Nguyễn Anh” của Nguyễn Thanh nha – vandai79). chỉ thấy hấn thét lớn rồi không chế một cây phi kiếm đánh tới.

- Đừng mơ chạy trốn!

Hai chục tên đệ tử Thượng Thanh cung cũng phản ứng cực nhanh, ngay trong lúc Lý Dương công kích Nguyễn Thanh đã lập tức bố trí đại trận hoàn toàn vây quanh Lý Dương.

Lý Dương nhìn hai chục tên đệ tử xung quanh, không kìm được cười lạnh.

- Bằng vào các ngươi cũng muốn cản ta?

Lý Dương ngửa mặt lên trời, hai tay vung lên, nhất thời đao phách trong đàn diên rung động, đao đao đao mang từ hai tay Lý Dương giống như thiên nữ tán hoa, trực tiếp phóng ra bốn phương tám hướng, một hơi mấy trăm đao đao mang.

Đao mang dày đặc bắn ra khắp bốn phương tám hướng, cơ hồ mỗi tên đệ tử Thượng

Thanh cung đều bị vài chục đao đao mang công kích.

Hai chục tên đệ tử này chỉ có một là Độ Kiếp kì, còn lại bất quá là nguyên anh kì mà thôi, đối mặt với đao mang của Lý Dương, bọn họ căn bản không thể đỡ được. Vốn là muốn cậy vào ưu thế về nhân số, chỉ là Lý Dương lại nổi giận, một lần hao phí lượng lớn công lực, phát ra mấy trăm đao đao mang.

Thân hình Lý Dương giống như phóng ra một trận mưa lê hoa châm (Bạo Vũ Lê Hoa

Châm – một loại ám khí trong truyện Cổ Long - vovong).

- A!... A!... A!... A!... A!...

Hai chục tên đệ tử, mười hai tên đệ tử bị bắn thủng nguyên anh ngay tại chỗ, bảy tên đệ tử khác thân thể bị tổn thương khá nhiều, chỉ có tên đệ tử cao thủ Độ Kiếp kì là bị vài vết thương nhẹ.

Liền sau đó, Lý Dương dễ dàng chạy trốn.

Lúc này nguyên anh của Nguyễn Thanh thập phần đáng thương, trong phạm vi gần ngàn dặm thì thiên địa linh khí cơ hồ đã bị Tăng Thăng hấp thu hết sạch nên hấn cũng không thể hấp thu được nữa. Hấn nhìn Lý Dương chạy trốn mà nhất thời vô cùng tức tối.

Oa... nha... nha!!!

Nguyễn Thanh phẫn nộ điên cuồng, nguyên anh trong trạng thái bé tí ngửa mặt lên trời hét lớn, trên miệng phun ra tiên huyết màu vàng. Hắc Bạch song châu trên bầu trời quang mang đại biến, lập tức bay về phía Nguyễn Thanh. Nguyễn Thanh hai tay liên tục chỉ ra, khẩu tiên huyết màu vàng đó lập tức dung hợp với Hắc Bạch song châu.

- Phong!

Nguyên Thanh hô một tiếng, nguyên anh chỉ một ngón tay về phía Lý Dương, nhất thời hắc bạch song cầu phát ra quang hoa, nhanh chóng mang Lý Dương hoàn toàn phong trụ.

Lý Dương đứng yên, vừa rồi nổi giận đối phó với hai chục tên đệ tử Thượng Thanh cung, vừa mới chuẩn bị chạy trốn, lại bị bắt lại.

Thái Cực Phong Nguyên đại trận cỡ nhỏ.

Lúc này hắc bạch song châu hình thành một cái lưới hoàn toàn bao lấy Lý Dương, Thái

Cực Phong Nguyên đại trận cỡ nhỏ.

- Lão phu đã hao phí nguyên anh kim huyết, một lần mấy trăm năm công lực bị hủy, chẳng lẽ lại không bắt được người?

Nguyên anh vẻ mặt vô cùng dữ tợn. Trong sát na vừa rồi, có thể nói là Nguyên Thanh đã không tiếc cái gì, nhất thiết tiếp thu hắc bạch song châu, hơn nữa lại còn bố trí một cái Thái Cực Phong Nguyên đại trận cỡ nhỏ.

Nguyên anh kim huyết, đó là thứ tuyệt đối quan trọng, so với máu huyết trong người quý hơn rất nhiều!

- Sư đệ! Người...

Nguyên Minh thân hình lóe lên, đột nhiên xuất hiện, Nguyên Thanh cũng không nói gì thêm, lập tức ngồi xuống.

- Hô hô...

Thái Cực Phong Nguyên đại trận cỡ lớn triệt tiêu, Nguyên Thanh liền có thể hấp thu thiên địa linh khí, nhất thời thiên địa linh khí điên cuồng đổ đến đây, lấy Nguyên Thanh làm trung tâm, hình thành một cơn lốc xoáy thật lớn, chỉ là gió này là do thiên địa linh khí hình thành.

Trong thời gian mười cái hô hấp, cơn gió xoáy chậm rãi tan đi.

Nguyên Thanh đã khôi phục lại hình người, chỉ là sắc mặt hắc trắng bệch, thậm chí trắng có vẻ pha thêm chút màu vàng.

- Tiêu hao hơn phân nửa nguyên anh kim huyết, mấy trăm năm khổ tu của ta xem như đã uống phí!

Nguyên Thanh nhìn Nguyên Minh, Tăng Thăng trưởng lão mấy người bên cạnh, cười khổ. Lúc này đệ tử Thượng Thanh cung đều đã đi tới, hơn nữa tu chân giả vốn ở trong Thiên Vân trận cũng đã đi ra.

Đám tu tiên giả ở ngoài đại trận đã chạy lại đây.

Mấy ngàn tu chân giả, có người ngự trên phi kiếm, có kẻ ngự trên một đám mây, có người ngự trên ngọc địch (sáo ngọc), thiên kì bách quái, tu tiên giả che kín cả bầu trời.

- Hừ, ta xem người tên tặc tử này chạy trốn như thế nào? Không đem người hành hạ trăm năm, làm người phải xuống a tì địa ngục, ta làm sao cam tâm được?

Nguyên Thanh quay về phía Lý Dương đang ở trong Thái Cực Phong Nguyên đại trận cỡ nhỏ nhồi giận mắng. Tăng Thăng trưởng lão ở một bên, khuôn mặt cũng vô cùng dữ tợn như vậy.

Cuộc chiến này, đệ tử Thượng Thanh cung đã chết gần hai chục người, đệ tử Độ Kiếp kì đã chết là Tăng Ngạn, Diệc Trang. Quan trọng nhất chính là hai vị trưởng lão Tăng Thăng, Nguyên Thanh cũng bị hủy đi nhục thể, Đại Thành kì cao thủ lại phải đi tu tán tiên.

Nhưng đối phương chỉ là một đệ tử Tinh Cực tông, cả Độ Kiếp kì cũng không đến.

- Kẻ nào dám bắt tôn nhi của ta!

Một tiếng hét lớn, một đạo quang mang chói mắt hung hăng đánh vào Thái Cực Phong

Nguyên đại trận cỡ nhỏ ở trên.

- Oanh!

Thái Cực Phong Nguyên đại trận mà Nguyên Thanh hao phí cả nguyên anh kim huyết bố trí bị phá ngay tại chỗ, Áo Quang chân nhân cùng với ba vị tấn tiên lúc này mới xuất hiện trước mặt mọi người.

150. Chương 28: Nộ Xích

Lý Dương thấy Áo Quang chân nhân vừa đột nhiên xuất hiện, kinh hãi kêu lên.

Áo Quang chân nhân nhìn Lý Dương trong lòng đau xót, Lý Dương lúc này vô cùng thê thảm, vừa rồi mười khối Thí Khiển lôi nổ mạnh, mặc dù không hại gì đến tính mệnh Lý Dương nhưng mà quần áo trên người Lý Dương đã hoàn toàn bị rách nát, còn có tro bụi của vụ nổ bám vào trên người. Lý Dương lúc này rất giống một tên khất cái.

Áo Quang chân nhân sau khi chứng kiến, làm sao có thể không khó chịu. Đó chính là tôn tử bảo bối của mình, là tôn tử từ nhỏ lưu lạc ở thế tục, bản thân không làm được cái gì trách nhiệm của gia gia, hôm nay tôn tử mình lại bị người của Thượng Thanh cung khi dễ.

- Thượng Thanh cung, các người thật là uy phong a!

Áo Quang chân nhân lạnh lùng nhìn người của Thượng Thanh cung.

Hôm nay Áo Quang chân nhân đã là Đại Thành kì cao thủ, đao phách trực tiếp công kích, đến Thiên tiên cũng không nhất định là đối thủ, ba tấn tiên trước mắt, ông căn bản là không để trong mắt. (Ở trước có nói, Độ Kiếp trung kì thì độ kiếp, sau khi độ kiếp, liền trực tiếp thành Độ Kiếp hậu kì, sau đó năng lượng chậm rãi biến đổi, khi đã biến đổi thành tiên nguyên lực, đó là Đại Thành kì. Áo Quang chân nhân trong cơ thể đều là đao phách năng lượng vô cùng tinh khiết, tốc độ biến đổi tương đối nhanh, ba năm liền từ Độ Kiếp hậu kì đạt tới Đại Thành kì.)

Áo Quang chân nhân khi Độ Kiếp trung kì đã có thể một đao phá không, hôm nay Áo Quang chân nhân Đại Thành kì như thế nào? Sự đáng sợ của lão thật sự là vượt quá sự tưởng tượng của con người a!

- Áo Quang chân nhân, việc này người không rõ chi tiết, lại muốn bao che sao?

Tăng Thăng quát to.

Áo Quang chân nhân cười lạnh nói:

- Không rõ sự tình? Hừ hừ, chư vị đồng đạo ở đây, các người Thượng Thanh cung tam đại trưởng lão cùng với gần trăm đệ tử, động dụng Thái Cực Phong Nguyên đại trận, chính là để bắt một đứa tôn nhi của ta. Tôn nhi của ta bây giờ chính là Độ Kiếp kì cũng không đến, sự tình tin rằng mọi người đều biết đúng sai. Chẳng lẽ tôn nhi của ta sợ sống lâu, lại đấu cùng với tam đại trưởng lão các người?

Sau đó mấy ngàn tu tiên giả cả đám đều âm thầm gật đầu.

Một bên là tam đại trưởng lão cùng với gần trăm đệ tử, một bên chỉ có một đệ tử TinhCực tông ngay cả Độ Kiếp kì cũng không đến.

Bất kể Thượng Thanh cung có nói như thế nào, chuyện này nghĩ qua đều minh bạch. Từ địa vị của Lý Dương bây giờ mà nghĩ, nếu bọn họ là Lý Dương, không ai lại ngu ngốc cùng với Thượng Thanh cung ngang kháng.

Tăng Thăng sắc mặt đỏ bừng, nói:

- Áo Quang chân nhân, tôn nhi của người giết Tăng Ngạn con ta, giết đồ đệ ta Diệc Trang của ta, sau đó lại hủy diệt nhục thể của ta và Nguyên Thanh, vừa rồi lại giết mười hai đệ tử, làm bị thương bảy đại đệ tử. Đó chính là sự thật rành rành trước mặt mọi người, chẳng lẽ còn có thể狡辯? Không tin người có thể hỏi tôn nhi bảo bối của người!

Lý Dương tiến lên một bước.

Lúc này vãi cháy lửa bay tung ra ngoài thân thể, tro bụi trên người cũng bị Lý Dương dùng đao khí trực tiếp chấn rớt. Lý Dương không còn chút thê thảm nào như vừa rồi. So với Áo Quang chân nhân thấy lúc này khác biệt rất xa.

Lý Dương cười lạnh nói:

- Sự thật? Hừ hừ! Các người cướp Hạnh Linh Thất Sắc hoa của ta lại còn vu hãm ngược lại là ta cướp đoạt. Trước mặt gần ngàn đồng đạo tu tiên giả lại hoa ngôn xảo ngữ, đánh lừa dư luận. Người đoạt Hạnh Linh Thất Sắc hoa của ta, ta nguyên lai là chuẩn bị đến Thượng Thanh cung lý luận với người.

Ta đang muốn rời đi, chỉ là con người Tăng Ngạn lại ngăn trở ta, ta muốn đi, hẳn lại ngăn không cho ta đi. Nói cái gì thay thế giám hộ dạy dỗ ta.

Áo Quang chân nhân lập tức nói:

- Cái gì? Giám hộ? Dạy?

Thanh âm của Áo Quang chân nhân đột nhiên giống như tiếng sấm, vang vọng khắp trong phạm vi trăm dặm, mấy ngàn tu chân giả xung quanh tất cả đều nghe rõ ràng.

- Thượng Thanh cung các người thật là uy phong a, đệ tử Tinh Cực tông của ta cho dù là sai, cũng sẽ do Tinh Cực tông quản giáo, các người giám hộ? Các người dạy dỗ? Quyền của các người sao?

Khí thế trên người Áo Quang chân nhân tăng vọt, áp bức Tăng Thăng mấy người không nói nên lời.

Đích xác, lúc đầu Tăng Ngạn làm như thế là đã bá đạo.

Mấy người Tăng Thăng cũng không nói gì, cho dù đã toan tính bá đạo với Tinh Cực tông, trước mặt Áo Quang chân nhân, bọn họ bá đạo cũng không nổi.

- Giết người còn biện bạch lý do gì nữa? Thượng Thanh cung chúng ta chết nhiều như vậy, đó chính là sự thật xảy ra trước mặt mọi người, chẳng lẽ còn có giả dối?

Nguyên Thanh vẻ mặt trắng bệch lạnh lùng nói, lần này có thể nói là hẳn vô cùng thảm, vất vả hao phí Nguyên Anh kim huyết để vây khốn Lý Dương, nhưng lại bị đao phách của Áo Quang chân nhân một lần phá hỏng.

Lý Dương liền nói ngay:

- Giết người?

Lý Dương ngửa mặt lên trời cười to:

- Ha ha, chỉ cần đồng đạo lúc đó ở đây, mọi người đều sẽ biết tình huống lúc đó như thế nào, là Thượng Thanh cung các người ý vào thế lớn, chuẩn bị trực tiếp bắt lấy ta, hơn nữa Tăng Ngạn này đương trường xuất ra Thí Khiển lôi, thử hỏi, sự thật có đúng vậy không?

Nhất thời gần ngàn tu tiên giả trong Thiên Vân trận cả đám đều gật đầu.

- Đúng vậy! Lúc đó đúng là Tăng Ngạn đạo hữu đã cùng ba người nữa hợp kích đạo hữu Tinh Cực tông, hơn nữa còn phóng ra Thí Khiển lôi! Một tu chân giả cao giọng làm chứng.

Nói đến Thí Khiển lôi, nhất thời mấy ngàn tu chân giả tất cả đều huyền não lên.

Thí Khiển lôi, đó là bí kỹ chế luyện ra một loại phương pháp công kích dùng để đánh lén, cho dù công lực có là Độ Kiếp kỳ, nếu như không cẩn thận thì thân thể cũng sẽ bị hủy diệt, mà công lực cũng bị tổn hao đến mức thấp, thậm chí Nguyên Anh cũng có thể bị hủy diệt.

Thượng Thanh cung uy chấn Côn Luân tiên cảnh, không thể không tính đến Thí Khiển lôi, nhưng mà đệ tử các đại môn phái khác đối với Thí Khiển lôi này thập phần thù hận, nhất thời cục diện chuyển sang phía Lý Dương.

- Vì sao dùng đến Thí Khiển lôi, là muốn trực tiếp giết chết ta, hẳn có lòng muốn giết ta, ta tại sao không thể hoàn thủ? Hơn nữa ta Độ Kiếp kì cũng không tới, Tăng Ngạn hẳn đạt tới Độ Kiếp kì, là ai khi dễ ai, liếc mắt một cái là biết.

Lý Dương cười lạnh.

Lý Dương lại tiến lên một bước, thẳng phía Thượng Thanh cung tam đại trưởng lão.

- Ba vị trưởng lão, ta hỏi các ngươi, chẳng lẽ ta phải để Tăng Ngạn dùng Thí Khiển lôi đánh chết ta, còn ta không thể hoàn thủ? Một khi ta hoàn thủ, chính là ta không đúng. Các ngươi đúng là có ý tứ này chứ?

Lý Dương chất vấn Thượng Thanh cung tam đại trưởng lão.

Mấy ngàn tu chân giả, tất cả đều hô lên.

- Dùng Thí Khiển lôi muốn hạ độc thủ với người khác, người khác lại không thể hoàn thủ, đây là đạo lí gì? Thượng Thanh cung các ngươi cũng quá là bá đạo đấy!

- Hừ, đúng vậy, Thượng Thanh cung này chính là bá đạo như thế, sư thúc ta chính là bị Thượng Thanh cung bọn chúng dùng Thí Khiển lôi hủy đi nhục thể, chỉ có thể tu tán tiên.

- Thí Khiển lôi này rốt cuộc đã hủy đi con đường phi thăng của bao nhiêu đồng đạo, Thượng Thanh cung này chính là bá đạo như vậy.

Mọi người đều bắt đầu chửi rửa, kỳ thật Thượng Thanh cung cũng không tồi tệ đến mức đó, đối với danh môn đại phái, nếu không phải là tình huống khẩn cấp, cũng sẽ không dùng đến Thí Khiển lôi.

Bình thường đối phó với những kẻ bại hoại, mới trực tiếp dùng đến nó.

Hơn nữa đệ tử bình thường của Thượng Thanh cung cũng không có Thí Khiển lôi. Đến Tăng Ngạn khi dùng đến Thí Khiển lôi, đều dùng rất tiết kiệm. Phòng chừng cũng chỉ có các trưởng lão mới có thể sử dụng số lượng lớn.

Bất quá, mọi người đều như vậy. Chỉ cần có mười mấy người chửi rửa, những người khác cũng sẽ theo chân.

Hơn nữa đệ tử Thượng Thanh cung vốn rất cao ngạo, đắc tội với người ta dám chắc là không ít, những tu chân giả bị đắc tội này bây giờ theo chân người ta “ném đá xuống giếng”.

Nghe đám tu chân giả cao giọng chửi rửa, Thượng Thanh cung tam đại trưởng lão cùng với các đệ tử sắc mặt đều hết sức khó coi.

- Câm mồm!

Tăng Thăng quát to lên.

- Bất kể như thế nào, ngươi giết con của ta, giết ái đồ của ta, lại hủy đi nhục thể của ta. Hơn nữa lại còn giết chết hơn mười vị đệ tử của bổn cung. Chẳng lẽ ngươi còn lý do gì.

Lý Dương lạnh lùng nhìn Tăng Thăng.

- Chuyện cười!

Lý Dương hừ lạnh một tiếng, liền nói ngay:

- Chư vị đồng đạo, nghe thấy không, đều nghe rõ rồi chứ, sự thật là như thế nào?

Lý Dương nhìn mấy ngàn người xung quanh, thanh âm vang vọng khắp mọi nơi.

- Dùng Thái Cực Phong Nguyên đại trận phong bế phạm vi gần mười dặm, sau đó hai vị trưởng lão Đại Thành kì cùng với một vị trưởng lão là tán tiên. Tam đại trưởng lão tới bắt ta, còn có gần trăm đệ tử Thượng Thanh cung, trong hàng đệ tử này còn có không ít cao thủ Độ Kiếp kì. Thực lực lớn như vậy, chỉ để bắt một mình ta. Ta đây một đệ tử Tinh Cực tông ngay cả Độ Kiếp kì cũng không tới!

Lý Dương nói đầy cay đắng.

Giống như bị một đám người “ngựa cao người mạnh” vây quanh. Hắn chính mình giống như chỉ là một tiểu khất cái yếu.

Tu tiên giả xung quanh nghe vậy, đều nổi lên lòng trắc ẩn, đúng vậy, nhiều người như vậy vây công một người.

- Nhưng kết quả như thế nào? Hai Đại Thành kỳ cao thủ trong tam đại trưởng lão bị ta hủy diệt nhục thể, gần trăm đệ tử thì bị ta giết hơn chục người.

Lý Dương nhìn mọi người lớn tiếng nói:

- Ta rất tự hào, ta một mình đối mặt với nhiều người như vậy vây giết, ngược lại lại hủy diệt nhục thể hai Đại Thành kỳ cao thủ. Ta vì chính mình tự cảm thấy kiêu hãnh.

Thanh âm tất cả mọi người đều nghe được rất rõ ràng.

Tất cả mọi người đều âm thầm bội phục Lý Dương, một đệ tử ngay cả Độ Kiếp kỳ cũng không tới, bị nhiều người như vậy tới vây giết, có thể giữ được tính mạng đã là rất tốt rồi, ngược lại lại còn mang Đại Thành kỳ cao thủ của đối phương hủy diệt đi nhục thể. Đây là thành tựu! đây là công tích!

Kỳ thật, tất cả mọi người đều có tâm lý đồng tình với kẻ yếu.

Người mạnh giết kẻ yếu, đó là “hiếp đáp”. Người yếu ngược lại chiến thắng kẻ mạnh, đó chính là chuyện vinh quang!

Ở trong lòng bọn họ, Thượng Thanh cùng tam đại trưởng lão cùng gần trăm đệ tử, Lý Dương lại chỉ có một mình, Lý Dương chính là người yếu, người yếu bị kẻ mạnh vây giết, ngược lại lại thắng, ngược lại lại giết cho đối phương “người chết ngựa ngã”. Mọi người sẽ không trách vấn Lý Dương cái gì, ngược lại còn kính nể hắn.

Lý Dương cười lạnh nhìn đám “nhân mã” Thượng Thanh cùng.

- Tăng Thăng trưởng lão, các người còn có mặt mũi nào nữa không? Lý Dương nhẹ giọng nói.

Tăng Thăng cùng một đám người trừng mắt nhìn Lý Dương, đám đệ tử tu đạo này như thế nào có thể so sánh với loại cây cỏ nơi thế tục như Lý Dương.

- Ba trưởng lão, gần trăm đệ tử, bị một tiểu nhân vật ngay cả Độ Kiếp kỳ cũng không tới giết cho “người chết ngựa ngã”, các người không thấy xấu hổ sao? Nếu là ta, ta đã sớm... Các người vẫn còn mặt mũi nói với mấy ngàn đồng đạo xung quanh là các người bị khi dễ... Ha ha, cười đến chết ta mất, các người tam đại trưởng lão cùng với gần trăm đệ tử bị khi dễ, bị một tên đệ tử ngay cả Độ Kiếp kỳ cũng không đến khi dễ. Ha ha, các người là bị khi dễ, được rồi, có muốn ta đến an ủi các người một chút không!

Lý Dương mỉm cười nhìn đám người Tăng Thăng. Vũ nhục!

Trần trụi là vũ nhục!

Trước mặt mấy nghìn tu tiên giả, Lý Dương đường hoàng vũ nhục!

- Phốc!

Một ngụm tiên huyết bị phun ra cao mấy trượng, Tăng Thăng trưởng lão tức giận hộc máu tại chỗ, còn cả đám đệ tử Thượng Thanh cùng còn lại sắc mặt đều trở nên kích động, đều muốn ngay lập tức giết chết Lý Dương.

Nhưng tu chân giả xung quanh đều cười lạnh.

Nhiều người như vậy vây giết một tên đệ tử ngay cả Độ Kiếp kỳ cũng không đến, ngược lại chính mình lại bị giết đến “người ngã ngựa đổ”, đây thực sự là điều ô nhục! Là chuyện vô cùng mất thể diện!

Áo Quang chân nhân cười lên.

- Áo Quang, tôn nhi của ngươi thật là lợi hại, ngươi nhìn tên Tăng Thăng đó xem, tức giận cũng không được!

Lão tam trong “Minh Lan tam tiên” Minh Đông quay về phía Áo Quang chân nhân cười nói.

Đích xác, giờ phút này năng lượng trong thể nội Tăng Thăng thật sự là...

Chỉ trong có vài giờ đồng hồ, tao ngộ đầu tiên là sự đả kích khi mất đi ái đồ cùng với ái tử, sau đó lại bị hủy diệt đi nhục thể. Vừa rồi lại bị Lý Dương làm cho tức giận đến học máu. Nếu như lại bị vài lần kích thích nữa, nói không chừng thật sự là chết tại đương trường.

Thục Sơn kiếm phái cùng với Tiêu Diêu tán nhân một đám người ở trên không trung nhìn thấy hết thấy.

- Kim Kiếm, nghĩa tử của ta thật sự không tệ a. Ha ha, nói rất tốt, nói rất thống khoái! Nhìn lão gia hỏa Thượng Thanh cung kia tức đến học máu, ta thật là thống khoái!

Tiêu Diêu tán nhân cười to nói, Tiêu Diêu tán nhân có thể nói là rất ít khi cười, vừa mới nghe Lý Dương chửi đám Thượng Thanh cung đó chửi cho á khẩu không nói gì được, thực sự là vô cùng sáng khoái.

Kim Kiếm tôn giả cũng gật đầu nói:

- Đúng là lợi hại a! Ha ha, Tăng Thăng hắc cũng tức giận tới học máu. Ha ha, Thượng Thanh cung lần này hai đại trưởng lão Đại Thành kì bị hủy diệt nhục thể phải tu tán tiên, khẳng định là sẽ truyền khắp Côn Luân tiên cảnh. Nghĩ lại sắc mặt của lão gia hỏa Ngọc Minh, ta lại thấy thống khoái!

Hai siêu cấp cao thủ ở trên không trung cười cười nói nói với nhau. Đột nhiên Tiêu Diêu tán nhân sắc mặt hơi đổi, quay đầu về phía nam.

- Kim Kiếm, đó là người của Thượng Thanh cung, tên gọi là cái gì Ngọc Minh, cũng đã tới rồi. Ta tạm thời sẽ không ra mặt, người đi trước ứng phó với hắn. Để đến cuối cùng ta cùng bọn chúng tính sổ!

Tiêu Diêu tán nhân nói với Kim Kiếm tôn giả.

Kim Kiếm tôn giả trong lòng máy động, hắc chính là đối với hơi thở của Ngọc Minh chân nhân cũng không cảm nhận được chút nào, nhưng mà Tiêu Diêu tán nhân lại cũng đã biết, có thể tưởng tượng, Tiêu Diêu tán nhân công lực vượt qua hắn rất xa.

- Dạ, tiền bối yên tâm, nếu như Ngọc Minh chân nhân hắn muốn xuất thủ, ta nhất định sẽ ngăn cản hắn.

Kim Kiếm tôn giả tuân lệnh nói.

Có Tiêu Diêu tán nhân ở sau lưng, hắn còn lo lắng cái gì chứ?

Ngọc Minh chân nhân cùng lắm là ngang tay so với hắn mà thôi, hơn nữa Tiên kiếm của hắn vẫn giấu trong nguyên anh, cho tới bây giờ vẫn chưa dùng qua, vẫn chỉ dùng có thanh Kim Kiếm này. Nếu như hắn dùng Tiên kiếm, Ngọc Minh chân nhân này có phải là đối thủ của hắn hay không còn khó nói.

Sau một lúc lâu, thần thức của Kim Kiếm tôn giả cũng đã thật sự phát hiện ra tung tích của Ngọc Minh chân nhân.

- Với tốc độ của Ngọc Minh chân nhân, thời gian dài như vậy, có thể đã bay được cả ngàn dặm, thần thức của Tiêu Diêu tán nhân này so với ta mạnh hơn nhiều đến mức nào, thật sự là quá kinh khủng.

Kim Kiếm tôn giả trong lòng thất kinh. Hắn vốn cũng biết, kiếm ý của Tiêu Diêu tán nhân vừa xuất ra, phỏng chừng bản thân mình cũng tâm thần dao động, sau đó liền bị giết chết. Đó tuyệt đối là chênh lệch về tâm cảnh, không có quan hệ gì đến phi kiếm.

- Hừ!...

Vài đạo lưu quang hiện lên.

Ngay giữa đương trường đột nhiên xuất hiện bảy đạo nhân ảnh, Tăng Thăng trưởng lão vừa rồi còn đang mất tinh thần lúc này con mắt sáng ngời, lập tức chạy về phía lão giả đầu lĩnh áo xanh, phảng phất giống như một đứa nhỏ bị khi dễ phát hiện ra trưởng bối trong nhà.

- Đại trưởng lão, Tinh Cực tông bọn chúng khinh người quá đáng!

Ngọc Minh chân nhân nhìn qua Tăng Thăng cùng Nguyên Thanh đã biến thành tán tiên, cùng thi thể của mười mấy tên đệ tử đã chết, cùng với một đám đệ tử vừa bị Lý Dương làm cho tức giận đến nổi mặt mũi đỏ bừng, sắc mặt nhất thời trở nên âm trầm.

151. Chương 29: Đại Chiến

Bây giờ, Ngọc Minh chân nhân cùng với sáu vị tán tiên tiên bối tới rồi, còn sợ cái gì nữa chứ?

- Đại trưởng lão, gã trẻ tuổi áo đen kia chính là hung thủ đã giết chết đồ nhi của ta là Diệc Trang, lại còn giết con trai ta, Áo Quang chân nhân này cũng công khai bênh vực cho cháu của hắn, người nhất định phải chủ trì công đạo cho ta!

Tăng Thăng trưởng lão nói nghe rất thâm trầm.

Hơn nữa vừa rồi tức giận tới hộc máu, vẻ mặt của Tăng Thăng trưởng lão trông cũng trắng bệch, cùng với Nguyên Thanh trưởng lão vừa mới thổ ra Nguyên Anh kim huyết đứng một bên có thể nói là vô cùng hợp với nhau, cả hai đều trông như những tên bệnh quỷ tử. (kể ốm yếu lâu ngày sắp chết)

- Thực là mất mặt!

Ngọc Minh chân nhân trong lòng phẫn nộ, bạch mi dựng ngược lên, một đạo lãnh quang bắn về phía Tăng Thăng trưởng lão đang kể khổ.

Tăng Thăng trong lòng liền run lên, lập tức không dám nói gì nữa, lùi về một bên rồi nuốt một viên đan dược của mình, chậm rãi khôi phục lại hao tổn.

Ánh mắt của Ngọc Minh chân nhân chuyển hướng về phía Lý Dương lãnh liệt vô cùng.

Khí thế cường đại giống như một cơn sóng thần kinh thiên, điên cuồng xô về phía Lý Dương, Lý Dương giống như một hòn đá tảng, động cũng không động, Ngọc Minh chân nhân cũng thực là âm hiểm, hắn muốn dựa vào tinh thần cường đại không cần ra tay mà vẫn làm Lý Dương trọng thương.

Công kích bằng khí thế tâm thần, một bên phải cao hơn bên kia rất nhiều mới có hiệu quả, nếu chênh lệch không lớn thì bên kia vẫn có thể hoàn toàn bảo vệ bản thân.

Theo đạo lý, Ngọc Minh chân nhân này đã vượt qua bảy lần thiên kiếp, tinh thần tương đương với Thiên Tiên trung kỳ, đối phó với một tên đệ tử mà Độ Kiếp kỳ cũng không đạt tới, thì chỉ cần phẩy tay một cái. Đáng tiếc, Lý Dương tâm thần cũng cường đại tới mức khiến cho người ta kinh hãi, hiện tại đã là Thiên Tiên đỉnh phong. Hai người chênh lệch cũng không tính là lớn.

Lý Dương mặc dù không có cách nào phản kích, nhưng tự bảo vệ mình thì lại rất dễ dàng.

Ngọc Minh chân nhân trừng mắt một cái, trong mắt lóe lên hàn quang “Tiểu tử này cũng có thể chống chọi lại được sao? Tâm thần quả nhiên không tệ, vậy ta phải vận dụng đại bộ phận tinh thần lực của ta rồi!” Nhất thời Ngọc Minh chân nhân giống như tâm của một cơn lốc, tinh thần lực cường đại giống như thật chất điên cuồng xô về phía Lý Dương.

- Lý Dương, hãy biểu hiện ra một chút thống khổ đi, nếu không, bí mật về tinh thần cường đại của ngươi sẽ bại lộ đó!

Hạng Vũ lập tức nhắc nhở.

Từ đầu Ngọc Minh chân nhân chỉ dùng một bộ phận nhỏ của tinh thần để áp bức Lý Dương, Lý Dương chống chọi được còn có chút khả năng. Nếu như Ngọc Minh chân nhân dùng đến đại bộ phận tinh thần lực mà Lý Dương lại vẫn chống cự được, vậy con chủ bài bài tinh thần lực cường đại của hắn sẽ có thể bị phát hiện.

Lý Dương trong lòng hiểu ra, lập tức cố ý lộ ra thần sắc thống khổ, trên mặt mồ hôi lạnh bắt đầu chảy xuống.

- Dừng tay!

Áo Quang chân nhân giống như một thanh lợi kiếm, thân hình chợt lóe lên, liền đã tới chắn trước người Lý Dương.

- Đường đường là Đại trưởng lão của Thượng Thanh cung, lại dựa vào tâm thần lực đi áp bức một tiểu bối, người không cảm thấy xấu hổ sao?

Áo Quang chân nhân quát hỏi, đối mặt với Ngọc Minh chân nhân, Áo Quang chân nhân vẫn dễ dàng ngăn cản được sự áp bức của tinh thần. Áo Quang chân nhân bởi vì tu luyện Âm Dương đạo pháp cho nên hao phí quá nhiều thời gian, chính nhị sư đệ của hắn đã sớm phi thăng. Hắn hôm nay tuy mới đạt Đại Thành kỳ, nhưng mà đạo pháp tu luyện chậm, còn tinh thần tu vi đề cao lại không chậm chút nào.

Lúc đầu Áo Quang chân nhân là người có thiên tư cao nhất trong bốn đại đệ tử của Lý Tầm Hoan, cũng là một người tu luyện lâu nhất, tâm thần tuyệt đối không thấp hơn so với nhị sư đệ đã trở thành Thiên tiên, tinh thần của lão cũng tương đương so với cao thủ cấp bậc Thiên tiên, đương nhiên không sợ Ngọc Minh chân nhân.

- Không cảm thấy đáng xấu hổ sao?

Nghe thấy câu này, Ngọc Minh chân nhân trên mặt hiện lên một tia tức giận, thân phận hắn như thế nào, không ngờ lại bị Áo Quang chân nhân mắng chửi như vậy.

- Áo Quang, người thật muốn cản ta? Ngọc Minh chân nhân lãnh đạm nói.

Áo Quang chân nhân cười lạnh nói:

- Ngọc Minh, cháu của ta cứ để cho ta dạy dỗ, không cần phiền đến Đại trưởng lão của Thượng Thanh cung!

Ngọc Minh cười lớn, ngón trỏ tay phải chỉ thẳng vào Áo Quang chân nhân, lạnh lùng nói:

- Áo Quang, người nghe ta nói đây, hôm nay cháu của người, Ngọc Minh ta nhất định muốn mang đi, hắn đã giết đệ tử của Thượng Thanh cung ta, tuyệt đối không có khả năng dễ dàng bỏ qua như vậy. Ta cũng nói trước mặt mọi người, ai cản trở ta, sẽ trở thành địch nhân của Thượng Thanh cung ta, trở thành địch nhân của Ngọc Minh ta. Đối với địch nhân, nguyên tắc của Ngọc Minh ta là giết không tha!

Ngọc Minh chân nhân vô cùng bá đạo, hắn là nhân vật thế nào? Chính là trụ cột của đệ nhất tông phái ở Côn Luân tiên cảnh. Tại Thượng Thanh cung chính là nhân vật một lời nói nặng cả ngàn cân.

Áo Quang chân nhân, Tinh Cực tông, Ngọc Minh chân nhân thực sự không để vào mắt, diệt thì có làm sao? Tinh Cực tông tại tiên giới căn bản chẳng có căn cơ gì, một mình Lý Tầm Hoan, căn bản không thể làm lay động được căn cơ to lớn của Thượng Thanh cung ở tiên giới.

Giết không tha!

Giống như thiên lôi oanh đỉnh vang vọng hơn ngàn dặm xung quanh, lúc này đám tu chân giả vây lại xem cũng càng ngày càng nhiều, thậm chí đã lên đến gần vạn người. Những người này nghe thấy câu nói của Ngọc Minh, trong lòng đều run lên. Người khác nói lời này, bọn họ có thể khinh thường, nhưng nói lời này lại chính là Thượng Thanh cung Đại trưởng lão, Ngọc Minh chân nhân đã vượt qua bảy lần thiên kiếp.

- Ha ha... Ngọc Minh, người đường đường là đại trưởng lão Thượng Thanh cung, là tán tiên đã vượt qua bảy lần thiên kiếp, không ngờ lại tỏ ra bá đạo như vậy trước mặt chúng ta đáng tiếc, người nhầm người rồi, Tinh Cực tông ta từ khi Lý Tầm Hoan chân nhân khai phái đến nay, không có ai dám ở trên đầu chúng ta kiêu ngạo!

Áo Quang chân nhân nửa bước cũng không nhường.

Đây là vấn đề nguyên tắc, một khi hôm nay lùi bước, thì từ nay về sau Tinh Cực tông đối mặt với Thượng Thanh cung vĩnh viễn không ngẩng đầu lên được.

Lý Dương cười lạnh tiến lên một bước, đứng bên cạnh gia gia của mình.

- Ngọc Minh chân nhân, người là một tán tiên đã vượt qua bảy lần thiên kiếp, lại bắt ta một tiểu tử ngay Độ Kiếp kỳ cũng không đến, người có mặt mũi làm như vậy sao? Người không cảm thấy xấu hổ sao? Ta rất tò mò có phải da mặt người có phải là bằng sắt không?

Lý Dương cười mỉm nói, nhưng ở trong ần chứa sự khinh bỉ vô cùng. Cơ thịt trên mặt Ngọc Minh chân nhân giật giật.

- Hô...

Ngọc Minh chân nhân tay áo vung lên, một cỗ tiên nguyên lực thao thiên hướng về phía Lý Dương xô tới, Ngọc Minh chân nhân muốn dùng một cái phát tay áo này bắt lấy Lý Dương.

- Hưu!

Quang mang trong tay Áo Quang chân nhân chợt lóe lên, đối mặt với Ngọc Minh chân nhân hắn không dám khinh thường, lập tức liền dùng đao phách của mình công kích. Tiên nguyên lực thao thiên của Ngọc Minh chân nhân giống như một cơn sóng lớn, còn đao phách của Áo Quang chân nhân giống như một thanh kiếm ngược dòng mà lên, sóng lớn không bị ngăn cản chút nào.

- Phốc!

Đối phó với Lý Dương, Ngọc Minh chân nhân chỉ cần phát tay áo là có thể thành công. Nhưng đối phó với Áo Quang chân nhân thì lại không đủ. Tay áo của Ngọc Minh chân nhân lập tức bị đao phách xuyên phá, nhất thời một trên tay áo xuất hiện một cái lỗ thủng.

Ngọc Minh chân nhân lúc này sắc mặt đỏ bừng, sát khí từ trên người phát ra, tiên nguyên lực trong cơ thể giống như một cơn đại hồng thủy cuộn lên bắt đầu bành trướng ra ngoài.

Nhất thời gần vạn tu tiên giả vây xem cả đám “xoát” một cái bay ra xa mấy trăm dặm, Ngọc Minh chân nhân cao thủ cấp bậc này ra tay, tu tiên giả bọn họ chỉ cần bị dính một chút là đều có thể trọng thương.

- Muốn chết!

Ngọc Minh chân nhân hét lên một tiếng giận dữ, tay vung lên, một đạo ngọc quang liền “xoát” một tiếng bay về phía Áo Quang chân nhân. Lúc này Ngọc Minh chân nhân đã tức giận thật sự, muốn trực tiếp giết luôn Áo Quang chân nhân.

Áo Quang chân nhân thân thể đao mang mãnh liệt xuất ra. Hóa đao thuật!

Nhất thời Áo Quang chân nhân giống như một thanh phi đao cực lớn, tốc độ đạt đến cực hạn, lóe lên một cái tránh qua một bên. Mà Lý Dương vẫn cười lạnh nhìn Ngọc Minh chân nhân, một chút cũng không nóng vội, hắn biết ngĩa phụ Tiêu Diêu chân nhân đang quan sát hết thảy, hắn còn sợ cái gì chứ.

- Ngọc Minh lão tặc, hơn một ngàn năm không gặp, tính khí người vẫn nóng nảy như vậy à? Chúng ta ba huynh đệ bồi tiếp người chơi đùa một chút!

Lão đại trong Minh Lan tam tiên tán tiên Minh Thiện cười lớn nói, nhất thời ba vị tán tiên thân hình lóe lên, liền đã tới trước mặt Ngọc Minh chân nhân.

Ngọc Minh chân nhân hai mắt hơi nheo lại, hàn quang thấp thoáng giống như một con hồ ly giả hoạt.

- Minh Lan tam tiên? Lần trước ta đã tha cho các người một mạng, các người không cảm ơn thì chớ, ngược lại lại muốn tìm chết. Được, ta sẽ thành toàn cho các người!

Một thanh ngọc kiếm dài ba thước bay lơ lửng phía trên đầu Ngọc Minh chân nhân, đạo đạo quang mang màu bích phát ra.

- Hô!

Ngọc kiếm lập tức bắn ra một đạo quang mang, Ngọc Minh chân nhân tay kết thủ ấn, nhất thời ngọc kiếm huyền hóa thành một đoàn kiếm ảnh mù mịt.

- Kiếm Mê Huyền Ảnh đệ nhất thức - Cực Phong.

“Kiếm Mê Huyền Ảnh” chính là loại phi kiếm thuật mà Ngọc Minh chân nhân khổ tu hơn ngàn năm mới luyện đến đại thành, mặc dù không thể so với “Cửu Thiên kiếm điển”, nhưng công pháp này Ngọc Minh chân nhân đã hoàn toàn đại thành, còn Kim Kiếm tôn giả đối với “Cửu Thiên kiếm điển” chỉ là vừa mới nhập môn.

“Kiếm Mê Huyền Ảnh” quả nhiên lợi hại, chỉ thấy ngọc kiếm hình thành một đoàn kiếm ảnh mật mù giống như một cơn lốc, cuốn về hướng Minh Lan tam tiên.

Lão tam của Minh Lan tam tiên là Minh Đông vừa nhìn thấy thủ ấn Ngọc Minh chân nhân liền cười to nói:

- Ngọc Minh lão tặc, ngươi sao lại cứ dùng mãi chiêu này thế? Lần trước chúng ta không ứng phó kịp, lần này chẳng lẽ lại sợ người?

Chỉ thấy ba vị tán tiên dưới chân vừa động một cái, tiên nguyên lực bành trướng ra, Minh Lan Tam Tài trận tự nhiên hình thành, ba người liền giống như một cây cổ tùng, động cũng không động.

Đoàn kiếm ảnh hình thành một trận gió lốc đến chỗ kiếm thế ba người hình thành tựa hồ gặp phải trở ngại, gió lốc từ từ dừng lại.

- Ha ha, Ngọc Minh lão tặc, lần trước người cùng chúng ta đã vận dụng bốn thức trước, chúng ta ba huynh đệ đã nghiên cứu gần ngàn năm, tất nhiên đã hoàn toàn phá giải, có bản lĩnh thì lại đến thử xem?

Lão nhị trong Minh Lan tam tiên Minh Thủy cười lạnh nói:

Trận đại chiến lần trước, Minh Lan tam tiên ghi nhớ rất rõ, trải qua nghiên cứu, đã phát hiện ra phương pháp phá giải.

Ngọc Minh chân nhân bạch mi nhướng lên, cười lạnh nói:

- Đến các người cũng muốn hóa giải “Kiếm Mê Huyền Ảnh” của ta? Chuyện cười, xem đệ tứ thức của ta đây, lần trước các người đã bị trọng thương dưới chiêu này, lần này ta muốn thử xem các người phá giải như thế nào?

- Kiếm Mê Huyền Ảnh đệ tứ thức - Hiểu Mang.

Ngọc Minh chân nhân nhắm mắt lại, hai hàng bạch mi bay bay, hai tay phát đạo đạo thanh quang dung nhập vào phi kiếm. Ngọc Minh chân nhân đột nhiên mở bừng mắt, hai đạo quang mang bạo xạ, trong miệng quát khẽ một tiếng!

- Sát!

Nhất thời...

- Ông ông...

Ngọc Minh phát ra âm thanh chấn động, trong vòng mười dặm, âm thanh chấn động đó hoàn toàn bao trùm. Đột nhiên, ngọc kiếm biến mất, một đoàn kiếm ảnh mật mù dài hơn ngàn trượng giống như một bầy ong vàng nhắm hướng Minh Lan tam tiên cuốn tới.

- Nhị đệ, tam đệ, cho lão tặc này thấy thủ đoạn của huynh đệ chúng ta đi! Minh Thiên hét lớn một tiếng.

Ba đạo phi kiếm nhất thời phóng lên cao, thành hình chữ “phẩm” không ngừng xoay tròn, cũng hình thành một long quyền phong (cơn lốc xoáy). Long quyền phong hoàn toàn bảo vệ Minh Lan tam tiên, trong vòng hơn mười trượng kiếm ảnh mật mù “oanh” một tiếng đánh tới long quyền phong, long quyền phong chứa đầy tiên nguyên lực.

- Hiểu mang - hiện.

Ngọc Minh chân nhân tay nhẹ chỉ một cái, nhất thời bích ngọc phi kiếm giống như một tia thiểm điện, “xoát” “xoát” liên tục vài tiếng, hướng về phía Minh Lan tam tiên.

- Bồng!... Bồng!... Bồng!!! Liên tục ba tiếng.

Ngọc Minh chân nhân sắc mặt biến đổi, lập tức thu hồi bích ngọc phi kiếm.

- Thế nào hả? Đệ tứ thức này có phải đã bị ba huynh đệ bọn ta phá giải không? Lão tặc, cái này gọi là tứ chất, người có hiểu không? Người cái đồ đạo tặc, chỉ biết đi học của trưởng bối, là tên ngốc không biết sáng tạo là gì!

Lão tam trong Minh Lan tam tiên Minh Đông không chút kiêng nể chằm chọc nói.

- Tốt lắm, tốt lắm!

Ngọc Minh chân nhân cười lớn, đến bây giờ hắn vẫn không hiểu Minh Lan tam tiên như thế nào rốt cuộc lại phá được chiêu này của hắn. Đệ tứ thức Hiểu mang, cuối cùng phong mang hiện ra, tuyệt đối là một chiêu đánh lén, người bình thường căn bản là không kịp phản ứng.

Nhưng mà vừa rồi Minh Lan tam tiên dùng ba thanh phi kiếm liên tục ngăn trở ba lần. Ngọc Minh chân nhân hoài nghi tất cả những điều vừa rồi cùng với việc hình thành long quyển phong cùng với Minh Lan Tam Tài trận có quan hệ. Quả thực phẳng phất giống như điều kiện phản xạ, kiếm ảnh phi kiếm của mình vừa hiện ra, ba thanh phi kiếm liền phi tới.

- Bình Sơn, các người sáu người trước tiên bắt tên tiểu tử áo đen kia, Áo Quang vẫn chưa phải là đối thủ của các người!

Ngọc Minh chân nhân âm hiểm lúc này ra lệnh một tiếng.

Đến đây cùng với hắn là sáu vị tán tiên công lực đều không tệ, đều là cao thủ đã vượt qua ba lần thiên kiếp, công lực tương đương với Thiên tiên. Sáu vị cao thủ cấp bậc thiên tiên, cũng là không tầm thường.

Bình Sơn sáu vị tán tiên lập tức tuân mệnh.

Áo Quang chân nhân lại cười lạnh, lúc đầu trong khi hắn độ kiếp, đã có thể phá toái hư không, giờ đã là cao thủ Đại Thành kì, nếu vận dụng đao phách, chính là Thiên tiên cũng không phải là đối thủ của hắn.

- Hô hô...

Sáu vị tán tiên cũng không kinh suất, lúc này sáu người từ sáu hướng nhằm về phía Lý Dương. Có ba người xuất ra phi kiếm, đồng thời công kích Áo Quang chân nhân, về phần Lý Dương, bọn họ không hề để vào mắt, cho nên cũng không hề công kích.

- Hưu!

Thanh thiên bạch nhật, cho dù là sáu vị tán tiên cũng chỉ thấy một đạo lãnh quang lóe lên, sau đó không thấy gì nữa.

- A!

Một người trong sáu vị tán tiên kêu thảm một tiếng, lập tức từ trên cao rơi xuống, “Phanh” một tiếng rơi xuống mặt đất, không nhúc nhích gì nữa.

Miêu sát! (giết trong nháy mắt)

Năm vị tán tiên còn lại nhất thời ngẩn ra, bọn họ chính là những tán tiên đã vượt qua ba lần thiên kiếp, theo đạo lý thì Đại Thành kì cao thủ cũng không phải là đối thủ của bọn họ, như thế nào lại...

Bọn họ làm sao biết được, dùng phi đao đao mang công kích bản thân đã lợi hại, chính là miêu sát cao thủ đồng cấp, còn dùng đao phách bản thể công kích, thậm chí có thể miêu sát người cao hơn mình một cấp. Hôm nay Áo Quang chân nhân vừa vận có thể giết chết Thiên tiên.

- Bình Tinh.

Ngọc Minh chân nhân nhất thời sắc mặt biến đổi, lập tức nhìn Minh Lan tam tiên đang ngăn cản trước mặt. Ngọc Minh chân nhân nhất thời sắc mặt trở nên âm trầm.

- Không cùng với các người lãng phí thời gian nữa!

Ngọc Minh chân nhân miệng hé ra một chút, một viên châu trong suốt màu vàng bay ra, đạo đạo kim quang bắt đầu tràn ngập bên ngoài cơ thể của hắn. Mà Kim Kiếm tôn giả đang thích thú xem cuộc chiến lập tức sắc mặt đại biến:

- Quy Nguyên châu!

152. Chương 30: Kỵ Hồ Nan Hạ

- Quy Nguyên châu? Cái đám lão gia hỏa của Thượng Thanh cung ở tiên giới quả nhiên thể lực to lớn, tài đại khí thô, đối với hậu bối đệ tử của mình cũng là vô cùng quan tâm. Mang hẳn bảo bối cấp bậc này xuống hạ giới để cho đệ tử làm chấn cung chi bảo.

Hạng Vũ thoáng có chút kinh ngạc nói.

Lý Dương nhìn hạt châu kim quang chớp chớp đó đã cảm thấy hạt châu này không tầm thường, nếu không thì Ngọc Minh chân nhân đó cũng không có khả năng đem nó trở thành bảo bối đến lúc tối hậu mới xuất ra.

- Cái hạt Quy Nguyên châu này cùng với Hắc Diễm linh châu của đều là cấp bậc trung phẩm tiên khí (ma khí), có tác dụng khác nhau, cách biệt cũng không nhiều. Hắc Diễm linh châu có thể dùng để tu luyện, cũng có thể dùng để... A a, diệu dụng thứ hai này tạm thời giữ bí mật, người sau này sẽ biết, bây giờ có biết cũng vô dụng.

Lý Dương cũng bất đắc dĩ, Hạng Vũ này luôn cố tình làm ra vẻ thần bí.

- Về phần Quy Nguyên châu này tuyệt đối là tiên khí bảo hộ tính mạng, chỉ cần đem Quy Nguyên châu này mang theo bên người, nó liền biến thành một cái màn hào quang hộ thể, thập phần cứng rắn. Hơn nữa nếu người sở hữu hào quang hộ thể này uy lực không đủ thì có thể đưa thêm tiên nguyên lực của chính bản thân mình vào, lực phòng ngự của hào quang hộ thể sẽ căn cứ vào cường độ của tiên nguyên lực mà tăng lên.

Lý Dương nhất thời hai mắt sáng lên, lập tức hỏi:

- Quả nhiên là bảo vật a, đây quả thực là bảo bối bảo hộ tính mạng. Không biết lực phòng ngự của nó cao tới mức nào?

Hạng Vũ cười nói:

- Khó nói...! Nó cùng với công lực của người sử dụng có liên quan. Nếu với công lực của Ngọc Minh chân nhân như vậy mà toàn lực sử dụng Quy Nguyên châu thì dù là công kích của cao thủ cấp bậc La Thiên thượng tiên, Ngọc Minh chân nhân này cũng có thể hoàn toàn không thêm quan tâm!

Không thêm để ý đến công kích của cao thủ cùng cấp.

- Vậy... vậy không phải là Minh Lan tam tiên ba vị tiền bối sẽ rất thảm sao?

Lý Dương trong lòng nhất thời lo lắng, Minh Lan tam tiên này chính là khách khanh của Tinh Cực tông hẳn, chính hảo hữu của thái gia gia Lý Tầm Hoan chân nhân của hắn. Hơn nữa lần này là vì hắn mà đến, nếu ba vị tiền bối có xảy ra chuyện gì, thì thật là rất tồi tệ.

Lý Dương lúc này truyền âm đến Minh Lan tam tiên, vội vã nói:

- Ba vị tiền bối, bảo châu này gọi là Quy Nguyên châu, Quy Nguyên châu uy lực vô cùng lớn. Lúc này Ngọc Minh chân nhân có thể không để ý đến công kích của cao thủ cùng cấp bậc. Cần phải cẩn thận!

Minh Lan tam tiên nhất thời hai mắt ánh lên.

Chứng kiến Ngọc Minh chân nhân xuất ra bảo châu như vậy, bọn họ cũng thấy trong lòng hoảng sợ, không nắm được hư thực của đối phương, cảm thấy có điểm khó giải quyết. Bây giờ nghe thấy Lý Dương truyền âm, mặc dù không biết Lý Dương từ đâu mà biết được, nhưng tốt xấu gì trong lòng cũng đã có sự tin tưởng.

- Đại ca, cái hạt châu này gọi là cái gì Quy Nguyên châu, không sợ công kích của cao thủ cùng cấp bậc? Chúng ta ba người cho dù có liên thủ công kích cũng vô dụng a, đến lúc đó không phải là hoàn toàn bị Ngọc Minh lão tặc đuổi đánh sao?

Minh Đông lúc này hướng về phía lão đại Minh Thiện truyền âm.

Ba huynh đệ nhìn nhau biết là không hay, công kích của mình đối phương căn bản không cần để ý, mà chính mình cũng chỉ có thể bị người ta đuổi đánh, thì còn đánh cái gì nữa?

- Minh Lan tam tiên, ha ha, hôm nay ta muốn cho các ngươi biến thành Minh Lan tam quỷ. Không, đến quỷ cũng không phải, cho các ngươi hồn phi phách tán!

Ngọc Minh chân nhân cười đắc ý, hai hàng bạch mi nhẹ nhàng nhướng lên, Quy Nguyên châu ở trước ngực hần phát ra trận trận kim quang, phẳng phát giống như kim cương hộ thể của Phật gia.

- Áo Quang, đại sự không ổn, mau dẫn Lý Dương chạy đi! Minh Lan tam tiên quyết định chủ ý, lập tức chạy trốn.

- Ha ha...

Đột nhiên tiếng cười to sang sảng vang lên khắp trong vòng mây trăm dặm, Kim Kiếm tôn giả ngự trên Kim Kiếm hóa thành kim quang, từ cách xa hơn ngàn dặm, nháy mắt đã phá không đi tới.

- Kim Kiếm...!

Ngọc Minh chân nhân nhìn Kim Cương tôn giả, nhướng mày một cái.

Đồng thời, một đám người của Thục Sơn kiếm phái cũng bay đến đây, tới bên cạnh Áo Quang chân nhân và Lý Dương.

- Nghĩa phụ!

Lý Dương mắt sáng lên, nhưng mà cũng không nói ra, bởi vì tiếng truyền âm của Tiêu Diêu tán nhân vang lên bên tai hắn:

- Đứng lên tiếng, trước cứ xem kịch đi, ta hôm nay muốn xem đám Thượng Thanh cung, Ngọc Minh như thế nào mà kiêu ngạo? Quy Nguyên châu, hừ, “Luyện Tâm” của ta thối còn không phải thứ đồ bỏ đi!

Có Tiêu Diêu tán nhân ở bên cạnh, Lý Dương liền quay ra nhìn Ngọc Minh chân nhân cùng với Kim Kiếm tôn giả.

- Luyện Tâm? Lý Dương a, nghĩa phụ của ngươi quả nhiên lợi hại a, bây giờ “Luyện

Tâm” ít nhất cũng là hạ phẩm tiên kiếm cấp bậc. Hạng Vũ cảm thán nói.

- Ai, Luyện Tâm rất cuộc là luyện chế như thế nào bốn Bá vương cũng không được rõ ràng lắm, bất quá Luyện Tâm này là do Tiêu Diêu tán nhân tự mình luyện chế, phi kiếm bình thường một lần là thành hình, nhưng mà Luyện Tâm này tựa hồ có thể không ngừng thối luyện, trải qua vạn năm thối luyện, hiện tại chỉ ít đã đạt tới đẳng cấp hạ phẩm tiên khí. Hơn nữa cùng với Kiếm Bi Chi Sát của hắn dung hợp, uy lực to lớn, thực sự là phi thường a!

Lý Dương nhìn Nghĩa phụ đầu đầy tóc bạc ở bên cạnh, trong lòng khâm phục.

Bất kể là “Hồng Trần Luyện Tâm khúc” hay là “Kiếm Bi Chi Sát”, hoặc là Kiếm tiên “Luyện Tâm” đều là kỳ tích của Tiêu Diêu tán nhân. Có lẽ Tiêu Diêu tán nhân chính là một người chuyên sáng tạo ra kỳ tích. Thời gian đầu tiên Tiêu Diêu tán nhân tu luyện ngàn năm mới độ kiếp, sau đó là tán tiên đến gần chín ngàn năm, tổng cộng không sai biệt lắm cũng khoảng vạn năm.

Tiên kiếm Luyện Tâm này đã thối luyện cả vạn năm, lại dung hợp với Kiếm Bi Chi Sát, uy lực to lớn, không biết so với Quy Nguyên châu thì cái nào mạnh cái nào yếu.

- Kim Kiếm, chẳng lẽ ngươi cũng muốn ngăn cản ta?

Ngọc Minh chân nhân lúc này “kỵ hổ nan hạ” (cưỡi hổ khó xuống) dù sao thì tu chân giả đến quan chiến từ các tông phái khác, hắn Ngọc Minh chân nhân không thể bỏ qua đám người này. Lúc này xung quanh hầu hết đều là tu tiên giả, còn có tu yêu giả ở một nửa địa bàn của Côn Luân tiên cảnh tới đây đã được một lúc.

Kim Kiếm tôn giả cười nhạt nói:

- Không có gì, chỉ là cảm thấy Ngọc Minh người quá mức bá đạo mà thôi, thật sự là không nhìn nổi nữa!
- Kim Kiếm, người đã nghe rõ ràng rồi chứ, người ngăn trở ta, chính là trở thành địch thủ của ta? Ta vừa rồi đã nói rồi, phạm là kẻ nào ngăn trở ta, giết không tha!

Ngọc Minh chân nhân lạnh giọng nói.

Kim Kiếm tôn giả khinh thường nói:

- Giết không tha? Nói thật dễ nghe, tốt nhất là người nên có cái thực lực đó, nếu không sẽ khiến người ta cười đến rụng cả răng đó!
- Quy Nguyên châu mặc dù lợi hại, Kim Kiếm ta vẫn không thêm để vào mắt! Kim Kiếm tôn giả hoàn toàn đứng về phái đối lập với Ngọc Minh chân nhân.

Lệnh dụ của Tiên giới đã hạ xuống, Thượng Thanh cung cùng với Thục Sơn kiếm phái sẽ phải đánh nhau đến mức người sống ta chết, hôm nay đối lập với nhau thì có gì không được, những Kiếm tiên của Thục Sơn kiếm phái ở tiên giới cũng không kém Thượng Thanh cung.

- Kim Kiếm, đừng có mạnh miệng, bọn ta có ra tay mới biết ai là kẻ khoác lác! Ngọc Minh chân nhân mãnh liệt bay về phía Kim Kiếm tôn giả.

Có Quy Nguyên châu, hẳn không phải lo lắng gì về công kích của Kim Kiếm tôn giả, thực lực của Kim Kiếm tôn giả so với hẳn không sai biệt lắm, lực công kích hẳn biết rất rõ ràng. Quy Nguyên châu này Ngọc Minh chân nhân hẳn cho tới bây giờ chưa từng đem ra. Lúc này đây, hẳn quyết tâm nhất định phải chấn nhiếp cả Côn Luân tiên cảnh.

Đáng tiếc...

Ngọc Minh chân nhân đã quên mất, Quy Nguyên châu của hẳn vẫn luôn ẩn tàng, chẳng lẽ Kim Kiếm tôn giả lại không có bảo bối ẩn tàng sao?

Chẳng lẽ những Kiếm tiên của Thục Sơn kiếm phái ở tiên giới lại không mang bảo bối nào để lại cho hậu bối sao?

- Hô!

Kim Kiếm tôn giả thân hình chợt lóe lên, nhất thời đã lùi về sau vài dặm, đồng thời miệng hé ra, Kiếm tiên Tường Kim để trong nguyên anh đã mấy ngàn năm lập tức bay ra.

Tiên kiếm Tường Kim dài ba thước hai thốn, chuôi kiếm có Kim long vờn quanh, bên trong chứa một Long hồn ở trong đó, uy lực rất lớn, là trung phẩm Tiên kiếm.

- Ngọc Minh, tiên kiếm Tường Kim này là lần đầu tiên ta sử dụng, ta muốn xem xem, Quy Nguyên châu của người phòng ngự lợi hại, hay là tiên kiếm Tường Kim của ta công kích lợi hại!

Tiên kiếm Tường Kim xoay tròn phía trên đỉnh đầu của Kim Kiếm tôn giả, một đạo Kim long khí kinh vờn xung quanh thân thể của Kim Kiếm tôn giả, khí thể vô cùng hải nhân.

Ngọc Minh chân nhân thân thể có hào quang màu vàng, còn Kim Kiếm tôn giả có Kim long khí vờn quanh, thoạt nhìn có vẻ Kim Kiếm tôn giả khí thể lớn hơn.

Ngọc Minh chân nhân sắc mặt biến đổi:

- Được, các Kiếm tiên của Thục Sơn kiếm phái ở tiên giới cũng quả nhiên đối với các người rất quan tâm, đem tiên kiếm Tường Kim này lưu lại hạ giới, hừ, ta không tin người có thể phá được Quy Nguyên kim quang tráo của ta!

Ngọc Minh chân nhân đồng thời thân như thiểm điện, nhằm về phía Kim Kiếm tôn giả, cận thân công kích. Đối với Ngọc Minh chân nhân mà nói đó là hiệu quả nhất, dù sao Quy Nguyên kim quang tráo của hẳn là dùng để phòng ngự.

Ngọc Minh chân nhân phi thân bay lên, hai hàng bạch mi tung bay, trong mắt kim quang giống như thực chất phá không bắn ra, đồng thời hai tay biến ảo, trong nháy mắt biến thành ngàn vạn cánh tay, đạo đạo thủ ấn bay lên, bích ngọc phi kiếm trên đỉnh đầu lập tức trở nên chấn động.

- Kiếm Mê Huyền Ảnh đệ ngũ thức - Thái Hoàng!

- Sát...!

Ngọc Minh chân nhân trên không trung quát lên một tiếng như sấm nổ.

Nhất thời bích ngọc phi kiếm trở nên rung động rồi huyền hóa thành một đoàn kiếm ảnh, kiếm ảnh mù mịt giống như mưa xuân, không chỗ nào không vào, tràn ngập không trung hướng về phía Kim Kiếm tôn giả.

- Hống...!

Một tiếng long hống mãnh liệt vang lên, tiên kiếm Trường Kim hóa thành lưu quang trực tiếp bắn về phía Ngọc Minh chân nhân. Khoảng cách chính diện hai bên rất ngắn, một kiếm này của Kim Kiếm tôn giả đã là tốc độ nhanh nhất, theo con đường ngắn nhất, hoàn toàn thẳng tắp, trực tiếp hướng về Ngọc Minh chân nhân.

Tốc độ của Tiên kiếm Trường Kim quả thực quá nhanh, Ngọc Minh chân nhân căn bản là không kịp tránh né, huống chi Ngọc Minh chân nhân cũng không hề nghĩ tới việc tránh né. Chỉ thấy Ngọc Minh chân nhân sắc mặt hơi biến, hừ mạnh một tiếng, tiên nguyên lực điên cuồng đổ vào trong Quy Nguyên châu, Quy Nguyên kim quang tráo nhất thời đại thịnh, cường độ phòng ngự lập tức tăng lên một bậc.

- Oanh!

Trời long đất lở.

Quy Nguyên kim quang tráo cùng tiên kiếm Trường Kim trực tiếp va chạm với nhau, thuận và thương hai thứ đánh vào nhau.

- Ti ti...!

Vết nứt màu đen lại xuất hiện, va chạm cực lớn đã xé rách không gian, năng lượng của lần va chạm vù rồi vượt qua rất xa lúc trước đạo phách của Áo Quang chân nhân và kiếp vân va chạm vào nhau, năng lượng cực lớn đã xé rách không gian ở Phàm Nhân giới.

- Hô hô...!

- Trời ạt!

Rất nhiều tu chân giả ngây người, lần va chạm mãnh liệt vừa rồi phẳng phất giống như trời long đất lở, núi rừng xung quanh đều rung chuyển, không gian trở nên chấn động. Gần chiến trường kể cả năm vị tán tiên của Thượng Thanh cung đều cuống quýt chạy trốn. Vết nứt không gian này phi thường kinh khủng, đó là hấp dẫn lực hỗn loạn nghiền nát hết tất cả mọi thứ, bất kể là ai cũng không dám tiến vào trong đó.

Lý Dương đã sớm rời xa khỏi chỗ đó.

Gần lỗ hổng màu đen nhất chính là Ngọc Minh chân nhân.

Có thể đến cả tiên bối của Thượng Thanh cung ở tiên giới cũng không có nghĩ đến Quy Nguyên châu tại hạ giới cũng có thể gặp phải tình huống cùng quần như vậy. Năng lượng cực hạn mà hạ giới thừa nhận là một kích toàn lực của phi thăng kỳ cao thủ, công kích bạo tạc một khi vượt quá cực hạn này, liền sinh ra vết nứt không gian.

Hạ giới tương đối yếu ớt, còn không gian ở tiên giới lại ổn định hơn rất nhiều. Năng lượng ở tầng như vậy ở Tiên giới hay Ma giới căn bản không thể khiến cho không gian chấn động. Nhưng tại Phàm Nhân giới, không gian cấp bậc tương đối thấp, năng lượng cực hạn thừa nhận cũng không cao như vậy. Một lần bạo tạc vượt qua cực hạn sẽ sinh ra vết nứt không gian. Mà Ngọc Minh chân nhân trong người có Quy Nguyên châu một khi tiếp nhận công kích, công kích quá lớn sẽ hình thành một vết nứt không gian rất gần hắn.

- A!

Ngọc Minh chân nhân sắc mặt đại biến, may mắn là vừa rồi vụ nổ đã làm hắn bắn ra xa cả trăm mét, nếu không hắn ngay từ đầu đã bị lỗ hồng màu đen hút vào trong, nhưng cho dù đã cách xa cả trăm mét, hấp dẫn lực của lỗ hồng màu đen đó vẫn vô cùng kinh khủng.

Lỗ đen này rất thần bí, rất hỗn loạn, lỗ hồng tràn ngập lực cắn xé mạnh mẽ. Nhìn vào đó làm Ngọc Minh chân nhân có chút khần trương, hấp dẫn lực cường đại không ngừng hút lấy Ngọc Minh chân nhân.

- Phốc!

Sinh tử quan đầu, Ngọc Minh chân nhân quyết định thật nhanh phun ra một ngụm tinh huyết, mãnh liệt gia tăng lực phi hành của mình, một hơi lùi lại vài trăm mét, nhất thời tránh qua được một kiếp.

Kim Kiếm tôn giả sửng sốt.

Tiêu Diêu tán nhân cũng sửng sốt.

Áo Quang chân nhân, Minh Lan tam tiên, năm vị tán tiên của Thượng Thanh cung hay thậm chí cả Ngọc Minh chân nhân chính mình cũng sửng sốt.

- Ha ha,....., Ngọc Minh, người, người lại bị chính Quy Nguyên châu của mình thiếu chút nữa hại chết, ha ha, thật sự là cười chết ta mất, cười chết ta mất!

Kim Kiếm tôn giả cười to, lúc này tiên kiếm Tường Kim lại bay về phía trên đỉnh đầu của Kim Kiếm tôn giả.

Về mặt Ngọc Minh chân nhân vô cùng khó coi.

Hắn thiếu chút nữa bị bảo bối của chính mình hại chết!

Quy Nguyên châu này kể từ đây công hiệu có thể nói là không còn nữa, dù sao thì khi gặp phải cao thủ cấp bậc Thiên tiên toàn lực công kích sẽ sinh ra nổ mạnh khiến cho không gian bị phá vỡ, làm bản thân mình gặp phải nguy hiểm.

- Ah, Quy Nguyên châu của người coi chừng có chút tác dụng, đối phó với vài Đại Thành kỳ cao thủ, hoặc là Độ Kiếp kỳ cao thủ, khi đó tuyệt đối là không sợ công kích a!

Kim Kiếm tôn giả an ủi Ngọc Minh chân nhân nói.

Đối phó với Đại Thành kỳ cao thủ hay Độ Kiếp kỳ cao thủ, Ngọc Minh chân nhân cho dù không dùng tới Quy Nguyên châu cũng làm được. Phải là đối phó với đồng cấp cao thủ, chính là những kẻ mạnh như Kim Kiếm tôn giả này. Nếu hoàn cảnh chiến đấu chuyển đến Tiên giới, Ngọc Minh chân nhân sẽ không lo lắng gì cả, dù sao không gian ở Tiên giới cũng thập phần ổn định.

Nhưng mà cực hạn không gian có thể thừa nhận ở Phạm Nhân giới quả thực quá thấp. Quy Nguyên châu tại Phạm Nhân giới đối với Ngọc Minh chân nhân mà nói căn bản là không có chút tác dụng. Nếu Minh Lan tam tiên muốn hại Ngọc Minh chân nhân, chỉ cần toàn lực công kích Ngọc Minh chân nhân. Nổ mạnh sẽ khiến cho không gian nứt ra, mà... may mắn vụ nổ vừa rồi quá mạnh mẽ làm Ngọc Minh chân nhân văng ra xa trăm mét, nếu không...

- Đi!

Ngọc Minh chân nhân quát lạnh một tiếng, cũng không để ý đến vừa rồi cái gì hào ngôn tráng ngữ “Giết không tha!”, liền mang theo nhân mã của Thượng Thanh cung chạy mất. Dù sao không thể dùng Quy Nguyên châu, hắn không phải là đối thủ của Kim Kiếm tôn giả.

- Hừ, Ngọc Minh tên tiểu tử này, dám khi dễ nghĩa tử của ta, nghĩ phải mong vài cái rồi đi sao, trên đời có chuyện tốt như vậy sao?

Kém theo một tiếng quát lạnh, thân ảnh của Tiêu Diêu tán nhân xuất hiện phía trước đám người Ngọc Minh chân nhân.

153. Chương 31: Kiếm Chi Bi Sát

“Người kia là ai? Vì sao hấn xuất hiện mà ta cũng không cảm nhận được chút khí tức nào? Ta chính là tán tiên đã vượt qua bảy lần thiên kiếp, nhìn khắp Côn Luân tiên cảnh này, như thế nào có thể có cao thủ cấp bậc này? Kim Kiếm tôn giả công lực bất quá cũng chỉ bằng với ta mà thôi. Người này rốt cuộc là ai?”

Ngọc Minh chân nhân trong lòng có điểm kinh loạn, trên thực tế hấn biết sự tích của Tiêu Diêu tán nhân, nhưng mà hấn không hề liên hệ được người trước mắt với Tiêu Diêu tán nhân. Dù sao hấn cũng chỉ là trong khi tu luyện, có nghe nói qua đến cổ sự của Tiêu Diêu tán nhân. Chỉ là nghe nói mà thôi!

Hơn nữa hấn cho tới bây giờ cũng chưa từng thực sự gặp qua Tiêu Diêu tán nhân. Hấn cũng không hề nghĩ đến Tiêu Diêu tán nhân một thân một mình tu luyện, cũng có thể tự mình vượt qua tám lần thiên kiếp. Bây giờ cách tán tiên kiếp lần thứ chín chỉ còn khoảng năm năm nữa.

Tiêu Diêu tán nhân cơ hồ chẳng bao giờ rời khỏi nơi ở của mình. Ngọc Minh chân nhân và Kim Kiếm tôn giả khi vừa mới bắt đầu tu luyện, thì Tiêu Diêu tán nhân đã là tán tiên, đã bắt đầu ẩn cư rồi. Kim Kiếm tôn giả trong khi vẫn còn là đồng tử, xảo hợp đã gặp được Tiêu Diêu tán nhân một lần, còn Ngọc Minh chân nhân chưa từng được gặp Tiêu Diêu tán nhân.

Về phần tâm cảnh, hiện nay tu vi tâm cảnh của Tiêu Diêu tán nhân cực cao, thậm chí có thể xem như vừa bước vào Tiên Quân tiền kỳ, so với Hạng Vũ còn cao hơn một chút. Cho dù là Đại La kim tiên đến đây, cũng đừng có mơ có thể cảm nhận được khí tức của Tiêu Diêu tán nhân.

Cấp bậc cao thủ Tiên giới chia làm: Thiên tiên, La Thiên thượng tiên, Đại La kim tiên, Cửu Thiên Huyền tiên, Tiên quân, Tiên đế. Đại La kim tiên đến đây, so với Tiêu Diêu tán nhân còn thấp hơn Tiêu Diêu tán nhân một cấp, có thể tưởng tượng được tâm cảnh tu vi của Tiêu Diêu tán nhân.

Ngọc Minh chân nhân có thể phát hiện được khí tức của Tiêu Diêu tán nhân thì mới là việc lạ lớn. Ở trước mặt Tiêu Diêu tán nhân, tu vi tâm cảnh của Ngọc Minh chân nhân có thể không cần kể đến.

- Không nghe thấy ta nói gì sao?

Tiêu Diêu tán nhân cười lạnh, một cỗ khí thế thao thiên giống như một trận cuồng phong điên cuồng xô về phía Ngọc Minh chân nhân, hơn nữa chỉ áp bức một mình Ngọc Minh chân nhân mà thôi, các đệ tử của Thượng Thanh cung khác không bị ảnh hưởng chút nào, Tiêu Diêu tán nhân đối với đám tiểu bối này thực sự là khinh thường.

Tâm thần của Ngọc Minh chân nhân lúc này run lên, quá sức mạnh mẽ! Tâm cảnh tu vi của đối phương quá sức mạnh mẽ!

- Tiền bối, người nói nghĩa tử là ai vậy? Ta như thế nào lại khi dễ nghĩa tử của tiền bối chứ?

Ngọc Minh chân nhân lập tức cung kính nói, hấn đến khí tức của đối phương cũng không cảm nhận được. Đối phương hơi phát ra chút khí thế là có thể làm chấn động tinh thần của hấn, chỉ riêng điểm ấy, cũng đã khiến cho hấn có chút kinh khủng. (1)

Lúc này gần vạn tu tiên giả bay đầy trời cả đám đều ngậy ra, trung niên nhân tóc bạc đột nhiên tới này rốt cuộc là ai? Tựa hồ như Ngọc Minh chân nhân gặp phải hấn, phảng phất giống như chuột gặp phải mèo, run run rẩy rẩy.

Nhưng bọn họ khẳng định được một điểm.

Tiêu Diêu tán nhân này dám chắc là cao thủ, hơn nữa là công lực vượt quá siêu cấp cao thủ Ngọc Minh chân nhân. Nếu không làm sao mà làm cho Đại trưởng lão của Thượng Thanh cung vô cùng bá đạo lại tỏ ra cung kính như vậy.

- Ta nghĩ vị cao thủ trung niên nhân tóc bạc này là một Đại tiên ở Tiên giới nhàm chán nên đến đây du ngoạn. Thấy Ngọc Minh chân nhân này quá mức kiêu ngạo, đại tiên nhân gia người nhìn không vừa mắt, liền đến giáo huấn hấn.

Một người trẻ tuổi tức giận nói, y đúng là tu chân giả của Thần Thâu môn trong Côn Luân tiên cảnh.

- Sự đệ, người nói cũng không phải là không có khả năng a. Ân, nói không chừng vị cao thủ này là phụ thân của Ngọc Minh chân nhân, thấy con mình quá mức kiêu ngạo, nên mới đến để dạy dỗ con của mình.

Một gã đệ tử của Thần thảo môn tặc lưỡi cười nói.

Vô số tu chân giả trên bầu trời đều là đang đoán định thân phận thực sự của Tiêu Diêu tán nhân. Tuy cũng có người từng gặp qua Tiêu Diêu tán nhân, nhưng mà bọn họ vẫn như trước không hề biết thân phận thực sự của y.

- Tiền bối, tên “tặc tử” Tinh Cực tông này... đệ tử Tinh Cực tông này là nghĩa tử của tiền bối?

Ngọc Minh chân nhân khó có thể tin được hỏi.

Tiêu Diêu tán nhân cười lạnh gật đầu.

Lý Dương lại nhìn Ngọc Minh chân nhân, nói:

- Ngọc Minh chân nhân, ngay từ đầu khi con của Tăng Thăng là Tăng Ngạn đến cướp Hạnh Linh Thất Sắc hoa của ta, ta đã nói với hần rồi, ta là nghĩa tử của Tiêu Diêu tán nhân. Đáng tiếc a, Nguyên Minh trưởng lão của các ngươi còn không tin.

Thanh âm của Lý Dương rất lớn, gần vạn tu chân giả xung quanh tất cả đều không phải người thường, đều nghe thấy rất rõ ràng.

- Việc Lý Dương Đạo hữu của Tinh Cực tông nói đúng là sự thật, lúc đầu đích xác là hần đã nói qua chuyện này nhưng ngược lại Nguyên Minh trưởng lão của Thượng Thanh cung lại còn cười nhạo Lý Dương đạo hữu, nói hần bịa đặt. Việc này, chúng ta gần ngàn đồng đạo lúc đầu ở Thiên Vân trận đều có thể làm chứng!

Một tu chân giả lúc đầu có mặt ở Thiên Vân trận cao giọng nói.

Nhất thời gần ngàn tu chân giả trước đây có mặt trong Thiên Vân trận cả đám đều cao giọng chứng minh Lý Dương nói đúng là sự thật.

Ngọc Minh chân nhân nhất thời lặng cả người, hần không phải là do thanh âm của gần ngàn tu chân giả làm lặng người, mà là hần nghe thấy Lý Dương nói đến danh hiệu “Tiêu Diêu tán nhân”.

“Tiêu Diêu tán nhân? Hần đúng là Tiêu Diêu tán nhân?” Ngọc Minh chân nhân rốt cuộc cũng biết được nhân vật thần bí trước mặt mình là ai.

“Nếu như hần thực sự là Tiêu Diêu tán nhân, hần nhất định là đã vượt qua tám lần thiên kiếp, công lực so với ta chỉ là cao hơn một chút mà thôi. Hơn nữa hần một thân một mình, dám chắc không thể nào có được phi kiếm cấp bậc tiên khí. Nếu như vậy, thực lực của hần so với ta còn không mạnh bằng.”

Ngọc Minh chân nhân trong lòng nghĩ vậy, ngay từ đầu hần đối với Tiêu Diêu tán nhân hoàn toàn không biết chi tiết, thần bí không lường được mới là điều khiến người khác phải sợ hãi nhất. Bây giờ Ngọc Minh chân nhân đã tính toán được thực lực chân thật của Tiêu Diêu tán nhân thì cũng không lo lắng nữa.

“Hừ, bất quá không phải chỉ là hơn ta một lần thiên kiếp tán tiên sao? Ta có bí pháp cao nhất của Thượng Thanh cung là Kiếm Mê Huyền Ảnh, cũng không nhất định đấu không lại hần!” Ngọc Minh chân nhân trong lòng bắt đầu có tin tưởng.

Bất quá, lúc này đối phương có Kim Kiếm tôn giả ở đây, Kim Kiếm tôn giả lại có tiên kiếm Tường Kim, Ngọc Minh chân nhân cũng không dám quá mức kiêu ngạo.

- Nguyên Minh, lại đây cho ta!

Ngọc Minh chân nhân gọi Nguyên Minh đi đến:

- Nguyên Minh, Lý Dương tiểu hữu nói có đúng không? Nguyên Minh trên trán mồ hôi lạnh chảy ra từng hạt.

Hần lúc đầu nghe Lý Dương nói, Tiêu Diêu tán nhân đã đợi mấy ngàn năm, nhưng trước khi Hạnh Linh Thất Sắc hoa đại thành ba ngày lại rời đi. Nghe thấy vậy, hần cho rằng đó không phải là sự thật, cho rằng

nhất định là Lý Dương đang nói dối. Đương nhiên, bọn họ muốn lấy Hạnh Linh Thất Sắc hoa cũng là một nguyên nhân.

- Đại trưởng lão, lúc ấy... lúc ấy...

- Ta hỏi người có phải là thật hay không, người chỉ cần trả lời đúng hay không! Ngọc Minh chân nhân bạch mi nhướng lên, lãnh đạm nói.

Nguyên Minh cúi đầu thở dài:

- Đúng!

Ngọc Minh chân nhân lập tức quay về phía Tiêu Diêu tán nhân nói:

- Tiêu Diêu tán nhân tiền bối, thật sự xin lỗi, xem ra chuyện này là do Thượng Thanh cung chúng ta sai. Ta thật sự tạ lỗi với tiền bối và Lý Dương tiểu hữu, hi vọng tiền bối cùng Lý Dương tiểu hữu lượng thứ.

- Không có gì? Tạ lỗi?

Lý Dương cười lạnh, tựa hồ như Ngọc Minh chân nhân này hoàn toàn phát điên rồi, đến cướp đồ vật của người ta, làm ra cái vẻ đầu hồ đuôi rắn, bây giờ nói một câu xin lỗi là có thể kết thúc sao.

Ngọc Minh chân nhân cả người đứng thẳng lên, nhìn về phía Lý Dương, nhưng mà một tiếng cũng không nói.

Ngọc Minh chân nhân thấy chính mình đứng ra xin lỗi đã là rất nể mặt rồi, huống chi hiện nay Tiêu Diêu tán nhân trong lòng hẳn cũng không đủ uy hiếp hẳn, không phải chỉ là hơn một lần thiên kiếp thôi sao? Công lực của chính mình tương đương với La Thiên thượng tiên trung kỳ, mà công lực của Tiêu Diêu tán nhân công lực cũng chỉ tương đương với La Thiên thượng tiên hậu kỳ, so với chính mình không cao hơn bao nhiêu. Về mặt vũ khí công pháp, bản thân mình ở Thượng Thanh cung, dám chắc so với Tiêu Diêu tán nhân mạnh hơn.

- Ngọc Minh, nói ta nghe thử xem, Thượng Thanh cung các người ở Tiêu Diêu tiên phủ của ta xuất thủ đánh nhau, người xem sơn cốc bị các người biến thành cái dạng gì rồi? Làm hỏng sơn cốc của ta, một câu xin lỗi là có thể xong sao? Người tự xem lại mình đi!

Tiêu Diêu tán nhân lạnh lùng nhìn Ngọc Minh chân nhân.

Đích xác, trải qua đại chiến liên tiếp, vừa rồi còn có các siêu cấp cao thủ chiến đấu, sơn cốc nguyên bản đã trở thành một mảnh hỗn loạn, hoa cỏ tất cả đều bị phá hủy.

Ngọc Minh chân nhân bị ánh mắt băng lãnh của Tiêu Diêu tán nhân nhìn qua tựa hồ có chút không thoải mái, hơi nhướng mày một chút, nói:

- Người muốn như thế nào?

Lúc này Ngọc Minh chân nhân xưng hô với Tiêu Diêu tán nhân từ “tiền bối” đã biến thành “người”.

- Bí phương (2) của Thí Khiển lôi! Tiêu Diêu tán nhân lạnh nhạt nói.

Tiêu Diêu tán nhân ở Côn Luân tiên cảnh nhiều năm như vậy, mặc dù không thường xuyên đi ra ngoài nhưng mà đối với đại thế vẫn còn biết một chút, Thượng Thanh cung cường đại như vậy, Thí Khiển lôi không thể không tính đến. Tu tiên giả nhục thể đều là dạng nào? Đối mặt với Thí Khiển lôi dù là Độ Kiếp kỳ, Đại Thành kỳ cao thủ cũng không dám khinh thường.

- Không được!

Một tiếng hét lớn từ bầu trời vang lên, cung chủ của Thượng Thanh cung là Phụng Tân mang theo mười vị tán tiên, ba vị trưởng lão cùng với mấy trăm đệ tử phá không mà đến.

Lực lượng cường đại như vậy, nhất thời khiến cho những tu chân giả vậy xem hít vào một hơi khí lạnh.

Vừa mới có sáu vị tán tiên cùng Ngọc Minh chân nhân đến, bây giờ lại thêm mười vị tán tiên, Thượng Thanh cung này rốt cuộc có bao nhiêu tán tiên đây?

Đây là chuyện nội bộ của đại phái.

Kim Kiếm tôn giả của Thục Sơn kiếm phái cười lạnh, luận về tán tiên, Thục Sơn kiếm phái cũng không thể ít hơn so với Thượng Thanh cung. Hắn thấy rõ Thượng Thanh cung lần này đến đây chính là để biểu hiện thực lực, đại hiển uy phong.

- Bí phương của Thí Khiển lôi chính là do tiền bối của Thượng Thanh cung nghiên cứu ra, làm sao có thể truyền cho người ngoài được!

Phụng Tân cung chủ quát lạnh một tiếng, mà Nguyên Minh cũng lập tức truyền âm với Phụng Tân cung chủ, nói rõ ràng tình hình ở đây. Lúc này Phụng Tân cung chủ có thể còn chưa biết rõ thế cục!

Ngọc Minh chân nhân vừa nhìn thấy mười vị tán tiên đến đây, nhất thời trong lòng mừng rỡ.

- Hừ hừ, thêm vào năm người Bình Sơn bọn họ nữa, đem ra mười hai vị tán tiên vẫn còn có thể. Tiêu Diêu tán nhân? Ta xem người mạnh đến mức nào?

Ngọc Minh chân nhân trong lòng lúc này truyền âm đến các vị tán tiên, bố trí tất cả mọi chuyện ổn thỏa.

Tiêu Diêu tán nhân đột nhiên hừ lạnh một tiếng.

- Ngọc Minh tên tiểu tử nhà ngươi, mau trả lời đi, đưa hay không đưa!

Ngọc Minh chân nhân sắc mặt đỏ lên, hắn chính là tán tiên đã tu chân gần tám ngàn năm còn bị gọi là tiểu tử, nhưng chính là so với người tu chân đã gần vạn năm như Tiêu Diêu tán nhân, hắn đích xác là nhỏ hơn không ít.

- Bí phương của Thí Khiển lôi chính là chí bảo, tuyệt đối không thể truyền ra ngoài. Ngọc Minh chân nhân lãnh đạm nói.

Lý Dương liên bật cười, Kim Kiếm tôn giả cũng cười.

Ngọc Minh chân nhân này tựa hồ có cái để dựa dẫm, không ngờ cũng bắt đầu cương ngạnh.

- Hừ, nếu người không đưa cho ta bí phương của Thí Khiển lôi, vậy đừng trách ta vô tình đó!

Tiêu Diêu tán nhân cười lạnh:

- Ta cho người thời gian, có bản lĩnh gì thì mang ra hết đi, nếu không bị ta bắt được, thì đừng trách ta không cho người cơ hội!

Tiêu Diêu tán nhân rất là kẻ cả (3), hoặc có thể gọi là tự tin.

- Đó là người muốn chết, bày trận!

Ngọc Minh chân nhân hét lớn một tiếng.

Mười hai vị tán tiên sớm đã được nghe truyền âm an bài ổn thỏa mọi chuyện, thân hình chợt lóe lên, đem Tiêu Diêu tán nhân vây khốn vào giữa.

- Cho người nếm thử đại trận đỉnh cấp của Tiên giới - Thập Nhị Đô Môn Thiên Sát đại trận!

Ngọc Minh chân nhân vô cùng tự tin, “Thập Nhị Đô Môn Thiên Sát đại trận” này chính là đại trận do tiền bối của Thượng Thanh cung ở Tiên giới lưu lại. Để bố trí trận pháp này công lực ít nhất phải là Thiên tiên, hơn nữa phải có mười hai người, uy lực to lớn, tuyệt đối là cực kỳ kinh khủng.

Tiêu Diêu tán nhân liếc mắt nhìn mười hai người xung quanh một cái, đột nhiên than thở:

- Đã chín ngàn năm rồi, chín ngàn năm không quần chiến, một lần đối phó với mấy trăm người cảm giác đó thật làm cho người ta lưu luyến a. Mười hai người tuy hơi ít, nhưng cũng có thể thi triển một chút!

Ngọc Minh chân nhân sắc mặt chợt biến, hắn nhớ ra rằng Tiêu Diêu tán nhân chính là tối am hiểu quần chiến.

Bỗng dưng, Ngọc Minh chân nhân tự an ủi mình “Ai biết tình huống năm đó như thế nào, chuyện của gần chín ngàn năm trước, có mấy người biết được? Nói không chừng chỉ là thổi phồng thôi. Càng huống chi “Thập Nhị Đô Môn Thiên Sát đại trận” chính là đại trận của Tiên giới, làm sao hắn có thể phá được!”

Đột nhiên...

Mái tóc Tiêu Diêu tán nhân tung bay...

- Hô!

Gió mát nổi lên, Bụi đất bay lên, Trời đất u ám, Kiếm quang hiện ra!

Một cỗ tâm thần lực kinh khủng tràn ngập bi thương, cực độ cuồng loạn giống như thực chất xô đến...

Dung hợp với tinh thần lực hư vô bi thương cùng với kiếm mang của tuyệt thế sát chiêu...

Kiểm Chi Bi Sát!

Lực lượng kinh khủng đó giống như bạo phong đột nhiên nổi lên, sau đó với tư thế như đánh vào củi khô, trong nháy mắt tràn khắp thiên địa.

Phẳng phát như toàn thể giới băng hội, không gian băng hội, ngày tàn của thế giới đã đến.

- Oanh!

Một cỗ năng lượng kinh khủng oanh tạc.

Rất lâu, rất lâu, rất lâu sau đó, bụi đất chậm rãi lắng xuống. Gió cũng chậm chậm ngừng thổi, đám tu chân giả giống như người mù vừa nhìn lại được ánh sáng, thấy rõ thế giới trước mắt. Lúc này thế giới đã khôi phục lại sự an tĩnh in lặng như lúc trước.

Chỉ là...

- Ngọc Minh, Kiếm Chi Bi Sát của ta uy lực như thế nào hả?

Tiêu Diêu tán nhân mỉm cười nhìn Ngọc Minh chân nhân vừa mới khôi phục lại tâm thần.

Ngọc Minh chân nhân vừa rồi tâm thần bị rung động đến không biết đông tây nam bắc là gì. Tiêu Diêu tán nhân muốn giết hắn, quả thực rất dễ dàng.

Tiêu Diêu tán nhân cũng không nghĩ đến Kiếm Chi Bi Sát của mình uy lực lại lớn đến như vậy. Từ sau khi tu tán tiên, hắn chưa từng sử dụng qua chiêu này, dựa vào giải thích của hắn, năng lượng tinh thần càng mạnh, khiến cho sự rung động của kẻ khác càng mạnh hơn.

Mà hôm nay tâm thần cảnh giới của Tiêu Diêu tán nhân đã sơ nhập cảnh giới Thiên quân, Ngọc Minh chân nhân, Kim Kiếm tôn giả ở trước mặt hắn cũng không tính là cái gì.

Ngọc Minh chân nhân bỗng dưng trợn trừng hai mắt:

- Bọn họ... bọn họ sao vậy? Mười hai vị tán tiên sao vậy?

Ngọc Minh chân nhân hoảng sợ phát hiện ra, mười hai vị tán tiên vừa mới bày trận khí tức đã hoàn toàn biến mất, hắn trong lòng có một dự cảm không lành, nhưng mà hắn không thể tin được, đó chính là hơn phân nửa lực lượng của Thượng Thanh cung.

Tiêu Diêu tán nhân cười nhẹ nói:

- Hồn phi phách tán rồi, coi như phạt người vì vừa rồi dám kiêu ngạo với ta!

Tiêu Diêu tán nhân ngữ khí vô cùng bình thản, phẳng phát giống như giết mười hai vị tán tiên vừa rồi giống như giết chất mười hai con ruồi vậy.

- Được rồi, bí phương Thí Khiển lời.

Tiêu Diêu tán nhân nhìn về phía Ngọc Minh chân nhân, vẻ mặt tươi cười rất là sáng lạn.

2. Phương pháp chế tạo bí mật
3. Kiểu bề trên, anh cả

154. Tập 6: Phong Khởi Vân Dững – Chương 1: Lớn Mạnh

Lập tức đại danh của Tiêu Diêu tán nhân được truyền khắp cả Côn Luân tiên cảnh. Tiêu Diêu tán nhân nhất kiếm xuất thủ kinh khủng. Không ai thấy rõ, không ai hiểu được, cũng không ai biết, rốt cuộc xảy ra chuyện gì!

Nhưng tất cả mọi người, gần vạn người tu chân, vô luận là Đại Thành kỳ cao thủ, hay Tán tiên, thậm chí cả Thượng Thanh cung cùng Thực Sơn kiếm phái tối cường đại nhân vật là Ngọc Minh chân nhân và Kim Kiếm tôn giả. Dưới một kiếm này, đều là tâm thần chấn động, kinh hồn táng đờm.

Tất cả mọi người minh bạch, nếu bị vây dưới trạng thái này. Tuyệt đối sẽ bị đàn áp, áp bức.

Nhất kiếm chấn thiên địa!

Nhất kiếm chấn Côn Luân!

Tại Tinh Cực tông, Thiên Vân đình, hành lang thai lâu có hai đệ tử sống vai đi qua.

- Tiêu Diêu tán nhân thật sự là cao nhân. Sư đệ, ngươi biết không? Tiền bối chính là nghĩa phụ của Lý Dương sư huynh, thật là lợi hại. Nhất kiếm xuất, thiên địa đều chấn động. Hơn một vạn tu chân giả, còn có Ngọc Minh chân nhân, tất cả đều choáng váng, không nhìn ra phương hướng. Quá lợi hại, quá lợi hại!

Một đệ tử Tinh Cực tông mồm miệng chân múa tay múa loạn lên, tựa hồ chính mình tận mắt nhìn thấy được một màn kinh thiên động địa này.

- Tiêu Diêu tán nhân, đã vượt qua đệ bát thứ Tán tiên thiên kiếp siêu cấp cao thủ. Bát thứ thiên kiếp! Lão thiên! Nhất thứ Tán tiên thiên kiếp chính là phải cần phải có một ngàn năm thời gian. Đích thực lợi hại! Theo ta được biết, Tiêu Diêu tán nhân ngày đó, nhất thủ vung lên, vô số kiếm ảnh liên bắn đi ra ngoài, che phủ thiên địa, vô số kiếm ảnh. Thật là lợi hại! Thượng Thanh cung thập nhị Tán tiên lập tức biến thành thịt bằm!

Đệ tử ở gầy gò bên cạnh say mê nói. Như được chứng kiến tận mắt.

Ngày đó Tinh Cực tông ngoài Lý Dương chỉ có Ảo Quang chân nhân và Minh Lan tam tiên. Những người khác đều không đến.

Đám đệ tử Tinh Cực tông này đều là nghe được từ đệ tử phái khác.

Dù sao sự việc này cũng quá vang dội. Trên một vạn tu chân giả, người nào cũng đem kể lại, nhiều người tuyên truyền như vậy, chẳng mấy chốc truyền ra khắp cả Côn Luân tiên cảnh.

- Nghĩa phụ thấy không. Bây giờ nơi nơi đều đàm luận về nghĩa phụ. Hôm nay tất cả Côn Luân tiên cảnh chẳng ai không biết đại danh của nghĩa phụ.

Lý Dương và Tiêu Diêu tán nhân đi qua một hành lang. Vừa mới nghe được hai người đệ tử vừa rồi nói chuyện với nhau.

Hôm nay, Hạnh Linh Thất Sắc hoa cũng đã đại thành, Tiêu Diêu tán nhân cũng không có việc gì, liền cùng Lý Dương tới Tinh Cực tông.

- Hai người tiểu tử đó biết cái gì? Toàn xuy diễn nói lung tung.

Tiêu Diêu tán nhân vô tình nói. Bất quá Tiêu Diêu tán nhân cũng không có chút tức giận. Dù sao sự đời thường là như vậy.

Lý Dương gật gật đầu, trên mặt tràn đầy nụ cười.

Hắn lúc này thật cao hứng, phi thường cao hứng.

Tiêu Diêu tán nhân ảnh hưởng thật sự quá lớn. Hiện nay Tiêu Diêu tán nhân ở tại Tinh Cực tông, Tinh Cực tông địa vị nhất thời đề thăng. Một vài vị Tán tiên đã được Tinh Cực tông mời mà không đến, thế nhưng hôm nay mấy vị này lại tự mình đến gia nhập. Mục đích chính là muốn nhờ Tiêu Diêu tán nhân thỉnh giáo một ít sự tình về phương diện tu luyện.

Dù sao Tiêu Diêu tán nhân cũng là cao thủ đã tu luyện gần năm, đối với phương diện tu luyện lý giải tuyệt đối tinh thâm, hơn nữa có những giải thích đặc biệt của mình. Nếu không cũng không có khả năng sáng tạo Kiếm Chi Bi Sát và Hồng Trần Luyện Tâm khúc. Thậm chí sáng tạo ra phương pháp luyện chế phi kiếm, luyện thành “Luyện Tâm”!

Hiện giờ Tán tiên của Tinh Cực tông cũng có hơn mười vị, ngược lại hoàn toàn so với Thượng Thanh cung kia. Thượng Thanh cung Tán tiên bị Áo Quang chân nhân một đao giết một người. Sau đó bị Tiêu Diêu tán nhân một kiếm giết mười hai, một lần chết mười ba Tán tiên. Cho dù là Thượng Thanh cung, cũng không tiếp thụ được tổn thất lớn như vậy.

Thượng Thanh cung thực lực yếu đi, Thực Sơn kiếm phái hôm nay trở thành Côn Luân tiên cảnh đệ nhất đại phái. Đương nhiên vị trí đệ nhất đại phái này cần được thời gian kiểm nghiệm, dù sao Thượng Thanh cung có thể trở thành Côn Luân tiên cảnh đệ nhất đại phái trong gần vạn năm, cơ sở chắc chắn rất hùng hậu. Chắc chắn mấy trăm năm sau, số lượng Tán tiên cũng sẽ gia tăng.

Kiếm Chi Bi Sát.

Lý Dương sau khi tự cảm thụ uy lực của chiêu này, hắn luôn muốn được học. Nhưng do Tiêu Diêu tán nhân không có nói sẽ truyền cho hắn nên hắn cũng không mở miệng yêu cầu. Hắn biết nếu mình yêu cầu, nghĩa phụ nhất định sẽ truyền cho hắn.

Nhưng Lý Dương không muốn làm nghĩa phụ của mình khó xử. Tiêu Diêu tán nhân nếu không truyền thụ, nhất định có lý do.

- Một kiếm thực sự quá kinh khủng, tâm thần tâm cảnh lực lượng, lực lượng vô hình như thực thể. Tựa hồ tu tiên giả bình thường cũng chỉ có thể sử dụng khí thể, dùng khí thể áp bức người khác. Nghĩa phụ Có thể dùng lực lượng tâm thần cường đại, đem sự bị thương vô hình, dung nhập vào kiếm quang biến thành công kích bình thường như vậy?

Lý Dương sợ hãi than.

Tâm cảnh bình thường chỉ là quyết định tiềm lực tu luyện. Tâm thần lực lượng có thể bộc phát ra khí thể cường đại. người tâm thần yếu sẽ bị người tâm thần mạnh hơn dụng khí thể chấn nhiếp.

Nhưng Tiêu Diêu tán nhân cũng dùng tâm thần lực lượng, thông qua âm tình bi thương hư vô dung hợp vào kiếm quang, mà có thể khiến cho tâm thần lực lượng chủ động điên cuồng công kích. Chính là thành tựu tuyệt đối!

- Ai, không biết nghĩa phụ tại sao truyền Hồng Trần Luyện Tâm khúc cho ta, mà lại không truyền Kiếm Chi Bi Sát cho ta, chắc chắn nghĩa phụ có lý do!

Lý Dương trong lòng thở dài một hơi.

- Cộc, cộc!

Lý Dương đứng ở ngoài cửa phòng của Áo Quang chân nhân, gõ cửa.

- Lý Dương à, mau vào đi!

Thanh âm của Áo Quang chân nhân từ trong phòng vang lên.

Lý Dương liền mở cửa phòng, tiến vào trong. Lúc này Áo Quang chân nhân đang múa bút lông, vẽ lên một tờ giấy trắng.

Lý Dương lặng lẽ đứng ở bên cạnh Áo Quang chân nhân, nhìn gia gia của mình vẽ, không dám quấy rầy.

Chỉ thấy trên bức họa, một thanh y bạch phát nam tử đứng thẳng băng trên đất tuyết. Trong thiên địa tuyết rơi đầy. Ngoại trừ bông tuyết, cũng chỉ có thanh y nam tử tóc bạc.

- Nghĩa phụ!

Lý Dương hai mắt sáng ngời.

Mặc dù trong bức họa, thanh y nam tử tóc bạc chỉ có bóng lưng, nhưng khí chất lạnh như băng. Lý Dương liếc mắt liền đã xác định, gia gia của mình chính là vẽ nghĩa phụ.

- Vương Thông sư bá lúc trước trong khi thu Jake làm đồ đệ từng vẽ một bức thủy mặc, lúc ấy con liền cho rằng đó là tác phẩm tuyệt đỉnh, cao siêu hơn hẳn những kẻ khác ở thế tục. Hôm nay xem gia gia vẽ tranh, mới phát giác, Vương Thông sư bá trước mặt gia gia, nếu gia gia là tiến sĩ Vương Thông sư bá nhiều nhất cũng chỉ được xem như là học sinh mà thôi.

Lý Dương trong lòng sợ hãi than.

Tục thế cũng mấy người chăm chú vào việc vẽ tranh. Cho dù có hoàn toàn đem tâm lực tập trung, thì có thể học tập được bao nhiêu năm? Như thế nào có thể so sánh với người tu chân?

Áo Quang chân nhân thu bút rồi nhẹ nhàng đặt sang một bên, sau đó liền đi tới một chiếc ghế ở bên cạnh và ngồi xuống.

- Lý Dương, vẽ cũng có thể tu luyện tâm tính, đối với việc đề cao tâm cảnh tu vi cũng rất có lợi. Từ nay về sau nếu không có việc gì thì cứ vẽ một chút thử xem!

Áo Quang chân nhân mỉm cười nói.

Lý Dương gật đầu.

- Gia gia, Thượng Thanh cung đã đem Thí Khiển lôi bí phương cho Tinh Cực tông ta. Tại sao gia gia lại cho Thục Sơn kiếm phái vậy? Tinh Cực tông ta hôm nay tại Côn Luân tiên cảnh thực lực so với Thục Sơn kiếm phái kia cũng kém không nhiều. Hơn nữa theo thời gian phát triển, Tinh Cực tông sẽ càng thêm cường đại. Người tu luyện phi đao nhập đạo vốn lực công kích cực cao. Đến lúc đó, Tinh Cực tông trở thành Côn Luân tiên cảnh đệ nhất tông phái cũng không phải không có khả năng.

Gia gia, người vì sao...?

Áo Quang chân nhân cười ngồi:

- Không nên gấp gáp như vậy, ngồi xuống, ta và con từ từ nói!

Ngày đó, tại Tiêu Diêu tán nhân khí thế quá mạnh, Thượng Thanh cung không dám nói nửa câu, phải mang bí phương Thí Khiển lôi ra. Mặc dù Ngọc Minh trong lòng thâm hận, nhưng bọn họ cũng không dám nói cái gì.

Chính là Tiêu Diêu tán nhân liền chuyển một phần Thí Khiển lôi bí phương cho Thục Sơn kiếm phái.

Lý Dương liền bình tĩnh lại, ngồi xuống.

Áo Quang chân nhân lắc đầu cười nói:

- Con nghĩ chưa đủ xa. Đúng là trong khoảng hai ba ngàn năm nữa, Tinh Cực tông của ta có Minh Lan tam tiên tiên bối giúp đỡ, Thượng Thanh cung không làm gì được chúng ta. Sau hai ba ngàn năm, quy mô của Tinh Cực tông cũng sẽ không kém Thục Sơn kiếm phái và Thượng Thanh cung. Hơn nữa phi đao nhập đạo công kích lợi hại, hai ba ngàn năm nữa, Tinh Cực tông của ta thậm chí có khả năng trở thành Côn Luân tiên cảnh đệ nhất Đại tông phái!

Lý Dương vừa nhú mày, điều gia gia nói cùng suy nghĩ của hắn cũng giống nhau.

Hiện nay Tinh Cực tông Tán tiên không đủ, cao thủ cũng không đủ, đệ tử hoàn toàn không đủ. Nhưng là hai ba ngàn năm sau, phát triển sẽ trở nên hoàn thiện hơn. Đệ tử, Tán tiên cũng sẽ không ít hơn so với Thượng Thanh cung. Hơn nữa phi đao nhập đạo công kích lợi hại, trở thành Côn Luân tiên cảnh đệ nhất đại tông phái, quả thực không phải là chuyện khó.

Tại vì sao gia gia lại nói hần nhìn chưa đủ xa?

- Nhưng...

Áo Quang chân nhân cười:

- Tiên giới? Nếu Tinh Cực tông đệ tử tiến nhập Tiên giới?

Lý Dương sững sốt, hần cho tới bây giờ vẫn không có nghĩ tới Tiên giới. Dù sao hần về sau sẽ phi thăng Ma giới, với Tiên giới đó là hai cực trái ngược. Tinh Cực tông đệ tử trừ hần đều là tu tiên, về sau sẽ phi thăng Tiên giới.

- Tinh Cực tông ta tại Tiên giới căn bản không hề có căn cơ. Nghĩa phụ Tầm Hoan chân nhân cho dù rất lợi hại. Nhưng người bất quá mới phi thăng mấy trăm năm, tại Tiên giới có khả năng trở thành thế lực một phương không? Huống chi, ta biết tính tình của nghĩa phụ Tầm Hoan chân nhân. Người không ham muốn địa vị, không muốn thành thủ lĩnh một phương thế lực. Người chỉ thích tiêu diêu tự tại. Lý Dương, con nói, Tinh Cực tông đệ tử phi thăng Tiên giới, tình hình sẽ như thế nào?

Áo Quang chân nhân hỏi lại Lý Dương.

Lý Dương xấu hổ.

Đích xác tầm mắt mình còn đoản. Tiên giới kia không giống Côn Luân tiên cảnh, mấy ngàn năm là có thể phát triển thành một thế lực lớn. Tiên giới cao thủ nhiều như mây. Đại La kim tiên, Cửu Thiên huyền tiên cần phải có hàng ngàn năm, hoặc hơn mười ngàn năm khổ tu.

Hơn nữa Tiên quân, Tiên đế, chẳng những cần thời gian, còn cần phải có một chút thiên tư.

Không có có một Cửu Thiên huyền tiên, không có một Tiên quân. Tinh Cực tông sao có thể đặt chân tại Tiên giới?

- Cho nên chúng ta cần phải cùng với Thực Sơn kiếm phái bảo trì quan hệ hữu hảo. Kiếm tiên tính tình ta biết đều là cao ngạo. Bọn họ không giống đám người Thượng Thanh cung hờn hĩnh. Đạo lý này chính là do nghĩa phụ Tầm Hoan chân nhân năm đó nói cho ta biết!

Áo Quang chân nhân nhìn Lý Dương, cười nói.

Lý Dương trong lòng đối với thái gia gia của mình Tầm Hoan chân nhân lập tức càng thêm kính nể.

Tầm Hoan chân nhân mặc dù không thích kết bè kết phái, bình thường đều cô ngạo. Nhưng y thiên tư cực cao, phỏng chừng Lý Dương cũng không thể tưởng tượng được.

Sáng tạo ra phi đao nhập đạo Thất Diệu tinh cực, Lý Dương thật sự sùng bái thái gia gia của mình. Âm Dương đao phách mặc dù uy lực lớn hơn so với Thất Diệu tinh cực nhưng Âm Dương đao phách căn bản chính là dựa trên nền tảng Thất Diệu tinh cực.

Không có Thất Diệu tinh cực, Âm Dương đao phách căn bản không cách nào tu luyện.

- Gia gia, con hiểu được. Lần này con muốn tặng cho gia gia loại Độn thuật mà lúc trước con đã biểu diễn cho người, cùng với một bộ Liễm tức thuật!

Lý Dương vì tương lai Tinh Cực tông, muốn đem Độn thuật cùng Liễm tức thuật tặng cho gia gia mình.

Tinh Cực tông có Độn thuật cùng Liễm tức thuật, tương lai càng thêm lợi hại ghê gớm.

Áo Quang chân nhân nhìn ngọc giản trong tay Lý Dương. Nhưng không tiếp nhận ngay, mà là hỏi lại:

- Lý Dương, công pháp này là do vị thần bí tiền bối kia truyền cho con, là công pháp của vị tiền bối kia. Gia gia không thể nhận.

Lý Dương lập nói ngay:

- Gia gia, vị tiền bối kia cũng không thuộc một tông phái nào cả, là cao thủ một mình tu luyện. Hần có nói với con rồi, nếu có cơ hội thì cứ đưa hai loại công pháp này truyền ra ngoài. Gia gia, yên tâm đi, vị tiền bối ấy nhất định đồng ý!

Lý Dương thầm cười nói với Hạng Vũ:

- Bá Vương, người không có ý kiến gì chứ?

Hạng Vũ cười nói:

- Tiểu tử này, tặng thì tặng, cũng không có vấn đề gì. Bất quá đây chỉ là một chút tạp kỹ trẻ con mà thôi. Chỉ cần người không nói đó là Ma đạo công pháp là được!

Hạng Vũ nói rất sắc sảo, tạp kỹ trẻ con này tại Tiên giới cũng không gọi được là công pháp.

Năm đó trong khi Ma giới cùng Tiên giới đại chiến, trong các chiến lợi phẩm có một ít ngọc giản. Sau đó Xi Vương đại tôn phái người chọn ra những ngọc giản hữu dụng đối với Ma giới cao thủ. Liễm tức thuật cùng Độn thuật sở học của Lý Dương chính là được chọn ra từ số ngọc giản đó.

Tiên Ma đại chiến tham gia đều là cao thủ, tất cả các ngọc giản đều không đơn giản. Hơn nữa Liễm tức thuật cùng Độn thuật của Lý Dương cũng là được tinh tuyển trong số ngọc giản đó mà ra.

- Thật sao?

Ảo Quang chân nhân hỏi lại. Hắn đã xem qua Lý Dương thi triển Độn thuật. Lý Dương Độn thuật, có lẽ ngay cả tông chủ Ngũ Hành tông cũng không bằng.

Lý Dương gật đầu khẳng định:

- Gia gia, người chẳng lẽ không tin con, con còn lừa gia gia sao?

Ảo Quang chân nhân lúc này mới kích động tiếp nhận ngọc giản, dụng tâm thần xâm nhập vào trong đó, bắt đầu nghiên cứu.

- Trời a, đây, đây hai công pháp này tuyệt đối phù hợp với Tinh Cực tông!

Ảo Quang chân nhân kích động, hắn cũng không có nghĩ công pháp thứ hai chính là “Liễm tức thuật”.

“Độn thuật” nếu sử dụng một mình, uy lực tịnh không lớn. Dù sao cao thủ có thể dụng linh thức nhận ra được, đánh lén sẽ bất thành. Nhưng nếu có “Liễm tức thuật” lại hoàn toàn bất đồng. “Liễm tức thuật” kết hợp với Độn thuật, tuyệt đối là biện pháp đánh lén hoàn hảo.

Hơn nữa đạo mang của Tinh Cực tông! Phi đao đao mang một kích tất sát! Liễm tức thuật, Độn thuật cùng với đạo mang, ba công pháp kết hợp. Ảo Quang chân nhân phảng phất thấy được một phong cuồng Tinh Cực tông để tự “phi đao đánh lén”!

- Quá kinh khủng, quá kinh khủng, Liễm tức thuật cùng Độn thuật này đệ tử bình thường nhất định không thể truyền. Chỉ có thể truyền cho bốn tông thượng tăng tinh anh đệ tử!

Ảo Quang chân nhân nghĩ một chút liền quyết định. Công pháp như thế, nếu truyền thụ ra ngoài. Phỏng chừng Tinh Cực tông đệ tử của mình đều trở nên kiêu căng.

Lý Dương nở nụ cười, có Liễm tức thuật cùng Độn thuật, Tinh Cực tông trở nên cường đại đó là chắc chắn như đinh đóng cột!

155. Chương 2: Thân Tình

Có Độn thuật còn cao cấp hơn cả tối cao mật điển của Ngũ Hành tông, cùng với Liễm tức thuật phi thường, tương lai Tinh Cực tông còn có thể bị hạn chế hay sao?

- Lý Dương a, con quả là làm khó cho gia gia rồi!

Ảo Quang chân nhân cười khổ nhìn Lý Dương.

Trước đây thực lực Tinh Cực tông đã mạnh mẽ, tương lai của Tinh Cực tông Ảo Quang chân nhân cũng đã vạch ra được, nhưng hiện tại có thêm Độn thuật cùng Liễm tức thuật, thực lực của Tinh Cực tông liền đại tăng, Ảo Quang chân nhân lại phải xem xét lại một phen.

Bất kể ra sao, thực lực tăng cường vẫn là chuyện tốt.

Lý Dương không khỏi bật cười nói:

- Gia gia, người cứ từ từ suy nghĩ đi, con xin cáo lui trước!

Đem Độn thuật cùng Liễm tức thuật tặng cho gia gia, gia gia tính toán ra sao là việc của gia gia, Lý Dương ngược lại không phải lo lắng gì.

Nhìn thấy bóng của Lý Dương rời đi, trên mặt Áo Quang chân nhân lộ vẻ vui sướng. Cháu của mình hành động như thế, hẳn quả thực rất cảm động. Dù sao mới xem qua Độn thuật cùng Liễm tức thuật, hẳn cũng đã biết được hai loại bí kỹ này trên trời dưới đất ra sao, hơn nữa đây lại là do người khác truyền cho Lý Dương, Lý Dương tịnh không nhất thiết phải cấp lại cho Tinh Cực tông.

“Chưa đạt tới Độ Kiếp kỳ, lại có thể hủy được thân thể của hai Đại Thành kỳ trưởng lão của Thượng Thanh cung, cháu của ta quả là có không ít bí mật!

Áo Quang chân nhân trong lòng cảm thán, hẳn sớm đã biết cháu của mình không phải loại tầm thường.

Đạo mang của Tinh Cực tông tuy lợi hại, nhưng vẫn chưa tới mức một đệ tử Độ Kiếp kỳ còn chưa đạt tới có thể hủy được thân thể của Đại Thành kỳ trưởng lão của Thượng Thanh cung, hiển nhiên Lý Dương còn có tuyệt kỹ gì đó bên mình.

“Con đường sau này của đứa cháu bảo bối này ta cũng không thể nào đoán định được, không biết vị thần bí cao thủ giúp đỡ cho Lý Dương rốt cuộc là ai? Không ngờ lại có được loại Độn thuật cùng Liễm tức thuật như vậy. Có được hai tuyệt kỹ này, cho dù là tại Côn Luân tiên cảnh khai tông lập phái cũng dễ như trở bàn tay!” Áo Quang chân nhân không cách nào nhìn ra được người thần bí đứng sau lưng Lý Dương.

Trong chỗ ở của Lý Thạc.

- Tiểu Khả Khả, lại đây, lại đây với đại bá!

Lý Dương cười vui vẻ gọi, kêu tên đứa cháu nhỏ của mình.

Tiểu Khả Khả giờ đây đã năm tuổi rồi, nó không xui xẻo như Lý Dương cùng Lý Thạc từ nhỏ không có nội công để tu luyện, tiểu Khả Khả vừa mới vào Tinh Cực tông đã được Áo Quang chân nhân cùng Lý Phong Du tới giúp cho thoát thai hoàn cốt, sau đó lại được Lý Thạc dạy dỗ, chăm chỉ tu luyện, đương nhiên là tu luyện công pháp của Tinh Cực tông.

- Đại bá, bế!

Tiểu Khả Khả khoác một bộ áo lạnh màu trắng lập tức vội vàng chạy tới, lao mạnh vào ngực của Lý Dương. Tinh Cực tông tại Thiên Vân sơn mạch quanh năm Tuyết phủ, dù Tinh Cực tông có đại trận bảo vệ, nhiệt độ tuy không thấp nhưng tiểu Khả Khả chỉ là đứa trẻ năm tuổi, mặc áo rét vẫn tốt hơn.

Lý Dương đưa tay ôm lấy tiểu Khả Khả, mỉm cười rạng rỡ, hẳn vốn rất thích trẻ con.

“Nếu năm đó khi còn ở An Toàn cục tổ chín, cùng với Tuyết kết hôn, nói không chừng giờ con của ta cũng lớn thế này rồi!” Lý Dương trong lòng cảm thán, trong tiềm thức, hẳn đã xem tiểu Khả Khả như là con của mình.

- Anh! Anh vẫn cứ nuông chiều Khả Khả như vậy, phải dạy dỗ thật nghiêm. Khả Khả, hôm nay đã đọc đường thi (thơ đường) chưa?

Lý Thạc làm ra vẻ một ông bố nghiêm khắc, vợ hắn là Điền Nhan đứng bên cạnh cũng không khỏi bật cười, Lý Thạc yêu quý tiểu Khả Khả tới mức nào, Điền Nhan biết rất rõ, ban đầu là Lý Thạc cố ý làm ra bộ dạng nghiêm túc với Khả Khả.

- Trẻ con thôi mà, không cần quá nghiêm túc thế! A Thạc à, năm xưa khi chúng ta còn bé cũng không có được hạnh phúc như Khả Khả!

Lý Dương thở dài nói.

Lý Thạc gật gù đầu, nói:

- Năm xưa, mẹ vì chuyện của cha, cho nên dồn toàn bộ tâm trí vào công việc. Hai huynh đệ ta suốt ngày cùng chơi với nhau, rất ư nhàm chán, đôi khi thì so bì phi đao. Mãi cho tới sau này em gặp được sư tôn, sư tôn người giúp em đả thông chút kinh mạch, rồi từ đó mới có thể chân chính tu luyện. Đúng rồi, anh, em cho tới giờ vẫn còn chưa biết vấn đề kinh mạch của anh làm thế nào để giải quyết vậy?

Lý Dương nhớ tới nhiệm vụ năm đó, cũng chính nhờ nhiệm vụ này mới có được Tẩy Tủy đan.

- Nhân duyên xảo hợp, anh nhờ đoạt được Tẩy Tủy đan mới thoát thai hoàn cốt, tu luyện có được thành tựu này!

Lý Dương cười nói.

- Tẩy Tủy đan? Vận khí của anh quả là không tồi!

Lý Thạc thở dài nói, Lý Dương không khỏi cười khở, cùng với việc đoạt được Tẩy Tủy đan, trong vòng chưa tới một tháng, bản thân đã gặp phải những biến cố của cả đời người, Lâm Thiên Vũ đến, cái chết của Tuyết, Lý Dương đi theo ma đạo...

- Huynh đệ các con đang nói chuyện gì thế?

Lý Phong Du cùng thê tử Lan Hân thần đi tới.

- Ông nội, bà nội!

Tiểu Khả Khả ngọt ngào gọi, Lý Phong Du cùng Lan Hân nhất thời vui vẻ mỉm cười, đi đến bên tiểu Khả Khả...

Nửa ngày sau.

Lý Dương trở về chỗ ở của mình.

Mấy ngày này, Lý Dương vẫn thường tới chỗ của cha mẹ nói chuyện phiếm, hoặc tới chỗ con của Lý Thạc, cùng với đứa cháu này chơi đùa, thời gian tu luyện đao mang cùng Phá Sơn Liệt Không cũng không tính là nhiều.

- Lý Dương, người đã quên mục đích tới Côn Luân tiên cảnh rồi sao?

Tiếng của Hạng Vũ vang lên trong đầu Lý Dương. Hạng Vũ quả thực đã không nhịn nổi nữa, thời gian gần đây Lý Dương tựa như đã chìm đắm trong tình thân, quên mất mục đích tới Côn Luân tiên cảnh.

Ba năm tại Tiêu Diêu tiên phủ còn có thể chấp nhận, dù sao nghiên cứu Phá Sơn Liệt Không đối với tâm cảnh của Lý Dương cũng có nhiều chỗ tốt. Nhưng mấy ngày này, thời gian tuy ngắn, nhưng tốc độ tiến bộ của Lý Dương quá thấp, Hạng Vũ quả thực là có chút nóng nảy.

Lý Dương ngăn người, mục đích tới Côn Luân tiên cảnh?

Không phải là độ kiếp sao? Tại Phàm Nhân giới có một cấm chế vô hình, không cách nào đột phá được Nguyên Anh hậu kỳ để tiến lên Độ Kiếp kỳ, cho nên Lý Dương liền tới Côn Luân tiên cảnh. Chỉ là tới Côn Luân tiên cảnh gần bốn năm qua, Lý Dương tuy có tu luyện ba năm trong Tiêu Diêu tiên phủ, nhưng phần lớn là nghiên cứu Phá Sơn Liệt Không, thời gian tu luyện chân chính thay vào đó lại không nhiều.

Dùng Hắc Diệm linh châu tu luyện, cũng chỉ để khôi phục đao mang bị tiêu hao.

- Độ kiếp, nhanh chóng độ kiếp, nhanh chóng phi thăng, nhanh chóng đi tìm Tuyết. Người con nhớ mục tiêu khi trước không? Hiện giờ người ra sao, tự hồ như đã quên mất Tuyết. Nếu người cứ tiếp tục như vậy, từ nay về sau bốn Bá Vương cũng không nói nữa, dù sao đối với bốn Bá Vương, kéo dài thêm vài chục năm vài trăm năm cũng không tính là gì!

Hạng Vũ tức giận nói.

Hắn quả thực không quan tâm, bị khốn ở Phàm Nhân giới đã hơn hai ngàn năm, thêm vài chục năm nữa cũng có là gì.

Quên Tuyết?

Lý Dương sững người, lập tức kích động nói:

- Không, Bá Vương, ta không quên, ta sao có thể quên, mỗi khi đêm về khuya, ta lại nghĩ tới Tuyết, ta làm sao có thể quên Tuyết. Thời gian này ta không tu luyện gì cả, chỉ vì muốn ở bên cạnh cha mẹ người thân, chỉ như vậy mà thôi.

- Bá Vương, người có cảm giác được hiện tại ta ở Phàm Nhân giới cũng không còn bao lâu nữa? Có được Hắc Diệm linh châu, tu luyện ngày đi ngàn dặm. Nhưng một khi ta phi thăng, ta sẽ phải tới Ma giới, còn cha mẹ ta bọn họ dù có phi thăng, cũng là tới Tiên giới. Tiên giới cùng Ma giới đối lập, ta sau này làm sao có thể gặp lại cha mẹ được nữa, thậm chí cả đứa em của ta là A Thạc cũng khó có thể gặp lại!

Hai mắt của Lý Dương đã thoáng ửng lên.

Đích xác, sau khi tiến nhập Ma giới, Lý Dương làm sao có thể gặp lại cha mẹ người thân đây?

Dù sao Lý Thạc và cha mẹ cho dù tu luyện cũng là tiến nhập Tiên giới. Tiên giới cùng Ma giới từ trước đến nay luôn đối lập. Nói cách khác thời gian Lý Dương ở bên cạnh người thân đã không còn bao lâu nữa, cũng chỉ có như vậy mà thôi, một khi phi thăng, có lẽ cũng là lúc vĩnh biệt tất cả.

- Bá Vương, một tháng, một tháng được không? Để ta cùng với cha mẹ huynh đệ vui vẻ một tháng thôi, một tháng sau, ta sẽ bế quan tu luyện!

Lý Dương run rẩy nói.

Một tháng, Lý Dương cũng chỉ mong cùng người thân vui vẻ bên nhau một tháng mà thôi.

Hạng Vũ chấn động.

Hắn mặc dù ở trong đầu của Lý Dương, nhưng làm sao biết được trong lòng Lý Dương đang nghĩ gì? Dù sao nếu không phải Lý Dương cố ý muốn nói chuyện với hắn, Hạng Vũ cũng không cách nào biết được Lý Dương nghĩ gì.

- Hà, Lý Dương à, bỗng Bá Vương trách lầm người rồi.

Hạng Vũ thở dài nói, Hạng Vũ không ngờ lại nói câu xin lỗi mà rất hiếm khi người ta thấy được.

Hắn vốn tưởng rằng Lý Dương đã quên mất mục tiêu lúc đầu, quên Tuyết, Hạng Vũ rất khinh thường loại người như vậy.

Hiện giờ Lý Dương nói như thế, hắn mới nhận ra!

Lý Dương là tu ma giả, nhưng Lý Thạc, Lý Phong Du cả bọn đều là tu tiên. Sau này Lý Dương tiến nhập Ma giới sẽ không còn cơ hội gặp lại người thân nữa, Ma giới cao thủ muốn tiến nhập Tiên giới, trong lịch sử ngoại trừ ba vị đại tôn, hình như vẫn chưa từng thấy một ai khác.

- Người cứ cùng mọi người vui vẻ đi, bỗng Bá Vương cũng quên mất, sau khi người phi thăng sẽ không thể gặp lại bọn họ nữa!

Hạng Vũ thở dài nói.

Lý Dương gật đầu, nhưng trong lòng cảm thấy chua chát.

- Cha, mẹ, A Thạc tha thứ cho con. Mọi người còn có người thân bên cạnh, nhưng Tuyết, nàng phải cô độc một mình, cô độc một mình tại Quỷ giới. Con chỉ nghĩ thôi đã thấy đau lòng, con nhất định phải tới Ma giới rồi đi tìm nàng! Xin lỗi, cha, mẹ, A Thạc!

Nước mắt của Lý Dương rốt cuộc cũng rơi xuống, rơi xuống mặt đất, vỡ vụn ra, bay bốn phía.

Một tháng sau đó, Lý Dương thường xuyên ở cùng với một chỗ cha mẹ cùng Lý Thạc.

Thậm chí cả bọn Lý Phong Du cũng cảm thấy Lý Dương có chút bất thường, tựa như quá nhiệt tình với bọn họ, cả ngày tươi cười vô cùng vui vẻ, thậm chí Khả Khả vừa có yêu cầu gì, Lý Dương cũng đều làm theo, Lý Thạc cũng cảm thấy kỳ quái.

Lý Dương ở nước ngoài nổi danh lãnh khốc vô tình, nhưng sao mấy ngày này thậm chí còn vui vẻ rạng rỡ hơn cả Lý Thạc hân?

Bọn họ làm sao biết được, Lý Dương cũng không có nói ra hân là tu ma. việc này tới giờ chỉ có Tiêu Diêu tán nhân biết. Lý Dương cả với gia gia cũng không nói ra, sợ làm cho gia gia phải khó xử, dầu sao gia gia hân cũng vẫn là tu tiên giả.

Một tháng sau.

- Bá Vương, ta phải bế quan tu luyện rồi!

Lý Dương hít sâu một hơi, đứng lên khỏi ghế, lập tức chuẩn bị đi thông báo cho gia gia cùng với nghĩa phụ và mọi người một tiếng.

Đột nhiên, Lý Dương trong lòng máy động, hỏi Hạng Vũ:

- Đúng rồi, Bá Vương, một khi gia gia và mọi người hỏi ta phải bế quan bao lâu, ta nên trả lời ra sao, tốt xấu gì cũng phải đưa ra được một hạn định?

Hạng Vũ cười nói:

- Ủm, ngươi tới đây cũng chỉ với mục đích độ kiếp mà thôi. Việc này rất đơn giản, nếu dùng Hắc Diệm linh châu tu luyện, thân thể ngươi trong vòng một năm là có thể đạt tới Độ Kiếp kỳ. Còn như đao phách của ngươi! Ủm, đao phách của ngươi hiện tại mới là chanh sắc (màu cam) ngay cả thâm chanh sắc (cam đậm) cũng chưa đạt tới, có lẽ phải mất ba năm, ngươi cứ nói với bọn họ, cần ba năm thời gian.

Lý Dương gật đầu.

Tu chân giả tu luyện, thời gian tu luyện lâu nhất chính là Nguyên Anh kỳ, Độ Kiếp kỳ ngược lại tương đối ngắn. Như Lý Dương vì có Hắc Diệm linh châu, vốn cần ít nhất mười năm mới có thể đạt tới Độ Kiếp kỳ, nhưng có Hắc Diệm linh châu, cho dù là tu luyện cả đao phách cùng thân thể đạt tới Độ Kiếp kỳ cũng chỉ cần ba năm mà thôi.

Lý Dương đi xuyên qua một hành lang dài, hướng tới chỗ ở của gia gia.

- Nghĩa phụ!

Lý Dương bỗng nhiên phát hiện thấy bóng dáng của Tiêu Diêu tán nhân liền lập tức kêu lên. Hân vốn sau khi nói với gia gia xong, sẽ tìm nghĩa phụ cùng cha mẹ để nói sau.

Tiêu Diêu tán nhân vừa nhìn thấy Lý Dương, lập tức mỉm cười đi tới.

- Lý Dương a, con có việc gì thế?

Lý Dương nói:

- Con phải bế quan tu luyện, có lẽ phải mất ba năm. Nghĩa phụ, người không phải đi tìm Thiết Oa chân nhân sao? Sao lại?

Lý Dương nghi hoặc hỏi, trở về Tinh Cực tông không bao lâu, Lý Dương đã đem Hạnh Linh Thất Sắc hoa trả lại cho Tiêu Diêu tán nhân.

Tiêu Diêu tán nhân lại phải đi tìm Thiết Oa chân nhân nên tới giờ mới quay lại, nhưng Thiết Oa chân nhân vẫn không thấy đâu.

Tiêu Diêu tán nhân lắc đầu than thở:

- Hà! Cái tên Tiểu tử béo Thiết Oa không ngờ lại phải độ đệ bát thiên kiếp. Tiểu tử này thật là, sớm không độ kiếp muộn không độ kiếp, lại độ kiếp vào lúc này.

- Vậy lúc nào hân mới tới luyện chế hạnh linh đan?

Lý Dương lại hỏi.

- Tiểu tử béo Thiết Oa chỉ còn khoảng nửa năm nữa là độ kiếp. Đợi độ kiếp xong, hân mới có thể tới được.

Tiêu Diêu tán nhân vừa nói xong bỗng nhiên lại cười lớn:

- Lý Dương, con không biết đâu, tên Tiểu tử béo Thiết Oa vừa nghe thấy Hạnh linh đan đã có bộ dạng hưng phấn ra sao, về phần tán tu cửu đạo thiên kiếp hẳn cũng không nắm chắc!

Trong lịch sử Côn Luân tiên cảnh vẫn chưa có một ai vượt qua được cửu tán tiên thiên kiếp.

Đương nhiên, ngoại trừ Quỷ Cốc Tử, hẳn chỉ là trốn trong Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận, mấy đạo thiên kiếp uy lực lớn nhất của tán tiên thiên kiếp lần thứ chín đều bị đại trận ngăn trở, đương nhiên không thể nói Quỷ Cốc Tử có thực lực để độ kiếp.

- Tán tu chín lần thiên kiếp, từ lần đầu tiên tới lần thứ sáu thì uy lực từ từ tăng lên, mỗi lần đều mạnh hơn trước gấp hai lần. Lần thứ bảy tán tu thiên kiếp đột nhiên lại mạnh gấp bốn lần thứ sáu. Lần thứ tám gấp tám lần lần thứ bảy gì đó. Biến hóa quả thực quá nhanh, không biết đệ cửu tán tiên thiên kiếp uy lực rốt cuộc ra sao?

Tiêu Diêu tán nhân lúc này cũng không có tin tưởng tuyệt đối.

Dù sao từ cổ chí kim, đệ cửu tán tiên thiên kiếp còn chưa có một ai được thấy qua.

Theo Tiêu Diêu tán nhân được biết, vượt qua đệ bát tán tu thiên kiếp cũng chỉ có một mình hắn, hoặc giả sau này có thêm Thiết Oa, dù sao Thiết Oa thân là Hồng Hoang yêu thú, trời sinh đã cường đại.

156. Chương 03: Tu Luyện

- Ô, tán tiên thiên kiếp lần thứ chín, từ lần thứ nhất tới lần thứ sáu, mỗi lần uy lực tăng lên gấp đôi, còn có thể xem là bình thường!

- Nhưng lần thứ bảy không ngờ lại mạnh hơn lần trước bốn lần, còn lần thứ tám thì mạnh hơn tới tám lần, không lạ vì sao vẫn chưa có ai dựa vào thực lực của chính mình mà vượt qua được. Về phần lần thứ chín, theo như quy luật, khẳng định lại càng kinh khủng, Quỷ Cốc Tử kia cũng thật là may mắn?

Lý Dương trong lòng cảm thán.

Lần tán tiên thiên kiếp đầu tiên tới lần thứ sáu, mặc dù mỗi lần đều mạnh hơn trước hai lần, nhưng chỉ cần tập trung tu luyện vẫn có thể miễn cưỡng vượt qua. Nhưng lần thứ bảy lại không dễ dàng như vậy, còn lần thứ tám thì càng thêm khó khăn. Lần thứ chín? Ai mà biết được. Quỷ Cốc Tử chỉ nhờ vào may mắn mới lên được Tiên giới.

Tiêu Diêu tán nhân cười nói:

- Bất quá vận khí ta cũng không tồi, sau khi tiểu tử béo Thiết Oa độ kiếp xong sẽ tới hỗ trợ luyện chế Hạnh linh đan, có được Hạnh linh đan đối với tán tiên thiên kiếp lần thứ chín, ta cũng có thể nắm chắc được!

Hạnh linh đan, có thể xem như một tính mạng nữa, có Hạnh linh đan, Tiêu Diêu tán nhân đương nhiên là có lòng tin.

Lý Dương nghi hoặc hỏi:

- Thiết Oa chân nhân vì sao lại không tới? Đợi luyện chế đan dược xong rồi mới độ kiếp, vậy không phải tốt hơn sao?

Tiêu Diêu tán nhân mỉm cười nói:

- Hẳn vốn muốn lập tức luyện chế, chỉ đáng tiếc, luyện chế Hạnh linh đan cần dùng vũ hỏa luyện chế bảy bảy bốn chín ngày sau đó lại dùng văn hỏa dụng dục chín chín tám một ngày. Thời gian rất lâu mà tiểu tử béo Thiết Oa chỉ còn khoảng nửa năm nữa là độ kiếp, không thể kịp được. Bất quá đối với tán tiên thiên

kiếp lần thứ tám, Thiết Oa tiểu bản tử cũng nắm chắc. Tốt xấu gì hắn cũng là Hồng Hoang yêu thú, thiên sinh vô cùng cường đại.

Tiêu Diêu tán nhân cười nói.

Lý Dương cũng cảm thấy yên tâm.

Hắn lo nhất là Thiết Oa chân nhân kia độ kiếp thất bại, không còn ai có thể luyện chế Hạnh Linh Thất Sắc hoa thành đan được nữa, vậy thực là quá ảm ức.

- Nghĩa phụ, tán tiên thiên kiếp lần thứ chín của người còn bao lâu nữa thì sẽ đến?

Lý Dương hỏi.

Tiêu Diêu tán nhân suy nghĩ một chút rồi nói:

- Theo như ta tính toán, nếu một ngàn năm một lần thì có lẽ vào khoảng năm năm nữa. Còn thời gian chính xác tới giờ ta vẫn chưa có cảm ứng. Sau năm năm nữa, mới có thể biết chắc chắn được!

Tiêu Diêu tán nhân cũng chỉ biết là năm năm, còn vẫn không biết chính xác rốt cuộc là thời gian nào.

Năm năm.

Lý Dương trong lòng chấn động, cũng có nghĩa là năm năm sau, Tiêu Diêu tán nhân vượt qua được tán tiên thiên kiếp lần thứ chín, nhiều nhất cũng chỉ ở lại Côn Luân tiên cảnh thêm vài năm rồi sẽ phi thăng.

Giống như tu chân giả, tán tiên vượt qua được tán tiên thiên kiếp lần thứ chín cũng sẽ có một quá trình biến đổi, lưu lại nhân gian một khoảng thời gian sau đó mới phi thăng.

- Lý Dương, con vừa rồi có nói con phải bế quan ba năm, con muốn...

Tiêu Diêu tán nhân là người duy nhất ở Côn Luân tiên cảnh biết Lý Dương tu ma.

- Lý Dương, vậy nghĩa phụ sau này có lẽ sẽ không còn gặp được con nữa rồi!

Tiêu Diêu tán nhân nghĩ tới việc sau khi độ kiếp.

Hắn phi thăng Tiên giới, còn Lý Dương phi thăng Ma giới, muốn gặp lại cũng là khó như lên trời.

Lý Dương im lặng không nói gì.

- Ha ha, ta có thể có được nghĩa tử như con cũng coi như là duyên phận rồi, cần gì phải cưỡng cầu quá nhiều. Được rồi, con đi nói với ông nội con một tiếng đi!

Tiêu Diêu tán nhân vỗ vai Lý Dương cười nói.

Lý Dương gật gật đầu, rồi lập tức đi đến phòng của ông nội.

- Lý Dương, chờ một chút!

Tiêu Diêu tán nhân bỗng nhiên gọi Lý Dương lại, Lý Dương liền ngừng bước, quay đầu nhìn về phía nghĩa phụ.

- Đúng rồi, về kỹ xảo sử dụng Kiếm Chi Bi Sát ta phải truyền cho con trước đã! Ta thiếu chút nữa quên mất việc này, nếu không khi con lĩnh hội Kiếm Chi Bi Sát, tự mình ngộ ra kỹ xảo cũng mất không ít thời gian.

Nói rồi, trong tay Tiêu Diêu tán nhân xuất hiện một khối ngọc giản, đưa tới trước mặt Lý Dương.

Lý Dương ngăn người tiếp lấy ngọc giản.

- Nghĩa phụ, kỹ xảo sử dụng Kiếm Chi Bi Sát? Nhưng... phương pháp tu luyện Kiếm Chi Bi Sát người vẫn con chưa truyền cho con mà?

Lý Dương buồn bực nói.

Hắn từ khi thấy được uy lực kinh người của Kiếm Chi Bi Sát vẫn luôn muốn tu luyện. Đáng tiếc, Tiêu Diêu tán nhân vẫn chưa từng nói sẽ truyền thụ cho hắn. Hôm nay đột nhiên lại nói truyền kỹ xảo của Kiếm Chi

Bi Sát cho mình, mà bản thân ngay cả Kiếm Chi Bi Sát cũng chưa từng tu luyện qua vậy học kỹ xảo để làm gì?

- Ta không phải đã truyền cho con rồi sao?

Tiêu Diêu tán nhân hỏi ngược lại.

Lý Dương sưng người đỏ khốc đỏ cười nói:

- Nghĩa phụ, người truyền cho con lúc nào? Nếu như người đã truyền thụ cho con, sao con lại không biết? Người chỉ mới đem Hồng Trần Luyện Tâm khúc truyền cho con mà thôi, còn Kiếm Chi Bi Sát đích thật là chưa có truyền cho con mà.

Tiêu Diêu tán nhân bỗng nhiên cười to:

- Ta quên không nói cho con biết, Hồng Trần Luyện Tâm khúc chính là phương pháp tu luyện của Kiếm Chi Bi Sát. Nói như thế nào đây? Nói đúng hơn, Kiếm Chi Bi Sát vốn không có pháp quyết tu luyện, chỉ cần thường xuyên tập Hồng Trần Luyện Tâm khúc, cảm ngộ về Hồng Trần Luyện Tâm khúc đạt tới một cảnh giới nhất định, con tự nhiên có thể đem tâm thần lực lượng bị thương hỗ trợ cho công kích.

Lý Dương cười khổ.

Hắn sao có thể nghĩ ra Hồng Trần Luyện Tâm khúc tựa như chỉ để tu luyện tâm cảnh không ngờ lại còn có thêm công hiệu này. Tu luyện thời gian dài, không ngờ có thể khiến cho tâm thần lực lượng bị thương của bản thân dung hợp vào công kích.

- Cho nên, Hồng Trần Luyện Tâm khúc cũng có thể xem như phương pháp tu luyện Kiếm Chi Bi Sát. Chỉ là, ta có thể luyện thành Kiếm Chi Bi Sát, nhưng không biết Lý Dương con có thể hay không.

Bỗng nhiên Tiêu Diêu tán nhân có chút mơ hồ.

Tiêu Diêu tán nhân sáng tạo ra Kiếm Chi Bi Sát cùng Hồng Trần Luyện Tâm khúc đều có phần ngẫu nhiên.

Năm đó, hắc thích thổ sáo, là cao thủ thổ sáo của Côn Luân tiên cảnh. Người yêu hắn một nữ tử hồ tộc là Ti Cơ đã đem tặng hắn một cây hắc ngọc địch (sáo ngọc đen). Về sau khi Ti Cơ chết đi, Tiêu Diêu tán nhân mỗi khi nhớ tới Ti Cơ lại đem sáo ra thổi.

Hồng Trần Luyện Tâm khúc là do sự nhớ nhung cực độ của Tiêu Diêu tán nhân với Ti Cơ mà sáng tạo nên, đương nhiên tới giờ Hồng Trần Luyện Tâm khúc vẫn chưa hoàn thiện.

Chỉ là Tiêu Diêu tán nhân thổi rất nhiều lần, không ngờ lại phát hiện ra được một cỗ năng lượng đặc thù, hơn nữa còn có thể dung hợp trên kiếm mang.

Tâm thần năng lượng trùng kích có thể khiến cho tâm thần đối phương chấn động, phản ứng chậm đi, kiếm mang của hắn liền nhân cơ hội sát tử đối phương. Năm đó Tiêu Diêu tán nhân cũng dùng phương pháp này diệt cả một tông phái mấy trăm người.

- Hồng Trần Luyện Tâm khúc, con cũng đã thổi được hai ba tháng, sao lại vẫn không có chút cảm giác gì?

Lý Dương đột nhiên hỏi.

Tiêu Diêu tán nhân cười nói:

- Ta năm đó từng bước sáng tạo Hồng Trần Luyện Tâm khúc, một năm sau mới cảm nhận được một cỗ năng lượng thần bí. Ta liền đặt tên là Kiếm Chi Bi Sát, để cho nó dung hợp vào trong kiếm mang của ta, có lẽ thời gian luyện tập Hồng Trần Luyện Tâm khúc của Lý Dương con vẫn còn quá ngắn!

Lý Dương gật đầu.

- Lý Dương, có người đến!

Tiêu Diêu tán nhân chợt lên tiếng.

Lý Dương xoay người nhìn lại.

- Sư huynh!

Lily cùng Jake đã xuất hiện trước mắt Lý Dương.

Lý Dương lập tức lên tiếng chào hỏi.

- Hai người sao lại tới đây thế?

Lý Dương cười nói.

Lily liền đáp ngay:

- Tới đây đã hơn ba năm rồi, Điền Cương nhất định là đang lo lắng chờ đợi, cho nên bọn muội muốn rời khỏi Côn Luân tiên cảnh trở lại thế tục!

Jake lập tức cắt ngang:

- Đúng vậy, anh rể nhất định là đang lo lắng. Ha ha, bọn đệ tới đây là muốn chào từ biệt sư huynh, bọn đệ sẽ về trước, sư huynh nhất định phải trở về sớm một chút đó!

Lý Dương gật đầu cười nói:

- Sư huynh đạt tới Độ Kiếp kỳ rồi nhất định sẽ quay trở về.

Hai mắt Lý Dương sáng lên, linh thức của hắn phát hiện ra quần áo trên người Jake cùng Lily đều là bảo vật, bảo y do tu chân giả luyện chế.

- Trần trưởng môn quả nhiên là quan tâm đối với hai người, mỗi người một kiện bảo y a.

Lý Dương tán thán.

Vừa nghe tới Trần Kiếm Phong, sự cao hứng vừa này Lily cùng Jake lập tức biến mất. Dù sao bọn họ cũng vừa phải từ biệt phụ thân, tâm tình không thể coi là tốt. Hơn nữa Trần Kiếm Phong đã vượt qua được thiên kiếp, thời gian phi thăng Tiên giới chỉ còn tính bằng ngày, sau này tỷ đệ bọn họ có lẽ cũng không còn cơ hội gặp Trần Kiếm Phong nữa.

Cho dù bọn họ có phi thăng, nhưng thân là lang nhân, lại tu ma đạo, tất phải tới Ma giới.

Jake cùng Lily đến khiến cho Lý Dương hoãn việc bế quan lại.

Cùng Jake, Lily nói chuyện một ngày sau đó báo cho cha mẹ cùng người nhà biết mới bắt đầu bế quan.

Thiên Vân sơn mạch kéo dài vài ngàn dặm, Lý Dương tùy ý chọn một ngọn núi rồi dùng độn thuật tiến vào bên trong và dùng công lực cường hãn tạo ra một mật thất ở bên trong lòng núi.

Mật thất nằm ngay giữa lòng núi, không có một khe hở, nhưng trong mật thất vẫn có một loại ánh sáng lung linh đẹp mắt, ánh sáng đó chính là do hào quang của mấy chục khóa linh tinh tạo ra.

Lý Dương ngồi ở chính giữa mật thất.

Thiên địa linh khí tựa như vô vàn sợi chỉ vờn quanh người hắn, thấu nhập vào trong đan điền của Lý Dương, sau đó được Hắc Diễm linh châu chuyển hóa thành ma sát chi khí rồi bị Lý Dương dễ dàng hấp thu, cùng lúc tu luyện thân thể và tôi luyện đạo pháp.

Bên ngoài mật thất, có một cấm chế huyền ảo bảo hộ Lý Dương.

Cấm chế này là do Hạng Vũ truyền cho Lý Dương, tại Ma giới tranh đấu không ngừng, trong lúc bị đuổi giết, có lúc phải dừng lại để trị thương liền sử dụng tới cấm chế để che dấu khí tức, những loại cấm chế như thế này cao thủ ở Ma giới cũng có chút nghiên cứu.

Cấm chế của Hạng Vũ, là do Xi Vương đại tôn truyền thụ.

Lý Dương ở trong cấm chế này tu luyện tuyệt đối an toàn, người ngoài căn bản không cách nào cảm ứng được cấm chế, cũng không cách nào cảm ứng được khí tức của Lý Dương.

Trong đan điền.

Hắc Diệm linh châu từ từ xoay tròn, thiên địa linh khí vô tận không ngừng bị hút vào trong rồi chuyển hóa thành ma sát chi khí. Ma sát chi khí mười phần thuần khiết, trái tim cùng với tinh cực của Lý Dương liền có thể dễ dàng hấp thu.

Không ngừng tôi luyện đao mang cùng thân thể.

Trong lúc tu luyện Lý Dương vẫn mở mắt, ngồi trên mặt đất.

Nếu tâm cảnh cùng với công lực của Lý Dương gần tương đương với nhau, trong khi tu luyện, hẳn nhất định phải loại bỏ hết tạp niệm, nếu không sẽ có thể tẩu hỏa nhập ma. Nhưng tâm cảnh của Lý Dương quá cao nên không chế việc tu luyện thực vô cùng dễ dàng, hẳn thậm chí có thể nói chuyện với Hạng Vũ trong lúc tu luyện. Dù sao tâm cảnh tu vi của hắn đã đạt tới Thiên ma đỉnh phong, nhưng công lực ngay cả độ kiếp cũng chưa đạt tới.

Tâm cảnh cao hơn công lực quá nhiều.

Giống như một siêu máy tính, lại bị dùng để chơi mấy trò chơi trẻ con, thực là đại tài tiểu dụng (tài lớn dùng vào việc nhỏ!)

Nhưng hắn cũng không dám cùng lúc lĩnh ngộ ma thần lục tuyệt, ma thần lục tuyệt quá mức thâm sâu, Lý Dương dùng toàn bộ tâm thần lĩnh ngộ vẫn còn chưa đủ, nếu như cố nghiên cứu, căn bản không thể không chế việc tu luyện trong cơ thể, rất dễ bị tẩu hỏa nhập ma.

Cho nên!

Lý Dương chỉ có thể ép buộc bản thân hoàn toàn tập trung vào tu luyện, toàn bộ tâm ý dùng để hấp thu thiên địa linh khí, để cho thiên địa linh khí tụ hội lại ở mức nhiều nhất. Tâm thần cường đại có lẽ cũng có thể khiến cho thiên địa linh khí tập trung nhiều hơn một ít.

- Độn!

Lý Dương vừa kết thủ ấn, thân thể đã lập tức xuyên qua lòng núi, trực tiếp tới được đỉnh núi phủ đầy tuyết. Thiên Vân sơn mạch, quanh năm tuyết phủ.

Lý Dương sử dĩ không lựa chọn tu luyện ở trong Tinh Cực tông, chính bởi vì sự giá rét ở nơi đây.

Nhiệt độ cực thấp, vượt xa cả cực bắc của Siberia.

Nhưng Lý Dương vẫn chỉ mặc một bộ quần áo màu đen, những trận gió như băng đao không hề có chút ảnh hưởng tới hắn.

Bỗng nhiên.

Tiếng sáo du dương lại vang lên, Lý Dương ngồi trên đỉnh núi, tay cầm Bích thủy địch bắt đầu thổi Hồng Trần Luyện Tâm khúc.

Hồng Trần Luyện Tâm khúc rất khó luyện tập, nếu không phải Tiêu Diêu tán nhân từng tự thân chỉ dạy cho Lý Dương hơn hai tháng. Lý Dương căn bản không thể thổi nổi, nếu chỉ xem nó giống như những khúc sáo ở thế tục, thì quả không cách nào thổi nổi.

Chỉ đơn giản là lấy hơi để thổi, người bình thường cũng không thể làm được.

Lý Dương nhắm mắt lại, tiếng sáo trầm thấp, giống như trong lòng bị một khối đá khổng lồ đè lên, khiến cho người ta không cách nào hít thở, bỗng nhiên.

Tiếng sáo chợt vút cao lên.

- Phốc!... Phốc!... Phốc!... Phốc!

Không khí xung quanh Bích thủy địch biến hóa cực nhanh, khiến cho không khí cũng phát sinh chấn động.

Bạo nổ! Chỉ thổi sáo thôi mà đã khiến cho không khí chấn động. Quá kinh khủng, nếu như quả cây sáo không tốt, căn bản cũng đã bị vỡ nát rồi.

- Hô hô...

Gió nổi lên, tuyết bay tán loạn vờn quanh thân thể Lý Dương. Lý Dương vẫn tiếp tục thổi sáo như trước.

Nhớ nhưng!

Nhớ nhưng cùng cực!

Hồng Trần Luyện Tâm khúc chính là dựa vào nỗi nhớ nhưng cùng cực với người yêu mà thổi lên. Lúc đầu Tiêu Diêu tán nhân sáng tạo ra Hồng Trần Luyện Tâm khúc cũng vì nỗi nhớ nhưng tới cực độ.

Giai điệu uyển chuyển, linh hoạt, nhanh chậm khó đoán.

Hốt nhiên...

Tiếng sáo dừng lại, Lý Dương nhíu mày, hắn đã buông Bích thủy địch xuống.

“Vì sao ta không thể thổi tiếp được đoạn sao? Tựa như Hồng Trần Luyện Tâm khúc này có vấn đề gì vậy?” Lý Dương trong thời gian này tu luyện, lúc nhàn hạ thường lên đỉnh núi thổi sáo, nhưng mỗi lần thổi tới đây lại cảm thấy có vấn đề.

Không phải bản thân có vấn đề mà là Hồng Trần Luyện Tâm khúc có vấn đề. Hắn căn bản không cách nào thổi tiếp được, tựa như Hồng Trần Luyện Tâm khúc bản thân đã có chỗ nào không đúng.

157. Chương 4: Tiên Giới Chi Bí

Lý Dương bình thường đều khổ tu trong mật thất, khi rảnh rỗi liền lên đỉnh núi thổi sáo. Nhưng Lý Dương luôn cảm thấy kỳ quái, Hồng Trần Luyện Tâm khúc đối với tâm cảnh hắn không có tác dụng lớn, thậm chí còn không bằng bản thân linh ngộ Ma Thần lục tuyệt.

Hơn nữa Kiếm Chi Bi Sát Lý Dương cũng chưa lĩnh ngộ được chút nào.

Vào một ngày.

Trên đỉnh núi Tuyết, Lý Dương ngồi trên cao bắt đầu thổi sáo.

Không thể kìm hãm nổi, mỗi khi thổi sáo Lý Dương lại không tự chủ để cho bản thân chìm trong nỗi nhớ nhưng với Tuyết. Hồng Trần Luyện Tâm khúc bản thân đã có tác dụng dẫn dụ, dẫn dụ người thổi sáo chìm vào trong nỗi nhớ nhưng da diết với người yêu.

Lý Dương tựa như quên mất mình đang thổi sáo, đắm chìm vào trong hồi ức khi xưa, thổi sáo chỉ còn là hành động vô thức.

Tiếng sáo phiêu đăng, lên xuống trầm bổng, đạo đạo sóng khí lấy Lý Dương làm trung tâm từ từ lan tỏa, phạm vi lan tỏa cũng chỉ có một trượng. Những đợt sóng này từ từ có màu sắc, biến thành màu hồng đậm. Lý Dương tựa như bị đạo đạo sóng màu đỏ này vây quanh, những đợt sóng này chỉ có thể dùng mắt nhìn, còn như thần thức hoặc linh thức đều không thể nhận ra. Hạng Vũ cũng không hề phát hiện được.

Bỗng nhiên...

Tiếng sáo dừng lại, những đợt sóng màu đỏ bao quanh thân thể Lý Dương cũng biến mất!

Lý Dương từ từ mở mắt, khẽ cau mày. Vừa rồi đắm chìm trong ký ức, nhưng tiếng sáo tựa như rất khác biệt, khác biệt so với tình cảm của hắn, khiến hắn lập tức trở lại với hiện thực, không cách nào tiếp tục thổi được nữa.

- Có chuyện gì, sao lại cứ tới đây là không thể thổi tiếp được? chẳng lẽ Hồng Trần Luyện Tâm khúc này lại khó có thể thổi được?

Lý Dương có chút nghi hoặc.

Một thân một mình tu luyện hơn nửa năm. Nửa năm qua, cũng thường xuyên thổi sáo, tuy nửa đầu tiên của Hồng Trần Luyện Tâm khúc đã có thể xem như đại thành, nhưng cứ tới chỗ vừa nảy thổi là hắt lại không thể thổi tiếp được nữa.

“Ừm, nghĩa phụ từng nói, muốn thổi Hồng Trần Luyện Tâm khúc, phải đắm chìm trong nỗi nhớ nhung cực độ. Nhưng dù có đắm chìm trong tình cảm, ta vẫn không cách nào thổi tiếp được Hồng Trần Luyện Tâm khúc này, phải làm sao mới được?” Lý Dương trong lòng buồn rầu.

- Lý Dương, người tạm thời không cần phải nhớ nhung mà cứ thổi tiếp, dựa theo nhạc phổ mà thổi, xem hiệu quả ra sao?

Hạng Vũ đề nghị.

Lý Dương suy nghĩ một chút, cũng thán đồng. Mặc dù Tiêu Diêu tán nhân từng nói rằng, muốn thổi phải đắm chìm trong tình cảm, nhưng nếu cứ phải đắm chìm trong tình cảm, Lý Dương quả thực không cách nào thổi tiếp được.

Lý Dương nhắm hờ mắt, tay cầm Bích Thủy địch, tiếp tục thổi tiếp.

Lần này tiếng địch vẫn uyển chuyển như trước, nhưng xung quanh thân thể Lý Dương lại không sinh ra chút biến động nào, cũng không hề sinh ra đợt sóng màu đỏ nào cả. Lý Dương thổi rất thuận lợi, theo Hạng Vũ thấy, so với khúc nhạc vừa rồi cũng không sai khác là mấy, nhưng Hạng Vũ vẫn cảm thấy, tựa như thiếu một thứ gì đó.

Rất thuận lợi, lần này Lý Dương không hề gặp phải chút trở ngại nào tiếp tục thổi tiếp, đoạn nhạc vốn luôn gây khó khăn cho hắn giờ cũng không có chút ảnh hưởng gì.

Bỗng nhiên!

Tâm thần của Lý Dương cảm thấy chấn động, tựa như khúc nhạc cùng với tâm cảnh của hắn hoàn toàn không phù hợp, thậm chí còn khiến cho tâm thần hắn tán loạn, có cảm giác như tẩu hỏa nhập ma. Lý Dương cố gắng dùng tâm thần cường đại khống chế bản thân, cố gắng tiếp tục thổi.

- Dừng, Lý Dương tiểu tử ngu ngốc nhà ngươi, mau dừng lại!

Hạng Vũ bỗng cảm thấy không hay, lập tức ra lệnh cho Lý Dương dừng lại. Nhưng Lý Dương vẫn không nghe, hắn đã thất bại rất nhiều lần, vô luận ra sao, lần này cũng phải thổi tới cuối.

Lý Dương nhắm mắt ngồi bàn tọa trên đỉnh núi Tuyết, lông mày nhíu lại, kinh khí bay tán loạn, tiếng sáo tiếp tục vang lên, còn Lý Dương cứ như vậy tiếp tục thổi sáo, tâm thần hắn càng thêm chấn động, thậm chí cả máu trong cơ thể cũng có cảm giác nhộn nhạo.

- Dừng, nếu không dừng, tiểu tử ngươi sẽ tẩu hỏa nhập ma đó!

Hạng Vũ biết không hay, đã chuẩn bị dùng thần thức cường đại cưỡng bách Lý Dương.

Tiếng sáo bỗng nhiên trở nên vội vã, sắc mặt Lý Dương nhất thời đỏ lên.

- Phốc!

Lý Dương cố dừng lại, máu tươi từ trong miệng liên phun ra, Lý Dương liền ngừng thổi, sau khi phun ra một ngụm máu tươi, mới cảm thấy tâm thần bị chấn động từ từ hồi phục.

- Thất bại rồi!

Lý Dương tự hận bản thân đắm một quyền trên mặt tuyết.

- Tộc tộc...

Lý Dương bỗng nhiên cảm thấy một quyền vừa rồi quá nặng, tựa như đã đánh vỡ lớp băng trên đỉnh núi, băng tuyết tựa như đều rơi xuống chân núi.

Tuyết lở!

Lý Dương lúc này chân đạp đao mang, bay ra khỏi ngọn núi vài chục thước.

Tuyết trên đỉnh núi vừa rồi bỗng nhiên bị đánh vỡ, băng tuyết chợt rơi xuống, hung hăng đánh xuống chân núi. May mắn là xung quanh Thiên Vân sơn mạch không có một người nào. Tu chân giả bình thường đối với tuyết lở cũng không để ý nên Lý Dương cũng không lo sợ làm bị thương người khác.

- Ha ha, không ngờ một quyền lại khiến cho tuyết lở!

Lý Dương cười ha ha, thất bại khiến cho Lý Dương vừa rồi thôi chí ngược lại đã bị trận tuyết lở kia xua tan đi hết.

- Lý Dương, người thật là không muốn sống nữa rồi, tu chân giả vô luận là tu ma đạo hoặc tu tiên đạo một khi có dấu hiệu tẩu hỏa nhập ma là đã phải dừng lại không cố gắng gượng ép. Tiểu tử ngươi, ý vào tâm thần cường đại, tâm cảnh vượt xa công lực cảnh giới mà cường hành tiếp tục tu luyện. Hừm may mà Hồng Trần Luyện Tâm khúc còn chưa hoàn thành mà chỉ có đến như vậy, nếu như quả dài hơn một chút nữa, tiểu tử ngươi sẽ không chỉ thổ ra chút máu như vậy thôi đâu.

Hạng Vũ liền khiển trách.

Lý Dương biết bản thân vừa nãy đã quá cố chấp, vội vàng nói:

- Bá Vương, ta chỉ là xem thử mà thôi, cam đoan là không có lần sau đâu, hì hì, ta cam đoan!

Hạng Vũ cười nói:

- Tiểu tử nhà ngươi! Được rồi, không cần phải nhiều lời, bốn Bá Vương còn phải chuyên tâm tu luyện Ma Thần lục tuyệt, tiểu tử ngươi cứ tiếp tục tu luyện đi!

Hạng Vũ khi ở trong nguyên thần trạng thái, bình thường đều nghiên cứu Ma Thần lục tuyệt cùng Thiên Diễn bí quyết, nếu không cũng thật quá nhàm chán.

Lý Dương gạt đầu cười, lập tức kết thủ ấn, quát lạnh một tiếng.

- Độn!

Thân thể trực tiếp xuyên qua lòng núi vào mật thất ở bên trong, tiếp tục tu luyện.

Thục Sơn kiếm phái, trung tâm của sơn mạch, trong mật thất, mật thất này chỉ có đại trưởng lão cùng trưởng môn mới được tiến nhập.

Nếu vào bên trong, mới phát hiện ra, trong mật thất bất quá chỉ có hai tấm nệm để ngồi, còn lại không có một vật gì khác.

Lúc này trong mật thất, cả Kim Kiếm tôn giả cùng Trần Kiếm Phong đều có mặt.

Đạo đạo kim sắc quang hoa từ trong hai bàn tay của Kim Kiếm tôn giả phát ra. Hai tay Kim Kiếm tôn giả trông tựa như được đúc bằng vàng, chỉ thấy trong nháy mắt huyền hóa thành mấy trăm đạo thủ ấn, tựa như Thiên Thủ quan âm ở trong chùa miếu ở trong nhân gian.

Những đạo thủ ấn này từng chiếc không ngừng bay ra.

Chỉ mới trong một lần hít thở, Kim Kiếm tôn giả đã xuất ra ba trăm đạo thủ ấn. Bỗng nhiên sắc mặt Kim Kiếm tôn giả đỏ lên, tốc độ tay ra tăng, lại thêm một lần hô hấp nữa, hơn sáu trăm đạo thủ ấn được phát ra.

- Sát!

Quát lạnh một tiếng, tất cả những đạo thủ ấn này liền tụ lại với nhau, trong nháy mắt hình thành một vòng tròn kim quang lấp lánh. Vòng tròn này liền nhập vào trong một hình bát quái trên tường của mật thất.

- Đại trưởng lão chịu khổ rồi!

Trần Kiếm Phong nhìn Kim Kiếm tôn giả nói.

Kim Kiếm tôn giả không nói gì thêm, lập tức ngồi xuống bắt đầu khôi phục công lực. Vừa rồi năng lượng tiêu hao rất nhiều, Kim Kiếm tôn giả cũng rất khó chịu đựng. Tuy rằng có thêm một kiện tiên khí trợ giúp,

tại Tiên giới mặt khác cũng có một kiện như vậy, nhưng dù là thế, muốn liên kết hai kiện tiên khí này, kim cương tôn giả cũng phải tốn hơn chín phần mười năng lượng trong cơ thể.

Bỗng nhiên, trên tiên khí hình bát quái xuất hiện một người thanh niên.

- Kim Kiếm, Kiếm Phong, hai người các người có việc gì quan trọng tìm bọn ta vậy?

Thanh niên này chính là tiền bối Nam Cung Lam của Thục Sơn kiếm phái tại Tiên giới. Nam Cung Lam, Đại La kim tiên hậu kỳ cao thủ, mặc dù ở Thục Sơn kiếm phái trên Tiên giới chỉ được xem như hậu bối, nhưng với đệ tử của Côn Luân tiên cảnh, đây tuyệt đối là tiền bối.

Nam Cung Lam lúc này cảm thấy rất kỳ quái, dù sao bình thường đều là người của Tiên giới đem tin tức truyền xuống hạ giới. Nhưng đệ tử tại hạ giới muốn thông tri lên Tiên giới, với thực lực của đệ tử tại hạ giới thật sự là rất khó, cũng chỉ có Kim Kiếm tôn giả là miễn cưỡng làm được, Nam Cung Lam đồng thời còn có một thân phận khác, sư tôn của Kim Kiếm tôn giả.

Kim Kiếm tôn giả bất chấp đang phải khôi phục công lực liền nói ngay:

- Sư tôn, có một việc quan trọng cần báo cho sư tôn, Tiêu Diêu tán nhân, sư tôn còn nhớ không?

Nam Cung Lam gật đầu, khi hắn còn tu luyện, Tiêu Diêu tán nhân chính là vừa mới diệt được một tông phái, thanh danh cực thịnh nên hắn đương nhiên biết rõ.

- Sao vậy, chẳng lẽ Tiêu Diêu tán nhân còn chưa chết? Tên gia hỏa này có thể liên tiếp vượt qua thiên kiếp lần thứ tám?

Nam Cung Lam có chút kinh ngạc, hậu bối đệ tử chỉ nghe được những truyền thuyết về Tiêu Diêu tán nhân mà thôi, còn tịnh không biết được sự lợi hại chân chính của Tiêu Diêu tán nhân.

Những là tu tiên giả cùng thời với Tiêu Diêu tán nhân biết rõ được sự khủng bố của Tiêu Diêu tán nhân, khi xưa đại danh của Kiếm Chi Bi Sát, cả Côn Luân tiên cảnh không ai là không biết.

Kim Kiếm tôn giả lập tức nói ngay:

- Vâng, hơn nữa đệ tử còn tự thân thấy được uy lực của Kiếm Chi Bi Sát!

- Có phải là rất lợi hại hay không?

Nam Cung Lam cười nói.

Kim Kiếm tôn giả gật đầu nói:

- Đúng vậy, cực kỳ lợi hại! Kiếm Chi Bi Sát của hắn vừa xuất, gần vạn tu chân giả xung quanh, bao gồm cả đệ tử cùng Ngọc Minh chân nhân tâm thần đều bị chấn động, đầu óc hoàn toàn mơ hồ, không biết phản ứng ra sao. Một kiếm của hắn dễ dàng giết được mười hai tán tiên. Theo như đệ tử thấy, Tiêu Diêu tán nhân tuy mới vượt qua được tám lần thiên kiếp, nhưng thực lực chân chính của hắn chỉ ít cũng phải đạt tới cấp bậc Đại La kim tiên, cho nên...

Nói tới đây, Kim Kiếm tôn giả liền ngưng lại, hắn tin rằng sư tôn của mình đã hiểu được ý tứ của hắn.

Nam Cung Lam suy nghĩ một lúc rồi gật đầu nói:

- Ừm, hắn đối phó với các người, thậm chí có thể còn chưa xuất toàn lực. Hắn năm xưa độ kiếp thất bại, không ngờ lại có thể diệt được cả một tông phái, hơn nữa tông phái đó còn có Đại Thành kỳ cao thủ. Thực lực chân chính của Tiêu Diêu tán nhân khẳng định là phải hơn cấp bậc bên ngoài của hắn!

Trần Kiếm Phong nói:

- Vậy, mấy năm sau thần kiếm xuất thế, sự có mặt của hắn sẽ có thể ảnh hưởng tới chúng ta rồi.

Nam Cung Lam cười nói:

- Đừng lo, thần kiếm Tử Điện tại Côn Luân tiên cảnh trong Phạm Nhân giới, Thục Sơn kiếm phái của ta tất phải đoạt được. Hơn nữa Thượng Thanh cung cũng sẽ không muốn để cho người khác cướp mất bảo bối. Bất quá hiện tại không thể vội vàng, phân thân của Thiên Nhân tiên đế còn ở lại Côn Luân tiên cảnh, hắn

chưa đi, chúng ta vẫn chưa thể động thủ. Nếu không lỡ chọc giận Thiên Nhân tiên đế, tuyệt đối là không thể!

- Được rồi, sự tồn tại của Tiêu Diêu tán nhân quả là một ẩn số. Bản thân hắn có thực lực của Đại La kim tiên, nhưng thông đạo dẫn tới hạ giới, cực hạn chỉ cho phép Đại La kim tiên hạn phạm. Thực Sơn kiếm phái ta lần này Tiên nhân hạ phạm tối đa cũng chỉ là Đại La kim tiên, Tiêu Diêu tán nhân đích thực là có ảnh hưởng tới chúng ta.

Nam Cung Lam thở dài nói, tựa như hắn có chút phiền muộn.

Theo đạo lý, Đại La kim tiên đã là vô địch tại Phàm Nhân giới. Nhưng thực lực Tiêu Diêu tán nhân tuyệt đối không thể đoán định qua cấp bậc bên ngoài được (Lý Dương hệt như vậy, không thể từ bề ngoài độ kiếp kỳ mà phán đoán thực lực của hắn).

Dù sao, tương lai khi Thượng Thanh cùng Thực Sơn kiếm phái tranh đoạt thần kiếm Tử Điện, Tiêu Diêu tán nhân nếu như ra tay vậy sẽ thành một ẩn số rồi.

- Ủm, ta sẽ bẩm báo việc này lên trên, các ngươi không cần lo lắng.

Thấy thời gian liên kết của hai kiện tiên khí đã gần hết, Nam Cung Lam liền an ủi nói.

Bóng người trên bát quái tiên khí cũng đột nhiên biến mất.

- Đại trưởng lão, Tình Cực tông với chúng ta đồng khí liên cành, quan hệ của các trưởng lão với Tầm Hoan chân nhân tại Tiên giới cũng rất tốt, chúng ta đối với Tiêu Diêu tán nhân, rốt cuộc là nên có thái độ ra sao?

Trần Kiếm Phong hỏi Kim Kiếm tôn giả.

Kim Kiếm tôn giả cười nói:

- Hừm, Tiêu Diêu tán nhân tốt xấu gì cũng có quan hệ không tồi với Thực Sơn kiếm phái ta, Thượng Thanh cùng mới phải lo lắng, không tới lúc cuối cùng, bọn ta cũng không thể trở mặt với Tiêu Diêu tán nhân. Đương nhiên, nếu như tới lúc đó, vì thần kiếm Tử Điện. Hừm hừm, vậy phải như bát tiên quá hải, tự dựa vào bản lãnh thôi!

Kim Kiếm tôn giả nghĩ cũng không sai, Thượng Thanh cùng quả thực lo lắng vì việc này.

Ngọc Minh chân nhân cùng Phụng Tân cùng chủ đều cùng ở trong mật thất.

- Sự thúc tổ, hiện tại đại cục không ổn rồi, Tiêu Diêu tán nhân là nghĩa phụ của Tình Cực tông tiểu tử Lý Dương. Kim Kiếm tôn giả hình như còn là bằng hữu của Tiêu Diêu tán nhân, nếu Thực Sơn kiếm phái cùng Tiêu Diêu tán nhân liên thủ, vậy chúng ta không thể có được chút ưu thế nào!

Ngọc Minh chân nhân nhìn lão giả áo trắng trong đồ hình bát quái nói.

Lão giả áo trắng cười lạnh nói:

- Không cần lo lắng! Thần kiếm Tử Điện... Vì nó, Thượng Thanh cùng ta đã sớm có chuẩn bị. Hừ hừ, cho dù có phải hủy diệt cả chi phái ở Côn Luân tiên cảnh, cho dù ra sao, cũng phải đoạt được thần kiếm Tử Điện.

Phàm Nhân giới có vô số tu luyện địa vực. Côn Luân tiên cảnh tại địa cầu bất quá chỉ là một trong số đó mà thôi. Đối với Tiên giới Thượng Thanh cùng mà nói, tầm quan trọng của thần kiếm Tử Điện vượt xa so với một chi phái tại Phàm Nhân giới Côn Luân tiên cảnh.

Thần khí, đây là khái niệm gì, cho dù là Tiên đế hay Ma đế cũng không nhất định đã có. Thần khí đều là sinh ra từ trong hỗn độn, số lượng rất khó gia tăng. Trừ phi Bàn Cổ hoặc Hồng Quân đạo nhân luyện chế mới có thể luyện được thần khí.

Thần kiếm Tử Điện mặc dù có một chữ thần, nhưng còn chưa được xem là thần khí, chỉ có thể xem là bán thần khí.

Thần khí Xích Tiêu, thần khí có tốc độ nhanh nhất lục giới, nó tổng cộng phân thành sáu thanh thần kiếm: một là Bạch Hồng, hai là Tử Điện, ba là Ích Phong, bốn là Lưu Tinh, năm là Thanh Minh, sáu là Bách Lý, thần kiếm Tử Điện chỉ là một trong số đó.

Lục kiếm hợp nhất, mới là thần khí.

Bất quá cho dù là bán thần khí cũng đủ để Thục Sơn kiếm phái cùng Thượng Thanh cung phát cuồng. Dù sao vũ khí lợi hại nhất trên quý nhất của Thượng Thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái cũng chỉ là một kiện thượng phẩm tiên khí mà thôi. Có thể nói, một khi đoạt được thần kiếm Tử Điện, vô luận là phái nào, thì đây đều sẽ là trấn phái chi bảo của họ.

Hạng Vũ chỉ vì một kiện trung phẩm tiên khí mà đã hưng phấn như vậy, có thể tưởng tượng được sự trân quý của thượng phẩm tiên khí, chứ đừng nói tới bán thần khí.

Thần kiếm Tử Điện, thanh thần kiếm này sẽ khiến cho cả Côn Luân tiên cảnh phát cuồng!

158. Chương 5: Độ Kiếp Kỳ

“Vì thần kiếm Tử Điện, cho dù có hủy diệt chi phái ở Côn Luân tiên cảnh, cũng không nuôi tiếc!” Ngọc Minh chân nhân cùng Phụng Tân cung chủ có thể từ đây mà cảm nhận được sự thèm muốn của đám tiên bối sư tổ trên Thượng Thanh cung Tiên giới với thần kiếm Tử Điện. Bọn họ cũng hiểu rõ, tại Phàm Nhân giới mà nói, một kiện tiên khí đã là rất trân quý, thần khí tương tự cũng chỉ có thể đứng từ xa mà nhìn chứ không thể động vào được, một kiện bán thần khí, cũng được xem là bảo bối đỉnh cấp rồi.

Thần kiếm Tử Điện, đám tiên bối sư tổ trên Thượng Thanh cung Tiên giới đều đã tối mắt!

Ngọc Minh chân nhân đột nhiên nhớ tới Nguyên châu, liền nói:

- Sư thúc tổ, còn có một việc, người còn nhớ việc lần trước các vị tiên bối lưu lại Nguyên châu không?

Lão giả áo trắng gật đầu, lão giả áo trắng trong lòng cũng rất không thoải mái, thầm nghĩ “Quy Nguyên châu, chính là trung phẩm tiên khí, lão hủ ta tốt xấu gì cũng là Đại La kim tiên, mà trưởng lão trong cung bất quá chỉ cấp cho có một kiện hạ phẩm tiên khí. Hừ hừ, nếu như không phải tại Côn Luân tiên cảnh có thần kiếm Tử Điện, sao có thể lưu lại trung phẩm tiên khí được? Chỉ lưu một kiện hạ phẩm tiên khí thôi đã là rất tốt rồi.”

- Sư thúc tổ, Quy Nguyên châu tại Côn Luân tiên cảnh căn bản là vô dụng!

Ngọc Minh chân nhân cười khỏ, hần thiếu chút nữa đã bị bảo bối của mình hại chết.

- Sao lại vô dụng? đây chính là trung phẩm tiên khí, Thượng Thanh cung ta bình thường chỉ có Cửu Thiên huyền tiên mới có trung phẩm tiên khí, Quy Nguyên châu sao có thể vô dụng được!

Lão giả áo trắng tức giận nói.

Ngọc Minh chân nhân thấy sư thúc tổ lộ vẻ tức giận, liền vội vàng nói:

- Sư thúc tổ, bất quá vấn đề của Quy Nguyên châu là do không gian tại Phàm Nhân giới quá bất ổn định, nếu một cao thủ cùng cấp với con toàn lực công kích con, mà con lại dùng Quy Nguyên châu tạo thành quy nguyên kim quang trảo để phòng ngự, vậy chấn động sẽ khiến cho không gian bị xé nát, vết nứt không gian đó sẽ hút đệ tử vào bên trong, sau đó nghiền nát!

Lão giả áo trắng sững người, hần lập tức không nén được cười, hiển nhiên hần đã hiểu được vấn đề ở đâu.

- Được, chuyện này ta biết rồi, đợi tới khi Thiên Nhân tiên đế rời khỏi, sau khi chúng ta phái người hạ phàm, thuận tiện sẽ giải quyết luôn việc này.

Lão giả áo trắng cười nói.

- Đúng rồi, việc tranh đoạt thần kiếm Tử Điện, không thể dùng những đệ tử bình thường, cho nên cũng sẽ không thể làm cho chi phái tại Côn Luân tiên cảnh bị hủy diệt. Ta bắt quá chỉ muốn khiến cho các người và đám sư môn trưởng bối trên Tiên giới quyết tâm hơn mà thôi!

Lão giả áo trắng vội đính chính.

Ngọc Minh chân nhân cùng Phụng Tân cung chủ cũng cảm thấy thoải mái hơn một chút.

Hôm nay, Lý Dương bế quan đã được gần một năm.

Trong mật thất.

- Xuy xuy...

Không khí xung quanh không ngừng phát ra những tiếng xuy xuy, quang mang màu đỏ sẫm không ngừng lấp lóe trong cơ thể của Lý Dương, không khí tựa như không ngừng phun trào.

Trong não của Lý Dương.

Viên cầu màu đỏ sẫm phong cuồng xoay tròn, đạo đạo tử sắc quang hoa bao trùm lên thân người Lý Dương. Từng đạo tử sắc phù triện bắt đầu hình thành, dung hợp tới từng ngóc ngách trong cơ thể hắn.

Trong tim Lý Dương, ma điểm công pháp cũng vẫn chuyển tới cực trí, ma khí chi khí trong đan điền được Hắc Diệm linh châu chuyển hóa ra cũng không ngừng bị hấp thu, sau khi bị trái tim chuyển hóa thành ma sát lực màu đỏ sẫm, liền không ngừng dung hợp tới từng bộ phận trong cơ thể, lúc này Lý Dương không hề che dấu khí thể của mình.

Trên người hắn là Hắc Linh Viêm Y không ngừng phát ra quang mang màu đỏ giống như một ngọn lửa cháy bùng lên.

Cơ thể tựa như nóng rực lên, đạo đạo hồng sắc năng lượng lưu chuyển bên trong, tử sắc quang mang không ngừng biến hóa thành phù triện dung nhập vào trong cơ thể. Nhưng cơ nhục vẫn cứ rung lên giống như một ngọn núi lửa đang sát bực phát, may mà Hắc Linh Viêm Y là bảo y nếu không đã bị nhiệt độ cực cao của thân thể Lý Dương hiện tại đốt cháy rồi.

- Hô!

Lý Dương trong nháy mắt đã thu Hắc Linh Viêm Y vào trong cơ thể, nếu tiếp tục để ở ngoài, cho dù là Hắc Linh Viêm Y cũng có thể bị Lý Dương hủy mất.

Cởi trần, toàn thân đỏ rực, cơ nhục Lý Dương không ngừng rung lên, giống như một con hồng hoang cự thú, năng lượng trong cơ thể hắn không ngừng trùng kích vào trong.

- Hống...

Mồ hôi tuôn ra như suối trên trán Lý Dương. Bỗng nhiên hắn gầm nhẹ một tiếng, cơ nhục toàn thân chấn động, chấn động không ngờ khiến cho không khí cũng bị rung lên, rung động mạnh mẽ tới mức sinh ra cả bạo khí.

Độ Kiếp kỳ!

Lý Dương cuối cùng cũng đã đạt tới rồi!

- Bá Vương, tu luyện thân thể tựa như có không ít khó khăn a!

Lý Dương thở dài một tiếng, trên trán đầm đìa mồ hôi lạnh, Hắc Linh Viêm Y vừa bị thu vào giờ đã lại bao trùm lên thân thể.

Hạng Vũ cười:

- Thân thể, người vì có Hắc Diệm linh châu nên tu luyện quá nhanh, thân thể người trở nên mạnh mẽ quá sớm, đương nhiên đau đớn không ít. Bất quá hiệu quả thật không tồi, theo như quan sát của ta thì hiện nay nhục thể năng lượng người đã đạt tới một trăm năm mươi vạn tinh gí đó, lần đột phá vừa rồi hiệu quả rất tốt.

Lý Dương cũng mỉm cười.

- Đúng rồi, Bá Vương, người nói nhục thể ta vừa rồi đạt tới Độ Kiếp kỳ, cũng là bát cấp cao thủ cảnh giới. Nếu như ta trở lại thể tục, người nói xem đao phách liệu có thể đột phá đạt tới hoàng sắc đao phách cảnh giới không (tương đương Độ Kiếp kỳ)?

Lý Dương hỏi.

Hạng Vũ suy nghĩ một lúc mới nói:

- Việc này, việc này bốn Bá Vương cũng không rõ.

- Theo đạo lý, thân thể người đã đạt tới Độ Kiếp kỳ thì xem như là bát cấp cao thủ. Có lẽ đao phách của người rất có thể sẽ dễ dàng đột phá cực hạn của thể tục, chỉ là bốn Bá Vương cũng chưa gặp qua trường hợp này cho nên không dám khẳng định. Người tốt nhất cứ ở đây tu luyện đao phách, sau khi thành công trở lại thể tục vẫn chưa muộn!

Lý Dương vội nói:

- Bá Vương, ta chỉ là hỏi một chút mà thôi. Huống chi nghĩa phụ sắp phải độ kiếp, ta cũng không yên tâm, ít nhất cũng phải đợi tới khi nghĩa phụ độ kiếp phi thăng xong, ta sẽ rời đi. Trong thể tục cũng không có chuyện gì, cũng chỉ có một con ruồi Lâm Thiên Vũ mà thôi.

- Huống chi, lúc trước ta rời đi, đã dặn dò phải “chăm sóc” tập đoàn Thánh Lâm cho tốt, có lẽ giờ đây Thánh Lâm tập đoàn đã phá sản, còn Lâm Thiên Vũ cũng sớm đã phát điên rồi, đợi khi hành hạ hắn đủ, ta mới trở về trực tiếp giết hắn, kể cả linh hồn của hắn!

Lý Dương thực sự không thể bỏ mặc nghĩa phụ của mình, huống chi thời gian nghĩa phụ độ kiếp cũng không còn bao lâu nữa.

- Lý Dương, còn có một việc nhất định phải nhắc nhở người một chút, hiện tại người không cần phải lo việc tu luyện nhục thể mà cứ chuyên tâm tu luyện đao phách. Tới lúc độ kiếp, nếu như đao phách cảnh giới không đủ mà chỉ dựa vào nhục thể, xem ra sẽ có chút khó khăn.

Lý Dương bỗng hỏi:

- Bá Vương, người nói ta có phải độ kiếp hai lần không?

- Đương nhiên là chỉ một lần, làm sao có thể hai lần được? Người là người tu ma đạo, tuy người có đao phách, nhưng đao phách của người là do ma sát chi khí luyện thành, tu luyện ma sát lực, tuy khi công kích, đều là đao mang, không có khác biệt, nhưng căn bản năng lượng đều là ma sát lực, vô luận là tu luyện nhục thể hay tôi luyện đao mang, cho nên việc này không cần lo lắng.

Lý Dương suy nghĩ một chút, cũng đã minh bạch.

Tu luyện công pháp căn bản của bản thân là Ma Dương điển, còn như Thất Diệu tinh cực, bất quá chỉ là đem năng lượng chuyển hóa thành đao phách mà thôi. Tinh Cực tông sở dĩ là một tông phái tu tiên chính bởi vì tu luyện công pháp tối cơ bản của bọn họ là Hạo Đình Thanh Minh pháp quyết.

Hạo Đình Thanh Minh pháp quyết tuyệt đối là một pháp quyết tu tiên.

Một năm sau, Lý Dương đã bế quan được hai năm.

Tinh Cực tông! Trong dãy Thiên Vân.

- Hải, Tiêu Diêu, bốn chân nhân đến rồi, bốn chân nhân đến rồi!

Một bóng hình giống như quả bóng chọt lóe lên, đã tới trước chỗ ở của Tiêu Diêu tán nhân.

- Oanh!

Một khối nhục cầu thật to rơi xuống mặt đất, thì ra là Thiết Oa chân nhân, lúc ngự không phi hành với hình thể của hắn so với một quả bóng cũng không khác biệt là bao.

Tiêu Diêu tán nhân không hề thu liễm khí tức bản thân cho nên Thiết Oa chân nhân lập tức phát hiện ra chỗ ở của Tiêu Diêu tán nhân.

- Tiểu tử béo Thiết Oa, sao tới tận bây giờ mới tới?

Tiêu Diêu tán nhân bước ra.

Thiết Oa chân nhân lập tức nhăn mặt, hằn ghét nhất là bị người ta kêu là bàn tử (mập mạp), nhưng người gọi lại là Tiêu Diêu tán nhân, hắn cũng không dám nói gì.

- Luyện đan thôi, mau chuẩn bị Hạnh Linh Thất Sắc hoa để cho bốn chân nhân luyện chế linh đan. Hạnh linh đan rất sao cũng là bảo vật, có được nó, bốn chân nhân cũng nắm chắc độ được tán tiên thiên kiếp lần thứ chín!

Thiết Oa chân nhân tựa như rất hưng phấn, lần này tới đây chính là vì luyện chế Hạnh Linh Thất Sắc hoa.

Tiêu Diêu tán nhân ngược lại không hề vội vã, liền hỏi lại:

- Thời gian người độ kiếp xong đã hơn một năm rồi, sao tới bây giờ người mới tới?

Thiết Oa chân nhân thoáng có chút không hài lòng nói:

- Việc này, ai bảo tán tiên thiên kiếp lần thứ tám uy lực quá lớn chứ? Bốn chân nhân cuối cùng phải dùng tới Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung oa mới có thể chống đỡ, cho nên, Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung oa gặp phải chút vấn đề.

Tiêu Diêu tán nhân vừa nghe, nhất thời lo lắng nói:

- Tiểu tử béo nhà ngươi, sao lại làm hỏng Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung oa cơ chứ? Vậy làm sao để luyện chế Hạnh linh đan đây?

Tiêu Diêu tán nhân bắt đầu trầm nghĩ, nếu không cách nào luyện chế, cho dù một lần nuốt hết Hạnh Linh Thất Sắc hoa, tác dụng chỉ giống như Hạnh linh đan, bản thân vẫn có thể vượt qua được tán tiên thiên kiếp lần thứ chín.

Nhưng còn Lý Dương thì sao? Còn nghĩa tử của mình thì sao?

“Nếu không có cách nào luyện chế Hạnh linh đan, cứ đem Hạnh Linh Thất Sắc hoa cho Lý Dương đi. Tiêu Diêu tán nhân ta dù đối mặt với Đại La kim tiên cũng không sợ hãi, tâm cảnh đã đạt tới cảnh cửa của Tiên quân mà vẫn không thể độ kiếp, vậy cứ xem như là vận mệnh!”

Lúc này, Tiêu Diêu tán nhân quả thực đã nghĩ tới việc đem Hạnh Linh Thất Sắc hoa tặng cho Lý Dương.

Nếu Lý Dương biết, nói không biết chừng sẽ cảm động muốn chết cũng nên.

Thiết Oa chân nhân bỗng nhiên cười đắc ý nói:

- Cho nên bốn chân nhân giờ mới tới được, chỗ hỏng này bốn chân nhân phải tiêu hao gần hết toàn bộ năng lượng trong cơ thể sửa chữa. So với lần độ tán tiên kiếp còn khó khăn hơn, phải mất hơn một năm, cuối cùng mới phục hồi được Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung oa.

Tiêu Diêu tán nhân sững người, rồi lập tức thở ra một hơi, nếu như quả Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung oa bị phá hủy, hắn dù có đem Hạnh Linh Thất Sắc hoa cấp cho Lý Dương, Lý Dương có lẽ cũng sẽ không nhận.

- Tiểu tử béo từ ngươi, không ngờ lại trêu ta. Được rồi, cứ nghỉ ngơi trước đi, còn như chuyện luyện đan, không cần vội, một năm sau mới bắt đầu luyện chế.

Tiêu Diêu tán nhân cười nói.

Thiết Oa chân nhân lúc này liền nghi hoặc:

- Tiêu Diêu, ngươi chỉ còn ba năm nữa là sẽ độ tán tiên thiên kiếp lần thứ chín, luyện chế Hạnh linh đan, càng sớm càng tốt, tuy một năm nữa mới luyện chế cũng không có vấn đề gì, nhưng vì sao không luyện chế sớm một chút?

- Nghĩa tử Lý Dương của ta giờ vẫn đang bế quan, việc ta đã hứa sẽ cho người hai khóa Hạnh linh đan người có yên tâm, còn năm khóa còn lại, ta giữ hai khóa, ba khóa kia sẽ để lại cho nghĩa tử của ta, quá trình luyện chế, cũng nên cho tiểu tử nó đến xem thử để mở rộng tầm mắt.

Thiết Oa chân nhân sững người nhìn Tiêu Diêu tán nhân giống như nhìn một tên ngọc:

- Ô, Tiêu Diêu? Tên gia hỏa lãnh khốc vô tình nhà người từ khi nào lại biết quan tâm tới người khác thế? Người bị điên sao? Hạnh linh đan, một khóa đã tương đương với một tính mạng, người không ngờ lại chuẩn bị đem ba khóa cho tiểu tử kia?

Tiêu Diêu tán nhân liền xuất một đạo cấm chế, thở dài nói:

- Nói thật với người, Thiết Oa, ta và người đã có quan hệ hơn mấy ngàn năm, ta tin tưởng người, kỳ thật nghĩa tử của ta là tu ma giả!

Thiết Oa chân nhân sững sốt:

- Tu ma? Sao lại như thế? Tu ma không phải đều ở trong Tử Vong chi hải sao? Sao có thể tới được đây?

Tiêu Diêu tán nhân cười nói:

- Đừng quản làm sao nó tới được đây, nghĩa tử của ta đúng là tu ma, sau khi ta phi thăng ta cùng với nó coi như không thể gặp lại nhau được nữa, cho dù có gặp lại có lẽ cũng phải đợi hàng chục vạn năm, trăm vạn năm sau.

Thiết Oa chân nhân gật đầu nói:

- Đúng vậy, Ma giới cùng Tiên giới đối địch với nhau, hơn nữa Ma giới cũng không khác biệt so với Yêu giới bọn ta, đều cực kỳ hỗn loạn, luôn luôn xảy ra chém giết. Hẳn tới Ma giới quả thực là nguy hiểm, người cho hẳn ba khóa Hạnh linh đan cũng không nhiều, không nhiều!

Thiết Oa chân nhân hiểu rõ, sau khi Tiêu Diêu tán nhân phi thăng đã là Đại La kim tiên, hơn nữa với bản lĩnh của Tiêu Diêu tán nhân, cùng với việc Tiên giới vốn không có nhiều tranh đấu, hai khóa cũng đã là đủ rồi.

Thiết Oa chân nhân phi thăng Yêu giới, hẳn một khi phi thăng, trực tiếp đạt Yêu soái (tương đương Đại La kim tiên), tại Yêu giới còn có chỗ dựa. Nhưng Lý Dương một khi phi thăng, bắt quá bắt đầu mới chỉ là Thiên ma (tương đương với Thiên tiên), dưới hoàn cảnh của Ma giới thì bị người ta giết cũng là bình thường.

- Tiêu Diêu, Yêu giới và Ma giới là một nhà, bốn chân nhân sau này phi thăng, nhất định sẽ thay người chiếu cố hẳn!

Thiết Oa chân nhân thân là Thiết Quắc, Hồng Hoang yêu thú, thiên sinh đã có ký ức của tiền bối trong tộc, cho nên đối với việc của Ma giới cũng nắm được đôi chút.

- Ủm, vậy đành nhờ người, bắt quá, nghĩa tử của ta không phải vô dụng, hẳn tiến nhập Ma giới cũng đã có chỗ dựa!

Tiêu Diêu tán nhân cười nói, hẳn nghĩ tới nguyên thần của Hạng Vũ trong đầu Lý Dương.

Hạng Vũ năm đó là cao thủ Ma Vương hậu kỳ, tại Ma giới nhất định có thể lực của riêng mình, thuộc hạ của mình, tới lúc đó, muốn bảo vệ Lý Dương, cũng là rất dễ dàng.

- Đi, bốn chân nhân đợi ở đây một năm, chơi đùa với người cho vui, đợi một năm sau mới bắt đầu luyện đan!

Thiết Oa chân nhân dù sao cũng không nóng nảy, hẳn vừa vượt tán tiên thiên kiếp lần thứ tám, cự ly tới lần thứ chín còn xa!

Lập tức, ở trong chỗ ở của Tiêu Diêu tán nhân lại có thêm một người to béo.

Thời gian trôi đi, chỉ chờ tới ngày Lý Dương xuất quan.

159. Chương 6: Tầm Mịch Nhạc Chương

Hôm nay, đao phách của Lý Dương đã đạt tới Thanh Sắc cảnh giới sậm màu, khoảng cách tới Kim Sắc cảnh giới chỉ còn cách một bước. Vừa mới đột phá thành công, tâm tình Lý Dương rất tốt liền đi lên đỉnh tuyết phong.

Trên đỉnh núi tuyết phong.

Gió mây gào thét, tuyết bay tán loạn. Lý Dương rất thương yêu “Tuyết”, mặc cho “tuyết” có bao trùm thân thể, nhưng hắn không hề vận dụng năng lượng trong cơ thể để ngăn lại. Lý Dương lấy Bích Thủy dịch (sáo) ra rồi từ từ nhắm mắt, giữa cơn gió lạnh liền tấu lên Hồng Trần Luyện Tâm khúc khiến cho tiếng sáo vang vọng tới cả những ngọn núi ở xung quanh.

Tiếng sáo du dương uyển chuyển, tựa như đang tỉ tê về một câu chuyện tình xa xưa làm cho người ta xúc động, làm cho người ta rơi lệ. Nhưng sự cảm động này khiến cho người ta hoàn toàn chìm đắm vào bên trong, nguyện ý hết lòng lắng nghe. Đột nhiên tiếng sáo chợt trở lên im lặng, Lý Dương lại dừng lại ở chỗ cũ, trong lòng hắn kỳ thật đang có một loại tâm trạng. Nửa năm trước, hắn cũng thổi tới đây liền cảm thấy xúc động, một loại xúc động khác lạ không hề giống với Hồng Trần Luyện Tâm khúc, nhưng do Lý Dương trong lòng luôn tôn kính nghĩa phụ nên vẫn chưa từng thử qua, dù sao việc này và tu luyện công pháp giống nhau, kiêng kỵ nhất chính là tự mình sáng tạo lung tung.

Chỉ là nửa năm nay, mỗi một lần đều không thể dựa theo Hồng Trần Luyện Tâm khúc để tiếp tục thổi tới hết, trong lòng hắn liền nghĩ tới khúc nhạc có “một nửa đoạn sau” là hoàn toàn bất đồng so với Hồng Trần Luyện tâm khúc đó...

- Bá vương, ta quyết định rồi, phải thử xem, xem khúc nhạc trong lòng ta rốt cuộc là như thế nào? Ta có một loại dự cảm mãnh liệt, đây mới là ta nên thổi!

Lý Dương trong lòng đột nhiên có quyết định.

Hạng Vũ cũng nói:

- Ừm, trong khoảng thời gian gần đây, tiểu tử ngươi luôn dừng lại ở một chỗ của Hồng Trần Luyện Tâm khúc và không thể thổi tiếp, đích xác là có chuyện. Vậy ngươi hãy cứ thử khúc nhạc của chính mình đi. Nhớ kỹ, phải cẩn thận! Nếu có dấu hiệu tẩu hỏa nhập ma nhất định phải dừng lại ngay.

Hạng Vũ vẫn lo lắng Lý Dương tẩu hỏa nhập ma.

Lý Dương gật gật đầu rồi lập tức hít một hơi, hắn từ từ nhắm mắt lại và bắt đầu chậm rãi thổi tiếp. Tiếng sáo lại vang lên, Lý Dương hoàn toàn đắm chìm vào trong hồi ức của bản thân, hoàn toàn dựa theo tâm trạng của chính mình, dựa theo những kí ức còn lưu nơi sâu thẳm trong tâm hồn để thổi.

“Bi Thương nhạc chương!” tiếng sáo trầm thấp vang vọng chung quanh ngọn núi, không ngừng miên man.

Hồng Trần Luyện Tâm khúc vốn có bốn chương lớn, phân biệt gồm “Bi Thương nhạc chương” “Khoái Nhạc nhạc chương” “Tuyệt Vọng nhạc chương” “Truy Ưc nhạc chương”.

Lý Dương trong khoảng thời gian này chỉ thổi được “Bi Thương nhạc chương” cùng “Khoái Nhạc nhạc chương” còn phần sau thì cố gắng cách mấy cũng không cách nào thổi tiếp được,

bởi vì hắn không thể tuyệt vọng, người yêu hắn còn ở Quỷ giới nên Lý Dương vẫn tràn ngập hy vọng.

Nguyện vọng lớn nhất của hắn chính là sớm tu luyện thành công để phi thăng đi tìm Tuyết, trong lòng còn có hy vọng, hắn làm sao có thể tuyệt vọng đây? Chỉ là công pháp tu luyện kiêng kỵ nhất là tự ý sửa đổi, cho nên Lý Dương vẫn không dám dựa theo tâm ý của chính mình mà thổi, dù sao hiệu quả của Hồng Trần Luyện Tâm khúc đã có Tiêu Diêu tán nhân là minh chứng rõ ràng nhất. Nhưng Lý Dương không biết được là thích hợp người khác, không nhất định là đã thích hợp với mình.

Bi Thương nhạc chương, Lý Dương đắm chìm trong nỗi nhớ da diết. Đau khổ tuyệt vọng khi nhận được tin về cái chết của Tuyết... đột nhiên, khúc nhạc biến chuyển.

Vui vẻ hạnh phúc liền thay thế là Hoan Hỉ nhạc chương! Khoảng thời gian ở bên Tuyết trong bệnh viện, khuôn mặt ngây thơ trong sáng của Tuyết, mỗi ngày hơn nửa tiếng gọi điện thoại, mỗi một lần gọi tên Dịch ca ca.

Khúc nhạc dâng cao đến cực độ, chung quanh thậm chí còn sinh ra những dòng khí lưu bạo phát, Hoan Hỉ nhạc chương vừa thổi xong, đột nhiên tiếng sáo của Lý Dương lại thay đổi, không hề giống với Hồng Trần Luyện Tâm khúc, tiếng sáo hoàn toàn phát ra từ suy nghĩ trong lòng hắn.

Tầm Tầm Mịch mịch (cô đơn lặng lẽ), mỗi một ngày khổ tu, không ngừng theo đuổi cực hạn, không ngừng theo đuổi thực lực lớn mạnh hơn, kiệt lực đề cao thực lực bản thân, chỉ để có thể sớm ngày gặp lại Tuyết.

Tầm Mịch là có sự chém giết dưới địa hạ quyền đàn, có sự khổ tu dưới sông Hudson, có cả quang cảnh khi ở nơi bí mật giữa phi châu sa mạc không ngừng nghiên cứu, trải qua hiểm cảnh cử tử nhất sinh nơi cực từ ma sát, có cả cảnh cùng với Thượng Thanh cùng chém giết để giành lấy Hạnh linh đan.

Một Lý Dương chánh trực đứng cảm luân bước đi hiên ngang dưới ánh mặt trời, nhưng để đề cao thực lực, bỗng trở nên xảo trá, hung tàn, lãnh huyết (lạnh lùng, máu lạnh)... vì đề cao thực lực, hắn không tiếc gì cả.

Trong những đêm dài của cuộc sống tĩnh mịch đó, hắn đau thương, hắn hồi tưởng, hắn mượn rượu giải sầu... Hành trình “tầm mịch” vẫn chưa kết thúc, Lý Dương vẫn phải không ngừng đề cao bản thân, không ngừng khổ tu, không ngừng đề cao thực lực, bất kì ai ngăn cản hắn tìm kiếm Tuyết, dù là người hay thần đều giết không tha.

Không cần biết dùng biện pháp gì, âm hiểm cũng tốt, hung tàn cũng tốt.

Không ai, không ai có thể ngăn cản hắn, tiếng sáo của Lý Dương trở nên mờ ảo, mông lung - “trời ơi, trời ơi, thật đáng sợ, như thế nào, như thế nào tâm cảnh hắn đề cao được như vậy... làm sao lại có thể? Ta dù lĩnh ngộ (Ma thần Lục tuyết), tốc độ tâm cảnh đề cao cũng không bằng một phần trăm của hắn lúc này” Hạng Vũ cảm thấy tâm cảnh tu vi Lý Dương tăng lên liên tục với một tốc độ kinh khủng.

Nếu nói tốc độ đề cao tâm cảnh bình thường như người đi đường, thì bây giờ chính là tốc độ của hỏa tiễn được phóng đi.

Nhưng thần thức của Hạng Vũ lại không thể phát hiện những đợt sóng gợn trên người Lý Dương, những cơn sóng này chậm rãi biến từ màu đỏ nhạt của máu chuyển thành lam sắc, lam sắc quang hoa đó hoàn toàn bao bọc lấy Lý Dương.

Loại quang hoa này, thần thức linh thức vô pháp phát giác mà mắt thường lại có thể quan sát được nhưng chủ vi xung quanh lại không hề có chút vết tích nào.

Vô luận quang đường phải đi xa xôi tới đâu, vô luận tương lai gian hiểm ra sao, trong lòng Lý Dương vẫn kiên định một niềm tin là đề cao thực lực, tìm thấy Tuyết.

Một niềm tin kiên định đến mức cực đoan có thể giúp cho Lý Dương tuyệt đối không bao giờ chùn bước.

Tương lai không biết quang đường “Tầm mịch” của Lý Dương như trước vẫn phải tiếp tục, hắn không biết mình sẽ đi được tới hết quang đường này hay không, hắn chỉ biết mình vẫn phải tiếp tục bước đi. Bỗng tiếng sáo của Lý Dương dừng lại...

Tầm Mịch nhạc chương kết thúc, Lý Dương chậm rãi buông cây sáo xuống, khuôn mặt nhòa lệ.

- Trời ơi, Lý Dương...! Người, người không đến nửa ngày mà tâm cảnh đã từ Thiên Tiên hậu kỳ đạt tới Thiên La thượng tiên trung kỳ, khoảng cách ra tăng thật sự quá kinh khủng. Ba năm khổ tu khi trước tại Tiêu Diêu tiên phủ tâm cảnh đề cao xem chừng còn không bằng được nửa ngày vừa rồi của người. Trời ạ, bốn Bá vương cho tới giờ chưa từng thấy qua tốc độ tâm cảnh đề cao kinh khủng như thế.

Quá kinh khủng, tâm cảnh tu vi không ngờ cũng có thể đề cao như vậy? Hạng Vũ khiếp sợ.

nhưng là Lý Dương lại không nói gì thêm, hẳn không để ý đến việc này, hẳn chỉ biết là, bản thân tự nguyện muốn đề cao tâm cảnh, giúp cho mình tu luyện càng thêm nhanh hơn, ngày tìm được Tuyết cũng sẽ tới gần hơn.

Chỉ vậy mà thôi.

- Độn!

Lý Dương hai tay kết thủ ấn, trở lại mật thất của mình và tiếp tục tu luyện. Tầm Mịch chỉ đồ còn xa mới có thể hoàn thành, chỉ khi thực lực càng mạnh mới càng thêm nắm chắc.

Thời gian trôi đi...

Hạng Vũ có phần thất vọng, trong khi Lý Dương lần đầu tiên thổi Tầm Mịch nhạc chương, tâm cảnh đề cao kinh khủng đến khiếp người. Nhưng từ đó về sau thổi lên, mặc dù tốc độ cũng tương đối nhanh, tuy nhiên còn xa mới bằng được lần đầu tiên.

Hạng Vũ tương tự cũng thở dài một hơi.

Dù sao nếu xét đến tâm cảnh điên cuồng đề cao khi lần đầu tiên Lý Dương thổi (Tầm Mịch nhạc chương), hẳn Hạng Vũ là người đứng ngoài xem, cũng không thể tiếp nhận được kết quả này.

Tốc độ đó thật sự quá kinh khủng, chỉ nửa ngày thổi sáo, thế nhưng lại vượt qua ba năm khổ tu của Lý Dương tại Tiêu Diêu tiên phủ.

Khi ở Tiêu Diêu tiên phủ Lý Dương dù sao cũng là ở trong trạng thái “Vong ngã”. Dưới tình huống này tốc độ đã nhanh tới kinh người rồi, bởi vậy có thể tưởng tượng, tốc độ tâm cảnh lần đầu tiên Lý Dương thổi Tầm Mịch nhạc chương ra sao.

Mặc dù từ sau đó trở đi, tốc độ so với lần đầu tiên chậm hơn rất nhiều, nhưng đem so với bản thân linh ngộ Ma thần Lục tuyết thì tâm cảnh vẫn tăng tiến nhanh hơn nhiều.

Thời gian trôi qua, Lý Dương không ngừng khổ tu.

Mạnh hơn, trở nên mạnh hơn! Lý Dương trong lòng luôn chấp niệm điều này. Cho dù là ở thế giới nào cũng đều có sự tranh đoạt sinh tồn. Càng không cần nói tới Ma giới là một giới nổi danh về tranh đấu chém giết. Muốn từ Ma giới tới Quỷ giới, Lý Dương không có thực lực không thể nào làm được.

Một năm sau.

Mật thất trong lòng Tuyết Phong sơn.

Lý Dương ngồi xếp bằng trên mặt đất, giờ phút này, hẳn không tiếp tục hấp thu thiên địa linh khí, bởi Thất Diệu tinh cực đang không ngừng biến chuyển. tinh cực biến hóa màu sắc tùy theo từng cấp, màu sắc của chúng cũng giống như đao phách vậy.

Lúc này, tinh cực đang từ màu thanh sắc sậm bỗng từ từ trở nên nhạt đi. Lý Dương tay kết ấn, tâm thần khống chế tinh cực vận chuyển, tốc độ chuyển biến của tinh cực cũng không tính là nhanh, hẳn bền kiên nhẫn chờ đợi.

Đột nhiên, bảy khối tinh cực phát ra kim sắc quang mang nhàn nhạt, tinh cực đã chuyển hóa thành công, nhất thời tinh cực năng lượng tăng lên mạnh mẽ, phát xuất đạo đạo ma sát lực tiến nhập vào đao mang.

Ma sát lực không ngừng bị thu súc, sau đó bị hút vào trong đao phách, chuyển hóa thành đao mang, sau đó trải qua tinh cực chi hỏa thổi luyện, chậm rãi biến thành một bộ phận của đao phách.

“Không sai biệt lắm!” Lý Dương trong lòng máy động.

Thất Diệu tinh cực chuyển thành Bắc Đẩu thất tinh, vận chuyển dựa theo quỹ tích hỗn thuần khí lưu vận chuyển trong “Như phong Tự bế”, về phương pháp đột phá Thất Diệu tinh cực nhiều không thể kể hết.

Chu Thiên Càn Khôn viên cầu đột nhiên bành trướng lớn lên gấp đôi, sau đó co rút mạnh lại, so với trước thu nhỏ lại chỉ còn phân nửa, tinh cực chi hỏa cũng điên cuồng thiêu đốt làm đao phách chấn động, đao mang phun ra toàn bộ bị hút vào trong đao phách, không ngừng bị rèn luyện.

Khi đạt tới thanh sắc cực hạn thì đao mang mới bắt đầu chậm rãi biến hóa, màu sắc từ từ thay đổi. Lý Dương đột nhiên khẽ nhủ mày, nhất thời ma sát lực khổng lồ trong Thất Diệu tinh cực lập tức... tiến nhập vào đao phách.

Bảy đao ma sát lực trong nháy mắt liền chuyển hóa thành đao mang, sau đó liền nhập vào đao phách.

Nhất thời, phẳng phát giống như hóa học phản ứng.

Đao phách vốn biến hóa khó khăn thì đột nhiên chấn động, trong nháy mắt biến thành kim sắc nhạt màu, đột nhiên chấn động từ từ ngưng lại, kim sắc đao phách màu nhạt nhẹ nhàng lơ lửng giữa hạch tâm của Chu Thiên Càn Khôn viên cầu rồi phát ra kim sắc quang mang nhàn nhạt, chiếu sáng cả đan điền.

Kim sắc cảnh giới đao phách! Độ Kiếp kỳ!

160. Chương 7: Lục Giới

Thiết Oa chân nhân trợn trừng hai mắt, hần liếc mắt một cái đã nhận ra Lý Dương, chính là người trẻ tuổi đêm đó đã ăn toàn bộ thức ăn của hắn.

- Cũng không thể trách Thiết Oa chân nhân không biết, ngày đó đi cùng với Lý Dương có Tế Trường Phong, Lily cùng Jake.

Tế Trường Phong từ ngày chia tay với Lý Dương tại Thục Sơn kiếm phái, vừa trở về đã liền bế quan, chuẩn bị Độ Kiếp. Còn Lily và Jake cũng chỉ ở lại Tinh Cực tông vài ngày, trong khoảng thời gian này Thiết Oa chân nhân không hề tới, cho nên hắn không gặp được Lily tỷ đệ, cũng không gặp qua Tế Trường Phong, vậy nên hắn nghĩ đến nghĩa tử của Tiêu Diêu chân nhân chính là Lý Dương chính là người trẻ tuổi đêm đó cũng là lẽ thường.

- Lý Dương bá kiến Thiết Oa chân nhân, món ăn của chân nhân đêm đó, trong kí ức của văn bối giờ vẫn như mới xảy ra, thật muốn thưởng thức lại lần nữa a.

Lý Dương cười nói.

Tiêu Diêu tán nhân vừa nghe, liền nhớ tới tính tình quỷ quái của Thiết Oa chân nhân, ép buộc người khác phải tới ăn món ăn của hắn, nhất thời Tiêu Diêu tán nhân lừ lừ tức giận nhìn về phía Thiết Oa chân nhân.

Thiết Oa chân nhân vừa nhìn thấy Lý Dương liền biết không hay, bản thân thường cường hoành ép người khác phải ăn, người khác lại không dám trêu chọc hắn bởi vì hắn công lực mạnh. Nhưng dù hắn có mạnh hơn nữa thì ở trước mặt Tiêu Diêu tán nhân cũng không dám làm gì. Bây giờ nhìn vẻ mặt của Tiêu Diêu tán nhân, nhất thời có chút bối rối nói:

- Hắc hắc, Tiêu Diêu, cái này... cái này! Người biết, rõ tính tình của ta, người cũng biết... hắc hắc! Tiêu Diêu a, không nên tức giận, nghĩa tử của người bây giờ không phải vẫn khỏe mạnh sao? Bớt giận đi.

Tiêu Diêu tán nhân cũng hiểu được, nghĩa tử của mình là tu ma giả, các loại độc bình thường ngược lại có thể luyện hóa hấp thu vào trong cơ thể, không gặp phải nguy hiểm gì cả.

- Hừ, Thiết Oa tiểu bản tử (tên mập nhỏ), việc này may mắn bỏ qua là do Lý Dương hắn không có chuyện gì, nếu không...

Trong tay Tiêu Diêu tán nhân hiện lên một tia kiếm khí mê mông, một cổ cường lưu chợt đánh vào tâm thần của Thiết Oa chân nhân.

Thiết Oa chân nhân nhất thời cảm thấy tâm thần chấn động, trong lòng không khỏi khiếp sợ “Kiếm Chi Bi Sát của Tiêu Diêu quả nhiên khủng bố, ngay cả bản chân nhân cũng không chống đỡ nổi, bất quá, bất quá cũng may, Tiêu Diêu hắn ngoài lạnh trong nóng, sẽ không động thủ đối với bạn tốt vài ngàn năm là bản chân nhân ta!”

- Nghĩa phụ, con có chuyện trọng yếu muốn nói với người một chút!

Lý Dương đột nhiên nhớ tới việc của Hồng Trần Luyện Tâm khúc, việc này nhất định phải nói rõ ràng cho Tiêu Diêu tán nhân. Dù sao Hồng Trần Luyện Tâm khúc này là do Tiêu Diêu tán nhân sáng tạo nên...

- Ô, được! Đi... chúng ta tới chỗ kia ngồi xuống rồi từ từ nói chuyện.

Nói rồi, Tiêu Diêu tán nhân liền dẫn Lý Dương ra chỗ ghế đá bên cạnh, nhưng đột nhiên dừng lại, xoay người cười nói với Thiết Oa chân nhân:

- Tiểu bàn tử, người không phải rất giỏi nấu nướng sao? Mau chuẩn bị một ít đồ nhắm để cho bọn ta thưởng thức tay nghề của người được không?

Thiết Oa chân nhân hơi ngần ra rồi lập tức nở nụ cười:

- Không có vấn đề gì, cùng người khác cộng ẩm hưởng thụ mỹ vị sơn hào chính là việc bốn chân nhân yêu thích nhất.

Đột nhiên Thiết Oa chân nhân liếc nhìn Lý Dương, lo lắng nói:

- Tiêu Diêu, nghĩa tử của người tựa hồ rất tham ăn, lần trước hẳn một mình trong chốc lát đã ăn hết sạch...!

Lý Dương không khỏi bật cười, lần trước nếu không phải lo lắng có độc, e sợ rằng Jake Lily bọn họ trúng độc thì Lý Dương như thế nào có thể “ăn như sói nuốt như hổ” vậy?

Tiểu Lý, đi theo ta, đừng nhiều lời với tên mập này nữa!

Tiêu Diêu tán nhân đi thẳng tới chỗ ghế đá bên trong góc đình, cùng Lý Dương ngồi xuống...

Lâu các nơi Tiêu Diêu tán nhân làm chỗ ở rất thanh nhã, bên cạnh chiếc đình trong sân còn có một ít kỳ hoa dị thảo, Lý Dương cùng Tiêu Diêu tán nhân lúc này đang ở dưới hiên đình.

- Nghĩa phụ, con tu luyện Hồng Trần Luyện Tâm khúc trong khoảng thời gian dài, nhưng tựa hồ đối với con không có hiệu quả gì lớn!

Lý Dương mở miệng lên tiếng.

Tiêu Diêu tán nhân hơi sững sốt từ từ nhíu mày:

- Không có hiệu quả? Lẽ ra không thể như vậy, lúc trước khi ta thối, đặc biệt là lần đầu tiên tâm cảnh đề cao nhanh đến kinh khủng, rồi sau đó tốc độ đề cao chậm lại nhưng vẫn như trước so với tu chân giả bình thường còn nhanh hơn nhiều, cho nên hôm nay mới có thể đạt tới Tiên Quân tiền kỳ. Đối với ta hiệu quả tốt như thế, chẳng lẽ đối với con một chút hiệu quả cũng không có?

Lý Dương lắc đầu nói:

- Không phải không có hiệu quả, chỉ là hiệu quả không lớn, thậm chí Hồng Trần Luyện Tâm khúc tứ đại nhạc chương, con chỉ có thể thối “Bi Thương nhạc chương” “Hoan Nhạc nhạc chương, còn sau đó trở đi, con thật sự không thể tiếp tục thối nữa.

Tiêu Diêu tán nhân nhíu mày thật sâu, nghi hoặc nói:

- Không lẽ nào, lúc trước trong khi ta thối địa, “Tuyệt vọng nhạc chương” cùng “Truy Ưc nhạc chương” đối với đề cao tâm cảnh là có hiệu quả nhất, nếu con ngay cả hai đại nhạc chương này cũng không thối được thì tâm cảnh đề cao chậm vậy cũng có thể giải thích được, nhưng vì sao lại không thể thối được?

Lý Dương cười khổ nói:

- Thậm chí khi con cố gắng cường hoành thối sáo, thiếu chút nữa đã tẩu hỏa nhập ma, hơn nữa còn bị thổ huyết ngay tại chỗ, cho nên rốt cuộc không dám lại thối lại nữa!

- Tẩu hỏa nhập ma, thổ huyết?

Tiêu Diêu tán nhân liền đứng mạnh lên, hần cảm thấy rất không thoải mái. Lý Dương tu luyện bị tẩu hỏa nhập ma thổ huyết, nguyên nhân đều là bởi vì Hồng Trần Luyện Tâm khúc mà hần cấp.

- Lý Dương, như vậy đi, ta sẽ tập trung nghiên cứu lại một thời gian, con tạm thời đừng cố thử nữa, ngàn vạn lần không được cố tu luyện, nếu quả thật tẩu hỏa nhập ma, thì sẽ rất nguy hiểm.

Tiêu Diêu tán nhân vội nói.

Lý Dương nhìn bộ dáng cuống quýt lo lắng của Tiêu Diêu tán nhân, trong lòng cũng thấy cảm động, vội vàng nói:

- Nghĩa phụ, con còn chưa nói xong, mặc dù lần đó thổ huyết, nhưng sau này, con tự mình lại sáng tạo ra được một nhạc chương là “Tầm Mịch nhạc chương”.

- Tầm Mịch nhạc chương? Lý Dương a, tu luyện công pháp không thể tùy tiện sửa đổi, như vậy sẽ dễ dàng bị tẩu hỏa nhập ma. Mau nói cho nghĩa phụ, con tu luyện hiệu quả ra sao?

Tiêu Diêu tán nhân đối với Lý Dương, chính là sự quan tâm tuyệt đối, đặc biệt cự li thời gian hần độ thiên kiếp “đệ cửu Tán tiên” càng ngày càng ngắn. Một khi hần phi thăng, hần cùng Lý Dương gần như sẽ không còn ngày gặp lại nữa.

- Nghĩa phụ, yên tâm, “Tầm Mịch nhạc chương” này con thổi lên cảm giác rất thoải mái, tâm cảnh đề cao cũng rất nhanh.

Lý Dương cười nói.

Tiêu Diêu tán nhân lúc này mới có chút yên tâm, nhưng lập tức hai mắt sáng ngời, vội hỏi:

- Tâm cảnh đề cao rất nhanh? Con như thế nào sáng tạo ra được nhạc chương này?

Tiêu Diêu tán nhân hiểu rõ, nói về sự giải thích hiểu biết đối với âm nhạc, Lý Dương tuyệt đối không tính là cao thủ gì cả, sáng tạo ra nhạc chương loại này khả năng tuyệt không lớn.

- Dựa theo suy nghĩ trong lòng, theo như những gì ẩn sâu trong tâm hồn, tự nhiên thổi lên, từ đó mà thành. “Tầm Mịch nhạc chương” này đến nay chỉ là một bộ phận, bởi vì con đường tìm kiếm Tuyệt của con vẫn đang tiếp tục!

Lý Dương mỉm cười nói.

- Tìm kiếm Tuyệt, người không phải từng nói nàng đã chết rồi sao? Chẳng lẽ người nói tới Quỷ giới?

Tiêu Diêu tán nhân đột nhiên nói.

Lý Dương gật đầu. Lúc trước, sau lần đầu tiên cùng Lý Dương gặp mặt nói chuyện, Tiêu Diêu tán nhân đã biết được người yêu của Lý Dương đã chết liền không hỏi thêm quá về những việc liên quan tới chuyện này nữa, cho nên hần còn tưởng rằng Lý Dương giống như hần, người yêu đều đã hồn phi phách tán.

Tiêu Diêu tán nhân cười:

- Tốt, con còn có hy vọng, cố gắng, ta nghĩ có thể “Tuyệt Vọng nhạc chương” không thích hợp với con, dù sao ta và con tâm cảnh cũng có điểm khác biệt.

- Lý Dương, nhất định con phải ra sức cố gắng, sớm tới được Quỷ giới, tìm được Tuyệt.

Tiêu Diêu tán nhân cổ vũ nói.

Lý Dương gật đầu nói:

- Con cũng nghĩ “Tuyệt Vọng nhạc chương” ắt có vấn đề, con căn bản không thể tẩu, bởi vì nó không phù hợp với suy nghĩ trong lòng của con.

- Các người nói cái gì a, Quỷ giới?

Thiết Oa chân nhân một tay cầm năm chiếc bát đĩa thức ăn đi tới. Đương nhiên, đây là dựa vào yêu nguyên lực mạnh mẽ của hần.

- Ta chuẩn bị cố gắng tu luyện, phi thăng hậu, làm hết sức để từ Ma giới tới Quỷ giới!

Lý Dương cười nói.

Thiết Oa chân nhân sững sốt:

- Người muốn từ Ma giới tới Quỷ giới?

- Ừm!

Lý Dương Kiên định gật đầu.

Thiết Oa sắc mặt nhất thời có chút cổ quái, nhưng hần vẫn hỏi:

- Người đi Quỷ giới làm gì? Nhất định phải tới Quỷ giới sao? Quỷ giới cũng không gì là tốt cả, đi cũng chỉ vô ích.

Thiết Oa chân nhân bốn thân là Thiết Quắc, hồng hoang yêu thú, độc thú chi vương, trời sanh có truyện thừa kí ức.

Đối với tình hình các giới hần biết không ít, còn Tiêu Diêu tán nhân ngược lại nắm không được bao nhiêu.

Tiêu Diêu tán nhân cũng chỉ biết Ma giới cùng Tiên giới đối lập mà thôi.

- Tìm kiếm Tuyết, người yêu của ta!

Lý Dương trên mặt có vẻ tươi cười, ánh mắt đã có chút mờ ảo, hần đang suy nghĩ về cảnh tượng tương lai.

Tiêu Diêu tán nhân nói:

- Thiết Oa tiểu bản tử, người không phải có truyện thừa kí ức sao? Nói, mau nói, từ Ma giới tới Quỷ giới có phải là đi lại dễ dàng không?

Lý Dương vừa nghe, cũng nhất thời hi vọng nhìn Thiết Oa chân nhân.

Thiết Oa chân nhân vội vàng cười nói:

- Ân, nói như thế nào đây, có chút khó khăn nhưng không tính là lớn. Chỉ cần cố gắng, nhất định có thể!

Nhưng Thiết Oa chân nhân trong lòng lại thầm nghĩ “tới Quỷ giới ư? Lý Dương này, ai dà, hần tưởng rằng Quỷ giới dễ tiến nhập như vậy sao?”

Ở nơi sâu thẳm trong đầu của Lý Dương, Hạng Vũ tự nhủ “Quỷ giới, có lẽ bốn Bá vương phải hỗ trợ mới có chút hy vọng. Ân, nếu sư tôn Xuy Vưu Đại tôn có thể ra tay thì sẽ đơn giản. Đáng tiếc tính tình của sư tôn hiện nay, Lý Dương hần muốn tiến vào Quỷ giới cũng không phải dễ dàng việc dễ dàng, cho nên bốn Bá vương xem ra hiện tại vẫn không thể nói cho hần. Đợi hần tiến nhập Ma giới mới nói chuyện này sau, cho hần thêm chút hy vọng!” Hạng Vũ cũng hiểu được, tiến vào Quỷ giới rất khó, cho nên hần tạm thời che giấu, mặc kệ như thế nào, trước tiến nhập Ma giới rồi nói sau.

Tới Ma giới rồi mới lại lo về việc tiến nhập Quỷ giới.

Lý Dương nghe được Thiết Oa chân nhân nói vậy, liền mỉm cười cười:

- Cho dù là ai, nguy hiểm ra sao, đều không thể ngăn trở ta!

Niềm tin trong lòng Lý Dương cực kỳ kiên định. Vì tìm Tuyết, vô luận việc gì cũng không thể mê hoặc hay lung lay được hần.

Lý Dương không phát hiện ra, tâm tính hần càng kiên định, tín niệm càng rõ ràng, tâm cảnh càng dễ dàng đề cao.

- Ân, tự tin cũng là chuyện tốt. Tiếp tục cố gắng lên, không nói nữa, tới thưởng thức cao lương mỹ thực do bốn chân nhân làm đi. Oa! Sách... sách... sách... ! Phi Thố này cũng không tồi, tốc độ nhanh vô cùng, hơn nữa số lượng cũng không nhiều lắm, bốn chân nhân muốn bắt cũng có chút khó khăn, mau tới ăn đi!

Thiết Oa chân nhân vừa nói vừa làm, lúc này đã đặt những bát đĩa xuống, để cho Lý Dương cùng Tiêu Diêu tán nhân thưởng thức.

Lý Dương không phát hiện ra Thiết Oa chân nhân có chút không đúng, nhưng Tiêu Diêu tán nhân lại phát hiện được. Lý Dương cùng Thiết Oa chân nhân kết giao chưa bao lâu, cho nên không nhìn ra điểm gì lạ.

Nhưng Tiêu Diêu tán nhân cùng Thiết Oa chân nhân này kết giao mấy ngàn năm, đối Thiết Oa chân nhân hiểu rất rất rõ ràng. Chỉ bằng lời nói vừa rồi cùng vài động tác không tự nhiên của Thiết Oa chân nhân, Tiêu Diêu tán nhân liếc mắt cũng nhìn ra, Thiết Oa chân nhân vừa rồi vẫn chưa nói hết sự thật.

- Được, ăn thôi, ăn thôi!

Tiêu Diêu tán nhân cũng không nóng vội, đợi sau này sẽ tìm Thiết Oa chân nhân hỏi chuyện, lúc này liền cùng Lý Dương thưởng thức thịt Phi Thố.

- Mùi vị rất ngon, quả là rất ngon!

Lý Dương cười hì hì gấp một miếng lớn...

Trong phòng Thiết Oa chân nhân.

“Két” Tiêu Diêu tán nhân mới mở cửa bước vào rồi lập tức đóng lại và bố trí cấm chế.

Thiết Oa chân nhân mồ hôi nhễ nhại nghi hoặc nói:

- Tiêu Diêu, ngươi đến đây là làm gì? Có việc gì trọng yếu? Sao lại cẩn thận như thế?

Tiêu Diêu tán nhân liếc mắt nhìn Thiết Oa chân nhân, nghiêm túc nói:

- Cùng ta nói cho rõ ràng, từ Ma giới tới Quỷ giới rất khó phải không? Không cần phải nói dối ta, tiểu bản tử ngươi trong lòng nghĩ cái gì, ta đều có thể biết được rõ ràng.

Thiết Oa chân nhân nhất thời cười khổ:

- Bị người thấy rồi, ai, nghĩa tử của người, ai, quả là một đứa nhỏ đáng thương!

Thiết Oa chân nhân thở dài một hơi.

Tiêu Diêu tán nhân cũng có dự cảm trước, cho nên vừa rồi không có hỏi lại Thiết Oa chân nhân trước mặt của Lý Dương.

- Rốt cuộc là ra làm sao?

Tiêu Diêu tán nhân hỏi.

Thiết Oa chân nhân lắc đầu cười nói:

- Ta bắt quả cũng chỉ là thông qua truyền thừa ký ức biết được mà thôi. Hơn nữa hiện tại ta công lực không đủ, rất nhiều ký ức còn bị phong ấn, nhưng chỉ theo những gì ta được biết, ta có thể nói cho người biết!

Tiêu Diêu tán nhân lập tức tập trung lắng nghe.

- Từ khi Bàn Cổ khai thiên lập địa, phân ra Lục giới, người biết Lục giới là gì không?

Thiết Oa chân nhân cười, nói:

- Ta nói cho người, chính là phân thành Phật, Tiên, Quỷ, Ma, Yêu, và Minh giới, tổng cộng có Lục giới, trong đó Phật giới, Tiên giới cùng với Quỷ giới xem như là một phe, Ma giới, Yêu giới cùng với Minh giới xem như một phe.

Tiêu Diêu tán nhân trong lòng có dự cảm không tốt.

- Thiết Oa, ngươi muốn nói cho ta biết, Quỷ giới cùng Tiên giới là một nhà, Ma giới không kẻ nào được phép tiến vào Quỷ giới sao?

Tiêu Diêu tán nhân trong lòng có chút rối loạn, nếu thật sự như thế, thì thật nguy rồi.

Thiết Oa chân nhân lắc đầu nói:

- Không phải không thể đi, muốn đi, vẫn là có thể. Quỷ giới cùng Minh giới nguyên bản là một thể ở giữa bị Bắc Minh chi hải rộng lớn khôn cùng phân cách, cho nên chia ra làm Quỷ giới cùng Minh giới. Từ Ma giới tiến vào Minh giới, khó khăn, nhưng là khó khăn không lớn, nhưng muốn xuyên qua Bắc Minh chi hải, tiến vào Quỷ giới...

- Tiêu Diêu, ta chỉ có thể nói cho người, những người trong ký ức của ta thành công xuyên qua Bắc Minh chi hải đều nhân vật cấp bậc là Ma đế hoặc Đại tôn. Người nói Lý Dương tiến vào Quỷ giới có thể mấy phần khả năng thành công?

Tiêu Diêu tán nhân có điểm sững sốt. Ma đế, Đại tôn là cấp bậc gì, Tiêu Diêu tán nhân cũng hiểu được đều thuộc vào hàng cao thủ tối cường của các giới, Lý Dương muốn đạt tới cấp bậc này, cho dù thiên tư cao, cũng phải tu luyện rất lâu.

- Ai, thấy được quang mang kiên trì tin tưởng trong mắt của đứa nhỏ Lý Dương này ta cũng không dám nói với hắn ai, thật là một đứa nhỏ đáng thương!

Thiết Oa chân nhân thở dài nói.

Tiêu Diêu tán nhân suy nghĩ hồi lâu, cũng thở dài một hơi.

161. Chương 8: Luyện Đan

Lý Dương vẫn như trước tràn đầy niềm tin, vẫn cố gắng nỗ lực tu luyện. Không hiểu vì sao, nhìn thấy Lý Dương như thế, Tiêu Diêu tán nhân luôn cảm thấy buồn rầu, thậm chí hắn còn muốn đem hơn một nửa số Hạnh linh đan sau này luyện chế được cho Lý Dương.

Tiêu Diêu tán nhân lúc này đang ở trong sân.

- Tiêu Diêu, chúng ta cũng nên bắt đầu luyện đan thôi!

Thiết Oa chân nhân từ đằng sau Tiêu Diêu đi tới, lên tiếng hỏi.

Tiêu Diêu tán nhân gật đầu:

- Đệ cửu tán tiên kiếp của ta cũng sắp tới, đúng là nên bắt đầu luyện chế. Được, người đối với việc luyện chế có nắm chắc không? Theo ta được biết, luyện chế đan dược cũng có khả năng thất bại.

Thiết Oa chân nhân gật đầu nói:

- Đúng vậy, luyện chế đan dược đúng là có khả năng thất bại, nhưng đó là bởi vì tài liệu phân phối có vấn đề, đặc biệt là trong lúc luyện đan, chỉ cần sai sót một chút là đã có chuyện, luyện chế thất bại sẽ bị nổ tung!

- Vậy Hạnh linh đan?

Tiêu Diêu tán nhân có chút lo lắng.

Thiết Oa chân nhân cười nói:

- Người yên tâm, những đan dược khác cần phải có đến cả trăm cả ngàn loại nguyên liệu quý hiếm khác nhau, mỗi loại tỉ lệ đều không thể sai sót, nhưng còn Hạnh linh đan này lại không giống vậy, nó chỉ cần tài liệu là Hạnh Linh Thất Sắc hoa, còn những tài liệu khác đều không cần đến. Tam Biện Thánh Linh điệp cùng với Thất Biện Thất Sắc hoa, dùng để luyện chế, cực kì hoàn mỹ, tuyệt đối không gặp chuyện gì cả. Đương nhiên, vũ hỏa cùng văn hỏa khổng lồ cũng phải không xuất hiện vấn đề.

- Vũ hỏa văn hỏa? Người liệu có gặp vấn đề gì không?

Tiêu Diêu tán nhân lập tức hỏi.

Thiết Oa chân nhân tự tin mỉm cười:

- Hà hà, bốn chân nhân gần vạn năm nay hỗn vô nhất khí diệu dung oa (lò luyện đan hỗn vô nhất khí) của ta đã nấu qua không biết bao loại cao lương mỹ vị, đối với việc khống chế vũ hỏa cùng văn hỏa, ta tuyệt đối đã đạt tới mức lô hỏa thuần thanh!

Sự tự tin này của Thiết Oa chân nhân, Tiêu Diêu tán nhân có thể cảm nhận được.

“Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa” vốn là một chiếc lò dùng để luyện đan nhưng Thiết Oa chân nhân lại dùng nó để nấu thức ăn, cần phải biết rằng vũ hỏa hơi lớn một chút, thức ăn đã có thể bị nấu thành

than, văn hỏa không đủ, hương vị cũng không ngon. Dùng “Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa” nấu thức ăn, đối với vũ hỏa cùng văn hỏa yêu cầu so với luyện đan còn cao hơn nhiều.

- Vạn năm qua nấu qua bao nhiêu loại mỹ vị, vũ hỏa cùng văn hỏa tuyệt đối không có vấn đề gì!

Thiết Oa chân nhân vỗ ngực cam đoan.

Tiêu Diêu tán nhân lúc này mới hơi yên tâm nhưng trong lòng vẫn còn chút lo lắng, dù sao vẫn có khả năng thất bại, hẳn không cách nào yên lòng. Luyện chế Hạnh linh đan, Lý Dương cùng với Áo Quang chân nhân cũng được thông báo, còn những người khác trong Tinh Cực tông không một ai được biết.

Trong phòng luyện đan của Tinh Cực tông.

- Trong vòng nửa năm, cấm không ai được bước vào phòng luyện đan nửa bước!

Áo Quang chân nhân hạ lệnh đối với toàn bộ đệ tử trong Tinh Cực tông. Sau đó Áo Quang chân nhân, Lý Dương Thiết Oa chân nhân, Tiêu Diêu tán nhân bốn người bước vào phòng luyện đan. Hơn nửa Tiêu Diêu tán nhân còn tự mình xuất thủ, bố trí một đại trận ở bên ngoài phòng luyện đan.

- Bốn Bá vương không hiểu sao luôn cảm thấy nghĩa phụ của người đối với trận pháp cũng rất tinh thông? Đại trận này thật thâm ảo, cho dù là bốn Bá vương cũng không nhìn thấu được, không biết nếu có Hầu Tinh ở đây, liệu có nhìn thấu nổi không.

- Hạng Vũ thăm than trong đầu Lý Dương.

Lý Dương cũng cảm thán, lần đầu tiên khi phát hiện ra Hạnh Linh Thất Sắc hoa, hẳn thấy hồ nước nơi Hạnh Linh Thất Sắc hoa sinh trưởng bị một huyền trận cực lớn che phủ. Hiển nhiên, nghĩa phụ của hắn phải cực kì tinh thông trận pháp.

Lý Dương nhìn về phía Tiêu Diêu tán nhân, hỏi:

- Nghĩa phụ, con còn chưa biết người trước đây ở tại tông phái nào!

Tiêu Diêu tán nhân nghe xong liền cười nói:

- Đó là một tông phái nhỏ, so với Tinh Cực tông còn nhỏ hơn nhiều. Bất quá lịch sử của nó lại rất lâu đời, thậm chí còn dài hơn cả Thượng Thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái, chỉ là người ngoài gần như không ai biết!

-Ồ?

Lý Dương bắt đầu tò mò.

Một tông phái so với Thượng Thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái còn có lịch sử lâu đời hơn, hơn nữa lại là một tông phái nhỏ. Một tông phái có thể duy trì lâu như vậy, dĩ nhiên phải có chỗ nào đó thần bí, cao thâm.

- Tông phái của ta quản giáo đệ tử rất lỏng lẻo, năm đó ta đam mê trận pháp cùng âm nhạc, bỏ bê tu luyện nên mất cả ngàn năm mới độ kiếp. Nếu khi xưa ta nỗ lực tu luyện, độ kiếp sớm mấy trăm năm, cùng với Tì Cơ ở một nơi. Tin rằng đám hỗn đản đó sẽ không có cơ hội làm hại Tì Cơ!

Gương mặt của Tiêu Diêu tán nhân lộ một tia sát khí.

Lý Dương trong lòng hiểu rõ, hẳn cùng Tiêu Diêu tán nhân đã ở bên nhau một khoảng thời gian, cảm nhận được Tiêu Diêu tán nhân không phải là người tư chất thấp kém gì cả. Tại sao khi xưa lại phải mất cả ngàn năm mới có thể độ kiếp, hơn nữa còn độ kiếp thất bại? Thì ra năm đó Tiêu Diêu tán nhân phần lớn tinh lực đều là dùng nghiên cứu trận pháp cùng âm nhạc.

- Được rồi, không nói nữa, Áo Quang, Lý Dương, các người ngồi xuống mấy chiếc ghế bên cạnh đi, chúng ta ở đây không thể quấy rầy Thiết Oa.

Tiêu Dao chân nhân nhắc nhở Lý Dương cùng Áo Quang chân nhân, Lý Dương cùng Áo Quang chân nhân liền ngồi xuống mấy chiếc ghế trong góc phòng luyện đan, Tiêu Diêu tán nhân cũng ngồi bên cạnh Lý Dương.

Ba người ngồi đối xứng với nhau, nhìn về phía Thiết Oa chân nhân ở giữa.

- Hô!

Một đạo thất sắc quang mang từ trong tay Tiêu Diêu tán nhân bay ra, Thiết Oa chân nhân liền tiếp lấy, đó chính là Hạnh Linh Thất Sắc hoa.

- Thiết Oa, hôm nay tất cả đều giao cho người, chúng ta ba người chỉ đứng ngoài quan sát, đợi 130 ngày sau chúng ta chờ tin mừng của người!

Tiêu Diêu tán nhân cười nói.

Thiết Oa chân nhân tự tin mỉm cười:

- Yên tâm đi!

Lý Dương, Áo Quang chân nhân, Tiêu Diêu tán nhân ngồi xếp bằng trên ghế, nhìn Thiết Oa chân nhân luyện đan.

- Lên!

Thiết Oa chân nhân quát khê một tiếng, nhất thời “Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa” bay lên và không ngừng tỏa ra. Vốn chỉ kích cỡ lúc đầu của nó chỉ bằng một “nồi cơm điện”, trong phút chốc đã cao hơn chiều cao của hai người, vô cùng to lớn.

- Khai!

Thân hình mập mạp của Thiết Oa chân nhân xếp bằng từ từ bay lên, trong tay vài đại thủ ấn huyền ảo phóng ra, lập tức nắp đỉnh của “Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa” mở ra, một ngọn lửa cực nóng lan tỏa khắp cả phòng luyện đan, nhiệt độ cực cao, nếu là người bình thường, sợ rằng chưa tới nửa phút đã không chịu nổi.

Cho dù là tu chân giả bình thường, sợ rằng cũng cảm thấy khó chịu. May mà, bốn người này chỉ có Lý Dương là Độ Kiếp hậu kỳ cao thủ, nhưng hẳn lại là tu ma giả, nhục thể đề kháng cực cao không cần phải nói.

Hạnh Linh Thất Sắc hoa từ trong tay Thiết Oa chân nhân bay lên rồi lơ lửng trước mặt Thiết Oa chân nhân, chúng phóng ra bảy đạo hào quang màu sắc khác nhau, rực rỡ chói mắt.

- Tam Biện Thánh Linh diệp!

Thiết Oa chân nhân gương mặt nghiêm túc, không còn một chút đùa cợt nào như trước đây, một đạo yêu nguyên lực phóng ra, lập tức Tam Biện Thánh Linh diệp (ba cánh hoa màu xanh của Hạnh Linh Thất Sắc hoa) ly khai khỏi bản thể thất sắc hoa rồi bay vào trong miệng của “Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa”.

- Lửa lên!

Chân hỏa trong người Thiết Oa chân nhân phóng ra, bay xuống tầng phía dưới của “Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa”. Hỗn nguyên nhất khí diệu dung oa phân làm hai tầng, tầng dưới là lửa, còn tầng trên dùng để luyện chế đan dược, chân hỏa của Thiết Oa chân nhân phát ra chính là nhằm vào tầng dưới.

Tam Biện Thánh Linh diệp ở bên trong bắt đầu phiêu phù (tan chảy), lửa bình thường căn bản không thể thiêu đốt nửa phần của chúng, cho dù là tam muội chân hỏa hoặc tinh cực chi hỏa của Lý Dương, cũng không có hiệu quả. Chỉ có thể dựa vào lò luyện đan đỉnh cấp, có công hiệu như “Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa”, thêm vào thể nội chân hỏa, mới có thể từ từ dung hóa được.

Chỉ thấy Tam Biện Thánh Linh diệp từ từ chuyển từ màu xanh biếc thành chất lỏng trong suốt, chất lỏng trong suốt màu xanh biếc không ngừng bay quanh trong lò.

Thiết Oa chân nhân chọn đúng thời gian, lập tức phóng ra một đạo yêu nguyên lực, tách Thất Sắc hoa trong Hạnh Linh Thất Sắc hoa ra, bảy cánh hoa theo thứ tự “xích, chanh, hoàng, lục, thanh, lam, tử” theo thứ tự bay vào trong, không ngừng dung hợp với chất lỏng màu xanh biếc.

- Hô!

Bỗng nhiên, ở tầng phía dưới của “Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa” tựa như có gió lớn nổi lên, chân hỏa, hỏa diễm chợt bùng lên mạnh mẽ, trong nháy mắt cả “Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa” từ từ chuyển thành màu đỏ, nhiệt độ trong phòng luyện đan cũng tăng lên rất nhiều.

Lý Dương ở bên cạnh vẫn chăm chú nhìn không chớp mắt.

- Lý Dương, đây chính là vũ hỏa luyện chế, ngọn lửa cực kì nóng, hơn nữa tùy lúc còn phải biến hóa cực kì phức tạp, sai một chút là toàn bộ một lô đan dược sẽ bị hỏng. Nhìn vẻ mặt của cái tên Thiết Oa to béo kia có vẻ rất tự tin, bộ dạng cũng rất thoải mái.

Hạng Vũ tại Ma giới cũng được tính là kiến thức bác đại tinh thâm, đối với luyện đan cũng biết được vài kiến thức cơ bản, không giống với Lý Dương, đối với luyện đan một chút cũng không biết.

- Nghe nghĩa phụ nói, vũ hỏa này phải luyện trong bảy bảy bốn chín ngày, tâm thần luôn phải tập trung không chế, cần phải tiêu hao một lượng lớn tinh thần!

Bốn mươi chín ngày phải hoàn toàn ở vào trạng thái tập trung tinh thần cao độ, Lý Dương có thể tưởng tượng được tiêu hao ra sao.

Hạng Vũ nói:

- Ủm, tiêu hao hẳn là rất lớn, nhưng cứ nhìn bộ dạng tự tin của tên Thiết Oa kia, hẳn là phải nắm chắc trong tay!

Hạng Vũ cũng không xác định được, tuy rằng hẳn biết được vài chuyện về việc luyện đan, nhưng cũng chưa từng nghiên cứu qua.

Thiết Oa chân nhân đâu chỉ thoải mái. Thao túng vũ hỏa, hẳn quả thực không hề tiêu hao tinh thần, hẳn biết được khi nào chân hỏa phải nóng rực, khi nào phải thay đổi chậm rãi, tất cả đều cực kỳ dễ dàng, luyện đan lần này thời gian lâu, vũ hỏa biến hóa cũng không tính là nhanh.

Như nấu ăn lại không giống vậy, tựa như linh thú tầm thường nhất tại Côn Lôn tiên cảnh bình thường cũng chỉ nấu có nửa ngày. Thời gian tuy ngắn nhưng tần suất vũ hỏa biến hóa cũng cao hơn. Muốn nấu để phát huy tới mùi vị ngon nhất, vũ hỏa phải thay đổi cực nhanh, vượt xa luyện đan.

Dùng lò luyện đan để nấu ăn, xem ra còn chưa có cao thủ luyện đan nào có được thực lực như vậy.

Một ngày trôi qua...

Lý Dương cũng từ từ nhắm mắt, bắt đầu nghiên cứu công pháp trong Ma Thần lục tuyệt. Ảo Quang chân nhân cùng Tiêu Diêu tán nhân cũng bắt đầu nhắm mắt tĩnh tu, chỉ có Thiết Oa chân nhân vẫn chú ý tới vũ hỏa luyện đan, không dám ngơi nghỉ lúc nào. Bất quá đối với cao thủ cấp bậc như hắn mà nói, căn bản không cần phải nhắm mắt nghỉ ngơi.

Bảy bảy bốn chín ngày.

Lý Dương, Ảo Quang chân nhân và Tiêu Diêu tán nhân đều đã mở mắt tập trung nhìn về phía “Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa” ở giữa. Hôm nay chính là ngày vũ hỏa luyện chế chấm dứt, cũng là lúc trọng yếu nhất trong quá trình luyện đan.

- Phốc!

Thiết Oa chân nhân cũng biết lần luyện đan này cực kỳ qua trọng, vì để đảm bảo thành công, liền cắn đầu lưỡi, phun ra một ngụm máu.

Giữa chân của Thiết Oa chân nhân không ngờ lại từ từ mọc lên một chiếc sừng màu bạc.

“Thiết Quắc Huyết hỏa!”

Một đạo quang mang màu bạc từ chiếc sừng mới mọc lên bắn ra, trực tiếp phóng vào trong lớp huyết vụ, lập tức bên trong huyết vụ có đạo đạo quang mang màu bạc lưu chuyển. Trong nháy mắt huyết vụ đã bay vào tầng dưới của “Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa”.

- Hô!

Chân hỏa hỏa diễm không ngờ lại cao lên gấp ba, bên trong ngân sắc quang mang không ngừng lóe lên.

Thiết Oa chân nhân chính là đem năng lượng từ trong sừng bạc đặc trưng của Thiết Quốc nhất tộc ra dùng hết. Đây là tuyệt chiêu luyện đan của hắn, một đạo năng lượng vừa rồi, Thiết Oa tối thiểu phải khổ tu ba năm mới có thể khôi phục được.

- Oanh!

Đột nhiên “Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa” vang lên tiếng nổ.

Lý Dương Tiêu Diêu tán nhân cùng Áo Quang chân nhân trong lòng cả kinh “nổ lò rồi sao?” Lý Dương trong lòng lo lắng, chỉ là nhìn vẻ tự tin tươi cười của Thiết Oa chân nhân, hắn vẫn còn dằn lòng lại được.

- Phốc!... Phốc!...

Một loạt âm thanh đê trầm bạo tạc vang lên từ tầng dưới của “Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa”, cả “Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa” phát ra quang mang màu đỏ nóng rực, trong tầng trên của “Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa”, bảy đạo dịch thể quay lấy nhau tạo thành vòng tròn.

Nhiệt độ ngày càng cao, những tiếng nổ kịch liệt không ngừng vang lên, “Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa” tựa như một hỏa cầu nóng rực, khiến người ta vô pháp tiếp cận.

- Hô!

Thiết Oa chân nhân đột nhiên phát tay một cái, chân hỏa cùng với y tâm ý tương thông liền nhỏ lại mười lần, trở thành từng đốm lửa nhỏ.

Nhiệt độ của “Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa” nhất thời bắt đầu giảm xuống, những tiếng nổ kịch liệt khi này cũng biến mất.

- Tiếp theo sẽ là văn hỏa luyện chế! Mọi người không cần vội vã, chỉ cần chú ý một chút. Hắn sẽ không gặp phải vấn đề gì cả. Tất cả cứ an tâm tĩnh tu, đợi thêm chín chín tám một ngày nữa sẽ là lúc đan được luyện thành.

Thiết Oa chân nhân lộ rõ vẻ cao hứng, mỉm cười vui vẻ nói. Lúc này y cũng có thể thả lỏng, văn hỏa luyện chế chỉ cần cẩn thận một chút. Rất nhiều cao thủ luyện đan tự mình tiến hành vũ hỏa luyện chế xong, đến phần văn hỏa luyện chế đều để cho đồng tử của mình coi sóc.

Chỉ là văn hỏa luyện chế thời gian bình thường đều lâu hơn vũ hỏa luyện chế nhiều.

- Vũ hỏa luyện chế hoàn mỹ vô khuyết, đặc biệt là cuối cùng từ vũ hỏa chuyển thành văn hỏa không ngờ khiến cho vũ hỏa đạt tới cực trí sau đó trong nháy mắt lại hạ xuống mức thấp nhất. Thiết Oa chân nhân này quả nhiên là luyện đan đại gia. Bình thường người luyện đan không dám dùng tới phương pháp này, tuy phương pháp này có thể khiến cho công hiệu của đan được đạt mức tốt nhất, nhưng như vậy sẽ rất dễ bị vỡ lò. Bất quá Thiết Oa chân nhân này khổng chế vũ hỏa tuyệt đối đã đạt tới mức lô hỏa thuần thanh!

Hạng Vũ tán thưởng.

Lý Dương mỉm cười tán đồng, vừa rồi “Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa” không ngờ lại phát ra ngọn lửa nóng tới mức như vậy, Lý Dương thậm chí còn lo lắng sợ rằng sớm bị nổ lò, nhưng chỉ trong nháy mắt ngọn lửa đã lại hạ xuống mức thấp nhất.

Lý Dương từ từ nhắm mắt. Tĩnh tu chín chín tám một ngày, chín chín tám một ngày sau, chính là ngày đan được luyện thành.

Thời gian trôi đi, trong phòng luyện đan, bốn người tĩnh tọa không hề nhúc nhích.

- Hôm nay chính là ngày đan được luyện thành, chuẩn bị mở lò!

Tiếng của Thiết Oa chân nhân vang lên. Lý Dương lập tức mở mắt.

162. Chương 9: Âm Mai

- Tiêu Diêu đợi tới khi đỉnh lò mở ra, bảy khóa Hạnh linh đan sẽ phóng nhanh ra ngoài. Nhiệm vụ thu lấy linh đan giao cho người đó.

Thiết Oa chân nhân lúc này nói với Tiêu Diêu tán nhân đứng bên cạnh.

Trong tay Tiêu Diêu tán nhân đã có một bình ngọc liền khế gập đầu, mọi việc đều đã chuẩn bị xong.

- Hừ...

Thiết Oa chân nhân khế máy môi, từng đạo chân hỏa ở tầng dưới của “Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa” hạ liền bay vào miệng hắn. Yêu hạch chân hỏa cùng với tam muội chân hỏa của người tu tiên cùng có một tính chất, công lực càng cao thì uy lực càng lợi hại.

Thân thể to lớn của Thiết Oa chân nhân khế bay bổng lên, những ngón tay to bè trở nên linh xảo vô cùng. Đạo đạo thủ ấn bay ra khỏi thủ chương rồi vây xung quanh thân thể y. Thủ ấn tạo thành đủ các loại ấn ký, thiên kỳ bách quái, nhưng đều được sắp xếp theo một thứ tự nhất định.

- Mở!

Thiết Oa chân nhân quát khế một tiếng, hơn mấy trăm đạo thủ ấn xung quanh thân thể hắn liền hợp lại thành một đạo kim quang rồi bắn vào trong “Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa”.

- Oanh!

Giống như khi người ta mở một chiếc nút bấc (uống champagne), đỉnh của “Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa” hóa thành một đạo lưu quang bay lên cao. Lập tức từ trong tay của Thiết Oa chân nhân xuất ra đạo đạo yêu nguyên lực, như những sợi tơ giữ chiếc đỉnh lại.

- Tiêu Diêu, cẩn thận đó!

Vừa thu đỉnh lại, Thiết Oa chân nhân vừa hét lớn một tiếng.

Tiêu Diêu tán nhân cũng biết thời khắc quan trọng nhất đã tới.

Bên trong của “Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa” không ngừng bị thiêu đốt bởi một sức nóng đáng sợ, nội bộ bị áp suất tới một mức kinh người. Vừa rồi nắp đỉnh bay lên, khí áp cường đại trong “Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa” lập tức đẩy bảy khóa Hạnh linh đan bắn ra giống như những viên đạn, chúng bay như thiểm điện, không theo một quy luật nào cả.

Bảy khóa Hạnh linh đan, mỗi một khóa đều phát ra quang mang bảy màu chói mắt giống như những viên bảo châu. Lúc này chúng đã đạt tới một tốc độ vượt qua súng đạn bình thường, thậm chí trước mắt mọi người, bảy khóa Hạnh linh đan này hình thành một quỹ tích tựa như cầu vòng vậy.

- Hô!

Tựa như dùng phép phân thân, thực lực cường đại của Tiêu Diêu tán nhân hoàn toàn bộc phát, trong nháy mắt tốc độ đã đạt tới cực hạn. Trong mắt Lý Dương, Tiêu Diêu tán nhân tựa như trong nháy mắt chia ra làm bảy đồng thời bay về phía bảy khóa Hạnh linh đan. Tiêu Diêu tán nhân cũng vô cùng cẩn thận. Hắn biết rõ, Hạnh linh đan hiện tại tốc độ cực nhanh, chỉ cần đánh vào cũng có thể xuyên qua được bình ngọc, cho nên trong bình còn phải bố trí thêm một tầng tiên nguyên lực để bọc lót.

- Phốc!... Phốc!...

Bảy tiếng động rõ ràng vang lên, nhất thời tất cả đều lộ vẻ vui mừng.

- Thu!

Thiết Oa chân nhân lúc này nhẹ nhàng phát tay một cái, lập tức “Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung Oa” bay lên, hơn nữa còn từ từ thu nhỏ lại chỉ còn kích cỡ bằng một chiếc “bát ăn cơm” (tay tác giả này phê hay sao ấy, chương trước rõ ràng xuất ra mới đầu là bằng nồi cơm điện – vandai79) như trước. Thiết Oa chân nhân tùy ý vứt vào trong chiếc túi ở sau lưng.

Tiêu Diêu tán nhân mỉm cười hạ xuống, tay trái nâng cao bình ngọc, bảy quả Hạch linh đan phát ra quang mang bảy màu xuyên qua bình, lập tức bảy đạo ánh sáng rực rỡ làm che kín cả miệng bình.

Tiêu Diêu tán nhân nhẹ nhàng đóng nắp bình ngọc lại. Lập tức bảy đạo quang mang biến mất không thấy đâu nữa.

Hạch linh đan, công hiệu tuy kém Cửu Chuyển kim đan trong truyền thuyết một tầng nhưng đã là hạng cực phẩm linh đan. Vô luận là Tiên giới hay Ma giới cũng là báu vật không thể cường cầu.

Hôm nay, cùng một lúc lại xuất hiện tới bảy khóa.

- Hạch linh đan tại Tiên giới cũng là trân bảo, không ngờ rằng tại Phàm Nhân giới mà ta cũng có được!

Tiêu Diêu tán nhân lúc này trong lòng thoáng có chút không tin tưởng, Hạch Linh Thất Sắc hoa tuyệt đối là thiên địa trân bảo, nếu xét về đẳng cấp thì còn cùng cấp bậc với cả thượng phẩm tiên khí.

- Thiết Oa, người luyện chế Hạch linh đan cũng tốn không ít công sức, hai khóa trong này sẽ thuộc về người, ta hai khóa, còn lại ba khóa sẽ cho nghĩa tử Lý Dương của ta!

Tiêu Diêu tán nhân lên tiếng.

Hạch Linh Thất Sắc hoa này vốn thuộc về Tiêu Diêu tán nhân, phân chia thế nào đều do Tiêu Diêu tán nhân định đoạt.

Thiết Oa chân nhân luyện chế Hạch linh đan, không phải không có công, nhưng chỉ một viên Hạch linh đan cũng đủ để làm thù lao, bất quá Thiết Oa chân nhân cùng Tiêu Diêu tán nhân quan hệ gần gũi, quen biết nhau cả mấy ngàn năm, cấp cho hai khóa cũng là bình thường.

- Hai khóa Hạch linh đan, ha ha, thực sự là hai khóa sao, chỉ cần có một khóa Hạch linh đan thôi, bốn chân nhân đã nắm chắc có thể vượt qua được đệ cửu tán tiên kiếp rồi. Một viên còn lại, tới được yêu giới, bốn chân nhân cũng có thể xem như có thêm một mạng.

Thiết Oa chân nhân hai mắt sáng rỡ, lập tức thu lấy hai khóa hạch linh đan.

Hạch linh đan trân quý ra sao? Tiêu Diêu tán nhân chưa từng tới Tiên giới, cho nên có thể không biết được rõ ràng lắm. Nhưng Thiết Oa chân nhân có truyền thừa ký ức, về sự trân quý của Hạch linh đan lại hiểu rất rõ.

Thứ gì là quan trọng nhất? Đương nhiên là sinh mạng!

Một khóa cực phẩm linh đan tương đương với bảo bối cứu mạng, đương nhiên là thuộc vào tầng bậc của loại đan dược trân quý nhất.

- Lý Dương, ba khóa này thuộc về con, con hãy nhận lấy đi!

Tiêu Diêu tán nhân lấy ra một chiếc bình ngọc nhỏ, cho ba khóa Hạch linh đan vào trong đó, đưa cho Lý Dương.

Gương mặt Lý Dương có chút nóng lên.

Bảy khóa Hạch linh đan, từ đầu tới cuối, bản thân không có một chút công lao nào. Duy chỉ có một lần đáng kể đến là khi nhân mã của Thượng Thanh cùng tới cướp đoạt hắn đã tự mình bảo vệ Hạch Linh Thất Sắc hoa nhưng cuối cùng vẫn là Tiêu Diêu tán nhân phải ra mặt, dựa vào thực lực cường đại chấn nhiếp Thượng Thanh cùng.

Bây giờ bảy khóa Hạch linh đan chia làm ba phần, ngược lại bản thân lại được phần lớn nhất.

- Nghĩa phụ, con một viên đã là đủ rồi, Hạch linh đan này thực sự quá sức trân quý...

Trước đây Tiêu Diêu tán nhân đã từng nói qua về việc phân chia như vậy, Lý Dương bị thúc ép mà đáp ứng, nhưng tới khi thật sự đem ba khóa Hạch linh đan cho hắn, thì mới phát hiện bản thân da mặt quả không đủ dày để tiếp nhận.

Tiêu Diêu tán nhân sắc mặt biến đổi, nói:

- Lý Dương, ta cho con, con cứ nhận lấy đi, chẳng lẽ Tiêu Diêu tán nhân ta đã cho người khác đồ vật gì, lại còn thu hồi lại sao?

Tiêu Diêu tán nhân tỏ vẻ vô cùng tức giận.

Lý Dương thấy nghĩa phụ tức giận như vậy, nhất thời cũng không biết phải làm sao.

- Áo Quang, Thiết Oa, hai người đi ra ngoài trước đi, ta cần phải cùng tiểu tử ngu ngốc này nói chuyện một lúc!

Tiêu Diêu tán nhân quay sang phái Áo Quang chân nhân cùng Thiết Oa chân nhân nói. Áo Quang chân nhân cùng Thiết Oa chân nhân liền lập tức rời khỏi phòng luyện đan.

Áo Quang chân nhân vừa nghe Tiêu Diêu tán nhân cấp cho Lý Dương ba khóa Hạnh linh đan, hắn đương nhiên vì Lý Dương mà cao hứng. Mặc dù không có cho hắn Hạnh linh đan, nhưng hắn cũng không hề nói một lời oán trách, dù sao hắn cùng Tiêu Diêu tán nhân cũng không có quan hệ gì cả.

Tiêu Diêu tán nhân chính là con người cô ngạo như vậy, mặc dù bởi vì có quan hệ với Lý Dương nên hắn cũng coi như có chút qua lại với Áo Quang chân nhân. Nhưng còn về phần giao tình, lại không hề có gì cả. Hạnh linh đan trân quý như vậy, Tiêu Diêu còn có thể chịu nhượng cấp cho nghĩa tử của mình, còn như cấp cho Áo Quang chân nhân, hắn còn chưa hào phóng tới mức đó.

- Lý Dương à, nghĩa phụ hôm nay phải nói cho con rõ, con là tu ma giả, Ma giới tư sát hỗn loạn, ắt hẳn con cũng đã biết được từ Hạng Vũ. Con muốn từ Ma giới tiến nhập Quỷ giới, nói dễ hơn làm, không có ba khóa Hạnh linh đan này, con có nắm chắc có thể sinh tồn tại Ma giới không?

Tiêu Diêu tán nhân thẳng thắn nói với Lý Dương.

Lý Dương trong lòng chấn động “Sinh tồn tại Ma giới? Tự mình có thể không ư?”

Lý Dương bỗng nhiên cảm thấy có phần sợ hãi, sợ hãi đối với Ma giới, một nơi mà cho tới bây giờ vẫn chưa từng được thấy qua. Mặc dù hắn tự tin, nhưng đối với sự việc mà hắn không hay biết gì, hắn vẫn có chút sợ hãi. Chợt Lý Dương mạnh mẽ lắc đầu, ngẩng lên nhìn về phía Tiêu Diêu tán nhân, kiên định nói:

- Con có thể, con tin tưởng vào bản thân, không một thứ gì có thể ngăn cản con tìm Tuyết, huống chi sau này con còn được Bá vương Hạng Vũ giúp đỡ. Cho dù không có y trợ giúp, con cũng vẫn tự tin vào bản thân.

Trong mắt Lý Dương thoáng có một tia tàn khốc.

Cho dù là thứ gì ngăn cản bản thân, không cần biết dùng phương pháp nào, hắn sẽ đều sẽ tiêu diệt hết thảy.

Tiêu Diêu tán nhân mỉm cười, nghĩa tử có hắn đã có khí phách như vậy, chẳng lẽ bản thân nghĩa phụ hắn không có chút cốt khí nào sao.

- Lý Dương à, từ khi Ti Cơ chết đi, ta sớm đã nhìn thấu sinh tử (ý nói chán sống – vandai79). Đến hôm nay ta vẫn còn sống trên đời chính là muốn nghiên cứu âm nhạc cùng trận pháp tới cực hạn. Hơn nữa bản thân ta cũng đã tu luyện tới cực trí, không ngừng tu luyện, ta chỉ muốn xem xem mình rốt cuộc có thể đạt tới cảnh giới nào. Bất quá trong tình yêu, ta đã tuyệt vọng rồi. Từ khi sáng tạo nên Tuyết Vọng nhạc chương, ta đã biết tình yêu của bản thân sớm đã không còn.

- Nhưng...

Ánh mắt của Tiêu Diêu tán nhân như thể lợi kiếm phóng về phía Lý Dương:

- Nhưng con không giống với ta, con còn có hy vọng. Người yêu của con vẫn chưa hồn phi phách tán nên con không thể chết được. Hạnh linh đan này ta vốn muốn đem toàn bộ năm khóa còn lại cấp cho con nhưng sợ rằng con sẽ không tiếp thu nên mới chỉ cấp cho con ba khóa. Chẳng lẽ con ngay cả ba khóa cũng không chịu nhận lấy?

- Lý Dương à, nghĩa phụ cả đời cô độc, không thể tương hợp với người yêu mình được nữa. Hiện nay con chính là hy vọng duy nhất của ta, con còn có thể sum họp với người yêu, biết không hả? Đây là hy vọng duy nhất của nghĩa phụ!

Tiêu Diêu tán nhân nhìn thẳng vào mắt Lý Dương.

Đây là sự quan tâm kỳ vọng của một người cha đối với đứa con của mình. Lý Dương có thể cảm nhận được Tiêu Diêu tán nhân bề ngoài lạnh lùng vô tình, nhưng đối với bản thân hắn luôn có một ngọn lửa quan tâm ấm áp.

- Nghĩa phụ, đừng nói nữa, con tiếp nhận, con tiếp nhận!

Lý Dương run rẩy đón lấy bình ngọc, đây chính là tình cảm mà Tiêu Diêu tán nhân giành cho y, nặng hơn cả ngàn cân!

Tiêu Diêu tán nhân cười lớn.

Tiêu Diêu tán nhân cả đời, không có bằng hữu gì cả, có lẽ chỉ có Thiết Oa chân nhân có thể miễn cưỡng tính là một. Khi gặp mặt Lý Dương, từ khi khúc “Lương Chúc” được tấu lên, trong khúc ca ấy ẩn chứa một loại tình cảm làm hắn rung động, khiến hắn như nhớ lại năm đó khi vừa mới mất đi người yêu.

Từ đó trở đi, Tiêu Diêu tán nhân vẫn luôn có một loại hảo cảm không thể lý giải dành cho Lý Dương.

Ở chung ba tháng, Tiêu Diêu tán nhân tự mình dạy Lý Dương thổi sáo. Có thể xem như là ba tháng đó Tiêu Diêu tán nhân cười nhiều nhất trong suốt vài ngàn năm nay, khi đó vị tán tiên cô ngạo lạnh lùng tu luyện gần vạn năm đã xem Lý Dương như con của mình, hơn nữa còn nhận làm nghĩa tử.

Tình cảm cha con giống như cha con ruột thịt vậy.

- Lý Dương, nghĩa phụ ở lại Côn Luân tiên cảnh không còn bao lâu nữa. Một khi ta vượt qua đệ cửu tán tiên kiếp, sau khi năng lượng trong cơ thể hoàn toàn cải biến, sẽ lập tức trực tiếp phi thăng. Thời gian phụ tử chúng ta gần nhau cũng chỉ còn lại chừng đó thôi.

Tiêu Diêu tán nhân cảm thán một tiếng, rồi lập tức cười lớn nói:

- Không cần biết ngày mai ra sao, chỉ cần biết hôm nay khoái hoạt là được. Đi, cùng với nghĩa phụ uống rượu nào!

- Vâng uống rượu thôi!

Lý Dương cố gắng để cho bản thân thả lỏng, thời gian bên cạnh nghĩa phụ không còn nhiều nữa, trong khoảng thời gian này, nhất định không thể làm cho nghĩa phụ đau lòng.

Ba ngày sau...

- Tiêu Diêu tiên bối, đây là thư kiện do Kim Kiếm tôn giả của Thục Sơn kiếm phái sai đệ tử gửi tới!

Áo Quang chân nhân bước vào chỗ ở của Tiêu Diêu.

Thư tín, thư tự tay viết, cũng được xem là khá trịnh trọng trong tu chân giới. Nếu như là lời nói bình thường thì tùy ý tìm một khối ngọc, dùng tâm thần ghi nhớ vào trong đó là được.

Tiêu Diêu tán nhân đang ngồi trong đình liền tiếp nhận lấy bức thư.

“Tiêu Diêu tiên bối Kim Kiếm từ khi tu luyện cũng đã được gần tám ngàn năm, nhưng tán tiên thiên kiếp uy lực không phải nhỏ, đối với bát cấp tán tiên kiếp, văn bối cũng đã từng nghe nói và tin rằng cũng có thể miễn cưỡng vượt qua, nhưng đệ cửu tán tiên thiên kiếp văn bối thật sự không có lòng tin. Không biết lần này khi tiến bối độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp có thể để văn bối chứng kiến được không?”

Đây là nội dung đoạn đầu tiên của bức thư.

Tiêu Diêu tán nhân mỉm cười “Kim Kiếm này, chẳng lẽ không thể hỏi tiên bối trong Thục Sơn kiếm phái tại Tiên giới được sao? Thượng thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái có phương pháp liên lạc với Tiên giới, người ngoài không biết, nhưng ta thì lại biết rõ!”

Tiêu Diêu tán nhân mỉm cười đọc đoạn hai.

“Văn bối cũng từng hỏi qua Tiên giới tiên bối, nhưng Phạm Nhân giới vô số tinh cầu địa vực, Thục Sơn của phái của văn bối không ngờ lại không hề phát hiện ra được một người nào có thể vượt qua đệ cửu thứ tiên

thiên kiếp. Nói chính xác hơn, Thực Sơn kiếm phái của văn bối tại Tiên giới thế lực cũng không thể xem là nhỏ, hơn nữa còn kết giao với các thế lực lớn khác. Nhưng tất cả đều không có lấy một đệ tử đã từng vượt qua được đệ cửu tán tiên thiên kiếp! Toàn bộ Phàm Nhân giới, vô số tinh cầu địa vực, vượt qua đệ bát cấp tán tiên kiếp có đến hơn ngàn vạn tán tiên nhưng tới giờ vẫn chưa có phát hiện ra một ai vượt qua được đệ cửu cấp. Nay viết thư này, cũng là hy vọng tiến bối hãy thận trọng.”

Tiêu Diêu tán nhân ngẩn người.

Côn Luân tiên cảnh trong lịch sử chưa có một ai từng vượt qua được đệ cửu thứ tán tiên thiên kiếp “Quý Cốc Tử là tán tiên phi thăng thành công, vì sao người của Thực Sơn kiếm phái không biết, đó là bởi vì có liên quan tới các đại thế lực của Tiên giới nên việc này chưa thể giải thích được, chỉ có thể nói chung chung là Thượng Thanh cùng Thực Sơn kiếm phái được xem là không cùng hệ phái”

Nhưng toàn bộ Phàm Nhân giới có vô số tinh cầu địa vực, theo như tin tức trong thư thì người của Thực Sơn kiếm phái vẫn chưa hề phát hiện ra một ai vượt qua đệ cửu tán tiên thiên kiếp thành công.

“Đệ cửu tán tiên thiên kiếp thật sự khó vượt qua như vậy sao? Rốt cuộc là kinh khủng tới mức nào đây?”

Tiêu Diêu tán nhân trong lòng cả kinh.

Theo như lời vừa rồi, cả Phàm Nhân giới độ quá đệ bát cấp tán tiên thiên kiếp có hơn ngàn vạn nhưng Thực Sơn kiếm phái tiền bối lại chưa hề phát hiện ra một ai vượt qua được đệ cửu thứ.

Tựa hồ... Đệ cửu thứ tán tiên thiên kiếp này cực kì khủng bố.

Tiêu Diêu tán nhân trong lòng có chút bối rối.

- Nghĩa phụ, bức thư vừa rồi viết gì vậy?

Đang ngồi cùng Tiêu Diêu tán nhân ở một chỗ Lý Dương nhận lấy bức thư, nhìn qua một lượt.

- Ô? Không có một ai? Quý Cốc Tử không phải đã vượt qua được rồi sao?

Bỗng nhiên hai mắt Lý Dương sáng ngời “Ồ! Ta không ngờ lại quên đem tin tức của Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận nói cho nghĩa phụ, chỉ cần nghĩa phụ tiến nhập đại trận đó, không phải là được sao?”

163. Chương 10: Cố Chấp

- Không ai vượt qua? Cả phàm nhân giới vô số tinh cầu địa vực, không ngờ lại chưa từng có ai vượt qua đệ cửu tán tiên thiên kiếp? Ta thật muốn xem xem, rốt cuộc đệ cửu tán tiên thiên kiếp lợi hại ra sao?

Tiêu Diêu tán nhân tựa như phát hiện ra được mục tiêu, lộ vẻ hưng phấn.

Tiêu Diêu tán nhân rất ít khi chấp niệm làm một việc gì.

Từ khi Ti Cơ chết đi, hắn lần đầu tiên có khát vọng như thế này, đệ cửu tán tiên thiên kiếp toàn bộ phàm nhân giới chưa có một người nào vượt qua, không biết tán tiên đệ cửu thiên kiếp này có chỗ nào huyền bí đây?

- Nghĩa phụ, con phải nói cho nghĩa phụ biết một việc, con biết một người, y sớm đã vượt qua được đệ cửu tán tiên thiên kiếp.

Lý Dương đột nhiên lên tiếng.

Tiêu Diêu tán nhân nhất thời ngẩn ra, chẳng lẽ Kim Kiếm tôn giả lại lừa hắn? Bất quá trong lòng Tiêu Diêu tán nhân nhận thấy rằng Kim Kiếm tôn giả hẳn là sẽ không lừa dối mình, lừa dối hắn thì cũng chẳng có ích lợi gì, hơn nữa ấn tượng của hắn với Kim Kiếm tôn giả cũng không tồi.

- Người đó là ai?

Đối với Lý Dương, Tiêu Diêu tán nhân thậm chí còn tin tưởng hơn

- Quỷ Cốc Tử!

Lý Dương mỉm cười nói, tâm tình của hắn lúc này rất tốt, hắn không ngờ thiếu chút nữa đã quên không đem việc tồn tại của Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận nói cho nghĩa phụ của mình, có đại trận này, vượt qua đệ cửu tán tiên thiên kiếp không phải là dễ dàng sao?

- Quỷ Cốc Tử Khai tông sư tổ của Thiên Diễn tông Quỷ Cốc Tử?

Tiêu Diêu tán nhân lộ rõ vẻ kinh ngạc, Áo Quang chân nhân bên cạnh cũng không khỏi chấn kinh.

Lý Dương mỉm cười gật đầu.

- Đúng vậy, Quỷ Cốc Tử! Bất quá y cũng có biện pháp vượt qua được đệ cửu tán tiên thiên kiếp, có điều, nói thế nào đây? Y không phải dựa vào thực lực của bản thân mình vượt qua, mà là dựa vào một đại trận.

Lý Dương đối với Quỷ Cốc Tử cũng vẫn có chút tôn kính, dù sao y cũng là tiền bối, cho nên chỉ có thể nói như vậy.

- Dựa vào đại trận? Ha ha, Quỷ Cốc Tử thân là đại hành gia về trận pháp, dùng trận pháp vượt qua không phải là rất bình thường sao?

Tiêu Diêu tán nhân cười nói.

Áo Quang chân nhân cũng gật đầu nói:

- Ủm, việc này ta cũng biết! Thiên Diễn tông vốn là dựa vào trận pháp tu luyện. Lý giải đối với trận pháp của họ không hề thua kém Độn Giáp tông, bất quá Thiên Diễn tông giống như Tinh Cực tông của chúng ta, không có chỗ dựa ở tại tiên giới. Hơn nữa lực công kích của họ cũng không đủ, cho nên bọn họ trước nay vẫn chỉ là một tiểu môn phái mà thôi.

Lý Dương vội vàng nói:

- Không, nghĩa phụ, ông nội, nghe con nói rõ ràng đã, đại trận này không phải do y bố trí, mà là do thiên nhiên hình thành có tên là Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận

Tiêu Diêu tán nhân chợt cứng lại.

- Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận Đây là đại trận đỉnh cấp trong truyền thuyết của tiên giới, tại tiên giới, cũng không có mấy đại trận vượt qua được nó, hơn nữa lại còn là tiên thiên, làm sao có thể? chẳng lẽ ở phàm nhân giới lại có loại đại trận đỉnh cấp như vậy?

Tiêu Diêu tán nhân không cách nào tin tưởng nói.

Lý Dương vội gật đầu nói:

- Đúng vậy, đó là một sơn cốc nằm trong sa mạc do thiên nhiên hình thành, Quỷ Cốc Tử tiền bối chính là dựa vào Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận mà vượt qua đệ cửu tán tiên thiên kiếp.Ồ, thậm chí đệ bát thứ, đệ thất thứ tán tiên thiên kiếp mấy lần đó cũng đều là ở bên trong đại trận mà vượt qua!

Áo Quang chân nhân lập tức hai mắt sáng lên, hắn nghĩ tới một việc “Lý Dương nếu đã từ trong đại trận ra ngoài, hiển nhiên biết được phương pháp tiến nhập, vậy về sau tán tiên của Tinh Cực tông, không phải là có thể ở trong đại trận độ kiếp sao?”

- Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận, lại còn là tiên thiên a. Theo như ta được biết, đại trận này ngay cả thần thức cũng không cách nào xuyên thấu, càng không nói gì đến công kích. Bất kì năng lượng công kích gì, tâm thần công kích hoặc thần thức công kích đều bị ngăn cản, trừ phi hoàn toàn phá hủy được đại trận, đại trận đó rốt cuộc là mạnh tới mức nào!

Tiêu Diêu tán nhân thở dài nói, thân là trận pháp cao thủ, đối với trận pháp trong truyền thuyết đương nhiên muốn xem thử.

Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận.

Uy lực cực lớn, có thể nói là tuyệt đối phi thường.

Lý Dương tâm ý khê máy động, lúc này nói thầm với Hạng Vũ:

- Bá Vương, người không phải đã đọc qua Thiên Diễn tứ đại bí quyền sao? Có thể đem nội dung ghi nhớ vào trong một khối ngọc giản được không?

Lý Dương biết nghĩa phụ của mình có nghiên cứu trận pháp, liền nghĩ tới việc đem Thiên Diễn bí quyền tứ đại bí quyền cấp cho Tiêu Diêu tán nhân nghiên cứu.

- Được rồi, nghĩa phụ người coi như là tiện nghi.

Hạng Vũ khi xưa tại Quỷ Cốc tiên phủ nghiên cứu Thiên Diễn bí quyền đối với tứ đại bí quyền, mặc dù không hiểu, nhưng vẫn còn nhớ rõ trong đầu.

Trong tay Lý Dương xuất ra một khối ngọc giản phát ra hào quang lấp lánh.

- Lý Dương, con đây là?

Tiêu Diêu tán nhân cùng Áo Quang chân nhân nhìn khối ngọc giản trên tay Lý Dương, nhất thời có chút nghi hoặc.

Thanh âm của Hạng Vũ vang lên trong đầu của Lý Dương:

- Lý Dương a, xong rồi, người có thể đem ngọc giản cấp cho nghĩa phụ của người rồi. Nghĩa phụ của người thật là may mắn a, lúc đầu bốn Bá Vương bị vây khốn trong đại trận suốt sáu năm mới đoạt được trận pháp bí quyền này, y bởi vì có một nghĩa tử thật tốt, mà đoạt được, hừm hừm...

Lý Dương mỉm cười, ngừng đầu lên nói với Tiêu Diêu tán nhân:

- Nghĩa phụ, Quỷ Cốc Tử tiên bối ở bên trong Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận suốt mấy ngàn năm, cuối cùng cũng nghiên cứu thấu triệt, hoàn toàn lĩnh ngộ được Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận và sáng tạo ra Thiên Diễn bí quyền này. Con muốn đem nó tặng cho người.

Lý Dương biết được tính cách cầu nghĩa phụ của hắn nhất định sẽ không đem bí quyền truyền ra ngoài, huống chi Lý Dương cũng không để ý, chỉ cần nghĩa phụ có thể học hỏi là được.

Tiêu Diêu tán nhân vừa nghe tới Thiên Diễn bí quyền, không khỏi nghi hoặc nói:

- Thiên Diễn bí quyền? Ta cũng đã biết đó là trận pháp bí quyền của Thiên Diễn tông, con không cần phải đưa cho ta.

Lý Dương lập tức giải thích:

- Không, nghĩa phụ, bộ Thiên Diễn bí quyền của con tổng cộng có bốn quyền.

- Bốn quyền?

Tiêu Diêu tán nhân lập tức hai mắt sáng rỡ, hắn khi trước từ một tán tiên đã chết của Thiên Diễn tông đoạt được Thiên Diễn bí quyền, bất quá chỉ có hai quyền. Hơn nữa theo như hắn biết, Thiên Diễn bí quyền của Thiên Diễn tông cũng chỉ có hai quyền mà thôi.

Lý Dương mỉm cười nói:

- Nghĩa phụ, quyền thứ ba thậm chí vượt xa hai quyền còn lại, còn về phần quyền thứ tư, lại càng phi thường. Hoàn toàn lĩnh ngộ bốn quyền thì có thể bộ trí được Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận.

Lời này vừa nói ra, Tiêu Diêu tán nhân sắc mặt nhất thời biến đổi.

- Lý Dương, sau này Thiên Diễn bí quyền quyết không được truyền ra ngoài, Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận cực kì lợi hại, nếu lưu truyền ra ngoài sẽ không tốt đâu.

Tiêu Diêu tán nhân dằn dò nói. Bí quyền như vậy thì cho dù là tại tiên giới cũng cực kì trân quý. Bất quá lĩnh ngộ cũng khó khăn tới cùng cực, giống như tu luyện công pháp, đệ tử của một môn phái biết được bộ công pháp nào đó, nhưng có người lại không thể tu luyện tới cực trí, đây chính là vấn đề về thiên phú.

Lý Dương gật đầu cười:

- Con biết rồi, con làm sao có thể truyền ra ngoài được? Bất quá, Thiên Diễn bí quyển này cực kì thâm ảo, không có vài vạn năm hay chục vạn năm cùng với thiên phú cực cao, xem ra không thể nghiên cứu thấu triệt được!

- Áo Quang, thông báo cho đệ tử đưa thư của Thục Sơn kiếm phái, nói rằng “Chờ tới khi ta độ kiếp, Kim Kiếm tôn giả có thể tới để chứng kiến!”

Áo Quang chân nhân gật đầu, lập tức xoay người rời đi.

- Lý Dương, để ta xem xem Thiên Diễn bí quyển tứ đại bí quyển rốt cuộc ra sao? Con hãy về nghỉ ngơi một lát đi.

Tiêu Diêu tán nhân nói rồi liền tiếp lấy Thiên Diễn bí quyển, tâm thần đắm chìm trong đó.

Tiêu Diêu tán nhân cứ như vậy cầm ngọc giản, từ từ nhắm mắt, tâm thần hoàn toàn tập trung lĩnh ngộ chỗ ảo diệu bên trong trận pháp bí quyển.

Một lát sau?

Lý Dương vẫn cứ ngồi chờ, nhưng mới đó đã đợi tới hơn nửa ngày, Lý Dương không khỏi mỉm cười “Nghĩa phụ người nhất định là đã hoàn toàn tập trung vào nghiên cứu, bắt đầu tập trung tinh thần như vậy, ai biết được bao giờ tâm thần của nghĩa phủ mới hồi tỉnh. Được rồi, ta cứ về phòng nghỉ ngơi trước đã!”

Một lát, một lát thật là dài.

Một ngày, hai ngày... một tuần, hai tuần... Ba tháng!

Tĩnh tọa một lần kéo dài ba tháng, đợi tới khi Tiêu Diêu tán nhân mở mắt ra, câu đầu tiên chính là:

- Quỷ Cốc Tử tiên bối quả nhiên là thiên hạ kỳ tài!

- Nghĩa phụ, Thiên Diễn bí quyển ra sao?

Lý Dương từ xa thấy Tiêu Diêu tán nhân đứng dậy liền đi tới hỏi.

Tiêu Diêu tán nhân cười nói:

- Quỷ Cốc Tử tiên bối về trận pháp thiêu phú sáng tạo vượt xa khả năng ta có thể tiếp cận được. Lợi hại, lợi hại, ta nghiên cứu trận pháp gần vạn năm, cũng không bằng được một phần ba của Thiên Diễn bí quyển đệ tam quyển. Chỉ có ba tháng ngắn ngủi đã vượt qua cả ba mươi năm lĩnh ngộ. Ha ha, có được trận pháp bí quyển như vậy, quả là may mắn lớn của đời người.

Tiếng cười sảng khoái của Tiêu Diêu tán nhân vang lên khiến cho Lý Dương trong lòng cũng cảm thấy cao hứng.

- Nghĩa phụ, Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận uy lực lớn như vậy, hay – nghĩa phụ người lần này độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp, hãy cứ ở bên trong đại trận mà độ kiếp, như vậy không phải là mười phần an toàn hay sao?

Lý Dương mỉm cười nói.

Tiêu Diêu tán nhân bật cười, lắc đầu.

Nụ cười trên mặt Lý Dương lập tức cứng lại, vẻ mặt thay đổi thoáng có chút ngạc nhiên:

- Nghĩa phụ, người... Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận này không phải rất an toàn sao? Người sao lại?

Tiêu Diêu tán nhân cười nói:

- Lý Dương, từ khi Kim Kiếm phái người đưa thư tới đây, ta đã quyết định dựa vào thực lực bản thân để thử sức với đệ cửu tán tiên thiên kiếp, xem xem đệ cửu tán tiên thiên kiếp rốt cuộc có chỗ nào huyền diệu. Mà phạm nhân giới có vô số tinh cầu địa vực, không ngờ lại không có một ai chân chính độ kiếp. Như Quỷ

Cốc Tử tiền bối cũng chỉ có thể tính là dựa vào đại trận, ngay cả thiên kiếp cũng không gặp được, y như thế nào có thể biết được chỗ ảo diệu thật sự của đệ cửu tán tiên thiên kiếp?

Tiêu Diêu tán nhân trên mặt có một tia khát vọng.

- Bao nhiêu năm qua, đệ cửu tán tiên thiên kiếp rốt cuộc huyền diệu ra sao, vẫn luôn là một dấu hỏi. Ta - Tiêu Diêu tán nhân nhất định phải thử qua một lần!

Trên mặt Tiêu Diêu tán nhân lộ ra chút khát vọng, đối với đệ cửu tán tiên thiên kiếp hẳn quả thực hết sức muốn thử qua.

- Nghĩa phụ!

Lý Dương lo lắng, nghĩa phụ rốt cuộc vì sao lại như vậy? Phương pháp mười phần an toàn không dùng, lại đem bản thân ra thử nghiệm.

- Đừng nói nữa Lý Dương! Ta hỏi con, chẳng lẽ con không tò mò sao? Đệ cửu tán tiên thiên kiếp rốt cuộc có chỗ nào ảo diệu? Tại sao lại không có một ai dựa vào thực lực bản thân vượt qua được? Theo như lời của Kim Kiếm tôn giả trong thư, vượt qua đệ bát thứ tán tiên thiên kiếp cả phàm nhân giới vô số tinh cầu địa vực có tới hơn ngàn vạn tán tiên, nhưng độ quá đệ cửu tán tiên thiên kiếp, lại không có một ai!

Trong mắt Tiêu Diêu tán nhân linh quang thiểm tức

- Quả thật là khiến cho người ta mong chờ a, đệ cửu tán tiên thiên kiếp!

Lý Dương nhú mày nói:

- Nghĩa phụ, tại sao cứ nhất định phải đem sinh mạng bản thân ra để thử? Việc này phi thường nguy hiểm, theo như thư của Kim Kiếm tôn giả, có hơn ngàn vạn người vượt qua đệ bát thứ tán tiên thiên kiếp, nhưng độ quá đệ cửu thứ lại không có một ai, thật sự là quá nguy hiểm.

Tiêu Diêu tán nhân đột nhiên cười lớn, một cỗ khí thế tự nhiên chợt bạo phát:

- Tiêu Diêu tán nhân ta chỉ riêng công lực cũng không kém Đại La kim tiên bao nhiêu. Tâm cảnh của ta lại vượt xa Đại La kim tiên, thậm chí vượt qua cả Cửu Thiên huyền tiên, đạt tới tiên quân tiền kỳ. Thực lực như thế nếu không thể vượt qua được tán tiên thiên kiếp, vậy thì thực lực như thế nào mới có thể độ kiếp được đây?

Tiêu Diêu tán nhân quả thực rất tự tin.

Chỉ có vượt qua đệ cửu tán tiên thiên kiếp, bản thân công lực mới có thể đạt tới Đại La kim tiên tiền kỳ, việc này ai ai cũng biết. Nhưng Tiêu Diêu tán nhân sớm đã đạt tới ranh giới của La Thiên thượng tiên và Đại La kim tiên.

Bất kỳ tán tiên nào từng độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp, xem ra công lực nhiều nhất cũng chỉ ngang với hắn. về phần tâm cảnh!

Tiên Quân tiền kỳ!

Tâm cảnh tu vi khủng bố như vậy, Tiêu Diêu tán nhân cho dù bản thân khiêm nhường, nhưng ma vương Hạng Vũ cũng dám nói, tâm cảnh tu vi cao như thế, trong số cao thủ đồng cấp tuyệt đối không có một người nào nữa.

Có một quái nhân như Tiêu Diêu tán nhân, Hạng Vũ đã không thể tiếp thụ được, hắn tuyệt đối không cách nào tin rằng có thể đề cao nhanh như vậy, hơn nữa tâm cảnh càng về sau càng khó đề cao.

Quái nhân, tại sao gọi là quái nhân? bởi vì sớm đã vượt qua giới hạn của thiên tài.

- Đã có thiên kiếp, tất phải có phương pháp vượt qua! Ta nếu như không vượt qua nổi, thì ai có thể vượt qua đây!

Tiêu Diêu tán nhân ngạo nghễ nói, lời của y có vẻ rất ngông cuồng, nhưng y cũng có thực lực để ngông cuồng, tâm cảnh tu vi vượt qua cả Ma vương Hạng Vũ, đồ đệ của Xi Vương đại tôn. Thực lực như vậy, đương nhiên có thể ngông cuồng.

Hạng Vũ cũng nói:

- Ủm, đã có đệ cửu tán tiên thiên kiếp, nhất định phải có phương pháp vượt qua. Nếu Tiêu Diêu tán nhân mà không thể vượt qua, bổn Bá Vương thấy, không một ai có thể vượt qua được cả.

Lý Dương mặc dù hiểu được đạo lý này, nhưng hắn vẫn không muốn nghĩa phụ của mình phải mạo hiểm.

- Nghĩa phụ!

Tiêu Diêu tán nhân lập tức nói:

- Đừng nói nữa, Lý Dương, ta biết tâm ý của con. Bất quá, không lẽ con đã quên ta còn Hạnh linh đan sao? Cho dù thực lực của ta không thể vượt qua, nhưng Hạnh linh đan cũng có thể trợ giúp ta độ kiếp!

Lý Dương không khỏi cười khổ, nghĩa phụ quả thực là quá cố chấp, bản thân căn bản không thể lay chuyển.

- Thực lực nghĩa phụ như vậy, hơn nữa còn có Hạnh linh đan. Ủm hắn là nắm chắc mười phần vượt qua!

Lý Dương nghĩ thầm “Hạnh linh đan, có thể xem như thêm một mạng sống, hơn nữa trên người Tiêu Diêu tán nhân còn có hai khóa.”

- Bất quá, nghĩa phụ, đợi tới ngày người độ kiếp, tất phải mang theo ba khóa hạnh linh đan của con. Nếu không con vô luận như thế nào cũng không thể chấp nhận người dựa vào thực lực bản thân độ kiếp!

Lý Dương muốn càng thêm yên tâm, liền nói với Tiêu Diêu tán nhân.

Tiêu Diêu tán nhân nhìn ánh mắt kiên định của Lý Dương, biết không thể từ chối, chỉ có thể cười nói:

- Được được, tới hôm đó, ta nhất định sẽ mang theo ba khóa Hạnh linh đan của con.

Lý Dương lúc này mới hài lòng.

Bỗng nhiên Lý Dương cười đùa nói:

- Nghĩa phụ, người nói xem Ngọc Minh chân nhân có muốn đến xem người độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp không?

Tiêu Diêu tán nhân hơi sững sốt, lập tức cười lớn.

Thượng Thanh cung, trong mật thất u ám của Ngọc Minh chân nhân.

Ngồi trên giường ngọc, Ngọc Minh chân nhân cau mày.

Truyện của TTV dịch

“Đệ bát thứ tán tiên thiên kiếp, ta cũng biết được uy lực. Nhưng đệ cửu tán tiên thiên kiếp, ta không biết làm cách nào để vượt qua. Ai, nếu như có thể tận mắt chứng kiến đệ cửu tán tiên thiên kiếp, cũng được xem như là có tâm lý chuẩn bị. Đáng tiếc, Tiêu Diêu tán nhân sắp độ kiếp lại có thù oán với ta?”

Nghĩ tới đây, Ngọc Minh chân nhân lại nhíu mày sâu hơn

164. Chương 11: Tinh Hỏa Liệu Nguyên

Ngọc Minh chân nhân tư lự trong đầu, là người lãnh đạo của Thượng Thanh cung, Ngọc Minh chân nhân cùng Tiên giới giao tiếp không phải là chỉ một lần. Y cũng đã từng hỏi qua về đệ cửu tán tiên thiên kiếp nhưng tiền bối của Thượng Thanh cung trên Tiên giới đối với đệ cửu tán tiên thiên kiếp cũng hoàn toàn không rõ, thậm chí còn nói cho Ngọc Minh chân nhân biết rằng họ từ trước tới nay chưa từng gặp qua một ai độ quá đệ cửu tán tiên thiên kiếp. “Không được, không cần biết ra sao, ta cũng phải tận mắt chứng kiến đệ cửu tán tiên thiên kiếp, tốt xấu gì cũng có chút chuẩn bị!” Ngọc Minh chân nhân lập tức từ ngọc sàng đứng dậy rồi đi ra khỏi mật thất của mình:

- Mau mời Phụng Tân cung chủ tới đây!

Ngọc Minh chân nhân ra lệnh cho đồng tử Thiện Minh ở bên ngoài.

- Vâng, đề tử sẽ đi gọi ngay!

Thiện Minh lập tức cúi mình nói. Đừng nhìn vẻ ngoài của Thiện Minh đồng tử mà đánh giá, trên thực tế hắn cũng là một vị tán tiên, tại Thượng Thanh cung thân phận cũng cực cao, ai ai cũng khiếp sợ, ngay cả Phụng Tân cung chủ cũng chỉ là vãn bối của Thiện Minh mà thôi. Thân hình Thiện Minh đồng tử lóe lên, đến bên ngoài của phòng của Phụng Tân cung chủ:

- Phụng Tân cung chủ, ta là Thiện Minh, phụng lệnh sư tôn tới mời người đi gặp!

Âm thanh đồng dục của Thiện Minh vang vào trong phòng, Thượng Thanh cung chủ Phụng Tân vừa nghe thấy, liền lập tức bước ra, đây là mệnh lệnh của Đại trưởng lão, hắn dám không đi sao?

- Thì ra là Thiện Minh, không biết Đại trưởng lão tìm ta có việc gì?

Phụng Tân cùng Thiện Minh sóng bước đi tới, đồng thời dò hỏi. Thiện Minh đồng tử mỉm cười nói:

- Cung chủ, thời gian này sư tôn lão nhân gia người luôn luôn bế quan. Theo ta thấy, sư tôn có lẽ đang lo lắng về việc đệ cửu tán tiên thiên kiếp. Người lúc trước đã từng bàn luận với ta, còn muốn ta đưa ra chủ ý nữa! À, ta chưa từng độ quá đệ cửu tán tiên thiên kiếp, thì liệu có được biện pháp gì hay đây?

Phụng Tân cung chủ bỗng ngẩn ra, rồi cười nói:

- Việc này ta cũng biết, khi trước ta cùng Đại trưởng lão liên hệ với Tiên giới, người đã từng hỏi Tiên giới tiên bối xem đệ cửu tán tiên thiên kiếp có chỗ nào đặc biệt.

- Cung chủ, vậy các vị tiên bối trả lời ra sao?

Thiện Minh đồng tử lập tức hai mắt sáng lên. Hắn cũng là tán tiên, đối với tán tiên thiên kiếp đương nhiên thập phần quan tâm.

Phụng Tân cung chủ cảm thán nói:

- Nguyên lai ngay cả Tiên giới tiên bối cũng không biết đệ cửu tán tiên thiên kiếp có bí ẩn gì, người chỉ cho bọn ta biết rằng “Phàm Nhân giới vô số tinh cầu địa vực, tuy độ quá đệ bát tán tiên thiên kiếp có trên ngàn vạn người, nhưng bọn họ còn chưa phát hiện ra được một ai độ quá đệ cửu tán tiên thiên kiếp.” Ài, xem ra đệ cửu tán tiên thiên kiếp này uy lực quả thật là khủng bố. Thiện Minh, sau này người cũng cần cẩn thận. Dù sao người độ kiếp sau Đại trưởng lão có thể từ chỗ của Đại trưởng lão mà học tập kinh nghiệm.

Thiện Minh đồng tử gật gật đầu, trong lòng cảm thấy lặng xuống. Độ quá đệ bát cấp tán tiên thiên kiếp có đến hơn ngàn vạn người, nhưng độ quá đệ cửu thứ lại không có một ai. Có thể tưởng tượng, đệ cửu tán tiên thiên kiếp khủng bố ra sao! Thiện Minh cũng có chút lo lắng cho bản thân, hai người liền không nói gì nữa, trực tiếp đi thẳng tới bên ngoài mật thất Ngọc Minh chân nhân bế quan.

- Sư tôn, Phụng Tân cung chủ tới rồi!

Thiện Minh đồng tử cao giọng nói.

- Để hắn tiến vào đi!

Âm thanh của Ngọc Minh chân nhân từ trong mật thất vang lên. Phụng Tân cung chủ lập tức bước vào bên trong.

Mật thất âm u chỉ có một ngọn đèn sáng lơ lửng trên bàn, Ngọc Minh chân nhân ngồi trên ngọc sàng dưới ánh đèn mờ ảo, vẻ mặt cực kỳ âm trầm. Phụng Tân cung chủ nhất thời cảm thấy lòng trầm xuống.

- Không biết Đại trưởng lão tìm Phụng Tân có việc gì?

Phụng Tân cung chủ cung kính nói, Đại trưởng lão tùy tiện vung tay:

- Người ngồi xuống trước đi!

Phụng Tân cung chủ liền y theo lệnh, ngồi xuống

- Phụng Tân, người chắc cũng biết, Tiêu Diêu tán nhân kia sắp độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp?

Ngọc Minh chân nhân lạnh nhạt nói, Phụng Tân cung chủ gật đầu, trong lòng thầm nghĩ “Đại trưởng lão sao lại nhắc tới chuyện này? Tiêu Diêu tán nhân sắp độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp. A đúng rồi! Đại trưởng lão nhất định là muốn đến chứng kiến, từ đó có chuẩn bị đối với tán tiên thiên kiếp. Ủm! Nhất định là vậy.

Ngọc Minh chân nhân nói:

- Ta thật muốn đi xem nhưng đáng tiếc, lần trước chúng ta đã kết oán với Tiêu Diêu tán nhân nên quả là có chút khó khăn. Hừm! Ta nghĩ ắt Kim Kiếm tôn giả sẽ mặt dày xin Tiêu Diêu tán nhân cho chứng kiến đây.

Ngọc Minh chân nhân hừ lạnh một tiếng, hiển nhiên hẳn không cam lòng. Quá trình độ kiếp không dài, hơn nữa địa điểm cũng là ứng với nơi người độ kiếp đứng. Nếu Tiêu Diêu tán nhân tìm một địa điểm để độ kiếp mà không cho người ngoài biết thì đợi tới khi thiên kiếp đến, người khác xem ra chưa kịp tới nói thì thiên kiếp đã kết thúc rồi.

- Đại trưởng lão ý tứ của người là...?

Phụng Tân cung chủ trong lòng cũng đã có dự cảm, Ngọc Minh chân nhân cười lạnh nói:

- Phụng Tân, người chỉ cần ra lệnh cho một số môn phái dựa vào Thượng Thanh cung ta, bảo tông chủ của họ tới Tinh Cực tông, ép Tiêu Diêu tán nhân phải công khai việc độ kiếp cho mọi người cùng quan sát. Ta muốn để cho mọi người ép Tinh Cực tông hẳn. Tặc tử Lý Dương của Tinh Cực tông dù sao cũng là nghĩa tử của Tiêu Diêu tán nhân, ắt hẳn Tiêu Diêu tán nhân cung không làm khó Tinh Cực tông!

Ngọc Minh chân nhân lộ rõ vẻ đắc ý, Thượng Thanh cung tại Côn Luân tiên cảnh đã có hơn vạn năm là đệ nhất đại tông phái nên có không ít tông phái dựa dẫm. Chỉ cần sách động một chút, lập tức vài chục môn phái sẽ có mặt. Để cho mấy tông phái này tới Tinh Cực tông khuyên bảo xin xỏ, xem ra cũng sẽ có chút hiệu quả.

- Nếu như Tinh Cực tông căn bản không để ý thì sao?

Phụng Tân cung chủ nhú mày mà nói.

Ngọc Minh chân nhân cười lạnh mấy tiếng rồi bước xuống ngọc sàng. Phụng Tân cung chủ cũng lập tức đứng dậy, đến bên cạnh Ngọc Minh chân nhân:

- Không để ý? Chúng dám? Hừ hừ! Phụng Tân, trước hãy ra lệnh cho người dưới truyền bá tin này đi khắp Côn Luân tiên cảnh. Cứ nói rằng Tiêu Diêu tán nhân sắp độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp, đây là người đầu tiên trong lịch sử của Côn Luân tiên cảnh ta độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp, việc này tất nhiên là một đại sự bậc nhất của Côn Luân tiên cảnh. Nhất định phải để cho toàn bộ các đại môn phái của Côn Luân tiên cảnh tới chứng kiến.

Nói tới đây, Ngọc Minh chân nhân liền cảm thấy đắc ý.

- Hừm, tới lúc đó, cả Côn Luân tiên cảnh đều yêu cầu Tinh Cực tông để Tiêu Diêu tán nhân công khai việc độ kiếp cho mọi người tới chứng kiến. Nếu như chúng còn không để ý tới, Tinh Cực tông sẽ bị mang tiếng xấu khắp cả Côn Luân tiên cảnh. Ta cũng muốn xem xem, Tiêu Diêu tán nhân rốt cuộc là dám hay không dám, trừ khi hẳn đối đối với nghĩa tử Lý Dương không có chút tình cảm nào, nếu không sẽ không để cho Tinh Cực tông phải khó xử đâu.

Phụng Tân cung chủ lập tức lộ vẻ vui mừng.

- Đúng! Đại trưởng lão! Tuyệt chiêu, tuyệt chiêu. Mấy môn phái dựa vào chúng ta sẽ dùng làm mồi lửa, đem tin tức này truyền khắp cả Côn Luân tiên cảnh. Tới lúc đó, một vài tông phái trong đó phái người tới Tinh Cực tông nói chuyện, không phải là đã đại biểu cho tâm ý của toàn bộ tu chân giả của Côn Luân tiên cảnh rồi hay sao? Tinh Cực tông chẳng lẽ lại dám cự tuyệt tất cả?

Phụng Tân cung chủ không khỏi khâm phục Đại trưởng lão, không ngờ lại có thể nghĩ ra một diệu kế như vậy. Nhưng Phụng Tân cung chủ làm sao biết được Ngọc Minh chân nhân bề qua suốt mấy tháng mà vẫn luôn nghĩ tới việc này. Đến tận hôm nay mới có được cách giải quyết.

- Người đi làm đi. Nhớ phải nhanh lên! Theo ta tính thì Tiêu Diêu tán nhân cũng chỉ năm sau hoặc mấy tháng sau là đã độ kiếp, nhất định phải làm thật nhanh!

Ngọc Minh chân nhân liền nói, Phụng Tân cung chủ gật đầu cười:

- Đại trưởng lão, xin cứ yên tâm, việc này nhất định ta sẽ xử lý ổn thỏa!

Thiên Lam tông là môn phái lớn nhất trong số mười mấy môn phái dựa vào Thượng Thanh cung. Thiên Lam tông chủ Lam Phong chân nhân đang ngồi bàn tọa tĩnh tu trên chiếc giường gỗ trong phòng của mình.

- Tông chủ, có một bức thư của Thượng Thanh cung do Phụng Tân cung chủ gửi!

Từ bên ngoài, tiếng của đệ tử giữ cửa truyền vào.

- Dem vào đây!

Lam Phong chân nhân hờ hững nói, đệ tử giữ cửa lập tức bước vào đem lá thư trao cho Lam Phong chân nhân.

- Người ra ngoài trước đi!

Lam Phong chân nhân tùy ý vẫy tay nói.

- Đệ tử cáo lui!

Đệ tử giữ cửa vội cúi mình bước ra. Lam Phong chân nhân nhìn bức thư trong tay, không khỏi nhíu mày. Thiên Lam tông dựa vào Thượng Thanh cung, quả thực là phát triển rất thuận lợi, càng lúc càng lớn mạnh. Chỉ là Thượng Thanh cung bình thường có việc gì khó khăn lại lệnh cho bọn họ làm, khiến cho Lam Phong chân nhân luôn cảm thấy ảm ức, thanh danh của Thiên Lam tông cũng vì vậy mà không được tốt cho lắm.

“Kính thư Lam Phong đạo huynh, hôm nay có việc mong Lam Phong đạo huynh giúp đỡ. Lam Phong đạo huynh hẳn cũng biết Tiêu Diêu tán tiên năm sau sẽ độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp. Đây là lần đầu tiên trong lịch sử Côn Luân tiên cảnh có tán tiên độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp, là việc đại sự của cả Côn Luân tiên cảnh, vì vậy phải để cho toàn bộ đồng đạo của Côn Luân tiên cảnh tới chứng kiến. Chính vì vậy ta hi vọng Lam Phong đạo huynh ra lệnh cho người dưới truyền ra tin tức này, đương nhiên Thượng Thanh cung ta cũng không phải tự thủ bằng quan, hiện tại ta sớm đã ra lệnh cho đệ tử truyền tin tức đi.”

Đọc tới đây, Lam Phong chân nhân bật cười:

- Nhiệm vụ của Phụng Tân cũng chủ lần này cũng xem là dễ dàng, chỉ là bảo ta đi tuyển truyền mà thôi. Hơn nữa Tiêu Diêu tán nhân độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp đúng là người đầu tiên trong lịch sử Côn Luân tiên cảnh, chính là đại sự của Côn Luân tiên cảnh ta. Truyền bá ra ngoài cũng là việc tốt.

Lập tức Lam Phong chân nhân đưa mắt đọc tiếp.

“Lam Phong đạo huynh, truyền bá ra ngoài chỉ là việc nhỏ. Bất quá, ta lo lắng Tinh Cực tông không được biết tin này nên hi vọng khi toàn bộ Côn Luân tiên cảnh mong muốn tham gia chúng kiến Tiêu Diêu tán nhân độ kiếp, Lam Phong chân nhân có thể đại biểu cho ý nguyện cầu vô số đồng đạo mà cùng Tinh Cực tông bàn luận một phen, giúp mọi người đều có thể tham gia! Việc này nghĩ rằng đối với Lam Phong đạo huynh mà nói, thực là vô cùng giản đơn. Phụng Tân sẽ chờ hồi đáp tại Thượng Thanh cung!

Thư tới đây lầy hết, Lam Phong chân nhân không khỏi cười khổ: “Lúc đầu còn nghĩ chỉ là muốn ta đi truyền bá, không ngờ lại còn muốn ta tự thân tới Tinh Cực tông nói lý. Tinh Cực tông một trong mười đại môn phái. Hơn nữa, sau trận “Hạnh Linh Thất Sắc đại chiến” (trận chiến tranh giành Hạnh Linh Thất Sắc hoa), Tiêu Diêu tán nhân xuất thế hoành không. Uy danh của Tinh Cực tông thậm chí cỡ thế ngang ngửa với Thượng Thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái. Thiên Cương tông ta cách biệt với Tinh Cực tông lớn như vậy, ta đi khuyên bảo, quả là không thể nào làm được!” Lam Phong chân nhân cảm thấy đau đầu. Tinh Cực tông hiện tại khác với Tinh Cực tông trước kia do có Tiêu Diêu tán nhân. Nếu xét về cao thủ, thậm chí còn hơn cả Thượng Thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái, cộng với việc Áo Quang chân nhân lúc độ kiếp nhất đao phá không, thêm cả Lý Dương là một đệ tử đến Độ Kiếp kỳ con chưa đạt được mà có thể hủy diệt được nhục thể của hai Đại Thành kỳ trưởng lão. Từ đó cho thấy Tinh Cực tông uy danh đã đạt

tới một địa vị cực cao, phi đao chi đạo công kích lực khủng bố khiến cho các tông phái khác phải kính sợ! Thiên Cương tông của hắn đi khuyên bảo, quả thật là cảm thấy khó khăn.

“Được rồi, trước cứ truyền tin ra đã! Đợi tới khi việc này tại Côn Luân tiên cảnh ai ai cũng biết, lúc đó ta có đi khuyên bảo cũng không muộn. Chắc tới lúc đó đồng đạo tại Côn Luân tiên cảnh ai ai cũng muốn tới chứng kiến, Tinh Cực tông cũng không dám làm mất lòng mọi người!” Lam Phong chân nhân trong lòng nghĩ vậy liền lập tức liền rời khỏi phòng, bắt đầu bố trí mọi việc.

Cùng lúc, mười mấy môn phái dựa vào Thượng Thanh cung cũng nhận được bức thư có nội dung trên. Tất cả đều lập tức triển khai hành động. Mười mấy môn phái, nhiều đệ tử như vậy âm thầm tuyên truyền, hiệu suất quả rất cao.

- Sư huynh người biết không, Tiêu Diêu tán nhân sắp độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp rồi. Đây là lần đầu tiên trong lịch sử Côn Luân tiên cảnh ta có người độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp a. Đây là việc lớn ngàn năm, không đi xem thử, quả là đáng tiếc!

- Đúng vậy, việc lớn như thế nhất định phải đi xem thử. Quả là khó tưởng tượng Tiêu Diêu tán nhân không ngờ lại sắp độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp rồi. Quá khủng bố, thực lực của hắn cường mạnh ra sao?

- Sư huynh, huynh còn không biết sao? Lần trước “Hạnh Linh Thất Sắc hoa đại chiến”, Tiêu Diêu tán nhân một kiếm xuất ra, hơn vạn đồng đạo tại trường đều chìm vào trong hư ảo. Trong nháy mắt mười hai vị tán tiên của Thượng Thanh cung đã bị giết. Đến Kim Kiếm tôn giả cùng Ngọc Minh chân nhân cũng bị chấn động. Tiêu Diêu tán nhân vừa nhìn Ngọc Minh chân nhân, Ngọc Minh chân nhân đã sợ đến xám cả mặt!

- A, lợi hại vậy sao? Tiêu Diêu tán nhân thực là quá lợi hại, lần này hắn độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp, nhất định phải tới. Ta nhất định phải xem thử xem, quả là khiến cho người ta kích động.

- Oa, đệ cửu tán tiên thiên kiếp a. Lần trước nhị trưởng lão của tông phái bọn ta vượt qua đệ nhất tán tiên thiên kiếp, cảnh tượng đã khiến người ta chết khiếp. Đệ cửu tán tiên thiên kiếp a, lịch sử của Côn Luân tiên cảnh còn chưa có một ai. Sư huynh, chúng ta nhất định phải xem!

- Ừm, sư đệ! Đến lúc đó chúng ta cùng đi, sư tôn có lẽ cũng sẽ không ngăn cản bọn ta. Đây cũng là việc lớn chưa từng có trong lịch sử của Côn Luân tiên cảnh mà!

Tin tức Tiêu Diêu tán nhân độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp giống như một khối thuốc nổ, chỉ mới mấy ngày ngắn ngủi đã truyền khắp cả Côn Luân tiên cảnh. Vô số tu chân giả tại Côn Luân tiên cảnh không ngừng bàn luận, ai ai cũng muốn tới chứng kiến. Cùng lúc đó Tinh Cực tông cũng đã biết được tình hình hiện tại.

165. Chương 12: Liên Phiên Lai Nhân

Ảo Quang chân nhân, Thiết Oa chân nhân, Tiêu Diêu tán nhân, Lý Dương, tam sư đệ của Ảo Quang chân nhân là tán tiên Lãnh Vũ cùng tứ sư đệ là Đại Thành kỳ cao thủ Huyền Băng, thêm cả Lý Phong Du, cùng đám đệ tử Tế Trường Phong.

Về mặt cầu Ảo Quang chân nhân rất khó coi.

- Hôm nay cả Côn Luân tiên cảnh truyền bá tin tức, vô số người đã biết Tiêu Diêu tiên bối sắp độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp, rốt cuộc là có chuyện gì? Sao lại có thể tới bước này, việc này nên làm thế nào? Mọi người thử nói xem.

Trong lòng Ảo Quang chân nhân lửa giận trùng trùng. Tiêu Diêu tán nhân có địa vị ra sao, có Tiêu Diêu tán nhân ở Tinh Cực tông, đệ tử Tinh Cực tông bên ngoài, thậm chí vị trí còn cao hơn cả Thượng Thanh cung, người khác muốn Tinh Cực tông làm gì là phải làm sao?

Ảo Quang chân nhân vẫn không muốn Tiêu Diêu tán nhân cảm thấy phiền não, việc Tiêu Diêu tán nhân độ kiếp là chuyện riêng, hơn nữa Tiêu Diêu tán nhân lại không phải là người của Tinh Cực tông. Ngay cả khách khanh cũng không phải, vì sao nhất định phải để người ngoài tới xem? Nhưng hiện tại bên ngoài tin đồn truyền bá rộng rãi, Ảo Quang chân nhân thân là Tinh Cực tông chủ cũng chịu không ít áp lực.

- Không ngờ có người biết được việc nghĩa phụ độ kiếp. Hừ hừ! Đám người này làm sao lại biết được? Nghĩa phụ lần đầu tiên bắt đầu độ kiếp cũng là việc của chín ngàn năm trước, trừ mấy tông phái cổ xưa may ra mới có người biết được. Những tông phái còn lại sao như thế nào biết? Việc này nói không chừng là do Ngọc Minh chân nhân đứng sau dàn dựng!

Lý Dương tức giận nói.

Lý Dương hôm đó đã từng cùng Tiêu Diêu tán nhân đàm luận, Ngọc Minh chân nhân nhất định muốn đến chứng kiến.

“không ngờ Ngọc Minh chân nhân lại dùng biện pháp này, quả thực là quá âm hiểm.

Lý Dương không khỏi chửi thề.

Tán tiên Lãnh Vũ cũng lên tiếng:

- Ngọc Minh chân nhân quả là quá âm hiểm, chuyện này không phải do hắn thì con ai? Không ngờ lại dùng tới biện pháp này, lão gia hỏa hắn cự ly độ đệ cửu tán tiên kiếp cũng càng lúc càng gần nên muốn chứng kiến đây. Không đưa thư tới nói rõ ràng, Tinh Cực tông ta cũng không phải không có chút độ lượng. Không ngờ hắn lại có biện pháp này, thực là không biết xấu hổ!

Tứ sư đệ của Áo Quang chân nhân là Đại Thành kỳ cao thủ Huyền Băng lập tức nói:

- Tam sư huynh, không cần tức giận. Việc vẫn còn chưa rõ ràng, cũng không thể nói như vậy. Côn Luân tiên cảnh các môn phái có hơn vạn năm lịch sử cũng nhiều, kẻ có thể nhớ được việc năm xưa Tiêu Diêu tiên bối độ kiếp xem ra cũng không ít người. Nói không chừng có môn phái nào đó âm thầm gây sóng gió muốn cho chúng ta cùng Thượng Thanh cung gây hấn, không thể không đề phòng!

Lời Huyền Băng trưởng lão vừa nói ra, mọi người trong lòng đều chấn động.

Đúng vậy, nếu có kẻ muốn Tinh Cực tông bọn họ cùng Thượng Thanh cung gây hấn làm ngư ông đắc lợi mà Thượng Thanh cung cùng Tinh Cực tông quả thực đại chiến không phải là ngư ông sao.

Nếu như thực sự phát sinh đại chiến, thì ai sẽ là ngư ông đắc lợi?

Thục Sơn kiếm phái!

Một khi thực lực của Thượng Thanh cung cùng Tinh Cực tông đại tổn, Thục Sơn kiếm phái sẽ trở thành đệ nhất tông phái duy nhất của Côn Luân tiên cảnh. Hơn nữa Thục Sơn kiếm phái cũng biết việc Tiêu Diêu tán nhân độ kiếp.

Nhất thời trong đại điện, không ai nói lời nào.

Việc này thật khó có thể phán định.

Rốt cuộc là Ngọc Minh chân nhân muốn tới xem nên dùng biện pháp này hay là Thục Sơn kiếm phái muốn làm ngư ông đắc lợi nên đã ra tay?

Áo Quang chân nhân lúc này cao giọng nói:

- Tạm thời không quan là người nào truyền bá tin tức này. Tinh Cực tông chúng ta trước tiên phải tạo thế vững chắc trước. Thứ nhất, tạm thời không cùng Thượng Thanh cung tranh đấu. Thứ hai, cũng không nên hoài nghi Thục Sơn kiếm phái. Hiện tại, quan hệ của chúng ta cùng Thục Sơn kiếm phái không đến nỗi tồi! Chúng ta lập này tập hợp, là để bàn luận xem rốt cuộc nên ứng phó với việc trước mắt ra sao!

Tế Trường Phong đứng lên nói:

- Hiện tại Côn Luân tiên cảnh khắp nơi loan tin, toàn bộ đồng đạo của Côn Luân tiên cảnh cũng đang bàn luận, số người muốn được chứng kiến cực đông. Ý nguyện của tất cả khó có thể là giả, chuyện này quả thực là khó khăn!

Tiêu Diêu tán nhân cười lạnh nói:

- Tinh Cực tông người chỉ cần nói với bên ngoài rằng, Tiêu Diêu tán nhân ta không phải người của Tinh Cực tông. Ta độ kiếp là chuyện riêng của ta, ta muốn cho ai đến xem thì người đó hãy đến, còn những kẻ khác... Hừ hừ!

Tiêu Diêu tán nhân chính là một người cực kỳ cô ngạo, hẳn hoàn toàn không để ý tới nguyện vọng của mọi người.

Người khác nghĩ như thế nào là việc của người khác, quản ta được sao?

- Nghĩa phụ độ kiếp là chuyện của nghĩa phụ, không cần biết người đến là ai, dựa vào cái gì mà đòi chứng kiến?

Lý Dương cười lạnh nói.

Đúng lúc đó!

- Bẩm báo tông chủ, Minh Hoàng tông tông chủ Hoàng Sơn chân nhân dẫn theo ba đệ tử đã đến!

Đệ tử thủ vệ bên ngoài đại diện lên tiếng.

Mọi người trong đại diện lập tức liền bình tĩnh lại, tất cả đều ngồi xuống, Áo Quang chân nhân liền nói:

- Mời Hoàng Sơn chân nhân vào đại diện!

Một lúc sau, một vị thanh tu lão giả khoác đạo bào màu vàng bước vào, ba chòm râu phất phơ theo gió, Hoàng Sơn chân nhân này cũng coi như khí độ bất phàm.

- Xin chào Áo Quang chân nhân, Lãnh Vũ đạo huynh, Huyền Băng đạo huynh!

Bỗng nhiên Hoàng Sơn chân nhân nhìn về phía Tiêu Diêu tán nhân bên cạnh, hai mắt sáng ngời, cung kính hỏi:

- Xin hỏi vị này có phải là Tiêu Diêu tán nhân tiền bối không?

Tiêu Diêu tán nhân lạnh lùng gật gật đầu.

Hoàng Sơn chân nhân lập tức cúi mình nói:

- Thì ra là Tiêu Diêu tán nhân tiền bối, văn bối Hoàng Sơn đã nghe đại danh của tiền bối từ lâu. Trong trận chiến đoạt Hạnh Linh Thất Sắc hoa, một kiếm của tiền bối đã trở thành giai thoại khắp Côn Luân tiên cảnh. Lần này được gặp tiền bối, thực là vinh hạnh của văn bối!

Tiêu Diêu tán nhân hồ hững nói:

- Không cần phải nói lời thừa như thế, có việc gì cứ nói hết với Áo Quang là được.

Nói rồi Tiêu Diêu tán nhân không mở lời nữa.

Gương mặt của Hoàng Sơn chân nhân hơi đỏ lên, nhưng trong nháy mắt lại khôi phục như bình thường. Y hơi cúi người xuống rồi lại đứng thẳng lên, nhìn hướng Áo Quang chân nhân, lộ vẻ tươi cười nói:

- Áo Quang chân nhân, lần này ta tới đây chính là vì ý nguyện của mọi người trong Côn Luân tiên cảnh. Hiện tại, cả Côn Luân tiên cảnh đều loan truyền việc của Tiêu Diêu tán nhân, gần như ai cũng biết Tiêu Diêu tiền bối sắp độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp, cho nên Hoàng Sơn ta không tự lượng sức, thể theo nguyện vọng của tất cả các đạo hữu Côn Luân tiên cảnh hi vọng Tiêu Diêu tán nhân độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp có thể để cho mọi người tới quan sát!

Minh Hoàng tông cũng là tông phái dựa vào Thượng Thanh cung, Hoàng Sơn chân nhân giống như Lam Phong chân nhân đều nhận được một bức thư.

Lý Dương đứng bên cạnh nói:

- Xin hỏi Hoàng Sơn chân nhân, cả Côn Luân tiên cảnh có bao nhiêu tu tiên giả?

Hoàng Sơn chân nhân mỉm cười nói:

- Tinh Cực tông đạo hữu, toàn bộ Côn Luân tiên cảnh số tu tiên giả ít nhất cũng hơn mười vạn, có lẽ là mười vạn, còn con số cụ thể, sợ rằng không ai có thể biết rõ được!

- Vậy Minh Hoàng tông ngài có bao nhiêu đệ tử?

Hoàng Sơn chân nhân khiêm tốn nói:

- Bổng tông thua rất xa Tinh Cực tông, hiện tại cũng chỉ có ba bốn trăm đệ tử.

Có ba bốn trăm đệ tử cũng được tinh là một môn phái không nhỏ.

Tinh Cực tông đời đầu tiên có một mình Lý Tầm Hoan, đời thứ hai gồm bốn đệ tử, đến đời thứ ba có mười mấy người (Lý Du Phong thuộc đời này), đời thứ tư có vài chục người (cùng hàng với Lý Dương – dịch giả TTV), đời thứ năm có vài trăm đệ tử (bình thường là Kim Đan kỳ), đời thứ sáu đều là đệ tử mới nhập môn, còn chưa luyện thành kim đan, bình thường chỉ ở tiên thiên cảnh giới gì đó, có vài ngàn người. Tinh Cực tông cộng lại cũng đến vài ngàn người, có thể xem là một đại phái.

Lý Dương cười nhạt nói:

- Côn Luân tiên cảnh người tu tiên có hơn mười vạn như Minh Hoàng tông chỉ có vài trăm người, không biết Hoàng Sơn chân nhân sao lại có thể đại biểu cho ý nguyện của tất cả mọi người trong Côn Luân tiên cảnh đây?

Lý Dương cười lạnh nói, nghĩa phụ của hắn độ kiếp là đại sự sinh tử, nhưng đám người này lại cứ muốn xem nhiệt náo.

Lúc Ảo Quang chân nhân độ kiếp, vì Ảo Quang chân nhân là tông chủ Tinh Cực tông nên mới để mọi người chứng kiến. Nhưng Tiêu Diêu tán nhân độc lai độc vãng, không có giao tình gì với mấy môn phái này, vì sao phải để cho người ngoài tới chứng kiến?

Nghe thấy Lý Dương châm chọc, sắc mặt Hoàng Sơn chân nhân không khỏi biến đổi.

Ba đệ tử đứng sau Hoàng Sơn chân nhân cũng lộ vẻ giận dữ. Đáng tiếc, đây là đại diện của Tinh Cực tông, bọn họ còn chưa dám chửi bới.

Lý Dương vẫn cười như trước, tiếp tục nói:

- Đã như vậy, Hoàng Sơn chân nhân không thể đại biểu cho ý nguyện của đồng đạo khắp cả Côn Luân tiên cảnh, chuyện này chân nhân không cần phải bàn nữa!

Hoàng Sơn chân nhân cố gắng chấn áp lửa giận trong lòng, gượng cười nói:

- Đạo hữu không thể nói như thế! Hiện tại ý nguyện của vô số đồng đạo trong Côn Luân tiên cảnh xem ra chỉ cần tìm hiểu một chút là có thể biết được. Đồng đạo khắp Côn Luân tiên cảnh quả thực đối với đại sự Tiêu Diêu tán nhân tiền bối độ kiếp lần này mười phần mong chờ!

- Không biết Tiêu Diêu tán nhân có đáp ứng việc này hay không?

Hoàng Sơn chân nhân nhìn về phía Tiêu Diêu tán nhân.

Lý Dương khẽ lách người, đứng vào giữa Hoàng Sơn chân nhân cùng Tiêu Diêu tán nhân.

Hoàng Sơn chân nhân nhất thời nhú mày “Tiểu tử trước mặt là kẻ nào? Không ngờ lại dám che tầm mắt của ta. Tinh Cực tông cao thủ cũng có mấy người, tên tiểu tử này cũng chưa xem là gì, không ngờ lại dám cản ta. Ta phải khiến cho ngươi chịu nhục mới được!” Hoàng Sơn chân nhân đầu sao vẫn là Đại Thành kỳ cao thủ, sao lại có thể sợ Lý Dương?

- Hô!

Hoàng Sơn chân nhân liền dùng công lực, thân hình lóe lên rồi vượt qua Lý Dương, mỉm cười đứng trước mặt Tiêu Diêu tán nhân.

Lý Dương cười lạnh, thân hình giống như một ngọn gió, mới thoáng một cái đã tới trước mặt Hoàng Sơn chân nhân.

- Ừm?

Hoàng Sơn chân nhân chấn kinh, thân pháp của Lý Dương không ngờ lại lợi hại như vậy “Ta không tin ta không bằng được tên tiểu tử này?”

- Hô!

Hai người nhất thời so bì về thân pháp, trong khoảng cự ly hai trượng ngắn ngủi, cả hai không ngừng chớp động.

“Muốn so thân pháp với ta, “xuyên vân toa vụ” là thân pháp chí tôn của Ma giới, lão già ngươi có thể tưởng tượng được sao?” Lý Dương thân hình tự nhiên thoải mái giống như gió xuân nhẹ thổi, vô luận Hoàng Sơn chân nhân di động ra sao, Lý Dương đều có thể che trước mặt hắn.

Hoàng Sơn chân nhân di động đạt tới cực hạn, thậm chí còn khiến cho gió nổi lên tiếng gió vù vù, nhưng Lý Dương vẫn chưa phát ra tiếng gió, chỉ như người ta nhẹ nhàng đi bộ.

Cao thấp đã rõ!

- Hoàng Sơn chân nhân, đủ rồi!

Ảo Quang chân nhân trong lòng cao hứng, cháu của mình lại có thể thắng được cả tông chủ một phương, nhưng bên ngoài vẫn lộ vẻ tức giận:

- Hoàng Sơn chân nhân, đây là đại diện của Tinh Cực tông ta, không phải hoa viên của Minh Hoàng tông người!

Hoàng Sơn chân nhân lập tức đỏ mặt, liền ngừng lại.

Bản thân tông chủ một phái không ngờ lại không so được với một tiểu tử, việc này quả khiến hắn tức giận. Nếu như quả thắng được thì còn chút thể diện, nhưng hắn lại đã thua.

- Xin lỗi, Ảo Quang chân nhân, thân pháp của vị đạo hữu này quả nhiên cao cường ta cam chịu hạ phong!

Hoàng Sơn chân nhân dần cơn tức trong lòng xuống nói.

Đúng lúc này.

- Bẩm báo tông chủ, Thủy Vân tông tông chủ Vụ Minh chân nhân dẫn đệ tử tới.

Người của Tinh Cực tông trong đại diện tất cả đồng thời nhú mày, còn Hoàng Sơn chân nhân lại mỉm cười, đi sang một bên chờ Thủy Vân tông tông chủ tới.

Vụ Minh chân nhân một thân bạch y, áo trắng như tuyết khiến cho người ta cảm thấy sự cao ngạo.

- Xin chào Ảo Quang chân nhân, Lãnh Vũ đạo huynh, Huyền Băng đạo huynh!

Vụ Minh chân nhân khẽ cúi mình lạnh nhạt nói, đột nhiên y phát hiện ra Tiêu Diêu tán nhân liền hỏi:

- Xin hỏi vị này phải chăng là Tiêu Diêu tán nhân tiên bối?

Hoàng Sơn chân nhân bên cạnh vội nói ngay:

- Vụ Minh đạo huynh, vị này chính là Tiêu Diêu tán nhân tiên bối!

Vụ Minh chân nhân lập tức nói:

- Vụ Minh ra mắt Tiêu Diêu tiên bối.

Rồi quay sang cười nói với Hoàng Sơn chân nhân:

- Hoàng Sơn đạo hữu không ngờ cũng tới đây, chẳng lẽ đạo hữu cùng vì việc Tiêu Diêu tiên bối độ kiếp mà tới?

Người của Tinh Cực tông tại trường đều cảm thấy có chút lo lắng.

Tựa hồ Vụ Minh chân nhân cũng vì việc này mà tới.

- Vụ Minh đạo hữu, ta quả thực là vì việc này mà tới.

Hoàng Sơn chân nhân đứng sang một bên cười cười, bộ dạng hoàn toàn giống như một người đang xem kịch.

Vụ Minh chân nhân nhìn về phía Áo Quang chân nhân:

- Áo Quang chân nhân, đệ cửu tán tiên thiên kiếp trong lịch sử của Côn Luân tiên cảnh ta chưa từng xuất hiện. Việc lớn như vậy, Côn Luân tiên cảnh đồng đạo sao có thể không tham gia chứng kiến? Không biết Tinh Cực tông cùng Tiêu Diêu tán nhân an bài ra sao?

Áo Quang chân nhân trong lòng thầm giận, bất quả thân là tông chủ một tông, hắn cũng không lộ vẻ vui giận ra ngoài.

- Việc này, chúng ta vừa mới bàn với Hoàng Sơn chân nhân, Vụ Minh chân nhân không cần phải vội. Phải biết đây là chuyện của Tiêu Diêu tán nhân tiền bối, Tinh Cực tông ta cũng không thể yêu cầu Tiêu Diêu tán nhân tiền bối việc gì, chúng ta cũng không hi vọng người ngoài nhúng tay vào việc này.

Áo Quang chân nhân lạnh nhạt nói đem việc này cùng Tinh Cực tông gác sang một bên.

Vụ Minh chân nhân đưa mắt nhìn Tiêu Diêu tán nhân.

Thân hình Lý Dương chớp động, che trước mặt Vụ Minh chân nhân, lạnh lùng nói:

- Nghĩa phụ ta độ kiếp là chuyện của riêng nghĩa phụ, các người sao lại nóng nảy như vậy? Nghĩa phụ ta cho người ngoài xem hay không, các người dựa vào cái gì mà nói lung tung!

Lý Dương trong lòng giận dữ, tức giận lên giọng với Vụ Minh chân nhân.

Vụ Minh chân nhân hơi giật mình, nhìn Lý Dương, thầm nghĩ: “Nghĩa phụ? Ừm, nghe nói Tiêu Diêu tán nhân là vì một đệ tử của Tinh Cực tông là Lý Dương mới xuất thủ, hình như Lý Dương còn là cháu của Tinh Cực tông tông chủ Áo Quang chân nhân, xem ra chính là gã trẻ tuổi này.”

- Vị đạo hữu này chắc là Lý Dương, sớm đã được nghe đại danh của Lý Dương đạo hữu, lần này gặp mặt mới biết anh hùng xuất thiếu niên!

Vụ Minh chân nhân liền lắng sang chuyện khác.

Lý Dương không hề khách sáo chút nào.

- Đừng lãng phí thời gian ở đây nữa! Hoàng Sơn chân nhân, Vụ Minh chân nhân, các vị có thể trở về rồi. Chuyện này không cần các vị phải quan tâm!

Lý Dương phát ống tay áo, chỉ về phía cửa của đại điện, trực tiếp đuổi khách!

Vụ Minh chân nhân của Hoàng Sơn chân nhân đều giận dữ, một đệ tử của Tinh Cực tông không ngờ lại dám bất kính với hai vị tông chủ như vậy.

Đột nhiên!

- Bẩm báo tông chủ, Thiên Lam tông tông chủ Lam Phong chân nhân cùng đệ tử tới!

Thanh âm cầu đệ tử thủ vệ đại điện vang lên

166. Chương 13: Vân Vụ Sơn

Bên Tinh Cực tông chỉ có một mình Lý Dương đứng thẳng trên đại điện. Bọn người Hoàng Sơn chân nhân, Vụ Minh chân nhân đều phẫn nộ nhìn Lý Dương, vài đệ tử đứng sau lưng bọn họ hai mắt đỏ ngầu, tựa như muốn ăn tươi nuốt sống vậy.

Thiên Lam tông tông chủ Lam Phong chân nhân từ từ bước tới, đi vào chính giữa đại điện.

Lý Dương khẽ nheo mắt, lộ ra đạo đạo hàn quang.

- Bá Vương, người biết giờ ta muốn làm gì nhất không?

Lý Dương nhìn Thiên Lam tông chủ Lam Phong chân nhân tiến vào đại điện, thay vào đó lại hỏi Hạng Vũ trong đầu.

Hạng Vũ cười:

- Dương nhiên là chém giết, đem bọn chúng ra giết sạch, như vậy không được sao? Hừ hừ, cùng bọn chúng nói nhiều làm gì? Nếu là bốn Bá Vương tại Ma giới, dám chống lại bốn Bá Vương, nhất định phải chết! Hừm, cùng bọn chúng đầu khẩu? Hừm hừm.

Lý Dương khẽ nhếch miệng lộ ra một tia lãnh ý.

Hắn thật sự muốn trực tiếp đem đám gia hỏa kia toàn bộ ra giết sạch. Nghĩa phụ của hắn sắp phải độ kiếp, đối với nghĩa phụ mà nói đây là việc liên quan tới sinh tử. Những người này tựa như lại đem biến thành một việc cực kỳ náo động, ai ai cũng muốn tham gia.

- Hoàng Sơn đạo huynh, Vụ Minh đạo huynh, hai vị không ngờ đều ở đây, phải chăng là vì chuyện Tiêu Diêu tán nhân độ kiếp mà tới?

Lam Phong chân nhân vừa đi vào đã phát hiện ra Hoàng Sơn chân nhân cùng Vụ Minh chân nhân, liền lập tức lên tiếng.

Hoàng Sơn chân nhân cùng Vụ Minh chân nhân vẻ mặt thực sự không dễ coi, vừa rồi bị Lý Dương lên giọng bọn họ chính là đang nộ hỏa trùng thiên!

- Lý Dương đạo hữu này, tựa hồ như không coi hai người bọn ta ra gì, hừm Áo Quang chân nhân, Hoàng Sơn ta xin cáo từ!

Hoàng Sơn chân nhân phất tay một cái rồi lập tức nghiêm mặt xoay người muốn bỏ đi, ba tên đệ tử đằng sau cũng tỏ vẻ nhạo nhẽ.

- Áo Quang chân nhân, Vụ Minh chân nhân ta cũng xin cáo từ trước.

Vụ Minh chân nhân cũng tỏ vẻ kiêu ngạo phất tay áo, chuyển thân muốn bỏ đi.

Lý Dương cười lạnh nói:

- Hai vị, không tiễn!

- Chậm đã, Hoàng Sơn đạo huynh, Vụ Minh đạo huynh, sao lại vội vã như vậy? Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì? Sao lại so đo cùng một tiểu bối của Tinh Cực tông cơ chứ?

Lam Phong chân nhân lập tức lên tiếng ngăn Hoàng Sơn chân nhân cùng Vụ Minh chân nhân.

Áo Quang chân nhân cười nhạt nói:

- Lam Phong chân nhân, đừng nói cái gì Tinh Cực tông tiểu bối. Lý Dương là cháu của ta, hơn nữa lại là nghĩa tử của Tiêu Diêu tán nhân, không phải là cái gì tiểu bối như ngươi nói!

Áo Quang chân nhân hiển nhiên đứng về phía Lý Dương.

Mấy tông chủ của các tiểu tông phái kia mà dám hống hách trong đại điện của Tinh Cực tông.

Tinh Cực tông là tông phái loại gì?

Một trong thập đại tông phái, vài tông phái trước mắt bất quá cũng chỉ là thuộc hạ của Thượng Thanh cung mà thôi. Hơn nữa Tinh Cực tông hiện tại trong số thập đại tông phái địa vị cũng cực cao, trên đại điện của Tinh Cực tông, tông chủ của ba tiểu tông phái dám làm càn sao?

Lam Phong chân nhân lúc này nghiêm sắc mặt nói:

- Áo Quang chân nhân, ngươi nói thế không đúng rồi. Lý Dương dù là cháu của ngươi nhưng cũng không thể không có trên dưới gì cả.

Lam Phong chân nhân muốn dùng lý lẽ để bẻ Áo Quang chân nhân.

Lý Dương cười lạnh nói:

- Lý Dương ta làm gì là việc của Lý Dương ta, không cần các người phải kéo cả ông nội của ta vào. Hôm nay ta đích xác nói cho ba người các người biết, nghĩa phụ của ta độ kiếp là chuyện riêng của người, không cần các người phải nhọc công quan tâm, các người có thể trực tiếp rời đi rồi!

Lam Phong chân nhân, Hoàng Sơn chân nhân, Vụ Minh chân nhân ba người trong lòng tức giận, nhìn chăm chăm Lý Dương. Nhưng với uy danh của Tinh Cực tông cùng vị Tiêu Diêu tán nhân khủng bố kia, ba người này đều không dám ra tay, chỉ có thể phần nộ trừng mắt mà thôi.

Lý Dương vẫn cười lạnh, hắn ta không hề để ý tới vẻ tức giận của mấy tông chủ gì đó.

Động thủ?

Cho dù động thủ, giờ đây Lý Dương đã là Độ Kiếp kì cao thủ, đao mang của hắn uy lực cực lớn, đã tiến lên một tầng thứ khác, thêm vào còn có Phá Sơn Liệt Không, cho dù là Đại Thành kỳ cao thủ, hắn cũng có thể giết được, hắn tại sao phải để ý bọn người trước mặt vào trong mắt.

Nếu luận thuật ám sát, sử dụng liêm tức thuật, độn thuật rồi thêm cả đao mang, xem ra ba lão ra hỏa này có bị giết hết, cũng chưa phát hiện ra được thân ảnh của Lý Dương.

Lý Dương một mình đứng ngăn cản trước mặt ba đại tông chủ, nhưng Tiêu Diêu tán nhân ngồi phía sau trong lòng lại rối bời.

Trước mắt, Lý Dương vì hắn mà ngăn cản mấy tông chủ này, cùng với đám tông chủ này khua ba tác lưỡi, thậm chí không tiếc khi trở mặt cùng bọn họ.

- Nếu như lần này ta thực sự không cho mọi người tới xem, có lẽ Tinh Cực tông sẽ bị phần lớn tu chân giả của Côn Luân tiên cảnh chửi thề sau lưng, thậm chí Lý Dương còn có thể bị chỉ đích danh nữa!

Tiêu Diêu tán nhân trong lòng thầm nghĩ “Được rồi, bản thân ta nếu như bị nhục mạ, ta căn bản cũng không để ý. Nhưng nếu như vì việc này, ba tên gia hỏa kia truyền bá lung tung ra ngoài, Lý Dương bị chửi bới, thanh danh mất hết, vậy thật không ổn chút nào!”

Tiêu Diêu tán nhân cực kỳ cao ngạo, người khác nói gì hắn đều không để ý, nhưng hắn không muốn Lý Dương vì việc này mà mất hết thanh danh, hắn đối với Lý Dương quả thực vô cùng quan tâm.

Ngọc Minh chân nhân đoán rất đúng, Tiêu Diêu tán nhân sẽ vì Lý Dương, quyết không để cho Lý Dương gặp phải phiền não.

Tiêu Diêu tán nhân rốt cuộc đã có quyết định.

- Nửa năm sau, một ngày sau mùa hè, bình nguyên phía tây Thiên Vân sơn mạch, muốn đi cứ đi!

Tiêu Diêu tán nhân bỗng nhiên đứng thẳng dậy, nói xong rồi, liền im lặng, trực tiếp chuyển mình ly khai đại điện.

- Bẩm báo tông chủ...

Lúc này ngoài đại điện, lại có thêm tông chủ của một tông phái đến, hình như cũng vì việc này mà tới.

Tiêu Diêu tán nhân không thèm liếc mắt nhìn lão đầu bên ngoài một cái, ra khỏi đại điện, liền ngự không bay mất.

- Nửa năm sau, một ngày sau mùa hè, bình nguyên phía tây Thiên Vân sơn mạch, muốn đi cứ đi!

Hoàng Sơn chân nhân, Vụ Minh chân nhân, Lam Phong chân nhân tam nhân lập tức nở nụ cười rạng rỡ.

Thành công rồi!

Bọn người Áo Quang chân nhân có chút sửng sốt, trong lòng thâm thở dài một hơi. Tiêu Diêu tán nhân lời này nói ra, nói cách khác, là đã đáp ứng cho mọi người tới xem, Tinh Cực tông cũng không gặp phải khó khăn gì nữa. Sau này các đại tông phái tại Côn Luân tiên cảnh cũng không thể trách cứ gì Tinh Cực tông được cả.

Lý Dương giật mình, giận dữ nhìn trừng trừng về phía ba người Hoàng Sơn chân nhân, rồi lập tức hóa thành một đạo lưu quang, phá không đuổi theo.

Thời gian Tiêu Diêu tán nhân độ kiếp là nửa năm sau, sau mùa thu một ngày.

Địa điểm: Thảo nguyên phía tây Thiên Vân sơn mạch.

Tin tức này lập tức giống như có cánh, nhanh chóng truyền bá khắp cả Côn Luân tiên cảnh, vô số tu tiên giả, vô luận là thiếu niên vừa mới chuẩn bị tu luyện, hay là tán tiên ẩn thế tu luyện đã mấy ngàn năm, ai ai cũng đều ghi nhớ thời gian địa điểm.

Trong Thượng Thanh cung.

Ngọc Minh chân nhân đang cùng Phụng Tân cung chủ chơi cờ.

- Đại trưởng lão, đã nhận được tin tức chưa? Tiêu Diêu tán nhân đã công khai địa điểm cùng thời gian độ kiếp rồi.

Phụng Tân cung chủ mỉm cười nói.

Ngọc Minh chân nhân cười khẩy nói:

- Biết rồi! Hừ hừ! Việc này ta đã sớm đoán được, Tiêu Diêu tán nhân nhất định sẽ không khiến cho nghĩa tử của mình khó nghĩ, không phải? Sự tình phát triển hoàn mỹ tới mức này sao? Nửa năm sau, ta sẽ tự thân đi chứng kiến, cẩn thận, chiếu tướng.

Ngọc Minh chân nhân vừa nói vừa đi con pháo.

Phụng Tân cung chủ mỉm cười, chạy con tướng sang một nước, sau đó nói:

- Đại trưởng lão, lần trước chúng ta không phải đã kết oán với họ hay sao? Chúng ta đi xem, không phải sẽ bị đàm tiếu hay sao?

Ngọc Minh chân nhân cười lạnh nói:

- Đàm tiếu? Đàm tiếu cái gì? Ta đã chuẩn bị sẵn rồi, cuối cùng không phải chúng ta đã đem bí pháp Chế Mộ Thức khiến lòi cho bọn chúng sao? Ít nhất chúng ta vẫn còn chưa bị mất mặt? Chiếu tiếp! Người chết chắc rồi!

Ngọc Minh chân nhân lại động con xe.

Ngọc Minh chân nhân thả quân cờ xuống, đứng thẳng lên, lạnh lẽo nhìn về hướng bắc.

- Tinh Cực tông! Hừm, đó chính là đại địch của Thượng Thanh cung ta.

Ngày ngày trôi qua, khoảng cách lần độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp này càng lúc càng gần.

Một ngày trong số đó.

Hoàng Tuyền chi hải.

Hoàng Tuyền chi hải, nơi nằm ở cực bắc của Côn Luân tiên cảnh đại lục. Thủy triều lên cao vỗ vào Côn Luân tiên cảnh lục địa. Trên lục địa sát bên Hoàng Tuyền chi hải có một ngọn núi cực cao, thậm chí xuyên thủng cả mây trời, được gọi là Vân Vụ sơn.

Vân Vụ sơn ngay gần sát Hoàng Tuyền chi hải, nằm giữa Thiên Vân sơn mạch cực bắc của Côn Luân tiên cảnh. Đứng trên Vân Vụ sơn có thể nhìn thấy được đường biên phía bắc của Hoàng Tuyền chi hải.

Trên đỉnh Vân Vụ sơn quanh năm bị mây mù bao phủ, bách thú không sống nổi, không ai có thể tiến lại gần nửa phân.

Tuy nhiên, trong lòng núi của Vân Vụ sơn, lại có một cảnh tượng khiến người ta chấn kinh.

Một thanh tử sắc trường kiếm được gắn vào trong một tảng đá màu đen thẫm, tử sắc thiểm điện không ngừng lấp lóe xung quanh trường kiếm. Một màn hào quang hoàn toàn vây bọc lấy trường kiếm này, tử sắc thiểm điện cho dù làm gì cũng không thể xuyên phá được màn hào quang.

Giữa lòng núi của Vân Vụ sơn có một mật thất.

Một lão đầu râu tóc bạc phơ đang ngồi xếp bằng trên vân sàng (kiểu cân đầu vân – vandai79) đúng vậy, dưới chỗ hắt ngời, là một đám mây.

Lão nhân này toàn thân khoác bạch y, trên lớp bạch y còn có đạo đạo tinh quang lấp lánh, trên bạch y dường như có một đạo cấm chế kỳ diệu, đạo đạo tinh qua không ngừng vây bọc xung quanh bạch y lão giả (ông già áo trắng – vandai79)

- Hô!

Thần khí Xích Tiêu! Xích Tiêu tổng cộng gồm sáu thanh thần kiếm: Một là Bạch Hồng, hai là Tử Điện, ba là Ích Phong, bốn là Lưu Tinh, năm là Thanh Minh, sáu là Bách Lý. Ta tốn thời gian gần trăm triệu năm, Phân Thân bí điển cuối cùng cũng đại thành, ta một người phân thành sáu địa phân thân, phân biệt bảo hộ sáu thanh thần kiếm. Không ngờ sáu đại phân thân độc lập khổ tu trăm triệu năm cuối cùng đã tu luyện đại thành được Phân Thân bí khúc, sáu đại phân thân đều có thực lực của bốn thể!

Thiên Nhân Tử, Tiên giới tiên đế cấp biệt siêu cấp cao thủ.

Năm đó bạn tốt của hắn là tiên đế khác là Phá Quân có được thần khí Xích Tiêu và tham gia Tiên Ma đại chiến rồi chết trận. Thần khí Xích Tiêu cũng từ một hóa thành sáu, chia ra cất giữ tại sáu địa vực tại Phàm Nhân giới.

Tiên đế Phá Quân trước khi chết đã nhờ Thiên Nhân giúp đỡ bảo vệ sáu thanh thần khí này một trăm triệu năm. Còn tại sao yêu cầu một trăm triệu năm thì ngay cả Thiên Nhân bản thân cũng không rõ, bởi tiên đế Phá Quân chưa kịp nói rõ nguyên nhân thì đã chết.

Năm đó Thiên Nhân Tử cũng đang khổ tu Phân Thân bí điển, liền đáp ứng việc này, lập tức thân thể một hóa thành sáu, sáu đại phân thân phân biệt bảo vệ sáu thanh thần kiếm.

Một trăm triệu năm, cũng không sai biệt so với thời gian Tiên Ma đại chiến lắm.

Thời gian một trăm triệu năm này, Thiên Nhân Tử lục đại phân thân luôn luôn tách rời, không hề hợp lại làm một. Không ngờ trải qua một trăm triệu năm, phân thân thuật của hắn đã đạt tới một mức độ làm người ta kinh khiếp. Các Tiên đế, Tiên quân bình thường khi phân thân công lực cực thấp, có thể xuất ra một phân thân có công lực bằng nửa mình đã là không tồi rồi. Nhưng Thiên Nhân Tử một mình luôn luôn phân thành sáu phân thân, hơn nữa phân thân công lực lại phi thường cao, thậm chí tiếp cận bốn thể. Hiện tại hắn tu luyện một trăm triệu năm, cuối cùng phân thân bí điển tu luyện đại thành, lục đại phân thân đều có công lực của bốn thể. Nói cách khác, Thiên Nhân tử hắn một mình tương đương với lục đại tiên đế.

Hiện tại Thiên Nhân tử thậm chí dám tự nhận mình là cao thủ đệ nhất tại Tiên giới, chỉ đứng sau Tam Thanh.

Thần khí Xích Tiêu chính là thần khí có tốc độ cao nhất lục giới. Đáng tiếc, một phần làm sáu, bất quá mỗi thanh thần kiếm tốc độ đều cực kỳ nhanh. Tử Điện thần kiếm này phi hành giống như một tia chớp màu tím, tốc độ phi thường. Thiên Nhân Tử tốn gần trăm năm thời gian, cũng dùng Minh Dương thạch luyện chế được sáu thanh tiên kiếm. Đáng tiếc a, uy lực còn xa mới bằng được. Sáu thanh tiên kiếm không ngờ đều là hạ phẩm tiên khí, quả thực là mất mặt!

Thiên Nhân tử nhìn thanh tiên kiếm trên tay rồi lại quay lưng nhìn năm thanh tiên kiếm nằm trên mặt đất không khỏi nhăn mặt.

Thiên Nhân tử án chiếu theo thần kiếm Xích Tiêu và cũng luyện chế sáu thanh tiên kiếm, phân biệt là Bạch Hồng tiên kiếm, Ích Phong tiên kiếm, Tử Điện tiên kiếm, Lưu Tinh tiên kiếm, Thanh Minh tiên kiếm, Bách Lý tiên kiếm (mô phỏng theo chỉ có thể tính là tiên kiếm, còn sáu thanh kiếm hợp thành thần kiếm Xích Tiêu đều là thần kiếm – vandai79)

Thậm chí còn là hạ phẩm tiên khí.

Thiên Nhân tử thân là Tiên đế, hơn nữa có thể một chia thành sáu, công lực cực mạnh, thực sự không có mấy đệ cấp cao thủ có thể cùng hắn giao đấu. Nhân vật như hắn không ngờ lại luyện chế ra hạ phẩm tiên khí, cũng khó trách hắn cảm thấy mất mặt.

- Sáu thanh tiên kiếm này, may mà còn có thể dung hợp, tạo ra Xích Tiêu. Dù chỉ là trung phẩm tiên khí nhưng tốc độ quả thực không tồi, so sánh với thượng phẩm tiên kiếm thậm chí còn nhanh hơn một chút!

Thiên Nhân Tử trong lòng có lẽ chỉ tự hào về tốc độ, bất quá nghĩ đến tốc độ của thần khí Xích Tiêu rồi nhìn lại bản sao của mình, cũng không khỏi cảm thấy mất mặt.

“Được rồi, còn một năm nữa mới tới kỳ hạn một trăm triệu năm, thật nhàm chán, biết làm sao đây? Đúng rồi, lần trước Tiên Ma đại chiến có một kiện Càn Khôn Đại, lần này ta luyện thì cứ gọi là tiểu Càn Khôn Đại đi còn như sáu thanh tiên kiếm dựa theo thần khí Xích Tiêu luyện chế giống như đồ thừa bị vứt cào một góc.

Thời gian trôi qua!

Ai có thể biết trong Vân Vụ sơn không ngờ lại có một vị tiên đế đã ở đó từ một trăm triệu năm trước. Hơn nữa ở bên cạnh người đó một trăm triệu năm còn có một trong sáu phần của thần khí Xích Tiêu thần kiếm Tử Điện cũng bị giam hãm không cách nào thoát ra.

Phải chờ tới kỳ hạn một trăm triệu năm, thần kiếm Tử Điện mới có thể tự tìm chủ nhân.

167. Chương 14: Độ Kiếp

Gần trăm người Thượng Thanh cung, dẫn đầu bởi Đại trưởng lão Ngọc Minh chân nhân cười mây đạp gió, phi thẳng về bình nguyên phía tây Thiên Vân sơn mạch. Hôm nay chính là ngày hạ chí (1), ngày mai là ngày Tiêu Diêu tán nhân độ kiếp, Ngọc Minh chân nhân đương nhiên là muốn đến sớm một chút.

Đám người này cười nói vui vẻ, hiển nhiên là tâm tình đều rất tốt.

- Đại trưởng lão, lần này quả là sướng khoái. Tại trận chiến giành Hạnh Linh Thất Sắc hoa, Tinh Cực tông hung hăng như thế nào! Hừ, giờ đây ngược lại phải để Tiêu Diêu tán nhân công khai thời gian cùng địa điểm độ kiếp.

Tăng Thăng trưởng lão đắc ý cười nói.

Ái tử, ái đồ của hần bị giết, đương nhiên là trong lòng tràn đầy oán hận với Lý Dương và Tinh Cực tông. Chỉ là hiện tại Tinh Cực tông thế lực cực lớn, cũng không phải là tông phái Thượng Thanh cung có thể hủy diệt được, cho nên Tăng Thăng trưởng lão lúc nào trong bụng cũng tràn đầy oán khí.

Lần này Tinh Cực tông bị chèn ép, Tiêu Diêu tán nhân phải công khai thời gian và địa điểm độ kiếp, đây không phải là khiến cho Tăng Thăng cảm thấy khoái trá sao.

- Lý Dương tặc tử, nghe nói cực kỳ kiêu căng, bất quá không cần nóng nảy, Tiêu Diêu tán nhân cho dù có độ kiếp thành công, cũng sẽ phi thẳng trong vòng vài năm. Đến lúc đó, Thượng Thanh cung ta ra tay, một lần diệt sạch bọn chúng. Tăng Thăng, ngươi nói như vậy có tốt không?

Nguyên Thanh trưởng lão trong trận chiến đoạt Hạnh Linh Thất Sắc hoa bị Lý Dương hủy mất nhục thể, đối với Lý Dương cũng cực kỳ thống hận. Hiện tại bọn chúng còn lo lắng Tiêu Diêu tán nhân, cho nên không dám ra tay, đợi tới khi Tiêu Diêu tán nhân phi thẳng, tới lúc đó...

- Nguyên Thanh, không cần phải vội, đợi tới khi Tiên giới tiền bối hạ phàm, tới lúc đó...

Tăng Thăng không khỏi đắc ý.

Ngọc Minh chân nhân nghe vậy cũng mỉm cười rạng rỡ, không phải chỉ là nhẩn nhai một lúc thôi sao? Tiêu Diêu tán nhân kia cũng sẽ nhanh chóng phi thẳng thôi, sợ cái gì? Nói không chừng lần này độ kiếp thất bại, trực tiếp hồn phi phách tán!

- Mọi người, nhanh lên chút nào, trước khi trời tối, phải tới được bình nguyên phía tây.

Ngọc Minh chân nhân vừa ra lệnh, nhất thời tốc độ của cả bọn tăng lên rất nhiều, một trăm bóng người xẹt qua đường chân trời, nhằm hướng cực bắc của Thiên Vân sơn mạch bay tới.

Đêm đến.

Trên bình nguyên phía tây Thiên Vân sơn mạch, Tinh Cực tông lần này có tới hơn trăm đệ tử có mặt, thậm chí còn an bài từng khu vực cho các vị tu tiên giả, tránh cho bọn họ bị thiên kiếp làm tổn thương.

Cả một biển người.

Xung quanh chỗ Tiêu Diêu tán nhân sắp độ kiếp, có đến mấy vạn tu tiên giả, bàn luận, nói chuyện với nhau cực kỳ huyền ảo.

- A, Hoàng Sơn chân nhân, người cũng tới rồi hả. Lần này Tiêu Diêu tán nhân độ kiếp, đồng đạo đến quả thực là đông a!

Lam Phong chân nhân vừa nhìn thấy Hoàng Sơn chân nhân, lập tức bước tới cười nói.

Hoàng Sơn chân nhân cũng mỉm cười nói:

- Tiêu Diêu tán nhân lần này độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp, đó là đại sự của cả Côn Luân tiên cảnh này, ta sao lại có thể không đến được? Đệ tử trong tông phái của ta ai ai cũng muốn được tới xem, cho nên lần này ta dẫn theo hơn nửa số đệ tử trong phái tới đây để mở rộng tầm mắt.

- Ài, sao giờ người của Thượng Thanh cung vẫn chưa tới?

Lam Phong chân nhân bỗng tò mò nói.

Hoàng Sơn chân nhân cũng có chút tò mò:

- Đúng vậy, xem ra người của Thượng Thanh cung còn muốn đến xem hơn chúng ta, sao giờ vẫn còn chưa tới?

Hốt nhiên!

- Vù vù...!

Từ chân trời phía nam, một đám mây khổng lồ nhẹ nhàng bay tới, những đám người tu chân giả ở đây chỉ liếc mắt cũng đã biết là có người đang cưỡi mây đến.

Theo như quy củ thì cho dù là cưỡi mây đi đâu, trước khi tới nơi, bình thường đều phải bước xuống khỏi đám mây, sau đó ngự không phi hành, bởi vì cưỡi mây tới tận nơi là một loại hành vi không tôn trọng chủ nhà. (2)

Nhưng người của Thượng Thanh cung, cưỡi mây phi hành, cực kỳ kiêu ngạo trực tiếp bay tới nơi, thậm chí khi hạ đến khi hạ xuống mới tản mây ra.

- Thì ra là người của Thượng Thanh cung, thăm nào lại kiêu ngạo như vậy?

Một tu tiên giả liền than.

Tu tiên giả bên cạnh khinh thường nói:

- Thượng Thanh cung luôn kiêu ngạo như vậy, còn nhớ lần đại chiến vì Hạnh Linh Thất Sắc hoa trước không? Bị Tiêu Diêu tán nhân dạy cho một bài học, mười hai vị tán tiên bị một kiếm giết hết, cả Ngọc Minh chân nhân cũng sợ đến mức mặt trắng bệch ra.

- Nếu ta có thực lực như Tiêu Diêu tán nhân thì sớm đã diệt Thượng Thanh cung rồi, từ trước tới giờ nhìn bọn chúng đã thấy không vừa mắt.

Tu chân giả này nghĩ thầm, bề ngoài thì không một ai dám nói, dù sao vẫn còn phải dè chừng thực lực của người. Thượng Thanh cung dù chết mất mười hai vị tán tiên, nhưng cao thủ vẫn còn không ít, cơ nghiệp cả vạn năm cũng không phải là chuyện đùa.

Đệ tử Tinh Cực tông sắc mặt ai ai cũng trầm xuống.

Lý Dương từ khi phát hiện ra người của Thượng Thanh cung đến, vẻ mặt cũng trở nên khó coi.

- Ngọc Minh chân nhân, văn bối là Minh Hoàng tông Hoàng Sơn, ra mắt chân nhân.

Hoàng Sơn chân nhân vội cúi đầu nói.

Lam Phong chân nhân bên cạnh cũng cúi đầu chào Ngọc Minh chân nhân.

Ngọc Minh chân nhân mỉm cười nói:

- Hai vị tông chủ. không cần đa lễ như vậy, Ngọc Minh ta còn phải cảm ơn hai vị. Trời cũng đã tối rồi, mọi người chuẩn bị vào khu vực quan sát nghỉ ngơi đi thôi! Đúng rồi, khu vực của Thượng Thanh cung bọn ta là ở đâu?

Hoàng Sơn chân nhân lắc đầu nói:

- Không rõ nữa, việc này là do người của Tinh Cực tông sắp xếp, tiền bối thử cử người đi hỏi xem sao.

Nhưng lúc này, Lý Dương đứng chắn trước mặt Tăng Thăng.

Tăng Thăng vừa nhìn thấy Lý Dương, đã cảm thấy lửa giận bốc lên ngàn ngút, giết ái tử, giết ái đồ, hủy nhục thân. Chỉ một việc đã đủ khiến Tăng Thăng phát cuồng. Hắn ở Thượng Thanh cung còn có thể nhẫn nhịn được, nhưng vừa nhìn thấy mặt Lý Dương, đã không thể nào khống chế được bản thân.

- Lý Dương đạo hữu, đạo này có khỏe không?

Trên mặt Tăng Thăng lộ chút khinh bỉ, chế nhạo hỏi.

Lý Dương liếc nhìn Tăng Thăng một cái, sắc mặt không hề thay đổi:

- Không khỏe lắm, đặc biệt là khi gặp một vài người tâm tình lại càng không tốt.

Nghĩa phụ của hắn vì hắn, vì Tinh Cực tông mà công khai địa điểm cùng thời gian độ kiếp, việc này khiến cho Lý Dương hết sức áy náy.

Mấy ngày nay, hắn vẫn muốn tìm hiểu xem, rốt cuộc là ai đứng ở phía sau tung tin đồn.

Danh tiếng?

Lý Dương không để ý, hắn là tu ma, cũng sẽ rất nhanh độ kiếp, vì sao phải quan tâm xem người của Côn Luân tiên cảnh nghĩ gì về mình? Chỉ là Tiêu Diêu tán nhân lo lắng cho hắn, không muốn Lý Dương phải chịu ủy khuất.

- Đừng để cho ta biết được là ai đứng đằng sau tung tin đồn khiến cho cả Côn Luân tiên cảnh đều biết việc độ kiếp, nếu không...

Lý Dương hừ lạnh trong lòng, trừng mắt cay độc nhìn về phía Tăng Thăng.

Tăng Thăng bị Lý Dương trừng mắt không khỏi tức giận, truyền âm nói:

- Tiểu tử, đừng có ngông cuồng với ta, một ngày nào đó ta sẽ khiến cho ngươi không được chết tử tế, ngươi cứ chờ xem, nhanh thôi, nhanh thôi!

Lý Dương tâm ý máy động, lập tức truyền âm nói:

- Tăng Thăng lão thất phu ngươi tại sao lại tung tin đồn công khai chuyện nghĩa phụ ta độ kiếp?

Tăng Thăng đắc ý nói:

- Sao nào? Thượng Thanh cung ta tung tin đồn thì đã sao? Hừ hừ, dù sao cũng đã thành sự thật rồi, Đại trưởng lão người cũng thực là thông minh, nghĩ ra được phương pháp này. Ha ha, có phải là đang rất tức giận hay không? Lý Dương, ngươi có phải đang rất tức giận hay không? Ha ha... Lý Dương, ngươi cứ hy vọng nghĩa phụ ngươi độ kiếp thành công đi, nếu như hắn thất bại mất mạng, để xem ai sẽ bảo vệ nổi ngươi!

Tăng Thăng có vẻ rất đắc ý.

- Quả nhiên, quả nhiên!

Trong mắt Lý Dương hiện lên một tia băng lãnh.

Hắn rút cuộc cũng đã khẳng định, việc này là do Thượng Thanh cung gây ra.

- Đã như vậy, hừ!

Lý Dương từ trong lòng lấy ra một tờ giấy, thân hình vừa lóe lên đã bay cao hơn mười trượng đứng giữa tầng không, lớn tiếng nói:

- Các vị im lặng một lúc, bây giờ ta sẽ sắp xếp khu vực quan sát cho các vị.

Cả đám tu tiên giả lập tức im lặng.

Vài vạn người ở đây, nếu không sắp xếp gì cả, quả thực là quá hỗn loạn.

- Bây giờ ta sẽ an bài khu vực Tinh Cực tông đã bố trí cấm chế, khu vực này là khu vực gần địa điểm độ kiếp nhất, còn như những người không có tên, cứ ở bên ngoài khu vực cấm chế nghỉ ngơi, giờ ta sẽ báo danh một lát.

- Độn Giáp tông đạo hữu ở khu vực phía đông nam, đứng chính là bên đó. Bách Hoa tông ở khu vực gần sát với Độn Giáp tông chính là khu vực phía tây nam.

- Tạm Thết tông ở khu vực phía đông bắc, Ngũ Hành môn ở khu vực phía chính tây, Kim Cương môn ở khu vực phía tây bắc.

- Tây Cực môn ở khu vực phía bắc, Bắc Tông Ngũ môn ở khu vực phía nam.

- Tinh Cực tông ta ở tại khu vực phía đông, còn như Thục Sơn kiếm phái đạo hữu cũng sẽ ở cùng Tinh Cực tông ta. Những đệ tử của tông phái khác, cùng với tán tu có thể ở khu vực bên ngoài nghỉ ngơi!

Lý Dương nói xong liền hạ xuống.

Thập đại tông phái, Lý Dương chỉ an bài có chín đại tông phái, trong đó Thượng Thanh cung lại không có chỗ.

Ngoại trừ Thượng Thanh cung không một ai có ý kiến, sắp xếp như vậy cũng rất bình thường, mười đại tông phái thực lực cường đại, an bài vị trí tốt, những đệ tử của tông phái khác sẽ đứng sau mấy đại tông phái kia từ xa quan sát.

- Ồ, sao lại không có Thượng Thanh cung? Vừa rồi tựa như không nghe thấy việc sắp xếp chỗ cho Thượng Thanh cung! Sư huynh, người có nghe rõ không?

Một vị tu chân áo lam nói với bạn mình.

- Đúng vậy, ta cũng không nghe thấy, vừa rồi ta còn tưởng rằng mình nghe lầm, thì ra là không phải, thực sự là không có Thượng Thanh cung a. Sư đệ, người nói xem rút cuộc là có chuyện gì?

Vị sư huynh này nghi hoặc nói.

- Ha ha, sư huynh còn nhớ trận đại chiến tranh đoạt Hạnh Linh Thất Sắc hoa không? Tinh Cực tông cùng Thượng Thanh cung không phải có mâu thuẫn sao? Lần này nói không chừng là không cấp cho Thượng Thanh cung khu vực nghỉ ngơi riêng biệt! Cứ nhìn xem Thượng Thanh cung ứng phó ra sao, nói không chừng lại sắp có một trận đại chiến.

Tu chân giả áo lam nhất thời hưng phấn nói.

- Sư đệ, nói không chừng lại đúng như vậy, chờ xem kịch hay thôi, Thượng Thanh cung sẽ không bỏ qua đâu!

Thanh âm của Lý Dương truyền đến tai của từng người, ai ai cũng nghe được rõ ràng, tất cả đều muốn xem thử xem Thượng Thanh cung sẽ phản ứng ra sao?

- Chỗ của Thượng Thanh cung bọn ta đâu?

Tăng Thăng cao giọng hỏi Lý Dương.

Lý Dương cũng cao giọng đáp:

- Tăng Thăng trưởng lão tôn kính, người không phải sau khi tu tán tiên, tại xuất hiện vấn đề đó chứ? Ta không phải nói rất rõ ràng rồi sao? Những môn phái khác ở bên ngoài khu vực có cấm chế nghỉ ngơi, chẳng lẽ ta phải nhắc lại một lần nữa?

Tăng Thăng lập tức giận dữ:

- Người muốn để đệ tử của Thượng Thanh cung ta phải ở cùng một chỗ với đệ tử của mấy tiểu tông phái không ra đầu vào đầu sao?

Lời này vừa nói ra...

Hơn nữa số người tại trường sắc mặt đều thay đổi, sự khinh bỉ của Tăng Thăng đối với đệ tử của mấy tiểu môn phái tất cả mọi người đều cảm nhận được rõ ràng. Thượng Thanh cung đệ tử tuy bình thường luôn tỏ vẻ kiêu ngạo nhưng đệ tử của mấy môn phái nhỏ này còn nhẫn nhịn được.

Nhưng hiện tại, mấy vạn người tụ tập, ngay trước đám đông Tăng Thăng lại nói như vậy, quả là khiến cho đám người này tức giận.

- Tăng Thăng trưởng lão!

Ngọc Minh chân nhân bước tới trước mặt Tăng Thăng, trừng mắt một cái, hiển nhiên hắn cũng tức giận. Tăng Thăng này thật là ngu ngốc, không ngờ trước mặt bao nhiêu người như vậy lại dám nói lời này, bất quá Ngọc Minh chân nhân cũng không dám trừng phạt Tăng Thăng gì cả.

Dẫu sao Tăng gia tại Thượng Thanh cung trên Tiên giới cũng có không ít ảnh hưởng, Ngọc Minh chân nhân hắn không thể trâu vào được, cho nên dù có tức giận cũng chỉ có thể nói một hai câu mà thôi.

Ngọc Minh chân nhân đưa mắt nhìn Lý Dương:

- Lý Dương, nghĩa tử của Tiêu Diêu tán nhân, ta biết ngươi. Lần trước chính là ngươi khiến cho Thượng Thanh cung ta tổn thất không ít!

Ngọc Minh chân nhân cười lạnh nói:

- Lần này không ngờ cả một chỗ quan sát cũng không cấp cho Thượng Thanh cung ta, chẳng lẽ ngươi thật sự không coi Thượng Thanh cung ta ra gì?

Lý Dương nhìn Ngọc Minh chân nhân, một lúc lâu sau, mới nói:

- Đúng!

Rồi Lý Dương thận trọng đưa mắt nhìn Ngọc Minh chân nhân, thở dài nói:

- A, Ngọc Minh chân nhân, ta không ngờ được rằng ngươi tự biết mình như thế! bội phúc!

Ngọc Minh chân nhân cứng người lại, khí tức từ trong ngực bốc lên, một ngụm tiên huyết phóng ra xộc thẳng lên miệng. Hắn cường hoành ép xuống, nếu như mà hắn thổ huyết, không phải là sẽ bị cười đến chết sao? Bất quá cho dù như vậy, sắc mặt của hắn vẫn đỏ rực như trước.

- Ha... Ha...

Gần vạn tu chân giả bị lời của Tăng Thăng làm cho tức giận, nghe thấy Lý Dương trả lời như vậy, cả đám đều cười lớn, tựa như đang vẽ khổ sở của Ngọc Minh chân nhân khiến cho ai ai cũng rất hưng phấn.

- Áo Quang chân nhân, ngươi dạy đứa cháu bảo bối của mình như vậy sao?

Ngọc Minh chân nhân hét lớn một tiếng, nhất thời át hết những tiếng cười đi.

Áo Quang chân nhân, Thục Sơn kiếm phái trưởng môn Trần Kiếm Phong, Kim Kiếm tôn giả ba người bỗng nhiên từ xa đồng thời đi tới chỗ Ngọc Minh chân nhân.

Áo Quang chân nhân lạnh lùng nói:

- Ta dạy cháu của ta thế nào là chuyện của người sao? Ngọc Minh, người nghe ta nói đây, Tinh Cực tông ta trước nay không có ngờ rằng, khi trước vài trăm người Thượng Thanh cung vậy công muốn giết cháu ta, không ngờ vẫn còn mặt dày tới đây. Ta thật sự cảm thấy xấu hổ thay cho các vị tiền bối của Thượng Thanh cung!!! Các người hôm nay không ngờ vẫn còn mặt mũi tới đây sao?

Kim Kiếm tôn giả cười to nói:

- Ngọc Minh a, ta vẫn cho rằng da mặt người rất dày, chỉ là không ngờ rằng, da mặt người lại dày tới như vậy.

Áo Quang chân nhân cùng Kim Kiếm tôn giả hai người nói như vậy giữa thanh thiên bạch nhật trước mặt mấy vạn đồng đạo tu tiên giả, là do từ trước Áo Quang chân nhân và Kim Kiếm tôn giả đã có một thỏa ước gì đó để liên thủ đối phó Thượng Thanh cung. Như việc an bài khu vực nghỉ ngơi chỉ là bắt đầu, còn chờ cho Ngọc Minh chân nhân tức giận hết sức!

Ngọc Minh chân nhân sưng người, sắc mặt lập tức trầm xuống như muốn rót ra.

- Đại trưởng lão sao lại có thể tới bước này, Tinh Cực tông không ngờ lại trở mặt với bọn ta? Chúng ta nên làm thế nào đây?

Nguyên Minh trưởng lão đứng sau Ngọc Minh chân nhân hoảng hốt truyền âm hỏi.

Chú thích:

1: Hạ chí, theo thuật ngữ thiên văn học, là thời điểm liên quan đến vị trí của hành tinh trên quỹ đạo quanh Mặt Trời. Nó là lúc kinh độ Mặt Trời bằng 90 độ.

Hạ chí là ngày mà thời gian ban ngày dài nhất và thời gian ban đêm ngắn nhất nếu vị trí của người quan sát không phải ở hai cực. Thời gian này thông thường rơi vào ngày 21 tháng 6 hoặc 22 tháng 6 (ở Bắc Bán Cầu) hoặc 21 tháng 12 hay 22 tháng 12 (ở Nam Bán Cầu). Tuy nhiên cách định nghĩa này có phần không rõ ràng do độ nghiêng lớn nhất của trục quay Trái Đất là xấp xỉ $23,45^\circ$ nên đối với những người quan sát ở các vĩ độ cao hơn $66,55^\circ$ bắc sẽ thấy thời gian ban ngày trong những ngày cận kề với thời điểm Hạ chí ở nửa bán cầu này có thể kéo dài đến 24 h (Xem thêm đêm trắng để biết rõ hơn); hoặc ngược lại, ở Nam Bán Cầu trong những ngày xung quanh ngày 21-22 tháng 12. Do vậy không thể biết chính xác ngày nào là ngày Hạ chí theo kiểu định nghĩa này.

Theo quan điểm của người Trung Hoa và các dân tộc chịu ảnh hưởng của nền văn hóa Trung Quốc cổ đại thì ngày Hạ chí là phù hợp với các tính toán của thiên văn học đối với Bắc Bán Cầu. Xem thêm tiết khí.

Giữa mùa hè là khoảng thời gian quanh ngày Hạ chí đối với nhiều nước, tuy có ngoại lệ như Mỹ thì Hạ chí lại là ngày bắt đầu mùa hè. Có nhiều lễ hội truyền thống được tổ chức vào ngày Hạ chí như Lễ hội Sankt Hans Aften của Đan Mạch hay lễ hội Litha của đạo Wicca, một trong tám lễ hội Sabbat của những người theo đạo đa thần giáo kiểu mới (neopagan) này.

2: Giống như thời cổ đại, tới nhà người ta, phải xuống ngựa trước khi qua cửa, đây là cùng một đạo lý - tác giả.

168. Chương 15: Khinh Tùng (nhẹ Nhàng)

Thục Sơn kiếm phái không biết vì sao, lại chạy tới thương nghị với Tinh Cực tông, cùng nhau đối phó Thượng Thanh cung. Trong quá khứ mặc dù Thục Sơn kiếm phái cùng Tinh Cực tông quan hệ rất tốt, nhưng Thục Sơn kiếm phái chưa bao giờ trực tiếp đối đầu Thượng Thanh cung, bây giờ lại cùng Tinh Cực tông thương nghị như vậy, việc này làm cho Lý Dương cảm thấy có chút nghi ngờ.

- Không cần biết Thục Sơn kiếm phái có ý định gì? Bất quá, có thể dám chắc Thục Sơn kiếm phái đối với Thượng Thanh cung cũng chẳng có ý tốt gì cả.

Lý Dương cười lạnh trong lòng.

Hạng Vũ nói:

- Thục Sơn kiếm phái cùng Thượng Thanh cung vốn quan hệ không thể coi là tốt, nhưng bao nhiêu năm như vậy vẫn chưa từng trở mặt, lần này quyết định trở mặt, ắt hẳn là có nguyên nhân!

Lý Dương trong lòng cũng đồng ý nhưng hẳn vẫn không nghĩ ra được là nguyên nhân gì.

Ngọc Minh chân nhân nhìn Kim Kiếm tôn giả, bỗng nhiên cười lạnh:

- Kim Kiếm, người quả nhiên đã quyết định, lần này coi như người thắng. Thượng Thanh cung ta cùng Thục Sơn kiếm phái từ này hoàn toàn đối lập, hôm nay ta tạm thời bỏ qua, tất cả đợi tới khi...

Ngọc Minh chân nhân hiển nhiên nhìn thấu, Kim Kiếm tôn giả bây giờ chính là muốn lập quan hệ với Tinh Cực tông. Thần kiếm Tử Điện sắp xuất thế, một khi xuất thế, cả Côn Luân tiên cảnh đều muốn tranh đoạt, đến lúc đó, thế lực Tinh Cực tông lớn như vậy, nhất định là một đồng minh cường đại.

Kim Kiếm tôn giả cười nhạo nói:

- Ngọc Minh, không cần tức giận, trước đây Thục Sơn kiếm phái ta mặc dù không hoàn toàn đối lập với Thượng Thanh cung người, nhưng cũng không có chỗ nào tốt cả. Giờ đây đối lập thì đối lập, Thục Sơn kiếm phái cùng Tinh Cực tông đồng khí liên cành, người đụng vào bất kỳ ai, chính là đụng vào cả hai phái bọn ta.

Đột nhiên, Kim Kiếm tôn giả hỏi:

- Ngọc Minh, hôm nay người chắc hẳn cũng không muốn động thủ, nếu như động thủ, ta sẽ phụng bồi.

Ngọc Minh chân nhân liếc nhìn Kim Kiếm tôn giả, sau đó nhìn Áo Quang chân nhân thậm chí cả Tiêu Diêu tán nhân đang nhắm mắt dưỡng thần rồi hừ lạnh một tiếng, hét lớn:

- Chúng ta đi!

Bị người ta đuổi đi trước mặt mấy vạn tu tiên giả, bản thân nếu như vẫn ở lại, Ngọc Minh chân nhân quả thực là không còn một chút sĩ diện nào nữa.

- Đại trưởng lão, cứ đi như vậy sao?

Tăng Thăng có chút bất bình nói rồi quay đầu lại hung hăng nhìn Lý Dương trầm trầm, Lý Dương thay vào đó lại mỉm cười đáp trả.

Ngọc Minh chân nhân nhỏ giọng trách mắng:

- Không đi? Để cho mấy vạn người xem ở quanh đây chê cười sao? Người vẫn chưa nhìn ra à, Thục Sơn kiếm phái cùng Tinh Cực tông sớm đã có kế hoạch, chính là chờ chúng ta tới, rồi hạ nhục bọn ta một phen. Hừm, Thục Sơn kiếm phái cũng thật gian hiểm, biết thần kiếm sắp xuất thế, bọn chúng liền trở mặt. Đi, mọi việc đợi tới sau khi thần kiếm xuất thế rồi nói. Hiện tại để cho bọn chúng được đắc ý, đợi tới khi thần kiếm xuất thế, chúng ta sẽ đòi lại hết thảy.

Tăng Thăng liền hiểu rõ mọi việc, thâm hít vào một hơi rồi gật đầu.

Gần trăm người Thượng Thanh cung cứ như vậy im lặng từ từ ngự không bay mất, vài vạn tu tiên giả tại trường không ít người cười vang, chứng kiến người của Thượng Thanh cung bấy lâu nay cao ngạo bị ăn quả đắng, bọn họ cũng cảm thấy rất khoái trá.

Lý Dương nhìn đám người Thượng Thanh cung rời đi xong, liền xoay người đi tới trước mặt Tiêu Diêu tán nhân, khoan chân ngồi xuống.

Tiêu Diêu tán nhân lúc này đang cố điều chỉnh trạng thái của bản thân đạt đến mức tốt nhất, tán tiên đệ cửu thiên kiếp, trước giờ, chưa có ai có đủ thực lực để vượt qua, nó rốt cuộc là có chỗ nào thần bí? Nghĩa phụ, liệu có gặp nguy hiểm gì hay không?

Cho dù nghĩa phụ có năm khóa Hạnh linh đan (Lý Dương đem ba khóa của mình đưa cho Tiêu Diêu tán nhân mang theo bên người – Dịch giả TTV) dầu vậy, Lý Dương vẫn luôn cảm thấy không an tâm.

Đôi mắt khép hờ của Tiêu Diêu tán nhân từ từ mở ra, hiển hậu nhìn Lý Dương.

- Lý Dương à, trong lòng con tựa hồ có chút bất an!

Tiêu Diêu tán nhân liếc mắt một cái đã nhìn thấu sự lo lắng trong lòng Lý Dương.

Lý Dương mỉm cười, cố gắng tỏ vẻ mười phần yên tâm nói:

- Không có gì, chỉ là có chút nghi hoặc đối với tán tiên đệ cửu thiên kiếp, nó rốt cuộc có uy lực to lớn ra sao? Đệ thất thiên kiếp mạnh gấp bốn lần, đệ bát mạnh gấp tám lần, còn đệ cửu thiên kiếp? Chẳng lẽ gấp mười sáu lần?

Tiêu Diêu tán nhân suy nghĩ một hồi, lắc đầu nói:

- Không, trong lịch sử Phàm Nhân giới độ quá đệ bát thiên kiếp có hơn ngàn vạn. Nếu như đệ cửu thiên kiếp uy lực gấp mười sáu lần, tuy rằng rất khó, nhưng không thể không có một ai vượt qua, theo ta thấy, đệ cửu tán tiên kiếp này nhất định có chỗ khác thường.

Lý Dương khẽ gật đầu.

- Bất quá không cần lo lắng, thiên kiếp sở dĩ là thiên kiếp, bởi chỉ là khảo nghiệm người ta mà thôi. Bất kể ra sao, vẫn luôn có một điểm sinh cơ, tuyệt đối không thể khiến người độ kiếp mất hết hi vọng. Với thực lực của nghĩa phụ cũng không vượt qua thì lão thiên quả thực bất công, hơn nữa nghĩa phụ còn có hai khóa Hạnh linh đan, cộng thêm ba khóa của Lý Dương con đặt ở bên người. Lý Dương, con cứ yên tâm, hiện tại trời bắt đầu tối rồi, đợi tới sáng mai thiên kiếp sẽ đến, giờ con cũng đi nghỉ ngơi đi.

- Vâng, nghĩa phụ, con đi nghỉ trước

Lý Dương không muốn quấy rầy nghĩa phụ, liền đứng dậy rời đi, tới chỗ bọn Áo Quang chân nhân bên cạnh bắt đầu điều tức.

Trời tối.

Bầu trời đầy sao, ánh sáng động lòng người, những tu tiên giả tới xem ai ai cũng đều yên lặng ngồi xuống, tất cả mọi người đều cực kỳ tự giác không quấy rầy Tiêu Diêu tán nhân nghỉ ngơi, ngày mai chính là lần đầu tiên trong lịch sử Côn Luân tiên cảnh có người độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp.

Lý Dương khoanh chân ngồi nghỉ, nhắm mắt dưỡng thần.

Nhưng trong lòng vẫn không thể nào xóa được sự lo lắng, đành mở mắt nhìn bầu trời đầy sao, từ từ đợi ánh bình minh tới.

Trên bầu trời, từng ngôi sao dần dần biến mất, bầu trời tràn ngập ánh sáng.

Tất cả đám tu tiên giả đều đã mở mắt, bọn họ biết, thiên kiếp sẽ rất nhanh tới.

Mấy vạn tu tiên giả cứ chờ đợi như vậy.

Đột nhiên!

Gió nổi lên...

Đầu tiên là cơn gió nhẹ, sau đó là gió lốc, rồi cuồng phong, cuồng phong thổi bay cát đá, tất cả tu tiên giả đều vận công tập trung vào mắt, cố gắng nhìn rõ mọi việc.

Những đám mây trên bầu trời giống như bị gió thổi bay đi, từng đám từng đám tan ra. Bầu trời chỉ còn là một mảng màu xanh, nhưng trong nháy mắt sắc trời bắt đầu thay đổi, từ màu xanh hiền hòa bỗng trở nên hắc ám, thậm chí từ phía chân trời còn có những đám mây màu đỏ bắt đầu tụ hội. Những đám mây màu đỏ này từ từ tập trung vào giữa bầu trời, chỉ trong có mấy lần hô hấp, cả bầu trời đã bị che kín bởi một màn mây đỏ.

Tiêu Diêu tán nhân đang ngồi an tĩnh ở giữa bỗng nhiên chậm chậm mở mắt, chậm rãi đứng lên, ngừng đầu nhìn bầu trời, giống như một ngọn băng phong cô ngạo, cuồng phong không thể lay chuyển được một chút nào.

Lý Dương từ xa nhìn nghĩa phụ đang chờ đợi thiên kiếp, rồi lại nhìn đám mây màu đỏ phủ khắp trời đất, trong lòng lo lắng.

“Tán tiên đệ cửu thiên kiếp rốt cuộc là loại thiên kiếp gì?” Lý Dương trong lòng lo lắng, đáng tiếc thực lực của hắn quá yếu, loại thiên kiếp ở đẳng cấp này, hắn không thể giúp được gì, chỉ có thể đứng ngoài xem mà thôi.

- Thả lỏng chút đi, Lý Dương, không nên quá lo lắng, thực lực của nghĩa phụ ngươi bốn Bá Vương biết rõ, ngươi phải tin vào nghĩa phụ của mình, đệ cửu tán tiên thiên kiếp này lợi hại ra sao, cứ tiếp tục xem mới biết được.

Lý Dương gật đầu.

Áo Quang chân nhân đứng bên cạnh vỗ vỗ lên vai Lý Dương, mỉm cười cổ vũ, Lý Dương trong lòng cũng cảm thấy thoải mái hơn nhiều liền cười cười, rồi nhìn về phía Tiêu Diêu tán nhân đang độ kiếp

- Oanh...! Oanh...! Oanh...! Oanh...! Oanh...!

Những tiếng nổ lớn tựa như tiếng sấm rền vang, chỉ thấy đám mây màu đỏ trên bầu trời không ngừng đánh xuống, càng lúc càng có thêm nhiều tia chớp. Nhưng cho dù vậy, chúng vẫn chưa bắt đầu công kích Tiêu Diêu tán nhân, lúc này kiếp vân còn chưa hoàn toàn hình thành.

Những tiếng nổ càng lúc càng thêm kịch liệt, những đám mây màu đỏ xung quanh bắt đầu tụ tập vào giữa, màu sắc cũng bắt đầu từ từ biến đổi, từ từ biến thành tử sắc kiếp vân (mây màu tím) nhưng vẫn cứ oanh tạc như trước, tử sắc kiếp vân lại thu nhỏ lại.

Mức độ oanh tạc cuối cùng dày đặc tới khủng bố.

Nhưng tia chớp thậm chí còn bao bọc lấy không khí, khiến cho đám tu tiên giả trên mặt đất trong lòng chấn kinh.

- Hô hô!!!

Những tiếng nổ biến mất trong nháy mắt, chỉ còn lại tiếng gió gào thét. Trên trời chỉ còn một đám hắc sắc kiếp vân có vẻ rất bình thường, cứ như vậy xoay tròn, không hề có khí thế kinh thiên, cũng không còn tiếng sấm rền vang.

Nhưng Tiêu Diêu tán nhân lúc này mới di động.

Chỉ thấy hai tay Tiêu Diêu tán nhân kết lại xuất ra vạn thiên thủ ấn, hình thành đạo đạo cấm chế, tiên nguyên lực cường đại giống như vô hạn phong cuồng sử dụng. Tiêu Diêu tán nhân tâm thần cực mạnh, thậm chí đạt tới Tiên Quân tiền kỳ, tâm thần cường đại cũng có nghĩa hấp thu thiên địa linh khí đạt tới một tốc độ kinh người, tốc độ khôi phục của hắn so với cao thủ đồng cấp hơn gấp cả mấy chục thậm chí trăm lần, hắn căn bản không để ý chút tiêu hao này.

“Tốc độ bố trí cấm chế của nghĩa phụ quả nhiên khủng bố. Không, những cấm chế này?” Lý Dương đột nhiên hai mắt sáng ngời.

- Đúng vậy, cấm chế của nghĩa phụ ngươi không ngờ lại hình thành được một đại trận, quả là hơn người. Không ngờ dùng cấm chế tạo thành đại trận, nhiều cấm chế như vậy hợp thành đại trận, đại trận này uy lực có lẽ không nhỏ đâu!

Hạng Vũ cảm thán nói.

Hắn làm sao biết được, đây là Tiêu Diêu tán nhân trong thời gian vừa qua nghiên cứu thiên diễn bí quyển đệ tam quyển hiểu được một chút, mới có thể tạo ra được.

Lý Dương trong lòng nhất thời càng thêm tin tưởng vào nghĩa phụ của mình

- Hừ!

Âm thanh giống như một mũi tên nhọn vang lên, đám mây màu đen đang xoay tròn phóng ra một tia chớp màu tím to cỡ cánh tay, trực tiếp nhắm hướng Tiêu Diêu tán nhân đánh tới. Nhưng kể cả Tiêu Diêu tán nhân, không một ai để ý, tia chớp màu tím này còn ẩn chứa một đạo tia chớp màu xanh cực nhỏ chỉ bằng một sợi tóc.

Đúng vậy, bên trong tia chớp màu tím to bằng cánh tay, ẩn chứa một tia chớp màu xanh chỉ bằng sợi tóc.

- Oanh!

Đạo thiên lôi cường đại hung mãnh đánh xuống đại trận Tiêu Diêu tán nhân bố trí khi trước, chỉ trong nháy mắt đại trận đã bị phá hủy, nhưng uy lực của thiên lôi cũng giảm đi phân nửa, dù sao đại trận này uy lực cũng không phải là nhỏ.

Lý Dương tập trung tinh thần chăm chú quan sát.

- Phốc!

Bỗng nhiên, chuyện Lý Dương luôn lo lắng đã xảy ra, Tiêu Diêu tán nhân đột nhiên thân thể run lên, từ trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, nhưng vẫn cố gắng chống chọi đạo thiên lôi đầu tiên.

“Sao có thể? Sao có thể? Sao mới đạo thiên lôi đầu tiên đã thổ huyết? Sao lại thế, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, nghĩa phụ có gặp nguy hiểm gì không?” Lý Dương trong lòng lo lắng.

Thiên lôi của thiên kiếp, gần như tu chân giả ai ai cũng biết, đạo thiên lôi đầu tiên uy lực yếu nhất, đạo cuối cùng là uy lực mạnh nhất, còn mấy lần thiên lôi công kích thì tương đối khó nói, có người ba lần, có người sáu lần, có người chín lần, cái này phải xem vận khí từng người.

- Ha ha, ha ha, ta đã hiểu rồi, ta rốt cuộc đã hiểu rồi, thì ra là như vậy, thì ra là như vậy a!

Bỗng nhiên, tiếng cười sang sảng của Tiêu Diêu tán nhân vang vọng cả bình nguyên, tất cả mọi người không ai biết Tiêu Diêu tán nhân đang cười vì cái gì, mới đạo thiên lôi đầu tiên đã thụ thương, đạo thứ hai đạo thứ ba xem ra còn mạnh hơn?

“Nghĩa phụ cười cái gì, người hiểu được chuyện gì?” Lý Dương trong lòng có chút nghi hoặc, chỉ là không biết xảy ra chuyện gì, hẳn nghe được tiếng cười của nghĩa phụ, trong lòng cũng an tâm hơn rất nhiều. Có lẽ hẳn cũng cảm thấy được sự tự tin cực độ của Tiêu Diêu tán nhân trong tiếng cười đó.

- Oanh!

Lại thêm một đạo tử sắc thiên lôi, so với đạo vừa rồi còn lớn hơn, trong đó vẫn ẩn chứa một tia chớp màu xanh như trước.

Hiển nhiên, đạo thiên lôi này so với vừa rồi uy lực còn mạnh hơn, tất cả mọi người đều nín thở, đạo thiên lôi yếu hơn vừa rồi Tiêu Diêu tán nhân còn bị thương, đạo thiên lôi này uy lực còn lớn hơn nữa?

- Oanh!

Tiêu Diêu tán nhân đứng ở giữa, ngay cả trận pháp phòng ngự bằng cấm chế cũng không sử dụng, tiên nguyên lực phát ra hình thành một lớp bảo hộ cực kỳ nghiêm mật. Một bộ chiến giáp hộ thân màu xanh đen xuất hiện trên người, trong chiến giáp ẩn hiện đạo đạo huyết sắc quang mang cộng thêm tiên nguyên lực hình thành một lớp bảo hộ bên ngoài chiến giáp.

Thiên lôi hung hãn đánh xuống vòng bảo hộ cùng chiến giáp trên người Tiêu Diêu tán nhân.

Nhưng...

Thiên lôi tựa như bị ngăn lại, hoàn toàn bị hộ thân chiến giáp cùng lớp tiên nguyên lực bảo hộ ngăn lại.

- Tán tiên đệ cửu thiên kiếp, thì ra cũng chỉ có như vậy, đến đây, đến đây đi!

Tiêu Diêu tán nhân cười lớn vang vọng khắp trời đất, đạo thiên lôi thứ hai này Tiêu Diêu tán nhân tiếp nhận vô cùng dễ dàng, lần đầu tiên còn thổ huyết, nhưng lần thứ hai ngay cả đỏ mặt cũng không thấy.

Tất cả mọi người đều nghi hoặc, Lý Dương cũng nghi hoặc.

“Đạo thiên lôi đầu tiên công kích, nghĩa phụ còn bị thương thổ huyết, nhưng đạo thứ hai người lại không tổn thương người chút nào, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra? Nghĩa phụ hiện tại có vẻ rất cao hứng, còn nói cái gì “đệ cửu tán tiên thiên kiếp, thì ra cũng chỉ có như vậy!” Chẳng lẽ nghĩa phụ người đã biết được chỗ huyền bí của đệ cửu tán tiên thiên kiếp, nhưng biết được chỗ huyền bí là có thể dễ dàng vượt qua vậy sao?” Lý Dương cảm thấy nghi hoặc.

Cho dù nghĩa phụ của hắn phát hiện ra thì đệ cửu tán tiên thiên kiếp uy lực cực lớn, cũng không thể càng lúc càng nhẹ nhàng.

- Có lẽ, nghĩa phụ người biết được bí mật của đệ cửu tán tiên thiên kiếp mà người ngoài khó có thể tưởng tượng nổi. Nhưng tán tiên đệ cửu thiên kiếp này công kích chân chính không phải là đạo thiên lôi kia.

Hạng Vũ bỗng nói.

Mọi người cũng nghĩ vậy, đệ cửu tán tiên thiên kiếp này rốt cuộc cuối cùng còn có gì huyền bí đây?

169. Chương 16: Huyền Bí

- Xuy xuy!!!

Một tia chớp từ trong kiếp vân màu đen phóng ra, xuyên qua không gian giống như một con rắn vậy.

- Hưu!

Đột nhiên, tốc độ của kiếp vân xoay chuyển tăng lên, giống như một mũi tên nhọn, một đạo thiểm điện cực kỳ nhỏ bé, xem ra cũng chỉ bằng một ngón tay mà thôi, nhưng tia chớp này lại là hai màu xanh và tím giao nhau, trong nháy mắt xuyên phá không gian, trực tiếp nhắm vào Tiêu Diêu tán nhân.

Trên mặt Tiêu Diêu tán nhân lộ nét cười, ngửa đầu nhìn đạo thiên lôi xanh tím này, không hề có chút lo lắng sợ hãi.

- Hây!!!

Tiêu Diêu tán nhân hét lớn một tiếng, một đạo tiên nguyên lực tinh thuần trực tiếp nhắm hướng đạo thiên lôi này đánh tới.

Đạo thiên lôi xanh tím này tựa như chém vào củi khô trực tiếp phá tan công kích của tiên nguyên lực, nhưng tiên nguyên lực của Tiêu Diêu tán nhân giống như cuộn cuộn không dứt, không ngừng làm tiêu hao lực công kích của tia chớp xanh tím.

Bất quá đạo thiên lôi này tốc độ cực nhanh, uy lực xem ra cũng chỉ bị tiên nguyên lực tiêu hao một phần mười. Thiên lôi đánh lên hộ thể chiến giáp trên người Tiêu Diêu tán nhân, tia chớp màu tím không ngừng công kích hộ thể chiến giáp, còn tia chớp màu xanh nháy mắt đã đột phá lớp phòng ngự, trực tiếp tiến nhập cơ thể Tiêu Diêu tán nhân.

Sắc mặt Tiêu Diêu tán nhân hơi đỏ lên, rồi lập tức khôi phục.

- Ha ha, tán tiên đệ cửu thiên kiếp, bất quá cũng chỉ có như vậy mà thôi.

Tiêu Diêu tán nhân cười lớn một tiếng, đám hắc sắc kiếp vân trên bầu trời cũng từ từ tiêu tán, bầu trời lại trong xanh như trước. Ánh sáng mặt trời chiếu rọi, linh thú bay lượn, mọi vật đều tràn ngập sinh khí.

thiên kiếp kết thúc rồi.

Lý Dương ngăn người, Kim Kiếm tôn giả, Áo Quang chân nhân ngăn người, tu tiên giả tại trường ai ai cũng ngăn người.

Đệ cửu tán tiên thiên kiếp tối cường đại trong truyền thuyết không ngờ lại chỉ giống như một cơn giông bão trôi qua, hơn nữa chỉ có ba lần thiên lôi công kích. Thậm chí Tiêu Diêu tán nhân còn không bị thương hại gì cả. Lần đầu tiên nó còn khiến cho Tiêu Diêu tán nhân thổ huyết, nhưng lần thứ hai thứ ba căn bản không có thương tổn gì.

Lý Dương hưng phấn cười lớn.

- Nghĩa phụ!

Lý Dương hưng phấn chân đạp đao mang, hướng Tiêu Diêu tán nhân bay tới, nhưng khi tới trước mặt Tiêu Diêu tán nhân, hần đột nhiên lại ngừng lại.

Bởi vì trên người Tiêu Diêu tán nhân vẫn còn lấp lánh đạo đạo kim sắc quang mang, kim sắc quang mang từ từ thấm nhập vào thân thể Tiêu Diêu tán nhân, sau đó biến mất không thấy dấu.

- Nghĩa phụ, đây là...

Có thể từ xa, không nhìn rõ được kim sắc quang mang, nhưng Lý Dương vừa rời chân đạp đao mang, như thiểm điện tới trước mặt Tiêu Diêu tán nhân, liền nhìn thấy rõ.

Tiêu Diêu tán nhân cười nói:

- Tán tiên chi thân cùng tiên linh thân vẫn có chỗ khác nhau, chỉ có trải qua cửu thứ tán tiên thiên kiếp, thân thể mới có thể hoàn toàn chuyển hóa thành tiên linh thân, tán tiên thân của nghĩa phụ đã bắt đầu từ từ chuyển hóa rồi, về phần kim quang vừa rồi, là dấu hiệu của Đại La kim tiên. Nói cách khác, nghĩa phụ xem như cũng được tính là Đại La kim tiên rồi, đợi tán tiên chi thân hoàn toàn chuyển hóa thành tiên linh thân, nghĩa phụ cũng sẽ phi thăng.

Lý Dương trong lòng vì nghĩa phụ của mình mà cảm thấy cao hứng, chỉ có điều vẫn có chút thương cảm, bản thân cùng nghĩa phụ một khi phân ly, không biết tới khi nào mới có thể gặp lại? Dẫu sao Tiên giới cùng Ma giới đối lập với nhau, muốn vượt qua giới tuyến, quả thực cực kỳ khó khăn.

- Nghĩa phụ, tán tiên chi thân chuyển hóa thành tiên linh thân phải mất bao nhiêu thời gian?

Lý Dương hỏi.

Tiêu Diêu tán nhân cười nói:

- Thời gian tán tiên chi thân chuyển hóa thành tiên linh thân, thật khó nói. Theo ta ước đoán, khoảng chừng hai ba năm gì đó. Ha ha, Lý Dương à, đừng tỏ vẻ đau khổ thế, ít ra nghĩa phụ cũng đâu có chết, chỉ là phải chia lìa nhau mà thôi.

Tiêu Diêu tán nhân vỗ vỗ lên vai Lý Dương cười nói.

Lý Dương gật gật đầu.

- Hai ba năm, hai ba năm, ta phỏng chừng cũng sẽ độ kiếp!

Lý Dương trong lòng thầm nghĩ, hiện tại hần đã là Độ Kiếp tiền kỳ, chỉ có đạt tới Độ Kiếp trung kỳ, thiên kiếp mới có khả năng tới.

Trong lúc đó, Tinh Cực tông Ảo Quang chân nhân cùng bọn Thục Sơn kiếm phái Kim Kiếm tôn giả, Thiết Oa chân nhân, thậm chí cả tông chủ trưởng lão của mấy tông phái còn lại cũng đều bay về phía Tiêu Diêu tán nhân. Đương nhiên, những người tới đều được xem là nhân vật có tiếng tại Côn Luân tiên cảnh.

- Tiêu Diêu tiên bối, cung hỉ, cung hỉ, tiên bối chính là người điều tiên tại Phàm Nhân giới vượt qua đệ cửu tán tiên thiên kiếp!

Kim Kiếm tôn giả chúc mừng nói, lúc này hần vẫn còn có chút nghi hoặc, đệ cửu tán tiên thiên kiếp rốt cuộc là ra sao? Hần tuy nhìn rõ đệ cửu tán tiên thiên kiếp, nhưng lại không hề hiểu được gì cả, bất quá lúc này vẫn chưa thể hỏi được.

Thiết Oa chân nhân cũng nói:

- Tiêu Diêu, ha ha! Thiết Oa ta phục ngươi tới chết được, không ngờ lại vượt qua được đệ cửu tán tiên thiên kiếp. Lợi hại, lợi hại, có thể nói cho ta biết mấy chiêu không, Thiết Oa ta cũng đã độ quá đệ bát tán tiên thiên kiếp, ngàn năm sau ta sẽ phải độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp rồi.

Tiêu Diêu tán nhân cười nói:

- Đương nhiên rồi, Thiết Oa, ngươi cứ yên tâm đi!

Ảo Quang chân nhân cũng vui vẻ nói:

- Tiêu Diêu tán nhân tiên bối vượt qua đệ cửu tán tiên thiên kiếp, quả là đáng vui đáng mừng!

Tiêu Diêu tán nhân khẽ gật đầu mỉm cười.

Về phần những người khác, tông chủ cùng trưởng lão của các tông phái tới chúc mừng, Tiêu Diêu tán nhân chỉ là mỉm cười mà thôi, cũng không lộ vẻ gì cả.

- Tiêu Diêu tiên bối vừa mới vượt qua đệ cửu tán tiên thiên kiếp nên cần phải nghỉ ngơi. Các vị đồng đạo, hãy để cho tiên bối trở về điều tức thôi!

Áo Quang chân nhân phát hiện ra Tiêu Diêu tán nhân đã có chút khó chịu, lập tức cao giọng nói với mọi người xung quanh.

Đám tông chủ cùng trưởng lão xung quanh ai ai cũng chấp tay, đứng tránh sang một bên.

Tiêu Diêu tán nhân cùng Lý Dương, Thiết Oa chân nhân ba người ngư không bay đi, còn như đám nhân mã Tinh Cực tông và Thục Sơn kiếm phái cũng hướng về phía Tinh Cực tông.

Tiêu Diêu tán nhân vượt qua đệ cửu tán tiên thiên kiếp, việc này nhanh chóng được lưu truyền khắp cả Côn Luân tiên cảnh. Mặc dù hôm đó thiên kiếp thiên lôi tựa hồ không đủ thanh thế, công kích cũng chỉ có ba lần, nhưng trong lòng của đám tu tiên giả ai ai cũng biết tán tiên thiên kiếp, càng về sau càng lợi hại.

Cho nên ai ai cũng nghĩ thầm rằng, thiên lôi tuy thoát nhìn có vẻ không ra gì, nhưng công kích lực lại cực kỳ khủng bố, giống như “cực xảo quy chân” cao thủ chân chính về ngoài thoát nhìn có vẻ rất tầm thường.

Đại danh của Tiêu Diêu tán nhân cũng càng ngày càng tăng lên, dù sao vượt qua đệ cửu tán tiên thiên kiếp, đã có thể xem là Đại La kim tiên rồi.

Đại La kim tiên, cho dù là tại Tiên giới, cũng được coi là cao thủ.

Tiêu Diêu tán nhân vượt qua đệ cửu tán tiên thiên kiếp là một chuyện, còn có một chuyện cũng được lưu truyền rộng rãi.

Tinh Cực tông cùng Thục Sơn kiếm phái liên thủ, trước mặt mấy vạn người, hai bên hạ nhục Thượng Thanh cung, mấy vạn tu tiên giả đều tới từ các thế lực khác nhau tại Côn Luân tiên cảnh, chuyện này nhanh chóng được truyền bá khắp cả Côn Luân tiên cảnh, uy tín của Thượng Thanh cung nhất thời bị giảm mạnh.

Sự kiện này cũng là biểu hiện cho việc phân chia lại các thế lực tại Côn Luân tiên cảnh, Tinh Cực tông, Thục Sơn kiếm phái, Thượng Thanh cung ba nhà thế lực không cách biệt nhau mấy, nay Tinh Cực tông cùng Thục Sơn kiếm phái liên thủ. Thượng Thanh cung tuyệt đối bị rơi vào thế yếu.

Những tông phái dựa vào Thượng Thanh cung trước đây cũng bắt đầu có tính toán riêng, từ từ thay lòng đổi dạ. Rất nhiều môn phái bắt đầu tỏ ra thận trọng, bọn họ cũng cảm nhận được Côn Luân tiên cảnh thanh bình cũng sắp trở nên hỗn loạn.

Tinh Cực tông, lễ mừng công chấm dứt, các đại biểu của các phái cũng đã ly khai.

Trong sân của Tiêu Diêu tán nhân.

Lý Dương, Thiết Oa chân nhân cùng Tiêu Diêu tán nhân đang ngồi xung quanh chiếc bàn trong đình viện, trước mặt ba người đều có một chén trà xanh.

- Tiêu Diêu, đệ cửu tán tiên thiên kiếp rốt cuộc là ra sao? Ngày ấy vì sao công kích lần đầu người còn thụ thương, nhưng lần thứ hai thứ ba ngược lại lại không bị thương tổn gì cả? Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?

Thiết Oa chân nhân lo lắng dò hỏi.

Lý Dương cũng gật đầu:

- Đúng vậy, nghĩa phụ, con cũng rất tò mò, đệ cửu tán tiên kiếp rốt cuộc là có chỗ nào huyền bí?

Lý Dương đột nhiên nghĩ tới là thư Kim Kiếm tôn giả đưa tới khi trước, lại nói:

- Đúng rồi, Kim Kiếm tôn giả không phải đã nói qua là Phàm Nhân giới vượt qua đệ bát tán tiên kiếp có vô số, nhưng lại không có một ai vượt qua được đệ cửu tán tiên kiếp, nhưng nghĩa phụ lại dễ dàng vượt qua

như vậy, thậm chí không hề có thương tổn gì, còn như Hạnh linh đan, cả một viên cũng không dùng đến, không phải là quái dị sao?

Vốn trên người Tiêu Diêu tán nhân còn có vài khóa Hạnh linh đan để phòng ngừa vạn nhất. Ai ngờ, đệ cửu tán tiên kiếp khủng bố trong truyền thuyết lại dễ dàng vượt qua như vậy.

Trên mặt Tiêu Diêu tán nhân lộ một nụ cười thần bí.

- Thiết Oa, ta hỏi ngươi, tán tiên thiên kiếp, tám lần trước tình huống ra sao?

Tiêu Diêu tán nhân không trả lời mà lại hỏi lại.

Thiết Oa chân nhân đã vượt qua tám lần tán tiên thiên kiếp, mặc dù không rõ vì sao Tiêu Diêu tán nhân hỏi vậy, nhưng vẫn trả lời:

- Thiên kiếp còn có tình huống gì nữa, chính là thiên lôi công kích, càng về sau càng lợi hại, lần sau lại lợi hại hơn lần trước, sáu lần đầu mỗi lần uy lực chỉ tăng lên gấp đôi, nhưng đến lần thứ bảy uy lực tăng gấp bốn, lần thứ tám thì tăng gấp tám lần.

Lý Dương cũng có chút nghi hoặc, nghĩa phụ hỏi vậy làm gì?

- Vậy các ngươi nghĩ rằng đệ cửu tán tiên thiên kiếp sẽ có uy lực ra sao?

Tiêu Diêu tán nhân tiếp tục hỏi.

Thiết Oa chân nhân nói:

- Việc này còn hỏi, cứ án chiếu theo “quy định” trước đây, chỉ là mọi người đều không biết lợi hại hơn bao nhiêu lần mà thôi.

Lý Dương cũng trầm tán đồng, nhưng hần đột nhiên lại nghĩ tới lời của Hạng Vũ.

Hạng Vũ hoài nghi chỗ lợi hại thực sự của đệ cửu tán tiên thiên kiếp không phải là thiên lôi thiểm điện, mà là loại công kích khác.

Tiêu Diêu tán nhân cười nói:

- Ha ha, ai quy định đệ cửu thiên lôi thiểm điện công kích chỉ là gia tăng uy lực không thôi? Ta tố cáo các ngươi, đệ cửu tán tiên thiên kiếp này, không phải chỉ có thiên lôi thiểm điện công kích, còn có cả tâm thần công kích!

- Tâm thần công kích?

Lý Dương cùng Thiết Oa chân nhân cả kinh nói.

Tiêu Diêu tán nhân gật đầu cười nói:

- Ta vốn cũng nghĩ giống như các ngươi, không biết uy lực đệ cửu tán tiên thiên kiếp công kích tăng lên bao nhiêu lần, cho nên ngay từ đầu đại bộ phận tâm thần đều dùng để khống chế năng lượng lo phòng ngự, thậm chí còn cố gắng hấp thu thiên địa linh lực chuẩn bị bổ sung tiêu hao. Ha ha, quả thực thiếu chút nữa là lật thuyền. Ai biết được, trong thiên lôi thiểm điện còn ẩn chứa một đạo thanh sắc thiểm điện, công kích vào tinh thần!

Nói tới đây, Tiêu Diêu tán nhân cười chế giễu bản thân.

- May mắn, mặc dù đại bộ phận tâm thần khống chế năng lượng phòng ngự thiên lôi thiểm điện, nhưng bởi vì ta tâm thần vốn đã đạt tới Tiên Quân tiên kỳ, cho nên dù không kịp ứng phó, nhưng cũng chỉ là thổ huyết một chút mà thôi.

Tiêu Diêu tán nhân thở dài nói.

Lý Dương lập tức hiểu rõ mọi chuyện.

Đây là tư duy cố chấp, trải qua tám lần tán tiên thiên kiếp, mọi người đều cho rằng đệ cửu vẫn là thiên lôi thiểm điện, huống hồ trong lịch sử còn chưa có ai phát hiện ra tâm thần công kích. Cho nên khi đệ cửu tán tiên thiên kiếp.

Tán tiên bình thường tâm thần cũng chỉ đạt tới Đại La kim tiên gì đó, bị tâm thần công kích, nhất thời tâm thần kích động hỗn loạn, phòng ngự tự nhiên sơ suất, thiên lôi thiểm điện liền nhân cơ hội đánh chết người độ kiếp.

Tia chớp màu xanh sử dụng cùng tia chớp màu tím hỗ trợ lẫn nhau, hiệu quả cực lớn.

- Lợi hại, tia chớp màu xanh công kích tâm thần, làm người ta tâm thần hỗn loạn, tử sắc thiểm điện lại đánh xuống, đệ cửu tán tiên thiên kiếp này quả nhiên hung hiểm.

Lý Dương thở dài nói, rồi lập tức cười lớn:

- Ha ha, đáng tiếc đệ cửu tán tiên thiên kiếp lần này gặp phải nghĩa phụ, tâm thần nghĩa phụ mạnh như vậy, tuyệt đối khiến cho người ta kinh khiếp, chỉ là một điểm tâm thần công kích, đối với nghĩa phụ đương nhiên không có tác dụng. Không lạ, không lạ a!

Thiết Oa chân nhân cũng đã hiểu.

Rốt cuộc biết được chỗ huyền bí của đệ cửu tán tiên thiên kiếp chính là tâm thần công kích cùng thiên lôi thiểm điện phối hợp với nhau, uy lực đại tăng, không chỉ như phép cộng “một cộng một”, mà đó tuyệt đối giống một phản ứng hóa học, tỉ lệ gia tăng đạt tới mức khủng bố. Một khi tâm thần chấn động, đương nhiên không phòng ngự nổi nữa, bị tử sắc thiên lôi đánh chết, cũng là việc bình thường.

Tiêu Diêu tán nhân mỉm cười nói:

- Kỳ thật, đạo lý cũng giống như Kiếm Bi Chi Sát của ta!

- Kiếm chi bi sát cũng là tâm thần công kích, khiến tâm thần người ta chấn động, mơ mơ màng màng, sau đó kiếm quang của ta dễ dàng giết chết, nếu chỉ đơn giản là kiếm quang, sao có thể có uy lực lớn như vậy.

Tiêu Diêu tán nhân mỉm cười nói.

Lý Dương cũng cười.

Tuyệt chiêu của nghĩa phụ Kiếm Bi Chi Sát, chính là kết hợp tâm thần công kích cùng kiếm quang công kích, không ngờ khi độ kiếp, lại gặp phải thủ đoạn tương tự.

- Tiêu Diêu, tâm thần công kích uy lực ra sao, Thiết Oa ta có chống đỡ nổi không?

Thiết Oa chân nhân lập tức hỏi.

Tiêu Diêu tán nhân nhớ lại về đạo tâm thần công kích ban đầu, nói:

- Theo ta, nếu biết trước về tâm thần công kích, ngay từ đầu đã có chuẩn bị, xem ra phải đạt tới Đại La kim tiên tiền kỳ mới có thể miễn cưỡng vượt qua, nếu như quả thực không biết, tu vi tâm thần dù đạt Đại La kim tiên hậu kỳ, cũng có thể bị đánh chết!

Kỳ thật, tử sắc thiên lôi thiểm điện công kích cũng không lợi hại, chỉ mạnh gấp đôi độ kiếp thứ bảy mà thôi, chỉ là kết hợp với tâm thần công kích, đệ cửu tán tiên thiên kiếp mới có thể khủng bố như vậy!

Là người đầu tiên dựa vào thực lực vượt qua tán tiên đệ cửu thiên kiếp, hẳn chính là người có quyền lên tiếng đầu tiên.

Thiết Oa chân nhân nhún mày nói:

- Tâm thần tu vi của ta vẫn không đủ, Đại La kim tiên tiền kỳ, xem ra phải cố gắng mới được. Bất quá, may mắn, ta có hai khóa Hạnh linh đan!

Cũng không phải ai cũng có tâm thần tu vi vượt qua công lực bản thân.

Độ đệ cửu tán tiên thiên kiếp, công lực tiếp cận Đại La kim tiên, tâm cảnh tu vi bình thường đều không đạt tới Đại La kim tiên tiền kỳ, cho dù có biết được chỗ huyền bí, khả năng tử vong vẫn rất lớn. Cho dù vài người tâm thần tu vi đạt tới Đại La kim tiên tiền kỳ, nhưng cũng vì không biết về tâm thần công kích, bị đánh chết, cho dù tâm thần đạt tới Đại La kim tiên trung kỳ cũng vô dụng.

Đệ cửu tán tiên thiên kiếp quả nhiên âm hiểm!

170. Chương 17:đao Chi Bí Sát

Mặt thất rộng lớn, phía trước gắn một tấm gương bát quái.

Ngọc Minh chân nhân cùng Phụng Tân cung chủ hai người một trước một sau đứng thẳng, hơi cung kính khom người.

Bái kiến trưởng lão! Ngọc Minh chân nhân cùng Phụng Tân cung chủ đều có vẻ thập phần cung kính. Thiếu niên lạnh lùng trong Bát Quái kính diện chính là trưởng lão Tiên giới Thượng Thanh cung, địa vị cực cao, không phải là người mà đệ tử ở Phàm Nhân giới có thể so sánh. Đây là lần đầu tiên Ngọc Minh chân nhân hai người nhìn thấy trưởng lão.

Thiếu niên lạnh lùng ở trong “kính diện”, nhìn thoáng qua Ngọc Minh chân nhân cùng Phụng Tân cung chủ. Mặc dù thông qua Bát Quái kính truyền tin tức, nhưng Ngọc Minh chân nhân cùng Phụng Tân cung chủ vẫn cảm thấy run lên, tựa hồ tâm linh của mình hoàn toàn bị nhìn thấu.

- Thần kiếm Tử Điện sắp xuất thế, Côn Luân tiên cảnh cũng chỉ có Thượng Thanh cung ta và Thục Sơn kiếm phái có thực lực phái người tiến nhập hạ giới. Giới hạn cao nhất của Phàm Nhân giới là Đại La kim tiên, cho nên người của hai phái nhất định phải là Đại La kim tiên. Nghe nói trong Côn Luân tiên cảnh có người đã độ tán tiên thiên kiếp lần thứ chín, kết quả như thế nào? Có phải là thất bại không?

Thiếu niên băng lãnh lạnh nhạt nói.

Hắn cũng chỉ là thuận miệng hỏi một chút, theo hắn thấy, độ tán tiên thiên kiếp lần thứ chín khẳng định là thất bại. (1)

- Bẩm báo trưởng lão, Tiêu Diêu tán nhân đó không ngờ đã thành công vượt qua tán tiên thiên kiếp lần thứ chín. Hôm nay cũng được xem như Đại La kim tiên, phỏng chừng tán tiên thân đang từ từ biến thành tiên linh thân! Ngọc Minh chân nhân trong lòng tràn đầy oán khí.

Ngày đó Thượng Thanh cung hắn bị một đám người nhục mạ. Hắn nguyên là hy vọng Tiêu Diêu tán nhân độ kiếp thất bại. Nhưng ai ngờ Tiêu Diêu tán nhân lại phi thường như thế. Phải biết, tán tiên thiên kiếp lần thứ chín này còn chưa có ai chính thực vượt qua.

Trên mặt thiếu niên kia lộ chút kinh ngạc:

- Vượt qua rồi? Sao có thể như vậy?

Thiếu niên lãnh mạc này đừng thấy có bộ dáng thiếu niên, thực sự hắn đã tu luyện mấy trăm ngàn năm, đạt tới Tiên Quân tiền kỳ cảnh giới, tại Tiên giới cũng thuộc loại nhất lưu cao thủ. Hắn tới giờ còn chưa có nghe nói có người vượt qua được tán tiên thiên kiếp lần thứ chín.

Bẩm báo trưởng lão, Thục Sơn kiếm phái hiện tại cùng Tinh Cực tông quan hệ rất tốt. Tinh Cực tông đệ tử Lý Dương lại là nghĩa tử của Tiêu Diêu tán nhân. Đệ tử lo lắng Tiêu Diêu tán nhân sẽ cùng Thục Sơn kiếm phái liên thủ. Ngọc Minh chân nhân lúc này nói.

Thiếu niên lạnh lùng suy nghĩ chốc lát, rồi lạnh nhạt nói:

- Được, chuyện này bốn trưởng lão biết rồi, người chỉ cần đợi người của Thượng Thanh cung ta phái xuống là được.

Nói xong, thiếu niên lãnh mạc trực tiếp dừng việc truyền tin.

Bên kia Tiên giới.

Vượt qua tán tiên thiên kiếp lần thứ chín? Đây là lần đầu tiên, xem ra Tiêu Diêu tán nhân kia khẳng định có chỗ nào đó hơn người, cần phải cẩn thận chuẩn bị. Nếu đã như vậy, lần này người Thượng Thanh cung ta phái xuống nhất định phải tuyển chọn thật kỹ!

Thiếu niên lãnh mạc nghĩ tới đây, liền lập tức rời khỏi mặt thất.

Thục Sơn kiếm phái bên trong cũng có mật thất truyền tin tới Tiên giới.

- Cái gì? Kim Kiếm, người nói thật sao?

Từ trong Bát Quái kính truyền lại thanh âm kinh ngạc của Nam Cung Lam.

- Đúng vậy, sư tôn, Tiêu Diêu tán nhân đúng là đã độ kiếp thành công!

Kim Kiếm tôn giả trả lời, Kim Kiếm tôn giả có bộ dạng của một lão già, nhưng Nam Cung Lam lại có dáng vẻ của một thanh niên, nhìn bề ngoài Nam Cung Lam chỉ như người ba mươi tuổi mà thôi.

Nam Cung Lam chính là đệ tử nhập thất của Thục Sơn kiếm phái đệ nhất cao thủ Cửu Thiên Tiên Đế. Cửu Thiên kiếm điển đã tu luyện tới được đệ ngũ chương là Ngọc Thanh kiếm điển chương. Công lực tuy chỉ là Đại La kim tiên hậu kỳ nhưng bằng vào công kích cường đại của Kiếm tiên cùng với uy lực của Cửu Thiên kiếm điển, thực lực chân chính tuyệt đối khủng bố.

Nam Cung Lam yên lặng một hồi, lúc sau mới nói:

- Kim Kiếm, trước hãy tạo quan hệ thật tốt với Tiêu Diêu tán nhân, nếu như hắn đã đạt tới cấp biệt này, đợi khi thần kiếm xuất thế, đối với bọn ta cũng có ảnh hưởng nhất định. Bất quá, hắn tương tự cũng có ảnh hưởng tới Thượng Thanh cung. Ừm, Tiêu Diêu tán nhân này không ngờ có thể vượt qua được tán tiên thiên kiếp lần thứ chín, xem ra hắn nhất định phải có chỗ nào đó hơn người. Không biết chừng thực lực không chỉ như biểu hiện bên ngoài là Đại La kim tiên tiền kỳ. Được rồi, nói tới đây thôi, việc này ta sẽ thông báo với chưong môn sau.

Nói xong, Nam Cung Lam liền trực tiếp ngưng truyền tin.

- nói không chừng lần này ta sẽ phải tự mình hạ giới một chuyến rồi!

Nam Cung Lam trong lòng thầm nghĩ, sau đó chuyển người đi thông báo với Thục Sơn kiếm phái trưởng môn

Tinh Cực tông.

Trên lầu các nơi ở của Lý Dương

Lý Dương dựa vào lan can, tay cầm Bích Thủy dịch, nhắm hờ hai mắt, thổi Hồng Trần Luyện Tâm khúc. Nói đúng hơn, không thể tính là Hồng Trần Luyện Tâm khúc, bởi hiện tại Lý Dương đang thổi Tầm Mịch nhạc chương mà mình tự sáng tác ra.

Tầm Mịch chỉ đồ mờ ảo vô cùng, cũng không biết tới ngày nào mới gặp lại nhau, ngày mai sẽ xảy ra chuyện gì, thậm chí còn không biết bản thân làm thế nào để tìm được người yêu, không ngừng tìm kiếm, chỉ là trong tâm vẫn luôn có một phần chấp niệm.

Tiếng sáo phiêu đảng tới khắp các khu vực trong Tinh Cực tông, rất nhiều đệ tử không tự chủ được đắm mình vào trong đó.

Trên người Lý Dương từ từ xuất hiện những gợn sóng màu xanh, tự hồ như mỗi lần hắn đắm chìm vào trong khúc nhạc, thì thanh sắc quang hoa này lại xuất hiện.

Đột nhiên...

Phạm vi của những gợn sóng này từ từ thu hẹp lại, như Lý Dương lại không hề phát hiện ra, hoàn toàn đắm chìm trong tư niệm của bản thân, tiếp tục thổi sáo.

Vàng sáng tiếp tục thu nhỏ lại, thậm chí chỉ còn cách thân thể có vài phân nữa, thanh sắc quang mang cứ theo tiếng sáo của Lý Dương mà tiếp tục thu nhỏ lại, cuối cùng thậm chí biến mất không thấy đâu, nhìn từ bên ngoài cơ thể hoàn toàn không còn thanh sắc quang hoa nữa.

Nhưng Lý Dương không hề chú ý, trong đan điền của hắn, đã xuất hiện đạo đạo thanh sắc khí lưu.

Thời gian trôi qua, giống như những sự kiện Lý Dương trải qua càng nhiều, cảm khái càng sâu, Tầm Mịch nhạc chương cũng càng lúc càng dài, trong Tầm Mịch nhạc chương có cảnh Lý Dương năm xưa cố gắng khổ luyện trong khu nghiên cứu cơ nhân thủy được, có những tràng chém giết tại địa hạ quyền đàn, có...

Tầm Mịch chi đồ của Lý Dương càng dài, Tầm Mịch nhạc chương cũng cứ theo đó mà kéo dài ra.

Nếu như Lý Dương vẫn cứ tiếp tục cố gắng như vậy, không ngừng nghĩ cách tiến nhập Quỷ giới, nhưng lại vĩnh viễn không thể làm được, thì Tầm Mịch nhạc chương cũng sẽ kéo dài vô tận.

“Tầm Mịch nhạc chương” là mô tả lại quá trình tìm kiếm của Lý Dương. Mỗi lần thối lên, Lý Dương lại tựa như vừa mới trải qua một biến cố, tâm linh lại được thanh tẩy thêm lần nữa, tâm cảnh tiếp tục đề cao thăng hoa. Chỉ trong thời gian của một khúc nhạc, nhưng đã miêu tả lại được toàn bộ quá trình tìm kiếm.

Tiếng sáo dừng lại!

- Ai!

Lý Dương than nhẹ một tiếng, buông cây sáo xuống. Mỗi lần Lý Dương cảm thấy con đường tìm kiếm càng thêm xa xôi, lại lấy sáo ra thổi, trong lòng cũng bình tĩnh trở lại, có thể chịu được sự tịch mịch.

- Ân?

Lý Dương khẽ cau mày. Hắn đột nhiên cảm thấy trong đan điền tựa như có một loại năng lượng kỳ lạ, lập tức tâm thần tiến nhập vào trong xem xét.

Trong đan điền.

Dan điền giống như vũ trụ vô biên, Chu Thiên Càn Khôn viên cầu giống như một hành tinh, không ngừng vận chuyển. Bảy khóa tinh cực án chiếu theo bắc đẩu thất tinh bố trí bên trong Chu Thiên viên cầu cũng không ngừng hấp thu thiên địa linh khí, chuyển hóa thành ma sát lực tiến nhập vào trong bảy khóa tinh cực. Bảy khóa tinh cực sau đó lại phát ra ma sát lực tiến nhập vào trong đạo phách.

Một ngọn phi đao màu vàng nhạt lơ lửng ở giữa.

Mà lúc này thanh sắc khí lưu dày đặc giống như một con sông, tràn ngập khắp cả trong đan điền.

“Đây không phải là bi sắt được miêu tả trong ngọc giản mà nghĩa phụ cấp cho ta sao?” Lý Dương trong lòng cả kinh, rồi lập tức vui sướng, bản thân không ngờ bất tri bất giác lại sinh ra bi sắt, bi sắt này hỗ trợ cho kiếm mang được gọi là Kiếm Chi Bi Sắt.

Nhưng Lý Dương lại là đao mang, đạo phách, bi sắt này là hỗ trợ cho đao mang nên gọi là Đao Chi Bi Sắt mới đúng.

- Ta trước cứ tiến vào mật thất, sau đó sẽ từ từ để Đao Chi Bi Sắt cùng đạo phách dung hợp!

Lý Dương cố gắng đè nén sự kích động, vội vàng dùng Xuyên Vân Toa Vụ thân pháp.

Trong mật thất chuyên dụng của Lý Dương.

Chỗ bế quan ba năm lần trước, với tốc độ đao mang của Lý Dương, rất nhanh liền đã tới được Tuyệt phong.

- Độn!

Lý Dương tay kết ấn pháp, lập tức xuyên qua nham thạch, trực tiếp tiến nhập vào mật thất trong lòng núi.

Sau khi bố trí cấm chế xung quanh mật thất xong, Lý Dương trực tiếp xếp bằng ngồi xuống, trong tay cầm một khối ngọc giản ghi nhớ những việc liên quan tới Kiếm Chi Bi Sắt mà lần trước Tiêu Diêu tán nhân đã cấp cho hắn, bên trong còn ghi cách làm sao để bi sắt hỗ trợ cho kiếm mang. Tương tự Lý Dương cũng có thể dùng bi sắt hỗ trợ cho đao mang.

- Lý Dương, chờ một chút... đừng quá vội vàng!

Bá Vương bỗng nhiên lên tiếng.

- Bá Vương, ta hiện tại cứ lưu bi sắt hỗ trợ trên đạo phách, sau này công kích có thể có thêm tâm thần công kích. Sao vậy? Có vấn đề gì sao?

Lý Dương hỏi lại.

Hạng Vũ cười nói:

- Lý Dương, người chẳng lẽ không thể nhất cử tam tiện sao?

Lý Dương sững sốt, “nhất cử tam tiện”?

- Thật sự là tiểu tử ngu ngốc, nghĩa phụ người là tu tiên, phương pháp công kích rất đơn giản, cho nên chỉ có thể hỗ trợ cho kiếm mang. Nhưng người? Người chẳng lẽ chỉ có đao mang công kích sao? Tu ma giả thân thể của người để làm gì?

Hạng Vũ trách mắng.

Lý Dương ngẩn người rồi lập tức cười lớn:

- Ha ha, đúng vậy, tu ma giả tối cường chính là nhục thể, nhục thể công kích cũng là một phương pháp. Nếu như ta đem một bộ phận bi sắt dung hợp vào nhục thể, sau này nhục thể của ta cũng có thể có hỗ trợ thêm tâm thần công kích. Hay, hay! Bá Vương, người quả là lợi hại. Bi sắt này nhất định phải sử dụng thật tốt. Ừm, được! Cứ theo biện pháp của người đi.

Lý Dương nói xong, liền nhắm mắt đề tâm thần hoàn toàn dung nhập vào đan điền.

Đầu tiên là dùng một bộ phận bi sắt dung hợp vào trong đao mang.

Lý Dương có thể cảm nhận rõ ràng, tâm thần của bản thân cùng khí lưu màu xanh này có một liên hệ kỳ lạ. Hắn trước tiên khống chế gần nửa thanh sắc khí lưu từ từ tiến vào Chu Thiên viên cầu, án chiếu theo phương pháp của Kiếm Chi Bi Sắt tu luyện ra Đao Chi Bi Sắt.

Khí lưu màu xanh cắt thành hai đoạn, trong đó một đoạn khí lưu không ngừng tụ tập vào trong đao phách, đồng thời đao khí lưu còn lại cũng từ từ tụ hội lại. Mật độ gia tăng đồng thời cũng thu nhỏ lại, thanh sắc khí lưu ban đầu tràn ngập cả đan điền, giờ biến nhỏ lại chỉ còn bằng đao phách.

Đồng thời hình thái cũng thay đổi, quá khứ là khí lưu, giờ lại là thiểm điện!

Không khác biệt nhiều lắm so với thanh sắc thiểm điện của tán tiên thiên kiếp lần thứ chín, bất quá bản thân rất bé nhưng vẫn to hơn so với sợi tóc một tí. Tán tiên đệ cửu thứ thiên kiếp khi xưa, ban đầu thanh sắc thiểm điện cũng chỉ bằng một sợi tóc.

Thanh sắc thiểm điện giống như điện xà không ngừng di chuyển xung quanh đao phách.

Lý Dương chậm rãi khống chế thanh sắc thiểm điện dung hợp vào trong đao phách, thanh sắc thiểm điện giống như sợi tóc cuốn quanh lấy đao phách từ từ thấm nhập vào bên trong.

Đột nhiên, Lý Dương trong lòng chấn động.

Hắn đột nhiên có một loại cảm giác, giống như có một cầu nối vô hình liên hệ giữa tâm thần năng lượng cùng với đao phách. Lý Dương thậm chí có thể trực tiếp để tâm thần lực lượng đi theo đao phách công kích.

Lúc này bên trong Chu Thiên Càn Khôn viên cầu, đao phách màu vàng nhạt sớm đã biến đổi.

Trên thân của đao phách màu vàng nhạt đã có một đường ngoằn ngoèo màu xanh, vây bọc lấy xung quanh đao phách.

Thành công rồi!

Lý Dương trong lòng kích động.

- Lý Dương, bi sắt đã dung hợp thành công với đao phách, vậy bi sắt này làm sao để dung hợp với thân thể đây?

Hạng Vũ hỏi Lý Dương.

Lý Dương ngẩn người.

- Bá Vương, đao phách có thể cùng với đao phách dung hợp, như nhục thể cũng có thể cùng dung hợp với bi sắt!

Lý Dương bản thân cũng không xác định được.

Khí lưu màu xanh chỉ có một chút, thân thể lớn như vậy, làm sao dung hợp đây.

Thân thể quá lớn, dung hợp vào chỗ nào đây? Chẳng lẽ là tùy ý tìm một nắm đất hay chỗ nào đó để dung hợp?

Hạng Vũ lại hỏi.

Lý Dương đột nhiên hai mắt sáng ngời:

- Có rồi, Bá Vương, hạch tâm của nhục thể là ở đâu?

Hạng Vũ hơi bất ngờ nói:

- Không phải là trái tim sao? Chẳng lẽ dung hợp vào trong tim, vậy, là thể nào? Tim cũng không thể công kích.

Lý Dương cười nói:

- Tim không thể công kích, nhưng tim lại có thể phát ra ma sát lực. Ta có thể để tâm thần công kích nhập vào ma sát lực. Sau đó khi nhục thể công kích, đồng thời hộ trợ ma sát lực, như vậy không được sao?

Đạo phách của Lý Dương cũng có đạo lý như vậy, bị sát cùng đạo phách dung hợp, khi đạo mang công kích, liền có thể có cả tâm thần công kích.

Nếu bị sát dung hợp vào tim, tim phát xuất ra ma sát lực liền có thể mang theo cả tâm thần công kích, tới lúc đó, quyền cước đều dùng ma sát lực công kích là được.

Thông minh! Hạng Vũ khen ngợi.

Lý Dương mỉm cười, lập tức tâm thần liền bắt đầu khống chế đạo khí lưu màu xanh còn lại tiến vào trong tim, sau đó để thanh sắc khí lưu cùng với cổ cổ thiên địa linh khí cùng nhau tiến vào trong đan điền.

Khí lưu màu xanh kịch liệt thu nhỏ lại, biến thành một tia chớp rồi dung hợp vào trong đan điền.

Nhưng.

Theo suy đoán của Lý Dương, bị sát có lẽ sẽ cùng tim dung hợp tại một chỗ, nhưng trên thực tế tình huống lại không giống như vậy.

- Xuy xuy...

Thanh sắc thiểm điện không ngờ ở trong trái tim, dựa theo Ma Dương diễn vận chuyển lại xuất hiện biến hóa đặc thù.

Thanh sắc thiểm điện không ngờ dung hợp vào trong ma sát lực, sau đó dung nhập vào từng bộ phận trên cơ thể của Lý Dương và rồi trở thành một bộ phận của cơ thể.

- Xuy xuy...

Nếu có người tới mật thất, liền có thể phát hiện toàn thân Lý Dương phát ra đạo đạo thanh sắc điện quang, sau một hồi lâu, thanh sắc điện quang biến mất không thấy đâu.

Nhưng giữa trán của Lý Dương lại xuất hiện một đạo ấn ký màu xanh, chỉ là xuất hiện rất nhanh, mới đó đã không thấy đâu.

Rốt cuộc là có chuyện gì? Lý Dương trong lòng cảm thấy ngạc nhiên, cả Hạng Vũ cũng không biết rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì.

1. Phụ chú: Thiên kiếp chính là do thiên địa khống chế, cho nên Tiêu Diêu tán nhân thành công vượt qua thiên kiếp, Tiên giới Thượng Thanh cung nhân cũng không biết

171. Chương 18: Thiên Nhân Li Khứ

Lý Dương đứng mạnh lên, mày hơi nhíu lại, nhìn ánh mắt, hiển nhiên hắn đang nghĩ tới việc gì đó

- Bá Vương, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra? “Bi Sát” theo đạo lý hẳn là dung hợp cùng một chỗ với tâm tạng, sao bây giờ lại dung nhập vào tất cả các bộ phận trong cơ thể, căn bản không phù hợp với những gì ghi trong ngọc giản, hơn nữa lúc đầu ta đã thử qua đao phách, đao phách cùng “Bi Sát” dung hợp thập phần hoàn mỹ, nhưng thân thể...?

Lý Dương có chút phiền não.

Hạng vũ suy nghĩ một hồi rồi nói:

- “Kiếm Chi Bi Sát” này cũng chỉ có một mình nghĩa phụ ngươi hiểu rõ, ai biết được “Bi Sát” nên sử dụng thế nào, có thể là nghĩa phụ ngươi cũng chỉ là ngộ ra một chút đối với Bi Sát mà thôi!

Lý Dương, hãy thử xem hiệu quả ra sao trước đi? Hạng vũ lập tức nói.

Lý Dương gật đầu.

Lập tức, nắm chặt nắm tay lại, năng lượng nhục thể trong nháy mắt hoàn toàn bộc phát, không khí phát sinh ra từng đợt sóng chấn động, “vụt!” Lý Dương lăng không đánh ra một quyền, chỉ đơn giản là đánh vào không khí.

- Vù vù...

Cơ hồ trong nháy mắt, không khí bị một quyền của Lý Dương dồn ép tới cực hạn đã nhằm theo hướng quyền đầu oanh kích, cực tốc oanh kích

Oanh!

Đất đá bắn lên, một vết lõm hình tròn bán kính tầm một thước xuất hiện, vách tường còn chấn động hồi lâu, mật thất này là ở sâu trong lòng núi, nham thạch bên ngoài đều dày tới vài chục thậm chí trăm mét, áp lực lần này tuy không nhỏ, nhưng cũng chỉ đánh sâu được hơn một thước, đây là kết quả chỉ dựa vào không khí bị nén xuống mà thành.

- Có cảm nhận được gì không?

Hạng Vũ hỏi Lý Dương.

Lý Dương lúc này thần tình vui mừng, hưng phấn nói:

- Bá Vương. Hiệu quả thật tốt quá, thật sự, khi một quyền vừa rồi của ta đánh ra, ta đã cảm nhận được trên cơ thể có sự dung hợp của nhục thể cùng với tâm thần, khắp mọi nơi trong cơ thể ở đâu cũng có thể dùng tâm thần công kích, một quyền vừa rồi của ta cũng mang theo tâm thần lực lượng công kích, nhưng đáng tiếc, đám đất đá này đều là vật chết, không nhìn rõ được hiệu quả.

Thanh sắc thiểm điện dung hợp khắp mọi nơi trong cơ thể, mọi bộ phận đều có thể sử dụng tâm thần lực lượng công kích, kết quả như vậy, làm sao không khiến cho Lý Dương hưng phấn?

Thì ra phương pháp của Lý Dương là thông qua ma sát lực dẫn động tâm thần lực lượng, sau đó ma sát lực tụ tập tại vị trí công kích, bất quá, làm như vậy, phải đồng thời khống chế ma sát lực cùng với công kích, rất ư phiền toái. Hiện tại tình huống đã tốt hơn.

Căn bản không cần lo nhiều như vậy, trực tiếp dùng quyền cước công kích, tâm thần lực lượng tùy lúc có thể xuyên thấu qua nắm tay hoặc cước bộ để công kích.

- Đi, tìm một người sống để thử xem!

Lý Dương cười nói, tiếp đó hắn liền thi triển độn thuật xuyên qua lòng núi, sau đó trực tiếp ngự đao mang, phá không mà đi, bay về phía Tinh Cực tông.

Tìm một người sống để thử xem? Ai đây?

Thiết Oa chân nhân!

Đây là mục tiêu của Lý Dương, đối với nghĩa phục của mình, Lý Dương không muốn động thủ, nhưng đối với Thiết Oa chân nhân, thứ nhất, tâm thần Thiết Oa chân nhân không kém hơn Lý Dương, hơn nữa bản thân công lực lại hơn xa Lý Dương, Lý Dương không sợ làm hấn bị thương, hai là Thiết Oa chân nhân lần đầu tiên gặp Lý Dương, đã cường hoành bức đảm người Lý Dương ăn thứ mình nấu, khiến cho Lý Dương cùng Lily kinh hãi một phen.

Chỗ ở của Tiêu Diêu tán nhân.

Thiết Oa chân nhân tay cầm một chiếc nhị hồ (đàn nhị), cứ đánh liên tiếp xuống tựa như đang cầm một thanh gỗ vậy.

- Ai! Tiêu Diêu thổi địch, tâm cảnh đề cao nhanh như vậy, ta đã đánh nhị hồ hơn ngày rồi, tại sao không có cảm giác gì nhỉ? Không phải đều là chơi nhạc sao?

Thiết Oa chân nhân bĩu môi, nghĩ tới mà cảm thấy buồn lòng.

Bỗng nhiên, Thiết Oa chân nhân hai mắt sáng lên:

-A, chẳng lẽ là do ta không hề dùng yêu nguyên lực?

Nói là làm, Thiết Oa chân nhân lập tức sử dụng yêu nguyên lực, một cỗ yêu nguyên lực cường hãn lập tức truyền vào nhị hồ.

- Bùng!

Bụi bắn tung tóe, đây chỉ là mà chiếc nhị hồ bình thường mà thôi, Thiết Oa chân nhân nhìn thấy Tiêu Diêu tán nhân thổi địch giúp tâm cảnh đề cao cực nhanh, cho nên mới muốn thử chơi nhạc, liền để Tinh Cực tông đệ tử tìm một kiện nhạc khí, Tinh Cực tông đệ tử liền tùy tiện tìm cho hấn một chiếc nhị hồ.

Nhưng một kẻ không hề có chút năng khiếu âm nhạc, cũng chưa từng được học về âm nhạc như Thiết Oa chân nhân làm sao có thể chơi được nhị hồ? Cho nên, chiếc nhị hồ đáng thương này đã bị biến thành tro bụi, Tiêu Diêu tán nhân đang uống trà trong nhà nhìn thấy cảnh này, không khỏi bật cười.

Bỗng nhiên...

- Thiết Oa chân nhân, tiếp chiêu!

Lý Dương từ xa hét lạnh một tiếng, Tiêu Diêu tán nhân cùng Thiết Oa chân nhân đều quay đầu nhìn lại, bỗng nhiên, một đạo lưu quang nhằm hướng Thiết Oa chân nhân lao tới, mục tiêu là vai của Thiết Oa chân nhân.

- Bùm!

Thiết Oa chân nhân chỉ cảm thấy tâm thần chấn động kịch liệt, đồng thời yêu nguyên lực bên ngoài gặp phải công kích liền tự động phòng ngự, nhưng dạng phòng ngự thụ động này, lượng yêu nguyên lực dùng được cũng không nhiều. Chỉ sau nháy mắt, sau khi tâm thần khôi phục, thì vai của Thiết Oa chân nhân đã thụ thương.

- Lý Dương, ngươi sao lại...

Thiết Oa chân nhân nhìn Lý Dương với vẻ khó tin, đương nhiên hấn không để ý chút thương tích này, chỉ là hấn quá kinh hãi, hấn là cao thủ cấp bậc nào chứ? Vượt qua thiên kiếp tán tiên lần thứ tám, hơn nữa thiên sinh là hồng hoang yêu thú độc thú chi vương Thiết Quốc cực kỳ cường đại, Thiết Oa chân nhân ít nhất cũng phải gần bằng với Đại La kim tiên.

Lý Dương thì sao? Một tu ma giả mới vừa đạt tới Độ Kiếp kỳ mà thôi.

- Ngươi, ngươi không ngờ có thể khiến ta bị thương?

Thiết Oa chân nhân mở to mắt, hấn không thể tưởng tượng nổi, hai người cách biệt lớn như vậy, làm sao có thể. Theo đạo lý, cách biệt lớn như vậy, cho dù hấn đứng yên, Lý Dương cũng không thể khiến hấn bị thương.

- Bi Sất, Lý Dương, con cuối cùng đã luyện thành rồi à?

Giọng nói vui sướng của Tiêu Diêu tán nhân vang lên, đồng thời thân hình trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh Lý Dương.

Lý Dương mỉm cười gật đầu:

- Đúng vậy, sau khi con thổi khúc nhạc “Tầm Mịch”, bỗng nhiên phát hiện ra trong cơ thể xuất hiện năng lượng Bi Sát, cho nên liền lập tức dung hợp, nghĩa phụ người có Kiếm Chi Bi Sát, còn con lại có Đạo Chi Bi Sát.

Thiết Oa chân nhân trợn mắt nhìn Lý Dương:

- Người, người sao có thể khiến ta bị thương? Cho dù tâm thần bị công kích, bổn chân nhân tốt xấu gì tâm thần tu vi cũng đã xấp xỉ với La Thiên thượng tiên hậu kỳ, tâm thần công kích của người làm sao có thể làm ta bị thương?

- Thiết Oa, nghĩa tử của ta tâm thần tu vi so với người cách biệt không lớn, hấn dùng tâm thần công kích người, người bị chấn động, cũng là bình thường!

Tiêu Diêu tán nhân cười lớn nói, hiện tại hấn đối với việc Lý Dương tới Ma giới cũng yên tâm hơn.

Tâm thần công kích thêm vào Đạo Chi Bi Sát công kích của đao mang, cũng được xem là một tuyệt chiêu.

- Cách biệt không lớn?

Thiết Oa chân nhân lại trợn tròn mắt.

Lý Dương không khỏi mỉm cười, bản thân lần đầu tiên thổi khúc nhạc “Tầm Mịch”, tâm cảnh tu vi đã nhanh chóng đạt tới La Thiên thượng tiên trung kỳ, một thời gian sau, tuy tăng tiến có chậm đi, nhưng cũng đã hoàn toàn đạt tới La Thiên thượng tiên trung kỳ, cùng Thiết Oa chân nhân so sánh cũng chỉ hơn kém nhau một tầng mà thôi.

- Hấn mới tu luyện có vài năm, tâm thần tu vi làm sao cao như thế được?

Thiết Oa chân nhân khó tin hỏi lại.

Lý Dương ban đầu đã trải qua tôi luyện tâm cảnh Tinh Cực Tam Cảnh, sau đó học được đỉnh cấp bảo điển của Ma giới Ma Thần Lục Tuyệt, thêm cả Hồng Trần Luyện Tâm khúc, rồi khúc nhạc “Tầm Mịch” do hấn sáng tác, tâm cảnh đề cao nhanh như vậy cũng chẳng có gì là không hợp lí.

-Thối địch!

Tiêu Diêu tán nhân đã đưa ra đáp án.

Thiết Oa chân nhân trợn mắt, quay đầu nhìn lại chiếc nhị hồ đã biến thành bụi cám mà vội than:

- Thảo nào dùng nhị hồ lại không có tác dụng, thì ra là phải thổi địch, thổi địch!

Dứt lời, thân hình Thiết Oa chân nhân lóe lên, lập tức đi tìm địch.

Vân Vụ sơn, cao vượt cả mây.

Trong lòng núi, thần kiếm Tử Điện bị phong ấn trên cự thạch, xung quanh có một lớp hào quang màu trắng vây bọc lấy thần kiếm. Thần kiếm Tử Điện không ngừng phát ra những đạo điện mang tử sắc, từng đạo kiếm khí không ngừng công kích, muốn phá tan sự trói buộc mà bay đi.

Đáng tiếc cấm chế ở bạch sắc quang tráo (lồng ánh sáng màu trắng) là do một vị Tiên đế bố trí ra, một thanh thần kiếm há lại có thể phá nổi.

Kẹp giữa lòng núi lại có thêm một mật thất nữa, đó chính là nơi ở của Thiên Nhân Tử.

Thiên Nhân Tử vẫn mặc một bộ bạch y có đầy dấu vết của thời gian như trước, từng đạo từng đạo tinh quang mù mịt hoàn toàn bao bọc lấy y. Thiên Nhân Tử cứ như vậy mà ngồi trên giường mây, hai mắt lão cứ mở ra trừng trừng, một mạch cứ như vậy mà luyện chế kiện bảo bối trước mặt.

- Ti ti...

Vô số thanh âm vang lên, một luồng hỏa diễm lam sắc vây quanh một số nguyên liệu, một luồng khí vụ đang dần dần bành trướng ra khắp cả mặt thất.

Lam sắc hỏa diễm chỉ có một luồng mà thôi, nhưng luồng hỏa diễm không có nguồn gốc này lại tựa hồ như đốt mãi mà không tắt. Cứ không ngừng thiêu đốt như vậy, kỹ thuật luyện chế pháp bảo của Thiên Nhân Tử tuy có thể coi là không tồi, nhưng ở đây lại chẳng có nguyên liệu gì ra hồn để luyện khí.

- Thu!

Thiên Nhân Tử tay phải giống như một chiếc quạt vậy, cứ một mạch phẩy qua phẩy lại, tiếp đó đưa ra nắm lấy thứ đồ đang luyện chế, luồng lam sắc hỏa diễm liền trực tiếp bị thu lại vào trong thể nội Thiên Nhân Tử.

- Túi Càn Khôn à túi Càn Khôn, túi Càn Khôn được hiệu xưng là “khả trang sơn hà, khả trang thiên địa” (có thể chứa được song núi, có thể nhét được trời đất)! Sao cái túi Tiểu Càn Khôn mà Thiên Nhân Tử ta mô phỏng lại kém như vậy chứ? Nhiều nhất chỉ chứa nổi một ngọn núi mà thôi, hừ, thật là vô dụng, cái Tụ Lí Càn Khôn (tụ là ống tay áo, lí là trong, nghĩa tụ lí càn khôn là càn khôn trong tay áo, đây là tên một món bảo bối - vô vong) của ta còn lớn hơn cái túi Tiểu Càn Khôn này một chút!

Thiên Nhân Tử vô cùng thất vọng mà vứt cái túi Tiểu Càn Khôn vào một góc của mặt thất, phảng phất như vứt rác vậy.

- Bàn Cổ đại thần a, Hồng Câu đạo nhân a, các người nói xem, sao Thiên Nhân Tử ta lại vô dụng như vậy chứ? Tốt xấu gì ta cũng là Tiên đế a, dùng Cửu Muội Chân Hỏa bản mệnh tùy liên luyện chế cũng ra tiên khí, nhưng sao ta cẩn thận mô phỏng Xích Tiêu để luyện chế mà lại chỉ luyện chế ra được tiên khí Xích Tiêu (phân thành sáu thanh tiên kiếm), lại bắt trước theo cái túi Càn Khôn đó, cái luyện chế ra được chỉ là túi Tiểu Càn Khôn, sao cách biệt lại lớn như vậy chứ?

Thiên Nhân Tử bắt lực hét lên.

Nhưng Thiên Nhân Tử đã quên mất, tiên kiếm luyện chế thì rất dễ dàng, nhưng để luyện chế ra tiên kiếm có thuộc tính đặc thù thì lại rất khó. Sáu thanh tiên kiếm mà Thiên Nhân Tử luyện chế ra phân biệt là Bạch Hồng, Tử Điện, Thanh Minh, Bách Lý, Tích Phong, Lưu Tinh. Sáu thanh kiếm lại có thể dung hợp với nhau thành tiên khí Xích Tiêu, tuy tiên khí Xích Tiêu chỉ là trung phẩm tiên khí nhưng luận về tốc độ còn còn nhanh hơn thượng phẩm tiên kiếm một chút.

Còn về túi Tiểu Càn Khôn lại càng không tầm thường.

Tiên khí có thể cất giữ đồ vật, luyện chế ra vô cùng khó khăn? Tụ Lí Càn Khôn? Cũng chỉ những tiên nhân đã đạt tới nhất cấp Tiên đế, Tụ Lí Càn Khôn mới có thể cất được một ngọn núi, những tiên nhân bình thường nhiều nhất cũng chỉ để được vài vật phẩm tùy thân mà thôi. Những tiên khí có thể cất giữ đồ vật so với những tiên khí có tính công kích và tính phòng ngự còn trân quý hơn rất nhiều.

Túi Tiểu Càn Khôn tuy chỉ là hạ phẩm tiên khí nhưng lại còn trân quý hơn cả trung phẩm tiên khí.

Phóng mắt nhìn khắp cả Côn Luân tiên cảnh cũng chẳng có tiên khí nào có thể cất giữ đồ vật. Cho dù là tiên kiếm Trường Kim, tiên khí Quy Nguyên châu cũng chẳng thể so sánh được với một tiên khí có thể cất giữ đồ vật.

Đột nhiên Thiên Nhân Tử thối dãi một tiếng.

- Trăm triệu năm thời gian cuối cùng đã tới rồi, Phá Quân a, lão già ta thế này coi như là đã giữ lời rồi, còn về ai là chủ nhân cuối cùng của sáu thanh thần kiếm thì chẳng phải là việc ta cần quan tâm nữa!

Thiên Nhân Tử từ trên giường mây đứng dậy. (Xóa 1 câu thừa, không có nghĩa của tác giả - vandai79)

Thiên Nhân Tử một người phân thành sáu người, bất kì người nào cũng có thể xem là bản thể, bất kì người nào cũng có thể tính là phân thân của y, công lực cũng đều giống với bản thể, bản linh cũng chẳng khác gì.

Tiên đế Thiên Nhân Tử, một người mà tương đương với sáu tiên đế, còn về thần khí Xích Tiêu, tuy rằng có thích nhưng Thiên Nhân Tử cũng chẳng cần, dù sao mỗi người cũng có những vũ khí mình yêu thích nhất, bảo bối của y so với thần khí Xích Tiêu cũng chẳng khác biệt gì lớn lắm.

- Phá Quân, lão ca phải đi rồi, ha ha, sáu thanh thần kiếm này xuất thế, chắc rằng các thế lực tại Tiên giới sẽ đều phái người hạ phàm cướp đoạt a, ha ha!

Trong mắt Thiên Nhân Tử, mấy thế lực gì đó y chẳng để vào trong mắt.

Thiên Nhân Tử vừa đi đến cửa thì liền đột nhiên dừng lại, y quay đầu nhìn lại sáu thanh tiên kiếm và túi Tiểu Càn Khôn mà y vừa mô phỏng luyện chế ra, mày khẽ nhíu lại.

- Ân, dù thế nào thì đây cũng là do Thiên Nhân Tử ta phí tinh lực mà luyện chế ra, không thể để kẻ khác dễ dàng mang đi được!

Thiên Nhân Tử nhìn thông đạo ở bên ngoài rồi khẽ mỉm cười, tiếp đó y vung tay ra áo một cái, một đạo cấm chế lập tức được thiết lập.

- Muốn vượt trên kẻ khác thì không thể tham tâm, ai không tham tâm thì mấy thứ đồ này tặng cho kẻ đó vậy.

Thiên Nhân Tử đắc ý cười nói. Lúc này thông đạo vốn có trên mặt đất đã biến mất rồi, Thiên Nhân Tử thân hình lóe lên rồi đi đến trung tâm của cửa lòng núi.

Trong trung tâm lòng núi.

Thiên Nhân Tử nhìn thần kiếm Tử Điện rồi thở dài nói:

- Bị bó buộc của trăm triệu năm, chắc bây giờ ngươi đã khó chịu lắm rồi a? Đừng vội vã, đợi thêm bảy ngày nữa, năng lượng của quang tráo này không được ta bổ sung năng lượng nữa bảy ngày sau sẽ tự động tiêu tan thôi.

Thiên Nhân Tử nhìn một loạt những thông đạo bên trong lòng núi, mày hơi nhíu lại.

- Với kiếm khí mà bản thân thần kiếm Tử Điện đã mang theo, cho dù là Đại La kim tiên cũng có thể bị trọng thương, những tu tiên giả ở phạm nhân giới đến bao nhiêu chết bấy nhiêu, ân, dọa chúng trước một chút, để bọn chúng biết được nguy hiểm, như vậy coi như là ta đã làm hết sức rồi.

Thiên Nhân Tử khẽ nhắm mắt lại, vô số đạo tiên nguyên lực lan tỏa ra khắp cả ngọn Vân Vụ sơn, vô số đạo phù tượng thần bí được sinh ra, nhưng chỉ sau nháy mắt đã tiêu thất chẳng thấy đâu nữa.

- Được rồi, mấy đạo cấm chế đại trận này đã là những đại trận có uy lực nhỏ nhất mà ta biết, ân, không quan tâm nữa, cho dù tu tiên giả ở một tinh cầu chết sạch thì cũng có liên quan gì đến ta nào?

Thiên Nhân Tử lẩm bẩm nói, tiếp đó cước đạp hư không và trực tiếp bay thẳng lên chín tầng trời.

- Bùng!

Trời đất chấn động một trận, lôi điện lóe lên, Thiên Nhân Tử đã phá nát không gian mà rời khỏi Phạm Nhân giới.

172. Chương 19: Tiên Nhân Hàng Thế (hạ Thế)

Tinh Cực tông chỉ cần là đệ tử có chút thực lực, đều ngự đạo mang bay lên giữa trời ngẩng đầu nhìn về phương bắc. Gần như cùng lúc, cả Côn Luân tiên cảnh vô luận là tu tiên giả hay tu yêu giả, chỉ cần công lực không kém đều cảm thấy trời đất rung chuyển kịch liệt, ai ai cũng ngự không bay lên, nhìn về hướng bắc.

Tất cả mọi người đều chấn kinh.

Lúc này đang là ban ngày, nhưng cả trời đất bỗng tối sầm lại, ở hướng bắc lại xuất hiện một lỗ hổng màu đen khổng lồ khiến cho toàn bộ tu tiên giả, tu yêu giả trong lòng đều phát run. Đám khí màu đen này khiến

cho thiên địa chấn động, ngay cả những đám mây màu trắng nguyên lai phiêu đảng trên bầu trời cũng bị đánh tan.

Lý Dương một thân hắc y đứng giữa không trung nhìn lỗ hổng màu đen từ từ tiêu tán. Đường như phải tới một phút bầu trời mới từ từ khôi phục về tĩnh lặng ban đầu, lỗ hổng màu đen cũng mới tiêu tán.

Tiêu Diêu tán nhân xuất hiện bên cạnh Lý Dương, tương tự nhìn về bầu trời phương bắc, chỉ là Tiêu Diêu tán nhân lúc này lại nhíu mày không nói.

- Rốt cuộc là ai? Có thể tạo ra một vết nứt không gian lớn như vậy? So với một đao xuyên phá không gian của ông nội thì còn lớn hơn nhiều, cũng lớn hơn cả vết nứt sinh ra trong trận đại chiến tranh đoạt Hạng Linh Thất Sắc hoa.

Lý Dương có phần kinh sợ.

Một vết nứt không gian lớn như thế, rốt cuộc là cần công lực mạnh tới mức nào mới tạo ra được?

Bầu trời cũng không thể tự động sản sinh ra vết nứt không gian gì cả, không gian cũng có không gian pháp tắc, chính là quy định bảo vệ cho sự ổn định của không gian, nhất định sẽ không để không gian tự sản sinh ra vết nứt, vết nứt không gian lớn như vậy chắc chắn là do một siêu cấp cao thủ nào đó tạo ra.

Tiêu Diêu tán nhân sắc mặt biến đổi.

Thiên Vân sơn mạch cũng không tính là xa so với Hoàng Tuyền chi hải, đám khí đen trên bầu trời chính là ở tại Vân Vụ sơn, là chỗ giao nhau giữa Côn Luân tiên cảnh và Hoàng Tuyền chi hải. Với khoảng cách này, nếu như có siêu cấp cao thủ nào đó, thần thức của Tiêu Diêu tán nhân theo đạo lý đã sớm phát hiện ra.

Nhưng hắn lại không phát hiện được!

Nói cách khác, siêu cấp cao thủ này ít nhất tâm cảnh cũng cao hơn Tiêu Diêu tán nhân, Tiêu Diêu tán nhân xét về tâm cảnh, hiện tại đã sánh ngang với Tiên Quân tiền kỳ. Tiêu Diêu tán nhân không phát hiện được đối phương, vậy đối phương tâm cảnh tu vi ít nhất cũng là Tiên Quân tiền kỳ.

Tiên Quân tiền kỳ!

- Đây nhất định là một vị siêu cấp cao thủ, vượt xa tưởng tượng của bọn ta.

Tiêu Diêu tán nhân lộ vẻ kính trọng.

Lý Dương trong lòng cũng kinh khiếp. So với hai vết nứt không gian lần trước đều lớn hơn nhiều, rõ ràng người thần bí này phải mạnh hơn cả bọn Kim Kiếm tôn giả, hơn nữa hiện tại cả nghĩa phụ của hắn cũng nói thế, người thần bí kia rốt cuộc mạnh tới mức nào.

Tiên đế Thiên Nhân Tử có thể không ngờ rằng bản thân mình lúc ra đi tùy tiện vung tay cũng khiến không gian bị phá nát, xem ra không gian của Phạm Nhân giới quả là quá mỏng manh, chỉ tùy tiện xuất ra một chút năng lượng cũng đã tạo ra một lỗ hổng khổng lồ. Bất quá hôm nay Thiên Nhân Tử cũng rời Phạm Nhân giới, hắn cũng không còn quan tâm xem Phạm Nhân giới xảy ra chuyện gì. Hơn nữa cho dù vết nứt không gian có lớn hơn cũng sẽ tự động khôi phục, điểm này Thiên Nhân Tử căn bản không cần lo lắng.

Bất quá đột ngột xuất hiện một vết nứt không gian lớn như vậy lại khiến cho cả đám tu hành giả của Côn Luân tiên cảnh suy đoán không ngừng, rốt cuộc là ai có thực lực như vậy.

- Côn Luân tiên cảnh quả nhiên là nơi ngọa hộ tàng long, ta vốn còn tưởng mình đã đứng trên đỉnh, thực là quá mức kiêu căng!

Tiêu Diêu tán nhân thở dài, chứng kiến vết nứt không gian lớn như vậy, hắn biết cho dù mình có xuất toàn lực cũng không thể tạo ra được. Hơn nữa bản thân thần thức phát ra cũng không tìm được đối phương.

Công lực không bằng người, tâm cảnh không bằng người.

Tiêu Diêu tán nhân không khỏi thở dài.

Lý Dương trong lòng máy động, cười nói:

- Nghĩa phụ không cần phải than trách như vậy, người thần bí kia nếu đã có công lực cao như thế, nhất định là vượt quá Đại La kim tiên tiền kỳ, cho nên chắc chắn lại không phải là tán tiên, có lẽ là người của Tiên giới hạ phạm cũng nên!

Tiêu Diêu tán nhân gật đầu:

- Ủm, hẳn là vậy, tiên nhân hạ phạm, rốt cuộc là tiên nhân cấp bậc nào đây?

- Ai có thể biết được? Đúng rồi, Thục Sơn kiếm phái không phải từng nói qua tiên nhân của tông phái họ sắp hạ giới sao?

Lý Dương đột nhiên nhớ tới cuộc nói chuyện giữa Kim Kiếm tôn giả và Tiêu Diêu tán nhân.

Tiêu Diêu tán nhân gật đầu:

- Kim Kiếm đã nói qua với ta, bất quá hẳn cũng chỉ là muốn tạo dựng quan hệ mà thôi, tựa như Thục Sơn kiếm phái cùng Thượng Thanh cung đều sẽ có tiên nhân hạ phạm tranh đoạt bảo bối gì đó mà thực lực của ta đủ sức gây ảnh hưởng tới bọn họ, thế nên hẳn mới tới lời kéo ta.

Tiêu Diêu tán nhân sớm đã nhìn thấu mục đích của Kim Kiếm tôn giả.

- Tranh đoạt bảo bối?

Lúc trước Kim Kiếm tôn giả đã nói chuyện này với Tiêu Diêu tán nhân, nhưng Lý Dương không biết rõ chi tiết nội dung cuộc nói chuyện này.

Tiêu Diêu tán nhân gật đầu:

- Hẳn là một món trọng bảo, Thượng Thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái Tiên giới tiền bối nhất định sẽ hạ giới tranh cướp. Lần này Côn Luân tiên cảnh nhất định sẽ trở nên hỗn loạn rồi.

Lý Dương cũng gật đầu, trọng bảo có thể khiến người của Thượng Thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái của Tiên giới hạ phạm, có thể chỉ là bảo bối tầm thường sao!

Lý Dương tiêu sái nói:

- Đến lúc đó chúng ta chỉ cần đi xem nhiệt náo mà thôi, cứ để cho hai nhà bọn chúng từ từ đấu đi.

Nhưng Lý Dương cùng Tiêu Diêu tán nhân đều biết. Côn Luân tiên cảnh này sớm sẽ nổi lên một trường phong ba.

Thời hạn một trăm triệu năm đã tới, Thiên Nhân Tử rời Phàm Nhân giới cũng là việc quang minh chính đại, Tiên giới Thượng Thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái đều đã nhận được tin tức này.

Hạ giới!

Thượng Thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái lập tức phái người hạ giới, bất quá thông đạo thông với hạ giới chỉ có một, Tiên giới Thượng Thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái trải qua bao cuộc đàm phán, cuối cùng cũng đã đi đến quyết định.

Hai phái có thể xuất động một vị Đại La kim tiên hậu kỳ cao thủ, hoặc là hai vị Đại La kim tiên trung kỳ cao thủ, hay bốn vị Đại La kim tiên tiền kỳ cao thủ.

Đây là hiệp ước của hai phái.

Tiên nhân hạ phạm, từ hai ngàn năm trước đã có tiên nhân hạ phạm, giờ lại có tiên nhân hạ phạm, lần này thực lực tuyệt đối cũng không kém lần trước.

Đêm.

Bầu trời đầy sao, ánh sao chiếu rọi cả Côn Luân tiên cảnh.

Bỗng nhiên...

Một đạo kim quang chói mắt xuất hiện giữa bầu trời đêm, lập tức che lấp hoàn toàn ánh sao.

- Tiên nhân hạ phạm, người của Tiên giới Thượng Thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái xuất hiện rồi!

Tiêu Diêu tán nhân nhìn kim sắc thông đạo trên bầu trời, cười nhạt nói.

Lý Dương, Ảo Quang chân nhân, Thiết Oa chân nhân đứng bên cạnh y.

Lý Dương vừa nhìn một cái đã phát hiện ra, từ trong kim sắc thông đạo xuất hiện ba bóng người, trong đó có hai là nhằm hướng Thượng Thanh cung rời đi, còn một thì lại bay về Thục Sơn kiếm phái. Luận tốc độ, tựa như người đi về phía Thục Sơn kiếm phái nhanh hơn nhiều.

- Tiên nhân hạ phạm chỉ vì tranh đoạt trọng bảo, bảo bối này không ngờ có thể khiến cho hai đại phái tại Tiên giới coi trọng như thế. Xem ra nó nhất định là thiên địa kỳ trân, không chừng cả Côn Luân tiên cảnh sẽ vì nó mà chao đảo!

Ảo Quang chân nhân thở dài nói.

Thục Sơn kiếm phái.

Gần vạn đệ tử của Thục Sơn kiếm phái, dù là địa vị cao nhất như Kim Kiếm tôn giả, chương môn Trần Kiếm Phong hay những đồng tử địa vị thấp nhất vừa mới được thu nhận, ai ai cũng đứng trước quảng trường ở bên ngoài đại điện im lặng chờ Tiên giới tiền bối tới.

Thục Sơn kiếm phái tại Côn Luân tiên cảnh lịch sử lâu dài, một phái đệ tử lúc nào cũng lên đến cả vạn, đây cũng là cực hạn mà Thục Sơn sơn mạch có thể chứa được.

Trong đêm tối, từ xa có một đạo kim quang giống như tia chớp phóng tới Thục Sơn kiếm phái.

Khi tới gần, Thục Sơn kiếm phái đệ tử mới nhìn ra, đây chính là một bóng người màu vàng.

Bóng người màu vàng này trong nháy mắt đã bay tới phía trên Thục Sơn kiếm phái.

- Bái kiến sư tôn!

Kim Kiếm tôn giả lập tức cúi mình, hắn sớm đã biết người đến chính là sư tôn của mình Nam Cung Lam.

- Bái kiến sư tổ!

Gần vạn đệ tử chen chúc trên quảng trường trước đại điện đồng thời cúi mình hô lớn, thanh âm lập tức vang vọng khắp cả Thục Sơn sơn mạch, chấn động một phương.

Nam Cung Lam lộ rõ vẻ vui thích, khi còn ở Tiên giới, Đại La kim tiên tuy cũng được tính là cao thủ, nhưng trong sư môn còn có rất nhiều người lợi hại hơn hắn, hắn làm sao có thể hưởng thụ được cảnh tượng như thế này.

- Tốt lắm, Kim Kiếm, người bảo mọi người giải tán đi.

Nam Cung Lam mỉm cười, quay sang nói với Kim Kiếm tôn giả đứng bên cạnh.

Kim Kiếm tôn giả cũng rất cao hứng, hạ phạm chính là sư tôn của hắn, việc này khiến hắn cũng cảm thấy thoải mái. Dù sao nếu là một vị tiền bối mà mình không biết, quả là khiến cho người ta có chút e sợ.

Kim Kiếm tôn giả nhìn Trần Kiếm Phong khẽ gật đầu.

Trần Kiếm Phong lập tức hiểu được, lúc này cao giọng nói:

- Tất cả đệ tử hãy trở về phòng mình đi.

Sau đó Trần Kiếm Phong cùng với mấy vị trưởng lão và tán tiên cao thủ của Thục Sơn kiếm phái đi theo Kim Kiếm tôn giả tiến vào trong đại điện.

Đại điện của Thục Sơn kiếm phái.

Ngồi chính giữa là Nam Cung Lam, Trần Kiếm Phong cùng Kim Kiếm tôn giả ngồi ở hai bên.

- Thần kiếm Tử Điện sắp xuất thế, lần này Thục Sơn kiếm phái chúng ta ở vào tình thế bất buộc. Thần kiếm chỉ kiếm tiên bọn ta mới có tư cách đoạt được, như Thượng Thanh cung cũng mơ mộng đoạt được thần kiếm Tử Điện đúng là si tâm vọng tưởng. Kim Kiếm, hãy miêu tả một chút về tình hình Côn Luân tiên cảnh xem.

Âm thanh hồ hững của Nam Cung Lam truyền khắp đại điện.

Kim Kiếm tôn giả lập tức nói ngay:

- Bẩm báo sư tôn, tu yêu giả chiếm gần một nửa Côn Luân tiên cảnh, bắt quá bởi vì hai ngàn năm trước Ma giới cao thủ thua trận, cho nên quyền khống chế thuộc về Tiên giới chúng ta nên yêu giới cao thủ không thể xuất hiện cao thủ hạ giới được.

Kim Kiếm tôn giả nói như thế, hiển nhiên tu yêu giả không có chút trở ngại gì cả.

- Về phần các tông phái tu tiên giả, Thượng Thanh cung lần này cũng có Tiên giới cao thủ hàng thế, là đại địch của Thục Sơn kiếm phái ta. Ngoài ra còn có Tiêu Diêu tán nhân vừa mới vượt qua tán tiên thiên kiếp lần thứ chín, là cao thủ đầu tiên trong lịch sử vượt qua được tán tiên thiên kiếp lần thứ chín, thực lực chân chính vượt xa đẳng cấp biểu hiện bên ngoài.

Nam Cung Lam gật gật đầu.

- Ủm, lần này Thượng Thanh cung có hai Đại La kim tiên hàng thế, hơn nữa còn la đạo lữ song tu (vợ chồng cùng nhau tu luyện) là Tăng Phong cùng Hữu Di, công lực bọn chúng đều là Đại La kim tiên trung kỳ. Bất quá không cần phải lo lắng, cho dù hai người bọn chúng liên thủ cũng không phải là đối thủ của ta!

Nam Cung Lam tự tin nói.

Nam Cung Lam, Đại La kim tiên hậu kỳ, ái đồ của Cửu Thiên tiên đế, Cửu Thiên kiếm điển đã tu luyện tới chương thứ năm là Ngọc Thanh kiếm điển chương.

- Bất quá, hai người bọn chúng nói không chừng còn đem theo tiên khí gì đó. Việc này rất khó nói, trước mắt chúng ta phải lôi kéo được Tiêu Diêu tán nhân đã.

Nam Cung Lam suy nghĩ một lát rồi nói, đối với việc hai tiên nhân hạ phạm của Thượng Thanh cung mang theo pháp bảo gì, hắn cũng không biết rõ.

Bất quá Nam Cung Lam bản thân cũng mang theo một kiện trung phẩm tiên khí.

Đại điện của Thượng Thanh cung.

- Thăng nhi, ngươi sao lại như vậy, vì sao lại biến thành tán tiên rồi? rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Vừa mới bước vào đại điện, Đại La kim tiên Tăng Phong vừa nãy vẫn cố nén nhịn liền lập tức hỏi. Đại La kim tiên Tăng Phong chính là ông nội của Tăng Thăng còn Đại La kim tiên Hữu Di là bà nội của hắn.

- Ông nội, bà nội, hai người phải báo thù cho cháu!

Tăng Thăng nhìn thấy lần này hạ phạm không ngờ lại là ông nội bà nội của mình, trong lòng mừng rỡ khôn xiết, đem oán hận phần nộ trong lòng bộc phát ra hết.

- Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Nói rõ ràng xem, Ngọc Minh, ngươi nói đi!

Đại La kim tiên Hữu Di một thân bạch y cực kỳ xinh đẹp nhưng thực ra đã có vô số cháu chất, nhìn thấy cháu mình vốn là Đại Thành kỳ cao thủ, giờ đây lại biến thành tán tiên, không khỏi tức giận.

Ngọc Minh chân nhân liền nói ngay:

- Bẩm báo sư huynh, sư tỉ, nhục thân của Tăng Thăng là bị Lý Dương đệ tử của Tinh Cực tông hủy mất. Lý Dương chính là nghĩa tử của Tiêu Diêu tán nhân, lúc đầu Ngọc Minh vốn muốn vì Tăng Thăng báo thù nhưng tài không bằng người, ngược lại mười hai tán tiên của Thượng Thanh cung còn bị Tiêu Diêu tán nhân giết chết!

Đại La kim tiên Tăng Phong trong lòng nhất thời hỏa trùng thiên.

- Hừm, không ngờ có người dám làm hại cháu như vậy! Tinh Cực tông, Tiêu Diêu tán nhân, Lý Dương, ta nhớ rồi!

Tăng Phong trong lòng sát khí đằng đằng.

- Hừ, hừ!

Tằng Thăng hung hăng thở ra mấy hơi, rồi mới từ từ ngồi xuống.

Đại La kim tiên Hữu Di bỗng nhiên hỏi Tăng Thăng:

- Đúng rồi, Ngạn nhi chết của ta đâu? Nghe nói nó cũng sắp độ kiếp rồi, ta lần này cùng ông nội người quay lại cũng là muốn nhìn thấy đứa chết bảo bối này.

Tăng Phong cũng gật gật đầu, trên mặt lộ ra một nụ cười hiểm hoi.

Hữu Di cùng Tăng Phong hai vợ chồng đều hướng về phái Tăng Thăng, bọn người Ngọc Minh chân nhân đứng bên cách sắc mặt đều có phần khó coi.

Tăng Thăng nhất thời khóc thương:

- Ông nội, bà nội, Ngạn nhi nó đã bị Lý Dương giết rồi, hơn nữa hắn còn giết cả ái đồ của con. Ngạn nhi bị hắn một đao lấy mạng. Ngạn nhi chết thật là thảm, nó còn chưa kịp độ kiếp thì đã chết rồi!

Tăng Phong đứng vọt lên, nhất thời đầu óc choáng váng, sau đó thân thể run lên, Hữu Di đứng bên cạnh liền đỡ lấy Tăng Phong.

Sắc mặt Tăng Phong trong chớp mắt trở nên cực kỳ khó coi, bất quá hắn vẫn không cách nào tin nổi, lại hỏi:

- Ngạn nhi quả thực... quả thực đã chết?

Giọng nói của Tăng Phong run lên.

Hữu Di cũng nhìn về phía Tăng Thăng ánh mắt tràn ngập hy vọng, hy vọng vừa rồi là mình nghe lầm.

Tăng Thăng nhìn bà nội, ông nội mình, mười phần khẳng định gật mạnh đầu.

- Ông nội, bà nội, hai người nhất định phải báo thù cho Ngạn nhi!

Tăng Thăng khóc lớn nói.

Sát khí trên người Tăng Phong bạo phát, Hữu Di đứng bên cạnh trong lòng cũng cực kỳ phẫn nộ.

- Tinh Cực tông, Lý Dương, hãy đợi đây, lần này ta nhất định phải diệt Tinh Cực tông người, giết người của Tinh Cực tông, phá hủy hết căn cơ của các người!

Tăng Thăng hai mắt đỏ hồng, chậm chậm nói, Hữu Di đứng một bên cũng nắm chặt lấy tay của Tăng Phong.

173. Chương 20: Đại Loạn

Thiên Vân sơn Tinh Cực tông, tại chỗ ở của Tiêu Diêu tán nhân.

Ảo Quang chân nhân, Thiết Oa chân nhân, Tiêu Diêu tán nhân cùng Lý Dương bốn người ngồi dưới hiên đình bàn luận về chuyện Tiên nhân hạ phàm.

Lý Dương bỗng nhíu mày.

- Nghĩa phụ, người có phát hiện được người của Thục Sơn kiếm phái cùng Thượng Thanh cung hạ phàm là cao thủ đẳng cấp nào không?

Lý Dương quay sang hỏi nghĩa phụ của mình. Theo Lý Dương thấy, hiện tại việc đầu tiên Tinh Cực tông cần nắm rõ là biết người biết ta, biết được thực lực của đối phương mới là việc quan trọng nhất.

Tiêu Diêu tán nhân tự tin mỉm cười.

- Theo như thần thức của ta quan sát thì lần này người của Tiên giới tổng cộng có ba bị, trong đó Thượng Thanh cung có hai vị Tiên nhân đều là cao thủ đẳng cấp Đại La kim tiên trung kỳ. Còn Kiếm tiên của Thục Sơn kiếm phái chỉ có một vị nhưng công lực đã đạt tới Đại La kim tiên hậu kỳ!

Tiêu Diêu tán nhân một lời đã nói ra hết thực lực của hai bên Tiên nhân.

Trên Đại La kim tiên, chính là Cửu Thiên huyền tiên, trên Cửu Thiên huyền tiên, mới đến Tiên quân! Tiêu Diêu tán nhân đạt tới tâm cảnh tu vi của Tiên Quân tiền kỳ nên thần thức cực mạnh, vượt xa Tiên nhân giáng thế của Thượng Thanh cung và Thục Sơn kiếm phái.

Thần thức quét qua, đã nắm rõ thực lực đối phương trong lòng bàn tay.

Dù sao thần thức của Tiêu Diêu tán nhân cũng quá mức biến thái.

- Hai Đại La kim tiên trung kỳ, một Đại La kim tiên hậu kỳ, tựa như thực lực hai bên không cách biệt nhau lắm, chỉ là không biết bọn họ mang theo tiên khí đẳng cấp gì?

Lý Dương hơi cau mày. Tiên khí uy lực cực lớn, đặc biệt là khi công kích lực cách biệt không lớn, tiên khí công pháp chính là điểm mấu chốt quyết định thắng bại.

Bất quá, tiên khí không thể dùng thần thức tra gia được, nếu tu tiên giả đem phi kiếm của mình dung hợp vào trong cơ thể, người ngoài cho dù công lực cao hơn nữa cũng rất khó phát hiện, trừ khi cách biệt của hai bên quá lớn, ví như Thiên Nhân tiên đế, có thể liếc mắt đã nhìn xuyên thấu tiên khí trong thể nội Đại La kim tiên.

- Quả là có chút phiền toái, nếu như ta dùng Kiếm Bi Chi Sát trùng kích tâm thần khẳng định là có hiệu quả. Nhưng ta cũng không nắm rõ kiếm mang của mình có thể phá được nguyên anh phòng ngự của họ hay không? Nếu như chiến giáp hộ thân của họ quá lợi hại, vậy thì không cần phải nói nữa.

Tiêu Diêu tán nhân cũng hơi cau mày.

Gần như tất cả Tiên nhân đều có linh giáp bảo vệ nguyên anh, trên thân thể cũng có chiến giáp bảo vệ. Công kích của Kiếm Bi Chi Sát trước hết là dùng tâm thần công kích địch nhân, sau đó mới dùng kiếm quang giết chết. Nhưng nếu như đối phương phòng ngự quá lợi hại thì cũng không có cách nào.

Giống như Lý Dương.

Lý Dương tâm thần trùng kích, cho dù là La Thiên thượng tiên tâm thần cũng sẽ bị rối loạn. Nhưng cho dù La Thiên thượng tiên đứng yên một chỗ, Lý Dương cũng không giết nổi đối phương. Dù sao công kích của Lý Dương vẫn không thể nào phá được chiến giáp phòng ngự cùng nguyên anh phòng ngự của La Thiên thượng tiên. Cho nên, thực lực bản thân cũng rất quan trọng.

Lý Dương khé nhíu mày, ngay cả nghĩa phụ của mình cũng không nắm chắc, chuyện này quả là có chút phức tạp.

Tiêu Diêu tán nhân bỗng cười nói:

- Bất quá, trừ khi thể nội nguyên anh linh giáp hoặc hộ thân chiến giáp của họ đạt tới cấp bậc trung phẩm tiên khí. Nếu không, dưới sự công kích Luyện Tâm của ta, vẫn không thể nào thoát chết.

Tiêu Diêu tán nhân mỉm cười nói.

Luyện Tâm của hắn là hạ phẩm tiên kiếm, tốt xấu gì cũng vẫn là tiên khí.

Trung phẩm tiên khí hộ thân chiến giáp.

- Ha ha, Lý Dương à, đừng lo lắng, người cho rằng Tiên giới Thượng Thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái quả thực có nhiều tiên khí vậy sao? Bốn Bá Vương nói cho người biết, nếu là tiên khí cùng cấp bậc, tiên khí lưu trữ trân quý hơn hẳn phòng ngự tiên khí, còn như phòng ngự tiên khí so với công kích tiên khí còn trân quý hơn nhiều.

Hạng Vũ lập tức nói.

Lý Dương lập tức cảm thấy thoải mái hơn nhiều.

Nhưng Ảo Quang chân nhân bên cạnh chợt nảy ra suy nghĩ, nếu như phe hắn không có Tiêu Diêu tán nhân, chỉ dựa vào Tinh Cực tông, căn bản không cách nào tranh đấu với đối phương. Đại La kim tiên trung kỳ,

Đại La kim tiên hậu kỳ, cho dù là Tiêu Diêu tán nhân ra tay, nếu không dùng tới Kiếm Bi Chi Sát, vẫn khó có thể thắng được.

- Bây giờ chỉ có thể đi bước nào tính bước đấy, dù sao bảo bối là gì, cất dấu ở đâu, bọn ta vẫn chưa biết gì hết!

Áo Quang chân nhân nói.

Lý Dương mỉm cười:

- Chúng ta căn bản không cần vội, chính Thượng Thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái mới cần vội vã. Xem chừng hai nhà bọn họ đã tới lúc đấu tranh kịch liệt nhất, nếu không Kim Kiếm tôn giả của Thục Sơn kiếm phái lần trước cũng đã không tìm cách lôi kéo nghĩa phụ!

Tiêu Diêu tán nhân cười cười, đang muốn lên tiến, bỗng nhiên sắc mặt trầm xuống.

Mấy người ngồi đây tâm cảnh tu vi đều cực cao, về mặt ai ai cũng biến đổi, trong nháy mắt đồng thời phá không mà đi, biến mất khỏi đình.

Phương bắc.

Nơi cao nhất của xuyên thủng tầng mây, quanh năm bị mây mù bao phủ chính là Vân Vụ sơn. Trên Vân Vụ sơn không có một bóng người, gần như toàn bộ tu tiên giả đều biết. Vân Vụ sơn này là đệ nhất tuyệt địa không ai có thể tiến vào, dù là ai tiến vào trong đó cũng một đi không trở lại.

Lúc này Vân Vụ sơn thay đổi mạnh mẽ.

Tại nơi cực bắc, Vân Vụ sơn hoàn toàn bị vây bọc trong một màn quang mang màu tím. Từng đạo tử sắc quang mang từ từ phát tán ra, cho dù là ban ngày vẫn có thể nhìn rõ được tử sắc quang hoa. Bao quanh cả Vân Vụ sơn, trong lớp quang hoa rộng lớn còn ẩn chứa một luồng năng lượng cực mạnh, cao thủ khắp Côn Luân tiên cảnh đều cảm ứng được.

Giờ phút này Vân Vụ sơn giống như một thánh địa, tử sắc quang hoa phát tán khắp Côn Luân tiên cảnh đâu đâu cũng có thể thấy được.

Trên đỉnh Vân Vụ sơn.

- Xuy xuy...

Đạo đạo tử sắc thiểm điện không ngừng xoay quanh bầu trời Vân Vụ sơn, từng đám từng đám mây cũng chậm chậm bay vòng quanh đỉnh núi.

Dị tượng!

Thần vật xuất thế, tất có thiên địa dị tượng!

Khoảng không của Tinh Cực tông, không ít cao thủ Tinh Cực tông chân đạp đạo mang nhìn về phía phương bắc. Thục Sơn kiếm phái, Thượng Thanh cung, Độn Giáp tông, Ngũ Hành tông, Tây Cực môn... các đại môn phái, kể cả tu yêu giả chiếm cứ gần nửa lãnh địa Côn Luân tiên cảnh cũng đều bay lên nhìn về phía phương bắc.

Xuyên thủng tầng mây, nơi cao nhất của Vân Vụ sơn.

Tất cả mọi người ở Côn Luân tiên cảnh đều nhìn thấy rõ ràng, bên cạnh những đám mây vờn quanh Vân Vụ sơn còn ẩn chứa đạo đạo tử sắc thiểm điện.

- A, đây, đây, đây!

Lý Dương lồng ngực đập rộn rập, hấn quá kinh hãi. Bảo bối này, tuyệt đối là nghiêng trời lệch đất.

- Oa, đây là vật gì? Dị tượng xuất thế lợi hại như vậy, ít nhất cũng là thượng phẩm tiên khí, nói không chừng còn là thần khí!

Bá Vương Hạng Vũ cũng kích động, ma khí mạnh nhất hấn có được cũng chỉ là thượng phẩm ma khí.

Thượng phẩm ma khí này chính là khi Hạng Vũ xuống Phàm Nhân giới, Xi Vương đại tôn mới cấp cho hắn. Phải biết rằng khi ở Ma giới Hạng Vũ chưa từng được sử dụng qua thượng phẩm ma khí. Như lần Tiên Ma đại chiến tại địa cầu khi trước cũng là cơ hội đầu tiên Hạng Vũ được sử dụng thượng phẩm ma khí.

- Lý Dương, mau nghĩ cách tranh đoạt đi! Bảo bối như vậy cho dù là Ma đế cũng phải động tâm. Bốn Bá Vương nếu có bảo bối như vậy, địa vị tại Ma giới không biết sẽ tăng lên thêm mấy lần đây?

Hạng Vũ cũng nổi lòng tham.

Thiên địa dị tượng lần này thanh thế so với Hạnh Linh Thất Sắc hoa xuất thế còn hơn gấp cả trăm lần.

Thần kiếm Tử Điện!

Giữa trời đất này bảo vật được xem là trân quý nhất chính là thần khí. Thần khí phần lớn được sinh ra từ hỗn độn, thần kiếm Tử Điện là một phần của thần khí, cảnh tượng nó xuất thế sao có thể tầm thường được. Hơn nữa Phàm Nhân giới không gian không đủ ổn định nên thiên địa dị tượng càng thêm rõ ràng.

- Oa oa chắc chắn, vật này rốt cuộc là gì? Khẳng định so với Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung oa của ta còn tốt hơn nhiều. Bốn chân nhân khả nhất định phải đi xem nhiệt náo mới được.

Thiết Oa chân nhân hai mắt sáng ngời.

Thiết Oa chân nhân đối với thiên tài địa bảo cũng có chút yêu thích, thiên địa dị tượng làm cho người ta sợ hãi như vậy rốt cuộc là bảo bối ở đẳng cấp nào? Thiết Oa chân nhân vừa nghĩ đã cảm thấy kích động.

- Hô hô!

Áo Quang chân nhân thở dài mấy hơi, cố gắng chấn tĩnh tinh thần.

Tinh Cực tông cho tới hiện tại không có lấy nổi một kiện tiên khí. Giờ đây bảo bối xuất thế, mới nhìn đã thấy đẳng cấp vượt qua Hạnh Linh Thất Sắc hoa, chứng minh đây ít nhất cũng là bảo bối thuộc hàng thượng phẩm tiên khí.

- Tinh Cực tông ta tốt xấu gì cũng là một đại phái, nhưng lại không có một kiện tiên khí, thật là không được, tốt xấu gì cũng phải đoạt được một kiện bảo bối làm trấn tông chi bảo.

Áo Quang chân nhân hai mắt sáng ngời.

Bất quá Áo Quang chân nhân lập tức cảm thấy hối tiếc, dù sao Tinh Cực tông siêu cấp cao thủ quá ít, muốn tranh đoạt bảo bối như vậy, thực lực quả không đủ.

Thượng Thanh cùng Thực Sơn kiếm phái tại Tiên giới, vũ khí tốt nhất của bọn họ cũng không hơn được thần khí Tử Điện. Tại Tiên giới thần kiếm Tử Điện cũng là chí bảo chứ đừng nói gì tới Phàm Nhân giới. Thần binh như vậy cho dù có cho Áo Quang chân nhân thì bản thân y cũng không thể nào nhận lấy được.

- Hô, thiên địa dị tượng đạt tới trình độ thế này, rốt cuộc là bảo bối gì? Có thể nhìn thấy bảo bối như vậy một lần, cũng đã được xem là may mắn rồi!

Tiêu Diêu tán nhân trong lòng chấn động, không khỏi giật mình, tự chế nhạo bản thân:

- Không ngờ, ta cũng có tham tâm!

Tu tiên giả dối với kim tiền không hề để ý, nhưng bọn họ với linh bảo, tiên khí lại đặc biệt quan tâm, thậm chí còn hơn cả người bình thường coi trọng tiền bạc.

Nghĩ tới thế tục, mọi người coi trọng tiền bạc ra sao, liền có thể hiểu được tâm lý của đám tu tiên giả, tu yêu giả ở Côn Luân tiên cảnh lúc này.

Đặc biệt là bảo bối xuất thế, quả thực kinh thiên động địa!

Giống như để một trăm triệu đô la trước mặt một tên ăn mày vậy, khi đó, tên ăn mày nhất định là phải điên lên!

Tiêu Diêu tán nhân tâm cảnh tu vi cực cao, cho dù như vậy nhưng trong lòng vẫn có chút tham tâm, có thể tưởng tượng, tình huống của những tông phái khác ra sao.

Thục Sơn kiếm phái.

Nam Cung Lam nhìn về hướng cực bắc, bao quát cả Vân Vụ sơn bị một lớp tử sắc quang hoa vây quanh, trong mắt hiện lên một tia kích động.

- Ha ha, thì ra là Vân Vụ sơn. Được, Kim Kiếm! Tất cả tán tiên cùng Đại Thành kỳ cao thủ của Thục Sơn kiếm phái ta chuẩn bị xong chưa? Phải lập tức xuất phát, lần này chúng ta nhất định phải đoạt được thần kiếm, không tiếc gì cả!

Nam Cung Lam ra lệnh.

Thời gian không đợi ai cả, Nam Cung Lam quyết định lập tức lên đường, đến càng sớm cũng có nghĩa là cơ hội càng lớn.

- Vâng, sư tôn!

Kim kiếm tôn giả lúc này bắt đầu đi triệu tập nhân mã.

Không tiếc gì cả, Nam Cung Lam căn bản không để ý tán tiên của Thục Sơn kiếm phái sẽ chết bao nhiêu. Trong mắt hắn, những tán tiên này dù có độ kiếp cũng không thể vượt qua được tán tiên thiên kiếp lần thứ chín. Vậy nên vì tông phái mà hi sinh còn tốt hơn.

Thần kiếm Tử Điện! Nếu đệ nhất cao thủ của Thục Sơn kiếm phái là Cửu Thiên tiên đế có được thần kiếm Tử Điện, vậy địa vị của Thục Sơn kiếm phái tại Tiên giới cũng sẽ tăng lên không ít.

Thượng Thanh cung.

Vợ chồng Tăng Phong cùng Hữu Di sớm đã hoàn toàn bình tĩnh trở lại, nhìn về Vân Vụ sơn tại phương bắc, cũng lập tức ra lệnh.

- Tất cả đệ tử vượt qua Độ Kiếp kỳ, tất cả tán tiên, toàn bộ chuẩn bị sẵn sàng. Phải lập tức xuất phát, trực tiến tới được Vân Vụ sơn. Lần này, chúng ta nhất định phải đoạt lấy thần kiếm!

Tăng Phong cũng hiểu được, dù chất yêu Tăng Ngạn của mình đã chết, nhưng người chết không thể sống lại, hiện tại quan trọng nhất là đoạt lấy thần kiếm.

So với thần kiếm, cho dù là tính mạng của Tăng Phong cũng không tính là gì, đừng nói là một đứa cháu mới đạt Độ Kiếp kỳ. Tăng gia tại Tiên giới Thượng Thanh cung mặc dù có chút thế lực, nhưng tại Thượng Thanh cung trên Tiên giới còn có vài đại gia tộc khác.

- Đoạt được thần kiếm Tử Điện, có lẽ vị trí trưởng lão vừa mới bị bỏ trống ắt sẽ do tộc trưởng của Tăng gia đảm nhiệm rồi!

Tăng Phong trong lòng thầm nghĩ.

- Hữu Di, mau lên, lập tức xuất phát!

- Ừm!

Tăng Phong cùng Hữu Di hai vợ chồng lúc này dẫn theo toàn bộ cao thủ vượt qua Độ Kiếp kỳ của Thượng Thanh cung nhắm hướng Vân Vụ sơn cực tốc phi hành.

Gần như cùng lúc.

Nào là Độn Giáp tông, Bách Hoa tông, Bắc Tông Ngũ Môn, Kim Cương môn, Ngũ Hành môn, Tây Cực môn các đại tông phái, thậm chí cả một số ẩn thế tông phái lịch sử cực kỳ lâu đời, gần như tất cả các tông phái đầu mình xưa nay đều đã xuất hiện.

Những ẩn thế tông phái này đều rất phi thường giống như tông phái của Tiêu Diêu tán nhân khi xưa là một tông phái có lịch sử lâu đời tại Côn Luân tiên cảnh, căn cơ thâm hậu, không ai biết được rốt cuộc trong đó có bao nhiêu cao thủ, chỉ là bọn họ chấp nhận sống bình đạm, không xuất đầu lộ diện mà thôi.

Nhưng đối mặt với bảo bối như thần kiếm Tử Điện, bọn họ cũng không cách nào nhìn nhận được, cho dù là tới xem náo nhiệt, cũng nhất định phải tới.

Tu yêu giả.

Cùng tu tiên giả tại Côn Luân tiên cảnh chia đôi thiên hạ, nếu đã có thể chia đôi thiên hạ, hiển nhiên thực lực không cách biệt là bao, giống như Thiết Oa chân nhân cũng thuộc về phe tu yêu.

- Là vật gì? Thượng phẩm yêu khí? Hay là thần khí?

Đại hán có một chiếc sừng mọc ở giữa trán bỗng nhiên xuất hiện giữa không trung, nghi hoặc nhìn về phương bắc (tiên khí ma khí yêu khí, tuy tên gọi khác nhau, nhưng phần lớn không khác biệt gì nhiều, một kiện tiên khí, hấp thu ma nguyên lực thì là ma khí, hấp thu yêu nguyên lực lại thành yêu khí, có thể hấp thu năng lượng khác nhau, hiệu quả cũng không thay đổi, bình thường vẫn có thể dùng chung)

- Ha ha, đi!

Đại hán bỗng cười to, thân thể lập tức hóa thành một đạo lưu quang, trong nháy mắt đã biến mất tại chân trời, tốc độ cực nhanh, thậm chí còn nhanh hơn cả Tiêu Diêu tán nhân.

Trong số tu yêu giả có rất nhiều Hồng Hoang yêu thú, trong đó có nhiều loại Hồng Hoang yêu thú trời sinh cực kì mạnh mẽ, bọn họ đều rất khủng bố.

Hơn nữa tu yêu giả hoặc tu ma giả đều là cường giả đứng đầu, thấy được bảo bối liền tranh cướp là việc bình thường, cho nên vài siêu cấp đại yêu thú cũng đều đã xuất thế.

Côn Luân tiên cảnh cuối cùng đã loạn rồi!

174. Chương 21: Kinh Hãi

Chỉ thấy toàn bộ Côn Luân tiên cảnh, trên bầu trời tựa như có một bầy châu chấu khổng lồ, có hơn vạn tu tiên giả cùng tu yêu giả phong cuồng lao về hướng Vân Vụ sơn. Tu tiên giả đầy trời, ngay cả bầu trời cũng bị che khuất.

- Hô hô...

Những tiếng rít phá vỡ không khí khi ngự không phi hành không ngừng vang lên.

Quá ư điên cuồng.

Ngay cả một vài tu chân giả Kim Đan kỳ cũng ngự trên phi kiếm, cực tốc lao tới hướng Vân Vụ sơn. Bất quá cũng có thể hiểu được dù sao thiên địa trên bảo muốn đoạt được không nhất định là dựa vào thực lực, có khi may mắn lại còn quan trọng hơn cả thực lực. Giống như vậy, cả tòa Vân Vụ sơn hùng vĩ biết bảo bối ở chỗ nào? Nếu không biết mới cần phải có may mắn. Nếu như gặp may, bất kì ai vừa tới đã có thể tìm ra được. (1)

Những người có tâm lý dựa vào may mắn như vậy không chỉ có một, hai mà là rất nhiều. Giống như chơi xổ số ở thế tục, giải thưởng mới có năm triệu đô la mà đã có nhiều người chơi như vậy. Nếu giải thưởng lên tới một trăm triệu đô la có lẽ sẽ càng có nhiều người chơi hơn. Còn nếu như thực giải thưởng là mười tỉ đô la? Có thể toàn dân đều sẽ chơi xổ số mất.

Thiên địa dị tượng kinh người như thế, loại trân bảo này trong mắt của người tu tiên giả, tuyệt đối còn quý giá hơn mười tỉ đô la trong mắt của người phàm. Có thể tưởng tượng được, sự điên cuồng của tu chân giả trong Côn Luân tiên cảnh lúc này.

Dù sao, suốt dọc lịch sử của Côn Luân tiên cảnh, đây là lần thiên địa dị tượng lợi hại nhất.

Đại diện của Tinh Cực tông.

Ảo Quang chân nhân, Lý Dương, Tiêu Diêu tán nhân, tán tiên Lãnh Vũ, Đại Thành kỳ cao thủ Huyền Băng mấy vị cùng với đám đệ tử cao tăng của Tinh Cực tông toàn bộ đều ở trên đại điện.

Thiên Vân sơn mạch gần với Vân Vụ sơn nhất, Tinh Cực tông cũng là phái chiếm giữ yêu thế lớn nhất. Nếu như cùng lúc phát hiện ra thiên địa dị tượng, rồi đi tới đó, tin rằng Tinh Cực tông hẳn sẽ tới đầu tiên. Bất quá lúc này ý kiến bên trong nội bộ của Tinh Cực tông lại không thống nhất.

Tán tiên Lãnh Vũ một mình đứng trên đại điện:

- Sư huynh, không thể đợi được nữa, phải nhanh lên, bảo vật kinh thiên như vậy không ngờ lại ở tại Vân Vụ sơn. Trong các tông phái, gần nhất chính là Tinh Cực tông ta, đây chính là thiên mệnh ban tặng, ông trời đã đem bảo bối này cấp cho Tinh Cực tông ta, chúng ta nên đi ngay thôi! Có được bảo bối thế này, thế lực của Tinh Cực tông ta nhất định sẽ đại tăng! Cũng sẽ vượt xa cả Thục Sơn kiếm phái cùng Thượng Thanh cung, trở thành đệ nhất tông phái của Côn Luân tiên cảnh!

Tán tiên Lãnh Vũ vội vã nói.

Tán tiên Lãnh Vũ chính là muốn để toàn bộ cao thủ của Tinh Cực tông ra trận, bao gồm cả khách khanh gì đó, kêu gọi tất cả, nhanh chóng truy tìm bảo bối rồi mới tính tiếp.

Tế Trường Phong liền đứng dậy khỏi chỗ ngồi, nói:

- Tam sư thúc, tuyệt đối không thể như vậy, Tinh Cực tông ta khai sơn lập phái thời gian quá ngắn, căn cơ thua xa Thượng Thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái. Chúng ta tuyệt đối không thể hi sinh những cao thủ tinh anh như thế. Đề nghị, cứ phái một hai người đi là được, Tinh Cực tông ta cần phải bảo toàn thực lực của mình.

Tế Trường Phong có vẻ bình tĩnh hơn nhiều.

- Trường Phong, sư thúc sư tôn nói chuyện, người không nên xen vào!

Lãnh Vũ khiển trách, lúc này Lãnh Vũ đã có chút nóng nảy, dù sao lúc này, thời gian chính là tượng trưng cho kỳ ngộ, nếu như ra tay chậm, bị người khác đoạt được thì nguy rồi.

Tế Trường Phong bị Lãnh Vũ khiển trách, không khỏi hơi đỏ mặt.

Lý Dương khẽ cau mày, cũng đứng lên khuyên:

- Sư thúc tổ, Thục Sơn kiếm phái cùng Thượng Thanh cung đều có Tiên nhân hạ thế. Huống hồ Vân Vụ sơn cũng không phải muốn tiến là tiến vào được. Bao nhiêu năm nay, phàm là tiến vào Vân Vụ sơn, vẫn chưa có một ai có thể sống sót rời khỏi, tuyệt đối không phải cứ tới trước là có thể đoạt được bảo bối!

Lãnh Vũ liếc mắt nhìn Lý Dương một cái, nhưng cũng không khiển trách gì, dù sao Lý Dương vẫn là cháu của Ảo Quang chân nhân, lại còn là nghĩa tử của Tiêu Diêu tán nhân.

- Lý Dương à, con vẫn còn quá trẻ, tuy sự thật giống như lời con nói, nhưng cũng phải biết, thành công luôn đến với những người có chuẩn bị, chúng ta phải nắm lấy cơ hội, người đầu tiên tới trước, so với kẻ cuối cùng thì có nhiều cơ hội hơn nhiều!

Lãnh Vũ liền nói ngay.

- Con tán thành ý kiến của Lãnh Vũ sư bá, cơ hội như vậy nếu không chớp lấy, vậy cũng thật là quá bảo thủ, đây là cơ hội vạn năm khó gặp.

Một vị sư thúc của Lý Dương đứng lên nói.

- Tinh Cực tông ta căn cơ không bằng Thượng Thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái, không thể chịu được thiệt hại quá lớn, phàm là việc gì ổn định một chút vẫn tốt hơn!

- Được rồi!

Tiêu Diêu tán nhân đứng lên.

Nhìn thấy Tiêu Diêu tán nhân đứng lên, không ai dám nói gì nữa, dù sao thực lực của Tiêu Diêu tán nhân mọi người đều biết, nếu như tới tranh đoạt bảo bối, thì Tiêu Diêu tán nhân là người có cơ hội nhiều nhất.

- Thiết Oa Lý Dương hai người theo ta.

Tiêu Diêu tán nhân cũng không để ý xem Tinh Cực tông rốt cuộc quyết định ra sao, với thực lực của Thiết Oa chân nhân, việc bảo vệ tính mạng khẳng định không có vấn đề gì. Còn như Lý Dương, xét về bản lĩnh giữ mạng, Xuyên Vân Toa Vụ thêm vào thân thể của tu ma giả, tuyệt đối không phải tầm thường. Huống hồ Tiêu Diêu tán nhân còn luôn ở bên cạnh bảo vệ Lý Dương.

Lý Dương cùng Thiết Oa chân nhân đưa mắt nhìn nhau, đi tới bên cạnh Tiêu Diêu tán nhân, lập tức Tiêu Diêu tán nhân mang theo Lý Dương cùng Thiết Oa chân nhân trực tiếp phá nhằm hướng bắc bay đi.

Khi ba người Lý Dương vừa đi được một lát.

Vài chục đạo thân ảnh bay vọt qua bầu trời Tinh Cực tông nhằm hướng Vân Vụ sơn.

- Sư huynh, không kịp nữa rồi, tu tiên giả của những tông phái khác đã đến rồi!

Lãnh Vũ nóng nảy nói.

Áo Quang chân nhân cuối cùng cũng đã có quyết định, liền đứng đây:

- Lãnh Vũ sư đệ, ta cùng hai người đi xem trước, còn những kẻ khác đều ở lại đây. Tinh Cực tông ta dù không đoạt được bảo vật kinh thiên này, nhưng chỉ cần tiếp tục phát triển, cả Côn Luân tiên cảnh cũng không có ai có thể làm khó bọn ta. Huống hồ, Thượng Thanh cùng Thục Sơn kiếm phái tranh đấu, chỉ cần thực lực bọn họ giảm sút, cũng tương đương với việc thực lực của chúng ta gia tăng. Lãnh Vũ sư đệ, đệ hẳn phải hiểu?

Sắc mặt Lãnh Vũ có chút khó coi, bất quá Áo Quang chân nhân đã lên tiếng, hẳn nói gì cũng vô dụng.

- Đã như vậy, sư huynh, chúng ta đi!

Áo Quang chân nhân đưa mắt nhìn đám đệ tử xung quanh, ra lệnh:

- Sau khi ta cùng Lãnh Vũ trưởng lão rời đi, đệ tử Tinh Cực tông không ai được phép ra ngoài, bất kỳ ai rời đi, sẽ phải quay mặt vào tường một trăm năm!

Sau đó Lãnh Vũ cùng Áo Quang chân nhân hai người cũng phá không đi mất, còn như những đệ tử khác của Tinh Cực tông chỉ có thể tuân theo mệnh lệnh, không một ai dám ra ngoài.

Lý Dương, Tiêu Diêu tán nhân cùng Thiết Oa chân nhân phá không phi hành, trực tiếp bay về phía Vân Vụ sơn.

Lúc này Vân Vụ sơn phát tán ra tử sắc quang hoa giống như một tòa bảo sơn vậy.

- Dừng lại đã!

Tiêu Diêu tán nhân bỗng nhiên ra lệnh, Lý Dương cùng Thiết Oa chân nhân lập tức dừng lại. Chỉ thấy Tiêu Diêu tán nhân đột nhiên nhìn về phía chân núi của Vân Vụ sơn, Lý Dương cũng đưa mắt dõi theo, lập tức hai mắt không khỏi co rút lại.

Chỉ thấy dưới chân Vân Vụ sơn có một tấm bia đá bao phủ bằng cấm chế cao tới mười trượng.

- Nghĩa phụ, chúng ta trước xuống xem thử xem!

Lý Dương biết lúc này không thể lơ đãng, nên mới quyết định trước hết phải xem xét rồi mới tính tiếp, Tiêu Diêu tán nhân cùng Thiết Oa chân nhân cũng hạ xuống theo.

Ba người trong nháy mắt đã tới dưới chân Vân Vụ sơn.

Tấm bia đá có màu đen sẫm, bên trên có kim sắc quang mang nhàn nhạt, kim sắc quang mang viết thành tám chữ. “Tiến vào trong núi, sinh tử khó nói!”

Chỉ mới thấy tám chữ này, trong lòng Lý Dương đã không khỏi chấn động. Hắn có một loại dự cảm rằng Vân Vụ sơn chắc chắn tràn ngập sát khí, bảo vật kinh thiên như vậy muốn đoạt được nhất định không phải chuyện dễ.

- Trong núi rốt cuộc nguy hiểm ra sao, nghĩa phụ, thần thức của người có phát hiện được gì không?

Lý Dương liền hỏi, bản thân hẳn dù sao cũng không phát hiện ra được.

Tiêu Diêu tán nhân khẽ lắc đầu.

- Không phát hiện được gì, nhưng ta cảm giác được trong Vân Vụ sơn này tràn ngập sát khí. Xem ra người bố trí ắt phải là một cao thủ, ngay cả ta cũng không phát hiện ra chút dấu vết nào của đại trận hoặc cấm chế.

Hắn sao biết được người bố trí trận chính là tiên đế Thiên Nhân Tử, cấm chế đại trận do cao thủ cấp bậc Tiên đế bố trí, Tiêu Diêu tán nhân làm sao có thể phát hiện được.

Thiết Oa trên nhân hai mắt hấp háy, cau mày nói:

- Hay là chúng ta đợi một chút, để xem người khác tiến vào đại trận sẽ gặp phải những gì?

- Chúng ta cũng chỉ là đi xem náo nhiệt mà thôi, cho dù chúng ta không mở đường, Thượng Thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái cũng sẽ vì chúng ta mở đường!

Lý Dương cười nói.

Tiêu Diêu tán nhân cũng bật cười.

Lời của Lý Dương còn có một ý khác:

- Có nguy hiểm chúng ta không đi, chúng ta cũng chỉ là thuận tay đoạt lấy bảo bối, đoạt được thì là may mắn, không đoạt được chúng ta cũng không để ý.

Lập tức, ba người liền tùy tiện tìm một bãi đất quanh đó, bố trí cấm chế xung quanh rồi khoanh chân ngồi xuống. Bọn họ đợi kẻ khác tới mở đường! Cấm chế trận pháp ngay cả bọn họ cũng không phát hiện ra chút dấu vết gì thì uy lực nhất định không nhỏ, một khi đã không biết rõ, làm sao có thể loạn động.

- Có người tới!

Ba người Lý Dương ngẩng đầu lên nhìn, chỉ thấy từ phương nam có hơn vài chục người đang bay tới, cực tốc nhằm hướng Vân Vụ sơn.

Từ trên cao, có thể nhìn thấy được tấm bia đá, nhưng bọn họ làm sao có thể chú ý tới nội dung của nó. Lúc đầu bởi vì Tiêu Diêu tán nhân cảm thấy trong Vân Vụ sơn tràn ngập sát khí nên mới cẩn thận chú ý một chút.

Vài chục người kia cứ như vậy trực tiếp bay vào Vân Vụ sơn.

Ba người Lý Dương hoàn toàn tập trung tinh thần quan sát mấy chục người kia.

Khi bọn họ chỉ còn cách Vân Vụ sơn có mười thước...

Bỗng nhiên...

- Ca sát!

Tiếng xương bị gãy nát đột nhiên vang lên, thân thể ba người tu tiên giả đi đầu trong nháy mắt “bồng!” một tiếng rồi nổ tung, xương cốt vỡ tan, cả máu thịt cũng bắn ra. Chỉ nghe thấy nguyên anh khẽ rên lên một tiếng, nhưng trong nháy mắt đã bị áp lực khủng bố chấn tan.

Ba nguyên anh trong nháy mắt tan thành mây khói.

- A!

Mấy người đằng sau không kịp dừng lại đã tiến nhập vào trong khu vực kia, tiếng xương cốt gãy nát “crắc rắc” lập tức vang lên giống như có một chiếc cối xay thịt vô hình, trực tiếp đem từng người từng người một nghiền nát ra, ngay cả nguyên anh cũng bị chấn tan.

Hai mươi ba mươi người còn lại lập tức dừng lại, sắc mặt nhất thời trắng bệch, đồng thời tất cả đều bay ngược về. Bọn họ không dám tiến lên thêm một bước nào nữa, bọn họ không biết tiếp tục đi tới sẽ có bao nhiêu nguy hiểm, nhưng bọn họ biết được một điều, nếu như tiếp tục tiến tới, kết quả sẽ giống như vài vị sư huynh đệ vừa rồi.

Ba mươi người sắc mặt vẫn còn trắng bệch lúc này nhanh chóng hạ xuống.

Ba người Lý Dương không khỏi kinh hãi nhìn nhau.

“Đó là thứ gì? Cẩm chế không thể nhìn thấy được, chẳng những ép nát thân thể, ngay cả nguyên anh cũng tương tự, quả là quá khủng bố!” Lý Dương nhìn thấy máu thịt từ trên không rơi xuống, trong lòng phát lạnh.

Tiêu Diêu tán nhân bình tĩnh nói:

- Cẩm chế này hẳn là cách ngọn núi khoảng bảy trượng gì đó, không ngoài tám trượng.

Tiêu Diêu tán nhân vừa rồi thấy rõ.

- Lý Dương, đây hẳn là một loại áp lực cẩm chế, trọng lực cẩm chế trên người người cũng là một loại áp lực cẩm chế.

Âm thanh của Hạng Vũ vang lên trong đầu Lý Dương.

- Áp lực cẩm chế? Hướng của trọng lực cẩm chế lực lượng hẳn là theo chiều từ trên xuống, còn áp lực cẩm chế thì sao?

Lý Dương hỏi lại.

Hạng Vũ cười nói:

- Cứ thử qua một chút không phải là biết được sao?

Trên người Lý Dương vẫn luôn có một đạo trọng lực cẩm chế, bỗng nhiên Lý Dương cảm thấy thân thể chấn động, trọng lực cẩm chế đã biến đổi, vốn trọng lực đều là từ trên xuống, nhưng hiện tại lại từ bốn phương tám hướng ép vào thân thể.

- Hô!

Lý Dương không ngờ trong nháy mắt giống bắn lên cao như một quả tên lửa.

- Bá Vương, người không ngờ lại trên ta!

Lý Dương lúc này dở khóc dở cười, trọng lực cẩm chế lúc trước đều là dồn ép xuống phía dưới, cho nên Lý Dương không lúc nào là không sử dụng năng lượng trong cơ thể chống đỡ, không cho bản thân bị nén xuống đất.

Nhưng vừa nãy, Hạng Vũ lại thay đổi trọng lực cẩm chế, tất cả áp lực từ bốn phương tám hướng đè tới. Đối với Lý Dương mà nói, hiệu quả không khác là bao. Nhưng cứ như vậy, lực phải chịu sẽ chia đều, không cần có trợ lực, lực lượng vốn Lý Dương vẫn dùng để bảo trì trạng thái cân bằng, giờ thay vào đó lại đẩy hẳn lên cao.

- Tiểu tử, biết rồi chứ. Áp lực cẩm chế ngoại trừ để cho áp lực toàn bộ nén xuống dưới, còn có thể để áp lực từ bốn phương tám hướng ép vào. Bất quá người bố trí cẩm chế này cũng thật là khủng bố, không ngờ lại có thể bố trí áp lực cẩm chế trên cả một ngọn núi lớn như vậy, công lực quả thực vô cùng lợi hại!

Hạng Vũ cũng kinh hãi.

- Có biện pháp gì hóa giải không?

Lý Dương hỏi.

Hạng Vũ cười nói:

- Có.

- Biện pháp gì?

- Ngạnh kháng vượt qua!

Lý Dương nhất thời cảm thấy bất lực, Hạng Vũ đúng là đang trêu chọc hắn. Đột nhiên Lý Dương hai mắt sáng ngời, lập tức lên tiếng:

- Ông nội, hai người mau mau xuống đây.

Lý Dương thấy Áo Quang chân nhân cùng tán tiên Lãnh Vũ đang đi tới liền lập tức bay tới.

Áo Quang chân nhân vừa tới gần Vân Vụ sơn trong lòng đã cảm thấy không ổn, nghe thấy tiếng của Lý Dương, liền hạ xuống ngay.

Ba người cùng ở trên mặt đất.

- Lý Dương, Vân Vụ sơn này có gì nguy hiểm sao?

Áo Quang chân nhân hỏi.

Lý Dương gật đầu, vừa muốn trả lời thì bỗng nhiên lại thấy một đám mây trăm tu tiên giả chiếm một góc trời bay cực nhanh về hướng Vân Vụ sơn. Đám tu tiên giả này ai ai ánh mắt cũng sáng lên, có vẻ rất hưng phấn, hiển nhiên bọn họ muốn tiến vào Vân Vụ sơn để tìm bảo bối.

- Cẩn thận!

Lý Dương vội vã hét lên một tiếng.

Muộn mắt rồi.

Vài chục tu tiên giả đã tiến vào trong khu vực khủng bố kia, chỉ nghe tiếng “crắc rắc” của xương cốt gãy nát không ngừng vang lên, đám tu chân giả đều bị ép nát. “Bồng!” Một tiếng, huyết nhục bay tán loạn, nguyên anh cũng giống như một trái bóng bay vỡ ra.

Chỉ trong nháy mắt, đã có vài chục người bị áp lực cấm chế kinh khủng kia ép nát xương cốt, đánh tan xác thịt, mây máu bay khắp cả phạm vi vài trăm thước.

- Sư huynh! sư tôn!...

Những tiếng hét vang lên, Áo Quang chân nhân đứng bên dưới chứng kiến cảnh này cũng cả kinh, bỗng nhiên, hai mắt Lý Dương sáng rực...

1. Tác giả viết đoạn này lung củng quá, tớ sửa nội dung đôi chút

175. Chương 22: Tề Tụ Vân Vụ Sơn

- Bắc Tông Ngũ Môn, mấy trăm người vừa đến là đạo hữu của Bắc Tông Ngũ Môn!

Áo Quang chân nhân liếc mắt một cái đã nhận ra vài trăm tu tiên giả kia là đệ tử của Bắc Tông Ngũ Môn một trong thập đại tông phái. Bắc Tông Ngũ Môn lịch sử lâu đời, tu luyện lấy thanh tịnh làm chủ, có tôn chỉ là “thức tâm kiến tính” (tu tâm luyện tính), lấy việc luyện tâm luyện cái tôi làm cơ sở.

- Thức tâm kiến tính, hừm, bất quá, lần này Bắc Tông Ngũ Môn xuất động tới vài trăm người, xem ra, không phải tất cả đều là cao thủ, hơn nữa trong số những người này, không ngờ còn có cả đệ tử Kim Đan kỳ, quả không biết ngũ đại môn chủ của Bắc Tông Ngũ Môn rốt cuộc là đang nghĩ gì?

Tiêu Diêu tán nhân có chút nghi hoặc.

Bắc Tông Ngũ Môn theo như đạo lý cũng có vài chục Tán tiên, nhưng lần này tới đây tổng cộng chỉ có ba Tán tiên, một cao thủ thủ Đại Thành kỳ, còn lại từ đệ tử tinh anh tới đệ tử bình thường không ngờ cũng có mặt, quả khiến cho người ta phải kinh ngạc.

- Năm trăm người, xét về cao thủ, lần này Bắc Tông Ngũ Môn đã xuất ra một phần mười lực lượng!

Ảo Quang chân nhân đối với Bắc Tông Ngũ Môn cũng nắm được một chút. Mới đưa mắt đã nhìn ra đệ tử của Bắc Tông Ngũ Môn có gần năm nghìn thì có năm trăm người tới đây. Hơn nữa số lượng Độ Kiếp kỳ, Nguyên Anh kỳ đệ tử cùng Tán tiên cũng không sai khác với một phần mười tổng số là mấy.

Tán tiên Lãnh Vũ gật đầu nói:

- Bắc Tông Ngũ Môn coi như là vẫn còn giữ được bình tĩnh, khoảng cách từ chỗ bọn họ tới Vân Vụ sơn chỉ sau có Tinh Cực tông ta. Những đệ tử được phái tới cũng chỉ bằng một phần mười thực lực, cho dù có mất đi một phần, đối với Bắc Tông Ngũ Môn cũng không có ảnh hưởng gì lớn.

Đám người Bắc Tông Ngũ Môn bên kia tựa như rất thống khổ, mới một lúc đã chết vài chục đệ tử đồng môn, hơn nữa đều đã ở cùng với nhau hơn vài chục năm thậm chí cả trăm năm, tâm tình đương nhiên không thể tốt được.

- Lý Dương, con chẳng lẽ đã phát hiện ra được việc gì đáng vui sao?

Tiêu Diêu tán nhân tò mò hỏi, hẳn phát hiện Lý Dương lộ vẻ tươi cười, tựa như nhìn thấu được điều gì đó.

- Con nghĩ, con đã tìm ra được cách vượt qua khu vực bị áp lực cấm chế rồi!

Lý Dương mỉm cười tự tin nói.

Bên cạnh Tiêu Diêu tán nhân, Thiết Oa chân nhân cùng với bọn người Ảo Quang chân nhân vừa tới ai ai cũng tràn đầy hy vọng nhìn Lý Dương, thậm chí cả vài chục người vừa mới mất đi huynh đệ cũng cố đưa tai lên nghe cho rõ.

- Biện pháp gì?

- Ngạnh kháng vượt qua!

Lý Dương mỉm cười nói, câu trả lời của hắn giống y hệt với câu trả lời của Hạng Vũ lúc đầu.

- Ha ha, con không ngờ lại trêu ghẹo phụ, tiểu tử con thật là!

Tiêu Diêu tán nhân không khỏi bật cười mắng.

Lý Dương khẽ lắc đầu, vẫn tươi cười như trước kiên định nói:

- Ngạnh kháng vượt qua, đích xác là một biện pháp để vượt qua!

Lý Dương lúc đầu còn cho rằng Hạng Vũ nói đùa với hắn, nhưng giờ đây hắn lại nhận thấy lời của Hạng Vũ chính là một biện pháp để vượt qua.

Áp lực cấm chế có chung đạo lý với trọng lực cấm chế, áp lực sẽ có một giá trị nhất định, chỉ cần có thể chịu được áp lực cường đại này, vậy là được, phải biết rằng sở dĩ mấy người kia đều bị chết là bởi vì không chống đỡ nổi áp lực mà thôi.

Hiện tại cần phải tìm hiểu rõ một việc là áp lực của cấm chế này rốt cuộc lớn tới mức nào?

- Ngạnh kháng vượt qua, làm cách nào để chống đỡ? Ai biết được cấm chế này uy lực lớn tới mức nào? Dù sao giờ đây xem ra, những kẻ tiến vào đều đã chết hết!

Tán tiên Lãnh Vũ hỏi lại, hiển nhiên hắn có chút không tin tưởng vào câu trả lời của Lý Dương.

Lý Dương không trả lời, ngược lại quay sang hỏi những người xung quanh:

- Mọi người có chú ý tới những tu tiên giả vừa bị chết trong khu vực áp lực cấm chế vừa rồi không? Thời gian bọn họ chết đều có sự khác biệt, hơn nữa công lực của bọn họ cũng không được tính là cao.

Lời này của Lý Dương vừa nói ra, mấy người Tiêu Diêu tán nhân lập tức nhớ lại cảnh tượng vừa rồi.

Gần năm trăm đệ tử Bắc Tông Ngũ Môn phi hành cực nhanh, Đại Thành kỳ cao thủ cùng với ba vị Tán tiên bị các đệ tử vây quanh, vài chục đệ tử đi đầu vừa tiến vào trong khu vực kia, thân thể trong nháy mắt đã bị chấn nát, xương cốt máu thịt rơi xuống đất, còn tất cả số nguyên anh đều cố gắng bộc phát toàn bộ năng lượng chống cự áp lực, nhưng cuối cùng vẫn bị vỡ tan.

Nhưng không phải tất cả nguyên anh đều bị ép nát trong nháy mắt, có vài nguyên anh chống cự được một lúc, chỉ là không kịp chạy trốn, cuối cùng vẫn bị chấn tan.

Tiêu Diêu tán nhân hai mắt sáng ngời:

- Đúng, những đệ tử vừa chết tu vi cao nhất cũng chỉ có một kẻ mới đạt tới Độ Kiếp kỳ, hơn nữa nguyên anh của hắn còn chịu đựng được một lúc, sau đó bị ép nát, ngay cả nguyên anh của Độ Kiếp kỳ đệ tử còn chịu đựng được một lúc, chứng tỏ áp lực tịnh không quá khủng bố.

Một lúc này, chưa được tới nửa giây, người bình thường đều không chú ý tới, nhưng Lý Dương lại chú ý được.

- Đúng vậy, áp lực của cấm chế này có một giá trị nhất định, chỉ cần người ta có thể tiếp nhận được, liền có thể trực tiếp tiến vào!

Trên người Lý Dương vẫn luôn có một đạo trọng lực cấm chế, hắn biết rõ rằng áp lực của cấm chế là không thể thay đổi.

Tán tiên Lãnh Vũ lúc này vui vẻ nói:

- Nếu như vậy, chúng ta cứ thử trước xem sao!

- Ai đi thử đây? Tiểu tử ngươi đi sao?

Thiết Oa chân nhân cười lạnh nói, Thiết Oa chân nhân có chút coi thường Tán tiên Lãnh Vũ. Tại Tinh Cực tông, hắn chỉ có chút quan hệ với Áo Quang chân nhân cùng Lý Dương, còn những người khác hắn đều không coi ra gì.

Tán tiên Lãnh Vũ không khỏi đỏ mặt, nhưng hắn không nói gì thêm. Luận thực lực, Tán tiên Lãnh Vũ ngay cả Tán tiên thiên kiếp lần thứ nhất còn chưa vượt qua. Vừa rồi ngay cả đệ tử Độ Kiếp kỳ cũng chết, trong lòng Lãnh Vũ cũng không nắm chắc, hắn đương nhiên sẽ không đi.

Ở đây chỉ có Thiết Oa chân nhân cùng Tiêu Diêu tán nhân, mới nắm chắc mười phần vượt qua được.

Đột nhiên sắc mặt Tiêu Diêu tán nhân biến đổi, đưa mắt nhìn về phía phương nam, nói:

- Người của Thục Sơn kiếm phái tới rồi!

Lý Dương, Thiết Oa chân nhân, Tiêu Diêu tán nhân, Áo Quang chân nhân trong nháy mắt cùng nhìn về chân trời phía Nam. Lý Dương cùng Thiết Oa chân nhân lộ rõ vẻ không để ý, Lý Dương tới đây cũng chỉ là xem thử. Trong mắt hắn, trọng bảo như vậy làm sao có thể dễ dàng đoạt được, cứ để cho người của Thục Sơn kiếm phái cùng Thượng Thanh cung đấu một trận trước đi.

Nhưng Tán tiên Lãnh Vũ vẻ mặt lại có phần khó coi.

- Vị này chính là Tiêu Diêu tán nhân!

Tiếng cười sang sảng vang lên từ cuối chân trời, trong nháy mắt một đạo kim quang lóe lên, Nam Cung Lam đã xuất hiện bên cạnh đám người Lý Dương. Chỉ có duy nhất một mình Nam Cung Lam, bên cạnh hắn không có lấy một Tán tiên đệ tử của Thục Sơn kiếm phái.

Nam Cung Lam lo lắng bảo bối bị đoạt mất cho nên mới dùng tốc độ nhanh nhất tới trước. Hiện giờ Kim Kiếm tôn giả còn đang dẫn theo những Tán tiên cùng Đại Thành kỳ cao thủ khác đi tới, cho dù là với tốc độ của Tán tiên, xem ra cũng cần phải mất một canh giờ nữa mới tới được.

Đáp lại câu hỏi của Nam Cung Lam, Tiêu Diêu tán nhân chỉ mỉm cười, khẽ gật gật đầu.

- Tiêu Diêu đạo hữu, ta là sư tôn của Kim Kiếm, Nam Cung Lam. Kim Kiếm sớm đã nói qua về đại danh của Tiêu Diêu đạo hữu, Tiêu Diêu đạo hữu vượt qua được đệ cửu thứ Tán tiên thiên kiếp, tin rằng khi tới Tiên giới, thanh danh ắt hẳn sẽ rất vang dội!

Nam Cung Lam tỏ vẻ rất nhiệt tình, nhưng hắn không hề để mắt tới đám người Áo Quang chân nhân. Trong mắt Nam Cung Lam, tại Côn Luân tiên cảnh hiện tại chỉ có Tiêu Diêu tán nhân cùng người của Thượng Thanh cung mới có ảnh hưởng tới việc đoạt bảo vật mà thôi.

Huống hồ, hần là Đại La kim tiên, làm sao có thể để mắt tới những tu chân giả bình thường?

- Nam Cung đạo hữu, Kim Kiếm hần cũng đã nói qua một vài việc cho ta, ta sớm đã hiểu được, về mặt lập trường, người không cần phải lo lắng!

Tiêu Diêu tán nhân hờ hững nói.

Nam Cung Lam gật gật đầu, thần thức lập tức bao trùm cả Vân Vụ sơn, định tra sét một phen.

- Ô? Sao cả thần thức cũng đều không thể xuyên qua được?

Nam Cung Lam kinh ngạc nói.

Tiêu Diêu tán nhân cũng thấy kinh ngạc, lập tức dùng thần thức xem thử. Lúc này hào quang màu tím bao bọc bên ngoài năm trượng của Vân Vụ sơn khiến cho người ta cảm thấy kinh ngạc chính là thần thức căn bản không thể nào xuyên qua hào quang màu tím được.

Vốn sau khi hào quang màu tím xuất hiện, mắt thường đã không cách nào nhìn xuyên qua được, phần lớn mọi người đều không để ý, dù sao tu tiên giả còn có linh thức, nhưng ngay cả thần thức cũng không xuyên qua được, chứ đừng nói gì là linh thức.

Quả nhiên Ảo Quang chân nhân, Lý Dương cả đám đều lộ vẻ kinh ngạc.

- Làm sao tất cả đều ở dưới chân núi, không tiến nhập Vân Vụ sơn vậy?

Nam Cung Lam liền hỏi, thần thức của Nam Cung Lam cũng không cách nào nhìn ra được áp lực cấm chế. Dẫu sao đây cũng là do Tiên đế Tthiên Nhân Tử bố trí, đồng thời Nam Cung Lam cũng cảm thấy bên trong Vân Vụ sơn tràn ngập sát khí.

Lý Dương mỉm cười, đưa tay chỉ về hướng bên cạnh.

“Tiến vào trong núi, sinh tử khó nói!”

Nam Cung Lam vừa mới liếc mắt, đã cảm nhận được khí thế của tám chữ này “Tthiên Nhân tiên đế quả nhiên không hổ là cao thủ cấp bậc Tiên đế, nếu là người bố trí cấm chế trận pháp thì nhất định phải cẩn thận!” Nam Cung Lam thầm nghĩ.

Hần sao biết được, lúc đầu sáu thanh thần kiếm của thần khí Xích Tiêu được phân chia cho sáu phân thân của Thiên Nhân tiên đế canh giữ, cả Tiên giới không một ai dám tới cướp đi.

Tam Thanh, cao thủ đẳng cấp chí tôn căn bản không thèm để ý, còn như cao thủ cấp bậc Tiên đế có thần khí dù có muốn đoạt lấy cũng không dám đắc tội với Thiên Nhân. Những Tiên đế không có thần khí, sợ rằng ngay cả một phân thân của Thiên Nhân cũng đánh không lại, dù sáu phân thân của Thiên Nhân, mỗi phân thân đều có thực lực giống như bản thể. Hơn nữa bản thân Thiên Nhân cũng có thần khí của mình.

- Ha ha, Nam Cung, tốc độ của ngươi thật là nhanh!

Âm thanh của Tăng Phong vang lên, hai đạo kim quang đã phóng tới bên cạnh đám người Lý Dương, chính là Tăng Phong cùng thê tử của hần là Hữu Di.

Nam Cung Lam lạnh lùng nói:

- “Trâu trâu ngựa ngựa”, tốc độ của hai người cũng không chậm!

Lý Dương đứng một bên không khỏi bật cười, Tiên nhân của Thượng Thanh cùng Thục Sơn kiếm phái vừa mới gặp mặt, đã phát ra mùi thuốc súng đậm đặc.

Tăng Phong quay đầu nhìn về phía Tiêu Diêu tán nhân, không khỏi đưa mắt liếc Lý Dương một cái, trong mắt ánh lên hàn quang lạnh lẽo:

- Vị này chính là Tiêu Diêu tán nhân, còn người trẻ tuổi bên cạnh, hần là nghĩa tử của Tiêu Diêu tán nhân người!

Ngữ khí của Tăng Phong rất bình tĩnh.

Thê tử Hữu Di của hắc sắc mặt lúc này khê biến đổi, bởi vì hai người đều phát hiện ra, bọn họ không ngờ lại không nhìn thấu được thực lực của Tiêu Diêu tán nhân. Vậy chứng tỏ điều gì? Tâm cảnh của Tiêu Diêu tán nhân còn cao hơn bọn họ!

Tăng Phong vốn muốn ra tay giết chết Tiêu Diêu tán nhân cùng Lý Dương, nhưng hiện tại lại không nắm chắc, hơn nữa Nam Cung Lam đứng bên cạnh vẫn luôn chờ đợi cơ hội, Tăng Phong bèn quyết định lấy đại cục làm trọng.

Còn về phần Lý Dương, Hạng Vũ đã dùng liêm tức thuật giúp Lý Dương che dấu khí tức, cho dù là Nam Cung Lam cũng không cách nào nhìn ra Lý Dương là tu ma giả.

- Đại cục làm trọng!

Tăng Phong thầm nhắc nhở bản thân, đồng thời cũng đưa tay nắm lấy tay của Hữu Di.

- Đạo hữu cẩn thận!

Tiếng hét từ xa vang lên là của đệ tử Bắc Tông Ngũ Môn. Đệ tử của Bắc Tông Ngũ Môn lúc này đang nghỉ ngơi dưới chân Vân Vụ sơn, bọn họ bỗng nhiên phát hiện từ xa có gần ngàn người bay tới, gần ngàn người này chen chen chúc chúc, công lực có cao có thấp.

Cẩn thận? Cẩn thận việc gì?

Gần ngàn người này cũng có không ít người để ý tới tiếng hét của tu tiên giả ở bên dưới, gần ngàn người này là quần long hỗn tạp, có đại phái có tiểu phái, cũng có người độc lai độc vãng.

- A!... A! ...

Gần trăm người vừa tiến vào khu vực chịu áp lực căn bản không có thời gian phản ứng, thân thể trong nháy mắt bị ép cho nát bấy, xương cốt gãy nát, máu thịt bầy nhầy, thân thể của tu tiên giả thật sự là quá yếu. Dưới tình huống không kịp phản ứng, cho dù là Đại Thành kỳ cao thủ thân thể cũng bị ép nát trong nháy mắt.

Lý Dương bỗng nhiên hai mắt sáng lên.

Hắn đã nhìn thấy gì?

Hắn thấy một tu chân giả sau khi thân thể bị ép nát, nguyên anh không ngờ có thể chống chọi được một lát, thậm chí còn thoát ra khỏi khu vực chịu áp lực.

“Đại Thành kỳ cao thủ, nguyên anh của Đại Thành kỳ cao thủ có thể chịu đựng được áp lực!” Lý Dương trong lòng không khỏi kích động. Không chỉ có hắn, cả Tiêu Diêu tán nhân, Nam Cung Lam bao nhiêu cao thủ cũng đều chú ý tới việc này.

Tăng Phong cùng Hữu Di sắc mặt biến đổi.

- Không ngờ được, Thiên Nhân tiên bối trước khi rời đi còn bố trí cấm chế trận pháp.

Tăng Phong cười khổ, hắc liếc mắt một cái đã nhìn ra được đây chính là áp lực cấm chế. Đối với áp lực cấm chế chỉ có hai biện pháp phá giải, một là trực tiếp giải trừ cấm chế, hai là trực tiếp dùng thân thể ngang kháng vượt qua.

Giải trừ cấm chế? Cấm chế trận pháp do Thiên Nhân Tiên đế bố trí, Tăng Phong có nghĩ cũng chưa từng nghĩ qua bản thân có thể giải trừ được.

Cho dù là trận pháp bình thường nhưng do Tiên đế bố trí, cho dù có phát hiện ra được trận cơ của trận pháp cũng không thể giải trừ hết được. Dù sao cách biệt quá lớn, cho nên chỉ có một con đường là tiến vào.

- Tăng Phong, sao còn chưa tiến vào? Nguyên anh của Đại Thành kỳ cao thủ còn có thể chống chọi được, một Đại La kim tiên như ngươi hẳn phải vượt qua được chứ.

Nam Cung Lam cười nói.

Tằng Phong trong lòng thầm mắng “Nam Cung Lam, tên gia hỏa âm hiểm này, ai biết được đằng sau áp lực cấm chế còn có trận pháp nào nữa không? Đây là do chính Thiên Nhân Tiên đế bố trí, làm sao chỉ có mỗi một áp lực cấm chế được.” Nhưng Tăng Phong vẫn nở nụ cười nói:

- Không cần vội vã, đệ tử của Thượng Thanh cung ta vẫn còn chưa tới.

Nhất thời tất cả đều không ai dám tiến thêm tiếp.

Lý Dương nhìn Tăng Phong cùng Nam Cung Lam, trong lòng cười lạnh “Mấy tên Đại La kim tiên này chắc là sẽ để cho đệ tử thử vào trận trước, đợi cho tới khi nhìn rõ trận pháp cấm chế bọn chúng mới tiến nhập, thật là lũ gia hỏa âm hiểm!” bất quá Lý Dương lại cười nhạo bản thân.

Hắn cùng đám Tiêu Diêu tán nhân đứng yên ở đây không tiến nhập vào trong trận, cũng không phải là chung một đạo lý là để cho người của Thượng Thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái vào trận trước sao?

- Hô hô...

Trên không trung trùng trùng điệp điệp giống như một bầy châu chấu khổng lồ, gần vạn tu tiên giả phi hành đầy trời, trong đó có hai đám người tốc độ cực nhanh, hơn đám người kia tới gần mười lần. Đó chính là số Tán tiên của Thượng Thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái, dẫn đầu phân biệt là Kim Kiếm tôn giả cùng Ngọc Minh chân nhân.

176. Chương 23: Sấm Trận

Những tu tiên giả này đều đã tới mất, trong đó còn có không ít tu yêu giả cũng đã bắt đầu tới nơi. Đại bộ phận tu yêu giả này nguyên bản vẫn ở trong khu vực của tu tiên giả, trong đó công lực thấp nhất chỉ là mấy “tiểu tử mơ mộng” Kim Đan kỳ, công lực cao nhất là những tán tiên đã vượt qua mấy lần thiên kiếp.

- Bá Vương, nguyên anh của Đại Thành kỳ cao thủ có thể chống chọi được áp lực, người nói thân thể ta có chịu được không?

Lý Dương hỏi Hạng Vũ, hắn cũng không biết bản thân có thể chịu được áp lực cấm chế hay không.

Hạng Vũ nói:

- Hừm hừm, sức chống chọi của thân thể tu tiên giả quá yếu, đại bộ phận tu tiên giả nhục thể bình thường có lẽ cũng chỉ bằng nhục thể của tu ma giả Kim Đan kỳ gì đó! Thân thể của tu tiên giả quá thật quá yếu, căn bản không thể so sánh với tu ma giả.

Luận thân thể, tu ma giả vượt hơn xa tu tiên giả, cứ nhìn thân thể của Đại Thành kỳ cao thủ bị ép nát là đã có thể biết được.

- Tu tiên giả, năng lượng hấp thu phần lớp tập trung tại nguyên anh, nguyên anh cực kỳ trọng yếu, còn nhục thể căn bản không hề tu luyện.

- Tu ma giả, năng lượng hấp thu phần lớn đều dùng để rèn luyện thân thể, ma sát lực mà một tu ma giả có thể sử dụng quả thực không tính là nhiều, kém xa so với nguyên anh của tu tiên giả đồng cấp, dẫu sao phần lớn ma sát lực đều dùng để tôi luyện thân thể.

- Còn như nguyên anh, bởi vì còn có năng lượng bản thân, hơn nữa lại thêm linh giáp bảo vệ, lực phòng ngự của nguyên anh Đại Thành kỳ cao thủ, có lẽ cũng có thể so sánh với thân thể của tu ma giả Đại Thành kỳ.

Hạng Vũ vừa nói ra lời này, Lý Dương đã không khỏi cau mày.

- Bá Vương, không phải lúc trước từng có một nguyên anh của Độ Kiếp kỳ tu tiên giả bị chấn nát sao? Nói như vậy, nhục thể của ta cũng không thể chịu nổi áp lực lớn đến thế?

Lý Dương lo lắng nói.

Hạng Vũ liền nói:

- Không cần phải lo, tu ma giả bình thường không chịu được, nhưng người lại khác, người còn có đao mang, hộ thể đao mang!

Lý Dương hơi sững người rồi lập tức mỉm cười.

Đao mang, đao mang hộ thể của Tinh Cực tông uy lực cực lớn. Lý Dương hoàn toàn biết rõ, lần đầu tiên hắn gặp phải cực từ ma sát trước đây, nhục thể trong nháy mắt bị xuyên thủng, nhưng đao mang hộ thể vẫn chống đỡ được một hồi lâu. Phòng ngự lực của đao mang hộ thể quả đúng là vượt qua lực phòng ngự thân thể của Lý Dương.

Dù sao đao mang chính là ma sát lực trải qua tôi luyện mà thành, so với ma sát lực còn tinh túy hơn nhiều.

- Ngoài trừ đao mang hộ thể, người còn có một loại phòng ngự chí bảo, chẳng lẽ người đã quên phương pháp phòng ngự “Như Phong Tự Bế” sao?

Hạng Vũ lại nói.

Lý Dương bỗng nhớ ra, trong ma thần lục tuyệt, Xuyên Vân Toa Vụ là thân pháp, còn Như Phong Tự Bế là phương pháp phòng ngự. Lý Dương vừa rồi quá lo lắng, không ngờ lại quên mất loại phương pháp phòng ngự tuyệt thể như Như Phong Tự Bế.

Phòng ngự, chống đỡ áp lực, nhất định phải dùng thân thể gánh kháng sao?

Như Phong Tự Bế chính là phương pháp tá lực tứ lạng thắng ngàn cân, cho dù áp lực lớn, nhưng trải qua Như Phong Tự Bế lực Lý Dương phải chân chính chống đỡ cũng không đáng là gì.

Đao mang hộ thể của Lý Dương cùng với cảm ngộ Như Phong Tự Bế đã đạt tới cấp bậc nào Hạng Vũ tự nhiên hiểu rất rõ.

Lý Dương mỉm cười, bỗng nhiên hai mắt hắn sáng lên, nói:

- Ta còn có một kiện Hắc Linh Viêm y, Hắc Linh Viêm y tốt xấu gì cũng làm một kiện chiến y phòng ngự. Chủ nhân trước đây của nó cũng là một vị tán tiên, chỉ cần quán nhập năng lượng của đao mang, năng lực phòng ngự cũng không phải là nhỏ!

Lý Dương càng thêm tự tin.

Hắc Linh Viêm y cũng được xem như khá trân quý, hộ thể chiến giáp của tu tiên giả bình thường đều không biến hóa bằng bộ hộ thể chiến y này. Hắc Linh Viêm y một khi được Lý Dương quán nhập năng lượng đao mang, lực phòng ngự cũng sẽ rất lớn.

“Ta một có hộ thể đao mang, hai có hộ thể chiến y, ba có thân thể cường đại, bốn còn có phương pháp phòng ngự lợi hại nhất là Như Phong Tự Bế, vậy ta còn lo lắng gì chứ?”

Lý Dương lúc này nắm chắc mười phần.

Bỗng nhiên.

- Mấy lão bằng hữu của ta tới rồi!

Thiết Oa chân nhân hô lớn.

Chỉ thấy từ chân trời phía Nam có ba đạo lưu quang lóe lên, đồng thời đã có ba người xuất hiện dưới chân Vân Vụ sơn.

Ba người này đều là siêu cấp cao thủ trong số tu yêu giả, bên trái là một vị đại hán áo xanh, thân cao gần ba mét, giữa trán có một chiếc sừng, trên người thậm chí còn có một loại bá khí cực mạnh. Bọn người Nam Cung Lam vừa mới nhìn đã nhận ra, bá khí này chính là bá khí của rồng!

Bên phải là một vị nữ cũng cao tầm ba mét, nhưng so với đại hán áo xanh lại có phần cường tráng hơn, trên người được bao phủ bởi một lớp hắc sắc chiến giáp.

Đứng giữa là một nữ tử áo trắng xinh đẹp, nữ tử này phát ra một khí tức dụ hoặc khiến cho cả tâm cảnh như Lý Dương cũng phải chấn động, còn như đám tu tiên giả ở xa nhìn vào đều choáng váng, tựa như mất hồn vậy.

- Hi hi, hai vị ca ca, hai người xem đám gia hỏa này, ai ai cũng choáng váng hết rồi!

Nữ tử áo trắng mỉm cười nói.

Thân thể to béo của Thiết Oa chân nhân vừa loáng lên một cái, đã tới bên cạnh ba người kia.

- Tuyết Cơ muội muội, không ngờ muội cũng tới đây, hắc hắc!

Thiết Oa chân nhân...

Cự hán mặc hắc sắc chiến giáp đứng bên cạnh lớn tiếng nói:

- Thiết Oa, đừng có quá thân thiết như vậy, Tuyết Cơ muội muội là tên để cho người gọi sao?

Thiết Oa chân nhân khinh thường liếc nhìn hán một cái:

- Con gấu lớn ngu ngốc nguời, biết cái gì! Hà, Chân Tắt, lâu rồi không gặp, huynh đệ ta đã vượt qua được tán tiên thiên kiếp lần thứ tám rồi, người giờ đã không còn lợi hại bằng ta đâu!

Thiết Oa chân nhân bước về hướng đại hán một sừng kia.

Độc giác đại hán bản thể chính là Hồng Hoang yêu thú Độc Giác Long Tê, còn đại hán mặc hắc sắc chiến giáp chính là Huyền Thiết Kiếm Hùng Sa, về phần nữ tử kia chính thuộc vương tộc trong Hồ tộc là Cửu Vĩ hồ ly, tên gọi Tuyết Cơ.

Thiết Quắc, Độc Giác Long Tê, Huyền Thiết Kiếm Hùng Sa, Cửu Vĩ Yêu Hồ. Bốn đại yêu thú này cũng được xem như bốn người mạnh nhất trong số tu yêu giả.

Cửu Vĩ Yêu Hồ Tuyết Cơ vừa nhìn thấy Tiêu Diêu tán nhân, liền lập tức bước tới khẽ cung kính nói:

- Tuyết Cơ ra mắt Tiêu Diêu tán nhân tiên bối.

Câu chuyện tình năm xưa của Tiêu Diêu tán nhân cùng với Ti Cơ trong Hồ tộc đã được lưu truyền khắp cả Côn Luân tiên cảnh. Người trong Hồ tộc đối với Tiêu Diêu tán nhân cũng rất tôn kính.

Tiêu Diêu tán nhân nhìn thấy Tuyết Cơ, tựa như nhớ về người yêu của mình là Ti Cơ năm nào, khẽ thở dài một tiếng, nói:

- Người cũng thuộc Hồ tộc, sớm đã nghe nói Hồ tộc xuất hiện một vị thiên tài, ngọc giản ngày cấp cho người, người không được đem nội dung nói cho những người khác biết!

Nói rồi, Tiêu Diêu tán nhân lấy ra một khối ngọc giản đưa cho Tuyết Cơ.

Trong ngọc giản chính là những miêu tả về chỗ thần bí của tán tiên thiên kiếp lần thứ chín. Việc này Tiêu Diêu tán nhân cũng chỉ cho Lý Dương và Thiết Oa chân nhân biết, thậm chí cả Áo Quang chân nhân cũng không biết, mãi về sau Lý Dương xin phép Tiêu Diêu tán nhân mới đem bí mật này nói cho Áo Quang chân nhân, Áo Quang chân nhân cũng cam đoan, sẽ chỉ cho tán tiên của Tinh Cực tông biết, tuyệt không truyền ra ngoài.

Tuyết Cơ dù có nghi hoặc, nhưng vẫn tiếp lấy ngọc giản, tâm thần quét qua, lập tức hai mắt của Tuyết Cơ sáng lên.

Tuyết Cơ chính là đã vượt qua tán tiên thiên kiếp lần thứ bảy, có thể tưởng tượng được chỗ huyền bí của tán tiên thiên kiếp lần thứ chín quan trọng với nàng ra sao.

- Cảm ơn tiên bối!

Tuyết Cơ lúc này cảm kích nói, nàng đương nhiên hiểu được sự trân quý của thông tin này. Nàng cũng hiểu Tiêu Diêu tán nhân nhất định là vì nghĩ tới Ti Cơ nên mới đem bí mật của tán tiên thiên kiếp lần thứ chín cho nàng biết.

Tiêu Diêu tán nhân khẽ gật đầu, rồi không nói gì thêm.

Dưới chân núi Vân Vụ sơn chia ra thành rất nhiều nhóm.

Hơn vài chục tán tiên của Thục Sơn kiếm phái tụ thành một nhóm lớn ở cùng một chỗ do Nam Cung Lam dẫn đầu.

Vài chục vị tán tiên của Thượng Thanh cung cũng tụ thành một nhóm lớn ở một chỗ, do Tăng Phong và Hữu Di dẫn đầu.

Bốn đại cao thủ của tu yêu giả là Thiết Oa chân nhân, Cửu Vĩ Yêu Hồ Tuyết Cơ, Độc Giác Long Tê Chân Tất, Huyền Thiết Kiếm Hùng Sa bốn người coi như là một nhóm.

Về phần đám người Tiêu Diêu tán nhân, Lý Dương cũng có quan hệ không tệ với tứ đại yêu thú cùng Thục Sơn kiếm phái, Thiết Oa chân nhân cùng Tuyết Cơ đối với Tiêu Diêu tán nhân giao tình cực tốt, Thục Sơn kiếm phái Nam Cung Lam cũng muốn lôi kéo Tiêu Diêu tán nhân về phe mình.

Ngoài bốn nhóm này ra, những tu tiên giả khác tới càng lúc càng nhiều, cũng có không ít tán tiên, thập đại tông phái, các loại ẩn thế tông phái, thực lực cũng không nhỏ, chỉ là Nam Cung Lam không hề để vào trong mắt.

Tại chỗ của đám người Thượng Thanh cung.

- Ngọc Minh, mang theo Quy Nguyên châu đi xem thử uy lực của cấm chế rốt cuộc là lớn tới đâu?

Tăng Phong đã không nhịn được nữa liền ra lệnh cho Ngọc Minh chân nhân, Ngọc Minh chân nhân cũng biết, nguyên anh của Đại Thành kỳ tu chân giả đã có thể chịu được, hẳn tuyệt đối sẽ không gặp phải chuyện gì.

- Vâng, sư huynh!

Ngọc Minh chân nhân đáp, hắn lập tức mang theo Quy Nguyên châu đi vào khu vực có áp lực cấm chế.

Mấy vạn người dưới chân Vân Vụ sơn đều nhìn về phía Ngọc Minh.

“Hừm, trong Vân Vụ sơn há lại chỉ có một áp lực cấm chế, không biết chừng còn có cấm chế nguy hiểm nào khác. Không biết Ngọc Minh này vận khí ra sao, có gặp phải công kích gì không?” Lý Dương trong lòng thầm nghĩ.

Hào quang màu tím.

Toàn bộ Vân Vụ sơn bị hào quang màu tím bao bọc, ngay cả thần thức cũng không cách nào xuyên thấu. Trong lòng Ngọc Minh chân nhân cũng có chút lo lắng, cho nên chỉ đi từng bước từng bước một.

- Đây rồi!

Một cỗ áp lực cường đại ép mạnh xuống, hào quang màu vàng từ Quy Nguyên châu sớm đã được Ngọc Minh chân nhân bố trí xong. Hơn nữa vì lo lắng có nguy hiểm nên Ngọc Minh đã đem hơn nửa tiên nguyên lực quán nhập Quy Nguyên châu khiến cho uy lực của Quy Nguyên châu đạt tới mức cao nhất.

- Áp lực cũng chỉ như vậy mà thôi.

Ngọc Minh chân nhân tự tin mỉm cười, hắn đi qua đi lại vài bước rồi lập tức lui ra ngoài.

Tăng Phong lúc này truyền âm hỏi:

- Áp lực lớn tới mức nào?

Ngọc Minh chân nhân lập tức truyền âm nói:

- Độ Kiếp hậu kỳ cao thủ toàn lực dùng chân nguyên lực phòng ngự có lẽ là có thể vượt qua.

Tăng Phong mỉm cười liếc nhìn Nam Cung Lam một cái, trong lòng đắc ý nói:

- Nam Cung tiểu tử... Áp lực ra sao, không thể nói cho người biết.

Lập tức, Tăng Phong truyền âm cho tán tiên xung quanh.

- Mọi người chuẩn bị tiến nhập vào trong, ban đầu hãy cứ dùng toàn lực, sau đó tự mình điều chỉnh lại trạng thái phòng ngự.

Nói xong, Tăng Phong liền dẫn theo người tiến nhập vào trong.

Người của Thượng Thanh cung vừa động, người của Thục Sơn kiếm phái cũng chuẩn bị ra tay.

Nam Cung Lam rất thông minh.

Hắn phát hiện ra người của đối phương đều đã đứng lên, vậy hắn tán tiên bên Thục Sơn kiếm phái cũng không gặp phải nguy hiểm gì, cho nên mới ra lệnh cho toàn bộ mọi người toàn lực phòng ngự tiến vào trong.

- Ta chỉ có thể bảo vệ được Lý Dương mà thôi. Áo Quang, Vân Vụ sơn này nguy hiểm trùng trùng, người cùng Lãnh Vũ cứ lưu lại đây vẫn tốt hơn.

Tiêu Diêu tán nhân nói xong, liền dẫn theo Lý Dương đi vào trong khu vực áp lực cấm chế.

Áo Quang gật gật đầu.

Hắn thân là tông chủ Tinh Cực tông nên không thể mạo hiểm. Tiêu Diêu tán nhân lực thực cực cao, bảo vệ một mình Lý Dương hoàn toàn có thể nắm chắc. Tuy Tiêu Diêu tán nhân muốn bảo vệ cho hai người cũng không phải là không thể, nhưng như vậy Tiêu Diêu tán nhân sẽ chịu thêm càng nhiều gánh nặng.

- Tuyệt Cơ muội muội, chúng ta cũng vào thôi!

Thiết Oa chân nhân mỉm cười nói, lập tức bốn đại yêu thú cũng tiến nhập vào bên trong áp lực cấm chế.

Chỉ thấy tiếng người không ngừng vang lên dưới chân Vân Vụ sơn.

- Tán tiên cùng Đại Thành kỳ cao thủ của bốn phái đi theo ta, những đệ tử còn lại không được tự tiện tiến vào.

- Các anh em, nhanh lên, người của Thượng Thanh cung cùng các phái đều đã bắt đầu tiến vào rồi!

Tất cả đám người này đều không phải là kẻ ngu.

Tông chủ của một vài tông phái đứng ở dưới chân núi quan sát, bọn họ dù sao cũng là người đứng đầu một phái nên không thể để gặp phải sơ sót gì. Còn như những cao thủ khác đều lần lượt tiến vào, những người đi vào đều là tán tiên hoặc Đại Thành kỳ cao thủ.

- Lý Dương, áp lực cấm chế này rất mạnh, con có nắm chắc không? Ta trước sẽ bố trí một đạo cấm chế bảo hộ trên thân thể của con đã!

Từ trong tay Tiêu Diêu tán nhân hiện lên đạo đạo kim quang, từng đạo thủ ấn bao bọc xung quanh người Lý Dương.

Tiêu Diêu tán nhân khẽ quát một tiếng, gần một phần năm năng lượng trong cơ thể dung nhập vào trong.

Bên ngoài thân thể Lý Dương kim quang lưu chuyển, năng lượng cường đại ẩn hiện bên trong.

Công lực của Tiêu Diêu tán nhân tương đương với Đại La kim tiên tiền kỳ, một phần năm năng lượng của hắn cũng tương đương với toàn bộ năng lượng của một La Thiên thượng tiên hậu kỳ cao thủ, sự lo lắng của Tiêu Diêu tán nhân giành cho Lý Dương có thể dễ dàng thấy được.

- Nghĩa phụ, không cần phải vậy, con có tự tin với bản thân mà!

Lý Dương đợi Tiêu Diêu tán nhân bố trí xong mới nói, hắn biết, không thể quấy rầy người khác trong quá thi triển cấm chế.

Tiêu Diêu tán nhân cười nói:

- Ha ha, bất quá chỉ là một chút năng lượng mà thôi, nghĩa phụ không cần phải để ý. Đúng rồi, ba khóa Hạnh linh đan chuẩn bị xong chưa? Nếu như thật sự gặp phải nguy hiểm gì quá lớn, lập tức phải ăn ngay!

Lý do chân chính khiến cho Tiêu Diêu tán nhân để cho Lý Dương tiến vào, chính là Hạnh linh đan trên người của Lý Dương.

- Một phần năm năng lượng, nghĩa phụ của ngươi thực sự là quan tâm tới ngươi!

Hạng Vũ thở dài nói.

“Một phần năm? Một phần năm năng lượng của nghĩa phụ là bao nhiêu năng lượng đây?” Lý Dương trong lòng cả kinh

- Nhiều năng lượng như thế, đối với nghĩa phụ có ảnh hưởng gì không?

Hạng Vũ cười nói:

- Không cần phải lo, nghĩa phụ của người tâm cảnh tu vi đã đạt tới Tiên quân tiền kỳ, tốc độ hấp thu thiên địa linh khí cũng ngang bằng với Tiên quân bình thường, một phần năm năng lượng, hẳn cũng sẽ khôi phục rất nhanh thôi.

Lý Dương giờ mới yên tâm.

Bản thân cũng như vậy, tâm cảnh tu vi đạt tới La Thiên thượng tiên trung kỳ, tốc độ hấp thu thiên địa linh khí cũng nhanh hơn lúc trước rất nhiều. Hơn nữa còn có Hắc Diễm linh châu, Lý Dương thậm chí có cảm giác chưa cần tới một năm, đã có thể đạt tới Độ Kiếp trung kỳ.

Lý Dương cùng Tiêu Diêu tán nhân sóng vai bước vào khu vực áp lực cấm chế.

- Hô!

Đao mang hộ thể trong nháy mắt đã bao quanh người Lý Dương, đao mang bắt đầu lưu chuyển, dựa theo phương pháp vận chuyển của Như Phong Tự Bế mà lưu chuyển.

Một cỗ áp lực cường đại ép xuống, nhưng theo sự lưu chuyển của đao mang, gần chín phần mười áp lực đã bị triệt tiêu, một phần mười còn lại đao mang hộ thể của Lý Dương liền dễ dàng chống đỡ.

- A!... A! ...

Tiếng xương cốt vỡ vụn “crắc” đột nhiên vang lên, một lớp sương máu từ từ lan ra, những tiếng hét chói tai từ khu vực áp lực cấm chế của đám người Thượng Thanh cung vang lên.

Quả nhiên, trong Vân Vụ sơn, không chỉ có mỗi áp lực cấm chế.

Trong hào quang màu tím tằm mắt cũng chỉ thể miễn cưỡng đạt tới tầm mười thước gì đó, căn bản không thể nhìn ra xa. Rốt cuộc nguy hiểm ở đâu, Lý Dương cùng Tiêu Diêu tán nhân đều không biết. Nhất thời trên tay hai người đều xuất hiện bình ngọc đựng Hạnh linh đan.

177. Chương 24: Mê Huyền Sát Kiếp

- A!... crack!...

Những tiếng kêu thảm thiết cùng tiếng xương vỡ tan từ xa vang lên, máu thịt bắn ra khắp nơi hòa vào lớp sương mờ quanh năm bao phủ xung quanh Vân Vụ sơn, phát tán ra xung quanh...

- Quay lại, Đại Thành kỳ đệ tử cùng với tán tiên mới vượt qua một hai lần thiên kiếp, tất cả quay lại!

Giọng nói lãnh khốc của Tăng Phong vang lên, lần này hẳn đã phải ăn quả đắng, mới một lúc mà đã mất đi không ít Đại Thành kỳ cao thủ cùng tán tiên.

- Tất cả những ai công lực chưa đạt tới Thiên tiên cảnh giới mau quay lại!

Nam Cung Lam ra lệnh, khắp Vân Vụ sơn vang lên những tiếng la hét, đám tán tiên của các tông phái từ tam giáo cửu lưu chỉ cần công lực yếu một chút đều đã lùi lại.

Lý Dương cùng Tiêu Diêu tán nhân nhìn về đám huyết vụ phiêu đảng, trong lòng càng thêm đề phòng.

- Hào quang màu tím này rốt cuộc là gì, ngay cả thần thức cũng không thể xuyên thấu, chỉ có thể dùng mắt quan sát được khoảng mười thước xung quanh mà thôi.

Lý Dương nhìn vào lớp hào quang xung quanh, không khỏi nhíu mày, xung quanh thậm chí còn có một ít huyết vụ bay đến, nhưng đã bị đao mang hộ thể của Lý Dương ngăn cản lại.

- Lý Dương, cẩn thận, xem ra phía trước ắt có nguy hiểm! Những người chưa đạt tới Thiên tiên cảnh giới đều đã chết hết, Vân Vụ sơn này quả nhiên là hung hiểm. Được, chúng ta đi!

Tiêu Diêu tán nhân nói lớn một tiếng, Lý Dương lập tức đi theo sau nghĩa phụ của mình. Tiêu Diêu tán nhân ngự không, còn Lý Dương chân đạp đao mang từ từ phi hành tiến lên.

Tốc độ của Tiêu Diêu tán nhân cùng Lý Dương tịnh không nhanh, bọn họ chỉ là bám theo đám người của Thục Sơn kiếm phái.

- Hô!

Đột nhiên, một cổ áp lực khổng lồ từ bốn phía ép tới, đao mang hộ thể của Lý Dương lúc này phong cuồng lưu chuyển. Sắc mặt Lý Dương đại biến, hắn đã hiểu mấy Đại Thành kỳ cao thủ vừa rồi bị chết, có lẽ cũng là do bị áp lực này trực tiếp gây ra.

Đao mang hộ thể dựa theo quỹ tích của hỗn độn khí lưu trong như phong tự bế không ngừng lưu chuyển, áp lực cường đại cũng bị giảm đi chỉ còn một nửa, nhưng chỉ một bộ phận này thôi cũng khiến cho Lý Dương phải chật vật. Lúc này phạm vi của hộ thể đao mang phải thu nhỏ lại, ép sát lên da của Lý Dương.

Đao mang hộ thể cùng lớp quang hoa phòng ngự được Tiêu Diêu tán nhân bố trí đồng thời đều cùng nằm trên da Lý Dương.

Triệt tiêu được chín phần áp lực, chút áp lực không triệt tiêu được, đối với lớp quang hoa hộ thể do Tiêu Diêu tán nhân bố trí trợ giúp cho Lý Dương thì căn bản không đáng gì cả. Dù sao Tiêu Diêu tán nhân cũng phải hao phí một phần năm năng lượng mới bố trí ra được lớp quang hoa này.

- Không sao chứ?

Tiêu Diêu tán nhân vẫn luôn đi sát bên cạnh Lý Dương, hắn biết với áp lực thế này, lớp quang hoa vừa rồi bố trí tuyệt đối có thể chịu đựng được, nhưng hắn vẫn lên tiếng hỏi.

- Không sao cả!

Lý Dương mỉm cười.

Hai mắt của Tiêu Diêu tán nhân bỗng nhiên sáng lên, hắn nhìn thấy đao mang hộ thể trên người Lý Dương không phải chỉ đứng yên mà là lưu chuyển, lưu chuyển theo một quỹ tích có vẻ rất huyền ảo, trong lúc nhất thời ngay cả hắn cũng không nhìn ra được.

- Lý Dương, đây là bí pháp phòng ngự do Bá Vương truyền cho con sao? Ma giới bí pháp quả thực là cao thâm.

Tiêu Diêu tán nhân có vẻ rất cao hứng, cao hứng vì nghĩa tử của mình.

- Vâng, đúng là do Bá Vương truyền cho con!

Lý Dương gật đầu nói.

Tiêu Diêu tán nhân đối với sự an toàn của Lý Dương cũng càng thêm an tâm, mỉm cười nói:

- Chúng ta tăng tốc thôi, đám người của Thục Sơn kiếm phái cùng Thượng Thanh cung hình như đều đã tăng tốc rồi!

Lúc này người của Thượng Thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái đều lo lắng đối phương sẽ tới được chỗ cất dấu thần kiếm trước nên đã bắt đầu tăng tốc.

Vân Vụ sơn cao tới tận trời, xuyên qua tầng mây.

Ngay từ đầu mọi người đều là phi hành hướng lên trên, sau đó mới bay vòng xung quanh ngọn núi cẩn thận tìm kiếm. Dù sao cũng không ai biết thần kiếm được cất giữ ở đâu nên khi bay quanh ngọn núi tốc độ của mọi người đều rất chậm.

Không cách nào dùng linh thức hoặc thần thức quan sát, còn mắt cũng chỉ nhìn được tầm vài chục thước mà thôi nên tốc độ phi hành giảm xuống rất nhiều.

Lý Dương cùng Tiêu Diêu tán nhân bay qua một khu rừng, hai người quan sát thật kỹ cây cối hoa cỏ dưới chân. Cẩn thận ghi nhớ địa điểm, nói không chừng thần kiếm được giấu ở đâu đấy quanh đây thôi. Bất quá cho dù họ có đi tới đâu, áp lực cường đại kia vẫn cứ tồn tại.

- Nghĩa phụ, người nói áp lực lớn như vậy thì cho dù là nham thạch cũng bị ép nát nhưng đám hoa cỏ này lại không bị ảnh hưởng gì cả, quả là kì quái!

Lý Dương thở dài nói.

Tiêu Diêu tán nhân cũng than thở:

- Người bố trí cấm chế mới thật là cao thủ chân chính, ngay cả nghĩa phụ cũng không cách nào lý giải nổi rốt cuộc làm sao để bố trí ra được cấm chế như vậy.

Tiêu Diêu tán nhân hiển nhiên cũng cảm thán. Kỳ thật ngay cả Hạng Vũ tinh thông áp lực khổng lồ cũng phải khiếp sợ.

Người có thể vận dụng áp lực cấm chế tới mức độ này, dù là ở Tiên, Ma nhị giới cũng phải là đỉnh cấp cao thủ.

- A!

Bỗng nhiên một tiếng kêu kinh hãi vang lên, sau đó không còn nghe thấy gì nữa.

Tiếng kêu kinh hãi không ngừng vang vọng khắp nơi, trong nháy mắt tất cả mọi người đều sửng sốt. Nhưng chỉ một chốc lát, người của Thượng Thanh cùng Thục Sơn kiếm phái thậm chí cả Tiêu Diêu tán nhân và Lý Dương, tất cả đều đã cực tốc lao về hướng có tiếng hét.

Chỉ có chỗ dấu thần kiếm mới có nguy hiểm.

Cho nên, thần kiếm có rất nhiều khả năng đang ở chỗ đó.

Lý Dương cùng Tiêu Diêu tán nhân cực tốc lao đi, những khóm cây hay tảng nham thạch bỗng nhiên xuất hiện cũng không gây ra chút trở ngại nào.

Xuyên Vân Toa Vụ!

Thân pháp của Lý Dương quả thực rất nhanh, với tốc độ của bọn họ mà mắt chỉ có thể nhìn được trong phạm vi vài chục thước, căn bản không có tác dụng gì. Nhưng Lý Dương lại giống như một cơn gió, thân thể khẽ động một cái đã dễ dàng tránh được những khóm cây hoặc tảng nham thạch đột nhiên xuất hiện.

- Oanh!... Oanh!...Oanh!...

Bao gồm cả Tiêu Diêu tán nhân, Thượng Thanh cung, Thục Sơn kiếm phái, tứ đại yêu thú cùng với đám tán tiên từ các đại tông phái khác, không ai để ý gì hết, đều xông thẳng qua. Bọn họ không có được thân pháp như Lý Dương nên chỉ có thể dùng hộ thể khí, trực tiếp đánh nát nham thạch, quật đổ cây mà đi.

Cũng chỉ có duy nhất một mình Lý Dương.

Thân pháp thậm chí còn nhanh nhạy hơn cả loài khỉ, ngay cả tiếng gió cũng không hề phát ra, thân thể lấp lánh, phiêu đảng một cách kì diệu, tốc độ lại càng nhanh, thậm chí còn nhanh hơn Tiêu Diêu tán nhân một chút.

- Lý Dương, thân pháp này cũng là do Bá Vương truyền cho con à, Ma giới cao thủ quả nhiên không hổ là chuyên nghiên cứu thân thể, thân pháp không ngờ cũng đã đạt tới bước này rồi.

Tiêu Diêu tán nhân cảm thán nói, bất quá dù hẳn chỉ là cường mãnh tiến thẳng, nhưng đám nham thạch đại thụ kia vẫn không thể nào cản được.

Lý Dương mỉm cười.

“Thân pháp Xuyên Vân Toa Vụ quả nhiên là phi thường!” Lý Dương trong lòng rất vui sướng, thậm chí hẳn còn nhắm nghiền mắt lại, dựa vào hơi gió xung quanh hẳn đã có thể cảm nhận được rõ ràng trước mặt có trở ngại gì không, thân hình lại tự nhiên né tránh.

Tiếng nham thạch vỡ vụn ầm ầm, tiếng “crắc” của đại thụ bị đánh gãy, tiếng đất đá bị thổi bay đi, những cành cây bị gãy lìa rơi xuống, một khoảng hỗn loạn, tất cả đều được nhét vào trong lỗ tai.

- A!

Lại là một tiếng hét kinh hãi, vẫn từ hướng kia truyền lại.

Lý Dương lúc này mới mở mắt, nhìn về hướng bên kia, đáng tiếc chỉ có thể thấy được mây mù cùng một vầng hào quang màu tím, căn bản không nhìn rõ nơi đó rốt cuộc ra sao.

Vân Vụ sơn cực cao, muốn đi quanh núi một vòng cũng là một đoạn đường cực dài, Lý Dương cùng Tiêu Diêu tán nhân phi hành được một lúc đã tới gần khu vực kia.

- Nghĩa phụ, giờ có lẽ nên giảm tốc độ rồi, chúng ta cẩn thận một chút vẫn tốt hơn!

Tới gần khu vực thần bí kia, Lý Dương liền quay sang nói với Tiêu Diêu tán nhân, hẳn vẫn rất thận trọng.

- Biết rồi, cứ để người của Thượng Thanh cùng Thực Sơn kiểm soát tiến vào trước, chúng ta sẽ cẩn thận theo sau.

Tiêu Diêu tán nhân cũng biết được đạo lý này, lập tức hai người cùng giảm tốc độ.

Người của Thượng Thanh cùng Thực Sơn kiểm soát lại không chậm trễ chút nào, người của hai tông phái này giống như một bầy thiêu thân nhảy vào ngọn lửa.

- A!...A!...A!...

Những tiếng kêu sợ hãi như đồng thời vang lên trong nháy mắt. Lý Dương cùng Tiêu Diêu tán nhân hai người lập tức bước tới, bọn họ vừa nhìn thấy một tán tiên của Thực Sơn kiểm soát cách đó tầm mười thước rơi mạnh xuống đất, tựa như có một lực hút cực lớn kéo hẳn xuống vậy.

- Lý Dương, đi theo ta!

Tiêu Diêu tán nhân ra lệnh một tiếng rồi lập tức bay về phía trước, Lý Dương vội bay theo sau.

- Hô!

Một lực hút cực mạnh xuất hiện từ dưới lòng đất, Lý Dương cùng Tiêu Diêu tán nhân nhanh chóng bị kéo xuống, hoàn toàn không kịp chống cự.

Lý Dương hai mắt sáng ngời, lúc này tuy xung quanh vẫn còn áp lực rất lớn nhưng hào quang màu tím đã biến mất. Mắt thậm chí có thể nhìn được tới vài trăm mét, nhưng kỳ quái chính là Lý Dương liếc mắt nhìn lại một cái, không ngờ đã không còn thấy ai nữa.

- Hoa đào, nhiều hoa đào như vậy sao?

Liếc mắt nhìn lại, xung quanh toàn bộ đều là hoa đào, một biển hoa đào vô tận tựa như lạc vào thế giới của riêng chúng. Một thế giới màu hồng, từng cổ từng cổ phấn hồng phiêu đảng giống như sắc màu của không gian tràn ngập khắp trong thế giới này.

- Nghĩa phụ đâu?

Lý Dương trong lòng chấn kinh, không ngờ đã không thấy Tiêu Diêu tán nhân đâu. Tiêu Diêu tán nhân vốn đồng thời hạ xuống với hẳn giờ lại đột nhiên biến mất khiến cho hắn không khỏi cảm thấy khiếp sợ. Đám phấn hồng này đã bao bọc lấy Lý Dương, thậm chí có đạo mang hộ thể cùng lớp hào quang của Tiêu Diêu tán nhân cũng không thể ngăn cản nổi.

Đáng tiếc bản thân Lý Dương lại không phát hiện ra cỗ phấn hồng này.

- Đây là chỗ nào? Rốt cuộc là chỗ nào? Chẳng lẽ lại là trận pháp?

Lý Dương nhìn thế giới hoa đào vô tận trước mắt trong lòng kinh hãi.

Diện tích Vân Vụ sơn cũng có hạn, cho dù có vài rừng hoa đào nhưng cũng không có thể có diện tích lớn như thế này.

- Lý Dương, thận trọng! Đây là một trận pháp mê ảo, còn là trận pháp gì thì bốn Bá Vương cũng không rõ lắm.

Hạng Vũ lên tiếng. Lý Dương trong lòng đã có phán định, nếu đây là mê ảo trận pháp thì y cũng đã có cách phá giải.

Đột nhiên Lý Dương cảm thấy hai mắt trũng xuống, một cổ khí tức ảm áp bao bọc xung quanh hắn tựa như khi còn bé nằm trong ngực mẹ vậy.

- Đây là trận pháp mê ảo!

Lý Dương cố gắng mở mắt, tâm thần trong cơ thể chấn động. Trong nháy mắt hắn cảm thấy một cổ năng lượng đặc thù đang cố dụ hoặc mình. Tâm hắn thần kiên định, cường đại giống như bàn thạch, không chịu tới nửa phần bị ăn mòn.

Hai mắt của Lý Dương nhất thời sáng lên.

- Nghĩa phụ! Nơi đây là thế giới hoa đào gì chứ? Bất quá chỉ là một rừng đào mà thôi, diện tích không lớn, đường kính khoảng một hai dặm gì đó. Nhưng bên trong cũng có tới mấy trăm người, lúc này Tiêu Diêu tán nhân đang ở bên cạnh mỉm cười nhìn hắn.

- Thế nào? Mê ảo trận pháp này uy lực ra sao?

Tiêu Diêu tán nhân vừa bước vào đã nhìn thấu được trận pháp, chỉ một chế thuật này sao có thể gây khó dễ cho tâm thần của hắn. Hắn đối với Lý Dương cũng rất tin tưởng, chút mê huyền thuật này có lẽ đối với cao thủ tâm thần mới đạt tới Thiên tiên còn có chút hữu dụng. Dùng để đối phó Lý Dương, tuyệt đối là không đủ, tâm thần Lý Dương đã đạt tới La Thiên thượng tiên hậu kỳ, cho nên hắn chỉ đứng ở bên cạnh quan sát Lý Dương.

Mặc dù hắn ở bên cạnh Lý Dương, nhưng Lý Dương lại không hề phát hiện ra, mãi cho tới giờ mới biết.

- Mê ảo trận pháp này quả nhiên lợi hại ,ồ!

Sắc mặt Lý Dương đại biến, thân hình bỗng nhiên lóe lên, một đạo phi kiếm từ đằng sau đâm sát qua hộ thể đao mang.

Lý Dương chợt nhìn thấy một tán tiên, tán tiên này đầu tóc rũ rượi, khi nhìn thấy Lý Dương thì giống như nhìn thấy cái gì đó rất kinh khủng liền điên cuồng dùng phi kiếm công kích Lý Dương, còn Tiên thiên thân của y thì đang từ từ nứt ra từng chỗ từng chỗ, máu tươi tuôn ra xối xả.

Cả trên mặt đầm đìa máu tươi, khiến cho Lý Dương không khỏi nhú mảy.

Tán tiên thân mặc dù là do năng lượng hình thành, nhưng cũng không khác so với thân thể là bao, cũng có máu tươi cùng cơ thể.

- Hắn đã hoàn toàn chìm vào trong ảo cảnh. Lý Dương, đi thôi, đám tán tiên này căn bản không hề phân biệt địch ta, hơn nữa loại khí màu phấn hồng trên mình con cũng là một loại độc khí, chỉ cần bám vào được nguyên anh sẽ khiến cho tán tiên trở nên điên cuồng, thân thể từ từ nứt ra mà chết.

Tiêu Diêu tán nhân nói xong, liền dẫn theo Lý Dương bay ra khỏi rừng hoa đào.

- Loại độc khí này có cách nào chữa trị được không?

Lý Dương hỏi.

Tiêu Diêu tán nhân lắc đầu cười khổ nói:

- Có lẽ phải dùng tới Hạnh linh đan mới được!

Hạnh linh đan chỉ cần linh hồn vẫn chưa tiêu tán, cho dù thân thể bị phá hủy cũng có thể khôi phục lại trong nháy mắt, loại linh đan này tuyệt đối tương đương với một mạng. Độc khí này mặc dù có thể ăn mòn nguyên anh, nhưng Hạnh linh đan vẫn có thể giải trừ khôi phục được.

- A!

- Chết đi cho ta!

- Sát!

Đám tán tiên này đều đã nổi điên, lao vào chém giết lẫn nhau. Trên mặt cùng thân thể họ xuất hiện rất nhiều vết nứt, máu tươi chảy ra. Trước đây tiên phong đạo cốt ra sao, giờ lại giống như một lũ chó điên

cường cắn xé lẫn nhau. Còn có không ít tán tiên trúng độc khá nặng, không ngừng lấy tay cào cấu lên thân thể mình giống như cực kỳ ngứa ngáy. Điện cuồng cào xé, cào cho tới khi máu tươi bắn ra rồi hét lên đau đớn, nhưng sau đó lại cào mạnh hơn, máu thịt đỏ tươi cũng bị kéo ra.

Lý Dương khẽ nhắm mắt, có chút không đành lòng.

- Người của Thục Sơn kiếm phái đã chết hơn nửa, người của Thượng Thanh cung cũng chết hơn nửa, giờ còn lại chưa tới mười người!

Tiêu Diêu tán nhân lắc đầu cười khổ.

Lý Dương nhìn lại, thấy vài vị tán tiên của Thượng Thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái thoát khỏi được trận pháp sắc mặt có phần thống khổ, bọn họ nhìn thấy tán tiên đồng môn với mình chịu đau khổ như vậy cũng không khỏi thương cảm, bất quá bọn họ cũng không có cách gì, bị rơi vào đào hoa mê chướng thì cho dù là Đại La kim tiên cũng hết cách.

- Thượng Thanh cung còn năm người, Thục Sơn kiếm phái còn tám người, quả là thảm liệt!

Lý Dương cũng đã nhìn rõ được số đệ tử còn lại của Thượng Thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái.

178. Chương 25: Ngũ Lôi Oanh Đỉnh

Trong Côn Luân tiên cảnh có không ít ẩn thế tông phái. Đương nhiên, bọn họ không giống như Thục Sơn kiếm phái cùng Thượng Thanh cung dốc toàn lực ra, bất quá vẫn còn có mười mấy người thoát hiểm. Về phần tu yêu giả khoảng cách tới đây vốn rất xa, hiện tại có lẽ vẫn còn không ít đang trên đường, cũng chỉ có vài tuyệt thế cao thủ như Tuyết Cơ mới có được tốc độ nhanh như vậy.

- Lý Dương à, ta có cảm giác Đại La kim tiên của Thượng Thanh cung, hình như có không ít địch ý với người!

Thanh âm của Hạng Vũ lại vang lên trong đầu Lý Dương. Lý Dương nghe xong liền gật đầu, lần đầu tiên nữ Đại La kim tiên kia gặp hắn, sát khí mặc dù không hiện rõ nhưng Lý Dương vẫn cảm nhận được.

- Muốn giết ta? Hừm hừm!

Thầm hừ lạnh một tiếng, Lý Dương lại đưa mắt nhìn về phía Tăng Phong.

Tăng Phong lúc này sắc mặt lạnh như băng, hiện giờ Thượng Thanh cung ngoài hắn cùng thê tử là Hữu Di, chỉ còn Ngọc Minh chân nhân cùng với hai vị tán tiên mà thôi. Còn Thục Sơn kiếm phái còn tới tám người, kỳ thật Thượng Thanh cung còn có vài vị tán tiên thực lực không tồi, cũng có thể vượt qua được mê ảo trận pháp. Đáng tiếc, lần trước một kiếm của Tiêu Diêu tán nhân đã giết chết mười hai người, trong số đó còn có vài kẻ là tinh anh trong số tán tiên.

- Đi!

Tăng Phong ra lệnh, năm người liền lập tức tiếp tục tiến về phía trước. Lúc này một sơn đạo đã xuất hiện trước mắt, sơn đạo này giống như một cầu thang đá, bắt đầu vừa vắn đứng tại rừng hoa đào, kéo dài tới tận sâu trong Vân Vụ sơn.

Lý Dương cùng Tiêu Diêu tán nhân vẫn đi sát bên cạnh Nam Cung Lam.

- Tiêu Diêu đạo hữu, cần phải nhắc nhở người một chút. Đại La kim tiên kia tên là Tăng Phong, còn thê tử hắn tên là Hữu Di. Cái tên Tăng Thăng khi trước bị Lý Dương hủy hoại nhục thể chính là cháu, còn Tăng Ngạn cũng là cháu của chúng.

Nam Cung Lam mỉm cười nói.

Lý Dương cùng Tiêu Diêu tán nhân nhất thời nhú mày.

Bọn họ sớm đã phát hiện ra Đại La kim tiên của Thượng Thanh cung luôn có chút sát ý với mình, nhưng lại không biết rõ tên gọi và thân phận của đối phương, đến tận bây giờ mới hiểu được.

Tiêu Diêu tán nhân nhìn theo bóng của đám người Tăng Thăng, cười lạnh nói:

- Cảm ơn Nam Cung đạo hữu.

Nam Cung Lam mỉm cười nói:

- Tiêu Diêu đạo hữu cứ yên tâm, nếu Tăng Phong hấn muốn ý lớn hiếp bé mà đối phó với Lý Dương tiểu hữu, ta nhất định sẽ không tha cho hấn.

Nam Cung Lam cam đoan.

Tiêu Diêu tán nhân nhìn qua Nam Cung Lam, rồi nói ngay:

- Cảm ơn Nam Cung đạo hữu đã cho biết, ta nhất định sẽ cẩn thận!

Tuy vậy Tiêu Diêu trong lòng cũng nghĩ thầm “Hừ, Nam Cung Lam người cũng không phải loại tốt đẹp gì, cố ý tới tận bây giờ mới nói cho ta biết. Để ta đối lập với Thượng Thanh cung, người còn nói gì là giúp ta, để ta đi theo bên cạnh người? Chút tâm cơ này, sao có thể qua mắt được ta?”

Tiêu Diêu tán nhân trong lòng hiển nhiên minh bạch, chỉ là không hề nói ra .

- Nam Cung tiền bối, người của Thượng Thanh cung đã đi được khá xa rồi!

Lý Dương đột nhiên nói.

Nam Cung Lam lúc này lập tức phát tay nói:

- Chúng ta đi!

Tốc độ của mấy người Thục Sơn kiếm phái cũng rất nhanh, bám sát theo đám người Thượng Thanh cung. Có người của Thượng Thanh cung đi trước mở đường, bọn Nam Cung Lam đều thấy cầu thang đá này cũng không có nguy hiểm gì.

Lý Dương cùng Tiêu Diêu tán nhân cũng bám sát theo sau, còn như những tán tiên khác hay tứ đại yêu thú thì đã sớm tiến lên rồi.

- A!... A!... A!...

Tiếng kêu thảm thiết từ phía sau truyền đến, hiển nhiên là có một số tán tiên hoặc tán yêu vừa mới tới, chỉ là bọn họ vẫn sẽ gặp phải những nguy cơ như trước đây. (Lược bỏ 1 đoạn “viết thừa” – vandai79)

Những người tới sau vẫn sẽ tiếp tục đối mặt với “tử vong khảo nghiệm”...

Lý Dương nhìn khắp bốn phía, cực kỳ thận trọng.

Linh thức của hấn có thể phát hiện ra cuối con đường đá có một nguồn năng lượng cường đại, nhưng linh thức vừa tới đó liền không thể tiếp tục tiến thêm. Hấn cũng minh bạch, phía cuối con đường nhất định phải có một vật gì đó, có lẽ là cấm chế trận pháp hoặc là nơi dấu bảo vật.

Hiển nhiên, người của Thượng Thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái đều nhìn ra, phía cuối con đường nói không chừng chính là nơi cất dấu thần kiếm, nhất thời liền tăng tốc.

- Hô hô...

Tốc độ của tất cả mọi người đều tăng lên, giống như tia chớp, chỉ trong chốc lát đã tới gần điểm cuối của con đường.

Một hang động trống trải.

Cuối con đường không ngờ lại là một hang động, một hang động trống trải.

“Ừm, hang động này ẩn chứa một nguồn năng lượng cường đại, tại sao lại không nhìn thấy được vật gì?” Tăng Phong đứng đầu trầm nghĩ, hấn đã tới trước cửa của hang động này, nhưng vẫn không dám tự tiện tiến vào, ai biết bên trong có nguy hiểm gì?

Nam Cung Lam cũng đã đi tới cửa của hang động này, nhìn thấy hang động khổng lồ này liền không khỏi nhú mày. Hiển nhiên hấn cũng không rõ hang động trống trải kia không có một vật gì đặc biệt nhưng lại ẩn chứa một nguồn năng lượng lớn như vậy.

Năng lượng khổng lồ này đám người Nam Cung Lam đều có thể cảm nhận rõ ràng được, năng lượng này... cho dù là Nam Cung Lam cũng phải cảm thấy kinh sợ.

- Ngọc Minh, người đi thử xem!

Tằng Phong lên tiếng ra lệnh, Ngọc Minh chân nhân trên người mang theo Quy Nguyên châu quả thực là xui xẻo, cứ bị phái đi làm hòn đá dò đường!

Tằng Phong đưa mắt nhìn Nam Cung Lam, trong lòng cười lạnh “Nam Cung Lam, người cứ luôn bắt người của Thượng Thanh cung ra dò đường. Hừm, người cứ ở đằng sau mà đợi đi. Ta mặc dù hiện tại chịu tổn thất lớn, nhưng chỉ cần ta luôn đi trước, ta nhất định sẽ là người đầu tiên thấy được thần kiếm. Đến khi lấy được thần kiếm thì người có hối hận cũng đã không kịp rồi!”

Tằng Phong không phải kẻ ngu, đối với tổn thất của Thượng Thanh cung, hắn không hề để ý, đoạt được thần kiếm, mới là việc quan trọng nhất.

Ngọc Minh nghe thấy lệnh của Tăng Phong, trong lòng không khỏi mắng thầm “Tăng Phong hỗn đản người, cứ gặp nguy hiểm là lại để cho bốn chân nhân lên trước. Hừm, người bắt quả không phải chỉ nhờ mình là Tăng gia đệ tử thôi sao? Nếu không nắm đó độ kiếp, người sao có thể thành công được!” Ngọc Minh chân nhân cùng Tăng Phong vốn là sư huynh đệ, thực lực của Ngọc Minh chân nhân không hề yếu hơn Tăng Phong, đáng tiếc Tăng Phong là đệ tử Tăng gia, pháp bảo có được cũng là loại tốt nhất, cho nên mới độ kiếp thành công.

- Còn không đi vào!

Tằng Phong trừng mắt nhìn Ngọc Minh chân nhân.

Lý Dương cùng với Tiêu Diêu tán nhân đứng ở bên cạnh mỉm cười quan sát, nhìn Ngọc Minh chân nhân đáng thương bị chèn ép!

Ngọc Minh chân nhân liền cắn răng, đem toàn bộ kim sắc quang mang của Quy Nguyên châu phát tán ra, lúc này bước từng bước, hang động khổng lồ ẩn chứa năng lượng cường đại, có hay không có nguy hiểm? Ai mà biết được!

- Ha, không có nguy hiểm!

Ngọc Minh chân nhân lúc đầu luôn kinh hãi lo sợ, nhưng sau khi tiến vào lại phát hiện hang động này hoàn toàn giống với một hang động bình thường, không ngờ lại không có cơ quan gì, lập tức cảm thấy thoải mái liền quay sang nói với Tăng Phong.

Người của Thượng Thanh cung lập tức tiến vào trong hang động, người của Thục Sơn kiếm phái cũng không chịu thua kém, còn những người khác cũng lập tức tiến nhập vào trong hang động.

Lý Dương vừa bước chân vào trong hang, lúc này tất cả mọi người đều đã ở trong, hang động này cực lớn, hơn nữa bên cạnh còn có một thông đạo.

- Ngọc Minh, người đi thử xem!

Tằng Phong lại ra lệnh cho Ngọc Minh chân nhân đáng thương, ngay cả Lý Dương cũng thấy thương xót cho Ngọc Minh chân nhân.

Ngọc Minh chân nhân tuy trong lòng phẫn nộ, nhưng vẫn không dám để lộ ra ngoài, lúc này lại phát huy hào quang của Quy Nguyên châu, bước vào bên trong thông đạo.

- Tăng Phong sư huynh, không có nguy hiểm!

Tiếng của Ngọc Minh chân nhân vọng lại, lập tức người của Thượng Thanh cung đi vào trước tiên, đám người Thục Sơn kiếm phái đều bước theo sau, cả bọn Lý Dương đều đã vượt qua thông đạo, nhưng bên kia thông đạo lại là một hang động còn to lớn hơn.

Độ lớn của hang động này, phải gấp hai đến ba lần trước.

- Ở đây còn có một thông đạo nữa!

Một vị tán tiên quan sát rất lợi hại, mới liếc mắt một cái đã nhìn thấy thông đạo cao gấp hai ba lần người bình thường. Lần này Nam Cung Lam liền ra lệnh cho một vị tán tiên lập tức bước vào, Nam Cung Lam cũng hiểu được, nếu bản thân cứ bước theo sau thì người của Thượng Thanh cung sẽ là kẻ đầu tiên phát hiện ra thần kiếm.

Tăng Phong thấy vật liền trừng mắt, vội vã ra lệnh cho Ngọc Minh chân nhân tiến vào, đồng thời bản thân cũng nhanh chóng tới trước cửa động.

- Bồng!

Ngọc Minh chân nhân quả nhiên công lực cực cao, tốc độ thật nhanh, là người đầu tiên tới trước cửa động. Nhưng bỗng một tiếng va chạm vang lên, tựa như đâm sầm vào một bức tường vô hình.

- Là chuyện gì?

Ngọc Minh chân nhân sửng sốt, cả đám người Tăng Phong, Nam Cung Lam bên cạnh cũng sửng sốt.

Đột nhiên.

- Oanh... long... long...

Đạo đạo kim sắc thiểm điện bỗng nhiên xuất hiện bên trong hang động, đồng thời tiên nguyên lực không biết từ đâu chợt xuất hiện. Tiên nguyên lực này dựa theo phương vị ngũ hành, hình thành một trận pháp không lớn, đồng thời thiểm điện bắt đầu lóe lên khắp cả hang động.

Mặt ngoài hang động bị tiên nguyên lực khủng bố vây kín, thiểm điện cũng không gây ảnh hưởng gì tới hang động, những tia chớp không ngừng từ trong tiên nguyên lực trận pháp phóng ra...

- Ngũ Lô Thiên Phật!

Tăng Phong cùng Nam Cung Lam đột nhiên kinh hãi kêu lên.

Ngũ Lô Thiên Phật, chính là Thiên Lô đại trận chuyên dùng để trừng phạt tại Tiên giới. Một Ngũ Lô Thiên Phật đại trận hoàn chỉnh, lôi điện phát ra là ngũ hành chi lôi, một đạo thiên lôi có thể giết chết một La Thiên thượng tiên tiền kỳ cao thủ. Hai đạo thiên lôi thuộc tính không giống nhau dung hợp lại có thể giết chết Đại La kim tiên tiền kỳ cao thủ. Thiên lôi dung hợp càng nhiều, uy lực càng thêm khủng bố.

Năm đạo thiên lôi thuộc tính khác nhau một khi dung hợp, ngũ lôi đánh xuống, ngay cả Tiên đế tiền kỳ cao thủ, cũng coi như xong đời!

- Không đúng, Thiên Nhân tiên đế tuy thực lực rất mạnh, nhưng đối với lôi pháp không hề tinh thông tới mức đó. Hơn nữa cũng sẽ không vì đối phó bọn ta mà tổn công như vậy. May mắn, đều là thiên lôi thuộc tính kim!

Nam Cung Lam đột nhiên nói.

Người biết Ngũ Lô Thiên Phật mặc dù rất nhiều, nhưng đạt tới cấp bậc cao nhất cả Tiên giới cũng chỉ có mấy người mà thôi.

Nam Cung Lam đã phát hiện ra thiên lôi không ngừng lóe lên đều thuộc tính kim.

- Tiêu Diêu đạo hữu cẩn thận, Ngũ Lô Thiên Phật này là do... Tiên đế bố trí. Chúng ta có trốn cũng không thoát, chỉ có thể ở đây chịu trận. Ngũ lôi thuộc tính đều giống nhau, một đạo thiên lôi có thể giết chết một La Thiên thượng tiên tiền kỳ cao thủ. Tốt nhất vẫn là tránh né thì hơn, mặc dù thiên lôi đều cùng thuộc tính, nhưng mấy đạo dung hợp lại uy lực cũng không nhỏ!

Nam Cung Lam quay sang hướng đồng minh của mình là Tiêu Diêu tán nhân truyền âm nói.

Nam Cung Lam cũng như Tăng Phong, đều chỉ nói cho đệ tử theo sau mình biết về tin tức của Ngũ Lô Thiên Phật, còn như những người khác đều không nói một lời.

- Tuyệt Cự, cẩn thận đừng để hai đạo thiên lôi cùng lúc oanh kích, với thực lực của mấy người các người, nhiều nhất chỉ chịu được một đạo thiên lôi thôi.

Tiêu Diêu tán nhân vẫn rất quan tâm tới Tuyết Cơ, Tuyết Cơ lập tức đem tin tức này báo cho ba người còn lại.

Thiết Oa chân nhân đưa mắt nhìn Tiêu Diêu tán nhân, trong lòng thầm mắng “Đồ quái đản, không có nhân tính!” nhưng hắn cũng không dám nói ra.

- Lý Dương, cẩn thận, lớp bảo hộ ta lưu trên người con chỉ có thể ngăn cản được một đạo thiên lôi, con phải cố gắng né tránh.

Tiêu Diêu tán nhân tuy ngoài miệng nói thế, nhưng trong lòng đã thầm quyết định, lúc nào cũng chú ý tới tình huống của Lý Dương. Bất quá hắn cũng biết một điều là luận phương pháp né tránh, Lý Dương có lẽ là một trong những người lợi hại nhất ở đây.

- Nghĩa phụ yên tâm!

Trên đầu Lý Dương không ngừng lóe lên những tia chớp, tâm thần hoàn toàn tập trung lên những tia chớp này.

Thiểm điện không ngừng phát ra, không ngừng dao động. Đám tán tiên bên dưới đều cảm thấy kinh hãi run sợ. Ban đầu còn có người chuẩn bị phá tường chạy trốn, đáng tiếc, trên tường đã được bao phủ bởi một lớp tiên nguyên lực, tiên nguyên lực của Thiên Nhân tiên đế.

Hơn nữa Ngũ Lôi Thiên Phật trận pháp, cũng không cách nào phá vỡ nổi tường đá.

Cho nên, chỉ có thể đứng yên đợi thiên lôi công kích.

Toàn bộ những người trong động đều cố gắng điều hòa ở trạng thái tốt nhất, giống như chim thương sợ nà, một khi có bất kỳ tiếng động nào, liền né tránh trong nháy mắt.

Một số tán tiên không biết chút gì về thiên lôi trên trán đều đổ mồ hôi lạnh, một vài tán tiên của Thượng Thanh cung cùng Thục Sơn kiếm phái công lực chưa đạt tới La Thiên thượng tiên tiền kỳ cũng run sợ, ai ai cũng sợ hãi trước cái chết.

- Oanh!...Oanh!... Oanh!... Oanh!...

- A!...A!...A!...A!...A!...

Tựa như cùng một lúc, mấy trăm đạo thiên lôi đồng thời đánh xuống với tốc độ cực nhanh. Lần công kích đầu tiên đã khiến cho gần mười tán tiên hồn phi phách tán, thân thể hóa thành cát bụi.

Lý Dương giống như có một loại phản xạ bình thường, khi thiên lôi còn chưa đánh xuống thì hắn sớm đã có động tác né tránh. Đây chỉ là cảm giác thuần túy, giống như tự nhiên phải làm như vậy. Một đạo kim sắc thiên lôi đã hung hãn đánh xuống chỗ Lý Dương vừa đứng lúc nãy.

- Hô hô...

Thân thể Lý Dương hóa thành đạo đạo tàn ảnh, những tia chớp ở phía trên hang động không ngừng đánh xuống, không hề gián đoạn. Trên người Tiêu Diêu tán nhân cũng xuất hiện một vầng hào quang, hắn lúc nào cũng chú ý tới Lý Dương, một khi gặp phải nguy hiểm, sẽ lập tức rat ay bảo vệ Lý Dương.

- Hổng...

Độc Giác Long Tê Chân Tắt khẽ gầm một tiếng, trên người xuất hiện một lớp Long lân chiến giáp, Độc Giác Long Tê phòng ngự cực mạnh, so với các loại rồng khác còn mạnh hơn rất nhiều. Dù sao Độc Giác Viêm Tê cũng nổi danh về phòng ngự, Độc Giác Long Tê chính là con của Độc Giác Viêm Tê cùng Long tộc, tập hợp sở trường của hai nhà, phòng ngự cực mạnh.

Trong đám tu yêu giả còn có lời đồn, Độc Giác Long Tê chân tắt sở dĩ độ kiếp thất bại là do cố ý, hắn là vì Tuyết Cơ.

Huyền Thiết Kiếm Hùng cũng là yêu thú phòng ngự rất mạnh. Còn như Thiết Quắc, công lực cao nhất trong số bọn họ, ba người này đều ra sức bảo vệ Tuyết Cơ, thậm chí còn lấy cả thân thể ra che đỡ thiên lôi.

- Oanh!...Oanh!...Oanh!...Oanh!...Oanh!...

Chỉ thấy năm đạo thiên lôi trong nháy mắt đánh xuống, thậm chí bay chéo xuống, trực tiếp oanh kích Lý Dương. Năm đạo thiên lôi cùng tới, Lý Dương cũng không cách nào né tránh. Dù sao tốc độ của thiên lôi rất nhanh, hắn chỉ có thể né tránh từ xa, năm đạo thiên lôi đã bao vây lấy Lý Dương.

- Mẹ nó, đành chịu một đạo vậy!

Lý Dương né qua đạo thiên lôi vừa dung hợp, để cho một đạo thiên lôi khác đánh lên người.

- Xuy xuy...

Đạo mang hộ thể xoay tròn cực nhanh, không ngừng làm tiêu tan lực lượng oanh kích cường đại, đứng lúc đó.

- Oanh!

Lại có thêm một đạo thiên lôi đánh ngay xuống, Lý Dương căn bản không có thời gian phản ứng, đạo thiên lôi này đã đánh xuống đạo mang hộ thể trên người Lý Dương, sắc mặt Lý Dương lập tức đại biến!

179. Chương 26: Chung Kiến Thần Kiếm

Một tiếng nổ mãnh liệt đã khiến cho tai Lý Dương trong khoảnh khắc không còn nghe thấy gì nữa!

Đạo mang hộ thể đã vỡ vụn!

Khi bị đạo thiên lôi đầu tiên đánh trúng, đạo mang hộ thể của Lý Dương đã phải vận dụng đến cực hạn. Khi đạo thiên lôi thứ hai đánh xuống đạo mang hộ thể của Lý Dương, thậm chí sức phòng ngự của đạo mang hộ thể đã chẳng còn được bao nhiêu, thân thể Lý Dương gần như là phải hứng trọn pha oanh kích này.

- Ổn định!

Lý Dương cắn chặt đầu lưỡi, đầu óc hắn lập tức chấn động, thiên lôi đáng sợ kia đã đánh lên chiếc kim quang hộ tráo (hộ tráo: lồng bảo vệ) bên ngoài thân thể hắn, hộ tráo này chính là thứ mà Tiêu Diêu chân nhân đã phải hao phí mất một phần năm chỗ năng lượng của mình mà bố trí thành.

- Lên tiếp nào!

Lý Dương không thể đặt hết hi vọng vào quang tráo (quang tráo: lồng ánh sáng) phòng ngự này được, đạo phách trong thể nội hắn rung động một trận, một luồng đạo mang cường đại lại một lần nữa xuất ra, đạo phách hộ thể lại được hình thành.

- Xèo xèo...

Đạo mang hộ thể và thiên lôi thiểm điện không ngừng va chạm mãnh liệt mà phát ra những tiếng “xèo xèo”, đồng thời Lý Dương cũng điên cuồng án chiếu theo quỹ đạo của “Như Phong Tựa Bể” để làm tan biến lực công kích.

Tuy nói thì dài nhưng từ khi lớp đạo mang hộ thể thứ nhất vỡ nát đến khi lớp thứ hai được hình thành có lẽ còn chưa đến một phần trăm giây, nó chỉ là trong chớp mắt mà thôi.

Bỗng dưng, đạo mang hộ thể chợt nhẹ nhàng đi rất nhiều.

Năng lượng của đạo thiên lôi thứ hai đã tiêu thất rồi!

Khi Lý Dương nhìn thấy mấy trăm đạo thiên lôi thiểm điện trên bầu trời lại chuẩn bị đánh xuống, thân hình hắn lập tức sử dụng Xuyên Vân Toa Vụ mà hóa thành làn gió lao đi, từng đạo tàn ảnh liên tục hình thành, xác suất thiên lôi đánh trúng thân thể hắn là quá thấp.

Không biết tại sao, công kích của thiên lôi trong Ngũ Lôi Thiên Phật trận càng thêm dày đặc. Chuyện Lý Dương lần này gặp phải những đợt công kích dày đặc như vậy tịnh không phải vì vận khí của hắn không tốt, tất cả mọi người bình thường cũng đều sẽ gặp phải tình huống như thế này.

Tứ đại cao thủ Tiêu Diêu tán nhân, Nam Cung Lam, Tăng Phong, Hữu Di khi đối mặt với sự công kích của thiên lôi đều chẳng cần né tránh, cho dù là hai đạo thiên lôi đồng thời đánh lên thân mình thì bọn họ cũng có thể chịu được. Trong bốn người bọn họ, công lực của Tiêu Diêu tán nhân có lẽ là thấp nhất.

Nhưng tu vi tâm cảnh của Tiêu Dao tán nhân lại đã đạt đến cảnh giới Thiên quân, tốc độ hồi phục của y lại là nhanh nhất. Năng lượng tiêu thoát khi phải ngăn cản thiên lôi được hồi phục lại cực kỳ nhanh chóng.

Cho dù là thỉnh thoảng gặp phải ba đạo thiên lôi đồng thời oanh kích bọn họ cũng có thể né tránh một chút qua bên cạnh rồi chấp nhận đón đỡ tất cả những đạo thiên lôi khác công kích.

Bốn người này có thể coi là thoải mái nhất.

Bên trong đại trận này, Lý Dương có thể tính là người phải nhận ít thiên lôi nhất. Cho dù là tốc độ công kích của thiên kiếp vô cùng nhanh, nhưng phản ứng của Xuyên Vân Toa Vụ lại càng nhanh hơn, cơ hồ như khi thiên lôi vừa đánh xuống thì Lý Dương liền làm động tác né tránh, hệt như Lý Dương có thể dự đoán được sự công kích của thiên lôi vậy.

Lý Dương cũng chẳng biết tại sao mình lại có được phán đoán như vậy, có lẽ đây là một chút thành quả của việc hắn đã nghiên cứu thiên đạo.

Trong đại trận, bốn đại cao thủ cấp biệt bọn Tiêu Diêu tán nhân là nhẹ nhàng nhất, sau đó là đến Lý Dương.

Rồi sau đó là đến Ngọc Minh chân nhân là Thiết Oa chân nhân, trong Ngũ Lôi Thiên Phật đại trận này có tiên nguyên lực của Tiên đế làm trận cơ (trận cơ: căn cơ của trận pháp), hơn nữa xung quanh hoàn toàn được bao phủ bởi tiên nguyên lực của Tiên đế, cho nên cho dù thiên lôi có oanh kích lợi hại hơn nữa thì cũng chẳng ảnh hưởng được tới không gian.

Trong sự bảo hộ của Quy Nguyên châu, Ngọc Minh chân nhân cũng có thể miễn cưỡng đối phó với hai đạo thiên lôi, Thiết Oa chân nhân là tán tiên đã độ qua tám lần thiên kiếp, trừ tứ đại cao thủ Đại La kim tiên ra thì y là đệ nhất cao thủ.

Sau hai người bọn họ là đến Độc Giác Long Tê Chân Tất, Huyền Thiết Kiếm Hùng Sa và Cửu Vĩ Yêu Hồ Tuyết Cơ. Theo đạo Lý, Cửu Vĩ Yêu Hồ Tuyết Cơ này tuyệt không thể nhẹ nhàng như vậy, may mà ả có tam đại yêu thú kia thỉnh thoảng giúp đỡ.

- Cảm ơn Chất Tất đại ca!

Thần thức của Tuyết Cơ truyền âm cho Độc Giác Long Tê Chân Tất, Độc Giác Long Tê Chân Tất mỉm cười một cái, tiếp đó không nói gì nữa.

Còn Kim Kiếm tôn giả ngược lại lại không bằng tứ đại yêu thú, một là vì y cũng chỉ là tán tiên độ qua bảy lần thiên kiếp, hai là vì tiên kiếm của y tịnh chẳng thể dùng để phòng ngự được, còn may là sư tôn của y Nam Cung Lam là đệ nhất cao thủ ở đó, Đại La Kim Tiên hậu kỳ, do đó y cũng được bảo hộ!

- Oành! Oành! Oành! Oành! ...

Thiên lôi đánh xuống càng thêm dày đặc.

Tứ đại yêu thú vừa rồi còn miễn cưỡng chống đỡ được cũng đã bắt đầu bị co chân bó gối.

- Xoẹt!

Độc Giác Long Tê Chân Tất nhú mày lại, tiếp đó hắn truyền âm đi:

- Sa, đến người rồi đó!

Mắt Tuyết Cơ đỏ lên, long lân (long lân: vẩy rồng) của Độc Giác Long Tê Chân Tất đã bị đánh cho vỡ tan mà lộ cả máu thịt ta, thậm chí còn có thể nhìn thấy của sương bên trong. Hiển nhiên hắn đã bị trọng thương, nhưng Chân Tất lại không nói gì, đạo đạo quang mang từ bụng hắn lấp lóe lên, các mảnh long lân lại một lần nữa dài ra.

Huyền Thiết Kiếm Hùng Sa liếc nhìn qua Độc Giác Long Tê Chân Tất, tiếp đó hắn điểm điểm đầu rồi đến bên cạnh Tuyết Cơ.

- A!

Một tán tiên ẩn thế tròn một tông phái nào đó cất lên một tiếng kêu thảm thiết rồi lập tức hóa thành cát bụi. Từ đó, trừ mấy người ở Thượng Thanh cung, Thục Sơn kiếm phái, tứ đại yêu thú và Tiêu Diêu tán nhân ra, trong tất cả các tông phái khác và các tán tiên độc lai độc vãng chỉ còn lại có hai người.

Hai vị tán tiên này công lực hiển nhiên rất cao, cũng là những siêu cấp thủ đã độ qua bảy lần thiên kiếp tán tiên. Bình thường bọn họ tịnh không hề có danh tiếng gì, bởi vì bọn họ đều ẩn thế, không hề để ý đến danh tiếng. Nhưng khi đối mặt với loại kỳ vật cái thế trong Vân Vụ sơn, bọn họ cũng đã tới rồi!

- Ngũ lôi thiên phạt này sao mãi mà không hết a!

Lý Dương cũng cảm thấy vô số áp lực, thiên lôi ở đây càng ngày càng dày đặc, vừa rồi hai đạo thiên lôi cùng công kích đã là hiếm gặp rồi, bây giờ hai đạo thiên lôi cùng công kích đã là bình thường, thậm chí ba đạo thiên lôi cùng công kích cũng đã xuất hiện.

Tất cả mọi người đều cảm thấy tình hình không ổn.

- A!

Kim Kiếm tôn giả bỗng dừng kinh hãi kêu lên, vừa rồi có hai đạo thiên lôi đánh tới lão, nhưng lão không tránh kịp và bị một đạo đánh trúng người. Đột nhiên lại có thêm một đạo thiên lôi đánh xuống, về năng lực phòng ngự, thậm chí Kim Kiếm tôn giả còn chẳng bằng được Lý Dương. (Lý Dương có quang tráo hộ thể và Như Phong Tự Bế- tác giả)

- Hay!

Nam Cung Lam thấp giọng quát lên một tiếng, một đạo kim quang bắn thẳng về phía đạo thiên lôi vừa rồi, một trận oanh oanh vang lên, đạo thiên lôi đã bị Nam Cung Lam một kiếm chấn tan.

- Cảm ơn sư tôn!

Thần thức của Kim Kiếm tôn giả truyền âm đi, lúc này nói chung là chẳng thể nói kịp được, dùng thần thức chuyển lời là được rồi. Tiếp đó lão liền ngưng thần chăm chú nhìn vào những đạo thiên lôi bên trên.

Phía trên nham động có vô số đạo kim quang lấp lóe, không biết đạo kim quang này đến lúc nào mới kết thúc.

- Xem ra Ngũ Lôi Thiên Phạt đại trận này sẽ còn hoạt động rất lâu nữa!

Hạng Vũ cảm thán nói, hẳn là người duy nhất trong bao nhiêu người ở đây không bị thiên lôi chăm sóc. Hẳn tử mị quan sát đại trận, đột nhiên hẳn phát hiện...

Trong nhiều đạo thiên lôi oanh kích xuống như vậy, trừ một vài đạo bị ngạnh kháng mà tiêu thất ra, tất cả những đạo thiên lôi khác sau khi đánh xuống dưới đất lại thuận theo tiên nguyên lực trên mặt đất mà tụ tập đến trận cơ cơ của trận pháp ngũ hành này, năng lượng của thiên lôi cũng lại một lần nữa được tụ tập.

Nói cách khác, nếu không chính diện hủy diệt đi năng lượng của thiên lôi thì nó căn bản sẽ không dừng lại.

Hạng Vũ lập tức truyền ngay tin tức này cho Lý Dương.

Lý Dương vừa có được tin này, sau nháy mắt trong đầu đã nghĩ ra biện pháp xử lí, hắn lập tức truyền tin cho nghĩa phụ và bảo nghĩa phụ hắn truyền tin cho người của Thượng Thanh cung và Thục Sơn kiếm phái.

Tăng Phong, Hữu Di, Nam Cung Lam ba người vừa nhận được tin tức này thì liền quét thần thức qua một lượt, quả nhiên họ phát hiện đây đúng là sự thực.

- Nam Cung, chúng ta cùng lên ngạnh kháng một ít thiên lôi nhé!

Tăng Phong không muốn chỉ có phụ thê mình chịu thiệt, hắn bèn lập tức dùng thần thức nói chuyện với Nam Cung Lam.

- Được!

Nam Cung Lam rất dứt khoát, hắn cũng hiểu, nếu cứ tiếp tục thế này thì chỉ lãng phí thời gian mà thôi.

- Oành! Oành! Oành! Oành!...

Thiên lôi càng thêm dày đặc.

Vợ chồng Tăng Phong Hữu Di và Nam Cung Lam ba người không tiếp tục tránh né nữa mà đã trực tiếp ngạnh kháng. Phàm là khi có dưới ba đạo thiên lôi cùng đánh xuống, bọn họ đều ngạnh kháng.

- Oành!

Thân thể Lý Dương lại một lần nữa run rẩy, chỉ trong mười giây ngắn ngủi hắn đã bị đạo thiên lôi thứ ba công kích đến rồi. Xác suất bị đánh trúng đã cao hơn lúc mới bắt đầu cả bốn năm lần, nguyên nhân là do thiên lôi càng ngày càng dày đặc. Đạo mang hộ thể của Lý Dương làm tiêu hao được quá nửa lực công kích của thiên lôi, sau đó nó liền thu nhỏ lại, chỗ lực công kích còn lại đều đánh đến quang tráo hộ thể, lực công kích khi đó đã chẳng còn ảnh hưởng được đến quang tráo hộ thể chút nào nữa.

- Oành...

Hai đạo thiên lôi liên tục đánh rơi một trung niên nhân áo xanh, tiên nguyên lực của người này đã hao tận quá nhiều, cuối cùng chỉ sao một lát đã bị hóa thành bụi phấn.

- Tuyết Cơ, cẩn thận!

Huyền Thiết Kiếm Hùng Sa vô cùng vội vã, chỉ thấy sau nháy mắt đã có tới gần mười đạo thiên lôi đánh tới Tuyết Cơ. Hắn chẳng quản gì nhiều mà lập tức ôm lấy ả ta, dùng Huyền Thiết Tinh thân của mình để bảo hộ cho Tuyết Cơ.

Hai đạo thiên lôi liên tục đánh lên thân thể Huyền Thiết Kiếm Hùng, một loạt những tiếng nổ kịch liệt vang lên.

Huyền Thiết Tinh trên thân thể Huyền Thiết Kiếm Hùng bị nổ tung quá nửa, máu tươi tuôn ra đầm đìa.

- Sa đại ca!

Tuyết Cơ vô cùng lo lắng.

- Con gấu ngốc nghếch!

Thiết Oa chân nhân thấy vậy liền lập tức thấp giọng chửi, thân hình lão lập tức lóe lên, một viên “Vân Thiên đan” đã được ném vào miệng Huyền Thiết Kiếm Hùng. Vân Thiên đan là đan dược tốt nhất mà Thiết Oa chân nhân phải thu thập nguyên liệu trong ba nghìn năm rồi mới luyện chế ra được. Đó là chỗ dựa quan trọng nhất của hắn khi độ kiếp, hiện nay đã có Hạnh Linh đan, Vân Thiên đan này liền trở thành loại linh đan tùy thân quan trọng thứ nhì của Thiết Oa chân nhân.

Vân Thiên đan không hổ là loại đan dược mà Thiết Oa chân nhân phải thu thập nguyên liệu trong ba nghìn năm mới luyện chế thành, hiệu quả đích xác không rồi. Thương thể của Huyền Thiết Kiếm Hùng lập tức đã tốt lên không ít, tay hắn vung ra, đám huyền thiết tinh vừa bị nổ tung và bay đi đã quay trở lại tay hắn, sau đó Huyền Thiết Kiếm Hùng liền bỏ vào miệng mà nuốt tất.

- Thiết Oa, cảm ơn người!

Huyền Thiết Kiếm Hùng không nói gì thêm nữa mà tiếp tục tránh né thiên lôi.

Bên cạnh Thiết Oa chân nhân chính là Tuyết Cơ Độc Giác Long Tê Chân Tắt đã bảo hộ Tuyết Cơ cả ngày giờ cũng đã trọng thương, hiện nay Huyền Thiết Kiếm Hùng cũng trọng thương rồi, trách nhiệm bảo hộ Tuyết Cơ giờ được đặt lên vai Thiết Oa chân nhân.

Tam đại yêu thú Huyền Thiết Kiếm Hùng, Độc Giác Long Tê, Thiết Quốc đều là những hồng hoang dị thú có nhục thể cực kỳ cường hãn, cả ba đều có cảm tình với Cửu Vĩ Yêu Hồ Tuyết Cơ, chỉ là bọn họ đều không nói rõ ra mà thôi.

Bốn người Nam Cung Lam, Tăng Phong, Hữu Di và cả Tiêu Diêu tán nhân đều không ngừng phá tan từng đạo từng đạo thiên lôi.

- Oành!

Lý Dương lại bị một đạo thiên lôi nữa đánh trúng, đao mang hộ thể đã chẳng còn được bao nhiêu năng lượng nữa rồi. Cho dù tốc độ hồi phục của Lý Dương nhanh, nhưng tốc độ tiêu hao lại càng nhanh hơn, đao mang hộ thể tựa hồ như sau nháy mắt đã vỡ nát, tiếp đó thiên lôi kích thẳng đến quang tráo hộ thể của hắn.

- Vù vù...

Một làn gió nhẹ thổi tới.

Gió! Trong nham động đã bị phong bế cũng có gió!

Tất cả mọi người đều sửng sốt, sau nháy mắt tất cả đều phát hiện ra có chuyện bất thường, tiếng thiên lôi sấm sét không ngừng ì oành trên không trung đã biến mất.

- Ngũ Lôi Thiên Phật đại trận ngưng lại rồi!

Một vị lão giả có hàng lông mi trắng xóa cảm thán nói, vị bạch mi lão giả này là tán tiên duy nhất ngoài nhóm người của Thượng Thanh cung, Thục Sơn kiếm phái và Tiêu Diêu tán nhân còn sống.

Sắc mặt tất cả mọi người đều rất khó coi.

Thượng Thanh cung chỉ còn lại có Tăng Phong, Hữu Di và Ngọc Minh chân nhân.

Thục Sơn kiếm phái còn thảm hại hơn, chỉ còn lại có Nam Cung Lam và Kim Kiếm tôn giả.

Tứ đại yêu thú ngoại trừ Thiết Oa chân nhân vẫn còn nguyên thực lực ra, Độc Giác Long Tê Chân Tắt và Huyền Thiết Kiếm Hùng đều đã toàn thân da thịt tươi rói, máu me tung tóe, hiển nhiên bọn họ đã trọng thương. Tuyệt Cơ tuy được mấy người đó bảo hộ nhưng thực lực phòng ngự nhục thể của Cửu Vĩ Yêu Hồ quả thật quá thấp, thực lực cũng đã tiêu hao mất quá nửa.

- Ánh sáng?

Đạo đạo tử sắc quang mang từ nơi thông đạo vốn bị phong bế truyền ra.

Từ trận kiếm ngâm truyền vào tai mọi người.

- Thần kiếm Tử Điện!

Tăng Phong, Hữu Di, Nam Cung Lam ba người mắt đều sáng lên, đồng thời cả ba đều hóa thành những luồng lưu quang mà trực tiếp lao thẳng vào thông đạo, Tiêu Diêu tán nhân cũng vội vã theo sao, mấy người khác cũng mau chóng bám theo y, chẳng ai muốn lưu lại đó cả, đã phải chịu qua nhiều khổ sở như vậy, lúc này còn ai muốn lưu lại chứ?

Xuyên qua thông đạo là một nham động nhỏ, trong cái nham động này lại có rất nhiều loại hoa cỏ, cũng có các loại thực vật màu xanh lục, trong nham động vô cùng sung mãn khí tức của sự sống.

Bất quá tại một bên tường vách của nham động lại có một cánh cửa cực lớn.

Cánh cửa này cao chừng hai trượng, rộng chừng ba trượng có dư, cơ hồ toàn bộ bức vách này đều là cánh cửa.

Mà đứng bên trong nham động này, vừa liếc mắt cái là có thể nhìn rõ được phía bên kia của cánh cửa là cái gì!

Đó là một hang núi trống rỗng vô cùng to lớn.

Bên trong hang núi có dòng suối đang róc rách chảy, hoa cỏ mọc khắp nơi, có những đám rêu màu bích lục, có những mỏm thạch nhũ, điều quan trọng nhất là... bên trong còn có một thanh thần kiếm.

Một thanh trường kiếm rất cổ xưa được cắm trên một khối đá đen thui vô cùng to lớn.

Thần kiếm phát ra từng trận kiếm ngân, vô số đạo kiếm khí lan tỏa ra, nhưng thần kiếm lại bị một cái quang tráo màu trắng bao phủ lại, hoàn toàn bị khốn trụ. Đến kiếm khí cũng chẳng thể thoát ra ngoài nổi, từng đạo điện xà tử sắc vây quanh thần kiếm, những tiếng “xèo xèo” không ngừng phát ra khiến người ta nổi cả da gà.

- Thần kiếm Tử Điện!

- A, thiên địa kỳ trân!

Sau nháy mắt, cơ hồ như tất cả mọi người đều lao vào trong lòng núi, nhưng nhanh nhất trong đó là mấy người Tăng Phong, Hữu Di, Nam Cung Lam và Tiêu Diêu tán nhân.

Khi bốn người họ vừa mới tiến đến cánh cửa, đột nhiên...

- Thần kiếm Tử Điện cũng chính là bán thần khí (một nửa là thần khí), muốn đoạt được nó thì chuẩn bị chết đi nhé, ha ha...

Một loạt những thanh âm sang sảng vang lên, tiếp đó hoàn toàn tiêu thất chẳng thấy đâu nữa.

Tất cả mọi người đều sửng sốt, mấy người Tiêu Dao chân nhân, còn có vị bạch mi lão giả kia nữa, người người đều vô cùng kích động.

Thần kiếm Tử Điện, bán thần khí, đó chính là một tiên khí siêu việt đang tồn tại, Tiêu Diêu tán nhân đột nhiên nhú mày lại, thanh âm kia rút cục là từ đâu mà tới, tâm cảnh tu vi của lão khá cao, khi đối mặt với thần kiếm vẫn còn có thể coi là trầm ổn, trong lòng lão thầm nghĩ, cho dù thế nào cũng không thể để Lý Dương gặp phải nguy hiểm.

- Lý Dương, con đừng đi vào!

Tiêu Diêu tán nhân quay đầu lại nói với Lý Dương.

180. Chương 27: Phúc Hè Họa Hề

Nhìn ánh mắt lúc này đã đỏ lên của Nam Cung Lam và Tăng Phong mấy người, trong lòng Lý Dương ngẫm cảm thán:

- Thần kiếm Tử Điện trước mặt, có lẽ mấy người Nam Cung Lam, Tăng Phong này sẽ giết sạch tất cả những người muốn cướp đoạt nó thôi.

Ngay lập tức, nhãn thần của Lý Dương đã nhìn về Tiêu Diêu tán nhân với vẻ vô cùng kiên định.

- Nghĩa phụ, người yên tâm, con sẽ không vào đó đâu!

Trên mặt Tiêu Diêu tán nhân lộ ra một nụ cười nhẹ.

- Nghĩa phụ, người phải cẩn thận đó!

Lý Dương nhìn về phía mấy người Tăng Phong, Nam Cung Lam đã lâm vào tình trạng mất kiểm soát thì liền nhập tức nhắc nhở nghĩa phụ mình.

Tiêu Diêu tán nhân vui vẻ cười rồi khẽ gật đầu, tiếp đó thân hình lão lóe lên rồi lao vào bên trong, Lý Dương thì an tâm đứng bên ngoài nham động mà xem tình hình tranh đoạt thần kiếm sẽ phát sinh.

Bên trong lòng núi trống rỗng.

- Róc rách, rách rách!

Tiếng suối chảy vang lên khắp trong lòng núi, thậm chí Lý Dương còn ngửi thấy mùi của những cọng rêu xanh tươi màu bích lục bên dòng suối, nó phẳng phất như mang theo mùi vị của những giọt sương đọng trên mặt đất lúc sáng sớm.

Chính giữa hang động trống rỗng trong lòng núi.

Thanh trường kiếm tử sắc trông rất cổ xưa được cắm trên một khối đá đen thui to lớn, những con tử sắc điện xà (rắn điện màu tím, ý chỉ những dòng điện) vây quanh, kiếm khí tung hoành, nhưng tất cả lại bị bạch sắc quang tráo hoàn toàn bao lấy.

- Oành! Oành! Oành! ...

Mấy người Nam Cung Lam, Tăng Phong đều lao lên như thiểm điện và công kích vào bạch sắc quang tráo, hiển nhiên ai cũng muốn kích tan cái quang tráo màu trắng kia ra rồi đoạt lấy thần kiếm.

- Cút đi chỗ khác!

Một đạo kiếm quang của Nam Cung Lam lóe lên, bạch mi lão giả nọ lập tức phải vất vả né tránh, tiếp đó những tiếng “xoẹt xoẹt” vang lên, y phục của bạch y lão giả đã bị chém rách tan, máu tươi bắn ra tung tóe. Lão giả đó vội vã lùi lại sau mấy chục mét.

Tăng Phong, Hữu Di cũng xuất ra những chiêu cực kì độc ác, vô số đạo kiếm quang chém đến mấy người Thiết Oa chân nhân. Hiển nhiên đám Đại La kim tiên này muốn giết hoặc đánh tàn phế mấy tiểu nhân vật này đi, nếu không khi mấy Đại La kim tiên tranh đoạt thần kiếm sẽ không dám phóng tay phóng chân mà đánh.

- Xoẹt!

Tiêu Diêu tán nhân một kiếm xuất ra, Ngọc Minh chân nhân nhân thần lập tức trở nên rã rời, tâm thần lão đã hoàn toàn bị chấn động.

- Bùm!

Thân thể Ngọc Minh chân nhân đã nổ tung, máu thịt bắn ra tung tóe, dưới Kiếm Chi Bi Sát của Tiêu Diêu tán nhân, Ngọc Minh chân nhân lập tức hóa thành tro bụi, một đạo quang mang lóe lên trên tay Tiêu Diêu tán nhân, Quy Nguyên châu đã ở trên tay lão.

- Ngọc Minh!

Tăng Phong đột nhiên nhìn thấy cảnh này, lập tức trong mắt hắn lóe lên một tia lạng lẹ, đồng thời một đạo quang mang bắn thẳng tới Tiêu Diêu tán nhân. Tiêu Diêu tán nhân chỉ khẽ mỉm cười rồi nhẹ nhàng tránh khỏi. Tăng Phong hai mắt đỏ bừng lên, Ngọc Minh chân nhân có chết, hắn cũng chẳng quan tâm.

Nhưng còn Quy Nguyên châu!

Quy Nguyên châu chính là trung cấp tiên khí, hơn nữa là một tiên khí có tính phòng ngự, so với tiên khí có tính công kích còn quý báu hơn. Quy Nguyên châu lại bị Tiêu Diêu tán nhân giết người đoạt vật ngay trước mắt mình, Tăng Phong lúc này giống như vừa ăn phải ruồi vậy (kiểu ví von của TQ), phần hận vô bì.

- Hừ, Tăng Phong, ngươi đừng có ở đây mà phát cuồng, trước nay Tiêu Diêu ta chưa từng coi ngươi ra gì đâu, muốn đánh nhau ư, lẽ nào ta lại sợ ngươi?

Tiêu Diêu tán nhân nuốt luôn Quy Nguyên châu xuống, tiếp đó cười lạnh nhìn Tăng Phong nói.

Hiện giờ, về công kích Tiêu Diêu tán nhân có Kiếm Chi Bi Sát, hơn nữa còn là dùng tiên kiếm Luyện Tâm công kích. Về mặt phòng ngự lại có Quy Nguyên châu, lão còn lo lắng cái gì nữa chứ? Với tu vi tâm cảnh đạt tới Tiên Quân tiền kì của lão mà thôi động Kiếm Chi Bi Sát thì có lẽ đến Tăng Phong cũng bị chấn động mà biến thành kẻ ngốc luôn.

Tăng Phong liếc nhìn Nam Cung Lam rồi lại nhìn qua Tiêu Diêu tán nhân, hắn hậm hực hừ lạnh một tiếng, tiếp đó không nói gì nữa.

Hắn hiểu được, nếu hắn động thủ với Tiêu Diêu tán nhân, Nam Cung Lam mà ở một bên đánh lén, lúc đó thì không ổn rồi, cuối cùng không phải là Nam Cung Lam được thoải mái sao? Lần này tới Phạm Nhân giới chỉ là vì thần kiếm Tử Điện, so với thần kiếm Tử Điện thì Quy Nguyên châu chẳng đáng là gì nữa rồi.

Do chuyện Tiêu Diêu tán nhân giết chết Ngọc Minh chân nhân, cướp đoạt Quy Nguyên châu nên cuộc chiến đầu vừa rồi đã ngưng lại.

Tứ đại yêu thú Thiết Oa chân nhân, Tuyết Cơ, Chân Tắt, Sa đều đã trọng thương rồi, nếu còn tiếp tục bị mấy Đại La kim tiên tiếp tục công kích thì có lẽ bọn họ đều coi như xong, Thiết Oa chân nhân lập tức lấy ra Vân Thiên đan và đưa cho ba yêu thú kia.

Kim Kiếm tôn giả lạnh lùng nhìn Đại La kim tiên Hữu Di, một kiếm vừa rồi của Hữu Di chút nữa đã giết chết hắn. Nếu không phải là có Kim Kiếm tôn giả có tiên kiếm Tường Kim thì có lẽ lão đã chết ngay tức khắc rồi. Người đáng thương nhất lúc đó chính là vị bạch mi lão giả kia, chẳng có ai giúp đỡ, nhưng lão cũng có thể coi là có cốt khí, lão nhìn trừng trừng vào Nam Cung Lam rồi đứng vào một góc mà chậm rãi tính tu để hồi phục thương thế.

- Giết hay lắm, lão gia hỏa Ngọc Minh chân nhân này đáng chết lắm rồi, hừ hừ!

Lý Dương đang đứng trong nham động quan chiến lộ ra vẻ rất cao hứng, đặc biệt là sau khi nhìn thấy nghĩa phụ hắn giết chết Ngọc Minh chân nhân, cướp lấy Quy Nguyên Châu.

- Bạch sắc quang tráo kia không ngờ lại có sức phòng ngự kinh khủng như vậy!

Lý Dương nhìn lớp quang tráo màu trắng kia, trong lòng cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Bạch sắc quang tráo vẫn y nguyên như cũ.

Chịu qua một loạt công kích, bạch sắc quang tráo kia vẫn không chịu một chút ảnh hưởng nào.

Nam Cung Lam, phu thê Tăng Phong và Hữu Di, Tiêu Diêu tán nhân bốn người vây quanh thần kiếm Tử Điện.

Mấy người Kim Kiếm tôn giả, tứ đại yêu thú, bạch mi lão giả đều đứng ở phía sau, khuôn mặt người nào cũng lộ ra vẻ khó coi. Tuy bọn họ cũng muốn tranh đoạt, nhưng trong lòng mỗi người cũng tự hiểu rằng thực lực bản thân còn chưa đủ, vừa rồi chỉ vì mình lao lên cho nên mới bị Đại La kim tiên công kích.

Lúc này đừng nhìn đám người này đều an phận đứng ngoài mà lầm, trên thực tế họ đều đã chuẩn bị ổn rồi, bất cứ lúc nào cũng có thể ra tay cướp đoạt. Đối mặt với thần kiếm Tử Điện, cho dù liều mạng cũng là đáng giá.

- Cửu Thiên kiếm điển, Long Biến kiếm điển thiên, phá!

Nam Cung Lam hừ lạnh một tiếng, một đạo kiếm mang kim sắc bỗng dưng không và hóa thành một con kim sắc cự long, lợi trảo và lân phiến (vẩy) của con kim sắc cự long này Lý Dương đều có thể nhìn thấy rõ ràng, trong lòng hắn không khỏi cảm thấy hoảng sợ. Ngay sau đó kim sắc cự long bèn ngậm lên một tiếng rồi từ trên không trung mãnh liệt đánh xuống, nó giống như một mũi lợi tiễn lao thẳng xuống, mục tiêu chính là ... bạch sắc quang tráo.

- Bùm!

Kim sắc cự long lập tức hóa thành những mảnh vụn và tiêu tan trong không gian.

Nhưng bạch sắc quang tráo kia cũng chỉ rung động có một chút, tiếp đó chẳng có động tĩnh gì nữa, không ngờ nó lại chẳng chịu chút ảnh hưởng nào.

- Không lấy ra chút thực lực thì đừng mong phá được cấm chế này, Nam Cung Lam, ngươi đừng nằm mơ nữa!

Tăng Phong cố ý nói, hắn và Hữu Di không xuất thủ mà ở bên cạnh quan sát, hắn đã nhìn ra rồi, cấm chế này muốn phá cũng chẳng hề dễ dàng, nó đã có thể khốn trụ được thần kiếm Tử Điện, muốn phá thì cần phải dùng đến không ít khí lực.

Tăng Phong đã chuẩn bị để dành lại một chút khí lực, vào thời khắc cuối cùng, khi tranh đoạt thần kiếm Tử Điện hắn sẽ xuất toàn bộ ra.

- Nam Cung, “Cửu Thiên kiếm điển” ngươi đã luyện đến thiên kiếm điển thứ năm Kiếm Hoàng, sau lại dùng chiêu thức của thiên kiếm điển thứ ba để công kích chứ? Ngươi cũng quá biết ẩn tàng thực lực đó!

Hữu Di bên cạnh cố ý nói.

Nam Cung Lam trong lòng có chút kinh ngạc, hắn luyện tới thiên thứ năm Kiếm Hoàng thời gian còn chưa lâu, tuy đây chẳng phải là bí mật nhưng kể cả là người ở Thục Sơn kiếm phái biết đến cũng chẳng phải là nhiều. Vậy mà bây giờ người của Thượng Thanh cung lại biết được. Hiển nhiên... hiển nhiên bọn chúng có ý đồ không tốt đối với Thục Sơn kiếm phái.

Cửu Thiên kiếm điển, thiên thứ năm Kiếm Hoàng, Nam Cung Lam tuy đã luyện thành, nhưng khi thi triển một chiêu ra cũng phải tiêu hao mất rất nhiều năng lượng. Nếu vì cái bạch sắc quang tráo này mà xuất ra một chiêu, như vậy sẽ bị tiêu hao mất quá nửa năng lượng, khi tranh đoạt thần kiếm sẽ rất bất lợi.

- Tăng Phong, Hữu Di, hai người muốn ta đi trước để lãng phí công lực sao? Đừng năm mơ nữa, muốn phá tan cấm chế này thì mọi người cùng xuất thủ, Nam Cung Lam ta không phải là kẻ ngốc đâu!

Giờ đã là lúc chẳng cần quan tâm đến chuyện mặt mũi, Nam Cung Lam cũng chẳng cần để ý gì nữa.

Tăng Phong mỉm cười quay đầu lại, hần liếc mắt nhìn Tiêu Diêu tán nhân nói:

- Tiêu Diêu đạo hữu, tại sao người cũng không xuất thủ vậy?

- Hừ!

Tiêu Diêu tán nhân khẽ cười lạnh, lão hừ một tiếng rồi quay đầu đi, căn bản chẳng thèm nhìn đến Tăng Phong một cái.

Lập tức, Tăng Phong, Hữu Di, Nam Cung Lam, Tiêu Diêu tán nhân bốn người tựa hồ như đã lâm vào cục diện bế tắc. Tất cả đều đã phát hiện ra, muốn phá được cái bạch sắc quang tráo này ra thật phần khó khăn, muốn phá ra nhất định phải tiêu hao mất quá nửa công lực, mà chẳng ai lại nguyện ý lãng phí công lực vào cái lúc này cả.

Nhưng, không phá cái bạch sắc quang tráo này ra thì lại chẳng thể động đến thần kiếm Tử Điện kia!

- Cục diện bế tắc!

Nhìn thấy tất cả, Lý Dương không khỏi mỉm cười, tiếp đó hắn lập tức ngồi xếp bằng xuống nền nham động, dù sao thì việc tranh đoạt thần kiếm tịnh không phải là trong một giờ nửa khắc là xong được.

Đột nhiên...

Một luồng năng lượng vừa cường đại vừa hùng hậu sau nháy mắt đã bao phủ lấy Lý Dương, Lý Dương phảng phất giống như một cánh buồm nhỏ trong biển lớn vậy. Dưới sức mạnh của biển cả, hắn chẳng còn chút sức phản kháng nào. Sức mạnh cường đại đó bao bọc lấy Lý Dương, tiếp đó là một loạt chấn động.

Còn lúc này, Tiêu Diêu tán nhân theo thói quen liếc mắt nhìn ra nham động bên ngoài, lão thường xuyên chú ý đến nơi đó, theo đạo lý thì Lý Dương cũng sẽ ở đó mà nhìn thấy tất cả bên trong.

Đột nhiên Tiêu Diêu chân nhân biến sắc.

- Lý Dương!

Thì ra Lý Dương vốn phải ở đó đã không thấy đâu nữa rồi, trong lòng Tiêu Diêu chân nhân lập tức cảm thấy vô cùng lo lắng, thân hình lão hóa thành một đạo thiểm điện mà lao thẳng ra ngoài nham động xem có chuyện gì xảy ra.

- Oành!

Thân hình Tiêu Diêu tán nhân phảng phất giống như đã va phải vật gì vậy, lão bị chấn cho rơi xuống đất, thì ra cánh cửa vốn không có chút trở ngại nào nay phảng phất giống như đã xuất hiện một cấm chế không thể nhìn rõ, Tiêu Diêu tán nhân đã chẳng còn biện pháp nào để đi ra.

- Lý Dương!

Tiêu Diêu tán nhân lập tức cảm thấy vô cùng lo lắng, lão tin rằng Lý Dương không thể chưa nói tiếng nào với lão mà đã đi rồi.

“Trong Vân Vụ sơn này trận pháp cấm chế trùng trùng, ta vốn cho rằng ở trong nham động đó thì sẽ an toàn, nhưng mà ngờ nơi đó cũng có cấm chế, Lý Dương khẳng định là đã dính phải một trận pháp cấm chế rồi!” Nghĩ đến đây, Tiêu Diêu tán nhân càng thêm lo lắng.

Đi đến Vân Vụ sơn, Tiêu Diêu tán nhân đã cảm thấy sự tình nơi đây không nằm trong tầm khống chế của mình nữa rồi.

Trong cái Ngũ Lôi Thiên Phật đại trận đó, vô luận là công kích thể nào cũng ko phá vỡ nổi bạch sắc quang tráo, bây giờ lại có cái cấm chế trong suốt không nhìn thấy được ở cửa này.

Tất cả những điều này nói lên rằng, sự tình ở Vân Vụ sơn này đã vượt ra ngoài sự không chế của Tiêu Diêu tán nhân.

- Phá!

Một đạo quang mang màu máu từ thân thể Tiêu Diêu tán nhân bắn ra, nó trực tiếp bắn vào cái cấm chế trong suốt đó. Quang mang hồng sắc đó chính là tiên kiếm Luyện Tâm mà Tiêu Diêu chân nhân hiếm khi lấy ra, tiên kiếm Luyện Tâm tuy chỉ là hạ phẩm tiên khí nhưng nó lại được dung hợp với tinh huyết của Tiêu Diêu tán nhân, do Tiêu Diêu tán nhân dùng tính mạng của bản thân mình song tu luyện chế.

Những tiên nhân khác thì đa phần đều là tìm lấy một thanh tiên kiếm, sau đó rồi luyện hóa và sử dụng, nhưng như vậy thì chẳng thể bằng được tiên kiếm Luyện Tâm mà Tiêu Diêu tán nhân dùng tính mạng rồi song tu luyện chế ra. Thanh tiên kiếm Luyện Tâm này chính là tính mạng của Tiêu Diêu tán nhân nên khi dùng thì uy lực của nó vô cùng to lớn, nhưng cũng không phải là không có khuyết điểm.

Một khi tiên kiếm Luyện Tâm vỡ nát thì Tiêu Diêu tán nhân cũng sẽ hồn phi phách tán, đây cũng là khuyết điểm của việc dùng tinh huyết bản mệnh để tiên hành song tu luyện chế.

- Phốc!

Năng lượng phản chấn mãnh liệt truyền lại, quá kịch liệt, Tiêu Diêu tán nhân thổ ra một ngụm máu tươi, nhưng đến máu tươi cũng chẳng thể phun qua khỏi cánh cửa, máu tươi bắn đến cấm chế trong suốt ở cánh cửa đó thì liền giống như va phải một lớp màng mỏng vậy.

Tiêu Diêu tán nhân trong lòng càng thêm lo lắng, rút cục là đã có chuyện gì xảy ra rồi?

Công lực của Lý Dương Tiêu Diêu tán nhân biết rõ, Lý Dương có thể tiến được vào đây phần lớn là do quang tráo phòng hộ mà lão đã phải dùng một phần năm năng lượng của mình để bố trí ra. Chỉ dựa vào bản thân Lý Dương thì chẳng có chút hi vọng nào để lao được đến đây, dù sao Lý Dương cũng chỉ mới tới Độ Kiếp kỳ mà thôi. Ấn chiếu theo sự an bài của trận pháp cấm chế, càng đi vào sâu thì càng lợi hại, có lẽ hiện nay Lý Dương đã gặp phải một đại trận còn lợi hại hơn Ngũ Lôi Thiên Phật rồi!

Ngũ Lôi Thiên Phật đại trận mặc dù chỉ là bỏ ra một phần thực lực thôi nhưng có thể giết chết được cả La Thiên Thượng Tiên trung kỳ cao thủ, ấn chiếu theo quy luật thì có lẽ Lý Dương sẽ gặp phải trận pháp cấm chế dùng để đối phó Đại La kim tiên cao thủ.

Nếu thật sự là như vậy thì Lý Dương căn bản chẳng còn chút sinh cơ nào!

Nghĩ đến đây, sắc mặt Tiêu Diêu tán nhân càng thêm khó nhìn.

- Phốc!

Một ngụm tiên huyết phun ra, sắc mặt Tiêu Diêu tán nhân đã trở nên đỏ bừng, quá nửa năng lượng trong thể nội lão ào ra, đây đã là một đòn cường đại nhất của lão rồi, huyết hồng sắc trên tiên kiếm Luyện Tâm càng thêm lẫm lẫm, tiên kiếm Luyện Tâm rung lên một trận mãnh liệt, tiếp đó đâm thẳng về cấm chế trong suốt không nhìn thấy được trước mặt.

- Bùm!

Tiêu Diêu chân nhân lại bị phản chấn một lần nữa, một ngụm máu tươi lại từ trong miệng trào ra, sắc mặt lão sau nháy mắt đã trở nên trắng bệch cấm chế trong suốt kia căn bản chẳng bị một chút ảnh hưởng nào, một kích cường đại nhất của Tiêu Diêu chân nhân đánh tới mà cấm chế trong suốt đó không hề bị ảnh hưởng chút nào?

Chênh lệch thật sự quá lớn!

- Tiêu Diêu đạo hữu, bỏ đi, những đại trận tại Vân Vụ sơn này đều là do Tiên đế Thiên Nhân Tử dựng ra, trận pháp cấm chế mà y bố trí ra, cho dù là tùy tiện bố trí thì mấy người chúng ta cũng chẳng thể phá nổi, chúng ta chỉ có thể tiếp nhận thôi!

Nam Cung Lam khuyên bảo.

- Tiên đế?

Tiêu Diêu chân nhân trong lòng chấn động, thực lực thật sự của mình bất quá mới chỉ là Đại La kim tiên tiền kỳ, cảm chế đại trận mà Tiên đế bố trí ra mình có cơ hội phá nổi sao? Điều này giống như, một con kiến so với một con rồng vậy, liệu có chút khả năng nào không?

- Lý Dương!

Trong lòng Tiêu Diêu tán nhân càng thêm sợ hãi, lão còn nhớ những lời lão nói với Áo Quang chân nhân lúc ban đầu khi tiến vào Vân Vụ sơn, lúc đó Tiêu Diêu tán nhân rất tự tin mà nói với Áo Quang chân nhân và tán tiên Lãnh Vũ rằng lão có thể bảo hộ được cho Lý Dương, cho nên mới mang Lý Dương vào trong, nhưng bây giờ...

Nghĩ đến đây, trong lòng Tiêu Diêu tán nhân nổi lên một sự áy náy vô cùng mãnh liệt.

- Lý Dương, con trai của ta, nghĩa phụ có lỗi với con a!

Tiêu Diêu tán nhân phẳng phất như sau nháy mắt đã tan vỡ vậy, lão quỳ trước cảnh cửa, nước mắt tuôn trào.

Nhưng lúc này, tại một nơi khác.

Lý Dương vừa bị cơn lốc năng lượng hùng hậu đó cuốn đi, giờ “bịch” một phát và rơi xuống đất, hấn chậm rãi định thần lại và ngẩng đầu lên cẩn thận quan sát bốn phía...

181. Chương 28: Cước Đạp Thanh Vân

- Vân sàng (giường mây)? Tiên đế mới có thể ngưng kết thành vân sàng, lẽ nào chủ nhân của nơi đây vốn là một cao thủ cấp bậc Tiên đế hay Đại tôn?

Thanh âm lộ rõ vẻ chấn kinh của Hạng Vũ vang lên trong đầu Lý Dương.

- Vân sàng? Đó là cái gì vậy?

Lý Dương sửng sốt hỏi.

- A, Hoàng Vưu Đại tôn tại thượng, chủ nhân thực sự của nơi này là ai đây? Không ngờ lại đã đạt đến cảnh giới có thể đem vân sàng luyện chế thành Thanh Vân (thanh vân có nghĩa là đám mây xanh, nhưng ở đây nó là một loại pháp bảo), việc này, việc này cần bao nhiêu thời gian a, nhưng lẽ nào y lại nỡ tùy ý để Thanh Vân lại đây? Cho dù là Tiên đế cũng không nỡ rời Thanh Vân a! Cước đạp Thanh Vân có thể bay lên chín tầng mây trong nháy mắt, trời ạ!

Hạng Vũ không trả lời trực tiếp câu hỏi của Lý Dương, hấn chỉ không ngừng chấn kinh thốt lên mà thôi.

Vân sàng, vân sàng thì chỉ có thể nói lên rằng chủ nhân thực sự của thạch thất này là Tiên đế, nhưng khi vân sàng giống hệt như một đám mây xanh thì lại là chuyện khác.

Vân sàng bình thường chỉ là do các đám mây tập kết lại mà thôi, nhưng để luyện chế một chiếc vân sàng thành “Thanh Vân” thì cần phải hao phí bao nhiêu thời gian, bao nhiêu tiên nguyên lực tinh thuần đây?

Vô luận Ma đế hay Tiên đế, bọn họ đều có pháp bảo để di chuyển riêng của mình. Ma đế ngồi trên vân sàng, khi luyện đến cảnh giới “Hắc Vân” thì nó sẽ trở thành công cụ phi hành tốt nhất. Còn Tiên đế thì là luyện vân sàng đạt đến “Thanh Vân” cảnh giới.

Nhưng để luyện vân sàng biến thành Thanh Vân, cho dù là cao thủ cấp bậc Tiên đế hậu kỳ thì cũng phải cần thời gian cả trăm vạn năm, ai lại nỡ tùy ý để “Thanh Vân” của mình lại đây chứ?

- Đây chính là Thanh Vân a. Rút cục là vị Tiên đế nào đặt nó ở đây mà không mang theo bên mình vậy?

Đầu óc Hạng Vũ như muốn nổ tung ra.

Cước đạp Thanh Vân có thể bay lên chín tầng trời trong nháy mắt.

Đây là một câu nói được truyền khắp Tiên giới, nhưng trước nay chưa ai từng tận mắt nhìn thấy tốc độ của nó nhanh đến thế nào. Có lẽ chỉ có tốc độ của thần khí Xích Tiêu được hợp thành từ sáu thanh thần kiếm mới có thể nhanh hơn nó. Đương nhiên sáu thanh thần kiếm đó chỉ có duy nhất một bộ, thần khí Xích Tiêu bản thân đã là thần khí có tốc độ nhanh nhất trong lục giới rồi.

Hạng Vũ lại không biết rằng, Tiên đế Thiên Nhân này có tất cả sáu phân thân tại các khu vực khác nhau ở Phàm Nhân giới. Một phân thân của lão ở Côn Luân tiên cảnh ngồi trên vân sàng cả trăm triệu năm, với thời gian trăm triệu năm. Luyện chế vân sàng thành “Thanh Vân” là một chuyện rất dễ dàng.

Lại thêm Tiên đế Thiên Nhân có sáu phân thân, mỗi phân thân đều luyện chế ra “Thanh Vân”. Đối với Tiên đế Thiên Nhân Tử mà nói, Thanh Vân cũng chẳng là gì, huống chi trừ Đại tôn của các giới ra, còn chưa có ai có đủ bản lĩnh để ép Thiên Nhân Tử đến mức phải bỏ chạy. Thân thể gốc của lão cũng có một “Thanh Vân”, lúc này lão đã ảo hóa ra thành sáu phân thân, mỗi phân thân lại có một Thanh Vân, cho nên cái Thanh Vân này lão cứ tùy tiện đặt ở đây mà không mang đi.

- Đáng tiếc quá...

Hạng Vũ đột nhiên cảm thán mà thốt lên.

Lý Dương cho đến giờ vẫn chưa hiểu đầu cua tai nheo ra sao, chẳng biết rút cục Hạng Vũ đang nghĩ cái gì.

- Đáng tiếc cái gì?

Lý Dương dò hỏi.

Hạng Vũ cười khổ nói:

- Lý Dương, người nên biết Thanh Vân này chỉ Tiên đế mới có khả năng luyện chế ra. Hơn nữa, chỉ cần luyện hóa xong, khi điều khiển thì tốc độ thậm chí còn nhanh hơn cả thượng phẩm tiên khí. Có lẽ cũng chỉ có thần khí Xích Tiêu được hợp thành từ sáu thanh thần kiếm mới có thể vượt qua nó thôi.

- Nhanh vậy sao?

Hai mắt Lý Dương lập tức sáng lên.

Tốc độ là cái mà Lý Dương vô cùng coi trọng, chỉ riêng Xuyên Vân Toa Vụ Lý Dương đã bỏ vào rất nhiều tâm tư để nghiên cứu rồi. Nếu Thanh Vân này có thể nhanh được như vậy, đó chẳng phải là một sự tình vô cùng mỹ diệu sao?

- Cước đạp Thanh Vân có thể bay lên chín tầng trời trong nháy mắt! Đây chính là một câu nói rất phổ biến tại Tiên giới, bất quá cũng có Tiên đế mới có thể luyện chế ra Thanh Vân, cước đạp Thanh Vân cũng chỉ có người đủ trình độ mới đạp được!

Hạng Vũ nói.

Lý Dương hai mắt tròn tròn, bay lên chín tầng trời trong nháy mắt.

Nháy mắt là bao nhiêu thời gian? Chín tầng trời cao đến thế nào?

Tuy đây chỉ là lời nói thổi phồng, nhưng cũng có thể từ đó mà tưởng tượng ra tốc độ của Thanh Vân.

- Bá Vương, Tiên đế đó đã thi triển mật pháp đưa ta đến đây. Vậy nếu ta lấy Thanh Vân chắc ông ta cũng không có ý kiến gì chứ nhỉ!

Trong lòng Lý Dương vô cùng vui vẻ, hần lập tức chuẩn bị luyện hóa Thanh Vân này trước rồi tính, có thể nói đây chính là thứ bảo bối để chạy trốn a.

- Lý Dương, Thanh Vân này luyện chế rất đơn giản, đáng tiếc, nếu là Hắc Vân thì người có thể luyện hóa. Chỉ là, đây là Thanh Vân, chỉ có tu tiên giả hoặc tiên nhân mới có thể luyện hóa. Thanh Vân có tính bài xích các loại năng lượng kiểu như ma sát lực và yêu nguyên lực.

Hạng Vũ cảm thán nói, hần cũng chẳng còn cánh nào. Thanh Vân này là do Tiên đế Thiên Nhân Tử dùng tiên nguyên lực tinh thuần của lão rồi luyện chế trong cả trăm triệu năm mà ra, nếu không phải là cùng một loại năng lượng thì làm sao có thể luyện hóa đây?

Lý Dương vô cùng ngạc nhiên.

- Không biết nếu ta dùng đao mang thì có được không?

Lý Dương đột nhiên nói.

Đao phách của Lý Dương cho dù là hấp thụ loại năng lượng gì cũng đều có thể tôi luyện, nó đã từng hấp thu ma sát lực để tôi luyện, cũng đã từng hấp thu loại tiên thiên chân khí phổ thông nhất để tôi luyện, cũng đã từng hấp thu năng lượng của Huyết tộc để tôi luyện. Năng lượng của đao mang tinh thuần đến cực đoạn, nó hoàn toàn khác với tiên nguyên lực, cũng hoàn toàn khác với ma sát lực.

- Nói không chừng được đó!

Trong lòng Hạng Vũ chấn động, hẳn cũng biết nguyên lí của phi đao nhập đao, đó là thông qua việc “Chu Thiên Càn Khôn viên cầu” dùng Hỗn Độn chi đạo sau đó tiến hành tôi luyện đến mức cực đoạn, nó giống như tinh thiết đã được trải qua cả trăm lần tôi luyện vậy.

Không cần biết là loại năng lượng gì, vô luận là tiên nguyên lực hay là ma sát lực hoặc là thiên địa linh khí hay năng lượng của dị tộc đều có thể luyện chế thành đao mang.

Đao mang cũng là một loại năng lượng, rút cục nó được tính là loại năng lượng gì thì đến Hạng Vũ cũng không biết được.

- Lý Dương, mau thử xem, không chừng có thể luyện hóa đó!

Hạng Vũ lập tức thúc dục, nếu Lý Dương thật sự có thể luyện hóa, lúc đó thì hơi to rồi, đây là Thanh Vân a.

Lý Dương lập tức tiến đến bên cạnh Thanh Vân.

Tựa hồ như Lý Dương đã va phải cái gì đó, đột nhiên...

- Không tồi, có thể vượt qua Ngũ Lô Thiên Phật đại trận cũng có thể coi là có chút thực lực, nhìn thấy thần kiếm mà lại không tiến vào cướp đoạt, tâm tính không tồi, không phải là kẻ tham lam. Đồ vật trong mật thất này của ta đều sẽ thuộc về người. Ha ha, trên đám mây xanh đó có một ngọc giản, bên trong có ghi lại tỷ mỉ một số chuyện mà ta giao cho người!

Thanh âm của Tiên đế Thiên Nhân Tử vang lên.

Thanh âm giống như vang lên từ trong thạch thất vậy, Lý Dương cũng chẳng biết chính xác được thanh âm này rút cục từ đâu mà tới.

- Ha, Lý Dương, xem ra chủ nhân thực sự của thạch thất này đã hạ một cấm chế. Khi ở trong nam động người không đi tranh cướp thần kiếm cũng có thể coi là phúc phận a, đây là quan hệ nhân quả, thật sự là kỳ diệu a. Thôi, Lý Dương người hãy thu lấy Thanh Vân trước rồi hãy nói!

Lý Dương gật đầu.

Thân thể hắn vọt lên, loáng cái đã ở trên Thanh Vân. Trên Thanh Vân, Lý Dương lập tức phát hiện ra một miếng ngọc giản.

Lý Dương lập tức khoanh chân ngồi xuống, tay nắm chắc ngọc giản, thân thần từ từ nhập vào bên trong.

- Cái gì? Còn có sáu thanh tiên kiếm và một chiếc túi Tiểu Càn Khôn?

Tâm thần Lý Dương vừa tiến nhập vào ngọc giản thì liền có được tin tức này. Bên trong ngọc giản nói về cách làm thế nào để sử dụng được tiên khí Xích Tiêu (hàng nhái thì được gọi là tiên khí Xích Tiêu, đồ thật thì vẫn là thần khí Xích Tiêu), cũng nói cách làm thế nào để sử dụng túi Tiểu Càn Khôn.

Tiên khí Xích Tiêu, phỏng chế theo thần khí Xích Tiêu mà thành, là trung phẩm tiên khí. Nó là sáu hạ phẩm tiên khí, lần lượt là tiên kiếm Bạch Hồng, tiên kiếm Tử Điện, tiên kiếm Ích Phong, tiên kiếm Bách Lý, tiên kiếm Thanh Minh, tiên kiếm Lưu Tinh. Khi dung hợp sáu thanh tiên kiếm này lại thì sẽ thành tiên khí Xích Tiêu, tốc độ của nó so với thượng phẩm tiên kiếm còn nhanh hơn một chút.

Túi Tiểu Càn Khôn, không gian bên trong thậm chí có thể giấu cả một ngọn núi, trừ công năng trữ tàng đồ vật ra nó còn có thể thu người vào trong, sau đó dùng chân hỏa trong thể nội luyện hóa giết chết đối phương.

- Tiên khí Xích Tiêu? Túi Tiểu Càn Khôn, Hoàng Vưu đại tôn tại thượng. Vị Tiên đế này rút cục là ai đây, không ngờ lại có thể phỏng chế được thần khí Xích Tiêu và thần khí túi Tiểu Càn Khôn? Năm đó túi Tiểu Càn Khôn vừa xuất hiện thì đã có cả trăm nghìn cao thủ Ma giới bị hút vào trong, sau đó trực tiếp bị luyện hóa, cái túi Tiểu Càn Khôn này không ngờ cũng có được công năng đó a! Thần khí Xích Tiêu là thần khí có tốc độ nhanh nhất. Thanh thần kiếm Tử Điện kia chỉ là một trong sáu thanh thần kiếm mà thôi. Tiên khí Xích Tiêu được phỏng chế mà thành cũng có tốc độ rất không tầm thường, đẳng cấp trung phẩm tiên khí, không ngờ lại còn nhanh hơn cả thượng phẩm tiên kiếm một chút!

Hạng Vũ đã chấn kinh rồi.

Lý Dương cũng chấn kinh y như vậy.

- Đúng rồi, cái túi Tiểu Càn Khôn này và sáu thanh tiên kiếm ở chỗ nào vậy nhỉ?

Lý Dương lập tức cẩn thận nhìn khắp nơi trong căn thạch thất, vừa rồi hắn đã nhìn sơ lược qua một lượt nhưng chẳng hề thấy gì.

- Kia!

Hai mắt Lý Dương lập tức sáng lên, thân hình hắn lóe lên, từ trên Thanh Vân hạ xuống, trực tiếp bay đến một góc của thạch thất. Màu sắc của cái túi Tiểu Càn Khôn này và màu sắc của nền thạch thất gần giống nhau, nó lại được tùy tiện vớt trên mặt đất, không nhìn kỹ thì chẳng thể nhìn ra. Bên cạnh túi Tiểu Càn Khôn chính là sáu thanh tiên kiếm.

- Một chiếc túi nhỏ như vậy mà có thể thu được cả một ngọn núi vào sao?

Lý Dương có chút khó tin, thực tế cũng chẳng thể trách hắn được, những tiên khí có thể chứa đồ thật sự quá hiếm gặp. Cho dù là ở tại Tiên giới cũng khó mà có được, còn về Ma giới thì càng chẳng cần phải nói. Luận về luyện đan, luyện khí thì Ma giới còn kém xa Tiên giới, bất quá nếu luận về nhục thể công kích, luận về thân pháp thì Tiên giới lại không bằng Ma giới.

Lý Dương cầm lấy túi Tiểu Càn Khôn, trên mặt lộ vẻ khó tin.

- Ha ha, Lý Dương, ngươi đừng có không tin, ngươi nên biết sự lợi hại của thần khí Túi Càn Khôn? Chứa một ngọn núi? Hừ hừ, chỉ cần công lực đủ cao thì cho dù là chứa núi hay chứa biển cũng chỉ là việc vô cùng đơn giản, cho dù là trời đất cũng có thể thu vào được!

Hạng Vũ cười lớn nói.

Thần khí Túi Càn Khôn trong truyền thuyết vô cùng lợi hại, Hạng Vũ cũng đã biết được sự lợi hại của nó, trong trận đại chiến trăm triệu năm trước, tuy lúc đó Hạng Vũ còn chưa ra đời nhưng hắn đã được nghe nói qua rồi, thần khí Túi Càn Khôn lúc đó vô cùng nổi tiếng.

- Còn ngậy ngốc đứng đó làm gì? Không luyện hóa đi?

Hạng Vũ thúc dục.

Lý Dương lúc này đã vô cùng kích động rồi.

Một kiện trung phẩm tiên khí Xích Tiêu, tốc độ còn nhanh hơn cả thượng phẩm tiên khí, đương nhiên về mặt công kích thì sẽ yếu hơn một chút.

Một kiện trung phẩm tiên khí Tiểu Càn Khôn, có thể chứa cả một ngọn núi vào trong, thậm chí còn có thể trực tiếp hút người vào rồi dùng chân hỏa của bản thân luyện hóa giết chết.

“Không, trung phẩm tiên khí Xích Tiêu này thì cứ lấy trước đã, tạm thời không luyện hóa vội. Tiên khí Xích Tiêu này chỉ là có tốc độ nhanh thôi, về mặt công kích có lẽ cũng chỉ xấp xỉ với đao mang của mình thôi, nếu đã như vậy thì chỉ cần luyện hóa Thanh Vân là được rồi.” Trong lòng Lý Dương nghĩ như vậy.

Tùng đạo năng lượng từ trên thân thể Lý Dương lập tức quán nhập vào trong túi Tiểu Càn Khôn.

Túi Tiểu Càn Khôn trước nay chưa từng nhận chủ cho nên việc cho nó nhận chủ của Lý Dương rất giản đơn, chỉ cần trực tiếp tích huyết nhận chủ rồi nuốt vào vào trong đan điền để luyện hóa.

- Xuất!

Chỉ theo túi Tiểu Càn Khôn trực tiếp từ trong thân thể Lý Dương lao ra và bay đến trên tay Lý Dương.

- Thu!

Miệng của túi Tiểu Càn Khôn lập tức mở ra, một luồng hấp lực tự nhiên sinh ra, công lực của Lý Dương khẽ vận, sáu thanh thần kiếm loáng cái đã chui vào trong túi Tiểu Càn Khôn. Điều làm Lý Dương cảm thấy kì quái nhất là túi Tiểu Càn Khôn chẳng hề to thêm tí nào, sáu thanh thần kiếm lớn như vậy, rút cục sao lại có thể chui vào bên trong đây?

- Bá Vương, ngài có biết nguyên lý của túi Tiểu Càn Khôn này không?

Lý Dương quay sang Hạng Vũ hỏi, dù sao kiến thức của hắn cũng lớn hơn Lý Dương rất nhiều.

- Về chuyện nó có thể chứa được mọi thứ bản Bá Vương cũng chỉ là nghe nói qua mà thôi, còn về nguyên lý, bản Bá Vương cũng không biết a!

Hạng vũ bất đắc dĩ nói.

Một hạt cát, một thế giới, há lại có thể dễ dàng hiểu được.

Lý Dương nhìn chiếc túi Tiểu Càn Khôn trên tay mình, trong lòng không khỏi cảm thấy đặc ý. Có chiếc túi này bên mình quả là tiện, không những có thể cất đồ vật, thậm chí còn có thể thu người vào trong, thậm chí có thể đem chân hỏa trong thể nội ra luyện hóa đối phương.

Có cả chức năng chứa đựng lẫn công kích, chiếc túi Tiểu Càn Khôn này được mô phỏng không tồi a!

- Thu!

Tâm ý Lý Dương chợt động, chiếc túi Tiểu Càn Khôn vừa còn trên tay hắn giờ đã tiêu thất chẳng thấy đâu, sau đó tâm ý hắn vừa động, chiếc túi Tiểu Càn Khôn lại trở lại giữa lòng bàn tay.

“Quả nhiên không tồi, ân, cứ luyện hóa Thanh Vân kia trước rồi hãy tính. Không biết dùng đao mang có thể luyện chế không, nếu không thể thì ta đành luyện chế tiên khí Xích Tiêu thôi vậy!” Trong lòng Lý Dương thầm nghĩ.

Tiên khí, ma khí, yêu khí hay những cái gì đó tương tự, cách gọi thì khác nhau nhưng thực ra về bản chất thì cũng như nhau cả, trừ phi là một số tiên khí hay ma khí có ẩn chứa những đặc tính riêng. Một ma khí bình thường sau khi bị tiên nhân luyện hóa thì liền biến thành tiên khí. Tiên khí bình thường mà bị cao thủ Ma giới luyện hóa xong cũng liền biến thành ma khí.

Nhưng Hắc Diễm linh châu thì khác, nó thuộc về loại ma khí có ẩn hàm đặc tính. Tuy tiên nhân cũng có thể sử dụng nhưng hiệu quả thì lại chẳng thể so được với cho cao thủ Ma giới sử dụng. Những tiên khí hay ma khí có ẩn hàm đặc tính là khá hiếm có, bình thường đều là do trời đất sinh ra, muốn luyện chế thì vô cùng khó khăn.

Cho nên Lý Dương đối với việc luyện hóa tiên khí Xích Tiêu mới thập phần nắm chắc.

- Vũ!

Thân thể Lý Dương bay thẳng đến trên Thanh Vân.

Từng đao đao mang bắt đầu từ trên thân thể hắn ào ra và chậm rãi nhập vào trong Thanh Vân. Ấn chiếu theo đạo lý, nếu là ma sát lực tiến nhập vào bên trong thì sẽ liền bị Thanh Vân ngăn lại, vô pháp luyện chế nhận chủ.

- Thành rồi!

Lý Dương lập tức cảm thấy vô cùng vui vẻ, chỉ thấy đao mang đã hoàn toàn quán nhập vào trong khắp cả Thanh Vân, trên Thanh Vân cũng lấp lóe đao đao đao mang.

- Trích huyết nhận chủ!

Trích huyết nhận chủ có thể coi là biện pháp ổn thỏa nhất, đương nhiên máu được lấy ra tất phải là tinh huyết. Sau khi giọt máu này dung nhập vào bên trong, Thanh Vân đã có thể tính là một phần của Lý Dương rồi.

- Lý Dương, đợi sau này đến Ma giới, nếu Thanh Vân này mà xuất hiện thì không phải sẽ khiến những cao thủ Ma giới khác hoài nghi sao?

Hạng Vũ lo lắng nói.

Lý Dương lại mỉm cười trả lời:

- Bá Vương yên tâm, Thanh Vân này giờ có thể coi là một phần thân thể của ta, ta muốn biến nó thành hình dạng gì cũng được!

Vốn dĩ chính là như vậy, Thanh Vân này có thể biến lớn, có thể biến nhỏ, cũng có thể biến hóa thành đủ mọi hình dạng.

- Vù vù...

Dựa theo suy nghĩ của Lý Dương, chỉ thấy Thanh Vân chậm rãi biến hóa...

Biến hóa thành...

Tiên kiếm!

Hình dáng của tiên kiếm, có cán kiếm, có lưỡi kiếm, vẻ bên ngoài trông giống hệt một thanh kiếm, nhưng về bản chất thì nó lại là Thanh Vân.

- Bá Vương, ngài nói nếu tôi cười trên thanh tiên kiếm này liệu có người nào chú ý không?

Lý Dương cười với vẻ rất đắc ý:

- Thậm chí tôi còn có thể biến hóa màu sắc của nó nữa!

Đao mang trong thể nội Lý Dương xuất hiện, đao mang sau nháy mắt liền bao bọc lấy Thanh Vân.

Xem ra Lý Dương phảng phất giống như đang đạp trên một đao mang to lớn vậy. Về thực chất, đó vẫn là Thanh Vân, tốc độ vẫn nhanh như vậy!

Đột nhiên, Lý Dương sững sốt mà tròn tròn mắt nhìn về phía trước...

Chú thích:

Túi Càn Khôn là thần khí, Tiểu Càn Khôn là tiên khí được Thanh Nhân Tử mô phỏng theo, nó tương tự như thần khí Xích Tiêu và tiên khí Xích Tiêu vậy.

182. Chương 29: Ngụy Cơ Tử Vong

Lý Dương tròn tròn mắt nhìn về phía trước...

Cửa đá!

Trên một bức tường của gian thạch thất này trong ấn tượng của Lý Dương đây vốn là một nơi trống rỗng, chẳng có bất kì vật gì. Nhưng bây giờ lại có một cánh cửa đá, ban đầu khi Lý Dương bị truyền tống đến gian thạch thất này thì đã nhìn sơ qua căn thạch thất một lượt, hơn nữa sau đó khi tìm túi Tiểu Càn Khôn hẳn lại xem xét tỉ mỉ thêm một lượt nữa.

Cửa đá, một chiếc cửa đá rất cao, Lý Dương đã quan sát gian thạch thất này hai lần, hẳn cũng chẳng phải kẻ mù, sao có thể không phát hiện ra ngay từ đầu chứ?

- Cái cửa đá này, nó xuất hiện từ lúc nào vậy, ta có thể khẳng định rằng khi ta tới nó vẫn chưa hề xuất hiện trong gian thạch thất này!

Lý Dương thập phần khẳng định, hẳn còn nhớ vừa rồi khi tìm túi Tiểu Càn Khôn, hẳn còn đặc biệt chú ý đến mấy bức tường nữa!

Lý Dương làm sao biết được cánh cửa đá này vốn đã ở đó, bởi vì tiên đế Thiên Nhân Tử đã bố trí một cấm chế ẩn giấu nó đó, chỉ khi có người tiến vào thạch thất và thu được túi Tiểu Càn Khôn và mấy vật phẩm xong thì nó mới xuất hiện ra.

- Vù!

Lý Dương vung tay ra, Thanh Vân vừa biến thành hình dáng một thanh cự kiếm kia đã biến mất sau nháy mắt, Thanh Vân đã quay trở lại trong cơ thể Lý Dương hẳn rồi.

- Chiếc cửa đá này hình như là thông thẳng tới hang động ta vừa đứng, nghĩa phụ không nhìn thấy ta, khẳng định là rất lo lắng, ta phải mau trở về nham động đó cho nghĩa phụ được yên tâm thôi!

Sau nháy mắt Lý Dương đã xuyên qua chiếc cửa đá rồi trực tiếp lao về hướng nham động vừa này.

Trong hang động trống rỗng có chứa thần kiếm Tử Điện.

Một không gian tĩnh lặng.

- Róc rách, rách rách!

Thanh âm từ dòng suối trong lòng núi vang đi khắp nơi, nhưng Đại La kim tiên, những cao thủ mạnh nhất của Côn Luân tiên cảnh, người nằm người nẩy đều yên lặng mà nhìn.

Những con điện xà màu tím lượn quanh thanh trường kiếm cổ xưa cắm trong tảng đá lớn, tất cả bị bao phủ bởi lớp bạch sắc quang trảo, thần kiếm Tử Điện căn bản chẳng thể thoát ra.

Còn bốn vị Đại La kim tiên đều đứng quanh khối cự thạch, sắc mặt mỗi người một vẻ.

Tiêu Diêu tán nhân sắc mặt đã có chút tái nhợt, điều đó càng làm tăng thêm vẻ lạnh lùng của lão. Mắt lão nhìn về phía bất kì người nào cũng đều phát ra những tia hàn quang mãnh liệt, Lý Dương đột nhiên thất tung khiến cho Tiêu Diêu tán nhân phải chịu một đả kích rất lớn. Theo Tiêu Diêu tán nhân nghĩ thì Lý Dương đã gặp phải một cấm chế nguy hiểm nào đó, với thực lực của Lý Dương, một khi gặp phải đại trận còn đáng sợ hơn cả Ngũ Lô Thiên Phật đại trận thì kết quả chẳng cần nói cũng biết.

Trong lòng Tiêu Diêu tán nhân thậm chí còn cảm thấy sợ hãi, sợ hãi Lý Dương đã chết rồi!

Lão áy náy, áy náy với Lý Dương, áy náy với người thân của Lý Dương!

Bất quá lão không phải là người có tâm thần yếu nhược, không thể vì chuyện này mà sụp đổ. Chỉ là Tiêu Diêu tán nhân lúc này càng thêm lạnh mạc, càng thêm băng lãnh. Đến ba vị Đại La kim tiên còn lại cũng không dám đến gần lão.

Khí thế băng lãnh toát ra một cách tự nhiên, vừa rồi Tiêu Diêu tán nhân đã liều mạng tấn công cấm chế và thụ thương, chỉ là lão không hề để ý, thậm chí không hề liệu thương.

Lúc này lão giống như một con sói thụ thương vậy.

Càng thêm đáng sợ.

- Hừ!

Tiêu Diêu tán nhân lạnh lùng nhìn Tăng Phong, lão còn nhớ tên Tăng Phong này khi lần đầu tiên nhìn thấy Lý Dương đã tấn phát ra sát ý.

Trong lòng Tăng Phong lập tức run lên.

“Không ngờ khí thế của Tiêu Diêu tán nhân lại mạnh đến như vậy, thậm chí lại khiến ta cảm thấy hoảng sợ, thực lực của hắn rút cục cao đến thế nào đây?” Trong lòng Tăng Phong thâm nghĩ, chỉ riêng ánh mắt lạnh

lùng đó, Tăng Phong đã có thể khẳng định tu vi tâm cảnh của Tiêu Diêu tán nhân này ít nhất cũng mạnh hơn hẳn!

Theo hẳn được biết, cho dù là tán tiên có tiên khí trong tay cũng chẳng thể độ qua nổi lần thiên kiếp thứ chín. Tán tiên đầu tiên có thể dựa vào thực lực của mình độ qua lần thiên kiếp thứ chín khẳng định phải có thực lực vô cùng đáng sợ.

“Tiêu Diêu tán nhân này là người đầu tiên từ trước đến nay trong lịch sử có thể độ qua thiên kiếp tán tiên lần thứ chín, thực lực của hẳn tuyệt đối không phải là của một Đại La kim tiên tiền kỳ bình thường, nói không chừng thực lực của lão còn cao hơn, Đại La kim tiên trung kỳ, thậm chí là Đại La kim tiên hậu kỳ!”

Tăng Phong đưa ra phán đoán, đồng thời lão cũng càng thêm cẩn thận hơn với Tiêu Diêu tán nhân. Trong lòng hẳn đã coi Tiêu Diêu tán nhân là cao thủ cùng cấp bậc với Nam Cung Lam.

Nam Cung Lam liếc nhìn qua Tiêu Diêu tán nhân, y không khỏi thở dài một hơi.

Từ chỗ Kim Kiếm tôn giả, Nam Cung Lam biết được tình cảm giữa Tiêu Diêu tán nhân và Lý Dương rất tốt, trong lòng Tiêu Diêu tán nhân, trừ người yêu đã chết của lão ra thì nghĩa tử này là người lão quan tâm nhất. Hiện nay Lý Dương đột nhiên thất tung, Tiêu Diêu tán nhân còn chưa phát cuồng đã có thể coi là không tồi rồi!

- Nam Cung, rút cục chúng ta nên đối phó cái bạch sắc quang tráo này như thế nào đây? Lẽ nào cứ ngồi đó mà đợi, ai biết phải đợi đến lúc nào chứ, nếu cái bạch sắc quang tráo này cả trăm năm không biến mất thì chúng ta phải đợi cả trăm năm sao? Nam Cung, Cửu Thiên tiên đế sư tôn của người danh chấn thiên hạ, đại danh của “Cửu Thiên kiếm điển” lại càng được lưu truyền khắp tiên giới, tin rằng Nam Cung người một khi xuất ra chiêu trong thiên kiếm điển thứ năm thì chắc chắn có thể phá được cấm chế! Đến lúc đó chúng ta sẽ tranh đoạt thần kiếm bằng bản sự của mình, người thấy thế nào?

Tăng Phong buông lời nhỉnh nọt Nam Cung Lam, dụ y xuất thủ phá tan quang tráo.

- Nằm mơ! Muốn động thủ thì mọi người cùng động thủ, Nam Cung Lam ta chẳng phải là kẻ ngốc! Huống chi thần kiếm đã xuất thế, cho dù là ra không xuất thủ thì thần kiếm Tử Điện cũng sẽ tự động có thể phá tan cái bạch sắc quang tráo kia, chỉ cần đợi mấy ngày là được.

Nam Cung Lam cười lạnh nói.

Thiên địa đã có điềm báo lạ, chuyện thần khí xuất thế là lẽ được nhiên. Cho dù bọn họ không ra tay thì thần kiếm Tử Điện chắc chắn cũng có thể phá tan cấm chế mà ra.

Nam Cung Lam tiếp tục nói:

- Hừ, Tăng Phong, Hữu Di, lẽ nào các người không thấy bạch sắc quang tráo đã mờ nhạt đi rất nhiều sao? Dưới sức mạnh từ sự công kích của Tử Điện thần kiếm, bạch sắc quang tráo này sẽ bị phá tan nhất nhanh thôi. Cho nên ta cũng chẳng vội gì, nếu các người vội thì cứ xuất thủ đi!

Dứt lời Nam Cung Lam bèn ngồi xếp bằng xuống, hai mắt nhắm lại, bộ dạng như đang chờ thần kiếm phá tan bạch sắc quang tráo vậy.

Mục quang của Tăng Phong lại hoàn toàn hướng về phía Tiêu Diêu tán nhân, nhưng hẳn vừa định nói gì đó thì đã bị ánh mắt lạnh như băng của Tiêu Diêu làm cho linh hồn chấn động, do đó y liền ngậm miệng lại luôn mà không nói gì nữa.

Lúc này giữa bốn vị Đại La kim tiên đã hình thành nên một cục thế vi diệu, bạch sắc quang tráo đó không mở ra, bốn người chẳng ai nguyện ý dùng toàn bộ năng lượng để công kích, tất cả cứ như vậy mà chờ đợi. Còn về Kim Kiếm tôn giả, tứ đại yêu thú và bạch mi lão giả thì đều co lại một bên mà không dám đến gần.

Hai vợ chồng Tăng Phong và Hữu Di ở chung một chỗ, Nam Cung Lam ngồi tĩnh tọa, Tiêu Diêu tán nhân đứng một bên, trông lão phẳng phất như một khối hàn băng lạnh lẽo vậy.

- Nghĩa phụ!

Thanh âm của Lý Dương đột nhiên vang lên.

Tiêu Diêu tán nhân thân hình chấn động, lão lập tức quay người lại, chỉ thấy Lý Dương đang cười híp mắt đứng trong nham động. Lúc này Lý Dương đang cười rất tươi, tâm tình của hắn bây giờ rất tốt, bản thân vừa được truyền tống đi một lát mà đã có được một chiếc túi Tiểu Càn Khôn, một kiện tiên khí Xích Tiêu, còn lấy được cả Thanh Vân mà chỉ tiên đế mới có!

- Vù!

Giống như thuấn di vậy, thân hình của Tiêu Diêu tán nhân sau nháy mắt đã biến mất khỏi vị trí vừa đứng, khi xuất hiện lại thì đã đến cánh cửa ngăn cách nham động và lòng núi trống rỗng rồi.

- Lý Dương, con...

Lúc này tâm thần Tiêu Diêu tán nhân đang chấn động, lão thấy Lý Dương lúc này chẳng bị chút tổn thương nào, nhất thời chẳng biết nên nói gì.

Về mặt Tiêu Diêu tán nhân lúc này vô cùng phức tạp, lão vốn cho rằng Lý Dương đã mắc phải một trận pháp cấm chế đáng sợ, gặp phải nguy hiểm gì đó, lão đang vô cùng thương tâm. Nhưng bây giờ Lý Dương lại xuất hiện ngay trước mặt lão.

Trên thực tế, đích xác là Lý Dương đã bị dính phải trận pháp cấm chế, nhưng đó không phải là một trận pháp cấm chế đáng sợ hay nguy hiểm gì mà là một cấm chế đầy may mắn.

- Nghĩa phụ, vừa rồi đã khiến người lo lắng rồi!

Thấy ánh mắt của nghĩa phụ mình, Lý Dương biết rằng vừa rồi nghĩa phụ mình đã rất lo lắng. Bất quá Lý Dương không biết rằng, vừa rồi nghĩa phụ hắn Tiêu Diêu tán nhân đã liều mạng lao vào cái cấm chế ở cửa.

- Không việc gì thì tốt rồi, không việc gì thì tốt rồi!

Trên mặt Tiêu Diêu tán nhân đã xuất hiện nụ cười, khí thế băng lãnh đáng sợ vừa rồi đã hoàn toàn biến mất. Tứ đại yêu thú, bạch mi lão giả và Kim Kiếm tôn giả vẫn luôn phải chịu đựng khí thế cường đại của Tiêu Diêu tán nhân nay mới được thở phào một hơi.

- Vừa rồi con chạy đi đâu đó, sao lại không nói với nghĩa phụ một tiếng?

Tiêu Diêu tán nhân sầm mặt lại hỏi.

Lý Dương cười thần bí nói:

- Nghĩa phụ, đợi khi chúng ta ra ngoài con sẽ nói cho người nghe!

Lý Dương nghĩ đến túi Tiểu Càn Khôn, Thanh Vân và sáu thanh tiên kiếm, nụ cười trên mặt lại càng thêm xán lạn.

- Tên tiểu tử con, lúc nào cũng có chút quỷ quỷ bí bí!

Tiêu Diêu tán nhân cười nói, lúc này tâm tình lão đã nhẹ nhàng đi rất nhiều rồi.

Đột nhiên...

- Oành! Oành! Oành! Oành!...

Một thanh âm quen thuộc xuất hiện từ nham động phía sau Lý Dương, đó chính là thanh âm vang lên khi vô số đạo thiên lôi ở Ngũ Lô Thiên Phạt đại trận đồng thời oanh kích xuống.

Nhất thời, tiếng sấm sét không ngừng vang lên trong lòng núi. Bốn vị Đại La kim tiên và sáu người bọn Kim Kiếm tôn giả đều nhìn ra bên ngoài cửa, hiển nhiên mọi người đều nghe thấy thanh âm đó.

- Ngũ Lô Thiên Phạt đại trận, hừ hừ, mấy kẻ đến sau này có thể vượt qua sao?

Tằng Phong cười lạnh nói.

Tổn thất của Thượng Thanh cung trong Ngũ Lô Thiên Phạt đại trận có thể nói là cô cùng to lớn, tán tiên cao thủ gần như đã chết sạch, bất quá chỉ còn lại Ngọc Minh chân nhân, mà Ngọc Minh chân nhân đó cuối cùng cũng đã bị Tiêu Diêu tán nhân giết chết, trung phẩm Quy Nguyên châu cũng bị cướp đi, Tăng Phong

đương nhiên vô cùng phần nộ, không cân bằng, hiện nay kẻ khác cũng gặp phải đại trận này, trong lòng hẳn không khỏi cảm thấy thoải mái.

Qua một tuần trà thời gian.

Tiếng thiên lôi oanh kích đã biến mất, một hoàng y nam tử cực kỳ gầy gò đi qua thông đạo tiến vào mặt thất nơi Lý Dương đang đứng.

- Công Tôn Dương!

Thiết Oa chân nhân thốt lên.

Công Tôn Dương này chính là một cao thủ trong đám tu yêu giả, hẳn và mấy người Thiết Oa chân nhân không giống nhau. Tứ đại yêu thú bọn Thiết Oa chân nhân đều có thiên phú dị bẩm còn thể chất của Công Tôn Dương chỉ là một con dê vàng, tuy mới chỉ độ qua bảy lần thiên kiếp nhưng căn cơ lại cực kỳ thâm hậu.

- Thiết Oa, Chân Tất, Tuyết Cơ, còn có Sa, các người quả nhiên đã đến đây rồi, ha ha, kẻ làm huynh đệ như ta sao có thể không tới chứ? Đáng tiếc, ba huynh đệ Hắc Mạc vừa rồi đã bị thiên lôi trong đại trận đánh chết rồi, sau này chẳng còn ai đấu cùng ta nữa!

Công Tôn Dương này vuốt vuốt bộ râu của mình, dáng vẻ rất là đắc ý.

Đột nhiên..

Hai mắt Công Tôn Dương tròn tròn lên rồi liên tục xoay chuyển, hẳn nhìn chăm chăm vào thần kiếm Tử Điện.

Khí tức của thần kiếm Tử Điện, Công Tôn Dương thoáng cái đã phân biệt được ngay, thân hình hắn lập tức lóe lên rồi lao đến cánh cửa.

- Ý! Vị đạo hữu này, sao cậu lại không tiến vào vậy?

Công Tôn Dương đột nhiên dừng lại mà nhìn Lý Dương. Lý Dương đối mặt với Tử Điện thần kiếm mà lại không tiến vào trong lòng nói, chuyện này không thể không khiến Công Tôn Dương nảy sinh nghi vấn được.

- Đó là nghĩa tử của ta, nó công lực không đủ, chuyện tranh đoạt Tử Điện thần kiếm này nó không tiện tham gia. Tiểu tử, người muốn tranh đoạt thần kiếm sao? Đáng tiếc, cánh cửa kia bây giờ đã chẳng thể đi qua được nữa rồi!

Tiêu Diêu tán nhân cười nhạt nói, lúc này lão lo lắng Công Tôn Dương sẽ xuất thủ với Lý Dương.

Công Tôn Dương sửng sốt:

- Không thể tiến vào, sao có thể chứ?

Hắn nhìn thấy rõ ràng cái cửa to lớn đó, sao lại không thể đi vào chứ? Không phải chỉ đi một bước là được sao?

- Công Tôn Dương a, cái cửa này bây giờ đã bị một cấm chế không nhìn thấy được ngăn cản rồi, bản chân nhân khuyên cáo người, không có việc gì thì hãy đi về đi!

Thiết Oa chân nhân cười hì hì nói, thân thể béo tròn của lão cũng đồng thời rung liên tục.

- Cấm chế không nhìn thấy được?

Lúc này Công Tôn Dương tiến lên trước một bước rồi đưa cánh tay tới trước cửa...

Tiêu Diêu tán nhân, Thiết Oa chân nhân, mấy người Tăng Phong, người nào cũng chuẩn bị chê cười Công Tôn Dương, bọn họ biết rõ, cái cửa này có một cấm chế không nhìn thấy được.

Nhưng...

- Không có cấm chế a? Các người muốn lừa ta sao?

Cánh tay phải của Công Tôn Dương xuyên qua cái cửa mà chẳng gặp phải bất kì một trở ngại nào, tiếp đó hắn liền lập tức bước lên đi vào bên trong lòng núi.

Mấy người Tiêu Diêu tán nhân đều sửng sốt.

Thiết Oa chân nhân thân hình chợt lóe lên, cái thân thể phì lũ đó sau nháy mắt đã phi thân đến cái cửa đó.

- Bùm!

Phảng phất như đã va phải một bức tường cực kỳ cứng rắn vậy, Thiết Oa chân nhân rơi luôn xuống đất. Ngay sau đó lão liền lồm cồm bò dậy rồi nghi hặc nhìn vào cánh cửa, đột nhiên Thiết Oa chân nhân tỉnh ngộ nói:

- Ta biết rồi, cánh cửa này chỉ có thể tiến vào mà không thể đi ra!

Công Tôn Dương đó lập tức thử xem, quả nhiên là không ra được.

Đột nhiên...

Một trận kiếm ngâm trong trẻo vang lên, thanh trường kiếm màu tím đang cắm trong tảng cự thạch kia không ngừng rung động, kiếm khí tung hoành, bạch sắc quang tráo đã rất mờ nhạt giờ đột nhiên...

- Bùm!

Bạch sắc quang mang dĩ nhiên cũng tiêu tán.

Tất cả mọi người đều sửng sờ...

- Cướp!

Cơ hồ chỉ trong nháy mắt tất cả mọi người, vô luận là Đại La kim tiên, tứ đại yêu thú hay là Công Tôn Dương vừa mới đến, người nào cũng tăng tốc đến cực hạn mà lao tới chỗ thanh trường kiếm tử sắc.

- Xoẹt xoẹt...

Vố số điện xà đang vây quanh thanh trường kiếm màu tím đó đột nhiên bắn ra rồi hóa lẫn vào luồng kiếm khí và bắn ra bốn phương tám hướng.

Không có khí tráo, luồng kiếm khí đáng sợ của thần kiếm Tử Điện liền điên cuồng bắn ra bốn phương tám hướng!

- Cút đi!

Tầng Phong lạnh lùng quát lên một tiếng, một đạo lãnh quang lóe lên, Huyền Thiết Kiếm Hùng Sa lập tức phảng phất như một túi cát mà bay vọt đi vậy, máu tươi bắt đầu tuôn ra ào ào.

Thần kiếm Tử Điện đã xuất thế, tất cả mọi người đều đã bắt đầu hỗn chiến rồi!

Nhưng...

- A!

Một luồng điện xà kèm theo kiếm khí tử sắc không ngờ đã xuyên qua lớp phòng ngự của Công Tôn Dương, sau nháy mắt đã phá tan yêu hạch của hắn, luồng tử sắc thiểm điện lóe lên, vừa mới tới thân thể của Công Tôn Dương liền lập tức nổ tung thành trăm mảnh.

Tất cả mọi người đều sửng sờ!

Kiếm khí của thần kiếm Tử Điện và điện xà không ngờ lại đáng sợ đến như vậy.

Nhưng lúc này có vô số đạo kiếm khí từ khắp nơi bắn tới tất cả mọi người...

183. Chương 30: Nguyên Thần Bất Diệt, Túc Vi Bất Tử (1)

Tử sắc thần kiếm đang cắm trong tảng cự thạch đột nhiên phát ra cả vạn đạo kiếm khí, trên kiếm khí còn có những luồng tử điện lượn lờ xung quanh.

- Xoẹt! Xoẹt! Xoẹt! Xoẹt!...

Trong nháy mắt, vô số đạo kiếm khí được bao bọc bởi những luồng tử điện đã bắn ra bốn phương tám hướng, đối mặt với kiếm khí đáng sợ thế này bốn Đại La kim tiên đều cẩn thận phòng bị, họ không tiếp tục giết tứ đại yêu thú và những cao thủ khác nữa.

- Bùm! Bùm! ...

Bên ngoài thân thể Tiêu Diêu tán nhân xuất hiện một kim sắc quang tráo, đó chính là công năng phòng ngự của Quy Nguyên châu. Không biết vì sao trong Vân Vụ sơn này không gian tựa hồ như vô cùng ổn định, kiếm khí mạnh liệt như vậy kích vào mà vẫn chẳng có chút ảnh hưởng gì. Tiêu Diêu tán nhân lộ ra vẻ rất nhẹ nhàng.

- Nghĩa phụ đã giết Ngọc Minh chân nhân và đoạt được Quy Nguyên châu rồi, nghĩa phụ đã có được một sự giúp đỡ lớn.

Không có bất kỳ nguy hiểm gì, Lý Dương ở trong nham động quan sát cuộc chiến, trên mặt là một nụ cười rạng rỡ. Chỉ thấy Lý Dương đang ngồi trên một đạo mang hình đám mây, trên thực tế đó chỉ là đạo mang phủ quanh Thanh Vân mà thôi. Thanh Vân có khả năng biến hóa vô cùng, lúc này nó biến thành hình một cái đệm rồi để đạo mang bao phủ bên ngoài.

- Mấy Đại La kim tiên này thực lực quả nhiên không tồi, nhưng thần kiếm Tử Điện còn đáng sợ hơn, chỉ là kiếm khí kết hợp với điện mang đã lợi hại như vậy, nếu nó dùng bản thể thì sẽ còn khủng khiếp đến thế nào?

Lý Dương tán thưởng nói, thần kiếm Tử Điện này không hổ là bản thần khí.

Lý Dương thì rất thoải mái nhưng mấy Đại La kim tiên trong kia thì lại không được như vậy.

Nam Cung Lam, hai vợ chồng Tăng Phong và Hữu Di trên người đều xuất hiện quang tráo hộ thể, thực lực của Đại La kim tiên thì chẳng có gì phải nghi ngờ. Nhưng cho dù là vậy, theo những lần kiếm khí giống như phi tiễn đầy trời bắn tới, những tiếng “bùm” “bùm” vẫn không ngừng vang lên do kiếm khí va chạm vào lớp quang tráo.

Lớp quang tráo hộ thể đó cũng có chút chấn động. Hiển nhiên, uy lực của những đạo kiếm khí phát ra từ thần kiếm Tử Điện đến Đại La kim tiên cũng không dám coi thường.

- Hừ!

Tăng Phong hừ lạnh một tiếng, ngay sau đó kiếm khí điên cuồng công kích đến, tiên nguyên lực trên quang tráo hộ thể càng tiêu hao nhanh hơn, tốc độ bổ sung tiên nguyên lực chậm hơn so với tốc độ tiêu hao rất nhiều, do đó Nam Cung Lam người có công lực cao nhất đã chiếm được lợi thế.

Điều khiến hắn phần nộ nhất là...

Nam Cung Lam đã đến bên cạnh thần kiếm Tử Điện.

Càng tới gần thần kiếm Tử Điện thì lượng kiếm khí công kích tới càng dày đặc, càng ở xa thì càng thưa thớt. Tứ đại yêu thú, bạch mi lão giả và Kim Kiếm tôn giả sáu người đều đang ở bên mép rìa của lòng núi, mỗi một đạo kiếm khí bọn họ đều phải tập trung toàn bộ năng lượng mới có thể miễn cưỡng ngăn cản.

Cũng chỉ có bốn vị Đại La kim tiên mới có thể miễn cưỡng lao đến bên cạnh thần kiếm Tử Điện.

- Cửa ta!

Nam Cung Lam hét lớn một tiếng, cánh tay phải đang tán phát ra kim quang của y thò đến bên cạnh thanh trường kiếm tử sắc đang được cắm trên tảng cự thạch, rất dễ dàng, Nam Cung Lam đã nắm được thần kiếm Tử Điện, trên mặt y lập tức lộ ra một tia cuồng hỉ.

- Ha ha... thần kiếm Tử Điện cuối cùng đã thuộc về Thục Sơn kiếm phái ta, ha ha... ách...

Nam Cung Lam hưng phấn cười nói, đồng thời thần kiếm Tử Điện cũng không phát ra kiếm khí nữa, tử sắc điện mang cũng chậm rãi bị hút trở lại thân kiếm.

Nhưng thanh thần kiếm Tử Điện đó đột nhiên...

- Oành oành...

Thần kiếm Tử Điện rung động một trận mãnh liệt, chỉ thấy sắc mặt Nam Cung Lam trở nên đỏ bừng, nhưng y vẫn không chịu buông tay. Thần kiếm Tử Điện chính là bán thần khí, nếu Thục Sơn kiếm phái có được nó thì địa vị ở Tiên giới sẽ được đề thăng rất nhiều, cho dù là Tiên đế cũng chẳng được bao nhiêu người có thần khí.

Chờ đợi cả trăm triệu năm, đến thời khắc này, trên thân Nam Cung Lam là sự kỳ vọng sự chờ đợi của toàn bộ Thục Sơn kiếm phái, làm sao y có thể buông tay cơ chứ?

Nhưng, thần kiếm Tử Điện là bán thần khí, há lại có thể dễ dàng thần phục như vậy?

- Oanh oanh.....

Sự rung động của thần kiếm Tử Điện càng thêm kịch liệt. Khuôn mặt Nam Cung Lam vốn đã đỏ hồng lên, bây giờ sau nháy mắt đã biến thành màu tím.

- Hừ!

Nam Cung Lam hừ lạnh một tiếng, đạo đạo kim quang trong thể nội lóe lên, một luồng năng lượng cường đại từ trong đan điền y ào ra, sau nháy mắt đã hướng tới thần kiếm Tử Điện, hiển nhiên Nam Cung Lam chuẩn bị dùng sức mạnh để trực tiếp áp chế thần kiếm Tử Điện.

Đáng tiếc Nam Cung Lam bất quá chỉ là một Đại La kim tiên, tại Tiên giới, số người mạnh hơn y cũng tới cả mười vạn người, hơn nữa thần kiếm Tử Điện sao có thể thần phục dưới sự áp chế chứ?

- Vù vù.....

Vô số luồng điện nhỏ bé bắt đầu lóe lên, tiếng rung động phát ra từ thần kiếm Tử Điện càng thêm mạnh mẽ...

Nam Cung Lam sắc mặt đã trở nên tím ngắt đột nhiên trợn trừng hai mắt lên.

- Phốc!

Một ngụm máu tươi phun ra, Nam Cung Lam phảng phất giống như đã bị một luồng năng lượng cự đại kích phải vậy, y bị đánh bật ra bay thẳng đến va vào cánh cửa.

Lập tức sấp mặt Nam Cung Lam trở nên trắng bệch, y chẳng quản đến chuyện gì nữa mà lập tức ngồi xếp bằng xuống và ăn mấy viên linh đan rồi lập tức tĩnh tọa liệu thương. Y hiểu rằng với tình huống cơ thể mình lúc này thì cần bản chẳng phải là đối thủ của Tăng Phong và Hữu Di.

Tăng Phong và Hữu Di nhìn nhau, trong lòng không khỏi hoảng sợ. Người có công lực cao nhất Nam Cung Lam không ngờ lại không rút nổi thần kiếm Tử Điện ra mà bị trọng thương, hiển nhiên, cho dù thần kiếm Tử Điện này có đặt ở trước mặt cũng chẳng dễ dàng gì mà cầm được.

- Không cần đoạt thần kiếm vội, hãy giết Nam Cung Phong trước đã, đến lúc đó hai chúng ta liên thủ lại đối phó với Tiêu Diêu tán nhân còn không nắm chắc sao!

Tăng Phong lập tức truyền âm cho Hữu Di.

Hai người tâm ý tương thương, cả hai chẳng quản gì đến thần kiếm Tử Điện bên cạnh nữa, thân ảnh lóe lên, cả hai lao về hướng Nam Cung Lam đang liệu thương.

- Hai vị muốn giết Nam Cung Lam thì phải bước qua cửa của ta!

Tiêu Diêu tán nhân thân hình lóe lên rồi chắn ngay trước mặt Nam Cung Lam, tiên kiếm Luyện Tâm của lão cũng phát ra những tia quang mang huyết hồng sắc cực kỳ lẫm liệt, bộ dạng như lúc nào cũng chuẩn bị công kích.

Tăng Phong và Hữu Di lập tức chau mày lại, thực lực của Tiêu Diêu tán nhân này rút cục cao đến đâu thì khó mà dò nổi, chỉ nhìn cái thanh tiên kiếm tỏa ra quang mang huyết hồng sắc kia là biết thực lực của Tiêu Diêu tán nhân không hề yếu.

- A Phong, một khi giao đấu với Tiêu Diêu tán nhân này thì thực lực của chúng ta nhất định sẽ hao tổn, đến lúc đó thương thế của Nam Cung Lam cũng sẽ hồi phục lại không ít, hắn mà dùng “Cửu Thiên kiếm điển” thì cho dù là hai chúng ta liên thủ cũng chưa chắc đã phải là đối thủ đâu.

Hữu Di truyền âm cho Tăng Phong.

Trong lòng Tăng Phong trầm đồng ý.

- Tiêu Diêu tán nhân, đây là cừu oán giữa Thượng Thanh cung chúng ta và Thục Sơn kiếm phái, chẳng có quan hệ gì với một tán tiên độc lập như người cả, người bất tất phải nhúng tay vào làm gì!

Tăng Phong lập tức nói.

Mà lúc này Nam Cung Lam lại chẳng nói tiếng nào, lão vừa mới nuốt đan dược, giờ đang cần thời gian để hấp thu dược lực. Nam Cung Lam đang cố gắng tận dụng tất cả thời gian để nỗ lực làm cho công lực của mình hồi phục lại một chút, vừa rồi thần kiếm Tử Điện đã khiến y phải chịu thiệt hại lớn.

Tiêu Diêu tán nhân cười lạnh nói:

- Không có quan hệ gì với ta? Hừ, hôm nay ta nhất định phải bảo hộ Nam Cung đạo hữu.

Tiêu Diêu tán nhân cũng hiểu được, một khi Nam Cung Lam bị giết thì chắc chắn sẽ hình thành cục thế lão phải đối đầu với cả hai phụ phụ Tăng Phong và Hữu Di. Hai phụ phụ chúng rút cục còn có vũ khí gì, lão một chút cũng chẳng biết, nhưng chỉ cần suy nghĩ một chút thì có thể biết được Thượng Thanh cung nhất định sẽ để cho phụ phụ Tăng Phong này mang theo những tiên khí cực kì lợi hại hạ giới.

Cục diện lập tức trở nên căng thẳng, Tiêu Diêu tán nhân nhúng tay vào, vậy là Tăng Phong cùng Hữu Di phải đối mặt với cả Tiêu Diêu tán nhân và Nam Cung Lam. Đối mặt với cả hai người, phu thê họ lại chẳng nắm chắc được chút nào. Trong khi đó Tiêu Diêu tán nhân thì đang vui vẻ mà cầm cự.

Thời gian càng bị kéo dài, Nam Cung Lam hồi phục càng nhanh, đối với Tăng Phong cùng Hữu Di càng thêm bất lợi. Tăng Phong cùng Hữu Di hiển nhiên cũng hiểu, nhưng họ chỉ có thể đứng đó mà lo lắng.

- Người làm gì đó?

Tăng Phong đột nhiên trừng mắt lên nhìn về hướng bạch mi lão giả. Chỉ thấy giữa hai tay bạch mi lão giả đã phát xuất ra đạo đạo quang mang, mặt mũi đỏ bừng, một hạt châu kim sắc từ lóe lên trong ngực lão, vô số sợi tơ kim sắc vươn ra bao bọc lấy thần kiếm Tử Điện.

- Lên!

Bạch mi lão giả đó lạnh lùng quát lên một tiếng. Vừa rồi đến Nam Cung Lam còn chẳng rút được thần kiếm Tử Điện ra, nhưng không ngờ bây giờ bạch mi lão giả đó loáng một cái đã làm được. Ngay sau khi thần kiếm được rút ra, khối cự thạch mà thần kiếm vốn cắm vào lập tức “oành” một tiếng nổ tung ra, vô số tảng đá vỡ bắn ra tứ phía.

- Cấm chế trong suốt ở cửa đã không còn rồi!

Chỉ thấy không ít những tảng đá vỡ không ngờ lại đã xuyên qua được cánh cửa và va vào nham động nơi Lý Dương đang ở.

- Vù!

Lý Dương tròn mắt ra, hắn vốn đang ngồi xếp bằng, bây giờ sau nháy mắt đã di động để tránh né mấy chục khối đá đang lao tới. Khi vừa bắt đầu hắn còn cho rằng những khối đá này là từ cấm chế trong suốt

trên cảnh cửa bắn ra. Ai có thể ngờ được những khối đá này lại có thể xuyên qua cái cấm chế đáng ghét đó mà lao ra chứ, việc này không khiến khiến cho Lý Dương nhất thời chân tay rối loạn.

- Cấm chế ở cửa mất rồi?

Tất cả mọi người trong lòng chợt động.

Bất kể là ai cũng đều có một ý nghĩ duy nhất...đó là “cướp đoạt thần kiếm, trực tiếp chạy trốn!”

- Ha ha... các huynh đệ hãy cướp nào!

Thiết Oa chân nhân kêu lên, tiếp đó lão liền lao lên đối phó với bạch mi lão giả. Lão rất là chắc chắn, đợi sau khi đoạt được thần kiếm thì sẽ lập tức thoát đi rồi ẩn trốn, đợi sau khi luyện hóa xong rồi mới xuất hiện cũng không muộn.

Tằng Phong cùng Hữu Di cũng vội vã lao đến chỗ bạch mi lão giả, chẳng ai ngờ được bạch mi lão giả này lại có mật pháp để rút thần kiếm ra.

Bạch mi lão giả sắc mặt vốn đã đỏ bừng đột nhiên thổ một ngụm máu tươi ra, lập tức vô số sợi tơ kim sắc đang bao quanh thần kiếm Tử Điện đứt lìa. Thần kiếm Tử Điện lập tức thoát khỏi bó buộc, nhưng nó lại không lập tức chạy đi mà cứ xoay tròn trên không trung bên trong sơn động.

- Vù! Vù! Vù...

Cơ hồ chỉ trong nháy mắt tất cả mọi người đều đã bay về chỗ thần kiếm Tử Điện, Nam Cung Lam đang liệu thương hai mắt mở trừng ra, tiếp đó lão lao thẳng lên trời rồi xông về phía thần kiếm định nắm lấy. Thần kiếm Tử Điện đang xoay tròn trên đột đột nhiên dừng lại và đứng im một chỗ.

- Xoẹt! Xoẹt! Xoẹt! Xoẹt! ...

Vô số đạo kiếm khí được bao quanh bởi những luồng thiểm điện tử sắc lại một lần nữa từ trên thân Tử Điện thần kiếm mãnh liệt bắn ra, tất cả mọi người đang không có chút chuẩn bị nào lúc này đều lập tức ngã người.

- Phốc! Phốc!

Phảng phất như một túi cát bị xuyên qua vậy, bạch mi lão giả đã trọng thương đó công lực lại tương đối thấp, sau nháy mắt đã bị xuyên thành như tổ ong, nhưng bạch mi lão giả đó cũng phản ứng nhanh vô cùng, nguyên thần lập tức muốn chạy đi.

Đáng tiếc, sức phòng ngự của nguyên thần thật sự quá yếu, một đạo kiếm khí đã phá tan nguyên thần, bạch mi lão giả này lập tức hồn phi phách tán.

Độc Giác Long Tê Chân Tắt đôi mắt lập tức lộ ra vẻ bình tĩnh, thân hình hần lóe len chần ngay trước Cửu Vĩ Yêu Hồ Tuyết Cơ, với những đạo kiếm khí dày đặc như lúc này, bằng vào lực phòng ngự của Tuyết Cơ thì căn bản không chống đỡ nổi.

- Phốc! Phốc! Phốc! ...

Mấy chục đạo kiếm khí mang theo tử điện không ngừng bắn vào nhục thể cường hãn của Độc Giác Long Tê Chân Tắt, lực phòng ngự của Độc Giác Long Tê rất mạnh, nhưng những đạo kiếm khí này thực sự quá dày đặc, hơn nữa mọi người lại ở quá gần.

Ngăn cản được mấy đạo kiếm khí, nhưng khi mấy đạo kiếm khí cùng công kích lên cùng một bộ vị thì lớp phòng ngự đã bị phá vỡ rồi, thậm chí còn có luồng kiếm khí bắn cả tới yêu hạch.

- Tuyết Cơ, bảo vệ giữ lấy nguyên thần của ta rồi mau chạy trốn thôi, không cần nghĩ đến thần kiếm nữa!

Độc Giác Long Tê Chân Tắt đẩy Tuyết Cơ ra ngoài cánh cửa, đồng thời, trước khi nguyên thần trong yêu hạch của hắn bị công kích hắn đã bỏ lại yêu hạch mà trực tiếp trốn vào người Tuyết Cơ, thân thể của hắn thì ở lại mà ngăn chặn những đạo kiếm khí đang bắn tới.

Sau khi đã đạt tới cảnh giới Thiên tiên, linh hồn sẽ đạt tới tầng thứ ba, đó là nguyên thần. Nguyên thần có thể rời khỏi hạch tâm của thân thể, nhưng nguyên thần khá yếu nhược, khí rời khỏi thân thể, một khi bị địch nhân phát hiện thì cơ hồ sẽ bị giết chết trong nháy mắt.

Hiện nay Hạng Vũ chính là đang ở trong trạng thái nguyên thần, hạch tâm của thân thể hắn là tâm tạng, năm đó khi đại chiến đã sớm bị hủy diệt rồi. Tâm tạng bị hủy diệt, nếu là tu ma giả bình thường thì sẽ chết ngay lập tức, nhưng sau khi đạt tới cảnh giới Thiên tiên (Thiên ma) thì sẽ thành nguyên thần, nguyên thần có thể rời khỏi hạch tâm của thân thể được.

Chỉ cần nguyên thần không bị tiêu diệt thì sẽ không chết.

Cao thủ cấp bậc Thiên ma trở lên, cho dù nhục thể bị hủy diệt cũng có thể tái sinh, nguyên nhân chính là vì nguyên thần. Đương nhiên nếu chưa đạt tới cảnh giới Thiên ma, cho dù tu vi tâm thần có mạnh đến đâu thì linh hồn cũng chẳng thể đạt tới tầng thứ ba. Đây chính là sự trói buộc của thiên đạo, cho nên linh hồn của Lý Dương còn chưa đạt tới cảnh giới Nguyên Thần.

Chỉ là hạch tâm của thân thể cũng vô cùng trọng yếu, cho dù là yêu hạch hay là nguyên anh của tiên nhân, đạo pháp của Lý Dương, đó đều là nơi công lực tụ tập, buông bỏ hạch tâm của thân thể thì cũng chẳng khác gì buông bỏ tất cả tu vi!

Độc Giác Long Tê Chân Tất này đã khổ tu cả ngàn năm, tu vi toàn bộ đã tập trung vào hạch tâm của thân thể là yêu hạch. Nguyên thần hắn bỏ lại yêu hạch mà chạy đi thì cũng tương đương với bỏ đi tất cả tu vi, sau này muốn dùng nguyên thần để hồi phục lại thì khá là khó khăn.

- Chân Tất!

Thiết Oa chân nhân dùng Hỗn Nguyên Nhất Khí Diệu Dung oa ngăn chặn mấy chục đạo kiếm khí lại rồi lập tức chạy trốn đến phía xa. Nhưng hắn vừa nhìn thấy Chân Tất thân thể bị hủy diệt, yêu hạch vỡ tan thì không khỏi hét lên một tiếng.

- Đi!

Tuyết Cơ kêu khẽ một tiếng, nàng cố nhịn đau thương trong lòng lại, lao ra khỏi cánh cửa sau nháy mắt rồi chạy tiếp ra ngoài.

Lúc này tứ đại yêu thú có thể xem như đã sớm chạy trốn đi rồi.

- Phốc! Phốc! Phốc!

Liên tiếp ba đạo kiếm khí bắn vào thân thể y, còn Kim Kiếm tôn giả đã lập tức chạy đi, tuy thân thụ trọng thương nhưng vẫn còn may, tiểu mệnh đã giữ lại được.

Tiêu Diêu tán nhân đột nhiên nghĩ đến cái gì đó, hai mắt lão sáng lên.

- Phốc!

Một ngụm tiên huyết từ trong miệng Tiêu Diêu tán nhân phun ra rồi hóa thành huyết tiễn (mũi tên máu) và phun vào thanh thần kiếm Tử Điện kia một cách có mục đích, ngay sau đó Tiêu Diêu tán nhân bèn ngồi xếp bằng xuống, tiên kiếm Luyện Tâm màu huyết hồng lập tức hóa thành một đạo huyết sắc thiểm điện và lao thẳng về thần kiếm Tử Điện.

Tiên kiếm Luyện Tâm đột nhiên...

- Bùm!

Một tiếng nổ vang lên, kèm theo đó là một làn sương huyết sắc, tiên kiếm Luyện Tâm này là do Tiêu Diêu tán nhân dùng tính mệnh để song tu, một khi tiên kiếm vỡ nát thì Tiêu Diêu tán nhân nhất định sẽ chết. Nhưng hiện nay tiên kiếm Luyện Tâm hóa thành trạng thái sương mù, Tiêu Diêu tán nhân lại không có chút không thoải mái nào.

Bởi vì... Tiêu Diêu tán nhân đang luyện chế tiên kiếm.

Tiên kiếm Luyện Tâm này được Tiêu Diêu tán nhân luyện chế bằng phương pháp đặc thù, nó có thể không ngừng luyện chế, luyện chế đến cả vạn năm, cuối cùng đã trở thành hạ phẩm tiên khí, trong quá trình luyện chế đã phải dung hợp một số nguyên liệu cực kỳ trân quý và hấp thu lấy chỗ tinh hoa của chúng.

Tiêu Diêu tán nhân bây giờ đang chuẩn bị dùng tiên kiếm Luyện Tâm trực tiếp hấp thu lấy thần kiếm Tử Điện.

Dù sao thần kiếm Tử Điện cũng không có chủ nhân, hơn nữa trước đây Tiêu Diêu tán nhân đã từng dùng Luyện Tâm hấp thu qua tinh hoa của một vài phi kiếm, nhờ đó mới đạt tới cấp bậc hạ phẩm tiên khí.

- Xoẹt xoẹt...

Ngục máu tươi vừa mới phun lên thần kiếm Tử Điện phát xuất ra những quang mang huyết hồng sắc, tiên kiếm Luyện Tâm đang ở trạng thái sương mù không ngờ lại bị ngấm vào trong quang mang huyết hồng sắc đó...

1. Nguyên thần không bị diệt tức là không chết!

184. Chương 31: Lý Dương Tử Liễu (chết Rồi) - Thượng

- Xoẹt xoẹt...

Tử sắc điện xà lóe lên, còn vật thể đang ở trạng thái sương mù hồng huyết sắc thì dần dần thu nhỏ lại, thần kiếm Tử Điện vốn có màu tím, bây giờ đã dần biến sang màu huyết hồng.

Tiêu Diêu tán nhân đang khoanh chân ngồi, đôi mắt hơi nhắm lại, chỉ là trên người lão không ngừng lóe lên các loại quang mang, điều này nói lên rằng Tiêu Diêu tán nhân đang sử dụng một loại công pháp đặc thù. Đột nhiên Tiêu Diêu tán nhân hơi nhíu mày lại, tựa hồ như lão đã gặp phải chuyện gì đó khó khăn.

Trước đây, khi Tiêu Diêu tán nhân luyện chế tiên kiếm thì thường là khá dễ dàng, cho dù là hấp thu tinh hoa của các phi kiếm khác cũng rất đơn giản. Nhưng lần này lại không như vậy, lần này đối phương là thần kiếm, một thanh thần kiếm!

Hạ phẩm tiên kiếm hấp thu thần kiếm Tử Điện.

Có khả năng đó sao?

Trên người Tiêu Diêu tán nhân không ngừng lóe lên quang mang, những luồng quang mang càng ngày càng dồn dập. Đột nhiên sắc mặt lão trở nên trắng bệch, tuyệt đối trắng bệch, trắng đến khó nhìn.

Nó giống như một khuôn mặt được trát phấn dày đặc ở tục thể vậy, trắng đến tuyệt đối!

Thời khắc này tại nham động bên ngoài chỉ có Lý Dương và Kim Kiếm tôn giả, tứ đại yêu thú sớm đã chạy đi rồi, hiển nhiên bọn họ đã chẳng còn tâm tư gì đối với bảo vật nữa, Kim Kiếm tôn giả vì sư tôn của y Nam Cung Lam mà lo lắng, còn Lý Dương thì cũng đang chăm chú nhìn ngiffs phụ của mình.

- Nghĩa phụ!

Lý Dương trong lòng chợt cảm thấy lo lắng:

- Nghĩa phụ rút cuộc đã làm sao rồi? Sao sắc mặt lại trở nên khó nhìn như vậy?

Đột nhiên...

- Liều thôi, cho dù phải mất đi một viên Hạnh linh đan cũng phải thử xem!

Trong lòng Tiêu Diêu tán nhân lập tức đưa ra một quyết định dứt khoát.

Lần này có thể nói là Tiêu Diêu tán nhân đã thất bại, phương pháp luyện chế chưa từng gặp bất lợi nay đã thất bại rồi, thần kiếm Tử Điện tịnh không phải có thể dễ dàng bị hấp thu như vậy. Bất quá Tiêu Diêu tán nhân lại chuẩn bị bỏ ra một viên Hạnh linh đan để liều lần cuối, so với thần kiếm Tử Điện thì Hạnh linh đan chẳng là cái gì!

Lập tức...

Sắc mặt Tiêu Dao tán nhân đã đỏ trở lại, đỏ một cách quỷ dị. Đỏ đến mức khiến người ta phải run sợ, mà thần kiếm Tử Điện cũng phát xuất ra những quang mang hồng sắc, tựa hồ như hai màu hồng đỏ đang giao thoa với nhau vậy.

- Xoẹt!

Tiêu Diêu tán nhân há miệng ra, một luồng huyết dịch hóa thành một mũi phi tiên trực tiếp bắn thẳng về thần kiếm Tử Điện, đó chính là huyết dịch của Tiêu Diêu tán nhân, tinh huyết, tinh huyết bản mệnh!

Sử dụng tinh huyết bản mệnh, cho dù là tiên nhân thì bình thường cũng chỉ dám sử dụng một giọt hai giọt. Nhưng Tiêu Diêu tán nhân loáng một cái đã phun ra cả một dòng tinh huyết, luồng tinh huyết này trực tiếp bắn thẳng lên thần kiếm Tử Điện.

Một khi tinh huyết bản mệnh tiêu hao quá nhiều thì đến nguyên anh, hạch tâm của thân thể tiên nhân cũng sẽ mất đi năng lượng.

Đột nhiên quang mang trên thần kiếm Tử Điện lóe lên mãnh liệt, sắc mặt Tiêu Diêu tán nhân lập tức sầm lại, sau nháy mắt mà phảng phất như đã già đi mấy chục tuổi, đầu tóc trở nên khô héo, sức sống tựa hồ như đã biến mất sau nháy mắt vậy.

- Nghĩa phụ!

Thân hình Lý Dương lóe lên và lao đến bên cạnh Tiêu Diêu tán nhân. Tuy Lý Dương trong lòng lo lắng nhưng vẫn còn có thể coi là trầm ổn, dù sao nghĩa phụ hần cũng có Hạnh linh đan.

- Tiêu Diêu tán nhân muốn chết sao? Dùng nhiều tinh huyết bản mệnh như vậy, có lẽ bây giờ toàn thân đã chẳng còn chút công lực nào rồi!

Nam Cung Lam lắc đầu nói, lão liếc mắt nhìn Tiêu Diêu tán nhân đang không còn chút công lực nào với vẻ khó hiểu.

Cho dù như thế nào thì lúc này Tiêu Diêu tán nhân cũng đã hoàn toàn mất đi lực chiến đấu, giờ đã không còn sức cạnh tranh nữa rồi, đối với Nam Cung Lam mà nói, đó cũng có thể coi là một chuyện tốt.

- Tiêu Diêu tán nhân ngươi cũng muốn đoạt thần kiếm, hừ, nằm mơ!

Tằng Phong lườm Tiêu Diêu tán nhân rồi cười lạnh truyền âm đi:

- Hữu Di, Tuyết Bàn Thiên Niên Ti!

Tằng Phong vừa truyền âm, trong lòng Hữu Di bèn lập tức hiểu ngay, lập tức hai sợi tơ trắng xóa từ trên tay hai người đồng thời bay ra, tiếp đó nó trực tiếp bao bọc lấy thần kiếm Tử Điện, “vù!” một tiếng vang lên, hai sợi tơ trắng xóa đó liền quấn chặt lấy thần kiếm Tử Điện.

- Thu!

Tằng Phong và Hữu Di hét lớn một tiếng, đạo đạo quang mang từ trên sợi tơ trắng xóa đó lóe lên.

-Tuyết Bàn Thiên Niên Ti, hừ, dứt cho ta!

Nam Cung Lam cười lạnh một tiếng, một đạo kiếm ảnh mù mịt chém vào không gian, kiếm ánh đó chính là do tiên kiếm Thái Vãn của Nam Cung Lam chém ra.

Cửu Thiên kiếm điển – “Bình Dục” thiên.

Kiểm quang được thu liễm lại cực kỳ tinh xảo, không có bất kì một quang mang năng lượng nào bị tỏa ra, tiên kiếm Thái Vãn phảng phất giống như một thanh trường kiếm phổ thông vậy, nhưng tốc độ của nó vô

cùng nhanh, khi Tăng Phong cùng Hữu Di còn chưa kịp phản ứng thì tiên kiếm Thái Vắn đó đã biết mất rồi.

Tiếp đó hai tiếng “Bùm!” “Bùm!” vang lên, hai sợi tơ trắng xóa có lai lịch bất phàm đó đã đứt.

”Bình Dục” thiên chính là kiếm thiên thứ tư trong “Cửu Thiên kiếm điển, đối với Tuyết Bàn Thiên Niên Ti này Nam Cung Lam cũng có chút hiểu biết, đó là một vật cực kỳ bền chắc, cho dù là tiên kiếm cũng khó mà chém đứt.

- May mà còn mang theo tiên kiếm Thái Vắn, nếu không chỉ riêng hai sợi Tuyết Bàn Thiên Niên Ti này cũng đã khó mà chém đứt được rồi, xem ra lần này Thượng Thanh Cung đích xác đã bỏ ra một số vốn khá lớn a!

Chém đứt được Tuyết Bàn Thiên Niên Ti, Nam Cung Lam thở phào một hơi.

- Nam Cung, không ngờ người, không ngờ người dám chém đứt Tuyết Bàn Thiên Niên Ti của ta!

Tăng Phong phần nộ rống lên, thấy Tuyết Bàn Thiên Niên Ti bị hủy, trong lòng hấn không khỏi cảm thấy đau xót.

Nam Cung Lam nhìn Tăng Phong cùng Hữu Di, y khinh thường nói:

- Tăng Phong, người có phải là kẻ ngốc không? Hiện nay Tiêu Diêu tán nhân công lực đã mất hết, thần kiếm Tử Điện không thuộc về ta thì sẽ thuộc về vợ chồng các người. Đã đến nước này rồi, chúng ta đã ở vào cục thế không chết không thôi, chém cái Tuyết Bàn Thiên Niên Ti của người thì sao nào? Cho dù giết người cũng là chuyện rất bình thường thôi!

Đích xác, giờ phút này hai bên đã đến mức không phải người chết thì là ta vong, cho dù Nam Cung Lam có giết Tăng Phong cùng Hữu Di cũng là chuyện bình thường chứ đừng nói đến chém đứt Tuyết Bàn Thiên Niên Ti.

- Hay, hay, nói hay lắm!

Tăng Phong hít sâu một hơi, mắt hấn phát ra những tia hàn quang băng lãnh.

- Không phải người chết thì là ta chết!

Trong lòng Tăng Phong thầm nói.

Đáng tiếc, vừa rồi khi Tăng Phong cùng Hữu Di và Nam Cung Lam tranh đấu thì Tiêu Diêu chân nhân đã ăn Hạnh linh đan, bởi vì vừa rồi quá chuyên chú vào động thủ nên ba người đều không phát hiện Tiêu Diêu tán nhân đã nuốt Hạnh linh đan.

Thần kiếm Tử Điện này rút cục sao rồi?

Hiện này thần kiếm Tử Điện lại xoay tròn trên không trung, vốn dĩ kiếm thể có màu tím nhưng trải qua phương pháp luyện chế đặc thù của Tiêu Diêu tán nhân thì kiếm thể đã biến thành màu huyết hồng, màu sắc đó giống hệt với màu huyết hồng của tinh huyết bản mệnh mà Tiêu Diêu tán nhân phun ra.

Nam Cung Lam và Tăng Phong cùng Hữu Di cứ như vậy mà nhìn thần kiếm Tử Điện.

Nhưng bọn họ đều chẳng có cách gì để thu lấy thần kiếm lại.

Cường hành nắm lấy?

Nam Cung Lam đã thử qua rồi, kết quả là bản thân bị năng lượng cường đại của thần kiếm chấn cho phải thổ huyết đương trường, công lực tiêu hao quá nửa.

Dùng một vài phương pháp đặc thù để thu lấy?

Bạch mi lão giả và Tiêu Diêu tán nhân cũng đã thử qua rồi, tựa hồ hiệu quả đều chẳng ra sao cả. Hơn nữa hiện nay Nam Cung Lam, Tăng Phong cùng Hữu Di đều chẳng có biện pháp nào để thu lấy nữa rồi.

- Ân? Tiêu Diêu tán nhân này không ngờ lại bắt đầu hồi phục rồi!

Nam Cung Lam liếc nhìn qua Tiêu Diêu tán nhân sắc mặt đang từ từ hồng nhuận trở lại, tựa hồ như đang dần hồi phục. Tiêu Diêu tán nhân một khi hồi phục lại thực lực, tuy đối với Nam Cung Lam không phải là chuyện tốt, nhưng ít nhất cũng không phải là chuyện xấu.

Tiêu Diêu tán nhân sống hay chết Nam Cung Lam cũng không để ý.

Tăng Phong đột nhiên nhú mày nhìn qua Tiêu Diêu tán nhân, tiếp đó lại nhìn sang Lý Dương đang đứng bên cạnh.

- Không ngờ công lực của Tiêu Diêu tán nhân lại hồi phục nhanh như vậy, hắc và nghĩa tử của hắc đã hại chết Tăng tôn Ngạn nhi của ta, hừ, cho dù thế nào ta cũng phải nhân lúc hắc trọng thương mà giết chết hắc. Vừa tổn thất nhiều tinh huyết bản mệnh như vậy, bây giờ nhiều nhất cũng chỉ có một thành công lực, cứ giết hắc trước đã rồi tính. Tiêu Diêu tán nhân chết rồi thì Lý Dương còn không phải bóp cái là chết sao?

Tăng Phong lập tức nổi lên sát ý, tiên khí có lực công kích cực kỳ cường đại mà lần này hắc đem từ Tiên giới xuống đã từ từ rung động lên, yêu cầu của Tăng Phong chính là – nhất kích tất sát.

- Nghĩa phụ, vết thương của người thế nào rồi?

Lý Dương bên cạnh Tiêu Diêu tán nhân hỏi, tuy hắc biết được nghĩa phụ đã nuốt Hạnh linh đan, nhưng công hiệu của Hạnh linh đan chỉ là nghe người khác nói mà thôi, bản thân Lý Dương vẫn có chút lo lắng.

- Đừng lo lắng, thương thế ít nhất cũng đã hồi phục được chín thành, hiệu quả của Hạnh linh đan này quả nhiên không tồi.

Tiêu Diêu tán nhân truyền âm cho Lý Dương.

Tiêu Diêu tán nhân đột nhiên có chút hưng phấn truyền âm cho Lý Dương:

- Lý Dương, ta phải nói cho con biết một tin tức tốt!

Lý Dương sững sờ.

- Tin tức tốt, tin tức tốt gì cơ?

- Thần kiếm Tử Điện đã bị ta luyện hóa rồi!

Thanh âm của Tiêu Diêu tán nhân phảng phất như một tiếng sấm nổ oành oành trong đầu Lý Dương.

- Thần kiếm, nó nó, nó đã bị nghĩa phụ người...

Lý Dương nhìn Tiêu Diêu tán nhân, đôi mắt xoay chuyển liên tục, còn may Lý Dương đang quay lưng về phía ba Đại La Kim Tiên, mấy người Nam Cung Lam không phát hiện ra sự chấn kinh của Lý Dương.

Tiêu Diêu tán nhân nhìn Lý Dương mà gật gật đầu rồi truyền âm nói:

- Ha ha, ngay từ đầu ta đã chuẩn bị dùng tiên kiếm Luyện Tâm để luyện hóa thần kiếm Tử Điện rồi, đáng tiếc, tiên kiếm Luyện Tâm bất quá chỉ là hạ phẩm tiên khí, phẩm cấp so với thần kiếm Tử Điện thì chênh lệch quá lớn, căn bản chẳng thể luyện hóa. Trong lúc cấp bách nghĩa phụ liền làm cho tiên kiếm Luyện Tâm hóa thành trạng thái sương mù màu hồng huyết, tiếp đó lại đem chín phần tinh huyết bản mệnh của ta dung hợp vào trong, muốn lần này phải luyện hóa thành công. Kết quả là...tinh hoa của tiên kiếm Luyện Tâm đã dung nhập vào trong thần kiếm Tử Điện, nhưng kế hoạch ban đầu của ta đã thất bại.

Lý Dương lập tức mê hoặc nói:

- Nghĩa phụ, kế hoạch ban đầu thất bại rồi, vậy sao người lại nói thần kiếm Tử Điện đã bị người luyện hóa rồi?

Tiêu Diêu tán nhân mỉm cười rồi tiếp tục nói:

- Kế hoạch ban đầu của ta chính là phương pháp luyện chế tiên kiếm cũ, án chiếu theo biện pháp trong quá khứ, dùng tiên kiếm Luyện Tâm làm bản thể rồi hấp thu tinh hoa của những phi kiếm hay nguyên liệu trân quý khác để không ngừng đề cao phẩm cấp của bản thân Luyện Tâm. Lần này tuy ta thất bại nhưng tinh hoa của bản thân tiên kiếm Luyện Tâm ngược lại lại bị dung nhập vào trong thần kiếm Tử Điện, nói cách khác tinh hoa của Luyện Tâm đều đã bị thần kiếm Tử Điện thôn phệ hết rồi.

Lý Dương vẫn chẳng hiểu gì cả.

- Nhưng, tinh huyết của ta cũng phệ nó thôn phệ rồi, lại thêm vốn nó không có chủ nhân, lại hấp thụ tinh huyết bản mệnh của ta, tự nhiên việc trích huyết nhận chủ đã được hình thành.

Tiêu Diêu tán nhân vui vẻ truyền âm cho Lý Dương.

Lý Dương lập tức nở nụ cười.

Hắn cũng đã hiểu rồi, những lần luyện chế trước Tiêu Diêu tán nhân đều dùng tiên kiếm Luyện Tâm làm bản thể. Lần này, đến lúc cuối cùng lại phải lấy thần kiếm Tử Điện làm chủ thể, tiên kiếm Luyện Tâm ngược lại lại bị thôn phệ. Chỉ là đồng thời thần kiếm còn thôn phệ cả tinh huyết bản mệnh của Tiêu Diêu tán nhân, thuận tiện...

Đã trích huyết nhận chủ rồi!

Nhưng đúng vào lúc này, Tăng Phong đột nhiên xuất ra một sát chiêu mãnh liệt, mục tiêu chính là Tiêu Diêu tán nhân mà Tăng Phong cho rằng công lực đã đại tổn.

- Xoẹt!

Một đạo quang mang hắc sắc chợt lóe lên rồi biến mất, hai mắt Tiêu Diêu tán nhân lập tức sáng lên, khóe miệng lão là một nụ cười lạnh, chỉ thấy thần kiếm Tử Điện đang xoay tròn trên không trung đồng thời cũng lóe lên rồi biến mất.

Thần khí Xích Tiêu là thần khí có tốc độ đệ nhất trong lục giới, thần khí Xích Tiêu được phân thành sáu thanh thần kiếm, tốc độ của mỗi một thanh thần kiếm đều cực nhanh, cho dù là thần khí bình thường cũng chẳng thể so sánh được, huống chi thứ Tăng Phong dùng để đánh lén chỉ là tiên khí.

- Bùm!

- A!

Hai đạo thanh âm đồng thời vang lên, đạo thanh âm thứ nhất là tiếng thần kiếm Tử Điện đánh bay thanh tiên kiếm kia, thanh âm thứ hai là do thần kiếm Tử Điện bắn xuyên qua nguyên thần của Tăng Phong, nguyên thần của Tăng Phong đến cơ hội chạy thoát cũng chẳng có, nguyên thần lập tức bị xuyên qua.

Thần kiếm Tử Điện, tốc độ thật sự quá nhanh!

Cho đến khi chết, trên mặt Tăng Phong vẫn còn nụ cười lạnh nở ra khi đánh lén, cho đến khi bị thần kiếm Tử Điện bắn chết hắn vẫn còn chưa kịp phản ứng gì, chỉ có nơi thâm sâu trong đôi mắt của hắn có một sự kinh sợ thật sâu ẩn tàng.

- Hừ, muốn đánh lén ta? Thật là chán sống rồi, loại người như ngươi, đến thi thể cùng phải hóa thành tro bụi.

Tiêu Diêu tán nhân vốn đang khoanh chân ngồi từ từ đứng dậy, thần kiếm Tử Điện xoay tròn trên đỉnh đầu lão.

Thần kiếm Tử Điện nay đã có kiếm thể màu huyết hồng, giống hệt với nguyên thể của tiên kiếm Luyện Tâm.

- Đạo hữu ngươi đã luyện hóa được thần kiếm Tử Điện?

Lúc này Nam Cung Lam mới tỉnh ngộ, y sững sờ nhìn Tiêu Diêu tán nhân đang giữ thần kiếm Tử Điện trong tay. Nam Cung Lam biết lúc này mình căn bản chẳng phải là địch thủ của Tiêu Diêu tán nhân nữa, chỉ riêng với tốc độ của thần kiếm Tử Điện, Nam Cung Lam cũng căn bản chẳng kịp phản ứng.

Nhưng sắc mặt Hữu Di lúc này đã trở nên trắng bệch mà nhìn Tăng Phong bên cạnh đang ngả xuống.

Hai người làm phu thê đã nhiều năm, tình cảm đương nhiên rất là sâu nặng, hai người tại Tiên giới cũng như là một người, Hữu Di chẳng thể tưởng tượng nổi, mất đi Tăng Phong thì mình nên làm thế nào?

- Đến thi thể cùng phải tan thành tro bụi!

Thanh âm của Tiêu Diêu tán nhân hệt như đang liên tục vang lên trong tai bà ta.

- Không, tuyệt đối không thể!

Hữu Di đột ngột đứng chắn trước thi thể của Tăng Phong mà nhìn chăm chăm vào Tiêu Diêu tán nhân, hung thủ giết chết Tăng Phong, ánh mắt vô cùng lạnh lùng.

- Tránh ra, nếu không kể cả một nữ tử như ngươi ta cũng giết chết, khiến ngươi hồn phi phách tán đó.

Tiêu Diêu tán nhân lạnh khốc nói:

- Ngươi tránh thì thì còn có thể yên ổn trở về Tiên giới mà sinh sống, nếu không...

Thần kiếm Tử Điện đang xoay tròn trên đỉnh đầu Tiêu Diêu tán nhân lập tức ngấm lên một tiếng, kiếm thể màu huyết hồng phát ra những tia huyết quang lăng lẹ.

- Thần kiếm Tử Điện, bán thần khí!

Hữu Di thở dài một hơi rồi nói:

- Tiêu Diêu tán nhân, hiện nay ngươi đã có được thần kiếm Tử Điện, ta tuyệt không phải là đối thủ của ngươi, ngươi giết ta đi, nếu ngươi không giết ta, ta tuyệt đối không thể để ngươi hủy đi nhục thể của phu quân ta.

Giờ phút này Hữu Di chẳng có chút hứng thú nào với sự sống nữa, hiển nhiên bà ta chỉ mong được chết.

- Hừ!

Tiêu Diêu tán nhân hừ lạnh một tiếng, một người lãnh khốc như lão làm sao có thể để ý đến cái gì khác, thần kiếm Tử Điện lập tức đâm xuống...

- Phu quân.

Hữu Di thấp giọng lầm bầm, trong mắt ẩn chứa một tia vui mừng, đối diện với cái chết mà bà ta lại cảm thấy vui mừng, thời khắc này thần kiếm Tử Điện đã đâm xuống.

- Ông!

Đột nhiên thần kiếm Tử Điện dừng lại ngay trước mặt Hữu Di, Tiêu Diêu tán nhân liếc mắt nhìn Hữu Di, nhân thần sau nháy mắt đã trở nên phức tạp, ngay sau đó liền quay đầu và trực tiếp đi ra khỏi cánh cửa.

- Lý Dương, chúng ta đi!

Lý Dương Cung nhìn Hữu Di một cái, lúc này Hữu Di đang ôm lấy thi thể của Tăng Phong mà không nói tiếng nào, sau đó rồi cũng đi ra. Vừa nãy Lý Dương đã phát hiện, nghĩa phụ mình vào thời khắc cuối cùng khi chuẩn bị giết Hữu Di, thân thể không ngờ lại rùng mình một chút.

Liếc mắt nhìn nghĩa phụ, Lý Dương không có nói gì mà đi theo nghĩa phụ rồi bắt đầu hạ sơn, Hữu Di cũng ôm lấy thi thể Tăng Phong rồi cứ thế mà đi theo sau lưng mọi người, trong mắt chẳng hề có một chút biểu tình gì.

185. Chương 32: Lý Dương Đã Chết? (hạ)

Giờ phút này, khắp cả Côn Luân tiên cảnh, vô luận là các tông phái tu yêu giả hay tu tiên giả, cơ hồ quá nửa số người đều đến, chỉ thấy dày đặc trên bầu trời là vô số những tu tiên giả hoặc tu yêu giả, ai nấy cũng đều có vẻ mặt vô cùng khó coi.

Bởi vì... các vị tiên bối bị chết quá nhiều.

Đệ tử của mỗi một tông phái đều để lại một miếng ngọc giản lại môn phái của mình, miếng ngọc giản đó gắn liền với khí tức của mỗi đệ tử, một khi đệ tử đó hồn phi phách tán thì ngọc giản cũng sẽ tự động vỡ nát, tông phái tự nhiên sẽ biết được đệ tử của mình đã chết.

Lần này, vô luận là thập đại tông phái hay là các tông phái ẩn thế, hoặc là Thượng Thanh cung, hoặc là Thực Sơn kiếm phái, các tán tiên cao cấp gần như đã chết sạch.

Tây Cực môn, Kim Cương môn, Ngũ Hành môn, Độn Giáp tông, Tạm Thiết tông, các tán tiên đều bối tiến vào toàn bộ đều tử vong, chẳng có một ai may mắn sống sót.

Một số môn phái cổ lão ẩn thế, có lịch sử so với Thượng Thanh cung còn dài hơn như Thiết Sam tông, Tuyết Bình tông cũng có các vị tiên bối trưởng lão tiến vào, ví dụ như bạch mi lão giả đó chính là đệ nhất cao thủ trong một môn phái ẩn thế...

Tộc trưởng của lưỡng đại yêu tộc của tu yêu giả, Dương tộc và Báo tộc đều đã chết đi, Công Tôn Dương, Hắc Mạc tam yêu đều đã chết rồi...

Phàm là các cao thủ tương đương với Thiên Tiên kì hoặc hơn cũng đã chết đi sạch sẽ, trong đó có cả vị trưởng lão thanh danh vang dội là Ngọc Minh trưởng lão. Còn về các vị trưởng lão ở Thượng Thanh cung một mực bề quan cho tới lần này mới xuất hiện đích xác cũng đã chết đi sạch.

Thực Sơn kiếm phái cũng chẳng may mắn gì hơn. Trừ Kim Kiếm tôn giả may mắn sống sót, tất cả những tán tiên tiến nhập vào Vân Vụ sơn đều đã chết hết.

Lần này, cuộc tranh bảo ở Vân Vụ sơn đã khiến cho quá nửa số cao thủ đạt trên Thiên Tiên cảnh giới chết đi quá nửa, đặc biệt là Thực Sơn kiếm phái và Thượng Thanh cung, lần này cả hai đều đã dốc toàn lực ra, số người chết lại càng nhiều. Trừ Thực Sơn kiếm phái và Thượng Thanh cung, một số cao thủ tự nhận là võ công cao cường ở các môn phái khác cũng chết đi một cách thập phần gọn ghẽ.

Tử vong!

Ngoài ra là các tiên bối, các siêu cấp cao thủ ở các tông phái, tất cả đều liên tục tử vong.

Thượng Thanh cung có tới gần vạn đệ tử, Thực Sơn kiếm phái cũng có gần vạn đệ tử, ít nhất hai bên cũng có tới một nửa nhân mã đến Vân Vụ sơn. Mà không chỉ có hai phái đó, nhân mã từ các tông phái kéo đến cũng gần như vậy. Còn có cả các tu yêu giả, khắp bên ngoài Vân Vụ sơn, mấy chục vạn tu tiên giả tu yêu giả từ khắp Côn Luân tiên cảnh đều đã kéo đến đây.

Không có một người nào to gan dám bước vào bên trong.

Đến cả các tiên bối tán tiên trong tông phái đều đã chết rồi, đám hậu bối này làm sao dám tiến vào chứ? Cho nên cả mấy chục vạn tu chân giả này đều chừng mắt nhìn vào Vân Vụ sơn mà đợi có người từ trong đó đi ra.

Đột nhiên...

Một quang sáng tử sắc lóe lên rồi tiêu tan.

- Thiết Oa chân nhân!

Ảo Quang chân nhân vừa liếc mắt cái đã nhìn thấy Thiết Oa chân nhân, còn có cả Cửu Vĩ Yêu Hồ Tuyết Cơ và Huyền Thiết Kiếm Hùng "Sa" đang trọng thương, tam đại yêu thú đều đang mau chóng lao xuống.

- Thiết Oa chân nhân, tôn nhi Lý Dương của ta hiện nay thế nào rồi? Không có chuyện gì chứ?

Ảo Quang chân nhân lập tức ngự không bay đến rồi vội vã hỏi. Đối mặt với Vân Vụ sơn, bọn họ đều không dám đi lên, dù sao số người đã chết cũng quá nhiều rồi.

Thiết Oa chân nhân cười khổ quay đầu nhìn lại Vân Vụ sơn, tiếp đó lại nhìn về phía những tu yêu giả tu tiên giả đang ở bên ngoài Vân Vụ sơn mà không dám tiến vào rồi cười khổ lắc lắc đầu.

- Ảo Quang, tôn nhi của ngươi được Tiêu Diêu tán nhân chiếu cố, bây giờ vẫn có thể coi là an toàn. Bất quá thần kiếm Tử Điện xuất thế, bốn vị Đại La Kim Tiên đã bắt đầu tranh đấu. Đến lúc đó, Tiêu Diêu tán nhân có lẽ còn chẳng lo nổi cho mình. Lý Dương rút cục có gặp nguy hiểm hay không, khó nói, khó nói lắm!

Khi mấy người Thiết Oa chân nhân hạ sơn thì Tiêu Diêu tán nhân còn chưa luyện hóa thần kiếm Tử Điện, Thiết Oa chân nhân đương nhiên không biết tình huống lúc sau như thế nào.

- Bốn vị Đại La Kim Tiên tranh đoạt thần kiếm Tử Điện?

Ảo Quang chân nhân trợn tròn mắt, các tu tiên giả xung quanh cũng lập tức nghe thấy lời nói đó, tin tức nhanh chóng được lan truyền ra.

Đại La Kim Tiên trong mắt đám tu tiên giả tu yêu giả này đều là chí cao. Đó là các cao thủ tuyệt đối trong truyền thuyết, tứ đại cao thủ tranh đoạt thần kiếm Tử Điện, bất cứ tu tiên giả hay tu yêu giả nào cũng bắt đầu ảo tưởng, bốn vị Đại La Kim Tiên tranh đấu, đó còn không phải là trời long đất lở sao?

- Những người khác thì sao?

Đột nhiên có người khác hướng về phía Thiết Oa chân nhân rồi hét lên.

Thiết Oa chân nhân lạnh nhạt đáp:

- Trừ bốn vị Đại La kim tiên, Kim Kiếm tôn giả và Lý Dương, những người còn lại toàn bộ đều đã chết rồi!

Toàn bộ đều đã chết rồi!

Các tu tiên giả tu yêu giả bên ngoài Vân Vụ sơn, người nào người nấy trong lòng đều có một tia kỳ vọng, kỳ vọng tiền bối trong môn phái của mình còn có thể sống sót. Nhưng Thiết Oa chân nhân nói ra câu này đã khiến cho tất cả mọi người đều sững sờ.

- Sư tôn!

Một tu tiên giả lập tức quỳ xuống, nước mắt chảy đầy mặt.

- Sư thúc tổ!

Mấy chục tu tiên giả quỳ xuống, trong lòng người nào cũng cảm thấy khó chịu.

- Đại Trưởng lão!

oOo

Các tu tiên giả phần lớn cả đời đều sinh song trong tông phái, đối với tông phái đều cực kỳ trung thành, đối với sư tôn đều giống như đối với phụ thân mình vậy. Còn về các vị đệ nhất cao thủ trong môn phái chính là chỗ để các đệ tử của tông phái kiêu ngạo, là chỗ dựa tinh thần!

Hiện nay sư tôn của bản thân đã chết, cột trụ tinh thần của tông phái cũng sụp đổ, đám tu tiên giả tu yêu giả này sao có thể không thương tâm cơ chứ?

- Lý Dương con trai ta, nó...

Lý Phong Du cũng vô cùng lo lắng, đao mang dưới chân lập tức lóe lên, y định lao vào Vân Vụ sơn.

- Quay lại!

Ảo Quang chân nhân thấy Lý Phong Du muốn lao vào Vân Vụ sơn thì liền lập tức quát lớn, đồng thời thân hình cũng bay đến chắn trước mặt Lý Phong Du.

- Phụ thân, Lý Dương nó...

Lý Phong Du thật sự đã rất lo lắng rồi, đối với Lý Dương y chưa bao giờ làm trách nhiệm của một phụ thân, bây giờ nhi tử của mình sinh tử chưa biết, làm sao y có thể không lo lắng cơ chứ?

Ảo Quang chân nhân hung hăng trừng mắt nói:

- Hừ, nghiệt tử, đến cấp cao thủ như Ngọc Minh chân nhân cũng chết rồi, Thiết Oa chân nhân cũng đã trọng thương, tiểu tử ngươi đi vào chẳng phải là chịu chết sao? Cút về cho ta!

Ảo Quang chân nhân cực kỳ lãnh khốc nói.

Quyền uy của Ảo Quang chân nhân tại Tinh Cực tông tuyệt đối là tối cao, lão đã tức giận, lại thêm những lời mà lão nói cũng có đạo lý, Lý Phong Du chẳng còn cách nào đành đứng lại giữa không trung rồi nhìn về phía sâu trong Vân Vụ sơn.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, tất cả mọi người đều nhìn về phía Vân Vụ sơn, cuộc tranh đoạt thần kiếm Tử Điện chắc chắn sẽ có kết quả, tất cả mọi người đều đang chờ đợi.

Đột nhiên...

- Có người xuống rồi!

Theo tiếng hét của mọi người, chỉ thấy từ phía sâu trong Vân Vụ sơn xuất hiện một nhân ảnh mờ nhạt, lúc này quang sáng màu tím sớm đã tiêu tán, mọi người đều có thể nhìn rõ nơi sâu nhất trên Vân Vụ sơn.

Tại nơi cực kỳ thâm sâu của Vân Vụ sơn.

Chỉ thấy tại sâu trong Vân Vụ sơn...

Gió nhẹ phe phẩy, mây mù lượn quanh, ẩn ước trong đám sương mù xuất hiện một vài thân ảnh mờ ảo.

Lý Dương, Tiêu Diêu tán nhân ngự không mà bay từ trên Vân Vụ sơn xuống, Kim Kiếm tôn giả, Nam Cung Lam và Hữu Di đang ôm thi thể Tăng Phong ba người đang ở phía sau, năm người cứ như vậy mà từ trên Vân Vụ sơn ngự không bay xuống một cách uy nghiêm. Phía bên kia của Vân Vụ sơn là những tiếng sóng đánh ầm ầm vang lên từ Hoàng Tuyền hải.

- Nghĩa phụ, chúc mừng người đã đoạt được thần kiếm Tử Điện!

Lý Dương vui mừng cười hì hì mà chúc mừng Tiêu Diêu tán nhân bên cạnh.

Tiêu Diêu tán nhân nhìn Lý Dương rồi cười nói:

- Ha ha, Lý Dương a, nghĩa phụ đoạt được thần kiếm Tử Điện, thu hoạch của con cũng không tồi a, vị tiên đế Thiên Nhân Tử đó không ngờ lại lưu lại loại trân bảo như “Thanh Vân”, sau này con tiến nhập vào Ma giới nghĩa phụ cũng yên tâm hơn một chút rồi!

Lý Dương nghĩ đến chuyện mình đoạt được Thanh Vân mà chỉ tiên đế mới có, sáu thanh tiên kiếm để hợp thành tiên khí Xích Tiêu, còn có túi Tiểu Càn Khôn nữa, trên mặt lập tức nở ra một nụ cười rạng rỡ.

Thời khắc này, tâm tình của Lý Dương và Tiêu Diêu tán nhân đều cực kỳ tốt.

Nhưng, bọn họ lại không hề phát hiện ra biến hóa của Hữu Di...

Hữu Di vẫn luôn cúi đầu, ánh mắt vốn luôn phẳng phất như một hồ nước chết đã bắt đầu chậm rãi tập trung trở lại, một tia quang mang lạnh lẽo sắc bén lóe lên rồi lập tức biến mất, bạch sắc chảy thủ giấu trong nguyên anh bà ta bắt đầu xoay chuyển.

Tiên khí mà lần này Tăng Phong và Hữu Di mang theo chính là “Phệ Hồn Âm Dương chủ”, chủ thủ mà Tăng Phong sử dụng là âm chủ còn của Hữu Di là dương chủ có màu trắng.

Hữu Di vẫn đang cúi đầu, trên mặt đột nhiên lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, nhưng bởi vì cúi đầu, lại ở phía sau nên lúc này cả Lý Dương và Tiêu Diêu tán nhân đều không phát hiện ra. Sắc mặt của Hữu Di lúc này từ từ đỏ hồng lên, mà trên nguyên anh của bà ta cũng chậm rãi xuất hiện một tia hỏa diễm...

- Lý Dương, nghĩa tử của Tiêu Diêu tán nhân, người thân duy nhất của Tiêu Diêu tán nhân!

Lúc trước Ngọc Minh chân nhân đã nói cho bà ta, trong đầu Hữu Di vang lên những tiếng:

- Hung thủ giết chết Ngạn nhi, hủy đi nhục thể của Tăng Thăng.

Hiện nay Tiêu Diêu tán nhân có thần kiếm hộ thể, Hữu Di biết bản thân khẳng định không phải là đối thủ của lão, cho nên mục tiêu của bà ta chính là Lý Dương. Giết chết Lý Dương đối với Tiêu Diêu tán nhân là một đả kích cực lớn! Cái cảm giác thống khổ khi người thân chết đi bấy giờ Hữu Di đã biết, bà ta muốn để cho Tiêu Diêu tán nhân cũng phải thưởng thức cái mùi vị của sự thống khổ đó.

Nguyên anh không ngừng bị thiêu đốt trong ngọn hỏa diễm bùng bùng, thống khổ vô bí, nhưng nụ cười trên mặt Hữu Di càng ngày càng xán lạn.

- Xoẹt!

Dương chủy trong Phệ Hồn Âm Dương chủy sau nháy mắt đã lóe lên, mục tiêu chính là Tiêu Diêu tán nhân. Đồng thời bà ta còn dùng nguyên anh thiêu đốt nguyên thần làm cho công lực tăng lên cả mười lần, thân thể Hữu Di lúc này lao theo dương chủy mà hướng về phía Tiêu Diêu tán nhân.

Khoảng cách thật sự quá ngắn, nhưng thần kiếm Tử Điện của Tiêu Diêu tán nhân sau nháy mắt đã ngăn cản được thanh chủy thủ.

- Muốn chết!

Tiêu Diêu tán nhân lập tức lạnh lùng liếc mắt nhìn về Hữu Di, kẻ vừa đánh lén, tại sơn động trong lòng núi lão không giết Hữu Di chính là bởi vì tình cảm mà Hữu Di giành cho Tăng Phong và nhân thần thần nhiên cầu chết của Hữu Di khi đối mặt với thần kiếm Tử Điện, điều này làm lão nhớ lại chuyện năm đó giữa lão và Ti Cơ, khiến tâm thần lão rung động, do đó mới tah cho bà ta một mạng, ai ngờ Hữu Di lại muốn đánh lén.

Thân hình Lý Dương lúc này chợt lóe lên, hấn tránh ra để cho nghĩa phụ mình xuất thủ đối phó Hữu Di.

Hữu Di vốn chỉ cách Tiêu Diêu tán nhân có mấy chục mét, với thực lực hiện nay đã được bạo tăng gấp mười lần của Hữu Di, sau khi Tiêu Diêu tán nhân ngăn cản được dương chủy thì Hữu Di đã đến được trước mặt Tiêu Diêu tán nhân rồi.

- Hừ!

Thần kiếm Tử Điện hóa thành một đạo hồng quang rồi trực tiếp bắn thẳng tới nguyên anh của Hữu Di, với tốc độ khủng khiếp của thần kiếm Tử Điện, Hữu Di căn bản không thể né kịp, thần kiếm Tử Điện sau nháy mắt đã xuyên qua nguyên anh bà ta, đáng tiếc nguyên anh của Hữu Di lúc này đã biến thành một đám lửa.

Thần kiếm Tử Điện xuyên qua một đám lửa, có hiệu quả không đây?

Không có!

- Lại cho ta thêm một chút thời gian nữa!

Hữu Di cố nhịn thống khổ do nguyên thần bị thiêu đốt gây ra, bà ta biết rõ mình đã sắp hồn phi phách tán, nhưng trong khát vọng trong lòng bà ta đã cho bà ta thêm một chút thời gian.

- Chỉ cần một chút thời gian, một chút là đủ rồi!

Trong lòng Hữu Di đang khao khát một việc, đó là bạo phát ra thực lực trước nay chưa từng có trong thời khắc sinh tử.

- Vù!

Trong nháy mắt thân thể Hữu Di đã hóa thành một đạo hồng quang, Hữu Di chỉ cách Lý Dương có mấy chục mét, với tốc độ của Hữu Di thì khoảng cách mấy chục mét thậm chí chẳng đủ để cho Lý Dương phản ứng, bởi vì tốc độ của Hữu Di thực sự quá nhanh.

Đạo hồng quang đó phẳng phát như nhanh ngang với thần kiếm Tử Điện vậy.

Đây chính là thiêu đốt nguyên thần, một vị Đại La Kim Tiên bạo phát nguồn sức mạnh cuối cùng trước khi chết.

- Oành!

Lý Dương chỉ cảm thấy trước mắt mình có một đạo hồng quang, ngay sau đó đan điền hấn lập tức chấn động, thậm chí khi còn chưa có chút thời gian phản ứng nào thì một luồng năng lượng cường đại đến đáng sợ đã phá nát đan điền hấn sau nháy mắt, sau đó lại trực tiếp công kích đến hạch tâm của thân thể Lý Dương là đạo phách.

- Bùm!

Một âm thanh vang lên lạnh lạnh, đạo phách của Lý Dương liền bị oanh kích thành hai nửa...

Nhục thể của Lý Dương còn bị một kích cường đại đến đáng sợ của Hữu Di công kích trúng, sau nháy mắt hấn đã bị kích bay về phía bên kia của Vân Vụ sơn, Hoàng Tuyền hải, cũng chính là Tử Vong hải.

Năng lượng của Hữu Di quá cường đại, Lý Dương bị đánh cho hóa thành một mũi tên mà bắn thẳng vào trong Hoàng Tuyền hải trong nháy mắt.

- Bùm!

Đao phách đã trở thành thực thể, thanh âm nứt vỡ tuy rất nhỏ nhưng không biết tại sao Tiêu Diêu tán nhân lại nghe thấy một cách thập phần rõ ràng. Tiêu Diêu tán nhân hiểu rất rõ Lý Dương, lão biết hạch tâm của thân thể Lý Dương chính là đao phách!

Đao phách bị vỡ làm hai mảnh, đó...

Thanh âm nứt vỡ nhỏ bé đó phẳng phất như còn đáng sợ hơn cả cửu thiên thần lôi, loáng một cái lão đã bị chấn cho trở nên ngây ngốc. Tiêu Diêu tán nhân, người mỉm cười khi phá tan lần thiên kiếp tán tiên thứ chín lại bị một thanh âm nứt vỡ cực kỳ nhỏ bé đó chấn trụ.

- Không thể, không thể, thần kiếm Tử Điện đã phá tan nguyên thần trong nguyên anh Hữu Di, đáng lẽ Hữu Di đã phải hồn phi phách tán. Sao có thể, không thể, sao có thể, sao có thể? Đao phách, đao phách, đao phách vỡ rồi, đao phách vỡ rồi!

Trong tâm thần của Tiêu Diêu tán nhân rung động vô cùng kịch liệt, lão đã đứng bên bờ vực tẩu hỏa nhập ma rồi.

Đao phách vỡ rồi, người lấy đao phách làm hạch tâm thân thể như Lý Dương nhất định sẽ chết!

- Ha ha, Tiêu Diêu tán nhân, cho dù phụ phụ ta chết cũng phải khiến ngươi sống không bằng chết, khiến ngươi vĩnh viễn phải giống như đang ở trong địa ngục, ha ha...

Thanh âm của Hữu Di vang lên khắp cả Côn Luân tiên cảnh, sau đó thì hoàn toàn tiêu tan, toàn bộ thân thể và nguyên anh của Hữu Di đã bị luồng hồng quang đó thiêu đốt thành tro bụi.

- Bùm!

Thâm thể của Lý Dương va mạnh vào Hoàng Tuyền hải, tiếng “bùm” đó khiến cho Tiêu Diêu tán nhân chấn động.

Lão đã tỉnh táo lại rồi!

- Lý Dương!

Tiêu Diêu tán nhân rống lên một tiếng trầm thấp, thân hình lão sau nháy mắt đã hóa thành một đạo quang mang, lão không có bất kỳ chút do dự nào mà lao thẳng vào trong Hoàng Tuyền hải.

Khắp cả Côn Luân tiên cảnh đều biết đến một truyền thuyết, đó là phàm là tiến nhập vào Hoàng Tuyền hải, vô luận là ai cũng đều chẳng thể sống mà đi ra!

186. Chương 33: Đồ Lục (tàn Sát)

Phàm là người tiến nhập vào Hoàng Tuyền hải, vô luận là ai đều chẳng thể sống mà trở lại.

Nghĩ đến một sự thực đã được khắp cả Côn Luân tiên cảnh công nhận, mấy người Ảo Quang chân nhân và Lý Phong Du hết như bị thiên lôi đánh trúng vậy.

- Vù!

Ảo Quang chân nhân, Lý Phong Du mấy người lập tức lao đến bên bờ Hoàng Tuyền hải.

- Lý Dương, tôn nhi của ta!

Ảo Quang chân nhân nhìn Hoàng Tuyền hải đen ngòm hắc ám, sóng cuộn ầm ầm thì vô lực mà quỳ xuống, lệ tuôn ào ào.

Dưới Hoàng Tuyền hải chính là nơi mà tu ma giả ở, trong hoàn cảnh của Hoàng Tuyền hải, cho dù là một vài tán tiên tiến nhập vào bên trong thì cũng chẳng thể sống mà trở ra.

Lý Dương nhìn xuống Hoàng Tuyền hải với vẻ khó có thể tin nổi.

Hiện nay Hoàng Tuyền hải đã hồi phục lại được vẻ bình thường, cho dù có hai người đã tiến nhập vào bên trong thì nó cũng chẳng bị chút ảnh hưởng nào.

Khi Tiêu Diêu tán nhân lao xuống Hoàng Tuyền hải, lão đương nhiên đã biết đến đại danh của nó! Chỉ là khi một người ngay cả chết còn không sợ thì còn sợ gì Hoàng Tuyền hải nữa sao?

Một luồng năng lượng đặc thù ào vào thân thể Tiêu Diêu tán nhân, tiên nguyên lực của Tiêu Diêu tán nhân đã bắt đầu bị nguồn năng lượng quý dị đó thôn phệ.

Thần thức của Tiêu Diêu tán nhân cẩn thận tra xét, đồng thời tiên nguyên lực tinh thuần trong thể nội lão tiến nhập vào Quy Nguyên châu, một kim sắc quang tráo lập tức được sinh ra, tuy lão không sợ chết, nhưng ít nhất cũng phải tìm thấy được Lý Dương đã. Thời khắc này Tiêu Diêu tán nhân chỉ biết đến duy nhất một chuyện, đó là tìm được nghĩa tử của mình.

- Lý Dương!

Thần thức của Tiêu Diêu tán nhân đột nhiên phát hiện ra Lý Dương, thân hình lão lập tức tăng tốc mà tiếp tục lao vào sâu trong Hoàng Tuyền hải.

Sắp rồi, mắt Tiêu Diêu tán nhân đã nhìn thấy thân ảnh của Lý Dương, lúc này, trên thân Lý Dương đầm đìa máu tươi, vùng bụng còn có một lỗ thủng vô cùng đáng sợ. Nhưng nguồn năng lượng thần bí trong Hoàng Tuyền hải lại bắt đầu làm cho nhục thể của Lý Dương tươi nhuận trở lại, vết thương cũng đang dần dần hồi phục.

Tu ma giả ở phía sâu trong Hoàng Tuyền hải.

Tiêu Diêu tán nhân hiểu rằng, năng lượng ở Hoàng Tuyền hải này chắc chắn là có lợi đối với tu ma giả.

Lý Dương đầu hướng xuống dưới, hần không ngừng chìm xuống.

- Lý Dương!

Tiêu Diêu tán nhân đưa tay ra muốn tóm lấy Lý Dương, khi mắt thấy đã gần tóm được rồi thì đột nhiên...

- Bùm!

Một luồng hồng quang cự đại vô biên lóe lên, khắp cả một vùng mấy trăm mét dưới Hoàng Tuyền hải không ngờ lại đều có một cấm chế cự đại.

Cấm chế này bao bọc toàn bộ Hoàng Tuyền hải, nói một cách chuẩn xác thì đây không phải là cấm chế, bởi vì nó là do thiên địa hình thành.

Đây là một bức tường ngăn, bức tường ngăn tu ma giả trong Hoàng Tuyền hải và Côn Luân tiên cảnh, bức tường này đã hoàn toàn ngăn cách hai bên.

Đây là do thiên địa hình thành, phạm vi trải khắp cả Hoàng Tuyền hải.

Tu ma giả có thể từ trên bức tường ngăn đó xuyên xuống phía dưới, trở về thế giới của tu ma giả, nhưng họ lại chẳng thể từ bên dưới bức tường ngăn này lao lên. Vô số tu ma giả trong Hoàng Tuyền hải lại không có một ai có thể tiến vào lục địa của Côn Luân tiên cảnh.

Đây cũng là nguyên nhân của việc tại sao không có bất kì một tu ma giả nào tiến nhập vào lục địa của Côn Luân tiên cảnh.

Tiêu Diêu tán nhân chính là tiên nhân, tự nhiên chẳng thể xuyên qua nổi bức tường ngăn đó, nhưng Lý Dương lại là tu ma giả, hần tự nhiên có thể xuyên qua đó để tiến vào khu vực tu ma giả. Nhưng bây giờ hần đã chẳng còn cách nào để trở lại lục địa của Côn Luân tiên cảnh nữa rồi.

- Phá cho ta!

Tiêu Diêu tán nhân mắt thì sắp túm được Lý Dương nhưng đột nhiên lại bị bức tường đó ngăn cản, lão không khỏi cảm thấy vô cùng lo lắng.

- Bùm!

Thần kiếm Tử Điện hóa thành một đạo hồng quang lừng lệ mà mãnh liệt đánh xuống, nhưng bức tường ngăn cự đại này chẳng hề động đậy đến một chút.

Bức tường ngăn mà thiên địa hình thành há lại có thể dễ dàng phá sao?

Tuy thần kiếm Tử Điện là bán thần khí nhưng thực lực của Tiêu Diêu tán nhân chỉ đạt đến Đại La Kim Tiên tiền kỳ, uy lực của thần kiếm Tử Điện chỉ có thể phát huy ra được một phần mười mà thôi.

Đối phó với một Đại la Kim Tiên bình thường, dựa vào thần kiếm Tử Điện thì lão có thể dễ dàng đối phó. Cho dù là Cửu Thiên Huyền Tiên lão cũng có thể miễng cường đối phó được. Nhưng đối mặt với Tiên Quân thì lão chỉ có thể chạy trốn mà thôi. Một Đại La Kim Tiên sử dụng bán thần khí, uy lực được bao nhiêu chứ? Làm sao có thể phá nổi bức tường mà thiên địa hình thành.

- Phá!

- Tiêu Diêu tán nhân nhìn thấy thân ảnh Lý Dương càng ngày càng chìm sâu xuống, hăm nhập vào tí sâu dưới Hoàng Tuyền hải.

- Bùm!

Thần kiếm Tử Điện lại một lần nữa chẳng làm gì được mà bị bật trở lại.

Thân ảnh của Lý Dương đã dần dần tiêu thất trong tầm mắt của Tiêu Diêu tán nhân rồi.

- Phá, phá, phá, phá đi!

Công lực của Tiêu Diêu tán nhân ào ra, lập tức thần kiếm Tử Điện lập tức giống như phát điên mà phong cuồng công kích vào bức tường ngăn mà thiên địa hình thành.

- Bùm! Bùm! Bùm! Bùm! Bùm! ...

Tiếng thần kiếm Tử Điện công kích không ngừng vang lên, Tiêu Diêu chân nhân đã ở vào trạng thái cuồng loạn, đầu tóc rối tung, trong mắt toàn là một vẻ điên cuồng, sắc mặt càng ngày càng trắng bệch, công lực tiêu thoát càng ngày càng nhiều, lão cứ như vậy mà điên cuồng công kích. Lão chẳng thể khống chế nổi đầu óc của mình, hồi ức về những ngày ở cùng Lý Dương cứ không ngừng hiện lên...

- Phốc!

Tiêu Diêu tán nhân phun ra một ngụm máu tương, lúc này công lực lão đã tiêu hao quá nửa, thần kiếm Tử Điện cho dù có phát ra công kích lực lớn nhất nhưng cũng chẳng làm bức tường ngăn của thiên địa này rung động chút nào, đến rung động cũng không.

- Lý Dương, nghĩa phụ xin lỗi con a!

Tiêu Diêu tán nhân nước mắt tuôn trào.

Hối hận, vô cùng hối hận!

Nếu lúc đó trong lòng núi lão dứt khoát một kiếm giết luôn Hữu Di đi thì Hữu Di làm sao có cơ hội giết nghĩa tử Lý Dương của lão chứ?

- Không ngờ thiện tâm của ta lại nổi lên, không ngờ ta lại cảm động, không ngờ ra lại vì ả tặc nhân Hữu Di mà cảm động, không ngờ ta lại tha cho ả, ha ha, không ngờ ta lại tha cho ả, để ả giết chết nghĩa tử của ta. Dao phách vỡ nát, hồn phách tan, ha ha, Lý Dương a. Là nghĩa phụ, là do nghĩa phụ a!

Tiêu Diêu tán nhân đột nhiên ho lên vài tiếng, mỗi lần ho là máu tươi lại trào ra...

Dao phách vỡ, hồn phách tan, một tu chân giả phi đao nhập đạo, đặc biệt là những người còn chưa đạt đến cảnh giới Thiên Tiên. Linh hồn của hắn chưa đạt đến cảnh giới Nguyên Thần, không thể rời khỏi đao phách của mình, một khi đao phách vỡ nát thì linh hồn tự nhiên cũng sẽ vỡ nát theo.

Một khi linh hồn vỡ nát thì tự nhiên là sẽ chết đi.

Năng lượng ẩn chứa trong Hoàng Tuyền hải khiến cho Tiêu Diêu tán nhân căn bản chẳng hồi phục được chút nào, tại nơi đây chỉ có ma sát khí và một số luồng năng lượng quý dị đặc thù không ngừng ăn mòn quang tráo của lão. Cho dù là tiên nguyên lực của Đại La Kim Tiên cũng có thể bị năng lượng đó ăn mòn chứ đừng nói đến tán tiên.

Một khi tán tiên tiến nhập vào trong, có lẽ sau mấy lần hô hấp sẽ hoàn toàn bị nguồn năng lượng đó nuốt trọn. Bởi vì Tiêu Diêu tán nhân có loại tiên khí phòng ngự như Quy Nguyên châu nên mới có thể kiên trì được trong một thời gian dài như vậy.

- Tầng Phong, Hữu di, Thượng Thanh cung!

Đột nhiên Tiêu Diêu tán nhân ngừng ho lại.

- Từ hôm nay trở đi, mục tiêu để Tiêu Diêu tán nhân ta sống trên thế giới này chỉ có một, đó là tiêu diệt Thượng Thanh cung, bao gồm cả Thượng Thanh cung ở Tiên giới. Một năm không được thì một trăm năm, trăm năm không được thì vạn năm, vạn năm không được thì vạn vạn năm! Cuối cùng sẽ có một ngày ta nhất định sẽ tiêu diệt toàn bộ đệ tử của Thượng Thanh cung để bồi táng cho nghĩa tử của ta!

Lúc này trong mắt Tiêu Diêu tán nhân giống hệt như đang có một hắc động đen ngòm đang muốn thôn phệ tất cả mọi thứ.

Nếu trước đây nói Tiêu Diêu tán nhân là hàn băng thì bây giờ lão chính là hắc ám đáng sợ.

- Xoẹt!

Thân thể Tiêu Diêu tán nhân sau nháy mắt đã hóa thành một đạo quang mang mà xuyên qua khỏi Hoàng Tuyền hải.

Giết!

Tất cả đệ tử của Thượng Thanh cung, tất cả đều phải giết!

- Vù vù...

Vừa ra khỏi Hoàng Tuyền hải, tâm thần đã đạt tới Tiên Quân tiền kỳ của Tiêu Diêu tán nhân bèn điên cuồng hấp thu linh khí, một lượng lớn thiên địa linh khí sau nháy mắt đã hóa thành thực chất mà ào ạt dồn vào trong thể nội Tiêu Diêu tán nhân, thân hình lão “xoẹt” một tiếng và xuất hiện trước thi thể Tầng Phong.

Một đạo kiếm khí bắn ra, huyết nhục trên thi thể Tầng Phong sau nháy mắt đã bắn ra tung tóe, mấy đệ tử đứng bảo hộ thi thể Tầng Phong bị luồng kiếm khí đó quét trúng thì liền lập tức hóa thành tro bụi.

- Thượng Thanh cung, giết!

Mái tóc dài bạc trắng của Tiêu Diêu tán nhân phát phơ trong gió, ngay sau đó một tia hồng quang xuất hiện, hồng huyết sắc trên kiếm thể của thân kiếm Tử Điện hóa thành một đạo hồng quang lăng lệ và bắn về phía tất cả những đệ tử của Thượng Thanh cung ở đó. Đệ tử của Thượng Thanh cung tại Vân Vụ sơn có đến mấy nghìn người, Tiêu Diêu tán nhân hôm nay đã đại khai sát giới.

- Bùm! Bùm! Bùm! Bùm! Bùm! ...

Nhục thể của mỗi đệ tử Thượng Thanh cung đều vỡ tan thành từng mảnh, kiếm khí tung hoành khắp trời đất. Tất cả các tu tiên giả tu yêu giả xung quanh đều kinh hoàng chạy trốn vì lo lắng bị làn kiếm khí đó đánh vào.

- A! A! A!

Những tiếng kêu thảm liên tục vang lên, không có một người nào dám đến gần, bao gồm cả Đại La Kim Tiên Nam Cung Lam trong đó.

- Có lẽ Lý Dương đó đã chết, Tiêu Diêu tán nhân thật sự muốn đồ sát toàn bộ Thượng Thanh cung rồi!

Nam Cung Lam cảm thán nói.

Nam Cung Lam không xuất thủ, bởi vì thời khắc này y căn bản chẳng phải là đối thủ của Tiêu Diêu tán nhân.

- Trốn đi, Tiêu Diêu tán nhân đó phát điên rồi!

Một đệ tử của Thượng Thanh cung hét lớn, tiếp đó liền lập tức ngự phi kiếm muốn trốn đi. Nhưng một đạo quang mang huyết hồng sắc lóe lên, thân hình hắn đã bị phân làm hai nửa, từ phần đùi trở xuống vẫn còn trên phi kiếm, nhưng phần thân trên của hắn lại lập tức nổ tung ra, bởi vì nguyên anh của hắn sớm đã bị luồng kiếm khí đáng sợ đó làm cho vỡ nát rồi.

- Vù! Vù! ...

Mấy nghìn đệ tử của Thượng Thanh cung đều đã sợ hãi mà điên cuồng chạy trốn.

Đột nhiên, một đạo kiếm khí dài đến cả trăm trượng được chém ra, phía trước chính là các đệ tử Thượng Thanh cung. Theo luồng kiếm khí cự đại đó chém xuống, lập tức máu thịt bắn ra tơi bời, máu tương phụt ta tung tóe, nhất thời bầu trời phẳng phất như đã trở nên đỏ sẫm, các tu chân giả xung quanh đều đã bắt đầu chạy trốn rồi.

- Bày trận, bày trận!

Cung chủ Thượng Thanh cung hét lớn, nhưng một đạo kiếm khí đã lập tức xuyên qua thân thể của hắn.

- Bùm!

Máu thịt của cung chủ của Thượng Thanh cung sau nháy mắt đã bắn tung ra tứ phía.

- Kim Kiếm a, trở về Thục Sơn thôi, từ nay về sau, Thục Sơn kiếm phái trên dưới đều không được đối địch với Tinh Cực tông, ta trở về Tiên giới đây!

Nam Cung Lam ra lệnh xong bèn lập tức thở dài một hơi, tay y lóe lên một cái, ngay sau đó thân thể liền hóa thành một đạo kim quang mà bay thẳng lên bầu trời rồi phá không mà trở về Tiên giới.

Kim Kiếm tôn giả nhìn theo Nam Cung Lam rời đi, sau đó liền lập tức dẫn người của Thục Sơn kiếm phái trở về.

Tiêu Diêu tán nhân đã độ qua lần thiên kiếp tán tiên thứ chín, phóng mắt nhìn khắp Côn Luân tiên cảnh chẳng có ai là địch thủ của lão, có thêm thần kiếm Tử Điện, cho dù là Đại La Kim Tiên nhìn thấy lão cũng phải tránh né.

Giết!

Hơn năm nghìn đệ tử Thượng Thanh cung dưới Vân Vụ sơn thì đã có đến hơn bốn nghìn bị đồ sát sạch sẽ rồi. Còn có hơn một nghìn thì đang bị Tiêu Diêu tán nhân đuổi theo truy sát.

- Chạy trốn?

Tiêu Diêu tán nhân có thần kiếm trong tay, tốc độ nhanh đến mức căn bản chẳng có tu tiên giả nào tưởng tượng nổi. Không một ai có thể chạy thoát.

Tất cả đệ tử của Thượng Thanh cung đều không có một thi thể nào còn hoàn hảo.

Lúc đầu chính là bởi vì bản thân không kiên quyết hủy đi nhục thể của Tăng Phong, tha cho Hữu Di một mạng nên mới dẫn đến nghĩa tử bị nứt vỡ đao phách, hồn phách tiêu tán. Hiện nay Tiêu Diêu tán nhân sao có thể để cho các đệ tử của Thượng Thanh cung còn được lưu lại những thi thể hoàn chỉnh nữa chứ?

Trong Thượng Thanh cung.

- Tăng Thăng trưởng lão, mau chạy đi, Tiêu Diêu tán nhân đó giết tới rồi! Đây là tin tức mà một đệ tử vừa chết dùng truyền tân ngọc bội truyền về.

Một đệ tử lập tức nói với Tăng Thăng, Tăng Thăng mệnh rất lớn, bởi vì công lực quá yếu nhược nên khi gặp phải áp lực từ cấm chế đó liền bị Tăng Phong và Hữu Di lệnh cho phải trở về.

- Gấp cái gì chứ? Vân Vụ sơn đó ít nhất cũng cách Thượng Thanh cung ta một ngày đường!

Tăng Thăng vẫn có thể coi là ổn định.

Đáng tiếc, tốc độ của Tiêu Diêu tán nhân nhanh đến mức cho dù là Đại La Kim Tiên có lẽ cũng chỉ bằng được một phần trăm của lão mà thôi.

Không tới một tuần trà thời gian Tiêu Diêu tán nhân đã đến được Thượng Thanh cung.

- Ách!

Tăng Thăng vừa mới đi ra khỏi phòng thì đã liền nhìn vào lỗ thủng trên ngực mình với vẻ khó tin. Giờ phút này nguyên anh của hắn đã vỡ nát.

Nhục thể của Tăng Thăng sau nháy mắt đã nổ tung thành từng mảnh vụn.

- Đồ lục!

Thần thức của Tiêu Diêu tán nhân bao trùm lên tất cả, không có một người nào có thể chạy thoát, khắp Thượng Thanh cung vang lên những tiếng gào thét trong tuyệt vọng. Làn hồng sắc kiếm quang đoạt mệnh đó không ai có thể ngăn nổi, hồng sắc kiếm quang đi đến đâu là máu thịt bắn tung tóe đến đó, đồng thời nguyên anh cũng vỡ tan thành từng mảnh vụn.

Nửa ngày sau.

Tiêu Diêu tán nhân xuất hiện tại Tinh Cực tông.

Trong phòng của Áo Quang chân nhân tại Tinh Cực tông.

- Hai thanh chủ thủ này đều là trung phẩm tiên khí, đều có thể sử dụng như phi đao được!

Tiêu Diêu tán nhân đặt hai thanh chủ thủ lên bàn, ngay sau đó mục quang của Tiêu Diêu tán nhân liền hướng về phía Áo Quang chân nhân nói:

- Áo Quang, lúc trước ta đã hứa sẽ bảo hộ Lý Dương, nhưng, ta đã thất tín rồi, ta xin lỗi các người.

Dứt lời Tiêu Diêu tán nhân liền rời khỏi căn phòng.

- Liệu Lý Dương còn hi vọng sống sót không? Không phải nó có Hạnh Linh đan sao?

Áo Quang chân nhân đột nhiên nói.

Tiêu Diêu tán nhân thân hình ngưng lại một lát.

- Đao mang của nó vỡ rồi!

Sau đó thân hình của Tiêu Diêu tán nhân đã tiêu thất luôn.

Áo Quang chân nhân sắc mặt tái nhợt.

- Đao phách vỡ?

Sau nháy mắt Áo Quang chân nhân đã có vẻ già đi rất nhiều.

- Đao phách vỡ rồi, như vậy thì linh hồn cũng tiêu tan, Hạnh Linh đan chỉ có tác dụng khi có linh hồn thôi a!

Tiêu Diêu tán nhân về đến nơi ở của mình.

- Đao phách vỡ? Nguyên thần của Hạng Vũ đó ở trong thể nội Lý Dương, nếu Hạng Vũ phản ứng nhanh thì sẽ có thể kịp thời dung nhập vào trong đao phách, có lẽ vẫn còn có thể bảo hộ được linh hồn Lý Dương. Có lẽ vẫn còn khả năng đó!

Tiêu Diêu tán nhân trong lòng chột nghĩ.

Bất quá Tiêu Diêu tán nhân cũng hiểu được một điểm, đao phách và linh hồn đã dung hợp với nhau, đó là một sự dung hợp tuyệt đối, đao phách luôn ngăn trở những luồng năng lượng từ bên ngoài tiến nhập vào. Nếu nguyên thần của Hạng Vũ chưa từng tiến nhập vào trong đao phách thì sẽ không quen thuộc với cách

phòng ngự của đao phách, khi đó hắn không thể đột phá lớp phòng ngự của đao phách mà tiến vào trong được.

Hơn nữa tốc độ công kích của Hữu Di cực nhanh, Hạng Vũ có muốn bảo hộ có lẽ cũng chẳng kịp.

- Hạnh Linh đan, Hạnh Linh đan chỉ có tác dụng khi hồn phách còn chưa tiêu tan, một khi hồn phách tiêu tan thì cho dù có Hạnh Linh đan cũng là vô dụng a!

Tiêu Diêu tán nhân bắt đầu suy nghĩ một cách tỉnh táo, nghĩa tử của lão còn có một hi vọng sống sót rất nhỏ.

Thời khắc này, tại phía sâu trong Hoàng Tuyền hải.

Lý Dương đang khoan chân ngồi, linh lực cường đại trong cơ thể hắn không ngừng bành trướng ra, một viên Hạnh Linh đan vừa được hắn nuốt vào bụng, lúc này khoe miệng hắn đang có một tia tiếu ý...

187. Tập 7: Kim Sắc Huyết Dịch – Chương 1: Độ Kiếp Trung Kỳ

- Bá Vương, lần này đúng là quá hung hiểm, nếu không phải ta đã từng để nguyên thần của ngài tiến vào trong đao phách thì ngài làm sao bảo hộ nổi cho linh hồn của ta!

Bây giờ Lý Dương nhớ lại mà vẫn còn cảm thấy sợ hãi.

Lý Dương vừa là tu ma giả lại vừa tu luyện phi đạo nhập đạo, do đó tâm tạng và đao phách đều có thể trở thành hạch tâm của thân thể. Bởi vì đao phách vô cùng chắc chắn nên Lý Dương đã chọn đao phách làm hạch tâm của thân thể và dung hợp linh hồn vào trong đó. Nhưng lần này Hữu Di đó lại thiêu đốt nguyên anh và nguyên thần mà liều chết đánh một đòn, uy lực của nó lớn đến mức khiến cho đao phách nứt đôi sau nháy mắt. Nếu là một đệ tử Tinh Cực tông bình thường thì khẳng định là đã chết chắc rồi.

Nhưng Lý Dương lại khác, trong thể nội hắn còn có nguyên thần của Hạng Vũ.

Linh hồn của bản thân Lý Dương vô pháp rời khỏi đao phách nhưng Hạng Vũ lại có thể dùng nguyên thần của hắn bao bọc lấy linh hồn Lý Dương rồi rời khỏi đao phách.

Lý Dương còn nhớ, trong khoảnh khắc khi đòn công kích đó đánh tới, hắn có cảm giác chấn kinh khi đối mặt với tử vong, hắn đã chẳng kịp phản ứng nữa. Nhưng nguyên thần của Hạng Vũ sau nháy mắt đã dung nhập vào trong đao phách của hắn, bao bọc lấy linh hồn của hắn rồi rời khỏi đao phách.

Đương nhiên đây là dưới tình huống Lý Dương không phản kháng, nếu Lý Dương phản kháng thì Hạng Vũ cũng chẳng thể tiến nhập vào trong đao phách. Nguyên thần của Hạng Vũ có thể tiến nhập vào trong đao phách nhanh như vậy là vì còn có một nguyên nhân, đó là nguyên thần của Hạng Vũ đã từng tiến nhập vào trong đao phách của Lý Dương.

- Lý Dương a, đây chính là thiên mệnh, ngày đó khi người truyền cho hai mươi một đỉnh cấp quyền thủ đó Diển Sí huyền công, đồng thời hạ ấn kính lên linh hồn hai mươi một người bọn chúng, nhưng linh hồn của người còn chưa đạt đến cảnh giới nguyên thần, chẳng thể li thể, cho nên người đã nhờ bản Bá Vương tiến nhập vào trong đao phách của người...

Hạng Vũ vừa cười vừa nói.

Đích xác là như vậy, lúc đó khi Lý Dương thu nhận hai mươi một đỉnh cấp quyền thủ và truyền cho họ Diển Sí huyền công, đồng thời hạ linh hồn ấn kí. Nhưng để bố trí được linh hồn ấn kí thì linh hồn ít nhất cũng phải có đủ sức mạnh để rời khỏi thân thể, Lý Dương chưa đạt tới cảnh giới đó cho nên liền nhờ nguyên thần của Hạng Vũ giúp đỡ. Nguyên thần của Hạng Vũ liền tiếp nhập vào đao phách của Lý Dương giúp đỡ Lý Dương hạ linh hồn ấn kí vào linh hồn hai mươi một đỉnh cấp quyền thủ.

Chuyện trên thế gian đều có nhân quả tuần hoàn, nếu không phải ngày đó Hạng Vũ đã tiến vào trong đao phách của Lý Dương thì lần này linh hồn của Lý Dương đã chẳng thể rời khỏi đao phách và khi đao phách vỡ nát thì cũng đồng thời hồn phi phách tán.

- Ha ha, vận khí, vận khí a! Bá Vương, nhưng nhiên nay Hồn Độn Càn Khôn viên cầu đã bị phá tan, Thất Diệu tinh cực cũng trở nên ảm đạm vô quang, đao phách cũng bị phá nát rồi, xem ra cần phải tu luyện lại từ đầu thôi!

Lúc này linh hồn của Lý Dương đang được nguyên thần của Hạng Vũ bao bọc.

Trong đan điền, Hồn Độn Càn Khôn viên cầu đã bị một kinh mạch liệt đó phá tan, Thất Diệu tinh cực trong đan điền cũng ảm đạm vô quang, đao phách thì vỡ làm hai mảnh.

“Không biết công hiệu của Hạnh Linh đan thế nào, nhưng chắc là có thể mau chóng hồi phục lại thôi!” Lý Dương thầm nghĩ, đồng thời một viên Hạnh Linh đan đã chui vào trong miệng hắn, Hạnh Linh đan chính là đan được luyện chế thành từ Hạnh Linh Thất Sắc hoa.

Hạnh Linh Thất Sắc hoa ba ngàn năm mới nở ra ba phiến lá. Bảy ngàn năm sau, mỗi một ngàn năm lại nở ra thêm một cánh hóa, tổng cộng là một vạn năm thời gian mới có thể tạo thành một gốc Hạnh Linh Thất Sắc hoa. Điều quan trọng nhất là Hạnh Linh Thất Sắc hoa này nếu hái sớm một ngày thì sẽ là kịch độc, muộn một ngày thì sẽ thành vô dụng. Chỉ có một ngày để hái hoa, ngày đó tinh hoa của cả vạn năm được tập hợp lại, khi xuất thế thiên địa còn có điềm báo lạ, thất sắc thủy vân (đám mây bảy màu – vô vọng) xuất hiện, một gốc Thất Sắc Hạnh Linh hoa luyện chế ra được bảy viên Hạnh Linh đan, công hiệu của một viên cũng cực kì không tầm thường.

- Vũ vu...

Hạnh Linh đan vừa tiến vào trong nội thể thì bèn lập tức phát ra những quang sáng thất sắc phảng phất như những gợn sóng vậy, vô số quang sáng không ngừng thấm vào các bộ vị trên thân thể Lý Dương, lỗ thủng đáng sợ do bị kích trúng tạo nên đã đang được quang sáng thất sắc thấm vào, không ngờ tốc độ hồi phục lại nhanh đến mức có thể nhìn rõ được.

- Lý Dương, còn ngơ ngẩn cái gì nữa, mau vận hành Thất Diệu tinh cực để hồi phục đao phách đi!

Hạng vũ quát lớn một tiếng kêu Lý Dương còn đang trong ngơ ngẩn tỉnh ra.

Lý Dương liền lập tức bình tĩnh, được lực thần kì của Hạnh Linh hoa đang phát ra, bây giờ không hấp thu thì còn chờ đến bao giờ chứ?

Bảy khối tinh cực ảm đạm được sự khống chế của Lý Dương bèn lập tức hồi phục lại hình thái trước kia, đạo đạo ma sát lực từ bên trong ào ra, một lần nữa Hồn Độn Càn Khôn viên cầu được hình thành, bảy khối tinh cực chói lóa lại một lần nữa án chiếu theo quỹ tích của luồng khí lưu hồn độn trong “Như Phong Tựa Bể” mà vận chuyển.

Đam hoàng sắc (màu vàng nhạt) đao phách lúc này đã vỡ làm hai phần, độ lớn cũng xấp xỉ nhau.

“Năng lượng ẩn chứa trong đao phách này không nhỏ, không thể lãng phí được, nhưng hai khối đao phách này ta nên chọn khối nào để tu luyện đây?” Lý Dương “nhìn” hai khối đao phách có độ lớn xấp xỉ nhau trong đan điền mình, nhất thời do dự không biết nên chọn khối nào.

Quan trọng nhất là Lý Dương có chút không nở, hắn hiểu rằng, thời gian tu luyện lâu như vậy, một phần lớn công lực đều tập trung bên trong đao phách, bất kì khối nào hắn cũng không nở rời.

“Nếu có thể cùng tu luyện cả hai khối là được rồi, đáng tiếc, Thất Diệu tinh cực này chỉ có cách để tu luyện một khối đao phách a!”

Lý Dương đột nhiên bình tĩnh, hắn nhớ đến “Âm Dương đao phách” mà gia gia hắn đã sáng tạo ra!

- Tên tiểu tử Lý Dương nguoi, đừng lãng phí thời gian nữa, được hiệu của Hạnh Linh đan chỉ kéo dài được như vậy thôi, nếu nguoi còn không hấp thu thì sẽ lãng phí đó!

Hạng Vũ thấy Lý Dương ngưng động tác lại thì liền thúc giục.

Chỉ thấy dưới quang sáng thất sắc mà Hạnh Linh đan tỏa ra, bảy khối tinh cực đang vận chuyển đều phát ra những quang mang chói lòa và không ngừng hấp thu năng lượng.

“Âm Dương đao phách, Âm Dương đao phách, một đao phách sẽ dung hợp với linh hồn rồi từ đó tu luyện thành đao phách chủ, một đao phách phụ thì được dùng làm đao phách công kích, năng lượng sẽ tiêu thoát khi dùng đao phách phụ để công kích sẽ được đao phách chủ liên tục bổ sung. Hơn nữa lực công kích của đao phách không hề yếu hơn tiên khí, điều quan trọng nhất là, công lực càng cao thì uy lực của đao phách càng lớn!” Trong lòng Lý Dương rất kích động, lúc đó khi nhìn thấy đao phách gia gia dùng để công kích lợi hại đến thế nào hẳn vẫn luôn có chút mong đợi, không ngờ lần thụ thượng này lại mang đến kết quả như vậy.

Lúc này, trong đầu Lý Dương đang lưu chuyển tất cả khẩu quyết mật pháp của “Âm Dương đao phách”, lần đó, Áo Quang chân nhân đã bảo Lý Dương nhớ hết lại để truyền cho hậu nhân của Lý gia, nhưng không ngờ ngày hôm nay Lý Dương lại có thể sử dụng.

Chỉ thấy trong đan điền, hai khối đao phách vỡ đó tiên nhập vào bên trong Hỗn Độn Càn Khôn viên cầu, Thất Diệu tinh cực lập tức phát xuất ra những nguồn năng lượng cường đại quán nhập vào trong đao phách, hơn nữa nguồn năng lượng thần bí ở giữa quang sáng thất sắc do Hạnh Linh đan tỏa ra cũng tiên nhập vào trong đao phách.

Tinh Cực chi hỏa liên tục tôi luyện và thiêu đốt, hai khối đao mang bị vỡ đã hồi phục lại với tốc độ vô cùng nhanh chóng, Hạnh Linh đan đó quả nhiên là thần kì, tốc độ hồi phục của đao phách nhanh đến nỗi Lý Dương có chút luống cuống chân tay.

“Âm Dương đao phách” phân thành trạng thái tu luyện và trạng thái công kích. Khi tu luyện thì Âm Dương đao phách điều tiết lẫn nhau, tạo nên trạng thái cân bằng theo thái cực, khi công kích thì một làm chủ, một làm công! Còn bên trong Hỗn Độn Càn Khôn viên cầu thì vốn đã cân bằng trong trạng thái của càn khôn, muốn để cho hai đao phách hoàn toàn cân bằng cũng có chút khó khăn.

Lý Dương đột nhiên đau đầu.

Chuyện tu luyện này đâu có đơn giản, để hai đao phách cân bằng được với nhau là vô cùng khó khăn, đây chính là chỗ trân quý của “Âm Dương đao phách”, bởi vì nó chính là mật pháp làm cho có thể tu luyện lên hai đao phách hoàn toàn trong trạng thái cân bằng.

Năm đó Áo Quang chân nhân chính là vì chuyện này mà tẩu hỏa nhập ma đến mấy lần, suy cuối cùng đã thành công, nhưng... tình huống của Áo Quang chân nhân và Lý Dương có chút khác nhau.

Áo Quang chân nhân thì tu luyện ngay từ ban đầu, ngay từ khi căn bản nhất, đao mang mới chỉ có màu đỏ sẫm thì đã bắt đầu tu luyện để cho hai đao mang cân bằng rồi, nhưng bây giờ của Lý Dương đã là đao phách có màu vàng nhạt, mà năng lượng của hai nửa đao phách lại rất mạnh, muốn làm cho nó cân bằng thì lại càng thêm khó khăn.

“Con mẹ nó, nếu không phải tâm thần của ta đủ mạnh thì sớm đã tẩu hỏa nhập ma rồi!” Lý Dương vô cùng cẩn thận khống chế hai khối đao phách, việc này phẳng phất giống như đi trên dây vậy, lúc nào cũng lo lắng năng lượng mà hai đao phách hấp thu không cân bằng rồi sinh ra bài xích, khi đó thì thảm rồi.

Nhưng tâm thần của Lý Dương đã gần đạt đến La Thiên Thượng Tiên hậu kì. Hiện nay sức mạnh tâm thần của hắn vẫn có thể miễn cưỡng khống chế hai nửa đao phách ở vào trạng thái cân bằng.

Dù sao thì tình huống của Áo Quang chân nhân cũng vô cùng đơn giản, từ khi đao phách còn ở trạng thái yếu nhất là Chanh Sắc cảnh giới thì đã bắt đầu điều hòa hai đao phách, còn Lý Dương thì phải điều hòa hai khối đao phách màu vàng nhạt, độ khó hiển nhiên là khác hẳn nhau.

Bắt đầu dạy tiếng anh cho một đứa nhỏ từ khi mới sinh và dạy cho một học sinh trung học, muốn đạt được trình độ có thể thi đỗ đại học thì cái nào nhẹ nhàng hơn, cái này căn bản chẳng cần nói ra.

“Ân, hay là cứ từ từ đã, cứ bắt đầu để cho hai đao phách ở vào trạng thái thai nghén, để bọn chúng trở nên không thể phân biệt lẫn nhau trước!” Lý Dương đưa ra quyết định.

Cái đó gọi là phải ăn từng miếng từng miếng một, không thể vội vã được, bây giờ Lý Dương không vội, muốn để cho đao phách có thể công kích thì phải khiến cho hai đao phách có thể cùng tu luyện với nhau, thậm chí năng lượng của cái này có thể thay thế cái kia, không hề phân biệt.

Chỉ thấy, bên trong đan điền, trong Hỗn Độn Càn Khôn viên cầu, hai khối đao phách liên tục xoay tròn, vô số đao đao mang từ hai đao phách tỏa ra xuyên vào trong đao phách kia, may mà hai khối đao phách này vốn là cùng một thể, cho nên chuyện khiến cho năng lượng của chúng có thể thay thế nhau, không phân biệt lẫn nhau còn tương đối dễ dàng.

Linh hồn của Lý Dương cũng tùy tiện chọn lấy một đao phách mà dung nhập vào bên trong.

Chỉ có dung nhập vào bên trong thì mới có thể tăng tốc độ tu luyện, hơn nữa linh hồn ở trong đao phách thì càng an toàn hơn, ở trong tâm tạng hay bất kì chỗ nào khác, lực phòng ngự cũng đều yếu nhược. Lần này đao phách nứt vỡ cùng là vì lực công kích của Hữu Di quá mạnh, hơn nữa đẳng cấp lại cách Lý Dương quá xa, cho nên mới có kết quả như vậy.

Linh hồn vừa mới dung nhập vào đao phách thì tốc độ tu luyện của đao phách lập tức tăng hẳn lên, hai đao phách ban đầu chậm rãi biến thành hình dáng của hai thanh phi đao, sau đó thì bắt đầu không ngừng hấp thu và đề thăng...

- Lý Dương, đừng lãng phí thời gian nữa, bây giờ đao phách đã tiến vào trạng thái thai nghén rồi, tâm thần chỉ cần chú ý một thôi, người hãy mau bắt đầu tu luyện nhục thể đi, đến hấp thu công hiệu của Hạnh Linh đan đi nào, nếu để chậm nữa thì được lực của Hạnh Linh đan sẽ lãng phí đó!

Hạng Vũ lại một lần nữa thúc dục.

Lý Dương lập tức mỉm cười “Đúng vậy a, không thể lãng phí thời gian được.”

Được hiệu của linh đan, nếu hấp thụ một cách tự nhiên thì tốc độ đương nhiên sẽ chậm, có lẽ sẽ bị thất thoát mất chừng quá nửa, nhưng nếu bản thân chú ý hấp thu thì hiệu quả sẽ tốt hơn nhiều.

“Ma Dương điển”, “Tử Cực Ma Thể huyền công”, một tu luyện phần bên trong, một tu luyện phần bên ngoài của nhục thể, hai đại công pháp đồng thời vận chuyển.

Lập tức cơ nhục của Lý Dương bắt đầu biến hóa, năng lượng thần bí bên trong quang sáng thất sắc đó không ngừng được hấp thu, nhục thể của Lý Dương được đề thăng với một tốc độ đáng sợ...

- Ti ti...

Từng sợi cơ nhục của Lý Dương giống như những sợi thép vậy, cứ đứt gãy rồi sau đó lại hấp thụ quang sáng thất sắc và lại hình thành, chỉ là nó đã trở nên cường đại hơn, việc này phẳng phất như được lột xác, cứ hấp thu đủ năng lượng là cơ nhục của Lý Dương lại thay đổi một lần, lần sau cường đại hơn lần trước.

Trong đầu Lý Dương, tinh thể màu đỏ sậm đó không ngừng xoay chuyển, tử sắc quang hoa cũng hấp thu quang sáng thất sắc đó rồi hình thành nên vô số đạo phù triện, sau đó dung nhập đến các bộ vị trên thân thể Lý Dương. Cơ nhục, gân cốt của Lý Dương đều không ngừng được đề cao, không ngừng lột xác.

Hai nghìn vạn tinh, hai nghìn năm trăm vạn tinh, ba nghìn vạn tinh, ba nghìn năm trăm vạn tinh, ba nghìn sáu trăm vạn tinh, ba nghìn bảy trăm vạn tinh...bốn nghìn năm trăm vạn tinh!

Một tốc độ kinh khủng!

Hạnh Linh đan tiêu thất rồi, quang sáng thất sắc cũng tiêu thất rồi, lúc này Lý Dương lại đang vô cùng hưng phấn.

- Lý Dương à, công hiệu của Hạnh Linh đan này quả nhiên mạnh thật, không ngờ nhục thể của ngươi loáng một cái đã đạt đến Độ Kiếp trung kì rồi, hai đao phách của ngươi cũng đã đạt tới Hoàng Sắc cảnh giới, bây giờ ngươi một người tu luyện tương đương với ba người rồi đó!

Hạng Vũ cảm thán nói.

Sự thật chính là như vậy, Lý Dương một người mà tu luyện hai đao phách, đồng thời còn tu luyện cả nhục thể, như vậy còn không phải một người tương đương với ba người tu luyện sao?

Nếu Lý Dương là người bình thường thì có lẽ thiên kiếp đã tới rồi, đáng tiếc trong nội thể Lý Dương đồng thời tu luyện cả hai đạo pháp lẫn nhục thể cho nên sau khi khó khăn tiến nhập vào Độ Kiếp trung kì, ngày thiên kiếp giáng xuống vẫn còn cách chừng một năm nữa.

- Thiên kiếp, ha ha, cuối cùng ta đã đạt đến Độ Kiếp trung kì rồi, không biết lúc nào thiên kiếp sẽ giáng xuống, một khi thiên kiếp đến, sau khi độ qua thiên kiếp thì ta đã có thể thoải mái mà đợi ngày phi thăng rồi!

Trên mặt Lý Dương nở ra một nụ cười kích động.

Chờ mong đã bao ngày, mỗi một giấc mộng đều nghĩ đến chuyện độ kiếp phi thăng cả ngàn lần, bây giờ bản thân cuối cùng đã đạt tới Độ Kiếp trung kì, đạt đến Độ Kiếp trung kì tức là thiên kiếp đã sắp đến!

- Bất quá, không biết lúc nào đạo pháp của ta mới có thể công kích nhỉ?

Tâm thần Lý Dương chú ý đến hai đạo pháp, hẳn không khỏi có chút cảm thán.

Hiện nay hai đạo pháp còn chưa đạt đến mức không phân biệt với nhau, do đó Lý Dương không dám tùy tiện vận dụng đạo mang để công kích, hẳn lo rằng trạng thái cân bằng có thể sẽ chịu ảnh hưởng, đến đạo mang còn không dám dùng công kích, chứ đừng nói đến dùng đạo pháp để công kích!

- Lý Dương, đừng sốt ruột, hai đạo pháp của ngươi vốn là một thể, tin rằng chỉ trong một tháng là chúng có thể đạt đến mức không phân biệt lẫn nhau, đến lúc đó thì ngươi có thể dùng để công kích được rồi!

Hạng Vũ an ủi Lý Dương.

Điều này trong lòng Lý Dương cũng hiểu rõ.

“Ân, tạm thời ta không thể vận dụng năng lượng của đạo pháp và đạo mang, cứ đợi một quãng thời gian nữa vậy, bất quá chỉ riêng năng lượng của nhục thể cũng đã tạm thời đủ dùng, huống chi khi gặp phải địch thủ ta còn có “Thanh Vân”, khi ta muốn chạy thì ai có thể đuổi kịp chứ?” Lý Dương mỉm cười nghĩ.

Cước đạp Thanh Vân có thể bay lên chín tầng trời trong nháy mắt! Truyền thuyết của Tiên giới há lại là câu nói đùa?

Một thanh thanh sắc trường kiếm được hình thành từ Thanh Vân đột nhiên xuất hiện dưới chân Lý Dương, Lý Dương cước đạp Thanh Vân, sau nháy mắt đã trực tiếp rời khỏi chỗ hắn vừa tĩnh tu...

188. Chương 2: Cửu Vi Liễn

Hắc Linh y không hổ là bảo y, bản thân đã có công năng tị thủy, căn bản chẳng cần Lý Dương bố trí cấm chế tị thủy gì đó, bên trong Hoàng Tuyền hải chẳng có giọt nước nào tới gần Lý Dương được.

Cước đạp Thanh Vân có thể bay lên chính tầng trời trong nháy mắt!

- Bùm!

Lý Dương va mạnh vào bức tường ngăn không nhìn thấy được do thiên địa tạo thành, bức tường ngăn cực đại của thiên địa này phát ra những tia hồng quang nhàn nhạt. Nhục thể của Lý Dương tốt xấu gì cũng có thể tính là vô cùng cường hãn, va vào với tốc độ kinh nhân như vậy vẫn chẳng có vấn đề gì.

Lý Dương sờ sờ đầu, cái va vừa rồi khiến hắn cảm thấy có chút mê muội, tốc độ của “Thanh Vân” thực sự quá nhanh.

- Đây là cái gì vậy? Sao lại đột nhiên xuất hiện nhỉ?

Lý Dương nghi hoặc nói.

- Lý Dương, vừa rồi bản Bá Vương quên nói với ngươi một số chuyện ở Hoàng Tuyền hải này rồi!

Lúc này Hạng Vũ mới mở lời.

Kì thực cũng không thể trách Hạng Vũ, Lý Dương cước đạp Thanh Vân, trực tiếp bay thẳng lên trời, mà tốc độ của Thanh Vân so với thần kiếm Tử Điện cũng chỉ kém một chút, so với thượng phẩm tiên kiếm còn nhanh hơn. Quãng thời gian để Lý Dương bay từ chỗ hẩn tĩnh tu đến bức tường của thiên địa cũng chỉ chừng mấy lần hô hấp, Hạng Vũ còn chưa kịp nói với Lý Dương về sự tồn tại của bức tường này thì Lý Dương đã va vào rồi.

- Đây là cấm chế gì vậy? Trong Hoàng hải sao lại có một cấm chế cự đại đến như vậy? Bá Vương, rút cục là có chuyện gì thế?

Lý Dương nhú mày lại, đột nhiên hẩn có một tia dự cảm không hay. Lúc đó khi hẩn bị đánh bay xuống Hoàng Tuyền hải và được nguyên thần của Hạng Vũ bao bọc lại, đối với ngoại giới chẳng biết chút gì, tự nhiên là không biết đến sự tồn tại của bức tường ngăn do thiên địa tạo thành này.

Hạng Vũ giải thích:

- Đây là bức tường ngăn do thiên địa hình thành, bức tường cự đại này phân chia tu ma giả và tu tiên giả thành hai khu, cho dù là bản Bá Vương năm đó cũng chẳng thể phá nổi bức tường của thiên địa này, hay là người buông xuôi đi!

Năm đó Hạng Vũ chính là cao thủ Ma Vương hậu kì, tương đương với Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kì cao thủ, đến thực lực như vậy mà vẫn chẳng thể đột phá được bức tường này, Lý Dương còn có hi vọng sao?

- Sao ta lại có thể đột phá được bức tường ngăn của thiên địa này mà tiến vào phía sâu trong Hoàng Tuyền hải vậy?

Lý Dương hỏi.

Hạng Vũ đáp:

- Bức tường này khiến cho tu ma giả chẳng thể bước lên lục địa của Côn Luân tiên cảnh, còn chuyện tại sao người có thể tiến nhập vào đây thì bản Bá Vương cũng không rõ. Dù sao vẫn chưa từng có tu ma giả nào đặt chân lên lục địa của Côn Luân tiên cảnh, người có thể tính là người đầu tiên, có lẽ bản thân bức tường này vốn đã có một vài loại đặc tính chẳng!

Dưới Hoàng Tuyền hải chính là khu vực của tu ma giả, năm đó Hạng Vũ từ Ma giới hạ phàm chính là tới đây, đối với mọi chuyện ở đây hẩn hiểu rất rõ.

- Bức tường ngăn của thiên địa?

Lý Dương đưa tay sờ vào cái bức tường ngăn chẳng thể nhìn thấy được đó. Hẩn nhú mày lại, trong đầu không ngừng suy nghĩ.

Hiển nhiên, bức tường ngăn này đến Hạng Vũ năm đó cũng chẳng thể đột phá được chứ đừng nói là Lý Dương hiện nay. Nếu phân tích một chút thì có thể nhận ra, bức tường ngăn này có thể để cho tu ma giả từ ngoại giới tiến vào, nhưng nó lại không cho các họ đi từ bên trong ra! Đối với tu ma giả mà nói, nơi này chỉ có thể tiến vào mà chẳng thể đi ra!

- Bá Vương, ta đột ngột biến mất như vậy, bọn gia gia nghĩa phụ chắc chắn sẽ rất lo lắng, làm thế nào ta mới có thể trở về đây? Ngài có biện pháp nào không?

Lý Dương nhìn Hạng Vũ hỏi, Hạng Vũ là hi vọng duy nhất của hẩn. Đối với Hoàng Tuyền hải xa lạ này hẩn căn bản chẳng hiểu chút gì, nhưng năm xưa Hạng Vũ đã từng xưng vương ở nơi này!

Hạng Vũ cười nói:

- Biện pháp thì có một cái!

- Ồ?

Lý Dương sáng mắt lên.

- Hai nghìn năm trước, tại nhân gian, trong cuộc Tiên Ma đại chiến, bản Bá Vương là đại biểu của Ma giới, cuối cùng ta thất bại, chỉ còn cách dùng nguyên thần bỏ chạy, các tu ma giả khác tự nhiên cũng phải ẩn tàng thật kĩ. Trong Hoàng Tuyền hải này có tới mấy chục vạn tu ma giả cư trú tại các khu vực khác nhau, nhưng tất cả các tu ma giả đều chịu sự khống chế của cung chủ Thủy Tinh cung, Thủy Tinh cung còn được gọi là Ma cung!

Hạng Vũ không trả lời ngay vào câu hỏi mà lại nói ra một số chuyện ở Hoàng Tuyền hải.

Lý Dương sững sờ.

Cả mấy chục vạn? Tựa hồ như nhân số của tu ma giả không hề ít hơn tu tiên giả. Nhưng tại sao Lý Dương hẳn lại không phát hiện ra một ai nhỉ?

- Bá Vương, trong Hoàng Tuyền hải có nhiều tu ma giả vậy, nhưng tại sao đến bây giờ ta vẫn chưa phát hiện ra một kẻ nào thế?

Lý Dương lập tức hỏi.

- Ha ha, diện tích của Hoàng Tuyền hải còn lớn hơn cả Côn Luân tiên cảnh nữa, các tu ma giả ở trên các hòn đảo khác nhau hoặc trong các động phủ dưới đáy biển, nếu người ngự Thanh Vân bay chừng một tuần trà thời gian thì nhất định sẽ phát hiện ra bọn chúng đó!

Hạng Vũ vừa cười vừa nói.

Hạng Vũ giải thích xong bèn tiếp tục nói:

- Cung chủ Thủy Tinh cung, hay cũng có thể gọi là cung chủ Ma cung đó có thể hiệu lệnh cho tất cả các tu ma giả khác. Trong Thủy Tinh cung có một thông đạo truyền tống, có thể trực tiếp truyền tống tới tực thể.

Câu nói cuối cùng khiến Lý Dương chấn động.

Truyền tống đến tực thể.

- A, Bá Vương, ý người là Hoàng Tuyền hải này và phần lục địa Côn Luân tiên cảnh giống nhau, đều có truyền tống thông đạo có thể trực tiếp truyền tống tới tực thể sao?

Lý Dương hưng phấn nói, hẳn có thể trở lại tực thể là được rồi, cùng lắm thì thông qua thông đạo truyền tống đến Côn Luân tiên cảnh một lần rồi truyền tin cho Tinh Cực tông là đủ.

Vốn dĩ kế hoạch của Lý Dương là sau khi đột phá đến Độ Kiếp kì xong rồi sẽ trở lại tực thể, sau đó lại bị chuyện nghĩa phụ độ kiếp và thần kiểm xuất thế làm trì hoãn, bây giờ có thể trực tiếp trở lại tực thể là ổn rồi.

Không biết bọn Điền Cương, Jake, Lily bây giờ thế nào, dù sao bản thân hẳn cũng đã tiến nhập vào Côn Luân tiên cảnh bấy năm rồi.

- Đúng rồi, Bá Vương, từ tực thể có thể tiến nhập vào Côn Luân tiên cảnh, như vậy thì nhất định cũng có thể từ trong tực thể tiến nhập vào Hoàng Tuyền hải, tại sao năm xưa ngài không nói cho ta biện pháp để tiến nhập vào Hoàng Tuyền hải từ tực thể vậy?

Lý Dương hiểu kì hỏi.

Hạng Vũ thở dài một hơi.

- Năm đó bản Bá Vương chiến bại, ta lo đám tiên nhân sẽ thông qua truyền tống trận mà từ tực thể giết đến Hoàng Tuyền hải cho nên bèn ra lệnh cho những thủ hạ chạy thoát được thay đổi những truyền tống trận pháp ban đầu, khi bọn chúng thay đổi những trận pháp truyền tống đó thì bản Bá Vương chỉ còn lại nguyên thần, đối với vị trí của các truyền tống trận pháp đó ta cũng không được rõ.

Lý Dương điểm điểm đầu.

- Đã như vậy thì mục tiêu của ta bây giờ chính là Thủy Tinh cung! Bá Vương, hãy cho ta bản đồ của thế giới dưới mặt nước của Hoàng Tuyền hải đi!

Hạng Vũ liền lập tức trực tiếp truyền những thứ mà hẳn biết được vào trong đầu Lý Dương.

- Lý Dương, đây chỉ là bức bản đồ của thế giới dưới nước này hai nghìn năm trước thôi, có thể là bây giờ đã có một chút thay đổi. Nhưng một số hòn đảo lớn dưới nước thì chắc không có thay đổi gì đâu. Vị trí của Thủy Tinh cung đó cũng được ghi rõ rồi, với tốc độ của Thanh Vân thì chừng một ngày là có thể tới nơi!

Lý Dương lại vô cùng kinh ngạc.

Lục địa của Côn Luân tiên cảnh lớn đến thế nào hẳn rất rõ, bằng vào tốc độ của Thanh Vân hẳn chỉ mất chừng nửa ngày là có thể bay từ đầu đến cuối. Vậy mà muốn từ đây bay tới Thủy Tinh cung lại cần cả một ngày, từ đó có thể tưởng tượng ra rút cục Hoàng Tuyền hải này rút cục lớn đến mức nào.

Hoàng Tuyền hải nằm ngay bên cạnh lục địa Côn Luân tiên cảnh, rộng lớn vô biên, nhìn chẳng thấy bờ.

Chỉ cần từ Côn Luân tiên cảnh nhìn đi là có thể biết được độ lớn của Hoàng Tuyền hải.

- Đi thôi!

Lý Dương cười ha hả, cước đạp Thanh Vân, thân hình hắn hóa thành một đạo hắc quang, trực tiếp tị thủy bay đến Thủy Tinh cung!

Cước đạp Thanh Vân, cuối cùng Lý Dương đã cảm giác được tốc độ kinh nhân của Thanh Vân, may mà phạm vi linh thức của hắn quan sát được rất lớn, nếu không với tốc độ nhanh như vậy nhất định sẽ khiến hắn va đập vào đâu đó.

- ...Cách đây năm ngàn dặm có một hòn đảo ngầm dưới nước là Thiên Thủy đảo, bên trong có tới mấy vạn tu ma giả, ta hãy đến đó trước xem sao!

Trong lòng Lý Dương đối với thành thị của những tu ma giả có chút hiếu kỳ, Thanh Vân của hắn liền lập tức thay đổi phương hướng rồi trực tiếp bay về phía Thiên Thủy đảo.

Sau một lát Lý Dương đã bay đến trên hòn đảo đó.

“Thiên Thủy đảo, số tu ma giả ở đây quả nhiên không ít!” Lý Dương lập tức thu Thanh Vân lại rồi trực tiếp bay thẳng vào bên trong.” (nguyên văn vốn là ‘ngự không’, nhưng ta thấy ở dưới biển mà thế thì không hợp lí lắm! – vô vọng)

Thiên Thủy đảo chính là một hòn đảo dưới nước, trên đảo có tới mấy vạn tu ma giả, đảo chủ là một tán ma đã vượt qua ba lần thiên kiếp, như vậy cũng có thể tính là một cao thủ trong khắp cả Hoàng Tuyền hải rồi.

- Lý Dương, bản Bá Vương phải đề tỉnh người một chút. Tu ma giả ở địa vực và Ma giới có một quy tắc giống nhau, đó là cường giả vi tôn, chuyện giết người cướp của là rất bình thường đó. Người đừng có cho rằng đám tu ma giả này giống tu tiên giả, nói không chừng bọn chúng vừa mất với bảo bối gì đó trên người thì sẽ lập tức rat ay cướp đoạt đó!

Hạng Vũ nói.

Lý Dương lập tức mỉm cười.

- Bá Vương yên tâm, khi Lý Dương ta ở tục thế đã qua lại với đám xã hội đen không ít, đối với đám tu ma giả này ta sợ gì chứ?

Lý Dương rất là tự tin.

- Lý Dương, người đừng quên hiện nay đao phách của người còn đang trong thời kì thai nghén, Âm Dương đao phách cần đạt đến trạng thái không phân biệt lẫn nhau thì mới có thể công kích. Hiện nay, cái mạnh nhất của người là đao mang chẳng thể dùng để công kích, người cũng chỉ có thực lực của một cao thủ Độ Kiếp trung kì mà thôi, điểm này người đừng quên đó!

Hạng Vũ lại một lần nữa nhắc nhở.

Lý Dương hiểu rõ.

Trước đây, khi có đao mang, tuy hắn chỉ là Độ Kiếp tiền kì nhưng khi kết hợp với Phá Sơn Liệt Không có thể dễ dàng giết chết địch nhân. Nhưng hiện nay, tuy công lực đã được tăng tiến, đạt đến Độ Kiếp trung kì, nhưng trên thực tế lực công kích lại giảm xuống.

Dù sao bây giờ cũng không thể sử dụng đao mang, nếu không giữa hai đao phách sẽ sinh ra chuyện bài xích lẫn nhau và nổ tung, lúc đó thì thảm rồi.

- Ta hiểu, đáng cái công hiệu thu người của túi Tiểu Càn Khôn quá thấp, không ngờ lại chỉ có thể đối phó được với cao thủ đồng cấp!

Lý Dương cảm thán nói.

Túi Tiểu Càn Khôn có thể trực tiếp thu được địch nhân vào bên trong, sau đó dùng chân hỏa trong thể nội để luyện hóa. Nhưng công lực của địch nhân có thể thu vào được cũng có giới hạn, chỉ có thể thu được địch nhân có công lực không vượt quá bản thân mà thôi, địch nhân mà có công lực cao hơn bản thân thì chẳng thể thu vào nổi.

Hạng Vũ lập tức nói:

- Tiểu tử ngươi đừng có coi thường túi Tiểu Càn Khôn, túi Tiểu Càn Khôn rất quan trọng khi bị quần công. Trong truyền thuyết, từ cả trăm triệu năm trước, khi Ma giới và Tiên giới đại chiến, hình như cả Yêu giới, Minh giới và Quỷ giới cũng đều ra tay. Khi đó túi Càn Khôn vừa xuất ra đã có tới mấy vạn cao thủ của Ma giới và Yêu giới bị trực tiếp thu vào trong! Sao đó bị luyện hóa hết, uy lực của nó thật quá đáng sợ, lợi hại hơn các thần khí bình thường nhiều!

Quần công!

Công hiệu của túi Tiểu Càn Khôn đặc biệt lớn khi quần chiến, túi Tiểu Càn Khôn chỉ là trung phẩm tiên khí, có lẽ chẳng thể thu nổi một vài siêu cấp cao thủ, nhưng thần khí túi Càn Khôn thì đến Tiên Đế cũng có thể thu được, một khi miệng túi Càn Khôn mở ra, trong phạm vi một trăm dặm tất cả đều sẽ bị thu vào.

Lý Dương hai mắt lập tức sáng rực lên, hẳn cũng hiểu được lợi ích của túi Tiểu Càn Khôn.

Lý Dương trực tiếp bay thẳng vào Thiên Thủy đảo, Thiên Thủy đảo có bộ dạng hệt như một thành thị, trung tâm thành chính là những ngôi nhà cực lớn, các nơi khác phẳng phất giống như những thành thị cổ đại vậy.

Trong Thiên Thủy đảo có một cấm chế tị thủy cực lớn đang không ngừng vận chuyển, khắp trong Thiên Thủy đảo phẳng phất giống như một tòa thành cổ đại vậy.

Chỉ thấy trên các con đường trên thành thị có rất nhiều các tu ma giả đang đi lại. Linh thức của Lý Dương cường đại vô cùng, vừa liếc mắt cái là hẳn đã nhận ra công lực của đám tu ma giả này, đám tu ma giả này phần lớn đều có công lực cỡ Nguyên Anh kỳ hay Kim Đan kỳ, Độ Kiếp kỳ thì khá ít, Đại Thành kỳ thì rất hiếm gặp.

Rượu!

Hai mắt Lý Dương đột nhiên sáng ngời, chỉ thấy bên đường không ngờ lại có một tửu lâu, điều khiến Lý Dương chấn kinh nhất là hẳn lại nhìn thấy rất nhiều loại rượu hiện đại.

Vô luận là loại Mao Đài của Trung Quốc hay là Whisky của nước ngoài không ngờ cũng đều có cả, thậm chí Lý Dương còn ngửi thấy cả mùi vị của Nhị Oa Đầu, đối với mùi vị của Nhị Oa Đầu, Lý Dương thập phần quen thuộc.

Nhị Oa Đầu!

Mắt Lý Dương sáng lên, đến Côn Luân tiên cảnh hơn bảy năm rồi, Lý Dương đã rất lâu rồi chưa được uống Nhị Oa Đầu.

- Nhị Oa Đầu, đem một trăm bình đến đây!

Lý Dương đến vỗ bàn nói.

Đột nhiên Lý Dương sửng sốt, hẳn chợt nhớ đến một chuyện, tiền tệ của những tu ma giả này là gì? Hẳn không cho rằng có thể là nhân dân tệ hay đô la Mỹ!

- Lý Dương ngươi yên tâm, tiền tệ mà những tu ma giả này sử dụng chính là linh thạch, đương nhiên cũng có thể dùng vật đổi vật. Bất quá, bình thường những kẻ mở tửu lâu công lực đều tương đối thấp, bọn chúng tu

luyện vô cùng chậm, nhưng khi hấp thu linh thạch thì lại khá nhanh, một linh tinh bằng một trăm thượng phẩm linh thạch, bằng mười nghìn hạ phẩm linh thạch.

Lý Dương sững sờ, ngay sau đó hắn liền mỉm cười, đến Côn Luân tiên cảnh đã khá lâu mà hắn vẫn chưa phát hiện ra linh tinh tốt ở chỗ nào, chẳng qua nó chỉ là để tu luyện căn cơ mà thôi.

Kỳ thực Lý Dương không biết rằng, vô luận là tu tiên giả hay tu ma giả, khi vừa bắt đầu tu luyện thì đều khá chậm, nhưng nếu dùng linh tinh để tu luyện thì tốc độ nhanh hơn hấp thụ linh khí nhiều, mà linh tinh lại thuần khiết trăm phần trăm, tuyệt đối toàn là thiên địa linh khí hợp thành, đồng thời nó cũng là nguyên liệu dùng để luyện chế đan dược.

- Một trăm hạ phẩm linh thạch!

Lão bản đó dứt khoát nói.

Lý Dương vùng tay ra, một khối linh tinh xuất hiện trên quầy, hắn chẳng có khối linh thạch nào cả, chỉ đành dùng linh tinh mà thôi.

- Linh tinh!

Lão bản lập tức trợn tròn cả mắt lên, cho dù Lý Dương có lấy ra cả một đồng thượng phẩm linh thạch hắn cũng chẳng kinh ngạc, nhưng Lý Dương lại đưa ra linh tinh, tuy một viên linh tinh có thể đổi được một trăm viên thượng phẩm linh thạch, nhưng linh tinh lại quá hiếm thấy, tay lão bản này cả đời chưa từng nhìn qua một khối linh tinh nào.

- A, tiền bối, đây là chín mươi chín khối thượng phẩm linh thạch!

Lão bản đó tựa hồ như lo lắng Lý Dương đổi ý, hắn lập tức lấy ra chín mươi chín khối thượng phẩm linh thạch, đồng thời hắn quay lại phía sau lưng hét lớn:

- Mẹ kiếp, mau lên chút, mau đem cho tiền bối một trăm bình Nhị Oa Đầu!

Tiểu nhị có bộ dạng của thanh niên đó mau chóng lấy ra một trăm bình Nhị Oa Đầu.

- Vù!

Lý Dương vùng tay lên, trực tiếp thu lấy chín mươi chín bình Nhị Oa Đầu vào trong túi Tiểu Càn Khôn, bình còn lại hắn cầm trên tay.

- Bùm!

Ma sát lực vừa vận lên. Nắp bình bèn lập tức mở ra, Lý Dương ngẩng cổ uống một hơi dài, sau đó hắn nhắm mắt lại mà thưởng thức cái mùi vị đã xa cách cả bảy năm nay, sau nháy mắt Lý Dương phảng phất như đã xuyên qua thời gian, trở lại những ngày hắn còn ở nước ngoài, nhớ lại những ngày mà hắn không ngừng uống Nhị Oa Đầu.

Đã lâu lắm rồi!

Lý Dương nhìn bình Nhị oa Đầu trên tay mà mỉm cười, tiếp đó thân hình hắn lóe lên và đi ra khỏi tử lâu.

Lão bản của tử lâu đó lập tức trợn tròn mắt lên, hắn vừa nhìn thấy Lý Dương vùng tay ra thu lấy cả một đồng Nhị Oa Đầu đó vào.

Tự Lí Càn Khôn trong truyền thuyết?

Lúc này Lý Dương lại đang đi dạo trong Thiên Thủy đảo, sau đó thì lại cước đạp Thanh Vân mà bay về phía Thủy Tinh cung! Đương nhiên, trong khi phi hành hắn cũng không ngừng thưởng thức cái mùi vị cay nồng nóng bỏng đã lâu không được thưởng thức của Nhị Oa Đầu...

Thanks

189. Chương 3: Chiến Thần Ngõa

Cũng tại Hoàng Tuyền hải vực, hai nhân ảnh thân khoác chiến giáp ngự không phi hành, hai nam tử này công lực hiển nhiên cao cường, mà tốc độ phi hành cũng cực nhanh.

- Sư huynh, Thủy Tinh cung khai mở lần trước tính ra cũng đã được một ngàn năm, mà mỗi ngàn năm Thủy Tinh cung sẽ lại khai mở một lần. Hôm nay theo tính toán thời gian thì cũng đã đến lúc Thủy Tinh cung khai mở lần nữa, lúc này hẳn là có rất đông cao thủ tập trung tại Hắc Ma thành a. Nam tử mặc lam sắc chiến giáp vừa cười vừa nói.

Hắc Ma thành chính là hạch tâm của tu ma giả tại Hoàng Tuyền hải, mà Thủy Tinh cung lại nằm chính giữa Hắc Ma thành.

Bên cạnh người này là một nam tử trường phát (tóc dài) mặc hắc sắc chiến giáp, y gật đầu đáp:

- Uhm, lần này Ma Môn tam cung nhất định lại tiến vào Thủy Tinh cung để tranh đoạt Hồn lệnh. Lần trước, khi Thủy Tinh cung khai mở, Ma Môn tam cung cũng có tiến vào tìm Hồn lệnh, chỉ là hao công tổn sức mà không được gì. Không biết lần này sẽ thế nào?

Hán tử mặc lam sắc chiến giáp cười đắc ý:

- Haha, sư huynh, đánh giá công lực thì ta chính là Huyết Sát môn trưởng lão, khả năng đoạt được Hồn lệnh cũng là lớn nhất. Chỉ cần Xích Nhân trưởng lão đoạt được Hồn lệnh, tín vật của Ma thành thì sẽ làm cho Huyết Sát môn nổi tiếng cả Hoàng Tuyền hải.

- Đương nhiên, Xích Nhân trưởng lão... ách.

Hắc sắc chiến giáp nam tử đột nhiên trợn mắt nhìn về phía trước.

- Sư huynh, người làm sao vậy? Lam sắc chiến giáp hán tử hỏi.

- Sư đệ, vừa rồi người có thấy một đạo hắc quang lướt qua, hướng thẳng về Hắc Ma thành.

Hắc sắc chiến giáp nam tử, nhìn về phía trước, giọng có vẻ không tin nổi hỏi.

Lam sắc chiến giáp nam tử cười đáp:

- Sư huynh nhất định là hoa mắt rồi. Chúng ta hướng về phía Hắc Ma thành mà phi hành, với tốc độ của chúng ta, cho dù là Xích Nhân trưởng lão thì tốc độ nhiều nhất cũng chỉ hơn chúng ta chút ít mà thôi, chúng ta làm sao lại không phát hiện ra được?

Lam sắc chiến giáp nam tử rất tự tin. Sư huynh đệ bọn họ đều là Độ Kiếp kỳ cao thủ, làm sao có thể có thứ gì đó phi hành cùng hướng với bọn họ mà bọn họ lại không phát hiện ra được?

Hắc sắc chiến giáp nam tử lắc đầu, có điểm khó tin đáp:

- Hoa mắt? Độ Kiếp kỳ cao thủ như ta lại có thể bị hoa mắt sao? Hầy, nếu như ta không bị hoa mắt, đạo hắc quang kia nhất định là phi hành nhanh hơn chúng ta gấp hàng trăm lần.

- Ha ha, sư huynh nhất định là bị hoa mắt rồi. Hàng trăm lần? Xích Nhân trưởng lão, cao thủ Tán ma đã vượt qua sáu lần thiên kiếp cũng chỉ nhanh hơn chúng ta gấp mười lần mà thôi. Gấp hàng trăm lần? Cho dù là Kim tiên cũng không thể có được tốc độ nhanh như vậy.

Lam sắc chiến giáp nam tử hiển nhiên đã cho là sư huynh của mình bị hoa mắt.

Hắc sắc chiến giáp nam tử lắc đầu cười khổ:

- Không chúng ta chính là đã bị hoa mắt rồi. Nhanh gấp hàng trăm lần?

Hắc sắc chiến giáp nam tử tự mình cũng có điểm khó tin, dù sao hắc quang cũng lướt qua quá nhanh. Theo như đánh giá của chính mình thì tốc độ nhanh như vậy cũng chỉ có Ma Vương mới có. Hoàng Tuyền hải vực như thế nào lại có thể xuất hiện cao thủ cấp bậc như vậy?

Đi thôi, chúng ta tăng tốc để đến Hắc Ma thành sớm hơn một chút. Hắc sắc chiến giáp nam tử gật đầu, lập tức tăng tốc độ theo sư đệ, hướng về Hắc Ma thành bay đi.

Vừa rồi, Hắc sắc chiến giáp nam tử cũng không có bị hoa mắt, hắc quang đó chính là Lý Dương. Lý Dương mặc Hắc Linh Viêm y, chân đạp trên Thanh Vân, tốc độ phi hành cực nhanh, dù là Kim tiên cũng không thể bì kịp. Thanh Vân tốc độ cực nhanh, cho dù là so với thần kiếm Tử Điện thì tốc độ cũng chỉ thua một chút thôi.

- Hô hô

Lý Dương độn thủy phi hành với tốc độ cực cao, linh thức tỏa ra quan sát ngàn dặm xung quanh. Hắn lúc này không chút lo lắng, bây giờ chỉ tập trung phi hành đến Thủy Tinh cung.

Một ngày sau.

Hắc Ma thành, Hoàng Tuyền hải vực đệ nhất thành có số tu ma giả lên đến mười vạn. Lý Dương nhìn đại thành trước mắt không chỉ là ngạc nhiên một phen. Một đại thành thị dưới nước như vậy, cho dù là với công nghệ hiện đại hiện nay cũng vô pháp mà xây dựng được. Cũng chỉ có người tu chân mới có thể làm được kỳ tích như vậy.

Trải qua một ngày phi hành, cuối cùng Lý Dương cũng đến được Hắc Ma thành, mà Thủy Tinh cung nằm ở ngay trung tâm của Hắc Ma thành.

- Không được phi hành ở trong Hắc Ma thành, vị đạo hữu kia xin xuống đây.

Hai vệ binh của Hắc Ma thành cao giọng nói, mặc dù lời nói có vẻ khách khí nhưng ý ra lệnh cũng rất dứt khoát. Lý Dương nhìn thoáng qua, khắp Hắc Ma thành nội quả nhiên không có một người nào phi hành. Nhập gia thì tùy tục, Lý Dương lập tức đáp xuống bên ngoài thành.

Hắc Ma thành, tường cao mười trượng, hai bên tường thành điêu khắc tượng cự long. Cả dãy tường thành của Hắc Ma thành dường như là một cự long đang nằm, khí thế thật kinh người. Lý Dương tay trái cầm bình rượu, uống một ngụm Nhị Oa Đầu, chân bước thẳng về hướng Thủy Tinh cung.

- Hắc Ma thành không hổ là đệ nhất đại thành, cao thủ thật là nhiều a. Chỉ mới một đoạn đường ngắn mà đã thấy có hơn mười vị Tán ma cao thủ, mạnh nhất thậm chí còn có một người đạt đến tam cấp Tán ma.

Lý Dương cười nói.

- Ha ha, luận thực lực, tu ma giả dĩ nhiên là mạnh hơn tu chân giả. Ủm, nếu năm đó không phải... năm đó đại chiến, bốn Bá Vương không nhất thời khinh địch thì làm sao thất bại như vậy được? Nhưng mặc dù thua nhưng cũng chỉ tổn thất một lượng nhỏ lực lượng.

Hạng Vũ có vẻ ra rất kiêu ngạo nói.

- Bá Vương, năm đó ngươi cũng đã là Ma Vương hậu kỳ, tương đương với Huyền Tiên hậu kỳ cao thủ, như thế nào lại để bị thua?

Lý Dương tò mò hỏi.

- Tiểu tử thú vị, hỏi nhiều như vậy để làm gì? Sau này, những chuyện về đại chiến năm đó cũng đừng hỏi nữa.

Hạng Vũ không nói nữa, cười hắc hắc vài tiếng. Lý Dương cười cười, cũng không tiếp tục truy vấn. Nếu Hạng Vũ đã không chịu nói, nếu mình tiếp tục hỏi nữa, không phải là tự mình cụng đầu vào đá sao?

Thủy Tinh cung nằm chính giữa Hắc Ma thành, Lý Dương mặc dù tốc độ di chuyển không cao nhưng một khắc sau cũng đã thấy Thủy Tinh cung nằm ở phía xa xa. Thủy Tinh cung phát ra quang mang chói mắt rực rỡ, cả Thủy Tinh cung toàn bộ là do thủy tinh cấu thành, từ xa phát ra quang mang chói chang mà lộng lẫy. Thủy Tinh cung tựa như là một viên trân châu đặt giữa bóng tối, nằm giữa Hắc Ma thành trông thật cuốn hút.

- Đó là Thủy Tinh cung, Bá Vương vậy truyền tống trận nằm ở chỗ nào?

Lý Dương ngay lập tức muốn tiến vào truyền tống trận để trở về Phàm Nhân giới.

Hạng Vũ vội vàng nói:

- Tiểu tử đừng vội, truyền tống trận nằm ngay ngoại vi Thủy Tinh cung, chỉ cần giao ra phí sử dụng thì lập tức có thể dùng. Bây giờ chúng ta không vội rời đi, mà hãy tiến vào gần Thủy Tinh cung rồi hãy nói.

Nằm ngoài Thủy Tinh cung đích xác là có mấy cái đình tử, mấy cái đình tử mà Lý Dương nhìn thấy chính là truyền tống trận. Truyền tống trận ở ngay trước mắt, không khỏi khiến cho Lý Dương không chỉ kích động một trận. Hắn chỉ muốn ngay lập tức tiến vào truyền tống trận để trở về Phàm Nhân giới.

- Bá Vương, tiến vào Thủy Tinh cung để làm gì?

Lý Dương nhớ đến Hạng Vũ vừa nói, lập tức hỏi lại.

Hạng Vũ cười mắng:

- Lý Dương tên tiểu tử này, bốn Bá Vương cho ngươi tiến vào Thủy Tinh cung là đại hảo vận cho ngươi rồi. Trận đại chiến năm đó, vũ khí của bốn Bá Vương là Chiến Thần Ngõa được thủ hạ mang trở về Ma giới. Bốn Bá Vương đã cảm giác được Chiến Thần Ngõa chính là ở trong Thủy Tinh cung. Vào Thủy Tinh cung lấy lại Chiến Thần Ngõa, coi như bốn Bá Vương giao lại cho ngươi, không lẽ ngươi lại không muốn lấy?

Lý Dương vừa nghe thấy như vậy, hai mắt lập tức hồng lên.

Chiến Thần Ngõa!

Nghe có vẻ rất lợi hại, chỉ không biết là trên thực tế lợi hại đến mức nào. Chỉ là năm đó đại chiến, chính là vũ khí của Hạng Vũ, không thể nào không lợi hại được.

- Chiến Thần Ngõa là Ma khí cấp mấy?

Lý Dương trong tâm lập tức dậy lên một trận hưng phấn.

Hạng Vũ xuất hiện dáng vẻ tiếu nuôi nói:

- Đó chính là vũ khí tốt nhất của bốn Bá Vương, một kiện ma khí có tác dụng tấn công tốt nhất.

Lý Dương hiện giờ có vài món bảo bối là:

- Thanh Vân: Không có khả năng công kích, chỉ có tác dụng phi hành,

- Xích Tiêu kiếm: Dù là tiên khí tốc độ có thể sánh với thượng phẩm tiên kiếm, so với Thanh Vân cũng không khác biệt nhiều, nhưng tiên khí này về mặt tấn công thì chỉ là hạ phẩm. Bất quá đối với Xích Tiêu kiếm, Lý Dương đã định cấp cho thuộc hạ của mình. Dù sao với Lý Dương thì tác dụng cũng không lớn, tấn công thì không bằng được đao phách, tốc độ thì gần bằng Thanh Vân.

- Túi Tiểu Càn Khôn: Không gian tiên khí, có khả năng tấn công nhiều đối thủ yếu hơn mình, nhưng với đối thủ có công lực cao thì tác dụng không lớn.

Nếu luận về sức tấn công cường mãnh, Lý Dương cũng chỉ có bản thể đao phách.

Chiến Thần Ngõa, trung phẩm ma khí công kích với Lý Dương tuyệt đối là vũ khí tốt nhất.

- Ha ha, Lý Dương, năm đó lúc đại chiến, Chiến Thần Ngõa chính là được cải tạo mà trở thành thượng phẩm ma khí, bốn Bá Vương cũng chỉ sử dụng Chiến Thần Ngõa trong thời gian đại chiến ở Phàm Nhân giới. Sau này, Chiến Thần Ngõa bị tổn hại mà biến trở lại thành trung phẩm ma khí. Hạng Vũ cảm thán.

Lý Dương cảm thấy sung sờ.

Tựa như... tựa như... Chiến Thần Ngõa có thể biến thành thượng phẩm ma khí. Thượng phẩm ma khí chính là thượng phẩm tiên khí. Mức độ trân quý của thượng phẩm tiên khí thì Lý Dương nắm rất rõ. Cấp bậc Tiên Đế, Ma Đế bình thường sở hữu chính là thượng phẩm tiên khí, thượng phẩm ma khí, số Tiên Đế, Ma Đế có được thần khí là cực ít.

Tiên giới, cho dù Thượng Thanh cung hay Thục Sơn kiếm phái thì vũ khí mạnh nhất cũng chỉ là thượng phẩm tiên khí, nếu không họ cũng không vì Tử Điện là một kiện bán thần khí mà điên cuồng như vậy.

Tự mình có được một kiện thượng phẩm ma khí?

- Bá Vương, Chiến Thần Ngõa có khả năng biến thành một kiện thượng phẩm ma khí?

Lý Dương kích động đến không khống chế được.

Hạng Vũ cười đáp:

- Thượng phẩm ma khí? Ha ha, tiểu tử, bốn Bá Vương năm đó ở Ma giới cũng không có được thượng phẩm ma khí, vũ khí tốt nhất của ta cũng chỉ là một kiện trung phẩm ma khí mà thôi.

- Khi ta hạ phàm, chính Xuy Vưu đại tôn cấp cho Chiến Thần Ngõa. Tại Phàm Nhân giới mà sử dụng thượng phẩm ma khí, đáng ra bốn Bá Vương phải là người chiến thắng. Hắc, thật không ngờ là bốn Bá Vương lại chiến bại, Chiến Thần Ngõa cũng vì bị thương tổn mà biến thành trung phẩm ma khí.

Hạng Vũ có chút cảm thán.

- Nhưng Lý Dương à, bốn Bá Vương cũng có biện pháp làm cho Chiến Thần Ngõa trở thành thượng phẩm ma khí trở lại.

Hạng Vũ thập phần khẳng định nói.

Lý Dương vừa nghe, nhất thời cảm thấy cao hứng, nhưng lại lập tức nhíu mày lại:

- Bá vương, “Hoài Bích kỳ tội”, sở hữu một kiện thượng phẩm ma khí tại Ma giới nói không chừng ngược lại sẽ đem tới họa sát thân đó. Lý Dương hiểu rõ tại Ma giới chính là cường giả vi tôn, đây chính là nơi mà giết người đoạt bảo là chuyện rất bình thường.

Hạng Vũ vừa nghe thấy liền cười bảo:

- Lý Dương tiểu tử này, ta hỏi ngươi, nghĩa phụ ngươi tinh thần tu vi cao như vậy, hần tại sao không phát hiện ra tiên khí của Nam Cung Lam cùng với phụ phụ Tăng Phong?

Lý Dương bình tĩnh, đúng vậy, nghĩa phụ mình tinh thần tu vi cường đại như vậy cũng không phát hiện được tiên khí của họ.

- Lý Dương, điều tra công lực của đối phương còn có thể dùng thần thức để phát hiện, nhưng vũ khí được đối phương dung hợp vào cơ thể thì không cách nào phát hiện được, trừ khi hai người có sự chênh lệch quá lớn. Người hôm nay tinh thần tu vi cũng là cực cao rồi, trừ khi gặp phải Ma Đế cao thủ cấp bậc, còn với các cao thủ bình thường thì không cách nào phát hiện ra ma khí của người được.

Lý Dương vừa nghe, nhất thời cũng cảm thấy yên tâm hơn. Cũng đúng, ma khí dung nhập vào trong cơ thể, có thể dễ dàng dùng thần thức phát hiện ra sao? Nghĩ tới đây thì Lý Dương cũng vừa đến được cửa chính của Thủy Tinh cung. Cửa chính Thủy Tinh cung cao ba trượng, Thủy Tinh cung đại môn thật lớn, phát ra quang mang kỳ dị, hiển nhiên là bị trận pháp cấm chế không chế.

- Chuyện gì thế này? Tại sao đại môn của Thủy Tinh cung lại bị đóng lại?

Lý Dương nhất thời cảm thấy nghi hoặc.

Hạng Vũ cũng cảm thấy bất ngờ:

- Ta cũng không biết, năm đó khi ta đến Thủy Tinh cung thì vẫn khai mở, cho đến lúc đó vẫn không đóng lại, bây giờ như thế nào lại đóng?

Lý Dương tùy tiện hỏi một tu ma giả:

- Đạo hữu, xin hỏi tại sao Thủy Tinh cung lại sao lại không mở ra vậy?

Người thanh niên bị Lý Dương cản lại nhất thời cảm thấy tức giận, hai mắt trừng lên liếc một cái. Nhưng hần phát hiện ra là mình không cách nào nhìn thấu thực lực của Lý Dương, biết là Lý Dương so với mình còn lợi hại hơn, liền nhịn, vội đáp:

- Thủy Tinh cung khai mở? Nếu ta nhớ không nhầm thì hôm nay cách lần đầu tiên Thủy Tinh cung khai mở cũng gần một ngàn năm, tính ra thì cũng còn có ba tháng nữa là tròn một ngàn năm rồi, làm sao lại mở ra vào lúc này được?

- Thủy Tinh cung ngàn năm khai mở một lần? Từ lúc nào lại xảy ra chuyện này?

Lý Dương cảm thấy bất ngờ, tựa hồ có gì đó không giống như lời Hạng Vũ vừa nói.

Thanks

190. Chương 4: Cường Thưởng

- Khách sạn?

Lý Dương đứng ở lan can lầu ba của khách sạn, trên mặt mỉm cười.

- Không thể nghĩ đến, Lý Dương ta một người hiện đại, cũng ném được tư vị của khách sạn cổ đại.

Lý Dương cười xong liền giơ bình rượu lên, uống một ngụm liệt tửu.

Nơi Lý Dương đang ở là đệ nhất khách sạn của Hắc Ma thành, rất có khí phái, ngay phía trước mặt tầng một tựa hồ là một khối siêu cấp cự thạch chạm khắc mà thành, phía trước hậu viên của khách sạn là tửu lầu, nơi để ăn cơm.

Lầu ba gọi là “nhã gian”, muốn tiến vào? Bình thường mà nói, dù người có linh tinh cũng không nhất định có thể tiến vào được, còn phải nhìn xem thực lực của người!

Hoàng Tuyền hải, thế giới của tu ma giả, phải nhìn thực lực!

Trong cả lầu ba, thấp nhất cũng là cao thủ Độ Kiếp kỳ! Lý Dương đến nơi đây, cũng không cần cải trang thành cao thủ làm gì, chỉ là đem khí tức của tu ma giả phát ra, để người khác cho rằng mình là Độ Kiếp kỳ cao thủ là được. Dù sao, hắn không phải gây chuyện.

“Còn có một tuần nữa, tuần sau, Âm Dương Đạo Phách của ta sẽ thật sự dung hợp, chẳng phân biệt được lẫn nhau rồi!” Lý Dương nghĩ vậy, không chỉ mỉm cười, lại uống một ngụm rượu trong tay. Lý Dương tại Hắc Ma thành cũng gần ba tuần, âm dương lực phách trong cơ thể nhanh chóng đại công cáo thành.

Bây giờ Lý Dương đợi chính là ngày Thủy Tinh cung mở ra.

- Huynh huych!...

Trên bậc thang của khách sạn truyền đến tiếng bước chân, thanh âm rất là vững vàng, hơn nữa rất lớn, trong “nhã gian” ở phía lầu trên, cơ hồ tất cả mọi người đều dừng lại.

Tiếng bước chân làm cho Lý Dương hơi chau mày, khách sạn lầu ba, tại đây đều là cao thủ, người bình thường đi lên đều không phát ra âm thanh, càng huống chi đối với người tu ma mà nói, đạp tuyết vô ngân đều là phi thường dễ dàng, chứ đừng nói đạp bậc thang của khách sạn mà không phát ra âm thanh.

Nhưng là. Người này lại phát ra thanh âm, hơn nữa thanh âm còn không nhỏ.

- Ha ha, nguyên lai là Hàn Phong trưởng lão, ta nói rồi, có thể dám cuồng phóng như thế có thể cả Hắc Ma thành thật sự không có được mấy người.

Ngồi ở góc cầu thang có một vị trung niên nhân lúc này đứng lên, quay về người mới đi lên cười nói.

Vừa mới đi vào lầu ba chính là một vị thanh niên bộ dáng là tu ma giả, một thân hắc y, đỉnh đầu có trang sức màu bạc.

Hàn Phong trưởng lão lạnh nhạt liếc mắt nhìn bốn phía, linh thức của hắn cơ hồ đều cảm nhận được tất cả cao thủ ở lầu ba. Tức thời hắn liền cười, lầu ba thật sự không có một người hắn để vào mắt. Cao nhất bất quá là Tán ma vượt qua thiên kiếp lần thứ nhất.

Nhưng hắn thực sự đã vượt qua thiên kiếp lần thứ ba của Tán ma, quan trọng nhất là, hắn chính là trưởng lão của Tu La môn trong Ma Cung tam môn.

Hàn Phong trưởng lão nhìn trung niên nhân trước mắt hướng mình chào hỏi, gật đầu nói:

- Ôh, người là Âm Sát môn, tên là...

Hàn Phong trưởng lão trong lúc nhất thời còn thật sự không có nhớ tới tên của trung niên nhân trước mắt.

Trung niên nhân liền nói ngay:

- Trang Thiện, Âm Sát môn Trang Thiện.

- Ân, Trang Thiện, tốt lắm!

Hàn Phong cười tự ngạo, hẳn đối với người tên Trang Thiện đệ tử của Âm Sát môn rất là hài lòng, đặc biệt là thái độ đối với mình, hẳn rất thích người khác tôn kính mình.

Hàn Phong trưởng lão đi ra ngoài, phía sau tất nhiên phải có đệ tử đi cùng, phía sau hẳn đúng là hai gã đệ tử trong Tu La môn.

- Sư thúc tổ, ở đây có chỗ ngồi.

Một gã thanh niên gầy teo lúc này đi tới gần bàn trống, bàn trống này đúng là của Lý Dương, bắt quả Lý Dương lúc này tại lan can uống rượu mà thôi.

Một gã tiểu nhị phục vụ tại lầu ba vội vàng đi tới.

- Vị trí này đã có người...

Tiểu nhị vừa mới nói chuyện, nhưng Hàn Phong trưởng lão bỗng dừng vung tay lên, đem tiểu nhị gạt qua một bên. Hàn Phong trưởng lão giờ phút này đang nhìn Lý Dương, con người tỏa sáng, chuẩn xác mà nói, hẳn nhìn chính là Hắc Linh Viêm y đang mặc trên người của Lý Dương.

- Hắc Linh Viêm y, chắc chắn không thể sai, chính là hơn hai ngàn trước lúc Tiên Ma đại chiến, sư tổ Sở Xuyên mặc Hắc Linh Viêm y, từ trận chiến ấy qua đi, Hắc Linh Viêm y cho tới bây giờ không xuất hiện nữa, hôm nay không ngờ lại xuất hiện tại trên người tiểu tử Độ Kiếp kỳ ở trước mắt!

Con mắt của Hàn Phong có chút nheo lại, cẩn thận quyết định đứng lên.

Hắn vượt qua ba lần thiên kiếp của Tán ma, chính là nhờ vào kinh nghiệm ở Tiên Ma đại chiến lúc trước. Phút cuối của Tiên Ma đại chiến, Ma giới bại trận chấm dứt, trận chiến ấy đã làm cao thủ của Ma giới tử thương vô số, sư tổ của hắn, đương nhiệm chương môn của Huyết Sát môn, tại Tiên Ma đại chiến bị cao thủ Tiên giới giết chết.

Giờ phút này, Hắc Linh Viêm y xuất hiện tại trước mắt, làm sao Hàn Phong không khiếp sợ trong lòng.

Mặc dù Lý Dương trong mắt hắn chỉ là Độ Kiếp kỳ tu ma giả, Lý Dương chính mình dùng liềm tức thuật ẩn dấu sự tồn tại của đạo phách, cũng phát ra khí tức của tu ma giả nhưng Hàn Phong như trước không dám xem thường. Ai biết sau lưng Lý Dương có đại nhân vật nào?

- Không biết vị đạo hữu này có thể cùng ta uống mấy chén hay không?

Hàn Phong trưởng lão cười dài hướng về Lý Dương nói.

Lý Dương quay đầu lại liếc mắt nhìn Hàn Phong trưởng lão một cái, lập tức tiếp tục uống rượu của mình, căn bản không để ý tới Hàn Phong trưởng lão. Nhưng Hàn Phong trưởng lão cũng không có một chút tức giận, bước chậm đến... bàn, đi tới bên cạnh Lý Dương.

- Vị đạo hữu này, tại hạ trưởng lão Tu La môn Hàn Phong!

- Lý Dương!

Lý Dương thần nhiên báo ra tên của mình, nhưng Lý Dương vẫn không thèm liếc nhìn Hàn Phong trưởng lão một cái.

- Lý Dương, tên rất hay.

Hàn Phong trưởng lão cười, đồng thời hẳn trong lòng không ngừng suy nghĩ, nghĩ xem trong Hoàng Tuyền hải có nhân vật nào là Lý Dương hay không. “Trong Hoàng Tuyền hải, dường như cho tới bây giờ còn không có nghe nói tới Lý Dương, hẳn từ nơi nào đến?” Hàn Phong trưởng lão trong lòng nghĩ.

- Hàn Phong trưởng lão, ta không quen trong khi uống rượu, có người khác bên cạnh mình.

Lý Dương bình thản nói.

Hàn Phong trưởng lão mỉm cười, cũng không tức giận, liền đi tới một bàn bên cạnh, ngồi xuống, trong lòng bắt đầu tính toán “Hơn hai ngàn năm trước nhân gian trong đại chiến, cao thủ tử thương vô số, hôm nay, cũng là Huyết Sát môn cùng Âm Sát môn có thể cùng Tu La môn của ta so sánh. Huyết Sát môn cùng Âm Sát môn người từ Độ Kiếp kỳ trở lên ta đều biết, dám chắc không có người tên Lý Dương. đã như vậy...” trong mắt Hàn Phong lóe lên một tia hàn quang.

“Bất quá, khó bảo đảm trong Hoàng Tuyền hải có loại lánh đời cao thủ nào, chuyện vẫn phải thỉnh ý kiến của sư tôn một chút!” Hàn Phong làm việc rất ổn thỏa, mặc dù bá đạo, nhưng bá đạo gần như là tính cách của tất cả tu ma giả, không tính là khuyết điểm, có thực lực bá đạo, đó là bình thường.

“Hắc Linh Viêm y xuất hiện, chủ nhân lại là Độ Kiếp kỳ tu ma giả, tên là Lý Dương!” Sau khi đem tin tức đưa vào truyền tấn ngọc bội, Hàn Phong liền bóp nát truyền tấn ngọc bội.

Trong cơ sở của Tu La môn tại Hắc Ma thành.

Bên trong một độc viện.

Tu Ma Môn chương môn - Hắc Mộc thượng nhân ngồi ở trong đình, lẳng lặng thưởng thức trà, rất là yên tĩnh, trong sân không có một người hầu, bởi vì Hắc Mộc thượng nhân thích người hầu, không thích bị người quấy rầy. Hắn thích chính là yên tĩnh, cảm thụ sự tĩnh lặng, cảm thụ tâm trạng của mình.

- Ông!

Hắc Mộc thượng nhân vừa xoay tay, một mảnh ngọc bội xuất hiện trên tay:

- Hàn Phong hài tử này lại đưa tin cho ta? chẳng lẽ hắn gặp phải Xích Nhân, hoặc là tên ngụy quân tử Thanh Phong?

Hắc Mộc thượng nhân cười. Hắn đối với hai người đồ đệ của mình Hàn Phong, Hàn Vũ phi thường coi trọng.

Tâm thần nhập vào trong đó.

“Hắc Linh Viêm y!” Hắc Mộc thượng nhân hai mắt sáng ngời, vốn trong tình trạng cực tĩnh Hắc Mộc thượng nhân đột nhiên bạo phát ra một cỗ khí thế cường đại, hiển nhiên Hắc Mộc thượng nhân trong lòng đã chấn kinh.

Tiên khí, ma khí, tại trong Nhân giới, vô luận là Côn Luân tiên cảnh hay là Hoàng Tuyền hải, đều là không cách nào luyện chế được. Cái mà luyện chế được tốt nhất chỉ là đỉnh cấp pháp khí, đương nhiên loại như Tiêu Diêu tán nhân thuộc về cực kỳ cá biệt.

Hắc Linh Viêm y đó là cấp bậc đỉnh cấp của pháp khí, hơn nữa lại là phòng ngự định y, có thể thiên biến vạn hóa. Tối trọng yếu nhất chính là, định y này là vật truyền thừa hàng ngàn năm của Tu La môn, nhưng tới đời sư phụ của Hắc Mộc thượng nhân lại kết thúc, bởi vì trong Tiên Ma đại chiến, sư tôn của hắn đã chết.

Nghĩ đến Tiên Ma đại chiến, Hắc Linh Viêm y là trong lòng run sợ.

Người chết nhiều lắm!

Tán ma cao thủ trong tu ma giả chết rất nhiều. Hoàng Tuyền hải năm đó, Tán ma vượt qua thiên kiếp lần thứ sáu ít nhất có hơn mười người, cực mạnh chính là vượt qua thiên kiếp lần thứ tám của Tán ma.

Nhưng bây giờ, cả Hoàng Tuyền hải cực mạnh chỉ là vượt qua thiên kiếp lần thứ của Tán ma, hơn nữa tổng cộng chỉ có ba người! Trong đó liền có Hắc Mộc thượng nhân.

- Hô...

Thần thức trong nháy mắt giống như sóng gợn bình thường phức xạ ra, trong nháy mắt liền phát hiện Hàn Phong cùng với Lý Dương, còn có Hắc Linh Viêm y quen thuộc.

- Quả nhiên là Hắc Linh Viêm y. Hừm, đứa nhỏ Hàn Phong này suy nghĩ nhiều quá rồi, bận tâm nhiều như vậy làm gì, Hắc Linh Viêm y vốn là của Tu La môn ta bây giờ bắt quá đoạt lại mà thôi, càng hưởng chi, nhìn khắp cả Hoàng Tuyền hải, cũng không có ai dám tìm phiền toái với Tu La môn của ta.

Hắc Mộc thượng nhân cười lạnh.

- Hàn Phong, đoạt lấy Hắc Linh Viêm y, giết Lý Dương, nếu không giết, chắc sẽ khó có thể luyện hóa Hắc Linh Viêm y!

Hắc Mộc thượng nhân trực tiếp dùng thần thức truyền lời đến trong đầu Hàn Phong.

Lý Dương chấn động, hắn cảm thấy một thần thức cường đại quét đến, hơn nữa đây lại dừng lại ở ngay tại quán trọ nơi hắn nghỉ chân. Theo phán đoán của Lý Dương, người sở hữu thần thức cỡ này chắc chắn đã đạt đến chừng La Thiên Thượng Tiên tiền kỳ, so với hắn còn thấp hơn không ít.

Nhưng thực tế công lực ra sao?

- Đó là một cao thủ Tán ma vượt qua thiên kiếp lần thứ sáu, Lý Dương, người gặp phải hắn không có lấy một chút phần thắng!

Hạng Vũ phán đoán ngay.

Lý Dương cười.

- Hắn lợi hại cùng ta cũng không có quan hệ, ta cùng hắn không oán không cừu, không có gì liên quan với nhau.

Lý Dương không quan tâm đến nửa điểm.

Đột nhiên!

Thân hình Lý Dương nhoáng lên, giống như lá thu bay xuống tự nhiên, nhưng tốc độ lại cực nhanh, một chút liền từ tầng ba của khách sạn nhảy xuống, hạ xuống trên ngã tư đường.

- Oanh!

Hàn Phong nện một kích trọng thối hung hăng trên lan can, lan can làm bằng đá nhất thời hóa thành đá vụn, ầm ầm bắn về phía đầu đường. Hàn Phong lập tức cũng nhảy xuống, hai người đệ tử Tu La môn phía sau hắn cũng nhảy xuống theo.

Lý Dương đứng ở trung tâm ngã tư đường, lạnh lùng nhìn Hàn Phong.

- Tại sao?

Lý Dương lạnh như băng hỏi.

Hàn Phong vẻ mặt trầm trọng nói:

- Hắc Linh Viêm y, Hắc Linh Viêm y là bảo bối truyền thừa của trưởng môn của Tu La môn ta, ta làm trưởng lão của Tu La môn, đương nhiên muốn đến đoạt lại.

Lý Dương chau mày, chiếc Hắc Linh Viêm y là của nghĩa phụ cấp cho mình, nói là từ động phủ của một vị Tán tiên có được, như thế nào lại biến thành truyền thừa trọng bảo của Tu La môn?

- Cho nên, người lại muốn giết ta?

Lý Dương đột nhiên cười lạnh nói.

Hàn Phong có chút gật đầu nói:

- Hắc Linh Viêm y đã nhận người làm chủ, không giết người, muốn luyện hóa Hắc Linh Viêm y có thể là một việc phiền toái.

Lời nói mới nói được một nửa, đuôi phải của Hàn Phong đá mạnh ra.

- Hô hô...

Thối phong nhất thời trở nên điên cuồng xoay tròn, tốc độ chân của Hàn Phong thật sự quá nhanh, tu ma giả lấy việc tu luyện thân thể là chính, nhục thể cường hãn đến mức các địa hạ quyền thủ không thể tưởng tượng được.

Một cước đá ra, không khí trở nên run động, thậm chí Lý Dương còn cảm thấy mặt đất có chút chấn động.

Lực mạnh, không thể đỡ! Lý Dương ngay lập tức làm ra phán đoán, thực lực thân thể của mình chính là xa xa không bằng vị Hàn Phong này.

Đùi phải Hàn Phong giống như xuất thủy giao long, trực tiếp hướng về đầu của Lý Dương.

- Hô!

Xuyên Vân Toa Vụ!

Trong nháy mắt thân thể Lý Dương giống như nhoáng một cái bay lên, tốc độ giống như tia chớp, Hàn Phong cũng không có phản ứng ngay lập tức. Lý Dương liền co người tới bên cạnh Hàn Phong, đồng thời đùi phải cong lên, mấy ngàn vạn tinh thần thể năng lượng hoàn toàn bộc phát!

Đầu gối chân phải hung hăng nện ở bụng của Hàn Phong.

- Bồng!

Tử Vong Thối Pháp - Tất Cái Thiết Chàng!

Đầu gối cực mạnh của Lý Dương, công đánh tới bụng, nơi yếu nhất của Hàn Phong, Hàn Phong muốn động cũng không thể động một chút.

- Ca sát!

Lý Dương chỉ cảm thấy rằng đầu gối của mình tựa hồ đánh trên một tảng đá, không, nên là trên kim cương thạch, thật sự quá cứng! Một cổ cường đại phản lực truyền đến, đầu gối của Lý Dương nhất thời bị thương.

“Mẹ nó, chênh lệch quá lớn!” Lý Dương trong lòng mắng, nhưng có đầu gối bị thương, tốc độ của hắn cũng bị ảnh hưởng đến.

- Công lực không bằng được một thành của ta, còn muốn công kích ta!

Hàn Phong cười lạnh một tiếng, tay phải chọt lóe lên một chưởng, giống như tia chớp đi tới.

- Ba!

Phảng phất một cái thiết chùy nện trúng, hữu chưởng của Hàn Phong hung hăng nện ở trên mặt của Lý Dương, bởi vì khoảng cách giữa hai người gần quá, hơn nữa đầu gối của Lý Dương lại bị thương, phản ứng không kịp, tốc độ của Hàn Phong lại quá nhanh, chưởng như đá nặng ngàn cân nện ở trên mặt của Lý Dương.

- Oanh!

Lý Dương chỉ cảm thấy rằng một trận sấm oanh kịch liệt, đầu óc một trận mê muội, thân thể không tự chủ được đảo bay ra ngoài. Đồng thời hai chân của Hàn Phong liên hoàn tiến tới, “Bốp” một tiếng vang lên, đùi phải Hàn Phong hung hăng nện ở trên cằm của Lý Dương.

- Phốc!

Một ngụm máu tươi từ trong miệng của Lý Dương mạnh mẽ phun ra, Lý Dương thân thể lão đảo, người quỵ trên mặt đất, đầu tối sầm, khóe miệng Lý Dương máu tươi chảy ra, ngẩng đầu lên, lạnh lùng nhìn Hàn Phong.

Một chưởng! Hàn Phong ta đánh Lý Dương một chưởng, chỉ một chưởng đánh đầu Lý Dương ngất đại, Hàn Phong đã vượt qua ba lần Tấn ma thiên kiếp, luận thực lực, giờ phút này so với Lý Dương cao hơn hai cái cấp bậc, Lý Dương không hề có lực trở tay.

Nếu Âm Dương Dao Phách của Lý Dương tu thành, đao phách xuất, hơn nữa “Phá Sơn Liệt Không” muốn giết chết Hàn Phong tương đương với Thiên Ma tiền kỳ, quả thực dễ như trở bàn tay.

- Bất quá Độ Kiếp kỳ mà thôi, người muốn trốn thoát khỏi lòng bàn tay của ta sao? Đầu gối bị thương rồi, ta xem người như thế nào chạy trốn?

Hàn Phong mỉm cười nói:

- Thật ra ta thích nhất là dùng đầu gối đánh vào khuôn mặt người khác, cảm giác đúng là rất sản khoái.

Trên mặt Hàn Phong biểu tình rất thỏa mãn.

Hai vị đệ tử Độ Kiếp kỳ phía sau Hàn Phong đồng thời lao ra, nghĩ phải bắt được Lý Dương. Hàn Phong cũng không có ngăn trở, Lý Dương bất quá là Độ Kiếp kỳ, hai vị đệ tử cũng là Độ Kiếp kỳ, hẳn còn lo lắng gì nữa?

- Hưu!

Lý Dương vung tay lên. Hai vị đệ tử dưới tay Hàn Phong nhất thời bị thu vào trong Tiểu Càn Khôn, cùng Lý Dương công lực không chênh lệch lắm, có thể trực tiếp thu vào trong Tiểu Càn Khôn.

Hàn Phong nhất thời ngẩn ngơ, hai vị Độ Kiếp kỳ đệ tử của mình như thế nào lại đột nhiên biến mất?

- Mỗi nhục hôm nay, ngày sau sẽ trả lại!

Lý Dương lạnh như băng nói, đồng thời Thanh Vân đột nhiên xuất hiện tại dưới chân Lý Dương, “Xoát!” một tiếng, Lý Dương hóa làm một đạo hắc quang, chọt lóe rồi biến mất, liền biến mất trong Hắc Ma thành.

191. Chương 5: Tuyệt

“Tu luyện ở địa phương nào đây?” Lý Dương liếc mắt nhìn lại, trong lúc nhất thời không có chủ ý, đột nhiên con mắt Lý Dương sáng ngời “Ta thiếu chút nữa đã quên độn thuật rồi, dùng độn thuật tiến xuống dưới đất, tùy tiện tìm một địa phương tu luyện không được sao?”

Lý Dương đang chọn một chỗ đá ngầm, thi triển độn thuật, tiến xuống dưới đá ngầm, tìm một chỗ có trạng thái mềm mại.

- Hát!

Năng lượng cơ thể bộc phát, hơn một ngàn vạn tinh năng lượng bộc phát, Lý Dương mạnh mẽ tạo thành một khoảng nhỏ không gian đủ cho ba người ở dưới đất, sau khi bố trí cấm chế, Lý Dương liền ngồi xếp bằng ở trong đó.

“Bảy ngày sau, tin tưởng rằng đao phách nhất định đại công cáo thành, đến lúc đó ta cũng không cần như thế này.” Lý Dương tự cười giễu cợt, đồng thời toàn thân tâm vận chuyển đao phách trong cơ thể, Âm Dương Đao Phách phân ra hợp lại, không ngừng phun ra nuốt vào đao mang. Đao mang từ đao phách này tiến vào đao phách kia, cứ như vậy hai cái đao phách qua lại phun ra nuốt vào.

- Lý Dương a, cuối cùng thất bại rồi, ha ha, tiểu tử người có thể nhận thức được sự yếu kém của mình.

Âm thanh Hạng Vũ vang lên trong đầu.

Lý Dương sửng sốt, tức thì tự cười giễu cợt.

- Ta lần đầu tiên, lần đầu tiên bị đánh bại bởi một cường giả, có lẽ quá khứ của ta không có nhận được bao nhiêu tử nhục, tại trong Côn Luân tiên cảnh, cho dù gặp phải cao thủ, cũng có nghĩa phụ ở bên, nhưng lần này, đao phách của ta không thể động, lực công kích không cao, cùng Hàn Phong chênh lệch thật sự quá lớn!

Hạng Vũ tán thưởng nói:

- Ha ha, tiểu tử người cũng nhận thức được rồi, nhưng chuẩn xác mà nói, tiểu tử người không hiểu quy tắc xử sự của Ma giới!

- Quy tắc xử sự?

Lý Dương cười.

- Không phải cường giả vi tôn sao?

Hạng Vũ tiếp tục nói:

- Cường giả vi tôn, đúng, người nói đúng, quy tắc xử sự của Ma giới chính là cường giả vi tôn, nhưng người còn không có chính thức nhận biết, sau câu cường giả vi tôn còn một câu chính là “người yếu hèn mọn”!

- Người yếu hèn mọn?

Lý Dương trong lòng chấn động.

- Biết mình sai ở nơi nào chưa?

Hạng Vũ cười nói.

Lý Dương than thở nói:

- Người yếu hèn mọn, đúng vậy, ta chỉ nhớ kỹ cường giả vi tôn, nhưng ta lại quên mất, người mạnh là tương đối, cùng Hàn Phong so sánh, Âm Dương Dao Phách của ta còn chưa có đại thành nên ta chính là người yếu. Thân là người yếu, ta căn bản không có quyền khiêu chiến hắn, nhưng ta còn ở trước mặt hắn ngông cuồng!

Lý Dương cười khổ.

- Đúng vậy, thân là người yếu, người đối với người mạnh chỉ có hai cái biện pháp. Biện pháp thứ nhất, gặp phải người mạnh, thì phục tùng theo họ. Biện pháp thứ hai, chính là chạy! Ma giới cũng có không ít tên cao ngạo, bọn họ gặp phải một người mạnh, không muốn chịu khuất tất, chính là tránh xa xa.

Lý Dương con mắt sáng ngời.

- Đúng vậy, Bá Vương người nói không sai, lúc đầu trong khi Hàn Phong cùng ta động thủ, ta nên lập tức điều khiển Thanh Vân tránh đi. Không nên liều mạng công kích hắn, ta bị đánh không oan a!

Lý Dương trong lòng hiểu rõ ràng.

Ma giới, người so với hắn mạnh hơn, người có thể đoạt bảo bối của hắn, thậm chí có thể giết hắn. Người so với hắn yếu hơn, người sẽ bày tỏ thái độ của kẻ dưới, hoặc là tránh đi xa xa, không cùng hắn gặp mặt.

Lý Dương giờ phút này cũng biết. Tương lai tiến nhập Ma giới nên hành sự như thế nào rồi.

Tự chịu khuất tất? Lý Dương tự nhận làm không được, gặp phải người mạnh, người mạnh đối với mình có ác ý, chỉ là tránh đi xa xa. Rất may, Lý Dương có Thanh Vân, ở Ma giới, trừ phi Ma đế, cái cấp bậc cao thủ kia, người bình thường còn thật sự không thể đuổi kịp Lý Dương.

- Cường giả vi tôn, gặp phải đối địch với người mạnh, ta sẽ dựa Thanh Vân né tránh, đợi thực lực của mình mạnh hơn, mới đến đối phó hắn! Gặp phải thực lực yếu hơn mình, mình chính là thầy!

Lý Dương cười, nguyên tắc xử thế kiên định hình thành. Lập tức Lý Dương tĩnh tâm lại, chăm chú tu luyện.

oOo

Quỷ giới, Chuyển Luân vương trị hạ trong Chuyển Luân thành, Chuyển Luân vương là thuộc hạ của Quỷ giới Nghiệp Đô đại đế - một trong Thập Điện Diêm Vương, cũng là quyền cao chức trọng, Chuyển Luân thành cũng là một siêu cấp đại thành.

Giờ phút này, Tiên giới Lê Sơn Lão Mẫu đang cùng Quỷ giới Nghiệp Đô đại đế kết bạn đồng hành.

Nghiệp Đô đại đế, thủ lĩnh của Quỷ giới, là một đế vương tốt, Thập Điện Diêm Vương cũng là cấp dưới, địa vị tôn sư, Quỷ giới không có người nào có thể tiếp cận. Trong lục giới, Quỷ giới cùng Minh giới cũng không có nhân vật cấp bậc Đại Tôn, cho nên Quỷ giới phụ thuộc Tiên giới, Minh giới phụ thuộc Ma giới.

Nghiệp Đô đại đế tương đương với thực lực của Tiên Đế hậu kỳ, thuộc hàng Quỷ giới đệ nhất cao thủ, cũng là người có quyền chí cao.

Lê Sơn Lão Mẫu, trong Tiên giới đều biết là nhân vật có cấp bậc Tiên Đế hậu kỳ, đồng thời cũng là nữ lưu duy nhất trong lục giới có thực lực Tiên Đế hậu kỳ, ở phía trên cũng chỉ có duy nhất Nữ Oa là Yêu giới Đại Tôn.

Lê Sơn Lão Mẫu là nữ nhân, tu luyện công pháp chí âm, mà người của Quỷ giới vốn thuộc về âm nên khi tu luyện tốn nhiều công sức, cho nên thuộc hạ của Lê Sơn Lão Mẫu có không ít là Quỷ Tiên. Lần này, bà cùng Nghiệp Đô đại đế muốn đến Quỷ giới dạo chơi, đồng thời cũng vì thu nhận đệ tử mà thôi.

- Đại đế, Chuyển Luân thành so với lão bà tử ta đến lần trước lớn không ít, người cũng nhiều hơn rất nhiều.

Lê Sơn Lão Mẫu từ mi thiện mục, bộ dáng luôn mỉm cười, nhưng cũng lão thái bà này, tại Tiên giới địa vị thuộc thượng tầng, thật không có người nào nghĩ có thể so sánh. Mặc dù luận công lực cường đại, trăm triệu năm trước Tiên Đế Thiên Nhân bởi vì có lực đại phân thân, có thể so với bà ta mạnh hơn, nhưng dòng họ Lê Sơn Lão Mẫu tiên nhân rất nhiều, đệ tử vô số, thế lực cực kỳ to lớn, cùng bà ta so sánh, Thục Sơn kiếm phái cùng Thượng Thanh cung còn xa không bằng.

Nghiệp Đô đại đế cười nói:

- Lão Mẫu, nhân số của Quỷ giới càng ngày càng nhiều, không có cách nào, trong Phàm Nhân giới người chết quá nhanh, mà người của Quỷ giới nhân thọ rất dài, số người chuyển thế đầu thai đều là có hạn chế, Quỷ giới nhân số cũng sẽ càng ngày càng nhiều. Bất quá, rất may mắn, Quỷ giới phạm vi thật lớn, không cần lo lắng không đủ đất sinh sống.

Lê Sơn Lão Mẫu gật đầu cười, con mắt đều co rút lại.

- Tổ Trinh, Tổ Tâm các người mang theo một ít đệ tử tiến vào Chuyển Luân thành tuyển một ít nữ đệ tử.

Lê Sơn Lão Mẫu mỉm cười nói, bên xa giá có hai vị bạch y nữ tử đi theo lúc này khom người đáp, phía sau xa giá của Lê Sơn Lão Mẫu có hơn trăm nữ đệ tử, giờ phút này có hơn mười người đi theo hai vị thân truyền đệ tử Tổ Trinh và Tổ Tâm của Lê Sơn Lão Mẫu đi xuống Chuyển Luân thành.

Nghiệp Đô đại đế cười nói:

- Không biết người nào của Chuyển Luân thành may mắn có thể tiến nhập môn hạ của Lão Mẫu đây?

Nghiệp Đô đại đế nói lời này, không phải nịnh bợ cái gì, bởi vì Quỷ giới phụ thuộc Tiên giới, hơn nữa tài nguyên của Quỷ giới không bằng Tiên giới, luận về tiên đan hay luận về công pháp cũng không bằng Tiên giới. Bình thường cao thủ Quỷ giới cùng Tiên giới đồng cấp bậc, thì người Tiên giới lợi hại hơn, Tiên giới cao thủ nhiều như mây, Quỷ giới tự nhiên thấp hơn một bậc, bình thường những Quỷ Tiên tiến nhập môn hạ của Lê Sơn Lão Mẫu, sau này địa vị cũng là cao không ít.

- Đại đế nói đùa, trong hàng đệ tử thân truyền của đại đế người nào không danh tiếng lẫy lừng, ừm!

Lời vừa nói xong, Lê Sơn Lão Mẫu ngẩng đầu nhìn, chỉ thấy bầu trời đột nhiên rơi xuống tuyết lớn, tuyết cũng lớn đến hiếm thấy. Đây trời trắng xóa như thiên nga phi vũ.

Một đạo lục quang cùng kim quang từ Lê Sơn Lão Mẫu cùng Nghiệp Đô đại đế xuất hiện trên xa giá, tuyết lớn cũng không thể tới gần.

Đột nhiên, Lê Sơn Lão Mẫu con mắt sáng ngời, trực tiếp xuyên qua không gian, bay thẳng đến Chuyển Luân thành...

Trong một khu vực của Chuyển Luân thành. Có một nữ tử tên là “Tuyết”, Tuyết đến Quỷ giới thời gian không dài, nhưng trời sanh linh khí kinh người, tại Quỷ giới học tu luyện pháp quyết bình thường, tu luyện thập phần nhanh chóng. Tuyết ở khu vực chung quanh thập phần nổi danh, cũng không phải vì tu luyện nhanh, mà là vì “Nhảy múa”!

Mỗi khi Quỷ giới có nhiều tuyết rơi xuống, Tuyết đều không thể tự kìm hãm được dựa theo đây trời tuyết trắng mà nhảy múa.

Một ngày này, tuyết tung bay đầy trời.

Tuyết mỉm cười từ chỗ ở của mình đi ra, nhìn đầy trời tuyết trắng, trên mặt không chỉ có tươi cười, con mắt đều sáng lên, không nhìn được tại cửa nhà của mình nhảy múa, tuyết nhảy múa không theo quy tắc gì, tất cả đều là dựa theo luật động ở trong lòng.

Hết thấy tùy tâm, dựa vào cảm ngộ không thể hiểu được, Tuyết không ngừng bay nhảy.

Cô ta thích nhiều tuyết. Cô ta tự xưng mình là “Tuyết”, khi tuyết rơi, cô ta đều cảm nhận được sự ấm áp, phảng phất mình sống dựa vào tuyết.

Chung quanh giờ phút này có không ít người của Quỷ giới, bọn họ thích nhìn Tuyết nhảy múa, nói thật, Tuyết vốn cũng không thể xem như khuynh quốc khuynh thành, tại Quỷ giới, loại đỉnh cấp mỹ nữ nhiều không kể xiết, hơn nữa Quỷ nhân rất giỏi thuật biến hóa, đối với bề ngoài của một người cũng không xem trọng.

Người của Quỷ giới chung quanh thích Tuyết nhảy múa, thích loại tự nhiên trong lúc Tuyết nhảy múa, xem Tuyết nhảy múa, đó là hưởng thụ tuyết đối.

Tuyết, phảng phất giống như tinh linh, Tuyết tinh linh ở trong đầy trời bông tuyết, mỉm cười, bay múa...

Tuyết lớn rơi hồi lâu, dần dần, tuyết ngừng rơi.

- Đại đế, hài tử có nhiều linh khí a, đối với tuyết cảm ngộ sâu như thế, thật sự rất đặc biệt, không có nghĩ đến, đi tới Quỷ giới cũng có như thế thu hoạch.

Tại trong không trung Lê Sơn Lão Mẫu quay về Nghiệp Đô đại đế bên cạnh cười nói.

Lê Sơn Lão Mẫu từ đầu tới cuối vẫn nhìn Tuyết nhảy múa, vẫn đợi đến tuyết ngừng.

- Lão Mẫu chẳng lẽ muốn thu cô ta làm thân truyền đệ tử?

Nghiệp Đô đại đế nghe ngữ khí của Lê Sơn Lão Mẫu, cảm nhận được Lê Sơn Lão Mẫu đối với nữ tử tên Tuyết rất là thích thú. Không chỉ có kinh ngạc, Nghiệp Đô đại đế hết sức rõ ràng, Lê Sơn Lão Mẫu như rất lâu trước đây không có thu thân truyền đệ tử, địa vị của thân truyền đệ tử có thể đều rất cao.

Lê Sơn Lão Mẫu không nói lời nào, trực tiếp xuống xa giá, bay xuống.

Cầm quả trứng, Lê Sơn Lão Mẫu liền tới phía trước chỗ ở của Tuyết.

Tuyết vừa mới định chỉ nhảy múa, cô ta cảm thấy tu vi của mình lại đề cao một ít, không biết vì sao, mỗi lần theo tuyết nhảy múa qua đi, toàn bộ tu vi lại tăng lên không ít, đây cũng là nguyên nhân cô ta tu luyện nhanh chóng.

- Hài tử, con tên là gì?

Lê Sơn Lão Mẫu híp mắt hỏi, đi tới trước mặt Tuyết.

Tuyết thấy Lê Sơn Lão Mẫu, mỉm cười trả lời:

- Con gọi là Tuyết, lão bà bà, con tại sao trước đây không có gặp qua người?

Lê Sơn Lão Mẫu đột nhiên cười, quả trứng tùy ý hoa lên một cái, nhất thời bầu trời đột nhiên lại bay đầy tuyết trắng, lần này tuyết trắng đầy trời so với lần trước còn lớn hơn, Tuyết vừa nhìn, không chỉ có sợ hãi người.

Quả trứng hoa lên, tuyết rơi xuống?

“Tuyết thật là lớn.” Tuyết không nhìn được nhảy múa, cũng quá đơn thuần, mặc dù kinh ngạc lão bà bà tước mặt vừa quơ quả trứng trời đã rơi tuyết, nhưng cô ta không có tiếp tục suy nghĩ sâu hơn, người có thực lực như thế có thể là lão bà bà bình thường sao?

Tuyết thực ra không có suy nghĩ nhiều, hai tay của cô ta hứng lấy bông tuyết, trên mặt tươi cười.

Đột nhiên tuyết ngừng rơi.

- Con nguyện ý bái ta làm thầy không?

Lê Sơn Lão Mẫu mỉm cười nói.

Tuyết mặc dù không suy nghĩ nhiều lắm, nhưng cũng biết lão bà bà trước mặt là cao thủ, động tác thay đổi thiên địa biến hóa, công lực như vậy phỏng chừng chính là người mạnh nhất mà Tuyết gặp qua, Chuyển Luân vương cũng không có lợi hại như thế. Càng hướng chi, Tuyết nhìn thấy vị lão bà bà này lại cảm thấy thân thiết.

- Nguyện ý!

Lê Sơn Lão Mẫu vừa nghe nhất thời nở nụ cười:

- Con làm thân truyền đệ tử của ta, cũng là chữ “Bạch”, con đối với tuyết cảm ngộ cao như thế, vậy gọi con là “Bạch Tuyết” đi.

- Chúc mừng Lão Mẫu, thu một vị thân truyền đệ tử.

Nghiệp Đô đại đế cũng đi đến, nhìn Tuyết, hắn cũng cười nói:

- Người phúc duyên rất tốt, tương lai của Quỷ giới ta lại có thêm một vị cao thủ, ta cũng không thể quá mức hẹp hòi, viên Huyền Ngưng châu chính là trung phẩm tiên khí, là vật chí âm, đối với người của Quỷ giới tu luyện phụ trợ càng gia tăng.

Nghiệp Đô đại đế rất là hào phóng, ra tay chính là một viên Huyền Ngưng châu, kỳ thật Nghiệp Đô đại đế cũng hiểu được, đệ tử càng nhỏ, bình thường sư tôn lại càng thích, nhìn thấy bộ dáng của Lê Sơn Lão Mẫu đối với “Tuyết” có thể là thích một cách đặc biệt.

Nếu đem Huyền Ngưng châu cho Lê Sơn Lão Mẫu, Lê Sơn Lão Mẫu có thể không nhận, nhưng là cho Tuyết, hiệu quả lại tốt hơn rất nhiều.

Tuyết sửng sốt, nhìn hạt châu trong suốt phát ra băng tuyết hàn khí trước mắt, trong lúc nhất thời không dám tiếp nhận.

Lê Sơn Lão Mẫu cười nói:

- A Tuyết, tiếp nhận đi, không nên cô phụ một phần tâm ý của đại đế.

Tuyết cúi người một chút, tiếp lấy Huyền Ngưng châu.

- Đại đế, người đều tặng một bảo bối như thế cho đệ tử của ta, sư tôn ta đây có điểm keo kiệt.

Lê Sơn Lão Mẫu cười, lập tức vung tay lên, một mảnh lụa dài màu trắng bay lên”

- A Tuyết, “Phiêu Tuyết Lăng” này là lễ vật vi sư cho người.

Giờ phút này, hai vị thân truyền đệ tử của Lê Sơn Lão Mẫu cũng đã trở về.

- Chúc mừng sư tôn thu được tiểu sư muội.

Hai vị bạch y nữ tử hướng nhìn Lê Sơn Lão Mẫu cười nói.

Lê Sơn Lão Mẫu cũng rất là cao hứng.

- Tổ Trinh, Tổ Tâm, các người hai người chính là sư tỷ, phải chiếu cố thật tốt tiểu sư muội của các người, đừng để cho người khác hiếp đáp tiểu sư muội của các người.

Lê Sơn Lão Mẫu nói.

Bạch Tổ Trinh, Bạch Tổ Tâm lúc này gật đầu đáp ứng, lập tức cùng với Bạch Tuyết cười nói.

oOo

Bên ngoài Hắc Ma thành, bên dưới đá ngầm.

Lý Dương chính ngồi xếp bằng trong đó, lúc này bảy ngày đã trôi qua, đao đao đao mang tại bên ngoài thân Lý Dương phun ra nuốt vào. Hiển nhiên, Âm Dương Đao Phách tu luyện đã tới lúc tới hậu, một khi hai đao phách chẳng phân biệt lẫn nhau, cũng sẽ là đại công cáo thành.

- Hô hô...

Chỉ thấy trong đan điền của Lý Dương, trong Chu Thiên Càn Khôn viên cầu, hai đao đao phách một trên một dưới, đao mang cùng nhau phun ra nuốt vào, tùy ý biến hóa, giờ phút này hai cái đã chẳng phân biệt được lẫn nhau, đã đạt tới trạng thái đại thành.

- Rốt cục thành công rồi!

Mắt của Lý Dương vừa mở, trên mặt lộ vẻ tiểu ý.

- Đao phách bản thể công kích, có thể trực tiếp giết cao thủ cao hơn mình một cấp, hơn nữa “Phá Sơn Liệt Không”, cho dù cao hơn mình hai cấp, cũng không phải không có khả năng!

Lý Dương đao phách đã thành, lực công kích nhất thời tăng lên hai cấp bậc.

192. Chương 6: Nhất Kích Tắt Sát

Lý Dương hơi nhú mày lại nói.

Kiểm Chi Bì Sát ở trên tay Tiêu Diêu tán nhân có uy lực cực lớn, nhưng Lý Dương lại cảm thấy Kiểm Chi Bì Sát đối với những tu ma giả tu luyện nhục thể thì uy lực lại không lớn lắm.

Hạng Vũ cười ha hả nói:

- Tiểu tử, Bì Sát chính là công kích vào tâm thần đối với những kẻ có tâm thần kém bản thân quá xa, khi đó thậm chí có thể chấn tan tâm thần kẻ đó, khiến hấn linh hồn vỡ nát! Khi dùng để đối phó với những kẻ có tâm thần xấp xỉ hoặc kém hơn bản thân một chút thì tâm thần công kích chỉ có thể khiến địch nhân tâm thần chấn động mà thôi!

- Bá Vương, ta hiểu đạo lý mà ngài nói!

Lý Dương cười khổ rồi nói tiếp:

- Nhưng khi đối phó với tên Hàn Phong đó, cho dù ta dùng Bì Sát để công kích thì nhiều nhất cũng chỉ khiến hấn tâm thần chấn động mà không kịp phản ứng thôi, nhưng lực phòng ngự nhục thể của hấn vẫn còn nguyên đó, nếu ta không phá nổi lớp phòng ngự của hấn, cho dù hấn cứ đứng đó cho ta đánh ta cũng chẳng có cách nào a!

Hạng Vũ cười hắc hắc nói:

- Tiểu tử ngươi nói cũng có chút đạo lý, lực phòng ngự nhục thể của tiên nhân rất yếu, khi tâm thần chúng chấn động thì có thể dễ dàng đánh lén thành công. Chỉ là...khi dùng tâm thần công kích để đối phó với tu ma giả hiệu quả cũng vẫn như vậy!

Hai mắt Lý Dương lập tức sáng lên.

- Ta hỏi ngươi, tu ma giả ở trong trạng thái bình thường dễ đánh hay là trong trạng thái chiến đấu thì dễ đánh? Đầu tiên ngươi cứ chào hỏi chúng một tiếng là được a, trạng thái thay đổi thì lực phòng ngự cũng sẽ có thay đổi!

Hạng Vũ nói.

Lý Dương lập tức nói:

- Điều này mà cũng cần nói sao, khi chiến đấu thì năng lượng nhục thể sẽ được bạo phát ra hoàn toàn, lực phòng ngự tự nhiên sẽ được đề cao.

- Đề cao bao nhiêu?

Hạng Vũ lập tức hỏi tiếp.

Lý Dương nhớ lại tình huống của mình rồi nói:

- Ân, chừng ba lần gì đó!

- Vậy là được rồi!

Hạng Vũ cười ha hả nói:

- Nếu ngươi dùng tâm thần tấn công, khi hấn chưa kịp phản ứng, chưa kịp bạo phát năng lượng toàn thân, lúc đó chẳng phải lực phòng ngự của hấn chỉ bằng một phần ba so với bình thường thôi sao?

Hạng Vũ tiếp tục nói:

- Bi Sát có thể khiến cho lực phòng ngự của đối phương chỉ còn bằng một phần ba so với lúc tốt nhất, nói một cách tương đối, có thể tính là lực công kích của ngươi được tăng lên ba lần! Ba lần à. Nếu để ngươi tu luyện thì cần phải mất bao nhiêu năm đây? Bi Sát có hiệu quả như vậy, lẽ nào còn không tốt sao? Không ngờ tên tiểu tử ngươi còn tị hiềm là không đủ!

- Hừ, tiểu tử Lý Dương ngươi, lần trước khi đối mặt với Hàn Phong, bởi vì ngươi mới là Độ Kiếp trung kỳ còn Hàn Phong đã tương đương với Thiên Tiên tiền kỳ. Cách biệt đến hai cấp như vậy, cho dù hấn bị ngươi dùng tâm thần xung kích, lực phòng ngự chỉ bằng một phần ba so với trạng thái tốt nhất thì ngươi cũng chẳng thể phá nổi! Cách biệt lớn như vậy, sao có thể trách Bi Sát được chứ?

Lý Dương lập tức hiểu ra.

Bi Sát, đối với tu tiên giả hiệu quả có lẽ là rất tốt. Đối với tu ma giả thì hiệu quả tuy không bằng nhưng cũng có thể khiến cho lực phòng ngự của đối phương chỉ còn bằng một phần ba so với khi ở trạng thái tốt nhất, như vậy cũng có thể coi là không tồi.

- Lý Dương, đừng nghĩ nữa, lực phòng ngự của tất cả các tu ma giả đều rất mạnh, nhưng có một nhược điểm, nhược điểm của tất cả các tu ma giả...

- Đôi mắt!

Lý Dương lập tức nói theo phản xạ.

Lực phòng ngự của đôi mắt tự nhiên là không cao, nó kém rất xa so với lực phòng ngự của nhục thể. Dù sao khi tôi luyện nhục thể thì phần lớn đều chỉ là tôi luyện cơ nhục hay gân cốt mà thôi, đối với đôi mắt thì gần như là bỏ qua. Bất quá, tuy bình thường lực phòng ngự của các tu ma giả tại đôi mắt gần như không có, nhưng khi chiến đấu bọn họ chủ yếu là dùng linh thức hay thần thức, tác dụng của đôi mắt không tính là lớn. Hơn nữa mắt cũng không phải là hạch tâm của thân thể, cho dù là bị mù thì cũng có thể hồi phục lại rất nhanh, chuyện đó chẳng có gì là to tát cả.

Nhưng...

Nhược điểm tại đôi mắt này đối với Lý Dương lại là một tin tức vô cùng tốt.

- Ha ha, tuy tu ma giả cũng có bảo vệ đôi mắt nhưng không hề coi trọng, bởi vì bọn chúng đều là dùng nhục thể công kích, nhưng ta lại khác, ta còn có đao mang và đao phách!

Lý Dương vô cùng hưng phấn, không ngờ hấn lại có thể quên được điều này.

Hạng Vũ cũng nói:

- Đúng, đao phách công phá lớp phòng ngự ở đôi mắt rồi trực tiếp từ đó công kích tới tâm tạng, như vậy thì sẽ đơn giản hơn nhiều!

Tuy lực phòng ngự của tu ma giả mạnh nhưng cũng chỉ là phần cơ nhục và gân cốt bên ngoài mạnh mà thôi. Độ kiên ngạnh của lực phủ ngũ tạng trong nội thể chúng tự nhiên là kém cơ nhục gân cốt rất xa, đao phách từ mắt xuyên vào trong đầu, sau đó lại tiếp tục xuyên xuống, phá tan tâm tạng! Việc này so với phá nát tâm tạng từ bên ngoài dễ dàng hơn rất nhiều!

Đối với Lý Dương mà nói, mắt chỉ là cửa vào của đao phách, đặc biệt là đối với một số cao thủ có thực lực đặc biệt mạnh, bây giờ Lý Dương đã có một ‘sát thủ giản’ (một từ thường được dùng trong các tiểu thuyết cổ, ý chỉ chiêu số dùng để bất ngờ tấn công địch nhân vào những thời khắc mấu chốt – vô vọng) để đối phó với các cao thủ tu ma giả.

- Ai da, Bá Vương, không phải ngài đã từng nói qua, những tu ma giả cao thủ này thường có linh giáp để bảo hộ tâm tạng sao, không biết lực phòng ngự của chúng thể nào?

Lý Dương đột nhiên lo lắng hỏi.

Hạng Vũ cười nói:

- Điểm này thì người yên tâm, về mặt luyện chế thì tu ma giả kém xa tu tiên giả, vô luận là linh đan hay là tiên khí, ma khí, căn bản đều không so được với tu tiên giả, tại Ma giới cũng vẫn là như vậy, lực phòng ngự của các linh giáp phòng ngự thường là không cao.

Lý Dương lập tức nở ra nụ cười.

- Bất quá cũng khó nói, có những tu ma giả có vận khí tốt, kiếm được nguyên liệu tốt gì đó rồi luyện chế ra linh giáp để bảo vệ tâm tạng, bất quá nếu cùng một loại nguyên liệu như nhau, lực phòng ngự của linh giáp mà tu ma giả luyện chế ra kém xa của tu tiên giả luyện chế ra, một nguyên nhân quan trọng nhất trong đó chính là...chân hỏa!

Hạng Vũ cảm thán nói.

Lý Dương vừa nghe thấy bèn lập tức mỉm cười.

Vô luận là linh giáp của tiên nhân dùng để bảo hộ nguyên anh hay là linh giáp của tu ma giả dùng để bảo hộ tâm tạng thì cũng đều là dùng chân hỏa trong thể nội để luyện chế ra, đẳng cấp của chân hỏa sẽ quyết định sức phòng ngự và đẳng cấp của linh giáp! Nếu công lực yếu, cho dù là có nguyên liệu tốt thì cũng chẳng thể dùng chân hỏa luyện hóa nổi.

- Bình thường chân hỏa của các tu tiên giả hay các tiên nhân đều khá lợi hại, chân hỏa của bọn họ đều là dùng kim đan hay nguyên anh bồi dưỡng ra. Bởi vì năng lượng đều tụ tập tại kim đan và nguyên anh nên chân hỏa được hình thành khá là mạnh. Nhưng tu ma giả bọn ta thì lại khác, đại bộ phận năng lượng của chúng ta đều tập trung ở nhục thể, năng lượng ở tâm tạng chỉ là một bộ phận nhỏ, chân hỏa được bồi dưỡng ra tự nhiên là yếu nhược!

Hạng Vũ cảm thán nói, hiển nhiên đối với điểm này hẳn rất khó chịu.

Cái đó gọi là có được có mất, nhục thể của tu ma giả rất cường hãn, chân hỏa yếu nhược cũng là chuyện bình thường.

Lý Dương tán đồng nói:

- Đúng vậy, chân hỏa được sinh ra từ trong tâm tạng ta kém xa chân hỏa hình thành từ Thất Diệu Tinh Cực – Tinh Cực chi hỏa.

Thậm chí Lý Dương còn chẳng bao giờ dùng đến chân hỏa trong tâm tạng, dù sao nếu so với Tinh Cực chi hỏa thì chân hỏa trong tâm tạng quả thật quá yếu nhược.

Phi đao nhập đao, toàn bộ năng lượng đều tụ tập ở đao phách, hoàn toàn tập trung, lại thêm còn có Thất Diệu tinh cực chuyên môn bồi dưỡng Tinh Cực chi hỏa, uy lực của Tinh Cực chi hỏa lớn cũng là chuyện bình thường. Nếu so sánh với nhau, chân hỏa của tâm tạng so với Tinh Cực chi hỏa không chỉ là kém một cấp bậc.

- Nói đến chân hỏa ta lại nhớ ra một chuyện!

Lý Dương đột nhiên cười nói.

Hạng vũ sửng sốt.

- Hai đệ tử Độ Kiếp kì đó của Tu La môn là bị ta thu vào trong túi Tiểu Càn Khôn. Bây giờ ta dùng chân hỏa để luyện hóa thử xem!

Lý Dương cũng không cần lấy tui Tiểu Càn Khôn ra, tui Tiểu Càn Khôn đã dung hợp vào thân thể hắn, Lý Dương đương nhiên có thể đưa thẳng chân hỏa tiến nhập vào trong.

Cái Lý Dương lựa chọn là... chân hỏa của tâm tạng.

Uy lực của Tinh Cực chi hỏa vô cùng mạnh, cho dù là nhục thể của Lý Dương cũng chẳng dám để cho nó luyện hóa, trong mắt Lý Dương, để đối phó với hai cao thủ Độ Kiếp kì thì dùng chân hỏa của tâm tạng là đủ rồi.

Trong thể nội Lý Dương.

Vô số thông đạo trực tiếp thông tới tâm tạng, sau đó lại trải qua mật pháp luyện hóa của “Ma Dương diễn” mà một lần nữa truyền vào tất cả các bộ vị toàn thân, sau đó lại thông qua Hắc Diễm linh châu ở đan điền, sau khi đi qua vô số thông đạo, cuối cùng ma sát khí tiến nhập vào trong tâm tạng.

Trong tâm tạng đang có một luồng hỏa diễm, luồng hỏa diễm này được ma sát lực bên trong tâm tạng bồi dưỡng, có chung một thể với tâm tạng.

Đột nhiên!

Luồng hỏa diễm đó lóe lên rồi tiến nhập vào trong túi Tiểu Càn Khôn.

Tất cả những thứ trong túi Tiểu Càn Khôn Lý Dương nắm rõ như lòng bàn tay, không gian trong túi Tiểu Càn Khôn lớn vô cùng, nó đã được Lý Dương phân ra làm mấy chục khu vực, mỗi một khu vực đều có một tòa lầu ba tầng có độ lớn hết như nhau. Hai đệ tử của Tu La môn đang ở trong khu thứ nhất.

- Sư huynh, rút cục chúng ta đang ở nơi nào?

- Ta cũng không biết, nhưng cho dù chúng ta dùng cách nào cũng chẳng thể ra ngoài, có lẽ chúng ta đang ở trong một cấm chế hay hay trận pháp của kẻ nào đó!

Hai đệ tử Tu La môn đã không còn vọng tưởng có thể ra khỏi cái địa phương quỷ quái này nữa rồi.

Đột nhiên...

- Vù!

Một luồng hỏa diễm cự đại đột nhiên bao trùm lấy cả khu vực đó, tuy hỏa diễm trong tâm tạng không thể so được với Tinh Cực chi hỏa, nhưng để luyện hóa hai tu ma giả này thì hết sức dễ dàng. Hai tu ma giả căn bản chẳng kịp chống cự thì đã bị hỏa diễm bao lấy rồi, “a!” Chỉ nghe thấy một tiếng kêu thảm từ trong không gian của túi Tiểu Càn Khôn vang ra, ngay sau đó hai tên đệ tử đã hóa thành tro bụi.

Lý Dương đang ngồi xếp bằng, đột nhiên hắn mở trừng mắt ra, một tia tinh quang lóe lên.

- Vô luận là Hoàng Tuyền hải hay là Ma giới thì cũng đều là cường giả vi tôn, hừ, trước khi ta tới Ma giới cần phải quen thuộc với cái Hoàng Tuyền hải này trước đã!

Lý Dương cười lạnh nói:

- Hàn Phong, các không không phải suốt ngày tuyên dương cái cường giả vi tôn sao? Bây giờ Âm Dương đạo phách của ta đã đại thành, cho dù lấy cứng chọi cứng, ta chẳng dùng đến Bì Sát thì các người cũng chẳng phải là đối thủ, bây giờ trước mặt các người thì ta chính là ‘tôn’ rồi!

- Vù!

Lý Dương triển khai độn thuật, sau nháy mắt thân hình hắn đã biến mất khỏi chỗ vừa đứng.

Bên trong Hắc Ma thành.

Lý Dương đang đi trên đường, đột nhiên, một luồng linh thức giống hệt như cuồng phong lấy Lý Dương làm trung tâm mà ào tới.

- Ô? Tại trà quán, tựa hồ như đang rất nhàn nhã!

Lý Dương mỉm cười.

- Xoẹt!...Xoẹt!...Xoẹt!...Xoẹt!...

Thân thể Lý Dương lập tức hóa thành những đạo tàn ảnh, sau đó hần giống hệt như một đạo hắc quang mà biến mất trên đường, tốc độ của hần nhanh đến mức khiến cho tất cả các tu ma giả xung quanh phải sợ hãi. Tốc độ, khi Lý Dương sử dụng “Xuyên Vân Toa Vụ”, cho dù chỉ là tốc độ của thân thể hần cũng nhanh hơn các tán ma bình thường nhiều.

- Lý Dương, người phải suy nghĩ cho kỹ đó, sau lưng tên Hàn Phong này là cả Tu La môn, hơn nữa sư tôn của hần là Hắc Mộc thượng nhân, giết chết Hàn Phong là người sẽ đắc tội với cả Tu La môn đó!

Hạng Vũ cười nhạo nói.

Lý Dương mỉm cười:

- Bá Vương, không phải ngài đã nói, gặp phải kẻ mạnh hơn mình, một là quỳ gối xin tha, để mặc cho đối phương sai khiến. Hai là chạy đi cho thật xa! Hừ, Hắc Mộc thượng nhân của Tu La môn đó lợi hại hơn ta, tương đương với cao thủ La Thiên Thượng Tiên tiền kì, nhưng đánh không lại thì chẳng lẽ ta không biết chạy sao?

Có Thanh Vân trong tay, cho dù là Hạng Vũ năm đó cũng chẳng thể có tốc độ nhanh bằng Lý Dương được.

- Huống chi, với nhược điểm đôi mắt của tu ma giả, khi ta dùng Bi Sát để công kích tâm thần hần, sau đó lại dùng đao phách công kích đôi mắt hần, sau đó lại phá hủy tâm tạng hần, hừ, cho dù là Hắc Mộc thượng nhân cũng chẳng gì đã chống nổi đòn này, ta còn sợ gì nữa chứ?

Thanh âm của Lý Dương rất kiên định.

Hạng Vũ rất mãn ý, hần hỏi Lý Dương như vậy chẳng qua là để thử xem tâm tính của Lý Dương mà thôi, bởi vì Hạng Vũ hần biết rõ sự hiểm ác của Ma giới. Thấy dáng vẻ của Lý Dương khi trả lời, Hạng Vũ đã yên tâm rồi, Lý Dương xử thế như vậy, tại Ma giới ít nhất cũng có thể tự giữ mình.

- Bùm!

Một trung niên nhân từ trên tầng hai của trà quán bay ra, y rơi thẳng xuống mặt đất theo một đường thẳng, hiển nhiên người vớt y xuống có chủ ý khiến cho y va xuống mặt đất.

- Phốc!

Trung niên nhập lập tức thổ ra một ngụm máu tươi, tiếp đó y liền liếc mắt nhìn lên tầng hai của trà quán rồi mau chóng bay lên.

Lý Dương mỉm cười, linh thức của hần phát hiện ra, kẻ vừa ném người xuống chính là đệ tử Tu La môn đứng bên cạnh Hàn Phong, Lý Dương bèn mỉm cười rồi đi về hướng tửu quán.

- Bộp!...Bộp!...Bộp!...

Bậc thang của trà quán đều được làm từ gỗ, mỗi bước chân của Lý Dương đều để lại tiếng động khá lớn, đồng thời cũng khá trầm ổn. Những bước chân chẳng hề có vẻ vội vã chút nào, tiếng mỗi bước mỗi bước vang lên lầu hai đều khiến thanh âm ở lầu hai lắng đi, tất cả mọi người đều hiểu, đám khoa trương như vậy thì nhất định là cao thủ.

Hàn Phong trường lão tay cầm chén trà, hần vừa muốn uống thì nghe thấy tiếng bước chân từ dưới lầu vang lên. Hần không khỏi nhíu mày lại. Sau đó ánh mắt nhìn xuống dưới lầu, đệ tử Tu La môn sau lưng hần hai mắt lập tức lộ ra một tia sát khí mà nhìn chăm chăm xuống dưới.

Lý Dương thần nhiên đi lên, mục quang quét qua một lượt, tại trường trừ Hàn Phong ra gần như chẳng có ai dám nhìn về phía Lý Dương.

Bởi vì lần này Lý Dương đã sử dụng Liễm Tức thuật thu liễm toàn bộ khí tức, với tu vi tâm cảnh đã đạt đến La Thiên Thượng Tiên hậu kì của hần, cho dù là Hắc Mộc thượng nhân có đến cũng chẳng nhìn ra được thực lực của Lý Dương, những kẻ này làm sao nhìn ra được chứ, tự nhiên bọn họ đều cho rằng Lý Dương mạnh hơn mình.

- Là người!

Hàn Phong trưởng lão đột nhiên đứng dậy, mắt hần phát sáng lên mà nhìn về phía Lý Dương nói:

- Ha ha, không ngờ tên tiểu tử ngươi còn dám đến đây, hừ. Lần trước bản trưởng lão không cẩn thận nên mới để ngươi chạy mất, lần này ngươi đừng có mơ!

- Chạy? Lần này ta đương nhiên sẽ không chạy!

Lý Dương cười nhạt rồi nói tiếp:

- Đúng rồi, ngươi muốn có Hắc Linh Viêm y hử, nếu muốn thì đến đây lấy đi!

Hàn Phong thấy thái độ như vậy thì không khỏi cười nhạt khinh bỉ.

Tuy lúc này hần cảm thấy có vẻ như không nhìn thấu nổi thực lực Lý Dương, nhưng hần lại cho rằng chẳng qua là Lý Dương dùng bí pháp gì đó để che giấu mà thôi. Dù sao đối với thực lực của Lý Dương hần biết rất rõ, hơn nữa lần trước hần đã dễ dàng đánh bại Lý Dương, lần này còn lo lắng cái gì nữa?

- Đừng có ở đó mà làm cái bộ dạng kiêu ngạo trước mặt ta, đã không có thực lực mà còn thích làm bộ, lần này ta sẽ đánh cho ngươi răng rơi đầy đất!

Hàn Phong nắm hai tay lại, lập tức một luồng năng lượng cường đại phát ra làm không khí chấn động, những chén trà trên bàn đều vỡ tan, mọi người chung quanh đều biến sắc.

- Giả bộ?

Lý Dương cười nhạt nói, bộ dáng hần có vẻ như đang rất ngạc nhiên.

Trong mắt Hàn Phong lóe lên một tia hàn quang, hần cũng không lập tức ra lệnh cho đệ tử sau lưng tấn công, lần trước hai tên đệ tử đột nhiên tiêu thất khiến hần vẫn luôn cảm thấy nghi hoặc, hần liền quyết định...tự mình xuất thủ!

- Vù!

Thân hình Hàn Phong lóe lên và biến mất khỏi vị trí vừa đứng, đồng thời xuất hiện bên cạnh Lý Dương.

- Bùm!

Hữu quyền của Lý Dương đánh ra rất dứt khoát, Hàn Phong cũng căn bản không hề tránh né, hần biết rõ thực lực của Lý Dương cho nên không hề xem quyền đó của Lý Dương ra gì, theo hần thì quyền đó của Lý Dương chẳng đủ để giải quyết cho hần.

- Bùm!

Một quyền đánh thẳng vào thân thể Hàn Phong, đột nhiên Hàn Phong ngã ngốc, nhân thân hần sau nháy mắt đã trở nên mơ hồ...

- Oành!

Nhục thể của Hàn Phong giống hệt như một miếng đậu phụ bị quyền của Lý Dương công phá, đồng thời tâm tạng của hần cũng bị nổ tung thành một làn bụi máu, đến nguyên thần cũng bị một kích đánh tan.

- Bùm!

Ngực Hàn Phong xuất hiện một lỗ hổng lớn, một tiếng nổ vang lên, lúc này hần đã chết rồi, cho đến lúc chết hần vẫn còn chưa tỉnh lại. Bởi vì đòn công kích tâm thần vừa rồi của Lý Dương quá mạnh, một kẻ tâm thần mới đạt đến Thiên Tiên tiền kỳ như Hàn Phong làm sao mà tỉnh lại được!

Hàn Phong chết rồi!

Nhất kích tất sát!

Tất cả mọi người đều sửng sốt, một quyền giết chết một vị tán ma đã độ qua ba lần thiên kiếp, cho dù là Hắc Mộc thượng nhân thì có lẽ cũng cần bỏ ra chút sức lực, nhưng Lý Dương thì thậm chí nhẹ nhàng đánh xuống một quyền là đã thành công rồi!

Lý Dương khẽ mỉm cười, có lẽ chỉ có bản thân hần mới hiểu rõ mọi chuyện.

Một quyền vừa rồi của hắn không phải chỉ là một quyền, bên trong quyền còn có ẩn chứa một thanh đao phách, khi quyền đầu công kích đến thì đao phách cũng đồng thời lao vào nhục thể Hàn Phong trong nháy mắt.

Đao Chi Bi Sát!

Tu vi tâm cảnh của Lý Dương đã đạt tới La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ, sau nháy mắt tâm thần của Hàn Phong đã bị chấn động, tu vi tâm cảnh của hắn mới đạt tới Thiên Tiên tiền kỳ, cách biệt tới hơn một cấp như vậy Hàn Phong làm sao có thể phòng ngự nổi đòn công kích đó chứ?

Tự nhiên sức phòng ngự của hắn bị giảm đi, đao phách của Lý Dương cứ như vậy mà trực tiếp phá tan nhục thể và tâm tạng của Hàn Phong mà chẳng gặp chút trở ngại nào.

- Ai, linh giáp ở tâm tạng của tên Hàn Phong này quả nhiên kém cỏi, tựa hồ chỉ bằng với Tầng Thăng của Thượng Thanh cung.

Lý Dương cảm thán nói, linh giáp tại tâm tạng của tu ma giả quả nhiên không bằng linh giáp ở nguyên anh của tu tiên giả.

Bất quá Lý Dương còn chưa biết Tầng Thăng đã bị nghĩa phụ hắn giết chết, toàn bộ Thượng thanh cung đều đã bị tiêu diệt rồi.

- Mấy tên tiểu gia hỏa, còn không đi đi, lẽ nào cũng muốn chết sao?

Lý Dương liếc nhìn mấy tên đệ tử của Tu La môn nói. Mấy tên này lập tức sợ hãi mà chạy trốn, vừa rồi chẳng phải là chúng có cốt khí, chẳng qua chúng bị dọa cho ngơ ngẩn rồi, bây giờ nghe Lý Dương nói mới có phản ứng lại.

Lý Dương thân nhiên đi đến bên một chiếc bàn rồi ngồi xuống, hắn chẳng hề vội vã gì.

- Uống trà?

Lý Dương lắc đầu mỉm cười, tay hắn nhoáng lên một cái, lập tức một bình Nhị Oa Đầu liền xuất hiện, Lý Dương bắt đầu ở đó mà uống rượu.

- Tiền bối, mau đi đi, người chết chính là trưởng lão Hàn Phong của Tu la môn đó, sư tôn của hắn là Hắc Mộc thượng nhân, đợi đến khi Hắc Mộc thượng nhân tới rồi thì tiền bối chẳng đi được nữa đâu!

Một vị trà khách truyền âm cho Lý Dương, dứt lời y liền lập tức xuống lầu.

Tựa hồ tất cả mọi người ở quán trà đều đã biết Hàn Phong trưởng lão chết rồi, bị người ta giết chết rồi, mà người này bây giờ vẫn đang ngồi trong trà lầu. Lập tức tất cả mọi người đều tản đi, bao gồm cả lão bản của trà lầu, bởi vì bọn họ biết, Hắc Mộc thượng nhân sắp tới rồi.

- Oành oành oành...

Hắc Mộc thượng nhân khoắc một chiếc hắc bào phá không mà tới, tốc độ của hắn đã được tăng tới cực hạn, tứ đại trưởng lão bọn Hàn Vũ cũng đi theo phía sau, ngũ đại cao thủ của Tu La môn đồng thời lao về hướng trà lầu, sát ý của họ nồng đậm đến mức thậm chí toàn bộ cao thủ ở Hắc Ma thành đều cảm ứng thấy.

-Ồ, đánh chết tên nhỏ, tên già tới rồi!

Lý Dương mỉm cười rồi đặt bình rượu xuống.

193. Chương 7: Bá Vương Truyền Nhân

- Vù!

Năm đạo thanh ảnh từ trên bầu trời Hắc Ma thành và trực tiếp bay đến trà quán, nơi Lý Dương đang ngồi.

Hắc Mộc thượng nhân sắc mặt lạnh lùng, từ sát khí mà hần để lộ ra khắp toàn thân có thể nhận thấy được sự phẫn nộ của hần. Nhưng bốn tên trưởng lão sau lưng Hắc Mộc thượng nhân lại biết, đối với con người Hắc Mộc thượng nhân thì vĩnh viễn chẳng thể dùng vẻ bề ngoài mà phán đoán trong lòng hần nghĩ gì được.

Trên tầng hai của trà quán.

Chỉ có duy nhất một mình Lý Dương ngồi đó, kể cả lão bản của trà quán cũng bị dọa cho phải chạy đi rồi, dù sao người vừa chết cũng chính là trưởng lão của Tu La môn, một trong tam đại môn phái. Nhưng Lý Dương vẫn cứ ngồi một mình trên tầng hai của trà quán mà uống rượu. Ngồi trong trà quán uống rượu? Bất quá Lý Dương cũng chẳng để ý chuyện đó.

- Vù!

Đột nhiên một luồng năng lượng khủng bố từ trên không trung truyền đến, nó giống hệt như một viên đạn pháo vậy, mục tiêu chính là trà quán.

Trong thể nội tu ma giả cũng có ma sát lực, tuy đại bộ phận ma sát lực trong tâm tạng dùng để tôi luyện nhục thể nhưng vẫn còn một phần ở trong tâm tạng, dùng để tấn công từ xa thì vẫn có thể được. Chỉ là nếu so sánh với công kích từ xa thì khi tu ma giả công kích cận thân sẽ có uy lực lớn hơn mấy chục lần đến cả trăm lần. Cho nên bình thường các tu ma giả căn bản không sử dụng ma nguyên lực để công kích từ xa.

Mắt thấy quán trà sắp bị luồng năng lượng trước mặt nghiền nát thì đột nhiên, một đạo năng lượng màu đỏ sẫm ào ra và hình thành nên hình dáng một đám mây che chắn ngay trước trà quán.

Đột nhiên đám mây do luồng năng lượng màu đỏ sẫm hình thành đó bắt đầu vận chuyển, án chiếu theo quỹ tích của luồng khí lưu hỗn độn trong “Như Phong Tựa Bể” mà bắt đầu vận chuyển.

Luồng năng lượng từ trên không trung đánh tới hung hăng va thẳng vào đám mây màu đỏ sẫm, nhưng đám mây màu đỏ sẫm đó cứ tiếp tục vận chuyển, không ngờ luồng năng lượng hắc sắc đó lại bị đẩy qua một bên rất nhẹ nhàng.

- Oành!...Oành!...Oành!...Oành!...

Mấy tửu lâu và phòng trọ bên cạnh trà quán lập tức giống như một đám lá khô, sau nháy mắt đã bị luồng hắc sắc năng lượng đang tỏa ra tứ phía đó đánh tan, sau một hồi tiếng phòng ốc sụp đổ mới dừng lại.

Lý Dương vẫn ngồi y nguyên như cũ mà uống Nhị Oa Đầu, chỉ là trên mặt hần đã xuất hiện một nụ cười nhạt, chẳng ai biết rằng nụ cười đó là đại biểu cho cái gì.

- Một tán ma không ngờ lại công kích ta từ xa?

Lý Dương vừa cười vừa lắc lắc đầu, tiếp đó lại uống một ngụm Nhị Oa Đầu.

- Là người giết Hàn Phong trưởng lão của Tu La môn ta?

Đột nhiên một thanh âm vang lên trong tầng hai của trà quán, ngay sau đó Hắc Mộc thượng nhân và tứ đại trưởng lão sau lưng cũng xuất hiện.

Hắc Mộc thượng nhân thân thể hoàn toàn được bao bọc trong một bộ hắc y, đôi mắt lão phóng ra điện mang bắn thẳng về phía Lý Dương, năng lượng tâm thần cường hãn đó xung kích về hướng Lý Dương.

- Đúng!

Lý Dương vẫn chẳng thèm nhìn đến Hắc Mộc thượng nhân như cũ, hần vẫn cứ ngồi y nguyên mà uống rượu, căn bản chẳng để ý đến khí thế của đám người Hắc Mộc thượng nhân. Luận tâm thần thì Hắc Mộc thượng nhân làm sao sánh nổi với Lý Dương, chỉ dùng riêng khí thế thì sao có thể làm hần bị ảnh hưởng được chứ.

- Tâm thần công kích cũng không biết, chẳng qua là chỉ biết dùng khí thế áp bức người ta, đây bất quá chỉ là phương pháp sử dụng tâm thần thô thiển nhất, như vậy mà dám dùng đối phó ta, đáng cười a!

Lý Dương cười thâm trong bụng.

Hắc Mộc thượng nhân đã độ qua sáu lần thiên kiếp tán ma, tương đương với công lực của La Thiên Thượng Tiên tiền kỳ, bản thân đao phách của Lý Dương đã có thể giúp hần tiêu diệt cao thủ cao hơn mình một cấp,

thêm vào “Phá Sơn Liệt Không” nữa thì lại được tăng thêm không ít, như thế cũng đủ để Lý Dương đối phó với nhân vật cấp Thiên Tiên rồi.

La Thiên Thượng Tiên tiền kỳ?

Phòng ngự lực rất lợi hại, nhưng mắt của hắn thì sao? Sức phòng ngự của đôi mắt thì thấp hơn rất nhiều, đối phó với Hắc Mộc thượng nhân Lý Dương vẫn có chút nắm chắc, đặc biệt là tu vi tâm cảnh của hắn lại cao hơn hắn đối phương, tâm thần công kích chắc chắn có hiệu quả.

- Tại sao lại giết trưởng lão của Tu La môn ta?

Hắc Mộc thượng nhân tiếp tục hỏi, chỉ là lúc này sát khí của hắn đã bắt đầu chậm rãi tăng lên.

- Sư tôn, hắn giết ca ca con, sư tôn nhất định phải báo thù cho huynh ấy!

Hàn Vũ trưởng lão lập tức nhìn về Lý Dương với ánh mắt phẫn nộ, trong mấy người ở đây, có lẽ Hàn Vũ trưởng lão là người muốn giết chết Lý Dương nhất.

- Ừc ực...

Lý Dương đột nhiên ngẩng đầu lên, một hơi uống cạn rượu trong bình, tiếp đó tùy tiện quăng ra, bình rượu lập tức va vào mặt đường.

- Xoảng!

Bình rượu bằng pha lê lập tức vỡ tan, thanh âm cực kì rõ ràng, nhất thời không khí trong trà quán khản trương lên, Lý Dương sau khi ném bình rượu xuống thì đồng thời đứng hẳn lên và nhìn vào Hắc Mộc thượng nhân lần đầu tiên.

Nếu nói mục quang của Hắc Mộc thượng nhân có thể khiến cho người ta run rẩy thì mục quang của Lý Dương còn có thể khiến cho người ta phát cuồng, mục quang của Lý Dương quét qua Hắc Mộc thượng nhân và tứ đại trưởng lão, khí thế cường đại lập tức áp bức cả năm người.

Khí thế cường đại hết như thực chất đó ép xuống năm người, lập tức trà quán trở nên tĩnh lặng, cường giả vi tôn, Lý Dương có khí thế như vậy, thực lực làm sao có thể kém được chứ?

- Hừ, dám bắt kính với ta, giết rồi thì sao nào?

Lý Dương lãnh khốc nói.

Tứ đại trưởng lão lập tức vô cùng phẫn nộ, nhưng khí thế cường đại của Lý Dương vừa rồi đã để lại một ảnh hưởng không nhỏ trong lòng họ, tuy là phẫn nộ nhưng lại không dám nói gì, lúc này đồng tử của Hắc Mộc thượng nhân co lại, phảng phất như bộ dạng của “rắn đeo kính” trước khi tấn công vậy.

- Hừ!

Hắc Mộc thượng nhân hừ lạnh một tiếng, nhãn thần băng lãnh như rắn mắt kính đỏ nhìn chăm chăm về phía Lý Dương.

Khóe miệng Lý Dương không khỏi nở ra một nụ cười nhạt, đột nhiên tay phải của hắn lay qua một cái, một bình Nhị Oa Đầu nữa lại xuất hiện, Lý Dương chẳng thèm nhìn đến mấy người Hắc Mộc thượng nhân nữa mà ngồi uống rượu một mình, dáng vẻ hắn như đang chẳng để ý gì.

Cảnh này không khỏi mấy người Hắc Mộc thượng nhân một lần nữa trừng mắt lên.

“Vừa rồi ta dùng ma nguyên lực từ xa công kích, kẻ tên là Lý Dương này lại có thể nhẹ nhàng đẩy ra, ít nhất thực lực cũng không yếu, xem khí thế của hắn, ai, không ngờ tâm thần của tên gia hỏa này lại đáng sợ như vậy, tu vi tâm cảnh của các tu ma giả bình thường chỉ xấp xỉ với công lực. Bây giờ xem ra công lực của tên Lý Dương này chắc phải xấp xỉ với mình, thậm chí còn cao hơn nữa!” Trong đầu Hắc Mộc thượng nhân xoẹt qua các luồng suy nghĩ.

Lúc trước, khi Hàn Phong trưởng lão lần đầu tiên giao thủ với Lý Dương, khi quay về đã liền nói lại cho Hắc Mộc thượng nhân nghe tất cả mọi chuyện liên quan đến Lý Dương, do đó Hắc Mộc thượng nhân biết được danh tự của Lý Dương.

- Đúng rồi, thi thể cái tên Hàn Phong trưởng lão của Tu La môn các người vẫn còn ở đó, lẽ nào các người không cần thi thể của hắn sao?

Lý Dương đang uống rượu thì đột nhiên tùy tiện nói.

Đôi mắt Hắc Mộc thượng nhân lập tức sáng lên mà đi về phía thi thể của Hàn Phong trưởng lão, đệ đệ Hàn Vũ của Hàn Phong cũng lập tức đi đến.

Nơi ngực của Hàn Phong có một lỗ thủng đáng sợ, Hắc Mộc thượng nhân vừa ới liếc mắt cái đã có thể nhận ra tình hình.

- Quả nhiên, quả nhiên là nhất kích tất sát, một quyền đánh ra có thể nhẹ nhàng phá tan phần ngực, sau đó đó đánh nát tâm tạng và nguyên thần, tốc độ nhanh đến mức khiến cho nguyên tâm của Hàn Phong thậm chí không kịp rời đi.

Thái độ của Hắc Mộc thượng nhân đối với Lý Dương đã dần có chút biết hóa.

Tứ đại trưởng lão đều sắc mặt đại biến, bọn họ cũng đều là cao thủ, được nhiên có thể nhìn ra, vết thương này do một quyền chính diện công kích tạo thành. Thực lực của Hàn Phong cũng xấp xỉ với bọn họ, Lý Dương lại có thể một quyền giết chết Hàn Phong, như vậy còn không phải là có thể một quyền giết chết bọn họ sao.

Đột nhiên...

Sắc mặt của Lý Dương và Hắc Mộc thượng nhân đều có một chút biến hóa.

Bởi vì có một luồng thần thức cường đại quét qua, sau nháy mắt đã bao trùm toàn bộ trà lâu. Sau đó lại có một luồng thần thức cường đại khác quét đến, Lý Dương khẽ mỉm cười rồi để lộ ra một chút khí tức, nếu không hai kẻ đang định nhìn trộm kia chẳng thể phát hiện ra hắn!

Lý Dương đặt bình rượu xuống, trong lòng thầm nghĩ “Xem ra đại nhân vật của hai môn phái còn lại trong Ma Cung tam môn cũng có thực lực xấp xỉ với Hắc Mộc thượng nhân, ta cũng nên “biểu diễn” một chút rồi!

Nụ cười trên mặt Lý Dương lập tức trở nên rất là thần bí.

“Không ngờ hai tên gia hỏa Xích Nhân và Thanh Phong đó cũng đã dùng thần thức quan chiến rồi.” Trong lòng Hắc Mộc thượng nhân lập tức cảm thấy mâu thuẫn, dù sao trưởng lão của môn phái cũng bị giết, nếu hắn không giáo huấn Lý Dương một chút, bị Huyết Sát môn Xích Nhân và Âm Sát môn Thanh Phong phát hiện là một chuyện vô cùng mất mặt.

- Lý Dương, giết trưởng lão của Tu La môn ta, người định thế nào đây?

Hắc Mộc thượng nhân đột nhiên xoay người lại nhìn về phía Lý Dương rồi lạnh giọng hỏi.

Lý Dương vung tay ra thu lấy bình rượu và đồng thời đứng lên. Hắn đối nhãn với Hắc Mộc thượng nhân mà lạnh lùng nói:

- Làm gì? Hừ, thế giới của tu ma giả luôn là cường giả vi tôn, tên Hàn Phong này dám bất kính với ta, giết thì đã giết rồi, còn làm cái gì nữa, nói mấy lời thừa đó làm gì? Nhớ năm xưa Huyết Tu La tiên bối đi theo sư tôn ta nam chinh bắc chiến, không ngờ bây giờ Tu La môn lại kém cỏi thế này?” (1)

Hắc Mộc thượng nhân lập tức ngẩn ra.

Huyết Tu La là ai? Chính là môn chủ của Tu La môn đời trước, là sư tôn của Hắc Mộc thượng nhân này!

“Huyết Tu La tiên bối đi theo sư tôn ta nam chinh bắc chiến.” Câu nói này đã khiến Hắc Mộc thượng nhân phải suy nghĩ, năm đó Huyết Tu La tu vi cực cao, là tán ma đã độ qua bảy lần thiên kiếp, lại thêm có đệ tử Tu La môn sau lưng, địa vị tự nhiên là không thấp, có thể chỉ huy hắn cũng chỉ có Bá Vương Hạng Vũ và một vài siêu cấp cao thủ Hạng Vũ mang từ Ma giới theo thôi.

Nhưng thần thức của Huyết Sát môn Xích Nhân trưởng lão và Âm Sát môn Thanh Phong chân nhân lại có chút dao động, hiển nhiên bọn họ cũng bị câu nói của Lý Dương chấn nhiếp rồi.

Lý Dương nhìn về phía Hắc Mộc thượng nhân rồi lắc đầu thở dài:

- Năm xưa chư vị anh hào của Hoàng Tuyền hải giết định vô số, nhưng bây giờ thì sao, chỉ biết đi dây dưa vào mấy việc nhỏ như hạt vừng!

Lý Dương vừa rồi còn đang cảm thán, sắc mặt đột nhiên biến đổi, tựa như cực kì phẫn nộ nói:

- Thế giới của tu ma giả chính là cường giả vi tôn, tên Hàn Phong đó bất kính với ta, ta giết thì cũng đã giết rồi, Hắc Mộc thượng nhân ngươi muốn báo thù sao, vậy thì đến đây, đánh nhau thì đánh, đừng có ở đó mà nói lời thừa, một chút khí khái cũng không có, ta thật cảm thấy xấu hổ thay cho Tu La môn đó!

- Đến đây, báo thù cho tên Hàn Phong không biết quy củ đó đi, đương nhiên, Lý Dương ta cũng sẽ toàn lực ứng chiến với người!

Lý Dương ngạo nghễ nói.

Trên mặt Hắc Mộc thượng nhân không có chút biểu tình nào, chỉ là nhãn thần hần đang biến hóa, hiển nhiên trong lòng hần đang có những biến hóa kịch liệt.

- Dám hỏi, sư tôn của Lý Dương đạo hữu là ai?

Không ngờ Hắc Mộc thượng nhân lại gọi Lý Dương là đạo hữu rồi. (Bởi vì cả lực giới đều là di Hồng Quân đạo nhân truyền đạo, vô luận là tu phật tu ma tu tiên tu yêu hay tu gì khác thì cũng đều thuộc vào đạo, hơn nữa cái cực trí mà cao thủ các giới đều truy cầu đều là thiên đạo, cho nên bình thường đều xưng hô đối phương là đạo hữu – tác giả)

- Bá Vương!

Trên mặt Lý Dương lộ ra vẻ vừa tôn sùng vừa kính trọng nói.

Sắc mặt Hắc Mộc thượng nhân lập tức đại biến, thần thức của hai kẻ nhìn trộm đó cũng chấn động, hiển nhiên câu trả lời của Lý Dương đã khiến họ chấn động.

Bá Vương là ai?

Dám xưng là Bá Vương, trong lịch sử của Hoàng Tuyền hải này cũng chỉ có một mình Hạng Vũ mà thôi, năm đó công lực của Hạng Vũ đã đạt đến Ma Vương hậu kì, thực lực tương đương với Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kì, một thực lực như vậy, cho dù là tán ma độ qua chín lần thiên kiếp thì cũng chẳng chống nổi một ngón tay hần, thực lực như vậy, khắp cả Hoàng Tuyền hải này làm gì có ai dám bất kính với hần chứ.

Có thể nói, Bá Vương Hạng Vũ chính là vương giả có địa vị tối cao trong lịch sử của Hoàng Tuyền hải này!

- Tiểu tử Lý Dương ngươi, không ngờ lại lấy oai của bản Bá Vương ra khoe, đúng là đáng ghét a.

Hạng Vũ cười ha hả nói.

Trong lòng Lý Dương cũng hắc hắc cười nói:

- Bá Vương, chẳng phải chỉ là dùng oai danh của ngài một chút thôi sao? Hắc hắc, bất quá hiệu quả tốt đến bất ngờ a, cái kẻ tên là Hắc Mộc thượng nhân đó sắc mặt chưa hề biến hóa, nhưng không ngờ nghe đến đại danh của ngài, ngài xem sắc mặt của hần bây giờ kìa!

Đích xác, nghe đến tên của Bá Vương, Hắc Mộc thượng nhân này cũng chẳng bảo trì nổi sắc mặt lạnh lùng nữa, sắc mặt hần giống hệt như băng sơn sụp đổ, vẻ chấn kinh trong lòng được lộ ra rõ ràng.

- Bá Vương, đại danh của ngài quả là có sức ảnh hưởng a! Việc này không khỏi khiến ta nghĩ đến vẻ oai hùng của Bá Vương khi nam chinh bắc chiến trong cuộc Tiên Ma đại chiến lần đó, hách hách!

Lý Dương nịnh Hạng Vũ vài câu.

- Đó là tự nhiên, năm đó bản Bá Vương tung hoành nam bắc chiến, đám tiên nhân đó gặp phải bản Bá Vương đều là đến một tên chết một tên, đến một đôi chết một đôi, thậm chí đến Chiến Thần Ngõa ta cũng không cần sử dụng, hừ hừ!

Hạng Vũ hiển nhiên cũng rất tự hào.

Hắc Mộc thượng nhân đột nhiên cắt lời.

- Bá Vương, không ngờ Lý Dương đạo hữu lại là đệ tử của Bá Vương, tên tiểu tử Hàn Phong đó thật có mắt không thấy Thái sơn.

Thái độ của Hắc Mộc thượng nhân lập tức biến hóa rất lớn, không ngờ lại có vẻ khiêm nhường.

Lý Dương sững sốt, lẽ nào Hắc Mộc thượng nhân thật sự tin sao?

Lý Dương còn đang chuẩn bị một vài bí kỹ của Hạng Vũ để chuẩn bị chứng minh thân phận, không ngờ tên Hắc Mộc thượng nhân này lại đã tin ngay rồi.

Hắc Mộc thượng nhân thật sự tin sao?

Không biết, bất quá qua vẻ bên ngoài thì tựa hồ như đã tin rồi, còn về trong lòng hắn đang nghĩ thế nào thì Lý Dương không biết được.

- Không phải nói muốn báo thù sao?

Lý Dương hỏi ngược lại.

Hắc Mộc thượng nhân vội vàng nói:

- Không, không, Lý Dương đạo hữu là truyền nhân của Bá Vương, Hàn Phong đắc tội với đạo hữu là tự đi tìm cái chết, trừng phạt hắn là việc nên làm, việc này sao có thể trách đạo hữu được?

Hắc Mộc thượng nhân vừa mới đến đã nói muốn báo thù, bây giờ lại nói ra như vậy.

- Dư Mẫn trưởng lão, hãy mau an bài một trang viên đi, Lý Dương đạo hữu đến Hắc Ma thành của chúng ta, sao có thể ở trọ tại khách sạn được. Đúng rồi, hãy tặng tòa trang viên ở phía thành đông Hắc Ma thành cho Lý Dương đạo hữu.

Hắc Mộc thượng nhân ra lệnh cho một trưởng lão phía sau lưng.

Dư Mẫn trưởng lão vội vàng nói:

- Tuân lệnh!

- Hàn Phong đắc tội với Lý Dương đạo hữu, Hắc Mộc ta cũng chẳng thể yên tâm, đạo hữu hãy tiếp nhận trang viên này đi, như thế Hắc Mộc ta mới có thể yên tâm a. Không biết đạo hữu có nể mặt Hắc Mộc ta mà tối đó xem xem không?

Hắc Mộc thượng nhân hướng về phía Lý Dương mà nở ra một nụ cười hòa hảo nói.

Vừa rồi còn nói muốn đánh muốn giết, bây giờ lại không những không báo thù mà còn tặng trang viên cho Lý Dương.

Lý Dương có thể khách khí sao?

- Ha ha, vậy ta cũng không khách khí nữa?

Lý Dương chẳng từ chối chút nào mà lập tức tiếp nhận, tiếp đó hắn và Hắc Mộc thượng nhân ngự không bay về trang viên ở phía đông Hắc Ma thành.

1. Câu này là hoàn toàn bịa ra, nhưng ko bịa ra không được, vì cho văn cảnh nó liền mạch thôi

194. Chương 8: Tụ Thủ (tập Hợp)

- Lý Dương đạo hữu, trang viên này thế nào?

Trên mặt Hắc Mộc thượng nhân khẽ nở ra một nụ cười nhạt, tiếp đó lão đưa Lý Dương bước vào trong trang viên.

Lý Dương khẽ mỉm cười.

- Không tồi, thật sự rất không tồi, ta thực lòng cảm tạ tâm ý của thượng nhân.

Lý Dương nhìn quanh bốn phía, dáng vẻ vô cùng mãn ý.

Hắc Mộc thượng nhân nói một cách rất tự nhiên:

- Ha ha, đạo hữu mãn ý là được, từ hôm nay trở đi tòa trang viên này chính là của đạo hữu rồi!

Tiếp đó hắn nói:

- Đúng rồi, qua một quãng thời gian nữa Thủy Tinh cung cũng sẽ được mở ra, đến lúc đó số người tiến vào Thủy Tinh cung có lẽ sẽ rất nhiều, không biết có phải đạo hữu cũng sẽ tiến vào hay không?

Thủy Tinh cung mở ra là chuyện lớn cả ngàn năm mới có, phàm là người trong Hoàng Tuyền hải tựa hồ đều biết, Hắc Mộc thượng nhân cũng chẳng giấu giếm gì, hơn nữa với thực lực kinh nhân của Lý Dương, đối với việc tranh đoạt Hồn lệnh sẽ là một biến số lớn, Hắc Mộc thượng nhân cũng muốn thăm dò xem rút cục Lý Dương suy nghĩ thế nào.

Lý Dương nghiêm túc nói:

- Ân, đương nhiên phải tiến vào xem rồi, hơn nữa cái Hồn lệnh đó ở trong Thủy Tinh cung, ai có được Hồn lệnh thì có thể hiệu lệnh cho toàn bộ Hoàng Tuyền hải, không biết vị nào có may mắn đoạt được Hồn lệnh nhỉ?

Lý Dương cảm thán nói, đột nhiên hắn nhìn về phía Hắc Mộc thượng nhân cười nói:

- Đúng rồi, thực lực của thượng nhân cao như vậy, hơn nữa lại là môn chủ Tu La môn, thế lực và thực lực đều không nhỏ, xác suất ngài đoạt được Hồn lệnh rất lớn đó a!

Hắc Mộc thượng nhân cũng không khiêm tốn nói:

- Thực lực của Huyết Sát môn và Âm Sát môn đó cũng không yếu, còn cả Lý Dương đạo hữu nữa, thực lực không những mạnh, hơn nữa lại là truyền nhân của Bá Vương, với thân phận đó, một khi đoạt được Hồn lệnh thì việc hiệu lệnh cho khắp cả Hoàng Tuyền hải tuyệt đối là một chuyện khê nhắc tay cái là được. Tóm lại, Tu La môn ta nhất định sẽ chi trì cho đạo hữu.

Hắc Mộc tôn chủ lộ ra mực quang sáng quắc nhìn Lý Dương.

- Ta?

Lý Dương sững người ra, ngay sau đó hắn cười ha hả nói:

- Ha ha, thực nhân thật biết nói đùa, ta chỉ là một người cô độc, tuy nói nếu đoạt được Hồn lệnh thì có thể hiệu lệnh cho toàn bộ Hoàng Tuyền hải, nhưng nếu không có được một thế lực cường đại như ngài, cho dù đoạt được Hồn lệnh thì cũng có ai thèm để ý đến đây?

Lý Dương thực tế rất coi thường công dụng của Hồn lệnh, tuy Hồn lệnh là tín vật đại biểu cho các đời cung chủ Thủy Tinh cung, cũng là tín vật của cung chủ Ma cung, nhưng nếu bản thân không có đủ thế lực và thực lực, cho dù có đoạt được thì cũng chẳng có chỗ dùng.

- Huống chi bản thân ta lại thích tiêu điều tự tại, hiệu lệnh Hoàng Tuyền hải? Đối với ta mà nói thì có gì là tốt chứ?

Lý Dương hỏi ngược lại.

Lý Dương trong lòng cười thầm nghĩ “Hừ hừ, chuyện tranh đoạt Hồn lệnh là của ba đại môn phái các ngươi, bây giờ ngươi bắt quá chỉ là đến thăm dò xem ý tứ của ta thế nào mà thôi. Bất quá cái Hồn lệnh đó, ân, cầm lấy đùa nghịch một chút cũng chẳng sao cả!”

Lúc này Lý Dương đột nhiên cảm thấy có một luồng mực quang đầy thù hận, linh thức hắn liền lập tức dò xét một hồi, tại cửa vào trang viên, vị trưởng lão của Tu La môn tên Hàn Vũ sau khi liếc nhìn Lý Dương một cái thì liền rời đi luôn, tuy sát ý của hắn ẩn tàng khá kỹ nhưng vẫn bị Lý Dương phát hiện ra.

Hàn Vũ và Hàn Phong là hai an hem ruột, Lý Dương giết chết Hàn Phong, Hàn Vũ này đương nhiên hận Lý Dương đến nhập cốt. Vốn hắn muốn nhờ sư phụ hắn Hắc Mộc thượng nhân đến giết Lý Dương, nhưng không ngờ Hắc Mộc thượng nhân không những không đối phó với Lý Dương mà còn tặng Lý Dương tòa trang viên này. Điều này không thể không khiến cho trong lòng Hàn Vũ cảm thấy phần nộ vô bờ.

“Gã trưởng lão Tu La môn kia hình như vẫn còn ghi nhớ hận mối với ta a!” Khóe miệng Lý Dương lộ ra một nụ cười lạnh, nhưng hắn lại không nói gì.

- Ngoài cửa có mấy đạo đồng, chúng sẽ nghe Lý Dương đạo hữu sai khiến. Hắc Mộc còn có việc cần làm, tạm thời phải rời khỏi đây trước.

Hắc Mộc thượng nhân vừa đi vừa nói chuyện phiếm với Lý Dương, nói một hồi lâu, cuối cùng cũng đi về.

Lý Dương vội vàng tiễn Hắc Mộc thượng nhân rời đi.

- Bản Bá Vương chẳng hiểu nổi, tên tiểu tử Hắc Mộc đó sao lại lại tin người được nhỉ? Lẽ nào có kẻ nói bừa rằng hắn là đệ tử của bản Bá Vương thì chính là đệ tử của bản Bá Vương rồi sao?

Hạng Vũ rất nghi hoặc nói:

- Hơn nữa bản Bá Vương thấy tên Hắc Mộc đó cũng không giống một kẻ ngốc a!

Lý Dương ngồi trong sân, hắn thoải mái mà uống rượu, trong lòng thì dừng dừng nói:

- Bá Vương, kỳ thật tên Hắc Mộc đó vị tất đã tin ta, ta cũng không cần hắn tin!

- Ồ?

Hạng Vũ sững sốt.

Lý Dương nói tiếp:

- Ta một chiêu đã giết chết Hàn Phong trưởng lão, Hắc Mộc thượng nhân đó nhất định là cũng úy kỵ ta, mà sau đó ta lại bộc lộ tâm thần cường đại ra một chút, Bá Vương, ngài cũng biết đó, bình thường thì tu vi tâm thần và công lực đều xấp xỉ nhau, tâm thần của ta cao chỉ là vì có tình huống đặc thù, nhưng Hắc Mộc thượng nhân đó nhất định là đã cho rằng công lực của ta nhất định cũng cực cao. Do đó...

Hạng Vũ lập tức hiểu ra.

- Ha ha, đúng rồi, tên Hắc Mộc đó vốn muốn giết người, nhưng hắn đột nhiên phát hiện thực lực của người còn mạnh hơn hắn, do đó tên Hắc Mộc này liền lập tức lùi bước. Nhưng hắn đường đường là môn chủ của Tu La môn, sao có thể nói hắn lui bước là vì sợ hãi được, mà sau đó người lại nói người là đệ tử của bản Bá Vương, hắn liền lập tức mượn cái cơ hội này mà hạ đài, nói rằng Hàn Phong đó đã đắc tội người, chịu tội là phải, ha ha... Đúng rồi, chính là như vậy.

Cuối cùng Hạng Vũ cũng hiểu ra.

Lý Dương nói hắn là đệ tử của Hạng Vũ cho Hắc Mộc thượng nhân chỉ là vì cho môn chủ Tu La môn một cơ hội hạ đài mà thôi.

- Bá Vương, còn có một điểm mà ngài đã quên mất, Thủy Tinh cung sắp mở ra, đến lúc đó, cao thủ của ba đại môn phái Tu La môn, Huyết Sát môn và Âm Sát môn sẽ tranh đoạt với nhau, trong giai đoạn quan trọng này Hắc Mộc thượng nhân chắc chắn sẽ không muốn đắc tội với một cao thủ lợi hại, cho dù hắn có thể đối phó ta, nếu hắn mà bị thương thì cũng đã là không hay rồi.

Lý Dương thần nhiên nói.

Hạng Vũ lập tức sáng tỏ.

Tam đại môn phái đều vô cùng mong muốn có được Hồn lệnh, vào thời khắc quan trọng này, đắc tội với một nhân vật có thể giết chết siêu cấp cao thủ Hàn Phong trong một chiêu là cực kì bất trí. Hắc Mộc thượng nhân cũng hiểu rõ điều này, cho nên lão mới không cố hỏi Lý Dương về những chuyện liên quan đến Bá Vương Hạng Vũ.

- Này, Lý Dương à, có một chuyện rất thú vị kia.

Hạng Vũ đột nhiên ha ha cười nói.

- Sao vậy?

Lý Dương sững sốt.

Hạng Vũ lập tức đem những tính hình mà thần thức của hắn quan sát được truyền cho Lý Dương xem cùng.

Tại trụ sở của Tu La môn tại Hắc Ma thành, trong nơi ở của Hắc Mộc thượng nhân.

Lúc này thần thức của Hạng Vũ đang bao trùm lên đó, nhưng Hắc Mộc thượng nhân lại chẳng hề phát giác ra chút gì, dù sao tâm cảnh của hai bên cũng chênh lệch quá lớn.

- Sư tôn, Lý Dương đó giết anh con, tại sao lại không giết hắn vậy? Tại sao?

Hàn Vũ đứng sau lưng Hắc Mộc thượng nhân mà hỏi lớn, hiển nhiên hắn rất phẫn nộ.

Hắc Mộc thượng nhân đột nhiên quay người lại, y lạnh lùng nhìn Hàn Vũ.

Dưới mục quang của Hắc Mộc thượng nhân, trong lòng Hàn Vũ không khỏi cảm thấy run rẩy, nộ hỏa trong lòng hắn cửa rồi đã lập tức biến mất.

- Hàn Vũ, đại ca Hàn Phong của ngươi chết rồi, ta cũng biết trong lòng ngươi khó chịu. Nhưng...

Thanh âm của Hắc Mộc thượng nhân lập tức trở lên lãnh khốc:

- Tất cả mọi việc phải lấy đại cục làm trọng, không đoạt được Hồn lệnh ta cũng không để ý, nhưng, Chiến Thần Ngõa (chiếc ủng) thì nhất định phải đoạt được!

Lời này vừa nói ra, Hạng Vũ và Lý Dương đang nhìn trộm đều cảm thấy kinh ngạc.

- Chiến Thần Ngõa? Bá Vương, không ngờ hắn lại nói đến Chiến Thần Ngõa, vừa rồi gã Hắc Mộc còn ở trước mặt ta nói Hồn lệnh trọng yếu thế này thế kia, bây giờ lại nói với đệ tử của hắn Chiến Thần Ngõa mới là trọng yếu nhất.

Trong lòng Lý Dương thầm mắng Hắc Mộc, vừa rồi Hắc Mộc chẳng hề đề cập đến chữ nào về Chiến Thần Ngõa trước mặt hắn, hiển nhiên Hắc Mộc muốn giấu diếm chuyện này.

Hạng Vũ cũng lâm vào trạng thái mơ màng.

Hàn Vũ hướng về phía Hắc Mộc thượng nhân hỏi:

- Chiến Thần Ngõa? Sư tôn, Chiến Thần Ngõa đó còn quan trọng hơn cả Hồn lệnh sao?

Trong mắt Hắc Mộc thượng nhân phát ra một tia quang mang nóng bỏng:

- Đương nhiên, Hồn lệnh bất quá chỉ là tín vật còn Chiến Thần Ngõa lại là thượng phẩm ma khí!

Hắc Mộc thượng nhân này hiển nhiên không biết được Chiến Thần Ngõa sau khi trải qua Tiên Ma đại chiến đã chịu tổn hại và trở thành trung phẩm ma khí rồi.

- Thượng phẩm ma khí?

Hàn Vũ hai mắt lập tức tròn tròn cả lên.

Hắc Mộc thượng nhân nói đến Chiến Thần Ngõa thì lập tức trở lên hưng phấn:

- Chiến Thần Ngõa chính là thượng phẩm ma khí, trong Ma giới chính là một vũ khí đỉnh cấp của Bá Vương a. Hơn nữa Chiến Thần Ngõa có thể tăng công kích của bản thân lên cả mười lần, phản lực của kẻ khác sẽ bị yếu đi chín thành (có mười thành, yếu đi chín thành còn một thành, cũng tương đương với yếu đi mười lần).

Bản thân công kích thì gia tăng gấp mười lần!

Phản lực của kẻ khác thì yếu đi mười lần!

Công phòng nhất thể (đồng thời có cả chức năng công kích và phòng ngự trong một thể) a, khi dùng thân để công kích đối phương thì đồng thời nơi thân thể mình dùng để công kích cũng phải chịu lực phản kích

ngược lại. Lực công kích càng lớn thì lực phản kích cũng càng lớn, một khi có Chiến Thần Ngõa thì công kích sẽ mạnh lên mười lần mà phản lực lại yếu đi mười lần. Đây đúng là một vũ khí công kích siêu cấp, đối với những cao thủ dùng đũa công kích, đó tuyệt đối là một vũ khí trong mơ.

- Không thể nào, không thể nào!

Thanh âm của Hạng vũ bỗng dừng vang lên trong đầu Lý Dương, đến thần thức của Hạng Vũ cũng bị chấn động, còn mau là thần thức của Hạng Vũ đạt đến đẳng cấp cực cao, cho dù chấn động thì Hắc Mộc thượng nhân cũng chẳng phát giác ra chút nào.

- Bá Vương, sao vậy?

Lý Dương lập tức hỏi.

Hạng Vũ dáng vẻ như đang khó có thể tiếp thu chuyện gì đó mà nói:

- Không thể nào, không thể nào, công dụng của Chiến Thần Ngõa sao lại bị người ngoài biết được? Cho dù là ở Ma giới, Chiến Thần Ngõa ban đầu chỉ là trung phẩm ma khí, sau đó được Xi Vưu đại tôn cải tạo lại mới thăng được lên thành thượng phẩm ma khí. Sau đó nó liền cùng với ta hạ giới, trong Ma giới trừ Xi Vưu đại tôn ra chẳng có người nào biết được thuộc tính của Chiến Thần Ngõa sau khi cải tạo, sao tên Hắc Mộc này lại có thể biết được?

Hạng Vũ đang trong trạng thái hoảng loạn, hắn đã xưng mình là “ta” rồi. (bình thường luôn tự xưng “bản Bá Vương”)

- Cho dù tới Phạm Nhân giới ta cũng chưa hề nói với bất kỳ một kẻ nào khác, thuộc tính của thượng phẩm ma khí há lại có thể nói cho kẻ khác, tên Hắc Mộc này sao có thể biết vậy, a!

Hạng Vũ đột nhiên kinh ngạc kêu lên một tiếng:

- Không, trừ Xi Vưu đại tôn ra, còn có... còn có... nàng, đúng, nàng cũng biết, lẽ nào nàng lại đem thuộc tính vũ khí lợi trọng yếu nhất của ta nói cho người khác? Không, không thể nào...

Lý Dương vô cùng ngạc nhiên.

Hắn cảm thấy được rõ ràng sự hoảng sợ và phẫn nộ, còn có cảm giác khó mà tiếp thụ của Hạng Vũ lúc này!

Vũ khí lợi hại nhất của bản thân, thuộc tính của vũ khí đương nhiên không thể nói cho kẻ khác, dù sao một khi con át chủ bài của bản thân bị người khác biết được, khi đó thì bản thân cách cái chết cũng chẳng còn xa bao nhiêu nữa rồi.

Lý Dương lập tức tiếp tục quan sát tình huống chỗ Hắc Mộc thượng nhân.

- Hàn Vũ, một khi có được Chiến Thần Ngõa thực lực của sư phụ có thể nói là tương đương với được đề cao lên hẳn một bậc, đến lúc đó đừng nói là tên Lý Dương kia, cho dù là Xích Nhân và Thanh Phong ta cũng phải đợi ta tới giết thôi.

Hắc Mộc thượng nhân kích động nói.

- Sư tôn, nếu Huyết Sát môn hoặc là Âm Sát môn có được Hồn lệnh thì nên làm thế nào?

Hàn Vũ hỏi.

Hắc Mộc thượng nhân khinh thường nói:

- Hồn lệnh thì có cái tác dụng khỉ gió gì chứ, cường giả vi tôn mới là chân lý chân chính! Một khi ta có được Chiến Thần Ngõa thì thực lực của ta có thể ngạo thị của Hoàng Tuyền hải này, muốn giết ai thì giết, cho dù kẻ khác có Hồn lệnh, ta giết hắn rồi đoạt lấy Hồn lệnh thì không phải là cũng có thể hiệu lệnh cho cả trăm vạn tu ma giả tại Hoàng Tuyền hải sao?

Cường giả vi tôn, chỉ có thực lực chân chính mới là trọng yếu nhất, một cái tín vật như Hồn lệnh căn bản chẳng so được với Chiến Thần Ngõa, dù sao Chiến Thần Ngõa cũng có thể đề cao thực lực một cách rõ ràng.

- Đồ nhãi biết sai rồi.

Hàn Vũ lập tức hiểu rõ, hần liên khom người nói.

Hắc Mộc thượng nhân điểm đầu cười nói:

- Ủm, được rồi, cái chết của Hàn Phong ta sẽ không quên đâu, đến lúc đó ta nhất định sẽ đi tìm Lý Dương tính nợ.

- Hần nói hần là truyền nhân của Bá Vương a!

Hàn Vũ nói.

Hắc Mộc thượng nhân khinh thường nói:

- Truyền nhân của Bá Vương, hừ, hần nói phải thì là phải sao? Vậy thì ta là truyền nhân của Xi Vương đại tôn đó! Huống chi sư tôn ta đã từng nói qua, Bá Vương bá khí xung thiên, trong Phàm Nhân giới chẳng nhìn được ai vừa mắt, sư tôn cùng người nam chinh bắc chiến cũng chưa từng nghe nói qua chuyện Bá Vương thu đồ đệ. Hơn nữa sau khi chiến bại Bá Vương đã tự sát, chuyện này ai mà chẳng biết. Mà cho dù hần là truyền nhân của Bá Vương thì đã sao? Dù sao Bá Vương cũng đã chết rồi.

Lý Dương đang nghe lén thì đột nhiên...

- Bẩm tiền bối, Thanh Phong chân nhân của Âm Sát môn cầu kiến.

Một trong mấy đạo đồng mà Hắc Mộc chân nhân an bài để phục vụ Lý Dương chạy đến khom người nói.

Thần thức của Lý Dương lập tức tỉnh lại trong khi đang nhìn lén.

- Mời hần vào đi!

Lý Dương lập tức nói, đồng thời trong lòng hần cười thầm “Lần trước khi ở trong trà quán, hai đạo thần thức đó có lẽ chính là của Thanh Phong chân nhân và Xích Nhân trưởng lão, biết được thực lực của ta, chắc chắn bọn chúng sẽ chẳng yên tâm nổi rồi, tên Thanh Phong này chẳng phải đã tới rồi sao?”

Nhưng Hạng Vũ lúc này lại đang yên lặng, hiển nhiên, chuyện Hắc Mộc thượng nhân biết được thuộc tính của Chiến Thần Ngõa vừa rồi đã khiến Hạng Vũ đoán được cái gì đó, đồng thời cũng khiến Hạng Vũ khó mà tiếp thụ.

- Lý Dương đạo hữu, Thanh Phong nghe nói đạo hữu không ngờ lại là truyền nhân của Bá Vương cho nên bèn lập tức tới bái phỏng đây.

Ngay sau tiếng nói, một vị trung niên văn sĩ mỉm cười bước vào trong sân, chỉ thấy tay y phe phẩy chiếc quạt, bộ dạng phiêu hốt nhẹ nhàng, nụ cười cũng khiến cho người ta cảm thấy thân thiết.

Lý Dương lập tức tức lên, vừa muốn nói gì đó thì đột nhiên...

- Bẩm tiền bối. Huyết Sát môn Xích Nhân trưởng lão cầu kiến.

Đạo đồng lại vào bẩm báo.

Lý Dương sửng sốt, tiếp đó hần lập tức mỉm cười rồi vội vàng nói:

- Mau, mau mời vào!

Thanh Phong chân nhân cũng vô cùng kinh ngạc, vẻ mặt hần hơi biến đổi một chút, nhưng sau nháy mắt nụ cười thân thiết vừa rồi đã trở lại.

- Truyền nhân của Bá Vương! Ha ha, lão đầu ta cũng đến bái phỏng truyền nhân của Bá Vương a.

Xích Nhân trưởng lão, dáng vẻ như mới bốn năm mươi tuổi, cặp mắt đỏ sẫm, y phục rất là tùy tiện, ngực phanh ra lộ xuất một đám lông ngực đen xì rậm rạp, trên người hần có một cổ khí tức ngang tàng bạo ngược.

- Ô, tên gia hỏa Thanh Phong ngươi cũng đến rồi à, tin tức quả nhiên nhanh nhạy thật!

Xích Nhân trưởng lão lườm Thanh Phong một cái.

Đột nhiên...

- Ha ha, Thanh Phong, Xích Nhân hai vị hành động nhanh quá a!

Theo tiếng cười lớn, Hắc Mộc thượng nhân liền xuất hiện trong sân. Đạo đồng đó chính là người của Tu La môn, tự nhiên sẽ đem tất cả tình huống nói cho Hắc Mộc thượng nhân, khắp cả Hắc Ma thành cũng chỉ lớn như vậy thôi, với tốc độ của Hắc Mộc thượng nhân thì chỉ cần một lát là có thể đến được rồi.

Lý Dương nhìn thấy ba người thì liền lập tức mỉm cười.

Mới chỉ một hồi mà cả ba đại cao thủ ở Hoàng Tuyền hải đều đã đến bãi phóng hãn rồi.

195. Chương 9: Nhĩ Ngu Ngã Trá

Lý Dương bỗng dừng cười lớn rồi đưa tay chỉ về chiếc bàn đá nói:

- Ha ha, Lý Dương ta vừa mới đến trang viên này ở thì ba vị đạo hữu đã đến rồi, ta thực vinh hạnh quá, nào, ba vị, ngồi xuống rồi nói!

Ba người bọn Xích Nhân trưởng lão không muốn làm Lý Dương mất mặt, do đó bèn lập tức ngồi xuống.

- Uy phong của Bá Vương ngày xưa vẫn như đang rõ ràng trước mắt, bây giờ truyền nhân của Bá Vương Lý Dương đạo huynh cũng là một đỉnh cấp cao thủ. Sau nháy mắt hơn hai ngàn năm đã trôi qua rồi.

Thanh Phong nhìn Lý Dương cảm thán nói.

Xích Nhân trưởng lão lại thở dài nói:

- Nhớ lại Tiên Ma đại chiến hơn hai ngàn năm trước là lại khiến ta máu nóng dâng trào. Bất quá, số người chết thật quá nhiều a!

Người chết quá nhiều!

Lập tức tất cả mọi người đều trở nên tĩnh lặng. Tuy Lý Dương không rõ cuộc chiến năm đó rút cục là thảm khốc đến mức nào, nhưng hẳn biết được gần trăm vạn tu ma giả trong Hoàng Tuyền hải, cường giả mạnh nhất chỉ là tán ma độ qua sáu lần thiên kiếp, so sánh với tu tiên và tu yêu giả thì thực là kém quá xa. Có thể tượng tượng được tổn thất năm đó lớn đến thế nào.

Xích Nhân trưởng lão bỗng từ trên ghê đống bật dậy rồi nói:

- Nhớ lại năm đó, thập đại môn phái ở Hoàng Tuyền hải do Ma Sách tông dẫn đầu, nhưng qua trận chiến đó thập đại môn phái mười phần thì chết mất ba, chỉ còn lại ba tên gia hỏa chúng ta may mắn sống sót, còn về những đỉnh cấp cao thủ thì đã chết sạch sẽ. Sơn trung vô lão hổ, hầu tử xưng đại vương (trong núi không có hổ thì khi xưng vương), không ngờ tới cường giả ở Hoàng Tuyền hải là ba người chúng ta, những tán tiên độ qua sáu lần thiên kiếp, có lẽ đây là lần đầu tiên trong lịch sử Hoàng Tuyền hải có chuyện như vậy nhỉ!

Xích Nhân trưởng lão là một người hào phóng và khá là thực là, nói một là một, nói hai là hai. Hắc Mộc thượng nhân thì lại rất ít nói, Thanh Phong chân nhân thì cực kì giả dối.

Sơn trung vô lão hổ, hầu tử xưng đại vương!

Nghe Xích Nhân trưởng lão tự biếm như vậy nhưng Thanh Phong chân nhân và Hắc Mộc thượng nhân hai người không hề phản bác, bởi vì đó là sự thực. Các vị tiền bối của bọn họ đều đã chết sạch sẽ, những sư tôn của bọn họ, sư thúc trưởng lão của bọn họ, tất cả đều không một ai còn sống cả!

Năm đó Hoàng Tuyền hải có thập đại môn phái, bây giờ chỉ còn lại ba, năm đó mạnh nhất trong thập đại môn phái là Ma Sách tông, có lẽ hợp cả ba đại môn phái hiện tại lại cũng chẳng thể mạnh bằng Ma Sách tông năm đó. Nhưng Ma Sách tông đã bị tiêu diệt rồi.

Lập tức không khí giữa bốn người trở nên có chút bức bối.

Xích Nhân trưởng lão đột nhiên nhìn Lý Dương cười nói:

- Vạn hạnh, bây giờ lão đầu ta đã được nhìn thấy Lý Dương huynh đệ, đúng rồi, Lý Dương huynh đệ, có phải Bá Vương người vẫn còn tại thế?

Khi hỏi, thanh âm của Xích Nhân trưởng lão không khỏi run rẩy cả lên.

Nếu không trải qua trận Tiên Ma đại chiến năm đó thì không thể tưởng tượng nổi sức ảnh hưởng của Bá Vương Hạng Vũ đối với toàn bộ các tu ma giả ở Hoàn Tuyền hải lớn đến mức nào. Hơn nữa sức mạnh của Bá Vương Hạng Vũ tuyệt đối là vô địch, cho đến giờ vẫn chẳng ai tin rằng Bá Vương có thể chết cả, nhưng năm đó vô số người tận mắt nhìn thấy Bá Vương đã tự sát a.

- Có phải Bá Vương vẫn còn tại thế?

Thanh Phong chân nhân và Hắc Mộc thượng nhân lập tức tim đập nhanh hẳn lên, hai người nhìn về Lý Dương, vẻ lo lắng trong mắt căn bản chẳng thể che giấu nổi.

- Tin tức về sự tồn tại của Lý Dương ta không thể truyền ra ngoài.

Lý Dương ra vẻ xin lỗi nói.

Nếu nói Hạng Vũ đã trở về Ma giới? Nhưng sau này giải thích thế nào về chuyện Chiến Thần Ngõa vẫn còn ở tại Thủy Tinh cung đây? Dù sao Hạng Vũ cũng không thể không cần Chiến Thần Ngõa được. Nói Hạng Vũ chết rồi? Như vậy đối với Lý Dương sẽ rất bất lợi, Lý Dương cần phải bảo mật một cách dứt khoát.

Cả ba người đều ngẩn ra.

Bá Vương đã chết hay vẫn còn sống?

Ba người Xích Nhân trưởng lão chẳng thể phán đoán ra nổi, Lý Dương đã nói là cần bảo mật, bọn họ cũng không thể truy vấn, chỉ là trong lòng đều cảm thấy một sự sợ hãi, sợ hãi rằng Hạng Vũ vẫn còn ở trong Hoàng Tuyền hải. Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất, cho nên cả ba người đều không dám đối phó với Lý Dương.

Thanh Phong chân nhân ho một tiếng rồi mỉm cười nhìn Lý Dương nói:

- Lý Dương đạo huynh, Thủy Tinh cung sắp mở ra rồi, đến lúc đó sẽ có rất nhiều người tiến vào trong, Thanh Phong ta thay mặt Âm Sát môn mời Lý Dương huynh đệ cùng đi với Âm Sát môn ta vào Thủy Tinh cung. Không biết đạo huynh thấy có được không?

Thanh Phong chân nhân bắt đầu thẳng thắn lôi kéo.

- Hừ hừ, Thanh Phong, người đừng quên rằng Lý Dương đạo hữu là do Tu La môn ta mời tới đây. Người làm thế này là có chút quá đáng rồi đó!

Hắc Mộc thượng nhân hừ lạnh một tiếng, thanh âm hần lộ ra vẻ rất lạnh lùng.

Sắc mặt Thanh Phong lập tức trở nên nghiêm túc nói:

- Hắc Mộc, lời này của ngươi là không đúng rồi, tất cả các đại môn phái trong Hoàng Tuyền hải đều nằm dưới sự lãnh đạo của Bá Vương mà cũng chiến đấu với người của Tiên giới, sau này Hoàng Tuyền hải tử thương vô số, rất nhiều các đại môn phái đã bị tiêu diệt, ngày nay chỉ còn lại ba đại môn phái chúng ta là hưng vượng phát đạt. Nhưng...

Sắc mặt Thanh Phong đột nhiên tỏ vẻ kính ngưỡng nói:

- Âm Sát môn ta vẫn luôn trung thành với Bá Vương, Lý Dương đạo huynh chính là truyền nhân của Bá Vương, ta mời Lý Dương đạo huynh một tiếng thì có gì là không đúng?

Xích Nhân trưởng lão cũng cảm thán nói:

- Đúng vậy a, nhớ lại năm đó, đệ nhất môn phái tại Hoàng Tuyền hải Ma Sách tông có thể lực cường đại đến mức nào, nhưng sau khi đại chiến qua đi chỉ còn lại ba nhà chúng ta, trong trận đó toàn bộ tinh anh của Ma Sách tông đã hi sinh, có thể tượng tượng ra trận chiến đó kịch liệt đến thế nào, bất quá...

Xích Nhân trưởng lão đột nhiên đứng bật dậy.

- Bất quá, cho dù như vậy thì toàn bộ tu ma giả ở Hoàng Tuyền hải đối với Bá Vương vẫn một dạ trung thành không hề thay đổi! Bá Vương vĩnh viễn là Bá Vương (cái Bá Vương trên là danh hiệu của Hạng Vũ, cái này là Bá Vương theo đúng nghĩa của nó) trong lòng tất cả các tu ma giả chúng ta!

Thanh Phong chân nhân và Hắc Mộc thượng nhân vừa nghe thấy thì cũng bèn lập tức đứng dậy.

- Đúng, Bá Vương vĩnh viễn là Bá Vương trong lòng tất cả các tu ma giả chúng ta!

Lý Dương mỉm cười.

- Ha ha, Lý Dương a, thế nào, cái này gọi là mị lực của con người đó, tuy thời gian bản Bá Vương ở tại Hoàng Tuyền hải không dài nhưng cả Hoàng Tuyền hải vẫn hoàn toàn trung thành với bản Bá Vương ta a!

Tiếng cười lớn của Hạng Vũ vang lên trong đầu Lý Dương.

Lý Dương thầm gật gật đầu.

Dứt lời Xích Nhân trưởng lão bèn tiếp tục nói:

- Lý Dương đạo huynh chính là truyền nhân của Bá Vương. Hôn nay Xích Nhân ta sẽ nói trước mặt Hắc Mộc và Thanh Phong hai vị luôn, từ nay trở đi, ta tuyệt đối không để bất kì kẻ nào đối địch với Lý Dương huynh đệ, phạm là kẻ đối địch với Lý Dương huynh đệ thì sẽ là đối địch với Huyết Sát môn ta.

Hắc Mộc thượng nhân và Thanh Phong không khỏi mừng thầm Xích Nhân trưởng lão, hai người cũng lập tức vỗ ngực bảo chứng, đắc tội với Lý Dương chính là đắc tội với bọn họ.

Lý Dương nhìn vẻ mặt ba người, trong lòng không khỏi cười thầm. Đắc tội với hắn, nếu ba tên gia hỏa này không đắc tội với hắn thì khắp cả Hoàng Tuyền hải này chẳng còn kẻ nào có thể đắc tội với hắn được nữa.

Cả ba người đều muốn lôi kéo Lý Dương cho nên mới biểu thị lòng trung thành với Bá Vương, nhưng Lý Dương lại là lão làng trong môn này, cho dù ba người họ có nói thế nào thì hắn vẫn cứ không nói rõ ràng ra như trước.

- Lý Dương đạo hữu, Hắc Mộc còn có chuyện, xin cáo từ trước vậy!

Hắc Mộc thượng nhân hơi chấp tay lại nói.

- Mời!

Lý Dương lập tức đứng dậy tiễn.

Hắc Mộc thượng nhân vung hắc bào lên một cái, thân hình lập tức hóa thành một đạo hắc quang phá không mà đi, sau nháy mắt đã tiêu thất không thấy đâu nữa.

- Đạo huynh, Thanh Phong cũng phải đi trước đây. Sau này nếu có thời gian nhất định ta sẽ cùng đạo huynh nói chuyện cho thoải mái!

Thanh Phong chân nhân mỉm cười thân thiết nói.

- Mời đạo huynh!

Lý Dương nói.

Lúc này chỉ còn lại duy nhất Xích Nhân trưởng lão ở đó thôi.

Bỗng dưng Xích Nhân trưởng lão đứng dậy rồi đi đến bên cạnh Lý Dương, Lý Dương lập tức cười nói: - Xích Nhân trưởng lão cũng chuẩn bị đi sao?

Xích Nhân trưởng lão nhìn Lý Dương, sau hồi lâu hắn thở dài một hơi nói:

- Lý Dương huynh đệ, ta cũng không nói nhiều nữa, ta cũng không hỏi huynh đệ có thật sự là truyền nhân của Bá Vương hay không, thực lực của huynh đệ thì ta rõ, nhưng ta muốn khuyên huynh đệ một câu.

Lý Dương vừa nghe, trong lòng lập tức chấn động.

- Thực lực của huynh đệ tương đương với ba người chúng ta, nhưng, sau lưng huynh đệ không có bất kì một thế lực nào. Cho dù Bá Vương còn sống thì chắc chắn cũng đã về Ma giới rồi. Ai, ta khuyên huynh đệ một câu nhé, hay là người đừng tham gia vào việc tranh bảo ở Thủy Tinh cung, nếu không, một khi bảo bối bị hai kẻ kia đoạt đi, với tâm tính của bọn chúng, chúng chắc chắn sẽ dùng những thủ đoạn đẫm máu, sau lưng người không có thế lực, một khi bọn chúng đối phó người...Ai, nói đến đây thôi, ta cũng chẳng thể nói gì hơn nữa.

Dứt lời Xích Nhân trưởng lão bèn vung trường bào lên một cái rồi phá không bay đi.

Xích Nhân trưởng lão không nói rõ ra bảo bối là cái gì. Bởi vì ba người bọn Xích Nhân trưởng lão không thể nói những chuyện liên quan đến Chiến Thần Ngõa cho người khác được, bề ngoài thì là ba người tranh đoạt Hồn lệnh, hiển nhiên bọn họ không hi vọng Lý Dương biết đến sự tồn tại của Chiến Thần Ngõa, cũng không hi vọng Lý Dương cùng bọn họ tranh đoạt.

“Hiện nay trên Chiến Thần Ngõa đã có ấn kí của Bá Vương, chỉ cần nguyên thần của Bá Vương không bị tiêu diệt, trừ phi nguyên thần của bọn chúng còn mạnh hơn cả Bá Vương, nếu không thì không thể luyện hóa nổi Chiến Thần Ngõa, hừ, cứ để bọn chúng tranh đoạt đi.” Lý Dương lại tiếp tục ngồi xuống rồi lấy ra một bình Nhị Oa Đầu, tiếp đó hần mở nắp ra và bắt đầu uống.

Bỗng dưng Lý Dương ngừng lại.

“Àn, những lời mà Xích Nhân trưởng lão đó nói lúc cuối cùng hình như chứa đầy thâm ý, mà thôi, uống rượu đã!” Lý Dương cười thoải mái, hần không nghĩ nhiều nữa, cứ đợi Thủy Tinh cung mở ra, đến lúc đó đoạt lấy Chiến Thần Ngõa là được rồi.

Thanh âm của Hạng Vũ đột nhiên vang lên:

- Lý Dương, người biết ba tên bọn Hắc Mộc thượng nhân đó đi đâu không?

Lý Dương sững sờ:

- Không phải bọn chúng nói là có việc nên phải trở về sao?

Hạng Vũ cười nói:

- Không, ba người bọn chúng bây giờ đang tụ tập với nhau, người cũng đến nhìn xem.

Dứt lời Hạng Vũ bèn đem tất cả những thứ mà thần thức nhìn trộm được cho Lý Dương xem chung.

Tại nơi của Xích Nhân trưởng lão.

- Hai vị, bây giờ lại có cái tên Lý Dương không biết từ đâu chạy ra xuất hiện, chúng ta tạm thời không hỏi xem hần rút cục có phải là truyền nhân của Bá Vương hay không, nhưng thực lực của hần rất cao, công lực chắc chắn cũng không dưới chúng ta, vậy hiệp nghị của chúng ta...

Thanh Phong chân nhân cười ha hả nói:

- Đó là tự nhiên, bản đồ chỉ có một bản, mỗi người chúng ta có một bộ phận, chỉ có ba bộ phận hợp nhất thì mới có được tấm bản đồ hoàn chỉnh. Lý Dương đó không có địa đồ, tự nhiên hần cũng không có tư cách tranh đoạt.

- Hắc Mộc, Thanh Phong, các người nói như vậy là có ý gì? Rút cục các người cho rằng nên đối đãi với Lý Dương như thế nào đây?

Xích Nhân trưởng lão nói.

Thanh Phong chân nhân cười lạnh nói:

- Không bằng ba người chúng ta liên thủ...

Dứt lời Thanh Phong chân nhân bèn đưa tay ra hiệu chém xuống.

Hắc Mộc thượng nhân khẽ điểm đầu, tiếp đó không nói gì nữa.

Xích Nhân trưởng lão suy nghĩ một hồi rồi nói:

- Các người có nắm chắc không? Các người nhìn rõ được thực lực chân chính của Lý Dương sao?

Đích xác, trên thực tế cho đến bây giờ vẫn chưa có người nào biết được thực lực chân chính của Lý Dương là thế nào, theo trải nghiệm của Hàn Phong trưởng lão, lần đầu tiên hắn có thể dễ dàng đánh bại Lý Dương, nhưng lần thứ hai lại bị Lý Dương một đòn giết chết. Thực lực của Lý Dương rút cục cao đến đâu?

Đây là một điều bí ẩn.

- Ân...đã vậy, vậy, vậy chúng ta tạm thời tha cho Lý Dương, ba người chúng ta phân ra ba đường rồi tiến vào trong đám mật thất, sau đó sẽ tập hợp tại cái mật thất lần trước đã giam giữ chúng ta, trong mật thất này ba người chúng ta sẽ đồng thời đem ba phần của tấm bản đồ hợp lại thành một chỉnh thể, thế nào?

Thanh Phong chân nhân cũng đã không muốn đối phó với Lý Dương nữa rồi.

Dù sao Lý Dương cũng khiến cho bọn họ chẳng thể nhìn rõ được, ba người họ mỗi người đều hùng cứ một phương, chẳng ai muốn quyết một trận sinh tử với một siêu cấp cao thủ chẳng thể nhìn rõ được nông sâu thế nào.

- Được, ta tán thành!

Xích Nhân trưởng lão nói.

Hắc Mộc thượng nhân suy nghĩ một hồi rồi cũng điểm điểm đầu.

- Đợi đến khi ba phần của tấm bản đồ hợp nhất lại thì chúng ta sẽ đi tìm Chiến Thần Ngõa, ai mạnh nhất sẽ có được Chiến Thần Ngõa, người thua tuyệt đối phải thần phục người đoạt được Chiến Thần Ngõa!

Hắc Mộc thượng nhân trầm giọng nói.

- Điều đó là được nhiên!

Xích Nhân trưởng lão và Thanh Phong chân nhân hiển nhiên đều đồng ý với quyết định này.

Chuyện đùa, một khi có một người trong đó đoạt được Chiến Thần Ngõa, hai người kia không thần phục, lẽ nào còn muốn phản kháng sao? Cần biết rằng thực lực ba người xấp xỉ nhau, một khi có một người đoạt được Chiến Thần Ngõa thì công kích lực sẽ tăng lên cả mười lần, hai người kia căn bản chẳng có chút lực phản kháng nào. Không thần phục thì chỉ có chết!

- Được, chúng ta giải tán thôi, sau này chúng ta sẽ không tụ tập nữa, đợi đến khi Thủy Tinh cung mở ra rồi chúng ta sẽ tiến vào là được!

Thanh Phong chân nhân nhìn hai người còn lại nói, Hắc Mộc thượng nhân và Xích Nhân trưởng lão liền gật đầu đồng ý.

Ngay sau đó thân hình Thanh Phong chân nhân và Hắc Mộc thượng nhân lóe lên, sau nháy mắt đã không thấy đâu nữa.

Trong cái sân tại khu trang viên của Lý Dương.

- Bản đồ? Những mật thất?

Lý Dương nghi hoặc nói.

Hạng Vũ cười ha hả nói:

- Lý Dương người yên tâm, năm đó bản Bá Vương đã ở tại Thủy Tinh cung, đối với các mật thất ở Thủy Tinh cung đều nắm rõ như lòng bàn tay, thậm chí bản Bá Vương còn biết được những mật thất thông đạo mà chỉ có cung chủ Thủy Tinh cung mới biết, hừ, đến lúc đó bản Bá Vương sẽ chỉ điểm cho người, trực tiếp đi đến nơi có Chiến Thần Ngõa là được.

Lý Dương vừa nghe thấy thì liền lập tức cười nói:

- Thật là muốn biết, ba người này đều dối trá lừa ta, cuối cùng lại phát hiện Chiến Thần Ngõa đã bị người khác đoạt đi mất thì sẽ có vẻ mặt như thế nào, tin rằng lúc đó vẻ mặt bọn chúng sẽ rất là đặc sắc đó.

Lý Dương nở ra một nụ cười rất xán lạn.

196. Chương 10: Hắc Hoa Chi Tráo

Thủy Tinh cung ngàn năm mới có một lần, hôm nay chính là ngày mở cửa, bên ngoài Thủy Tinh cung mấy ngàn tu ma giả đang chen lấn, hiển nhiên đám người này kẻ nào cũng muốn tiến vào trong Thủy Tinh cung nhìn xem, đương nhiên trong đó cũng có một vài cao thủ muốn vào để thử vận khí, xem xem mình có thể đoạt được Hồn lệnh hay không.

- Tránh ra!

Một tiếng hét lớn vang lên, mấy chục tráng hán thân cao hai mét lao đến tách đám tu ma giả ra thành hai hàng, các tu ma giả xung quanh cũng không hề phản kháng, bởi vì đám người này chính là người của tam đại môn phái. Năm đó Tiên Ma đại chiến, thập đại môn phái chỉ còn lại có tam đại môn phái, quyền thế của tam đại môn phái các tiểu tông phái khác căn bản chẳng thể so sánh được.

- Đó là Xích Nhân trưởng lão! Người đang phi hành trên không trung nhất định là ba người Xích Nhân trưởng lão, Thanh Phong chân nhân và Hắc Mộc thượng nhân. Ý? Sao lại có bốn nhân ảnh vậy?

Một tu ma giả nghi hoặc nói.

Chỉ thấy trên bầu trời Hắc Ma thành có bốn thân ảnh đang trực tiếp lao về phía Thủy Tinh cung như những đạo lưu quang.

Đại môn của Thủy Tinh cung đã được mở ra, nhưng vẫn chưa hề có một người nào tiến vào, bởi vì ba đại siêu cấp cao thủ của Hoàng Tuyền hải còn chưa tiến vào bên trong, những người khác làm sao dám tiến vào chứ? Cường giả vi tôn, tôn ti là vô cùng trọng yếu.

- Vậy người thứ tư kia là ai? Sao bọn Xích Nhân trưởng lão tựa hồ như rất cung kính với y nhỉ?

Đám người bàn tán ồn ào cả lên, các tu ma giả luôn cung kính các cường giả và xem trọng thực lực, một siêu cấp cao thủ bình thường không thể không có danh tiếng gì như vậy, nhưng nhìn thái độ của bọn Hắc Mộc thượng nhân đối đãi với Lý Dương, hiển nhiên Lý Dương cũng phải là một siêu cấp cao thủ nào khác.

- A, người thứ tư kia ta biết, đó chính là vị cao thủ chỉ bằng một quyền đã giết chết Hàn Phong trưởng lão của Tu La môn, lần đó ta đã tận mắt nhìn thấy.

Đột nhiên một tu ma giả kinh ngạc kêu lên.

- Lý Dương huynh đệ vào trước đi!

Nụ cười của Thanh Phong chân nhân vô cùng thân thiết. Lão khiêm nhượng nói với Lý Dương.

Lý Dương trong lòng thầm cười lạnh:

- Quả nhiên là vô cùng giả dối, lần trước khi ba người bọn chúng nói chuyện chính tên Thanh Phong chân nhân này đã đề nghị giết ta. Bây giờ đối mặt với ta mà vẫn cứ cười như không vậy.

Trong lòng Lý Dương cảm thấy vô cùng khinh bỉ, nhưng hắn vẫn nở nụ cười xán lạn nói:

- Không, ba vị vào trước đi. Đối với Hồn lệnh ta cũng không để ý lắm.

- Nói nhiều như vậy làm gì? Hồn lệnh là dành cho người có duyên, bốn người chúng ta cứ mỗi người chọn một con đường riêng, chẳng thể gặp được nhau, ai đoạt được thì sẽ là của người đó.

Hắc Mộc thượng nhân cười lạnh nói, tiếp đó hắn lập tức bước từng bước lớn mà tiến vào bên trong.

Lý Dương lập tức gật đầu nói:

- Như vậy là tốt nhất.

Tiếp đó hắn cũng tùy tiện bước vào trong cửa lớn.

Xích Nhân trưởng lão và Thanh Phong chân nhân cũng bước từng bước lớn vào trong.

Vừa bước vào trong Thủy Tinh cung bốn người Lý Dương đã đứng ngay trên một quảng trường, một quảng trường rất lớn, xung quanh còn có giả sơn, thủy trì... không gì là không có. Tiếp đó là đại điện của Thủy Tinh cung, còn hai bên đại điện và phía sau là các khu phòng ở và các khu lật vặt khác.

Thanh Phong chân nhân, Hắc Mộc thượng nhân và Xích Nhân trưởng lão đã chọn ba con đường khác nhau rồi mau chóng lao vào.

Lý Dương lại không hề chạy, hần cười lạnh mà nhìn theo ba cái bóng kia.

- Hừ, nhìn thì có vẻ ba người các ngươi đã chọn ba con đường khác nhau, nhưng chắc chắn là đã định ra kế hoạch tập hợp trong một mật thất nào đó rồi, sau đó thì hợp lại thành tám bản đồ và tìm Chiến Thần Ngõa.

Lý Dương đối với kế hoạch của ba người thì rất rõ ràng.

- Đáng tiếc a, ta phải đi thẳng đến chỗ Chiến Thần Ngõa rồi!

Lý Dương mỉm cười, thân hình hần lướt đi như một cơn gió, sau nháy mắt đã chẳng thấy đâu nữa.

- Đúng, đi lối này!

Hạng Vũ hệt như một chiếc xe nhẹ quen đường mà chỉ dẫn Lý Dương, năm đó Hạng Vũ đã ở tại Thủy Tinh cung một thời gian rất dài, đối với đường đi lối lại trong Thủy Tinh cung vô cùng rõ ràng.

Lý Dương rất là thoải mái, có được thông đạo bí mật mà chỉ có cũng chủ Thủy Tinh cung mới biết được, không giống bọn Thanh Phong chân nhân phải đi qua rất nhiều con đường quanh co.

- Vũ!

Thân ảnh Lý Dương lóe lên, loáng cái đã chui vào bên trong.

- Lật cái giường lên rồi tiến vào thông đạo!

Hạng Vũ ra lệnh một tiếng, Lý Dương lập tức giống hệt như một con khỉ mà đưa tay phải ra rồi lật cái giường lên, tiếp đó thân thể hệt như một làn gió bay thẳng vào bên trong.

Một mật thất khổng lồ.

Lý Dương rẽ phải, khi chọn đường hần chẳng hề có chút do dự nào, thân thể hần như hóa thành một đạo thiểm điện, lóe lên một cái thì đã tiến vào phía sâu trong đám mật thất của Thủy Tinh cung.

- Bá Vương, đây là cái gì?

Lý Dương nhìn lên tường, trên bức tường này có gắn một cái bàn cờ cực lớn.

- Dùng song pháo của bên đen ăn song mã bên đỏ đi!

Hạng Vũ ra lệnh một tiếng.

Lý Dương sững sốt, nhưng hần vẫn làm theo lệnh, hần trực tiếp dùng con pháo mà ăn con mã. Khi hai con pháo ăn xong hai con mã, đột nhiên...

- Roẹt roẹt...

Nơi bàn cờ trên bức tường bắt đầu chậm rãi co lên, sau một lát đã xuất hiện một cánh cửa đá.

- Lý Dương, đẩy cánh cửa đá ra, tiếp đó là đến nơi mà Thủy Tinh cung thường cất giữ đồ vật rồi.

Hạng Vũ vừa cười vừa nói.

Lý Dương lập tức đẩy cánh cửa đá ra, đột nhiên...

Bên trong mật thất phía sau có vô số đạo quang hoa chói mắt bắn ra, đó là quang hoa có màu đen như nước sông Hắc Long giang, đen sì, nếu chưa nhìn qua thì có lẽ khó mà tưởng tượng được.

- Oành!

Cánh cửa đá bỗng đột nhiên đóng lại, nhưng Lý Dương không hề quan tâm, tất cả lực chú ý của hắn đều dồn vào bên trong cái hắc sắc quang tráo trước mắt.

Một hắc sắc quang tráo khổng lồ phát ra những tia quang hoa hắc sắc, bên trong quang tráo chính là một đôi chiến ngõa hắc sắc, các đường cong trên chiến ngõa tựa hồ như hoàn mỹ, bên trong hắc sắc quang tráo nó lóe lên những ánh sáng ngân sắc nhàn nhạt. Chiến ngõa này dài đến tận đầu gối, còn có cả một miếng chắn đầu nhọn nhọn để bảo hộ đầu gối nữa.

- Con mẹ nó, nếu đi Chiến Thần Ngõa vào rồi dùng đầu gối thúc kẻ khác một cái, khi đó còn không chọc cho hắn thủng một lỗ lớn trên người sao?

Lý Dương cũng đã nhìn thấy, cái phần nhọn hoắt để che đầu gối trên Chiến Thần Ngõa kia hoàn toàn là ngân sắc thuần túy.

Hạng Vũ tự hào nói:

- Lý Dương, Chiến Thần Ngõa này chính là vũ khí lợi hại nhất của bản Bá Vương, người xem những làn sóng dập dờn trên Chiến Thần Ngõa xem.

Lý Dương lập tức nhìn chăm chăm vào những gợn sóng đó.

Quả nhiên những gợn sóng đó có chỗ thâm ảo của nó.

- Những gợn sóng này, Bá Vương, ta cảm giác, ầu, nói thế nào nhỉ? Nó giống như những luồng khí lưu hỗn độn đang vận chuyển vậy, nhưng những gợn sóng này lại có quỹ tích vận chuyển khác với quỹ tích của luồng khí lưu hỗn độn. Tuy quỹ tích khác nhau nhưng Lý Dương lại có cái cảm giác đó, cảm giác đó rất huyền ảo, khó mà nói ra rõ ràng được.

Hạng Vũ cười lớn nói:

- Ha ha, thông minh, đây chính là Chiến Thần Ngõa mà Xi Vưu đại tôn đích thân tạo ra, quỹ tích vận chuyển bên trên kì thực vẫn luôn luôn biến hóa, quỹ tích của những gợn sóng này chính là chỗ trăn quỳ chân chính của Chiến Thần Ngõa.

- Ồ?

Lý Dương cả kinh.

Xi Vưu đại tôn đích thân tạo ra! Quỹ tích của những gợn sóng đó lại là chỗ trọng yếu nhất của Chiến Thần Ngõa.

- Lý Dương, Như Phong Tựa Bể dùng để phòng ngự có hiệu quả cực tốt, tin rằng người cũng đã thể hội được sâu sắc rồi hả?

Hạng Vũ vừa cười vừa nói.

Lý Dương gật gù đầu, Như Phong Tựa Bể dùng để phòng ngự, giảm bớt lực công kích đích xác có hiệu quả rất tốt.

Hạng Vũ tiếp tục nói:

- Những gợn sóng này chính là do Xi Vưu đại tôn dùng những thể hội của người về Như Phong Tựa Bể và Phá Sơn Liệt Không rồi dung hợp cả hai thứ lại mà tạo thành. Cho nên Chiến Thần Ngõa này có thể làm giảm bớt lực công kích đến, lực công kích đi, uy lực cũng có thể đề cao.

Lý Dương lập tức tròn tròn hai mắt.

Bản thân đối với “Như Phong Tựa Bể” và “Phá Sơn Liệt Không” cũng chỉ lĩnh ngộ được một chút mà thôi. Nhưng không ngờ Xi Vưu đại tôn lại có thể đem hai tuyệt học này dung hợp lại thành một, tạo ra những gợn sóng huyền ảo đến như vậy, Lý Dương tận mắt nhìn thấy những gợn sóng này không lúc nào là ngừng vận chuyển, hiển nhiên rất là huyền diệu.

- Bất quá, muốn đạt đến mức để cho công kích lực tăng lên gấp mười lần và làm lực công kích của đối phương yếu đi mười lần thì chỉ có như vậy vẫn còn chưa đủ.

Hạng Vũ nói.

Lý Dương lập tức tỉnh ngộ, không phải Hạng Vũ đã từng nói qua, đôi Chiến Thần Ngõa này đã từng chịu tổn thất, bây giờ chỉ còn là trung phẩm ma khí, uy lực đương nhiên không thể bằng được thời kì mạnh nhất.

- Bá Vương, rút cục như thế nào thì mới có thể khiến cho Chiến Thần Ngõa hồi phục lại thành thượng phẩm ma khí?

Lý Dương hỏi.

Hạng Vũ cười nói:

- Đừng gấp, trước hết người hãy luyện hóa Chiến Thần Ngõa đã, đến lúc đó bản Bá Vương tự khắc sẽ giúp người.

Lý Dương vừa muốn xuất thủ thì trong lòng đột nhiên chấn động.

Hắn nghĩ đến một chuyện, Chiến Thần Ngõa này là vũ khí mà Bá Vương Hạng Vũ thích nhất, hơn nữa tuy Chiến Thần Ngõa chỉ còn là trung phẩm ma khí, nhưng một khi nó được sửa chữa lại thì sẽ lại trở thành thượng phẩm ma khí, một bảo bối như vậy, để Hạng Vũ đưa cho mình...

- Bá Vương, Chiến Thần Ngõa này là vũ khí mà ngài thích nhất, ta sao có thể...

Hạng Vũ cười ha hả nói:

- Tên tiểu tử người còn có lòng đó, ha ha, người có ý nghĩ này thì bản Bá Vương đã mãn ý lắm rồi, thôi, người hãy thu lấy đi, sau này bản Bá Vương trở lại Ma giới thì khác có ma khí tốt để dùng, điểm này người không phải lo.

- Thật sao?

Lý Dương hỏi ngược lại.

Hạng Vũ khẳng định:

- Đương nhiên là thật, hơn nữa nếu người không luyện hóa Chiến Thần Ngõa thì Chiến Thần Ngõa sẽ không thể hồi phục lại thành thượng phẩm ma khí. Chiến thần ngoa chỉ có ở trên người người mới có thể hồi phục lại thành thượng phẩm ma khí. Bởi vì điều kiện để hồi phục lại thành thượng phẩm ma khí chỉ có trên người người mới có!

- Ô? Điều kiện gì vậy, Chiến Thần Ngõa chỉ có ở trên người ta mới có thể hồi phục lại thành thượng phẩm ma khí?

Lý Dương kinh ngạc hỏi.

Hạng Vũ cười ha hả nói:

- Tiểu tử, đừng nói lời thừa nữa, còn không mau thu lấy đi?

Lý Dương không hỏi thêm nữa, hắn hít sâu một hơi.

- Xoẹt!

Dao mang đột nhiên bắn ra.

- Bùm!

Dao phách mạnh mẽ đánh thẳng vào cái hắc sắc quang tráo, nhưng hắc sắc quang tráo đó lóe lên một trận quang hoa, một loạt những gợn sóng hình thành, công kích của Lý Dương không ngờ đã hoàn toàn bị hóa giải, quang tráo chẳng hề động dấy chút nào.

- Chuyện gì vậy? Hắc sắc quang tráo này là cái gì thế nhỉ, không ngờ lại có sức phòng ngự lợi hại như vậy?

Lý Dương kinh ngạc thốt lên.

Uy lực đao phách của bản thân Lý Dương rất rõ, tuy mới chỉ là Độ Kiếp tiền kì nhưng đao phách của hắn có thể... giết chết Đại Thành kì cao thủ, khi dùng thậm chí còn có thể đánh ngang với cao thủ cấp Thiên Tiên.

- A!

Hạng Vũ đột nhiên kinh ngạc thốt lên.

Lý Dương lập tức hỏi:

- Bá Vương, ngài sao vậy?

Qua một hồi Hạng Vũ cười khỏ nói:

- Lý Dương, có lẽ, có lẽ ngươi không phá được quang tráo này ra đâu!

- Tại sao?

Hạng Vũ bắt đầu nói:

- Bởi vì bản Bá Vương nhớ lại chuyện năm xưa có liên quan đến hắc sắc quang tráo này rồi, hơn nữa...

Hạng Vũ không những nhớ lại chuyện về hắc sắc quang tráo, biết bản thân Lý Dương không thể phá tan quang tráo mà còn phát hiện ra bọn Thanh Phong chân nhân cũng đã tới rồi.

- Rút cục là có chuyện gì vậy?

Lý Dương vội vã hỏi.

Hạng Vũ giải thích:

- Ngươi hãy lánh đi trước đi, bọn Hắc Mộc đã đến rồi, ngươi hãy đi đến góc tường bên phải, đá vào hai mảnh gạch vụn bên dưới ba lần.

Lúc này Lý Dương cũng đã phát hiện ra khí tức của bọn Thanh Phong chân nhân đang đến gần hắn, hắn lập tức bay đến góc tường bên phải rồi làm theo lời Hạng Vũ nói mà đá vào hai mảnh gạch vụn dưới chân ba lần.

- Oành!

Dưới chân Lý Dương đột nhiên xuất hiện một động khẩu, Lý Dương chẳng thể ngăn nổi mà rơi thẳng xuống dưới.

- Ha ha, Chiến Thần Ngõa!

Động khẩu đó vừa mới đóng lại thì cánh cửa đá đã bị mở ra, đồng thời thanh âm của bọn Thanh Phong chân nhân cũng vang lên.

- Bùm!...Bùm!...Bùm!...

Một trận đánh nhau kịch liệt vang lên, hiển nhiên ba người Thanh Phong chân nhân đã bắt đầu tranh đoạt, bất quá cả mật thất chính là một đại trận, những khối đá được dùng để xây dựng cũng không phải những khối đá bình thường, trong đó có ma sát khí không ngừng vận chuyển, do đó năm lực phòng ngự của gian mật thất dùng để bảo hộ Chiến Thần Ngõa này là rất mạnh, ba người đánh nhau nhưng gian mật thất vẫn chẳng bị ảnh hưởng gì.

Lý Dương lặng lẽ vận chuyển linh thức bao trùm phía trên.

Lúc này, Hắc Mộc thượng nhân, Xích Nhân trưởng lão và Thanh Phong chân nhân đều đã thu y phục vào trong thể nội, trên người mặc toàn chiến giáp. Hắc Mộc thượng nhân mặc hắc sắc chiến giáp, Xích Nhân trưởng lão mặc huyết hồng sắc chiến giáp, Thanh Phong chân nhân mặc thanh sắc chiến giáp.

Ba người hóa thành những đạo tàn ảnh, tiếng quyền cước đâm đâm đá vào nhau không ngừng vang lên, đột nhiên...

- Hắc Hoa tráo!

Thanh âm của Xích Nhân trưởng lão đột nhiên vang lên, tuy Xích Nhân trưởng lão và hai người kia giống nhau, cũng đều là tán ma độ qua sáu lần thiên kiếp, nhưng luận về thực lực, Xích Nhân trưởng lão lại hơi cao hơn hai người kia một chút, cho nên khi đánh nhau Xích Nhân trưởng lão vẫn có thể chú ý đến Chiến Thần Ngõa.

- Hắc Hoa tráo!

Hắc Mộc thượng nhân và Thanh Phong chân nhân cũng lập tức ngưng lại rồi tỉ mỉ quan sát cái quang tráo đang tán phát ra những tia quang hoa hắc sắc kia. Đích xác, đây đích xác là Hắc Hoa tráo.

- Hắc Hoa tráo đã từng được người thi pháp dung nhập ma nguyên lực vào trong, chỉ khi ma nguyên lực của chúng ta vượt hơn được người thi pháp thì mới có thể phá vỡ được Hắc Hoa tráo, nếu không, căn bản không thể phá vỡ quang tráo này.

Thanh Phong chân nhân hiểu rất rõ về Hắc Hoa tráo nên bèn lập tức nói.

Hắc Mộc thượng nhân lập tức dùng thần thức thăm dò bên trong.

- Ma nguyên lực hùng hậu thật! Đây rút cục là do ai bố trí đây, không ngờ lại có ma nguyên lực hùng hậu như vậy?

Hắc Mộc thượng nhân biến sắc, hiển nhiên hắn đã bị sự cường đại của ma nguyên lực trên Hắc Hoa tráo làm cho chấn kinh rồi.

Tuy quá nửa ma sát lực trong thể nội tu ma giả dùng để tôi luyện nhục thể, nhưng vẫn còn có một bộ phận nhỏ được lưu giữ lại trong tâm tạng để nuôi giữ chân hỏa hay bố trí trận pháp gì đó.

- Ủm, đích xác là rất hùng hậu, có lẽ, cho dù là ba người chúng ta hợp lại cũng chẳng thể phá nổi.

Xích Nhân trưởng lão trên mặt lộ ra vẻ khó coi.

Thanh Phong chân nhân đột nhiên nói:

- Như vậy đi, ba người chúng ta cùng đồng thời đưa ma nguyên lực vào để phá Hắc Hoa tráo này, khi công lực không đủ thì chúng ta sẽ đợi đến khi hồi phục lại, tóm lại ma nguyên lực mà ba người chúng ta đưa vào tất phải nhiều ít như nhau, chỉ cần có người đưa vào ít hơn thì sẽ bị hai người còn lại vây công!

- Ta đồng ý!

Xích Nhân trưởng lão và Hắc Mộc thượng nhân suy nghĩ một chút rồi đều đồng ý, bọn họ cũng chẳng có lòng muốn gian lận, dù sao dưới sự quan sát thăm dò của thần thức, ai đưa vào nhiều ít thế nào thì tất cả đều rõ. Hơn nữa cả ba người đều không phải là kẻ ngốc, ai cũng không chịu thiệt.

- Lý Dương a, ba người bọn chúng thật là ngốc nghếch a, nguyên thần ấn kí mà bản Bá Vương lưu lại trên Chiến Thần Ngõa còn chưa thu hồi, cho dù bọn chúng có phá được Hắc Hoa tráo thì cũng chẳng thể luyện hóa được Chiến Thần Ngõa.

Hạng Cười cười giễu cợt nói.

Trên Chiến Thần Ngõa còn có nguyên thần ấn kí của Hạng Vũ, trừ khi bọn Thanh Phong chân nhân có nguyên thần mạnh hơn Hạng Vũ, nếu không thì sẽ chẳng thể luyện hóa thành công.

- Đúng, ta không gấp, ta không phá nổi Hắc Hoa tráo nhưng bọn chúng có thể phá được, đến lúc đó, đợi bọn chúng tiêu thoát gần hết công lực để phá Hắc Hoa tráo ra, bọn ngựa bắt ve sầu, chim sẻ ở phía sau...

Lý Dương cười nói.

197. Chương 11: Hắc Diệm Linh Châu Chi Diệu Dụng.

Nhưng cuộc Tiên Ma đại chiến mà tiên đế Thiên Nhân Tử và Hữu Phá Quân tham gia là cuộc đại chiến giữa vô số cao thủ đỉnh cấp của Tiên giới và Ma giới, thậm chí cao thủ từ Phật giới và Yêu giới cũng phải cao thủ đến hỗ trợ, đó mới là cuộc chiến thực sự đáng sợ.

Lý Dương cứ ngồi xếp bằng ở đó mà chờ đợi, trông hẩn phảng phất giống như một con sói đói đang rình mồi, toàn bộ tinh thần đều chú ý vào phía trên...

Phía trên chính là căn mật thất đặt Chiến Thần Ngõa.

Hắc Hoa tráo đang ở giữa mật thất phóng ra hắc sắc quang hoa, Xích Nhân trưởng lão, Thanh Phong chân nhân và Hắc Mộc thượng nhân ba người vây quanh Hắc Hoa tráo, mục quang nhìn về Chiến Thần Ngõa bên trong đều vô cùng nóng bỏng.

Đột nhiên ba người quay sang nhìn nhau.

- Xích Nhân, Hắc Mộc, ba người chúng ta đồng thời xuất thủ, mỗi lần dùng một phần ba công lực của chúng ta!

Thanh Phong chân nhân lạnh lùng nói.

- Yên tâm, chúng ta biết, hừ hừ, hai tên tiểu tử các ngươi đừng có cố ý truyền ít công lực vào đó, trước mặt thần thức thì không thể giả tạo đâu.

Xích Nhân trưởng lão trợn tròn đôi mắt đỏ sẫm của mình lên mà hung hăng nói.

Hắc Mộc thượng nhân mỉm cười khinh bỉ.

Đột nhiên, tay phải của Thanh Phong chân nhân đưa ra, lập tức Xích Nhân trưởng lão và Hắc Mộc thượng nhân hai người cũng đồng thời đưa tay phải.

- Vù!

Lập tức ba cột sáng hắc sắc từ tay ba người bắn ra.

- Xèo xèo xèo...

Phảng phất như lửa gặp phải nước vậy, Hắc Hoa tráo không ngừng phát ra những tiếng xèo xèo. Đồng thời nó cũng bắt đầu dần dần mỏng đi, tuy tốc độ không lớn nhưng cả ba người đều có thể nhìn thấy rõ ràng, lập tức trên mặt cả ba đều nở ra một nụ cười.

Tuy tốc độ không lớn nhưng Hắc Hoa tráo này không thể bổ sung năng lượng, mà công lực trong thể nội ba người bọn họ lại có thể. Cho dù phải nói bọn họ cũng có thể thành công, hướng chỉ năng lượng trong Hắc Hoa tráo chỉ cao hơn ba người hợp lại một chút mà thôi.

Trong con đường ngầm dưới mật thất Lý Dương cười tí mắt nói:

- Các ngươi cứ tận tình mà phóng ma nguyên lực ra nhé, đợi các ngươi đại công cáo thành thì ta có thể thu lấy Chiến Thần Ngõa rồi.

Hạng Vũ đột nhiên nói:

- Lý Dương, không cần thì đừng có tự mình xuất thủ. Đợi một lát sau khi bọn chúng muốn luyện hóa Chiến Thần Ngõa và thất bại thì ngươi hãy lập tức mở thông đạo ra, sau đó bản Bá Vương sẽ khống chế cho đôi Chiến Thần Ngõa đó bay xuống đây, hừ hừ, bây giờ, trên Chiến Thần Ngõa vẫn còn nguyên thần ấn kí của bản Bá Vương, vẫn có thể hoạt động theo tâm ý của bản Bá Vương.

Lý Dương lập tức thoải mái nói:

- Đúng vậy a, Chiến Thần Ngõa này là của Bá Vương ngài, đương nhiên sẽ nghe theo sự khống chế của ngài, hắc hắc, cứ như vậy có lẽ bọn chúng đến bóng của ta còn chưa nhìn thấy thì đã bị ta cướp Chiến Thần Ngõa đi rồi.

Lúc này, phía bên trên mật thất.

Ba người Thanh Phong chân nhân đột nhiên đồng thời thu tay lại, bởi vì bọn họ đều đã truyền một phần ba lượng ma nguyên lực trong cơ thể vào rồi, không có ai truyền vào nhiều hơn, ít hơn một chút nào, trong bọn họ chẳng có ai chịu thiệt cả.

- Lại một lần nữa!

Thanh Phong chân nhân hạ lệnh một tiếng, ba người lại một lần nữa đưa tay phải ra, một đạo ma nguyên lực hùng hậu lại một lần nữa lại được bắn ra, phảng phất như đang có ba luồng tia laze màu đen đang chiếu lên Hắc Hoa tráo vậy, lớp hắc quang bảo hộ Hắc Hoa tráo không ngừng mỏng đi, nhưng tốc độ mỏng đi tịnh không hề lớn...

Ba người đều nuốt đan dược để tăng tốc độ hồi phục, cả ba người đều muốn mau chóng phá vỡ cái Hắc Hoa tráo này rồi luyện hóa Chiến Thần Ngõa, đối mặt với Chiến Thần Ngõa bọn họ đều chẳng tiếc đan dược.

Chỉ trong vòng nửa ngày, ma nguyên lực của bọn họ đều đã hoàn toàn hồi phục.

Tốc độ khôi phục nhanh như vậy, một là bởi vì năng lượng trong cơ thể tu ma giả có quá nửa được dùng để tôi luyện nhục thể, chỉ có một bộ phận nhỏ được lưu lại để nuôi giữ chân hỏa hay tấn công từ xa. Nguyên nhân thứ hai chính là vì Chiến Thần Ngõa, đứng trước Chiến Thần Ngõa, bọn họ nuốt linh đan mà chẳng hề suy nghĩ.

- Chuẩn bị xong rồi chứ?

Xích Nhân trưởng lão là người đầu tiên hoàn toàn khôi phục.

Thanh Phong chân nhân lạnh nhạt nói:

- Đương nhiên là chuẩn bị xong rồi.

Dứt lời mục quang của hắn nhìn về Hắc Mộc thượng nhân tựa hồ như vẫn chưa hoàn toàn khôi phục và cười lạnh nói:

- Hắc Mộc, có phải là người không nỡ sử dụng đan dược, định chuẩn bị đợi lúc tranh đoạt Chiến Thần Ngõa mới đem ra dùng hả?

Hắc Mộc thượng nhân lập tức biến sắc.

- Hừ, đừng có suy bụng ta ra bụng người, Hắc Mộc ta không có bủn xỉn vậy đâu, bây giờ công lực của ta đã hoàn toàn khôi phục rồi!

Thực tế thì lúc này công lực của Hắc Mộc thượng nhân vẫn chưa khôi phục, nhưng hắn chỉ đành giả vờ thể thôi, hắn định để đến khi truyền ma nguyên lực vào thì bổ sung vậy.

Thanh Phong chân nhân mỉm cười nói:

- Đã như vậy thì tốt rồi, chúng ta tiếp tục thôi!

Ba người lập tức một lần nữa đưa tay phải ra, cột sáng hắc sắc lại một lần nữa được bắn ra...

Lý Dương đang ngồi bên dưới, hai mắt hắn nhắm lại mà nghe những tiếng “xèo xèo...” do Hắc Hoa tráo và ma nguyên lực va chạm vào nhau, bộ dạng như đang hưởng thụ.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Lý Dương chẳng hề vội vã chút nào, hắn chỉ ngồi đó mà dưỡng thần, phải để tinh thần đạt trạng thái tốt nhất, sau khi tranh đoạt xong rồi lập tức bỏ chạy!

Thanh âm rất nhẹ nhàng nhưng cả ba người bọn Thanh Phong chân nhân lẫn Lý Dương thân thể đều run rẩy.

Hắc Hoa tráo vỡ rồi!

Chiến Thần Ngõa lượn lơ ngay trước mắt, có thể tùy ý mà cướp đoạt!

Thanh Phong chân nhân, Hắc Mộc thượng nhân và Xích Nhân trưởng lão phản ứng đầu tiên chính là... dùng tốc độ nhanh nhất để lao về hướng Chiến Thần Ngõa!

- Bùm!

Hắc Mộc thượng nhân thân thể chấn động, chiến giáp bay ra, đồng thời hữu quyền của hắn hung hăng đánh thẳng vào Xích Nhân trưởng lão, còn Thanh Phong chân nhân cũng không hẹn mà đồng thời công kích về phía Xích Nhân trưởng lão.

Trong ba người, công lực của Xích Nhân trưởng lão hơi cao hơn hai người kia một chút, Hắc Mộc thượng nhân và Thanh Phong chân nhân đều quyết định phải tiêu diệt Xích Nhân trưởng lão đầu tiên, sau đó thì hai người tranh đoạt với nhau.

- Bùm!...Bùm!...Bùm!...Bùm!...Bùm!...

Ba người người tới ta đi, quyền nặng như núi, cước sắc như đao. Những luồng năng lượng nhục thể vượt quá một trăm triệu tinh bạo phát ra, mỗi một quyền đều mang theo sức nặng vạn quân (1 quân bằng 30 cân TQ bằng 15kg).

- Hống...

Xích Nhân trưởng lão thấp giọng hống lên một tiếng, hắn giống hệt như một con dã thú, hai mắt hắn đỏ hồng lên vô cùng đáng sợ, chiến giáp màu huyết hồng đang thấm đẫm máu tươi, trên đó hoàn toàn là máu tươi.

- Tê tê...

Xích Nhân trưởng lão song thủ hóa thành trảo, hắn căn bản chẳng để ý gì đến chuyện mình đã thụ thương, tất cả công kích cả hắn đều hướng về...Thanh Phong chân nhân, còn về Hắc Mộc thượng nhân thì hắn chỉ phòng ngự mà không công kích lại.

- Hừ!

Thanh Phong chân nhân thấp giọng hừ lên một tiếng, trên người hắn một khối thịt bị xé bay đi. Đến lúc này trên người hắn cũng đã ướt đẫm máu tươi rồi.

“Mẹ nó, tên gia hỏa đáng chết này không ngờ lại giảo hoạt như vậy. Nếu cứ tiếp tục như vậy thì cho dù có giết được Xích Nhân trưởng lão thì mình cũng thụ thương rồi, đến lúc đó Hắc Mộc thượng nhân lại không bị thương chút nào, ta nhất định sẽ chẳng còn hi vọng!” Trong lòng Thanh Phong chân nhân thầm nghĩ.

- Đúng rồi, Lý Dương đó nói là đệ tử của Bá Vương, Bá Vương sinh tử còn chưa rõ, một khi Bá Vương chết rồi thì chúng ta mới có thể luyện hóa nổi Chiến Thần Ngõa, nhưng nếu Bá Vương còn chưa chết thì chúng ta căn bản không có khả năng.

Thanh Phong chân nhân hiểu rõ, nếu luận về nguyên thần thì bọn họ tự nhiên là còn kém xa Bá Vương.

- Dừng lại!

Thanh Phong chân nhân đột nhiên hét lớn một tiếng, đồng thời hắn lùi lại vài bước, vừa khéo lại lùi ngay tới chỗ thông đạo bên dưới mật thất.

“Con mẹ nó chứ, ta vừa muốn mở thông đạo ra để Bá Vương không chế Chiến Thần Ngõa bay đến đây, nhưng không ngờ tên hỗn đản Thanh Phong này lại chặn ngay ở cửa vào.” Trong lòng Lý Dương cảm thấy vô cùng bức bối, hắn chỉ đành đợi thêm một lúc nữa.

Xích Nhân trưởng lão thấy Thanh Phong chân nhân ngưng lại thì cũng dừng theo.

- Hừ, hai tên ranh con các ngươi lại dám liên thủ đối phó ta, thật là không muốn sống nữa rồi.

Đôi mắt đỏ sẫm của Xích Nhân trưởng lão lạnh lùng quét qua Hắc Mộc thượng nhân và Thanh Phong chân nhân.

Hắc Mộc thượng nhân lạnh lùng nói:

- Dừng nói lời thừa, Chiến Thần Ngõa chỉ có một, ba người chúng ta chỉ có một người đoạt được...

Hắc Mộc thượng nhân còn chưa nói xong thì Thanh Phong chân nhân đã ngắt lời:

- Câm miệng lại hết cho ta!

- Ta vừa mới nghĩ đến, nếu Bá Vương còn chưa chết thì trên Chiến Thần Ngõa này tự nhiên vẫn còn ấn kí của người, một khi như vậy thì làm sao chúng ta có thể luyện hóa nó?

Lời này của Thanh Phong chân nhân giống như một tảng cự thạch và vào Xích Nhân trưởng lão và Hắc Mộc thượng nhân vậy.

Bọn họ đều sững sờ.

Năm đó vô số người đã nhìn thấy Hạng Vũ tự sát, bọn họ đều cho rằng Hạng Vũ chết rồi, nhưng Lý Dương lại đột nhiên xuất hiện, khiến bọn họ hoài nghi rằng Bá Vương Hạng Vũ phải chăng vẫn chưa chết, nhưng bọn họ chưa hề liên tưởng đến chuyện nguyên thần ấn kí của Hạng Vũ trên Chiến Thần Ngõa.

- Ta đến thử xem!

Thanh Phong chân nhân chẳng hề biết xấu hổ mà phi thân bay lên, một đạo ma nguyên lực đã bắn ra, đồng thời một giọt tinh huyết từ ngực hắn bắn tới. Hắn muốn thừa cơ hai người kia không chú ý để luyện hóa trước rồi tính, quan tâm chuyện có nguyên thần ấn kí hay không làm gì, cứ thử trước đã rồi nói.

- Hừ, nằm mơ!

Hắc Mộc thượng nhân vung tay ra, giọt tinh huyết của Thanh Phong chân nhân liền bị ngăn cản lại, bất quá hắn không ngăn ma nguyên lực của Thanh Phong chân nhân, dù sao ma nguyên lực cũng có thể kiểm tra được sự tồn tại của nguyên thần ấn kí nhưng lại không thể nhận chủ.

- A, Bá Vương quả nhiên chưa chết!

Thanh Phong chân nhân sắc mặt đại biến, ma nguyên lực của hắn có thể cảm nhận rõ ràng được nguyên thần ấn kí cường đại trên Chiến Thần Ngõa, nguyên thần ấn kí cường đại đó khiến hắn căn bản chẳng còn chút ham muốn gì nữa.

- Thật sao?

Hắc Mộc thượng nhân và Xích Nhân trưởng lão đồng thời phát ra ma nguyên lực, bọn họ vẫn còn khá tự giác, không bắn tinh huyết đi.

Tâm thần họ đi theo ma nguyên lực cùng tiến về phía Chiến Thần Ngõa, bọn họ cảm thấy được nguyên thần ấn kí trên Chiến Thần Ngõa thập phần rõ ràng, đối mặt với nó, Xích Nhân trưởng lão và Hắc Mộc thượng nhân phảng phất giống như một người bình thường nhìn thấy cửu thiên thần long vậy, căn bản chẳng thể so sánh.

- Bá Vương thực sự vẫn còn chưa chết!

Hắc Mộc thượng nhân và Xích Nhân trưởng lão lập tức phản ứng, Chiến Thần Ngõa này có một ấn kí cường đại như vậy, trừ Bá Vương trong truyền thuyết thì còn ai trong Hoàng Tuyền hải này có được một ấn kí cường đại như vậy nữa.

- Xoẹt!

Đột nhiên, Chiến Thần Ngõa chui luôn xuống đất, mục tiêu chính là cửa của một thông đạo vừa xuất hiện.

Vừa rồi, sau khi Thanh Phong chân nhân phi thân bay lên thì đã rời khỏi nơi đó, bây giờ Lý Dương liền thừa cơ ba người còn đang chấn động vì tin tức “Bá Vương còn chưa chết” mà đột nhiên mở thông đạo ra, đồng thời bảo Hạng Vũ khống chế Chiến Thần Ngõa bay xuống nhanh như thiểm điện.

- Đi thôi!

Lý Dương vừa cầm được Chiến Thần Ngõa, thân hình lập tức lóe lên và lao vào phía sâu trong thông đạo, hắn rẽ phải rồi lại rẽ trái, cuối cùng thoát ra khỏi đám mật thất.

- A, Chiến Thần Ngõa sao có thể tự bay đi được?

Ba người Hắc Mộc thượng nhân sững sờ rồi sau đó bèn lập tức đuổi theo. Cho đến lúc này bọn họ vẫn chưa biết rằng Lý Dương vừa này đã ở đây.

Nhưng khi tiến nhập vào thông đạo bên dưới những mật thất, Thanh Phong chân nhân, Hắc Mộc thượng nhân và Xích Nhân trưởng lão đều sửng sốt, nơi đây có vô số con đường, vô số ngã rẽ, bọn họ làm sao biết nên đuổi theo hướng nào chứ?

- Trên thế giới này, trừ chủ nhân của Chiến Thần Ngõa ra thì còn ai có thể khiến nó tự bay đi chứ?

Thanh Phong chân nhân đột nhiên nói.

Hắc Mộc thượng nhân và Xích Nhân trưởng lão lập tức tròn mắt lên.

- Lẽ nào...lẽ nào, lẽ nào Bá Vương đang ở trong Thủy Tinh cung!

Lúc này, bên trong đám mật thất.

- Ha ha, Chiến Thần Ngõa a, tăng mười lần công kích lực, giảm sức tấn công của đối phương chín thành, như vậy cũng tương đương với mười lần a.

Lý Dương hưng phấn nhìn Chiến Thần Ngõa trên tay.

Chiến Thần Ngõa có màu đen, bên trên lấp lóe những tia màu bạc, đồng thời Chiến Thần Ngõa còn dài tới tận đầu gối, nơi đầu gối có một mũi sắc nhọn màu bạc, trên đó ngân quang lưu chuyển, tin rằng nếu cái này mà gối lên một cái, trên người đối phương chắc chắn sẽ xuất hiện một lỗ thủng.

- Bá Vương, ta thấy cái Chiến Thần Ngõa này đâu có bị tổn hại gì đâu a, sao ngài lại nói là nó đã bị tổn hại vậy?

Lý Dương nghi hoặc mà nhìn Chiến Thần Ngõa, trong mắt hắn, nó tuyệt đối là hoàn mỹ, căn bản chẳng có chút tổn hại nào.

Lý Dương nhíu mày lại nói tiếp:

- Bất quá khi dùng thần thức quan sát thì nó chỉ là trung phẩm ma khí mà thôi. Rút cục là đã có chỗ nào hỏng vậy?

Hiện nay Lý Dương đã thấy qua mấy kiện trung phẩm tiên khí, đương nhiên liếc mắt cái là nhìn ra ngay đây là trung phẩm ma khí.

Hạng Vũ cười nói:

- Cần phải có một kiện bảo bối dung hợp với Chiến Thần Ngõa này thì mới có thể làm nó trở lại đẳng cấp thượng phẩm ma khí.

- Bảo bối gì?

Lý Dương lập tức cảm thấy hiếu kì:

- Lẽ nào ta có, lúc trước ngài nói chỉ có ta mới có thể đề cao đẳng cấp của nó thì phải?

Hạng Vũ cười ha hả nói:

- Đúng, chỉ ngươi mới có!

- Rút cục là cái gì, Bá Vương, ngài đừng đùa nữa!

Lý Dương cười nói.

Hạng Vũ lập tức ngưng lại, sau đó mới chậm rãi nhả ra từng chữ:

- Hắc...Diệt...linh...châu!

Lý Dương lập tức sửng sốt.

Lý Dương nhớ lại rồi, Hạng Vũ từng nói với hắn, Hắc Diệt linh châu này ngoại trừ việc có thể chuyển hóa ma sát khí, đề cao tốc độ tu luyện thì còn có một diệu dụng khác, nhưng Hạng Vũ vẫn luôn giấu diếm, không nói với Lý Dương.

- Lúc đó, khi ở tại Nhân Gian giới, cuối cùng bản Bá Vương đã chiến bại, Chiến Thần Ngõa cũng chịu tổn hại, Hắc Diệm linh khí thoát li khỏi Chiến Thần Ngõa và hình thành nên Hoắc Diệm linh châu, mà sau đó Thục Sơn kiếm phái đã đoạt được, ha ha, tên tiểu tử ngươi đã đem viên Hắc Diệm linh châu đó nhận chủ, bây giờ ngươi cũng hiểu, tại sao trừ ngươi ra chẳng ai có thể làm Chiến Thần Ngõa hồi phục lại thành thượng phẩm ma khí rồi chứ?

198. Chương 12: Huyết Vũ

Lý Dương không khỏi mỉm cười.

Hạng Vũ đột nhiên khiển trách:

- Đừng có ở đây mà lãng phí thời gian nữa, hãy mau cho Chiến Thần Ngõa nhận chủ trước đi!

- Ta biết rồi!

Động tác của Lý Dương cực kì nhanh, lời của Hạng Vũ còn chưa dứt thì hắn đã truyền năng lượng vào bên trong rồi, đồng thời trích một giọt tinh huyết bắn tới. Còn Hạng Vũ thì giải trừ huyết khế, thu lại nguyên thần ẩn kín.

- Vù vù...

Giọt tinh huyết đột nhiên hóa thành một màn huyết vụ, hoàn toàn bao bọc lấy Chiến Thần Ngõa, tâm thần Lý Dương đột nhiên có một tia cảm ứng, hắn đã từng có kinh nghiệm trích huyết nhận chủ rồi, bản thân cũng hiểu mình đã luyện hóa xong Chiến Thần Ngõa.

- Vù!

Lý Dương há miệng ra, Hắc Diệm linh châu vốn luôn ở trong đan điền đột nhiên bay ra ngoài.

- Bá Vương, Hắc Diệm linh châu này dung hợp với Chiến Thần Ngõa như thế nào đây, tôi vẫn chưa biết a?

Lý Dương có chút sững sờ.

Hạng Vũ mỉm cười rồi nói:

- Nghe cho kĩ nhé, đây chính là bí pháp mà Xi Vương đại tôn nghiên cứu ra, chỉ có dùng bí pháp này mới có thể dung hợp Hắc Diệm linh châu và Chiến Thần Ngõa lại.

Hạng Vũ lập tức đem bí pháp này truyền vào đầu Lý Dương.

Lý Dương nhắm mắt lại, trong đầu hắn đang cẩn thận xem xét lại cái bí pháp vừa tiếp nhận được.

Đồng thời, song thủ của Lý Dương vận động một cách tự nhiên, sau nháy mắt đã hóa thành cả nghìn vạn thủ ấn (thủ ấn: dấu tay), luận về cách luyện khí thì cấm chế bằng thủ ấn được coi là tương đối dễ dàng. Đây cũng là nguyên nhân mà tại sao người của tiên giới giỏi luyện chế đan dược và tiên khí hơn người của Ma giới.

- Xoẹt xoẹt...

Một đạo ma sát lực từ lòng bàn tay Lý Dương bắn ra, sau nháy mắt đã bao bọc lấy Hắc Diệm linh châu, vô số đạo thủ ấn bắt đầu giống hệt như những dấu tay ấn trên giấy mà xuất hiện trên bề mặt Hắc Diệm linh châu, chỉ trong thời gian chừng mười lăm hô hấp, mấy nghìn dấu thủ ấn đã dính trên bề mặt Hắc Diệm linh châu, nhưng nó lại không hề dung nhập vào trong.

- Đây!

Lý Dương thấp giọng quát khẽ một tiếng, lập tức cả mấy nghìn dấu thủ ấn bắt đầu xoay chuyển...

Toàn bộ tinh thần của Lý Dương đều đang tập trung vào việc dung hợp Hắc Diệm linh châu và Chiến Thần Ngõa, trong khi đó thần thức của Hạng Vũ đang vươn dài về những mật thất ở phía sâu. Cuối cùng dừng lại trong một mật thất rất đặc thù.

- Huyết Vũ, người quả nhiên không phụ sự kì vọng của bản Bá Vương!

Trong mật thất đặc thù đó có một vị thanh niên tóc dài đang mặc một bộ chiến giáp màu đỏ, nhưng xung quanh gian mật thất này còn có bốn gian mật thất khác. Bên trong bốn gian mật thất đó có bốn lão giả.

- Là người sao? Bá Vương!

Thanh niên tóc dài vẫn đang nhắm mắt thân thể đột nhiên run lên, thần thức của hắn lập tức run rẩy cất lời.

- Là ta!

Thanh âm của Hạng Vũ có chút trầm thấp, nhìn thấy Huyết Vũ hắn lại nhớ đến cuộc Tiên Ma đại chiến ở Nhân Gian giới năm đó.

- Bá Vương. Ngài thật sự, thật sự không chết, thực là, thực sự là quá tốt rồi, quá tốt rồi, thật là quá tốt rồi!

Thanh niên tóc dài vô cùng kích động. Có lẽ những huynh đệ vẫn còn sống của hắn năm đó mà biết được tin tức Hạng Vũ chưa chết thì cũng đều sẽ kích động như vậy.

- Hơn hai nghìn năm rồi, thuộc hạ vẫn luôn đợi Bá Vương, thuộc hạ vẫn luôn tin rằng Bá Vương chưa chết, lần thiên kiếp tán tiên thứ tám trước thuộc hạ thiếu chút nữa đã chết dưới thiên kiếp rồi, đợi được Bá Vương rồi, may quá, cuối cùng thuộc hạ đã đợi được Bá Vương rồi.

Thanh âm của thanh niên tóc dài đó lộ vẻ vô cùng kích động.

Thanh niên tóc dài đó vì để kéo dài thời gian đợi Hạng Vũ trở lại nên vẫn luôn bế quan, vẫn luôn tu luyện, hắn muốn mình có thể nắm chắc độ kiếp thành công. Còn về Thủy Tinh cung, cả ngàn năm hắn cũng chỉ mở ra một lần mà thôi.

Trong lòng Hạng Vũ cũng dâng lên một tia cảm động.

- Tốt lắm! Huyết Vũ, thập đại hộ vệ của bản Bá Vương năm đó người là người nhỏ nhất, cũng là người duy nhất đến từ Hoàng Tuyền hải này, chín huynh đệ còn lại của người đều đã chết rồi, chỉ còn lại một mình người thôi.

Hạng Vũ tựa hồ như nhớ đến thập đại hộ vệ của mình năm đó.

Năm đó trong thập đại hộ vệ của hắn có chín người đến từ Ma giới, là chín đại cao thủ trong đám thuộc hạ của Hạng Vũ. Còn về Huyết Vũ, năm đó y đã độ qua sáu lần thiên kiếp tán ma, nhưng Hạng Vũ lại thập phần yêu thích Huyết Vũ, vốn hắn định đem Huyết Vũ về Ma giới để bồi dưỡng. Nhưng ai ngờ, cuộc Tiên Ma đại chiến để tranh đoạt địa cầu hắn vốn nắm chắc trong tay, nhưng không ngờ cuối cùng hắn lại chiến bại.

- Bá Vương, cuối cùng thuộc hạ đã đoạt về được Chiến Thần Ngõa, vô luận thế nào thì Chiến Thần Ngõa cũng tuyệt không thể để bọn Tiên giới đoạt đi được.

Thanh niên tóc dài tiếp tục nói.

Hạng Vũ cười nói:

- Rất tốt, rất tốt. Đúng rồi, Huyết Vũ, bản Bá Vương sẽ nói cho người biết một chuyện bí mật liên quan đến lần thiên kiếp tán tiên thứ chín, hãy nhớ lấy, không được truyền cho người ngoài.

- Vâng, thuộc hạ dù chết cũng không truyền ra ngoài.

Huyết Vũ vô cùng trung thành với Hạng Vũ, đó là chuyện rõ như ban ngày.

- Lần thiên kiếp tán ma thứ chín không chỉ có thiên lôi công kích, hơn nữa nó còn... (đoạn này là nói thầm) kích, người nhất định phải chú ý.

Hạng Vũ đối với hộ vệ duy nhất còn sống sót của mình cực kì quan tâm. Đối với thập đại hộ vệ năm đó hắn vẫn luôn cảm thấy áy náy.

Năm xưa trong thập đại hộ vệ, trừ Huyết Vũ ra, chín người còn lại đều là cao thủ cấp Ma Soái (tương đương với Đại La Kim Tiên), với thực lực cực hãn như vậy, trong trận chiến bại lần đó, nếu không phải là do bản thân hắn quá kiêu ngạo, không nghe lời khuyên chân thành của các huynh đệ mà ngược lại lại đi nghe lời nàng, nếu không làm sao hắn phải rơi vào bước đường này cơ chứ?

- Huyết Vũ, ngươi có trách ta không?

Hạng Vũ đột nhiên thấp giọng nói.

Huyết Vũ lập tức nói:

- Không, đương nhiên là không.

Hạng Vũ thở dài nói:

- Nhưng chín huynh trưởng của ngươi đều là do ta nên mới chết đi như vậy.

Lúc này, Hạng Vũ chỉ tự trách mình, những bá khí thường ngày đều biến mất, hắn cũng chẳng xưng là “bản Bá Vương” nữa.

Huyết Vũ dường như lại nhớ lại chín vị huynh trưởng năm đó.

Trong thập đại hộ vệ Huyết Vũ là nhỏ nhất, công lực yếu nhất, tuy nói hắn là hộ vệ nhưng thực ra lại là được những người khác bảo vệ, đến Hạng Vũ cũng đã bảo vệ hắn mấy lần.

Sự quan tâm của các vị huynh trưởng, nụ cười sáng khoái của các vị huynh trưởng, tất cả đều hiện ra trước mắt Huyết Vũ, Huyết Vũ không khỏi nhỏ lệ xuống.

- Ta biết đều là lỗi của ta. Huyết Vũ, ngươi hãy thay cho mười huynh đệ các ngươi nhận lời xin lỗi của ta, nếu không ta vĩnh viễn chẳng thể an tâm được.

Hạng Vũ phảng phất giống như một lão nhân đang nhớ về nguồn cội vậy.

Năm đó Hạng Vũ tung hoành Ma giới, ba mươi sáu thuộc hạ hộ vệ dưới trướng cũng không hề tầm thường, mỗi người đều giết người không chớp mắt. Sau đó hắn mang theo chín trong ba mươi sáu hộ vệ hạ giới, hắn vốn cho rằng việc này có thể dễ dàng thành công, nhưng cuối cùng chín hộ vệ thân vong, chỉ còn lại hắn sống sót trong trạng thái nguyên thần mà thôi.

- Bá Vương, người đừng nói nữa. Từ khi thuộc hạ trở thành hộ vệ của Bá Vương, tính mạng của thuộc hạ chính là của người rồi, vì Bá Vương hi sinh chính là vinh dự của thuộc hạ. Tin rằng chín vị huynh trưởng cũng đều nghĩ như vậy.

Huyết Vũ phảng phất giống như đã nhìn thấy chín vị huynh trưởng đang mỉm cười an ủi mình, thanh âm của hắn vô cùng kiên quyết.

Hạng Vũ thở dài một hơi, sau đó không nói gì nữa.

Hắn là Bá Vương tung hoành Ma giới, là đệ tử được Xi Vương đại tôn coi trọng, dù sao cái nhìn của hắn cũng khá thoáng.

- Giờ phút này ta đang ở trong người của tiểu huynh đệ Lý Dương, hắn đang luyện hóa Chiến Thần Ngõa, ngươi hãy đi ra ngoài xem một chút, ba tên tiểu gia hỏa của Huyết Sát môn, Âm Sát Môn và Tu La môn đang náo loạn ngoài đó, ân, ngươi hãy thay mặt bản Bá Vương mà hành sự. Đúng rồi, với bên ngoài thì hãy nói Lý Dương là đồ đệ của ta!

Không biết Hạng Vũ nghĩ như thế nào, không ngờ hắn lại lệnh cho Huyết Vũ thay mặt mình đi hành sự.

- Vâng! Ba tên đó thuộc hạ cũng biết, thuộc hạ sẽ gọi chúng tụ tập tại đại điện đợi tiểu huynh đệ Lý Dương tới!

Huyết Vũ cũng hiểu. Hạng Vũ tại Phàm Nhân giới là không thể ra ngoài, một khi bị Tiên giới phát hiện thì không ổn rồi.

Dứt lời Huyết Vũ đột nhiên đứng lên, mái tóc dài tung bay ra.

- Ma Sách tứ lão, Bá Vương trở lại rồi!

Thanh âm của Huyết Vũ xuyên đến bốn gian mật thất xung quanh.

- Bá Vương trở lại rồi!

Bốn lão giả đó đột nhiên đứng lên, sau nháy mắt đã đi đến căn phòng của Huyết Vũ.

- Bái kiến tướng quân!

Bốn lão giả cung kính nói, cho đến lúc này bốn lão giả vẫn án chiếu theo cách xưng hô thời Tiên Ma đại chiến năm xưa mà gọi Huyết Vũ.

- Ma Sách tứ lão, Ma Sách tông từ sau trận chiến đó cao thủ trong tông phái gần như đã chết hết. Một môn phái đã từng là đệ nhất đại tông phái mà nay chỉ còn lại có bốn người các vị. Bốn vị trưởng lão vẫn luôn bảo vệ Huyết Vũ, Huyết Vũ thật sự vô cùng cảm kích.

Huyết Vũ nói.

Bốn lão giả gật đầu rồi nói:

- Tướng quân, năm đó Bá Vương đã ra lệnh cho mười mấy sư huynh đệ chúng tôi nhất định phải bảo vệ tướng quân, tuy đến bây giờ chỉ còn lại bốn người nhưng chúng tôi vẫn luôn nghe theo lệnh của Bá Vương, tuyệt đối không dám vi phạm chút nào.

Huyết Vũ cười khổ.

Năm đó ảnh hưởng của Hạng Vũ đối với các tu ma giả quá lớn, đặc biệt là những tu ma giả đã từng tiếp xúc với Hạng Vũ, tựa hồ họ đều coi Bá Vương là chí tôn trong lòng.

- Đi, chúng ta hãy ra ngoài giáo huấn cho ba tên tiểu tử kia trước đã, bọn chúng dám làm Bá Vương không cao hứng, hừ, tên tiểu tử Xích Nhân này, sao dám làm hồ náo lên như vậy chứ?

Huyết Vũ thấp giọng hừ lạnh một tiếng, tiếp đó hần mang theo Ma Sách tứ lão rời khỏi căn mật thất vừa ở.

Môn phái trước đây Huyết Vũ là Huyết Sát môn, còn Xích Nhân trưởng lão chính là đệ tử cuối cùng mà Huyết Vũ thu nhận, đệ tử nhỏ nhất.

Ba người Thanh Phong chân nhân vừa ra khỏi đám mật thất, lần này bọn họ đi về mà chẳng được tích sự gì, không những không đoạt được Chiến Thần Ngõa mà đến Hồn lệnh cũng chẳng phát hiện ra chút nào.

- Vù!

Mái tóc dài của Huyết Vũ tung bay phất phơ, hần mang theo Ma Sách tứ lão, sau một lát đã xuất hiện trước mặt ba người Thanh Phong chân nhân.

- Hừ, ba tên tiểu gia hỏa các ngươi thật là hồ đồ!

Huyết Vũ so với Xích Nhân trưởng lão còn hơn một đời, trước mặt Huyết Vũ, ba người Thanh Phong chân nhân, những kẻ vốn tự cho mình là mạnh nhất Hoàng Tuyền hải đều giống như những tên “tiểu gia hỏa” vậy!

- Là, là sư tôn sao? Sư tôn?

Xích Nhân trưởng lão trợn tròn đôi mắt lên, lão có vẻ khó mà tin nổi, từ sau khi cuộc Tiên Ma đại chiến ở nhân gian kết thúc, Huyết Vũ chưa hề trở lại Huyết Sát môn. Xích Nhân trưởng lão và tất cả các đệ tử của Huyết Sát môn đều cho rằng hần đã giống như các vị tiền bối khác đều chết đi rồi.

Nhưng bây giờ Huyết Vũ lại xuất hiện trước mặt bọn họ.

Thanh Phong chân nhân, Hắc Mộc thượng nhân cũng đều ngơ ngẩn cả ra.

Bọn họ đương nhiên biết Huyết Vũ, dù sao trong cuộc Tiên Ma đại chiến năm đó bọn họ cũng là tán ma rồi, nhưng bây giờ trong lòng họ lại cảm thấy run rẩy, thời gian tu chân của Huyết Vũ bọn họ rất rõ ràng, Huyết Vũ bây giờ vẫn còn sống, như vậy thì nhất định là đã độ qua lần thiên kiếp tán tiên thứ tám rồi.

Tán ma vượt qua tám lần thiên kiếp! Thanh Phong chân nhân đương nhiên biết rõ cách biệt của mình và Huyết Vũ.

- Văn bối Thanh Phong, Hắc Mộc bá kiến tiên bối!

Đối mặt với Huyết Vũ, Thanh Phong chân nhân và Hắc Mộc thượng nhân này chỉ đành ngoan ngoãn hành lễ mà thôi.

Lúc này Thanh Phong và Hắc Mộc đều cảm thấy chấn kinh vì bốn vị lão giả sau lưng Huyết Vũ.

Ma Sách tứ lão năm đó trong đám thuộc hạ của Hạng Vũ chỉ có thể tính là tiểu nhân vật, mười mấy sư huynh đệ họ chỉ là dùng để bảo vệ Huyết Vũ mà thôi, trong lòng Hạng Vũ địa vị của Ma Sách tứ lão còn kém xa so với Huyết Vũ.

Năm đó huynh đệ bọn Ma Sách tứ lão có mười mấy người, hiện nay chỉ còn lại có bốn người, công lực tuy không tính là cao nhưng bây giờ cũng đã độ qua năm lần thiên kiếp.

Bốn cao thủ tán ma đã vượt qua năm lần thiên kiếp, một khi bốn người liên thủ, đối phó với bất kì người nào trong bọn Thanh Phong chân nhân cũng đều nắm chắc.

- Ba tên tiểu gia hỏa các ngươi sao lại dám làm Bá Vương tức giận? Xích Nhân a, ngươi cũng vậy, ta thấy ngươi có vẻ rất thật thà, sao lại có thể phạm vào lỗi lớn như vậy chứ?

Huyết Vũ trách mắng.

Thanh Phong chân nhân, Xích Nhân trưởng lão và Hắc Mộc thượng nhân mấy người đều giống như đứa trẻ gặp sai lầm đứng trước mặt người lớn vậy.

- Chọc giận Bá Vương? Chúng văn bối không có a, lẽ nào là...Chiến Thần Ngõa?

Ba người Thanh Phong chân nhân nghĩ lại, có lẽ cũng chỉ có việc phá vỡ Hắc Hoa tráo mới có thể làm vị Bá Vương trong truyền thuyết đó tức giận, cho nên, cuối cùng Chiến Thần Ngõa đã bị Bá Vương khống chế cho bay đi mất.

- Hừ, không ngờ ba tên tiểu gia hỏa các ngươi dám động đến Chiến Thần Ngõa, Chiến Thần Ngõa là bảo bối của Bá Vương, các ngươi đúng là không cần mạng nữa, đúng rồi, các ngươi theo ta vào đại điện, Bá Vương sẽ lập tức phái đồ đệ của người đến. Các ngươi cứ ở đó mà đợi Lý Dương tiểu huynh đệ đi.

Huyết Vũ vẫn nhớ lời dặn của Hạng Vũ, gọi Lý Dương là đồ đệ của Bá Vương.

Thanh Phong chân nhân, Hắc Mộc thượng nhân và Xích Nhân trưởng lão đều lập tức tròn mắt lên.

Thì ra...

Lý Dương thật sự là đồ đệ của Bá Vương a!

Đến mức này bọn họ chẳng còn dám hoài nghi thân phận của Lý Dương một chút nào nữa.

Bên trong đại điện của Thủy Tinh cung.

Thanh Phong chân nhân, Hắc Mộc thượng nhân và Xích Nhân trưởng lão ba người đều do dự bất an trong đại điện, bọn họ đều vô cùng hối hận, sớm biết Lý Dương thật sự là đồ đệ của Bá Vương thì đã chẳng lẳng nhăng như thế này rồi.

Chiến Thần Ngõa có thể tự bay đi, điều đó nói lên rằng Bá Vương đang ở trong Thủy Tinh cung này, đừng nói là vị Bá Vương vô cùng đáng sợ đó, chỉ riêng Huyết Vũ cũng đã đủ để đối phó với bọn họ rồi.

- Huyết Vũ tiên bối, chào ngài!

Lý Dương nhẹ nhàng tiến vào, thời khắc này, Chiến Thần Ngõa đã biến thành một chiếc giày rất bình thường, có chăng đặc biệt thì cũng chỉ là màu đen sẫm chẳng hề bắt mắt của nó thôi.

- Huyết Vũ, đây chính là tiểu huynh đệ của bản Bá Vương!

Thanh âm của Hạng Vũ truyền đến trong đầu Hắc Vũ.

Huyết Vũ lập tức đi tới nói:

- Lý Dương huynh đệ, đừng gọi ta là tiền bối, Huyết Vũ ta thật sự không đảm đương nổi, gọi ta Huyết Vũ đại ca là được rồi.

Huyết Vũ biết, đến Hạng Vũ còn gọi Lý Dương là tiểu huynh đệ, Huyết Vũ hẳn bắt quá chỉ là hộ vệ của Hạng Vũ mà thôi, sao có thể để Lý Dương gọi mình là tiền bối được chứ?

- Ba tên tiểu tử các người, còn không ra mắt Lý Dương huynh đệ đi?

Huyết Vũ nhìn ba người Thanh Phong chân nhân mà lạnh lùng ra lệnh.

199. Chương 13: Ma Cung Cung Chủ

Xích Nhân trưởng lão, Thanh Phong chân nhân cùng Hắc Mộc thượng nhân cung kính hướng về Lý Dương nói.

Ngay cả Huyết Vũ cũng xưng huynh đệ với Lý Dương, bọn họ thân văn bối sao dám không kêu Lý Dương bằng “tiền bối” được?

Hướng chi hôm nay thân phận Lý Dương đã rõ là truyền nhân của Bá Vương! Tuyệt đối kinh khủng, tuyệt đối vô địch chính là Bá Vương, ngay cả Thủy Tinh cung chủ, Xích Nhân trưởng lão ba người đều là tu ma giả tự nhiên biết mệnh yếu ra sao.

Mỗi lúc một khác, lúc thế này, lúc thế kia, trước đây bọn chúng có thể kiêu ngạo trước mặt Lý Dương, nhưng bây giờ chỉ như một kẻ tiểu văn bối tầm thường.

Lý Dương trong lòng cười thầm “Hắc, ba người bọn họ ngay từ đầu đã hoài nghi thân phận của ta, từng với ta không chút tôn kính, lại còn muốn giết ta nữa, đáng tiếc thật!” Lý Dương trong lòng đương nhiên có chút cảm tạ Hạng Vũ rồi.

- Ba vị, ba vị đạo hữu không cần như thế, ha ha, chúng ta lại một chỗ ngồi chẳng phải rất tốt sao? Không cần quá mức khách khí như thế.

Lý Dương trên mặt mang hiện ra nụ cười thân thiện nói với ba người.

Huyết Vũ cướp lời:

Lý Dương huynh đệ! Người là đệ tử Bá Vương, bọn họ hướng người thi lễ, đó cũng là việc rất bình thường. lại đây, cùng ta ngồi trên long sàng.

Huyết Vũ nói xong liền thân mật kéo tay Lý Dương hướng về phía trung tâm Thủy Tinh cung, nơi cao nhất chính là long sàng.

Lý Dương cùng Huyết Vũ bước qua chín bậc thang, cũng không có cự tuyệt cùng Huyết Vũ cùng ngồi trên long sàng. Phải biết rằng long sàng chỉ có Ma Cung cung chủ hay cũng là Thủy Tinh cung chủ mới có thể ngồi.

“Cảm giác cũng chỉ thật bình thường” Lý Dương trong lòng thầm nghĩ.

Huyết Vũ đột nhiên khoa tay một cái, một khối lăng ngọc màu đen xuất hiện. bên trong lăng ngọc lại phẳng phát phát ra những tia sáng bảy màu, thật là kỳ diệu.

Huyết Vũ hướng về phía Lý Dương thân thiết nói:

- Lý huynh đệ, đây là thứ có thể hiệu triệu linh hồn tất cả các tu ma giả từ Hoàng Tuyền hải. giờ đây ta trao lại cho người, kể từ hôm nay người chính là Thủy Tinh cung chủ, là bá chủ toàn bộ Hoàng Tuyền hải. Chỉ cần ra lệnh 1 tiếng, gần trăm vạn tu ma giả không thể không tuân theo.

Lý Dương chăm chăm nhìn Hồn lệnh trước mặt, có chút không kịp phản ứng.

- Trách không được Thanh Phong đạo nhân mấy người bọn họ tìm đã lâu mà không thấy, hóa ra là ở trên người Huyết Vũ đại ca!

Nhìn lăng ngọc nho nhỏ đó Lý Dương có chút bất đắc dĩ “Ta rất nhanh thôi sẽ độ kiếp, sau khi độ kiếp thành công sẽ rời khỏi nhân gian đến Ma giới. đưa Hồn lệnh cho ta thì có tác dụng gì?”

Lý Dương biết rõ sinh mệnh phạm nhân của mình không còn nhiều, chỉ còn vài năm nữa thôi. Làm cung chủ Ma Cung cũng coi như được vài năm không phải quá lãng phí sao?

- Không, không Huyết Vũ đại ca. ta làm không được rồi. Hồn lệnh này quả thực ta không thể tiếp nhận.

Lý Dương cự tuyệt nói.

Huyết Vũ sửng sốt.

Nhưng ở phía dưới Thanh Phong chân nhân lại phản ứng cực nhanh, là người đầu tiên quỳ xuống nói:

- Thuộc hạ Âm Sát môn, Thanh Phong bái kiến cung chủ.

Xích Nhân trưởng lão, Hắc Mộc thượng nhân cũng lập tức phản ứng quỳ xuống hô:

- Thuộc hạ Huyết Sát môn Xích Nhân, Tu La môn Hắc Mộc bái kiến cung chủ.

Ba người đều minh bạch công lực Lý Dương tuyệt nhiên không dưới bọn họ. hơn nữa sau lưng Lý Dương chẳng những có vô địch Bá Vương vô cùng kinh khủng mà còn có Huyết Vũ cùng Ma Sách tứ lão. Bọn họ hiển nhiên không còn chút hy vọng gì nữa, bái Lý Dương làm cung chủ cũng là chuyện rất bình thường.

Ba người nhất thời cùng quỳ xuống tựa hồ muốn Lý Dương tiếp nhận Hồn lệnh.

Nếu Lý Dương chỉ là một tán ma thì mọi việc chẳng cần bàn. Chuyện hảo sự thế này sao có thể cự tuyệt được?

Nhưng Lý Dương là một người sắp độ kiếp. Giờ đây Lý Dương đao phách uy lực cường đại, thậm chí so với gia gia y Áo Quang chân nhân còn lợi hại hơn. Mà dù sao Lý Dương chẳng những có đao phách mà còn có “Phá Sơn Liệt Không” nên việc độ kiếp với Lý Dương thật vô cùng đơn giản.

Cho dù đó có là cửu trọng thiên kiếp đi nữa.

- Huyết Vũ đại ca, ta rất nhanh nữa sẽ phi thăng Ma giới, ta thực sự...

Lý Dương cười khổ nói.

Xích Nhân trưởng lão ba người nhất thời trừng mắt.

- Trời ơi, phi thăng Ma giới!

Ba người giống như bị thiên lôi đánh trúng, hết thảy đều hít một ngụm lương khí.

Trong lòng bọn họ vốn cho rằng công lực Lý Dương không quá cao so với bọn họ, tự nhiên nghĩ Lý Dương chỉ là tán ma. Tán ma muốn phi thăng Ma giới ít nhất phải vượt qua chín tầng tán ma thiên kiếp. Lý Dương nói như vậy khiến Xích Nhân trưởng lão ba người tưởng rằng Lý Dương đã vượt qua chín tầng tán ma thiên kiếp, thực sự là siêu cấp cao thủ.

Vừa nghĩ bọn họ liền hiểu rằng từ trước tới nay chưa từng phát hiện thực lực của Lý Dương. Chỉ duy nhất một lần Lý Dương ra tay chính là đã một kích giết chết Tu La môn Hàn Phong.

- Híc, còn muốn giết Lý Dương sao? Nếu lúc đầu thực sự nghe Thanh Phong thuyết phục thì chúng ta đây không biết chết thế nào rồi!

Hắc Mộc thượng nhân hung hăng trừng mắt hội ý cùng Xích Nhân trưởng lão.

Thanh Phong chân nhân cũng đã phát lạnh toàn thân.

- Nguyên lai, nguyên lai hắc đã vượt qua chín tầng tán ma thiên kiếp!

Thanh Phong chân nhân rên rỉ trong lòng.

Lý Dương cũng không có nghĩ đến một lời nói thực của mình khiến ba vị tu ma giả phía dưới kinh hoàng.

Hạng Vũ cuối cùng cũng lên tiếng.

- Huyết Vũ, Lý Dương không lâu nữa sẽ phi thăng Ma giới rồi. Người đem Hồn lệnh cho hắc có tác dụng gì sao? Còn không lui xuống, hơn hai ngàn năm chả có chút tiến bộ!

Thần thức Hạng Vũ từ trong đầu Huyết Vũ nói.

Huyết Vũ không nhịn được cười, Hạng Vũ thế nào mà phê bình hắc như thế. Nhớ lại lúc trước làm tùy tùng cho Hạng Vũ, chín vị huynh trưởng trong đó có Hạng Vũ thường xuyên phê bình hắc. nhưng là em út công lực yếu nhất, có bị phê bình cũng chỉ có thể cúi đầu nhận sai.

- Phải, Bá Vương phải về Ma giới, chỉ có về Ma giới nguyên thần của hắc mới có thể xuất ra, mới có thể khôi phục vãng tích, Lý Dương tự nhiên cũng muốn đi Ma giới, ta thật ngốc.

Huyết Vũ trong lòng ngẫm định.

Huyết Vũ lập tức nói với Lý Dương:

- Lý huynh đệ, là ta sai rồi, ha ha, không nói nữa. Lý huynh đệ không còn ở Nhân giới bao lâu nữa, đem Hồn lệnh tặng người thực sự quá vô dụng. Đã như vậy cấp cho ba tiểu tử kia đi, ta đã phải quản lý Thủy Tinh cung, quản lý tất cả tu ma giả một thời gian dài rồi.

Huyết Vũ cũng là cao thủ đã vượt qua tám lần tán tiên thiên kiếp, hơn nữa khoảng cách với lần thứ chín không còn xa nữa.

Xích Nhân trưởng lão Thanh Phong chân nhân cùng Hắc Mộc thượng nhân vừa nghe nhất thời trong lòng vui sướng. Vốn đã không nghĩ có chút hy vọng có được Hồn lệnh, bỗng nhiên lại đem cấp cho bọn hắc. Nhất thời ba người trống ngực đập nhanh, mục quang đỏ ngầu hướng về phía Hồn lệnh.

Bất quá Hồn lệnh chỉ có một khối, Ma Cung cung chủ cũng chỉ có một người nhưng bọn hắc lại có ba.

Huyết Vũ nhìn ba người phía dưới, nói thật hắc cũng đã có tâm tư sẵn, dù sao Xích Nhân trưởng lão cũng là đồ đệ hắc, hắc cũng biết Xích Nhân trưởng lão tính tình ra sao, đúng là rất không tệ cho nên muốn đem Hồn lệnh cấp cho Xích Nhân trưởng lão, nhưng nơi này còn có Lý Dương.

- Lý huynh đệ, nếu người không tiếp nhận Hồn lệnh này, vậy đem Hồn lệnh giao cho ai người quyết định đi!

Huyết Vũ đem vấn đề nam giải này giao cho Lý Dương

Lý Dương sững sờ, sau đó mỉm cười, chuyện này cũng chẳng kể là xấu. Lý Dương liền tiến tới phía trước, hướng mắt nhìn ba người phía dưới.

Người thiết kế Thủy Tinh cung thật thông minh, Lý Dương ngồi trên long sàng, trên cao nhìn xuống, tự nhiên có một loại khí phách khiến ba người vừa ngẩng đầu nhìn lên khí thế tự nhiên hạ thấp.

Nhìn Thanh Phong chân nhân, Lý Dương trong lòng cười lạnh “Tên gia hỏa này trong bụng đầy ác ý mà bề ngoài thân thiện, tâm tính tàn nhẫn vô cùng, lại từng kiến nghị muốn giết ta nữa, hừ!”

Thanh Phong chân nhân làm sao biết trước kia chỉ vì một chút kiến nghị với hai người kia khiến hắc không có chút hy vọng.

Lý Dương chuyển mắt nhìn Hắc Mộc thượng nhân “Tên nhãi Hắc Mộc thượng nhân này, sau khi Thanh Phong bị ta giết đem trang viên tặng cho ta, coi như không tính nữa. cũng coi như có chút hảo tâm”

“Xích Nhân trưởng lão!” Lý Dương hướng mắt về Xích Nhân trưởng lão, nhất thời hai mắt sáng ngời, “lão nhân này không tệ, trước kia từng nhắc nhở ta không nên tham hợp, không chừng hắc cũng biết những kẻ khác sẽ quay ra đối phó ta. Tính tình không tệ, mặc dù đã lừa dối ta, nhưng thực sự rất có khí phách” Lý Dương trong lòng đã chọn trúng Xích Nhân trưởng lão.

Nhưng Lý Dương lại đột nhiên nhắm mắt lại, một câu cũng không nói.

Thanh Phong chân nhân, Hắc Mộc thượng nhân cùng Xích Nhân trưởng lão trong lòng không khỏi thấp thỏm, chỉ chờ một câu nói của Lý Dương. Lý Dương liếc xuống một cái khiến cho bọn họ thêm khẩn trương, nhưng hắn chỉ là nhắm mắt dưỡng thần thôi.

Ba người trong lòng như kiến lửa đốt!

Nhưng bọn hắn không dám nói gì với Lý Dương, chỉ có thể... thực sự một giây dài như cả năm, mỗi giây đều như bị hành hạ.

Huyết Vũ cười nhẹ, nhìn Lý Dương dưỡng thần, lại nhìn ba người phía dưới hấp tấp thậm chí trán đổ mồ hôi lạnh không nhịn được cười, bất quá cũng không nói gì thêm. Dù sao Lý Dương cũng là “tiểu huynh đệ” của Hạng Vũ, hơn nữa Hạng Vũ lại đang trong nội thể Lý Dương. Thậm chí theo một ý nào đó mà nói Lý Dương ra lệnh cũng xem như Bá Vương Hạng Vũ ra lệnh rồi.

- Có rồi!

Lý Dương đột nhiên cười, hai mắt mở ra. Trên mặt đầy vẻ tươi cười cố ý làm ra vẻ vừa ra một quyết định “khục!” Lý Dương ho khan một tiếng khiến ba người phía dưới nhất thời chấn động thân thể. Bọn họ còn tưởng Lý Dương bắt đầu công khai kết quả chứ. Lý Dương xem phản ứng của ba người không nhịn được cười thầm.

- Được rồi, ta đã có đáp án rồi.

Lý Dương mỉm cười nói.

Huyết Vũ lập tức hỏi:

- Không biết Lý huynh đệ chuẩn bị cấp cho ai?

Lý Dương nhìn về phía Thanh Phong chân nhân, có chút gật đầu với ý. Thanh Phong chân nhân lập tức sáng mắt lên.

Tiếp đó, Lý Dương nhìn về phía Xích Nhân trưởng lão vẻ mặt rất là trịnh trọng.

- Ta nghĩ, đem Hồn lệnh giao cho người có công lực cao nhất. Chí ít cũng có thể chấp áp các tu ma giả khác, hơn nữa ít ra cũng phải có khí phách. Cho nên ta chọn Xích Nhân trưởng lão!

Lý Dương nói hoàn toàn có đạo lý, thể hiện bản thân không chút tư tâm.

Đích xác Ma Cung chủ đương nhiên phải có khí phách, đương nhiên thực lực cũng phải cao. Nhìn một lượt Xích Nhân trưởng lão là phù hợp nhất.

- Ta?

Xích Nhân trưởng lão không tin vào mắt mình nữa, lo rằng mình đã nghe nhầm.

Hắc Mộc thượng nhân cùng Thanh Phong chân nhân trong nháy mắt sắc mặt trắng bệch, nhưng vẫn còn nhìn Lý Dương. Bọn họ trong lòng đã thầm biết kết quả sẽ phải như vậy, chỉ là muốn nghe Lý Dương khẳng định một lần.

- Phải, chính là ngươi, Xích Nhân trưởng lão! Cung hỷ ngươi!

Lý Dương vừa cười vừa đi xuống, đến trước mặt Xích Nhân trưởng lão cầm Hồn lệnh đặt vào tay y.

Xích Nhân trưởng lão nhìn Hồn lệnh trên tay hít sâu một hơi trong lòng lập tức hưng phấn cực độ. Hắn cùng Thanh Phong chân nhân, Hắc Mộc thượng nhân cho dù đầu trí, đầu lực cũng tuyệt đối khó thành lão đầu được. Cho dù là trận chiến hiện tại hay lần trước khi Thủy Tinh cung mở ra, tất cả đều chẳng phải là vì vị trí chủ nhân của Hoàng Tuyền hải sao? Giờ đây đã không muốn cùng họ tranh đoạt nữa, Lý Dương nhất thời một câu công bố kết quả.

- Xích Nhân, còn không mau lên đây.

Huyết Vũ nhìn ái đồ của mình cười nói.

Xích Nhân trưởng lão lúc này đã khống chế được tâm tình kích động, từng bước tiến đến long sàng.

- Từ hôm nay trở đi người chính là Thủy Tinh cung cung chủ - Xích Nhân cung chủ.

Huyết Vũ cười nói, nhìn ái đồ của mình trở thành Ma Cung cung chủ hẳn rất là cao hứng.

Hắc Mộc thượng nhân cùng Thanh Phong chân nhân không hổ danh kiêu hùng, nhất thời không chế được tinh thần.

Tình thế hôm nay đã rõ, Xích Nhân lên làm cung chủ, hơn nữa sau lưng còn có Huyết Vũ! Dù sao Huyết Vũ cũng là sư tôn của hắn, dĩ nhiên dưới con mắt bọn họ, Lý Dương sau lưng còn có lực lượng cường đại hơn là Bá Vương. Lý Dương đã chọn ai thì nhất định là người đó được.

Nếu Lý Dương chọn bọn họ, Huyết Vũ cho dù muốn giúp Xích Nhân cũng là vô dụng.

Đáng tiếc Lý Dương lại chọn Xích Nhân.

- Thuộc hạ Thanh Phong, Hắc Mộc bái kiến cung chủ.

Thanh Phong chân nhân cùng Hắc Mộc thượng nhân chỉ có thể quỳ lạy mà nói.

Xích Nhân cung chủ lúc này thể hiện hào khí, vung tay nói:

- Hai vị bình thân.

Thanh Phong chân nhân cùng Hắc Mộc thượng nhân chậm rãi đứng lên. Bọn họ trong lòng thở dài một hơi. Bọn họ hiểu được hai nghìn năm tranh đoạt cuối cùng bọn họ đã thất bại, Xích Nhân đã giành được ngôi vị cung chủ.

- Huyết Vũ đại ca, Xích Nhân. Ta có chuyện quan trọng cần tới tục thế, đành phải đi rồi.

Lý Dương lên tiếng cao từ nói.

Huyết Vũ vừa nghe nhất thời đứng lên. Lý Dương đi cũng là Hạng Vũ đi. Hắn sao có thể nguyện ý được? Dù sao nguyên thần của Hạng Vũ cũng đang trong thân thể Lý Dương, Hạng Vũ bây giờ không thể thoát ra được, thực lực trước đây không thể phát huy.

- Lý Dương huynh đệ, ta mang theo Ma Sách tứ lão theo hộ vệ ngươi cho đến khi ngươi phi thăng Ma giới, được chăng?

Huyết Vũ nói.

Lý Dương chỉ cười!

Thế tục không có gì gọi là cao thủ, chỉ một Độ Kiếp kỳ cao thủ cũng có thể tung hoành thiên hạ rồi, hắn còn lo lắng gì nữa?

- Không, không cần đâu, thế tục đâu có cao thủ nào...

Lý Dương kiên quyết nói, Huyết Vũ liền nói:

- Không được, Lý Dương huynh đệ. Ngươi bên người sao có thể không có ai được. Như vậy đi, Ma Sách tứ lão cho đi theo ngươi, cho dù thế tục không có lấy một cao thủ, để Ma Sách tứ lão hầu hạ Lý Dương huynh đệ cũng là chuyện bình thường.

- Huyết Vũ đứng đó, cứ để Ma Sách tứ lão theo Lý Dương đi!

Hạng Vũ cũng lên tiếng.

Lý Dương cùng Huyết Vũ đều nghe được Hạng Vũ truyền âm, đôi bên đều không cự tuyệt. Ma Sách tứ lão đột nhiên kích động đứng lên. Bọn họ cảm thấy rõ ràng nguyên thần cường đại đó, cả hơi thở quen thuộc đó chính là hơi thở của chí tôn Bá Vương năm xưa.

- Thuộc hạ bái kiến thiếu chủ!

Ma Sách tứ lão khom lưng nói với Lý Dương.

200. Chương 14: Trở Lại Thế Tục

Lý Dương lúc này tiến tới một bước nâng bốn lão lên.

Ma Sách tứ lão giờ phút này vẫn còn bị kích động, vừa rồi bọn họ chính là nghe được thần thức Bá Vương Hạng Vũ truyền âm.

Bá Vương! Trong lòng tu mà giả Ma Sách tông chính là chí tôn.

Lý Dương vừa tiến tới tứ lão lập tức đứng dậy.

- ôm nay là ngày đầu tiên ta lên làm cung chủ, ta trước tiên tuyên bố cung chủ đệ nhất mệnh lệnh!

Xích Nhân cung chủ đột nhiên nói lớn, nhất thời tất cả mọi người đều quay đầu nhìn y.

Thanh Phong chân nhân cùng Hắc Mộc thượng nhân đã có chút khom lưng, ra vẻ đang rửa tai lắng nghe.

- Từ hôm nay trở đi thấy Lý Dương tiền bối cũng như thấy cung chủ, bất kể Lý Dương tiền bối ra mệnh lệnh gì, tất cả tu ma giả đều phải tuân theo!

Xích Nhân cung chủ vừa nói xong, Thanh Phong chân nhân cùng Hắc Mộc thượng nhân trong lòng thầm mắng y.

Thanh Phong chân nhân trong lòng khê chữ “Trước đây tưởng Xích Nhân trưởng lão chỉ là một tên vũ phu mông hán, hóa ra chúng ta mới là kẻ ngu. Hừ, kẻ này ngụy trang thật quá tốt. Lý Dương? Người ta là truyền nhân của Bá Vương, cho dù không có mệnh lệnh này thì cả Hoàng Tuyền hải ai dám không nghe? Bây giờ Xích Nhân lão đầu nói thế, thứ nhất tạo được quan hệ tốt cùng Lý Dương, thứ hai cũng là nhắc nhở rằng Thủy Tinh cung chính là của Bá Vương!

Lý Dương chỉ cười, xem ra Xích Nhân cũng chẳng phải kẻ ngốc! Bất quá Lý Dương trong lòng có chút tự giễu, nếu như không một chút thông minh, Xích Nhân trưởng lão sao có thể cùng Thanh Phong chân nhân và Hắc Mộc thượng nhân đấu lâu như thế, hơn nữa lại không rơi vào thế hạ phong? Xích Nhân quả thực đại trí giả ngu.

- Xích Nhân, ta không cần ai nghe lệnh cả. ta chỉ có một yêu cầu!

Lý Dương đột nhiên nói.

Xích Nhân cung chủ lúc này tươi cười nói:

- Lý Dương tiền bối có gì xin cứ nói, văn bối nhất định đáp ứng!

Trong mắt hán Lý Dương cũng là sắp phải phi thăng Ma giới trở thành siêu cấp cao thủ. Hơn nữa sau lưng Lý Dương chính là Bá Vương Hạng Vũ. Cho dù ngôi vị cung chủ của hán, chỉ cần Lý Dương ra lệnh là lập tức mất đi.

Lý Dương cười nói:

- Sau này ở thế tục cho dù ai trở thành chủ quản của Lý gia, tất cả tu ma giả đang ở thế tục đều phải tuân mệnh gia chủ Lý gia.

Sau khi Lý Dương độ kiếp sẽ đến Ma giới, chỉ còn Lý Thạc ở lại thế tục. Lý Dương cũng vì muốn gia môn có được trụ cột vững chắc.

Ban đầu tại Côn Luân tiên cảnh Lý Dương đã đem tập đoàn Tuyết Lan, Tuyết Lan bảo an công ti cùng Cực Thối đạo quán hết thủy giao cho Lý Thạc. Hán sau này đến Ma giới sản nghiệp đương thế tự nhiên cấp cho huynh đệ trong nhà. Dĩ nhiên sự tình này không thể cho Lily cùng Jake biết.

Mặc dù trong nhà cao thủ không ít, đừng nói đến huấn luyện doanh ở sa mạc châu Phi mấy vạn người, ngay cả Tuyết Lan bảo an công ty cũng có tới hai, ba vạn cao thủ. Chỉ là những cao thủ này đều là so với người thường mà thôi. Giờ đây Lý Dương nói “cao thủ” phải là chân chính cao thủ.

Ma Sách tứ lão sau này sẽ cùng Lý Dương ở lại thế tục, có tán ma đã độ qua năm lần thiên kiếp tọa trấn, Lý gia chẳng còn gì phải bàn nữa. Hơn nữa nắm trong tay tất cả tu ma giả tại thế tục, ngoài ra bản thân Lý gia đã phát triển không ngừng. Chỉ cần Lý Dương lưu lại chút ít pháp quyết tu luyện thì chỉ vài trăm năm sau Lý gia cũng đã trở thành thành viên siêu việt của hắc ám nghị hội.

Lý Dương chỉ cần yêu cầu như thế thôi!

Chỉ cần quyền không chế tu ma giả tại thế tục mà thôi.

Xích Nhân cung chủ vừa nghe liền nói:

- Từ hôm nay trở đi bất kể tu ma giả nào tại thế tục nhất nhất trở thành người của gia chủ Lý gia. Bất kể ai trái lời đều bị toàn bộ tu ma giả truy sát!(ta tv)

Thế tục?

Nơi đó Trong mắt tu ma giả bọn họ cũng chẳng chút quan tâm, dù sao thế tục cũng chẳng có cái gì tốt, hơn nữa càng không giống Hoàng Tuyền hải có ma sát chi khí. Đây là điểm quan trọng nhất, thế tục tuy rộng lớn nhưng cũng có quá nhiều người. Bình thường các cao thủ đều không thích tu luyện tại đó.

Thanh Phong chân nhân cùng Hắc Mộc thượng nhân lập tức hưởng ứng. Thanh Phong chân nhân cười gian xảo nói:(ta tv)

- Lý Dương tiền bối vì Lý gia mà lo lắng vô cùng. Bọn văn bối chúng ta đương nhiên lo lắng giùm người. Âm Sát môn của ta tại thế tục có không ít nhân mã, từ nay cho thật theo Lý gia hiệu triệu.

Nói xong Thanh Phong chân nhân đưa ra một miếng ngọc giản. sở hữu nó chính là sở hữu tất cả Âm Sát môn đệ tử tại thế tục.

Lý Dương cũng không từ chối mà trực tiếp nhận lấy, tâm thần hắn chìm vào bên trong, hắn muốn xem xem bên trong có những thế lực nào.

- Hả, không ngờ tập đoàn Vũ Minh ở Thượng hải lại là sản nghiệp của Âm Sát môn. Sở Thiên Thượng, Sở Thiên Duật không ngờ lại chính là đệ tử của Âm Sát môn, thật là khó mà tưởng tượng nổi.

Mà không chỉ như vậy, thảo nào ta vẫn luôn thấy quái lạ, vì sao trên thế giới, Tiên Ngũ Bách Cường không có lực lượng vũ trang sau lưng mà không bị tứ đại tập đoàn kia áp bức, thì ra là do ảnh hưởng từ Âm Sát môn.(ta tv)

Lý Dương sao có thể biết chỉ một câu nói của mình khiến bao tập đoàn không nhỏ, thậm chí không ít còn không dưới Tuyệt Lan siêu cấp tập đoàn. Vậy mà từ ngày hôm nay trở đi tất cả các tập đoàn tu ma giả đều phải tuân theo hiệu lệnh của Lý gia.

Kỳ thực trong mắt tu ma giả kim tiền không chút quan trọng, cái bọn họ cần chính là tu luyện, cho nên Âm Sát môn mới nhanh như vậy cho đi.

Hắc Mộc thượng nhân cũng không cam chịu đi sau.

- Lý Dương tiền bối, Tu La môn của ta ở thế tục cũng có chút sản nghiệp, sau này sẽ nghe theo hiệu lệnh Lý gia!

Nói đoạn Hắc Mộc thượng nhân xuất ra một khối ngọc giản.

Xích Nhân cung chủ tự nhiên cũng đem Huyết Sát môn tại thế tục báo danh.

Theo mệnh lệnh Xích Nhân cung chủ truyền ra, tất cả sản nghiệp của tu ma giả tại thế tục đều chịu sự khống chế của Lý Dương, hơn nữa là tuyệt đối không chế. Như vậy một thế lực cực lớn xuất hiện, có khi ngay cả hắc ám nghị hội cũng không bằng.

Lý Dương mỉm cười nhận lấy ba khối ngọc giản theo đó tất cả cao thủ tu ma giả tại thế tục cùng tập đoàn xí nghiệp sẽ rất mau chóng tụ họp tại New York.

Đột nhiên Xích Nhân cung chủ trong tay xuất hiện một khối lăng ngọc, chỉ là một khối lăng ngọc màu đỏ. Xích Nhân cung chủ dùng Hồn lệnh khắc trên lăng ngọc, con mắt có hơi nhướng lên sau hồi lâu lăng ngọc nhẹ nhàng phát sáng. Xích Nhân cung chủ liền đem hồng sắc lăng ngọc đưa tới trước người Lý Dương.

- Lý Dương tiền bối, đây là Phách lệnh. Thấy Phách lệnh cũng như thấy Thủy Tinh cung chủ. Bên trong ta đã dùng tâm linh ghi lại chút thông điệp “tất cả tu ma giả tại thế tục đều phải tuân theo hiệu lệnh của Lý gia”.(ta tv)

Xích Nhân cung chủ đem Phách lệnh đặt vào tay Lý Dương.

Lý Dương chỉ cười rồi tiếp nhận nó.

- Lý Dương tiền bối, chỉ cần sau khi mệnh lệnh từ Thủy Tinh cung truyền ra tất cả tu ma giả đều tự nhiên biết, đến khi đó không cần Phách lệnh để làm chứng nữa.

Xích Nhân cung chủ thập phần chu đáo trước lo lắng của Lý Dương, nói hắn là măng hán, chỉ xét việc này, thật không có ai có thể tin tưởng.

- Ha ha, Xích Nhân, đa tạ người.

Lý Dương tiếp nhận khối Phách lệnh màu đỏ.

Hồng sắc Phách lệnh cùng hắc sắc Hồn lệnh đều hình lăng trụ, hơn nữa trong đó lại có chứa quang mang, chỉ là quang mang tương đối yếu ớt không thể so với Hồn lệnh. Lý Dương nhớ rất rõ khi Xích Nhân lấy ra khối hồng sắc lăng ngọc nó không có phát quang, chỉ sau khi được Hồn lệnh khắc lên mới có.

Có lẽ quang mang này chính là để phân biệt chân giả.

- Tốt! Ta đi trước. mọi người xin dừng bước!

Lý Dương bỗng nhiên xoay người, Ma Sách tứ lão vẫn theo sau Lý Dương cứ như vậy rời khỏi Thủy Tinh cung. Xích Nhân cung chủ, Huyết Vũ, Thanh Phong chân nhân, Hắc Mộc thượng nhân chỉ đưa mắt nhìn Lý Dương cùng Ma Sách tứ lão rời đi.

Truyện tổng trận lóe sáng, Lý Dương cùng Ma Sách tứ lão phía sau đã rời khỏi Hoàng Tuyền hải.

Tứ xuyên, thiên phủ chi quốc.

Nếu hỏi tòa nhà nào cao nhất thì nhất định đó là tòa cao ốc Côn Luân ở Thành Đô, nhưng nếu hỏi trụ sở của tập đoàn nào có khí phái nhất thì lại là cao ốc Thủy Tinh.(ttv)

Ngoại quốc có song tử tinh, trong nước có tam tài trận, tòa nhà Thủy Tinh chính là dựa theo tam tài trận mà bố trí đồng thời trên năm mươi tầng lầu ở đó đều có thông đạo nối với nhau. chính là tam nhân hợp nhất.

Cao ốc Thủy Tinh, ba tòa nhà phân biệt bởi Huyết Sát môn, Tu La môn, Âm Sát môn là chủ quản.

Tại những nơi truyền tổng khác nhau thì cũng khác nhau, lần này Lý Dương đi ra từ tòa cao ốc của Huyết Sát môn.

- Ha ha, ma đạo tu hành giả đúng là lớn mật, vừa ra ngoài đã an bài tại Thành Đô rồi, hơn nữa lại cùng một thành phố với tòa nhà Côn Luân. Bất quá cũng không sao, tu tiên giả có mấy ai dám tiến vào Hoàng Tuyền hải sao? Tại Hoàng Tuyền hải đều là ma sát khí, tu tiên giả tâm thường vào đó không chừng ngay cả công lực cũng không thể khôi phục được.

Lý Dương vừa cười bước chậm ra. Ma Sách tứ lão sống chết cũng không nguyện ý mặc y phục phương tây, cuối cùng vẫn mặc y phục trung hoa.

Huyết Sát môn chủ quản tòa nhà có người hầu, mà ở tầng thứ nhất chỉ có tu ma giả mới có thể sử dụng, người thường không thể sử dụng được.(ta tv)

- Tiểu thư, xin qua bên kia, cửa này chỉ dành ra ngoài!

Bên chỗ thang máy đầu tiên có hai thủ vệ bảo an. Khi này một người bảo an đã mời một nữ tử rời đi. Hiển nhiên nữ tử này cũng là lần đầu tới đây nếu không sẽ không có sai lầm cơ bản như vậy.

- Lâm Na tiểu thư, đây là chỉ dành cho thành viên cao cấp của Thủy Tinh tập đoàn sử dụng, chúng ta còn không có tư cách sử dụng đừng nói gì người ngoài, được rồi người qua cửa bên kia đi, không nên đắc tội với người ta!

Nam vệ sĩ bên cạnh Lâm Na tiểu thư cảnh cáo nói.

Lâm Na tiểu thư gật đầu, có thể tiến vào Thủy Tinh tập đoàn cũng chính là mơ tưởng lớn lao của bao nhiêu đệ tử, nàng đương nhiên có chút mơ tưởng.

Đột nhiên...

- Đình!

Đột nhiên bật ra tiếng vang, chính tại cửa đầu tiên, một hắc y nam tử mang theo bốn lão già lạnh lùng theo sau đi ra. Khí thế phát ra khiến hơn người người phía trước cửa không dám động đậy.

Hai vị bảo vệ lập tức khom người không dám nói gì.

- Đó chính là nhân vật cao cấp của tập đoàn sao?

Lâm Na nhìn Lý Dương rời đi trong lòng thầm nghĩ rồi bước ra khỏi gian đại sảnh ở tầng một. Bên ngoài tòa cao ốc lập tức xuất hiện một chiếc BMW. Nữ tiếp tân ở gian đại sảnh tầng một vừa nhìn thấy biển xe, trong lòng lập tức cảm thấy kinh ngạc, nàng biết tuy trong tập đoàn có tới mấy chiếc, nhưng chiếc xe có biển số và tài xế như thế này thì chắc chắn là của chủ tịch.(ttv)

Chủ quản cả tòa nhà tập đoàn Thủy Tinh, một vị Huyết Sát môn đệ tử đã đạt Độ Kiếp kỳ đang cung kính mở cửa cho Lý Dương.

- Lý Dương tiền bối, cung chủ ra lệnh ta đã nhận được, tất cả đệ tử tại thể tục đều tuân lệnh Lý gia.

Vị đệ tử này cung kính nói, hẳn trong lòng cũng rất cao hứng bởi Huyết Sát môn Xích Nhân trưởng lão trước kia đã trở thành Ma Cung cung chủ.

- Ân!

Lý Dương gật đầu mang theo Ma Sách tứ lão ra ngoài.

- Đến tòa nhà Côn Luân.

Lý Dương hơi gật đầu nói.

Tài xế lập tức cho chiếc xe chạy về hướng tòa cao ốc Côn Luân mà chẳng hề hỏi nều

Lý Dương đột nhiên chuyển hướng về Ma Sách tứ lão:

- Ma Sách tông tại trận đại chiến trước kia chính là Hoàng Tuyền hải đệ nhất đại tôn phái bây giờ chỉ còn bốn vị. Chẳng lẽ các người không nghĩ tới tìm truyền nhân Ma Sách tông sao?

Lý Dương hỏi đến, Ma Sách tứ lão bốn người trong lòng nhất thời run lên.

Ma Sách tông năm đó chính là đệ nhất tông phái, nói về địa vị so với Côn Luân tiên cảnh còn cao hơn. Khi đó tại Hoàng Tuyền hải, Ma Sách tông chính là không có đối thủ. Cho dù cử đại môn phái, thêm cả tam gia cùng đứng lên mới miễn cưỡng ngang bằng.

Ma Sách tông truyền nhân?

Thân là Ma Sách tông đệ tử, Ma Sách tứ lão làm sao không nghĩ tới tìm truyền nhân cho Ma Sách tông? Chỉ là bọn họ tuân theo mệnh lệnh Bá Vương đi theo Lý Dương.(ta tv)

- Thiếu chủ, Bá Vương ra lệnh bốn người chúng ta không thể không quan tâm. Cho dù Ma Sách tông không có truyền nhân cũng không sao.

Ma Sách tứ lão cương quyết nói.

Lý Dương cười

- Sau này các người ở lại Lý gia, dù sao cũng chẳng có chuyện gì. Các người hãy thu lấy vài người Lý gia làm đệ tử, truyền cho họ Ma Sách tông công pháp.

Lý Dương thăm nhiên nói.

Ma Sách tứ lão nghe qua nhất thời minh bạch.

Nói bọn họ thu nhận đệ tử chính là người của Lý gia, sau này trở thành thế lực của Lý gia.

Bất quá Ma Sách tứ lão không quan tâm, có Ma Sách tông truyền nhân, đối với họ thế là đủ rồi. Hơn nữa là Bá Vương đích thân chỉ định y là thiếu chủ bọn hắn. trợ giúp Lý gia cũng như trợ giúp Lý Dương. Bọn họ còn lo nghĩ điều gì nữa?

Hơn nữa có thể tìm được truyền nhân cho Ma Sách tông!

- Vâng, xin tuân theo mệnh lệnh thiếu chủ!

Ma Sách tứ lão đồng thời truyền âm nói.

Lý Dương gạt đầu cười. Ma Sách tứ lão ở lại Lý gia thì cho dù giáo đình hắc ám nghị hội tiến tới cũng chỉ là vô dụng. dù sao Ma Sách tứ lão cũng là tán ma, chính là siêu cấp cao thủ đã vượt qua năm cấp. Dù sao thì hắc ám nghị hội cùng giáo đình không có bát cấp cao thủ.

Giáo hoàng cùng hắc ám nghị sử dụng thánh khí mới có thể đạt tới ngang bát cấp cao thủ, căn bản không đáng quan tâm.

- Lý Dương tiền bối, đã tới tòa nhà Côn Luân rồi!

Lái xe của Thủy Tinh tập đoàn đột nhiên cung kính nói.

Lý Dương nhẹ gạt đầu lập tức triển khai linh thức trong nháy mắt bao trùm cả tòa nhà Côn Luân. Bỗng dưng Lý Dương hay mất sáng ngời:

- Trường Phong sư thúc cũng ở đây.

- Bốn người các người ở đây chờ ta.

Lý Dương trước tiên ra lệnh rồi một mình xuống xe tiến vào tòa nhà Côn Luân.

201. Chương 15: Lý Thị Hào Môn

“Muốn tới quang minh chánh đại nơi ở của Trường Phong sư thúc thì có chút khó khăn.” Lý Dương trong lòng thầm nghĩ, tức thì tay liền kết dấu, thi triển Động thuật, xuyên tường mà vào.

Tại tầng chín mươi năm trong cao ốc Côn Luân, đây nơi làm việc của Tế Trường Phong.

Từ một sau vụ Vân Vụ sơn, trong Côn Luân tiên cảnh cao thủ tuy có giảm đi, nhưng thực lực không có gì hao tổn, đồng thời sau khi tiếp nhận hai thanh trung phẩm tiên khí, Tinh Cực tông thực lực tự nhiên đại tăng. Hơn nữa Tiêu Diêu tán nhân động nộ tiêu diệt Thượng Thanh cung khiến người bên ngoài xem Tiêu Diêu tán nhân chính là Tinh Cực tông. Tinh Cực tông uy thế tự nhiên lên cao.

Hôm nay, Côn Luân tiên cảnh tập trung người tu tiên các môn phái xem Tinh Cực tông cùng Thục Sơn kiếm phái đồng khí liên chi (đồng minh), tha hồ ngạo thị các phái.

Cao ốc Côn Luân, lúc xưa người chủ trì vốn là đệ tử Thượng Thanh cung, nhưng hôm nay là Tế Trường Phong.

Trong phòng làm việc của Tế Trường Phong.

Trên người tây phục được là phẳng phiu, tóc cắt ngắn, Tế Trường Phong thoạt nhìn có một cỗ khí thế cao ngạo.

- Sư thúc!

Âm thanh của Lý Dương đột nhiên vang lên tại phòng.

Tế Trường Phong vừa nghe, lập tức thân hình chấn động:

- Là Lý Dương sư diệt?

Rồi Tế Trường Phong đột nhiên ngẩng đầu, nhưng trong phòng không có bất luận kẻ nào, Tế Trường Phong không nhận được thở dài một hơi:

- Xem ra là cái lỗi tai ta nghe lầm.

- Lý Dương sư diệt rơi vào Hoàng Tuyền hải, vô luận là Tiêu Diêu tán nhân, hay là Áo Quang chân nhân hoặc Lý Phong Du đều bị đả kích trầm trọng. Vừa mới nghe được thanh âm còn tưởng rằng Lý Dương xuất hiện! Nhưng Lý Dương sư diệt thị nhập Hoàng Tuyền hải, làm sao lại xuất hiện tại nơi này?

- Sư thúc, là ta!

Thân hình Lý Dương xuyên qua vách tường, bỗng chốc xuất hiện trước mặt Tế Trường Phong.

- Sư diệt, là ngươi thật à! Thật tốt quá. Thật tốt quá. Vừa rồi ta còn tưởng rằng cái lỗi tai ta nghe lầm chứ!

Tế Trường Phong mở to hai mắt nhìn Lý Dương, thậm chí còn muốn sờ Lý Dương để kiểm chứng, lo lắng rằng chính mình đang hoa mắt.

Dù sao ngày đó Lý Dương sư diệt rơi xuống Hoàng Tuyền hải, mà trong lịch sử, tuyệt không có người tu tiên nhập Hoàng Tuyền hải còn có thể quay lại.

Bàn tay của Tế Trường Phong từ từ chạm vào Lý Dương, trong lòng nhất thời nhẹ đi một chút, vội vàng nói:

- Nào, lại đây ngồi.

- Sư thúc, người nghĩ rằng ta rơi xuống Hoàng Tuyền hải và đã chết?

Lý Dương cười ngồi xuống nói.

Tế Trường Phong lắc đầu cười khổ nói:

- Tiểu tử nhà ngươi, người có biết ngày đó người bị Thượng Thanh cung Đại La Kim Tiên đánh lén, rơi xuống Hoàng Tuyền hải, Tiêu Diêu tán nhân tiên bối lo lắng như thế nào, thậm chí, thậm chí người còn giận dữ, tiêu diệt tất cả Thượng Thanh cung...

- Cái gì?

Lý Dương nhất thời trờng mắt, hẳn biết nghĩa phụ thập phần lợi hại, nhưng mà Tiêu Diêu tán nhân bình thường thì rất ít khi ra tay, cũng có khả năng tiêu diệt Thượng Thanh cung. Nhưng dù sao Thượng Thanh cung cũng có hơn vạn người.

- Nghĩa phụ bây giờ thế nào?

Lý Dương có chút nóng nảy, hẳn không có nghĩ đến nghĩa phụ đối với mình lại quan tâm đến nước này, khi mình rơi xuống Hoàng Tuyền hải, nghĩa phụ lại làm cho cả Thượng Thanh cung tổng tiên cùng.

- Mình biến mất mấy tháng, bây giờ nghĩa phụ thế nào?

- Tiêu Diêu tán nhân tiên bối một tháng trước đã phi thăng Tiên giới.

Tế Trường Phong cảm thán nói.

Lần chia tay tại Vân Vụ sơn đó lại trở thành vĩnh biệt!

- Không đúng, ta còn nhớ nghĩa phụ từng nói, vượt qua tán tiên thiên kiếp lần thứ chín, thì cần mất một hoặc hai năm mới có thể phi thăng. Bây giờ mới cách thời gian độ kiếp không đến một năm, thế nào lại có thể như vậy?

Lý Dương hấp tấp nói, hẳn không thể tin đó là sự thật, hẳn thật sự muốn gặp mặt nghĩa phụ một lần, ít nhất thì cũng để cho nghĩa phụ biết mình còn sống.

- Không rõ lắm, từ sau khi tiêu diệt Thượng Thanh cung, Tiêu Diêu tán nhân rốt cuộc không có hành động gì, bình thường đều là một mình tĩnh tu, một tháng sau liền phi thăng. Ngày người phi thăng, quang mang mờ vạn trượng, bóng mây nhẹ bay, tiên nhạc vang vọng cả Côn Luân tiên cảnh. Tiêu Diêu tán nhân hoàn toàn bị kim quang vây quanh, ngay thân thể cũng phát ra kim sắc quang mang, sau đó liền hóa làm một đạo kim quang, bắn vào bóng mây ở cuối chân trời, biến mất không thấy nữa.

Tế Trường Phong tựa hồ nhớ lại quang cảnh ngày ấy.

Trên bầu trời, bóng mây nhẹ bay, từ trong đó bắn ra quang mang vạn trượng, chiếu sáng cả Côn Luân tiên cảnh, sau đó tiên nhạc vang lên, Tiêu Diêu tán nhân liền hóa thành kim sắc quang mang bay vào đám mây ở cuối chân trời.

Lý Dương nghĩ đến chính mình không thấy được cảnh nghĩa phụ phi thăng, không khỏi nhịn được liền đứng lên, thân tâm hoàn toàn đắm chìm trong tư niệm chúc phúc cho Tiêu Diêu tán nhân.

- Lý Dương, Tiêu Diêu tán nhân tiền bối từng nói qua một câu.

Tế Trường Phong đột nhiên nói.

Lý Dương liền mở to mắt.

- Nói cái gì?

Lý Dương vội hỏi.

Tế Trường Phong trường than vãn:

- Tiêu Diêu tán nhân tiền bối từng nói qua, người tới Tiên giới, là muốn tiêu diệt Thượng Thanh cung báo thù cho người, mặc kệ dù mất mười năm, trăm năm, ngàn năm cũng vẫn làm.

Lý Dương thân thể khẽ run.

Hắn hiểu được, theo như lời nghĩa phụ từng nói Thượng Thanh cung không phải duy nhất có ở Côn Luân tiên cảnh, mà là tại Tiên giới cũng có Thượng Thanh cung, ở đó có vô số cao thủ. Như thế, thế lực hắn rất lớn, cho dù Tiêu Diêu tán nhân có thần kiếm Tử Điện, muốn tiêu diệt, cũng là thập phần gian nan.

- Nghĩa phụ tại sao, người tại sao lại làm như vậy chứ? Đây, không phải...

Lý Dương trong lòng đau khổ, hắn hiểu được, chỉ cần nghĩa phụ hạ mục tiêu như thế, dù mất đến trăm năm ngàn năm thậm chí vạn ức năm trong cuộc sống, nghĩa phụ đều lâm vào trong sát phạt, quá bất không có một cuộc sống thanh tịnh.

- Tại sao, tại sao? Tại sao phải mất ba tháng vì Chiến Thần Ngõa. Vì đợi ba tháng a, nếu ta sớm trở về, không phải có thể nhìn thấy nghĩa phụ ư? Tại sao, chẳng lẽ đây là thiên mệnh!

Lý Dương trong lòng cực kỳ thống khổ, nghĩa phụ cho dù đã phi thăng, cũng không biết mình còn sống, còn tưởng rằng mình đã chết, vì mình mà báo thù.

- Nghĩa phụ, con thật sự không sao, vô cùng tốt! Người nghe được không?

Lý Dương trong lòng tê tái, không thốt nên lời, chỉ có thể khóc rống lên.

Lý Dương không phải kẻ ngốc.

Hắn quá hiểu cuộc sống của Tiêu Diêu tán nhân, đối với nghĩa phụ rất hiểu. Một khi nghĩa phụ đã quyết định làm gì, nghĩa phụ tuyệt đối sẽ không buông tay.

Trong lòng Lý Dương, nghĩa phụ Tiêu Diêu tán nhân cả đời đã quá bi khổ, cho nên... cho nên bây giờ bởi vì hắn làm cho nghĩa phụ tại Tiên giới cũng phải sống trong cừu hận sát phạt, Lý Dương không chịu được, tựa hồ như tự trách mình.

- Sư thúc, ông nội không phải đã sắp phi thăng ư? Người nhất định truyền tin, để cho bọn họ truyền lại cho nghĩa phụ ta, nói cho người là ta sống tốt lắm, khỏe phi thường, ta không có gì phiền não, nói cho người, nhất định phải nói cho người hay, sư thúc.

Lý Dương đột nhiên cầm lấy bả vai Tế Trường Phong nói.

Giờ phút này Tế Trường Phong nhìn Lý Dương gật gật đầu, hẳn biết, Lý Dương đang tự trách mình.

- Yên tâm, ta nhất định truyền tin tức truyền người trở về.

Nói xong, Tế Trường Phong liền xuất ra ngọc bội đưa tin, đưa tin tức vào rồi bóp nát.

Lý Dương ghen lòng, hít thở lại có chút điểm run rẩy.

- Sư thúc, ta đi trước!

Lý Dương với vẻ vô lực quay người, bóng lưng tựa hồ...

- Sư diệt, người bắt...

Tế Trường Phong vừa muốn hỏi Lý Dương vì sao không trở về Côn Luân tiên cảnh, nhưng thấy bóng dáng hẳn như vậy, câu nói đến miệng lại không thể thốt ra.

Lý Dương quay lưng về phía Tế Trường Phong đi tới, đồng thời quay người, vòng tay nói:

- Ta từ nay về sau sẽ không về Côn Luân tiên cảnh nữa.

Nói xong, thân thể Lý Dương liền dung nhập vách tường, khai mở Độn thuật.

- Hô...

Năm bóng người giống như tia chớp xẹt qua không trung, từ Tứ Xuyên Thành Đô đến mỹ quốc New York. Lý Dương cùng với Ma Sách tứ lão vận dụng phi hành thuật, chỉ mất nửa khắc là tới. Lý Dương lo lắng chu toàn, nên năm người trên người đều thi triển cấm chế, phòng ngừa bị vệ tinh phát hiện.

Đêm tối.

Mặc dù Tứ Xuyên Thành Đô là ban ngày, nhưng New York lại là đêm tối.

Lý Dương lẳng không đứng thẳng, phía sau là Ma Sách tứ lão.

Lý Dương thông thả từ từ nhắm mắt lại, linh thức nhất thời chậm rãi tản ra. kéo dài như gợn sóng trên mặt nước, tựa như tiếng chuông ngân bao trùm cả New York. Chỉ một chút là Lý Dương đã tìm được Lily với Jake nhờ khí tức của họ.

- Nguyên lai là họ đã dọn đi, chuyển đến rừng Bồ Lô Khắc!

Lý Dương cười, hẳn đã phát hiện, không chỉ có bọn Điền Cương, Jake, Lily, Jerry, Jesse và ngay cả nhà Lý Thạc cũng ở nơi này, hiển nhiên mọi người đều tập trung một chỗ.

Vô luận thế nào thì Tuyết Lan tập đoàn, Cực Thối đạo quán hay Tuyết Lan bảo an công ti, đều thuộc cấp đại tập đoàn, Lily bọn họ là thủ lĩnh như thế nào lại tập trung ở nơi này?

- Theo ta nào!

Thân hình chợt lóe, Lý Dương mang theo Ma Sách tứ lão, trong nháy mắt đã xẹt ra ngoài trăm dặm.

- Hô, thật là có khí phách!

Lý Dương tại trên cao, nhìn phía dưới khu hào trạch (đô thị hào hoa), không tránh khỏi chớp mắt vài cái. Độ dài vài cây số trên mặt đất không ngờ lại có một đội bảo an, bên trong có gần ngàn nhân viên, người người đến ít nhất là tam cấp cao thủ.

Bên trong một chút có lượng lớn giả sơn cũng viên lâm, phong cách kiến trúc các nơi trên thế giới đều có. Bên ngoài là khu bảo an nơi của nhân viên, còn bên trong là chỗ ở của các gia tộc.

- Trời ăh, chỉ là người giúp việc cũng có cả ngàn, đệ đệ của ta thật là rộng tay.

Lý Dương cười, thân hình chợt lóe lập tức mang theo Ma Sách tứ lão.

- Đích đích...

Đột nhiên vang lên một thanh âm, Lý Dương cả kinh, hiển nhiên khi phi hành đã bị phát hiện, nhất thời mấy trăm cao thủ xuất hiện mang theo các vũ khí công nghệ cao.

- Ài, nếu không đi nhanh, thì có điểm phiền đó.

Lý Dương cười, thân hình chợt lóe, băng qua ngàn thước, đi tới trung tâm gia tộc bên trong.

- Hô!

Lý Dương vung tay lên, nhất thời đại môn bị đẩy ra.

- Oanh!

Bỗng dưng một đường đạn từ bên trong bay ra, Lý Dương không khỏi ngẩn ngơ, lập tức một đạo hộ thể đao mang hiện lên, đồng thời Như Phong Tự Bế phòng ngự vận chuyển, Lý Dương dùng nhu lực làm tan biến đạn đạo.

- Hô!

Lý Dương vung tay lên, nhất thời đạn đạo bị đao mang trên tay làm thành cho vỡ vụn, ngay cả nổ cũng còn chưa kịp.

- A Thạc. người đối đãi với ca ca như vậy ư?

Lý Dương cười to nói.

Thanh âm vừa xuất, nhất thời trong đại sảnh xuất hiện hơn mười người.

Vợ chồng Lý Thạc cũng với nhi tử Khả Khả, Điền Cương, Lily, Jake, Jerry, Jesse, La Đức Thành, Mess Holl mà lúc trước Lý Dương thu làm đồ đệ, còn có vợ chồng Cát Hân, Cát Phổ.

- Ca, ha ha, ta biết là người không chết mà.

Lý Thạc mạnh vọt tới.

- Sư huynh, người thật sự không có chết, thật tốt quá.

Điền Cương cười quả quyết, lập tức vọt tới.

- Bỏn thiên tài đã nói rồi, sư huynh dám chắc không có chuyện gì.

Jake cũng vọt tới. Giờ đây Jake đã là một thanh niên.

- Đại bá!

Tiểu Khả Khả, đứa trẻ tám, chín tuổi cũng chạy tới Lý Dương, lúc trước khi ở tại Tinh Cực tông, Tiểu Khả Khả thập phần yêu thích hắn.

Lý Dương nhìn một đám người đang bao quanh không khỏi có vẻ mặt đau khổ, bất quá thân thể vẫn không động.

- Bồng!

Lý Thạc nhào tới bên người Lý Dương và Điền Cương, ngay sau đó Tiểu Khả Khả thi triển khinh công dẫm lên vai Điền Cương... để được là người đầu tiên ôm lấy đầu Lý Dương.

- Khái khái, này, này có thể xuống không?

Lý Dương không dám động đây, hắn đã bị một đám người bao quanh.

Lý Dương kỳ thật trong lòng cũng rất cảm động, hắn rơi xuống Hoàng Tuyền hải, tin tức này truyền đến rất nhanh, Lý Thạc bọn họ cũng sẽ biết phản ứng lúc đầu của bọn họ sẽ là không tin, không tin Lý Dương sẽ chết.

Nhưng ba tháng qua, cuộc sống của bọn họ cũng không có gì là yên ổn, cả ngày trầm muộn.

Bây giờ, rốt cục Lý Dương đã trở về.

- Sư huynh, ta báo cho người hay, Tuyết Lan bảo an tập đoàn hôm nay do ta chủ quản, đội ngũ phát triển đến năm vạn người, đã bảo hoà, tuyệt đối là tập đoàn bảo an đầu tiên trên thế giới. Còn về phần Điền Cương ta cũng đạt tới thất cấp đỉnh phong!

Điền Cương vỗ ngực nói, bản thân hắn vốn là thiên tiên thổ đức, tốc độ tu luyện cực nhanh, đạt tới thất cấp đỉnh phong, đó là điều bình thường.

Lily với tốc độ cực nhanh cũng vội nói:

- Sư huynh, Tuyết Lan tập đoàn là do ta chủ quản, Tuyết Lan tập đoàn từ năm trăm tỷ đô la, sau tám năm phát triển nay tổng tài sản đã đạt tới gần mười nghìn tỷ đô la, trở thành một siêu cấp đại tài đoàn. Còn về bản thân mình ta cũng đạt tới lục cấp đỉnh phong.

- Cực thối đạo quán do ta chủ quản!

Jake chớp con mắt, chậm rãi nói.

- Cực thối đạo quán tuy không nên nói là đệ nhất thế giới về thể thuật, nhưng trong tám năm bốn thiên tài cũng có một số thành quả về thể thuật. bốn thiên tài nghiên cứu tám năm, rốt cuộc cũng chế ra được một loại đan dược là Trúc Cơ đan, có thể giúp cho người thường dễ dàng đạt tới tam cấp cao thủ cảnh giới. Còn về phần chính bản thân ta cũng đạt tới lục cấp cao thủ đỉnh phong. Thiên tài chính là như vậy đó, ta tuy tiện tu luyện mà cũng đạt tới trình độ này.

Lý Thạc đứng lên rất là kiêu ngạo nói:

- Cực Thối đạo quán, công ty bảo an Tuyết Lan, Tuyết Lan tập đoàn, thêm vào trại huấn luyện ở châu Phi chính là hào môn tứ đại trụ cột của Lý gia. Thậm chí khu vực rộng lớn này cũng thuộc về tài sản của Lý gia ta.

- Ca, huynh đệ ta sẽ không làm người mất thể diện đâu!

Lý Thạc nhìn Lý Dương cười hì hì.

Nhìn đám người chung quanh, Lý Dương thấy cái mũi như có chút nở to, hoàn hảo, cảm giác xúc động, trong lòng chỉ tràn ngập một thứ tình cảm, đó là - thân tình!

202. Chương 16: Phục Cừ Hành Động Khai Thủy (bắt Đầu Hành Động Phục Thù)

Phòng ngủ của hắn!

Những bức tượng gỗ trong phòng ngủ của hắn!

Dọn nhà rồi, những bức tượng gỗ vốn ở trong phòng ngủ của hắn thì sao?

- Lily, những thứ bên trong phòng ngủ của ta đâu? Ở đâu?

Sắc mặt của Lý Dương lập tức trở nên khó coi, việc liên quan đến những bức tượng gỗ trong phòng ngủ của hắn cũng chỉ có Lily là biết.

Chuyện của bản thân Lý Dương chẳng hi vọng người khác biết được, Lily biết rồi thì thôi, nhưng hắn không muốn để cho người nào khác nữa biết thêm vấn đề này.

Điều quan trọng nhất là, những bức tượng gỗ đó tuyệt đối không thể để mất.

- Ca ca, những thứ đó đệ và Lily đã chuyển đến phòng ngủ mới của huynh rồi!

Lý Thạc vội vàng nói, những bức tượng gỗ đó không phải những bức tượng gỗ bình thường, trong lòng Lý Dương, có lẽ đó chính là nơi gửi gắm niềm nhớ mong của Lý Dương đối với Tuyết.

Lily cũng vội vàng nói:

- Sư huynh, là do muội và Lý Thạc sư huynh càn dọn qua, tất cả đều ở phòng ngủ mới của huynh rồi!

Lý Dương gật gù đầu, hẩn nhìn Ma Sách tứ lão bên cạnh nói:

- Trần Giáp, bốn người theo ta! Lily, A Thạc, hai đứa cũng theo ta nào!

Dứt lời Lý Dương bèn trực tiếp đi đi vào trong căn biệt thự to lớn với vẻ vô cùng quen thuộc.

Dưới sự bao phủ của linh thức, Lý Dương đương nhiên có thể biết rõ kết cấu của biệt thự.

- Đại bá cũng không chơi với con sao, hừ, thật chán ngắt!

Tiểu Khả Khả phòng mồm trợn má nhìn Lý Dương vài cái, ngay sau đó mục quang nhìn về phía Jake, đôi mắt nói sáng lên:

- Jake thúc thúc, chơi trò chơi với con nào!

Dứt lời Tiểu Khả Khả bèn kéo tay Jake và đi vào trong một gian phòng.

- Ta thật xui xẻo a!

Tiếng thở dài của Jake từ xa truyền tới...

Nhưng Cát Hân vẫn cứ đứng y nguyên tại đó nhìn Lý Dương li khai, nàng có chút thất vọng, không ngờ Lý Dương lại không tới chào nàng một câu mà đã đi rồi.

- Tiểu thúc, huynh có biết là ta đã chờ huynh lâu lắm rồi không?

Lý Dương đã ở trong Ma Quỷ thành ở sa mạc châu Phi sáu năm, lại thêm tám năm ở Côn Luân tiên cảnh và Hoàng Tuyền hải, tổng cộng đã là mười bốn năm rồi, chiếu theo đạo lý thì Cát Hân đã phải có bạn trai, thậm chí là kết hôn sinh con, nhưng nàng chưa có, có lẽ bởi vì tu luyện theo công pháp mà Lý Dương đưa cho nên bây giờ trong nàng vẫn chỉ giống như mới hai mươi mấy tuổi thôi vậy.

- Muội có biết tại sao trước nay sư huynh không hề tìm thêm bất kì nữ nhân nào không?

Cát Hân còn nhớ rõ lời của Lily lúc đó, đồng thời Lily còn để nàng nhìn thấy căn phòng ngủ đầy những bức tượng gỗ, cuối cùng Lily nói cho nàng những chuyện liên quan đến Lý Dương và Khương Tuyết.

Lily làm như vậy cũng là vì hi vọng Cát Hân bỏ cuộc. Cát Hân tuy đã lùi bước, quyết định không bực bực với Lý Dương, nhưng quên đi một người không phải là đơn giản như vậy, nhiều năm như vậy rồi, trừ Lý Dương ra Cát Hân thật sự chưa vừa mắt bất kì một nam nhân nào khác.

Cát Phổ đột nhiên vỗ vỗ vai con gái.

- Cha!

Cát Hân nhìn phụ thân, đôi mắt đã hơi đỏ lên.

Cát Phổ an ủi:

- Hân Hân, cha đã nhìn qua không ít người, đối với việc nhìn người cũng có chút nắm chắc. Lý Dương huynh đệ là loại người thập phần cố chấp, thập phần kiên trì, con cũng không muốn để Lý Dương phải khổ não chứ, đã như vậy sao không bỏ cuộc đi!

Trong lòng Cát Phổ cười khổ nghĩ “Lý Dương a, thật không biết tiểu tử cậu đối với gia đình ta có ân hay là..., bởi vì cậu mà gia đình ta bắt đầu tu luyện, tuổi thọ cũng trở nên dài hơn, thậm chí còn trường sinh bất tử. Nhưng cũng vì cậu mà khiến cho con gái của ta...” Năm đó khi Cát Hân lần đầu tiên nhìn thấy Lý Dương, Cát Phổ đã bức Cát Hân gọi Lý Dương là “tiểu thúc”. Lão chính là lo có ngày hôn nay, nhưng chuyện lão lo lắng đã trở thành sự thật rồi.

- Cha, con sẽ không khiến tiểu thúc khổ não đâu!

Cát Hân măm mồm lợi lợi nói.

Bên trong mặt thất dưới lòng đất.

Đối với việc Lý Dương mang theo bọn họ xuống căn mật thất dưới lòng đất, Lý Thạc chẳng hề kinh ngạc chút nào, dù sao linh thức của Lý Dương cũng vô cùng cường hãn.

- Ngồi đi!

Đây hiển nhiên là một căn mật thất chuyên môn dùng để triển khai hội nghị, linh thức của Lý Dương đã phát hiện ra nơi đây nên mới dẫn theo mấy người tiến vào.

Lý Thạc và Lily lập tức ngồi xuống.

- Còn có ba tháng nữa là đến ngày ta độ kiếp rồi, sau khi độ kiếp, rất nhanh thôi ta sẽ phi thăng lên Ma giới.

Lý Dương thẳng thắn nói, tại đây chỉ có Lý Thạc là tu tiên, những người còn lại đều là tu ma cả, mà bản thân Lý Thạc cũng quen sống trong xã hội đen rồi, đối với chuyện tiên ma cũng chẳng có chút quan niệm đối lập nào.

Lý Thạc và Lily lập tức trợn trợn mắt lên.

Lý Dương tu luyện bao lâu hai người họ đương nhiên biết rõ, nhưng không ngờ nhanh như vậy mà Lý Dương đã độ kiếp rồi, mới có mấy chục năm a, thực sự là quá nhanh.

- Anh, độ kiếp? Ba tháng sau anh độ kiếp, trời ạ, nhanh như vậy sao?

Lý Thạc hiện nay vừa mới đạt đến Nguyên Anh sơ kỳ, hẳn còn cho rằng mình tu luyện đã rất nhanh rồi, nhưng khi so sánh với Lý Dương, cách biệt thật sự quá lớn a.

Lý Dương gật đầu, nhanh. Đối với Lý Dương mà nói, càng nhanh càng tốt, mười mấy năm rồi, Lý Dương vẫn luôn cho rằng là mình quá chậm.

- A Thạc, đệ là tu tiên giả, sau này ta lên Ma giới, chúng ta sẽ rất khó gặp lại, những thứ ở tục thế cũng coi như là của Lý gia chúng ta, tất cả mọi việc của Lý gia đều phải giao cho đệ quản lý.

Lý Dương nhìn người thân huynh đệ cùng mình lớn lên từ nhỏ đến lớn này mà gửi gắm.

Lý Thạc khẩn trương nói:

- Anh, anh có nắm chắc việc độ kiếp không, có thể xảy ra chuyện không hay hay không? Tâm cảnh tu vi căn bản chẳng giúp gì cho việc này được!

Lúc này Lý Thạc rất lo lắng chuyện độ kiếp của Lý Dương, dù sao đối với các tu tiên giả bình thường, độ kiếp cũng đều là đại sự.

Lý Dương mỉm cười.

Độ kiếp?

Bản thân có Âm Dương đao phách, sau khi thêm “Phá Sơn Liệt Không” vào thì uy lực còn lời hại hơn cả đao phách của gia gia hẳn là Áo Quang chân nhân, hơn nữa luận về tu vi tâm cảnh, hiện nay tu vi tâm cảnh của hẳn đã đạt đến La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ, cho dù là ở Côn Luân tiên cảnh, sợ rằng cũng chẳng có ai có thể bằng hẳn được.

Đối với hẳn mà nói, độ kiếp là việc cực kỳ dễ dàng.

- Chuyện độ kiếp đệ không cần phải lo lắng, ta vô cùng chắc chắn. Còn về đệ, ha ha, tên tiểu tử đệ ranh ma quý quái, chủ ý gì cũng nghĩ ra được, ta rất yên tâm, nhưng có một câu nói đệ cần nhớ kỹ, nếu có một vài siêu cấp cao thủ muốn đối phó đệ, đám nhân mã ở trại huấn luyện trong sa mạc hay những ngũ lục cấp cao thủ, tác dụng tịnh không lớn, cho nên...

Lý Dương lấy Hồn lệnh màu đỏ từ trong ngực ra.

- Đây là Hồn lệnh, tất cả những tu ma giả ở tục thế đều phải nghe theo lệnh của gia chủ Lý gia, có cái Hồn lệnh này thì chẳng kẻ nào dám phản kháng. Đúng rồi, ta còn có ba danh sách của những xí nghiệp và những cao thủ, đệ có thể trực tiếp ra lệnh xuống!

Lý Dương lấy ra ba khối ngọc giản.

- Anh! Cái này, cái này là huynh lấy từ đâu ra vậy? Ha ha, có cái này thì cho dù là giáo đình hay hắc ám nghị hội lão tử cũng không sợ nữa! Ha ha!

Chẳng trách Lý Thạc lại hưng phấn như vậy. So với cái này, những gia tộc mạnh nhất trên thế giới chẳng là cái gì, trong ba khối ngọc giản này đã có chín tập đoàn gia tộc cỡ lớn rồi.

Quan trọng nhất là cao thủ, các tu ma giả kẻ nào cũng đều không tầm thường, chỉ cần một tu ma giả độ kiếp kì đã có thể tung hoành nhân gian rồi, một thế lực như vậy thì còn lo lắng cái gì nữa?

Lý Dương không khỏi mỉm cười.

- Qua đoạn thời gian này, Thủy Tinh cung ở Hoàng Tuyền hải sẽ còn phái tu ma giả đưa thêm danh sách về một số tông phái khác đến, những tập đoàn do các tu ma giả khống chế sau này đều thuộc quyền khống chế của chúng ta.

Lý Dương tiếp tục nói.

Lý Thạc mắt tròn không chớp.

Một thế lực cường đại như vậy tuyệt đối vượt qua cả tứ đại hắc bang lẫn giáo đình hay hắc ám nghị hội.

- Bây giờ ta sẽ giới thiệu cho đệ bốn vị trưởng lão, sau này họ sẽ là bốn trưởng lão của Lý gia chúng ta.

Lý Dương chính thức giới thiệu Ma Sách tứ lão cho mọi người.

Lily và Lý Thạc lập tức mỉm cười nhìn bốn vị trưởng lão.

- Bốn vị trưởng lão này là những đệ tử còn lưu lại của Ma giới đệ nhất đại tông phái Ma Sách tông hai ngàn năm trước. Hiện nay năm người đều đã độ qua năm lần thiên kiếp tán ma rồi...

Vừa nói đến đây, Lý Thạc và Lily lập tức tròn mắt lên, họ tròn mắt nhìn bốn vị trưởng lão bên cạnh Lý Dương với vẻ cung kính.

Tán ma vượt qua năm lần thiên kiếp.

Cho dù là ở Côn Luân tiên cảnh, sau khi trải qua cuộc chiến ở Vân Vụ sơn số người có thể vượt qua bốn vị trưởng lão này cũng không nhiều, cả Thục Sơn kiếm phái cũng chỉ có một mình Kim Kiếm tôn giả có thể vượt qua thôi, năm lần thiên kiếp a!

- Đại ca, rút cục thân phận của huynh là gì, không ngờ lại có được nhiều bảo bối như thế này!

Lý Thạc nhìn Hồn lệnh và ngọc giản trong tay rồi lại nhìn về bốn vị trưởng lão, hần nhìn về phía Lý Dương, nhiều thứ như thế này, nếu không có một thân phận nhất định thì sao có thể có được chứ?

- Điểm này thì đệ không cần hỏi nhiều!

Lý Dương mỉm cười nói tiếp:

- Còn có một chuyện ta cần nói với đệ!

Lý Thạc lập tức ho một tiếng. Lily cũng nhìn không chớp mắt, hiển nhiên bọn họ đã chuẩn bị xong, chuẩn bị để nghe tiếp một tin tức kinh nhân.

- Nghĩa phụ ta Tiêu Diêu tán nhân đã phi thăng rồi, bất quá người từng tặng ta một rương pháp bảo, trong đó có rất nhiều các loại pháp khí mà tán tiên thường sử dụng như chiến giáp, phi kiếm, trường đao...

Năm xưa Lý Dương không có túi Tiểu Càn Khôn, mang đồ theo không tiện, do đó rương đồ đó hần vẫn tiếp tục để nguyên chỗ cũ.

Lý Thạc lập tức ho vài tiếng rồi nói:

- Một rương? Còn là những thứ tán tiên đã dùng qua? A? Có bao nhiêu chiếc vậy?

Đôi mắt Lý Thạc đã bắt đầu phát sáng.

Pháp khí mà tán tiên đã dùng qua sao có thể kém được? Ít nhất cũng phải là trung phẩm hoặc đỉnh cấp a.

Trong mắt Tiêu Diêu tán nhân, những thứ đó chẳng đáng để vào mắt, Hạng Vũ, đồ đệ của Xi Vưu đại tôn thì càng chẳng thêm, Lý Dương chịu ảnh hưởng của hai người, do đó những võ khí thấp hơn cấp bậc tiên khí hẳn đều chẳng để vào mắt, trừ phi là có chút công năng đặc thù như Hắc Linh Viêm y chẳng hạn.

- Bao nhiêu chiếc?

Lý Dương nhú mày lại, lúc đó hẳn chẳng để ý lắm, nhiều đồ như vậy hẳn cũng chẳng nhìn kĩ, cái rương đó với hẳn phẳng phất giống như một rương rác vậy.

- Không rõ lắm!

Lý Dương thật sự chưa từng chú ý đến điều này.

Lý Thạc lập tức cảm thấy có chút bất đắc dĩ.

- Bất quá, ít nhất cũng có chừng hai ba trăm chiếc gì đó!

Lý Dương đã từng liếc mắt nhìn qua, hẳn thấy trong đó có mười mấy thanh phi kim, cũng thấy không ít trường đao, còn có cả chiến giáp nữa.

Hai mắt Lý Thạc lập tức sáng lên.

- Anh, anh yên tâm, có bốn vị trưởng lão tọa trấn ở đây, ai dám động vào Lý gia chúng ta, hừ hừ, lại thêm công pháp của Tinh Cực tông và công pháp tu ma, cao thủ có thể nói là nhiều như mây, lại thêm những đỉnh cấp cao thủ kết hợp với chiến đao phi kiếm nữa thì...

Lời còn chưa dứt Lý Thạc đã cảm thấy vô cùng hưng phấn rồi.

Lý Thạc là một người có dã tâm khá lớn a.

Nếu không năm đó hẳn đã chẳng lựa chọn ra nhập hắc đạo, Lý Dương đối với những việc quản lý gia tộc không hứng thú lắm nhưng Lý Thạc lại vô cùng hứng thú.

Hiện nay dưới cờ của Lý gia đã có bốn nhánh, một là siêu cấp đại tập đoàn Tuyết Lan, hai là tập đoàn bảo an đệ nhất thế giới – tập đoàn bảo an Tuyết Lan, ba là những Cực Thối đạo quán trải rộng khắp thế giới, bốn là gần mười vạn cao thủ ở huấn luyện doanh tại sa mạc Phi châu.

Bốn nhánh này đều kinh doanh vô cùng phát đạt, giống như mặt trời giữa trưa vậy.

Đồng thời, quan hệ với Thanh bang, Hồng Bang và mafia Ý cũng rất không tồi, những mối làm ăn giữa các bên không hề ít.

- Lý gia giao cho đệ ta cũng yên tâm rồi, sau này khi ta phi thăng lên Ma giới, cha mẹ sẽ giao cho đệ chiếu cố vậy.

Lý Dương thở dài một hơi, bản thân sắp phải đi tới Ma giới, chẳng còn cơ hội gặp lại phụ mẫu nữa rồi.

- Ừm!

Lý Thạc gật đầu, vừa rồi hẳn còn đang rất hưng phấn, giờ nghe thấy chuyện Lý Dương sắp phi thăng lên Ma giới, trong lòng không khỏi cảm thấy mất mát.

- Bốn vị trưởng lão, sau này các vị hãy ở lại Lý gia, nếu muốn thu đồ đệ thì có thể tùy ý lựa chọn!

Lý Dương nói với Ma Sách tứ lão bên cạnh.

Ma Sách tứ lão điểm điểm đầu nói:

- Vâng, thiếu chủ!

Lý Dương chính là thiếu chủ của họ, mệnh lệnh của Lý Dương họ sao có thể không nghe chứ?

Hai mắt Lily và Lý Thạc lập tức sáng lên, bốn vị trưởng lão này gọi Lý Dương là thiếu chủ, vậy chủ nhân của họ là ai? Tựa hồ như có chút hi vọng để khám phá ra thân phận của Lý Dương rồi.

- Lily, chuyện của Lâm gia giải quyết thế nào rồi?

Thanh âm của Lý Dương đột nhiên trở nên lạnh khốc, trên người hắn phát ra một luồng khí tức lạnh lùng một cách rất tự nhiên.

Lily lập tức trả lời:

- Sư huynh, chuyện đối phó với Lâm gia đã được bắt đầu tiến hành một cách cực kì dễ dàng, quy mô của tập đoàn Thánh Lâm đã không ngừng thu nhỏ lại dưới sự áp bức của chúng ta, thậm chí lúc yếu nhược nhất quy mô của nó chỉ còn có một trăm triệu đô la mà thôi, nhưng...

- Nhưng cái gì?

Lý Dương khẽ nhú mày nói.

Lily bắt đầu dĩ nhiên nói:

- Không biết vì sao đột nhiên có một lượng lớn tiền được đầu tư vào Lâm gia, hơn nữa còn có không ít cao thủ, vô luận là dùng thủ đoạn trong tối hay ngoài sáng đều có chút khó đối phó, điều quan trọng nhất là, Thánh Lâm tập đoàn ở châu Âu, mafia Ý ở nơi đó đột nhiên buông tha không áp bức Lâm gia nữa!

Âu châu là địa bàn của mafia Ý, không có sự giúp đỡ của mafia Ý, muốn giải quyết tập đoàn Thánh Lâm là chuyện không dễ dàng a.

- Một lượng lớn tiền? Cao thủ? Bao nhiêu rồi, cao thủ có đẳng cấp như thế nào?

Lý Dương tiếp tục hỏi.

Lily nói:

- Theo thống kê, ít nhất cũng phải có một trăm tỷ đô la được đầu tư vào, còn về cao thủ đều là một vài cao thủ của Lang tộc và Huyết tộc, còn có không ít hắc ám pháp sư!

Lý Dương lập tức nhú mày.

Huyết tộc cao thủ, hơn nữa đến hắc ám pháp sư cũng đầu quân vào, hắc ám pháp sư chỉ chịu sự khống chế của hắc ám nghị hội, hiển nhiên hắc ám nghị hội đã có quan hệ gì đó với Lâm gia rồi.

Lý Dương đột nhiên cười lạnh mà vụt đứng dậy.

- Hừ, Lý Thạc, dùng Hồn lệnh chiêu tập các tu ma giả lại đi, ta và bốn vị trưởng lão sẽ đích thân xuất thủ dẫn các tu ma giả tới Âu châu, chẳng cần biết bọn hắc ám nghị hội đó là cái thứ gì, phạm là những kẻ cản trở ta thì đều phải giết, ta muốn trong ba ngày Lâm gia phải bị hủy diệt.

Hồn lệnh, lần đầu tiên đã phải dùng đến rồi!

203. Chương 17: Tu Ma Giả Đại Quân

Lily cũng lắc đầu.

“Không hiểu sao ba năm trước, Lâm Gia đã hoàn toàn rối loạn, khi đó ta còn nghĩ rằng Lâm Gia đã sắp diệt vong rồi. Rồi đột nhiên một khoản vốn rất lớn được chuyển khoản cho tập đoàn Thánh Lâm, lập tức những sản nghiệp đang lung lay của tập đoàn Thánh Lâm cũng khôi phục đứng vững. Lúc đó, Steven có gọi điện cho ta nói là mafia Italia buộc phải nghe theo mệnh lệnh của Hắc Ám nghị hội, không được phép đối phó tập đoàn Thánh Lâm nữa.”

Lily bắt lực nói: ” Sư huynh, người cũng biết, Châu Âu là địa bàn của mafia Italia, chúng ta lại cũng không có thể lực hắc ám nào, không có thể lực hắc ám hỗ trợ, nếu chỉ thuần túy từ việc buôn bán mà muốn đối phó với Thánh Lâm tập đoàn thì khó lắm.”

Lí Thạc cũng gật đầu nói : ” Chuyện này, ta biết rõ ràng chi tiết. Sau đó, chúng ta phải sát thủ, nhưng lại phát hiện chung quanh Lâm Gia có rất nhiều huyết tộc, lang tộc và hắc ám pháp sư, điều này làm cho sát thủ của chúng ta khó có thể thành công, giỏi lắm là làm cho Lâm Gia không được an ổn thôi.”

“Hừ, Hắc Ám nghị hội? Bọn họ muốn vì một tập đoàn Thánh Lâm nho nhỏ mà đấu với chúng ta, chẳng lẽ bọn họ không biết thực lực của chúng ta và tam đại hắc bang sao?” Lí Dương thật sự hơi khó tin, chỉ cần mấy vạn cao thủ của tập đoàn Tuyết Lan và công ti bảo an, thì quả là không tập đoàn tài chính nào có thể so sánh được.

Hôm nay, Lí Gia ở trong một khu nhà cấp cao ở New York, thậm chí khu vực phía ngoài khu nhà cấp cao, còn có cả FBI âm thầm bảo vệ, có thể thấy thực lực Lí Gia lúc này.

Lí Gia cường đại như thế, Hắc Ám Hội Nghị mặc dù không sợ Lí Gia, nhưng cũng không nên vì một Lâm Gia nho nhỏ mà đắc tội với Lí Gia !

“Chẳng lẽ là Lâm Thiên Vũ?” Lí Dương trong lòng chợt nghĩ ra, quay sang hỏi Lily: “Được rồi, có phát hiện tung tích Lâm Thiên Vũ không ?”

“Sư huynh, nhiều năm nay, chúng ta vẫn không hề phát hiện tung tích Lâm Thiên Vũ, không biết tại sao, gián điệp chúng ta cài vào Lâm Gia cũng không biết, thậm chí chúng ta từng dùng ma đạo bí pháp, thôi miên người cầm quyền Lâm Gia hiện nay là Lâm Ngọc. Đến cả những biện pháp như vậy mà vẫn đang không thể tra ra nơi ẩn náu của Lâm Thiên Vũ.” Lily cũng cảm thấy kỳ quái.

“Chẳng lẽ hắn đã chết ? Hắn thực sự đã chết?” Lily hơi khó tin nói.

Lí Dương cười lạnh.

“Hừ, cái tên gia hỏa đó nói vậy đã cảm nhận được nguy cơ, sớm đã bỏ trốn rồi. Hắn là lực cấp cao thủ, đã có thể cải dung hoán diện (cải tạo dung mạo). Ta tin rằng bây giờ hắn chắc là đang hóa trang, tránh né ở địa phương nào đó. Thậm chí còn có thể ở Hắc Ám nghị hội nữa!”

“Bất quá, cho dù hắn hóa trang cách nào đi nữa thì khí tức cũng sẽ không thay đổi được. Hắn làm như vậy căn bản cũng vô dụng. Hôm nay phạm vi linh thức của ta lớn hơn trước rất nhiều. Cho dù phải tra xét cả địa cầu, tối đa chỉ cần ba ngày là xong. Hừ, nếu thật không tìm thấy, ta sẽ tự mình dùng linh thức tìm tòi trên toàn thế giới, cho dù hắn biến thành cây kim giữa biển, ta cũng có thể xuống biển bắt hắn lên !” Trong mắt Lí Dương phát ra sát khí lạnh lẽo.

Lúc này Lí Dương vô cùng quyết tâm. Chỉ cần Lâm Thiên Vũ còn trên địa cầu, chắc chắn hắn chạy không thoát.

“Được rồi, dùng Hồng Sắc Hồn Lệnh triệu tập người tu ma, gọi toàn bộ cao thủ mạnh hơn Nguyên Anh kỳ, những người yếu hơn Nguyên Anh kỳ thì không cần tham gia!” Yêu cầu Lí Dương rất rõ ràng, hắn yêu cầu tiêu diệt sạch sẽ, cho dù là Hắc Ám nghị hội cũng không đủ sức ngăn cản.

“Hắc Ám nghị hội? Ta không biết các người vì sao bảo hộ Lâm Gia như thế. Bất quá, ta đảm bảo các người phải hối hận vì việc làm như thế !”

Lí Dương đột nhiên nhìn về phía Lí Thạc.

“A Thạc, có thể phát ra lệnh triệu tập rồi, à, về phần địa điểm tập hợp, đệ tìm một chỗ nào đó ở Anh Quốc là được! Tỷ như trong vòng hai ngày phải tới tập hợp đầy đủ, ngày thứ ba bắt đầu phát động tiến công !” Lí Dương sau đó vào mật thất quay điện thoại.

“Reng Reng ”

Lí Dương gọi cho số nội bộ của Steven, số điện thoại nội bộ này là một số chỉ có rất ít người biết, số này cũng tuyệt đối không bao giờ thay đổi.

Lúc này Steven vừa mới trở thành tộc trưởng gia tộc, đang hưởng thụ máu tươi xử nữ, mỗi ngày hưởng thụ máu tươi xử nữ là thời gian hạnh phúc nhất của Steven. Trong thời gian này, những người quen sẽ không dám gọi điện thoại quấy rầy hắn.

Nhưng

“Reng ”

Điện thoại di động trên người Steven vang lên, số nội bộ. Đến cả tổng giám đốc của ban quản trị cũng không biết. Mặc dù rất mất hứng vì phá bí quấy rầy khi đang hưởng thụ máu tươi xử nữ, nhưng hắn vẫn nghe điện thoại, dù sao người nào dám gọi hắn vào lúc này chắc chắn không phải việc nhỏ.

“Alô, Steven nghe đây!”

Lí Dương lạnh lùng nói: ” Ta là Mộc Dịch!”

Steven nhất thời sửng sốt, mở choàng mắt. Mộc Dịch! Chính là khách khanh trưởng lão Mộc Dịch của gia tộc, từ vụ nổ kinh người ở đáy sông Hudson, gia tộc Pfister đã quyết định mời Lí Dương làm trưởng lão, rồi sau đó gia tộc trưởng lão muốn khảo nghiệm Lí Dương một lần nữa, nhưng cứ giằng dụa một thời gian, trong lúc chờ bọn hắn khảo nghiệm cho chính xác, Lí Dương đã tới sa mạc phi châu rồi.

Sáu năm sau, Lí Dương trở về vãn vẹn có vài ngày, rồi lại đi đến Côn Lôn tiên cảnh.

Mới đó đã qua tám năm.

“Mộc Dịch, chà, huynh đệ thân ái của ta, người rốt cục trở lại rồi. Ta đợi người đã lâu lắm, đúng là một tin tức tốt, tốt quá!” Steven hưng phấn nói.

Lí Dương cũng hỏi: ” Mafia Italia tại sao lại đình chỉ việc chèn ép Lâm Gia thế, ngược lại còn bảo vệ bọn họ nữa?”

Steven nhất thời sửng sốt.

Rồi cười khỏ, hắn làm sao biết được Ông Trùm của hắc ám nghị hội rốt cuộc ăn phải thuốc gì, lại dùng danh nghĩa hắc ám thánh khí hạ lệnh cho tất cả thành viên Hắc Ám nghị hội phải bảo vệ Lâm Gia, nếu người nào vi phạm sẽ chịu sự truy nã của cả Hắc Ám nghị hội.

Có mệnh lệnh như thế thì mafia Italia làm gì được đây ?

“Mộc Dịch, huynh đệ ta, không thể trách ta được, là vì mệnh lệnh của Ông Trùm thôi !” Nói về Ông Trùm của Hắc Ám nghị hội, Steven nổi nóng, ” Mấy thằng hắc ám pháp sư khốn kiếp, mấy trăm năm liên tục làm Ông Trùm mà còn không từ chức, cứ luôn luôn sai bảo chỉ dạy chúng ta. Lần này còn ra lệnh buộc chúng ta không được đối phó với tập đoàn Thánh Lâm, không được đối phó với Lâm Gia, lại còn bảo vệ Lâm Gia nữa nhưng, nhưng chúng nó là Ông Trùm của Hắc Ám Hội Nghị, chúng ta buộc phải tuân thủ mệnh lệnh của chúng !”

“Mộc Dịch, huynh đệ tốt của ta, người phải hiểu cho nỗi khổ của ta !” Steven đáng thương nói lắp bắp.

Lí Dương đột nhiên cười nói : “Được, ta coi người là huynh đệ của ta. Ta đây sẽ cho người một lời cảnh báo.”

“Lời cảnh báo gì ?” Steven nhàn tình sáng lên, hắn tin tưởng Lí Dương tuyệt đối. Hơn nữa Lí Dương trước nay muốn làm gì cho tới giờ không hề thất bại. Steven lại sao lại không để ý đến lời cảnh báo của Lí Dương được ?

“Ba ngày, thành viên gia tộc Pfister các người không được ở lại Anh Quốc, cũng không cần bảo vệ Lâm Gia, nếu không tất cả thành viên gia tộc các người bị tiêu diệt thì không thể trách ta được, về phần gia tộc khác, người bắt tất quân đến.”

Lí Dương nói rất nhẹ nhàng, nhưng trong đó ẩn chứa một ý nghĩa sắc mùi máu. Nghe vậy, Steven run lên.

“Người muốn làm gì ? Chẳng lẽ người muốn” Steven biết Lí Dương và Lâm Gia có cừ oán, nếu không cũng sẽ không hành hạ Lâm Gia lâu như thế vậy. Bây giờ Lí Dương nói thế, hiển nhiên sắp có hành động ghê gớm nào đó.

Lí Dương cười lạnh.

“Ai ngăn cản ta, giết sạch không tha, kể cả Hắc Ám nghị hội ngăn cản, ta sẽ đập bằng cả hội nghị!” Thanh âm Lí Dương lạnh khốc vô cùng, hắn cũng không thèm nói cho Steven, chỉ cần tự thân, dùng túi Tiểu Càn Khôn, đã có thể tất cả mọi người trong Hắc Ám nghị hội rồi.

Công dụng lớn nhất của Túi Tiểu Càn Khôn là quần công, bất kỳ ai có công lực thấp hơn chủ nhân túi Tiểu Càn Khôn đều bị thu vào trong đó.

Lí Dương là độ kiếp trung kỳ, là bát cấp cao thủ, cả Hắc Âm nghị hội không có ai mạnh hơn hắn, cho dù Hắc Âm nghị hội có rất nhiều người, Lí Dương chỉ cần dùng Túi Tiểu Càn Khôn đã có thể thu hết vào. Trừ phi số người thu vào Túi Tiểu Càn Khôn nhiều như núi thì mới không thu hết.

Huống chi, sau lưng Lí Dương có những cao thủ tán ma kinh khủng, đã từng vượt qua năm lần tán ma thiên kiếp, trước mặt lại có đại quân người tu ma Nguyên Anh kỳ, Độ Kiếp kỳ.

Điều này tuyệt đối có thể đập tan mọi vật cản đường !

Cho dù giáo đình Hắc Âm nghị hội cùng xông lên, cũng bị đại quân Lí Dương đập bằng.

“Đập bằng Hắc Âm nghị hội!”

Trong lòng Steven run lên, nhưng hắn cũng đồng thời cảm nhận được sát khí cường đại từ Lí Dương, cộng với sự tin tưởng tuyệt đối ! Dám nói như vậy, Lí Dương hẳn phải có đủ thực lực, Steven chọn việc tin tưởng Lí Dương !

Chỉ là việc rời Anh Quốc trong ba ngày thôi?

Về phần gia tộc khác, hừ, Steven hơi đầu mà nói cho chúng biết, hắn còn mong thực lực của mấy đám gia tộc đó yếu đi một chút nữa là!

“Yên tâm, yên tâm, ta biết rồi!” Steven lập tức nói.

Lí Dương khẽ gật đầu: “À, ta chỉ nhắc nhở ngươi một chút thôi. Tái kiến.” Lí Dương không nói gì nữa, sập điện thoại xuống

Ảnh hưởng của cú điện thoại đó cứ văng vẳng trong đầu Steven : “Đập bằng Hắc Âm nghị hội, trời, Mặc Dịch lại có thực lực như thế sao. Trời ạ, chẳng lẽ hắn thật có liên quan tới những người tu chân phương đông trong truyền thuyết. Chà, sự tình này nhất định phải hết sức cẩn thận mới được.”

“Alô, là ta, truyền lệnh của ta, lập tức triệu tập hội nghị gia tộc, tất cả trưởng lão phải đến hết.” Steven quay sang quần gia của mình hạ lệnh.

“Phù!”

Steven thở phào một hơi.

“Hắc ám thế giới xem ra cũng đến lúc thay đổi rồi !”

Hồng Sắc Hồn Lệnh phát ra lệnh triệu tập, trong Thủy Tinh Cung lập tức nhận được tin.

Trong đại điện Thủy Tinh Cung.

“Sư tôn, các đệ tử Nguyên Anh kỳ sống trong thế tục đã bắt đầu đến Luân Đôn Anh Quốc.” Ma Sơn, một đệ tử của Xích Nhân trưởng lão, đã vượt qua ba lượt tán ma thiên kiếp, cung kính bẩm báo.

Xích Nhân cung chủ nghe đệ tử hồi báo, khẽ gật đầu.

“Cũng triệu tập thêm một ngàn đệ tử Nguyên Anh kỳ trở lên từ Hoàng Tuyền Hải cho ta, Ma Sơn người tự mình chỉ huy, người nói với Lí Dương tiên bối là tâm ý của Xích Nhân.”

Ma Sơn mặc dù không rõ vì sao sư tôn mình thân là cung chủ Thủy Tinh Cung lại triệu tập rất nhiều nhân mã từ Hoàng Tuyền Hải đi giúp cái vị Lí Dương tiên bối nào đó, nhưng hắn vẫn phải tuân lệnh.

“Sư tôn yên trí, đệ tử nhất định trong vòng hai ngày sẽ mang theo nhân mã đi tới đó ngay.”

Một ngàn người thôi, so với trăm vạn người tu ma ở Hoàng Tuyền Chi Hải bất quá chỉ là một nhóm nhỏ, có thể triệu tập rất nhanh.

Xích Nhân cung chủ hài lòng gật đầu.

Trong lòng hắn vẫn bất an. Mặc dù mang tiếng hắn là Thủy Tinh Cung cung chủ, là Hoàng Tuyền Hải đệ nhất nhân, nhưng hắn vẫn cảm thấy trong lòng không yên, vì hắn vẫn cho rằng Phách Vương Hạng Vũ còn ẩn náu ở một mật thất bí ẩn nào đó trong Thủy Tinh Cung.

Với sự tồn tại của Phách Vương, hắn sao có thể an tâm, tựa như có một con dao kề cổ, Xích Nhân cung chủ không hề dám làm bậy chút nào. Do đó, hành vi lấy lòng Lí Dương của hắn cũng có thể giải thích được.

Hắc Mộc thượng nhân cũng nhận được tin này từ những đệ tử ngoài thế tục.

“Hàn Vũ, lập tức triệu tập một trăm đệ tử Nguyên Anh kỳ trở lên trong Tu La Môn đến ngay Luân Đôn Anh Quốc!” Hắc Mộc thượng nhân không mạnh được như Xích Nhân cung chủ. Xích Nhân cung chủ có thể ra lệnh cho các môn phái khác ở Hoàng Tuyền Hải, chỉ nháy mắt đã có thể phái ra một ngàn người.

Hắc Mộc thượng nhân chỉ có thể điều động từ môn phái của mình mà thôi.

“Dạ, đệ tử tuân lệnh !”

Hàn Vũ từ khi biết Lí Dương quả thật là đệ tử của Phách Vương, cũng không dám nghĩ đến việc báo thù nữa, Phách Vương là người được tôn sùng trong lòng tất cả người tu ma.

Trên mặt Thanh phong chân nhân khẽ mỉm cười, cây quạt trong tay phe phẩy nhẹ nhẹ.

“Hừ, hai thằng ngốc kia hắn là phái ra vài đệ tử Nguyên Anh kỳ, đúng là ngu ngốc. Quan trọng nhưng là chất lượng, không phải số lượng.” Thanh phong chân nhân có vẻ rất tự cao, vừa rồi hắn đã phái ra ba vị tán ma trong tông phái đến cho Lí Dương sai bảo.

Luân Đôn Anh Quốc.

Lí Gia hiện tại đang ở một khu nhà thật lớn. Đã là một siêu cấp gia tộc, đương nhiên phải có những cơ sở ở khắp các nơi trên thế giới.

Trên quảng trường khu nhà.

Bọn người Lí Dương, Lily, Điền Cương, Lí Thạc đứng ở đài cao, nhìn xuống nhân mã tụ tập phía dưới.

“Nhiều vậy sao?” Lí Dương trợn trắng hai mắt.

Phía dưới dày đặc, ít nhất phải hai ngàn người !

Theo hắn biết, người tu ma trong thế tục cũng chỉ có mấy vạn người mà thôi, Nguyên Anh kỳ trở lên nhiều nhất khoảng một ngàn người. Nhưng lúc này, số Nguyên Anh kỳ có đến hai ngàn người, Độ Kiếp kỳ hơn trăm người, thậm chí còn có bốn vị tán ma nữa. Một tán ma là Hàn Vũ, còn có ba người kia là từ Âm Sát môn.

“Phụng lệnh của thanh phong môn chủ, ra lệnh cho ba người chúng tôi tới đây nghe Lí Dương tiền bối sai phái.” Ba vị tán ma cung kính hành lễ với Lí Dương.

Hàn Vũ cũng mang theo một trăm người hướng về phía Lí Dương cung kính hành lễ: “Phụng lệnh Hắc Mộc môn chủ, trăm đệ tử Tu La Môn xin nghe Lí Dương tiền bối phân phó.”

Kiều ngạo nhất là Ma Sơn.

Ma Sơn mang theo một ngàn người, cúi người nói: “Phụng lệnh Xích Nhân cung chủ, một ngàn đệ tử của Hoàng Tuyền Chi Hải xin nghe Lí Dương tiền bối phân phó.”

Còn lại gần ngàn đệ tử trong thế tục đều hướng về phía Lí Dương tỏ vẻ trung thành.

Âm thanh từ hơn hai ngàn người quả là không nhỏ. May mà Lí Gia rất có thể lực nên không ai dám tới hỏi han gì.

“Đại ca, có khinh người quá đáng không?” Lí Thạc nhìn hơn hai ngàn bát cấp cao thủ, hơn một trăm cửu cấp cao thủ, còn có bốn vị tán ma, hơn nữa Lí Dương còn có Ma sách Tứ lão. Trời đất, đem thực lực như vậy đi đối phó với Lâm Gia, đúng thật là quá khinh người.

Lí Dương trong lòng cũng có cảm giác như vậy.

“Mọi người bây giờ đi nghỉ ngơi đi, tối nay tập trung toàn bộ cho ta!” Lí Dương mặt lạnh như băng, lãnh khốc nói, nhất thời hơn hai ngàn người lập tức tuân mệnh.

Lí Dương xoay người về phòng mình, bọn người Lí Thạc cũng sóng vai theo sau.

“Khinh người? Hừ hừ, ta ép Lâm Gia đó, ai làm gì được ta?” Trong mắt Lí Dương hiện vẻ lạnh lẽo, đại quân tu ma, dưới sự chỉ huy của Lí Dương sẽ bắt đầu được hưởng mỹ vị của bữa tiệc máu.....

204. Chương 18: Đồ Sát Lệnh

Lúc này, trên quảng trường khu nhà Lí Gia, hơn hai ngàn người im phăng phắc đợi lệnh của Lí Dương.

Bọn người Lí Dương, Lí Thạc, Điền Cương, Lily đang đứng trên một đài cao.

“Nửa giờ!” Trong mắt Lí Dương ánh lên hàn quang.

“Nửa giờ, ngoại trừ khu nhà của Lâm Gia, giết sạch hết mọi hắc ám pháp sư, Huyết tộc, Lang tộc hoặc người của giáo đình ở tất cả các địa phương khác tại Luân Đôn cho ta. Ta không muốn còn tồn tại bất kỳ ai ngoại trừ khu nhà của Lâm Gia!” Lí Dương hạ lệnh tàn sát vô cùng tàn nhẫn.

Bọn người Lí Thạc Lily nghe lệnh Lí Dương, trong lòng không khỏi run lên.

Họ làm sao có thể tưởng tượng được tâm tình của Lí Dương lúc này, đợi chờ vài chục năm, tới hôm nay mới báo thù, sát ý giữ trong lòng vài chục năm, sự phẫn hận trong lòng, tự nhiên những bạo ngược trong lòng bắt đầu bộc phát, những người đó bất quá là gặp vận xui thôi!

“Sau nửa giờ, mọi người phải vây chặt Lâm Gia, các người không được công kích người Lâm Gia. Đến lúc đó ta sẽ tự mình ra tay, nhớ kỹ, nhất định phải làm thật tốt cho ta. Dù một con ruồi cũng không thoát ra khỏi Lâm Gia! Nghe rõ chưa?” Thanh âm Lí Dương đột nhiên trở nên lạnh lùng.

Tiếng nói được điều khiển bởi công lực của Lí Dương, những lời của hắn cứ thể truyền tới từng người một.

“Rõ!”

Cả đội ngũ hơn hai ngàn người đều thập phần tin tưởng. Họ đều là cao thủ Nguyên Anh kỳ, Độ Kiếp kỳ. Trước nay không coi người hắc ám hội nghị vào đâu, đến như huyết tộc công tước, huyết tộc công tước, cũng chỉ là thất cấp cao thủ mà thôi, cùng một cấp bậc với Nguyên Anh kỳ.

Nhưng so với người tu ma, huyết tộc công tước căn bản không có vũ khí, quan trọng nhất là trái tim của huyết tộc không có linh giáp bảo vệ, chỉ với điểm này, bọn họ đã không bằng người tu ma rồi, người tu ma chẳng những có pháp khí, hơn nữa trái tim còn có linh giáp bảo vệ.

Mặc dù người tu ma Nguyên Anh kỳ có cùng cấp bậc với huyết tộc công tước, nhưng người tu ma có pháp khí, lại có linh giáp bảo vệ, tự nhiên khả năng chiến thắng lớn hơn rất nhiều.

“Hành động thôi!”

Lí Dương ra lệnh, nhất thời thân hình hơn hai ngàn người cùng lóe lên rồi biến mất.

Gia tộc Huyết tộc tổng cộng có mười ba thị tộc, bất quá chỉ có khoảng một trăm huyết tộc công tước mà thôi. Lí Dương lần này đưa ra hơn hai ngàn người, nhưng lại có đến hơn một trăm Độ Kiếp kỳ. Thậm chí còn có cả những tán ma cực kỳ kinh khủng.

Lí Dương làm như vậy, tựa như dùng mãnh tướng bậc Lữ Bố, Quan Vũ đi giết tiểu binh. Quá khinh người!

“A Thạc, Lily, sư đệ, chúng ta đến Lâm Gia trước đi!”

Lí Dương mỉm cười nhìn về phía ba người nói.

Lập tức bốn người cùng với Ma sách Tứ lão lên hai chiếc xe sang trọng chạy đến Lâm Gia. Lâm Gia nằm giữa Luân Đôn, ngồi xe nửa giờ đã tới. Còn người tu ma này phải mất từ nửa giờ đến một giờ mới xong. Do đó mấy người Lí Dương cũng không vội.

Trong xe.

“Anh, hôm nay ta mới biết thực lực của người tu ma. Ha ha, với thực lực cường hãn như thế, cả đám Giáo Đình và Hắc Ám hội nghị đều là đồ bỏ!” Lí Thạc và Lí Dương cùng ngồi trên một băng ghế, nhớ tới cảnh hơn hai ngàn người tu ma xuất động lúc nãy, đến giờ này Lí Thạc vẫn còn đang hưng phấn.

Ưu thế tuyệt đối !

Cho dù giáo đình và Hắc Ám hội nghị cộng lại, cũng không đủ cho hai ngàn người tu ma giết một lần. Đặc biệt là đám Độ Kiếp kỳ và tán ma lại càng vô địch ! Bát cấp cao thủ, cửu cấp cao thủ, thậm chí còn siêu cấp cao thủ tán ma, cũng chỉ có ở Côn Lôn tiên cảnh hoặc Hoàng Tuyền Hải có được số người như thế.

“A Thạc, bắt quá dùng dao mổ trâu cắt tiết gà mà thôi, kỳ thật trong bốn vị trưởng lão phía sau, tùy tiện xuất ra một người là đã có thể dễ dàng đập bằng giáo đình hoặc Hắc Ám Hội Nghị, dù sao họ cũng là những tán ma vượt qua năm lần tán ma thiên kiếp, chỉ nói về lực phòng ngự thân thể, thì đám người phương tây này đảm bảo không có khả năng phá được !” Lí Dương có vẻ rất khinh thường.

Sự thật cũng đúng như vậy. Người tu ma thân thể đương nhiên lợi hại kinh khủng, lực phòng ngự thân thể của những tán ma còn cực kì khó lường hơn.

“Có bốn vị trưởng lão tọa trấn Lí gia, sau này, đệ cũng không phải lo nữa.” Lí Thạc cười đắc ý, bắt quá hần cũng hiểu, tất cả những người này đều là hỗ trợ cho Lí Dương.

Đột nhiên người ngồi sau vô lăng, cũng là đồ đệ của Lí Dương - La Đức Thành nói: ” Sư tôn, chúng ta dừng lại tại đây thôi, ngoài trăm thước đã là khu nhà của Lâm Gia rồi.”

Lí Dương khẽ gật đầu, liền cùng bọn người Lí Thạc xuống xe.

OOo

Trong đêm tối, đạo đạo thân ảnh lóe ra, cả Luân Đôn lâm vào một trận mưa máu trước nay chưa từng có.

“Fred, bây giờ càng ngày càng khó tìm xử nữ, còn nhớ hơn mười năm trước, mặc dù không nhiều xử nữ lắm, nhưng cũng không này, người xem, bọn trên mười tám tuổi bây giờ, có mấy đứa còn giữ được trinh tiết. Con mẹ nó, nghĩ lại tộc trưởng và các trưởng lão thoái mái biết bao nhiêu, mỗi ngày đều có xử nữ để hưởng thụ.” Một thanh niên tóc vàng mũi xanh cao lêu khêu, miệng thốt ra những lời làm người bình thường vô cùng ngạc nhiên.

Bên cạnh là thanh niên tóc vàng Fred, cũng gật đầu rất tán thành: ” Đúng đúng, ta đã lâu lắm rồi không có tìm được xử nữ, tính ra, tùy tiện tìm đại một con đàn bà xinh đẹp xài đỡ” Đột nhiên, Fred mở to hai mắt nhìn, nhìn ra ngoài trăm thước, có một cô gái tuyệt đẹp mặc đồ đen đang đi tới.

“Ừa, người làm sao vậy?” Thanh niên bên cạnh hỏi.

Fred nhất thời rống to: ” Tiểu tử ngươi không được theo ta, là ta thấy trước !” Fred lập tức hóa thành một đạo hắc quang rồi vọt đi.

Thanh niên bên cạnh lúc này nhất thời cũng nhìn về phía nữ tử kia, hai mắt lập tức tỏa ánh sáng: ” Xử nữ !”

“Fred, chúng ta là huynh đệ, cùng nhau hưởng thụ chứ, máu tươi của xử nữ cũng không ít, tuyệt đối đủ cho hai người hưởng dụng!” Nói rồi, hần cũng vọt theo.

Cô gái tóc đen này còn chưa biết đến cơn ác mộng, miệng vẫn nói cười với những băng hữu bên cạnh như trước.

Đột nhiên -

“Tạch !” “Tạch!”

Hai tiếng động khê vang lên, hai tia sáng như thiểm điện bay đến với tốc độ khó tin găm thẳng vào trái tim chúng.

Một người châu Á da vàng xuất hiện trong một góc phố tối. Khê khàng lau vết máu trên đoản đao.

“Hừ, huyết tộc cũng giống tu ma giả chúng ta, thân thể hạch tâm đều giữ trong trái tim, chỉ là bọn chúng không có linh giáp. Thật sự là một đám ngu dốt.” Không có linh giáp bảo vệ, tu ma giả có thể giết huyết tộc cao thủ rất dễ dàng.

Vừa rồi hai tu ma giả này đơn giản chỉ phóng đao ra đã khiến cho hai vị huyết tộc trong nháy mắt chết ngay.

“Hừ!”

Một thanh niên phương đông lạnh lùng, tay cầm băng đao đã được cải tiến, đao mang chọt lóe lên, một lang nhân đã ngã xuống.

Người châu Á này chính là người tu ma Độ Kiếp kỳ. Hắn trực tiếp dùng linh thức tìm được rồi một đám lang nhân đang tụ tập ăn chơi. Lúc này, đám lang nhân đang thưởng thức Party, hơn mười lang nhân gặp phải một sát tinh, còn có hy vọng sao?

“Hống...”

Trong đêm tối, đám lang nhân bắt đầu biến thân, cơ thể cuộn cuộn cơ bắp, mắt xanh lè, hướng về phía thanh niên phương đông trước mắt điên cuồng tấn công.

Nhưng mặc cho bọn chúng biến thân, thực lực tăng mạnh, dưới băng đao của thanh niên, không hề có lực chống cự nào.

Người tu ma rất quan trọng cận chiến, không như người tu tiên dùng phi kiếm công kích từ xa.

“Xoát!” “Xoát!” “Xoát!” “Xoát!” “Xoát!”

Thanh niên phương đông nhất thời hóa thành từng đạo tàn ảnh, băng đao trong tay cũng hóa thành từng đạo ánh sáng lạnh lẽo, đao mang lạnh như băng lướt qua, chắc chắn có một hai lang nhân chết tại đường trường, chỉ ngắn ngủi vài phút, cả đám lang nhân lớn nhất ở Luân Đôn đang tụ tập đã bị tiêu diệt như vậy.

“Đánh thế chẳng bỏ tay!”

Thanh niên phương đông hừ lạnh một tiếng, băng đao trong tay dung nhập vào trong cơ thể, lập tức thân thể hóa thành hắc quang chìm vào bóng đêm rồi biến mất, chỉ để lại căn một phòng toàn thi thể.

So với cao thủ của lang nhân và huyết tộc, pháp sư hắc ám là người có ít sức chống cự nhất.

Trước tốc độ kinh khủng của người tu ma, hắc ám pháp sư căn bản không kịp thi triển pháp thuật. Một khi không thi triển hắc ám pháp thuật, đám pháp sư cũng chẳng khác gì người thường, không có lực chống cự gì.

“Vù...”

Chỉ thấy một cơn gió lốc quét qua căn phòng, khi cơn lốc dừng lại, hắc ám pháp sư trong phòng cũng bị nghiền thành thiet vụn. Chỉ vì một câu của Lí Dương, toàn bộ nhân mã của giáo đình trong đại giáo đường ở Luân Đôn đã bị đồ lặc thê thảm, vô luận là tông giáo trọng tài lẫn chấp sự, cho đến đám chủ giáo, chỉ cần gặp phải người tu ma, căn bản không có hy vọng sống sót

Chênh lệch quá lớn.

“Vù!”

Một ngân thánh đấu sĩ tọa trấn Luân Đôn bị một đao dễ dàng chém chết.

“Keng!”

Trên người ngân thánh đấu sĩ vừa mới tử vong đột nhiên rơi ra một bộ chiến giáp - Chiến giáp bạc.

“Oa, pháp khí chiến giáp cấp bậc trung phẩm, có tính phòng ngự nữa!” Tu ma giả lập tức cảm thấy mừng rỡ mà quơ tay nhặt lấy ngay bộ chiến giáp này, mấy tu ma giả xung quanh mắt lập tức sáng lên.

Pháp khí có tính công kích thì dễ chế tạo. Ví dụ đao, cũng là đao tính, dùng chân hỏa là có thể luyện hóa. Nhưng chiến giáp lại phức tạp hơn nhiều, rất khó luyện chế. Không phải cao thủ tu ma bình thường ai cũng không có chiến giáp. Lúc này, lại tìm được trên người của giáo đình một bộ chiến giáp.

“Giết !”

Tất cả người tu ma gào lên, điên cuồng giết tất cả nhân mã của giáo đình.

Vài nhân mã trong giáo đường đã bị giết hại sạch sẽ, mấy trăm người tu ma cũng chỉ phát hiện ra một bộ chiến giáp bằng bạc cùng với một chiến giáp bằng đồng thanh mà thôi. Nhưng cũng vì thế, cho dù sau khi đã giải tán đại quân người tu ma, vẫn còn có không ít người tu ma vẫn đi chém giết đám người giáo đình, cũng vì bộ chiến giáp cấp bậc pháp khí đó. Giết, giết rồi lại giết nữa, trước nay luôn luôn tự nhận mình lợi hại hơn người bình thường, luôn luôn cho rằng mình là huyết tộc lang tộc cao quý hoặc là nhân mã của giáo đình, dưới gót sắt của đại quân người tu ma, căn bản không có người có lực phản kháng nào, cho dù gặp phải hai vị huyết tộc công tước, đám người tu ma cũng có thể dễ dàng giết chết.

Đêm ở Luân Đôn, những ngọn đèn sáng lấp lánh như ngọc.

Lí Dương chậm rãi bước đi, ba người Lí Thạc, Lily Điền Cương sóng vai đi theo, Ma sách Tứ lão đang đi phía sau Lí Dương, tùy thời đợi mệnh lệnh của Lí Dương.

“Lâm Gia !”

Lí Dương mắt khẽ nheo lại, một đạo hàn quang bắn ra, nhìn về phía Lâm Gia xa xa. Lâm Gia lúc này có vẻ rất yên lặng, phỏng chừng không ít người đã chìm vào giấc ngủ, Lí Dương đột nhiên xoay người nhìn quanh một chút, rồi đưa mắt nhìn về phía một quán cà phê.

“Chúng ta lại đó nghỉ ngơi một lát, nửa giờ sau, chắc cũng bắt đầu động thủ là vừa.” Lí Dương nói xong, mấy người liền đi về quán cà phê ấy.

Trong quán cà phê, bốn người Lí Dương đi lên lầu hai, chọn một bàn bên cạnh cửa sổ, xuyên qua cửa sổ trong suốt, có thể thấy khu nhà Lâm Gia.

“Ra ngoài, tất cả mọi người đi ra ngoài hết !”

Đột nhiên trong sảnh lầu hai quán cà phê vang lên tiếng quát. Lập tức mười mấy bảo tiêu to lớn đã đuổi hết mọi người đang uống cà phê phía dưới.

“Vu Tân thiếu gia, xin, mời sang bên này ngồi!”

Một vị thanh niên bộ dáng chải chuốt, hướng về phía một vị thiếu niên khác nói, về nịnh bợ.

Thiếu niên này hẳn là Vu Tân, thoát nhìn mới khoảng chừng hơn mười tuổi. Trên mặt lúc nào cũng hơi mỉm cười, nhưng lại làm cho người ta cảm thấy thấy lạnh cả người. Phía sau hắn có hai vị bảo tiêu, đều là những ông già, một ông già có vẻ rất thân sĩ, có khí chất quý tộc, ông già còn lại có khí phách mạnh bạo, thân cao đến hai thước.

“Lâm Tường, xem ra mấy thủ hạ của người chẳng ra gì!” Vu Tân cười lạnh nói, liếc sang đám người Lí Dương, khi đó đám bảo tiêu đã bị La Đức Thành một mình đánh ngã hết.

Lily đột nhiên đứng lên.

“Vu Tân, là ngươi !” Lily trong mắt phát ra một tia lãnh quang.

Vu Tân sững sốt, rồi cười rất giòn : “A, đây không phải là tổng giám đốc Lily tiểu thư của tập đoàn Tuyết Lan sao? Gia phụ lúc nào cũng nhớ đến chị đấy, chuyện kinh doanh lần trước thật sự rất lấy làm xấu hổ, làm cho Tuyết Lan tập đoàn các chị lỗ hết một ngàn ức đô la! Quả là khó xử.” Trên mặt Vu Tân lộ ra vẻ “Có lỗi”.

Lí Dương nhìn về phía Lily: “ Lily, tiểu tử kia là ai ?”

Một đứa trẻ vị thành niên mà lại làm cho Lily nóng nảy như vậy.

Lily đương quay về hấn đáp: "Vu Tân là nhi tử của chủ tịch tập đoàn tài chính Vu Thị, tập đoàn lớn nhất của Nga. Tập đoàn tài chính Vu Thị lần trước làm ăn với chúng ta, lại lừa chúng ta một cú, làm chúng ta tổn thất một ngàn ức mỹ kim!" Lily rất khó chịu, trong việc làm ăn, ai mà không biết vị trí của Lí Gia, có mấy ai dám lừa Lí Gia chứ? Do đó Lily khi làm ăn với Vu Thị, cũng không có để ý lắm. Ai ngờ, tập đoàn tài chính Vu Thị lại dám làm như thế.

"Bất quá là một ngàn ức mỹ kim thôi, tin rằng không lâu sau, ta sẽ làm cho Vu Thị của ngươi phải ói ra cả vốn lẫn lãi." Lily lạnh lùng nói. Là một kỳ tài trong giới kinh doanh, đó là lần đầu tiên nàng thất bại, chủ yếu vì khinh địch.

"Lâm Tường, cả Luân Đôn không phải là thiên hạ của Lâm Gia các ngươi sao? Sao lại" Vu Tân không thêm nói với Lily. Hấn biết, thực lực Lí Gia rất mạnh, vượt qua cả thế lực của gia đình hấn. Nếu không phải tập đoàn Vu Thị đóng ở Nga, Vu Thị cũng không dám đối đầu với Lí Gia.

Ở Nga, quân đội và các thế lực địa phương cấu kết với nhau, bọn mafia quốc tế cũng không có ảnh hưởng lớn, do đó Vu Tân đứng đằng sau xúi dục Lâm Tường ra tay.

Lâm Tường vừa nghe xong, nhất thời mặt đỏ lên, giận dữ nói: "Mẹ nó, mười mấy thằng vô dụng, thuê các người làm gì, nếu không giải quyết việc này cho xong, các người hãy rút đi!"

Mười mấy đại hán vừa nghe xong liền lập tức rút súng laser từ trong người ra.

"Này, các tiên sinh, nếu còn không đi, khẩu laser S-12 này sợ sẽ không lịch sự với các người đâu." Trên mặt mười mấy đại hán lộ vẻ vô cùng dữ tợn.

205. Chương 19: Lâm Gia Đích Phong Cường

Lâm Tường vênh mặt gật đầu.

"Đúng thế!"

Rồi sắc mặt Lâm Tường trở nên dữ tợn: "Đã biết là Lâm Gia, thì nên biến hết ra ngoài cho ta!" Mười mấy bảo tiêu nhất thời đương súng laser nhắm thẳng vào Lí Dương, trên mặt lộ vẻ rất kiêu ngạo.

"Ta tính nửa giờ nữa mới ra tay với Lâm Gia các ngươi, thật không ngờ, chà, trước hết giải quyết đám này trước!" Lí Dương vung tay lên, mười mấy bảo tiêu và Lâm Tường đều hư không tiêu thất.

Túi Tiểu Càn Khôn có thể thu hết những người có công lực thấp hơn người làm phép, do đó mười mấy bảo tiêu cùng với Lâm Tường, đương nhiên không có chút lực phản kháng nào đều bị Lí Dương thu vào hết.

Vu Tân đột nhiên như sự nhớ ra điều gì đó, trần trối nhìn Lí Dương.

"Ngươi là Lí Dương!"

Thanh âm Vu Tân thoáng hơi run rẩy, đồng thời cũng có vẻ điên cuồng.

Lí Dương sửng sốt, khi đối ngoại, mình luôn luôn xưng là Mộc Dịch, người biết mình là Lí Dương không nhiều lắm. Nhưng thiếu niên này lại nói ra như vậy, điều này sao không làm cho Lí Dương khiếp sợ?

"Ha ha, ngươi đúng là Lí Dương, hừ, đã mất tích tám năm. Tốt, hôm nay cuối cùng ta gặp được ngươi rồi. Ta sẽ bắt ngươi đưa cho cha ta!" Trên mặt Vu Tân hiện lên vẻ kích động, hấn biết cha mình muốn giết Lí Dương biết bao nhiêu.

"Hai vị, còn không ra tay?"

Vu Tân quay về hai vị lão giả phía sau ra lệnh.

Hai vị lão giả đã có vẻ cao ngạo như vậy, tựa hồ không muốn đồng thời ra tay. Lão giả giống như quý tộc ngạo nghễ nói: “Kasiente, lần này đến ngươi ra tay đó, bắt lấy Lí Dương đi.”

Lão giả cao lệnh khênh bên cạnh sắc mặt lạnh lùng : ” Hừ, tại sao bắt ta ra tay, chẳng lẽ ngươi không có tay à, cái lão gia này!”

“Kasiente, chẳng lẽ ngươi kháng lệnh sao, ngươi phải hiểu là ta phụ trách tất cả các hành động, ngươi phải tuân theo lệnh của ta.” Đôi mắt xanh lè của lão giả quý tộc hiện lên chút lãnh quang. Kasiente hừ lạnh một tiếng.

Rồi ừng bước đi đến trước Lí Dương.

“Tiểu tử gọi là Lí Dương kia, ta là Kasiente không muốn ra tay với ngươi, ngươi hãy ‘ Bó Tay Chịu Trói ’ đi.” Kasiente còn dùng một chút tiếng Hán để “Xỏ nhơ”, là một lang nhân già sống đến ngàn năm, lão cũng biết khá nhiều tiếng Hán.

Lí Dương cười khổ : ” Một huyết tộc công tước, một lang nhân cấp bậc lang vương mà cũng dám ở trước mặt ta kiêu ngạo. Chà, bây giờ quả là có nhiều người không biết vị trí của mình. Chẳng lẽ các ngươi thật tưởng là thất cấp cao thủ đã là vô địch rồi sao?”

Trần Bính, một trong Ma sách Tứ lão đứng bật dậy.

“Thiếu chủ, thuộc hạ có thể giải quyết tiểu nhân vật này !” Trần bính đi tới trước mặt Kasiente. Lí Dương cũng bắt lực nheo mắt. Để một tán ma đã vượt qua năm lần tán ma thiên kiếp đối phó với một lang nhân, việc này, việc này đúng là thật sự quá khinh người.

“Ông già, ngươi cũng muốn chết sớm sao!” Kasiente nói vẻ rất kiêu ngạo.

“Hừ !”

Trần bính hừ lạnh một tiếng. Thân ảnh lóe lên, tụ chưởng thành đao, một tay chém xuống, Kasiente nhất thời không nhúc nhích được, trong đồng tử lộ vẻ sợ hãi.

“Roẹt!”

Thân thể Kasiente đột nhiên chia làm hai mảnh, xương vụn máu tươi cùng với ruột rà phụ tùng các loại vãi đầy trên mặt đất. Vừa rồi bàn tay chém xuống của trần bính đã chia lang nhân cấp bậc lang vương làm hai.

Thiếu niên Vu Tân nhất thời biến sắc.

Lang vương là thất cấp cao thủ, nhưng chỉ một chiêu của thủ hạ Lí Dương, cũng bất quá chỉ một chiêu, sau lưng mình chỉ còn có một huyết tộc công tước, cũng chỉ là thất cấp cao thủ, căn bản đánh không lại đối phương.

“Chạy!”

Vu Tân ôm lấy huyết tộc công tước bên cạnh, tốc độ huyết tộc rất nhanh, Vu Tân muốn lập tức chạy trốn.

“Tê -”

Huyết tộc công tước hoàn toàn bất động.

“Đi mau a, lão già này, làm sao không đi !” Vu Tân khẩn cấp nói.

“Đừng gọi nữa, hắn đã chết.” Một thanh âm nhạt nhẽo vang lên, chỉ thấy một thanh niên phương đông không biết xuất hiện trong lầu hai quán cà phê từ lúc nào.

“Ba!”

Giống hệt như lúc vừa rồi, vị huyết tộc công tước này cũng bị chia ra làm hai, đồng thời trái tim cũng bị chia làm hai phần, máu chảy đầy đất, chết đến không thể chết thêm lần nữa.

“Bẩm Lí Dương tiền bối, nếu tính cả huyết tộc công tước này, trong cả thành Luân Đôn ngoại trừ Lâm Gia, là huyết tộc cuối cùng đó.” Ma Sơn lúc này nửa quỳ hướng về phía Lí Dương bẩm báo.

Vu Tân vừa thấy việc này, là nghe Ma Sơn nói, nhất thời trong lòng rất hoảng sợ.

“Xoát!” “Xoát!” “Xoát!”.....

Cơ hồ chỉ trong nháy mắt, lầu hai quán cà phê từ hư không bỗng xuất hiện không ít người phương đông.

“Bẩm Lí Dương tiền bối, thành Luân Đôn ngoại trừ Lâm Gia, tất cả lang nhân toàn bộ đều bị giết sạch.”

“Bẩm Lí Dương tiền bối, thành Luân Đôn ngoại trừ Lâm Gia, tất cả hắc ám pháp sư toàn bộ đều bị giết sạch.”

“Bẩm báo Lí Dương tiền bối, thành Luân Đôn ngoại trừ Lâm Gia, có vài người có công lực ở trong các giáo đường đều bị giết sạch !”

Mấy đầu linh nhân lúc này tranh thủ hỏi báo cho Lí Dương về tình hình xảy ra.

Vu Tân mới hơn mười tuổi thôi, mặc dù thông minh tuyệt đỉnh, nhưng nghe thấy những người này hỏi báo, trong lòng rất hoảng sợ. Hắn nhất thời nhìn về phía Lí Dương : ” Chẳng trách, thảo nào cha lợi hại như vậy mà cũng phải ngã quỵ trong tay hắn. Trời ạ, cả Luân Đôn thành, tất cả hắc ám hội nghị và mọi người trong giáo đình đều bị tiêu diệt, hắn cũng dám đắc tội với hai đại siêu cấp thế lực. Bản thân hắn mình có bao nhiêu thế lực !”

Vu Tân đột nhiên cảm thấy Lí Dương trước mắt quả là quá mức kinh khủng.

Chỉ cần vừa rồi, tuyệt kỹ thoát cái thu mười mấy bảo tiêu cùng với Lâm Tường biến mất đã là phi thường kinh khủng rồi. Hơn nữa còn có thủ hạ của Lí Dương. Lang vương và huyết tộc công tước tựa hồ vô cùng cường đại nhưng trước mặt họ đều là hổ giấy cả.

Rốt cuộc đây là thế lực gì ?

“Vu Tân là ai là nhi tử của tổng giám đốc tập đoàn tài chính Vu Thị, tập đoàn tài chính Vu Thị cũng dám đối phó với tập đoàn tài chính Tuyết Lan, hừ !” Lí Dương vung tay lên, Vu Tân không hề chống cự được lực hút bị thu vào Trong Túi Càn Khôn.

“Ca, tất cả cũng sẵn sàng rồi, có thể động thủ được !” Lí Thạc quay về Lí Dương nói.

Lí Dương xoay người, xuyên qua cửa sổ nhìn về phía Lâm Gia.

Lúc này, bầu trời Lâm Gia có hơn hai ngàn người tu ma tụ tập, còn cả tòa nhà Lâm Gia lại chìm trong biển lửa, khu nhà Lâm Gia bị cháy rồi/.

“Ừa, chẳng lẽ có người dám ra tay trước?” Lí Dương nhất thời hừ lạnh một tiếng, nhìn về phía mấy thủ lĩnh tu ma phía sau, hắn đã ra lệnh, đối phó với người Lâm Gia, hắn muốn tự mình ra tay mà.

Ma Sơn lúc này nói.

“Không, Lí Dương tiền bối, trận hỏa hoạn này là do người đứng đầu Lâm Gia hôm nay - Lâm Ngọc tự mình ra lệnh cho người phóng hỏa..”

Lí Dương khẽ nhíu mày, Lâm Ngọc? Hắn còn nhớ tiểu tử gọi là Lâm Ngọc, tựa hồ là lão Tam của Lâm Gia, hơn nữa tuyên bố ra ngoài là con nuôi.

“Hành động !”

Lí Dương bỗng nhiên vung tay lên.

“Rồ!”

Mấy vị thủ lĩnh tu ma lúc này tuân mệnh, toàn thân chợt lóe lên rồi biến mất.

Hãy quay về thời gian trước đó một phút.

Trước đó một phút, người tu ma đã hoàn thành nhiệm vụ nhảm chán bắt đầu tụ tập trên bầu trời Lâm Gia, dù sao có đến hơn hai ngàn người tu ma mà cả Luân Đôn cũng chỉ có một ít nhân mã của hắc ám hội nghị và giáo đình, tự nhiên nhiệm vụ dành cho một người tu ma cũng không nhiều lắm, những người tu ma này hoàn thành nhiệm vụ xong, liền đến tụ tập trên bầu trời Lâm Gia.

Trong phòng Lâm Ngọc.

“Gia chủ, có không ít người tụ tập trên bầu trời Lâm Gia !” Một thanh niên nhảy xổ vào phòng Lâm Ngọc, khẩn cấp nói.

Lâm Gia cũng có không ít cao thủ, hơn nữa về phương diện bảo vệ cũng không kém. Càng ngày càng nhiều người tụ tập trên bầu trời Lâm Gia, tự nhiên cũng bị phát hiện, bất quá đám người tu ma xem ra không thêm để ý, bọn họ cứ tụ tập như vậy, chỉ cần không cho một người của Lâm Gia nào bỏ chạy, là coi như bọn họ hoàn thành nhiệm vụ rồi.

“Lâm tiên sinh, đám cao thủ huyết tộc của ta tại Luân Đôn đều bị giết rồi.” Một vị huyết tộc hầu tước vội tới cửa phòng Lâm Ngọc, nói với Lâm Ngọc, hiển nhiên hắn cũng rất khẩn cấp.

Lâm Ngọc hôm nay là gia chủ của Lâm Gia, hắn đương nhiên tác chủ tất cả các đại sự

“A!”

Một tiếng kêu thảm thiết đột nhiên truyền đến, đồng thời một tiếng kêu thảm thiết nữa lại vang lên, đều là từ phía ngoài vọng vào.

Huyết tộc hầu tước đó nói : “Lâm tiên sinh, bất kỳ ai muốn trốn khỏi Lâm Gia, đều bị những người trên đó giết chết, cho dù là cao thủ huyết tộc của chúng ta, cũng không một ai thoát ra được.” Nhân mã huyết tộc ngụ tại Lâm Gia đã sớm chuẩn bị trốn rồi, nhưng không một ai có thể đào tẩu.

Sau khi đào tẩu thất bại, huyết tộc hầu tước mới đến thảo luận với Lâm Ngọc.

“Những người phương đông này không biết từ đâu tới, lại lợi hại như vậy !” Huyết tộc hầu tước lầm bầm nói.

“Rốt cục đến rồi, Lí Dương rốt cục đến rồi !” Trên mặt Lâm Ngọc có vẻ điên cuồng.

Từ khi Lí Thạc chịu trách nhiệm quản lý tập đoàn Tuyết Lan, Cực Thối Đạo Quán, công ti bảo an Tuyết Lan vân vân, vai trò tổng giám đốc cũng thuộc về Lí Thạc. Người ngoài cũng biết, đây đều là tài sản của Lí Gia. Còn bọn người Lâm Ngọc và Lâm Thiên Vũ đương nhiên cũng đoán được Mộc Dịch chính là Lí Dương.

Bằng không, Mộc Dịch vì sao đem toàn bộ gia sản mà mình có đưa cho Lí Thạc ?

Hơn nữa Mộc Dịch và Lí Dương có rất nhiều liên hệ. Lâm Thiên Vũ hồi hận gần chết sao lúc trước lại không nhìn ra Mộc Dịch cũng là Lí Dương. Mà cũng không thể trách Lâm Thiên Vũ, trải qua nhiều biến chuyển, mái tóc dài của Lí Dương biến thành tóc ngắn, hơn nữa khuôn mặt hắn cũng càng thêm cương nghị, khí chất trên người cũng thay đổi, hơn nữa công lực tăng ngoài sức tưởng tượng. Lâm Thiên Vũ tự nhiên không thể nhận ra đó là Lí Dương, hơn nữa Lâm Thiên Vũ còn tưởng là Lí Dương đã chết từ lâu rồi!!!

Với thể lực của bọn họ, muốn tra ra quan hệ huynh đệ giữa Lí Thạc và Lí Dương là rất đơn giản. Bọn người Lâm Thiên Vũ, Lâm Ngọc tự nhiên hiểu vì sao lúc trước tập đoàn Tuyết Lan muốn đối phó với Lâm Gia, vì sao tam đại hắc bang lại hòa nhau áp bức Lâm Gia.

Tất cả những việc này đều do - Lí Dương !

Lâm Ngọc từ khi trở thành gia chủ của Lâm Gia, hắn chắc chắn, Lí Dương biến mất một thời gian sẽ có một ngày trở về, ngày trở về, chính là ngày báo thù.

“Báo thù, ha ha”

Lâm Ngọc cười như điên.

“A miễn, khởi động ‘ kế Hoạch báo Thù ’!” Lâm Ngọc bấm vào điện thoại, kế hoạch chuẩn bị hơn hai mươi năm, hôm nay rốt cục bắt đầu rồi.

“Lâm tiên sinh, ngươi muốn... ?”

Nhìn trăm mã đao trên tay Lâm Ngọc, huyết tộc hầu tước nghi hoặc hỏi.

“Đây là việc của Lâm Gia chúng ta, huyết tộc các ngươi không cần nhúng tay vào !” Lâm Ngọc mặt lạnh như băng bước ra ngoài, đồng thời, ‘ kế Hoạch báo Thù ’ cũng bắt đầu, những nhân mã đã “Mầm vùng” Rất lâu ở Lâm Gia bắt đầu phóng hỏa.

Ngọn lửa sáng rực cả bầu trời.

“Mẹ, Mẹ thấy được không ? Hôm nay, con phải báo thù cho người!”

Lâm Ngọc thì thầm nói, mắt đỏ ngầu, không chỉ sắc mặt dữ tợn như quỷ sứ, tay hắn còn lăm lăm cầm khảm mã đao, di thẳng về phía phòng của cha.

“Lâm Phong Sơn, mau ra đây cho ta !”

Lâm Ngọc gọi lớn tên cha mình, đồng thời phía sau Lâm Ngọc xuất hiện hơn mười hắc y đại hán, tất cả đều là những cao thủ tuyệt thế được Lâm Ngọc chuẩn bị hơn hai mươi năm, mỗi một người đều thấp nhất là ngũ cấp cao thủ, đây là những tinh anh do Lâm Ngọc tuyển chọn hơn hai mươi năm qua.

“Ngọc nhi, người muốn”

Lâm Phong Sơn và thê tử của mình nhìn Lâm Ngọc, có vẻ khó tin.

Lâm Ngọc cười lạnh nhìn vợ chồng Lâm Phong Sơn, mắt hắn như độc xà nhìn xoáy vào vợ Lâm Phong Sơn :
” Xú bà nương này, đừng làm bộ đáng thương, lúc trước nếu không phải là người, mẹ ta làm sao chết được ? Mẹ ta ” Lâm Ngọc tức giận đến run cả người, lộ vẻ cực kỳ oán độc nhìn mẹ đàn bà kia,.

“A Loan, chẳng lẽ người ngay cả”

Lâm Phong Sơn nhìn thê tử mình với vẻ khó tin ,hắn biết thê tử mình rất tàn nhẫn, nguyên trước đây tình nhân của hắn cùng với nhi tử do những tình nhân sinh ra đều bị thê tử Tương Loan giết chết, sau đó hắn gặp mẫu thân của Lâm Ngọc, sợ dĩ hắn lập tức chia tay, chỉ vì lo lắng thê tử Tương Loan của mình sẽ hãm hại mẹ con Lâm Ngọc.

“Đúng!”

Tương Loan khẽ gật đầu, không hề hối hận: ” Hừ, con tiện nhân bị cưỡng gian rồi lây bệnh Aids, lại có thể sống nhiều năm như vậy, đúng là mạng lớn, còn Lâm Ngọc ở bên cạnh mẫu thân lại không bị lây bệnh, coi như là vận khí.”

Tương Loan không thèm quan tâm đến sinh tử, lúc này đối mặt với Lâm Ngọc, nàng có vẻ rất lạnh nhạt.

“Ha ha, Tương Loan, người làm những việc mà ma quỷ cũng không làm, Lâm Phong Sơn, đừng làm bộ không biết, người phái người giết bác sĩ, giết hết những người biết việc này, tưởng ta không điều tra ra sao. Tên ta không phải là Lâm Ngọc, mà là Phan Ngọc, ta không có cha, chỉ có mẫu thân !” Lâm Ngọc đã như phát điên lên rồi.

Việc này Lâm Phong Sơn sớm đã biết, chỉ là hắn không muốn làm chết thêm nhiều người nữa, cho nên mới cố hết sức giấu nhẹm đi.

“Đối với Lâm Gia, ta chỉ có một chữ - Giết, giết sạch mới làm cho mẹ của ta thỏa lòng!”

Trên mặt Lâm Ngọc toát lên vẻ dữ tợn.

“Giết !”

Một tiếng quát lạnh, Lâm Ngọc mang theo mười mấy cao thủ lao tới.

“Phốc!”

Trăm mã đao bổ xuống, Lâm Phong Sơn thân là cao thủ nhưng không hề hoàn thủ, mặc cho Lâm Ngọc một đao bổ xuống, nhất thời máu tươi tóe ra. Lâm Ngọc lạnh người. Hắn không rõ Lâm Phong Sơn vì sao không hề né tránh hoặc ngăn cản. Để có thực lực giết chết Lâm Phong Sơn, hắn đã khổ luyện rất lâu, khi chắc chắn mới ra tay.

“Ai!”

Lâm Phong Sơn ngã xuống đất, chỉ thở dài một tiếng, cả đời hắn đa tình, nhưng cũng rất bi thảm, cười nhảm thê tử tâm độc, đã để thê tử giết chết hai người đàn bà mà hắn yêu thương. Nhưng hắn quá nhu nhược, không dám ngăn chặn thê tử mình, nếu không cũng sẽ không biến thành bi kịch như vậy.

“Tiện nhân !”

Lâm Ngọc hận nhất là Tương Loan, trăm mã đao điên cuồng chém xuống, chém cho Tương Loan thành một đồng thịt. Đột nhiên -

“A!” “A!” “A!”

Tiếng kêu thảm thiết vang lên, đại quân người tu ma bắt đầu ra tay

206. Chương 20: Lưu Huyết Địch Dạ

“Hò!”

Thân ảnh Lí Dương lóe lên, xuất hiện trong phòng.

“Ừa, ta còn chưa kịp ra tay, tiểu tử này đã giết hết mất rồi!” Lí Dương nhìn thi thể Lâm Phong Sơn và Tương Loan đang nằm trên mặt đất, cười nhạt, đối với những người này hắn không thèm động thủ, người hắn cần giết là - Lâm Thiên Vũ.

“Không có ở Luân Đôn?” Tiểu tử Lâm Thiên Vũ này rốt cuộc trốn ở đâu ? Chẳng lẽ buộc ta phải dùng linh thức tìm tòi cả thế giới thật sao!” Lí Dương khẽ nhíu mày, trong phạm vi Luân Đôn, hắn căn bản không tìm được khí tức Lâm Thiên Vũ.

Bất quá Lí Dương không lo lắng gì, việc sử dụng linh thức tìm tòi toàn thế giới cũng mất khoảng ba ngày thôi, mặc cho hắn cải dung hoá mạo như thế nào, khí tức hắn cũng không thể nào thay đổi được.

“Lâm Ngọc và Lâm Ngạo Thiên nói không chừng cũng biết !” Thân hình Lí Dương lóe lên, liền đuổi theo.

Chỉ thấy bên ngoài, thân ảnh người tu ma cứ lóe lên rồi biến mất, những tiếng kêu thảm thiết vang lên liên tục. Mọi người trong Lâm Gia, cho dù là họ hàng thân thích xa xa, thậm chí cả người hầu, chỉ cần ở tại Lâm Gia, tất cả đều bị giết hầu như không còn ai, không để lại bất kỳ động vật nào còn sống.

Lâm Ngọc mang theo nhân mã ập vào phòng Lâm Ngạo Thiên, Lâm Ngạo Thiên, người sáng lập tập đoàn Thánh Lâm, cả đời hắn chứng kiến những phút huy hoàng của Lâm Gia, nếu nói về thất bại, cũng chỉ có thằng cháu Lâm Thiên Vũ, nói một cách khác, nếu Lâm Thiên Vũ không đắc tội với Lí Dương, có lẽ Lâm Gia rất có thể ngày càng hưng vượng.

Nhưng ... sự việc đã phát sinh, không thể thay đổi được.

“Lâm Ngạo Thiên!”

Lâm Ngọc nhìn Lâm Ngạo Thiên, trăm mã đao trong tay run rẩy vì kích động. Lâm Ngọc luôn luôn kính ngưỡng Lâm Ngạo Thiên, đặc biệt thời gian hắn làm việc tiếp xúc với vị lão giả này càng nhiều, hắn lại càng là kính trọng hơn. Nhưng - Hôn nhân của Lâm Phong Sơn chính là Lâm Ngạo Thiên một tay an bài.

“Là người, nếu không phải người cưới con Tương Loan tiện nhân cho Lâm Phong Sơn, mẫu thân ta đâu có bị người nói đi, tại sao lại đem con tiện nhân Tương Loan gả cho Lâm Phong Sơn, tại sao ?” Trong lòng Lâm Ngọc vô cùng phẫn hận.

Nếu mẫu thân mình quang minh chính đại kết hôn với Lâm Phong Sơn, lúc này mẫu thân mình bây giờ nhất định vẫn còn sống và vui sướng biết bao, mình cũng không phải luôn luôn sống trong cừ hận như thế này.

“Tiểu tử. Ta biết, ta xin lỗi con, xin lỗi mẫu thân con, con muốn động thủ cứ động thủ đi !” Lâm Ngạo Thiên ngả dài trên ghế dựa, tựa hồ không hề quan tâm đến sống chết nữa.

Lâm Ngạo Thiên biết rõ về sự tình mẫu thân của Lâm Ngọc. Thậm chí còn biết cả việc Lâm Ngọc duy trì một đội quân đặc biệt, nhưng hắn vẫn không hề đề cập tới, vì hắn biết rất rõ Lâm Gia cho dù không bị hủy trên tay Lâm Ngọc thì cũng bị Lí Dương hủy diệt.

Từ lần Lâm Gia bị tam đại hắc bang áp bức, tổn mất gần hai ngàn ức dollar, hắn đã biết, Lâm Gia đã đắc tội với người, hơn nữa lại là một đại nhân vật. Sau đó, Lâm Gia lần lượt bị công kích, đến thiếu chút nữa thì diệt vong.

Lí Dương không hề đình chỉ công kích Lâm Gia, Lâm Gia cũng luôn luôn không có một ngày yên ổn.

“Còn chưa động thủ sao?” Lâm Ngạo Thiên quát lạnh một tiếng.

“Mẹ!” Trong lòng Lâm Ngọc vô cùng đau xót, nhìn lão giả trước mắt, hắn lại không nỡ ra tay hạ thủ. Trong khoảng thời gian này, Lâm Ngạo Thiên cầm tay chỉ việc, dạy hắn cách quản lý tập đoàn như thế nào, cách đối nhân xử thế, cách làm người ... đối diện với lão già hơn trăm này, hắn thật không nỡ xuống tay.

Đột nhiên -

“Phốc!”

Lâm Ngạo Thiên giật lấy con dao đâm vào ngực rồi giật mạnh ra, máu tươi lập tức phun ra như suối.

“Phan Ngọc, người diệt Lâm Gia của ta. Ha ha Thiên Vũ sẽ báo thù cho ta”

Lâm Ngạo Thiên cố gượng nói xong vài tiếng, rồi tắt thở.

Lâm Ngọc nhìn tất cả cảnh này, hắn không hiểu vì sao Lâm Ngạo Thiên cuối cùng lại tự sát, tại sao còn có nói những lời kia?

“Bồng!”

Lí Dương đập tung cửa phòng, từ từ đi đến.

“Mộc Dịch!” Lâm Ngọc nhìn Lí Dương, cười nhạt nói, “Có lẽ ta gọi người là Lí Dương mới đúng.”

Lí Dương đi đến bên cạnh thi thể Lâm Ngạo Thiên, nhìn vị lão giả này, trong lòng Lí Dương ngược lại có vẻ rất tôn kính, chỉ dựa vào những việc cuối cùng mà ông ta làm, cũng đã làm cho mình phải tôn kính. Bất quá, mình hôm nay buộc phải diệt Lâm Gia.

“Lâm Ngạo Thiên, người cuối cùng vẫn muốn xếp đặt để gạt ta ?” Lí Dương cười lạnh.

“Phan Ngọc, người không phải người của Lâm Gia sao? Chẳng lẽ người nghĩ rằng ta không biết sự thật sao, ngay cả việc Tương Loan phái người cưỡng gian mẫu thân của Lâm Ngọc, làm mẫu thân Lâm Ngọc mắc bệnh AIDS ta cũng biết. Hừ, người có phải muốn làm cho ta nghĩ rằng Lâm Ngọc không phải là người của Lâm Gia không? Để ta thả hắn ra?”

Linh thức hắn đã thấy rõ ràng mọi thứ.

Kia Lâm Ngạo Thiên biết mình chắc hẳn phải chết, hơn nữa mục tiêu chính thức của Lí Dương là Lâm Thiên Vũ. Theo tính toán của Lâm Ngạo Thiên, sau này Lâm Thiên Vũ rất có thể sẽ tiêu tòng. Vì hương hỏa của Lâm Gia, Lâm Ngạo Thiên đã quyết định bảo trụ cho Lâm. Nên mới làm bộ diễn xuất màn này, mục đích là để Lí Dương cho rằng Lâm Ngọc không phải người của Lâm Gia, mà là người tiêu diệt người của Lâm Gia, muốn Lí Dương tha cho Lâm Ngọc.

Trong lòng Lâm Ngọc cũng chấn động, hắn không phải kẻ ngu, Lí Dương vừa nói như vậy, hắn cũng hiểu ngay ý tứ của Lâm Ngạo Thiên khi này.

“Lí Dương!” Lâm Ngọc thở phào một hơi, có vẻ buông xuôi tất cả, “Hồi trước rất lâu rồi, ông nội đã nghĩ đến việc cho ta đi xa thật xa về quê mai danh ẩn tính, nói vậy ông đã biết người sẽ trở về báo thù từ rất sớm.” Lâm Ngọc đối mặt với Lí Dương, nhưng không khẩn trương chút nào.

Lí Dương nhìn thi thể Lâm Ngạo Thiên, khẽ gật đầu.

“Lâm Ngạo Thiên cũng coi như là một kẻ hùng, đáng tiếc, nhi tử của hắn quá tệ.” Lí Dương cảm thán nói.

Lí Dương đột nhiên đưa mắt nhìn Lâm Ngọc: “Nói cho ta biết, Lâm Thiên Vũ ở đâu? Nếu người nói cho ta biết, ta sẽ tha cho người không chết.” Trong mắt Lí Dương hiện lên ánh lãnh quang, tha cho Lâm Ngọc? Cũng được thôi, cứ đem Lâm Ngọc giam lại cả đời là xong.

Lâm Ngọc lắc đầu nói: “Không biết.” Trên mặt Lâm Ngọc có vẻ tươi cười, “Với những gì ta biết về Lâm Thiên Vũ, hẳn sẽ không nói cho bất luận kẻ nào đâu. Bí mật của hắn không ai có thể biết được.”

“Ta hỏi ngươi, mấy năm trước, lúc Lâm Gia gần bị tiêu diệt, một trăm tỷ đô la từ đâu mà có. Tại sao người hắc ám nghị hội lại đến bảo vệ cho các ngươi ?” Lí Dương linh quang chợt lóe, hỏi lại một vấn đề khác

Lâm Ngọc sững sốt.

“Tập đoàn Vu Thị “

Lí Dương trong lòng máy động: “Tập đoàn Vu Thị, có lẽ ta biết ai là Lâm Thiên Vũ rồi.” Mặc dù Lí Dương cũng không hoàn toàn chắc chắn lắm, nhưng đã có chút hoài nghi rồi.

“Phốc!”

Lí Dương vung tay lên, một đạo đao mang hiện lên, nhất thời đầu của Lâm Ngọc bay lên trời. Chết ngay tại đương trường!

Lí Dương đi tới trước mặt Lâm Ngọc Thiên.

“Lâm Ngọc Thiên, ngươi muốn hưởng hỏa của Lâm Gia sao? Nằm mơ !” Sắc mặt Lí Dương càng tỏ vẻ dữ dằn, ” Hưởng hỏa, muốn làm cho ta mềm lòng, khi Lâm Thiên Vũ bức tử Tuyết tại sao không mềm lòng, đừng tưởng rằng ta không biết Lâm Gia còn có một tiểu tử, nhi tử của Lâm Ngọc - Lâm Tường, đáng tiếc, Lâm Tường đã bị ta thu vào Túi Càn Khôn rồi !”

Một đạo chân hỏa được Lí Dương truyền vào túi tiểu Càn Khôn, thiêu cháy Lâm Tường cùng mười mấy tên bảo tiêu, về phần Vu Tân, Lí Dương tạm thời không động thủ.

“Chỉ còn lại Lâm Thiên Vũ thôi.” Sắc mặt Lí Dương lãnh khốc như thiên niên hàn băng, hàn khí tỏa ra làm cho ai cũng phát run trong lòng. Hắn đã đợi rất lâu để thấy lần báo thù này. Hôm nay rốt cục bộc phát ra. Ma tính được che dấu bao nhiêu năm nay đã hoàn toàn bộc phát.

Lâm Gia chìm trong ngọn lửa ngút trời, tiếng kêu thảm thiết vang vọng đến cả những ngã tư đường chung quanh.

“Ồ e”

Những thanh âm từ xe cảnh sát vang lên khắp nơi, đám cảnh sát toàn Luân Đôn dùng hết tốc độ chạy tới. Lâm Gia tại Anh Quốc là một gia tộc lớn. Những tiếng kêu thảm thiết phát ra từ khu nhà Lâm Gia cùng với đám cháy ngất trời làm cho trưởng cục cảnh sát khu vực sợ hoảng hồn. Nếu để những người trong Lâm Gia bị chết cháy, phỏng chừng cả đám sĩ quan cảnh sát đều gặp xui xẻo.

Lí Thạc cười đao mang, đứng trong không trung. Nhìn xuống đám xe cảnh sát, có vẻ rất khó chịu.

“Đánh nát cái đám cảnh sát này cho ta!”

Lí Thạc quay sang Ma Sơn ra lệnh, Ma Sơn biết Lí Thạc là gia chủ của Lí Gia, lập tức tuân mệnh, mang theo đội quân một ngàn người tu ma hướng về phía đám cảnh sát đáng thương mà chém giết.

Thế lực Lâm Gia! Hôm nay tiếng kêu thảm thiết cứ vang lên liên tiếp từ khu nhà Lâm Gia vọng ra, thật là kinh khủng. Cơ hồ hơn phân nửa cảnh sát đều được triệu tập tới, có tới cả trăm xe cảnh sát, phần lớn đều là cảnh sát tuần tra. Cảnh sát vây quanh dày đặc.

“Mẹ nó chứ, lão tử đang còn ở trên giường đã bị điện thoại réo om sòm, sao, trời đất, ngọn lửa lớn vậy sao. Điều động nhiều như vậy sao, chẳng lẽ là một tổ chức khủng bố nào đó?”

Một cảnh sát vừa bước ra khỏi xe của mình, miệng nói tía lia, hiển nhiên hắn đang rất khó chịu.

“Ca sát!”

Đột nhiên một đạo quang mang xuất hiện, nhất thời một xe cảnh sát phát ra thanh âm trong trẻo, lập tức - “Oanh!” Một tiếng

Xe cảnh sát nổ tan tành rồi, tên cảnh sát đang nói tía lia kia còn chưa kịp phát ra ngay cả một kêu thảm thiết.

Lập tức...

“Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!”.....

Xe cảnh sát nổ tung, hết một lại một, một hỏa cầu khổng lồ xuất hiện trên ngã tư đường, Xe cảnh sát đã nổ tan tành, cả đám cảnh sát kêu thét lên, ngọn lửa bình thường như vậy căn bản không phá được ngay cả phòng ngự của người tu ma, rất nhiều người tu ma như xe bọc thép, ủi thẳng vào, trực tiếp đánh bay các xe cảnh sát.

“Ha ha ! Sướng con mẹ nó quá, ta đập!”

Một người tu ma Độ Kiếp kỳ, thân cao khoảng chừng hai thước hai, giống như một người khổng lồ, nửa người phía trên cưỡi trần, điên cuồng xông vào, súng laser đối với bát cấp cao thủ Độ Kiếp kỳ mà nói, quả thực như gãi ngứa.

“Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!”.....

Những tiếng nổ liên tiếp nhau, rất nhiều cảnh sát bị lửa trù lên, nhất thời, ngã tư đường chung quanh Lâm Gia chìm vào tình trạng rối loạn,. Một ngàn người tu ma ủi thẳng vào, xe cảnh sát bị đánh tung bay lên trời, thật là cực kì kinh khủng. Súng laser của cảnh sát căn bản không thương tổn được họ.

“Thượng đế ơi, ma quỷ, bọn họ là ma quỷ, ma quỷ !”

Một nữ cảnh sát sợ quá khóc toáng lên ở đường trường.

“Bồng!”

Một nam cảnh sát ‘anh dũng’ muốn chạy tới Lâm Gia, nhưng lại bị một người tu ma dùng một quyền đập nát thân thể, huyết nhục bay khắp trời, làm tất cả đám cảnh sát cấp bị dọa đến ngây ngốc.

Trên một căn building cách đó không xa, thiếu tướng Adam quan sát thấy tất cả cảnh này, lập tức gọi điện thoại.

“Bọn họ là ma quỷ, ma quỷ, mấy đứa gia hỏa ăn cứt chó này, lại phái cảnh sát bình thường tới. Bọn nhỏ đáng thương đã chết đến cả một ngàn rồi. Nhanh! Nhanh lên, điều đội hành động đặc biệt, mau phái bọn họ tới gấp!” Thiếu tướng Adam điên cuồng hét lên trên điện thoại, lúc này hắn gần phát điên rồi.

Ngắn ngủn chỉ mấy giây, lực lượng cảnh sát đại Anh đế quốc đã chết đến hơn một ngàn người, trời ạ, đây là loại tập kích khủng bố gì thế?

Tư lệnh quân đội nghe thấy tin này, cũng ngây cả người, rồi ra lệnh cho bộ đội hành động đặc biệt xuất phát.

“Ông ông ông”

Đội hành động đặc biệt khởi động rồi. Một đám quần áo rằn ri đặc biệt đã được điều đến nhanh như chớp. Trên trời máy bay chiến đấu cũng bay tới, vũ khí công nghệ cao cũng được điều động đến đây. Chỉ trong vài giây, đã chết gần một ngàn cảnh sát, việc này là một việc trước nay chưa bao giờ xảy ra trong lịch sử Luân Đôn, đội hành động đặc biệt đương nhiên phải được điều động đến.

Nhưng -

Trong mắt người tu ma, chỉ là mấy món đồ chơi thôi. Đám người tu ma tự không thèm để ý gì cả, cơ hồ mỗi một người tu ma đều có ma tính bạo ngược, lúc này ma tính bạo ngược hoàn toàn bộc phát ra, đám người tu ma phát tiết cơn giận ngút trời.

“Hô!”

Một người tu ma hóa thành một đạo hắc quang, hướng về phía máy bay chiến đấu trên trời phóng tới.

“Oanh!”

Máy bay chiến đấu nổ tan tành, nhất thời hóa thành một hỏa cầu. ”

“Ha ha chơi vui quá, hú hú” Theo tràng cười điên loạn của người tu ma đó, lại thấy hần hướng về phía một máy bay chiến đấu khác vọt tới. Máy bay chiến đấu tốc độ rất nhanh, nhưng xem ra vẫn còn kém xa người tu ma, hơn nữa người tu ma lại linh hoạt phi thường, độ cứng của thân thể còn hơn xa vỏ bọc của máy bay chiến đấu.

Những tiếng nổ liên tiếp vang lên, những máy bay chiến đấu trên bầu trời hóa thành những quả cầu lửa lớn. Máy cái gì gọi là đội hành động đặc biệt, đối với người tu ma mà nói, cũng không có gì uy hiếp. Dù sao thân thể của người tu ma thực sự quá cường hãn.

Người tu ma khi đối mặt với công kích từ phi kiếm của người tu tiên, cũng dùng thân thể ngạnh kháng. Có thể tưởng tượng được, thân thể bọn họ rất cuộc kinh khủng đến đâu ! Binh khí ở nhân gian có uy lực được như phi kiếm không ?

Căn bản không phải một trận chiến công bằng.

Trên bầu trời Lâm Gia.

Lily liếc mắt ra bên ngoài, khẽ nhíu mày nói: “Sự tình tựa hồ hơi lộn xộn quá rồi !”

Điền Cương không thêm quan tâm nói: “Kệ nó, sợ gì, chẳng lẽ hẳn biết là ai gây ra chuyện này sao? Cho dù biết, bọn chúng có thể làm gì chứ ? Bây giờ sư huynh báo thù, đừng để bọn người kia quấy rầy sư huynh.”

“Hô!”

Lí Dương hóa thành một đạo hắc quang, bay tới bên cạnh mấy người. Lí Dương nhìn thoáng qua những quả cầu lửa đầy trời phía xa xa, trên bầu trời máy bay chiến đấu nổ tung, cũng không thêm để ý.

“Reng -”

Điện thoại di động Lily đột nhiên reo lên.

“Cái gì, cha đến rồi, hay quá !” Lily kêu lên hưng phấn. Lí Dương vừa nghe xong, không khỏi nhướn mày, chướng môn Thực Sơn kiếm phái Trần Kiếm Phong sao lại vào trong cỏi thế tục thế này?

“Cha muốn làm gì ? Cái gì ! Cha muốn giết giáo hoàng!” Lily kêu lên khiếp sợ.

Lí Thạc, Điền Cương một đám người bên cạnh Lí Dương vô cùng kinh ngạc. Việc làm của mình so với Trần Kiếm Phong xem ra còn “Hòa bình” Hơn nhiều. Mình bắt quả chỉ diệt một nhà thôi, còn Trần Kiếm Phong lại muốn đi giết Giáo hoàng.

“Nhạc phụ đại nhân quả là kinh khủng !” Trong lòng Điền Cương run lên. Phải biết rằng, Điền Cương chưa một lần gặp nhạc phụ đại nhân Trần Kiếm Phong!

207. Chương 21: Nhân Quả Tuần Hoàn.

Sau khi Lily nhận điện thoại, trong lòng hiển nhiên đang vô cùng kích động, vô cùng không bình tĩnh. Mẫu thân nàng tuy đã chết đi nhiều năm nhưng Lily vẫn nhớ như in buổi tối hôm đó, mẫu thân vì bảo hộ cho chị em nàng mà bị người của giáo đình giết chết, còn lại tỷ đệ hai người chạy trốn, sau đó lại được Điền Cương xuất thủ ứng cứu, chỉ là lúc đó Điền Cương mới chỉ là một Địa Hạ quyền thủ mà thôi.

- Ông xã à, em vẫn còn nhớ cái bộ dạng ngốc nghếch của anh năm đó, đã đấu không lại người của giáo đình mà vẫn cố lao ra, nếu cuối cùng không có sư huynh xuất thủ thì có lẽ hôm đó chúng ta đã chết cả rồi!

Lily nhớ lại năm đó, trong lòng không khỏi cảm khái.

- Đúng vậy, bà xã, bắt quả năm đó vừa nhìn thấy bà xã đại nhân nàng ta đã chẳng thể khống chế nổi bản thân mà ra tay rồi, hắc hắc!

Điền Cương cười với vẻ rất thật thà chất phác.

Lý Dương sững sốt. Lily và Điền Cương đã gọi nhau là ông xã, bà xã từ lúc nào vậy? Có lẽ là trong thời gian tám năm mình ở tại Côn Luân tiên cảnh, tình cảm của hai người bọn họ đã càng thêm mật thiết rồi.

- Sư huynh, chúng ta đi về đi, hứ, sức mạnh của chúng ta bây giờ đã vượt qua giáo đình rồi, cũng là lúc nên giáo huấn cho chúng một chút. Bọn giáo đình nayf lúc nào cũng làm ra vẻ thương yêu mọi người, trên thực tế không biết đã hại bao nhiêu người rồi, trước mặt người ta thì lúc nào cũng giả vờ tốt đẹp, sau lưng thì chuyên đi làm mấy việc ti bỉ xấu xa.

Lily hiển nhiên là rất có địch ý đối với giáo đình.

Lý Dương khẽ gật gật đầu.

Khi ở tại Côn Luân tiên cảnh, khi lần đầu tiên Trần Kiếm Phong biết được chuyện này thì đã từng muốn đến giáo đình chém giết. Đáng tiếc, lúc đó chuyện ở Côn Luân tiên cảnh quá nhiều, nhất thời chẳng thừa chút thời gian nào cho nên đành phải kéo dài thêm mấy năm.

- Ma Sơn, đủ rồi. Bảo mấy đứa bé của ngươi đừng nghịch nữa.

Lý Dương nhìn ra bên ngoài thấy mấy người càng chơi đùa càng điên cuồng, hấn không khỏi hơi nhíu mày một cái và lên tiếng trách mắng.

- Nga hồng...

Một tiếng rống kì quái lập tức vang lên, một đám tu ma giả giống như đồng thời lao đến chiếc xe bọc thép quân dụng vậy. Cho dù là xe quân dụng cũng bị bọn họ làm cho lật đi lật lại mất lần, thậm chí còn bay thẳng lên trời nữa. Căn bản chẳng có thứ vũ khí gì ngăn cản được đám tu ma giả này.

- Ha ha...

Tu ma giả cười lớn rồi điên cuồng mà đùa nghịch, tựa hồ như kẻ nào cũng rất thích đùa nghịch, đám binh sĩ Anh quốc ở đây cũng bị dọa cho sớm phải chạy đi hết rồi, cho dù là bộ đội, chiến sĩ đặc công thì có được mấy người không sợ chết cơ chứ.

Nếu có hi vọng thắng lợi thì bọn họ mới liều sống liều chết lao vào. Nhưng bây giờ mấy tu ma giả này trog mắt đám chiến sĩ đều là vô địch, ngay cả xe bọc thép quân dụng cũng bị đánh bay đi, bọn họ còn có cách nào đối phó chứ.

Bỏ chạy tán loạn!

Phần lớn đám binh sĩ đã bắt đầu chạy tán loạn, mấy kẻ dẫn đầu cũng chẳng còn cách nào mà đành ra lệnh cho đám bộ đội đặc công về trước.

Ma Sơn nghe thấy mệnh lệnh của Lý Dương bèn lập tức truyền lệnh xuống, một nghìn tu ma giả không dám tiếp tục lãng phí thời gian nữa, lần lượt từng người đều “xoẹt” một tiếng và biến mất khỏi mặt đường và trở lại khoảng không phía trên Lâm gia.

- Nhiệm Vụ lần này kết thúc!

Lý Dương nhìn hơn hai nghìn người và lạnh lùng ra lệnh.

- Ma Sơn, thay ta cảm ơn Xích Nhân cung chủ!

Lý Dương nhìn về phía Ma Thác Sơn rồi mỉm cười nói. Lý Dương cũng biết rằng mình có quan hệ tốt với Xích Nhân cung chủ là vì lão còn cho rằng Bá Vương Hạng Vũ đang ở tại một nơi nào đó ở Thủy Tinh cung để tu luyện. Nhưng Lý Dương hiểu rằng, Bá Vương Hạng Vũ căn bản vẫn ở trong thể nội hấn.

- Văn bối nhất định sẽ chuyển lời giúp người.

Trong lòng Ma Sơn vô cùng vui mừng, có lẽ lần này hấn đến đây đánh nhau chỉ là vì câu nói này mà thôi.

- Hàn Vũ, còn ba vị trưởng lão của của Âm Sát môn nữa, các vị cũng thay ta cảm ơn Hắc Mộc và Thanh Phong hai vị môn chủ luôn!

Lý Dương ăn nói rất đàng hoàng, lịch sự. Tuy mọi người đều là tu ma giả, nhưng đối với những nhân vật cao cấp thì vẫn nên nói những lời lấy lòng này.

- Vãn bối tuân mệnh!

Hàn Vũ và ba tán ma của Âm Sát môn đều khom người xuống vâng mệnh, dáng vẻ cực kỳ cung kính, dù sao Lý Dương cũng là một nhân vật mà đến Xích Nhân cũng muốn lôi kéo. Được người ta gọi là tiền bối, từ đó có thể tượng tượng ra địa vị của Lý Dương rồi.

- Ủm, các người về đi!

Lý Dương khẽ vung tay nói.

- Tuân mệnh!

Mấy tu ma giả và những thủ lĩnh đều khom người nói, tiếp đó từng đám tu chân giả hóa thành từng đạo hắc quang lóe lên rồi biến mất, bầu trời phía trên Lâm gia vốn đang dày đặc người chỉ sau một thoáng đã chỉ còn lại mấy người Lý Dương mà thôi.

- Anh, anh thật uy phong a, đúng rồi, mấy lão gia hỏa đó sao lại gọi anh là tiền bối vậy?

Lý Thạc vừa liếc mắt cái đã nhìn rõ, mấy tên tu ma giả kia có tên nào mà không tới mấy trăm tuổi, thậm chí cả nghìn tuổi, vậy mà tất cả đều gọi Lý Dương là tiền bối, sự tôn kính của họ với Lý Dương, bọn họ đều có thể cảm nhận thấy được.

- Thiếu chủ là thân phận gì chứ, mấy tên tiểu gia hỏa đó tự nhiên phải tôn kính rồi!

Trần Giáp, lão đại trong Ma Sách tứ lão nói, trong mắt Trần Giáp này Lý Dương chính là truyền nhân của Hạng Vũ, thân phận đó tuyệt đối không tầm thường, cho dù là cung chủ của ma cung cũng chẳng thể so sánh được, đám người kia tự nhiên phải tôn kính với Lý Dương rồi.

- Thiếu chủ?

Lý Thạc trong lòng thầm cảm thấy nghi hoặc, nhưng lần trước khi hắn hỏi Lý Dương không nói với hắn, lần này hắn không tiện hỏi nữa.

- Mau về thôi, Trần Kiếm Phong chương môn là tu tiên giả, một khi phát hiện ra một lượng lớn tu ma giả như thế này ở đây thì sẽ khó khăn đó!

Lý Dương đột nhiên vội vã nói, lúc này hắn mới nghĩ đến mười đồ đệ đó của mình (vốn là có bảy người, giờ có thêm ba người đạt tới ngũ cấp cao thủ đầu tiên nữa – tác giả) đều là tu ma giả, trải qua mười mấy năm tu luyện, người nào cũng đều đã là lục cấp cao thủ rồi, kim đan đều đã dung nhập vào tâm tạng, thân thể đã là thân thể của tu ma giả.

Nếu cứ như vậy, với linh thức của Trần Kiếm Phong chương môn, có được mấy người không bị phát hiện cơ chứ?

Lily cũng sững sờ.

- A, phải làm thế nào đây?

Phụ thân mình là tu tiên giả, hơn nữa còn là chương môn của Thục Sơn kiếm phái, phát hiện ra một lượng lớn tu ma giả như vậy ở đây thì chẳng phải là chuyện tốt lành gì.

Lý Thạc lại rất thản nhiên nói:

Việc này cũng đơn giản thôi, tuy phụ thân muội là tu tiên giả nhưng ông ấy và mẫu thân muội cũng đã yêu nhau, mẫu thân muội lại là Lang nhân, Lang nhân tự nhiên cũng là người của Ma giới, điểm này phụ thân muội tự nhiên cũng biết. Từ đó có thể thấy phụ thân muội căn bản chẳng có thành kiến gì lắm đối với tu ma giả, lo lắng cái gì chứ? Lẽ nào ông ấy còn đại khai sát giới ở địa bàn của chúng ta sao?

Lý Dương lại lắc đầu nói:

- Ông ấy không để ý Lily và Jake là bởi vì bọn họ là cốt nhục thân sinh của ông ấy. Còn về những tu ma giả khác, chẳng hạn như mười đệ tử của ta thì rất khó nói! Ân, thế này đi, gọi điện thoại cho phụ thân muội, nói với ông ấy một địa chỉ, chọn London đi, sau đó để Jake tới London nữa, chúng ta sẽ tiếp đại phụ thân muội ở London.

Phương pháp đơn giản của Lý Dương chẳng phải đã tránh được việc Trần Kiếm Phong nhìn thấy những tu ma giả sao? Không để ông ta nhìn thấy là được rồi, còn về Lily và Jake thì cũng chẳng cần lo lắng, dù sao quá khứ của họ Trần Kiếm Phong cũng biết rõ rồi, hơn nữa đó còn là cốt nhục thân sinh của ông ta.

- Đúng vậy, quả là là biện pháp hay!

Dứt lời Lily bèn nhắc điện thoại gọi đi.

- Đệ đệ, tỷ tỷ đây, ta sẽ lập tức đến London, đúng rồi, đệ hãy bảo phụ thân đến London nhé, chúng ta sẽ tiếp đãi người ở đó...ha ha, đệ thật thông minh, chỉ là vì nguyên nhân này thôi, đệ cũng không muốn phụ thân tức giận mà, ân, được rồi, mau lên nhé.

Lily gác điện thoại rồi khẽ mỉm cười.

Thành công!

- Chúng ta sẽ đợi Trần Kiếm Phong chuyển môn ở London, hiện nay Trần chuyển môn đã đạt đến Đại Thành kỳ rồi, cao thủ Đại Thành kỳ cầm tiên kiếm Thanh Hồng trong tay, giờ ta cũng đã cảm thấy buồn cho giáo hoàng rồi đó.

Lý Dương cười nói.

Tập đoàn tài chính Vu Thị ở Nga.

Chủ tịch hội đồng quản trị tập đoàn tài chính Vu Thị - Vu Minh là một nhân vật có tính truyền kì, chỉ trong vòng một năm ngắn ngủi đã có được một đại tập đoàn có trị giá trên mười tỷ đô la, sau đó còn điên cuồng phát triển, thậm chí còn người còn hoài nghi sau lưng hắn có một tập đoàn lớn khác chi trì.

Trong vòng ba năm giá trị của tập đoàn này đã lên tới trên hai trăm tỷ đô la. Ba năm sau đó nó đã thiết lập được quan hệ tốt với quân đội Nga, hơn nữa còn lập ra một huấn luyện doanh ở Siberia và tự có lực lượng vũ trang riêng cho mình.

Giờ phút này, tập đoàn Vu Thị đã có tổng tài sản lên tới sáu trăm tỷ đô la, xấp xỉ với thời kỳ rực rỡ của tập đoàn Thánh Lâm.

Khi một tập đoàn đã phát triển tới đỉnh điểm, muốn tiến thêm là rất khó, cái quan trọng nhất là bảo vệ thành quả.

Nhưng tập đoàn tài chính Vu Thị vẫn tiếp tục phát triển như trước, tám năm nay, tài sản của nó đã lên tới một nghìn tỷ đô la. Luận về thực lực tài chính nó đã tương đương với tập đoàn Tuyết Lan, nhưng nó vẫn chẳng thể so sánh với Tuyết Lan tập đoàn được, dù sao Tuyết Lan tập đoàn còn có cả Cực Thối đạo quán, có huấn luyện doanh tại sa mạc ở châu Phi với một nhân số đáng sợ. Quan trọng nhất là Tuyết Lan tập đoàn còn có tam đại hắc bang ở sau chi trì.

Trong trang viên nơi chủ tịch tập đoàn Vu Thị đang ở.

Diện tích của trang viên thật lớn, đương nhiên đất đai ở Nga rẻ hơn ở Mỹ rất nhiều, trang viên này còn to hơn cả trang viên hào hoa kia của Lý gia, đội ngũ bảo an bên trong cũng chẳng hề kém cỏi.

Trong phòng ngủ của Vu Minh.

- A lô, chuyện gì vậy? Cái tên Lâm Ngọc phản bội đó đã hủy diệt toàn gia ta, giết chết phụ thân mẫu thân ta.

Không sai, Vu Minh chính là Lâm Thiên Vũ, cũng chính là dựa vào một trăm năm mươi tỷ đô la năm đó để phát triển hắn mới có thể trở thành một thế lực lớn thế này nhanh đến vậy.

Trong Lâm gia Lâm Thiên Vũ tự nhiên đã an bài gian tế trà trộn vào, Lâm Ngọc giường cờ giống trống đi giết toàn gia họ Lâm, tự nhiên gian tế của Lâm Thiên Vũ có thể phát hiện được, do đó tin tức này đã được truyền đến đây.

- Một lượng lớn người đông phương? Một lượng lớn người đông phương bay trên không trung? Nói cho rõ ràng đi!

Lâm Thiên Vũ lập tức rống to lên.

- Đúng vậy, một lượng lớn người đông phương, tất cả những gian tế được cài trong Lam gia đều đã chết rồi, toàn bộ đều đã chết rồi!

Tên thủ lĩnh chuyên môn không chế tất cả gian tế hồi báo với Lâm Thiên Vũ.

- Những người đông phương biết bay? Lẽ nào là...

Sắc mặt Lâm Thiên Vũ lập tức biến đổi. Biết bay? Trừ phi là tu chân giả trong truyền thuyết, lẽ nào vẫn còn người khác sao?

- Thật sự là Lâm Ngọc đã phản bội và giết mẫu thân ra?

Mười mấy năm nay tính khí của Lâm Thiên Vũ đã tốt lên nhiều rồi, nhưng khi nghe được tin tức này hắn như phát cuồng lên, đối với phụ thân tình cảm của hắn không sâu đậm, nhưng đối với mẫu thân thì sâu sắc vô cùng.

Tương Loan đó cũng vì để cho con trai mình được nắm quyền nên mới đối phó với tất cả các nữ nhân khác, dù sao tình cảm của Tương Loan đối với Lâm Phong Sơn cũng chẳng có bao nhiêu.

- Lâm Ngọc, a...

Trong lòng Lâm Thiên Vũ vô cùng oán hận.

- Bắt lấy Lâm Ngọc cho ta!

Hơi thở của Lâm Thiên Vũ đã trở nên trầm trọng, mắt hắn cũng đã trở nên đỏ bừng:

- Ta muốn xé tan hắn thành vạn mảnh, bắt hết cả thê thiếp của hắn lại đây, ta muốn giết, giết tất cả bọn chúng!

Tính cách ngỗ ngược của Lâm Thiên Vũ đã lại phát tác rồi.

- Chủ tịch, Lâm Ngọc đã bị đám người đông phương biết bay giết rồi, thê tử của hắn cũng đã bị giết, con trai hắn Lâm Tường...Theo điều tra, nó đã bị mất tích một cách thần bí khi ở trong một quán cà phê.

- Hừ, kẻ khác đều cho rằng Lâm Tường là con trai người, nhưng ta lại biết rằng, đó bất quá là cách làm của gia gia để che mắt người khác thôi, nhi tử chân chính của Lâm Ngọc đang được Lam thúc chiếu cố.

Sắc mặt Lâm Thiên Vũ thoáng qua một tia điên cuồng.

Lâm Ngọc Thiên sớm đã dự tính đến chuyện Lý Dương có thể sẽ báo thù.

Lão đương nhiên sớm đã nghĩ đến biện pháp để bảo vệ cho huyết mạch của Lâm gia, cho nên lão đã thương lượng cùng Lâm Ngọc, tìm một đứa bé khác để thay thế con để Lâm Ngọc, nói cách khác, Lâm Tường mà Lý Dương giết bất quá chỉ là giả mà thôi, đó căn bản chẳng phải là con đẻ của Lâm Ngọc.

Đứa con trai của Lâm Ngọc hiện nay được được Lam thúc mà Lâm Ngọc Thiên tin tưởng nhất nuôi dưỡng.

Nhưng, tin tức này đã bị Lâm Thiên Vũ, kẻ quen thuộc Lâm gia nhất biết rồi. Cho dù Lâm Thiên Vũ đã đến Nga nhưng hắn vẫn cài gian tế trong Lâm gia, cái chuyện đổi nhi tử lớn như vậy sao có thể không bị phát hiện chứ? Huống chi, năm đó khi tráo đổi nhi tử, Lâm Tường cũng đã mấy tuổi rồi.

- Bắt lại cho ta, nhanh đi đi!

Lâm Thiên Vũ điên cuồng hét lên.

- Vâng, chủ tịch, nhưng...

Lâm Thiên Vũ tức giận nói:

- Nhưng cái gì? Có chuyện gì thì mau nói ra!

- Khi Lâm Tường thất tung tại tầng hai của quán cà phê, đồng thời thiếu gia cũng thất tung.

Lâm Thiên Vũ ngó ra, con trai mình cũng đã mất tích?

- Chuyện gì đã xảy ra, đã tra xét rõ ràng chưa? Không phải ta đã an bài một vị Huyết tộc công tước và một lang nhân có cấp bậc lang vương bảo hộ nó rồi sao? Sao có thể xảy ra chuyện được?

Trong lòng Lâm Thiên Vũ lại một lần nữa trở nên kích động, con trai của mình a, đứa con trai duy nhất a!

- Huyết tộc công tước và lang vương đều bị giết, còn về thiếu gia thì...thuộc hạ không biết!

Tên thủ lĩnh chuyên môn phụ trách công tác tình báo gian tế đáng thương kia cũng chẳng biết được rõ ràng, bởi vì Lý Dương đã đem bọn chúng thu vào túi Tiểu Càn Khôn, làm sao có thể tra ra được cái gì chứ?

- Huyết tộc công tước và lang vương bị giết?

Lâm Thiên Vũ cảm thấy đau đầu rồi.

Mình đắc tội với một địch nhân cường đại như thế từ bao giờ vậy? Huyết tộc công tước và Lang tộc lang vương đều là thất cấp cao thủ, trong tục thế có được mấy người có thể đối phó được với thất cấp cao thủ đây?

- Dùng tất cả những mạng lưới tình báo đi tra tin tức về thiếu gia cho ta, nhất định phải tìm được thiếu gia về đây!

Lâm Thiên Vũ trầm giọng nói.

- Vâng!

Trải qua một loạt những đả kích vừa rồi, mẫu thân bị giết chết, Lâm gia bị giết sạch, con trai mất tích, lang vương và Huyết tộc công tước bị giết, tất cả những việc này đều làm hấn như phát cuồng lên, tựa hồ...tất cả mọi việc đã vượt khỏi tầm khống chế của hấn rồi.

- Lâm Ngọc, ta muốn ngươi phải đoạn tử tuyệt tôn, ta muốn xé con trai ngươi ra thành vạn mảnh!

Thời khắc này Lâm Thiên Vũ chỉ có thể đem tất cả sự tức giận dồn lên con trai của Lâm Ngọc mà thôi.

Đáng thương cho Lâm Ngọc Thiên, năm đó dùng ra chiêu này chính là vì lo lắng lúc Lý Dương báo thù vẫn còn bảo trì được dòng giống của Lâm gia, nhưng Lý Dương không giết sạch được hết thì Lâm Thiên Vũ đã làm thay việc đó, không biết Lâm Ngọc Thiên ở dưới suối vàng mà biết được việc này thì sẽ có cảm tưởng gì.

208. Chương 22: Điền Cương Địch Sư Môn

Trường ác mộng đêm đó khiến cho toàn bộ cảnh sát của London đều cảm thấy sợ hãi, đám người đồng phương không sợ đạn pháo, không sợ vũ khí laser, không sợ xe bọc thép chuyên dụng đó thường xuyên xuất hiện trong giấc mộng của bọn họ.

Sau đó thì thành phố London vẫn giống hệt như cũ, tất cả mọi người đều ra đường đi lại, vì cuộc sống sau này của mình mà bận bịu.

Tại trang viên của nhà họ Lý.

Bên ngoài trang viên chỉ có một vài cảnh sát chuyên môn đang làm việc, hiển nhiên, sức mạnh của Lý Dương khiến cho đến cả quốc gia cũng phải cẩn thận, chuyện Lâm gia xảy ra chuyện chính là như vậy, đối với Lý gia mạnh hơn Lâm gia rất nhiều, nước Anh đương nhiên phải cẩn thận.

Lúc này hơn trăm nhân viên tinh anh của công tu bảo an Tuyết Lan đang đứng bảo vệ ngoài cửa, bởi vì lúc này mấy nhân vật cao cấp của Lý gia đều đang ở đó.

Trong đại sảnh.

- Sư huynh, đệ tới rồi, hi, sao không có ai hoan nghênh đệ vậy?

Jake xoẹt một tiếng trực tiếp từ ngoài cửa trang viên phá không lao thẳngt vào, Jake tốt xấu gì cũng là lực cấp cao thủ, trên người không những có bảo y mà còn có phi kiếm, đương nhiên mấy thứ này đều là do năm xưa Trần Kiếm Phong đưa cho.

- Tên tiểu tử này, đúng rồi, phụ thân đệ đâu?

Lý Dương ngồi trên sofa trong đại sảnh mà uống Nhị Oa Đầu, thấy Jake tiến vào hẳn liền tùy ý hỏi.

Jake nhảy tới bên cạnh Lý Dương rồi nằm xuống và bắt đầu nói:

- Mấy ngày nữa, lần trước đệ nghe không rõ nên cho rằng phụ thân đã tới rồi, thì ra phụ thân chỉ là bảo đệ tử Thục Sơn kiếm phái thông chỉ cho chúng ta một chút thôi, mấy ngày nữa người mới đến cơ.

Lý Dương khẽ gật gật đầu.

Ngày độ kiếp của hắn đã không còn xa nữa rồi, bất quá trước nay lý Dương chưa từng công khai, cũng chưa hề có chút chuẩn bị nào. Dù sao trong mắt hắn thì độ kiếp thật sự chẳng có chút thách thức nào, đợi đến khi đến ngày độ kiếp thì ta sẽ tùy tiện bay đến một chỗ nào đó trên biển và độ kiếp là được rồi.

- Đúng rồi, Jake, Trúc Cơ đan của đệ ta xem qua rồi, hiệu quả thật không tồi. Xem ra đệ đối với luyện đan thuật đệ đã có thể coi là nhập môn rồi đó.

Lý Dương nhớ lại Trúc Cơ đan của Jake, Jake này không hổ là thiên tài, chỉ trong vòng mười mấy năm ngắn ngủi đã có thể tự mình luyện đan được rồi. Cần phải biết rằng luyện chế đan dược không phải là một chuyện gian nan bình thường, chỉ riêng việc không chế độ lửa đã không phải là việc mà người thường có thể làm được rồi.

Khi không chế lửa thậm chí phải mấy ngày không được ngủ, cần phải tập trung toàn bộ tinh thần để xem xét độ lửa, cần phải biết lúc nào nên thay đổi, hơn nữa phân lượng của đan dược, thừa một không được, thiếu một chút thì sẽ không cân bằng, có thể làm cho nó nổ tung.

- Hắc hắc, chỉ là thứ đồ chơi nhỏ thôi, Trúc Cơ đan bất quá chỉ là thao tác để bản thiên tài luyện tay thôi, thao tác luyện tay mà thôi, thiên tài chính là thiên tài !

Lời của Jake thì tựa hồ như chẳng hề để ý đến Trúc Cơ đan, nhưng trên thực tế thì nó đang rất tự hào.

- Ha ha, Jake, đệ đến rồi, bọn ta đợi đệ lâu lắm rồi đó!

Diễn cường từ trên lầu bước xuống.

- Tỷ phu!

Jake cười hì hì nói.

- Đệ đệ, khi nào phụ thân đến vậy?

Lily cũng từ trên lầu bước xuống.

- Không rõ, có lẽ chừng mấy ngày nữa thôi, bất quá cũng sắp rồi, trong điện thoại có nói chỉ vài ngày nữa thôi.

Jake cũng không xác định được Trần Kiếm Phong đó lúc nào đến, nếu như lão trực tiếp ngự tiên kiếm Thanh Hồng từ bay thẳng tới London thì sẽ nhanh hơn rất nhiều, nếu như ngồi máy bay thì sẽ chậm hơn nhiều.

Hai ngày sau.

Trong trang viên nhà họ Lý.

Ma Sách tứ lão đột nhiên xuất hiện trong đại sảnh, mấy người Lý Dương đang ăn cơm không khỏi kinh ngạc. Ma Sách tứ lão bình thường đều tu luyện, rất ít khi ra ngoài, huống chi công lực đã tới cảnh giới như Ma Sách tứ lão thì cần bản không cần ăn cơm cũng được, mấy người Lý Dương bất quá chỉ là do thói quen nên mới ăn mà thôi.

- Sao vậy?

Lý Dương nhíu mày hỏi.

Lão đại Trần Giáp trong Ma Sách tứ lão nói:

- Thiếu chủ, hình như vị chủ môn của Thục Sơn kiếm phái đó đến rồi.

Lý Dương vừa nghe thấy bèn lập tức triển khai linh thức đi tìm kiếm, quả nhiên Trần Kiếm Phong vận một thân thanh y và cười tiên kiêu Thanh Hồng đang dùng một tốc độ đáng sợ mà phá không bay thẳng về hướng London, đương nhiên tốc độ đó chẳng thể so sánh được với Thanh Vân của Lý Dương rồi.

- Đi, Trần Kiếm Phong chủ môn đến rồi!

Lý Dương lập tức mở cửa đi ra.

- Tới rồi, đâu nào?

Jake cũng dùng linh thức thử dò xét xem sao, nhưng nó lại chẳng phát hiện được gì.

Lý Dương cười nói:

- Tên tiểu tử đệ, công lực của phụ thân đệ cao đến thế nào chứ, bằng vào linh thức của đệ thì chẳng thể phát hiện nổi đâu! Trong này chỉ có ta và bốn vị trưởng lão có thể phát hiện.

Đột nhiên Lý Dương nhìn sang bốn vị trưởng lão nói:

- Bốn vị trưởng lão, làm phiền mọi người thu liễm khí tức lại một chút, dù sao thì Trần Kiếm Phong đó cũng là tu tiên giả.

Ma Sách tứ lão gật đầu rồi thu liễm khí tức lại.

Ma Sách tứ lão chính là những tán ma đã vượt qua năm lần thiên kiếp, luận công lực thì có thể sánh với Thiên Tiên hậu kỳ, vượt xa Trần Kiếm Phong công lực mới đạt đến Đại Thành kỳ, chỉ cần Ma Sách tứ lão thu liễm khí tức thì Trần Kiếm Phong tự nhiên sẽ chẳng nhìn ra được chút nào.

Còn về Lý Dương, có lẽ trừ Tiêu Diêu tán nhân nghĩa phụ của Lý Dương ngày xưa ra thì khắp cả Phàm Nhân giới này chẳng có người nào có thể nhìn ra hư thực của hắn.

- Vù...

Chỉ thấy không khí chấn động một trận, ngay sau đó một thân ảnh vận thanh y ngự phi kiếm đã xuất hiện trên bầu trời phía trên trang viên của Lý Dương, chính là Trần Kiếm Phong, chủ môn của Thục Sơn kiếm phái, công lực đã đạt tới Đại Thành kỳ.

- Cha! Cha!

Jake và Lily lập tức hưng phấn lao đến chỗ Trần Kiếm Phong.

- A Vũ, Lily!

Nhìn thấy con trai con gái của mình, trên mặt Trần Kiếm Phong lập tức nở ra một nụ cười tươi rói.

Lý Dương lập tức đi lên trước chấp tay nói:

- Bái kiến Trần Kiếm Phong chủ môn.

Trần Kiếm Phong nhìn Lý Dương, mắt lão không khỏi tròn tròn lên nói:

- Cậu, cậu còn sống sao?

Năm đó Lý Dương đã rơi xuống Hoàng Tuyền hải, việc đó vô số tu tiên giả tu yêu giả đều đã nhìn thấy. Chỉ cần rơi xuống Hoàng Tuyền hải thì sẽ chẳng thể trở lại, đây là chuyện mà cơ hồ tất cả các tu chân giả đều biết.

Tuy Tiêu Diêu tán nhân có thể trở lại từ Hoàng Tuyền hải nhưng các tu tiên giả chẳng hề để ý, dù sao Tiêu Diêu tán nhân cũng đã vượt qua chín lần thiên kiếp tán tiên, đến cả Đại La Kim Tiên cũng có thể giết chết, công lực như vậy có thể trốn thoát khỏi Hoàng Tuyền hải cũng là chuyện bình thường, nhưng Lý Dương có thể đi ra thì thật sự khiến cho người ta phải chấn kinh.

Lý Dương cũng chỉ mới trở lại thế tục có vài ngày, Tinh Cực tông cũng chỉ mới biết được tin tức này không lâu, bất quá Tinh Cực tông tịnh không hề đem tin tức này truyền ra ngoài cho nên Thục Sơn kiếm phái cũng chẳng biết rõ được.

- Sư huynh vừa mới trở về không lâu, có lẽ trong Côn Luân tiên cảnh còn chưa ai biết nữa!

Lily nói.

Lý Dương khẽ gật đầu nói:

- Văn bối cũng là cử tử nhất sinh, bất quá cũng gặp phải không ít chuyện, công lực cũng được đề thăng không ít.

Lý Dương chỉ có thể nói như vậy, dù sao hắn cũng còn chưa muốn nói cho người khác biết hắn là tu ma giả.

Trần Kiếm Phong gật gật đầu.

Lý Dương nói “gặp phải không ít chuyện” rõ ràng là có ý muốn lấy cớ, bất quá Lý Dương đã không muốn nói nhiều, Trần Kiếm Phong cũng không tiện hỏi nữa.

- Lý Dương a, mục đích lần này ta tới chắc các mọi người cũng đã biết rồi nhỉ!

Trong mắt Trần Kiếm Phong lóe lên một tia sát ý.

Trần Kiếm Phong là kiếm tiên.

Kiếm tiên ở Tiên giới chuyên môn chém giết, là những tiên nhân có sát ý cực kỳ nặng nề, công kích lực không chỉ là mạnh mà còn là cực mạnh, Trần Kiếm Phong đã muốn báo thù từ rất lâu rồi. Đáng tiếc là đã xảy ra chuyện tiên nhân giáng thế, chuyện về thần kiếm đã phát sinh. Mà sau này Tiêu Diêu tán nhân phát cuồng hủy diệt cả Thượng Thanh cung khiến cho cả Côn Luân tiên cảnh chấn động, đợi sau khi Tiêu Diêu tán nhân phi thăng Côn Luân tiên cảnh mới trở lại an tĩnh. Lúc này Trần Kiếm Phong lão mới có thể ra ngoài báo thù.

- Giết giáo hoàng, văn bối tự nhiên là biết! Trần chương môn không cần vội vã, văn bối đã tra ra hành tung của giáo hoàng rồi, ba ngày sau hắn sẽ ngồi thuyền cơ từ Trung quốc bay đến Anh quốc, đến lúc đó chúng ta có thể một đòn giết chết hắn rồi.

Lý Dương vừa cười vừa nói.

Trần Kiếm Phong lại cười lạnh lắc đầu.

- Không, tại sao phải đợi? Trực tiếp đến giết chẳng phải là xong sao?

Điền Cương và Lý Dương trong lòng kinh hãi, Trần Kiếm Phong chương môn này sát khí thật không phải chỉ là mạnh bình thường, đến ba ngày cũng không muốn đợi. Điền Cương và Lý Dương nhìn sang Jake và Lily bên cạnh, lúc này Jake và Lily trong mắt cũng đầy hân ý, hiển nhiên họ đang nhớ lại cảnh mẫu thân bị giết chết.

- Bề ngoài thì người của giáo đình có vẻ rất đàng hoàng, nhưng trong bóng tối thì đã làm ra không biết bao nhiêu chuyện thương thiên hại lý. Hừ, cho dù không vì mẫu thân thì cũng phải giáo huấn cho chúng một trận.

Bây giờ Lily là nhân vật cao cấp của Lý gia, đối với một số làm làm trong bóng tối của giáo đình cũng khá rõ ràng.

- Nhưng...bây giờ giáo hoàng đang ở New York, một ngày sau mới từ New York bay đến Pari Pháp quốc, hay là chúng ta sẽ chặn đánh trên biển?

Lý Dương chỉ đành đề nghị như vậy.

Giáo hoàng coi như đã làm được một chuyện tốt, gần đây hắn thường xuyên tới các nước theo đạo. Nếu giáo hoàng hắn mà ở trong đại bản doanh của giáo đình, khi Trần Kiếm Phong diệt tới đó sẽ không biết có bao nhiêu người bị giết đây! Dù sao nhân ma ở đại bản doanh cũng rất nhiều, nhưng đối mặt với Trần Kiếm Phong và tiên kiếm Thanh Hồng trong tay, có càng nhiều người thì càng nhiều người chết mà thôi.

- Được rồi, vậy đợi đến ngày mai!

Trần Kiếm Phong suy nghĩ một chút rồi gật gật đầu, dù sao lão cũng muốn ở cùng với con trai và con gái mình.

Lý Dương không khỏi gật gật đầu.

Lily lấy tay kéo kéo Điền Cương, Điền Cương lập tức hít sâu một hơi, lần đầu tiên gặp nhạc phụ nên hẳn rất khấn trương, mà lúc này Trần Kiếm Phong cũng đã chú ý đến Điền Cương.

- Vị này là...

Trần Kiếm Phong chỉ vào Điền Cương hỏi.

Nhưng Điền Cương vẫn cứ ấp úng hồi lâu, mãi cuối cùng mới dồn hết dũng khí, sắc mặt trở nên nghiêm túc nói:

- Nhạc phụ đại nhân!

Trần Kiếm Phong vừa nói xong thì sắc mặt Điền Cương đang trở nên nghiêm túc lập tức trả lời, hai người nói liên tiếp nhau thành câu “vị này là nhạc phụ đại nhân!” Tựa hồ như Điền Cương là nhạc phụ của Trần Kiếm Phong vậy.

Lập tức mấy người Lý Dương cười lên ha ha.

- Ha ha... Điền Cương a, tên tiểu tử đệ, ha ha, ha ha...

Lý Dương cười đến gập cả bụng lại. Lý Thạc cũng vỗ vai Điền Cương mà ha ha cười lớn.

Jake lại làm ra vẻ mặt nghiêm túc nói:

- Vị này là...nhạc phụ đại nhân!

Jake mô phỏng rất giống, nhưng thoáng một cái nó cũng cười ầm cả lên rồi nói:

- Tỷ phu, huynh thực là, thực là quá buồn cười đó.

Điền Cương lập tức đỏ bừng mặt lên.

Lần đầu tiên nhìn thấy nhạc phụ hẳn đương nhiên có chút khấn trương, nhưng không ngờ lại phạm vào sai lầm lớn như vậy.

- Nhạc phụ đại nhân, con...

Điền Cương lập tức cảm thấy lo lắng.

Trần Kiếm Phong lại nở nụ cười, lão gật gật đầu với vẻ rất mãn ý. Lão đương nhiên nhìn ra Điền Cương là tu ma giả, hơn nữa mấy người Lý Dương cũng không giúp đỡ hắn che giấu khí tức, đây đương nhiên không phải là do sơ sót mà là do bọn họ cố ý làm vậy. Dù sao Lily cũng là lang nhân, cũng thuộc loại tu ma giả, Điền Cương và Lily đã là phu thê, Điền Cương là tu ma giả được nhiên là tốt nhất.

Đối với chuyện này Trần Kiếm Phong vô cùng mãn ý.

Trần Kiếm Phong liếc nhìn Ma Sách tứ lão, trên mặt bốn người họ lại chẳng có chút biểu tình gì. Trần Kiếm Phong không khỏi nhíu mày, dù sao lão cũng chẳng thể nhìn thấu được bốn vị cao thủ trước mặt này, nên biết lão chính là cao thủ Đại Thành kỳ, lão đã không nhìn thấu được thì chứng tỏ đối phương phải lợi hại hơn lão, trong lòng Trần Kiếm Phong không khỏi cảm thấy Lý Dương này càng thêm thần bí.

Đêm đó.

Lily, Jake, Điền Cương, Lý Dương và Trần Kiếm Phong ở chung một chỗ.

- Điền Cương a, con rể ngoan của ta, sau này bọn Lily tới Ma giới con phải chiều cố bọn họ cho tốt đó. Người thân của ta nay chỉ còn Lily và Jake thôi, Ma giới lại cực kỳ hỗn loạn, kẻ làm phụ thân ta thật chẳng thể yên tâm.

Thái độ của Trần Kiếm Phong đối với Điền Cương tốt đến bất ngờ.

Lý Dương mỉm cười, chuyện hắc không ẩn giấu khí tức của Điền Cương đi xem ra là một cách làm chính xác.

- Nhạc phụ yên tâm, kẻ nào muốn khi phụ Lily thì phải vượt qua con trước đã.

Điền Cương vỗ ngực nói.

- Cham người yên tâm đi!

Lily cười hì hì nói.

Trần Kiếm Phong lại sa sầm nét mặt nói:

- Yên tâm? Làm sao mà yên tâm được? Phụ thân con là cường môn của Thục Sơn kiếm phái, thường xuyên liên hệ với Tiên giới. Đối với chuyện ở Ma giới cũng biết được không ít, tại Ma giới tuyệt đối là cường giả vi tôn, giết chóc cướp đoạt là chuyện bình thường, một nữ hài như con đến đó thì làm sao ta yên tâm nổi cơ chứ? Có Điền Cương thì ta còn hơi yên tâm một chút.

Tuy nói vậy nhưng Trần Kiếm Phong vẫn chẳng thể yên tâm nổi, dù sao trong Ma giới, không hợp nhau một câu là lao vào động thủ chém giết ngay.

- Được rồi, Điền Cương, con là tu ma giả, chắc chắn cũng có sư môn đúng không, thế lực của sư môn con tại Ma giới thế nào?

Trần Kiếm Phong gọi ra cho Điền Cương một chủ ý, dù sao khi những đệ tử có sư môn tới Ma giới thì nhất định sẽ có những tiền bối trong sư môn hỗ trợ, đến lúc đó thì sẽ an toàn hơn rất nhiều.

Lý Dương lập tức ngắt lời:

- Trần cường môn yên tâm! Sư tôn của Điền Cương là một cao thủ đã phi thăng lên Ma giới, sư môn của y tại ma giới là một đại thế lực dưới trướng Xi Vưu đại tôn, đến Ma giới rồi bọn họ nhất định sẽ an toàn.

Lý Dương nói cũng gần như là sự thật, sư tôn của Điền Cương là Hạng Vũ, sư tôn của Hạng Vũ là Xi Vưu đại tôn. Bất quá Xi Vưu đại tôn đối đãi với đệ tử của mình đều rất quan tâm, y tự mình chém giết chứ tuyệt không để đệ tử làm vậy cánh dưới trướng mình.

Những tiểu ưng dưới cánh của lão ưng thì vĩnh viễn chẳng thể bay lên chín tầng trời.

- Ha ha, thật sao?

Hai mắt Trần Kiếm Phong lập tức sáng lên, nếu thật sự là như vậy, con gái lão kiếm được người chồng như vậy thì thật sự là có lời rồi.

Cho tới giờ Điền Cương vẫn chưa biết Hạng Vũ là ai! Bất quá, đối mặt với Trần Kiếm Phong hắc vẫn gật đầu, đáng thương cho Điền Cương, kẻ chưa bao giờ nói dối.

Ngày thứ hai, một làn gió nhẹ thổi qua.

- Vù...

Dưới ánh sáng ban ngày, Lý Dương mang theo Jake, Trần Kiếm Phong mang theo Lily, bốn người phá không mà đi trong nháy mắt, không khí chấn động một trận, bốn người đã mất hút khỏi tầm mắt. Lần này mấy người Điền Cương đều không đi.

Mục tiêu lần này là...giáo hoàng!

209. Chương 23: Thánh Khí Tiên Khí?

“Alisa yêu quý, đừng vội nhé, nàng đợi một chút, rất nhanh thôi, ta sẽ báo thù cho nàng!” Trần Kiếm Phong cười kiêu tiên Thanh Hồng, miệng thì thảo tự nhủ, trên người sát khí cuộn cuộn, đồng thời bắt đầu gia tốc,

quên phát Lí Dương phía sau có công lực không bằng hẳn.

Nhưng bất luận Trần Kiếm Phong gia tốc ra sao, Lí Dương vẫn có thể vượt qua.

Dưới chân Lí Dương thoát nhìn chỉ là một đao mang thật lớn, nhưng bên trong đao mang lại là Thanh Vân. Lí Dương đem Thanh Vân biến thành một vật có vẻ như trường kiếm, sau đó dùng đao mang bao phủ bên ngoài, nhưng Trần Kiếm Phong đang đắm chìm trong hồi ức và cừu hận, nên không hề chú ý tới việc này.

Về phần Jake và Lily, lần lượt do Lí Dương và Trần Kiếm Phong kéo theo, vì tốc độ của họ quá chậm.

“Giáo Hoàng đáng thương, tánh mạng của người xem ra cũn không còn dài nữa đâu.” Lí Dương nhìn ba người Trần Kiếm Phong cùng với Lily Jake sát ý đằng đằng, không khỏi thảm than trong lòng. Bất quá hẳn cũng biết, lúc trước hẳn diệt Lâm Gia, sát ý cũng chẳng kém gì Trần Kiếm Phong lúc này.

“Hút!”

Thân ảnh bốn người một lần nữa gia tốc, trong nháy mắt biến mất trên bầu trời sâu thẳm.

Trời xanh ngắt, mây trắng trôi.

Xung quanh chuyên cơ màu trắng bạc của Giáo Hoàng có hơn mười máy bay chiến đấu bảo vệ, đang bay về phía Paris của nước Pháp.

Chuyên cơ của Giáo Hoàng được chế tạo đặc biệt, có tính phòng ngự rất cao, so với máy bay chiến đấu bình thường của các quốc gia tiên tiến còn mạnh hơn. Để làm được chuyên cơ này lão đã phải tốn không ít tiền, trên mười tỷ đô la để chế tạo loại phi cơ đặc biệt này, cũng chỉ có Giáo Hoàng mới có tư cách ngồi trên máy bay đó mà thôi.

Bên cạnh chuyên cơ xa hoa đó có hơn mười máy bay chiến đấu của quân đội Mỹ bay theo hộ vệ, phải hoàn toàn đảm bảo sự an toàn của Giáo Hoàng.

Giáo Hoàng địa vị tôn sư, một khi có gì trục trặc, sẽ có ảnh hưởng rất lớn, còn lớn hơn cả những cuộc tập kích của bọn khủng bố.

Trong chuyên cơ.

Trang trí nội thất cực kỳ xa hoa tôn quý, tất cả đều là thiết kế như một căn nhà. Lúc này Giáo Hoàng đang ngồi trong đại sảnh.

Lúc này Giáo Hoàng cũng chỉ mặc áo ngủ mong manh, mái tóc vàng xõa ra phiêu tán, nhưng mái tóc vàng của Giáo Hoàng hơi khác với người bình thường, vì mái tóc vàng của hắn phát ra hào quang, giống như tóc của hắn thật sự được làm ra từ vàng ròng nguyên chất.

Trong lòng hắn đang ôm một mỹ nữ tóc bạch kim, Giáo Hoàng cũng là người thôi? Tự nhiên cũng cần có đàn bà.

“Giáo Hoàng đại nhân, Ốc thân gia tộc của thiếp vừa mới bỏ ra một khoản tiền khổng lồ để mua một mỏ dầu, nhưng tập đoàn tài chính Hoa Kim lại tranh đoạt mỏ dầu này với nhà thiếp, thật sự quá bất công. Xin Giáo Hoàng ủng hộ thiếp!” Kim phát mỹ nữ nũng nịu nói.

Trên mặt Giáo Hoàng xuất hiện vẻ lạnh nhạt.

“Tiểu bảo bối, người biết là không thể tỏ vẻ khôn vặt trước mặt ta. Người phương đông một câu, quan công diện tiền sải đại đao, đúng là không tự lượng sức! Mỏ dầu đó thuộc về Ốc thân gia tộc của các người sao? Nguyên trước đây nó thuộc về tập đoàn tài chính Hoa Kim, các người tốn mất “một khoản tiền khổng lồ” à? Mười tỷ đô la mà mua được sao? Thế mà cũng gọi là “một khoản tiền khổng lồ?” Giáo Hoàng cười nói.

Kim phát mỹ nữ nhất thời hoảng sợ nói: “Giáo Hoàng đại nhân bớt giận!”

Giáo Hoàng cười khoát tay, tỏ vẻ không quan tâm nói: “Bất quá chỉ là việc nhỏ! Lần này cho qua, ta sẽ phái người nói với tập đoàn tài chính Hoa Kim vài câu. Sau này đừng giỡn mặt ta như vậy.”

Thân là quyền lực tối cao, một câu của Giáo Hoàng còn hữu hiệu hơn vô số tiền tài.

“Cám ơn Giáo Hoàng đại nhân.” Kim phát mỹ nữ ngọt ngào cười.

“Cộc, cộc”

Giáo Hoàng khẽ cau mày, xô mỹ nữ trong lòng sang một bên, khẽ sửa sang lại hình thức một chút, bình thần nói: ” Vào đi !”

Một lão già đầu bạc cung kính đứng trước cửa nói: ” Bệ hạ, vừa mới nhân được tin của đức hồng y đại chủ giáo Garfield, tại Mỹ họ vừa mới khám phá một nhóm lang nhân, bắt được mấy trăm lang nhân. Vì số lượng quá lớn, nên đặc biệt xin chỉ thị của bệ hạ xem nên đối xử với những lang nhân này như thế nào ?”

Giáo Hoàng vừa nghe, lạnh lùng nói: ” Giết sạch cho ta!”

Thanh âm lạnh như băng, kim phát mỹ nữ bên cạnh khẽ rùng mình.

Lão già đầu bạc cũng khẽ nhíu mày. hắn cũng là hồng y đại chủ giáo, địa vị cực kỳ tôn quý, hắn thấy hơi khó chấp nhận mệnh lệnh của Giáo Hoàng lần này.

“Bệ hạ, có thực muốn giết chết toàn bộ không ?”

Mắt Giáo Hoàng bỗng dưng lóe ra kim quang, lúc này đồng tử trong mắt Giáo Hoàng khác hẳn thường nhân, một đồng tử hình chữ thập! Hơn nữa là kim sắc, vừa cực kỳ quỷ dị vừa kinh người. Sắc mặt lão già đầu bạc nhất thời trắng bệch đi. Hắn biết Giáo Hoàng đã rất tức giận rồi.

“Bệ hạ thứ tội, bệ hạ thứ tội.”

Lão già đầu bạc đỏ mồ hôi lạnh, ngoại nhân có thể không biết thực lực của Giáo Hoàng, nhưng lão thì biết rất rõ. Giáo Hoàng không hề giống như những hồng y đại chủ giáo bình thường, muốn trở thành Giáo Hoàng phải có truyền thừa, còn phải có những tính chất đặc thù, có thể nói - Không thể xem Giáo Hoàng là con người.

“Còn không đi truyền lệnh.”

Giáo Hoàng lạnh lùng nói, như nói với một con kiến vậy.

“Dạ!”

Vị hồng y đại chủ giáo đáng thương lập tức tuân mệnh. Còn kim phát mỹ nữ bên cạnh Giáo Hoàng cũng vô cùng hoảng sợ, vừa rồi Giáo Hoàng tỏa ra khí thế thật là kinh khủng cái này là, là

Thái độ của Giáo Hoàng với lang nhân và huyết tộc là - giết hết không tha. Khi hắn còn tại vị, vô luận hữu bất được bao nhiêu lang nhân, đều xử quyết hết. Vừa rồi vị hồng y đại chủ giáo đó còn tưởng rằng lần này số lang nhân quá lớn, Giáo Hoàng có thể sẽ do dự, nhưng hắn đã hoàn toàn sai lầm.

Khi đang chuẩn bị thông báo về mệnh lệnh vừa rồi của Giáo Hoàng -

“Bất hảo !”

Giáo Hoàng đột nhiên biến sắc, hắn cảm ứng được rõ ràng ở ngoài trăm dặm có bốn người đang bay nhanh tới, vền vẹn chỉ vài giây đã tới phía ngoài một dặm thôi. Hiển nhiên, mục tiêu chính là chuyên cơ của Giáo Hoàng.

“Người tu chân phương đông !”

Giáo Hoàng rốt cục luống cuống. Nếu nói người có thể làm cho Giáo Hoàng khấn trương, có lẽ cũng chỉ có người tu chân phương đông thần bí khôn lường. Hắn không biết rằng bọn người Trần Kiếm Phong căn bản không thèm che dấu khí tức, nếu không bằng vào năng lực cảm ứng của Giáo Hoàng, căn bản không có khả năng phát hiện ra họ.

Trần Kiếm Phong đã phát hiện chuyên cơ của Giáo Hoàng từ xa, sát khí trên người lúc này đã hóa thành thực, sát khí trên kiếm tiên của tiên nhân đứng vào hàng thứ nhất. Kiếm tiên có thể sát phạt chi tiên, đâu phải lời nói có thể diễn tả được?

“đệ nhất thiên chương của Cửu Thiên kiếm điển - ‘ Vô Thượng ’ Kiếm Điển !”

Gầm nhẹ một tiếng , trong cơn giận dữ của Trần Kiếm Phong, hắn trực tiếp xuất ra công kích cường đại nhất.

Nhất thời, kiếm tiên Thanh Hồng vang lên thánh thót. Không gian bắt đầu chấn động dù kiếm tiên Thanh Hồng còn chưa công kích. Chỉ với năng lượng cường đại đã khiến cho cả không trung chấn động, khiến cho mọi thứ chung quanh bắt đầu biến hóa. Nhất thời mười mấy máy bay chiến đấu của quân đội Mỹ bắt đầu hoảng loạn.

“Hừ!”

Một cổ kiếm khí cường đại vờn quanh kiếm tiên Thanh Hồng, kiếm khí dài đến hơn trăm trượng, dưới công kích của Thanh Hồng, nhất thời hơn mười mấy máy bay chiến đấu bị nghiền nát. Trong nháy mắt đã bị tiêu diệt, không hề có lực phản kháng nào.

Đối mặt với kiếm tiên Thanh Hồng, máy bay chiến đấu bình thường của phàm nhân làm sao có thể phản kháng nổi?

Còn chuyên cơ chế tạo đặc biệt của Giáo Hoàng dưới kiếm khí của kiếm tiên Thanh Hồng cũng giống như một miếng đậu hũ, trong nháy mắt vỡ toang ra đám cao thủ của giáo đình bắt đầu điên cuồng bạo phát năng lượng bản thân, muốn giữ lấy mạng của mình.

“Giáo Hoàng đại nhân cứu mạng !”

Kim phát nữ tử gào lớn về sợ hãi, nhưng Giáo Hoàng lúc này tự lo cho mình còn chưa xong, làm thế nào có thể cứu được nàng chứ?

“Ông ông -”

Đột nhiên từng đợt chấn động vang lên, từng đạo kim quang từ trong cơ thể Giáo Hoàng bộc phát ra, mắt Giáo Hoàng một lần nữa biến thành đồng tử hình chữ thập, kim quang lờ lờ, quỷ dị vô cùng. Mái tóc vàng trên đầu Giáo Hoàng bay tung lên, đột nhiên một hình chữ thập xuất hiện trên đầu Giáo Hoàng.

Trần Kiếm Phong vì muốn giết hết người của giáo đình, do đó chiêu vừa dùng công lực phân tán để công kích. Do đó mới xuất hiện một kiếm khí dài trăm trượng. Phải biết rằng năng lượng càng tụ tập thì uy lực càng lớn. Trần Kiếm Phong muốn một lần tính giải quyết tất cả tiểu lâu la, sau đó từ từ hành hạ Giáo Hoàng một phen nên mới làm như vậy.

Theo như tính toán của hắn, trong cơ thể Giáo Hoàng ắt phải có thánh khí hộ thân, rốt cục sẽ bảo vệ được tính mạng của mình.

“Tôm tôm, bùm!”

Xác các phi cơ rơi xuống biển rộng, dưới sự công kích kinh khủng của kiếm khí, ngoại trừ Giáo Hoàng không còn có bất kỳ người nào khác còn sống.

“Phốc phốc ~~~”

Phía sau Giáo Hoàng xuất hiện đôi cánh chim thật lớn trắng như tuyết, tựa như cánh chim của thiên sứ trong truyền thuyết, năng lượng của Giáo Hoàng đột nhiên tăng mạnh, đạt tới cảnh giới cao thủ bát cấp, giống như một cao thủ Độ Kiếp kỳ.

Trần Kiếm Phong nhìn Giáo Hoàng cười lạnh.

“Tại sao, trước nay giáo đình chưa hề đắc tội với người tu chân phương đông các ngươi ? Tại sao lần này lại đến đối phó với giáo đình chúng ta?” Giáo Hoàng cảm thấy hơi sợ, không nói những người khác, chỉ cần áp lực của nam tử áo xanh đứng đầu đã làm tâm hồn hắn gần như băng hoại rồi.

“Không đắc tội ?” Trần Kiếm Phong cười lạnh. ” Ta hỏi ngươi, ở New York, các ngươi có giết chết một nữ tử bộ tộc lang nhân không.”

Giáo Hoàng ngây người.

Lang nhân? Có giết lang nhân không ?

Trong khi hắn tại vị, hắn đã hạ lệnh giết chết không phải một vạn thì cũng mấy ngàn lang nhân, ai biết được người tu chân áo xanh đó nói về người nào chứ?

“Lang nhân, hỏi về lang nhân làm gì ? Bọn họ chỉ là một chủng tộc hạ tiện. Người tu chân phương đông tôn kính sao lại có quan hệ với đám lang nhân hạ tiện chứ?” Giáo Hoàng có vẻ rất cung kính, hẳn biết, nếu không cẩn thận, hôm nay có thể hắn sẽ phải trắng trời ở đây rồi.

Luận về vũ lực ?

Cho dù vận dụng thánh khí, có thể giết người trước mắt, nhưng người tu chân phương đông không phải chỉ có một người, đó là một tập thể, giết một người là đụng cả ổ! Kể cả Giáo Hoàng lẫn Ông Trùm của hắc ám nghị hội đều tâm niệm một điều, ngàn vạn lần đừng đắc tội với người tu chân phương đông.

Nếu không, chỉ cần xuất động một môn phái, có thể dễ dàng quét ngang đạp bằng tất cả bọn họ.

“Người ra lệnh giết một nữ tử bộ tộc lang nhân, nàng là thê tử của ta, người yêu của ta !” Trên mặt Trần Kiếm Phong có vẻ rất hung dữ, hắc sắc khí lưu cuộn cuộn chung quanh, đó là sát khí hóa thành thực chất, nếu hôm nay không giết được Giáo Hoàng, chỉ cần sát khí này cũng sẽ làm cho Trần Kiếm Phong sau này sinh ra ma tính.

“Thê tử ! Người yêu !”

Giáo Hoàng ngẩn người. Hắn không thể tưởng được người tu chân phương đông lại phát sinh tình yêu với một nữ tử bộ tộc lang nhân, thê tử bị giết chết, vợ của hắn trả thù cũng là việc bình thường thôi.

Trước nay, Giáo Hoàng giết vô số lang nhân mà chưa có ai tới báo thù. Vì cho dù là lang vương, cũng không phải đối thủ của Giáo Hoàng, nhưng lần này hắn gặp phải người tu chân.

Giáo Hoàng còn chưa biết thân phận chính thức của địch nhân hắn.

Chưởng môn Thực Sơn kiếm phái - Một siêu cấp đại phái ở Côn Lôn tiên cảnh, cao thủ Đại Thành kỳ, ngoài ra còn có kiếm tiên Thanh Hồng!

Lần này, hắn thật quả là va đầu vào đá rồi, hơn nữa còn là loại đá hoa cương cứng rắn kinh người (nguyên văn: va vào bàn sắt, là loại sắt cứng như búa hải huyền thiết).

“Không biết người tu chân phương đông tôn kính có thể tha mạng cho ta không, chỉ cần tha mạng cho ta, cần bao nhiêu tiền xin ngài cứ nói, ngàn ức đô la? Cho dù là nghìn tỷ đô la, giáo đình cũng có biện pháp lo được? Mỹ nữ, quyền thế ? Tổng thống? Ngài muốn gì, cứ nói đi ! Ta nhất định sẽ dùng hết sức để ngài được thỏa mãn.” Giáo Hoàng luống cuống, từ sau khi biết người yêu Trần Kiếm Phong là lang nhân, hắn bắt đầu cuống cuồng.

Trần Kiếm Phong lắc đầu lạnh lùng, đồng thời kiếm tiên Thanh Hồng một lần nữa rung lên.

“Ngao ~~~”

Một tràng thanh âm quái dị đột nhiên bộc phát từ miệng Giáo Hoàng, nhất thời đạo đạo kim sắc quang mang hiện ra, Giáo Hoàng rốt cục quyết định sử dụng thánh khí rồi. Hẳn biết thánh khí vô cùng lợi hại.

Một khối bảy bàn tay, đúng, bảy bàn tay. Một khối Thất Thủ (bảy bàn tay) vọt ra từ thân thể Giáo Hoàng.

Rồi sau đó tay cầm của Thất Thủ bỗng hóa thành đỏ như máu, đổ đến mức kinh người.

“Tiên khí !”

Lí Dương và Trần Kiếm Phong nhất thời cả kinh. Bọn họ không ngờ thánh khí của hắn lại là tiên khí (ma khí), chỉ cần xem khí thể cũng không kém gì so với kiếm tiên Thanh Hồng. Ít nhất cũng là cấp bậc hạ phẩm tiên khí, mà cho dù là cấp bậc gì đi nữa, chỉ cần là tiên khí chắc chắn phải có chỗ bất phàm.

Cứ như Trần Kiếm Phong, mặc dù không có Dao Phách, nhưng bằng vào kiếm tiên Thanh Hồng, có thể chiến đấu không phân cao thấp với Áo Quang chân nhân.

Với Dao Phách và Phi Dao Nhập Đạo, cũng giống như một loại vũ khí có tính liên tục phát triển. Dao Phách của Lí Dương lúc này cũng có thể so sánh được với hạ phẩm tiên khí. Với việc Dao Phách không ngừng biến đổi, cấp bậc màu sắc không ngừng đề cao, khi công lực của hắn đạt tới Ma Tướng Ma Soái, Dao Phách sẽ tương đương với trung phẩm tiên khí (ma khí). Đến khi công lực đạt tới Ma Vương Ma Quân,

Đao Phách sẽ tương đương với thượng phẩm tiên khí, còn khi công lực Lí Dương đạt tới Ma Đế, Đại Tôn, thì sẽ tương đương với thần khí.

Nói cách khác, cao thủ Phi Đao Nhập Đạo, cho dù không có vũ khí, nhưng tự thân Đao Phách của họ có thể tiến hóa không ngừng.

“Nhìn vào hình dáng, cũng tương đương với kiếm tiên Thanh Hồng của ta mà thôi, còn thực lực của người chỉ khoảng chừng đến Độ Kiếp kỳ, hừ !” Trần Kiếm Phong cười khinh thường, rồi nhìn Jackson nói, “Con trai, xem cha giết hần nhé. Sau khi đoạt được thanh tiên khí đó, cha sẽ tặng cho con.” Trần Kiếm Phong cũng sợ con cái mình tới Ma Giới sẽ gặp nhiều nguy hiểm, nên tiên khí này là nảy sinh ý định cướp đoạt ngay.

Dù sao giết xong Giáo Hoàng, tiên khí cũng tự nhiên rơi vào tay ta.

“Chịu chết đi!” Trần Kiếm Phong quát lạnh một tiếng.

“Cửu Thiên kiếm điển, đệ nhất thiên chương - ‘ Vô Thượng ’ Kiếm Điển!”

Lúc này, Trần Kiếm Phong tập trung toàn bộ tất cả lực công kích lại, chỉ thấy tất cả quang mang đều tụ lại trên kiếm tiên Thanh Hồng, rồi lóe ra hào quang sáng rực, sáng chói như mặt trời giữa trưa, kiếm tiên Thanh Hồng mang theo lực lượng hủy thiên diệt địa, trong nháy mắt bắn về phía Giáo Hoàng.

Lí Dương nhìn Thất Thủ trên tay Giáo Hoàng, trong lòng cười thầm: “Đây đúng là truyền thừa thánh khí rồi, cuối cùng cũng rơi vào tay ta. À, thánh khí của giáo đình là tiên khí, thế còn Hắc Âm nghị hội thì sao nhỉ?” Mắt Lí Dương sáng lên.

210. Chương 24: Huyết Ngục Nhất Tộc

Gặp phải sống chết trước mắt, Giáo Hoàng cũng không còn gì để dẫu diêm, dùng hết toàn lực công kích. Ngoại nhân không biết thiên sứ giống với người tu ma, đều lấy trái tim làm trung tâm, tất cả năng lượng đều ẩn tàng trong máu huyết, còn thánh khí Thất Thủ, cũng chỉ có huyết tộc hoặc thiên sứ mới có thể luyện hóa, những người khác căn bản không thể luyện hóa.

Một vòi máu phun vào thánh khí Thất Thủ, nhất thời toàn bộ số máu đó bị thanh thất thủ đỏ như máu hút sạch, Thất Thủ nhất thời phát ra kim quang chói mắt.

“Chết đi !”

Giáo Hoàng liều mạng dùng công kích cường đại nhất, căn răng nhìn Trần Kiếm Phong. Hai cánh thiên sứ của hần vũ nhịp nhàng, rồi nhất thời hóa thành tàn ảnh, tốc độ cực nhanh. Thậm chí so với huyết tộc thân vương còn nhanh hơn rất nhiều, thánh khí Thất Thủ hóa thành một đạo lãnh quang, bay thẳng về phía Trần Kiếm Phong. Giáo Hoàng không ngại dùng thánh khí Thất Thủ ngành tiếp kiếm tiên Thanh Hồng của Trần Kiếm Phong.

Thân là thiên sứ, tốc độ bản thân cực kỳ nhanh, Giáo Hoàng tay cầm thánh khí Thất Thủ, đôi cánh thiên sứ vũ nhịp nhàng, thân thể lóe lên hết chỗ này đến chỗ khác, quỹ tích cực kỳ quỷ dị khó lường.

“Hừ, dám so kỹ xảo với người tu chân ?”

Trần Kiếm Phong khinh thường cười, công phu gia truyền của Trần Kiếm Phong là gì ? Đương nhiên không phải Cửu Thiên kiếm điển, Cửu Thiên kiếm điển bất quá vừa mới được Kim kiếm Tôn giả truyền cho hần không lâu. Công phu gia truyền chính thức của Trần Kiếm Phong tu luyện mấy trăm là Bắc Đẩu Kiếm Điển.

Mặc dù Bắc Đẩu Kiếm Điển không bằng Cửu Thiên kiếm điển, nhưng Trần Kiếm Phong đã tu luyện Bắc Đẩu Kiếm Điển đến mức đại thành, nên sử dụng Bắc Đẩu Kiếm Điển ngược lại có uy lực lớn hơn nhiều.

“So kỹ xảo ?”

Trần Kiếm Phong cười lạnh.

“Thiên tuyền Bắc Đẩu Kiếm Điển, thiên cơ song kiếm hợp nhất, kiếm ảnh!”

Nhất thời khí thể của kiếm tiên Thanh Hồng hoàn toàn biến đổi, vốn đang bay thẳng với một khí thể không chết không về, bỗng nhiên biến thành kiếm ảnh đầy trời, tựa hồ trong nháy mắt kiếm tiên Thanh Hồng đã tràn ngập cả không gian, nhất thời Giáo Hoàng ngẩn cả người. Một thanh kiếm làm sao có thể rải ra khắp cả bầu trời được nhỉ?

“Bọn ngoại tộc nhân há có thể hiểu được Hoa hạ bắc đẩu đại trận ảo diệu của chúng ta !” Trần Kiếm Phong cười lạnh, nhất thời vô số kiếm ảnh, Giáo Hoàng cũng liều mạng không thèm để ý đến thân thể, chỉ dùng thánh khí Thất Thủ bảo vệ trái tim.

Phạm nơi nào có kiếm ảnh phóng tới, chỗ đó đều có Thất Thủ ngăn trở. Bóng kiếm tuy nhiều, nhưng lại không có nhiều kiếm ảnh bắn về phía trái tim. Thánh khí Thất Thủ chỉ chuyên lo bảo vệ trái tim thôi.

“Hô hô ~~~”

Năng lượng từ máu huyết thoát ra, nhất thời một thân thể thiên sứ vốn bị thủng đến trăm lỗ ngàn khe lại hoàn toàn khôi phục, tựa như không hề có tổn thương gì.

Lí Dương nhướng mày.

“Trần chương môn. Nơi yếu hại của hần là trái tim.” Lí Dương thấy cảnh Giáo Hoàng chỉ lo bảo vệ trái tim, hiển nhiên giống như người tu ma., thân thể hạch tâm của người tu ma chính là trái tim.

Trần Kiếm Phong khẽ gật đầu, hần cũng thấy rồi.

Giáo Hoàng bị Lí Dương khám phá ra bí mật, nhất thời vô cùng sợ hãi, nơi yếu hại của hần đích thực là trái tim, một khi trái tim bắn thủng, hần chắc chắn sẽ chết tại đương trường.

“Chết !”

Đối mặt với tử vong, Giáo Hoàng điên cuồng lên. Đôi cánh thiên sứ vẫy vẫy, thân thể hóa thành một đạo bạch quang, bay thẳng về phía Trần Kiếm Phong.

“Bắc Đẩu Kiếm Điển, Tiên Tuyên, Thiên Cơ, Thiên Quyền, Ngọc Hành, Khai Dương, Dao Quang, lục kiếm thống nhất, kiếm chi tuyệt!”

Kiếm tiên Thanh Hồng nhất thời hóa thành một vệt sáng màu xanh tuyền sát.

“Viu!”

Một vệt sáng màu xanh lóe lên rồi biến mất, kéo theo một vòi máu tươi, còn Giáo Hoàng vừa mới điên cuồng đây bỗng nhiên ánh mắt trở nên tán loạn. Một kiếm vừa rồi trong nháy mắt đã đâm xuyên qua trái tim của hần.

Đáng thương, không có linh giáp che chở cho trái tim quả là bất lực. Thông thường khi người tu ma khi chiến đấu với người tu tiên, căn bản không quan tâm đến công kích của đối phương. Nếu công lực chênh lệch, ngay cả mắt thường cũng không thể thấy được, gặp người có công lực cao, cũng rất khó bắn thủng trái tim.

Đáng tiếc, Giáo Hoàng gặp phải Trần Kiếm Phong, hơn nữa Trần Kiếm Phong lại có kiếm tiên Thanh Hồng. Quan trọng nhất là Giáo Hoàng không có linh giáp.

“Hô!”

Trần Kiếm Phong giơ tay chụp vào không trung, thanh thánh khí Thất Thủ đã rơi vào tay hần, còn thi thể Giáo Hoàng vô lực rơi xuống, rồi nghe tõm một tiếng đã chìm vào hải dương sâu thẳm.

“Alisa, năm đó những người hạ thủ giết nàng đều đã chết. Hôm nay ta giết Giáo Hoàng, cũng miễn cưỡng xem như báo thù cho nàng rồi.” Trần Kiếm Phong nhìn những tàn tích còn sót lại trên đại dương mênh mông, không khỏi thở dài. Vài chục năm gần đây, từng ngày qua đi hần đều muốn báo thù cho Alisa. Nhưng những việc đại loại như tiên nhân hàng thế và thần kiếm xuất thế làm hần luôn luôn bận rộn không có thời gian để làm gì khác.

Rốt cục, hôm nay chính tay giết chết Giáo Hoàng.

“Ba!”

Lily và Jake bay vào lòng Trần Kiếm Phong, khóc òa lên.

Gia đình ba người mắt đỏ lên, Lily và Jake khóc òa lên như trẻ con, hiển nhiên đang nhớ tới mẫu thân Alisa của họ. Trần Kiếm Phong cũng ôm con gái của mình, giữa đầu nhắm mắt, để mặc cho hai dòng nước mắt chảy ròng ròng trên mặt.

Lí Dương đứng một bên nhìn gia đình ba người.

“Trở về, uống rượu, đi thôi!”

Đột nhiên Trần Kiếm Phong cười to nói, mặc dù hần cười, nhưng trong mắt vẫn ứa ra không kìm chế được.

“Uống rượu, đi thôi!”

Lily và Jake cũng cười nói, Lí Dương cũng cười, rồi bốn người phá không bay đi, chỉ để lại những mảnh xác máy bay trên biển.

Nhà Trắng, Mỹ.

Trong phòng làm việc của tổng thống, tổng thống Peter tiên sinh đang xem các văn kiện.

“Bồng!”

Một vị thành viên nội các hoảng hồn hấp tấp xô cửa phòng, chạy vội vào phòng.

Peter mặt mày nhăn nhó, hằm hằm nhìn thành viên chính phủ vừa mới tiến vào phòng. Đây là văn phòng của tổng thống, không gõ cửa mà chạy thẳng vào, mặc dù quan viên vừa vào là người thân tín của hắn, nhưng Peter tiên sinh vẫn rất khó chịu.

“Tổng thống tiên sinh, Giáo Hoàng đại nhân đã chết !” Sắc mặt vị quan viên nội các này xem ra rất hốt hoảng, vừa thở vừa nói với Peter tiên sinh đáng thương.

“Sao cái gì ! Nói lại một lần nữa xem nào!” Peter tiên sinh mắt tròn, nhìn quan viên nội các như không thể tin được.

Quan chức chính phủ này phải nói rõ ràng chi tiết hơn : ” Hôm nay Giáo Hoàng đại nhân đi chuyên cơ đến Paris nước Pháp, nhưng khi được đại đội hộ vệ không quân của chúng ta hộ tống được nửa đường thì ... gặp phải một cuộc tập kích kinh khủng. Toàn bộ đại đội không quân đều hi sinh, còn Giáo Hoàng đại nhân cùng với các cao nhân của giáo đình toàn bộ cũng đều chết.”

Peter tiên sinh đứng bật dậy, lông mày nhăn tít.

“Cả đại đội không quân không có một người nào còn sống à ?”

Peter hơi khó tin, lần này chúng ta đã phái đội quân tinh nhuệ nhất không quân rồi, làm sao mà đến ngay cả một người cũng không thể thoát chứ?

“Đúng thế !”

Vị quan chức chính phủ kia gật đầu có vẻ rất chắc chắn.

Peter tiên sinh thật khó có thể chấp nhận việc này.

“Giáo Hoàng không phải có năng lực đặc biệt sao? Không phải đã nói là trên thế gian này không có người nào có thể giết chết Giáo Hoàng sao? Sao mà Giáo Hoàng lại” Theo sử sách ghi lại thì trước nay chưa hề có Giáo Hoàng nào bị giết chết cả, bản thân Giáo Hoàng có thánh khí, ngoại trừ hắc ám Ông Trùm là có người có thể đấu với hắn, ở phương tây không có ai có thể giết chết được Giáo Hoàng.

Trừ phi là người tu chân phương đông.

Tổng thống Peter tiên sinh cũng biết vài chi tiết về người tu chân phương đông từ những văn kiện cơ mật.

“Báo ngay việc này cho giáo đình đi, kể cả việc Giáo Hoàng đã chết. Định nhân khẳng định là kinh khủng dị thường. Ta tin giáo đình hội sẽ hiểu, với định nhân như thế, chúng ta không có biện pháp nào có thể đối

phó với những người này đâu.” Peter tiên sinh xử lý rất đơn giản, chỉ cần đem tin tức này báo cho giáo đình là yên chuyện.

Trong hội nghị Giáo đình, trong phòng họp vô cùng hỗn loạn.

“Người có thể giết chết Giáo Hoàng ngoại trừ Ông Trùm hắc ám thì còn ai khác nữa? Chúng ta phải giết hết đám Hắc Ám nghị hội, báo thù cho Giáo Hoàng đại nhân.”

“Đồ ngu, Ông Trùm hắc ám giỏi lắm là đấu ngang tay với Giáo Hoàng đại nhân. Làm sao có thể giết được Giáo Hoàng?”

“Bồng!”

Cửa phòng hội nghị đột nhiên mở toang.

Giáo Hoàng tiền nhiệm Angus mặt lạnh như băng đi đến, chỉ có hần mới hiểu được sự tình nghiêm trọng như thế nào. Thánh khí là vật quan trọng nhất đối với Giáo Hoàng, có thánh khí Giáo Hoàng mới có thể đạt tới bát cấp cao thủ, mới có thể phát huy được lực công kích kinh khủng, giáo đình nếu không có thánh khí, căn bản không thể chống lại Hắc Ám nghị hội.

“Cả đám câm miệng lại hết cho ta !” Angus quát lạnh một tiếng.

Mọi người nhất thời im thin thít, Giáo Hoàng tiền nhiệm có địa vị còn cao hơn hồng y đại chủ giáo nhiều.

“Từ hôm nay trở đi, vô luận bất kỳ tranh chấp gì, mọi người đều phải nhịn nhục, không ai được trêu vào Hắc Ám nghị hội.” Angus bây giờ chỉ hy vọng là Hắc Ám nghị hội không biết việc thánh khí của giáo đình đã thất lạc.

Một khi Hắc Ám nghị hội sẽ biết tin này, nhất định sẽ mở cuộc tấn công. Không có thánh khí, không ai có thể cản được Ông Trùm hắc ám.

“Tuyệt đối giữ bí mật tin Giáo Hoàng tử vong cho ta, nói với tổng thống Mỹ Peter nên thành thực với ta. Ngoại nhân nào biết tin này đều phải thủ tiêu hết, nhất định phải giữ bí mật. À, báo với nước Pháp là Giáo Hoàng hiện có việc đột xuất, lần này mọi cuộc phỏng vấn hoặc thăm viếng đều đình chỉ hết.”

Angus lúc này hạ lệnh cho tất cả mọi người.

“Chúa ơi, xin người phù hộ cho đám con chiên của người, amen!” Angus cầu nguyện trong lòng ,hy vọng lớn nhất của hần bây giờ là Hắc Ám nghị hội không biết chuyện giáo đình bị mất thánh khí.

Luân Đôn Anh Quốc, Lí Dương đang ở trong một trang viên.

Mặc kệ giáo đình hoảng loạn như thế nào, kẻ gây nên tai họa-Mấy người Lí Dương, vẫn đang hưởng thụ một bữa yến tiệc thịnh soạn với nhau

“Rốt cục cũng giết chết Giáo Hoàng, cũng coi như là báo thù rồi. Xin mọi người cộng ly chúc mừng việc này !” Trần Kiếm Phong năm đó cũng ở thế tục khá lâu, nên cũng biết khá nhiều phong tục trong thế tục.

“Cạn ly !”

Lí Dương, Lily, Jake, Điền Cương. Lí Thạc cùng với Trần Kiếm Phong đang cộng ly, nâng cốc uống cạn, không còn qui củ gì nữa.

“Thật không ngờ, cuối cùng Giáo Hoàng lại biến thành người chim, tức cười quá!” Jake cười khùng khục.

Đột nhiên -

Trần Kiếm Phong lấy ra kia thánh khí Thất Thủ.

“Theo ta thấy, Thất Thủ hần phải là hạ phẩm tiên khí. Lily tới Ma Giới, có Điền Cương chiếu cố, ta còn yên tâm một chút. Nhưng Jake thì ta không được yên tâm lắm. Jake, thanh Thất Thủ này ta cho con làm vũ khí.” Nói rồi Trần Kiếm Phong đem thanh Thất Thủ đưa cho Jake.

Thất Thủ toàn thân màu vàng, thậm chí còn hơi chói mắt, tay cầm đỏ như máu, thoạt nhìn như có một cỗ sát khí sắc mùi máu.

“Cám ơn ba!” Jake lúc này vừa cười vừa tiện tay cầm lấy. Thật ra Jake mặc dù thích thanh Thất Thủ, nhưng nếu không có thì hắn cũng chẳng thêm quan tâm, vì Jake không thích đánh nhau hoặc giết người, hắn chỉ thích luyện chế đan dược, luyện chế vũ khí vân vân.

Bất quá đã là tâm ý của Trần Kiếm Phong, hắn cũng không tiện phản đối.

Ngày thứ hai, Trần Kiếm Phong rời Luân Đôn quay về Côn Lôn tiên cảnh. Dù sao hắn cũng là chủ môn của Thực Sơn kiếm phái, còn có không ít sự tình phải giải quyết.

Trong biệt thự của Lí Dương.

“Sao thế ? Làm sao mà không thể nhận chủ được !”

Giọng Jake từ lầu ba vọng xuống, rồi thấy hắn phần nộ từ trên lầu nhảy xuống, may mắn mà bọn Lí Dương không phải là thường nhân, biết Jake nhảy từ lầu ba xuống chỉ là việc nhỏ, do đó đều ngồi bình thản ở đại sảnh lầu một

“Sao vậy ?” Bọn người Lí Dương Lí Thạc nhìn Jake.

Jake nhảy xuống đất xong, lập tức lôi ra thanh Thất Thủ, quăng lên bàn đánh “Bồng!” Một tiếng, bất lực nói: “ Không biết chuyện gì mà thanh Thất Thủ này không thể nhận chủ, mặc kệ ta làm sao đi nữa đều không thể luyện hóa được.” Jake có vẻ rất bất lực.

“Tính ra, dù sao thanh Thất Thủ này cũng không hữu dụng gì với ta cả, ta thà đi luyện chế đan dược còn hơn.” Jake nằm phịch xuống ghế sofa, bất lực nhìn thanh Thất Thủ.

Lí Dương quơ tay, Thất Thủ liền bay đến tay hắn.

Một cỗ khí tức huyết sát tràn ngập cả thanh Thất Thủ, chính xác là xuất phát từ tay cầm.

“Lí Dương, đây là phương thức luyện chế đặc hữu của bộ tộc Huyết Ngục Ma Giới, chỉ có tự thân bộ tộc huyết nhân ngục mới có thể luyện hóa được !” Thanh âm Hạng Vũ vang lên trong đầu Lí Dương.

Lí Dương nhíu mày.

“Bộ tộc Huyết Ngục ? Giáo Hoàng cũng thuộc về bộ tộc Huyết Ngục sao ?” Lí Dương hỏi lại.

Hạng Vũ nói: “À, xem hắn cách hắn chiến đấu thì đúng thế thật !”

Lí Dương sửng sốt, Giáo Hoàng lại là bộ tộc Huyết Ngục ở Ma Giới ?

Hạng Vũ nói tiếp : “ Bộ tộc Huyết Ngục phát sinh từ trong Huyết Ngục, cả Huyết Ngục ở Ma Giới đều thuộc về lãnh địa của Âm Dương Ma Đế. Âm Dương Ma Đế cũng được sinh ra từ Huyết Ngục, chủng tộc Huyết Ngục bề ngoài giống như thường nhân, bất quá chỉ khác là họ có cánh mà thôi.”

“Một nhóm có cánh màu đen, có hình dáng như huyết tộc của các người. Một nhóm có cánh màu trắng, chính là thiên sứ của các người, nhưng còn có một loại khác”

“Loại cuối cùng, là nửa cánh màu đen, nửa cánh máu trắng. Âm Dương Ma Đế thuộc về loại này.”

Lí Dương lúc này mới hiểu.

“Phương pháp tu luyện của bộ tộc Huyết Ngục rất bất đồng so với ngoại giới, hơn nữa biện pháp luyện chế ma khí cũng khác với người tu ma bình thường, chỉ có bộ tộc Huyết Ngục dùng huyết nhục của chính mình mới có thể luyện hóa.” Nghe xong, Lí Dương biết ngay vì sao Jake không thể luyện hóa Thất Thủ.

Trong cơ thể Jake có huyết mạch của lang nhân, tuyệt không có huyết mạch của bộ tộc Huyết Ngục, đương nhiên không thể luyện hóa thanh Thất Thủ này.

Lí Dương đột nhiên nhớ tới hai người, lúc này vợ lấy điện thoại trong đại sảnh.

“Jessy, Jerry, hai tiểu tử mau chạy tới đây!” Lí Dương nghĩ tới hai đồ đệ của mình, Kiệt Thụy và Kiệt Tây tốt xấu cũng huyết tộc, tự nhiên là bộ tộc Huyết Ngục, hắn là có thể luyện hóa thanh Thất Thủ này. Dù sao đây cũng là tiên khí, không thể lãng phí được.

Đột nhiên -

“Giết Giáo Hoàng tìm được một món tiên khí, nghe nói ông Trùm Hắc Ám nghị hội cũng có một thanh thánh khí. Ta nghĩ cũng không thua gì thanh Thất Thủ này. Chúng ta đi xem thử đi ?” Thanh âm Lí Thạc đột nhiên vang lên trong đại sảnh.

Lí Dương sững sốt, đê đê sao lại có cùng suy nghĩ với mình thế?

211. Chương 25: Thần Chi Huyết Dịch

Điền Cương cũng ha ha cười lớn : “Được, ha ha vừa mới tiêu diệt Giáo Hoàng, bây giờ đi cướp của Ông Trùm, hắc hắc, thế mới gọi là sáng khoái chứ.” Năm đó khi lần đầu tiên Điền Cương gặp Lí Dương, hắn tựa hồ rất lãnh khốc.

Đó là do hắn tự buộc mình phải làm ra như vậy. Quen hắn thời gian lâu, mới thấy bản tính của Điền Cương từ từ bộ lộ ra. Ở nhà thực ra hắn là một người hào sảng, ăn to nói lớn.

Lily sầm mặt lại, nhìn Điền Cương và Jack.

“Đê đê, người bao nhiêu tuổi rồi ? Còn cả ngày làm bộ như trẻ con. Muốn học cách trầm ổn, thì lo mà học đại ca kia kìa.” Lily quay về Jack giáo huấn, Jack không ít lần gặp phải tình huống như vậy, phản ứng đầu tiên là - cúi đầu, cạy răng của không nói nửa lời!tt v

Mặc cho Lily nói thế nào đi nữa, hắn cũng chỉ cúi đầu, làm như chăm chú nghe lắm. Lily bất lực, rồi nhìn về phía Điền Cương.t tv

Lily cứ nhìn chăm chăm Điền Cương như vậy, không nói một câu nào.

“Hắc hắc, bà xã, chẳng phải là chỉ đi chơi một chút thôi sao? Đâu có gì quan trọng đâu, hắc hắc!” Điền Cương vuốt tóc, làm bộ ngây thơ vô tội. Nếu là ngoại nhân cũng dễ bị bề ngoài của hắn lừa. Nhưng Lily là ai chứ? Làm vợ chồng vài chục năm, từ bất kỳ động tác nào của Điền Cương, Lily đều có thể xem thấu tâm tư của hắn.

“Hừ, để sư huynh nói. Sư huynh cho phép thì mấy người đi, sư huynh không cho thì mấy người không được đi, mấy người không được nói gì thêm nữa !” Lily nói giọng khô khốc, ánh mắt hướng về Lí Dương, “Sư huynh, người nói đi, có nên đi không.” tt v

Lí Dương mắt hấp háy, việc này việc này cuối cùng sao lại đổ hết lên người mình nhỉ?

“E hèm” Lí Dương khẽ hắng giọng, ” Việc này, à, nam nhân mà, đi chơi một chút cũng không có gì là lớn, mọi người ra ngoài chơi một chuyến cũng tốt!”tt v

“Sư huynh. Người”t tv

Lily nhất thời nhìn Lí Dương nói không ra lời, hình tượng gương mẫu của Lí Dương trong lòng Lily trong nháy mắt ầm ầm sụp đổ.

“Hoan hô, sư huynh cho đi rồi, nào, ... tất cả mọi người cùng đi thôi !” Jack hét toáng lên, khuôn mặt nở cười hì hà nhìn Lily nháy mắt lia lịa.

“Tối nay chúng ta sẽ đi !”t tv

Lí Thạc thấy thế, nhất thời đề nghị.

Lí Dương đang quay đi đột nhiên quay lại hỏi : ” À có ai biết Hắc Ám nghị hội ở chỗ nào không ?”

Im thin thít!t tv

Tất cả mọi người đều im lặng, không như giáo đình quang minh chánh đại, các cơ sở của Hắc Ám Hội Nghị đều rất bí mật, chứ đừng nói đến đại bản doanh. Ngoại nhân căn bản không thể biết đại bản doanh ở đâu cả. Đương nhiên, mọi người ở đây cũng không ai biết cả.

“Thiếu chủ, để thuộc hạ dùng thần thức điều tra, mất thời gian khoảng nửa ngày là có thể kiểm tra cả Châu Âu!” Trần Giáp một trong Ma Sách tứ lão suy nghĩ một lát, rốt cục nhớ ra chữ ‘Châu Âu’ này.

Mấy người Lí Thạc mắt đều sáng lên.

“Đại trưởng lão quả nhiên lợi hại, tốt, tốt quá, chỉ i nửa ngày thôi mà?” Lí Thạc cười nhìn Trần Giáp. Trong Ma Sách Tứ Lão, Trần Giáp là đại trưởng lão.tt v

“Không cần!” Lí Dương bỗng lắc đầu, trên mặt hiện lên nụ cười tự tin.

Ma Sách Tứ Lão vượt qua năm lần tán ma thiên kiếp, tâm thần cảnh giới bất quá tiếp cận la thiên thượng tiên mà thôi. Nhưng Lí Dương thì sao? Tâm thần của Lí Dương đã gần đến la thiên thượng tiên hậu kỳ. Vượt xa Ma Sách Tứ Lão. Lí Dương dùng linh thức kiểm tra cả Châu Âu, bất quá mất khoảng hai ba giờ.

Lí Dương điều tra tất cả lục địa trên toàn cầu cũng không đến một ngày là xong, điều tra tất cả biển và đại dương, phỏng chừng phải mất công hai ngày. Do đó lúc trước Lí Dương nói, ba ngày là có thể lục soát hết cả địa cầu.

“Không cần phiền toái vậy đâu !”

Lí Dương cười lấy điện thoại ra, quay số điện thoại của Steven.t tv

“Alô, Steven, là ta. Mộc Dịch!” Lí Dương mỉm cười nói.

“A, Mộc Dịch, bằng hữu thân ái của ta, ta rất vui khi nhận được điện thoại của người. À này, lần trước ở Luân Đôn người ra tay nặng thật, đã xử tử vài cao thủ cấp bậc Huyết Tộc Công Tước lẫn Lang Nhân Lang Vương.” Steven nghĩ lại vẫn còn cảm thấy sợ run.

Châu Âu là đại bản doanh của Hắc Ám nghị hội, Luân Đôn Anh Quốc là một thành phố cổ kính tự nhiên có không ít huyết tộc, lang nhân. Nhưng chỉ trong một giờ, tất cả toàn bộ huyết tộc và lang nhân đều bị giết sạch.

Thậm chí đến cả những huyết tộc công tước cũng bị giết.

Việc này đã khiến cho cả Hắc Ám nghị hội chấn động.

“Chuyện nhỏ, chuyện nhỏ!” Lí Dương với vẻ lãnh đạm.

Steven nhất thời kêu lên: “Trời đất, đây mà là việc nhỏ hử ? Vậy cái gì mới là đại sự đây?”

“À, người đưa địa chỉ đại bản doanh Hắc Ám Hội Nghị cho ta, ta chuẩn bị tới đó chơi một chuyến.” Nghe ngữ khí của Lí Dương, việc đi đại bản doanh Hắc Ám nghị hội tựa hồ như đi siêu thị chơi vậy, nên Lí Dương mới xin địa chỉ của Hắc Ám Hội Nghị. Steven là tộc trưởng gia tộc Pfister, tự nhiên phải biết địa chỉ hắc ám hội nghị.

“Phù!”tt v

Steven nhất thời thở khìt ra một hơi.

Hắn bị dọa sợ hãi.

“Mộc Dịch, huynh đệ của ta, người đừng dọa ta chứ. Người muốn làm gì ? Đại bản doanh Hắc Ám Hội Nghị, đó là tòa thành trì đã có hơn một ngàn năm lịch sử rồi, người không được làm loạn đó.” Vụ nổ ở đáy sông Hudson năm đó đã khiến Steven có thể đoán ra Lí Dương là một cao thủ tuyệt đỉnh.

Đêm sát máu ở Luân Đôn mấy hôm trước càng làm Steven biết thêm về thực lực của Lí Dương.

Diệt Hắc Ám nghị hội?

Theo Steven thấy, Lí Dương nói không chừng cũng có thực lực này.

“Đừng lo, ta bất quá đi chơi một chuyến, nhiều lắm là giết Ông Trùm thôi.” Lí Dương an ủi.

Trong lòng Steven chợt máy động: ” Mộc Dịch, huynh đệ của ta, người đừng làm ta sợ chứ. Mặc dù ta chẳng ưa gì Ông Trùm, nhưng vô luận như thế nào, cũng không thể giết chết hắn được, hắn mà chết, giáo đình sẽ đối phó với chúng ta, mà trong số chúng ta không ai của đánh thắng được Giáo Hoàng cả.”

“Đừng lo, Giáo Hoàng cũng bị chúng ta giết rồi.”

Steven trợn mắt muốn lột cả tròng, hẳn cuối cùng cũng biết, hẳn vẫn chưa thể tưởng tượng hết được sự biến thái của Lí Dương.

“Người không phải khan Ông Trùm không vừa mắt mạ? Ta giết hẳn, ta ủng hộ người làm Ông Trùm, thế nào ? Đừng lo lắng, ta không có mục đích gì khác đâu, ta không để vào mắt thực lực nhỏ bé của Hắc Ám nghị hội đâu.” Lí Dương cười nói.

Hắn quả thực không có xem Hắc Ám nghị hội vào đâu. Tùy tiện cử ra một người trong Ma Sách Tứ Lão là có thể đập bằng cả Hắc Ám nghị hội rồi. Với lực lượng tuyệt đối như thế, số lượng nhiều cũng không hữu dụng.

Steven im lặng, mắt nhắm lại, liên tục tính toán trong đầu.

Lúc này, có vài sự thay đổi trong mười ba thị tộc của huyết tộc, đồng thời gia tộc Pfister của hắn cũng có thay đổi. Vị trí Ông Trùm của Hắc Ám Hội Nghị trước giờ luôn luôn do hắc ám pháp sư nắm giữ. Một khi Steven có thể trở thành Ông Trùm Hắc Ám Hội Nghị, vậy thì cả huyết tộc trên thế gian đều coi hắn là một anh hùng.

Nhưng nếu cứ duy trì tình hình hiện nay, Steven gỏi lắm chỉ là tộc trưởng một gia tộc trong huyết tộc mà thôi. Trong lịch sử huyết tộc, hắn cũng sẽ chỉ là một tộc trưởng bình thường.

Steven mở choàng mắt ra.

“Được, ta theo người !” Steven rốt cục quyết định, cùng bước lên một con thuyền với Lí Dương.

Trở thành anh hùng của mười ba thị tộc trong Huyết Tộc, trở thành huyết tộc truyền kỳ, trở thành người đầu tiên của huyết tộc là Ông Trùm Hắc Ám Hội Nghị.

“Được, thỏa thuận nhé, tối nay chúng ta xuất phát. Địa chỉ Hắc Ám Hội Nghị đâu?”

Steven rốt cục cũng đứng vào một trận tuyến với Lí Dương, qua đêm nay, hẳn sẽ biết, lựa chọn của hắn sáng suốt đến đâu. t t v

Khu nhà ‘ Thư Hương Danh Phủ ’ ở Tô Châu, Trung Quốc. Khu nhà này dựa lưng vào đại học Tô Châu, được canh phòng rất nghiêm ngặt.

Trong một căn nhà ở khu ‘Thư Hương Danh Phủ’.

Lâm Thiên Vũ mang theo hai bảo tiêu. Một là Huyết Tộc Công Tước. Một là Lang Nhân cấp bậc Lang Vương đi nhanh vào nhà. Lâm Thiên Vũ lần này về nước, chính là muốn truy sát nhi tử chính thức của Lâm Ngọc, cũng là người được Lâm Ngạo Thiên dùng mọi biện pháp để bảo trụ huyết mạch cho Lâm Gia - Lâm Phàm. Lâm Phàm là con trai chính thức của Lâm Ngọc, được Lâm Ngạo Thiên giao cho Lam Thúc luôn luôn chăm sóc và bảo vệ.

“Thiên Vũ, đây là những lời dặn dò cuối cùng của ông nội người, cho dù có chết! Ta cũng sẽ không để người thương tổn Lâm Phàm đâu.” Lam Thúc nhìn Lâm Thiên Vũ, có vẻ rất kiên quyết.

Lâm Thiên Vũ cười lạnh.

“Lam Thúc. Thúc nuôi dưỡng ta lớn lên, luôn luôn cung tận tụy với Lâm gia ta, ta rất tôn kính thúc ! Nhưng thúc phải biết rằng, Lâm Ngọc phản phúc kia đã giết cha ta, giết mẫu thân ta, thậm chí còn giết cả ông nội của ta. Thúc biết chuyện này mà. Nếu không giết chết nòi giống súc sinh này, làm sao ta có thể gặp mặt liệt tổ liệt tông của Lâm gia chứ !” Lâm Thiên Vũ lúc này đã khôi phục dung mạo khi trước.

Lam Thúc lắc đầu: “Ông nội người nói rồi, cho dù phát sinh sự tình gì cũng phải bảo trụ Lâm Phàm, cũng là bảo trụ Lâm gia huyết mạch, đây là điều quan trọng nhất. Cho dù phát sinh bất kỳ điều gì thì điều này sẽ không bao giờ được thay đổi!” t t v

Lâm Thiên Vũ khê nhú, hẳn là người, tốt xấu gì cũng có cảm tình. Lam Thúc là người nuôi hắn lớn lên, trong lòng Lâm Thiên Vũ, người giữ địa vị cao nhất đương nhiên là mẫu thân hắn, người kế tiếp chính là Lam Thúc và ông nội, về phần cha hắn, hẳn còn không hề có cảm tình gì.

“Lam Thúc, lần cuối cùng, ngươi tránh ra, nếu không, đừng trách Thiên Vũ tâm ngoan!”

Trong mắt Lâm Thiên Vũ hiện lên tia lãnh quang.t t v

Lam Thúc giải quyết lắc đầu, vẫn che chắn cho thanh niên phía sau Lâm Phàm, Lâm Phàm sợ hãi nhìn tất cả cảnh này. Vừa rồi Lâm Thiên Vũ thay đổi dung mạo ngay trước mắt hắn, chỉ cần điều này thôi đã khiến cho Lâm Phàm cảm thấy run sợ.

“Thật không tránh hả ?” Lâm Thiên Vũ hỏi.

“Không !” Lam Thúc che chở Lâm Phàm phía sau, kiên định nói.

“Sát!”

Lâm Thiên Vũ đột nhiên trừng mắt, lạnh giọng ra lệnh, nhất thời lang vương phía sau hắn thân hình lóe lên.

“Xoẹt!” ” Xoẹt!”

Thân thể Lam Thúc run lên, nhất thời trợn mắt, máu tươi bắt đầu chảy tràn trên mặt hắn, nhìn Lâm Thiên Vũ khó có thể tin được: ” Thiên Vũ, ngươi quả nhiên dám giết ta?” Lam Thúc nuôi Lâm Thiên Vũ lớn lên, coi Lâm Thiên Vũ như con mình. Theo như Lam Thúc nghĩ, cho dù là lang sói, cũng phải có cảm tình, nhưng Lâm Thiên Vũ thì ngay cả bản thân hắn cũng có thể giết.t t v

“Hừ, ta vì nghiệp lớn của Lâm Gia, mặc kệ là ai, cho dù là giết cha mẹ, cho dù là giết vợ con thì có sao ? Huống chi là ngươi !” Lâm Thiên Vũ lạnh lùng nói.

Trong mắt Lam Thúc tràn đầy nỗi thống khổ, rồi từ từ nhắm lại, không còn sinh khí nữa.

“Ngươi không phải người !” Lâm Phàm nhìn thẳng vào Lâm Thiên Vũ.

Lâm Thiên Vũ cười ha ha dạy đời: ” Không phải người ? Ta vốn không phải người, ta là thần! Ngươi có biết không? Ta là thần!” Lâm Thiên Vũ hú lên, đồng thời trên tay hắn xuất hiện một chìa khóa đỏ như máu.

“Đây là cái chìa khóa đến với thần !” Lúc này, vẻ mặt Lâm Thiên Vũ vô cùng dữ tợn.

“Người làm nghiệp lớn, phần lớn phải cực kỳ vô tình, giết vợ giết con, chỉ là việc bình thường. Cảm tình ? Chỉ người yếu mới có cảm tình. Bất quá trước nay bọn chúng tranh chỉ để làm hoàng đế mà thôi, nhưng ta lại thành thần. Ha ha, thần là bất tử, thần là vô địch, Lâm Gia sinh ra một thần, huyết mạch tự nhiên sẽ không đoạn tuyệt. Về phần ngươi, vốn không nên lưu lại trên đời.”t t v

Lâm Thiên Vũ căn bản không nhìn Lâm Phàm, vung tay lên. Sau một tiếng ”Bùng! Lâm Phàm đã hóa thành một đồng thịt

“Hai người các ngươi đi ra ngoài.”

Lang Vương và Huyết Tộc Công Tước lập tức khom người đi ra. Lâm Thiên Vũ hai tay đập vào nhau, một màn hào quang màu đen xuất hiện chung quanh thân thể hắn, bất quá đây chỉ là một một loại pháp thuật hắc ám, là Ông Trùm truyền cho hắn cho vui, chỉ dùng để ngăn cách thanh âm.

“Alô!”

Lâm Thiên Vũ lấy điện thoại di động ra, bấm số điện thoại, trên màn hình điện thoại LCD xuất hiện một hắc y lão giả, trên đầu có đeo vương miện, vị hắc y lão giả này chính là Ông Trùm của Hắc Âm Hội Nghị.

“Sao, Lâm, huynh đệ huyết mạch của ta, chuẩn bị xong hết rồi chứ hả?” Hắc y lão giả mỉm cười nói.

“Ông Trùm đại nhân, đương nhiên chuẩn bị xong hết rồi. Đã tìm được chìa khóa, mặc dù bản đồ hơi thiếu sót, nhưng miễn cưỡng có thể tìm được Thần Chi Huyết Dịch trong truyền thuyết. Phục dụng xong là có thể thành thần rồi, đúng là đáng kì vọng ,” Lúc này, trong mắt Lâm Thiên Vũ lộ ra một khát khao bùng cháy.

Ông Trùm cũng rất hưng phấn.

“Ha ha, huynh đệ huyết mạch của ta. Đến lúc đó, người dùng máu của thần Jehovah trong truyền thuyết, ta phục dùng máu của thần Cai Ẩn, ha ha, đến lúc đó hai huynh đệ chúng ta đều thành thần cả, tất cả địa cầu đều nằm cả trong lòng bàn tay chúng ta.” Ông Trùm cũng cười lớn.

Lâm Thiên Vũ không hề lo việc Ông Trùm sẽ hại hắn, Ông Trùm cũng không lo Lâm Thiên Vũ phản bội.

Bởi vì hai người đã kết linh hồn khế ước, dùng hắc ám pháp thuật chí cao để kết khế ước, chỉ cần có một người phản bội khế ước, người này chắc chắn phải chết. Do đó, bên cạnh Lâm Thiên Vũ mới có nhiều cao thủ Hắc Ám Hội Nghị như thế.

Hai người cũng không biết, máu của vị thần đó, bất quá là máu của hai tuyệt đỉnh cao thủ trong bộ tộc Huyết Ngục, huyết dịch của Jehovah và Cai Ẩn.

Năng lượng của bộ tộc Huyết Ngục vốn ẩn chứa trong máu, Jehovah và Cai Ẩn đều là cao thủ cấp bậc Ma Quân trong bộ tộc Huyết Ngục. Chỉ cần phục hấp thu máu của họ là có thể dễ dàng đạt tới thiên ma cảnh giới.

Đó là đạo lý khi nói “thành thần”.

Bất quá Ông Trùm Hắc Ám nghị hội đáng thương không biết rằng Lí Dương đang mang theo nhân mã đến tận cửa rồi, hắn còn thời gian đi tìm máu của Cai Ẩn sao ? Chỉ sợ không còn cơ hội nào nữa.

212. Chương 26: Ngộ Kiến Lâm Thiên Vũ

Đoàn người Lí Dương ngự không bay đi, cười đùa vui vẻ, giống như đi du ngoạn vậy, chỉ là tốc độ rất nhanh, giống như đuổi gió bắt trăng, trong nháy mắt hoa phá trường không, bay ra xa ngàn dặm rồi.

“Steven!”

Lí Dương đã thấy Steven, dựa theo kế hoạch của lúc trước, lần này người chủ xị là Steven, không phải là Lí Dương. Đương nhiên, thực chất cuối cùng không ai khác chính là bọn người Lí Dương sẽ ra tay.

“Chào, Mộc Dịch, huynh đệ của ta, tới đây, đây là vài vị trưởng lão gia tộc Pfister của ta, vị này là cha của ta Orgill.” Lần này gia tộc Pfister có thể nói là toàn quân xuất động, dốc hết vốn ra đó.

Lí Dương khẽ gật đầu.

Orgill tiến lên nói: “Mộc Dịch tiên sinh tôn kính, lần này gia tộc Pfister ta hoàn toàn theo ngài, đem vinh nhục hoàn toàn đặt vào tay tiên sinh, tất cả đều tùy thuộc vào trận chiến giữa tiên sinh và Ông Trùm.”

Orgill thập phần tán thành lựa chọn của Steven. Thứ nhất, mười ba thị tộc Huyết tộc vốn có thực lực mạnh hơn hắc ám pháp sư, nhưng vì không có thánh khí, không ai có thể địch nổi Ông Trùm, do đó một mạch bị áp bức. Thứ hai, lần trước vụ nổ trên sông Hudson đã nói lên Lí Dương ít nhất phải là bát cấp cao thủ. Thứ ba, mấy ngày trước trong đêm máu lửa ở Luân Đôn cũng nói lên thực lực của Lí Dương, quan trọng nhất là điểm thứ tư – cái chết của Giáo Hoàng !

Mặc dù giáo đình giấu tin tức này, nhưng Giáo Hoàng nguyên lai phải đi Paris nước Pháp, vì sao đột nhiên hủy bỏ ? Orgill bằng việc này cũng đã bắt đầu hoài nghi rồi, hơn nữa Orgill dựa vào tổ chức tình báo của Mafia Italia tra ra ngày đó cả một phi đội của Mỹ hộ tống Giáo Hoàng toàn bộ chết sạch.

Kết hợp những tin tức này, hắn có thể phán đoán, Giáo Hoàng đích xác đã chết.

Giáo Hoàng có thực lực ra sao ? Hắn thực ra cùng một đẳng cấp với Ông Trùm, đã ngay cả Giáo Hoàng mà cũng có thể giết chết, thì nói gì đến Ông Trùm.

“Yên tâm, qua tối nay. Người sẽ biết lựa chọn của người sáng suốt bao nhiêu.” Lí Dương không khiêm nhường chút nào. Chẳng cần hắn, chỉ cần bọn họ Ma Sách Tứ Lão phía sau, toàn là tán ma vượt qua năm lần tán ma thiên kiếp, còn có cái gì mà không đập bằng được chứ. t tv

Orgill vội vàng nói: ” Đương nhiên. Chúng ta thập phần tin tưởng thực lực của Mộc Dịch tiên sinh.” Không tin sao được? Kiểu gì thì cũng đã dám tạo phản rồi, làm sao còn có thể không tin Lí Dương được chứ?

“Chúng ta đi thôi!”

Lí Dương mỉm cười, lập tức mang theo vài vị huynh đệ cùng với Ma Sách Tứ Lão trực tiếp ngự không bay đi, Orgill cùng Steven mấy người vội vàng đuổi theo, thấy mấy người Lí Dương ngoại trừ Jackson và Lily là sáu cấp đỉnh núi, phải ngự kiếm phi hành, còn những người khác, kể cả Lí Thạc cũng đều có thể ngự không bay đi. t t v

“Cha, bốn vị lão giả kia công lực rất kinh khủng!” Steven cảm thấy khi mình bay gần Ma Sách Tứ Lão, trong lòng tự nhiên run lên, giống như Ma Sách Tứ Lão là loại hồng hoang cự thú tiền sử. Chỉ cần lộ ra một chút khí thế đã hãi nhân như vậy.

“Steven, bọn họ thực lực càng mạnh, lần này ta càng nắm chắc ” Orgill cũng cười tủm tỉm. Hắn càng cảm thấy nhĩ tử mình năm đó bị thương được Lí Dương cứu, từ đó thành lập quan hệ rất tốt với Lí Dương thật sự là ơn trời ban xuống. t tv

“Vù vù...”

Mười mấy người phá không bay đi, không lâu đã đi tới mục tiêu lần này - Đại bản doanh Hắc Ám Hội Nghị, một pháo đài cổ kính có đến ngàn năm lịch sử.

“Mộc Dịch tiên sinh, các người chuẩn bị động thủ như thế nào ? Ta nghĩ, hay là cứ tàn sát từ ngoài vào.” Orgill đề nghị.

Steven cũng nói: ” Mộc Dịch huynh đệ, đúng, tàn sát từ ngoài vào, trong đại bản doanh này phần lớn là thuộc hạ của Ông Trùm, giết sạch cũng không sao, huống chi nhiều lắm chỉ giết vài đứa, cũng có tác dụng trấn áp đám gia hỏa này.”

Lí Dương bắt lực.

Lần này hắn vốn nghĩ chỉ giết Ông Trùm là đủ rồi, không nghĩ đại khai sát giới, nhưng Steven và Orgill lại khuyên hắn như thế.

“Mộc Dịch tiên sinh, ngài không biết, trong hắc ám thế giới, vô luận là giáo đình, hay Hắc Ám Hội Nghị, chỉ có thể hiện thực lực tuyệt đối, mới làm những người khác thần phục. Nếu không thể hiện một chút thực lực, làm sao buộc bọn chúng thần phục đây?” Orgill khuyên. t tv

Lily lại không đồng ý : “Orgill tiên sinh, ngài nói có đạo lý, nhưng giết Ông Trùm, giết Giáo Hoàng, chẳng lẽ không thể chứng minh thực lực sao?”

Orgill nhất thời không còn gì để nói nữa.

Hắn đã nghĩ đến việc mượn tay Lí Dương, diệt trừ toàn bộ bè cánh của Ông Trùm, dù sao trong tòa thành phần lớn là cao thủ hắc ám pháp sư, ngoài ra còn có một vài cao thủ huyết tộc và lang tộc, bọn họ mới sinh đã bị huấn luyện thành người chỉ biết thuần phục Ông Trùm Hắc ám.

“Orgill tiên sinh, ta rất hiểu ý ngài. Như vậy đi, Trần Giáp trưởng lão, người hãy đi cùng Orgill tiên sinh, giáo huấn một chút đám gia hỏa này, cũng không cần giết, kỳ thật việc không giết xem ra còn hiệu quả hơn cả giết chết bọn chúng.” Lí Dương nói, trong mắt hiện lên chút quang mang.

Orgill sửng sốt, rồi cũng hiểu được.

“Đúng, đúng, bây giờ chỉ cần giáo huấn đám gia hỏa này, để cho bọn chúng biết sự cường đại của người, sau đó thông qua miệng bọn chúng đem sự cường đại của chúng ta truyền ra ngoài, việc này so với gia tộc Pfister chúng ta nói còn đáng tin hơn nhiều. Đúng ! Mộc Dịch tiên sinh quả nhiên trí tuệ.” Orgill nói một cách hưng phấn. t tv

Đương nhiên, Pfister là gia tộc tạo phản, cho dù hắn có nói như thế nào, cho dù dựa vào việc được bọn người Lí Dương ủng hộ, cho dù Ông Trùm đã chết, nhưng gia tộc khác trong huyết tộc không ai thấy thấy. Nói không chừng còn có chút hoài nghi, nhưng nếu để cho bè cánh của Ông Trùm truyền ra là Pfister gia tộc dựa vào thực lực của bọn người Lí Dương, vậy đáng tin hơn nhiều.

Trong đám này, một người nói ra như vậy, người khác còn có thể hoài nghi là bị Pfister bộ tộc mua chuộc. Hai người ba người nói như vậy, người khác sẽ hơi mơ hồ, nhưng đến khi bốn người, năm người nói thì lại khác. Lúc cả hơn trăm người đều nói như vậy, chắc chắn người khác sẽ tin.

“Vậy đừng lãng phí thời gian nữa. Trần Giáp trưởng lão, làm phiền người rồi.” Lí Dương mỉm cười nói.

Trần Giáp trưởng lão lúc này khom người nói : “Tuân lệnh Thiếu chủ !”

Đám Orgill, Steven nhất thời trợn tròn mắt.

Thiếu chủ?

Mấy lão già này này sống đã mấy trăm năm, đương nhiên cũng biết khá nhiều về Trung Văn, tự nhiên biết Thiếu chủ nghĩa là gì, việc này nói lên sau lưng Lí Dương còn có một cường giả, có nghĩa là Ma Sách Tứ Lão bất quá chỉ là bốn người hầu mà thôi.

Ngay cả mấy người hầu mà đã lợi hại như thế, thực lực của Lí Dương rốt cuộc mạnh tới đâu ? Hơn nữa ‘Chủ Nhân’ của những người hầu này còn phải mạnh đến như thế nào đây?

“Trần Bính trưởng lão, người chiếu cố cho Lily và Jackson.” Bây giờ Lí Dương hơi lo lắng cho Lily và Jackson, lúc này mới nói ra.

“Tuân lệnh Thiếu chủ !” Trần Bính trưởng lão cũng khom người đáp.

Lí Dương gật đầu cười âm âm: “Chà, động thủ thôi ! Ta đã phát hiện nơi ở của Ông Trùm rồi !” Nói rồi, liền hướng về phía cổ bảo vọt tới.

Orgill và Steven khách khí nhường đường cho Trần Giáp trưởng lão bay về phía cổ bảo.

Cổ bảo có ngàn năm lịch sử sắp phải nghênh đón một màn rửa tội rồi.

Ông Trùm đang ở trong một căn phòng thật lớn.

Trên tường bức tường lớn trong phòng có một màn hình LCD rất rộng, màn hình LCD này có thể nối với máy vi tính, cũng có thể làm TV hoặc các việc khác.

“Chào. Lâm, huynh đệ thân thiết của ta, người chừng nào thì đi tìm thần điện trong truyền thuyết đây? Ta đã hơi sốt ruột rồi.” Ông Trùm nói có vẻ thúc giục.

Hình ảnh Lâm Thiên Vũ xuất hiện trên màn hình LCD thật lớn. Lúc này, hắn đã khôi phục lại bộ mặt của Vu Minh.

“Ông Trùm đại nhân thân ái, ông sống lâu như vậy, cũng không cần quan tâm mười ngày nửa tháng. Ông phải biết rằng, việc tìm kiếm thần điện cũng không phải sự tình đơn giản gì, ta đang nghiên cứu bản đồ, cũng có không ít thành quả. Ít nhất ta tra ra, hắn phải bắt đầu từ sông Hudson ở New York.” Lâm Thiên Vũ thực ra cũng đó chút khó chịu.

Ông Trùm Hắc Ám nghị hội ngay từ đầu cứ vài ngày quay điện thoại một lần hỏi thăm, bây giờ khi Lâm Thiên Vũ càng lúc càng nắm chắc, Ông Trùm Hắc Ám nghị hội cơ hồ một ngày hỏi một lần, thậm chí còn có khi một ngày hai lần gọi điện thoại nữa.

Bất quá Lâm Thiên Vũ cũng không dám tỏ thái độ khó chịu quá mức.

“Ông Trùm đại nhân, nhi tử của ta, người biết ở đâu không ? Hắn đã mất tích rồi, dạo gần đây ta vì thế cũng hơi phiền não.” Lâm Thiên Vũ làm vẻ bi thương.

“Sao, là đứa nhỏ đáng yêu đó sao? Ta còn đã cấp cho người một vị huyết tộc công tước và lang nhân cấp bậc lang vương để bảo vệ hắn mà. Làm sao có bất trắc được chứ? Chắc chắn không có khả năng đâu.” Ông Trùm Hắc Ám Nghị có vẻ hơi khó tin.

“Thật đó, đúng là mất tích rồi, còn thi thể của vị huyết tộc công tước và lang vương đã được phát hiện rồi. Bọn họ đã bị ai đó chém cho một đao chia làm hai nửa.” Nói đến đây Lâm Thiên Vũ cũng cảm thấy sợ run.

Ông Trùm Hắc Ám Hội Nghị nhất thời rùng mình.

Chia làm hai ! Hẳn biết rất rõ năng lượng thân thể Lang vương mạnh như thế nào, đến cả dùng vũ khí laser cũng không có khả năng thương tổn thân thể của hắn, thế mà lại bị ai đó chém cho một đao chia làm hai nửa.

“Đao này nhất định không phải vật phàm, nhất định không phải vật phàm !” Ông Trùm thì thầm trong miệng, hẳn không biết bất quá lúc trước Ma Sách Tứ Lão chỉ dùng tay không mà thôi. Nếu so về cường độ thân thể với Ma Sách Tứ Lão, thì Lang vương tựa như bã đậu hủ thôi.t tv

“Được rồi, nó mất tích ngày nào?”

“Là đêm Luân Đôn đổ máu đó, Lâm Gia ta cũng bị tàn sát hết.” Lâm Thiên Vũ lắc đầu thở dài.

Ông Trùm nhất thời cau mày, đêm Luân Đôn đổ máu, toàn bộ nhân mã của Hắc Ám Hội Nghị phàm là ở Luân Đôn đều chết sạch, vô luận là huyết tộc hay là lang tộc, đến cả hắc ám pháp sư, không một ai còn sống. Hơn nữa có vài người bị giết đã đạt đến cảnh giới bằng với Ông Trùm, thực lực đối thủ mạnh như vậy thì quả là kinh người.t tv

“Xem ra, xuất hiện một thế lực có thể so với Hắc Ám Hội Nghị và giáo đình rồi.” Ông Trùm trong lòng thầm nghĩ. Nhưng hắn chưa biết, thực lực của Lí gia vượt xa giáo đình và Hắc Ám Hội Nghị.

“Lâm, mau, mau mau tìm ra thần điện, lấy máu của thần, ta có dự cảm, một sự nguy hiểm đang đến gần chúng ta.” Ông trùm hắc ám tự nhiên có dự cảm có một lực thần bí nào đó đe dọa làm hắn cảm thấy sợ hãi.

Lâm Thiên Vũ cũng gật đầu, hắn cũng có cảm giác như vậy, thậm chí hắn hoài nghi chính là Lí Dương mất tích đã tám năm nay trở lại.

“Ta sẽ nghiên cứu với tốc độ nhanh hơn, tuyệt đối chỉ một vài ngày nữa là bắt đầu tìm kiếm rồi !”

Đột nhiên -

“A!” “A!” “A!” t tv

Tiếng kêu thảm thiết liên tục, không ngừng vang lên khắp cổ堡, sắc mặt Ông Trùm nhất thời đại biến.

“Chẳng lẽ thế lực gây ra đêm đổ máu ở Luân Đôn đã tìm tới đại bản doanh Hắc Ám Hội Nghị rồi ?”

Ở đầu bên kia màn hình LCD điện thoại, Lâm Thiên Vũ cũng đang nhìn, hắn cũng muốn biết thực lực này là ai ?

“Ông Trùm tiên sinh, ta thấy người ngồi ghế Ông Trùm nhiều năm như vậy chắc cũng cảm thấy nhàm chán rồi. Ta đến giúp người giải thoát đây !” Thanh âm sang sảng của Lí Dương vang lên, Lâm Thiên Vũ ở đầu kia điện thoại trong lòng run lên, thanh âm kia quen thuộc với hắn biết bao nhiêu.

“Bồng!”

Cánh cửa đá trong nháy mắt vỡ tung, Lí Dương mỉm cười từ bên ngoài đi vào.

“Người là ai ? Tại sao muốn đối phó với Hắc Ám Hội Nghị của ta?” Ông Trùm có vẻ rất trầm ổn.

Còn ở đầu bên kia điện thoại, Lâm Thiên Vũ nhất thời ngây người. Thông qua màn hình LCD điện thoại, hắn thấy mọi việc trong phòng, tự nhiên cũng thấy Lí Dương đi vào phòng, bộ dáng quen thuộc đó, nụ cười quen thuộc đó, dường như vẫn không thay đổi khi dự dỗ hắn kí hợp đồng lúc trước, nụ cười giống hệt với lúc cướp trắng một ngàn bốn trăm ức mã kim.

“Người có thể gọi ta là Mộc Dịch.” Lí Dương có vẻ rất hữu lễ nói.

Đột nhiên, Lí Dương thấy màn hình LCD trong phòng. Màn hình LCD lớn như vậy, Lí Dương đương nhiên phải chú ý tới, còn người trên màn hình LCD mặc dù không hề quen thuộc, nhưng thần thái đó, khí chất đó, luôn luôn ám ảnh mình muôn ngàn lần trong mộng.

“Lâm Thiên Vũ !”

Lí Dương gọi thập phần khẳng định, mặc dù Lâm Thiên Vũ đã thay đổi bộ dáng, nhưng Lí Dương chỉ cần liếc mắt đã nhìn ra hẳn chắc chắn là Lâm Thiên Vũ.

“Hừ, người có hóa thành tro ta cũng nhận ra người. Lâm Thiên Vũ !” Lí Dương vốn đang cười rất hữu lễ nay biến thành bộ mặt hung tợn.

Lâm Thiên Vũ vừa thấy Lí Dương nhìn thấy mình, hết hồn vừa muốn gác máy điện thoại. Nhưng nghe thấy Lí Dương thoáng cái đã gọi tên mình ra, hẳn lại không nóng nảy gác điện thoại nữa. Nếu đã nhận ra thì còn gặp làm gì nữa?

“Người bây giờ đổi tên thành Vu Minh hả. Ta vẫn tự hỏi, ai có thể ngăn ngừn vài chục năm đã lập nên một tập đoàn quy mô như thế. Nguyên lai là người. Ta lại muốn biết khi Lâm gia lâm vào tình trạng sống chết trước mắt, ai đã xuất ra một ngàn ức mỹ kim, nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có tiểu tử nhà người thôi.” Lí Dương cười lạnh nói.

Mặc dù hẳn chưa thấy bộ dáng của Vu Minh, hẳn vẫn tin rằng, Lâm Thiên Vũ đã cải trang thành Vu Minh.

“Thông minh !”

Lâm Thiên Vũ tủm tỉm cười vỗ tay: “ Nếu không phải năm đó người điên cuồng chèn ép Lâm gia ta, làm cho Lâm gia ta cùng đường, dùng tam đại siêu cấp hắc bang liên thủ áp bức, hơn nữa người còn cướp trắng của ta một ngàn bốn trăm ức mỹ kim, ép ta vào tình cảnh khốn khổ như thế, ta mắc mớ gì phải mai danh ẩn tính như vậy ?”

Sắc mặt Lí Dương vẫn lạnh như băng.

“Còn nhớ kỹ gần hai mươi năm trước. Năm đó, người và ta đều hai mươi mấy tuổi, ta khi đó là thành viên của tổ 9 An toàn Cục, người lại dám ép người yêu ta phục độc tự sát. Thù này không báo, Lí Dương ta làm sao ăn nói với Tuyết, ta có còn là người được không ?

Lâm Thiên Vũ ngửa mặt lên trời thở dài: “ Lí Dương, từ khi tổng giám đốc tập đoàn Tuyết Lan vào tay Lí Thạc, ta đã hoài nghi người là Lí Dương rồi, nhưng làm sao có thể tưởng được, người chỉ là một cao thủ năm đó mới tam cấp, công lực sao lại có thể tiến bộ nhanh đến thế? Gần hai mươi năm qua, tin rằng người tiến bộ nhanh đến đâu, cũng không phải là đối thủ của Ông Trùm – người đã đạt tới bát cấp cao thủ cộng với thánh khí nữa?”

Lí Dương chỉ cười lạnh.

213. Chương 27: Truy Sát Lâm Thiên Vũ

“Oanh!”

Trần Giáp trưởng lão đánh ra một quyền, vừa rồi một lang vương kiêu ngạo bị Trần Giáp đập cho đến nổi máu tươi xị thành vôi, rốt cuộc nằm một cục bất động, chỉ có thể rên rỉ khe khẽ, nếu không phải Trần Giáp trưởng lão nghe lệnh của Lí Dương, phỏng chừng thêm một quyền nữa thì lang vương đó coi như chết đứt dừ rồi.

Steven và Orgill cùng các trưởng lão gia tộc Pfister hưng phấn như điên.

Bọn họ nguyên lai tưởng rằng Ma Sách Tứ Lão chỉ là cao thủ khó lường, nhưng bây giờ mới thấy thật sự mạnh quá sức tưởng tượng của họ. Bất cứ cao thủ nào, kể cả huyết tộc công tước cùng lang vương liên thủ, Trần Giáp trưởng lão chỉ cần một quyền là đủ để cho chúng ngã sụm xuống.

Không ai có thể chịu nổi một quyền của Trần Giáp trưởng lão.

“Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!”

Trần Giáp trưởng lão lại xuất quyền, lại thêm mười mấy tên huyết tộc đồng thời ngã xuống, không ngừng thổ huyết. Cái làm cho người ta sợ hãi nhất là mặc dù như vậy, nhưng vẫn không có một người nào chết cả, chỉ cần cách khống chế năng lượng như vậy cũng đủ khiến cho mọi người lạnh mình.

Trần Giáp trưởng lão có vẻ khinh thường, khi đấu với người cùng cấp bậc với mình, hẳn đôi khi còn không thể khống chế được lực lượng. Nhưng đối với loại chuột nhắt này, Trần Giáp trưởng lão nếu cần nhử mười cọng tóc, thì sẽ không nhử chín sợi, mà cũng sẽ không nhử mười một cây.

Mọi người rất cực sợ rồi.

Steven ngạo nghễ nhìn bốn phía, tất cả mọi người chung quanh sợ hãi nhìn bọn người Steven.

“Chúng ta thân là cao huyết tộc xa hoa, vì sao cứ luôn luôn phải chịu sự khống chế của hắc ám pháp sư, Ông Trùm Hắc Ám nghị hội trước nay luôn luôn là một hắc ám pháp sư. Các người thân là huyết tộc, thế mà lại bán mạng cho hắn, các người còn có tư cách gặp lại tổ tiên Cai Ân hả?”

Steven lớn tiếng nói.

“Từ hôm nay trở đi, Ông Trùm Hắc Ám nghị hội sẽ thuộc về huyết tộc thân vương chúng ta, không phải là hắc ám pháp sư, đương nhiên, nếu hắc ám pháp sư các người không phục, có thể so tài với huyết tộc !” Steven cười lạnh nhìn đám hắc ám pháp sư ở đây.

Lực chiến đấu của hắc ám pháp sư vốn thu xa huyết tộc, nếu không nhờ có thánh khí nằm trong tay chúng, làm gì đến lượt hắc ám pháp sư làm Ông Trùm Hắc Ám nghị hội chứ.

“Cha, lập tức phát ra lệnh triệu tập mười ba thị tộc. Để mọi người thống nhất tuyển cử chức vụ Ông Trùm.” Steven quay về Orgill nói.

Orgill gật đầu đồng ý.

Bọn họ thị tộc không thể tự phong làm Ông Trùm Hắc Ám nghị hội được, dù sao để có thể kiểm soát các thế lực lớn, vị trí Ông Trùm sẽ gây rất nhiều bất hòa. Do đó chỉ có thể liên hợp tất cả huyết tộc. Chỉ cần mọi người ở huyết tộc đứng về phía hắn là đủ rồi. Về phần lang tộc, lang tộc vốn như cỏ dại ven đường, còn với thực lực chiến đấu của đám hắc ám pháp sư thì hoàn toàn có thể bỏ qua được.

“Có thể lực cường hãn của Mộc Dịch huynh đệ bên cạnh như thế, bọn họ đương nhiên biết phải bầu cho ai ?” Steven rất tự tin. Những người Huyết tộc đều già đầu thành tinh cả, đương nhiên biết tốt xấu, chỉ cần với thế lực của Lí Dương của giết Giáo Hoàng và Ông Trùm, điều đó cũng đủ để làm mười hai thị tộc còn lại bầu cho Steven rồi.

Trong phòng Ông Trùm.

Năm đó Lí Dương ở hơn một năm tại viện nghiên cứu tính mạng dưới đất. Rồi sau đó đến New York nỗ lực hai ba năm mới lập nên tập đoàn Tuyết Lan và Cực Thối Đạo Quán. Rồi sau đó, ở trong lòng đất sa mạc châu phi sáu năm, Côn Lôn tiên cảnh tám năm, cộng lại lên gần tới hai mươi năm.

“Hai mươi năm, tam cấp cao thủ biến thành bát cấp, làm sao như vậy được?” Lâm Thiên Vũ khinh thường cười lạnh, “Cho dù ngươi là bát cấp cao thủ, nhưng Ông Trùm hắc ám còn có thánh khí, hôm nay ngươi hãy chờ chết đi.” Lâm Thiên Vũ lạnh lùng nói.

Lâm Thiên Vũ kỳ thật trong lòng cũng hiểu, Lí Dương dám đến đây giết người, hẳn không sợ chút nào. Bất quá hắn không muốn có một biểu hiện nhu nhược nào trước mặt Lí Dương.

“Chỉ hai mươi năm, tam cấp cao thủ làm sao có thể được biến thành bát cấp cao thủ? Hừ hừ!” Ông Trùm tự nhủ như vậy, nhưng đạo đạo khí lưu đỏ như máu từ trên người hắn đã bộc phát ra, một ấn ký hình chữ thập đỏ như máu xuất hiện giữa trán Ông Trùm.

“Hống...”

Một tiếng rống quái dị từ trong họng của Ông Trùm bạo phát ra, còn Lí Dương nhưng lại hoàn toàn bất động, mặc cho Ông Trùm phát huy hết công lực.

“Phốc, phốc...”

Hai cánh đỏ như máu đột nhiên lòi ra từ sau lưng Ông Trùm, Ông Trùm thân là hắc ám pháp sư, trên người không hiểu sao lại xuất hiện cánh dơi như của huyết tộc, điều này làm cho Lí Dương khẽ mỉm cười. Đột nhiên đạo đạo quang mang đỏ như máu tụ lại trên ngực Ông Trùm.

Đột nhiên, một thanh Thất Thủ đỏ như máu xuất hiện trước ngực hắn.

Thanh Thất thủ này đỏ như máu, nhưng tay cầm lại có hình kim mã màu vàng chói mắt, hoàn toàn khác với thanh Thất Thủ của Giáo Hoàng. Cái của Giáo Hoàng thì có tay cầm đỏ như máu, còn phần chính lại là kim sắc.

“Quả nhiên như vậy !” Lí Dương nở nụ cười.

Từng đợt khí thể cường đại tràn ra, khí lưu cường đại tung hoành, Ông Trùm lúc này đã trở thành bát cấp cao thủ rồi.

“Người là hắc ám pháp sư, vì sao lại có thân thể huyết tộc ?” Cho tới lúc này, Lí Dương vẫn không hề mất bình tĩnh, ngược lại còn dò hỏi.

Ông Trùm cười lạnh khặc: ” Trong pháp thuật hắc ám có một phép gọi là phép bù nhìn (khôi lỗi). Ta dùng một thân thể tráo đổi là được. Hừ, nếu không ta làm sao có thể kế thừa được thánh khí này!” Vô luận là thánh khí của Hắc Ám nghị hội hay là thánh khí của giáo đình, đều là do bộ tộc Huyết Ngực luyện chế ra.

Đồng dạng, cũng chỉ có bộ tộc Huyết Ngực mới có thể luyện hóa, hắc ám pháp sư này cũng chỉ có cách chiếm đoạt thân thể huyết tộc, mới có thể luyện hóa được thánh khí này.

“Sao, đoạt xác của người khác hả?” Lí Dương lắc đầu cười. Thuật này có cùng đạo lý với Đoạt Xá thuật của tu chân giả.

Ông Trùm bỗng dừng thân hình chợt lóe lên.

“Đi tìm chết !”

Thất Thủ đỏ như máu hóa thành một đạo huyết quang, khí thể thê lương đến ngay cả Lâm Thiên Vũ thông qua màn hình điện thoại LCD cũng cảm nhận được. Trong lòng Lâm Thiên Vũ cũng run lên, hắn rất hy vọng Ông Trùm có thể giết Lí Dương.

Nhưng mặc dù khí thể Ông Trùm rất kinh người, cộng với thánh khí khó lường, nhưng Lâm Thiên Vũ vừa thấy nụ cười tự tin của Lí Dương, hắn biết ngay Ông Trùm phỏng chừng hết hy vọng rồi.

“Hừ !”

Lí Dương vung tay lên, vừa rồi khí thể dọa người của Ông Trùm trong nháy mắt đã hoàn toàn biến.

Đơn giản biến mất, thể thôi!

Hư không tiêu thất !

“Làm sao như vậy được ?” Lâm Thiên Vũ mặc dù đoán Lí Dương chắc là thắng, nhưng cũng không ngờ thắng dễ dàng như vậy, thắng một cách quỷ dị như vậy, vừa rồi khí thể Ông Trùm mạnh như vậy, Lí Dương chỉ đơn giản vung tay lên một cách nhẹ nhàng, tựa hồ không hề có lực công kích gì trong động tác của hắn, thế mà Ông Trùm tự nhiên tiêu thất.

Lí Dương cười lạnh.

Ông Trùm mặc dù bằng vào thánh khí, hơn nữa biến thân đạt tới bát cấp cảnh giới, nhưng cũng chỉ là vừa mới tiến vào bát cấp mà thôi, còn Lí Dương đã gần tới độ kiếp rồi. Thực lực Lí Dương tự nhiên mạnh hơn Ông Trùm này.

Phàm là công lực yếu hơn Lí Dương, hết thấy đều có thể bị Túi Tiểu Càn Khôn thu vào hết.

“Vù vù...”

Chân hỏa trong cơ thể được cổ động, Ông Trùm trong Túi tiểu Càn Khôn trong nháy mắt hóa thành tro bụi, căn bản không có chút lực phản kháng nào.

“Lâm Thiên Vũ, người không phải nói ta không phải đối thủ của Ông Trùm sao?” Lí Dương vừa xòe bàn tay, thanh Thất Thủ đã xuất hiện trên tay Lí Dương. Vừa cầm trên tay, Lí Dương đã cảm thấy một cổ lạnh ngắt như băng.

Lâm Thiên Vũ thấy trên tay Lí Dương xuất hiện thanh khí Thất Thủ, tự nhiên biết Ông Trùm đã bị Lí Dương dùng thần thông kinh khủng gì đó giết chết rồi.

“Được rồi, nhi tử của người xem ra cũng khá lợi hại nhỉ, đã bị ta giam lâu như vậy, mà vẫn chưa đói chết.” Lí Dương cười nói, đồng thời vung tay lên. Vu Tân đã xuất hiện trong phòng.

“Ba!”

Vu Tân vừa thấy Lâm Thiên Vũ trên màn hình LCD, nhất thời ngạc nhiên vui mừng gọi lớn.

Mấy ngày nay hắn bị Lí Dương giam trong tiểu Càn Khôn, không ăn cũng không uống, không có ai xung quanh. Hắn thiếu chút nữa phát điên. May mà Lâm Thiên Vũ bồi dưỡng cho hắn rất nhiều, Vu Tân lúc này đã đạt tới tiên thiên cảnh giới. Hơn mười ngày không ăn không uống cũng có thể bảo trụ được tiểu mạng.

Vì sao Lí Dương một mực câu giờ ?

Bởi vì hắn đang dùng linh thức kiểm tra điện thoại này, hi vọng tra ra địa chỉ của Lâm Thiên Vũ. Sau đó thông qua ‘ Thanh Vân ’ trong nháy mắt bay tới chỗ đó chụp lấy hắn.

Nếu không, khi Lí Dương đối mặt cừu nhân, việc gì phải nhiều lời như vậy?

“Lí Dương, người đừng tra xét nữa, điện thoại ta và Ông Trùm sử dụng để trao đổi thông qua kết nối ở một vệ tinh chuyên môn đặc biệt, căn bản không bị bất kỳ quốc gia nào khống chế, người căn bản không thể tìm ra địa chỉ của ta đâu.” Lâm Thiên Vũ nói rất tự tin. Trong lòng hắn đang xoay chuyển, muốn xem thấu tâm tư Lí Dương. Lí Dương muốn nhìn số điện thoại, rồi sau đó truy ra khu vực gọi điện thoại.

Ông Trùm và Lâm Thiên Vũ cũng không phải quá ngu.

Nội dung đàm thoại của chúng vô cùng bí mật, hơn nữa bây giờ các quốc gia kiểm soát mạng điện thoại thập phần nghiêm khắc. Để tự bảo vệ, tự nhiên sẽ lập ra một vệ tinh đặc biệt chỉ nói riêng cho cuộc điện đàm của chúng mà thôi. Một vệ tinh chỉ là việc nhỏ đối với Ông Trùm và Lâm Thiên Vũ

“Lâm Thiên Vũ!”

Lí Dương giả bộ một thời gian dài như vậy, nay nghe Lâm Thiên Vũ thốt ra những lời này, Lí Dương cũng không nên tiếp tục giả vờ nữa. Lúc này, hắn rốt cục đã bộc phát ra rồi.

“Oanh!”

Thân là người tu ma, khi năng lượng cường đại trong cơ thể bộc phát, không gian cũng chấn động rung lên, tinh quang cừu hận cực độ trong mắt biến thành thực chất, trực tiếp bắn về phía Lâm Thiên Vũ. Ánh mắt biến thành vật chất tựa như một luồng sét đánh trúng vào màn hình LCD.

“Bùm!”

Màn hình LCD trong nháy mắt nổ tung.

Lí Dương rốt cục bộc phát rồi, bây giờ hắn không còn che dấu cừu hận nữa. Khi nhìn thấy mặt Lâm Thiên Vũ, hắn rốt cuộc không thể nào che giấu được nữa. Lực ma sát cường đại trong cơ thể đã hoàn toàn bộc phát, thậm chí cả đao mang cũng lấy Lí Dương làm trung tâm, điên cuồng oanh xuất ra bốn phía -

“Xoẹt!” “Xoẹt!” “Xoẹt!” “Xoẹt!”.....

“Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!”.....

Đao mang xuyên thấu mọi vật, ma sát lực chấn nát tất cả, còn Vu Tân cách đó không xa vừa muốn chạy trốn, cũng bị năng lượng bộc phát của Lí Dương đánh cho nát bấy, nhi tử duy nhất của Lâm Thiên Vũ cứ thế mà đi theo tổ tiên. Có lẽ thế gian sẽ ít đi một ác ma như Lâm Thiên Vũ.

“Lâm Thiên Vũ !” Lí Dương mất đồ sọc, sát khí hóa thành thực chất trên người tỏa ra cuộn cuộn.

“Tập đoàn tài chính Vu Thị, nước Nga !”

Lí Dương đôi mắt sáng lên, dưới chân Thanh Vân nhất thời xuất hiện.

“Xoẹt!”

Lí Dương lúc này hóa thành một đạo quang mang, hung hãn phá tan cổ bảo. Cổ bảo vừa mới đã bị khí lưu của hắn làm cho lung lay, bây giờ lại bị một khí thể kinh người của hắn oanh kích, cả cổ bảo vang lên những tiếng ì ầm, rồi ở trung tâm rút cục ầm ầm sụp xuống.

“Mộc Dịch huynh đệ đâu?”

Bọn người Steven lúc này vọt đến, Ma Sách Tứ Lão tự nhiên cũng bay ra ngoài.

“Tốc độ của Thiếu chủ nhanh quá !” Ma Sách Tứ Lão mắt tròn, Lí Dương cười Thanh Vân tốc độ cực nhanh, nhanh gấp trăm lần Ma Sách Tứ Lão. Một phần vì Lí Dương lúc này khí thể hoàn toàn bộc phát, không thêm thu liễm khí tức nữa, mới để cho Ma Sách Tứ Lão phát hiện tung tích mình.

Cước đạp Thanh Vân, giấy lát đã bay thẳng lên trời.

Lúc này, Lí Dương rút cục bộc phát hết tốc độ nhanh nhất của Thanh Vân!

“Xoẹt...”

Trong nháy mắt, không gian đã bị tốc độ cực hạn này làm rung động dữ dội, thời gian từ khi xảy ra biến hóa, Lí Dương khi bay đến nơi nào thì nơi đó cả khu vực bị nhiễm điện từ, rồi tạo thành những cơn sóng điện từ làm nổ tung các thiết bị điện tử xung quanh.

“Bồng!” “Bồng!” “Bồng!” “Bồng!”.....

Vô số thiết bị điện bị ảnh hưởng. Tất cả những hàng chất lượng kém hoặc thứ phẩm đều bị phá nát. Tiếng nổ vang vọng hết thành phố này lan sang thành phố khác, tiếng nổ cộng hưởng thành một tuyến đường, Lí Dương bay đến nơi nào, nơi này thì có tiếng nổ của các mặt hàng điện tử.

Việc hắn sử dụng tốc độ cực hạn phi hành đã tạo thành tổn thất làm người ta phải kinh sợ.

“Vù vù...”

Trên người Lí Dương sát khí đằng đằng, mục tiêu hôm nay của hắn là tập đoàn Vu Thị ở nước Nga, đó là đại bản doanh của Lâm Thiên Vũ, tự nhiên sẽ có chút tung tích.

“Oanh long long ~~~~”

Tiếng sấm ầm ì, mây đen kéo tới. Lí Dương xuyên qua giữa tầng mây đen điên cuồng phi hành. Mặc cho cuồng lôi oanh minh Lí Dương cũng không thêm liếc mắt. Chỉ vài phút, Lí Dương đã từ Âu châu xuyên qua qua Á châu, sau đó bay tới nước Nga, tốc độ cực nhanh, quả thực kinh người.

Một trang viên thật lớn xuất hiện trong mắt hắn.

“Lâm Thiên Vũ!”

Linh thức Lí Dương điên cuồng triển khai, như hồng thủy tràn bờ, lấy trang viên Vu Thị làm trung tâm, hướng bốn phía tản ra, tốc độ cực nhanh, cơ hồ trong nháy mắt, gần một phần ba diện tích nước Nga đều bị linh thức của Lí Dương bao trùm.

Linh thức không ngừng thâm thấu, thậm chí còn tìm cả ở dưới đất!

Không có!

Không có tung tích của Lâm Thiên Vũ !

“Không có. Tại sao không có, tại sao không có?” Lí Dương ngửa mặt lên trời điên cuồng hét lên, bỗng dừng lao thẳng xuống Vu Thị trang viên phía dưới

Một cổ khí lưu thật lớn xuất hiện dưới hai chân Lí Dương.

Chiến Thần Ngõa, thượng phẩm ma khí!

“Hồng!”

Cơn phần nộ điên cuồng rốt cục bộc phát, ma sát lực thông qua Chiến Thần Ngõa bạo phát ra, Lí Dương điên cuồng dùng chân phải đá ra, ma sát lực phát ra kịch liệt, thậm chí đao mang của Lí Dương cũng bạo phát. Một đạo thối ảnh thật lớn đột nhiên xuất hiện trên bầu trời, rồi hướng về phía trang viên đập xuống

“Oanh!”

Cát bụi mù mịt bốc lên, một cước đá ra, cả trang viên đang an lành tọa lạc trên một khoảng đất rộng mấy km2 tất cả đều hóa thành tro tàn. Không ai có thể nghĩ ngờ uy lực của Chiến Thần Ngõa.

“A Thạc, phát ra Hồng Sắc Hồn Lệnh, ra lệnh cho tất cả người tu ma, lập tức ra tay cướp phá tập đoàn tài chính Vu Thị cho ta, ta muốn hủy diệt vài chục năm cơ nghiệp của hắn.” Lí Dương thông qua điện thoại di động, hạ lệnh cho Lí Thạc một cách lãnh khốc.

Cường hành đoạt thủ!

Tu ma giả đến thăm, đưa người một bản hợp đồng, người dám không ký sao?

“Lâm Thiên Vũ, cho dù ngươi có biến thành một cây kim giữa đại dương, Lí Dương ta dù phải lật tung cả địa cầu cũng phải bắt cho được ngươi!” Lí Dương rốt cục quyết định, dùng thần thức tìm tòi Lâm Thiên Vũ trên phạm vi toàn thế giới, vô luận là sa mạc rừng núi, hay hải dương khôn cùng, tất cả đều phải tra xét kỹ càng !

214. Chương 28: Thiên Đàng Tới Địa Ngục

“Phù phù ~~~”

Lâm Thiên Vũ thở hổn hển, tiếng thở dồn dập không ngớt vang lên trong phòng, từng giọt mồ hôi to như hột nhãn chảy ròng ròng trên trán hắn. Vừa rồi thấy Lí Dương trong phòng Ông Trùm, rồi lại thấy cuối cùng hắn điên cuồng bộc phát, chỉ cần dùng ánh mắt đã hóa thành thực chất bắn nát cả màn hình LCD. Đây là cảnh giới gì ? Ánh mắt hóa thành vật chất bắn thủng cả màn hình LCD !

Chỉ điều này cũng không thể làm Lâm Thiên Vũ sợ hãi đến như vậy. Điều quan trọng nhất làm cho hắn sợ nhũn cả người là ánh mắt cừ hận của Lí Dương lúc cuối cùng, sát ý tỏa ra tràn ngập cả không gian !

Đây là loại cừ hận muốn ăn thịt uống máu kẻ thù, đó là loại cừ hận không chết thì không ngừng tay.

Sát ý đó được phát ra từ linh hồn sát ý, cho dù chuyển thể năm trăm cũng sẽ không thay đổi. Cho dù lên thiên đàng hay xuống địa ngục, sát ý này sẽ không bao giờ thay đổi.

Giết !

“Không hay!” Lâm Thiên Vũ sắc mặt đột nhiên trắng bệch.

“Đúng, chắc chắn rồi. Đem lửa máu ở Luân Đôn khi trước chính là do hắn gây ra, lần này hắn lại tiêu diệt cả Ông Trùm, thực lực hắn dễ sợ vậy sao?” Sắc mặt Lâm Thiên Vũ càng thêm khó coi, “Với thể lực như thế, tập đoàn tài chính Vu Thị của ta không hề có sức chống cự!”

Lâm Thiên Vũ rốt cục sợ rồi.

Hắn tập trung thể lực mười mấy năm căn bản vẫn không thể so được với thể lực của Lí Dương.

“Không, ta còn máu của thần, đúng, ta còn máu của thần, cho dù hắn tiêu diệt tập đoàn tài chính Vu Thị thì có sao?” Lâm Thiên Vũ dường như người chết đuối nắm được cây cọc cuối cùng, trong mắt đã chút sinh cơ.

“Chỉ cần ta hấp thu Thần Chi Huyết Dịch, trở thành thần, sẽ vô địch thiên hạ, đến lúc đó nếu muốn giết hẳn, bất quá chỉ cần nhấc tay mà thôi. Với lực lượng của hẳn bây giờ ta phải ẩn nhẫn, mọi phản kháng đều không ăn thua gì.”

Ý nghĩ Lâm Thiên Vũ và Lí Dương rất giống nhau.

Với khi đối mặt với thực lực tuyệt đối, mọi phản kháng đều không có hiệu quả. Lí Dương bây giờ có Ma Sách Tứ Lão, bản thân lại có Đạo Phách với lực công kích cường đại, cho dù tập đoàn tài chính Vu Thị cường thịnh trở lại, cũng có thể dùng phương pháp nguyên thủy nhất để đối phó - ‘ cướp đoạt ’ tập đoàn tài chính Vu Thị.

Đối mặt với thực lực tuyệt đối, mọi phản kháng chỉ đều là phí công.

“Đúng, cố tìm ra thần điện, hấp thu Thần Chi Huyết Dịch, đúng !” Khí thế trên người Lâm Thiên Vũ đã hoàn toàn khôi phục.

Lâm Thiên Vũ hít một hơi thật sâu, cẩn thận lấy ra một chìa khóa đỏ như máu cùng với một khối ngọc phiến, trên ngọc phiến có vài nét vẽ.

“Bản đồ nói bắt đầu từ New York rồi xuyên qua sông Hudson, đúng. Thôi, ta bây giờ tạm bắt đầu đi tìm thần điện trong truyền thuyết thôi. Khi tìm được Thần Chi Huyết Dịch, ha ha, chờ lúc ta thành thần thì” Trong mắt Lâm Thiên Vũ hiện lên tia sát khí ngời ngời.

“Đến lúc đó. Ta nhất định sẽ làm cho Lí Dương muốn sống cũng không được, muốn chết không xong !”

Mắt Lâm Thiên Vũ đỏ ngầu như mắt dã thú.

Thần Chi Huyết Dịch này là hi vọng cuối cùng của hẳn.

“Không. Ta tuyệt đối không thể để cho Lí Dương tiểu tử tự tung tự tác !” Lâm Thiên Vũ cười lạnh, rồi quay số điện thoại cho thủ hạ “Mehlis tiểu thư, là ta, Vu Minh!”

“Tổng Giám Đốc!” Mehlis cung kính nói, nàng là người phụ trách lực lượng võ trang của Lâm Thiên Vũ.

“Ra lệnh cho mọi người, phạm là cao thủ từ tam cấp trở lên toàn bộ xuất động, mục tiêu – khu nhà Lí thị ở Brooklyn, New York. Phải giết tất cả những người có địa vị cao trong Lí gia. Không tiếc gì hết, phải giết sạch toàn bộ cho ta.” Lâm Thiên Vũ lãnh khốc chỉ đạo.

“Đồng sự trường, Lí Gia ở Brooklyn sao?” Mehlis là thủ lĩnh võ trang của thế giới ngầm, nàng tự nhiên biết quyền thế của Lí gia. Vô luận là công ti bảo an Tuyệt Lan hay là mười vạn nhân mã võ trang ở sa mạc phi châu, đều là những lực lượng kinh khủng mà mới nghe qua đã rụng rời. Cơ hồ không ai dám trêu vào Lí gia.

“Đúng vậy. Không tiếc gì hết !” Thanh âm Lâm Thiên Vũ thoáng trầm xuống.

“Dạ!” Mehlis đáp không lộ biểu tình gì

Là thủ lĩnh của lực lượng vệ sĩ tư nhân cho Lâm Thiên Vũ, Mehlis là tuyệt đối nghe lệnh của Lâm Thiên Vũ.

“Tốt lắm.” Lâm Thiên Vũ mỉm cười gác điện thoại.

Lập tức –

“Vù!”

Thân hình Lâm Thiên Vũ hóa thành một đạo quang mang, bay ra từ cửa sổ, ngự không phi hành, hướng về phía New York bay đi như chớp. Lâm Thiên Vũ vài chục năm này cũng miễn cưỡng từ lực cấp cao thủ đạt tới thất cấp cao thủ, cũng có thể ngự không phi hành.

Đáy sông Hudson New York.

Lâm Thiên Vũ trên người mặc thanh đồng chiến giáp, bước từng bước dưới đáy nước, Lí Dương năm đó tu luyện ở đây, vẫn luôn tự hỏi vì sao ở dưới đáy sông này mật độ linh khí cực kì cao. Nguyên nhân là đáy sông Hudson có chỗ bí ẩn.

Dựa theo bản đồ ngọc giản hướng dẫn, Lâm Thiên Vũ mò xuống đáy sông...

“Đúng, tại đây sẽ có một chìa khóa !” Đột nhiên Lâm Thiên Vũ nhãn tình sáng lên, đứng bên cạnh một khối đá san hô ở đáy sông. Khối đá san hô ở đáy sông này có linh khí rất cao, sở dĩ mật độ linh khí ở sông Hudson rất cao, phỏng chừng cũng là vì sự tồn tại của khối đá san hô này.

Bất quá ngoại nhân khó có thể tìm được vị trí của san hô này, không có bản đồ, căn bản không thể phá được trận pháp bên ngoài.

Theo truyền thuyết, chìa khóa hẳn là có hai khối, một khối màu đỏ như máu, còn có một khối có màu vàng kim, chỉ khi có hai khối chìa khóa, thì sau khi tìm được thần điện trong truyền thuyết mới có thể mở cửa thần điện, tiến vào đó để lấy Thần Chi Huyết Dịch.

“Cửa vào rốt cuộc ở đâu nhỉ?” Lâm Thiên Vũ cau mày suy tư

Trên trời cao, Lí Dương cước đạp Thanh Vân, bắt đầu lòng sục khắp nơi. Mục tiêu đầu tiên của hắn là bầy đại châu, tìm bầy đại châu trước rồi nói tiếp.

“Vù vù...”

Linh thức cường đại của Lí Dương trong nháy mắt như một cơn sóng từ người hắn lan ra, sau đó thẩm thấu xuống đất. Chỉ cần có một chỗ nào có chút khả nghi là Lí Dương sẽ xâm nhập vào lục soát một phen, tuyệt đối không bỏ qua bất kỳ chỗ nào khả nghi.

Lí Dương nhớ rất rõ của khí tức Lâm Thiên Vũ

Phàm không phải là khí tức của Lâm Thiên Vũ, hết thấy bỏ qua.

Mặc dù quá trình tìm tòi của Lí Dương phát hiện ra rất nhiều việc bí ẩn, có khi là bí ẩn quốc gia, có khi là những nơi có thực lực rất mạnh, nhưng hắn đều không chú ý, lúc này đối với Lí Dương mà nói, cho dù một quả núi vàng, cũng không thể làm hắn mất tập trung, hắn chỉ có một mục tiêu- Lâm Thiên Vũ.

“Ha ha, rốt cuộc thành công rồi !”

Lâm Thiên Vũ nhìn cửa đá trước mắt.

“Kẹt kẹt ...”

Hòn đá san hô từ từ mở ra. Một thông đạo xuất hiện. Lâm Thiên Vũ rất cẩn thận đi vào. Hắn lo nơi này có gì đó bất thường nguy hiểm, bất quá hắn chỉ lo hã. Đi một mạch vào trong, hắn cũng không hề gặp phải cơ quan gì.

Lâm Thiên Vũ ra khỏi thông đạo, phát hiện một gian thạch thất.

“Chìa khóa kim sắc.” Lâm Thiên Vũ nhất thời sáng mắt lên, nhìn cái chìa khóa nổi lơ lửng phía trên thạch thất, chìa khóa màu vàng kim.

Lâm Thiên Vũ bước từng bước tiến tới chìa khóa kim sắc, vươn tay ra, rốt cuộc chụp được chìa khóa kim sắc này. Cho dù làm vậy cũng vẫn không thấy có cơ quan nguy hiểm gì.

“Ha ha, rốt cuộc tìm được chìa khóa kim sắc rồi, tiếp theo là tìm thần điện.” Lâm Thiên Vũ nhìn năm khối ngọc phiến trên tay. Có vẻ rất đau đầu, bản đồ là do sáu khối khối ngọc phiến tạo thành. Hiển nhiên đây không phải là bản đồ trọn vẹn, vẫn còn khuyết một khối ngọc phiến.

“Phần còn thiếu không phải là khối cuối cùng, mà chỉ là khối ngọc phiến thứ năm mà thôi. Thôi, ta từ từ dựa vào vận khí thôi!”

Lâm Thiên Vũ không có biện pháp nào tốt hơn, chỉ có thể dựa vào vận khí, hắn đã sớm tìm được khối ngọc phiến thứ sáu, chỉ thiếu có khối thứ năm.

Bây giờ Lâm Thiên Vũ chỉ có thể dựa vào vận khí.

Lí Dương cước đạp Thanh Vân bay trên trời xanh, không ngừng dùng linh thức thẩm tra.

“Vù vù...”

Hàn khí bức người, kế hoạch tìm kiếm Lí Dương là trước hết lục soát tất cả lục địa, rồi sau đó lục soát tới biển cả sông ngòi. Lí Dương đã tìm tòi quá nửa ngày rồi, bây giờ đang mở rộng tới nam cực! Lâm Thiên Vũ là thằng điên, ai dám nói hắn sẽ không trốn ở nam cực chứ?

Chỉ thấy dưới đó có vô số băng trôi, toàn bộ là một thể giới trắng toát, Lí Dương thậm chí còn phát hiện không ít nhân viên trong các trạm công tác ở nam cực, bất quá không có một ai là Lâm Thiên Vũ, chỉ cần là loài người, Lí Dương đều chú ý, đáng tiếc không ai là Lâm Thiên Vũ cả.

“Sao cũng được, chỗ nào cũng tìm, đến cả việc người trốn trên thiên đường hay dưới địa ngục, ta cũng phải thiên đường xuống địa ngục tìm bắt cho được người.” Lí Dương không phải như trước nữa. Tâm thần càng ngày càng mạnh hơn rất nhiều, Lí Dương cũng có thể chịu được thời gian dài hơn nhiều.

“Sao, lại còn có một vị tán tiên lánh đời ở nam cực!”

Lí Dương kinh ngạc phát hiện lại có một tòa tiên phủ ở nam cực phía dưới, hiển nhiên là có một vị Tán tiên tu luyện ở đây. Theo như Lí Dương điều tra, Tán tiên này lại là một Tán tiên đã vượt qua bảy lần Tán tiên thiên kiếp, còn tâm thần tu vi cũng rất cao, chỉ thấp hơn Lí Dương một chút thôi.

Vị Tán tiên kia cũng đã nhận ra linh thức của Lí Dương, dù sao trong khi Lí Dương dùng linh thức lục soát, hắn tuyệt đối quang minh chính đại, không có chút che giấu nào.

Thân hình vị Tán tiên đó đột nhiên tăng tốc, linh thức Lí Dương phát hiện thấy vị Tán tiên đó từ trong nam cực tiên phủ xé tan lớp băng nam cực. Vị Tán tiên này tốc độ xồm xoàm, bên hông còn có một hồ lô thật lớn.

“Đạo hữu dừng bước !”

Tán tiên vừa nói xong, Lí Dương đã giá ngự Thanh Vân, chợt lóe lên rồi biến mất, hoàn toàn biến mất khỏi tầm mắt hắn.

“Ừa, tốc độ phi hành của vị tiên bối này” Kia Tán tiên nhất thời ngẩn người nhìn Lí Dương giá ngự Thanh Vân phi hành. Thanh Vân là sản phẩm của Tiên Đế, tốc độ tự nhiên nhanh kinh khủng, làm cho Tán tiên này sợ hết hồn

“Tiên bối này chẳng lẽ đã vượt qua tám lần Tán tiên thiên kiếp sao?” Tán tiên trong lòng thầm nghĩ, “Không, cho dù vượt qua tám lần Tán tiên thiên kiếp cũng không thể nhanh như vậy, hoặc có thể đây là cao thủ Tiên Giới từ xuống du ngoạn.” Hồng phát Tán tiên thầm nhủ, xem ra rất tự tin với phán đoán của mình

Tốc độ nhanh như vậy, thì ngay cả Đại La Kim Tiên thua xa. Không phải là người Tiên Giới ? Chẳng lẽ là người nhân gian sao?

Lí Dương không có thời gian nói chuyện với vị hồng phát Tán tiên đó. Việc chính của hắn bây giờ là - Tìm kiếm !

“Vù!”

“Hừ, Lâm Thiên Vũ này trốn ở đâu nhỉ. Tất cả lục địa đều không có tung tích hắn, xem ra hắn trốn ở hải vực rồi.” Lí Dương cười lạnh, lại tiếp tục bắt đầu tìm tòi.

Diện tích hải vực lớn hơn nhiều so với diện tích lục địa, thời gian lục soát của Lí Dương cũng dài hơn nhiều.

Khu nhà Lí thị ở Brooklyn, New York.

Lúc này lực lượng võ trang từ Siberia nước Nga đã bắt đầu hành quân tới New York. Nhiệm vụ của họ - Không tiếc sinh mạng, tiêu diệt thượng tầng của Lí gia.

Bên trong Lí gia.

“Không biết mọi việc đến đâu rồi, chán quá. Vẫn không có tin tức gì cả.” Jackson nói thầm, rồi liếc nhìn phía Lily ” Lí Thạc sư huynh, sư huynh cho người cướp đoạt tập đoàn tài chính Vu Thị, việc đó làm tới đâu rồi?”

Lí Thạc cười nói: ” Sắp xong rồi, phải hết cả một ngày mới thống kê được toàn bộ sản nghiệp của tập đoàn tài chính Vu Thị. Về phần cướp các sản nghiệp khác, mẹ nó, mấy người tu ma đều là một lũ khốn khiếp. Thực lực mạnh kinh khủng mà vẫn còn bốn mươi phần trăm chưa lấy được. ”

Một ngày, cả giới tài chính nước Nga đã hoàn toàn rung rinh. Những giám đốc của các xí nghiệp thuộc tập đoàn tài chính Vu Thị đều kí các hợp đồng khó hiểu, còn các xí nghiệp vệ tinh của tập đoàn tài chính Vu Thị thì bị cướp đoạt, cả tập đoàn tài chính Vu Thị chỉ trong một ngày ngắn ngủi, đã bị cướp đoạt đến hơn sáu mươi phần trăm.

Đây là cường đoạt.

“Tập đoàn tài chính Vu Thị đã coi như là một danh từ của lịch sử rồi.” Lily cũng mỉm cười nói.

Đột nhiên...

“Có người lên vào trang viên!”

Ma Sách Tứ Lão vốn đang tĩnh tu trong mật thất đột nhiên xuất hiện. Thân hình Trần Giáp trưởng lão chợt lóe lên rồi liền biến mất.

“Oanh!”

Căn bản không cần Trần Giáp trưởng lão ra tay, lực lượng bảo an cường đại của Lí Gia đã giết sạch tất cả đám người rình rập này, hơn nữa dưới thân thức điều tra của Ma Sách Tứ Lão thì cứ đến bao nhiêu là chết bấy nhiêu.

Một ngày sau.

“Thủ lĩnh, sau một ngày chúng ta xuất động một trăm năm mươi sáu danh huynh đệ. Toàn bộ đều thất bại.” Mehlis tiểu thư liên tiếp nhận được hồi báo của thuộc hạ.

Toàn bộ một trăm năm mươi sáu người, mặc dù đây chỉ mới là một phần mười số nhân mã tập kết lần này, nhưng cũng đủ làm cho Mehlis sợ run rồi. Hơn một trăm huynh đệ mà cũng không thể sở đến một cộng lông một người cao cấp nào của Lí gia, phòng ngự của Lí gia làm cho ai cũng phải nể sợ.

“Tạm thời đình chỉ hành động, phải thay đổi kế hoạch.”

Mehlis hạ lệnh, từ sự phòng ngự của Lí gia cho thấy dù có tiếp tục công kích, tất cả huynh đệ còn lại cũng chỉ có nước chịu chết. Do đó Mehlis đơn giản hạ lệnh đình chỉ.

Lí Dương phi hành trên không trung, lúc này hắn đã hoàn toàn lực soát xong Thái Bình Dương và Ấn Độ Dương, mục tiêu bây giờ là - Đại Tây Dương. Đã lực soát suốt hơn một ngày, mặc dù tâm thần Lí Dương tiêu hao rất lớn, nhưng hắn lại có tốc độ khôi phục rất nhanh. Dù phải sử dụng linh thức như thế, cũng không hề có ảnh hưởng lớn với hắn

Lúc này Lí Dương mắt vẫn lóe ra tinh quang như trước, hắn không có chút mệt mỏi nào.

“Vù vù...”

Linh thức liên tục lan ra, sau đó bắt đầu vươn đến Đại Tây Dương sâu thẳm.

Sông Hudson ở rất gần Đại Tây Dương.

Từ trời cao đến biển cả, Lí Dương lực tung cả thế giới như thế, Lâm Thiên Vũ chạy đâu cho thoát?

215. Chương 29: Lâm Thiên Vũ Địch Mạt Thiên

“Mẹ nó, chẳng lẽ vận khí kém vậy sao? Trận đồ bát quái, tìm lâu như vậy mà không thấy trận đồ bát quái đâu cả. Trận đồ bát quái ở đâu chứ? Hơn nữa cự thạch hình cái ghế ngồi trấn giữ bốn vị trí khảm, li, đoái, chấn hẳn phải rất rõ ràng mới đúng, không hiểu sao mà không có cách nào thấy được ?”

Lâm Thiên Vũ cẩn rằng nghiêng lợi, phần bản đồ thứ sáu có một tiêu chí rất rõ ràng, chính là một cái hình bát quái, hơn nữa ở bốn vị trí khảm, li, đoái, chấn đều có bốn viên cự thạch hình trụ trấn giữ. Một khi hắn tìm được tiêu chí này, cũng sẽ dễ dàng tìm ra thần điện trong truyền thuyết.

Ác nổi, hắn lại rơi vào tình huống thiếu mất phần ngọc phiến thứ năm, nên cũng khó có thể dễ dàng tìm ra thần điện.

Lâm Thiên Vũ hậm hực ngồi trên một tảng đá ngầm dưới đáy biển, phần nộ vung chân đá đá mấy hòn sỏi dưới chân. Suốt một ngày không ngừng tìm kiếm, mà vẫn không thể tìm được tiêu chí rõ ràng kia.

“Tiêu chí đó rốt cuộc ở đâu ?” Lâm Thiên Vũ cau mày nghĩ ngợi, đột nhiên -

“Đây là cái gì ?”

Chỉ thấy dưới chân Lâm Thiên Vũ có một trụ đá nhỏ nhỏ cao không quá hai mươi centimet, Lâm Thiên Vũ vội vàng quan sát chung quanh.

“Ha ha, bát quái, không ngờ đây lại là một trận đồ bát quái?” Lâm Thiên Vũ nhảy dựng lên, đứng cao lên để nhìn cho rõ. Liếc mắt lướt qua đã thấy bốn viên trụ nhỏ nhỏ phân biệt trấn giữ vị trí khảm, li, đoái, chấn. Về phần vị trí của tốn, cần, khôn,坎, cần có lẽ nằm ở trong tảng đá ngầm này mà thôi.

Viên trụ chỉ cao có hai mươi centimet, trong đại dương mênh mông cũng giống như một hạt bụi, mắt thường căn bản không thấy được. Nếu không phải có phần bản đồ thứ năm thì phải vô cùng gian nan mới có thể tìm được nơi này trong phạm vi hai mươi dặm.

Lâm Thiên Vũ có thể phát hiện được thì quả là hắn có vận khí tốt!

“Tứ đại cự thạch hình lăng trụ, lại chỉ cao có hai mươi centimet !” Lâm Thiên Vũ cười hí hửng. Lúc này hắn hiển nhiên cực kì đắc ý. Bất quá hắn quên mất, trên bản đồ chỉ nói là lấy bốn viên trụ làm tiêu chí mà thôi, không hề nói là cự thạch. Bất quá là Lâm Thiên Vũ tự mình tưởng tượng ra mà thôi.

Đã tìm được rồi tiêu chí này rồi, các phần sau cũng rất dễ tìm.

“Ha ha, theo phần bản đồ thứ sáu này, không phải đã nối thẳng với thần điện trong truyền thuyết rồi sao? Thần điện, ta đã đến rồi! Thần Chi Huyết Dịch, ta đã đến rồi. Lí Dương, người cứ đợi đấy. Ta nhất định phải hảo hảo hành hạ tên hỗn đản này, ha ha ~~~”

Lâm Thiên Vũ cười có vẻ hơi thần kinh, rồi ập tức dựa theo lộ tuyến chạy thẳng về phía thần điện trong truyền thuyết.

Nửa giờ sau.

Lâm Thiên Vũ ngược mắt nhìn một cửa đá thật lớn, mắt hơi đỏ lên, dựa theo bản đồ chỉ dẫn, đây là thần điện trong truyền thuyết. Lúc này, cửa thần điện đang bị vô số rong tảo ở đáy biển phủ dày.

“Thần điện !”

Lâm Thiên Vũ mắt khê nheo lại. Như mắt của độc xà, vô số lãnh quang bắn ra, quan sát các bộ vị trên cửa vào của thần điện. Cửa vào thần điện không biết đã qua bao nhiêu năm rồi, đã bị nước biển xâm thực, lộ ra vẻ rất cổ phác.

Đột nhiên, Lâm Thiên Vũ mắt trợn trừng!

Hắn thấy hai lỗ khóa, trên hai cánh cửa khổng lồ của thần điện có hai lỗ khóa. Mặc dù rong biển bao trùm, nhưng linh thức của Lâm Thiên Vũ đã thấy rất rõ ràng. Là một thất cấp cao thủ, việc dùng linh thức tìm tòi quả là rất đơn giản, nên hắn đương nhiên làm được.

“Hò!”

Lâm Thiên Vũ vung tay lên, hai đạo kim sắc năng lượng bắn ra, nhất thời bao trùm cả cửa đá của thần điện. Toàn bộ rong biển đều bị năng lượng của Lâm Thiên Vũ đánh cho nát bét, rất nhiều bùn đất đọng nơi cửa thần điện cũng bị một kích dữ dội này quét bay. Lâm Thiên Vũ cũng không lo công kích của mình làm hư hỏng cửa đá, dù sao đây là cửa đá của thần điện, nếu mình chỉ là một thất cấp cao thủ mà có thể đánh vỡ thì cần chìa khóa làm gì nữa ?

“Ông!”

Cửa thần điện lắc lư kịch liệt, tiếng rung động thậm chí còn khiến cho nước biển xung quanh chấn động theo. Tầng tầng bùn đất dơ bẩn bám trên cửa đá từ từ trôi đi. Như được lột xác, khi toàn bộ bùn đất được quét sạch, cửa đá lại biến thành cánh cửa màu vàng sáng lấp lánh.

Kim sắc đại môn, cánh cửa phát ra kim quang chói mắt.

Qua hàng ngàn năm, vô số bùn đất đã che lấp mọi hào quang của nó. Hôm nay, cánh cửa thần điện này rốt cục lại phát ra quang mang của nó. Mắt Lâm Thiên Vũ nhất thời run lên. Hắn không ngu nên chỉ liếc mắt đã nhìn ra kim loại làm ra cửa thần điện này không phải vàng bạc bình thường, mà là một thứ kim loại trân quý nào đó.

Lí Dương nếu đến đây, sẽ phát hiện ra kim loại làm ra cửa thần điện chính là tài liệu luyện chế pháp khí rất tốt – đồng đen. So với vàng nguyên chất ở cõi nhân gian thì còn trân quý gấp trăm lần.

Ổ khóa cửa thần điện phía bên phải có màu đỏ như máu, còn bên trái có màu vàng kim.

“Hừ!” “Hừ!”

Trong nháy mắt Lâm Thiên Vũ đã lấy ra hai thanh chìa khóa phân biệt cắm vào hai lỗ khóa tương ứng. Chìa khóa đỏ như máu cắm vào lỗ khóa đỏ như máu, chìa khóa màu vàng kim cắm vào lỗ khóa màu vàng kim, Lâm Thiên Vũ nhìn cửa đá với vẻ chờ mong.

“Dát dát ~~~”

Cửa thần điện từ từ được nâng lên, khi lên đến đỉnh điểm, trên mặt Lâm Thiên Vũ cũng lộ vẻ vô cùng kích động.

“Thần điện trong truyền thuyết, máu Jehovah ,máu Cai Ân, Thần Chi Huyết Dịch trong truyền thuyết, phục dụng xong có thể biến thành thần.” Lâm Thiên Vũ trong miệng run rẩy nói, mắt vẫn như mắt độc xà nhìn chung quanh, có vẻ thập phần cẩn thận. Hắn bước từng bước một đi vào thần điện trong truyền thuyết.

Cước đạp Thanh Vân, Lí Dương như một đạo thiểm điện, hoa phá trường không. Hắn như một con chim cất cánh thận tâm tìm tòi khắp Đại Tây Dương, diện tích Đại Tây Dương rất lớn, tâm thần Lí Dương cho dù cường thịnh trở lại, linh thức lợi hại như cũ, cũng phải mất không ít thời gian mới tìm hết.

“Cách đó không xa là New York rồi !”

Lí Dương liếc mắt nhìn về phía chân trời. Do hắn bay rất cao, nên có thể thấy cả đất liền. Lục địa đó chính là New York.

“Hô hô ~~~”

Linh thức chấn động, trong nháy mắt bao trùm một diện tích rất lớn trên hải dương, hơn nữa thẩm thấu xuống tận đáy biển. Hải dương rất sâu, khi gặp phải những nơi quá sâu, linh thức của Lí Dương cũng phải thẩm thấu xuống tận nơi.

“Đây là nơi nào ? Linh thức của ta sao lại không thẩm thấu vào được ?”

Đột nhiên Lí Dương nhãn tình sáng lên, hắn đã tìm tòi gần hết cả thế giới, đương nhiên sẽ không chừa một phương nào. Lúc này Lí Dương liền hóa thành một đạo hắc quang, trực tiếp nhảy vào trong lòng đại dương.

“Bồng!”

Nước biển bắn tung tóe như pháo hoa, trong nháy mắt Lí Dương đã biến mất, còn mặt biển cũng khôi phục lại vẻ phẳng lặng như cũ, tựa hồ chưa từng có sự tình gì xảy ra cả.

“Hừ!”

Lí Dương giống như con cá kiếm, bắn thẳng xuống đáy biển. Cho dù có gặp một vài con cá mập dữ tợn cũng không thể làm chùn bước Lí Dương. Hắn dùng một quỹ tích phi hành thẳng tắp, trực tiếp nhắm về nơi thần bí kia.

“Ô ân chi kim!” (người dịch: chắc là đồng đen)

Lí Dương đứng ngậy người nhìn, luyện chế pháp khí thường dùng ô ân chi kim, mặc dù không phải quá ư trân quý, nhưng dùng nó để làm một cánh cửa cao ba trượng thì cho dù là Hoàng Tuyền Chi Hải lẫn Côn Lôn tiên cảnh cũng không có thể lực nào có thể làm được như vậy.

Cảm giác đầu tiên của Lí Dương là, mình xem ra đã phát hiện một bảo bối gì đó.

“Ừa, ai vừa mở cửa này ra rồi ?” Lí Dương nghi hoặc dùng linh thức bắn vào thăm dò, vách tường của thần điện này có trận pháp cấm chế, linh thức không thể xuyên qua. Nhưng đại môn này lại có thông đạo, linh thức Lí Dương cứ theo đó mà thăm thấu.

Đột nhiên -

Vốn Lí Dương đang thăm dò cẩn thận, bỗng sắc mặt hắn trong nháy mắt trở nên vui mừng cực độ, rồi thoát cái trở nên cuồng bạo! Hắn rốt cục phát hiện ra Lâm Thiên Vũ, đúng vậy. Linh thức hắn đã phát hiện tung tích Lâm Thiên Vũ trong thần điện !

Rốt cục tìm được Lâm Thiên Vũ rồi !

Tra xét khắp thất đại châu, quét ngang cả Thái Bình Dương Ấn Độ Dương, rốt cục đã tìm thấy ở Đại Tây Dương !

“Lâm Thiên Vũ !”

Lí Dương đột nhiên điên cuồng hét lên một tiếng, trong nháy mắt hóa thành một đạo hắc quang, chợt lóe lên rồi biến mất, lao thẳng vào trong thần điện.

Rốt cục, đuổi kịp Lâm Thiên Vũ rồi, năng lượng trong cơ thể Lí Dương như đang sôi trào, điên cuồng gầm thét, ma sát lực được Lí Dương liên tục rót vào Chiến Thần Ngõa, còn đao mang của Lí Dương lúc này cũng đang phun trào trong Âm Dương Đao Phách.

“Hát !”

Chiến Thần Ngõa, thượng phẩm ma khí!

Lí Dương quát khê một tiếng, đùi phải đảo qua, nhất thời một màn thối ảnh dài hơn mười trượng hướng về phía Lâm Thiên Vũ ở phía xa đập tới. Lí Dương cũng không muốn dùng một chiêu giết chết ngay Lâm Thiên Vũ. Nếu giết hắn như vậy thì không phải quá dễ dàng sao?

Do đó hắn chỉ dùng năng lượng công kích rất phân tán, hóa thành bóng ảnh hơn mười trượng.

Lâm Thiên Vũ bước từng bước một đi vào trong thần điện, hắn thập phần cẩn thận, hắn không muốn chết lẳng xệt vào phút cuối cùng, càng tiếp cận thành công, càng không thể buông lời.

Đột nhiên Lâm Thiên Vũ nhãn tình sáng lên, chỉ thấy ngoài trăm thước có hai bình ngọc trong suốt nổi lơ lửng. Bình ngọc nổi lơ lửng bên trái có chứa một giọt máu màu đỏ, phát ra một quang sáng hắc sắc ra bên ngoài.

Từng đợt năng lượng cường đại không ngừng chấn động, cho dù cách xa như vậy, Lâm Thiên Vũ vẫn cảm thấy hai giọt máu ẩn chứa năng lượng rất lớn. Hắn đâu có biết, năng lượng của bộ tộc Huyết Ngục đều chứa cả trong máu, đây chính là máu huyết của hai đại cao thủ cấp bậc Ma Quân, mặc dù chỉ có một giọt, nhưng chỉ với một giọt này đã đủ để một người đạt tới thiên ma cảnh giới.

“Máu Cai Ấn ,máu Jehovah !” Mắt Lâm Thiên Vũ nhìn chăm chăm với một ham muốn cháy bỏng!

“Lâm Thiên Vũ !”

Tiếng kêu điên dại của Lí Dương bỗng dừng vang lên trong thần điện. Lâm Thiên Vũ vừa nghe, giống như một người đàn bà ngoại tình bị chồng phát hiện, sợ đến nỗi thiếu chút nữa hồn phi phách tán.

“Lí Dương !”

Sắc mặt Lâm Thiên Vũ cuồng biến: “A, là Lí Dương, chết rồi !” Trong lòng kinh hoảng, đồng thời thân thể hắn trong nháy mắt hóa thành tàn ảnh, nhằm phía hai bình ngọc kia. Vừa nhìn thấy Lí Dương vung tay

lên đã giải quyết gọn Ông Trùm, Lâm Thiên Vũ làm gì có gan dám cùng Lí Dương chính diện giao phong chứ.

Nhưng -

“Oanh!”

Thối ảnh khổng lồ giống như một tảng cự thạch nện vào người Lâm Thiên Vũ, thực lực của Lí Dương vốn vượt xa Lâm Thiên Vũ, hơn nữa hắn lại còn sử dụng thượng phẩm ma khí Chiến Thần Ngọa có khả năng tăng cường lực công kích thập bội, mặc dù Lí Dương đã phân tán bớt lực công kích, nhưng Lâm Thiên Vũ vẫn không thể chịu được.

Như một con chuột đang cuống cuồng chạy trốn, rồi lập tức bị một cây gậy đập trúng, Lâm Thiên Vũ bây giờ rơi đúng vào tình cảnh như vậy.

Dưới một kích của Chiến Thần Ngọa, thanh đồng chiến giáp nhất thời vỡ ra. Chỉ nghe một tiếng “Phốc!”, Lâm Thiên Vũ đã bị đập ngã chống vó, bùn đất trên mặt điện bốc lên mù mịt. Máu tươi từ trong miệng Lâm Thiên Vũ cuồn phún. Nói về thực lực, Lâm Thiên Vũ còn thua xa cả một huyết tộc công tước, chứ đừng nói so sánh với Lí Dương, bị Lí Dương đập ngã thảm như vậy cũng là bình thường thôi.

“Thần Chi Huyết Dịch!”

Cho dù bị đập nửa sống nửa chết, Lâm Thiên Vũ vẫn còn biết, lúc này một khi mình buông xuôi chắc chắn sẽ tiêu vong. Hắn võ mạnh xuống đất, thân thể một lần nữa bắn về phía hai bình ngọc, nhưng tốc độ còn nhanh hơn lúc này nhiều, nhưng có thể so được với đao mang sao?

“Hưu!” “Hưu!”

Hai đao mang thật lớn đột nhiên từ hai tay Lí Dương bắn ra, Lí Dương tuyệt không hề mềm lòng thương xót.

“Phốc!” “Phốc!”

Những thanh âm chất chứa đột ngột vang lên, hai đao mang thật lớn trong nháy mắt liếm qua hai chân Lâm Thiên Vũ, tích tắc đã chặt đứt phần từ đầu gối trở xuống, Lâm Thiên Vũ đứt đoạn ngay lập tức. Mất điểm tựa, Lâm Thiên Vũ ngã dúi người xuống đất.

“A!”

Sự đau đớn kịch liệt làm cho Lâm Thiên Vũ gào lên, chỉ trong chớp mắt đã bị chặt chân, nỗi thống khổ này không phải người bình thường có khả năng chịu được, nhưng Lâm Thiên Vũ vẫn cố võ xuống đất, cố dựa vào năng lượng trong cơ thể để may ra cướp được được hai bình ngọc, đáng tiếc -

“Định!”

Lí Dương cười lạnh, một đao “Trọng lực cấm chế” Trong nháy mắt gia trọng lên người Lâm Thiên Vũ. Lúc trước ở Vân Vụ sơn, áp lực cấm chế đã làm ngay cả thân thể của cao thủ Đại Thành Kỳ cũng bị ép thành bột. Lí Dương mặc dù không bố trí ra cấm chế mạnh đến thế, nhưng nếu muốn ngăn chặn Lâm Thiên Vũ, chỉ cần ra tay chút đỉnh là được.

Lâm Thiên Vũ nhất thời như bị một tảng đá ngàn cân đè lên người, hắn trừng mắt phần uất nhìn Lí Dương, nhưng không có biện pháp gì. Hắn căn bản không thể cử động chút nào

“Lâm Thiên Vũ!”

Lí Dương hít sâu một hơi, mắt khẽ nhắm lại, lãnh quang bính phát, nhìn thẳng vào Lâm Thiên Vũ.

“Hôm nay thì ngươi hết đường rồi. Lần này xem ngươi còn chạy đi đâu nữa?” Lí Dương cười thật tươi, nhìn Lâm Thiên Vũ như nhìn một con chó chết.

Lâm Thiên Vũ nhìn Lí Dương, ánh mắt tràn đầy căm hận: “Lí Dương. Ngươi diệt ta cả nhà, hủy cơ nghiệp ta, cho dù thành quỷ, ta cũng phải theo ám ngươi!”

“Ha ha !!” Lí Dương nhìn Lâm Thiên Vũ như nhìn một con côn trùng đáng thương, ” Thành quỷ ? Người mặc dù đã đạt tới thất cấp cao thủ tiền kì, nhưng người đứng là bản chất ngu dốt. Đối với một chút học thức cơ bản để tu luyện mà cũng không biết. Muốn thành quỷ, ít nhất phải có linh hồn bất diệt, nhưng người tưởng ta sẽ để linh hồn người chạy thoát sao?”

Lâm Thiên Vũ ngẩn người, mặc dù hắn tu luyện khá lâu, nhưng hoàn toàn mù tịt về linh hồn, nguyên thần. Nghe Lí Dương nói như thế, Lâm Thiên Vũ vô cùng hoảng sợ, nhưng hắn lại không muốn Lí Dương yên ổn thỏa mãn, trong lòng nhất thời máy động, trong đầu nảy ra một độc kế.

Lâm Thiên Vũ đột nhiên nhẹ giọng nói: ” Lí Dương, nói cho người một bí mật nhé, tới gần đây, ta nói cho mà nghe !”

“Sao ?” Lí Dương có vẻ rất nghi hoặc.

Nhưng trong nháy mắt, Lí Dương lại giữ nguyên sắc mặt lạnh lùng, ” Người có người tư cách này sao?” Rồi đột nhiên, một đạo đao mang từ ngón tay của Lí Dương bắn ra, trực tiếp chặt gãy tay phải Lâm Thiên Vũ, máu chảy đầm đìa, ngay cả tủy xương cũng chảy ra.

“Ồi!” Mặt mũi Lâm Thiên Vũ trở nên méo xệch, nhưng vẫn cười nghiêng ngửa như một thằng điên: ” Ha ha ! Lí Dương, người không dám nghe hả, ha ha, bí mật này là về Khương Tuyết đó, người biết không ? Là con tiện nhân mà người thích đó.”

“Câm miệng !”

Nghe Lâm Thiên Vũ dám gọi Khương Tuyết là ” Tiện nhân ”, Lí Dương gầm lên một tiếng, đồng thời một đạo đao mang bắn ra, lại chặt nốt bàn tay trái của Lâm Thiên Vũ. Đến đây thì tứ chi của Lâm Thiên Vũ xem như đã bị chặt sạch. Không còn hai chân mà cũng chẳng có hai tay, Lâm Thiên Vũ cứ nhìn chằm chằm Lí Dương mà cười.

“Ta thích nam nhân, cũng thích đàn bà, kỳ thật, ta còn có một sở thích khác nữa, đó là” Trong mắt Lâm Thiên Vũ phát ra tia sáng lạnh lẽo như độc xà, “Gian thi (hiếp xác chết)”

Lí Dương biến sắc, hắn có dự cảm bất hảo.

“Câm mồm !”

Lần này là lưỡng đạo đao mang đều bắn ra, chặt cánh tay Lâm Thiên Vũ đến tận gốc, Lâm Thiên Vũ xem như đã trở thành một “Cây gãy người” Rồi.

“Khương Tuyết mặc dù đã chết, bất quá thân thể nàng vẫn còn tốt như trước, đúng, làm ta sướng khoái vô cùng đó!” Lâm Thiên Vũ vẫn không hề biến sắc, nói liên tục không ngừng, tựa hồ vẫn còn muốn thưởng thức chuyện cũ.

“Chết !”

Gian thi!

Lí Dương chỉ cảm thấy tâm thần chấn động kịch liệt, cơn phẫn nộ tràn vào mắt Lí Dương đến gần như rách cả mí mắt. Từng đạo đao mang điên cuồng bạo phát ra từ thân thể Lí Dương, từng đạo đao mang hướng về phía “Chân thứ ba” Của Lâm Thiên Vũ, bấm nhỏ ra như bấm thịt vụn.

Sắc mặt Lí Dương vẫn lạnh như băng, hắn vẫn còn nhớ rõ năm đó thi thể Khương Tuyết vẫn hoàn hảo, không có dấu hiệu gì là bị xâm phạm, hiển nhiên là Lâm Thiên Vũ đang nói láo.

“Tưởng gạt được ta sao. Để ta cho người biết, cái gì gọi là sống không bằng chết !”

Lí Dương tay phải chụp xuống, một trảo cắm vào đầu Lâm Thiên Vũ, từng đạo hắc sắc khí lưu bắn ra, Lâm Thiên Vũ chỉ cảm thấy linh hồn mình dao động dữ dội, rồi bỗng không còn chịu sự khống chế của hắn nữa. Linh hồn hắn đã bị Lí Dương giam cầm rồi.

“Người muốn gì ? Người muốn làm gì ?”

Lâm Thiên Vũ hoảng sợ, hắn bây giờ có thể thấy thân thể tổn hại của mình, hiển nhiên, trạng thái của hắn bây giờ đã là linh hồn rồi.

“Làm gì ?”

Lí Dương cười lạnh, rồi vung tay lên. Lí Dương đã đem Lâm Thiên Vũ thu vào Túi Tiểu Càn Khôn.

Đồng thời, Lí Dương ngồi dậy, hai tay kết xuất thủ ấn. Bí pháp này là một phương pháp cực kỳ tàn nhẫn của Ma Giới chuyên môn để trừng phạt nạn nhân - Độc hình ” Địa ngục chi hỏa”. Phương pháp này chỉ dùng để cấm chế linh hồn phạm nhân, đồng thời đem một ngọn chân hỏa dung nhập vào trong cấm chế.

Một khi linh hồn phạm nhân chạm vào chân hỏa, linh hồn sẽ cảm thấy như đang bị thiêu đốt. Khi linh hồn bị thiêu đốt thì còn đau đớn kinh khủng hơn một ngàn vạn lần so với thân thể bị đốt.

“Hô hô!!!”

Đạo đạo ma sát lực vận chuyển, ba ngàn sáu trăm thủ ấn quyết hoàn toàn đánh ra, trái tim Lí Dương tiết ra một đạo chân hỏa, rồi dung nhập vào trong cấm chế. Lí Dương sử dụng chân hỏa từ trái tim là vì muốn cho linh hồn của Lâm Thiên Vũ phải chịu nỗi đau đớn bị nung nóng trong một thời gian dài.

Trong Túi Tiểu Càn Khôn.

“A, tha cho ta đi!” Vừa rồi bị Lí Dương chặt tay chân nhưng không nghe Lâm Thiên Vũ kêu la gì nhiều, nhưng lúc này hắn đã phải rú lên, linh hồn thiêu đốt, sự đau đớn đó còn kinh khủng hơn vạn bội so với nỗi đau bị chặt tay chân, đó là tuyệt đối sống không bằng chết.

“Là ta nói láo, đúng là ta thích nam nhân cũng thích đàn bà, nhưng trước nay ta chưa bao giờ gian thi đâu, thật đó, không có đâu !!!!” Lâm Thiên Vũ đã hối hận, gào thét điên cuồng, hắn vốn tưởng mình trước sau gì cũng chết, muốn làm cho Lí Dương phải trong lòng luôn luôn bất an.

Nhưng bây giờ, Lí Dương lại cũng dùng thủ đoạn ghê gớm như thế đối với hắn, cũng làm cho hắn sợ hãi bất an.

“Thật đó, ta không có nói láo đâu, ta không hề gian thi, a, người giết ta đi, làm ơn giết ta đi !” Lâm Thiên Vũ không ngừng tru lên, hắn rốt cục hiểu được cái gì gọi là sợ hãi. Dưới độc hình ” Địa ngục chi hỏa”, Lâm Thiên Vũ giống như thấy được những chuyện tội lỗi của mình trước đây, những thân ảnh của các cô gái bị hắn cưỡng gian.

Lí Dương thở phào một hơi, Túi Tiểu Càn Khôn có thể chứa được cả một quả núi, dung tích rất lớn. Lí Dương chỉ bỏ ra một khu vực rất nhỏ chuyên dùng để vây khốn Lâm Thiên Vũ. Lâm Thiên Vũ bị độc hình ” Địa ngục chi hỏa” Hành hạ, lực lượng linh hồn từ từ giảm đi. Giảm đi từng chút từng chút một, rồi cuối cùng sẽ có một ngày, hắn sẽ hồn phi phách tán.

Sống không bằng chết, đó là kết cục của Lâm Thiên Vũ.

“Tuyệt, ta rốt cục báo thù cho nàng rồi !”

Lí Dương nhắm mắt ngẩng mặt lên trời thở dài, một giọt nước mắt lăn dài trên mặt hắn, rồi rơi xuống mặt đất, vỡ tan ra.

216. Chương 30: Thuế Biến

Năm đó mình bắt quá là một thanh niên vừa mới phục dụng tẩy tủy đan, công lực cũng chỉ tam cấp, so sánh với một cao thủ đạt tới lực cấp như Lâm Thiên Vũ thì cũng giống như đom đóm với mặt trăng. Căn bản không thể so sánh được. Còn nói về địa vị thì lại càng chênh lệch lớn hơn nữa.

Lí Dương nghĩ đến đó, không khỏi cảm thán cho bể hóa nương dâu, thế sự vô thường.

Vễn vận không đến hai mươi năm, Lí Dương đạt tới đỉnh cao quyền lực trong cõi thế tục. Hắn không hề dựa dẫm vào ai, hắn chỉ cố gắng phấn đấu dựa vào thực lực bản thân. Thực lực tuyệt đối sẽ mang đến quyền lực tuyệt đối, còn vượt xa quyền lực của giáo đình và Hắc Ám nghị hội.

“Ta cuối cùng đã hoàn thành một tâm nguyện. Sau này không ai có thể đoán trước con đường cô độc của ta.” Lí Dương cười lạnh. Bây giờ Lâm Thiên Vũ đang chịu hình phạt dưới độc hình ‘Địa Ngục Chi Hỏa’, từ từ đợi cảnh hồn phi phách tán. Lí Dương chỉ còn có một mục tiêu duy nhất - tìm được Tuyết.

Ngày qua ngày chờ đợi mỏi mòn, cô thiếu nữ Khương Tuyết đang trong độ tuổi trăng tròn dù không thể gặp Lí Dương thường xuyên, chỉ có thể tâm tình nửa giờ điện thoại, vẫn luôn chờ Lí Dương. Nhưng cho đến lúc chết, vẫn chưa được Lí Dương cầu hôn như mong ước của nàng. Khi Lí Dương cầu hôn, nàng đã chết. Khương Tuyết không còn biết gì nữa rồi.

Lí Dương hối hận nhất cũng giận bản thân mình nhất là - người yêu mình đến chết vẫn không biết tên mình.

Người mình yêu nhất, thế mà mình lại ngại quy định của tổ chức nên không cho biết tên mình. Cho đến khi người yêu chết rồi vẫn còn không biết tên chính thức của mình, Lí Dương làm sao ăn nói với Khương Tuyết. Hối hận, hối hận vô cùng đã mới cho Lí Dương điên cuồng, mới làm Lí Dương biến thành người như hôm nay.

“Vô luận con đường tìm kiếm có xa đến đâu, ta cũng sẽ không bỏ dở.” Lí Dương thầm nhủ.

Lí Dương vô thức lấy ra bích thủy dịch, khí tức vận chuyển, tiếng dịch tự nhiên vang lên, lúc này. Tiếng dịch của Lí Dương mờ ảo vô định, cho dù Tiêu Diêu tán nhân đến đây, cũng không thể nào đoán ra Lí Dương đang thổi khúc dịch gì.

Hồng Trần Luyện Tâm khúc? Không phải !

Nói là bản nhạc bi thương, cũng không phải. Nói là bản vui vẻ cũng không giống. Trong tiếng dịch dung hợp tất cả, tất cả đều thể hiện tâm cảnh của Lí Dương. Vào lúc này, Lâm Thiên Vũ đã bị diệt, tâm cảnh Lí Dương có sự lột xác.

Tầm Mịch Nhạc Chương!

Đúng, đúng là Tầm Mịch Nhạc Chương. Lí Dương đang thổi chính là Tầm Mịch Nhạc Chương, không phải Tầm Mịch Nhạc Chương trước đây, mà là Tầm Mịch Nhạc Chương kết hợp tất cả các loại bi thương, vui sướng, hưng phấn, thống khổ vân vân. Tầm Mịch chi đồ (Tầm mịch: tìm kiếm, Đồ: con đường => con đường tìm kiếm) xa xôi mòn mỏi, trải qua vô số sự việc khác nhau. Tầm Mịch biến hóa, Lí Dương theo đó cũng biến hóa.

Từ đó, dịch khúc của Lí Dương cũng không còn cố định nữa, mà biến thành một Tầm Mịch Nhạc Chương mờ ảo vô định, tất cả dịch khúc đã nhuần nhuyễn kết hợp lại. Phàm là cảm ngộ trên con đường tìm kiếm của Lí Dương, tất cả đều được thổi ra thành tiếng dịch, trở thành Tầm Mịch Nhạc Chương.

“Trời, tiểu tử này!” Hạng Vũ khiếp sợ kêu lên: ” Xi Vương Đại Tôn, sư tôn lão nhân gia chẳng lẽ thật ưu ái hần đến thế ? Bất quá cho dù sư tôn lão nhân gia thì cũng không thể khống chế tu luyện của người khác mà. Trời ạ, đã lâu như vậy rồi, tốc độ đề cao tâm cảnh kinh khủng quá rồi, mẹ nó, thôi, thôi, tâm cảnh của hần vừa mới tới La thiên thượng tiên hậu kỳ không lâu, đã đạt tới Đại La Kim Tiên tiền kỳ nhanh như vậy. Một khúc này của hần ít nhất bằng với ta tu luyện ngàn năm. A, a, mà lại còn tăng nữa Xi Vương Đại Tôn ơi, Hồng Quân Đạo Nhân ơi, Bàn Cổ đại thần ơi. Tên này đúng là quá biến thái rồi !”

Hạng Vũ rơi vào trạng thái điên cuồng, thanh âm hần mặc dù rất lớn, nhưng Lí Dương lại không thêm để ý chút nào.

Một cao thủ chân chính đều hiểu, tâm cảnh đề cao thập phần chậm chạp, thậm chí còn không thể thấy rõ được. Nghiên cứu Ma Thần Lục Tuyết cũng có thể làm tâm cảnh đề cao nhanh hơn, nhưng cũng không thể biến thái đến nước này, Lí Dương chỉ thổi dịch một lần mà lại có đột phá kinh khủng đến thế.

Tiếng dịch đột ngột tắt lịm.

Lí Dương từ từ thu lại bích thủy dịch, mắt đang nhắm từ từ mở ra, hít sâu một hơi, rồi từ từ thở ra. Ánh mắt Lí Dương càng có vẻ thêm kiên định, ánh mắt tựa hồ nhiều thấu cả ngàn năm : ” Từ hôm nay trở đi, ta sẽ bắt đầu đi trên con đường tìm kiếm của mình!”

“Đại La Kim Tiên trung kỳ ! Ếc, ta chẳng còn gì để nói nữa rồi.” Hạng Vũ rơi vào sự khiếp sợ cực độ, thậm chí quên cả việc tự xưng là ‘Bồn Bá Vương’.

Lí Dương lúc này mới nghe được thanh âm Hạng Vũ trong đầu mình.

“Bá Vương, sao vậy ?” Lí Dương mỉm cười nói. Ngay cả Lí Dương cũng không phát hiện, vừa rồi sau khi thổi một khúc địch, tâm cảnh hắn chẳng những đề cao rất nhiều, quan trọng nhất là - Tâm tính cũng biến hóa rất nhiều, sát ý đã giảm đi so với trước kia.

Mặc dù vẫn lạnh như băng như trước, nhưng cỗ sát khí từ đáy lòng hắn đã nhạt nhòa dần sau khi tiêu diệt Lâm Thiên Vũ.

“Tên tiểu biến thái này, kiểm tra tâm cảnh của mình một chút đi rồi hãy nói chuyện.” Hạng Vũ nói bô bô. Việc này quả làm cho bất kỳ ai cũng phải ghen ghét, cho dù là Hạng Vũ, cũng không khỏi ghen tị một chút.

Lí Dương nghe xong hơi nghi hoặc, rồi tự mình đắm chìm vào việc cảm thụ tâm cảnh.

“A!” Lí Dương cả kinh, “Đại La Kim Tiên trung kỳ, cũng là ma soái trung kỳ, làm sao như vậy được nhỉ ? Trước đây không lâu ta không phải đang là La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ sao? Làm sao lại nhanh như vậy được nhỉ, ta cũng chẳng có cảm giác gì cả.” Lí Dương có vẻ cực kỳ kinh ngạc. Lần đầu khi ở Côn Lôn tiên cảnh sáng chế ra Tầm Mịch Nhạc Chương, tâm cảnh của mình được đề cao như tên bắn, nhưng sau này mặc dù tăng lên nhanh, nhưng cũng không rõ ràng lắm.

Còn vừa rồi chỉ qua một thời gian ngắn ngủn, tâm cảnh mình lại một lần nữa tăng lên nhanh chóng, đã đạt tới Đại La Kim Tiên trung kỳ.

“Ai biết ? Tiểu tử ngươi không phải mới vừa thổi sáo sao? Chẳng hiểu sao lại tăng lên cực nhanh như thế !” Trong đầu Hạng Vũ thậm chí có ý niệm bắt chước học thử xem, bất quá nghĩ lại mình như thế mà lại học thổi địch, thì còn gì gọi là khí phách nữa? Phỏng chừng sư tôn Xi Vưu Đại Tôn cũng khó có thể tin được.

“Thổi địch?”

Lí Dương giật mình, mắt khép hờ cố nhớ lại mặc dù địch khúc mình vừa thổi. Vừa rồi hoàn toàn khi thoát khỏi tình trạng chìm đắm vào việc thổi địch, Lí Dương cũng chẳng thấy có gì đáng để ý. Bây giờ cố nhớ lại, mọi chuyện có vẻ rõ ràng hơn.

“Đây là địch khúc gì ? Năm đó ta nhất thời sáng tác ra Tầm Mịch Nhạc Chương, tốt xấu gì cũng có thể thổi lên Bi Thương khúc và Hoan Lạc khúc như trước. Nhưng địch khúc này lại kết hợp tất cả, bây giờ còn có thể gọi đây là Hồng Trần Luyện Tâm khúc sao? Lí Dương cười khổ.

Tầm Mịch Nhạc Chương một lần nữa lột xác, so với Hồng Trần Luyện Tâm khúc của Tiêu Diêu tán nhân dần dần tách ra làm hai đường bất đồng.

Có thể nói thế này, Hồng Trần Luyện Tâm khúc bất quá chỉ để Lí Dương học địch. Cảm tình của Lí Dương hoàn toàn bất đồng. Tâm cảnh cũng bất đồng, tự nhiên phải sinh địch khúc khác hẳn. Chỉ có địch khúc thích hợp nhất với mình mới có thể có kết quả hữu hiệu nhất. Nguyên trước đây Hồng Trần Luyện Tâm khúc chỉ thích hợp nhất với Tiêu Diêu tán nhân mà thôi.

“Sao cũng được, nhờ khúc địch này đã làm cho tâm cảnh một lần nữa trải qua tầm mịch chi đồ, tìm được đột phá. Hơi đâu để ý xem nó biến hóa thành cái gì.” Lí Dương cười sáng khoái.

“Lí Dương !”

Hạng Vũ đột nhiên gọi giật giọng tên Lí Dương, lại còn có vẻ rất quan tâm nữa.

“Hả?”

“Ngươi không phải muốn tìm Tuyết sao? Nhưng muốn đến Quỷ Giới. Phải có thực lực cường đại, ngươi bây giờ cần phải có linh dược để nhanh chóng đề cao thực lực.” Hạng Vũ nói nhẹ nhàng như không.

Lí Dương ngẩng đầu nhìn lên, do vừa rồi trong lòng chấn động kịch liệt, tâm tình biến hóa, hắn đã không phát hiện hai bình ngọc trong suốt, trong mỗi bình ngọc có một giọt máu, năng lượng cường đại trong giọt máu đó làm Lí Dương thấy khiếp sợ.

“Cái gì thế ?”

Lí Dương trừng mắt. Linh thức cho hắn biết, năng lượng một giọt máu đỏ rất mạnh, có thể làm hắn trong nháy mắt đạt tới thiên ma trung kỳ, căn bản không cần thông qua độ kiếp hậu kỳ, Đại Thành kỳ, thiên ma tiền kì! Quan trọng nhất là, có đến hai giọt máu.

Chỉ hai giọt máu này, cũng có thể làm Lí Dương đỡ công khổ tu mấy trăm năm.

Phải biết rằng, càng lên cao tu luyện càng là gian nan. Tán tiên tán ma vượt qua sáu lần Tán tiên thiên kiếp, bất quá chỉ tương đương cỡ La Thiên Thượng Tiên tiền kì, phải sáu ngàn năm, cũng chỉ mới đột phá đến Thiên Ma kì mà thôi. Có thể tưởng tượng được, càng về sau lại càng kinh khủng bao nhiêu.

“Lí Dương tiểu tử, vận khí của ngươi quả là tốt phi thường !” Hạng Vũ cảm thán, bất quá lần này hắn không ghen tị, dù sao hắn tốt xấu cũng là cao thủ cấp bậc Ma Vương hậu kỳ, máu này cũng chẳng hấp dẫn gì hắn cả.

“Hay quá ? Bá Vương, rốt cuộc giọt máu này là của ai, giọt máu này còn mạnh gấp trăm lần máu của huyết tộc công tước. Không, là vạn lần, à không, còn hơn cả trăm vạn lần nữa. Thực ra không phải ta so sánh về năng lượng, mà thực sự là khác biệt về đẳng cấp!” Lí Dương sợ hãi than.

“Cũng chỉ có máu huyết của bộ tộc Huyết Ngục mới ẩn chứa năng lượng lớn như thế ! Do đó đây là tinh huyết của cao thủ bộ tộc Huyết Ngục, nói trắng ra là máu huyết của Ma Quân bộ tộc Huyết Ngục, cũng chỉ khi đạt tới cấp bậc Ma Quân, một giọt máu của bọn họ mới có như thế có năng lượng lớn như thế.” Hạng Vũ nói thập phần khẳng định.

Dù sao hắn là Ma Vương hậu kỳ, dựa theo cảnh giới, sau Ma Vương là Ma Quân, sau Ma Quân là Ma Đế. Hạng Vũ đạt tới Ma Vương hậu kỳ, đối với Ma Quân tự nhiên biết rất rõ.

“Ma Quân !”

Lí Dương ngẩn ngơ, Thiên Ma, Ma Tướng, Ma Soái, Ma Vương, Ma Quân, Ma Đế ! Trời ạ, Ma Quân là cao thủ tuyệt đối ở Ma Giới, lại là máu huyết của Ma Quân bộ tộc Huyết Ngục, chẳng trách có năng lượng như thế.

“Hơn nữa hai giọt máu này có năng lượng nhiều đến mức Lí Dương sau khi phục dụng, nếu đem toàn bộ dùng để rèn luyện Đao Phách, thì có thể sẽ đạt tới cảnh giới màu xanh lam, cũng khoảng chừng tương đương với thiên ma trung kỳ.” Hạng Vũ ước lượng, do Lí Dương có hai Âm Dương Đao Phách, đồng thời tu luyện cần phải có năng lượng gấp đôi.

Đương nhiên, giả thuyết này chỉ đúng dưới tình huống Lí Dương không cần năng lượng để tu luyện thân thể.

“Đừng nói nữa.”

Lí Dương cười, thân hình lóe lên, liền bắn về phía trước, tốc độ cực nhanh.

“Oanh!”

Lâm Thiên Vũ từng ở trong thần điện quan sát rất lâu cũng không phát hiện có cơ quan nào, nhưng Lí Dương vừa động đã đụng phải cơ quan.

“Oanh long long -”

Thần điện đại biến, từng đạo hào quang đỏ rực đan xen với những hào quang màu vàng kim xuất hiện khắp nơi. Từ trung tâm là hai bình ngọc, liên tục xoay tròn, màn hào quang thật lớn màu đỏ và vàng hình thành khắp dọc đường Lí Dương đi chuyển..

Lí Dương trợn mắt há hốc mồm.

“Hô hô -”

Hai bình ngọc trong suốt xoay tròn điên cuồng thành hình Thái Cực, trận pháp cũng đã khởi động. Đột nhiên một đạo chất lỏng màu đỏ thoát ra. Dựa vào mùi tanh tươi của nó, Lí Dương có thể khẳng định đó là máu tươi. Lí Dương không thể hiểu cái thứ máu tanh đỏ đến từ nơi nào.

Máu tươi từ trong trận pháp không ngừng lan ra, thần điện cũng không ngừng biến hóa, kết cấu cũng xảy ra biến đổi lớn.

Một biển máu thật lớn, biển máu mênh mông xuất hiện trước mặt Lí Dương, còn ở giữa biển máu là một hòn đảo nhỏ. Lơ lửng trên hòn đảo đó là hai ngọc bình. Còn bản thân Lí Dương lại đang đứng trên một mỏm đá nhỏ, một mỏm đá duy nhất.

Quái lạ, ở đâu ra biển máu như thế, rồi giữa biển khơi mênh mông lại có một mỏm đá, hơn nữa chỉ có một hòn đảo nữa.

“Ảo trận, đáng tiếc, ảo trận này được một người có công lực cao rất cao bố trí, còn cao hơn cả bốn Bá Vương nữa, bốn Bá Vương nhìn không thấu.” Hạng Vũ mặc dù nhìn không thấu ảo trận, nhưng kinh nghiệm không ít, dùng nhãn lực vẫn có thể phán đoán đây là ảo trận.

“Lí Dương, người không được coi thường tưởng là mọi sự không tồn tại, ảo trận này người nhìn không thấu. Nếu làm bừa nó có thể lấy mạng của người đó..” Hạng Vũ cảnh cáo.

Lí Dương bắt lực nhìn hòn đảo giữa biển máu mênh mông, hần căn bản không thể tính toán khoảng cách từ chỗ hần đứng tới hòn đảo đó.

Đột nhiên, một thanh âm vang lên trên cả thế giới biển máu.

“Ha ha, bộ tộc Huyết Ngục ta có tốc độ nhanh nhất, người chỉ cần trong vòng, mười giây có thể bay đến hòn đảo trung ương, ta sẽ cho người máu của ta và Jehovah. Yêu cầu của chúng ta cũng không cao, chỉ cần người đạt tới tốc độ của cao thủ Đại Thành kỳ bộ tộc Huyết Ngục là đủ rồi.”

“Chuẩn bị rồi chứ, một khi lựa chọn phi hành, nếu không có bay tới hòn đảo đó trong vòng mười giây, người sẽ bị biển máu bao phủ, hồn phi phách tán. Nếu người bỏ qua chuyện này, người chỉ cần tĩnh tọa một ngày, một ngày sau tự nhiên có thể đi ra ngoài.” Thanh âm khác xen vào.

“Ha ha - Chuẩn bị rồi chứ hả – đừng để bị biển máu bao phủ nhé, ha ha -” Thanh âm ban đầu vang lên một lần nữa, rồi cả hai loại âm thanh kia hoàn toàn biến mất.

Hiển nhiên, thanh âm này là do hai vị cao thủ lưu lại. Một khi mở ảo trận, tự nhiên sẽ xuất hiện thanh âm đó, còn hai vị cao thủ này phỏng chừng đã rời khỏi đây từ lâu lắm rồi. Không cần Hạng Vũ nói, Lí Dương tự mình cũng hiểu được đạo lý này.

Nghe xong thanh âm đó.

Lí Dương nở nụ cười.

Tốc độ ? Nhân gian cực hạn ? Tốc độ của cao thủ Đại Thành kỳ bộ tộc Huyết Ngục ?

Cước đạp Thanh Vân, chỉ giây lát đã bay tới tận trời tưởng chuyện chơi sao ?

“Hô!”

Lí Dương cước đạp Thanh Vân, thân ảnh chợt lóe rồi bay lên không, thời gian không đến một giây, Lí Dương đã tới hòn đảo trung ương. Nói về tốc độ, phỏng chừng hai vị cao thủ bố trí đại trận cũng không kịp Lí Dương. Dù sao tốc độ của Thanh Vân đã tương đương với tốc độ của Tiên Đế rồi.

Nhìn hai bình ngọc trong suốt trước mắt, Lí Dương không khỏi sáng mắt lên, tay phải vung lên, hai bình ngọc trong suốt liền bị thu vào Túi Tiểu Càn Khôn.

“Oanh long long -”

Lí Dương vừa mới lấy hai bình ngọc, hòn đảo trung ương trên biển máu bắt đầu biến đổi

217. Chương 31: Kim Sắc Huyết Dịch

- A, những dải đá ngầm vốn ở đây cũng đã không nhìn thấy nữa rồi!

Lý Dương cau mày, ngay cả linh thức của hắn cũng tìm không được dải đá ngầm mà hắn đặt chân lên ngay từ đầu, Lý Dương càng thêm xác định đây chỉ là ảo trận mà thôi. Bất quá, bây giờ hòn đảo đang chìm dần xuống, diện tích càng lúc càng nhỏ lại.

Thanh Vân đột nhiên xuất hiện dưới chân, Lý Dương liền đạp lên Thanh Vân, giờ phút này hòn đảo đã chìm vào trong huyết hải vô biên, tất cả huyết hải đều là do máu huyết tụ tập lại mà thành, Lý Dương có thể ngửi thấy được mùi máu tươi đó.

- Ảo trận và hiện thực thật là giống nhau!

Nghe có mùi huyết dịch, Lý Dương không chỉ cảm thán mà trong lúc nhất thời cũng không biết làm sao cho tốt, dù sao đối với ảo trận hắn cũng không biết, ngay cả Hạng Vũ cũng vậy. Vô biên huyết hải, ngoại trừ biển máu ra thì không còn có gì khác, Lý Dương căn bản không phân biệt được phương hướng chứ đừng nói nhìn ra hư thật của ảo trận. Lý Dương chỉ có thể đạp Thanh Vân, cứ như vậy mà nhìn biển máu cuộn cuộn

- Ừc ...ừc

Đột nhiên, giống như nước sôi, máu trong huyết hải đều sôi sục, từng quả bóng khí nổi lên, thời gian trôi đi, càng ngày càng sôi sục kịch liệt, thậm chí huyết dịch sôi trào còn bắn lên

- A, rốt cuộc xảy ra chuyện gì, Bá Vương người biết không?

Lý Dương nhất thời chân đạp Thanh Vân bay lên cao, biển máu hoàn toàn sôi trào, thậm chí biển máu còn sôi trào dâng lên mấy chục thước. Xung quanh độ ẩm cũng bắt đầu tăng lên.

- Bản Bá Vương làm sao biết được cái ảo trận này rốt cuộc là có ý gì?

Hạng Vũ cũng không biết rõ, theo đạo lý, Lý Dương nếu lấy được hai bình ngọc trong suốt thì xem như là thành công, lẽ ra sẽ không gặp phải nguy hiểm gì.

- Vù vù...

Đột nhiên, từ trong huyết hải có một con huyết long cực lớn cực lớn được tạo thành từ huyết dịch bay ra, cự long ngâm lên một tiếng, huyết hải vô biên không ngớt cuộn trào, thậm chí con huyết long kia còn bay đến sát bên cạnh Lý Dương

- Vù!

Thân hình Lý Dương di động, bay lên cao tránh xa huyết long đó, nhưng điều khiến Lý Dương kỳ quái là con huyết long tựa hồ không phát hiện Lý Dương, bay ngang qua vị trí Lý Dương vừa đứng nhưng căn bản không hề để ý tới hắn.

- Hồng...

Lại một con huyết long cự đại từ trong huyết hải bay ra, Lý Dương lập tức sửng sốt. Không đợi Lý Dương kịp phản ứng, lập tức lại có một huyết long từ huyết hải bay ra...

Một con, một con, lại một con!

Huyết hải này phẳng phất giống như một ổ rồng vậy, cứ một con rồi lại một con huyết long bay ra, sau vài phút thì đã có mấy trăm con cự long xuất hiện phía trên huyết hải, nhìn mấy trăm cự long uốn thân đuổi mình bên trên huyết hải, Lý Dương cũng thấy kinh hãi trong lòng.

- Đây, đây là chuyện gì vậy?

Lý Dương không biết phản ứng thế nào, bọn huyết long này còn tốt, chưa có con cự long nào đến công kích hắn. Nếu như toàn bộ mấy trăm con huyết long đồng thời công kích hắn, trò chơi này xem ra lớn quá. Lý Dương vẫn không nhận ra cái gì là thật cái gì là ảo trong trận pháp này. Thứ huyết long này uy lực thường rất mạnh, phỏng chừng không thấp hơn địa long.

- Xoẹt!

Giống như bộ dạng đang uống nước, mấy trăm huyết long đồng thời mở cái miệng lớn ra, máu trong huyết hải điên cuồng đổ vào trong miệng huyết long, miệng của huyết long phẳng phất như cái động không đáy,

vô số huyết dịch đổ vào trong đó, huyết hải vốn vô biên không ngờ cũng đang cạn với tốc độ có thể nhìn thấy. Sau một hồi, huyết hải đó đã hoàn toàn biến mất.

Toàn bộ máu vốn có đã tiến nhập vào trong huyết long. Mấy trăm con cự long đồng thời phát ra tiếng long ngâm thật lớn. Một đạo huyết hồng sắc quang mang cùng một đạo hoàng sắc quang mang đột nhiên xuất hiện, chói mắt vô cùng, Lý Dương không kịp nhắm mắt lại, hắn cũng cảm thấy một trận đau từ mắt truyền tới, nhưng số cự long trước mặt lại không ngờ, không ngờ ...

Không ngờ đã dung hợp lại.

Mấy trăm cự long dung hợp thành hai bóng người.

- Ân? Lại quay về cung điện thần bí đó rồi à?

Lý Dương nhìn quanh bốn phía, bản thân đã quay về trong cung điện của thần trước đây ở trên mặt đất. Áo trận dĩ nhiên đã biến mất, nhưng hai nhân ảnh kia lại càng lúc càng lúc càng rõ ràng.

Có một nhân ảnh khoảng hai mươi mấy tuổi, trên mặt luôn nở nụ cười, sau lưng còn có năm đôi cánh màu đen, trên người phát ra huyết hồng quang mang.

Còn có một nhân ảnh khác cũng khoảng hai mươi mấy tuổi, lại có vẻ ôn văn nho nhã, sau lưng có năm đôi cánh màu trắng tựa như cánh của thiên sứ, trên người tản ra nhàn nhạt hoàng kim quang mang.

- Tiểu hữu, chúc mừng ngươi, hình ảnh vừa rồi bất quá chỉ là phần ẩn của kiệt tác mà thôi.

Nhân ảnh có đôi cánh trắng nói.

- Chúng ta là Ma Quân. Jehovah, những hình ảnh này thế nào, huyết long không tồi chứ. Ha ha, bệ hạ trong lúc xuất tuần hầu như đều có vài con huyết long kéo xe. Ta loáng cái đã biến ra vài trăm con, so với bệ hạ còn uy phong hơn. Ha ha...

Nhân ảnh có cánh đen cười nói.

Lý Dương sững sờ.

Vừa rồi có mấy trăm con cự long xuất hiện không ngờ cũng chỉ là nghi thức xuất hiện của hai nhân ảnh trước mắt này. Mà tất cả đều là dùng để dọa người, không ai bị nguy hiểm gì. Lý Dương cảm thấy dở khóc dở cười.

- Tiểu hữu, không cần hỏi chúng ta chuyện gì, đây chỉ là hình ảnh hai huynh đệ chúng ta năm đó lưu lại mà thôi. Bây giờ chúng ta muốn nói cho ngươi biết một sự kiện rất trọng yếu.

Nhân ảnh có cánh trắng nói.

- Đúng vậy, đây là chuyện phi thường trọng yếu a!

Nhân ảnh có cánh đen nói.

Lý Dương liền lập tức tập trung toàn bộ sự chú ý lại.

- Ngươi tới đây là có thể lấy được tinh huyết huynh đệ ta rồi, ta nói cho ngươi biết, trong cung điện này ngoài tinh huyết của huynh đệ bọn ta còn có một giọt tinh huyết khác, hơn nữa còn là bảo bối tối trân quý của cả cung điện!

Nhân ảnh có cánh trắng trịnh trọng nói.

Đôi mắt Lý Dương mở lớn, trời ạ, đích hai giọt tinh huyết của Ma quân không phải trân quý lớn nhất sao? Lại còn một tinh huyết khác tối trân quý hơn. Tinh huyết này rốt cục là của ai đây?

Bóng đen có năm cánh màu đen hì hì cười nói:

- Tiểu tử, ngươi thật chậm hiểu. Đây là tinh huyết của bệ hạ. Hay chính là tinh huyết của Ma giới Âm Dương Ma Đế, tinh huyết này một khi hoàn toàn hấp thu, ngay cả người thường cũng có thể đạt tới cảnh giới ma tướng, ha ha, đúng là số ngươi rất may. Đương nhiên, người thường cũng có thể hấp thu nhưng nếu bị chết thì không trách người khác được.

Tinh huyết của Ma đế!

Tinh huyết của đế vương Huyết Ngục tộc- Âm Dương Ma Đế.

- Trời ạ, thật là may quá đi!

Lý Dương trong lòng kích động, có tinh huyết của Âm Dương Ma Đế thì hai giọt tinh huyết của Ma Quân, Lý Dương không thèm quan tâm, tặng cho các huynh đệ, đệ tử là được.

- Đừng quá hưng phấn, người cho rằng tinh huyết của Âm Dương Ma Đế lại dễ lấy vậy sao?

Hạng Vũ lạnh lùng nói.

- Ách

Lý Dương vừa rồi còn đang kích động giờ đã liền lập tức tỉnh táo lại, tinh huyết Ma Quân là khảo sát tốc độ, vậy tinh huyết của Huyết Ngục nhất tộc đại đế - Âm Dương Ma Đế cần vượt qua khảo nghiệm gì?

Nhân ảnh có cánh màu trắng nói:

- Chờ một lúc, hình ảnh chúng huynh đệ ta tiêu tán, muốn lấy tinh huyết của bệ hạ đến lúc đó tự nhiên sẽ gặp phải nan đề nho nhỏ, người chỉ có một cơ hội thôi, nếu người giải quyết xong nan đề đó có thể lấy tinh huyết.

- Ha ha, hy vọng người may mắn, bất quá chỉ có một cơ hội thôi, một khi không thể thành công, sau này sẽ không có cơ hội khác!

Nhân ảnh có đôi cánh màu đen nói tiếp.

Đôi cánh trắng bỗng dưng cười nói:

- Người cũng rất may mắn, năm đó bệ hạ tự nhiên nổi hứng tạo nên trò chơi này, hơn nữa còn lưu lại một giọt tinh huyết. Bất quá có thể lấy được hay không phải xem vận khí người, người tiến vào cung điện trước để chuẩn bị đi!

Tiến vào cung điện trước để chuẩn bị?

Lý Dương nghi hoặc, chuẩn bị cái gì?

- Ha ha, hai huynh đệ chúng ta không nói lời thừa bao giờ đâu.

Dứt lời, nhân ảnh có cánh màu đen liền nắm lấy tay nhân ảnh còn lại và bay đi.

Lập tức...hai nhân ảnh từ từ nhạt dần, rồi sau đó tiêu thất. Cung điện của thần cũng khôi phục lại vẻ tĩnh lặng, chung quanh Lý Dương đều không có gì đặc biệt, cả cung điện của thần hoàn toàn tĩnh lặng.

- Tinh huyết của Âm Dương Ma Đế, Lý Dương, nếu người có được, ít nhất có thể giảm bớt hơn một ngàn năm khổ tu.

Hạng vũ cảm thán nói, đối với bảo bối có thể gia tăng công lực như vậy, Hạng Vũ cảm thán không thôi, nhưng không có chút ghen tị nào.

Đứng từ xa, tinh thần Lý Dương đột nhiên tăng mạnh, khiến Hạng Vũ rung động.

- Ta biết, Ma Đế đương nhiên phải lợi hại hơn Ma Quân, năng lượng của tinh huyết tự nhiên phải mạnh hơn nhiều. Huyết Ngục nhất tộc đại đế, năng lượng của tinh huyết tuyệt đối vô cùng cường hãn, cho dù tìm được, phỏng chừng ta bây giờ còn chưa thể hấp thu.

Lý Dương cười nói.

Hắn biết, muốn hấp thu cường đại năng lượng, ít nhất tự thân mình có thể hấp thu năng lượng mạnh đã.

Mặc dù bản có Âm Dương song đao phách, lại có thất diệu tinh cực, cũng có lòng muốn hấp thu, nhưng Lý Dương cũng biết, khi mình hấp thu tinh huyết của Ma Quân có thể loáng cái là xong, nhưng hắn chẳng thể làm thế với tinh huyết của Ma Đế.

Đột nhiên...

- Uả, dưới đất?

Lý Dương cảm thấy dưới đất một trận trận chấn động, lập tức nhìn chăm chăm địa địa biểu, thần chi cung điện địa biểu hoàn tất cả đều là các khối đá, đột nhiên một khối đá bay lên, nhưng cuối cùng Lý Dương đã phát hiện, đây không phải một khối đá.

Đây là một chiếc hộp đá. Phiến đá đó bất quá chỉ là một mặt của hộp đá mà thôi. Hộp đá có hình lập phương, phiến đá kia chỉ là một trong sáu mặt mà thôi.

“Trong chiếc hộp đá này là cái gì?”

Cho dù hộp đá có nghiêm mật, thì quang mang của bảo vật trong đó vẫn bắn ra được, từng đạo kim sắc quang mang đẹp mắt tạo thành một quang cảnh quanh chiếc hộp. Cho dù có còn cách lớp đá nhưng Lý Dương vẫn có thể nhìn thoáng qua được bên trong.

- Lý Dương, theo bản Bá Vương thấy thì đây chính là tinh huyết của Âm Dương Ma Đế, cũng chỉ có tinh huyết của Âm Dương Ma Đế mới có sức năng lượng kinh khủng như thế.

Hạng Vũ nói.

Lý Dương cảm thụ được.

Từng luồng sức năng lượng cường đại, tuyệt đối là Ma Tướng (La Thiên Thượng Tiên) cao thủ mới có sức năng lượng như vậy, hơn nữa luồng sức năng lượng này một có chút kìm nén nên cứ như vậy mà phóng ra.

- Xoẹt! Xoẹt! Xoẹt!...

Đao mang của Lý Dương điên cuồng công kích, thậm chí đao phách cũng đã bắn ra. Nhưng những lần sức năng lượng bên ngoài chiếc hộp đá quỷ dị này lại dễ dàng ngăn cản công kích của Lý Dương, cấm chế này chính là do Âm Dương Ma Đế bố trí, Lý Dương bất quá mới chỉ là Độ Kiếp kỳ mà thôi, chênh lệch lớn như thế, không làm gì được cấm chế cũng là điều bình thường.

- Xem ra chỉ có thể dùng trí!

Lý Dương thu đao phách, cẩn thận quan sát chiếc hộp đá, thậm chí còn nhìn kỹ xung quanh, mỗi một chỗ đều cẩn thận quan sát.

- A, là hai cái, một vàng, một đỏ!

Mắt Lý Dương sáng lên, hần nghĩ tới một thứ tương tự, là thất thủ thánh khí đoạt được từ trên người giáo hoàng và hắc ám nghị trưởng.

Thất Thủ thánh khí lúc xưa đoạt được từ chỗ giáo hoàng, Jake vô pháp luyện hóa nên Lý Dương liền thu lại. Vốn là chuẩn bị đưa cho Jessy và Jerry, nhưng mà tối hôm đó, sau Lý Dương đi tấn công hắc ám nghị hội. Lý Dương tìm khắp cả thế giới, nhưng căn bản không tìm thấy Jessy và Jerry, tất nhiên là không thể đưa thất thủ cho hai người.

- Thất Thủ này phân thành màu vàng và màu đỏ. Thử xem nào!

Lý Dương trở tay, hai thanh Thất Thủ từ trong túi Tiểu Càn Khôn hiện ra.

Hai thanh thánh khí Thất Thủ vừa xuất hiện thì liền lập tức rung động. Căn bản không cần Lý Dương khống chế, hai thanh thất thủ tự động bay lên, sau đó bay vào trong hai cái lỗ.

- Cách!

Tức thì giống như mở rương vậy, hộp đá cách một tiếng rồi mở ra, hai thanh thánh khí lần lượt rời khỏi các hộp đá. Lý Dương vung tay, thu lại hai thanh thánh khí. Mà lúc này, ánh mắt của Lý Dương hoàn toàn tập trung vào bên trong chiếc hộp đá. Bên trong có một cái bình ngọc trong suốt, giống hệt với hai chiếc bình ngọc mà Lý Dương thu được lúc ban đầu.

Tinh huyết của Ma Quân màu đỏ, nhưng tinh huyết của Âm Dương Ma Đế lại là màu vàng!

Giọt máu màu vàng trong chiếc bình ngọc phát ra ánh sáng chói mắt, một cỗ năng lượng cường đại dao động làm cho Lý Dương trong lòng kinh hãi. Bảo bối này tuyệt đối tương đương với nghìn năm khổ tu của hắn. Ở Ma giới, thực lực vẫn là quan trọng nhất.

“Kim sắc huyết dịch, đây có thể là tinh huyết của Âm Dương Ma Đế. Một giọt tinh huyết lại năng lượng bằng với Ma Tướng. Tuy nhiên, cho đến bây giờ ta vẫn vô pháp hấp thu, đành đợi đến sau khi độ kiếp xong mới từ từ hấp thu vậy.” Lý Dương tự nhủ.

Bỗng nhiên...

- Tiểu tử, muốn giữ mạng thì nhanh bỏ kim sắc huyết dịch xuống!

Một âm thanh lạnh lẽo từ ngoài cung điện của thần vang lên. Lúc nói chữ “tiểu” vang lên nhân ảnh đó vẫn còn ở rất xa, nhưng đến hai chữ “huyết dịch”, người phát ra âm thanh đã tới cửa lớn cung điện của thần.

218. Chương 32 : Hắc Long

Thần bí nhân vóc người cao to, trên trán có một cái sừng, tâm thần Lý Dương hiện tại đã đạt tới Đại La Kim Tiên Trung Kỳ, tự nhiên so với thần bí nhân đó cao hơn, hắn lập tức phát hiện ra bản thể của thần bí nhân đó là giao long, một con giao long.

Hơn nữa là một giao long đã vượt qua tám lần thiên kiếp tán yêu.

Vượt qua tám lần tán yêu thiên kiếp, công lực tương đương La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ, hơn nữa giao long nhất tộc lực công kích của thân thể mạnh tới hải nhân, thiên phú cực cao, kỳ thật, thực lực đạt đến gần Đại La Kim Tiên tiên kỳ.

“Không thể địch lại!” Trong đầu linh quang thay đổi thật nhanh, lập tức cho ra kết luận, Lý Dương và giao long này chênh lệch thật sự quá lớn, căn bản không cách nào chiến đấu.

“Bất quá, muốn bảo vệ tính mạng cũng rất dễ dàng!” Lý Dương trên mặt có một tia tự tin mỉm cười, muốn chạy trốn đã có Thanh Vân, Thanh Vân bình thường chỉ Tiên Đế mới có, tốc độ nhanh đạt tới mức hải nhân, một con giao long nhỏ nhỏ, làm thế nào có thể so tốc độ với Thanh Vân?

- Hừ!

Một tiếng hừ lạnh, một đạo bóng đem nhằm phía Lý Dương, Lý Dương khước miệng có một tia trào phúng, trên tay cầm bình ngọc trong suốt chứa kim sắc huyết dịch, không cần thu vào trong Tiểu Càn Khôn, bởi hắn tự tin, tự tin giao long không đoạt được.

- Vù!

Lý Dương dưới chân nhất thác, thân thể giống như ảo ảnh nhất phiêu nhất thiểm, liền tới phía sau giao long mấy chục thước.

Xuyên Vân Toa Vụ!

Luận thân pháp, lực giới có thân pháp nào có thể so sánh với Xuyên Vân Toa Vụ? Đó chính là Xi Vưu đại tôn căn cứ vào Hỗn Độn Đại Thiên La thiên đạo rồi sau đó dựa vào Thái Cực Vô Thượng Đại Viên Mãn cảnh giới sáng tạo ra, ngoại trừ thân pháp của Hồng Quân và Bàn Cổ ra, xem như Xuyên Vân Toa Vụ là đệ nhất.

Đương nhiên, Lý Dương hôm nay tu luyện Xuyên Vân Toa Vụ cũng chỉ đạt tới tiểu thành mà thôi, theo tâm thần tâm cảnh tu vi đề cao, đòi hỏi Xuyên Vân Toa Vụ hiểu được tự nhiên đề cao càng lúc càng nhanh, vừa rồi thổi khúc Tầm Mịch nhạc Chương, tâm cảnh Lý Dương chợt tăng lên rất nhiều. Giờ phút này hắn hiểu được Xuyên Vân Toa Vụ cũng nhiều thêm.

- Ân?

Bóng người đứng ở chỗ cũ nhìn Lý Dương có vẻ kinh ngạc, tự mình đánh một kích mà đối phương không ảnh hưởng gì.

- Người là ai?

Giao Long nói.

Lý Dương đứng ở một góc của cung điện, trên mặt cười lạnh nói:

- Ta là ai? Tiểu giao long người dựa vào cái gì mà hỏi?

Giao long nhất thời kinh hãi, chính mình trên trán mặc dù có một cái sừng, nhưng chỉ bằng đó mà có thể nhìn ra mình là giao long căn bản không có khả năng, chỉ có một đạo lý, đối phương nhìn thấu được thực lực của mình,

- Giao long? Nói bậy, ta chính là Hắc Long, không phải là Giao Long.

Lý Dương cười:

- Một con giao long sao lại tự nhận mình là Hắc Long? Chẳng lẽ thân là Giao Long nhất tộc, người cho rằng không có mặt mũi sao?

Lý Dương nghi hoặc, Giao Long nhất tộc tốt xấu gì cũng là đại tộc, luận thân thể cường hãn tịnh không thua gì long tộc chính thức.

- Giao Long nhất tộc? hừ!

Giao Long tựa hồ nhớ lại điều gì, tức giận nhìn về phía Lý Dương:

- Chuyện của ta không phải để cho tiểu tử người hỏi, mau đưa kim sắc huyết dịch cho ta, đừng ở trước mặt ta giả thần giả quỷ. Có kim sắc huyết dịch, ta sẽ đề cao ngàn năm tu vi, ta độ đệ thiên kiếp tán yêu lần thứ chín càng nắm chắc hơn.

Giao long này tên là Xoa Ly, nó không thích ngoại nhân biết mình là giao long, lúc nào cũng nhận là Hắc long

- Vượt qua thiên kiếp tán yêu lần thứ chín?

Lý Dương trên mặt mỉm cười, có lẽ giao long Xoa Ly không biết lần thiên kiếp thứ chín lợi hại nhất không phải thiên lôi công kích mà chính là linh hồn công kích, cái kim sắc huyết dịch này đưa cho giao long thì chỉ đề thăng năng lực thân thể, còn linh hồn thì không đề tăng chút nào, nếu linh hồn bị công kích thì vẫn sẽ bị chấn động, dưới công kích của thiên lôi thân thể vẫn nát như thường.

Lý Dương phát hiện ra linh hồn của giao long thật sự rất thấp, so với linh hồn tu vi của mình vừa được đề thăng thì quá kém, nghĩ đến chuyện giao long vượt qua tán lần thiên kiếp tán yêu hẳn nhiên dựa vào thân thể cường hãn với công lực khủng bố của hắn.

- Sao lại phải đưa cho người?

Lý Dương không thu bình ngọc trên tay vào tiểu càn khôn mà vẫn cầm trên tay như đang ngắm nghía, Lý Dương đúng là cố tình trêu tức giao long Xoa Ly.

- Không đưa. Chết!

Tại phạm nhân giới, giao long Xoa Ly cho rằng mình vượt qua tám lần thiên kiếp tán yêu, nếu không phải cao thủ từ ma giới hạ phạm tuyệt không phải là đối thủ của mình, hơn nữa phạm là cao thủ giáng thế căn bản không quan tâm đến kim sắc huyết dịch này.

Cho nên hắn cho rằng Lý Dương là người ở nhân gian giới, mặc dù có thể nhìn thấu hắn, nhiều nhất cũng chỉ là linh hồn cảnh giới cao mà thôi, chính hắn cũng biết linh hồn cảnh giới của mình rất thấp, nhưng đánh nhau là dựa vào công lực không phải là linh hồn.

- Oành!

Một thiết quyền xuất ra, nhưng đòn công kích hắc chưa tới thì Lý Dương đã dùng xuyên vân tảo vụ rời đi trước, nếu sử dụng Xuyên Vân Toa Vụ, tốc độ của giao long căn bản không so được với Lý Dương.

- Người là người nước nào? Mẹ nó, không ngờ lại không biết thức thời như vậy, Hắc Long ta tốt xấu gì cũng là thần bảo vệ của Phù Tang đảo, mấy chục năm về trước, các người tại nhân gian có trận đại chiến thế giới lần thứ hai gì đó, phương đông có một một vài tu chân giả tìm đến Phù Tang đảo gây phiền toái, tất cả đều bị bản Hắc Long chấn nhiếp. Hừ... Người đi hỏi các trưởng bối của người, ai chẳng biết đến đại danh của Hắc long ta. Thức thời thì nhanh đưa kim sắc huyết dịch đây, nếu không chọc giận đến Hắc long ta thì không hay đâu!

Giao long lúc này chỉ có thể sử dụng quá khứ huy hoàng của mình để uy hiếp Lý Dương, dù sao hắc cũng phát hiện ra Lý Dương phẳng phất giống như con lươn, căn bản không thể đánh trúng.

Nhưng Lý Dương vừa nghe xong ngược lại cực kì giận dữ. Thì ra theo truyền thuyết, Phù Tang đảo quốc có một cao thủ kinh khủng bảo vệ, các tu chân giả đều không thể địch được, hóa ra là một con giao long tự xưng là Hắc Long đã vượt qua tám lần thiên kiếp tán yêu! Thảm nào trước đây có một tổ chức xưng là Hắc Long bang, có lẽ có liên quan đến giao long Xoa Ly này.

- Thì ra là người!

Lý Dương hoàn toàn chẳng còn chút ý đùa giỡn nào nữa, trong lòng hắc dâng trào sát ý.

- Vụt!

Đòn mà Lý Dương vừa dùng chính là công kích mạnh nhất của hắc - đao phách

Phá Sơn Liệt Không!

Đao phách phát ra, cả không gian đều hơi chấn động, mật độ không khí đột nhiên biến hóa. Nhưng giao long Xoa Ly căn bản không hề né tránh, tay hắc tự tin đưa lên.

- Bùm!

Đao phách bị bật trở lại.

Chênh lệch quá lớn, Lý Dương bất quá chỉ là độ kiếp trung kì, kém hơn hắc ba cấp, vô pháp phá được phòng ngự của giao long, dù sao thì giao long vẫn thuộc long tộc, mà long tộc nổi tiếng là phòng ngự lợi hại.

- Không tồi, miễn cưỡng có thể tính là thiên yêu, thiên tiên tiền kì. Đáng tiếc còn lâu mới là đối thủ của ta.

Giao long Xoa Ly cười kiêu ngạo nói:

- Ha ha, các tiền bối của người chắc không biết Hắc long ta lợi hại như thế nào, ta không giết người, cũng không trách người vừa rồi công kích ta, đưa huyết dịch cho ta đi”

Xoa Ly tỏ vẻ rất độ lượng.

- Hừ, nằm mơ!

Lý Dương cười lạnh, hắc lật tay một cái, kim sắc huyết dịch lập tức chui vào túi Tiểu Càn Khôn.

- Hổng...

Giao long Xoa Ly nhìn thấy kim sắc huyết dịch biến mất thì nóng nảy hổng lên một tiếng, lúc này hắc quyết định lập tức giết chết Lý Dương, một khi chết đi, bất kể Lý Dương dùng bí pháp gì thu lấy kim sắc huyết dịch thì sẽ vẫn tìm ra được.

- Vụt vụt...

Giao long Xoa Ly thân thể biến đổi, từ hình người bắt đầu thành hình rồng.

- Đi!

Dưới chân Lý Dương lóe lên, sau nháy mắt đã bay ra khỏi thần điện. Giao long này bản thể rất lớn, chỉ sợ cả thần điện cũng chỉ bằng như thế.

Giao long thân hình cũng lóe lên rồi lập tức tiến vào đại dương sâu thẳm.

- Con lươn nhỏ kia, cứ đuổi đi xem!

Lý Dương nhìn giao long Xoa Ly cố ý trêu tức. Khi hắn biết giao long Xoa Ly này chính là thần bảo vệ của Phù Tang đảo quốc, hắn sao không tức giận? Tốt xấu gì hắn cũng là một người Trung Quốc, cho dù không phải là đối thủ của giao long cũng phải trêu tức một phen cho hả giận.

- Con lươn...

Giao long Xoa Ly giận dữ điên cuồng, thân thể liên tục biến hóa, long lân tỏa ra quang mang lạnh lẽo. Cái sừng càng lúc càng dài, lúc này đã dài đến mấy chục thước, giao long Xoa Ly đã biến hình, thân hình đã đạt tới vài trăm thước. Thoáng nhìn còn thấy to hơn cả cái sân vận động vài lần.

- Vù...

Giao long quẫy đuôi, sau khi biến thành thân giao long, lúc này tốc độ của Xoa Ly đã tăng lên rất nhiều, chỉ lóe lên một cái đã tới sát bên người Lý Dương, mặc dù Lý Dương tu luyện qua Xuyên Vân Toa Vụ nhưng mới chỉ có chút thành tựu mà thôi.

Giao long sau khi biến thân xong, tốc độ đề cao không ít, thậm chí vượt qua cả Lý Dương.

- Vù!

Giao long bay lượn trong phạm vi rất lớn, tốc độ cực nhanh, Lý Dương phải không ngừng tránh né, thật sự quá nguy hiểm, hai móng của giao long phát ra vô số đạo kinh khí, không ngừng vờn quanh Lý Dương để công kích. Lý Dương khó lòng phòng bị nổi.

- Bùm!

Giao long rốt cuộc cũng đã đánh trúng Lý Dương một nhát.

- Phốc!

Lý Dương phun ra một ngụm tiên huyết:

- Mẹ kiếp, chênh lệch lớn quá, chỉ một chiêu đã khiến ta thổ huyết, không chơi được rồi, chạy thôi!

Lý Dương cũng sợ hãi vô cùng, giao long ở phía sau thực lực có thể đã ngang với Đại La kim tiên tiền kỳ cao thủ.

Lý Dương mới chỉ là Độ Kiếp trung kỳ mà thôi, chênh lệch quá lớn, chỉ một đòn cũng đủ cho hắn thổ huyết.

- Thanh Vân! Đi!

Cước đạp Thanh Vân có thể bay lên chín tầng trời trong nháy mắt.

Lý Dương cười Thanh Vân mà lượn quanh thân thể giao long mấy vòng rồi rời đi, hắn làm như vậy là để cho giao long Xoa Ly không cách nào tăng tốc đuổi theo kịp.

- Ách!

Giao long trợn mắt lên nhìn, hắn không thể nào hiểu được cái tên khốn khiếp kia lại có được tốc độ kinh người như vậy? Con người có thể có tốc độ như vậy sao? Dĩ nhiên so với tốc độ của giao long cũng nhanh gấp trăm lần. Tốc độ quả thật làm người khác bất ngờ.

Đây là sự thật, giờ phút này giao long ngay cả dùng khí truy đuổi cũng không có. Bởi vì trong nháy mắt Lý Dương đã thoát ra khỏi phạm vi điều tra của thần thức, đương nhiên Lý Dương lúc này cố ý không thu liễm khí tức, nếu không giao long ngay cả khí tức của Lý Dương cũng không cảm ứng được.

- Hổng...

Vốn cho rằng mình chắc chắn sẽ đoạt được kim sắc huyết dịch nhưng bây giờ lại để tên tiểu tử kia dàng hoàng chạy thoát, giao long tức giận điên cuồng. Đã rất nhiều năm có ai dám bắt kính với hắn đâu? Có ai dám làm hắn tức giận chứ? Dân xứ Phù Tang đã đưa hắn lên thành thần, bây giờ hắn phần nộ là điều đương nhiên rồi.

Giao long giận dữ gào thét điên cuồng.

Giao long Xoa Ly mặc dù chỉ là giao long nhưng khi hấn tức giận lên thì uy lực không phải tầm thường, công lực tu luyện gần vạn năm nhanh chóng bộc phát hoàn toàn. Trong phạm vi vài trăm thước, sóng biển ở Đại Tây dương bắt đầu điên cuồng trào.

Biển thét, gió gầm!

Tất cả diễn ra trong nháy mắt, đây chính là sự điên cuồng của kẻ đã vượt qua tám lần thiên kiếp tán tiên - giao long Xoa Ly. Hơn nữa Đại Tây dương bình thường cũng không yên ổn cho lắm, bây giờ bị giao long Xoa Ly quấy đập. Thường có lời rằng, một con bướm vẫy cánh cũng có thể làm ra một cơn lốc ngoài ngàn dặm.

Hướng chi giao long Xoa Ly đang điên cuồng, thần điện căn bản không phải ở trung tâm Đại Tây dương, mà là ngay ngoài khơi của Đại Tây dương, rất gần lục địa. Sức phá hoại thật quá kinh khủng, Đại La Kim Tiên muốn tiêu diệt một tinh cầu nhỏ nhỏ quả thực dễ dàng. Mà giao long này thực lực chẳng kém Đại La Kim Tiên bao nhiêu.

Hấn đúng là điên cuồng rồi.

- Oành oành oành!

Nhất thời biển gầm lên, sóng lớn ngập trời, công lực khủng bố của giao long bạo phát ra bắt đầu gây ra các thiên tai...

Khoảng cách gần nhất chính là các quốc gia ở Nam Mỹ, mấy quốc gia này chịu tổn thất lớn nhất, biển động mạnh như thế lại không có dấu hiệu báo trước, tốc độ bạo phát cực nhanh, cư dân xung quanh căn bản không thể chạy kịp. Trong vòng nửa ngày, hơn mười vạn người đã bị chết, không ít thành phố bị hủy diệt, trong lúc này cả thế giới đều nói về sự kiện thiên tai sóng thần này.

Chẳng ai ngờ nguồn gốc sự việc chỉ là do cơn giận dữ của giao long mà thôi.

Bầu trời phía trên quỹ vực ở sa mạc Phi châu.

- Giao long Xoa Ly, chờ ta phục dùng kim sắc huyết dịch xong, nhất định phải giết ngươi!

Lý Dương dùng linh thức phát hiện ra trận thiên tai đại hồng thủy vừa rồi là do giao long Xoa Ly làm ra, hấn càng thêm phần hận. Chỉ riêng việc là thần bảo hộ của xứ Phù Tang đã đủ làm Lý Dương nổi sát khí rồi.

- Vù!

Lý Dương thân hình chợt lóe, liền thuận lợi tiến vào phía dưới Ma Quỷ vực trong Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận, Lý Dương có xem bản đồ Hắc Tinh đưa cho, mặc dù Lý Dương không dám đi loạn lên nhưng vẫn còn nắm chắc sẽ tới được 'Quỷ Cốc Tiên Phủ'.

Lý Dương chính là muốn chuẩn bị ở đây tập trung tu luyện, sau khi dùng xong kim sắc huyết dịch sẽ tìm giao long quấy rối một phen, đến lúc đó mới phi thăng ma giới.

- Rốt cuộc tên tiểu tử kia đang ở chỗ nào?

Giao long Xoa Ly lóe lên rồi biến mất, thần thức bao trùm cả khoảng phía dưới. Hấn đang điên cuồng đi tìm Lý Dương, hấn đã dùng linh thức tìm cả địa cầu nhưng không ra chỗ của Lý Dương ẩn nấp. Hấn muốn thừa dịp Lý Dương không chú ý trước tiên giết chết rồi tính sau.... Nhưng ở Quỷ Cốc tiên phủ, thử hỏi thần thức nào có thể xuyên thấu được?

219. Chương 33 : Kỳ Di Đích Thiên Kiếp (thiên Kiếp Kỳ Di)

Lý Dương đang tĩnh tọa bên trong thạch thất, tâm thần hoàn toàn tập trung nghiên cứu “Ma Thần lục tuyệt”.

Phòng ngự thì “Như Phong Tựa Bể”.

Thân pháp thì “Xuyên Vân Toa Vụ”

Công kích cực nhu thì “Đoạn Xuyên Phân Hải”.

Công kích cực cương thì “Phá Sơn Liệt Không”.

Tuy rằng Ma Thần lục tuyệt có tổng cộng lục tuyệt, nhưng đáng tiếc lĩnh ngộ đối với đệ ngũ tuyệt “Hải Nạp Bách Xuyên” cùng với đệ lục tuyệt “Khai Thiên Tích Địa” của Hạng Vũ bất quá chỉ là bề ngoài mà thôi, căn bản không cách gì truyền lại cho Lý Dương được. Tứ tuyệt mà bản thân Lý Dương tu luyện thật ra là bộ phận mà Hạng Vũ đã thấu hiểu, tuyệt chưa phải là cái hoàn chỉnh.

Bất quá, những thứ đó đối với Lý Dương mà nói, cũng đã đủ để tu luyện rồi.

- Lý Dương, nếu người đã dùng máu tươi của Ma quân, thì công lực đột phi mãnh tiến (đột nhiên tăng mạnh - tăng lên rất nhiều), sau đó dùng kim sắc huyết dịch, không phải là sẽ không có vấn đề gì nữa sao? Tiểu tử người vì sao lại lãng phí thời gian, đợi đến sau khi độ kiếp mới dùng kim sắc huyết dịch chứ?

Thanh âm Hạng Vũ vang lên trong đầu của Lý Dương.

Lý Dương liền đình chỉ việc tu luyện trong chỗ lát.

- Bá vương, năng lượng của Kim sắc huyết dịch so với hai giọt huyết tinh kia thì hơn bao nhiêu?

Lý Dương hỏi lại

Hạng vũ nghĩ một chút nói:

- Khoảng mười lần. Âm dương ma đế chính là ma đế hậu kỳ cao thủ, tại ma giới cũng chỉ đứng dưới ba vị đại tôn thôi, thuộc hạ dưới tay hắn là Jehovah mặc dù không tồi, là cao thủ cấp Ma quân, nhưng vẫn còn xa lắm mới với tới được năng lượng của Âm Dương ma đế.

Chênh lệch mười lần, đó chính là phỏng đoán của Hạng Vũ, so với thực tế đúng là không sai biệt lắm.

- Nếu gấp mười lần, tại sao sao ta nhất định phải hấp thu hai giọt tinh huyết kia chứ? Không phải là rất lãng phí sao? Kim sắc huyết dịch đối với ta mà nói cũng đủ rồi. Khó khăn nhất chính là một khi tới Ma giới nguy cơ khắp nơi, nếu bọn Điền Cương thực lực vẫn còn yếu, một khi ta rời đi ,vậy....

Lý Dương cũng có chút lo lắng.

Hạng Vũ thì có thể khôi phục lại thực lực, bất quá muốn có lại thực lực như xưa cũng mất đến mấy năm công phu mới xong. Dù sao Hạng Vũ cũng là cao thủ Ma vương hậu kỳ, trải qua hơn hai ngàn năm tu luyện, nói không chừng công lực đã là cảnh giới Ma Quân tiền kỳ.

Năng lượng hùng mạnh như thế, đương nhiên không phải mười ngày nửa tháng có thể khôi phục được.

Trong lúc Hạng Vũ chưa khôi phục, an toàn đương nhiên là chuyện Lý Dương phải lo lắng. Hơn nữa Lý Dương mang theo bọn Hầu sơn, Hầu Tinh đi cũng bởi vì Lý Dương đáp ứng với họ chuyện đem họ tiến vào Ma giới, những người này đương nhiên cũng phải chiếu cố.

- Hai giọt huyết tinh này. Đợi đến Ma giới ta cũng cho bọn họ hấp thu, ít nhất bên người ta cũng có thêm vài cao thủ.

Lý Dương cảm thán, mang theo không ít người tới Ma giới, chỉ bảo vệ thôi cũng không đủ sức.

Hạng Vũ gật đầu.

- Đừng có gấp, chỉ có mấy năm công phu, đợi bốn bá vương công lực khôi phục, đến lúc đó cho người một ít cao thủ là được.

Bá Vương Hạng Vũ chính là đại đồ đệ của Xi vương đại tôn, tại ma giới thế lực tự nhiên không nhỏ, dù sao cũng là đích hệ của Xi vương đại tôn.

- Còn nửa tháng nữa là độ kiếp, lúc này thời gian trôi qua thật chậm a.

Lý Dương cảm thán. Hắn tuy nhắm mắt nhưng vẫn tu luyện.

Thời gian trôi qua, chớp mắt đã qua nửa tháng. Hôm nay quả là hiếm thấy, Quỷ Vực không có quỷ phong (gió lốc), cả sa mạc không có một chút gió, hết thấy đều tĩnh lặng.

Lý Dương giờ phút này đã xuất ra Tiên thiên Thái Cực âm dương đại trận. Mây xanh đã tụ thành một đám mây trôi lững lờ. Còn Lý Dương lúc này đang ưu nhã nằm trên những đám mây xanh, uống nhị oa đầu.

- Ai, Thiên kiếp sao còn chưa tới nhỉ?

Lý Dương cảm thán, lại uống một hớp liệt tửu. Từ cổ chí kim, người có thể chờ thiên kiếp tới mà không thêm để ý thật không có nhiều lắm, ngoại trừ kẻ ngu hay thực lực quá mạnh. Lý Dương tuy là độ kiếp trung kỳ, nhưng lực công kích cường đại, quả khiến cho người ta sợ hãi.

Chỉ riêng Chiến Thần Ngoa cũng đã đủ cho Lý Dương vượt qua thiên kiếp. Về phần đao mang, năm đó Lý Tầm Hoan một đao phá kiếp vân, còn Áo Quang chân nhân là một đao phá không, trực tiếp thôn phệ kiếp vân vào khe nứt không gian.

Lý Dương có đao mang công kích cực mạnh, lại có thể tăng thêm mấy lần công kích với “Phá Sơn Liệt Không”. So với Áo Quang chân nhân lại mạnh hơn một tầng. Cho nên Lý Dương chẳng ở trong đại trận mà lại đi ra ngoài đón thiên kiếp.

- Oành oành oành!

Lý Dương đứng giữa tầng không, mây đen cuộn cuộn, mây đen phẳng phất như dừng lại trên đỉnh đầu khiến cho người ta không tìm được cảm giác gấp gáp. Nhưng Lý Dương lại không thêm để tâm, dù sao cũng đã thấy qua vài lần thiên kiếp, hắn đã hiểu được, đây chẳng qua chỉ là mở đầu thôi.

- Vù vù...

Dòng suối màu hồng cách đỉnh đầu Lý Dương trăm trượng điên cuồng xoay tròn, nhất thời mây đen trên bầu trời cuộn cuộn cuốn tới, chỉ qua thời gian vài hơi thở, hắc vân bỗng biến mất. Lúc này dòng suối hồng sắc đã biến thành màu tím.

- Tử Tuyền? Xem ra ít nhất là lục trọng thiên kiếp?

Lý Dương cười:

- Ân, tốt nhất là cửu trọng thiên kiếp, nếu không thì quá là không có tính khiêu chiến.

Nhìn bộ dạng Lý Dương, hình như chỉ hiềm thiên kiếp đến quá nhẹ.

Người muốn có thiên kiếp mạnh như Lý Dương phỏng chừng không nhiều lắm.

Tử sắc tuyền thoáng hiện, vốn dĩ bầu trời mây đen rậm rạp, giờ phút này không có mây đen, lại xuất hiện vô số điện xà, chỉ thấy điện xà đầy trời hoáng hiện, một đạo điện xà uốn lượn, sau đó phong tiễn liền bắt đầu ...

Vô số điện xà nối tiếp nhau nhằm phía Tử Sắc Tuyền, Tử Sắc Tuyền và điện xà năng lượng phát sinh điện lý, một đóa hoa lửa thoáng hiện, thậm chí bên ngoài Tử Sắc Tuyền biến thành màu đỏ, thành trong tím ngoài đỏ. Lý Dương lại uống một ngụm liệt tửu.

- Tử toàn hồng vịnh. Cửu Trọng Thiên Kiếp, ông trời quả nhiên cho ta mặt mũi.

Lý Dương cười nói.

Đột nhiên Tử Toàn xoay tròn theo hướng ngược lại, vốn là hấp thu điện xà, lần này lại là ...

- Vù vù...

Đoàn đoàn ngọn lửa điên cuồng phun ra, đúng là thiên hỏa!

Cửu trọng thiên kiếp mới có điểm thiên hỏa kiếp nạn.

Lúc đầu, Huyền Quang chân nhân chỉ dùng hộ thể đao mang dễ dàng ngăn cản nhưng Lý Dương quyết định dùng thân thể ngạnh kháng.

- Xèo xèo!

Thiên Hỏa thiêu tới thân thể Lý Dương, nhưng bên ngoài thân thể Lý Dương xuất hiện quang mang màu tím lưu chuyển.

Tử Cực Ma Thể Huyền Công.

Bí pháp mượn áp lực ngoài cơ thể tu luyện thân thể, bây giờ Lý Dương lại quyết định lợi dụng thiên hỏa tôi luyện thân thể mình, thân thể của mình đạt tới Độ Động Bảo Kỳ, chống cự Cửu Trọng Thiên Kiếp đệ nhất kiếp thiên hỏa kiếp vẫn có thể.

- Chỉ đề cao mấy trăm vạn tinh.

Lý Dương lắc đầu thở dài một tiếng, hiển nhiên đối với Thiên Hỏa tôi luyện thân thể hiệu quả rất không hài lòng.

- Oanh!

Một đạo thiên lôi đột nhiên đánh xuống,

- A, một đạo phá không!

Lý Dương đao phách năng lượng bộc phát, thiên lôi bị năng lượng đao phách của Lý Dương trực tiếp đánh tan. Đao phách kinh khí trong nháy mắt xé rách không gian, một hố đen đột nhiên xuất hiện hấp lực cường đại trong nháy mắt hút tử sắc kiếp vân vào trong đó,

- Kết thúc!

Lý Dương cười, lại uống một ngụm rượu, bình Nhị Oa Đầu cạn sạch.

Lý Dương vừa định tiến vào Tiên Thiên Âm Dương Đại Trận thì đột nhiên.

- Oành oành oành...

Quái dị thay, bầu trời đột nhiên xuất hiện Thất Thái Sắc Tuyền, một đạo tia chớp màu tím chợt lóe lên, Lý Dương trong lòng chấn động, hẳn có thể cảm nhận được năng lượng của tia chớp cực mạnh, vượt qua Cửu Trọng Thiên Kiếp vừa rồi.

- Đây là cái gì?

Lý Dương nháy nháy mắt, nhưng không nhận ra thiên kiếp này là cái gì.

- Thất Thái Sắc Kiếp Vân, bồn phách vương cho tới bây giờ chưa từng gặp qua, bất kể tu tiên, tu ma, tu yêu không thể có Thất Thái Sắc Kiếp Vân a.

Bá Vương ngây người.

Lý Dương đột nhiên cả kinh kêu lên:

- Bá Vương, vừa rồi Cửu Trọng Thiên Kiếp đã chấm dứt, công lực của ta đã đạt tới Độ Kiếp hậu kỳ, Thất Thái Kiếp Vân này hẳn không phải là Thiên Kiếp.

Lý Dương hiểu được chỉ có độ kiếp chấm dứt, công lực mới có thể đạt tới Độ Kiếp hậu kỳ.

Giờ phút này, công lực Lý Dương đã đạt tới Độ Kiếp hậu kỳ, chẳng những năng lượng thân thể tăng lên, đến đao mang cũng đã đạt tới màu thâm vàng, hiển nhiên độ kiếp đã thành công.

- Thất Thái Kiếp Vân này rốt cuộc là cái gì?

Lý Dương nhìn bộ dạng Thất Thái Kiếp Vân, xem tia chớp trong đó, tựa hồ rất giống thiên kiếp, nhưng sao lại đánh vào người mình? Chung quanh mình không có một ai mà.

- Đừng hỏi nữa, tiểu tử người nhanh nhanh chuẩn bị đi.

Hạng Vũ đột nhiên trong lòng linh quang chợt lóe, nghĩ tới một giả thuyết, lúc này cao giọng bảo Lý Dương chuẩn bị.

Còn đợi Hạng Vũ nói? Gặp phải chuyện khó hiểu này, Lý Dương đưa phòng ngự tối cường đại của bản thân ra.

Trong cơ thể đao phách chuẩn bị tự tự, Hắc Linh Viêm Y quán nhập Ma Sát Lực. Vô số đạo đao mang hộ thể xuất hiện bên ngoài thân thể Lý Dương và xoay tròn theo quỹ tích của luồng hỗn độn khí lưu trong Như Phong Tựa Bể, đồng thời một đạo tử sắc quang hoa xuất hiện bên ngoài thân thể Lý Dương.

Bên ngoài có hộ thể đao mang vận chuyển theo Như Phong Tựa Bể.

Trên người có Hắc Linh Viêm Y, hoàn toàn quán nhập Ma Sát Lực.

Thân thể mình có quang hoa màu tím. Vận chuyển Tử Cực Ma Thể Huyền Công.

Nói cho cùng thân thể Lý Dương cũng không phải đậu hũ.

Đương nhiên cách phòng thủ hữu hiệu nhất chính là tấn công, đầu tiên phải cho đao phách công kích, dù không phá được kiếp lôi cũng giảm bớt đi không ít năng lượng.

- Lý Dương, người...

Hạng Vũ nhìn thấy không cần mình nhắc nhở Lý Dương cũng chuẩn bị xong nên không nói nữa.

- Oành!

Một đạo thiên lôi âm âm nện xuống, Lý Dương con mắt sáng ngời, trong cơ thể đao phách chợt lóe rồi biến mất, đồng thời vận chuyển Phá Sơn Liệt Không.

Đao phách kết hợp với Phá Sơn Liệt Thiên là công kích mạnh nhất của Lý Dương hiện nay.

Phảng phất như Hỏa Tinh chạm vào Địa cầu, “Oanh!” một tiếng đao tử sắc thiên lôi và đao phách của Lý Dương chạm vào nhau, nhât thời không gian xé rách, một hố đen xuất hiện, bất quá lực hấp dẫn của lỗ đen mặc dù lớn nhưng đao phách quá nhỏ, thụ lực cũng không lớn, Lý Dương liền thu hồi.

Thiên Lôi tốc độ cực nhanh, thoát ly lực hấp dẫn của không gian phá toái.

- Công kích cực mạnh chỉ tiêu hao một nửa năng lượng của thiên lôi.

Lý Dương nhất thời trừng hai mắt, Thất Thái Kiếp Vân rốt cuộc là cái gì? Đao thiên lôi thứ nhất uy lực to lớn, vượt qua Cửu Trọng Thiên Kiếp vừa rồi, thậm chí đến khe nứt không gian cũng không thể hút vào.

Đao phách thể tích nhỏ nhất, thụ lực nhỏ, tự nhiên sẽ dễ dàng thoát ly.

- Oanh!

Hộ thể đao mang không ngừng xoay tròn, tản mát lực công kích, nhưng chỉ trong chốc lát, hộ thể đao mang hồng mất, bởi công kích vào quá mạnh mẽ.

sau đó Hắc Linh Viêm Y cũng chống đỡ không được, thậm chí bị công kích làm tổn hại, Lý Dương thấy không ổn, lập tức thu vào thân thể, dùng Tinh Cực Chi Hỏa rèn luyện lại Hắc Linh Viêm Y, Hắc Linh Viêm Y không làm tiêu hao được bao nhiêu năng lượng của Thiên Lôi

- Xèo xèo...

Cơ thể của Lý Dương chấn động, quang hoa màu tím không ngừng hấp thu năng lượng công kích chuyển hóa thành triện phù màu tím dung nhập vào cơ thể, may mắn trải qua đao phách tiêu hao một nửa năng lượng, hộ thể đao mang tiêu hao một nửa, Hắc Linh Viêm Y tiêu hao thêm một chút. Giờ phút này thông qua Tử Cực ma Thể Huyền Công đã hấp thu không ít năng lượng công kích,

Chỉ có khoảng một phần tám năng lượng thiên lôi ban đầu công kích tới thân thể Lý Dương.

- Vù vù...

Gió nhẹ thổi qua, bên ngoài thân thể Lý Dương có tia máu chảy ra, thời điểm Thiên Lô đánh xuống, chính mình phảng phất ở bên bờ sinh tử, mặc dù thân thể bị thương nhưng tốt xấu gì mạng nhỏ cũng được bảo vệ, Lý Dương trong lòng kinh hãi một phen.

- Rốt cuộc cái này là thiên kiếp gì. Trời ạ! Đạo thiên lôi thứ nhất mà đã lợi hại như vậy!

Lý Dương muốn khóc mà không có nước mắt, rốt cuộc hắn đã đắc tội với ai, không ngờ lại phải nhận lấy cái báo ứng này. Đây nào phải thiên kiếp a, đúng là muốn giết người. Chỉ cần ba đạo thiên lôi như thế này thì đến Thiên Tiên cũng không đỡ nổi.

Hạng vũ lại không nói gì.

Nguyên thần hắn đang rung động, vừa rồi những tia năng lượng của thiên lôi đánh vào cơ thể Lý Dương, Hạng Vũ phát hiện ra luồng năng lượng này vô cùng quen thuộc. Quen thuộc đến mức Hạng Vũ muốn khóc, đáng tiếc hắn bây giờ chỉ là nguyên thần.

“Sư tôn, đúng là sư tôn, thậm nào lại là thất thải kiếp vân, năng lượng cấp bậc này cũng chỉ có cao thủ cỡ đại tôn mới có. Sao ta không nghĩ đến ngay từ đầu nhỉ?” Hạng vũ thầm nghĩ trong lòng, nhưng hắn không để cho Lý Dương biết.

Kì thật không thể trách Hạng Vũ, tự nhiên cũng có thể hình thành nên thất thải kiếp vân. Nhưng thất thải năng lượng lại khác, mặc dù có biện pháp để hình thành nhưng bất quả chỉ là quy trình mà thôi. Năng lượng đạt đến thất thải cấp bậc đại biểu cho một truyền thuyết, chỉ có đại tôn các giới mới có được năng lượng như vậy.

- Mẹ nó, rốt cuộc là kẻ nào đã tạo ra cái thiên kiếp này, muốn lấy mạng ta sao?

Lý Dương trong lòng phẫn nộ nói.

- Lý Dương tiểu tử, người cầm miệng cho ta.

Hạng Vũ lập tức quát lên, Hạng Vũ trong lòng lo lắng, dù sao hắn cũng biết rõ tính khí Xi Vưu đại tôn

Tuy nhiên, Nhân Gian giới và Ma giới không phải là ở cùng một giới, nhưng năng lượng đại tôn có khả năng vượt qua các giới, dù đang tại ma giới, có khả năng ở phạm nhân giới hình thành thất thải kiếp vân có thể tưởng Xi Vưu khủng bố thế nào. Nếu muốn giết Lý Dương, việc đó đơn giản như là giết một con kiến mà thôi.

Xi Vưu đại tôn là nhân vật thế nào, có người dám mắng hắn à.

- Oành!

Tia tử sắc thiểm điện với tốc độ kinh khủng đã đánh xuống, Lý Dương chút phản ứng đều không kịp

220. Chương 34: Nhất Phi Xung Thiên.

“Oành!”

Cả linh hồn đều chấn động một trận, nhất thời Lý Dương chẳng còn biết đến đông tây nam bắc gì nữa, toàn bộ tâm thần hắn đã bị chấn động, nhưng hắn biết mình xong rồi!

Bởi vì khi vừa bắt đầu phải chống đỡ đạo thiên lôi đầu tiên từ thất thải kiếp vân đánh xuống nhục thể của Lý Dương đã thụ trọng thương. Thậm chí máu tươi còn chảy ra đầm đìa, trong trạng thái như vậy mà phải hứng chịu đạo thiên lôi thứ hai còn đáng sợ hơn đạo thứ nhất, liệu còn hi vọng sao?

“Anh bạn nhỏ, sau này đừng có mắng bừa a, bất quá kẻ không biết không có tội, ha ha, căn cơ của anh bạn nhỏ thật vững chắc, đạo thiên lôi này của bản tôn cho dù là đại thành kì tu ma giả cũng không chống đỡ nổi, không ngờ người lại chống đỡ được. Ân, không tồi, có thể tính là đã qua được sự khảo nghiệm của bản tôn, ha ha, cứ tu luyện cho tốt, tiềm lực của anh bạn nhỏ rất lớn đó!”

Những thanh âm sang sảng vang lên rất rõ ràng trong tâm thần Lý Dương, hẳn còn chưa kịp phản ứng lại xem rút cục là có chuyện gì, thân thể vốn đã trọng thương sau khi gặp phải đạo thiên lôi thứ nhất của Lý Dương đã hồi phục lại sau nháy mắt, từng luồng từng luồng năng lượng thần kì lưu chuyển trong thân thể Lý Dương.

Còn năng lượng của bản thân Lý Dương, vô luận là đao mang hay ma sát lực, không ngờ đều không dám có phản ứng, phảng phất như chúng đã thần phục luồng năng lượng thần kì kia vậy.

Theo sự lưu chuyển của nguồn năng lượng thần kì kia, Lý Dương không những hoàn toàn hồi phục, hơn nữa năng lượng trong thân thể hẳn lại còn được đề thăng lên một lần nữa.

Năng lượng của đao phách cũng được đề thăng một lần nữa!

Một trăm triệu tinh!

Cuối cùng, dưới sự trợ giúp của luồng năng lượng thần kì, nhục thể của Lý Dương cuối cùng đã đột phá được Độ Kiếp hậu kì, đạt đến Đại Thành kì.

Âm Dương đao phách của Lý Dương cũng bắt đầu biến hóa, từ màu vàng sậm đã trực tiếp hóa thành màu lục, hai thanh đao phách lục sắc xoay chuyển trong Chu Thiên Càn Khôn viên cầu của Lý Dương, uy lực cũng được đề thăng lên một tầng thứ mới.

Nhưng lúc này năng lượng thần kì đó cũng đã tiêu thất rồi.

Khi Lý Dương nghe thấy thanh âm của Xi Vưu đại tôn, Hạng Vũ cũng nghe thấy thanh âm của Xi Vưu.

“Thằng nhóc kia, lúc trước ngươi nói thế nào? Dễ dàng làm được? Bây giờ thì sao? Nhục thể đã tiêu thất, chỉ còn lại linh hồn, nếu không phải là Lý Dương thì lúc nào ngươi mới có thể trở về Ma giới, hừ, đệ tử của Xi Vưu ta không ngờ lại trúng mỹ nhân kế. Chuyện này mà truyền ra, nhất định mấy lão gia hỏa kia sẽ cười chết mất. Thật là làm bản tôn mất mặt a!”

“Sư tôn, con...” Hạng Vũ cũng cảm thấy ủy khuất, năm đó trong cuộc chiến tranh giành quyền khống chế địa cầu, mạnh nhất trong đám tiên nhân bất quá là Đại La Kim Tiên, mà hẳn lại là Ma Vương, cao hơn đối phương hẳn một cấp như vậy, thế mà cuối cùng lại thất bại.

Bất quá, nếu xét từ một góc độ khác, Hạng Vũ là tự mình nhận thua, tuy hẳn đã nhìn xuyên mưu kế của đám tiên nhân nhưng lại vẫn cam lòng trúng âm mưu đó.

“Không nói nữa, trải qua việc thất bại trong tình cảm, tốt xấu gì cũng có thể coi là một loại tu luyện, năm đó ngươi ở Ma giới nhiều năm như vậy mà vẫn vương ở Ma Vương hậu kì, không thể tiến bộ, tin rằng trải qua lần này ngươi sẽ có thể đột phá đó. Ừm, đợi ngươi trở về Ma giới, thực lực hồi phục lại xong thì hãy đến Ma Thần cung tìm bản tôn.

“Vâng! Đúng rồi, sư tôn, vừa rồi Lý Dương hẳn không cố ý...” Hạng Vũ vội vã biện hộ cho Lý Dương.

“Ha ha, bản tôn là loại người nhỏ nhen như vậy sao? Hẳn cũng có thể coi là có ơn với ngươi, vừa rồi là ta kiểm tra hẳn một chút mà thôi, bất quá, anh bạn nhỏ này tiềm lực thật sự rất cao, sau này ngươi phải cẩn thận bồi dưỡng đó!”

“Đương nhiên!” Trong lòng Hạng Vũ nhẹ nhàng đi rất nhiều, nếu Xi Vưu đại tôn muốn trừng phạt hay giết chết Lý Dương, có lẽ chẳng có người nào có thể bảo vệ nổi hẳn cả.

“Bản tôn đi đây!” Thanh âm vừa dứt, thất thải kiếp vân trên không trung đã đột nhiên tiêu thất, phảng phất như nó chưa từng xuất hiện vậy, thủ đoạn của đại tôn thật không tầm thường.

Lý Dương tỷ mỉ kiểm tra lại toàn bộ thân thể mình, kết quả đúng là khó mà tưởng tượng nổi, năng lượng của đạo thiên lôi thứ hai không những không kích hẳn mà lại còn giúp hẳn hồi phục tổn thương, hơn nữa còn đột phá mãnh liệt, sau một thoáng đã hoàn toàn tiến nhập vào Đại Thành kì.

Trong lòng Lý Dương cảm thấy nghi hoặc nhất là, không biết ai vừa nói trong đầu mình. Hẳn có thể khẳng định đó không phải là Hạng Vũ mà là một người khác, tựa hồ như là người ở trên thất thải kiếp vân đó đến khảo nghiệm hẳn vậy.

Người đó rút cục là ai nhỉ?

“Lý Dương, công lực tăng tiến nhanh như vậy, thấy hưng phấn không?” Thanh âm của Hạng Vũ vang lên.

Lý Dương nhú mày lại nói: “Bá Vương, người đó là ai thế, ngài có biết không? Không ngờ lại lợi hại như vậy? Có thể dễ dàng nâng cao công lực của ta, cho dù là nghĩa phụ ta Tiêu Diêu tán nhân cũng chẳng có được loại thần thông này a.”

Hạng Vũ mỉm cười khinh thường, Tiêu Diêu tán nhân? Đến một phần vạn của Xi Vưu đại tôn cũng không bằng, đó là Xi Vưu đại tôn, một ma tôn siêu việt a.

“Khặc, cái này á, bản Bá Vương biết sao được? Bất quá người đó công lực thông thần, có những thần thông quỷ thần chẳng thể dò được, sau này người đừng có đắc tội người ta, cũng đừng chửi loạn lên, nếu không người đó mà tức giận thì người sẽ thảm đó.” Hạng Vũ đề tỉnh.

Lý Dương đột nhiên bừng tỉnh, hẳn nhớ đến chuyện người đó vừa nói, hiển nhiên y đã tha cho mình một lần.

Lý Dương ngẩng đầu nhìn đi, bầu trời đã hồi phục lại vẻ bình thường, chẳng có chút gì khác biệt, đến thất thái kiếp vẫn cũng biết mất. Tự hồ như chưa từng có gì đặc biệt xuất hiện vậy.

Đột nhiên ...

“Bá Vương, bây giờ ta đã đạt đến Đại Thành kỳ, đến lúc đó Âm Dương song đao và tâm tạng cùng hấp thụ năng lượng, cho dù là năng lượng của kim sắc huyết dịch cũng có thể hoàn toàn hấp thụ rồi.” Lý Dương cười nói, hẳn vốn chuẩn bị sau khi độ kiếp thì bắt đầu hấp thụ kim sắc huyết dịch.

Nhưng cho dù độ kiếp thành công Lý Dương vẫn cảm thấy có chút lo lắng, luồng năng lượng cường đại như vậy mà hấp thụ vào, nếu không hấp thụ được hết thì sẽ bị bài trừ ra ngoài, như vậy thì chẳng phải rất lãng phí sao.

Hiện tại loáng cái đã đạt đến Đại Thành kỳ, hơn nữa Lý Dương lại có Âm Dương song đao và tâm tạng để hấp thụ, khả năng hấp thụ năng lượng của hắn đã vượt qua cả cực hạn của tự nhiên, so với các cao thủ đồng cấp còn cao hơn nhiều.

“Ừm, người nói cũng có chút đạo lý, bất quá, muốn hấp thụ cái kim sắc huyết dịch này, ít nhất cũng phải tìm một nơi an toàn đã, hay là cứ trở về Quỷ Cốc tiên phủ trước, ở trong cái Thái Cực Âm Dương đại trận đó chắc rằng chẳng có ai phát hiện ra người được đâu.”

Lúc này tâm tình của Hạng Vũ rất tốt, dù sao Xi Vưu đại tôn cũng vẫn nói chuyện với hắn, như vậy có thể coi là đã tha thứ cho hắn rồi.

Lý Dương nghe xong bèn khẽ điểm đầu, sau đó thân hình hắn lóe lên và tiến nhập vào trong Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận, chuẩn bị bắt đầu ngồi trong Quỷ Cốc tiên phủ để hấp thụ kim sắc huyết dịch.

Bên trong gian thạch thất trong Quỷ Cốc tiên phủ. Toàn thân hắn đều trong trạng thái chuẩn bị.

Lý Dương đưa tay phải ra, trên tay phải đột nhiên xuất hiện một bình ngọc trong suốt, trong ngọc bình tán phát ra những quang mang kim sắc, một giọt huyết dịch bên trong đó đang không ngừng phát ra những luồng sóng năng lượng cường đại, không hổ là huyết dịch của Âm Dương ma đế. Năng lượng quả nhiên là mạnh đến mức kinh nhân.

“Năng lượng này cao tương đương với năng lượng của cao thủ cấp Ma Tướng, người phải cận thận đó, muốn một hơi hoàn toàn hấp thụ không phải là chuyện đơn giản đâu, nếu không hấp thụ được hết thì sẽ thành ra lãng phí rồi.” Hạng Vũ đề tỉnh.

Lý Dương mỉm cười nói: “Chẳng có cách nào khác, thời gian không cho phép, vốn dĩ ta chuẩn bị sau khi độ kiếp xong đạt đến Độ Kiếp hậu kỳ thì sẽ bắt đầu hấp thụ, lúc đó còn lo sẽ lãng phí rất nhiều, nhưng bây giờ ta đã là Đại Thành kỳ cao thủ, cho dù có lãng phí thì cũng không tính là nhiều!”

Lý Dương quyết định thập phần kiên định, hắn lập tức bắt đầu hấp thụ năng lượng trong giọt kim sắc huyết dịch.

“Phốc!”

Trên tay phải của Lý Dương lóe lên một đạo kính khí, nắp ngọc bình liền mở ra, giọt kim sắc huyết dịch đó chậm rãi bay ra khỏi ngọc bình trong suốt và phiêu phù trước mặt Lý Dương, giọt kim sắc huyết dịch phẳng phất như một mặt trời nhỏ tán phát ra những kim sắc quang mang vậy. Những kim sắc quang mang đó còn đang không ngừng xoay chuyển, vô cùng chói mắt.

“Vù!”

Lý Dương đột nhiên hít sâu một hơi, chỉ thấy một luồng khí lưu có thể nhìn rõ được chui vào trong miệng hắn, giọt kim sắc huyết dịch kia cũng theo đó tiến nhập vào miệng Lý Dương.

“Oành!”

Kim sắc huyết dịch vừa tiến nhập vào thể nội liền phẳng phất như mặt trời nổ tung vậy, sau nháy mắt thể nội Lý Dương đã tràn đầy những luồng năng lượng cường đại, các đạo năng lượng đó điên cuồng lưu chuyển.

Nếu nói đến công lực thì của Lý Dương là không cao, nhưng nếu xét về tâm cảnh, tâm cảnh Lý Dương đã đạt đến Đại La Kim Tiên trung kỳ, việc khống chế năng lượng chỉ tương đương với năng lượng của Ma Tướng trong giọt kim sắc huyết dịch này vẫn là khá dễ dàng, tâm thần cường đại của hắn hết như người chỉ huy, tất cả những luồng năng lượng đều theo sự chỉ huy của tâm thần mà bắn về phía Thất Diệu Tinh Cực.

Bảy khối tinh cực, mỗi một khối đều giống như hắc động vậy, hiện nay lại có thêm Âm Dương song đao phách, năng lượng mà tinh cực có thể hấp thụ tự nhiên được đề thăng, bảy hắc động nhỏ đang điên cuồng hấp thụ năng lượng, nhưng năng lượng từ giọt kim sắc huyết dịch đó bạo phát ra quá nhiều, Lý Dương chẳng còn cách nào, hắn đành phân ra một nhánh năng lượng để truyền về phía tâm tạng.

Theo cách nghĩ của Lý Dương, chia đều năng lượng ra tu luyện nhục thể và tu luyện đao mang chẳng bằng toàn lực đề thăng uy lực của đao mang.

Dù sao đao phách công kích cực kỳ lợi hại, tu luyện đao phách là hữu hiệu nhất. Còn về cảnh giới nhục thể không đủ thì ngược lại còn có thể che mắt địch nhân, Lý Dương dùng Liễm Tức thật thu liễm khí tức của đao phách lại, để khí tức của nhục thể ra bên ngoài, như vậy chẳng phải là có thể che mắt địch nhân rồi sao?

Bất quá...năng lượng quá nhiều!

Lý Dương chỉ đành phân ra một nhánh năng lượng truyền vào nhục thể.

So sánh về tỷ lệ thì khoảng chừng 7 : 1, từng luồng từng luồng năng lượng không ngừng bị hấp thụ, Chi Thiên Càn Khôn viên cầu không ngờ lại to lên hơn ba lần, còn Thất Diệu Tinh Cực thì đang không ngừng lưu chuyển để khống chế cho Chu Thiên Càn Không viên cầu không bị nổ tung.

Màu sắc của tinh cực đã bắt đầu từ từ biến hóa, tinh cực vừa rồi còn là lục sắc của Đại Thành kỳ, bây giờ đang dần chuyển hóa thành thanh sắc...

“Xèo xèo...”

Đao mang không ngừng ào vào trong đao phách, án chiếu theo bí pháp “Thất Diệu Tinh Cực” và “Âm Dương đao phách”, Âm Dương song đao phách không ngừng điên cuồng vận chuyển, tự nó hình thành nên một dòng xoáy khổng lồ, tất cả đao mang không ngừng bị hút vào trong, sau đó thì tiến nhập vào giữa hai đao phách, đao phách cũng đang từ từ chuyển hóa từ lục sắc thành thanh sắc...

Đạm thanh sắc! (màu xanh nhạt)

Thiên Ma tiền kỳ, cơ hồ trong quãng thời gian này, đao phách của Lý Dương đã có đột phá đạt đến Thiên Ma tiền kỳ rồi, dù sao nếu chia năng lượng của giọt kim sắc thành tám phần thì có bảy phần được tinh cực hấp thụ để tu luyện đao phách, phần còn lại được dùng để bồi luyện nhục thể, tuy phải tu luyện hai thanh đao phách, nhưng đao phách vẫn tiến bộ nhanh hơn.

Tâm tạng Lý Dương hẳn như đã đạt đến mức tinh hoa, tâm tạng là hạch tâm để tu luyện nhục thể, tâm tạng của hắn không ngừng được bồi luyện, từng luồng từng luồng năng lượng dung nhập vào bên trong và

không ngừng trở nên tinh túy, đạo lí này giống hệt như “bách luyện thành cương” (sắt luyện mãi cũng thành thép). Bất quá, tôi luyện nhục thể so với tôi luyện thép thì gian nan hơn nhiều, cũng cần tỷ mỷ hơn nhiều.

Năng lượng cơ nhục Lý Dương được đề cao một cách điên cuồng, những cực hạn liên tục được đột phá, năng lượng vốn là một trăm triệu tinh nay đã điên cuồng tăng lên thành...

Thiên Ma tiền kì.

Đột nhiên, trong cơ nhục hần, những phù triện từng tiến nhập vào thân thể hần do luyện “Tử Cực Ma Thể huyền công tựa hồ như có biến hóa gì đó, việc này dẫn đến, một quang sáng màu tím xuất hiện bên ngoài thân thể Lý Dương.

“Hãy tĩnh tâm mà hấp thu năng lượng, khi nào kết thúc bản Bá Vương sẽ nói với người.” Hạng Vũ vội vàng đề tỉnh, lúc này năng lượng đang xung kích đến, sao có thể phân tâm chứ?

Lý Dương cũng hiểu rõ, toàn bộ tinh thần hần lập tức tập trung vào việc hấp thu năng lượng

“Xèo xèo...”

Vô số tia lửa điện xuất hiện xung quanh Chu Thiên Càn Khôn viên cầu và liên tục biến hóa kịch liệt. Luồng năng lượng vô tận khiến cho tất cả đều đạt tới cực hạn, đao phách cũng điên cuồng đề thăng, trên thực tế đao phách cũng đang không ngừng biến hóa, không ngừng ngưng tụ, không ngừng lớn lên...

Thanh sắc! Thiên Ma trung kỳ!

Cách lần đột phá trước không đầy một phút, không ngờ lần này đã đạt đến Thiên Ma trung kỳ, Âm Dương đao phách cũng biến thành thanh sắc, công kích lực lại một nữa đăng tăng đến một tầng thứ mới.

“Nhanh, nhanh, nhanh!”

Lý Dương điên cuồng hấp thu, bởi vì năng lượng trong kim sắc huyết dịch đang điên cuồng xung kích trong thể nổi, thể nội Lý Dương cũng đã chịu không ít tổn thương, tuy có ma sát lực không ngừng thấm vào để phục hồi nhưng vẫn kém xa tốc độ bị phá hoại, Lý Dương có cảm giác, có lẽ không đầy ba phút nữa, năng lượng trong kim sắc huyết dịch đó sẽ xé tan cơ nhục của hần mà lao ra ngoài, vô cùng lãng phí.

“Nhanh, nhanh, nhanh!”

Lý Dương điên cuồng hút năng lượng vào và cố đẩy đến Thất Diệu Tinh Cực. Hần có cảm giác, cực hạn mà Thất Diệu Tinh Cực có thể hấp thu phải cao hơn so với trong mật điển “Thất Diệu Tinh Cực” đã viết, hơn nữa linh hồn của hần cũng đang ở trong Chu Thiên Càn Khôn viên cầu, hần biết bây giờ vẫn còn có thể hấp thụ thêm.

Phán đoán của Lý Dương không sai, “Thất Diệu Tinh Cực” là do Lý Tầm Hoan năm đó viết, cái gọi là sức hấp thu cực hạn chỉ là án chiếu theo phương pháp tu luyện của Lý Tầm Hoan mà thôi, nhưng trong quá trình tu luyện, đao phách của Lý Dương lại đã phát sinh biến hóa.

“Như Phong Tựa Bể”! Phương pháp vận chuyển của Thất Diệu Tinh Cực án chiếu theo quỹ tích vận chuyển của luồng khí lưu hỗn độn, lúc đó sự bó buộc tăng lên tới mấy lần, hiệu quả cũng tốt hơn nhiều, sức hấp thu cực hạn cũng càng lớn hơn, không cần phải lo lắng Chu Thiên Càn Khôn viên cầu nổ tung.

“Vù vù...”

Những luồng năng lượng điên cuồng tiến vào mà phát ra những tiếng “vù vù”, những kinh mạch của Lý Dương lúc này sớm đã bị xung kích cho vỡ tan, trong người hần lúc này chỉ có kinh mạch do năng lượng tạm thời hình thành mà thôi.

“Lách tách, lách tách...”

Năng lượng nhục thể của Lý Dương lại một lần nữa được tăng lên một cấp biệt mới, đạt đến Thiên Ma trung kì, còn lúc này Âm Dương đao phách của hần cũng đã gần đạt đến cảnh giới có màu xanh đậm rồi, dù sao bảy phần tám năng lượng cũng được dùng để tôi luyện đao phách, nhưng Lý Dương lại không phát hiện được, linh hồn của hần cũng bắt đầu chậm rãi thay đổi.

Một khi công lực đạt đến Thiên Ma kì thì linh hồn liền đạt đến Nguyên Thần cảnh giới, linh thức được đổi thành thần thức, bởi vì tiến bộ của Lý Dương quá nhanh, từ Đại Thành kì đến Thiên Ma kì chỉ trong vòng hơn một phút, vì vậy đạt đến Thiên Ma trung kì mà linh hồn của hắn vẫn chưa thể biến đổi thành công.

“Ông...”

Một tiếng động vang lên, Âm Dương đao phách cuối cùng đã có màu xanh đậm, cũng chính là đại biểu cho Thiên Ma hậu kì, năng lượng vẫn tiếp tục được hấp thụ, không ngừng được tôi luyện, theo sự đề thăng của Âm Dương đao phách, đẳng cấp của tinh cực cũng không ngừng đề thăng, cực hạn mà tinh cực hấp thụ được lại tăng lên một tầng thứ mới.

“Vù vù...”

Một nửa số năng lượng còn lại hoàn toàn tiến nhập vào trong Thất Diệu Tinh Cực. Đao phách của Lý Dương không biến đổi, không ngừng tiến bộ, Lý Dương có một loại cảm giác rằng, đao phách của hắn đã sắp đạt đến cảnh giới “đạm lam sắc” (màu xanh lam nhạt) rồi.

Nhưng đúng vào lúc này, năng lượng của kim sắc huyết dịch biến mất. Năng lượng để có thể từ Thiên Ma hậu kì đến Ma Tướng tiền kì cần nhiều hơn của những tầng thứ trước nhiều, càng về sau thì càng cần nhiều năng lượng.

Nhưng đồng thời, linh hồn của Lý Dương cũng đã biến đổi thành công, trở thành nguyên thần.

“Vù vù...”

Cuối cùng Lý Dương cũng cảm nhận được sự thay đổi của linh hồn, hắn có thể khống chế được nguyên thần một cách rất tự nhiên, thể nội tuy bị năng lượng của kim sắc huyết dịch xung kích cho tổn thương nghiêm trọng, nhưng dưới sự khống chế của nguyên thần, sau một lát tổn thương đã hoàn toàn hồi phục.

“Ha ha, nguyên thần không bị diệt tức là không chết, xem ra rất có đạo lý a!” Lý Dương mỉm cười mà từ từ mở hai mắt ra.

Chỉ trong vòng mấy phút mà nhục thể hắn đã đạt đến Thiên Ma trung kì, Âm Dương đao phách đạt tới cực hạn của Thiên Ma hậu kì, chỉ còn cách Ma Tướng có một chút nữa mà thôi, đương nhiên Lý Dương cũng đã cảm nhận được sự tồn tại của nguyên thần, cái này thật sự là “một bước lên trời”.

221. Chương 35: Trảm Long

- Ha ha, Bá Vương, năng lượng của kim sắc huyết dịch này quả nhiên lợi hại. Ta có tổng cộng hai đao phách, cùng với tu luyện nhục thể, kim sắc huyết dịch này nguyên là có thể làm cho một người đạt đến được Ma Tướng, nhưng thực tế chỉ khiến đao phách của ta đạt được đỉnh điểm của Thiên Ma hậu kỳ!

Lý Dương cười nói.

Hạng Vũ cũng rất hài lòng.

- Hắn có thể không hài lòng sao? Nếu Lý Dương chỉ độ kiếp thành công, nói muốn phi thăng, có lẽ còn cần vài năm thời gian, nhưng công lực của Lý Dương hiện giờ đột nhiên tăng lên, năng lượng bên trong cơ thể rất nhanh chuyển hóa thành ma nguyên lực, hơn nữa hắn còn đã đột phá Đại Thành kỳ, thậm chí đạt tới đỉnh điểm của Thiên Ma hậu kỳ.

Cứ như vậy, phi thăng tương đối sẽ đến rất nhanh, Lý Dương phi thăng, cũng chính là Hạng Vũ trở về Ma giới.

Lý Dương nghĩ đến tình huống của bản thân, trên mặt có chút “xảo trá”.

Năng lượng bản thân là Thiên Ma trung kỳ, đao phách đạt tới Thiên Ma hậu kỳ đỉnh phong, lại dùng liêm tức thuật thu liêm khí tức của đao phách, sau khi đến Ma giới, người ngoài nhất định cho rằng Lý Dương chỉ là một Thiên Ma trung kỳ, trong lòng sẽ cho rằng Lý Dương thực lực chỉ có vậy.

Nhưng đâu mới là thực lực thực sự của Lý Dương?

Chỉ sử dụng thân thể kết hợp với Chiến Thần Ngõa là Lý Dương có thể có được thực lực của Ma Tướng (La Thiên thượng tiên) rồi. Một khi vận dụng đao phách cùng với bi sát thì thực lực có thể miểu sát Ma Tướng dễ dàng, nếu kết hợp với “Phá Sơn Liệt Không” nữa thì gặp đối thủ là Ma Soái cũng có thể giết.

Để ngoại nhân trông thấy thì họ cho rằng thực lực của Lý Dương chỉ là Thiên Ma trung kỳ. Tuy nhiên khi thực sự chiến đấu thì thực lực lại đạt tới Ma Soái (Đại La Kim Tiên) tiền kỳ. Thực lực ẩn tàng quả nhiên khủng bố a, điều này tại ma giới cũng chưa từng xuất hiện qua.

“Hừ, lần trước gặp phải giao long Xoa Ly, gia hỏa đó đã đạt đến La Thiên thượng tiên hậu kỳ, đến cả phòng ngự của hắn ta cũng không phá được, dù cho sử dụng Bi Sát thì nhiều nhất là chấn động được tâm thần hắn, nhưng vẫn vô dụng, chênh lệch thật quá lớn. Lần đó không dùng Bi Sát, lần này đao phách đột tăng mãnh liệt, đạt đến cảnh giới xanh thẫm, hừ, nhất định phải cho hắn thưởng thức cái tư vị của Đao Chi Bi Sát.” Lý Dương cười lạnh.

Bi sát là vũ khí sát thủ của Lý Dương, dù cho đối phương đang ở trạng thái buông lỏng, không có hoàn toàn phòng ngự, bản thân cũng không gây thương hại được đối phương một chút nào. Vì có gì lại để đối phương phát hiện ra sự tồn tại của “Bi Sát” chứ? Cho nên, lần đó đối phó giao long, Lý Dương đã không có sử dụng Bi Sát.

Năm xưa ở Côn Luân tiên cảnh sở dĩ có thể đả thương Thiết Oa chân nhân một chút, chủ yếu là do trạng thái phòng ngự bình thường của Thiết Oa chân nhân không được tính là mạnh, vì Thiết Quốc chính là độc thú, trên phương diện phòng ngự không bằng được giao long.

Giao long thiên sinh có long lân phồn ngự tự nhiên rất cao!

-Vù!

Thân hình Lý Dương chợt lóe lên đã tới quỷ cốc tiên phủ, trong Thái cực âm dương đại trận, Lý Dương cũng chỉ biết là đường này ra khỏi miệng của quỷ cốc tiên phủ. Cái này đã sớm ghi tạc trong đầu, thân hình Lý Dương lóe lên, rất nhanh đã ra khỏi Thái Cực Âm Dương đại trận.

Trận trận kinh phong thổi đến, y phục tung bay, Lý Dương cước đạp Thanh Vân mà bay giữa những đám mây trắng.

“Không biết con hắc long đó chạy đi đâu rồi?” Lý Dương lập tức khổng chế thần thức tỏa đi tìm kiếm, trước đây tâm thần của hắn chỉ là La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ, bây giờ đã là Đại La Kim Tiên trung kỳ, diện tích mà thần thức có thể dò xét được đã lớn lên gấp mấy lần, bây giờ để dò hết cả sáu châu lục bốn đại dương hắn nhiều nhất chỉ cần đến một ngày.

Thần thức của hắn mau chóng tỏa ra, tựa hồ say nháy mắt đã bao phủ cả một khu vực cực lớn, thần thức dò xét từng chút một, thậm chí cả dưới mặt đất cũng không bỏ qua, kể cả hang chuột hắn cũng phát hiện ra được.

- Không có?

Lý Dương mỉm cười thâm nghị:

- Không gấp, hiện nay phạm vi mà thần thức của ta bao phủ đã lớn hơn rất nhiều, dò xét tất cả các khu vực trên toàn địa cầu cũng chẳng mất đến một ngày ta muốn xem xem con nghiệt long đó chạy được đi đâu nào?

Lập tức, Lý Dương cước đạp thanh vân, hóa thành một đạo hoắc quang, tiêu thất không thấy.

Truy tìm lâu như thêm dĩ nhiên, ngay cả bóng của Lý Dương cũng không không phát hiện ra, giao long dễ dàng cam tâm như thế sao?

- Hổng hổng...

Giao Long Xoa Li bay trên bầu trời Thái Bình Dương gầm lên dữ dội, một ngọn lửa lóe lên khắp thân người nó. Nhất thời nước xung quanh đều bốc hơi, tụ lại trên bầu trời hóa thành mây đen, lôi điện lóe ra, mây mù giăng giăng, cho dù cuồng phong cũng không cách nào làm cho Giao Long Xoa Li mất thăng bằng.

- Tên tiểu tử dám đoạt máu kim sắc của ta, rốt cuộc trốn đi đâu. Bình máu đỏ có công lực tương đương với ngàn năm khổ tu của ta.

Giao Long Xoa Li vô cùng đau lòng, nếu có máu kim sắc, nó có lẽ sẽ có cơ hội lớn hơn rất nhiều khi phải đối mặt với tán yêu thiên kiếp lần thứ chín

Hắn còn nhớ tán yêu thiên kiếp lần thứ tám, lực công kích kinh khủng lần đó thiếu chút nữa đánh chết Giao Long Xoa Li rồi. May mà phòng ngự cường đại của nòi giao long đã cứu được hắn, cuối cùng miễn cưỡng vượt qua được tán yêu thiên kiếp lần thứ tám. Nhưng, giao long không thể nắm chắc vượt qua được tán yêu thiên kiếp lần thứ chín.

- Tiểu tử khôn nạn, có bốn sự thì trốn luôn đi, một khi bị ta phát hiện, ta nhất định phải đem ngươi ra băm thây vạn đoạn.

Giao Long Xoa Li ngửa mặt lên trời gầm lên.

- Sao cơ ? Muốn băm thây ta thành vạn đoạn hả.

Lí Dương từ trên mây bay đến, nhìn Giao Long Xoa Li cười chế diễu. Chỉ thấy hắn cước đạp Thanh Vân, tay cầm bình rượu, chỉ lo nốc rượu không thèm quan tâm đến việc gì khác. Lí Dương bắt quá mới tìm tòi không đến một giờ, liền phát hiện ra con Giao Long Xoa Li này đang nổi điên trên đại dương.

- Là người!

Giao Long Xoa Li nhất thời mắt tròn, nàng lúc này đã biến thành hình người, nhưng mắt vẫn to tròn như trước. Lí Dương vừa xuất hiện nó thoáng cái đã nhận ra Lí Dương chính là người ngày ấy cướp đi bình máu kim sắc.

- Người cũng dám tới hả, chẳng lẽ không sợ chết sao?

Giao Long Xoa Li không thể hiểu sao Lí Dương lại chạy đến đây, dù sao cho dù Lí Dương đã uống hết cả bình máu kim sắc, cũng nhiều lắm chỉ là Ma Tương tiền kì, còn xa mới bắt kịp nó.

- Người không phải muốn băm thây vạn đoạn sao? Ta đây này!

Lý Dương tựa hồ rất vô tội, rồi đồng thời lấy ra một bình rượu, nốc ừng ực.

Nghe Lí Dương trả lời, Giao Long Xoa Li vô cùng sửng sốt

Một người một con rồng cứ như vậy giằng co nhau.

- Nhất định là có bẫy gì đây, nhất định là có bẫy.

Trong lòng Giao Long Xoa Li tự nhủ. Hắn tin rằng thiên hạ không có người nào ngu như vậy. Minh muốn giết hắn, hắn vội chạy tới cho mình giết. Giao Long Xoa Li mặc dù không tính là thông minh, nhưng tốt xấu gì cũng biết suy nghĩ một chút.

Thần thức khuếch tán, Giao Long Xoa Li cẩn thận tìm tòi chung quanh, ngoại trừ Lí Dương, đích xác không có người nào khác nữa. Giao Long Xoa Li lại dùng thần thức dò xét thực lực của Lí Dương, rồi cười to.

- Ha ha, người mới là Thiên Ma trung kỳ, thật sự là lãng phí, năng lượng máu kim sắc mạnh như vậy, thế mà. Người lại hấp thu không được, chỉ hấp thu một bộ phận nhỏ mà thôi, nếu không như thế nào mới chỉ là Thiên Ma trung kỳ thôi?

Giao Long Xoa Li cười nhạo Lí Dương.

Thiên Ma trung kỳ, Giao Long Xoa Li cũng không thêm để vào mắt.

Nhưng lúc này trong lòng Giao Long Xoa Li cũng đang rất phẫn hận. Lí Dương công lực tiến nhanh như vậy, hiển nhiên là Lí Dương vừa uống sạch bình máu kim sắc, Xoa Li đã không còn khả năng tìm được máu kim sắc nữa. Nghĩ đến máu kim sắc trân quý như vậy mà bị lãng phí, trong lòng giao long vô cùng đau lòng.

- Lãng phí thì sao? Không phục hả? Hừ, ta uống máu kim sắc, uống một phần đổ đi một phần, hâm mộ chưa.

Lí Dương trêu giao long.

Lí Dương nói vừa được một nửa.

Đột nhiên...

- Hồng...

Giao Long Xoa Li đột nhiên gầm lên, lập tức thân thể nhanh chóng biến hóa. Một con rồng dài vài trăm thước liền xuất hiện trên bầu trời Thái Bình Dương, những vẩy rồng khổng lồ lấp lánh tản ra quang mang lạnh như băng. Cái sừng bén nhọn dài đến mấy chục thước trông oai phong dị thường.

Giao Long Xoa Li rất thông minh, hẳn biết dưới trạng thái hình người, tốc độ của mình không thể theo kịp Lí Dương, phải biến thân mới nắm chắc. Hơn nữa dưới tình huống biến thân, thực lực của mình mới là cực mạnh. Hơn nữa hẳn thừa dịp Lí Dương đang nói chuyện. Đột nhiên biến thân, không để cho Lí Dương chạy thoát.

- Tiểu tử chết đi...

Long vĩ quát ngang, giao long trong nháy mắt lao vào Lí Dương, hào quang lóe ra từ những cái vuốt rồng, tùy thời chuẩn bị phóng ra, còn sừng rồng sáng bóng đang đâm thẳng vào Lí Dương, sừng rồng và lợi trảo là vũ khí cường đại nhất của giao long. Lí Dương nhìn cảnh này, nhưng chỉ mỉm cười ngửa đầu, uống ồng ộc hết cả một bình rượu. Tựa hồ không thấy công kích của giao long.

Giao Long Xoa Li cười lạnh trong lòng, hẳn tựa hồ đã thấy được kết cục bị thảm của Lí Dương.

Đột nhiên...

Vẻ mặt Lí Dương trở nên lạnh lùng, tay phải vung ra rất nhanh, cơ hồ trong nháy mắt, lấy Lí Dương làm trung tâm, một cơn cuồng phong hướng ra bốn phía.

- Oanh long long...

Trên cả Thái Bình Dương, sóng lớn bốc lên cao mấy chục thước, kinh khủng dị thường, từng cơn sóng đồ sầm xuống, thanh âm cực lớn, còn lớn hơn tiếng sấm rất nhiều. —

- Vù vù...

Gió to sóng cả, hôn thiên ám địa, bao trùm khắp nơi, chỉ có nước là nước, từng cơn sóng lớn quét ngang cả thiên địa.

Giông bão nổi lên ,

Từng cơn sóng chồm lên,

Ánh sáng nhợt nhạt,

Trời đất tối sầm

Một đạo đạo mang băng lãnh hoa phá trường không, giao long Xoa Ly chỉ cảm thấy cả thiên địa nhất thời đều trở nên tối sầm, tâm thần cơ hồ bị chấn tán, nhất thời căn bản không biết đông tây nam bắc gì nữa, hoàn toàn không biết gì nữa, con mắt cũng giống như bị mù, tai cũng phảng phất như là bị điếc, đến cả thần thức cũng không cánh nào khống chế được.

Sợ hãi, vô cùng sợ hãi, không thể khống chế được gì nữa, cũng không còn biết gì nữa, hoàn toàn trầm luân.

Thậm chí, hẳn cũng không hề nghe thấy tiếng long lân(vẩy rồng) vỡ vụn, tiếng răng rắc của xương đầu và tiếng yêu hạch nổ mạnh. Cứ như vậy, giao long Xoa Ly vĩnh viễn trở về với yên lặng, hẳn cũng không còn tư tưởng nữa.

Bởi vì, nguyên thần của hắn đã bị diệt, hồn phi phách tán, vĩnh viễn không được siêu sinh.

Rất lâu sau đó.

Thái Bình Dương lại hồi phục lại về an tĩnh, chỉ là long huyết đã thấm đỏ cả mấy ngàn mét trên mặt mặt biển, thi thể của rồng đang bập bềnh trên đó, thi thể con rồng đó dài đến mấy trăm mét, thật khiến người ta phải kinh hãi. Khắp toàn bộ thi thể con rồng chỉ có vùng bụng là có một lỗ thủng, đó chính là do đao phách của Lý Dương xuyên qua yêu hạch của nó, yêu hạch nổ tung tạo thành lỗ thủng đó, long huyết cũng từ đó không ngừng chảy ra.

- Vốn dĩ đến lớp phòng ngự của nó cũng chẳng phá nổi, vậy mà bây giờ lại có thể dễ dàng giết chết.

Lý Dương thở dài một tiếng, hần lật tay qua, một bình Nhị Oa Đầu lại xuất hiện, hần ngẩng đầu lên uống một hớp, sau đó cánh tay vung ra, thi thể của con rồng cự đại đó đã biến mất sau nháy mắt.

Nhất đao trăm long!

- Vù...

Cho dù con rồng này đã đạt đến Ma Tướng đỉnh phong nhưng dưới Đao Chi Bi Sát của Lý Dương, nó cũng chẳng còn tính mạng.

Cước đạp Thanh Vân, sau nháy mắt Lý Dương đã biến mất trên bầu trời Thái Bình Dương.

Bên trong biệt thự của Lý gia tại New York.

Trong trang viên cự đại, lực lượng bảo an còn nghiêm mật hơn cả nhà trắng gấp cả trăm lần, sau mấy lần liên tục bị công kích trong mấy tháng gần đây, lực lượng bảo an ở Lý gia đã được tăng lên rất nhiều. Thậm chí lúc tối hậu địch nhân còn sử dụng cả đến loại vũ khí hóa học vô cùng đáng sợ.

Bất quá, dưới thần thức của Ma Sách tứ lao, tất cả đều chẳng thể ẩn trốn được.

- Vù!

Lý Dương đột nhiên xuất hiện phía trên trang viên của Lý gia.

- Xoẹt! Xoẹt! Xoẹt! ...

Mấy chục tam cấp cao thủ xung quanh đột nhiên nhìn thấy một bóng người xuất hiện trên không trung thì đều sửng sốt, người này sao có thể đột phá được lớp bảo vệ bên ngoài nhỉ? Bọn họ sao biết được, với tốc độ của Thanh Vân, đừng nói là người, cho dù là những công cụ khoa học hiện đại cũng chẳng thể phát hiện nổi. Bất quá, súng laser của đám bảo an này lập tức bắn đến.

Lý Dương chỉ có cười khổ, trở về nhà mình ngược lại bị công kích, lúc này thân hình chợt lóe, trực tiếp đẩy của tiến vào trong biệt thự.

- A Thạc!

Lý Thạc ngẩn người nhìn về cửa lớn, chỉ thấy Lý Dương đang đứng mỉm cười.

- Anh, thật sự là anh rồi!

Lý Thạc vui mừng lẫn sợ hãi, chợt phần nộ nói:

- Anh, anh cũng thật là, lúc công kích Hắc Ám nghị hội xong liền trực tiếp đi, căn bản mặc kệ chúng ta, sau lại cấp cho ta tin tức cho ta đoạt Vu thị tài đoàn, mà bản thân mình lại biến mất, mà biến mất lẫn hai tháng.

Bọn người Lý Thạc sao có thể không lo lắng cho Lý Dương được chứ?

Lý Dương nghe xong không khỏi cười khổ.

Nghe được tiếng hét của Lý Thạc, không ít người trong biệt thự vội tới, đám người của Điền Cương cũng chạy ra, vẻ mặt vui mừng lẫn sợ hãi, Cát Hân ngược lại chạy nhanh nhất, trực tiếp từ lầu ba biệt thự nhảy xuống trước mặt Lý Dương,

- Tiểu thúc!

Cát Hân nhìn Lý Dương, mặt chợt đỏ nói không nên lời. Vợ chồng Cát Bác một lát sau cũng đi chạy tới đây.

- Ha ha, là Hân Hân, ta cấp Ma Dương Diễn cho ngươi, tu luyện thế nào rồi?

Lý Dương vừa cười vừa hỏi. Đối với Hân Hân, Lý Dương chỉ có cảm tình của huynh trưởng đối với tiểu muội mà thôi. Nói cách khác là trưởng bối quan tâm hậu bối mà thôi.

- A Thạc, triệu tập mọi người lại.

Đột nhiên Lý Dương nói với Lý Thạc. Dù sao tại biệt thự hân còn có không ít người.

- Sư huynh, ngươi có chuyện gì trọng yếu cần tuyên bố sao?

Jake hỏi.

Lý Dương gật đầu, nói:

- Ta sắp phi thăng lên Ma giới rồi.

Từ khi đột nhiên tăng mạnh, đạt tới Thiên Ma hậu kỳ, trong lòng Lý Dương có một loại cảm giác huyền diệu, tựa hồ có một loại lực lượng đang kêu gọi, phảng phất bản thân bất cứ lúc nào cũng có thể phi thăng.

Nhưng là Lý Dương cũng đã rõ ràng, thời gian mình ở nhân gian đã không còn nhiều rồi.

222. Chương 36: Phi Thăng Ma Giới

Jake kinh hô, mấy người Điền Cương, Lily, Cát Hân đều kinh hãi nhìn Lý Dương.

Lý Dương khẽ gật đầu

Nếu muốn phi thăng chỉ cần không kháng lại lực truyền hồi liên tiếp phi thăng, cho dù là kháng lại, lực triệu hồi cũng chậm rãi tăng cường lực hút, đến lúc cuối cùng, nếu bản thân không muốn phi thăng, lực triệu hồi cũng khiến cho bản thân phải phi thăng.

- Lý Dương huynh đệ!

Hầu Tinh đột nhiên từ ngoài cửa đi vào, theo sau hắn là bọn Hầu Sơn, Hồ Đại, Hồ Nhị. Tứ huynh đệ bọn họ nằm đó tại Quỷ Cốc tiên phủ tu luyện đã mấy ngàn năm, nhưng bởi giới hạn của địa cầu, không có cách nào đạt tới Độ Kiếp kỳ, cho nên mới cùng với đi cùng với Lý Dương xuống thế tục, yêu cầu lúc đầu cưu bọn họ là muốn Lý Dương dẫn bọn họ tiến nhập Ma giới.

- Còn nhớ những lời của ngươi ngày đó chứ?

Hầu Tinh mỉm cười nói.

- Đương nhiên, ngươi không cần lo lắng, lần này ta nhất định sẽ mang ngươi tiến nhập Ma giới.

Nhưng Lý Dương cũng biết, trong Quỷ Cốc tiên phủ hoàn toàn là ma sát khí, hoàn cảnh không khác Ma giới là mấy. Trên người tứ huynh đệ này có ba đạo trận pháp phong ấn, chế trụ công lực.

Phải biết rằng tu luyện mấy ngàn năm tất nhiên là nhằm mục đích phi thăng. Trong thể nội tứ huynh đệ có lượng ma sát lực khổng lồ nhưng hoàn toàn bị trận pháp của Quỷ Cốc Tử phong ấn. Ba đạo trận pháp phong ấn, giải trừ một đạo, công lực sẽ đề thăng rất nhiều.

Ba đạo toàn bộ giải khai, phỏng chừng sẽ đạt đến Thiên ma cảnh giới, năng lượng tu luyện ngàn năm hơn nữa lại thêm ma sát khí tu luyện sau này, năng lượng tự nhiên vô cùng khủng bố.

Thấy bốn cao thủ tương lai, tại sao Lý Dương lại không mang theo chứ? Dù sao ở Ma giới tất cả đều phải dùng thực lực để nói chuyện.

- Không biết ngươi làm cách nào mang chúng ta tiến nhập ma giới? Hầu Tinh rất cẩn thận, tự nhiên muốn hỏi rõ ràng.

- Vù!

Lý Dương phát tay áo, Hầu Tĩnh phút chốc đã bị Lý Dương thu vào tiểu càn khôn, Lý Dương tâm ý thoáng động, lại mang Hầu Tĩnh từ túi Tiểu Càn Khôn xuất ra.

- Là tụ lý càn khôn, tại sao lại lớn như vậy?

Hầu Tĩnh khiếp sợ nói. Lúc đầu hắn đi theo Quỷ Cốc tử tự nhiên biết tụ lý càn khôn này. Cho dù là Quỷ Cốc Tử, tụ lý càn khôn nhiều nhất cũng chỉ chứa được vài món đồ vật tùy thân, nhưng không gian của Lý Dương lại lớn hơn rất nhiều.

Lý Dương thần bí nhẹ nhàng nói:

- Bí mật!

Hầu Tĩnh ngạc nhiên một chút, nhưng sau đó lại liền gật gù mỉm cười. Vừa rồi bị thu vào túi Tiểu Càn Khôn, tự nhiên phát hiện ra không gian trong đó vô cùng lớn, ước chừng bằng một tòa nhà rất cao, cho dù là mấy trăm người cũng có thể cho vào. Lý Dương có tụ lý càn khôn to lớn như thế phỏng chừng cũng là do tuyệt kỹ gì đó rồi.

Bất quá Hầu Tĩnh còn chưa biết, khi hắn tiến vào túi Tiểu Càn Khôn, cái hắn nhìn thấy cũng chỉ là một bộ phận nhỏ mà thôi.

Vài phút trôi qua.

- Tốt, bây giờ tất cả mọi người đều đã đến, chuyện ta sắp phi thăng Ma giới mọi người chắc đều đã biết rồi.

Lý Dương nhìn quanh mọi người ở đây, phu thê Lý Thạc cùng với nhi tử Khả Khả, phu thê Điền Cương cùng với đệ đệ Jake, vợ chồng Cát Phổ cùng với nữ nhi Cát Hân, bốn huynh đệ Hầu Sơn, Hầu Tĩnh, Hồ Đại, Hồ Nhị, Jessy và Jerry, La Đức Thành, Meese Hove, mười đồ đệ của Lý Dương, ngoài ra còn có Ma Sách tứ lão. Mọi người tề tụ tại đây.

- Ai nguyện ý cùng ta tiến nhập Ma giới hãy đứng lên. Đương nhiên, ta phải nói trước cho các người. Ma giới nguy hiểm khắp nơi, cường giả vi tôn, vô cùng thâm khốc. Lý Dương nhìn mọi người nói. Kỳ thật, mặc dù Lý Dương nói mọi người như vậy, thực ra một khi Lý Dương thu mọi người vào Tiểu Càn Khôn, chỉ cần Lý Dương không chết thì mọi người cũng không gặp nguy hiểm gì.

- Sư huynh, đệ đương nhiên muốn đi. Nghiên cứu những tài liệu về đan dược mà tại thế tục không có. Ha ha, Ma giới, nhất định Ma giới có rất nhiều thảo dược và nguyên liệu.

Jake là người đầu tiên đứng lên.

Điền Cương và Lily cũng đứng lên.

- Sư huynh, mạng của ta và Điền Cương là do huynh cứu, hơn nữa sư tôn Điền Cương cũng là người trong Ma giới, ngài khẳng định là muốn về nơi đó, ta sao lại không đi chứ? Huống chi tại thế tục đã không còn chiến tính nữa, tới ma giới du ngoạn là đúng rồi.

Lily cười hì hì nói.

- Bốn người chúng ta, nguyên nhân cũng không cần phải nói nữa.

Hầu Tĩnh mỉm cười nói, Lý Dương gật gật đầu.

- Tiểu thúc, ta cũng đi!

Cát Hân đứng bật dậy.

Lý Dương nhìn Cát Hân, trong lòng thầm cười khỏ, hắn tự nhiên cũng biết tâm ý của Cát Hân bất quá Cát Hân như vậy, hắn cũng không biết làm thế nào mới tốt.

- Hân hân, có khi người ở thế tục, nói không chừng lúc nào đó sẽ gặp được một nam hài đấy.

Lý Dương làm bộ không biết tình cảm của Cát Hân mà cười nói.

- Không, ta vừa mới đạt tới Kim Đan kỳ, không phải tiểu thúc nói sẽ dạy ta tu luyện sao? Cha, mẹ, hai người nói đi!

Cát Hân quay đầu về phía Cát Phổ phu phụ nói.

Cát Phổ nhìn nữ nhi mình, ánh mắt hiện lên chút phức tạp, ánh mắt nhìn về Lý Dương:

- Lý Dương huynh đệ, người đáp ứng hân hân đi, huống chi ta và tẩu tẩu cũng muốn đi thưởng ngoạn ma giới nữa.

Cát Phổ cười nói. Mặc dù nụ cười xán lạn nhưng Lý Dương biết Cát Phổ phu phụ thật có nỗi khổ tâm.

- Được rồi!

Nhìn ánh mắt của Cát Hân, Lý Dương trong lòng thở dài, đã đáp ứng rồi, không biết chuyện gì sẽ xảy ra, Lý Dương cảm giác bản thân không cự tuyệt được Cát Hân, “đợi đến khi tới ma giới, sẽ kiếm cho Hân Hân một người chồng tốt vậy” Lý Dương trong lòng thầm nghĩ.

Jessy và Jerry cùng mười đồ đệ đột nhiên quỳ xuống:

- Sư tôn, đệ tử vĩnh viễn đi theo sư tôn!

Lý Dương đứng vụt lên nhìn mười vị đồ đệ, thanh âm lạnh lùng nói : “Ồ đồ, các người bát quá chỉ đạt Kim đan kỳ mà thôi, hơn nữa không ít người đã có gia thất, không lẽ các người muốn mang theo thê tử hài tử của các người đi cùng.”

Mười đồ đệ của Lý Dương không ít người có lão bà và hài tử, hơn lão bà và hài tử của họ lại là người thường. Nghĩ tới thê tử và hài tử của mình, trong mấy đồ đệ có chút do dự không quyết được.

- Ai đã có gia đình đều phải lưu lại tục thế, những người khác đều phải là tự nguyện.

Lý Dương tuyên bố.

- Anh!

Lý Thạc nhìn Lý Dương trong lòng rất khó chịu, hắn là người tu tiên, lúc đầu bá đại trưởng lão của Hồng Bang là sư tôn tự nhiên không thể đi Ma giới, một khi Lý Dương phi thăng, nói không chừng huynh đệ bọn họ không có ngày gặp lại.

- A Thạc, đừng như vậy, ta phi thăng Ma giới là đại hỷ sự, đây cũng không phải là sinh tử ly biệt, cười một cái nào!

Lý Dương cố gắng lộ vẻ tươi cười. Trong lòng hắn thấy tốt hơn sao?

A, Lý Thạc cố gắng nở nụ cười. Hắn muốn Lý Dương cảm thấy vui vẻ.

Đại bá, ..hức hức, Khả Khả ôm chặt Lý Dương áp ứng. Trên mặt từng giọt nước mắt lăn xuống , hắn ta tu luyện từ thừa nhỏ, đối với phi thăng cũng biết tương lai không được thấy đại bá, Khả Khả đương nhiên là khóc lớn.

Thấy Khả Khả con của thân huynh đệ của mình như vậy, Lý Dương khẽ khẽ nhắm mắt ổn định tâm trạng, sau đó hô lên:

Ma Sách tứ lão !

- Có!

Ma Sách tứ lão tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh Lý Dương

- Tứ vị trưởng lão, sau khi ta phi thăng Ma giới, sự an toàn Lý gia ta hết thấy đều giao cho các vị, tự nhiên các vị có thể tuyển lựa đệ tử luyện Ma Sách chính tông nhưng bốn vị phải cam đoan toàn gia đệ đệ của Lý Dương ta phải được an toàn. đó là thỉnh cầu của Lý Dương ta với bốn vị.

Lý Dương kiên định nói

- Bộp!

Ma Sách tứ lão nhất loạt quỳ xuống.

Ma Sách tứ lão, lão Đại Trần Giáp nói:

- Thiếu chủ, người không cần nói như thế, mệnh lệnh của Thiếu chủ, chúng ta bốn người đương nhiên sẽ làm. Thiếu chủ còn cho chúng ta thu đồ đệ cho Ma Sách tông, bốn sư huynh đệ chúng ta đã cảm kích vô cùng. Thỉnh thiếu chủ yên tâm, bốn huynh đệ chúng ta sẽ không làm thiếu chủ thất vọng.

Lý Dương đối với Ma Sách tứ lão rất yên tâm, họ tại Hoàng Tuyền hải bảo vệ Huyết Vũ gần hai nghìn năm, từ đó có thể thấy họ rất trung thành

- Hảo!

Lý Dương đột nhiên lớn tiếng nói:

- Cho các ngươi năm ngày, năm ngày sau sẽ là lúc phi thăng Ma giới!

Lý Dương tuyên bố.

Tại trang viên Lý gia sâu dưới đất mấy chục thước, trên huấn luyện trường lúc này chỉ có Lý Dương và Lý Thạc hai người.

- Đại ca, huynh dắt đệ đến đây là muốn nói chuyện gì?

Lý Thạc biết, ca ca của mình tất nhiên có rất nhiều chuyện muốn nói.

Lý Dương phát tay áo ra.

- Oành!

Thi thể một con giao long cực lớn xuất hiện rơi mạnh trên mặt đất, đích thực là thi thể của con giao long cực lớn đó, chiều dài vài trăm thước, hai bên thân thể là những mảnh long lân dài cả thước, giao long bình thường không thể to lớn như vậy, đây đích thực là một con giao long cường hãn, bản thể của nó thật là lớn.

Với thi thể to lớn như vậy, khẳng định sức mạnh của giao long tự nhiên rất phi thường.

- Ca ca ..đây là..?

Lý thạc trợn mắt há hốc mồm.

Lý Dương mỉm cười nói:

- Giao long này đã vượt qua tám lần tán yêu thiên kiếp, công lực cực cao, long lân của nó còn tốt hơn pháp khí phòng ngự chiến giáp, đệ có thể dùng nó để chế tạo chiến giáp.

Đây chính là một phần đại lễ của Lý Dương.

Với chiều dài và số lượng long lân như thế có thể kiến tạo chiến giáp cho cả một chiến đội.

Lý thạc trong lòng cảm động: “Tán yêu vượt qua tám lần thiên kiếp a, có lẽ ca ca giết hắc vô cùng khó khăn a, chỉ muốn cho ta sau này được dễ dàng, từ Ma Sách tứ lão rồi hồng sắc Hồn lệnh, giờ đến giao long thi thể, đều là của ca ca đưa cho ta, đó đều là vì lo lắng cho ta gặp phiền toái a.” Lý Dương và Lý Thạc là huynh đệ từ nhỏ lớn lên, Lý Dương là đại ca, tự nhiên phải chiều cố Lý Thạc.

- Nếu không có cách nào dùng long lân chế tạo chiến giáp thì hãy nhờ Ma Sách tứ lão hỗ trợ!

Lý Dương nhắc nhở.

- Đệ biết rồi, đại ca!

Lý Thạc gật đầu nói

Lý Dương đột nhiên im lặng, hồi lâu rồi chợt nói:

- Cố gắng chăm sóc cha mẹ, tốt, trước tiên ta phải rời xa New York, năm ngày sau, khi đã ổn định ta sẽ quay lại. Dứt lời thân thể Lý Dương chợt lóe lên rồi tiêu thất.

Lý Thạc suy nghĩ chốc lát, trên tay xuất ra truyền tẩn ngọc giản.

- Gia gia, năm ngày sau ca ca sẽ phi thăng!

Lý Thạc truyền tin tức này cho Áo Quang chân nhân, cho dù người đến hay không đến Lý Thạc cũng phải báo tin.

Trong khoảng thời gian này, trên thị trường, rượu trắng bất ngờ trở nên khan hiếm, một thần bí nhân nào đó điên cuồng điên cuồng mua rượu trắng, hơn nữa lại không hỏi số lượng, có bao nhiêu mua bấy nhiêu, mua sạch kho hàng chỉ trong ba ngày, giá của rượu trắng vì thế mà tăng cả mười lần.

Nhiều người bởi vậy đã kiếm được cho một số tiền đáng kể, người thần bí này có bao nhiêu tiền, không ai biết, dù là mười xe chở đầy rượu trắng, ông ta cũng có thể mua mà không chớp mắt.

Phỏng chừng trong ba ngày, số tiền người thần bí này bỏ ra mua rượu trắng ước chừng mười tỉ đô la, trên toàn thế giới rượu trắng bỗng trở nên khan hiếm.

Trên bầu trời giữa biển mây trắng, Lý Dương ngự trên một sắc vân phiêu lãng, trong tay cầm một cái bình ngọc trong suốt.

Bình ngọc trong suốt này là bình đựng kim sắc huyết dịch, hình dạng giống ngọc bình cổ đại. Bất quá cái ngọc bình này không tầm thường, ban đầu Lý Dương còn không chú ý, sau mới phát hiện, bình ngọc này có thể chứa một lượng rượu trắng vô cùng lớn a.

Lý Dương còn nhớ cái bình ngọc này có thể khiến cao thủ cấp Ma Quân ra tay chiếm đoạt, sao có thể là bình ngọc tầm thường được.

Hiện giờ thuận lợi, mua nhiều rượu trắng, sau khi phi thăng ma giới, Lý Dương có thể bán a, bỏ ra chừng mười tỉ đô la, đích thực Lý Dương mang theo không ít rượu.

Thời gian năm ngày trôi qua sau nháy mắt.

Tại trang viên của Lý gia.

Áo Quang chân nhân, vợ chồng Lý Phong Du, thậm chí cả Trần Kiếm Phong cũng đều đã đến để tiễn biệt. Trần kiếm phong giờ phút này vừa cùng Lily và Jake vừa nói chuyện vừa nhắc nhở Điền Cương.

Cháu ta tu luyện thật nhanh chóng, ta còn 1 năm nữa mới phi thăng mà nó đã phi thăng rồi, Áo quang chân nhân cười ha hả nói. Bất quá trong lòng rất kỳ quái, bản thân phát hiện lý gia trang viên trung dĩ nhiên cũng có không ít tu ma giả

Hơn mười người đang chờ đợi Lý Dương, Lý Dương đã mất tích cả năm ngày rồi.

- Vù...

Chân đạp mây trắng, Lý Dương từ phía chân trời như thiểm điện bay tới trang viên của Lý gia, Áo Quang chân nhân chỉ cảm thấy mắt như mê đi, tựa như lão vừa nghe thấy âm thanh của sư tôn Lý Tầm Hoan.

Nhớ lại Lý Tầm Hoan chân nhân năm đó cũng là thoải mái nằm trên mây uống rượu, Lý Dương và Tầm Hoan chân nhân vốc người tựa nhau, chỉ khác nhau ở chỗ, áo quần một người màu trắng, một người màu đen mà thôi.

- Gia gia, cha, mẹ...

Lý Dương hoàn toàn ở trong trạng thái nửa tỉnh nửa say, chợt thấy ánh mắt Áo Quang chân nhân, tức thì hoàn toàn tỉnh táo

- Thật không hổ là tôn nhi của ta, không ngờ lại tu luyện nhanh như vậy, hôm nay ta cùng cha mẹ con đích thân đến tiễn biệt con.

Áo quang chân nhân cười lớn nói

Lý Dương, ba mẹ thật cảm thấy kiêu ngạo vì con, đúng rồi...Sao nơi này lại có nhiều tu ma giả như vậy được? Lý Phong Du nghi hoặc nói. Cũng bởi vì mối quan hệ của Lý Dương đối với tu ma giả, với bản thân lão đích thực có chút không thoải mái

Lý Dương hơi biến sắc nhưng không trả lời, hần chuyển thân quay về phía mấy người Điền Cương và chuẩn bị mang theo họ tiến nhập ma giới

- Chuẩn bị xong rồi chứ?

- Xong rồi!

Điền Cương, Lily, Jake, vợ chồng Cát Phổ, Cát Hân, bốn huynh đệ Hầu Sơn, Hầu Tĩnh, Hồ Đại, Hồ Nhị, Jessy, Jerry và năm vị đồ đệ Lý Dương đều gật đầu đáp. Trong 10 đồ đệ Lý Dương quả thật có năm đồ đệ bởi vì mối quan hệ gia đình mà ở lại thế tục.

Hảo, lập tức phi thăng ma giới, Lý Dương khẽ phát tay, đột nhiên mười mấy người lập tức biến mất.

Áo quang chân nhân và vợ chồng Lý Phong Du cũng sờ:

- Phi thăng Ma giới?

Đột nhiên từ trên cao một đạo hắc sắc quang hoa bao phủ Lý Dương, Lý Dương hoàn toàn thả lỏng, không chống cự lại sự triệu hoán của Ma giới, trên người Lý Dương phát tán quang mang hắc sắc nhẹ nhẹ, toàn thân lập tức chậm rãi bay lên

- Gia gia cha mẹ, tôn nhi thật có lỗi, xin tha thứ tôn nhi đã dối gạt mọi người.

Bắt đầu phi thăng, trong sự bao phủ của hắc sắc quang hoa, âm thanh Lý Dương run rẩy truyền ra

Áo quang chân nhân nhìn thân ảnh Lý Dương càng lúc càng bay cao lắm lắm:

- Thảm nào, thảm nào Lý Dương có thể sống sót ra khỏi Hoàng Tuyền hải, tu ma tu tiên thì có gì khác nhau chứ? Nó vĩnh viễn là tôn nhi của ta.

Đột nhiên Áo Quang chân nhân hét lên:

- Lý Dương, cho dù thế nào, cho dù con tu ma hay tu tiên, con cũng vẫn là tôn nhi của Áo Quang ta

Được hắc sắc quang hoa bao phủ, Lý Dương chợt nở nụ cười, thấy ánh mắt cha mẹ hướng về phía mình, hần ta hy vọng cha mẹ có thể tha thứ cho người con tu ma như hần.

Vợ chồng Lý Phong Du mỉm cười nhìn về phía Lý Dương vẫy tay nói:

- Bất kể lúc nào và khi nào, con vĩnh viễn là con của chúng ta!

Mặc dù giờ phút này Lý Dương đã được hắc sắc quang hoa bao phủ, vô pháp nghe được thanh âm của cha mẹ nhưng hần vẫn cảm nhận được, trong lòng cảm thấy thoải mái dễ chịu vô cùng

Hắc sắc quang hoa mãnh liệt lóe lên, thân ảnh Lý Dương đột nhiên tiêu biến.

- Lần này biệt ly, không biết đến khi nào mới có thể sum họp...?

Áo Quang chân nhân, vợ chồng Lý Phong Du, Lý Thạc vẫy tay cáo biệt, nước mắt từ từ chảy xuống

Lý Dương phi thăng ma giới, Thốn Mang bộ 1 đã đến hồi kết thúc, Lý Dương tiến nhập ma giới, trong lục giới, cao thủ vô số, hiểm cảnh tuyệt địa nhiều vô kể, Lý Dương tiến nhập vào con đường đầy giông gió, tất cả mọi việc còn chưa ai biết, tập tiếp theo “Phiêu Tuyết”.

223. Tập 8: Phiêu Tuyết – Chương 1: Tầm Tuyết Đích Biện Pháp (biện Pháp Để Tìm Tuyết)

- Vù vù...

Một cỗ lực lượng tỏa ra chung quanh Lý Dương, Lý Dương giống như ngọn núi không bắt động chút nào, căn bản không thêm quan tâm tới, cỗ lực lượng này phi thăng giả bình thường phải hao phí một chút công

lực mới có thể chống đỡ, bất quá, Lý Dương công lực so với phi thăng giả bình thường cao hơn không ít, tự nhiên không phải dễ tâm.

Vô số đạo ma nguyên lực lưu chuyển bên ngoài thân thể, dựa theo quỹ tích của hỗn độn khí lưu trong Như Phong Tựa Bể mà vận chuyển. Đột nhiên sức mạnh đó tiêu tan. Tiếp đất, Lý Dương thân hình chấn động, cảm giác xuyên qua không gian vừa rồi hoàn toàn biến mất, khung cảnh trước mắt cũng sáng ngời lên.

- Vù!

Một đạo gió nhỏ thổi tới, Lý Dương kinh ngạc phát hiện mình xuất hiện trong một bãi cát, bãi cát hoàn toàn bị mây mù vây quanh. Từng đám mây mù bay qua bên cạnh Lý Dương. Trong bãi cát ngoại trừ Lý Dương thì không có một người nào. Nhưng Lý Dương cũng cảm thấy một luồng ma sát khí. Cả thế giới tràn ngập ma sát khí.

Không, không phải không có ai!

- Hừ, tiểu tử nhìn cái gì hả? Không thấy lão già ta ở đây à, ha ha, một người phi thăng còn trẻ a!

Một người, thanh âm từ trên đỉnh cây đại thụ trong bãi cát truyền đến, Lý Dương ngẩng đầu nhìn lên. Trên cây đại thụ đang có một lão giả.

Lão già tóc xanh bù xù, trên mặt không một nếp nhăn. Đôi mắt lấp lánh không ngừng lưu chuyển

- Người là...?

Lý Dương nhìn giả lão đầu tóc xanh, trong lòng có chút đề phòng. Dĩ nhiên hắn biết tại Ma giới tốt nhất là nên cẩn thận.

- Con mẹ nó. Hỏi nhiều vậy làm gì?

Lục phát lão đầu (lão đầu tóc xanh) mắng to một tiếng, lập tức “bồng!” một tiếng vang lên. Lục phát lão đầu từ trên cây đại thụ nhảy xuống, ném một ngọc giản cho Lý Dương rồi nói:

- Tu ma giả các ngươi tất cả đều là một đám ngu ngốc Đối với Ma giới đều nhất khiêu bất thông (không biết chút gì) a, đây là bản đồ lãnh địa của Kha Phong Ma vương, ngươi tùy tiện chọn một địa phương rồi tới đó là được.

Lý Dương lẳng lặng tiếp nhận ngọc giản.

Lục phát lão đầu đột nhiên tự cười lẫn bầm:

- Hắc hắc, còn nói người khác đối Ma giới nhất khiêu bất thông, lão đầu ta, tự mình cũng không khác là bao, bất quá Hắc hắc, Ma Giới rất lớn, lão đầu ta chỉ biết một bộ phận nhỏ thôi.

- Còn không mau đi, con mẹ nó, chứng kiến một lũ ngu ngốc các ngươi, lão đầu ta luôn thấy khó chịu, Ma vương cũng thật là, lão đầu ta dũng mãnh như thế mà lại bắt ta chuyên môn đối đãi với lũ ngu ngốc mới phi thăng các ngươi. Thật sự là lãng phí nhân tài a!

Lục phát lão đầu rất phần nộ rống to.

Lý Dương hừ một tiếng, lúc này hắn cước đạp Thanh Vân, “vụt!” một tiếng vang lên, sau nháy mắt hắn đã bay về phía chân trời.

Lục phát lão đầu ngơ ngác nhìn Lý Dương phi hành, nháy hai con mắt. Tự nhủ:

- Oa, tốc độ thật nhanh, lão đầu ta tốt xấu cũng là Thiên Ma hậu kỳ cao thủ, tốc độ nhưng lại kém xa hắn a.

Cảm thán xong, lục phát lão đầu nói thầm vài tiếng rồi lại bay tới bên trên cây đại thụ.

Kha Phong Ma Vương là linh chủ của lãnh địa trải dài ngàn dặm này, hắn ra lệnh cho lục phát lão đầu chuyên môn chờ đợi phi thăng giả. Phi thăng giả bình thường chỉ là thiên ma tiền kỳ mà thôi. Kha Phong chính là Ma Vương cấp bậc cao thủ, tự nhiên không quan tâm, lệnh cho lục phát lão đầu phát ra ngọc giản, nhượng phi thăng giả tự tìm sanh lộ, đó là chuyện vô cùng bình thường.

Lý Dương cước đạp Thanh Vân bay lên cao ngàn dặm.

Lý Dương cước đạp thanh vân. Phi chí ngàn dặm cao xứ.

Lý Dương ngẩng đầu nhìn lên trên. Chỉ thấy phía trên có một tầng lôi điện lóe lên. Uy lực rất lớn.

Lý Dương cảm thấp khiếp sợ.

- Vù!

Chỉ thấy quang mang chợt lóe, bên cạnh Lý Dương liền xuất hiện một bóng người. Thân cao gần hai mét, tóc tung bay, thân hình cương nghị, khí Bá tỏa ra rất tự nhiên. Những luồng ma sát khí không ngừng tụ tập trên người.

- Bá vương. Là người!

Lần trước ở dưới lòng đất Phi Châu sa mạc trong tiên thiên Thái Cực âm dương, Hạng Vũ từng đi ra một lần. Lý Dương tự nhiên nhận ra đây là Bá Vương Hạng Vũ.

- Ha ha, Lý Dương a, bốn Bá Vương rốt cục trở lại Ma giới rồi, hơn hai ngàn năm. Ha ha. Thật sự phải cảm tạ tiểu tử ngươi rồi. Ha ha

Hạng vũ hiển nhiên cao hứng, nhân giới hơn hai ngàn năm a, giờ phút này rốt cục hân đã được tự do.

Hạng Vũ trải qua hai ngàn năm bị bó buộc, tâm thần cảnh giới đã từ Ma Vương hậu kỳ đạt tới Ma Quân tiền kỳ.

Ma sát khí hấp thu tốc độ tự nhiên kinh khủng, thực lực tăng lên rất nhanh, tin tưởng trong vòng vài ngày là có thể đạt tới ma tướng cảnh giới. Khoảng một tháng là có thể đạt tới Ma Soái cảnh giới, khoảng một năm là có thể đến Ma vương cảnh giới, trong vòng mười năm là có thể đạt tới Ma vương hậu kỳ thậm chí đột phá tới Ma quân tiền kỳ.

- Bá vương, người bây giờ

Lý Dương nhìn hạng vũ.

Hạng vũ cười nói:

- Bốn Bá vương tạm thời đi theo người trước đã, khu vực này là của Kha Phong Ma Vương, con mẹ nó, Kha Phong, hân là cái gì? Từ trước tới giờ bốn Bá vương không để tên âm hiểm này vào mắt, nhưng hiện tại lại đang ở lãnh địa của hân.

Hạng Vũ rất khinh thường.

- Bá vương, lãnh địa của người ở nơi nào vậy?

Lý Dương biết, cấp bậc như Ma Vương, Ma Quân cùng với Ma Đế cao thủ mới có lãnh địa, về phần Đại Tôn thì càng không cần phải nói.

Hạng Vũ cười:

- Lãnh địa của bốn Bá vương? Tại cực tây, nếu không khôi phục lại thực lực, bốn Bá vương không nắm chắc có thể còn sống trở lại lãnh địa của mình.

Hạng vũ nằm đó tại Ma giới cùng lĩnh chủ chung quanh chiến đấu, các lĩnh chủ này đương nhiên cùng Hạng Vũ trình độ xấp xỉ.

Nếu Hạng Vũ trở về, tự nhiên phải đi qua lãnh địa của các lĩnh chủ này, một khi bị phát hiện thì hân sẽ thăm rồi.

- Trước tiên ở lại địa bàn của Kha Phong tiểu tử, đợi công lực hoàn toàn khôi phục trở về cũng không muộn, mẹ kiếp, đã đợi hơn hai ngàn năm, ta cũng không cần nóng nảy, đợi thêm mấy năm cũng được, vội vàng trở về mà bị mấy tên hỗn đâm đó phát hiện đuổi giết, lúc đó thì thăm rồi.

Hạng Vũ thâm nói.

Lý Dương nhìn xuống Ma giới phía bên dưới, trong Ma giới sông núi cái gì cũng có, liếc mắt xuống một cái, căn bản không thấy cuối. Lý Dương căn bản không biết Ma giới rốt cuộc là như thế nào.

- Bá vương, nói cho ta, Ma giới rốt cuộc như thế nào. Ta bây giờ đối với Ma giới vẫn là nhất khiếu bất thông.

Lý Dương ở trên cao ngàn dặm quay sang Hạng Vũ hỏi.

Hạng Vũ cẩn thận nói.

- Ma giới tổng cộng có ba vị đại tôn. Phân biệt được xưng là Hỏa Thần Chúc Dung đại tôn, Thủy Thần Cung Công đại tôn. Đương nhiên, còn có sư tôn của bốn Bá Vương, Ma thần Xi Vưu đại tôn.”

Hạng vũ kể luôn ra ba vị siêu cấp đại tôn của Ma giới!

Chúc Dung, Cung Công, Xi Vưu. Đó là Ma giới ba vị đại tôn.

- Ma giới được phân ra ba khu vực lớn. Phía nam là do Chúc Dung đại tôn khống chế. Thủy vực phương bắc là do Cung Công đại tôn khống chế. Về phần trung ương là do Xi Vưu đại tôn khống chế. Chúng ta bây giờ đang ở trung ương.

Lý Dương hiểu được. Đại khái là Ma giới chia làm tam đại siêu cấp thế lực. Mỗi một vị đại tôn khống chế một thế lực.

- Hấp thu ma sát khí tu luyện thật sự là quá chậm!

Hạng Vũ giờ phút này đang hấp thu ma sát khí để khôi phục thực lực. Bất giác hắt than thở.

- Được rồi. Lý Dương, Ma Giới người bình thường đều là hấp thu ma nguyên thạch. Trong ma nguyên thạch năng lượng rất nhiều, nếu hấp thu ma sát khí trong đó, tu luyện sẽ nhanh hơn. Ha ha.

- Ma nguyên thạch? Có phải rất trân quý?

Lý Dương hai mắt sáng ngời.

- Cũng giống với linh thạch. Năng lượng trong đó là ma nguyên lực, tự nhiên có rất nhiều. Ma nguyên thạch cũng chia ra ba loại thượng trung hạ phẩm, đừng hỏi nữa, người trước hết xem qua ngọc giản, quen thuộc một chút hoàn cảnh lãnh địa của Kha Phong tiểu tử.

Hạng vũ thúc giục nói.

Lý Dương gật đầu. Lúc này tâm thần chìm vào trong ngọc giản.

Kha Phong. Ma Vương cấp bậc cao thủ.

Lãnh địa tổng cộng phân ra ba bộ phận. Một là Phiêu Tuyết sơn mạch. Quanh năm đều có tuyết. Diện tích khoảng ngàn dặm. Phạm vi cực kỳ lớn. Hai là Thiết Nhận Sơn Mạch, phạm vi so với Phiêu Tuyết Sơn Mạch nhỏ hơn phân nửa. Bất quá, Thiết Nhận Sơn Mạch có Thiết nhận quán thạch, ngược lại so với Phiêu Tuyết Sơn Mạch còn quan trọng hơn. Ba là bình nguyên, tổng cộng có tám đại thành thị. Mỗi thành thị chung quanh đều có một lượng lớn cư dân vốn có ở Ma giới.

Về phần Kha Phong Sơn. Đó là tại một ngọn núi lớn ở giữa bình nguyên.

- Phiêu Tuyết sơn mạch. Ta quyết định rồi, đi tới Phiêu Tuyết sơn mạch tạm thời ẩn thân.

Lý Dương nghĩ quyết định.

Vô luận là quanh năm phủ tuyết hấp dẫn hắc, hay là núi non địa danh vũ hấp dẫn, Lý Dương một chút liền quyết định. Tới Phiêu Tuyết sơn mạch đặt chân.

- Tốt. Đi tới Phiêu Tuyết sơn mạch.

Hạng Vũ đồng ý.

Lập tức Hạng Vũ ngự không, Lý Dương cước đạp Thanh Vân. Nhằm hướng Phiêu Tuyết sơn mạch bay đi.

Giờ phút này, Hạng Vũ công lực đang thông thả tăng lên, nhưng cũng không quá thiên ma trung kỳ, nhưng tốc độ của hắn lại cực nhanh. Cũng làm Lý Dương hoảng sợ, nếu Lý Dương không cần thanh vân. Cho dù cước đạp đao phách, lại dùng hóa đao thuật, sử dụng cả Xuyên vân toa vụ mới có thể miễn cưỡng sánh cùng Hạng Vũ.

Nhưng Hạng Vũ chỉ cần ngưng không mà thôi.

- Bá vương. Tốc độ của ngươi sao lại nhanh như vậy?

Lý Dương khiếp sợ nói.

Hạng vũ cười nói:

- Xuyên Vân Toa Vụ sau này tu luyện. Tốc độ tự nhiên càng nhanh. Cuối cùng, bước một bước là hơn mười ngàn dặm. Ngươi cũng biết một trong yêu giới thất đại thánh Tề Thiên Đại Thánh Mỹ Hầu Vương một cái nhảy mười vạn tám ngàn dặm, bất quá, hắn so với Xi Vương đại tôn vẫn có chênh lệch rất lớn.

Lý Dương gật đầu:

- Xem ra ta cũng không thể quá ỷ lại Thanh Vân, Xuyên Vân Toa Vụ càng nên thường xuyên tu luyện.

Bất quá Lý Dương hôm nay ngưng không phi hành so với thanh vân kém xa, thậm chí là Hạng Vũ cũng không bằng tốc độ của Thanh Vân.

Đang phi hành, đột nhiên...

- Bá vương, ta rốt cuộc phải làm thế nào để tìm được Tuyết?

Lý Dương đột nhiên nhẹ giọng nói, những lời này hắn đã nhẩm nhin rất lâu, tiến nhập Ma giới đã nghĩ tới hỏi, nhưng nói không nên lời, cho tới bây giờ mới cố lấy dũng khí mà nói.

Hạng Vũ thân ảnh chấn động, sắc mặt khê biến, đáng tiếc bởi vì Hạng Vũ bay phía trước Lý Dương, Lý Dương không nhìn thấy.

- Đừng nóng nảy, trước tiên tìm một chỗ an thân, sau đó bốn Bá vương sẽ nói tỉ mỉ cho ngươi, đừng lo lắng.

Hạng Vũ an ủi Lý Dương, nhưng không có nói cho Lý Dương, rốt cuộc như thế nào mới có thể tìm được Khương Tuyết.

Lý Dương chau mày.

- Phải làm thế nào mới có thể tới Quỷ giới?

Lý Dương lại hỏi.

Hạng Vũ trong lòng thở dài, trên mặt lộ vẻ mất hứng nói:

- Lý Dương tiểu tử này, không phải bảo ngươi không nên vội vã? Đợi an thân rồi chúng ta sẽ cẩn thận bàn bạc. Ngươi gấp làm gì? Chẳng lẽ bốn Bá Vương không nói cho ngươi?

Lý Dương cười nói:

- Không phải, ta đương nhiên tin tưởng Bá vương, chỉ là ... ta đã đợi lâu quá rồi. Đã hai mươi năm rồi a...

Nói đến đây, thần sắc Lý Dương trở nên phức tạp.

Hạng Vũ nghe xong lời này, không khỏi liếc nhìn Lý Dương một cái. Trong lòng hắn thời dài:

- Không biết khi ta nói cho hắn sự tình, hắn sẽ có phản ứng gì, ân, nếu hắn thật sự không cách nào tự mình giải quyết đích, ta phải đi cầu sư tôn. Xin người hỗ trợ. Chỉ cần sư tôn ra tay, tin rằng mọi chuyện sẽ dễ dàng giải quyết.

Hạng Vũ hiểu được, rồi Ma giới để tìm Khương Tuyết, để cho Khương Tuyết và Lý Dương gặp lại nhau, việc này vô cùng khó khăn. Hắn có chút lo lắng Lý Dương không cách nào vượt qua nan đề này.

- Ta có một loại dự cảm. Con đường tìm Tuyết rất xa xôi, nằm đó tại Côn Luân tiên cảnh. Thiết Oa chân nhân ấp úng không nói, hiển nhiên hắn biết, muốn tới Quỷ giới tìm được Tuyết rất khó. Bây giờ Bá Vương người lại không nói...

Lý Dương không phải kẻ ngu. Tự nhiên có thể đoán ra một ít.

Hạng Vũ nghe được Lý Dương nói cũng nghĩ tới người yêu của mình.

- Lý Dương, hôm nay bản Bá vương sẽ nói biện pháp cho ngươi. Chỉ bất quá ngươi có thể thành công hay không thì rất khó nói.

Hạng vũ đột nhiên nhìn về phía Lý Dương kiên định nói.

Lý Dương nhất thời mừng rỡ:

- Bá vương, người nói đi, người nói đi!

Lý Dương thanh âm có chút run rẩy, đợi nhiều năm như vậy. Cuối cùng hắn cũng có thể biết được biện pháp tìm Khương Tuyết rồi.

- Ngươi có ba chuyện phải làm!

Hạng Vũ nghiêm túc nói.

Lý Dương cẩn thận nghe, không dám để sót một từ.

- Thứ nhất ngươi phải có thực lực xuyên qua không gian chi môn, Ma giới, Yêu giới, Minh giới tam giới là đồng minh. Mỗi giới đều có không gian chi môn. Bất quá chỉ có Ma vương cấp bậc cao thủ mới có thể xuyên qua không gian chi môn.

Lý Dương nhất thời cảm thấy mắt như tối sầm đi.

Ma Vương!

Hắn bây giờ là Thiên Ma hậu kỳ đỉnh phong cao thủ, lập tức có thể đạt tới Ma Tướng cấp bậc, nhưng từ Ma Tướng tới Ma Vương cấp bậc rất cuộc phải cần bao nhiêu năm?

- Thứ hai, ngươi phải thông qua không gian chi môn tới Minh giới, tìm Đông Phương Minh Đế để mượn Tam Sinh Thạch.

- Chỉ có Tam Sinh Thạch, mới có thể làm quỷ hồn đã uống Mạnh Bà thang khôi phục trí nhớ kiếp trước.

Hạng Vũ nhìn Lý Dương nghiêm túc nói.

Người của Minh giới và Quỷ giới đều phải uống Mạnh Bà thang. Tất cả mọi người đều quên hết trí nhớ khi còn sống, chỉ có Tam Sinh Thạch mới có thể để cho bọn họ khôi phục trí nhớ kiếp trước. Lý Dương đương nhiên muốn cho Khương Tuyết khôi phục trí nhớ kiếp trước, nên Tam Sinh Thạch tự nhiên phải có.

- Minh đế?

Lý Dương cười khổ. Minh Đế hiển nhiên là cao thủ cùng cấp bậc với Ma đế. Đó là cao thủ đứng đầu, sao có thể nể mặt mình?

- Chỉ có Minh Đế mới có Tam Sinh Thạch? Những người khác không có?

Lý Dương vội hỏi.

Hạng Vũ cười nói:

- Ngoại trừ Đông Phương Minh Đế của Minh giới, Quỷ giới Phong Đô đại đế cũng có Tam Sinh Thạch. Bất quá quỷ giới không phải cùng phe với Ma giới, càng khó có thể mượn. Đông Phương Minh Đế nói không chừng sẽ nể mặt Xi Vương đại tôn mà cho ngươi mượn.

Lý Dương bất đắc dĩ gật đầu.

- Ta phải nói cho ngươi biết, tam sinh thạch là thần khí, muốn để Đông Phương Minh Đế đưa cho ngươi, rất khó, rất khó đó.

Hạng vũ nói.

Lý Dương chỉ cảm thấy trong đầu vang lên từng loạt sấm sét. Thần khí? Mượn thần khí của người khác? Có người nguyện ý sao?

- Ngoài trừ đạt tới Ma vương cấp bậc và mượn được Tam Sinh Thạch ra, người còn cần từ trong Minh giới vượt qua Bắc Minh chi hải mới có thể tới được Quỷ giới, Bắc Minh chi hải phân chia Quỷ giới và Minh giới, nan đề thứ ba chính là vượt qua Bắc Minh chi hải!

224. Chương 2: Tâm Linh Thuế Biền

Bắc Minh Chi Hải nếu đã chia cắt Minh giới và Quỷ giới, ngăn cản người của Minh giới và Quỷ giới đi qua, dám chắc thập phần khó khăn có thể vượt qua, nếu không đã không có khả năng phân chia hai giới. Nan đề thứ ba dĩ nhiên là vượt qua Bắc Minh Chi Hải!

“Bá Vương, chỉ có ba nan đề?” Lý Dương vẻ mặt cũng bình thản, tựa hồ không để ý tới ba nan đề.

Hạng Vũ nhìn phản ứng như thế Lý Dương, không khỏi có chút giật mình, trong mắt hắn, ba nan đề này, chỉ nan đề thứ nhất, đã phải đạt tới Ma vương cảnh giới, mặc dù phải thời gian dài, nhưng cũng chỉ là thời gian dài mà thôi, chỉ cần có đủ thời gian, dám chắc có thể hoàn thành.

Nan đề thứ hai, mượn được thần khí tam sinh thạch. Thần khí mặc dù trân quý. Nhưng Đông Phương minh đế nguyên thần mạnh, tự nhiên vượt xa Lý Dương, Lý Dương cầm được Tam Sinh Thạch, chủ nhân vẫn là Đông Phương Minh đế, Đông Phương Minh đế chỉ cần một ý niệm trong đầu, Tam Sinh Thạch sẽ bay trở về. Nói không chừng nể mặt Xi Vưu, Đông Phương Minh đế thật sự có thể cho mượn.

Nan đề thứ ba đây mới là vấn đề khó nhất. Vượt qua Bắc Minh Chi Hải?

Hạng Vũ biết chủ nhân của Bắc Minh Chi Hải chính là yêu giới nhất đại siêu cấp cao thủ Côn Bằng yêu đế. Côn Bằng yêu đế mặc dù là người trong Yêu giới, nhưng lại sống trong Bắc Minh Chi Hải, công lực cực mạnh, thậm chí là yêu giới thất đại thánh đứng đầu Tề Thiên đại thánh Mỹ Hầu Vương không chắc có thể đối phó.

Trong truyền thuyết tuyệt chiêu “Côn Bằng Thôn Phệ”, thậm chí cả Tiên Đế, Ma Đế cũng ko đỡ nổi chiêu này, nói không chừng còn bị hấp thu công lực.

Không nói tới sự lợi hại của Côn Bằng. Chỉ xét nước biển trong Bắc Minh Chi Hải không phải như nước bình thường mà là Cửu Thiên Ngân Hà từ trên chín tầng trời ầm ầm đổ xuống đất. Nước Ngân Hà, phỏng chừng chỉ có ma đế mới có trăm phần trăm nắm chắc tránh thoát, về phần ma quân, phải xem số mệnh.

Lý Dương muốn vượt qua. Thật sự rất khó. Hơn nữa Bắc Minh Chi Hải còn có Côn Bằng yêu đế.

“Bá Vương, ta muốn ở một mình” Lý Dương thản nhiên nói. Tùy ý ngồi trên thanh vân, đôi mắt nhắm lại. Tay cầm Bích Thủy sáo, nhẹ nhàng thổi, lúc này Lý Dương thổi rất nhẹ.....

Hạng Vũ nhìn Lý Dương, thở dài một hơi. Tay vung lên, một đạo cấm chế liên bố trí chung quanh Lý Dương, còn Hạng Vũ cũng ngồi xuống, an tâm tu luyện.

Mặc dù nhìn bên ngoài, Lý Dương đang chăm chú thổi sáo, nhưng trên thực tế, tinh thần Lý Dương đang trong trạng thái vô cùng điên cuồng.

“Ma Vương, muốn cho ta đạt tới Ma Vương cảnh giới mới có thể thông qua Không Gian Chi Môn, Ma Vương a. Năm nào tháng nào ta mới có thể đạt tới, năm nào? Năm nào đây” Lý Dương trong đầu điên cuồng gào thét.

“Tam Sinh Thạch. Thần khí. Bắt ta đi mượn Thần khí, hơn nữa mượn Đông Phương Minh Đế. Đông Phương Minh Đế là ai? Mượn thần khí a, có mấy người nguyện ý? Nể mặt Xi Vưu đại tôn. Ha ha, buồn cười. Đến bây giờ ta còn chưa từng gặp qua Xi Vưu đại tôn, càng không nói tới cùng người nói chuyện. Sao có thể gặp mặt đây?” Lý Dương rất u mê. Hắn không biết chủ nhân của Thất Thái Kiếp Vân chính là Xi Vưu, thần bí nhân cùng hắn nói chuyện cũng là Xi Vưu.

Bắc Minh Chi Hải, đến Ma Quân còn không nắm chắc vượt qua, hơn nữa trong đó còn có một vị yêu đế Côn Bằng cực kỳ kinh khủng. Nói vậy chứ Côn Bằng yêu đế không có khả năng ở một mình, còn có không ít binh tướng, ta muốn vượt qua e là cực kỳ khó khăn.... cực kỳ khó khăn a, lão thiên à, chẳng lẽ người thật sự có chủ tâm khiến ta không cách nào nhìn thấy Tuyết? Người có chủ tâm như vậy sao?” Tiếng sáo của Lý Dương trầm thấp cực độ, rất mờ mịt, không có mục tiêu. Còn trong mắt Lý Dương đã có nước mắt.

Một ngày rồi lại một ngày, trong Nhân giới. Bất kể là khi nào, Lý Dương đều kiên trì, tất cả là bởi vì trong lòng Lý Dương có niềm tin cực mạnh, tìm được người mình yêu, cho dù ngàn vạn khó khăn, hắn cũng không buông tha.

Rốt cục phi thăng rồi! Hơn nữa trước đó chưa từng có trong lịch sử, hai mươi năm đã phi thăng, trong khi một trăm năm phi thăng đã là kỳ tích của người tu chân, hai mươi năm phi thăng, quả thực là chuyện không có khả năng, nhưng Lý Dương lại thành công.

Toàn bộ, tất cả các thứ, không phải là vì có thể sớm có ngày nhìn thấy Tuyết sao?

Nhưng rốt cục tới Ma giới lại càng làm mọi việc của Lý Dương trở nên gian nan, khó khăn ngày càng nhiều thêm.

Ma Vương cảnh giới! Muốn tu luyện tới Ma Vương cảnh giới, so với Lý Dương tu luyện tới lúc phi thăng gian nan hơn bao nhiêu lần? Nan đề này chỉ cần thời gian cũng đủ, dù gì thì cũng có thể hoàn thành. Trong ba nan đề cái này là đơn giản nhất. Mượn Thần khí Tam Sinh Thạch; vượt qua Bắc Minh Chi Hải. Hai việc này không phải có thời gian là làm được.

Cho dù luyện tới Ma Đế thì sao? Nếu Yêu Đế Côn Bằng sử dụng “Côn Bằng Thôn Phệ” Lý Dương đối phó được sao? Sự lợi hại của Côn Bằng, trong lục giới, ngoại trừ đại tôn các giới, còn lại không ai có thể nắm chắc đối phó. Cho dù được xưng chỉ dưới đại tôn - Tề Thiên đại thánh cũng không nắm chắc đối phó Côn Bằng. Có thể tưởng tượng sự lợi hại của Côn Bằng.

Khó!

Khó hơn lên trời. Không, so với lên trời còn khó hơn vô số lần

“Làm sao bây giờ? Ta rốt cuộc, tới cùng nên làm cái gì bây giờ? Phải làm gì bây giờ?” Lý Dương trong lòng giống như mê vông, rốt cuộc cũng không biết phải làm cái gì bây giờ? Nan đề này thực sự quá khó khăn. Khó đến mức Lý Dương phải cảm thấy sợ hãi. Hắn không phải sợ hãi chính mình, hắn lo lắng Khương Tuyết, lo lắng Khương Tuyết không đợi được.

Lý Dương không biết Khương Tuyết đã trở thành môn hạ của Lê Sơn Lão Mẫu, trở thành chân truyền đệ tử. Không có khả năng xảy ra vấn đề gì. Nhưng Lý Dương không biết, bởi vậy hắn mới cảm thấy mờ lung, hắn lo lắng, hắn sợ hãi, sợ hãi tới khi mình tới quý giới, Khương Tuyết đã chuyển thế. Hoặc là đã đã bị người khác giết chết!

“Tuyết!”

Tiếng sáo của Lý Dương đột nhiên trở nên uể uải du dương

Bởi vì Lý Dương nhớ lại quá khứ cùng với Tuyết, lần đầu tiên tương tụ. Hắn đang ở bệnh viện dưỡng thương. Khương Tuyết chiều cổ tới mình làm cuộc sống trở nên ấm áp. Hơn một năm trời, mỗi ngày đều gọi điện. Một năm như một ngày, mỗi ngày đều không gián đoạn gọi.

Lý Dương cũng chỉ có thể nhớ lại như vậy, ngoại trừ việc đó, không còn gì để nhớ thêm.

Hắn chỉ có thể nhớ lại những việc này.

“Còn có hy vọng, đúng, ta còn có hy vọng, mặc dù khó, nhưng còn chưa tới lúc tuyệt vọng, không phải không có hy vọng, chỉ là khó mà thôi. Khó tính không có nghĩa là không cách nào thành công. Chỉ cần có một tia hy vọng, ta phải tranh thủ. Ma Vương cảnh giới thì sao, ta trong vòng hai mươi năm tới thiên ma hậu kỳ đỉnh phong, chẳng lẽ đó không phải là kỳ tích sao? Tại sao ta không thể sáng tạo kỳ tích, mượn Tam Sinh Thạch rất khó, nhưng sao không đi mượn thử xem. Ai biết có thể thành công hay không?”

“Còn có vượt qua Bắc Minh Chi Hải, trong lịch sử trước đây Bắc Minh Chi Hải đã có người vượt qua rồi, ta cũng có thể vượt qua, mặc dù nguy hiểm, nhưng vẫn là có thể thành công, hơn nữa ra có Thanh Vân. Tốc độ cực nhanh, muốn bắt ta sẽ không thể dễ dàng như vậy. Hơn nữa ta sau này công lực tăng lên, tự nhiên càng thêm lợi hai, không chế thanh vân càng thêm tốt, đối với Xuyên Vân Toa Vụ lãnh ngộ càng thêm cao, tốc độ tự nhiên nhanh hơn.” Lý Dương tiếng sáo lớn dần lên

Từng đạo tiếng sáo thanh âm không ngừng vang lên, bất quá bị cấm chế của Hạng Vũ ngăn trở, không ngừng chấn động xung quanh thân thể Lý Dương, tiếng sáo của Lý Dương càng thêm kích động, phảng phất như thẳng tắp tăng lên.

“Chỉ cần ta cố gắng, chỉ cần ta dùng tất cả năng lượng đuổi theo cầu, chỉ cần có một tia hy vọng, ta có thể thành công, bất kể là ai, chỉ cần cách trở hy vọng của ta, gặp thần sát thần, gặp ma diệt ma.” Lý Dương con mắt mở to, trong nháy mắt, con mắt Lý Dương tỏa ra từng đạo thanh quang ra chung quanh. Trên trán Lý Dương một đạo màu xanh tia chớp ẩn kín cũng chợt lóe lên rồi biến mất.

Kiên định!

Vô cùng kiên định!

Niềm tin của Lý Dương giờ phút này vô cùng kiên định. Bất kể như thế nào, hết thấy đều vì tìm kiếm Khương Tuyết mà nỗ lực, bất kể khó khăn trở ngại không ngăn được hấn, bất kể người nào đều không thể ngăn cản hấn. Trừ phi hấn chết!

Tiếng sáo ngừng lại, Bích Thủy sáo thu vào Tiểu Kiên Khôn Đại.

Hạng Vũ vừa nhìn Lý Dương tỉnh lại. Cởi bỏ cấm chế, Hạng Vũ nhìn Lý Dương giờ phút này, con mắt sáng ngời, hấn cảm nhận giờ khắc đó Lý Dương phảng phất giống như một thanh lợi kiếm, đặc biệt là ánh mắt, kiên định và ẩn hàm sát khí.

Hạng Vũ biết, người như vậy là tối kinh khủng, cũng rất dễ dàng thành công, phàm là người ở lực giới thành tựu truyền kỳ, mỗi người đều có tinh thần cực kỳ kiên định. Tín niệm kiên định đến mức cực đoan.

Đối với người như vậy, sử dụng Bi Sát, dùng tinh thần công kích đều không có hiệu quả, bởi những người này tinh thần của họ rất kiên định, tựa như bàn thạch.

“Bá Vương, ta nghĩ thông suốt rồi.” Lý Dương mặc dù trên người tỏa ra hàn khí, nhưng hấn đối với thân nhân của mình, đối với huynh đệ, bạn tốt của mình vẫn như trước, tuyệt đối địa dụng tâm. Tìm Tuyết là chuyện của mình, đối với thân nhân huynh đệ của mình, Lý Dương cũng sẽ biết dụng tâm đối đãi.

“Nghĩ thông suốt là tốt rồi. Nghĩ thông suốt là tốt rồi.” Hạng Vũ rất cao hứng, đột nhiên. Hạng Vũ trừng mắt nhìn Lý Dương.

Lý Dương nghi hoặc cười hỏi: “Bá Vương, làm sao vậy? Sao lại nhìn ta như vậy?”

“Tiểu tử ngươi tinh thần tu vi lại đề cao, trời ạ. Chẳng lẽ là ông trời chiếu cố cho ngươi sao?” Hạng Vũ sử dụng thần thức kiểm tra Lý Dương một chút, phát hiện tinh thần tu vi của Lý Dương tiến thên một bước, đạt tới Đại La Kim Tiên hậu kỳ, tương đương với Ma Soái hậu kỳ.

Lý Dương cười. Tinh thần đề cao, đó không phải là chuyện tốt ah? Tinh thần càng cao, tu luyện tốc độ lại càng nhanh. Thời gian đạt tới Ma Vương cảnh giới lại càng ngắn.

“Được rồi. Chúng ta mau mau tìm một nơi ở. Tất cả các huynh đệ của ta còn chờ một chỗ trú ngụ” Lý Dương bây giờ còn không dám cho Điền Cương và mọi người đi ra. Tất cả những người đó công lực còn tương đối thấp. Chỉ có thể đợi tìm được một địa phương an toàn, Lý Dương mới dám đem Điền Cương và mọi người ra.

“Đi thôi!”

Hạng Vũ gật đầu. Lập tức cùng Lý Dương hướng tới Phiêu Tuyết sơn mạch bay đi

Qua mấy lần hít thở, Lý Dương cùng Hạng Vũ đã tới Phiêu Tuyết sơn mạch.

“Lý Dương, tới Phiêu Tuyết sơn mạch rồi!” Hạng Vũ đột nhiên nói.

Lý Dương liếc mắt nhìn lại, quả nhiên, tuyết bay đầy trời. Phiêu Tuyết sơn mạch kết cấu kỳ lạ, hình thành một trận pháp tự nhiên đặc thù, khiến cho khí trời biến hóa. Chính vì kết cấu này của Phiêu Tuyết sơn mạch mà sơn mạch này quanh năm phủ tuyết.

“Vù vù...”

Lý Dương triển khai thần thức, tìm tòi một chút Phiêu Tuyết sơn mạch khu vực biên giới phía bắc, gần khu vực này có hơn mười vạn người tu ma, thiên ma kỳ trở lên có tới mấy ngàn.

Đột nhiên Lý Dương trong lòng hơi rung động, hắn phát hiện phía bắc bán biên, có một siêu cấp cao thủ, ma soái hậu kỳ cao thủ, ma soái hậu kỳ, tương đương Đại La Kim Tiên hậu kỳ. Lý Dương hôm nay là Thiên Ma hậu kỳ. Cho dù vận dụng đao phách, bí sát cùng với Phá Sơn Liệt Thiên, phỏng chừng cũng chỉ có thể đối phó với Ma Suất tiền kỳ.

Hơn nữa một khi đối thủ có hạ phẩm ma khí, đối phó sẽ khó khăn hơn, ma suất hậu kỳ, hơn nữa trên đỉnh núi còn có không ít ma tương cấp bậc cao thủ. Rất hiển nhiên vị siêu cấp đại lão này mình không đối phó nổi.

Có siêu cấp cao thủ chiến ngọn núi, hiển nhiên phải buông tha.

Lý Dương lập tức chú ý tới ngọn núi khác.

“Àn? Sao mỗi ngọn núi đều có người.” Lý Dương nói.

Hạng Vũ cười lạnh nói: “Đương nhiên là thế, tên tiểu tử ngốc này, trong Ma Giới, người thích cái gì, dù không phải của người, chỉ cần thực lực của người mạnh hơn đối phương, người có thể đoạt lấy đồ vật đó. Người sau đó chọn một địa phương. Lập tức động thủ khai thưởng.”

Lý Dương cười, Ma giới thật sự là dứt khoát. Bất quá, hắn sớm có ý chiếm đoạt, tại ma giới, thực lực cường tự nhiên dễ dàng chiếm cứ. Cướp đoạt thành công, đó là thực lực triển hiện, là cường giả triển hiện.

Đó là một loại quang vinh!

“Phiêu Tuyết sơn mạch sau khi bốn Bá Vương điều tra, hiện tại có ba thể lực lớn, một là Nam Biên sơn mạch một vị cao thủ Ma Soái hậu kỳ. Một là Phiêu Tuyết sơn mạch Trung Ương có hai huynh đệ đều là Ma Soái trung kỳ. Còn lại đó là Bắc Biên sơn mạch, cũng là Ma Soái hậu kỳ. Ba thể lực lớn tạm thời không thể chạm vào. Bất quá, bốn Bá Vương sau khi tu luyện hai tháng, công lực khôi phục lại ma suất cảnh giới, đối phó với bọn họ cũng dễ như bóp chết xú trùng.”

Hạng Vũ ngạo nghễ hãnh diện nói.

Lý Dương gật đầu, hắn đã lựa chọn một ngọn núi. Phiêu Tuyết sơn mạch vì quanh năm phủ tuyết, cơ hồ tất cả các ngọn núi đều bị tuyết trắng bao trùm.

“Tốt. Ta đã chọn được rồi, ngọn núi này ngoại trừ tam đại cao thủ ra là ngọn núi tốt nhất. Bất quá, cao thủ tựa hồ không nhiều, đến một ma soái cao thủ cũng không có, tổng cộng có ba ma tướng, thiên ma cấp bậc cao thủ có hơn mười, công lực cực mạnh so với Giao long Xoa Ly cũng không sai biệt lắm!” Lý Dương tuyển sơn mạch này chủ yếu là bởi nó có một thác nước cực kỳ xinh đẹp, hơn nữa dưới thác nước là thủy đầm màu xanh biếc, ở trên tuyết phong, cả tuyết phong đồ giống như trình bích sắc.

“Được rồi, cảnh sắc rất tốt. Chúng ta trực tiếp tới là được.” Hạng vũ đã phát hiện tuyết phong. Rất hài lòng, liền cùng Lý Dương bay về phía ngọn tuyết phong.

Sắp bắt đầu trận chiến đầu tiên, truyền kỳ của Lý Dương tại Ma giới đã sắp bắt đầu.

225. Chương 3: Bích Lan Sơn

Xuyên qua thác nước, là tiến vào trong lòng Bích Lan sơn, trong lòng núi, có không ít nhà cửa, ở trung ương đại diện là nơi ma đầu Bích Lan sơn tụ tập, giờ phút này, Bích Lan sơn ba vị Ma Tướng cao thủ đang ở đại sảnh

“Ha ha, thống khoái, thống khoái a, hôm nay ta làm thịt hơn một vạn người, thống khoái a. Nhị đệ, tam đệ chúng ta cặn!” Bích Lan sơn đại vương Phổ Động cười to nói.

“Đại ca, chúng ta kiếm được không ít a, không tưởng được một thương nhân bình thường cũng có ”Long Tu Thảo“, ha ha thật sự là may mắn.” Bích Lan sơn nhị đại vương Phổ Sơn hưng phấn nói, còn tam đại vương Phổ Húc cũng đang hưng phấn uống rượu.

Ra ngoài Phiêu Tuyết sơn mạch cướp bóc cũng là chuyện mà Ma giới cao thủ thường xuyên làm.

Ma giới dân cư ức vạn người, chủ yếu đều là người thường, phần lớn người bình thường chỉ là so với con người ở nhân giới khỏe hơn mà thôi. Người thường ở Ma Giới quan trọng nhất chính là tu luyện. Cho nên hàng năm có một lượng lớn người đi tìm tu ma môn phải hoặc là vào trong đại sơn tìm Ma Giới cao thủ bái sư.

Tỷ như tại Bích Lan sơn, Thiên Ma cấp bậc cao thủ có mười mấy người, Ma Tướng cấp bậc cao thủ có ba người, người tu ma đã có gần ngàn người, những người này đều là người thường tới bái những cao thủ làm sư tôn sau đó tu luyện.

Ma giới, cường giả vi tôn, con đường cho tất cả người thường là tu luyện trở thành cường giả, ít nhất cũng phải trở thành Thiên Ma cấp bậc trở lên. Ít nhất có thể dần dần trở thành một đạo sơn Đại vương.

Mỗi lần ra ngoài giết người, đối với cao thủ Ma giới mà nói, chỉ là chuyện bình thường mà thôi. Lần này cướp bóc, khiến cho Sơn Đại Vương Phổ Động cực kỳ hưng phấn, bởi vì đoạt được Long Tu Thảo, cái này chính là bảo bối a. Ít nhất có thể trao đổi rất nhiều thượng phẩm ma nguyên thạch.

“Báo, báo...” Một môn hạ tu ma giả cao giọng hô. Vọt tiến đến.

“Sự tình như thế nào, cứ từ từ mà nói!” Phổ Động lần này tâm tình đang rất tốt. Nếu là bình thường nói không chừng bởi vậy đem tên thông báo ra giết chết rồi.

“Bẩm báo ba vị Đại vương, bên ngoài có hai người giết tới đây. Tuyên bố muốn đoạt Bích Lan sơn.” Tu ma giả này hoảng sợ nói.

Phổ Động nhất thời tỉnh rượu, đứng bật dậy, bên cạnh hai vị huynh đệ Phổ Sơn và Phổ Húc cũng vậy. Bích Lan sơn tam huynh đệ tại Phiêu Tuyết sơn mạch ít nhất cũng có chút danh tiếng. Có kẻ dám ngang nhiên đến đoạt sơn ư? Dám đến đoạt sơn, nhất định là có thực lực.

“Đi, theo ta đến xem!”

Phổ Động nhanh chóng ra ngoài động. Phía sau Phổ Sơn Phổ Húc đi theo đại ca, Vừa mới ra ngoài cướp bóc giết hại một phen. Bây giờ thì có người giết tới cửa.

Ngoài Bích Lan sơn. Bích Thủy đàm.

Gần ngàn tu ma giả đang điều vô dương oai huy vũ đao kiếm, mặc dù đao kiếm trông giống như ở nhân giới, chỉ là trong ma giới có nhiều “Tấn Thiết”, “Tấn Thiết” mặc dù ở Ma giới tương đối dễ gặp nhưng độ cứng rắn vượt qua cương thiết ở địa cầu vạn lần.

Trước mặt đám tu ma giả, có hai nhân ảnh đang vui vẻ đàm luận.

”Bá Vương. Bích Thủy đàm quả nhiên lay động lòng người, nước trong suốt a, trên địa cầu không thấy được thủy đàm như vậy. Lý Dương nhìn Bích Thủy đàm mỉm cười nói, ở một bên đó là một thác nước thật lớn.

Thác nước đó là do tuyết hóa thành nước rồi chảy xuống.

“Oanh long long ~~~”

Âm thanh thác nước vang vọng. Đám Thiên Ma cao thủ ở đây không có ai dám tiến lên đối phó với Lý Dương và Hạng Vũ, Lý Dương vừa rồi một đao giết chết hai thiên ma cấp bậc cao thủ, đao phách rất lợi hại, làm những người này hoảng sợ.

“Sau này không có việc gì, cứ ở tại Bích Thủy đàm uống rượu là tốt rồi.” Lý Dương tựa hồ đã coi Bích Thủy đàm trở thành nơi ở của mình, mỉm cười nói.

Hạng Vũ nhìn một chút, chung quanh tuyết bay tán loạn, hoàn toàn là một thế giới tuyết, Phiêu Tuyết sơn mạch quanh năm phủ tuyết,. Trong thế giới tuyết trắng, một thác nước chảy xuống, phía dưới là một Bích Thủy đàm, Bích Thủy đàm làm Tuyết Phong hóa thành màu xanh biếc.

Thác nước, Bích Thủy đàm, Bích Lan sơn, tuyết bay đầy trời, một thế giới tuyết

Kỷ giả hợp nhất. Cũng là làm cho lòng người thêm cảm xúc.

“Hai tên hỗn đản các ngươi dám đến cướp đoạt Bích Lan sơn, quả thực là không muốn sống nữa rồi” Nhị Đại Vương Phổ Sơn là người thứ nhất cao giọng mắng.

Hạng vũ nhất thời sắc mặt trầm xuống.

Một tên Ma Tướng nho nhỏ mà dám bất kính đối với mình, sao không làm cho Hạng Vũ tức giận, Hạng Vũ chính là thân truyền đệ tử Xi Vương đại tôn. Hơn nữa tại ma giới cũng được xưng tụng là Bá Vương

“Hừ!”

Lý Dương hừ lạnh một tiếng, đao phách chợt lóe, Phổ Sơn nhất thời con mắt sáng ngời, thân hình vừa động, liền né sang một bên, nhưng Lý Dương cười lạnh, so tốc độ? Như thế nào có thể cùng đao phách so tốc độ?

“Bồng!”

Phổ Sơn trên tay đột nhiên xuất hiện một bả Lang Nha Bổng, hung hăng ngăn trở đao phách, Ma giới cao thủ mỗi người, không phải sống trong đao sơn kiếm hải sao, khả năng cận chiến tuyệt đối cường hãn, cho dù đao phách nhanh, Lang Nha Bổng cũng đã chắn trước lộ tuyến công kích.

“Hừ!”

Phảng phất giống như xuyên qua đậu hủ , đao phách bắn thủng Lang Nha Bổng, công kích thẳng tới trái tim Phổ Sơn.

“A!” Phổ Sơn kinh hãi, nguyên thần lúc này muốn thoát đi, nhưng đao phách quang mang chợt lóe, vô số đao mang từ đao phách bắn ra, nhất thời phá nát nguyên thần hắn.

Chỉ một kích, Nhị Đại Vương Phổ Sơn chết ngay tại chỗ.

Đối phó với nguyên thần chính là như vậy, vũ khí của Lý Dương là đao phách, đao phách tự nhiên có thể phát ra đao mang. Với nguyên thần vô cùng yếu ớt, đao mang có thể dễ dàng tiêu diệt, ngoài ra đao phách của Lý Dương còn có thể bắn ra đao mang ra các hướng khác nhau, phá nát nguyên thần.

“Ma...khí!”

Sát na tử vong, Phổ Sơn trừng mắt nhìn Lý Dương, vẻ mặt khó tin, trong miệng chỉ nói ra hai chữ - ma khí!

Trong sát na trước khi tử vong, Phổ Sơn đó trừng mắt nhìn Lý Dương, vẻ mặt đích khó có thể tin, trong miệng chỉ nói ra hai chữ - ma khí!

Đúng vậy. Lang Nha Bổng của Phổ Sơn chính là loại pháp khí cao nhất. Chỉ có ma khí mới có thể dễ dàng phá Lang Nha Bổng. Nhưng Ma Khí quá trân quý. Cho dù là hạ phẩm ma khí, cả Phiêu Tuyết sơn mạch, Ma Soái cực biệt cao thủ cũng chỉ có hạ phẩm ma khí. Về phần trung phẩm ma khí, căn bản không có.

Phổ Động và Phổ Húc trong lòng kinh hãi.

Bản thân có ma khí không? Điều đó đã chứng tỏ thực lực, nếu là người yếu, căn bản đến Ma Khí cũng giữ không được, thanh niên trước mắt có ma khí, dám chắc là cao thủ. Người bên cạnh, khí phách tự nhiên tỏa ra, xem ra tựa hồ còn kinh khủng hơn.

“Hai vị tiền bối. Hai vị thực lực cao như vậy, sao lại cùng tiểu bối chúng ta tranh đoạt Bích Lan sơn? Hai vị hẳn nên cùng mấy vị Ma Soái siêu cao thủ so chiêu chứ à.” Phổ Động kinh hãi run sợ. Đến một chút dũng khí chiến đấu cũng không có.

Nhị đệ Phổ Sơn của hắn tốt xấu gì cũng là Ma Tướng Trung Kỳ, so với hắn thấp hơn một chút mà thôi. Đối phương giết Phổ Sơn đơn giản như vậy, đối phó với hắn cũng chẳng khác gì.

“Hanh, nói vậy hai người các người đã biết quy củ đoạt sơn, thất bại nên làm như thế nào?” Hạng Vũ lạnh nhạt nói.

Lý Dương ngạc nhiên, hắn hoàn toàn không biết đoạt sơn có quy củ gì.

Phổ Sơn và Phổ Động sắc mặt biến đổi, trong lúc nhất thời trở nên rất khó coi.

“Lý Dương, vô luận là đoạt sơn hay đoạt thành trì, người thất bại một khi bị bắt được sẽ bị người thành công thành lập linh hồn khế ước, hoàn toàn thuần phục người thành công. Trừ phi bọn họ có thể tự mình chạy thoát, dù sao cũng sẽ không để địch nhân chạy thoát.” Hạng Vũ thần thức truyền âm trong đầu Lý Dương vang lên,

Lý Dương gật đầu.

Dưỡng hổ vi họa (thả hổ gây họa). Các nhân vật Ma giới đều biết đạo lý này, một khi đánh bại địch nhân, nếu không giết phải thành lập linh hồn khế ước, khiến đối phương thuần phục chính mình. Nếu không, thả địch nhân, không phải khiến địch nhân sau này quay lại báo thù sao?

Phổ Động và Phổ Húc cau mày. Bọn họ tiêu dao làm Sơn Đại Vương sao có thể nguyện ý trở thành thuộc hạ của người khác? Nhưng một khi thành lập linh hồn khế ước. Nếu phản kháng liền hồn phi phách tán. Trừ phi gặp được người có nguyên thần so với chủ nhân mình còn mạnh hơn hỗ trợ mới có thể giải trừ linh hồn khế ước.

Quy phục cường giả. Đây là công lý.

“Hô!”

“Muốn chúng ta thần phục, trước tiên hỏi hai nắm tay ta đã.” Phổ Động trong mắt hiện lên một tia lãnh quang, thân hình chợt lóe. Liền vọt tới trước mặt Lý Dương. Một bả loan đao lóe lên, Phổ Động cúi phải theo loan đao đồng thời công kích.

Né loan đao phải nhận một cước công kích.

Một tiếng gió rít, Lý Dương thân hình rung động, dễ dàng né tránh công kích.

Xuyên Vân Tỏa Vụ.

Trong nháy mắt, Lý Dương thân hình hóa thành vân vụ, từng đạo tàn ảnh vờn quanh Phổ Động. Phổ Động tốc độ rất nhanh nhưng không cách nào so với Lý Dương, Lý Dương tinh thần ngày càng mạnh mẽ, nên càng hiểu sâu về Xuyên Vân Tỏa Vụ. Tốc độ tự nhiên càng thêm nhanh.

“Hanh!”

Phổ Húc đang đứng một bên đột nhiên xuất cước, mục tiêu chính là thân thể Lý Dương. Phổ Húc chờ cơ hội đã lâu, rốt cục cũng nắm được một cơ hội.

Lý Dương trên mặt có một tia trào phúng.

Chiến thần ngoa, thượng phẩm ma khí!

“Oanh!”

Lý Dương sử dụng hậu toàn kích, hung hăng đá vào thẳng vào vùng eo Phổ Húc. Chiến Thần Ngoa cường đại công kích bộc phát. “Tạp sát” một tiếng, còn nghe cả tiếng xương gãy của Phổ Húc, cả người hắn như bị gió lốc thổi bay đi.

“Hô hô ~~”

Một cỗ ma nguyên lực tỏa ra chữa trị thân thể Phổ Húc, Phổ Húc giờ phút này thông qua nguyên thần chữa trị thân thể của mình, ma nguyên lực của hắn bởi vậy điên cuồng tiêu hao. Sau một thời gian, thân thể Phổ Húc đã khôi phục lại.

“Hừ!”

Lý Dương trong cơ thể chấn động, đao phách lúc này xuyên xuất, Phổ Động đang cận chiến với Lý Dương căn bản không cách nào tránh né.

Đao chi bi sát!

Trên thân đao phách có ngân quang lam sắc giống như điện xà, ánh sáng chợt lóe, một cỗ lực lượng cường đại đánh sâu vào tâm thần Phổ Động, nguyên thần Phổ Động bất quá chỉ là Ma Tướng hậu kỳ. Còn Lý Dương? Nguyên thần của hắn là Ma Soái hậu kỳ.

Cách nhau cả một cấp bậc, hơn nữa Lý Dương công kích, tinh thần Phổ Động căn bản không chút đề phòng.

“Oanh!”

Tinh thần rung động mạnh, Phổ Động chỉ cảm thấy trong đầu một trận oang minh, kịch liệt làm Phổ Động căn bản không biết gì nữa, lỗ tai không nghe, miệng không nói nên lời, tóm lại hắn không cách nào khống chế thân thể mình.

“Phốc!”

Trái tim vỡ vụn, nguyên thần bị cắn nát.

Dưới tình huống này, Phổ Động bị Lý Dương đánh nát nguyên thần, hồn phi phách tán tử vong tại chỗ.

“Tiền bối, ta nhận thua, nhận thua.” Ba vị Đại Vương chỉ còn lại Phổ Húc sợ đến nỗi quỳ ngay tại chỗ, không ngừng dập đầu cầu xin tha thứ. Đại ca Phổ Động thực lực so với hắn mạnh hơn nhưng vẫn bị Lý Dương diệt, đừng nói chỉ tới Phổ Húc,

Lý Dương và Hạng Vũ cười.

“Người có bằng lòng thành lập linh hồn khế ước hay không?” Lý Dương mỉm cười hỏi. Trên tay từng đạo màu xanh đao mang phát ra.

Phổ Húc chứng kiến trên tay Lý Dương từng đạo đao mang màu xanh tỏa ra rồi lại rút vào, lập tức nhớ tới vừa rồi quang mang màu xanh vừa lóe lên, đại ca mình liền hồn phi phách tán, Phổ Húc lập tức sợ hãi kêu: “Nguyện ý, ta nguyện ý. Thuộc hạ Phổ Húc xin ra mắt Đại Vương.”

Lý Dương chau mày, như thế nào xưng hô mình là “Đại Vương”?

“Ta gọi là Mộc Dịch. Sau này đừng xưng là Đại Vương.” Lý Dương trách mắng.

Phổ Húc con người đảo một cái, lập tức trong lòng có chủ ý, quỳ xuống nói: “Thuộc hạ Phổ Húc xin ra mắt Mộc Dịch đại nhân.” Nếu ngài không cho thuộc hạ xưng hô Đại Vương, chỉ có thể xưng hô như vậy.

“Tốt, chúng ta thành lập linh hồn khế ước nào.” Lý Dương cười nhìn Phổ Húc, Lý Dương đối với phương pháp thành lập linh hồn khế ước cũng biết.

“Xin Xi Vương đại tôn chứng kiến, Phổ Húc quy phục Mộc Dịch đại nhân, một khi vi phạm lời này, sẽ hồn phi phách tán.” Nói xong một đạo năng lượng nguyên thần dung hợp trái tim màu huyết từ trong cơ thể Phổ Húc bay về phía Lý Dương. Lý Dương hai tay đè lại, đồng thời đưa nguyên thần năng lượng của mình vào trong đó, sau đó biến ảo mấy đạo dấu tay

Từng đạo thủ ấn quyết bắn vào trán Phổ Húc, xuyên vào bên trong...

Chỉ cần sau này Phổ Húc có ý nghĩ không đúng, Lý Dương tự nhiên biết. Chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, thông qua ấn ký liền làm cho Phổ Húc hồn phi phách tán. Trừ khi có người so với mình nguyên thần mạnh hơn, giải trừ linh hồn ấn ký của mình.

“Còn không ra mắt Mộc Dịch đại nhân.” Phổ Húc quát kẻ dưới tay,

Mười mấy Thiên ma cấp bậc cao thủ, còn có hơn một ngàn tu ma giả lập tức quỳ xuống thuần phục. Y phụ cường giả. Tại Ma giới là chuyện phi thường bình thường, đến hai vị đại vương đều bị giết. Chủ nhân bây giờ tự nhiên rất mạnh. Gặp được chủ nhân như vậy. Bọn họ sao lại mất hứng?

“Bái kiến một dịch đại nhân!”

Hơn một ngàn người cùng nhau, đồng thời quỳ xuống cao hô.

“Các người trước tiên ở ngoài thủ vệ, Phổ Húc đưa chúng ta vào xem kết cấu bên trong Bích Lan sơn.” Lý Dương nói xong liền cùng Hạng Vũ xuyên qua thác nước, tiến vào trong Bích Lan sơn, Phổ Húc đi theo, nhưng vừa bước vào đại sảnh liền ngây người.

Chỉ thấy trong đại sảnh Bích Lan sơn có mười mấy người, mười mấy người này Phổ Húc cho tới giờ chưa từng thấy qua.

Vừa mới vào Đại Sảnh, Lý Dương liền cho bọn Điền Cương, Lý Ly đi ra, mười mấy người tò mò nhìn chung quanh. Đây là Ma giới sao?

“Từ hôm nay trở đi, Bích Lan sơn là nhà mới của chúng ta tại Ma giới.” Lý Dương mỉm cười tuyên bố.

Từ đó, Lý Dương có thể miễn cưỡng coi là có căn cơ ở Ma giới.

226. Chương 4: Trúc Cơ

Mấy người Lý Dương tiến vào Bích Lan sơn cũng đã hai ba ngày, bọn Điền Cương, Lily, Hầu Tĩnh, Hầu Sơn đối với Bích Lan sơn cũng đã quen thuộc, giống như đối với một số sự tình trong ma giới cũng đã biết, mỗi người ý thức được nguy cơ, dù sao người trong ma giới, so với bọn họ công lực còn mạnh hơn nhiều.

Cho nên, bọn họ đều bắt đầu nghiêm túc tu luyện, đương nhiên cũng có vài người ngoại lệ, tỷ như Jake, luôn nghiên cứu đơn dược, Hầu Tĩnh vẫn nghiên cứu Thiên Diễn bí quyển.

Xuyên qua thác nước, trong đại sảnh của sơn phủ.

Lý Dương nằm trên chiếc ghế đá, đang uống rượu, nhưng hần trong người hần không lúc nào là không tu luyện, bất quá nguyên thần Lý Dương quá mạnh mẽ, vừa tu luyện, hần vừa uống rượu, không hề lo lắng sẽ bị tẩu hỏa nhập ma.

“Lý Dương huynh đệ, ta có sự tình muốn cùng ngươi bàn một chút.” Hầu Tĩnh đi đến bên cạnh Lý Dương nói.

“Hà? Nói đi.”

“Ta nghĩ, có nên cải tạo phương viên Bích Lan sơn hơn trong vòng mười dặm một chút.” Hầu Tĩnh kiến nghị.

Lý Dương chau mày: “Cải tạo? cải tạo như thế nào?”

Hầu Tĩnh cười nói: “Ma giới người cũng đã biết, luôn chém giết tranh đấu. không biết được khi nào thì dịch nhân sẽ đến trước cửa, cơ sở của mình sao không bảo vệ cho tốt? Cho nên ta muốn bố trí đại trận chung quanh, nhưng trận pháp căn cơ chưa đủ người. Căn bản không làm được.”

Hầu Tĩnh đối với nghiên cứu bốn quyển bốn Thiên diễn tư quyển cũng có chút thành quả. Đệ tam quyển Tị Kinh cũng hiểu được không ít. Hần cũng biết trong ma giới nguy hiểm. Cho nên muốn bố trí trận pháp quanh Bích Lan sơn, ít nhất sẽ an toàn hơn.

Lý Dương vừa nghe. Nhất thời nhần tình sáng ngời. Vội vàng đáp ứng: “Tốt lắm! Được, việc này tùy người làm. Có cái gì muốn hỗ trợ cứ nói. Nhân mã Bích Lan sơn, người được tùy ý điều động.”

“Được. Ta lập tức đi làm!” Hầu Tĩnh vui vẻ nói.

Trong Ma giới. người nghiên cứu trận pháp không nhiều lắm, các cao thủ đối với trận pháp cơ hồ một câu cũng chẳng biết. Cần bản không giống người trong tiên giới nghiên cứu trận pháp. Người trong Ma giới mỗi người đều là thân thể cường hãn, cận chiến rất lợi hại. Một khi chung quanh Bích Lan sơn kiến lập trận pháp, bọn họ sẽ không thể nào xông vào.

Hầu Tĩnh ra ngoài, lập tức bắt đầu ra lệnh gần ngàn nhân mã của Bích Lan sơn bắt đầu bố trí đại trận .

Hầu Tĩnh vừa ra ngoài không lâu.

“Lý Dương.” Thanh âm sang sảng của Hạng Vũ vang vọng đại sảnh. Mà thân ảnh cường tráng của hắn cũng xuất hiện tại đại sảnh.

Lý Dương vừa thấy Hạng Vũ. Lập tức đứng lên, nghênh đón. ngày đó, Lý Dương tìm được Bích Lan sơn, Hạng Vũ tự động tìm một chỗ bí mật bắt đầu tu luyện, hai ba ngày nay vẫn không thấy bóng Hạng Vũ. Mãi đến hôm nay mới thấy được.

“Bá vương. Người hôm nay đi ra là” Lý Dương nghi hoặc hỏi.

Hạng Vũ nói: “Gặp đồ đệ, rất gấp. Nói đến thì xấu hổ a, bản bá vương thu tiểu tử Điền Cương này làm đồ đệ đã lâu như vậy, lại thật sự chưa có thấy mặt.”

Hạng Vũ bởi vì công lực quá thấp, cho nên sốt ruột muốn khôi phục, ngay cả Điền Cương cũng không gặp mặt, bây giờ tu luyện hai ba ngày công lực đạt tới cấp bậc ma tướng. Hạng Vũ liền chuẩn bị nhận mặt đồ đệ Điền Cương của mình.

Lý Dương truyền âm đến Điền Cương đang ở trong phòng tu luyện, Điền Cương lập tức đi ra , vừa đến đại sảnh. Hắn liền thấy Hạng Vũ.

“Vị này là ai?” Điền Cương nhìn Hạng Vũ nghi hoặc hỏi.

Ngày ấy vừa tìm được Bích Lan sơn, sau khi Lý Dương cùng Hạng Vũ xuyên qua thác nước, Hạng Vũ trực tiếp tìm một địa phương để tu luyện, mà Lý Dương lại đem bọn người Điền Cương thả ra. Cho nên Điền Cương lại chưa gặp qua Hạng Vũ.

“Đồ đệ ngoan. Ngay cả sư tôn cũng không nhận ra.” Thần thức của Hạng Vũ truyền âm vào ý nghĩ của Điền Cương.

Điền Cương sững sờ.

“Sư tôn, là người?” Điền Cương mắt tròn tròn. Có vẻ khó tin. Hắn chưa từng một lần gặp qua Hạng Vũ, Hạng Vũ và hắn từng có vài lần truyền âm bằng thần thức, cho nên Điền Cương mới cảm giác được cổ thần thức kia đúng là sư tôn của mình.

Ngay lập tức Điền Cương tỉnh ra. quỳ xuống.

“Đồ nhi bái kiến sư tôn.”

Hạng Vũ đối với Điền Cương rất hài lòng, đồ đệ bảo bối của mình lại có tiên thiên thổ đức chi thân, trên địa cầu có thể đạt tới đỉnh điểm của nguyên anh hậu kỳ, nếu không phải hạn chế của địa cầu. Phỏng chừng có thể tới độ kiếp kỳ . Điền Cương mặc dù không có kỳ ngộ như Lý Dương, nhưng dựa vào sự khủng bố của tiên thiên thổ đức chi thân. Mới có thể đạt đến mức này.

“Ách”

Dựa theo quy củ, sư tôn phải tặng lễ vật ra mắt cho đồ tử, nhưng Hạng Vũ là một gã nghèo rớt. Một chút bảo bối cũng không có a, nên có chút khó xử.

Lý Dương cười. thấy được chỗ khó xử của Hạng Vũ, trong lòng vừa động, trong tay lấy ra một ngọc bình trong suốt, ngọc bình đó là tinh huyết của Jehovah. một giọt tinh huyết có thể làm Điền Cương đạt tới gần mức Thiên Ma trung kỳ.

“Bá vương.” Lý Dương tiện tay đưa ra ngọc bình.

Hạng Vũ vừa thấy, lập tức ánh mắt sáng ngời, cũng không nói thêm câu nào, trực tiếp nhận lấy thấu mình ngọc bình. Lý Dương cũng biết tính cách của Hạng Vũ. Rất dứt khoát. Có nghĩa là Hạng Vũ sẽ ghi tạc trong lòng. Huống chi đôi ủng chiến thần trên người mình là do Hạng Vũ tặng.

“Điền Cương, vì sự hiện bên người cũng không có bảo bối gì, trước hết lấy thứ gì đó của Lý Dương cho người.” Hạng Vũ đem ngọc bình tặng cho Điền Cương.

“Đây là...” Điền Cương cảm thụ được năng lượng của tinh huyết cường đại này, nhưng lại không biết đây là cái gì.

“Hô hô ~~~”

Hai đạo hắc quang chợt lóe, Jesse và Jerry chợt hiện ra trong phòng khách, ngơ ngác nhìn thấu mình ngọc bình trên tay Điền Cương. Khí tức quen thuộc đó làm hai người muốn quỳ bái. Jesse, Jerry lại không biết, Jehovah và bọn họ đều là huyết ngục nhất tộc. Bọn họ chỉ là hậu bối mà thôi.

“Đây là tinh huyết của Cai Ẩn thủy tổ phải không?” Jesse, Jerry run rẩy, “Không đúng a, tinh huyết Cai Ẩn thủy tổ sao lại phát xuất kim quang. Bất quá nó rất quen thuộc với khí tức chúng ta, vô cùng quen thuộc.” Jesse, Jerry lẩm bẩm một mình.

Jesse, Jerry cũng cảm ứng được khí tức quen thuộc, mới chạy tới phòng khách.

“Các người hai ngốc tiểu tử, cái này mới là tinh huyết thủy tổ Cai Ẩn của các người.” Lý Dương cười nói, đem một ngọc bình khác cho hai huynh đệ.

Quang hoa Huyết hồng sắc làm Jesse, Jerry cảm thấy rất thân thiết, phảng phất như lãng tử hồi gia.

“Tinh huyết của thủy tổ Cai Ẩn!” Jesse, Jerry trợn mắt há hốc mồm, bất quá bọn họ cảm thụ được năng lượng và khí tức cường đại trong đó, cũng cảm thấy tin tưởng, đột nhiên hai người đều nhìn về phía Lý Dương, “Sư tôn, đây”

“Các người đừng hỏi. Đợi lát nữa vì sự tự mình giúp các người, để các người hấp thu năng lượng tinh huyết của Cai Ẩn.” Lý Dương ngay cả năng lượng âm dương ma đế cũng đã hấp thu, đem năng lượng Cai Ẩn chia làm hai phần cho Jesse, Jerry hấp thu cũng là sự tình đơn giản.

“Tạ ơn sư tôn!” Jesse, Jerry nhất thời mừng rỡ, lập tức quỳ xuống nói.

Lý Dương đột nhiên nhớ tới một việc, trở tay. Hắn lấy ra hai thanh chủ thủ rồi nói: “Hai thanh chủ thủ này chính là ma khí hạ phẩm, bất quá đều là huyết ngục nhất tộc, trong chúng ta chỉ có hai người các người có thể luyện hóa. Các người chia nhau mà luyện sẽ thật sự có lợi, trong đó có một cái vốn là của Jake, đáng tiếc hắn không thể luyện hóa.”

Vừa nói, liền đem hai thanh thánh khí chủ thủ đưa cho Jesse, Jerry.

Jesse, Jerry run rẩy tiếp nhận thánh khí chủ thủ, bọn họ thậm chí không biết, hai thanh chủ thủ này chính là thánh khí của giáo đình và hắc ám nghị hội. Dù sao năm đó địa vị của bọn họ còn chưa có tư cách nhìn thấy thánh khí.

“Cám ơn sư tôn.”

Jesse, Jerry biết đây là hạ phẩm ma khí mới trở nên kích động, nếu bọn họ biết hai thanh chủ thủ này chính là thánh khí của giáo đình và hắc ám nghị hội, không biết có sợ đến vứt bỏ chủ thủ hay không.

“Nhanh đi nhận chủ đi!”

Lý Dương nhìn Jesse, Jerry hai đồ đệ của mình. Jesse và Jerry mất đi huyết tộc gia tộc, là lễ vật Steven tặng cho Lý Dương. Nếu không đi theo Lý Dương, có lẽ đã thành bia đỡ đạn của huyết tộc mười ba thị tộc.

Jesse, Jerry gật đầu, lập tức nhắm mắt lại.

Hai giọt tinh huyết từ trên ngực Jesse, Jerry chảy ra. Phát xuất huyết hồng sắc quang mang nhàn nhạt. Rất nhạt, miễn cưỡng có thể thấy được. hai giọt tinh huyết đó chia ra bay vào trong chủ thủ.

Hai thanh chủ thủ lập tức sáng lên

“Sĩ Dương chủ!” Jerry ánh mắt sáng ngời, không tự kìm hãm được nói. Cây chủ thủ của hắn thân chủ là kim sắc. chuôi là huyết hồng sắc. nguyên là giáo đình thánh khí.

“Huyền Âm chủ!” Jesse cũng hưng phấn nói. Thân chủ thủ của hắn là huyết hồng sắc. chuôi kim sắc. nguyên là hắc ám nghị hội thánh khí.

“Hô hô ~~~”

Tay cầm chủ thủ. Jesse và Jerry hai người hóa thành tàn ảnh. Bọn họ tại đại sảnh không kiềm chế được thi triển ra tốc độ của huyết ngục nhất tộc. Chỉ thấy trong đại sảnh từng đạo tàn ảnh cùng với lãnh quang chủ thủ.

“Tạ ơn sư tôn!” Tàn ảnh biến mất, Jesse và Jerry lập tức quỳ xuống hướng Lý Dương nói.

“Bắt đầu, bây giờ ta sẽ giúp hai người các người hấp thu tinh huyết năng lượng.” Lý Dương nói, cho vào miệng một lượng Cai Ẩn tinh huyết, ngay lập tức song thủ đặt trên vai Jesse và Jerry.

Một cỗ năng lượng cường đại không ngừng từ Lý Dương đưa vào cơ thể Jesse và Jerry. Jesse, Jerry thân thể quá yếu ớt, căn bản không thể chịu đựng năng lượng khổng lồ, chỉ có thể dùng Lý Dương làm trạm trung chuyển, đưa năng lượng đưa vào trong cơ thể hai người.

“Nhanh. Tiểu tử. nhanh lên, Điền Cương. Người cũng phải hấp thu.” Hạng Vũ ha ha cười. Cũng cho Điền Cương hấp thu tinh huyết.

“Dạ, sư tôn!” Điền Cương lập tức hấp thu một ngụm tinh huyết.

“Hưu hưu ~~~” Nhất thời từng đạo kim sắc quang hoa từ Điền Cương trên người bay ra. Sau đó lại tiến vào dung nhập trong cơ thể Điền Cương.

tâm thần cảnh giới của Hạng Vũ đã đạt tới ma quân tiền kỳ. tâm thần cường đại như thế. Thực sự là trợ giúp Điền Cương khống chế tinh huyết năng lượng. Từng đạo năng lượng dứt khoát dung nhập thân thể Điền Cương, căn bản không cần trải qua rèn luyện tâm tạng.

Không hổ là tiên thiên thổ đức chi thân, lúc Lý Dương tu luyện, chỉ có thể thông qua thất diệu tinh cực cùng với tâm tạng mới có thể hấp thu. Nhưng Điền Cương thì sao? Điền Cương cả thân thể có thể mạnh mẽ hấp thu năng lượng. Tốc độ cực nhanh, vượt xa Lý Dương.

Tiên thiên thổ đức chi thân. Điền Cương thân thể quả thực là một bảo bối, thân thể hắn tu luyện tốc độ cực nhanh, vượt xa thường nhân.

Từng đạo kim sắc quang hoa chung quanh thân thể Điền Cương dần dần biến mất.

Lý Dương phân tâm, đồng thời chú ý tới màn này.

“Thiên Ma trung kỳ năng lượng, hấp thu sạch sẽ như vậy.” Lý Dương sợ hãi than một hồi. Điền Cương mặc dù căn bản không bằng mình, lại dựa vào tiên thiên thổ đức chi thân hấp thu tinh huyết năng lượng kia.

Qua hồi lâu, Jesse, Jerry bị bao phủ trong huyết hồng sắc quang mang cũng hoàn toàn hấp thu hết năng lượng, công lực trong cơ thể hai người gần đạt đến Thiên Ma tiền kỳ.

Hạng Vũ nghiêm túc nói: “Điền Cương. Người nhanh đi tìm một chỗ an tâm tu luyện, người mặc dù công lực cao, nhưng tâm thần tu vi không cao, người phải sớm một chút củng cố căn bản cho tốt. Vi sư đem Ma thần lục tuyệt truyền cho người. Người phải nghiên cứu cho tốt. phải tập trung tâm thần tu vi.”

“Dạ.” Điền Cương cũng cảm thấy mình không chế năng lượng trong cơ thể có chút lực bất tòng tâm.

Bất quá Hạng Vũ lại không lo lắng, tiên thiên thổ đức chi thân đối với đại địa tự nhiên hiểu được thập phần dễ dàng. Tâm thần đề cao tự nhiên rất nhanh, nếu không Điền Cương cũng không có khả năng hai mươi niên tâm thần đã đạt tới độ kiếp kỳ tu vi. Bất quá dùng tâm thần tu vi ba kiếp kỳ không chế công lực Thiên Ma trung kỳ, tuyệt đối không đủ.

“Sư tôn, đệ tử đi củng cố tu vi trước.” Điền Cương khom người nói.

Hạng Vũ gật đầu. Điền Cương và Lý Dương cũng thở ra. Liền rời khỏi đại sảnh, tìm địa phương bắt đầu chuyên tâm tu luyện.

“Lý Dương a, bản bá vương cũng đi an tâm tu luyện. Phỏng chừng lần này tu luyện phải một tháng.” Hạng Vũ nói với Lý Dương rồi cũng đi tu luyện.

Jesse và Jerry cũng khom người cáo lui đi củng cố tu vi.

Một ngày qua đi.

Bích Thủy đàm, cạnh thác nước. tuyết rơi đầy trời, Lý Dương nằm ở trên tuyết địa. vừa uống rượu vừa hân thưởng tuyết rơi.

“Lý Dương huynh đệ.”

Hầu Sơn, Hồ Đại, Hồ Nhị ba người đi tới Lý Dương.

“Ân, chuyện gì?” Lý Dương mạnh uống một ngụm rượu mạnh.

“Ba huynh đệ chúng ta bắt quá vừa mới giải trừ đệ nhất trận pháp phong ấn. Công lực đã thăng tới đại thành kỳ. Chúng ta đã có cảm ứng, sau tháng, sẽ phải độ kiếp.” Hầu Sơn ba người nhìn Lý Dương bất đắc dĩ nói.

Bọn họ tại phi châu sa mạc tu luyện mấy ngàn năm. Tu luyện mấy ngàn năm người nào không phải Thiên Ma a, thậm chí là cao thủ cấp bậc Ma Tướng. Hơn nữa bọn họ tu luyện trong hoàn cảnh ma sát chi khí. Công lực càng thêm cao. Bất quá bọn họ do địa cầu hạn chế, cho nên công lực bị ba đạo trận pháp cấm chế cấp phong ấn.

Bây giờ mới giải trừ đạo thứ nhất phong ấn. Ba người đã tới Đại Thành Kỳ thực lực. Đợi ba đạo phong ấn toàn bộ giải khai, thực lực sẽ đạt tới trình độ nào?

227. Chương 5: Tình Thế Nghiêm Túc

Lý Dương mắt hơi nheo lại, trong lòng thất kinh: “Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đại trận tràn ngập ma sát chi khí, ba tên gia hỏa này tu luyện mấy ngàn năm, so với tại trong tục thế tu luyện cũng có nhiều hiệu quả.”

Lý Dương ngẫm nghĩ, quay về ba người nhắc nhở: “Hầu Sơn, các người ba người đừng quá gấp, ba trận pháp phong ấn đừng sốt ruột giải trừ. Bây giờ sau khi giải trừ đạo thứ nhất, nhanh chóng rèn luyện thân thể, đợi thân thể đủ cường hãn, căn cơ đủ vững chắc, mới giải trừ đệ nhị phong ấn.”

“Chúng ta biết rồi, Lý Dương huynh đệ.” Hầu Sơn hồ đại hồ nhị ba người lập tức tuân mệnh nói.

“Đúng rồi, các người tìm ta có sự tình gì, đừng có nói cho ta biết chỉ là phong ấn sự tình của các người?” Lý Dương cười hỏi.

Hầu Sơn, hồ đại, hồ nhị ba mỗ hán sờ đầu, cười thật thà.

“Thấy bộ dạng các người này như ăn trộm, chắc không có chuyện tốt, nói đi.” Lý Dương trong lòng giờ phút này lại suy nghĩ đến chuyện khác.

Bích Lan sơn ngày nay mặc dù có hơn ngàn nhân mã, nhưng quá mức phân tán, không có chút hình dáng quân đội, tất cả đều là quân lính tản mạn. Lý Dương chuẩn bị đem nhân mã của mình huấn luyện lại.

“Chúng ta muốn đi” Còn chưa nói xong, đột nhiên bên ngoài truyền đến thanh âm kinh nhân.

“Hãy!” “Hãy!” “Hãy!” “Hãy!”...

Những tiếng hét lớn kinh thiên động địa từ ngoài Bích Lan sơn truyền đến, một cỗ khí lưu ào ào truyền đến, đám người Lý Dương tò mò chạy ra đại sảnh, lên trên Bích Lan sơn.

Chỉ thấy Bích Lan sơn trên núi đứng đầy tu ma giả, người cầm đầu đúng là Phổ Húc.

“Hãy!”

Một tu ma giả hai chân giống như ảo ảnh, điên cuồng công kích tu ma giả đối diện. Mà tu ma giả đối diện lại dễ dàng ngăn cản hết thủy công kích của hắn.

“Oanh!”

Một cước kích vào sơn thạch, nhất thời vạn cân cự thạch vỡ vụn bắn tung tóe.

Hai tu ma giả điên cuồng chém giết trên trời, hoàn toàn không để ý hết thủy, giống như là cừu nhân. Mà Phổ Húc vẫn đứng ở giữa không trung nhìn tu ma giả, không ngừng chỉ đạo.

“Chiến lực kinh nhân, so với tu ma giả của hoàng tuyền chi hải tuyệt đối còn lợi hại hơn nhiều.” Lý Dương nhìn sự hung tàn của các tu ma giả, cùng với công kích mãnh liệt. Không chỉ trong lòng rung động, hắn đến bây giờ còn chưa biết, đám tu ma giả này lợi hại như thế.

“Mộc Dịch đại nhân!”

Phổ Húc đột nhiên thấy Lý Dương, lập tức thân hình chợt hiện bên cạnh Lý Dương.

“Các người làm gì ở đây?” Lý Dương hướng Phổ Húc dò hỏi.

Phổ Húc lập tức khom người nói: “Mộc Dịch đại nhân, đây là theo quy củ, mỗi nhi lang trên thất Thiên Sơn phải thao luyện một lần, bình thường các nhi lang tự mình cũng sẽ ngầm huấn luyện liều mạng.” Phổ Húc nói.

“Cái này gọi là thao luyện?”

Lý Dương dương mắt nhìn một tu ma giả cùng một tu ma giả khác, chân chạy máu xối xả, cánh tay đoạn liệt, không thể tin nổi.

“Đúng vậy. Đây là thao luyện. Hừ, chúng ta hơn một ngàn tu ma giả phối hợp chiến đấu lẫn nhau đều là công lực không sai biệt lắm, nếu chiến bại, nghĩa là tên còn lại kỹ năng chiến đấu quá kém. Tại ma giới, chỉ có không ngừng chiến đấu, mới có thể không bị người khác thôn phệ.” Phổ Húc trong mắt xuất hiện một đạo ngoan quang.

Lý Dương không có sinh sống ở ma giới, căn bản không thể tưởng tượng được sự ngoan tuyệt của ma giới.

Cho dù chiếm lĩnh sơn đầu, nhưng rất nhanh, một thế lực sơn đầu khác cũng sẽ đến công chiếm, một khi chiến bại. Nếu lực chiến đấu không đủ, nói không chừng cũng bị giết.

“Kỹ năng chiến đấu?”

Lý Dương chợt nhớ, hắn nhớ tới lúc trước tự mình giết Phổ Sơn, đao của mình tốc độ nhanh như vậy, nhưng Phổ Sơn vẫn dùng lang nha bổng ngăn trở được, mặc dù cuối cùng bởi vì đao sắc bén, phá vỡ lang nha bổng giết Phổ Sơn, nhưng là Phổ Sơn tốc độ so với chính mình chậm hơn, so với đao lại càng chậm, sao có thể ngăn trở đao đây?

Ngay lập tức Lý Dương liền hiểu được.

Kỹ năng chiến đấu, kỳ thật cũng là truy tìm thiên đạo, công lực đồng dạng, phát huy càng thêm cường đại công kích lực, tỷ như phá sơn liệt không, nó chẳng những có thể dùng trên phi đao, đồng thời cũng có thể sử dụng tại chiến đao, có thể sử dụng tại quyền đầu. Đám tu ma giả chỉ có thể không ngừng thật chiến, mới có thể thể lĩnh hội kỹ năng chiến đấu.

“Ào ào”

Lý Dương hai chân tạo gió, khí lưu bắt đầu khởi động, toàn phong thích xuất ra, không nhận ra quỹ tích, hay động tác, đều là rất đẹp mắt, đó không phải biểu diễn, đó là nguyên nhân phù hợp tự nhiên. Tất cả tu ma giả đang thao luyện đều ngừng lại, nhìn sự huấn luyện của thủ lĩnh ‘Mộc Dịch Đại Nhân’.

Phá Sơn Liệt Không!

Lý Dương ánh mắt sáng ngời, một cước đá ra, phảng phất trong nháy mắt xuyên phá không gian, không khí bắt đầu hỗn loạn, bằng ánh mắt của người khác căn bản không phát hiện ra Lý Dương muốn công kích địa phương nào.

“Oanh!”

Cước lực nhanh, mạnh cùng với đôi ủng thượng phẩm ma khí của chiến thần, nhất cước thích xuống, không khí bị đè nén lại đến cực độ, phảng phất như một viên đạn không khí hung tợn bắn ra xa hơn trăm thước trên núi, nhất thời “Oanh” một tiếng, đá vụn bắn tung toé, xuất hiện một đại động bán kính gần mười thước.

Chỉ dựa vào không khí cao áp đã đạt đến mức này, không chỉ làm tu ma giả chung quanh chấn động choáng váng, mà mấy chục cao thủ cấp bậc Thiên Ma cùng với Phổ Húc cũng trợn mắt, bọn họ đã từ sự huấn luyện mới rồi của Lý Dương vừa mới lĩnh hội được một chút, rất có lợi đối với sự thăng tiến kỹ năng chiến đấu của bọn họ.

“Quả nhiên, vạn vật đều có lý lẽ, công kích cương mãnh chẳng những có thể sử dụng trong phi đao, hiệu quả dùng trên thân thể cũng như vậy, nếu dùng vào đoạn xuyên phân hải thì sao?” Lý Dương còn nhớ rõ đồ hình của đoạn xuyên phân hải.

Hồng Quân đạo nhân nhẹ nhàng vẽ vẽ, vô biên đại hải liền chia làm hai nửa.

Đoạn Xuyên Phân Hải chính là cực nhu công kích, cương nhu hợp lại, chuyện này tuyệt đối không phải một lời nói suông.

“Ào ào...”

Lý Dương song thủ như chậm mà lại nhanh, từng đạo khí lưu bắt đầu khởi động. Ma sát chỉ khí bắt đầu tụ tập chung quanh Lý Dương, thành một luồng khí lưu vờn quanh, Phổ Húc cùng với hơn mười vị cao thủ cấp bậc Thiên Ma nhất thời trợn mắt.

“Đây là cái gì? Chẳng lẽ là tự nhiên chi đạo trong truyền thuyết?”

Bọn Phổ Húc biết, công kích cực dương cực cương có uy lực cường đại không sai, nhưng là cực nhu công kích muốn có uy lực cường đại, chuyện đó là phi thường khó khăn. Yêu cầu một người lý giải đối với tự nhiên chi đạo, đối với thiên đạo, trình độ đã đạt tới mức kinh nhân.

“Hô!”

Bỗng dưng, Lý Dương tay chuyển thành chuông, rồi đột nhiên phách ra, chỉ thấy không gian chấn động một hồi, lập tức cước chấn xuống núi nhất thời vỡ ra một khe hở, nhìn qua không thấy đáy.

“Quả nhiên, quả nhiên như thế!” Lý Dương ánh mắt sáng ngời.

Năm đó Lý Dương tâm thần tu vi không cao, ngay từ đầu lúc tu luyện đoạn xuyên phân hải, căn bản không thể cảm nhận được uy lực của đoạn xuyên phân hải, hôm nay tâm thần tu vi đề cao, đối với thiên đạo hiểu được tự nhiên cũng thâm, lại tu luyện đoạn xuyên phân hải, uy lực lại là thần kỳ to lớn.

“Lý Dương đại nhân, Đây là tuyệt học gì?”

Bọn Phổ Húc đi đến Lý Dương trước mặt. Có vẻ rất là thắc thỏm.

“Bất quá là một ít cảm ngộ của ta đối với thiên đạo mà thôi.” Lý Dương cười nói. Bọn Phổ Húc nhất thời ánh mắt sáng ngời, cảm ngộ đối thiên với đạo? Phổ Húc đến nay còn trình độ vụng về, căn bản không có phương hướng, chỉ có thể nỗ lực làm công kích càng thêm lợi hại mà thôi.

“Các người mười mấy người theo ta.”

Lý Dương quay về bọn Phổ Húc Hầu Sơn nói, lập tức Lý Dương đi vào đại sảnh trong núi.

Trong đại sảnh.

bọn Hầu Sơn, Phổ Húc cùng với hơn mười vị cao thủ cấp bậc Thiên Ma mỗi người trong lòng nghi hoặc, không biết Lý Dương tìm bọn họ là vì cái gì.

Lý Dương ngồi trên ghế chủ tọa, trên mặt hơi mỉm cười, nhìn bọn Hầu Sơn Phổ Húc.

“Hầu Sơn, lúc trước bí quyết tu luyện ma đạo của các ngươi, chính là tối cơ bản. Chỉ có điều là quỹ cốc tử từ trên người tu ma giả ngẫu nhiên tìm được mà thôi, tu luyện quá chậm chạp.” Lý Dương trực tiếp nói.

Hầu Sơn bọn họ lúc trước tu luyện địa ma đạo pháp quyết thật là tối cơ bản, cho nên Lý Dương vì bọn họ cùng bá vương Hạng Vũ tìm vài phương pháp tu luyện ma đạo, mặc dù so ra kém Ma dương điển, nhưng tốt xấu cũng không tệ so với trong ma giới.

“Sa Huyết lục quyết cũng là tu luyện pháp quyết không tệ, tu luyện tốc độ trung đẳng, nhưng so với các ngươi bây giờ còn nhanh hơn thập bội, bây giờ ta truyền cho các ngươi ba quyết đầu.” Lý Dương đem một ngọc giản cấp cho Hầu Sơn, để Hầu Sơn hộ đại hộ nhị ba người tu luyện.

“Sa Huyết lục quyết!”

Bọn Phổ Húc mắt tròn, tầm mắt của Hạng Vũ đến mức nào? Hắn đã từng cùng thời với Xi Vương đại tôn, hẳn cho rằng Sa Huyết lục quyết là trung đẳng, nhưng trong mắt Bọn Phổ Húc, cái đó quả thực là chí tôn bảo điển.

“Khắc, Phổ Húc a, ta phát hiện các ngươi tu luyện pháp quyết cũng rất chậm, tựa hồ tựa hồ” Lý Dương trong lúc nhất thời không thể dùng lời nói ra, bởi vì hắn cảm thấy Bọn Phổ Húc tu luyện chậm không đúng cách.

“Tựa hồ không có pháp quyết tu luyện! phải a, Mộc Dịch đại nhân!” Bằng húc bọn người cười khở.

Ma giới to lớn, rộng lớn khôn cùng, tranh đấu lẫn nhau, các bên đều rất coi trọng pháp quyết tu luyện, Phổ Húc là một tiểu nhân vật chiếm lĩnh một đỉnh núi, bất quá là dựa vào không ngừng hấp thu ma sát chi khí, dựa vào nghị lực kiên nhẫn cố gắng đưa công lực đến ma tướng trung kỳ.

“Không có pháp quyết tu luyện?” Lý Dương ngăn ngợ.

Phổ Húc cười khở, đáp: “Mộc Dịch đại nhân, ta và này các huynh đệ bất quá chỉ có tu luyện đến tu luyện phương pháp đại thành, lại không có tu luyện pháp quyết Thiên Ma kỳ sau này, đạt tới Thiên Ma tiền kỳ, chỉ có thể không ngừng hấp thu, lúc đột phá thì phải nhờ trời, thành công thì sống, đột phá thất bại thì hồn phi phách tán, cứ như vậy cố gắng tu luyện đến ma tướng trung kỳ.”

Mười mấy người phía sau hắn cũng là bất đắc dĩ, ma giới trung tựu như vậy, ai sẽ đem tu luyện pháp quyết truyền ra ngoài? Cho dù sơn đại vương còn không dám truyền cho nhị đại ngũ, lo lắng thủ hạ mạnh hơn mình a.

Lý Dương lại cảm thấy những người này có chút đáng thương.

Ngay cả tu luyện pháp quyết cũng không có, Lý Dương biết rõ, mỗi một đột phá trước mắt đều có phương pháp đặc thù, cố sức như vậy, đa phần là sẽ tẩu hỏa nhập ma năng lượng thân thể tự nổ tung, hồn phi phách tán.

“Hầu Sơn, các ngươi nhớ kỹ, đem tu luyện pháp quyết truyền cho mười mấy người này.”

Lý Dương quay sang Hầu Sơn nói.

“Tiếp theo!”

Hồ nhị đem ngọc giản quăng cho Phổ Húc.

Đang lúc ở cửa quan đột phá công lực trước mắt, lại đang bên bờ sinh tử, nhưng Lý Dương bây giờ lại cấp bọn họ cơ hội, một khi bọn họ có pháp quyết tu luyện, chuyện đó đã xong xuôi. Nhìn ngọc giản phi tới. Phổ Húc trong lòng run rẩy.

“Tạ Mộc Dịch đại nhân! sau này mạng của Phổ Húc này thuộc về đại nhân.”

Phổ Húc quỳ xuống, lệ rơi đầy mặt, hẳn mặc dù cùng Lý Dương có linh hồn khế ước trong quá khứ, nhưng bất quá là bị hiếp bách mà thôi, giờ phút này lại mới là thật tình thân phục, bên cạnh là mấy chục cao thủ Thiên Ma cấp bậc cũng đều kích động quỳ xuống.

sa huyết lục quyết, có pháp quyết tu luyện này, đại biểu của bọn họ có hy vọng trở thành nhất đại cao thủ, không cần lo lắng mỗi lần đột phá.

“Xi Vưu đại tôn chứng giám, Kỳ Cổ từ nay phụng Mộc Dịch đại nhân là việc chính, một khi trái lời, tắc hồn phi phách tán, vĩnh thế không được siêu sinh!” Một ngày cao thủ cấp bậc Thiên Ma lập tức quỳ xuống, một đạo tinh huyết ẩn chứa năng lượng nguyên thần bay đến bên Lý Dương.

Hơn mười vị Thiên Ma cấp bậc cao thủ nhất thời mỗi người quỳ xuống.

“Xi Vưu đại tôn chứng giám, ta hôm nay coi Mộc Dịch đại nhân là chủ nhân, một khi sai lời, hồn phi phách tán, vĩnh thế không được siêu sinh!”

Trong ma giới, Thiên Ma cấp bậc cao thủ cũng không là gì, ai sẽ đem pháp quyết tu luyện trân quý cấp bọn họ đây? Tại Ma giới cường giả vi tôn, tu luyện pháp quyết là nhân tố tối trọng yếu của cường giả, tự nhiên trọng yếu như sinh mạng.

Lý Dương đãi bọn họ như thế, bọn Kỳ Cổ hơn mười vị cao thủ cấp bậc Thiên Ma sao không cảm kích chứ?

Có pháp quyết tu luyện, bọn họ cũng có thể trở thành chân chánh cao thủ.

Lý Dương cười, mình chỉ là truyền tam tạng pháp quyết trước mà thôi, đưa cho mười mấy người này, bất quá Lý Dương nhìn những người này tốt xấu cũng nhân mã của mình, truyền tu luyện pháp quyết cũng không sao. Không ngờ những người này lại dâng lên linh hồn khế ước.

“Mộc Dịch đại nhân, ngàn vạn đừng cự tuyệt, người trong Ma giới, tự nguyện coi ngài làm chủ nhân, một khi cự tuyệt, bọn họ đều sẽ tự sát.” Phổ Húc vừa thấy thần sắc Lý Dương, nhất thời hấp tấp nói.

Lý Dương sửng sốt, không nghĩ đến Na giới còn có quy củ này.

“Hay lắm, đã như vậy, các người coi như là người của ta!” Lý Dương lập tức ra tay ấn quyết, định linh hồn khế ước.

“Người của Bích Lan sơn mau ra đây. Mẹ nó, sao không thể nào vào được vậy?” Đột nhiên bên ngoài truyền đến hét lớn.

Lý Dương cười, Hầu Tinh vừa mới bố trí ‘Tiểu Thái Cực Âm Dương Trận’, mặc dù uy lực không bằng tiên thiên Thái Cực Âm Dương đại trận, nhưng tu ma giả không có khả năng phá, tên la hét kia nhất định đang bị vây trong trận.

“Bọn Bích Lan sơn nghe đây, nhanh thả lão tử ra, Liệt Sơn tôn giả có lệnh, Bích Lan sơn nhanh dâng lên cho lão nhân gia, nếu không hừ hừ!” Tên bị nhốt trong trận la hét.

Bọn Phổ Húc nhất thời sắc mặt biến đổi.

“Liệt Sơn tôn giả!”

Lý Dương nhìn bọn Phổ Húc, không khỏi nghi hoặc hỏi: “Liệt Sơn tôn giả là người nào?”

Bọn Phổ Húc cung kính

nói: “Mộc Dịch đại nhân, phiêu tuyết sơn mạch tam đại cự đầu, đó là Liệt Sơn tôn giả ở bắc biên khu vực của chúng ta, nghe nói hắn đã tới Ma Soái hậu kỳ, thêm một bước nhất định thành ma vương cảnh giới, hơn nữa hắn có một thanh ma khí.”

“Ma Soái hậu kỳ?”

Lý Dương nhướng mày, hắn biết là ai, lần trước tìm tòi thần thức của Hạng Vũ đã nói cho hắn, phiêu tuyết sơn mạch có ba thế lực lớn, trong đó bắc biên khu vực đó là một vị Ma Soái hậu kỳ cao thủ, thủ hạ có hai vị ma sư tiền kỳ cao thủ, còn có không ít ma tướng cấp bậc cao thủ, còn như binh tôm tướng cá cũng mấy vạn.

“Lý Dương đại nhân, chúng ta phải làm sao bây giờ?” Bọn Phổ Húc cũng có vẻ không tự tin, dù sao Liệt Sơn tôn giả đã có báo danh bên ngoài.

Lý Dương nhíu mày, tình thế bắt đầu trở nghiêm túc.

228. Chương 6: Tề Dao.

Liệt Sơn tôn giả rất hiển nhiên muốn chiếm bích lan sơn, người đang gọi bên ngoài hiển nhiên là kẻ truyền tin. Ý tứ rất rõ ràng: “Tiểu tử, thức thời đi, mau nộp Bích Lan sơn. Nếu không đại quân ta sẽ tiêu diệt”

Lý Dương đột nhiên cười lạnh, đi thẳng ra ngoài. Phía sau, bọn Phổ Húc Hầu Sơn cũng không rõ giờ phút này Lý Dương đang nghĩ gì, chỉ đi theo sau, Lý Dương khước miệng nhếch lên. Sát ý dần dần trỗi dậy.

Chỉ thấy bên ngoài Bích Lan sơn một đại hán đang không ngừng di chuyển, nhưng không thể tiến vào Bích Lan sơn, lại không thể rời đi. Hiển nhiên, đã bị ‘Tiểu Thái Cực Âm Dương Trận’ vây hãm.

“Mẹ nó. Đây là cái địa phương quỷ gì, Bích Lan sơn khi nào lại biến thành như thế này, như thế nào đi không được? Chẳng lẽ là trận pháp trong truyền thuyết?” đại hán kia bắt đầu sốt ruột, hung tợn công kích đám cự thạch chung quanh

“nhanh đưa lão tử ra ngoài. Nếu không. Liệt Sơn tôn giả sẽ phái đại quân đến tiêu diệt.” đại hán nọ điên cuồng gào thét

Lý Dương sắc mặt lạnh như băng.

“Hừ!”

Dao quang chợt lóe, đại hán thân thể chấn động, lập tức ngã ngựa ra sau bất động. trái tim hắn bị một đao xuyên thấu, nguyên thần tiêu thất. một cao thủ cấp bậc thiên ma lại không chịu nổi một kích của Lý Dương.

“Mộc Dịch đại nhân. Người đây là” bọn người Phổ Húc kinh hãi, Liệt Sơn tôn giả tại phiêu tuyết sơn không có người nào dám kháng lệnh của hắn a. chuyện này không phải là muốn đối lập với Liệt Sơn tôn giả hay sao?

Lý Dương khước miệng hơi nhếch lên: “Liệt Sơn tôn giả? Ta thật sự muốn xem hắn có bao nhiêu lợi hại, hừ!”

Lý Dương hôm nay đã đạt đến đỉnh cao của thiên ma hậu kỳ. Hắn có cảm giác. Mình đang tăng rất nhanh đến ma tướng tiền kỳ. Đến lúc đó đao chi bi sát phóng ra, thêm vào Phá sơn liệt không, nhất định Liệt Sơn tôn giả muốn đối phó hắn, cũng không phải dễ dàng. Càng huống chi. Hạng Vũ tốc độ khôi phục rất nhanh. Phỏng chừng còn có nửa tháng, cũng sẽ đạt đến Ma Soái cảnh giới.

Hạng Vũ đối với lý giải Ma thần lục tuyệt đã vượt qua Lý Dương, uy lực công kích tự nhiên cũng khủng bố hơn. Cho dù công lực không đủ, nhưng là bằng vào lý giải thiên đạo. Muốn đối phó tên kia, Hạng Vũ cũng rất dễ dàng.

Vậy mình sợ cái gì?

Cho dù địch nhân cường thịnh trở lại, chẳng qua chỉ là, cước đạp thanh vân, mang theo huynh đệ của mình bỏ chạy. huống chi, bây giờ Bích Lan sơn chung quanh còn có ‘Tiểu Thái Cực Âm Dương Trận’. người khác không thể tự tiện xông vào.

“Lý Dương huynh đệ. ‘Tiểu Thái Cực Âm Dương Trận’ này như thế nào?” Hầu Sơn bước tới. Thấy trận pháp tự mình bố trí đã có tác dụng. Trên mặt cũng có một ít tự hào.

“Hầu Tinh, ‘Tiểu Thái Cực Âm Dương Trận’ của ngươi có thể vây khốn người có công lực tối cao bao nhiêu?” Lý Dương dò hỏi.

Hầu Tinh thở dài nói: “Ta công lực quá thấp. nền tảng của trận không đủ mạnh, trận pháp này nhiều nhất vây khốn cao thủ cấp bậc ma tướng thôi, còn phải là đối phương đối với trận pháp không có nghiên cứu. Đối với trận pháp nghiên cứu càng sâu. Đột phá càng dễ dàng.” Nền tảng của trận là tối trọng yếu. Mặc dù bọn Lý Dương công lực so với Hầu Tinh cao hơn. Nhưng Lại không hiểu trận pháp. Không thể bố trí cơ sở của trận.

Dù sao bố trí nền tảng của trận không phải sự tình đơn giản như vậy.

“Người công lực thấp? công lực của người không phải bị phong ấn sao, trước tiên giải khai một đạo, công lực không tăng lên, sau đó đợi củng cố rồi tái giải khai đệ nhị phong ấn, công lực của người tự nhiên cao lên.” Lý Dương nghi hoặc nói.

Hầu Tĩnh sững sờ, huyền tức lắc đầu tự cười mình: “Nghiên cứu trận pháp quá mức si mê. đến nỗi quên tự mình còn có ba đạo phong ấn.”

Hầu Sơn, hổ đại cùng với hổ nhị ba người đã giải trừ đạo phong ấn thứ nhất, nhưng Hầu Tĩnh chưa giải khai, hẳn nghiên cứu trận pháp đến mất ăn mất ngủ.

“được được, ta lần này sẽ tu luyện. đợi ba đạo phong ấn toàn bộ giải khai, ta sẽ bố trí lại đại trận này, đến lúc đó, trận pháp uy lực tự nhiên càng tăng lên. Lý Dương. Huynh đệ, ta trước hết đi tu luyện.” Hầu Tĩnh kêu lên, rồi vội vàng đi tu luyện.

“Hầu Tĩnh này si mê thành ra như vậy.” Lý Dương nhìn thân ảnh của Hầu Tĩnh cười nói.

Ngày thứ hai. Jesse, Jerry, La Đức Thành, Bork Russ, Messe Hove Lý Dương ngũ đại tử, một nhà Cát Thính, bọn Điền Cương mọi người đều xuất hiện tại đại sảnh.

“Sư huynh. Hôm nay Người triệu tập mọi người có sự tình gì sao?” Jake áp ứng nói. Hắn rất đặc ý. linh thảo linh dược trong Ma giới mặc dù không nhiều bằng tiên giới. Nhưng ma giới lại tốt hơn so với phạm nhân giới.

Jake bây giờ lại ra sức nghiên cứu chế biến đơn dược.

“ta muốn thăm hỏi một chút tình huống gần đây của mọi người. Nếu mọi người không có chuyện gì. Ta sẽ tìm giúp cho các người làm. Cả ngày tu luyện cũng rất nhàm chán.” Lý Dương cười nói.

Jake tắc tắc nói: “Sư huynh, động tác của người quá chậm, tỷ tỷ đã sớm an bài cho chúng ta rồi, tỷ tỷ quản lý cả Bích Lan sơn tài vụ. Sau đó trừ tính việc quản lý. phụ phụ Cát đại thúc hiệp trợ tỷ tỷ, bản thân tài lại chuyên môn luyện chế linh đơn, cấp cho tỷ tỷ đi bán.”

Lý Dương ngẩn ngơ: “bán?”

Lily đứng lên, cười tự tin: “Sư huynh. Sau khi ta đi vào ma giới, cũng có nghiên cứu một chút. Phát hiện thủ đoạn buôn bán của ma giới thực sự quá lạc hậu. Căn bản không biết quy luật tài chính và các đạo lý lạm phát. Cho nên, ta chỉ dùng một chút ‘Thủ Đoạn!’”

Lily là ai? là một tiền sĩ quản lý tài chính, hơn nữa lúc trên địa cầu cũng đã từng quản lý một siêu cấp đại tập đoàn. thiên phú tài chính của nàng rất cao. Tuyệt đối là không tệ.

Tại ma giới. Tất cả mọi người đều tranh đấu sát phạt lẫn nhau. Nhiều nhất chỉ là dùng ma nguyên thạch trao đổi lấy vũ khí. Chỉ có điều nền thương nghiệp tương đương thời cổ đại trung quốc. so với thương nghiệp hiện đại thực sự quá lạc hậu.

Lily, một nữ hoàng hô phong hoán vũ trong giới tài chính hiện đại tới ma giới, chỉ hơi dùng một chút thủ đoạn, muốn tại ma giới tìm một khoản tiền. chuyện đó cũng đơn giản?

“Có đạo lí. Bất quá bán linh đơn, người làm sao bán? Người có kênh buôn bán sao?” Lý Dương hỏi lại.

Lily thần bí cười: “Nói chuyện tài với người kẻ không biết về tài chính? người có hiểu không?” Lily một bộ dạng thần bí, Lý Dương nhất thời cười khổ, tự mình đối với kinh tế thật sự là người ngoài, so với Lily, chênh lệch giống như con nít ba tuổi với vận động viên kiện tướng.

“Hảo, hảo, hết thấy tài vụ của bích lan sơn do sư muội người quản lý. Cát đại ca phụ phụ trợ giúp người.” Lý Dương giống như phạm nhân giới, phẩy tay chọn quản lý, hẳn đối với Lily rất tin tưởng.

Lily gật đầu: “Chỉ cần phụ phụ cát đại ca đi theo ta. Hết thấy OK.” Lily gần nhất mới phát hiện, cát bạc phụ phụ quản lý tài khoản là tuyệt đối nghiêm cẩn. làm quản gia là tốt nhất. Tại ma giới, muốn tìm được một nhân tài quản lý, thật sự rất ít a.

Thảo luận một lát, Lý Dương lập tức nhìn về phía vài đồ đệ của mình, bọn họ đều đạt tới kim đơn kỳ, ngay cả Cát Hân cũng tới kim đơn kỳ.

“La đức thành, bác khắc kéo tư, mẽ tư hoặc phụ các người đã thành tựu kim đơn, hôm nay, ta sẽ truyền cho người môn Thất diệu tinh cực. Phi đao nhập đạo thuật, từ hôm nay trở đi, các người coi như là một phần tử của tinh cực tông.”

Lý Dương biết, tinh cực tông tại tiên giới căn cơ còn mỏng, liền quyết định tại ma giới kiến tạo tinh cực tông, dù sao có Hạng Vũ duy trì, phát triển tinh cực tông tại ma giới cũng có chút nắm chắc.

“Tạ sư tôn!” La đức thành ba người nhất thời nhân tình sáng ngời, lập tức quỳ xuống nói.

Lý Dương quay đầu nhìn về phía Cát Hân, nói: “Cát Hân. Ta là tiểu thúc của người, cũng truyền cho người Ma Dương điển. Người gần đây cũng vừa đạt tới kim đơn kỳ. Nếu người nguyện ý bái nhập môn hạ, trở thành đệ tử của ta. Ta cũng truyền cho người Thất diệu tinh cực. Cát Hân. Người có nguyện ý?”

Lý Dương muốn dùng chiêu này. Cắt đứt ý niệm trong đầu Cát Hân.

Cát Hân cúi đầu một hồi rồi ngẩng đầu lên: “Đồ nhi Cát Hân bái kiến sư tôn!” Nói rồi quỳ xuống dập đầu. Lý Dương thấy rõ. Khi cát hân phục dậy, một giọt nước mắt rơi xuống, khi Cát Hân lại ngẩng đầu, đã không còn nước mắt nữa

“tốt. bắt đầu từ hôm nay. Người coi như là ta đồ đệ. La đức thành, Messe Hove, Bork Russ các người, còn có Jesse Jerry, sau này. Cát Hân đó là sư muội của các người.” Lý Dương nhìn về phía la đức thành mấy người nói.

“Ra mắt sư huynh!” Cát Hân tiến lên nói.

“Àn, sư muội a. Chúng ta là sư huynh ư. Sao không dâng trà cho chúng ta?” Messe Hove giống như một con gấu, sau khi tu ma, thân thể bỗng nhiên lại cao lớn vạm vỡ. Thân cao hai thước ba, thể trọng ít nhất hơn ba trăm cân.

Bác khắc kéo tư là một kẻ giảo trá nhất trong các đồ đệ của Lý Dương: “Hải, Messe Hove nói có đạo lí a, chúng ta là sư huynh a ~”. còn liếc nhìn la đức thành.

La đức thành nhất thời trong lòng hiểu được, chớp mắt nói: “Sư muội a, hai người bọn họ nói cũng có chút đạo lí.” Nói xong còn cố ý trình trọng gật đầu.

“Kính trà? Hừ!”

Cát Hân nhất thời trở mặt. trề môi, hừ lạnh. Ngay lập tức thân thành ảo ảnh, tặng cho la đức thành ba người mỗi người một cú vào đầu. Xem như lễ ra mắt, giờ phút này, Cát Hân tựa hồ đã hồi phục hình dáng hoạt bát năm đó.

“đừng có ồn ào. Điền Cương, Jesse, Jerry, Hầu Sơn Hầu Tĩnh mấy người lưu lại, những người khác về trước nghỉ ngơi đi. La đức thành, Cát Hân các người tu luyện cho nghiêm túc.” Lý Dương cười nói.

Mặc dù bây giờ Cát Hân hơi chút hoạt bát, nhưng Lý Dương vẫn rất cao hứng, nếu Cát Hân vẫn còn một bộ ưu thương hình dáng. Lý Dương cũng sẽ lo lắng. trở lại bản sắc như vậy ngược lại làm Lý Dương yên tâm hơn.

Những người khác đi rồi, trong đại sảnh, chỉ có Điền Cương, Jesse, Jerry, Hầu Tĩnh bốn huynh đệ.

“Sư huynh. có sự tình gì sao?” Điền Cương dò hỏi.

Lý Dương giờ phút này sắc mặt bắt đầu nghiêm túc: “Đúng vậy. Ta phỏng chừng sẽ không lâu nữa, Liệt Sơn tôn giả sẽ muốn đối phó chúng ta.”

“Liệt Sơn tôn giả là người nào?” Điền Cương hỏi.

Hầu Sơn nói: “cao thủ cấp bậc Ma Soái hậu kỳ.” Bọn Hầu Sơn đã biết chuyện này. Dù sao ngày đó lúc Lý Dương giết sứ giả của Liệt Sơn tôn giả. Mấy người bọn họ cũng có mặt.

Điền Cương ngẩn ngơ.

Ma Soái hậu kỳ? cấp đó còn lợi hại hơn hẳn nhiều a, phỏng chừng chỉ một chiêu đã có thể đối phó hẳn.

“Sư huynh, người có nắm chắc đối phó hẳn không?” Điền Cương trứ vội hỏi đạo.

Lý Dương cười: “Tạm thời không nắm chắc lắm, bất quá sau nửa tháng, sẽ nắm chắc.” Điền Cương trong lòng thất kinh, sư huynh Lý Dương thực lực rất cuộc cao bao nhiêu, hẳn càng cảm thấy mơ hồ.

Đột nhiên, Lý Dương nghiêm mặt nói: “Nghe đây, một khi có người đánh tới người phải bảo vệ bọn Lily đến huyết động phía dưới cùng của Bích Lan sơn.” Lý Dương đã có kế hoạch, nếu không ứng phó được, bỏ chạy đến huyết động dưới đáy Bích Lan sơn. cho bọn người Điền Cương trốn vào tiểu Càn Khôn đại. Sau đó dùng thanh vân thoát đi.

“Biết rồi!” Điền Cương cũng có vẻ rất là nghiêm túc, hẳn biết việc này rất trọng yếu.

Lý Dương đột nhiên xoay người, nhìn về phía nam phương, ánh mắt phảng phất xuyên qua không gian, thấy được hang ổ của Liệt Sơn tôn giả, trong lòng thầm nghĩ: “Liệt Sơn tôn giả, người coi như là đối thủ thứ nhất có chút thực lực mà Lý Dương ta tới ma giới gặp được. Sau này ma giới chỉ đồ hỗn loạn sát phạt. Huyết tinh không ngừng. Mượn người cho ta tế đao a.”

Liệt Sơn tôn giả ma hạ tả hữu nhị đại soái. Đều là cao thủ cấp bậc Ma Soái, bình thường phục vụ đều là tả hữu nhị đại soái ra tay. nhiệm vụ lần này chiếm lĩnh Bích Lan sơn là do tả đại soái Lang Phủ tiếp nhận.

“Tê ~~~”

Một đại hán cao lớn thô kệch cầm lấy một cái đùi nướng há mồm nhai nhồm nhoàm. Trên tay còn cầm chén rượu. uống ừng ực. chiến giáp trên người đại hán có một cây giáo nhọn, sắc bén vô cùng. Người đó chính là tả đại soái Lang Phủ của Liệt Sơn tôn giả.

“Báo... bẩm đại soái. huynh đệ Kỷ Khinh được phái đến Bích Lan sơn truyền lệnh đã bị giết.” Một tráng hán cấp bậc chiến tướng vọt đến, quỳ một chân xuống bẩm báo.

Lang Phủ sững sờ. Ngay lập tức trong mắt một tia sát khí thoáng hiện.

“Oanh!”

Một cước kích trên mặt đất, làm mặt đất vỡ vụn, Liệt Sơn tôn giả chính là phiêu tuyết sơn mạch bắc bán biên đệ nhất cao thủ, bắc bán khu vực không ai dám kháng mệnh của hắn, ngoại trừ Lý Dương kẻ mới đến không biết quy củ vừa mới tiến nhập phiêu tuyết sơn mạch đã chiếm Bích Lan sơn.

Lang Phủ lạnh lùng hạ lệnh: “Truyền lệnh cho tám đại sơn đầu chung quanh Bích Lan sơn, để tám tên gia hỏa liên thủ tiêu diệt Bích Lan sơn, bắt thủ lĩnh Bích Lan sơn đến gặp ta. Khách sơn, người phụ trách giám sát liên quân bọn họ. Ta muốn xem qua, tên tiểu tử mới tới rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại!”

tám đại sơn đầu chung quanh Bích Lan sơn, mỗi một sơn đầu thực lực đều không nhỏ, nếu bắt đầu, chỉ một cao thủ cấp bậc ma tướng đã quá mười tên. Mấy chục tên ma tướng liên thủ. Chuyện đó tuyệt đối là khủng bố.

“Lang Phủ. Chuyện gì? Chuyện chiếm cứ Bích Lan sơn nhỏ như vậy cũng không được.” một đạo hùng hậu thanh âm từ bên ngoài truyền đến. Lang Phủ vừa nghe. Không chỉ một hồi run rẩy, ở bắc bán biên khu vực này có thể làm hắn sợ hãi cũng chỉ có Liệt Sơn tôn giả, vội vàng lao ra nghênh đón.

229. Chương 7: Ma Nguyên Thạch

“Thuộc hạ bái kiến tôn giả!” Lang Phủ vừa nhìn thấy Liệt Sơn tôn giả lập tức quỳ xuống rồi thập phần cung kính nói. Mặc dù Lang Phủ là đệ nhất nhân bên dưới Liệt Sơn tôn giả, nhưng vẫn vô cùng sợ hãi, vô cùng kính sợ Liệt Sơn tôn giả.

“Ân!” Liệt Sơn tôn giả nhàn nhạt trả lời lại, liền sau đó đi đến vị trí chủ tọa trong đại sảnh.

Liệt Sơn tôn giả thân cao hai mét, nhưng cũng không tính là cường tráng, trái lại lại có phần gầy yếu, nhưng cũng lại không phải là gầy yếu, ngược lại lại làm cho người ta cảm thấy một cổ cảm giác tinh hân, trên người hắn có một cổ lãnh khí, lãnh quang trong mắt luôn người ta khiếp đảm.

“Lang Phủ, đã xảy ra sự tình gì, nói!” Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt nhướng mắt nói.

Lang Phủ vội vàng cung kính nói: “Bẩm báo tôn giả, tôn giả vốn là đi Bích Lan sơn đó du ngoạn vài ngày, bất quá chủ nhân của Bích Lan Sơn này bây giờ không phải là Phổ Động tam huynh đệ nữa, mà là một người từ bên ngoài Phiêu Tuyết sơn mạch. Hắn phỏng chừng còn không biết quy củ của Phiêu Tuyết sơn mạch, ngược lại lại giết mất vài sứ giả chúng ta phái đi.”

“Ồ, lại có chuyện này à? Người bây giờ chuẩn bị làm gì đây?” Liệt Sơn tôn giả nhàn tình vẫn khép hơn lại, ngữ khí từ tốn, tựa hồ như không thêm để ý đến chút nào.

Lang Phủ liền nói ngay: ”Thuộc hạ đã ra lệnh cho Khách Sơn truyền lệnh đến bát đại sơn đầu xung quanh Bích Lan sơn, để cho thủ lĩnh của bát đại sơn đầu này mang theo thủ hạ đồng thời vây công Bích Lan sơn, thuộc hạ là muốn dùng chuyện này để tỉnh kẻ mới tới Bích Lan sơn kia một chút.

“Ừm...”

Liệt Sơn tôn giả thở dài một tiếng, cũng không nói quyết định của Lang Phủ là đúng hay sai, Lang Phủ không khỏi có chút lo sợ.

“Không sai, trước tiên dùng mấy tên gia hỏa đó công kích, công kích được thì hay rồi, nếu không công kích được cũng để cho chúng ta biết thực lực của bọn chúng, Lang Phủ a, người phải hiểu rằng, nếu người ở Bích Lan sơn này diệt được người của bát đại sơn đầu, thì Khách Sơn không có khả năng nhìn ra thực lực của đối phương...” Liệt Sơn tôn giả suy nghĩ một hồi rồi mới nói.

Đối mặt với Liệt Sơn tôn giả, Lang Phủ trong đầu xoay chuyển với tốc độ chưa từng có trước đó, vừa nghe được câu hỏi của Liệt Sơn tôn giả, hắn lập tức phản ứng ngay.

Bát đại sơn đầu, cao thủ cấp bậc ma tướng cũng hơn mười người, thực lực như vậy, nếu như bị Bích Lan sơn tiêu diệt, thì người mới đến Bích Lan sơn này đích thị là rất mạnh, Khách Sơn này cấp bậc ma tướng trung kỳ làm sao có thể thấy rõ chi tiết của đối phương?

“Thuộc hạ nguyện ý đích thân đi trước!” Lang Phủ liền nói ngay.

Liệt Sơn tôn giả lúc này trên mặt mới có vẻ tươi cười: ”Àn, vậy phải phiền đến người, Lang Phủ người tự mình đi đến đó, nhân mã của bát đại sơn đầu này cũng sẽ càng dễ dàng quản lý. Mà với nhãn quang của người, đối phương dù có là cao thủ cấp bậc ma soái cũng có thể nhìn thấu.

“Được làm việc vì tôn giả là vinh hạnh của thuộc hạ.” Lang Phủ ngẩng đầu đáp.

Liệt Sơn tôn giả hài lòng gật đầu.

“Sự tình nên sớm không nên muộn, người đi lo chuyện này luôn đi.” Liệt Sơn tôn giả liền hạ mệnh lệnh, Lang Phủ lập tức cung người tuân mệnh, sau đó liền đi ra ngoài.

“Khách Sơn, các người bốn người đi theo ta.” Lang Phủ tuyển bốn tên thủ hạ cao thủ cấp bậc ma tướng, lập tức năm người phá không mà đi, trực tiếp nhằm phương hướng Bích Lan sơn bay đi, lần đi này, bọn họ chính là muốn cho bát đại sơn đầu xung quanh Bích Lan sơn liên thủ đối phó với Bích Lan sơn.

Có ma soái tiền kỳ Lang Phủ tự mình đến, những sơn đại vương sớm đã thần phục dâm uy của Liệt Sơn tôn giả này còn dám phản kháng sao?

Bích Lan sơn.

Một mật thất ở dưới đất, trong mật thất ngoại trừ bạc đoàn ra chẳng có thứ gì khác.

“Vù vù...”

Ma sát chi khí nồng đậm dọa người lượn lơ bay trong mật thất, Lý Dương lơ lửng ở giữa mật thất giống như là một cái động không đáy, không ngừng hấp thu ma sát chi khí, hơn nữa ở vị trí chiến thần ngoa (giày) của hắn còn có hai đạo hắc quang không ngừng lóe sáng.

Rất nhiều ma sát khí đi qua hai đạo hắc quang này, tạp chất bên trong được loại trừ đi, càng trở nên tinh thuần.

Hai đạo hắc quang đó là điều văn (hoa văn) ở mặt trên của chiến thần ngoa.

Lúc đầu trong khi Lý Dương ở trong Thủy Tinh cung luyện hóa chiến thần ngoa, rồi sau đó lại dùng bí thuật tu sửa lại Chiến Thần ngoa khôi phục lại thành thượng phẩm ma khí, bí thuật đó chính là dùng Hắc Diệm linh châu dung hợp với điều văn thần bí trên chiến thần ngoa.

Điều văn này có công hiệu hấp thu ma sát chi khí, so với Hắc Diệm Linh châu tịnh không kém hơn bao nhiêu.

Giống như từng con từng con du long, vô số ma sát chi khí không ngừng dừng mãnh dung nhập vào trong thất tinh diệu cực, trong chu thiên cần không viên cầu, luôn phảng phất có điện quang lóe ra, đó là do hiệu quả thối luyện kịch liệt sản sinh ra tia lửa điện.

Đao mang ở trong âm dương đao phách không ngừng thổ ra hút vào....

“Vù!”

Lý Dương dừng việc hấp thu ma sát khí, lại đi đến trên bạc đoàn.

“Còn thiếu một chút nữa a.” Lý Dương cảm thấy bất đắc dĩ, rõ ràng cảm thấy mình đã đạt tới thiên ma hậu kỳ đỉnh phong, còn kém một chút thôi là có thể đạt đến cấp bậc ma tướng, lại chính là một chút như vậy, tự mình tu luyện đã nửa tháng rồi, nhưng lại không thành công.

“Chẳng biết tới năm nào tháng nào mới đạt đến cấp bậc ma vương a.”

Để từ thiên ma hậu kỳ đỉnh phong đến ma tướng tiền kỳ còn cần không ít thời gian, đừng nói là đến cảnh giới ma vương.

“Không được, nhất định phải tu luyện nhanh lên một chút.” Lý Dương nhíu mày lại nghĩ: “Đúng rồi, Bá Vương đã nói qua, cao thủ bình thường là không phải là hấp thu ma sát chi khí để tu luyện, bọn họ là dùng ma nguyên thạch để tu luyện, ma nguyên thạch có đúng là ma nguyên lực, chứ không phải ma sát chi khí mà chúng ta hấp thu, ma sát chi khí chuyển hóa thành ma sát lực lại chuyển hóa về ma nguyên lực, trong đó lãng phí rất nhiều, trực tiếp hấp thu ma nguyên lực phải nhanh hơn nhiều.

Ma nguyên thạch!

Lý Dương hai mắt sáng lên, lập tức mở đại môn của mắt thất ra.

“Kẹt kẹt...”

Qua vài khúc quanh phải quàng trái, Lý Dương rốt cuộc cũng đi tới đại sảnh.

“Gọi Lily tiểu thư lại đây.” Lý Dương tùy ý ra lệnh cho một người hầu, kim tiền tài vụ của Bích Lan sơn tất cả đều là do Lily quản lý, mà ma nguyên thạch đó chính là kim tiền thông hành của cả ma giới.

“Dạ!”

Người hầu tuân mệnh vội vàng đi tìm Lily.

“Ha ha, Lý Dương huynh đệ, ta hôm nay cuối cùng cũng đạt tới công lực đại thành kỳ, có thể lại cũng cố đề cao trận pháp một chút.” Hầu Tinh Tinh vừa cười vừa đi vào đại sảnh, trong lần bố trí trận cơ trước, hẳn bất quá là nguyên anh đỉnh phong mà thôi, hôm nay đúng là đã đại thành kỳ rồi.

Công lực bây giờ mà bố trí trận cơ, uy lực tất nhiên mạnh hơn rất nhiều.

“Thật sự, qua tốt rồi, đi, chúng ta đi ra đây!” Lý Dương hai mắt sáng lên, Liệt Sơn tôn giả kia một khi đến đây, cao thủ thì Lý Dương không sợ, chỉ sợ tu ma giả mạo thiên cái địa đánh tới, người quá nhiều. đó đúng là nguy hiểm.

Mặc dù túi Tiểu Càn Khôn có thể quần công, nhưng mà túi Tiểu Càn Khôn có khoảng cách hạn chế. Với công lực Lý Dương bây giờ, nhiều nhất là trong vòng khoảng cách trăm mét có thể thu vào, mà Bích Lan sơn này phạm vi chính là tới hơn mười dặm, Lý Dương một người khó có thể đem toàn bộ địch nhân thu nhập vào trong túi Tiểu Càn Khôn.

Đã có đại trận, ít nhất những kẻ yếu đều không tiến vào được.

“Đi!”

Hiển nhiên, Hầu Tĩnh cũng rất muốn nhanh chóng một lần nữa đề cao đại trận một chút.

“Vù!”

Hai người ngự không mà lên, trong vòng vài lần hô hấp, đã lên cao tới vạn mét, Bích Lan sơn cũng cao mấy ngàn mét, Hầu Tĩnh cùng Lý Dương liền đứng ở bầu trời Bích Lan sơn.

“Xoẹt xoẹt...”

Theo các loại thủ ấn mà hai tay Hầu Tĩnh kết xuất ra, cả Bích Lan sơn đều phát ra đạo đạo hắc bạch song quang, toàn bộ Bích Lan sơn từ trên cao nhìn xuống, phảng phất giống như bị Thái cực vây quanh, cự đại hắc quang cùng với cự đại bạch quang không ngừng xoay tròn.

Hầu Tĩnh từng đạo từng đạo thủ ấn xuất ra, hơn nữa tốc độ xuất ra thủ ấn ở từng chỗ đều khác biệt, Lý Dương ở mặt này đứng là một khiêu cũng không thông. Bày trận? Nếu như là vài cái trận pháp tối phổ thông, Lý Dương còn có thể bố trí ra vài cái.

Nhưng mà, “Tiểu thái cực âm dương trận” này chính là Hầu Tĩnh nghiên cứu “Thiên Diễn bí quyển ba” sau đó lĩnh ngộ bố trí ra, trong Côn Luân tiên cảnh thiên diễn bất quá chỉ có “Thiên Diễn bí quyển một” cùng “Thiên Diễn bí quyển hai”, dù sao quyển thứ ba này cũng quá thâm ảo, đừng nói đến quyển thứ tư.

Sự cảm ngộ của Hạng Vũ đối với thiên đạo cao đến như vậy mà bất quá cũng chỉ có thể bắt đầu nghiên cứu đến quyển thứ hai.

Có thể nói thế này, ngộ được quyển thứ nhất, có thể tính là cao thủ trận pháp, có thể tính là đại hành gia về trận pháp rồi, ngộ được quyển thứ ba, đó là đại hành gia đỉnh phong rồi, còn về quyển thứ tư, một khi ngộ ra được, liền có thể ngạo thị lục giới.

Từ đó có thể tưởng tượng được uy lực của “Tiểu thái cực âm dương trận”.

Sau nửa canh giờ.

Đoàn đoàn kim quang liền xuất hiện xung quanh Bích Lan sơn, hắc bạch thái cực không ngừng xoay chuyển, rồi chậm chậm thu vào trong Bích Lan sơn, kim quang cũng chậm rãi tiêu thất.

“Đại công cáo thành.” Hầu Tĩnh mỉm cười nói, bây giờ sắc mặt của hắn có phần tái đi.

Bố trí đại trận như vậy, chẳng những công lực của hắn tiêu hao rất lớn, mà cả tinh thần của hắn tiêu hao cũng rất nhiều.

“Hiện tại trận cơ đã được củng cố rất nhiều, chính là cả cao thủ cấp bậc ma soái, nếu như không thông trận pháp, cũng sẽ bị vây khốn.” Hầu Tĩnh thập phần tự tin nói, hắn nghiên cứu chính là “Thiên Diễn bí quyển” tứ quyển. Đó là cái gì? Những trận pháp đó tuyệt đối là trân bảo.

Chỉ cần nghiên cứu cả bốn quyển, liền có thể bố trí ra siêu cấp tuyệt đỉnh đại trận – Tiên thiên Thái cực âm dương đại trận.

“Có Thiên Diễn bí quyển trong tay, sau này ma giới cũng có một siêu cấp trận pháp cao thủ. Nói không chừng sau này người chính là trận pháp cao thủ đầu tiên của ma giới.” Lý Dương nhìn Hầu Tĩnh cười nói.

“Hầu Tĩnh ta cho dù ở Ma giới cũng muốn vì sư tôn dương danh!” Hầu Tĩnh có vẻ rất tự tin.

Ma giới đối với phương diện trận pháp cấm chế, luyện đan so với tiên giới đúng là lạc hậu hơn. Đến nay Ma giới còn chưa từng nghe nói có người có thể bố trí ra đại biểu cực trí trận pháp – Tiên thiên Thái cực âm dương đại trận.

Tiên thiên Thái cực âm dương đại trận thực sự là phi thường kinh khủng.

Tiên thiên âm dương đại trận trên địa cầu bởi vì không có ai khống chế, cho nên uy lực không hiển lộ ra, Hầu Tĩnh dựa vào chính mình, mặc dù không cách nào phá được trận pháp, nhưng cũng có thể tìm được

đường ra. Nếu như là có người không chế đại trận, đại trận luôn luôn biến hóa, thì cho dù Hầu Tĩnh có lợi hại hơn nữa, cũng không cách nào nghiên cứu được đường ra.

“Chúng ta xuống thôi.”

Lý Dương cười rồi cùng Hầu Tĩnh Tiến vào Bích Lan sơn, lần trước trong khi Hầu Tĩnh bố trí ra đại trận, đã nói cho Lý Dương cùng vài nhân vật cao tăng phương pháp xuất nhập của Bích Lan sơn. Trận cơ mặc dù thay đổi, uy lực lớn hơn, nhưng mà phương pháp chính là vẫn không thay đổi.

Trong đại sảnh Bích lan sơn.

“Ha ha, có đại trận này, cho dù là Liệt Sơn tôn giả phái ra hàng vạn nhân mã đến đây, có thể làm gì? Chỉ có thể trông mắt ra.” Lý Dương cười a a nói, cùng Hầu Tĩnh sánh vai đi vào trong đại sảnh.

Đội Hầu Tĩnh công lực lại cao hơn, trận pháp này uy lực tự nhiên lại càng gia tăng, chuyện bảo vệ Bích Lan sơn tuyệt đối không có vấn đề gì. Lý Dương tuyệt đối không tin, Phiêu Tuyết Sơn mạch này cũng có người tinh thông trận pháp, dù sao thì người ma giới tinh thông trận pháp cũng quá ít.

“Chuyện gì a, sao lại cao hứng như vậy?” Lily cười nói trong đại sảnh.

“Bích Lan sơn phòng hộ đại trận, uy lực đã đề cao thêm không ít, tự nhiên là cao hứng rồi, có đại trận này bảo vệ, vài tên tiểu mao tặc sẽ không dám đến đây gây chuyện nữa.” Lý Dương cười nói, đột nhiên Lý Dương nhớ ra chuyện làm mình phải tìm Lily.

“Lily, ta tìm muội tới đây là vì chuyện ma nguyên thạch!” Lý Dương nhìn Lily nói.

Lily sửng sốt: “Ma nguyên thạch?” Lập tức Lily nở nụ cười, “Bích Lan sơn này mặc dù không tính là cái gì giàu có, nhưng mà ma nguyên thạch cũng có một chút.”

“Một chút?” Lý Dương nhướng mày, nghe thấy hình dung từ này, Lý Dương cảm thấy tựa hồ ma nguyên thạch hẳn là không nhiều lắm.

Lily nói: “Không ít đâu, Bích Lan sơn này thượng phẩm ma nguyên thạch có ba khối, trung phẩm ma nguyên thạch có hai mươi chín khối, còn có hơn ba trăm khối hạ phẩm ma nguyên thạch, theo muội được biết thì cũng xem như là tương đối giàu có.”

“Thượng phẩm ma nguyên thạch chỉ có ba khối?” Lý Dương trong lòng không biết là có tư vị gì, hiển nhiên đối với hẳn chỗ thượng phẩm ma nguyên thạch này quá ít, phỏng chừng kế hoạch dùng ma nguyên thạch để tu luyện của mình xem như thất bại.

“Không ít đâu! Một thượng phẩm ma nguyên thạch – mười trung phẩm ma nguyên thạch – một trăm hạ phẩm ma nguyên thạch. Một khối hạ phẩm ma nguyên thạch cũng đủ cho người bình thường ở ma giới ăn uống một năm đấy.” Lily vội vàng nói.

Lý Dương cười nói: “Ta vốn chuẩn bị dùng thượng phẩm ma nguyên thạch để tu luyện, nhưng mà thượng phẩm ma nguyên thạch ít như vậy, làm sao có thể dùng để tu luyện được?”

Lily cười nói: “Huynh nói cái này a, huynh nói xem, thượng phẩm ma nguyên thạch trân quý như vậy, sao lại dễ dàng tu luyện hết như vậy chứ? Cho dù là cao thủ cấp bậc ma soái, cũng chỉ có thể lâu lâu dùng tới, Bích Lan sơn này huynh là chủ, trong ba khối thượng phẩm ma nguyên thạch đó sẽ đưa cho huynh một khối. Cho huynh tự cảm thụ chỗ tốt của thượng phẩm ma nguyên thạch.”

Nói xong, Lily liền rời đại sảnh đi lấy ma nguyên thạch.

Một lúc sau, Lily liền cầm ra một khối tinh thạch phát ra hắc sắc quang trạch đưa đến trước mặt Lý Dương.

“Tự cảm thụ thử đi.” Lily rất là tự tin với năng lượng của thượng phẩm ma nguyên thạch này.

Lý Dương nhận lấy khối thượng phẩm ma nguyên thạch này, liền cảm nhận được trong thượng phẩm ma nguyên thạch này ẩn chứa ma nguyên lực cường đại, lúc này liền nhắm mắt lại, bắt đầu toàn lực hấp thu ma nguyên lực này, một cỗ ma nguyên lực thuần túy không ngừng dũng mãnh dung nhập vào thể nội Lý Dương.

Gần năm phút sau, Lý Dương liền cảm thấy hấp thu được ma nguyên lực rất nhiều, chính là gấp mấy chục lần mình hấp thu ma sát khí.

“Ta cũng không cảm thấy năng lượng của thượng phẩm ma nguyên thạch giảm bớt.” Lý Dương thần thức cảm ứng, hiển nhiên về một chút mình vừa hấp thụ, năng lượng của thượng phẩm ma nguyên thạch giảm bớt cũng không thấy. Từ một con sông mức ra một gàu nước, thử hỏi có cảm thấy nước của con sông giảm bớt không?

Theo đạo lý đó, ma nguyên lực trong thượng phẩm ma nguyên thạch quả là rất nhiều.

“Ma nguyên thạch, làm thế nào để lấy được càng nhiều ma nguyên thạch.” Lý Dương con mắt sáng lên, có ma nguyên thạch này, chính mình tu luyện so với hấp thu ma sát khí nhanh hơn cả chục lần, vì sớm đạt tới ma vương cảnh giới, Lý Dương có thể không cố kị cái gì cả.

“Cướp đoạt, phương pháp đơn giản nhất chính là cướp đoạt, tỷ như cướp đoạt ma nguyên thạch của bát đại sơn đầu xung quanh chúng ta.”

Lily mắt sáng lên nói, nàng cũng biết rằng, bát đại sơn đầu này mạnh nhất cũng chỉ là ma tướng, Lý Dương xuất động ba người cũng có thể diệt bát đại sơn đầu này dễ dàng.

“Bát đại sơn đầu?” Lý Dương nở nụ cười, “Tốt, vậy thì cướp của bát đại sơn đầu!”

Nhưng...Lý Dương cũng không biết, nhân mã của bát đại sơn đầu ngược lại đang muốn đến đánh giết...

230. Chương 8: Bát Phương Liên Quân.

“Quân Bàn, Thân Thái, tả đại soái đã đến, còn không mau ra nghênh đón,” Khách Sơn hét lớn một tiếng, thanh âm trực tiếp truyền thẳng vào trong lòng núi.

Quân Bàn, Thân Thái hai vợ chồng là thủ lĩnh của Bàn Giáp Sơn, là đại sơn đầu cường đại nhất trong bát đại sơn đầu, dù sao vợ chồng Quân Bàn cũng đều là cao thủ cấp bậc ma tướng hậu kỳ, từ trước tới nay, Bích Lan sơn, Phổ Động tam huynh đệ cũng không nhất định là đối thủ của vợ chồng Quân Bàn, Thân Thái.

“A, Tả đại soái đại giá quang lâm, nhanh mời, nhanh mời!”

Một nam một nữ mang theo mấy trăm thủ hạ ra ngoài núi cung kính chờ đợi, Quân Bàn này quả là nhất biểu nhân tài, bộ giáng tựa hồ như một thư sinh. Vợ hấn Hồ Thân Thái thân mang chiến giáp, một thân sắt khí, hai người chính là thủ lĩnh của Bàn Giáp sơn.

“Quân Bàn lão đệ, lần này Lang Phủ ta tới tìm người, là có việc tốt lành đây!” Lang Phủ vừa cười ha ha vừa vỗ vai Quân Bàn nói.

Quân Bàn, Thân Thái hai vợ chồng nhìn nhau, cười rất ăn ý, Bích Lan sơn giết sứ giả của Liệt Sơn tôn giả, chuyện này chính là bát đại sơn đầu xung quanh đều có biết, dù sao danh tiếng của sứ giả này quả thực quá lớn, các ngọn núi xung quanh đều nghe được, chắc rằng nhất định là vì việc này mà đến.

“Chẳng biết tả đại soái có việc tốt gì vậy?” Thân Thái cười lẳng lơ nói, nhìn bộ dạng của nàng hôm nay, đúng là rất khó có thể tưởng tượng được nàng là một người ... có thể đồ sát mấy vạn người thường...

“Không cần vội. Khách Sơn, bốn người các người phân ra truyền tin khẩn cấp cho thủ lĩnh của bảy đại sơn đầu còn lại, để cả đám bọn chúng đến đây, Lang Phủ ta hôm nay ở Bàn Giáp sơn này tự mình chiêu đãi các vị.” Lang Phủ quay về bốn vị ma tướng Khách Sơn nói.

Bốn người lập tức tuân mệnh. Bốn người đi thất sơn truyền lệnh, thật không biết bốn người này phân phối nhiệm vụ như thế nào.

Trong đại sảnh của Bàn Giáp sơn.

Lang Phủ ngồi chủ tọa, thủ lĩnh của bát đại sơn đầu đã tới. Có mấy sơn đầu chỉ có một người, có sơn đầu có tới hai ba người. Bát đại sơn đầu cao thủ cấp bậc ma tướng tổng cộng có mười hai người, toàn bộ đều đã tới.

“Các vị, Lang Phủ ta hôm nay triệu tập mọi người đến đây, là có một việc cực kỳ tốt lành.” Lang Phủ vẻ mặt tươi cười ha ha cười lớn nói.

Các thủ lĩnh của bát đại sơn đầu cả đám đều cười theo. Trên thực tế cả đám thủ lĩnh sơn đầu trong lòng đều cười lạnh: “Chuyện tốt? Liệt Sơn tôn giả tìm chúng ta cho tới giờ vẫn chưa thấy chuyện tốt nào.” Bất quá đám thủ lĩnh sơn đầu này vẫn phải cười theo, dù sao Liệt Sơn tôn giả thực lực quả là quá mạnh.

“không biết là việc tốt gì vậy, xin nói cho Đại Sát ta nghe một chút?” thủ lĩnh Hắc Phong sơn Đại Sát ngây ngô cười nói. Đại Sát nói giống như một con gấu mù, có một chút đáng vẻ ngây ngô. Bất quá nếu ai liệt hẳn vào loại người ngu ngốc, thì chính hẳn mới là một kẻ ngu.

Kẻ ngu ngốc lại có thể ở Ma giới chiếm được một đỉnh núi.

“Hắc Phong song sát huynh đệ, đừng có vội, nghe ta từ từ nói đây. Có biết chuyện ở Bích Lan sơn không? Không lâu trước, có một kẻ từ bên ngoài đến cướp đoạt Bích Lan sơn. Phỏng chừng, Phổ Động tam huynh đệ cũng bị giết, hoặc là bị thu phục rồi.” Lang Phủ chậm rãi nói. “Hơn nữa, hẳn còn không thềm để Liệt Sơn tôn giả vào mắt, đã chiếm đoạt Bích Lan sơn. Cũng không biểu hiện lòng trung thành với tôn giả. Cho nên, tôn giả muốn tiêu diệt Bích Lan sơn này.”

“Tôn giả muốn tiêu diệt thì diệt đi. Với thực lực của tôn giả, diệt Bích Lan sơn cũng như dẫm chết một con kiến thôi mà. Với chúng ta có quan hệ gì?” Thân Thái dùng cặp mắt hồ ly của mình liếc một cái với Lang Phủ, nói.

Lang Phủ cười.

“Đừng có vội. Ta còn chưa nói xong mà. Ta tại sao lại nói đây là hảo sự? Mọi người nghĩ xem, kẻ mới đến này có thể tiêu diệt Phổ Động tam huynh đệ. Bát đại sơn đầu ở xung quanh này, lại có ai có thể mạnh hơn hẳn sao? Một khi hẳn công kích các người, các người phải làm sao bây giờ?”

Thủ lĩnh của Bát đại sơn đầu nhất thời sững sờ.

Chính xác, đối phương có thể dễ dàng tiêu diệt Phổ Động tam huynh đệ, có thể tưởng tượng được thực lực rất mạnh. Dù sao ngay cả Bàn Giáp Sơn hai vợ chồng Quân Bàn nhiều nhất cũng chỉ có thể cùng Phổ Động tam huynh đệ không ai làm gì được ai. Đối phương có thể diệt Phổ Động tam huynh đệ, đích thị có thể diệt tám nhà kia.

“Cho nên, tôn giả quyết định để cho ta tới làm trung gian. Để nhân mã của thủ lĩnh của Bát đại sơn đầu các vị liên thủ. Tám nhà vây công một nhà. Ha ha, tám nhà liên thủ thì tính ra cao thủ cấp bậc ma tướng có tới mười hai vị, tin tưởng rằng diệt Bích Lan sơn chẳng có vấn đề gì cả.” Lang Phủ cười to nói.

Cả đám thủ lĩnh của bát đại sơn đầu đều nhú mày lại suy nghĩ.

“Ân, chẳng lẽ các người cũng không thềm để mặt mũi tôn giả vào đâu?” Lang Phủ đột nhiên hừ lạnh một tiếng, tám nhóm thủ lĩnh nhất thời biến sắc.

Quân Bàn, Thân Thái lúc này đứng lên nói: “Vợ chồng chúng ta đồng ý việc này..” Quân Bàn tiếp tục nói, “Khổ tâm của tôn giả chúng ta biết, thủ lĩnh mới của Bích Lan sơn này đối với chúng ta cũng là một mối uy hiếp. Tám nhà liên thủ, trừ đi nhất định là dễ dàng. Chuyện tốt như vậy, chúng ta sao lại cự tuyệt chứ?”

“Đúng vậy. Chuyện tốt như vậy, chúng ta sao lại cự tuyệt chứ? Người nào không đáp ứng, phụ nổi khổ tâm của tôn giả, Đại Sát ta là người đầu tiên không tha cho hẳn.” Hắc Phong sơn Đại Sát và Nhị Sát hai huynh đệ cũng đứng lên, làm ra bộ dáng đối với tôn giả trung tâm cảnh cảnh.

“Chúng ta đương nhiên đồng ý, chuyện tốt như vậy làm sao lại không đồng ý chứ?” Các thủ lĩnh của sơn đầu khác trông thấy phản ứng của vợ chồng Quân Bàn cùng với Hắc Phong Song Sát, nhất thời thầm mừng cười chính mình phản ứng quá chậm.

Lang Phủ lúc này mới cười hài lòng.

“Như vậy mới tốt chứ. Chuyện vây công này đến khi trời tối thì tiến hành, mọi người đều chuẩn bị một chút đi. Nhớ kỹ, đừng có ai ỷ vào thực lực. Thủ hạ của các người có bao nhiêu cao thủ, ta đều biết rất rõ ràng.” Lang Phủ hừ lạnh một tiếng. Thủ lĩnh của bát đại sơn đầu liền nói: “Không dám.”

Lập tức, thủ lĩnh của bảy đại sơn đầu cả đám đều bắt đầu trở về triệu tập nhân mã, chỉ chờ trời tối thì chia ra mà công kích.

Phiêu Tuyết sơn mạch. Hoa tuyết bay phiêu đảng đầy trời, một thế giới toàn là màu trắng, cho dù là đêm tối, vẫn là đầy một trời tuyết trắng.

“Hô hô”

Bát đại sơn đầu, cao thủ cấp bậc ma tướng mười hai người, cao thủ cấp bậc thiên ma gần trăm người, còn có một đám binh tôm tướng cua hơn nghìn tên. Mấy ngàn đại quân này cười mây mà đến, một tràng tiếng oanh long vang lên.

“Tên tiểu tặc phía dưới Bích Lan sơn nghe đây, người dám bắt kính với Liệt Sơn tôn giả. Bàn Giáp sơn, Hắc Phong sơn, ... các vị thủ lĩnh của bát đại sơn đầu tự mình đến giáo huấn tên tiểu tặc nhà người, còn không mau ra đây bó tay chịu trói.”

Một mình Khách Sơn cao giọng hét. Thanh âm lại vang vọng khắp Bích Lan sơn.

Không thể không nói rằng, âm thanh cao thủ cấp bậc ma tướng so với Thượng Lạc bá dưới địa cầu còn lợi hại hơn nhiều.

“Hô hô ~~~”

Nhân mã của Bích Lan sơn lập tức đã đi ra. Đám Lý Dương, Phổ Húc đều đã đi ra, nhưng đám người Lyly lại bị mấy người Điền Cương, Hầu Sơn đưa vào trong phòng ở dưới đất trong Bích Lan sơn, dù sao thì mấy người Lyly công lực cũng không đủ cao.

“Một đám mây thật lớn a.”

Lý Dương nói. Từ dưới Bích Lan sơn ngửa mặt nhìn lên, chỉ thấy cả một góc phương đông của bầu trời đều bị mây bao trùm, trên đám mây đó là mấy ngàn nhân mã của liên quân tám nhà, thủ lĩnh bát đại sơn đầu lần này chính là đã vết tất cả cao thủ ra, vì mặt mũi, mà thủ hạ tiểu binh cũng xuất ra hơn nửa.

Tên gia hỏa mới tới Bích Lan sơn, còn không mau ra nhận chết.” Khách Sơn hét lớn một tiếng.

Phổ Húc quả thật giận dữ, từ khi Lý Dương truyền ba quyết đầu của “Sa Điền lục quyết” cho hắn, hắn đối với Lý Dương quả thực tuyệt đối trung thành. Ở ma giới này lại thật sự có một thủ lĩnh mang pháp quyết tu luyện cấp cho thủ hạ, chỉ ít là ở Phiêu Tuyết sơn mạch này còn chưa từng thấy qua.

“Khách Sơn, câm miệng, thủ lĩnh bọn ta là người có thể gọi sao!”

“Phổ Húc tốt xấu gì cũng là cao thủ ma tướng trung kỳ, hơn nữa từ khi sau khi tu luyện “Sa Điền lục quyết”, công lực tiến triển rất nhanh, một tiếng hét lớn này, như tiếng sấm rung chuyển cả ngọn núi, Khách Sơn cũng lùi lại một bước. Với nhân thần của hắn, tự nhiên có thể nhìn được người nói chuyện là Phổ Húc, Phổ Húc lại dám hét lên với hắn.

Khách Sơn là người của Liệt Sơn tôn giả, mà Phổ Húc trong quá khứ chỉ là một trong ba thủ lĩnh của một cái sơn đầu nho nhỏ, Phổ Húc mà gặp phải Khách Sơn là không dám bắt kính, đến bây giờ lại

“Phổ Húc tên hồn đản người ... “ Khách Sơn vừa muốn mắng to, đột nhiên

“Khách Sơn ngậm miệng lại. Đừng lãng phí thời gian nữa. Quân Bàn, nhân mã của các người đã có thể công kích được rồi.” Lang Phủ bình thản nói.

Quân Bàn, Thân Thải mấy người vốn là đang nghe Khách Sơn mắng chửi người, vừa nghe thấy Lang Phủ nói vậy, không thể không ra tay.

“Tả đại soái, chúng ta đập bằng Bích Lan sơn này, bắt tên tiểu hồ đó.” Quân Bàn cười nói. Lập tức gọi bọn thủ hạ đến hét lên.”Bọn các người, giết cho ta!” Từ trên không trung, hơn một ngàn nhân mã đập ván vù chém giết xuống bên dưới.

“Sát!” Hắc Phong Song Sát cũng đã vọt xuống.

Nhất thời, nhân mã của bát đại sơn đầu đều chém giết xuống bên dưới, trong nhất thời, tiếng hô giết vang trời.

Lang Phủ cũng nhìn Lý Dương, nhiệm vụ Liệt Sơn tôn giả giao cho hẳn chính là xem xem hư thực của kẻ mới đến Bích Lan sơn này thế nào.

“Người khác giống như quần tinh ủng nguyệt đứng xung quanh bốn phái hẳn, nói vậy tiểu tử này chính là thủ lĩnh của Bích Lan sơn, ngay đến cả Phổ Húc đối với hẳn cũng trung thành như vậy, còn dám vì thế mà mắng chửi cả với Khách Sơn, gã trẻ tuổi mặc hắc y đó sâu không lường được a.” Lang Phủ đột nhiên thấy trong lòng có chút lo lắng.

Bốn gã ma tướng mà Lang Phủ mang theo cũng đứng ở không trung nhìn ngó, bọn chúng chỉ là quan sát mà thôi, cũng không cần đến bọn chúng động thủ.

“Phổ Húc!”

Lý Dương đột nhiên nhìn về phía Phổ Húc ở bên cạnh, “Được rồi, những người này là nhân mã của bát đại sơn đầu xung quanh có phải không?” Lý Dương vừa rồi mới nghe được đối phương có người nói cái gì thủ lĩnh của bát đại sơn đầu, hơn nữa xung quanh Bích Lan sơn vừa vặn có bát đại sơn đầu, điều này khiến hẳn không thể không hoài nghi.

“Đúng vậy, đây đúng là nhân mã của bát đại sơn đầu, người đi đầu chính là Bàn Giáp sơn hai vợ chồng Quân Bàn, công lực đều là ma tướng hậu kỳ.” Phổ Húc cung kính đáp.

Lý Dương trong lòng đã có kế hoạch, mỉm cười nói: “Không có nghĩ đến a, vốn đang chuẩn bị xem ai sẽ đi tìm bát đại sơn đầu bọn họ, đoạt ma nguyên thạch của bọn họ thì bọn họ đảo mất một cái đã đến trước của rồi. Đáng tiếc, với thực lực này của bọn họ, đến “Tiểu thái cực âm dương trận” cũng không phá nổi.

Lý Dương vừa dứt lời. Vài đám nhân mã đó đã nhảy vào trong đại trận.

Toàn bộ Bích Lan sơn đều được đại trận bảo vệ, bất luận là bên trên hay bên dưới, hay cả bốn phía, đều được trận pháp bảo vệ. Mấy ngàn nhân mã đạp trên vân vụ bay xuống không lâu, đã tiến vào trong đại trận.

“Bích Lan sơn? Không nhìn thấy Bích Lan sơn đâu cả, chuyện gì xảy ra thế?”

“Nơi này là địa phương nào, như thế nào cho tới bây giờ vẫn chưa từng tới qua.”

“Bích Lan sơn đâu? Như thế nào không nhìn thấy Bích Lan sơn đâu cả?”

“Đây là trận pháp!” Quân Bàn của Bàn Giáp sơn đột nhiên hô lên. Đáng tiếc chính là, người bị vây trong trận pháp không ai nghe được thanh âm của hẳn, một khi đã tiến vào trong trận pháp, căn bản không nghe thấy bất kì một thanh âm nào khác, cho dù là người ở ngay bên cạnh đi qua, hẳn cũng vô pháp thấy được.”

Cho dù là Quân Bàn, cũng nhiều nhất thì biết được đó là trận pháp, ngoài ra cũng không biết gì thêm. Phải đối phó với trận pháp như thế nào, hẳn căn bản là không biết.

Bất luận là thủ lĩnh cấp bậc ma tướng, hay là đám tiểu binh, tất cả đám đều trở nên hoảng loạn, ở cái địa phương Phiêu Tuyết sơn mạch này, có thể có được bao nhiêu người nghiên cứu trận pháp? Đối với trận pháp, bọn họ nhất kiến bất thông (chẳng biết chút nào).

“Người đâu, như thế nào lại chỉ còn lại một mình ta!” Đại Sát trong Hắc Phong Song Sát đột nhiên hô lớn, mặc dù có người ở ngay bên cạnh hẳn, nhưng mà trong mắt của hẳn, xung quanh không hề có một bóng người.

Đại Sát đầu đầy mồ hôi lạnh, xung quanh không hề có một bóng người. Từng bước từng bước đi tới.

“Ta đi theo đường thẳng, nhất định có thể đi ra khỏi cái địa phương này.” Đại Sát trong lòng tự nhận là mình thông minh. Đáng tiếc, hẳn không biết rằng, trong mắt của Lý Dương và người giám sát Lang Phủ, Đại Sát phẳng phất giống như một tên ngốc, không ngừng đi theo hình vòng tròn.

“Hô!”

Tựa hồ nghe thấy tiếng gió, thần kinh đang căng ra của Đại Sát trong nháy mắt khiến hắn có phản ứng, thiết quyền của hắn mạnh mẽ xuất ra.

“Đi tìm chết!”

Một quyền oanh xuất, những người ở xung quanh Đái Sát đều bị giết chết.

“Triệu Anh, là ngươi? Như thế nào lại là ngươi.” Đại Sát khiếp sợ với phát hiện của hắn, kẻ vừa bị hắn giết chết chính là một thủ hạ của hắn, là một cao thủ cấp bậc thiên ma.

“hồ!”

Lại một tiếng gió truyền đến. Phản ứng đầu tiên của Đại Sát là đánh đối phương đã. Bất kể là như thế nào, chỉ cần có nguy hiểm đối với mình, nhất định cứ diệt trước tính sau. Cho dù kẻ đó rất có thể là thủ hạ của chính mình.

Ngoại trừ Đại Sát ra, những kẻ khác cũng cùng một dạng như vậy, cả đám đều điên cuồng lên, chỉ cần gió thổi cỏ lay là lập tức điên cuồng công kích.

“Trận pháp? Bích Lan sơn này cũng có cao thủ trận pháp!”

Lang Phủ kinh hãi kêu lên. Bốn tên ma tướng phía sau hắn sắc mặt cũng trở nên trắng bệch. Dù sao thì trong trận pháp này cũng có tới mười hai vị ma tướng, thậm chí đến cao thủ ma tướng hậu kỳ cũng có. Nhưng mà những người này đều bị khốn ở trong trận pháp.

Trận pháp?

Cho dù là trong tiên ma đại chiến cả ức năm trước, Ma giới đệ nhất cao thủ cũng muốn tiêu diệt đi cao thủ trận pháp. Dù sao thì đối với trận pháp, tri thức của người Ma giới qua mức nghèo nàn. Ngoại trừ ở cấp bậc như Hạng Vũ có được sự giáo dục tốt “Xi Vưu giáo tằm”, có thể biết được một chút.

“Có một tên ma tướng tiến vào “tử” môn rồi.” Hầu Tĩnh đang đứng bên cạnh Lý Dương đột nhiên nói. Hầu Tĩnh nhìn đại trận của chính mình phát huy tác dụng như vậy, có vẻ rất là hưng phấn.

Đó cũng là tên ma tướng thứ ba tiến vào “tử” môn.

“A~~~”

Tên ma tướng này điên cuồng rống lên, đột nhiên một đao tự chém vào chân của mình, lại chém cánh tay trái của chính mình.. Rồi như cú không ngừng rống lên, tự hồ giống như thập phần sợ hãi thập phần kịch liệt thống khổ .

“Hầu Tĩnh, khống chế trận pháp, mang những người này chuyển qua cửa “sinh” , ta muốn một lần đối phó với bọn họ.” Lý Dương mỉm cười nói, từng đao đao mang thôn vào thổ ra. Những người này cao nhất cũng chỉ là ma tướng mà thôi, đối phó với người khác vậy công có thể hữu hiệu, còn đối phó với Lý Dương, căn bản không có tác dụng gì.

Đao chi bí sát của Lý Dương, lại muốn xuất thủ lần nữa.

“Khách Sơn, cứ ở đây nhìn, ta phải về báo cho tôn giả, lại còn có trận pháp. Trời ơi, nơi này cũng có cao thủ trận pháp!” Lang Phủ không còn chút tỉnh táo nào, cuống quýt cười mây trở về bẩm báo.

231. Chương 9: Hoàn Hảo.

Tuyệt càng lúc càng mạnh, trong quá khứ, đêm tối đối với tu ma giả mà nói cũng chẳng tính là cái gì, ít nhất trong đêm bọn họ vẫn có thể nhìn thấy vật. Bất quá, bây giờ lại không phải như vậy.

“Tiểu Thái Cực Âm Dương trận” ẩn chứa sóng năng lượng nguyên thần của Hầu Tĩnh, nó phảng phất giống như từ trường. Ở trong đại trận, tu ma giả căn bản không biết được phương hướng cũng không biết tình hình ở trong đại trận. Phàm là trận pháp cao cấp, đều có được hiệu quả như vậy.

Lý Dương thân hình như gió, lóe một cái đã tới bên cạnh đại trận.

Còn Hầu Tĩnh lại đang mỉm cười, tâm ý không chế đại trận biến hóa, bí mật của đại trận này đều là hắc bố trí, năng lượng cũng là của hắc. Với năng lượng nguyên thần ẩn chứa trong đó, đại trận này tự nhiên là chịu sự khống chế của hắc.

Chỉ thấy thái cực với hai màu đen trắng đột nhiên xuất hiện, rồi đột nhiên bắt đầu xoay tròn.

Quân Bàn hai mắt lóe sáng, cũng không nhúc nhích gì. Hắc cũng hiểu được rằng, ở trong đại trận một khi không biết gì mà lại đi loạn thì chắc chắn sẽ lâm vào tử địa, không bằng cứ bất động ở chỗ cũ. Ít nhất, như vậy cũng có thể giữ lại được cái mạng nhỏ.

“Ân?”

Quân Bàn đột nhiên mở bừng mắt, hắc cảm thấy rất rõ ràng không gian xung quanh phát sinh biến hóa kịch liệt, không ngừng lưu chuyển, mặc dù hắc vẫn đang bất động nhưng bản thân đại trận lại thay đổi, giống như lúc nào cũng có thể lấy đi cái mạng nhỏ của Quân Bàn.

“Không hay!”

Quân Bàn nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng ròng:

“Chẳng lẽ cao thủ trận pháp bày ra trận này muốn dùng trận pháp giết ta? Thấy ta bất động liền tự mình khống chế trận pháp tự hành thay đổi.

Quân Bàn cũng không biết nên làm gì bây giờ.

“Ta phải làm gì bây giờ. Động? Nhưng mà ta không hiểu trận pháp. Bất động? Bất động thì lại bị giết chết a.”

Trong mắt Quân Bàn chợt lóe lên một tia căm hận:

“Ta động, động ít nhất còn có hi vọng sinh tồn, bất động thì chết chắc.”

Trong lòng đinh ninh cho rằng người bày trận muốn giết hắc cho nên Quân Bàn liền bắt đầu đi lại.

Mà lúc này, thê tử của hắc Thân Thái, Hắc Phong sơn Đại Sát cùng Nhị Sát cũng gặp tình huống tương tự. Bọn họ còn không tỉnh táo bằng Quân Bàn, tự nhiên cả đám đều bắt đầu đi lại.

“Những người này sao đều tập trung về trung ương như vậy?”

Đám người Khách Sơn đang ở trên bầu trời dốc chiến xông xáo bàn tán.

Trận pháp huyền diệu đến cực điểm, ngoại nhân làm sao xuyên thấu được?

Hầu Tĩnh muốn bọn họ tụ tập về phía trung ương, dù là bọn họ tự cảm thấy mình đi về phía khác, trên thực tế vẫn như trước đi về phía trung ương. Đối với mấy kẻ ngoại đạo về trận pháp này, quả là vô cùng dễ dàng.

Trong “tiểu Thái Cực Âm Dương trận”, cửa sinh.

“Thân Thái!”

Quân Bàn đột nhiên phát hiện ra thê tử của mình ở ngay bên cạnh, hắc không chút hoài nghi đó là ảo ảnh, bởi vì khí tức quen thuộc đã nói cho hắc biết, đó chính là thê tử của hắc Thân Thái.

“Phu quân!”

Thân Thái lập tức đi tới bên cạnh Quân Bàn, hai người tay trong tay, cũng không dám tách ra nữa, bất kể là gặp nguy hiểm gì, hai người cũng sẽ cùng nhau đối mặt, như thế còn hơn một người nhiều.

Ở trong Sinh môn, không có gì là ảo ảnh. Bất quá sinh tức là tử, tử tức là sinh, sinh tử hai cửa đều có thể trong nháy mắt chuyển đổi, Hầu Tĩnh lúc nào cũng có thể khống chế sinh tử của bọn họ.

Trong vài phút ngắn ngủi, đại bộ phận nhân mã của liên quân tám phương đều đã tụ tập ở trong sinh môn. Chỉ trong chốc lát, liên quân tám phương đều đã hao binh tổn tướng, thậm chí có không ít người là bị chính người phe mình giết chết, thậm chí có người tự sát.

“Có bản lĩnh thì cùng Hắc Phong sơn Đại Sát ta chính thức đấu một trận. Dùng cái thứ trận pháp này thì tính cái gì là anh hùng, tính gì là hào kiệt chứ. Con rùa đen Bích Lan sơn, mau lặn ra đây, lặn ra đây!”

Hắc Phong sơn Đại Sát trên trán gân máu nổi hết lên, điên cuồng rống lên giận giữ.

Hắn cảm giác được hết sức rõ ràng đệ đệ của mình Nhị Sát đã chết rồi. Hai người thân huynh đệ ở cùng một chỗ đã mấy ngàn năm, đã có loại cảm ứng khó nói thành lời, nhưng mà vừa rồi cái loại cảm ứng này đã biến mất, chỉ có một kết quả, chính là đệ đệ của hắn đã chết.

“Đi ra! Con rùa đen kia, đi ra!”

Bát đại cao thủ Ma Tướng, hơn mười cao thủ cấp bậc Thiên Ma, mấy ngàn tu ma giả cả đám sắc mặt đỏ bừng, trong lòng sợ hãi mà điên cuồng hét lên.

Lý Dương mỉm cười đứng bên ngoài đại trận, nhìn đám người đang điên cuồng gào thét bên trong, hắn biết những người này rõ ràng là đã sợ hãi rồi.

“Vù!”

Lý Dương bước xuống một bước, liền đã tiến vào bên trong đại trận.

“Ta tới rồi!”

Thanh âm của Lý Dương mặc dù không lớn, nhưng lại như vang lên trong tai mỗi người.

Đám Quân Bàn, Thân Thái, Đại Sát, Tang Cung... bát đại Ma Tướng đều khó tin nhìn về phía phát ra thanh âm, hơn mười cao thủ cấp bậc Thiên Ma, mấy ngàn tu ma giả cả đám cũng nhìn về phía người đã phát ra thanh âm.

Một thanh niên áo đen.

Thân mặc chiến y màu đen, dưới chân cũng là chiến靴 màu đen, toàn thân là màu đen, trên người phát ra khí tức băng hàn lạnh lẽo càng làm hắc y thanh niên này có vẻ lạnh lùng, nụ cười nhạt luôn ở trên khóe miệng khiến cho trông hắn càng có vẻ tự tin.

Nhất thời, mấy ngàn người đều không nói một câu nào.

Trên mặt Lý Dương lộ ra vẻ tươi cười:

”Các người không phải là muốn ta đi ra hay sao? Ta bây giờ đã ra rồi, sao cả đám đều bất động vậy?”

Đám Quân Bàn, Thân Thái, Đại Sát, Tang Cung bát đại Ma Tướng liếc mắt nhìn nhau một cái, cơ hồ trong nháy mắt, cả đám hóa thành tàn ảnh, sau đó chợt lóe lên rồi vây quanh Lý Dương.

“Bất sống!”

Đám mấy người Quân Bàn truyền âm với nhau, bọn họ đều hiểu rằng, bọn họ mà muốn rời khỏi cái đại trận kinh khủng này, nhất định phải bắt được Lý Dương. Chỉ có bắt được Lý Dương mới có thể uy hiếp người bày trận phóng thích bọn họ ra ngoài.

“Bốn tên Ma Tướng hậu kỳ, bốn tên Ma Tướng trung kỳ, thực lực không tệ!”

Lý Dương điềm nhiên mỉm cười, không một chút để tâm đến chuyện mình đang bị bao vây.

Đám người Quân Bàn trong lòng đều rung động. Đối phương một lời nói ra thực lực của cả đám người phe mình, rất rõ ràng, ít nhất là đối phương có thể nhìn thấu được mỗi người bọn họ.

“Các vị, chúng ta tám người cùng nhau liên thủ, dù là cao thủ cấp bậc ma soái, cũng không chắc đã là đối thủ của chúng ta. Nếu như hắn là cao thủ cấp bậc Liệt Sơn tôn giả, chỉ có thể oán chúng ta vận khí không tốt thôi.”

Quân Bàn truyền âm cho mấy người xung quanh.

“Còn không ra tay?”

Lý Dương vẫy tay một cái, một bình ngọc liền xuất hiện, hắn ngửa cổ lên uống một ngụm.

“Hảo tửu!”

Lý Dương thở dài nói.

“Xuất thủ!”

Quân Bàn đột nhiên hạ lệnh một tiếng, tám người cơ hồ ra tay cùng một lúc.

Đột nhiên...

Khuôn mặt Lý Dương đang mỉm cười đột nhiên lạnh đi. Sát khí trên người trong nháy mắt bộc phát ra, một cỗ đao mang băng lãnh phóng lên trên cao.

“Oành oành oành...”

Cuồng phong nổi lên, cát đá đầy trời, giữa thiên địa đột nhiên mẫn diệt, không còn chút ánh sáng, không một chút âm thanh, hết thấy đều biến mất. Đột nhiên, một tiếng sấm mãnh liệt nổ vang, vang vọng giữa thiên địa, vang vọng trong linh hồn, tiếng nổ không chỗ nào là không có ...

Chỉ có một đạo đao phách băng lãnh cơ hồ là trong chớp mắt liền xuyên qua bát đại Ma Tướng.

Gió ngừng, cát đá lắng xuống đất, bát đại Ma Tướng không chút nhúc nhích.

Lý Dương tay trái vẫn luôn cầm bình ngọc, chỉ có tay phải công kích mà thôi.

Thiên địa không hề thay đổi, đó bất quá là tâm thần công kích kinh khủng của Lý Dương, làm bát đại Ma Tướng trong nháy mắt không cảm thụ được thiên địa, phản phát giống như thiên địa biến mất. Ánh sáng và thanh âm không hề biến mất, chỉ là bát đại Ma Tướng không cách nào nhìn thấy, cũng không cách nào nghe được.

Tiếng sấm vang kinh khủng đó khiến tâm thần của bọn chúng chấn động mà kịch liệt nổ vang.

“Oanh!”

Bát đại Ma Tướng đổ xuống, không nhúc nhích.

Đã chết!

Đao phách trong nháy mắt giết chết tám người, kể cả các cao thủ cấp bậc Thiên Ma ở đây, cũng không có một ai nhìn thấy rõ, bởi vì ...quá nhanh.

“Các người cũng muốn giết ta sao?”

Ánh mắt của Lý Dương nhìn sang những người khác, mười mấy tên cao thủ cấp bậc Thiên Ma, còn có mấy ngàn tu ma giả.

“Vù”

Một đại hán áo xanh đột nhiên tấn công. Hắn hét lớn một tiếng, song quyền mang theo lực lượng kinh khủng có thể liệt sơn phá thạch đánh tới.

Lý Dương đột nhiên phất tay áo một cái.

Đại hán áo xanh đột nhiên biến mất.

Lý Dương bây giờ là Thiên Ma hậu kỳ đỉnh phong, phàm là công lực không vượt qua hắn, đều có thể bị túi Tiểu Cần Khôn dễ dàng thu vào, căn bản không có chút lực phản kháng nào.

“Tiểu nhân nguyện ý làm trâu ngựa cho đại nhân, vì đại nhân xuất lực!”

Đột nhiên hai cao thủ cấp bậc Thiên Ma nhìn nhau, sau đó đồng thời quỳ xuống nói.

Cơ hồ chỉ trong chớp lát, tất cả đều có phản ứng này, mười mấy tên cao thủ cấp bậc Thiên Ma và hơn ngàn tu ma giả đồng thời quỳ xuống nói:

”Nguyện vì đại nhân xuất lực.”

Thanh âm vang vọng khắp mặt đất.

Ma giới là một địa phương vô cùng thực tế, được làm vua thua làm giặc, cường giả vi tôn.

Lý Dương một chiêu tiêu diệt bát đại Ma Tướng, thực lực khiến cho những người này hoảng sợ, đi theo thủ lĩnh ban đầu tự nhiên là không bằng đi theo Lý Dương, chỉ có đi theo kẻ mạnh bọn họ mới có thể sống được lâu thêm.

“Xoẹt xoẹt...”

Từng đạo quang mang lóe ra, đột nhiên có một thông đạo xuất hiện trước mắt mọi người, thông đạo ở phía trước Bích Lan sơn.

Lý Dương đột nhiên bộc phát một cỗ khí thế kinh người, thanh âm vang vọng ra xa ngàn dặm:

”Từ hôm nay trở đi, các người chính là người của Bích Lan sơn, người của Mộc Dịch ta!”

Thanh âm không ngừng vang vọng trong Phiêu Tuyết sơn mạch, liên miên không dứt.

Mấy ngàn nhân mã đồng thời quỳ hướng về phía Lý Dương.

Từ đó, tính cả Bích Lan sơn, tổng cộng đã có chín ngọn núi chịu sự khống chế của Lý Dương, cao thủ cấp bậc Thiên Ma càng là vượt qua hơn tám mươi người, tu ma giả cũng có hơn tám chín nghìn.

“Mộc Dịch đại nhân, dựa theo quy củ những cao thủ cấp bậc Thiên Ma này phải cùng đại nhân tiến hành linh hồn khế ước, không biết đại nhân quyết định khi nào bắt đầu.”

Phổ Húc đi tới trước mặt Lý Dương cung kính nói. Giờ phút này, hắn đang kích động dị thường.

Lý Dương mỉm cười.

“Diền Cương, Jerry, Jessy, Hầu Sơn, Hầu Tĩnh mấy người đều lại đây.”

Sau chiến thắng này, Lily bọn họ vốn ẩn nấp đã đi ra, Lily có vẻ vô cùng cao hứng. Lý Dương biết, Lily bởi vì lấy được một lượng lớn ma nguyên thạch mà cao hứng.

Lily tịnh không để ý đến kim tiền, mà là quan tâm đến quá trình lấy được tiền. Một khối thượng phẩm ma nguyên thạch ở trong tay Lily, Lily có thể kiếm được càng nhiều tiền hơn. Đó cũng là lý do vì sao lần trước đưa cho Lý Dương một khối, Lily cũng có chút không nỡ. Dù sao bây giờ tiền vốn cũng quá ít.

“Sư huynh (sư tôn)!”

Diền Cương, Jerry, Jessy, Hầu Tĩnh, Hầu Sơn mấy người đã đi tới.

Lý Dương gật đầu lãnh đạm nói:

”Các cao thủ cấp bậc Thiên Ma đã thần phục này, các người liên tự mình thu phục đi, đã có thể định linh hồn khế ước được rồi đó.”

Lý Dương không muốn chuyện gì cũng đều là tự mình ra tay. Giống như các đại tập đoàn trên địa cầu, là lão bản, mọi chuyện đều là để cho thủ hạ làm.

Chỉ cần hắn tin tưởng thủ hạ trung thành.

Diền Cương có trung thành không? Là huynh đệ đi cùng một đường với mình, hơn nữa còn là đồ đệ của Bá Vương Hạng Vũ, hắn không trung thành, Lý Dương còn tin tưởng ai được nữa?

Jerry, Jessy có trung thành không? Là đồ đệ của chính mình, hơn nữa cùng với mình có thủy tổ huyết thệ, Lý Dương còn lo lắng gì nữa.

Còn không nói, kỳ thật, Lý Dương tự mình căn bản không để ý gì đến thế lực, hắn sở dĩ có ý thức thành lập một thế lực cường đại, bất quá là do muốn người bên cạnh sống tốt hơn mà thôi. Tuyệt đã nói cho hắn biết rằng, chỉ có thế lực cường đại mới bảo vệ được thân nhân của mình.

Thế lực này vốn là để cho huynh đệ thân nhân sống tốt hơn, để cho bọn họ tự mình không chế đám cao thủ cấp bậc Thiên Ma này thì có sao?

“Sư huynh (sư tôn)!”

Đám người Điền Cương có vẻ khó có thể tin được.

“Đừng có nhìn nữa, còn không mau đi đi, đợi một lúc nữa các người còn có nhiệm vụ đấy, đi tới tám ngọn núi đó mang ma nguyên thạch của bọn chúng cùng với các bảo bối để mang về đây.”

Lý Dương cười nói.

“Dạ!”

Đám người Điền Cương lập tức tuân mệnh. Mạng của Điền Cương, Lily đều là do Lý Dương cứu, Lý Dương bảo bọn họ làm gì, bọn họ cho tới bây giờ chưa từng phản đối.

Quan trận chiến này, Lý Dương đã tính là một thế lực ở Phiêu Tuyết sơn mạch này.

Đương nhiên, tự nhiên là không bằng được tam đại cự đầu, tỷ như Liệt Sơn tôn giả, chỉ riêng những ngọn núi do tự thân hắn khống chế đã có đến mấy chục cái, thủ hạ cao thủ cấp bậc Thiên Ma có tới hơn trăm, cao thủ cấp bậc Ma Tướng có đến mười mấy người.

Đó là Liệt Sơn tôn giả trực tiếp khống chế, còn có một ít là gián tiếp khống chế, ra lệnh một tiếng, các ngọn núi đó cũng là lập tức tuân lệnh. Đây là sức ảnh hưởng, sức ảnh hưởng cường đại.

Nhân mã của Liệt Sơn tôn giả có thể chính thức khống chế vượt xa số lượng bên ngoài.

“Tôn giả, tôn giả!”

Lang Phủ cười một đám mây, cực nhanh đi về hướng chỗ Liệt Sơn tôn giả, trực tiếp đi vào đại sảnh. Người canh gác bên ngoài thấy rõ là tả đại soái Lang Phủ nên cũng không ngăn trở.

Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt lúc này đang vuốt ve thanh đao.

Một thanh hạ phẩm ma khí, có hình dáng giống như Viên Nguyệt loan đao. Kiện ma khí này giúp Liệt Sơn tôn giả có thể bắt bại ở Phiêu Tuyết sơn mạch. Mỗi ngày, hắn đều tự mình vuốt ve thanh loan đao của mình. vuốt ve loan đao so với hắn lúc vuốt ve nữ nhân còn chuyên chú, dụng tâm hơn.

“Hừ!”

Liệt Sơn tôn giả đột nhiên mắt sáng bừng lên, một ánh mắt giống như thực chất bắn về phía Lang Phủ. Hắn ghét nhất là trong khi đang vuốt ve thanh loan đao, có người tới quấy rầy.

“Tôn giả, Bích Lan sơn đó có cao thủ trận pháp, liên quân của bát đại sơn đầu (tám ngọn núi lớn) đều bị vây ở trong trận pháp, không có ai có thể chạy thoát.”

Lang Phủ vội vàng nói.

Liệt Sơn tôn giả đột nhiên sắc mặt đại biến.

Bắc Vực của Phiêu Tuyết sơn mạch là thiên hạ của hắn, ở tại Bắc Vực này không ai có thể phản kháng hắn. Một khi có người phản kháng hắn, nói lên rằng địa vị của hắn đã không giữ được. Trong Ma giới, không giữ được địa vị, kết quả chính là thân phục kẻ khác, hoặc là bị giết chết.

“Cao thủ trận pháp! Phiêu Tuyết sơn mạch cũng xuất hiện cao thủ trận pháp!”

Loan đao trên tay Liệt Sơn tôn giả chợt lóe lên, ngay sau đó liền biến mất.

“Tôn giả, đã chết, đã chết, cao thủ cấp bậc Ma Tướng của bát đại sơn đầu đều đã chết, kẻ mới tới Bích lan sơn này, một chiêu đã giết hết bát đại Ma Tướng.”

Thanh âm của Khách Sơn bên ngoài cũng đã truyền tới. Đám người Khách Sơn Vừa thấy Lý Dương một chiêu giết bát đại Ma Tướng, liền vội vàng trở về.

Liệt Sơn tôn giả đột nhiên sắc mặt lạnh đi, nửa bên mặt hắn đã xuất hiện dấu ấn hình trăng khuyết màu huyết hồng, màu huyết hồng đỏ tươi...

Thanks

232. Chương 10: Dụng Nhân Khứ Điền

Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt trên mặt thai ký hình trăng khuyết đỏ như máu phảng phất xuất hiện. Lang Phủ bên cạnh cùng với Khách Sơn vừa tiến vào đại sảnh trong lòng cảm thấy sợ hãi, nếu là người ở bên cạnh Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt đều biết, chỉ khi điên cuồng lên thì lúc đó dấu ấn màu huyết hồng tươi rói trên hình trăng khuyết mặt hắn mới xuất hiện.

“Có đúng như vậy không?”

Lê Kiệt trừng mắt nhìn Khách Sơn, ánh mắt tựa hồ muốn xé nát hắn ra.

“Đúng như vậy, tuyệt đối là sự thật, thưa tôn giả, một người, chỉ có một người, tám vị đại Ma Tướng đã chết, lúc xảy ra sự việc còn có ba Ma Tướng cũng nhìn thấy, bọn họ lúc ấy ở bên ngoài.”

Đối mặt với ánh mắt của Lê Kiệt, Khách Sơn trong lòng run sợ, giọng nói run rẩy, trên trán từng giọt mồ hôi lạnh chảy ra.

“Là trận pháp cao thủ hơn nữa còn có ít nhất một Ma Soái tiền kỳ cao thủ, tốt lắm để bốn tôn giả xem rốt cuộc rất mạnh như thế nào!”

Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt nghĩ gì trong đầu thì Lang phủ không thể nào đoán được ra. Sát ý! Trong lúc này thì Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt chỉ có sát ý, bởi vì hắn không thể để cho bất cứ kẻ nào làm lay chuyển được địa vị của mình, một khi địch nhân đã có thực lực đó thì hắn nhất định phải nhân lúc đối phương còn chưa chuẩn bị mà tiến hành tiêu diệt ngay.

Trận pháp cao thủ, hơn nữa còn có một người chỉ dùng một chiêu có thể giết chết bát đại Ma Tướng cao thủ, điều đó làm cho Lê Kiệt nổi lên sát ý.

“Truyền lệnh xuống, bốn tôn giả lệnh cho tất cả trong vòng bảy ngày phải tập hợp lại.”

Giọng nói của Liệt Sơn tôn giả rất lạnh lùng.

“Vâng!”

Lang Phủ khom người tuân lệnh.

Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt đột nhiên nở một nụ cười lạnh:

“Hừ, trận pháp? Bất quá chỉ bảo vệ được phần chính của Bích Lan sơn mà thôi, bảo vệ được bao nhiêu diện tích chứ? Bốn tôn sẽ dùng biện pháp làm cho trận pháp đầy ắp, xem xem trận pháp vận hành thế nào được nữa đây?”

“Lang Phủ, ngươi hãy hạ “Hong Sắc lệnh”, phía bắc Phiêu Tuyết sơn có tất cả gần một nghìn ngọn núi thuần phục, tất cả nhân mã tập trung lại cho ta, bảy ngày sau sẽ tới Bích Lan Sơn vây công.”

Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt ra lệnh, Lang Phủ trong lòng vừa kinh hãi lại vừa vô cùng hưng phấn.

Hong Sắc lệnh! Khi đã nhận được lệnh này phải toàn lực chấp hành nhiệm vụ, nếu không sẽ bị Liệt Sơn tôn giả tiêu diệt, Phiêu Tuyết sơn có hơn một nghìn ngọn núi, gần trăm vạn tu ma giả cơ hồ tất cả đều nghe hiệu lệnh của Liệt Sơn tôn giả.

Chỉ có Lý Dương người ở ngoài đến không hiểu quy củ, không có tỏ lòng trung thành với Liệt Sơn tôn giả. Lúc đầu hắn còn phải sử giả ở gần xem Lý Dương có nguyện ý thần phục Liệt Sơn tôn giả hay không. Nhưng lúc này Lý Dương đã giết sử giả, coi như đã cùng với Liệt Sơn tôn giả đối mặt thù địch.

Gần nghìn ngọn núi, hơn trăm vạn đại quân. Cao thủ cấp bậc Thiên Ma hơn vạn, cấp bậc Ma Tướng hơn nghìn, Ma Soái cao thủ cũng có sáu người, người mạnh nhất sử dụng hạ phẩm ma khí là Liệt Sơn tôn giả. Với lực lượng cường hãn như thế, Bích Lan sơn nhỏ nhoi làm sao mà ngăn cản nổi?

“Hừ, Bích lan sơn? Với hơn trăm vạn đại quân có thể lấp đầy cả Bích Lan Sơn. Bỏn tôn dùng chiến thuật lấy thịt đè người làm cho trong phạm vi trận pháp đầy chật người, để xem đại trận làm cách nào đối phó được với trăm vạn đại quân được đây!”

Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt cười lạnh.

Dùng nhiều người có thể làm lấp đầy trận pháp, khi đó đại trận làm sao còn có thể sử dụng được nữa?

Bích Lan sơn

“Hãy!” “Hãy” “Hãy!” ...

Những tiếng hét lớn từ Bích Lan sơn vang ra bên ngoài, tám nghìn tu ma giả điên cuồng chiến đấu, các thân ảnh bay múa, cự thạch vỡ vụn, máu tươi bay toán loạn, chẳng có tu ma giả nào đủ sức để chống lại.

Hơn tám mươi Thiên Ma cấp bậc cao thủ không ngừng huấn luyện. Tất cả đều hiểu được Liệt Sơn tôn giả sẽ không buông tha, bất quá mọi người đối với Lý Dương tràn ngập tin tưởng, đối với hộ trận của Bích Lan sơn tràn đầy tin tưởng.

“Sư huynh, toàn bộ bảo bối ở bát đại sơn đầu đều đã lấy được rồi. Thượng phẩm ma nguyên thạch gần ba mươi khối, sáu khối sẽ đưa cho sư huynh tu luyện, với sáu khối thượng phẩm ma nguyên thạch, ít nhất mười năm sư huynh không cần lo lắng thiếu ma nguyên lực.

Lily đưa cho Lý Dương sáu khối thượng phẩm ma nguyên thạch. Lý Dương tiếp nhận sáu khối thượng phẩm ma nguyên thạch rồi mỉm cười nói:

”Lily, Bích Lan sơn người rất nhiều, cao thủ cũng nhiều nữa, chính vì thế lượng ma nguyên thạch cũng sẽ phải gia tăng, cần phải phân phối cho tốt.”

“Yên tâm!”

Lily tự tin nói:

“Ma Nguyên thạch có thể đủ cho Bích Lan sơn sử dụng trong một năm, bây giờ đã phá hủy mấy trăm tu ma giả tiến vào bình nguyên tiến hành vận chuyển rồi.

“Muội làm việc như thế, ta cũng yên tâm!”

Lý Dương thở dài một hơi rồi nhìn lên bầu trời. Đối với năng lực làm việc của Lily, Lý Dương chưa hề hoài nghi, bất quá bây giờ Lý Dương có chút lo lắng Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt đánh tới.

“Đi mời bọn Hầu Tinh tới!”

Lý Dương đột nhiên quay về phía sau ra lệnh cho hai hộ vệ. Sau một lúc bọn Hầu Tinh đã đi tới sau Lý Dương.

“Hầu Tinh, lúc đầu ngươi đã nói qua, tiểu Thái Cực Âm Dương trận này vẫn chưa ổn định lắm, có lẽ chỉ có thể giữ được cao thủ cấp bậc Ma Soái cấp bậc, nay Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt đã là Ma Soái hậu kỳ cao thủ, không biết có thể trói buộc được không?”

Hầu Tinh nhìn đại trận một chút rồi suy nghĩ rồi nói:

”Khó nói lắm, phải xem Liệt Sơn tôn giả đối với trận pháp có tinh thông hay không? Mà nghe nói Liệt Sơn tôn giả đang có một ma khí, nếu có ma khí thì công kích lực sẽ tăng rất nhiều, lúc đó không chừng có thể trực tiếp công kích phá tan đại trận.”

Hầu Tinh có chút khó phán đoán.

Lý Dương cau mày đứng lên. Lý Dương là Thiên Ma hậu kỳ đỉnh phong, khi dùng đao phách, Bi Sắt và Phá Sơn Liệt Không thì có thể miễn cưỡng đối phó với Ma Soái tiền kỳ cao thủ, cho dù liều mạng thì nhiều nhất cũng chỉ đối phó được với Ma Soái trung kỳ cao thủ, còn đối với Ma Soái hậu kỳ cao thủ một điểm nắm chắc cũng không có, đừng nói đến chuyện đối phương còn có ma khí nữa. Ma khí tương đương với tiên khí, tiên kiếm Thanh Hồng của Trần Kiếm Phong và đao phách của Áo Quang chân nhân không phân cao

thấp. Từ đó có thể nhìn ra ma khí có thể làm thực lực gia tăng rất nhiều, có một ma khí công kích lực tự nhiên sẽ tăng rất nhiều.

Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt công lực đã là Ma Soái hậu kỳ, lại còn có một hạ phẩm ma khí.

”Có lẽ lần này có chút nguy hiểm!”

Lý Dương trong lòng không nắm chắc, bất quá thì Lý Dương luôn muốn thử. Dù có thất bại thì hắn vẫn còn Thanh Vân, ở trên Thanh Vân thì Liệt Sơn tôn giả đuổi theo sao nổi.

“Hãy!” “Hãy!” Hãy!” ...

Trên núi tiếng hét càng ngày càng lớn, tu ma giả ở trên núi cũng càng trở nên điên cuồng. Tất cả chỉ mong chờ Liệt Sơn tôn giả đến.

Ngày thứ bảy khi Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt, Lang Phủ, Lang Vũ hai bên mang theo mười mấy Ma Tướng, hơn trăm Thiên Ma cùng với mấy vạn đại quân cười mây cười gió từ trên trời cao tập trung lại.

“Xuất phát!”

Liệt Sơn tôn giả quát lên. Cánh tay vung lên, lập tức mấy vạn đại quân đầy trời hướng về phía Bích Lan Sơn ào ào lao tới.

Lang vũ cười nói:

”Lần này tôn giả ra lệnh một tiếng, cao thủ trong khắp cả vùng phía bắc Phiêu Tuyết sơn đều tập trung ở đây, chỉ dùng thân thể cũng có thể bao phủ được cả Bích Lan Sơn.”

Lang Phủ cùng với Lang Vũ là an hem ruột, đồng thời còn là cánh tay phải của Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt. Lang Phủ rất tự tin nói:

”Trận pháp thế này thì chỉ cần mười vạn người là có thể lấp đầy, lúc đó để xem không còn trận pháp thì chúng sẽ làm sao?”

Lê Kiệt nghe xong, trên khuôn mặt xuất hiện một nụ cười lạnh lùng:

”Tốt lắm, bất kể mới nhận chức lĩnh chủ Bích Lan Sơn nghiêm trị để cảnh cáo ba tên Ma Soái kia!”

Phiêu Tuyết sơn có tất cả sáu Ma Soái cao thủ, trong đó Liệt Sơn tôn giả, Lang Phủ, Lang Vũ đã là ba người. Hơn nữa Liệt Sơn tôn giả đã là Ma Soái hậu kỳ, lại có hạ phẩm ma khí. Với lực lượng như thế thì cả cả khu vực phía bắc Phiêu Tuyết sơn thuần phục là điều hoàn toàn tự nhiên. Ở trung tâm Phiêu Tuyết sơn là hai huynh đệ Uyên Ương Dao Ma Khảm Hồng, Khảm Đồ, khu vực phía nam Phiêu Tuyết sơn thì thần phục Huyết Phủ Dụ Xích. Lần này Liệt Sơn tôn giả ra lệnh một tiếng liền huy động toàn bộ các nơi thần phục phải xuất quân, hơn nữa lần này lại do Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt xuất động, tự nhiên không một ai dám trái lời.

Một Ma Tướng cao thủ ở phía sau Toại Hổ nói:

”Toại Hổ đại nhân, lần này tôn giả sử dụng Hồng Sắc Lệnh để đối phó với Bích Lan Sơn, vậy vị tân nhiệm của Bích Lan Sơn là cao thủ tuyệt đỉnh đúng không?”

Toại Hổ ở khu vực phía bắc Phiêu Tuyết sơn là một trong sáu Ma Soái cao thủ, công lực cũng đã đạt tới Ma Soái trung kỳ, hắn đã chiếm mười mấy ngọn núi, thế lực rất lớn, dưới tay cũng có mấy vạn quân, lần này thấy Hồng Sắc lệnh tự nhiên cũng phải xuất quân.

Toại Hổ thở dài:

”Dù là cao thủ thế nào mà gặp phải tất cả nhân mã của Phiêu Tuyết sơn bắc vực cũng không chống lại được, thật đáng tiếc khi mất đi một cao thủ!”

Toại Hổ đột nhiên ra lệnh cho mấy đại tướng của mình:

”Lần này tuyệt đối không được tiến lên phía trước!”

“Vâng!”

Mấy tướng quân lập tức nói.

Toại Dự nhìn về Bích Lan Sơn, trên mặt lộ vẻ tươi cười nói:

”Nếu đã khiến cho Liệt Sơn tôn giả phải sử dụng Hồng Sắc lệnh thì nhất định phải là cao thủ chân chính, hơn nữa chỉ dùng một chiêu đã giết chết tám Ma Tướng, cho dù là Toại Dự ta cũng có chút khó khăn, người của Mãnh Hổ sơn chúng ta không nguyện ý đi đầu đâu.”

Lúc này, ở ngoài Bích Lan sơn gió thổi mạnh, tuyết bay đầy trời, song giờ phút này cả Bích Lan Sơn tối đen bởi vì trên bầu trời phía trên xuất hiện một tầng mây đen ngòm cực lớn, mà số nhân mã trên đó càng khiến người ta phải kinh hãi. Giờ phút này ở trên bầu trời của Bích Lan Sơn đã tập trung hơn mười vạn tu ma giả, mà số lượng tu ma giả vẫn còn càng ngày càng tăng lên, nhân số mỗi lúc một nhiều.

Bích Lan Sơn của Lý Dương chỉ có tám nghìn quân, mà quân địch có tới trăm vạn, đối phương có hơn vạn Thiên Ma cao thủ, hơn nghìn Ma Tướng cao thủ, Ma Soái cao thủ cũng có tới sáu người, thực lực đã vượt xa Lý Dương. Lý Dương một mình đứng ở phía trước, ở phía sau là Phổ Húc cùng với hơn tám mươi cao thủ cấp bậc Thiên Ma. Lúc này trên trán tất cả đều đổ mồ hôi lạnh, áp lực kinh khủng đè xuống, trăm vạn đại quân, hơn nữa tất cả đều cười mây ở phía trên, tầng tầng lớp lớp mây đã gây cho mọi người áp lực cường đại, nhiều người như thế đủ để lấp đầy cả Bích Lan Sơn rồi.

“Xem tiểu Thái Cực Âm Dương trận có thể kiên trì bao nhiêu lâu?”

Lý Dương lúc này cũng cảm thấy tim đang đập nhanh lên.

Trăm vạn đại quân, không hề tầm thương, hơn một vạn Thiên Ma cao thủ, hơn một nghìn Ma Tướng cao thủ, khí thế đó lộ ra vẻ vô cùng khủng khiếp.

Cuối cùng thì nhân mã của Liệt Sơn tôn giả cũng đến, Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt thần thức đảo qua, hần cảm thấy rất hài lòng, lần này nhân mã tới cũng xấp xỉ trăm vạn.

Trăm vạn nhân mã đều quỳ xuống mà đồng thanh nói:

”Bái kiến tôn giả!”

Âm thanh của trăm vạn người rót cục là như thế nào? Nó giống như tiếng sấm khiến cho cả Bích Lan Sơn bị bao trùm bởi âm thanh đó, tám nghìn tu ma giả dưới Bích Lan sơn sắc mặt đại biến, tu ma giả dù sao cũng chỉ là tu ma giả, bọn họ tinh thần chưa đủ kiên cường.

Liệt Sơn tôn giả nói với ba cao thủ phía trước:

“Tốt lắm, Toại Hổ, Li Lang, Điền Báo, lần này ba người các ngươi đều tới rồi, bốn tôn giả gọi mọi người lần này tới đây là để tiêu diệt Bích Lan Sơn, các ngươi có ai nguyện ý đi đánh trận đầu không?”

Toại Hổ, Li Lang, Điền Báo chính là ba Ma Soái cao thủ còn lại ở khu vực phía bắc Phiêu Tuyết sơn mạch.

Ba người Toại Hổ nhìn nhau nhưng chẳng có người nào nguyện ý đánh trận đầu, ai cũng biết rằng thủ lĩnh Bích Lan sơn là cao thủ chân chính. Đánh trận đầu, nếu vận khí tốt thì hao binh tổn tướng, còn nếu vận khí xấu thì có thể bị tiêu diệt. Lúc này thì Liệt Sơn tôn giả chỉ cười lạnh mà nhìn ba người.

Lúc này tiếng nói của Lý Dương đột nhiên không ngừng vang động ra khắp nơi:

“Lê Kiệt nhất gan, đối phó với Bích Lan Sơn mà cũng phải triệu tập toàn bộ Phiêu Tuyết sơn mới dám tới đây, Mộc Dịch ta không thể không nói lá gan của ngươi quả là quá nhỏ a!”

Lê Kiệt sắc mặt biến đổi, lần này triệu tập nhiều người như vậy nhưng trong lòng luôn lo lắng người ta nói hần nhất gan. Những kẻ bên cạnh hần không dám nói ra, nhưng Lý Dương lại dám, mà còn là trước mặt trăm vạn đại quân nói ra.

“Hừ Mộc Dịch, ngươi không phải là ý vào trận pháp hay sao? Cho dù trận pháp của ngươi có lớn hơn, với trăm vạn đại quân người nói người, người tiếp người, chỉ cần hơn mười vạn người cũng có thể lấp đầy đại trận, đại trận mà lấp đầy ta xem ngươi sẽ đối phó thế nào đây?”

Liệt Sơn tôn giả tức giận quát lên.

“Trong phạm vi bốn tôn chỉ vào thì toàn bộ nhân mã nơi đó hãy tiến vào đại trận!”

Liệt Sơn tôn giả tay phải vung lên, ma nguyên lực lúc này bao phủ cả một khu vực có tầm hai mươi vạn quân.

233. Chương 11: Cuồng Oanh Loạn Tạc

Nhân mã của bọn họ vừa vặn chỉ khoảng hai mươi vạn người, hiển nhiên Liệt Sơn Tôn Giả cố ý sắp xếp đưa nhân mã của bọn họ vào đó.

- Hừm? Không nghe thấy bốn tôn nói gì sao?

Trong mắt Liệt Sơn Tôn Giả hiện lên chút lãnh quang.

Hai người Toại Hổ và Li Lang liếc mắt nhìn nhau, chỉ có thể bất lực khom người nói:

- Dạ!

- Đi!

Hai người Toại Hổ và Li Lang quay về phía thủ hạ ra hiệu, khoảng chừng hai mươi vạn đại quân nhất thời như nước tràn bờ, từ trên các tầng mây hạ xuống. Mọi người theo lệnh của Liệt Sơn Tôn Giả, người này dựa vào người khác, hàng dưới đẩy hàng trên.

Còn Toại Hổ và Li Lang vốn là cao thủ tự nhiên không có tham gia, dù sao chiến thuật biến người chỉ cần có nhiều người là được, không cần có cao thủ.

- Không hay rồi!

Bọn người Phổ Húc ở Bích Lan sơn biến sắc.

Còn Lý Dương và Hầu Tinh thì có nụ cười tự tin.

Lúc trước do sợ những người đầu lĩnh của Bát Đại Sơn đến tấn công, Lý Dương còn lo lắng đối phương dùng trận pháp biến người, liền chuyên tâm cùng Hầu Tinh thảo luận về việc này. Hầu Tinh cũng lấy (Thiên Diễn Bí Quyết) truyền cho Lý Dương. Sau đó Lý Dương có thời gian rảnh là nghiên cứu.

Trước đến giờ, trận pháp cũng là một phương pháp truy tìm thiên đạo, Lý Dương vốn là một thông minh, hơn nữa đối với giải thích thiên đạo cũng không thấp, tự nhiên giải thích trận pháp cũng cực nhanh, chỉ trong bảy ngày ngắn ngủi, Lý Dương xem như đã miên cường nắm được biến hóa của “Tiểu Thái Cực âm dương trận”.

Lý Dương chỉ biết biến hóa mà thôi, còn vẫn không thể phá trận, chứ đừng nói bố trí đại trận.

Nhưng, chỉ như vậy thì cũng đã làm cho Lý Dương có thể di chuyển xung quanh đại trận rồi. Mà cho dù đi nhầm, Hầu Tinh cũng có thể khống chế trận pháp hỗ trợ cho Lý Dương.

- Người không phải định dùng biến người sao? Để ta dùng Túi Tiểu Càn Khôn thu hết, xem người có nhiều người, hay không gian trong túi Tiểu Càn Khôn của ta lớn!

Lý Dương hừ lạnh, Túi Tiểu Càn Khôn có thể thu cả một tòa núi cao gần mấy ngàn thước vào trong, thể tích rất lớn, lớn đến mức làm ai cũng phải sợ.

Giả thiết một quả núi đầy vuông, dài rộng phẳng chừng một ngàn thước, cao năm ngàn thước, thì thể tích khoảng năm tỷ triệu m³. Nói cách khác Túi Tiểu Càn Khôn có dung tích khoảng chừng năm tỷ m³, giả sử một m³ chứa được một người, cũng có thể chứa được năm tỷ người.

100 vạn?

Chỉ có thể coi như phần nổi của tảng băng trôi mà thôi, căn bản không ảnh hưởng gì.

- Oanh long long...

Hai mươi vạn người điên cuồng nhảy vào đại trận, người này xô đẩy người kia, số lượng người ken dày mặt đất.

- Ha ha, bốn tôn giả muốn xem người làm sao ứng phó được, không có đại trận này, thì Bích Lan sơn của người cũng để cho bốn tôn tùy ý dày xéo.

Liệt Sơn Tôn Giả Lê Kiệt cười khẩy, nhìn trận pháp huyết sắc có hình bán nguyệt trên mặt đất.

- Phải không?

Lý Dương mỉm cười. Lập tức thân hình lóe lên, rồi nhảy vào trong đại trận.

Liệt Sơn Tôn Giả cười ha ha:

- Giết? Hai mươi vạn người, người một người có thể giết được bao nhiêu, ách ...

Liệt Sơn Tôn Giả đột nhiên trợn mắt há hốc mồm, nói không nên lời.

- Hô hô...

Một trận cuồng phong điên cuồng nổi lên, Lý Dương hóa thân thành một trận gió lốc, thân pháp “Xuyên Vân Toa Vụ” thi triển một cách tự nhiên, vừa di chuyển hần liên tục phát tay, chỉ một lần phát tay, trong vòng trăm thước tất cả người tu ma đều bị Lý Dương thu vào trong đại trận.

Tốc độ Lý Dương sao nhanh thế?

Như cuồng phong, như mưa đông!

Tần suất phát tay của Lý Dương cao bao nhiêu?

Mỗi một lần phát tay, tất cả mọi người trong vòng trăm thước đều bị thu vào, không có ngoại lệ. Dù sao những người xuống phá trận đều là người tu ma bình thường, còn những cao thủ đều ở đứng trên tầng mây nhìn xuống.

Phát tay trăm lần, đã thu được mấy vạn người. Đối với kẻ đạt tới Thiên Ma hậu kỳ đỉnh phong như Lý Dương mà nói, trong vòng một giây tuyệt đối dễ dàng có thể phát tay trăm cái.

Xuyên Vân Toa Vụ.

Hơn mười dặm mà thôi, đối với Lý Dương mà nói, không đến nửa phút đã quét ngang cả trận pháp không chứa một chỗ nào.

Hai mươi vạn người không còn một ai.

- A, không. Không, sao lại như vậy được?

Toại Hổ và Li Lang nhất thời gần như điên cuồng, nhân mã này phần lớn là của bọn hắn, căn cơ của bọn họ toàn bộ ở trong đó, bọn họ buộc phải tuân theo lệnh của Liệt Sơn Tôn Giả, vì theo họ, điên trận không có nguy hiểm.

Nhưng...

Hai mươi vạn đại quân toàn quân bị tiêu diệt.

Toại Hổ và Li Lang lúc này chỉ còn lại có hơn mười vị cao thủ cấp bậc Ma Tướng ở phía sau họ, những Cao thủ cấp bậc Ma Tướng này đều là tâm phúc của họ, tự nhiên luôn luôn ở bên người, điên trận căn bản không cần những cao thủ này đi.

Những người nào có công lực thấp hơn Lý Dương, căn bản không thể chống cự sức hút từ Túi Tiểu Càn Khôn.

Không có đến một Ma Tướng, không một Ma Soái, tự nhiên, hai mươi vạn người hoàn toàn đều bị quét sạch.

Điều này làm cả đám Liệt Sơn Tôn Giả chấn động.

Bọn họ không biết đến sự tồn tại của Túy Tiểu Càn Khôn, cũng không biết Lý Dương có thực lực cực hạn là Thiên Ma hậu kỳ đỉnh phong.

- Tôn giả, đại sự không ổn rồi, tên kia rốt cuộc dùng yêu pháp gì vậy, làm sao vung tay lên một cái là không còn ai cả, quá kinh khủng.

Lang Phủ kinh hãi.

Lang Vũ cũng nói:

- Chẳng lẽ là Tụ Lí Càn Khôn, nhưng Tụ Lí Càn Khôn chỉ thu vào những người có công lực thua mình rất xa, hơn nữa Tụ Lí Càn Khôn cũng chỉ có hạn. Có khả năng thu được hai mươi vạn người, trời ạ, chỉ Ma Quân mới có thực lực như vậy.

Bọn họ không thể tưởng tượng được, Tụ Lí Càn Khôn có thể thu được nhiều người như vậy.

- Không có khả năng là Tụ Lí Càn Khôn!

Liệt Sơn Tôn Giả bỗng quát một tiếng.

Hắn đương nhiên muốn dùng tay, nếu thật sự là Tụ Lí Càn Khôn, người trước mắt ít nhất cũng phải Ma Quân cấp bậc trở lên, nếu là Ma Quân thì còn đấu cái nỗi gì nữa? Cứ đầu hàng luôn cho xong chuyện.

- Nếu là Tụ Lí Càn Khôn, người kia ít nhất phải là Cao thủ cấp bậc Ma Quân, cao thủ như thế, đâu có thể tùy ý để chúng ta nghênh ngang tụ tập trăm vạn đại quân như thế nào? Tin rằng hắn sớm đã giết sạch rồi. Với thực lực của Ma Quân, chúng ta cho dù có trăm vạn người, cũng không ảnh hưởng gì đối với hắn.

Liệt Sơn Tôn Giả phân tích.

Nhất thời chung quanh im phăng phắc.

Đột nhiên –

Toại Hổ cười lạnh nói:

- Hừ, nói không chừng, có người tự cho mình rất cao siêu, khinh thường không thèm đi đối phó với binh lính bình thường.

- Toại Hổ đại ca, đừng nói như vậy, tôn giả bản thân cũng không biết lần này va phải cột sắt. Bất quá, tôn giả cũng biết đối phương lợi hại rồi, chỉ là không thừa nhận thôi, cẩn thận đó.

Li Lang cũng dùng thanh nheo nhéo (ái) nói chuyện.

Hôm nay mấy vạn thủ hạ của hai người bọn họ lần lượt tiêu tùng, tự nhiên trong lòng rất oán hận Liệt Sơn Tôn Giả.

Huống chi, hai người bọn chúng đã là cao thủ Ma Soái trung kỳ, hai người liên thủ, không nhất định phải e ngại Liệt Sơn Tôn Giả. Hơn nữa hai mươi vạn đại quân bị tiêu diệt, tự nhiên thái độ với Liệt Sơn Tôn Giả trở nên bất kính.

- Vị Mộc Dịch chân nhân này phỏng chừng là một siêu cấp cao thủ, tóm lại không dám giao chiến với y.

Điền Báo cũng nói theo.

Toại Hổ, Li Lang, Điền Báo đứng về một phe.

Nếu Toại Hổ, Li Lang, Điền Báo bị Liệt Sơn Tôn Giả giết chết hoặc thu phục, Điền Báo tự nhiên không thể thoát được. Hắn cũng lo lắng mấy vạn đại quân của mình bị phá đi điền trận, tự nhiên cũng nói leo theo.

- Tôn giả vô công cái thể, chỉ có tôn giả mới có thể đối phó được với Mộc Dịch thôi, thuộc hạ xin mời tôn giả tự mình ra tay, cho hắn biết lợi hại của tôn giả!

Toại Hổ, Li Lang, Điền Báo ba người đồng thời nói.

Một câu này ý nói nếu muốn ra tay, người Liệt Sơn Tôn Giả lấy người của mình mà ra tay, chúng ta sẽ không hành động gì cả.

Toại Hổ, Li Lang, Điền Báo ba người cứ như vậy nhìn Liệt Sơn Tôn Giả.

Vết sẹo hình trăng rằm trên mặt Liệt Sơn Tôn Giả bỗng sáng lên, giống như muốn lấy máu người khác, hiển nhiên, Liệt Sơn Tôn Giả đã vô cùng tức giận.

Bất quá khí thế trên người Toại Hổ, Li Lang, Điền Báo ba người cũng đều phát ra, tam đại cao thủ Ma Soái trung kỳ liên thủ, tuyệt đối có thể ngang kháng Lê Kiệt. Ai thắng ai thua cũng thật rất khó nói. Còn lúc này, Liệt Sơn còn có một địch nhân - Bích Lan sơn mạch với một Lý Dương không ai biết rõ là loại người nào.

- Hừ, bốn tôn sẽ tự mình ra tay cho các người xem.

Liệt Sơn Tôn Giả hừ lạnh một tiếng, rốt cục tạm nén giận, trước mắt, không phải là lúc gây hấn với Toại Hổ, Li Lang, Điền Báo ba người.

- Lê Kiệt, tên tiểu quỷ chết nhất này, sao chỉ biết dùng một đám tôm cua đi tìm cái chết, có bốn sự tự mình vào trong trận cho ta xem.

Lý Dương đứng trong trận cười to.

Liệt Sơn Tôn Giả mở to hai mắt nhìn hắc bạch quang mang từ trong đại trận lóe ra, Lê Kiệt tốt xấu gì cũng biết một chút cơ sở trận pháp. Bất quá... hắn cũng chỉ biết được vài kiến thức sơ đẳng. Dù sao những kiến thức sơ đẳng này thì cả so với Lý Dương cũng không bằng.

Nhìn một lúc lâu, Liệt Sơn Tôn Giả chỉ có thể thừa nhận, đại trận này quá mức thâm ảo, bản thân mình nhìn không ra hư thật gì cả.

- Làm gì mà giống như gà mờ thế. Lão nhìn đại trận xong chưa? Có bốn sự tiến lên phá trận đi?

Toại Hổ nói có vẻ rất nghi hoặc. Tả hữu của Liệt Sơn Tôn Giả là Lang Phủ, Lang Vũ trừng mắt nhìn Toại Hổ, đáng tiếc Toại Hổ căn bản xem thường đám Lang Phủ, Lang Vũ này.

- Tôn giả, ta đang đợi để xem tuyệt thế thủ đoạn của ngài đây

Li Lang tự nhiên cũng nói lớn lên.

Điền Báo một bên cũng nhìn chăm chú.

Các cơ trên mặt Liệt Sơn Tôn Giả co rúm lại, vết sẹo hình trăng rằm đỏ tươi tự nhiên cũng rõ ràng hơn.

Liệt Sơn Tôn Giả quay đầu lại nhìn xuống đại trận, theo hắn thấy đại trận vô cùng huyền ảo, giống như một bài toán đại số đưa cho một học sinh tiểu học chỉ biết phương trình 1+1. Hắn sợ hãi rồi, sợ hãi rồi, sợ hãi cái người thần bí huyền ảo nào đó.

- Mọi người nghe lệnh!

Liệt Sơn Tôn Giả cũng bắt chấp thể diện, bỗng hét lớn một tiếng.

Nhất thời tám mươi vạn đại quân còn lại cũng cùng hô lên:

- Tuân lệnh.

- Mọi người, kể cả Ma Tướng, Ma Soái, tất cả mọi người, nhớ kỹ, là mọi người, tất cả mọi người đem tất cả ma nguyên lực trong cơ thể công kích đại trận, cuồng oanh loạn tạc cho ta. Trận pháp chỉ có thể chịu được năng lượng có hạn thôi, bốn tôn tám mươi vạn người, ta không tin không cực hạn đến của nó.

Liệt Sơn Tôn Giả Lê Kiệt nói giọng ác độc.

- Toại Hổ, Li Lang, Điền Báo, các người nghe đây, trước mắt tốt nhất không nên đối nghịch với bốn tôn, nếu không Viên Nguyệt rời khỏi vỏ... hừ!

Lúc này, Liệt Sơn Tôn Giả đã gần như điên cuồng rồi.

Toại Hổ, Li Lang, Điền Báo ba người liếc nhau, chỉ có thể tuân mệnh. Bọn họ rất kiêng kỵ kiện hạ phẩm ma khí Viên Nguyệt đó. Hôm nay, Liệt Sơn Tôn Giả đã mất thể diện trước mặt nhiều người như thế, đã bị

rơi vào trạng thái gần như điên cuồng. Do đó không thể đến gần miệng núi lửa được, nếu không Liệt Sơn Tôn Giả mà phát cuồng thì...

- Không phải là ma nguyên lực sao đối với người tu ma thứ quan trọng nhất là thân thể, ma nguyên lực công kích cũng chỉ là công kích bên ngoài, có gì mà không được.

Tất cả mọi người không ai có ý kiến gì.

Người tu ma quan trọng nhất là thân thể, trong trái tim có ma nguyên lực ma sát lực, đó là linh giáp do chân hỏa luyện chế dùng để bảo vệ trái tim, cho dù phóng thích ra ngoài, cũng sẽ khôi phục lại.

Lý Dương thân hình nhanh như điện, trong nháy mắt đã trở lại Sơn Phúc Khẩu.

- Hầu Tĩnh, đại sự không ổn, trận pháp chỉ có thể vây khốn cao thủ Ma Soái cấp bậc, bây giờ có cao thủ cùng nhau cuồng oanh loạn tạc, trận pháp sẽ không chịu nổi năng lượng đó đâu. Bây giờ phải làm như thế nào đây?

Lý Dương hơi lo lắng.

Hầu Tĩnh tự tin cười nói:

- Đừng lo lắng, chỉ cần ta đình chỉ vận chuyển ‘Tiểu Thái Cực âm Dương Trận’, mặc cho hắn công kích trận pháp, chỉ là đánh tới núi đá mà thôi, căn bản công kích không được trận cơ.

Trong khi Đẳng Liệt Sơn Tôn Giả công kích, đóng cửa trận pháp, năng lượng này bắt quá oanh tạc trên mặt đất mà thôi. Căn bản không ảnh hưởng gì đến trận pháp.

- Mọi người chuẩn bị xong chưa. Bỗng tôn ra lệnh một tiếng, đồng thời công kích xuống dưới Bích Lan sơn.

Liệt Sơn Tôn Giả cao giọng ra lệnh.

Lý Dương, Hầu Tĩnh biến sắc.

- Lê Kiệt giáo hoạt quá, trực tiếp công kích bụng núi, nếu chúng ta không có trận pháp ngăn cản, thì Bích Lan sơn sẽ phải chịu công kích của tập thể tám mươi vạn người, chắc chắn sẽ sơn băng địa liệt.

Lý Dương trong lòng đại hận.

Hầu Tĩnh cũng cười khổ.

Bọn họ có thể để cho tám mươi vạn người điên cuồng công kích giữa núi sao? Tự nhiên không thể.

Còn có một biện pháp, để Lý Dương thu tất cả mọi người vào Túi Tiểu Càn Khôn, sau đó mặc kệ cho tám mươi vạn người cuồng oanh loạn tạc, chỉ cần Lý Dương còn sống là được. Đáng tiếc nếu như vậy thì Bích Lan sơn cũng tiêu tan.

Đây là gia đình đầu tiên của mình ở Ma giới, Lý Dương không muốn nó bị tiêu tan.

- Công kích!

Liệt Sơn Tôn Giả hét lớn một tiếng, thanh âm vang vọng cả thiên địa.

- Oanh long long...

Những dải ánh sáng đủ màu, màu đen, màu đỏ sậm, màu xanh vân vân, đủ loại ma sát lực ma, nguyên lực điên cuồng công kích giữa núi. Trận pháp tự nhiên khởi động, hai đạo hắc bạch quang mang thật lớn lóe ra, hắc bạch thái cực bắt đầu lóe lên.

Tám mươi vạn người, nhất tề công kích sơn phúc, cùng tụ vào một điểm.

- Đi tìm chết!

Ma nguyên lực trong cơ thể Liệt Sơn Tôn Giả cũng điên cuồng bộc phát, một đạo năng lượng đỏ như máu giống như súng laser bắn vào trung ương, những người khác, kể cả Toại Hổ, Li Lang, Điền Báo cũng đem ma nguyên lực trong cơ thể đánh xuống vị trí trung ương.

Năng lượng kinh khủng.

- Hừ hừ...

Tiểu Thái Cực âm dương trận vận chuyển điên cuồng, Hầu Tinh không ngừng khống chế trận pháp, không ngừng đem lực công kích chuyển qua cả trận pháp, hắc bạch thái cực cũng không ngừng hóa giải lực công kích, Hầu Tinh sắc mặt trắng bệch, mồ hôi chảy ròng ròng trên trán.

Tiểu Thái Cực âm dương trận quả là có khả năng chịu được năng lượng cực hạn khá cao, nhưng căn bản cũng không chịu nổi nhiều người cùng vào một điểm như thế, rốt cục cường oanh loạn tạc.

- Oanh! Oanh! Oanh!...

Chung quanh Bích Lan sơn liên tục vang lên những tiếng nổ mãnh liệt, trận cơ rốt cục không chịu nổi năng lượng oanh tạc cường đại, dù sao người bố trí trận cơ chỉ là Đại Thành kỳ Hầu Tinh mà thôi.

Trận pháp rốt cục bị oanh phá!

234. Chương 12: Bính Tử Nhất Chiến

Sắc mặt Hầu Tinh đỏ bừng lên, phun ra một hộc máu tươi, gục xuống. Lý Dương sắc mặt đại biến. Chỉ trong chốc lát, cả đại trận đã bị oanh phá.

- Hô!

Lý Dương vung tay lên, đem Hầu Tinh thu vào túi Tiểu Càn Khôn, sắp xếp một khu vực riêng biệt trong túi Tiểu Càn Khôn cho Hầu Tinh dưỡng thương, đại trận bạo tạc, tám mươi vạn người nhất thời đình chỉ công kích, nhưng có không ít năng lượng vẫn còn oanh phá như trước, làm núi đá băng liệt, đất bụi tung lên mù mịt.

- Mộc Dịch, bốn tôn xem người còn có cái gì để ỷ tượng nữa không!

Liệt Sơn Tôn Giả Lê Kiệt cười ha ha, mang theo tám mươi vạn người từ trên cao bay xuống.

Hơn tám mươi vạn người, cảnh tượng giống như châu chấu, che trời trùm đất hướng về phía Bích Lan sơn đánh tới, những người tu ma ở Bích Lan sơn vừa kinh ngạc vừa lạnh mình run rẩy, cả đám người bị dọa đến nhũn cả đầu gối.

- Ha ha...

Lý Dương ngửa đầu cười to.

Thanh âm cực lớn, vang vọng cả chân trời, không ngừng quanh quẩn trong những vách núi, tiếng cười cũng làm cho Liệt Sơn Tôn Giả hơi biến sắc.

- Lê Kiệt, là người muốn chết, vậy không thể trách ta được.

Ánh mắt Lý Dương dừng lại ở Liệt Sơn Tôn Giả, trong mắt chỉ toan là sát ý.

Liệt Sơn Tôn Giả sắc mặt lạnh lùng, đột nhiên ngừng lại, tám mươi vạn đại quân phía sau tự nhiên cũng ngừng lại. Cơ hồ toàn bộ đại quân đều cho rằng Liệt Sơn Tôn Giả nhất định sẽ ra lệnh, một tiếng chỉ huy đại quân chém giết Lý Dương. Nhưng cũng thực là kỳ quái, Liệt Sơn Tôn Giả không hề hạ lệnh công kích.

Bởi vì... trong lòng Liệt Sơn Tôn Giả không nắm chắc.

Hắn dùng thần thức điều tra Lý Dương, nhưng vẫn không có cách nào phát hiện thực lực của Lý Dương, tâm thần của Lý Dương đã là Ma Soái hậu kỳ, hơn nữa hắn dùng tới liêm tức thuật, Liệt Sơn Tôn Giả tự nhiên không thể kiểm tra thực lực của Lý Dương. Hơn nữa hắn vừa mới chứng kiến cái thủ pháp “Tụ Lí Càn Khôn” kinh khủng lúc này.

Chỉ vung ống tay áo lên, hai mươi vạn nhân mã biến mất như không. Công lực của Lý Dương rốt cục cao bao nhiêu? Liệt Sơn Tôn Giả không nắm chắc!

Bất quá... Liệt Sơn Tôn Giả Lê Kiệt lúc này đã ở vào thế cười hổ rồi, đã cùng Lý Dương thù địch thì chỉ có giết Lý Dương mới có cơ hội bảo toàn mạng sống.

- Giết!

Lê Kiệt đột nhiên ra lệnh một tiếng, tự mình dẫn đầu nhằm phía Lý Dương, Lang Phủ và Lang Vũ phía sau hẳn cũng lập tức chạy theo, còn những người khác thì chậm hơn một chút. Cảnh Lý Dương thu hai mươi vạn nhân mã vẫn còn nguyên trong mắt những người này.

Trên mặt Lý Dương có một nét cười lạnh, nhìn Lê Kiệt, Lang Phủ, Lang Vũ ba người đánh tới.

- Hô!

Đột nhiên gió nổi lên, từng đạo đạo mang màu xanh sẫm đột nhiên xuất hiện bên ngoài thân Lý Dương, dựa theo một quỹ tích hỗn độn không ngừng xoay tròn, trong lúc nhất thời Lý Dương như chiến thần, đồng thời từng đạo ma nguyên lực điên cuồng chảy vào Chiến Thần Ngõa của Lý Dương.

- Hưu hưu...

Tiếng khí lưu dồn dập vang lên. Dưới chân Lý Dương, Chiến Thần Ngõa nhất thời bắt đầu biến hóa, Chiến Thần Ngõa bao trùm đến đầu gối, trên đầu gối có một mũi nhọn, trên đó phát xuất đạo đạo hắc sắc quang hoa, đồng thời những sóng gợn hình thành từ Hắc Diệm Linh Châu cũng bắt đầu rung động.

Lê Kiệt, Lang Phủ, Lang Vũ ba người nhất thời sắc mặt đại biến.

Nhìn thấy khí thể Chiến Thần Ngõa dưới chân Lý Dương, hiển nhiên là ma khí, còn là loại ma khí rất lợi hại, Lê Kiệt có thể khẳng định Chiến Thần Ngõa còn lợi hại hơn nhiều so với ma khí Viên Nguyệt của mình, còn nữa, đạo mang màu trắng đang xoay tròn trên người Lý Dương, chỉ cần quỹ tích xoay tròn đã khiến cho trong lòng Lê Kiệt không yên tâm.

- Tôn giả?

Lang Phủ Lang Vũ hai người nhìn về phía Lê Kiệt.

- Không có thời gian hối hận đâu, không phải hấn chết, thì là chúng ta vong!

Trên mặt Lê Kiệt, vết sẹo hình trăng rằm nhất thời đỏ kè lên, méo xệch lên.

- Toại Hổ ba người này không ra tay, nếu bọn họ ra tay, chúng ta sẽ nắm chắc hơn.

Lang Phủ gằn giọng nói, Lang Vũ cũng rất tức giận.

- Đừng nói nữa, ba người bọn họ chỉ muốn chúng ta chết.

Lê Kiệt quát lạnh một tiếng:

- Chúng ta liều chết giết tên Mộc Dịch rồi nói tiếp!

Không phải ngươi chết, tự thị ta vong.

Lê Kiệt, Lang Phủ, Lang Vũ ba người toàn thân kinh khí dâng tràn, năng lượng hiển nhiên đã bộc phát đến cực hạn. Ba người hóa thành tàn ảnh bay về phía Lý Dương.

- Hôm nay, ta muốn cho các ngươi thấy sự lợi hại của Ma Thần Lục Tuyệt!

Lý Dương hừ lạnh một tiếng.

- Xuyên Vân Toa Vụ!

Thân hình Lý Dương hóa thành tàn ảnh, như mây mù mờ ảo, trong nháy mắt lao vào ba người.

- Mẹ nó, thân pháp tiểu tử này quá quỷ dị.

Ba người Lê Kiệt rất giận dữ, ba người vây công, mà ngay cả chéo áo của Lý Dương cũng không thể chạm đến.

Lý Dương cười lạnh, Xuyên Vân Toa Vụ, Ma giới chí tôn thân pháp, đâu phải bọn người Liệt Sơn Tôn Giả Lê Kiệt có khả năng tương đương. Lý Dương như một trận gió, mặc dù tốc độ ba người Lê Kiệt cũng rất nhanh, nhưng không thể bằng Lý Dương phiêu dật, ba người căn bản không thể đến gần được Lý Dương.

Đột nhiên Lý Dương nhãn tình sáng lên, trên mặt có một cổ tiểu ý tàn khốc.

Ma Thần Lục Tuyệt công kích - Phá Sơn Liệt Không!

Thượng phẩm ma khí Chiến Thần Ngõa - Tuyệt sát trắc thích ! (cú đá chết người)

Chân phải Lý Dương trong nháy mắt mạnh như núi đổ, phá không lao tới, đạo đạo sóng gợn xuất hiện trong không gian, Chiến Thần Ngõa là thượng phẩm ma khí, uy lực cực lớn, thậm chí vượt qua cả Đạo Phách, hơn nữa Phá Sơn Liệt Không còn có dao động, uy lực rất kinh khủng, tuyệt đối có thể giết người trong nháy mắt.

Chân phải Lý Dương nện ở mạnh vào ngực Lang Phủ.

- Ca sát!

Xương ngực Lang Phủ vỡ vụn, Lang Vũ rống to một tiếng, một thanh đại chùy xuất hiện trong tay phải hắn, hướng thẳng vào đầu Lý Dương đập mạnh, trên mặt Lý Dương đột nhiên xuất hiện một nụ cười âm hiểm.

Công kích cực nhu Ma Thần Lục Tuyệt - Đoạn Xuyên Phân Hải!

Thượng phẩm ma khí Chiến Thần Ngõa - Toàn phong tiên thối! (cái roi như bão tố)

Chân trái Lý Dương giống như một cái roi dài, uốn lượn theo quỹ tích kỳ dị, kịch liệt xoay tròn, hậu phát tiên chí, nện thẳng vào cằm Lang Vũ. Theo một tiếng ca sát, máu tươi tung tóe. Làm người ta khiếp sợ chính là, thân thể Lang Vũ lại run lên, đầu hắn vỡ tung, não văng tung tóe đầy trời.

“Xem ra uy lực của công kích cực nhu cũng chẳng kém gì công kích cực dương cả!” Trên mặt Lý Dương có chút tiểu ý tàn khốc, hắn không công kích Liệt Sơn Tôn Giả Lê Kiệt, Chiến Thần Ngõa có dao động rất mạnh, cộng thêm với Ma Thần Lục Tuyệt của hắn, cũng có thể đối phó được với Ma Soái tiền kì như Lang Phủ Lang Vũ mà thôi, muốn phá phòng ngự của Lê Kiệt, quả thật rất khó nói.

Trước tiên phải diệt trừ Lang Phủ Lang Vũ, sau đó từ từ đối phó với Lê Kiệt.

- Hô hô...

Lang Phủ và Lang Vũ lúc này dùng ma nguyên lực điên cuồng chữa trị vết thương, nhờ nguyên thần bất diệt, nên họ cũng không chết. Cho dù đầu vỡ nát, cũng có thể khôi phục rất nhanh. Mắt thấy Lang Phủ và Lang Vũ hai người sắp hoàn toàn khôi phục rồi, Lê Kiệt tập trung đuổi giết Lý Dương, nhưng không cách nào bắt kịp được Lý Dương.

Lý Dương tránh né công kích của Lê Kiệt, rồi bay tới bên cạnh Lang Phủ.

- Ha ha. Đi tìm chết!

Lý Dương thân hình khê lắc, nhất thời hóa thành một trận cuồng phong, nhắm phía Lang Phủ. Lang Phủ căn bản không có thời gian phản ứng, đầu gối của Lý Dương đã mạnh vào ngực Lang Phủ.

Ma Thần Lục Tuyệt cực dương công kích - Phá Sơn Liệt Không!

Thượng phẩm ma khí Chiến Thần Ngõa công kích cực mạnh - Tất cái thiết chàng (đầu gối sắt).

Chỗ mạnh nhất của Chiến Thần Ngõa là cái gì? Bàn chân? Không, là đầu gối, đầu gối có một mũi nhọn có thể làm uy lực công kích một lần nữa gia tăng. Có Phá Sơn Liệt Không làm tăng chấn phúc, uy lực rất kinh khủng, đạt tới một bước hải nhân. Một đầu gối sắt, trong nháy mắt đã phá tan lồng ngực của Lang Phủ.

- Bồng!

Đối mặt với mũi nhọn ở đầu gối Chiến Thần Ngõa, linh giáp bảo vệ trái tim nhất thời vỡ vụn, chỉ nghe một tiếng “Bùng”, cả trái tim đã bạo tạc, Lang Phủ nhất thời thét lên một tiếng, nguyên thần muốn bỏ chạy. Bất quá, mũi nhọn ở Chiến Thần Ngõa đột nhiên bộc phát ra mười đạo đao mang.

Đao mang bọc phát, trong nháy mắt chém nát nguyên thần.

Lang Phủ chết trận!

- Người giết đại ca ta!

Lang Vũ hét lớn một tiếng, chiến chùy trong tay múa lên như gió, điên cuồng đập xuống Lý Dương.

- Lang Phủ!

Liệt Sơn Tôn Giả Lê Kiệt cũng rất giận dữ, Lang Phủ, Lang Vũ chính là cánh tay phải của hắn. Vậy mà Mộc Dịch dưới sự công kích của mình, ngược lại vẫn có thể giết Lang Phủ, hắn làm sao không giận được?

Hai người một lần nữa đuổi giết Lý Dương.

- Oanh!...Oanh!...Oanh!...Oanh!...Oanh!...

Lý Dương cả người quay về Liệt Sơn Tôn Giả Lê Kiệt, hai chân điên cuồng đá ra, không ngừng ngăn cản công kích của Liệt Sơn Tôn Giả. Chiến Thần Ngõa là nơi phòng ngự cực mạnh trên toàn bộ thân thể của Lý Dương, Chiến Thần Ngõa có thể đem công kích đối phương giảm đi chín tầng, đồng thời phía dưới Chiến Thần Ngõa, mặt ngoài bàn chân còn có đao mang lưu chuyển, không ngừng đánh tan mọi công kích.

Trải qua hai tầng phòng ngự Chiến Thần Ngõa cộng với hộ thể đao mang, cho dù là Lê Kiệt, cũng không thể làm Lý Dương bị thương.

- Hô!

Xuyên Vân Toa Vụ, giống như u linh, thân hình Lý Dương đột nhiên phiêu bồng, lướt ngang không hề theo một quy luật nào cả, đồng thời chân phải như u linh, như một thần long bay trong mây, đột nhiên đánh thẳng về phía sau trúng vào Lang Vũ lúc này không có chút phòng bị nào.

Ma Thần Lục Tuyệt cực dương công kích - Phá Sơn Liệt Không!

Thượng phẩm ma khí Chiến Thần Ngõa - Xuyên tâm hậu thích! (cú đá ngược xuyên tim)

- Làm sao như vậy được?

Lang Vũ lẩm bẩm nói, nhưng chân phải của Lý Dương giống như một quả đạn đại bác xuyên vân mà đến, nện ở mạnh vào xương mỏ ác của Lang Vũ. Dưới chấn động của Phá Sơn Liệt Không, cả xương ngực của Lang Vũ bị chấn nát, Chiến Thần Ngõa trực tiếp va chạm với giáp linh bọc trái tim.

Linh giáp vỡ vụn, trái tim nát bấy.

Đao mang ở mũi chân bọc phát, trong nháy mắt chém nát nguyên thần

Lang Vũ chết trận.

Từ đầu tới đuôi, Lang Vũ vẫn chưa có phản ứng gì. Lang Vũ vừa mới thấy Lý Dương và Lê Kiệt đang giao chiến, nhưng Lý Dương lại trong nháy mắt vận dụng Xuyên Vân Toa Vụ. Quỷ mị thay đổi vị trí, rồi sau đó một chân đã ngược về phía sau xuyên qua tim của hắn. Lý Dương vẫn quay lưng về Lang Vũ, dùng một cước đá ngược xuyên tim, đá nát trái tim hắn, chém nát nguyên thần hắn.

Hơn tám mươi vạn người.

Bích Lan sơn hơn tám ngàn người cũng ngây người.

Im lặng như tờ.

- Oanh...

Giống như pháo nổ, cả tám ngàn người Bích Lan sơn cùng hoan hô nhiệt liệt. Hiển nhiên cả đám đều thập phần kích động, điên cuồng khi thấy Lý Dương chiến thắng. Còn trận doanh khổng lồ của hơn tám mươi vạn người thì hoàn toàn yên tĩnh.

Tất cả mọi người đều thấy được biểu hiện của Lý Dương, dưới công kích điên cuồng của Liệt Sơn Tôn Giả, lại giống như đang đi dạo. Liệt Sơn Tôn Giả không thể uy hiếp hắn chút nào, lại đồng thời giết cả Lang Phủ lẫn Lang Vũ hai đại ca thủ cấp bậc Ma Soái.

“Ma Thần Lục Tuyết quả nhiên lợi hại, không biết Bá Vương tự mình thi triển ra thì uy lực đến đâu nữa.” Lý Dương thầm nghĩ trong lòng, Ma Thần Lục Tuyết của hắn là do Hạng Vũ truyền lại. Chỉ là một bộ phận mà Hạng Vũ đã cảm ngộ. Hạng Vũ tự nhiên cảm ngộ cao hơn nhiều so với Lý Dương.

Còn Hạng Vũ cũng chỉ nhờ vào cảm ngộ từ những lĩnh ngộ của Xi Vũ Đại Tôn về Ma Thần Lục Tuyết.

- Hỗn đản, có bốn sự dừng trốn, cùng bốn tôn quang minh chánh đại đánh nhau một hồi!

Liệt Sơn Tôn Giả Lê Kiệt sắp điên rồi, người có địa vị càng cao, tự nhiên càng cần thể diện. Hôm nay, dưới con mắt của hơn tám mươi vạn người, nhưng Liệt Sơn Tôn Giả lại không thể làm Lý Dương bị thương chút nào, ngược lại để cho Lý Dương giết hai viên Đại tướng của mình.

- Được, ta sẽ đánh với ngươi một trận quang minh chánh đại!

Thân hình Lý Dương đột nhiên phiêu hốt mấy chục thước, đứng thẳng trên mặt đất, mỉm cười nhìn Liệt Sơn Tôn Giả đang gần như điên cuồng. Từ đầu tới đuôi, Lý Dương đều chưa xuất ra thực lực chân thật. Vũ khí mạnh nhất của hắn vẫn chưa được sử dụng.

Bi sát!

Tâm thần công kích!

Liệt Sơn Tôn Giả Lê Kiệt nhìn chăm chăm vào Lý Dương, ánh mắt như muốn khoan thủng cả Lý Dương, tràn ngập oán hận, vô luận là tay phải tay trái của mình bị giết, cũng như trước mặt hơn tám mươi vạn người hoàn toàn mất thể diện, cũng đủ để làm cho hắn phát cuồng.

- Oanh!

Liệt Sơn Tôn Giả đột nhiên dậm mạnh chân xuống đất, núi đá ầm ầm vỡ vụn, còn bản thân Liệt Sơn Tôn Giả dựa vào phản lực cú đạp đó, tăng tốc độ của mình trong nháy mắt đạt tới cực hạn, giống như một đạo quang mang, nhắm phía Lý Dương lao tới.

- Hát!

Lý Dương đột nhiên điên cuồng hét lên một tiếng, năng lượng trên người bộc phát trăm phần trăm. Giống như lúc trước, thân thể Lý Dương dung hợp với bi sát, nhưng nhưng vẫn không sử dụng. Nhưng lúc này, Lý Dương đã sử dụng.

- Xì xì...

Mọi nơi trên toàn thân Lý Dương xuất hiện những hoa văn màu xanh, năng lượng tâm thần bắt đầu khởi động, đồng thời Đạo Phách của Lý Dương cũng rung động mãnh liệt, những hoa văn màu xanh trên Đạo Phách cũng rung động theo, tựa hồ tất cả bộ vị trên toàn thân đồng thời được bao bọc trong những tia lửa điện màu xanh ngoằn ngoèo, tùy thời có thể xảy ra những biến hóa đặc thù.

- Hưu!

Đột nhiên từ giữa trán của Lý Dương, một tia chớp ẩn kín màu xanh một lần nữa thoáng hiện.

- Oanh!

Lôi điện năng lượng trên cả Bích Lan sơn hướng về phía Lý Dương tụ tập, lôi điện năng lượng trong nháy mắt bắt đầu dung nhập vào cơ thể Lý Dương, dung nhập vào Đạo Phách của Lý Dương. Nói đúng ra, lôi điện năng lượng dung nhập vào những tia lửa điện màu xanh, nhưng vì những tia điện màu xanh đó dung nhập vào cơ thể, dung nhập vào Đạo Phách, do đó toàn thân Lý Dương kể cả Đạo Phách cũng ẩn chứa lôi điện năng lượng.

- Tì tì...

Nhiều tia lôi điện năng lượng chạy loanh quanh trên người Lý Dương, đồng thời lôi điện năng lượng cũng từ Đao Phách của Lý Dương lóe ra. Trong lúc nhất thời, Lý Dương trông như Cửu Thiên lôi thần.

- Giết!

Lý Dương hét lớn một tiếng.

- Giết!

Liệt Sơn Tôn Giả Lê Kiệt cũng đã tới trước mặt Lý Dương.

Hai chân Lý Dương đột nhiên xoay như gió, đột nhiên đập mạnh vào Liệt Sơn Tôn Giả, còn tia chớp màu xanh trên mi tâm Lý Dương đột nhiên lóe lên. Năng lượng tâm thần toàn thân Lý Dương hoàn toàn bộc phát.

- Oanh!

Liệt Sơn Tôn Giả đột nhiên rùng mình, trong lúc nhất thời tâm thần chấn động. Không còn biết phương hướng, không thấy gì nữa, cũng không nghe không gì cả. Nhưng dù sao tâm thần hai người cũng tương đương này chỉ trong chốc lát, Liệt Sơn Tôn Giả đã khôi phục lại như thường. Nhưng cái “Chốc lát” này đã đủ cho Lý Dương công kích rồi.

- Hưu!

Đao Phách, Phá Sơn Liệt Không!

Nhưng thân thể của Liệt Sơn Tôn Giả quá cường hân, hạc tâm của người tu ma là thân thể, độ cường hân thân thể đạt tới một mức hải nhân. Lý Dương có thể phá phòng ngự của bọn người Lang Phủ, nhưng không thể phá được phòng ngự của Liệt Sơn Tôn Giả.

Bất quá –

- Hưu!

Đao Phách trong nháy mắt bắn thẳng mắt Liệt Sơn Tôn Giả, nơi có phòng ngự yếu nhất, chui vào đầu hắn, rồi chạy thẳng xuống phía dưới, bay thẳng về trái tim!

- Oanh!

Xét nát mọi chướng ngại, Đao Phách bay thẳng xuống, trực tiếp hướng về phía trái tim.

- Đi tìm chết!

Lý Dương hét lớn một tiếng.

Còn lúc này Liệt Sơn Tôn Giả cũng đã tỉnh lại. Trên mặt cũng có chút lãnh ý, tay phải hoa lên, một thanh Viên Nguyệt loan đao đột nhiên xuất hiện.

Ma khí Viên Nguyệt!

- Chết!

Ma khí Viên Nguyệt phát ra những hoa văn mờ ảo màu đỏ động lòng người, hướng về phía Lý Dương.

235. Chương 13: Bá Vương Hạng Vũ.

Đao phách màu xanh thẫm.

Phá Sơn Liệt Không bùng ra!

- Keng!

Đao phách hung hăng bắn thẳng tới linh giáp nơi tâm tạng đối phương, nhưng trừ mấy tia lửa bị bắn ra ngoài, linh giáp đó căn bản chẳng hề bị tổn thương chút nào.

- Ngu ngốc, đến nhục thể của bản tôn còn không phá được, vậy mà còn muốn phá linh giáp, chuyện cười!

Những tiếng cười lạnh của Liệt Sơn vang lên trong tai Lý Dương, Liệt Sơn tôn giả chẳng thèm để ý đến sự công kích của đối phương chính là bởi vì y đã nắm chắc. Sức phòng ngự của linh giáp bình thường đều cao hơn nhục thể, dù sao đó cũng là nơi trọng yếu nhất của thân thể.

- Chết đi!

Với khoảng cách gần như vậy, Lý Dương căn bản không kịp phản ứng, ma khí Viên Nguyệt hung hãn đâm tới lồng ngực của Lý Dương, chỉ còn cách tâm tạng chút xíu.

- Con mẹ nó!

Trong thời khắc đó, Lý Dương đột nhiên dồn lực vào đùi phải mà trực tiếp đá thẳng vào vị trí “mệnh căn” giữa hai đùi của Liệt Sơn tôn giả.

- Bụp!

Ma khí Viên Nguyệt sau nháy mắt đã phá nát lồng ngực Lý Dương, đánh tan tâm tạng, căn bản chẳng hề gặp phải trở ngại gì. Bất quá Liệt Sơn tôn giả đột nhiên sững người ra, không ngờ hắn lại không phát hiện thấy nguyên thần của Lý Dương, lẽ nào nguyên thần của Lý Dương không ở trong tâm tạng?

- A!

Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt bỗng nhiên đau đớn kêu lên.

Chiến Thần ngoa! Thượng phẩm ma khí!

Phá Sơn Liệt Không!

Một cước đó đã trực tiếp phá nát “thằng nhỏ” của Liệt Sơn tôn giả.

Tuy trên thực tế thì như vậy chẳng làm Liệt Sơn tôn giả tổn thương chút nào, nhưng cơn đau giữ dội thì hẳn vẫn phải hứng chịu. Đó là một sự đau đớn khủng khiếp, khó mà dùng lời thể hiện, đau đớn đến muốn tự sát, đã từng có một vài người tu vi tâm cảnh thấp, bởi vì cơn đau đến chết đi sống lại này mà tâm thần chấn động!

Liệt Sơn tôn giả mặc dù còn chưa đến mức đau đến chết nhưng cũng là vô cùng đau đớn, hắn lập tức đóng ngay cơ quan cảm giác lại. Khi đó nổi thống khổ kịch liệt đó mới biến mất.

- Ha ha...

Vô luận là nhân mã của Bích Lan sơn hay là hơn tám mươi vạn đại quân Liệt Sơn tôn giả mang tới, hầu như tất cả đều cười lớn, cười đến dữ dội, Liệt Sơn tôn giả không ngờ lại phạm phải một sai lầm cơ bản như vậy, bình thường các tu luyện giả đều phải chú ý đến những nơi yếu hại mà đối phương có thể tấn công.

Nhưng Liệt Sơn tôn giả đó có lẽ vì vừa mới phá tan tâm tạng của Lý Dương nên mới đắc ý mà quên đi. Hắn không ngờ Lý Dương lại đột nhiên xuất ra một cước dũng mãnh trúng ngay vào mệnh căn của mình như vậy.

Vô luận là cơn đau vừa rồi hay là những tiếng cười chói tai đang vang lên, tất cả đều khiến Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt như muốn phát cuồng.

- Chết đi cho ta!

Vết bớt hình trăng khuyết màu huyết hồng trên mặt Liệt Sơn tôn giả không những rung động. Cái nơi đó tươi hệt như sắp phun máu ra đó đáng sợ một cách dị thường.

- Bye bye!

Lý Dương nói một câu của ngôn ngữ hiện đại, đáng tiếc Liệt Sơn tôn giả lại không hiểu, dưới chân Lý Dương đột nhiên xuất hiện một thanh trường kiếm thanh sắc, sau nháy mắt thân hình hắn đã lóe lên rồi tiêu thất

không thấy đâu nữa. Đúng vậy, đó chính là Thanh Vân, Thanh Vân trong bộ dạng một thanh tiên kiêu. Đó là tốc độ của một tiên đế a, Liệt Sơn tôn giả sao có thể đuổi kịp chứ?

Trong lòng núi bên trong Bích Lan sơn, tại nơi Bá Vương Hạng Vũ đang tu luyện.

Dòng nước, một dòng nước do ma sát khí hình thành, tâm thần của Bá Vương Hạng Vũ quá mạnh, ma sát khí mà hắn hấp thụ vào đã hình thành nên dòng nước, dòng nước không ngừng tiến nhập vào thân thể Hạng Vũ, sau đó bị hấp thụ một cách điên cuồng, thân thể hắn không ngừng được tôi luyện.

Hiện nay Hạng Vũ đã đạt đến Ma Tướng hậu kì đỉnh phong rồi, chỉ còn cách một bước nữa là hắn sẽ đạt đến cảnh giới Ma Soái.

Nhưng chỉ có một phần mười tâm thần của Hạng Vũ tập trung vào mặt tu luyện, cái quan trọng nhất mà hắn muốn nghiên cứu chính là bức đồ hình cực lớn bên trong “Hải Nạp Bách Xuyên”...

Trên chín tầng trời, một dòng thác đang chảy, đó chính là Cửu Thiên Ngân Hà đang ào ào đổ xuống, ngay sau đó lại lập tức hình thành lên một dòng sông rộng lớn vô biên, đó chính là Thiên Hà, dòng nước ngăn cách Ma giới và Tiên giới.

Quỷ giới và Minh giới bị phân cắt bởi Bắc Minh hải.

Phật giới và Yêu giới bị Vô Biên Khổ hải phân chia.

Trong đó Bắc Minh hải và Vô Biên Khổ hải đều là vật chết, mặc dù vẫn có dòng chảy nhưng không hề kịch liệt.

Nhưng Thiên Hà lại khác, thượng nguồn của nó còn có Cửu Thiên Ngân Hà, dưới đáy của Thiên Hà lại là “Cửu U thâm uyên (1)” trong truyền thuyết. Cho nên Thiên Hà cực kì đáng sợ, so với Bắc Minh hải và Vô Biên khổ hải thì khó vượt qua hơn nhiều.

Bắc Minh hải và Vô Biên Khổ hải thì phải có thực lực Ma Quân là có thể vượt qua, nhưng đó chỉ là có thể mà thôi! Chỉ có Ma Đế và Đại Tôn mới có thể nắm chắc được cả trăm phần trăm.

“Hải Nạp Bách Xuyên” chính là giảng về “Cửu U thâm uyên” dưới đáy Thiên Hà.

Bên trong bức đồ hình đó.

Cửu U thâm uyên đột nhiên phát ra vô số đạo quang mang, mấy trăm đạo quang mang đột nhiên điên cuồng xoay chuyển theo các quỹ tích vô cùng huyền diệu, đột nhiên tốc độ của dòng nước trong Thiên Hà tăng lên gấp cả ức vạn lần so với bình thường mà điên cuồng chui xuống Cửu U thâm uyên.

Chỉ trong khoảng vài thời thần, Thiên Hà vô biên không ngờ đã cạn sạch.

Khai Thiên Tích Địa!

Bên trong hỗn độn vô biên, một cự hán đang đứng trong hư không hỗn độn, trên tay hắn là một chiến phủ đen tuyền cực kỳ to lớn, khí thế của hắn mạnh đến mức hải nhân.

Đột nhiên, đôi mắt của hắn mở trừng ra, hai đạo quang mang từ trong mắt bắn ra, phẳng phất như sau nháy mắt nó đã bắn vào trong thế giới hỗn độn.

- Xoẹt xoẹt...

Đột nhiên, trong thế giới hỗn độn đó, vô số luồng khí lưu hỗn độn điên cuồng tụ tập về phía cự hán đó, tốc độ tụ tập lại nhanh đến mức đáng sợ, Hạng Vũ đã nhìn thấy rõ ràng, quỹ tích của những luồng khí lưu hỗn độn đó khi tụ tập lại và quỹ tích dòng nước của Thiên Hà khi bị Cửu U thâm uyên hấp thu giống hệt nhau, không khác chút nào.

- Vù!

Miệng hắn quát khê một tiếng, luồng khí lưu được phun ra, sau nháy mắt tất cả ánh sáng trong thế giới hỗn độn đó tựa hồ như đã biết mất, tất cả ánh sáng đều tụ tập trên lưới phủ của chiếc Khai Thiên thần phủ đó, tia quang mang đó phẳng phất giống như tia sáng đầu tiên lọt vào thế giới tối tăm và xuyên qua vạn vật vậy.

Khai Thiên Tích Địa!

Khai Thiên thần phủ chém mạnh xuống, đột nhiên thế giới hỗn độn bị chém làm hai nửa khác nhau, Khai Thiên thần phủ thật sự đã đem hỗn độn một phân thành hai...

Ngay sau đó, đồ hình biến mất.

Nhưng lúc này ma sát khí xung quanh Hạng Vũ không ngờ đã thay đổi quỹ tích...

- Xoẹt xoẹt...

Tựa hồ như đang trong giấc ngủ, tốc độ hấp thu của Bá Vương Hạng Vũ đã tăng lên mười lần có dư, khí thế điên cuồng bạo phát trên thân thể hắn, tựa hồ chỉ sau nháy mắt Hạng Vũ đã đột nhiên mở trừng mắt ra, trong mắt là những tia cuồng hỉ.

- Ha ha, cuối cùng bản Bá Vương đã có thành tựu trong đệ ngũ tuyệt “Hải Nạp Bách Xuyên” và đệ lục tuyệt “Khai Thiên Tích Địa” rồi. Cuối cùng thành công rồi, tu vi tâm thần không ngờ đã tăng lên hai tầng, đạt đến Ma Quân hậu kỳ, ha ha, ha ha...

Trong “Ma Thần lục tuyệt” Hạng Vũ đã có những đột phá kinh nhân, tâm thần cũng đại tăng. Đương nhiên, trong thời khắc đó tu vi nhục thể của hắn cũng đã đạt tới Ma Soái tiền kỳ, nhưng so với chuyện đó, tâm thần từ Ma Quân tiền kỳ đạt đến Ma Quân hậu kỳ là một chuyện đáng chúc mừng hơn rất nhiều.

Hạng Vũ bỗng thở dài một hơi, hắn hiểu, bản thân có được đột phá như vậy có liên quan đến một loạt những thất bại mà hắn trải qua ở Phàm Nhân giới. Trước đây khi ở tại Ma giới, Hạng Vũ tựa hồ như chưa gặp phải bất kỳ một thất bại nào lớn cả.

Đệ tử của Xi Vương đại tôn, bá khí bừng bừng, danh tiếng của Bá Vương Ma giới có ai là không biết?

Nhưng khi ở tại Phàm Nhân giới, kẻ mạnh nhất bên phía địch nhân bất quá chỉ là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, trong khi hắn lại là Ma Vương hậu kỳ. Cách biệt cả một cấp bậc như vậy mà hắn lại thua, là tự hắn nhận thua, hắn vì nàng mà nguyện ý nhận thua.

Hơn hai ngàn năm thời gian, lúc này tâm thần của hắn đã đạt đến Ma Quân hậu kỳ.

Tâm thần đã đạt đến Ma Quân hậu kỳ, chỉ ít cũng có thể nói lên một điểm, công lực của bản thân Hạng Vũ hẳn có thể tu luyện đến Ma Quân hậu kỳ.

- Tiểu tử Lý Dương này, thấy hắn tâm thần mấy lần tăng vọt lên cũng thật ghen tị, lần này tâm thần của bản Bá Vương tăng đã đề thăng không ít a. Ha ha!

Thần thức của Hạng Vũ lập tức lan tỏa, hắn đột nhiên phát hiện cảnh tượng Lý Dương và Liệt Sơn tôn giả đang chém giết dữ dội.

- Hừ! Không ngờ lại dám đến chỗ của bản Bá Vương gây chuyện, đúng là chán sống rồi!

Bá Vương Hạng Vũ không khỏi bừng bừng nộ hỏa, thân hình hắn lóe lên, sau nháy mắt đã biến mất khỏi nơi vừa tu luyện.

- A...

Liệt Sơn tôn giả nhìn thấy thân ảnh Lý Dương lóe lên một cái rồi không nhìn thấy nữa, hắn không khỏi tức giận mà ngẩng đầu lên trời rống lên một tiếng, hắn vô cùng phẫn nộ, hai cánh tay phải tay trái của hắn Lang Phủ Lang Vũ lại bị giết chết, sau đó còn bị đá trúng mệnh căn, bây giờ đối phương lại dễ dàng chạy thoát. Sao hắn có thể không phẫn nộ cơ chứ, nhưng nhìn thấy tốc độ của Lý Dương, hắn hiểu rằng mình chẳng có chút hi vọng nào để có thể đuổi kịp.

- Giết! Giết! Giết!

Liệt Sơn tôn giả nhìn Bích Lan sơn mà điên cuồng hét lên.

- Giết hết tất cả, đập bằng Bích Lan sơn, giết cho ta, giết, giết!

Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt điên cuồng rống lên, hơn tám mươi vạn đại quân nghe thấy mệnh lệnh thì lập tức không do dự chút nào mà lao vào chém giết, dù sao kẻ nguy hiểm nhất cũng đã biết mất rồi, bọn chúng còn sợ cái gì chứ?

- Cút!

Đột nhiên không cổ khí thể ngập trời từ trong Bích Lan sơn ào ra, khí thể ấy mạnh đến mức kinh nhân. Chỉ một tiếng “cút” đó thôi đã giống như thiên lôi không ngừng giáng xuống, thanh âm càng ngày càng lớn, cuối cùng vang lên khắp đất trời...

Cát đá tung bay.

Cuồng phong ngập trời.

Trời đất mịt mù trong bóng tối.

Vô luận là hơn tám mươi vạn tu ma giả hay là các cao thủ cấp Ma Tướng, Ma Soái, kể cả là Liệt Sơn tôn giả, tất cả đều chấn động tâm thần, khí thể đó thực quá đáng sợ.

Gió dần qua đi, cát đá cũng ngừng bay tán loạn, nhưng hơn tám mươi vạn tu ma giả không dám động dấy nữa, sợ hại, sợ hãi đến cực độ.

Thân ảnh của Hạng Vũ xuất hiện trên đỉnh núi.

Mục quang của hắn nhìn chăm chăm vào Liệt Sơn tôn giả, ánh mắt hệt như đang nhìn một con kiến vậy.

Liệt Sơn tôn giả trong lòng run rẩy, cho dù là phải đối mặt với Kha Phong Ma Vương, nhiều nhất hắn cũng chỉ là hơi sợ hãi mà thôi, chẳng thể tới mức như thế này được, đối mặt với ánh mắt kia, hắn chẳng dám có chút ý phản kháng nào, thực sự quá đáng sợ.

Tâm thần cách biệt quá lớn.

Ma Quân hậu kỳ, đó là khái niệm gì chứ, Ma Quân a, nó vượt xa đẳng cấp Ma Vương, huống chi tâm thần của Hạng Vũ lại còn là Ma Quân hậu kỳ, trong khi đó Liệt Sơn tôn giả đến Ma Vương còn chưa tới, cách biệt lớn như vậy đã lớn đến mức chẳng thể vượt qua nổi rồi.

- Bá Vương!

Lý Dương cũng xuất hiện sau lưng Hạng Vũ, vừa rồi hắn còn đang định dùng túi Tiểu Càn Khôn thu người của mình lại rồi chạy trốn, nhưng nhìn thấy Hạng Vũ xuất hiện nên hắn liền dừng lại.

Hắn hiểu sự linh ngộ của Hạng Vũ đối với “Ma Thần lục tuyệt” vượt xa hắn, huống chi Lý Dương cảm nhận được, trong thời khắc vừa rồi, khí thể mà Hạng Vũ bạo phát ra thậm chí còn mạnh hơn cả nghĩa phụ Tiêu Diêu tán nhân của hắn, Tiêu Diêu tán nhân đã tương đương Ma Quân tiền kỳ, vậy thì Hạng Vũ chắc đã phải vượt qua Ma Quân tiền kỳ rồi.

- Tiểu tử, thấy rõ rồi chứ, “Ma Thần lục tuyệt” lợi hại như vậy đó!

Hạng Vũ mỉm cười rồi bước từng bước về phía Liệt Sơn tôn giả.

Lý Dương truyền âm hỏi:

- Bá Vương, công lực của ngài đã hồi phục đến mức nào rồi?

- Ma Soái tiền kỳ!

Lý Dương lập tức sững sờ, sau đó vội vàng truyền âm:

- Bá Vương, tên gia hỏa đó đã là Ma Soái hậu kỳ rồi, hơn nữa còn có một hạ phẩm ma khí.

Hạng Vũ chẳng hề để ý nói:

- Hạ phẩm ma khí? Người cho rằng hạ phẩm ma khí có hắn có thể chạm vào bản Bá Vương sao?

Lý Dương lập tức hiểu ra, đến bản thân hắn còn có thể dùng Xuyên Vân Toa Vụ để đùa giỡn quanh Liệt Sơn tôn giả, Hạng Vũ lại linh ngộ “Ma Thần lục tuyệt” cao hơn mình hiệu, tự nhiên càng có thể dễ dàng đùa giỡn với Liệt Sơn tôn giả.

Bất quá Lý Dương cũng có chút lo lắng, Hạng Vũ chẳng có bất kỳ ma khí nào, liệu có thể đột phá được lớp phòng ngự của Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt không?

- Người là ai?

Liệt Sơn tôn giả nhìn Hạng Vũ, trong lòng đang không ngừng run rẩy, hắn phải dồn hết dũng khí mới có thể hỏi được câu này. Hắn đã bị khí thể cường đại của Hạng Vũ ép cho gần như phát điên rồi, dù sao cách biệt cũng thật sự quá lớn, đây cũng là nguyên nhân tại sao mà một số tiểu nhân vật ở Ma giới khi gặp phải các cao thủ tuyệt đỉnh, căn bản chưa cần xuất thủ thì tiểu nhân vật đã tự nhận thua rồi.

Hạng Vũ nghe thấy câu hỏi này thì không ngờ lại sững sờ.

- Ta là ai, ha ha, bản Bá Vương chính là Tây Sở Bá Vương Hạng Vũ!

Hạng Vũ cười ha hả, hai mắt Hạng Vũ đột nhiên bạo phát thần quang.

- Hạng Vũ?

Lê Kiệt tốt xấu gì cũng đã ở tại Ma giới mấy vạn năm rồi, đối với những đại nhân vật của Ma giới cũng biết đến danh tiếng của Bá Vương, Ma giới cũng có một cao thủ, đó còn là đệ tử của Xi Vương đại tôn, nhưng tên lại không phải là Hạng Vũ mà là Bàn Man.

- Đừng nói lời thừa nữa, chịu chết đi!

Khí thể của Hạng Vũ đột nhiên tăng vọt, nhưng hắn lại chưa xuất thủ, đối với Lê Kiệt hắn chẳng thèm xuất thủ, bởi vì hắn là Bá Vương Hạng Vũ!

Chịu ảnh hưởng từ khí thể của Hạng Vũ, tâm thần của Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt đã lâm vào trạng thái kinh khủng đến chẳng thể chịu đựng thêm được nữa, hắn điên cuồng rống lên, ma khí Viên Nguyệt lại một lần nữa bay ra, mục tiêu chính là Hạng Vũ!

Hạng Vũ chậm rãi đưa tay phải lên, hai mắt hắn sáng như ngọn đuốc, đột nhiên vô số luồng khí lưu ma sát khí điên cuồng hội tụ về phía tay phải của Hạng Vũ, tay hắn biến thành một lưỡi đao sắc bén.

- Xoẹt!

Trong khoảnh khắc đó, không ngờ Lê Kiệt đã bị khí thể đó chấn cho ngất ngốc, tay phải của Hạng Vũ đã biến thành đao, một đao chém xuống, khí thể vô tiền khoáng hậu đó khiến cho người ta phải sợ hãi, thanh đao đó hệt như thần long từ trên chín tầng trời giáng xuống.

Không ai thấy rõ tay của Hạng Vũ rút cục là công kích thể nào, khi tất cả tỉnh táo trở lại thì tay của Hạng Vũ đã thu lại rồi.

- Rắc rắc rắc rắc...

Xương cốt vỡ nát, máu tươi tuôn trào, đôi mắt Liệt Sơn tôn giả đã trợn tròn lên, đáng sợ đến dị thường, nhưng nguyên nhân của hắn sớm đã bị Hạng Vũ chấn nát rồi.

Công kích mạnh nhất trong Ma Thần lục tuyệt - Khai Thiên Tích Địa.

1: Thâm uyên: vực sâu

236. Chương 14: Nguyên Thần Chi Biến.

Liệt Sơn tôn giả đã đạt đến Ma Soái hậu kỳ, lại có ma khí Viên Nguyệt trong tay bị giết chết trong một chiêu, bọn họ tịnh không hề ngạc nhiên, bởi vì khí thể vừa rồi của Hạng Vũ đã khiến trong lòng họ tin tưởng

Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt nhất định chẳng phải là đối thủ của Bá Vương Hạng Vũ.

Nhưng...đòn công kích thật quá đáng sợ, thắng lợi cũng quá dễ dàng.

Một đao đó không ngờ lại khiến cho tâm thần của hơn tám mươi vạn người mê loạn, nhất thời chẳng còn bất kì kẻ nào có ý thức phản kháng.

- Ủm!

Ánh mắt của Bá Vương Hạng Vũ quét về phía Trục Hổ, Li Lang và Điền Báo, một cỗ khí thế ép thẳng tới ba người.

- Trục Hổ nguyện vì đại nhân mà làm thân khuyển mã!

Trục Hổ lập tức quỳ xuống đầu tiên, biểu thị thần phục.

- Li Lang (Điền Báo) nguyện vì đại nhân mà làm thân khuyển mã!

Li Lang và Điền Báo trong lòng run rẩy, cả hai cũng liền lập tức quỳ xuống nói.

Bọn họ có thể khẳng định được sự đáng sợ của Bá Vương Hạng Vũ vượt xa Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt, tự nhiên là cũng lợi hại hơn hai cự đầu còn lại của Phiêu Tuyết sơn mạch, đi theo Bá Vương Hạng Vũ, bọn họ tự nhiên có thể thoải mái mà sống rồi.

Hơn nữa, một khi bọn họ phản kháng, nói không chừng sẽ lập tức phải đi theo Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt, cả ba đều đưa ra một lựa chọn sáng suốt.

- Nguyện vì đại nhân mà làm thân khuyển mã!

Hơn tám mươi vạn người lục tục quỳ xuống rồi đồng thanh nói. Thanh âm không ngừng vang vọng trong sơn mạch, mấy người Lý Dương nghe thấy mà nhiệt huyết không khỏi dâng trào, trăm vạn đại quân thể giữ lòng trung, một cảnh như vậy tuyệt đối là có sức rung động.

Trục Hổ, Li Lang, Điền Báo ba người đồng thời phát ra linh hồn khế ước một cách rất dứt khoát, họ đem tinh huyết trong tâm tạng của mình dung hợp với năng lượng rồi đưa đến trước mặt Hạng Vũ.

- Vù...

Hạng Vũ vung tay lên, sau nháy mắt ba giọt tinh huyết đó hóa thành hơi, sau đó đạo đạo ẩn kín được hình thành, năng lượng nguyên thần của Hạng Vũ cũng dung nhập vào bên trong, sau đó đem ẩn kín đưa vào trong nguyên thần của ba người.

- Từ hôm nay trở đi, ba người các người đều phải nghe lệnh của Mộ Dung Dịch huynh đệ!

Hạng Vũ lạnh lùng ra lệnh, đối với hắn mà nói, ba Ma Soái cao thủ này chẳng tính là cái gì, những cao thủ cấp Ma Vương dưới tay hắn cũng không ít a. Nhưng ba cao thủ cấp Ma Soái này lại có tác dụng không nhỏ ở tại Phiêu Tuyết sơn mạch này.

- Vâng!

Chủ nhân có lệnh, bọn Trục Hổ đương nhiên phải vâng lời. Hơn nữa thực lực của Lý Dương bọn họ cũng vừa nhìn thấy rồi, có thể dễ dàng giết chết Lang Phủ và Lang Vũ, ít nhất thực lực của Lý Dương cũng không thấp hơn bọn họ.

- Bái kiến Mộ Dung Dịch đại nhân!

Trục Hổ, Li Lang và Điền Báo ba người lập tức quỳ xuống và cung kính nói với Lý Dương.

Lý Dương vung tay lên, hai mươi vạn người vừa bị thu vào túi Tiểu Càn Khôn sau nháy mắt đã được thả ra. Trục Hổ và Li Lang lập tức đại hỉ, trong đám hai mươi vạn đại quân đó có quá nửa là nhân mã của bọn họ.

Hai mươi vạn người đó ngây ngốc nhìn ra bốn phía, tất cả gần như chẳng biết nên đi về hướng nào nữa.

- Đa tạ Mộ Dung Dịch đại nhân!

Trục Hổ, Li Lang lập tức khom người cảm kích.

Lý Dương khẽ điểm điểm đầu.

- Lily, trăm vạn người này nên an bài thế nào, muội hãy quyết định đi!

Lý Dương đem vấn đề rắc rối này giao cho Lily. Lily khi ở địa cầu đã từng quản lý một siêu cấp đại tập đoàn vô cùng dễ dàng, chuyện phân phối nhân mã, tuy không quen thuộc lắm nhưng ít nhất cũng nhẹ nhàng hơn Lý Dương.

- Sư huynh, chuyện này huynh cứ yên một trăm cái tâm đi!

Lily rất tự tin nói.

- Bá Vương, tâm thần của ngài tựa hồ rất cao a. Hiện nay ngài đã đạt đến cảnh giới nào rồi vậy?

Lý Dương và Hạng Vũ sánh vai đi vào trong đại sảnh.

Hạng Vũ nhìn Lý Dương cười nói:

- Quả nhiên lợi hại a, vừa liếc mắt cái đã nhìn ra, đúng vậy, bản Bá Vương đã tiến bộ rồi, lần này bản Bá Vương đã có một chút lĩnh ngộ đối với “Ma Thần lục tuyệt” đệ ngũ tuyệt và đệ lục tuyệt, tâm cảnh đã được đề thăng lên hai bậc, đạt đến Ma Quân hậu kỳ rồi.

Lý Dương tròn tròn mắt nói:

- Ma Quân hậu kỳ?

Ma Quân hậu kỳ, ngay sau đó đã là Ma Đế rồi. Đó tuyệt đối là siêu cấp cao thủ a.

Hạng Vũ “khiêm tốn” gật đầu nói:

- Thường thôi, thường thôi, so với sự đột phá điên cuồng và liên tục của người, bản Bá Vương ta còn phải nỗ lực nhiều, nỗ lực nhiều.

- Bá Vương, ngài...

Lý Dương nhìn biểu tình của Hạng Vũ thì lập tức chẳng biết nói gì.

- Ha ha, cuối cùng có thể xả giận rồi, nhớ tới mấy lần tâm thần của người cứ tăng ào ào, bản Bá Vương trong lòng cũng có chút ghen tị a, cuối cùng lần này cũng khiến người phải kinh ngạc rồi, thống khoái, ha ha, thống khoái!

Hạng Vũ cười ha hả, biểu tình như đang vui vẻ đến điên cuồng.

-

Lý Dương chẳng biết nói gì thêm.

- Được rồi, Lý Dương! Sao trên người người lại có một luồng năng lượng điện năng vậy?

Hạng Vũ đột nhiên hỏi. Hắn ở bên cạnh Lý Dương, có thể các giác được luồng năng lượng của lôi điện một cách rõ ràng đang bành trướng trên thân thể Lý Dương.

Nghe thấy Hạng Vũ hỏi chuyện này, sắc mặt Lý Dương bèn lập tức trở nên nghiêm túc.

- Chẳng rõ nữa, tôi cũng chẳng biết sao lại xảy ra chuyện này, ngài còn nhớ chuyện năm xưa tại Côn Luân tiên cảnh, khi tôi dung nhập Bi Sát vào đao phách, sau đó lại dung nhập vào trong thân thể không?

- Ừm, chuyện này bản bá Vương còn nhớ. Lúc đó người chuẩn bị đem Bi Sát dung nhập vào thân thể, à không, là chuẩn bị đem Bi Sát dung nhập vào tâm tạng, nhưng nó lại dung nhập vào khắp các bộ vị trên thân thể người một cách quái dị.

Lúc đó Hạng Vũ đang ở trong đầu Lý Dương, tự nhiên biết rất rõ chuyện này.

Lý Dương gật đầu nói:

- Đúng vậy, bất quá khi tôi chiến đấu với người khác, bình thường đều chỉ động dụng đến Dao Chi Bi Sát, Bi Sát trên thân thể lại chưa từng sử dụng qua. Lần này, khi cùng Liệt Sơn tôn giả chiến đấu tôi đã sử dụng đến Bi Sát toàn thân, đồng thời còn động dụng cả Bi Sát trên đao phách, sau đó thì phát sinh đột biến này.

- Đột biến?

Hạng Vũ nhú mày lại.

Lý Dương gật đầu nói:

- Đúng vậy, trong thời khắc đó, tôi chỉ cảm thấy tâm thần mình chấn động, những luồng năng lượng lôi điện xung quanh không ngừng điên cuồng tụ tập vào thân thể, sau đó lại dung nhập vào trong đao phách, dung hợp vào trong cơ nhục, thậm chí còn dung nhập vào trong...nguyên thần!

- Nguyên thần?

Hạng Vũ sững sờ.

- Sao có thể chứ? Cho dù là tu luyện thể nào thì năng lượng nguyên thần cũng chính là năng lượng của linh hồn, là năng lượng thuần khiết nhất, sạch sẽ nhất, sao có thể dung hợp vào trong linh hồn được? Không thể năng, một khi năng lượng của linh hồn không thuần khiết, như vậy rất dễ nổ tung đó.

Hạng Vũ tuyệt đối chẳng thể tin nổi.

Lý Dương chỉ biết cười khổ.

Chính hắn cũng chẳng biết có chuyện gì xảy ra, khi luồng năng lượng lôi điện đó dung nhập vào các bộ vị trên cơ thể, Lý Dương còn đang dương dương đắc chí, dù sao có được sức mạnh của lôi điện, tốt xấu gì công kích lực cũng tăng lên, nhưng khi hắn phát hiện có một luồng lôi điện màu tím xanh dung nhập vào trong nguyên thần mình, hắn lập tức ngây ngốc.

Nguyên thần chính là thứ quan trọng nhất, sao có thể để cho một luồng năng lượng lôi điện dung nhập bừa vào nguyên thần được. Lúc đó Lý Dương thậm chí còn cho rằng mình xong rồi, bất quá, nguyên thần của hắn lại chẳng hề phát sinh vấn đề gì, tất cả đều bình thường.

Trên thực tế, Lý Dương tịnh không hề nói rõ với Hạng Vũ.

Không phải là năng lượng lôi điện dung nhập vào, mà là năng lượng lôi điện cải biến nguyên thần, cải biến linh hồn. Điều này khiến cho linh hồn của Lý Dương và linh hồn của các tu luyện giả bình thường có sự khác biệt. Linh hồn của các tu luyện giả khác đều là những năng lượng linh hồn cơ bản nhất. Nhưng linh hồn của Lý Dương lại đã bắt đầu cải biến rồi.

- Người có chỗ nào không ổn không?

Hạng Vũ lập tức hỏi.

Lý Dương lại lắc đầu cười nói:

- Kỳ thực, tôi có một cảm giác cực kì tốt, một cảm giác trước nay chưa từng có.

Đích xác, lúc này trên thực tế nguyên thần của Lý Dương đã chắc chắn hơn trước rất nhiều, thần thức cũng mạnh mẽ hơn, phạm vi bao phủ cũng tăng lên.

- Ồ?

Hạng Vũ sững sờ. Nhưng ngay sau đó hắn lập tức trở nên nghiêm túc nói:

- Hãy để Bá Vương dùng thần thức kiểm tra cho người một chút.

Lý Dương điểm điểm đầu, hắn cũng cảm thấy thấp thỏm bất an, tuy cảm giác của bản thân tốt, nhưng trên thực tế cũng chẳng biết là có chuyện gì. Thậm chí hắn còn chẳng biết tại sao lại sinh ra chuyện cải biến này.

Thần thức của Hạng Vũ lập tức tiến nhập vào thân thể Lý Dương.

Cơ thể Lý Dương Hạng Vũ thập phần quen thuộc, nhưng khi thần thức của hắn vừa tiến vào đã phát hiện có sự biến hóa.

Trên cơ nhục và đao phách đều có những dòng năng lượng lôi điện màu xanh, năng lượng lôi điện đó đang không ngừng thấm vào trong cơ nhục, tựa hồ như nó đang thấm vào từng sợi cơ từng thớ thịt vậy, thậm chí cả những nơi nhỏ nhất cũng được dung nhập vào, thân thể Lý Dương giống như đã được cải biến hoàn toàn về bản chất vậy.

Đồng thời đao phách cũng vậy, toàn bộ Chu Thiên Càn Khôn viên cầu cũng bị năng lượng lôi điện vây lấy, vô số tia lôi điện không ngừng lóe lên.

Tất cả đều biến đổi.

Dưới luồng năng lượng lôi điện đó, thân thể của Lý Dương đã phát sinh ra biến hóa mà ngay cả Hạng Vũ cũng chẳng thể hiểu nổi.

Nguyên thần!

Nguyên thần không mất tức là không chết. Tính quan trọng của nguyên thần có thể thấy được rõ ràng. Thần thức của Hạng Vũ lập tức chậm rãi dung nhập vào trong đao phách của Lý Dương, muốn thăm dò một chút xem nguyên thần của Lý Dương rút cục là có biến đổi như thế nào.

- Ti ti...

Đột nhiên, tại mi tâm Lý Dương xuất hiện một ấn kí hình tia sét màu xanh, nơi đó lóe lên một cái rồi dần biến mất, đồng thời nguyên thần trong đao phách của Lý Dương cũng phát ra một đạo điện mang thanh sắc, điện mang lóe lên, Hạng Vũ lại cảm thấy thần thức của mình đang bị xung kích, tuy lực xung kích đó không tính là lớn nhưng lại thập phần chắc chắn. Nó căn bản là không muốn cho thần thức của Hạng Vũ dò xét.

Hạng Vũ biết, nếu cường hành dùng thần sức của mình để tra xét thì Lý Dương sẽ bị tổn hại, do đó Hạng Vũ bèn ngưng thần thức lại.

- Bá Vương, sao rồi?

Lý Dương lập tức hỏi Hạng Vũ, hẳn cũng cảm thấy nguyên thần của mình có một luồng năng lượng đặc thù vô cùng kinh nhân, chuyện này không thể không khiến Lý Dương chấn kinh.

Hạng Vũ từ từ mở mắt ra nhìn Lý Dương, hẳn bất đắc dĩ lắc đầu nói:

- Bản Bá Vương được Xi Vưu đại tôn dạy bảo, kiến thức có thể nói là lớn rồi, không ngờ lại chưa từng nghe qua chuyện như thế này. Xem ra, trong lục giới này, những chuyện huyền diệu khiến người ta khó mà lí giải vẫn có a.

- Thôi vậy, tóm lại là cảm giác của tôi vẫn rất tốt, như vậy là được rồi. Dù sao thì nguyên thần cũng quá trọng yếu, không thể đi loạn vào được.

Cho dù nguyên thần có vấn đề thì Lý Dương cũng chẳng làm gì được, hẳn chỉ có thể mỉm cười mà thôi.

- Ừm, bình thường thì tu vi càng cao cảm giác sẽ càng chuẩn xác.

Hạng Vũ cười nói:

- Bất quá người yên tâm, đợi khi công lực của bản Bá Vương hồi phục lại, ta sẽ đi đến Ma Thần cung gặp Xi Vưu đại tôn, bản Bá Vương nhất định sẽ hỏi Xi Vưu đại tôn một chút về vấn đề này, tin rằng đại tôn nhất định sẽ biết.

Đại tôn, đó là sự đại biểu cho cực hạn, cực hạn của người trong lục giới. Một khi cảm ngộ được “Thái Cực Vô Thượng Đại Viên Mãn” cảnh giới thì sẽ vượt qua cảnh giới Tiên Đế Ma Đế và trở thành Đại Tôn!

Thần thông của Đại Tiin, người bình thường căn bản chẳng thể tưởng tượng nổi, thần thức của Đại Tôn có thể bao trùm các giới, sự tồn tại của lục giới đối với bọn họ mà nói căn bản chẳng có gì khác biệt, trong lục giới phát sinh chuyện gì bọn họ cũng đều có thể dễ dàng biết được.

- Đúng rồi, Bá Vương, đợi khi ngài cầu kiến Xi Vưu đại tôn thì có thể hỏi giúp tôi chuyện này được không?

Trong lòng Lý Dương đột nhiên có chút thấp thỏm.

- Nói đi, chuyện gì?

Hạng Vũ rất thoải mái, dù sao Xi Vưu đại tôn cũng là sư tôn của hắn, hỏi Xi Vưu đại tôn đối với hắn là một chuyện rất đơn giản.

- Hỏi xem Tuyết bây giờ thế nào rồi, đã chuyển thể hay chưa?

Trong lòng Lý Dương vô cùng lo lắng, một khi chuyển thể thì mọi chuyện sẽ trở nên phiền phức rồi. Dù sao tình cầu ở Phàm Nhân giới cũng nhiều vô số.

- Còn có...

Lý Dương hít sâu một hơi rồi nhìn vào Hạng Vũ.

- Nói đi, còn muốn hỏi cái gì?

Hạng Vũ cười nói.

- Hỏi đại tôn xem, Tuyết đã có người yêu mới chưa?

Tại thời khắc này, trong lòng Lý Dương đang run rẩy, hắn đang sợ hãi, bởi vì hắn hiểu rằng, tất cả những phạm nhân sau khi chết đi rồi tiến nhập vào Quỷ giới và Minh giới thì đều phải uống Mạnh Bà thang, tất cả đều không nhớ nổi.

Nói các khác khi Tuyết ở Quỷ giới đã có một cuộc sống mới, cũng rất có khả năng nàng đã có người yêu mới, rất có khả năng.

- Nếu đợi đến khi người tìm được Tam Sinh Thạch, rồi tìm được Tuyết, nhưng Tuyết của người đã có người yêu mới tại Minh giới, người sẽ làm như thế nào?

Hạng Vũ đột nhiên hỏi Lý Dương, thời khắc này biểu tình của Hạng Vũ vô cùng nghiêm túc.

Thân thể Lý Dương chấn động, đôi mắt hắn từ từ khép lại.

Nàng không phải là thánh nhân, cho dù có người yêu mới thì ta cũng phải giết chết kẻ đó đoạt Tuyết về, nhưng...ta thật sự có thể giết người đó sao? Nếu Khương Tuyết thật sự yêu người đó, ta lại giết hắn, Tuyết lại không đau lòng sao?

- Tôi sẽ quay đầu bỏ đi, hơn nữa cũng không dùng Tam Sinh Thạch hồi phục lại trí nhớ của nàng nữa.

Lý Dương nhắm mắt nói, hơn nữa những giọt lệ đã bắt đầu tuôn ra, thời khắc này tim hắn đang đau đớn như bị dao cắt vậy.

- Tại sao?

Hạng Vũ truy vấn.

- Tại sao, ha ha, tại sao ư?

Lý Dương cười khổ:

- Là tôi không thể làm khó nàng, Bá Vương, ngài biết không? Là tôi không phải với nàng, nàng đã đợi tôi từng ngày từng ngày một, cho dù chúng tôi chẳng có cách nào để gặp nhau, nàng cũng vẫn đợi tôi, đợi tôi đến cầu hôn, nhưng cho đến chết nàng vẫn chưa đợi được tôi, khi tôi đến cầu hôn thì nàng lại đã chết rồi.

Thanh âm của Lý Dương trở nên run rẩy:

- Thậm chí...thậm chí cho đến khi chết nàng vẫn chưa biết tên thật của tôi a!

Giọng nói của Lý Dương như nghẹn lại.

- Tôi không phải với nàng, tôi phải xin lỗi nàng, nếu nàng đã có một cuộc sống mới, có người yêu mới. Nàng đã vô cùng vui vẻ, vậy thì tại sao tôi phải đi phá hoại cuộc sống của nàng chứ? Dùng Tam Sinh Thạch hồi phục lại ký ức của nàng, đó không phải là làm nàng đối mắt với thống khổ sao? Giết người yêu tại Quỷ giới của nàng, đó không phải là làm nàng càng thêm đau lòng sao?

- Tôi đã có lỗi với nàng rồi, tôi không thể làm nàng đau lòng thêm nữa, chỉ cần nàng đã có người yêu mới, có một cuộc sống hạnh phúc thì tôi sẽ quay đầu bỏ đi, không làm phiền nàng nữa mà yên lặng chúc phúc cho nàng.

Thời khắc này, Lý Dương đã lệ tuôn đầy mắt.

237. Chương 15: Lục Giới Tối Đại Đích Bí Mật (bí Mật Lớn Nhất Trong Lục Giới)

Hơn nữa còn là sử dụng thượng phẩm ma nguyên thạch để tu luyện, hẳn chẳng để ý đến gì nữa, hẳn nỗ lực để bản thân mau chóng đạt đến cảnh giới Ma Vương. Cho dù chẳng biết tương lai sẽ như thế nào, nhưng nguyên tắc của Lý Dương vẫn mãi không đổi, phạm là cái cản trở việc hắn tìm lại Tuyết, tất cả đều phải tiêu diệt.

Tu luyện...

Không ngừng tu luyện...

- Ào ào...

Ma nguyên lực thuần khiết không ngừng từ trong ma nguyên thạch mà trực tiếp đổ vào trong thể nội Lý Dương, nó không ngừng dồn vào trong Thất Diệu Tinh Cực, còn có một bộ phận tiến vào trong tâm tạng để tu luyện nhục thể. Thất Diệu Tinh Cực không ngừng lấp lóe, màu xanh đã trở nên đậm hơn.

Thân thể của Lý Dương cũng không ngừng được bồi dưỡng trong những tia quang mang hắc sắc, đồng thời năng lượng của lôi điện cũng tiếp tục thấm vào trong nhục thể hắn.

Bất quá, những nguồn năng lượng lôi điện thấm vào, Lý Dương tịnh không thể khống chế được, ít nhất là không phải bây giờ.

Những sợi cơ nhục không ngừng gãy nát, sau đó lại hấp thụ ma nguyên lực và hình thành trở lại, mỗi một lần lột xác là năng lượng cơ nhục lại tăng thêm, ma nguyên lực cũng lại không ngừng tiếp tục thấm vào. Dao phách của Lý Dương đã đạt đến Thiên Ma hậu kỳ đỉnh phong, nhưng nhục thể lại mới chỉ đạt đến Thiên Ma trung kỳ mà thôi.

- Tạch tạch...

Thân thể và cơ nhục của Lý Dương đột nhiên phát ra một loạt những tiếng “tạch tạch” rất kịch liệt, đao phách còn chưa có đột phá, nhưng lúc này nhục thể lại đã có đột phá rồi.

Quầng sáng tử sắc lại một lần nữa xuất hiện bên ngoài cơ thể Lý Dương, lúc này, quầng sáng tử sắc đó đã gần như trở thành thực thể, đột nhiên...

Quầng sáng tử sắc đó bắt đầu bay lên, vốn là ở quanh thân thể Lý Dương, nhưng lúc này quầng sáng đó lại chậm rãi bay đến sau lưng Lý Dương.

Phía sau đầu Lý Dương xuất hiện một quầng sáng tử sắc, nó phản phát giống như phật quang trong truyền thuyết vậy.

Thiên Ma hậu kỳ!

Tu vi thân thể của Lý Dương cuối cùng đã đạt đến Thiên Ma hậu kỳ, vô số vàng sáng hắc sắc không ngừng lưu chuyển xung quanh thân thể Lý Dương, năng lượng nhục thể cường đại khiến cho trong lòng Lý Dương vừa kinh ngạc vừa vui mừng. Bất quá quầng sáng tử sắc đó lại đột nhiên xuất hiện, cái này làm Lý Dương vừa bất ngờ lại vừa chẳng biết nguyên nhân là do đâu.

- Hay là đợi lần sau gặp lại Bá Vương rồi hỏi xem, quầng sáng tử sắc này rút cục là cái gì?

Trong lòng Lý Dương thầm nghĩ.

Nhưng lúc này, đao phách màu xanh thẫm cuối cùng đã bắt đầu có biến hóa.

Cái đầu tiên có sự biến hóa là tinh cực.

Bảy khối tinh cực tỏa ra những tia quang mang màu xanh thẫm, chúng bắt đầu biến hóa, từng luồng từng luồng ma nguyên lực không ngừng đổ vào, tốc độ chuyển hóa của tinh cực cũng nhanh lên, rất nhanh, tinh cực vốn có màu xanh thẫm đã biến thành tinh cực màu lam nhạt rồi.

- Xèo xèo...

Năng lượng đổ vào tinh cực ngày càng tăng thêm, những biến hóa kịch liệt làm cho Âm Dương đao phách đều rung động, những đao đao mang không ngừng va vào nhau.

- Vù vù...

Số lượng đao mang càng ngày càng nhiều và không ngừng thu nhỏ lại, không ngừng dung nhập vào trong Âm Dương đao phách, sự rung động của Âm Dương đao phách cũng dần trở nên kịch liệt, đồng thời Âm Dương đao phách cũng bắt đầu điên cuồng xoay chuyển, tốc độ hấp thu đao mang cũng không ngừng tăng lên...

Từng đao đao mang màu lam nhạt không ngừng xuyên qua, tốc độ xoay chuyển của Âm Dương đao phách cũng dần giảm đi, cuối cùng thì bình ổn trở lại. Lúc này Âm Dương đao phách đã biến thành màu lam nhạt.

Ma Tướng sơ kì!

- Cuối cùng, cuối cùng đã đạt tới cảnh giới Ma Tướng rồi, cuối cùng đao phách đã đạt tới cảnh giới Ma Tướng rồi, uy lực của đao phách tự nhiên sẽ đại tăng, bây giờ cho dù có phải đối đầu với Liệt Sơn tôn giả ta cũng nắm chắc có thể giết được hắn rồi.

Trong lòng Lý Dương đang mừng rỡ vô cùng.

Tuy chỉ là đột phá được một tầng thứ thôi, nhưng tầng thứ này lại quyết định một sự khác biệt về bản chất. Màu xanh thẫm và màu lam nhạt, một là màu xanh, một là màu lam, đây là sự khác biệt về bản chất. Công kích lực cũng được đề thăng rất nhiều.

Năng lượng lôi điện vốn đang không ngừng thấm vào các vị trí trên cơ thể của Lý Dương cũng đã đồng thời hoàn toàn thấm vào hết rồi.

Cơ nhục đã tăng lên được một tầng, năng lượng lôi điện có thể hấp thụ tự nhiên sẽ tăng lên, vốn dĩ phải cần thêm một quãng thời gian nữa mới có thể hoàn toàn hấp thụ hết năng lượng lôi điện, nhưng bây giờ, chỉ sau một lát đã hoàn toàn hấp thụ hết rồi. Đồng thời những luồng năng lượng rời rạc xung quanh đao phách cũng được nhanh chóng hấp thụ, bởi vì đao phách đã có sự thay đổi về bản chất, chỉ sau một lát đã hoàn toàn hấp thụ xong rồi.

Bề ngoài thì xem ta cả trên cơ nhục và đao phách đều chẳng thể phát hiện ra năng lượng lôi điện, những những luồng năng lượng lôi điện thực ra đang ẩn tàng sâu bên trong, một khi bộc phát ra thì sẽ vô cùng đáng sợ.

- Xoẹt xoẹt...

Đúng vào lúc Lý Dương hưng phấn vì công lực đột phá, hắn lại không hề phát hiện trong khoảnh khắc hắn đột phá, trong phương viên mấy ngàn dặm xung quanh đang có những biến hóa kịch liệt.

Lôi điện.

Năng lượng lôi điện rời rạc ở mấy ngàn dặm xung quanh phảng phất như bị gọi lại, tất cả điên cuồng tụ tập về Bích Lan sơn, trên không trung hình thành nên một lưới điện khổng lồ, điều này khiến cho rất nhiều người phải kinh sợ. Các tu ma giả, các cao thủ cấp Thiên Ma, thậm chí là Ma Tướng, trong lòng đều cảm thấy sợ hãi.

Một lượng lôi điện nhiều như vậy, kinh nhân nh ư vậy, cho dù là Ma Tướng cũng chẳng thể chịu nổi.

Mạng lưới lôi điện cự đại đó càng ngày càng dày đặc, đồng thời diện tích cũng ngày càng to lên. Cuối cùng thậm chí còn làm cho thiên địa biến đổi, bầu trời mây đen tụ tập. Dây Phiêu Tuyết sơn mạch vốn quanh năm tuyết phủ không ngờ lại ngừng rơi tuyết.

Mạng lưới lôi điện cự đại đang không ngừng hướng về trung tâm, năng lượng càng ngày càng lớn, tại chính giữa mạng lưới bắt đầu hình thành một quả cầu điện màu tím, năng lượng của nó mạnh đến mức khiến toàn bộ nhân mã Bích Lan sơn trong lòng run rẩy, cho dù là cao thủ cấp bậc Ma Tướng cũng không dám ngạnh kháng luồng năng lượng này.

- Đây là cái gì?

- Chẳng lẽ có người độ kiếp, nhưng không đúng a, độ kiếp thì chỉ có kiếp vân, sao có thể có bộ dạng này được.

Thậm chí đến Hạng Vũ cũng đã bị kinh động, vô số nhân mã của Bích Lan sơn đều đã đi ra, một luồng năng lượng cự đại như vậy đang ở phía trên, người của Bích Lan sơn sao có thể yên tâm nổi cơ chứ?

- Xoẹt!

Tử sắc điện cầu đó đột nhiên phát ra một tử sắc quang trụ, quang trụ đó rất nhỏ, đường kính chỉ chừng vài xen ti mét.

Tử sắc quang trụ đó trực tiếp chiếu thẳng xuống Bích Lan sơn, xuyên qua tất cả mọi cản trở, chiếu thẳng đến thân thể Lý Dương.

Lúc này ẩn kỹ có hình tia sét trên cổ Lý Dương lại một lần nữa lóe lên và biến mất, lập tức năng lượng của luồng tử sắc lôi điện kia điên cuồng đổ vào thể nội Lý Dương, những dòng điện màu xanh bên trong cơ nhục và đao phách của Lý Dương cũng bắt đầu lóe lên và không ngừng hấp thu năng lượng của luồng lôi điện tử sắc đó. Chỉ sau thời gian chừng vài lần hô hấp, toàn bộ năng lượng của tử sắc điện cầu trên bầu trời đó đã dồn hết vào thân thể Lý Dương.

- A!

Lý Dương cảm thấy có chút tê tê, nhưng sau nháy mắt cảm giác đó đã biến mất. Tất cả năng lượng lôi điện đã điên cuồng đổ vào trong thể nội Lý Dương, đao phách và cơ nhục của hắn lại một lần nữa được đề cao, khả năng hấp thu năng lượng cũng tăng lên, năng lực hấp thu lôi điện cũng được đề thăng rất nhiều.

Nhiều tử sắc lôi điện như vậy không ngờ đã bị cơ nhục và đao phách của Lý Dương chậm rãi hấp thu.

Nửa canh giờ sau.

Đôi mắt đang nhắm nghiền của Lý Dương bỗng dưng mở ra, một ánh mắt phẳng phát giống như sấm sét lóe lên, bức tường của mặt thất không ngờ lại xuất hiện một cái lỗ sâu. Chỉ là mục quang chiếu vào mà cũng xuất hiện một cái lỗ sâu như vậy trên tường, điều này khiến trong lòng Lý Dương cũng cảm thấy chấn kinh.

- Rút cục là chuyện gì vậy, vì sao những luồng năng lượng lôi điện này lại tới đây? Sao lại tự động đổ vào cơ thể ta? Là chuyện gì vậy nhỉ? Hơn nữa năng lượng lôi điện này tựa hồ như không công kích ta, hơn nữa còn giúp đỡ ta, năng lượng lôi điện càng thấm vào lại càng làm ta mạnh hơn.

Luồng năng điện của lôi điện này bất ngờ tiến vào khiến cho trong lòng Lý Dương cảm thấy mơ hồ, bất quá xem tình hình hiện nay thì đó là chuyện tốt. Sức mạnh của luồng năng lượng lôi điện vừa rồi có thể dễ dàng đối phó với cao thủ cấp bậc Ma Tướng, công kích lực của Lý Dương tự nhiên cũng được đề cao không ít.

Bất quá, Lý Dương tịnh không biết gì về cái ẩn ký màu xanh đó.

Ẩn ký hình tia sét màu xanh lại đã hiện qua một lần khi mới hình thành ở Côn Luân tiên cảnh. Khi chiến đấu cùng Liệt Sơn tôn giả, cơ nhục và đao phách đồng thời động dụng Bi Sát thì lại hiện ra thêm một lần nữa, lần đó năng lượng lôi điện đã được hấp thu, bất quá lúc đó hấp thu được không nhiều, không rõ ràng và kinh khủng bằng lần này.

Vừa rồi chính là lần thứ ba nó lóe lên.

Ấn kí hình tia chớp màu xanh này không biết tại sao mà khi dùng linh thức hay thần thức thì căn bản chẳng thể phát hiện ra nổi, chỉ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, hơn nữa bình thường nó đều chỉ lóe lên một cái rồi đã biến mất, ai có thể nhìn thấy chứ? Mà cho dù có nhìn thấy thì cũng cho là mình hoa mắt. Dù sao thời gian nó lóe lên cũng quá ngắn.

- Kẹt kẹt...

Cánh cửa đá mở ra, Lý Dương đi xuyên qua thông đạo ngầm dưới đất, còn lúc này Hạng Vũ cũng đã đi xuống bằng thông đạo đó.

Nhìn thấy bộ dạng Lý Dương, hai mắt Hạng Vũ lóe sáng, sau đó hần mỉm cười đi tới.

- Ha ha, hảo tiểu tử, không ngờ cả hai phương diện đều đã có đột phá rồi, hiện nay để ngươi đối mặt với tên Liệt Sơn tôn giả rắc rối gì đó, tin rằng ngươi cũng thắng chắc.

Hạng Vũ vỗ vỗ vai Lý Dương mà cười nói.

Đao phách màu xanh thẫm đã biến thành màu lam nhạt, đây là sự biến hóa về bản chất, công kích lực tự nhiên được đề cao rất nhiều.

- Ân.

Lý Dương điểm đầu. Ngay sau đó hần nhớ lại quang cảnh tử sắc vừa rồi, do đó bèn lập tức nói với Hạng Vũ:

- Bá Vương, có một chuyện này, lúc đó khi tôi phục dụng kim sắc huyết dịch, khi công lực đạt tới cấp Thiên Ma thì đột nhiên xuất hiện một quang cảnh tử sắc, lúc đó bởi vì gấp gáp nên tôi cứ hấp thụ mà không hỏi qua ngài. Vừa rồi khi tu luyện thì quang cảnh tử sắc đó không ngờ lại lộ ra ngoài, sau đó xuất hiện sau gáy tôi.

- Ha ha, bản Bá Vương đến chuyện này cũng quên mất không nói cho người biết!

Hạng Vũ vỗ vỗ đầu rồi cười ha hả nói:

- Quang cảnh tử sắc đó chính là đặc điểm của việc người tu luyện “Tử Cực Ma Thể huyền công”. Khi công lực đạt đến Thiên Ma hậu kỳ, một khi vận công thì quang cảnh tử sắc đó sẽ liên tục xuất hiện sau gáy người.

- Sao tôi lại cảm thấy quang cảnh tử sắc đó phảng phất giống như Phật quang vậy nhỉ?

Lý Dương nhíu mày nói.

Hạng Vũ liên tục cẩn thận ố trí một cấm chế, sau đó giơ ngón tay cái về phía Lý Dương nói:

- Thông minh, bất quá bí mật này quá mức hải nhân, số người trong toàn bộ Ma giới biết được cũng không nhiều, cho nên, trước khi bản Bá Vương nói cho người biết, người phải đảm bảo, không được truyền tin tức này ra ngoài!

Lý Dương vừa nghe thấy, trong lòng lập tức cảm thấy kinh ngạc, nhưng hần vẫn lập tức nói ngay:

- Yên tâm, tôi nhất định sẽ không truyền tin tức này ra ngoài.

Ngay sau đó Hạng Vũ liền mỉm cười thoải mái nói:

- Kỳ thực bị người ngoài biết cũng không có gì, nhưng đây là vấn đề địa vị, không có một địa vị nhất định thì không có tư cách biết được chuyện này. Cho dù là cao thủ cấp bậc Ma Vương, bình thường cũng chẳng biết được. Bản Bá Vương cũng vì là đồ đệ của Xi Vương đại tôn nên mới biết thôi.

Kỳ thực chuyện này cũng chẳng thể trách Hạng Vũ, dù sao đây cũng là một bí mật đỉnh cấp, chỉ có một vài nhân vật có quyền lực ở các giới mới biết được, biết được một bí mật như thế này chính là đại biểu cho địa vị, Hạng Vũ cũng là vì thấy Lý Dương tiềm lực rất lớn, hơn nữa âm tượng của Xi Vương đại tôn đối với Lý Dương cũng không tồi, cho nên hần mới dám nói.

- Tại sao “Tử Cực Ma Thể huyền công” và Phật quang của tu Phật giả rất giống nhau, nguyên nhân thực ra chính là vì...tu Phật quan trọng nhất chính là tu Phật Đà Kim Thân, phương pháp tu luyện của nó và “Tử Cực Ma Thể huyền công” là cùng một đạo lý.

- A!

Lý Dương sững sờ, tu ma và tu phật vốn chẳng hề liên quan đến nhau, sao lại cùng là một đạo lí được?

- Chuyện này chính là bí mật lớn nhất trong lục giới đó, hắc hắc, Lý Dương, nghe thấy cái tên “bí mật lớn nhất trong lục giới” này, có phải người đang rất kích động không?

Hạng Vũ nhìn Lý Dương cười nói.

Đích xác Lý Dương cũng đang cảm thấy tim mình đập nhanh lên.

Bản thân mới đạt đến cấp Ma Tướng, không ngờ lại biết được bí mật lớn nhất lục giới, cái bí mật lớn nhất trong lục giới này rút cục là cái gì? Trong lòng Lý Dương đang thầm đoán.

- Năm xưa, Bàn Cổ khai thiên lập địa, tạo thành lục giới, Bàn Cổ một hơi phân thành Tam Thanh, nguyên thần phân ra làm ba phần, đó chính là tam đại chí tôn của Tiên giới, Thái Thượng lão quân, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ. Còn phần nhục thể và tinh huyết thuần tịnh của Bàn Cổ thì do Xi Vương đại tôn đoạt được. Do đó, Xi Vương đại tôn được hiệu xưng là Ma Thần, thân thể là đệ nhất trong lục giới.

- Phù...

Hô hấp của Lý Dương trở nên gấp gáp.

Lý Dương coi như là đã hiểu rõ rồi, không phải người nào cũng có thể làm Đại Tôn, Tam Thanh của Tiên giới là ba phần nguyên thần của Bàn Cổ, Xi Vương đại tôn là đoạt được nhục thể và tinh huyết của Bàn Cổ cho nên nhục thể đã cường hân tới cực hạn.

- Vậy Chúc Dung Đại Tôn và Cung Công Đại Tôn thì sao, còn cả Đại Tôn của các giới nữa?

Lý Dương lập tức hỏi.

Hạng Vũ nhìn Lý Dương mà mỉm cười thần bí, nhưng hần lại không vội nói ra ngay.

Lý Dương cảm thấy bất lực, hần biết đây là trò mà Hạng Vũ thích chơi, hần chỉ đành nháy nháy mắt mà nhìn Hạng Vũ với vẻ đáng thương.

Hạng Vũ ho khan một tiếng rồi nói tiếp:

- Năm xưa, khi hỗn độn mới vào lúc sơ khai, năng lượng của hỗn độn hóa thành ngũ hành, thế giới này lấy ngũ hành làm cơ bản, đồng thời khi khai thiên lập địa, Ngũ Hành Chi Linh cũng được sinh ra, phân biệt là Hỗn Độn Kim Linh, Hỗn Độn Mộc Linh, Hỗn Độn Thủy Linh, Hỗn Độn Hỏa Linh và Hỗn Độn Thổ Linh.

Yết hầu của Lý Dương như khô lại.

Vào buổi hỗn độn sơ khai, thế giới lấy ngũ hành làm cơ bản, cùng với lúc khai thiên lập địa, Ngũ Hành Chi Linh cũng được sinh ra. Tin tức này khiến cho trong lòng Lý Dương không ngừng run rẩy, hần có cảm giác, tựa hồ như bản thân đang được tận mắt nhìn thấy cảnh khai thiên lập địa vậy.

- Trong lục giới thì tại Quỷ giới và Minh giới không có cao thủ cấp Đại Tôn, Tiên giới thì có Tam Thanh, Phật giới có phật A Di Đà và Chuẩn Đề đạo nhân, Yêu giới có Nữ Oa và Phục Hi, Ma giới có Chúc Dung, Cung Công và Xi Vương đại tôn!

Hạng Vũ nói với vẻ cung kính.

Mỗi một cái tên này đều là của các nhân vật chí tôn a.

- Lý Dương a, bản Bá Vương nói cho người biết, trừ Hỗn Độn Kim Linh chưa tu luyện thành Đại Tôn ra, tứ đại Hỗn Độn Chi Linh còn lại đều đã đạt đến Thái Cực Vô Thượng Đại Viên Mãn cảnh giới, người thử nói xem, tứ đại Hỗn Độn chi linh đó phân biệt là những ai nào?

Không ngờ lúc này Hạng Vũ lại kiểm tra Lý Dương.

238. Chương 16 : Tam Phân

Lý Dương lẩm bẩm, trong đầu hắn bắt đầu xuất hiện tên của các vị Đại Tôn các giới.

Những người đã luyện thành Thái Cực Vô Thượng Đại viên Mãn cảnh giới tổng cộng có mười người, Tiên giới có Tam Thanh do nguyên thần của Bàn Cổ phân ra ba phần, Xi Vưu là do đoạt được nhục thể và tinh huyết của Bàn Cổ. Vậy chỉ còn lại sáu người, phật A Di Đà, Chuẩn Đề đạo nhân, Cung Công, Chúc Dung, Nữ Oa và Phục Hi.

- Cung Công Đại Tôn được hiệu xưng là Thủy Thần, chắc là Hồn Độn Thủy Linh đã luyện thành Đại Viên Mãn cảnh giới. Chúc Dung Đại Tôn cũng vậy, là Hồn Độn Hỏa Linh.

Lý Dương nói ra tên của hai người này với vẻ khá là chắc chắn.

Hạng Vũ điểm điểm đầu rồi lại tiếp tục nhìn Lý Dương, đợi Lý Dương nói tiếp.

- Hồn Độn Kim Tinh còn chưa tu luyện thành công, Hồn Độn Thổ Tinh và Hồn Độn Mộc Tinh là ai đây nhỉ? Hai vị Đại Tôn của Phật giới chắc là không phải, vậy thì chắc là hai vị Đại Tôn của Yêu giới rồi.

Lý Dương lẩm bẩm:

- Bất quá cũng khó nói, nói không chừng Hồn Độn Thổ Tinh là chính là một vị Đại Tôn của Phật giới.

Đố với Hồn Độn Thổ Linh, phật A Di Đà không phải là rất giống gỗ sao? Đây cũng là một cách giải thích. Nhưng Mộc Linh đồng thời cũng đại biểu cho sinh cơ, đại biểu cho sức sống, chắc phải là Nữ Oa và trời tạo người chứ nhỉ. Hai đáp án này cứ xoay chuyển trong đầu Lý Dương.

Lý Dương đột nhiên nhìn về phía Hạng Vũ.

- Phục Hi lấy được hà đồ lạc thư, sáng tạo ra bát quái, đối với trận pháp đã đạt đến mức khó mà tưởng tượng nổi, Phục Hi Đại Tôn chắc là đại biểu cho Hồn Độn Thổ Linh. Hồn Độn Hỏa Linh là Chúc Dung, Hồn Độn Thủy Linh là Cung Công, còn Hồn Độn Mộc Linh nếu không phải là Nữ Oa thì chính là phật A Di Đà rồi.

Hạng Vũ cười ha hả nói:

- Thông minh, khi khai thiên tích địa, năng lượng hỗn độn hóa thành ngũ hành, thế giới lấy năng lượng ngũ hành làm căn bản. Đồng thời sinh ra ngũ đại Hồn Độn Chi Linh, trong đó Hồn Độn Hỏa Linh, Hồn Độn Thủy Linh lần lượt là hai vị Đại Tôn Chúc Dung và Cung Công. Hồn Độn Thổ Linh thì là Phục Hi Đại Tôn, còn Hồn Độn Mộc Linh thì chính là Nữ Oa nương nương. Trừ người cuối cùng người chưa xác định được, có thể tính là đã đoán ra ba người rồi.

Lý Dương hiểu ra.

Hiển nhiên, Đại Tôn của các giới không phải là người nào cũng có thể thành tựu, hãy nhìn xem, trong mười vị Đại Tôn thì có tới tám vị là tốt số, thiên sinh đã là những nhân vật không tầm thường rồi.

- Đúng rồi, phật A Di Đà và Chuẩn Đề đạo nhân thân là Đại Tôn của Phật giới, bọn họ có chỗ nào phi thường không vậy?

Lý Dương dò hỏi.

Hạng Vũ suy nghĩ một chút rồi nói:

- Không rõ, nhưng chắc là cũng có thôi. Dù sao cũng phải như vậy thì những người bình thường chúng ta mới có chút hi vọng chứ, tốt xấu gì điều này cũng nói lên rằng, cho dù không phải Hồn Độn Chi Linh, không phải truyền nhân của Bàn Cổ thì cũng có thể đắc đạo Đại Viên Mãn cảnh giới.

Lý Dương cũng mỉm cười.

Đích xác, Chuẩn Đề đạo nhân và phật A Di Đà đạt tới cảnh giới Đại Viên Mãn cũng có thể làm cho cao thủ của các giới có hi vọng, chỉ cần nỗ lực, cho dù không có thiên phú đặc thù gì thì cũng vẫn có thể đạt tới cảnh giới Đại Viên Mãn, trở thành Đại Tôn.

- Đúng rồi, cao thủ Ma giới đều có nhục thể cường hãn, Cung Công Đại Tôn và Chúc Dung đại tôn là Hồn Độn Chi Linh, nhục thể của bọn họ cường hãn vậy sao?

Lý Dương đột nhiên hỏi, theo hắn nghĩ thì Cung Công và Chúc Dung chỉ lợi hại về mặt thủy và hỏa thôi, nhục thể thì chắc không quá lợi hại.

- Ha ha, tiểu tử ngươi sai rồi.

Hạng Vũ cười lớn nói.

- Ngũ đại Hồn Độn Chi Linh, khi còn chưa đạt đến Đại Viên Mãn cảnh giới bọn họ thậm chí không biết mình là Hồn Độn Chi Linh.

Hạng Vũ cười nói:

- Năm xưa, Cung Công đại tôn và Chúc Dung đại tôn cũng là những nhân vật bình thường của Ma giới, bọn họ từ từ tu luyện, không ngừng tu luyện nhục thể. Đồng thời năng lượng thủy hỏa cũng từ từ tăng lên. Khi Chúc Dung và Cung Công tu luyện đến cực hạn của Ma Đế đỉnh phong, hai người dựa vào ưu thế của thân thể Hồn Độn Chi Linh mới có thể dễ dàng cảm ngộ được cảnh giới Đại Viên Mãn.

- Có thể nói thế này, Hồn Độn Chi Linh là thiên phú, nhưng mà chỉ có thiên phú thì vẫn chưa đủ, vẫn còn cần phải không ngừng tu luyện. Cho dù là không phải Hồn Độn Chi Linh thì Chúc Dung và Cung Công cũng vẫn là cao thủ cấp Ma Đế đỉnh phong. Luận nhục thể, Xi Vương Đại Tôn là đệ nhất trong lục giới, Chúc Dung và Cung Công chính là thứ hai và thứ ba.

Hạng Vũ nói với vẻ khẳng định.

Lời của Hạng Vũ là bắt chước theo Xi Vương Đại Tôn mà thôi.

Khi trước Hạng Vũ cũng từng hỏi Xi Vương Đại Tôn như vậy và Xi Vương Đại Tôn cũng đã trả lời hắn như thế.

- Ân!

Lý Dương điểm đầu.

Chỉ có thiên phú thì chưa đủ, còn cần phải khổ luyện. Cho dù là Hồn Độn Chi Linh cũng cần phải tu luyện đến Ma Đế đỉnh phong. Người bình thường khi tu luyện đến Ma Đế đỉnh phong, muốn đột phá thêm thì cực kỳ gian nan, nhưng nếu là Hồn Độn Chi Linh, muốn đột phá lại dễ dàng hơn rất nhiều.

- Chỗ đặc thù của Hồn Độn Chi Linh là ở chỗ nào?

Lý Dương truy vấn.

Hạng Vũ suy nghĩ một chút rồi nói:

- Chắc là ở nguyên thần. Dù sao khi vừa mới bắt đầu nhục thể của Hồn Độn Chi Linh và người bình thường cũng giống nhau.

Lý Dương vừa nghe thấy thì lập tức cả kinh, hắn nhớ lại một chuyện.

Năng lượng của nguyên thần cần phải tinh khiết, không thể dễ bị những luồng năng lượng khác lẫn lộn vào, nhưng nguyên thần của hắn đã bị cải biến rồi, biến thành khác với người thường. Cái mà ngũ đại Hồn Độn Chi Linh có cũng là nguyên thần khác với người thường.

Điều trọng yếu nhất là, trong ngũ đại Hồn Độn Chi Linh thì Hồn Độn Kim Linh vẫn còn đang tu luyện, kim có thể dẫn điện, nói không chừng...

- Lẽ nào mình là Hồn Độn Kim Linh!

Nghĩ đến khả năng này, Lý Dương cảm thấy tim như đang đập thành thịch, thậm chí cả khuôn mặt Lý Dương cũng lộ ra vẻ kích động mà đỏ hồng lên. Ngũ đại Hồn Độn Chi Linh a, đó là Ngũ Hành Chi Linh được sinh ra từ lúc khai thiên lập địa a.

Ngũ hành chính là cơ sở của thế giới, Hồn Độn Chi Linh chính là những sự tồn tại phi thường.

Nếu hắn là Hồn Độn Kim Linh, như vậy...

- Đừng có mơ mộng nữa.

Lời của Hạng Vũ hết như một gáo nước lạnh dội xuống.

- Sao vậy?

Lý Dương chợt tỉnh lại mà nhìn về phía Hạng Vũ.

Hạng Vũ đang mỉm cười, đồng thời dùng một ánh mắt Lý Dương chẳng thể chịu đựng nổi nhìn hắn, Lý Dương cảm thấy mặt như đỏ bừng lên.

- Sao vậy, tôi mơ mộng gì chứ?

Trong lòng Lý Dương vô cùng xấu hổ.

Hạng Vũ khẳng định nói:

- Đừng cho rằng bản Bá Vương không biết, người cho rằng mình là Hồn Độn Kim Linh hả?

Lý Dương bị nhìn thấu tâm tư, nhưng hắn vẫn thản nhiên nói:

- Vậy thì sao chứ? Năng lượng nguyên thần của tôi đã thay đổi, khác hắn với người thường. Mà nguyên thần của Hồn Độn Chi Linh cũng khác với người thường, phán đoán của tôi như vậy có gì không đúng sao?

Lý Dương vừa xấu hổ vừa tức giận.

Hạng Vũ lập tức nói:

- Không, không, không sai, nếu không phải là Xi Vưu đại tôn đã nói cho bản Bá Vương biết tin tức về Hồn Độn Kim Linh thì bản Bá Vương cũng cho rằng như vậy, đáng tiếc, Hồn Độn Kim Linh là người Yêu giới, hiện nay cũng là một đại nhân vật đang tung hoành Yêu giới.

- Hồn Độn Kim Linh là người trong Yêu giới?

Lý Dương cảm thấy một trận mất mát.

Hạng Vũ gật đầu, hắn thập phần khẳng định gật đầu nói:

- Điểm này thì không cần hoài nghi, Đại Tôn các giới có thực lực để phát hiện ra Hồn Độn Chi Linh, dù sao bọn họ cũng là những nhân vật đã đạt đến cảnh giới Đại Viên Mãn.

Hạng Vũ mỉm cười.

Thái Cực Vô Thượng Đại Viên Mãn.

Vô cùng xa xôi a! Lý Dương thở dài một hơi, Hồn Độn Kim Linh, vừa rồi còn có chút không tưởng, nhưng bây giờ nó đã bị Hạng Vũ phá tan rồi.

- Đúng rồi, vừa này ngài nói “Tử Cực Ma Thể huyền công” và Tu Phật Đà Kim Thân cùng là một đạo lý, còn là một bí mật lớn nhất trong lục giới, ngài nói đi, tại sao “Tử Cực Ma Thể huyền công” và Tu Phật Đà Kim Thân lại cùng là một đạo lý vậy?

Lý Dương thiếu chút nữa thì đã quên mất chủ đề ban đầu.

Hạng Vũ cười nói:

- Hai vị Đại Tôn phật A Di Đà và Chuẩn Đề đạo nhân cũng là những vị Đại Tôn, bọn họ lại không phải là nguyên thần của Bàn Cổ, cũng không có huyết mạch của Bàn Cổ, nhưng bọn họ đã cảm ngộ được cảnh giới Đại Viên Mãn. Bọn họ đã ngộ ra ba ngàn pháp môn phật pháp, cũng sáng tạo ra biện pháp tu luyện Phật Đà Kim Thân.

- Tử Cực Ma Thể huyền công và Phật Đà Kim Thân rút cục có quan hệ gì vậy?

Lý Dương truy vấn.

Hạng Vũ xua tay nói:

- Tử Cực Ma Thể huyền công là tu luyện nhục thể, Phật Đà Kim Thân mật pháp cũng là tu luyện nhục thể, cả hai loại đều có xá lợi.

- Xá lợi, Tử Cực Ma Thể huyền công cũng có xá lợi? Ngài muốn nói là...

Lý Dương đột nhiên nhớ lại tinh thể trong đầu mình, Lý Dương chưa từng chú ý đến tinh thể này. Bây giờ hẳn mới phát hiện ra, khối tinh thể vốn có màu đỏ sẫm nay đã biến thành quả cầu màu tím rồi.

- Đúng vậy, khi tu luyện Tử Cực Ma Thể huyền công, đạt đến Thiên Ma hậu kỳ thì sẽ có tử sắc xá lợi, khi người đạt đến Ma Tướng hậu kỳ thì sẽ lại có một tử sắc xá lợi khác, khi người đạt đến Ma Đế hậu kỳ thì sẽ có sáu biên tử sắc xá lợi. Ánh sáng tử sắc trong đầu người và Phật quang của người tu Phật tuy có màu sắc khác nhau nhưng lại đều là cùng một đạo lý.

Hạng Vũ nói đến đây thì Lý Dương đã trợn tròn mắt lên vì kinh ngạc.

- Đây, đây là tại sao vậy?

- Cùng một phương pháp tu luyện, dùng Phật nguyên lực tu luyện thì sẽ thành Phật Đà Kim Thân. Dùng ma nguyên lực tu luyện thì lại trở thành Bất Tử Ma Thân.

Hạng Vũ nói.

Lý Dương suy nghĩ một chút thì liền hiểu ra.

Đây là phương pháp tu luyện, nó cũng tựa như “Thất Diệu Tinh Cực” vậy, dùng tiên nguyên lực để tu luyện thì thành tu tiên giả, dùng ma sát lực để tu luyện thì lại thành tu ma giả. Một công pháp giống nhau, nếu dùng những năng lượng khác nhau để tu luyện thì kết quả cũng khác nhau.

- Vậy rút cục là ai sao chép theo ai? Nếu không, sao có thể giống nhau được?

Lý Dương có chút nghi hoặc nói.

Hạng Vũ khiển trách:

- Đừng có nói bừa, người phải nhớ lấy, Tử Cực Ma Thể huyền công là do Xi Vưu Đại Tôn sáng tạo, Phật Đà Kim Thân mật pháp là do Phật A Di Đà sáng tạo, chẳng hề có ai sao chép của ai cả. Cái gọi là Phật pháp ba ngàn pháp môn, cái nào cũng có thể thành Phật chính là như vậy đó.

Lý Dương bị Hạng Vũ trách mắng như vậy, trong lòng lập tức hiểu ra.

Xi Vưu và Phật A Di Đà đều là những nhân vật cấp Đại Tôn, cần gì biết đến chuyện ai sao chép của ai, một nhân vật nhỏ bé như hắn cũng không thể nói bừa được.

- Được rồi, bản Bá Vương phải bẻ quan tu luyện đây. Nếu có chuyện gì quan trọng thì cứ truyền âm cho bản Bá Vương.

Dứt lời, Hạng Vũ liền giả trừ cấm chế xung quanh, tiếp đó thân thể lóc lên và biến mất.

Lý Dương thở phào một hơi.

Chỉ trong chừng một tuần trà thời gian ngắn ngủi mà hắn lại đã nghe được những tin tức mà biết bao nhiêu Ma Vương Ma Quân cũng chẳng biết được. Vô Luận là chuyện Bàn Cổ hóa thành Tam Thanh, còn Xi Vưu Đại Tôn thì có được nhục thể tinh huyết mà huyết mạch của Bàn Cổ, hay là chuyện về khai thiên tích địa, năng lượng hỗn độn hóa thành ngũ hành, sinh ra Ngũ Hành Chi Linh, trở thành ngũ đại Hỗn Độn Chi Linh, tất cả đều là những tin tức rất ít người biết đến. Chỉ đáng tiếc là Hỗn Độn Kim Linh không phải là bản thân hắn!

- Hỗn Độn Kim Linh lại là người trong Yêu giới chứ không phải ta, vậy chuyện nguyên thần biến hóa đó rút cục là do đâu đây nhỉ?

Đi ra khỏi thông đạo, Lý Dương vẫn cứ băn khoăn về vấn đề này mà tiến đến đại sảnh.

Bên trong đại sảnh.

Lily vừa nhìn thấy Lý Dương đi vào bèn lập tức tiến lên nghênh tiếp:

- Sư huynh, tất cả những ngọn núi ở khu vực phía bắc của Phiêu Tuyết sơn mạch đều đã thuần phục Bích Lan sơn chúng ta, chuyện an bài nhân mã bây giờ muội sẽ báo cáo với huynh một chút.”

Nghe thấy lời nói của Lily, Lý Dương liền tỉnh trở lại.

- Ồ, muội vừa nói gì đó?

Lý Dương vẫn còn chưa nghe rõ.

Lily cười nói:

- Không biết sư huynh đang nghĩ đến cái gì vậy, vừa rồi muội nói, tất cả những ngọn núi ở khu vực phía bắc Phiêu Tuyết sơn mạch đã thuần phục chúng ta, là hoàn toàn thuần phục!

- Hoàn toàn thuần phục? Lẽ nào khi Liệt Sơn tôn giả còn sống, Phiêu Tuyết sơn mạch tịnh không hoàn toàn thuần phục hẳn?

Lý Dương nghi hoặc nói.

Lily điểm đầu nói:

- Đúng vậy, lúc trước Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt tuy lợi hại nhưng Toại Hổ, Li Lang và Điền Cương lại liên kết lại, tuy họ nghe lệnh của Lê Kiệt nhưng lại không hoàn toàn thuần phục và kết linh hồn khế ước với Lê Kiệt. Nếu khốc ngày đó bọn họ cũng không dám bất kính với Lê Kiệt như vậy rồi.

Lý Dương điểm đầu, ngày đó mấy người Toại Hổ đã từng châm chọc Lê Kiệt, bọn họ đã nghe thấy rất rõ ràng.

Thì ra ban đầu ba người Toại Hổ liên kết lại, cả ba tịnh không hề chân chính kết linh hồn khế ước với Lê Kiệt, thậm chí cả ba dám châm chọc hắn.

- Hiện nay bọn Toại Hổ đã hoàn toàn thuần phục Bá Vương, Bá Vương lại ra lệnh cho bọn chúng nghe lời sư huynh, không có ba người này cản trở, Phiêu Tuyết sơn mạch tự nhiên là hoàn toàn nghe lệnh sư huynh.

Lily lộ ra vẻ vô cùng cao hứng, hiển nhiên cái cảm giác tuyệt đối nắm chắc này rất đáng để hưởng thụ.

- Đúng rồi, hơn trăm vạn nhân mã đó muội an bài ra sao?

Lý Dương hỏi.

Lily cười nói:

- Trong trăm vạn nhân mã đó có hơn vạn Thiên Ma, hơn nghìn Ma Tướng, có năm nghìn Thiên Ma và năm trăm Ma Tướng ở lại Bích Lan sơn, còn lại thì cho về chỗ cũ.

Lý Dương sững sốt, năm trăm cao thủ cấp Ma Tướng, trời ạ, vậy là đã có một nửa những cao thủ ở khu vực phía bắc Phiêu Tuyết sơn mạch tụ tập lại Bích Lan sơn này rồi.

- Bọn chúng đồng ý sao?

Lý Dương hiểu rõ, đám cao thủ này đều có những ngọn núi của mình, có địa bàn của mình, sao lại nguyện ý chứ?

Lily cười lạnh nói:

- Bọn chúng dám không đồng ý sao? Đến cả Toại Hổ, Li Lang và Điền Báo cũng đều đã thuần phục rồi, những con tiểu trùng còn lại dám làm gì chứ? Huống chi, án chiếu theo quy củ của Ma giới, một khi thuần phục thì tất cả tài sản đều phải tập trung lại. Nói cách khác, tất cả những bảo bối hay ma nguyên thạch ở khu vực phía bắc Phiêu Tuyết sơn mạch này đều phải tụ tập về Bích Lan sơn hết.

- Muội làm như vậy sao?

Lý Dương truy vấn.

Lily cười nói:

- Không có, muội bắt quả chỉ là lấy từ mỗi nơi một nửa số tài sản của chúng mà thôi.

Phía bắc Phiêu Tuyết sơn mạch, một nửa số bảo bối và ma nguyên thạch của khu vực phía bắc Phiêu Tuyết sơn mạch đều đã tụ tập lại Bích Lan sơn.

- Sư huynh, huynh không biết đâu, khi tuyên bố mệnh lệnh này ra, đám thủ lĩnh của các ngọn núi đó còn không ngừng quỳ xuống tạ ơn muội nữa đó.

Lily cười nói, án chiếu theo quy củ, đã hoàn toàn trung thành thì toàn bộ tài sản đều phải thống nhất lại một nơi, toàn bộ đưa hết cho chủ nhân, cùng lắm là thủ lĩnh chỉ có thể thưởng cho thủ hạ một chút mà thôi.

- Ân, muội làm việc tốt lắm!

Lý Dương cười nói.

- Sư huynh, hiện nay chúng ta đã nắm giữ khu vực phía bắc Phiêu Tuyết sơn mạch, huynh đệ Uyên Ương Dao Ma nắm giữ phần trung ương, Huyết Phủ Dụ Xích nắm giữ phía nam. Cứ như vậy, Phiêu Tuyết sơn mạch được phân làm ba phần, chúng ta cũng có thể tính là một trong ba thế lực lớn ở đây rồi.

Lily lộ vẻ rất hưng phấn chỉ trong vòng mấy tháng ngắn ngủi đã biến thành một trong tam đại thế lực của Phiêu Tuyết sơn mạch, đồng thời cũng có hơn vạn cao thủ cấp Thiên Ma, hơn nghìn cao thủ cấp bậc Ma Tướng dưới tay.

- Phiêu Tuyết sơn mạch được phân làm ba phần?

Lý Dương đột nhiên nhớ lại một trong những câu chuyện của Trung Quốc cổ đại. Lúc đó cũng là thiên hạ phân ba, tuy Phiêu Tuyết sơn mạch chỉ là một điểm nhỏ trong Ma giới mà thôi nhưng diện tích cũng đã đạt đến mấy vạn dặm vuông rồi. Phiêu Tuyết sơn mạch được chia làm ba phần, cuối cùng ai sẽ là người thắng đây?

239. Chương 17: Nữ Thần Phong

Bên trong đại sảnh, Lý Dương vẫn đang cùng Lily nói chuyện.

- Lily, không phải muội đã từng nói với ta muốn kinh doanh tiền tệ, làm thương nghiệp sao? Cái vụ kiếm tiền này, tự nhiên là tiền vốn càng nhiều càng dễ làm, tại cái Phiêu Tuyết sơn mạch này có cả ngàn đỉnh núi, muội lại đi thu của mỗi nơi một nửa tài sản, cái này ta có chút khó hiểu.

Lý Dương nghi hoặc nói.

Lily lập tức cười thần bí nói:

- Bởi vì...muội đã lấy được...một lượng lớn bảo bối.

- Một lượng lớn? Từ đâu vậy?

Lý Dương tròn tròn hai mắt.

- Bảo tàng của Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt.

Nụ cười của Lily vô cùng xán lạn:

- Liệt Sơn tôn giả có thể hiệu lệnh toàn bộ phía bắc Phiêu Tuyết sơn mạch. Gần như mỗi năm các đỉnh núi đều phải giao nộp cho hắn rất nhiều ma nguyên thạch và bảo bối. Cái này cũng giống như thu thuế ở địa cầu vậy.

Lý Dương khẽ gật gật đầu, hắn cũng hiểu, Liệt Sơn tôn giả khống chế cả ngàn đỉnh núi, mỗi năm không biết đã tích lũy được bao nhiêu tài sản, con số đó chắc chắn phải cực kỳ kinh khủng, thảo nào Lily lại tốt bụng, chỉ thu một nửa tài sản của gần một ngàn đỉnh núi kia.

- Gã Lê Kiệt đó coi như đã may áo cưới cho muội rồi.

Lý Dương cười ha hả nói.

- Hứ, sao huynh lại nói thế chứ? Muội đi kinh doanh kiếm được nhiều ma nguyên thạch về chẳng phải là để cho sư huynh tu luyện sao? Một nữ tử yếu nhược như muội lấy nhiều ma nguyên thạch như vậy về làm gì chứ?

Lily cố ý làm ra vẻ tức giận nói.

Lý Dương vừa nghe thì liền lập tức chuyển đề tài:

- Ân, phương diện làm ăn này thế nào? Có gặp phải khó khăn gì không? Nếu có gì trắc trở thì cứ nói với sư huynh, sư huynh sẽ giúp muội giải quyết.

Lily liền nháy nháy mắt cười nói:

- Huynh ấy à, đừng có lo lắng nữa! Thương nghiệp ở Ma giới vẫn còn trong giai đoạn lạc hậu. Nếu đến cả làm ăn ở đây cũng không làm được thì khi ở địa cầu muội đã phá sản lâu rồi. Tốt xấu gì muội cũng từng là “Nữ Hoàng Tiền Tệ” ở địa cầu a!

Nhìn thấy vẻ tự tin của Lily, Lý Dương không khỏi cảm thấy hoài nghi, Jake cũng tự tin kiêu ngạo như vậy, không biết đó có phải là do Trần Kiếm Phong di truyền cho không nữa?

- Sư huynh, hiện nay chúng ta cũng có thể tính là phú hào ở Ma giới rồi. Tiền tài thoải mái, thượng phẩm ma nguyên thạch cứ dùng thoải mái, cần bao nhiêu có bấy nhiêu.

Lily đã không còn ý nghĩ tiết kiệm như ban đầu nữa rồi. Dù sao Lý Dương cũng chỉ là một người, cho dù có hấp thu nữa, có thể tiêu thoát mất bao nhiêu chứ?

Thời gian từng ngày từng ngày trôi qua, khu vực phía bắc Phiêu Tuyết sơn mạch hiện nay là hoàn toàn nằm trong sự khống chế của Lý Dương, bọn Toại Hổ, Li Lang, Điền Báo đều đã thuần phục, hơn nữa còn có năm nghìn Thiên Ma cao thủ, năm trăm Ma Tướng cao thủ tụ tập lại ở Bích Lan sơn này, số cao thủ ở đó đã chiếm gần nửa của toàn khu vực rồi.

Khu vực phía nam của Phiêu Tuyết sơn mạch do Huyết Phủ Dụ cầm đầu, ở giữa thì do huynh đệ Uyên Ương Dao Ma Khảm Phổ Khảm Đồ nắm giữ. Hai phe đều thừa nhận sự tồn tại của Lý Dương, lại còn sai người tới tặng lễ vật, chúc mừng Lý Dương trở thành thống trị giả tuyệt đối của khu vực phía bắc.

Lễ vật mà Huyết Phủ Dụ Xích và huynh đệ Uyên Ương Dao Ma đưa tới lớn đến mức khiến Lý Dương tròn mắt lên. Chỉ riêng chỗ hơn trăm khối thượng phẩm ma nguyên thạch cũng đã đủ cho Lý Dương tu luyện trong cả nghìn năm, thậm chí vạn năm rồi.

Khi Lý Dương tu luyện, bởi vì tâm thần của hắn đã đạt đến Ma Soái hậu kỳ còn công lực thì mới tới Ma Tướng, cho nên chỉ có một bộ phận nhỏ tâm thần được dùng để tu luyện, phần còn lại được dùng để nghiên cứu “Thiên Diễm bí quyền”.

Bất quá, cũng không phải là mỗi lần Lý Dương đều nghiên cứu “Thiên Diễm bí quyền”. Cũng có lúc hắn ở trên đỉnh núi phía cực bắc của Bích Lan sơn mà nghiên cứu “Ma Thần lục tuyệt”.

Lên rồi lại xuống, phiêu bạt bất định, tiếng địch của Lý Dương vang đi khắp toàn bộ Bích Lan sơn.

Mỗi lần kết thúc tu luyện, bình thường Lý Dương đều đến đỉnh núi ở cực bắc của Bích Lan sơn để thổi địch. Lúc đó, tất cả mọi người trên Bích Lan sơn đều không dám lớn tiếng, sợ làm phiền Lý Dương, tiếng địch du dương uyển chuyển, lúc nhẹ nhàng, lúc này tựa như kinh khủng, lúc thì ngưng đọng, lúc thì lại tựa như muốn phát tiết tất cả nỗi buồn trong lòng.

- Ca bài hoài nam xuân thảo phú, hựu thê thê, phiêu linh khách, lệ mãn y!

Tiếng địch chợt ngưng lại, Lý Dương thở dài một hơi, ngồi quanh chân trên đỉnh núi.

Mỗi một lần thổi địch, đối với tâm thần của Lý Dương vô cùng có lợi, nhưng Lý Dương thổi lại không phải hoàn toàn vì để thăng tu vì tâm cảnh, còn có một nguyên nhân khác, đó chính là nhớ về Khương Tuyết.

Đôi mắt của Lý Dương vừa giống như đang khép lại vừa như chẳng phải, trông có vẻ vô cùng mông lung. Đột nhiên đôi mắt Lý Dương sáng lên, ánh mắt hắn chiếu thẳng về phía Bích Thủy đàm dưới chân Bích Lan sơn.

Phiêu Tuyết sơn mạch quanh năm tuyết rơi, tự nhiên, Bích Thủy đàm đó cũng bị một lớp tuyết dày bao phủ. Nhưng trên Bích Thủy đàm đột nhiên xuất hiện một thân ảnh uyển chuyển nhẹ nhàng, mỗi một cái giờ tay nhấc chân, mỗi một nụ cười một cái nháy mắt cũng đều làm tâm hồn Lý Dương rung động.

- Tuyết!

Lý Dương tròn mắt mà nhìn về nơi đó với vẻ khó mà tin nổi, thân ảnh đó không phải là thân ảnh vẫn thường chấp chờn trong mộng của hắn sao?

Thân ảnh đó uyển chuyển như dòng nước, trầm mặc không nói gì.

Trên mặt Lý Dương nở ra một nụ cười khổ, thần thức nói cho hắn biết tầng trên Bích Thủy đàm đó căn bản chẳng hề có một nhân ảnh nào, đó bất quá chỉ là ảo giác của hắn mà thôi, nó chỉ như hoa trong gương, trắng dưới nước, có thể nhìn mà chẳng thể chạm vào.

Đây chỉ là một giấc mộng.

Mây có lúc bay lúc đậu, mộng cũng có lúc phải tỉnh ra. Tất cả đều chỉ là hư vô mà thôi.

- Tâm tựa cô vân, nào ai biết được?

Lý Dương hơi ngẩng đầu lên, mắt hắn từ từ nhắm lại mà thưởng thức cái tư vị tuyết rơi trên mặt.

Đột nhiên, đao đạo đao mang không ngừng xuất hiện trên tay Lý Dương.

Trên làn khói sóng của Bích Thủy đàm, thân ảnh của vị nữ thần trong mộng vẫn hiện ra rõ ràng, mỗi nụ cười, mỗi cái nháy mắt...

- Vù vù...

Đao mang đột nhiên bay ra, mục tiêu chính là đỉnh núi tuyết phía cực bắc của Bích Lan sơn.

Trên đó bị bao trùm một tầng tuyết dày, bên dưới tầng tuyết chính là tầng băng, bên dưới tầng băng mới là núi đá.

- Xoẹt xoẹt...

Đao mang xuyên qua, băng bắn ra tung tóe, một thân ảnh tuyết mỹ bắt đầu xuất hiện. Nhưng Lý Dương đôi mắt vẫn cứ nhắm nghiền như trước.

Thời gian từng ngày từng ngày trôi qua.

Đỉnh núi tuyết kia cao cả trăm trượng, Lý Dương điêu khắc lại thập phần dụng tâm, toàn bộ tâm thần của hắn, linh hồn của hắn đều dồn vào điêu khắc. Còn bên dưới Bích Lan sơn, lúc này Lily, Jake, Điền Cương mấy người đều đang ngẩng đầu nhìn lên, thân hình của nữ tử kia đã dần xuất hiện.

Hạng Vũ cũng cảm thấy một cỗ khí tức đặc thù xuất hiện, do đó cũng ngẩng đầu lên nhìn Lý Dương điêu khắc.

Tháng một, thân ảnh của nữ tử đó đã thành hình.

Đến tháng ba, nữ tử đó đã trở nên cực kỳ động nhân, cực kì sinh động. Lúc này đã gần hoàn toàn thành công rồi.

Nhưng, Lý Dương lại đột nhiên đứng lại, hai mắt hắn bỗng mở trừng ra, hắn cứ đứng đó mà nhìn vào thân ảnh người yêu trong mộng của mình, hắn chẳng hề động đậy, cũng chẳng hề xuất thủ nữa, cứ đứng yên như vậy. Mà lúc này bức điêu tượng còn còn cần “điểm nhãn” nữa là xong.

- Sao sư huynh vẫn chưa “điểm nhãn” nhỉ?

Jake đi ra bên ngoài mà ngẩng đầu nhìn về phía Lý Dương đang ở trên cao, lúc này Lý Dương vẫn đang đứng có mà nhìn bức băng điêu, đã nhìn cả một tháng rồi a.

- MỘC DỊCH ĐẠI NHÂN VẪN ĐANG ĐỨNG TRÊN ĐÓ, LÊ NÀO NGƯỜI ĐANG TU LUYỆN THẦN CÔNG?

Một cao thủ cấp Thiên Ma ngẩng đầu lên nhìn Lý Dương, trong lòng thâm trầm, lúc này Lý Dương đã đứng ở đó ba tháng rồi.

Không có một ai dám làm phiền Lý Dương.

Cứ đứng yên như vậy, cứ chăm chú nhìn như vậy. Một ngày rồi lại một ngày qua đi, một tháng rồi lại một tháng qua đi.

Một năm sau.

Trong mắt Lý Dương đột nhiên phát ra một tia quang mang, nhưng đôi mắt Lý Dương lại đột nhiên khép lại, trong quá trình điều khắc Lý Dương vẫn luôn nhắm mắt, mà vào thời khắc “điểm nhãn” này hắn cũng vẫn nhắm mắt lại.

Không dùng thần thức để quan sát, hoàn toàn là dùng tâm, dùng linh hồn để điều khắc.

Toàn bộ tâm thần của Lý Dương đều tập trung vào vị nữ thần trong lòng mình, hắn không hề chú ý đến chuyện, lúc này tâm thần mình không ngờ lại đột nhiên phát ra những tia điện quang hắc sắc.

Là nó, hắc sắc điện quang!

Chẳng có ai phát hiện ra những tia hắc hắc điện quang này rút cục từ đâu mà đến, hắc sắc điện quang này có lẽ cho dù là Đại Tôn các giới cũng chưa từng nhìn qua, hắc sắc điện quang này đang từ từ cải biến nguyên thần của Lý Dương, không ngừng cải biến, mà sự chú ý của Lý Dương đang hoàn toàn tập trung vào trên bức băng điêu.

Ấn kí hình tia sét tại nơi mi tâm Lý Dương không ngờ lại bắt đầu chậm rãi biến hóa, dần dần biến thành màu hắc thanh (xanh đen)!

Ấn kí hình tia chớp hắc thanh sắc đó lóe lên một cái rồi dần dần biến mất, mà hắc sắc điện quang trong nguyên thần của Lý Dương cũng đột nhiên tiêu thất, không xuất hiện tiếp nữa.

- Xoẹt! Xoẹt!

Hai đạo đao mang đột nhiên bay ra, sau nháy mắt việc ‘điểm nhãn’ đã hoàn thành, nhưng bao gồm cả Lý Dương trong đó, không có một người nào phát hiện ra, có một luồng hắc sắc điện quang cực nhĩ đã dung nhập vào trong hai đạo phách của Lý Dương. Đây không phải là do Lý Dương khống chế mà là do tiềm thức từ nơi thâm sâu nhất trong tiềm thức của hắn tự hành động.

Sau khi mảnh băng cuối cùng rơi xuống, bức băng điêu đó cuối cùng đã tạo thành công rồi.

- Kiên nhược tước thành, yêu như ước tố. Duyên cảnh tú hạng, hạo chất trình lộ. Phương trạch vô gia, duyên hoa phát ngự. Vân thí nga nga, tu mi liên quyền. Đan thần ngoại lãng, hạo xỉ nội tiên. Minh mâu thiện lãm, yếp phụ thừa quyền. Côi tư diễm dật, nghi tĩnh thể nhàn. Nhu tình xước thái, mị vu ngữ ngôn. Kỳ phục khoáng thể, cốt tượng ứng đồ. Phi la y chỉ thôi sán hề, nhị dao bích chi hoa tràng cư. Đái kim thúy chi thủ sức, chuế minh châu dĩ diệu khu...

Lý Dương nhìn thấy thân ảnh của tình nhân trong mộng thì không ngăn được mà thấp giọng ngâm lên một phần của bài “Lạc Thần phú”.

Bức băng điêu cao đến trăm trượng, đồng thời nó cũng tán phát ra đạo đạo quang mang, băng điêu lấy màu trắng làm chủ, nhưng đao mang không ngờ lại điểm ra được một đôi mắt màu đen.

Trong đao mang không hề có một chút tạp liệu nào.

Bức băng điêu “Khương Tuyết” sao có thể có đôi mắt màu đen được nhỉ?

Điều khiến người ta cảm thấy kì quái nhất là, không có bất kỳ cấm chế, không có bất kì trận pháp nào, tại sao băng tuyết xung quanh chẳng thể tiếp cận được bức băng điêu đó, hơn nữa bức băng điêu tại sao lại phát ra quang mang, những tia quang mang lấp lánh và xán lạn.

Tất cả đều khiến người ta cảm thấy kì quái.

Về huyền ảo được lộ ra rõ ràng.

Ngay cả Lý Dương, người tạo thành bằng điêu cũng chẳng hiểu bức bằng điêu này tại sao lại biến thành như vậy? Nhưng hắn không để ý, bởi vì bức bằng điêu này chứa đựng tất cả cảm tình của hắn, dung nhập linh hồn của hắn mà tạo thành.

Hắn thậm chí còn cho rằng, cho dù có cho hắn thêm một quãng thời gian dài như vậy nữa hắn cũng chẳng thể điêu khắc ra một bức điêu tượng như thế này, đặc biệt là điểm nhãn, đao phách sao lại có thể điểm ra đôi mắt màu đen, điểm này Lý Dương chẳng thể nào hiểu nổi. Nhưng đôi mắt đó làm cho bức bằng điêu trở nên đầu sức sống, gần như giống hệt với Khương Tuyết.

- Chuyện gì vậy? Sao đến thần thức cũng chẳng thể xuyên qua bức bằng điêu này?

Thanh âm của Hạng Vũ vang lên với vẻ kinh dị. Đồng thời thân ảnh của hắn đã xuất hiện bên cạnh Lý Dương, hắn sững sờ mà nhìn bức bằng điêu cao cả trầm trọng, vẻ mặt vô cùng khó tin.

- Thần thức không thể xuyên qua? Không thể nào!

Lý Dương cảm thấy thần thức của mình có thể xuyên qua bức điêu tượng này.

Hạng Vũ lại lắc đầu nói:

- Thật mà, thần thức của bản Bá Vương đã đạt đến cảnh giới Ma Quân hậu kỳ, đừng nói là xuyên qua, cho dù là nhìn đến gần ba trượng cũng chẳng thể.

Dứt lời Hạng Vũ liền đi gần đến mấy bước, nhưng khi còn cách ba trượng, không ngờ Hạng Vũ lại phát hiện mình chẳng thể tiến thêm về phía trước.

- Chuyện gì vậy? Lý Dương, ngươi dùng cảm chế gì thế? Không ngờ cả bản Bá Vương cũng chẳng thể đến gần!

Hạng Vũ lại một lần nữa chấn kinh.

Lý Dương cười khổ nói:

- Bá Vương, tôi thật sự không biết, tôi đã học được những cái gì, lẽ nào Bá Vương ngài còn không biết?

Hạng Vũ cũng điểm đầu, tự nhiên hắn biết rõ, khi ở tại Phàm Nhân giới hắn vẫn luôn ở trong đầu Lý Dương, khi đến Ma giới thì Lý Dương chưa từng tiếp xúc với một cao thủ nào khác, cũng chẳng được truyền thụ cái gì.

- Không ngờ bức bằng điêu này không để cho thần thức đến gần!

Điền Cương cũng xuất hiện bên cạnh Lý Dương, hắn cũng phát hiện thần thức của mình chẳng thể đến gần bức bằng điêu.

Điền Cương, mấy người Hầu Sơn khi Lý Dương đang điêu khắc đã độ qua thiên kiếp rồi, bởi vì bọn họ người nào cũng thập phần nắm chắc cho nên không làm phiền Lý Dương.

- Điền Cương đến đây, thử xem có thể đi gần vào phạm vi ba trượng quanh bức bằng điêu này không?

Hạng Vũ lập tức nói với Điền Cương.

Điền Cương lập tức bước tới vài bước, quả nhiên, khi còn cách bức bằng điêu ba trượng, hắn chẳng thể tiến gần thêm bước nào nữa.

- Ta đến thử xem!

Lý Dương có chút khó mà tin nổi.

Bản thân tuy thập phần dụng tâm điêu khắc, gần như đã dồn hết tất cả mọi cảm tình vào, nhưng đáng lẽ không nên có tình huống đặc thù như vậy xuất hiện mới phải chứ.

- Ngươi không tin, vậy ngươi đến thử xem! Lẽ nào bản Bá Vương lại lừa ngươi?

- Sư huynh, đúng vậy đó, bức bằng điêu này có chút kì quái.

Lý Dương vẫn không tin.

Một bước, hai bước, ba bước, cuối cùng đã đến vị trí cách bức băng điều ba trượng.

Lại thêm một bước nữa!

- Không phải ta đã đi vào phạm vi ba trượng rồi đó sao?

Lý Dương thấy Hạng Vũ đang trợn tròn mắt ngây ngốc thì liền tiếp tục bước đến. Thậm chí khi Lý Dương đi đến trước bức băng điều hần còn đưa tay ra vuốt ve, nhưng chẳng hề có chuyện gì đặc biệt xảy ra, tựa hồ như những trở ngại đó chẳng hề ảnh hưởng đến Lý Dương.

- Không thể nào!

Hạng Vũ có chút khó mà tin nổi, đồng thời bọn Hầu Sơn Hầu Tinh cũng lần lượt từng người bước lên, tuy đã bị bức băng điều sống động như người thật là rung động, nhưng bọn họ cũng phát hiện ra nguyên thần của mình chẳng thể đến gần, đến thân thể cũng chẳng thể đến gần.

- Công kích thì sao nhỉ?

Hạng Vũ thử đưa ma nguyên lực công kích vào, đương nhiên không phải là vì muốn hủy bức băng điều này, cho dù là trong khoảnh khắc khi ma nguyên lực công kích tới sát bức băng điều hần cũng có thể thu lại công kích được.

Nhưng...

- Oành!

Hết như lôi điện đánh xuống vậy, một đạo thiểm điện hung hăng đánh thẳng tới thân thể Hạng Vũ, Hạng Vũ toàn thân run lên, một năm tu luyện, lại thêm cảm ngộ về “Hải Nạp Bách Xuyên” Hạng Vũ đã đạt tới cấp Ma Vương rồi, nhưng đạo thiểm điện này không ngờ vẫn có thể khiến Hạng Vũ bị thương.

- Đây, đây là chuyện gì vậy?

Hạng Vũ vội vàng sợ hãi mà thu hồi ma nguyên lực, ma nguyên lực hần dùng để công kích vẫn có thể tính là ít, nếu mà nhiều hơn thì đạo lôi điện kia có lẽ sẽ càng thêm lợi hại.

- Không cần biết nó ảo diệu thế nào, ít nhất nếu cứ như thế này thì bức băng điều của Tuyết cũng sẽ không bị phá hoại.

Từ nay trở đi, đỉnh núi tuyết ở cực bắc của Bích Lan được đổi tên thành Nữ Thần phong.

240. Chương 18: Hỉ Sự

Trừ Lý Dương ra chẳng có người nào có thể tiến gần được ba trượng, từ đó Nữ Thần phong liền trở thành một điểm độc đáo, một tiêu chí của Bích Lan sơn.

- Con mẹ nó, không ngờ đạo thiên lôi vừa rồi lại đột nhiên xuất hiện, chẳng có cái gì báo trước, nếu không phải bản Bá Vương công lực đã luyện đến cảnh giới Ma Vương, nói không chừng đã thật sự bị đánh chết rồi.

Hạng Vũ nghĩ lại chuyện vừa rồi, trong lòng vẫn còn cảm thấy sợ hãi.

Lý Dương mỉm cười.

Nếu cứ như vậy, hần cũng chẳng cần ra lệnh cấm mọi người đến gần Nữ Thần phong nữa rồi, dù sao cái Hạng Vũ vừa gặp phải cũng đủ khiến cho những người khác sợ hãi rồi.

- Không biết lôi điện ở đây là từ đâu đến nhỉ, hơn nữa uy lực lại quá lớn.

Hạng Vũ cũng cảm thấy mê hoặc không thôi, theo hần thấy thì bức băng điều này quá mức thần bí, căn bản chẳng thể dò xét.

Lý Dương bức điêu tượng, trên mặt nở ra một nụ cười, đó là nụ cười chỉ xuất hiện khi hắn đối mặt với Khương Tuyết.

- Này, giờ mới chú ý, bỏ ra một năm thời gian, tu vi tâm thần của ngươi không ngờ lại đề thăng rồi.

Hạng Vũ thật sự cảm thấy bất lực, bản thân khó khăn lắm mới cảm ngộ được “Hải Nạp Bách Xuyên” và “Khai Thiên Tích Địa”, tu vi tâm thần đạt đến Ma Quân hậu kỳ, nhưng Lý Dương chỉ điêu khắc ra một bức bằng điêu thần kì, tu vi tâm thần không ngờ cũng lại một lần nữa được đề cao.

- Cho dù tâm thần được đề cao thì bất quá cũng chỉ là Ma Vương tiền kì mà thôi. So với Bá Vương đã đạt đến Ma Quân hậu kì, cách biệt thật sự quá lớn a!

Lý Dương cười nói.

Hạng Vũ lắc đầu:

- Bản Bá Vương đã tu luyện bao nhiêu năm? Ngươi đã tu luyện được bao nhiêu năm? Thôi vậy, không nói nữa, bản Bá Vương lại đi tu luyện tiếp đây.

Dứt lời thân hình Hạng Vũ liền lóe lên, sau nháy mắt đã không thấy đâu nữa.

Hạng Vũ rời đi, Lý Dương vẫn một mình ở lại đó mà ngắm Nữ Thần phong.

Qua một hồi lâu...

- Tuyết, ta phải đi tu luyện đây.

Một người một bức bằng điêu chăm chú nhìn nhau, tiếp đó Lý Dương mỉm cười rồi hóa thành một đạo hắc quang, lao vào trong lòng núi Bích Lan sơn và tiêu thất.

Những cư dân phổ thông tại Ma giới có tới cả ức vạn, căn bản nhiều không đếm xuể, những người bình thường này đều muốn được bá nhập vào những đại môn phái để khô tu, để bản thân có được một sức mạnh cường đại, để bản có thể sống thoải mái ở Ma giới.

Hai huynh đệ Mạnh Tâm Mạnh Ngôn chính là hai trông vô số cư dân phổ thông của Ma giới, bọn họ là người thuộc lãnh địa của Kha Phong Ma Vương.

Trên Kha Phong sơn.

- Đại ca, chúng ta đã bị đào thải rồi, Kha Phong Ma Vương căn bản không muốn thu nhận chúng ta, chúng ta nên đi đâu học nghệ đây?

Mạnh Ngôn quay sang ca ca mình Mạnh Tâm hỏi.

Mạnh Tâm cũng cảm thấy bất lực.

Trong lãnh địa của Kha Phong, các cư dân đều cho rằng bá nhập làm môn hạ của Kha Phong Ma Vương là tốt nhất, nhưng chính vì vậy mà Kha Phong Ma Vương thu nhận môn hạ thập phần nghiêm khắc. Mạnh Ngôn, Mạnh Tâm chính là hai người bị đào thải, thân là hai thiếu niên tràn đầy mộng tưởng, bá sư học nghệ cơ hồ như là mục tiêu của tất cả các thiếu niên.

- Có rồi, nghe nói thủ lĩnh của khu vực phía bắc Phiêu Tuyết sơn mạch là Liệt Sơn tôn giả đã chết, thủ lĩnh hiện tại là Mộc Dịch chân nhân, chúng ta cứ đi đến chỗ Mộc Dịch chân nhân đó, y mới làm thủ lĩnh chưa lâu, nhất định phải cần một lượng lớn thủ hạ, chúng ta hãy đến đó đi!

Hai mắt Mạnh Tâm sáng ngời nói.

Mạnh Ngôn vừa nghe liền lập tức tán đồng:

- Đúng rồi, đại ca, chúng ta đi thôi!

Mặc dù Kha Phong sơn cách Phiêu Tuyết sơn mạch tới mấy ngàn dặm, nhưng Mạnh Tâm Mạnh Kha chẳng hề úy kị, tuy bọn họ chỉ là những người bình thường nhưng cũng đã từng tập qua thể thuật của Ma giới, ngày đi vài trăm dặm vẫn là chuyện có thể.

Vô số người bình thường ở Ma giới hi vọng có thể báỉ nhập làm môn hạ của một cao thủ, còn Lý Dương thân là thủ lĩnh của Phiêu Tuyết sơn mạch, danh khí tự nhiên rất lớn, có một lượng lớn nhân mã đang tụ tập về Phiêu Tuyết sơn mạch.

Trong đại sảnh của Bích Lan sơn.

Khóe miệng Lý Dương nở ra một nụ cười nhạt, mắt hần tựa khép tựa mở, đang ngồi trên ghế mà uống từng hớp lớn Nhị Oa Đầu, những hớp rượu cay xè cứ liên tục đổ vào cơ thể, hần cần bản chẳng lo lắng đến chuyện tổn hại thân thể, cao thủ Ma Tướng tiền kì có thể vì uống rượu mà bị tổn thương thân thể sao? Có thể sao?

- Sư tôn (tiểu thúc)!

La Đức Thành, Meese Hove, Bork Russ và Cát Hân bốn người bước vào đại sảnh, cả bốn dều lộ ra vẻ kích động.

- Có chuyện gì thế, làm gì mà cứ cuống quýt lên vậy?

Lý Dương thu lại chiếc bình ngọc (chính là chiếc ngọc bình trong suốt trước kia đựng kim sắc huyết dịch, nay Lý Dương đựng rượu).

Cát Hân lập tức nói:

- Tiểu thúc người không biết, bây giờ mỗi ngày bên ngoài đều có một lượng lớn người đến muốn báỉ nhập vào làm môn hạ của người, tiểu thúc, người mau thu lấy một vài đệ tử đi, như vậy con cũng có sư đệ sư muội rồi.

Cát Hân cho dù đã báỉ Lý Dương làm sư phụ nhưng bình thường vẫn kêu hần là tiểu thúc.

Cơ nhục trên người Meese Hove hết như cương thiết vậy, hần nói lớn:

- Sư tôn, năm xưa người đã truyền cho bọn con pháp quyết tu luyện phi đao nhập đao, mấy người chúng con đều đã tu luyện thành công, có thể dùng đao mang để công kích rồi. Nhưng Tinh Cực tông chỉ có mấy người thế này, hình như có chút quá ít!

- Đúng vậy a, người của Tinh Cực tông chúng ta quá ít rồi.

Bork Russ cũng gật mạnh đầu một cái, biểu thị vô cùng tán đồng.

Lý Dương vừa nghe liền lập tức nhíu mày lại, trong đầu đang suy nghĩ về lời của mấy đệ tử vừa nói.

- Ai là người phụ trách quản lí việc này?

Lý Dương hỏi.

Cát Hân lập tức nói:

- Là Phổ Húc.

Lý Dương điểm đầu, hần lập tức ra lệnh cho một cao thủ cấp Ma Tướng sau lưng mình:

- Đi tìm Phổ Húc tới đây cho ta.

- Vâng, đại nhân!

Hộ vệ đó mau chóng chạy ra, lúc này trong lòng Lý Dương đang không ngừng suy nghĩ. Thế lực của Tinh Cực tông tại Tiên giới rất mỏng manh, bản thân ở tại Ma giới tốt xấu gì cũng có thể coi là thế lực một phương. “Thất Diệu Tinh Cực” không cần biết là năng lượng gì cũng đều có thể dùng để tu luyện, dùng ma sát lực tu luyện thì tự nhiên là tu ma giả, dùng chân nguyên lực tu luyện thì sẽ là tu tiên giả.

- Tinh Cực tông, vậy ta sẽ để Tinh Cực tông phát dương quang đại tại Ma giới!

Trong lòng Lý Dương đưa ra quyết định, đối với hần mà nói, chuyện thu đồ cho Tinh Cực tông bất quá chỉ là một chuyện cực kì dễ dàng mà thôi.

Sau một lát, hộ vệ đó liền mang theo Phổ Húc tiến vào đại sảnh.

- Phổ Húc bái kiến Mộc Dịch đại nhân!

Phổ Húc vừa nhìn thấy Lý Dương bèn lập tức quỳ xuống cung kính nói, hiện nay Bích Lan sơn đã có hơn cao thủ cấp Ma Tướng. Nhưng Phổ Húc vì là người đầu tiên đầu hàng Lý Dương, do đó địa vị tại Phiêu Tuyết sơn mạch thậm chí có thể sánh ngang với Toại Hổ, Li Lang và Điền Báo.

- Phổ Húc, ta hỏi ngươi, hiện nay đã có bao nhiêu người muốn bái nhập làm môn hạ của ta?

Lý Dương lạnh lùng hỏi.

Phổ Húc vừa nghe liền lập tức khom người trả lời:

- Hiện nay đã có hơn vạn người rồi!

Lý Dương nghe xong, trong lòng không cảm thấy sững sờ, hơn vạn người? Lý Dương cảm thấy con số này tựa hồ quá lớn, dù sao hiện nay Tinh Cực tông tại Ma giới cũng chỉ có hắc và mấy đồ đệ mà thôi, tự nhiên không thể thu nhiều người như vậy. Bất quá Lý Dương không biết rằng, nhân khẩu tại Ma giới cực nhiều, trong lãnh địa của Kha Phong Ma Vương đã có hơn trăm triệu người, nhiều người như vậy, có hơn vạn người đến chỗ Lý Dương cũng là chuyện bình thường mà thôi.

- Sư đệ!

Lý Dương truyền âm cho Điền Cương, Điền Cương đang ở bên ngoài cùng một vài cao thủ cấp Thiên Ma khác huấn luyện, vừa nghe thấy Lý Dương gọi thì bèn lập tức tiến vào đại sảnh.

- Sư huynh, tìm đệ có chuyện gì vậy?

Điền Cương cười hỏi.

Bối phận của Lý Dương và Điền Cương có chút quái dị, hiện nay hai người gọi nhau là sư huynh sư đệ là bởi vì Lily là đồ đệ của Vương Thông, Lý Dương lại là sư đệ của Vương Thông. Bởi vì Lily và Điền Cương là phu thê nên Lý Dương và Điền Cương mới xưng hô như vậy.

Nhưng quan hệ giữa Lý Dương và Hạng Vũ lại là huynh đệ, Hạng Vũ đồng thời là sư tôn của Điền Cương, bất quá hai người đều chẳng chú ý đến chuyện này.

- Điền Cương, năm đó khi ở tại tục thế, việc tuyển lựa những tuyển thụ hạt giống ở huấn luyện doanh đều do đệ phụ trách, đệ đối với việc lựa người cũng có kinh nghiệm. Bây giờ ta giao cho đệ nhiệm vụ này.

Lý Dương mỉm cười nói.

- Nhiệm vụ gì cơ?

- Tuyển chọn đệ tử đời thứ sáu cho Tinh Cực tông!

Lý Dương vừa cười vừa nói.

- Đệ tử đời thứ sáu? Ha ha, chúng ta là đệ tử đời thứ năm a, vậy...

Mấy người La Đức Thành đều sáng mắt lên.

- Nhiều người các ngươi dạy dỗ cho hắc hủ, nơi đây ma sát khí sung túc, so với ở tục thế thì dễ tu luyện hơn nhiều, bốn người các ngươi cũng phải chăm chỉ mà tu luyện.

Lý Dương nghiêm mặt lại giáo huấn, quả cũng có phong cách của một vị sư phụ.

Điền Cương suy nghĩ một hồi rồi hỏi:

- Sư huynh, huynh cần tuyển bao nhiêu người?

Lý Dương suy nghĩ một chút rồi nói:

- Những người được tuyển đợt này đều là căn bản cho Ma giới Tinh Cực tông, cứ tuyển lấy hai trăm người đi, bốn người bọn chúng cứ một dạy năm mươi là đủ rồi.

Lý Dương đột nhiên nhớ đến một chuyện, hắc bèn lập tức nói với La Đức Thành:

- La Đức Thành, đi tìm Hầu Tĩnh, Hầu Sơn, Hồ Đại, Hồ Nhị, Lily về đây cho ta.

Qua thời gian một tuần trà, những người năm xưa Lý Dương mang theo tới Ma giới đều đã đến đại sảnh cả.

Lý Dương ngồi ghế chủ tọa, những người còn lại ngồi ở hai bên, cứ y theo thứ tự mà ngồi.

- Không biết sư huynh gọi mọi người đến là vì chuyện gì?

Lily cười nói, những người khác cũng đều nhìn về Lý Dương.

Lý Dương mỉm cười nhìn mọi người rồi nói:

- Ta chuẩn bị...để Tinh Cực tông phát triển tại Ma giới.

- Hay lắm, sư tôn của ta là đệ tử đời thứ ba của Tinh Cực tông, ta cũng tính là đệ tử đời thứ tư rồi, kế hoạch này của sư huynh, bản thiên tài ta là người đầu tiên tán đồng.

Jake nhảy căng lên rồi nói tiếp:

- Ha ha, sắp có một đồng người gọi ta là sư thúc tổ rồi.

- Nếu chính thức thành lập Tinh Cực tông thì tự nhiên cũng cần có tông chủ, hộ pháp và trưởng lão. Bây giờ cần thảo luận để lựa chọn tông chủ, hộ pháp và trưởng lão.

Lý Dương ngồi xuống nói.

- Sư huynh không làm tông chủ thì ai làm? Ta và tỷ tỷ đến đây mang còn chẳng phát ra nổi nữa.

Jake lăm băm nói.

Lúc này, trong các đệ tử Tinh Cực tông tại Ma giới cũng chỉ có đạo phách của Lý Dương là tu luyện đến đẳng cấp cao nhất. Lily và Jake tuy có cùng bối phận nhưng lại là Lang nhân, tu luyện “Lang Hoàng quyết”, chẳng thể tu luyện “Thất Diệu Tinh Cực”. Đến đạo mang cũng không thể phát ra, tự nhiên là không thể làm môn chủ.

Như vậy chỉ còn lại mấy đệ tử bọn La Đức Thành mà thôi.

Cũng không thể để bọn La Đức Thành làm tông chủ được, Lý Dương sư tôn bọn họ vẫn còn ở bên cạnh a.

- Vấn đề này không cần thảo luận, tông chủ tự nhiên là sư tôn rồi!

Mấy người La Đức Thành cũng đều lập tức nói.

- Được, vậy chức tông chủ này ta sẽ làm.

Lý Dương mỉm cười nói:

- Bất quá, hiện nay người của Tinh Cực tông ta quá ít, nhất thời chẳng có nhân tuyển cho vị trí hộ pháp, trưởng lão, dù sao Lily và Jake cũng chẳng tu luyện phi đạo nhập đạo, mấy chức đó cứ tạm để trống vậy.

Lúc này Tinh Cực tông chỉ có mỗi một mình tông chủ, đến cả hộ pháp và trưởng lão cũng không có, chỉ có thêm mỗi bốn đệ tử đạo phách vừa mới đạt đến cảnh giới có màu đỏ sẫm, hai trăm đệ tử còn lại thì ngay cả Tiên Thiên cảnh giới còn chưa đạt tới.

Bất quá, tuy lúc này Tinh Cực tông vẫn còn yếu nhược, nhưng dưới sự bồi đắp của Phiêu Tuyết sơn mạch, chỉ cần vài trăm năm thì nhất định sẽ trở thành một đại phái, ít nhất cũng lớn hơn Tinh Cực tông ở Côn Luân tiên cảnh.

Từ hôm nay trở đi, Tinh Cực tông có thể tính là chính thức bắt đầu phát triển tại Ma giới rồi.

Thời gian chậm rãi trôi qua, sau nháy mắt đã qua ba tháng.

Lý Dương hoàn toàn chẳng hề phụ trách gì sự vụ của tông chủ, việc huấn luyện đệ tử mới đều giao cho bốn đệ tử, tông chủ hẳn chỉ cả ngày tu luyện hoặc là nghiên cứu “Thiên Diễm bí quyền”, thỉnh thoảng còn đến Nữ Thần phong uống rượu thổi địch, vô cùng tiêu dao tự tại.

Hôm đó, Diên Cương và Lily đột nhiên gọi rất nhiều người lại, đến cả Hạng Vũ đang tu luyện cũng bị gọi ra ngoài.

Trong phòng ở của Diên Cương và Lily.

- Đồ nhí, người vội vã gọi bản Bá Vương tới như vậy, rút cục là vì chuyện gì thế?

Hạng Vũ cũng có chút kì quái.

Lý Dương nháy nháy mắt mấy cái, tiếp đó cẩn thận nhìn Lily và Diên Cương, lúc này Diên Cương và Lily đang cười híp mắt lại mà xấp xếp chỗ ngồi cho mọi người.

- Đừng gấp, chuyện này sẽ lập tức tuyên bố ngay thôi.

Diên Cương lộ vẻ rất cao hứng.

Jake cũng nháy nháy mắt vài cái với Diên Cương, tiếp đó lại nhìn qua tỷ tỷ mình, trong lòng cũng thấy mê hoặc, rút cục là chuyện gì thế nhí? Sao hai người lại cao hứng thế này?

- Nói đi, rút cục là có chuyện gì nào?

Lý Dương thúc giục.

- Khắc!

Diên Cương ho một tiếng rồi đứng dậy, hần mím cười nhìn mọi người nói:

- Ta tuyên bố, Diên Cương ta sắp được làm cha rồi. Ha ha, ha ha...

Lời này của Diên Cương vừa nói ra, lập tức ánh mắt tất cả mọi người đều hướng về Lily.

- Cũng chỉ là vừa mới phát hiện ra từ hôm qua thôi.

Mặt Lily đã đỏ bừng lên.

Diên Cương cực kì hưng phấn nói:

- Hôm nay mọi người đều phải ở đây uống rượu, nhất định phải chúc mừng chuyện này, đừng có ai muốn đi đó, nhất định phải ở lại uống rượu.

Bề ngoài Diên Cương có vẻ rất kiên cường, nhưng thực ra hần vẫn luôn cảm thấy tiếc nuối. Cùng Lily kết hôn đã nhiều năm như vậy nhưng lại vẫn chưa có con. Cuối cùng, ngày hôm qua, hần đã có thể thỏa lòng mong ước rồi.

Một nguyện vọng từ nhiều năm như vậy đã thành hiện thực, Diên Cương có thể không cao hứng sao?

- Khắc, đợi một chút, bản thiên tài cũng muốn tuyên bố một hỉ sự.

Jake cực kì khoa trương mà chậm rãi đứng lên rồi nhìn quanh bốn phía.

- Ô? Lẽ nào đệ cũng có thai rồi?

Diên Cương cố ý tròn mắt lên nhìn Jake.

-

Jake lập tức cứng họng chẳng biết nói gì.

241. Chương 19: Uyển Linh Đan

Jacke trề môi, tức giận ngồi xuống.

Lý Dương nhìn Jacke nở nụ cười, Jacke mặc dù bây giờ cũng không còn nhỏ nữa, nhưng vẫn còn có tâm tính của một đứa nhỏ, chẳng lẽ đây là quái tật của thiên tài sao?

- Tốt lắm, lập tức chuẩn bị tửu yển, hôm nay ta phải uống một bữa thật say với Điền Cương sư đệ.

Điền Cương lúc này vỗ ngực bành bạch đáp:

- Tốt, hôm nay có một thùng ta uống một thùng, có một trăm thùng ta uống một trăm thùng, có bao nhiêu uống bấy nhiêu!

Điền Cương nói ra vẻ rất hào khí.

- Đây là người nói đó nha!

Hầu Sơn cũng đầy hào khí đứng lên, cười to nói, bình thường hắn muốn gọi người uống rượu nhưng không có ai để ý tới hắn. Lý Dương uống rượu là uống một mình, không thích uống chung với người khác.

Hầu Sơn cũng thích náo nhiệt, thích nhậu nhẹt.

- Ta nói rồi, người muốn uống bao nhiêu, ta cùng người uống bấy nhiêu!

Điền Cương lúc này chìm trong hưng phấn cực độ. Việc sắp làm cha làm cho hắn hơi phóng túng.

- Được, đến lúc đó đừng có bỏ trốn.

Hầu Sơn cười.

Yến hội chấm dứt, mọi người bắt đầu giải tán.

- Ta nói Điền Cương huynh đệ nghe, chúng ta đừng uống nữa, đã uống hơn một trăm thùng rồi, mà toàn là loại rượu cực phẩm “Huyết Hỏa Mãn Thiên” Đó, cả Bích Lan Sơn cũng chỉ cất giữ được hơn hai trăm thùng thôi, uống nữa là hết sạch đó.

Hầu Sơn nhìn Điền Cương với vẻ mặt đau khổ.

Điền Cương mặc dù cũng uống rượu, nhưng không coi rượu là quan trọng. Nhưng Hầu Sơn thì quý rượu như mạng, “Huyết Hỏa Mãn Thiên” tổng cộng có hơn hai trăm thùng, bình thường Hầu Sơn mỗi lần uống một chút, nhưng hôm nay hai người đấu tửu lượng, thoáng cái đã uống hơn một trăm thùng.

Người tu ma uống rượu?

Tửu lượng kinh khủng, có bao nhiêu uống sạch bấy nhiêu.

- Ta nhận thua, ta nhận thua còn không được sao?

Hầu Sơn nhìn về một trăm thùng rượu rỗng phía sau mà khóc không ra nước mắt.

- Ủm? Rượu đâu?

Điền Cương vừa uống xong một thùng lớn, quay đầu lại phía sau. Lúc này vừa thấy còn hơn mười thùng.

Ủa, sao không còn lấy một thùng nào nữa vậy. Nguyên lai vừa rồi Hầu Sơn đã thi triển tốc độ tối đa của cao thủ cấp bậc Thiên Ma, trong chốc lát đã giấu sạch hơn mười thùng đi rồi.

Đêm, Nữ Thần Phong.

Lý Dương một mình dựa người vào một tảng cự thạch, nhìn pho tượng Khương Tuyết, uống từng hớp từng hớp một, cảm giác nóng chảy quen thuộc của rượu mạnh cay xé họng. Hôm nay, vợ chồng Điền Cương và Lily sống rất hạnh phúc, hơn nữa lại sắp có con. Nhìn lại mình, đến hôm nay vẫn cô đơn. Cũng không biết khi nào có thể tìm được Tuyết.

- Ưc...

Ngửa đầu, lại một ngụm liệt tửu trôi vào họng.

- Hô!

Thân hình Jacke nhảy lên. Thoáng cái đã xuất hiện trong Nữ Thần Phong, Jacke nhìn thân ảnh Lý Dương, cảm thấy trong lòng hơi buồn, đi từng bước bước một đến trước mặt Lý Dương.

- Sư huynh!

Lý Dương rung mình, ngẩng đầu lên, cười nói:

- Là người, có sự tình gì thế?

Jacke lấy ra một bình ngọc nhỏ đưa cho Lý Dương, nói:

- Sư huynh, đây là đan được do ta nghiên cứu ra - Uyển Linh Đan. Được hiệu so với lúc trước “Trúc Cơ Đan” lúc trước còn mạnh hơn mấy chục lần. Ta phỏng chừng, có thể đề cao công lực khoảng chừng trăm năm.

Lý Dương trừng mắt.

Hơn trăm năm? Lý Dương máy động trong lòng, lúc này tiếp nhận bình ngọc nhỏ, mở nắp, nhất thời một mùi thơm ngát truyền đến, một cỗ linh lực dũng mãnh chảy vào trong cơ thể, trong nháy mắt thẩm vào từng sợi gân sơ thật. Lý Dương thậm chí cảm thấy chỉ cần ngửi một hơi đã còn có hiệu quả hơn cả một hai ngày tu luyện của mình.

- Mau đây nắp lại, làm như vậy được hiệu sẽ thoát ra giảm xuống đó.

Jacke lúc này nhắc nhở.

Lý Dương vừa nghe, liền lập tức đây nắp bình ngọc.

- Gia tăng trăm năm công lực, quả là khó lường. Jacke, theo ta được biết, như vậy loại đan được này là loại linh đan thập phần khó luyện chế, người cũng có thể luyện chế được sao?

Lý Dương kinh dị trong lòng, từ nay về sau không còn dám coi thường Jacke nữa.

Jacke tự tin nói:

- Kỳ thật luyện đan rất đơn giản, cũng chỉ là khống chế hỏa hậu, khống chế thành phần các loại nguyên liệu. Bất quá một vài tài liệu để chế biến cực phẩm đan được cũng rất hiếm, tỷ như Hạnh Linh Đan. Phải sử dụng Hạnh Linh Thất Sắc Hoa mới có thể luyện chế được. Kỳ thật luyện đan chẳng những phải có người luyện đan giỏi, đồng thời phải có đại lượng tài liệu. Nếu cho ta Hạnh Linh Thất Sắc Hoa, ta cũng có thể luyện chế được Hạnh Linh Đan.

- Sao?

Lý Dương hơi khó mà tin được.

Lúc trước, cả Côn Luân tiên cảnh cũng chỉ có Thiết Oa Chân Nhân có thể luyện chế Hạnh Linh Đan,, những người khác không nắm chắc làm được.

Jacke có chắc không?

- Tiểu tử này sao lại lợi hại đến trình độ này chứ?

Lý Dương trừng mắt nhìn Jacke.

- Đương nhiên, còn phải tìm cho ta một lò luyện đan tốt nữa. Lò luyện luyện đan bây giờ căn bản không có khả năng luyện chế cực phẩm đan được.

Jacke có vẻ rất bất lực.

Lý Dương gật đầu:

- Yên tâm, ta sẽ giúp người tìm được một lò luyện đan tốt. Được rồi, người đã luyện đan thành công, sao không nói cho Lily? Bình thường không phải có sự tình gì người đều nói cho tỷ tỷ sao?

- Hừ? Ngay từ đầu khi bắt đầu, ta không phải đã nói là sắp tuyên bố một việc vui sao, nhưng tỷ phụ tự nhiên giấu cợt ta. Hừ, ta không nói cho vợ chồng bọn họ nữa. Hai vợ chồng bọn họ bây giờ trong mắt chỉ có tiểu hài tử sắp xuất thế thôi.

Jacke hừ hừ nói.

Lý Dương nhất thời nhớ tới lúc đó:

- Sao, quả thật là có việc vui, mà chính là Uyển Linh Đan mà người đã tận lực luyện chế hả. Uyển Linh Đan này rất hữu dụng đối với chúng ta đó.

Lý Dương nhìn bình ngọc nhỏ trên tay. Chuẩn bị tìm một thời gian yên tĩnh, mình sẽ tự thử xem được hiệu như thế nào.

- Uyển Linh Đan cũng không dễ dàng luyện chế như vậy, luyện chế một lô phải mất thời gian suốt bảy ngày. Đây là ta thí nghiệm lần thứ nhất, do đó chỉ luyện chế có bảy viên, đó là bảy viên trong bình ngọc mà sư huynh người cầm trong tay đó. Tiếp theo ta sẽ luyện chế số lượng lớn. Được rồi, sư huynh, người nhớ nói cho tỷ tỷ mua nhiều nguyên liệu cho ta. Ta bây giờ không đủ tài liệu luyện đan.

Jacke dặn dò.

- Tài liệu?

Lý Dương lúc này hỏi:

- Uyển Linh Đan nếu tính về giá trị thì khoảng chừng bao nhiêu?

- Tương đương với bảy trung phẩm ma nguyên thạch đó.

Jacke ngẫm nghĩ rồi nói. Lý Dương rùng mình “Mẹ nó, quý vậy sao. Lúc trước ta vừa mới đoạt được Bích Lan Sơn, tổng cộng cũng chỉ có ba khối thượng phẩm ma nguyên thạch, cũng chỉ mua được bốn năm viên Uyển Linh Đan mà thôi.”

Bất quá, hôm nay Lý Dương khổng chế cả Phiêu Tuyết Sơn mạch bắc vực, tự nhiên rất tiền bạc rất sung túc.

- Yên tâm, ta sẽ dặn dò Lily về việc này.

Lý Dương cười cam đoan.

Jacke lúc này mới yên tâm:

- Hừ, tỷ tỷ cũng quá đáng, luyện đan dùng tài liệu nhiều mà cũng gây khó khăn với ta. Chỉ có nhờ sư huynh lên tiếng, tỷ tỷ mới có thể cung cấp đại lượng tài liệu cho ta.

Jacke thầm nói.

Rồi lập tức cáo biệt Lý Dương, phi thân ly khai.

Lý Dương tay cầm bình ngọc, trong đó có Uyển Linh Đan.

“Uyển Linh Đan, một viên gia tăng trăm năm công lực, nếu một ngàn viên thì không phải là mười ngàn năm công lực sao? Một ngàn viên qui thành tiền cũng tựu 700 thượng phẩm ma nguyên thạch mà thôi. Bích Lan Sơn cũng có thể chịu được.” Trong lòng Lý Dương bắt đầu hơi kích động.

Mười ngàn năm công lực!

Dựa vào này Uyển Linh Đan, không phải có thể làm hấn mau chóng đạt Ma Vương cảnh giới sao?

“Hừm, luyện đan. Luyện chế nhiều Uyển Linh Đan hơn, sớm ngày đạt tới Ma Vương cảnh giới, dù sao tâm thần tu vi của ta cũng đã đạt tới Ma Vương cảnh giới rồi, cũng rất dễ dàng củng cố năng lượng trong cơ thể.” Trong lòng Lý Dương bắt đầu hơi kích động.

Tâm thần tu vi chỉ có thể dựa vào cảm ngộ, dựa vào linh ngộ, không thể dựa vào linh dược, nhưng tự thân công lực thì phải dựa vào linh dược.

Nan đề thứ nhất để tìm tuyệt là - Đạt tới Ma Vương cảnh giới.

Hoàn toàn có thể dựa vào linh đan là có thể giải quyết. Đương nhiên nhiều linh đan như vậy phải tốn nhiều tiền tới mức kinh người. Hơn nữa Jacke chỉ có một người luyện chế nhiều đan được như vậy, cần phải một thời gian rất dài?

Bất quá, Lý Dương quên mất một điểm.

Trăm năm công lực, đó là Jacke dùng tốc độ tu luyện hấp thu ma sát khí của mình phỏng chừng, Jacke tu luyện trăm năm, tương đương với Lý Dương tu luyện bao nhiêu năm? Người khác nhau thì tốc độ tu luyện tự nhiên bất đồng.

Một Ma Đế, tu luyện một năm công lực gia tăng còn nhiều hơn cả Ma Tướng Ma Soái tu luyện ngàn năm.

Jacke tự mình tu luyện trăm năm, rốt cuộc có bao nhiêu năng lượng?

Jacke thiên tư cực cao, bình thường đại bộ phận tinh lực của hắn đều dồn vào nghiên cứu đan dược, nhưng tốc độ tu luyện vẫn cực nhanh như trước. Có thể tính được hắn tu luyện trăm năm, năng lượng sẽ tới trình độ nào? Jacke tu luyện trăm năm, cũng khoảng chừng bằng với Lý Dương hôm nay tu luyện vài năm mà thôi.

Nếu ăn hơn một ngàn khối đan dược thì cũng tương đương với Lý Dương tu luyện khoảng vài ngàn năm.

Ngày thứ hai, Lý Dương khoanh chân ngồi trên Nữ Thần Phong như trước, tiếp tục tu luyện, trong phạm vi ba trượng xung quanh bằng điều trừ Lý Dương không ai có thể đến gần. Lý Dương cứ tu luyện bên cạnh bằng điều cũng cực kỳ an toàn.

- Mộc Dịch đại nhân, Mộc Dịch đại nhân!

Thân hình Phổ Húc lóe lên, liền tới Nữ Thần Phong, hướng về phía Lý Dương cao giọng gọi.

- Có việc gì thế?

Lý Dương đình chỉ tu luyện, nhìn Phổ Húc.

- Sứ giả của Kha Phong Ma Vương đến rồi!

Phổ Húc vội vàng nói.

Lý Dương cả kinh.

Sứ giả của Kha Phong Ma Vương, dù sao Phiêu Tuyết Sơn mạch thực chất cũng là lãnh địa của Kha Phong Ma Vương.

“Hắn phái người đến làm gì?” Lý Dương nghi hoặc trong lòng, nhưng cũng không dám trì hoãn, lập tức phi thân xuống Nữ Thần Phong, đi về đại sảnh Bích Lan Sơn.

Trong đại sảnh Bích Lan Sơn.

Trên mặt Phong Thiện Di luôn tràn đầy nụ cười, Lily đang trong đại sảnh tiếp đón hắn. Thân là sứ giả của Kha Phong Ma Vương, trong lãnh địa Kha Phong Ma Vương, thể lực khắp nơi tự nhiên rất cung kính đối đãi, nếu không Kha Phong Ma Vương ra lệnh một tiếng, phỏng chừng tất cả thể lực khác đều đến quần công.

- Thu thuế mười năm một lần, theo chúng tôi được biết, khoảng chừng một ngàn thượng phẩm ma nguyên thạch phải không.

Lily cố gắng nặn ra một nụ cười, nhưng thực chất bên trong nàng cũng rất đau lòng. Lúc này, cả Bích Lan Sơn cộng số vốn, cho dù cộng với cả những bảo bối của Liệt Sơn Tôn Giả, cũng có chừng ba ngàn thượng phẩm ma nguyên thạch mà thôi.

Thoảng cái muốn lấy một phần ba bảo bối của mình, việc này làm Lily thống khổ gần chết.

- Không!

Phong Thiện Di đột nhiên xua tay.

- Chẳng lẽ không phải?

Lily nghi hoặc.

Nụ cười trên mặt Phong Thiện Di càng thêm xán lạn:

- Xem ra người không biết quy củ, trong vòng lãnh địa của Kha phong Ma Vương, phàm là tân thủ lĩnh, lần đầu tiên phải nộp thuế, là phải nộp cao hơn 50%, nói cách khác, các người phải nộp 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch.

Lily nhất thời tức giận.

1000 thượng phẩm ma nguyên thạch đã làm cho nàng đau lòng gần chết, thế mà Kha Phong Ma Vương lại muốn thu 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch.

Trời ạ, phải biết rằng, lúc trước ngay từ đầu Bích Lan Sơn cũng chỉ có ba thượng phẩm ma nguyên thạch, cho dù có nhiều trung phẩm ma nguyên thạch và hạ phẩm ma nguyên thạch, nhưng tổng tài sản, cũng chỉ khoảng chừng bảy tám thượng phẩm ma nguyên thạch thôi. Hơn nữa Bích Lan Sơn cũng đâu có giàu có gì. Cả Phiêu Tuyết Sơn mạch bắc vực hơn một ngàn ngọn núi, mặc dù nộp hết một nửa tài sản, cũng có khoảng 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch thôi, tài sản của Liệt Sơn Tôn Giả cũng khoảng chừng 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch.

Kha Phong Ma Vương thật sự là tâm ngoan, đánh thuế nặng như thế. Cho dù là Liệt Sơn Tôn Giả, cũng phải nộp 1000 thượng phẩm ma nguyên thạch, cũng là một khoản rất lớn.

Lý Dương vừa đi vào đại sảnh, đã nghe được những lời của Phong Thiện Di, nhất thời trừng mắt.

- Cái gì? 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch?

Một cổ khí thế băng giá tự nhiên vọt ra.

Phong Thiện Di nhưng lại không quan tâm chút nào, thần tình vẫn đầy nụ cười nhìn Lý Dương:

- Vị này đúng là Mộc Dịch chân nhân rồi, chân nhân quả nhiên lợi hại, đã tiêu diệt được cả Lê Kiệt trở thành người đứng đầu cả Phiêu Tuyết Sơn mạch bắc vực.

1500 thượng phẩm ma nguyên thạch mà thôi? Chân nhân bất tất kinh ngạc, dù sao Phiêu Tuyết Sơn mạch là lãnh địa của Kha Phong đại nhân của chúng ta. Nếu không giao, tin rằng người cũng biết có hậu quả gì!

Trong lòng Lý Dương giận đến phát run.

Hậu quả gì?

Tự nhiên là chỉ cần Kha Phong ra lệnh cho mọi người đến thảo phạt mình, thậm chí còn có khi Kha Phong Ma Vương người đã đạt tới Ma Vương hậu kỳ tự mình tìm tới. Hạng Vũ đã từng nhắc nhở mình, chỉ có đạt tới Ma Soái tiền kỳ mới có gắng gượng đối phó được với Kha Phong Ma Vương, cũng chỉ có thể gắng gượng mà thôi. Dù sao Kha Phong Ma Vương cũng có một khối trung phẩm ma khí.

- Mộc Dịch chân nhân, nghĩ xong chưa? Lão hủ còn muốn đi đến hai huynh đệ Uyên Ương Đao Ma thu thuế nữa. Bọn họ có điều ít hơn một chút, 1000 thượng phẩm ma nguyên thạch. Kỳ thật đợi đến mười năm kế tiếp, các người cũng sẽ chịu thuế thấp hơn nhiều, cũng chỉ là 1000 thượng phẩm ma nguyên thạch thôi. Nhưng đây là lần đầu tiên, không còn biện pháp gì đâu. Quy củ trước nay rồi!

Phong Thiện Di luôn duy trì vẻ mặt tươi cười, nhưng Lý Dương biết Phong Thiện Di lợi hại như thế nào.

Ứng khuyến dưới tay Kha Phong Ma Vương có hai người, Phong Thiện Di và Phong Thiện Lãnh, đều là cao thủ Ma Vương tiền kỳ, hôm nay mình căn bản không phải có khả năng đắc tội với họ. Trừ phi trừ phi Hạng Vũ ra tay!

- Tin rằng Mộc Dịch chân nhân sẽ không ngu xuẩn như vậy, vì 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch mà chịu sự phân nộ của Kha Phong đại nhân!

Lúc này, nụ cười Phong Thiện Di càng thêm xán lạn.

Lý Dương hít sâu một hơi, trong mắt hiện lên ánh hàn quang.

242. Chương 20: Hắc A! (lòng Dạ Đen Tối)

- Sư huynh!

Lily nhìn Lý Dương, ra hiệu cho Lý Dương nhận nhục.

- Bá Vương!

Lúc này Lý Dương dùng thần thức truyền âm cho Hạng Vũ đang cố gắng khôi phục công lực, sự tình này phải hỏi Hạng Vũ một chút. Dù sao Hạng Vũ hôm nay cũng là cao thủ cấp bậc Ma Vương rồi, hơn nữa tâm thần đã là Ma Quân hậu kỳ. Ngoài ra hẳn có cả Khai Thiên Tích Địa, nếu cần đối mặt với Kha Phong Ma Vương, chưa chắc ai thắng ai thua.

- Lý Dương, người không thể cứ gặp đại sự là ỷ vào vào bốn Bá Vương, mọi việc phải tự mình nghĩ biện pháp giải quyết. Lúc trước trong khi Xi Vương Đại Tôn dạy bốn Bá Vương, cũng y như thế. Tất cả phải tự mình đối mặt, tự mình giải quyết. Đối mặt với cường giả, người phải biết làm như thế nào? Người mặc dù có thể dựa vào Thanh Vân chạy trốn, nhưng những người phụ thuộc vào người ở Phiêu Tuyết Sơn mạch thì sao? Nói vậy thôi, bốn Bá Vương cần phải tu luyện đây, cũng sẽ sớm ngày thành công thôi. Sau này người và cả Điền Cường nữa, hai người đừng có đến quấy rầy bốn Bá Vương.

Nghe Hạng Vũ nói xong, Lý Dương chỉ biết cười khổ.

Dựa vào Hạng Vũ?

Không dựa vào Hạng Vũ, chẳng lẽ mình không thể giải quyết được sự tình này sao? Gặp phải thế lực mạnh hơn mình, ngoại trừ bỏ chạy, chỉ có nhận nhục. Mình còn có cơ nghiệp ở Phiêu Tuyết Sơn mạch, làm sao chạy được? Chỉ có nhận nhục thôi.

Nụ cười Phong Thiện Di càng thêm xán lạn, nhưng những ai quen Phong Thiện Di đều biết, Phong Thiện Di lúc này đã không nhận được rồi:

- Mộc Dịch, 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch người rót cuộc giao không, đừng có lãng phí thời gian nữa.

- Đừng nóng nảy, Phong đại nhân, khoản thuế này chúng tôi tự nhiên sẽ giao, dù sao chúng ta vốn thuộc lãnh địa của Kha Phong Ma Vương. Kha Phong Ma Vương là linh chủ, chúng ta phải nộp thuế là chuyện rất bình thường. Lily, mau mau chuẩn bị 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch.

Trên mặt Lý Dương lại nở nụ cười, tựa hồ không hề tức giận lấy một chút nào

Lily hiểu, sư huynh của mình đã bắt đầu từ từ thay đổi.

- Hay quá. Mộc Dịch chân nhân thế lực to lớn như thế, tin rằng Phiêu Tuyết Sơn mạch bắc vực dưới sự lãnh đạo của người, sẽ càng ngày càng quang uy. Lão hủ nhận 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch xong còn phải đi đến một nhà khác nữa.

Phong Thiện Di mỉm cười nói.

Bình thường thôi. Mỗi một tân nhậm thủ lĩnh đều gặp phải tình huống như vậy. Lúc trước huynh đệ Uyên Ương Dao Ma gặp phải tình huống như vậy, cũng có phản ứng chẳng kém, còn đòi đấu với Phong Thiện Di nữa. Sau đó dưới khí thế cường đại của Phong Thiện Di mới chịu khuất phục.

Lần đầu tiên khuất phục, sau này thu thuế cũng dễ dàng hơn nhiều.

- Phong đại nhân xin chờ cho một chút, ta cần sắp xếp!

Lily lúc này khom người, lập tức rời khỏi đại sảnh.

Phong Thiện Di lúc này thoải mái hơn nhiều. Liếc mắt nhìn chung quanh, cảm thán nói:

- Mộc Dịch chân nhân quả nhiên biết thưởng thức hơn Liệt Sơn Tôn Giả nhiều, đại sảnh trang trí cũng rất độc đáo.

Lý Dương khê khiêm nhường cười:

- Chỉ là tùy ý bố trí mà thôi.

Đại sảnh Bích Lan Sơn trang trí theo cách bố trí của Trung Quốc cổ đại, có vẻ thanh tân đậm nhã, ngồi tại đây uống một chén rượu, cũng là một loại hưởng thụ.

- Phong đại nhân, nơi này có 800 thượng phẩm ma nguyên thạch, còn có 700 trung phẩm ma nguyên thạch, hết cách rồi. Thượng phẩm ma nguyên thạch không đủ, chỉ có thể dùng trung phẩm ma nguyên thạch thôi.

Đi theo phía sau Lily là hai cao thủ cấp bậc Thiên Ma, lưng gánh hai túi tiền thật lớn.

Phong Thiện Di dùng thần thức đảo qua, liền khê gật đầu:

- Biết rồi, cũng vậy thôi. Dù sao mười trung phẩm ma nguyên thạch cũng tương đương với một thượng phẩm ma nguyên thạch, chỉ cần giá trị như nhau là được.

Lập tức Phong Thiện Di vung tay lên, hai cao thủ cấp bậc Ma Tướng phía sau hần bước lên, thu lấy hai siêu đại túi tiền này.

- Hắc, Mộc Dịch chân nhân, lão hủ xin phép đi trước!

Phong Thiện Di đứng dậy.

Lý Dương lúc này cũng rời ghế, đứng dậy tiễn khách.

- Không cần phải tiễn, cáo từ!

Nói rồi, liền ngự không phi hành bay đi.

Phía ngoài Bích Lan Sơn, còn có mười mấy tên thủ hạ của Phong Thiện Di, nhóm người gia hỏa này liền ngự không hướng nơi ở của huynh đệ Uyên Ương Đào Ma bay đi.

- 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch, thuế thu thật là quá kinh khủng!

Lily bất lực.

Hồi còn ở địa cầu, cho dù thuế thu rất cao, cũng chỉ đánh vào lợi nhuận. Thuế không hề liên quan gì đến tài sản của mình. Nhưng kia Kha Phong Ma Vương tựa hồ đoán được mọi người có bao nhiêu tài sản, thoáng cái đã lấy hết một nửa tài sản của người ta.

- Đây là Ma giới, Phiêu Tuyết Sơn mạch là lãnh địa của Kha Phong Ma Vương, hần thu bao nhiêu thuế đều là chuyện bình thường thôi.

Lý Dương cũng không thềm để ý.

- Ma giới, cường giả vi tôn tuyệt đối, hần muốn thu bao nhiêu thuế, chúng ta tựu phải giao đủ. Không giao, hần sẽ công kích.

Lily lắc đầu cười khổ.

Lý Dương mỉm cười.

- Vậy mới là chỗ mê người của Ma giới, muốn thu được nhiều tài phú, muốn có nhiều bảo bối, biện pháp tốt nhất là đề cao thực lực của lãnh địa mình. Thực lực càng mạnh, càng lấy được nhiều lãnh địa, tự nhiên sẽ có nhiều tài phú hơn.

Lý Dương nói xong, liền xoay người ly khai.

Lily nhìn theo hình bóng Lý Dương, lẩm bẩm nói:

- Nhất định phải chinh chiến sao, nhất định phải có nhiều lãnh địa mới có nhiều tiền sao? Chẳng lẽ kinh doanh buôn bán không thích hợp ở nơi này sao? Không, có chiến tranh nhất định có nhu cầu, buôn bán nhất định phải thành công. Sư huynh, người chờ xem, cho dù không có nhiều lãnh địa, ta cũng sẽ kiếm được rất nhiều ma nguyên thạch.

Lily lập tức xoay người ly khai.

Vốn là “nữ hoàng kinh doanh” của xã hội địa cầu hiện đại, nay bắt đầu quá trình buôn bán ở Ma giới.

Là thắng, hay là thua? Tất cả đều rất khó nói.

Trong mật thất của Lý Dương.

- Uyển Linh Đan.

Lý Dương lấy ra bình ngọc nhỏ, trong bình ngọc có bảy khóa Uyển Linh Đan.

“Uyển Linh Đan, một viên gia tăng trăm năm công lực, bảy khóa là có bảy trăm năm công lực, giá thành một viên bất quá 7 trung phẩm ma nguyên thạch, chỉ cần tiêu 700 thượng phẩm ma nguyên thạch, là có một ngàn khóa Uyển Linh Đan rồi. Đáng tiếc bị Phong Thiên Di thoán cái lấy đi mất 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch.” Lý Dương suy nghĩ trong lòng, rồi từ bình ngọc lấy ra một viên Uyển Linh Đan.

Uyển Linh Đan màu xanh biếc. Nhưng mặt ngoài linh đan có quang hoa màu nâu lưu chuyển, một mùi thơm ngát phiêu đảng khắp nơi, Lý Dương đương bỏ khóa Uyển Linh Đan trên tay vào miệng. Uyển Linh Đan vào miệng lập tức hóa thành một đạo thanh lưu dừng mảnh tiến vào trong cơ thể.

Cổ thanh lưu này rất nhanh bị Lý Dương khống chế tiến vào Thất Diệu Tinh Cực, Thất Khóa Tinh Cực lóe ra, năng lượng đột nhiên được đề cao, viên cầu ở bên trong Chu Thiên Càn Khôn tự nhiên kịch liệt dao động, tiếng “xoẹt xoẹt” vang lên không ngừng. Từng đạo dao mang phún phát ra.

Sau một lúc lâu, tất cả từ từ ổn định lại.

- Trăm năm công lực, tựa hồ cũng chỉ tương đương với ta tu luyện ba bốn năm thôi.

Lý Dương khẽ nhú mày.

Nhưng thoán cái, Lý Dương đã hiểu được nguyên nhân.

Trăm năm công lực?

Quá mơ hồ, ai tu luyện công lực trăm năm? Ma Đế tu luyện trăm năm, và một người cấp bậc Thiên Ma tu luyện trăm năm có giống nhau không? Tự nhiên không giống.

- Jacke tiểu tử này, phỏng chừng là hắn là dựa theo tốc độ tu luyện của mình rồi. Bất quá tốc độ tu luyện của Jacke cũng rất nhanh. Tựa hồ bây giờ đã tại cấp bậc Lang Vương rồi, tương đương với Nguyên Anh kỳ. Xem ra, hắn cũng nhanh bằng ba phần mười của ta.

Lý Dương khiếp sợ trong lòng

Tâm thần mình đạt tới Ma Vương tiền kỳ, tốc độ cực nhanh, đương nhiên đạt tới cảnh giới hải nhân. Đạt tới ba phần mười của mình, phỏng chừng cũng bằng với tốc độ tu luyện của cao thủ Đại Thành kỳ. Jacke quả là nhanh

Thiên tài?

- Mặc dù chỉ bằng với ta khổ tu ba bốn năm công lực, nhưng như vậy cũng tốt rồi. Nếu có một ngàn khóa, tốt xấu gì cũng tương đương với ta khổ tu ba bốn ngàn năm công lực.

Lý Dương trong lòng kích động.

Một viên Uyển Linh Đan tiết kiệm cho mình ba bốn năm, còn giá thành bất quá là thất khối trung phẩm ma nguyên thạch mà thôi. Điều này làm cho Lý Dương có thể tìm được Khương Tuyết sớm hơn.

Lý Dương rất đơn giản, cầm sáu khóa Uyển Linh Đan còn lại toàn bộ đưa hết vào trong miệng, sáu cổ thanh lưu tự nhiên tràn ngập trong cơ thể, trong nháy mắt đã bị Lý Dương khống chế rồi dừng mảnh tiến vào trong Thất Khóa Tinh Cực. Tinh cực cũng chấn động, một lát sau bắt đầu hấp thu.

Âm Dương Dao Phách vốn có màu lam nhạt, lúc này màu xanh lam từ từ dày hơn, màu xanh lam bắt đầu thay đổi.

- Chỉ 7 viên linh đan, mà tương đương với hơn mười năm khổ tu của ta.

Lý Dương lúc này ra khỏi mật thất, tiến vào đại sảnh.

- Sư huynh, người tìm ta?

Jacke thoáng cái đã chạy tới đại sảnh, tùy ý ngồi xuống.

Lý Dương nhìn Jacke. Mỉm cười!

Ai có thể tưởng tượng Jacke cả ngày này hi tiểu mà thiên tư lại đạt tới trình độ như thế. Lúc này mới hai mươi năm, lại có thể luyện chế được Uyển Linh Đan. Jacke nghiên cứu hai mươi năm, tương đương với những người khác nghiên cứu 2000 năm!

Thiên tài, đặc biệt về mặt luyện chế linh đan càng thêm thiên tài.

- Uyển Linh Đan của người hiệu quả rất tốt, có thể làm cho một người tu chân đạt tới thực lực Đại Thành kỳ.

Lý Dương cười nói.

Jacke gật đầu rất tự tin:

- Đó là đương nhiên, trăm năm công lực mà. Trong khi bốn thiên tài luyện chế đan dược đã phát hiện, cấp bậc chân hỏa bản thân cũng rất trọng yếu. Vì công lực ta không đủ, do đó ta phải nghiên cứu ra Uyển Linh Đan này, có Uyển Linh Đan này, ta tự nhiên có thể rất nhanh sẽ đạt tới Đại Thành kỳ. Sau này chân hỏa tự nhiên đề cao, luyện chế đan dược cũng càng thêm vĩ đại.

Nguyên lai...

Jacke nghiên cứu xuất Uyển Linh Đan là vì đề cao uy lực của tự thân chân hỏa.

- Sư huynh, người tìm ta khẩn cấp như vậy là có chuyện gì?

Lily đi vào đại sảnh, thấy Lý Dương liền nói.

Lý Dương cười chỉ vào Jacke nói:

- Sư đệ thật là thiên tài, hẳn đã luyện chế ra một loại đan dược gia tăng công lực, dược hiệu của đan dược này có thể làm cho một người tu chân Kim Đan kì đạt tới Đại Thành kỳ. Đối với những người đã qua độ kiếp thì hiệu quả có khác.

Lý Dương nói thế là có đạo lý, người có công lực càng cao, tu luyện tự nhiên càng nhanh. cao thủ cấp bậc Ma Soái chỉ cần mười năm là có thể hấp thu năng lượng nhiều bằng như vậy. Đứng trên quan điểm cao thủ cấp bậc Ma Soái mà nói, mười năm chỉ là một cái nháy mắt.

Dù sao, người tu luyện sống lâu gần như không có giới hạn, trừ phi bị giết, do đó bọn họ bình thường rất tiết kiệm ma nguyên thạch, chứ đừng nói dùng linh đan. Bọn họ tình nguyện tự mình khổ tu trăm năm, thậm chí ngàn năm, cũng không muốn lãng phí bảo bối.

Cũng chỉ có Lý Dương là coi trọng thời gian như thế.

- Đệ đệ, có thật vậy chăng?

Lily mở to hai mắt nhìn.

Jacke khẽ gật đầu, lập tức không nói nữa.

Lily lập tức hưng phấn, nhưng vẫn làm bộ nổi giận:

- Người lại không có nói cho ta biết, trời ạ, nghiên chế linh đan giá trị như thế, người lại không nói cho tỷ biết, thật sự là làm cho tỷ tỷ quá thương tâm rồi, uống công tỷ tỷ đối đãi tốt với người như vậy.

Jacke có vẻ vẫn còn rất hậm hực:

- Hừ, hai ngày trước, tỷ tuyên bố có thai, ta nói, ta cũng muốn tuyên bố việc vui. Nhưng tỷ phụ lại giấu cợt ta, tỷ cũng không nói giúp ta một lời, còn nói đối đãi tốt với ta nữa, hừ!

- ...

Lily ngạc nhiên, nàng hiển nhiên cũng đã nhớ lại cảnh lúc đó.

Lý Dương nhìn hai tỷ đệ này, không khỏi cười khì.

- Lily, người cần tận lực cung cấp tài liệu để Jacke luyện chế Uyển Linh Đan, Uyển Linh Đan này đối với ta rất trọng yếu, phi thường trọng yếu!

Lý Dương nhìn Lily nói.

Lily cười nói:

- Yên tâm, chỉ cần đệ đệ luyện chế được Uyển Linh Đan cho ta, sư huynh người muốn bao nhiêu, ta sẽ có biện pháp cho người bấy nhiêu, hừ hừ, vừa mới bị cái tên khốn khiếp Phong Thiện Di giạt mất 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch, lần này, ta cần phải gỡ vốn, thậm chí còn nhiều hơn.

- Gỡ như thế nào? Uyển Linh Đan này đối với người tu ma công hiệu rất tốt, nhưng đối với người tu ma sau khi độ kiếp mà nói, Uyển Linh Đan cũng không có gì là trân quý. Trừ phi bọn họ cũng giống như ta rất cần khẩn cấp gia tăng công lực.

Lý Dương hỏi lại

Lily bắt lực nói:

- Sư huynh, ta hỏi, người nghĩ lại coi, Uyển Linh Đan này có phải là đối với người tu ma chưa độ kiếp rất có công hiệu?

Lý Dương gật đầu. Người tu ma tu luyện Kim Đan kì, có thể đạt tới độ kiếp thậm chí còn đại thành, tự nhiên rất có hiệu quả.

- Tại những thế lực lớn, đám tử tôn trong thế gia vọng tộc cũng phải từng bước tu luyện, bọn họ đương nhiên rất muốn Uyển Linh Đan. Đem Uyển Linh Đan bán cho chúng không được sao?

Lily ra vẻ rất sành sỏi.

Lý Dương vừa nghe, vừa tự gõ vào đầu mình.

Tỷ như Kha Phong Ma Vương, nếu hấn một đứa cháu, vừa mới mới tu luyện. Kha Phong Ma Vương hao phí hơn mười thượng phẩm ma nguyên thạch vì thằng cháu bảo bối, tự nhiên sẽ không quan tâm.

Tiền vốn 7 trung phẩm ma nguyên thạch, bán một thượng phẩm ma nguyên thạch lấy một Uyển Linh Đan, đã có thể kiếm được tiền lời gấp hơn mười lần rồi.

- Chỉ cần những cư dân trong lãnh địa Kha Phong Ma Vương cũng có đến vài trăm triệu, phú hào tự nhiên rất nhiều. Ngoài ra còn có những lãnh địa khác, cả Ma giới có vô số những người có tiền như Kha Phong Ma Vương, vô số Ma Vương. Lại còn có Ma Quân nữa.

Lily hưng phấn vô cùng.

- Cho dù mạng lưới tiêu thụ của ta không thể mở rộng, cũng có thể áp dụng phương thức kinh doanh đại lý, ta xuất hàng, nhờ các Ma Vương khác trợ giúp tiêu thụ. Đương nhiên, ta bán hàng với giá là bảy thượng phẩm ma nguyên thạch.

Lily cười rất đắc chí.

Lý Dương nháy hai mắt, liếc mắt nhìn Jacke, nhất thời không nói gì.

Giá bán gấp mười giá thành, đúng thật là lòng dạ đen tối.

Bất quá, giá này phỏng chừng có thể được chấp nhận. Dù sao ở Ma giới có rất ít người biết về luyện đan, hơn nữa Uyển Linh Đan do Jacke tự nghiên chế, nên phải có quyền lợi độc quyền.

Trong khi Jacke ở Côn Luân tiên cảnh, góp nhặt vài bí pháp luyện chế linh đan của Thục Sơn kiếm phái mới có thể luyện chế được. Hơn nữa luyện đan chẳng những phải có bí pháp, còn phải có thiên tư. Điều này so với nghiên cứu trận pháp còn khó hơn nhiều.

- Hừ hừ, cái kia bất quá chỉ là những điều đơn giản nhất, cơ bản nhất thôi, bốn nữ hoàng còn có vô số các phương pháp buôn bán hiện đại khác, từng bước từng bước tiến lên. Hừ, đám phú hào ở Ma giới, cứ chờ bốn nữ hoàng tới móc túi đi.

Lily nhìn Lý Dương và Jacke liếc mắt, tự tin nói:

- Hừm, các người cứ đứng đó mà chờ đếm ma nguyên thạch đi.

Nói rồi, Lily tự tin ly khai.

- Hừm, giá bán gia tăng mười lần, có phải là quá ít không...

Lily thấp giọng thì thào tự hỏi.

243. Chương 21: Nguy Cơ

Uyển Linh Đan.

Lần trước một lần bất quá luyện chế được thất khóa Uyển Linh Đan, mặc dù vì chỉ là thí nghiệm nên không luyện nhiều, nhưng bình thường một lô nhiều nhất có hơn mười khóa mà thôi. Nhưng Lily muốn Jacke luyện chế tận lực, dù sao chỉ có Jacke mới có thể luyện chế, hơn nữa mỗi lần luyện chế phải hao phí thời gian bảy ngày, do đó sản lượng căn bản không cao.

Bất quá cái gì hiếm thì quý. Bất kỳ cái gì có số lượng cực kì ít ỏi thì tự nhiên có nhu cầu rất cao, hướng chỉ ngay từ đầu, trong kế hoạch buôn bán của Lily ở Ma giới cũng không có Uyển Linh Đan. Có Uyển Linh Đan, chỉ là thêm hoa vào gấm mà thôi.

Từ từ, Jacke mắt nhắm lại, cả người vẫn không nhúc nhích, cứ thế ngồi yên như vậy.

Thời gian trôi qua, Jacke vẫn không động đậy, nhắm mắt ngồi yên như trước. Hiển nhiên đối với luyện đan, Jacke thập phần tự tin, không hề lo lắng xảy ra vấn đề gì, bên cạnh có hai vị cao thủ cấp bậc Ma Tướng đang cung kính hầu một bên, tùy thời làm theo mệnh lệnh của Jacke.

Bảy ngày trôi qua.

Hai người Lý Dương và Lily cũng đã tới ngoài đan thất, nhìn vào bên trong, bất quá bọn họ không dám vào.

Đột nhiên...

Jacke mở bừng hai mắt, hai tay kết thủ ấn quyết cực nhanh, đạt tới một bước hải nhân, thủ ấn quyết đầy trời hóa thành từng đạo kim quang bắn vào trong đan lô, lô đan được vốn đang được nung trong lửa đột nhiên rung động kịch liệt.

- Sát!

Jacke quát khẽ một tiếng, thủ ấn quyết nhất thời phát ra từng đạo quang mang dung nhập vào trong đan được, nhất thời lô đan được bắt đầu ổn định lại.

- Hô!

Jacke vung tay, chân hỏa dưới lò luyện đan nhất thời đại thịnh, một trăm khóa đan được nhất thời giống như đậu nành rang, nhảy nhẩy lên ở giữa đan lô, thấy cảnh này, Lily và Lý Dương không khỏi hơi lo lắng, nhưng Jacke nhưng không có vẻ gì kinh ngạc hoặc khẩn trương.

- Oanh!

Nắp đan lô bỗng dưng bật ra, một trăm khóa đan được nhất thời bay lên.

- Các người mau thu hồi đan được.

Jacke lạnh lùng ra lệnh.

Hai cao thủ Ma Tướng luôn luôn ở bên cạnh hần sẵn sàng nghe lệnh lúc này phát xuất đạo đạo ma nguyên lực đem tất cả linh đan cuốn vào trong bình ngọc, hai cao thủ cấp bậc Ma Tướng thu vài viên đan được như vậy, tự nhiên rất dễ dàng.

- Kết kết...

Cửa đá của đan thất được đẩy ra.

- Ta không phải nói rồi sao. Trong khi ta luyện đan, ngoại nhân không được phép xâm nhập mà?

Jacke lạnh lùng nói. Rất có một khí thế của bộ trưởng giả.

- Ủa, ngay cả tỷ tỷ cũng không cho phép vào hả? Xem ra bảo bối đệ đệ của ta bây giờ lợi hại quá đi thôi, lại đối xử với tỷ tỷ như vậy, lại còn đối xử như vậy với sư huynh người nữa.

Lily cố ý làm ra vẻ bộ dáng thương tâm.

Jacke sững sốt, rồi xoay người, tiến tới chộp lấy Lý Dương và Lily.

- Hắc hắc, là sư huynh và tỷ tỷ hả, không có việc gì, các người vào đây không sao cả. Ta nói là nói người khác cơ.

Jacke lúc này cười hì hì, không còn lấy một điểm của dáng vẻ thanh nhã khi luyện đan. Giống y như một hài đồng.

- Luyện chế Uyển Linh Đan lần này tốt lắm. Lily, tỷ muốn bao nhiêu?

Lý Dương nhìn về phía Lily.

Lily nhìn Lý Dương, có vẻ rất ủy khuất nói:

- Sư huynh, người là sư huynh của ta, người nói bao nhiêu sẽ có bấy nhiêu?

Kỳ thật Lily thì biết Lý Dương tại sao nóng lòng cần Uyển Linh Đan, hơn nữa thủ lĩnh Bích Lan Sơn là Lý Dương, Lý Dương muốn bao nhiêu Uyển Linh Đan, thì Lily có khả năng cự tuyệt sao? Cho dù Lý Dương muốn lấy hết, Lily cũng sẽ không có một câu oán hận, dù sao không có Uyển Linh Đan, nàng vẫn có thể dễ dàng kiếm ra ma nguyên thạch, chỉ là là Uyển Linh Đan rất có lời so với các mạng lưới tiêu thụ khác mà thôi.

- À ...

Lý Dương trầm ngâm một lát, nói:

- Như vậy đi, mỗi lần Jacke luyện chế Uyển Linh Đan, một phần ba thuộc về ta, hai phần ba để cho người. Lần này ta lấy 33 khóa, còn 67 khóa người lấy.

Lúc này chỉ trong chớp lát, mặc dù trăm khóa Uyển Linh Đan bay ra cùng một lúc, nhưng thần thức Lý Dương vừa đảo qua, tự nhiên cũng biết số lượng Uyển Linh Đan.

- Được, cứ như vậy đi, có 67 khóa, đối với bốn nữ hoàng kinh doanh mà nói, cũng coi như là đủ rồi. Hãy chờ xem, bốn nữ hoàng có thể lấy về được bao nhiêu ma nguyên thạch.

Lily nhướn mày một cái, đắc ý nói.

Jacke lại cười đắc thắng nói:

- Không cần phải quá sức, tỷ tỷ bây giờ không phải đang có thai sao!

Lily không thềm để ý:

- Mới một tháng mà thôi, căn bản không ảnh hưởng gì, huống chi, tỷ tỷ người tốt xấu gì cũng là người tu ma, việc bảo trụ thai nhi rất dễ dàng, chẳng lẽ người tưởng ta giống như con người sao, tưởng ta sẽ bị sảy thai sao?

Lý Dương nhìn nhìn bụng Lily, đúng vậy, lúc này căn bản nhìn không ra, phỏng chừng phải mấy tháng sau mới rõ ràng hơn.

- Tốt lắm, đệ đệ, người mau luyện chế cho ta, ta đi trước đây...

Lily lấy hai bình ngọc, hai trong bình ngọc tự nhiên có 67 khóa Uyển Linh Đan. Lấy xong bình ngọc, Lily liền xoay người bước đi.

Lý Dương cũng lấy một bình ngọc, trong bình ngọc này có 33 khóa Uyển Linh Đan.

- Sư đệ, người cũng không cần cố gắng quá sức. Luyện đan tiêu hao tâm thần rất lớn, người phục dụng một viên Uyển Linh Đan trước đi, đề cao công lực rồi nói tiếp.

Lý Dương nói rồi lấy ra một viên linh đan từ bình của mình.

- Không cần đâu, ta đã có rồi.

Jacke tự tin cười, lật tay ra. Trong tay cũng xuất hiện một viên Uyển Linh Đan.

- Sao lại thế ...

Lý Dương sững sốt, thần thức hắn rõ ràng phát hiện trong lò luyện chế 100 khóa Uyển Linh Đan, như thế nào lại thành ra nhiều hơn một viên?

- Trong hai bình ngọc của tỷ tỷ ta tổng cộng cũng chỉ có 66 khóa, người bây giờ biết nguyên nhân chưa?

Jacke cười nói.

Lý Dương giật mình.

Nguyên lai phần của Lily bị thiếu một viên, 67 biến thành 66.

- Tốt lắm, ta cũng về phòng đây. Người phục dụng Uyển Linh Đan trước rồi hảo hảo tu luyện đi.

Lý Dương cười nói, hắn biết được hiệu của Uyển Linh Đan phát huy rất nhẹ nhàng, không cuồng bạo như máu Huyết tộc, dù sao Lý Dương khi phục dụng Uyển Linh Đan, hắn làm một lúc cả sáu viên mà đường như uống một ngụm nước suối cam lộ mát ngọt vậy.

- Bốn thiên tài cũng muốn phục dụng Uyển Linh Đan đây. Bye!

Thân ảnh Jacke chợt lóe, tới một mật thất bên cạnh đan thất, đó là mật thất đặc biệt của Jacke. Căn mật thất đó luôn luôn gắn liền với đan thất, là nơi Jacke luyện đan. 33 viên linh đan, Lý Dương quyết định phục dụng trong bốn ngày. Ba ngày đầu tám khóa, ngày thứ tư tắc phục dụng 9 khóa. Dù sao mỗi lần phục dụng xong, cần phải củng cố công lực một chút, tu luyện tinh túy một lần.

Trong một mật thất tối đen, tám điểm sáng màu xanh biếc chớp chớp, chính là tám khóa Uyển Linh Đan, Uyển Linh Đan mặt ngoài màu xanh biếc, từng đạo quang hoa màu nâu không ngừng lưu chuyển, Lý Dương mở miệng, đem tám khóa Uyển Linh Đan nuốt vào.

Rồi Lý Dương liền ngũ tâm hướng thiên (ngũ tâm: hai tâm bàn tay, hai tâm bàn chân, và trái tim), khoan chân ngồi tĩnh tâm tu luyện. (híc tổ hình dung chú Lý Dương nằm ngửa, hai tay hai chân chống vó lên trời – vandai79)

Một đạo quang hoa màu tím xuất hiện ở đỉnh đầu Lý Dương, thành một hình tròn, đó là do tu luyện Tử Cực Ma Thể Huyền Công hình thành nên.

Thân thể Lý Dương cũng phát ra những thanh âm “Tí tách, tí tách”, hiển nhiên hắn đang không tiến hành rèn luyện, hơn phân nửa công hiệu của tám khóa Uyển Linh Đan đang tiến vào Thất Diệu Tinh Cực, còn nửa kia dùng để rèn luyện thân thể. Uyển Linh Đan có tác dụng gia tốc tu luyện làm cho thân thể lột xác cực nhanh.

- Xoẹt xoẹt...

Từng đạo đạo mang thi nhau lóe ra, năng lượng áp súc không ngừng va chạm vào nhau, Âm Dương Đạo Phách màu lam nhạt hấp thu từng đạo đạo mang, màu sắc Đạo Phách cũng có những biến hóa rất nhỏ, khó có thể thấy rõ được, rất thông thả màu xanh lam từ từ chuyển biến.

Từng ngày trôi qua.

Bốn ngày sau.

Trên Nữ Thần Phong, Lý Dương dựa người vào một tảng đá, nhìn băng điêu, trong tay cầm bầu rượu, cứ như vậy tùy ý uống rượu.

- 33 khóa Uyển Linh Đan, cũng tương đương với ta khổ tu nhiều năm, xem ra muốn tiến bộ đích xác rất khó. Cho dù trăm năm, từ Ma Tướng tiền kì đến Ma Tướng trung kỳ cũng rất khó khăn.

Lý Dương cảm thán, lúc này Đạo Phách của hắn đã tiến bộ hơn nhiều.

Tốc độ tự thân tu luyện của Lý Dương cực nhanh. Hắn nếu tu luyện hai trăm năm, cũng có thể đạt tới Ma Tướng trung kỳ. Dù sao Lý Dương phải tu luyện hai Đạo Phách, còn phải rèn luyện thân thể, do đó năng lượng tiêu hao gấp ba thường nhân, mặc dù tốc độ tu luyện của hắn cao gấp mười lần cao thủ cùng cấp, nhưng vì âm dương Đạo Phách, Lý Dương cần có năng lượng rất nhiều.

Bây giờ Lý Dương phục dụng 33 khóa Uyển Linh Đan, tương đương với hắn tự mình khổ luyện trăm năm, phỏng chừng, phải dùng thêm 33 khóa Uyển Linh Đan nữa thì có thể có đột phá.

“Tuyệt, không cần khẩn cấp, rất nhanh, rất nhanh ta sẽ tìm đến nàng.” Lý Dương phi thân bay lên, vuốt ve khuôn mặt Khương Tuyệt, nhẹ nhàng nói, thân hình lập tức hóa thành tàn ảnh, tiêu mất.

- Oanh!

Âm Dương song Đạo Phách chấn động kịch liệt. Rốt cục, Đạo Phách màu lam nhạt biến thành Đạo Phách màu xanh lam, Lý Dương rốt cục một lần nữa tiến lên một tầng, đạt tới Ma Tướng trung kỳ.

“Uyển Linh Đan, nếu phục dụng sáu bảy trăm khóa Uyển Linh Đan, có thể đạt tới Ma Soái tiền kì rồi.” Lý Dương mở mắt, trong lòng tràn đầy hi vọng về tương lai.

Tam đại nan đề để tìm Tuyệt.

Thứ nhất là đạt tới cấp bậc Ma Vương, tâm thần cảnh giới của Lý Dương đã đạt tới Ma Vương tiền kì, không cần lo lắng gặp phải sự cố bất ngờ, người bình thường sở dĩ công lực đình trệ không tiến lên, chủ yếu vì tâm thần tu vi không đủ, do đó không thể tiến lên.

Lý Dương tâm thần đã đủ, chỉ cần công lực đủ là có thể đạt tới Ma Vương cảnh giới. Bây giờ Lý Dương chỉ cần không ngừng phục dụng Uyển Linh Đan.

Theo công lực càng sâu, mỗi lần muốn đi tới một tầng mới, phải sử dụng nhiều gấp ba Uyển Linh Đan, nhưng chỉ cần có đủ Uyển Linh Đan, thì việc tu luyện sẽ nhanh hơn rất nhiều.

“Jacke, người đúng là phúc tinh của ta.” Trong lòng Lý Dương rất cảm kích hắn.

Lý Dương không muốn chờ đợi, rất mong mau chóng đạt tới cấp bậc Ma Vương, tự nhiên cần rất nhiều Uyển Linh Đan.

Trong đại sảnh.

- Lily, muội tìm ta?

Lý Dương mỉm cười đi vào đại sảnh, lúc này Lily đang ngồi ở trên ghế nghỉ ngơi.

Lily vừa thấy Lý Dương, nhất thời nhãn tình sáng lên, vội đứng lên. Trên tay nàng có một túi “tiền” thật lớn

- Sư huynh, sau một tháng, để ta cho huynh xem thành quả của bốn nữ hoàng, danh hiệu nữ hoàng kinh doanh đâu phải cứ thổi lên là được.

Lily đưa túi “tiền” vĩ đại đó cho Lý Dương, có vẻ rất tự tin.

Lý Dương cầm lấy vẻ nghi hoặc, lúc này mở mở miệng túi ra.

- Thượng phẩm ma nguyên thạch!

Lý Dương trừng mắt, lập tức dùng thần thức đảo qua, lại chấn động một lần nữa.

- 1000 thượng phẩm ma nguyên thạch.

Lily mỉm cười tự tin:

- Thế nào, mới chỉ một tháng, ta đã làm ra được tới 1000 thượng phẩm ma nguyên thạch.

Lý Dương nghi hoặc nói:

- Thượng phẩm này ma nguyên thạch làm sao kiếm được mau như vậy? Không có khả năng, chẳng lẽ là nhờ bán Uyển Linh Đan?

Lily cười nói:

- Uyển Linh Đan lần này lập công lớn, vì nhân tài luyện đan trong Ma giới rất ít, hơn nữa Uyển Linh Đan là do đệ đệ của mình tự mình nghiên chế, nên thuộc loại đặc hữu, do đó đặc biệt trân quý. Sư huynh, trong Ma giới, linh đan này là xa xỉ phẩm đó, chỉ có một vài đại nhân vật Ma Vương, Ma Quân mới có thể hưởng dụng, tử tôn bọn họ muốn đề cao nhanh chóng, chỉ cần phục dụng Uyển Linh Đan là xong. Thật sự quá hữu hiệu, do đó Uyển Linh Đan tự nhiên rất trân quý.

- Bất quá, ta nguồn lợi nhuận chính thức của ta không phải là Uyển Linh Đan, mà là kênh phân phối, một kênh phân phối những sản phẩm xa xỉ trong cuộc sống cho tầng lớp thượng lưu ở Ma giới.

- Mặc dù chỉ là một kênh phân phối rất nhỏ, nhưng tạm thời như vậy là đủ rồi, Ma giới có hơn mười vạn, thậm chí trăm vạn cao thủ cấp bậc Ma Vương, mạng lưới tiêu thụ của ta chỉ bao trùm được một phần vạn mà thôi. Nhưng như vậy là đủ rồi.

Lily mỉm cười nói.

Mở ra một kênh tiêu thụ rất khó, lần này nhờ sản phẩm Uyển Linh Đan này, mới dễ dàng mở được một mạng lưới tiêu thụ, sau này mọi việc đã có thể dễ dàng hơn nhiều.

- Lão bản, người cứ chờ mà đếm ma nguyên thạch đi.

Lily hớn hỏ nói đùa.

Lại một tháng trôi qua.

- Lợi nhuận tháng này!

Lily lại đưa một túi tiền lớn hơn nữa đến trước mặt Lý Dương.

- 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch!

Thần thức Lý Dương đảo qua, không khỏi chấn động:

- Lời vậy sao? Kha Phong Ma Vương có hai sơn mạch, hơn nữa còn có bát đại thành thị, hần mười năm thuế thu bất quá chỉ hơn một vạn ma nguyên thạch, một năm chia đều xuống cũng khoảng hơn một ngàn mà thôi. Bây giờ Lily người lại...

Lily cười nói:

- Không thể nói như vậy, văn minh cơ giới đối với Ma giới còn thua xa địa cầu thế tục. Do đó ta lấy ra một vài thứ xa xỉ phẩm chuyên dùng để hưởng thụ, vận dụng một vài công nghệ cao, hừ, đảm bảo người nào có thì người khác cũng không cách gì mà không học theo, bất quá qua mấy tháng nữa. Hừ, thị trường khách hàng hiện tại có vẻ đã bão hòa rồi, phải khai thác mạng lưới tiêu thụ lớn hơn nữa mới được.

- Văn minh cơ giới?

Lý Dương nở nụ cười, Ma giới này mà nói về văn minh cơ giới tự nhiên không bằng địa cầu, đám cao thủ Ma giới chỉ lo tu luyện, ai thèm nghiên cứu khoa học kỹ thuật?

Lần trước phục dụng hơn sáu mươi khóa Uyển Linh Đan đã đột phá đạt tới Ma Tướng trung kỳ. Lần này phục dụng gần hai trăm khóa Uyển Linh Đan, Lý Dương rốt cục một lần nữa đột phá.

Ma Tướng hậu kỳ!

Hai thanh Dao Phách màu lam sẫm phiêu phù trong Càn Khôn viên cầu trung ương, chung quanh đạo đạo đao mang màu lam sẫm lóe ra...

“Chỉ cần có đủ Uyển Linh Đan, ta có thể đạt tới Ma Vương tiền kì cực nhanh.” Lý Dương lúc này tin tưởng gấp trăm lần.

- Sư huynh, đây là lợi nhuận tháng này!

Lily lại đưa một túi tiền lớn hơn đến trước mặt Lý Dương.

- 1800 thượng phẩm ma nguyên thạch!

Lý Dương khẽ nheo mắt, chỉ là hơi hơi kinh ngạc mà thôi.

- Sư huynh, đây là lợi nhuận tháng này!

Vừa một tháng sau.

- Sao, 2000 thượng phẩm ma nguyên thạch.

Lý Dương chết lặng.

Lại một tháng sau...

.

- Sư huynh ...

Lily một lần nữa tới trước mặt Lý Dương.

Lý Dương cười nói:

- Sao vậy, ta có cảm giác, phỏng chừng còn hơn một hai tháng gì đó, công lực của ta có thể đột phá đến Ma Soái tiền kì rồi.

Có Âm Dương Dao Phách, tốc độ tu luyện quả thật chậm hơn rất nhiều, chẳng trách năm đó Ảo Quang chân nhân ở Côn Luân tiên cảnh bị người ta xem thường.

- Tháng này bao nhiêu vậy? Sau này không cần nói cho ta biết nữa, ta tin tưởng năng lực của ngươi.

Lý Dương cười hỏi.

- Sư huynh, không thể luyện chế Uyển Linh Đan được nữa!

Lily có vẻ rất bất lực.

- Sao... cái gì!

Lý Dương đột nhiên trừng mắt, nhìn về phía Lily.

Thanks

244. Chương 22: Kha Phong Ma Vương

Giống như sét đánh bên tai, Lý Dương chỉ cảm thấy đầu ong ong như muốn vỡ ra.

Uyển Linh Đan không thể luyện chế nữa!

Nói cách khác, mình cũng không có cách gì làm công lực tăng nhanh như trước. Mấy tháng vừa rồi, dựa vào Uyển Linh Đan, công lực mình được đề cao rất nhiều, như khổ tu hơn ngàn năm. Uyển Linh Đan giúp cho mình tiết kiệm một đại lượng thời gian.

Nhưng bây giờ...

- Người nói lại một lần nữa, nói lại một lần nữa, ta vừa rồi không nghe rõ.

Lý Dương lắc đầu, nhắm lại mắt rất lâu, sau đó mở ra nhìn chăm chăm vào Lily, giống như một người sắp chết đuối cố với lấy đầu cây sào của người đến cứu mình.

Lily biết Lý Dương cùng sự tình về Khương Tuyết, tự nhiên cũng hiểu tâm tình của Lý Dương vào lúc này.

- Sư huynh, không có biện pháp, thật không thể tiếp tục luyện chế Uyển Linh Đan nữa.

Lily thở dài nói.

- Tầm sao có thể như vậy được, rốt cuộc là chuyện gì thế? Làm sao lại không thể luyện chế? Jacke hẳn không phải rất đang khỏe sao, hơn nữa công lực hắn hôm nay dựa vào Uyển Linh Đan đã đạt tới Đại Thành kỳ rồi, luyện đan tuyệt đối không có chuyện. Về phần tài liệu, chúng ta không phải có đại lượng ma nguyên thạch sao? Vậy như thế nào lại không thể luyện chế chứ?

Tốc độ nói chuyện của Lý Dương cực nhanh, sắc mặt cũng đỏ bừng có vẻ rất khẩn cấp.

Phải biết rằng, muốn từng bước tu luyện đến Ma Vương cảnh giới, ít nhất phải cần ngàn năm!

Ngàn năm!

Lý Dương có đợi được không? Nhưng nếu có Uyển Linh Đan, Lý Dương sẽ dựa vào dược lực của Uyển Linh Đan, tốc độ được đề cao ngàn lần vạn lần. Thậm chí còn chỉ vài năm là có thể đạt tới Ma Vương cảnh giới.

Chỉ thời gian mấy tháng, Lý Dương đã từ Ma Tướng tiền kỳ đạt tới Ma Tướng hậu kỳ, đó là nhờ vào công hiệu của Uyển Linh Đan.

Đợi ngàn năm, hắn quả thật không chịu nổi!

- Sư huynh, người tỉnh táo lại. Tỉnh táo lại đi!

Lily quát lớn.

Lý Dương chấn động, nhắm mắt lại, hít thở sâu một hơi, rồi chậm rãi mở mắt ra, nhìn Lily, nhẹ nhàng gật đầu nói:

- Lily, người nói đi, ta sẽ bảo trì tỉnh táo. Rốt cuộc có chuyện gì thế?

Lily giải thích nói:

- Uyển Linh Đan phải có mười chín loại tài liệu, cũng không phải là quá trân quý. Nhưng trong đó có một loại tài liệu tên là Băng Lăng Hoa. Trước khi sản xuất Uyển Linh Đan, Băng Lăng Hoa căn bản không có tác dụng gì, mặc dù Băng Lăng Hoa này rất rất thưa thớt, nhưng cũng không tính là trân quý. Nhưng, sau khi luyện chế hơn một ngàn khóa Uyển Linh Đan, chúng ta đã không còn tài liệu Băng Lăng Hoa nữa.

- Đúng đó, sư huynh, không có Băng Lăng Hoa căn bản không thể luyện chế Uyển Linh Đan.

Thanh âm Jacke cũng vang lên trong đại sảnh. Hắn bước từng bước đi vào trong đại sảnh, cũng có vẻ cực kỳ bất lực.

- Chẳng lẽ không có tài liệu gì có thể thay thế sao?

Lý Dương mặc dù đối với luyện đan cũng không hề nghiên cứu, nhưng hắn biết, luyện đan có thể có những tài liệu thay thế được cho nhau. Mặc dù dược hiệu không bằng nguyên trước, nhưng tốt xấu gì cũng có dược hiệu.

- Không có, không có tài liệu gì có thể thay thế được Băng Lăng Hoa, Băng Lăng Hoa chẳng những băng giá mà còn tinh khiết. Thoạt nhìn hơi giống băng tuyết, nhưng có một cổ tảo mạng lực chứa đựng bên trong. Cổ tảo mạng lực này làm cho nó khác với băng tuyết bình thường. Băng Lăng Hoa mặc dù hiếm thấy, nhưng vì không có tác dụng đặc thù gì, do đó trước giờ rất tiện nghi, không có ai sử dụng. Nhưng khi chúng ta luyện đan, tiêu hao không ít Băng Lăng Hoa, hôm nay, chúng ta không còn tìm thấy chúng nữa. Không có Băng Lăng Hoa, Uyển Linh Đan căn bản không thể luyện chế.

Jacke nói thật phần khẳng định.

- Đến cả một biện pháp cũng không có sao?

Lý Dương chưa từ bỏ ý định.

Jacke tàn khốc gật đầu:

- Đúng vậy. Không có một chút biện pháp nào. Băng Lăng Hoa là chủ được trong việc luyện chế Uyển Linh Đan, tuyệt đối không thể thay đổi được, không có nó, căn bản không có khả năng luyện chế ra Uyển Linh Đan. Luyện đan chi đạo, có đôi khi có thể thay thế được vật, nhưng có đôi khi, lại không thể sửa đổi được.

- Nói vậy... Bây giờ không có biện pháp luyện chế Uyển Linh Đan nữa, sau này, cũng không có biện pháp sao?

Lý Dương còn có chút hy vọng, hy vọng sau này có thể luyện chế được Uyển Linh Đan, cho dù đợi vài năm cũng được...

- Đúng vậy, trừ phi chúng ta có thể tìm được Băng Lăng Hoa.

Jacke nói khẳng định.

- Lily, có hy vọng tìm được Băng Lăng Hoa không?

Lý Dương nhìn về phía Lily hỏi.

Lily lắc đầu nói:

- Băng Lăng Hoa cực kỳ hiếm thấy, lúc trước bởi vì nó vô dụng, một đóa giá chỉ đạt tới một trung phẩm ma nguyên thạch. Chúng ta đã mua không ít Băng Lăng Hoa rồi. Hôm nay, một đóa cũng không tìm thấy nữa. Nhân mã của chúng ta đã hỏi rất nhiều người, đều không có nơi nào còn Băng Lăng Hoa nữa.

- Trước đây mua Băng Lăng Hoa ở đâu?

Lý Dương truy vấn

- Từ một người ở Phiêu Tuyết Sơn mạch chúng ta ngẫu nhiên phát hiện ra. Cũng chỉ có Phiêu Tuyết Sơn mạch mới có thể sinh ra Băng Lăng Hoa. Đáng tiếc xác suất sinh trưởng quá thấp, có lẽ mấy năm mới có một người phát hiện một đóa.

Lily bắt lực.

- Chúng ta đã phái người ở Phiêu Tuyết Sơn mạch đi tìm rồi, nhưng vẫn không tìm thấy một đóa nào, thật sự quá khó khăn, Băng Lăng Hoa phải cần thời gian dài mới sinh ra, thật sự quá hiếm thấy.

Lý Dương hiểu ý tứ của Lily. Lily muốn nói là, căn bản không hy vọng tìm được Băng Lăng Hoa.

Nhiều nhất là tìm được một hai đóa, bắt quá như vậy cũng vô dụng.

Lý Dương đột nhiên cảm thấy đầu choáng váng. Mấy tháng gần đây, Lý Dương luôn luôn trong trạng thái hưng phấn, hần thậm chí còn tính toán, chỉ cần dùng Uyển Linh Đan, thì bao lâu có thể đạt tới Ma Vương cảnh giới. Lý Dương tính toán, trong lòng không ngừng tính toán, theo tính toán thì phải vài năm mới đạt tới Ma Vương cảnh giới, vậy mà bây giờ...

- Các người đi ra ngoài trước, để ta yên tĩnh một mình!

Lý Dương khoát tay vô lực, một người một mình ngồi đó, mắt nhắm chặt.

Lily và Jacke nhìn nhau, chỉ có thể bắt lực đi ra đại sảnh.

Nữ Thần Phong.

- Tuyết, ta nuốt lời rồi, lần trước ta có nói với nàng sẽ rất nhanh đạt tới Ma Vương cảnh giới, sau đó bắt đầu thử tìm nàng. Nhưng, nhưng chỉ sợ thời gian còn lâu hơn nhiều. Không có Uyển Linh Đan, ta căn bản không có khả năng trong vài năm. Phải hơn mười năm, hoặc là mấy trăm năm mới đạt tới Ma Vương cảnh giới.

Lý Dương dựa vào cự thạch, uống rượu mạnh, quay về băng điều thật lớn nói.

Mỗi khi trong lòng cao hứng, mỗi khi trong lòng ưu thương, Lý Dương đều đến nơi này cùng “Khương Tuyết” nói chuyện.

- Kỳ thật, ta cũng quá tham lam.

Lý Dương mặc nhiên cười:

- Trên thực tế, Uyển Linh Đan cũng làm cho ta tiết kiệm một ngàn năm. Ta hôm nay đã đạt tới Ma Tướng hậu kỳ, coi như là tiến bộ thần tốc rồi. Còn đường sau này chắc là phải từng bước từng bước một mà đi thôi.

Một năm trước khi không có Uyển Linh Đan, Lý Dương cũng chậm rãi khổ tu?

Mấy tháng gần đây nhờ có Uyển Linh Đan mới làm công lực của Lý Dương đề cao nhanh chóng, sau này Lý Dương phải tiếp tục khổ tu thôi.

- Tuyết, chờ ta, ta sẽ tu luyện rất nhanh thôi.

Mặc kệ như thế nào, thương tâm cũng không thể làm cho công lực gia tăng, chỉ có không ngừng khổ tu. Lý Dương hóa thành tàn ảnh, biến mất khỏi Nữ Thần Phong.

Kha Phong Sơn, trên đại điện cung điện Kha Phong Ma Vương.

Màu sắc trang trí trên đại điện của Kha Phong Ma Vương hơi tối, có vẻ rất âm trầm, phàm là người nào từng gặp Kha Phong Ma Vương trên đại điện, không ai không khỏi run sợ trong lòng. Bởi vì, Kha Phong Ma Vương đúng là rất đáng sợ.

Hạng Vũ mạnh hơn Kha Phong Ma Vương, khinh thường Kha Phong Ma Vương là đám ô hợp. Hạng Vũ đánh giá Kha Phong Ma Vương là “tiểu nhân âm hiểm”. Nhưng với những người yếu hơn Kha Phong Ma Vương thì Kha Phong Ma Vương có ấn tượng gì đây?

Vô tình tâm lãnh làm ai cũng phải sợ hãi.

Đó là đánh giá của mọi người dưới tay hắn. Hắn có một thanh chủ thủ trung phẩm ma khí gọi là “Ám Huyết”, đặc biệt sở trường cận chiến. Hắn gian trá đến đâu thì chỉ có những người nhân tài mạnh hơn hắn mới nhìn thấu. Thủ hạ của hắn chỉ cảm giác được hắn rất kinh khủng thôi.

- Ma Vương bệ hạ!

Phong Thiện Di cung kính quỳ xuống trên đại điện, hắn dập đầu không dám ngược lên nhìn lấy một chút.

- Tốt lắm!

Thanh âm Kha Phong Ma Vương có vẻ rất thân thiết:

- Thiện Di, thật sự là người vất vả quá. Được rồi, lần này quá trình thu thuế có xuất hiện vấn đề gì không?

Giống như cuộc nói chuyện giữa hai bằng hữu, Kha Phong Ma Vương có vẻ rất tùy ý, nhưng Phong Thiện Di cũng không dám có chút sơ ý nào.

- Không có vấn đề gì. Phiêu Tuyết Sơn mạch. Thiết Nhận Sơn cùng với Bình Nguyên và bát đại thành thị, không ai dám can đảm kháng thuế. Lần này, thuế thu tổng cộng là một vạn sáu ngàn năm trăm thượng phẩm ma nguyên thạch.

Phong Thiện Di đứng dưới đại điện cung kính nói.

- Năm trăm? Sao lại có thêm một khoản nữa. À, đúng rồi, là Phiêu Tuyết Sơn mạch bắc vực vừa mới đổi thủ lĩnh mới.

Kha Phong Ma Vương tựa hồ như không nắm rõ sự tình này, cố ý hỏi.

- Đúng vậy. Ma Vương bệ hạ, tân nhậm thủ lĩnh gọi là Mộc Dịch. Hắn coi như thành thật, theo quy củ nộp đủ 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch.

Phong Thiện Di đáp. Lúc này Phong Thiện Di mới dám ngẩng đầu lên, nhưng Kha Phong Ma Vương thân ở trong bóng tối, cho dù ngẩng đầu lên, cũng không cách gì thấy được hình dạng của Kha Phong Ma Vương.

- Ủ, tốt lắm, người có thể trở về.

Nói xong, thân hình Kha Phong Ma Vương hóa thành tàn lợm, liền biến mất không thấy nữa.

Phong Thiện Di toát mồ hôi lạnh. Kha Phong Ma Vương đi rồi, hắn mới dám thở phào một hơi:

- Con bà nó, mỗi lần gặp Kha Phong Ma Vương, tim ta cứ đập thành thịch, thật sự là dọa người.

Lập tức trên mặt Phong Thiện Di một lần nữa khẽ mỉm cười, rồi thư thái đi ra khỏi đại điện. Khi Phong Thiện Di vừa ra khỏi đại điện, đột nhiên...

- Hô!

Trên vương tọa (ghế của vua) ở đại điện đột nhiên xuất hiện một người, chính là Kha Phong Ma Vương.

Kha Phong Ma Vương mắt lạnh lùng nhìn theo Phong Thiện Di vừa đi ra khỏi đại điện, Phong Thiện Di còn nghĩ là Kha Phong Ma Vương đã ly khai, có vẻ rất nhẹ nhàng. Còn tùy ý nạt nộ những người chung quanh. Nhìn bộ dáng Phong Thiện Di, Kha Phong có vẻ tươi cười.

Tay phải Kha Phong Ma Vương đột nhiên vỗ vào vương tọa...

- Kẹt kẹt...

Bên cạnh vương tọa bỗng xuất hiện một cái động khẩu, Kha Phong Ma Vương thân hình chợt lóe, liền tiến vào động khẩu đó.

Đây là một mật thất rất hoa mỹ, trong mật thất chứa đầy các loại tinh thạch đang tỏa ra hào quang sáng rực, những hào quang này làm mật thất tỏa ra đủ mọi màu sắc, nhưng lại làm cho người ta có cảm giác quỷ bí.

Trong mật thất này có một hắc y nhân, thân hình gầy yếu, trên mặt rất mơ hồ.

- Bái kiến chủ nhân!

Hắc y nhân kia quì một gối xuống

Lúc này Kha Phong Ma Vương đã xuất hiện trong mật thất, trong ánh sáng tinh thạch, rốt cục cũng thấy được hình dạng của Kha Phong Ma Vương, điểm chú ý nhất chính là mắt. Con mắt lão rất nhỏ, nhỏ như mắt chuột. Nhưng lại tràn ngập một cổ âm ngoan, đồng thời trên mặt hắn hoàn toàn có một vết thương thật lớn, cơ hồ chia khuôn mặt hắn thành hai nửa.

Dựa theo công lực của Kha Phong Ma Vương, tự nhiên có thể tiêu trừ vết thương này, nhưng hắn nhưng vẫn lưu trữ vết thương như vậy.

- Tìm ra Uyển Linh Đan rốt cuộc là từ nơi nào tới chưa?

Kha Phong Ma Vương lãnh thanh hỏi. Uyển Linh Đan đột nhiên xuất hiện trong lãnh địa của Kha Phong Ma Vương, điều này làm cho rất nhiều phú hào tranh nhau mua cho bằng được. Hơn nữa còn tùy ý trả giá. Ngoài ra còn có rất nhiều kì trân, trước nay không hề thấy nữa.

Chẳng những là lãnh địa của Kha Phong Ma Vương, mà trong lãnh địa hơn mười Ma Vương khác cũng thấy xuất hiện những vật này.

Trong lãnh địa hơn mười Ma Vương đồng thời có những vật phẩm xa xỉ như thế, lợi nhuận rất lớn, mỗi tháng cũng phải hơn một ngàn thượng phẩm ma nguyên thạch!

Kha Phong Ma Vương có thể tính được, nhiều đồ bán ra ngoài như vậy, sẽ có bao nhiêu thật lớn lợi nhuận, lợi nhuận lớn như vậy chắc chắn nhiều hơn việc thu thuế. Hắn cũng rất muốn cướp đoạt.

Hắc y nhân lập tức cung kính nói:

- Bẩm báo chủ nhân, mặc dù không hoàn toàn tra ra thương nhân rốt cuộc là ai, nhưng cũng có manh mối.

- Nói!

Kha Phong Ma Vương nhất thời nhãn tình sáng lên.

- Kinh doanh Uyển Linh Đan cùng với các loại kì trân chắc hẳn là của người trong lãnh địa Du Sơn Ma Vương, bất quá....

Hắc y nhân có vẻ rất chần chừ.

- Bất quá cái gì?

Kha Phong Ma Vương nghe qua Du Sơn Ma Vương đã thấy mất hứng.

- Bất quá, thương nhân đó rất độc ác, đồng thời chỉ định một đại thương nhân làm đại lí, đồng thời làm việc kinh doanh cho họ. Trong lúc nhất thời không thể tra ra chân thân của thương nhân này.

Hắc y nhân vội vàng nói:

- Nhưng có xác định một chút, thương nhân nhất định là người trong lãnh địa Du Sơn Ma Vương.

Trên thực tế, Hắc y nhân cũng không xác định, chỉ là hắn biết là nếu không có đáp án gì minh xác, nói không chừng Kha Phong Ma Vương sẽ nổi giận giết chết hắn ngay.

- Du Sơn Ma Vương, hừ, tên khốn khiếp đó rốt cục sẽ có một ngày bị ta giết. Tính ra, sự tình này tạm thời lại.

Sự tình lại dắt tới người thường xuyên đối đầu với mình, Kha Phong Ma Vương chỉ có thể bỏ qua việc cướp đoạt Uyển Linh Đan của thương nhân đầu nào.

- Được rồi, kêu người phái người đi giám thị Mộc Dịch, đã làm chưa?

Kha Phong Ma Vương lại hỏi.

Trong lãnh địa Kha Phong Ma Vương, tất cả các nhân vật thủ lĩnh, đều bị Kha Phong Ma Vương phái người giám thị.

- Làm rồi, Bích Lan Sơn Mộc Dịch lựa chọn năm trăm Ma Tướng cùng với năm ngàn cao thủ cấp bậc Thiên Ma đóng tại Bích Lan Sơn, trong số này có thám tử của chúng ta, nhất cử nhất động của Mộc Dịch đều nằm trong tay chúng ta.

Hắc y nhân tự tin nói.

- Ủ, tốt lắm. Ta cuối cùng vẫn có cảm giác Mộc Dịch này hơi quái dị, người phải giám thị hắn cho thật kỹ.

Kha Phong Ma Vương khẽ nhún mày. Hắn trước nay không hề nghe qua về tân thủ lĩnh Mộc Dịch. Quá khư cho dù người nào trở thành tân đầu lĩnh, ít nhất cũng phải có danh khí ngay từ đầu.

- Dạ, chủ nhân yên tâm, Mộc Dịch một khi có cử động gì, thuộc hạ nhất định sẽ bẩm báo chủ nhân.

- Ủ, người có thể đi rồi!

Kha Phong Ma Vương nói xong, liền đi tới ngồi trên một bồ đoàn, còn Hắc y nhân kia khom người, hóa thành tàn ảnh, biến mất trong thinh không.

245. Chương 23: Kha Phong Địch Thí Tham

Cả phòng khách đầy người. Lý Dương, Điền Cương, Hầu Sơn, Hầu Tĩnh, Jeene, Jesse, La Đức Thành..., thậm chí còn Bá Vương Hạng Vũ cũng đến. Tất cả mọi người đều ngồi trong phòng khách, chỉ có một người không ngừng cứ đi đi lại lại trong phòng khách.

Chính là Điền Cương.

- Này, đồ đệ ngoan, người đừng đi tới đi lui nữa, làm ơn an tĩnh một chút, ngồi xuống đi!

Hạng Vũ lắc đầu cười nói.

Chỉ thấy Điền Cương không ngừng nhòm ngó ra cửa phòng lúc ẩn lúc hiện, có vẻ rất khẩn cấp. Nghe xong Hạng Vũ nói, vừa ngồi xuống không đến một phút lại lập tức đứng lên, tiếp tục đi ra trước cửa, cái trên trán những giọt mồ hôi mẹ mồ hôi con thì nhau chảy ròng ròng.

- Sư đệ, người càng hốt hoảng lại càng khẩn cấp, thôi thì ngồi xuống tĩnh tâm một chút.

Lý Dương cũng khuyên, nhìn Điền Cương như thế, Lý Dương cũng mỉm cười. Hắn có thể hiểu, dù sao Lily đang ở bên trong chuẩn bị sinh.

- Sư huynh, người đừng nói tỷ phụ nữa, hắn bây giờ chẳng nghe được cái gì đâu.

Jacke cười hì hì nói.

Lúc này, Lily đang trong phòng sinh, làm sao Điền Cương có thể an tĩnh được chứ. Hai vợ chồng hắn đã mong mỗi đứa nhỏ này từ rất lâu rồi, rốt cục phải tới Ma giới mới sinh ra được.

- Là con trai, con trai...

Điền Cương vừa đi đi lại lại, trong miệng không ngớt lẩm bẩm, Điền Cương thích nhất là nam hài, đặc biệt khi thấy Lí Thạc có nhi tử Khả Khả, hắn thích gần chết. Hồi ở thế tục, hắn ân hận là không có con, bây giờ rốt cục đã có.

- Oa oa...

Đột nhiên một tiếng khóc vang lên, nhất thời ngoài cửa phòng mọi người đều huyền não lên. Điền Cương là người thứ nhất hướng cửa phòng phóng vào trong.

- Lão bà, người có khỏe không?

Điền Cương trong lúc này không kịp xem là nam hài hay nữ hài, đầu tiên vọt tới bên cạnh Lily.

- Không có việc gì, chỉ cần nghỉ ngơi một hồi là khỏe thôi.

Lily căn bản không chuyện gì cả.

- Cát đại tẩu, nam hài hay nữ hài.

Lily cười ngọt ngào nhìn con của mình, giơ tay ra, tiếp nhận đứa bé từ tay Cát đại tẩu.

Cát đại tẩu cười nói:

- Là con gái.

Điền Cương nhất thời sửng sốt, nhìn về phía Lily, bất lực nói:

- Lão bà, ta có một thỉnh cầu.

- Lão công, người nói.

Lily thích nhất là con gái, thấy mình sinh được con gái, bây giờ tâm tình rất tốt, lúc này vừa cười vừa đáp.

Điền Cương nhỏ giọng nói:

- Lão bà, vài bữa nữa có thể sinh thêm một đứa nhỏ nữa hay không?

- Một không đủ sao? Sanh con thật sự thống khổ lắm. Một là được rồi.

Lily hấp háy mắt, có vẻ rất không muốn.

- Ta muốn một nam hài.

Điền Cương đáng thương trệu trạo nói.

Lily chỉ nhìn con gái ngoan của mình, căn bản không để ý tới Điền Cương.

- Một chút hy vọng cũng không có sao?

Điền Cương bất lực.

- Không cần thương lượng.

Lily một cự tuyệt:

- Lại trọng nam khinh nữ. Hừ, Tiểu Đồng Đồng, khi nào con lớn, cần phải hảo hảo giáo huấn cha của con nhé.

Lily quay về đưa trẻ sơ sinh nói.

Điền Cương nhất thời không nói gì, bắt lực đi ra khỏi phòng.

Khách trong sảnh, mười mấy người đều đã nhìn thấy Điền Cương.

- Nam hay nữ?

Tất cả mọi người đều nhìn Điền Cương. Điền Cương nháy mắt, có vẻ rất mất hứng:

- Là nữ, con gái có gì tốt? Nếu là nam hài, chờ nó lớn lên, nó có thể cùng phe với lão tử ta.

Mọi người không khỏi cười ầm lên.

Điền Cương không thích con gái?

Ai nói vậy?

Một tháng sau.

- Đồng Đồng, tới đây. Tới ba ba này!

Điền Cương vỗ tay nói với Tiểu Đồng Đồng. Tiểu Đồng Đồng từ nhỏ đã được ma nguyên lực thoát thai hoá cốt, lúc này đã có khả năng đi được rồi. Chỉ thấy Tiểu Đồng Đồng khuôn mặt non choẹt, cả người nhỏ như cái phích.

- Ba ba, ba ba!

Tiểu Đồng Đồng một tay nắm lấy đầu Điền Cương, dùng sức bóp mũi Điền Cương, coi cái mũi của Điền Cương như vôi voi, dùng sức kéo mạnh. Điền Cương vẫn còn phải nặn ra vẻ mặt tươi cười. Bây giờ mới biết thế nào gọi là đáng thương.

- Hay quá, tỷ phu, người quả thật đáng thương.

Jacke cười đi tới.

Điền Cương phản bác nói:

- Đáng thương, đáng thương cái gì, người xem Đồng Đồng ngoan của ta có gì không tốt không, kéo mũi, rất nghịch ngợm. Có thua gì nam hài đâu. Tốt, thật sự là rất tốt.

Nói xong, Tiểu Đồng Đồng dùng sức kéo mũi Điền Cương mạnh hơn.

- Hay, kéo mũi rất mạnh, thật sự là đứa trẻ khỏe mạnh.

Điền Cương còn cười khích lệ Tiểu Đồng Đồng.

- Tỷ phu, người...

Jacke nhất thời không nói ra lời.

Đảo mắt Tiểu Đồng Đồng đã ba tuổi rồi, nàng cũng thành Đại tiểu thư của cả Bích Lan Sơn. Tất cả mọi người đều xem nàng là bảo bối trong lòng. Tiểu Đồng Đồng rất tinh nghịch, mặc dù thị con gái, nhưng so với nam hài còn tinh nghịch hơn. Đặc biệt là dưới sự dạy dỗ của Điền Cương, kéo mũi cái mũi, véo tai, không trừ thứ gì. Thích nhất là cười ngửa. Ngay cả Hạng Vũ cũng bị tiểu cô nương này cười đầu cười cổ.

- Hát!... Hát!... Hát!...

Những âm thanh hét lớn, hơn một ngàn thiếu niên đang khổ cực huấn luyện ở Bích Lan Sơn ngoại, theo các cuộc ghi danh hàng năm để thu đệ tử mới, đệ tử của Tinh Cực Tông cũng càng ngày càng nhiều.

Tâm thần đề cao!

Biện pháp đề cao tâm thần Ma giới cũng là chiến đấu không ngừng. Trong chiến đấu có thể cảm ngộ. Càng chiến đấu nhiều, càng đề cao nhanh. Các thiếu niên này đang dùng biện pháp này, rèn luyện liều mạng, phạm là gia nhập Tinh Cực Tông đều được uống Trúc Cơ Đan. Tốt xấu gì cũng làm cho cơ sở vững chắc. Về phần sau này đạt tới bước gì thì phải trông vào tiến bộ của mỗi người.

- Lý Dương, bốn Bá Vương hôm nay rốt cục đã đạt tới Ma Vương hậu kỳ đỉnh phong.

Hạng Vũ và Lý Dương sóng vai nhìn hơn một ngàn đệ tử Tinh Cực Tông liều mạng chiến đấu với nhau.

- Ma Vương hậu kỳ? Bá Vương, người phải đi rồi sao?

Lý Dương cả kinh, lúc này hỏi. Còn nhớ Hạng Vũ lúc trước có nói qua, một khi công lực khôi phục sẽ phải về.

Hạng Vũ cười lắc đầu nói:

- Không, bốn Bá Vương lúc trước ở Ma giới rất lâu, luôn luôn bị giam chân ở Ma Vương hậu kỳ không thể tiến bộ lấy một bước, tâm thần cũng không tiến bộ nổi. Hôm nay tâm thần tu vi ta đã đạt tới Ma Quân hậu kỳ, hơn nữa bốn Bá Vương cũng có cảm giác, vài năm nữa là có thể đột phá Ma Vương hậu kỳ đạt tới Ma Quân tiền kỳ. Do đó, bốn Bá Vương quyết định ở lại đây tu luyện thêm một thời gian nữa. Huống chi... Diên Cương hẳn cũng muốn ở đây thêm một thời gian.

- Bá Vương, Diên Cương? Người muốn nói gì?

Lý Dương sửng sốt, hẳn vừa nghe xong đã có dự cảm, tựa hồ Hạng Vũ muốn đem Diên Cương đi.

Hạng Vũ gật đầu nói:

- Diên Cương là đồ đệ của bốn Bá Vương. Hơn nữa tâm thần tiến bộ cực nhanh, bốn Bá Vương chuẩn bị đưa hắn đến Ma Thần Cung, tự mình tiếp nhận bồi dưỡng của Ma Thần Cung.

- Ma Thần Cung? Cung điện của Xi Vương Đại Tôn?

Lý Dương cả kinh nói, ở trong lòng hắn, Xi Vương Đại Tôn, là một nhân vật chí tôn, sở hữu thân thể lẫn huyết mạch của Bàn Cổ, thân thể mạnh nhất trong lục giới. Nhân vật như thế, Lý Dương sao không tôn kính được?

- Đúng vậy, nói cho cùng, Diên Cương cũng là đồ tôn của Đại Tôn, hơn nữa Diên Cương có tư chất cực cao. Chính mình là tiên thiên thổ đức thân, đưa hắn đến cho Đại Tôn chỉ dạy, đó là việc tự nhiên thôi.

Hạng Vũ có vẻ rất hưng phấn.

Xi Vương cũng không phải ai cũng thu dạy. Cho dù là đồ tôn của mình.

Diên Cương thiên tư cực cao, chính mình là tiên thiên thổ đức thân, Hạng Vũ chắc chắn Xi Vương Đại Tôn sẽ nguyện ý lưu Diên Cương ở lại Ma Thần Cung để tự mình chỉ dạy.

- Nhưng Diên Cương tiểu tử, lúc trước nói mình thích nam hài, bây giờ thì sao? Đối với bảo bối của khuê nữ mình vô cùng quan tâm, căn bản không thể chia lìa. Chỉ có thể đợi khi Tiểu Đồng Đồng lớn lên một chút, mới có thể thuyết phục Diên Cương ly khai. Trong lúc đó, bốn Bá Vương cũng nhân cơ hội tu luyện tại đây, chuẩn bị đạt tới Ma Quân tiền kỳ.

Hạng Vũ nói.

Từ Ma Vương hậu kỳ đỉnh phong tới Ma Quân tiền kỳ phải mất thời gian bao lâu? Cũng khó nói chính xác.

Hồi trước, Hạng Vũ khôi phục tu vi, tự nhiên tốc độ rất nhanh, nhưng bây giờ, Hạng Vũ đã hoàn toàn khôi phục rồi, phải tự mình đột phá. Trước giờ hắn chưa bao giờ đột phá đến cảnh giới này, nên thời gian tự nhiên phải khá dài mới thành công, cho dù Ma Vương hậu kỳ đỉnh phong chỉ cách Ma Quân tiền kỳ có một bước.

Bích Lan Sơn có phương pháp để phát triển riêng, Lý Dương cũng không có dã tâm gì, cũng không muốn công kích hai nhà khác để độc bá Phiêu Tuyết Sơn mạch, dù sao việc khẩn cấp nhất bây giờ của Lý Dương là sớm đạt tới Ma Vương tiền kì.

Một năm lại một năm nữa...

Tinh Cực Tông cũng càng ngày càng có ưu thế. Số lượng đệ tử cũng càng ngày càng nhiều. Bất quá càng về sau hàng năm càng thu ít đệ tử. Lúc trước hàng năm còn thu được mấy trăm người, bây giờ lại chỉ có hơn mười người. Bây giờ chỉ chọn những tinh anh để phát triển thôi.

Lý Dương rất cực cảm nhận được tốc độ tu luyện đích thật là rất chậm.

Tu luyện lâu như thế, Lý Dương vẫn ở Ma Tướng hậu kỳ cảnh giới như trước, nhưng công lực thì càng ngày càng tinh túy, việc khống chế cũng càng ngày càng tinh túy.

Lý Dương đối với thiên đạo đã có cảm ngộ cực cao, tâm thần tu vi cũng cực cao. Trong vài năm ,đã cảm ngộ được hết “Thiên Diễn đệ nhất bí quyền”. Phải biết rằng “Thiên Diễn đệ nhất bí quyền” ở Côn Luân tiên cảnh, đệ tử bình thường của Thiên Diễn Tông cũng phải mất mấy trăm năm mới có thể tìm hiểu hoàn toàn.

Bất quá đối với trận pháp chi đạo, cũng rất gần với thiên đạo. Lý Dương cảm ngộ thiên đạo cao, tự nhiên có thể hiểu rất nhanh.

Nhưng....

Thiên Diễn Bí Quyền tổng cộng có bốn quyền, quyền một chỉ là cơ sở đơn giản nhất nhất thôi, càng về sau này, càng khó khăn thập bội, gia tăng thập bội...

Ma Thần Lục Tuyết trên thực tế chỉ có bốn tuyết, Hạng Vũ mặc dù vừa mới lĩnh ngộ được vài bộ phận của hai tuyết sau, nhưng không truyền cho Lý Dương, vì Hạng Vũ hiểu rằng Lý Dương ngay cả bốn tuyết đầu đã không bằng Hạng Vũ, tự nhiên không có khả năng cảm ngộ được hai tuyết sau.

Hơn nữa, Hạng Vũ có một ý...

Xin Xi Vưu Đại Tôn tự mình truyền Ma Thần Lục Tuyết cho Lý Dương. Dù sao Xi Vưu Đại Tôn thân truyền Ma Thần Lục Tuyết mới là bộ hoàn hảo nhất. Từ đó học tập nghiên cứu mới hoàn thiện nhất. Bất quá Hạng Vũ lúc này cũng không muốn nói cho Lý Dương biết, đợi khi nào thành công mới nói cho Lý Dương.

Thời gian trôi qua, Tầm Mịch nhạc chương cũng chậm chậm biến hóa... tâm thần Lý Dương cũng thay đổi từ từ, nhưng lại rõ ràng có thể cảm thụ được tốc độ gia tăng...

Tiểu Đồng Đồng đã chín tuổi rồi.

Năm nay, cũng đến kì hạn mười năm thuế thu một lần.

Kha Phong Sơn, đại diện Kha Phong Ma Vương.

- Thiện Di, đã tới thời gian thu thuế rồi, ta có một việc muốn nhắc nhở ngươi.

Kha Phong Ma Vương quay về Phong Thiện Di phía dưới nói.

Phong Thiện Di lúc này khom người nói:

- Ma Vương bệ hạ xin chỉ bảo.

Kha Phong Ma Vương khẽ gật đầu nói:

- Khi đến Phiêu Tuyết Sơn mạch bắc vực Bích Lan Sơn thu thuế, ngươi cần thu 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch.

Theo đạo lý, chỉ có tân thủ lĩnh mới phải giao thêm 50%. Lần trước Lý Dương đã giao đủ 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch rồi, bây giờ hẳn là chỉ phải nộp 1000 thượng phẩm ma nguyên thạch là đủ rồi.

- Ma Vương bệ hạ, cái này...

Phong Thiện Di sửng sốt.

- Đừng hỏi nữa, cứ làm theo lời ta nói.

Kha Phong Ma Vương ra lệnh một tiếng, Phong Thiện Di không dám nói thêm lấy một câu. Nhưng trong lòng Phong Thiện Di rất khổ sở. Hắn nhớ rõ, năm đó khi mình đi Bích Lan Sơn thu thuế, đã nói với bọn Mộc Dịch là tiếp theo chỉ cần 1000 ma nguyên thạch thôi.

- Về phần dùng cách gì để nói, người tự mình nghĩ ra. Thôi, có thể đi được rồi.

Kha Phong Ma Vương ra lệnh.

- Dạ!

Phong Thiện Di khom người chuẩn bị rời đi, đột nhiên xoay người, nhìn về phía Kha Phong Ma Vương hỏi:

- Ma Vương bệ hạ, chỉ cần thu hơn ở nhà Bích Lan Sơn thôi hả, địa phương khác thì sao?

Sự tình cần phải hỏi cho cẩn thận, nếu không lỡ hiểu sai, Kha Phong Ma Vương mà tức giận thì rất nguy.

Kha Phong Ma Vương lắc đầu nói:

- Các địa phương khác bất tất, chỉ cần Bích Lan Sơn thôi.

- Dạ!

Mặc dù không rõ Kha Phong Ma Vương tại sao lại nói như vậy, nhưng Phong Thiện Di cũng chỉ biết khom người ly khai, chủ nhân hắn là Kha Phong Ma Vương, Kha Phong Ma Vương có lệnh, hắn sao dám không nghe?

Nhìn hình dáng Phong Thiện Di đi khuất, Kha Phong Ma Vương nhíu mày.

- Mộc Dịch, chuyện gì thế? Sao ta luôn có cảm giác Mộc Dịch này hơi thần bí, Huyết Tích, người nói đi, Mộc Dịch này rốt cuộc có một lực lượng gì đe dọa được ta không?

Kha Phong vừa nói xong, nhất thời có một bóng đen xuất hiện phía sau Kha Phong Ma Vương, có vẻ rất mơ hồ.

- Bẩm báo chủ nhân, Bích Lan Sơn luôn luôn bị chúng ta giám thị, tên Mộc Dịch đó chỉ một mực tu luyện, hoặc là quay về băng điều uống rượu, thổi địch.

Bóng đen đó cung kính đáp.

- Uống rượu, thổi địch!

Kha Phong Ma Vương gật đầu.

- Hừm, tựa hồ hắn không có gì không đúng cả, nhưng sao ta vẫn có cảm giác là tiểu tử này hơi đáng sợ, lần này phải thử hắn mới được!

- Mười năm qua, Bích Lan Sơn nhiều nhất thu được từ Phiêu Tuyết Sơn mạch bắc vực khoảng 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch, ta lần này muốn thu 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch, gần bằng với toàn bộ tài sản của bọn họ rồi. Số lượng lớn như thế, hừ, nếu hắn thực sự hai lòng đối với ta, khẳng định sẽ nhịn không được việc ta vô duyên vô cớ gia tăng thuế thu, sẽ bộc phát ra. Đến lúc đó chúng ta nhân cơ hội nhất cử giết hắn!

- Nếu hắn thật sự thần phục, trung thành với ta, sẽ phải nộp đủ 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch. Như vậy ta cũng yên tâm hơn.

Ánh mắt Kha Phong Ma Vương nhìn về phía ngoài cửa cung điện, tựa hồ xuyên qua không gian, thấy được Phiêu Tuyết Sơn mạch. Để xem Mộc Dịch Bích Lan Sơn rốt cuộc phản ứng như thế nào?

Là nhịn nhục, hay là phản kháng. Nếu phản kháng, tự nhiên sẽ phải nghênh đón sự phần nộ của Kha Phong Ma Vương...

246. Chương 24: Hạng Vũ Xuất Quan

Đoàn người Phong Thiện Di cười mây mà đến, chỉ thấy ở trên mây trắng. Phong Thiện Di lão thần tự tại, hoàn toàn không có chút kinh hoảng thất thố nào trong Kha Phong Ma Vương đại điện. Phía sau có hơn mười người cung kính phục thị hần, còn có vài thị nữ...

- Người đến là ai!

Một gã cao thủ cấp bậc Thiên Ma của Bích Lan Sơn hét lên một tiếng, thanh âm trực tiếp truyền vào trong tai của Phong Thiện Di.

Phong Thiện Di nghe tiếng quát xong, cười ngạo nghễ, tùy ý phẩy tay một cái, một gã đệ tử phía sau hần lúc này tiến lên phía trước một bước, cao giọng nói:

- Phụng lệnh Kha Phong Ma Vương, đến đây thu thuế, còn không mau mau tránh ra.

Thanh âm có vẻ cực kỳ cao ngạo.

Vốn là Phiêu Tuyết sơn mạch cũng là thuộc vào lãnh địa của Kha Phong Ma Vương.

Tên Ma Tướng bên ngoài vừa nghe, nhất thời trờng mắt lên, đó là người của Kha Phong Ma Vương, thủ lĩnh của mình Mộc Dịch cũng phải nghe lệnh của Kha Phong Ma Vương a. Lập tức tên Ma Tướng này phi thân đi thông báo.

Mà đoàn người Phong Thiện Di lại là nhẹ nhàng tới trước Bích Lan Sơn, vài tên đệ tử mà Phong Thiện Di mang theo liền trực tiếp đi về phía đại sảnh ở trong Bích Lan Sơn.

Lý Dương, Điền Cương, Lily ba người đi ra trước.

- Nguyên lai là Phong đại nhân, mời vào, mời vào.

Lý Dương tươi cười rạng rỡ, mười năm thu thuế một lần, Lý Dương biết rất rõ ràng, lần trước là 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch, duyên có chủ yếu là bởi vì đó là lần đầu tiên, chiếu theo quy củ, lần này là 1000 thượng phẩm ma nguyên thạch.

Đối với Lý Dương lúc này mà nói, 1000 thượng phẩm ma nguyên thạch căn bản không tính là cái gì, dù sao thì Lily thu về lợi nhuận mỗi tháng đều vượt quá 1000 thượng phẩm ma nguyên thạch. Qua mười năm, con số kiếm được cũng đã vượt quá mười vạn thượng phẩm ma nguyên thạch, còn quan tâm đến chỗ ma nguyên thạch đó sao?

- Mộc Dịch chân nhân, lão hủ lại tới thu thuế đây, thật sự là không tốt a, ha ha ...

Phong Thiện Di trờng mặt lại xuấ hiện nụ cười mang tính tiêu chí đó, trước tiên cùng với Lý Dương sánh vai đi vào trong đại sảnh.

Trong đại sảnh Bích Lan Sơn.

- Phong đại nhân, dùng trà trước đã.

Lý Dương có vẻ thập phần khách khí, phất tay ý bảo thủ hạ đưa trà lên, mà Điền Cương cùng Lily cũng đã ngồi vào một bên, mỉm cười nhìn Phong Thiện Di.

Phong Thiện Di nhận lấy trà, nói:

- Mộc Dịch chân nhân, ta cũng không lãng phí thời gian nữa. Lần này ta đến đây là để thu thuế. Đây là việc công, việc công làm tốt, ta mới có thể an tâm chậm rãi uống trà a.

- Nên vậy, nên vậy!

Lý Dương vỗ tay, nhất thời một gã thủ hạ mang một cái túi lớn đến trước mặt Phong Thiện Di, trong túi tiền này có chứa 1000 thượng phẩm ma nguyên thạch.

Phong Thiện Di sắc mặt hơi có chút khó coi:

- Mộc Dịch lão đệ, có sự tình ta cần phải nói một chút.

Thân là người ở địa vị cao, tự nhiên muốn nói cần cân nhắc, lần trước nói là 1000 thượng phẩm ma nguyên thạch, bây giờ Kha Phong Ma Vương lại muốn hấn đi thu 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch, điều này làm cho Phong Thiện Di có chút khó chịu.

Bất quá, bất kể là như thế nào, mệnh lệnh của Kha Phong Ma Vương phải được chấp hành.

- Phong đại nhân, làm sao vậy? Chẳng lẽ số lượng không đúng sao? 1000 thượng phẩm ma nguyên thạch, tuyệt đối không thiếu một khối, thiếu một khối, phạt 100 khối!

Lý Dương cười nói, có vẻ thập phần dứt khoát.

- Không, Mộc Dịch lão đệ, chỗ ma nguyên thạch này là 1000 khối, nhưng lần thu thuế này... tăng thêm. Là 1500 khối!

Phong Thiện Di nói ra lời này, sắc mặt cũng đỏ lên, dù sao cũng là tự hấn sai.

Lý Dương nhất thời sắc mặt biến đổi.

Chính mình nộp ra 1000 thượng phẩm ma nguyên thạch đã là tương đối nhân nhượng, hơn nữa lần trước đã nói ổn thỏa rồi. Lần đầu tiên giao nhiều hơn, lần thứ hai là bình thường, như thế nào lần thứ hai lại muốn ta giao nhiều hơn, thực không phải là là tự mình làm trò hề sao?

- Phong Thiện Di đại nhân, đây là chuyện gì vậy? Vốn đã nói mọi chuyện ổn thỏa rồi, như thế nào lại đột nhiên tăng thu thuế.

Lý Dương ngữ khí thoáng có chút tức giận.

Phong Thiện Di cũng là biết tâm tình của Lý Dương, bất đắc dĩ, hấn tự mình cũng không có cánh nào.

- Mộc Dịch lão đệ, Kha Phong Ma Vương đại nhân có lệnh, lần này tăng thêm thuế thu, các người phải nộp 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch.

Phong Thiện Di nói.

Lý Dương nhẹ chau mày, trong lòng âm thầm tự hỏi. Trên thực tế giao thêm 500 khối thượng phẩm ma nguyên thạch đối với chính mình mà nói, căn bản không tính là cái gì, nhưng mà chính mình không thể để bị khi dễ như vậy.

- Kha Phong Ma Vương đại nhân có lệnh? Có chuyện gì vậy, như thế nào lại đột nhiên tăng thêm? Là tất cả mọi người cùng tăng sao? Uyên Ương Đao Ma huynh đệ cùng Huyết Phủ Dự Xích bọn họ thì sao?

Lý Dương dò hỏi.

- Phong Thiện Di cũng không chuẩn bị gì với Lý Dương, nói thẳng:

Không, chỉ có người tăng thêm, những người khác không tăng.

Phong Thiện Di cũng rõ ràng, lừa cũng không lừa được, Lý Dương tự mình là thủ lĩnh của một trong ba thế lực lớn ở Phiêu Tuyết sơn mạch, chỉ cần dò hỏi một chút, tự nhiên sẽ biết rõ ràng.

- Cái gì?

Lý Dương nhướng mày một cái, nhưng mà không có lập tức bộc phát, bởi vì hấn không phải là kẻ ngu.

- Mộc Dịch lão đệ, nghĩ cho rõ ràng, Kha Phong Ma Vương nói một là một, nói hai là hai!

Phong Thiện Di cũng không nhiều lời, trực tiếp mang Kha Phong Ma Vương lên đài.

Lý Dương mày chau lại.

Kha Phong Ma Vương bất luận thế nào cũng là lãnh chủ đại nhân, là thượng ti của hấn. Theo đạo lý, Kha Phong Ma Vương muốn thu nhiều ít bao nhiêu là thu bấy nhiêu. Chính mình có thể phản kháng sao? Một khi phản kháng, phỏng chừng lập tức nhân mã của Kha Phong Ma Vương lập tức sẽ đánh tới, đến lúc đó...

Bất quá, bây giờ lại chỉ tăng thu thuế với một mình mình, dám chắc là có vấn đề gì đó, nhưng Bích Lan Sơn của mình xem như vẫn tuân theo quy củ a.

- Nhanh lên một chút, đừng lãng phí thời gian nữa.

Phong Thiện Di trong mắt hiện lên một tia lạnh mang.

Đối với Lý Dương, hẳn cũng không có cảm tình gì.

Lý Dương vừa nghe vậy, trong lòng tức giận, nhưng mà ngoài mặt lại biến đổi theo ý, tựa hồ như có điểm phần nộ nói:

- Phong đại nhân, chuyện này tính thế nào đây, những người khác thì không bị tăng thuế thu, chỉ có một mình ta bị như vậy, thật sự khiến cho người ta bất bình.

Phong Thiện Di cười nói:

- Ân, Mộc Dịch chân nhân, tình cảnh của người ta cũng hiểu được, ai gặp phải chuyện này cũng đều thấy không công bằng như vậy. Bất quá, mệnh lệnh của Kha Phong Ma Vương chính là như vậy, nói thế nào cũng là vô dụng, người chính là mau quyết định sớm đi, trậm trễ thì tính mạng... có thể là không hay đâu.

- Ai, Kha Phong Ma Vương vì sao lại đối với ta như vậy?

Lý Dương tựa hồ như có vẻ rất bất đắc dĩ.

- 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch a, nộp nhiều thượng phẩm ma nguyên thạch, Bích Lan Sơn của ta còn không đủ ăn đủ uống, thật sự là...

Lý Dương thở dài nói, rồi lập tức ngẩng đầu nhìn về phía Phong Thiện Di.

- Không được, Kha Phong Ma Vương đại nhân đã có lệnh, cũng chẳng còn cách nào. Lily, lại mang 500 thượng phẩm ma nguyên thạch lại đây.

Phong Thiện Di giờ mới khôi phục lại vẻ tươi cười.

Nếu Lý Dương đã đáp ứng giao, thì hết thấy đều có thể nói chuyện ổn thỏa.

Lily cùng Điền Cương đều nhin cười, đối với Bích Lan Sơn bây giờ mà nói 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch thật sự không tính là cái gì, nhưng mà Lý Dương lại làm ra cái bộ dạng đó.

- Sư huynh, phỏng chừng 500 thượng phẩm ma nguyên thạch còn lại chỉ có thể dùng trung phẩm ma nguyên thạch cùng hạ phẩm ma nguyên thạch để thêm vào.

Lý Dương đã làm ra bộ dạng đó, Lily tự nhiên sẽ phối hợp.

Lý Dương tựa hồ như rất bất đắc dĩ nhìn Phong Thiện Di nói:

- Phong đại nhân, không còn cách nào nữa, chúng ta đã không còn thượng phẩm ma nguyên thạch nữa rồi, chỉ có thể dùng trung phẩm ma nguyên thạch cùng hạ phẩm ma nguyên thạch để thêm vào thôi.

- Không có việc gì.

Phong Thiện Di trông rất là tử tế.

Mấy tên đại hán của Bích Lan Sơn khiêng ra mấy cái túi tiền siêu lớn, đặt mạnh xuống đại sảnh.

- Không có cách nào, đây là 2000 trung phẩm ma nguyên thạch và 30000 hạ phẩm ma nguyên thạch, thật sự là nghĩ hết cách để tìm cho đủ. Ai mà nghĩ được, Ma Vương đại nhân lại thu thêm 500 thượng phẩm ma nguyên thạch chứ.

Lý Dương cũng phối hợp với bộ dạng Lý Dương ra vẻ.

Phong Thiện Di nhìn mấy cái túi tiền này, có chút chau mày. Nhưng vẫn phát tay ý bảo thủ hạ mang đi.

- Tốt rồi, lão hủ cũng là nghĩ đến lợi ích lâu dài. Việc còn quan trọng hơn, việc công quan trọng hơn.

Phong Thiện Di trà cũng không có uống, liền lập tức đứng dậy muốn rời đi.

Lý Dương đứng dậy ra tiễn.

Nhìn theo bóng lưng đám người Phong Thiện Di ngự mây rời đi, Lý Dương, Điền Cương còn có Lily đứng ở cửa Bích Lan sơn nhìn theo.

- Sư huynh, người nói Kha Phong Ma Vương này như thế nào lại đột nhiên tăng thêm 500 thượng phẩm ma nguyên thạch?

Lily đột nhiên hỏi.

Lý Dương cười lạnh nói:

- Quân hần làm gì. Phỏng chừng là ra uy với ta thôi, bây giờ cứ để cho hần đắc ý, chờ tới khi ta đột phá đạt tới cảnh giới Ma Soái, có đủ thực lực rồi, lại cùng hần đánh một trận.

Mấy tháng sau.

Trên Kha Phong Ma Vương đại điện.

- Thiện Di a, thế nào rồi, Mộc Dịch đó phản ứng như thế nào?

Kha Phong Ma Vương chuyện đầu tiên đó là hỏi việc liên quan đến Lý Dương. Không biết là có chuyện gì, trong lòng hần luôn có điểm bất an. Bất quá hần cũng biết, chính mình đúng là nghi thần nghi quỷ, cơ hồ mỗi người đều bị hần hoài nghi qua. Cho dù là bây giờ, cũng không có một ai hần thực sự tin tưởng, ngoại trừ chính mình. Cho nên hần cũng không thật sự để ở trong lòng.

Phong Thiện Di quỳ một chân nói:

- Bẩm báo Ma Vương bệ hạ, thuộc hạ vừa đến Bích Lan Sơn này, Mộc Dịch đó thập phần tự giác nộp lên 1000 thượng phẩm ma nguyên thạch, sau khi nghe được bệ hạ muốn 1500 khối thượng phẩm ma nguyên thạch, hần đã phàn nàn.

- Phàn nàn?

Kha Phong Ma Vương mày đã nhướng lên.

Phong Thiện Di tiếp tục nói:

- Căn cứ theo thuộc hạ biết, Bích Lan Sơn của hần phỏng chừng cũng khoảng 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch. Cho nên hần phàn nàn là chuyện bình thường. Hơn nữa, hần cuối cùng cũng nộp thêm 500 thượng phẩm ma nguyên thạch, lại chỉ có trung phẩm ma nguyên thạch và hạ phẩm ma nguyên thạch để nộp.

- Xem ra là thượng phẩm ma nguyên thạch không đủ rồi.

Kha Phong Ma Vương nở nụ cười.

Dựa vào thám tử của hần báo lại, Mộc dịch thu thuế của thủ hạ tịnh không cao, thậm chí đối với tư sản của các ngọn núi cũng chỉ thu lấy một nửa, theo tính toán, Bích Lan Sơn mười năm thu được tổng cộng số lượng cũng khoảng 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch.

- Tốt lắm, người làm việc vô cùng tốt. Được rồi, nếu không có chuyện gì người có thể lui.

Kha Phong Ma Vương mỉm cười nói.

- Vâng, thuộc hạ cáo lui.

Phong Thiện Di thập phần cẩn thận rời khỏi đại điện.

- Huyết Tích, giám sát giám thị đối với Bích Lan Sơn đi, không cần sâu nghiêm như cũ nữa. Ta đột nhiên tăng thêm 500 thượng phẩm ma nguyên thạch, Mộc Dịch đó cũng chỉ phàn nàn, ừ, cũng coi như là trung thành.

Ma Phong Ma Vương quay về phía không khí nói.

- Dạ, chủ nhân.

Phía sau Kha Phong Ma Vương xuất hiện một đạo bóng đen mờ mờ.

- Chủ nhân, Mộc Dịch này cũng dám phản nản, chắc chắn đối với chủ nhân bất kính, cần phải nghiêm trị. Bóng đèn đó đề nghị.

Ma Phong Ma Vương cười tự ngạo:

- Hồn dẫn, người thì biết cái gì? Hẳn nếu như đến cả phán nản cũng không có, không có chút nào mất hứng, đó mới là quái sự. Người nghĩ lại xem, nếu như người tổng cộng có 1500 thượng phẩm ma nguyên thạch, ta một lần thu đi toàn bộ. Hơn nữa là đột nhiên thu thêm 500 thượng phẩm ma nguyên thạch, người lại không có oán khí sao? Nếu như thật sự là không có oán khí, thì thật là phải có điểm đề phòng hẳn, nếu hẳn như vậy, cũng bắt tất phải làm to chuyện ra.

Trong mật thất ở Bích Lan Sơn, Hạng Vũ thân người xích lõa (khỏa thân), trên người đạo đạo quang mang màu ám hồng lưu chuyển, phía sau đầu của hắn còn có bốn đạo quang hoa màu tím, thành các hình tròn. Một hình bao quanh một hình.

Phảng phất như đạo đạo hỏa diễm màu ám hồng đột nhiên nổi lên bên ngoài thân thể Hạng Vũ. Thân thể Hạng Vũ phát ra thanh âm lách tách kinh khủng. Tiếng lách tách đó rất lớn, cơ thể cũng không ngừng rung động.

Đột nhiên...

- Oanh!

Một thanh âm cực lớn vang lên, mặt đất Bích Lan Sơn rung động kịch liệt một trận. Tất cả mọi người ở Bích Lan Sơn đều cảm thấy rung động kịch liệt này.

Hạng Vũ đột nhiên mở bừng mắt, đột ngột giống như đèn điện, phóng ra hai đạo mục quang thực chất to bằng cánh tay, trong ánh mắt thậm chí còn nhẹ nhẹ phát ra hỏa diễm màu ám hồng. Đây là đặc điểm chỉ có “Ma Dương Diễm” tu luyện đến Ma Quân cảnh giới mới có.

Ma Quân tiền kỳ.

- Ha ha, ha ha, bản Bá Vương rốt cuộc đã đột phá rồi, ha ha, cuối cùng cũng đạt tới cảnh giới Ma Quân, cảnh giới Ma Quân, ha ha...

Thanh âm của Hạng Vũ mặc dù lớn, nhưng vẫn không có truyền ra ngoài, dù sao thì xung quanh mật thất cũng có cấm chế.

Ma Vương, Ma Quân, đây thực sự là hai cảnh giới cách biệt lớn a.

Trên thực tế, nhìn vào nhân số lập tức sẽ biết, Ma giới Đại Tôn ba người, Ma Đế hai ba chục người, Ma Quân mấy trăm người, mà Ma Vương lại là hơn mười vạn người. Về phần Ma Soái, đó là gần ức, cảm bản không cần kể tới.

Càng về sau tu luyện càng khó khăn, không phải chỉ là vấn đề công lực, có công lực chưa đủ, còn cần tâm thần đột phá.

- Hô!

Thân hình chợt lóe lên, triển khai độn địa thuật, phóng đến đại sảnh trong Bích Lan Sơn.

Mà lúc này ở trong đại sảnh, bởi vì chấn động kịch liệt vừa rồi, đã có không ít người tụ tập ở trong đại sảnh. Lý Dương, Điền Cương, Lily còn có Tiểu Đồng Đồng cả đám đang bàn luận xem vừa rồi rốt cuộc xảy ra chuyện gì.

- Là phát sinh động đất à? Chẳng lẽ Ma giới cũng có động đất?

Jake nghi hoặc nói.

- Không đúng!

Tiểu Đồng Đồng giờ đã chín tuổi nhảy mạnh lên hô, nhưng mọi người cũng không để ý lắm. Tiểu Đồng Đồng năm này chín tuổi, cũng là một tiểu nữ hài, mắt trong veo như nước, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng, nhưng chính là tính tình thập phần hoang dã, tuyệt đối là theo con đường giáo dục của Điền Cương.

Tiểu Đồng Đồng hết sức chắc chắn nói:

- Chắc chắn là có hai cao thủ đang đấu với nhau một trận tuyệt thế đại chiến kinh thiên địa, khiếp quỷ thần gây ra chấn động.

Nói xong, Tiểu Đồng Đồng làm ra mấy cái tư thế thập phần lạnh lùng.

- Bá Vương!

Hạng Vũ đột nhiên xuất hiện tại đại sảnh, Lý Dương hai mắt sáng lên. Bây giờ Hạng Vũ ý khí phong phát, liên tưởng đến chấn động vừa rồi, Lý Dương phỏng chừng là Hạng Vũ đã đột phá, đã đạt tới Ma Quân tiền kỳ. Nghĩ vậy, Lý Dương trong lòng chấn động.

Hạng Vũ công lực đột phá, không phải là muốn rời đi chứ?

247. Chương 25: Ly Biệt

Điền Cương lập tức hỏi.

Hạng Vũ gật đầu nói:

- Điền Cương a, hãy hân hưởng hạnh phúc với vợ người cho tốt, ba ngày nữa, chúng ta chuẩn bị rời đi.

Điền Cương có vẻ có chút khó chịu, nhưng vẫn gật đầu. Chuyện này Hạng Vũ đã sớm dự phòng đã thông hân, Điền Cương cũng đã nói qua chuyện này với Lily vợ hân. Lily tự nhiên là nghĩ cho trượng phu, dù sao thì Ma giới là cường giả vi tôn, bây giờ có thể có cơ hội được Ma giới Đại Tôn Xi Vưu tự mình chỉ đạo, cơ hội như vậy có thể nào không nắm cho chắc.

- Bá Vương, ta có chuyện muốn nói với người.

Lý Dương một mình đi ra khỏi đại sảnh, giờ phút này hiển nhiên là nhớ tới sự tình trọng yếu nhất đối với mình.

Hạng Vũ cũng gật đầu, đi theo Lý Dương ra khỏi đại sảnh.

Ở trên Nữ Thần Phong.

Hạng Vũ cùng Lý Dương hai người sóng vai đứng thẳng.

- Đảo mất một cái đã qua ba mươi năm, Lý Dương a, người cũng từ một tên mao đầu tiểu tử đã biến thành một cao thủ cấp bậc Ma Tướng, đó không thể không nói là kỳ tích a. Bây giờ suy nghĩ lại, vẫn cảm thấy nhân sinh kỳ ngộ của người tràn ngập chông gai, tràn ngập sóng to gió lớn.

Hạng Vũ cảm khái nói.

Lý Dương mỉm cười nhẹ. Ba mươi năm, trong mắt chỉ như là mây khói, trọng yếu vẫn là cuộc sống sau này.

- Lý Dương, người có biết không? Bản Bá Vương trong khoảng thời gian từ Kim Đan kỳ đến cấp bậc Ma Tướng, chính là tất cả đều ở Ma Thần cung, ngoài tu luyện cũng chỉ có tu luyện, thập phần khô khan. Còn người? Người lại là tung hoành phương Tây thế tục giới, rồi sau đó lại kinh qua Côn Luân tiên cảnh đại chiến, thậm chí lại còn đến cả cuộc chiến đoạt thần kiếm. So sánh ra, lại là cuộc sống của người huy hoàng hơn.

Nói xong, Bá Vương Hạng Vũ thở dài một tiếng:

- Bản Bá Vương tung hoành Ma giới hơn mười vạn năm, nhưng mà cuộc sống vô cùng đơn điệu. Ngược lại, tiến vào Phàm Nhân giới, trong cuộc chiến tranh đoạt địa cầu, khi đó người khôn ta trá, lại là huy hoàng hơn rất nhiều. Mà cũng là từ lúc đó, bản Bá Vương mới biết đến tư vị của tình yêu.

- Tình yêu?

Lý Dương cũng đã sớm hoài nghi Hạng Vũ trong lúc tranh đoạt địa cầu thất bại, là bởi chuyện về phương diện tình cảm. Quả nhiên là không ngoài dự liệu.

- Không nói nữa, tiểu tử ngươi so với ta còn tốt hơn, còn có cơ hội. Nhưng mà bản Bá Vương... Có lẽ đến lần Tiên Ma đại chiến lần sau, bản Bá Vương có thể tu luyện đến cảnh giới Ma Đế, mới có thể lại gặp mặt lại nàng.

Trên mặt Hạng Vũ có một tia đau khổ.

- Tiên Ma đại chiến lần sau?

Lý Dương hai mắt sáng lên:

- Bá Vương, Tiên Ma đại chiến lần sau là khi nào?

Một khi Tiên Ma đại chiến nổ ra, tự nhiên người của Ma giới có thể tiến nhập vào Tiên giới, Lý Dương cũng có thể nhân cơ hội này nhìn thấy thân nhân của mình, nghĩa phụ của mình Tiêu Dao tán nhân, thân huynh đệ của mình Lý Thạc, cha mình, mẫu thân của mình, gia gia mình là Áo Quang chân nhân và tăng gia gia (cụ) của mình Lý Tầm Hoan.

Hạng Vũ trên mặt cũng lộ ra vẻ chờ mong:

- Tiên Ma đại chiến lần sau, nói không chính xác lắm. Tại nơi cực bắc của Ma giới, có khôn cùng Thiên Hà, Thiên Hà ngăn cách Tiên giới và Ma giới. Chỉ có đợi Thiên Hà khô cạn, Tiên Ma đại chiến mới có thể nổ ra.

- Thiên Hà khô cạn?

Lý Dương kinh hô.

Hạng Vũ gật đầu:

Nước của Thiên Hà từ trên cửu thiên mà đến, nơi thâm sâu nhất của Thiên Hà là Cửu U thâm uyên. Mỗi lần không sai biệt lắm khoảng một ức năm, Cửu U thâm uyên sẽ bộc phát ra một lần suối chảy, sẽ rất nhanh thôn phệ tất cả nước của Thiên Hà. Bất quá khoảng cách từ lần Tiên Ma đại chiến trước đã được một ức năm rồi. Bây giờ Tiên Ma đại chiến có thể nổ ra bất cứ lúc nào.

- Có thể nổ ra bất cứ lúc nào?

Lý Dương cả kinh:

- Lời nói này là có ý gì?

Hạng Vũ nói:

- Theo như lời của sư tôn ta Xi Vương Đại Tôn, giữa mỗi lần Tiên Ma đại chiến thời gian cũng không phải là thập phần chính xác, chỉ là không sai biệt lắm khoảng một ức năm. Có đôi khi lại muộn hơn ngàn năm, có khi lại đến sớm hơn ngàn năm, cũng không chính xác. Nhưng mà, Tiên Ma đại chiến dám chắc sẽ không quá xa. Một khi Thiên Hà khô cạn, chính là thời gian Tiên Ma đại chiến nổ ra.

Hạng Vũ cảm thán nói:

- Tiên Ma đại chiến a, trên thực tế cũng là lục giới đại chiến. Đến lúc đó Ma giới, Yêu giới, Minh giới ba giới liên minh. Phật giới, Tiên giới, Quỷ giới ba giới liên minh. Cùng nhau ở Thiên Hà phát sinh đại chiến. Muốn tham chiến, công lực thấp nhất cũng phải đạt đến cấp bậc Ma Vương.

Lý Dương trừng mắt, tham gia đại chiến thấp nhất cũng là cấp bậc Ma Vương, hơn nữa là lục giới đại chiến, thật sự là quá kinh khủng.

- Tại sao nhất định phải tiến hành lục giới đại chiến này?

Lý Dương có điểm nghi hoặc.

Hạng Vũ cười ha ha nói:

- Lý Dương a, ngươi không phải là từ nhỏ ở Ma giới lớn lên, không có cái loại tín niệm chinh chiến chém giết của Ma giới. Người của Ma giới, đều là thích chiến tranh. Thiên Hà khô cạn, tự nhiên là muốn cướp đoạt

Tiên giới. Mẹ kiếp, Tiên giới bảo bối thật là nhiều a, nghe nói bọn họ thiên địa linh thảo, bảo bối nhiều vô số. So với Ma giới chúng ta còn muốn nhiều hơn, so với bọn chúng, Ma giới chúng ta lại có vẻ nghèo a.

Lý Dương khó tin nói:

- Thiên địa linh thảo? Trời ơi, như ta xem ra, Ma giới đã là rất tốt rồi, nhưng mà Tiên giới cũng nhiều như vậy?

Hạng Vũ cười nói:

- Đó là bình thường, bảo bối linh thảo của Tiên giới nhiều lắm. Bây giờ mới khiến cho bọn chúng không cùng nhau tranh cướp, cả đám đều làm tiên nhân tiêu dao. Ma giới chúng ta bảo bối quá ít, mới gây ra chinh chiến liên miên không dứt. Mỗi lần Tiên Ma đại chiến, Ma giới chúng ta đều cướp được lượng lớn bảo bối.

Công lý của lục giới - cường giả vi tôn.

Tiên Ma đại chiến, chém giết cướp đoạt, không chỗ nào là không xảy ra.

Nhưng mà Hạng Vũ cũng không biết, lục giới đại chiến này không chỉ là bởi vì cướp đoạt, trọng yếu nhất còn liên quan đến ân oán giữa Đại Tôn các giới nữa. Thực ra mà nói, đỉnh cấp cao thủ các giới tham gia vào trường Tiên Ma đại chiến này, cũng đều là Đại Tôn các giới ra lệnh.

- Quỷ giới dễ dàng tiến vào, Tiên giới lại khó có thể tiến vào được.

Hạng Vũ cảm thán:

Người chỉ cần có thể ngang qua Bắc Minh hải là có thể tiến vào Quỷ giới, đến lúc đó tìm Tuyết của người cũng là rất dễ dàng.

Nhắc tới Tuyết, trên mặt Lý Dương liền có một tia mỉm cười.

- Bá Vương, có nhớ ta đã từng nhờ gì người không?

Lý Dương đột nhiên nói.

Hạng Vũ vừa nghe thấy, gật đầu nhẹ nhàng:

Yên tâm, bản Bá Vương vừa gặp được Xi Vưu Đại Tôn, liền lập tức hỏi sư tôn việc này. Nhất định sẽ cho người biết tình huống của người yêu người Tuyết.

- Như vậy, cảm ơn Bá Vương. Lý Dương ở Bích Lan Sơn này chờ tin tức của Bá Vương.

Lý Dương cung thân cảm kích nói.

Hạng Vũ lập tức nâng Lý Dương dậy:

- Lý Dương a, chúng ta lúc đầu ở tại nhân gian, có thể nói là hai người cùng một mệnh. Trong lòng, ta đã coi người là huynh đệ của ta, chuyện của người cũng là chuyện của bản Bá Vương, không cần khách khí như vậy.

Lý Dương nhìn Hạng Vũ, trong lòng cũng hiện ra những kinh lịch đã cùng Hạng Vũ trải qua trên đọa cầu, hai mắt phát toan:

- Bá Vương, trong lòng của ta, người sớm đã là đại ca của ta rồi.

- Ha ha, tốt, huynh đệ!

Hạng Vũ cười ha ha nói.

- Đại ca.

Lý Dương cũng nở nụ cười.

Hai người ở cùng một chỗ lâu như vậy. Nhưng mà... rốt cuộc cũng đã phải chia ly.

- Cha, khi người quay trở về, nhất định phải trở thành một cao thủ thật lợi hại đó.

Tiểu Đồng Đồng tóm lấy cái mũi của Điền Cương nói.

Điền Cương ôm thật chắc nữ nhi của mình, tuy nói là năm đó trong khi sinh con, hẳn hi vọng là con trai. Nhưng mà con gái thì đã làm sao? Cũng là cốt nhục của Điền Cương hẳn, hẳn tự nhiên là vô cùng yêu thương. Bây giờ còn tốt, Tiểu Đồng Đồng cũng đã được chín tuổi, xem như không còn nhỏ. Mà còn có Cát đại tẩu, Lý Dương rất nhiều người chiều cố đến, hẳn cũng yên tâm.

- Lão bà, ta đi lần này không biết đến khi nào có thể trở về, người nhất định phải chờ ta đấy.

Điền Cương lại ôm Lily vào trong lòng, một nhà ba người liền cứ như vậy ôm lẫn nhau.

Bích Lan Sơn, bên cạnh Bích Thủy đàm.

Lý Dương và Điền Cương sóng vai đứng.

- Sư huynh, người tìm ta có chuyện gì vậy?

Điền Cương nhìn Lý Dương hỏi.

Lý Dương gật đầu:

- Sư đệ, người theo ta một thời gian dài như vậy. Ở nhân gian, người cùng Lily giúp ta quản lý tập đoàn, vô oán vô hối. Rồi tới nơi này, người vẫn như trước trợ giúp ta, sư huynh ta thật sự là không thể báo đáp hết.

- Sư huynh, người còn nói chuyện này làm gì. Lúc đầu nếu không có người, ta và Lily cùng với Jake sớm đã bị người của giáo đình giết chết rồi. Hơn nữa người cũng là sư huynh của ta, hảo huynh đệ còn khách khí như vậy làm gì.

Điền Cương cười ha ha nói.

Lý Dương chỉ gật đầu, cũng không nói gì thêm. Đột nhiên, Lý Dương vừa phẩy tay một cái, sáu thanh kiếm tiên hình dáng khác nhau xuất hiện trên tay.

- Sáu thanh kiếm này, một là Bạch Hồng, hai là Tử Điện, ba là Ích Phong, bốn là Lưu Tinh, năm là Thanh Minh, sáu là Bách Lý. Sáu thanh kiếm tiên hợp nhất, đó là kiếm tiên Xích Tiêu. Đây là phỏng chế lại theo thần khí Xích Tiêu, nhưng mà sáu thanh kiếm tiên một khi dung hợp, biến thành tiên kiếm Xích Tiêu, mặc dù là trung phẩm tiên kiếm, tốc độ cực nhanh, so với thượng phẩm tiên kiếm còn nhanh hơn, phỏng chừng là so với Thanh Vân của ta không sai biệt lắm.

Lý Dương mang sáu thanh kiếm tiên đặt ở trước mặt Điền Cương.

- Nếu còn coi mình là huynh đệ của ta, thì đừng nói nhảm nữa, mau nhận lấy đi.

Lý Dương mỉm cười nhìn Điền Cương.

Điền Cương yên lặng nhìn sáu thanh kiếm tiên, cũng không nói được câu nào.

Phỏng chế theo thần khí Xích Tiêu, trung phẩm tiên khí, so với thượng phẩm tiên kiếm tốc độ còn nhanh hơn, có thể so với Thanh Vân. Bảo bối như vậy, Điền Cương như thế nào lại không sợ hãi được. Dù sao cho tới bây giờ Điền Cương cũng chưa có vũ khí gì tốt.

- Nhận lấy đi.

Điền Cương ngẩng đầu nhìn Lý Dương:

- Sư huynh, đây chính là trung phẩm tiên khí, nhưng lại có tính chất cực kỳ đặc biệt, tốc độ cực nhanh, còn có thể so với Thanh Vân. Bảo bối như vậy, sư đệ ta...

Lý Dương lúc này cố ý giận dữ nói:

- Người không phải nói chúng ta là huynh đệ sao? Huynh đệ còn khách khí như vậy làm gì. Nhận lấy đi.

Điền Cương rốt cuộc không chịu được ánh mắt của Lý Dương, nhận lấy sáu thanh tiên kiếm.

- Như vậy không phải là tốt hay sao? Trước tiên nhận chủ đã, sau đó để sư huynh xem xem.

Lý Dương cười nói.

Điền Cương liền lập tức dùng máu trong tim lấy máu nhận chủ, theo sáu giọt máu nhập vào bên trong, sáu thanh tiên kiếm lập tức nhận chủ.

- Hô hô...

Sáu thanh kiếm tiên đột nhiên phát ra sáu đạo quang mang màu trắng bạc, thành lục mang tinh vân xung quanh Điền Cương. Quang mang màu trắng bạc càng ngày càng chói mắt, rồi đột nhiên, sáu đạo quang mang phóng lên trời. Sau đó, sáu đạo quang mang màu trắng bạc ở giữa không trung đột nhiên hội tụ lại, biến thành một đạo quang mang màu huyết hồng.

- Hưu...

Đạo quang mang màu huyết hồng này đột nhiên xuất hiện dưới chân Điền Cương.

- Đây là kiếm tiên Xích Tiêu?

Lý Dương và Điền Cương đều nhìn kỹ. lúc này bên ngoài của Xích Tiêu phóng ra quang mang mê mông màu huyết hồng, phẳng phát giống như thực thể, là một kiếm ảnh màu huyết hồng. Nhưng mà nhìn thật kỹ, vẫn có thể thấy bên trong kiếm ảnh màu huyết hồng, một thanh kiếm cổ phác màu trắng bạc.

- Đi, so sánh tốc độ với ta xem.

Lý Dương dưới chân vừa động, Thanh Vân liền xuất hiện dưới chân Lý Dương, Thanh Vân lúc này biến thành hình một thanh trường kiếm màu xanh.

- Thấy Lý Dương cũng đã xuất động Thanh Vân, Điền Cương cũng đã nổi lên lòng tỷ thí, liền nói ngay:

Tốt, sư huynh, chúng ta so sánh một lần.

- Hô...

Lý Dương tâm ý vừa động, nhất thời một đạo tàn ảnh xẹt qua, liền biến mất khỏi bầu trời Bích Lan Sơn.

- Sư huynh, người thật là...

Điền Cương quát to một tiếng, tâm ý vừa động, nhất thời hóa thành một đạo bóng tàn ảnh màu đỏ, liền biến mất khỏi bầu trời.

Lý Dương và Điền Cương hai người sóng vai mà bay, ngấn gối trong vòng thời gian mấy cái hô hấp đã vượt qua cả Phiêu Tuyết sơn mạch, tốc độ cực nhanh, đạt tới mức độ khiến cho người ta sợ hãi. Trên thực tế, Điền Cương công lực còn chưa đủ, không có cách nào đạt tới tốc độ cao nhất của kiếm tiên Xích Tiêu. Lý Dương hơi chậm lại một chút, hai người sóng vai mà đi.

Bất quá, kiếm tiên Xích Tiêu chính là so với thượng phẩm tiên kiếm còn nhanh hơn một chút, so với Thanh Vân chỉ là chậm hơn một chút mà thôi. Cách nhau không lớn.

Chỉ là tốc độ của vật phồng chế, tốc độ cực nhanh, đã vượt quá tốc độ của thượng phẩm tiên kiếm.

Vậy bản thân Xích Tiêu thì sao?

Lúc đầu, nghĩa phụ Tiêu Dao tán nhân lấy được thân kiếm Tử Điện, Lý Dương chính là đã cảm thụ qua tốc độ kinh khủng của thân kiếm Tử Điện. Hơn nữa thân kiếm Tử Điện chẳng những tốc độ nhanh, công kích cũng cực kỳ lợi hại. Chỉ một trong sáu thanh thân kiếm, so với vật phồng chế còn nhanh hơn, hơn nữa, công kích cũng mạnh hơn nhiều.

Một khi sáu thanh thân kiếm hợp nhất, thần khí Xích Tiêu tốc độ đệ nhất lục giới, rốt cuộc kinh khủng tới mức nào, thật khó có thể tưởng tượng được.

- Ha ha, sư huynh a, ta cho tới bây giờ cũng chưa từng cảm nhận qua tốc độ như thế này, thật sự là quá thoải mái a.

Điền Cương ha ha cười to, ngự trên tiên kiếm Xích Tiêu, bay cao đến trời, hoặc là làm bạn với mây, hoặc cùng cuồng phong đùa nghịch, sung sướng.

Lý Dương cũng tùy ý phóng túng một hồi.

Đã qua ba ngày, hôm nay là ngày Diên Cương cùng Hạng Vũ rời đi.

Lúc này, bên ngoài Bích Lan Sơn đầy người.

- Đừng tiến nữa, trở về đi.

Diên cương mắt đã thoáng có chút đỏ:

- Tiểu Đồng Đồng, con phải nghe lời mẹ bảo, cũng phải nghe lời Lý Dương đại bá bảo, biết chưa?

Diên Cương nhìn nữ nhi của mình, rất là không nỡ.

Tiểu Đồng Đồng gật đầu thật mạnh:

- Vâng, Đồng Đồng nhất định sẽ rất nghe lời.

- Tiến người ngàn dặm, cuối cùng cũng phải từ biệt. Mọi người đừng tiến nữa.

Diên Cương cười, đột nhiên xoay người, không hề liếc mắt về phía sau một cái, hẳn sợ là chính mình không nhận được.

Hạng Vũ nhìn Diên Cương lúc này đã chảy nước mắt một cái, lắc đầu cảm thán một tiếng, lập tức tâm ý vừa động, một đóa mây trắng đột nhiên xuất hiện dưới chân hai người, hóa thành một đạo bạch quang, trực tiếp biến mất ở phía chân trời.

Đám người Lý Dương đứng ở bên ngoài Bích Lan Sơn, nhìn đạo bạch quang đó biến mất, cũng đột nhiên thấy mất mát.

Thanks

248. Chương 26: Thiên Linh Thạch

Một đoàn thân ảnh màu đen giống như một cơn gió phiêu đảng phía trên Bích Lan Sơn, tốc độ cực nhanh, mà quỹ tích cũng là khiến cho không ai có thể nắm rõ.

- Sư huynh!

Lily đứng ở cửa vào Bích Lan Sơn đột nhiên hô lên.

Thân ảnh màu đen này dừng lại, chính là Lý Dương. Lý Dương mấy hôm nay không ngừng nghiên cứu Xuyên Vân Toa Vụ, dù sao thì Xuyên Vân Toa Vụ đối với Lý Dương mà nói, có tác dụng rất lớn trong chiến đấu cận thân.

- Lily, có việc gì vậy?

Lý Dương mỉm cười nói.

Lily gật đầu, xòe bàn tay phải ra, chỉ thấy trên tay Lily có một khối đá màu xanh, văn hoa phía bên ngoài tảng đá rất có quy tắc, thành văn hoa hình gợn sóng, nhưng văn hoa này màu sắc lại là màu đen.

- Làm sao vậy, đây không phải chỉ là một khối đá bình thường sao?

Lý Dương cười nói.

Lily lắc đầu nói:

- Sư huynh, đây không phải là khối đá bình thường, đây là Thiên Linh Thạch, Thiên Linh Thạch cực kỳ trân quý, dùng để luyện khí. Chỉ cần cao thủ có chút thủ đoạn, liền có thể ra pháp khí cao cấp nhất, thậm chí là có thể luyện chế ra hạ phẩm ma khí cũng không chừng. Có thể nói, có Thiên Linh Thạch, là có thể có vũ khí tốt.

- A, thứ đồ vật nhỏ thế này cũng có thể có giá như vậy?

Lý Dương tò mò lấy Thiên Linh Thạch đó, một đạo đạo mang màu lam đậm trong cơ thể phóng vào đạo mang.

- Ti ti...

Phảng phất giống như đạo chém vào tảng đá, phát ra thanh âm chói tai, hơn nữa Thiên Linh Thạch này cũng chỉ xuất hiện một vết nứt nông ở bên ngoài mà thôi, căn bản không tính là thương tổn gì lớn.

“Cứng rắn đến như vậy?”

“Chính mình mặc dù không có vận dụng đến đạo phách, chỉ mới vận dụng đạo mang mà thôi. Nhưng bản thân mình hôm nay đã đạt tới cảnh giới màu lam đậm, dù chỉ là đạo mang, uy lực cũng là vô cùng lớn. Đạo mang cũng không cách nào bắn thủng tảng đá”, Lý Dương như thế nào lại không sợ hãi chứ.

- Lily à. Ma giới này khoáng sản vô số, tự nhiên là có rất nhiều khoáng thạch cực kỳ trân quý, người đem khoáng thạch này cho ta xem làm gì?

Lý Dương không để ý đến nói.

Lily lắc đầu nói:

- Sư huynh, người nhớ lại đi, Bích Lan Sơn chúng ta đã phái ra một lượng lớn thám tử tiến vào đám thủ hạ của huynh đệ Uyên Ương Đạo Ma và Huyết Phủ Dụ Xích.

Lý Dương khẽ gật đầu:

- Đây là tự nhiên, Ma giới người giết ta ta giết người, huynh đệ Uyên Ương Đạo Ma và Huyết Phủ dụ Xích là do không có nắm chắc đối phó được với ta, cho nên từ trước tới nay cùng chúng ta chung sống hòa bình. Nhưng mà chúng ta làm sao có thể không đề phòng. Hơn nữa một khi tất cả chuẩn bị ổn thỏa, chính là lúc để tiêu diệt bọn họ.

Lý Dương phái ra một lượng lớn thám tử, bất quá chỉ là chuẩn bị cho tương lai tấn công hai nhà mà thôi.

- Sư huynh, Thiên Linh Thạch này là xuất hiện từ trong lãnh địa của Huyết Phủ Dụ Xích.

Lily nói khẽ.

- Một khối Thiên Linh Thạch thôi mà, xuất hiện trong lãnh địa của Huyết Phủ Dụ Xích thì sao chứ?

Lý Dương không thèm để ý chút nào.

Lily lại lắc đầu nói:

- Không phải một khối, mà là một đồng, là một khoáng mạch Thiên Linh Thạch rất lớn. Trong lãnh địa của Huyết Phủ Dụ Xích có khoáng mạch Thiên Linh Thạch cực lớn. Tin tức đó là do thám tử truyền đến, thám tử của chúng ta đã từng trông thấy khoáng mạch.

- Cái gì? Khoáng mạch Thiên Linh Thạch!

Lý Dương kinh hô.

Lý Dương tự nhiên là hiểu được khoáng mạch Thiên Linh Thạch này đại biểu cho cái gì? Là một số tài phú hải nhân.

Ma giới chiến tranh không ngừng, liên quan gần nhất với chiến tranh chính là vũ khí. Khoáng sản tốt, đó là tối trân quý tới quan trọng. Thiên Linh Thạch này là khoáng sản tuyệt đối cao cấp. Ở Ma giới, nó tương đương với dầu mỏ ở địa cầu vậy.

- Đúng không?

Lý Dương hơi nheo mắt lại.

Lily hết sức chắc chắn gật đầu nói:

- Đúng vậy, thập phần xác định. Thảm tử của chúng ta đúng là đã từng nhìn thấy. Hơn nữa, căn cứ vào các phân tích của chúng ta đối với phản ứng của Huyết Phủ dụ Xích, cũng cho thấy Huyết Phủ Dụ Xích này vừa kiếm được một lượng tài bảo thật lớn.

- Tốt lắm, chuyện này ta biết rồi, mọi người nghỉ ngơi trước đi.

Lý Dương hơi nhắm mắt lại, trong đầu bắt đầu suy nghĩ. Mà Lily nhìn thân ảnh của Lý Dương, trong lòng cũng cảm thấy một sự sợ hãi khó hiểu.

Đúng, là sợ hãi.

Không biết tại sao, thao thời gian trôi đi, Lily phát hiện ra khí tức trên người Lý Dương càng ngày càng khiến cho người ta sợ hãi. Quá khứ Lý Dương bằng lãnh chỉ là phát tán ra hàn khí mà thôi, mà bây giờ Lý Dương lại là có một loại áp lực khiến cho người ta cảm thấy sợ hãi, cảm giác này không biết vì sao lại xuất hiện.

Nhưng mà... Lý Dương chính mình cũng không có chú ý, chỉ là cảm thấy chính mình đối với “Ma Thần Lục Tuyệt” lĩnh ngộ càng lúc càng nhanh, thậm chí đến tốc độ tu luyện cũng càng ngày càng nhanh.

Tất cả mọi phương diện đều phát triển tốt, nhưng lại không biết rõ nguyên nhân.

- Xuy xuy...

Ở sâu bên trong nguyên thần của Lý Dương, từng đạo điện mang màu đen không ngừng dung nhập vào trong nguyên thần, nguyên thần của Lý Dương đối với thiên đạo hiểu được cũng càng thêm dễ dàng, tốc độ tu luyện cũng nhanh hơn rất nhiều.

Bất quá, Lý Dương cũng là không cách nào phát hiện được ở một chỗ rất nhỏ, sâu trong nguyên thần phát sinh biến hóa.

“Huyết Phủ Dụ Xích, Uyên Ương Ma Đạo huynh đệ, hừ, vốn là đợi chuẩn bị một đoạn thời gian mới đối phó với các người, bất quá lại xuất hiện khoáng mạch Thiên Linh Thạch, mọi việc đều giải quyết sớm một chút a.” Trên mặt Lý Dương hiện lên một tia lãnh ý.

Bây giờ Lý Dương là Ma Tướng hậu kỳ, chỉ dựa vào đạo phách đã có thể dễ dàng đối phó với cao thủ Ma Soái hậu kỳ. Đương nhiên, điều kiện là đối phương thân pháp không theo kịp Lý Dương, không cách nào ngăn trở đạo phách. Bất quá Lý Dương còn có “Phá Sơn Liệt Không” còn có cả Bi Sát, cho nên không lo lắng chút nào việc đối phó với đối phương.

- Phổ Húc, lại đây.

Lý Dương ra lệnh một tiếng, Phổ Húc lập tức chạy tới trước mặt Lý Dương, rồi quỳ xuống nói:

- Bái kiến Mộc Dịch đại nhân!

Lý Dương cũng trực tiếp ra lệnh:

- Phổ Húc, ta lệnh cho người phái người đến bọn Toại Hổ, Ly Lang, Điền Báo ba huynh đệ lập tức đi đến Bích Lan Sơn, ta có chuyện quan trọng thương nghị cùng bọn họ, nhớ, nhanh hết sức, ba người bọn họ lập tức đến đây.

Toại Hổ, Ly Lang, Điền Báo ba người chính là ba đại cao thủ Ma Soái trung kỳ, là tam đại cao thủ cực mạnh trong đám thủ hạ của Lý Dương. Lý Dương triệu tập ba người này, tự nhiên phải là đại sự.

- Dạ, thuộc hạ nhất định trong vòng một ngày, sẽ đem tin tức truyền tới!

Phổ Húc vận công xuống, nhất thời hóa thành một đạo tàn ảnh, lóe lên rồi biến mất.

Lý Dương ngẩng đầu nhìn về phía nam Phiêu Tuyết sơn mạch, trên mặt mỉm cười có một tia khoái trá.

Một gã cao thủ cấp bậc Ma Tướng chạy vào đại sảnh Bích Lan Sơn, lập tức quỳ xuống cung kính nói:

- Báo... bái kiến Mộc Dịch đại nhân!

Lý Dương đang nhắm mắt lắng lắng nghiên cứu “Thiên Diễn đệ nhị bí quyển” chậm rãi mở mắt ra, ở trong mắt Lý Dương, gã Ma Tướng không chỉ trong lòng rung động, đến thân nhân như Lily bây giờ đối mặt với Lý Dương cũng cảm thấy nhẹ nhõm sợ hãi, càng không kể đến tên Ma Tướng này.

- Có chuyện gì?

Lý Dương nhàn nhạt nói.

Tên Ma Tướng này không để ý gì đến cái trán đang đầy mồ hôi lạnh, nói:

- Mộc Dịch đại nhân, bên ngoài có một sứ giả do Uyên Ương Ma Dao phái tới bái kiến đại nhân.

“Uyen Ương Ma Dao hai tên tiểu tử phái sứ giả tới?” Lý Dương con mắt bừng sáng:

- Tốt, để hắn lên đây.

- Dạ!

Tên Ma Tướng lập tức cung người thối lui cực nhanh, sau đó một lúc, một đại hán áo xanh tiến vào đại sảnh. Vừa nhìn thấy Lý Dương, lập tức sợ hãi quỳ xuống:

- Tiểu nhân phụng lệnh hai vị đại vương, đến đưa thiệp mời cho Mộc Dịch chân nhân.

Bởi vì Lý Dương khai tông, trở thành tông chủ Tinh Cực Tông, người bình thường đều gọi Lý Dương là “Mộc Dịch chân nhân.”

- Hừ!

Lý Dương vẫy tay một cái, thiệp mời ở trên hai cánh tay đang giơ lên của đại hán liền tới trên tay Lý Dương. Thiệp mời này có màu đỏ, mặt trên có “Uyen ương đối thủy đồ”, nhìn mặt ngoài, Lý Dương cười cười:

- Như thế nào lại cảm thấy giống như hỉ thiệp trong thế tục nhỉ?

“Mộc Dịch chân nhân khải!”

Trên thiệp mời có năm chữ đại tự, nói lại, những chữ này viết rất không tệ. Mở thiệp mời, Lý Dương nhìn vào nội dung của thiệp mời.

“Mộc Dịch chân nhân, huynh đệ ta hai người gần đây có được một tin tức, là trong lãnh địa của Huyết Phủ Dụ Xích phát hiện ra một khoáng mạch Thiên Linh Thạch. Thiên Linh Thạch chính là khoáng thạch cao cấp, so với thiết nhận khoáng thạch ở Thiết Nhận Sơn mạch còn trân quý hơn nhiều.

Khoáng thạch Thiên Linh Thạch như vậy tự nhiên là huynh đệ chúng ta muốn thu lấy. Bất quá có đồ vật tốt tự nhiên không thể độc chiếm, cho nên hy vọng cùng liên thủ với chân nhân. Chúng ta giết tên Huyết Phủ Dụ Xích này, đến lúc đó khoáng mạch Thiên Linh Thạch chúng ta phân chia năm năm, không biết ý chân nhân ra sao?

Giữa trưa ngày mai, ở chỗ giao giới của Phiêu Tuyết sơn mạch Bắc Vực và trung bộ trên “Nam Bình sơn”, hai huynh đệ chúng ta đại giá quang lâm, đến lúc đó chúng ta mặt đối mặt, lại cẩn thận thương nghị.

Lý Dương nhìn cái thiệp mời này, trầm ngâm: “Uyen Ương Ma Dao huynh đệ này coi như thức thời, biết là chỉ bằng vào hai người bọn họ, căn bản không phải là đối thủ của Huyết Phủ Dụ Xích, lại mời đến ta. Bất quá, cũng đem tin tức về khoáng mạch Thiên Linh Thạch này cho ta biết, coi như là có chút khí phách.”

- Nói với hai vị Đại vương của người, ngày mai, ta nhất định phó hội.

Trong tay Lý Dương xuất hiện một tia hỏa diễm, trong nháy mắt đã thiêu thiệp mời thành tro.

- Dạ, tiểu nhân cáo lui.

Đại hán áo xanh này lập tức lùi về phía sau rất nhanh rời khỏi đại sảnh Bích Lan Sơn.

Ra khỏi đại sảnh, đại hán áo xanh này mới phát hiện ra sau lưng mình đã đầy mồ hôi, “Trời ạ, Mộc Dịch chân nhân này như thế nào lại kinh khủng như vậy? Cố áp lực này thật sự quá kinh khủng.” Nghĩ vậy, đại hán áo xanh lập tức giá ngự mây trắng rất nhanh bay đi.

Ngày thứ hai.

Toại Hổ, Lý Lang, Điền Báo ba người liền đã tới Bích Lan Sơn, lúc này, ba người đã ở trong đại sảnh, đợi mệnh lệnh của Lý Dương.

- Bái kiến Mộc Dịch đại nhân!

Ba người Toại Hổ cùng quỳ xuống.

- Đứng lên đi.

Lý Dương gật đầu.

Ba người Toại Hổ nhìn nhau, đều khó che dấu được sự khiếp sợ trong lòng. Bọn họ phát hiện ra cái gì? Bọn họ phát hiện ra uy áp ở trên người Lý Dương, đây không phải là khí thế, mà là một loại uy áp tự nhiên có ở người...

Phảng phất như một Ma Đế, dù hắn không phát ra khí thế gì, nhưng mà hắn chỉ đứng ở đó, đã khiến cho người ta cảm thấy một cỗ uy áp không thể hiểu được. Đó là một thứ uy áp tự nhiên có trên người cao thủ, đây là thân ở nơi cao, tự nhiên sinh ra uy áp.

Mà hôm nay Lý Dương đứng là khiến cho ba tên Ma Soái cảm thấy uy áp như vậy.

- Ba người các ngươi tạm thời chờ ở đây một lát, ta trước đi ra ngoài gặp Uyên Ương huynh đệ một lúc. Đợi nói chuyện với bọn họ xong, sẽ trở lại tìm các ngươi.

Uyên Ương Đao Ma hai huynh đệ này gặp mặt, tự nhiên kế hoạch của Lý Dương có thay đổi.

Có người muốn liên thủ với mình, Lý Dương sao lại không đồng ý chứ?

- Dạ!

Ba người Toại Hổ lập tức quỳ xuống ứng thanh nói, mà Lý Dương gật đầu nhẹ nhàng, sau đó chân đạp Thanh Vân trường kiếm, hóa thành một đạo hắc ảnh, biến mất không thấy.

Nam Bình sơn.

Một cái bàn đá, ba cái đôn đá, chỉ vậy mà thôi, đến rượu cũng không có.

Uyên Ương Đao Ma huynh đệ ngồi trên hai cái đôn đá. Uyên Ương Đao Ma huynh đệ Khảm Hồng và Khảm Đồ, Khảm Hồng là lão đại, Khảm Đồ là lão nhị, hai người đều có Uyên Ương đao, hai người liên thủ, Uyên Ương song đao, uy lực cực kỳ lớn.

Phải biết rằng, hai người liên thủ không phải đơn giản là 1+1 như vậy, mà là bổ sung lẫn nhau, uy lực càng là gia tăng vài thành.

- Hô!

Lý Dương cước đạp Thanh Vân trường kiếm, đã bay đến đỉnh Nam Bình sơn, tốc độ cũng không tính là nhanh, hắn tịnh không biểu lộ ra tốc độ khủng bố của Thanh Vân.

Thấy thân ảnh của Lý Dương, Khảm Hồng và Khảm Đồ hai người cũng đứng lên, mỉm cười nhìn Lý Dương đang bay tới, có vẻ rất là có lễ độ. Khảm Hồng và Khảm Đồ thân người đều không cao, không sai biệt lắm khoảng một mét sáu, so với Lý Dương tự nhiên là thấp hơn rất nhiều.

- Mộc Dịch chân nhân!

Khảm Hồng cùng Khảm Đồ huynh đệ chấp tay nói, Lý Dương cũng đã xuống tới trước mặt hai người, đi tới trước thạch đôn, chấp tay chào:

- Lần này chính là lần đầu tiên Mộc Dịch gặp mặt hai vị Đại vương, sớm đã nghe đại danh Uyên Ương Đao Ma, hôm nay rốt cuộc đã nhìn thấy hai vị.

Nói xong, Lý Dương liền ngồi xuống.

Khảm Hồng nhìn Lý Dương, trong lòng cũng là cả kinh, vội truyền âm nói với Khảm Đồ:

- Đệ đệ, Mộc Dịch này công lực hẳn là cao hơn so với hai người chúng ta a.

Lý Dương tâm thần so với hai người bọn họ mạnh hơn, Khảm Hồng cùng Khảm Đồ tự nhiên là không thể thấy rõ hư thực của Lý Dương, Hơn nữa trên người còn có một cỗ uy áp tự nhiên, làm cho Khảm Hồng cùng Khảm Đồ hai người trong lòng cả kinh.

- Đại ca, cao cũng cao đến đâu chứ? Dưới Uyên Ương tuyệt trần của hai người chúng ta, Mộc Dịch này tuyệt không thể trốn được cái mạng. Huống chi, chúng ta bây giờ cũng không phải là liều mạng cùng hắn, mà là lợi dụng hắn giết Huyết Phủ Dụ Xích thôi mà.

Khảm Đồ truyền âm đến đại ca của mình.

Lý Dương nhìn Khảm Hồng cùng Khảm Đồ lạnh nhạt nói:

- Hai vị vì sao ngồi xuống lại không nói câu nào vậy?

Khảm Hồng nghe Lý Dương nói vậy, vội vàng nói:

- A, không, chỉ là hai huynh đệ chúng ta chỉ đang nghĩ xem nói như thế nào với Mộc Dịch chân nhân. Lần này, khoáng mạch Thiên Linh Thạch là ở nam vực của Phiêu Tuyết sơn mạch. Độ trân quý của Thiên Linh Thạch, chân nhân hẳn là đã biết?

- Không được rõ ràng lắm.

Lý Dương nói.

Khảm Đồ vội vàng nói:

- Chân nhân, Thiên Linh Thạch này chính là cao cấp khoáng thạch, luyện chế cao cấp pháp khí đó là phi thường dễ dàng, thậm chí một khi kĩ thuật luyện chế không tồi, có thể luyện chế ra hạ phẩm ma khí. Khoáng thạch này, tuyệt đối là tốt hơn so với thiết nhận khoáng ở Thiết Nhận Sơn mạch kia chục lần trăm lần.

- Tựa hồ nghe có vẻ rất tốt. Bất quá, Huyết Phủ Dụ Xích cũng không phải dễ dàng đối phó, chỉ một mình ta chính là không có nắm chắc.

Lý Dương làm ra vẻ rất giống đối với Huyết Phủ Dụ Xích kia không có nắm chắc.

Khảm Hồng cùng Khảm Đồ trong lòng mừng thầm.

Hai người họ liên thủ, một khi xuất ra tuyệt chiêu, đối phó với Huyết Phủ Dụ Xích cho dù là khó khăn, nhưng là còn có hy vọng. Lý Dương đối phó với Huyết Phủ Dụ Xích không có nắm chắc, kế hoạch này của Khảm Hồng cùng Khảm Đồ tự nhiên là càng thâm nắm chắc.

- Chân nhân không cần lo lắng, đến lúc đó, hai huynh đệ chúng ta cũng sẽ ra tay. Hừ, ba người liên thủ, Huyết Phủ Dụ Xích này chết chắc không chú ý nghi ngờ.

Khảm Hồng chắc chắn nói.

-Ồ, có đạo lý, đã như vậy thì...

Lý Dương có chút trầm ngâm. Tâm trạng của hai huynh đệ Khảm Hồng cùng Khảm Đồ cũng là thấp thỏm.

Lý Dương trên mặt có một tia tiêu ý, nhìn Khảm Hồng cùng Khảm Đồ hai huynh đệ nói:

- Đã như vậy, ta đồng ý liên thủ với hai vị giết Huyết Phủ Dụ Xích này.

249. Chương 27: Sát Hưởng Hỏa Vực Sơn

Khảm Hồng Liền nói ngay:

- Chân nhân cũng đã đồng ý việc này, vậy là tốt rồi. Một khi huynh đệ chúng ta cùng chân nhân liên thủ Huyết Phủ Dự Xích này căn bản là không có hy vọng sống sót. Đến lúc đó, khoáng mạch Thiên Linh Thạch còn không phải là của huynh đệ chúng ta và chân nhân sao?

Lý Dương gật đầu nhẹ nhàng nói:

- Huyết Phủ Dự Xích dù sao cũng là thủ Ma Soái hậu kỳ, muốn đối phó, cũng phải có kế hoạch kín kẽ, không biết hai vị có kế hoạch gì không?

Khảm Hồng tự tin nói:

- đương nhiên chúng ta đã có kế hoạch. Bất quá cũng không tính là kín kẽ, nên biết rằng, cường giả vi tôn. Để có thể giết Huyết Phủ Dự Xích, nội dung kế hoạch rất cuộc là gì? Mời chân nhân nghe ta nói kỹ.

Lý Dương gật đầu nhìn về phía Khảm Hồng.

Khảm Hồng nói:

- Huyết Phủ Dự Xích này là Ma Soái hậu kỳ, có một thanh Huyết Phủ, là hạ phẩm ma khí, phương pháp công kích theo đường ba đạo, nhưng tốc độ cũng không tính là nhanh. Nói cách khác, một khi bị ba người chúng ta bao vây, hẳn nhất định là không có cách nào chạy thoát. Cho nên... bước đầu tiên của kế hoạch là ba người chúng ta tìm được chỗ của Huyết Phủ Dự Xích, bước thứ hai là trực tiếp vây công giết chết, một khi bị ba người chúng ta vây công, hẳn căn bản là trốn không thoát.

- Bất quá, lần vây công kích sát này cũng là muốn phân chia một chút, huynh đệ ta hai người thiện về thuật hợp kích, có thể từ hai bên công kích, mà Mộc Dịch chân nhân có thể chính diện đối mặt với Huyết Phủ Dự Xích, không biết chân nhân nghĩ như thế nào?

Khảm Hồng cùng Khảm Đồ hai huynh đệ nhìn Lý Dương.

Lý Dương lại cười lạnh:

- Ồ? Ta chính diện đối mặt với Huyết Phủ Dự Xích. Hai người các ngươi cũng biết Huyết Phủ Dự Xích này công kích đi theo đường ba đạo, cùng với hẳn liều mạng đánh bừa là ngu xuẩn nhất, hai người lại để ta chính diện cùng hẳn liều mạng, chuyện này tính thế nào vậy? Không có thành ý như vậy, việc này không nói nữa cũng được.

Nói xong, Lý Dương liền muốn đứng lên.

Nhất thời không khí trở nên khẩn trương.

Thấy Lý Dương như vậy, Khảm Hồng vội vàng đưa tay nói:

- Chậm đã, chân nhân, chúng ta bây giờ không phải là đang thương lượng sao? Vừa rồi chỉ là đề nghị của hai huynh đệ chúng ta, về kế hoạch chính thức áp dụng còn muốn cẩn thận thương nghị, mọi người đều công nhận, khi đó mới thì hành phải không?

Lý Dương nghe xong câu này, lại chậm rãi ngồi xuống thạch đôn.

- Khảm Hồng cùng Khảm Đồ, việc vây công này, hai người các ngươi Uyên Ương song đao là đi theo đường quỷ dị, vừa vận khắc với đường ba đạo của Huyết Phủ Dự Xích. Hai người các ngươi song song công kích hẳn, mà ta là dựa vào thân pháp và gián tiếp công kích.

Lý Dương nói như vậy.

Khảm Hồng cùng Khảm Đồ có chút nhú mày.

- Đại ca, chúng ta không thể bắt gà không được lại mất thêm nắm thóc, lợi hại của Huyết Phủ Dự Xích người cũng biết rồi. Muốn cùng hẳn chém giết, cho dù là giết được hẳn, hai người chúng ta cũng phải trọng thương, tuyệt không thể chính diện nghênh kháng hẳn.

Khảm Đồ lập tức truyền âm với Khảm Hồng.

Khảm Hồng trong lòng cũng rất rõ ràng.

Lần này, bọn họ là muốn cho Lý Dương chính diện liều mạng với Huyết Phủ Dụ Xích, đến lúc đó Huyết Phủ Dụ Xích chết, Lý Dương cũng thụ thương, hai người bọn họ nhân cơ hội giết luôn Lý Dương. Đến lúc đó thống nhất cả Phiêu Tuyết sơn mạch, trở thành bá chủ duy nhất của cả Phiêu Tuyết sơn mạch, đó mới là mỹ sự.

“Muốn để hai huynh đệ ta đối phó với Huyết Phủ Dụ Xích, đến lúc đó hai người chúng ta bị thương, bị người giết chết, đây còn không phải là chết oan sao?” Khảm Hồng trong lòng cười lạnh, nhưng mà mặt ngoài lại tươi cười.

- Chân nhân a, chúng ta từ đầu nói để người chính diện đối mặt với Huyết Phủ Dụ Xích, cũng không phải là để người ngạnh kháng với hắn, chỉ là để người hơi kiềm chế hắn một chút mà thôi. Người không cần liều mạng, chỉ người phân tán một chút sự chú ý của hắn, huynh đệ ta hai người liên thủ từ mặt bên liên thủ liền có thể dễ dàng kết thúc hắn, không biết chân nhân nghĩ sao?

Khảm Hồng khuyên.

Lý Dương nhắm mắt lại.

Mặc kệ hắn hoa ngôn xảo ngữ ra sao, Lý Dương cũng không để ý tới.

Không cần Lý Dương liều mạng? Hừ, đợi tới khi Lý Dương đứng trước mặt Huyết Phủ Dụ Xích, trong lúc Huyết Phủ điên cuồng công kích, Lý Dương không muốn liều mạng ngạnh đấu, cũng bắt buộc phải ngạnh đấu.

Trên thực tế, Lý Dương bây giờ đối phó với Huyết Phủ Dụ Xích đã là dễ dàng, bất quá Lý Dương lại không muốn bại lộ ra thực lực thực sự của mình.

“Đợi đến khi đại chiến, ta dùng “Xuyên Vân Toa Vụ”, Huyết Phủ Dụ Xích đó không đánh được ta.” Lý Dương trong lòng thầm nghĩ, hắn có tự tin. Lúc trước công lực thấp hơn rất nhiều, trong khi đối mặt với Liệt Sơn tôn giả, cũng không có vấn đề gì, huống chi hôm nay thực lực đã tăng lên.

Mặc cho Khảm Hồng cùng Khảm Đồ nói như thế nào, Lý Dương chính là không thềm để ý tới, Khảm Hồng hai huynh đệ bọn chúng cũng có điểm bất đắc dĩ.

- Với thực lực của chân nhân, chính diện đối mặt với Huyết Phủ Dụ Xích, hơn nữa mặt bên còn có hai người bọn ta hợp kích, chân nhân nhất định là không xuất hiện vấn đề gì. Chân nhân, người như thế nào mới có thể chấp nhận chính diện đối mặt với Huyết Phủ Dụ Xích? Người nói, chỉ cần hai huynh đệ chúng ta có thể làm được, nhất định đáp ứng.

Khảm Hồng cùng Khảm Đồ đều đã vô kế khả thi.

Chính diện đối mặt với Huyết Phủ Dụ Xích, cho dù là Liệt Sơn tôn giả, cũng không dám cùng Huyết Phủ Dụ Xích chính diện đối kháng. Huyết Phủ của Dụ Xích bá đạo, phương pháp công kích điên cuồng, tuyệt đối là phi thường hải nhân.

Lý Dương đột nhiên vươn tay.

- Ta bẫy người ba!

Lý Dương nhìn về phía Khảm Hồng.

Khảm Hồng sửng sốt:

- Là ý tứ gì? Người bẫy ta ba, người nói chính là...

- Khoáng mạch Thiên Linh Thạch, khoáng thạch khai thác từ khoáng mạch Thiên Linh Thạch, chúng ta phân phối theo tỉ lệ 7:3, chỉ có như vậy ta mới đáp ứng chính diện đối mặt với Huyết Phủ Dụ Xích.

Lý Dương liền nói:

- Nếu các người đến cái giá này cũng không đáp ứng, chuyện này bỏ đi được rồi.

Khảm Hồng cùng Khảm Đồ nhìn nhau, trong lòng lại là nhẹ nhàng.

Nếu Lý Dương chết rồi, điều kiện này còn hữu dụng không? Vốn huynh đệ bọn họ định nhân cơ hội cuối cùng giết chết Lý Dương, độc chiếm khoáng mạch Thiên Linh Thạch. Bây giờ đáp ứng Lý Dương thì có sao? Bất quá cũng không thể đáp ứng quá dễ dàng, quá dễ dàng có thể khiến cho Lý Dương hoài nghi.

- Bẫy thành, chân nhân ngươi muốn bẫy thành, có hơi quá cao không? Sáu thành thì sao? Ngươi sáu ta bốn, như vậy chuyện này có thể thành.

Khảm Hồng làm ra vẻ rất là đau lòng.

Hắn có sắp đặt, Lý Dương sao lại không có?

Bây giờ dao phách của Lý Dương, còn có Bi Sát, hơn nữa là “Phá Sơn Liệt Không”, đối phó với Ma Soái hậu kỳ quả thực là dễ dàng. Hắn cũng muốn nhân cơ hội này diệt luôn huynh đệ Khảm Hồng cùng với Huyết Phủ Dụ Xích, vừa rồi nói 7:3 bất quá chỉ là để Khảm Hồng hai người không nghi ngờ mà thôi.

- Không được, bẫy thành, cái này mặc cả một chút cũng không được.

Lý Dương tiếp tục, tựa hồ như là rất để ý đến sự phân phối khoáng mạch Thiên Linh Thạch.

Khảm Hồng cùng Khảm Đồ nhìn nhau, Khảm Hồng lúc này mới có vẻ thập phần bất đắc dĩ, thập phần đau lòng nói:

- Bẫy thành a, ai, quên đi, huynh đệ bọn ta đáp ứng ngươi, bẫy thành thì bẫy thành. Bất quá đến lúc đó chân nhân phải chính diện chế trụ Huyết Phủ Dụ Xích, mà huynh đệ chúng ta là từ mặt bên giáp công.

- Tốt, dứt khoát như vậy chứ!

Lý Dương cười ha ha nói, có vẻ rất là hài lòng.

- Chúng ta khi nào thì mới xuất động đi giết Huyết Phủ Dụ Xích này?

Lý Dương hỏi.

Khảm Hồng vội vàng nói:

- Việc này không nên chậm trễ. Ngày mai thì sao? Ngày mai chúng ta đều tự mình thống lĩnh thủ hạ đến tụ tập ở chỗ này. Đến lúc đó cùng giết đến đại bản doanh của Huyết Phủ Dụ Xích.

Lý Dương suy nghĩ một chút, nói:

- Hừ, bất quá không thể mang theo quá nhiều người, nếu không có thể khiến cho Huyết Phủ Dụ Xích chú ý. Một khi hắn chú ý rồi, hắn phái ra một số đông nhân mã, dùng chiến thuật biến người đối phó với chúng ta, khi đó có thể nguy hiểm.

Lý Dương thì không sợ chiến thuật biến người, nhưng Uyên ương huynh đệ sợ.

Người cao thủ cấp bậc Ma Soái lợi hại, nhưng mà mấy trăm tên Ma Tướng đồng thời cùng nhau vây công người, người có thể chạy thoát không?

- Đúng, vậy đi, chúng ta mang theo không được quá mười người. Tin rằng sẽ không khiến cho hắn chú ý đến. Đến lúc chúng ta giết đến bên cạnh hắn rồi, hộ vệ bên cạnh hắn chỉ có một đám người. Hừ, giết hắn, Phiêu Tuyết sơn mạch Nam vực quần long vô thủ, còn không đợi chúng ta qua chia.

Khảm Hồng cùng Khảm Đồ phảng phất giống như thấy được một màn này, có vẻ vô cùng hưng phấn.

Lý Dương gạt đầu:

- Hừ, sáng sớm ngày mai, ta mang theo thủ hạ của ta tập hợp cùng các người, sau đó sẽ đánh đến đại bản doanh của Huyết Phủ Dụ Xích. Tất cả mọi việc đã chuẩn bị tốt, ta trở về đây. Cáo từ.

Lý Dương cũng không cùng hai người nói nhảm, trực tiếp giá ngự Thanh Vân, hóa thành một đạo hắc quang, bay về phía Bích Lan Sơn.

Khảm Hồng cùng Khảm Đồ nhìn thấy Lý Dương đã biến mất, hai người liên đứng lên, trên mặt có một vẻ tươi cười đắc ý.

- Mộc Dịch này nhất định chưa giao thủ với Huyết Phủ Dụ Xích, không biết chính diện đối mặt với Huyết Phủ Dụ Xích kinh khủng, đợi một ngày, khi hắn đã trọng thương gần chết, hắn hối hận đã không kịp nữa rồi.

Khảm Hồng đắc ý nói.

Khảm Đồ cũng gật đầu:

- Đợi giết Huyết Phủ Dụ Xích xong, Mộc Dịch này cũng trọng thương, chúng ta liền có thể dễ dàng giết Mộc Dịch. Đến lúc đó, Phiêu Tuyết sơn mạch đều sẽ là của hai người chúng ta. Ha ha...

- Cả Phiêu Tuyết sơn mạch đều là của chúng ta, ha ha...

Khảm Hồng cùng Khảm Đồ nghĩ đến tương lai này, ha ha cười to, lập tức giá vân rời khỏi Nam Bình sơn.

- Hưu...

Thân Minh Lý Dương “xoát” lên một tiếng đã xuất hiện trên Nam Bình sơn, trên mặt cũng có một tia cười lạnh:

- Ô? Nguyên lai là các người có chủ ý như vậy, để xem ngày mai sau đại chiến, các người còn cười được không. Hoặc là, các người đến cơ hội cười cũng không có!

Lập tức, Lý Dương thân hình chợt lóe, liền đã biến mất không thấy đâu.

Tốc độ của Thanh Vân quá kinh khủng, Lý Dương vừa rồi chậm chậm rời đi, nhưng là nháy mắt dùng tốc độ nhanh nhất, trong chớp mắt đã đến bên cạnh Nam Bình sơn, chỉ là thu liễm khí tức mà thôi, Khảm Hồng hai người tâm thần không bằng Lý Dương, căn bản không thể phát hiện ra Lý Dương.

Bích Lan Sơn.

Lý Dương, Phổ Húc, Toại Hổ, Ly Lang, Điền Báo mấy người đang ở trong đại sảnh.

- Sáng sớm ngày mai, ta đi trước tới Phiêu Tuyết sơn mạch Nam vực, liên thủ cùng với Uyên Ương Đào Ma huynh đệ, trực tiếp giết tên Huyết Phủ Dụ Xích kia. Toại Hổ, Ly Lang, Điền Báo ba người các người cùng đi với ta.

Lý Dương lạnh nhạt tuyên bố.

Toại Hổ, Ly Lang, Điền Báo ba người lập tức quỳ xuống nói:

- Mọi việc tùy đại nhân!

Lý Dương nhẹ nhàng gật đầu:

- Bất quá, Uyên Ương Đào Ma huynh đệ này cũng không có hảo ý gì, chúng ta chuẩn bị để ta cùng Huyết Phủ Dụ Xích chém giết, sau đó giết ta. Để sau đó huynh đệ bọn chúng thống nhất Phiêu Tuyết sơn mạch.

Toại Hổ ba người kinh hãi, Toại Hổ vội vàng nói:

- Đại nhân, Uyên Ương Đào Ma lại có thiện tâm như vậy, chúng ta phải cẩn thận. Huyết Phủ Dụ Xích bá đạo, đến như Lê Kiệt lúc trước cũng không dám ngạnh kháng a.

- Đúng vậy, đại nhân, ngàn vạn lần không thể trúng gian kế của huynh đệ Uyên Ương Đào Ma.

Ly Lang, Điền Báo, Phổ Húc ba người cũng lập tức nói ngay.

Lý Dương lại lắc đầu tự tin cười nói:

- Đừng lo lắng, cho dù là ngạnh kháng, ta cũng có thể dễ dàng giết Huyết Phủ Dụ Xích, càng không nói là ta cũng không cần một mình đối phó với Huyết Phủ Dụ Xích. Huống chi, ta chuẩn bị nhân cơ hội này nhất cử giết đi Uyên Ương Đào Ma huynh đệ cùng với Huyết Phủ Dụ Xích, đến lúc đó toàn bộ Phiêu Tuyết sơn mạch toàn bộ đều dưới quyền khống chế của ta.”

- Kế sách của Uyên Ương Đào Ma huynh đệ này ta đã biết, bọn họ lại không biết thực lực của ta, cũng không biết phương pháp của ta. Hừ, cố tình đối với vô tâm, hơn nữa thực lực vốn là so với bọn chúng mạnh hơn, kết quả căn bản không cần phải nói.

Lý Dương có vẻ rất tự tin.

- Đại nhân anh minh!

Toại Hổ, Ly Lang, Điền Báo, Phổ Húc bốn người mừng rỡ. Lý Dương một khi thống nhất Phiêu Tuyết sơn mạch, địa vị của bốn người bọn họ tự nhiên là thuyền lên theo nước.

- Toại Hổ, Ly Lang, Điền Báo nghe lệnh!

Lý Dương đột nhiên trở nên nghiêm túc.

Toại Hổ ba người vội vàng quỳ xuống, đợi mệnh lệnh của Lý Dương.

- Một khi Huyết Phủ Dụ Xích cùng Uyên Ương Đào Ma huynh đệ bị giết, Phiêu Tuyết sơn mạch đỉnh cấp cao thủ toàn bộ do ba người các ngươi thêm hạ linh hồn khế ước, trực tiếp thu phục.

Lý Dương ra lệnh.

- Tuân lệnh!

Ba người cung kính nói.

Sự tình thu phục người này, Lý Dương cũng không nhìn đến, chỉ cần Toại Hổ ba người trung thành trăm phần trăm là được.

Sáng sớm ngày thứ hai.

Lý Dương, Toại Hổ, Ly Lang, Điền Báo bốn người giá vân bay về phía Nam Bình sơn. Trên mây trắng, Lý Dương đứng ở phía trước nhất, ở phía sau, ba người Toại Hổ, Ly Lang, Điền Báo ba người cũng kính đứng ở phía sau lưng Lý Dương, khuôn mặt lãnh khốc.

Trên Nam Bình sơn, Khảm Hồng cùng Khảm Đồ mang theo thủ hạ là hai gã đại tướng yên lặng chờ đợi Lý Dương đến. Vừa nhìn thấy phía xa xa Lý Dương bốn người giá vân mà đến, Khảm Hồng cùng Khảm Đồ nhất thời mừng rỡ.

- Đại ca, đến cùng Mộc Dịch này chính là ba người Toại Hổ, ba người bọn họ bây giờ là tối cường cao thủ Phiêu Tuyết sơn mạch ngoại trừ Mộc Dịch ra. Xem ra Mộc Dịch này thực tâm hợp tác.

Khảm Đồ nói với Khảm Hồng.

Hai người bọn họ thấy Lý Dương dẫn theo tam đại cao thủ đến, cho rằng Lý Dương thành tâm hợp tác, tự nhiên là cao hứng.

- Chân nhân quả nhiên là người thủ tín.

Khảm Hồng cùng Khảm Đồ ha ha cười to, đi tới tiếp đón.

Lý Dương mang theo ba người xuống khỏi đám mây, đi xuống Nam Bình sơn.

- Hai vị Đại vương cũng đã sớm đến đây đợi a, việc này không thể chậm trễ, chúng ta lập tức đi tới Nam vực Phiêu Tuyết sơn mạch, đánh đến đại bản doanh của Huyết Phủ Dụ Xích.

Lý Dương nói.

Khảm Hồng lại vội vàng nói:

- Đừng nóng nảy, hay là thay đổi một chút dung mạo. Diện mạo của chúng ta, người ở Phiêu Tuyết sơn mạch biết thật không ít, bị phát hiện có thể không ổn.

Nói xong Khảm Hồng và Khảm Đồ liền biến đổi dung mạo, đồng thời thân thể phát ra âm thanh lách tách, thân thể cũng cao thêm rất nhiều. Dù sao thì thấp lùn cũng là đặc thù của hai người bọn họ.

- Có lý!

Lý Dương lúc này cũng đã biến hóa dung mạo, ba người Toại Hổ phía sau cũng lập tức thay đổi.

- Việc này không nên chậm trễ, chúng ta đi được rồi!

Khảm Hồng gật đầu nói.

Lý Dương cũng gật đầu. Lập tức Lý Dương, Khảm Hồng, Khảm Đồ đều tự thống lĩnh thủ hạ, đi lên đám mây, bay khỏi Nam Bình sơn, bay về hướng nam vực của Phiêu Tuyết sơn mạch, mục tiêu chính là đại bản doanh của Huyết Phủ Dụ Xích – Hỏa Vụ Sơn.

Thanks

250. Chương 28: Cận Thân Chi Chiến

Đoàn người của Lý Dương lúc này đã đến Hỏa Vụ Sơn.

- Khảm Hồng cùng Khảm Đồ, bây giờ chúng ta đã tới Hỏa Vụ Sơn, các người làm sao để có thể tìm được vị trí của Huyết Phủ Dụ Xích?

Lý Dương hỏi.

Khảm Hồng tự tin nói:

- Không cần lo lắng, xin yên lặng chờ đợi một lúc, tự khắc có người mang chúng ta vào trong đó.

Khảm Đồ đứng một bên vẻ mặt cũng rất là tự tin, tự hồ như đối với việc tìm được Huyết Phủ Dụ Xích không lo lắng chút nào.

- Hừ, tốt nhất là có biện pháp giải quyết, ngàn vạn lần đừng có trêu ta, nếu không, làm lãng phí thời gian của mọi người, phá hỏng cảm tình mọi người thì có thể không tốt đâu.

Lý Dương cười lạnh nói.

Khảm Hồng cùng Khảm Đồ cũng vô cùng tự tin.

- Xoát!

Một bóng người vọt đến, Lý Dương trong mắt đột nhiên hiện lên một tia lãnh mang, một đạo đao mang liên đã bắn ra.

Khảm Hồng cả kinh, vội vàng vung tay một cái, một đạo loan nguyệt hiện lên. “Phanh!” lên một tiếng, đao mang Lý Dương bắn ra đã bị Khảm Hồng cản lại. Khảm Hồng vội vàng nói với Lý Dương:

- Chân nhân, người tới là người của ta.

Thân ảnh vừa mới tới này nhìn thấy Khảm Hồng cùng Khảm Đồ, vội vàng quỳ xuống nói:

- Thuộc hạ Tiết Ương ra mắt hai vị đại vương.

Tiết Ương cũng là mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, vừa rồi thiếu một chút nữa là hấn mất mạng rồi, Tiết Ương không khỏi len len nhìn trộm một cái người vừa xuất thủ Lý Dương.

Lý Dương trên người tự nhiên có một cỗ khí tức băng lãnh, còn có một cỗ uy áp, điều này làm cho Tiết Ương không nhịn được rung động trong lòng.

Khảm Hồng quay về phía Lý Dương vội vàng nói:

- Chân nhân, Tiết Ương này là người của ta, ta đã sớm an bài hấn tiếm phục trong đám thủ hạ của Huyết Phủ Dụ Xích. Hấn đối với tình huống của Huyết Phủ Dụ Xích thập phần rõ ràng. Có hấn, chúng ta cũng có thể dễ dàng tìm được Huyết Phủ Dụ Xích.

Lý Dương cũng không linh tinh:

- Khảm Hồng, Khảm Đồ, hôm nay chúng ta liên minh, ta không muốn có chuyện gì lừa gạt ta, đừng ở trước mặt ta làm ra cái vẻ tự tin đó, rất nhiều chuyện nên nói rõ ràng ra thì tốt hơn đấy.

Hiển nhiên, Lý Dương đối với Khảm Hồng cùng Khảm Đồ như vậy rất không hài lòng.

Khảm Hồng cùng Khảm Đồ trong lòng đều tức giận, nhưng nét mặt vẫn tươi cười như trước, lão đại Khảm Hồng nói:

- Đây là do chúng ta không đúng, thân là đồng minh, tự nhiên không nên giấu giếm chân nhân chuyện này. Chân nhân xin hãy yên tâm, sau này chúng ta không hề giấu diếm chân nhân chuyện gì nữa.

- Hy vọng là vậy.

Lý Dương nhàn nhạt nói.

Khảm Hồng cùng Khảm Đồ trong lòng đều mắng “Kiêu ngạo, người cũng không còn bao nhiêu thời gian để kiêu ngạo nữa đâu. Đợi khi Huyết Phủ dụ Xích chết rồi, cũng là lúc người chết đấy.”

- Tiết Ương, Huyết Phủ Dụ Xích ở đâu?

Khảm Hồng quay về phía Tiết Ương hỏi.

Tiết Ương vội vàng cung kính trả lời:

- Bẩm báo đại vương, Huyết Phủ Dụ Xích lúc này đang ở đại viện hậu sơn của Hỏa Vụ Sơn. Thuộc hạ chính mình thấy hắn vừa đi vào đó không lâu.

- Các vị đại nhân, xin tạm thời ủy khuất làm thủ hạ của tiểu nhân, xin mời đi theo tiểu nhân.

Tiết Ương chấp tay, lập tức bay đi trước về phía hậu sơn của Hỏa Vụ Sơn. Đám người Khảm Hồng lập tức đuổi theo, Lý Dương cũng theo phía sau. Tiết Ương tay để trên ngực, trực tiếp nhắm hướng đại viện phía hậu sơn Hỏa Vụ Sơn bay tới.

- Người ở đâu tới!

Thủ vệ hét lớn một tiếng, sau đó vừa nhìn thấy Tiết Ương lập tức nói ngay:

- Ô, nguyên lai là Tiết đại ca, đi đi!

Thủ vệ cũng không điều tra gì, trực tiếp để cho mọi người đi vào, hiển nhiên Tiết Ương này ở trong Hỏa Vụ Sơn cũng là rất có nhân duyên (ý là quan hệ rất tốt).

Tiết Ương mỉm cười nhìn thủ vệ đó gật đầu, rồi liền đi về phía đại viện phía hậu sơn.

- Huyết Phủ Dụ Xích này ở trong một tòa lầu các ở trong đại viện, hai vị đại vương có thể động thủ rồi.

Tiết Ương nói.

Khảm Hồng gật đầu nhẹ, lập tức nhìn lướt qua một lượt các tòa lầu các ở trong đại viện, khóe miệng có tia cười lạnh. Tìm tòi? Đương nhiên không cần phiền toái như vậy.

Một đạo loan nguyệt từ trong tay Khảm Hồng hiện ra, quang mang màu đen tựa hồ như xẹt qua không gian, trong nháy mắt bay về phía tất cả các tòa lầu các.

- Oanh!

Âm thanh các tòa lầu các,

- Như thế nào lại không có Huyết Phủ Dụ Xích.

Chỉ liếc mắt một cái, không thấy một cao thủ cấp bậc Ma Soái nào, Khảm Hồng cùng Khảm Đồ tự nhiên là sắc mặt đại biến.

- Dám đến Hỏa Vụ Sơn làm càn, giết!

- Mẹ nó, đi tìm chết cho lão tử!

Cả đám cao thủ cấp bậc Ma Tướng, Thiên Ma miệng thì mắng chửi, điên cuồng đánh tới.

- Dụ Xích tên hồn đản này đâu rồi?

Khảm Đồ giận dữ, loan đao xuất ra, đám cao thủ cấp bậc Ma Tướng, Thiên Ma này phảng phất giống như bị cắt mạch, từng loạt từng loạt đổ gục xuống. Chênh lệch thực lực từ đó có thể thấy được, chênh lệch quá lớn. Hơn nữa nơi này cao thủ cấp bậc Ma Tướng chỉ có mười mấy người mà thôi.

Lý Dương lại là đứng yên không nhúc nhích, phàm là có người tới gần hấn, hấn vung tay lên, người đó liền trống rỗng biến mất. Toại Hổ, Lý Lang, Điền Báo ba người đứng ở phía sau Lý Dương, nhìn thấy Lý Dương phát tay địch nhân liền biến mất, không tìm được càng thêm kính ngưỡng Lý Dương.

- Đại ca, Dụ Xích tên hồn đản hấn không có ở đây!

Khảm Đồ phần nộ hét.

Khảm Hồng tâm trạng cũng là tức giận, liếc mắt một cái nhìn Tiết Ương ở phía sau:

- Mẹ nó, cũng giám lừa lão tử, muốn chết!

- Đại vương, ta không lừa người a!

Thấy mục quang đỏ hồng khùng bố, Tiết Ương nhất thời biết là không hay, biết giải thích cũng vô dụng, liền muốn chạy trốn. Nhưng chính là theo một đạo loan nguyệt màu đen hiện lên, Tiết Ương liền hóa thành huyết nhục toái nát.

Lý Dương chứng kiến một màn đó, trong lòng lại cười lên.

Tu luyện mười năm, hơn nữa trong khoảng thời gian này, Lý Dương bất kể là cảm ngộ đối với thiên đạo hay là tu luyện, đều là hết sức nhanh chóng. Hôm nay Lý Dương tâm thần tu vi đã là Ma Vương trung kỳ. Thần thức mạnh như vậy, tự nhiên là có thể dễ dàng phát hiện ra Huyết Phủ Dụ Xích.

Căn cứ vào thần thức giám sát của Lý Dương, hiển nhiên, Huyết Phủ Dụ Xích không có mặt ở Hỏa Vụ Sơn.

Bất quá, Lý Dương lại không nói ra. Hấn muốn nhìn xem, Khảm Hồng cùng Khảm Đồ hai người rốt cuộc sẽ xử lý như thế nào.

- Hai vị, bây giờ Huyết Phủ Dụ Xích không có ở đây, nên làm thế nào bây giờ.

Lý Dương hỏi lại.

Khảm Hồng cùng Khảm Đồ nhất thời không có gì để nói, đồng thời đối với người ở đại viện hậu sơn chém giết càng thêm điên cuồng. Khảm đồ bỗng dưng hai mắt sáng ngời, quơ tay bắt lấy một cao thủ cấp bậc Ma Tướng, một cổ hắc quang trực tiếp quán nhập vào trong đầu tên cao thủ cấp bậc Ma Tướng.

- Oanh!

Tên Ma Tướng này đầu và trái tim đồng thời nổ mạnh, não tương bay loạn xạ.

Khảm Đồ lại nở nụ cười:

- Hừ, nguyên lai Huyết Phủ Dụ Xích này vừa mới rời khỏi đại viện ở hậu sơn, từ trước đã đi tới chỗ khoáng mạch Thiên Linh Thạch. Đi, ta biết hấn ở chỗ nào rồi.

Nói xong, Khảm Đồ liền nhắm vị trí hướng đông bắc bay đi, đám người Khảm Hồng lập tức đi theo.

Lý Dương liếc mắt nhìn Tiết Ương đã chết một cái, trong lòng thâm than. Hiển nhiên Tiết Ương này không hề nói dối, Huyết Phủ Dụ Xích đích xác trước là ở đại viện phía hậu sơn, nhưng mà vừa mới đi đến khoáng mạch Thiên Linh Thạch.

Mà Khảm Hồng cùng Khảm Đồ lại là không thèm liếc mắt nhìn Tiết Ương một cái.

- Chúng ta cũng đuổi theo!

Lý Dương ra lệnh một tiếng, Toại Hổ, Lý Lang, Điền Báo tam đại Ma Soái trung kỳ cao thủ ở phía sau cũng đi theo Lý Dương, đồng thời bay đi. Mà Hỏa Vụ Sơn cũng bắt đầu trở nên rối loạn.

Khoáng mạch Thiên Linh Thạch, nó ở trong một cái hộp cốc.

Đám người Lý Dương lúc này cũng đã tới phía trên hợp cốc, thần thức của Lý Dương dễ dàng phát hiện ra vị trí của Huyết Phủ Dự Xích. Huyết Phủ Dự Xích chính là đang ở trong một đình viện trong hợp cốc nghỉ ngơi, phỏng chừng là đang giám sát công việc khai thác Thiên Linh Thạch.

- Chân nhân, Huyết Phủ Dự Xích đang ở đây!

Khảm Hồng cùng Khảm Đồ thập phần chắc chắn chỉ đình viện bên trong hợp cốc.

- Hô!

Một đạo hắc ảnh từ trong đình viện vọt ra, giống như cự thạch rơi xuống mặt đất, hung hãn dẫm lên mặt đất. Mặt đất cũng chấn động.

- Khảm Đồ, Khảm Hồng hai tên hỗn đản các ngươi, lại đến địa bàn của ta làm gì? Muốn cướp đoạt khoáng mạch Thiên Linh Thạch của ta. Hừ, quả thực là không muốn sống nữa.

Dự Xích giống như một bức tượng đúc, thân cao hai mét rưỡi, eo so với cái thùng còn to hơn, mắt như hai cái đèn pha.

Dự Xích mặc dù cường hãn vô cùng, nhưng mà tâm thần tu vi không tính là cao, chỉ là Ma Soái trung kỳ, cho nên hắn tới bây giờ vẫn không phát hiện Khảm Đồ Khảm Hồng tới.

- Mộc Dịch chân nhân, chúng ta có thể động thủ được rồi.

Khảm Hồng cùng Khảm Đồ lại mỉm cười nói.

Dự Xích này nhất thời kinh hãi, nhìn về phía Lý Dương:

- Ngươi là Mộc Dịch, Bích Lan Sơn Mộc Dịch?

Bởi vì hắn cho tới bây giờ vẫn chưa phát hiện ra khí tức của Lý Dương. Nếu như không phải là mắt thấy rõ ràng, hắn còn không biết là nơi này có người. Hiển nhiên, Lý Dương tâm thần mạnh hơn hắn rất nhiều.

- Mộc Dịch, chỉ cần ngươi không ra tay, khoáng mạch Thiên Linh Thạch này ta cho ngươi ba thành.

Dự Xích đột nhiên nói ra khỏi miệng.

Gặp Lý Dương, hắn cũng không có tín tâm. Dù sao thì cảm giác Lý Dương gây ra cho hắn là cảm giác của một cao thủ chính thức.

- Ai nói là Dự Xích ngươi ngu xuẩn? Ngươi không hề ngu xuẩn a. Lại có thể dứt khoát như vậy, bỏ được ba thành khoáng mạch Thiên Linh Thạch. Ha ha, đáng tiếc, chúng ta đã sớm cùng với Mộc Dịch chân nhân thương nghị ổn thỏa rồi. Khoáng mạch Thiên Linh Thạch cấp cho chân nhân bảy thành, bảy thành a, Dự Xích, ngươi có bỏ được không?

Khảm Hồng cười ha ha nói.

Giờ phút này, hắn đã nắm rõ ràng. Bên trong hợp cốc này, cũng không có bao nhiêu cao thủ, xem ra Huyết Phủ Dự Xích này quả là quá mức tự tin, bên người không mang theo cái gì cao thủ.

- Bảy thành?

Đôi mày rậm của Dự Xích nhướng lên, tựa hồ như rất lo lắng.

- Hô!

Thân thể của Dự Xích đột nhiên trở thành một đạo tàn ảnh.

- Oanh long long...

Những chỗ mà Dự Xích bước qua, đá vụn bay ra, hiển nhiên cước bộ của hắn lực lượng thật là kinh khủng, đồng thời, cũng cho thấy tốc độ kinh khủng của Dự Xích. Cơ hồ chỗ trong nháy mắt, Dự Xích liền đã tới trước mặt Khảm Hồng.

Đột nhiên...

Một phủ đầu cự đại màu huyết hồng đột nhiên hiện ra, giống như một tia chớp phá không, hung hăng nhằm Khảm Hồng bổ tới, khí thế mạnh mẽ, đến Lý Dương cũng kinh hãi không thôi. Chỉ cần giết được Khảm Hồng, Uyên Ương song đao không cách nào liên thủ, Khảm Đồ còn lại căn bản không đủ uy hiếp, chỉ cần đối phó với Lý Dương một người là được, đó là chủ ý đánh giá của Dụ Xích.

- Phan!...Phan!

Liên tục hai tiếng vang lên, hai đạo thân ảnh liền bay sang một bên, rơi xuống, chính là Khảm Hồng và Khảm Đồ.

Lúc này, Khảm Hồng và Khảm Đồ đã khôi phục lại thành chiều cao một mét sáu. Tốc độ của bọn họ vừa rồi Lý Dương cũng đã thấy được, quả thực là vô cùng kinh khủng, thân thể tuy lùn, nhưng mà tốc độ phản ứng cũng là vô cùng lợi hại.

- Chân nhân, còn chưa động thủ!

Khảm Hồng quay về phía Lý Dương quát khẽ một tiếng.

- Yên tâm!

Lý Dương vừa cười vừa nhìn về phía Dụ Xích:

Huyết Phủ Dụ Xích, nếu ngươi nguyện ý chia cho ta tám phần của khoáng mạch Thiên Linh Thạch, ta đây liền đáp ứng ngươi đối phó với Khảm Hồng và Khảm Đồ. Ngươi có bằng lòng không? Ta cho ngươi ba phút thời gian...

- Chân nhân, ngươi...

Khảm Hồng cùng Khảm Đồ nhất thời giậm giữ.

Bất quá, Dụ Xích cũng là thân dục huân tâm (Ý là tham lam, không nỡ bỏ), cười lạnh nói:

- Hừ, đồ vật của Huyết Phủ Dụ Xích ta, còn thật sự chưa có ai dám cướp, mẹ nó, đến một người ta giết một người, đến hai người ta giết một đôi. Có bản lãnh, đến đây! Khảm Hồng cùng Khảm Đồ, hai con thỏ để các ngươi, cùng lão tử đánh giết đi!

- Oanh!

Dụ Xích hung hăng đạp xuống mặt đất, thân thể nhất thời hóa thành lưu quang, trực tiếp nhằm về phía Khảm Hồng.

- Ai, cần tiền không cần mạng!

Lý Dương than nhẹ một tiếng, thân thể nhoáng lên một cái, nhoáng lên một cái tựa hồ như phi thường đơn giản, mà Dụ Xích cũng là nhanh như lưu tinh, nhưng mà Lý Dương phi thường đơn giản xuất hiện ở trước mặt Huyết Phủ Dụ Xích. Sự thần diệu của “Xuyên Vân Toa Vụ” khiến cho đám người Toại Hổ đứng xem ngây ngốc.

- Hát!

Lý Dương sắc mặt đột nhiên dữ tợn, rùn thấp người xuống, đầu gối hung hăng nện vào cái bụng giống như cương thiết của Dụ Xích.

Thượng phẩm ma khí Chiến Thần Ngõa công kích mạng nhất – Tất cái thiết chàng!

- A!

Dụ Xích nhất thời tròng mắt, trợn tròn. Chiến Thần Ngõa công kích gia tăng mười lần, dùng đầu gối công kích lại cang kinh khủng. Một chiêu này trực tiếp phá ra một cái lỗ thủng ở bụng hắn. may mà Lý Dương không phải là muốn mạng của hắn, phá đi trái tim trong ngực hắn.

Thậm chí, Lý Dương cũng không vận dụng “Phá Sơn Liệt Không”!

- Hát!

Lý Dương lại quát khẽ, chân phải vung lên 360 độ, hóa thành một đạo thoái bộ tàn ảnh, hưng hăng đá mạnh về phía sau một cái, hung hăng nện vào cằm của Dụ Xích.

- Ba!

Thanh âm vang vọng vô cùng, đầu của Dụ Xích cũng quỷ dị bị Lý Dương đá cho một thoái đá quay ra, hiển nhiên yết hầu đã bị đứt đoạn. Bất quá hẳn là cao thủ Ma Soái hậu kỳ, chỉ cần nguyên thần bất diệt, tức là không chết.

- A!

Một tiếng kêu đau đớn, thân thể của Dụ Xích bị đá bay ra.

- Người lựa chọn có lẽ là sai rồi, tám phần khoáng mạch Thiên Linh Thạch mà thôi. Không còn cái mạng nhỏ, có nhiều Thiên Linh Thạch hơn cũng là vô dụng a.

Lý Dương cảm thán một tiếng.

Mà Khảm Hồng cùng Khảm Đồ cũng kinh hãi, ngơ ngác nhìn một màn này.

- Đại ca, Mộc Dịch này quá mạnh mẽ, kế hoạch của chúng ta tựa hồ như không có khả năng thực hiện rồi. Chính diện ngạnh chống cũng đánh ngã được Huyết Phủ Dụ Xích.

Khảm đồ truyền âm với Khảm Hồng nói, giờ phút này hai người bọn họ cũng là lực thần vô chủ.

Chính diện đối kháng?

Bá Vương Hạng Vũ ở Ma giới có tên là Bá Vương, trên chiến trường chém giết, cao thủ đồng cấp, còn chưa có ai có thể chính diện cùng Hạng Vũ ngạnh kháng. Chiến thuật cận thân của Lý Dương là do Hạng Vũ tự thân truyền, tự nhiên là vô cùng bá đạo, một tên Huyết Phủ nhỏ nhỏ làm sao có thể so được?

Thậm chí, Lý Dương còn chưa vận dụng “Phá Sơn Liệt Không”, cũng chưa có vận dụng Bi Sát!

- Ai, hai tên tiểu tử các người, như thế nào còn không ra tay, lúc đầu nói như thế nào rồi, ta chính diện kiềm chế, các người hai mặt hợp kích, còn chưa động thủ?

Lý Dương quay về phía Khảm Hồng cùng Khảm Đồ trừng mắt, Khảm Hồng cùng Khảm Đồ nhất thời sợ đến giống như con gà con mổ thóc không ngừng gật gật đầu.

- Tám phần, ta cấp cho người tám phần!

Huyết Phủ Dụ Xích bị đánh đã tỉnh lại, vội vàng hô to.

251. Chương 29: Nhất Thống

Giống như hai cơn lốc xoáy nhỏ, Khảm Hồng cùng Khảm Đồ hai huynh đệ điên cuồng bổ về phía Huyết Phủ Dụ Xích. Hai loan đao biến thành một trường ảnh loan đao thật lớn, loan đao điên cuồng bổ xuống.

- Phốc...

Trên người máu tươi rùng rùng, Huyết Phủ Dụ Xích lại không một chút để ý, ngửa mặt lên trời điên cuồng hét lên một tiếng, trên người cơ bắp nổi lên, đạo đạo hắc quang không ngừng lóe ra. Thân thể của cấp bậc Ma Soái hậu kỳ năng lượng hoàn toàn bộc phát, phòng ngự thân thể đạt tới mức cao nhất.

- Hai tên tiểu tử các người, đi chết đi!

Dụ Xích điên cuồng hét lên, nhãn tình nhanh chóng bùng nổ, trong con mắt sung mãn huyết ti, hàm răng hổ cũng cắn chặt lại, tay phải cầm một Huyết Phủ thật lớn mạnh mẽ giống như giao long xuất thủy.

- Hô!

Cự đại Huyết Phủ xoay thành một vòng 360 độ thật lớn.

- Tên này liều mạng rồi!

Khảm Hồng cùng Khảm Đồ kinh hãi, cũng không ẩn tàng gì nữa, trên người cũng xuất ra đạo đạo phù triện màu đen, đạo đạo hắc khí bắt đầu bay lên. Tiếp theo Khảm Hồng cùng Khảm Đồ hai người giống như trong nháy mắt công lực lại tăng thêm gấp đôi.

Đột nhiên, hai người thực lực tăng mạnh, tốc độ cũng tăng thêm một tầng, phiêu hốt tránh khỏi công kích của Huyết Phủ, sau đó lập tức Uyên Ương song đao tấn công về phía Dụ Xích.

Huyết Phủ Dụ Xích đập mạnh một cái xuống đất, thân thể trong nháy mắt lùi ra ngoài trăm mét, nhìn Khảm Hồng cùng Khảm Đồ thực lực đã tăng nhiều, nhưng lại cười lạnh “Hừ, dùng một chiêu này đối phó với ta, đúng là nằm mơ!”

Huyết dịch sôi trào!

Gầm nhẹ một tiếng, Huyết Phủ Dụ Xích thân thể đột nhiên trở thành màu hồng, đỏ như máu, kinh khủng dị thường. Thậm chí có thể xuyên qua da thấy huyết dịch bên trong đang sôi trào. Con mắt của Huyết Phủ Dụ Xích cũng trở nên đỏ như máu, hàm răng cũng là dính đầy máu tươi.

- Mộc Dịch chân nhân, còn không ra tay!

Khảm Hồng cùng Khảm Đồ chứng kiến một màn này, cũng là kinh hãi, lập tức cao giọng hô lên với Lý Dương.

Lý Dương giờ phút này đang là cả kinh. Vừa rồi Khảm Hồng cùng Khảm Đồ không biết vận dụng bí thuật gì, lại khiến cho công lực hai người đều tăng lên gấp đôi, bây giờ Huyết Phủ Dụ Xích công lực cũng đề cao lên rất nhiều. Dụ Xích giờ phút này, nếu Lý Dương còn dùng thủ đoạn vừa rồi, phỏng chừng cũng là đánh không lại, chỉ có “Phá Sơn Liệt Không” hoặc là “Bi Sát”.

Nghe thấy hai người Khảm Hồng cùng Khảm Đồ hét gọi.

Lý Dương mỉm cười nói:

- Đừng có gấp!

Thân thể Lý Dương hóa thành một cơn gió nhẹ, cơ hồ khiến cho người khác không cảm thấy chút gì ba động, thân hình Lý Dương liền đã tới trước mặt Dụ Xích. Dụ Xích sửng sốt, lập tức điên cuồng hét lên một tiếng, cơ thể càng trở nên kinh khủng. Cự phủ lại hung hăng bổ xuống. Tốc độ của Huyết Phủ thực sự hãi nhân cũng khiến cho không gian trở nên chấn động.

- Người không thể đánh được ta đâu!

Lý Dương thần thức truyền âm vào trong óc của Dụ Xích. Dụ Xích sửng sốt, lại nhìn lại, Lý Dương đã biến mất trước mặt hắn, không nhìn được trong lòng hoảng hốt. Nhưng mà ngay sau đó một cổ thống khổ kịch liệt từ trong đầu truyền tới...

- Hát!

Lý Dương giờ phút này đứng ở phía sau của Dụ Xích. Trong chớp lát vừa rồi, Lý Dương đã vận dụng “Xuyên Vân Toa Vụ”, giống như bướm lượn trong hoa lá, dễ dàng vòng thành một nửa vòng tròn, liền đã tới phía sau của Dụ Xích, mà Dụ Xích căn bản là không phát hiện ra.

- Hừ!

Lý Dương hừ lạnh một tiếng, tay phải giống như cương trảo xuất ra, dễ dàng nắm được và lập tức hung hăng túm đầu của Dụ Xích, bay ra hơn mười mét, sau đó mạnh mẽ ném xuống mặt đất. Lý Dương coi Dụ Xích như cái bao cát, liên tục nhắm mặt đất hung hăng đánh xuống.

- Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!...

Điên cuồng, Lý Dương điên cuồng đánh xuống, theo một tiếng nổ thật lớn, nhưng tảng đá trên mặt đất lại xuất hiện một cái hố sâu khổng lồ.

Nhưng mà càng đánh, Lý Dương trong lòng lại càng khiếp sợ. Bởi vì hắn cảm thấy Dụ Xích này phảng phất giống như một khối cương thiết, đánh xuống mặt đất, dĩ nhiên mỗi cú tạo thành một cái hố sâu. Cảm giác này rất quái dị, hơn nữa Huyết Phủ của Dụ Xích vẫn cầm trên tay, không hề buông ra.

- Hồng...

Dụ Xích bị đánh đến choáng váng, vừa mới tỉnh táo lại, lại mạnh mẽ hua Huyết Phủ chém về phía Lý Dương. Lý Dương lập tức thân hình chợt lóe, tránh ra phía xa xa.

- Mẹ kiếp, người cũng..., người cũng...

Giờ phút này Dụ Xích trong lòng vô cùng phần nộ. Chính mình vừa rồi lại trở thành cái bao cát bị hung hăng đánh xuống mặt đất. Phần nộ khiến máu trong cơ thể của Dụ Xích càng thêm sôi trào, giờ phút này hẳn đã là một người màu huyết hồng.

- Chết!

Khảm Hồng cùng Khảm Đồ vọt xuất hiện ở bên cạnh Dụ Xích, hai thanh loan đao màu đen mạnh mẽ đánh xuống.

- A...

Huyết Phủ nhanh nhẹn rời tay Dụ Xích, giống như một đạo hồng quang, đánh về phía Khảm Đồ. Đồng thời hẳn cũng không để ý gì đến công kích của Khảm Hồng bên cạnh, tốc độ lại cũng tăng thêm một bậc nữa. Cùng lúc đó Khảm Hồng đang một đao bổ lên người hẳn, hẳn hung hăng quơ một cái nắm lấy Khảm Hồng, nắm lấy loan đao trên tay Khảm Hồng.

- Phốc!

Loan đao của Khảm Hồng hung hăng bổ xuống trên người Dụ Xích, Dụ Xích bất quá thân thể hơi nhoáng lên một chút, liền tránh được nơi yếu hại trái tim. Trên người Dụ Xích huyết nhục đổ ra, nhưng tay phải của Dụ Xích cũng giống như ưng trảo.

- Phốc!

Sức tàn phá của đôi tay tựa như Nhất Dương chỉ, tay phải của Dụ Xích đã xuyên phá giữa ngực của Khảm Hồng, trực tiếp nắm lấy trái tim của Khảm Hồng.

- Đại ca!

Tránh khỏi Huyết Phủ, Khảm Đồ trong nháy mắt con mắt đỏ bừng, điên cuồng vọt đến...

- A!

Khảm Hồng nóng nảy, sợ hãi, điên cuồng, la hét. Điên cuồng muốn trốn tránh, nhưng mà hai người ở quá gần nhau, thân thể muốn trốn tránh, căn bản không còn kịp nữa, chỉ còn một biện pháp – trái tim thoát đi. Trái tim là hạch tâm của thân thể, giống như nguyên anh của tiên nhân, đao phách của phi đao nhập đạo giống nhau, đều có thể một mình thoát đi, sau đó hấp thu năng lượng, lại hình thành thân thể.

- Muốn chạy trốn?

Huyết Phủ Dụ Xích cười nanh ác, trên tay lại thoát ra một đạo hồng quang.

- Oanh!

Đạo hồng quang này giống như tên rời cung, đạt tới một tốc độ cực kỳ kinh khủng. Trong nháy mắt đã oanh phá trái tim của Khảm Hồng, và mang nguyên thần của Khảm Hồng tiêu diệt luôn.

Lý Dương đang ở một bên xem cuộc chiến không hề ra tay đồng tử cũng co lại.

Hồng quang?

Đây là cái gì? Thần thức cường đại của Lý Dương phát hiện rõ ràng, hồng quang nho nhỏ này, là một cây phủ đầu phi thường nhỏ, cây phủ đầu này vô cùng nhỏ, chỉ nhỏ bằng nửa lòng bàn tay, cùng với cự đại Huyết Phủ trước đây Dụ Xích sử dụng cùng một dạng.

Lý Dương có một loại cảm giác không ổn, tựa hồ như Dụ Xích này một mực nguy trang.

Cây Huyết Phủ nho nhỏ này, là để công kích xa, công hiệu so với đao phách của Lý Dương không sai biệt lắm. Chỉ là đao phách của Lý Dương có thể không ngừng thay đổi, không ngừng đề cao mà thôi.

- Chân nhân, còn không ra tay.

Khảm Đồ chứng kiến đại ca đã chết, đã không còn dă tâm gì, hấn đang suy nghĩ chính là bảo trụ tính mạng, thậm chí đến hai gã thủ hạ chính Khảm Đồ tự mình mang đến cũng không hề ra tay. Cùng với đám người Toại Hồ ở một bên thúc thủ bàng quan.

Ở cấp bậc chém giết này, đã không phải là bọn chúng có khả năng nhúng tay vào.

- Khoáng mạch Thiên Linh Thạch, chính là thuộc về ta.

Dụ Xích giờ phút này trong mắt cũng hiện lên một tia quang mang băng lãnh. Lý Dương trong đầu lại nhớ tới một loại độc vật – độc xà.

Quá khứ, biểu hiện của Dụ Xích chỉ là nguy trang mà thôi. Rất nhiều người cho rằng Phiêu Tuyết sơn mạch thủ lĩnh của tam đại thế lực, ngu xuẩn nhất chính là Dụ Xích. Nhưng chính là hiện tại xem ra, ngược lại tối nguy hiểm chính là Dụ Xích. Bất luận là “Huyết dịch sôi trào” bí thuật, cùng với cây Huyết Phủ nho nhỏ đó, đều là hấn ẩn tàng.

- Khảm Đồ, chết!

Dụ Xích hóa thành một đạo hồng quang, trong nháy mắt đã tới bên cạnh Khảm Đồ.

Lý Dương lại trong lòng cả kinh, tốc độ Dụ Xích vừa mới biểu hiện lại đề cao thêm một tia. Phải biết rằng, trong khi điên cuồng chiến đấu, tốc độ đạt tới cực hạn của bản thân, bình thường là rất khó có khả năng gia tăng thêm một chút nào. Điều này chỉ có một loại giải thích, nhược điểm của Dụ Xích - tốc độ chậm, đây cũng là do Dụ Xích nguy trang ra. Chỉ có Dụ Xích tốc độ vốn là nhanh, trong giờ phút này lại không kìm hãm được đề cao tốc độ lên một chút.

Nhất thời Lý Dương trong lòng phát lạnh.

Nguy trang thành nhược điểm, người khác thực sự nghĩ là hấn có tốc độ chậm, đối phương trong khi đối phó với hấn, tự nhiên từ phương diện này động thủ, sử dụng kế hoạch xếp đặt theo tốc độ chậm. Nhưng mà hấn trên thực tế tốc độ cũng không chậm, kết cục của địch nhân...

Tên Dụ Xích này quá kinh khủng, quá âm hiểm. Lý Dương cũng bắt đầu trở nên cẩn thận. Tựa hồ như chính mình muốn giết Dụ Xích cũng không phải là dễ dàng như vậy.

- Hô, người căn bản không đuổi kịp ta!

Khảm Đồ thân hình chợt lóe, tránh khỏi cây Huyết Phủ nho nhỏ của Dụ Xích, liền muốn chạy trốn, nhưng mà...

- A, như thế nào có thể?

Hai con mắt của Khảm Đồ tròn tròn lên, hấn không thể tin được, Dụ Xích vốn đang ở phía sau của mình, với tốc độ nhanh nhất của chính mình, Dụ Xích lại đuổi tới bên cạnh mình, đánh đến người. Chẳng lẽ Dụ Xích này tốc độ so với mình còn nhanh hơn? Nhưng chính là, hấn đã không còn sinh cơ gì. Vừa rồi một thiết quyền của Dụ Xích âm âm phá vỡ lồng ngực của Khảm Đồ, oanh nhiên phá vỡ trái tim của hấn, giết đi nguyên thần của hấn.

- Ba ba...

Một trận vỗ tay vang lên, Lý Dương mỉm cười nhìn Dụ Xích.

- Cũng quả nhiên là lợi hại, phỏng chừng không ai mà biết người tốc độ chậm, lại là người nguy trang ra.

Lý Dương mỉm cười nói.

Dụ Xích nhìn Lý Dương, ý vị thâm sâu nói:

- Không, có người biết... đó là người chết!

Dụ Xích khuôn mặt bắt đầu trở nên tươi cười:

- Người bây giờ cũng biết bí mật này, cho nên... người cũng là người chết!

- Thật sao?

Lý Dương đột nhiên hỏi lại.

Lý Dương lại mỉm cười, giống như nhàn nhã tản bộ, chậm rãi đi về phía Dụ Xích. Đúng vậy, thật chậm, từng bước từng bước một đi đến.

Dụ Xích lại cảm thấy một cỗ áp lực, tay phải vừa đảo, cây cự đại Huyết Phủ màu huyết hồng ở phía xa đã tới trên tay hắn, hai cây Huyết Phủ một lớn một nhỏ, đó là vũ khí chính thức của Dụ Xích. Cầm hai cây hạ phẩm ma khí, Dụ Xích lại như cũ cảm thấy có điểm không chắc chắn.

Bởi vì, Lý Dương trên mặt tươi cười khiến cho hắn cảm thấy có điểm bất an.

- Hát!

Dụ Xích điên cuồng động dụng toàn bộ năng lượng trong cơ thể, từng đạo ma nguyên lực lưu chuyển trên người hắn.

Lý Dương vẫn như trước từ từ từng bước từng bước đi đến chỗ Dụ Xích, bước đi rất chậm, nhưng đồng thời phẳng phất nét tự tin. Lý Dương không phải là không tự lượng sức, hắn thật sự là tự tin. Hôm nay hắn là Ma Tướng hậu kỳ, đạo mang đã có thể nhẹ nhàng đối phó với cao thủ đồng cấp.

Đạo pháp chính là bản thể của đạo mang, lực công kích càng là vượt quá cả chục lần, đối phó với Ma Soái hậu kỳ cũng là có nắm chắc, Hơn nữa, “Phá Sơn Liệt Không” cùng với “Bi Sát”, dù có là cao thủ Ma Vương tiền kỳ đến, phỏng chừng thắng bại cũng khó nói.

Giờ phút này, trong nguyên thần của Lý Dương, diện mang màu đen đã rót vào trong nguyên thần hơn phân nửa, nguyên thần năng lượng của Lý Dương cũng đã thay đổi hơn phân nửa, đồng thời uy áp vào người khác cũng mãnh liệt hơn nhiều.

- Tích tích...

Từng giọt mồ hôi từ trên trán của Dụ Xích rơi xuống, cho dù là đối mặt với Kha Phong Ma Vương, cũng không có áp lực tâm lý lớn như vậy. Đây không phải là khí thế áp bức, mà đơn giản là tâm lý áp bức. Cỗ uy áp này rất nhanh đã khiến cho Dụ Xích điên cuồng rồi.

Hắn không có một chút tin tưởng nào.

Rốt cục...

Dụ Xích không cách nào nhẫn được nữa, toàn thân sớm đã là huyết hồng, con mắt cũng là đầy máu.

- Hống...

Theo một tiếng hống, đạo đạo máu tươi chảy ra ở bên ngoài thân thể Dụ Xích. Giờ phút này hắn cũng đã tới cực hạn, tay phải nắm cự đại Huyết Phủ, còn có một cây Huyết Phủ nhỏ nhỏ dung nhập vào trong cơ thể, tùy thời có thể phóng ra công kích.

- Hô!

Giống như một tia chớp lóe đỉnh, tốc độ so với vừa rồi nhanh hơn gấp đôi, quả nhiên là ẩn giấu quá sâu. Một đạo quang mang cực lớn màu huyết hồng giống như một con cự long màu đỏ từ cửu thiên rơi xuống, hung hăng bổ về phía Lý Dương. Đồng thời một quang mang màu huyết hồng rất yếu ớt, bắn về phía ngực của Lý Dương.

Hai đạo quang mang màu huyết hồng một lớn một nhỏ...

Cước đạp Thanh Vân, chu du trên chín tầng trời!

Lý Dương dưới chân đột nhiên xuất hiện thanh trường kiếm màu xanh, thân thể lại phóng lên cao, biến mất không thấy, cơ hồ là trong nháy mắt, liền đã biến mất trong mắt của Dụ Xích.

- Người đâu?

Dụ Xích sửng sốt.

Đột nhiên một cỗ năng lượng kinh khủng từ trên chín tầng trời áp xuống, giống như một đạo thiểm điện, trực tiếp đánh đến Dụ Xích.

Dụ Xích tựa hồ có một loại cảm ứng, lập tức ngẩng đầu nhìn lên, nhưng...

- Oanh long long...

Mắt không nhìn thấy gì cả, tai cũng không nghe thấy gì, tâm thần hỗn loạn, hết thấy đều không biết gì nữa.

Đao chi Bi Sát!

Với tâm thần năng lượng của Ma Vương trung kỳ đánh xuống, Dụ Xích thấp hơn một cấp bậc tựa hồ như không có lực, đã hoàn toàn mê mông.

- Oanh!

Đao phách màu xanh đậm, giống như một tia chớp từ trên đỉnh đầu đánh thẳng mà xuống, thẳng băng xuống, mạnh mẽ quét đi tất cả trở ngại, với tốc độ kinh khủng, trong nháy mắt đã đánh tới trái tim. “Oanh!” lên một tiếng, linh giáp của trái tim vỡ vụn nổ mạnh, đao mang từ trong đao phách xuất ra, trong nháy mắt đã mang nguyên thần giết đi.

Dụ Xích trong lúc bị vây trong cảm giác hỗn độn, liền đã bị Lý Dương giết đi.

- Chúc mừng đại nhân, nhất thống Phiêu Tuyết sơn mạch!

Toại Hổ, Ly Lang, Diên Báo mấy người lập tức quỳ xuống, hưng phấn nói.

Hai gã cao thủ Ma Soái tiền kỳ mà Khảm Hồng cùng Khảm Đồ mang theo, cũng là biết thế nào là tốt, lập tức quỳ xuống nói:

- Lực Phi, Lực Đằng nguyện ý thuần phục đại nhân, thề sẽ sống chết vì đại nhân!

Huyết Phủ Dụ Xích cũng với Uyên Ương Đao Ma huynh đệ đều đã bị giết. Từ nay trở đi, Phiêu Tuyết sơn mạch còn có ai là đối thủ của Lý Dương? Mấy tên tiểu nhân vật này bất quá là cỏ đầu tường (ý nói cỏ leo mép tường, một dạng dứa dầm để leo cao – vandai79) mà thôi. Chỉ cần biết rằng Uyên Ương Đao Ma huynh đệ, Huyết Phủ Dụ Xích đã chết, nhất định là tranh nhau thuần phục.

252. Chương 30: Phệ Tâm Trùng

Trong ba ngày ấy, sau khi các cao thủ cấp Ma Soái đều thần phục Lý Dương, mỗi đầu lĩnh của cả mấy nghìn ngọn núi trong dãy Phiêu Tuyết Sơn đều lần lượt đến Bích Lan Sơn thuần phục, ngay cả cao thủ như Huyết Phủ Dụ Xích còn bị Lý Dương sát tử, thì còn có ai trong dãy Phiêu Tuyết Sơn là đối thủ của Lý Dương nữa?

Đương nhiên không có!

Đã như vậy, tất nhiên cũng không ai dám phản kháng Lý Dương.

Trong đại sảnh Bích Lan Sơn.

- Sư huynh, hôm nay Phiêu Tuyết Sơn đã hoàn toàn chịu sự khống chế của Bích Lan Sơn, mở rộng Thiên Linh Thạch cũng thành đồ trong túi chúng ta, mọi thứ đều vô cùng thuận lợi.

Lily mỉm cười nhìn Lý Dương hồi báo.

Lý Dương sau khi nhấp một ngụm rượu, cười nhạt lắc đầu nói:

Không, sự tình còn chưa chấm dứt, Thiên Linh Thạch quảng mạch còn chưa là vật nằm trong túi chúng ta.

Lily cũng là người thông minh, Lý Dương vừa nói, liền lập tức minh bạch.

- Ý sư huynh là... Kha Phong Ma Vương?

Lily hỏi.

Lý Dương gật đầu, nói:

- Trong lãnh địa Kha Phong Ma Vương có lưỡng đại sơn mạch, bát đại thành thị. Hai dãy núi lớn đó là Phiêu Tuyết Sơn và Thiết Nhận Sơn. Có biết vì sao Thiết Nhận Sơn vì sao lại có tên là Thiết Nhận không?

Lily gật đầu:

- Thiết Nhận Sơn đó có một quảng sắt rất lớn, cho nên cũng được mệnh danh là Thiết Nhận.

Lý Dương ngửa đầu tu một ngụm rượu, nói:

- Thủ lĩnh của Thiết Nhận Sơn là “Tiểu Diện Hồ” Cát Húc, chính là người của Hồ Nhân tộc, nghe nói hắn có thực lực của Ma Vương tiền kỳ, xưng bá cả dãy Thiết Nhận Sơn, nhưng dưới sự áp bức của Kha Phong Ma Vương, sáu thành thị Thiết Nhận Sơn đã phải trao cho Kha Phong Ma Vương.

Lily cũng cả kinh:

- Sư huynh, ý huynh là...

- Người xem, không đến vài ngày, sứ giả của Kha Phong Ma Vương nhất định sẽ đến đây. Nói không chừng, Kha Phong Ma Vương đã phải thủ hạ lợi hại nhất, lưỡng đại ưng khuyến Phong Thiện Di, Phong Thiện Lãnh cùng đến.

Lý Dương cười nói.

Hai tên Phong Thiện Di, Phong Thiện Lãnh đó đều là cao thủ của Ma Vương tiền kỳ. Mà sau lưng hắn còn có Ma Vương hậu kỳ - Kha Phong Ma Vương nữa.

- Sư huynh, bọn họ đến, chúng ta nên đối mặt thế nào đây?

Lily có chút nóng nảy.

Lý Dương lại chẳng chút lo lắng:

- Gấp cái gì? Đến đâu hay đến đó, bây giờ thì cứ chuyên tâm khai thác Thiên Linh Thạch đi đã. Khai thác về nhiều một chút rồi hãy nói.

- Mỏ quảng sắt ấy, vì sao Kha Phong Ma Vương lại chỉ cần sáu thành? Thực lực của hắn mạnh hơn rất nhiều so với Tiểu Diện Hồ Cát Húc mà. Tại sao lại không đòi tất cả? Nếu Kha Phong Ma Vương thật sự không có lòng tham như thế, chúng ta cũng cho hắn sáu thành chẳng?

Lily đề nghị.

Lý Dương lại lắc đầu:

- Không phải Kha Phong Ma Vương không có lòng tham, mà là Tiểu Diện Hồ Cát Húc có chỗ dựa lớn mạnh.

- Chỗ dựa?

Lily vẫn không hiểu.

Lý Dương nói:

- Cát Húc chính là hồ nhân tộc. Hồ nhân tộc ở Ma giới thực lực không nhỏ, đương nhiên lớn mạnh nhất vẫn là Ngưu đầu nhân tộc. Phải biết rằng Xi Vưu Đại Tôn vốn là Ngưu đầu nhân tộc, Bình Thiên đại thánh Ngưu Ma Vương, một trong bảy đại thánh Yêu giới, cũng là Ngưu đầu nhân tộc. Người đồng tộc luôn giúp đỡ lẫn nhau. Hồ nhân tộc mặc dù không hung hăng như ngưu đầu nhân tộc, nhưng trong tộc cũng có cao thủ cấp bậc Ma Đế. Hiển nhiên, Kha Phong Ma Vương không dám bức bách Cát Húc quá đáng.

Lily bỗng nhiên đại ngộ.

Lý Dương lại nói:

- Tuy nhiên, chúng ta không giống như thế, mặc dù chúng ta có sự hỗ trợ của Bá Vương, nhưng Kha Phong Ma Vương lại không biết điều đó. Hẳn nghĩ ta chẳng qua chỉ là một người bình thường trong Ma giới, làm sao nguyện ý mang mỏ quặng Thiên Linh Thạch trao cho chúng ta chứ?

Nghe xong những lời này, Lily vắt óc suy nghĩ, nhưng vẫn không tìm ra được biện pháp nào khả thi.

Trước một thực lực tuyệt đỉnh như thế, mưu kế gì cũng đều là vô dụng.

- Phải làm sao thì mới tốt đây?

Lily hỏi.

Lý Dương cười nói:

- Lily, hiện tại sinh ý của người mỗi tháng có thể thu lợi hơn một ngàn ma nguyên thạch thượng phẩm. Đối với chúng ta mà nói, như thế đã là đầy đủ lắm rồi. Nếu quả thật không có cách nào, mỏ quặng Thiên Linh Thạch cũng có thể từ bỏ. Người hiểu được đạo lý này không?

Lily cười tự trào, nói:

- Sư huynh, vẫn là huynh sáng suốt. Hình như, đối với một người mà nói, trăm triệu mỹ kim đủ để hấn không lo cơm áo, nhưng hấn còn muốn kiếm đến một tỷ mỹ kim, làm cho mình càng thêm giàu có. Trên thực tế, một trăm triệu mỹ kim đã là đủ rồi, tiền bạc nhiều đến một mức độ nhất định, chỉ còn là một con số mà thôi.

Hôm nay, Lý Dương cũng đã rất giàu có, dù cho thêm nhiều mỏ quặng Thiên Linh Thạch, chẳng qua cũng chỉ là một mỏ con số mà thôi.

Mặc dù quặng đá như Thiên Linh Thạch rất trân quý, nhưng cũng có thể mua được, bất quá chỉ tốn một ít ma nguyên thạch, mà ma nguyên thạch Lý Dương lại có không ít. Trên mặt Lily cũng khẽ nở nụ cười.

- Báo!!!

Đột nhiên, một tên lâu la truyền tin phóng nhanh vào đại sảnh Bích Lan Sơn. Thấy ly, vội vàng quỳ một gối nói:

- MỘC DỊCH ĐẠI NHÂN, MỎ QUẶNG THIÊN LINH THẠCH XẢY RA ĐẠI SỰ.

- Đại sự, có phải là người của Kha Phong Ma Vương đến không?

Lily hoảng kinh.

Tên truyền tin lắc đầu nói:

- Không phải, việc khai thác mỏ quặng Thiên Linh Thạch sau khi tiến hành đến sáng sớm hôm nay, đột nhiên mấy trăm người thực hiện việc khai thác đều lăn ra chết. Tất cả những người tiến sâu xuống lòng đất đều chết cả.

- Nguyên nhân là gì?

Lý Dương lập tức nói ngay.

Tên truyền tin nói:

- Không rõ lắm, thuộc hạ nhận được tin tức, chưa kịp tra rõ nguyên nhân, lập tức đến bẩm báo với đại nhân.

Lý Dương khẽ gật đầu, lập tức quay sang Lily bên cạnh nói:

Lily, trước tiên người ở đây, ta đến mỏ quặng Thiên Linh Thạch đó xem rốt cuộc là chuyện gì!

Nói xong, Lý Dương liền cười trường kiếm “Thanh Vân” (vì Thanh Vân là món đồ của Tiên giới nên Lý Dương đã ngụy trang thành một thanh phi kiếm, cái này đã có ở tập trước), hóa thành một đạo hắc quang, xuyên ra khỏi Bích Lan Sơn.

Thanh Vân tốc độ cực nhanh, chỉ trong chốc lát, Lý Dương đã tới mỏ quặng Thiên Linh Thạch ở phía nam dãy Phiêu Tuyết Sơn.

Hẻm núi sâu, lúc này đã có không ít người tụ tập.

- Hô!

Lý Dương vừa vào trong hẻm núi sâu, tên phụ trách khai thác Thiên Linh Thạch Toại Hổ vừa thấy Lý Dương, liền vội vàng nói:

- Thuộc hạ bái kiến Mộc Dịch đại nhân.

Những người khác vừa nhìn thấy, cũng vội quỳ xuống nói:

- Thuộc hạ bái kiến Mộc Dịch đại nhân.

- Đứng cả lên, Toại Hổ, nói đi, trong mỏ quặng này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, vì sao những người vào trong đó đều bị chết?

Lý Dương lúc này tâm tư đều dồn cả vào mỏ quặng Thiên Linh Thạch.

Toại Hổ lập tức đáp lời:

Sau khi điều tra, trong sâu của mỏ quặng Thiên Linh Thạch này có một sào huyết của Phệ Tâm Trùng cực lớn.

Phệ Tâm Trùng!

Nghe Toại Hổ trả lời xong, Lý Dương chấn động trong lòng. Phệ Tâm Trùng chính xác mà nói, xem như một loại ma thú, Lý Dương đối với Phệ Tâm Trùng dù không rõ lắm nhưng cũng biết Phệ Tâm Trùng này là một loại ma thú hết sức kinh khủng.

- Toại Hổ, ngươi có biết đặc điểm cũng như nhược điểm của Phệ Tâm Trùng không?

Lý Dương dò hỏi.

Toại Hổ tuy là thuộc hạ của Lý Dương, nhưng cũng đã tu luyện cả vạn năm, đối với Phệ Tâm Trùng, loại ma thú Ma giới mà con người nghe đến đã phải biến sắc, cũng hết sức rõ ràng.

- Bẩm Mộc Dịch đại nhân, Phệ Tâm Trùng này với ma thú bình thường không giống nhau. Một đoàn Phệ Tâm Trùng chỉ có một đại não, cũng chính là mẫu trùng ra lệnh. Mẫu trùng càng lớn mạnh, tử trùng khổng lồ chế lại càng nhiều. Còn có...

Toại Hổ nói đến đây bỗng ngừng lại, muốn nói lại thôi.

- Còn có cái gì?

Lý Dương truy vấn.

Toại Hổ hít một hơi thật sâu, nói:

- Khi mẫu trùng tu luyện đến cảnh giới Ma Soái, liền có thể biến thành người, tử trùng cũng dung nhập vào trong cơ thể. Mẫu trùng lúc này lực công kích thập phần kinh khủng, kinh khủng hải nhân. Cho dù Ma Vương đối với mẫu trùng cấp Ma Soái cũng không chắc có thể là đối thủ.

Lý Dương trong lòng đại chấn.

Đến cấp bậc Ma Soái mới có thể biến thành người, đây là khái niệm gì?

Lý Dương biết, càng khó biến thành người, lại càng cường đại. Ma thú bình thường đạt đến giai đoạn Thiên Ma là đã có thể biến thành người, Phệ Tâm Trùng này không ngờ phải chờ đến Ma Soái mới có thể biến thành người, nhất định kinh khủng dị thường.

- Có biện pháp gì có thể đối phó được không?

Lý Dương hỏi.

Toại Hổ cười khỏ nói:

- Chỉ có một biện pháp, giết mẫu trùng, nếu không, căn bản không có cách nào giải quyết Phệ Tâm Trùng.

- Giết như thế nào?

- Tìm mẫu trùng, giết chết, bắt quá, muốn tìm được mẫu trùng vô cùng khó khăn. Giữa tầng tầng lớp lớp ngàn vạn tử trùng dày đặc, chỉ tìm một mẫu trùng thì khó khăn biết bao nhiêu. Huống gì cầm lên tay mà nhìn, mẫu trùng và tử trùng căn bản không hề khác nhau, thần thức cũng không cách nào phân biệt được.

Toại Hổ bất lực đáp.

Lý Dương nghe xong, không chỉ nhú mày, Phệ Tâm Trùng này tạo cho Lý Dương cảm giác thần bí, tuyệt đối thần bí. Căn bản không có cách nào phát hiện được nhược điểm của nó, sự tồn tại của mẫu trùng là nhược điểm chẳng? Trong ngàn vạn lớp tử trùng, tìm một mẫu trùng, đó là tìm kim đáy biển, quan trọng nhất là thoát nhìn mẫu trùng và tử trùng giống nhau như đúc, thần thức cũng không thể phân biệt được, còn có thể làm gì?

- Mộc Dịch đại nhân, còn có một điểm thuộc hạ phải nói rõ, công kích của Phệ Tâm Trùng là ăn! Là thôn phệ!

Toại Hổ sắc mặt nghiêm túc nói.

- Hả? Nói rõ hơn một chút, năng lực thôn phệ của nó rất lợi hại đúng không? Hạ phẩm ma khí nó có thể ăn chứ?

Lý Dương cười nói.

- Có thể!

Toại Hổ khẳng định.

Lý Dương vốn chỉ nói đùa mà thôi, không nghĩ đến Toại Hổ mặc nhiên trả lời như thế, không những trong lòng chấn động, đối với Phệ Tâm Trùng càng thêm phần lo lắng.

- Năng lực thôn phệ của nó mạnh đến mức nào?

Lý Dương vội truy vấn.

Toại Hổ lắc đầu nói:

- Không rõ lắm, nhưng theo thuộc hạ được biết, cho dù Phệ Tâm Trùng vừa mới có năng lực biến hóa thành người cũng có thể thôn phệ được hạ phẩm ma khí. Nghe nói Phệ Tâm Trùng cường đại nhất thôn phệ thượng phẩm ma khí thật sự rất dễ dàng.

- Cả ma khí cũng có thể thôn phệ, làm sao đối phó Phệ Tâm Trùng đây?

Lý Dương cười khỏ.

- Chân hỏa!

Toại Hổ nói:

- Cao thủ chân chính có thể dùng Tự Lý Càn Khôn thu lấy mẫu trùng, sau đó lại dùng chân hỏa trong cơ thể trực tiếp luyện hóa, mẫu trùng sợ nhất chính là lửa!

Lý Dương lúc này mới nở nụ cười, bản thân hẳn không phải là có Túi Tiểu Càn Khôn hay sao? Nhưng... thật sự khó nói chắc, ai biết được mẫu trùng trong mỏ quặng Thiên Linh Thạch này rốt cuộc là cấp bậc nào? Nếu là cấp Ma Vương hay Ma Quân thì phải làm sao?

Túi Tiểu Càn Khôn chẳng qua là trung phẩm ma khí, Phệ Tâm Trùng cường đại chân chính, Lý Dương căn bản không có cách nào đem thu vào bên trong, đến lúc đó, Phệ Tâm Trùng công kích, Lý Dương có thể làm gì?

- Toại Hổ, theo ta xuống xem.

Lý Dương ra lệnh.

Toại Hồ vội nói:

- Đại nhân, chỉ có thể ở bên ngoài mà xem thôi, ngàn vạn lần không thể tới gần sào huyệt của chúng.

Toại Hồ đối với Phệ Tâm Trùng vẫn còn vô cùng sợ hãi.

- Biết rồi. Đi thôi!

Lý Dương cười dẫn đầu đi thẳng vào cửa mở quặng Thiên Linh Thạch. Lý Dương có Thanh Vân, Phệ Tâm Trùng đúng là lợi hại, nhưng Lý Dương không tin tốc độ của Phệ Tâm Trùng này có thể so sánh với Thanh Vân, dù sao Thanh Vân cũng là của Tiên Đế luyện thành.

Toại Hồ hết sức cẩn thận theo sát bên cạnh Lý Dương, từng bước tiến vào cửa mở quặng Thiên Linh Thạch.

Thông đạo trong mỏ rất ngoằn ngoèo, Lý Dương và Toại Hồ đều cực kỳ cẩn thận, trong thông đạo có dấu vết đào bới, thậm chí còn có thể thấy Thiên Linh Thạch ở sâu bên trong. Sau khi đi được chừng trăm mét, Lý Dương và Toại Hồ đều dừng lại.

Linh thức của bọn họ đều phát hiện ở ngoài mấy chục mét có một sào huyệt Phệ Tâm Trùng cực lớn.

- Trời ạ, ở đó có bao nhiêu Phệ Tâm Trùng vậy?

Lý Dương kinh hãi, thần thức đảo qua, số lượng Phệ Tâm Trùng ít nhất là cả trăm triệu đơn vị, thật quá sức kinh khủng. Phía dưới thông đạo này mười mét, dĩ nhiên là sào huyệt của Phệ Tâm Trùng, Phệ Tâm Trùng vô cùng dày đặc, Phệ Tâm Trùng vô cùng nhỏ, mỗi một con cỡ như con muỗi, nhưng đám Phệ Tâm Trùng đó lại dày đặc che kín cả mấy vạn mét thông đạo.

Đúng, mấy vạn mét.

Cơ hồ trải ra khắp cả phía dưới hẻm núi, có thể nói như thế, phía dưới cả hẻm núi chính là sào huyệt của Phệ Tâm Trùng.

- Đại nhân, số tử trùng Phệ Tâm Trùng đạt đến trăm vạn, mẫu trùng đó là cấp Ma Soái, đạt tới ngàn vạn, mẫu trùng đó là cấp Ma Vương, đạt tới một trăm triệu, mẫu trùng đó là cấp Ma Quân, về phần mẫu trùng cấp Ma Đế có bao nhiêu tử trùng, thuộc hạ cũng không biết. Tử trùng ở nơi này có...

Thanh âm của Toại Hồ trong thời khắc này đã bắt đầu run rẩy.

Một trăm triệu? Thần thức Lý Dương đảo qua, vẫn còn chưa quét hoàn toàn, đã phát hiện hơn vài tỷ tử trùng. Vậy thực tế số lượng cuối cùng là bao nhiêu, Lý Dương cũng không biết.

Tử trùng nhiều như thế, mẫu trùng trong đó rốt cuộc là cấp bậc gì?

- Đại nhân, nói không chừng trong đó có không ít mẫu trùng, tử trùng của mỗi một mẫu trùng tính ra bình quân cũng không nhiều lắm.

Toại Hồ tự an ủi mình. Nhưng chính hắn cũng hiểu, điều đó không phải là hiện thực. Trong khối lượng một trăm triệu khổng lồ đó, làm sao có thể không có Phệ Tâm Trùng cường đại.

- Có hơn cả trăm triệu tử trùng, mẫu trùng đó là cấp Ma Quân, nơi này nhiều tử trùng như vậy, hẳn là có mẫu trùng cấp Ma Quân. Phệ Tâm Trùng vốn cực kỳ lợi hại, đối với cao thủ Ma giới đồng cấp, bình thường đều có thể thắng. Phệ Tâm Trùng cấp Ma Quân...

Lý Dương trong lòng có chút hoảng sợ, dù là Hạng Vũ ở đây, có lẽ cũng không phải đối thủ của Phệ Tâm Trùng cấp Ma Quân, hơn nữa Phệ Tâm Trùng ở đây cấp bậc gì còn không biết chắc, thậm chí có khả năng có - Phệ Tâm Trùng cấp Ma Đế.

- Chạy, mau chạy đi, sau này cũng đừng có đến đây nữa!

Lý Dương ra lệnh một tiếng, đang muốn cùng Toại Hồ thoát đi.

- Đến địa bàn của ta, người còn muốn thoát sao?

Một âm thanh sắc nhọn vang lên, Lý Dương vừa nghe thấy lập tức sắc mặt đại biến, Thanh Vân dưới chân xuất hiện, tốc độ Thanh Vân đột nhiên tăng lên cực hạn, hóa thành một làn khói xanh, liền muốn đào tẩu.

- Âm!

Lý Dương hung hăng nện vào một cấm chế vô hình, sau đó, Lý Dương liền phát hiện cơ thể mình hoàn toàn không thể cử động được, một cỗ năng lượng cường đại hải nhân đã hoàn toàn cột chặt lấy hắn...

253. Chương 31: Xuất Thế

Cái gì sẽ đến thì phải đến!

- Vù!

Cỗ năng lượng ấy cuốn Lý Dương lại với Toại Hổ, với tốc độ như thiểm điện, phóng thẳng vào chỗ sâu thẳm trong thông đạo...

Trăm mét, ngàn mét, vạn mét!

Không biết vì sao, thần thức Lý Dương vốn phát hiện vô số tử trùng, nhưng giờ đã biến mất không thấy gì. Phải biết rằng, Phệ Tâm Trùng thần thức vừa mới phát hiện tầng tầng lớp lớp dày đặc chiếm lĩnh vô số vị trí, nhưng bây giờ một con cũng không thấy.

Chỉ có một cách giải thích!

Mẫu trùng đã thu tử trùng vào trong cơ thể.

Thông đạo quanh co, Lý Dương chỉ có thể để mặc cho cỗ năng lượng bao lấy bản thân, không cách gì cử động được. Hôm nay, quyền quyết định sống chết của bản thân đã nằm trên tay của Phệ Tâm Trùng như thế nào? Phệ Tâm Trùng rốt cuộc cấp bậc gì?

Không biết có mấy trăm triệu tử trùng, chí ít cũng là cấp Ma Quân.

Không thể địch lại nổi, Lý Dương đoán như thế.

“Rốt cuộc thông đạo này sâu bao nhiêu? Nó khoảng chừng đến mười vạn mét, dĩ nhiên vẫn còn tiếp tục!” Thần thức của Lý Dương vừa rồi chẳng qua chỉ tra thám mấy vạn mét hai bên tả hữu mà thôi, căn bản không kiểm tra độ sâu, bây giờ nhìn lại, thông đạo này thật sự quá là sâu.

Nhưng sự thật lại càng khiến Lý Dương khiếp sợ.

Không ngừng xâm nhập, mười vạn mét, hai mươi vạn mét...

Ước chừng ở khoảng cách một trăm vạn mét, một tòa cung điện cực kỳ hoa lệ xuất hiện trước mặt Lý Dương. Cung điện vô cùng lộng lẫy, cao gần mười trượng, hoàn toàn do Thiên Linh Thạch tạo thành, đúng vậy, cả một tòa cung cung điện hoàn toàn do Thiên Linh Thạch tạo thành.

“Trời ạ, cung điện lớn như thế này thật ra phải tốn bao nhiêu Thiên Linh Thạch, hơn nữa, đều là Thiên Linh Thạch cực lớn, không phải là loại khối khối nhỏ.” Lý Dương thấy trong lòng chấn động. Những Thiên Linh Thạch thường gặp ở bên ngoài đều có dạng những khối nhỏ, tuy nhiên tòa cung điện này đều được xây dựng bởi những tảng Thiên Linh Thạch to lớn, có kích cỡ đến hàng mét. Bình thường rất khó phát hiện được những Thiên Linh Thạch lớn đến mức độ như vậy.

Đột nhiên, hai đạo quang mang lạnh như băng phóng tới.

Vừa thấy hai hắc giáp đại hán giữ cửa, thần thức Lý Dương đảo qua, khiếp sợ phát hiện ra đối phương không ngờ lại là cao thủ Ma Soái hậu kỳ. Hơn nữa, khí tức của Phệ Tâm Trùng cho Lý Dương biết hai hắc giáp đại hán đó chính là hình người do Phệ Tâm Trùng biến thành.

Phệ Tâm Trùng Ma Soái hậu kỳ giữ cửa, chủ nhân trong cung điện này còn mạnh như thế nào nữa?

- Hô!

Năng lượng khổng lồ bao quanh Lý Dương và Toại Hổ đột nhiên biến mất, cả hai liền rơi xuống đất. Một bên, có hai Phệ Tâm Trùng trong hình dạng một nam một nữ đang đi về phía Lý Dương và Toại Hổ. Theo Lý Dương thấy, có vẻ nam nhân kia đối với nữ nhân bên cạnh có chút sợ hãi.

Lý Dương không biết rằng Phệ Tâm Trùng tộc thường sinh sống tụ hợp với nhau và theo chế độ mẫu hệ. Dù sao chỉ có Phệ Tâm Trùng tính nữ mới có thể sinh ra mẫu trùng. Phệ Tâm Trùng tính nam không thể nào sanh dục, chỉ có thể có tử trùng của mình mà thôi.

- Mộc Dịch đại nhân, nơi này rốt cuộc là địa phương nào?

Toại Hổ giờ mới kinh hãi hỏi.

- Nơi này có lẽ chính là đại bản doanh của Phệ Tâm Trùng a.

Trên mặt Lý Dương thoáng một tia kinh hãi, hắn vừa dùng thần thức đảo qua, một nam một nữ phía trước chính là cao thủ cấp Ma Vương. Người kia là Ma Vương tiền kỳ. Còn người nữ thì ngay cả hắn cũng không thể phát hiện được.

Phệ Tâm Trùng nữ thập phần yêu mị, mặc chiến giáp phần sắc, đi tới trước mặt Lý Dương, nhẹ giọng cười nói:

- Lý Dương, trong thánh điện, không được dùng thần thức tra thám lung tung, nơi này người mạnh hơn ngươi rất nhiều.

- Thánh điện?

Lý Dương vừa nghe, liền hiểu ra. Tựa hồ cung điện này có thân phận bất phàm, nơi này cũng không phải là địa phương bình thường, nữ nhân trước mắt bản thân cũng vô pháp tra ra được, ít nhất là Phệ Tâm Trùng Ma Vương trung kỳ. Phệ Tâm Trùng đối với cao thủ cùng cấp, thường đều thắng. Ước chừng tiểu nữ tử này có thể dễ dàng xưng bá ở dãy Phiêu Tuyết Sơn rồi.

Nhưng, tại sao Phệ Tâm Trùng này không xưng bá Phiêu Tuyết Sơn, mà lại ở dưới mặt đất?

Đột nhiên, Lý Dương trợn trừng hai mắt.

- Người gọi ta là Lý Dương? Người làm sao biết tên ta?"

Lý Dương kinh hãi, hắn bây giờ mới phát hiện ra, ngay từ đầu nữ tử mặc chiến giáp phần sắc cũng đã xưng hô với mình là Lý Dương.

- Kỳ quái lắm sao? Thánh chủ đóng giữ lãnh địa bằng 10% đất đai của Xi Vưu Đại Tôn, như vậy khu vực vô cùng rộng lớn nằm dưới sự khống chế của Thánh chủ. Thánh chủ không chỗ nào là không biết, không chỗ nào là không thể, tên của ngươi, Thánh chủ tự nhiên cũng biết thôi.

Nữ nhân mang chiến giáp phần sắc nhắc tới “Thánh chủ” có vẻ thập phần kính ngưỡng.

Lý Dương khẽ nhướng mày, Xi Vưu Đại Tôn tổng lĩnh trung ương nguyên vực rộng lớn khôn cùng, theo lời của nữ tử này thì một phần mười phạm vi đó thuộc khống chế của vị Thánh chủ này, hiển nhiên, vị Thánh chủ này ở Ma giới cũng là nhân vật phi thường. (đoạn này xin phép sửa lại nguyên tác chút ít cho thống nhất nội dung truyện – vandai79)

- Thánh chủ là ai?

Lý Dương hỏi.

Nữ nhân mang chiến giáp phần sắc sắc mặt lạnh lẽo:

- Lý Dương, đừng có dò hỏi lung tung, đi theo ta. Trong thánh điện, một người không cẩn thận đã đánh mất tính mạng, đừng trách tỷ tỷ không nhắc nhở ngươi.

Lý Dương đến giờ cũng không biết, thánh điện này chính là thánh địa của cả Phệ Tâm Trùng tộc. Phệ Tâm Trùng tộc trải rộng khắp nơi ở Ma giới, thậm chí còn vượt qua cả phạm vi Ma giới, tràn sang cả Yêu giới và Minh giới.

Nhưng mỗi Phệ Tâm Trùng, một khi có được thánh điện chiếu gọi, đều bất kể mọi thứ chạy đến đây.

Bởi vì, mẫu thân của tất cả Phệ Tâm Trùng - Thánh chủ chủ nhân là ở đây. Thánh chủ chính là mẫu thân của Phệ Tâm Trùng tộc, bà là phệ chủ trùng đầu tiên. Từ khi lục giới sơ khai đã dẫn sanh, bà sinh ra không ít Phệ Tâm Trùng, cũng tổ mẫu cả Phệ Tâm Trùng tộc.

Cung điện này sau đó cũng trở thành nơi thánh điện.

“Những tên gác cửa kia đều là cao thủ cấp Ma Vương sao?” Lý Dương trong lòng rung động, trời ạ, quá là mạnh mẽ, mỗi người đều lợi hại khủng khiếp, chính mình còn đang ở Phiêu Tuyết Sơn kiêu ngạo bất khả nhất thế, không biết rằng nằm ngay dưới chân, tùy tiện đưa ra một cao thủ cũng có thể diệt được mình.

Theo nữ nhân mang chiến giáp phần sắc, Lý Dương, Toại Hổ đi đến trước một lầu các bày trí rất trang nhã.

- Mộc Dịch đại nhân, chúng ta bây giờ nên làm sao đây?

Toại Hổ truyền âm cho Lý Dương. Hắn có vẻ có chút khẩn trương.

- Nơi này chính là thánh điện của Phệ Tâm Trùng tộc, tự nhiên là chốn phi thường, ngay cả Phệ Tâm Trùng cấp Ma Vương còn dùng để gác cửa, có thể tưởng tượng cao thủ nơi này rốt cuộc hùng mạnh cỡ nào. Chúng ta ở đây vẫn còn an ổn một chút, có trốn cũng không thoát đâu.

Lý Dương chỉ có thể nói như vậy.

Nữ nhân mang chiến giáp phần sắc cũng đứng trước lầu các này, không vào bên trong.

- Lúc nào thì vào?

Lý Dương truyền âm với cô ta.

Nữ nhân mang chiến giáp phần sắc trừng mắt nhìn Lý Dương, khiển trách:

- Đừng có gấp, chờ Thánh chủ đại nhân triệu kiến, Thánh chủ đại nhân hiện tại đang nghỉ ngơi.

Chẳng ai biết Thánh chủ đại nhân một lần nghỉ ngơi cần bao nhiêu thời gian. Lý Dương nghĩ dù sao cũng rất dài, thậm chí hắn đã bắt đầu nhắm mắt nghiên cứu Ma Thần Lục Tuyệt. Bỗng nhiên...

- Thánh chủ đại nhân cho người tiến vào rồi. Còn không mau vào!

Lý Dương chỉ cảm thấy mình bị đẩy một cái, lúc này mới bừng tỉnh, liền thấy một hoàng y mỹ nữ đi đến bên cạnh. Từ hoàng y nữ tử đó tỏa ra một khí thế uy nghiêm, tuy mơ hồ nhưng làm cho Lý Dương cũng cảm thấy kinh hãi. Sự uy nghiêm đó thậm chí còn mạnh hơn cả Hạng Vũ.

“Cấp Ma Quân!” Lý Dương trong lòng run lên. Hoàng y nữ tử trước mắt ít nhất là cấp Ma Quân, xem ra cung điện này quả nhiên là cao thủ vô số.

- Thánh chủ có lệnh, triệu Lý Dương vào, còn không mau vào?

Hoàng y nữ tử lạnh nhạt nói, Lý Dương nghe lệnh, lập tức theo hoàng y nữ tử ấy đi vào trong lầu các. Còn Toại Hổ vẫn ở lại ngoài cửa, không được vào trong, dù sao Thánh chủ cũng không cho triệu Toại Hổ.

Vào trong lầu các, Lý Dương đột nhiên thấy trước mắt sáng ngời.

Đỏ, cam, vàng, xanh sẫm, xanh nhạt, lam, tím bảy màu, có tất cả bảy mỹ tử, hoàng y mỹ nữ vừa rồi chính là một người trong số đó, bảy mỹ nữ đứng dưới thềm đá, trên thềm đá là một cái giường màu hồng.

Bên trái giường là một vị bạch y mỹ nữ che mặt như một thiên thần, bên phải là một vị hắc y mỹ nữ, cũng che mặt, nhưng trông rất lạnh lùng.

Còn trên giường là một thân hình vô cùng quyến rũ, nhưng Lý Dương không thể nào nhìn rõ mặt mũi của người đó sau bức màn sa màu hồng nhạt. Hắn chỉ mơ hồ cảm nhận được một khí thế mạnh mẽ đang từ từ tỏa ra từ trên chiếc giường đó.

Khí thế đó như một thực thể hữu hình nhằm vào Lý Dương.

Như một chiếc lá bị cuốn đi trong cơn cuồng phong, hoặc giả như một chiếc thuyền con trước phong ba bão tố, Lý Dương cảm thấy chân động dữ dội, sự khác biệt quá lớn, căn bản là không cùng đẳng cấp. Luồng khí thế đó như ép hắn phải quy xuống, nhưng Lý Dương vẫn kiên trì chống lại, vì lòng tự tôn của hắn.

Dưới áp lực của từng luồng khí thể ấy, nguyên thần vốn cứng rắn như đá của hần cũng có chút chấn động. Nếu như sự khác biệt quá lớn, thì thậm chí khí thể này có thể đánh tan nguyên thần.

- Xuy xuy...

Từng đạo hắc sắc điện mang bắt đầu điên cuồng xâm nhập vào trong năng lượng của nguyên thần, dưới sức ép từ bên ngoài, nguyên thần bắt đầu biến đổi, thậm chí biến đổi với một tốc độ rất kinh khủng. Với sự biến đổi điên cuồng đó, Lý Dương cảm thấy dường như có thể chế ngự áp lực của luồng khí thể kia càng lúc càng dễ dàng hơn.

- Cái gì?

Đột nhiên, có tiếng nói vọng ra từ trên giường, âm thanh kia lại vô cùng mê hoặc lòng người, khiến người ta không khỏi xao xuyến.

Bỗng nhiên áp lực của luồng khí thể đó mạnh hẳn lên.

- Xuy xuy...

Lúc này, tốc độ biến đổi của nguyên thần nhanh gấp hàng trăm lần bình thường, thậm chí càng lúc càng nhanh. Áp lực của khí thể càng lớn, sự biến đổi của nguyên thần càng mãnh liệt. Thốt nhiên, Lý Dương cảm thấy vô cùng đau đớn, cơn đau bộc phát từ trong cơ thể, từ nơi sâu thẳm của linh hồn.

Tốc độ biến đổi quá nhanh, đã vượt quá sức chịu đựng của nguyên thần.

Đúng lúc đó, những đạo hắc sắc điện mang nhanh chóng tiến nhập vào nguyên thần Lý Dương. Ngay tại thời điểm đạt đến giới hạn, cuối cùng nguyên thần đã được biến đổi hoàn toàn.

Lúc này, lục giới đã phát sinh một biến đổi lớn.

- Oanh long long...

Tại Ma giới, trên chín tầng trời, trong khoảng không hỗn độn ở trên Ma thần cung, Hỏa thần cung, Thủy thần cung, từng ánh chớp mang theo năng lượng khủng bố xé rách bầu trời trong cơn cuồng phong. Trong không gian hỗn độn không ngừng xoay chuyển, khiến người ta không khỏi run sợ.

- Ân? Trong hỗn độn sao lại phát sinh sự biến đổi lớn như thế?

Trong Ma thần cung, một thanh y trung niên ngẩng mặt nhìn khoảng không hỗn độn, liền đưa tay điểm một cái, lập tức ngăn chặn toàn bộ những tia chớp khủng bố không cho đánh xuống Ma thần cung.

Một hồng phát đại hán với một hỏa diễm ấn ký trên mi tâm chợt xuất hiện trong Ma thần cung, người này hỏi thanh y trung niên:

- Đại ca, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Sao trong không gian hỗn độn lại xảy ra biến đổi như vậy?

Lại một lục phát đại hán với thủy lưu ấn ký trên mi tâm xuất hiện tại Ma thần cung, nói với hồng phát đại hán mang hỏa diễm ấn ký:

- Tam Bắc, người cũng đã đến rồi, ta đối với sự biến đổi kinh thiên này cũng không thể lý giải được, bấm ngón tay bói thử cũng không có kết quả.

- Có lẽ chỉ có sư phụ mới biết được.

Thanh y trung niên bỗng nhiên cất tiếng.

Bàn Cổ khai thiên lập địa, dựng nên lục giới, bên trên lục giới là chín tầng trời, nhưng trên chín tầng trời vẫn là một khoảng không hỗn độn. Nếu như Bàn Cổ còn tại thế, có thể ông ta lại sáng tạo ra một thế giới mới bên trong hỗn độn.

Cảm ngộ được cảnh giới đại viên mãn của Thái cực vô thượng, trở thành Đại Tôn, như bọn Xi Vưu, Thông Thiên, Nguyên Thủy Thiên tôn..., thì cùng lắm cũng chỉ là gia nhập vào thế giới vĩnh hằng, thân thể bất diệt. Nhưng muốn khai thiên lập địa, sáng tạo thế giới thì phải cảm ngộ được hỗn độn đại la thiên đạo.

Từ xưa đến nay, cảm ngộ hỗn độn địa la thiên đạo chỉ có hai người là Bàn Cổ và Hồng Quân đạo nhân mà thôi.

Bàn Cổ chết, trở thành một trong Tam Thanh, cùng với Ma thần Xi Vưu, hôm nay có khả năng khai thiên lập địa cũng chỉ có Hồng Quân đạo nhân mà thôi.

Tiên giới trên chín tầng trời, trong không gian hỗn độn cũng có tia chớp xẹt qua, năng lượng khủng khiếp thật khiến lòng người rung động.

Trong hỗn độn này, vẫn có ba người ở đây.

- Đại sư huynh, bình thường không gian hỗn độn cũng có chớp đánh, nhưng có bao giờ xuất hiện tia chớp kinh khủng như thế này đâu, tia chớp thế này, ngay cả cao thủ Tiên Đế hậu kỳ, ước chừng cũng chỉ cần tích tắc là hóa thành tro bụi.

Bọn họ ba người ở đây, nhưng tia chớp vẫn không thể đánh tới gần được.

Thông Thiên đô chủ cũng nói:

- Thần thức của ta quét khắp cả lục giới, không gian hỗn độn trên bầu trời lục giới đều có biến hóa như thế. Năm đó hỗn độn kim linh xuất thế, thanh thế cũng không khinh khủng như thế này, phát sinh biến hóa trong hỗn độn, rốt cuộc biểu thị cái gì đây? Đại sư huynh, huynh có biết nguyên nhân không?

Lão Tử lắc đầu nói:

- Không biết, ta vốn chuẩn bị tính thử xem thế nào, nhưng không biết vì sao, căn bản không cách nào tính ra cuối cùng thì những tia chớp này biểu thị cho cái gì? Có lẽ chỉ có sư phụ biết chăng?

Sư phụ mà Lão Tử đề cập đến, chính là sư phụ mà Đại Tôn cả lục giới đều công nhận - Hồng Quân đạo nhân, người duy nhất hiện nay ở lục giới chứng đắc hỗn độn đại la thiên đạo.

Vô luận là Phục Hi, Nữ Oa của Yêu giới, hay là hai vị Đại Tôn A Di Đà Phật, Chuẩn Đề đạo nhân của Phật giới, cũng đều kính nể. Nên biết rằng, đạt đến Đại Tôn, chỉ bấm đốt ngón tay, ngay cả vận mệnh của Tiên Đế, Ma Đế cũng có thể tính ra cực kỳ rõ ràng chính xác.

Nhưng lần này không gian hỗn độn phát sinh biến đổi lớn, bọn họ vẫn không thể tính được gì.

Thực ra đã xảy ra chuyện gì, tại sao trong không gian hỗn độn lại phát sinh biến hóa dữ dội như vậy?

Không chỉ ở lục giới, mà ngay cả Phàm Nhân giới cơ bản nhất, trong vũ trụ khôn cùng, cũng có chớp đánh liên miên, vang vọng cả vũ trụ, các đại tinh cầu, vô số người tu chân cũng phát hiện năng lượng trong trời đất có biến đổi lớn, tất cả mọi người đều kinh hãi không thôi.

Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?

Không một ai biết, có lẽ chỉ có Hồng Quân đạo nhân thần bí là biết được.

254. Chương 32: Thuế Biến Hậu Đích Lý Dương

Lý Dương mi tâm phát xuất đạo đạo hắc mang, hắc sắc điện quang kinh khủng, từng đạo hắc sắc hỗn độn khí lưu vờn quanh hắc sắc điện quang, rồi một đạo tia chớp ẩn ký màu đen xuất hiện tại mi tâm của Lý Dương, sau đó lại biến mất khôn thấy đâu nữa.

Đồng thời, một đạo hắc sắc thiểm diệm năng lượng từ ẩn ký tia chớp màu đen trực tiếp bắn vào trong nguyên thần của Lý Dương

Kể cả Thánh Chủ ở bên trong và những người khác chỉ thấy mi tâm Lý Dương xuất hiện một đạo hắc khí, sau đó liền biến mất không thấy nữa, phảng phất hiện tượng ẩn đường biến thành màu đen bình thường, bất quá trong nháy mắt, đạo hắc khí liền biến mất.,

Lý Dương, trong đan điền.

- Hưu hưu...

Không chịu sự khống chế, Âm Dương đao phách căn bản không chịu sự khống chế của Lý Dương mà điên cuồng xoay tròn, Chu Thiên Càn Khôn viên cầu đã bắt đầu xoay tròn, Thất Diệu Tinh Cực tự động dựa theo Như Phong Tự Bế quỹ tích của hỗn độn khí lưu vận chuyển. Chính xác mà nói, giờ phút này Thất Diệu Tinh Cực vận chuyển theo quỹ tích càng thêm huyền ảo so với Như Phong Tự bế trong hỗn độn khí lưu vận chuyển quỹ tích còn huyền ảo hơn.

Âm Dương đao phách phân biệt chủ đao phách, công kích đao phách.

Chủ đao phách bên trong chứa nguyên thần, công kích đao phách chuẩn bị thành vũ khí công kích. Giờ phút này hắc sắc thiểm điện điên cuồng tiến vào trong chủ đao phách. Trong chủ đao phách, nguyên thần hấp thu đại bộ phận hắc sắc thiểm điện mang.

Còn thừa bộ phận hắc sắc thiểm điện điên cuồng bám vào mặt ngoài đao phách.

- Hưu hưu...

Vận chuyển cực nhanh, Âm Dương đao phách phun ra nuốt vào, hắc sắc thiểm điện đã từ chủ đao phách chuyển một nửa sang công kích đao phách, hắc sắc thiểm điện bắt đầu dung hợp vào thanh sắc điện quang ở mặt ngoài đao phách, sau đó thanh sắc điện quang biến thành hắc sắc điện quang.

Hai thanh thâm lam đao phách, đao phách trên thân có hắc sắc điện quang.

Lý Dương đột nhiên bình tĩnh, con mắt mở ra, thần thức cũng không chịu sự khống chế, điên cuồng rít gào...

- Ma Đế hậu kỳ!

Lý Dương khiếp sợ phát hiện. Chính mình cũng phát hiện công lực tu vi của Thánh Chủ đồng thời cũng khiếp sợ đối với vị thánh chủ xinh đẹp này. Bộ dáng của nàng thậm chí làm Lý Dương trong lòng chấn chiến,

Đệ nhất phản ứng, Lý Dương khiếp sợ dung mạo xinh đẹp của Thánh Chủ, vượt xa những mỹ nữ Lý Dương từng gặp qua.

Đệ nhị phản ứng, Lý Dương khiếp sợ vì công lực của vị Thánh Chủ xinh đẹp này, đạt tới Ma Đế hậu kỳ, đó chính là chỉ dưới Đại Tôn a, tu vi của vị thánh chủ kinh khủng đến bậc này.

Đệ tam phản ứng...

“Sao ta lại có thể nhận ra? Ma Đế hậu kỳ cao thủ a, thần thức của ta làm thế nào mà phát hiện Ma Đế hậu kỳ cao thủ? Làm sao có thể? Tâm thần tu vi của ta không phải là Ma Vương trung kỳ sao? Làm sao thần thức lại có thể xem thấu thực lực của cao thủ Ma Đế hậu kỳ!” Lý Dương kinh ngạc, hẳn không cách nào hiểu được rốt cuộc đã xảy ra cái gì. Thần thức tỏa ra, Lý Dương phát hiện phạm vi tìm tòi của thần thức cũng không có biến hóa, vẫn giống như phạm vi ở quá khứ, nói cách khác, tu vi thâm thần của mình không hề tăng cường.

Nhưng vì sao nguyên thần của mình có thể dễ dàng phát hiện cao thủ công lực đạt tới Ma Đế hậu kỳ. Thậm chí cửu đại mỹ nữ trong phòng cũng dễ dàng phát hiện.

Xích, chanh, hoàng, lục, thanh, lam, tử thất sắc y phục của bảy mỹ nữ đều là cao thủ cấp bậc Ma Quân, có Ma Quân tiên kỳ, cũng có Ma Quân trung kỳ. Về phần hắc y và bạch y mỹ nữ đều là cao thủ đạt tới Ma Quân hậu kỳ đỉnh phong.

- Văn bối Lý Dương ra mắt tiên bối!

Lý Dương chấp tay nói.

- Làm càn. Nhìn thấy thánh chủ mà còn không quỳ xuống!

Thanh âm tiêm tế từ mỹ nữ mặc hắc y che mặt truyền tới. Nhưng Lý Dương vẫn mỉm cười, căn bản không quỳ xuống.

- Công lực là Ma Vương hậu kỳ. Tâm thần tu vi cũng không tệ lắm, cũng có Ma Vương hậu kỳ.

Thanh âm từ trên noãn sàng truyền đến, lập tức sa trướng hé mở, vị mỹ nữ mặc phấn hồng sắc từ trên noãn sàng đi xuống.

Lý Dương con mắt có chút bé khởi, không chế một chút tâm thần.

Vị thánh chủ thật sự quá hấp dẫn, nàng quả thực xinh đẹp động lòng người, nếu không phải nguyên thần Lý Dương biến đổi, bản chất thay đổi so với trước, hẳn không có khả năng chống cự sự hấp dẫn của Thánh chủ.

Bàn Cổ khai thiên tích địa, lục giới mới thánh lập, dẫn sanh duy nhất một Phệ Tâm Trùng, hấp thu thiên địa tinh hoa, tu luyện tới vô số năm, đã trải qua mấy lần Tiên Ma đại chiến, thậm chí tại Tiên Ma đại chiến lập kỳ công, cũng nhân cơ hội nuốt chửng thần khí của Nguyên Thủy Thiên Tôn là Lưu Ly Bình. Lưu Ly Bình chẳng những có công hiệu can khôn đại thôn thiên phệ địa, đồng thời bên trong còn có Tam Quang Thần Thủy.

Trận chiến ấy, Xi Vương Đại Tôn mừng rỡ, ban danh Phệ Tâm Trùng là Lưu Ly, từ đó Ma Đế Lưu Ly liền trở thành trợ thủ số một số hai của Xi Vương Đại Tôn. Cũng là chiến tướng Xi Vương Đại Tôn tối sủng, may mắn có Xi Vương Đại Tôn bảo hộ, nếu không Nguyên Thủy Thiên Tôn đã sớm diệt Lưu Ly.

Lưu Ly thân là thánh chủ của Phệ Tâm Trùng nhất tộc, tự nhiên ở trong thánh điện.

- Con mắt tiểu tử này sao lại ...

Lưu Ly có một loại cảm giác, phảng phất Lý Dương có thể nhìn thấu nàng, Lưu Ly thấy tức cười “Buồn cười, mặc dù hẳn tâm thần tu vi cũng khá, nhưng cũng chỉ là Ma Vương trung kỳ, làm sao có thể nhìn thấu được ta?”

Nguyên thần Lý Dương cải biến, bản chất của nguyên thần xảy ra biến hóa, tâm thần và công lực lại không có gì thay đổi. Lưu Ly căn bản không cách nào phát hiện biến hóa của nguyên thần Lý Dương, cho dù dùng thần thức kiểm tra, cũng chỉ thấy được tâm thần tu vi và công lực tu vi mà thôi.

Nguyên thần linh mãnh, tâm thần còn lại là tinh thần năng lượng.

Tinh thần năng lượng khó có thể cảm giác được, chỉ có thể đối với thiên đạo, đối với tự nhiên lãnh ngộ, nhận được đột phá, không ngừng phát triển. Tâm thần phát triển, cũng sẽ khiến nguyên thần linh hồn chậm rãi biến đổi mà thôi. Nói cách khác, tu luyện giả bình thường tâm thần tu vi đề cao cũng khiến nguyên thần biến đổi.

Có thể giải thích như thế này “Công lực tu vi của bản thân rất dễ dàng gia tăng, chỉ cần hấp thu tu luyện là được. Tâm thần tu vi gia tăng khó hơn rất nhiều, phải hiểu được thiên đạo, hiểu được tự nhiên. Khó khăn nhất lại là nguyên thần biến đổi, làm linh mãnh hồn biến đổi. Nguyên thần biến đổi, chỉ có thể dựa vào tâm thần tu vi gia tăng thông thả xúc tiến. Căn bản không có biện pháp xúc tiến.”

Nguyên thần biến đổi, chính là mọi tu luyện giả đều mong muốn.

Lý Dương lại trực tiếp có ngoại lực dẫn đạo, làm nguyên thần biến đổi, đó là cực kỳ hiếm thấy, là chuyện căn bản không cách nào tưởng tượng. Nguyên thần là tối bản chất, nặng yếu nhất. Chỉ cần nguyên thần bất diệt tức là không chết. Từ điểm đó có thể tưởng tượng tầm quan trọng của nguyên thần.

Nhưng nguyên thần của Lý Dương đã biến đổi thành công, thậm chí so với nguyên thần của cao thủ Ma Đế hậu kỳ Lưu Ly bản chất còn cao hơn. Hẳn và tu luyện giả bình thường trái ngược. Từ giờ trở đi, nguyên thần giúp cho tâm thần cùng với công lực tăng cường cực nhanh.

Lý Dương nguyên thần mặc dù biến đổi thành công, nhưng là nguyên thần bất diệt, tức sẽ bất tử. Nguyên thần chỉ có thể cam đoan Lý Dương bất tử.

Lý Dương công kích cũng là dựa vào tâm thần, dựa vào công lực. Tâm thần công kích hoặc là cơ thể công kích, hoặc là năng lượng công kích. Nguyên thần lại không cách nào công kích, nguyên thần chỉ là tối bản chất của tánh mạng mà thôi.

Tiên giới Tam Thanh là do nguyên thần Bàn Cổ chia ba phần. Tam Thanh gồm Lão Tử, Thông Thiên giáo chủ, Nguyên Thủy Thiên Tôn đều là nguyên thần mạnh mẽ do trời sinh, đây là thiên phú. Hỗn độn Ngũ hành chi linh cũng là nguyên thần mạnh mẽ, bọn họ đều có ưu thế trời cho, cho nên tốc độ tu luyện cực nhanh. Lý Dương cũng là người như vậy. Hắn bây giờ cũng là nguyên thần trời ban mạnh mẽ, tu luyện cũng rất nhanh.

Tỷ như hỗn độn kim linh - Yêu giới Tề Thiên đại thánh Mỹ Hỷ Vương Tôn Ngộ Không, đó là dựa vào trời sanh hỗn độn kim linh, bản chất của nguyên thần chính là hỗn độn kim linh, tự nhiên tu luyện nhanh tới mức kinh người.

Lý Dương sau này cũng sẽ như thế.

Bất quá, tại tiên thiên thương chính mình ưu thế chỉ có mấy người, Bàn Cổ nguyên thần phân ba là Tam Thanh, thân thể là Xi Vương, Khai thiên tích địa có được hỗn độn ngũ hành chi linh, bây giờ trong hỗn độn ngũ hành chi linh có tứ linh đã thành Đại Tôn, còn lại hỗn độn kim linh Tôn Ngộ Không cũng đã tới Yêu Đế đỉnh phong, cũng chỉ thiếu có một bước là thành Đại Tôn.

Khai thiên tích địa thành lục giới. Thế giới lấy ngũ hành làm gốc, hỗn độn ngũ hành chi linh tự nhiên không hơn được ba phần nguyên thần của Bàn Cổ, thân thể truyền thừa, cũng không hơn được. Lý Dương thay đổi nguyên thần mà thiên địa lại biến hóa kịch liệt...

Lý Dương là cái gì?

Tựa hồ, từ khi khai thiên tích địa không có dẫn sanh cái gì có thể cao hơn hỗn độn chi linh a.

Lý Dương nguyên thần thay đổi nhưng phương diện công kích lại không tăng, bất quá cũng không cần lo lắng, nguyên thần biến đổi thành công sẽ khiến tâm thần và công lực tiến bộ nhanh hơn.

Trong Thánh Điện lâu các.

- Lý Dương, người vì sao cho người xâm nhập khu vực tộc của ra?

Lưu Ly chậm rãi đi tới trước mặt Lý Dương, mỹ mục tản ra quang mang hấp dẫn nhẹ nhàng, ánh mắt làm Lý Dương trong lòng run lên, nhưng Lý Dương biết, người con gái xinh đẹp trước mắt nắm giữ quyền sinh sát bản thân mình,

Nguyên thần biến đổi, Lý Dương tự biết công kích và phòng ngự không đề cao, đối mặt với Ma Đế hậu kỳ cao thủ, Lý Dương căn bản không có lực phản kháng,

Lưu Ly song nhãn tản ra mộng ảo quang mang, nhìn thẳng vào Lý Dương.

“Thánh chủ này chính là cao thủ Ma Đế hậu kỳ, lần này rơi vào tã ả, ta cũng là sinh tử không nắm được.” Lý Dương trong lòng bất an, hắn giờ phút này căn bản không biết biến hóa của nguyên thần mình, hắn như trước bị vây trong sợ hãi lúc tiến nhập thánh điện.

Một người công lực còn không đến Ma Vương tiểu nhân vật, gặp phải Ma Đế hậu kỳ cao thủ, sinh tử đã không do mình nữa!

“Nếu hôm nay chết đi, ta làm sao có thể nhìn thấy Tuyết nữa?” Lý Dương trong lòng có điểm sợ hãi, hắn không phải sợ hãi tử vong, hắn sợ chính mình không thấy được Khương Tuyết.

Vừa mới cười nói, Lưu Ly đột nhiên thanh âm lạnh lùng nói:

- Ta hỏi người, sao lại không trả lời? Rốt cuộc ai cho người lá gan, cũng dám xâm nhập khu vực tộc của ta.

Giờ phút này Lưu Ly giống như địa ngục La Sát, vô tình, lạnh như băng.

Lưu Ly con mắt lạnh lẽo, một cổ sát khí tự nhiên bộc phát ra như muốn giết Lý Dương.

Lý Dương chấn động, lập tức thanh tỉnh, lúc này đáp:

- Người của văn bối phát hiện Thiên Linh Thạch quáng mạch, Thiên Linh Thạch chính là một loại quáng thạch trân quý, văn bối tự nhiên cho người đào bối, nào biết lại xâm nhập khu vực của tiền bối. Hy vọng tiền bối có thể tha thứ.

- Sao? Như vậy à, tựa hồ không thể trách người a.

Lưu Ly khôi phục lại vẻ bộ dáng tươi cười.

Lý Dương trong lòng thầm thở phào.

Lưu Ly đột nhiên sắc mặt lãnh khốc đứng lên nói:

- Khu vực của tộc ra, ngoại tộc nhân không có sự cho phép của ta, tự tiện tiến vào, nhất luận tử tội! Cho nên, người sẽ chết!

Nói xong, một đạo hắc quang hướng tới Lý Dương. Nguyên thần đảo qua, phát hiện hắc quang năng lượng cực mạnh, Lý Dương run sợ trong lòng.

Năng lượng rất mạnh, thậm chí Chiến Thần Ngõa cũng không thể so sánh. Nói cách khác, hắc quang rất có thể là thần khí,

- Hừ...

Cước đạp Thanh Vân, nhanh chóng bay tới cửu thiên, Lý Dương giờ phút này dưới chân xuất hiện Thanh Vân, liền muốn chạy trốn, bởi vì hắn căn bản không muốn chết, không phải sợ chết, chỉ là không thể chết được, không nhìn thấy Tuyết, Lý Dương chết không cam lòng.

- Người trốn được sao?

Lưu Ly cười lạnh, tay áo vung lên, một cỗ năng lượng kinh khủng lập tức trối buộc, Lý Dương cảm thấy bản thân cử động một chút cũng không được, so với ngoại giới bị trối buộc hiệu quả giống nhau.

- Thanh Vân? Lý Dương, xem ra ngươi kết giao với không ít nhân vật, cũng có đề cấp cao thủ.

Lưu Ly mỉm cười nói, giờ phút này Lý Dương đã không thể cử động, chỉ có thể nháy con mắt hoặc là trương trương miệng mà thôi.

Lý Dương trong lòng khê động “Nói không chừng ma đầu này nể mặt Tiên Đế, có thể không giết ta.”

- Hừ, là Tiên Đế thì sao? Năm đó ta Lưu Ly tới Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng dám đắc tội, cũng từng giết qua Tiên Đế, cho dù hắn là ai? Thậm chí là Thiên Nhân có lực đại phân thân, ta cũng không để ý tới.

Lưu Ly không quan tâm nói.

Bất quá, Lưu Ly không biết, Thanh Vân quả thật là của Tiên Đế Thiên Nhân.

- Ngoại tộc nhân xâm nhập khu vực tộc của ta, giết không tha!

Nói xong, theo tiếng rít bén nhọn, một đạo hắc quang hoa phá không gian trực tiếp hướng Lý Dương, Lưu Ly giờ phút này gương mặt lãnh khốc, căn bản không có ý nương tay.

Cử động cũng không được, Lý Dương chỉ có thể khổ sở nhắm mắt lại

“Tuyết, xin lỗi nàng.” Đối mặt với hắc quang, Lý Dương căn bản không cách nào tránh né, chỉ có thể bị giết.

Nắm mắt lại, một lúc lâu sau, cũng không thấy đau đớn, Lý Dương nghi hoặc mở mắt, khiếp sợ nhìn hắc quang đang ở trước mặt mình, phỏng chừng Lưu Ly tâm ý vừa động, liền biến chính mình thành mây khói.

Giờ phút này, Lưu Ly vẻ mặt tươi cười:

- Bất quá, quy củ là do ta định, ta chính là chủ nhân thánh điện, thay đổi cũng chỉ là một câu nói, muốn giết người, muốn tha cho người đều là một câu nói của ta.

Lý Dương quả thật dở khóc dở cười, Lưu Ly quả thật đang trêu mình, một hồi muốn giết mình, một hồi cho mình hy vọng, một hồi động thủ, một hồi dừng tay, bây giờ lại cấp cho mình hy vọng. Lý Dương căn bản không thể lường trước được.

- Muốn giết thì giết, cứ hạ lệnh đi, đừng trêu ta như thế.

Là người có cá tính, Lý Dương đã nổi giận, trực tiếp nói.

Lưu Ly vừa nghe, cười quyền rũ nói:

Ai nha, tức giận sao? Phẫn nộ sao? Hào hào khí a!

Rồi đột nhiên thanh âm lại thay đổi, Lưu Ly lạnh lùng đứng lên:

- Hào khí như thế, vậy chết đi thôi!

Một ngón tay tụ, một cổ tê tâm liệt phé thống khổ phủ xuống người Lý Dương

Lập tức, Lý Dương liền biến mất ở lầu các.

- Tiểu đệ đệ này vẫn còn cứng đầu, ân, sau này có thời gian sẽ tìm hắc chơi đùa.

Lưu Ly giống như tiểu cô nương, miệng cười nói, bên cạnh cửu đại thị giả mỹ nữ nhìn nàng, trong lòng cũng khẽ động, mị hoặc của Lưu Ly đến đàn bà, phụ nữ cũng khó có thể ngăn cản.

Lưu Ly là Ma Đế hậu kỳ cao thủ, hơn nữa là thuộc hạ của Xi Vưu Đại Tôn, tự nhiên đối với đệ tử Xi Vưu Đại Tôn là Hạng Vũ rất quen thuộc. Lúc Hạng Vũ tại Phiêu Tuyết sơn mạch Lưu Ly liền phát hiện Lý Dương và Hạng Vũ, đã chú ý tới hai người, biết Hạng Vũ và Lý Dương là hảo huynh đệ, Lưu Ly lần này tương Lý Dương hý lộng, bất quá là dọa Lý Dương mà thôi.

255. Chương 33: Mị Lực

“Xem ra Thánh Chủ Phệ Tâm Trùng tộc gì gì đó muốn giết ta thật rồi?” Lý Dương chỉ cảm thấy đầu óc trống rỗng, chết sao?

Mình thật sự đã chết rồi?

“Đã chết rồi... Tuyết...” Trong lòng Lý Dương thì thầm gọi tên nàng, trong nhất thời đầu óc hắc trống rỗng, không biết gì nữa. Đột nhiên một cỗ năng lượng cường đại bao vây lấy Lý Dương, Lý Dương rất quen thuộc với cảm giác này, đây là lần đầu tiên hắc hoàn toàn bị trói buộc.

- Bùng!

Lý Dương giống như một bao cát bị giáng mạnh xuống đất.

- A, chuyện gì thế?

Lý Dương hoa mắt lên ” Ta không chết sao?”

Mắt Lý Dương đột nhiên trợn lên, sờ sờ mặt đất, cố cảm nhận đất đá xung quanh. Trong đất đá tràn ngập sinh cơ, Lý Dương vội ngẩng đầu lên nhìn, đây chính là thông đạo dưới đất mình vừa đi qua đây mà.

- Ha ha, ta quả nhiên không chết.

Lúc này, Lý Dương cười ha ha, rồi cố gắng ổn định tinh thần, thần thức Lý Dương liền lan ra, dễ dàng bao trùm khắp nơi. Hơn phân nửa phạm vi của Phiêu Tuyết Sơn mạch đều nằm dưới thần thức của Lý Dương. Đương nhiên, khu vực của bộ tộc Phệ Tâm Trùng cũng nằm trong sự điều tra của thần thức Lý Dương.

“Nơi này xem ra là khu vực của tộc Phệ Tâm Trùng, bất quá cao thủ tộc Phệ Tâm Trùng quả là rất nhiều. Có hơn mười người cấp bậc Ma Quân, thật sự quá kinh khủng.” Trên mặt Lý Dương khẽ mỉm cười tự nhủ, mình không thể mà cũng không nên đối địch với bộ tộc Phệ Tâm Trùng.

“Toại Hồ tiểu tử xem ra thoải mái hơn ta!” Thần thức Lý Dương đã thấy Toại Hồ đang bị một nữ tử Phệ Tâm Trùng tự mình áp giải. Toại Hồ lúc này đang đi tới chỗ của Lý Dương, hơn nữa Toại Hồ đang cười rất tươi, có vẻ thật cao hứng.

- Hô!

Một thanh trường kiếm màu xanh xuất hiện dưới chân, Lý Dương cước đạp Thanh Vân, hóa thành một đạo hắc quang, trong nháy mắt đã ra khỏi thông đạo. Ngoài thông đạo lúc này đang tụ tập một đám người. Cả đám nhìn chăm chăm về hướng động khẩu này, nhưng không ai có gan dám vào. Dù sao trong thông đạo này có Phệ Tâm Trùng nhiều đến mức kinh người.

- Bái kiến Mộc Dịch đại nhân!

Thấy Lý Dương từ thông đạo bay ra, hơn một ngàn người đều mừng rỡ, lập tức quỳ xuống, cung kính hô. Bọn họ lo Lý Dương gặp phải bất trắc trong thông đạo, dù sao hung danh của Phệ Tâm Trùng thập phần đáng sợ.

Lý Dương nhìn hơn một ngàn thủ hạ phía dưới, cười nói:

- Đợi khi Toại Hồ đi ra, bảo cho hắn đến đình viện tìm ta.

Lý Dương trực tiếp bay vào trong đình viện.

Trong đình viện, trong mắt Lý Dương ánh lên nét cười.

“Nguyên thần của ta rốt cuộc làm sao ấy. Chẳng những thần thức xảy ra biến dị. Hơn nữa...” Lý Dương nhìn hoa cỏ trong đình viện, sự cảm ngộ của mình với từng lá cây, cọng cỏ cũng không còn giống trước kia nữa. Tựa hồ nguyên thần của mình rất dễ dàng hòa nhập với tự nhiên.

Lý Dương mắt khẽ nhắm lại.

Trong đầu hiện lên toàn bộ thính không khôn cùng. Trong đó, đang có một quyển sách lóe lên hào quang vạn trượng, chính là Ma Thần Lục Tuyệt. Bất quá trong đó chỉ có tứ tuyệt mà thôi. Tâm thần Lý Dương lập tức chìm vào đó, những kí ức cổ xưa quen thuộc tràn ngập cả tâm thần.

Đệ nhất tuyệt - Xuyên Vân Toa Vụ.

Trong mây mù lăng đăng, một hình ảnh kim quang bay vút qua trong mây mù, tốc độ cực nhanh, đã đạt tới một mức hải nhân. Nhanh như chớp, lúc lên cao khi xuống thấp, cuối cùng kim quang biến thành một con kim sí đại bằng điều (con đại bàng cánh vàng). Liệng quanh trong mây mù...

Lúc này, Lý Dương cảm thấy một cơn kích động.

Hắn cố khống chế được cơn kích động trong lòng, cố gắng tự trấn tĩnh, lúc này, hắn đang dễ dàng tiến vào một cảnh giới mêh mêh mang mang không thể diễn tả được, sự linh ngộ về Xuyên Vân Toa Vụ không ngừng hiện lên trong óc hắn. Không biết qua bao lâu, sự kích động trong lòng Lý Dương kích động hóa thành một niềm hưng phấn.

- Hô!

Trong đình viện, vốn đang ngồi ở trên ghế Lý Dương bỗng nhiên hóa thành một ảo ảnh, mờ ảo bất định, lúc này tốc độ của Lý Dương nhanh hơn quá khứ thập bội, đạt tới một trình độ hải nhân. Hoặc thì bước những bước nhàn nhã, khi thì thoát ẩn thoát hiện nhanh như chớp...

- Mộc Dịch đại nhân, Mộc Dịch đại nhân!

Thanh âm Toại Hồ vang lên dồn dập.

Phong đình.

Lý Dương lại ngồi xuống ghế, mắt hắn rốt cục từ từ mở ra.

“Vốn khổ khổ tu luyện mười năm cũng chỉ có tiến triển một chút, vậy mà hôm nay chỉ trong chớp lát đã linh ngộ đại bộ phận, nếu không phải Toại Hồ quấy rầy, tin rằng hôm nay nhất định hoàn toàn có thể linh ngộ hết Xuyên Vân Toa Vụ.” Lý Dương nhìn Toại Hồ liếc mắt, có vẻ hơi tiếc nuối. Nếu không phải Toại Hồ quấy rầy, có lẽ mình có thể một lần là thành công, hoàn toàn linh ngộ được Xuyên Vân Toa Vụ.

Nhưng cho dù như thế, Lý Dương cũng cảm nhận được việc giải thích thiên đạo của mình lại tinh thâm thêm một tầng.

- Có sự tình gì?

Lý Dương nhìn về phía Toại Hổ nói.

Toại Hổ hưng phấn nói:

- Việc vui Ạ, tộc Phệ Tâm Trùng... chà, đại nhân tự mình xem đi, xem rồi đại nhân sẽ biết.

Nói rồi, Toại Hổ liền lấy ra một ngọc giản đưa đến trước mặt Lý Dương, trên mặt Toại Hổ tràn ngập nụ cười kích động.

- Sao? Ngọc giản do bộ tộc Phệ Tâm Trùng cấp?

Lý Dương nghi hoặc tiếp nhận ngọc giản, tâm thần chìm vào đó.

Lý Dương mở to hai mắt nhìn, có vẻ rất khó tin, vẻ mặt càng kỳ quái hơn, có vẻ như cố nhịn cười, rồi sau đó, Lý Dương còn lại là một lần nữa khiếp sợ, ngẩng đầu nhìn về phía Toại Hổ, có vẻ rất khó tin.

- Thật hả?

Lý Dương hướng Toại Hổ hỏi.

Lý Dương thật rất muốn cười, trân quý Thiên Linh Thạch rất hiếm thấy này lại là... sản phẩm bài tiết của bộ tộc Phệ Tâm Trùng sau khi tu luyện.

Phệ Tâm Trùng thích thôn phệ, đặc biệt là kim chúc, bọn họ thích thôn phệ hầu hết các loại kim chúc, thậm chí còn cả pháp khí, ma khí vân vân, bọn họ cũng thích thôn phệ. Cuối cùng, có một sản phẩm giống như đá được bài tiết ra sau khi họ đã thôn phệ kim chúc.

Loại đá này chính là Thiên Linh Thạch.

- Thật đó, không tin ngài xem đi.

Toại Hổ thấy Lý Dương còn nghi hoặc, lập tức móc ra một bình ngọc.

Lý Dương bây giờ sợ thật rồi. Trong ngọc giản có nói, tặng cho Toại Hổ một bình ngọc, cũng đã cho Toại Hổ nhận chủ. Bình ngọc này chính là trung phẩm ma khí, được luyện chế từ Thiên Linh Thạch, có công năng tồn trữ, quả thực có cùng tác dụng như Túi Tiểu Càn Khôn.

Thảo nào khi Lý Dương dùng thần thức dò xét, đã phát hiện ra Toại Hổ cứ tủm tỉm cười, nguyên lai là được bảo bối.

- Lý Dương tiểu đệ đệ. Muốn có bình ngọc này không? Nếu đến chơi với tỷ tỷ ba này thôi, tỷ tỷ sẽ luyện chế một cho người một món. Mau tới đi...

Đây là câu cuối cùng trong ngọc giản. Lý Dương chỉ cảm thấy rùng mình.

Trung phẩm ma khí, Lưu Ly xem ra cũng không quan tâm.

Kỳ thật, cấp bậc luyện khí của Lưu Ly cũng không cao. Việc có thể dễ dàng luyện chế bình ngọc có công năng tồn trữ như vậy là vì - Nàng từng thôn phệ thần khí “Lưu Ly Bình” của Nguyên Thủy Thiên Tôn. Bản thân Lưu Ly Bình có thể thu trời nuốt đất và còn có cả công dụng tồn trữ nữa. Lưu Ly sau khi thôn phệ được thừa hưởng cả những công dụng như vậy, tự nhiên có thể dễ dàng luyện chế.

- Chỉ ba ngày được một cái, Mộc Dịch đại nhân, ba trăm ngày coi như được một trăm món trung phẩm ma khí rồi.

Toại Hổ mở to hai mắt nhìn Lý Dương đầy hi vọng.

Lý Dương nhất thời giận dữ.

Thề có chết cũng không thể chấp nhận, sao lại chỉ vì mấy trăm trung phẩm ma khí mà hy sinh “nam sắc” được?

- Câm miệng, tiểu tử này! Được một bình ngọc tồn trữ đã bắt đầu nói nhảm, theo ngọc giản Thánh Chủ Lưu Ly có nói qua, người sau này phụ trách quét dọn đồ bài tiết “Thiên Linh Thạch” của bọn họ, mỗi tháng một lần, dùng bình ngọc này để thu dọn.

Lý Dương nghiêm mặt nói. Trên thực tế đang cười vỡ cả bụng.

Bộ tộc Phệ Tâm Trùng cũng quái đản?

Lý Dương chợt nhớ tới. Đường như trên địa cầu cũng có một loại vi khuẩn đặc biệt, tựa hồ cũng ăn các đồ vật tạp nhạp, rồi bài tiết rồi các loại bảo bối. Bất quá Lý Dương không nhớ nổi đó là đồ gì.

- Làm công tác vệ sinh! Công tác của người là làm vệ sinh mỗi tháng một lần, nhất định phải nhớ kỹ.

Lý Dương quay về Toại Hổ ra lệnh.

Toại Hổ đáp:

- Dạ, công việc của thuộc hạ sau này coi như là làm vệ sinh, chuyên môn sưu tập Thiên Linh Thạch.

Nói rồi, Toại Hổ vẫn còn lăm bắm:

- Ta vẫn thắc mắc, làm sao dưới đất lại có nhiều Thiên Linh Thạch như vậy, vô số Thiên Linh Thạch, nguyên lai lại là như thế, chỉ cần ngày nào còn Phệ Tâm Trùng, đảm bảo ta sẽ có vô số Thiên Linh Thạch để sử dụng!

Lý Dương cũng cười.

Đúng vậy, chỉ cần còn Phệ Tâm Trùng, Thiên Linh Thạch cũng sẽ còn tồn tại. Hơn nữa Thánh Điện của bộ tộc Phệ Tâm Trùng lại ở đây, tự nhiên sẽ có một số lượng Phệ Tâm Trùng rất lớn, có lẽ Thiên Linh Thạch dùng hoài không hết?

- Mộc Dịch đại nhân, còn có một việc thuộc hạ cần bẩm báo.

Toại Hổ đột nhiên nhớ ra một việc gì đó.

- Nói đi!

Lúc này Lý Dương đang có tâm trạng rất tốt.

Toại Hổ vội vàng nói:

- Bộ tộc Phệ Tâm Trùng nói, sau này không cho phép người nào được xâm nhập vào khu vực của bọn họ, kể cả đến gần cũng không được. Đến gần coi như chết. Không biết tại sao, lần này chúng ta gặp may đến thế. Chúng ta tiến vào trong mà cũng không chết, lại còn tặng cho thuộc hạ một bình ngọc nữa.

Toại Hổ hưng phấn vô cùng.

- Hơn nữa, từ nay về sau, cũng chỉ có một mình thuộc hạ mới có thể đi vào thu tập Thiên Linh Thạch.

Toại Hổ mặt mày hớn hở, rồi liếc nhìn Lý Dương, hấn lại vội vàng uốn lưỡi:

- Dương nhiên là công lao của đại nhân, nếu không phải nhờ mị lực kinh người của đại nhân làm cho vị Thánh Chủ kia động lòng xuân, phỏng chừng chúng ta lần này nhất định phải chết.

Hiển nhiên, Toại Hổ nghĩ tới câu nói kia của Lưu Ly trong ngọc giản, chỉ cần ba ngày đổi một bình ngọc.

- Toại Hổ, cho ta nghe thì được, sau này cấm tiết nói ra ngoài, nếu không...

Lý Dương mắt tóe lửa. Hấn vừa nhớ tới sự tình này là nổi giận không thôi, mẹ nó, mình đường đường là một nam nhân, lại bị Thánh Chủ Lưu Ly chơi cú này.

Ba ngày đổi một trung phẩm ma khí?

Bất quá nói thật chứ... giá này cũng khá hời

- Báo...

Một tên lính truyền lệnh cấp bậc Ma Tướng chạy vào đình viện, thấy Lý Dương, lập tức quỳ xuống nói:

- Tổng quản mời đại nhân mau mau về lại Bích Lan Sơn, hai sứ giả của Kha Phong Ma Vương đã tới Bích Lan Sơn.

- Nhanh như vậy sao?

Lý Dương sớm đoán trước, Kha Phong Ma Vương nhất định không chịu nhả Thiên Linh Thạch quảng mạch.

Bất quá, hôm nay vẫn không có biện pháp khai thác linh thạch quảng mạch, hơn nữa phía dưới lại là thánh địa của Phệ Tâm Trùng bộ tộc.

- Toại Hổ, người ở lại đây. Nhớ kỹ công tác mỗi tháng của người là làm vệ sinh!

Lý Dương trừng mắt liếc Toại Hổ, truyền âm nói:

- Nhớ nghe, chuyện ba ngày đổi một trung phẩm ma khí không được tiết lộ ra ngoài, nếu ta nghe bất kỳ ai xì xầm, hoặc là tin đồn gì gì đó, thì cẩn thận cái mạng của người đó... hừ hừ!

Uy hiếp Toại Hổ một phen, Lý Dương lúc này cười Thanh Vân trường kiếm, hóa thành một đạo hắc quang phá không bay đi

Nhìn Lý Dương bay đi, Toại Hổ lẩm bẩm:

- Ba ngày đổi một trung phẩm ma khí, chà, xem ra nữ tử bộ tộc Phệ Tâm Trùng đẹp như mê hồn như vậy, phỏng chừng cô Thánh Chủ kia cũng là một tuyệt đỉnh mỹ nữ, đại nhân quả nhiên mị lực kinh người, bởi mỹ nữ, còn bảo bối xách về, đại nhân lại không làm, quả nhiên có nguyên tắc. Bất quá... hình như hơi “ngu”. Nếu mời ta, ta chắc đã đi từ khuya rồi...

Kinh phong rít lên, Lý Dương cười trường kiếm màu xanh, bay về tới Bích Lan Sơn.

- Đại nhân, hai vị sứ giả của Kha Phong Ma Vương bệ hạ đang ở trong đại sảnh

Thủ vệ vừa thấy Lý Dương về đến, vội vàng bẩm báo, Lý Dương nghe xong khẽ gật đầu, liền bước vào đại sảnh.

Trong đại sảnh.

Phong Thiện Di và Phong Thiện Lãnh đang uống nước, Lily ngồi một bên hầu chuyện, bọn họ đều đang chờ Lý Dương trở về.

- Ha ha, hai vị đã đến, rất tiếc Mộc Dịch không thể tiếp đón từ xa, ha ha...

Lý Dương vừa cười lớn vừa đi vào đại sảnh, sử dụng thần thức không hề cố kỵ, ngay cả Ma Đế hậu kỳ cao thủ, Lý Dương có thể dễ dàng phát hiện, bây giờ Lý Dương không cần lo đối phương công lực quá cao mà không dám dò xét.

- Hai Ma Vương tiền kì, ừm, liều mạng thì hơi nguy hiểm.

Trong lòng Lý Dương có phán đoán.

Phong Thiện Di vẫn giống y như trước, luôn luôn cười giả lả, còn huynh đệ của hắn là Phong Thiện Lãnh thì sắc mặt luôn luôn lạnh như băng, luôn duy trì một bộ bộ dáng lạnh lùng, hắn là người chuyên thực hiện những vụ đàn áp cho Kha Phong Ma Vương, vừa hung tàn vừa máu lạnh. Lần này cùng Phong Thiện Di đến đây, chủ yếu là tạo áp lực cho Lý Dương một chút.

- Mộc Dịch chân nhân, nghe nói hôm nay người thống nhất Phiêu Tuyết Sơn mạch hắc, thật là một việc vui mừng đây.

Phong Thiện Di cười khà khà nói.

Lý Dương đường hoàng ngồi vào ghế chủ vị, rồi sau đó có vẻ hơi khiêm tốn nói:

- Vận khí, vận khí thôi, vừa lúc hai huynh đệ Uyên Ương Dao Ma và Huyết Phủ hiềm khích rồi tranh đấu với nhau, lưỡng bại câu thương, ta đúng là gặp vận may tiện thể nhân cơ hội tốt chiếm tiện nghi mà thôi.

- Khiêm nhường rồi, khiêm nhường rồi, ai mà không biết chân nhân đại triển thần uy, một người giết sạch cả ba người bọn chúng chứ.

Phong Thiện Di tiếp tục tán dương.

- Tin đồn, Tin đồn thôi.

Lý Dương xoa tay nói.

Đột nhiên, Phong Thiện Di lại nói:

- Ta còn nghe nói, chân nhân hôm nay lấy được Thiên Linh Thạch quang mạch. Thiên Linh Thạch quang mạch là một tài nguyên thật quý, không biết chân nhân làm sao xử trí Thiên Linh Thạch quang mạch đó đây? Dù sao Phiêu Tuyết Sơn mạch cũng thuộc lãnh địa của Kha Phong Ma Vương bệ hạ.

Phong Thiện Di đưa ra việc Phiêu Tuyết Sơn Mạch thuộc về lãnh địa của Kha Phong Ma Vương, Lý Dương đương nhiên hiểu ý hẩn muốn nói gì

- Nói hay lắm, nói hay lắm, ta chuẩn bị đem toàn bộ Thiên Linh Thạch quang mạch nộp cho Kha Phong Ma Vương.

Lý Dương làm ra vẻ rất trung thành.

Phong Thiện Di cười dài nói:

- Toàn bộ nộp cho Kha Phong Ma Vương bệ hạ, bệ hạ sẽ ghi công cho ngươi.

- Dạ, nhớ rồi, từ hôm nay trở đi, Kha Phong Ma Vương xin cứ phái người đến khai thác Thiên Linh Thạch, khai thác được bao nhiêu, Kha Phong Ma Vương cứ lấy hết bấy nhiêu, ta tuyệt đối không cần một viên.

Lý Dương ngẩng cao đầu nói, Phong Thiện Di cũng sửng sốt. Hẩn đem theo huynh đệ của mình, chính là muốn tạo áp lực từ từ cùng Lý Dương thương lượng, nhưng Lý Dương bây giờ lại... trung thành như thế!

- Được rồi, cũng phải nhắc một chút, trong khu Thiên Linh Thạch quang mạch gần nhất xuất hiện một sào huyệt Phệ Tâm Trùng. Các ngươi muốn khai thác, trước hết nên chuẩn bị đối phó đám Phệ Tâm Trùng kia trước. Tin rằng với thần uy của Kha Phong Ma Vương, tự nhiên sẽ dễ dàng giải quyết nan đề này.

Lý Dương mỉm cười nói.

256. Chương 34: Bất Khả Nhục

Phong Thiện Lãn đang đứng một bên này giờ vẫn nhắm mắt tĩnh tu bỗng đột nhiên mở choàng mắt mở, lạnh như băng nhìn Lý Dương:

- Mộc Dịch, Phệ Tâm Trùng rốt cuộc là chuyện gì thế, ngươi nói cho rõ ràng hơn xem nào?

Phong Thiện Lãn khác với Phong Thiện Di, Phong Thiện Di luôn luôn làm bộ làm tịch, nhưng Phong Thiện Lãn lại lạnh lùng cuồng ngạo.

Trong mắt Phong Thiện Lãn, Lý Dương cho dù như thế nào cũng chỉ là thuộc hạ của Kha Phong Ma Vương, dù sao Phiêu Tuyết Sơn mạch cũng thuộc về Kha Phong Ma Vương, hẩn là cánh tay phải của Kha Phong Ma Vương, tự nhiên địa vị của hẩn phải cao hơn Lý Dương, nên hẩn lên giọng với Lý Dương cũng là chuyện đương nhiên.

- Nói rõ ràng? Ta phải nói như thế nào mới là rõ ràng?

Lý Dương mỉm cười nói, trong lòng rất khó chịu với Phong Thiện Lãn.

Lúc này sắc mặt Phong Thiện Di cũng trở nên nghiêm túc:

- Mộc Dịch huynh đệ, Phệ Tâm Trùng nguy hiểm phi thường đó, ngươi phải nói cho rõ ràng, Phệ Tâm Trùng này rốt cuộc có biến thành nhân dạng hay chưa, nếu đã biến thành hình người, sự tình đó có thể rất nguy hiểm.

- Rốt cuộc có biến thành hình người chưa?

Phong Thiện Lãn cũng nhìn chằm chằm Lý Dương nghiêm túc hỏi.

- Ta làm sao biết được? Tóm lại, người của ta chỉ mới tiến vào thông đạo là đã chết hết. Các người muốn khai thác Thiên Linh Thạch thì cứ đi mà khai thác. Dù sao chúng ta sẽ không phải người khai thác mấy thứ linh thạch quảng mạch đó đâu.

Lý Dương cười nói:

- Về phần kiểm soát việc khai thác Thiên Linh Thạch quảng mạch, xin Kha Phong Ma Vương phái người kiểm soát cũng được. Nếu tin chúng ta, chúng ta sẽ hỗ trợ trông chừng quảng mạch cho. Chúng ta cũng sẽ không dám làm gì đâu. Bất quá... dù sao đi nữa thì người của chúng ta sẽ không vào thông đạo đó một lần nữa.

Phong Thiện Lân và Phong Thiện Di liếc mắt nhìn nhau.

Đột nhiên Phong Thiện lạnh lùng cười:

- À, ai biết chuyện việc xuất hiện Phệ Tâm Trùng sào huyết trong Thiên Linh Thạch quảng mạch là thiệt hay giả? Đến giờ, mới chỉ có người ở đây dọa chúng ta thôi. Nếu chỉ bằng vào những câu nói đầu tiên của các người mà bỏ qua Thiên Linh Thạch quảng mạch, làm sao ta ăn nói được với Ma Vương bệ hạ.

Phong Thiện Di cũng gật đầu, hiển nhiên, hai huynh đệ không thể chỉ vì những lời của Lý Dương mà bỏ qua chuyện Thiên Linh Thạch quảng mạch. Ít nhất cần phải tự mình đến xem mới được.

- Mộc Dịch, mời dẫn đường, trực tiếp đưa chúng ta đi chỗ có Thiên Linh Thạch quảng mạch xem sao.

Phong Thiện Lân đứng lên nói. Nói rồi liền đi ra ngoài, nhưng ngoài lại vẫn thấy Lý Dương bất động, trong mắt hiện lên một tia lạnh quang, quay lại khiển trách Lý Dương.

- Còn không đi trước dẫn đường đi?

Trong lòng Lý Dương rất căm tức, Phong Thiện Lân quả là coi thường mình, hắn coi mình là cái gì đây?

Lý Dương đột nhiên đứng lên, đi đến trước mặt Phong Thiện Lân, cười lạnh nói:

- Phong Thiện Lân, người làm gì bắt ta phải nghe lời người. Người bắt quá là thủ hạ của Kha Phong Ma Vương bệ hạ, ta cũng vậy. Hơn nữa ta còn là thủ lĩnh của cả Phiêu Tuyết Sơn mạch. Xét địa vị, người là cái gì mà dám so với ta, đừng có ở trước mặt ta làm bộ vênh vang. Còn dám hoành hoành trước mặt ta một lần nữa, mẹ nó, biến đi cho ta! Đúng là nhìn không thuận mắt mà.

- Láo. Mộc Dịch, người dám bắt kình đối với ta hả.

Phong Thiện Lân giận dữ.

Hắn bình thường là sứ giả của Kha Phong Ma Vương, người khác khi gặp hắn đều phải vô cùng cung kính, không ai dám bắt kình đối với hắn, bây giờ Lý Dương dám đối xử với hắn như thế, hắn đương nhiên phải bạo nộ.

Một nỗi giận bùng lên dữ dội, hoàn toàn vô thức, hoàn toàn chịu sự khống chế của Lý Dương. Như không thể chấp nhận việc Lý Dương bị người khác vũ nhục. Tính tình Lý Dương cũng rất ương bướng, vô luận từ quá khứ khi ở An Toàn cục, cho đến khi gặp được Hạng Vũ, cũng không ai dám xem hắn là “nô tài” như thế.

Trong đại sảnh bỗng vô duyên vô cớ nổi cơn bão tố, một bầu không khí chết chóc nhất thời tràn ngập cả đại sảnh, Lý Dương khẽ cúi đầu, trong mắt hiện lên khôn cùng hỗn loạn, hiện lên Khai Thiên Tích Địa của Bàn Cổ, những cảnh tượng cổ xưa bỗng xuất hiện. Lúc này, Lý Dương như không còn khống chế được mình nữa.

- Đệ đệ, câm miệng.

Phong Thiện Di cũng cảm thấy không khí không ổn, vội vàng chỉnh lại đệ đệ mình.

Lý Dương chậm rãi ngẩng đầu lên, trong mắt đã không còn hỗn loạn nữa, không phải là Khai Thiên Tích Địa, mà là một đạo thiểm điện. Hắc sắc thiểm điện, xé rách hỗn loạn, hắc sắc thiểm điện hủy diệt tất cả!

Thiên uy, không thể xâm phạm.

- Người, muốn chết sao?

Lý Dương mắt lạnh lùng nhìn Phong Thiện Lãnh, Phong Thiện Lãnh hoảng hốt nhận ra tựa hồ có một đạo hắc sắc thiểm điện từ trong mắt Lý Dương lóe lên...

- Oanh long long...

Dường như trong nháy mắt, mây đen bao phủ cả bầu trời khôn cùng, đồng thời mây đen áp xuống đỉnh đầu, áp lực cường đại trong nháy mắt xâm nhập cả tâm thần, thậm chí còn làm cho Phong Thiện Lãnh và Phong Thiện Di cảm thấy một cảm giác khó thở, trong lòng bất giác sinh ra một nỗi sợ hãi.

- Hô hô...

Mặc dù đã là cao thủ Ma Vương sơ kì, đã sớm không cần hít thở nữa, nhưng khi đối mặt với áp lực kia không hiểu sao lại cảm thấy khó thở, làm hai người bọn chúng không nhịn được phải thở dồn dập.

- Oanh!

Một cỗ năng lượng vô hình làm chấn động nguyên thần của Phong Thiện Lãnh và Phong Thiện Di, như một nguyên tắc nguyên thủy nhất trong qui tắc thiên địa, quy tắc của hỗn độn thể giới bỗng giáng xuống, nguyên thần của hai người không bị tổn thương gì, nhưng lại vĩnh viễn không thể biến hóa nữa.

Nói cách khác, hai người cho dù có tu luyện bao lâu nữa, cũng không cách nào đột phá nổi.

Phong Thiện Lãnh và Phong Thiện Di cảm thấy trong lòng mê muội, mặc dù vẫn còn rất tỉnh táo.

- Ta bị sao vậy?

Lý Dương chỉ cảm thấy vừa rồi hần bộc phát ra một cơn giận, thậm chí còn có ý muốn giết chết Phong Thiện Lãnh.

“Bây giờ còn không phải lúc có thể chính diện giao phong với Kha Phong Ma Vương, thôi thì tha cho Phong Thiện Lãnh một mạng.” Trong lòng âm thầm tự nhủ. Hít sâu một hơi, ngăn chặn cơn bạo ngược kia, cỗ áp lực cường đại đó như gió thổi mây tan từ từ biến mất.

Sắc mặt Phong Thiện Lãnh và Phong Thiện Di hơi tái đi, nhưng bên trong cũng chưa phát hiện thấy có gì bất ổn.

- Phong Thiện Lãnh, người nhớ lại đi, không phải là một con chó của Kha Phong Ma Vương? Đừng đắc tội với nhiều người quá. Người nào cũng sẽ có một ngày, đến lúc đó họ đến kiếm người trả thù, người có thể cũng tiêu đời luôn. Đây là lời nhắc nhở cuối cùng cho tiểu tử người.

Lý Dương nhìn Phong Thiện Lãnh lạnh lùng nói.

Phong Thiện Lãnh mặt đỏ lên, trong lòng lửa giận thiêu đốt.

Phong Thiện Di cũng cảm tức, nhưng hần cảm tức chính đệ đệ mình!

- Đệ đệ, người tỉnh táo cho ta, đến bây giờ chúng ta vẫn nhìn không thấu thực lực của Lý Dương. Hơn nữa hần có thể thống nhất cả Phiêu Tuyết Sơn. Người tưởng hần là người bình thường sao? Với người như vậy mà người còn dám kiêu ngạo, quả thực hết muốn sống rồi. Bỏ cái vẻ mặt đó đi, người bây giờ đang nói chuyện với thủ Tổng lĩnh của Phiêu Tuyết Sơn mạch, chứ không phải bát đại thành chủ nho nhỏ đâu. Nếu không tìm hiểu rõ việc Thiên Linh Thạch quảng mạch, ngược lại còn làm cho Mộc Dịch “làm tối”, đến lúc đó, Kha Phong Ma Vương...

Phong Thiện Lãnh nghe mấy chữ “Kha Phong Ma Vương”, trong lòng nhất thời cả kinh, giống như bị dội một thùng nước lạnh vào ngày mùa đông.

Phong Thiện Lãnh biết rõ Kha phong Ma Vương kinh khủng như thế nào.

- Hắc, Mộc Dịch huynh đệ, đệ đệ ta có cái tính này, người đừng chấp hần.

Phong Thiện Di vỗ vai Lý Dương, tựa hồ rất thân mật.

Lý Dương hừ lạnh một tiếng. Trực tiếp đi vào trong. Thanh âm vang vọng cả trong đại sảnh:

- Hôm nay vừa mới về, còn mệt lắm. Chờ ngày mai, sẽ đưa hai vị đi tới chỗ Thiên Linh Thạch quảng mạch. Nếu hai vị không muốn chờ, có thể tự mình đi đến đó.

Thanh âm vừa dứt, nhân ảnh đã biến mất khỏi đại sảnh. Điều này làm cho Phong Thiện Di và Phong Thiện Lân giận điên người. Nhưng, cổ uy áp kinh khủng của Lý Dương vừa rồi đã làm bọn chúng tỉnh người ra. Bọn chúng thậm chí còn có cảm giác, Lý Dương vừa mới bạo nộ tựa hồ còn kinh khủng hơn cả Kha Phong Ma Vương.

- Đệ đệ, Mộc Dịch nói, người phải bình tĩnh lại. Người luôn luôn coi thường bát đại thành chủ, làm bọn hắn ầm ục. Người phải biết rằng, ai cũng có thể có một ngày đột phá, lỡ ngày nào đó có người kiếm người báo thù, hừ!

Phong Thiện Lân vẫn nhắm mắt, không thèm nhìn đến ca ca mình một cái. Phong Thiện Di cũng bất lực. Màn đêm buông xuống.

Trong mật thất Lý Dương bắt đầu lăng lạng nghiên cứu Ma Thần Lục Tuyệt.

“Chẳng biết vì sao, sau khi bị Ma Đế Lưu Ly dùng khí thế áp bức, thần thức của ta lại thay đổi rất lớn. Ngay cả Ma Đế hậu kỳ cao thủ cũng nhìn rất rõ ràng. Hơn nữa việc cảm ngộ thiên đạo tự nhiên cũng rõ ràng hơn nhiều.” Lý Dương rất kỳ quái.

Lý Dương cũng không thể hiểu lý do vì sao nguyên thần lột xác. Lúc trước hắn chỉ biết là cố hết sức chống đỡ với áp lực của Ma Đế Lưu Ly, rồi sau đó một cơn đau đớn kịch liệt. Tiếp theo nguyên thần của Lý Dương liền lột xác thành công. Hắn cũng không biết nguyên thần của mình thay đổi như thế nào.

Mắt khẽ nhắm lại.

Lý Dương lăng lạng tìm hiểu Ma Thần Lục Tuyệt. Trước nay, Lý Dương lĩnh ngộ Ma Thần Lục Tuyệt thua xa Hạng Vũ, còn Hạng Vũ chỉ lĩnh ngộ phỏng chừng một phần mười của Ma Thần Lục Tuyệt.

Dù sao Lý Dương cũng không được học Ma Thần Lục Tuyệt. Nguyên bản. Có lẽ chỉ có Xi Vương Đại Tôn tự mình truyền thụ cho Lý Dương thì Lý Dương mới có thể tìm được bản đầy đủ của Ma Thần Lục Tuyệt.

Thời gian từ từ trôi qua, một đêm đã qua đi.

Mắt Lý Dương hé mắt, mỉm cười “Hôm nay tốc độ lĩnh ngộ quả thật kinh người, một ngày có thể so với mười năm.”

Song, cho dù thiên phú cao thì tâm thần tu vi muốn đạt tới Ma Đế cấp bậc ít nhất cũng phải mấy ngàn ngàn năm. Lý Dương cho dù lĩnh ngộ rất nhanh, cũng phải mất một thời gian rất lâu mới có thể đạt tới cấp bậc Ma Đế.

“Phong Thiện Lân, hừ, hôm nay Phá Sơn Liệt Không của ta lại có chút lĩnh ngộ mới, tin rằng công kích cũng sẽ gia tăng một chút, đối mặt với Phong Thiện Lân thì cũng dễ dàng thôi.” Lý Dương thầm nghĩ. Hắn thở ra một hơi, đứng dậy, rời mật thất.

Xuyên qua thông đạo, đi tới đại sảnh.

- Sao, hai vị chờ ở đây từ sáng sớm à?

Lý Dương thấy Phong Thiện Di Phong Thiện Lân, mỉm cười nói.

Lily cũng vào đại sảnh, nhìn Lý Dương nói:

- Nhị vị Phong đại nhân ở nguyên đêm ở đại sảnh, bọn họ không hề đi nghỉ.

Suốt một đêm, người hai Phong Thiện Di hoàn toàn đứng ở đại sảnh.

- Ha ha, tu luyện mà thôi, tới cảnh giới của chúng ta, ở đâu tu luyện cũng được. Tốt lắm, Mộc Dịch huynh đệ, bây giờ có thể đưa chúng ta đi chỗ có linh thạch quảng mạch chưa?

Phong Thiện Di cười nói, còn Phong Thiện Lân vẫn giữ bộ dáng lạnh lùng.

- Đi, chúng ta đi thôi.

Lý Dương nói rồi liền cười Thanh Vân trường kiếm, quay đầu bay khỏi đại sảnh. Hai người Phong Thiện Di Phong Thiện Lãnh lập tức cười mây bay theo, nhân mã rồi tùy tùng của chúng đã đợi ở ngoài Bích Lan Sơn, thấy Phong Thiện Di huynh đệ đến, cả đám người này cũng bay theo về phía nam của Phiêu Tuyết Sơn mạch.

Trên đại điện Kha Phong Sơn.

- Huyết Tích, ta phải lấy cho được Thiên Linh Thạch quang mạch, ta lo huynh đệ Phong gia sẽ gặp phải sự tình ngoài ý muốn. Ta vẫn có cảm giác là Mộc Dịch không phải người tầm thường.

Kha phong Ma Vương nhăn tít mày.

Thiên Linh Thạch là quang thạch cực kỳ trân quý, Kha Phong Ma Vương làm sao có thể để Lý Dương chiếm được? Tuy nói Phong Thiện Di và Phong Thiện Lãnh đều là cao thủ Ma Vương tiền kỳ, nhưng Kha Phong Ma Vương vẫn lo lắng hai người gặp phải sự tình bất hảo.

- Chủ nhân, thuộc hạ nguyện ý xuất mã, đứng ra giải quyết việc này.

Bóng đen phía sau Kha Phong Ma Vương lạnh lùng quỳ xuống nói.

Kha phong Ma Vương nở nụ cười:

- Tốt lắm, có người ra tay, ta cũng an tâm, nhớ kỹ, không tiếc gì cả, cần phải chiếm Thiên Linh Thạch quang mạch cho bằng được, cho dù tiêu diệt sạch nhân mã của Mộc Dịch, ra cũng không tiếc. Đây là Ma Vương lệnh, tới khi gặp phải sự tình trọng yếu, có thể trực tiếp vận dụng Ma Vương lệnh, ra lệnh Phong gia huynh đệ tuân lệnh của người.

Nói rồi, một khối hắc sắc lệnh bài liền bay vào tay của lạnh lùng kia.

- Tuân lệnh!

Lập tức, bóng đen kia liền hư không tiêu thất.

Trời xanh mây tạnh, mấy người Lý Dương hoặc ngự kiếm, hoặc đằng vân giá vũ, bay thẳng đến phía nam Phiêu Tuyết Sơn mạch, nơi có Thiên Linh Thạch quang mạch.

Trước mắt đã xuất hiện Hạp cốc.

- Theo ta tới đây!

Lý Dương lạnh nhạt nói, lập tức thân thể hóa thành một vệt đen, bay thẳng xuống dưới.

Hai người Phong Thiện Di, Phong Thiện Lãnh cũng lập tức đuổi theo, hướng hạp cốc bay xuống, phía sau hơn mười thủ hạ của bọn chúng cũng vội vàng đuổi theo, hóa thành một dải lưu quang, cùng tiến vào trong hạp cốc.

Trong Hạp cốc.

Lý Dương vừa hạ xuống hạp cốc, trong hạp cốc thấy gần ngàn người đang trông coi quang mạch lập tức quỳ xuống:

- Thuộc hạ bái kiến Mộc Dịch đại nhân.

Lý Dương khẽ gật đầu, rồi đến thẳng thông đạo vào mỏ Thiên Linh Thạch quang mạch.

Đoàn người Phong Thiện Di cũng theo bên cạnh Lý Dương, nhìn thông đạo sâu thăm thẳm, Phong Thiện Di quay về phía Lý Dương nghi hoặc hỏi:

- Mộc Dịch huynh đệ, thông đạo này là cửa vào mỏ Thiên Linh Thạch quang mạch sao?

Lý Dương gật đầu:

- Đúng vậy, đây là thông đạo, trong đó có một ổ Phệ Tâm Trùng, nếu muốn tiếp tục khai thác, phải giải quyết Phệ Tâm Trùng trước. Ta đã đưa các người đến rồi, các người muốn làm gì thì làm, không cần để ý tới ta.

Một thủ hạ cấp bậc Ma Tướng vào đình viện rất cung kính đưa một cái ghế cho Lý Dương ngồi.

Lý Dương cũng mặc kệ Phong Thiện Di và Phong Thiện Lãnh, giơ tay cầm lấy cái ghế rồi ngồi phịch xuống, tựa hồ chờ xem màn vui, muốn xem huynh đệ Phong Thiện Di Phong Thiện Lãnh rốt cuộc làm sao giải quyết được Phệ Tâm Trùng.

- Ba người các người, đến xem trước đi?

Phong Thiện Di nhìn thông đạo sâu hun hút, nghĩ đến Phệ Tâm Trùng, trong lòng cũng phát lạnh, trực tiếp ra lệnh cho ba thủ hạ của mình. Ba gã đại hán đó nhất thời biến sắc, nhưng bọn chúng biết, một khi mình không tuân mệnh, phỏng chừng Phong Thiện Di sẽ trực tiếp giết bọn chúng ngay.

- Thuộc hạ tuân mệnh!

Ba người chỉ có thể vô cùng cẩn thận, thấp thỏm bất an từ từ bước vào thông đạo...

257. Chương 35: Hoán Nhân Liễu!

Trong thông đạo.

Ba đại hán bước từng bước một lò dò đi tới, vừa đi vừa quan sát, sợ ai đó tấn công bất ngờ.

Một đại hán mặt đen đi trước, hẳn là người có công lực cao nhất trong ba người, đạt tới Ma Soái tiền kì, dùng thần thức lan ra, cẩn thận quan sát.

- Lão Đại, thế nào rồi?

Một đại hán khác hỏi đại hán mặt đen.

Đại hán mặt đen lắc đầu nói:

- Không có phát hiện gì, ngay cả một cái bóng Phệ Tâm Trùng cũng không có.

Càng phát hiện không thấy gì, ba người càng sợ hãi, phát hiện không thấy gì có hai khả năng, một là không có Phệ Tâm Trùng. Hai là tu vi của Phệ Tâm Trùng mạnh hơn chúng!

Lý Dương đã nói, nơi này có Phệ Tâm Trùng, mà ba người bọn chúng không phát hiện được, hiển nhiên là Phệ Tâm Trùng mạnh hơn chúng.

Đại hán mặt đen đã là Ma Soái tiền kì, nói cách khác... có Phệ Tâm Trùng đạt tới Ma Soái kì. Tâm Phệ Trùng ở cấp bậc Ma Soái có thể biến thành hình người rồi, cũng kinh khủng dị thường.

- Mẹ nó, thủ lĩnh lại bắt chúng ta xuống, nếu gặp phải Phệ Tâm Trùng, thì...

Đại hán lùn phần nộ nói, lúc này trong lòng hắn cũng đang kinh hoảng, đối diện tử vong, bọn chúng không có đủ dũng khí để cười được.

- Nhi tử ta vừa mới độ kiếp thành công, lần này còn chuẩn bị tổ chức tiệc mừng cho hắn một phen, thế mà bây giờ...

Đại hán cao lêu khêu cũng rất sợ hãi, lại không cam lòng.

- Câm miệng, thủ lĩnh phỏng chừng đang dùng thần thức theo dõi!

Đại hán mặt đen lên tiếng huấn xích.

Đại hán cao và đại hán lùn vừa nghe xong, thân thể nhất thời run lên. Rồi ngậm miệng lại.

- Hô...

Một trận gió nhẹ thổi tới, làm ba đại hán này khẽ rùng mình.

- Sao lại có gió?

Đại hán mặt đen trong lòng nghi hoặc, đột nhiên...

- Dám xâm nhập khu vực của bộ tộc chúng ta, giết không tha!

Một nam nhân gầy gò mặc áo giáp màu đen đột nhiên từ trong thông đạo bay đến, cơn gió vừa rồi chính là do hắc giáp nam nhân này phi hành tạo thành, hắc giáp nam nhân là Phệ Tâm Trùng tu vi Ma Soái hậu kỳ.

- Ông ông...

Cơ hồ trong nháy mắt, dày đặc, cỡ khoảng trăm vạn Phệ Tâm Trùng từ trong cơ thể hắc giáp nam nhân bay ra. Thoáng cái đã bu kín cả ba người, cơ hồ chỉ trong nháy mắt, ba đại hán chưa kịp thôn phệ sạch sẽ. Không để lại một chút tàn cặn bã nào, ngay cả nguyên thần cũng đã bị tiêu diệt.

Ngoài thông đạo.

Phong Thiện Di và Phong Thiện Lãnh tái mặt, với tu vi hai người bọn họ, tự nhiên thấy rõ được thực lực của hắc giáp đại hán.

- Phệ Tâm Trùng Ma Soái hậu kỳ!

Trong lòng Phong Thiện Di sợ run.

Theo đạo lý. Huynh đệ bọn họ đều là Ma Vương tiền kì, cao hơn Phệ Tâm Trùng một bậc. Nhưng Phệ Tâm Trùng vốn có sở trường lấy yếu thắng mạnh, bọn họ mặc dù là Ma Vương tiền kì, nhưng thực ra không nắm chắc có thể đối phó được Phệ Tâm Trùng đó.

- Mộc Dịch huynh đệ, người có biết nơi này rốt cuộc có bao nhiêu Phệ Tâm Trùng không?

Phong Thiện Di nhìn về phía Lý Dương.

Nếu nơi này chỉ có một Phệ Tâm Trùng, có thể vì Thiên Linh Thạch quang mạch trân quý, bọn họ đã nghĩ đến phương pháp dù tổn thất khá nhiều để tiêu diệt tên Phệ Tâm Trùng này cũng không tiếc. Nếu nơi này có nhiều Phệ Tâm Trùng, thậm chí còn những Phệ Tâm Trùng mạnh hơn, thì không đáng để liều mạng.

Lý Dương đương nhiên biết suy nghĩ của Phong Thiện Di, cười nói:

- Xin lỗi, ta cũng không rõ lắm đâu, ta chỉ biết một chút thôi, phạm là ai tiến vào thông đạo với mục đích khai thác Thiên Linh Thạch quang mạch đều đã chết, bảo ta làm sao biết bên trong có bao nhiêu Phệ Tâm Trùng?

o0o

Phong Thiện Di cũng bất lực.

Lý Dương không biết cũng bình thường thôi, dù sao chỉ cần một Phệ Tâm Trùng đạt đến Ma Soái hậu kỳ đã như thế rồi. Nếu còn có Phệ Tâm Trùng khác thì quả là đáng sợ.

- Đại ca, chúng ta có vào không?

Phong Thiện Lãnh không hề có chủ ý nào, Phong Thiện Di nghe xong, suy nghĩ một hồi rồi nói:

- Năng lực thôn phệ Phệ Tâm Trùng quá mạnh mẽ, chỉ có sử dụng Tụ Lí Càn Khôn thuật, đem bắt hấn lại, sau đó dùng chân hỏa luyện hóa. Nhưng nếu phản ứng chậm, bị Phệ Tâm Trùng bu vào, thì có thể rất nguy hiểm đó.

Phong Thiện Di và Phong Thiện Lãnh trong lúc nhất thời cũng không biết phải làm như thế nào cho đúng.

Chỉ vì một Phệ Tâm Trùng Ma Soái hậu kỳ mà bỏ qua cả Thiên Linh Thạch quang mạch?

Bọn họ bỏ qua liệu Kha Phong Ma Vương có chấp nhận hay không!

- Hai vị, các người rốt cuộc có vào không đây? Nếu muốn đi vào, ta nghĩ, nếu hai người liên thủ, hai Ma Vương tiền kì cao thủ đối phó một Phệ Tâm Trùng Ma Soái hậu kỳ, hẳn là nắm chắc đó.

Lý Dương đứng nói chuyện không tính bờ, dù sao không phải là hấn đi vào.

Phong Thiện Di và Phong Thiện Lãnh nhúu mày.

Phía sau gần ngàn nhân thủ của Lý Dương cũng đều đến xem, bọn họ bây giờ cũng đều biết Phong Thiện Di và Phong Thiện Lãnh là sứ giả của Kha Phong Ma Vương, là người đến chiếm Thiên Linh Thạch quảng mạch. Xem ra hai sứ giả này đang bị đám Phệ Tâm Trùng làm khó.

Hơn một ngàn hào nhân cũng hí hửng vừa nhìn vừa bàn luận về hai sứ giả tôn quý, cứ đứng một bên mà nhíu nhố bàn luận.

- Ba người các người đi thử, xem còn có Phệ Tâm Trùng nào nữa không!

Phong Thiện Di một lần nữa ra lệnh cho ba gã thuộc hạ đi vào. Hắn nghĩ có thể bằng cách này điều tra xem bên trong còn có Phệ Tâm Trùng khác nữa hay không. Cái làm cho Phong Thiện Di bây giờ đau đầu là không biết phía dưới còn có bao nhiêu Phệ Tâm Trùng, dù sao nãy đến giờ chỉ phát hiện ra một mà thôi.

- Đại nhân, tha chúng tôi đi, chúng tôi không muốn chết đâu.

Ba gã thuộc hạ lập tức quỳ xuống, dập đầu liều mạng. Bọn họ biết đi vào khẳng định là tiêu đời, dù sao Phệ Tâm Trùng Ma Soái hậu kỳ phía dưới cũng không để cho họ một cơ hội nào sống sót cả.

Tiến vào, trăm phần trăm chết.

Như thế, ai dám nguyện ý đi vào chứ?

Phong Thiện Di nhúu mày, ánh mắt hướng về phía các thủ hạ khác, hơn mười người khác nhất thời kinh hoảng, cả đám quỳ xuống, liên tục dập đầu cầu xin tha:

- Đại nhân, tha mạng, tiếp tục là chết hết.

Đột nhiên, Phong Thiện Di ánh mắt hướng về phía Lý Dương.

- Ủa, chẳng lẽ Phong đại nhân muốn cho để ta tiếp tục?

Lý Dương cười lạnh hỏi lại.

Phong Thiện Di liên tục lắc đầu, vội nói:

- Không. Đương nhiên không phải, ta chỉ là muốn hỏi Mộc Dịch huynh đệ một việc?

- Nói đi.

Lý Dương nói.

Phong Thiện Di nói:

- Xin hỏi Phiêu Tuyết Sơn mạch có phải là lãnh địa của Kha Phong Ma Vương bệ hạ không?

- Đương nhiên rồi.

Lý Dương đáp.

Phong Thiện Di lại hỏi:

- Nhân mã của Phiêu Tuyết Sơn mạch có phải là nhân mã của Kha Phong Ma Vương hay không?

Lý Dương khẽ nhúu mày, nhưng cũng là nói:

- Đúng.

Phong Thiện Di nở nụ cười:

- Như thế là tốt rồi, trước mắt gần ngàn người này tự nhiên cũng là nhân mã của Kha Phong Ma Vương, ta lấy tư cách sứ giả của Kha Phong Ma Vương, đại diện cho Kha Phong Ma Vương, bây giờ ta ra lệnh ba người này đi vào dò xét một phen.

Nói rồi, Phong Thiện Di chỉ vào ba người phía sau Lý Dương.

- Phong đại nhân. Người có phải là đang đùa với ta chăng?

Lý Dương đang ngồi trên ghế đột nhiên đứng bật dậy, lạnh lùng nhìn Phong Thiện Di.

Phong Thiện Di tỏ vẻ vô tội nói:

- Dương nhiên không phải, ta lấy tư cách sứ giả của Kha Phong Ma Vương bệ hạ, thay mặt Ma Vương hạ lệnh, ra lệnh cho bọn chúng tiếp tục đi vào chẳng lẽ không được sao? Người không phải thừa nhận rồi sao, bọn họ cũng là nhân mã của Kha Phong Ma Vương mà?

Ba người phía sau Lý Dương nhất thời hơi kinh hoảng, ai biết vừa đến xem trò vui, lại bị liên lụy tới mình như thế.

- Đừng có lẻo mép với ta, ta sớm đã nói rồi. Mặc kệ như thế nào, người của ta sẽ không theo đuổi việc này. Huống chi, cho dù người là sứ giả của Kha Phong Ma Vương, cũng không có tư cách đại diện cho Kha Phong Ma Vương. Ma Vương bệ hạ cũng không hề nói cho người có tư cách thay mặt ngài, do đó người không có quyền ra lệnh cho người Phiêu Tuyết Sơn mạch của ta.

Lý Dương liếc liếc mắt, vô cùng phần nộ nhìn Phong Thiện Di. Phong Thiện Lãnh vẫn đứng đưng không thêm quan tâm.

- Trừ phi các người có Ma Vương lệnh. Cầm Ma Vương lệnh cũng giống như Ma Vương tự thân tới nơi, các người có không?

Thần thức Lý Dương đã nhìn trước rồi, thấy rõ hai người Phong Thiện Di đích thực không có Ma Vương lệnh.

- Tốt lắm, tốt lắm, tốt phi thường.

Nụ cười Phong Thiện Di càng thêm xán lạn, người nào quen hấn đều biết, khi hấn cười như thế thì y như rằng Phong Thiện Di đã cực kỳ phần nộ rồi.

- Ba người các người, tiếp tục cho ta.

Phong Thiện Di chỉ vào ba thuộc hạ của mình:

- Các người dám cãi lệnh, ta sẽ trực tiếp giết chết các người, thậm chí còn đem cả nhà các người, nhi tử, tử tôn, mọi người, toàn bộ giết sạch.

Thuộc hạ hấn là cao thủ cấp bậc Ma Tướng, thậm chí còn có cao thủ bậc Ma Soái, tự nhiên là có nhiều nhi tử tử tôn.

Ba người kia vừa nghe Phong Thiện Di xong, trong lòng cực kỳ phần nộ, nhưng cũng không có cách nào khác.

- Dạ!

Ba người quỳ xuống, lập tức bước từng bước vào trong thông đạo, cho dù chúng không đi vào, cũng sẽ bị giết chết, hơn nữa người nhà còn bị vạ lây, còn không bằng cứ nhắm mắt mà đi tìm chết thì ít nhất cũng bảo vệ được hậu đại của mình.

Sau một lúc lâu.

- A...

Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng trong thông đạo, ba gã thủ hạ dĩ nhiên đã chết.

Phong Thiện Di căng thẳng nhíu mày “Sao mà cũng chỉ là tên Phệ Tâm Trùng kia, không thấy đối người mới nhỉ.”

Lý Dương nói đều đều:

- Phong đại nhân, việc này có hai đáp án, một là đây là Phệ Tâm Trùng chuyên môn phụ trách giết chết những người xâm nhập, sau lưng có thể có Phệ Tâm Trùng khác. Hai là, bên trong chỉ có một Phệ Tâm Trùng. Cũng chỉ có hai đáp án này thôi.

Phong Thiện Di khoát tay, Lý Dương nói vậy cũng vô ích. Hắn cũng biết, Lý Dương đang cố ý chọc tức hắn.

Đột nhiên...

Một bóng đen đột nhiên xuất hiện tại hạp cốc.

- Ủa, sao không có ai báo cho ta biết nhỉ?

Thần thức Lý Dương lúc này đảo qua, thoáng cái đã biết rõ ràng chi tiết về bóng đen này “Ma Vương trung kỳ, cao thủ này từ đâu lòi ra đây?”

Thần thức Lý Dương đột nhiên phát hiện một thứ - Ma Vương lệnh!

- Người của Kha Phong Ma Vương?

Lý Dương vô cùng kinh ngạc “Kha Phong Ma Vương này quả nhiên thâm tàng bất lậu, bên ngoài nói với mọi người là hắn chỉ có Phong Thiện Di và Phong Thiện Lân là hai đại Ma Vương tiền kì cao thủ, thật không ngờ, lại còn có một cao thủ Ma Vương trung kỳ nữa.”

- Hô hô...

Đột nhiên, tám thân hình màu đỏ cũng xuất hiện trong hạp cốc.

Chín người bịt mặt, một Hắc y nhân, tám hồng y nhân, đứng thành một hàng trong hạp cốc. Lý Dương cùng với bốn người Phong Thiện Di đều nhìn về phía chín người này.

- Kha Phong Ma Vương lệnh, Thiên Linh Thạch quảng mạch phải toàn bộ hiến cho Kha Phong Ma Vương bệ hạ.

Trong tay Hắc y nhân dần dần xuất hiện một lệnh bài màu đen, chính là Ma Vương lệnh.

Phong Thiện Di đột nhiên khiếp sợ nhìn Hắc y nhân:

- Người là Huyết...

- Câm miệng.

Hắc y nhân đột nhiên quát lớn, một đạo lãnh quang trong mắt bắn thẳng đến Phong Thiện Di, Phong Thiện Di biết lỡ lời, vội vàng ngậm miệng.

Lý Dương có vẻ hoàn toàn thất vọng:

- Ta sớm đã đem Thiên Linh Thạch quảng mạch hiến cho Kha Phong Ma Vương bệ hạ rồi, không tin, người có thể hỏi Phong đại nhân.

Hắc y nhân nhìn về phía Phong Thiện Di, Phong Thiện Di gật đầu nói:

- Đúng thế, Mộc Dịch đã đem Thiên Linh Thạch quảng mạch hiến cho Ma Vương bệ hạ, nhưng trong vào mỏ thông đạo Thiên Linh Thạch quảng mạch có xuất hiện Phệ Tâm Trùng, căn bản không thể khai thác. Muốn khai thác, phải giết sạch Phệ Tâm Trùng.

- Phệ Tâm Trùng?

Hắc y nhân cau mày:

- Tình huống bây giờ như thế nào?

Phong Thiện Di cung kính nói:

- Chúng ta bây giờ chỉ biết là bên trong có một Phệ Tâm Trùng Ma Soái hậu kỳ, về phần Phệ Tâm Trùng khác hay không thì căn bản không thể xác định.

- Phệ Tâm Trùng Ma Soái hậu kỳ?

Hắc y nhân ngẫm nghĩ.

Lý Dương nói:

- Nói không chừng bên trong chỉ có một Phệ Tâm Trùng, cả mả Thiên Linh Thạch quảng mạch trên quý vô cùng đó, chỉ vì một Phệ Tâm Trùng Ma Soái hậu kỳ mà bỏ qua Thiên Linh Thạch quảng mạch, đúng là không đáng giá. À, hai vị Phong đại nhân đều là cao thủ Ma Vương tiền kỳ, tin rằng có thể đối phó được với Phệ Tâm Trùng kia.

Hắc y nhân nghĩ ngợi hồi lâu, nhìn Lý Dương liếc mắt, rồi lại đưa mắt nhìn về phía Phong Thiện Lân:

- Phong Thiện Lân, ta thay mặt cho Ma Vương ra lệnh cho ngươi, ngươi đi vào giết chết Phệ Tâm Trùng kia, ngươi đã đạt tới Ma Vương tiền kỳ, nếu cẩn thận một chút, có thể nắm chắc đó.

Phong Thiện Lân biến sắc.

- Không nghe sao? Dám kháng Ma Vương lệnh hử, đó là tử tội đó!

Hắc y nhân gằn giọng nói.

Phong Thiện Lân nghĩ ngợi một chút, rồi quỳ xuống nói:

- Dạ, tuân lệnh Ma Vương.

Phong Thiện Di đứng một bên tay chân thừa thãi, bất quá hắn cũng không có biện pháp, hắn làm hầu cận bên ngoài Kha Phong Ma Vương lâu như vậy, cũng biết sự tồn tại của “Huyết Tích”. Người đó mới là tâm phúc chính thức của Kha Phong Ma Vương.

- Đại ca, ta đi trước!

Phong Thiện Lân quay về Phong Thiện Di khẽ gật đầu, rồi trực tiếp tiến vào trong thông đạo. Phong Thiện Di uất hận nhìn Lý Dương liếc mắt. Theo hắn thấy, đúng là câu nói kia của Lý Dương đã làm cho Hắc y nhân quyết định phái Phong Thiện Lân tiến vào...

Lý Dương, Phong Thiện Di cùng với bọn người Hắc y nhân lúc này bắt đầu dùng thần thức cẩn thận quan sát.

Trong thông đạo tối đen không có chút ánh sáng nào.

Phong Thiện Lân bước từng bước một xâm nhập, cẩn thận thập phần, thần thức của hắn cũng dò xét cẩn thận, nhưng đi vài trăm thước rồi mà vẫn không hề phát hiện Phệ Tâm Trùng lần trước.

- Lại còn dám tới khu vực của tộc ta, muốn chết.

Một thân nữ nhân toàn thân mặc giáp màu đen xuất hiện trước mắt Phong Thiện Lân. Phong Thiện Lân ngơ ngác nhìn nữ nhân này, hắn rất muốn khóc, bởi vì hắn căn bản không thể phát hiện công lực của nữ nhân này, hiển nhiên, nữ nhân này ít nhất là Ma Vương tiền kỳ, thậm chí còn cao hơn nữa.

Lý Dương thì biết, nữ nhân này chính là Ma Vương hậu kỳ.

“Sao lại đổi người?” Phong Thiện Lân trong tay hiện lên một tia sáng lạnh lạnh, nhắm phía hắc giáp nữ nhân mà đâm tới, chỉ muốn giết chết đối phương ngay lập tức, nhưng...

- Ông ông...

Vô số Phệ Tâm Trùng từ trong cơ thể nữ nhân này bay ra, trong nháy mắt bu kín lấy Phong Thiện Lân. Phong Thiện Lân điên cuồng phản kháng, nhưng... ngay cả hạ phẩm ma khí đều đã bị Phệ Tâm Trùng này hoàn toàn thôn phệ sạch.

- A!

Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng dọc suốt thông đạo

258. Chương 36: Hạng Vũ Lai Nhân

Một đám người của Lý Dương xem ra có chút hả hê, Hắc y nhân thì nghiêm túc nhú mày, còn Phong Thiện Di thì bi thống, thương tâm.

- Đệ đệ ơi!

Nước mắt Phong Thiện Di không kìm được chảy ròng ròng, hai huynh đệ ở với nhau đã hơn mười ngàn năm, tình cảm sâu đậm vô cùng. Thế mà bây giờ, Phong Thiện Lân đã chết như vậy, bị Phệ Tâm Trùng giết chết.

Phong Thiện Di nhìn chăm chăm vào Lý Dương, cũng liếc mắt nhìn cả Hắc y nhân, hiển nhiên lúc này Phong Thiện Di đã không sợ hãi như trước nữa, cái chết của đệ đệ làm hắn bị đả kích rất lớn, Ma giới người ngu ta trá, có lẽ cũng chỉ có huynh đệ mới có thể nương tựa vào.

Thân huynh đệ, thế mà bây giờ đã chết.

Lúc này, Phong Thiện Di hận nhất là Lý Dương. Trong lòng hắn, chính là lời xúc xiểm của Lý Dương đã mời cho Hắc y nhân đưa ra quyết định này.

- Phệ Tâm Trùng xem ra không phải có một, ngay cả ta cũng không cách nào thấy rõ thực lực của Phệ Tâm Trùng cuối cùng xuất hiện, hắn giết chết Phong Thiện Lân quá dễ.

Hắc y nhân lúc này đang suy tư.

Hắn là Ma Vương trung kỳ, hắn không thể nhìn thấu, thậm chí không hề phát hiện một chút khí tức nào, thì Phệ Tâm Trùng đó ít nhất phải là Ma Vương trung kỳ, thậm chí còn cao hơn. Phải biết rằng Phệ Tâm Trùng chuyên lấy yếu thắng mạnh, cho dù Kha Phong Ma Vương tự mình ra tay, phỏng chừng cũng không chắc. Dù sao Kha Phong Ma Vương cũng chỉ là Ma Vương hậu kỳ.

- Việc khai thác Thiên Linh Thạch quáng mạch tạm thời đình chỉ. Việc này ta phải hỏi báo với Kha Phong Ma Vương bề hạ.

Hắc y nhân trực tiếp tuyên bố.

Phong Thiện Di đột nhiên nhìn thoáng qua Lý Dương cười lạnh, lập tức khom người nói với Hắc y nhân:

- Đại nhân, Thiên Linh Thạch quáng mạch vốn đã khai thác được một thời gian, đã khai thác được vài trăm thước rồi, mới phát hiện Phệ Tâm Trùng, Thiên Linh Thạch trong vài trăm thước thông đạo đều bị khai thác sạch. Nói như vậy, Mộc Dịch chân nhân hẳn nhiên có rất nhiều Thiên Linh Thạch.

Thông đạo vài trăm thước? Có bao nhiêu Thiên Linh Thạch đây?

Hắc y nhân nghe xong, mắt sáng lên, hiển nhiên hắn cũng nghĩ đến việc này. Lý Dương khẽ cau mày, một tia hàn quang hiện lên, tựa hồ Phong Thiện Di này muốn chết theo em của hắn.

- Đại nhân. Người tưởng tượng xem. Một ngày ít nhất phải vạn khối Thiên Linh Thạch đó, khai lâu như vậy, ít nhất hơn mười vạn khối. Mộc Dịch này đã nói đem Thiên Linh Thạch quáng mạch nộp cho Kha Phong Ma Vương. Đương nhiên Thiên Linh Thạch khai thác ngay từ đầu cũng phải đưa cho Ma Vương bề hạ, hơn mười vạn khối Thiên Linh Thạch, nếu tìm được một cao thủ luyện chế, cũng không biết sẽ luyện chế ra bao nhiêu hạ phẩm ma khí?

Phong Thiện Di tiếp tục rĩ rả nói với Hắc y nhân

Hắc y nhân nghe xong, lúc này nói với Lý Dương:

- Mộc Dịch, những lời Phong Thiện Di người cũng nghe rồi, nói vậy chắc phải biết nên làm như thế nào chứ hả? Đem hơn mười vạn khối Thiên Linh Thạch giao ra đây cho ta.

Sắc mặt Lý Dương hơi khó coi.

Phong Thiện Di cũng nhìn Lý Dương cười lạnh. Bất quá đây chỉ là thủ đoạn nhỏ nhỏ của hắn đối phó với Lý Dương mà thôi. Còn rất nhiều âm mưu quỷ kế vẫn phải cẩn thận tính lại, Lý Dương hại đệ đệ của hắn, hắn tự nhiên sẽ không buông tha cho Lý Dương.

Đương nhiên, còn có vị Hắc y nhân “Huyết Tích” nữa, chỉ là lúc này Phong Thiện Di còn không có được thực lực để đối phó “Huyết Tích” mà thôi.

- Mộc Dịch, ta lấy Ma Vương lệnh ra lệnh cho người, đem toàn bộ Thiên Linh Thạch giao ra đây!

Hắc y nhân ra lệnh.

Sắc mặt Lý Dương cực kỳ khó coi.

- Được, ta giao, ta lập tức giao ngay.

Trên mặt Lý Dương cười lạnh, rồi bước vào trong đình viện, trước nay khai thác được Thiên Linh Thạch cơ hồ lập tức đưa hết cả về Bích Lan Sơn, nơi này tự nhiên chẳng còn bao nhiêu Thiên Linh Thạch.

Lý Dương đi vào lầu một đình viện, tìm được ba khối Thiên Linh Thạch.

Đúng vậy, vền vền ba khối Thiên Linh Thạch mà thôi.

Lý Dương ra khỏi đình viện, đi tới trước mặt Hắc y nhân, nói:

- Ma Vương lệnh, thuộc hạ tự nhiên không dám cãi, đã đem tất cả Thiên Linh Thạch trước đây khai thác được giao đủ.

Nói rồi, tay phải Lý Dương xòe ra, đem ba khối Thiên Linh Thạch giao cho Hắc y nhân.

Hắc y nhân đưa tay ra lấy, rồi tung tung ba khối Thiên Linh Thạch trên tay.

- Thiên Linh Thạch? Ba khối? Mộc Dịch, người có ý gì đây?

Phong Thiện Di liếc mắt nhìn Thiên Linh Thạch trên tay Hắc y nhân, lập tức hướng về phía Lý Dương làm khó dễ.

Lý Dương vô tội nói:

- Ý tứ gì đâu? Các người không phải kêu ta đem hết Thiên Linh Thạch giao ra sao?

- Chúng ta nói là tất cả Thiên Linh Thạch, là hơn mười vạn khối, không phải ba khối này.

Phong Thiện Di lớn tiếng.

Lý Dương lại lắc đầu mỉm cười không nói.

- Người chẳng lẽ dám kháng lại Ma Vương lệnh, quả thực không cần mạng nữa rồi.

Nói rồi, Phong Thiện Di xoay người nhìn về phía Hắc y nhân, chấp tay nói:

- Đại nhân, Mộc Dịch dám chỉ đưa ra ba khối, nhất định phải giết chết hắn. Nếu không...còn gì là oai vọng của Ma Vương nữa?

Hắc y nhân cũng nhìn về phía Lý Dương, hỏi:

- Rốt cuộc là chuyện gì thế?

Lý Dương ngồi ở trên ghế có vẻ không quan tâm, nói:

- Chuyện gì? Các người không phải kêu ta giao sao, ta đã giao ra rồi đó. Đại nhân, người phải biết rằng, thông đạo quảng mạch mặc dù dài, nhưng Thiên Linh Thạch quá ít, cơ hồ đều là đá bình thường, bình thường phải đào hơn mười thước mới phát hiện một mẫu Thiên Linh Thạch, do đó, đào được vài trăm thước, ta cũng chỉ phát hiện có ba khối Thiên Linh Thạch thôi. Ta đã toàn bộ giao hết rồi còn gì.

- Người nói láo!

Phong Thiện Di lớn tiếng mắng, sắc mặt Hắc y nhân cũng bắt đầu khó coi

Kha Phong Ma Vương ở đâu cũng đều có mật thám, hẳn sớm biết sự tồn tại của Thiên Linh Thạch quảng mạch, tự nhiên cũng biết về quá trình khai thác. Mỗi ngày khai thác quá vạn khối Thiên Linh Thạch, đó là tuyệt đối chính xác.

Nói cách khác, Lý Dương đang nói láo.

- Nói láo!

Lý Dương cười cười, nhìn chăm chăm vào Phong Thiện Di nói:

- Người có chứng cứ không? Ta nói ta chỉ đào được có ba khối Thiên Linh Thạch, bây giờ phải làm sao? Chẳng lẽ ta dám lừa gạt Kha Phong Ma Vương, ta trước nay luôn luôn trung thành với Kha Phong Ma Vương.

Hắc y nhân lạnh lùng nói:

- Mộc Dịch, đừng có đùa với lửa nữa.

- Đùa với lửa?

Lý Dương đang ngồi trên ghế đứng bật dậy:

- Hừ, ta nói rồi, người của chúng ta chỉ đào được có ba khối Thiên Linh Thạch, người thích nghe hay không thì tùy. Xin lỗi, ta mệt, phải đi nghỉ cái đã, thứ không tiễn khách!

Lý Dương không thèm nhìn Hắc y nhân lấy một cái, đường hoàng đi về đình viện.

- Huyết Tích đại nhân? Lý Dương này...

Phong Thiện Di truyền âm nói với Hắc y nhân một bên.

Hắc y nhân nhìn theo dáng của Lý Dương, nhãn tình khẽ nheo lại, hắn cũng đang suy tư. Lý Dương dù sao vẫn là thủ lĩnh của Phiêu Tuyết Sơn mạch, quan trọng nhất là bản thân Huyết Tích cũng không cách nào nhìn rõ hư thực của Lý Dương, nói đúng ra, tu vi Lý Dương nói không chừng còn mạnh hơn cả hắn.

Huyết Tích trước nay không làm gì mà không nắm chắc.

- Đi thôi, việc này phải bẩm báo Ma Vương bệ hạ trước.

Hắc y nhân ra lệnh, mang theo tám gã hồng y nhân hóa thành lưu quang, biến mất trong thinh không.

Phong Thiện Di nhìn theo dáng Lý Dương, rồi nhìn về phía chín đạo lưu quang ở chân trời. Trong mắt lộ vẻ oán độc.

- Đi!

Phong Thiện Di cũng mang theo hơn mười thuộc hạ của mình hóa thành lưu quang ly khai.

Trong đình viện, gió nhẹ vi vu, đình viện này cũng có phảng phất mùi hoa dịu dịu, thật là một nơi nghỉ ngơi lý tưởng.

- Mộc Dịch đại nhân. Đắc tội với bọn họ như vậy, nếu Kha Phong Ma Vương mà tức giận...

Toại Hổ đi đến bên người Lý Dương, rồi khẽ hỏi Lý Dương.

Lý Dương lắc đầu tự tin nói:

- Đừng lo! Ta biết tính tình của Kha Phong Ma Vương. Hắn rất cẩn thận, việc gì cũng phải nghiên cứu chu đáo. Mặc dù nói cẩn thận thì có ít lầm lẫn, nhưng đồng dạng cũng sẽ tạo thành tính cách đa nghi. Ta dám cá là hắn nhất định vô cùng nghi hoặc, hơn nữa tâm thần tu vi của ta hôm nay khá cao, hắn cũng không có khả năng nhìn thấu. Hắn tự nhiên không biết tu vi của ta cao tới đâu.

Việc tìm hiểu Ma Thần Lục Tuyệt có tiến triển, làm tâm thần của Lý Dương tự nhiên được đề cao nhanh chóng. Mặc dù vẫn đang là Ma Vương hậu kỳ, nhưng rất nhanh sẽ đạt tới đỉnh phong rồi.

- À!

Toại Hổ trong lòng hiểu rõ hơn một chút.

Nhưng Toại Hổ vẫn lo lắng nói:

- Nếu Kha Phong Ma Vương muốn đối phó với đại nhân, đại nhân phải làm như thế nào?

Lý Dương cười nói:

- Chẳng lẽ ngươi quên Thánh Điện Phệ Tâm Trùng dưới đất rồi sao? Nếu ta không có biện pháp nào, mắc mớ gì không tiến vào Thánh Điện Phệ Tâm Trùng.

- Hay, hay, chỉ cần tới Thánh Điện, đảm bảo Kha Phong Ma Vương tự nhiên sẽ bị giết chết. Còn đại nhân nhờ quan hệ với Thánh Chủ, tuyệt đối sẽ không bị lính canh bên ngoài giết chết.

Trong lòng Toại Hổ có vẻ thoải mái hơn.

Bất quá, trên thực tế Lý Dương cũng không muốn đi đến Thánh Điện, chủ yếu là hấn cảm giác Thánh Chủ Lưu Ly hay đùa quá trớn. Lời này bất quá để ứng phó với Toại Hổ mà thôi.

Tại Lý Dương từng được học bài bản về tâm lý học ở An Toàn cục. Theo đó, Kha Phong Ma Vương nếu không nắm chắc thì sẽ không động thủ, chỉ cần hấn nghi ngờ, sẽ tranh thủ được một thời gian, hơn nữa bây giờ Lý Dương tu luyện với tốc độ kinh người, tin rằng vài năm là có thể đạt tới Ma Soái tiền kì. Đến lúc đó, nói không chừng có thể có thực lực để liều mạng.

Trong cung điện Kha Phong Ma Vương.

- Ma Vương bệ hạ, Thiên Linh Thạch quảng mạch căn bản không thể khai thác được.

Phong Thiện Di hướng về phía Kha Phong Ma Vương cung kính nói:

- Chủ yếu là bên trong thông đạo có Phệ Tâm Trùng, hơn nữa Phệ Tâm Trùng hóa thành hình người, ngay cả đệ đệ của ta cũng bị giết chết.

Kha Phong Ma Vương liền nói ngay:

- Thiện Di, đệ đệ của ngươi đã chết rồi, ngươi không cần quá thương tâm. Việc Phệ Tâm Trùng ta cũng biết. Ít nhất có một Phệ Tâm Trùng tu vi Ma Vương trung kỳ, đến cả bốn Ma Vương cũng không chắc đối phó được. Thiên Linh Thạch quảng mạch tạm thời bỏ qua.

Kha Phong Ma Vương đã sớm được Hắc y nhân “Huyết Tích” cho biết tất cả, Phệ Tâm Trùng giết chết Phong Thiện Lân quả là kinh khủng dị thường, hơn nữa không ai xác định được là nơi đó còn có những Phệ Tâm Trùng lợi hại hơn hay không.

- Ma Vương bệ hạ, Lý Dương ở Bích Lan Sơn, lại chỉ nộp có ba khối Thiên Linh Thạch, hấn dám giỡn mặt với bệ hạ như thế, cần phải nghiêm khắc xử trí.

Phong Thiện Di nói gần giọng.

Kha Phong Ma Vương cười nói:

- Thiện Di, ai mà không có tư tâm, mỗi lần thu thuế của chúng, nếu ngay cả những vật như vậy mà cũng tham thì người dưới tay ta còn ai trung thành được nữa? Muốn ngựa chạy nhanh, lại không cho ngựa ăn cỏ, thiên hạ làm gì không có chuyện tốt như thế chứ. Thôi được rồi, ngươi trở về đi.

- Dạ!

Phong Thiện Di chỉ có thể bất lực lui xuống.

Kha Phong Ma Vương nhìn hình dáng Phong Thiện Di đi khuất, đột nhiên nói:

- Huyết Tích, ngươi nói công lực Mộc Dịch cao bao nhiêu?

Một bóng đen lạnh lùng xuất hiện phía sau Kha Phong Ma Vương, cung kính nói:

- Chủ nhân, không rõ lắm, ít nhất thuộc hạ không nắm chắc đối phó được với hấn. Thuộc hạ căn bản không thể nhìn thấu hấn, thậm chí còn...

- Thậm chí còn cái gì?

Kha Phong Ma Vương vội hỏi.

Bóng đen nói:

- Thậm chí còn thấy khi tiếp xúc với Mộc Dịch, lại còn có một nỗi sợ hãi từ đáy lòng phát ra, không biết vì sao nữa?

- Ủa?

Kha Phong Ma Vương nhú mày, tùy ý phát phát tay, bóng đen khẽ khom người, rồi biến mất.

Huyết Tích trời sinh kỳ lạ, khi gặp nguy hiểm tự nhiên có nỗi sợ bẩm sinh. Huyết Tích là cao thủ Ma Vương trung kỳ mà khi gặp Lý Dương còn có một loại cảm giác sợ hãi, vậy thì Lý Dương...

Trong lòng Kha Phong Ma Vương càng thêm do dự.

“Tạm thời không nên đối phó Lý Dương, để ta phái người giám thị hắn xem sao, chỉ cần hắn không xâm phạm địa vị của ta, chúng ta cũng là sống chung hòa bình với nhau cũng tốt.” Kha Phong Ma Vương đưa ra một quyết định “Ổn Thỏa” cả hai bên.

Một ngày sau.

Bên trong Bích Lan Sơn.

Ngày qua ngày Lý Dương khổ khổ nghiên tu Ma Thần Lục Tuyệt cùng với Thiên Diễn Bí Quyết, khi không ngừng tu luyện đồng thời hai thứ, hắn vui mừng phát hiện ra mình không chỉ tiến triển nhanh chóng về mặt cảm ngộ thiên đạo, mà ngay cả tốc độ hấp thu ma sát khí cũng đạt tới một mức kinh người.

Giống như ma sát khí cứ tự nhiên chui vào người mình, mình giống như một ông vua mà ma sát kia như những thần dân hướng tới vái chào, tu luyện với một tốc độ gia tăng kinh khủng.

Tu vi càng thêm tinh thâm, việc cảm ngộ Ma Thần Lục Tuyệt cũng càng thêm tinh thâm. Thậm chí cả tốc độ lĩnh ngộ Thiên Diễn Bí Quyết cũng nhanh hơn rất nhiều.

Giống như mình được vỡ lòng, việc gì cũng có thể lĩnh ngộ rất dễ dàng.

Chẳng lẽ đây là cảm giác của thiên tài.

“Diễn Cương sư đệ hắn là tiên thiên thổ đức thân, hồi trước tốc độ tu luyện nhanh hơn ta rất nhiều, bất quá nếu so với ta hôm nay cũng không chênh lệch nhiều lắm.” Lý Dương nghĩ tới Hạng Vũ và Diễn Cương. Diễn Cương nhờ có tiên thiên thổ đức thân, tự nhiên tốc độ tu luyện nhanh đáng sợ.

Lý Dương không biết, tiên thiên thân chỉ là thân thể, nên dễ dàng tu luyện. Còn Lý Dương là do nguyên thần chiếm ưu thế, tu luyện tự nhiên còn nhanh hơn cả Hạng Vũ. Tiên thiên thân mặc dù khó tìm, nhưng đâu thể so với hỗn độn Ngũ Hành Chi Linh?

Tiên thiên thân có thể trở thành cao thủ cấp bậc Ma Đế, còn hỗn độn chi linh lại có thể trở thành Đại Tôn.

Lý Dương nửa nằm nửa ngồi trên cự thạch, nhìn kia thật lớn bức bằng điêu thật lớn, như nhìn Khương Tuyệt đang sống. Thỉnh thoảng, Lý Dương lại đưa tay uống một ngụm liệt tửu.

“Tuyệt, sẽ nhanh thôi, mặc dù ta không biết có việc gì xảy ra trên người của, nhưng ta biết, với tốc độ hiện nay, chỉ trong vòng vài trăm năm sẽ đạt tới cảnh giới Ma Vương, thậm chí còn có thể nhanh hơn. Đừng gấp nhé, Tuyệt.” Lý Dương quay về “Khương Tuyệt” nhẹ giọng nói, tựa hồ sợ lớn tiếng sẽ dọa Khương Tuyệt sợ.

Đột nhiên.

Một đạo thân ảnh xuất hiện bên cạnh Lý Dương, chính là Jacke. Lúc này Jacke có vẻ rất hưng phấn, phải nói là kích động, nói với Lý Dương:

- Sư huynh, Bá Vương phái người đến.

Lý Dương vừa nghe, nhất thời nhớ tới mình từng nhờ Hạng Vũ hỏi Xi Vưu Đại Tôn một việc có liên quan tới Tuyệt. Lập tức hộc tốc đứng lên.

- Làm sao?

Lý Dương quay về Jacke khẩn cấp hỏi.

Jacke nói:

- Đang ở đại sảnh nghỉ ngơi, tỷ tỷ của ta đang hỏi thăm sứ giả đó về chuyện của tỷ phụ. Ái, sư huynh đâu?
Hắn vừa nói xong, lại phát hiện Lý Dương biến mất tiêu rồi
Lúc này. Lý Dương đã tới đại sảnh

259. Chương 37: Lâm Chiêu

- Lâm Chiêu sư huynh, lão công Điền Cương của ta bây giờ thế nào rồi?

Lily ngồi bên cạnh một bạch y thanh niên, hỏi dồn dập.

Bạch y thanh niên cũng khá anh tuấn, trên mặt có vẻ chất phác, nghe xong cười đáp:

- Điền Cương sư đệ gặp may chịu hết nổi, hắn được sư tôn mang đến Ma Thần Cung, lại còn được chính Xi Vưu Đại Tôn chỉ dạy. Xi Vưu Đại Tôn tự mình chỉ dạy đó. Cả Ma giới cũng chẳng có bao nhiêu người có phúc khí này, phạm ai được Đại Tôn trực tiếp dạy bảo, người đó sau này cũng đều là một phương anh hào. Sau này Điền Cương sư đệ khẳng định lợi hại không nói vào đâu cho hết.

Lily nghe xong, trên mặt cười tươi như hoa. Trong lòng nàng cũng yên tâm hơn nhiều, Điền Cương đi Ma Thần Cung, tự nhiên sẽ không có gặp nguy hiểm gì.

- Người của Bá Vương phái tới đâu?

Thanh âm Lý Dương vừa từ xa vọng tới, người đã tới đại sảnh. Vừa thấy bạch y thanh niên, lập tức nhân tình sáng lên, đi tới nói:

- Vị này là người mà Bá Vương phái tới đây hả?

Lâm Chiêu biết quan hệ của Lý Dương với Hạng Vũ, vội vàng đứng lên nói:

- Xin chào, ta là tam đệ tử của sư tôn, tên là Lâm Chiêu.

- Tốt, tốt, Lâm Chiêu huynh đệ, tới đây, ngồi xuống trước rồi nói.

Lý Dương cũng tới ngồi bên cạnh Lâm Chiêu.

Trong lòng Lâm Chiêu cũng máy động, mình hôm nay đã là Ma Vương tiền kỳ cao thủ, lại vẫn nhìn không thấu hư thật của Lý Dương, hơn nữa hắn cũng biết Lý Dương tu luyện mới hơn mười năm mà thôi, hơn mười năm lại có tu vi như thế, quả là kinh khủng.

“Kể cả khi mình có tiên thiên thân, tốc độ tu luyện cũng không thể nhanh kinh khủng như vậy. Đúng là dọa người! Có vẻ giống như trong truyền thuyết về đại thánh Mĩ Hầu Vương Tôn Ngộ Không ở Yêu giới bái Phật giới Đại Tôn Chuẩn Đề đạo nhân làm sư phụ, tu luyện rất nhanh đã đạt tới Yêu Đế cảnh giới. Có lẽ Lý Dương này có thể so sánh với Mĩ Hầu Vương đó.” Trong lòng Lâm Chiêu sợ hãi than thầm, tốc độ tu luyện của Lý Dương quá nhanh!

Tôn Ngộ Không đạt tới Yêu Đế cảnh giới nhanh như vậy cũng bình thường thôi. Hồn độn chi linh, có ai có tốc độ tu luyện chậm đâu? Dù sao người có tiên thiên thân tu luyện ngàn năm là có thể đạt tới cảnh giới Ma Đế rồi, chứ đừng nói hồn độn chi linh còn cao hơn một tầng.

Lý Dương tu luyện hơn mười năm, cũng là dựa vào những kỳ ngộ mới đạt tới Ma Vương hậu kỳ nhanh như vậy, tâm thần đã đạt tới Ma Vương hậu kỳ. Nói về tốc độ, căn bản không thể so sánh với Ngũ Đại hồn độn chi linh.

Sở dĩ tốc độ không bằng Ngũ Đại hồn độn chi linh, chính là do trước đây nguyên thần của Lý Dương còn chưa chính thức lột xác thành công. Nhưng hôm nay, nguyên thần Lý Dương đã hoàn toàn thuế biến thành công rồi, sau này tu luyện tự nhiên sẽ đạt tới một loại tốc độ khác.

Bất quá. Lý Dương mới lột xác được một ngày mà thôi, nên hắn còn chưa chính thức cảm nhận được những biến thái của mình. Đợi hơn mười năm sau, Lý Dương sẽ cảm nhận được điều này.

- Lý Dương à.. à ...

Lâm Chiêu gãi gãi đầu, cười nói:

- Ta không biết gọi cái gì cho đúng, Điền Cương sư đệ trong khi nói về người, gọi người là sư huynh. Khi sư tôn nói về người, lại xưng hô là Lý Dương huynh đệ. Bối phận này...

Điều này làm Lâm Chiêu rất khó xử.

Lý Dương không thèm để ý:

- Tùy tiện. Cứ gọi ta Lý Dương đại ca là được. Được rồi. Ta muốn hỏi người, Bá Vương có việc gì nhờ người báo lại cho ta biết không?

- Có!

Lâm Chiêu vội vàng nói.

- Nói mau.

Thanh âm Lý Dương có vẻ hơi run lên, Tuyết hôm nay rốt cuộc thế nào rồi. Rốt cuộc rơi vào tình huống gì. Lúc này, Lý Dương vô cùng khẩn trương.

Lâm Chiêu mỉm cười nói:

- Sư tôn nói, bảo Lý Dương đại ca đừng có gấp, cứ ở nguyên ở Bích Lan Sơn đi. Đợi khi sư tôn từ Ma Thần Cung trở về, sẽ lập tức tới đây, trực tiếp nói cho người đáp án này.

Nói xong, Lâm Chiêu nín thinh luôn.

- Hết rồi hả?

Lý Dương trừng mắt đạo.

- Hết rồi!

Lâm Chiêu gật đầu nói.

- Hắn không nói cho người đáp án sao, ta không phải đã nhờ Bá Vương hỗ trợ hỏi Xi Vương Đại Tôn một chút rồi mà?

Lý Dương hơi nóng nảy.

Lâm Chiêu cười phá lên:

- Lý Dương đại ca, sư tôn vừa trở lại lãnh địa mình xong, chỉnh lí một vài sự tình trong lãnh địa, sau đó phái ta đến đây. Trong khi ta đi, sư tôn và Điền Cương sư đệ bất quá vừa mới đi đến Ma Thần Cung. Ta tự nhiên không biết đáp án cho người, thậm chí còn cả vấn đề người nhờ hỏi, ta cũng không biết nốt.

Lý Dương cười khổ.

Hạng Vũ sau khi về đến lãnh địa của mình, chỉnh lí một vài sự tình trong lãnh địa, đã phái Tam đệ tử Lâm Chiêu của mình báo cho Lý Dương là mọi chuyện đều bình an cả, rồi tự mình mang Điền Cương đến Ma Thần Cung. Tự nhiên, Lâm Chiêu không biết những việc có liên quan đến Tuyết được.

- Vậy Bá Vương khi nào thì từ Ma Thần Cung trở về?

Lý Dương lại hỏi.

Hạng Vũ dĩ nhiên chỉ để Lâm Chiêu truyền tin thôi, vừa chuẩn bị đi Ma Thần Cung thì Lâm Chiêu cũng đã xuất phát.

Lâm Chiêu lắc đầu không xác định nói:

- Khó nói, sư tôn đi Ma Thần Cung, nếu nhanh thì đến rất nhanh thôi. Nói không chừng chỉ vài ngày, có thể đã tới Phiêu Tuyết Sơn mạch. Nhưng nếu ở Ma Thần Cung có việc gì trì hoãn, thì cũng khó nói.

Lý Dương cười khổ.

Hạng Vũ này đúng thật là trêu người. Không ai biết hẳn khi nào có thể đến Phiêu Tuyết Sơn mạch. Nói không chừng ngày mai đã tới, cũng không chừng là ngày mốt, nhưng cũng có thể mấy tháng sau mới đến. Tất cả đều thập phần khó nói.

Lý Dương đang mong như hạn mong mưa, chỉ biết thống khổ chờ đợi.

- Bá Vương khẩn cấp phái người tới, chỉ là vì truyền tin thôi sao, còn có sự tình khác không?

Lý Dương nghi hoặc nói, hẳn hơi khó tin việc Lâm Chiêu tới chỉ để truyền tin mà thôi. Dù sao Hạng Vũ phỏng chừng cũng đã đi mười ngày nửa tháng rồi, nếu đợi thêm vài tháng nữa cũng không sao, đâu cần phải khẩn cấp như vậy?

Lâm Chiêu nói:

- Bá Vương lo lắng sau khi ngài đi, Kha Phong Ma Vương sẽ gây bất lợi đối với các người, nên phái ta tới.

- Phái người? Lâm Chiêu huynh đệ, không phải Lý Dương ta coi thường người, nhưng người chắc chắn không phải đối thủ của Kha Phong Ma Vương.

Lý Dương liếc mắt đã thấy rõ thực hư của Lâm Chiêu, ngay cả tâm thần tu vi cũng không kịp mình, đối với cảm ngộ về Ma Thần Lục Tuyết tự nhiên cũng không cao. Đối mặt với Kha Phong Ma Vương, căn bản là không có hy vọng gì.

Lâm Chiêu hàm hậu cười nói:

- Hắc hắc, ta đánh không lại Kha Phong Ma Vương, nhưng Kha Phong Ma Vương cũng vuốt mắt nể mũi.

Nói rồi, trên tay Lâm Chiêu xuất hiện một khối lệnh bài màu đỏ sậm, trên đó có khắc một chữ “Phách”. (Nguyên văn hai chữ Bá Vương là Phách Vương, nhưng vì Bá Vương Hạng Vũ đã thành danh trước khi truyện này có nên tất cả truyện tố chủ động sửa thành bá Vương. Còn nữa Hạng Vũ tại ma Giới còn có một tên khác là Bàn Man, nhưng tố cũng sửa luôn thành Hạng Vũ cho nó gọn, mọi người đọc thông cảm nha – vandai79)

- Bá Vương lệnh, đây là biểu tượng của sư tôn ta. Đến cả cao thủ cấp bậc Ma Quân khi nhìn thấy lệnh bài này, cũng phải nể mặt sư tôn ta, chứ đừng nói Kha Phong Ma Vương là một tiểu nhân vật. Có lệnh bài này, hẳn tự nhiên không dám động thủ, tới lúc nguy cấp, có thể vận dụng lệnh bài này.

Lâm Chiêu nói rất tự tin.

Bá Vương sở dĩ có thanh danh thật lớn trong Ma giới, tự thân công lực thì chẳng hơn ai, quan trọng nhất là địa vị của hắn. Thân là đệ tử được ưu ái nhất của Xi Vương Đại Tôn, kể cả các siêu cấp cao thủ cũng không dám làm thương tổn Hạng Vũ. Nếu chỉ dựa vào thực lực của Hạng Vũ, chắc chắn hắn không có được uy danh như thế.

- Bá Vương lệnh?

Lý Dương tiếp nhận lệnh bài màu đỏ này, trong lòng rất cảm động. Hạng Vũ năm đó chiến bại tại nhân gian, chỉ còn lại có nguyên thần lưu lạc, tự nhiên không thể lấy được những bảo bối của mình, cũng không có Bá Vương lệnh.

Hôm nay, Hạng Vũ sau khi về đến lãnh địa của hắn không lâu, đã phái người đưa Bá Vương lệnh tới.

Bá Vương đối với mình giống như một cái bùa hộ mệnh.

- Lâm Chiêu, người nghỉ ngơi trước. Lily, người giúp ta an bài một chút.

Lý Dương nhìn Bá Vương lệnh trên tay, trong lòng rất cảm động.

Còn Lily đưa Lâm Chiêu an bài một chỗ ở, hai người đi đến chỗ hành lang. Lily chỉ vào một căn lầu các.

- Lâm Chiêu sư huynh. Đây là chỗ nghỉ của huynh, tạm thời huynh sẽ ngụ ở đây, xin đừng hiềm nhà chật chội.

Lily cười nói.

Lâm Chiêu vội vàng nói:

- Không có việc gì, tốt lắm rồi, nơi này thực ra là tốt lắm rồi.

Lâm Chiêu là một trong các đồ đệ của Hạng Vũ, là người có tính tình tốt nhất, theo như Hạng Vũ nói, người có tính tình tốt như vậy thì có lẽ hơi không thích hợp tại Ma giới.

Cát Hân vừa mới dạy đám đệ tử Tinh Cực Tông về, muốn về phòng mình, đi ngang hành lang gặp phải hai người đang đứng.

- Cát Hân muội, tới đây, để ta giới thiệu cho người một chút, vị này là Tam đệ tử của Bá Vương Lâm Chiêu. Lâm Chiêu, đây là tỷ muội rất tốt của ta Cát Hân.”

Lily cười giới thiệu, Lý Dương do quan hệ phức tạp nên các loại bối phận hơi loạn.

Lily và Lý Dương đồng bối, rồi lại xưng tỷ muội với Cát Hân. Dù sao Lily cũng chỉ lớn hơn Cát Hân một chút. Đối với chuyện này, Lý Dương trước nay không bao giờ quan tâm, hẳn không thêm để ý đến quy củ của thế tục

- Chào, Lâm Chiêu đại ca.

Cát Hân mỉm cười chào hỏi.

Lâm Chiêu đứng chết sững.

- Lâm Chiêu, Lâm Chiêu.

Lily đẩy Lâm Chiêu một cái, Lâm Chiêu sực tỉnh, mặt nhất thời đỏ lên, vội vàng nói:

- Cát Hân cô nương, xin chào, xin chào.

Cát Hân cười cười, liền xoay người bỏ đi.

Lâm Chiêu cứ chăm chăm nhìn theo Cát Hân, đợi cho Cát Hân biến mất khỏi hành lang mới hồi phục lại tinh thần.

- Lâm Chiêu sư huynh, người đứng đây làm gì nữa?

Lily nhìn Lâm Chiêu đầy thâm ý, Lâm Chiêu cũng ấp a ấp úng, rồi tức khắc chạy biến vào phòng mình.

Trong phòng.

Lâm Chiêu sắc mặt đỏ bừng:

- Làm sao bây giờ? Ta dường như thích Cát Hân này mất rồi. Chẳng lẽ đây là chuyện “Tình yêu sét đánh” Trong truyền thuyết (nguyên văn: “Nhất Kiến Chung Tình?”)

Tại Ma giới người bình thường đều rất thẳng thắn. Thích cô gái nào là trực tiếp nói ra luôn, hoặc là trực tiếp cướp lấy. Nhưng Lâm Chiêu có tính tình bất đồng so với người Ma giới, tính tình hẳn rất tốt, da mặt lại mỏng, giống như một người thật thà chất phác trong cõi thế tục.

Màn đêm buông xuống, Lâm Chiêu một đêm không ngủ.

Ngày thứ hai, Lâm Chiêu dậy rất sớm, ra bên ngoài hít thở không khí buổi sáng.

- Hát!... Hát!... Hát!... Hát!... Hát!...

Một đám đệ tử Tinh Cực Tông đang cố gắng khổ tu, đang điên cuồng chiến đấu, còn Cát Hân đứng một bên làm người đôn đốc. Dù sao Cát Hân cũng là ngũ đại đệ tử của Tinh Cực Tông. Ở Ma giới, Ngũ đại đệ tử Tinh Cực Tông tổng cộng chỉ có mấy người thôi. Đám đệ tử này đều do bọn họ quản lý.

- Chăm chú một chút, đừng có lười biếng.

Cát Hân đối với đệ tử rất nghiêm túc.

Lâm Chiêu nhìn theo dáng người Cát Hân, rồi cười mủm mỉm.

- Chào, nhìn cái gì thế?

Jacke cũng đến nơi, vỗ mạnh vào vai Lâm Chiêu:

- Lâm Chiêu sư huynh, chẳng lẽ ngươi đến xem Cát Hân hả?

- Không có, không có, đừng có nói mò.

Lâm Chiêu nhất thời thi triển hết tốc độ của hần, thoáng cái đã không còn thấy đâu, Jacke cũng sửng sốt, hồi lâu mới cảm thán nói:

- Tốc độ thật nhanh, chẳng lẽ cái này là Xuyên Vân Toa Vụ gì gì đó?

Lâm Chiêu trốn sau một cột đá ở hành lang, phát hiện thấy Cát Hân đi tới, vội vàng bước ra, làm bộ vừa vận đối mặt.

- Chào, trùng hợp quá nhỉ. Vừa mới huấn luyện đệ tử về hả?

Lâm Chiêu cố hết sức làm ra vẻ tự nhiên.

Cát Hân mỉm cười khẽ gật đầu:

- Đúng vậy, đám đệ tử này vừa mới bắt đầu có cơ sở, do đó phải đôn đốc không ngừng.

Lâm Chiêu cũng gật đầu lia lịa nói:

- Ừm, đúng vậy, cần phải nỗ lực, mấy tiểu tử này nếu không quản cho tốt, tựu thị sẽ không thành tài. Giống như năm đó khi sư tôn ta dạy ta, thường xuyên dùng tam đại thủ đoạn, làm cho ba sư huynh đệ chúng ta khổ không lời nào có thể nói hết được.

- Tam đại thủ đoạn. Tam đại thủ đoạn là sao?

Cát Hân nhàn tình sáng lên, hỏi.

Lâm Chiêu nghe xong, nhất thời bắt đầu “kể chuyện”, cũng không còn khấn trương như khi vừa mới bắt đầu.

Hồi lâu sau, Lâm Chiêu rốt cục chậm lại, hần lúc này cảm thấy tim đập dồn dập, tâm tình kích động vô cùng, dù sao hần cũng có cơ hội nói chuyện lâu như vậy với Cát Hân rồi.

- Hay quá. Cảm ơn Lâm Chiêu đại ca, Lâm Chiêu đại ca, ta phải đi về tu luyện đây. Tái kiến.

Cát Hân cười nói.

- Không cần cảm ơn, à ừ, tái kiến.

Lâm Chiêu nhìn Cát Hân bước đi, cả quả tim không kìm được cứ như nhảy ra ngoài. Vừa rồi, vừa rồi hần đã có cơ hội nói chuyện lâu như vậy với cô gái mà mình thích.

Hết lần này tới lần khác “tình cờ”, có lẽ đây là sự tình hưng phấn nhất của Lâm Chiêu trong ngày. Đáng tiếc, da mặt hần quá mỏng đến nỗi cho tới giờ vẫn không dám nói một câu nào có liên quan đến cảm tình nam nữ với Cát Hân. Đúng là da mặt mỏng vô cùng.

Tất cả việc này đều bị Lily thấy hết, qua vài ngày Lily đã có dự cảm rồi. Trải qua quan sát mấy ngày liên tục, nàng xác định Lâm Chiêu chắc chắn rất thích Cát Hân.

Nữ Thần Phong.

Lý Dương ngã người vào cự thạch, ngồi trên mặt tuyết, hộp hai hộp rượu mạnh, rồi một hơi uống hết.

- Vù!

Như một cơn gió, thân hình Lily đã xuất hiện trên Nữ Thần Phong.

- Sư huynh, ta có một việc phải nói với huynh.

Lily cười tủm tỉm đi đến bên cạnh Lý Dương.

- Sao? Sự tình gì, nói đi.

Lý Dương ho khan một tiếng, vừa rồi hần uống một ngụm hơi lớn.

Lily cười nói:

- Ta phát hiện một việc, Lâm Chiêu sư huynh tựa hồ... tựa hồ thích Cát Hân muội muội.

- Cái gì?

Lý Dương cả kinh:

- Lâm Chiêu huynh đệ thích Cát Hân?

- Cát Hân có phản ứng ra sao?

Lý Dương vội vàng hỏi.

Lúc này, Lý Dương tâm tình ba động kịch liệt. Cát Hân luôn làm cho Lý Dương cảm thấy một áp lực, áp lực trong lòng. Lý Dương biết toàn bộ trái tim của mình đã sớm trao trọn cho Tuyết. Không có vị trí cho những người khác. Nhưng Cát Hân cứ đối với hắn như thế, điều này làm cho hắn chịu áp lực rất lớn.

Thậm chí khi Lý Dương đối mặt với Cát Phổ đại ca, cũng cảm thấy mình có lỗi với Cát Phổ đại ca. Mặc dù mình cũng không làm gì sai, nhưng vô luận làm sao đi nữa thì mình vẫn ảnh hưởng tới Cát Hân, áp lực đó làm Lý Dương đôi khi cũng rất buồn.

Nếu Cát Hân có thể yêu người khác, thì Lý Dương cũng tự nhiên cảm thấy dễ chịu hơn.

- Còn không rõ ràng lắm, nói đúng ra, Cát Hân muội muội hình như còn chưa biết tâm ý của Lâm Chiêu.

Lily nghĩ ngợi một chút rồi nói.

- Sao? Còn chưa biết?

Lily bắt lực nói:

- Ta cảm giác Lâm Chiêu không giống như đệ tử của Bá Vương, một chút khí phách cũng không có, da mặt lại mỏng.

260. Chương 38: Huyết Vụ

Lý Dương cũng cảm thấy dở khóc dở cười.

Lily cũng cười phá lên:

- Thật sự là kỳ quái, trong Ma giới lại còn có người như Lâm Chiêu sư huynh, muội xem huynh ấy mỗi lần nói chuyện với Cát Hân muội muội, cả gò má đều đỏ ửng lên, thật sự rất tức cười, bất quá cứ tiếp tục như vậy, chẳng biết khi nào huynh ấy mới có thể làm cho Cát Hân biết được tâm ý của huynh ấy nữa? Xem ra... muội phải hỗ trợ rồi...

Lý Dương rùng mình, mắt sáng rực lên:

- Lily, sự tình này phải nhờ muội rồi. Cát Hân mà cứ như vậy, ta cũng cảm thấy có lỗi với vợ chồng Cát Phổ đại ca.

Nếu sự tình này có Lily đứng giữa tác hợp, xác suất thành công chắc sẽ lớn hơn.

Lily nhìn Lý Dương liếc mắt, cười cười nói:

- Yên tâm.

Nàng tự nhiên biết gánh nặng trong lòng Lý Dương. Sự tồn tại của Cát Hân luôn luôn làm cho Lý Dương cảm thấy có lỗi với vợ chồng Cát Phổ. Lần này, nếu có thể mai mối Cát Hân và Lâm Chiêu thành đôi, vô luận là vợ chồng Cát Phổ, đến Lý Dương hoặc Lâm Chiêu, đều là một mỹ sự rất lớn.

Lily thu lại nụ cười, nói với Lý Dương:

- Sư huynh, bất quá cảm tình không thể cưỡng cầu, nếu muội không thành công, thì cũng không có biện pháp nào nữa đâu.

Lý Dương khẽ gật đầu:

- Ta cũng biết, muội cố hết sức là được.

Lily gật đầu, lập tức hóa thành một trận gió, biến mất khỏi Nữ Thần Phong, Lý Dương ngửa đầu nhìn “Khương Tuyết”, trong mắt có chút bàng hoàng “Tuyết, nếu Cát Hân một mạch tiếp tục độc thân, ta làm sao đối mặt với nàng, đối mặt với Cát Phổ đại ca đây?”

Mặc dù cố dấu diếm, nhưng Lý Dương vẫn luôn luôn tự trách mình.

Khóe miệng Lý Dương có một nụ cười khổ. Nốc một hơi liệt tửu, rượu nóng tràn ngập cả trong lồng ngực. Thậm chí tràn ngập cả vào ý nghĩ, nhưng trên mặt Lý Dương lại có nét cười mơ hồ, rượu chưa say mà người đã say...

Lily lúc này đã tới ngoài cửa phòng Cát Hân.

Còn Cát Hân đang khoan chân ngồi ở trên giường tu luyện, Lily cứ tự tiện đi vào trong, ngồi bên cạnh bàn, chờ lúc Cát Hân tu luyện xong.

Sau một lúc lâu. Cát Hân đình chỉ tu luyện, mở mắt ra.

- Lily tỷ, người đến chơi à!

Cát Hân mỉm cười đi đến bàn viết, ngồi xuống bên cạnh Lily. Ở Bích Lan Sơn, Cát Hân cũng chỉ có bạn là Lily. Bình thường hai cô gái này cũng thường xuyên cặp kè với nhau.

- Cát Hân muội muội, hôm nay ta có một việc muốn hỏi người.

Lily vừa muốn nói, đột nhiên...

- Mẹ, theo ta ra ngoài chơi cho vui đi, ở trong nhà chán quá.

Tiểu Đồng Đồng miệng cười hì hì, chạy vào trong phòng, lôi kéo quần áo Lily.

Lily bất lực, chỉ có thể dỗ dành:

- Đồng Đồng ngoan. Đi với cậu ra ngoài chơi đi. Cậu của con đang ở trong phòng luyện đan đó. Hãy đi đi.

Lily có thể tưởng tượng được cảnh Tiểu Đồng Đồng náo loạn phòng luyện đan như thế nào.

- Phòng luyện đan?

Tiểu Đồng Đồng đảo hai con ngươi to tròn đen lánh, lập tức vừa đi vừa nhảy ra ngoài, tốc độ nhanh kinh người. Lily nhìn Tiểu Đồng Đồng chạy đi, trên mặt lộ vẻ mẫu thân từ ái.

- Đồng Đồng quá tinh nghịch, cả ngày lúc nào cũng muốn đùa giỡn. Được rồi, hôm nay ta tới để nói chút chuyện với muội.

Lily cười.

- Sự tình gì, Lily tỷ, nói mau đi.

Cát Hân đứng lên, tự tay pha trà cho Lily và mình.

Lily cầm lấy chén trà, nói khơi khơi:

- Cát Hân muội muội, muội có phát hiện Lâm Chiêu rất thích muội không?

- Lâm Chiêu đại ca!

Cát Hân mở to hai mắt nhìn, có vẻ rất khó tin.

Nhất thời, trong đầu Cát Hân xuất hiện mấy cái cảnh “xảo ngộ” mấy ngày nay với Lâm Chiêu. Lần nào cũng vậy, Lâm Chiêu đều nghĩ ra một cách làm cho Cát Hân cao hứng, làm cho Cát Hân rất vui. Cát Hân cũng cảm giác khi được nói chuyện phiếm với Lâm Chiêu thì tâm tình mình rất tốt.

Bây giờ nghĩ lại một cách cẩn thận, Cát Hân phát hiện có gì đó không đúng lắm. Xảo ngộ thì chỉ có thể một lần hai lần thôi, nếu nhiều lần như vậy chắc chắn không phải là xảo ngộ nữa.

- Thật không?

Không biết vì sao, Cát Hân cảm thấy bất an, lập tức hỏi Lily.

Lily cười nói:

- Còn giả bộ nữa, muội muội ơi, chẳng lẽ muội không tự mình cảm thụ được hay sao? Người thấy Lâm Chiêu sư huynh thế nào, ta thấy hắn là người rất tốt đó.

- Đừng có nói mò.

Cát Hân vội vàng nói:

- Tỷ cũng biết, trong lòng ta chỉ thích tiểu thúc, ta tình nguyện cả đời sống độc thân, cũng sẽ không sống với người khác đâu, tỷ đừng nói nữa.

Cát Hân cầm chén trà uống cạn một hơi, thở mạnh một hơi, nhìn chằm chằm vào Lily nói:

- Lily tỷ, ta chỉ thích tiểu thúc, nhớ đó, là tiểu thúc!

Lily bất lực, lắc đầu cười khổ.

- Ta thích tiểu thúc.

Cát Hân trong lòng tự nhủ, song không biết vì sao, lại nghĩ tới cảnh gặp gỡ nói chuyện với Lâm Chiêu gần đây.

- Ta thích tiểu thúc!... Ta thích tiểu thúc!... Ta thích tiểu thúc!...

Cát Hân không ngừng tự mình dặn dò trong lòng, cố làm cho mình càng thêm kiên định. Sau khi tiếp tục nói vài lần, Cát Hân lại tỏ vẻ kiên định hơn.

- Cát Hân muội muội, muội hẳn cũng biết, trong lòng sư huynh chỉ có Tuyết của hắn thôi, muội và hắn căn bản không có tương lai đâu. Tại sao muội cứ khăng khăng thích sư huynh chứ? Nam nhân thiên hạ còn nhiều mà, muội cũng nên để ý đến những người khác nữa.

Lily khuyên.

- Lily tỷ, đừng nói nữa, hôm nay ta mệt rồi, muốn đi ngủ, tỷ ra ngoài trước đi.

Cát Hân đứng lên nói với Lily, Lily chỉ có thể đứng lên bất lực, bước ra ngoài cửa

Đến cửa, Lily xoay người lại nói với Cát Hân:

- Cát Hân muội muội, muội tự chăm sóc bản thân nhé.

Rồi trong lòng Lily khẽ thở dài, chỉ có thể đi ra khỏi phòng, còn Cát Hân cũng nhanh chóng đóng cửa phòng.

Lưng dựa vào cửa phòng, Cát Hân cảm thấy ý nghĩ rất hỗn loạn.

Nếu Lily nói đừng nói có người thích mình, Cát Hân căn bản không hề để ý, sẽ vẫn cười nói vui vẻ như trước. Nhưng Lily nói đến Lâm Chiêu làm Cát Hân nhớ tới thanh niên hay đỏ mặt, cũng cảm thấy một cảm giác không bình thường.

- Ta thích tiểu thúc!

Giống như tự thôi miên, Cát Hân cứ lặp đi lặp lại như vậy...

Trên Nữ Thần Phong, Lily lững thững đi lên.

- Sư huynh, hy vọng không lớn. Trừ phi Lâm Chiêu chủ động một chút. Đưa ra một vài sự tình lãng mạn hoặc áp dụng phương pháp khác.

Lily nói với Lý Dương.

- Ta biết rồi.

Lý Dương lạnh nhạt nói, rồi cũng không nói gì thêm nữa.

Lily lắc đầu cười. Hóa thành tàn ảnh, biến mất khỏi tầm nhìn.

Ngày thứ hai.

Bích Lan Sơn, phía sau núi, trên lầu trong đình viện.

Lâm Chiêu lại nấp sau một khúc quanh, lẳng lặng chờ Cát Hân đi đến. Mỗi ngày Cát Hân đều đi qua chỗ này. Một lúc lâu sau, mắt Lâm Chiêu đột nhiên sáng lên, thần thức hắn đã phát hiện ra Cát Hân đang từ từ đi tới chỗ này.

Lâm Chiêu lập tức sửa lại bộ dáng như đang đi dạo từ hướng ngược lại, từ góc khuất xuất hiện, vừa vặn đụng đầu Cát Hân.

- A, Cát Hân cô nương, tình cờ quá, lại gặp được nàng rồi.

Lâm Chiêu tủm tỉm cười rồi vồn vã chào hỏi. Nếu bình thường, Cát Hân cũng sẽ cười và chào lại, nhưng hôm nay lại bất đồng.

- Lâm Chiêu đại ca, chúng ta tựa hồ đã đụng đầu nhau rất nhiều lần rồi.

Cát Hân nói với Lâm Chiêu.

Lâm Chiêu sưng sờ, lớp da mặt của hắn nóng bừng như bị hơi lửa, may mà hắn có thể dùng ma nguyên lực khống chế mình không đỏ mặt, cười ha ha nói:

- Hắc, đúng là nhiều lần tình cờ quá, ta cũng lấy làm lạ nữa.

Cát Hân gật đầu, tiếp tục nói:

- Gặp nhau một lần là xảo ngộ, đụng phải nhau hai lần, xem như có duyên phận, đụng đầu ba lượt, xem như vận khí. Bất quá... nếu mỗi ngày đều vô tình gặp nhau, thì ta phải gọi là gì đây?

Lâm Chiêu lặng người, hắn cảm thấy trong lòng rất khẩn trương. Điều lo lắng nhất của hắn là bị Cát Hân phát hiện ra.

- Lâm Chiêu đại ca, thật rất xin lỗi.

Cát Hân đột nhiên thấp giọng nói.

Lâm Chiêu vội vàng nói:

- Không, không, là ta phải xin lỗi mới đúng, là ta không đúng.

- Dù sao đi nữa, Lâm Chiêu đại ca, chúng ta cũng vẫn là bạn tốt. Thôi, ta phải đến trông chừng đám đệ tử của ta.

Cát Hân cảm thấy mình hơi mất tự chủ, lập tức xoay người bước đi.

Nhìn theo hình bóng của Cát Hân xa dần, Lâm Chiêu cảm thấy tim mình khe khẽ chùng xuống. Hắn không ngu, hắn tự nhiên hiểu hết ý những lời của Cát Hân.

Lâm Chiêu cười tự giễu, rồi tự tát vào má mình.

- Chát chát!

- Người là đồ ngu xuẩn, đúng là cóc đòi ăn thịt thiên nga!

Lâm Chiêu thì thầm tự rửa, khoe miệng hân ứa đầy máu, nhưng Lâm Chiêu không hề cảm thấy đau đớn chút nào, tim hân đã chết, trong tích tắc hân quyết định từ nay về sau không đến làm phiền Cát Hân nữa.

Sau khi trần trời nhìn con đường Cát Hân vừa đi qua, Lâm Chiêu xoay người về lại phòng của mình...

Quả thật, từ đó về sau không còn việc “xảo ngộ” nữa, cho dù hai người ngẫu nhiên chạm mặt, thần thức của Lâm Chiêu cũng có thể phát hiện ra trước, hân lập tức vận dụng Xuyên Vân Toa Vụ né tránh nhanh như chớp.

Cát Hân những ngày sau không thể gặp Lâm Chiêu lấy một lần, nàng lại cảm thấy mình cũng nhớ nhớ Lâm Chiêu. Mặc dù Cát Hân hàng ngày cũng nhớ tới Lý Dương, nhưng tựa hồ... nỗi nhớ Lâm Chiêu ngược lại càng ngày càng nhiều hơn...

Vừa đi đến khúc quanh quen thuộc kia.

Cát Hân đi đến khúc quanh, đột nhiên bước chậm lại, không hiểu vì sao, Cát Hân tựa hồ rất mong thấy hình dáng của Lâm Chiêu, nàng nghiêng người nhìn nhìn, khúc quanh bên đó chẳng có ai cả!

Cát Hân tự giễu, rồi tiếp tục bước đi.

Khi Cát Hân vừa biến mất, một ngọn gió nổi lên, Lâm Chiêu đã xuất hiện ở khúc quanh đó. Lúc này hân ở ngay bên cạnh. Chỉ vì hân phải trốn tránh nên...

Lâm Chiêu đến Phiêu Tuyết Sơn mạch đã gần một tháng rồi, nhưng Hạng Vũ vẫn chưa tới, không biết rốt cuộc có chuyện gì xảy ra ở Ma Thần Cung mà trì hoãn lâu như thế.

Trong đại sảnh, Bích Lan Sơn.

Lý Dương lúc này tâm tình khá tốt. Vừa lúc này, hân có cảm giác công lực của hân sắp có đột phá, phỏng chừng nửa tháng nữa là sẽ xảy ra.

Ma Tướng đỉnh phong và Ma Soái tiền kì mặc dù chỉ cách một chút xíu, nhưng đó là biến hóa về bản chất, Đạo Phách màu lam sẫm sẽ biến thành Đạo Phách màu tím nhạt, uy lực tự nhiên đề cao rất nhiều.

Đến lúc đó, Lý Dương cho dù phải đối mặt với Kha Phong Ma Vương thì cũng có thực lực để liều mạng lực.

“Trong khoảng thời gian này tốc độ tu luyện thật quá kinh khủng, trong vòng trăm năm có hi vọng có thể đạt tới Ma Vương” Lý Dương âm thầm tính toán

Đột nhiên...

- Báo...

Một Ma Tướng chạy xồng xộc vào đại sảnh, thấy Lý Dương, lập tức quỳ xuống, khom người nói :

- Bẩm báo Mộc Dịch đại nhân, ở “Hoành Đạo Hạp” trong Phiêu Tuyết Sơn mạch phát hiện ở đó có đại lượng Băng Lăng Hoa.

Đang lơ đãng, Lý Dương chợt nghe ba chữ “Băng Lăng Hoa”, nhất thời đứng bật dậy:

- Cái gì, nói lại một lần nữa xem nào, rốt cuộc có sự tình gì?

Ma Tướng kia nói ngay:

- Tổng quản đại nhân từng hạ lệnh tìm kiếm Băng Lăng Hoa, hôm nay, ở Hoành Đạo Hạp trong Phiêu Tuyết Sơn mạch chúng ta đã phát hiện ra Băng Lăng Hoa, hơn nữa là một diện tích rất lớn Băng Lăng Hoa.

- Tốt, tốt lắm.

Trong lòng Lý Dương kích động vô cùng. Mặc dù tốc độ tu luyện hôm nay quả là rất kinh người, nhưng nếu có Uyển Linh Đan, ít nhất còn có thể làm tốc độ tu luyện của Lý Dương gia tăng hơn nữa.

- Cái gì? Băng Lăng Hoa?

Jake cũng đang đi vào đại sảnh.

Lý Dương hưng phấn nói:

- Sư đệ, có người ở Hoành Đào Hạp trong Phiêu Tuyết Sơn mạch phát hiện ra diện tích rất lớn Băng Lăng Hoa.

Jake mừng rỡ:

- A, mười năm qua, ta một mạch trông chờ Băng Lăng Hoa tưởng đến phát điên lên. Có Băng Lăng Hoa, ta chẳng những có thể luyện chế Uyển Linh Đan, mà còn có thể luyện chế đan dược khác nữa, Băng Lăng Hoa còn có những đặc tính thích hợp với một chuỗi rất nhiều đan dược mà ta đang nghiên cứu.

Jake vì muốn điều chế thành công Uyển Linh Đan nên đã làm rất nhiều thí nghiệm, cứ một lại nảy sinh ra ba, từ đó có thể chế xuất ra một hệ nhóm các loại dược vật. Chỉ là, hệ linh đan này cũng cần phải có Băng Lăng Hoa.

- Đi, chúng ta đi thôi.

Lý Dương mang theo Jake, cười trường kiếm Thanh Vân, hóa thành một đạo lưu quang, bay về phía Phiêu Tuyết Sơn mạch.

Trong chốc lát, Lý Dương liền tới Hoành Đào Hạp.

Hạp cốc này sở dĩ gọi là “Hoành Đào Hạp” vì nếu đứng từ phía trên nhìn xuống hạp cốc, cửa hạp cốc vừa hẹp vừa dài, vừa vận quần vòng quanh giống như đang buộc vào cái cán đao vậy.

Từ cốc khẩu của hạp cốc bay xuống.

Lúc này ở ngoài cốc khẩu hạp cốc có hơn một ngàn người đang tụ tập, vừa thấy Lý Dương bay tới, hơn một ngàn người lập tức quỳ xuống:

- Bái kiến Mộc Dịch đại nhân.

- Thôi, đứng lên đi.

Lý Dương vung tay lên:

- Ai là người đứng đầu ở đây, mau nói cho ta biết tất cả mọi việc liên quan đến Băng Lăng Hoa.

Hơn một ngàn người lập tức đứng dậy, một tên thủ lĩnh chạy đến trước mặt Lý Dương, khom người nói:

- Bẩm báo Mộc Dịch đại nhân, trước nay chưa hề phát hiện có Băng Lăng Hoa ở Hoành Đào Hạp, bất quá... cách đây không lâu, có người phát hiện trong một Hàn Đàm ở sâu trong Hoành Đào Hạp lại có rải rác vài đóa Băng Lăng Hoa, lập tức đột nhập vào Hàn Đàm tìm kiếm. Vào sâu nữa trong Hàn Đàm thì thấy có rất nhiều Băng Lăng Hoa.

- Hàn Đàm? Ở đó hả?

Lý Dương ánh mắt hướng về phía Hàn Đàm cách đó không xa, bề mặt Hàn Đàm phát xuất đạo đạo khí lưu màu trắng sữa, còn trên mặt nước thấy rải rác vài đóa Băng Lăng Hoa.

- Đúng vậy.

Tên thủ lĩnh cung kính đáp.

Lý Dương gật đầu, liền cùng Jake bay tới bên Hàn Đàm.

Hàn Đàm dài hơn trăm trượng, rộng khoảng chừng mười trượng. Mặc dù khá khúc khuỷu, nhưng đại khái hình dáng cũng hơi tròn tròn. Khí lạnh cực độ liên tục bốc lên hình thành lớp sương mù màu trắng sữa.

- Đại nhân, Hàn Đàm sâu lắm, hơn nữa càng đi xuống lại càng lạnh ghê người, cho dù là Ma Tướng, nhiều lắm cũng chỉ xuống được mấy chục thước mà thôi.

Tên thủ lĩnh đến gần nói với Lý Dương.

Lý Dương khẽ gật đầu.

- Sư huynh, coi kìa.

Jake đột nhiên kinh hô, Lý Dương lập tức quay đầu nhìn theo.

Hàn Đàm vốn đang có rất nhiều hàn khí trắng sữa tụ tập, bây giờ lại xuất hiện rất nhiều sương mù đỏ như máu, huyết vụ, huyết vụ đỏ như máu. Trần ngập xung quanh với một tốc độ cực nhanh.

- A!

Một cao thủ cấp bậc Ma Tướng đang đứng ở gần Hàn Đàm bị huyết vụ đỏ quét qua, thân thể lập tức rữa ra ngay. Vừa muốn thoát đi, nhưng huyết vụ đã vây quanh cả người hắn. Vén vén chỉ trong chốc lát, ngay cả linh hồn cũng bị huyết vụ thôn phệ.

261. Chương 39: Nhục Thể Bị Hủy

- A!...A!...A!...

Những tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên, ai bị thôn phệ đều rất đau khổ, cả người co quắp, sắc mặt trở nên trắng bệch một cách đáng sợ, đồng thời tiếng gào sọ hải vang lên rất thê lương. Nỗi thống khổ của bọn họ rất ngắn ngủi, vì thân thể của họ ngay lập tức hoàn toàn hóa thành nước, nguyên thần cũng bị tiêu diệt, căn bản không thể chạy thoát.

- Đi mau!

Thần thức Lý Dương trong nháy mắt phán đoán, tốc độ huyết vụ quá nhanh, cho dù mình vận dụng Xuyên Vân Toa Vụ, cũng không nhất định có thể thoát được, lúc này dưới chân hắn bỗng xuất hiện Thanh Vân trường kiếm.

- Jake!

Quát khê một tiếng, Lý Dương vung tay lên, tóm lấy Jake thu vào Túi Tiểu Càn Khôn, liếc mắt nhìn chung quanh, hắn tiện tay thu vào Túi Tiểu Càn Khôn vài người đứng xung quanh mình. Tuy nhiên Lý Dương không kịp nhiều người khác.

Vì huyết vụ như một ác ma kinh khủng đã lan tới không đến một thước bên cạnh Lý Dương.

- Hưu...

Lý Dương như một mũi tên, còn huyết vụ giống như một cơn lốc, bốc lên rồi điên cuồng đuổi theo Lý Dương. Chung quanh cũng có vô số những người khác chạy trốn chết cố thoát khỏi màn huyết vụ, nhưng tốc độ của màn này huyết vụ quá nhanh, bọn họ căn bản không ai có thể thoát được.

Lý Dương giống như một nhà lãnh đạo huyết vụ, hắn cứ phi hành phía trước, huyết vụ phía sau điên cuồng đuổi theo, vén vén trong chốc lát, Lý Dương đã bay ra khỏi Hoành Dao Hạp. Huyết vụ tựa hồ bị ước thúc, dồn cả ở cửa Hoành Dao Hạp, nhưng không truy đuổi ra ngoài.

- A, cứu mạng!

- Mộc Dịch đại nhân!

- A...

Đối mặt với tử vong, đám người bị thôn phệ lúc này hoàn toàn bị rã ra thành một đồng nước. Tốc độ huyết vụ quả là kinh khủng. May mà Lý Dương có Thanh Vân nên mới trốn thoát ra ngoài, còn đám người phía sau điên cuồng gào thét rên rĩ, tìm mọi cách chạy trốn, nhưng màn huyết vụ này thật là quá thần bí, năng lực hủy diệt cũng rất mạnh.

Lý Dương đứng trên vách núi bên cạnh Hoành Dao Hạp, nhìn đám huyết vụ này, trong lòng rất kinh hãi. Hắn không biết uy lực của màn huyết vụ này rốt cuộc lợi hại đến đâu. Hắn trước nay cũng chưa hề nghe nói đến sự tồn tại của màn huyết vụ kinh khủng như vậy. Uy lực mạnh như vậy rốt cuộc là cái gì nhỉ?

- Hô!

Lý Dương vùng tay lên, Jake cùng với hơn mười người đứng gần vừa được cứu bỗng xuất hiện một bên, Jake sợ đến toát mồ hôi đầm đìa ướt đầm cả lưng áo. Nếu không phải nhờ có Lý Dương, phỏng chừng cả bọn đã tiêu đời rồi.

- Sư huynh, huyết vụ này sao đột nhiên xuất hiện như vậy, kinh khủng quá.

Trong lòng Jake vẫn còn sợ hãi.

- Tạ ơn Mộc Dịch đại nhân!

Hơn mười người kia lập tức cung kính quỳ xuống, hướng Lý Dương cảm tạ ân cứu mạng.

Đột nhiên...

- A ...

Một tiếng kêu bi thiết từ trong Hoành Dao Hạp truyền đến, đồng thời một bóng người màu đỏ từ trong màn huyết vụ vọt ra, bóng người đó huyết nhục tơi bời, ngoại thân chảy máu đầm đìa. Do đó thoát nhìn giống như một bóng người màu đỏ, bất quá cũng không phải quá tệ, ít nhất còn không bị hóa thành nước vàng, Lý Dương và tất cả mọi người nhìn hẩn kinh ngạc.

Bọn họ đều biết năng lực hủ thực của huyết vụ, bình thường chỉ trong nháy mắt đã có thể đem một người hóa thành vũng nước vàng, nhưng người này thì sao?

- Thuộc hạ bái kiến Mộc Dịch đại nhân!

Người nọ bay tới vách núi, thấy Lý Dương. Vội vàng quỳ một gối xuống, đồng thời hẩn không chế nguyên thần của mình bắt đầu chữa trị các vết thương ngoài da. Hoàn hảo, hẩn chỉ bị thương da thịt phía ngoài mà thôi, nguyên thần không có bị thương tổn chút nào. Trong chốc lát, đã hoàn toàn khôi phục lại như cũ.

- Sao, ta phải dùng hết sức mới bảo vệ được tánh mạng thoát ra khỏi màn huyết vụ, chẳng lẽ ngươi cũng có kĩ nghệ đặc biệt gì hả?

Lý Dương hỏi Hạnh Tồn Giả.

Hạnh Tồn Giả vội vàng đáp:

Thuộc hạ cũng không có kĩ nghệ đặc thù gì, chỉ là thời điểm gặp nguy cơ, liều mạng phát huy hết năng lượng trong thân thể, đồng thời nhờ có ma nguyên lực cũng bảo vệ. Thuộc hạ phát hiện, năng lực hủ thực của huyết vụ tựa hồ có hạn, đối với thuộc hạ thì việc hủ thực (ăn mòn) rất khó khăn. Có lẽ là có liên quan với việc tu vi của thuộc hạ đã đạt tới Ma Tướng hậu kỳ đỉnh phong.

Lý Dương nhãn tình sáng lên:

- Năng lực hủ thực có hạn?

Hẩn đương nhiên biết, mặc kệ công kích kiểu gì đi nữa thì lúc nào cũng có cực hạn, nhưng phải biết rằng mức cực hạn rất thần bí, bình thường rất khó xác định. Hôm nay Hạnh Tồn Giả là Ma Tướng hậu kỳ nhờ liều mạng thoát thân, mới biết được năng lực hủ thực của huyết vụ không phải là quá cao, ít nhất đối phó với cao thủ cấp bậc Ma Soái là hoàn toàn vô dụng.

- Các ngươi ở lại đây, ta chuẩn bị đi xuống xem sao.

Lý Dương nói tiếp.

Hẩn rất tự tin, mặc dù công lực hẩn cũng là Ma Tướng hậu kỳ đỉnh phong, nhưng hẩn có hộ thể đao mang, nhưng lại có Như Phong Tự Bế, thậm chí có cả Tử Cực Ma Thể Huyền Công. Nói về lực phòng ngự, cũng chẳng hề kém cạnh gì Cao Thủ Bạc Ma Soái.

- Sư huynh, ta đi với ngươi

Jake đột nhiên nói.

Lý Dương giáo huấn:

- Sự đệ, phía dưới đó rốt cuộc có cái gì, ta cũng rất khó nói. Huống chi, người không thể chống đỡ được màn huyết vụ này đâu.

- Người đem ta thu vào trong Túi Tiểu Càn Khôn là được rồi? Đợi khi tới phía dưới gặp chỗ nào đó an toàn thì thả ta ra.

Jake nói với giọng coi trời bằng vung. Trên thực tế hắn hơi tò mò không biết phía dưới có gì, chẳng những có Băng Lăng Hoa, hơn nữa còn có huyết vụ, hiển nhiên không phải là một địa phương bình thường.

- Tiểu tử này? Được rồi.

Nếu để Jake trốn trong Túi Tiểu Càn Khôn, Lý Dương cũng không phản đối nữa. Hắn vung tay lên, đem Jake thu vào Túi Tiểu Càn Khôn.

Ma nguyên lực trong cơ thể Lý Dương thoáng cái đã bao trùm toàn bộ thân thể hắn. Đồng thời ma nguyên lực dựa theo quỹ tích Như Phong Tự Bế bắt đầu xoay chuyển không ngừng. Dưới ma nguyên lực còn tiềm phục hộ thể đao mang. Theo dự tính của Lý Dương, ma nguyên lực cộng với Như Phong Tự Bế là có thể chống cự được huyết vụ rồi, nếu không đủ, có thể vận dụng thêm hộ thể đao mang.

- Hô!

Cước đạp Thanh Vân, Lý Dương bay vọt vào trong khôn cùng huyết vụ.

- Xoẹt xoẹt...

Năng lực hủ thực mãnh liệt của huyết vụ lập tức khảo nghiệm ma nguyên lực, ma nguyên lực dựa theo một quỹ tích hỗn độn, khí lưu không ngừng vận chuyển, giống như một con lươn đang trườn, tránh khỏi đại bộ phận huyết vụ, huyết vụ chỉ có thể hủ thực rất ít ma nguyên lực. Tốc độ hủ thực không thể bằng với tốc độ khôi phục của Lý Dương.

An toàn!

“Xem ra huyết vụ này không có nguy hiểm gì với ta cả. Ngay cả hộ thể đao mang cũng không cần phải sử dụng.” Trong lòng Lý Dương rất yên tâm, nhưng hắn vẫn để hộ thể đao mang luôn luôn sẵn sàng tùy thời có thể phóng ra. Dù sao cẩn thận vẫn hơn.

Trong khôn cùng huyết vụ, Lý Dương hướng thẳng về phía Hàn Đàm bay đi.

- Tôm!

Một thanh âm trong vắt vang lên trên mặt nước Hàn Đàm, Lý Dương đã lao thẳng cả người vào trong Hàn Đàm.

Một cổ dòng nước lạnh như băng miết quanh thân thể Lý Dương, đồng thời một dòng chất lỏng sền sệt màu đỏ trong Hàn Đàm không ngừng lưu động, Lý Dương khi lơ lửng chạm vào chất lỏng màu đỏ đó liền cảm thấy một lực hủ thực mãnh liệt.

“Xem ra chất lỏng màu đỏ này chính là trạng thái hóa lỏng của huyết vụ khi này.” Lý Dương thầm phán đoán.

Một đóa hoa băng lăng xinh đẹp trôi nổi trong Hàn Đàm, cực kỳ động lòng người. Lý Dương xuyên qua những đóa Băng Lăng Hoa đó mà lao xuống phía dưới.

Lý Dương không ngừng tiến sâu xuống đáy Hàn Đàm, nhiệt độ giảm xuống với một tốc độ đáng sợ, thậm chí Lý Dương đã cảm thấy cả người run rẩy.

Đối với người tu hành ma đạo mà nói, chỉ cần nguyên thần bất diệt thì tự nhiên bất tử. Do đó cho dù thân thể bị đông cứng, cũng không cần lo lắng. Bất quá, khi nhiệt độ thấp đến mức cực hạn, thậm chí ngay cả nguyên thần cũng sẽ bị đóng băng mà chết.

Dù sao, sức lạnh cực độ cũng một loại công kích rất mạnh.

Tâm thần càng mạnh, nguyên thần càng là cường đại, có khả năng chịu được nhiệt độ rất thấp.

Một cao thủ cấp bậc Ma Tướng, nhiều nhất xuống dưới khoảng trăm thước là có thể bị đông cứng cả nguyên thần, cao thủ Ma Soái có thể xuống sâu hơn một chút, Ma Vương tự nhiên rất cao.

Còn nhiệt độ Hàn Đàm lúc này càng đi xuống, nhiệt độ càng lạnh. Lúc này, Lý Dương cũng cảm thấy thân thể từ từ bắt đầu đông cứng lại, thân thể vừa mới đạt tới Ma Tướng hậu kỳ còn lâu mới chịu được độ lạnh như thế, bất quá, nguyên thần hần cũng không thấy có vấn đề gì.

Thậm chí còn ngay cả một chút cảm giác cũng không có. Con kiến mà đắm vào thần long, thần long có cảm giác sao? Nguyên thần của Lý Dương thực sự quá sức cường đại.

- Hừ!

Thần thức Lý Dương có thể thấy rõ cả Hàn Đàm, Hàn Đàm sâu khoảng chừng ngàn thước. Tại đáy Hàn Đàm có một trận pháp, giống như một truyền tống trận gì đó. Càng xuống sâu, nhiệt độ càng lúc càng thấp, có những giọt băng màu trắng sữa trôi nổi bên trong Hàn Đàm.

Đột nhiên...

- Hừ!

Một băng tinh ở gần Lý Dương bỗng nhiên hóa thành một mũi tên, trực tiếp bắn về phía Lý Dương. Bởi vì khoảng cách quá gần, Lý Dương cũng không ngờ một vật chết như băng tinh mà có thể công kích, nên hơi chủ quan. Băng tinh lúc này đã bắn thẳng vào người Lý Dương rồi lập tức nổ mạnh.

Uy lực của vụ nổ rất kinh khủng. Toàn bộ ma nguyên lực phủ ngoài thân thể Lý Dương đều bị đánh tan. Đồng thời Lý Dương mở lớn mắt ra, hộ thể đao mang lập tức xoay tròn, đem uy lực của vụ nổ hóa giải hoàn toàn.

- Hừ!...Hừ!...Hừ!...Hừ!...

Những băng tinh dày đặc trong Hàn Đàm bắt đầu điên cuồng bắn về phía Lý Dương. Số lượng thật kinh khủng, cơ hồ trong nháy mắt Lý Dương đã bị mấy vạn băng tinh vây phủ. Lực nổ của đám băng tinh này đạt tới mức độ khó mà tưởng tượng được. Mấy vạn băng tinh đồng thời nổ tung?

- Bùng!

Tốc độ Thanh Vân trong nháy mắt đạt đến cực hạn, Lý Dương hóa thành một đạo hắc quang, trực tiếp nhắm phía về phía truyền tống trận, bất chấp tất cả cứ thế xông bừa vào, mặc kệ công kích gì đi nữa, hộ thể đao mang vẫn điên cuồng vận chuyển.

- Oanh!...Oanh!...Oanh!...Oanh!...Oanh!...

Hơn vạn vụ nổ băng tinh rung động cả Hàn Đàm. Cho dù Lý Dương cường hãn đến đâu cũng không thể chịu nổi. Băng tinh nhiều quá! Lúc này, Lý Dương đã xuống sâu trong Hàn Đàm khoảng chừng tám trăm thước, hần muốn xuống sâu nữa, nhưng những vụ nổ từ băng tinh sinh ra một lực cản rất lớn không cho hần xuống sâu hơn nữa.

Một băng tinh nổ tung đã có thể làm cho ma nguyên lực bị băng hoại rồi, cho dù hộ thể đao mang cường thịnh đến đâu đi nữa cũng không thể ngăn cản mấy vạn băng tinh công kích.

“Mẹ nó, rốt cuộc đây là nơi quỷ quái nào không biết, băng tinh làm sao lại có thể tự động công kích?” Lý Dương mắng thầm, hộ thể đao mang điên cuồng vận chuyển hần cảm nhận được hộ thể đao mang đã tới cực hạn, một tiếng nổ mạnh làm cho thân thể Lý Dương khẽ lắc lư.

- Oanh!

Hộ thể đao mang băng hoại!

Thân thể Lý Dương trực tiếp bại lộ trước mặt băng tinh. Vô số ích băng tinh tiếp tục điên cuồng công kích thân thể Lý Dương.

- Mẹ kiếp, liều mạng thôi!

Lý Dương gào lên một tiếng, sử dụng Xuyên Vân Toa Vụ tới cực hạn, cố gắng làm sao để mình ít nhất chịu được công kích của các vụ nổ băng tinh, đồng thời tận lực hướng phía dưới phóng đi.

Nhưng băng tinh quá dày đặc, không chỗ nào mà không có mặt, cho dù Xuyên Vân Toa Vụ có lợi hại tới đâu thì Lý Dương cũng vẫn bị công kích.

- A...

Một cơn đau kịch liệt, đùi Lý Dương lại bị một băng tinh nổ tung hủy diệt. Gần như không thấy máu, bởi vì vừa chảy ra đã biến thành một khối máu băng.

- Mịa!

Vào lúc nguy hiểm nhất, Lý Dương phần nộ chữi âm cả lên. Rồi đồng thời cũng liều mạng điên cuồng hướng truyền tống trận phía dưới phóng đi, vô số băng tinh nổ tung tạo thành lực cản, làm cho khoảng cách hai trăm thước đó giống như dài đến ngàn ngàn dặm.

Cơ hồ chỉ trong nháy mắt, tiếng nổ kinh khủng bắt đầu phá hủy thân thể Lý Dương.

- Oanh!

Theo tiếng nổ mạnh cuối cùng, cả thân thể Lý Dương đã hoàn toàn nổ tung ra, cả thân người đều bị phá hủy. Quá kinh khủng! Một băng tinh mà có thể làm cho phòng ngự ma nguyên lực của Lý Dương hoàn toàn băng hoại, mấy vạn băng tinh công kích, cho dù phòng ngự của Lý Dương mạnh tới đâu cũng chống cự không được.

Thân thể hủy diệt.

Các ma khí cấp bậc thấp hết thấy đều bị hủy, kể cả kiện hắc linh viêm y của Lý Dương cũng bị hủy diệt nốt, chỉ còn lại có Túi Tiểu Càn Khôn, Chiến Thần Ngõa, Thanh Vân, và trái tim của Lý Dương đã hóa thành tinh thể, cùng với hai thanh Dao Phách màu lam thẫm. Lý Dương lúc này dùng nguyên thần khổng chế Túi Tiểu Càn Khôn đưa Chiến Thần Ngõa, Thanh Vân thậm chí còn thân thể trái tim thu vào trong đó.

Bất quá Dao Phách thì không thể tiến vào Túi Tiểu Càn Khôn, bởi vì nguyên thần của Lý Dương không chế nó, nên nguyên thần của Lý Dương cũng không thể tiến vào Túi Tiểu Càn Khôn.

Do đó, trong lúc nhất thời, chỉ còn lại có hai thanh Dao Phách cùng với cái Túi Càn Khôn tiến thẳng xuống Hàn Đàm.

“Mẹ ơi, ta muốn xem rốt cuộc có vật gì mà ở bên ngoài lại biến thái như thế.”

Nhưng một người đã tới cảnh giới của Lý Dương, quan trọng nhất là nguyên thần, thân thể cũng không trọng yếu nữa. Lý Dương khổng chế Âm Dương Dao Phách tiếp tục không ngừng ép Túi Tiểu Càn Khôn thu nhỏ lại gấp trăm lần, so với Âm Dương Dao Phách còn nhỏ hơn, Âm Dương Dao Phách không ngừng xoay tròn, bảo vệ cho Túi Tiểu Càn Khôn, Âm Dương Dao Phách xoay tròn giống như một cây trùy cực nhanh bắn thẳng xuống đáy Hàn Đàm.

Bất quá, băng tinh xuất hiện khắp nơi, tự nhiên Dao Phách cũng không thể tránh khỏi bị công kích.

Nhưng, nói đến cũng lạ, băng tinh phạm là đến gần Dao Phách, còn chưa kịp nổ tung công kích, đã bị một đạo hắc sắc thiểm điện lóe ra rồi lập tức những băng tinh này liền hóa thành hư vô.

Đúng vậy, hư vô.

Không có vật gì có thể đến gần hai Dao Phách này được.

Dao Phách của Lý Dương giống như được cái gì đó bảo vệ, bất kỳ công kích nào xuyên thấu Dao Phách, uy hiếp đến nguyên thần, hết thấy đều bị hắc sắc thiểm điện thần bí công kích lại. Bất quá hắc sắc thiểm điện không chịu khổng chế của Lý Dương, chỉ có khi Lý Dương gặp phải nguy hiểm, mới phát sinh sự tình như vậy.

Hắc sắc thiểm điện không thể dùng thần thức phát hiện ra được, chỉ có dùng mắt mới có thể thấy được. Do đó, lúc này trạng thái nguyên thần của Lý Dương cũng không thể thấy hắc sắc thiểm điện được.

Lý Dương chìm trong trạng thái cực độ khẩn trương. Chỉ còn một tín niệm, bơi tới đáy Hàn Đàm cực nhanh, hẳn thậm chí vẫn chưa phát hiện ra một sự tình quỷ dị, bằng tình muốn công kích Đào Phách đều biến thành hư vô.

Trên thực tế, chỉ những bằng tinh công kích Đào Phách mới bị đánh thành hư vô. Chủ yếu là bên trong Đào Phách có nguyên thần của Lý Dương.

“Rốt cục cũng tới!” Lý Dương rốt cục đã vào trong truyền tổng trận, vừa tiến vào truyền tổng trận, truyền tổng trận tự động phát ra một đạo quang mang màu đỏ cùng với một đạo tuyết quang màu trắng, lưỡng đạo quang mang bắt đầu xoay tròn, Lý Dương liền được truyền tổng đi. Nói đúng ra, là Âm Dương Đào Phách của Lý Dương được truyền đi, hoàn toàn biến mất khỏi đáy Hàn Đàm.

262. Chương 40: Hồ Cản Đường

Tin rằng nếu có người như Lý Dương tiến vào đó, cũng sẽ bị đám bằng tinh đó nhiệt tình “Hoan nghênh”.

Còn Lý Dương bây giờ ở đâu?

Trong thế giới tuyết trắng khôn cùng, một cơn gió lạnh như cắt rít lên quét qua, hai thanh Đào Phách màu xanh lam bỗng từ hư không xuất hiện trong thế giới này. Giữa hai Đào Phách màu lam sẫm có một cái túi nho nhỏ. Chỉ lát sau trong túi bay ra một tinh thể có hình trái tim.

- Hô hô...

Ma nguyên lực màu đỏ sậm quay cuồng, cơ hồ chỉ trong nháy mắt, từ giữa trái tim, ma nguyên lực không ngừng tích tụ dày đặc, miễn cưỡng có thể thấy lơ mơ xuất hiện một thân ảnh, đồng thời Âm Dương Đào Phách cũng bay vào trong hình người đó. Một lát sau, hình người càng ngày càng rõ ràng hơn.

Sau vài phút, ma nguyên lực dừng lại. Một người xuất hiện trong thế giới tuyết trắng khôn cùng. Ma nguyên lực hình thành chiến y màu đen, cước đạp Chiến Thần Ngõa, chính là hình dáng của Lý Dương.

“Năng lượng thân thể bây giờ chỉ còn là Thiên Ma hậu kỳ thôi, muốn khôi phục đến Ma Tướng hậu kỳ, phỏng chừng cần phải có thêm một thời gian nữa.” Lý Dương tự kiểm tra bên trong một chút, thấy rằng lần này bị thương quá nặng, cả thân thể toàn bộ bị hủy diệt. May mắn hắn đem hạch tâm thân thể được giữ trong trái tim, nếu không cũng không có khả năng hình thành nhân thể nhanh như vậy.

Bất quá phương pháp công kích chủ yếu nhất của Lý Dương là Đào Phách, do đó dù năng lượng thân thể có giảm đi thì Lý Dương cũng không quá để tâm.

“Đây là nơi nào?” Lý Dương liếc mắt nhìn quanh, cả thiên địa là một khoảng sương mù dày đặc, mờ mờ ảo ảo không nhìn thấy vật nào rõ ràng, cả thiên địa nổi lơ lửng những điểm trắng nho nhỏ, rất nhiều những điểm trắng li ti, nhưng lại ẩn chứa rất nhiều bí mật làm Lý Dương khê giật mình.

- Ảo trận!

Lý Dương mỉm cười nói nhỏ.

Hắn nhanh như chớp đã đoán ra đây là một ảo trận, Lý Dương hôm nay đã lĩnh ngộ rất nhiều từ Thiên Diễm đệ nhị bí quyết, mặc dù không nhìn thấu ảo trận này rốt cuộc được cấu thành như thế nào, nhưng cũng có thể cảm thụ đây là một đại trận.

Lúc này Lý Dương đang cẩn thận quan sát ảo trận này.

“Ủa? Cái này... Cái này lại là một ảo trận không thấp hơn Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương, thậm chí còn lợi hại hơn, không hiểu ra làm sao nữa? Làm sao có thể có trận pháp lợi hại không thua gì Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương nhỉ?”

Lý Dương nghiên cứu hồi lâu. Kết quả tính toán làm hắn vô cùng khiếp sợ, đồng thời cũng hơi khó tin. Theo như hắn biết, Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương được coi như một trận pháp cực hạn rồi. Làm sao còn có đại trận lợi hại không thua gì Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương chứ?

Lý Dương mặc dù nghĩ không ra, nhưng sự thật lại xuất hiện rành rành trước mắt hắn.

Đất đai của thế giới này là lưu ly. Có một cảm giác mơ hồ, từng đạo quang mang màu xanh từ mặt đất khôn cùng đang lưu chuyển. Đột nhiên, Lý Dương cảm thấy dưới chân chấn động, Thanh Vân dưới chân đột nhiên xuất hiện, Lý Dương liền bay thẳng lên không trung.

- Oanh long long...

Những tiếng nổ ầm ầm vọng ra từ sâu thẳm trong lòng đất, khôn cùng mặt đất đột nhiên rung động kịch liệt, giống như đang động đất, mặt đất đột nhiên xuất hiện một vết nứt thật lớn, một cái lỗ hổng đen ngòm xuất hiện, đồng thời từng đạo khối đất màu lưu ly thật lớn tràn ra, bay vọt lên cao vài trăm thước, rồi rơi ầm ầm xuống đất..

Cả khối đất tiếp tục biến hóa, từng khối đất liên tục bắn ra, khối sau cao hơn khối trước, có đến cả trăm thước. Các khối đất lưu ly phát sinh vô số biến hóa, hết khối lưu ly này lại tới khối khác bốc lên, va chạm vào nhau, như đang so tài với nhau. Thậm chí còn có khối đất lưu ly đụng nhau rồi nhập lại với nhau...

“Ta muốn xem ảo trận này rốt cuộc lợi hại đến đâu!” Lý Dương nổi tính ương ngạnh trẻ con.

Cước đạp Thanh Vân, Lý Dương dùng tốc độ cực hạn nhằm đại một phương hướng bay đi.

Tốc độ Thanh Vân đạt tới cực hạn, nhưng cho dù Lý Dương bay nhanh đến đâu, mặc cho Lý Dương bay bao lâu, cả lưu ly thế giới đều không có gì thay đổi, chỗ nào cũng giống hệt như nhau. Lý Dương bay đến đâu thì mặt đất lưu ly ở nơi đó liền cuộn lên.

Kinh phong rít lên như một đạo hắc quang, tốc độ đạt đến cực hạn. Còn mặt đất lưu ly khôn cùng cũng không ngừng cuộn lên những khối đất đá với cùng một tốc độ kinh khủng như vậy.

Một ngày sau.

Lý Dương giảm tốc độ. Nói đến cũng lạ, hắn vừa dừng lại, cả mặt đất cũng không còn tiếp tục vỡ ra nữa, hoàn toàn khôi phục lại yên tĩnh. Lý Dương đáp xuống mặt đất, ngửa đầu nhìn một quả núi lưu ly, trên đó không ngừng phụt ra những khối đất lưu ly, hình thành quả núi lưu ly thật lớn.

Diện tích của quả núi lưu ly này vô cùng to lớn, căn bản không thể tính được. Nếu cưới Thanh Vân chắc phải bay hết một ngày mới giáp vòng, điều đó cho thấy diện tích lớn như thế nào.

Còn về độ cao thì sao?

Đứng ở chân núi, những dải đất bên rìa núi lưu ly cao khoảng trăm ngàn thước, còn ở trung tâm khu vực thì phải đến mấy trăm vạn thước, thậm chí còn cao hơn nữa. Nếu so với Phiêu Tuyết Sơn mạch thì chỉ một tòa núi cũng đã cao hơn gấp trăm lần. Nhưng điều này không phải... Là dễ sợ nhất.

Kinh người nhất là ở trung tâm của Lưu Ly Sơn có một đóa hoa thật lớn.

Trên đỉnh phong lưu ly, ở giữa có một đóa hoa thật lớn, một cánh hoa của đóa hoa này phải dài đến cả trăm vạn thước. Lý Dương biết, đây là ảo trận, tất cả đều là giả, nếu là thật thì đóa hoa ấy quả là kinh người.

- Sư đệ, ra đây xem thử.

Lý Dương phát tay, Jake liền xuất hiện trên mặt đất.

Jake đột nhiên xuất hiện trong lưu ly thế giới, hắn lúc này cũng không hiểu gì cả.

- Trời đất!

Jake nhìn quả núi lưu ly trước mắt, mắt muốn lọt tròng. Hắn không biết đây là ảo trận, còn tưởng là thật, đặc biệt khi thấy thấy đóa hoa quá lớn lại càng mở to hai mắt tỏ vẻ rất kinh ngạc.

- Sư huynh, núi này là núi gì thế? Sao lại cao như vậy được? Trên dãy Hymalaya trên địa cầu phỏng chừng cũng không đến một phần trăm của nó, sao mà cao thế! Thật sự chóng cả mặt, Lưu Ly Sơn này rốt cục cao bao nhiêu? Ít nhất so với diện tích cả địa cầu thì lớn hơn rất nhiều.

Jake nhìn ngắm lưu ly thế giới, có vẻ rất hưng phấn.

- Sư huynh, nơi này là địa phương nào thế, lại có một quả núi lớn như vậy, ta trước nay chưa hề nghe qua, Ma giới lại có một quả núi đất lớn như vậy sao? Hay là chúng ta đã ly khai Ma giới rồi?

Jake nói không ngừng.

Lý Dương lắc đầu cười nói:

- Không rõ lắm, bất quá ta nghĩ đây là một ảo trận thôi. Phong cảnh cũng khá, nếu không tinh thông trận pháp, căn bản không thể nhìn ra những cảnh này khác gì với thế giới thực.

Lý Dương thở dài một hơi, rồi nhìn chung quanh.

Hắn biết ảo trận nhất định phải có biến hóa, không thể luôn luôn giữ trạng thái bất biến. Một khi biến hóa, Lý Dương có thể dựa vào nghiên cứu sự biến hóa đó mà đưa ra phương pháp xuất trận.

- Sư huynh, huynh xem, đẹp không?

Jake nhìn chăm chăm vào đóa hoa thật lớn ở trung ương đỉnh lưu ly, có vẻ rất say sưa. Lý Dương cũng quay đầu nhìn lại, hắn cũng không khỏi ngẩn người.

Chỉ thấy những dải cầu vòng tỏa ra từ các cánh hoa, cả đóa hoa tổng cộng có sáu cánh, giữa hai cánh hoa cạnh nhau có một cầu vòng. Nên nhớ, mỗi một cánh hoa dài tới trăm vạn thước, dải cầu vòng này cũng cực kỳ dài. Đồng thời cầu vòng phát ra hào quang bảy sắc, chiếu sáng cả thế giới lưu ly.

Đóa hoa khổng lồ này dường như là mặt trời của thế giới lưu ly, chiếu sáng muôn nơi với hào quang bảy sắc của nó. Trong nhất thời, tựa như cả thế giới lưu ly đều biến thành bảy sắc lung linh, cực kỳ mỹ lệ.

- Đi, chúng ta lên đó xem.

Lý Dương quay về Jake cười khà khà nói. Nói rồi, dưới chân Thanh Vân trường kiếm đã trở thành một thanh trường kiếm thật lớn, Jake nhảy thót lên Thanh Vân trường kiếm.

- Sư huynh, đi mau, bay lên đó xem.

Hai người đạp Thanh Vân trường kiếm thật lớn, hướng về phía đóa hoa thật lớn ở tít trên cao

- Dừng lại!

Một tiếng hét lớn vang vọng cả lưu ly thế giới, tiếng thét vang vọng khắp mọi nơi trên lưu ly thế giới, thanh âm vang dội, thậm chí còn có cảm giác như động đất.

Jake thiếu chút nữa rơi ra khỏi Thanh Vân trường kiếm, may mà Lý Dương phản ứng nhanh, quơ tay nắm được Jake.

- Người nào?

Jake và Lý Dương nhìn quanh bốn phía, nhưng không phát hiện ai cả. Đang lúc hai người đang nghi hoặc, đột nhiên phát hiện ra một cảnh làm hai người kinh ngạc đến ngây người.

Chỉ thấy vô số điểm trắng đầy trời cả lưu ly thế giới đột nhiên chuyển động..

Điểm trắng trong vòng một ngàn dặm gần Lý Dương bỗng dừng tụ lại, hình thành một con cạp màu trắng thật lớn, con cạp dài chừng trăm thước, con cạp màu trắng cứ trôi nổi giữa không trung như vậy. Trên người tản ra hàn khí lạnh như băng.

Còn những điểm trắng trong một phương viên hàng vạn dặm cũng tụ lại, hình thành một con cạp màu trắng còn lớn hơn con lúc nãy, chắc phải lớn tới ngàn thước. Nhưng ngay sau đó, con cạp màu trắng thân thể dài ngàn thước bắt đầu từ từ rút nhỏ, đồng thời màu sắc trên người cũng từ từ biến đổi, thể tích càng ngày càng nhỏ, cuối cùng nó biến thành một con cạp màu xanh chỉ dài có mười thước.

Đồng thời...

Tất cả những hạt trắng còn lại của cả lưu ly thể giới đều điên cuồng tụ lại, cũng hình thành một con cạp màu trắng thật lớn. Con cạp này có thân thể dài tới hơn mười vạn thước, quả là kinh người.

Nhưng nó cũng bắt đầu thu nhỏ lại, không ngừng thu nhỏ lại, màu sắc hắc cũng biến đổi, cuối cùng con cạp màu trắng kinh khủng nhất biến thành một chỉ có tiểu hổ màu đen dài có một thước.

Trong mắt hắc sắc tiểu hổ lóe ra quang mang trí tuệ, nhìn Lý Dương, ngạo nghễ lãnh khốc nói:

- Ta minh xác nói cho ngươi, đây là lưu ly thể giới, chỉ cần tới được nhụy hoa, trên mặt của đóa hoa, ngươi sẽ có thể quay trở về. Đồng thời, ngươi cũng có thể tìm được một phần thiên địa trân bảo.

Râu mép tiểu hổ hắc sắc này khẽ rung rinh, nói:

- Bất quá... sứ mạng của chúng ta là ngăn chặn bất kỳ ai muốn tiến vào nhụy hoa, chỉ có giết chết cả ba huyền băng hổ chúng ta, thì chúng ta mới có thể không ngăn trở các người. Nếu không người căn bản không thể tiến đến gần nhụy hoa được.

Lý Dương cười khổ.

Jake đứng cạnh cổ động Lý Dương:

- Sư huynh, huynh giết chúng nó đi, chỉ có ba con cạp thôi mà? Giết chúng rất dễ mà, sư huynh, huynh là cường đại nhất.

Lý Dương dở khóc dở cười.

Từ khi nguyên thần của hắn phát sinh biến dị, thần thức hắn cũng rất biến thái, chẳng những có thể dễ dàng phát hiện thực lực của cao thủ Ma Đế hậu kỳ, hơn nữa cho dù là trong đại trận, cũng có thể sử dụng thần thức. Bây giờ hắn đang sử dụng thần thức dò xét ba huyền băng hổ này.

Con huyền băng hổ màu trắng, công lực chỉ vào khoảng Ma Vương tiền kỳ, Lý Dương còn có thể miễn cưỡng đối phó.

Huyền băng hổ thứ hai màu xanh, công lực khoảng chừng Ma Quân tiền kỳ, Lý Dương căn bản không hy vọng gì.

Về phần hắc sắc tiểu hổ vừa mới nói chuyện với Lý Dương, công lực đã đạt tới Ma Đế tiền kỳ. Ma Đế! Còn dám ra tay sao? Căn bản không cần phải thử, Lý Dương ngay cả một chút hy vọng cũng không có.

- Sư đệ, ta nghĩ, chúng ta chạy không thoát đâu.

Lý Dương căn bản mất hết lòng tin.

Hắc sắc tiểu hổ nói:

- Chúng ta ở trên các cánh hoa trông chừng ngươi, chỉ có đánh bại cả ba chúng ta, ngươi mới có hy vọng bay vào trong nhụy hoa. Đương nhiên, ta có thể nói cho ngươi biết, trong nhụy hoa kia có một phần trân bảo tuyệt đối.

- Bất quá phải nói thật chứ công lực ngươi quá thấp, căn bản không có một chút hy vọng nào đâu. Ngươi yếu như vậy, ta còn không có hứng thú bắt ngươi để làm điểm tâm. Phóng chừng ngay cả tiểu bạch này trông chừng thì ngươi cũng không vượt qua được.

Hắc sắc tiểu hổ có vẻ khinh thường, nói xong, liền mang theo con cạp thứ hai hư không tiêu thất, rồi trong nháy mắt lại xuất hiện trên một cánh hoa của đóa hoa thật lớn.

Đúng vậy, trong nháy mắt xuất hiện.

Liên lạc với việc vừa rồi ba con cạp này do các điểm trắng tụ hợp mà thành, Lý Dương phán đoán ba con cạp này hẳn là người ở tại lưu ly thể giới, nếu không làm sao có thể trong nháy mắt xuất hiện ở đóa hoa được?

“Xem ra phải dựa vào tốc độ của Thanh Vân, tranh thủ bay vào nhụy hoa thật nhanh.” Trong lòng Lý Dương cũng bất lực.

“Hừ, mặc kệ ra sao đi nữa thì, trước hết giết con bạch hổ rồi tính tiếp.” Lý Dương cười Thanh Vân, hóa thành một đạo hắc mang, mang theo Jake bay tới trên một cánh hoa.

Cánh hoa dài trăm thước, tự nhiên rộng lớn khôn cùng, ba con cạp cùng với Lý Dương bốn người đứng ở trên cánh hoa, căn bản không có ảnh hưởng gì.

Đứng trên cánh hoa, Lý Dương có thể thấy nhụy hoa ở trung ương sáu cánh hoa. Nhụy hoa không lớn, chỉ dài có mấy trăm thước, nhưng lại phát ra một đạo quang mang màu đỏ cùng với một đạo quang mang màu trắng, lưỡng đạo quang mang quấn lấy nhau.

“Linh khí dày đặc quá.” Thần thức Lý Dương phát hiện, trong nhụy hoa có linh khí cực kỳ đậm đặc.

- Gìum... chịu chết đi?

Con cạp màu trắng dài trăm thước đột nhiên rống to một tiếng, hóa thành một đạo quang mang màu trắng, bay thẳng đến Lý Dương chồm xuống.

- Sư huynh cố gắng lên, sư huynh tất thắng.

Jake hò hét nhảy nhót.

Lý Dương đứng yên không hề nhúc nhích, lạnh lùng nhìn đạo quang mang màu trắng vọt tới, đợi con hổ khổng lồ đến rõ gần, Lý Dương đột nhiên động thân.

Xuyên Vân Toa Vụ!

Cơ hồ trong nháy mắt, Lý Dương như một trận gió mát, dễ dàng bay lên phía trên bạch hổ, đồng thời một đạo Dao Phách màu lam thẫm vọt ra.

Phá Sơn Liệt Không!

- Đi tìm chết!

Lý Dương quát lạnh một tiếng.

Chốc lát, Dao Phách rung động không ngừng, rồi xuất hiện từng đạo hoa văn màu trắng. Dao Phách trong nháy mắt xé rách da thịt bạch hổ, trực tiếp oanh nát trái tim của nó. Bị bắn nát trái tim, thi thể khổng lồ của bạch hổ liền bị nổ tung thành từng mảnh, hóa thành vô số điểm trắng, lại trở về với lưu ly thế giới.

- Tốt, bắt quá tiểu bạch là người yếu nhất, tiểu thanh, người lên đi.

Hắc sắc tiểu hổ lạnh lùng nói. Phía sau hần một huyền băng hổ màu xanh dài mười thước chồm ra, hóa thành một tia chớp màu xanh, bắn tới bên người Lý Dương.

- Người, tự sát đi.

Huyền băng hổ màu xanh ngạo nghễ nói với Lý Dương.

263. Chương 41: Phá Trận

Đồng tử Lý Dương hơi co lại, năng lượng toàn thân vận lên cuộn cuộn, tùy thời chuẩn bị phóng ra.

- Kêu sư huynh ta tự sát, người nằm mơ. Sao không tự nhìn người đi, không phải chỉ là một con cạp sao?, theo ta nghĩ chỉ một cước là có thể dễ dàng giết chết người. Ở đó mà kiêu ngạo, hừ.

Jake nghe huyền băng hổ màu xanh kiêu ngạo như thế, không khỏi tức giận chửi lại.

Huyền băng hổ màu xanh lạnh lùng trừng mắt:

- Hừ!

Ánh mắt cường đại đó giống như xối một thùng nước băng vào người, toàn thân băng giá! Cao thủ Ma Quân tiền kì, chỉ cần khí thế đã có thể làm cho Jake động cũng không dám động, Jake rốt cục cũng biết rằng huyền băng hổ màu xanh này quả rất khó trêu vào.

- Hô!

Trong khi huyền băng hổ màu xanh tròng mắt với Jake, Lý Dương lập tức động thân.

Như gió, như điện.

Xuyên Vân Toa Vụ.

Giống như bướm vờn hoa, Lý Dương cơ hồ trong nháy mắt đã tới cạnh người huyền băng hổ màu xanh, quyền đầu như cương thảo lộ ra, bàn tay chụp vào lớp lông của huyền băng hổ màu xanh, hét lớn một tiếng, đám mạnh huyền băng hổ màu xanh bay vào cánh hoa lưu ly.

- Oanh!

Huyền băng hổ màu xanh ứng phó không kịp, trong lúc bị Jake dấn trêu vào uy nghiêm của hắn, Lý Dương đã nhân cơ hội ra tay luôn. Cái làm huyền băng hổ màu xanh khiếp sợ là tốc độ Lý Dương quá nhanh. Một lực rất mạnh giáng vào cánh hoa. Còn cánh hoa Lưu Ly cũng không chịu được một kích mạnh đến như vậy.

- Ca sát!

Giữa cánh hoa Lưu Ly bị đánh thủng một lỗ, huyền băng hổ màu xanh không kịp ham được rơi tòm xuống.

- Hừ!

Trong mắt Lý Dương hiện lên ánh hàn quang. Thừa dịp hắn lấy luôn mạng của nó! Đâu thể lãng phí thời cơ tốt như vậy được? Lý Dương căn bản không để cho huyền băng hổ màu xanh lấy hơi.

- Hừ!

Lý Dương giống như một mũi tên bắn thẳng xuống phía dưới, xuyên qua cái lỗ vừa mới trở ra, ráo riết đuổi theo huyền băng hổ màu xanh. Đồng thời ở giữa không trung, đuôi phải Lý Dương vung lên, vận dụng đến mức tối đa lực công kích của thượng phẩm ma khí Chiến Thần Ngõa.

Đoạn Xuyên Phân Hải!

Tiên thối!

- Ba!

Một kích đập mạnh vào thân thể huyền băng hổ màu xanh. Huyền băng hổ màu xanh đang rơi chậm lại nhất thời đột nhiên tăng tốc.

- Oanh!...Oanh!...Oanh!...Oanh!...Oanh!...

Hai đám của Lý Dương hóa thành hư ảnh, điên cuồng đánh vào huyền băng hổ màu xanh, căn bản không để cho huyền băng hổ màu xanh có chút cơ hội phản kháng. Bộc phát tất cả lực lượng, Lý Dương liên tục công kích huyền băng hổ màu xanh. Theo những tiếng ầm ầm chát chúa, cả Lưu Ly Sơn bị đánh thủng ra một cái động khẩu.

Cứ thế tiếp tục.

Lý Dương căn bản không ngừng, tất cả mọi loại công kích đều được sử dụng, Ma Thần Lục Tuyệt cũng vận dụng đến cực hạn, công kích cực nhu của Đoạn Xuyên Phân Hải, công kích cực dương của Phá Sơn Liệt Không, hai chân khi thì như roi dài, khi thì như búa tạ, công kích điên cuồng.

Hết lần này tới lần khác, huyền băng hổ màu xanh muốn giảm tốc độ mà không được.

Tốc độ đạt đến cực hạn, cũng là một loại công kích!

- Oanh!

Rốt cục, huyền băng hổ màu xanh rơi đập xuống mặt đất lưu ly, không biết vì sao, mặt đất Lưu Ly thập phần cứng rắn, với tốc độ rơi nhanh như vậy của huyền băng hổ màu xanh mà ngã xuống mặt đất, vậy mà không hề có đến một vết nứt, quả là làm người ta kinh dị.

- Hô...

Lý Dương thở hổn hển, vừa rồi từ trên cao trăm vạn thước hấn điên cuồng công kích, hoàn toàn tới cực hạn của mình, vô luận là ma nguyên lực, thậm chí cả đao mang cũng được thi triển hết trên hai chân, thông qua Chiến Thần Ngõa tăng thêm mấy phần, rồi dựa vào Ma Thần Lục Tuyệt, tuyệt đối là công kích cường đại nhất của Lý Dương.

- Người điên rồi à?

Thanh âm huyền băng hổ màu xanh vang lên. Huyền băng hổ màu xanh bị đánh như vậy, lúc này đã từ từ đứng lên, tựa hồ không hề có một vết thương nào, nhìn Lý Dương cười nhạo.

- Ta vốn là một bộ phận của Lưu Ly thế giới, ở trong Lưu Ly thế giới ta là bất tử. Nhưng, chỉ cần người đánh nát trái tim ta, cũng tính cho người thành công.

Huyền băng hổ màu xanh ngạo nghễ nói, nhớ tới vừa rồi bị Lý Dương điên cuồng công kích, huyền băng hổ màu xanh hơi nổi giận.

- Hừ, người tưởng rằng có thể công kích ta như vậy sao? Ta có thể trong nháy mắt xuất hiện ở bất kỳ đâu trong Lưu Ly thế giới, ngay từ đầu ta đã có thể tránh được người. Bất quá, chủ nhân có lệnh, chúng ta phải dựa vào tập tính bình thường của động vật mà công kích, phòng ngự thậm chí cả việc tránh né, cho nên mới để cho người công kích một chút. Đáng tiếc, lực công kích của người quá thấp, ngay cả phòng ngự của ta cũng không thể phá vỡ.

Huyền băng hổ màu xanh từ từ nhắm hai mắt lắc đầu, có vẻ rất khinh thường Lý Dương.

- Thật vậy chăng?

Lý Dương nhân lúc huyền băng hổ màu xanh nhắm mắt trong chốc lát, thân hình tựa hồ như rung động rất chậm, nhưng lại tới ngay trước mặt huyền băng hổ màu xanh, một đạo lãnh mang màu lam thẫm đột nhiên lóe lên.

- Phá Sơn Liệt Không!

Ánh mắt Lý Dương như điện, Đao Phách màu lam thẫm bắn thẳng vào mắt huyền băng hổ màu xanh!

Mắt vĩnh viễn là nơi khó tu luyện nhất trên thân thể.

- Thương!!!

Đao Phách cắm thẳng vào mắt hấn, nhưng lại chỉ bắn ra những tia lửa mà thôi. Huyền băng hổ màu xanh đang nhắm mắt, chỉ cần phòng ngự của da mắt đã có thể dễ dàng hóa giải toàn bộ cú đánh kinh người của Lý Dương rồi.

Chênh lệch quá lớn!

Lý Dương chỉ là Ma Tướng hậu kỳ, cho dù tâm thần cao tới đâu, cho dù vũ khí tốt cách mấy, cho dù có Ma Thần Lục Tuyệt, cho dù có thể dùng Đao Phách công kích, cũng vẫn không thể phá được phòng ngự của đối phương. Chênh lệch quá lớn.

- Xem ta công kích đây.

Huyền băng hổ màu xanh hừ lạnh, hổ trào vung lên, nhất thời đạo đạo kinh phong vô cùng sắc bén, hổ trào còn chưa chạm vào người Lý Dương, Lý Dương đã biết một khi mình bị hổ trào chụp vào, toàn bộ phòng ngự của mình căn bản sẽ bị xé nát như tương.

Thân thể Lý Dương giống như một cơn gió, bay vòng quanh huyền băng hổ màu xanh.

- Hống... đồ gia hỏa ghê tởm, đừng có chạy trốn như vậy chứ!

Huyền băng hổ màu xanh vô cùng giận dữ.

Lý Dương thân hình mở ảo xuất hiện sau lưng huyền băng hổ màu xanh. Quơ tay nắm được cái đuôi của huyền băng hổ màu xanh, cứ thế múa lên, đem huyền băng hổ màu xanh quay vòng vòng như quạt điện.

- Hô hô...

Huyền băng hổ màu xanh đã xoay tròn thành một cánh quạt thật lớn.

- Ba!

Trong mắt huyền băng hổ màu xanh hiện lên chút âm hiểm. Cái đuôi hắc trong nháy mắt đã biến thành mềm xèo, thoáng cái đã quấn lấy Lý Dương rồi trói chặt cả thân thể hắn.

- A!

Cái đuôi cộp ẩn chứa lực lượng cường đại làm cho Lý Dương không thể động đậy, điều làm Lý Dương khiếp sợ nhất là muốn động cũng không thể động.

- Tiểu thanh, tốc chiến tốc thắng.

Hắc sắc tiểu hổ đột nhiên xuất hiện bên cạnh, lạnh lùng nhìn huyền băng hổ màu xanh và Lý Dương. Huyền băng hổ màu xanh khi đối diện với hắc sắc tiểu hổ đến thở cũng không dám thở mạnh, vội vàng y mệnh.

- Hồng... đi tìm chết!

Huyền băng hổ màu xanh dùng năng lượng cấp bậc Ma Quân như tạc đạn. Oanh tạc cả cơ thể Lý Dương. Năng lượng cường đại công kích mọi bộ vị của Lý Dương, Lý Dương trong nháy mắt quyết định bỏ qua thân thể, dùng Âm Dương Đao Phách trốn thoát.

Nhưng...

- Bất hảo!

Lý Dương khiếp sợ phát hiện ra năng lượng bản thân của con cộp cấp bậc Ma Quân thật sự quá kinh khủng, đã hoàn toàn trói buộc cả Âm Dương Đao Phách của mình, Âm Dương Đao Phách của mình cũng không thể rạch rịch gì.

Một Ma Quân tiền kì!

Một Ma Tướng hậu kỳ!

Chỉ năng lượng thôi cũng có thể hoàn toàn trói buộc Lý Dương, chênh lệch quá lớn.

- Chết đi!

Móng vuốt của huyền băng hổ màu xanh như một lưỡi kiếm sáng loáng, dễ dàng xé rách bụng Lý Dương, trực tiếp chém về phía âm dương đao phách của Lý Dương, huyền băng hổ màu xanh có cảm giác rằng nơi lợi hại nhất của loài người trước mắt mình chính là Đao Phách. Tự nhiên muốn tiêu diệt Đao Phách rồi tính tiếp.

Hổ trảo chóc lát sắp công tới Âm Dương Đao Phách.

Một đạo hắc sắc thiểm điện đột nhiên lóe lên.

- Hồng...

Huyền băng hổ màu xanh còn chưa có phản ứng gì đã hóa thành từng mảnh nhỏ, hoàn toàn hóa thành hư vô, còn hắc sắc tiểu hổ đang xem cuộc chiến bên cạnh cũng trợn tròn mắt, rồi cũng hóa thành từng mảnh nhỏ...

- Keng!

Nghe như tiếng gương vỡ vụn, cả Lưu Ly thế giới vỡ tan tành...

Thánh Điện Phệ Tâm Trùng tộc.

Về mặt Thánh Chủ Lưu Ly vốn đang hí hửng đột nhiên trở nên bí xị.

- Phốc!

Miệng phun ra một ngụm máu tươi.

- Thảm rồi, thảm rồi, đùa quá trớn rồi.

Sắc mặt Lưu Ly bỗng xanh lè, nàng lần này thật là thảm. Lưu Ly thế giới vốn là pháp bảo của nàng. Năm đó nàng thôn phệ một trong các thần khí của Tiên giới Tam Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn - Lưu Ly Bình, nhờ đó mới thần thông đặc biệt.

Thần thông đó là không chế không gian, thậm chí nàng còn có thể chế tạo ra một Lưu Ly thế giới, năng lực đó lấy từ năng lượng của Lưu Ly Bình lúc trước.

Lý Dương lần này bị truyền nhập vào Lưu Ly thế giới, Thánh Chủ Lưu Ly chỉ tính trêu đùa Lý Dương một chút, nàng vốn chỉ định dọa cho Lý Dương sợ một chút thôi, nếu Lý Dương sắp chết, nàng sẽ tự động thả Lý Dương ra, dù sao nàng cũng không thể giết Lý Dương. Lý Dương có quan hệ đặc biệt với Xi Vưu Đại Tôn mà.

Nhưng vừa rồi...

Ba con cọp đều hình thành từ năng lượng của Lưu Ly thế giới, gắn liền một thể với Lưu Ly thế giới. Vừa rồi khi huyền băng hổ màu xanh công kích, đã phát ra một năng lượng kinh khủng để công kích, Thánh Chủ Lưu Ly căn bản không thêm giúp đỡ gì, vì ba con cọp đó là một thể với Lưu Ly. Không ngờ huyền băng hổ màu xanh hóa thành hư vô, hắc sắc tiểu hổ cũng tự nhiên tiêu đời, Lưu Ly thế giới cũng trong nháy mắt băng hoại luôn.

Lưu Ly thế giới băng hoại, điều này nghĩa là sao?

Mặc dù Lưu Ly thế giới không lợi hại bằng Lưu Ly Bình trước đây, nhưng cũng chẳng kém bao nhiêu, cũng tiếp cận đến thực lực của thần khí rồi.

- Năng lượng gì thế, đó là năng lượng gì nhỉ?

Lưu Ly nghĩ đến năng lượng kinh khủng lúc nãy mà rùng mình. Ngay cả Lưu Ly thế giới cũng bị phá mà không hề có sự kháng cự nào. Nàng thập phần khẳng định, nếu cổ năng lượng kia mà công kích nàng, mặc dù nàng là Ma Đế hậu kỳ, cũng chẳng có lấy một chút lực phản kháng.

Quá kinh khủng!

Quả thực là loại năng lượng hủy diệt, căn bản không cần biết là cái gì, cứ gặp phải cổ năng lượng kia thì chỉ có một kết quả, bị hủy diệt!

Mọi vật trên đời, chỉ có hủy diệt!

- Hô hô!

Thở phù ra một hơi, sắc mặt Lưu Ly khôi phục lại như thường, mặc dù Lưu Ly thế giới bị phá, không biết mất bao nhiêu năm mới có thể khôi phục, nhưng Lưu Ly cũng không thêm để ý. Dù sao nàng thân là Phệ Tâm Trùng bộ tộc, công kích cường đại nhất là - Thôn phệ.

Lúc trước ngay cả Lưu Ly Bình cũng có thể thôn phệ, có thể tưởng tượng được thực lực của Lưu Ly.

Đột nhiên, trên mặt Lưu Ly có nụ cười tươi như hoa đào:

- Xem ra Lý Dương có bí mật khó lường à, năng lượng đó ngay cả ta cũng có thể hủy diệt, chẳng lẽ hẳn là vị Đại Tôn nào đó xuống du ngoạn? Hoặc có thể nói hẳn là Hồng Quân Đạo Nhân trong truyền thuyết đang du lịch trần thế?

“Không đúng, ngay từ đầu hẳn rất miễn cưỡng mới có thể đối phó với huyền băng hổ màu xanh, nói không chừng... hẳn bây giờ vẫn còn không biết mình kinh khủng như thế nào, cũng không biết vận dụng cổ năng lượng kia.” Lưu Ly thầm phán đoán.

“Lý Dương này còn chưa thể chính thức nắm được cổ năng lượng kia, bây giờ trợ giúp hắn, hiệu quả tự nhiên tốt hơn sau này nhiều. Gieo hạt trong tuyết có hiệu quả hơn nhiều so với chăm cây bón hoa. Chà” Lưu Ly vui trở lại.

Nghĩ vậy, Lưu Ly quyết định, sau này cần phải hảo hảo quan hệ với Lý Dương. Mặc kệ có chuyện gì, chỉ cần cổ năng lượng kinh khủng kia đã đủ làm cho Lưu Ly phải vỗ mông ngựa cho Lý Dương rồi. Nên biết rằng Lưu Ly có một đại cừu nhân là Nguyên Thủy Thiên Tôn. Từ sau khi nàng thôn phệ Lưu Ly Bình, Nguyên Thủy Thiên Tôn bất kỳ thời khắc nào cũng muốn giết nàng, nhưng nhờ Xi Vương bảo hộ nên không có cơ hội mà thôi.

Nếu bây giờ tạo quan hệ với Lý Dương cho tốt, có thêm một cao thủ cấp bậc Đại Tôn bảo vệ mình, thì Lưu Ly tự nhiên càng thêm an toàn. Nếu Lý Dương không phải là cao thủ cấp bậc Đại Tôn, mà là Hồng Quân đạo nhân, thì quả là Lưu Ly có thể có một chỗ dựa vô cùng vững chắc.

- Bạch Tâm, Hắc Kiếm nghe lệnh!

Lưu Ly đột nhiên hạ lệnh.

Bạch y mỹ nữ che mặt và mỹ nữ hắc y che mặt bên cạnh Lưu Ly lập tức quỳ xuống.

- Từ hôm nay trở đi, một khi Bích Lan Sơn có nguy cơ gì, các người phải hỗ trợ giải quyết, đương nhiên, nếu Lý Dương có nguy cơ gì, không cần các người ra tay, ta sẽ tự mình ra tay.

Lưu Ly lãnh thanh hạ lệnh.

Nếu Lý Dương có khó khăn gì, nàng Lưu Ly sẽ tự mình ra tay, đây là biện pháp rất tốt để tạo quan hệ tốt với Lý Dương.

- Được rồi, chỉ khi bọn hắn gặp phải nguy hiểm, ít nhất cũng phải để cho bọn họ cảm nhận được nguy hiểm cái đã, rồi mới được ra tay. Không cần giải quyết mọi nguy cơ ngay từ đầu.

Lưu Ly nở nụ cười tự tin, nàng biết chỉ có khi đương đầu với nguy hiểm, mình đột nhiên xuất hiện, Lý Dương mới có thể cảm kích. Nếu không nguy hiểm vừa mới xuất hiện mà mình tiêu diệt ngay thì căn bản không có tác dụng gì.

- Thuộc hạ tuân lệnh.

Bạch Tâm và Hắc Kiếm tuân lệnh nói.

Thảo nào Lý Dương cảm thấy ảo trận đó quá mức lợi hại, so với Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương còn lợi hại hơn một chút, nguyên lai chính là Lưu Ly thể giới, sau khi Lưu Ly thôn phệ Lưu Ly Bình đã thu được thần thông cho chính mình.

Lưu Ly thể giới vỡ tan, Lý Dương cảm thấy hoa mắt, rồi thấy mình lại xuất hiện trong sơn cốc.

- Sư đệ.

Lý Dương thấy cách đó không xa là Jake. Jake tỉnh tỉnh mê mê, chưa hoàn toàn tỉnh táo lại.

- Sư huynh!

Jake thấy Lý Dương vô cùng mừng rỡ. Đột nhiên, Jake kinh hô:

- Wa, Băng Lăng Hoa, Băng Lăng Hoa nhiều như vậy, nhiều lắm, nhiều lắm.

Lý Dương cũng quan sát sơn cốc, quả nhiên, cả một sơn cốc dài đầy Băng Lăng Hoa, Băng Lăng Hoa chỉ ít mười vạn đóa. Vô số Băng Lăng Hoa mọc theo một hình tròn, ở trung ương vòng tròn, thấy một đóa hoa trong suốt thật lớn phát ra hào quang màu phấn hồng.

Đóa hoa màu trắng trong suốt, đường kính khoảng chừng hai thước, cánh hoa lưu chuyển một vầng hào quang màu phấn hồng, đồng thời cả đóa hoa tản ra hào quang hồng nhạt.

- Băng Lăng Hoa Hồn, có khả năng gia tăng ngàn năm công lực! Băng Lăng Hoa Hồn trong truyền thuyết?

Jake ngơ ngác nhìn Băng Lăng Hoa Hồn đang phát ra quang mang màu phấn hồng, nhớ tới giảng thuật trong một bí kíp cổ xưa về Băng Lăng Hoa, đột nhiên Jake nhảy dựng lên:

- Hồng bạch quang hoa, trời ạ, chẳng lẽ mau đại thành vậy sao?

Hắn nghĩ tới quyển bí kíp kia có ghi lại một truyền thuyết, sắc mặt kích động đỏ ửng lên.

- Sư đệ, người làm sao vậy?

Lý Dương nhìn bộ dáng Jake, có vẻ rất kinh ngạc.

Jake trừng mắt nhìn Băng Lăng Hoa Hồn rồi nói:

- Mau tới, mau tới đây, nhìn cái Băng Lăng Hoa trung ương, nhìn Băng Lăng Hoa trung ương đi, trời ạ, chẳng lẽ truyền thuyết lại có thực sao?

264. Chương 42: Xích Huyết Linh Quả

Lý Dương vẫn còn rất nghi hoặc. Còn Jake hấp tấp kích động lôi kéo Lý Dương hướng vào sơn cốc đến chỗ Băng Lăng Hoa Hồn.

- Huynh đừng hỏi nữa, theo ta đến xem đã.

Jake không kịp giải thích, cứ lôi kéo Lý Dương nhằm hướng trung ương mà đi.

Trong sơn cốc có vô số Băng Lăng Hoa, bố trí rất có quy luật, cứ hết vòng tròn này lại đến một vòng khác, vòng lớn ngoài vòng nhỏ trong, còn Băng Lăng Hoa Hồn đường kính hai thước chính là tâm của tất cả các vòng tròn, Lý Dương và Jake chạy tới chạy lui qua những bụi cây Băng Lăng Hoa rậm rạp, rốt cục đi tới bên Băng Lăng Hoa Hồn.

Băng Lăng Hoa Hồn, sáu cánh, trên mỗi một cánh thượng đang lưu chuyển những vàng sáng màu đỏ trắng, cả Băng Lăng Hoa Hồn phát ra những luồng ánh sáng đỏ trắng giao tạp nhau.

- Hô!

Lý Dương hít sâu một hơi, một luồng linh khí tràn vào trong cơ thể, hắn khiếp sợ phát hiện rằng linh khí nơi này có đậm đặc kinh người, dày đặc gấp mười lần so với Ma giới ở ngoài, càng đến gần Băng Lăng Hoa Hồn, mật độ linh khí càng lớn, hiển nhiên linh khí này đều do Băng Lăng Hoa Hồn phát ra.

- Thật rồi, trời ạ, quả nhiên là thật rồi, thật có Xích Huyết Linh Quả, âm cực sinh dương, băng tuyết thể giới đã sinh ra Băng Lăng Hoa, rất nhiều Băng Lăng Hoa sinh ra Băng Lăng Hoa Hồn. Băng Lăng Hoa Hồn lạnh như băng, song đạt đến cực hạn, lại có thể sinh ra Xích Huyết Linh Quả có thuộc tính cực dương.

Jake nhìn kia trung ương của Băng Lăng Hoa thì thào nói.

Trung ương Băng Lăng Hoa Hồn có một linh quả phát ra những hào quang đỏ như máu.

Xích Huyết Linh Quả, màu đỏ, đỏ như lấy máu vẽ lên, từng đạo hào quang màu đỏ từ trên Xích Huyết Linh Quả phát ra, những tia hào quang màu đỏ lại từ Xích Huyết Linh Quả lưu chuyển đến các cánh của Băng Lăng Hoa Hồn.

Trên thân Băng Lăng Hoa Hồn có những luồng sáng màu trắng, khi kết hợp với hào quang màu đỏ của Xích Huyết Linh Quả, liền biến thành những tia sáng đỏ trắng mà Lý Dương và Jake thấy ở phía xa.

- Sư đệ, người nói đây là cái gì? Xích Huyết Linh Quả? Xích Huyết Linh Quả là cái gì?

Lý Dương đối với bảo vật này căn bản một kiểu cũng không thông.

Jake đang khiếp sợ từ từ khôi phục lại bình tĩnh, nghe xong câu hỏi của Lý Dương, vẫn rất kích động nói:

- Sư huynh, người không biết, Băng Lăng Hoa chính là sản vật của thiên địa, căn bản không thể trồng được. Nơi này nhiều Băng Lăng Hoa như vậy đúng là được hình thành ở Phiêu Tuyết Sơn vô số năm qua. Đám Băng Lăng Hoa này tự nhiên cũng có vua của chúng – đó là Băng Lăng Hoa Hồn!

- Vua?

Lý Dương khẽ nhú mày.

Jake gật đầu giải thích nói:

- Đúng vậy, Băng Lăng Hoa Hồn này ẩn chứa linh lực rất mạnh, đã được ghi lại trong sách vở. Ta từng tìm được một quyển sách giảng thuật về thiên tài địa bảo, trong đó có nói về Băng Lăng Hoa, là một loại cây có thể gia tăng ngàn năm công lực.

- Gia tăng ngàn năm công lực?

Lý Dương nhất thời nhân tình sáng lên, gia tăng ngàn năm công lực. Quả là khó lường. Ngàn năm này là nói về thường nhân thôi, nhưng cũng đủ để cho Lý Dương có thể đạt tới Ma Soái trung kỳ rồi.

- Đúng vậy, gia tăng ngàn năm công lực, từ Ma Soái tiền kỳ đến Ma Vương cảnh giới, thường nhân phải tu luyện mười ngàn năm. Cũng là mười ngàn năm công lực, trước mắt nếu có Băng Lăng Hoa Hồn ít nhất có thể gia tăng mười ngàn năm công lực.

Jake nói.

Lý Dương trong lòng máy động, nhưng cũng hỏi lại:

- Người không phải nói Băng Lăng Hoa Hồn gia tăng ngàn năm công lực sao? Làm sao cây Băng Lăng Hoa Hồn này lại có thể gia tăng mười ngàn năm công lực được?

Jake cười nói:

- Sư huynh. Người phải biết rằng. Băng Lăng Hoa Hồn cũng phân phẩm cấp. Chia làm hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm. Ta nói là Băng Lăng Hoa Hồn gia tăng ngàn năm công lực chỉ là hạ phẩm mà thôi. Còn Băng Lăng Hoa Hồn trước mắt hẳn là... “Vương phẩm”, siêu việt thượng phẩm!

- Vương phẩm?

Lý Dương cảm thấy trống ngực mình đập thành thịch

Có thể gia tăng mười ngàn năm công lực, không phải nói, mình có thể chớp mắt đã đạt tới Ma Vương cảnh giới rồi?

- Đúng, vương phẩm Băng Lăng Hoa Hồn có một đặc thù, đó là có vàng sáng đỏ trắng. Việc phát ra quang mang đỏ trắng, vì... nó sinh ra Xích Huyết Linh Quả.

Jake thở dài một hơi. Hiển nhiên. Hắn cũng chìm trong kích động.

Lý Dương trong lòng vừa động.

Xem ra, tựa hồ Xích Huyết Linh Quả cũng là khó lường.

- Xích Huyết Linh Quả có gì đặc thù?

Lý Dương truy vấn.

Jake giải thích:

- Xích Huyết Linh Quả, chính là vương phẩm Băng Lăng Hoa Hồn âm cực sinh dương mới sinh ra, ăn vào cũng có thể gia tăng mười ngàn năm công lực.

Ăn Băng Lăng Hoa là có thể đạt tới Ma Vương tiền kỳ rồi, nếu ăn Xích Huyết Linh Quả, công lực một lần nữa đại tăng, khoảng chừng tiếp cận Ma Vương trung kỳ. Phải biết rằng tu luyện càng về sau càng khó, Ma Vương tiền kỳ đến Ma Vương trung kỳ, cần có năng lượng rất lớn. So với một người thường tu luyện đến Ma Vương cảnh giới còn lớn hơn nhiều.

Do đó cao thủ Ma Vương bình thường đều phải tu luyện hơn mười ngàn năm.

- Bây giờ có thể ăn chưa? Một khi ta ăn Băng Lăng Hoa Hồn này, ta không phải có thể rất nhanh đạt tới Ma Vương cảnh giới rồi sao?

Lý Dương quay về Jake dò hỏi, hân hoan có vẻ sốt ruột lắm rồi. Ăn Băng Lăng Hoa Hồn xong, hẳn sẽ đạt tới cảnh giới Ma Vương, đến lúc đó có thể tìm kiếm Tuyết rồi.

Tam đại nan đề trong việc tìm kiếm Khương Tuyết, nan đề thứ nhất tựa hồ sắp được giải quyết rồi.

Thân thể bị hủy trong Hàn Đàm, thiếu chút nữa tiêu tùng cái mạng nhỏ trong Lưu Ly thế giới, xem ra cũng là đáng giá.

- Không được, nếu trực tiếp ăn, đó là lãng phí!

Jake lúc này nộ thanh la lớn.

Lý Dương ngạc nhiên.

- Không thể trực tiếp ăn, vậy phải làm như thế nào?

Lý Dương chỉ có thể hỏi chuyên gia Jake.

Jake lắc đầu chán nản nói:

- Phàm là thiên tài địa bảo, luôn luôn có thiên địa linh lực, nếu đơn giản ăn vào, công hiệu lãng phí hơn phân nửa. Tỷ như Hạnh Linh Thất Sắc Hoa, nếu ăn vào, hiệu quả cũng chỉ tương đương khoảng chừng một Hạnh Linh Đan, nhưng một khi luyện chế, sẽ biến thành bảy viên Hạnh Linh Đan. Chỉ có trải qua phương pháp luyện đan cực kỳ cao minh, cùng với luyện chế trong lò thượng phẩm, mới có thể đem linh lực của thiên địa kì trân hoàn toàn bảo tồn.

Lý Dương giật mình.

Đúng, lúc trước Hạnh Linh Thất Sắc Hoa cũng phải làm như thế. Nếu ăn vào, chỉ hấp thu hai phần mười được hiệu mà thôi. Chỉ có sau khi luyện chế xong, mới có thể không lãng phí thiên địa linh lực ẩn chứa trong đó.

- Nếu trải qua luyện chế, phải sử dụng kết hợp cánh hoa Băng Lăng Hoa Hồn có thuộc tính cực âm với Xích Huyết Linh Quả có thuộc tính cực dương, mới có thể luyện chế ra một viên “Huyết Lăng Đan” trong truyền thuyết, một viên Huyết Lăng Đan có thể gia tăng trăm ngàn năm công lực, nếu xét về cảnh giới có thể một người đạt tới cảnh giới Ma Quân.

Jake tự tin nói.

Huyết Lăng Đan, gia tăng trăm ngàn năm công lực! Đạt tới Ma Quân cảnh giới!

Lý Dương cảm thấy tim đập thình thịch. Niềm vui sướng cực độ thậm chí làm cho Lý Dương cảm thấy đầu óc quay cuồng.

Ba nan đề trong con đường tìm kiếm Tuyết, nan đề thứ hai là vượt qua Bắc Minh hải. Để vượt qua Bắc Minh hải, chỉ có đạt tới cảnh giới Ma Quân, mới có thể vượt qua được. Còn không đạt đến cảnh giới Ma Quân, ngay cả một chút hy vọng vượt qua cũng không có.

Huyết Lăng Đan!

Một viên Huyết Lăng Đan, có thể giải quyết cho mình hai đại nan đề.

- Sư đệ, người có thể luyện chế Huyết Lăng Đan này không?

Lý Dương khẩn cấp hỏi.

Jake tự tin nói:

- Phương pháp luyện chế Huyết Lăng Đan cũng không khó, bất quá...

Jake tựa hồ khó khăn gì đó

- Bất quá cái gì? Có vấn đề gì mau nói ra. Ta nhất định tìm ra phương pháp giúp người giải quyết.

Lý Dương vội vàng nói. Đối với Lý Dương lúc này mà nói thì việc luyện chế Huyết Lăng Đan là chuyện trọng yếu nhất. Mặc kệ có chuyện gì cũng phải luyện chế cho được.

- Bất quá, lò luyện đan ở Bích Lan Sơn của chúng ta không đủ cấp bậc, luyện chế Huyết Lăng Đan là loại linh đan cao nhất. Ít nhất phải có lò cấp bậc ma khí mới được. Lò bình thường tuyệt đối không thể luyện chế. Linh khí cường đại sẽ làm lò luyện vỡ tung.

Jake chớp chớp mắt nhìn Lý Dương.

Đối với một người si mê luyện đan, lò tốt cùng với tài liệu quý là điều mong mỏi nhất.

- Lò luyện đan cấp bậc ma khí?

Lý Dương khẽ nhíu mi, ma khí cũng có nhiều loại. Dao kiếm công kích dễ tìm nhất, chiến giáp phòng ngự hơi khó tìm một chút. Ma khí có tính chất tồn trữ càng khó hơn. Còn cực kỳ hiếm thấy, tỷ như lò đan cùng với các đồ vật kỳ lạ cổ quái khác, thì càng khó có thể luyện chế.

Lò đan cũng không phải tùy tiện lấy đại một cái lò nào đó là được, kết cấu bên trong cũng cực kỳ trọng yếu, một khi sắp xếp sai lầm một chút, hoặc luyện chế hơi yếu tay thì trong khi luyện đan, chân hỏa không cùng, lò đan này coi như tiêu tan.

- Được, ta nhất định phải tìm một lò đan cấp bậc ma khí cho chú.

Lý Dương nghĩ tới Hạng Vũ, Hạng Vũ ở Ma giới rất được tôn trọng, đến lúc đó có thể cầu Hạng Vũ. Nếu không được, có thể nhờ Hạng Vũ xin Xi Vưu Đại Tôn hỗ trợ. Xi Vưu Đại Tôn mà ra tay, có thể rất dễ dàng tìm ra một lò luyện đan cấp bậc ma khí.

- Hắc, sư huynh, chỉ cần huynh đưa cho ta lò đan cấp bậc ma khí, ta sẽ luyện chế Huyết Lăng Đan cho huynh.

Jake vỗ ngực cam đoan. Hắn mơ cũng nghĩ về một lò đan cấp bậc ma khí, nhưng người luyện đan ở Ma giới lại rất ít. Phải biết rằng, chỉ có người luyện đan mới cần lò luyện đan, cả Ma giới không có bao nhiêu người luyện đan, nên rất khó nói có lò luyện đan tốt hay không.

- Chúng ta đây bây giờ cứ hái Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả trước.

Lý Dương nói rồi liền động thủ.

- Dừng tay!

Jake gào lớn một tiếng.

Lý Dương nghe thấy tiếng hét lập tức khựng lại, đối với thiên địa kì trân thì mình là người ngoài, nói không chừng xô hỏng bống không, cứ nghe Jake là tốt nhất.

Jake trừng mắt nhìn Lý Dương:

- Sư huynh, Băng Lăng Hoa Hồn này tùy thời có thể thu hoạch, nhưng Xích Huyết Linh Quả thì khác. Nó đến bây giờ còn chưa hoàn toàn thành thực, một khi thu hoạch, sẽ không có được lực gì đâu. Đây là thiên tài địa bảo, thời gian thu hoạch căn bản phải đúng ngày đúng giờ.

Lý Dương thở phào một hơi, nhớ tới Hạnh Linh Thất Sắc Hoa, Hạnh Linh Thất Sắc Hoa cũng phải mười ngàn năm mới có thể thu hoạch, chậm một ngày không được, sớm một ngày cũng không được. Nghĩ đến đây, xem ra Xích Huyết Linh Quả cũng giống như vậy.

- Vậy khi nào thì mới có thể thu hoạch? Thiên này tài địa bảo sống một thời gian rất dài, chẳng lẽ chúng ta cứ một mạch chờ mãi?

Lý Dương hơi lo lắng, ai biết còn phải chờ bao lâu nữa, nếu là trăm năm, ngàn năm, thậm chí còn hơn ngàn năm mới có thể thu hoạch, vậy thì còn gì đáng mừng nữa?

Jake lắc đầu cười nói:

- Đừng lo lắng, ta thấy Xích Huyết Linh Quả đã sáng bóng, hơn nữa chúng đã phát ra hồng bạch quang mang, đương nhiên trong vòng một tháng có thể đã chín. Về phần rốt cuộc là vào ngày cụ thể nào, ta cũng không cách nào xác định được, một ngày sau là đại thành, mà nói không chừng một tháng sau mới đại thành, chúng ta chỉ có thể chờ ở đây.

Lý Dương vừa nghe xong, trong một tháng, trong lòng thầm thở phào.

- Chúng ta dựa vào cái gì để phán đoán nó sắp đại thành?

Lý Dương quay về Jake hỏi.

Jake nói:

- Phàm thiên tài địa bảo cao nhất, tỷ như Hạnh Linh Thất Sắc Hoa, hoặc trước mắt là Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả, một khi hoàn toàn đại thành, đều có những triệu chứng lạ thường trong thiên địa xuất hiện. Theo sách ghi lại, Xích Huyết Linh Quả thành, trời sẽ giáng xuống “Băng Long Hỏa Phong”, vùn vùn trên bầu trời một ngày, một ngày sau, linh khí của Băng Long Hỏa Phong sẽ dung nhập vào Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả. Một khi hoàn toàn dung nhập, đó là lúc đại thành, đến lúc đó mới có thể thu hoạch được.

Triệu chứng lạ của thiên địa? Băng Long Hỏa Phong?

Không phải nói, triệu chứng lạ của thiên địa xuất hiện, sẽ có thiên địa trần bảo xuất thế, tin tức này chẳng phải cho toàn thể giới biết sao? Đến lúc đó mình còn lấy được cái gì, một khi cao thủ tới đây, mình phải làm sao bây giờ?

- Không đúng, Lily tìm kiếm Băng Lăng Hoa, phái người tìm kiếm hết cả Phiêu Tuyết sơn mà cũng không tìm được, nơi này nhiều Băng Lăng Hoa như thế, vì sao Lily không phát hiện?

Lý Dương đột nhiên phát hiện vấn đề này, lúc này thần thức nhanh chóng lan ra.

Quả nhiên, nơi này chính là một sơn cốc trong Phiêu Huyết Sơn.

Lý Dương ngửa đầu nhìn thoáng qua, có thể thấy được bầu trời sơn cốc phía trên. Chỉ cần có người bay qua phía trên nhất định có thể phát hiện phía dưới này, tại sao Lily không tìm được nhỉ?

Dùng thần thức cẩn thận quan sát, Lý Dương rốt cục phát hiện một bí mật của sơn cốc này.

- Một ảo thuật cấm chế, hơn nữa một cấm chế cực kì cao minh.

Lý Dương vừa cảm thụ được năng lượng ẩn chứa bố trí trong cấm chế mà không khởi chấn động. Đó là một cỗ ma nguyên lực rất tinh thuần, ít nhất phải là cao thủ cấp bậc Ma Đế. Nói cách khác, sơn cốc này đã có chủ rồi. Hơn nữa là một cao thủ cấp bậc Ma Đế bố trí.

“Ma Đế? Cả Ma giới cũng không có bao nhiêu Ma Đế. Phiêu Tuyết Sơn mạch cũng chỉ có một Thánh Chủ Lưu Ly là Ma Đế thôi. Chẳng lẽ là Lưu Ly bố trí. Chà, đối với Ma Đế mà nói, một Huyết Lăng Đan cũng không đáng quan tâm. Hơn nữa ta vừa phá đại ảo trận kia, phỏng chừng cũng có tư cách tìm được bảo bối này.” Lý Dương trong lòng tự an ủi.

Mình phá ảo trận, theo như lời huyền băng hổ, phá xong là có thể tìm được một phần thiên tài địa bảo, hẳn là nói về cái này rồi.

“Ma Đế Lưu Ly, lần trước đã quấy ta như vậy, bất quá cũng không giết ta. Nàng chắc không có ẩn tượng xấu đối với ta. Mặc kệ, bảo bối này ta nhất định phải lấy cho được. Có nó, ta sẽ tiết kiệm được rất nhiều thời gian. Mặc kệ như thế nào, ta nhất định phải tìm được Huyết Lăng Đan.” Trong lòng Lý Dương quyết định, mặc kệ như thế nào, cũng phải tìm được bảo bối này.

- Sư huynh, nghĩ gì mà ngệt ra thế? Chúng ta ở đây cũng không có việc gì, hay là an tâm tu luyện, nơi này linh khí sung túc, còn nhiều hơn bên ngoài thập bội, chuyên tâm tu luyện thôi.

Jake khoanh chân ngồi, quay về Lý Dương nói.

Lý Dương cười, cũng gật đầu, Đạo phách của mình cũng đã đến màu lam thẫm rồi, phải mười ngày nữa tháng là có thể đột phá, nơi này linh khí sung túc, cao hơn bên ngoài gấp hơn mười lần, phỏng chừng một hai ngày là có thể đột phá. Nghĩ vậy, Lý Dương cũng khoanh chân ngồi xuống, an tâm tu luyện.

Bây giờ, chỉ chờ đến ngày Xích Huyết Linh Quả đại thành.

265. Chương 43: Thế

Khoanh chân tĩnh tọa tu luyện.

Một ngày sau.

Lý Dương vẫn với trạng thái an tường, đột nhiên trên người một cỗ khí thể bạo phát, mặt đỏ dần lên, thậm chí đạo mang cũng bắt đầu xuất ra bao bọc bên ngoài thân thể.

Trong khi đó bên trong đan điền đang cuồng loạn.

- Xuy xuy...

Đạo mang bên trong Chu Thiên Kiển Khôn Viên Cầu không ngừng lóe lên, từng đạo điện tử hỏa hoa bộ dáng như ngọn lửa chọt lóe lên rồi biến mất, trong khi đó, áp lực bên trong Chu Thiên Kiển Khôn Viên Cầu bắt đầu tăng lên, hiển nhiên năng lượng của lam sắc Âm Dương Đạo Phách đã đạt tới cực hạn, chỉ có tiến hóa mới có thể thỏa mãn nhu cầu về năng lượng.

Thất Diệu Tinh Cực.

Lý Dương mặt mày biến sắc, lập tức vận chuyển Thất Diệu Tinh Cực, đầu tiên khống chế biến hóa từ bảy khóa tinh cực, bảy khóa lam sắc tinh cực dễ dàng tích tụ năng lượng, từ từ biến hóa, trong chớp lát chuyển sang màu tím.

Âm Dương Đạo Phách.

Bảy khóa tinh cực cấp tốc vận chuyển dựa theo quỹ đạo hỗn độn của Như Phong Tự Bế, tựa hồ bởi vì Lý Dương đối với Như Phong Tự Bế có nhiều linh ngộ nhất. Áp lực sinh ra từ Chu Thiên Kiển Khôn Viên Cầu ngày càng lớn.

- Hừ hừ...

Âm Dương Đạo Phách điên cuồng xoay tròn, cùng với đạo mang hỗ trợ giao thoa lẫn nhau. Khi tốc độ xoay tròn đạt tới cực hạn, hình thành một tiểu hắc động. Bỗng nhiên, bảy khóa tinh cực phát ra bảy đạo năng lượng cực kỳ tinh tú quán nhập vào trong đó.

- Hô!

Trong nháy mắt, khi nguồn năng lượng bị tiểu hắc động hấp thu, tốc độ xoay tròn của Âm Dương Đạo Phách bỗng nhiên lại tăng lên, hình thành một đạo quang mang toàn chuyển...

Một lúc sau. Âm Dương Đạo Phách từ từ chậm rãi xoay tròn chậm lại. Cuối cùng đạt tới trạng thái cân bằng.

Chỉ thấy tại trung tâm của Chu Thiên Kiển Khôn Viên Cầu, hai đạo tử sắc (màu tím) đạo phách đang phiêu phù ở trong đó, từng đạo tử sắc đạo mang chậm rãi luân chuyển trong ngoài.

Ma Soái tiền kì! Cùng với tử sắc đạo phách cảnh giới!

Mặc dù chỉ trong một chớp lát ngắn ngủi, nhưng tiến bộ của Lý Dương thật sự rất lớn. Chỉ là từ lam sắc lên tới tử sắc, nhưng bản chất đã khác nhau một trời một vực, lực công kích đã đạt tới cực đỉnh, hiện tại gặp Ma Vương tiền kì đã có thể miểu sát. Đối phó với Ma Vương trung kỳ dù có một chút phiền toái, nhưng cũng không khó giải quyết. Cho dù là gặp Ma Vương hậu kỳ thì cũng có thể liều mạng một phen.

Trong lúc này Jake đang giương mắt trừng trừng nhìn Lý Dương.

Lý Dương sắc mặt đỏ bừng, khí thể mệnh môn tràn ngập, thậm chí mọi chỗ bên ngoài thân thể đều có đạo đạo mang lóe ra, Jake trong lòng nổi lửa, hẳn cũng không biết Lý Dương rốt cuộc đang làm gì?

Đột nhiên...

Những đạo lam sắc đạo mang đang lập lòe bên ngoài thân thể Lý Dương ẩn phục vào trong, hẳn tựa hồ trở lại bình thường. Mặt cũng không còn đỏ nữa, có vẻ là rất an tường.

Hai mắt Lý Dương chậm rãi mở ra, đập vào mắt hắn là Jake song nhãn đang trợn trừng.

- Sư huynh, người làm sao vậy? Vừa rồi như thế nào những đạo đạo mang trong cơ thể lại tràn ra bên ngoài, mặt của ngươi lúc đó thật là đỏ a, phảng phất giống như quan công mặt đỏ trong truyền thuyết vậy a. hắc hắc.

Jake cười hì hì hỏi.

Lý Dương mỉm cười nói:

- Bởi vì... ta có đột phá!

Dứt lời, một đạo đạo mang màu tím từ tay phải của Lý Dương xuất ra. Jake hai mắt mở to nhìn nhìn trừng trừng vào tử sắc đạo mang sắc bén đó.

- A, sư huynh, người đạt tới cảnh giới tối cao của Thất Diệu Tinh Cực rồi hả?

Jake khiếp sợ hỏi.

Lúc trước Lý Tầm Hoan nghiên cứu ra Thất Diệu Tinh Cực, bao gồm bảy tầng. Chia ra thành xích, chanh, hoàng, lục, thanh, lam, tử, cao nhất là cấp bậc Đại La Kim Tiên, tương đương với Ma Soái. Bất quá phương pháp tu luyện của Lý Dương so với Thất Diệu Tinh Cực có điểm bất đồng.

Đặc biệt là phương thức vận chuyển bảy khóa tinh cực, Lý Dương dựa theo quỹ tích vận chuyển hỗn độn của Như Phong Tự Bế.

- Thiệt là, đã đạt tới tầng thứ bảy tử sắc đạo phách, cũng không biết mô dạng của tầng kế tiếp rốt cuộc là cái gì?

Lý Dương cũng không có chút lo lắng, sự việc đến đâu cứ làm đến đó. Hướng chỉ, theo dõi thiên đạo hiểu được, Lý Dương phát hiện Thất Diệu Tinh Cực cũng không phải là quá huyền ảo. Phải biết rằng, lúc này, linh ngộ của Lý Dương đối với thiên đạo so với Lý Tầm Hoan năm đó tại Côn Luân tiên cảnh cao hơn không ít.

Mục quang Lý Dương hướng về phía Băng Lăng Hoa Hồn cùng với Xích Huyết Linh Quả, hình dạng vẫn như vậy, Băng Lăng Hoa Hồn cùng với Xích Huyết Linh Quả quả thật rất hấp dẫn người ta, linh khí tràn ra mệnh môn từ bên trong của chúng. Cũng bởi vì do chúng tự thân phát ra linh khí, ở bên cạnh nó mật độ linh khí so với ngoại giới nhiều hơn gấp 10 lần, không biết một khi luyện thành Huyết Lăng đan, ăn vào sẽ có hiệu quả như thế nào?

- Chẳng biết Xích Huyết Linh Quả này khi nào thì đại thành.

Lý Dương cảm thán nói.

Jake cười hì hì nói:

- Không lâu đâu, cao lắm là một tháng thôi, ngồi đây trơ mắt nhìn nó cũng chỉ là lãng phí thời gian mà thôi. Sư huynh, chúng ta cũng tĩnh tu đi. Như vậy thời gian cũng trôi qua nhanh hơn.

Lý Dương gật đầu, mắt nhìn mông lung, trong lòng có chút gì đó không yên.

Lập tức, hai người tiếp tục khoanh chân ngồi tĩnh tọa, bắt đầu chậm rãi tu luyện.

Trong lúc tu luyện, thời gian quả thực trôi qua rất nhanh, đảo mắt 1 cái nửa tháng đã qua đi.

Ngày đã gần tàn, Lý Dương cùng với Jake vẫn ngồi an tâm tu luyện như trước. Đột nhiên, Băng Lăng Hoa Hồn cùng với Xích Huyết Linh Quả đồng thời quang mang đại thịnh, hồng bạch quang mang giống như một long quyển phong, quần lấy nhau trực tiếp phá không bay lên.

Hai đạo quang mang tựa hồ không bị ngăn trở bởi ảo thuật cấm chế, trực tiếp bay thẳng lên tới chín tầng trời, thậm chí vu liên cửu thiên cùng với hạ giới cửu thiên cực từ lôi sát cũng không thể ngăn cản.

Hồng bạch quang mang từ dưới đất đại thịnh khiến cho thiên địa biến sắc.

Đột nhiên, giữa tầng không, những đám mây trên bầu trời chợt tiêu tán, vốn dĩ thiên địa linh khí điên cuồng hướng về phía hồng bạch quang mang tụ lại, hồng bạch quang mang ngày càng mạnh lên, năng lượng cường đại phát ra khắp mặt đất, Lý Dương và Jake cũng bị năng lượng cường đại này làm bừng tỉnh.

- Chuyện gì vậy?

Jake mở to hai mắt nhìn lên bầu trời.

Lý Dương cũng ngẩng đầu nhìn lên, lẩm bẩm nói:

- Chẳng lẽ... đó chính là thiên địa dị báo? Xích Huyết Linh Quả đã chín tới?

Trong 1 sát na, Lý Dương trống ngực đập dồn dập, đối với hắn mà nói, Xích Huyết Linh Quả và Băng Lăng Hoa Hồn này thật sự quá trọng yếu.

- Không đúng a, trong cổ thư có ghi lại, Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả này làm cho thiên địa dị báo xuất hiện nên “Băng Long Hỏa Phượng” a? Chẳng lẽ cổ thư ghi lại sai rồi?

Jake lộ vẻ nghi hoặc.

Mặc kệ hai người trong lòng nghĩ như thế nào, nhưng giờ phút này đều là không nháy mắt nhìn lên bầu trời, nơi hồng bạch quang mang không ngừng kịch biến.

Với nguồn năng lượng ngày càng cường đại. Sơn cốc phía trên đột nhiên tối sầm lại. Bạch sắc quang mang chậm rãi biến thành một bạch sắc cự long, đạo đạo hàn khí bốc lên, đúng là Băng Long. Băng Long ngửa đầu gầm lên một tiếng, tiếng ngâm vang vọng khắp đất trời, nó từ trên 9 tầng trời không ngừng uốn lượn di chuyển

Trong khi đó, hồng sắc quang mang cũng bắt đầu chậm rãi chuyển hóa, chính thức biến thành một hồng sắc phượng hoàng thật lớn, đúng là Hỏa Phượng hoàng, Hỏa Phượng cũng bay lượn trên trời, phát ra hồng sắc khí lưu nóng rực. Cùng với Băng Long phát lên ánh sáng rực rỡ.

- Quả nhiên, quả nhiên là Băng Long Hỏa Phượng.

Jake hai mắt mở lớn.

- Băng Long Hỏa Phượng, báo hiệu Xích Huyết Linh Quả đại thành, chỉ cần một ngày, một ngày khi Băng Lăng Hoa Hồn hấp thu Băng Long, Xích Huyết Linh Quả hấp thu Hỏa Phượng hết thì đại công cáo thành.

Lý Dương trong lòng dậy sóng.

Một ngày.

Chỉ cần một ngày thời gian, lúc này ngày cũng đã gần tàn, Lý Dương chỉ có thể chậm rãi chờ đợi. Ngày tàn thật lâu khiến cho Lý Dương cảm thấy không thể nào chịu nổi. Mà giờ khắc này, cả Phiêu Tuyết Sơn Mạch mọi người đều bay ra khỏi núi, đứng giữa không trung, nhìn lên Băng Long Hỏa Phượng trên bầu trời.

Lily, Hào Tĩnh, Lâm Chiêu cả đám người đều nhìn về phía Băng Long Hỏa Phượng.

- Băng Long Hỏa Phượng, chẳng lẽ là Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả?

Lâm Chiêu nhướng mày một cái, cực kỳ kinh ngạc tự nhủ. Lâm Chiêu không hổ là đệ tử của Hạng Vũ, kiến thức bất phàm, về Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả cũng có nghe nói qua.

Lily lập tức hỏi:

- Lâm Chiêu sư huynh, Băng Long Hỏa Phượng? là cái gì, người nói cái gì là Băng Lăng Hoa Hồn. Xích Huyết Linh Quả, rốt cuộc cái gì hả?

Lâm Chiêu lúc này mới giải thích:

- Băng Lăng Hoa Hồn chính là Băng Lăng Hoa vương, chia làm hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm cùng với vương phẩm trong truyền thuyết. Một khi hình thành vương phẩm Băng Lăng Hoa Hồn, Băng Lăng Hoa Hồn phải đạt tới cực âm, cực âm sinh dương, liền tạo ra Xích Huyết Linh Quả. Xích Huyết Linh Quả và Băng Lăng Hoa Hồn đều là cực phẩm trân bảo, chỉ cần có thể ăn một trong 2 thứ đó đều có thể gia tăng mười ngàn năm công lực, nếu có luyện đan cao thủ, hợp 2 cái lại làm một, luyện thành Huyết Lăng đan, là Huyết Lăng đan a, liền có thể gia tăng trăm ngàn năm công lực.

Lâm Chiêu vừa dứt lời, Lily cả đám đều ngây người.

Quả thực là bảo bối.

“Trăm ngàn năm công lực? Sư huynh từng nói với ta, hần cần phải đạt tới Ma Vương cảnh giới, mới có thể đi tìm người yêu của hần. Nếu có thể đưa bảo bối này cho sư huynh, không phải chuyện rất tốt sao?” Lily trong lòng vừa động. Lúc trước, nàng từng truy vấn Lý Dương vì sao không đi tìm Khương Tuyết, thì Lý Dương bắt đầu dĩ vãng dĩ, không đạt tới Ma Vương cảnh giới, căn bản hần không thể đi tìm.

- Trăm ngàn năm công lực, đi, chúng ta phải lấy được nó, đưa cho tiểu thúc.

Cát Hân cũng từ Lily biết được sự tình của Lý Dương, nàng đúng là người thứ nhất muốn vì Lý Dương đoạt lấy Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả. Miệng nói, Cát Hân đã nhắm hướng Băng Long Hỏa Phượng phía dưới bay nhanh đến.

Cát Hân vừa đi, Lâm Chiêu cũng lập tức đuổi kịp, đồng thời lớn tiếng nói:

- Hiện tại Băng Long Hỏa Phượng sẽ bay lượn trên bầu trời một ngày, đợi đến khi chúng nó phân biệt dung nhập vào Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả, chúng ta sẽ dễ dàng tìm được Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả. Bất quá, vị trí của Xích Huyết Linh Quả và Băng Lăng Hoa Hồn là bên dưới Băng Long Hỏa Phượng.

Lily cũng lập tức hạ lệnh:

- Những ai là Ma Tướng, Ma Soái cấp bậc cao thủ, toàn bộ đi tìm Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả.

Một tiếng ra lệnh, nhất thời cả Phiêu Tuyết Sơn Mạch mấy ngàn cao thủ cấp bậc Ma Tướng bắt đầu điên cuồng hướng về phía Băng Long Hỏa Phượng tụ tập, bắt đầu không ngừng tìm kiếm vị trí của Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả.

- Lâm Chiêu, chỗ của Băng Lăng Hoa Hồn có cái gì đặc thù?

Lily hướng về phía Lâm Chiêu hỏi. Lâm Chiêu cười nói:

- Băng Lăng Hoa Hồn chính là Băng Lăng Hoa vương, chung quanh tự nhiên có rất nhiều Băng Lăng Hoa, ít nhất cũng phải hơn vạn đoá Băng Lăng Hoa.

- Băng Lăng Hoa? Hơn vạn đoá Băng Lăng Hoa?

Lily cả kinh.

Hơn vạn đoá Băng Lăng Hoa đó là một diện tích rất lớn, Nàng đã từng ra lệnh cả Phiêu Tuyết Sơn Mạch vô số người đi tìm kiếm Băng Lăng Hoa, nhưng không có tìm được. Lần này gấp rút đi tìm, phỏng chừng xác suất có thể tìm được đại khái cũng không lớn. Dù sao trước đây cũng đã đi khắp đất trời để tìm nó.

Kha Phong Sơn.

- Băng Long Hỏa Phượng, ha ha, ha ha ha ha... trời cũng giúp ta!

Kha Phong Ma Vương liếc mắt nhìn về phía Băng Long Hỏa Phượng trên bầu trời Phiêu Tuyết Sơn Mạch, nhất thời mừng rỡ.

Hắn đạt tới Ma Vương hậu kỳ cũng đã hai ba mươi ngàn năm, nhưng mà muốn đạt tới Ma Quân cảnh giới, ít nhất cũng phải hai ba mươi ngàn năm tu luyện, hai ba mươi ngàn năm, thời gian quá dài, mà Huyết Lăng đan cũng có thể cho hắn chỉ trong nháy mắt đạt tới Ma Quân cảnh giới.

Cho dù hắn không cách nào luyện chế ra được Huyết Lăng đan, chỉ cần ăn Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả, cũng không sai biệt lắm, có thể làm cho hắn đột phá được Ma Quân cấp bậc. Dù sao hắn cũng chỉ kém hai ba mươi ngàn năm công lực mà thôi.

Ma Quân a!

Ma giới có bao nhiêu Ma Quân, có bao nhiêu Ma Vương?

Mặc dù chỉ là một cấp bậc, nhưng là một khác biệt rất lớn, dưới quyền một Ma Quân, cũng có tới trăm tên Ma Vương, có thể tưởng tượng, Ma Quân địa vị rất cuộc cao bao nhiêu.

- Huyết Tích!

Kha Phong Ma Vương đột nhiên ra lệnh.

Một bóng đen nhàn nhạt xuất hiện phía sau Kha Phong Ma Vương.

- Cả Huyết Hồn tiểu tổ toàn bộ xuất động, toàn bộ xuất động cho ta, toàn bộ... ngay cả Phong Thiện Di cũng đi, hắn cũng coi như là một phần vũ lực. Tất cả các lực lượng đều lên đường, bằng bất cứ giá nào, nhất định phải tìm được Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả. bằng bất cứ giá nào!!!

Kha Phong Ma Vương giờ khắc này sắc mặt thật dữ tợn.

Huyết Tích thân hình run lên, đồng thời lập tức quỳ xuống:

- Dạ, chủ nhân!

Kha Phong Ma Vương ngửa đầu nhìn Băng Long Hỏa Phượng trên bầu trời Phiêu Tuyết Sơn Mạch, trên mặt hắn hình thành hai nửa vết thương thật lớn thật là dữ tợn kinh khủng, thậm chí đao ngân xung quanh bắt đầu bị bóp méo.

- Là của ta, không ai có thể đoạt đi!

Kha Phong Ma Vương thủ hạ mạnh nhất chính là Huyết Hồn tiểu tổ, Huyết Hồn tiểu tổ chính là thể lực sắc bén mà Ma Vương đã che dấu hơn mười ngàn năm.

Kha Phong Ma Vương, danh khí thật lớn, cơ hồ cả Ma giới đều biết.

Bình thường Ma Vương tuyệt không có danh khí lớn như thế, vậy hắn vì cái gì? Là bởi vì hắn gian trá, hắn âm hiểm, hắn không sợ chết!

Âm hiểm狡詐, là so với Bá Vương Hạng Vũ cùng với Ma Quân cấp bậc cao thủ mà phán đoán, thì độ kinh khủng quả thật ít hơn một chút. Nhưng cả Ma giới đều biết Kha Phong Ma Vương đặc thù sở hữu một thanh trung phẩm ma khí chủ thủ “Ám Huyết”, đối với cận chiến đặc biệt am hiểu.

Đúng vậy, đặc biệt am hiểu với cận chiến.

- Đi!

Một tiếng ra lệnh, Kha Phong Ma Vương dẫn đầu bay ra cung điện, phía sau hắn là Huyết Hồn tiểu tổ thâm hậu, Huyết Hồn tiểu tổ tổng cộng có 34 người, bốn người hắc y cấp bậc, ba mươi người hồng y cấp bậc. Đây mới là Kha Phong Ma Vương chính thức lực lượng.

Lần này, Kha Phong Ma Vương không tiếc hết thảy phải tìm cho được, mà Lý Dương vì Tuyết, cũng là tình thế bất buộc!

266. Chương 44: Đã Muộn Một Bước

Lưu Ly toàn thân màu hồng phấn đang uể oải nằm nghiêng trên chiếc giường ấm áp của mình, trên khuôn mặt xinh đẹp đến động lòng người xuất hiện một tia đắc ý “Tốt, thật quá tốt, tất cả đều đúng như ta dự liệu!”

- Thánh chủ, thuộc hạ chủ yếu của Lý Dương đều đang nhanh chóng đến phía trên của Băng Lăng Hoa sơn cốc, còn nhân mã của Kha Phong Ma Vương cũng sẽ nhanh chóng tới, ta và Hắc Kiếm phải bảo vệ mọi người trong Bích Lan Sơn àh?

Mông diện mỹ nữ toàn thân là bạch y cung kính nói với Lưu Ly.

Lưu Ly hơi lắc đầu:

- Không cần, bọn họ nếu đã cùng nhau tới, một mình ta liền có thể hoàn toàn khống chế đại cục. Hai người bọn người không cần ra tay, hết thấy giao lại, để ta khống chế, lần này chính là cơ hội cùng Lý Dương tạo lập mối quan hệ tốt ah!

Trên mặt Lưu Ly chính là kiêu cao hứng khi mưu kế được thoả mãn.

Chính cô ta đã đem Lý Dương đưa vào trong Băng Lăng Hoa sơn cốc, Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả tuy trân quý, nhưng đối với cao thủ cấp Ma Đế hậu kỳ căn bản một chút tác dụng cũng không có, cho dù đối với cao thủ cấp bậc Ma Quân, tác dụng cũng không lớn lắm. Chỉ đối với cao thủ dưới cấp bậc Ma Quân mới có lực hấp dẫn lớn.

Tất cả đúng như dự liệu của cô ta. Kha Phong Ma Vương quả nhiên đến rồi.

“Lý Dương hẳn đương nhiên mới đột phá, ân, hiện giờ có chút khó nói rồi, nếu hôm nay lực công kích của hắn tương đương Kha Phong Ma Vương, có chút khó quyết định rồi, bất quá ban đầu, Kha Phong Ma Vương-kẻ hiếu chiến vô số cao thủ Ma giới cũng không phải nhân vật tầm thường, có thể chiến thắng Lý Dương. Đương nhiên Lý Dương không sử dụng đến năng lượng khủng bố kia.” Lưu Ly thầm nghĩ trong lòng.

Lúc này trong Băng Lăng Hoa sơn cốc.

Lý Dương và Jake đang không ngừng chờ đợi. Trời đã tối rồi, nhưng Băng Long Hoả Phượng sẽ kiên trì cả ngày, chỉ đợi đến lúc trời sáng của ngày thứ hai, mới xem như kết thúc.

- Xích Huyết Linh Quả này không ngừng phát ra quang mang, còn kịch liệt vô cùng, hiển nhiên đã tới lúc quan trọng. Qua đêm nay, hẳn là đại công cáo thành rồi.

Lý Dương nhìn Xích Huyết Linh Quả và Băng Lăng Hoa Hồn trước mắt, khống chế chặt tâm tình đang kích động và bức bối.

- Sư huynh, đừng lo lắng, vẫn còn một đêm nữa.

Jake cười hi hi nói.

Lý Dương hơi gật đầu. Ngửa đầu nhìn, trên không trung Băng Long Hoả Phượng vẫn như cũ biểu hiện mị lực của chúng.

- Tuyệt, đợi ta, nhanh thôi, nhanh thôi.

Lý Dương thấp giọng thì thào.

Bầu trời Băng Lăng Hoa sơn cốc.

Phiêu Tuyết Sơn Mạch, cơ hồ tất cả cao thủ cấp bậc Ma Tướng trở lên đều không ngừng tìm kiếm Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả, nhưng dù bọn họ tìm thế nào cũng không tìm ra.

Bọn họ không biết trên bầu trời của Băng Lăng Hoa sơn cốc có một huyền thuật cấm chế, khiến cho người nhìn lên trên bầu trời thấy nó giống y như đỉnh núi bình thường, thậm chí bọn Lily đứng ngay trên huyền thuật cấm chế cũng vậy. Bọn Lily cho rằng bọn họ đang đứng trên đỉnh núi mà thôi.

- Rốt cuộc là ở đâu? Tại sao tìm không thấy?

Đám người Lily chính là đang đứng trên đỉnh núi, tỏ rõ vẻ cực lo lắng.

Bọn họ không biết đỉnh núi dưới chân chỉ là huyền thuật mà thôi, nhưng cho dù bọn họ có biết cũng vô dụng, huyền thuật cấm chế do cao thủ Ma Đế hậu kỳ bố trí, bọn họ căn bản không có khả năng nhận biết.

- Các người, qua bên kia tỉ mỉ tìm.

Cát Hân ra lệnh cho tiểu đội cao thủ cấp bậc Ma Tướng, Cát Hân có vẻ có chút lo lắng, vì Lý Dương, cô ta tuyệt đối dụng tâm tìm kiếm Bằng Lăng Hoa Hồng. Có lẽ chỉ khi nào Lý Dương tìm được Khương Tuyết, cô ta mới có thể giải thoát.

- Tìm ở xung quanh, mấy người các người, đừng đi xa quá.

Lâm Chiêu cũng chỉ huy.

Lâm Chiêu nhìn vào mắt Cát Hân, chua xót trong lòng. Trên mặt thì không có chút biến hoá, từ cái lần Cát Hân nói với hắn như vậy, hắn đã quyết định bản thân sau này không làm phiền Cát Hân nữa.

- Lâm Chiêu sư huynh, người đối với sự tình lần này chắc hẳn hiểu biết rõ ràng, người nói xem chỗ nào là có khả năng nhất?

Lily hỏi Lâm Chiêu.

Lâm Chiêu nghĩ một lúc. Nhưng lắc đầu:

- Không biết, tất cả những gì ta biết cũng chỉ là đọc từ trong sách ra mà thôi. Không thể nào thay được sự thật. Cũng không biết Lý Dương đại ca đến bây giờ vẫn chưa xuất hiện.

Lily cũng vội la lên:

- Đúng ah, sư huynh cũng thật là. Việc trọng yếu như vậy xảy ra. Huynh ấy không biết chạy đi đâu rồi.

Nhưng cô ta vẫn còn an tâm, dù sao đám người bọn họ cũng đều lưu lại một thanh ngọc giản ở Bích Lan Sơn, cùng bọn họ nguyên thần tương liên, một khi ai đó chết đi, ngọc giản tương ứng cũng vỡ vụn.

Ngọc giản đối ứng của Lý Dương vẫn rất tốt, nói rõ chưa có xuất hiện tình huống nào cả.

- Hừ...!

Tiếng rít khi phá không chợt vang lên, tốc độ nhanh quá, hơn nữa cũng không lãng phí công lực ích phong, nên mới sản sinh ra tiếng rít kịch liệt như thế.

Đám người Lily cũng đứng giữa không trung nhìn lại, chỉ thấy giữa không trung xuất hiện vài chục đạo thân ảnh, tốc độ cực nhanh, lập tức đám người Lily đều biến sắc, tốc độ như thế, tịnh không phải loại cao thủ thông thường.

Kha Phong Ma Vương lẳng không đứng thẳng, phía sau là bốn hắc y nhân và Phong Thiện Di, còn sau nữa là ba mươi hồng y nhân.

- Không tốt, ba mươi hồng y nhân đều là hảo thủ Ma Soái hậu kỳ!

Công lực của Lâm Chiêu là Ma Vương tiền kỳ, nháy mắt đã phát hiện ra thực lực của ba mươi cao thủ hồng y nhân.

- Thật sao?

Sắc mặt Lily đại biến.

Chỉ cần nhìn thể trận của những người này, Lily liền phán đoán được, hắc y nhân hẳn là mạnh mẽ hơn hồng y nhân, hồng y nhân đều là Ma Soái hậu kỳ, vậy còn hắc y nhân? hơn nữa Phong Thiện Di kia Lily cũng biết - Ma Vương tiền kỳ.

- Loại như người nhìn thấy Kha Phong Ma Vương bệ hạ còn không quỳ xuống!

Phong Thiện Di lạnh lùng quát, từ khi em hắn chết, hắn rất căm thù người của Phiêu Tuyết Sơn Mạch.

Mấy ngàn cao thủ cấp bậc Ma Tướng, Toại Hổ, Ly Lang, Điền Báo là cao thủ cấp bậc Ma Soái quỳ một chân nói:

- Thuộc hạ bái kiến Ma Vương bệ hạ.

Bất kể như thế nào, Phiêu Tuyết Sơn Mạch cũng là lãnh địa của Kha Phong Ma Vương, đám người này tự nhiên phải nghe theo mệnh lệnh của Kha Phong Ma Vương, còn đám người Lily cũng chỉ có thể quỳ một chân, chính là như khẩu bất đối tâm, đối diện với loại thực lực cường đại như vậy, bọn họ còn có thể như thế nào?

- Phiêu Tuyết Sơn Mộc Dịch ở đâu?

Thanh âm trầm trầm của Kha Phong Ma Vương vang lên.

Lily tiến lên, cung kính nói:

- Ma Vương bệ hạ, sư huynh hẳn không ở đây, hôm nay chính là thuộc hạ quản lý mọi việc lớn nhỏ ở Phiêu Tuyết Sơn.

Kha Phong Ma Vương lạnh lùng liếc mắt nhìn Lily một cái, sát khí của loại máu tanh thật cường đại dĩ nhiên khiến Lily run sợ một trận:

- Rất tốt, ta hỏi người, các người nhiều người như vậy ở đây, phải chăng đang tìm Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả.

Kha Phong Ma Vương căn bản không chút cố kỵ, ánh mắt quét xuống, ở đây chỉ có một Ma Vương tiền kỳ cao thủ. Bọn người khác căn bản không đáng lo âu. Huống chi đám người đó căn bản không dám phản kháng lại Kha Phong Ma Vương, dù sao Phiêu Tuyết Sơn Mạch là lãnh địa của Kha Phong Ma Vương.

- Thuộc hạ đúng là đang tìm Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả.

Trong lòng Lily lo âu, cứ như sự thật mà nói.

Trên mặt Kha Phong Ma Vương hiện lên tia tiếu dung:

- Rất tốt, từ nay trở đi, các người tiếp tục tìm kiếm Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả, sau khi tìm thấy, lập tức bẩm báo cho ta, ta sẽ nhất định thưởng hậu hĩ cho các người, nếu như không báo. Hừ!

Trong mắt Kha Phong Ma Vương loé lên một tia lãnh quang.

Gồm cả Lâm Chiêu cũng cảm thấy run sợ một trận “Quả nhiên không hổ là khiêu chiến giả đỉnh đỉnh đại danh, sát khí quả nhiên mạnh.”

Khiêu chiến giả, là Ma giới sở hữu loại người, loại người này chuyên môn khiêu chiến cường giả, bọn họ không ngừng tranh đấu, sinh tử tranh đấu, trong sinh tử tranh đấu, không ngừng lĩnh ngộ, không ngừng hoàn thiện phương pháp công kích của bản thân.

Kha Phong Ma Vương là một người tương đối có tiếng trong đám khiêu chiến giả. Âm hiểm, xảo trá, háo sát, khủng bố!

Kha Phong Ma Vương am hiểu nhất là cận chiến. Dùng chuỷ thủ để chiến đấu, thông thường đều là người có tốc độ khủng bố, tốc độ của Kha Phong Ma Vương cực nhanh, đã đạt tới mức độ cực khủng bố. Cho dù Lý Dương có muốn so sánh, phỏng chừng cũng có chênh lệch.

- Huyết Tích, các người cùng ta ở đây bình tĩnh đợi. Đợi đến khi Băng Long Hoả Phượng từ trên không trung bay xuống, các người chỉ cần theo đuôi chúng, liền có thể nhẹ nhàng phát hiện Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả rồi.

Kha Phong Ma Vương nói xong, liền ngồi xuống tĩnh tọa.

Một thân hắc y “Huyết Tích” theo lời ngồi xuống. Cạnh bên hắn, ba hắc y nhân cũng ngồi xuống theo.

Huyết hồn tiểu tổ - tứ đại chiến tướng, chính là ban đầu khi Kha Phong Ma Vương du đăng Ma giới, không ngừng khiêu chiến. Sau khi đánh bại đối thủ, thì không sát tử đối phương, mà cùng đối phương lập “linh hồn khế ước“, thu làm thuộc hạ. Huyết hồn tiểu tổ là như thế kiến lập.

Mà vết thương trên mặt Kha Phong Ma Vương chính là do Huyết Tích lưu lại. Tuy Huyết Tích chỉ thấp hơn một tầng so với Kha Phong Ma Vương, nhưng thủ đoạn công kích của Huyết Tích thập phần quái dị, cực kỳ khủng bố.

Kha Phong Ma Vương, Huyết Tích bốn hắc y nhân, Phong Thiện Di đều nhắm mắt tĩnh tọa, còn ba mươi hồng y nhân lạnh lùng nhìn xung quanh, khiến cho nhân mã của Lily, không một người nào dám tiến tới.

- Lily tỷ, hiện tại làm thế nào?

Cát Hân nóng nảy.

Lily cũng là không tự nhiên:

- Làm thế nào? Không có cách nào? Hiện tại sư huynh không có ở đây, đám cao thủ này căn bản không ai có thể coi là địch thủ, Kha Phong Ma Vương chính là Ma Vương hậu kỳ cao thủ, cho dù sư huynh ở đây, phỏng chừng cũng địch không lại. Chúng ta chỉ có thể đi một bước lại nhìn một bước thôi.

- Không, mặc kệ thế nào, ta cũng muốn vì tiểu thúc tìm được Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả.

Cát Hân rất là kiên định.

Lily lạnh lùng thoáng nhìn Cát Hân, truyền âm nói:

- Cát Hân, người nghe ta nói, ta ra lệnh cho người, không được làm chuyện ngu ngốc. Người chết rồi, bố mẹ người thế nào?

Cát Hân trong lòng chấn động, tức thì không nói gì cả.

Mỗi giây mỗi phút thời gian trôi qua, cuối cùng... Trời sáng rồi!

- Trời sáng rồi!

Lý Dương và Jake trong sơn cốc ngẩng đầu lên nhìn.

- Trời sáng rồi!

Từ Kha Phong Ma Vương đang ngồi tĩnh tọa trên đỉnh sơn cốc có cấm chế cho đến đám người Lily đều ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Băng Long Hoả Phượng vẫn xoay tròn như cũ, qua một lúc lâu, đột nhiên...

Băng Long ngửa đầu lên liền là một tiếng long ngâm kinh thiên động địa, Hoả Phượng triển khai đôi cánh to lớn, cũng là một tiếng phượng gáy, vang vọng cứu thiên, Băng Long dài hơn trăm trượng từ trên chín tầng trời, trực tiếp phá không hạ xuống, còn Hoả Phượng cũng dùng hai cánh theo bay xuống, mục tiêu chính là đỉnh núi mà đám người Kha Phong Ma Vương, Lily đang ngồi.

- Chuyện gì xảy ra vậy?

Tất cả mọi người đều ngơ ngẩn. Tại sao Băng Long Hoả Phượng nhằm hướng đỉnh núi mà bay xuống? Lẽ nào Băng Long Hoả Phượng muốn đánh vào núi.

- Mau tránh ra!

Kha Phong Ma Vương lên tiếng ra lệnh, tất cả mọi người trong chớp mắt đều bay khỏi đỉnh núi, Băng Long Hoả Phượng phăng phát như xuyên qua không khí, trực tiếp xuyên qua đỉnh núi đó, căn bản không có gì ngăn cản, cứ như thế mà tiêu thất.

Kha Phong Ma Vương ngơ ngẩn, ngây ngốc nhìn Băng Long Hoả Phượng xuyên qua đỉnh núi.

- Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả chính là dưới đỉnh núi này, phá ra, đem đỉnh núi này phá ra!

Lúc này Kha Phong Ma Vương hạ lệnh một tiếng, tiếp theo liền dẫn đầu nhằm đỉnh núi mà vọt tới, tay phải mang theo một lực lượng cường đại, hung hăng muốn đập nát quả núi.

- Oanh!

Đỉnh núi thoáng chấn động, thanh âm vang vọng khắp Phiêu Tuyết Sơn Mạch, đáng tiếc đỉnh núi đến một hòn đá cũng không có vỡ nát.

- Oanh!...Oanh!...Oanh!...Oanh!...Oanh!...

Thủ hạ dưới trướng Kha Phong Ma Vương liên tiếp xuất thủ, mỗi người là một thực lực cường đại khiến người khác kinh hãi, một quyền đánh xuống, đều mang theo thực lực phá sơn, nhưng đỉnh núi này ngay cả một tảng đá cũng không có vỡ.

“Là huyền thuật cấm chế, mẹ kiếp!” trong nháy mắt Kha Phong Ma Vương đã phán đoán ra, một quyền của mình đến một tảng đá cũng không vỡ ra, Phiêu Tuyết Sơn Mạch vẫn chưa có loại địa chất này.

Còn trong sơn cốc, Lý Dương và Jake lại là vẻ mặt tươi cười.

Chỉ nhìn thấy Băng Long không ngừng thu nhỏ lại, sau đó chui vào trong Băng Lăng Hoa Hồn, dung nhập vào trong rồi hoàn toàn biến mất. Còn Hoả Phượng, cũng giống như vậy, nó bay vào trong Xích Huyết Linh Quả, thẩm thấu vào bên trong, hoàn toàn dung nhập rồi.

- Ông ông...

Từng vầng sáng không ngừng chấn động tại mặt ngoài của Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả.

- Sư huynh, có thể hái rồi, còn không động thủ?

Jake nhắc nhở, Lý Dương hô dài một hơi, khống chế các cảm giác kích động trong lòng, lúc này bắt đầu hái hết sức cẩn thận.

Bên trong Thánh điện.

Lưu Ly mỉm cười:

- Huyền thuật cấm chế của ta là của Ma Đế hậu kỳ, tên tiểu gia hỏa chỉ biết tay đầm chân đá làm sao có thể phá được. Bất quá nếu như không phá, kế hoạch của ta làm sao thực hiện được. Đủ rồi, giúp người một tay vậy.

Lưu Ly tâm ý vừa động, huyền thuật cấm chế lập tức tiêu đi hơn cửu thành lực lượng.

- Oanh...

Phía trên sơn cốc, Kha Phong Ma Vương hung ác nện xuống thêm một quyền:

- Mẹ kiếp, là của ta, ai cũng không được đoạt đi, phá cho ta! Phá! Phá!

Lần này đỉnh núi dĩ nhiên run rẩy một chút.

- Oanh!...Oanh!...Oanh!...Oanh!...

Kha Phong Ma Vương điên cuồng dùng nắm tay nện xuống, đỉnh núi dĩ nhiên run rẩy ngày càng ác liệt.

- Bông!

Đỉnh núi vỡ thành mảnh nhỏ, lập tức biến mất.

Kha Phong Ma Vương nhất thời mừng rỡ:

- Ha ha, cuối cùng phá xong rồi, Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả là của ta rồi.

Nói xong liền trực tiếp lao xuống dưới.

Trong lòng sơn cốc, Băng Lăng Hoa vô số, còn tại trung tâm của Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả thật chói mắt, đột nhiên Kha Phong Ma Vương biến sắc, hắn nhìn thấy hai người đang vạch Băng

Lăng Hoa Hồn, còn Lý Dương vừa lúc hái xong Xích Huyết Linh Quả. Chỉ thấy, Lý Dương nhẹ nhàng thu tay về, Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả bị hái đã hoàn toàn biến mất.

- Dừng tay!

Kha Phong Ma Vương gào to một tiếng.

Đã muộn một bước.

267. Chương 45: Sinh Tử Chi Chiến

Nhưng mà...

Chỉ chậm một bước, như chậm nhiều bước.

Cái mộng tưởng địa vị Ma Quân, cũng chỉ là chậm một bước mà thôi.

- Giao ra đây, đem Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả giao ra đây, giao ra đây!

Trong mắt của Kha Phong Ma Vương phát ra từng tia lãnh quang., nhìn thẳng vào Lý Dương, phảng phất muốn đem Lý Dương ra ăn tươi nuốt sống, giờ phút này, hắn như con hổ đói muốn cắn nuốt người khác.

Mới đây, đã có một phẩm thiên địa trân bảo phơi trước mắt Kha Phong Ma Vương, nhưng... chỉ chậm một bước, lại khiến cho người khác đoạt mất.

- Hô hô...

Tiếng rít vang lên, bốn hắc y nhân và Phong Thiện Di xuất hiện ở đằng sau Kha Phong Ma Vương, đám người này, ai ai cũng mặt mày lạnh lùng, chỉ có Phong Thiện Di dùng ánh mắt oán hận nhìn Lý Dương. Còn ba mươi hồng y nhân đều như trước đứng trên bầu trời của sơn cốc.

- Bẩm báo Ma Vương bệ hạ, người này chính là Bích Lan Sơn Mộc Dịch.

Phong Thiện Di lập tức hướng về Kha Phong Ma Vương bẩm báo.

Kha Phong Ma Vương nghe xong, trong mắt loé lên nhiều tia sáng, chăm chăm nhìn thẳng vào Lý Dương:

- Mộc Dịch, người là Mộc Dịch, ha ha, rất tốt, cực kì tốt.

Đột nhiên Kha Phong Ma Vương ngửa mặt lên trời cười to, tựa như vui sướng vô hạn.

- Mộc Dịch!

Tiếng cười của Kha Phong Ma Vương đột nhiên biến mất, rồi nhìn Lý Dương:

- Đem Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả giao cho ta, sau này toàn bộ lãnh địa cấp cho người, bao gồm cả Phiêu Tuyết Sơn Mạch, Thiết Thạch Sơn Mạch cho đến bát đại thành thị, toàn bộ đưa cho người, chỉ cần người đem Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả đưa cho ta.

Kha Phong Ma Vương một khi phục dụng Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả, đạt đến cảnh giới Ma Quân, tự nhiên lãnh địa sẽ gia tăng rất nhiều, cái lãnh địa nhỏ bé này đưa cho Lý Dương, hắn không hề để ý.

Lý Dương nhìn Kha Phong Ma Vương. Đột nhiên cười:

- Nhiều điểm lợi ích nhỉ?

Kha Phong Ma Vương nghe xong lời nói của Lý Dương, nhất thời hai mắt sáng lên:

- Người muốn lợi ích nào? Cứ nói hết, chỉ cần nói, chỉ cần ta có thể đạt được, ta nhất định đáp ứng, người nói, cứ nói hết ra.

Kha Phong Ma Vương biết, nếu như hấn giết Lý Dương, tự nhiên Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả thuộc về hấn, Bất quá hấn lo lắng. Bức Lý Dương nóng nảy rồi, Lý Dương huỷ mất Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả. Đó thật là không tốt.

- Lợi ích? Yêu cầu của ta không nhiều. Chính là muốn người cút ngay cho ta, đừng đến làm phiền ta!

Lý Dương đáp trả, thân hình chợt loé, liền chạy trốn ngay, đồng thời phất tay áo một cái, đem Jake thu vào túi Tiểu Càn Khôn, đó chính là phương pháp an toàn nhất.

Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả đối với Lý Dương mà nói, tuyệt đối không dễ dàng để mất, làm sao có thể giao cho Kha Phong Ma Vương.

- Muốn chạy trốn ah? Hừ!

Kha Phong Ma Vương cười lạnh:

- Ngay khi xông xuống đây, ta đã bố trí cấm chế. Ta sao có thể có sơ suất như vậy?

Kha Phong Ma Vương sở dĩ có tiếng âm hiểm xảo trá, sự việc bình thường khi nào nắm chắc hấn mới rat ay. Lúc này khi mới xuống, tuy rất phần nộ, nhưng hấn vẫn ngầm bố trí cấm chế.

Lý Dương khinh thường, cấm chế của Ma giới cao thủ có thể có bao nhiêu lợi hại? Lúc này dùng thần thức quét qua.

Thần thức tra ra, Sắc mặt Lý Dương đại biến.

Bốn phía sơn cốc là huyền thuật cấm chế, chính là cấm chế lúc đầu của sơn cốc, cũng chính là cấm chế của Lưu Ly, ban đầu Lưu Ly lo lắng có người xuyên qua bụng núi tiến vào sơn cốc, cho nên tại vùng bụng và dưới đất và trên không trung đều bố trí cấm chế.

Có thể nói như thế này, cả sơn cốc, quả thực là một nhà lao đang đóng chặt, trách không sai bao nhiêu năm nay, không ai có thể đi vào.

Còn hiện tại, huyền thuật cấm chế trên không trung của sơn cốc do bị Lưu Ly tự mình giải, bị phá vỡ rồi, khi Kha Phong Ma Vương lao xuống, nhìn thấy bọn Lý Dương, lo lắng Lý Dương chạy trốn, lập tức liền bố trí cấm chế mạnh nhất của mình, dựa vào thực lực của Lý Dương căn bản không cách nào vượt qua.

- Ma Vương đại nhân tính không sai, hôm nay cho dù Ma Vương đại nhân không ra tay, năm người bọn ta ra tay, người cũng đừng hòng sống sót mà đi ra.

Phong Thiện Di lạnh lùng nói.

Trên mặt Kha Phong Ma Vương có một tia lãnh ý.

- Cho người thêm một cơ hội, giao hay không giao, không giao, người sẽ không còn sinh mệnh. Sinh mệnh không còn, có Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả cũng có tác dụng gì.

Kha Phong Ma Vương lạnh nhìn Lý Dương.

Trong Băng Lăng Hoa sơn cốc.

Một bên là Lý Dương, còn Jake đã ở trong túi Tiểu Càn Khôn rồi, gã ở bên cạnh chỉ có mà liên lụy đến Lý Dương.

Còn phương khác, chính do Kha Phong Ma Vương đứng đầu, thủ hạ là bốn hắc y nhân và Phong Thiện Di. Về phần ba mươi hồng y nhân, tại không trung của sơn cốc coi sóc mấy người bọn Lily.

- Không giao!

Lý Dương không có chút do dự, nực cười, Xích Huyết Linh Quả và Băng Lăng Hoa Hồn làm sao có thể giao cho hấn ta?

- Huyết Tích, năm người bọn người lên!

Kha Phong Ma Vương hạ lệnh một tiếng, nhất thời, bốn hắc y nhân và Phong Thiện Di hoá thành năm đạo tàn ảnh, hướng về Lý Dương đánh tới.

Kha Phong Ma Vương đứng một bên lạnh lùng nhìn hết thấy, đối với Lý Dương hấn nắm không chắc, chủ yếu là hấn nhìn không thấu thực lực của Lý Dương, ngày nay tu vi tâm thần của Lý Dương đạt tới Ma Vương hậu kỳ, cùng đẳng cấp với Kha Phong Ma Vương. Nhìn không thấu, Kha Phong Ma Vương muốn thông qua năm đại tướng dưới trướng, đi trước thử, phát hiện sơ hở của Lý Dương.

- Chết!

Phong Thiện Di quát lạnh một tiếng, nhắm theo hướng Lý Dương mà giết.

Lý Dương động cũng không động, khoe miệng có tia trào phúng, Lý Dương hấn cái khác không được, quần chiến chính là nắm chắc nhất, đặc biệt là so với tâm thần tu vi của bản thân không sai khác nhiều. Năm người trước mắt, Huyết Tích là Ma Vương trung kỳ, ba hắc y nhân còn lại là Ma Vương sơ kỳ, Phong Thiện Di cũng là Ma Vương sơ kỳ.

Đậm tử sắc Dao Phách, Ma Vương sơ kỳ cao thủ, chắc chắn có thể miểu sát.

- Hô!...Hô!...Hô!...Hô!...Hô!...

Năm đạo tàn ảnh từ trên trời giáng xuống, năm đạo lãnh quang trực tiếp sát tới Lý Dương, tàn khốc mà tuyệt tình.

Lý Dương cúi đầu, căn bản không nhìn năm người.

Lý Dương ngẩng đầu, hai mắt như băng đao. Bắn thẳng đến năm người...

Cuồng phong nổi lên...

- Oanh...

Bọn Phong Thiện Di năm người chỉ cảm giác được tâm thần như thiên lôi oanh kích, hoàn toàn bị chấn động đến nỗi không biết thiên nam địa bắc, ngơ ngẩn ngẩn, thậm chí quên cả công kích thế nào, không chế động tác của bọn họ chỉ như là quán tính mà thôi.

Một đạo đậm tử sắc lãnh mang chợt loé rồi biến mất.

Gió ngừng.

- Bồng!

Bốn người ngã xuống đất, mỗi người quỳ một chân xuống, bụi đất bay lên.

Đao chi Bi Sát!

Một chiêu hạ xuống, đương trường bốn vị Ma Vương sơ kỳ cao thủ hồn phi phách tán, còn Ma Vương trung kỳ “Huyết Tích” thì trái tim nát vụn. Nguyên thần chạy mất. Duy nhất nguyên thần mà thôi.

- Không tồi, chỉ là nguyên thần đào thoát, năng lực phản ứng thật nhanh.

Lý Dương cười lạnh nhìn Huyết Tích.

Nguyên thần tịnh không có lực công kích. Cũng như Hạng Vũ năm đó, cũng từ từ hồi phục, không ngừng hấp thụ năng lượng, mới có thể hồi phục.

- Huyết Tích, ngươi qua một bên nghỉ ngơi.

Sắc mặt Kha Phong Ma Vương trầm trọng.

Năm đại cao thủ, trong nháy mắt bị giết.

Cho dù là Kha Phong Ma Vương hấn cũng không có thực lực như thế, hấn lại không biết, Bi Sát của Lý Dương có thể khiến cho năm người bị vây vào trạng thái hoảng hốt. Căn bản không biết phản kháng, dưới tình huống như vậy, Lý Dương đương nhiên có thể nhẹ nhàng giết chết mấy người.

- Không tồi, Mộc Dịch, trong lòng ta trước nay đối với ngươi luôn lo lắng, quả nhiên, ngươi quả thật không như người bình thường.

Trên mặt Kha Phong Ma Vương đột nhiên có vẻ tươi cười.

- Mộc Dịch ngươi biết không? Ma giới có một loại người là khiêu chiến giả.

Kha Phong Ma Vương phảng phất nói với Lý Dương. Lại phảng phất nói với chính mình:

- Đám người khiêu chiến giả, đều không có sư tôn chỉ dạy, bọn họ tu luyện, chỉ có thể dựa vào chiến đấu, từ trong chiến đấu lĩnh ngộ, sư lĩnh ngộ không ngừng, còn mỗi lần chiến đấu đều là sinh tử chi chiến, thông qua một lần lại một lần quanh quẩn trong không gian sinh tử, lĩnh ngộ trong không gian sinh tử, không ngừng đột phá.

- Còn ta là người nổi bật nhất trong khiêu chiến giả, luận về thuật cận chiến, là cao thủ đồng cấp, trừ phi ba vị đệ tử mà Đại Tôn tự thân truyền thụ, người khác căn bản không ai dám nói là đối thủ của ta.

Kha Phong Ma Vương nhìn Lý Dương, trên thân phát ra sự tự tin cường đại.

- Còn lần này, ta lại sắp đối diện với một trận chiến sinh tử đã lâu không xảy ra! Còn đối thủ, đó là ngươi.

Kha Phong Ma Vương nói, đồng thời thân ảnh loé lên, liền tới bên cạnh Lý Dương, Lý Dương lúc này sắc mặt đại biến, triển khai Xuyên Vân Toa Vụ lách mình tránh. Sắc mặt Lý Dương trở nên có chút khó coi, tốc độ Kha Phong Ma Vương nhanh quá. Lúc này chút nữa thì bị đánh lén thành công. Lý Dương thậm chí còn cảm giác tốc độ bản thân tịnh không so được với Kha Phong Ma Vương.

- Dĩ nhiên tốc độ nhanh như vậy? Xem ra lần này tỷ lệ thắng không cao rồi.

Chớp mắt, tinh thần Lý Dương căng như dây đàn, gã đã toàn lực ứng phó.

- Chiến đấu của khiêu chiến giả, là chiến đấu sinh tử, không phải ngươi chết, thì là ta vong. Tràn ngập sự kích thích của sinh mệnh, để cho ta lần nữa cảm thụ giai điệu của sinh tử...

Kha Phong Ma Vương trong nháy mắt nhắm mắt lại, rồi đột nhiên tốc độ đạt tới tốc độ cực kì khủng bố.

Giống như vũ giả dưới ánh trăng, Kha Phong Ma Vương nhắm mắt lại tới ngay bên cạnh Lý Dương.

- Đúng vậy, nhắm mắt lại.

- Hừ!

Một đạo quang huyết quang hiện lên, Lý Dương vội vàng như làn gió mát tản ra, nhưng vẫn phát ra một tiếng “Tê”, vùng bụng đã xuất hiện một đạo vết thương.

- Tốc độ quá nhanh rồi.

Lúc này đạo huyết quang kia vừa loé lên, nếu không phải Lý Dương động tác nhanh, thì chỗ bị công kích đã là trái tim.

- Đến đây, hết mình cảm thụ bản nhạc sinh tử ah.

Kha Phong Ma Vương nhắm chặt mắt lại, trên mặt có một tia tươi cười điềm tĩnh, một đạo huyết quang không ngừng loé lên, đó là vũ khí của hắn - trung phẩm ma khí chuỷ thủ “Ám Huyết”.

Kha Phong Ma Vương đánh cận chiến, không dùng thần thức, cũng không cần đôi mắt. Thần thức cần não phải suy nghĩ làm lãng phí thời gian. Đôi mắt nhìn không rõ, càng thêm phần suy nghĩ. Chỉ cần phản xạ điều kiện, đã qua vô số lần chiến đấu sinh tử, đã bồi dưỡng lên phản xạ điều kiện, cơ bản không cần suy nghĩ, trực tiếp phản xạ.

Bởi vậy, tiết kiệm được thời gian suy nghĩ, tốc độ công kích tự nhiên nhanh lên nhiều.

- Phốc!

Lại một vết thương xuất hiện trên thân của Lý Dương, trên mình Lý Dương đã xuất hiện nhiều vết máu, còn thân của Kha Phong Ma Vương thì hoàn toàn sạch sẽ. Những bước tiền uyển chuyển mềm mại đó lại tùy theo ý nghĩ, hoàn toàn là phản xạ điều kiện, không có chút nào tự cố tình làm ra.

Xuyên Vân Toa Vụ!

Lúc này Lý Dương đã đem Xuyên Vân Toa Vụ vận dụng đến mức cực hạn.

- Bồng!

Đao Phách lại bị cán chuỷ thủ “Ám Huyết” ngăn lại, tuy tốc độ Đao Phách của Lý Dương cao, nhưng không biết vì sao, mỗi lần đều bị chuỷ thủ của Kha Phong Ma Vương ngăn cản. Trên thực tế, lúc này Kha Phong Ma Vương cũng ngạc nhiên.

Tuy cách đánh của hắn chiếm thế thượng phong, nhưng cũng chỉ có thể làm cho Lý Dương bị thương ngoài da, căn bản không cách nào công kích vào vị trí của trái tim, dù sao am hiểu nhất của Lý Dương chính là thân pháp, cũng là đánh cận chiến.

- Ba mươi người các ngươi đem nhân vật trọng yếu của Bích Lan Sơn toàn bộ bắt hết.

Thần thức Kha Phong Ma Vương truyền âm cho ba mươi hồng y nhân đang đứng ở phía trên của sơn cốc.

- Mười người các ngươi đối phó với tên thanh niên kia, Những người khác bắt đầu bắt giữ những nhân vật trọng yếu của Bích Lan Sơn.

Ba mươi hồng y nhân trong nháy mắt phân công một cách chính xác, nhìn bọn họ đạt đến Ma Vương hậu kỳ cao thủ Lâm Chiêu có mười người đối phó, tuyệt đối không vấn đề gì. Còn lại hai mươi người đối phó với người khác.

- Hô!... Hô!... Hô!... Hô!...

Ba mươi người hoá thành ba mươi đạo tàn ảnh, lập tức quay người nhảy vào trận doanh của Bích Lan Sơn.

- Cẩn thận!

Lúc này Lâm Chiêu hô lên một tiếng to, đệ nhất chú ý của gã chính là Cát Hân. Nhưng ngay lập tức hắn phải tự mình chiếu cố bản thân, mười gã hồng y nhân đó vây chặt hắn, tuy công lực hắn không tồi. Nhưng cũng chỉ là cao hơn một tầng. Còn mười gã hồng y nhân đều là Ma Soái hậu kỳ cao thủ, đối phó với hắn thông thả có thừa.

- Tê...

Máu tươi nhiễm hồng trước ngực Lâm Chiêu, tuy tốc độ Xuyên Vân Toa Vụ nhanh. Nhưng hắn đối với việc nghiên cứu Xuyên Vân Toa Vụ còn xa mới kịp Lý Dương, hắn lại không có chút công kích thần thức nào cả. Đối mặt quần công, tất nhiên có chút thảm.

- Tất cả lên cho ta ah!

Lily hét lớn một tiếng, nhưng mấy ngàn cao thủ cấp bậc Ma Tướng một người cũng không động, bởi vì đám người này đều biết rõ, hồng y nhân là người của Kha Phong Ma Vương, trên thực chất Phiêu Tuyết Sơn Mạch vẫn là lãnh địa của Kha Phong Ma Vương, bọn họ tự nhiên không dám vì một câu nói của Lily mà xông lên. Nguyên nhân quan trọng nhất là ba mươi hồng y nhân thực quá là khủng bố.

Ba mươi Ma Soái hậu kỳ.

- Đừng nhúc nhích!

Một hồng y nhân dễ dàng bắt giữ Lily. Lúc này Lily không dám động, bản thân một mình hoàn toàn kém thế, hơn nữa mấy ngàn cao thủ cấp bậc Ma Tướng kia cũng không ra tay, bản thân một mình chỉ có thể thúc thủ chịu trời.

- Tiểu thú!

Lúc này Cát Hân vẫn nhìn Lý Dương, Lý Dương lúc này máu tươi cũng dính đầy thân thể, hoàn toàn rơi vào kém thế, chỉ có thể dựa vào Xuyên Vân Toa Vụ bảo trì bất bại mà thôi.

- Đi chết!

Nhìn hồng y nhân chụp vào bản thân, Cát Hân quát lạnh một tiếng, liền đó một đạo đao mang từ nội thể bắn ra, bắn tới con mắt hồng y nhân, cô ta tự hiểu bản thân tuy ăn linh đan, đạt tới cảnh giới Thiên Ma, nhưng đối thủ thực sự mạnh, chỉ có thể công kích vào con mắt.

Hồng y nhân đó quá chủ quan, thần thức đảo một cái, Cát Hân chỉ là nhân vật cấp bậc Thiên Ma, hấn căn bản không thèm để ý, bởi vì quá dễ dàng. Nhưng...

- A! Hồn dẫn!

Con mắt hồng y nhân đó nháy mắt bị bắn mù, lúc này đại nộ, giơ cao chiến đao trong tay muốn đem Cát Hân ra giết chết.

Thần thức của Lâm Chiêu đang chú ý Cát Hân, phát hiện ra cảnh đó nhất thời kinh hãi, cũng không để tâm đến lực công kích của mười người chung quanh mình, triển khai Xuyên Vân Toa Vụ đến tốc độ cao nhất, xông về hướng Cát Hân.

- Dừng tay!

Một tiếng rống to, Lâm Chiêu không để ý đến phòng ngự làm cho mười người kia sửng sốt, còn Lâm Chiêu đã đến bên Cát Hân, một quyền hung hăng trực tiếp phá vỡ ngực của hồng y nhân, bóp nát trái tim hắn, diệt nguyên thần của hắn.

- Oanh!

Mười hồng y nhân vẫn vây công Lâm Chiêu, hung hăng một đao chém vào thân Lâm Chiêu, Lâm Chiêu vì muốn giết hồng y nhân kia để bảo vệ Cát Hân nên căn bản không có né tránh.

Mười thanh đao!

- Phốc!

Đao chọc vỡ tâm tạng, trong nháy mắt Lâm Chiêu đem nguyên thần chạy trốn.

- Lâm ...

Cát hân ngậy người.

Chính vào giây phút ngắn ngủi đó.

- Dừng tay!

Một tiếng hét lớn vang lên trong sơn cốc, thanh âm chấn động đến nỗi ba mươi hồng y nhân đều sửng người lại, tất cả mọi người đều nhìn vào trong sơn cốc.

268. Chương 46: Tình Thế Thay Đổi

Tay phải của Lý Dương giơ lên một khối lệnh bài màu đỏ sậm, có triện chữ “Bá” càng làm cho Kha Phong trong nháy mắt phán đoán ra lệnh bài này là cái gì?

- Bá Vương lệnh!

Kha Phong Ma Vương cả kinh, vô luận là thực lực hay danh khí, hắn còn rất xa mới bì kịp Hạng Vũ. Sự lãnh ngộ của Hạng Vũ đối với “Xuyên Vân Toa Vụ” là cao thâm hơn so với Lý Dương. Công lực bản thân Hạng Vũ cũng cao, nếu luận tốc độ thì càng là vượt xa Kha Phong Ma Vương. Cho đến công kích, càng không cần nhiều lời, đệ tử do Xi Vương Đại Tôn bồi dưỡng, làm sao có thể kém được?

- Đúng, chính là Bá Vương lệnh, Kha Phong Ma Vương, thả bọn họ ra, đem người của ngươi rời khỏi chỗ này.

Lý Dương lạnh lùng nhìn Kha Phong Ma Vương nói.

Gã nhất mực không muốn động đến Bá Vương lệnh này, bởi vì gã không muốn dựa dẫm vào ai, nhưng đến lúc này, đã không thể do dự thêm. chỉ có thể vận dụng Bá Vương lệnh.

Bọn Lily phía trên sơn cốc thì mừng rỡ.

- Bá Vương lệnh, sư huynh người dùng đến Bá Vương lệnh, Kha Phong Ma Vương này phỏng chừng chưa có gan cùng Bá Vương đối nghịch.

Lily ngạo nghễ nhìn hồng y nhân đứng bên cạnh, mỉm cười nói. Hồng y nhân bên cạnh tuy đại nộ, nhưng không dám nói gì.

Tên của Bá Vương, so với tên của Ma Quân, cũng không khác nhiều lắm.

- Nhìn thấy Bá Vương lệnh của sư tôn, Kha Phong Ma Vương còn dám động thủ, hừ, cho hắn mười lá gan, hắn cũng không dám.

Lúc này Lâm Chiêu đang cố gắng hấp thụ ma sát chi khí, hình thành một thân thể, chỉ là năng lượng kém quá, đến Thiên Ma cũng không bằng.

- Lâm Chiêu đại ca, người hãy an tâm tu luyện.

Cát Hân khuyên nhủ nói.

- Tốt, tốt.

Lâm Chiêu nghe thấy lời của Cát Hân. Trong lòng cảm thấy cao hứng. Lập tức an tâm tu luyện. Còn Cát Hân cảm thấy càng khó lựa chọn, Lâm Chiêu vì cô mà cả sinh mạng cũng không cần, nhưng vài chục năm nay, trong lòng cô ta nhất mực yêu thích chính là tiểu thúc ah.

Lý Dương lạnh lùng nhìn Kha Phong Ma Vương:

- Nhìn thấy Bá Vương lệnh, người cũng không có phản ứng gì? Bá Vương chính là bạn tốt của ta, nhìn thấy Bá Vương lệnh, cũng như thấy Bá Vương, lẽ nào danh dự của Bá Vương người cũng không cho vào đâu?

Lý Dương nhìn thẳng vào Kha Phong Ma Vương.

- Bá Vương lệnh?

Trong lòng Kha Phong Ma Vương cười lạnh.

Giờ khắc này, trong lòng hắn thay đổi thật nhanh.

Một bên là lệnh bài của Bá Vương Bàn Man (chính là tên của Hạng Vũ ở Ma giới, sau này tớ sẽ đổi hết thành hạng Vũ cho dễ theo dõi – vandai79). Bá Vương là người không dễ đối phó, người của Bá Vương đông đúc, bởi vì do quan hệ của Xi Vưu Đại Tôn, rất nhiều Ma Quân thậm chí ngay cả Ma Đế cũng là bạn tốt của hắn, còn bản thân Ma Vương công kích cũng thật mạnh, Kha Phong Ma Vương hắn tự nhận không phải là đối thủ. Một câu nói của Bá Vương phỏng chừng bạn tốt của hắn liền tự động đối phó với chính mình.

Bất quá..

Mặt khác, là cơ hội chính mình trở thành Ma Quân.

Ma Quân a!

Giấc mộng vị trí Ma Quân, Ma giới chí tôn thực lực, cường giả mới nhận được sự tôn kính nhất, chỉ cần bản thân đạt đến vị trí Ma Quân, cho dù Bá Vương muốn đối phó với mình, có lẽ cũng rất khó, bất kể như thế nào, thực lực mới là quan trọng nhất.

- Hừ? Bá Vương lệnh của người là thật không? Sao ta cảm giác là giả mạo.

Trên mặt Kha Phong Ma Vương hiện rõ có chút nghi hoặc hỏi. Trong chốc lát, hắn đã có quyết định, không để ý tới Bá Vương lệnh, người của Bá Vương Hạng Vũ tuy đông, thực lực cao. Nhưng một khi bản thân biến thành Ma Quân, còn sợ Bá Vương Hạng Vũ, một Ma Vương hậu kỳ sao?

Kha Phong Ma Vương đến nay còn chưa biết Hạng Vũ đã thật sự, đạt tới Ma Quân tiền kỳ.

- Người nói đây là giả?

Lý Dương cười lạnh.

- Đúng, chính là giả mạo, ai mà biết được là bản thân người có nguy tạo ra một cái hay không, người có thân phận gì, Bá Vương lại là thân phận gì? Người làm sao có thể cùng Bá Vương có quan hệ, hừ, đừng nghĩ dùng một cái Bá Vương lệnh nguy tạo đến để uy hiếp ta.

Mặt ngoài Kha Phong Ma Vương cơ hồ nhận định Bá Vương lệnh là giả.

Trên thực tế, khi Kha Phong Ma Vương nhìn thấy Bá Vương lệnh, đã biết, Bá Vương lệnh này chính là thật. Bởi vì Bá Vương lệnh có khí tức đặc thù. Bất quá hắn lại không thể thừa nhận.

- Mộc Dịch. Mau đem Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả giao ra. Nếu như không giao, người của người sẽ không còn ai sống sót.

Kha Phong Ma Vương lãnh khốc nói, đồng thời trong nháy mắt ba mươi hồng y nhân bắt được từng người một trong đám Lily, Hầu Sơn, Cát Hân...

- Cho người mười tức thời gian để suy nghĩ. Bằng không, giết ngay lam y nữ tử.

Âm thanh của Kha Phong Ma Vương càng thêm âm lãnh.

Lam y nữ tử chính là Cát Hân, một hồng y nhân trói chặt Cát Hân, đem Cát Hân đẩy ra đằng trước nhất, chiến đao trong tay tùy thời chuẩn bị ra tay.

Mười tức, rất ngắn.

Trong long Lý Dương cuồng như cuồng phong vừa nổi gió, gió lốc sóng lớn nổi trong lòng.

Lựa chọn!

Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả, một khi luyện chế thành công, là Huyết Linh Đan, sau khi phục dụng, sẽ rất nhanh đạt tới vị trí Ma Quân. Ma Quân ah, một khi đạt tới cấp bậc Ma Quân, không những bản thân có thể nhẹ nhàng đến Minh giới, thậm chí vượt qua Bắc Minh hải cũng có hy vọng.

Lý Dương phấn đấu lâu như vậy, vì cái gì? Còn không phải là để gặp được Tuyệt?

Nhưng...

Bởi vì cái này, có thể bỏ qua tính mạng của Cát Hân?

Cát Hân, cô gái trẻ tuổi đó, người yêu thích đầu tiên, liền yêu thích Lý Dương. Từ đó một mực theo đuổi Lý Dương, dứt khoát không thay đổi.

- Cát Phổ đại ca!

Lý Dương thấp giọng thì thào, gã nhớ tới vợ chồng Cát Phổ, gã có thể bỏ qua sinh mạng của Cát Hân sao? Hắn mang tư cách gì? Hắn trả lời làm sao với vợ chồng Cát Phổ đây?

Đám người Cát Hân, Lily, Lâm Chiêu đều nhìn Lý Dương.

- Lý Dương đại ca, nhanh giao ah, nhanh giao ah. Còn không nói gì nữa, Cát Hân cô ấy liền mất mạng ah.

Lâm Chiêu nóng nảy tới mức hồng to lên:

- Huynh lẽ nào vì bản thân, bỏ qua Cát Hân sao? Nhanh ah, đừng lãng phí thời gian nữa, gấp lắm rồi!

Lâm Chiêu cực kỳ lo lắng.

Còn Lily cũng nhìn Lý Dương, cô biết Lý Dương đang đối diện với sự lựa chọn thống khổ.

Cát Hân trên mặt có tia tiều dung, hơi nhắm mắt lại, thì thào trong lòng “Có lẽ... ta sẽ chết, thành toàn cho tiều thúc và vị cô nương Khương Tuyệt kia, cũng là một loại giải thoát.”

Tất cả mọi người đều nhìn Lý Dương.

Đột nhiên...

- Mười tức thời gian hết! Nói, giao hay không giao!

Thanh âm của Kha Phong Ma Vương lạnh như băng đao. Đâm thẳng vào tâm tạng của Lý Dương.

Lý Dương ngây người.

Giao hay không giao?

Huyết Linh Đan, bản thân mình bỏ được không? Nhưng Cát Hân...

- Giết!

Đột nhiên Kha Phong Ma Vương một tiếng hạ lệnh, hắc căn bản không có chút suy tính, giết một Cát Hân, hắc vẫn còn một đám người. Căn bản không để ý một người.

Hồng y nhân đó nghe lệnh. Chiến đao lập tức chém. xuống.

Nhất thời con mắt Lâm Chiêu đỏ lên:

- Dừng tay, dừng tay ah!

Lâm Chiêu điên cuồng muốn thoát khỏi trói buộc, nhưng hiện tại công lực hắc quá thấp kém, ngay cả cấp bậc Thiên Ma cũng không bằng, căn bản không cách nào thoát khỏi sự trói buộc của hồng y nhân, mắt nhìn Cát Hân sắp chết, hắc lại bất lực, đau lòng ah.

- Dừng tay ah!

Nước mắt của Lâm Chiêu cũng đã chảy xuống... Hắc hận ah!

Đôi mắt Cát hân vẫn nhắm như trước, trên mặt có tia mỉm cười:

- Giải thoát rồi!

- Dừng tay, ta giao!

Lý Dương rống to một tiếng

Nhưng...

Muộn rồi, đao của hồng y nhân đặt đâm vào trong ngực Cát Hân, bị tiếng rống của Lý Dương, hắc nhất thời kinh hoàng không có phản ứng kịp. Còn chiến đao trong tay theo quán tính tiếp tục trầm xuống.

- Dừng tay, Kha Phong vương bát đản ngươi, kêu người dừng tay!

Đột nhiên, một thanh âm hung hồn vang khắp sơn cốc, chính là thanh âm của Hạng Vũ, Hạng Vũ cuối cùng đã từ Ma Thần Cung trở về.

Thanh âm tuy đã tới, nhưng... lúc này Hạng Vũ lại cách đó vài dặm, căn bản không kịp chạy tới. Thần thức của gã có thể nhìn thấy, nhưng không cách gì giúp được. Hạng Vũ cũng nóng nảy, chỉ có thể từ xa mà hô lên.

- Bá Vương!

Kha Phong Ma Vương đã phát hiện ra từ phía chân trời một đạo thân ảnh điên cuồng như tia chớp lao đến, khí thế như thiểm điện đó mới quen thuộc lắm sao, chính là Kha Phong Ma Vương đã từng nhìn thấy Bá Vương Hạng Vũ, Kha Phong Ma Vương lập tức muốn hạ lệnh, nhưng...

- Phốc xích!

Thanh âm của trái tim bị vỡ vụn vang lên.

Lý Dương lặng người đi.

Người kia từ địa cầu thì đã một mực không thích gọi mình là thúc thúc. Là cô gái thích gọi mình là tiểu thúc, như vậy mà chết rồi sao? một cỗ hối hận lan tràn trong lòng.

- Cát Hân!

Bản thân mình đối tốt với Cát Hân chưa? Đối tốt với vợ chồng Cát Phổ chưa? Đau lòng, hối hận.

Lâm Chiêu cũng ngây dại.

Âm thanh trái tim bị vỡ vụn kia vang lên, trong chốc lát đó, gã cũng đã dần thời mất đi linh hồn...

Kha Phong Ma Vương cũng ngây dại.

Bá Vương có tha thứ cho hắn không?

Đã muộn rồi sao?

- Oanh!

Hồng y nhân đã trói buộc Cát Hân đột nhiên ngã xuống đất, máu tươi từ trong ngực hắn phun ra, hắn đã chết, còn Cát Hân hãy còn chưa có phản ứng gì, cô dĩ nhiên chưa có chết?

- Tiểu ca Lý Dương, người khoẻ ah.

Âm thanh quen thuộc vang lên bên tai của Lý Dương.

Lý Dương run lên trong lòng, âm thanh này phải chăng là âm thanh hỉ nộ vô thường của thánh chủ Lưu Ly trong thánh điện? Nhưng tạm thời lúc này Lý Dương lại đại hỷ, thần thức của hắn phát hiện, giây phút lúc này. Chuôi của thanh chiến đao giết Cát Hân kia tự nhiên bị một cỗ năng lượng cường đại trói chặt lại rồi, còn hồng y nhân trong nháy mắt bị giết chết rồi.

Âm thanh trái tim vỡ vụn, là âm thanh do tâm tạng của hồng y nhân vỡ vụn phát ra.

- Hoá ra là Lưu Ly tiên bối, cảm tạ tiên bối ra tay tương cứu.

Lý Dương vội nói, lúc này Lý Dương đối với Lưu Ly thập phần cảm kích. Nếu Cát Hân chết thật, có lẽ cho dù tìm được Tuyết, gã cũng sẽ không an tâm cả đời.

Một thân phần hồng Lưu Ly giấu đầy trên mặt là tiểu dung:

- Lý Dương tiểu ca. Đừng khách khí như vậy, kêu Lưu Ly muội muội là được rồi, thật sự là không đúng, kêu Lưu Ly tỷ tỷ cũng được ah. Tiên bối, tiên bối, Lưu Ly ta già vậy sao?

Lưu Ly muội muội? Lưu Ly tỷ tỷ?

Lý Dương ngẩn người, gã không biết vì sao Lưu Ly kia lại biến thành bộ dạng như vậy.

- Lưu Ly đại tỷ, đừng trêu huynh đệ Lý Dương của ta nữa.

Hạng Vũ cười ha ha, cũng bay tới, cũng đến bên cạnh Lý Dương, còn cấm chế của Kha Phong Ma Vương đã bố trí, ngay khi Lưu Ly tới, tiện tay phá rồi.

- Hoá ra là tên tiểu tử Hạng Vũ, sao rồi, ta để ý huynh đệ nhà ngươi rồi, không được sao? Lý Dương đệ đệ, đúng không?

Lưu Ly khéo cười trả lời, còn nháy mắt phóng điện cho Lý Dương.

Lý Dương trầm thấp thỏm trong lòng, lúc này gọi là Lý Dương tiểu ca, còn bây giờ càng tăng thêm thân cận, đều kêu mình là “Lý Dương đệ đệ”

Hạng Vũ nghĩ hoặc trong lòng, phải biết rằng sau khi khai thiên tích địa, lục giới sơ thành, đã sinh ra một con Phệ Tâm Trùng đầu tiên là thánh chủ của Phệ Tâm Trùng nhất tộc, tu luyện vô số năm mới đạt đến Ma Đế hậu kỳ, thậm chí còn thôn phệ cả Thần khí Lưu Ly Bình, bối phận cực cao. Hơn nữa người bình thường Lưu Ly căn bản không để vào trong mắt, từ lúc nào tự nhiên lại để ý huynh đệ của mình.

- Lưu Ly đại tỷ, bất kể thế nào, lần này còn phải cảm tạ Lưu Ly đại tỷ.

Lý Dương chấp tay nói lại. Cứu được Cát Hân, Lý Dương đối với Lưu Ly quá cảm kích rồi.

Nét tươi cười trên mặt Lưu Ly càng thêm sáng lạn.

Cô quá bội phục bản thân rồi, nắm bắt được cơ hội quá tốt rồi, chính ngay lúc Cát Hân sắp bị giết chết, chính thời khắc lúc tất cả mọi người tuyệt vọng mới xuất thủ, quả nhiên là tốt nhất, nhìn thái độ của Lý Dương đối với cô ta, liền biết hay hiệu quả.

- Gọi đại tỷ cái gì, ít nhất gọi là Lưu Ly tỷ tỷ, không thì tỷ tỷ sẽ giận đó.

Lý Dương chỉ có thể cười nói:

- Vâng, Lưu Ly tỷ tỷ, gọi là tỷ tỷ.

Lý Dương bất lực, bất quá trong lòng gã vô cùng cảm kích Lưu Ly, là Lưu Ly đem Lý Dương từ thời khắc tuyệt vọng đó quay về, đột nhiên Lý Dương nhìn về phía Kha Phong Ma Vương.

Kha Phong Ma Vương lúc này ngơ ngác.

Hắn choáng váng.

- Kha Phong Ma Vương, người không phải là muốn đoạt Băng Lăng Hoa Hồng và Xích Huyết Linh Quả sao? Tại sao lúc này không nói gì.

Lý Dương giả bộ nghi hoặc nói.

Hạng Vũ vừa nghe, đột nhiên hỏi Lý Dương:

- Lý Dương ah, Không phải bốn Bá Vương đã lệnh cho Lâm Chiêu đưa cho người Bá Vương lệnh rồi sao? Tại sao? Lẽ nào người không sử dụng Bá Vương lệnh, không thì, tên tiểu Kha Phong Ma Vương này, tại sao dám đối phó với các người?

Lý Dương cười nói:

- Kha Phong Ma Vương nói rồi, khối Bá Vương lệnh này là giả.

Lý Dương vừa nói, tay lộn một cái, xuất hiện một khối Bá Vương lệnh.

- Giả?

Hạng Vũ tiếp nhận Bá Vương lệnh, quay đầu nhìn về phía Kha Phong Ma Vương:

- Kha Phong, lệnh bài của bốn Bá Vương có người có thể làm giả sao? Lẽ nào người còn không phân biệt được thật giả của Bá Vương lệnh?

Thanh âm của Hạng Vũ lộ rõ có chút giận dữ, đồng thời khí thế trên thân tự nhiên phát ra mênh mông.

Kha Phong Ma Vương giờ phút này, tuyệt đối đáng thương.

Khí thế Hạng Vũ quá mạnh, khiến Kha Phong Ma Vương cảm thấy một trận run sợ, Kha Phong Ma Vương trợn mắt nhìn Hạng Vũ với vẻ khó tin nói:

- Bá Vương, người đột phá rồi? Đạt tới cảnh giới Ma Quân rồi?

Từ trong khí thế của Hạng Vũ, Kha Phong Ma Vương có chút phán đoán.

Kha Phong Ma Vương còn không biết Hạng Vũ đột phá ư.

Hạng Vũ hơi gật đầu.

Kha Phong Ma Vương ngẩn ngơ, cao thủ cấp bậc Ma Quân, căn bản không phải là người mà hắn có thể kháng cự.

Đột nhiên, Kha Phong Ma Vương hình như nhớ đến sự tình gì đó, chằm chằm nhìn thẳng vào thánh chủ Lưu Ly, khuôn hoảng đến nỗi nhũn hết cả chân:

- Lẽ nào, lẽ nào, người, người, người là Lưu Ly? Ma Đế Lưu Ly, Ma Đế thần bí nhất trong truyền thuyết!

Hắn đã nghe thấy tên của Lưu Ly, hơn nữa nhìn thái độ Hạng Vũ đối với Lưu Ly, liền liên tưởng đến Ma Đế Lưu Ly trong truyền thuyết.

- Ủa? Lẽ nào không giống sao?

Trên mặt Lưu Ly nở nụ cười tươi như hoa đào, còn cho Kha Phong Ma Vương một cái nhìn mê người.

Nhất thời Kha Phong Ma Vương cảm thấy một trận mê muội trong đầu, đôi chân sớm đã nhũn ra cuối cùng không cầm cự được nữa, tay chân run rẩy đặt mông ngồi xuống đất.

269. Chương 47: Tin Tức Của Tuyệt

Kha Phong Ma Vương thì thảo tự nói, ngay lúc này, tinh thần hắn cực kỳ sa sút.

Xi Vưu Đại Tôn dưới trướng có cứu đại Ma Đế, Ma Đế hậu kỳ có ba vị, cường đại nhất chính là cha của Huyết Ngục nhất tộc- Âm Dương Ma Đế, Âm Dương Ma Đế chính là sinh ra trong Huyết Ngục, cực kỳ lợi hại. Danh tiếng xếp thứ hai chính là Lưu Ly.

Đương nhiên không thể nói Lưu Ly nhất định là yếu hơn Âm Dương Ma Đế, chủ yếu là do Lưu Ly tương đối thần bí, rất nhiều người không biết sự khủng bố của Lưu Ly. Ngoài ra Huyết Ngục rộng rãi vô biên, thanh thế to lớn, đương nhiên Âm Dương Ma Đế dưới cái nhìn của ngoại nhân chính là người đứng đầu cứu đại Ma Đế.

Đối diện với vị Ma Đế thần bí nhất trong truyền thuyết, thánh chủ Lưu Ly của Phệ Tâm Trùng nhất tộc, Kha Phong Ma Vương đã không còn tồn tại tư tưởng chạy trốn.

Trước mặt Ma Đế, ngươi còn muốn chạy?

Lý Dương lúc đầu có Thanh Vân, còn không cách nào chạy được, nói chi đến Kha Phong Ma Vương.

- Kha Phong tiểu tử, ngươi thật không biết điều rồi, dám đoạt đồ vật của Lý Dương đệ đệ, thật là đáng chết.

Lưu Ly hừ nhẹ nói, căn bản là không coi Kha Phong Ma Vương là gì trong mắt, trong mắt của Ma Đế hậu kỳ cao thủ, Ma Vương, Ma Quân căn bản chẳng là gì cả.

- Hừ, tên gia hỏa âm hiểm Kha Phong, chính là tìm chết. Con mẹ ngươi, đã nhìn thấy lệnh bài của bốn Bá Vương, lại giả vờ nhìn không thấy.

Trong mắt Hạng Vũ hiện lên một tia tàn khốc.

Kha Phong Ma Vương không có tư tưởng cầu xin.

Bởi vì.....

Cầu xin chỉ làm cho hạng người như Hạng Vũ càng thêm khinh bỉ hắn, từ lúc hắn quyết định không nhìn Bá Vương lệnh, vẫn muốn cướp lấy Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả, hắn đã nghĩ tới trường hợp này, nhưng không ngờ Hạng Vũ lại đến nhanh như vậy.

- Thắng làm vua, thua làm giặc. Ta đã thất bại, các ngươi động thủ đi.

Kha Phong Ma Vương nói dài một hơi, từ từ nhắm mắt lại, trong sát na đó, hắn nhanh chóng nhớ lại quá khứ của mình, cuộc sống của khiêu chiến giả, bồi hồi nhớ lại mỗi lần sống trong sinh tử, mỗi lần sinh tử tranh đấu đều đem lại cho hắn sự lĩnh ngộ, chính cuộc sống bên bờ sinh tử đó đã đem lại cho hắn nhiều tính kích thích.

Lý Dương thầm than trong lòng, không hề nói gì. Ma giới chính là như thế, cường giả vi tôn, một khi bản thân thất bại, dù là thất bại nhất thời, thì bản thân mình chính là phải chết.

- Hừ!

Hạng Vũ vung tay lên, một đạo đao mang màu đen loé lên, Kha Phong Ma Vương ngã liền xuống đất, trái tim đã vỡ vụn, nguyên thần bị diệt.

Kha Phong Ma Vương đã chết.

Lưu Ly vừa nhìn thấy đao mang màu đen, tức thì con mắt sáng ngời, trong lòng giật mình, ánh mắt đang nhìn Hạng Vũ cũng biến đổi:

- Hạng Vũ, Đại Tôn đối với ngươi thật tốt ah, ngay cả chiến đao thần khí Phá Không cũng trao cho ngươi rồi. Đại Tôn thật sự ưu ái tên tiểu tử nhà ngươi.

Phá Không chiến đao là do Xi Vưu Đại Tôn ban đầu khi mới ngộ ra Ma Thần Lục Tuyệt, khi đó thành tựu đạt tới cảnh giới thái cực vô thượng đại viên mãn đã luyện chế ra.

Ban đầu, Xi Vưu lấy Ngũ Thái Thạch, luyện chế ra hai kiện thần khí Phá Không cùng Liệt Thiên, Xi Vưu Đại Tôn nhục thể cực mạnh, tương đương với nhục thân của Bàn Cổ, duy có nhục thể cực mạnh. Có thể so sánh với thần khí, tự nhiên không cần thần khí.

Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch, gọi đơn giản là Ngũ Thái Thạch, phạm là thần khí, thông thường hay dùng Ngũ Thái Thạch để luyện hoá, mà Tề thiên đại thánh Tôn Ngộ Không từ trong Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch sinh ra, là trời sinh thạch hầu, chứ không phải tự nhiên mà thành.

Đại thiên thể giới khi chưa tới thời kỳ hỗn độn, có Hỗn Độn Sơn, là một chính thể, sau này bị Bàn Cổ khi khai thiên tích địa bỏ ra, rồi sau đó phần còn lại được Yêu giới Đại Tôn Nữ Oa nương nương đoạt lấy. Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch trở thành chỉ có Nữ Oa có mà thôi. Quan hệ giữa Xi Vưu và Nữ Oa không tồi, mới có được Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch.

Nữ Oa chính vì có phần còn lại của Hỗn Độn Sơn, vì địa vị cực cao, vô số cao thủ biệt cấp như Ma Đế, Tiên Đế, Minh đế đối xử cung kính, chính là do hy vọng có được Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch.

Trong tay Hạng Vũ chột loé, một trận đao liên xuất hiện trong tay, màu sắc chiến đao là màu đen, một cổ tức sắt chì khí ngưng tụ ở trong, Hạng Vũ nhìn chiến đao trong tay, ánh mắt lộ vẻ yêu thích. Thần khí, đối với một cao thủ mà nói, tất nhiên là yêu thích cực kỳ.

Hạng Vũ ngừng đầu nhìn Lưu Ly:

- Lưu Ly đại tỷ, sư tôn sở dĩ ban cho ta chiến đao thần khí Phá Không, cũng là có nguyên nhân. Nếu như không phải khi ở Ma Thần Cung, tâm thần tu vi của ta có sự đột phá cũng không tài nào có được chiến đao Phá Không ah.

- Quả nhiên, tâm thần tu vi đạt đến Ma Đế tiền kỳ rồi. Xem ra tại trung ương nguyên vực đệ thập Ma Đế sắp sửa xuất hiện rồi.

Lưu Ly cười duyên nói.

Lý Dương vừa nghe, thần thức đảo qua một cái, hần kinh ngạc phát hiện, trước kia tinh thần tu vi của Hạng Vũ đạt tới Ma Quân hậu kỳ, cuối cùng tâm thần tu vi cũng đột phá, đạt đến Ma Đế tiền kỳ rồi. Tâm thần đạt đến Ma Đế tiền kỳ, nói rõ Hạng Vũ chắc chắn có thể đạt tới Ma Đế cảnh giới.

- Cung hỉ Bá Vương, tâm thần cuối cùng lại đột phá, đạt đến Ma Đế tiền kỳ.

Lý Dương cười nói.

Hạng Vũ lắc đầu cười nói:

- Nếu như sư tôn không dùng huyền cảnh chi pháp để thôi luyện tâm thần của ta, ta cũng không thể dễ dàng như thế mà đột phá.

Hắn ra cũng cao hứng, tâm thần lại đột phá, đạt tới Ma Đế tiền kỳ, cũng có thể nói, trung ương nguyên vực đệ thập Ma Đế cấp biệt cao thủ đã sắp xuất hiện, tuy thời gian còn rất dài, nhưng mà đã là nắm chắc rồi.

Công lực hảo tu, tâm thần nan tu. Tâm thần lúc này đạt Ma Đế cảnh giới, sau này công lực tự nhiên cũng có thể đạt. Đương nhiên, giống như công lực và tâm thần, nguyên thần cũng là khó tu luyện nhất. Căn bản là không có phương pháp nào để tu luyện cả. Chỉ có thể từ từ biến đổi.

- Hô!... Hô!... Hô!... Hô!... Hô!...

Bọn Lily, Cát Hân từng người đều bay vào trong sơn cốc, còn ba mươi hồng y nhân từ lúc Kha Phong Ma Vương chết liền thần phục rồi.

- Chúc mừng sư huynh đạt được Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả, một khi Huyết Linh Đan thành, nguyện vọng của sư huynh liền dễ dàng thực hiện được.

Lily nói với Lý Dương.

Cát Hân cũng hướng về Lý Dương cười cười, nhưng cô lại liếc nhìn Lâm Chiêu, thần tình có chút phức tạp, hiển nhiên việc Lâm Chiêu vì cô không tiếc bị hồn phi phách tán, đã khiến Cát Hân rung động không nhỏ.

- Ha ha, Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả, Lý Dương huynh đệ, người đạt được bảo bối đó chưa?

Hạng Vũ đột nhiên đại hỷ hỏi.

Lý Dương gật đầu.

Lưu Ly cười thầm trong lòng, sơn cốc này trước kia là của cô ta, tất cả đều do cô ra sắp đặt. Hiển nhiên sự tình phát triển thuận lợi. Ấn tượng của cô ta đối với Lý Dương cũng tốt lên nhiều.

Lưu Ly cũng có chút hối hận. Lần đầu khi gặp Lý Dương, đã hí lộng quá mức. Cô ta cũng biết, Lý Dương không phải người bình thường. Cổ năng lượng khủng bố kia, cô ta đến nay nghĩ lại hãy còn thừa sợ hãi, phảng phất giống hệt như năm đó Nguyên Thủy Thiên Tôn dùng lá cờ Bàn Cổ truy sát cô. Nếu như Xi Vưu Đại Tôn không ra tay, cô ta đã sớm chết rồi.

- Lý Dương đệ đệ, Băng Lăng Hoa và Xích Huyết Linh Quả này một khi luyện thành Huyết Lăng Đan thì có thể gia tăng trăm vạn năm công lực. Một khi người phục dụng nó rồi, sẽ đạt tới Ma Quân cảnh giới chỉ trong nháy mắt.

Lưu Ly tóc dài bay bay, mị lực khiến cho những người tâm thần tu vi không đủ cao phải ngẩn người như ngốc.

Lý Dương sững sờ, trong lòng cảm thấy mù mẫm:

- Lẽ nào chỉ là nháy mắt?

Lý Dương cũng không muốn hỏi tới. Lúc này tay phải vung lên một cái, đem Jake từ trong túi Tiểu Càn Khôn mang ra ngoài.

- Sư đệ, phục dụng Huyết Lăng Đan rồi, lẽ nào không phải trong nháy mắt đạt tới cảnh giới Ma Quân ư?

Lý Dương quay hỏi Jake.

Jake lắc đầu cười nói:

- Sư huynh, huynh cũng quá nóng lòng rồi. Năng lượng Huyết Lăng Đan mạnh như vậy, nếu mà nháy mắt bạo phát, huynh hấp thụ được không? Năng lượng nháy mắt bộc phát, tương đương với năng lượng Ma Quân cao thủ bạo phát, đối với huynh, thì chỉ có một loại kết quả - tự bạo!

Lưu Ly cũng cười:

- Lý Dương đệ đệ, người cũng quá lo lắng rồi. Huyết Lăng Đan sở dĩ trân quý, chính là vì nó có thể đem hiệu quả của thuốc ẩn vào trong bách hại tứ chi thân thể người, tùy theo thời gian trôi qua, từ từ đề cao tu vi của người, tuyệt đối không có tác dụng phụ.

Lý Dương cảm thấy một trận xấu hổ.

Sự tình này ngẫm lại cũng biết, Huyết Lăng Đan trăm vạn năm công lực, năng lượng cường đại như thế, ai có thể trong chớp mắt hấp thụ? Cho dù là cao thủ cấp bậc Ma Vương cũng không thể trong chớp mắt hấp thụ. Trong vòng vài năm có trăm vạn năm tu vi đã là chuyện phi thường rồi.

- Vậy đạt tới cảnh giới Ma Vương cần bao nhiêu thời gian?

Lý Dương hỏi Jake.

Jake nghĩ một chút:

- Huyết Lăng Đan thông thường cần vài năm hiệu quả thuốc mới hoàn toàn phát huy. Hiệu quả thuốc tùy theo tu vi đề cao, mà mức phát huy ngày càng nhanh, cho nên lúc bắt đầu tốc độ của tu vi đề cao không nhanh lắm. Ước chừng một năm thời gian mới tới cảnh giới Ma Vương.

Nhất thời con mắt Lý Dương sáng ngời.

Một năm!

Vén vén một năm mà thôi, việc cần thiết trước mắt chính là đạt tới Ma Vương cảnh giới mà thôi. Hơn nữa bản thân còn muốn đi tìm Tam Sanh Thạch, đợi tìm được Tam Sanh Thạch, ước chừng công lực cũng đã hoàn toàn hấp thụ được hết rồi. Thật tốt.

- Sư đệ, tính kĩ thời gian luyện chế Huyết Linh Đan đi, nói, luyện chế Huyết Linh Đan cần có những yêu cầu cụ thể gì, ta nhất định cố gắng thoả mãn người.

Lý Dương nói với Jake.

Lưu Ly lại cả kinh, nhìn chăm chăm Jake, khó tin nói:

- Tiểu mao hài này cũng có thể luyện chế đan dược ư?

Ma giới luyện đan vốn dĩ là lạc hậu, không bằng Tiên giới, Lưu Ly lại không biết, thuật luyện đan của Jake chính là học từ Thục Sơn kiếm phái.

Trong Thục Sơn kiếm phái tàng quyển có không ít là của Tiên giới, hơn nữa thiên tư của Jake là không thể đoán được hết, không chỉ đơn giản là dựa vào tàng quyển, còn có đột phá của bản thân, đủ để nghiên cứu và luyện chế loại đan dược mới.

- Đó là tự nhiên, ta chính là thiên tài!

Jake không hề biết địa vị của Lưu Ly, vẫn như trước đại ngôn không thẹn mà nói.

Quay lại Jake nhìn Lý Dương nói:

- Sư huynh. luyện chế Huyết Linh Đan cũng không có gì là phiền phức, chủ yếu là tài liệu khó có được, hôm nay chúng ta đã tìm được tài liệu, quan trọng nhất là đan lô, đan dược tốt cần có đan lô tốt. Huyết Linh Đan này, ít nhất cũng phải là đan lô của cấp bậc ma khí. Nhưng ai biết luyện chế đan lô đây?

Ánh mắt Lý Dương hướng về phía Lưu Ly:

- Lưu Ly đại tỷ... ách, Lưu Ly tỷ tỷ.

Nhìn thấy trong con người của Lưu Ly lại lần nữa phóng điện, Lý Dương lập tức tỉnh ngộ, ngay lập tức thay đổi cách xưng hô:

- Lưu Ly tỷ tỷ, người biết ai biết luyện chế đan lô cấp bậc ma khí không?

Lưu Ly nghe thấy “Lưu Ly tỷ tỷ”, mới hài lòng.

- Luyện chế đan lô, còn là cấp bậc ma khí? Có chút khó. Dao kiếm ma khí đơn giản, ta có thể dựa vào chân hoả của mình, còn luyện chế đan lô, thật là khó lắm. Hơn nữa người biết luyện chế đan lô, cấp bậc chân hoả cũng không đủ.

Luyện chế ma khí, phải có tài liệu trân quý, tất nhiên là tài liệu cực trân quý, yêu cầu cấp bậc chân hoả lại còn cao hơn.

Ví dụ Hỗn Độn Ngủ Thái Thạch, chân hoả của Ma Đế thông thường vô pháp luyện hoá.

- Ah, ta có cách. Tỷ tỷ, chân hoả của người cấp bậc đủ là được rồi.

Jake đột nhiên vui vẻ nói.

Lưu Ly lại lắc đầu:

- Nhưng ta lại không biết đan lô nên luyện chế như thế nào ah, đan lô là thứ đồ tinh mật, luyện chế không thể sai một bước.

Tuy không biết luyện chế đan lô, nhưng kiến thức của Lưu Ly thực sự rộng.

Jake lắc đầu phiền não:

- Tỷ tỷ, về điểm này người không cần lo lắng, người không biết luyện chế, ta biết ah, ta đem cách luyện chế đan lô truyền cho người, người luyện chế là được rồi.

- Cũng đúng, như vậy cũng được.

Lưu Ly căn bản không có ý kiến gì.

Trong lòng Lưu Ly sớm đã có quyết định, việc gì có thể giúp đỡ Lý Dương, cô ta sẽ tận lực giúp đỡ Lý Dương, không có chút oán hận gì. Dựa theo lời nói của Lưu Ly, đây là đầu tư lúc đầu, nếu sau này Lý Dương “phát đạt” rồi, biến thành cao thủ cấp bậc Đại Tôn hoặc Hồng Quân, thì có thể có lãi rồi.

- Lưu Ly tỷ tỷ, việc lần này làm phiền người rồi.

Lúc này con mắt Lý Dương sang ngồi nói, sự việc cuối cùng đã quyết, việc luyện đan coi như không còn vấn đề gì.

Lưu Ly cười khê một trận:

- Lý Dương đệ đệ, đừng khách khí như vậy, chúng ta là tỷ đệ, có yêu cầu gì, tỷ tỷ nhất định đáp ứng người.

Nếu như tương lai Lý Dương là cao thủ cấp bậc Đại Tôn, cùng Đại Tôn có quan hệ tỷ đệ, chính là có lãi rồi. Nếu như Lý Dương có thể thành Hồng Quân, cùng Hồng Quân đạo nhân có quan hệ tỷ đệ, đó càng tính không được ah.

- Thật sự cảm ơn người.

Trong lòng Lý Dương có chút nghi hoặc, Lưu Ly này bị sao vậy, tựa hồ hôm nay đối với mình quá là nhiệt tình, hình như bản thân có yêu cầu gì, Lưu Ly này cũng sẽ không hề cự tuyệt, hơn nữa cũng không hí lộng gì mình.

Jake kéo ống tay áo của Lưu Ly nói:

- Tỷ tỷ, lại đây, ta nói cho người biết phương pháp thiết kế đan lô.

Lưu Ly gật đầu, liền cùng Jake đi tới một bên, lúc này Lý Dương đang nhìn về phía Bá Vương Hạng Vũ, Hạng Vũ nhìn thấy ánh mắt của Lý Dương, liền biết Lý Dương muốn hỏi gì, lúc này tại chung quanh hạ xuống một cấm chế.

Lý Dương nhìn chằm chằm vào Hạng Vũ:

- Bá Vương, hỏi Xi Vương Đại Tôn chưa?

- Hỏi rồi.

Hạng Vũ gật đầu.

- Vậy... Tuyệt, nàng ấy vẫn tốt chứ? Chuyển thể chưa? Có người yêu mới chưa?

Trong lòng Lý Dương căng thẳng, so với khi đối diện với Xích Huyết Linh Quả và Băng Lăng Hoa còn hồi hộp hơn.

Nếu như Tuyệt chuyển thể rồi, thì việc tìm kiếm càng thêm phiền phức.

Nếu như Tuyệt có người yêu mới, thì...

Nhìn ánh mắt của Lý Dương, Hạng Vũ bỗng dưng nở nụ cười:

- Ta chỉ có thể nói cho người biết, Khương Tuyệt không có chết, cũng không có chuyển thể, cũng không có người yêu mới. Còn về cái khác, ta chính là không biết “

Nghe xong ba thứ không có, Lý Dương nhất thời như vất bỏ nhiều gánh nặng, cảm thấy từ trong tâm hồn đến trong người, hoàn toàn thoải mái.

- Ha ha, thật tốt rồi, thật tốt rồi, ha ha...

Trong mắt Lý Dương loé lên tia kích động, hưng phấn tới nỗi ôm chặt Hạng Vũ, vừa đứng vừa nhảy, trông giống như một hài tử, gánh nặng đặt trong tim mười mấy năm trời, nhoáng cái biến mất, tâm tình của Lý Dương có thể tưởng tượng được.

270. Chương 48: Đan Lô

Ba tin tức này khiến cho Lý Dương hưng phấn dị thường, lại thêm vừa đoạt được Băng Lăng Hoa Hồn và Xích Huyết Linh Quả, chỉ cần hơn một năm thời gian ngắn ngủi, có thể đạt đến cảnh giới Ma Vương. Tới lúc đó, liền có thể đi tìm Khương Tuyết rồi.

- Lý Dương huynh đệ, người để bốn Bá Vương xuống ah. Người như thế này...

Hạng Vũ dở khóc dở cười, bản thân bị Lý Dương bế lên, hẳn cũng hiểu được tâm tình của Lý Dương, cũng không có tức giận.

Lý Dương lúc này mới phát hiện, bản thân đang bế Hạng Vũ, tựa hồ có chút hơi “bất lịch sự”, vội vàng hạ Hạng Vũ xuống đất. (Ta mà gặp cảnh đó thì sợ chú Lý Dương bị BD)

- Bá Vương, a... a..., xin lỗi, vừa rồi ta cao hứng thái quá rồi.

Lý Dương hướng về Hạng Vũ nói xin lỗi.

Hạng Vũ lắc đầu cười:

- Không sao, bất quá sau này đừng bế bốn Bá Vương, không thì bốn Bá Vương khả năng bị người khác cười.

Nói xong, Hạng Vũ giải trừ cấm chế chung quanh hai người, lúc đó Jake cũng truyền thụ xong bí pháp cho Lưu Ly.

Lưu Ly hơn hớn đi về phía Lý Dương, nụ cười trên mặt thật là làm động lòng người.

- Đang nói gì thế? Lại còn hạ cấm chế, hình như lo lắng bị người khác nhìn thấy? Lẽ nào ngay cả với ta cũng giữ bí mật ah?

Lưu Ly cười nói.

Hạng Vũ cười ha ha, ra vẻ thần bí nói:

- Lưu Ly đại tỷ, sự tình này không thể truyền ra ngoài được.

- Tiểu tử nhà ngươi! Cũng không nghĩ năm đó ở Ma Thần Cung, đại tỷ ta giúp đỡ ngươi bao nhiêu lần, bây giờ thì lại chạy sang bên cạnh Lý Dương.

Lưu Ly cười mắng, Hạng Vũ khi tu luyện ở Ma Thần Cung, Lưu Ly đối xử với hắn tự nhiên không tồi.

Lý Dương nghĩ tới Huyết Lăng Đan, thoáng có chút lo lắng nói:

- Đừng nói những cái này nữa, đan lô cấp bậc ma khí có nắm chắc luyện chế thành công không?

Lưu Ly cười có vẻ thần bí, mà không nói.

Jake cười mím chỉ nói:

- Lưu Ly tỷ tỷ hiện nay đã hoàn toàn biết được phương pháp luyện chế lô đan rồi, còn về có thể luyện chế được hay không, thì còn xem Lưu Ly tỷ tỷ.

Nói xong, Lý Dương và Hạng Vũ đều quay qua nhìn Lưu Ly.

- Theo ta lại đây!

Lưu Ly mỉm cười, muốn bay đi.

- Chờ một chút...

Lý Dương vội vàng nói. Rồi quay đầu về phía bọn Lily, Cát Hân nói:

- Lily, Cát Hân, các ngươi về Bích Lan Sơn trước, an tâm tu luyện. Lily, tất cả sự tình của Phiêu Tuyết Sơn Mạch đều giao cho ngươi.

Lily gật đầu:

- Sư huynh yên tâm, bây giờ Kha Phong Ma Vương đã chết rồi, ba mươi vị hồng y nhân đã thần phục chúng ta, có một cỗ thực lực như thế, Bích Lan Sơn tuyệt đối không có vấn đề gì.

Cát Hân cũng nhìn Lý Dương, chốc sau mới nói:

- Tiểu thúc, người an tâm, đám đệ tử Tinh Cực Tông, ta sẽ cùng các sư huynh chỉ dạy thật tốt.

Lưu Ly đột nhiên lên tiếng:

- Ba mươi hồng y nhân đó? Bất quá chỉ là Ma Soái hậu kỳ mà thôi, đều là những tiểu nhân vật, nhiều hơn nữa cũng vô dụng, làm sao có thể bảo vệ cho Bích Lan Sơn không sao?

Nói xong, Lưu Ly ngay lập tức dung thần thức truyền âm:

- Bạch Tâm, mau đến đây!

Cơ hồ chỉ vài tức thời gian, nhất thời...

- Hô!

Một đạo bạch quang loé lên, một gã bạch y mông diện nữ tử xuất hiện tại bên cạnh Lưu Ly, nhìn thấy Lưu Ly, vội cung kính nói:

- Bạch Tâm tham kiến thánh chủ.

Jake sửng sốt:

- Thánh chủ, Lưu Ly đại tỷ, người là thánh chủ, là thánh chủ gì vậy?

Jake đến tận bây giờ vẫn chưa biết Lưu Ly lợi hại đến mức nào.

Hạng Vũ cười nói:

- Jake, Lưu Ly đại tỷ này là cao thủ Ma Đế hậu kỳ. Thuộc cửu đại Ma Đế dưới trướng Xi Vưu Đại Tôn, phỏng chừng chỉ có Âm Dương Ma Đế mới có thể cùng so sánh với Lưu Ly tỷ tỷ. Tỷ ấy đồng thời là thánh chủ của Phệ Tâm Trùng nhất tộc, người nói xem Lưu Ly tỷ tỷ có lợi hại không?

- Ma Đế? Ma Đế hậu kỳ?

Con mắt của Jake tròn xoe:

- Lưu Ly tỷ tỷ là Ma Đế.

Gã ngẩng người ra, gã thấy Lưu Ly xinh đẹp, liền theo Lý Dương gọi tỷ tỷ, ai ngờ Lưu Ly lại có địa vị cao như vậy, sự tình này khiến Jake như bị dọa nhảy dựng lên.

- Lê nào ta không giống ư?

Lưu Ly trước mặt Jake vung vẩy ống tay áo, Jake bộ dạng ngây ngốc, bộ dạng đó làm cho Lưu Ly che chiếc miện nhỏ nhún cười hi hi.

Lưu Ly lập tức quay đầu về phía Bạch Tâm thăm dặn:

- Bạch Tâm. Ta lệnh cho ngươi, từ nay ở Bích Lan Sơn tìm một chỗ an tâm tu luyện, quyết bảo vệ cho Bích Lan Sơn không để gặp chút nguy hiểm nào, chỉ cần có người dám đến khi nhục Bích Lan Sơn, ngươi phụ trách giải quyết!

- Vâng, thuộc hạ tuân theo mệnh lệnh của Thánh chủ.

Bạch Tâm ngay lập tức quỳ đầu gối xuống nói.

Trong mắt của Phệ Tâm Trùng nhất tộc, Lưu Ly chính là mẫu thân của cả phệ tâm nhất trùng. Mệnh lệnh của Lưu Ly, bọn họ y theo tận lực mà làm, tuyệt đối không có chút lãn tãn từ chối.

Lý Dương cũng mừng rỡ, thần thức đảo qua liền phát hiện Bạch Tâm chính là bạch y mỹ nữ bên cạnh Lưu Ly mà hắn nhìn thấy tại thánh điện. Công lực là Ma Quân hậu kỳ, cao hơn một tầng so với Hạng Vũ. Cả trung ương nguyên vực, trừ cửu đại Ma Đế, phỏng chừng không ai là đối thủ của Bạch Tâm kia.

- Thật sự cảm tạ Lưu Ly tỷ tỷ.

Lý Dương thoáng khom người nói.

Lưu Ly cười mím chi, phất tay nói:

- Chuyện nhỏ, chuyện nhỏ mà thôi. Lý Dương đệ đệ, việc của người, cũng chính là việc của Lưu Ly ta.

Lưu Ly nói một cách cực kỳ dứt khoát.

Lý Dương truyền âm cho Lily:

- Lily, bạch y nữ tử này chính là cao thủ của Phệ Tâm Trùng nhất tộc, công lực đạt tới Ma Quân hậu kỳ, trung ương nguyên vực, ngoại trừ mấy vị đại Ma Đế và Xi Vương Đại Tôn, phỏng chừng không ai là đối thủ, có cô ta ở Bích Lan Sơn, người hãy an tâm.

Còn mắt của Lily sang ngồi, quay lại Lý Dương cười.

Có một vị Ma Quân hậu kỳ cao thủ tọa trấn, còn lo lắng cái gì?

- Lưu Ly tỷ tỷ ah, người còn chưa nói cho ta, đan lô cấp bậc ma khí đó có thể luyện chế được không?

Lý Dương lúc này mới nhớ tới chuyện chính, việc luyện chế Huyết Lăng Đan cực kỳ quan trọng, một khi Huyết Lăng Đan luyện thành, bản thân chỉ hơn một năm liền đạt Ma Vương cảnh giới, vài năm sau liền là Ma Quân cảnh giới. Loại tốc độ này, tuyệt đối nhanh.

- Hì hì! Đi theo ta.

Lưu Ly cười mê hoặc, nhẹ nhàng phất ống tay áo, dưới chân xuất hiện một đám mây màu hồng phấn, bắn thẳng đến phía chân trời.

Lý Dương nắm chặt Jake, dưới chân xuất hiện một Thanh Vân trường kiếm, cũng theo đi, Hạng Vũ dưới chân xuất hiện chiến đao Phá Không, chiến đao Phá Không đúng là thần khí, tốc độ phi hành cực nhanh, so với Thanh Vân còn nhanh hơn một chút.

- Một đám mây màu hồng phấn, không phải cao thủ cấp bậc Ma Đế thường đạp mây đen ư?

Lý Dương tựa hồ có chút ấn tượng, Tiên Đế là thanh vân, còn Ma Đế nên là hắc vân.

Hạng Vũ lắc đầu cười đáp:

- Lẽ nào không được dùng ảo thuật cảm chế? Đám mây hồng phấn này tuy mặt ngoài là màu hồng phấn, thực chất vẫn là màu đen, chỉ là dùng ảo thuật cảm chế mà thôi.

Hai người tuy đang nói chuyện, mà tốc độ vẫn cực nhanh, trong nháy mắt phá không mà đi.

Vài tức thời gian. Bọn Lý Dương theo Lưu Ly bay tới một mặt hồ rộng lớn. Lưu Ly dẫn đầu, trực tiếp phi thẳng vào bên trong.

- Minh Tịnh Hồ?

Lý Dương nhìn thấy Lưu Ly tự nhiên phi vào trong Minh Tịnh Hồ, liền cảm thấy rất kỳ quái, nhưng gã vẫn cùng Hạng Vũ bay vào trong.

Minh Tịnh Hồ cũng coi là rộng lớn, phương viên vài dặm, mặt hồ bình tĩnh như một tấm gương, ai cũng không biết, đây chính là lối đi thông tới Phệ Tâm Trùng nhất tộc, bọn Lý Dương đã tìm thấy thông đạo Thiên Linh Thạch quảng mạch, bất quá đó chỉ là tiểu đạo mà thôi.

Đáy hồ.

Đáy hồ đột nhiên phát ra hàng đạo quang mang, xuất hiện một cự môn cực đại, cự môn mở ra, Lý Dương, Hạng Vũ tự nhiên cũng bay vào trong, lập tức cự môn lại đóng lại như cũ, đáy của Minh Tịnh Hồ khôi phục lại sự bình tĩnh như ban đầu.

Trong Long Thánh điện.

Lưu Ly vung ống tay áo, từng đám mây hạ xuống. Bay vào trong Thánh điện, nơi này chính là Thánh điện ngoại vi, thủ vệ đều là nam nhân của Phệ Tâm Trùng nhất tộc. Nhìn thấy Lưu Ly, đám người này lập tức cung kính quỳ xuống:

- Tham kiến Thánh chủ đại nhân.

- Các người theo ta!

Lưu Ly quay đầu nhìn Lý Dương, Hạng Vũ, Jake ba người cười nói, sau đó trực tiếp dẫn đầu một cách quen thuộc đi xuyên qua đình thai lâu các, đi vào bên trong Thánh điện, bên trong hạch tâm Thánh điện, vô luận là hạ nhân hay là thủ vệ đều là các nữ nhân xinh đẹp.

Thánh điện cực lớn, tại nơi chỉ huy của Lưu Ly. Lý Dương ba người đi tới bên trong của đình viện, đi vào bên trong đình viện, trong tay liền xuất ra ba đạo thủ ấn quyết, ba đạo thủ ấn quyết nện trên không trung, tức thì “dát, dát...” thanh âm vang lên, trong đình viện, xuất hiện một thông đạo.

Bước chân mềm mại như cánh sen của Lưu Ly bước xuống, bọn Lý Dương Hạng Vũ ba người liền bước theo.

Bên dưới thông đạo, chính là mật thất của Thánh điện, Lưu Ly đi tới bên ngoài mật thất, rồi đứng lại. Nhẹ nhàng khẽ đẩy một cái, thạch môn liền mở ra.

- Đây là mật thất để luyện chế ma khí, các người ngồi xuống bốn phía xung quanh.

Trong nháy mắt vài loại màu hồng phấn trên người Lưu Ly biến thành hắc sắc chiến giáp, tức thì Lưu Ly đầy mị hoặc mê người biến thành anh khí bức nhân. Lý Dương, Hạng Vũ, Jake tùy ý chọn bỏ đoàn ngồi xuống.

Tóc dài bay bay, toàn thân hắc sắc chiến giáp Lưu Ly cũng ngồi khoanh chân ngồi xuống, mỉm cười nói với ba người.

- Luyện chế ma khí, tài liệu quan trọng nhất. Nếu như tài liệu không tốt, có đưa cho Đại Tôn, cũng vô pháp luyện chế ra bảo bối tốt. Ví dụ như thần khí, thông thường cần Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch mới có thể luyện chế ra. Nhưng lực giới đệ nhất thần khí là Khai Thiên Thần Phủ, nghe nói không phải từ hỗn độn Ngũ Thái Thạch luyện chế ra.

Khai Thiên Thần Phủ tự nhiên không phải do hỗn độn Ngũ Thái Thạch luyện chế ra. Nên biết ban đầu Ngũ Thái Sơn chính là một chỉnh thể, bị Khai Thiên Thần Phủ bổ ra. Khai Thiên Thần Phủ rất cuộc là loại tài liệu gì, có lẽ người luyện chế thần phủ là Bàn Cổ mới biết.

Lưu Ly bỗng nhiên cười tự tin:

- Phệ Tâm Trùng nhất tộc bọn ta không có loại linh thạch đặc biệt, Thiên Linh Thạch thì có rất nhiều, bất quá Thiên Linh Thạch cũng phân cấp khác nhau, hạ phẩm Thiên Linh Thạch chỉ có thể luyện chế một ít pháp khí, thông thường trung phẩm Thiên Linh Thạch luyện chế ra chính là hạ phẩm ma khí, thượng phẩm Thiên Linh Thạch luyện chế ra trung phẩm ma khí.

Lý Dương vừa nghe thấy, không chỉ là đại hỉ:

- Vậy trong thánh điện, có còn thượng phẩm Thiên Linh Thạch không?

Lưu Ly cười nói:

- Tất nhiên có, Phệ Tâm Trùng nhất tộc bọn ta thôn phệ các loại thuộc về kim hoặc vũ khí, để hình thành Thiên Linh Thạch, công lực càng cao thì Thiên Linh Thạch sản sinh ra càng trân quý. Ta quyết định, sẽ đem Thiên Linh Thạch mà bản thân đã sinh ra dùng để luyện chế đan lô.

Tay của Lưu Ly vung lên một cái, mấy cái hộp sắt to hiện ở góc tường của mật thất, đột nhiên có một cái mở ra, hơn mười khối Thiên Linh Thạch bay ra, đám Thiên Linh Thạch còn nhẹ nhàng tản ra quang mang kim sắc, vắng lặng hắc bạch không ngừng lưu chuyển ở mặt ngoài Thiên Linh Thạch.

- Ngoại giới nói Thiên Linh Thạch chia ra thượng trung hạ tam phẩm, trên thực tế, chúng ta hãy còn loại cực trân quý là vương phẩm Thiên Linh Thạch.

Lưu Ly đắc ý nói.

Thân phận của Lưu Ly là gì, tu vi bản thân cô ta thôn phệ vũ khí, sản sinh ra Thiên Linh Thạch, tự nhiên chính là đẳng cấp cao nhất. Thiên Linh Thạch của cô ta sản sinh trước giờ vẫn chưa truyền ra ngoài.

- Vương phẩm!

Lý Dương thầm hô một hơi, trong lòng mừng thầm, thượng phẩm Thiên Linh Thạch luyện chế ra thông thường chỉ là trung phẩm ma khí, vương phẩm Thiên Linh Thạch này tự nhiên càng đoán không được.

Jake càng mở to hai mắt nhìn, lô đan luyện chế xong, sau này thuộc về hắn. Mong ước to lớn nhất của hắn chỉ là một cái lô đan tốt, hiện tại giấc mộng này sắp thành hiện thực rồi.

- Lưu Ly đại tỷ, người thật sự không tiếc ah, lúc đầu ta nói với người muốn một ít vương phẩm Thiên Linh Thạch, người cũng không chịu.

Hạng Vũ cười nói.

Lưu Ly cười đáp:

- Tên tiểu tử Hạng Vũ ngươi, Ngươi thì biết cái gì? Ngươi nghĩ ta muốn sản sinh ra vương phẩm Thiên Linh Thạch là sản sinh được ah? Đẳng cấp của Thiên Linh Thạch càng cao càng khó sản sinh ra, ta cũng là một trăm vạn năm mới sản sinh ra một khối vương phẩm Thiên Linh Thạch mà thôi. Hơn mười khối này, cất dấu cũng gần một trăm triệu năm, nếu như không phải là vì đệ đệ Lý Dương, ta cũng không đem ra.

Vương phẩm Thiên Linh Thạch, chính là gần bằng Ngũ Thủ Hỗn Độn Thạch.

Nếu trình độ luyện chế đủ tốt, luyện chế thành thượng phẩm ma khí là việc quá dễ dàng, Hạng Vũ năm đó đương nhiên khát vọng một kiện thượng phẩm ma khí. Nhưng Lưu Ly lại không muốn cho. Loại bảo bối này, thông thường cô ta cực tiếc không cho người ngoài.

- Đại tỷ Lưu Ly này sao lại tốt với Lý Dương đến như vậy? Có chút kì lạ.

Hạng Vũ càng thêm kì quái, hình như Lưu Ly tốt với Lý Dương đến mức thái quá rồi.

Lưu Ly chậm rãi nhắm mắt.

Một đoàn lam sắc hỏa diễm từ trong nội thể Lưu Ly thoát ra, lam sắc hỏa diễm chính là cửu muội chân hỏa mà Lưu Ly tu luyện vô số năm mới có, cùng với cùng loại với của Thiên Nhân Tiên Đế. Sự lợi hại của cửu muội chân hỏa, chính là không đoán được.

- Xuy xuy...

Trong nháy mắt, ba khối Thiên Linh Thạch đang phát tán kim quang bay vào trong hỏa diễm, vương phẩm Thiên Linh Thạch quả nhiên phẩm chất cực tốt, trong cửu muội chân hỏa, quả nhiên qua một thời thần mới từ từ tan chảy, Lưu Ly nhắm mắt, trong não liền xuất hiện mô dạng đan lô mà Jake đã từng giảng qua.

Quá trình luyện chế cực kì phức tạp, vương phẩm Thiên Linh Thạch tuy tốt, nhưng cũng khó mà dung hóa.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, một khối lại một khối Thiên Linh Thạch bay vào trong lam sắc hỏa diễm, đại khái qua ba ngày, mô dạng đại khái của đan lô xuất hiện rồi.

- Không sai biệt nhiều lắm, cứ thế tiếp tục, một lô hỏa cấp bậc ma khí sẽ xuất hiện.

Ba ngày nay Jake không hề nhắm mắt một chút nào, nhìn thấy lô hỏa yêu thích sắp thành hình, gã hưng phấn tới chết đi. Tự nhiên là biết, chỉ cần một lát thời gian nữa, lô hỏa coi như là thành công.

Đột nhiên...

- Hô hô...

Cửu muội chân hỏa đột nhiên bùng lên, hai tay của Lưu Ly trong nháy mắt kết ra vô vài nghìn ấn quyết nện vào bên trên đan lô, đan lô nhất thời phát ra thanh âm “Oanh long long”, nháy mắt, đan lô bắt đầu điên cuồng biến thành to lớn.

Cao một thước, cao hai thước. cao ba thước...

- Chuyện gì xảy ra, Lưu Ly tỷ tỷ người làm gì vậy, dừng lại.

Jake nóng nảy, sai rồi, hoàn toàn sai rồi, ấn quyết cuối cùng của Lưu Ly căn bản không dựa theo phương pháp luyện chế mà Jake đã nói, mà lúc đó đan lô hình như phát sinh ra biến hoá không thể tưởng tượng nổi.

271. Chương 49: Huyết Lăng Đan

Luyện khí mật thất này ở trên là nửa hình tròn, phía dưới là hình vuông, hàm ý là nơi thiên địa. Luyện khí mật thất hai bên tả hữu cao mười thước, lúc này đan lô đã cao tới gần mười thước.

Jake như muốn khóc, hần lo lắng nhìn đan lô, hần thật sự muốn thóa mạ Lưu Ly thật lớn, hần đã muốn nói cho Lưu Ly cách luyện chế chính xác, nhưng cuối cùng Lưu Ly này lại tự tác chủ trương, phát ra Thủ ấn huyền ảo.

- Đùng có gặp, sư đệ, Lưu Ly người là cao thủ cấp bậc Ma Đế, kinh nghiệm so với ngươi hơn rất nhiều, người làm như thế, tất nhiên là có dụng ý.

Lý Dương mặc dù tâm trạng rất lo lắng, nhưng vẫn khuyên bảo Jake. Jake gật đầu, không nói gì, nhưng mắt vẫn nhìn chăm chăm vào đan lô.

Lưu Ly trên mặt lộ nét cười đầy tự tin, hai tay lại kết xuất đạo đạo Thủ ấn huyền ảo, từng đạo kim quang thủ ấn huyền ảo tản ra dung nhập vào trong đan lô, đã cao đến 10 thước, đan lô bỗng nhiên...

- Hô hô...

Đan lô nhanh chóng thu nhỏ lại.

Đan lô thu nhỏ lại như trước, rồi cuối cùng hóa thành một nhỏ giống như trước. Tại trung tâm đan lô, chín đạo lam sắc chân hỏa trong không ngừng xoay tròn, mặt ngoài đan lô cũng từ từ sinh ra ánh sáng lộng lẫy...

Sau nửa canh giờ.

Lưu Ly mắt vẫn đang nhắm bỗng mở ra. Tay phát một cái, chín đạo chân hỏa liền bay vào trong thân thể của nàng, mà lục đậu lớn nhỏ đan lô cũng từ từ lớn lên. Biến thành nửa thước cao tả hữu, rồi hạ xuống mặt đất.

Đan lô mặt ngoài có hắc bạch quang vệt lưu chuyển, đồng thời nhẹ nhẹ phát ra kim sắc quang mang.

- Tiểu tử kia. chẳng lẽ không tin vào thực lực của ta?

Lưu Ly đi tới trước mặt Jake, không chút tức giận nói, vừa rồi lúc Jake hô to, Lưu Ly đã muốn giáo huấn Jake, nhưng là lúc đó đang trong quá trình luyện chế, không muốn có cái gì ngoài ý muốn xảy ra, cho nên Lưu Ly vẫn nhẫn nhịn.

Jake cũng không để ý tới Lưu Ly, thân hình chợt lóe lên. Liền tới sát đan lô, cẩn thận quan sát nó, Jake hai mắt tròn to lên, thậm chí tỏa sáng. trên mặt nhẹ nhẹ kích động đỏ dần lên. Hiển nhiên, đan lô này làm cho hần hết sức hưng phấn.

- Cùng với cách thiết kế của ta thật giống nhau, giống nhau như đúc, thật tốt quá, ha ha, tốt quá.

Jake hai tay ôm lấy đan lô, hưng phấn nói.

Lưu Ly nghi hoặc:

- Giống nhau? Cẩn thận nhìn lại một chút, thật sự giống nhau sao?

Jake vừa nghe thấy, liền cẩn thận nhìn lại, hồi lâu sau, hướng về phía Lưu Ly trả lời:

- Thật giống nhau, chẳng lẽ có chỗ nào bất đồng sao? Được rồi, ngươi thi triển thủ ấn huyền ảo này, đan lô lúc thì lớn lúc lại nhỏ đi, rốt cuộc là như thế nào?

Jake hiển nhiên nhớ tới những chuyện phát sinh vừa rồi, đan lô khi dung nhập Thủ ấn huyền ảo, tự nhiên có biến hóa.

- Ngươi trích huyết nhận chủ, thu đan lô này, tự nhiên biết Lưu Ly tỷ tỷ lưu lại bên trong nó có những bí mật gì.

Lưu Ly có vẻ có chút bất đắc dĩ, nàng vừa rồi thi triển chính là tuyệt kỹ của nàng, sau khi Lưu Ly thôn phệ Lưu Ly Bình của Nguyên Thủy Thiên tôn, đối với nắm giữ không gian tuyệt đối là cao thủ.

Nàng luyện chế ma khí trừ tồn tuyệt đối dễ dàng, lúc đầu khi Lý Dương lần đầu tiên đến Thánh Điện, rồi đồng hành cùng Toại Hổ đoạt được một bình ngọc, đó là một kiện tàng trữ trung phẩm ma khí.

Vừa rồi, nàng cũng sử dụng một thủ đoạn đồng dạng, đan lô này có công hiệu trữ vật nữa.

Jake tức thì lấy máu nhận chủ, vung tay lên, đan lô liền dung nhập vào thân thể, hần đồng thời nhắm mắt lại, hiển nhiên đang cảm nhận công hiệu của đan lô.

- Oa, đan lô chẳng những là thượng phẩm ma khí cấp bậc, mà còn có ma khí trừ tồn công hiệu.

Jake vừa mở mắt, lập tức chạy đến trước mặt Lưu Ly:

- Lưu Ly tỷ tỷ, vậy thủ ấn huyền ảo có phải là để làm cho đan lô có tính năng lưu trữ không?

Lưu Ly cười:

- Người còn hỏi ư?

Lý Dương từ bỏ đoàn đứng lên, quay về phía Jake hỏi:

- Sư đệ, vậy Huyết Lăng Đan lúc nào có thể bắt đầu luyện chế đây?

Jake đưa tay lên, một đan lô cực nhỏ xuất hiện trên lòng bàn tay, nhìn thượng phẩm ma khí đan lô này, Jake tự tin nói:

- Có đan lô này, tùy thời có thể bắt đầu luyện chế, đan lô này luyện chế thành công từ Thiên Linh Thạch, hãy gọi nó là “Thiên Linh” đi.

Đan lô “Thiên Linh” trở thành một đan lô có thứ bậc cao.

- Vậy bây giờ bắt đầu luyện chế đi.

Lý Dương dĩ nhiên quyết định lập tức bắt đầu luyện chế, nhưng Jake vội vàng nói:

- Không nên nóng nảy, không nên nóng nảy, thứ nhất, đệ cần phải quen với phòng luyện đan đã, thứ hai, đây là một cái đan lô mới, đệ cần phải làm quen cho thành thục một chút, trước khi luyện chế đan dược, đệ cần phải quen thuộc với tập tính của đan lô này. Như vậy đi, ba ngày sau, bắt đầu luyện chế.

- Được, vậy để ba ngày nữa.

Lý Dương hơn mười năm vẫn còn chờ được, huống chi là ba ngày.

Từ khi Kha Phong Ma Vương chết đi, bát đại thành thị đều hướng về Lý Dương trực tiếp thuần phục, ngay cả Kha Phong Ma Vương cũng có thể giết chết, thế lực của Lý Dương trong mắt những người này tự nhiên vô cùng lớn. Na Thiết sơn mạch thủ lĩnh, tự biết mình bất quá chỉ là Ma Vương tiền kỳ. Ngay cả Kha Phong Ma Vương cũng thăm tử, hần căn bản không có hy vọng gì, cũng hướng về Lý Dương thần phục.

Vì vậy, lãnh địa của Kha Phong Ma Vương trước đây liền trở thành của Lý Dương.

Huyết Tích và Lâm Chiêu giống như nhau, vốn đều chỉ còn lại nguyên thần, trải qua hơn mười năm tu luyện, hơn nữa lại phục dụng một chút đan dược, đã dễ dàng khôi phục lại thực lực trước đây. “Huyết Tích” thuần phục Lý Dương, do đó ba mươi hồng y nhân cũng vậy.

Bích Lan Sơn lại có Phệ Tâm Trùng nhất tộc Ma Quân hậu kỳ cao thủ Bạch Tâm tọa trấn, có thể nói là an toàn tuyệt đối.

Hôm nay là ngày Jake bắt đầu luyện đan.

Bên trong đan thất.

Lý Dương, Hạng Vũ còn có Lưu Ly đều đang nhìn vào nhân vật chính là Jake.

- Huyết Lăng Đan này được tính kịch liệt. lúc đầu Vũ Hỏa Chi Luyện sẽ cực kỳ nhanh chóng, phỏng chừng ba lần ba là chín ngày sẽ thành công. Trong khi Văn Hỏa Chi Luyện lại phải chậm rãi, cần đến chín chín tám mươi một ngày.

Jake tự tin nói.

Tức thì tay vung lên. Đan lô cao ba thước liền bay tới trung ương của đan thất, phát xuất ra đạo đạo kim sắc quang mang, đạo đạo hắc bạch quang vờng lưu chuyển bên trong. Quả không hổ là thượng phẩm ma khí cấp bậc đan lô “Thiên Linh”.

- Sư huynh, lấy Xích Huyết Linh Quả và Băng Lăng Hoa Hồn ra đi.

Jake quay qua Lý Dương nói, Lý Dương không dám chậm trễ, lúc này từ Tiểu Càn Khôn trong tay lấy Xích Huyết Linh Quả và Băng Lăng Hoa Hồn đem ra. Một đạo ma nguyên lực từ hướng Jake cuộn cuộn nổi lên, Xích Huyết Linh Quả cùng với Băng Lăng Hoa Hồn phiêu phù tại không trung.

- Hưu!

Băng Lăng Hoa Hồn đường kính hai thước, có sáu cánh hoa. Một đạo ma nguyên lực chấn khai chúng ra. nhất thời sáu cánh hoa hoàn toàn tách ra, Xích Huyết Linh Quả nằm tại trung ương của sáu cánh hoa.

Đạo đạo hàn khí từ bên trong các cánh hoa của Băng Lăng Hoa Hồn phát ra, trong khi Xích Huyết Linh Quả còn lại tản ra hỏa khí nóng rực.

- Khai!

Jake trong lòng vừa động, đỉnh của đan lô tự động mở ra. Băng Lăng Hoa Hồn với sáu cánh hoa cùng Xích Huyết Linh Quả hoàn toàn dung nhập vào trong đó, đan lô trong nháy mắt thu nhỏ lại. thu nhỏ lại chỉ bằng hạt đậu rồi bay tới trên tay Jake.

Bình thường đan lô nếu thu nhỏ lại, thì dung tích cũng thu nhỏ lại theo, tỷ như Băng Lăng Hoa Hồn có hai thước đường kính, bình thường tiểu đan lô không thể dùng, chỉ có thể dùng đan lô thật lớn, nhưng sử dụng đan lô lớn để luyện chế phải sử dụng rất nhiều chân hỏa.

Mà cái đan lô “Thiên Linh” này, bởi vì có công hiệu trữ đồ. Bề ngoài tuy thu nhỏ lại, trên thực tế bên trong vẫn giống như lúc nó lớn. Mặc dù lúc này nó chỉ có kích thước tương tự hạt đậu, nhưng mà bên trong ngay cả đại sơn cũng có thể chứa.

Với mặt ngoài có thể tích nhỏ, dùng chân hỏa để luyện chế cũng dễ dàng hơn.

Jake khoanh chân ngồi xuống, đan lô phiêu phù trên hai lòng bàn tay, tâm thần hắn đã hoàn toàn đắm chìm trong đan lô, đan lô cùng hắn nhất thể, luyện chế trở nên dễ dàng vô cùng. một đoàn chân hỏa bay vào bên dưới đan lô.

Đan lô nhỏ, chân hỏa cần dùng cũng ít.

- Đan lô chỉ bằng hạt đậu cũng có thể luyện chế đan dược, thật là một chuyện lạ, nếu không phải bởi có công hiệu trữ đồ, cũng sẽ không xuất hiện chuyện đan lô bằng hạt đậu có thể luyện đan.

Hạng Vũ cười nói.

Lưu Ly có vẻ có chút đắc dĩ:

- Đó là đương nhiên, ta lúc đầu luyện chế đan lô, đã sớm nghĩ tới tình huống đó.

Hạng Vũ và Lưu Ly thì thư thả, nhưng Lý Dương lại hết sức lo lắng, toàn bộ thần thức của hắn không lúc nào không tập trung vào quá trình luyện chế của đan lô, sợ xuất hiện điều gì ngoài ý muốn.

Hạng Vũ và Lưu Ly nhắm mắt lại, bắt đầu tĩnh tu. Dù sao Vũ Hỏa Chi Luyện cũng đến chín ngày, mà Văn Hỏa Chi Luyện lại tới chín chín tám mươi một ngày, nếu mà chỉ ngồi nhìn, không biết chờ tới khi nào, an tâm tu luyện mới là phương pháp nhanh nhất để vượt qua.

- Còn chín ngày nữa, Vũ Hỏa Chi Luyện mới chấm dứt.

Lý Dương cũng nhắm mắt lại, nhưng thần thức vẫn như trước quan sát nó.

- Nhanh thật, chỉ còn một ngày, Vũ Hỏa Chi Luyện sẽ kết thúc.

Lý Dương thần thức vẫn quan sát như trước, không có một khắc phân tâm.

- Xuy xuy...

Một cổ âm thanh bằng hỏa xúc tác kịch liệt chọt vang lên, đan lô tuy nhỏ nhưng thanh âm lại rất lớn, Lý Dương trong nháy mắt mở mắt ra, lúc này Hạng Vũ và Lưu Ly cũng đã tỉnh, toàn bộ tinh thần chăm chú nhìn vào đan lô “hạt đậu”.

Đan lô tuy nhỏ, nhưng Lý Dương bọn họ nhận thấy so với đan lô cao mấy thước không có gì khác nhau.

Bên trong đan lô, một con Bồng Long cự đại điên cuồng gào rít, đồng thời một con hỏa phượng hoàng cũng không ngừng kêu to, Jake trên mặt vẫn tỉnh bơ, căn bản không có chút bối rối, đạo đạo Thủ ấn huyền ảo dung nhập vào trong đan lô, Bồng Long cùng hỏa phượng phảng phất như bị một cỗ năng lượng trời buộc, chậm rãi hóa thành một đạo bạch sắc khí lưu hòa với một đạo hồng sắc khí lưu, hai đạo khí lưu tạo thành hình Thái Cực tương hỗ lẫn nhau...

- Định!

Một tiếng quát to từ miệng Jake vang lên, đan lô lúc này bắt đầu lớn dần lên.

Biến thành một thước cao, “Bồng!” một tiếng hạ xuống mặt đất, chỉ thấy trong đan lô một đoàn khí lưu không ngừng xoay tròn, khí lưu của Bồng Long Hỏa Phượng đã dung nhập vào trong đó, an tĩnh, im lặng chậm rãi xoay tròn...

- Vũ Hỏa Chi Luyện chấm dứt, sắp tới là Văn Hỏa Chi Luyện.

Hạng Vũ cười nhìn Lý Dương nói.

Lý Dương gật đầu:

- Chỉ còn tám mươi một ngày là xong.

Lưu Ly quay sang phía Lý Dương cười nói:

- Nhìn bộ dáng đê đê của ngươi, tựa hồ rất là dễ dàng, ngươi không cần lo lắng, ngay cả Vũ Hỏa Chi Luyện đã thành công, Văn Hỏa Chi Luyện dám chắc không có vấn đề gì, ngươi chỉ cần chờ phục dụng Huyết Lăng Đan đi.

- Ân.

Lý Dương gật đầu, nhưng thần thức vẫn quan sát đan lô.

Vũ Hỏa Chi Luyện thật sự làm cho người ta khâm trọng nhất, xảy ra một điểm ngoài ý muốn cũng không được, trong khi Văn Hỏa Chi Luyện lại làm cho lòng người an tâm, bây giờ chỉ cần chờ qua tám mươi một ngày, việc luyện đan xem như thành công.

Lý Dương cũng đã nhắm mắt, chậm rãi tĩnh tu chờ đợi.

Thời gian từng ngày một trôi qua...

Tám mươi một ngày sau, Lý Dương là người thứ nhất mở mắt, đã sớm bắt đầu chờ đợi, Hạng Vũ và Lưu Ly cũng nhìn vào đan lô.

- Đan thành!

Jake mắt vừa mở, đã cất lên một tiếng quát khê, đạo đạo thủ ấn huyền ảo ghi lại trong luyện đan bí quyển được xuất ra, đỉnh của đan lô đột nhiên mở lên.

- Phanh!

Một đạo lưu quang từ trong đan lô lao ra, tốc độ cực nhanh, quả thực làm cho người ta sợ hãi.

Đồng thời một đạo bạch sắc long hình khí lưu du chuyển bên ngoài đan lô, một tiếng long ngâm vang lên, cùng lúc một đạo hồng sắc phượng hoàng hình khí lưu cũng xuất hiện ở bên ngoài đan lô, phượng minh

thanh cũng vang lên. Long ngâm phượng minh cộng hưởng với nhau, thanh âm cực lớn, vang vọng cả Bích Lan Sơn.

Đan thành, là lúc long ngâm phượng minh hòa hợp.

Đúng là tràng cảnh lúc Huyết Lăng Đan thành hình.

- Huyết Lăng Đan, sư huynh, mau thu đan.

Jake vội vàng quát lên một tiếng.

Lý Dương tức thì phát tay, thu đích Huyết Lăng Đan vào trong Tiểu Càn Khôn, khẽ lật tay, Huyết Lăng Đan đã xuất hiện trên bàn tay Lý Dương. Lý Dương nhìn kỹ Huyết Lăng Đan trên tay mình.

Huyết Lăng Đan, bản thể là màu vàng, ở mặt ngoài là hồng sắc quang vầng hòa cùng bạch sắc quang vầng không ngừng lưu chuyển, đạo đạo mùi thơm ngát trong nháy mắt tràn ngập cả đan thất, hít sâu một hơi, tương đương với công lực mấy tháng tu luyện. Huyết Lăng Đan quả thực có được hiệu khủng bố.

- Đây là Huyết Lăng Đan?

Lý Dương lẩm bẩm.

Có Huyết Lăng Đan là có thể chỉ hơn một năm đạt tới Ma Vương cảnh giới, trong vòng vài năm đạt tới Ma Quân cảnh giới, đương nhiên điều kiện tiên quyết là tinh thần tu vi của Lý Dương cũng tăng lên một bước, đạt tới Ma Quân cảnh giới. Đạt tới Ma Quân cảnh giới, vậy mới có chút hy vọng vượt qua Bắc Minh hải.

- Sư huynh, còn do dự cái gì nữa? Mau ăn nhanh đi. Như vậy thật là lãng phí được lực.

Jake thúc giục.

Lý Dương vừa nghe, tức thì hai mắt sáng ngời, bỏ Huyết Lăng Đan vào miệng, một cỗ nhiệt lưu và thanh lưu dung nhập vào phế phủ, cơ hồ chỉ trong nháy mắt, năng lượng nhục thể Lý Dương bắt đầu đề cao nhanh như chớp. Lý Dương lúc trước trong Hàn Đàm thân thể bị hủy, năng lượng nhục thể vẫn chưa có hoàn toàn khôi phục.

- Hô hô...

Năng lượng bốc lên, nhục thể năng lượng phi tốc đề thăng, cơ hồ chỉ trong nháy mắt, nhục thể Lý Dương đã đạt tới Ma Soái tiền kỳ.

Đồng thời, Âm Dương Dao Phách cũng điên cuồng xoay tròn bốc lên, công lực Lý Dương với tốc độ điên cuồng tăng lên...

Đó chính là công hiệu của Huyết Lăng Đan.

272. Chương 50: Li Khai Phiêu Tuyết Sơn Mạch

Trong luyện đan thất, Jake, Hạng Vũ, Lưu Ly ba người chính là đang nhìn Lý Dương tĩnh tu.

- Sư huynh cuối cùng là muốn tu luyện tới khi nào đây? Chắc sẽ không ngồi như vậy suốt năm, cho đến khi đạt tới Ma Vương cảnh giới mới đình chỉ chứ.

Jake nghi hoặc nói.

Lưu Ly lắc đầu cười khẽ, sờ đầu Jake nói:

- Đừng lo lắng, Huyết Lăng Đan này lúc đầu tăng lên cực nhanh, đạt tới cực hạn thân thể, mới chậm lại. Phỏng chừng một hai canh giờ, sư huynh người sẽ tỉnh lại thôi.

Jake gật đầu, ba người lại nhìn về phía Lý Dương đang an tâm tu luyện ở giữa.

Thân thể Lý Dương không ngừng phát ra từng đạo màu quang mang đỏ sậm, phía sau thậm chí xuất hiện lưỡng đạo tử hoàn (2 vòng ánh sáng màu tím), tán phát tử sắc quang mang nhẹ nhẹ, đồng thời từng đạo đao mang màu tím nhạt cũng tại bên ngoài thân Lý Dương thoát ẩn thoát hiện, Lý Dương toàn tâm hoàn toàn chìm đắm trong tu luyện.

Ám hồng sắc quang mang lưu chuyển càng thêm kịch liệt, đồng thời đao mang cũng lóe ra càng thêm dồn dập, cường đại năng lượng trên người Lý Dương không ngừng bành trướng, giờ phút này, công lực hắn chính là đang tăng lên bằng một loại tốc độ kinh khủng...

Quả thật giống như lời Lưu Ly, một canh giờ sau Lý Dương chậm rãi mở mắt, trên gương mặt có tươi cười một tia hưng phấn.

- Sư huynh, được hiệu này thế nào a, có đúng là rất lợi hại hay không?

Jake vừa nhìn thấy Lý Dương tỉnh lại, lập tức tiến lên hỏi, hắn không cách nào dụng thần thức dò xét tình trạng Lý Dương, chỉ có thể hỏi Lý Dương.

Lý Dương thở ra một hơi dài, cố gắng kiềm chế kích động trong lòng, giữ vẻ mặt tươi cười như trước:

- Đúng vậy, được lực thật sự phi thường mạnh, không phải mạnh bình thường, vừa rồi gần ngủ một canh giờ mà thôi, thân thể ta cùng với Đao Phách đều tăng lên không ít, đều đạt tới Ma Soái tiền kỳ đỉnh phong, chỉ còn một bước là đạt tới Ma Soái trung kỳ.

Ngần ngủ một canh giờ, nhưng mà tương đương mấy ngàn năm công lực.

- Trời ạ, nhanh như vậy sao?

Jake mở to hai mắt nhìn.

Lý Dương gật đầu nói:

- Tốc độ quả thật rất nhanh. Bất quá bắt đầu từ bây giờ, tốc độ tu luyện sẽ không giống vừa rồi. Bởi vì... ta bây giờ phải không ngừng tinh luyện công lực, củng cố căn cơ.

- Củng cố căn cơ?

Jake có chút sửng sốt, suy nghĩ một chút, bỗng dưng con mắt sáng ngời, cười nói:

- Ha ha, ta minh bạch rồi, điều này cũng như việc xây nhà cơ bản là một dạng giống nhau, căn cơ càng vững chắc, nhà mới có thể xây càng cao. Nếu muốn nhà càng thêm cao, căn cơ phải càng thêm vững chắc mới được. Cho nên phải không ngừng củng cố căn cơ, tốc độ tự nhiên chậm lại.

Lý Dương gật đầu:

- Thông minh, thật không có nghĩ đến, sư đệ ngươi thông minh như thế. Bất quá... Kiến tạo cao lâu không chỉ căn cơ vững chắc, mà phẩm chất tài liệu kiến trúc cũng phải tốt. Nếu không cũng chỉ là công trình đậu hủ, cái đạo lý này của tu luyện giả, chính là ma nguyên lực càng tinh túy càng tốt.

Đích thật là như kiến tạo phòng bình thường, tu luyện, căn cơ yếu kém, ma nguyên lực không chỉ nhiều là được, còn cần chất lượng, tỷ như một người cấp bậc Ma Đế cao thủ, tùy tiện phát ra một cỗ ma nguyên lực, chất lượng sẽ vượt xa một người ở cấp bậc Thiên Ma cấp biệt cao thủ cùng phát ra.

Rèn luyện, không ngừng rèn luyện, ma nguyên lực càng thêm tinh túy.

Giờ phút này, mặc dù Lý Dương không có ý tu luyện, tốc độ cũng không có như lúc đầu, nhưng cũng hơn quá khứ trăm vạn lần, đúng là Huyết Lăng Đan được lực toàn bộ dung nhập thân thể Lý Dương, chậm rãi hấp thu tự nhiên thấy sáng khoái.

Huyết Lăng Đan một cỗ được lực chậm rãi thẩm thấu toàn thân Lý Dương, kể cả trong bảy khóa tinh cực, công lực liền củng cố để từng bước đề cao...

Cảm thụ công lực phi tốc đề thăng, Lý Dương cảm thấy một trận thư sướng, hắn thích cảm giác như vậy.

- Lý Dương đệ đệ...

Lưu Ly nhẹ giọng nở nụ cười:

- Người bây giờ coi như là phục dụng Huyết Lăng Đan, tỷ tỷ ta cũng an tâm, nếu có chuyện gì không quản được nhớ đi tìm tỷ tỷ, tỷ tỷ về trước. Nhớ kỹ, có chuyện gì nhất định phải tìm tỷ tỷ....

Lưu Ly hướng về Lý Dương yêu mị cười, tùy ý phất tay áo, biến mất tại đan thất.

Lý Dương vừa muốn chuẩn bị tiễn Lưu Ly thì đã biến mất không thấy tung tích.

- Lý Dương, ta hỏi người một việc, Lưu Ly này đối với người thật tốt, bốn Bá Vương thấy tựa hồ nàng đối với người tốt có chút hơn bình thường đó.

Hạng Vũ đi tới trước mặt Lý Dương, nghi hoặc hỏi. Đối với việc này, hắn có chút nghi hoặc.

Lý Dương vô tội cười nói:

- Ta lần đầu tiên gặp Lưu Ly là lúc nàng bị ta trêu một chút, nhưng không có quá, nhiều nhất cũng hay nói giỡn mà thôi. Người xem, lần này nàng cũng đưa một gã Ma Quân hậu kỳ cao thủ đến Bích Lan Sơn. Ta cũng có chút được yêu mà sợ a.

Lưu Ly vì sao đối Lý Dương tốt như thế?

- Chẳng lẽ Lưu Ly tỷ tỷ đối với sư huynh nhất kiến chung tình, coi trọng sư huynh?

Jake đột nhiên nhẹ giọng nói.

- Nói vậy!

Lý Dương nhất thời trờ mắt, Jake lùi lại ám muội nói:

- Khó nói, nếu không Lưu Ly tỷ tỷ như thế nào đối với sư huynh tốt như vậy? Trên đời cũng chỉ có tình yêu mới làm cho người ta nhìn không thấu. A, ngay cả vương phẩm Thiên Linh Thạch Lưu Ly tỷ tỷ cũng bỏ ra.

- Rất có lý, nói không chừng Lưu Ly đại tỷ thật sự coi trọng Lý Dương huynh đệ người! Lưu Ly đại tỷ dẫn sanh lúc khai thiên tích địa, tu chân đã cực kỳ, Lý Dương huynh đệ lại mới tu luyện thời gian gần đây? Cái này chính là “lão ngư cật nộn thảo” (Trâu già ăn cỏ non) a.

Hạng Vũ ha ha cười lớn.

Lý Dương nhìn hai người bất đắc dĩ.

- Tình yêu a.... ma lực của người to lớn a, có khả năng làm cho một Ma Đế cấp bậc cao thủ coi trọng một cái Ma Soái nhỏ nhỏ cấp bậc nhân vật!

Jake ngửa đầu than thở.

Lý Dương cùng Hạng Vũ đều nhin không được nở nụ cười, Jake này không có thích nữ tử, cũng không có biết gì về chuyện tình yêu, nhưng lại ra vẻ một chuyên gia có hiểu biết sâu xa, thật sự là làm cho người ta cười rớt răng.

- Sư huynh, có đúng là người vừa tu đến Ma Vương cảnh giới sẽ li khai Phiêu Tuyết Sơn Mạch đi tìm Tuyết?

Jake đột nhiên nhìn về phía Lý Dương, vẻ mặt không có chút đùa cợt.

Lý Dương gật đầu, thở dài một tiếng:

- Tới Ma giới, ta là vì tìm kiếm Tuyết, một khi đạt tới Ma Vương cảnh giới, ta đương nhiên lập tức đi tìm Tuyết.

- Vậy...

Jake sắc mặt có chút khó coi:

- Vậy lúc nào có thể quay lại đây?

Lý Dương ngăn ra, trầm mặc.

Trở về?

Con đường tìm kiếm mờ ảo vô định, đến Minh giới tìm Tam Sanh Thạch, ai biết kết quả? Tìm được Tam Sanh Thạch tôi lại vượt Bắc Minh hải, có thể thành công không? Nói không chừng sẽ chết tại Bắc Minh hải. Vậy xem như tới Quỷ giới rồi.

Quỷ giới cùng Tiên giới cùng một trận doanh, một khi thân phận bại lộ, để cho người khác biết mình là người ở Ma giới, nói không chừng bị “ngheh đón”, có thể còn chưa tìm được Khương Tuyết, đã bị Quỷ giới cao thủ giết chết rồi.

Jake hỏi chuyện này, Lý Dương trầm mặc thật lâu, nhưng một câu nói cũng không đáp được.

Nữ Thần Phong.

- Cô cô...

Hung hăng nuốt ực ngậm lớn liệt tửu trong miệng, Lý Dương ngồi trên mặt đất, dựa nghiêng cự thạch, mắt khép hờ nhìn bằng điều “Khương Tuyết” trước mắt, trên mặt có chút phức tạp.

Trải qua mấy ngày tu luyện, Lý Dương phát hiện tốc độ mình tu luyện so với Hạng Vũ dự tính còn nhanh hơn nhiều. Lý Dương không biết, với người bình thường mà nói, Huyết Lăng Đan phải vài năm mới có thể hấp thu hết. Nhưng Lý Dương nguyên thần biến đổi thành công, nguyên thần ngược lại thôi động hấp thu nhanh hơn.

Nguyên thần chính là điều tối căn bản nhất, tối căn bản nguyên thần đã biến đổi thành công, tự nhiên tu luyện cũng nhanh hơn nhiều.

“Nói không chừng mấy tháng nữa, ta liền đạt tới Ma Vương cảnh giới. Quái, ta tốc độ hấp thu như thế nào so với lời Bá Vương bọn họ nhanh thế? Bất quá, cho dù như thế nào, cũng là chuyện tốt.” Lý Dương trong lòng âm thầm có chút cao hứng, vốn phải hơn một năm, bây giờ mấy tháng liền có thể, nhưng Lý Dương chính mình cũng không biết chính nguyên thần mình là nguyên nhân.

- Hô!

Một đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện bên cạnh Lý Dương. Chính là Hạng Vũ.

-Ồ, là Bá Vương a.

Lý Dương cùng Hạng Vũ vẫy gọi, tiếp tục một ngậm rồi một ngậm chậm rãi uống rượu, ai cũng không biết Lý Dương đang suy nghĩ cái gì, cứ như vậy uống rượu.

Hạng Vũ đột nhiên nói:

- Lý Dương, ta có một việc muốn nói cho ngươi.

- Chuyện gì?

Lý Dương như trước dựa vào cự thạch, không có để ý.

Hạng Vũ mỉm cười:

- Ngươi cho dù đạt tới Ma Quân cảnh giới, có nắm chắc vượt Bắc Minh hải sao? Bắc Minh hải không có dễ vượt qua. Bất quá, bây giờ có một phương pháp có thể làm ngươi vượt Bắc Minh hải dễ dàng thêm thuận lợi.

- Sao?

Lý Dương con mắt sáng ngời, thu tửu bình đứng lên.

- Tới Ma Thần Cung, Xi Vưu Đại Tôn tương trợ giúp ngươi một chút. Chuyện này ta đã cùng Xi Vưu Đại Tôn nói qua, hơn nữa hắn đã đồng ý, ngươi có hay không nguyện ý, ngươi tự mình quyết định.

Hạng Vũ thần nhiên nói.

Lý Dương ngẩn ra.

Xi Vưu Đại Tôn?

Chính là Đại Tôn cấp biệt nhân vật, Ma giới đỉnh phong cường giả, chí cao vô thượng! Cao thủ như vậy cũng nguyện ý trợ giúp mình một tay?

- Có đi hay là không?

Hạng Vũ hỏi.

Lý Dương trừng mắt:

- Đi, đương nhiên đi, không đi là ngu ngốc, dù sao ta đạt tới Ma Vương cảnh giới còn cần một đoạn thời gian, có thể đi Ma Thần Cung, được Xi Vương Đại Tôn chỉ đạo, tự nhiên vượt Bắc Minh hải càng thêm nắm chắc một chút.

Đại Tôn a, Đại Tôn chỉ đạo, phỏng chừng cả Ma giới tất cả mọi người đều mong mỏi, cơ hội tốt như vậy như thế nào bỏ qua cho được đây?

Huống chi, tự mình trên đường tìm Khương Tuyết, vô luận là Minh giới, hay là Bắc Minh hải, hoặc là Quỷ giới, đều phải tự trông vào cường đại thực lực. Đặc biệt Ma Thần Lục Tuyết do Hạng Vũ truyền dạy chỉ lĩnh ngộ trong giới hạn Ma Vương hậu kỳ, hôm nay Lý Dương đã không sai biệt lắm hoàn toàn lĩnh ngộ.

Nếu Xi Vương Đại Tôn truyền thụ nguyên bản Ma Thần Lục Tuyết, vậy đối với hắn liền có chỗ tốt lớn lao.

- Được rồi, lúc nào có thể đi đây?

Lý Dương quay về phía Hạng Vũ hỏi.

Hạng Vũ cười nói:

- Ta biết Lý Dương ngươi sẽ không bỏ qua cơ hội này. Ân, lúc nào đi? Ngươi muốn đi lúc nào thì đi lúc đó. Được rồi, Điền Cương tiểu tử này hiện tại ở tại Ma Thần Cung tu luyện, ngươi cũng có thể đi cùng hắn đồng thời tiếp nhận Đại Tôn chỉ đạo.

Lý Dương gật đầu.

Lúc nào đi đây?

- Bá Vương, sự tình quan trọng, không bằng, sáng sớm ngày mai chúng ta xuất phát, được không?

Lý Dương giờ phút này trong mắt quang mang lấp lánh.

- Sáng mai?

Hạng Vũ suy nghĩ một chút:

- Tốt, vậy ngày mai, sáng sớm ngày mai trực tiếp xuất phát, ngươi hãy cùng bằng hữu nói vài câu từ biệt đi.

Hạng Vũ nói xong, thân hình chợt lóe, biến mất trên đỉnh Nữ Thần Phong.

Sáng sớm ngày thứ hai.

Trong đại sảnh Bích Lan Sơn.

Một đám người lúc trước cùng Lý Dương đến Ma giới đang ở tại đại sảnh.

Lý Dương nhìn quanh, Lily, Hầu Tĩnh, Hầu Sơn, Hồ Đại, Hồ Nhị, Jake, Cát Hân, vợ chồng Cát Phổ, Lily... bọn họ tựa hồ cũng có dự cảm, cả đám vẻ mặt đều có điểm phức tạp.

- Các vị, ta sẽ rời khỏi Phiêu Tuyết Sơn Mạch, lần này đi, cũng không biết lúc nào có thể quay lại.

Lý Dương buồn vô cớ nói.

- Sư huynh...

- Sư tôn...

Tất cả mọi người nhìn Lý Dương, muốn nói gì đó, nhưng nói không nên được một câu, bọn họ đi theo Lý Dương tới Ma giới, có nguy hiểm, đều là Lý Dương ra tay giải quyết, Lý Dương phẳng phất như cái dù bảo hộ bảo vệ bọn họ.

Hơn nữa mọi người cùng Lý Dương có cảm tình cũng đều rất sâu, nếu không cũng sẽ không đi theo đến Ma giới.

Mọi người cũng đều biết chuyện của Lý Dương, Lý Dương sẽ có một ngày rời đi, nhưng ai cũng không có nghĩ đến, ngày này tới sớm như thế.

- Sau khi ta rời đi, chuyện của Bích Lan Sơn này cứ giao cho Lily quản lý, A, thật ra lúc ta ở địa cầu, mọi sự tình cũng là Lily giải quyết.

Lý Dương cười nói.

Lily gật đầu kiên định nói:

- Sư huynh, người yên tâm, Bích Lan Sơn sẽ không xảy ra chuyện gì đâu

- Người làm việc, ta cho tới bây giờ đều rất yên tâm.

Lý Dương cười quay đầu hướng ánh mắt về phía La Đức Thành:

- La Đức Thành, trong hàng đệ tử, anh em Jesse không cách nào tu luyện Thất Diệu Tinh Cực, mà người lại là trong bốn đệ tử tu luyện nhanh nhất, cũng xử lý công việc ổn thỏa nhất. Khi ta rời đi, chuyện của Tinh Cực Tông đệ tử cũng giao do người quản lý. Người chú ý quản lý cho tốt.

La Đức Thành làm việc đều cố gắng, Tinh Cực Tông bình thường chủ yếu yên ổn là do hắn quản lý.

- Sư tôn yên tâm, đồ nhi nhất định không phụ lòng sư tôn mong đợi.

La Đức Thành trong mắt lấp lánh lệ quang, lần này từ biệt, cũng chẳng biết có ngày gặp lại hay không.

- Không nói nữa, được rồi, mọi việc ta đã phân phối xong. Mọi người cũng không cần tiễn, nếu ta mạng lớn, có lẽ mọi người còn có ngày gặp lại.

Lý Dương trực tiếp đi ra đại sảnh, một chút quay đầu cũng không, hắn sợ chính mình không cầm được nước mắt.

Lần này từ biệt, cũng không biết ngày nào gặp lại.

273. Tập 9 - Lôi Viêm Địa Ngục – Chương 1: Ma Thần Cung

- Tiểu tử Lâm Chiêu này, phái hắn đi đưa một cái lệnh bài mà thôi, đến giờ vẫn không chịu rời Bích Lan sơn. Ngay cả mệnh lệnh của bốn Bá Vương cũng dám cãi, đúng là hỗn trưởng.

Hạng Vũ nổi giận bừng bừng.

Hắn vừa mới cùng Lâm Chiêu nói chuyện một hồi. Lúc đầu lấy tư cách sư phụ để áp đặt, sau lại dùng cảm tình khuyên bảo, nhưng cuối cùng tam đệ tử Lâm Chiêu vẫn chết sống không nghe lời, Hạng Vũ thấy tam đồ đệ thật giống chính mình lúc trước, nhưng thấy nguyên nhân của hắn bị thương nặng nên cũng không nổi trừng phạt, chỉ có thể mắng cho đỡ giận mà thôi.

Lý Dương trong lòng cũng biết vì sao Lâm Chiêu không chịu bỏ đi.

- Lâm Chiêu tự có chủ kiến, hơn nữa hắn cũng không phải là đứa nhỏ, đương nhiên có suy nghĩ của riêng mình.

Lý Dương khuyên.

Hạng Vũ gật gù đầu thờ dài nói:

- Đúng vậy, tính ra Lâm Chiêu cũng dám phản kháng bốn Bá Vương, coi như là có điểm khí khái nam nhi. Ha ha...

Hạng Vũ cười nói.

Lúc này, nhân mã Bích Lan sơn đều bay lên trên tầng mây.

Theo một tiếng ra lệnh “tập hợp” của Toại Hổ, gần vạn nhân mã Bích Lan sơn lập thành trận thế, dằng vân giá vũ giữa không trung đưa tiễn Lý Dương, trong đó Lâm Chiêu, Lily, Cát Hân cùng đứng ở phía trước đám đông. Lý Dương quay đầu lại lưu luyến, thấy bọn người Lily ai nấy đều nhìn Lý Dương với ánh mắt không nở rời xa.

- Sư huynh đại bá, bảo trọng!

Lily, Tiểu Đồng Đồng cùng Jake lần lượt hướng Lý Dương vẫy tay, nước mắt sớm đã chảy xuống.

- Sư tôn, bảo trọng!

La Đức Thành, Jesse, Jerry, Meese Hove, Bork Russ cũng rơm rớm nước mắt.

- Tiểu thúc, Lý Dương huynh đệ, bảo trọng!

Cát Hân cùng vợ chồng Cát Phổ đứng cùng một chỗ, cũng đưa mắt lưu luyến nhìn Lý Dương... Tất cả mọi người chúc phúc Lý Dương. Bọn họ cũng đều biết, Lý Dương lần này đến Quỷ giới tìm người yêu, lộ trình vô vàn khó khăn, vừa gian nan, vừa nguy hiểm. Chia tay lần này, thậm chí có thể là vĩnh biệt, mặc dù tất cả mọi người đều không muốn thừa nhận điều này.

- Tái kiến!

Lý Dương quay về phía mọi người cố gắng nặn ra vẻ mặt tươi cười, rồi lập tức quay đầu đi, hướng chân trời phía tây.

- Bá Vương, chúng ta đi!

Lý Dương nói.

Hạng Vũ cũng gật đầu:

- Được, chúng ta đi!

Lý Dương cùng Hạng Vũ đều là toàn thân màu đen, một đạp Thanh Vân, một đạp thần khí, cùng lúc cả hai người hóa thành hai đạo lưu quang, thoáng cái phá không mà đi, biến mất tại phía chân trời phía tây.

- Tái kiến a, đại bá! Hu hu...

Tiểu Đồng Đồng gọi lớn, nước mắt lại chảy xuống ròng rọc, bắt đầu khóc, Lý Dương trong lúc ở Bích Lan sơn rất quan tâm đến Tiểu Đồng Đồng.

- Đồng Đồng, đừng thương tâm quá, đại bá người sau này sẽ trở về thôi.

Lily quay về Tiểu Đồng Đồng an ủi nói.

- Thật không? Mẹ ơi, đại bá có thật sẽ trở về không?

Tiểu Đồng Đồng giương mắt nhìn Lily, ánh mắt đầy hi vọng.

Lily hít sâu một hơi nói một cách khẳng định:

- Chắc rồi, đại bá của con khẳng định sẽ trở về.

Lý Dương thân ảnh sớm đã biến mất mà Cát Hân vẫn nhìn về phía chân trời.

Rất lâu sau đó... phiêu diêu trên tầng mây, Lý Dương cùng Hạng Vũ xuyên qua mây trắng, dưới chân từng đám mây bành bồng. Mặc cho kinh phong thổi vào mặt, Lý Dương không dùng hộ thể đao mang hay ma nguyên lực ngăn cản, để mặc cho gió tấp vào mặt. Lúc này, tâm tình hắn còn xúc động về việc chia tay thân nhân, huynh đệ. Nhưng hắn không còn cách nào khác. Hắn phải đi vì Tuyệt.

- Từ hôm nay trở đi, ta lại đơn thân độc mã phiêu bạt, không huynh đệ, không thân nhân, đi tìm Phương Đông minh đế, tìm Ba Sanh thạch, sau đó quay lại Bắc Minh hải.

Lý Dương không biết vì sao đáy lòng dâng lên một cảm giác cô độc tịch mịch. Tương lai, chỉ có chính mình một người.

Đột nhiên Lý Dương bắt đầu nở nụ cười, hần nhớ tới một câu ca, một một câu ca quen thuộc tại thế tục: “Thương hải một tiếng cười, Thao thao đôi bờ...”

- Ha ha... Lý Dương huynh đệ, người thật có hứng thú, trong lúc này còn có thể cười, sau này một mình đơn độc, người có nắm chắc lấy được Ba Sanh thạch không? Người có nắm chắc xuyên qua Bắc Minh hải không?

Hạng Vũ sang sảng cười hướng về phía Lý Dương nói.

Lý Dương chân đạp Thanh Vân trường kiếm, quần áo bay phần phật, hai tay giơ lên bao quát cả Ma giới, cười nói:

- Sao lại không cười được? Lý Dương ta bắt đầu từ thế tục, không phải đã bắt đầu tạo kỳ tích sao? Trước đây, người có thấy ai mới hai mươi năm đã phi thăng chưa? Người có thấy ai không đủ trăm năm đã có thể đạt tới cảnh giới Ma Vương chưa? Những điều kì diệu này ta đều làm được. Ba Sanh thạch, xuyên qua Bắc Minh hải hả? Những nan đề này ta đều có thể giải quyết.

Trong giọng nói Lý Dương tràn đầy tự tin.

- Được, không hổ là huynh đệ của Hạng Vũ ta, với những lời này, ta bội phục người, ha ha ha...

Hạng Vũ ngửa đầu cười to.

Trong lúc Lý Dương cùng Hạng Vũ vừa đàm tiếu với nhau, vừa phá không phi hành, đột nhiên nghe trong tai văng vẳng một tiếng thanh âm kiều mỹ:

- Hai người đứng lại!

Hai người thân hình chấn động, thanh âm này không phải là Tộc Địa thánh chủ Phệ Tâm Trùng Lưu Li thì còn là ai?

- Thảm rồi, quên bég nói lời từ biệt với Lưu Li rồi.

Lý Dương trong lòng bồn chồn, liếc nhìn Hạng Vũ, hai người bất lực cười khổ, không còn cách nào khác phải ngừng lại.

Chỉ thấy xa xa bay tới một quang sáng màu phấn hồng, tốc độ cực nhanh, chỉ trong chớp lát đã xuất hiện bên cạnh hai người, trong đám mây thấy Lưu Li hiện ra đẹp như tranh vẽ. Lưu Li lúc này có vẻ rất giận, sắc mặt đỏ bừng, chỉ vào Lý Dương và Hạng Vũ nói:

- Các người đi sao không nói với tỷ tỷ một câu? Nếu không phải là Bạch Tâm nói cho ta biết, ta còn không phát hiện hai tiểu tử đã bỏ đi! Thật là tức chết, tức chết đi được!

Lưu Li tỏ vẻ cực kì tức giận.

Lý Dương mỉm cười nói:

- Lưu Li tỷ tỷ, đừng giận chứ. Ta cùng Bá Vương bắt quả phải đi Ma Thần cung mà thôi. Đối người khác mà nói, Ma giới có thể rất lớn, nhưng với người đạt tới Ma Đế hậu kỳ như Lưu Li tỷ tỷ mà nói, thần thức có thể tức thời bao trùm cơ hồ cả Ma giới, có thể tìm được chúng ta rất nhanh. Hơn nữa với tốc độ của Lưu Li tỷ tỷ cũng có thể mau chóng tìm được chúng ta. Vì vậy chia tay hay không đâu có khác gì đâu.

Hạng Vũ vừa nghe, vội vàng nói theo:

- Đúng vậy, đối với Lưu Li đại tỷ mà nói, việc đi lại ở Ma giới này cũng như việc leo núi đối với Thiên Ma mà thôi, căn bản không có gì khác nhau.

- Hừ! Coi như các người nói có lý.

Lưu Li nhướn miệng cười. Đạt tới Ma Đế hậu kỳ, thần thức bao trùm một phạm vi to lớn, cơ hồ bao trùm cả Ma giới, đương nhiên có thể dễ dàng tìm được người trong Ma giới. Hơn nữa tốc độ Lưu Li cực nhanh. Dùng đám mây màu phấn hồng kia, chỉ là tốc độ bình thường thôi. Tốc độ nhanh nhất chính là hóa thành Phệ Tâm Trùng, dùng bản thể phi hành. Loại tốc độ này cực nhanh, so với Kim Sí đại bàng cũng không kém bao nhiêu.

- Được rồi, Lưu Li tỷ tỷ, ta lần này rời Phiêu Tuyết sơn, cũng không biết khi nào có thể trở về. Huynh đệ thân nhân của ta tại Bích Lan sơn nhờ Lưu Li tỷ tỷ trông nom hộ. Hy vọng tỷ tỷ có thể để tâm bảo vệ bọn họ.

Lý Dương tỏ ra rất quan tâm tới huynh đệ và bằng hữu của mình.

Lưu Li gật đầu:

- Yên tâm đi, sự tình này giao cho ta. Thực lực Phệ Tâm Trùng của ta tại Phiêu Tuyết sơn cực mạnh. Tại Phiêu Tuyết sơn, chắc chắn không có người nào có thể gây một chút thương tổn cho huynh đệ bằng hữu của người đâu. Tốt lắm, Lý Dương, Hạng Vũ, ta còn có việc, tạm biệt. Có thời gian sẽ ghé Ma Thần cung thăm các người.

Nói xong, Lưu Li phất tay áo, liền hóa thành một đạo quang mang màu phấn hồng, lập tức biến mất.

Lý Dương và Hạng Vũ nhìn nhau cười, hóa thành hai đạo lưu quang, bay về phía chân trời... Nửa ngày sau:

- Lý Dương, theo ta tới đây!

Hạng Vũ đột nhiên bay lên phía trên, Lý Dương cũng không hỏi nhiều, cũng bay lên theo. Bay thẳng lên trên hồi lâu, Lý Dương và Hạng Vũ phát hiện một tia chớp khổng lồ, đúng là “ Cửu Thiên Cực Từ Lôi Sát”, đi qua Cửu Thiên Cực Từ Lôi Sát này, chính là lên trên chín tầng trời rồi, vô luận là Ma Thần cung, hoặc là Thủy Thần cung hay Hỏa Thần cung đều là ở trên chín tầng trời.

- Cửu Thiên Cực Từ Lôi Sát này cực kỳ bá đạo, nếu không có thực lực của Ma Vương, căn bản không thể phá vỡ được.

Hạng Vũ quay về phía Lý Dương nói. Cửu Thiên Cực Từ Lôi Sát rộng lớn khôn cùng, bao trùm cả bầu trời Ma giới, trên chín tầng trời đều có Cửu Thiên Cực Từ Lôi Sát ngăn cách, uy lực kinh khủng, người Ma giới bình thường thấy là lạnh mình.

- Hộ thể đao mang của người vốn có khả năng phòng ngự rất cao, hơn nữa Như Phong Tự Bế chắc là có thể phá vỡ Cửu Thiên Cực Từ Lôi Sát này.

Hạng Vũ quay về phía Lý Dương nói.

Lý Dương khẽ gật đầu, hộ thể đao mang màu tím nhạt lúc này đã xuất hiện bên ngoài cơ thể, hộ thể đao mang cùng với Như Phong Tự Bế khí lưu vận chuyển hỗn độn, Lý Dương cẩn thận từng bước đi vào trong Cửu Thiên Cực Từ Lôi Sát. Một cổ lôi điện cuồng đại đánh vào Lý Dương. Cửu Thiên Cực Từ Lôi Sát, rộng lớn khôn cùng. Lý Dương vừa tiến vào trong đã cảm thấy một cảm giác quen thuộc, như được ôm ấp trong lòng mẹ, rất ấm áp, không lo không nghĩ, một cảm giác thật thoải mái, Lý Dương liền thu hồi hộ thể đao mang, trực tiếp dùng thân thể chính mình tiếp xúc với Cửu Thiên Cực Từ Lôi Sát.

- Xoẹt xoẹt...

Lôi điện lóe ra, trực tiếp tiến vào trong cơ thể Lý Dương. Cửu Thiên Cực Từ Lôi Sát được hình thành từ khi mới có thiên địa. Lực giới đều có, nó hiện diện trong bầu trời lực giới, có thể thấy được lực lượng khổng lồ như thế nào. Cho dù là Ma Quân cũng không dám mặc cho lôi điện đánh vào cơ thể, mặc cho lôi điện công kích. Dù sao đi nữa, Cửu Thiên Cực Từ Lôi Sát là vô cùng vô tận.

Lúc này nhưng luồng lôi điện khổng lồ điên cuồng tiến vào trong cơ thể Lý Dương, đột nhiên tia chớp ẩn ký màu đen ở mi tâm của Lý Dương chợt lóe rồi biến mất, đồng thời lôi điện điên cuồng chung quanh Lý Dương bỗng bắt đầu trở nên nhẹ nhàng, từ từ dung nhập vào trong cơ thể, căn bản không thương tổn Lý Dương một chút nào.

- Hừ hừ...

Đao phách cũng hấp thu năng lượng lôi điện, vốn đao phách đã tới Ma Soái tiền kỳ cực hạn, nhờ hấp thu không ít năng lượng lôi điện nên lập tức đột phá, đao phách biến thành màu tím.

- Lý Dương, người làm gì thế!

Hạng Vũ kinh hãi, Cửu Thiên Cự Tử Lô Sát đâu phải chuyện chơi, đây là vấn đề sống chết mà. Trên người Hạng Vũ xuất hiện một đạo quang mang, đó chính là thần khí hộ thể. Hạng Vũ nhảy vào trong Cửu Thiên Cự Tử Lô Sát muốn bảo vệ Lý Dương. Nhưng lại thấy Lý Dương dường như cá gặp nước, hai tay rung động, liền dễ dàng xuyên qua Cửu Thiên Cự Tử Lô Sát, tới chín tầng trời.

Hạng Vũ trợn mắt há hốc mồm. Cái này gọi là cái gì? Chẳng lẽ có người có thể bơi như cá trong Cửu Thiên Cự Tử Lô Sát? Trừ phi là công lực cường hãn không sợ lôi điện. Nhưng Lý Dương bất quá chỉ là Ma Soái cảnh giới mà thôi, thân thể làm sao lại có thể chống cự Cửu Thiên Cự Tử Lô Sát được?

- Bá Vương, không xuyên qua sao?

Lý Dương đứng trong cửu thiên, hướng về Hạng Vũ cười nói.

Hạng Vũ bình tĩnh, xuyên qua Cửu Thiên Cự Tử Lô Sát, tới chín tầng trời, đi tới bên cạnh Lý Dương.

- Người làm sao vậy? Làm thế nào lại có thể dùng thân thể chống cự Cửu Thiên Cự Tử Lô Sát được?

Hạng Vũ kinh ngạc hỏi.

Lý Dương cười:

- Chống cự? Không, không, đương nhiên không phải, ta bất quá là hấp thu được một chút năng lượng lôi điện mà thôi. Người còn nhớ lúc trước ta từng nói qua nguyên thần có chút biến hóa, lôi điện lần đó dung nhập vào trong nguyên thần của ta, rồi ta cũng không biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì nữa. Vừa rồi ta cảm giác chính mình có thể hấp thu năng lượng lôi điện, quả nhiên, ta đã hấp thu thành công. Bất quá ta cảm thấy tựa hồ không đủ lực, cảm thấy bị ảnh hưởng một chút bởi tử Cửu Thiên Cự Tử Lô Sát.

Hạng Vũ trong lòng phát lạnh. Hắn đương nhiên nhớ việc biến hóa nguyên thần, lúc trước trong khi Lý Dương chiến đấu với Liệt Sơn tôn giả Lê Kiệt đã hấp thu năng lượng lôi điện, thấy nguyên thần xuất hiện một chút biến hóa. Hạng Vũ sau đó gặp Xi Vưu Đại Tôn, hắn cũng quên không hỏi

- Người rốt cuộc xảy ra biến hóa thể nào, có lẽ Đại Tôn có thể giải thích, người tự mình hỏi Đại Tôn đi.

Hạng Vũ quay người, hướng về Lý Dương nói.

Lý Dương gật đầu, hắn cũng không biết chính mình rốt cuộc xuất hiện chuyện gì, nhưng chính.... Xi Vưu Đại Tôn có biết không?

Hạng Vũ cười nói:

- Không nói nữa, mau theo ta lên Ma Thần cung!

Trên chín tầng trời, mênh mông mây mù, thậm chí dùng thần thức đều khó có thể thấy rõ. Hạng Vũ tỏ ra rất thuộc đường, dẫn Lý Dương bay đi khoảng chừng một canh giờ, cuối cùng bay qua tầng mây, đi tới một cung điện thật lớn, so với hoàng cung ở nhân gian giới còn lớn hơn ngàn lần. Hành cung này thật ra là lơ lửng trên mặt hồ thật lớn, trong hồ có rất nhiều loài chim bay thú chạy, thần thức Lý Dương vừa thấy cũng phải giật mình, ngay cả một con thanh xà đang bơi trên đó cũng là cấp bậc Ma Quân.

- Lý Dương huynh đệ, đây là Ma Thần cung.

Hạng Vũ cười, dẫn Lý Dương hướng Ma Thần cung đi tới.

Đột nhiên, con thanh xà hóa thành một mỹ nữ áo xanh, phiêu diêu trên không đi đến trước mặt Lý Dương và Hạng Vũ, khi thấy Hạng Vũ, liền thi lễ nói:

- Nguyên lai là Hạng Vũ sư huynh! Hạng Vũ sư huynh, vị thanh niên này là ai?

Hạng Vũ liền nói ngay:

- Vị này chính là huynh đệ Lý Dương của ta, ta sớm đã nói với sư tôn, Thanh Hâm, người mau đi bẩm báo.

274. Chương 2: Ma Đế Li Lộc

- Hạng Vũ sư huynh xin chờ giây lát, Thanh Hâm sẽ đi bẩm báo ngay.

Nàng lập tức xoay người phiêu diêu đạp sóng lướt nhanh, bay vào hành cung.

Lý Dương vẫn còn đang hứng thú ngắm nhìn Ma Thần cung.

- Bá Vương, chẳng lẽ mỗi lần người muốn đi vào, đều cần thông truyền? Không phải người là đệ tử của Xi Vưu Đại Tôn sao?

Lý Dương vỗ vai Hạng Vũ hỏi.

Hạng Vũ gật đầu nói:

- Cho dù ta là đệ tử của Xi Vưu Đại Tôn, muốn gặp Đại Tôn cũng cần thông truyền, Ma Thần cung này không phải ai cũng có thể đi vào đâu. A, chết rồi!

Hạng Vũ tựa hồ nhớ tới sự tình gì, cười khổ bất lực.

- Bá Vương, chuyện gì thế?

Lý Dương ngạc nhiên nhìn Hạng Vũ.

Hạng Vũ cười khổ nói:

- Ta vừa mới nhớ tới, hôm nay là ngày sư tôn khai đàn giảng đạo về sinh tử, sư tôn một năm chỉ giảng đạo một lần, một lần giảng suốt ba ngày, trong quá trình giảng đạo bất luận sự tình gì đều không quan tâm.

- Híc, Bá Vương ý muốn nói là...

Lý Dương cảm giác có điểm không ổn.

Hạng Vũ lắc đầu nói:

- Nếu lúc này sư tôn đang giảng đạo, Thanh Hâm cũng không thể gặp được sư tôn, do đó cũng không thể thông truyền được, phỏng chừng chúng ta phải đợi ở ngoài Ma Thần cung ba ngày rồi. Ái, ta thế nào lại quên bém việc sư tôn khai đàn giảng về sinh tử chứ. Thật là...

Lý Dương cũng là nửa cười nửa khóc, nếu như vậy, mình có thể phải chờ ở ngoài ba ngày mới có thể đi tiếp.

- Lý Dương huynh đệ, lần này là ta sai. Làm sao mà lại quên được không biết.

Hạng Vũ tức giận vỗ lên đầu chính mình:

- Không hiểu làm sao mà xui xẻo thế không biết, vừa đúng lúc Xi Vưu Đại Tôn khai đàn giảng đạo sinh tử.

- Bá Vương đừng làm như thế, đợi ba ngày là việc nhỏ.

Lý Dương nói

Đột nhiên...

Một thân ảnh áo xanh cùng thân ảnh màu vàng lướt sóng phi hành đến.

Thân ảnh áo xanh chính là mỹ nữ Thanh Xà Thanh Hâm, còn thân ảnh màu vàng là một Kim Y Đồng Tử, trên người có phảng phất một quang mang màu vàng, có thể thấy chiếc áo vàng trên người hẳn là một bảo vật.

- Kim Y sư huynh!

Hạng Vũ vừa thấy đáo kia Kim Y Đồng Tử, vội vàng hành lễ.

Kim Y Đồng Tử từ từ gật đầu, có vẻ tiếc nuối:

- Hạng Vũ sư đệ, sư tôn vừa mới bắt đầu khai đàn giảng đạo. Thật sự là chỉ chậm có một bước thôi, nếu người đến sớm một chút xíu thôi, phỏng chừng có thể được sư tôn truyền triệu rồi, sở dĩ...

Hạng Vũ cũng bắt lực nói:

- Sư huynh bất tất nói nhiều, ta hiểu quy củ của sư tôn khi khai đàn giảng đạo sẽ không quan tâm bất luận sự tình gì. Xem ra ta cùng Lý Dương huynh đệ phải đợi ở bên ngoài ba ngày rồi. Chỉ trách Lưu Ly Đại tỷ, nếu không phải nàng kéo chúng ta lại nói mấy câu, chúng ta đã có thể đến sớm một chút rồi.

Kim Y Đồng Tử đưa mắt nhìn về phía Lý Dương, con người sáng ngời:

- Vị này theo như lời Hạng Vũ sư đệ có nói qua, chính là Lý Dương phải không?

Lý Dương vội vàng hành lễ:

- Tại hạ đúng là Lý Dương.

Đối với Ma giới cao thủ, ngàn vạn lần không thể dùng bề ngoài để nhìn người, Kim Y Đồng Tử này trông giống như bộ dáng hài đồng, nhưng cũng là cao thủ Ma Quân hậu kỳ, quan trọng nhất chính là, hắn đi theo hầu Xi Vưu Đại Tôn, địa vị cực cao. Hạng Vũ cũng phải cung kính gọi là sư huynh.

- Lý Dương huynh đệ, Đại Tôn sớm đã hạ lệnh cho ta, một khi Lý Dương huynh đệ đến, ngay lập tức mời vào Ma Thần cung, không cần thông truyền. Mau, theo ta đi thôi.

Kim Y Đồng Tử cười nói.

Hạng Vũ cũng sốt ruột nói:

- Kim Y sư huynh, người thật ra gạt ta? Vừa rồi còn nói ta chỉ chậm một bước?

- Đùa một chút thì sao chứ?

Kim Y Đồng Tử cười hì hì, quay đầu hóa thành một đạo kim quang bay vào Ma Thần cung. Lý Dương cùng Hạng Vũ nhìn nhau không biết nói gì hơn, rồi sóng vai đuổi theo, cùng bay vào theo.

Hạng Vũ truyền âm Lý Dương nói:

- Lý Dương huynh đệ, trong Ma Thần cung, ngàn vạn lần không được đi bậy. Đi vào nhập Ma Thần cung không phải chỉ cần công lực cao siêu, mà còn phải có chút bối cảnh nữa. Không cần giữ bản mặt lạnh như băng kia, biết chưa? Tại Ma giới này các quan hệ là rất trọng yếu.

Lý Dương cười:

- Biết rồi, Bá Vương đừng lo lắng.

Lý Dương vừa mới tiến vào Ma Thần cung, đưa mắt nhìn xung quanh, thấy linh khí dày đặc, hóa thành sương khói lăng lảng cả Ma Thần cung. Lý Dương hít một hơi thật sâu, ngay lập tức kinh ngạc khi phát hiện ra linh khí nơi này cực kỳ đậm đặc, hơn nữa chất lượng cũng thập phần tinh thuần.

- Tu luyện tại đây, ít nhất cũng nhanh hơn tu luyện tại Bích Lan sơn gấp trăm lần.

Lý Dương trầm trồ, đúng không hổ là chỗ ở của Đại Tôn.

Ma Thần cung do được xây trên một mặt hồ, cho nên trên đường tiến vào Ma Thần cung, khắp nơi có thể thấy được ao nhỏ, trong những ao này chứa các loại linh dược trân quý đa dạng, thậm chí đi qua một vài ao, còn có nhân sâm nho nhỏ vui đùa trong nước, có con còn chạy loạn xạ trong ao.

Thậm chí có khi Lý Dương còn nhìn thấy một củ Hoàng Tinh cực lớn kết tinh ở trong ao, thật sự là làm cho người ta kinh hãi.

- Trời ạ, những nhân sâm này có thể đều là Tuyết Long sâm, hơn nữa đã thành hình người, những nhân sâm hình em bé kia tối thiểu cũng tương đương hơn mười ngàn năm tu vi a.

Lý Dương cảm thấy yết hầu khô cứng vì cảnh tượng trên.

- Nhìn kia Bằng Lăng hoa hồng, Xích Huyết linh quả!

Lý Dương hai mắt đứng tròn, đứng ngậy ra, nhìn thấy trong ao hồ vô số Bãng Lăng hoa, ở chính giữa chính là Bãng Lăng hoa hồng, thậm chí Xích Huyết linh quả cũng có. Hắn đã từng đi lên vì tìm kiếm Bãng Lăng hoa hồng, nhưng xem ra loại này tại Ma Thần cung căn bản chỉ là cây cỏ mà thôi.

Một cung nữ áo trắng cẩn thận lau chùi bờ ao, Lý Dương dùng thần thức quét ngang qua, trong lòng cả kinh, một người cung nữ lau rửa ao đường lại có Ma Vương tu vi.

Lý Dương lúc này triển khai thần thức, quét ngang phạm vi rộng hơn, lập tức phát hiện hơn mười hạ nhân tại Ma Thần cung, hoặc là người coi cửa hoặc là người hầu, bình thường đều là Ma Vương cấp bậc, còn nói về Ma Quân cấp bậc thì khắp nơi có thể thấy được.

- Chỗ ở Đại Tôn cũng thật xa xỉ há.

Lý Dương nói thầm.

- Kha Phong Ma Vương phỏng chừng đến đây giỏi lắm là một hạ nhân thôi.

Lý Dương thật ra không biết, Kha Phong Ma Vương thực ra không có tư cách tiến vào Ma Thần cung

Cho dù là muốn làm người hầu tại Ma Thần cung, đều phải có một chút bối cảnh. Cho dù là người hầu tại Ma Thần cung, tốc độ tu luyện cũng nhanh hơn các địa phương khác gấp trăm ngàn lần, hơn nữa nói không chừng nếu may mắn có thể được Xi Vương Đại Tôn tuyển chọn.

Tùy tiện tại Ma Thần cung lấy ra một người, cũng cao quý hơn Kha Phong Ma Vương nhiều.

Đi tiếp, thấy vô số bảo bối xuất hiện tại trong ao, Lý Dương thậm chí phát hiện nước trong ao không phải nước bình thường, mà là một loại linh lực thủy cường đại, phỏng chừng uống một hơi có thể bằng mấy năm khổ tu.

- Lý Dương, đừng nhìn, tất cả đều là đồ của Đại Tôn. Người ngoài căn bản không dám tơ hào chút nào, nếu Đại Tôn thích người, có thể cho người một bình. Lúc bình thường, ngàn vạn lần đừng tham lam tự tiện lấy nước, Đại Tôn cái gì cũng biết hết. Một khi tự lấy đồ, kết quả ...người có thể tưởng tượng.

Hạng Vũ lắc đầu.

Lý Dương cũng có thể tưởng tượng kết quả kia là cái gì.

- Yên tâm, đồ của Đại Tôn, cho dù trân quý, cũng là đồ của Đại Tôn. Không quan hệ tới ta.

Lý Dương cười nói. Hắn còn không có tư tưởng ăn trộm người khác.

- Đây là Đông uyển ở Ma Thần cung.

Kim Y Đồng Tử vắng vắng từ phía trước nói:

- Thần cung Bắc uyển là nơi ở của Đại Tôn, Tây uyển là chỗ ở của người hầu Ma Thần cung, Đông uyển là nơi ở của bọn tại hạ đệ tử sư tôn cùng với cửu đại Ma Đế, Nam uyển là một nơi để du ngoạn, nếu không có sự cho phép của Đại Tôn, ngoại nhân không được đi vào.

Lý Dương trong lòng rung mình, chính mình sẽ ở nơi nào đây?

Bắc uyển là chỗ ở của Đại Tôn, Tây uyển là nơi người hầu ở, Đông uyển là đệ tử Xi Vương cùng với cửu đại Ma Đế ở, mình được xếp vào đâu đây?

- Hạng Vũ đại ca, ta ở chỗ nào?

Lý Dương lúc này hỏi.

Hạng Vũ cười truyền âm nói:

- Ta ở tại Đông uyển có một trang viện, người cùng với ta ở cùng một chỗ cũng được.

- Ha ha Kim Y.

Một tiếng cười sang sảng từ một trong các trang viện Đông uyển vang lên. Một gã đại hán tóc nâu vừa cười a a vừa đi ra, đại hán nhìn thấy Hạng Vũ liền chào hỏi nói:

- Hạng Vũ, tốt, công lực rất cực đạt đến Ma Quân cảnh giới rồi, Tiểu Kiệt nhà ta mới chỉ là Ma Vương hậu kỳ thôi.

Hạng Vũ cùng Kim Y tiến lên phía trước chào hỏi.

- Li Lộc đại ca lần này Ma Thần cung làm gì? Với thực lực của đại ca còn phải đến nghe Đại Tôn giảng đạo sao?

Hạng Vũ cười nói.

Kia Li Lộc cười nói:

- Không, ta bắt quá là mang theo Tiểu Kiệt thôi. Tiểu Kiệt, còn không ra bái kiến tiền bối.

Lý Dương nhìn đại hán tóc nâu, cảm thấy đại hán trên người có một cỗ áp lực cường đại, tương tự áp lực của Lưu Ly, thần thức vừa đảo qua, Lý Dương khiếp sợ phát hiện, đại hán này là cao thủ Ma Đế hậu kỳ.

Xi Vương Đại Tôn dưới tay có cửu đại Ma Đế, trong đó ba vị Ma Đế hậu kỳ. Đệ nhất Âm Dương Ma Đế, đệ nhị thánh chủ Lưu Ly, đệ tam chính là Li Lộc Ma Đế.

Đạt tới cảnh giới Ma Đế hậu kỳ, đương nhiên không cần nghe Đại Tôn giảng đạo, có nghe cũng vô dụng, bọn họ phải tự mình tham ngộ, một ngày nào đạt được đột phá, coi như tu luyện viên mãn, lúc này sẽ có một Đại Tôn mới dẫn sanh.

Tuy nhiên, cảnh giới Ma Đế hậu kỳ cho đến cấp bậc Đại Tôn chỉ một bước nhưng vô cùng khó khăn.

Cả lục giới, cảnh giới Ma Đế hậu kỳ có hơn mười người, nhưng đạt được Đại Tôn chỉ có vài người mà thôi. Hơn nữa hơn phân nửa đều là thiên phú kinh người, chỉ có Chuẩn Đề đạo nhân cùng A Di đà phật là không có ưu thế thiên phú.

Muốn đạt tới Đại Tôn, cực kì khó!

- Vị này là...?

Ánh mắt Li Lộc Ma Đế hướng về Lý Dương, thần thức hần phát hiện thực lực Lý Dương chỉ là Ma Soái trung kỳ mà thôi, ngay cả Ma Vương đều không tới. Thực lực như thế nhưng tâm thần tu vi lại đạt tới Ma Vương hậu kỳ.

Việc này làm Li Lộc kinh ngạc, nhân vật như vậy cũng có thể tiến vào Ma Thần cung?

Hạng Vũ giới thiệu nói:

- Vị là huynh đệ Lý Dương của ta! Lý Dương, vị này là Li Lộc Ma Đế, cả Trung Ương nguyên vực chúng ta có tổng cộng ba vị Ma Đế hậu kỳ, Li Lộc đại ca là một trong số đó. Tại Ma giới, Li Lộc đại ca uy danh tuyệt đối.

Kim Y Đồng Tử cũng nói:

- Âm Dương Ma Đế với Ma Đế Lưu Ly đều không thích chinh chiến, Âm Dương Ma Đế luôn ở huyết ngục của hần, người khác không đụng vào hần, hần cũng không đụng đến ai. Còn Phệ Tâm Trùng thánh chủ Lưu Ly lại càng thần bí, bình thường luôn ở tại thánh điện của nàng. Trong ba vị cao thủ Ma Đế hậu kỳ tại Trung Ương nguyên vực chúng ta, cũng chỉ có Li Lộc đại ca quanh năm chinh chiến, làm Trung Ương nguyên vực chúng ta mở rộng biên cương.

Li Lộc Ma Đế, chinh chiến không ngừng, Trung Ương nguyên vực không ngừng mở rộng, hần thuộc loại công thần cực phẩm. Lưu Ly và Âm Dương Ma Đế không so sánh được.

- Văn bối Lý Dương ra mắt tiền bối.

Lý Dương chấp tay nói.

Li Lộc Ma Đế cười nói:

- Người cùng Hạng Vũ đồng bối, cùng ta cũng bắt tất quá khách khí. À, Tiểu Kiệt, người cuối cùng cũng ra rồi.

Sau lưng Li Lộc Ma Để xuất hiện một vị thanh niên áo lam, vị thanh niên này trên mặt luôn có một tia cười, có vẻ rất là thân thiện, nhìn thấy Hạng Vũ và Kim Y vội vàng hành lễ nói:

- Li Kiệt ra mắt Bá Vương cùng với Kim Y thúc thúc.

Khi nhìn thấy Lý Dương, Li Kiệt cũng sửng sốt.

- Li Kiệt, đây là Lý Dương huynh đệ của ta.

Hạng Vũ cười đạo.

Li Kiệt vội vàng hành lễ nói:

- Nguyên lai là Lý Dương huynh đệ, lần trước Bá Vương mang đến một người gọi là Điền Cương huynh đệ, hẳn chính là tiên thiên thổ đức thân, bây giờ đi theo bên cạnh Xi Vưu Đại Tôn, được sủng ái không nói hết, Đại Tôn còn cấp Điền Cương huynh đệ Thiên Niên Cửu Diệp Linh Chi nữa, chẳng lẽ... Lý Dương huynh đệ cũng là tiên thiên thân?

Lý Dương cười nói:

- Không phải, ta chỉ là một người thường mà thôi.

Trong Ma giới, bình thường đều lấy công lực để xưng hô tiền bối văn bối, Lý Dương công lực rõ ràng so với Li Kiệt kém cỏi, Li Kiệt chỉ có thể gọi Lý Dương “huynh đệ” thôi. Đương nhiên đây là cách gọi thân thiết, nếu là ngoại nhân, trực tiếp gọi là “đạo hữu”.

Li Lộc Ma Để quay về Li Kiệt nói:

- Tiểu Kiệt, bây giờ Đại Tôn đang giảng đạo, nghe Đại Tôn giảng đạo, rất có lợi cho việc đề cao tâm thần tu vi, người mau đi nghe, đừng lãng phí cơ hội.

- Vâng, thưa cha.

Li Kiệt khom người tuân mệnh.

Hạng Vũ với Lý Dương nói:

- Lý Dương huynh đệ, Đại Tôn giảng đạo, chúng ta cũng đừng lãng phí cơ hội, mau đến nghe đi.

- Được!

Lý Dương cảm thấy tò mò về cái gọi là Xi Vưu Đại Tôn giảng đạo, phải biết rằng người bình thường rất khó dùng miệng để giảng đạo. Phỏng chừng chỉ khi đạt tới cảnh giới Đại Tôn, hiểu đạo tới một mức độ thâm sâu nhất định mới có thể giảng đạo được.

- Ha ha, Lý Dương huynh đệ, Bá Vương, chúng ta cùng đi thôi.

Li Kiệt con người sáng ngời, lúc này hướng về Lý Dương, Hạng Vũ nói.

Hạng Vũ gật gật đầu:

- Được, chúng ta đi.

Lý Dương ba người trực tiếp tiến tới chỗ khai đàn giảng đạo, Hạng Vũ cùng Li Kiệt hiển nhiên quen thuộc nên đi đường rất nhanh. Lý Dương đi theo hai người, quẹo trái rẽ phải vèo vèo, cuối cùng đi tới một nghiêm trang (chỗ dùng để nghe giảng đạo – o tìm được từ thuần việt nào hay hơn, thông cảm nhé – vandai79) thật lớn, trên nghiêm trang có gần trăm người khoanh chân ngồi, im lặng nghe Xi Vưu Đại Tôn giảng đạo.

Thanh âm lảng lảng, xuyên thấu chín tầng trời, giống như tiếng từng đào ngàn dặm, lớp lớp sóng thâm nhập vào tâm linh, bất tri bất giác làm mọi người tiến vào lĩnh vực huyền diệu.

Lý Dương vừa tiến vào nghiêm trang, liếc mắt nhìn quanh, đầu tiên thấy người phát ra thanh âm Xi Vưu Đại Tôn. Vô luận như thế nào, Lý Dương cũng không thể thấy rõ sắc mặt của y, chỉ có thể thấy trên người y mặc một cái trường bào màu xanh.

Xi Vưu Đại Tôn khoan chân ngồi trên ngọc sàng, trên người tự nhiên phát ra một cỗ uy áp, cảm giác hần giống như trời, giống như đất, thanh âm trầm bổng, chậm rãi giảng về những hiểu biết của chính mình về đạo.

Bên cạnh Xi Vưu Đại Tôn đang có một thanh niên khoan chân lắng lắng tai nghe, đó chính là Điền Cương.

275. Chương 3: Cùng Xi Vưu Đối Kháng

- Đứng lên tiếng!

Trong đầu Lý Dương vang lên tiếng Hạng Vũ truyền âm, Lý Dương quay đầu nhìn về phía Hạng Vũ.

Hạng Vũ sắc mặt nghiêm túc, truyền âm nói thầm:

- Nhớ kỹ, khi Đại Tôn giảng đạo, rất kiêng kỵ có người ồn ào, nếu có người gây huyền não, ta cũng không biết sẽ xảy ra chuyện gì, tốt nhất đừng phát ra một tiếng động nào.

Vừa nói, Hạng Vũ vừa ngồi trên một bồ đoàn, bắt đầu chuyên tâm nghe Xi Vưu Đại Tôn giảng đạo.

Lý Dương nghe lời, cũng khoan chân ngồi xuống, mắt nhắm lại, chú ý lắng tai nghe Đại Tôn giảng đạo.

Xi Vưu khoan chân ngồi trên ngọc sàng từ từ nhìn lướt qua vị trí Hạng Vũ, Lý Dương, trên mặt có nét cười: “Lý Dương? Tâm thần tu vi tiểu tử này đề cao cực nhanh, hơn mười năm đã tới Ma Vương hậu kỳ, chẳng bao lâu tựa hồ cũng đạt đến Ma Quân tiền kỳ rồi, để bổn tôn xem tiềm lực hần rốt cuộc đến đâu, có thể trở thành Ma Đế hay không?”

Xi Vưu trên mặt nở nụ cười, trong khi đó thanh âm vẫn chậm rãi vang lên, vẫn hoàn toàn đắm chìm trong đạo. Người trong nghiêm trang không có ai chú ý tới, bởi vì bọn họ hoàn toàn đắm chìm vào cảnh giới huyền diệu.

- Oanh long long...

Thanh âm Xi Vưu bỗng giống như thiên lôi oanh long trong thiên địa, không ngừng vang lên, đệ tử nghe giảng căn bản không thể nghe rõ Xi Vưu Đại Tôn rốt cuộc nói cái gì, nhưng thanh âm kia lại có thể thâm nhập vào từng người và đem lại một trạng thái đặc thù.

Lúc này nếu có người có thể thanh tĩnh có thể phát hiện ra hiện tượng lạ.

Trên người Xi Vưu Đại Tôn bây giờ đang tản ra đạo đạo quang mang màu xanh, từng lớp gợn sóng, lấy Xi Vưu Đại Tôn làm trung tâm và hướng về phía trước bay ra, cũng chỉ có Ngân Y Đồng Tử phía sau là không, còn những người khác đều bị ảnh hưởng.

Nhất thời, cả không gian phẳng phất bắt đầu chấn động, từng đạo sóng màu xanh không ngừng quanh quẩn tại nghiêm trang.

Mắt Lý Dương giãn ra, miệng mỉm cười, hần đang hưởng thụ cảm giác thoải mái. Giống như trong nháy mắt từ trong không trung mờ ảo phiêu lãng tiếp xúc tới “Đạo”, Lý Dương cảm thấy khả năng giải thích “Đạo” của mình ngày càng tăng lên.

Trên nghiêm trang, vẻ mặt mọi người đều thập phần tập trung, tựa hồ đều đang tiến vào cảm giác tuyệt vời.

Nửa ngày sau.

Giữa nghiêm trang có một người sắc mặt bỗng trở nên trắng bệch. Rồi sau đó bình tĩnh, miệng ới ra một ngụm máu tươi. Xi Vưu Đại Tôn khẽ nhún mày, phất tay áo, người nọ lập tức biến khỏi Ma Thần cung.

- Hừ, mới một ngày đã không kiên trì được. Người này sao lại có tư cách tiến vào Ma Thần cung nghe bốn tôn giảng đạo?

Gợn sóng màu xanh trên người Xi Vưu Đại Tôn tiếp tục lan tỏa, người thường mới nhìn những sóng này tựa hồ không thấy có cái gì khác thường, chỉ có những người gần đến cấp bậc cao thủ Đại Tôn mới biết nguyên nhân thôi.

Xi Vưu thực ra trực tiếp đi vào tâm thần của mọi người để giảng giải những hiểu biết của mình về Đạo.

Xi Vưu đạt tới cảnh giới Thái Cực vô thượng đại viên mãn, đạt đến địa vị Đại Tôn, hiểu được thiên đạo, mặc dù còn chưa theo kịp Hồng Quân đạo nhân và Bàn Cổ, nhưng cao gấp vô số lần so với những người đang nghe giảng ở dưới.

Giờ phút này, hắn thông qua “Tâm Thần Thối Luyện bí thuật”, dùng những điều “ngộ đạo” của chính mình để đi sâu vào tâm thần chúng nhân. Mặc dù không phải mọi người đều hiểu được, nhưng là chỉ cần có thể thấy việc giảng đạo của Xi Vưu, từ nay về sau việc tu luyện ngày càng dễ dàng.

Thời gian Lý Dương lần đầu tiên học tập “Ma Thần Lục Tuyệt” đã cảm thấy áp lực cực lớn.

Thiên đạo chí cao!

Áp lực này trực tiếp tác dụng lên tâm thần, mặc dù không cần mọi người phải hiểu được thiên đạo, chỉ cần nhìn thấy “Đạo” của Xi Vưu đã gây nên một áp lực kinh khủng cho tâm thần. Càng lúc Xi Vưu giảng càng thâm ảo, áp lực cũng càng lúc càng lớn.

- Phốc!

Qua vài canh giờ, lại một gã đệ tử đang nghe giảng bỗng thổ huyết, thoát khỏi cảm giác huyền diệu kia. Hắn không thể tiếp thu áp lực càng ngày càng cường đại, nếu không tâm thần bị tổn thương rất nhanh! Thiên đạo chí cao, uy áp của “Đạo” làm hắn không thể chịu được.

- Người từ nay về sau cũng không cần đến Ma Thần cung.

Xi Vưu Đại Tôn trong mắt hiện lên một tia lãnh quang, đệ tử kia trong nháy mắt biến mất khỏi nghiêm trang, bị bức ra khỏi Ma Thần cung. Từ nay về sau, tên đệ tử kia rốt cuộc không có hy vọng tiến vào Ma Thần cung nữa, cho dù hắn có ông nội là Ma Đế.

Kim Y Đồng Tử lẳng lặng đi đến phía sau Xi Vưu, cùng Ngân Y Đồng Tử đứng một bên, sóng gợn màu xanh kia chỉ bao trùm phía trước khu vực Hạng Vũ, Ngân Y Đồng Tử ở phía sau tịnh không bị ảnh hưởng chút nào.

- Sư đệ, sao hôm nay Đại Tôn dùng “Tâm Thần Thối Luyện Bí Thuật” thế? “Tâm Thần Thối Luyện Bí Thuật” này không phải thường dùng khi Đại Tôn thu đồ đệ mới sao? Chẳng lẽ Đại Tôn muốn thu đồ đệ?

Kim Y Đồng Tử quay về Ngân Y Đồng Tử truyền âm nói.

Ngân Y Đồng Tử cũng lắc đầu truyền âm nói:

- Không rõ ràng lắm, không biết tại sao, Đại Tôn đột nhiên vận dụng tâm thần rèn luyện thuật đến mức này, đây cũng là biện pháp kiểm nghiệm tiềm lực con người. Thời gian có thể chịu được càng lớn, tiềm lực càng lớn, nhớ rõ năm đó Hạng Vũ từng duy trì được ba ngày, được Đại Tôn thu làm đệ tử, chúng ta hai người cũng chỉ chịu được có hai ngày rưỡi mà thôi.

Kim Y Đồng Tử đột nhiên nở nụ cười.

- Sư đệ, nhiều người đạt tới cực hạn rồi. Khi tới cực hạn, vượt qua chịu thêm một chút lại càng kinh khủng, Đại Tôn càng tăng áp lực lớn hơn, cũng không biết còn có mấy người duy trì được ba ngày.

Kim Y Đồng Tử cùng Ngân Y Đồng Tử nhìn kỹ từng người trên nghiêm trang, thấy đã có người thổ huyết rồi bình tĩnh, trong lòng hí hửng, rất là hoạt kê.

- Người nói nơi này ai sẽ kiên trì đến cuối.

Kim Y Đồng Tử quay về Ngân Y Đồng Tử hỏi.

Ngân Y Đồng Tử cười nói:

- Người còn hỏi, tự nhiên là Hạng Vũ, quá khứ hẳn có thể kiên trì trụ được ba ngày, giờ đây tâm thần tu vi của hẳn đã đạt Ma Đế tiền kì rồi, duy trì ba ngày lại càng đơn giản.

Kim Y đồng tử cũng gật gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

- Phốc!

Lại một người thổ huyết rồi bình tĩnh.

- Phốc!... Phốc!

Trong nháy mắt, đã có ba người đồng thời thổ huyết rồi bình tĩnh, trán toát mồ hôi lạnh, lúc đầu bọn họ được hưởng thụ cảm giác tiếp xúc với “Đạo”, nhưng càng về sau, áp lực của “Đạo” càng lúc càng lớn, cuối cùng làm cho bọn họ không chịu được nữa.

Một ngày đã qua, trên nghiễm tràng mất đi mười mấy người.

Càng về sau càng khó vượt qua.

Giờ phút này, trên nghiễm tràng có mười mấy người sắc mặt có vẻ không chịu đựng nổi, dần dần, sắc mặt bọn họ chậm rãi tái nhợt đi, sóng gợn màu xanh càng ngày càng kịch liệt, càng ngày càng kích động...

- Phốc!... Phốc!

Hết người này tới người khác, rất nhiều người thổ huyết rồi bình tĩnh, sau khi tĩnh lại bọn họ mới biết được, đây là Xi Vưu Đại Tôn vận dụng “Tâm Thần rèn Luyện Bí Pháp” trong truyền thuyết, ai chịu được ba ngày, Đại Tôn sẽ thu làm đệ tử.

Thời gian trôi qua thật chậm.

Lúc này nhiều người đã đạt tới cực hạn. Một phút dài như một năm, từng đệ tử một thoát ly khỏi trạng thái này.

Lại qua một ngày...

Ngày thứ ba bắt đầu, bây giờ còn trên nghiễm tràng chỉ có hơn mười người thôi, phần lớn là cao thủ cấp bậc Ma Quân, dưới cấp bậc Ma Quân chỉ có bảy người mà thôi, Lý Dương, Điền Cương, Li Kiệt ở trong số bảy người này.

Điền Cương mặc dù tu vi không cao. Nhưng vẫn cố gắng kiên trì, mỗi lần đạt tới cực hạn, hẳn cảm thấy một cỗ năng lượng bao phủ tâm thần chính mình, làm dịu chấn động tâm thần của mình. Điền Cương không ngừng kiên trì.

Nhưng mà, áp lực Xi Vưu càng lúc càng lớn, cỗ năng lượng kia cũng càng ngày càng xem ra không đủ để giúp đỡ hẳn.

- Phốc!

Một gã cao thủ Ma Quân tiền kì ngã xuống đất, ngay sau đó, ba gã cao thủ cấp bậc Ma Vương cũng ngã xuống đất...

Điền Cương sắc mặt đột nhiên trắng bệch, một hơi máu tươi phun ra. Hẳn cũng bình tĩnh. Xi Vưu Đại Tôn liếc mắt nhìn Điền Cương, trong mắt tràn đầy vui mừng. Nếu “Đạo” của hẳn vượt qua áp lực càng lớn, tâm thần tu vi cũng dễ dàng chịu được những áp lực lớn. Tâm thần tu vi yếu kém thì chỉ có thể thuận tụy dựa vào tiềm lực thôi.

Điền Cương mỗi lần đạt cực hạn, đều lại một lần đột phá, đó là tiềm lực của hẳn, tâm thần tu vi Điền Cương bất quá chỉ đạt cảnh giới Ma Soái mà thôi. Nhưng hẳn duy trì lâu tương đương với một Ma Quân, có thể tưởng tượng tiềm lực to lớn của hẳn. Không hổ là sở hữu tiên thiên thân.

Hai ngày rưỡi.

- Phốc!

Lại một gã cao thủ cấp bậc Ma Quân thổ huyết rồi bình tĩnh, giờ phút này Li Kiệt sắc mặt cũng nhợt nhạt, hiển nhiên hắn cũng đã tới cực hạn, là một cao thủ Ma Vương hậu kỳ, có thể kiên trì đến cảnh giới như thế, cũng là tốt lắm rồi.

Sau một lúc lâu.

- Phốc!

Li Kiệt phun ra một ngụm máu tươi, cũng bình tĩnh, hẳn lúc này đã biết vừa rồi Xi Vưu Đại Tôn vận dụng “Tâm Thần Thối Luyện Bí Thuật” trong truyền thuyết, trong lòng hồi hộp, mình đã kiên trì được hai ngày rưỡi, không biết có thể được Xi Vưu Đại Tôn thu làm đồ đệ hay không.

- Lý Dương sao lại có thể kiên trì thế?

Li Kiệt liếc mắt nhìn thấy Lý Dương, trong lòng khiếp sợ dị thường, Lý Dương tâm thần tu vi cũng chỉ là Ma Vương hậu kỳ, thế nhưng vẫn đang kiên trì, hiển nhiên tiềm lực cao hơn hắn. Li Kiệt không để ý, trên nghiễm trang, ngoại trừ Lý Dương, còn có một gã thanh niên đầu trọc, cũng là Ma Vương hậu kỳ, vẫn đang kiên trì chịu đựng.

Lý Dương đột nhiên nhướng mày.

Áp lực, lần đầu tiên, tâm thần hắn cảm thấy một cỗ áp lực.

Trong nguyên thần Lý Dương, ở sâu trong năng lượng nguyên thần, từng đạo hắc sắc trong nguyên thần bị chấn động, lập tức, Lý Dương xuất hiện một cỗ ngạo khí từ đáy lòng, chính mình cũng không thể khống chế, tất cả đều là bản tính, phát ra từ chỗ sâu trong linh hồn

Áp lực?

Không ai, không có bất luận kẻ nào có thể gây áp lực cho mình!

Không có!

Sao lại có người có thể gây áp lực cho mình được?

Ta mới là chí cao vô thượng, đứng cao hơn tất cả chúng sinh...

Ngạo khí, một cỗ ngạo khí từ đáy lòng tăng lên, rất là tự nhiên, trên người Lý Dương bỗng sinh ra uy áp, uy áp này lại chỉ nhằm vào một người là Xi Vưu. Đúng thế, chính là nhằm vào Xi Vưu, những người khác căn bản không cảm thụ được uy áp từ trên người Lý Dương.

Thật vậy, phải đối đầu với áp lực về “Đạo” của Xi Vưu Đại Tôn, trên người Lý Dương không hiểu sao lại phát ra uy áp, đối mặt Xi Vưu Đại Tôn, Lý Dương lại có thể phóng ra uy áp phản công.

Xi Vưu Đại Tôn nhân tình đột nhiên sáng ngời, khiếp sợ nhìn Lý Dương.

“Đối mặt bốn tôn, lại còn có thể phóng ra uy áp? Hơn nữa loại uy áp cũng chỉ có tuyệt đỉnh cao thủ mới có.” Xi Vưu Đại Tôn khiếp sợ, đối mặt chính mình, cho dù là Âm Dương Ma Đế, cho dù là Lưu Ly, cũng là trong lòng thần phục, căn bản không thể phóng ra uy áp.

Nhưng là Lý Dương đã phóng ra.

“Hừ, bốn tôn không tin.” Trong mắt Xi Vưu Đại Tôn lóe lên một tia sáng, rồi đột nhiên, tốc độ “Đạo” bắt đầu gia tăng mấy chục lần, áp lực cũng gia tăng mấy chục lần. Những người tưởng có thể trụ lại tới tấp thổ huyết rồi bình tĩnh.

Ngoại trừ Lý Dương, một cao thủ cấp bậc Ma Vương duy nhất là thanh niên đầu trọc cũng thổ huyết rồi bình tĩnh.

Kim Y Đồng Tử và Ngân Y Đồng Tử cũng khiếp sợ.

“Đại Tôn làm sao vậy? Diễn “Đạo” nhanh như thế ai mà chịu được?” Kim Y Đồng Tử trong lòng kinh hãi. Chẳng ai biết

Xi Vưu Đại Tôn thân là Ma giới chí tôn, ngạo khí tự nhiên là cao tận trời, ngoại trừ Đại Tôn các giới và Hồng Quân đạo nhân, vô luận là ai, nhìn thấy hắn đều phải thần phục dưới uy áp thiên địa kia của hắn, thế mà Lý Dương lại không như thế, cùng với Xi Vưu Đại Tôn ngạo khí dăng cao.

Có Đại Tôn ngạo khí, thế là thế nào?

- Phốc!... Phốc!... Phốc!... Phốc!...

Một rồi lại một cao thủ cấp bậc Ma Quân thổ huyết rồi bùng tỉnh, bọn họ đều hoảng sợ nhìn Xi Vưu Đại Tôn, vừa rồi áp lực kịch tăng rất kinh khủng. Tất cả những người thanh tỉnh bị Xi Vưu đuổi đi. Trên nghiêm trang càng ngày càng ít người.

Dần dần chỉ còn mấy người.

Sau nửa canh giờ ngắn ngủn, trên nghiêm trang chỉ có hai người là Lý Dương và Hạng Vũ.

Hạng Vũ tâm thần vốn là Ma Đế tiền kì, tiềm lực lại cao, duy trì lâu như thế rất bình thường, nhưng mà Lý Dương là người “bình thường” mà? Đứng ở phía sau Xi Vưu Đại Tôn, Kim Y Đồng Tử và Ngân Y Đồng Tử trong lòng hoảng sợ.

Bọn họ mặc dù không cảm thụ được uy áp của Lý Dương, nhưng cũng có thể biết là tiềm lực Lý Dương quá mạnh mẽ, về sau ít nhất cũng là một Ma Đế.

Áp lực, áp lực khổng lồ không ngừng công kích tâm thần Lý Dương.

Ta đứng trên chúng sanh!

Một cổ cổ uy áp mệnh mông từ trên người Lý Dương xuất ra, đối mặt uy áp từ Xi Vưu Đại Tôn, Lý Dương căn bản không phục.

Tuyệt không phục!

“Sao có thể? Bồn tôn không tin.” Xi Vưu đột nhiên đứng lên, giải thích về thiên đạo càng ngày càng thâm ảo, cổ áp lực lên tâm thần cũng càng lúc càng lớn, tốc độ áp lực gia tăng nhanh gấp mấy chục lần lúc trước.

Sau nửa canh giờ.

Hạng Vũ sắc mặt có điểm lợt lạt, hắn cũng sắp đến cực hạn rồi, nhưng trên mặt Lý Dương vẫn có một cổ lạnh lùng cao ngạo, một cổ uy áp không ngừng từ trong cơ thể hắn liên tục phóng ra, Xi Vưu áp lực hắn càng nhiều, hắn bộc phát ra uy áp càng mạnh.

- Phốc!

Hạng Vũ thổ huyết rồi bùng tỉnh, mà Lý Dương vẫn duy trì như trước.

- Hừ!

Xi Vưu Đại Tôn một tiếng hừ lạnh, vung tay lên, Hạng Vũ cùng với Kim Y Đồng Tử và Ngân Y Đồng Tử đều bị đuổi ra khỏi nghiêm trang, trên cả nghiêm trang, chỉ có hắn và Lý Dương. Thời gian trôi qua, Xi Vưu không ngừng gia tăng áp lực.

Đột nhiên kia Xi Vưu Đại Tôn nở nụ cười, giờ khắc này, hắn đã hoàn toàn giảng xong “Đạo” của hắn, thế nhưng có người từ đầu tới cuối vẫn chịu được “Đạo” của hắn.

“Tâm thần tu vi chỉ là Ma Vương hậu kỳ mà thôi, thế nhưng lại có thể kháng trụ “Đạo” của ta, xem ra.... hắn có tiềm lực của Đại Tôn đây.

Sóng gợn màu xanh từ Xi Vưu Đại Tôn nhiên nhạt dần, sắc mặt Lý Dương đột nhiên trở nên đỏ bừng.

Giống như trò chơi bạt hà (giống trò kéo co của Việt Nam – vandai79), hai người cố tranh nhau bạt, một người bỗng đột nhiên buông tay, người còn lại tất nhiên xui xẻo.

- Oanh!

Lý Dương cảm thấy tâm thần chấn động, hoàn toàn mất tri giác.

Mặc dù tiềm lực hần rất cao, nhưng Lý Dương dùng hết sức tâm thần tạo áp lực lớn nhất, rồi đột nhiên Xi Vưu Đại Tôn trong nháy mắt hoàn toàn thu hồi, Lý Dương đương nhiên chịu thiệt thòi..

Nhìn Lý Dương hôn mê Xi Vưu Đại Tôn nở nụ cười:

- Ha ha, cuối cùng, bốn tôn thắng.

276. Chương 4: Triệu Kiến

- Bá Vương, thế nào rồi? Như thế nào mà cả Kim Y, Ngân Y hai vị cũng đi ra thế?

Li Kiệt bước lên phía trước hỏi.

Kim Y Đồng Tử cùng Ngân Y Đồng Tử nhìn nhau, sau đó quay về Li Kiệt lắc đầu, tỏ vẻ chính mình cũng là không biết. Kim Y Đồng Tử và Ngân Y Đồng Tử cho dù biết một chút, cũng không dám nói ra ngoài, ai cũng biết quy củ của Xi Vưu Đại Tôn.

- Làm sao mà cuối cùng sư tôn gia tăng tốc độ diễn “Đạo” mấy chục lần?

Hạng Vũ cũng cảm thấy nghi hoặc “Lý Dương huynh đệ thế nhưng cuối cùng vẫn duy trì được, ta nhớ rõ thời gian ta và Kim Y sư huynh bị truyền tống ra ngoài, Lý Dương huynh đệ vẫn kiên trì ở lại.”

Nghĩ tới đây, Hạng Vũ trong lòng mừng thầm “Quả nhiên, Lý Dương huynh đệ tiềm lực rất lớn, việc trở thành Ma Đế chỉ là chuyện nhỏ.”

- Tiểu Kiệt, Đại Tôn vừa mới sử dụng Tâm Thần Thối Luyện Bí Thuật với các người hả?

Li Lộc Ma Đế đi nhanh tới, hướng về phía Li Kiệt hỏi.

Li Kiệt gật đầu..

- Với Tâm Thần Thối Luyện Bí Thuật này, bình thường Đại Tôn chỉ sử dụng khi thu đồ, không dùng để kiểm tra. Chẳng lẽ Đại Tôn muốn thu đồ sao?

Li Lộc Ma Đế trong lòng nghĩ thầm, nhân tình bỗng lóe lên nhìn nhi tử của mình hỏi:

- Tiểu Kiệt, người kiên trì được bao lâu?

Li Kiệt suy nghĩ nói:

- Hai ngày rưỡi, Kiên trì tới lúc đó, những người dưới Ma Quân ngoại trừ con, còn có Lý Dương.

- Lý Dương?

Li Lộc Ma Đế nhớ tới Lý Dương vừa mới gặp mặt lúc trước.

Kim Y Đồng Tử chắc lưỡi nói:

- Không, ngoại trừ Lý Dương, còn có một người, chính là khiêu chiến giả “Trảm Mệnh”.

Trảm Mệnh chính là tên thanh niên đầu trọc kia, công lực chỉ đạt Ma Vương hậu kỳ, đã có danh khí là một khiêu chiến giả cực kỳ lợi hại, Kha Phong Ma Vương căn bản không so được với hắn, Trảm Mệnh làm khiêu chiến giả, danh khí thật lớn. Thậm chí ngay cả Xi Vưu Đại Tôn cũng biết thanh danh của hắn, Xi Vưu Đại Tôn đặc biệt cho phép “Trảm Mệnh” này đến nghe ngài giảng đạo.

Khiêu chiến giả có thể nghe Xi Vưu Đại Tôn giảng đạo, đây là một sự tình kì diệu.

- Lý Dương, Trảm Mệnh cùng với Tiểu Kiệt tâm thần tu vi của các người đều là Ma Vương hậu kỳ, Tiểu Kiệt người có thể kiên trì hai ngày rưỡi, coi như là rất tốt rồi, bất quá Trảm Mệnh quả nhiên rất lợi hại giống như trong truyền thuyết.

Li Lộc trong lòng sợ hãi than, nhi tử mình bại bởi Trảm Mệnh, hắn không còn gì để nói.

- Bất quá.... Lý Dương thế nhưng so ra còn mạnh hơn Tiểu Kiệt và Trảm Mệnh.

Li Lộc Ma Đế hiển nhiên khó có thể nuốt trôi sự thật này, Trảm Mệnh bên ngoài thanh danh lừng lẫy, nhi tử chính mình kém xa đã đành, nhưng sao mà một người không có danh khí như Lý Dương lại lợi hại như vậy được?

- Lý Dương đang ở đâu nhỉ?

Li Lộc dùng thần thức đảo qua, cảm thấy khiếp sợ. Bởi vì hắn căn bản không có phát hiện Lý Dương. Điều này có nghĩa là Lý Dương vẫn còn ở trên nghiễm tràng.

Đến Hạng Vũ vốn có tâm thần tu vi đạt tới Ma Đế tiền kì cũng chống đỡ không nổi, Lý Dương sao lại có thể kiên trì được?

- Kim Y, người có biết lần này Đại Tôn có phải là muốn thu đồ không?

Li Lộc lúc này quay về Kim Y Đồng Tử hỏi, Kim Y Đồng Tử dù sao cũng là người hầu cận bên người Xi Vưu Đại Tôn, nên biết được nhiều thông tin rõ ràng hơn.

Kim Y Đồng Tử cười lắc đầu:

- Ta cũng không rõ lắm, có lẽ dùng “Tâm Thần Thối Luyện Bí Thuật” chỉ là Đại Tôn quyết định nhất thời thôi, có thu đồ đệ hay không, ta cũng khó có thể nói được.

Đột nhiên!

- Hô!

Thanh Xà mỹ nữ Thanh Hâm phiêu diêu đến trước mặt Kim Y Đồng Tử, thi lễ nói:

- Kim Y sư huynh, ở ngoài Ma Thần cung đang có mười mấy người thỉnh cầu được vào.

Kim Y Đồng Tử vừa nhú mày nói:

- Đại Tôn đang giảng đạo, bất luận ai cũng không tiếp. Việc này căn bản không cần bẩm báo. Bảo bọn họ đợi trong chốc lát.

Thanh Hâm vội nói:

- Kim Y sư huynh, mười mấy người kia nói. Bọn họ vốn là đang nghe sư tôn giảng đạo, sau lại bởi vì tâm thần không chịu được áp lực, rồi bị thổ huyết rồi bình tĩnh, rồi bị đưa ra ngoài Ma Thần cung. Bọn họ ở bên ngoài đợi đã hai ngày rồi.

Mười mấy người này chính là bị thổ huyết rồi bình tĩnh vào ngày đầu tiên, bởi vì tiềm lực yếu quá, Xi Vưu Đại Tôn nổi giận đuổi đi ra ngoài, quyết định không cho những người đó tiến vào Ma Thần cung. Bất quá quyết định này Kim Y Đồng Tử không biết.

Ngân Y Đồng Tử cười nói:

- Sư huynh, ta nghĩ mười mấy người kia phỏng chừng chính là mấy người là không duy trì được trong ngày đầu.

Kim Y Đồng Tử cũng cười:

- Đến như Diên Cương huynh đệ chỉ là Ma Soái cảnh giới đã có thể kiên trì được hai ngày rưỡi, mười mấy người kia đều là cảnh giới Ma Vương rồi, thế mà mới một ngày đã không kiên trì được, xem chừng Đại Tôn cũng bức mình. Kệ cho họ chờ, đợi Đại Tôn đi ra, ta đưa bọn họ vào gặp Đại Tôn một chút.

Đột nhiên!

- Kim Y, Ngân Y tới đây.

Thanh âm Xi Vưu Đại Tôn bỗng vang lên.

Đồng thời cấm chế trên nghiễm tràng cũng biến mất, tất cả mọi người nhìn thấy rõ ràng, trên nghiễm tràng một người đang ngất xỉu, Xi Vưu Đại Tôn đang khoanh chân ngồi trên ngọc sàng, mặc dù mọi người đều

nghe hoặc, nhưng không có một ai dám tiến lên, bởi vì Xi Vưu Đại Tôn chỉ mới cho phép bọn Kim Y hai người lên mà thôi.

Kim Y Đồng Tử và Ngân Y Đồng Tử lúc này tuân mệnh tới trước mặt Xi Vưu Đại Tôn, người nằm trên đất kia chính là Lý Dương.

- Kim Y, Ngân Y, các ngươi an bài một biệt thự tại Đông uyển cho Lý Dương lưu trú, phái hai người cung nữ hầu hạ hẳn.

Xi Vưu giọng lạnh nhạt ra lệnh.

Kim Y Đồng Tử sửng sốt:

- Sư tôn, loại biệt thự sân vườn này không phải ngoại trừ cửu đại Ma Đế, cũng chỉ có vài vị đồ đệ chính thức của sư tôn mới có thể ở sao? Sao lại để Lý Dương ở đó, chẳng lẽ sư tôn muốn thu Lý Dương làm đồ đệ?

Mặc dù Thanh Hâm gọi Hạng Vũ là sư huynh, bất quá Thanh Hâm chỉ được nghe Xi Vưu giảng đạo mà thôi, thật ra không phải là đồ đệ chính thức. Đồ đệ chính thức của Xi Vưu Đại Tôn cũng có vài người mà thôi, thu một đồ đệ chính thức là một việc trọng đại phi thường.

Ngân Y Đồng Tử cũng hỏi:

- Sư tôn, mấy vị đồ đệ chính thức của sư tôn cũng chỉ có một thị nữ, trong cửu đại Ma Đế, cũng chỉ có Âm Dương Ma Đế, thánh chủ Lưu Ly, Li Lộc Ma Đế ba người mới có hai thị nữ, có cần cấp Lý Dương hai thị nữ không?

Bọn họ sợ tai mình nghe lộn.

Biệt thự, hai thị nữ, cũng chỉ có ba vị Ma Đế hậu kỳ cao thủ mới được đãi ngộ như thế.

- Hai tiểu tử các ngươi, bốn tôn lệnh cho các ngươi như thế nào thì làm như thế, hỏi làm gì lắm thế?

Xi Vưu khiển trách.

- Dạ, lập tức nghe theo lệnh sư tôn.

Kim Y Đồng Tử và Ngân Y Đồng Tử vội vàng khom người nói, Kim Y Đồng Tử đột nhiên nhớ tới mười mấy người ở ngoài Ma Thần cung, cúi đầu chấp tay nói:

- Sư tôn, ngoài Ma Thần cung có mười mấy người, bọn họ muốn vào, chẳng biết...

Kim Y Đồng Tử còn chưa nói xong, Xi Vưu Đại Tôn cười lạnh, nói:

- Đi vào ư? Mười mấy người này cả một ngày cũng không thể kiên trì, căn bản là không có tiềm lực, bọn họ phỏng chừng đến Ma Quân cảnh giới cũng không đạt đến. Với những loại người này, sao có tư cách đến nghe đạo của bốn tôn. Từ hôm nay trở đi, không cho phép bọn họ tiến Ma Thần cung một bước!

Xi Vưu Đại Tôn vung tay áo, người biến mất trên nghiễm trang.

Kim Y Đồng Tử và Ngân Y Đồng Tử cùng cười, đúng là mười mấy người bị đuổi ra ngoài làm trò cười cho người khác. Với loại người không có thực lực như vậy, không cần phải mất công quan tâm.

Ma Thần cung Đông uyển.

Trong một biệt thự.

Lý Dương đã hôn mê ba ngày rồi, Điền Cương cùng với Hạng Vũ cũng thường xuyên đến thăm, Li Kiệt ghé một hai lần, không ai biết khi nào Lý Dương có thể tỉnh lại. Hai thị nữ xinh đẹp áo tím túc trực ở đầu giường chăm sóc Lý Dương.

- Ra mắt Bá Vương!

Nhìn thấy Hạng Vũ bước vào phòng hai thị nữ vội vàng cung kính nói.

Hạng Vũ gật gù đầu, ánh mắt cũng dừng trên người Lý Dương:

- Lý Dương huynh đệ của ta bây giờ thế nào?

Một tử y thị nữ thi lễ đáp:

- Bá Vương, Lý Dương đại nhân một mực hôn mê. Cũng không biết khi nào tỉnh.

Hạng Vũ nghe xong, nhíu mày:

- Sư tôn nói tâm thần Lý Dương huynh đệ đã bị đả kích quá lớn. Bất quá... chỉ là tâm thần chấn động mà thôi, nên có thể bình phục rất nhanh. Thế nào mà ba ngày rồi vẫn không tỉnh?

Hạng Vũ cũng không biết.

Tâm thần Lý Dương mặc dù bị chấn động, thụ tổn thương không ít. Nhưng thực ra là trong vòng nửa ngày đã khôi phục. Không phải Lý Dương đang hôn mê, mà là... hắn đang tu luyện.

Đúng vậy, là tu luyện, không phải hôn mê.

Lý Dương trong đầu không ngừng nhớ lại những lời giảng của Xi Vưu Đại Tôn về “Đạo”, từng bước nghiên cứu những gì Xi Vưu giảng về đạo trong mấy ngày liền, vì thế Lý Dương chìm đắm vào trong những lĩnh ngộ về Đạo. Tập trung, quên hết thời gian, đầu óc tập trung cố gắng thấu hiểu Đạo.

Suốt ba ngày.

Tâm thần Lý Dương nhanh chóng đề cao, tâm thần chịu đựng áp lực thật lớn trên nghiêm trang, dù bị hao tổn lớn, nhưng trong lúc khôi phục lại bỗng phát hiện tâm thần mình ngược lại tiến bộ rất nhiều. Hơn nữa nhân dịp ba ngày khổ tu này, tâm thần Lý Dương dần dần đột phá Ma Vương hậu kỳ -

Đạt tới Ma Quân tiền kì.

Lý Dương nằm ở trên giường, đột nhiên hai mắt mở ra, thấy có hai thị nữ đứng ở đầu giường, rồi lại thấy Hạng Vũ đang quay người chuẩn bị đi, Lý Dương hiểu rằng trong lúc mình hôn mê, hắn cũng luôn túc trực tại đây.

- Bá Vương!

Lý Dương nhìn Hạng Vũ, vừa cười vừa kêu lớn.

Thân thể Hạng Vũ chấn động, lập tức quay phắt người lại, lộ rõ vẻ mừng rỡ khi thấy Lý Dương:

- Ha ha, Lý Dương huynh đệ, ngươi rốt cục tỉnh rồi, làm Bá Vương lo chết, thế nào? Thân thể khỏe rồi chứ hả?

Lý Dương cười:

- Chưa bao giờ khỏe hơn, cực khỏe!

Ba ngày trên nghiêm trang, rồi ngay cả trong ba ngày hôn mê “tu luyện”, được lực của Huyết Lăng đan trong cơ thể Lý Dương không ngừng dung nhập vào thân thể, làm công lực Lý Dương không ngừng đề cao.

Sáu ngày sau, Lý Dương củng cố công lực tại Ma Soái trung kỳ, tâm thần tu vi cũng đạt tới Ma Quân tiền kì.

- Sư huynh!

Thanh âm Điền Cương đột nhiên vang lên ngoài cửa, Lý Dương quay đầu nhìn, thần tình vừa ngạc nhiên vừa vui mừng thấy Điền Cương đang chạy ào tới, ôm chầm lấy Lý Dương, hai huynh đệ đã chia tay thật lâu, hôm nay cuối cùng cũng gặp lại.

- A ha, sư huynh rốt cục tỉnh rồi, làm ta lo quá, cao thủ Ma giới sao lại có thể xuất hiện tình huống hôn mê, hơn nữa hôn mê ba ngày, thật là hiếm thấy.

Điền Cương miệng nói không ngừng.

Lý Dương không khỏi có chút xấu hổ, mình sớm đã tỉnh lâu rồi, bất quá nhân dịp hiểu được “Đạo”, cố gắng đề cao tâm thần tu vi, một mạch duy trì tình trạng hôn mê thật lâu. Lý Dương lúc này đánh trống lảng:

- Sư đệ, công lực ngươi làm sao tăng lên nhanh như vậy? Đã tới Ma Soái tiền kì rồi.

Điền Cương sờ sờ đầu, hàm hồ cười nói:

- Việc này, chủ yếu là do hiệu quả của Cửu Diệp Linh Chi, đây là Đại Tôn ban cho ta đó. Được hiệu phỏng chừng phải mười năm mới có thể hoàn toàn phát huy hết.

Cửu Diệp Linh Chi, độ trân quý so với Huyết Lăng đan cao hơn một bậc.

- Cửu Diệp Linh Chi...

Lý Dương không nói gì, chính mình liều mạng mới có được Huyết Lăng đan, còn Điền Cương bắt quá là được đến Ma Thần cung, Xi Vưu Đại Tôn ban luôn cho Cửu Diệp Linh Chi, thật sự cảm thấy hơi bất công.

Cửu Diệp Linh Chi này là một bảo vật, cũng chỉ có cấp bậc Đại Tôn cao thủ mới không thèm để ý.

- Phỏng chừng, ta nếu hoàn toàn hấp thu xong, ít nhất có thể đạt tới Ma Quân cảnh giới, bắt quá tâm thần tu vi của ta phát triển quá chậm.

Điền Cương nói một cách hậm hực. Trên thực tế, tâm thần tu vi Điền Cương đã phát triển rất nhanh rồi, trước nay bởi vì thường cùng ở một chỗ với Lý Dương, tự nhiên sẽ so sánh với Lý Dương. Rồi cảm thấy tâm thần tu vi chính mình phát triển chậm.

- Sư huynh, Lily và Đồng Đồng khỏe không?

Điền Cương hỏi về thê tử và con gái của mình..

Lý Dương cười khà khà nói:

- Coi như người còn có lương tâm, Lily và Đồng Đồng đều khỏe, bây giờ Lưu Ly đã đáp ứng bảo vệ Bích Lan sơn, do đó người không cần lo lắng cho mọi người.

Điền Cương rùng mình:

- Lưu Ly? Ma Đế Lưu Ly, Phệ Tâm Trùng thánh chủ?

Hắn ở Ma Thần cung, đương nhiên biết được vài đại nhân vật.

- Đúng thế!

Lý Dương cười khà khà nói.

Điền Cương lúc này trút một hơi thở dài, có Lưu Ly bảo vệ, con gái mình và lão bà chắc chắn cực kỳ an toàn.

- Nơi này là trang viện của Bá Vương nhà người hử?

Lý Dương lúc này nhìn trang viện mình đang ở, trang viện có hơi nhỏ, nhưng lại có hai thị nữ. Theo kết quả dùng thần thức điều tra của Lý Dương, cả Đông uyển, cũng chỉ có ba nơi có hai thị nữ, còn các trang viện khác chỉ có một.

Hạng Vũ lúc này cười nói:

- Không, đây sao lại là trang viện của ta được. Trang viện của bốn Bá Vương cũng chỉ có một thị nữ.

- Vậy.. cái này là của ai thế?

Lý Dương rùng mình.

Hạng Vũ cười, nói:

- Của người!

- Của ta hử?

Lý Dương tròn mắt, lộ rõ vẻ không tin. Mình là ai? Bắt quá là cảnh giới Ma Soái mà thôi, cả về công lực lẫn tâm thần tu vi, đều thua xa Hạng Vũ, sao lại có đãi ngộ cao hơn Hạng Vũ được?

Đột nhiên ngoài cửa có tiếng bước chân, một người đi vào, trên người đạo kim quang lóe ra, chính là Kim Y Đồng Tử.

Kim Y Đồng Tử quay về Lý Dương mỉm cười thì lễ nói:

- Lý Dương huynh đệ, Đại Tôn có lệnh, truyền cho ngươi một mình lập tức đến Bắc uyển gặp người.

Hạng Vũ nhân tình sáng ngời, hẳn nhớ tới chính mình đã cầu Xi Vương Đại Tôn một việc.

- Chẳng lẽ sư tôn muốn truyền “Ma Thần Lục Tuyệt” cho Lý Dương?

Hạng Vũ trong lòng rất vui vẻ.

Thanks

277. Chương 5: Thần Thức Biến Thái

Lý Dương trong lòng liên tiếp có nhiều dự đoán, miệng mỉm cười, quay về Kim Y Đồng Tử hỏi:

- Kim Y đại ca, ngươi có biết Đại Tôn tìm kiếm ta có chuyện gì không?

Kim Y Đồng Tử lắc đầu cười:

- Lý Dương huynh đệ, Đại Tôn không nói với ta, do đó ta cũng không biết, tính ta cũng không thích hỏi nhiều. Bất quá Đại Tôn muốn tìm ngươi, chắc chắn có sự tình trọng yếu.

Hạng Vũ ngồi ở ghế thái sư (Thái Sư ý - là một loại ghế có hai tay dựa hai bên – vandai79) cười, nói:

- Bốn Bá Vương biết sư tôn kiếm Lý Dương huynh đệ để làm gì!

- Hả?

Lý Dương nhân tình sáng ngời nhìn về phía Hạng Vũ.

Hạng Vũ nói:

- Lúc trước bốn Bá Vương mang theo đồ nhi Điền Cương đi tới Ma Thần cung, thứ nhất là để cho Điền Cương học “Huyền Vũ Bí Điển” và để Đại Tôn tự mình dạy đồ Điền Cương, thứ hai, đó là đàm luận cùng sư tôn về sự tình có liên quan tới Lý Dương huynh đệ người.

- Sự tình của ta?

Trong lòng Lý Dương nổi sóng, nói về Tuyệt chắc.

Hạng Vũ gật đầu nói:

- Đúng vậy, sự tình của ngươi. Thứ nhất, đó là việc ngươi nhờ bốn Bá Vương hỏi Đại Tôn, thứ hai, đó là thỉnh cầu Đại Tôn truyền thụ cho ngươi “Ma Thần Lục Tuyệt”, lúc trước Đại Tôn nói muốn được nghiệm người rồi mới quyết định, ta đoán “Tâm Thần Thối Luyện Bí Thuật” vài ngày trước chính là để kiểm nghiệm người đó. Thời gian Lý Dương huynh đệ kiên trì dài đến như vậy, nên chắc là quá quan rồi! Sở dĩ ...

- Sở dĩ Đại Tôn triệu kiến sư huynh, chắc là chuẩn bị truyền sư huynh “Ma Thần Lục Tuyệt”.

Điền Cương cười hì hì nói theo.

Lý Dương nở nụ cười.

Nụ cười thập phần rạng rỡ, “Ma Thần Lục Tuyệt”. Xi Vương Đại Tôn thân truyền “Ma Thần Lục Tuyệt”, nếu so với “Ma Thần Lục Tuyệt” mà Hạng Vũ truyền cho hẳn lúc trước chắc phải thâm ảo gấp mấy chục lần, nếu có thể nghiên cứu thấu hiểu được, tâm thần tu vi không biết có thể đề cao đến đâu.

- Những loại chuyện như thế này, bình thường nếu không phải là môn hạ của Đại Tôn, Đại Tôn có lẽ sẽ không bao giờ truyền thụ “Ma Thần Lục Tuyệt”, trừ phi có tình huống đặc thù. Lý Dương huynh đệ, Kim Y ta đây chúc mừng ngươi có được việc vui như thế.

Giờ phút này thái độ Kim Y Đồng Tử đối với Lý Dương rất tốt, kỳ thật đây là việc thường tình, khi biết Lý Dương có thể kiên trì lâu đến vậy, tiềm lực to lớn của Lý Dương căn bản không cần nhiều lời.

Lý Dương cười khiêm nhượng, lúc này tâm trạng hẳn rất vui.

Hắn có rất nhiều sự tình cần hỏi Xi Vưu Đại Tôn. Nguyên thần chính mình tại sao lại biến ra thế này? Nguyên thần chính là nơi quan trọng nhất, đã xảy ra sự tình như vậy, nếu không hiểu rõ ràng, Lý Dương trong lòng sẽ rất bất an. Hơn nữa về sự tình của Tuyết, Lý Dương cũng muốn hỏi được càng nhiều càng tốt. Cuối cùng mới là “Ma Thần Lục Tuyết”.

Đột nhiên trong lòng Lý Dương cảm thấy kích động.

- Thần thức ta đã đến Ma Quân tiền kỳ nên cũng có thể dễ dàng điều tra, không biết có thể điều tra Đại Tôn hay không!

Đã nói là làm, lỡ có bị Đại Tôn phát hiện, tin rằng Xi Vưu cũng sẽ không hẹp hòi, thần thức Lý Dương lập tức triển khai bao trùm cả Ma Thần cung.

Trong lúc nhất thời, cả Ma Thần cung tất cả đều nằm trong lòng bàn tay Lý Dương, thần thức cũng phát hiện ra Xi Vưu tại Bắc uyển.

“Đại Tôn, sao lại thế nhỉ? Thần thức ta đảo qua hắn. Hắn sao không có một chút phản ứng nào? Chẳng lẽ ...” Lý Dương đột nhiên nghĩ tới một khả năng, nhất thời trong lòng run lên. “Chẳng lẽ... cấp bậc thần thức của ta còn muốn cao hơn Xi Vưu Đại Tôn!!!!”

Xi Vưu Đại Tôn chính là cấp bậc Đại Tôn mà!

Đạt tới Thái Cực Vô Thượng đại viên mãn. Thành tựu địa vị Đại Tôn là chí cao rồi, thần thức của mình sao có thể mạnh hơn cả thần thức Đại Tôn? Nhưng mà vừa rồi khi thần thức mình vừa đảo qua Xi Vưu, vì sao Xi Vưu không hề có phản ứng nào? Lý Dương tin tưởng rằng, mình có thể thấy được Xi Vưu không hề ngụy trang.

Kia chỉ có một kết luận.

Cấp bậc thần thức của mình cao hơn so với thần thức Xi Vưu Đại Tôn.

“Tĩnh táo, tĩnh táo, tĩnh táo!” Lý Dương cố gắng khống chế tâm trạng bản thân, những ý nghĩ như chớp lóe lên trong đầu rồi biến mất.

Từ lần đầu tiên tiến vào Phệ Tâm Trùng thánh điện, thần thức của mình phát sinh biến dị. Lý Dương cũng phát hiện thần thức của mình rất biến thái, bây giờ xem ra, sự biến thái còn kinh khủng hơn, chẳng những Ma Đế hậu kỳ cao thủ dễ dàng thấy được, mà bây giờ đến cả cao thủ cấp bậc Đại Tôn cũng có thể dễ dàng tra xét được.

Thần thức mạnh là một chuyện rất tốt, vì chính mình có thể dễ dàng thấy rõ thâm ý của đối thủ.

Lý Dương nhàn tình sáng ngời, trong lòng lập tức có quyết định.

Lý Dương hẳn dù sao cũng từng làm tại An Toàn cục, cũng từng công tác ở bộ đội đặc biệt một thời gian, nên hẳn biết tại mấu chốt thời gian, điều này nói không chừng lại có diệu dụng, Lý Dương lúc này quyết định, bí mật thần thức tuyệt đối phải dấu biệt.

Có lẽ, một lúc nào đó này loại thần thức sát thủ này có thể cứu mình một lần.

- Lý Dương huynh đệ, nghĩ cái gì thế? Có phải là đang rất cao hứng không? Ha ha ...

Kim Y Đồng Tử nhìn thấy Lý Dương sững sờ, tưởng rằng Lý Dương sững sờ vì quá cao hứng khi biết sắp được truyền thụ “Ma Thần Lục Tuyết”, vừa cười vừa nói.

Lý Dương bình tĩnh vừa nghe Kim Y nói xong, trong lòng linh quang chợt lóe, tựa hồ có điểm bất lực nói:

- Ta đang lo, Bắc uyển lớn thế, ta không biết Xi Vưu Đại Tôn đang ở đâu, người không dẫn ta đi Bắc uyển yết kiến Đại Tôn, ta biết đi đâu mới có thể gặp Đại Tôn đây...

Trên thực tế Lý Dương có thể chính mình đi, nhưng là hắn không thể lộ bí mật về thần thức của mình, nên chỉ có thể nói thế.

Kim Y Đồng Tử nở nụ cười:

- Ha ha, nguyên lai là chuyện này, ta tự mình đưa người đi là được chứ gì.
- Vậy cảm tạ nhiều.

Lý Dương chấp tay cười nói, Lý Dương xoay người sang bên Điền Cương và Hạng Vũ nói:

- Sư đệ, Bá Vương, ta trước đi gặp Đại Tôn đã, khi về, chúng ta tâm sự tiếp nhé.

Hạng Vũ cười ha ha nói:

- Nhanh đi, ha ha, loại cơ hội này không thể lãng phí.

Lý Dương gật đầu, liền đi theo Kim Y Đồng Tử rời đi trang viện, đi tới Bắc uyển.

Trung ương của Bắc uyển trong “Thanh Tiêu các”.

Thanh Tiêu các tổng cộng có chín tầng, là kiến trúc cao nhất của Ma Thần cung, quanh năm được vân khí trên chín tầng trời bao phủ, Xi Vương Đại Tôn bình thường ngự tại tầng cao nhất trên Thanh Tiêu các.

Xi Vương thân mặc áo xanh, ngồi trên ngọc sàng, khuôn mặt cương nghị, ánh mắt trong suốt mang theo uy áp, khí lưu màu xanh vờn quanh bao bọc trên người, thân thể dung nhập thiên địa, tự nhiên cũng mang theo uy áp của trời đất, làm cho hai người đứng trước Xi Vương hơi bồn chồn.

Li Lộc Ma Đế cung kính đứng một bên, nhi tử Li Kiệt của hắn đứng ở phía sau hắn.

Li Kiệt với tâm thần tu vi chỉ ở mức Ma Vương nên lúc này trán đã lấm chấm mồ hôi, xem ra uy áp của Xi Vương tạo thành một áp lực quá lớn, từ đáy lòng bỗng nổi lên nỗi sợ hãi, cảm giác sợ hãi giống như một con thỏ trắng đứng trước một con cự long. Phải biết rằng, hắn đứng ở phía sau Li Lộc Ma Đế, nên uy áp giảm đi rất nhiều. Nếu đối mặt, áp lực kia còn kinh khủng hơn.

Đột nhiên, hai đạo lãnh quang bắn về phía Li Lộc, giống như bị lột trần giữa trời băng giá, bị băng tuyết bắn vào người, Li Lộc toàn thân run lên. Hắn cảm thấy dường như ánh mắt này hoàn toàn nhìn xuyên thấu bản thân, không có chút bí mật nào có thể giấu được. Li Lộc trong lòng thở dài “chênh lệch quá lớn!”

Ma Đế hậu kỳ mặc dù chỉ cách Đại Tôn một bậc, nhưng thực ra chênh lệch rất lớn. Đại Tôn tùy tiện ra tay là có thể dễ dàng hủy diệt cao thủ Ma Đế hậu kỳ!

- Li Lộc, người vì bốn tôn chinh chiến không ngừng, lập rất nhiều công lao hãn mã, biên giới của Trung Ương nguyên vực mở rộng không ít, còn Lưu Ly và Âm Dương là loại người lười biếng, luôn trốn tại hang ổ của mình, chỉ có người là trung tâm nhất với bốn tôn.

Thanh âm Xi Vương lảng lảng vang vọng trong Thanh Tiêu các, thậm chí vang vọng trên chín tầng trời.

Li Lộc trong lòng vui vẻ. Lúc này quỳ xuống cất cao giọng nói:

- Được vì Đại Tôn phục vụ là vinh hạnh của Li Lộc. Chỉ là Âm Dương và Lưu Ly cần phải chiếu cố tộc nhân của chính mình, vô cùng bận rộn nên không có thời gian chinh chiến vì Đại Tôn thôi.

Xi Vương mỉm cười đứng lên, chậm rãi đi đến trước mặt Li Lộc nói:

- Li Lộc, từ khi khai thiên tích địa, cứ một triệu năm là một lần Tiên Ma đại chiến. Không biết đến nay bao nhiêu lần rồi, mỗi lần đều chết thảm trọng, đến như cao thủ cấp bậc Ma Đế cũng tổn thất nhiều, người có thể kinh qua chín lần Tiên Ma đại chiến mà không chết, cũng ít người dám so sánh.

Li Lộc khiêm tốn nói:

- Li Lộc có gì đặc biệt, Âm Dương Ma Đế dẫn sanh tại huyết ngục khôn cùng. Lưu Ly dẫn sanh từ khi khai thiên tích địa, bọn họ tu luyện lâu hơn Li Lộc nhiều.
- Phục vụ bốn tôn mấy trăm triệu năm, luôn luôn trung thành, bốn tôn bây giờ quyết định ban thưởng cho người. Người nói đi, chỉ cần bốn tôn có thể làm được yêu cầu của người, bốn tôn nhất định đáp ứng.

Xi Vưu phất tay, lạnh nhạt nói.

Li Lộc mừng rỡ, liền nói ngay:

- Li Lộc không cầu nhiều chỉ cầu một chút thôi!

- Nói đi!

Xi Vưu mỉm cười nói.

Li Lộc nói:

- Cầu Đại Tôn truyền cho Li Kiệt của ta “Ma Thần Lục Tuyệt”!

Li Lộc mặc dù đạt tới Ma Đế hậu kỳ, nhưng lại không biết “Ma Thần Lục Tuyệt”, Li Lộc sống mấy trăm triệu năm, đương nhiên biết rằng học được “Ma Thần Lục Tuyệt”, quá trình tu luyện sẽ nhanh hơn, thành tựu cũng sẽ lớn hơn.

Không có “Ma Thần Lục Tuyệt”, muốn thành tựu cao cũng rất khó.

Xi Vưu rung mình:

- Ma Thần Lục Tuyệt? Li Lộc, người cũng biết mà, “Ma Thần Lục Tuyệt” này bình thường bốn tôn chỉ truyền đệ tử bốn môn mà thôi. Bất quá...

Li Lộc vừa ra vẻ thất vọng, lại nghe thấy “bất quá...”, nhất thời nhãn tình sáng ngời, xem ra còn có hy vọng.

- Bất quá bốn tôn cũng đã phá quy củ, truyền “Ma Thần Lục Tuyệt” cho người khác rồi, đã thế, cũng không ngại phá lệ một lần nữa, truyền cho người nhà của người.

Xi Vưu mỉm cười nói.

Li Lộc trong lòng vừa động:

- Truyền cho người khác? Đại Tôn truyền cho ai nhỉ?

Nhưng là mặt ngoài Li Lộc vẫn lập tức quỳ xuống nói:

- Tạ Đại Tôn.

Li Kiệt đứng một bên cũng rất thông tuệ, cũng quỳ theo nói:

- Tạ Đại Tôn!

Xi Vưu cười khê nói:

- Bất tất cảm ơn, cha Li Lộc người đi theo bốn tôn nhiều triệu năm, lập rất nhiều công lao, truyền cho người “Ma Thần Lục Tuyệt” cũng là xứng đáng. Li Kiệt, lần trước trên nghiễm tràng, người có thể duy trì trong thời gian hai ngày rưỡi, phải nói rằng tiềm lực rất tốt, rất nhanh sẽ đạt tới Ma Quân, đến mức Ma Đế, nếu cố gắng, cũng là nắm chắc.

Li Kiệt vô cùng hưng phấn khi nghe Xi Vưu nói hẳn có hi vọng đạt tới Ma Đế.

- Tạ Đại Tôn!

Li Kiệt hưng phấn nói.

Li Lộc cũng cao hứng, nhi tử của mình có hy vọng trở thành Ma Đế, nếu phụ tử đều là Ma Đế, thì đúng là giai thoại tại Ma giới rồi, dù sao đạt tới Ma Đế là rất khó. Nhìn ra cả Trung Ương nguyên vực trải qua bao nhiêu ngàn năm mà chỉ có cửu đại Ma Đế là biết.

- Tốt, bây giờ bốn tôn truyền cho người “Ma Thần Lục Tuyệt”, người khoanh chân ngồi xuống

Xi Vưu lạnh nhạt nói.

Li Kiệt lập tức cung kính khoanh chân, im lặng nghe Xi Vưu truyền thụ “Ma Thần Lục Tuyệt”.

Xi Vưu mắt khép hờ.

- Ông...

Lấy trung tâm là chỗ Xi Vưu, dường như cả không gian đều bị chấn động, áo xanh trên người Xi Vưu trong nháy mắt hóa thành hư vô, Xi Vưu nửa người cỡi trần, thanh quang trên người y từng luồng lóe ra, một cỗ khí thể cực kỳ cường hãn, cực kỳ hoang dã phóng lên cao, có cảm giác cả thiên địa đều xảy ra biến hóa.

Bàn Cổ nhục thân!

Tuyệt đối cường hãn!

Giờ phút này khí phách Xi Vưu hoàn toàn phát ra ra, mắt nhắm, “Ma Thần Lục Tuyệt” vốn không dễ truyền ra ngoài, chính bởi vì mỗi lần truyền thụ đều tiêu hao tâm thần rất lớn, đặc biệt nếu Xi Vưu phải truyền cả bộ đầy đủ Ma Thần Lục Tuyệt cho người khác, việc này càng tiêu hao tâm thần nhiều hơn.

Địa vị Đại Tôn là gì? Đâu có tự tiện truyền thụ cho người khác.

Mắt Xi Vưu đột nhiên mở to, hai đạo quang mang bắn thẳng lên trên chín tầng trời, dường như xuyên thủng cả cửu thiên, thậm chí bắn vào hỗn độn khôn cùng trên chín tầng trời

- Oanh!

Cả người bay lên, một đạo thanh quang oanh kích trên thiên linh của Li Kiệt. Li Lộc ngồi bên cạnh lòng cả kinh, nhưng là hắn không dám hoài nghi Xi Vưu, chỉ có thể lẳng lặng chờ đợi một bên, giờ phút này, hắn giống như con kiến bò trên bếp nóng.

Li Kiệt thân thể bắt đầu run rẩy, sắc mặt cũng bắt đầu đỏ lên, Li Lộc trong lòng càng khẩn trương.

- Không cần khẩn trương, vừa mới nhận “Ma Thần Lục Tuyệt”, phải tiếp nhận khí thể tẩy lễ của “Ma Thần Lục Tuyệt”, việc nhỏ, hắn chắc chắn có khả năng chịu được thôi.

Trên người Xi Vưu lại xuất hiện chiếc áo xanh, khí thể hoang dã vừa rồi đã biến mất.

Sau một lúc lâu, quả nhiên, Li Kiệt từ từ bình tĩnh lại.

- Cha, con thành công rồi.

Li Kiệt mở to mắt, vô cùng mừng rỡ hướng về phía Li Lộc nói, rồi sau đó lập tức hướng về phía Xi Vưu quỳ xuống nói:

- Tạ Đại Tôn truyền thụ “Ma Thần Lục Tuyệt”.

Xi Vưu đạm cười nói:

- Nếu muốn cảm tạ, hãy cảm tạ cha ngươi, hắn đã vì bổn tôn lao khổ mấy triệu năm.

Đột nhiên!

- Bẩm báo sư tôn, Lý Dương tới!

Thanh âm Kim Y Đồng Tử bên ngoài lầu các vang lên.

Xi Vưu trên mặt có vẻ tươi cười:

- Đưa hắn đến đây!

Xi Vưu đưa mắt hướng Li Kiệt phụ tử nói:

- Hai người có thể ly khai.

- Dạ!

Li Lộc, Li Kiệt lúc này khom người rời đi, còn Lý Dương thì mỉm cười đi đến, ba người đi lướt qua nhau, chỉ liếc mắt, khẽ gật đầu chào mà thôi.

- Chẳng lẽ theo như lời vừa rồi của Đại Tôn về việc truyền thụ “Ma Thần Lục Tuyệt” cho người khác, người này chính là Lý Dương?

Phụ tử Li Lộc, Li Kiệt trong lòng trầm nghĩ, cũng không dám hỏi, đi thẳng ra khỏi Thanh Tiêu các.

278. Chương 6: Lục Giới Bí Tân

Lý Dương đưa mắt quan sát Xi Vưu, thực ra truyền thuyết về Xi Vưu Đại Tôn cũng không chính xác.

Hai gò má đầy đặn về cương nghị, một đôi mắt hổ, ánh mắt trong suốt, trên người tự nhiên tản mát ra một cỗ khí thế cường hãn, uy áp lạnh lạnh cũng tự nhiên phát ra. Đây chính là bản chất vốn có của Đại Tôn, đương nhiên Xi Vưu hoàn toàn có thể thu liễm uy áp, nhưng là hắn không làm vậy.

“Cả Li Lộc Ma Đế cũng bị uy thế của bốn tôn làm cho bán loạn, để bốn tôn xem người phản ứng như thế nào?” Trong lòng Xi Vưu nổi lên ý nghĩ thử thách.

Lý Dương nhướng mày, từ bốn phương tám hướng dường như uy áp của thiên địa đang đè xuống, khí thế do tâm thần quyết định, mà uy áp là do nguyên thần quyết định. Nói về nguyên thần, Lý Dương tuyệt đối không yếu hơn Xi Vưu, chỉ là Lý Dương vẫn không thể khống chế uy áp của chính mình một cách như ý được.

Bây giờ uy áp của Xi Vưu lần át, nguyên thần của Lý Dương tự nhiên phát ra uy áp đối kháng lại.

Khí thế của Xi Vưu dừng mãnh như thủy triều cuồng loạn tấn công vào Lý Dương, Lý Dương lúc này vững như bàn thạch, hoàn toàn bất động, mặc cho uy áp của Xi Vưu cường thịnh như thế nào, Lý Dương cũng không nhường nửa bước, uy áp vốn vô thanh vô tức, khó có thể dụng mắt dụng tai để cảm nhận được, Lý Dương cùng Xi Vưu cứ như vậy đối nhãn với nhau.

- Ha ha, tốt, tốt lắm!

Xi Vưu cười lớn, bắt đầu thu lại uy áp của mình, uy áp của Lý Dương cũng tự nhiên tiêu tan.

Xi Vưu trong lòng cũng khiếp sợ “Sao có thể như thế được. Trước nay chưa hề nghe qua, từ sau khi Bàn Cổ khai thiên tích địa, ngoại trừ hỗn độn ngũ hành chi linh, chỉ có mình được thiên phú một linh hồn cao siêu. Nếu không phải sớm biết rằng Tôn Ngộ Không chính là hỗn độn kim linh, ta còn nghĩ rằng Lý Dương này mới là hỗn độn kim linh chứ.”

- Lý Dương, cố gắng tu luyện, trong tương lai người cũng có thể thành tựu đến Đại Tôn đó.”

Có rất nhiều điểm Xi Vưu không tiện nói cho Lý Dương, đây là quy củ, ngay cả trước kia phải đợi Chúc Dung, Cộng Công đạt tới Ma Đế hậu kỳ mới được thông báo về việc mình là hỗn độn chi linh.

Lý Dương sửng sốt:

- Đại Tôn, người ý muốn nói gì?

Xi Vưu nở nụ cười:

- Bản thân người không cảm nhận được sao? Tiềm lực của người rất lớn, nói không chừng có thể sẽ hiểu được cảnh giới Thái Cực vô thượng đại viên mãn, từ đó trở thành Đại Tôn. Ha ha, Ma giới của ta từ nay về sau nói không chừng có đến bốn vị Đại Tôn.

- Đại Tôn? Ta? Đại Tôn người nói ta cũng có thể trở thành Đại Tôn ở Ma giới sao?

Lý Dương khó có thể tin.

Mặc dù biết mình có một thần thức biến thái, nhưng không bao giờ nghĩ mình có thể trở thành Đại Tôn Ma giới?

Xi Vưu cười ha ha nói:

- Không cần gọi ta là Đại Tôn, cứ gọi ta là Xi Vưu đại ca là được rồi.

Xi Vưu tại trong lòng đã coi Lý Dương sẽ trở thành vị Đại Tôn thứ tư ở Ma giới rồi, tự nhiên đối đãi Lý Dương đặc biệt hơn những người khác

- Xi Vưu... Đại ca!

Lý Dương sững sốt.

Xi Vưu là ai chứ? Là Ma giới Đại Tôn chí cao vô thượng, ngay cả Âm Dương Ma Đế, thánh chủ Lưu Ly gặp mặt cũng phải vô cùng khép nép, cung kính xưng hô một tiếng: “Đại Tôn!”, nhưng mà hiện Xi Vưu bây giờ lại kêu mình gọi hần là “Xi Vưu đại Ca!”

- Một khi trở thành Đại Tôn, đó là sống vĩnh hằng trên thế gian, tâm thân bất tử, siêu thoát khỏi lục giới. Những người khác, cho dù là cao thủ Ma Đế hậu kỳ, cũng có thể bị chết.

Xi Vưu cười nói.

Nhìn Lý Dương, Xi Vưu trong lòng sợ hãi than “Sau khi khai thiên tích địa, hình thành lục giới, ngũ hành được sản sinh. Từ tự nhiên sinh ra hỗn độn ngũ hành chi linh, không ai nghĩ được, ngoài ngũ hành chi linh, còn có tồn tại một linh hồn siêu cường như thế. Cũng không biết Lý Dương rốt cuộc sở hữu loại linh hồn gì nữa.”

Có thể cảm cự uy áp của hần, đương nhiên cấp bậc nguyên thần chắc chắn không thua kém hần Xi Vưu. Từ đó mà suy ra, Lý Dương cũng chính là một người trời sinh, tương tự như hỗn độn ngũ hành chi linh. Nhưng mà Xi Vưu quên mất một điều, không nhất định phải so sánh ngang bằng với hỗn độn ngũ hành chi linh? Chẳng lẽ không có khả năng hần còn mạnh hơn cả hỗn độn ngũ hành chi linh sao?

Xi Vưu căn bản không dám nghĩ như vậy.

- Ài, trở thành Đại Tôn rất nhàm chán, bọn Ma Đế trong mắt bọn ta, bất quá chỉ là con kiến hôi mà thôi, cũng chỉ có thể nói chuyện với Đại Tôn.

Xi Vưu thở dài một tiếng, có thể thấy trong đó một vẻ buồn.

Tu luyện nhiều năm, hỗn độn đại la thiên đạo thì căn bản không đạt đến, hơn nữa sở hữu tám thân Đại Tôn bất diệt, sống mãi cùng năm tháng để làm gì?

Cao thủ cấp bậc Ma Đế, đối với Đại Tôn mà nói, cũng tương đương như con kiến, giỏi lắm chỉ là con kiến cường đại thôi. Đại Tôn chỉ cần vung tay là đã có khả năng giết chết Ma Đế, mặc dù, cao thủ Ma Đế hậu kỳ chỉ cách Đại Tôn một bậc thôi, nhưng khoảng cách vô cùng lớn.

- Trong lục giới chúng ta, yêu giới có hai vị Đại Tôn là Nữ Oa và Phục Hi. Hai người này tu thành Đại Tôn sớm nhất, có tư cách tối lão, Nữ Oa sở hữu Hỗn Độn Sơn tàn hải, có rất nhiều người ngày ngày cầu cúng nài, trong lục giới, địa vị của nàng là cực lớn. Phục Hi càng khó trêu vào, hần chính là thủy tổ trận pháp, lúc vừa ra hà đồ lạc thư, Đại Tôn các giới gần như bị nhốt cả ở trong trận.

Xi Vưu cười nói.

Hiển nhiên, hai vị Đại Tôn ở yêu giới này có địa vị cực lớn.

- Còn phật giới có hai vị Đại Tôn. Bởi vì bản thân không muốn tranh chấp với ai, cho nên thực lực yếu nhất, mà cũng là người thật thà nhất, cho tới bây giờ vẫn không dám đấu chúng ta lần nào. Do đó, thường thường cũng chỉ có Ma giới chúng ta ba vị Đại Tôn cùng với ba vị Đại Tôn tiên giới thường xuyên đánh nhau cho đỡ buồn. Từ đó mới có Tiên Ma đại chiến.

Xi Vưu Đại Tôn nói giọng đều đều.

Lý Dương ngạc nhiên.

Tiên Ma đại chiến kinh khủng cực kỳ, nguyên lai là sản phẩm từ việc ba vị Đại Tôn Ma giới cùng ba vị Đại Tôn tiên giới đấu giải sầu.

Thực lực chiến đấu hai vị Đại Tôn Phật giới rất yếu, do đó luôn tỏ vẻ là người thật thà yếu đuối nhất trong Đại Tôn các giới, không chịu được chiến tranh, người trong phật giới luôn thuyết buông đao thành phật, nguyên lai là do đánh không lại những người khác.

- Trong hỗn độn ngũ hành chi linh gồm kim, mộc, thủy, hỏa, thổ thì kim đứng đầu, hơn nữa kim chí dương chí cương, công kích cực mạnh. Một khi Tôn Ngộ Không trở thành Đại Tôn, với sức công kích của hần có

thể đánh ngang tay được với ta. Đến lúc đó thì đánh nhau với hần mới thú vị. Hần vốn là chí dương chí cương kim thân, mà ta là một thân Bàn Cổ.

Trên người Xi Vưu tản mát ra một cỗ chiến ý.

Xi Vưu hiểu chiến.

Bởi vì nhục thân của Bàn Cổ quá mạnh mẽ, cả thần khí cũng không thể đánh được, do đó trong lục giới không có người nào là đối thủ của Xi Vưu, Xi Vưu chán quá bèn chờ Tôn Ngộ Không thành Đại Tôn. Nhưng Tôn Ngộ Không đáng thương lại khổ tu một cách chậm rãi, từng bước một tu luyện để trở thành Đại Tôn. Hần không biết, một khi đạt tới Đại Tôn, thể nào cũng bị Xi Vưu khiêu chiến.

- Hừ, ba tên hỗn đản tiên giới khốn kiếp. Âm hiểm nhất là Lí Nhĩ. Hần luôn tự cho mình là rất cao siêu, hừ, bị ta một lần đánh gãy một chân. Thế mà vẫn thề nhất định phải phục thù. Da mặt dày tới độ nhờ Nữ Oa tón hết năm khối đá hỗn độn, tập hợp vô số tài liệu, trân quý luyện chế hết chín triệu năm, cuối cùng thành tựu đệ nhất thần khí của hần chính là Căn Quả Tử Trượng mà hần vẫn cầm.

Xi Vưu quả rất xem thường hần.

Trong Tam Thanh tại tiên giới, lão tử Lí Nhĩ là người tối lợi hại, cũng bởi cho rằng mình là cao siêu nhất, không nghĩ tới một lần chiến đấu với Xi Vưu, bị Xi Vưu đánh gãy chân, lão tử Lí Nhĩ vốn là người ngạo khí, bị mất mặt vô cùng, chân gãy cũng không chịu thua, ngược lại luyện chế một cây quả tử trượng.

- Xi Vưu... Đại ca! Lão tử là người đứng đầu Tham Thanh tiên giới, có thật là vì tức giận nên không chịu chữa chạy cái chân gãy không?

Lý Dương đến giờ vẫn tỏ ra không quen miệng.

Xi Vưu tỏ ra không quan tâm:

- Hừ, hần luôn nói muốn phục thù. Nhưng mà, đúng là nhiều năm qua, không biết trải qua bao nhiêu lần Thiên Ma đại chiến rồi mà hần vẫn chưa đánh lại Xi Vưu ta? Tự bằng sức của hần hả? Hừ!

Xi Vưu hiển nhiên không coi hần vào mắt.

Lý Dương trong lòng cười thầm “Xem ra Đại Tôn chiến đấu khá thú vị đấy chứ!”

- Hồi đầu, Tiên Ma đại chiến chỉ là đùa giỡn thôi, nhưng trải qua vô số lần đại chiến, càng ngày oan cừ càng lớn, chúng ta Ma giới Tam tôn cùng bọn họ tiên giới Tham Thanh chỉ như đấu võ thôi, nhớ hồi trước, cũng không biết là lần Tiên Ma đại chiến thứ mấy, Nguyên Thủy Thiên Tôn dùng Tam Quang Thần Thủy đánh bị thương Chúc Dung, Chúc Dung huynh đệ rất giận dữ. Bất quá sau đó Lưu Ly ra tay, thôn phệ Lưu Ly bình của hần, cũng thôn phệ luôn Tam Quang Thần Thủy trong bình Lưu Ly, thế là trả sòng phẳng, cho đến bây giờ, Chúc Dung vô cùng tán thưởng Lưu Ly!

- Thông Thiên giáo chủ cũng quá đáng, dùng Tru Tiên kiếm trận vây khốn Cộng Công, về sau Cộng công giận dữ, dụng nước Thiên Hà thiếu chút nữa tiêu diệt môn phái của Thông Thiên.

Xi Vưu cười vui vẻ.

Lý Dương lắng tai nghe các giai thoại trên, trong lòng rất buồn cười, Ma giới tam tôn cùng tiên giới Tam Thanh ngay từ đầu chỉ là giải muộn đấu chơi, bây giờ đã kết thù oán, nhưng đến giờ Ma giới Tam tôn cùng tiên giới Tham Thanh không ai muốn hóa giải ân oán.

Thể diện của Đại Tôn, hóa ra lại là trọng yếu nhất!

Lão tử Lí Nhĩ vẫn chưa thắng được lần nào, hần cam tâm thế nào được?

- Còn Chuẩn Đề đạo nhân thì cực kì giảo hoạt, sớm nhận Tôn Ngộ Không làm đồ đệ, đào tạo hần trở thành Yêu Đế, muốn cùng Tôn Ngộ Không lập quan hệ tốt, sau này Tôn Ngộ Không trở thành Đại Tôn, cũng nề mặt không giết người phật giới, nhưng mà Chuẩn Đề đạo nhân thực ra không biết, làm như thế lại là hại Tôn Ngộ Không.

Xi Vưu cười lắc đầu...

Lý Dương ngạc nhiên:

- Chẳng lẽ trợ giúp Tôn Ngộ Không đề cao công lực, lại là hại Tôn Ngộ Không?

Xi Vưu cười nói:

- Công lực nếu không phải từng bước một, từng bước một, chậm rãi tăng trưởng, căn cơ cũng phải xây dựng thật tốt. Phải biết rằng, hần chính là hỗn độn kim linh, không sớm thì muộn cũng trở thành Đại Tôn thôi, nếu ngay từ đầu tăng lên quá nhanh, trụ cột không chắc, bây giờ mới lãng phí biết bao nhiêu thời gian.

- Bất quá, hần đã là hỗn độn kim linh, cho dù lãng phí thời gian một chút, trước sau gì cũng thành Đại Tôn thôi, đây là điều chắc chắn.

Lý Dương đương nhiên hiểu rõ.

- Lý Dương huynh đệ, người cũng biết lúc trước khi Tôn Ngộ Không mất thời gian bao lâu để đạt tới Yêu Đế không?

Xi Vưu hỏi.

Lý Dương lắc đầu.

Xi Vưu nói:

- Tôn Ngộ Không sau khi xuất thế, rời khỏi Hoa Quả sơn, sau đó đã bái Chuẩn Đề đạo nhân làm sư phụ. Sau khi đạt tới cảnh giới Yêu Đế, quay về Hoa Quả sơn thì hơn phân nửa số khi còn nhận biết hần, những con khi này vẫn còn sống kể từ khi hần bắt đầu đi học, nói cách khác, không đủ trăm năm.

Lý Dương tròn tròn mắt.

Quá kinh khủng, không đầy trăm năm, đã đạt tới Yêu Đế hậu kỳ, tốc độ này quả thực còn nhanh gấp mấy lần hỏa tiên.

- Lý Dương huynh đệ, theo ta thấy, căn cơ của người cũng rất vững chắc. Người lại có tiềm lực rất lớn, cần phải tu luyện chuyên cần, từng bước từng bước tiến tới, tự mình tu hành, chậm mà chắc, nếu không người sẽ lãng phí tiềm lực của mình, không thể đạt tới Đại Tôn đâu.

Xi Vưu nói.

Lý Dương gật gù đầu, Trên thực tế hần thấy tu vi công lực mình đề cao đã rất nhanh rồi.

Lý Dương không biết, trong mắt Xi Vưu Đại Tôn, Lý Dương chính có thể sẽ thành Đại Tôn, nếu không Xi Vưu cũng sẽ không cùng Lý Dương nói chuyện như vậy. Dù sao Xi Vưu cũng cho là Lý Dương từ nay về sau sẽ trở thành một trong bọn họ, nói cho Lý Dương biết cũng chẳng mất gì.

- Lý Dương huynh đệ, hưởng thụ cuộc sống đi, tốt xấu gì cũng còn khối người lợi hại hơn người. Nếu người một ngày đạt tới Đại Tôn, lúc đó mới thấy nhàm chán. Quanh đi quẩn lại cũng chỉ kiếm được một vài đối thủ thôi.

Xi Vưu nhắc nhở.

Xi Vưu bây giờ còn hâm mộ Lý Dương nữa là khác, có thể không ngừng tiến bộ, tranh đấu với những người mạnh hơn chính mình, có thể không ngừng chém giết. Chứ khi đạt tới Đại Tôn thì...

Lý Dương cười, mục tiêu này thật ra còn rất xa xôi, mục tiêu của mình là tìm Tuyết trước.

Tranh đấu?

Nếu có Tuyết làm bạn? Còn muốn tranh đấu làm gì?

Xi Vưu không có nói cho Lý Dương biết linh hồn của Lý Dương có gì đặc biệt, chỉ là nói cho Lý Dương biết hần có tiềm lực rất lớn, có thể trở thành Đại Tôn, cổ vũ Lý Dương mà thôi.

- Xi Vưu đại ca, người có biết Tuyết... nàng bây giờ thế nào không?

Lý Dương đột nhiên nhẹ giọng hỏi.

Xi Vưu cười nói:

- Ha ha, người đừng lo lắng, Tuyết của người bây giờ tốt lắm, rất tốt, cũng không có chuyển thế, cũng không có người yêu mới, chỉ là chuyên tâm tu luyện thôi, người cần phải tu luyện chuyên cần, chỉ cần cố gắng, với tiềm lực của người, chắc chắn sẽ tìm được Tuyết của người.

- Ân!

Lý Dương giờ phút này tin tưởng mười phần.

Xi Vưu Đại Tôn đã nói tiềm lực của hắn rất lớn, có thể trở thành Đại Tôn. Niềm hi vọng tìm được Tuyết càng thêm lớn hơn.

- Xi Vưu đại ca, người có thể hỗ trợ không...?

Lý Dương hỏi cầu may, hẳn hy vọng Xi Vưu giúp hắn tìm được Tuyết, trực tiếp đưa Tuyết đến, thế thì hẳn có thể sống cùng với Tuyết mà không cần làm nhiều chuyện.

Xi Vưu cũng nói:

- Lý Dương, ta biết người nghĩ gì, bất quá... Ta sẽ không đáp ứng đâu!

Xi Vưu lãnh khốc nói.

Lý Dương rung mình, chỉ còn nước cười khổ.

Chính mình bất quá là một tiểu nhân vật, mặc dù có tiềm lực, nhưng so với Xi Vưu vốn là Đại Tôn có khả năng công kích mạnh nhất lục giới, mình lấy tư cách gì yêu cầu Xi Vưu đây?

Nhưng mà Lý Dương cũng không biết, Xi Vưu cũng có nỗi khổ, cho dù giết Xi Vưu, Xi Vưu cũng không thể đáp ứng yêu cầu này.

- Đồ nhi Hạng Vũ từng nói với ta về sự tình của người, ta cũng sẽ giúp người một lần, truyền cho người “Ma Thần Lục Tuyết”. Như vậy, tốc độ tu luyện của người sẽ có thể nhanh hơn, như thế người lại càng dễ tìm được Tuyết.

Xi Vưu cười.

Lý Dương cười gật gật đầu.

Vừa rồi Xi Vưu cự tuyệt yêu cầu của mình, Lý Dương cũng không để bụng, bởi vì trong lòng Lý Dương, Xi Vưu đã nói cho mình rất nhiều chuyện về lục giới. Theo hắn thấy, các Đại Tôn đều là cao cao tại thượng, mình bất quá chỉ là cấp bậc Ma Soái mà thôi, đừng tham vọng quá.

Lý Dương nghĩ như thế, vì thực ra bởi vì hắn cũng không biết nguyên thần của mình lợi hại đến đâu.

- Người khoanh chân ngồi xuống, ta lập tức truyền cho người “Ma Thần Lục Tuyết”.

Nghe Xi Vưu nói xong, Lý Dương liền khoanh chân ngồi xuống, mắt chậm rãi nhắm lại, yên lặng chờ Xi Vưu truyền thụ.

279. Chương 7: Lôi Viêm Địa Ngục

Lúc này, khuôn mặt Xi Vưu lặng im như nước hồ, không hề có một chút ba động..

- Ông...

Từ trung tâm chỗ Xi Vưu, cả không gian bắt đầu chấn động, áo xanh trên người Xi Vưu bỗng hóa thành hư vô, lộ ra thân thể cường hãn của hắn, cơ thể cuộn cuộn, từng đạo quang mang màu xanh từ trong cơ thể tỏa ra, một cỗ khí thể man dại hình thành từ thế giới hỗn độn vĩnh hằng bốc lên cao, khí thể chấn động cả chín tầng không gian.

Lý Dương cũng cảm nhận được biến hóa ở bên ngoài, lúc này thử triển khai thần thức, thoáng thấy được nhục thân của Xi Vũ.

Kinh khủng!

Một thân thể có thể cường hãn như thế sao, chỉ dùng thần thức, Lý Dương trong lòng đã có thể cảm nhận được mức độ cường hãn của thân thể Xi Vũ, trực giác cho biết, với thân thể như thế, chỉ cần một quyền, nếu đánh vào thần kiếm Tử Điện có thể làm cả Tử Điện tan thành mảnh nhỏ.

Khí thế quá kinh khủng.

Hai mắt Xi Vũ bỗng đột nhiên mở lớn, hai đạo quang mang xuyên thủng cửu thiên, bắn thẳng lên thế giới hỗn độn. Trong hai mắt, hiện lên một bức tranh, chính là tràng cảnh “Ma Thần Lục Tuyệt”, những hình ảnh vẫn còn lưu lại trong giác quan thứ sáu đọng sâu trong mắt hắn.

- Oanh!

Một đạo thanh quang từ cánh tay phải Xi Vũ bắn trực tiếp vào đầu Lý Dương, trong nháy mắt đã dung nhập trong não bộ. Xi Vũ mỉm cười, thu liễm khí thế vừa mới bộc phát, trên người cũng xuất hiện tấm áo xanh, che khuất thân thể cường hãn kinh khủng kia.

- Oanh long long...

Những hình ảnh cuộn cuộn chảy vào trí não Lý Dương, đồng thời một cỗ khí thế cường đại từ những hình ảnh bộc phát ra, áp bức cả nguyên thần, uy lực cực kỳ to lớn, làm nguyên thần của Lý Dương sinh ra phản ứng rất lớn mới ngăn cản được. Do lúc này tâm thần Lý Dương đã đạt tới Ma Quân tiền kỳ, nên việc kháng cự xem ra cũng dễ dàng..

Xuyên Vân Toa Vụ!

Trong không cùng thế giới, mây mù bay bay. Có một con Kim Sí đại bàng bay ngang qua, quỹ tích rất huyền ảo, mỗi một lần nó vỗ cánh lại làm thay đổi quỹ tích, càng thêm làm cho người ta khó có thể nắm bắt, chỉ trong nháy mắt, Kim Sí đại bàng đã biến mất ở cuối phía chân trời.

Lần đầu tiên nhìn thấy, Lý Dương trong lòng đại ngộ. Ma Thần Lục Tuyệt mà Hạng Vũ truyền cho Lý Dương, Lý Dương đã hoàn toàn có thể hiểu được, nhưng bản Ma Thần Lục Tuyệt này thâm ảo gấp bội so với bản cũ.

Sau khi nhìn hình ảnh đầu tiên, rất lâu sau đó, Lý Dương lĩnh ngộ xong. Sau đó mới chuyển sang hình ảnh thứ hai.

Như Phong Tự Bế!

Đây là thế giới hỗn độn, trong hỗn độn không cùng, có một khối khí lưu hỗn độn không ngừng xoay tròn, quỹ tích xoay tròn cực kỳ huyền ảo, trong đó ẩn chứa thiên đạo làm Lý Dương không khỏi nhớ tới quỹ đạo vận chuyển Thất Diệu tinh cực của chính mình.

Một khối khí lưu hỗn độn, rồi từ từ chia làm hai luồng khí lưu hỗn độn, hai luồng khí lưu cuốn vào nhau, trong khoảng khắc đã có biến hóa, quỹ tích lại tiếp tục thay đổi... hai luồng khí lưu hỗn độn biến thành bốn khối khí lưu hỗn độn, những biến hóa tiếp tục tăng lên, cuối cùng trước mắt xuất hiện mười khối khí lưu hỗn độn.

- Oanh!

Mười khối khí lưu hỗn độn cuối cùng lại dung hợp lại thành một khối khí lưu hỗn độn duy nhất. Lại tiếp tục tuần hoàn, tách nhập liên tục diễn ra.

Quan sát hồi lâu, sự vận chuyển của Thất Diệu tinh cực trong cơ thể Lý Dương cũng bắt đầu có những biến ảo. Đúng là với tâm thần tu vi đạt tới Ma Quân tiền kỳ, Lý Dương có khả năng lĩnh ngộ Như Phong Tự Bế không ít.

Đoạn Xuyên Phân Hải!

Cửu Thiên Ngân Hà chín tầng trời giáng xuống, giống như thác lũ tràn bờ.

Dưới thác nước chính là hải dương mênh mông, chính là thiên hà ngăn cách Tiên Ma nhị giới, Cửu Thiên Ngân Hà không ngừng rót nước vào trong thiên hà, thiên hà mở rộng khôn cùng, đột nhiên...

Một thiếu niên đạo nhân phá không đi đến, thiếu niên đạo nhân giơ ngón tay, tùy ý đánh nhẹ về phía đại dương một cái. Cả thiên hà bỗng chia làm hai nửa theo cái đánh tay của hắn. Thiếu niên đạo nhân lập tức phát tay áo, hai nửa ngân hà vốn lúc này bị chia làm hai bỗng biến mất không thấy đâu nữa, Cửu Thiên Ngân Hà tiếp tục rót nước xuống, thiên hà lại tiếp tục lần lần nổi sóng như ban đầu...

Không biết vì sao, Lý Dương cơ hồ không linh ngộ được gì từ Đoạn Xuyên Phân Hải.

Phá Sơn Liệt Không!

Nhìn thấy cự hán giơ chiến phủ màu đen từ trên không chém vỡ quả núi, Lý Dương miệng nở nụ cười.

Hắn đương nhiên biết cự hán kia chính là Bàn Cổ, còn chiến phủ màu đen kia chính là Khai Thiên Thần Phủ, quả núi này thật ra rất khó có thể vỡ ra, Lý Dương thậm chí trong lòng thầm nghĩ quả núi này có lẽ chính là Hỗn Độn sơn trong truyền thuyết.

Đối với Đoạn Xuyên Phân Hải không linh ngộ được gì, nhưng ngược lại đối với Phá Sơn Liệt Không, Lý Dương lại linh ngộ rất dễ dàng, dường như mình được trời sanh rất thích hợp với công kích cực dương cực cương

Hải Nạp Bách Xuyên!

Đây là lần đầu Lý Dương nhìn thấy hình ảnh Hải Nạp Bách Xuyên.

Sâu dưới đáy thiên hà, vực sâu Cửu U bỗng đột nhiên phát xuất vô số quang mang, mấy trăm đạo quang mang bắt đầu xoay tròn điên cuồng, quỹ tích cũng có nhiều bất đồng, nhưng lại là cộng hưởng, từ đó hình thành một lực hấp dẫn thật lớn, nước thiên hà bị cuốn vào đó, tốc độ nhất thời tăng lên trăm vạn lần, chỉ khoảng chừng vài canh giờ, thiên hà khôn cùng đã khô cạn.

Lần đầu tiên xem Hải Nạp Bách Xuyên, trong lòng Lý Dương cũng có chút linh ngộ, nhưng xem ra không có thành tựu gì đáng kể.

Khai Thiên Tích Địa!

Trong Hỗn độn thể giới.

Bàn Cổ ngồi giữa hỗn độn, trong tay cầm chiến phủ màu đen, nhắm mắt trầm mặc, hiển nhiên đang lấy sức.

Rồi đột nhiên, Bàn Cổ hai mắt mở lớn, hai đạo quang mang có khả năng xuyên thủng vàng đá bỗng bắn ra, dường như phá vỡ hỗn độn.

- Hát!

Chiến phủ màu đen đột nhiên giơ lên cao, từng đạo năng lượng dựa theo một quỹ tích khó hiểu điên cuồng tụ tập trên Khai Thiên Thần Phủ, trong khoảnh khắc, Khai Thiên Thần Phủ nhận được năng lượng của cả thể giới hỗn độn.

- Oanh!

Hỗn độn bị vỡ ra rồi....

Lý Dương bỗng đột nhiên mở to mắt, xuất hiện trong tầm mắt chính là Xi Vưu đang khoanh chân ngồi trên ngọc sàng, Xi Vưu dường như cảm ứng được, cũng mở mắt ra nhìn Lý Dương cười nói:

- Lý Dương huynh đệ, đối với “Ma Thần Lục Tuyệt” có linh ngộ được gì hay không?

- Với Hải Nạp Bách Xuyên và Khai Thiên Tích Địa có thể bởi vì lần đầu tiên được học, không linh ngộ được nhiều lắm, còn về Đoạn Xuyên Phân Hải cơ hồ không có linh ngộ, Xuyên Vân Toa Vụ với Như Phong Tự Bế linh ngộ chút ít. Tuyệt nhất là Phá Sơn Liệt Không. Ta linh ngộ Phá Sơn Liệt Không nhiều nhất.

Lý Dương trả lời một cách đơn giản.

Xi Vưu từ từ gạt đầu cười nói:

- Xem ra người rất thích hợp với loại công kích cực dương cực cương, chỉ ba ngày, tâm thần tu vi đã củng cố ở mức Ma Quân tiền kỳ, rất tốt.

Lý Dương khẽ gật đầu, hẳn cũng biết mình đã ngồi khá lâu, không nghĩ mới chỉ có ba ngày. Không quá dài. Mặc dù tâm thần tu vi không có đột phá gì, nhưng đã hoàn toàn củng cố ở mức Ma Quân tiền kỳ, sau này cần đột phá cũng dễ dàng hơn nhiều.

- Xi Vưu đại ca, ta xin cáo lui.

Lý Dương chấp tay nói.

Xi Vưu gật đầu, lập tức nhắm lại, không nói gì nữa. Lý Dương cũng lặng lẽ đi ra khỏi Thanh Tiêu các.

Ma Thần cung Đông uyển, trong sân biệt thự của Lý Dương.

Lý Dương vừa vào nhà, hai thị nữ đang tán gẫu ở trong sân vội vàng cung kính đứng lên, thi lễ nói:

- Bái kiến Lý Dương đại nhân.

Gặp lại hai thị nữ, Lý Dương không khỏi cười khở, chính mình bắt quá chỉ là Ma Soái trung kỳ, mà hai thị nữ cũng đã là Ma Vương trung kỳ rồi. Hơn nữa hai thị nữ này còn xưng hô với mình là đại nhân, quả thật thể sự vô thường.

- Hô!

Một trận gió, thân ảnh Hạng Vũ thoáng cái xuất hiện ở sân vườn của Lý Dương.

- Ha ha, bốn Bá Vương vừa nghe thấy thanh âm hai thị nữ, biết ngay Lý Dương huynh đệ người đã trở lại, thế nào, ta nói không sai chứ?

Hạng Vũ hai mắt sáng rực, chăm chú nhìn Lý Dương. Sau một lúc lâu lại nói:

- Ngồi tu luyện ba ngày trong Thanh Tiêu các. Thật là hiếm thấy.

Thanh Tiêu các là địa phương nào chứ?

Đây chính là nơi Xi Vưu Đại Tôn cư ngụ. Nếu đệ tử tinh tâm tu luyện, Xi Vưu Đại Tôn sẽ trực tiếp sử dụng thần thông, sẽ đưa kí ức đến chỗ của đệ tử, nhưng đối với Lý Dương, Xi Vưu Đại Tôn không hề làm như thế, mà để cho Lý Dương ngồi tại Thanh Tiêu các tĩnh tu.

- Đại Tôn truyền cho ta “Ma Thần Lục Tuyệt”, ta cũng bắt đầu nghiên cứu, tiếc là thời gian quá ngắn, cũng không lĩnh ngộ được nhiều lắm.

Lý Dương cười đáp. Chính mình và Xi Vưu Đại Tôn xưng huynh gọi đệ, Lý Dương nghĩ không nên nói ra, nói ra cũng gây nhiều phiền toái không cần thiết.

Huống chi, cho dù nói ra, cũng không ai tin.

- Lý Dương, không biết có chuyện gì, trong ba ngày người vắng mặt, Li Kiệt đã đến tìm người không biết bao nhiêu lần, còn nhiều hơn Điền Cương và ta nữa, không tin người hỏi hai mỹ mạo thị nữ của người đi.

Hạng Vũ cười nói.

Lý Dương vừa thấy hai thị nữ liền nói:

- Thật có lỗi quá, ba ngày trước vừa tỉnh dậy đã đi Thanh Tiêu các ngay, vẫn còn chưa biết tên hai vị.

Đã là thị nữ của mình, nếu không biết tên cũng rất khó xưng hô.

Hai thị nữ áo tím một người dong dong cao, cực kì xinh đẹp, rất có khí chất. Người kia chiều cao trung bình, nhưng hai mắt lại có lực hấp dẫn rất lớn, chỉ cần một ánh mắt, cũng có thể xếp nàng vào loại mỹ nữ rồi.

Từ y thị nữ dong dong cao thi lễ nói:

- Bẩm Lý Dương đại nhân, tỷ nữ tên là Tử Hàm.

Từ y thị nữ có ánh mắt giết người nói:

- Bẩm Lý Dương đại nhân, tỳ nữ gọi là Tử Tuyền.

- Tử Hàm, Li Kiệt đến tìm ta rất nhiều lần sao?

Lý Dương vừa hỏi.

Tử Hàm cười vang nói:

- Dạ đúng, Li Kiệt trong vòng ba ngày, đã đến hơn mười sáu lần, đúng là người đến nhiều nhất.

Lý Dương gật đầu, trong lòng nghi hoặc, lúc mình hôn mê ba ngày, Li Kiệt mặc dù cũng đến thăm, nhưng rất ít, vì sao ba ngày này, Li Kiệt lại đến tìm mình nhiều lần thế không biết?

- A, ha ha, Lý Dương huynh đệ đã trở lại, ở Thanh Tiêu các đến ba ngày, việc này cực kỳ hiếm thấy đó.

Li Kiệt trên mặt lộ nụ cười thân thiết cầu tài, quay về Lý Dương mà nói.

Lý Dương cười gật gật đầu, thấy thái độ Li Kiệt đối với mình rất tốt..

- Ba ngày trước, ta với cha đi gặp Xi Vưu Đại Tôn, vừa được Xi Vưu Đại Tôn truyền cho ta “Ma Thần Lục Tuyệt” xong, Lý Dương huynh đệ người cũng đến nơi, trước khi người tới Xi Vưu Đại Tôn có nói với chúng ta là hẳn sẽ truyền cho người “Ma Thần Lục Tuyệt”. Bây giờ đã truyền thụ xong chưa?

Li Kiệt cười hỏi, giống như hẳn đang nói toàn là sự thật cả.

Trên thực tế, Xi Vưu Đại Tôn ngày ấy không hề nói cho Li Kiệt là sẽ truyền Ma Thần Lục Tuyệt cho ai, Li Kiệt bắt quả đoán là Lý Dương thôi.

Lý Dương cười, gật đầu nói:

- Chính thế, Đại Tôn đã truyền “Ma Thần Lục Tuyệt” cho ta.

Việc này cũng không có gì phải giấu, bọn Hạng Vũ cũng biết cả, chắc là sự việc đã được truyền khắp nơi rồi.

Li Kiệt trên mặt run lên, nhưng hẳn lại lập tức nở nụ cười nói tiếp:

- Vậy thì thật sự chúc mừng, được truyền “Ma Thần Lục Tuyệt”, Lý Dương huynh đệ từ nay về sau chắc là có tiền đồ vô lượng rồi.

Đột nhiên Li Kiệt tựa hồ nhớ tới sự tình gì, vội nói:

- A, thiếu chút nữa quên mất, cha vừa rồi nhắn ta đến gấp gấp, ta vừa nhìn thấy Lý Dương huynh đệ tại đây nói vài câu lại quên mất, thôi thôi để ta đi gặp cha đã, sau này có thời gian lại đến nói chuyện với Lý Dương huynh đệ sau.

- Gặp cha người quan trọng hơn, Li Kiệt huynh, người đừng bận tâm.

Lý Dương nói xong, Li Kiệt liền cáo từ xoay người bỏ đi. Lý Dương không thể nhìn thấy, sau khi xoay người nét mặt của Li Kiệt trở thành vô cùng dữ tợn.

Biệt thự của Li Lộc.

Phòng trong lúc này chỉ có hai người Li Kiệt và Li Lộc, ngoài gian phòng này, Li Lộc sớm đã bố trí cấm chế, ngoại nhân không thể xâm nhập được.

- Choang!

Li Kiệt hung hăng ném một bình ngọc, cơ mặt kéo rút méo xệch, trong mắt tản ra cơn giận điên cuồng.

- Ta thật không chịu được!

Đồng tử trong mắt Li Kiệt co rút lại, tản ra vô số lãnh quang.

Li Lộc cười nói:

- Tiểu Kiệt, muốn thành đại sự nhất định phải thụ ủy khuất, con sau này muốn trở thành Ma Đế phải không, sao khí lượng hẹp hòi như thế?

- Hẹp hời?

Li Kiệt tức giận nhìn về phía Li Lộc, tức giận la lên:

- Cha vì Xi Vưu Đại Tôn khổ cực bao nhiêu năm, lập biết bao nhiêu công lao mới làm cho Xi Vưu Đại Tôn cảm động truyền cho ta “Ma Thần Lục Tuyệt”, Lý Dương là người nào? Hắn cũng không phải đồ đệ của Xi Vưu Đại Tôn, cũng không phải người nhà của Xi Vưu Đại Tôn, làm sao lại dễ dàng được “Ma Thần Lục Tuyệt” thế!

- Vì cái gì? Cha con ta đến Ma Thần cung biết bao nhiêu lần, nhưng Đại Tôn cho tới bây giờ vẫn không truyền cho con “Ma Thần Lục Tuyệt”, nếu nói về thiên tư, chẳng lẽ con kém quá? Cuối cùng cũng nhờ cha dùng công lao mấy triệu năm xin Đại Tôn cho một lần ban thưởng mới chịu dạy “Ma Thần Lục Tuyệt” cho con. Còn Lý Dương, không biết chui ra từ đâu, thế mà lại được truyền “Ma Thần Lục Tuyệt”, con thật sự không chịu được sự bất công này!

Bộ dáng Li Kiệt giờ phút này so với bộ dáng thân thiết lúc nãy hoàn toàn bất đồng, lúc này hai mắt lộ vẻ phẫn nộ đến mức bắt đầu đỏ sọc lên.

Li Lộc từ đáy lòng kỳ thật cũng có chút bất bình, bản thân mình lao khổ mấy trăm triệu năm, mới xin được cho con học “Ma Thần Lục Tuyệt”, nhưng Lý Dương lại dễ dàng được học “Ma Thần Lục Tuyệt”, thế sao gọi là công bằng được? Nhưng tu thân dưỡng tính của hắn rất tốt. Nếu không vậy đã không thể tu luyện đến Ma Đế hậu kỳ.

Li Lộc mỉm cười, có vẻ đã tính trước.

- Tiểu Kiệt, không cần vội. Cha sẽ có cách thành toàn cho con.

Li Lộc thực ra cực kỳ sủng ái đứa con này.

- Sao?

Li Kiệt nhân tình sáng lên, hắn hoàn toàn không thể tưởng được có cơ hội gì để trả thù.

Li Lộc cười nói:

- Ba tháng sau, cơ hội ngàn năm một lần tiến vào Lôi Viêm Địa Ngục sẽ tới, bởi vì lần trước công lực của con yếu quá, cha không cho con đi vào, lần này, cha định có thể giúp con đi vào. Lý Dương chỉ là Ma Soái trung kỳ thôi, chỉ cần ta giở chút thủ đoạn nhỏ, hắn chắc chắn sẽ không đi được!

Li Lộc Ma Đế cười nói.

- Lôi Viêm Địa Ngục!

Li Kiệt nhất thời nhân tình sáng lên, giống như nghe được tin tức cực kỳ ngạc nhiên vui mừng, sắc mặt kích động như điên.

280. Chương 8: Cơ Hội Tốt

Thứ nhất, trong Lôi Viêm Địa Ngục có “Lôi Viêm Uân Khí”, loại Lôi Viêm Uân Khí này tự động dung nhập vào trong cơ thể người tu luyện, làm cho thân thể người tu luyện không ngừng biến cường, từ đó thân thể càng ngày càng thêm cường đại. Đồng thời, độ dày linh khí trong Lôi Viêm Địa Ngục cũng rất lớn, thậm chí còn cao hơn so với Ma Thần cung, tu luyện trong đó tiến bộ nhanh chóng nhất.

Cuối cùng hoàn cảnh Lôi Viêm Địa Ngục hiểm ác, điều kiện sinh tồn cực kỳ gian nan, người tu hành ma đạo rất thích những địa phương kiểu như vậy.

Chỉ có đối mặt với hoàn cảnh khó khăn mới có thể có đột phá, hơn nữa Xi Vưu, Chúc Dung, Cộng Công Đại Tôn liên thủ bố trí cấm chế thật lớn trong đó để đảm bảo an toàn tính mạng cho người tu hành ma

đạo. Như vậy, chỉ tập trung tu luyện, có hoàn cảnh tu luyện, còn có Lôi Viêm Uân Khí dung nhập vào cơ thể, còn có chỗ nào tu luyện tốt hơn chứ?

Li Kiệt lần trước đã lỡ mất cơ hội đi Lôi Viêm Địa Ngục, lần này không thể lãng phí cơ hội.

- Hay quá cha, Lôi Viêm Địa Ngục, lần này con nhất định phải đi vào, con nhất định phải tu luyện, tốc độ tu luyện tại đây tăng lên rất nhanh, tin rằng với tư chất của con, cộng thêm một ít linh dược, trong vòng một ngàn năm có thể đạt tới Ma Đế. Đến lúc đó cha con ta đều là Ma Đế, tại Ma giới còn có người nào dám giồn mặt với Li gia chúng ta?

Li Kiệt có vẻ rất hưng phấn.

- Hừ, Trảm Mệnh? Lý Dương? Chờ ta trở thành Ma Đế, bọn họ cũng không có tư cách so sánh với ta?

Ngạo khí trong lòng Li Kiệt bốc cao

Lôi Viêm Địa Ngục có quy củ, một khi tiến vào trong đó tu luyện, tùy thời có thể thông qua cấm chế đi ra, nhưng là một khi đi ra thì sẽ không thể quay trở vào. Bởi vì thông đạo một ngàn năm mới mở ra một lần, mỗi người được ở trong đó tu luyện nhiều nhất một ngàn năm, bởi vì một ngàn năm sau, sẽ có một nhóm người khác đến tu luyện.

Xi Vưu, Cộng Công, Chúc Dung ba vị Đại Tôn liên thủ, bố trí một trăm lẻ tám nơi nghỉ chân an toàn trong Lôi Viêm Địa Ngục. Mỗi người được sở hữu một chỗ, nói cách khác, mỗi lần đi vào nhiều nhất một trăm lẻ tám người, ba vị Đại Tôn mỗi người chia nhau ba mươi sáu danh ngạch.

Li Lộc Ma Đế hỏi:

- Tiểu Kiệt, con có biết kết cấu của Lôi Viêm Địa Ngục không?

Li Kiệt mỉm cười nói:

- Con biết. Lôi Viêm Địa Ngục là quả cầu thật lớn, giống tinh cầu Nhân giới, khu vực hạch tâm cũng là khu vực tối trung ương, cũng là cấm vực, cho dù cao thủ cấp bậc Đại Tôn vào trong đó cũng có thể bị thương, cao thủ cấp bậc Ma Đế một khi đi vào chắc chắn chết. Bởi vì trong cấm vực có “Lôi Viêm” cực kỳ kinh khủng!

Trong hạch tâm Lôi Viêm Địa Ngục có “Lôi Viêm”, cả Đại Tôn cũng có thể bị thương thì có thể tưởng tượng mức độ kinh khủng như thế nào, Ma Đế một khi đi vào đó, không còn đường nào khác ngoài tử lộ.

Li Lộc gật đầu nói:

- Đúng vậy, khu vực hạch tâm Lôi Viêm Địa Ngục là nơi kinh khủng nhất, nhưng mà khu vực gần sát hạch tâm, ngược lại nhiệt độ lại rất thấp, đến gần sát vị trí khu vực hạch tâm, nhiệt độ xuống thấp đến ngay cả Thiên Ma cũng có thể chịu được, trong khi đó phía ngoài cùng của Lôi Viêm Địa Ngục, cũng nhiệt độ lại là cao nhất. Phải có Ma Đế thực lực mới có thể chống cự được!

Nhiệt độ bên ngoài cao hơn so với bên trong, điều này có thể so sánh với ngọn lửa đèn cầy. Tại tâm ngọn lửa, nhiệt độ không cao lắm, nhưng ngược lại phía ngoài nhiệt độ lại rất cao, đây là một đạo lý!

Lôi Viêm Địa Ngục, càng gần sát khu vực hạch tâm nhiệt độ càng thấp, càng ra ngoài, nhiệt độ càng cao.

Li Lộc Ma Đế tiếp tục nói:

- Tiểu Kiệt, Lôi Viêm Địa Ngục này có tổng cộng sáu tầng, khu vực ở gần sát hạch tâm là tầng thứ nhất, cao thủ cấp bậc Thiên Ma có thể sinh tồn. Tầng thứ hai Lôi Viêm Địa Ngục phải có thực lực Ma Vương mới có thể sinh tồn, theo thứ tự tăng lên. Tầng sáu ngoài cùng, phải có thực lực Ma Đế mới có thể sinh tồn.

Li Kiệt cười hỉ hả nói:

- Cha, con biết rồi, ba vị Đại Tôn liên thủ bố trí ra cấm chế, có một thông đạo đi thông đến khu vực tầng thứ nhất, chúng ta từ đó có thể từ tầng thứ nhất phi hành hướng ra phía ngoài mà tu luyện.

Thông đạo kia một ngàn năm mới mở ra một lần, bất quá đối với cao thủ cấp bậc Ma Đế mà nói, căn bản không cần thông qua thông đạo, bởi vì bọn họ có thể trực tiếp từ bên ngoài tiến vào Lôi Viêm Địa Ngục, bên ngoài cùng Lôi Viêm Địa Ngục chính là tầng thứ sáu, là nơi để cao thủ cấp bậc Ma Đế tu luyện.

Do đó, việc báo danh đều để cho các cao thủ Ma Quân, Ma Vương.

- Cha còn chưa nói làm thế nào để không cho kia Lý Dương tiến vào?

Li Kiệt quay về cha trứ hỏi.

Li Lộc Ma Đế tự tin cười:

- Ma Đế tùy thời tiến vào, do đó Ma Đế căn bản không cần báo danh. Ba mươi sáu danh ngạch này sẽ dựa theo công lực để đặt được. Trong quá trình báo danh, đầu tiên để Ma Quân chọn trước, sau đó danh ngạch còn lại sẽ để cho những người thấp hơn Ma Quân cạnh tranh. Theo ta được biết, bây giờ có hai mươi tám Ma Quân đã báo danh, riêng Điền Cương vốn là đệ tử Xi Vũ, không cần tham gia cạnh tranh, đương nhiên sẽ có một suất. Nói cách khác, hai mươi chín danh ngạch đã có chủ. Còn lại bảy danh ngạch.

Li Kiệt vừa nghe xong nhăn mày nói:

- Bảy danh ngạch, Lý Dương mặc dù công lực chỉ là Ma Soái cảnh giới, nhưng mà ai biết hắn có ma khí gì lợi hại thì sao? Nếu có thượng phẩm ma khí, lực công kích của hắn tự nhiên sẽ rất cao, nói không chừng hắn cũng có thể kiếm được một suất đi vào.

Li Lộc lộ vẻ mặt chắc ăn nói:

- Tiểu Kiệt, cha hỏi con, với những người cảnh giới dưới Ma Quân, con có e ngại ai hay không?

Li Kiệt nghĩ nghĩ nói:

- Dưới Ma Quân, con chỉ có e ngại tên Trảm Mệnh. Mặc dù con có thượng phẩm ma khí Ngân Thiết Trảo, nhưng cũng không chắc đối phó được hắn, còn với những người khác, con căn bản không để vào mắt, kể cả Lý Dương. Công lực hắn bất quá là Ma Soái trung kỳ thôi, con căn bản không để tâm.

Li Lộc Ma Đế nở nụ cười:

- Nói cách khác, nếu chỉ còn lại có hai danh ngạch, thì chắc chắn con và Trảm Mệnh sẽ lấy?

Li Kiệt gật đầu nói:

- Đó là tự nhiên, bất quá không phải cha nói còn lại bảy danh ngạch sao?

Li Lộc Ma Đế cười nói:

- Việc này không có gì đơn giản hơn, cha là Ma Đế hậu kỳ cao thủ, làm gì không kiếm được năm Ma Quân đến báo danh?

Li Kiệt nhất thời nhăn tình sáng lên:

- Cha quả là anh minh, nếu có ba mươi ba Ma Quân báo danh, cộng thêm Điền Cương. Tổng cộng có ba mươi bốn người rồi, còn thừa hai danh ngạch, nhất định là ta và Trảm Mệnh lấy được, Lý Dương kia căn bản không thể tranh được, mới là cấp bậc Ma Soái mà thôi, không có thực lực tranh với ta?

Đương nhiên không phải Ma Quân nào cũng đều có tư cách báo danh, nhưng Li Lộc Ma Đế có địa vị gì? Một trong ba vị Ma Đế hậu kỳ cao thủ, bằng thủ đoạn của hắn, tìm được năm Ma Quân, hơn nữa giúp họ báo danh chỉ là việc đơn giản không gì bằng.

Hai danh ngạch cho người dưới Ma Quân cạnh tranh, dựa theo Li Kiệt đánh giá, ngoài mình và Trảm Mệnh thì không có ai có khả năng.

Lý Dương?

Bất quá Ma Soái trung kỳ mà thôi, cho dù có thượng phẩm ma khí, cho dù tiềm lực cao tới đâu cũng không có tác dụng. Nhưng Li Kiệt thật ra không biết phi đao nhập đạo kinh khủng như thế nào. Quan trọng là Lý Dương dùng đao phách công kích! Đao mang chứa “Nguyên thần Đao phách”!

Sương khói lững lờ, mây trôi lãng đãng.

Ma Thần cung phiêu phù trên mặt hồ thật lớn, toàn bộ kiến trúc cũng phiêu dang trên mặt hồ, biệt thự Lý Dương đương nhiên cũng ở trên mặt hồ, bên trong cũng có ao. Có thể thấy những gợn nước lăn tăn.

Trong biệt thự, bên cạnh, ao có một tử đình, trong tử đình có một bàn nhỏ bằng gỗ, Lý Dương, Hạng Vũ, Điền Cương ba người đang ngồi trên những cái ghế gỗ nhỏ, bên cạnh có hai vị thị nữ Tử Hàm, Mộng Tuyền hầu hạ.

- Lý Dương huynh đệ, Lôi Viêm Địa Ngục này được xưng là địa ngục. Địa ngục có sáu tầng cực kì nguy hiểm, tầng trong cùng an toàn nhất, cao thủ cấp bậc Thiên Ma có thể tu luyện ở trong đó, tầng ngoài cùng nguy hiểm nhất, phải thực lực cấp bậc Ma Đế mới có thể sinh tồn.

Hạng Vũ giọng khàn khàn nói.

Lý Dương cười:

- Sao ta có cảm giác tương tự như mặt trời nhỉ?

Điền Cương cũng nói:

- Đúng thế, giống như mặt trời nhưng tăng cấp lên một chút mà thôi, Lôi Viêm Địa Ngục này thật sự là địa phương tu luyện thật tốt.

Hạng Vũ thần bí cười nói:

- Ta nói cho các người... Lôi Viêm Địa Ngục còn có địa ngục tầng thứ bảy trong truyền thuyết nữa.

Địa ngục tầng thứ bảy?

Điền Cương và Lý Dương đưa mắt nhìn nhau, chẳng biết ắt giáp gì. Hạng Vũ đắc ý tợp một ngụm rượu, từ từ giải thích một cách kể cả:

- Tầng thứ bảy này chính là tối trung ương hạch tâm của Lôi Viêm Địa Ngục! Nơi đây có “Lôi Viêm” cực kì kinh khủng, dù cho Đại Tôn khi đối mặt với lôi viêm, cũng có thể bị thương! Đến như Ma Đế thì căn bản đi vào là chết.

- Lợi hại như vậy sao? Con bà nó, ai dám đến đó. Nếu lỡ dại bay vào đó, chẳng phải chết oan sao?

Điền Cương mở to hai mắt nhìn.

Lý Dương cũng cả kinh, Ma Đế đi vào chắc chắn chết, đúng là kinh khủng.

Hạng Vũ cười nói:

- Đồ ngốc, khu vực hạch tâm tất cả đều là một mảnh hỗn độn, dù có dùng thần thức hay dùng mắt đều không thể thấy rõ trong đó rốt cuộc có cái gì. Người nếu đi vào Lôi Viêm Địa Ngục phải biết, khu vực tối trung ương tối hắc ám chính là cấm vực, hơn nữa Xi Vương, Chúc Dung, Cộng Công ba vị Đại Tôn có bố trí nhiều bẫy chỉ dẫn rất tốt tại Lôi Viêm Địa Ngục. Liếc mắt là biết ngay mình đang ở khu vực tầng thứ mấy.

- Nói nhiều như vậy làm gì? Dù sao chúng ta cũng sẽ không đến. Có Huyết Lăng đan, tốc độ tu luyện của ta đã rất nhanh rồi, khi nào đạt tới cảnh giới Ma Vương, ta sẽ chuẩn bị đi tìm Tuyết.

Lý Dương lắc đầu tỏ vẻ không quan tâm, ngửa đầu uống một ngụm rượu.

Hạng Vũ nói:

- Lý Dương huynh đệ, người có lẽ không biết rồi, Lôi Viêm Địa Ngục này chính là thánh địa của người tu luyện, trong đó có ẩn chứa “Lôi Viêm Uân Khí”, một khi tu luyện trong đó, Lôi Viêm Uân Khí sẽ tự nhiên dung nhập vào thân thể, đề cao tu vi thân thể. Hơn nữa linh khí ở trong đó so với ngoại giới đậm đặc hơn rất nhiều, còn hơn Ma Thần cung nhiều.

Lý Dương và Điền Cương ngẩn ngơ.

Bọn họ đương nhiên biết Ma Thần cung linh khí đậm đặc bao nhiêu, so với địa phương bình thường ở Ma giới đã nùng úc gấp bội, thế mà Lôi Viêm Địa Ngục còn nhiều hơn cả Ma Thần cung, trời đất! Lại còn có cái gì Lôi Viêm Uân Khí nữa, tự động dung nhập thân thể, đề cao tu vi.

- Quan trọng nhất chính là nhiệt độ trong Lôi Viêm Địa Ngục cực cao, không ngừng thử thách cực hạn của chính mình, đặc biệt đối với người có Tử Cực Ma Thể huyền công. Người nói xem, có phải thiên đường không, dùng “Tử Cực Ma Thể huyền công” tu luyện, ở trong đó không ngừng thử thách với ngọn lửa cực hạn, tốc độ tu luyện sẽ tăng nhanh chóng dường nào?

Hạng Vũ tiếp tục dụ dỗ Lý Dương và Diên Cương.

Diên Cương lập tức bắt đầu đổi giọng:

- Tốt vậy thật không, làm thế nào mới có thể đi vào được?

Hạng Vũ nở nụ cười bắt đầu nói:

- Đừng lo lắng, một ngàn năm Lôi Viêm Địa Ngục mở ra một lần, mỗi một ngàn năm sẽ có một cơ hội được đi vào.

- Một ngàn năm, vậy cần đợi cho khi nào đây?

Diên Cương cả giận.

Hạng Vũ nói:

- Đúng là khoảng cách một lần thông đạo mở ra khoảng chừng một ngàn năm, tuy nhiên ba tháng sau, sẽ đến lần mở thông đạo tiếp theo rồi.

- Ha ha, ta đi báo danh, ta muốn đi! Sư tôn chắc sẽ có biện pháp cho ta đi vào mà?

Diên Cương lập tức nói.

Hạng Vũ cười nói:

- Yên tâm, người là chắc chắn được đi vào. Người chính là đồ đệ của bốn Bá Vương, tự nhiên cũng là Xi Vưu Đại Tôn môn hạ, căn bản không cần trải qua tuyển chọn, trực tiếp có thể báo danh sau đó đi vào Lôi Viêm Địa Ngục.

Hạng Vũ tương ánh mắt đầu hướng Lý Dương nói:

- Lý Dương huynh đệ, người có muốn đi vào không?

Lý Dương đáp:

- Bá Vương, một khi đi vào, sợ khó đi ra, ta cần phải tìm Tuyết gập, chắc không lãng phí thời gian ở chỗ đó được.

- Không, trong Lôi Viêm Địa Ngục, lúc nào cũng có thể đi ra. Bất quá một khi đi ra, thì không thể quay trở lại. Do đó người cũng có thể đi vào trong đó tu luyện, trong hoàn cảnh như vậy, sẽ không ngừng thử thách cực hạn, hơn nữa có Lôi Viêm Uân Khí, Huyết Lăng đan được của người sẽ được hấp thu với tốc độ rất nhanh.

Hạng Vũ khuyên.

Lý Dương vừa nghe, nhất thời nhãn tình sáng lên:

- Muốn ra lúc nào cũng được hả?

- Đương nhiên! Lần này việc tuyển chọn người tiến vào Lôi Viêm Địa Ngục là do sư huynh ta liệt Thiên Ma Đế chủ trì, không tin vài ngày nữa người có thể tự mình đến hỏi hần.

Hạng Vũ cười nói.

Lý Dương trầm tư trong lòng.

Bởi vì nguyên thân quá dị, chẳng những tốc độ hấp thu tu luyện rất nhanh, hơn nữa tốc độ lĩnh ngộ thiên đạo cũng nhanh, nhưng việc hấp thu Huyết Lăng đan, ước chừng phải nhiều năm mới có thể hoàn tất. Nếu

tại Lôi Viêm Địa Ngục không ngừng thử thách cực hạn, nói không chừng trong một năm có thể thành công rồi. Huống chi, tiến vào Lôi Viêm Địa Ngục tùy thời của đi ra mà.

- Được, ta đáp ứng đi vào đó.

Lý Dương cười nói.

Hạng Vũ khước nói:

- Không phải người đáp ứng là có thể đi, chỉ có các đệ tử của Xi Vưu Đại Tôn mới có đặc quyền, những người khác đều phải báo danh tham gia tuyển chọn. Hơn nữa người bình thường tại Ma giới cũng không có quyền được báo danh!

Lý Dương tỏ vẻ bất lực nói:

- Ta không có quyền báo danh, người thuyết phục ta làm gì?

Hạng Vũ cười nói:

- Người đứng là không có quyền, nhưng mà ta có, ta có thể giới thiệu người, bốn Bá Vương là ai chứ? Ta là đệ tử Đại Tôn, tự nhiên có quyền lợi được giới thiệu người tham gia tuyển chọn. Cho người biết, chỉ có Ma Đế với đệ tử Đại Tôn mới có quyền lợi này thôi đó.

- Lý Dương huynh đệ, người cứ yên tâm, thực lực của người ta biết rõ, mặc dù bề ngoài người là Ma Soái trung kỳ, nhưng hồi trước lúc còn là Ma Soái tiền kì đã có thể đánh ngang tay với Kha Phong Ma Vương, bây giờ đã là Ma Soái trung kỳ rồi, đối phó với cao thủ Ma Vương hậu kỳ chắc không có chuyện.

Hạng Vũ rất tin tưởng thực lực của Lý Dương.

Lý Dương gật đầu nói:

- Làm phiên Bá Vương báo danh hộ. Ta tranh thủ tu luyện đây.

Lý Dương có cảm giác với tốc độ bây giờ, nửa tháng sau, phỏng chừng có thể có đột phá đạt tới Ma Soái hậu kỳ rồi, đến lúc đó cần đối phó với cao thủ Ma Vương hậu kỳ lại càng dễ dàng.

Li Kiệt! Trảm Mệnh!

Tất cả đều đăng kí!

281. Chương 9: Kịch Độc

- Ha ha,... Lý Dương!

Thanh âm sang sảng vang lên, Lý Dương nhận ra ngay đây chính là Hạng Vũ.

Hạng Vũ thái độ rất vui, bước đến trước mặt Lý Dương:

- Lý Dương, bốn Bá Vương đã giúp người báo danh rồi, đến hôm nay đã có hai mươi tám Ma Quân báo danh, Điền Cường tự nhiên sẽ chiếm danh ngạch số hai mươi chín. Còn thừa bảy danh ngạch để cho những người dưới Ma Quân tranh đoạt.

Lý Dương đứng dậy, rời khỏi lan can, đi đến chiếc bàn gỗ, ngồi xuống:

- Bá Vương, Ma Quân không cần tham gia cạnh tranh, có thể trực tiếp tiến vào Lôi Viêm Địa Ngục?

Hạng Vũ gật gật đầu, giải thích nói:

- Lý Dương, người không hiểu rồi, trung ương nguyên vực đương nhiên là hy vọng có càng nhiều Ma Đế càng tốt. Ai có thể trở thành Ma Đế đây? Tự nhiên chính là cao thủ cấp bậc Ma Quân, để cho cao thủ cấp bậc Ma Quân đi vào tu luyện, sẽ có cơ hội tạo ra nhiều Ma Đế nhất. Do đó từ trước tới nay, tự hình thành một

quy củ, nếu số Ma Quân báo danh không vượt qua ba mươi sáu người, thì có thể trực tiếp đi vào Lôi Viêm Địa Ngục, không cần phải tham gia cạnh tranh.

Lý Dương nghe xong gật gật đầu.

- Điền Cương sở hữu thổ đức thân, một trăm phần trăm sẽ trở thành Ma Đế, hơn nữa hẳn là môn hạ đệ tử của Xi Vương, cũng không cần phải tham gia cạnh tranh. Còn lại bảy danh ngạch, người nắm chắc.

Hạng Vũ cười nói.

Lý Dương nhìn Điền Cương, mỉm cười nói:

- Bá Vương, chẳng lẽ người không biết thực lực của ta? Cho dù chỉ có một danh ngạch, ta cũng có thể đoạt được.

Hạng Vũ đột nhiên nhớ tới cái gì, nói:

- Cũng khó nói, thời gian báo danh còn bảy ngày nữa, trong vòng bảy ngày này, ai biết có Ma Quân nào báo danh nữa? Do đó không nhất định là còn lại bảy danh ngạch.

Lý Dương lạnh nhạt nói:

- Tùy theo mệnh trời thôi, có cơ hội thì đi, không có cơ hội ta cũng không để tâm.

- Đúng rồi, Bá Vương, trận đấu cạnh tranh bảy danh ngạch khi nào thì bắt đầu thế?

Lý Dương hỏi.

Hạng Vũ nghĩ ngợi một chút, nói:

- Bởi vì Lôi Viêm Địa Ngục hơn hai tháng nữa sẽ mở ra, do đó, trận đấu chắc sẽ bắt đầu hai tháng sau.

- Hai tháng?

Lý Dương nở nụ cười, hai tháng, chính mình nhất định có thể đạt tới Ma Soái hậu kỳ, dùng Dao Phách đối phó Ma Vương hậu kỳ cao thủ chắc không gặp khó khăn gì, trừ phi đối phương có thượng phẩm ma khí, có lẽ sẽ mang đến cho mình một ít khó khăn. Nhưng chỉ là chút khó khăn mà thôi, căn bản không có khả năng ngăn cản mình.

Đến đây, ở ngoài đại môn thấy có một người đi tới, chính thị Li Kiệt.

Li Kiệt trên mặt lộ ra nụ cười thân thiết, phiêu nhiên đi tới, thấy Lý Dương và Hạng Vũ liền nói ngay:

- Lý Dương huynh đệ, Bá Vương, hai người các người đều ở cả đây, tốt lắm, ta hôm nay đã chuẩn bị xong một bàn tửu yến, mời hai vị quá bộ đến thưởng thức. Ta có thể đem đến một ít trân phẩm nữa.

Hạng Vũ nhất thời nhân tình sáng lên:

- Hay quá, Li Kiệt Ma Đế nam chinh bắc chiến. Cũng từng trải qua chín lần Tiên Ma đại chiến, đến Tiên giới cũng cướp được không ít bảo bối, chúng ta cái này rất muốn xem, không biết có vài món Tiên giới bảo bối hay không?

Li Kiệt lúc này cười nhẹ nói:

- Có, tự nhiên có, có Bá Vương và Lý Dương huynh đệ đến chơi, ta sao dám hẹp hòi chứ?

Li Kiệt đưa ánh mắt hướng Lý Dương nói :

- Lý Dương huynh đệ, người có muốn đi với chúng ta không?

Lý Dương mỉm cười cự tuyệt nói:

- Cám ơn hảo ý đã mời. Nhưng ta....

Lý Dương trên thực tế không có sự tình gì, chỉ là hẳn không muốn ăn.

Hạng Vũ cũng khuyên:

- Sao thế, làm gì mà như đàn bà vậy? Lý Dương, mấy thứ đặc sản Tiên giới này bình thường rất khó tìm tại Ma giới, đi đi thôi, mà, Li Kiệt cũng không phải người ngoài.

Hạng Vũ cười cười lôi kéo Lý Dương.

Lý Dương bất lực, chỉ có thể đi theo bọn họ hai người

Li Lộc Ma Đế trang viện, cũng là chỗ ở của Li Kiệt.

Trang viện thật lớn, bên cạnh ao có một tử đình đẹp tuyệt, hai thị nữ đang bày các loại thức ăn lên bàn.

- Li Lộc Ma Đế đâu? Ngài vắng nhà hả?

Hạng Vũ thuận miệng hỏi.

Li Kiệt nói rất là tự nhiên:

- Cha ta đi rồi, cha ta ở nhà cũng không có việc gì làm, còn ta phải ở nhà để chuẩn bị cho trận đấu hai tháng sau. Lần trước ta không có tham gia Lôi Viêm Địa Ngục, lần này nhất định phải đi vào tu luyện một phen.

Trên thực tế, Li Lộc Ma Đế đang đi tìm năm Ma Quân, kế hoạch của bọn họ là chỉ chờ lại hai danh ngạch, Lý Dương vốn là Ma Soái trung kỳ, nên trong mắt Li Lộc Ma Đế thì tự nhiên không có khả năng đánh bại Li Kiệt và Trảm Mệnh.

- Li Kiệt huynh, người cũng báo danh sao?

Lý Dương cười ngồi ở xuống bên cạnh bàn.

Li Kiệt gật đầu nói:

- Đúng, ta nghe nói Lý Dương huynh đệ người cũng báo danh rồi, đến lúc chiến đấu, nếu chúng ta hai người phải gặp nhau, người làm ơn thủ hạ lưu tình. Ha ha....

- Li Kiệt huynh bất tất tự khiêm.

Lý Dương cười nói.

Hạng Vũ cũng không để ý Li Kiệt và Lý Dương, lúc này vợ lấy đĩa, tiện tay gấp một miếng cá trong suốt, ăn với vẻ mặt rất hưởng thụ:

- Ngân Lân ngư, lâu lắm rồi không được ăn, còn nhớ lúc trước ở nhà Âm Dương Ma Đế được ăn một lần, quả nhiên, Li Lộc Ma Đế có rất nhiều đồ ăn trân quý.

Li Kiệt cười nói:

- Mấy triệu năm trước, trong Tiên Ma đại chiến, cha lấy được Ngân Lân ngư, bây giờ nhà ta có thiết kế một chỗ nuôi Ngân Lân ngư, mặc dù Ngân Lân ngư sinh sản cực kỳ ít, nhưng là một năm cũng có thể ăn một bữa.

Hạng Vũ nhất thời hâm mộ nói:

- Nuôi dưỡng? Thật sự là bội phục, một năm ăn một con Ngân Lân ngư đã là một hưởng thụ lớn rồi. Ai, chúng ta Ma giới hoàn cảnh không bằng Tiên giới, Tiên giới địa linh nhân kiệt, linh chi tiên thảo có thể thấy được khắp nơi.

Lý Dương nghe được hai người nói như thế, cũng gấp thử một miếng, Lý Dương trong nháy mắt một hương vị tuyệt vời lan tỏa xuống cổ họng, đồng thời cả thân thể lan tràn một cảm giác thanh lương, thật tuyệt vời.

- Đồ ăn Tiên giới này quả nhiên rất ngon.

Lý Dương ngạc nhiên.

Li Kiệt cười nói:

- Còn có nhiều món khác nữa, đây là San Linh Thái, đây là...

Lý Dương và Hạng Vũ hai người cũng cầm cổ ăn, mặc dù Lý Dương không phải là người hảo ăn, nhưng ăn những mĩ thực đến bậc này thì đúng là hưởng thụ.

Bảy ngày sau.

Hạng Vũ học tốc chạy đến chỗ ở của Lý Dương.

- Lý Dương, sự tình có điểm không ổn.

Hạng Vũ nói với Lý Dương. Lý Dương cũng cười nói:

- Có sự tình gì. Tựa hồ rất trọng yếu hử.

Hạng Vũ hít sâu một hơi:

- Sự tình về việc báo danh tham gia Lôi Viêm Địa Ngục.

- Sao, chẳng lẽ ra cái gì ngoài ý muốn? Người không phải sớm đã giúp ta báo danh rồi sao?

Lý Dương hỏi.

Hạng Vũ nói:

- Không, không phải việc này, ba ngày trước, có hai gã Ma Quân đến báo danh. Rồi trước thời hạn chấm dứt báo danh khoảng một canh giờ, thế nhưng không biết thế quái nào lại có ba gã Ma Quân đến báo danh, cuối cùng danh sách báo danh có tổng cộng ba mươi ba Ma Quân, cộng thêm Điền Cương nữa, nói cách khác, chỉ còn có hai danh ngạch để các người tranh đoạt thôi.

Lý Dương nhướng mày.

Vốn có bảy danh ngạch, bây giờ một chút xíu mà chỉ còn lại hai danh ngạch thôi.

- Bá Vương, nếu là hai danh ngạch, thực sự có điểm phiền toái rồi, ta tự tin lấy được một danh ngạch, nhưng mà Li Kiệt phỏng chừng rất khó trèo đến Trảm Mệnh. Ta có thể cảm giác được, hắn rất lợi hại. Li Kiệt xem ra không phải đối thủ của hắn.

Lý Dương qua mấy ngày nay, cũng được mời đến nhà Li Kiệt vài lần ăn vài thứ trân quí. Tự nhiên tình cảm với Li Kiệt càng tốt hơn.

Hạng Vũ cũng gật gật đầu:

- Ai biết nguyên nhân vì đâu chứ, cuối cùng không hiểu sao lại đột nhiên lòi ra ba Ma Quân.

Trên thực tế, ba Ma Quân kia chính thị Li Lộc Ma Đế phái tới, Li Lộc Ma Đế vốn chuẩn bị năm Ma Quân, nhưng hắn lo rằng nếu hắn để năm Ma Quân báo danh cùng lúc, sau này lại có thêm vài Ma Quân báo danh nữa. Đến lúc đó không phải là ngậm bồ hòn làm ngọt sao? Do vậy hắn không có phái người đến báo danh mà chờ cơ hội.

Bởi vì vài ngày trước có hai Ma Quân đến báo danh, do đó Li Lộc Ma Đế chỉ phái thêm ba người.

oOo

Trong một căn phòng ở trang viện Li Kiệt, ngoài phòng đã bố trí cấm chế.

- Mang đến rồi hử?

Li Kiệt lạnh lùng nói.

Phía sau hắn, một vị trung niên cung kính nói:

- Bẩm Thiếu chủ, “Tì” gồm ba loại kịch độc đã mang đến. Bất quá Thiếu chủ có chắc muốn dùng mấy loại “Tì” này không?

Trung niên này chính là một trong ba gã Ma Quân vừa mới báo danh, hắn y theo lệnh của Li Kiệt, mang đến ba loại kịch độc, đều là loại nhằm tấn công vào nguyên thần.

Một khi ăn loại kịch độc này, chất độc sẽ trực tiếp làm thương tổn nguyên thần, làm cho người trúng độc hồn phi phách tán.

Bất quá người có nguyên thần càng mạnh, thì kháng lực càng mạnh. Như nguyên thần Đại Tôn, cho dù trúng độc, cũng không hề thương tổn. Đại Tôn vốn có thể sống vĩnh hằng cùng lục giới, không thể chết được, đó chính là nguyên nhân nguyên thần căn bản không thể tan biến.

- Nguyên thần đến như cảnh giới Ma Đế, lỡ trúng “Ti”, cũng phải chết.

Li Kiệt trên mặt có một nụ cười tàn khốc.

- Ta lập tức mời Lý Dương lại tới ăn cơm, người chuẩn bị hạ độc vào tửu hồ của hắn nhé.

Trung niên phía sau nhàn nhàn nói:

- Thiếu chủ, như thuộc hạ biết, Lý Dương nghe nói rất được Đại Tôn quan ái. Nếu hắn chết... Lỡ Đại Tôn biết được...

Li Kiệt cười lạnh nói:

- Duẫn Danh, người biết cái gì? Cha ta từng nói rồi, ý nghĩ của Đại Tôn khác với chúng ta, trong mắt Đại Tôn, Ma Đế, Ma Quân chứ đừng nói là Ma Vương, đều là con kiến hôi mà thôi. Bọn họ căn bản không có để ý tới chúng ta, người nói xem, mấy con kiến hôi chém giết lẫn nhau, Đại Tôn sẽ quan tâm sao?

Người trung niên trong lòng cả kinh.

Trên thực tế đúng là như thế, trong mắt Đại Tôn, cả Ma Đế lẫn Ma Quân, đều là con kiến hôi, hắn trước nay vẫn mặc kệ cho thủ hạ chém giết nhau, tranh đấu với nhau.

- Hơn nữa trong Ma giới vốn là như thế, chém giết nhau, tỷ như cửu đại Ma Đế, mặc dù đều là người dưới tay Đại Tôn, nhưng là bọn họ vẫn tranh đoạt địa bàn của nhau, để lãnh địa của chính mình ngày một tăng lên.

Li Kiệt nghe Li Lộc dạy dỗ, nên cũng hiểu tâm ý của Đại Tôn.

- Giết một Lý Dương, trong mắt Đại Tôn, bất quá là một con kiến hôi giết chết con kiến hôi khác, có cái gì quan trọng đâu!

Li Kiệt cười lạnh.

Bất quá. Li Kiệt cũng không biết, trong mắt Đại Tôn, hắn đúng là con kiến hôi, nhưng Lý Dương thì không phải con kiến hôi!

- Thiếu chủ anh minh!

Gã trung niên nói.

Li Kiệt cười nhạt, ánh mắt hướng về chỗ ở của Lý Dương:

- Để chuẩn bị cho cơ hội này, ta đã mời người ăn uống vài lần rồi, lãng phí của ta biết bao của ngon vật lạ, lần này, người chết chắc.

Lập tức Li Kiệt gỡ bỏ cấm chế, đi ra cửa phòng, đến thẳng chỗ ở của Lý Dương.

oOo

Lúc này, Lý Dương đang dựa người vào lan can, im lặng thưởng thức cảnh sắc, lâu lâu uống vài hớp rượu, trong cơ thể cũng không ngừng hấp thu được lực Huyết Lăng đan.

- Lý Dương huynh đệ!

Thanh âm quen thuộc của Li Kiệt vang lên.

Lý Dương quay đầu lại thấy Li Kiệt đi đến, bèn cười đứng dậy đón:

- Nguyên lai là Li Kiệt huynh, có chuyện gì thế?

Li Kiệt nói ngay:

- Ha ha, thủ hạ của cha ta vừa mới tới, mang đến mấy món mỹ thực, đi, chúng ta đi đến thưởng thức đi.

Lý Dương cười, Li Kiệt không có việc gì cũng bày yến tiệc mời mình, chính mình cũng từng cự tuyệt rồi, nhưng mà Li Kiệt không thèm quan tâm vẫn cứ mời, Lý Dương sau này cũng không còn cự tuyệt nữa. Việc thưởng thức mỹ thực trên quý hiếm có này, trên thực tế cũng là một loại hưởng thụ.

Hai người sóng vai đi vào nhà của Li Kiệt.

- Duẫn Danh, mau đem thức ăn lên.

Li Kiệt vừa cười vừa ra lệnh, Li Kiệt xem ra cũng rất thân thiết với người hầu.

Duẫn Danh gật đầu, liền mang theo hai thị nữ xuống bếp chuẩn bị.

- Li Kiệt huynh, ngươi có biết không? Cuộc thi kia chỉ còn lại có hai danh ngạch, việc cạnh tranh sẽ kịch liệt hơn nhiều, ngươi có tự tin đối phó Trảm Mệnh không?

Lý Dương hỏi Li Kiệt.

Li Kiệt sững sốt, cười nói:

- Hai danh ngạch, sự tình này ta cũng biết, việc đối phó Trảm Mệnh ta cũng không chắc, bất quá ta không quan tâm thắng thua lắm, lỡ mà thất bại, lần sau ta lại thi tiếp, cha ta là Li Lộc Ma Đế, cơ hội còn nhiều mà. Chỉ khoảng một ngàn năm thôi, một ngàn năm đối với người tu luyện mà nói, cũng không phải là dài.

Lý Dương nghe xong, trong lòng cũng yên tâm.

Lúc này, Duẫn Danh cùng hai thị nữ mang lên các loại thức ăn đi lên, thức ăn này hơn phân nửa đều là những đồ ăn có thể tìm được ở Ma Thần cung, chỉ có hai món đặc sản, là hai món ăn cực kỳ hiếm thấy và trân quý.

- Ta biết Lý Dương huynh đệ thích cầm cả bình để uống, nên ta đã chuẩn bị bình rượu cho ngươi đây.

Li Kiệt lấy một bình đặt trước mặt Lý Dương, hẳn cũng để một bình khác trước mặt mình.

Lý Dương cười nói:

- Li Kiệt huynh quả biết thói quen của ta, ta thích uống rượu từng ngụm từng ngụm lớn, mấy cái chén nhỏ không đủ ta uống một hơi.

Lý Dương cười quơ tay cầm cả tửu hồ.

Nhìn thấy Lý Dương cầm lấy tửu hồ, Li Kiệt lúc này nhìn chăm chăm vào Lý Dương.

Lý Dương ngửa đầu uống một hơi.

- Ưc ực...

Hắn uống gần như không ngừng nghỉ. Nhìn thấy Lý Dương uống xong, trên mặt Li Kiệt nhất thời xuất hiện nụ cười rạng rỡ:

- Lý Dương huynh đệ, dùng bữa thôi!

- Tốt!

Lý Dương cười cầm lấy đĩa. Đột nhiên cánh tay đang vươn ra bỗng dừng lại, Lý Dương khẽ cau mày.

282. Chương 10: Đồng Tổ

Một tia sét màu đen cực nhỏ chợt lóe rồi biến mất, thiêu đốt luồng khí lưu hắc sắc thành hư vô.

- Làm sao vậy?

Lý Kiệt tựa hồ rất nghi hoặc nhìn về phía Lý Dương.

Lý Dương nhắm mắt một chút, buông tửu hồ xuống, lắc lắc đầu, rồi chậm rãi mở to mắt, quay về phía Li Kiệt mỉm cười nói:

- Không có gì, chỉ là cảm giác vừa rồi tâm thần giống như bị chấn động, cũng chẳng biết bị sao nữa, bất quá bây giờ hết rồi.

Lý Dương không kịp nhận ra có chuyện gì, cũng không chú ý đến tia khí lưu màu đen kia, cho dù có thấy, cũng tưởng rằng mình nhìn lầm, dù sao tốc độ tia khí lưu màu đen kia rất nhanh, trực tiếp công kích nguyên thần, nhưng là chỉ nháy mắt là bị tia chớp hắc sắc đánh vào hóa thành hư vô. Thời gian quá ngắn! Hơn nữa tia chớp hắc sắc kia cũng chỉ có dùng mắt mới mới có thể nhìn thấy, thần thức căn bản không thể thấy.

Do đó Lý Dương không phát hiện trong rượu có độc, dù sao loại độc này cũng không có bất luận tác dụng gì đối với hắn.

Li Kiệt hơi đổi sắc, vội vàng nói:

- Chóng mặt hả? Thôi hay là Lý Dương huynh đệ về nhà nghỉ ngơi nhé. Ta dời bữa tiệc này sang lần sau, mình còn nhiều cơ hội mà.

Một lần nhức đầu thì còn không sao, nếu để Lý Dương tiếp tục uống rượu, lại thấy đau đầu thì biết đâu lại khiến hắn hoài nghi thì sao.

- Ủ, để lần sau vậy. Ta về trước nghỉ ngơi. Cũng không biết bị làm sao nữa, làm sao có cảm giác không thoải mái nhỉ?.

Lý Dương cũng cảm thấy tò mò, dù sao mình cũng là người tu hành ma đạo, thân thể cường hãn. Sao lại cảm giác choáng váng chứ?

Với sự tình như vậy, cần phải kiểm tra cẩn thận. Ăn uống chỉ là việc nhỏ, đương nhiên có thể gác qua một bên.

- Li Kiệt huynh, vừa mới ăn đã phát sinh sự tình như vậy, thật sự là có lỗi.

Lý Dương đứng lên xin lỗi.

Li Kiệt vội nói:

- Không. Việc nhỏ, việc nhỏ mà thôi. Còn nhiều thời gian, sau này ta lại tiếp tục ăn nhậu.

Bây giờ hắn cầu cho Lý Dương rời đi lập tức mà không được, nếu Lý Dương uống tiếp một hơi nữa, lại nhức đầu lần nữa, trừ phi Lý Dương cực kỳ ngu ngốc, nếu không sẽ hoài nghi là rượu có vấn đề..

- Cáo từ!

Lý Dương mỉm cười, xoay người rời đi.

Li Kiệt nhìn Lý Dương đi rồi, thở phào một hơi, nếu Lý Dương chết đi, hồn phi phách tán, sau khi hủy xác xóa bằng chứng, hắn tự nhiên có biện pháp giải quyết các vấn đề về sau, nhưng nếu bị Lý Dương phát hiện trong rượu có độc, việc này rất khó giải quyết.

- Không đúng, “Ti” chính là kịch độc, không hiểu sao Lý Dương ngộ độc mà không chết?

Li Kiệt hai mày từ từ nhăn lại. Đồng thời vung tay lên, đập tửu hồ có kịch độc kia nát bậy. Rượu tung tóe khắp nhà. Vốn hắn tin rằng Lý Dương uống một ngụm lớn như thế, chắc chắn trúng độc và chết không thể nghi ngờ. Nhưng mà không hiểu sao Lý Dương tựa hồ căn bản không có chuyện gì, chỉ là hơi chóng mặt mà thôi.

- “Ti” chính là kịch độc, những người tu luyện có cấp bậc thấp hơn Ma Đế, khi trúng độc chắc chắn chết. Tâm thần tu vi của Lý Dương khẳng định không kịp Ma Đế, không rõ làm sao mà không bị sao cả?

Li Kiệt nghĩ mọi chuyện chắc ăn, một trăm phần trăm thành công, thế rồi bỗng trở thành xôi hỏng bỏng không?

- Chẳng lẽ là..... độc này có vấn đề?

Li Kiệt lúc này nhãn tình sáng lên, lập tức xoay người, bước vào phòng của mình.

- Duẫn Danh. Đến đây!

Thanh âm lạnh như băng của Li Kiệt trực tiếp truyền nhập vào tai Duẫn Danh. Lần này Li Lộc Ma Đế phải ba gã Ma Quân tới. Duẫn Danh là một trong số đó, chính Li Kiệt dùng thần thức truyền âm kêu hẩn mang đến chất “Ti” kịch độc.

- Lý Dương sao lại không chết?

Duẫn Danh đứng ở đằng xa thấy rõ ràng mọi chuyện, chính hẩn đích thân hạ độc, hẩn đương nhiên biết, thấy rõ Lý Dương uống một ngụm chất độc mà không sao, do đó hẩn cũng nghi hoặc vô cùng.

Nghe Li Kiệt gọi, Duẫn Danh vội vàng đi vào phòng.

Vừa tiến vào phòng, Duẫn Danh liền bố trí cấm chế ngay, hẩn đúng là người thông minh, tự nhiên biết chuyện này không thể bị ngoại nhân nghe thấy.

- Hừ! Nói đi, rốt cuộc sao lại thế này?

Li Kiệt bức bối quay về Duẫn Danh nói, thanh âm lạnh như băng pha chút tức giận. Duẫn Danh có thể cảm nhận rõ ràng.

Duẫn Danh vội vàng khom người sợ hãi nói:

- Bẩm Thiếu chủ, thuộc hạ không biết, chính thuộc hạ tự mình bỏ “Ti” vào rượu, tuyệt đối không có chuyện gì ngoài ý muốn. Nhưng mà tâm thần tu vi của Lý Dương, như thuộc hạ kiểm tra, cũng không quá Ma Quân tiền kì, căn bản không có khả năng thoát chết, nhưng rõ ràng hẩn cuối cùng không việc gì, thuộc hạ cũng không nghĩ ra!

- Không nghĩ ra?

Li Kiệt đột nhiên xoay người, trợn mắt nhìn thẳng vào Duẫn Danh, hẩn mang trong mắt làm Duẫn Danh run sợ “Quả là giống chủ nhân Li Lộc Ma Đế, bên ngoài thân thiết hữu hảo, thực ra trong lòng lại lãnh khốc vô tình.”

Duẫn Danh biết, Thiếu chủ Li Kiệt vốn tâm ngoan thủ lạt, là loại người tuyệt đối kinh khủng.

- Người sao lại không nghĩ ra, ha ha, làm ta cười chết được, “Ti” độc này chính là người tự mình mang đến. Người sao không nghĩ ra, độc này không có tác dụng, chỉ có thể nói một câu, đó là độc được không có công hiệu, hoặc cũng có thể là, “Ti” độc này đã bị biến chất, căn bản không còn độc tính mạnh!

Li Kiệt nói như đinh đóng cột.

Duẫn Danh liền nói ngay:

- Xin tin tưởng thuộc hạ, trước khi mang đến thuộc hạ từng bắt vài người thử qua, “Ti” độc này hữu hiệu một trăm phần trăm.

Li Kiệt cười lạnh:

- Thử qua? Người tìm kiếm ai thử độc? Chẳng lẽ là cấp bậc Ma Quân cao thủ, người cũng không có khả năng đó phải không?

Duẫn Danh cố nặn tiếng cười, nói:

- Đương nhiên không phải, thuộc hạ bắt một vài cao thủ cấp bậc Ma Vương không tuân mệnh lệnh, bắt uống độc dược. Chỉ lát sau, hắn bị hồn phi phách tán ngay. Ít nhất thuộc hạ có thể khẳng định độc này rất có hiệu quả đối với cao thủ cấp bậc Ma Vương.

- Láo!

Lãnh quang trong mắt Li Kiệt trở nên đại thịnh.

- Đối phó Ma Vương có công hiệu thì đối phó Lý Dương nhất định phải hữu hiệu chứ? Người không có nắm chắc trăm phần trăm, lại còn dám gạt ta!

Duẩn Danh trong lòng cả kinh, liền vội nói:

- Không, thuộc hạ tuyệt đối không dám lừa gạt Thiếu chủ, thuộc hạ xin quản gia độc dược này, quản gia nói với thuộc hạ, “Ti” này có thể đối phó mọi người dưới cấp Ma Đế, tuyệt đối hữu hiệu. Thuộc hạ vẫn còn lo lắng chỉ sợ không đủ, nên nửa đường đã tìm một người thử độc mà.

Li Kiệt rung mình:

- Quản gia?

- Đúng vậy, chính quản gia tự mình nói thế. Không tin, chút xíu nữa về nhà, thiếu chủ có thể tự mình hỏi quản gia!

Duẩn Danh thấy có thể thoát tội, vội vàng nói.

Li Kiệt từ từ gạt đầu.

Quản gia là ai? Là người nuôi Li Kiệt lớn lên, đồng thời cũng là thuộc hạ tối trung thành của Li Lộc Ma Đế, mọi chuyện trong Li gia đều do hắn quản lý, cho tới bây giờ không có việc gì ngoài ý muốn. Quản gia đã nói “Ti” độc này có thể đối phó với nhân vật dưới Ma Đế, thì tuyệt đối có thể có này công hiệu như vậy.

- Chẳng lẽ Lưu thúc cũng có thể sai lầm? Ừm, Lưu thúc làm việc vất vả hàng triệu năm, lâu lâu thất ngộ cũng có thể chậm chước.

Trong lòng Li Kiệt tự nhủ, đối với quản gia Lưu thúc, Li Kiệt rất tin tưởng và yêu quý.

- Duẩn Danh, người đi ra ngoài trước, sự tình này coi như xong, lần sau cần phải cẩn thận một chút.

Li Kiệt phát tay, để Duẩn Danh rời đi.

- Tạ Thiếu chủ, tạ Thiếu chủ.

Duẩn Danh lúc này khom người rời đi.

Li Kiệt nhìn thân ảnh Duẩn Danh rời đi, miệng cười lạnh, trong lòng thầm nghĩ:

- Tốt nhất đừng có lừa gạt ta, nếu bị ta phát hiện người gạt ta, hừ!

Li Kiệt ngửa tay lên, xuất hiện một ngọc giản màu đỏ.

Lý Dương? Lần này coi như người mạng lớn, bắt quá người chạy thoát lần này. Cũng thoát không được trận chiến kia. Người ở đó mà chờ chết đi. Trên mặt Li Kiệt có một nụ cười tàn khốc.

Li Kiệt tính tình rất đồ kị, không chấp nhận người khác mạnh hơn hắn, đặc biệt là người không có uy danh gì như Lý Dương thì hắn càng không thể dung thứ. Từ nhỏ đến lớn, Li Kiệt được chính Li Lộc huấn luyện, trên mặt luôn luôn tỏ vẻ thân thiết hữu hảo, nếu có tâm sự đều dấu trong lòng, điều này làm cho hắn rất áp lực, do đó làm cho trong lòng cũng biến thái điên cuồng.

Bất quá cha hắn Li Lộc cũng không để ý, tại Ma giới, thích giết người cũng không phải chuyện xấu.

Bị nhức đầu một chập, sau đó Lý Dương cẩn thận kiểm tra một phen. Nhưng mà, đúng là không có gì đáng ngại, mọi việc đều bình thường. Tại Ma Thần cung Đông uyển, trong trang viện của mình, Lý Dương an tâm tu luyện, đợi cuộc thi bắt đầu.

Một ngày kia, Lý Dương đang tu luyện trong phòng.

Được lực Huyết Lăng đan liên tục tẫn ra, không ngừng rót vào trong cơ thể Lý Dương, điều này làm cho công lực Lý Dương tăng lên với tốc độ cực nhanh, hơn nữa nhờ nguyên thần Lý Dương rất đặc biệt giúp cho tốc độ hấp thu so với thường nhân nhanh hơn nhiều. Hôm nay, Lý Dương rốt cục lại đột phá.

Lý Dương sớm đã có cảm ứng, do đó hôm nay hắn ra lệnh Tử Hàm và Mộng Tuyền đứng canh bên ngoài, không cho phép bất luận kẻ nào đến quấy rầy hắn.

Ngồi trên giường, Lý Dương hai mắt nhắm chặt.

- Xoẹt xoẹt...

Cơ thể không ngừng rung động, năng lượng mệnh môn cường đại không ngừng rèn luyện thân thể, năng lượng trên thân thể Lý Dương cũng đột nhiên tăng mạnh.

Được hiệu Huyết Lăng đan không ngừng dung nhập trong cơ thể, đột nhiên...

Lý Dương nở nụ cười, bởi vì hắn có thể cảm nhận rõ ràng được năng lượng trên thân thể của mình lại tăng lên một tầng, một đạo ánh sáng màu tím xuất hiện bên ngoài thân thể, đi vào trong não Lý Dương, lúc này, ba đạo ánh sáng màu tím, từng đạo từng đạo đồng thời lóe ra ánh màu tím, giống như người tu Phật sở hữu Phật quang.

Thân thể rốt cục đạt tới Ma Soái hậu kỳ.

Do Lý Dương lĩnh ngộ Như Phong Tư Bế nhiều hơn, quỹ tích vận chuyển của bảy khóa tinh cực cũng càng thêm thâm ảo. Hiệu quả rèn luyện cũng càng tốt hơn. Bảy khóa tinh cực tẫn ra quang mang màu tím chói mắt, chúng đã hoàn biến đổi, đạt tới màu tím đậm, lúc này bảy khóa tinh cực đã phát ra bảy đạo quang mang, trực tiếp bắn vào trung ương Âm Dương Đạo Phách, Âm Dương Đạo Phách cũng không ngừng xoay tròn, hấp thu năng lượng cường đại.

Một tiếng đạo ngâm vang lên, đó là tiếng vang của Âm Dương Đạo Phách không ngừng chấn động, giờ phút này Âm Dương Đạo Phách cũng đạt tới cực hạn.

- Bồng...

Đạo mang tràn ra bên ngoài thân Lý Dương, năng lượng trong cơ thể trong nháy mắt đạt tới cực hạn, nhưng chỉ một giây sau, đạo mang lại thu vào trong cơ thể, hoàn toàn bị Âm Dương Đạo Phách hấp thu, Âm Dương Đạo Phách cũng ngừng không xoay tròn nữa, lẳng lặng phiêu phù trong viên cầu Chu Thiên Càn Khôn.

Giờ phút này, Đạo Phách đã chuyển sang màu tím đậm rồi.

Ma Soái hậu kỳ!

Lý Dương tỉnh mở mắt, trong mắt tràn đầy tự tin, lần này Đạo Phách lại tăng lên, đạt tới Ma Soái hậu kỳ, lực công kích lại lên cao một tầng, bây giờ cho dù gặp phải cao thủ Ma Vương hậu kỳ, Đạo Chi Bi Sát xuất ra, cũng có thể dễ dàng giải quyết.

Đương nhiên, cũng phải xem ma khí của đối phương, nếu đối phương sở hữu thượng phẩm ma khí có tính phòng ngự cao thì cũng hơi khó xử.

Thượng phẩm ma khí phòng ngự?

Loại này còn trân quý hơn Chiến Thần Ngọa, tính chất phòng ngự khó luyện chế hơn nhiều so với tính chất công kích. Đến nay, Lý Dương cũng chưa để ý xem qua cấp bậc phòng ngự của ma khí chiến giáp.

“Thất Diệu Tinh Cực cộng với Thất Diệu thiên, chia làm đỏ cam vàng lục lam chàm tím, bây giờ ta đã đạt tới Tím rồi, không biết lần sau đột phá, Đạo Phách sẽ biến thành cái gì.” Lý Dương trong lòng thầm nghĩ.

Mặc dù không có pháp quyết cho phần tiếp theo, nhưng giờ đây Lý Dương lĩnh ngộ thiên đạo rất nhiều, tự nhiên không cần lo lắng.

Thứ nhất, “Thất Diệu Tinh Cực” là Lý Tầm Hoan sáng tạo, khi sáng tạo “Thất Diệu Tinh Cực” Lý Tầm Hoan bắt đầu chỉ đến cảnh giới Đại Thành, hắn cũng chỉ luyện đến đệ tứ thiên mà thôi, ba thiên sau là Lý Tầm Hoan suy diễn ra. Chưa hề trải qua kiểm nghiệm thực tế.

Sau này khi Lý Dương tu luyện, phải công nhận cả ba thiên sau này rất chính xác.

Lúc trước tâm thần tu vi của Lý Tầm Hoan cũng không cao lắm. Lĩnh ngộ thiên đạo mới được một chút thôi, còn tâm thần tu vi Lý Dương bây giờ lại là Ma Quân tiền kì, lĩnh ngộ thiên đạo nhiều hơn, ngoài ra còn có “Ma Thần Lục Tuyệt” để tham khảo, sáng tạo cho những phần tu luyện tiếp theo không khó.

Lý Tầm Hoan có thể suy diễn tiếp hai thiên phía sau, chính bởi vì “Thất Diệu Tinh Cực” dựa vào phương pháp không ngừng rèn luyện Đạo Phách, nguyên lý cũng không phức tạp. Biết được nguyên lý, Lý Dương dựa vào lĩnh ngộ thiên đạo của chính mình, sẽ dễ dàng tạo ra tiếp ba thiên sau.

“Xem xem, khi đạt tới cảnh giới Ma Vương, Đạo Phách này sẽ biến thành cái gì ha?” Lý Dương nở nụ cười. Đột nhiên!

- Bá Vương, Lý Dương đại nhân đang tu luyện, hấn nói không cho phép ai quấy rầy hấn.

Thanh âm Tử Hàm trong sân vang lên, Lý Dương vừa nghe, lúc này mỉm cười đứng dậy ra khỏi phòng.

Nhìn ra sân thấy Hạng Vũ, Lý Dương lúc này kêu lớn:

- Bá Vương, ta vừa mới tu luyện xong!

Hạng Vũ vừa thấy đáo Lý Dương, nhất thời nở nụ cười:

- Ha ha, bốn Bá Vương vận khí tốt, vừa mới chuẩn bị đi thì người đã ra rồi.

Vừa nói, Hạng Vũ vừa tiến tới bên người Lý Dương.

- Lý Dương, đây là danh sách các trận đấu tranh danh ngạch đi Lôi Viêm Địa Ngục diễn ra vào tháng tới. Vừa nói vừa dúi vào tay Lý Dương một ngọc giản.

Danh sách trận đấu?

Tâm thần Lý Dương chìm vào trong ngọc giản, trong nháy mắt biết được hết thảy về danh sách các cuộc thi đấu, Lý Dương từ từ cau mày lại:

- Sao lại thế này? Ta sao lại cùng một tổ với Li Kiệt, thế thì... ta và Li Kiệt cuối cùng chỉ có một người tiến vào Lôi Viêm Địa Ngục thôi sao?

283. Chương 11: Chiến

Hạng Vũ đến bên cạnh Lý Dương nói.

Lý Dương gật gật đầu:

- Ta và Li Kiệt đều được chia vào đệ nhất tổ, theo thứ tự các trận đấu, nếu chúng ta đều thắng lợi, chúng ta sẽ quyết đấu ở vòng cuối, từ đó tranh đoạt danh ngạch duy nhất của tổ mình.

Hạng Vũ cũng nói:

- Lần này có tới mười mấy người đạt tới Ma Vương hậu kỳ báo danh, nhưng thực lực lớn nhất là Trảm Mệnh và Li Kiệt, Trảm Mệnh thì được xếp vào tổ hai, tin rằng hấn sẽ đoạt được một danh ngạch mà không gặp khó khăn gì. Nói cách khác, Trảm Mệnh đã coi như đoạt được một danh ngạch rồi, chỉ có người và Li Kiệt phải tranh chấp một danh ngạch thôi.

Lý Dương cười khổ, nếu trong trận chung kết mình gặp Li Kiệt, Lý Dương chắc không thể ra tay hạ thủ, dù sao Li Kiệt đối xử với hấn rất hữu hảo, thường xuyên mời Lý Dương ăn các món trân kì, Lý Dương tự nhiên có điểm do dự. Bất quá Lý Dương không thể bỏ việc tiến vào Lôi Viêm Địa Ngục.

Tu luyện nhanh hơn, đề cao nhanh hơn. Sớm đi tìm Tuyệt, đây chính là mục tiêu của Lý Dương.

- Ta mong Li Kiệt tại trước trận chung kết sẽ bị thua ai đó, nếu là như vậy, ta cũng không phải khó xử.

Lý Dương lắc đầu cười nói. Lý Dương không biết rằng, có người đã an bài thứ tự như thế, chính là Li Kiệt lợi dụng ảnh hưởng của cha hấn để sắp xếp mọi việc.

Nếu không, xác suất hai người tình cờ quyết đấu ở trận cuối là rất nhỏ.

Thời gian qua nhanh, bọn Lý Dương mỗi ngày chăm chỉ tu luyện, hơn một tháng sau, trận đấu rốt cục cũng tới.

Trên nghiêm tràng tại Ma Thần cung, tại trung ương nghiêm tràng có hai nhóm tham gia thi đấu gồm sáu mươi ba người ghi danh, ngoài ra cũng có bằng hữu của những tuyển thủ này và còn có một vài người vô công rồi nghề trong Ma Thần cung đến quan khán cuộc thi. Lý Dương, Điền Cương, Hạng Vũ ở trong số đó.

- Trận đấu này tiến hành rất nhanh, một ngày là có thể xong rồi.

Lý Dương cười nói.

Hạng Vũ ngồi ở bên cạnh hắn cũng gật gật đầu:

- Cao thủ tiến hành chiến đấu, tự nhiên rất nhanh. Tổng cộng chỉ có sáu mươi ba người thôi, hơn nữa lại chia làm hai tổ thi đấu, hai tổ song song tiến hành, tự nhiên sẽ chấm dứt rất nhanh.

Điền Cương cười:

- Hắc hắc, sư huynh, người cần phải cố gắng nhé, ta đứng ngoài ủng hộ tinh thần cho người!

Lý Dương không hề tức giận Điền Cương. Điền Cương không cần đấu, tự nhiên cũng có một danh ngạch, bây giờ lại còn đứng bên ngoài huyền thuyên như thế.

- Đừng nói linh tinh, sư huynh Liệt Thiên của ta ra rồi kìa.

Hạng Vũ rồi đột nhiên nói với hai người, Liệt Thiên Ma Đế chính là người chủ trì. Lý Dương vừa nghe, ánh mắt lập tức hướng về phía trung ương nghiêm tràng.

Một người gầy gò, nhưng rất có khí thế nam nhi lẫm lẫm không đứng trên nghiêm tràng.

- Các vị, chỉ còn lại có hai danh ngạch tiến vào Lôi Viêm Địa Ngục, hai danh ngạch này sẽ do sáu mươi ba người ghi danh có công lực dưới cảnh giới Ma Quân tranh đoạt. Sáu mươi ba danh tuyển sẽ được chia làm hai tổ. Mỗi trận đấu đều là từ hai tuyển một, mỗi một tổ sẽ có một người được tiến vào Lôi Viêm Địa Ngục.

Liệt Thiên Ma Đế nói.

“ Hai quang quyền này không có tác dụng ngăn trở nào. Đến mấy mù cũng có thể xuyên qua được, hai quang quyền này chỉ dùng để chia hai sân đấu mà thôi, các trận đấu tổ thứ nhất được tiến hành tại quang quyền phía nam, các trận đấu tổ thứ hai được tiến hành tại quang quyền phía bắc.”

- Ta nhấn mạnh hai điểm: Thứ nhất là khi một người bị đánh ra bay ngoài quang quyền (vòng ánh sáng) thì coi như thua trận. Hai là ai lỡ tay làm vỡ ngọc giản màu xanh này, coi như phạm qui, cũng tính thua cuộc. Đúng vậy, chỉ có hai kết quả này. Cho dù giết chết đối phương, cũng phải đá thi thể đối phương ra ngoài quang quyền mới được tính!

Liệt Thiên Ma Đế lạnh lùng nói.

Nghe xong lời này, sáu mươi ba người sắp tham gia trận đấu run lên.

- Đã gọi là cuộc đấu loại trực tiếp, tự nhiên phải chém giết nhau, chết sống có số, ta nhắc nhở mọi người, nếu sợ bị giết, thì cứ bóp vỡ ngọc giản là xong.

Liệt Thiên Ma Đế nói xong, hóa thành tàn ảnh, biến mất trên nghiêm tràng.

Trận đấu Ma giới, tự nhiên phải toàn lực ứng phó, bỏ qua mọi thứ khác.

- Tất cả đều là sanh tử chi chiến, hơn nữa giết chết đối thủ vẫn không được tính là thắng, phải đá ra ngoài quang quyền được tính, thật sự là...

Lý Dương cảm thấy rất không thoải mái.

Hạng Vũ cười nói:

- Đây là quy củ, chỉ có hai kết quả để phân thắng thua, một là ra khỏi quang quyền, hai là làm vỡ ngọc giản. Ngoài ra không thể phân thắng thua được.

Lúc này, hai mỹ nữ áo trắng bay vào giữa sân, hai người chia ra đứng phía ngoài hai quang quyền.

- Đệ nhất tổ, trận đấu đầu tiên, Kiến Nhân đấu với Thiện A.

Bạch y mỹ nữ ở quang quyền phía nam tuyên bố, có thể thấy hai mỹ phụ này là trọng tài.

Trận đấu chính thức bắt đầu...

Dựa theo thứ tự trận đấu, Lý Dương là người cuối cùng ở tổ một tham gia trận đấu, Lý Dương cũng không vội, tranh thủ xem trận đấu của người khác.

Lý Dương dùng thần thức đảo qua, kiểm tra hai người đang tham gia trận đấu, Kiến Nhân công lực ở mức Ma Vương trung kỳ, Thiện A cũng là Ma Vương trung kỳ, nhưng xét về khí thể, Thiện A có phần trội hơn.

- Bắt đầu!

Bạch y mỹ nữ ra lệnh, Thiện A nhất thời hóa thành một đạo hắc quang, nhắm phía Kiến Nhân.

- Oanh!... Oanh!... Oanh!...

Hai người điên cuồng công kích lẫn nhau, toàn chiêu thức để đưa đối phương vào chỗ chết. Quả nhiên, Thiện A chiếm ưu thế, đột nhiên hấn xoay tròn đùi phải, nện vào ngực Kiến Nhân, chỉ nghe “Ca sát!” một tiếng, xương ngực của Kiến Nhân hoàn toàn vỡ vụn, máu tươi chảy đầy đất.

Kiến Nhân giống như một chiếc bao tải rách, ngã xuống đất, miệng phun ra một búng máu tươi.

- Đi tìm chết!

Thiện A trong mắt hiện lên một tia tàn khốc, nhắm phía Kiến Nhân, như muốn ăn tươi nuốt sống Kiến Nhân ngay.

Đột nhiên...

- Ta nhận thua!

Kiến Nhân rồi đột nhiên kêu lên một tiếng, Thiện A vừa nghe. Ngừng lại nhìn Kiến Nhân cười lạnh, có vẻ rất đắc ý, Kiến Nhân thò tay lấy ra ngọc giản, chuẩn bị bóp vỡ ngọc giản. Nhìn thấy thắng lợi trong tầm tay, trên mặt Thiện A không khỏi lộ vẻ tươi cười, lòng thâm giân ra.

- Hưu!

Kiến Nhân bỗng đột nhiên hóa thành một đạo hắc mang. Một cú đá như bão táp, nện vào đầu Thiện A. “Bồng!” một tiếng. Đầu Thiện A vỡ vụn, bất quá đối với ma đạo cao thủ mà nói, vỡ đầu chỉ là tiểu thương.

- Phốc!

Trong khi đùi phải công kích, hàn quang trong tay Kiến Nhân đã đâm xuyên qua ngực Thiện A, đồng thời đâm xuyên qua trái tim của hắn, hủy diệt nguyên thần. Thi thể Thiện A đổ gục xuống đất, Kiến Nhân một cú đá tương thi thể của Thiện A bay ra khỏi quang quyền.

- Kiến Nhân thắng!

Bạch y mỹ phụ tuyên bố.

Ở ngoài Lý Dương, Điền Cương bọn người bắt đầu tranh luận về trận đấu.

- Kiến Nhân không phải đã nhận thua rồi sao? Chơi vậy mà cũng tính sao?

Điền Cương nghi hoặc hỏi.

Hạng Vũ giải thích:

- Người ngọc thể, không có nghe rõ quy củ sao? Phân định thắng thua chỉ có hai điều: Thứ nhất, bị đẩy ra ngoài quang quyền. Thứ hai, bóp vỡ ngọc giản. Kiến Nhân mặc dù ngay từ đầu đã nhận thua, nhưng hắn một là không có ra ngoài quang quyền, hai không có bóp vỡ ngọc giản, tự nhiên không có bại.

Lý Dương cũng ngạc nhiên:

- Xem ra quy củ này hoàn thật sự là tàn bạo. Cho dù giết chết đối phương, cũng phải đá ra ngoài quang quyền. Thiện A chết quá uất ức, đang thấy Kiến Nhân nhận thua, hắn mới buông lời. Lại bị Kiến Nhân tận dụng cơ hội, trong nháy mắt đưa hắn vào chỗ chết.

- Lý Dương! Nhớ kỹ, khi đối phương nói “Ta nhận Thua”, cũng không thể phóng túng, phải nhìn thấy đối phương bóp vỡ ngọc giản mới coi là thắng.

Hạng Vũ nhắc nhở Lý Dương.

Lý Dương cười:

- Yên tâm, đã xem qua trận đấu như vậy rồi, tự nhiên sẽ không phạm lầm lẫn tương tự.

Hết trận này đến trận khác.

- Sư huynh, Li Kiệt lên kìa.

Điền Cương nhắc nhở Lý Dương

Lý Dương lúc này nhìn lại, Li Kiệt toàn thân áo lam, đối thủ của hắn là một hắc y đại hán, công lực ở mức Ma Vương trung kỳ. Lý Dương cười, trận đấu này nên không cần phải xem, Li Kiệt sẽ dễ dàng giải quyết đối thủ.

Kết cục cũng không khác sở liệu.

- Hát!

Li Kiệt quát khê một tiếng, đùi phải hóa thành cuồng phong, đá vào đầu đại hán kia, xương đầu lập tức vỡ vụn, đại hán kia cao giọng hô:

- Ta nhận thua!

Nhưng mà Li Kiệt căn bản không ngừng tay, thân hình trong nháy mắt đến trước mặt hắc y đại hán, tay phải hóa thành một đạo ngân quang, trong nháy mắt đâm xuyên qua ngực hắc y đại hán. Bóp nát trái tim, tiêu diệt nguyên thần đối phương.

- Bồng!

Li Kiệt đá thi thể hắc y đại hán ra ngoài quang quyền.

- Li Kiệt thắng!

Bạch y mỹ nữ tuyên bố.

Nhìn thấy trận đấu Lý Dương từ từ nhú mày, thần thức của hắn trong nháy mắt đã biết đạo ngân quang kia là cái gì, đó là một món thượng phẩm ma khí, ma khí hình trảo. Lý Dương không biết, ma khí này tên là Ngân Thiết Trảo!

- Đối phương đã nhận thua rồi, kìa Li Kiệt vẫn không hề ngừng tay, trực tiếp giết chết đối phương.

Điền Cương ngạc nhiên.

Lý Dương cười:

- Có lẽ Li Kiệt nhìn thấy trận đấu đầu, mới có quyết định như vậy.

Điền Cương cười lạnh nói:

- Hắn cũng nên tạm thời dừng lại, xem đối phương có bóp nát ngọc giản hay không chứ. Huống chi công lực hắn rõ ràng cao hơn hắc y đại hán nhiều, lo lắng cái gì? Ta nghĩ Li Kiệt này bề ngoài hữu hảo, nhưng nội tâm rất lạnh khốc.

Tựa hồ Điền Cương có thành kiến với Li Kiệt.

Hạng Vũ cười nói:

- Trực tiếp giết chết người khác như vậy thì rất dễ đắc tội với mọi người. Bất quá Li Kiệt có cha là Li Lộc Ma Đế, Li Kiệt cũng không sợ đắc tội với ai. Do đó mới có thể trực tiếp giết chết đối phương.

Lý Dương nghe xong, cũng gật gật đầu.

Đệ nhất tổ tổng cộng có ba mươi hai người, trong vòng một có mười sáu trận, Lý Dương đấu trận cuối.

- Vòng một, tổ một, trận đấu thứ mười sáu, Lý Dương đối Sa Phong.

Bạch y mỹ nữ tuyên bố.

Lý Dương mỉm cười đứng dậy, Hạng Vũ và Điền Cương cười hướng về Lý Dương. Sa Phong cũng xuất tràng, cũng mặc hắc sắc chiến giáp, trên hắc sắc chiến giáp còn có màu đỏ, đó là dấu vết giết người còn lưu lại, tỏa ra mười phần sát khí.

- Lý Dương huynh đệ, cần phải đánh hết sức nghe, ta đợi quyết chiến với người.

Li Kiệt đã về tới, nói với Lý Dương.

Lý Dương cười:

- Yên tâm, ta nhất định phải tiến tới vòng cuối, chỉ là không biết người có thể đến vòng cuối không thôi. Ha ha...

Lý Dương cười đùa, rồi tiến vào quang quyển, Li Kiệt ở bên ngoài, cùng bọn người Hạng Vũ nhìn chăm chú vào trận đấu của Lý Dương.

Sa Phong, Ma Vương hậu kỳ cao thủ, không biết có bao nhiêu kinh nghiệm sanh tử chi chiến, đối mặt Lý Dương, hẳn rất tự tin, bởi vì hẳn biết Ma Vương hậu kỳ chỉ có hơn mười người, trong đó tịnh không có Lý Dương.

- Tiểu tử, hay là nhận thua sớm một chút, nếu không chết cũng không trách được.

Sa Phong “ha ha” cười to một cách càn rỡ, nói.

Lý Dương mỉm cười không nói.

Bạch y mỹ phụ hô lớn một tiếng:

- Bắt đầu!

Sa Phong vừa mới cười to, nhất thời sắc mặt bắt đầu nghiêm túc, đối mặt địch nhân, bất kể địch nhân loại gì, đều phải xuất toàn lực ứng phó, xuất ra thực lực cực mạnh. Đây chính là qui tắc chiến đấu của Sa Phong, nếu không hẳn cũng không có khả năng sống lâu như vậy.

- Oanh!

Sa Phong đạp mạnh xuống đất, dùng phản lực kết hợp với lực của bản thân, hẳn hóa thành một đạo hắc quang trực tiếp bắn tới Lý Dương.

Lý Dương đứng bất động.

Khi đòn công kích của hắn đến gần sát Lý Dương, Lý Dương mới động, giống như một trận gió nhẹ, phiêu diêu bước một bước tránh được đòn của Sa Phong. Nhìn thấy cảnh này, Li Kiệt đang đứng ở ngoài nhất thời sắc mặt biến đổi.

Một bước này đã lộ ra thực lực của Lý Dương.

- Trận đầu, chắc phải chấn nhiếp bọn họ một chút.

Lý Dương cũng muốn che dấu thực lực, quyết định giải quyết Sa Phong nhanh chóng.

Sa Phong khiếp sợ phát hiện Lý Dương trước mắt đột nhiên biến mất, biết là bất diệp. Do có nhiều kinh nghiệm sanh tử chi chiến, hắn quyết định ngay lập tức, thân thể trong nháy mắt ngã xuống đất.

- Hô!

Đùi phải Lý Dương giống như đao chém xuống, xẹt qua phía trên Sa Phong, kinh phong lướt qua sắc bén như đao.

Lúc này Sa Phong ngã xuống, tay phải đánh xuống đất, thân hình như mũi tên dán trên mặt đất bay vọt đi. Hắn vừa muốn đứng dậy, nhưng...

- Oanh!

Đầu gối Lý Dương nện xuống bụng Sa Phong, Chiến Thần Ngoa mạnh nhất là ở chỗ đầu gối, vừa đá một cú đã khoan thủng bụng Sa Phong thành lỗ thủng lớn, đồng thời, thân hình xoay tròn, chân phải cũng bắt đầu tung đòn.

- Ba!

Chân phải Lý Dương nện vào cằm Sa Phong, đầu Sa Phong bỗng biến thành méo mó một cách quái dị, lúc này, vết hầu của hắn đã gãy.

- Ta nhận thua!

Sa Phong lúc này hét lớn một tiếng, Lý Dương ngừng lại, lạnh lùng nhìn Sa Phong.

Sa Phong lấy ra ngọc giản, bóp nát. Sa Phong nhìn Lý Dương, ngạc nhiên:

- Lý Dương, tốc độ ngươi quá nhanh, cước thứ hai vừa rồi, nếu ngươi công kích trái tim ta, có lẽ ta đã chết. Cảm ơn ngươi thủ hạ lưu tình.

Lý Dương tốc độ quá nhanh, khi Lý Dương công kích, hắn căn bản không có phản ứng.

Năm xưa chỉ là Ma Soái tiền kỳ, tốc độ Lý Dương đã có thể sánh với tốc độ nổi tiếng của Kha Phong Ma Vương, bây giờ đã là Ma Soái hậu kỳ, hơn nữa lĩnh ngộ "Xuyên Vân Toa Vụ" cao hơn một tầng, tốc độ tự nhiên càng thêm kinh khủng.

- Lý Dương thắng!

Bạch y mỹ nữ tuyên bố.

Thanks

284. Chương 12: Quyết Chiến

- Chúc mừng, không nghĩ Lý Dương huynh đệ dấu kín bản lãnh, nói không chừng trận chung kết của tổ một có thể chính hai chúng ta gặp nhau đó.

Li Kiệt trên mặt có một nụ cười thân thiết, vừa đi đến trước mặt Lý Dương vừa nói.

Trận chiến vừa rồi, tốc độ kinh khủng của Lý Dương đã hoàn toàn bại lộ, Li Kiệt cũng thấy rõ thực lực của Lý Dương, hơn nữa đối thủ của Lý Dương là một cao thủ Ma Vương hậu kỳ, đến Ma Vương hậu kỳ cao thủ mà cũng bị đánh bại dễ dàng, thực lực Lý Dương thật khó có thể tưởng tượng.

- Li Kiệt huynh, nơi này cao thủ nhiều như mây, cũng không thể xem thường các cao thủ khác được.

Lý Dương cười.

Li Kiệt ha ha cười to nói:

- Ở đây mọi chuyện đều nói bằng thực lực, xem những người đó, có thể dễ dàng phán đoán được thực lực của bọn họ. A, đợt trận đầu thứ hai coi vậy mà nhanh quá, mới một hồi mà sắp đến lượt của ta rồi.

Trận đầu đợt thứ hai, mới chút xíu đã chấm dứt, chênh lệch quá lớn, Kiến Nhân lần này mới vào đã bị trọng thương, may mắn vận khí của hắn tốt, ngay lập tức lặn ra ngoài quan quyền, nếu không nói không chừng sẽ bị đối thủ giết chết rồi.

Li Kiệt hướng Lý Dương ra hiệu, rồi tiến vào trong quan quyền, chuẩn bị bắt đầu trận đấu.

Ngay từ đầu trận đấu, khí thế Li Kiệt đột nhiên trở nên sắc bén, không mất thời gian thăm hỏi, lúc này hắn giống như một con chim ưng vào thời khắc chuẩn bị vỗ sóng con mồi.

- Hát!

Li Kiệt đột nhiên hóa thành một đạo tàn ảnh. Chợt lóe lên rồi biến mất, như một làn khói xanh chớp lên rồi lại xuất hiện. Thoáng cái đã tới trước mặt đối thủ, hai người mặt đối mặt, thậm chí đều có thể cảm nhận được hơi thở của đối phương.

Đối thủ của Li Kiệt là một đại hán đầu trọc, tay cầm trường đao, bất quá hắn chỉ là Ma Vương trung kỳ, hơn nữa lực lượng công kích cũng bình thường, tốc độ cũng kém Li Kiệt xa, Li Kiệt đã tới trước mặt hắn mà hắn thậm chí còn chưa có phản ứng.

- Tê!

Li Kiệt dùng tay chop tới, đồng thời một đạo ngân mang hiện lên trên tay phải, Ngân Thiết Trảo bao bọc quanh tay, Ngân Thiết Trảo dễ dàng xé rách ngực đại hán đầu trọc, trực tiếp bóp nát trái tim đại hán đầu trọc, đồng thời chấn vỡ nguyên thần.

Miếu sát.

Đại hán đầu trọc mắt tròn trợn. Tựa hồ vẫn đang còn trong tâm trạng bàng hoàng.

- Li Kiệt thắng!

Điền Cương nhìn Li Kiệt, cũng nhíu mày, nói với Lý Dương:

- Sư huynh, ta cảm giác này Li Kiệt cực hung tàn, vốn có công lực vượt xa đại hán đầu trọc này, chỉ cần ra tay một chút là thắng đối phương, ngược lại đẩy người ta vào chỗ chết. Trước mặt chúng ta, hắn tỏ ra hữu hảo vậy, ở đây lại tỏ rõ bộ mặt hung tàn, hừ, thật quá giả dối.

Hạng Vũ lạnh lùng nói:

- Đồ nhi, người có biết cái gì! Tại Ma giới, ai có thiện tâm? Nếu không biết cách hung tàn, thì chỉ có chết. Nhà người cũng phải bắt đầu rèn luyện cái tâm của mình cho cứng rắn đi là vừa!

Lý Dương cũng gật đầu nói:

- Bá Vương nói có lý, bất quá, cũng không nhất thiết lúc nào cũng đều hung tàn, vừa rồi công lực Li Kiệt vượt xa đối thủ, cũng không nhất định phải giết chết đối thủ, dù sao đối thủ căn bản cũng không có uy hiếp gì với hắn, nếu tha một mạng thì đã sao? Có lẽ, Li Kiệt huynh sống tại Ma giới bị ảnh hưởng quá lớn rồi.

- Ta nhìn kiểu nào cũng không thấy Li Kiệt kia có điểm gì tốt.

Điền Cương lắc đầu, xem ra Li Kiệt rất không vừa mắt hắn.

Sau một hồi thi đấu, lượt thứ hai đã gần xong, đã đến trận cuối cùng. Đây chính là trận đấu của Lý Dương, đối thủ của Lý Dương tại trận đấu này rất yếu, chỉ là một cao thủ Ma Vương sơ kỳ.

- Hô!

Ngay từ đầu trận đấu, Lý Dương đã thi triển tốc độ kinh khủng, cả người hóa thành một tia chớp, dường như có một tia sét hiện ra, Lý Dương đã tới trước mặt đối thủ, tung cước đá vào bụng hắn.

- Bông!

Lúc này máu tươi trong miệng đối thủ phọt ra, thân thể cũng bị đá bay vọt đi, bay một đường thẳng tắp, có thể tưởng tượng được lực chân của Lý Dương mạnh đến đâu.

- Ta nhận thua!

Gã đối thủ kia vẫn còn đang bay trên không trung, ngay lập tức bóp nát ngọc giản, đối thủ có vẻ rất biết điều, ngay từ đầu trận đấu hắn vốn đã nghĩ nhận thua rồi. Lý Dương đến cả Ma Vương hậu kỳ cao thủ cũng thắng cơ mà. Chỉ là tốc độ của Lý Dương quá nhanh, hắn chưa kịp nhận thua, đã bị Lý Dương một cước đá bay.

- Lý Dương thắng!

Bạch y mỹ nữ lúc này tuyên bố

Đợt thứ hai chấm dứt, tổ một chỉ còn lại có tám người, chỉ cần đấu thêm hai đợt nữa là sẽ tìm ra hai người vào chung kết.

oOo

- Ta nhận thua!

Một thanh niên áo vàng cao giọng, ngay lập tức bóp nát ngọc giản, hắn có vận khí khá tốt. Vốn là Ma Vương hậu kỳ đã vào đến vòng bát cường, nhưng khi đối mặt Lý Dương, hắn đánh mất sự tự tin cần có.

Dù sao Lý Dương trận đầu đã dễ dàng thắng cao thủ Ma Vương hậu kỳ Sa Phong, mà Sa Phong là ai cơ chứ? Hắn chính là sư huynh của mình, hắn đương nhiên biết rõ ràng thực lực của Sa Phong, bản lãnh của hắn còn xa mới bằng Sa Phong, mà Lý Dương lại thắng Sa Phong một cách dễ dàng, hắn tự nhiên cũng không phải là đối thủ của Lý Dương.

Lý Dương bất lực, còn chưa đánh mà, sao lại thua sớm thế, bản thân mình còn chưa nghĩ đến chuyện động thủ

- Lý Dương thắng!

Theo thanh âm của bạch y mỹ nữ, vòng ba cũng đã xong, tổ một chỉ còn lại có bốn người, trong đó có Li Kiệt.

Lý Dương vừa hạ tràng xong, bỗng kinh ngạc khi nghe thấy....

- Tổ hai, vòng chung kết, Trảm Mệnh đấu với Tru Bạch.

Trận đấu phía bắc thế mà đã bắt đầu chung kết rồi, này các trận ở tổ hai xem ra có tốc độ nhanh hơn tổ một, mặc dù tổ một có ba mươi một trận đấu, tổ hai có ba mươi trận đấu, nhưng hiển nhiên vẫn có thể nói tổ hai thi đấu nhanh hơn tổ một nhiều.

- Lý Dương, Trảm Mệnh đúng là một người phi thường lợi hại, đặc biệt là tốc độ của hắn, tốc độ công kích.

Hạng Vũ tại nói với Lý Dương.

- Sao, tốc độ rất nhanh sao? So với Bá Vương người còn nhanh hơn hả?

Lý Dương hỏi lại.

Hạng Vũ cười nói:

- Tự nhiên không nhanh bằng bốn Bá Vương, bốn Bá Vương bây giờ đã là Ma Quân cao thủ, nhanh hơn hẳn là bình thường. Bất quá, tốc độ khi hắn ra tay công kích rất là nhanh, phi thường nhanh, người xem là biết thôi.

Lý Dương nghe xong, tò mò nhìn về phía diễn ra trận đấu. Nếu Hạng Vũ đã khen Trảm Mệnh đến thế, thì nhất định hắn phải có chỗ bất phàm.

Trận quyết đấu ở tổ hai gồm hai người Trảm Mệnh với Tru Bạch

Trảm Mệnh, đầu trọc, trông rất trẻ, nhưng cũng rất lạnh khốc.

Tru Bặc, tóc dài xõa xuống vai, hai mắt bị tóc che khuất. Trong lúc nhất thời thấy không rõ diện mạo.

- Bắt đầu!

Một tiếng ra lệnh, Trảm Mệnh vẫn nhắm mắt lại như trước, Tru Bặc đã động rồi, hai chân nhoáng lên, di chuyển theo một quỹ tích quỷ dị nhằm phía Trảm Mệnh tiến tới, tóc dài bay tung lên, tạo thành vô số hắc sắc quang mang lưu chuyển trong không trung.

- Chết này!

Tru Bặc hai tay vừa động, bỗng xuất hiện hai đạo quang mang, trong mắt Tru Bặc hiện lên một tia lạnh lẽo, trên mặt lại nở nụ cười lãnh khốc. Hai mắt Trảm Mệnh đột nhiên mở lớn, trong mắt Trảm Mệnh chỉ thấy có lãnh quang từ binh khí của Tru Bặc, mọi phản ứng tựa hồ đều đã chậm.

- Hừ!

Trảm Mệnh thân hình nhoáng lên, dễ dàng tránh né công kích của tru bặc, đột nhiên...

- Tí tách!

Thanh âm kia làm mọi người cả kinh, máu tươi chậm rãi từ trong ngực Tru Bặc chảy ra, rơi trên mặt đất tí tách. Trảm Mệnh cười lạnh, một bước đá nhẹ vào thân thể Tru Bặc, thân hình Tru Bặc liền bị đá bay ra ngoài tràng, lúc này, mọi người mới phát hiện Tru Bặc nguyên lai đã chết.

Đã chết?

Đã chết như thế nào, rốt cuộc làm sao mà bị giết chết! Rất nhiều người lộ vẻ rất kinh ngạc, bọn họ không thấy rõ rốt cuộc Tru Bặc bị cái gì công kích mà chết.

- Trảm Mệnh thắng, Trảm Mệnh có được cơ hội tiến vào Lôi Viêm Địa Ngục.

Liệt Thiên Ma Đế tự mình tuyên bố câu này.

Trảm Mệnh lãnh khốc tiêu sái bay xuống sân, trên mặt không có lấy một nụ cười, vẫn lạnh như băng như trước.

Đồng tử của Lý Dương cũng hơi co lại, trợn mắt kia Trảm Mệnh.

Vừa rồi có nhiều người không nhìn thấy Trảm Mệnh công kích như thế nào, nhưng Lý Dương vẫn thấy được, chỉ dùng thần thức để nhìn thấy thôi. Đó là một thanh tàn đao! Cơ hồ chỉ trong nháy mắt, tốc độ xuất đao cực nhanh, làm cho mọi người đều phải sợ hãi.

- Làm sao có thể nhanh như vậy được?

Lý Dương trong lòng hoảng sợ, hần tự hỏi, nếu Trảm Mệnh công kích chính mình như thế, bản thân mình có thể tránh né hay không, rồi kết luận là mình cũng không thể tránh né.

Tốc độ quá nhanh, tốc độ Lý Dương cũng không phải chậm, nhưng vẫn chậm hơn Trảm Mệnh, tốc độ Trảm Mệnh quả thật quá nhanh, một đao kia vốn không thể tránh né, đặc biệt chính là khi đối mặt với hần, mình căn bản không có phản ứng tránh né kịp.

Quả nhiên không hổ là nhân vật cực kì lợi hại, là một khiêu chiến giả, danh khí lớn như thế, thậm chí còn khiến cho Xi Vưu Đại Tôn chú ý, mới cho phép hần tiến vào Ma Thần cung nghe giảng, bây giờ xem ra quả nhiên có thực lực.

- Thế nào? Trảm Mệnh lợi hại chưa, nếu ta lỡ gặp được hần, cũng không nắm chắc chút nào. Quan trọng nhất chính là tàn đao của hần. Đó bất quá chỉ là một khối phế thiết mà thôi, không có ma khí gì cả, thế nhưng đã giết được vô số cao thủ, ta mà không có Ngân Thiết Trảo, cũng không dám đối địch với hần.

Li Kiệt đi đến bên cạnh Lý Dương, trầm trồ nói.

Lý Dương nhìn Li Kiệt không chỉ có sửng sốt:

- Sao thế? Người không đấu à?

Li Kiệt cười nói:

- Đấu? Trận đầu vòng bốn đã xong, ta đã thắng, nói cách khác, ta tiến vào vòng chung kết, bây giờ để xem người làm ăn ra sao.

Vòng đấu vừa rồi ở tổ hai diễn ra đồng thời với trận chung kết tổ một và Li Kiệt đã thắng.

- Vòng bốn trận thứ hai, Bắc Tiêm đấu với Lý Dương!

Bạch y mỹ nữ cao giọng nói.

Lý Dương vừa nghe, lúc này tiến vào sân đấu, bên kia Bắc Tiêm cũng từ từ từng bước tiêu sái tiến vào sân, căn bản không vội vàng. Lý Dương nhìn kỹ Bắc Tiêm, thấy mặc chiến giáp màu phấn hồng, tóc bay bay, nàng là nữ!

Phụ nữ?

Lý Dương khẽ nhú mày.

- Lý Dương? Tên hay lắm

Bắc Tiêm cười ngọt ngào với Lý Dương, tỏa ra một mị lực kinh người. Lý Dương cũng bất lực, hẳn hoàn toàn không muốn chiến đấu với đàn bà, đặc biệt là đàn bà vũ mị như thế này.

- Trận đấu bắt đầu!

Bạch y mỹ nữ ra lệnh một tiếng.

Bắc Tiêm từng bước tiêu sái hướng về phía Lý Dương, không như các cao thủ khác dùng tốc độ cực nhanh để công kích, mà bước từng bước dài, tiêu sái hướng về phía Lý Dương, trên mặt có nụ cười động lòng người.

- Lý Dương, người hay là nhận thua đi.

Bắc Tiêm ngọt ngào nói.

Hai mày của Lý Dương nhăn lại, hẳn vốn cũng có chú ý đến các trận đấu của Bắc Tiêm, nhưng tại các trận đấu khác, Bắc Tiêm đều dùng tài cận chiến của nàng để nhanh chóng giải quyết đối thủ, cho tới bây giờ chưa có xuất hiện tình huống như thế này.

- Người bảo ta nhận thua? Nói đùa!

Lý Dương cũng không lãng phí thời gian, sử dụng Xuyên Vân Toa Vụ nhất thời hóa thành một luồng gió, phiêu diêu bên cạnh Bắc Tiêm, đồng thời thân thể lăng không xoay tròn, đùi phải đá nhanh ra giống như có một ngọn roi từ chân hất bắn thẳng vào bụng Bắc Tiêm.

Không hề thương hoa tiếc ngọc.

- Bồng!

Bắc Tiêm căn bản không có một cử động né tránh nào, mặc cho Lý Dương một cước đá vào bụng nàng, máu tươi từ trong miệng nàng phun ra, nhưng trên mặt lại có nụ cười rạng rỡ.

Bị đá vậy mà còn cười? Lý Dương cảm thấy bất thường.

- A!

Lý Dương cảm thấy cơn đau nhói lên, đó là một chiếc Tú Hoa châm nho nhỏ, chính nhân lúc mình công kích Bắc Tiêm, Bắc Tiêm không thềm né tránh, mà nhân cơ hội công kích vào trái tim của mình, Lý Dương căn bản không để ý, liền bị Tú Hoa châm đâm xuyên vào ngực, vài giọt máu đã chảy ra ngoài.

- Phốc!

Tú Hoa châm trong nháy mắt bắn trúng vào trái tim, Lý Dương căn bản cũng không quan tâm nhiều.

Trái tim chính là hạch tâm của thân thể, nhưng mà nguyên thần Lý Dương lại không ở đó, đánh vào đó không có ảnh hưởng gì tới nguyên thần của Lý Dương, nguyên thần không chết thì mình cũng không chết được. Lý Dương lập tức không chế nguyên thần dùng năng lượng chữa trị trái tim, đồng thời...

- Chết đi!

Loại rắn rết như thế, đã muốn đẩy mình vào chỗ chết, thì Lý Dương chẳng thêm thương tiếc làm gì.

- Chết này!

Lý Dương sắc mặt đột nhiên lạnh như băng, thân thể gia tốc, dùng một cước cực mạnh đánh vào ngực Bạc Tiêm, dung nhập trong cước đó là “Phá Sơn Liệt Không”, hơn nữa dùng lực công kích của Chiến Thần Ngoa, nhất thời “Ca sát” một tiếng, xương ngực Bạc Tiêm vỡ vụn, đồng thời cả người bị đá bay.

Lý Dương triển khai Xuyên Vân Toa Vụ, theo sát thân ảnh Bạc Tiêm.

- Hát!

Đầu gối đánh vào trong ngực Bạc Tiêm, Chiến Thần Ngoa trực tiếp đâm xuyên qua ngực ả, đồng thời chấn nát trái tim, tiêu diệt nguyên thần Bạc Tiêm. Sau đó tiện chân đá Bạc Tiêm ra ngoài quang quyển.

- Làm sao có thể? Làm sao có thể?

Bạc Tiêm vô cùng kinh hãi, ngay từ đầu nàng thập phần chắc chắn Tú Hoa châm của mình đã đánh trúng vào trái tim Lý Dương, nhưng không hiểu Lý Dương vì lý do gì mà không chết, thậm chí cũng không có vẻ gì là bị trọng thương. Phải biết rằng trái tim luôn ẩn chứa hạch tâm nguyên thần mà.

Nàng cũng không kịp tìm hiểu nguyên nhân nữa rồi, bởi vì nàng... đã chết.

- Lý Dương thắng!

Bạch y mỹ nữ cao giọng tuyên bố đạo, từ đó đã tìm được hai người vào trận chung kết của tổ một, chính là Lý Dương cùng Li Kiệt.

Li Kiệt mỉm cười hướng về phía Lý Dương:

- Quả nhiên, giống như lời nói trước kia, đấu trận cuối chính là hai người chúng ta, Lý Dương huynh đệ, người cần phải thủ hạ lưu tình, đừng đánh ta thảm quá đó.

Li Kiệt cười cầu tình nói.

- Li Kiệt huynh, vũ khí thượng phẩm ma khí của ngươi cũng rất lợi hại, thắng bại rất khó nói.

Lý Dương khiêm nhượng nói.

Đột nhiên!

- Chung kết tổ một, Li Kiệt với Lý Dương!

Bạch y mỹ nữ cao giọng tuyên bố.

Lý Dương vừa nghe, liền hướng về phía Li Kiệt mỉm cười, lập tức bước vào trong quang quyển, cùng lúc Li Kiệt cũng bước đi trong quang quyển, trận chiến sẽ quyết định ai sẽ có cơ hội tiến vào Lôi Viêm Địa Ngục.

Quyết chiến sắp bắt đầu...

285. Chương 13: Xá Mệnh Tương Cứu

Li Kiệt một thân áo lam, trên mặt mỉm cười thân thiết, trên chín tầng trời nhẹ nhẹ gió nhẹ thổi tới, làm lay động áo bào của Li Kiệt, ánh mắt Li Kiệt cũng không rời Lý Dương nửa phần.

Một thân ảnh màu xanh lam, một thân ảnh màu đen đứng đối diện trên sân, hai người đứng yên tại chỗ, khí thế tự nhiên từ từ tăng lên.

“Lý Dương, ngươi chết chắc.” Li Kiệt cười lạnh, đồng thời sắc mặt dần dần lạnh đi, khi chiến đấu, Li Kiệt rất lãnh khốc vô tình. Huống chi lần này hẳn chính là muốn đưa Lý Dương vào chỗ chết, dù sao trong trận đấu nếu “lỡ tay” giết người, bọn người Hạng Vũ cũng không có biện pháp can thiệp.

- Bắt đầu!

Bạch y mỹ nữ ra lệnh.

Lý Dương nhìn Li Kiệt, cũng khẽ mỉm cười, trong lòng nghĩ thầm “Nếu vận dụng Đao Chi Bi Sát, thì mất hết ý nghĩa, một chiêu giải quyết xong, hơn nữa làm cho Li Kiệt thua không còn mặt mũi, có lẽ ta nên cùng hắn công thủ một phen.

Vốn cùng Li Kiệt giao hảo vài lần, Lý Dương cũng đánh bại Li Kiệt ngay, ít nhất cũng chừa cho hắn chút thể diện, để cho hắn thể hiện bản lãnh trong chốc lát.

- Hô!

Li Kiệt ra tay trước, thân thể nhoáng lên, hóa thành tàn ảnh, thoáng cái đã nuốt khoảng cách mấy chục thước, vọt tới trước mặt Lý Dương.

- Oanh!

Ngân Thiết Trảo nắm lại thành quyền, một quả đấm màu bạc thật lớn bay thẳng tới Lý Dương. Quyền phong rít lên, tiếng rít thậm chí vang vọng cả sân, có thể tưởng tượng được một quyền kinh khủng như thế nào. Quyền ảnh màu bạc trong nháy mắt đã tới trước mặt Lý Dương.

Lý Dương hơi đổi sắc, mới đầu trận mà Li Kiệt đã vận dụng hết toàn bộ thực lực. Căn bản không hề lưu tình, bất quá Lý Dương sợ sao?

Đương nhiên là không.

Thân thể Lý Dương ngã về sau cực nhanh, tránh được cú đấm này. Đồng thời thân thể nhoáng lên, liền hóa thành tàn ảnh trong tích tắc biến mất, khi xuất hiện trở lại đã tới khoảng không phía sau lưng Li Kiệt. Chính là Xuyên Vân Toa Vụ!

Li Kiệt sắc mặt biến đổi.

- Xuyên Vân Toa Vụ, hừ!

Đáng tiếc Li Kiệt vừa mới được truyền thụ có ba tháng mà thôi, đương nhiên không thể lĩnh ngộ Ma Thần Lục Tuyệt nhiều như Lý Dương. Do Xuyên Vân Toa Vụ không bằng Lý Dương, cho nên tốc độ căn bản thua xa Lý Dương.

Lý Dương từ giữa không trung, lạnh lùng nhìn Li Kiệt, cất cao giọng nói:

- Tốt lắm, Li Kiệt huynh, quả thật thống khoái!

Li Kiệt cũng nói:

- Lý Dương huynh đệ, người bắt tất nhường nhịn, Li Kiệt cũng không thích đối thủ nhường nhịn, huống chi chỉ cần nguyên thần không chết, thân thể bị thương chỉ là việc nhỏ. Chúng ta tỷ thí hết mình một phen, không cần lo lắng, nếu không đánh hết sức, coi như không nể mặt.

- Tốt! Ta toàn lực công kích đây!

Lý Dương cười, lúc này hóa thành một đạo hắc sắc lưu quang từ giữa không trung cực nhanh nhằm phía Li Kiệt bay tới, giống như một ánh sao băng phút chốc sa xuống...

Li Kiệt khuôn mặt lãnh khốc, phát tay thành trảo, Ngân Thiết Trảo tỏa ra quang mang lạnh như băng. Lý Dương không hề nghi ngờ mức độ lợi hại của nó, Ngân Thiết Trảo cùng Chiến Thần Ngọa đều là thượng phẩm ma khí. Hơn nữa tu vi công lực Li Kiệt cao hơn mình, đối lực với nhau là không ổn, do đó chỉ có thể dùng tốc độ!

- Hô!

Li Kiệt song trảo hóa thành vạn ngàn trảo ảnh, múa trảo hướng về phía Lý Dương, Ngân Thiết Trảo phảng phất xé rách không gian, hắn biết công lực tu vi Lý Dương không cao, hắn muốn cứng đối cứng, khi thấy Lý Dương muốn đánh vào Ngân Thiết Trảo.

Đột nhiên.

- Bồng!

Một lực dũng mãnh quét ngang qua hai chân Li Kiệt, Li Kiệt nhất thời ngã gục xuống đất.

Vừa rồi chỉ trong chốc lát, eo Lý Dương bỗng ngoặt lại, chuyển từ thế công cường mãnh phía trên đầu xuống phía dưới, vốn tưởng đánh trúng vào Ngân Thiết Trảo, bỗng trượt xuống dưới, đồng thời Lý Dương phát huy tốc độ kinh khủng của mình, trong nháy mắt cả người trằm xuống, đồng thời dùng phải quét một cước tảo địa, quét Li Kiệt ngã xoài trên mặt đất.

Đầu Li Kiệt đập mạnh xuống đất, cảm thấy đầu óc mê muội, nhưng nhờ phản xạ hình thành qua nhiều lần chiến đấu, Li Kiệt vội vàng đập mạnh tay xuống đất, nhất thời mượn lực bắn chéo lên không, vừa tránh thoát bàn chân cứng như thép của Lý Dương đang đập mạnh trên mặt đất.

- Oanh!

Sân mặt chấn động kịch liệt, đá vụn trên sân bắn lên tung tóe.

- Hư!

Lý Dương ngẩng đầu, ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm Li Kiệt, đồng thời thân thể giống như tên rời khỏi cung, hóa thành một tia chớp màu đen, bắn thẳng về phía Li Kiệt. Li Kiệt cười khinh thường, thân hình vươn ra, dương Ngân Thiết Trảo chĩa về Lý Dương, tựa hồ chỉ bằng một trảo xé rách người Lý Dương, chỉ đột nhiên Lý Dương lại biến mất.

- A!

Lý Dương trong trong nháy mắt bay phía sau tới Li Kiệt, chuyển từ quyền sang trảo, tay phải giống như cương trảo, bóp vào đầu Li Kiệt, chân lại đá vào mặt Li Kiệt, nhất thời mặt Li Kiệt chảy đầy máu tươi.

Đồng thời, dùng phải xoay tròn rất nhanh, gót chân đá ngược về sau trúng vào ngực Li Kiệt

- Hừ!

Ngân Thiết Trảo của Li Kiệt giờ phút này bỗng đột nhiên vươn dài, một trảo chụp trúng dùng Lý Dương, xé mạnh, lập tức dùng Lý Dương bị đứt một miếng thịt, một cơn đau kịch liệt làm cho thân thể Lý Dương run lên.

Vừa rồi Li Kiệt bị chân Lý Dương đá trúng vào mặt, căn bản không thèm để ý, ngược lại dùng Ngân Thiết Trảo công kích Lý Dương, dù sao đối người tu ma đạo, chỉ cần nguyên thần không chết, mặt mũi bị đánh nát cũng không sao, may mắn là Lý Dương di chuyển nhanh như gió, thân thể lướt qua nhanh, nên chỉ bị xé rách một khối cơ ở chân, nếu không, một trảo kia có thể sẽ đâm vào ngực Lý Dương.

- Bồng!

Li Kiệt cùng lúc cũng bị gót chân của Lý Dương đá ngã xuống đất, máu chảy đầy sân.

Lý Dương lúc này thông qua nguyên thần, khống chế năng lượng chữa trị thương thể trên dùng, Li Kiệt cũng đứng lên, từng đạo năng lượng màu đen tỏa ra chữa trị thương thể trên thân thể. Chỉ trong khoảnh khắc, hai người đều hoàn toàn khôi phục thương thể.

Lý Dương đột nhiên nở nụ cười.

- Li Kiệt huynh, quả nhiên lợi hại, bất quá ta chưa vận dụng ta vũ khí chính thức của ta.

Lý Dương cười nhạt nói.

Li Kiệt rùng mình.

Vũ khí chính thức?

Chiến Thần Ngoa chính là thượng phẩm ma khí, chẳng lẽ có loại gì còn lợi hại hơn so với Chiến Thần Ngoa?

- Người có thần khí?

Li Kiệt khiếp sợ nhìn Lý Dương, Lý Dương cũng cười thần bí, toàn thân hóa thành một đạo lưu tinh màu đen, mang theo khí thể bất khuất, bay thẳng về phía Li Kiệt, Li Kiệt lúc này thân hình lóe lên, muốn né tránh.

Né tránh?

Làm sao kịp?

Đao Chi Bi Sát!

- Oanh long long...

Một cổ âm thanh oanh long kịch liệt vang lên làm rung động tâm thức mọi người, một cổ tâm thần mênh mông như biển cả điên cuồng dâng lên, trong khoảnh khắc, tâm thần Li Kiệt hoàn toàn thất thủ, không thể khống chế hành vi chính mình, không suy nghĩ được gì nữa.

Đứng như tượng gỗ, Li Kiệt thân thể cứng đờ, không hề nhúc nhích.

Một đạo quang mang màu tím sẫm hiện ra.

- Bồng!

Thân ảnh Lý Dương cùng lúc đánh mạnh vào người Li Kiệt, Li Kiệt gần như vô lực bị đánh bay ra, sau đó rơi xuống đất một tiếng “bịch”, mặt ngửa lên trời.

Tâm thần tu vi Lý Dương đã là Ma Quân tiền kỳ, mà Li Kiệt chỉ là Ma Vương hậu kỳ, bị Lý Dương công kích tâm thần, cũng thiếu chút nữa tâm thần đã bị hủy, một lát sau mới chậm rãi khôi phục. Li Kiệt mở to mắt, giờ phút này hắn đang nằm trên mặt đất, ngửa mặt thấy bầu trời. Li Kiệt chống hai tay xuống đất, lồm cồm ngồi trên mặt đất.

Người thứ nhất mà hắn thấy trong mắt chính là Lý Dương.

- Li Kiệt huynh, người nhận thua chưa.

Lý Dương nhìn Li Kiệt, mỉm cười nói.

Li Kiệt rùng mình, cười nói:

- Ta nhận thua? Tại sao?, người vẫn chưa chính thức đánh bại ta!

Li Kiệt dường như nghe được chuyện rất buồn cười.

- Nhìn nhìn ngực người kia.

Lý Dương cười cười nói.

Li Kiệt nghi hoặc dùng thần thức điều tra một chút ở ngực, nhất thời, hắn phát hiện trên ngực có một vết thương, mà phía sau lưng cũng có một vết thương, rất hiển nhiên, vừa rồi hắn là có một đạo phi đao xuyên qua trong ngực mình.

Li Kiệt cảm thấy sợ rồi, nếu vừa rồi Lý Dương độc ác, hắn đã đã chết.

“Lý Dương này quả thật đáng sợ, thật ra là có tuyệt chiêu như thế. Không hiểu tuyệt chiêu kia rốt cuộc là cái gì? Thật là lợi hại, làm cho tâm thần ta thiếu chút nữa bị hủy diệt, trước giờ ta chưa nghe nói có loại công kích như thế, có lẽ chỉ Đại Tôn mới có thể sáng tạo ra phương thức công kích như thế, chẳng lẽ đây là Đại Tôn truyền cho hắn?” Li Kiệt trong lòng lại nổi lên ngọn lửa ghen ghét.

Li Kiệt vẫn ngồi trên mặt đất, một tay chống sau lưng, tay còn lại để trước ngực. Quan sát vết thương, hắn cúi thấp đầu, tựa hồ vẫn đang cẩn thận quan sát vết thương trước ngực, đột nhiên, trên mặt hắn xuất hiện nụ cười âm hiểm.

Lập tức, hắn ngước lên nhìn về phía Lý Dương, trên mặt tràn đầy cảm kích.

- Lý Dương huynh đệ, tạ người tha ta một mạng, vừa rồi trái tim ta suýt nữa vỡ vụn rồi, nguyên thần cũng suýt xong đời luôn.

Li Kiệt có vẻ rất cảm kích.

Lý Dương cười lộ vẻ bao dung:

- Chỉ là cơ hội tiến vào Lôi Viêm Địa Ngục thôi, ta sao nỡ lấy mạng người?

- Ta nhận thua!

Li Kiệt thở dài một tiếng nói, Hạng Vũ cùng Điền Cương đang quan khán bên cạnh, nhất thời hưng phấn đứng lên.

Giờ phút này Li Kiệt cũng lấy ra ngọc giản, nhìn ngọc giản ra vẻ bất lực và tiếc nuối.

- Lý Dương huynh đệ, người thắng, lần này người có cơ hội tiến vào Lôi Viêm Địa Ngục rồi, xem ra ta cần đợi thêm một ngàn năm nữa. Ai!

Li Kiệt nói, chuẩn bị bóp nát ngọc giản.

Lý Dương cũng cười, nhìn Li Kiệt. Đột nhiên...

- Cẩn thận, sư huynh!

Lý Dương vừa nghe thanh âm Điền Cương, lúc này nghi hoặc quay sang nhìn Điền Cương nhìn, chỉ thấy thân ảnh Điền Cương hóa thành một đạo lưu quang, chỉ một chút đã vượt khoảng cách hơn mười thước, tới trước mặt Lý Dương, đẩy mạnh Lý Dương, tựa hồ phát hiện đại sự nguy hiểm.

- Chạy mau, sư huynh!

Điền Cương nhìn thẳng vào mắt Lý Dương, khẩn cấp hô lớn, nhưng... không còn kịp rồi.

- Oanh!

Hắc quang, hắc quang khổng lồ, cực kì lớn, cơ hồ dài cả trăm thước, cả phạm vi quang quyển cơ hồ đều bị bao phủ, hắc quang khổng lồ ầm ầm đánh tới trên người Lý Dương cùng Điền Cương, Điền Cương dùng thân mình đứng chắn trước người Lý Dương.

Năng lượng hắc quang cực kì kinh khủng, thần thức Lý Dương trong nháy mắt phán đoán, khối năng lượng cường đại này ít nhất cao thủ cấp bậc Ma Đế mới có thể ngăn cản, quá kinh khủng, năng lượng như vậy tuyệt đối có thể miểu sát chính mình!

Màu đỏ!

Máu đỏ xuất hiện trong mắt Lý Dương, đó là máu Điền Cương.

Vùng máu kia cơ hồ làm cho Lý Dương ngây dại

- Sư đệ!

Lý Dương ôm hân, nhớ lại kỉ niệm quyền đàn dưới đất năm đó cùng Điền Cương lần đầu tiên gặp nhau, cũng nhớ lại kỉ niệm đêm nào chính mình cứu tỷ đệ Lily cùng Điền Cương, từ đó mấy người luôn luôn gắn bó với nhau, thậm chí cùng đi tới Ma giới.

- A, là công kích, Điền Cương sư đệ đã xá mệnh cứu ta!

Trong nháy mắt, Lý Dương bình tĩnh. Giờ phút này thân thể Điền Cương đã vỡ vụn rồi, thậm chí hắc quang đã đánh tới trái tim Điền Cương

- Hô!

Cuối cùng trong nháy mắt, Lý Dương chỉ trong khoảnh khắc chớp được trái tim Điền Cương thu vào trong Tiểu Càn Khôn, đồng thời chính mình cũng bay nhanh chạy trốn, nhưng hắc quang kia tốc độ quá nhanh, một chút xíu đã đến gần Lý Dương.

- Lý Dương, chết đi.

Thanh âm Li Kiệt vang lên điên cuồng cực độ, hưng phấn cực độ, Lý Dương đang bị hắc quang đuổi theo, hân rất cực biết rằng nguyên lai chính Li Kiệt phát ra công kích này.

- Sư huynh, người ra tay nhanh lên, nếu không ra tay, ta sau này không đội trời chung với người.

Tiếng Hạng Vũ hét lớn vang lên.

Lập tức...

- Oanh!

Lý Dương cảm thấy một chấn động kịch liệt, cổ hắc quang kia bỗng biến mất, bên người hắn xuất hiện một người, chính là Liệt Thiên Ma Đế, vừa rồi Hạng Vũ buộc sư huynh mình là Liệt Thiên Ma Đế tới cứu Lý Dương bọn họ.

Dù sao gặp phải loại công kích từ hắc quang kia, cũng chỉ có Liệt Thiên Ma Đế mới có thể cứu bọn Lý Dương thôi.

Bên ngoài thân Lý Dương huyết nhục mơ hồ, nếu thêm một chút nữa, phỏng chừng thân thể hắn cũng hoàn toàn bị chấn nát. Lý Dương cũng không thêm chữa trị thương thế, vội vàng mở Tiểu Càn Khôn lấy trái tim Điền Cương ra. Khi lấy trái tim ra, lập tức ma nguyên lực đạo đạo toát ra.

Cơ hồ trong nháy mắt, thân thể lại hình thành, chỉ là giờ phút này thân thể chỉ là cảnh giới cấp bậc Thiên Ma thôi.

- Sư đệ, người thế nào rồi? Không có việc gì chứ, không có chuyện gì nghiêm trọng chứ?

Lý Dương khẩn trương hỏi, giờ phút này hắn trong lòng bối rối cực độ, cũng là cảm thấy có lỗi cực độ với Điền Cương.

Điền Cương cười nói:

- Không có việc gì, chỉ là lúc cuối cùng, trái tim cũng bị chút tổn thương, may mắn nguyên thần không sao. Đáng tiếc là, Cửu Diệp Linh Chi lúc trước Xi Vưu Đại Tôn ban cho ta, ta mới hấp thu một chút, bây giờ coi như mất luôn.

Được lực ẩn tàng trong cơ thể, thân thể mất đi, tự nhiên được lực Cửu Diệp Linh Chi cũng thoát ra ngoài.

- Không có việc gì, sư huynh nhất định giúp người kiếm một Cửu Diệp Linh Chi khác.

Lý Dương vội vàng nói, giờ phút này trong lòng băng giá chua xót. Lý Dương biết, khi thấy cổ năng lượng cực mạnh, Điền Cương đã phóng người liều mạng, bất chấp tính mạng lao tới cứu mình, nếu mình phản ứng chậm một chút, phỏng chừng Điền Cương có thể sẽ hồn phi phách tán rồi.

- Li Kiệt!

Lý Dương đứng phắt lên, cơ mặt run rẩy, xoay mạnh người lại, hai mắt đỏ nhìn chằm chằm Li Kiệt, giờ phút này Lý Dương vẫn không hề chữa trị thân thể, huyết nhục vẫn trong tình trạng tả tơi đầm máu, nhưng hắn không quan tâm, tất cả chú ý của hắn tập trung chỉ ở trên người một người!

Li Kiệt!

Sát khí, sát khí dày đặc bộc phát, Lý Dương giống như con sói bị thương điên cuồng, nhìn chằm chằm Li Kiệt.

286. Chương 14: Nhất Nộ Sát Nhân

Lý Dương trừng mắt đỏ rực, hai chữ này phát ra từ hàm răng khít chặt của hắn. Hắn không thể hiểu được, vì sao Li Kiệt vốn quan hệ rất tốt lại sử dụng độc thủ giết người này? Một trận tức giận từ đáy lòng dâng lên, mắt càng đỏ lên, hắn rất muốn giết chết ngay Li Kiệt, nhưng từ đáy lòng hắn rất muốn biết rốt cuộc tại sao, rốt cuộc vì nguyên nhân gì mà Li Kiệt đối xử với hắn như thế.

- Tại sao? Nói!

Sự tức giận của Lý Dương đã tràn ngập cả ý nghĩ, hẳn thậm chí đã không nhận được sự phần nộ trong lòng, vừa rồi nếu chậm một chút, hoặc là Diên Cương không báo động, hoặc là Liệt Thiên Ma Đế không ra tay, chỉ cần có một tình huống xảy ra, bản thân mình đã bị giết.

Bằng hữu kiểu gì vậy?

Hạ sát thủ chính mình!

Li Kiệt vẫn nụ cười trên mặt lộ vẻ thân thiết như trước, nhìn Lý Dương nói:

- Lý Dương huynh? Người nói cái gì, ta làm sao, hai chúng ta đang tiến hành trận đấu, ta trả thua chẳng lẽ không được sao? Trận đấu tiên tựa hồ cũng có tình huống như thế này.

- Trả thua?

Lý Dương đồng tử co rút lại, ngửa đầu cười ha hả, tiếng cười hàm chứa bi phẫn, nếu là người lạ, hoặc là cừu nhân giả thua Lý Dương, Lý Dương tuyệt đối không thêm để ý, có lẽ vẫn chú tâm vào trận đấu, thậm chí dùng thần thức cẩn thận quan sát đối phương.

Nhưng người trả thua chính là Li Kiệt, Lý Dương không có nghĩ đến, người mà mình cho là bằng hữu dùng chiêu này.

Không, không phải bằng hữu.

Lợi dụng tình bằng hữu, hạ độc thủ như vậy, làm Lý Dương càng thêm phần hận.

Vừa rồi, huynh đệ Diên Cương của mình thiếu chút nữa đã chết, chính mình cũng suýt chết, hết thấy đều bởi một tay của người đứng trước mắt mình, người luôn luôn nhiệt tình xưng hô “Lý Dương huynh Đệ”, Li Kiệt!

- Người, vô sỉ!

Lý Dương thanh âm trầm xuống:

- Sư đệ ta tổn hao công lực rất nhiều, ngay cả được hiệu Cửu Diệp Linh Chi cũng mất đi. May mắn là chưa bị hắc quang của người giết chết. Li Kiệt, ta nói cho người biết, muốn giết bằng hữu ta hoặc giết thân nhân ta, ta chỉ có một thái độ - giết!

Lý Dương vừa nói xong, nhất thời hóa thành một đạo lưu quang màu đen, tốc độ Xuyên Vân Toa Vụ đạt đến cực hạn.

- Hưu!

Đao Phách màu tím sẫm phá không, mang theo một tia lãnh quang, mang theo niềm phần hận của Lý Dương, như một mũi tên nhọn bắn về phía Li Kiệt. Lần này, Lý Dương không nương tay, mục tiêu chính là trái tim Li Kiệt, Lý Dương muốn một kích tất sát.

Phá Sơn Liệt Không!

Đao Phách đột nhiên lóe lên, thậm chí cả không gian cũng rung lên, tốc độ đạt đến cực hạn!

- Bồng!

Một trận chấn động, sắc mặt Lý Dương nhất thời trắng nhợt. Đao Phách gặp phải chấn động kịch liệt, Lý Dương lúc này phải thu vào trong cơ thể. Đao Phách công kích chịu ảnh hưởng, những chấn động của Đao Phách truyền đến đao mang.

Lúc này Duẫn Danh và ba gã cao thủ cấp bậc Ma Quân đứng trước mặt Li Kiệt.

- Lớn mật. Dám dấn thương thiếu chủ của ta!

Duẫn Danh đột nhiên quát lớn một tiếng. Ba gã cao thủ cấp bậc Ma Quân, một gã là Ma Quân hậu kỳ, hai gã là Ma Quân trung kỳ. Li Lộc Ma Đế là người nào? Cao thủ Ma Đế hậu kỳ, tại Ma giới tung hoành hơn chín trăm triệu năm, tự nhiên quyền lực thật lớn, thủ hạ cao thủ cũng là vô số.

Duẩn Danh trên tay cầm một chiến đao thật lớn. Chính là hắc vũ rồi ngăn đòn công kích của Lý Dương, với thực lực Ma Quân hậu kỳ của Duẩn Danh, Lý Dương căn bản không có hy vọng đối phó được với hắc.

Lý Dương nhìn tam đại Ma Quân, nhú mày lại, nhưng trong lòng sát ý trào dâng, Lý Dương lại hóa thành một đạo lưu quang màu đen, nhằm phía Li Kiệt, tốc độ cực nhanh, càng đạt tới cực hạn.

- Bồng!

Lý Dương như điều đứt dây, vô lực rơi xuống, trong miệng phun ra đầy máu tươi, máu tươi bay tán loạn trên không. Điền Cương lúc này phi thân ôm lấy Lý Dương.

Lý Dương chậm rãi đứng lên, miệng cười khổ, với thần thức của hắc, tự nhiên thấy rõ thực lực của tam đại Ma Quân trước mắt, Duẩn Danh chính là Ma Quân hậu kỳ cao thủ, mình không có hy vọng đối phó hắc, vừa rồi mình bộc phát tốc độ nhanh nhất, nhưng so với Ma Quân hậu kỳ Duẩn Danh thì vẫn chênh lệch quá lớn.

Ma Quân hậu kỳ, vô luận về tâm thần tu vi, cũng như công lực tu vi đều cao hơn Lý Dương nhiều, Lý Dương căn bản không thể so sánh với đối phương.

Điền Cương đã thấy Lý Dương trọng thương, nhất thời trong lòng nổi giận đứng dậy:

- Ngươi quân tử, âm hiểm, hỗn đản, khôn khéo!

Điền Cương nổi giận mắng Li Kiệt.

Li Kiệt lạnh lùng nhìn Điền Cương liếc mắt nói:

- Nếu không phải tiểu tử nhà ngươi, Lý Dương sớm đã chết, người thắng trận đầu là ta.

Điền Cương cười lạnh:

- Ta sớm đã nhìn ngươi không vừa mắt, khi nhìn thấy ngươi nói ra mấy từ “ta nhận thua”, ta đã hoài nghi tiểu tử ngươi cũng sẽ giống như Kiến Nhân ở trận đầu giờ chiều hèn hạ lừa đảo. Quả nhiên, ngươi thò tay lấy ra ngọc giản, nhưng thực ra lại lấy ra ra ngọc giản màu đỏ, ta vừa thấy là biết không ổn, quả nhiên, ta không đoán sai!

Li Kiệt lúc trước trong khi nói “ta nhận thua”, Lý Dương cho rằng hai người là bạn tốt, không ngờ gặp phải loại sự tình quỷ trá này, cũng không có cẩn thận đề phòng, chính là vì trước nay Điền Cương vốn coi Li Kiệt không vừa mắt nên mới nhìn kỹ, phát hiện ngọc giản màu đỏ, hắc biết ngay có chuyện.

Li Kiệt vừa mới bóp nát ngọc giản màu đỏ, Điền Cương đã lên tiếng nhắc nhở ngay, đồng thời phi thân tới rồi đẩy ra Lý Dương, sự việc chỉ diễn ra trong nháy mắt, Điền Cương không có thời gian chần chờ.

Khi Điền Cương đến bên người Lý Dương, cầm chế trên ngọc giản màu đỏ cũng đã khởi động, Li Lộ Ma Đế đưa cho Li Kiệt một bùa hộ mạng là ngọc giản màu đỏ, bên trong ẩn chứa năng lượng kinh khủng, một khi bộc phát, cũng chỉ có cao thủ cấp bậc Ma Đế mới có thể chống cự.

Tuyệt đối có thể dễ dàng giết chết Lý Dương.

Lý Dương nghe Điền Cương nói xong, rốt cục hiểu được hết thấy, cũng biết được hắc quang kia rốt cuộc là từ nơi nào mà ra, cũng biết Li Kiệt này rốt cuộc công kích mình như thế nào?

- Sư đệ, ngươi chẳng lẽ không sợ chết sao? Không sợ sau này không thấy được Lily và Đồng Đồng sao?

Lý Dương nhìn Điền Cương, Điền Cương không quan tâm tánh mạng tới cứu chính mình, lúc này Lý Dương trong lòng cảm động.

Điền Cương không quan tâm, cười nói:

- Dương nhiên sợ, bất quá một mạng của Điền Cương ta là được sư huynh cứu, hơn nữa mạng của Lily cũng là người cứu, vợ chồng chúng ta đều là người cứu, nếu không có người cứu, cũng không sinh ra Đồng Đồng, người gặp nguy hiểm, ta mà không ra tay, ta còn xem là người không? Lily sau này mà biết chắc chắn nguyện ý với ta?

- Sư đệ, cảm ơn!

Lý Dương chỉ có thể nói thế, Lý Dương vĩnh viễn nhớ kỹ chuyện này.

Đột nhiên...

- Liệt Thiên Ma Đế tiên bối, chuyện này hy vọng người có phán quyết công bằng.

Thanh âm Li Kiệt đột nhiên vang lên.

Giờ phút này, mọi người mới nhớ tới một việc, vừa rồi là đang thi đấu, sẽ quyết định danh ngạch cuối cùng, bây giờ lại xảy ra sự tình như thế, không biết danh ngạch cuối cùng sẽ thuộc về ai?

Li Kiệt trên mặt mỉm cười, hướng Liệt Thiên Ma Đế khom người nói:

- Vừa rồi trận đấu đang diễn ra, dựa theo quy củ trận đấu, trong khi hai người đang chiến đấu có thể dùng bất kỳ phương pháp gì, ta dùng “Hong Thạch Phách Lệnh” tự nhiên cũng không tính là phạm qui. Chính là, vì sao Liệt Thiên Ma Đế lại ra tay cứu Lý Dương? Cái này có phải là vi phạm quy củ trận đấu không?

Sắc mặt Lý Dương, Điền Cương nhất thời biến đổi.

- Con bà nó, Li Kiệt này là nhi tử của rùa, dùng chiêu số âm hiểm như thế, thế mà còn tố cáo chúng ta. Thật sự là tiểu nhân âm hiểm.

Điền Cương nổi giận lớn tiếng mắng.

Hạng Vũ hăng giọng.

Liệt Thiên Ma Đế hơi xấu hổ, chính xác là Li Kiệt hữu lý hơn. Trong quy tắc trận đấu không giới hạn tuyển thủ dùng thủ đoạn công kích gì, chỉ nhìn vào kết quả cuối cùng. Li Kiệt dụng “Hong Thạch Phách Lệnh” (là cái ngọc giản màu đỏ mà Điền Cương nhìn thấy) đương nhiên không phạm qui.

Ai đã cho Li Kiệt bảo bối “Hong Thạch Phách Lệnh” thế?

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Liệt Thiên Ma Đế khi thấy hắc quang cũng rất do dự. Chỉ khi Hạng Vũ bắt buộc hấn, hấn mới ra tay.

- Li Kiệt, chuyện này là Lý Dương không đúng, trong khi diễn ra trận đấu, tự nhiên ngoại nhân không nên nhúng tay vào. Người sử dụng “Hong Thạch Phách Lệnh”, Lý Dương chết chắc, người đương nhiên là thắng lợi. Ta mặc dù nhúng tay vào cứu tính mạng Lý Dương, bởi vì Lý Dương có quan hệ với sư đệ ta, ta tuyên bố, Li Kiệt thu được danh ngạch cuối cùng.

Liệt Thiên Ma Đế tuyên bố.

Sắc mặt bốn người Lý Dương, Điền Cương cùng với Hạng Vũ nhất thời trở nên rất khó coi.

Li Kiệt dùng thủ đoạn âm hiểm như thế, thế mà cuối cùng lại lấy được danh ngạch cuối cùng.

- Hỗn đản, khôn khiếp!

Hạng Vũ hung hăng mắng, nhưng hấn không ra tay, bởi vì hấn biết, quy củ trận đấu đúng là như thế, Li Kiệt có Hong Thạch Phách lệnh, đương nhiên phải thắng lợi. Li Kiệt không truy cứu Điền Cương và Liệt Thiên Ma Đế tự tiện tiến vào sân đấu, đã là tốt lắm rồi.

Lạnh lùng nhìn Li Kiệt, hấn không phải kẻ ngu, trước đây bị vẽ bẽ ngoài thân thiết hữu hảo của Li Kiệt mê hoặc, trải qua sự tình này, tự nhiên hiểu rõ chân diện mục của Li Kiệt.

- Lý Dương!

Li Kiệt xoay người mỉm cười nhìn Lý Dương:

- Lý Dương huynh đệ, thật sự xin lỗi, ta lại lấy mất danh ngạch này, chà ...

Li Kiệt đột nhiên thở dài đánh sượt:

- Lý Dương huynh đệ à, người đó... ta nói cho người nghe, người thật quá sức tin người. Ta cũng biết, trải qua chuyện này, sau này chúng ta cũng không có cơ hội làm huynh đệ nữa, bất quá ... ta cũng không quan

tâm, chỉ là đáng tiếc, cho người ăn biết bao đồ ăn trân quý như vậy. Thật là lãng phí a, cho người ăn, còn không bằng để ta nuôi mấy con ma thú.

Li Kiệt lộ vẻ tiếc nuối.

- Người...

Diên Cương nhất thời giận đến tái mặt, chỉ là hắn bây giờ công lực quá kém, bên cạnh Li Kiệt có ba gã Ma Quân cao thủ, hắn căn bản không có chút cơ hội nào.

- Được, muốn chết!

Hạng Vũ đột nhiên hét lớn một tiếng, mắt tóe lửa, lúc này vọt tới muốn hảo hảo giáo huấn Li Kiệt một phen.

Hạng Vũ người nào?

Ma giới Bá Vương, tính tình hắn tuyệt đối cuồng bạo, lần này bởi vì theo quy củ trận đấu, cho nên Hạng Vũ nhẫn nại chịu đựng, nhưng Li Kiệt dám tại đây biểu hiện du côn, thậm chí sỉ nhục Lý Dương như thế, Hạng Vũ với tính tình như vậy làm sao chịu được.

- Dám đánh Thiếu chủ của ta!

Duẩn Danh hét lớn, tam đại Ma Quân lúc này cùng vọt tới. Hạng Vũ bất quá là Ma Quân tiền kỳ, thực lực căn bản không bằng ba người này, bất quá tâm thần tu vi Hạng Vũ rất cao, đồng thời (Ma Thần Lục Tuyệt) linh ngộ thâm hậu, đối với loại công kích cực mạnh như (Khai Thiên Tích Địa) cũng linh ngộ được rất nhiều, hơn nữa hắn còn có thần khí Chiến Dao Phá Không!

Thần khí Chiến Dao Phá Không, kết hợp với (Ma Thần Lục Tuyệt) làm cho lực chiến đấu Hạng Vũ tăng lên kinh khủng.

- Hát!

Lãnh quang từ Chiến Dao Phá Không lóe lên, ba gã Ma Quân sợ hãi tránh ra, căn bản không dám ngăn cản, thần khí mặc dù không phải là vạn năng, nhưng ba người bọn hắn cũng là cấp bậc Ma Quân như Hạng Vũ, Hạng Vũ dùng thần khí, bọn họ tự nhiên không thể chống cự, nếu chỉ là một gã Ma Soái hoặc là Ma Vương dùng thần khí, ba người bọn họ có thể ngăn chặn dễ dàng.

- Bày trận!

Tam đại Ma Quân không dám chính diện đối kháng với thần khí Chiến Dao Phá Không, chỉ có thể dùng công lực ba người vốn cao hơn Hạng Vũ rất nhiều để chống đỡ, ba người bố trí thành trận pháp, ba người hợp lực, cùng kiềm chế Hạng Vũ, rất hiểu ý nhau. Hạng Vũ điên cuồng công kích, Chiến Dao Phá Không vung lên, đánh mạnh ra. Nhưng công lực tam đại Ma Quân cao hơn Hạng Vũ quá nhiều, dễ dàng chế trụ hắn.

- Bá Vương, người...

Li Kiệt sắc mặt biến đổi.

Bá Vương là đệ tử Xi Vưu Đại Tôn, thân phận tự nhiên bất đồng, Li Kiệt cũng không dám đắc tội Bá Vương, cho nên hắn trước tới giờ không dám nói năng với Hạng Vũ như thế. Không hiểu sao bây giờ mình mới hạ nhục Lý Dương, Hạng Vũ bỗng nổi giận, điều này làm hắn thấy bối rối.

Nghe Li Kiệt nói xong, Lý Dương trước giờ mặt trầm mặc rốt cục có phản ứng.

- Ma giới người mạnh vì tôn, Bá Vương từng hỏi ta, nếu gặp một người mạnh hơn ta, ta sẽ làm nô tỳ, hay là chạy trốn. Lựa chọn của ta chính là chạy trốn! Bởi vì ta không cam lòng chịu nhục...

Thanh âm trầm thấp của Lý Dương vang lên.

Hạng Vũ rất quen thuộc với Lý Dương, cũng biết tính tình Lý Dương, biết là không xong rồi.

- Lý Dương, đừng xúc động, Li Lộc Ma Đế không dễ trêu đùa.

Hạng Vũ mặc dù phần nộ, cũng chỉ muốn giáo huấn Li Kiệt một phen mà thôi, không nghĩ tới việc giết chết Li Kiệt. Phải biết rằng Li Lộc Ma Đế trở thành Ma Đế mấy trăm vạn năm, gần mười ngàn năm gần đây mới có nhi tử, tương đương với việc “một ông lão gần miệng lỗ” mới có con trai trong cõi thế tục, đương nhiên rất sủng ái hần.

- Bá Vương, chế trụ ba Ma Quân cho ta!

Lý Dương hét lớn một tiếng, hóa thành một đạo quang mang màu đen, trực tiếp nhắm phía Li Kiệt.

Li Kiệt nhất thời sắc mặt đại biến.

Cha hần đưa cho hần bùa Hồng Thạch Phách lệnh làm bảo bối hộ thân, vừa rồi vì muốn giết Lý Dương đã dùng rồi, hần còn nhớ rõ công kích của Lý Dương kinh khủng như thế nào.

- Thiếu chủ!

Duẩn Danh ba người đồng thanh hét lớn, nhưng vẫn quá chậm, với tốc độ đao hồn của Lý Dương, căn bản ba người không có thời gian phản ứng, Đao Phách của Lý Dương quá nhanh.

- Đừng xúc động!

Thanh âm Hạng Vũ cũng đồng thời vang lên...

Lý Dương sắc mặt lạnh lùng, trong mắt toát ra quang mang lạnh như băng, Đao Phách đã ra tay - Đao Chi Bì Sát!

Phá Sơn Liệt Không!

- Oanh long long...

Tâm thần chấn động, Li Kiệt lại trải qua tình huống kinh khủng này, lúc này, trong mắt hần toát ra nỗi tuyệt vọng:

- Không...

- Phốc!

Đao Phách dễ dàng bắn thủng ngực hần, trái tim vỡ vụn, đao mang phun ra, nguyên thần lúc này bị giảo sát, Li Kiệt chết tại đương trường.

Tam đại Ma Quân ngã người, Hạng Vũ cũng ngã người ra, chỉ có Lý Dương sắc mặt vẫn lạnh lùng.

287. Chương 15: Phản Ứng Của Xi Vương

Li Kiệt thân thể ngã gục xuống đất, máu tươi chậm chậm chảy tràn ra ...

Tam đại Ma Quân ngơ ngác nhìn thi thể Li Kiệt, Li Kiệt đã chết, nhi tử mà Li Lộc Ma Đế yêu thích nhất đã chết, tam đại Ma Quân thậm chí có thể tưởng tượng phản ứng kinh khủng như thế nào của Li Lộc Ma Đế khi biết được tin này.

- Người, người, người quả đã giết Thiếu chủ!

Duẩn Danh ba người nhìn chằm chằm Lý Dương, không thể chấp nhận sự thực này.

Li Lộc Ma Đế là ai chứ?

Cao thủ Ma Đế hậu kỳ, chỉ dưới Đại Tôn mà thôi, thực lực rất mạnh, phải nói là tuyệt đối kinh khủng. Bằng không cũng không thể mấy trăm triệu năm nam chinh bắc chiến, mở rộng biên cương lãnh thổ của Trung Ương nguyên vực, đã kinh qua chín lần Tiên Ma đại chiến mà vẫn sống.

- Lý Dương, người xúc động quá!

Hạng Vũ nhìn Lý Dương, cũng không biết nên nói gì.

Hạng Vũ đã sống rất lâu tại Ma Thần cung, cửu đại Ma Đế cũng thường xuyên đến đó, Hạng Vũ tự nhiên biết Li Lộc Ma Đế sủng ái Li Kiệt biết bao nhiêu. Hồng Thạch Phách là một loại tinh thạch trân quý, có thể chứa đựng năng lượng công kích. Một khi khởi động cấm chế liền có thể công kích địch nhân. Nên biết Hồng Thạch Phách chứa năng lượng Ma Đế còn hiếm hơn nhiều so với vương phẩm thiên linh thạch, Li Lộc Ma Đế đã chứa đựng năng lượng công kích cực lớn rồi cấp cho Li Kiệt, coi như là bùa hộ thân của Li Kiệt. Nếu không phải Ma Đế cao thủ, tuyệt đối không đỡ được.

Li Lộc Ma Đế tích góp mấy trăm triệu năm được vô số trân bảo đều cấp cho nhi tử, các trân phẩm cướp đoạt từ Tiên giới cũng đưa cho Li Kiệt giữ. Li Lộc Ma Đế rốt cuộc sủng ái Li Kiệt tới mức nào, cứ nhìn xem Duẫn Danh kính sợ Li Kiệt đến đâu thì sẽ biết.

Vì nhi tử, Li Lộc Ma Đế có thể không chần chừ giết ngay một cao thủ như Duẫn Danh.

Bây giờ, Lý Dương giết chết Li Kiệt, một khi Li Lộc Ma Đế biết được, có thể tưởng tượng được điên cuồng đến đâu. Li Lộc Ma Đế, một cao thủ Ma Đế hậu kỳ khi điên cuồng, thì đó là tuyệt đối kinh khủng.

- Giết hắn, rồi sao chứ?

Lý Dương hừ lạnh một tiếng, thái độ không quan tâm. Lý Dương thực ra không phải là người vô tâm, hắn chắc chắn biết hậu quả, bất quá hắn không lo lắng, bởi vì Xi Vưu xưng huynh gọi đệ với hắn, sự tình này, hắn không nói với những người khác, nhưng với cơ sở này, Lý Dương cũng không sợ ai.

Ma Đế hậu kỳ?

Trong mắt Đại Tôn, bất quá chỉ là con kiến hôi mà thôi. Mình là huynh đệ của Đại Tôn cơ mà!

- Bắt hắn, đưa đến cho Li Lộc Ma Đế, để Ma Đế phát lạc.

Duẫn Danh bỗng kêu lớn một tiếng, ba người bọn họ chỉ có thể lấy công chuộc tội, bắt Lý Dương lại, bằng không, ba người bọn họ cho dù không chết, cũng sẽ bị trừng phạt nặng nề.

- Hô!...Hô!...Hô!...

Ba người Duẫn Danh hóa thành ba đạo tàn ảnh, nhắm phía Lý Dương.

- Cồn!

Hạng Vũ hét lớn một tiếng, hai tay nâng cao Chiến Dao Phá Không, từng đạo năng lượng ngưng kết trên Chiến Dao, trên thân Chiến Dao Phá Không xuất hiện một cỗ năng lượng cực mạnh, đây là “Hải Nạp Bách Xuyên”, Liệt Thiên Ma Đế đứng cạnh nhất thời cả kinh.

Khai Thiên Tích Địa!

Chiến Dao Phá Không giống như thần long vạn trượng. Xuyên phá không gian lao xuống, đem theo khí phách vô địch, từ trên cao trực tiếp đánh xuống, lực lượng cường đại làm không gian chấn động mãnh liệt.

- Oanh!

Cả ba người Duẫn Danh bắn ngược lại, máu tươi vãi trên mặt đất.

Nói thì chậm, trên thực tế một đạo chém ra nhanh như thiểm điện, thậm chí ba người Duẫn Danh căn bản không có cơ hội né tránh, ba người liên thủ dùng thượng phẩm ma khí ngăn cản một đạo, nhưng vẫn mang trọng thương, Khai Thiên Tích Địa kết hợp với thần khí Chiến Dao Phá Không, uy lực quả nhiên kinh khủng.

Duẫn Danh ba người ngã xuống đất, tất cả bị thương, không khỏi giật mình hoảng sợ.

Hiển nhiên, ngay từ đầu trong khi Hạng Vũ đánh nhau với họ, đã không có hoàn toàn phát huy hết uy lực của “Khai Thiên Tích Địa”, do khi đó Hạng Vũ chỉ sử dụng “Khai Thiên Tích Địa” để hấp thu năng lượng “Hải Nạp Bách Xuyên” thôi.

- Sư đệ, người không nên phát huy hết thực lực thần khí, nếu không thượng phẩm ma khí của bọn họ sẽ hóa thành mảnh nhỏ mất.

Liệt Thiên Ma Đế thân hình lóe lên, đứng ngăn trước ba người Duẫn Danh, vừa cười vừa nói với Hạng Vũ.

Hạng Vũ khẽ nhú mày, Liệt Thiên Ma Đế đứng trước ba người xem ra muốn bảo vệ ba người.

- Nếu như phải đối phó từng người trong số họ, bổn Bá Vương giải quyết không khó khăn gì, cũng sẽ chấn nát ma khí bọn chúng, bắt quá bon họ ba người liên thủ, áp lực gia tăng nhiều. Sư huynh, ta hỏi người một chuyện...

Hạng Vũ đột nhiên bắt đầu nở nụ cười.

Liệt Thiên Ma Đế cười nói:

- Sao? Có sự tình gì?

Hạng Vũ cười mà không phải cười nói:

- Vừa rồi sư huynh vừa tuyên bố danh ngạch cuối cùng tiến vào Lôi Viêm Địa Ngục là Li Kiệt, nhưng bây giờ Li Kiệt đã chết, chuyện này phải làm sao bây giờ đây?

- Chuyện này...

Liệt Thiên Ma Đế ngăn người, tựa hồ sự tình có điểm khó giải quyết.

Điền Cương nói:

- Chuyện này quá đơn giản, Li Kiệt đã chết, cơ hội này tự nhiên thuộc về sư huynh ta, Lý Dương.

- Không được, Lý Dương đã giết Thiếu chủ, mà còn hi vọng lấy được danh ngạch, làm gì có chuyện tốt như vậy? Bá Vương, người được Đại Tôn chân truyền, lại có thần khí, chúng ta không phải đối thủ của người, nhưng còn có Li Lộc Ma Đế. Hy vọng Bá Vương không làm khó dễ chúng ta. Để cho ta bắt Lý Dương về cho Li Lộc Ma Đế phát lạc.

Duẫn Danh nhìn Hạng Vũ, nói.

Cứng không được, thì phải mềm thôi!

- Dùng Li Lộc Ma Đế uy hiếp ta?

Hạng Vũ hừ lạnh một tiếng, lạnh lùng nhìn Duẫn Danh liếc mắt, Duẫn Danh cũng không quan tâm, chỉ cười nhạt:

- Liệt Thiên Ma Đế, không biết người quyết định như thế nào? Lý Dương giết Thiếu chủ của ta, chuyện này giải quyết như thế nào, người nói đi.

Liệt Thiên Ma Đế khẽ nhú mày, theo đạo lý, địa vị Li Lộc Ma Đế cao như thế, hẳn phải bắt Lý Dương giao cho Li Lộc Ma Đế.

Chính là ...

Lý Dương cũng không phải là người bình thường, xem cách Xi Vưu Đại Tôn đối xử ưu đãi với Lý Dương là biết, chỉ có một mình nhưng lại có biệt thự, lại còn hai thị nữ, đồng thời cũng từng để cho Lý Dương ngồi ở Thanh Tiêu các ba ngày, những chuyện này nói lên Lý Dương cũng không phải loại người nhẹ kí.

- Sự tình này ta cần tự mình đến hỏi Đại Tôn, người chờ tại đây, lát nữa sẽ biết.

Liệt Thiên Ma Đế liếc mắt nhìn mọi người rồi bay đi ngay. Hắn không dám dùng thần thức trực tiếp truyền âm hỏi Xi Vưu Đại Tôn? Đại Tôn mà, muốn hỏi chuyện Đại Tôn, tốt nhất nên cung kính đến tận trước cửa mà bẩm báo. Dùng thần thức truyền âm, coi chừng có chuyện!

Lý Dương, Điền Cương, Hạng Vũ đứng chờ cùng nhau, Duẫn Danh ba người đứng một chỗ.

- Sư huynh, yên tâm, mọi chuyện đâu còn có đó. Đừng lo lắng.

Điền Cương an ủi Lý Dương, hẳn không biết Lý Dương đã tính trước, nếu không cũng sẽ không quang minh chính đại giết chết Li Kiệt như vậy.

- Việc này khó nói, sư tôn hắc có tổng cộng cửu đại Ma Đế, Ma Đế hậu kỳ chỉ có ba vị, đó là Âm Dương Ma Đế, Thánh Chủ Lưu Ly, Li Lộc Ma Đế, trong đó chỉ có Li Lộc Ma Đế theo Đại Tôn nam chinh bắc chiến, còn Âm Dương Ma Đế và Thánh Chủ phần lớn thời gian là ở căn cứ địa của mình. Li Lộc Ma Đế trong lòng sư tôn có địa vị rất lớn.

Hạng Vũ hơi lo lắng.

Hạng Vũ cũng không biết, mặc dù Li Lộc Ma Đế là khá quan trọng trong lòng Xi Vưu Đại Tôn, nhưng vẫn là con kiến hôi, chỉ khác là một con kiến hôi chúa mà thôi, vẫn không thể thoát khỏi vận mệnh con kiến hôi, tự nhiên không thể so với Lý Dương.

Dù sao Xi Vưu biết, Lý Dương nhất định trở thành Đại Tôn.

Nghe Điền Cương và Hạng Vũ nói, Lý Dương cứ một mạch cười trừ, không lo lắng chút nào.

Im lặng, cả không gian yên tĩnh.

Trên sân rộng lớn, áp lực khắp nơi, tất cả mọi người cùng đợi Liệt Thiên Ma Đế mang tin tức về, chính là quyết định của Xi Vưu Đại Tôn. một khi có phán quyết, cho dù là Li Lộc Ma Đế cũng không được phản kháng.

- Hô!

Thân ảnh Liệt Thiên Ma Đế bỗng xuất hiện trên sân, lập tức tất cả mọi người đều nhìn về phía Liệt Thiên Ma Đế, bọn họ đều muốn biết rốt cuộc kết quả ra sao.

Liệt Thiên Ma Đế ánh mắt hướng về phía Lý Dương, cười với hắc, sau đó tuyên bố:

- Đại Tôn có lệnh, danh ngạch cuối cùng tiến vào Lôi Viêm Địa Ngục thuộc về Lý Dương, ba người Dẫn Danh đưa thi thể Li Kiệt trở về đi. nhớ an ủi Li Lộc Ma Đế, không được có dị nghị gì.

Ba người Dẫn Danh sững sờ.

Đây gọi là cái gì, chỉ an ủi Li Lộc Ma Đế?

Nhưng đã là mệnh lệnh của Xi Vưu Đại Tôn, ba người Dẫn Danh không ai dám nói một tiếng “không”, phản kháng Đại Tôn? Cả Ma Đế cũng không dám, đừng nói ba người bọn họ. Ba người Dẫn Danh lúc này chỉ có thể mang thi thể Li Kiệt, ly khai đấu trường.

- Ha ha, sư huynh, ta đã nói mà, Đại Tôn quả nhiên đứng về phía chúng ta, ha ha...

Điền Cương hưng phấn cười.

Hạng Vũ cũng có vẻ rất kinh ngạc, hắc tin rằng Xi Vưu Đại Tôn cũng biết Li Lộc Ma Đế sủng ái nhi tử như thế nào. Thế mà Xi Vưu Đại Tôn vẫn tuyên bố như thế, thái độ Xi Vưu Đại Tôn đối với Lý Dương thật cần phải suy nghĩ một phen.

- Lý Dương huynh đệ, sư tôn hắc nhìn ngươi với con mắt đặc biệt quá, ha ha ...

Hạng Vũ cũng có vẻ rất cao hứng.

Lý Dương cũng cười cười, nhìn Điền Cương, Lý Dương đột nhiên nhớ tới một việc, Điền Cương vì cứu mình công lực tổn hao nhiều, đồng thời được hiệu của Cửu Diệp Linh Chi trong cơ thể cũng mất đi.

- Bá Vương, sư đệ, các người ở lại đây, ta có chuyện cần gặp Đại Tôn.

Lý Dương đột nhiên rời nghiêm trang, đi về phía Bắc uyển, Cửu Diệp Linh Chi là bảo bối, Thánh Chủ Lưu Ly đã có thì Xi Vưu Đại Tôn cũng có, hơn nữa Cửu Diệp Linh Chi cũng không là cái gì đối với Xi Vưu Đại Tôn.

Nhìn Lý Dương rời đi, Liệt Thiên Ma Đế, Hạng Vũ mọi người đều nhìn theo, Lý Dương muốn gặp Đại Tôn để làm gì, hơn nữa Đại Tôn cũng không phải muốn gặp là được, người bình thường nếu đến Bắc uyển, sẽ bị Bắc uyển thủ vệ ách lại ở bên ngoài.

Lý Dương đi đến cửa Bắc uyển.

- Lý Dương đại nhân!

Hai thị nữ Ma Quân cấp bậc lập tức khom người nói, các nàng không hề ngăn cản Lý Dương, hiển nhiên Xi Vưu Đại Tôn đã truyền lệnh cho các nàng.

Đi hồi lâu, Lý Dương đã tới trước Thanh Tiêu các, ngoài Thanh Tiêu các, có hai đồng tử đang đứng, chính là Kim Y Đồng Tử và Ngân Y Đồng Tử. Kim Y Đồng Tử và Ngân Y Đồng Tử thấy Lý Dương tiến đến, liền mỉm cười mở cửa.

Nhìn Lý Dương đi vào, Kim Y Đồng Tử nói:

- Đại Tôn quả thật sủng ái Lý Dương huynh đệ cực kì, ngay cả việc giết Li Kiệt cũng không trừng phạt.

Hai người mặc dù phải trực ở Thanh Tiêu các, nhưng bọn họ có thể dùng thần thức xem trận đấu vừa rồi, tự nhiên cũng biết được sự tình phát sinh ra sao.

- Cũng không biết Lý Dương huynh đệ có gì đặc biệt mà Đại Tôn sủng ái như thế, hẳn muốn đến, lập tức Đại Tôn dùng thần thức truyền âm cho chúng ta để cho hắn đến.

Ngân Y Đồng Tử cũng có vẻ rất cảm khái.

Trong lúc bọn họ hai người nói chuyện bên ngoài, Lý Dương đã lên trên lầu cao nhất của Thanh Tiêu các.

Tầng thượng của Thanh Tiêu các, Xi Vưu Đại Tôn thân mặc áo xanh, đứng ở cửa sổ, ngửa mặt nhìn trời, chăm chú nhìn vào vô hạn hỗn độn trên chín tầng trời.

- Lý Dương huynh đệ, người quả là to gan lớn mật, không sợ Li Lộc trả thù sao?

Xi Vưu nhìn Lý Dương chế nhạo, trên thực tế Xi Vưu cũng biết, Lý Dương linh hồn không thua kém hỗn độn chi linh, chắc chắn không chết được, kể cả Li Lộc Ma Đế cũng không có khả năng giết được.

Bất quá việc này, Lý Dương cũng không biết, cho nên Xi Vưu hỏi Lý Dương chuyện này chỉ là câu nói đùa mà thôi.

Lý Dương cười:

- Cũng hơi sợ thật, bất quá không đến nỗi sợ vỡ mật mà chạy trốn, ta tin có Xi Vưu đại ca ở bên cạnh. Li Lộc dù có đến, cũng không dám giết ta. Không nói chuyện này nữa, ta lần này đến là có chuyện cầu Xi Vưu đại ca.

- Sao?

Xi Vưu cười, nói:

- Có chuyện gì cầu ta, nói đi, có sự tình gì?

Trên thực tế Xi Vưu cũng không quan tâm Lý Dương giết Li Kiệt, huynh đệ của mình giết một con kiến hôi, Xi Vưu làm gì thêm quan tâm? Vừa rồi bất quá nói giỡn với Lý Dương một chút mà thôi.

Lý Dương nhìn Xi Vưu nói:

- Sư đệ Điền Cương của vì cứu ta, thân thể bị hủy, công lực tổn hao nhiều, hơn nữa được hiệu của Cửu Diệp Linh Chi cũng mất rồi, sư đệ Điền Cương mới hấp thu không tới một phần mười, cho nên...

- Cho nên người muốn xin ta Cửu Diệp Linh Chi?

Xi Vưu Đại Tôn cười nói.

Lý Dương lúc này gật đầu nói:

- Đúng, ta cũng biết Cửu Diệp Linh Chi chia làm năm loại, loại bình thường mười ngàn năm cho đến loại tốt nhất khoảng vài trăm ngàn năm năm, thời gian càng dài, được hiệu càng tốt, lúc trước Điền Cương sư đệ hấp thu chính là Cửu Diệp Linh Chi trăm ngàn năm năm, không biết đại ca có thể cấp lại cho Điền Cương sư đệ một suất cửu diệp linh khác không? loại khoảng trăm ngàn năm tuổi là được rồi.

Vừa nói, Lý Dương vừa nhìn Xi Vưu Đại Tôn, trong lòng hơi khản trương, dù sao cũng bởi vì mình, nên Điền Cương mới mất Cửu Diệp Linh Chi, Điền Cương mới hấp thu một bộ phận công lực rất nhỏ rất nhỏ của Cửu Diệp Linh Chi mà thôi.

- Không được!

Xi Vưu Đại Tôn lạnh nhạt đạo.

Lý Dương rung mình, Xi Vưu không chịu cấp Cửu Diệp Linh Chi!

Lập tức Xi Vưu Đại Tôn cười ha ha:

- Người là huynh đệ của Xi Vưu ta, người đã mở miệng xin, sao ta lại chỉ có thể cấp loại trăm ngàn năm? Như thế không phải là nhỏ mọn quá sao? Cửu Diệp Linh Chi đối với ta mà nói, không có chút tác dụng nào, ta cho người Cửu Diệp Linh Chi triệu năm tuổi.

Từ không trung, bỗng một khối Cửu Diệp Linh Chi xuất hiện trong tay Xi Vưu.

Cửu Diệp Linh Chi có chín lá non màu tím tuyệt đẹp, quang mang màu tím tỏa ra làm Lý Dương run lên, linh lực cường đại từ cây Cửu Diệp Linh Chi làm Lý Dương rất kích động. Ngẩng đầu nhìn về phía Xi Vưu, Lý Dương dở khóc dở cười, Xi Vưu đầu sao cũng là Đại Tôn, lại giở trò trêu chọc mình.

- Lý Dương, để ta nói cho người biết, rất nhiều người hiểu sai vấn đề, Cửu Diệp Linh Chi không phải càng lâu năm càng tốt. Bởi vì từ một triệu năm về sau được hiệu Cửu Diệp Linh Chi sẽ không thay đổi. Cửu Diệp Linh Chi một triệu năm là đạt tới trạng thái thành thực nhất, Cửu Diệp Linh Chi này đủ để cho công lực Điền Cương đạt tới Ma Quân trung kỳ.

Xi Vưu cười nói.

288. Chương 16: Tử Diễm Vô Hạn

Trong trang viện Lý Dương, tại đình tử xây trên hồ nước, Hạng Vũ và Điền Cương ngồi cạnh chiếc bàn gỗ đang đàm luận.

- Sư huynh hẳn đi tìm Đại Tôn làm gì nhỉ? Rốt cuộc có chuyện gì không biết?

Điền Cương nghi hoặc nói, hẳn nghĩ không ra Lý Dương cần tìm Xi Vưu Đại Tôn để làm gì.

Hạng Vũ suy nghĩ, trong lòng linh quang chợt lóe:

- Nói không chừng... Lý Dương đi vì người đó.

Hạng Vũ từng ở trong cơ thể Lý Dương mười năm, tự nhiên thập phần quen thuộc với tính tình của Lý Dương, hiểu rõ Lý Dương là loại người nào.

Điền Cương vì Lý Dương hi sinh, bị hủy đi thân thể, công lực tổn hao nhiều, ngay cả được hiệu của Cửu Diệp Linh Chi mới hấp thu một chút cũng lãng phí mất. Lý Dương tự nhiên áy náy, cố tìm cho Điền Cương một nhánh Cửu Diệp Linh Chi là biện pháp đền bù tốt nhất. Mà muốn có Cửu Diệp Linh Chi thì đi tìm Xi Vưu Đại Tôn là giải pháp tốt nhất.

- Cho ta hả?

Điền Cương sững sờ.

- Ha ha... sư đệ, Bá Vương!

Giờ phút này Lý Dương đã đi vào cửa trang viện. Nghe được thanh âm Lý Dương, Điền Cương và Hạng Vũ xoay người nhìn lại. Lý Dương đi vào trong đình tử, xòe tay ra, chỉ thấy màu tím quang mang lóe ra, một khối Cửu Diệp Linh Chi cực lớn xuất hiện trên tay hắn.

Lá cây Linh chi màu tím, rất mập mạp, linh lực cực mạnh, Hạng Vũ và Điền Cương đều kinh hãi.

Mặc dù Cửu Diệp Linh Chi đối với Xi Vương Đại Tôn mà nói không có gì quý giá, nhưng Đại Tôn cũng không tùy ý cho người khác. Hạng Vũ là đệ tử của hắn, Điền Cương là đệ tử của đệ tử, sau này rất có thể tu luyện thành Ma Đế, tuy cũng có chút địa vị, nhưng thực ra kể cả Ma Đế đi nữa thì đối với Đại Tôn mà nói, căn bản không là cái gì.

Lý Dương thế nhưng lại khác. Sau này ít nhất cũng là nhân vật đạt cấp bậc Đại Tôn. Lý Dương vừa nói, Xi Vương liền lấy Cửu Diệp Linh Chi tốt nhất đưa cho Lý Dương.

- Lá màu tím. Trời ạ. Đại Tôn lấy Cửu Diệp Linh Chi lá tím đưa cho người. Cái này là tuyệt thể trân bảo. Bảo bối như thế, Đại Tôn chưa bao giờ đưa cho người khác, ít nhất ta trước giờ chưa một lần thấy ngài cấp cho người khác.

Hạng Vũ khiếp sợ.

- Cửu Diệp Linh Chi, lá tím? Sư tôn, lần trước ta dùng thanh diệp Cửu Diệp Linh Chi, đây chỉ là khác màu thôi. Có cái gì khác nhau đâu?

Điền Cương cũng mù mờ không hiểu.

Hạng Vũ lúc này giải thích:

- Cửu Diệp Linh Chi phân chia làm nhiều loại tùy theo độ tuổi, chín phiến lá cây màu sắc cũng phát sinh biến hóa tùy theo số năm, loại Cửu Diệp Linh Chi có lá màu tím chính là tiêu chuẩn cao nhất, ít nhất sống trên một triệu năm. Người lần trước phục dụng bất quá chỉ là Cửu Diệp Linh Chi lá màu xanh, chỉ có trăm ngàn năm tuổi thôi, do đó được hiệu cũng không giống nhau. Tử diệp Cửu Diệp Linh Chi rất dễ dàng hấp thu, hơn nữa được hiệu cao gấp hai gấp ba lần so với thanh diệp, Cửu Diệp Linh Chi lá xanh có thể làm cho người đạt tới Ma Quân sơ kỳ, còn tử diệp này có thể làm cho người đạt tới Ma Quân trung kỳ.

- Trời, lợi hại như vậy sao?

Điền Cương nhìn Cửu Diệp Linh Chi trên tay Lý Dương, khiếp sợ cực độ.

Lý Dương quay về Điền Cương cười nói:

- Sư đệ, Cửu Diệp Linh Chi này là cho người đó, người phục dụng nhanh lên.

Nói xong, Lý Dương liền đưa Cửu Diệp Linh Chi tới trước mặt Điền Cương.

Điền Cương sửng sốt, nhìn Cửu Diệp Linh Chi trước mắt mình, lại nhìn mặt Lý Dương. Hắn biết Lý Dương không hay nói đùa, nhưng hắn vẫn khó mà tin được:

- Sư huynh, Cửu Diệp Linh Chi này... Người cho ta hả?

Điền Cương mở to hai mắt, nhìn chằm chằm Lý Dương.

Lý Dương gật đầu nói:

- Sư đệ, lần này cũng vì ta mà người bị trọng thương, thậm chí được hiệu Cửu Diệp Linh Chi trong cơ thể cũng mất đi, cái này là ta bồi tội với người, người nhận đi.

- Việc này...

Điền Cương có điểm khó có thể tiếp nhận. Dù sao Cửu Diệp Linh Chi lá tím thật sự quá quý giá.

Hạng Vũ thấy thế, liền nói với Điền Cương:

- Đồ nhi, người nhận đi, Lý Dương tự mình đi tìm Xi Vương Đại Tôn cũng là vì người, nếu người không tiếp thụ, không phải làm cho cố gắng của Lý Dương đổ sông đổ bể?

- Lấy đi, nếu không ta sẽ áy náy lắm.

Lý Dương chân thành nói.

Điền Cương đi theo Lý Dương lâu như thế, tự nhiên biết rất rõ tính tình Lý Dương, Lý Dương đã nói như thế, nếu mình không nhận phỏng chừng Lý Dương cũng sẽ không vui, chắc chắn phải nhận Cửu Diệp Linh Chi này thôi.

- Cảm ơn!

Điền Cương đưa tay nhận Cửu Diệp Linh Chi, mắt hắn hơi đỏ lên, lúc này dấu ngàn lời cũng không thể nói lên được tâm tình của hắn, có lẽ chỉ có sau này phải dùng hành động cụ thể mới biểu đạt sự cảm kích của hắn đối với Lý Dương.

Hạng Vũ đột nhiên nói:

- Lý Dương, ta nhắc ngươi một việc, ngày mai là ngày tiến vào Lôi Viêm Địa Ngục, Liệt Thiên Ma Đế tự mình dẫn đầu, mang theo ba mươi sáu thuộc hạ dưới tay Xi Vương Đại Tôn, cùng với hai đội nhân mã của hai vị Đại Tôn kia, sau đó sẽ mở thông đạo tiến vào Lôi Viêm Địa Ngục.

- Ngày mai?

Lý Dương đã biết là trận đấu kết thúc thì chẳng bao lâu sau sẽ tiến vào Lôi Viêm Địa Ngục, nhưng khi nghe được là ngày mai thì cũng hơi giật mình.

Điền Cương cũng cười nói:

- Lần này ta muốn vào Lôi Viêm Địa Ngục, sư tôn cũng xin cho ta một danh ngạch rồi, vậy thì ba người chúng ta đều có thể tiến vào Lôi Viêm Địa Ngục rồi. Ha ha, hay quá.

Hạng Vũ nằm trong nhóm ba mươi ba Ma Quân.

- Hô hô...

Ba người Dẫn Danh mang theo thi thể Li Kiệt, đạp ma khí phi hành, bay nhanh về cung điện Li Lộc Ma Đế.

- Dẫn Danh đại ca, chủ nhân một khi biết Thiếu chủ đã chết, hẳn có khi nào...

Một vị Ma Quân bên cạnh Dẫn Danh mồ hôi lạnh đầy trán, hiển nhiên trong lòng còn bàng hoàng. Thiếu chủ đã chết, ba người bọn họ tự nhiên cũng sẽ bị trọng phạt.

Đi theo Li Lộc nhiều năm, tất nhiên biết Li Lộc sủng ái nhi tử mình biết bao nhiêu, Li Kiệt đã chết, Li Lộc sẽ làm gì đây? Không ai nói chính xác được.

- Đừng suy nghĩ lung tung, tóm lại chúng ta hết sức cung kính, chờ chủ nhân quyết định, chúng ta sớm đã có linh hồn khế ước với chủ nhân, trốn cũng không thoát.

Dẫn Danh quát khẽ một tiếng, kia hai người nhất thời không nói gì nữa.

Đã lập linh hồn khế ước, cho dù chạy xa đến đâu cũng là vô dụng. Trừ phi giải trừ linh hồn khế ước, nhưng với loại linh hồn khế ước mà bọn họ lập với Li Lộc Ma Đế, phải có một người có tâm thần tu vi vượt qua Li Lộc Ma Đế mới có thể giải trừ.

Tâm thần tu vi vượt qua Li Lộc Ma Đế? Có lẽ chỉ có Đại Tôn thôi.

Để cho Đại Tôn giúp hắn giải trừ linh hồn khế ước, không thể có chuyện đó. Đại Tôn đâu thềm để ý tới bọn tiểu nhân vật như bọn họ, mặc dù bọn họ cũng là Ma Quân, nhưng trong mắt Đại Tôn chỉ là tiểu nhân vật.

Trên thực tế trong lòng Dẫn Danh cũng bàng hoàng, hắn cũng không biết tương lai vận mệnh mình sẽ như thế nào, trong lòng ba người cứ khủng hoảng như vậy cùng bay về phía cung điện Li Lộc Ma Đế, phán quyết nằm trên tay Li Lộc Ma Đế.

Rất cục... mây mù tan dần, trước mắt bọn họ xuất hiện những dãy núi trùng điệp. Cả dãy núi này được gọi là Li Lộc sơn, cung điện xa hoa tráng lệ ở trên cao nhất chính là nhà của Li Lộc Ma Đế.

- Mở cửa nhanh!

Duẩn Danh ba người bay đến cửa cung điện, đồng thanh gọi lớn. Người gác cửa cũng nhận ra Duẩn Danh Ma Quân, biết hẳn là thủ hạ đắc lực của Li Lộc Ma Đế, lập tức mở cửa cung điện, ba người Duẩn Danh nhanh chóng bay vào cung điện.

- Sao mà khẩn trương thế?

Một thanh âm trầm thấp vang lên bên tai ba người, ba người Duẩn Danh lập tức hạ xuống đất. Người đang nói chuyện là một người trung niên. Bộ dáng khoảng năm mươi tuổi, ánh mắt rất thâm thúy.

Người này là thủ hạ đệ nhất của Li Lộc Ma Đế - Quản gia Lưu Minh.

- Lưu quản gia, đại sự bất hảo rồi, Thiếu chủ bị người giết chết rồi.

Ba người Duẩn Danh sợ hãi quỳ xuống, đồng thời Duẩn Danh vung tay lên, dùng thuật Tụ Lý Càn Khôn, đưa thi thể Li Kiệt ra ngoài.

Người đến "thái sơn sụp đổ trước mặt cũng không nháy mắt" như Lưu Minh cũng phải ngây người.

Hắn chỉ cảm thấy trong đầu một trận oanh minh.

Thiếu chủ đã chết!

Lưu Minh thân ảnh đột nhiên hóa thành tàn ảnh, xuất hiện bên cạnh thi thể Li Kiệt, Lưu Minh trợn mắt nhìn thi thể Li Kiệt, hắn không tin nổi. Đứa nhỏ trước nay luôn thân thiết gọi hắn là "Lưu Thúc" bây giờ đã chết.

- Hô!

Ôm thi thể Li Kiệt, thân thể Lưu Minh hóa thành một đạo quang mang biến mất, ba người Duẩn Danh ngây mặt nhìn nhau, cũng không biết Lưu quản gia này rốt cuộc muốn làm gì.

Duẩn Danh rồi đột nhiên mất sáng ngời, quay về hai người phía sau nói:

- Theo ta!

Rồi toàn lực dẫn theo hai gã Ma Quân phía sau, hướng về phía phòng Li Lộc Ma Đế chứa ngọc giản của những nhân vật trọng yếu. Nguyên thần mỗi một người sẽ tương liên với một ngọc giản, một khi người này chết, ngọc giản này tự động vỡ vụn.

- A, rốt cuộc là ai, Tiểu Kiệt, rốt cuộc là ai hại người?

Nghe thanh âm bi thảm của Lưu Minh trong phòng truyền đến, ba người Duẩn Danh đứng ở bên ngoài liếc mắt nhìn vào, thấy nguyên thần ngọc giản đặt ở chỗ cao nhất gần bên cạnh nguyên thần ngọc giản của Li Lộc Ma Đế đã vỡ vụn, ngọc giản đó chính là ứng với Li Kiệt.

Lưu Minh vốn còn có một chút ảo tưởng, tưởng một người khác biến thành thân hình của Li Kiệt để dọa bọn họ mà thôi, bây giờ xem ra, Li Kiệt quả nhiên đã chết.

Vung tay lên, thi triển thuật Tụ Lý Càn Khôn, thu lấy thi thể Li Kiệt, Lưu Minh trên mặt âm trầm bước từng bước ra ngoài, ba người Duẩn Danh đứng ở ngoài cửa trong lòng cũng thấp thỏm không yên, mặc dù Lưu Minh chỉ là Ma Quân hậu kỳ, cùng cấp bậc với Duẩn Danh.

Nhưng nếu thực sự đánh nhau thì ba người Duẩn Danh liên thủ phỏng chừng cũng không phải đối thủ của Lưu Minh, quan trọng nhất chính là, địa vị Lưu Minh cao hơn ba người bọn hắn rất nhiều.

- Nói, rốt cuộc có chuyện gì? Tiểu Kiệt không phải có Hồng Thạch Phách Lệnh hộ thân sao?

Thanh âm Lưu Minh lạnh như băng.

Duẩn Danh liền nói ngay:

- Lưu quản gia, tổng cộng có ba mươi sáu danh ngạch tiến vào Lôi Viêm Địa Ngục, nhưng chỉ còn lại có hai danh ngạch dành cho cao thủ cấp bậc thấp hơn Ma Quân. Có một người gọi là Lý Dương, hắn tranh đoạt với Thiếu chủ danh ngạch cuối cùng. Thiếu chủ cũng đã sử dụng Hồng Thạch Phách Lệnh, chút xíu nữa thì giết chết Lý Dương, nhưng Liệt Thiên Ma Đế ra tay cứu Lý Dương.

Lưu Minh khẽ cau mày:

- Liệt Thiên Ma Đế ra tay?

Duẩn Danh gật đầu nói:

- Đúng vậy, Lý Dương cũng không phải người bình thường, được ở trong một biệt thự tại Ma Thần cung, thậm chí có hai thị nữ.

Nghe đến đó, Lưu Minh càng thêm cau mày, hai thị nữ, biệt thự, đó chính là đãi ngộ dành cho ba vị Ma Đế hậu kỳ cao thủ, sao Lý Dương cũng có?

- Liệt Thiên Ma Đế phán quyết Thiếu chủ đạt được danh ngạch cuối cùng, bắt quá lúc này sự việc lại phát triển thành nghiêm trọng. Lý Dương rất tức giận vì Thiếu chủ dùng thủ đoạn, muốn ra tay giết Thiếu chủ, nhưng Lý Dương bị chúng ta ba người liên thủ chặn lại nên không thành công. Rồi sau đó, Bá Vương ra tay, dùng thần khí chế trụ ba người chúng ta, sau đó Lý Dương nhân cơ hội giết Thiếu chủ.

Duẩn Danh chỉ bỏ qua không đề cập tới việc Li Kiệt khiêu khích và nhục mạ Lý Dương.

- Lại có việc như vậy sao? Bá Vương sao dám ý vào sự sủng ái của Đại Tôn, hoành hành vô kị như thế, bất quá bây giờ chủ nhân đang ở bên ngoài, thôi, các người ba người theo ta đi gặp chủ nhân, các người tự mình nói với chủ nhân về mọi việc.

Lưu Minh trong lòng cũng lửa giận bùng bùng, lúc này quyết định, lập tức ra ngoài thông báo cho Li Lộc Ma Đế, để Li Lộc Ma Đế quyết định mọi việc.

- Tuân lệnh!

Ba người Duẩn Danh tuân mệnh, lập tức bốn người liền hóa thành lưu quang, biến mất vào Li Lộc sơn.

Ngày thứ hai, Liệt Thiên Ma Đế dẫn đầu ba mươi sáu người, phi hành trên chín tầng trời mênh mông, đi đến trước Lôi Viêm Địa Ngục.

Trên chín tầng trời, mây xanh mờ ảo, căn bản không biết đây là đâu, thậm chí cũng khó có thể phân biệt phương hướng, Lý Dương bọn họ chỉ có thể đi theo Liệt Thiên Ma Đế. Liệt Thiên Ma Đế như vô cùng thuộc đường, mang theo ba mươi sáu người phi hành rất nhanh.

Đột nhiên!

- Hô!

Một ngọn lửa màu tím phun ra, mọi người không khỏi hoảng hồn hét lớn:

- Cửu Muội chân hỏa!

Đích xác, ngọn lửa màu tím đó chính là Cửu Muội chân hỏa, với thực lực của nhóm người này, khi gặp Cửu Muội chân hỏa, chỉ có thể tránh né, chỉ chốc lát, mọi người đã biết ngọn lửa màu tím từ nơi nào phun tới.

Chỉ thấy trước mắt, một hỏa cầu cực lớn đang xoay tròn trên chín tầng trời, thể tích cực kỳ vĩ đại, Lý Dương có cảm giác, ít nhất thể tích cũng tương đương với mặt trời trong cõi thế tục, thậm chí còn lớn hơn. (bỏ một đoạn thừa, vô nghĩa – vandai79)

- Đây là Lôi Viêm Địa Ngục, tầng thứ sáu của Lôi Viêm Địa Ngục là khu vực cực kỳ kinh khủng có Cửu Muội chân hỏa, cũng là nơi cấp bậc cao thủ Ma Đế cũng phải vô cùng cẩn thận mới có thể chống cự được. Cửu Muội chân hỏa là vô tận, chỉ có ba vị Đại Tôn mới có thực lực bố trí trận pháp thật lớn trong Lôi Viêm Địa Ngục. Mọi người xin đợi trong chốc lát... a, cẩn thận!

Mới nói được một nửa, lại có một ngọn lửa màu tím từ hỏa cầu ầm ầm bay ra, nhiệt lượng cường đại khiến cho mọi người cảm giác rằng Cửu Muội chân hỏa kinh khủng như thế nào, mọi người vội vàng tránh xa ra.

- Bên ngoài Lôi Viêm Địa Ngục luôn có Cửu Muội chân hỏa, được gọi là tử diễm, tử diễm thường phun ra ngoài, cho nên không thể đứng ở bên ngoài lâu, rất dễ bị tử diễm làm bị thương. Tốt lắm, nhân mã của Chúc Dung Đại Tôn và Cộng Công Đại Tôn đều đến đây rồi, chúng ta lập tức chuẩn bị mở thông đạo.

Liệt Thiên Ma Đế thấy xa xa có hai nhóm nhân mã, lúc này vẻ mặt tươi cười, lập tức dẫn theo nhóm người của mình hội họp lại cùng với nhóm nhân mã của Chúc Dung, Cộng Công, chuẩn bị tiến vào thông đạo Lôi Viêm Địa Ngục.

289. Chương 17: Thần Thức Diệu Dụng

Liệt Thiên Ma Đế miệng cười chân bước ra nghênh tiếp những người mới đến. Đang đến là hai đội nhân mã của hai vị Đại Tôn Chúc Dung và Cộng Công. Nham Dong và Liễu Nhu đều là cao thủ cấp bậc Ma Đế, cũng là người dẫn đầu hai nhóm.

Ba vị Đại Tôn Ma giới, trong đó Xi Vưu cao nhất, cho nên ở Trung Ương nguyên vực những người dưới tay Xi Vưu thường có địa vị cao hơn một chút. Liễu Nhu và Nham Dong đối xử với Liệt Thiên Ma Đế cũng rất hữu lễ. Bình thường Liệt Thiên đều làm chủ sự.

- Đã qua một ngàn năm, lần này có một trăm lẻ tám tu luyện giả mới, có thể gọi những người bên trong ra rồi.

Nham Dong nói, Liễu Nhu và Liệt Thiên Ma Đế cùng gật đầu. Những người bên trong là một trăm lẻ tám người đợt trước.

Lập tức, Liệt Thiên Ma Đế tiến lên một bước, hét lớn một tiếng:

- Hết giờ rồi, mau đi ra!

Với công lực của Liệt Thiên Ma Đế, thanh âm hoàn toàn truyền đi khắp cả Lôi Viêm Địa Ngục, nghe như tiếng sét vang vang tiếng vọng không ngừng dội lại. Tất cả mọi người trong Lôi Viêm Địa Ngục nhất thời nghe được, chỉ thấy từng đạo quang mang lóe lên, rất nhiều người xuất hiện phía ngoài.

- Ra mắt Liệt Thiên Ma Đế tiên bối.

Những người đó vừa thấy Liệt Thiên, nhất thời hành lễ, đương nhiên cũng hành lễ với Nham Dong và Liễu Nhu, sau một lúc lâu, mọi người trong Lôi Viêm Địa Ngục đã ra hết.

Liệt Thiên Ma Đế nhìn đám người vừa ra, hơi nhíu mày:

- Sao chỉ có một trăm lẻ ba người, đi vào một trăm lẻ tám người cơ mà. Mọi người đã ra hết chưa?

Một cao thủ cấp bậc Ma Quân tiến lên nói:

- Liệt Thiên Ma Đế tiên bối, như văn bối được biết, có hai người đã sớm ly khai Lôi Viêm Địa Ngục, Không Linh Thạch còn để lại trong đó, còn có ba người... hẳn là đã chết.

Đã chết?

Bọn người Lý Dương cũng cả kinh, bởi vì bọn họ nghe Liệt Thiên Ma Đế nói qua, mọi thứ đều thập phần an toàn mà.

Liệt Thiên Ma Đế hơi cau mày. Quay về đám một trăm lẻ tám người nói:

- Đừng có sợ, khi tới Lôi Viêm Địa Ngục, ta sẽ nói về mọi thứ liên quan đến nó. Đương nhiên, các người nếu sợ, có thể bỏ đi, không cần tiến vào đây nữa.

Ai mà bỏ đi? Cho dù có chết, bất quá một trăm lẻ tám người chết có ba người mà thôi, xác suất cũng không cao, hiển nhiên nguy hiểm cũng không lớn, nguy hiểm nhỏ như thế, thân là người trong Ma giới, sao có thể sợ hãi được?

Liệt Thiên Ma Đế liếc mắt nhìn mọi người, thấy mọi người không có ai bỏ đi, khẽ mỉm cười, lập tức nhìn về phía Nham Dong và Liễu Nhu nói:

- Bây giờ chúng ta mở thông đạo ra.

- Được.

Nham Dong và Liễu Nhu cùng đáp.

Lập tức sắc mặt ba vị Ma Đế trở nên nghiêm túc, hai tay kết xuất vô số thủ ấn phức tạp. Nếu chỉ nhìn thấy người khác làm như thế, căn bản không thể hiểu rõ sự huyền ảo của thủ ấn. Thủ ấn không đơn thuần chỉ là tư thế của những ngón tay, quan trọng nhất là vận dụng năng lượng bên trong cơ thể, rất phức tạp.

Trước mặt Liệt Thiên Ma Đế, Nham Dong Ma Đế, Liễu Nhu Ma Đế xuất hiện ba hình tròn quay nhanh, đạo quang hoa không ngừng lưu chuyển phía trong, ma nguyên lực của tam đại Ma Đế điên cuồng truyền vào đó, rồi đột nhiên, Liệt Thiên Ma Đế đột nhiên đánh ra vòng tròn đang quay nhanh của mình.

- Bồng!

Không gian chấn động, đồng thời chuyển luân (hình tròn quay) của hai vị Ma Đế kia cũng đồng thời đánh ra, tam đại chuyển luân vừa vận hợp làm một. Nhất thời...

- Oanh long long...

Cả không gian chấn động, thậm chí hỏa cầu Lôi Viêm Địa Ngục cũng chấn động, đây là cấm chế do ba vị Đại Tôn hợp lực bố trí. Giờ phút này ba vị Ma Đế chỉ là mở thông đạo ra mà thôi, chỉ việc mở thông đạo mà cần phải ba vị Ma Đế toàn lực ra tay.

Có thể tưởng tượng được cấm chế này rất cuộc lớn đến bao nhiêu.

Một không gian thông đạo xuất hiện trước mắt mọi người. Không gian thông đạo này nhẹ nhàng phát ra thất thải quang mang, nổi thẳng vào nơi sâu thẳm trong Lôi Viêm Địa Ngục, hỏa diễm điên cuồng của Lôi Viêm Địa Ngục cũng không thể xâm nhập vào thông đạo nửa phần, thế mới gọi là thông đạo do ba vị Đại Tôn thiết kế.

- Các người theo ta!

Liệt Thiên Ma Đế quát khê một tiếng, rồi dẫn đầu phía trước bay đi, theo sau là một trăm lẻ tám vị tu luyện giả, còn Liễu Nhu Ma Đế cùng Nham Dong Ma Đế đi cuối cùng, đảm bảo an toàn cho một trăm lẻ tám người đi tu luyện.

Lý Dương phi hành trong thông đạo trong suốt đang phát ra bảy sắc quang mang mờ mờ, cảm giác thật vô cùng kỳ diệu.

Xuyên qua thông đạo, có thể trực tiếp thấy ngọn lửa cuồng bạo của Lôi Viêm Địa Ngục cùng với các loại quặng thạch bị hòa tan thành chất lỏng, cho dù bên ngoài thông đạo là Cửu Muội chân hỏa, mọi người cũng không cảm thấy nóng, hiển nhiên đây là tác dụng của thất thải quang mang bên ngoài thông đạo, quả không chê vào đâu được.

Một lát sau, mọi người liền bay tới tầng thứ nhất Lôi Viêm Địa Ngục, là tầng gần sát hạch tâm cấm vực nhất, cũng là tầng có nhiệt độ thấp nhất.

Trong tầng này, có một quả cầu trong suốt thật lớn, quả cầu này phát ra thất thải quang mang, trong quả cầu, nổi lơ lửng một trăm lẻ tám khối cự thạch hình bồ đoàn, cự thạch được sắp xếp theo một trận đồ đặc thù, ảnh hưởng tương hỗ với nhau.

Phía trên một trăm lẻ tám cự thạch hình cá bồ đoàn này đều nổi lơ lửng một viên tiểu tinh thạch đang phát ra hào quang màu xanh.

- Các người ở nguyên tại đây. Không được chạy loạn. Nếu không chết đừng trách ai?

Nham Dong Ma Đế quay về mọi người quát lạnh một tiếng. Lập tức, Nham Dong, Liễu Nhu, Liệt Thiên ba người tập hợp là vào cùng một chỗ, sau đó lại kết xuất thủ ấn quyết huyền diệu.

- Ông...

Lại một trận chấn động, những tiểu tinh thạch đang phát ra ánh sáng màu xanh vốn đang phiêu phù trên một trăm lẻ tám cái cự thạch bồ đoàn bỗng xuất hiện trước mặt tam đại Ma Đế.

Liệt Thiên Ma Đế xoay người nhìn về phía đám Lý Dương.

- Tinh thạch phát ra quang mang màu xanh này tên là Khổng Linh Thạch, cũng là cái quan trọng nhất giúp các người sinh tồn tại đây, mỗi người các người hãy trích huyết nhận chủ Khổng Linh Thạch, một khi nhận Khổng Linh Thạch, các người liền bất kỳ lúc nào cũng có thể về tới bờ đoàn cự thạch đối ứng.

Liệt Thiên Ma Đế tay vung lên, một trăm lẻ tám khối Khổng Linh Thạch phân biệt bay tới trước mỗi người.

- Đầu tiên hãy trích huyết nhận chủ.

Liệt Thiên Ma Đế ra lệnh.

Mọi người đều bắt đầu trích huyết nhận chủ, nhận Khổng Linh Thạch. Vừa thu Khổng Linh Thạch xong, trong đầu tự động có phương pháp sử dụng, cũng không cần Liệt Thiên Ma Đế phải nói thêm nữa. Trên mặt mọi người đều có vẻ tươi cười.

- Đừng mừng vội, có Khổng Linh Thạch, mặc dù các người có thể tùy thời trở lại bờ đoàn cự thạch, Thất Thái Quang Tráo này cũng có thể chống đỡ mọi công kích, nhưng tại sao nhóm người trước có ba người chết?

Liệt Thiên Ma Đế hỏi nghiêm túc.

Một trăm lẻ tám người hơi đổi sắc.

Có Khổng Linh Thạch, bọn họ có thể từ bất kỳ nơi nào ở Lôi Viêm Địa Ngục nhảy mắt đã đi về bờ đoàn cự thạch. Nếu là như vậy, hẳn là thập phần an toàn chứ.

- Bởi vì... trong Lôi Viêm Địa Ngục này rất nguy hiểm, đến ngay cả chúng ta cũng không biết rõ hết, có đôi khi chưa kịp có phản ứng, nó đã giết chết người rồi, người chết đương nhiên không thể thuận di trở về.

Thanh âm Liệt Thiên Ma Đế làm cho mọi người run lên.

Khoảnh khắc giết chết người? Thậm chí không kịp có phản ứng.

- Các người phải hết sức cẩn thận, ta nói cho các người biết, càng ra phía ngoài thì càng lắm nguy hiểm, nhưng ngược lại, càng ra phía ngoài độ dày của Lôi Viêm Uân Khí càng lớn, tu luyện cũng càng nhanh. Đi. Chúng ta... đi trước. Các người cũng lo mà bắt đầu hành trình tu luyện của các người đi.

Liệt Thiên Ma Đế nói xong, liền cùng với Nham Dong Ma Đế, Liễu Nhu Ma Đế cười nói rồi thông qua Thất Thái Thông Đạo trong suốt ly khai tầng thứ nhất Lôi Viêm Địa Ngục, trong chớp lát, thông đạo cũng đã biến mất.

- Hô!...Hô!...Hô!...Hô!...

Thân hình một trăm lẻ tám người cơ hồ đồng thời biến mất, rồi lại xuất hiện tại trên cự thạch bờ đoàn trong Thất Thái Quang Tráo (vòng tròn bảy sắc), cự thạch rất lớn, có diện tích khoảng hai ba trượng, tất cả mọi người đều ngồi trên đó. Thất Thái Quang Tráo là do ba vị Đại Tôn bố trí, những hiểm họa trong Lôi Viêm Địa Ngục căn bản không thể xâm nhập.

Do bọn Lý Dương họ do có Khổng Linh Thạch, Thất Thái Quang Tráo này không hề cản trở gì đối với bọn họ.

- Đi, chúng ta đi tu luyện!

Nhất thời có người bắt đầu hô lớn, hai ba người đi cùng nhau, hoặc là một người đi một mình, từng người từng người một rời khỏi quả cầu bắt đầu ra ngoài tu luyện, Lôi Viêm Địa Ngục tổng cộng có sáu tầng, bây giờ bọn họ ở tầng thứ nhất, cũng là an toàn nhất. Cũng có nghĩa là Lôi Viêm Uân Khí ít nhất.

Hạng Vũ, Điền Cương, Lý Dương ba người đứng cùng chỗ với nhau.

Hạng Vũ quay đầu lại chỉ vào một khối hỗn độn xa xa, nói :

- Đó là cấm vực, cũng là địa phương nguy hiểm nhất. Một khi tiến vào trong đó, Ma Đế cũng bị miêu sát ngay lập tức. Các người ngàn vạn lần không được tới.

- Mọi thứ đều đen thui, chẳng nhìn thấy gì cả?

Điền Cương nhú mày nói.

Dịch xác, trong cấm vực căn bản không thấy cái gì. Trong Lôi Viêm Địa Ngục cũng có ngọn lửa dung nham phun trào. Một khi tiến vào kia cấm vực sẽ bị thôn phệ ngay. Tuy căn bản không thấy gì, nhưng mọi người đều biết Lôi Viêm Địa Ngục là nơi không thể đi vào. Đi vào chết !

Lý Dương cười nói:

- Mặc kệ có cái gì, chúng ta không đi vào là được. Đi thôi, chúng ta cũng đi tu luyện.

Đột nhiên...

- Chuyện gì thế. Thần thức của ta sao không thể dò xét?

Điền Cương khiếp sợ nói. Lý Dương hơi ngạc nhiên, thần thức hắn vẫn có thể điều tra mà, hắn vừa muốn nói, lại nghe Hạng Vũ nói trước:

- Chuyện bình thường thôi, Lôi Viêm Địa Ngục rất cổ quái. Sư tôn từng nói với ta. Đến cả Ma Đế cũng không cách nào dùng thần thức dò xét Lôi Viêm Địa Ngục! Hơn nữa. Đến Đại Tôn. Cũng nhiều nhất chỉ quan sát được phạm vi ngàn dặm mà thôi, thế đã là mạnh lắm rồi.

Nghe xong lời này. Điền Cương cả kinh.

Đại Tôn thần thức có thể trải ra lục giới, hóa ra cũng có địa phương không thể hoàn toàn bao trùm. Về phần Ma Đế, căn bản không thể sử dụng thần thức trong Lôi Viêm Địa Ngục.

- Cho nên, Lôi Viêm Địa Ngục có vẻ càng thêm kinh khủng. Dù sao không ai có thể phát hiện được nguy hiểm, chỉ có thể tùy vào vận khí. Nếu có vận khí tốt, tìm được nơi có mật độ Lôi Viêm Uân Khí cao thì tốt lắm.

Hạng Vũ cười nói.

- Mật độ lớn? Chẳng lẽ cùng một tầng Lôi Viêm Địa Ngục lại có mật độ Lôi Viêm Uân Khí khác nhau sao?

Điền Cương hỏi.

Hạng Vũ gật đầu :

- Đúng vậy. Càng đi ra ngoài, mật độ Lôi Viêm Uân Khí càng lớn. Đó là xu thế đại khái thôi. Cho dù ở cùng một tầng cũng có một vài nơi đặc thù có mật độ Lôi Viêm Uân Khí rất cao. Chỉ là rất khó tìm kiếm thôi. Tùy vào vận khí từng người. Đi, không lãng phí thời gian nữa. Ta đi tu luyện đây. Các người cũng đi tu luyện đi.

Lý Dương gật đầu :

- Bá Vương người đạt tới Ma Quân cảnh giới. Có thể tiến vào tầng thứ năm. Ta và Điền Cương bất quá là Ma Soái cảnh giới. Tiến vào tầng thứ ba là tốt rồi.

Hạng Vũ nói :

- Đừng lo. Hai người các người, một người ăn Huyết Linh đan, một người ăn Cửu Diệp Linh Chi. Tin rằng rất nhanh sẽ đạt tới Ma Vương cảnh giới. Sau đó có thể đến tầng thứ tư rồi. Tốt lắm, bốn Bá Vương đi trước tu luyện đây.

Nói dứt lời Hạng Vũ liền biến thành một đạo lưu quang, bắn thẳng về hướng tầng ngoài.

Hai người Lý Dương cùng Điền Cương cũng sóng vai bay về phía tầng ngoài, tốc độ Lý Dương và Điền Cương cực nhanh, một người chân đạp Thanh Vân trường kiếm, một người chân đạp kiếm tiên Xích Tiêu, hóa thành lưu quang mà bay. Phi hành một lát, liền thấy được một quang quyển (vòng ánh sáng) thật lớn.

Lúc trước trong trận đấu cạnh tranh hai danh ngạch, trên quảng trường ở Ma Thần cung cũng có hai quang quyển. Loại quang quyển này cũng có cùng một đạo lý. Chỉ có tác dụng giới hạn, căn bản không có tác dụng ngăn cách. Xuyên qua quang quyển, bọn Lý Dương tiến vào một tầng địa ngục mới.

- Bây giờ chúng ta ở tầng thứ hai.

Lý Dương cười nói, lập tức hai người gia tốc phi hành. Sau một lúc lâu sau lại qua một quang quyển thật lớn. Xem như tiến vào tầng thứ ba. Quả nhiên, ở đây nhiệt độ cao hơn. Ngọn lửa mạnh hơn làm cho Lý Dương cùng Điền Cương cảm thấy có chút áp lực.

Tầng thứ ba ! Đó là chỗ tu luyện cho cao thủ cấp bậc Ma Soái.

Thần thức Lý Dương triển khai, thời khắc bao trùm cơ hồ cả tầng thứ ba. Ở nơi này thần thức của hắn căn bản không bị ảnh hưởng gì, dễ dàng bao trùm cả tầng. Lý Dương lúc này cẩn thận phân tích các nơi trong tầng thứ ba, quả nhiên có không ít địa phương đặc thù có mật độ Lôi Viêm Uân Khí rất dày đặc.

Lý Dương nở nụ cười.

Người khác dựa vào vận khí mới tìm được một nơi có mật độ cao hơn bình thường một chút.. Còn mình thì toàn dùng thần thức mà tìm kiếm. Sau đó so sánh, tìm ra một nơi an toàn có mật độ Lôi Viêm Uân Khí cao.

“À. Có một nơi có mật độ Lôi Viêm Uân Khí cao hơn khoảng mười lần so với mức bình thường. Nhưng hơi nguy hiểm. Chung quanh nơi đó có nhiều dung nham lưu động hỗn loạn. Còn một nơi nữa thì mật độ chỉ cao hơn mức bình thường có chín lần, nhưng lại nằm trong một hang động, cực kì an toàn. Thôi, chọn cái này vậy.”

Lý Dương so tới so lui, rốt cục quyết định xong.

Nếu những người tu luyện trong Lôi Viêm Địa Ngục biết sự tình này, phỏng chừng buồn bực đến chết. Những người khác phải dựa vào vận khí. Chỉ cần có thể tìm được một nơi cao gấp đôi đã cao hừng gần chết rồi.

Mà Lý Dương thì sao?

Dùng thần thức tìm kiếm toàn bộ, sau đó chọn lựa.

- Sư đệ, theo ta đến đây!

Lý Dương gọi Điền Cương. Lúc này hắn nhắm thẳng về huyệt động kia mà bay đi. Còn Điền Cương đang chuẩn bị ngồi xuống tu luyện bỗng nghe Lý Dương gọi liền lập tức đuổi theo.

Dù sao Lôi Viêm Địa Ngục quá lớn, lớn không thua gì mặt trời. Hơn nữa không thể sử dụng thần thức. Cho dù Ma giới cao thủ cũng là chỉ có thể dựa vào vận khí.

Hô!

Phi hành trong dung nham đang chảy cuộn cuộn, xuyên qua ngọn lửa hung hãn, hồi lâu sau, Lý Dương và Điền Cương gặp một khối dung nham thật lớn. Bay vào trong mấy trăm trượng, cuối cùng phát hiện một quả núi đã nhỏ. Núi đá cao khoảng chừng trăm trượng. Mật độ Lôi Viêm Uân Khí cao gấp khoảng chín lần so với những nơi khác ở tầng ba.

Lý Dương như đã thuộc đường, mang theo Điền Cương tiến vào trong huyệt động.

- Oa, có địa phương tốt như vậy sao? Sư huynh. Làm sao người biết được ? Tựa hồ người sớm đã biết nơi này rồi.

Điền Cương tò mò hỏi.

Lý Dương cười, hồi lâu mới nói:

- Đây là bí mật. Sự tình này ngàn vạn lần không được nói cho người khác.

Điền Cương đột nhiên cười nói:

- Ta biết rồi ! Chắc chắn là Xi Vưu Đại Tôn nói cho người.

Trong ý nghĩ của Điền Cương, cũng chỉ có như vậy mới giải thích được. Dù sao chỉ Đại Tôn mới có thể dò xét ngàn dặm trong Lôi Viêm Địa Ngục mà thôi.

- Nhớ kỹ ! Giữ bí mật!

Lý Dương cũng không nói Điền Cương đoán đúng hay sai.

Điền Cương liên tục gật đầu, cười nói:

- Đương nhiên ! Ta biết Đại Tôn cũng không muốn cho người khác biết sự tình này. Ách ...

Đột nhiên Điền Cương đã thấy Lý Dương đã bắt đầu ngồi xếp bằng tu luyện rồi, hắn cũng không nói nữa, liền ngồi xuống.

290. Chương 18: Dao Phách Ma Vương Biển

Lôi Viêm Uân Khí căn bản không cần người tu luyện hấp thu, nó tự động dung nhập vào trong cơ thể, về phần tốc độ dung nhập nhanh hay chậm là do tư chất mỗi người.

Nguyên thần cấp bậc của Lý Dương cực cao, chỉ có thân thể là giống như người bình thường. Do đó dưới tác dụng của nguyên thần, tốc độ hấp thu so với thường nhân nhanh gấp mấy lần.

Điền Cương, tiên thiên thổ đức thân, ưu thế lớn nhất của hắn chính là thân thể, nguyên thần bất quá bình thường mà thôi. Do có thân thể là tiên thiên thổ đức thân, nên tốc độ hấp thu năng lượng cực kỳ kinh khủng, tốc độ dung nhập Lôi Viêm Uân Khí vào cơ thể hắn cao gấp mấy chục lần người thường, hơn nữa trong cơ thể Điền Cương có Cửu Diệp Linh Chi đẩy cao tốc độ hấp thu, tự nhiên tốc độ tu luyện của hắn là cực nhanh.

Hai người chuyên tâm tu luyện, thời gian trôi qua như nước chảy...

Lúc này, quần gia Lưu Minh dẫn tam đại Ma Quân đến chỗ ở của Li Lộc Ma Đế, bốn người dùng tốc độ cực hạn, trong đó Lưu Minh luôn luôn dẫn đầu, hiển nhiên hắn là người có công lực cao nhất.

Lan Thủy Hành Cung. Đây là nơi Li Lộc Ma Đế thường ở.

- Hô!

Lưu Minh là người thứ nhất hạ xuống ngoài Lan Thủy Hành Cung, hai người thủ vệ hành cung vừa thấy Lưu Minh, cùng khom người nói:

- Bái kiến tổng quản.

- Ma Đế bệ hạ ở nơi nào?

Lưu Minh kêu lớn một tiếng, có vẻ rất lo lắng. Mà sao không lo lắng được? Nhi tử mà Li Lộc Ma Đế yêu nhất đã chết, Lưu Minh thậm chí có thể tưởng tượng được, một khi Li Lộc Ma Đế hay được tin này sẽ điên cuồng như thế nào.

Hai người thủ vệ nhìn nhau. Người bên trái tiến lên một bước nói:

- Bẩm báo tổng quản đại nhân, Ma Đế bệ hạ hồi sớm vừa rời khỏi hành cung rồi, nghe nói là đi tìm Hoàn Dục Thạch.

- Hoàn Dục Thạch!

Lưu Minh cười khổ, hắn đương nhiên biết vì sao Li Lộc Ma Đế đi tìm Hoàn Dục Thạch.

Li Lộc Ma Đế tìm được một bí pháp luyện chế chiến giáp, liền muốn luyện chế cho ái tử Li Kiệt một món đồ thượng phẩm ma khí phòng ngự chiến giáp, phòng ngự ma khí thập phần khó luyện chế, đặc biệt cần có rất nhiều vật liệu, trong đó có Hoàn Dục Thạch. Hoàn Dục Thạch cực kỳ hiếm, Li Lộc Ma Đế cũng không có, tự nhiên phải tìm kiếm.

- Ma Đế bệ hạ đi tìm ở đâu?

Lưu Minh hét lớn một tiếng.

Tên thủ vệ cầm bật, Ma Đế bệ đi đâu, một thủ vệ nho nhỏ như hần nào có thể biết được? Chỉ có thể ngăn người ra mà không không biết nên nói cái gì cho đúng.

Lưu Minh nhìn vẻ mặt tên thủ vệ, cũng thầm mắng mình phát điên rồi, ai lại hỏi thủ vệ việc như thế, Ma Đế bệ hạ là ai chứ? Muốn đi đâu thì đi cần gì báo một tên thủ vệ nho nhỏ.

- Đường Uổng, đến đây!

Lưu Minh bỗng đột nhiên hét lớn một tiếng, thanh âm vang vọng cả Lan Thủy Hành Cung, Đường Uổng là người chủ sự ở Lan Thủy Hành Cung, nhưng Lưu Minh chính là tổng quản gia của toàn bộ hạ nhân của Li Lộc Ma Đế, tất nhiên địa vị cao hơn Đường Uổng nhiều.

Lúc này, Duẫn Danh ba vị Ma Quân mới lần lượt hạ xuống, tốc độ bọn họ kém xa Lưu Minh.

- Lưu quản gia, chẳng biết có sự tình gì tìm Đường Uổng ta?

Một gã trung niên mỉm cười đi tới, vừa cười vừa nói.

Lưu Minh trừng mắt:

- Bớt nói nhảm đi, nói mau. Ma Đế bệ đi đâu?

Đường Uổng ngạc nhiên, Lưu Minh tính tình rất tốt, bình thường hay nói giỡn với mình. Hôm nay như thế nào lại nghiêm túc như thế, nhưng thấy Lưu Minh như thế, Đường Uổng hiểu ngay là có đại sự, liền nói luôn:

- Lưu quản gia, Ma Đế bệ hạ ngày trước đã rời hành cung đi tìm Hoàn Dục Thạch, chắc là đến Thủy Húc Sơn.

- Thủy Húc Sơn?

Lưu Minh trong lòng vừa động, lúc này quay về về phía sau nói với ba người Duẫn Danh:

- Đi!

Lập tức Lưu Minh liền hóa thành lưu quang. Ba người Duẫn Danh cũng vội vàng bay lên không đuổi theo. Bọn họ bây giờ không biết làm gì hơn, không bảo vệ được bảo vệ Thiếu chủ, ba người Duẫn Danh thực ra đang rất hoảng loạn, chỉ ước Li Lộc Ma Đế có thể tha cho ba người một mạng.

Thủy Húc Sơn!

- Ha ha, tốt quá, rốt cục tìm được rồi, làm ta mất thời gian cả ngàn năm, rốt cục cũng tìm được Hoàn Dục Thạch. Ha ha, Tiểu Kiệt, cha rốt cục có thể luyện chế cho con một món đồ cấp bậc thượng phẩm ma khí phòng ngự chiến giáp rồi, khi mặc nó vào, con sẽ an toàn hơn.

Li Lộc Ma Đế nhìn một khối tinh thạch màu xanh lam trên tay, mắt phát ra tinh quang nhè nhẹ.

Bỗng dưng Li Lộc Ma Đế nhướng mày:

- Chuyện gì thế, hình như trong lòng có điểm bất an?

Nhưng Li Lộc Ma Đế cười cười:

- Mặc kệ nó, trước tiên phải luyện chế chiến giáp cho tốt cái đã, khi Tiểu Kiệt trở về, cho hần một vui mừng ngạc nhiên.

Lập tức, thân hình Li Lộc Ma Đế chợt lóe, liền biến mất.

Không phải Li Lộc Ma Đế thuấn di, mà là tốc độ của hần quá nhanh, với tu vi của Ma Đế hậu kỳ, lại còn ngự thân khí, tốc độ cực nhanh, làm cho người ta cực kỳ sợ hãi, vượt xa tốc độ của Lý Dương đạ Thanh Vân, Hạng Vũ cười lên thần khí.

Vễn vẹn chỉ vài giây sau.

Lưu Minh cùng với Duẫn Danh ba người tiến tới Thủy Húc Sơn.

- Ma Đế bệ hạ!

Thanh âm Lưu Minh vang vọng cả núi non, tiếng vọng không ngừng vọng vọng khắp nơi, chính là... không có tác dụng gì, Lưu Minh nhất thời hơi biến sắc, với thần thức của hắn, có sử dụng thần thức cũng không thể nào quan sát được Li Lộc Ma Đế.

Do thần thức Li Lộc Ma Đế cũng là gần tới Đại Tôn rồi, nên Lưu Minh chỉ có thể lớn tiếng gọi thôi.

- Ma Đế bệ hạ!

Tiếp tục kêu lớn, vẫn không có phản ứng như trước, Lưu Minh trong lòng càng thêm khẩn cấp.

- Ma Đế bệ hạ ở đâu? Sự tình lớn như vậy, thế mà mọi người tìm không ai tìm thấy Ma Đế bệ hạ, thật sự là làm cho người ta phát điên lên.

Lưu Minh khẩn cấp vô cùng, ba người Duẫn Danh cũng hoảng hốt.

Cái mà phạm nhân sợ hãi nhất, không phải tuyên án tử hình, mà là thời gian chờ đợi trước tuyên án. Loại chờ đợi này làm cho người ta thống khổ. Ba người Duẫn Danh đang có cảm giác như thế. Tương lai như thế nào, bọn họ cũng chẳng biết.

Đột nhiên Duẫn Danh mắt sáng ngời:

- A, Ma Đế bệ hạ có tìm được Hoàn Dục Thạch chưa? Nếu bệ hạ tìm được Hoàn Dục Thạch, sẽ đi nơi nào đây?

Lưu Minh vừa nghe, nhất thời cũng nghĩ ra:

- Đúng, bệ hạ tìm Hoàn Dục Thạch mất cả ngàn năm rồi, một khi tìm được Hoàn Dục Thạch, coi như đã đủ nguyên liệu để luyện chế phòng ngự chiến giáp, bệ hạ nhất định sẽ lập tức luyện chế chiến giáp, đúng, là phòng luyện đan khí.

Để có một nơi Li Lộc Ma chuyên chỉ dùng để luyện đan hoặc luyện khí, đó là một kiến trúc ngầm dưới đất rộng đến mấy vạn thước Li Hỏa điện.

Chỉ nửa giờ sau, Lưu Minh và ba người Duẫn Danh đã tới Li Hỏa điện.

Ngoài Li Hỏa điện, đang có hai gã đại hán giữ cửa.

- Dừng lại!

Thấy Lưu Minh bốn người đang bay tới, này hai gã thủ vệ đồng thanh hét lớn.

Lưu Minh liền nói ngay:

- Nhìn rõ xem ta là ai, ta muốn gặp Ma Đế bệ hạ, mau mau thông truyền.

Lưu Minh không muốn lãng phí thời gian với đám thủ vệ này.

Một gã thủ vệ vừa thấy Lưu Minh, hắn cũng biết Lưu Minh là ai, nhưng vẫn như trước nói:

- Nguyên lai là Lưu quân gia, bất quá Ma Đế bệ hạ có lệnh, bất luận kẻ nào cũng không được tiến vào Li Hỏa điện, ai vi phạm giết không tha! Tổng quân đại nhân, hy vọng người đừng làm cho chúng ta khó xử.

Lưu Minh hét lớn một tiếng:

- Tránh ra, các ngươi thì biết cái gì, sự tình cấp bách lắm.

Đồng thời Lưu Minh liền hóa thành tia chớp, một đòn đánh lui hai gã thủ vệ, chính mình phải vào trong đó.

Đột nhiên!

- Hô!

Một gã đại hán mặt đen đột nhiên xuất hiện bên cạnh Lưu Minh.

- Bệ hạ có lệnh, bất luận kẻ nào cũng thế, hễ quấy rầy bệ hạ luyện chế ma khí. Giết không cần hỏi. Lưu quân gia, tin rằng người cũng biết trong khi luyện khí không được phân tâm, đặc biệt là luyện chế ma khí

cao cấp, bệ hạ hao phí vô số tâm huyết để tìm tài liệu luyện chiến giáp, người có biết bệ hạ coi trọng nó như thế nào không? Người tốt nhất đừng có quấy rầy bệ hạ.

Đại hán mặt đen khuyên Lưu Minh.

Lưu Minh thấy đại hán mặt đen, cùng thấy cả một đội nhân mã xuất hiện phía sau y, biết mình không thể xông vào được, lúc này cười khổ nói:

- Luyện chế chiến giáp? Lưu Thát. Người cũng biết vì sao Ma Đế bệ hạ luyện chế chiến giáp không?

Đại hán mặt đen Lưu Thát nói:

- Biết, đương nhiên là vì Thiếu chủ. Bệ hạ rất sủng ái Thiếu chủ ai mà không biết. Chẳng lẽ người làm quản gia mà không biết?

- Ta đương nhiên biết.

Lưu Minh giận dữ nói.

Lưu Thát cười nói:

- Đã biết, người cũng không nên đến quấy rầy bệ hạ, luyện chế chiến giáp là một việc thập phần trọng yếu.

- Chỉ là... bây giờ Thiếu chủ đã chết, luyện chế chiến giáp còn hữu dụng không?

Lưu Minh cười khổ nói.

Sắc mặt Lưu Thát vốn đang mỉm cười, bỗng nhất thời thay đổi, trở nên khó tin:

- Lưu quản gia, người nói cái gì? Thiếu chủ đã chết, người đừng gạt ta chứ? Chuyện này không nói chơi được."

Lưu Thát vội vàng nói, đã là người của Li Lộc Ma Đế ai mà không biết Li Lộc Ma Đế sủng ái Li Kiệt.

Li Lộc Ma Đế đạt tới Ma Đế hậu kỳ giai đoạn cuối, không thể trở thành Đại Tôn thì xem như đạt đến cực hạn rồi, nếu nói hắn còn có sự tình gì cần phải quan tâm, đó là nhi tử của mình, ngoại trừ việc này, hắn không quan tâm gì khác.

- Ta lừa người? Sự tình này mà ta dám nói giỡn sao? Thiếu chủ thật ra là đã chết, bị người giết chết rồi, đại sự như thế, sao có thể không nói cho Ma Đế bệ hạ?

Lưu Minh lo lắng nói.

Lưu Thát cũng biết Lưu Minh, làm việc lâu năm, tự nhiên hắn biết Lưu Minh là người thập phần nghiêm cẩn, vô cùng trung thành với Ma Đế, sẽ không nói dối, tự nhiên tin tin tức của Lưu Minh, mặc dù tin tức này làm cho mọi người hoảng sợ.

- Lưu quản gia, không có biện pháp, Ma Đế bệ hạ sợ có người quấy rầy làm việc luyện chế chiến giáp bị trở ngại, cho nên hắn tự mình bố trí một cấm chế thật lớn, hoàn toàn ngăn cách mật thất với ngoại giới, cho dù chúng ta ở bên ngoài gọi khản cả cổ, Ma Đế bệ hạ cũng không nghe được đâu!

Lưu Thát bất lực nói.

- Hô!

Lưu Minh thân hình chợt lóe, nhảy vào trong Li Hỏa điện, bên trong, lúc này Lưu Thát cũng không ngăn trở Lưu Minh.

Bên ngoài luyện khí mật thất đang có một cấm chế, Lưu Minh căn bản không thể đến gần sát nửa bước.

Li Lộc Ma Đế vì ái tử của mình luyện chế một phòng ngự chiến giáp cấp bậc thượng phẩm ma khí, tìm kiếm hơn ngàn năm mới thu tập xong tài liệu, lúc này đang luyện chế, hắn sao cho phép sơ xuất ngoài ý muốn, nên không tin thủ hạ, mà tự mình bố trí hạ cấm chế để ngăn cản mọi người tiến vào.

- Luyện chế thượng phẩm ma khí mà thôi, hơn nữa bệ hạ có bí pháp luyện chế, tài liệu lại đầy đủ, tin tưởng có thể sẽ luyện chế thành công rất nhanh.

Lưu Thát khuyên Lưu Minh.

Lưu Minh cười khổ:

- Chỉ có thể từ từ đợi thôi.

Nếu luyện chế đao kiếm, bình thường mất khoảng vài giờ là xong, với những món phức tạp hơn thì thời gian luyện chế cũng dài hơn. Để luyện chế chiến giáp cấp bậc thượng phẩm ma khí, phỏng chừng phải mười ngày đến nửa tháng mới có thể luyện chế thành công.

Thoáng cái đã qua hai ba tháng,

Trong hồ dung nham, bên trong sơn động, Lý Dương đã luyện tới bước mấu chốt.

Hắn sắp đột phá. Mới tìm được Huyết Lăng đan có năm sáu tháng thôi, nhưng vì nguyên thần Lý Dương rất đặc thù nên tốc độ hấp thu được hiệu nhanh hơn người thường mấy lần, cho nên lúc này Lý Dương đã đạt tới mấu chốt đột phá. Lần này đột phá là đạt tới Ma Vương cảnh giới rồi.

- Hô!

Lý Dương mở to mắt, lòng thầm có chút có chút khẩn trương.

Thân thể tu vi đột phá, hắn không lo, hắn chỉ lo về Đao Phách, bởi vì "Thất Diệu Tinh Cực" tổng cộng chỉ có bảy thiên, cao nhất bất quá chỉ là thiên màu tím, cũng chỉ đến Ma Soái cảnh giới mà thôi. Hôm nay, Lý Dương gặp phải đột phá.

Cấp bậc kế tiếp không biết Đao Phách biến thành bộ dáng gì?

"Không biết" Thất Diệu thiên" chính mình căn cứ vào nguyên lý của "Thất Diệu Tinh Cực" cộng thêm linh ngộ Ma Thần Lục Tuyệt sáng tạo ra có hữu hiệu không?" Lý Dương lòng thầm thấp thỏm, nguyên lý "Thất Diệu Tinh Cực" Lý Dương hiểu rất rõ, với nền tảng này và dựa vào những lý giải về thiên đạo, tiếp tục phát triển "Thất Diệu Tinh Cực".

"Mặc kệ, ta cũng không thể dậm chân tại chỗ, hơn nữa thái gia gia Tầm Hoan chân nhân năm đó bất quá chỉ là Đại Thành kỳ, linh ngộ thiên đạo thua xa ta, còn có thể sáng tạo ra "Thất Diệu Tinh Cực", ta linh ngộ thiên đạo cao hơn thái gia gia rất nhiều," Thất Diệu thiên" này chắc là không có chuyện gì."

"Bắt đầu!"

Lý Dương bố trí chung quanh một cấm chế rồi nhắm mắt khoanh chân ngồi xuống, chính là chuẩn bị tu luyện đột phá, dù sao, chính mình cũng không có thể dậm chân ở cảnh giới Ma Soái mãi, phải đột phá thôi!

Đạo đạo quang mang màu đỏ sậm lưu chuyển khắp thân thể, đồng thời xá lợi màu tím đang trôi nổi trong đầu cũng không ngừng phát ra màu tím quang hoa, hóa thành vô số phù triện dung nhập vào trong cơ thể, theo đó năng lượng Huyết Lăng đan cũng được hấp thu ngày càng nhiều, rồi đột nhiên...

- Tách tách...

Xương cốt toàn thân chấn động, năng lượng cường đại trên thân thể thậm chí khiến cho không khí xung quanh chấn động, đột phá, thân thể rốt cục đạt tới Ma Vương cảnh giới, trong lúc này, tâm thần Lý Dương tập trung hoàn toàn vào Thất Diệu Tinh Cực.

Như Phong Tự Bể !

Bảy khóa tinh cực màu tím sậm điên cuồng xoay tròn, một cỗ cường đại ép Chu Thiên Càn Khôn viên cầu không ngừng thu nhỏ lại, Tinh Cực Chi Hỏa không ngừng rèn luyện thiêu đốt, năng lượng Huyết Lăng đan không ngừng dung nhập vào tinh cực, dần dần, tinh cực bắt đầu biến hóa...

291. Chương 19: Chiến Giáp

Thất Khổa Tinh Cực chấn động, dường như có biến đổi, Thất Khổa Tinh Cực màu tím sậm biến thành màu đen, đạo đạo quang mang màu đen lưu chuyển trên tinh cực, bảy khổa tinh cực màu đen giống như bảy khổa linh châu đen tuyền, nhìn trông thật hấp dẫn.

Lý Dương mỉm cười.

Tinh cực biến đổi thành công là bước đầu tiên, tinh cực một khi biến đổi thành công, Đạo Phách biến đổi cũng không khó khăn lắm.

- Hưu hưu...

Âm Dương Đạo Phách xoay tròn cực nhanh, quỹ tích cũng khác Âm Dương Đạo Phách ngày trước, theo những linh ngộ về thiên đạo, Lý Dương có cải tiến Thất Diệu Tinh Cực và Âm Dương Đạo Phách, quỹ tích xoay tròn của Âm Dương Đạo Phách này hơi giống như quỹ tích của hai luồng khí lưu hỗn độn trong Như Phong Tự Bế.

Đồng thời, tốc độ hấp thu năng lượng của Âm Dương Đạo Phách mới được tạo thành càng thêm mạnh.

- Xoẹt xoẹt...

Uy lực của Tinh Cực Chi Hỏa hình thành từ Thất Diệu Tinh Cực màu đen tự nhiên cũng gia tăng, dưới sự thiêu đốt rèn luyện đó, Đạo Phách cũng bắt đầu xảy ra biến hóa, lượng biến khiến cho chất biến, vang lên một tiếng đạo ngâm, Âm Dương Đạo Phách xoay chậm lại.

Hai thanh phi đạo màu đen trôi nổi giữa viên cầu trung ương trong Chu Thiên Càn Khôn, những hoa văn màu đen bên ngoài Đạo Phách cũng không thể thấy rõ được vì bản thân Đạo Phách cũng có màu đen.

Từng đạo đạo mang màu đen phun ra, vừa sắc bén vừa đầy tính chiến đấu.

Thất Diệu Tinh Cực thiên thứ hai - Hắc Thiên!

Đang nhắm mắt tĩnh tu, Lý Dương bỗng mở bừng mắt, có thể thấy sự mừng rỡ tràn ngập trong mắt hắn, rốt cục đột phá, rốt cục đạt tới Ma Vương cảnh giới, mà Đạo Phách biến đổi thành công mà không gặp trở ngại gì, cũng trực tiếp đạt tới Ma Vương cảnh giới.

Đột nhiên. Lý Dương mắt sáng ngời.

- Chà, sư đệ cũng muốn đột phá?

Thần thức Lý Dương cực kỳ lợi hại, chỉ liếc mắt tự nhiên cũng biết lúc này Diên Cương đang ngồi một bên cũng bắt đầu đột phá, Diên Cương cũng sắp đạt tới Ma Vương cảnh giới rồi.

Lúc trước khi Lý Dương đến Ma Thần cung, Diên Cương mới đạt Ma Soái cảnh giới, không chênh lệch gì so với Lý Dương, hơn nữa Diên Cương là tiên thiên thổ đức thân. Thế mạnh là ở thân thể hần, tốc độ hấp thu năng lượng còn nhanh hơn cả Lý Dương, Lý Dương đạt tới Ma Vương cảnh giới, thì Diên Cương cũng gần như cùng lúc đạt tới Ma Vương cảnh giới. (đoạn này tác giả quên Diên Cương bị đánh BOOM của thằng Li Kiệt nên bị hạ cấp xuống Thiên Ma rùi nè – vandai79)

Bất quá, lực chiến đấu Diên Cương thực tế không bằng Lý Dương. Đạo Phách lợi hại khó có thể diễn tả được, tuyệt đối có thể công kích vượt cấp.

“Sư đệ là tiên thiên thổ đức thân, sự cảm nhận với tự nhiên cũng cực nhanh. Thường nói, tiên thiên thân vạn năm là có thể đạt tới Ma Đế cảnh giới. Ngàn năm tới Ma Quân cảnh giới, xem ra quả thật là sự thật.” Lý Dương thần thức quan sát xong, xác định Diên Cương không có gì nguy hiểm, hần cũng thấy an tâm.

Đột nhiên Lý Dương cười.

“Đi lại Lôi Viêm Địa Ngục lâu như thế rồi, còn chưa quan sát kỹ toàn bộ phạm vi của Lôi Viêm Địa Ngục nữa!” Lý Dương cười, rồi triển khai thần thức. Thần thức trong chốc lát bao trùm ra cả Lôi Viêm Địa Ngục, hỏa cầu lớn như mặt trời đều được thần thức của hắn bao trùm.

- Cấm vực? Cấm vực kinh khủng nhất, ngay cả Đại Tôn ở trong đó cũng có thể bị thương.

Nơi đầu tiên Lý Dương cẩn thận quan sát chính là cấm vực.

Đứng ngoài mà nhìn thì thấy cấm vực là một khối tối đen, ánh sáng cũng bị thôn phệ, căn bản không thấy rõ trong đó có gì, nhưng dưới thần thức của Lý Dương, mọi thứ trong hạch tâm cấm vực của Lôi Viêm Địa Ngục đều rất rõ ràng.

Trong Hạch tâm cấm vực có vô số đạo điện xà uốn lượn ngoằn ngoèo, những tia chớp điện xà được nung nóng bởi ngọn lửa nóng cháy, tia chớp lặn trên ngọn lửa.

“Lôi điện có thuộc tính”hỏa”? Có phải là Lôi Viêm không?” Lý Dương trong lòng nghi hoặc.

Như hắn biết, khi độ kiếp sẽ bị thiên lôi oanh kích. Thiên lôi cũng chia làm kim mộc thủy hỏa thổ năm loại thuộc tính. Tính”hỏa” chính là hạch tâm cấm vực của Lôi Viêm Địa Ngục, nơi được đồn rằng ngay cả Đại Tôn khi vào đó cũng có thể bị thương, Ma Đế mà vào đó là chết chắc.

Chẳng lẽ một đạo lôi điện hỏa thuộc tính có thể làm chết Ma Đế sao?

- Hô!

Rồi đột nhiên. Tất cả Lôi Viêm bỗng nhiên biến mất, một ngọn lửa màu đen chợt lóe lên rồi biến mất, đồng thời lại tỏa ra một luồng điện quang.

Lý Dương đột nhiên chấn động.

Tia chớp ẩn ký màu đen trên trán hắn cũng chợt lóe lên rồi biến mất, cả Lôi Viêm Địa Ngục bỗng đột nhiên biến đổi - Ngọn lửa bắt đầu bốc mạnh lên, nhiệt độ đột ngột tăng lên một bậc, những người đang kiên trì chống cự ngọn lửa, trong tích tắc bị hủy thân thể.

Trong tích tắc, Lý Dương cũng thanh tỉnh lại.

“Sao vậy?”

Lý Dương đầu óc choáng váng, hắn không biết vừa xảy ra sự tình gì, rồi Lý Dương khẽ cười, không tiếp tục nghiên cứu sâu hơn, thần thức tiếp tục quan sát, xem những tu luyện giả khác đang làm gì?

“Ừa, sao tự nhiên mới một chút xíu mà hơn phân nửa số người đã trở lại Thất Thái Quang Tráo rồi?” Lý Dương kinh ngạc phát hiện trong Thất Thái Quang Tráo, thật ra là có tám chín mươi người thuận di chạy về.

Lý Dương cũng chẳng biết, trong lúc hắn đã thấy Hắc sắc Lôi Viêm, ngọn lửa trong cả Lôi Viêm Địa Ngục đột nhiên bùng lên mạnh mẽ, có không ít người đang kiên trì chống cự với ngọn lửa cực hạn, ngọn lửa bỗng đột nhiên nóng hơn một bậc, làm cho không ít người thân thể bị hủy diệt, may mắn là họ phản ứng nhanh, trong tích tắc thông qua Khổng Linh Thạch, đều về tới bên trong Thất Thái Quang Tráo.

- Mẹ nó, ngọn lửa này làm sao thế? Sao lại đột nhiên tăng nhiệt độ lên?

Hạng Vũ khẽ nhíu mày, may mắn hắn có thần khí dung hợp trong cơ thể, lực phòng ngự đề cao rất nhiều, mới không bị hao tổn thân thể.

Thần thức Lý Dương đã thấy Hạng Vũ, không khỏi thầm than”Vận khí của Bá Vương quả là tốt, kiếm được chỗ có mật độ Lôi Viêm Ôn Khí rất tốt” đồng thời, thần thức Lý Dương bắt đầu hướng tầng thứ sáu cẩn thận quan sát.

Ma Đế!

Bảy Ma Đế, cả Ma giới có bao nhiêu Ma Đế? Nhưng trong lúc này Lôi Viêm Địa Ngục có tới bảy Ma Đế đang tu luyện, trong đó có ba người là Liệt Thiên Ma Đế, Liễu Nhu Ma Đế cùng Nham Dong Ma Đế, ba người này đưa bọn Lý Dương đến nơi xong, liền về tầng thứ sáu tu luyện, không hề bỏ đi.

- Nhanh lên, Hắc Diệu Băng Thạch, bắt nhanh lên, đến đây không biết bao nhiêu lần, rốt cục một lần gặp được rồi.

Liệt Thiên Ma Đế hô to, đồng thời dùng tốc độ nhanh nhất bay đuổi theo.

- Nham Dong, chặn bên trái, ta chặn bên phải, có gắng bắt nó.

Liều Nhu Ma Đế khẽ kêu một tiếng, Nham Dong Ma Đế lập tức vọt sang bên trái. Bay nhanh chặn đường. Hắc Diệu Băng Thạch là một tảng đá lớn, tảng đá cao khoảng chừng một thước, có màu đen trong suốt.

Lý Dương cả kinh:

- Hắc Diệu Băng Thạch này là bảo bối gì mà tam đại Ma Đế đều khấn trương như thế?

Càng xem Lý Dương càng là khiếp sợ, Hắc Diệu Băng Thạch hóa ra có linh tính. Nó biết cách né tránh, tốc độ của tam đại Ma Đế nhanh như thế nào? Thế mà ba vị tốc độ của ba vị Ma Đế cũng không cách nào đuổi kịp Hắc Diệu Băng Thạch.

Đột nhiên!

- Chết rồi, mau đuổi theo!

Liệt Thiên Ma Đế đột nhiên biến sắc, sắc mặt hai vị Ma Đế kia cũng vô cùng khấn trương.

Hắc Diệu Băng Thạch bỗng có vẻ như muốn bay thẳng vào hạch tâm, tam đại Ma Đế cũng liều mạng dùng tốc độ nhanh nhất đuổi theo, nhưng việc chậm hơn Hắc Diệu Băng Thạch một chút, rất nhanh, tam đại Ma Đế đuổi theo Hắc Diệu Băng Thạch, xuyên qua hết tầng địa ngục này đến tầng khác. Chớp mắt đã tới tầng thứ nhất.

- Nhanh lên, không còn kịp rồi, mấy trăm ngàn năm trước đã lãng phí một cơ hội, lần này nhất định phải lấy được.

Trên người Liệt Thiên Ma Đế đột nhiên phát xuất đạo đạo quang mang, tốc độ tăng lên một bậc.

Hai đại Ma Đế khác cũng liều mạng, tăng tốc lên một cấp, cấp tốc đuổi theo diệu băng thạch, nhưng cho dù đã bay nhanh hơn trước một cấp, vẫn không đuổi kịp.

- Chết rồi, mau dừng lại, chạy đến Thất Thái Quang Tráo rồi!

Liệt Thiên Ma Đế đột nhiên kinh hãi, bọn họ đã bay tới gần Thất Thái Quang Tráo. Thất Thái Quang Tráo cách hạch tâm cấm vực không đến mười dặm. Ở khoảng cách như vậy, với tốc độ của ba người có thể chạy đến cấm vực trong tích tắc. Liệt Thiên Ma Đế biết rõ Hắc Diệu Băng Thạch một khi chạy vào hạch tâm cấm vực sẽ phát sinh sự tình kinh khủng gì.

Hai tay kết thủ ấn quyết. Tam đại Ma Đế do phải dắt một trăm lẻ tám người đến đây, nên được chính Đại Tôn truyền lại bí pháp. Vừa thi triển thủ ấn xong, ba người có thể dễ dàng xuyên qua Thất Thái Quang Tráo, tiến vào phía trong màn hào quang.

Cùng lúc Hắc Diệu Băng Thạch lao vào hạch tâm cấm vực.

- Bồng!

Một đạo Lôi Viêm bắn ra, trực tiếp đánh trúng Hắc Diệu Băng Thạch. Hắc Diệu Băng Thạch tức thời biến thành khí, không hiểu có chuyện gì mà đạo Lôi Viêm hủy diệt Hắc Diệu Băng Thạch trước khi nó tới được hạch tâm.

- Xoẹt xoẹt...

Tầng thứ nhất Lôi Viêm Địa Ngục bị một đạo Lôi Viêm đánh vào, ngay lập tức nhiệt độ trong khoảnh khắc tăng lên đến cực hạn, còn kinh khủng hơn cả tầng thứ sáu địa ngục, Lôi Viêm đánh trúng vào mặt ngoài của Thất Thái Quang Tráo, Thất Thái Quang Tráo chấn động một chút, sau đó Lôi Viêm biến mất.

- Hô, kinh khủng quá, Lôi Viêm này thật kinh khủng, chúng ta đã là Ma Đế cấp bậc cao thủ mà khi gặp phải cũng chết chắc. Ngay cả Hắc Diệu Băng Thạch cũng chỉ trong tích tắc đã khí hóa, nhiệt độ quá cao, tới mức làm cho người ta sợ hãi.

Nham Dong cả kinh nói.

Hắc Diệu Băng Thạch, chính là tinh thạch có nhiệt độ cực thấp, vì dương cực sinh âm, nên trong Lôi Viêm Địa Ngục sinh ra Hắc Diệu Băng Thạch. Trình độ trân quý Hắc Diệu Băng Thạch cũng không kém so với Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch.

Hắc Diệu Băng Thạch cực nhỏ, trong cả Lôi Viêm Địa Ngục, cũng cực kì ít, hơn nữa lại có linh tính, nó ghét nhất nhân loại đến gần, thà tình nguyện lao vào hạch tâm cấm vực bị Lôi Viêm khí hóa, cũng không muốn bị nhân loại bắt được.

- Hắc diệu quả nhiên kinh khủng, ngay cả Đại Tôn đều có thể bị thương tổn, Hắc Diệu Băng Thạch cứng rắn tới độ có thể luyện chế thần khí, nhưng khi gặp Lôi Viêm, một cái cực lạnh, một cái cực nhiệt, mà hắc diệu xem ra còn mạnh hơn cả Hắc Diệu Băng Thạch, nên Hắc Diệu Băng Thạch bị đánh thành khí thể. Nếu nói về cấp bậc thì những tinh thạch khác như Thanh Diệu Băng Thạch càng không thể chống được hắc diệu.

Liệt Thiên Ma Đế cảm thán nói.

Hắc Diệu Băng Thạch!

Hắc Diệu Băng Thạch cực kì hiếm thấy, nó có thể so với bảo bối Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch. Đáng tiếc, nhiều năm qua, không thấy có ai có thể tìm được Hắc Diệu Băng Thạch, Thanh Diệu Băng Thạch thì còn có người tìm được, chính là Thanh Diệu Băng Thạch cấp bậc kém hơn Hắc Diệu Băng Thạch một bậc, giỏi lắm là luyện chế ra thượng phẩm ma khí.

Thượng phẩm ma khí đối với Ma Đế mà nói, cũng không phải bảo bối gì, thần khí mới là quan trọng.

Cho nên thường xuyên Ma Đế phải dựa vào vận khí, việc tìm được Hắc Diệu Băng Thạch quả là khó khăn quá lớn, tốc độ phi hành của Hắc Diệu Băng Thạch quá nhanh, hơn nữa còn biết tránh né, so với việc Nữ Oa nương nương tìm được Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch còn gian nan hơn nhiều.

Hơn nữa Lôi Viêm Địa Ngục quá lớn, muốn tìm được Hắc Diệu Băng Thạch nhỏ quả là khó khăn.

“Hắc Diệu Băng Thạch có thể luyện chế thần khí?” Lý Dương biết việc này nhờ nghe được lời nội dung cuộc trò chuyện của tam đại Ma Đế, liền lập tức dùng thần thức cẩn thận tìm tòi, tầng thứ nhất đến tầng thứ ba căn bản không có Hắc Diệu Băng Thạch, tầng thứ sáu cũng không có.

Tầng thứ năm...

Có một loại tinh thạch tương tự lạnh như băng, chỉ là có màu xanh, hơn nữa không chỉ một khối, mà có hai khối Thanh Diệu Băng Thạch lớn nhỏ không đều đang phi hành cực nhanh, hơn nữa mặt trên của Thanh Diệu Băng Thạch có mật độ Lôi Viêm Âm Khí thật dày, phải cao gấp mười lần bình thường.

“Tầng thứ năm là nơi Ma Quân mới có thể đến. Ta còn chưa thể vào.” Lý Dương trong lòng thở dài, lúc này cẩn thận tìm tòi tầng thứ tư.

Đột nhiên Lý Dương hai mắt sáng ngời.

“Ha ha, tinh thạch thật lớn cao tới ba thước, mặc dù không phải màu đen, chỉ là màu xanh, như lời Liệt Thiên Ma Đế dùng Thanh Diệu Băng Thạch có thể luyện chế thượng phẩm ma khí. Hơn nữa mặt trên của nó mật độ Lôi Viêm Âm Khí cao hơn mười lần mức bình thường, thật là một địa phương tốt.” Lý Dương có ý nghĩ ngồi trên Thanh Diệu Băng Thạch mà tu luyện.

- Sư huynh, ta thành công rồi, rốt cục đạt tới Ma Vương cảnh giới rồi.

Thanh âm Điền Cương vang lên, Lý Dương cũng lập tức xoay người, nói với Điền Cương:

- Sư đệ, theo ta tới đây, ta có một chỗ tu luyện tốt hơn.

- Chỗ tốt hơn?

Điền Cương lướt tiếc nhìn huyết động, có vẻ nghi hoặc, huyết động này đã là tốt cực kì rồi.

Lý Dương lúc này cứ lôi kéo Điền Cương, bay ra huyết động, Điền Cương cũng nghe lời Lý Dương, không hỏi nhiều, trực tiếp đi theo Lý Dương bay về phía tầng thứ tư Lôi Viêm Địa Ngục.

Li Hỏa điện!

- Ha ha, rốt cục thành công rồi, chiến giáp rốt cục luyện chế thành công rồi, phòng ngự chiến giáp cấp bậc thượng phẩm ma khí, trình độ trân quý chỉ kém thần khí một chút mà thôi, Tiểu Kiệt mà thấy chiến giáp này, nhất định là cao hứng muốn chết.

Tiếng cười của Li Lộc Ma Đế từ trong luyện khí mật thất truyền ra.

Bên ngoài bọn người Lưu Minh đã đợi hơn hai tháng, nghe được tiếng cười của Li Lộc Ma Đế cũng bất lực khổ sở, bọn họ không dám tưởng tượng Li Lộc Ma Đế khi biết Li Kiệt đã chết, sẽ làm ra sự tình gì?

- Oanh long long...

Cửa luyện khí mật thất mở ra, Lộc Ma Đế vẻ mặt vô cùng hưng phấn, nụ cười nở rộ từ trong mật thất đi ra, thấy bên ngoài có Lưu Minh và một đám người, cười nói:

- Lưu Minh a, ngươi đến đây làm gì? Ta không phải đã nói không cho phép người nào tiến vào Li Hỏa điện sao? Bất quá hôm nay ta đang vui, cũng không trách ngươi.

- Bệ hạ, Thiếu chủ hân...

Thanh âm Lưu Minh bắt đầu run lên.

Li Lộc Ma Đế khẽ nhú mày, hân đột nhiên có dự cảm xấu:

- Ấp a áp ứng làm gì, nói đi, Tiểu Kiệt bị làm sao?

- Thiếu chủ hân đã chết!

Lưu Minh đột nhiên quỳ xuống, đồng thời đưa thi thể của Li Kiệt từ trong Tụ Lý Càn Khôn ra ngoài, xuất hiện trước mặt Li Lộc Ma Đế.

- Đã chết? Tiểu Kiệt... đã chết?

Thanh âm Li Lộc Ma Đế cũng bắt đầu run lên, chiến giáp trong tay rơi xoảng xuống đất. Chiến giáp có trình độ trân quý chỉ kém thần khí chút ít mà bị vứt rơi trên mặt đất, Li Lộc Ma Đế vẫn không thêm liếc mắt, tất cả toàn bộ ánh mắt của hân đều dồn vào thi thể Li Kiệt.

Li Lộc Ma Đế hai tay run rẩy vuốt ve khuôn mặt Li Kiệt, trên mặt khi thì lộ vẻ dữ tợn, khi thì như muốn lấy máu người khác, lát sau lại chuyển sang trắng bệch, ánh mắt càng kinh khủng, khí thế như sóng đánh biển gầm, làm chấn động cả Li Hỏa điện, các cao thủ Ma Quân đang đứng chung quanh đều biến sắc.

Hồi lâu sau, sắc mặt Li Lộc Ma Đế khôi phục bình tĩnh, trong mắt cũng còn kích động, chỉ còn lại sự bình tĩnh lạnh lùng.

- Nói, ai giết Tiểu Kiệt!

Li Lộc Ma Đế thanh âm bình tĩnh, không hề có chút rung động.

292. Chương 20: Thanh Diệu Bằng Thạch

Li Lộc Ma Đế gần giọng trong miệng, trong đầu hân hiện ra hình ảnh một thanh niên hắc y, trong mắt Li Lộc Ma Đế hiện lên một tia sát ý, chính là hắc y thanh niên này giết chết nhi tử Li Kiệt của hân. Nhi tử Li Kiệt chính là nhược điểm duy nhất của hân!

Đạt tới Ma Đế hậu kỳ, vốn không có hy vọng gì đạt tới Đại Tôn, sống đến gần một tỷ năm, Li Lộc Ma Đế sớm đã cảm thấy cuộc sống tịch mịch vô hạn như thế nào, đặc biệt là không có mục tiêu gì để sống, cho nên hân chiến đấu, nam chinh bắc chiến, cũng là vì cuộc sống buồn chán của mình.

Song khi hần sống đến hơn chín trăm triệu năm thì sinh ra được một con trai, hần lại có mục tiêu sinh tồn, cố gắng bồi dưỡng nhi tử của mình, bồi đắp để cho nhi tử của mình có được bí kíp cao nhất của Xi Vưu Đại Tôn là Ma Thần Lục Tuyệt, làm cho tiền đồ của nhi tử hần ngày càng thêm xán lạn.

Khổ cực hơn ngàn năm, tìm được Hoàn Dục Thạch, luyện chế ra một phòng ngự chiến giáp thượng phẩm ma khí, chính là vì nhi tử của chính mình, thậm chí Li Lộc Ma Đế muốn xem nhi tử của mình sẽ hưng phần như thế nào khi thấy được chiến giáp này, tưởng tượng hần sẽ cao hứng gọi “cha”.

Chính là...

Đã chết!

Nhi tử chính mình đã chết, bị Lý Dương giết chết rồi.

Người chết như đèn tắt, tất cả đều là không còn gì.

- Ha ha ...

Li Lộc Ma Đế ngửa mặt lên trời cười lớn, thanh âm đau thương rồi chuyển sang bi sảng, hết thấy đều không còn gì, phải hơn mười ngàn năm rồi, mọi cố gắng hết thấy đều là uổng phí, hết thấy đều là vô dụng, nhi tử đã chết, còn có cái gì nữa?

Mất đi nhi tử, mục tiêu duy nhất của hần cũng mất luôn.

Rồi đột nhiên, nụ cười Li Lộc Ma Đế vụt tắt, trở nên vô cùng giận dữ..

- Lý Dương. Lý Dương, giết ái tử của ta, tiêu diệt hy vọng của ta ...

Li Lộc Ma Đế thấp giọng rên rỉ, bị rơi vào trạng thái tâm thần hỗn loạn. Lưu Minh, Lưu Thất, Duẫn Danh mấy người đứng chung quanh sắc mặt đại biến, bọn họ có vô số kinh nghiệm, cũng biết phải là người bị đả kích cực lớn mới có bộ dáng như thế, sau đó chắc chắn sẽ là trạng thái điên cuồng bất chấp tất cả.

Mắt Li Lộc Ma Đế phục hồi chút ít, mở mắt ra, trông kinh khủng giống như mắt người chết làm cho người nhìn sợ hãi.

- Nói, Lý Dương làm sao giết chết Tiểu Kiệt, ba người các ngươi không phải được giao bảo vệ Thiếu chủ sao? Vì sao ba người các ngươi không có một vết thương, mà Thiếu chủ lại chết, nói!

Thanh âm Li Lộc Ma Đế rất trầm thấp. Mà trong lòng ba người Duẫn Danh vô cùng kinh hoàng.

Duẫn Danh liền nói ngay:

- Lúc trước theo như sách lược của Ma Đế bệ hạ, chỉ còn lại có hai danh ngạch, thiếu chủ và Lý Dương một tổ, hai người quyết chiến, nên sinh ra thảm kịch như thế.

Duẫn Danh đáp một cách giản lược.

- Hồng Thạch Phách Lệnh. Tiểu Kiệt hần không phải có Hồng Thạch Phách Lệnh sao? Nói rõ ràng, rốt cuộc chuyện gì thế?

Thanh âm Li Lộc Ma Đế càng thêm trầm thấp, càng không tìm được sự phẫn nộ trong lòng.

Duẫn Danh lúc này quỳ sụp xuống nói:

- Thiếu chủ dùng Hồng Thạch Phách Lệnh giết Lý Dương. Lý Dương suýt chết, nhưng lại được Liệt Thiên Ma Đế cứu. Liệt Thiên Ma Đế sau đó tuyên bố Thiếu chủ thắng lợi. Lấy được danh ngạch kia. Rồi sau đó, Lý Dương muốn giết Thiếu chủ, bị chúng ta ta cản trở. Lúc đó chính là Bá Vương Hạng Vũ dựa vào thần khí công kích ba người chúng ta, chế trụ chúng ta ba người, Lý Dương tranh thủ lúc đó giết chết Thiếu chủ.

Hai người phía sau Duẫn Danh cũng quỳ xuống, ba người cùng chờ đợi Li Lộc Ma Đế tuyên phán.

- Hạng Vũ kiềm chế các ngươi? Chẳng lẽ các ngươi không thể liều mạng. Hừ, thiếu gia đã chết, các ngươi ba người nhưng không có tổn thất một cọng tóc, lưu các ngươi có tác dụng gì?

Duẫn Danh ba người nhất thời kinh hãi. Chỉ thấy Li Lộc Ma Đế lạnh lùng vung tay lên, ba người trong nháy mắt liền hóa thành cát bụi, hồn phi phách tán.

Thực lực Ma Đế hậu kỳ quả nhiên kinh khủng, phát tay liền tiêu diệt tam đại Ma Quân thành khói bụi.

- Bệ hạ không thể hấp tấp, trong mắt Đại Tôn địa vị Lý Dương không phải nhỏ đâu, có thể có một biệt thự, thậm chí có hai thị nữ.

Lưu Minh lập tức nhắc nhở, giờ phút này Li Lộc Ma Đế bị lâm vào tình trạng điên cuồng, cũng chỉ có Lưu Minh mới dám nói thế.

Li Lộc Ma Đế lạnh lùng liếc mắt nhìn Lưu Minh.

- Hừ, ta không tin, ba Ma Đế hậu kỳ cao thủ, chỉ có ta cùng Đại Tôn nam chinh bắc chiến, chẳng lẽ ta còn không bằng Lý Dương? Hừ, huống chi ...

Trong lòng Li Lộc Ma Đế thầm nghĩ.

- Huống chi, cho dù phải chết ta cũng muốn giết Lý Dương, báo thù cho nhi tử của ta!

Chết thì đã sao? Sống đến gần một tỷ năm rồi, đạt tới Ma Đế hậu kỳ, Li Lộc đã hết mục tiêu, hết kỳ vọng, có lẽ mục tiêu duy nhất bây giờ là giết Lý Dương, khi không có mục tiêu để sống nữa, thì còn người như một cái xác biết đi mà thôi.

- Hô!

Li Lộc Ma Đế thân hình thuần di biến mất, tan biến khỏi Li Hỏa cung.

- Bệ hạ đã không tiếc bất kỳ thứ gì rồi.

Lưu Minh thở dài một tiếng, hẳn là thủ hạ Li Lộc Ma Đế biết bao nhiêu năm, tính tình Li Lộc Ma Đế hẳn cũng biết rõ ràng, nhưng trước nay hẳn chưa thấy Li Lộc Ma Đế biến thành trạng thái như thế bao giờ.

- Không tiếc cái gì? Thế là thế nào?

Lưu Thát nghi hoặc hỏi.

Lưu Minh lộ vẻ sâu thẳm nói:

- Đó là cho dù chết cũng phải giết Lý Dương!

Lưu Thát trừng mắt, đột nhiên hẳn thấy thượng phẩm ma khí cấp bậc trên mặt đất, nói:

- Lưu tổng quản, bệ hạ làm rơi chiến giáp.

- Mạng còn không quan tâm, còn ai quan tâm tới chiến giáp!

Lưu Minh thở dài nói.

Thượng phẩm ma khí chiến giáp kia tổn biết bao nhiêu công lao và trân bảo mới tạo thành, giờ phút này cô đơn nằm trên mặt đất...

oOo

Tầng thứ tư Lôi Viêm Địa Ngục, ngọn lửa nóng vô cùng, bay trong ngọn lửa là Lý Dương, Diên Cương. Hai người giống như hai cái thuyền nhỏ trôi nổi trong sóng lửa chập chùng, tựa như bất kỳ lúc nào cũng có thể bị ngọn lửa vô tận đốt cháy thành tro.

- A, lửa quá mạnh, sư đệ, cẩn thận!

Lý Dương vội vàng nhắc nhở, đồng thời lôi Diên Cương bay theo, tránh được một ngọn lửa nóng cực độ.

Tầng thứ tư là nơi mà Ma Vương cao thủ cấp bậc mới có thể đến, hai người bọn họ bắt quá chỉ là vừa mới đạt tới Ma Vương sơ kỳ, tự nhiên cảm thấy rất khó khăn khi sang tầng thứ tư. Tại tầng thứ ba, ngọn lửa mạnh nhất cũng chỉ là dành cho Ma Soái hậu kỳ cao thủ, Lý Dương và Diên Cương đều là Ma Soái hậu kỳ rồi, cho nên dễ dàng vượt qua.

Còn tầng thứ tư, ngọn lửa mạnh nhất thì phải đến Ma Vương hậu kỳ mới có thể đối phó. Bọn hai người Lý Dương đương nhiên phải vô cùng cẩn thận.

Bên ngoài thân thể Lý Dương có hộ thể đao mang màu đen ẩn chứa dưới lớp da, tuy không biểu hiện ra ngoài nhưng lực phòng ngự của hộ thể đao mang rất mạnh, nhưng Lý Dương lại không dùng đao mang hộ thể, hẳn là muốn tu luyện, hoàn cảnh nơi này chẳng phải thích hợp nhất cho việc luyện Tử Cực Ma Thể Huyền Công sao?

- Sư đệ, Tử Cực Ma Thể Huyền Công!

Lý Dương quát khẽ một tiếng.

Điền Cương vừa nghe, cũng lập tức vận Tử Cực Ma Thể Huyền Công. Điền Cương chính là đệ tử của Hạng Vũ, tự nhiên học được nhất đẳng tu luyện công pháp này, nhất thời Xá Khỏa Lợi màu tím trong óc hai người bỗng xoay tròn nhanh hơn, phát xuất đao đao quang hoa màu tím, hấp thu nhiệt lượng từ ngọn lửa nóng cháy chung quanh, hóa thành vô số phù triện, dung nhập vào trong cơ thể. Làm năng lượng cơ thể không ngừng đề cao.

- Sư đệ, cẩn thận một chút, đi theo ta!

Lý Dương nhìn Điền Cương nhắc nhở, Lý Dương nếu dùng hộ thể đao mang và Như Phong Tự Bế, năng lực phòng ngự cũng tương đương với Ma Vương hậu kỳ cao thủ rồi. Bất quá Lý Dương phải lo lắng cho Điền Cương.

Cho nên, Lý Dương một mặt dùng thần thức cẩn thận dò xét cả tầng thứ tư, đồng thời hết sức lựa chọn nơi có ngọn lửa có uy lực yếu nhất mà phi hành.

- Sư huynh, người rút cuộc muốn dẫn ta chạy đi đâu? Làm sao người quen thuộc với nơi này như vậy?

Điền Cương nghi hoặc hỏi.

Lý Dương cười nói:

- Đừng có gấp, ta muốn dẫn người đi một nơi, là một Thanh Diệu Băng Thạch phi hành cực nhanh. Trên Thanh Diệu Thạch có mật độ Lôi Viêm Uân Khí rất lớn, cao hơn những nơi khác ở tầng thứ tư chục lần, chính là nơi tu luyện tốt nhất.

- Hơn mười lần? Thật có nơi như thế à? Thanh Diệu Băng Thạch. Là nơi nào?

Điền Cương nghi hoặc hỏi.

- Cẩn thận!

Trong biển lửa mênh mông, còn người giống như con kiến trong biển lửa vô tận, hai người lại vừa tránh thoát hỏa cầu lớn tới mười trượng, vừa rồi nếu không phải thần thức Lý Dương phát hiện trước, phỏng chừng sẽ bị kia hỏa cầu đánh nát rồi.

- Hô, quá kinh khủng, nếu chậm một chút, phỏng chừng thân thể ta sẽ nát bấy rồi.

Điền Cương lòng thầm cả kinh, vừa rồi hẳn có thể cảm thụ hỏa cầu kinh khủng đến đâu.

Lý Dương cười:

- Đừng nói nói nhiều làm phân tâm. Đi theo ta, thì sẽ không xuất vấn đề gì đâu.

Thần thức Lý Dương bao trùm cả tầng thứ tư, một chút xú đã thấy Thanh Diệu Băng Thạch đang phi hành cực nhanh, tốc độ bay của còn nhanh hơn thần khí của Ma Đế, nhưng Thanh Diệu Băng Thạch thì chậm hơn Hắc Diệu Băng Thạch một chút.

Lý Dương cười Thanh Vân, Điền Cương cười tiên khí Xích Tiêu, tốc độ nhanh hơn Thanh Diệu Băng Thạch chỉ một chút.

Nhờ thế, hai người có hy vọng đuổi kịp Thanh Diệu Băng Thạch.

Thanh Diệu Băng Thạch giống như vệ tinh ở địa cầu, phi hành vòng quanh cấm vực, tốc độ cực nhanh. Thanh Diệu Băng Thạch mặc dù không bằng Hắc Diệu Băng Thạch, nhưng cũng rất trân quý, muốn tìm được cũng cực khó. Thử hình dùng xem, ở một nơi có kích thước tương tự mặt trời, tìm được một Thanh

Diệu Băng Thạch cao ba thước là một công việc gian nan đến đâu. Đặc biệt là ở trong Lôi Viêm Địa Ngục, căn bản không thể sử dụng thần thức.

Nhưng Lý Dương lại dễ dàng phát hiện ra Thanh Diệu Băng Thạch.

- Sư đệ, chúng ta tại đây không nên cử động, Thanh Diệu Băng Thạch sắp bay tới, đến lúc đó chúng ta nhất định phải nhanh chóng đuổi theo, nhớ kỹ, nhất định phải toàn lực phi hành.

Lý Dương nhắc nhở.

Điền Cương trừng mắt:

- Toàn lực phi hành? Tiên khí Xích Tiêu của ta tốc độ cực nhanh, so với thượng phẩm ma khí bình thường còn nhanh hơn, chẳng lẽ một tảng đá lại nhanh như vậy ...

Hắn đang nói dở liền trợn tròn mắt nhìn về phía trước.

Chỉ thấy một khối cự thạch màu xanh cao ba thước, dài năm sáu thước, rộng hai ba thước như một tia chớp bay xẹt qua.

- Mau đuổi theo!

Lý Dương đột nhiên hét lớn một tiếng, lúc này chân đạp Thanh Vân đã đuổi theo rồi, Điền Cương lúc này mới tỉnh ngộ, cũng vội vàng nhảy lên tiên khí Xích Tiêu đuổi theo, chỉ vì hắn ngăn người trong chốc lát, Thanh Diệu Băng Thạch kia đã bay ra khỏi tầm nhìn của hắn.

- Sư đệ, đi theo ta!

Lý Dương không còn cách nào khác đành phải giảm tốc độ, cùng Điền Cương đuổi theo. Điền Cương nhìn không thấy Băng Thạch nên bó tay bó chân, nhưng thần thức Lý Dương lại thấy rõ ràng, hai người nhất thời đuổi theo cực nhanh, sau một lúc lâu, Điền Cương cũng thấy được Thanh Diệu Băng Thạch xuất hiện trong tầm mắt.

Giờ phút này, hắn đối với Lý Dương càng thêm kinh ngạc. Lý Dương giống như một cơn mơ, hắn không thể nhìn thấu.

- Tránh ra!

Lý Dương hét lớn, đồng thời thân hình chợt lóe, tránh né ngọn lửa nóng cực độ, Điền Cương cũng ngay lập tức né tránh, cú né tránh này làm cho hai người cách xa Thanh Diệu Băng Thạch một chút, dù sao Thanh Diệu Băng Thạch có thể xuyên thẳng qua ngọn lửa.

- Còn có khoảng tám mươi thước, nhanh!

Lý Dương hét lớn, Điền Cương lúc này không ngừng dùng hết tiềm năng của ma nguyên lực trong cơ thể, cố gắng làm cho tốc độ của mình đạt đến cực hạn, khoảng cách hai người với Thanh Diệu Băng Thạch càng ngày càng gần, sáu mươi thước, năm mươi thước... hai mươi thước, mười thước.

Thanh Diệu Băng Thạch ở trước mắt rồi, thậm chí hai người có thể thấy chung quanh Thanh Diệu Băng Thạch có đầy Lôi Viêm Uân Khí, thậm chí thấy mặt ngoài Thanh Diệu Băng Thạch bao phủ toàn là mây mù, đó là cực lạnh tác dụng với cực nhiệt sinh ra vụ khí.

- Con bà nó!

Lý Dương chửi lớn, không còn cách nào khác lại phải né tránh, Điền Cương cũng đi theo Lý Dương lách sang. Vừa rồi một ngọn lửa nóng cháy lại xẹt qua, điều này làm cho khoảng cách lại trở thành hai mươi thước.

Mười thước!

- Lên đi!

Lý Dương và Điền Cương nhảy mạnh lên trên Thanh Diệu Băng Thạch, Thanh Diệu Băng Thạch cực lạnh, phi thường lạnh. Lý Dương và Điền Cương vừa mới trải qua nơi cực nhiệt, thoáng cái lại tiếp xúc với cực lạnh, không khỏi run người.

Thanh Diệu Băng Thạch mặc dù chỉ cao ba thước, gần sáu thước chiều dài, ba thước chiều ngang, nhưng nhiệt độ cực hàn của nó không ngừng đấu tranh với ngọn lửa chung quanh, hình thành vô số vụ khí, vụ khí dày khoảng một trượng xung quanh Thanh Diệu Băng Thạch.

Phạm vi một trượng này, cũng là nơi có Lôi Viêm Uân Khí tích tụ cao hơn chỗ khác hơn mười lần.

Lý Dương và Điền Cương hai người khoanh chân ngồi trên Thanh Diệu Băng Thạch, lúc này vận khởi Tử Cực Ma Thể Huyền Công, chống cự cực lạnh, đồng thời hấp thu năng lượng để rèn luyện thân thể, vừa mới trải qua cực nhiệt, bây giờ cực lạnh, thân thể được rèn luyện như vậy, hiệu quả cũng rất tốt.

Đồng thời Lôi Viêm Uân Khí không ngừng dung nhập vào trong cơ thể hai người, được hiệu của Huyết Lăng đan và Cửu Diệp Linh Chi cũng dung nhập vào trong cơ thể, công lực hai người nhờ thế mà tăng lên với tốc độ kinh khủng

Hai người trên mặt đều mỉm cười.

Hoàn cảnh như thế, chẳng những mật độ Lôi Viêm Uân Khí lớn kinh người, lại còn có thể dùng cực lạnh rèn luyện thân thể, hơn nữa cực lạnh giữ cho ngọn lửa không thể đến gần, ở ngoài một trượng là tầng vụ khí, tại một nơi tốt như thế, sao mà không cao hứng được chứ?

Ở ngoài Lôi Viêm Địa Ngục, một thân ảnh như thiên thạch âm âm bắn thẳng vào trong tử diễm vô tận của Lôi Viêm Địa Ngục.

Thân ảnh ấy chính là Li Lộc Ma Đế.

Li Lộc là Ma Đế hậu kỳ, phía ngoài cùng của Lôi Viêm Địa Ngục là tầng thứ sáu, là nơi Ma Đế cao thủ tu luyện, bọn họ căn bản không cần thông qua thông đạo, có khả năng trực tiếp tiến vào, đây cũng là Lý do vì sao mỗi lần tuyển ra ba mươi sáu danh ngạch lại không có Ma Đế.

Lý Dương!

Li Lộc Ma Đế khuôn mặt lãnh khốc, thân hình như một tia chớp màu đen, phóng thẳng vào phía trong Lôi Viêm Địa Ngục. Trong lúc phi hành, căn bản không thèm để ý đến ngọn lửa nóng bỏng, sát ý kinh khủng tựa hồ có thể làm cho ngọn lửa cũng phải kiêng kỵ hấn ba phần.

Thanks

293. Chương 21: Tiên Tha Hạng Vũ

Ngọn lửa bùng bùng, hỏa quang lóe ra từ đôi mắt lãnh khốc của Li Lộc Ma Đế, tốc độ hấn đã đạt đến tốc độ cực hạn, hóa thành một đạo lưu quang màu đen, bay thẳng một đường.

- Bồng!

Cự thạch vỡ vụn, Li Lộc Ma Đế vẫn cứ phi hành, trực tiếp xuyên phá cự thạch, tiếp tục phi hành băng qua những mảnh đá vụn bắn tung tóe, thậm chí không đổi sắc mặt.

- Trời? Không phải là Li Lộc Ma Đế sao? Tại sao hấn cũng tới nơi này tu luyện?

Một Ma Đế cấp bậc cao thủ đang tu luyện ở tầng thứ sáu Lôi Viêm Địa Ngục nhìn thân ảnh thoáng qua, lẩm bẩm nói. Đã đạt tới Ma Đế hậu kỳ giai đoạn cuối, nếu tu luyện trong Lôi Viêm Địa Ngục cũng không cơ hiệu quả gì lớn, bình thường Ma Đế hậu kỳ cao thủ cũng không đến Lôi Viêm Địa Ngục.

Tầng thứ năm địa ngục.

Vén vén chỉ trong chốc lát, Li Lộc Ma Đế đã xuyên qua tầng thứ sáu Lôi Viêm Địa Ngục, đi vào tầng thứ năm.

“Lần trước ta quan sát Lý Dương, công lực bất quá Ma Soái trung kỳ thôi, nhưng hắn có thể đối diện giết con ta, thậm chí buộc con ta phải sử dụng Hồng Thạch Phách Lệnh trong khi quyết chiến, tự nhiên phải có Ma Vương thực lực, hắn là đang ở tầng thứ tư Lôi Viêm Địa Ngục.

Li Lộc Ma Đế trong lòng thầm nghĩ.

Mặc dù lúc này, hắn hận không được ăn tươi nuốt sống Lý Dương, nhưng hắn luôn tự nhủ phải bảo trì sự tỉnh táo. Nếu không, chính mình có lẽ căn bản tìm không thấy Lý Dương.

Lôi Viêm Địa Ngục thuộc loại thần bí nhất trong lục giới, những cao thủ dưới Đại Tôn, căn bản không thể sử dụng thần thức.

Chu vi Lôi Viêm Địa Ngục không kém gì mặt trời, một người trên quả đất muốn tìm được người khác đã là rất khó rồi, đừng nói tìm một người tại Lôi Viêm Địa Ngục vốn lớn như mặt trời, mà lại không thể dùng thần thức lục soát, chỉ dùng mắt, khó khăn quá lớn.

Tầng thứ tư Lôi Viêm Địa Ngục.

- Đúng là nơi này, Lý Dương kia phỏng chừng ở tầng địa ngục thứ tư!

Li Ma Đế chỉ dựa vào cuộc chiến đấu giữa Lý Dương và Li Kiệt liền có thể phán đoán ra thực lực Lý Dương. Phán đoán ra nơi Lý Dương đang tu luyện.

Tốc độ, cực hạn tốc độ!

Li Ma Đế điên cuồng phi hành. Hắn phi hành không ngừng nghỉ trong tầng địa ngục thứ tư. Hai mắt mở lớn, phát ra quang mang màu xanh, dù là trong biển lửa vô tận, trong vòng vài trăm thước Li Lộc Ma Đế cũng có thể thấy được rõ ràng.

- Có người! Là Lý Dương?

Li Ma Đế đột nhiên thấy một thân ảnh màu đen, nhất thời mừng rỡ, thân hình chợt lóe, liền lao tới trước thân ảnh kia.

- Vãn bối ra mắt tiên bối!

Một gã Ma Vương thuộc hạ của Cộng Công Đại Tôn thấy Li Ma Đế, cảm thụ được sát khí kinh khủng của Ma Đế như một con quái thú đang ẩn núp, lòng thầm kinh hãi, từ uy áp đó cũng biết thực lực của mình cách rất xa người trước mắt, lập tức cung kính chào.

Li Ma Đế đồng tử hơi co lại, thấy không phải Lý Dương, lòng thầm không khỏi thất vọng, lập tức hừ lạnh:

- Đây, nói đi, có gặp qua Lý Dương không?

- Lý Dương? Lý Dương là ai?

Cao thủ Ma Vương hậu kỳ kia ngạc nhiên.

Li Lộc Ma Đế vừa nhíu mày, thân hình chợt lóe lên, biến mất mất tăm tích, để lại Ma Vương hậu kỳ cao thủ kia nghi hoặc suy đoán.

- Cũng không phải!

Hắc quang chợt lóe, Li Lộc Ma Đế hiện lên bên người một gã tu luyện giả. Sau đó tiếp tục tìm kiếm nơi khác. Gã tu luyện giả kia mê hoặc mở mắt ra:

- Ủa, tựa hồ có người nói “cũng không phải”. Sao không thấy ai hết, chẳng lẽ ta nghe lầm rồi?

Người tu luyện này nhìn kỹ chung quanh, cũng không thấy người nào, liền lắc đầu tiếp tục tu luyện.

Một đạo hắc quang, tại cả tầng địa ngục thứ tư điên cuồng tìm kiếm, hễ phát hiện ra một thân ảnh ghé qua nhìn một cái, chỉ tiếc là mỗi lần nhìn lại là một lần Li Lộc Ma Đế thất vọng, hắn không thấy Lý Dương đâu.

Ba ngày sau!

Trong lòng Li Lộc Ma Đế tràn ngập ý muốn giết người.

- Bay hơn phân nửa tầng thứ tư. Thật ra là ngay cả nhân ảnh đều không thấy, chẳng lẽ hắc hắc không ở tầng địa ngục thứ tư, mà là tại tầng thứ ba?

Li Lộc Ma Đế đoán, thân hình chợt lóe lên rồi bay vào tầng địa ngục thứ ba.

Cũng tìm kiếm điên cuồng như tầng trước. Nhưng tầng thứ tư tốt xấu còn có thể thấy bóng người, mà tầng thứ ba ngay cả nhân ảnh đều không có, cả tầng Lôi Viêm Địa Ngục thứ ba căn bản không người nào.

Suốt năm ngày sau.

Li Lộc Ma Đế cũng thất vọng.

- Tầng thứ ba không ai, như vậy tìm kiếm cũng không phải là biện pháp. Ta xem lại xem còn có biện pháp nào tốt hơn không?

Li Lộc Ma Đế căng thẳng nhú mày, rồi đột nhiên Li Lộc Ma Đế mắt sáng lên:

- Được rồi vô luận như thế nào, khi gặp nguy hiểm, bọn họ luôn phải về Thất Thái Quang Tráo, ta ở đó giảng dạy vậy!

Lập tức, Li Lộc Ma Đế bay thẳng về phía Thất Thái Quang Tráo. Không lâu sau, Li Lộc Ma Đế đã đến tầng địa ngục thứ nhất, bay tới bên cạnh Thất Thái Quang Tráo.

Thất Thái Quang Tráo chính là nơi được ba vị Đại Tôn lập ra dùng để bảo vệ tu luyện giả. Mỗi Ma Đế dẫn đầu nhóm tu luyện sẽ được truyền bí pháp thủ ấn, có thể dễ dàng tiến vào trong. Lúc trước Liệt Thiên Ma Đế ba người trong khi đuổi theo Hắc Diệu Băng Thạch, mặc dù có Không Linh Thạch, vẫn có thể vận dụng bí pháp được Đại Tôn truyền lại, tiến vào trong Thất Thái Quang Tráo.

Còn Li Lộc Ma Đế trước đây đã từng đảm đương việc dẫn những nhóm ba mươi sáu người.

Thậm chí khi Liệt Thiên Ma Đế còn chưa có đạt tới Ma Đế cảnh giới, chính Li Lộc Ma Đế đã dẫn dắt không biết mấy trăm nhóm rồi. Do hắc thập phần trung thành với Xi Vương Đại Tôn, Đại Tôn tự nhiên thường xuyên sử dụng hắc.

- Hừ, Thất Thái Quang Tráo?

Li Lộc Ma Đế trong tay hiện lên từng đạo thủ ấn quyết huyền ảo, tương tự như thiên thủ Quan Âm, lập tức Li Lộc Ma Đế có thể xuyên qua Thất Thái Quang Tráo, tiến vào trong vòng Thất Thái Quang Tráo.

Thời gian trôi qua, một người, rồi lại một người gặp nguy hiểm trở lại Thất Thái Quang Tráo. Nhưng trong số tu luyện giả xuất hiện, vẫn không có có Lý Dương.

- Hô!

Lại một thân ảnh xuất hiện, chính là Hạng Vũ.

- Hạng Vũ!

Li Lộc Ma Đế rồi đột nhiên lẳng không đứng thẳng dậy, lạnh lùng nhìn chăm chú vào Hạng Vũ, hắc hắc biết chính là Hạng Vũ đã chế trụ bọn Dẫn Danh tam đại Ma Quân, tạo thời cơ để Lý Dương giết nhi tử của mình, nếu không thì với sự bảo vệ của tam đại Ma Quân, nhi tử mình làm sao chết được.

Cho nên...

Hạng Vũ cũng có tội. Bất quá Hạng Vũ chính là đệ tử của Xi Vương Đại Tôn, ngay cả Li Lộc Ma Đế muốn giết cũng phải cân nhắc kỹ...

- Li Lộc Ma Đế, là người?

Sắc mặt Hạng Vũ đột nhiên biến đổi.

Những gì hắc lo lắng rốt cục đã xảy ra, Li Lộc Ma Đế nổi danh sủng ái con của mình. Do nhi tử của mình chết đi, liền tiến vào đây báo thù rồi, thật khó tưởng tượng. Vào tới tận Lôi Viêm Địa Ngục để báo thù!

- Hạng Vũ, ngày ấy vì sao đối phó người của ta, để cho Lý Dương giết Tiểu Kiệt của ta, nói, nếu không... hừ!

Li Lộc Ma Đế lạnh lùng nhìn Hạng Vũ.

Vì nhi tử, hắn đã bắt chấp hết thảy, trong lòng hắn Hạng cũng là hung thủ thứ hai, hung thủ đứng đầu tự nhiên là Lý Dương.

- Li Lộc Ma Đế, việc Li Kiệt chết ta cũng cảm thấy tiếc nuối, bất quá... Đại Tôn cũng không trách tội Lý Dương, chẳng lẽ ngươi muốn giết Lý Dương? Không sợ Đại Tôn trách tội sao?

Hạng Vũ nói, lúc này. Hắn chỉ có thể dùng Xi Vưu làm áp lực cho Li Lộc Ma Đế.

Li Lộc Ma Đế khẽ cau mày.

Hắn không phải sợ Xi Vưu Đại Tôn trách tội, mà đang tự hỏi có nên giết Hạng Vũ bây giờ hay không.

Một khi giết Hạng Vũ, chắc chắn Xi Vưu Đại Tôn lập tức biết ngay, đến lúc đó Xi Vưu Đại Tôn nếu tự mình đến nơi, nói không chừng cả cơ hội nhìn thấy Lý Dương cũng không có, đừng nói giết Lý Dương. Vô luận như thế nào đi nữa, Lý Dương mới là hung thủ chính.

- Hừ, ta tạm thời không trách tội ngươi. Ngày khác, chúng ta tới trước mặt Đại Tôn nói lại cho rõ ràng.

Li Lộc Ma Đế quyết định việc giết Hạng Vũ tạm thời gác lại, dù sao giết Lý Dương mới là sự việc quan trọng nhất.

Hạng Vũ trong lòng nghi hoặc:

- Chẳng lẽ Li Lộc Ma Đế thật nể mặt Xi Vưu Đại Tôn. Ngay cả ta cũng không trách tội? Mặc kệ, đi trước cho chắc ăn, rồi Li Lộc sớm lúc nào hay lúc đó.

Đứng trước Li Lộc Ma Đế, Hạng Vũ trong lòng không an tâm chút nào.

Lập tức, Hạng Vũ bay đi cực nhanh.

Thời gian một ngày sau, Li Lộc Ma Đế chờ đợi trong kích động.

Giăng bầy?

Biện pháp này rất tốt, trong vòng một tháng thôi, ngoại trừ Lý Dương, Điền Cương tất cả mọi người, kể cả Hạng đều cũng từng trở lại Thất Thái Quang Tráo, bởi vì những người này đều gặp nguy hiểm, tự nhiên phải quay về Thất Thái Quang Tráo.

Chính là, từng ngày từng ngày qua, Li Lộc Ma Đế đã có điểm nóng nảy.

Chớp mắt mà ba tháng đã qua đi, hai người Lý Dương, Điền Cương không hề về lại Thất Thái Quang Tráo lấy một lần, Li Lộc Ma Đế đứng ngồi không yên.

- Không thể chờ đợi như thế, phải chủ động hơn.

Li Lộc Ma Đế lúc này quyết định, trong lòng hắn suy nghĩ: “Nếu như ta đi, lỡ phát hiện Lý Dương tại nơi nào đó trong Lôi Viêm Địa Ngục, Lý Dương thông qua Khổng Linh Thạch, thuận di trở lại Thất Thái Quang Tráo thì sao? Trong khi ta không có cách nào thuận di được, chỉ có thể bay về đây, tự nhiên tốn rất nhiều thời gian, có thể không bắt Lý Dương được? Một khi bị hắn phát hiện một lần, hắn sẽ càng trốn kỹ, lại càng khó tìm.

Li Lộc Ma Đế nghĩ vậy đến tình huống như vậy lại càng thêm lo lắng.

Đột nhiên, hắn mất sáng ngời.

- Hô!

Lại một gã tu luyện giả trở lại Thất Thái quang quyền, đây là một Ma Quân tiền kì tên là Trạ Lạ. Trạ Lạ vừa thấy Li Lộc Ma Đế, khom người xuống nói:

- Vãn bối Trạ Lạ ra mắt Ma Đế bệ hạ.

Trạ Lạ là thủ hạ của Xi Vưu Đại Tôn.

Khi hấn vào Ma Thần cung nghe Xi Vưu Đại Tôn giảng đạo cũng từng gặp qua Li Lộc Ma Đế, hấn cũng biết Li Lộc Ma Đế quyền lợi lớn, thực lực mạnh.

- Tốt lắm, Trạm Lệ, ta có một việc phải nhờ người giúp?

Li Lộc Ma Đế lúc này nói.

Trạm Lệ khom người nói:

- Xin Ma Đế bệ hạ phân phó.

Nếu Trạm Lệ có thể lập quan hệ tốt với ba vị Ma Đế hậu kỳ cao thủ thì đúng là một chuyện quá tốt.

Li Lộc Ma Đế nói:

- Người hãy giải trừ Khổng Linh Thạch, rời khỏi Lôi Viêm Địa Ngục, ta đền bù cho người bằng Li Lộc lệnh, ta cũng thiếu người một ân tình. Sau này người có thể nhờ ta làm một việc, chỉ cần ta làm được, nhất định sẽ làm cho người.

Trạm Lệ mắt sáng ngời, căn bản không lo lắng gì:

- Vãn bối tuân mệnh!

Kẻ ngu mới bỏ qua cơ hội này.

Tại Lôi Viêm Địa Ngục tu luyện ngàn năm có tác dụng gì? Giải lắm thì công lực tăng lên một chút mà thôi, còn một khối Li Lộc lệnh thì có thể làm cho thân phận mình lên cao, sau này không có ai nào dám khi dễ mình, quan trọng nhất chính là Li Lộc Ma Đế đáp ứng làm cho mình một việc.

Li Lộc Ma Đế đưa cho Trạm Lệ một khối lệnh bài.

Trạm Lệ tiếp nhận lệnh bài, lập tức bắt đầu giải trừ huyết chi khế ước, một giọt máu chậm chậm thấm vào Khổng Linh Thạch, lập tức Trạm Lệ bị tổng truyền ra khỏi Lôi Viêm Địa Ngục, để lại một khối Khổng Linh Thạch phiêu phù trên cự thạch bồ đoàn.

Trích huyết nhận chủ.

Li Lộc Ma Đế lúc này trích huyết nhận chủ Khổng Linh Thạch, từ đó, Li Lộc Ma Đế cũng có biện pháp trong nháy mắt trở lại Thất Thái quang quyển.

- Cần thận lực soát tầng thứ tư một lần nữa.

Li Lộc Ma Đế cho rằng Lý Dương có khả năng ở tầng thứ tư Lôi Viêm Địa Ngục nhiều nhất, liền lập tức bay về phía tầng thứ tư Lôi Viêm Địa Ngục, lại bắt đầu cẩn thận lực soát. Lần này hấn càng thêm cẩn thận, chính là nửa tháng sau, hấn vẫn bất lực, hình như Lý Dương không ở tầng địa ngục thứ tư.

“Chẳng lẽ tại tầng thứ năm? Có thể giết Tiểu Kiệt, nói không chừng hấn có lực phòng ngự cấp Ma Quân.”

Li Lộc Ma Đế giống như con ruồi không đầu, bay vòng vòng điên cuồng tìm kiếm, mất gần một tháng, mới lực soát xong tầng thứ năm Lôi Viêm Địa Ngục một cách thận, vì tầng thứ năm địa ngục lớn hơn tầng thứ tư rất nhiều.

“Không có! Lại không có, trời ạ, chẳng lẽ người tại đùa với ta sao?” Li Lộc Ma Đế cho dù tu dưỡng rất tốt, giờ phút này cũng bắt đầu khẩn cấp.

“Được rồi, Diên Cương cũng không thấy quay về Thất Thái quang quyển, nhất định cùng một chỗ với Lý Dương, Diên Cương có Cửu Diệp Linh Chi, chắc rằng bây giờ cũng đạt tới Ma Vương cảnh giới, chà, nhất định tại tầng thứ tư, quay về tầng thứ tư một lần nữa, tìm kiếm thật tỉ mỉ xem sao.” Li Lộc Ma Đế cố kiềm chế sự kích động, lại nhảy vào trong tầng thứ tư Lôi Viêm Địa Ngục, xuyên qua biển dung nham nóng chảy, không ngừng tìm kiếm.

Lúc này việc tìm kiếm của hấn thập phần chăm chú, tâm thần tu vi không hổ là Ma Đế hậu kỳ, sức nhẫn nại cũng rất lớn, mặc dù nôn nóng muốn giết Lý Dương, nhưng hấn vẫn như trước từng bước một cẩn thận tìm tòi cả tầng địa ngục thứ tư.

Suốt bốn tháng, Li Lộc Ma Đế cẩn thận lục soát từng chỗ một, với tốc độ kinh khủng hần, mỗi một chỗ địa phương ở tầng thứ tư Lôi Viêm Địa Ngục cơ hồ bị bào nát.

Chính là... vẫn không tìm được.

Li Lộc Ma Đế căng thẳng nhắm mắt lại, cả tim óc căng thẳng như dây đàn, suốt bốn tháng, mắt nhìn kỹ chỗ một mà vẫn như trước không tìm được Lý Dương.

“Chỉ có hai đáp án, một, hần thật sự không có ở tầng thứ tư Lôi Viêm Địa Ngục, hai, Lý Dương không ở cố định tại một chỗ, hần luôn luôn di động, ta tìm địa phương này, hần lại đi nơi khác, ta đến nơi khác, hần lại quay về chỗ đầu tiên. Ta tự nhiên sẽ không thấy hần.” Li Lộc Ma Đế cẩn thận phân tích.

Đột nhiên...

Li Lộc Ma Đế trong lòng vừa động, dường như có dự cảm, đột nhiên nghiêng người, rõ ràng đã thấy đằng xa khoảng trăm thước có một cự thạch màu xanh chột lóe lên rồi biến mất vào trong biển lửa. Li Lộc Ma Đế thấy rõ ràng trên cự thạch màu xanh có hai người ngồi xếp bằng tu luyện.

“Thanh Diệu Băng Thạch, có hai người ngồi, nhất định là Lý Dương và Điền Cương, nhất định là bọn họ, chẳng trách tìm lâu như thế!” Tìm kiếm tìm hơn nửa năm, giờ phút này Li Lộc Ma Đế lại dấy lên niềm hy vọng, lập tức Li Lộc Ma Đế hóa thành một đạo hắc quang, nhắm phía Thanh Diệu Băng Thạch...

294. Chương 22: Trước Hết Giết Lý Dương

Công lực tăng lên với một tốc độ kinh khủng, giống như ngồi trên hỏa tiễn bay vọt lên, Lý Dương thậm chí quyết định không cần nóng nảy, chấp nhận hao phí một chút thời gian để tu luyện, dù sao xuyên qua Bắc Minh hải ít nhất cũng cần phải có thực lực Ma Quân.

Trong vòng ngắn ngủi mười tháng, Lý Dương đã từ Ma Vương sơ kì đạt tới Ma Vương trung kỳ giai đoạn cuối, bất kỳ lúc nào cũng có thể đạt tới Ma Vương hậu kỳ!

Điền Cương hôm nay cũng giảm tốc độ tu luyện xuống, do tâm thần tu vi không đủ, nên Điền Cương bắt buộc phải giảm tốc độ tu luyện, cố gắng nghiên cứu Ma Thần Lục Tuyệt, tận lực đề cao tâm thần tu vi.

Lý Dương trên mặt tuyệt đối không hề rung động.

Thân thể lưu chuyển đạo đạo quang mang màu tím, đột nhiên lại một đạo hòa quang màu tím xuất hiện trong não Lý Dương, thân thể hần rốt cục đột phá Ma Vương trung kỳ, đạt tới Ma Vương hậu kỳ. Bốn đạo hào quang tỏa ra hàng ngàn quang hoa màu tím, chiếu sáng khắp nơi.

- Ông...

Bên ngoài thân Lý Dương Đạo đạo đạo mang tỏa ra rồi lại thu vào, hiển nhiên lúc này Lý Dương đang tập trung tu luyện, trong khi đó Điền Cương ngồi bên cạnh bị những năng lượng xung động hỗn loạn làm bừng tỉnh, nhìn Lý Dương tu luyện.

Bởi vì tâm thần tu vi của hần không đủ, chỉ có thể đình chỉ tu luyện, từ từ tìm hiểu Ma Thần Lục Tuyệt, nếu không công lực vượt quá tâm thần sẽ nguy hiểm cực độ. Hơn nữa nếu tâm thần không đạt đến Ma Quân cảnh giới, công lực cũng khó có thể đạt tới Ma Quân cảnh giới được.

Rồi đột nhiên...

Một tiếng đao ngâm vang lên, đó là tiếng vang trong cơ thể Lý Dương vọng ra, nếu không phải công lực rất cao, Điền Cương cũng không nghe được. Giờ phút này, Lý Dương cũng mỉm cười mở mắt, mặt lộ vẻ rất cao hứng.

Đột phá, rốt cục đột phá, đạt tới Ma Vương hậu kỳ rồi!

- Sư huynh, Đạo Phách của ngươi cũng đột phá sao? Đạt tới Ma Vương hậu kỳ rồi hả?

Điền Cương mừng rỡ hỏi.

Ma Vương hậu kỳ. Phải biết rằng Lý Dương chính là Phi Dao Nhập Đạo. Công lực Dao Phách mạnh, làm cho người ta tuyệt đối sợ hãi, Ma Vương Dao Phách hậu kỳ, nếu cần có thể đối phó được với cả Ma Quân cao thủ.

Lý Dương cười:

- Đúng vậy, rốt cục đạt tới Ma Vương hậu kỳ rồi, nếu tiếp tục đột phá, sẽ lên tới cấp bậc Ma Quân, chỉ không biết là công hiệu của Huyết Lăng đan còn đủ để cho ta đạt tới Ma Quân cảnh giới không?

Lý Dương có vẻ hơi lo lắng.

Huyết Lăng đan đối với người thường có thể cung cấp đủ năng lượng để đạt tới Ma Quân tiền kỳ, nhưng Lý Dương hiểu được tình huống của mình khá đặc biệt.

Mình phải đồng thời tu luyện thân thể và Âm Dương Dao Phách, nghĩa là cần năng lượng lớn gấp ba bình thường, chính mình muốn đạt tới Ma Quân cảnh giới, phải có năng lượng cũng là gấp ba, mặc dù bây giờ chỉ đạt tới Ma Vương hậu kỳ, nhưng công hiệu Huyết Lăng đan cũng đã tiêu hao hết một nửa rồi.

Chỉ còn có một nửa, căn bản không đủ để cho chính mình đạt tới Ma Quân tiền kỳ.

- Sư đệ. Mặc kệ ta có thể đạt tới Ma Quân tiền kỳ không, một khi được hiệu Huyết Lăng đan hấp thu toàn bộ, ta sẽ rời Lôi Viêm Địa Ngục, còn người ở lại đây an tâm tu luyện nhé.

Lý Dương khuyên Điền Cương.

Điền Cương nói:

- Ta và sư huynh cùng nhau tới, tự nhiên cùng nhau đi ra.

Lý Dương cười:

- Sư đệ người...

Đột nhiên Lý Dương sắc mặt biến đổi, xoay người về phía sau nhìn lại.

Một đạo thân ảnh màu đen đang dùng một tốc độ kinh khủng đuổi theo hướng về Thanh Diệu Băng Thạch của mình, Thanh Diệu Băng Thạch tốc độ Lý Dương hiểu rất rõ, cho dù cười Thanh Vân cũng chỉ nhanh hơn Thanh Diệu Băng Thạch một chút thôi. Còn thân ảnh màu đen kia thì bay nhanh hơn Thanh Diệu Băng Thạch rất nhiều.

- Lý Dương!

Một tiếng quát tràn ngập sát khí từ thân ảnh màu đen truyền đến. Đầu tiên Lý Dương nhìn thấy một ánh mắt. Ánh mắt lạnh như băng như quyết tâm tiêu diệt mình, thân hình Lý Dương phản chiếu trong con ngươi thù hận đó. Thân ảnh kia giống như tử thần mặc áo đen bay ngang qua biển lửa, áo choàng bay phấp phật, nhanh như một tia chớp phóng tới Thanh Diệu Băng Thạch.

Li Lộc Ma Đế!

Lý Dương sắc mặt đại biến, Điền Cương ngồi bên cạnh cũng xoay người nhìn về phía thân ảnh màu đen, cũng vô cùng kinh ngạc. Từ khi giết Li Kiệt, Lý Dương cũng dự liệu sẽ có ngày này, nhưng không ngờ là Li Lộc Ma Đế đến ngay cả Thanh Diệu Băng Thạch cũng có thể tìm được.

- Sư huynh, chạy mau!

Điền Cương vội vàng thúc giục nói, chỉ là Lý Dương vẫn hoàn toàn bất động. Chạy trốn được sao? Tốc độ bọn họ căn bản thua xa Li Lộc Ma Đế, chạy trốn tới chỗ nào đây? Không có nơi nào trốn thoát được.

Lý Dương nhãn tình sáng lên, lúc này truyền âm nói với Điền Cương.

- Sư đệ, Thất Thái quang quyển!

Điền Cương không phải là người ngu ngốc, vừa nghe là hiểu ngay tâm tư của Lý Dương, trong lòng hân hoan yên tâm hơn rất nhiều, bọn họ chính mình có Không Linh Thạch, tự nhiên có thể thuận di trở về Thất

Thải quang quẫy, mà, bèn Li Lộc Ma Đế không phải một trong một trăm lẻ tám người, đương nhiên không thể thuận di.

Phải mất một khoảng thời gian khá dài để bay từ tầng thứ tư Lôi Viêm Địa Ngục đến tầng thứ nhất Lôi Viêm Địa Ngục.

Nhất thời, Điền Cương và Lý Dương bình tĩnh lại nhiều.

- Lý Dương, người không có đường nào trốn thoát được, hôm nay, ta sẽ vì Tiểu Kiệt báo thù!

Li Lộc Ma Đế đột nhiên hạ xuống Thanh Diệu Băng Thạch, lạnh lùng nhìn chăm chăm vào Lý Dương, hẳn đã chuẩn bị mọi khả năng có thể xảy ra, cho dù Lý Dương vận dụng khổng linh thạch thuận di trở lại Thất Thái Quang Tráo, hẳn Li Lộc Ma Đế cũng có thể thuận di chạy theo.

- Không đường nào thoát? Ha ha...

Lý Dương cười tươi, lập tức nhìn Điền Cương, hai người dùng thuận di rời bỏ băng thạch, biến mất tầm, trước khi biến mất, Lý Dương đã vung ống tay lên.

Tiểu Càn Khôn!

Thanh Diệu Băng Thạch thật ra trong nháy mắt đã biến mất, bị Lý Dương thu vào trong Tiểu Càn Khôn, Li Lộc Ma Đế đang đứng trên Thanh Diệu Băng Thạch thân hình cũng mất điểm tựa rơi xuống, nhưng hẳn chỉ cười lạnh, thân hình cũng thuận di biến mất.

Trong Thất Thái quang quẫy.

Điền Cương tay phải xoa trán, thở phào một hơi nói:

- Mẹ ôi, nguy hiểm thật, nếu không phải có Khổng Linh Thạch, phỏng chừng chắc trốn không thoát, Li Lộc Ma Đế kia quá kinh khủng, Ma Đế hậu kỳ a, chúng ta gặp phải hẳn coi như tuyệt vọng rồi.

Lý Dương lòng vẫn còn sợ hãi.

- Ân, chúng ta chạy mau như vậy mà Li Lộc Ma Đế cũng có thể đuổi kịp về đây sao...

Lý Dương đột nhiên mở to hai mắt, ngơ ngác nhìn Điền Cương. Cách đó không xa có một người đang ngồi trên bờ đoàn cự thạch.

Điền Cương nghi hoặc nói:

- Sư huynh, người làm sao vậy?

Nói xong, hẳn cũng quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy Li Lộc Ma Đế đang cười lạnh đứng ở trên một bờ đoàn cự thạch. Điền Cương chỉ cảm thấy giác giống như vào mùa đông mình cởi trần đứng dưới băng thiên tuyết địa. Lạnh đến tận phế phủ.

- Đi mau!

Lý Dương đột nhiên hét lớn một tiếng, lúc này đẩy mạnh Điền Cương, một người cước đạp Thanh Vân, một người ngự cười tiên khí Xích Tiêu, hóa thành hai đạo thiểm điện phi hành.

Nói về tốc độ?

Hai người sao có thể so sánh được với Li Lộc Ma Đế vốn đã đạt tới Ma Đế hậu kỳ? Hơn nữa Li Lộc Ma Đế lại không thêm cười thần khí.

- Lý Dương, để ta coi người trốn vào đâu!

Li Lộc Ma Đế cười lạnh, sát khí tưởng như có thể hóa thành hữu hình, bao phủ ngoài cơ thể, giờ phút này, hẳn như một tử thần đòi mạng. Không gì có thể ngăn cản hẳn!

Chỉ thấy Li Lộc Ma Đế hóa thành một đạo tia chớp màu đen, đuổi theo Lý Dương, Lý Dương vừa thấy thân ảnh phía sau, nhất thời xuất ra Hóa Dao thuật vốn đã không lâu rồi không sử dụng, chỉ thấy vô số đao mang màu đen lan tỏa khắp nơi, bao bọc lấy Lý Dương và Thanh Vân.

Lý Dương cùng Thanh Vân biến thành một hình ảnh phi đao thật lớn.

Nhanh như chớp, lực cản giảm đi, tốc độ Lý Dương tăng lên một bậc.

Chỉ là tốc độ của Lý Dương nhanh nhất cũng chỉ tương đương với Hạng Vũ cười thần khí. Cho nên không cách nào nhanh bằng Li Lộc Ma Đế.

- Điền Cương, chia đường mà chạy, đừng đi theo ta!

Thần thức Lý Dương truyền âm vào đầu của Điền Cương. Lý Dương rất lo lắng, hẳn hiểu lần này Li Lộc Ma Đế muốn truy giết hẳn thôi, chứ không phải đối phó với Điền Cương, nếu Điền Cương đi theo mình, nói không chừng cũng bị tai bay vạ gió.

Một khi hai người tách ra, Li Lộc Ma Đế cho dù giết mình xong, cũng khó có thể tìm được Điền Cương trong Lôi Viêm Địa Ngục.

- Không, có chết thì chết chung!

Điền Cương trong lòng kiên định nói. Nguy nan mà bỏ bạn thoát đi, thì còn mặt mũi nào?

- Ngu xuẩn, ngu muội, hỗn đản, cổ chấp!

Lý Dương dùng thần thức mắng.

- Người theo ta chết chung có giá trị gì, chạy mau, người chạy thoát, sau này còn có thể báo thù cho ta, người cũng có thể tìm Bá Vương, tìm Đại Tôn báo thù cho ta, nếu không ngay cả người báo thù cho ta cũng không có.

Điền Cương không khỏi sững sốt.

Lúc này!

- Hô!

Phương hướng Lý Dương bỗng đột nhiên thay đổi, trong tích tắc, Điền Cương đã không rõ Lý Dương bay đi đâu mất, tốc độ của hắn không bằng Lý Dương, hơn nữa cũng không có bản lãnh dùng thần thức quan sát như Lý Dương, tự nhiên không thể tìm được.

- Sư huynh, sư huynh!

Điền Cương kêu lớn, nhưng vẫn không thấy thân ảnh Lý Dương, cũng không nghe Lý Dương dùng thần thức truyền âm nữa, Điền Cương lơ lửng giữa biển lửa, không tìm được nước mắt chảy xuống. Hẳn hiểu, Lý Dương làm như vậy là muốn cứu mạng hắn.

- Sư huynh!

Thân thể Điền Cương khẽ run lên, hẳn hiểu, Lý Dương khi đối mặt Ma Đế Li Lộc - Ma Đế hậu kỳ, cho dù dùng Dao Phách cũng tuyệt đối không phải là đối thủ, dù sao Li Lộc Ma Đế cũng gần đến Đại Tôn, thực lực quá mạnh, hai người không phải đối thủ của hắn.

Lần này từ biệt, có lẽ cũng là vĩnh biệt.

Sư huynh hay nói giỡn với hắn, người sư huynh từng luôn luôn bảo vệ hắn, luôn làm chỗ dựa cho hắn, rất có thể sẽ không còn được gặp nữa rồi.

- Sư tôn, Liệt Thiên Ma Đế, Đại Tôn, đúng rồi, tìm kiếm bọn họ!

Giống như Điền Cương cuối cùng tóm được một cái phao cứu mạng, điên cuồng bay về phía tầng ngoài của Lôi Viêm Địa Ngục.

Trong khi đó, thần thức Lý Dương thấy rõ ràng Điền Cương đang thống khổ, thấy Điền Cương nước mắt đầm đìa.

Đàn ông không dễ dàng rơi lệ, nhưng nước mắt Điền Cương lại làm cho Lý Dương trong lòng vô cùng cảm động.

Lý Dương trong lòng cười khổ:

“Sư đệ, người không muốn bỏ ta trong lúc nguy nan, chẳng lẽ ta nguyện ý để cho người theo ta cùng chết sao?” Thần thức Lý Dương thấy rõ ràng tất cả tình huống chung quanh mấy trăm dặm, với tốc độ của Ma Đế Li Lộc, có thể đuổi kịp Lý Dương rất nhanh. Chính là Li Lộc Ma Đế không thêm làm thế, hấn chậm rãi thu hẹp khoảng cách giữa hai người.

Hắn muốn từ từ hành hạ Lý Dương, để cho Lý Dương nếm mùi vị muốn trốn cũng không có đường, chạy trốn chết trong tuyệt vọng.

- Trốn đi, trốn đi, đến khi người phát hiện, người trốn kiểu gì, thì khoảng cách giữa chúng ta càng ngày càng gần, người cố gắng kiểu gì đi nữa, liều mạng chạy trốn đến đâu, cũng không có khả năng kéo dài khoảng cách của chúng ta, ta muốn cho người tuyệt vọng, cho người sợ hãi, cho người ở bên bờ tử vong không ngừng run rẩy, chỉ có như vậy, ta mới làm cho Tiểu Kiệt vui lòng.

Nhìn Lý Dương phi hành cực nhanh phía trước, Li Lộc Ma Đế trong mắt lộ vẻ tàn khốc, khoảng cách hai người cũng không ngừng rút ngắn.

Lúc này, khoảng cách giữa hai người chỉ còn mười thước.

Mười thước, quá ngắn rồi, thậm chí Li Lộc Ma Đế chỉ cần gia tốc, đạt đến cực hạn tốc độ, đã có thể trong tích tắc bắt được Lý Dương. Nhưng Li Lộc Ma Đế vẫn chỉ từ từ gia tốc, chậm rãi thu ngắn khoảng cách hai người... càng lúc càng ngắn.

- Hô!

Xuyên qua biển lửa, thần thức Lý Dương đảo qua, khoảng cách chỉ còn tám thước!

- Bồng!

Xuyên qua dung nham, khoảng cách hai người còn năm thước, khoảng cách càng lúc càng gần.

Thần thức Lý Dương không ngừng tìm kiếm một hoàn cảnh phù hợp để trốn.

- Hư!

Lý Dương xuyên qua một huyết động nằm giữa đỉnh núi cao khoảng một ngàn thước, nhưng Li Lộc Ma Đế cũng không thêm để ý, đập vỡ tan cả quá núi, tiếp tục đuổi theo Lý Dương, tốc độ tỏ ra không hề giảm một chút nào, khoảng cách hai người biến thành hai thước!

Lý Dương đã tuyệt vọng.

- Tuyệt!

Thời khắc này ý nghĩ của Lý Dương lại về với Tuyệt!

- Hát!

Rồi đột nhiên Li Lộc Ma Đế quát khê một tiếng, tốc độ đột nhiên tăng lên, ma nguyên lực như hải dương khổng lồ của Li Lộc Ma Đế hoàn toàn chế trụ Lý Dương.

Lý Dương động cũng không cách nào động, Li Lộc Ma Đế khổng lồ chế ma nguyên lực, làm cho Lý Dương đối diện với hắn.

- Là người, là người, là người giết Tiểu Kiệt của ta, là người giết nhi tử của ta, hủy diệt hy vọng duy nhất của ta, cho nên, ta muốn hành hạ người, hành hạ người!

Giờ phút này Li Lộc Ma Đế giống như người tâm thần, nói lảm nhảm...

- Ca sát!

Li Lộc Ma Đế dùng hai tay bóp nát các đốt ngón tay của Lý Dương, ma nguyên lực Lý Dương lập tức chữa trị ngay các đốt ngón tay, nhưng Li Lộc Ma Đế trong nháy mắt lại bóp nát các đốt ngón tay của hắn.

Đau nhức.

Lý Dương lúc này quyết định không chữa trị nữa, cho dù có chữa trị, cũng sẽ bị Li Lộc Ma Đế tiếp tục bóp nát, các đầu xương bị bóp nát, sự đau đớn thật vô cùng lớn.

- Không chữa trị? Hừ, ta giúp người chữa trị!

Li Lộc Ma Đế dùng ma nguyên lực chữa trị xương đầu gối Lý Dương, bóp nát rồi chữa trị, từ từ xé từng phần trên thân thể Lý Dương, máu tươi nhuộm đỏ thân thể Lý Dương, Lý Dương vẫn không hề rên rỉ một tiếng, lạnh lùng nhìn Li Lộc Ma Đế.

- Còn nhìn ta sao?

Li Lộc Ma Đế vung tay, một cây trường tiên xuất hiện trên tay hắn rồi quất mạnh vào thân thể Lý Dương, nhưng Lý Dương vẫn không nhúc nhích, thậm chí cũng không nhíu mày, chẳng lẽ không đau?

Không, đương nhiên không phải.

Đau, phi thường đau, mỗi một roi của Li Lộc Ma Đế đều làm cho Lý Dương nát gan đứt ruột.

Nhưng không thể so với lúc trước biết khi được tin Tuyết bị chết. Lúc đó cảm giác đau lòng còn kinh khủng hơn.

Huống chi, Li Lộc Ma Đế hành hạ mình chỉ là muốn để cho mình cầu xin tha thứ, để cho mình thống khổ, biểu hiện của mình càng thống khổ, phỏng chừng Li Lộc Ma Đế càng thêm hưng phấn, càng thêm cao hứng. Lý Dương đương nhiên sẽ không làm Li Lộc Ma Đế được như ý.

295. Chương 23: Hậu Diệt Hạng Vũ

Roi da quất xuống, lớp da trên người Lý Dương hoàn toàn bị đánh nát, da thịt bầy nhầy. Lý Dương chậm chậm nhắm lại mắt, tựa hồ không thêm quan tâm.

- Hừ!

Nhìn Lý Dương như thế, Li Lộc Ma Đế vô cùng giận dữ, lúc này vung tay lên, một mảng sương trắng hoàn toàn bao trùm trên người Lý Dương, đó là một loại dược vật, Lý Dương không biết đó là cái gì, nhưng là...

Trên thân thể giống như bị vô số con kiến cắn xé, còn thống khổ hơn nhiều so với roi da vừa rồi.

Cái mà Li Lộc Ma Đế dùng để xát lên có vẻ giống như muối ở cõi thế tục, nhưng còn biến thái gấp vạn lần so với muối, loại thống khổ này thậm chí ngay trong vô thức Lý Dương cũng cảm nhận được.

- Đau, ta muốn người đau, đau chết người, thậm chí đi cho người đau đến nguyên thần hồn phi phách tán.

Li Lộc Ma Đế hưng hăng nói.

Hành hạ người, với cách tra tấn ác độc như thế có thể làm cho người ta đau chết, cho dù là ma đạo cao thủ, khi đau đến cực hạn, nguyên thần cũng sẽ bị tổn thương, nếu có thác quyết (pháp quyết tự sát) thì không sao, nhưng với cảnh giới của Lý Dương như thế sao có thể thác quyết được?

Chính là...

Lý Dương nguyên thần quá mạnh mẽ, làm sao có loại thống khổ nào có thể làm cho nó băng hoại được?

- Ta đã chuẩn bị cho người ba mươi sáu bữa tiệc lớn, xem ra người có thể thông qua một bữa rồi, vừa rồi bất quá là món đầu tiên, một món đơn giản nhất mà thôi.

Li Lộc Ma Đế cười lạnh, cừ hận của hắn đối với Lý Dương đã đạt tới mức đập nát cả ngũ hồ tứ hải cũng không xoa dịu được.

Ba mươi sáu cuộc đại hình tra tấn chấm dứt.

Lý Dương đôi mắt vẫn trong veo như trước, trong đó còn có một tia trào phúng, nguyên thần hần căn bản không bị ảnh hưởng gì, vẫn tốt như trước, chỉ là lúc này thân thể Lý Dương còn kinh khủng hơn so với một cái xác thối rữa.

- Hô hô...

Ma nguyên lực Lý Dương bắt đầu khởi động, vết thương kinh khủng bên ngoài thân thể chỉ trong chốc lát hoàn toàn khôi phục, giống như không bị thương chút nào.

- Ba mươi sáu bữa tiệc lớn? Quả thật tốt, không biết còn có bữa nào nữa hay không?

Lý Dương cười lạnh, giờ phút này, thân thể hần hoàn toàn khôi phục, thoát nhìn tựa như không hề bị thương. Hơn nữa trên mặt Lý Dương đầy ngạo khí, làm cho Li Lộc Ma Đế giận điên người.

- Ah...

Li Lộc Ma Đế gầm lớn một tiếng, không thể thừa nhận kết quả này, ba mươi sáu đạo đại hình lợi hại nhất của mình thật ra là không làm Lý Dương nhú mảy một chút, điều này không khỏi làm hần khiếp sợ.

Chín trăm triệu năm qua, hần đã hành hạ vô số cao thủ, tuyệt không có người nào có thể chịu được ba mươi sáu đạo đại hình, một gã Ma Đế tiền kì cao thủ cực mạnh, đến đạo đại hình thứ ba mươi năm đã đau đớn đến nổi hồn phi phách tán rồi.

Có thể tưởng tượng, ba mươi sáu đạo đại hình này kinh khủng như thế nào.

Nhưng Lý Dương một tiểu nhân vật đến ngay cả Ma Quân đều không tới, thế mà có thể chịu được ba mươi sáu đạo đại hình, cũng không nhú mảy một chút.

Li Lộc Ma Đế nở nụ cười.

- Tốt lắm, tốt lắm, ta hiểu rồi, vì sao Đại Tôn coi trọng ngươi như thế, tại sao ngày ấy ngươi có thể kiên trì đến cuối cùng nghe Đại Tôn giảng đạo, tại sao ngươi giết con ta, Đại Tôn cũng không trừng phạt ngươi, bất quá...

Li Lộc Ma Đế cười lạnh nói:

- Ngươi hần phải chết không thể nghi ngờ, ngay cả Đại Tôn cũng không thể nào cứu được ngươi!

Li Lộc Ma Đế nắm lấy Lý Dương, hóa thành một tia chớp bay về phía Thất Thái Quang Tráo. Lúc này, Li Lộc Ma Đế rốt cục thi triển tốc độ nhanh nhất của hần, trong chốc lát đã tới Thất Thái Quang Tráo, không, hần không phải đến Thất Thái Quang Tráo.

Mà là đến... hạch tâm cấm vực.

- Lôi Viêm Địa Ngục hạch tâm cấm vực, ngay cả Đại Tôn cũng không chịu được, không dám tự tiện tiến vào, ngươi chết chắc rồi!

Li Lộc Ma Đế đến gần hạch tâm cấm vực khoảng một trăm thước, cũng không dám vào gần hơn, từ xa ném Lý Dương bay vào hạch tâm cấm vực. Ma nguyên lực của hần vẫn bao vây Lý Dương như trước, làm cho Lý Dương không thể động đậy, chỉ có thể để mặc cho ma nguyên lực trói chặt lấy thân mình vào nơi kinh khủng nhất - Hạch tâm cấm vực.

Lý Dương nhìn hạch tâm cấm vực đen ngòm trước mắt, hần hết cách rồi.

Hần vốn nghĩ rằng, còn có Xi Vưu, khi Li Lộc Ma Đế giết không được mình, tới cuối cùng Xi Vưu sẽ ra mặt, không để cho hần phải chết. Nhưng Lý Dương không biết, Xi Vưu sớm đã biết Li Lộc Ma Đế bắt được hần rồi.

Bất quá, Xi Vưu vốn biết, cấp bậc linh hồn Lý Dương là hồn độn chi linh.

Phải biết rằng, đại tây bán cầu chính là vĩnh viễn không chết, vĩnh hằng bất diệt, hồn độn chi linh vốn là như thế, mặc dù Lôi Viêm ở Lôi Viêm Địa Ngục lợi hại vô cùng, có thể làm cho Đại Tôn bị thương, bất quá chỉ là bị thương ngoài da mà thôi, tuyệt không có khả năng hủy diệt hồn độn chi linh.

Dù sao, linh hồn hồn độn chi linh vĩnh viễn không bị hủy diệt, đây là thiên đạo, quy tắc thiên địa.

Cho nên Xi Vưu không hề lo lắng cho sanh tử của Lý Dương.

Chính là Lý Dương nhưng lại không biết mình có linh hồn đặc biệt, cũng không biết nguyên thần của mình cần bản không e ngại Lôi Viêm.

Rất cực...

Thân thể Lý Dương bay vào hạch tâm cấm vực, nhất thời, một đạo Lôi Viêm đánh ra, bắn thẳng vào người Lý Dương. Lý Dương nhìn Lôi Viêm, cảm thụ Lôi Viêm có thể so với năng lượng Đại Tôn, trong lòng chỉ có nghĩ đến Tuyệt.

Li Lộc Ma Đế trong nháy mắt trở vào Thất Thái quang quyển, đồng thời chăm chú nhìn...

- Oanh!

Lôi Viêm oanh kích trên thân thể Lý Dương, trong nháy mắt Lý Dương đã biến mất khỏi tầm nhìn, nhưng Lôi Viêm kia không công kích Thất Thái Quang Tráo như lần trước, mà rút về hạch tâm cấm vực, Li Lộc Ma Đế này mới từ Thất Thái quang quyển bước ra

Hắn cả người run rẩy không ngừng vì hưng phấn.

- Ha ha, Tiểu Kiệt, cha rất cực báo thù cho con rồi, con có biết không? Cha rất cực giết Lý Dương, báo thù cho con rồi, hắn dưới Lôi Viêm đã bị hồn phi tuyệt diệt, hồn phi phách tán rồi, vĩnh không tồn tại rồi, ha ha...

Li Lộc Ma Đế vô cùng khẳng định Lý Dương nhất định hồn phi phách tán rồi.

Bởi vì hắn tận mắt thấy, Lý Dương bị Lôi Viêm oanh kích, hóa thành hư vô.

Lôi Viêm đánh! Đến cả người đạt tới Ma Đế hậu kỳ như hắn, một khi bị oanh kích, cũng bị nhiệt độ cực lớn trong nháy mắt hóa thành hư vô, chứ đừng nói Lý Dương thực lực còn cách xa hắn.

- Tốt lắm, hôm nay hung thủ lớn nhất đã bị giết, thứ hai là Hạng Vũ, giết Hạng Vũ xong, mới xem như hoàn toàn báo thù cho con ta. Giết Hạng Vũ, cho dù Đại Tôn tìm ta, muốn giết ta, ta dầu chết cũng không ân hận.

Cuộc sống tịch mịch kéo dài, hi vọng duy nhất của hắn chính là nhi tử, nhi tử đã chết, mục đích duy nhất chính là báo thù, báo thù xong dù sống hay chết, hắn cũng không thêm để ý, dù sao hắn cũng không còn có mục tiêu sống, cho dù còn sống, cũng là như một xác chết biết đi mà thôi.

Giờ phút này, Điền Cương đang phi hành cực nhanh, cố chống cự với ngọn lửa vô tận nóng cháy chung quanh, vận dụng tất cả công lực, gào lớn:

- Sư tôn, Liệt Thiên Ma Đế, Li Lộc Ma Đế ở tầng thứ nhất Lôi Viêm Địa Ngục muốn giết Lý Dương sư huynh rồi, mau tới cứu mạng!

- Li Lộc Ma Đế ở tầng thứ nhất Lôi Viêm Địa Ngục muốn giết Lý Dương sư huynh rồi!

Lôi Viêm Địa Ngục bên trong mặc dù không thể sử dụng thần thức, chính là vẫn có thể sử dụng phương pháp nguyên thủy mắt thấy tai nghe, thanh âm cũng truyền đi bình thường. Nếu không Liệt Thiên Ma Đế lúc trước bên ngoài cũng không có khả năng một tiếng kêu to, gọi tất cả mọi người trong Lôi Viêm Địa Ngục lập tức đi ra.

Trong khi tìm kiếm Lý Dương, Li Lộc Ma Đế tự nhiên không dám kêu lớn, nếu không phỏng chừng Lý Dương đã trốn vào một chỗ bí mật nào đó rồi

- Li Lộc Ma Đế tại tầng thứ nhất Lôi Viêm Địa Ngục muốn giết Lý Dương sư huynh rồi!

Thanh âm vang vọng cả Lôi Viêm Địa Ngục. Cả tầng thứ năm lẫn tầng thứ sáu Lôi Viêm Địa Ngục tất cả mọi người đều nghe được, thậm chí Li Lộc Ma Đế đang ở tầng thứ nhất cũng nghe được.

Còn Hạng Vũ bởi vì lúc trước gặp Li Lộc Ma Đế rồi bỏ đi, hắn không chạy về tầng thứ năm, vì hắn lo lắng Li Lộc Ma Đế đi tìm hắn phiền toái, do Li Lộc Ma Đế muốn tìm hắn nhất định phải đi tầng thứ năm Lôi Viêm Địa Ngục, cho nên Hạng Vũ đến tầng thứ ba Lôi Viêm Địa Ngục.

Đang ở tầng thứ ba Hạng Vũ liền nghe được thanh âm Điền Cương

- Cái gì!

Hạng Vũ nhất thời kinh hãi, Lý Dương công lực đến đâu, Li Lộc Ma Đế lại là cấp bậc nào, hẳn tự nhiên biết rõ. Lý Dương căn bản không có cách nào chống cự Li Lộc Ma Đế, chênh lệch quá lớn.

- Hô!

Hạng Vũ thậm chí không có lo lắng cho an toàn của mình, lúc này cười thần khí phá không, sớm bay nhanh về phía tầng thứ nhất Lôi Viêm Địa Ngục.

Kể cả ba người Liệt Thiên, Nham Dong, Liễu Nhu Ma Đế đang ở tầng thứ sáu Lôi Viêm Địa Ngục cũng nghe được thanh âm, Liễu Nhu Ma Đế nghi hoặc hỏi:

- Liệt Thiên đại ca, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Li Lộc Ma Đế hẳn sao lại muốn giết Lý Dương gì gì đó?

- Chết rồi! Các ngươi mau cùng ta tới đó!

Lý Dương giết Li Kiệt, Li Lộc tới báo thù, Liệt Thiên Ma Đế tự nhiên trong nháy mắt hiểu ngay.

Nhưng... Liệt Thiên Ma Đế biết rõ Xi Vưu Đại Tôn quan tâm Lý Dương đến như thế nào, ngay cả khi Lý Dương giết Li Kiệt, Xi Vưu Đại Tôn cũng không trách Lý Dương, bởi vậy có thể tưởng tượng địa vị Lý Dương trong lòng Xi Vưu Đại Tôn. Liệt Thiên Ma Đế tự nhiên không thể để Li Lộc Ma Đế giết Lý Dương.

Nham Dong Ma Đế cùng Liễu Nhu Ma Đế nhìn thần sắc Liệt Thiên Ma Đế, cũng biết có chuyện không hay, lúc này cũng lập tức đi theo Liệt Thiên Ma Đế, hướng về phía tầng thứ nhất Lôi Viêm Địa Ngục bay đi.

Đang tu luyện ở Lôi Viêm Địa Ngục tầng thứ sáu một người dưới trướng Xi Vưu Đại Tôn là Mông Sơn Ma Đế vừa nghe, cũng nghi hoặc, tự nhủ:

- Li Lộc Ma Đế sao lại chạy đến Lôi Viêm Địa Ngục giết người? Đến xem thử.

Cùng một lúc, bốn Ma Đế khác đang tu luyện ở Lôi Viêm Địa Ngục cũng chạy vội về tầng thứ nhất.

Cơ hồ ngay sau khi thanh âm Điền Cương vang lên, Lôi Viêm Địa Ngục thất đại Ma Đế tại tầng thứ sáu cũng chạy về tầng thứ nhất, hơn nữa cũng có nhiều Ma Quân tại tầng thứ năm cũng muốn xem náo nhiệt nên lập tức bay về tầng thứ nhất xem rốt cuộc xảy ra sự tình gì.

Vừa thấy Lý Dương bị Lôi Viêm Địa Ngục đánh thành hư vô, hẳn liền nghe tiếng kêu thất thanh của Điền Cương, Li Lộc Ma Đế nở nụ cười.

- Ha ha, đánh thị Điền Cương hoảng hốt rồi, ta đang muốn đi tìm kiếm Hạng Vũ, không biết nên đi chỗ nào mới kiếm ra hắn, thế mà bây giờ nghe được thanh âm Điền Cương, Hạng Vũ chắc muốn chạy về đây rồi, ta cũng không cần cày nát cả thiên địa để tìm Hạng Vũ nữa.

Li Lộc Ma Đế bình tĩnh ngồi trong Thất Thái Quang Tráo chờ Hạng Vũ đến.

Không lâu sau...

Li Lộc Ma Đế nhân tình sáng lên, thân ảnh Hạng Vũ như một đạo thiểm điện vọt tới, hẳn là người thứ nhất về tới tầng thứ nhất Lôi Viêm Địa Ngục.

Thứ nhất, Hạng Vũ có thần khí phá không, tốc độ vốn rất nhanh, thứ hai, hắn vốn ở tầng thứ ba Lôi Viêm Địa Ngục, khoảng cách rất gần tầng thứ nhất, tự nhiên là người thứ nhất tới nơi.

Liệt Thiên Ma Đế mặc dù cũng có thần khí, công lực mạnh hơn Hạng Vũ, tốc độ nhanh hơn Hạng Vũ, nhưng hắn ở tầng thứ sáu Lôi Viêm Địa Ngục, muốn bay về tầng thứ nhất Lôi Viêm Địa Ngục, phải mất một khoảng thời gian nữa, thất đại Ma Đế cũng không có ai chạy về kịp.

- Li Lộc Ma Đế, Lý Dương đâu? Lý Dương đâu, Lý Dương ở nơi nào?

Hạng Vũ hét lớn với Li Lộc Ma Đế, Hạng Vũ có vẻ thập phần khẩn cấp, nhưng hắn quên mất một điểm...

Li Lộc Ma Đế cười ngạo nghễ nói:

- Đã bị ta giết.

Hạng Vũ sắc mặt bỗng trở nên trắng bệch, sự tình mà hắn sợ nhất rốt cục đã xảy ra. Hắn đã dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới, nhưng đã muộn, nhìn Li Lộc Ma Đế, Hạng Vũ bốc lên một cơn phẫn nộ.

Nhưng hắn cũng biết được mình không phải là đối thủ của Li Lộc Ma Đế.

- Li Lộc, ngươi chờ Đại Tôn trừng phạt!

Hạng Vũ hừ lạnh một tiếng, muốn cười thần khí bay đi.

- Còn muốn chạy?

Li Lộc Ma Đế thân hình chợt lóe, chắn trước người Hạng Vũ, trên mặt có một nụ cười biến thái, thấy Hạng Vũ tới, Li Lộc Ma Đế càng thêm hưng phấn, chỉ muốn giết Hạng Vũ ngay, đại cừu của hắn sắp được trả sòng phẳng rồi.

- Chẳng lẽ ngay cả ta ngươi cũng muốn giết?

Trong mắt Hạng Vũ bỗng hiện lên hàn mang, lạnh lùng hỏi.

Li Lộc Ma Đế cười:

- Đúng, ngươi không phải có cảm tình Lý Dương sao? Thế thì ngươi đi chết chung với hắn đi?

Vừa nói, Li Lộc Ma Đế liền bay về phía Hạng Vũ. Hạng Vũ bất chấp mọi chuyện, nhất thời hét lớn một tiếng, thần khí phá không bạo xuất.

- Khai Thiên Tích Địa!

Hạng Vũ hét lớn một tiếng, xuất ra một chiêu cực mạnh.

- Oanh!

Li Lộc Ma Đế vùng tay nắm được thần khí phá không, căn bản coi thần khí sắc bén vào đâu.

Đạt tới Ma Đế hậu kỳ, thân thể quá mạnh, so với thượng phẩm ma khí còn cứng hơn, phải biết rằng, cao thủ cấp bậc Ma Đế, gần như ai cũng đều có thần khí, thần khí mặc dù có thể làm bọn họ bị thương, nhưng với thần khí trong tay Hạng Vũ, cũng không cách gì thương tổn được Li Lộc Ma Đế.

Dù sao Hạng Vũ mới là Ma Quân tiền kì, công lực chênh lệch quá lớn.

Hạng Vũ cười khở.

Chênh lệch thật có quá lớn. Cả khi Li Lộc Ma Đế không thềm vận dụng thần khí, mình cũng không phải là đối thủ của hắn. Một khi hắn vận dụng, coi như mình bó tay chịu trời rồi. Trên thực tế, lúc này, Hạng Vũ đã muốn bó tay chịu trời rồi.

- Chết!

Li Lộc Ma Đế trong mắt hiện lên một tia hàn quang, tay phải hóa thành một tia chớp, đột nhiên đánh xuống.

- Dừng tay!

Một tiếng hét lớn vang lên.

Đồng thời...

Một đạo đao mang phá không mà đến, đột nhiên chém vào tay Li Lộc Ma Đế, tay phải Li Lộc Ma Đế bị chặt đứt, máu tươi phun ra, đồng thời ánh đao chợt lóe lên, tiếp tục công kích thân hình Li Lộc Ma Đế.

- Sư đệ, ngươi không có việc gì chứ.

Liệt Thiên Ma Đế mang theo Nham Dong Ma Đế, Liễu Nhu Ma Đế đi tới bên cạnh Hạng Vũ.

Liệt Thiên Ma Đế cũng là cao thủ cấp bậc Ma Đế, hơn nữa hắn vừa rồi sử dụng thần khí Liệt Thiên công kích, trong đó lại ẩn chứa Phá Sơn Liệt Không, tự nhiên uy lực rất lớn, chặt đứt tay Li Lộc Ma Đế.

Li Lộc Ma Đế lạnh lùng nhìn mấy người Liệt Thiên Ma Đế, trong tay quang mang hiện lên, tay phải phục hồi không sút mẻ gì. Sát khí của Li Lộc Ma Đế như triều lãng mênh mông, sát khí trong mắt hấn làm tắt cả mọi người đều nhìn thấy, hấn đã không còn quan tâm gì nữa, hôm nay phải giết Hạng Vũ cho được.

- Hôm nay, Hạng Vũ chắc chắn phải chết, ai dám cản ta, giết không tha!

296. Chương 24: Không Phải Do Người

- Các người...

Rồi đột nhiên quát lạnh:

- Cút ngay!

Liệt Thiên Ma Đế, Nham Dong Ma Đế, Liễu Nhu Ma Đế ba người sắc mặt biến đổi, dù sao đi nữa, ba người tốt xấu cũng là cao thủ cấp bậc Ma Đế, ở Ma giới cũng là địa vị cực cao, Li Lộc nói chuyện như thế với bọn họ, làm sao không làm làm bọn họ tức giận.

Liệt Thiên Ma Đế đột nhiên lòng thầm lo lắng, hấn nhớ tới Lý Dương, lúc này quay sang Hạng Vũ hỏi:

- Sư đệ, Lý Dương đâu? Hấn bây giờ thế nào rồi?

Hấn có điểm lo lắng, bởi vì nhìn quanh không thấy Lý Dương.

- Sư huynh, Li Lộc giết Lý Dương huynh đệ rồi.

Hạng Vũ run rẩy nói.

Liệt Thiên Ma Đế sắc mặt nhất thời rất là khó coi, nghiêm khắc nhìn chăm chăm vào Li Lộc Ma Đế:

- Li Lộc, ta từng kính người là lão đại, chính là lần này, người quá đáng rồi. Lý Dương chính là người được Xi Vương Đại Tôn coi trọng, người sao lại động thủ với hấn? Li Lộc, người mau bỏ tay chịu trời, cùng ta đến trước mặt Đại Tôn chịu hình phạt đi.

Liễu Nhu, Nham Dong hai vị Ma Đế nghe qua, cũng hiểu được một ít sự tình, lúc này, bốn vị Ma Đế khác cũng từ tầng thứ sáu địa ngục chạy tới, chủ yếu đến xem Ma Đế thị phi, tốc độ bình thường, cho nên tới chậm hơn rất nhiều.

Thất đại Ma Đế cùng đến nơi.

- Ta bỏ tay chịu trời, nằm mơ. Giết Lý Dương rồi sao? Liệt Thiên người có thể bắt được ta không? Bằng thực lực người, căn bản không làm lung lay được của ta một cọng lông. Làm ơn đứng sang một bên, miễn cho ta ngộ sát.

Li Lộc Ma Đế nói chuyện giờ phút này sát khí đằng đằng, tựa hồ căn bản không coi thất đại Ma Đế ra gì.

- Li Lộc đại ca, nghe lời Liệt Thiên huynh đệ đi, Lý Dương đã là người được Xi Vương Đại Tôn coi trọng, người sao lại tự tiện giết hấn. Thật sự lỗ mãng quá rồi.

Mông Sơn Ma Đế nhìn Li Lộc Ma Đế thở dài nói, hấn cũng là một trong cửu đại Ma Đế dưới tay Xi Vương Đại Tôn, Mông Sơn cũng là rất kính sợ Li Lộc Ma Đế.

Liệt Thiên Ma Đế:

- Lỗ mãng? Hấn chẳng những giết Lý Dương, bây giờ còn muốn giết Hạng Vũ sư đệ của ta.

- Giết Hạng Vũ?

Sáu đại Ma Đế cơ hồ đồng thời kinh hãi, Lý Dương vô danh, nên không ai kinh dị. Nhưng mà Bá Vương Hạng Vũ danh khí tại Ma giới rất lớn, hơn nữa Xi Vương Đại Tôn còn cho Hạng Vũ một món đồ thần khí phá không. Thế mới biết hấn được sủng ái đến đâu.

Ái đồ của Đại Tôn, Li Lộc cũng dám giết?

Mông Sơn bọn người nhìn về phía Li Lộc Ma Đế.

Li Lộc Ma Đế không nhìn được, lạnh lùng nói:

- Bảy người các người, bớt nói nhảm đi. Hôm nay ta nhất định giết Hạng Vũ, ai ngăn cản ta, giết không tha. Cho các người thời gian ba giây để quyết định, nếu không đừng trách Liệt Trảo Song Hoàn của ta vô tình.

Bảy người nhất thời sắc mặt biến đổi.

Trong bảy người, có bốn người Ma Đế trung kỳ, ba người là Ma Đế tiền kì. Theo đạo lý, một Ma Đế cao thủ hậu kỳ tương đương với ba Ma Đế trung kỳ, bất quá trên thực tế quả thật khó nói, tỷ như Âm Dương Ma Đế cùng Li Lộc Ma Đế cũng là Ma Đế hậu kỳ, nhưng thực lực quả thật cách nhau rất xa.

Cho dù có bốn cao thủ Ma Đế trung kỳ và ba Ma Đế tiền kì, nếu cần liều mạng với Li Lộc, thắng bại cũng là năm mươi năm mươi mà thôi.

Thời gian ba giây đã hết!

- Hừ, muốn chết!

Li Lộc Ma Đế quát khê một tiếng, hai tay vung lên, một đạo quang hoàn màu đen, một đạo quang hoàn màu trắng xuất hiện trên cổ tay Li Lộc Ma Đế, quang hoàn màu đen cùng quang hoàn màu trắng phát ra quang mang bao bọc lấy hai tay Li Lộc Ma Đế, các ngón tay cũng bọc kín..

Thần khí - Liệt Trảo Song Hoàn.

Li Lộc Ma Đế hai tay rung động, hai trảo trong nháy mắt xé rách không gian, không gian xung quanh xuất hiện những kẽ nứt nhỏ, năng lượng chung quanh nhất thời tán loạn, năng lượng cuồng bạo lan ra ra, thất đại Ma Đế tại đương trường nhất thời sắc mặt đại biến, hiển nhiên đều bị thực lực Li Lộc Ma Đế làm cho khiếp sợ.

- Tê...

Xé rách không gian, biển lửa chung quanh bị khí thế khổng lồ nén xuống, Li Lộc Ma Đế hóa quyền thành trảo, chớp mắt tới Liệt Thiên Ma Đế. Liệt Thiên Ma Đế sắc mặt đại biến, lúc này vận năng lượng trong cơ thể, thần khí chiến đao Liệt Thiên đột nhiên giơ lên cao rồi bổ xuống - Khai Thiên Tích Địa!

Liệt Trảo Song Hoàn va chạm với chiến đao Liệt Thiên.

- Bồng!

Thân hình hai người đồng thời chấn động. Lui về phía sau một chút, nhưng sắc mặt Liệt Thiên Ma Đế đã trắng bệch đi một chút.

- Mẹ hần, bổn sự của hần cũng chỉ có thế, mọi người hợp kích, một khi Hạng Vũ mà chết, Đại Tôn sẽ vô cùng tức giận, các vị ở đây ai cũng trốn không thoát, chúng ta bảy người liên thủ thì Li Lộc cũng không thể đánh lại!

Liệt Thiên Ma Đế thấy mọi người hơi do dự, lúc này quát lớn.

Sáu vị Ma Đế kia không khỏi cười khỏ, đúng thế, nếu hôm nay Hạng Vũ quả thật bị giết, bọn họ lại thúc thủ bàng quan, Xi Vương Đại Tôn sẽ tức giận, rồi không biết chuyện gì sẽ xảy ra.

Có thể giảng Lý với Đại Tôn khi hần đang nổi giận ư?

- Tê...

Li Lộc Ma Đế thấy bảy vị Ma Đế còn không thống nhất ý kiến, lúc này hóa thành tia chớp nhắm phía Hạng Vũ bay tới, Hạng Vũ cũng không trốn, cầm chắc thần khí Chiến Đao Phá Không phát xuất đạo đạo quang mang, chính là khai triển chiêu thức Khai Thiên Tích Địa - Hải Nạp Bách Xuyên.

- Hạng Vũ, nhận lấy cái chết!

Li Lộc Ma Đế đột nhiên quát lớn, đồng thời hữu trảo từ trên cao đột nhiên đánh xuống một cú, không gian chấn động, năng lượng thật sự quá mạnh, Li Lộc Ma Đế cười lạnh nhìn Chiến Đao Phá Không, mặc dù Phá Không cũng đồng hạng với Liệt Trảo Song Hoàn đều là thần khí.

Nhưng người sử dụng chênh lệch quá lớn.

- Dừng tay!

Thất đại Ma Đế vừa thấy Li Lộc Ma Đế muốn giết Hạng Vũ, nhất thời nóng nảy. Hạng Vũ một khi chết, sự việc chắc chắn rất phức tạp. Nếu bọn họ không có mặt thì quá tốt. Bây giờ đã đến đây rồi, đến lúc đó Xi Vương Đại Tôn định sẽ tìm bọn họ truy cứu.

Liệt Thiên Ma Đế bổ mạnh thần khí Liệt Thiên.

Nham Dong Ma Đế cũng xuất thần khí Trầm Hải.

Thất đại Ma Đế đều lấy vũ khí cực mạnh ra sử dụng, trong bảy người, có bốn người có thần khí, ba người khác chỉ có thượng phẩm ma khí, thất đại Ma Đế liên thủ, Li Lộc Ma Đế cũng chống cự không nổi.

- Oanh!

Li Lộc Ma Đế bị lang nha bổng của Nham Dong Ma Đế gọi là thần khí Trầm Hải đánh trúng người bay đi.

Thất đại Ma Đế liên thủ, quả nhiên bắt phạm.

Dưới một kích này, niềm tin của thất đại Ma Đế nhất thời tăng nhiều, ánh mắt nhìn Li Lộc Ma Đế cũng không kính sợ như trước, thậm chí có điểm tự hào, dù sao lúc trước nếu gặp cao thủ Ma Đế hậu kỳ ai mà dám trêu vào?

- Oanh!... Oanh!... Oanh!...

Thần khí Trầm Hải hình lang nha bổng đập Li Lộc Ma Đế bay đi vài trăm thước, chấn nát cự thạch, xuyên qua biển lửa, lát sau thân thể hắn xuất hiện một lỗ thủng lớn, dù sao cũng là Ma Đế, nhưng một bổng này cũng rất khó chịu.

- Hưu!

Li Lộc Ma Đế vốn có mái tóc rất dài, bởi vậy cũng tung bay tán loạn, cả người giống như một cơn lốc màu đen bay trở về. Vừa thấy Li Lộc Ma Đế bay về, thất đại Ma Đế nhất thời lại giơ vũ khí của mình ra, chuẩn bị sẵn sàng, một khi Li Lộc Ma Đế có một động tác tấn công tiếp. Bảy người sẽ lại liên thủ.

- A...

Li Lộc Ma Đế giữa đầu gào lớn một tiếng, toàn thân y phục hoàn toàn chấn nát, năng lượng trong cơ thể trong nháy mắt hoàn toàn bộc phát, đạt đến cực hạn.

- Li Lộc liều mạng rồi!

Thất đại Ma Đế nhất thời sắc mặt biến đổi, kể cả Liệt Thiên Ma Đế, cũng biết là tình hình bất diệu. Khi đạt tới cao thủ cấp bậc Ma Đế, có ai liều mạng đâu. Chính là đã thấy Li Lộc như vậy hiển nhiên là hắn muốn liều mạng.

Một người khi liều mạng, sức công kích của hắn mạnh hơn nhiều so với bình thường.

Một cao thủ Ma Đế hậu kỳ liều mạng, công kích lại càng thêm kinh khủng, càng thêm hãi nhân.

- Đáng chết!

Một tiếng tê hống, ma nguyên lực trong cơ thể cuồng bạo phát ra, khí thế làm cho người ta sợ hãi, Li Lộc Ma Đế giống như một người điên, giống như nhảy thẳng vào trận doanh của thất đại Ma Đế, thất đại Ma Đế trong đó có ba người là Ma Đế tiền kỳ, khi thấy Li Lộc Ma Đế như thế, lòng sớm thấm sợ hãi rồi.

Nhất thời, bảy người không có được khí thế cùng chống cự địch như vừa rồi.

- Hát!

Hai đạo liệt thảo xé gió, thượng phẩm ma khí khi tiếp xúc chắc chắn sẽ nát bấy, chỉ thấy đầy trời trào ảnh, xung quanh bảy người bao phủ bởi trào ảnh, tất cả đều bị công kích, lập tức toàn lực tấn công vào chỗ yếu hại của đối phương.

Các người muốn công kích ta?

Ta không thèm phòng thủ, cái ta muốn là bóp nát trái tim các. Tiêu diệt nguyên thần các người.

Liều mạng như thế, với đòn tấn công liều mạng làm cho trong thất đại Ma Đế cùng lúc ba người trọng thương, trái tim cũng bị thương. May mắn nguyên thần không có bị tiêu diệt. Bốn người khác bị thương nhẹ.

- Li Lộc Ma Đế đúng là điên rồi!

Liệt Thiên Ma Đế khiếp sợ phát hiện ra rằng chiến đao của mình công kích vào Li Lộc Ma Đế, Li Lộc Ma Đế căn bản không thèm né tránh, mà cứ vờn trảo muốn bóp nát trái tim mình, Liệt Thiên Ma Đế đương nhiên không muốn chết, lập tức né tránh, nhưng cũng không khỏi bị thương.

- Điên rồi, điên rồi!

Thất đại Ma Đế lắc đầu kinh hoàng.

- Li Lộc Ma Đế điên cuồng giống như hổ lang.

Đại Phê thấp giọng hoảng sợ nói.

Bảy người có thể đối phó một cao thủ Ma Đế hậu kỳ bình thường, nhưng không thể đối phó với một người điên cuồng bất chấp bản thân như Li Lộc Ma Đế, đặc biệt khi thất đại Ma Đế đều không ai muốn chết.

- Sư đệ, chạy mau!

Liệt Thiên Ma Đế đột nhiên hét lớn một tiếng.

Hạng Vũ sao lại nở nụ cười, hắn không trốn, cười lạnh nhìn Li Lộc Ma Đế.

- Hạng Vũ, chịu chết đi, ha ha...

Li Lộc Ma Đế giờ phút này cất giọng cười to, thất đại Ma Đế ba trọng thương. Căn bản không có khả năng ngăn cản hắn, huống chi những người khác vô cùng sợ hãi. Sợ hãi sự điên cuồng liều mạng của Li Lộc Ma Đế.

Hạng Vũ lạnh nhạt cười:

- Tại sao? Ta chết? Dễ vậy sao?

Li Lộc Ma Đế nghe như một câu chuyện đùa hay nhất, một tiểu nhân vật Ma Quân tiền kì, tại trước mặt hắn, mà không kiêng kỵ như thế:

- Ha ha... chẳng lẽ cho rồi một tiểu nhân vật Ma Quân tiền kì như ngươi có thể là đối thủ của ta?

- Ta ...

Hạng Vũ lắc đầu nói :

- Đương nhiên không phải, nhưng đối thủ của ngươi. Chính là...

Hạng Vũ không nói, quay về phía Li Lộc Ma Đế khom người nói:

- Ra mắt sư tôn.

Thật ra không phải quay về Li Lộc Ma Đế, mà là người đứng ở phía sau Li Lộc Ma Đế.

- Ra mắt Đại Tôn.

Thất đại Ma Đế tất cả mọi người lập tức khom người hành lễ.

- Ra mắt Đại Tôn.

Những người đang tu luyện ở Lôi Viêm Địa Ngục đang có mặt ở đây xem náo nhiệt cũng lập tức khom người hô lớn.

Li Lộc Ma Đế thân hình chấn động, nụ cười trên mặt hoàn toàn biến mất, linh hồn bỗng nhiên hệt hẫng, từ từ...

Quay người lại.

Quả thật, cách đó không xa phía sau hẳn một người đang lẳng không đứng đó, một thân áo xanh, một khai thiên uy áp quen thuộc đang phát tán khắp nơi, Li Lộc Ma Đế nuốt khan, lúc này cũng hấp tấp khom người nói:

- Ra mắt Đại Tôn!

Chính là Xi Vưu!!!

- Li Lộc, ngay cả đồ đệ của bốn tôn người cũng dám giết?

Thanh âm Xi Vưu bình thản.

Qua bao năm tháng, đối mặt Xi Vưu, Li Lộc Ma Đế vẫn không tự tìm hãm được cảm giác sợ hãi, một cảm giác kính ngưỡng. Li Lộc Ma Đế không tìm hãm được cảm giác sợ hãi, cúi đầu nói:

- Không, thuộc hạ đương nhiên không...

Rồi đột nhiên, Li Lộc Ma Đế như bừng tỉnh, ngẩng mạnh đầu nhìn về phía Xi Vưu Đại Tôn.

Chết còn không sợ, còn sợ gì Đại Tôn!

Li Lộc Ma Đế khắc chế nỗi sợ hãi trong lòng, ngẩng đầu lên, nhìn Xi Vưu.

- Đại Tôn, thuộc hạ cực khổ cho người mấy trăm triệu năm, hôm nay chỉ có một thỉnh cầu, chỉ cần Đại Tôn cho thuộc hạ giết Hạng Vũ, sau này Đại Tôn muốn thuộc hạ làm gì thuộc hạ cũng sẽ làm gì thế, kể cả việc đi đánh nhau với tiên giới Tam Thanh, thuộc hạ cũng sẽ không một chút nhú mày.

Li Lộc nói như thế nghĩa là nguyện vọng cuối cùng trong kiếp này chính là giết Hạng Vũ.

Lý Dương coi như đã chết, bây giờ chỉ cần giết Hạng Vũ, coi như thỏa mãn rồi, kể cả việc hồn phi phách tán tại đường trường, hẳn cũng sẽ không quan tâm.

Chỉ có cười:

- Hay lắm, đã dám đối mặt cả với bốn tôn, bắt quá người cũng dám ra điều kiện bốn tôn, chẳng lẽ người cho rằng người rất hữu dụng đối với bốn tôn sao?

Xi Vưu khinh thường.

Ma giới Tam Tôn vốn là bạn tốt. Xi Vưu cao nhất, Cộng Công lão Nhị, Chúc Dung lão Tam, bọn họ sở dĩ để cho người trong Ma giới tranh đấu với nhau, là vì muốn đề cao năng lực chiến đấu của Ma giới.

Nói về diện tích cương vực lãnh thổ, đối với Đại Tôn mà nói, có ý nghĩa gì đâu? Li Lộc quanh năm chinh chiến, Xi Vưu căn bản là không quan tâm.

- Thuộc hạ một mạng đổi một mạng Hạng Vũ, chẳng lẽ cũng không thể?

Li Lộc Ma Đế hiểu được giờ phút này chỉ có thể từ từ nói chuyện với Xi Vưu, căn bản không thể dùng vũ lực. Trước mặt Xi Vưu mà dùng vũ lực, chính là tiểu thoại trong lục giới.

- Sống chết của nhà người đã không phải do người quyết định nữa rồi!

Xi Vưu lạnh nhạt nói.

Li Lộc Ma Đế chết lặng, cả người không còn chưa kịp có phản ứng gì. Xi Vưu đã lạnh nhạt vung tay lên, Li Lộc Ma Đế đột nhiên biến mất. Mọi người chứng kiến vô cùng hoảng sợ, Đại Tôn quả nhiên cường hãn vô cùng, đến như cao thủ Ma Đế hậu kỳ giai đoạn cuối, chỉ cần vung tay lên là dễ dàng giải quyết, đột nhiên...

- Đại Tôn, Lý Dương sư huynh của ta thì sao?

Điền Cương đang đứng một bên cung kính hỏi Xi Vưu Đại Tôn, Xi Vưu nhìn Điền Cương mỉm cười:

- Đừng lo lắng, theo bốn tôn tới đây.

Nói xong liền vung tay lên, mọi người bỗng nhìn không thấy thân ảnh của Xi Vưu cùng Diên Cương nữa.

Thần thông cỡ như Đại Tôn, Ma Đế làm sao nhìn thấu.

- Đi phía sau bốn tôn, nhất thiết không thể đi loạn.

Xi Vưu mang theo Diên Cương đi về hạch tâm cấm vực, Diên Cương trong lòng hoảng sợ, hạch tâm cấm vực trong truyền thuyết ngay cả Đại Tôn cũng có thể bị thương, hấn mà đi vào không phải chết chắc sao?

- Đừng lo lắng có bốn tôn đây, đảm bảo người sẽ bình an.

Xi Vưu mang theo Diên Cương từng bước đi vào trong hạch tâm cấm vực, trong hạch tâm cấm vực là một khoảng hỗn độn, chung quanh Diên Cương có thất sắc quang mang hộ thể.

Xi Vưu đi một mạch đến hạch tâm cấm vực trung ương rồi chỉ tay, Diên Cương theo ngón trỏ của Xi Vưu nhìn kỹ vào hạch tâm cấm vực trung ương.

297. Chương 25 : Cấm Vực Chi Biến

- Oanh!

Một luồng Lôi Viêm đột nhiên xuất hiện, bắn thẳng về phía Xi Vưu và Diên Cương, vòng tròn bảy sắc bao phủ phía ngoài Xi Vưu và Diên Cương chỉ duy trì được trong chốc lát, sau đó bị bắn thủng, Xi Vưu hừ lạnh một tiếng, tay phải phát chiêu, một chiêu bổ lên trên Lôi Viêm, nhất thời luồng sét biến mất.

- Lôi Viêm quả nhiên uy lực không nhỏ, lúc trước bốn tôn cùng Cộng Công, Chúc Dung ba người hợp lực, phải dùng chu thiên đại trận, lập nên một trăm lẻ tám điểm tại tầng thứ nhất Lôi Viêm Địa Ngục, loại Thất Thái quang quyển này mới có thể chống đỡ được Lôi Viêm.

Xi Vưu cảm thán nói.

Diên Cương vừa nghe, vô cùng hoảng sợ, công kích tại Lôi Viêm Địa Ngục quả nhiên rất mạnh, ngay cả Đại Tôn cũng phải sợ hãi than, màn hào quang bao phủ cũng có thể bị dễ dàng đánh xuyên qua. Phải đến Tam Tôn hợp lực và thông qua đại trận, mới có thể chống đỡ được công kích.

- Đại Tôn. Nghe nói uy lực tại hạch tâm cấm vực này vô cùng lớn, thậm chí có thể làm bị thương cao thủ cấp bậc Đại Tôn, không biết thật hay giả?

Diên Cương nghi hoặc hỏi, vừa rồi hấn chính thấy Xi Vưu dễ dàng đánh tan Lôi Viêm.

Xi Vưu cười, nhưng không nói gì.

Thân thể của hấn chính là chính là tương đương với thân thể Bàn Cổ, là thân thể mạnh nhất trong lục giới. Lôi Viêm có lẽ có thể làm Đại Tôn khác bị thương, cũng không thể gây thương tổn cho Xi Vưu, bất quá sự tình này hấn không muốn nói nhiều với Diên Cương.

- Ha ha, bốn tôn quên mất, người không thể sử dụng thần thức tại Lôi Viêm Địa Ngục.

Xi Vưu ha ha cười, hấn để cho Diên Cương nhìn lại một lần nữa vào trung ương hạch tâm cấm vực, chỉ là hạch tâm cấm vực có đường kính gần trăm dặm. Nhìn một chút làm sao tìm được?

Xi Vưu có thể dùng thần thức quan sát trong Lôi Viêm Địa Ngục với phạm vi khoảng ngàn dặm, tự nhiên thấy được thân ảnh Lý Dương.

Thực ra khi thấy trạng thái Lý Dương vào lúc này, hấn cũng là thập phần kinh ngạc.

Vốn, tại hấn tưởng thân thể Lý Dương có lẽ bị hủy diệt, còn nguyên thần vẫn tồn tại, nhưng tình huống thực tế khác xa so với những gì hấn tưởng tượng.

- Đi, đến trung ương xem đã rồi hãy nói.

Năng lượng Xi Vưu bao bọc lấy Điền Cương, cả người bay nhanh về khu vực trung ương. Điền Cương mở to hai mắt nhìn vào trung ương hạch tâm cấm vực. Hắn khó có thể tin, sư huynh của mình thật ra là có thể vẫn còn sinh tồn tại hạch tâm cấm vực.

Nhưng hắn tin những gì Xi Vưu Đại Tôn nói, dù sao đã là Đại Tôn, chắc sẽ không lừa mình. Huống chi Điền Cương cũng hy vọng Lý Dương có thể còn sống.

- Oanh!... Oanh!...

Rồi đột nhiên hai đạo Lôi Viêm bắn ra, hai đạo Lôi Viêm này so với Lôi Viêm vừa rồi còn nóng hơn nhiều, cuồng bạo hơn nhiều, Xi Vưu hơi nhíu mày, tay phải trong nháy mắt đánh ra hai thủ ảnh, tựa hồ đồng thời đánh trúng trên hai đạo Lôi Viêm.

Hai đạo Lôi Viêm tiêu tan.

Chính là...

- Oanh!... Oanh!... Oanh!...

Lại có ba đạo Lôi Viêm bay vọt tới. Lúc này Xi Vưu hơi nghi hoặc, hắn cũng từng tiến vào hạch tâm khu vực của Lôi Viêm Địa Ngục, bình thường công kích một lần xong, sẽ không công kích tiếp lần thứ hai, không hiểu tại sao bây giờ lại như thế?

Không kịp tự hỏi, Xi Vưu tay phải huyền hóa thành ba đạo thủ ảnh, nhanh như chớp đánh vào ba đạo Lôi Viêm. Lôi Viêm lập tức tan biến.

Điền Cương ở phía sau hoảng sợ. Nhìn Xi Vưu giống như tiện tay có thể dễ dàng đánh tan ba đạo Lôi Viêm kinh khủng, trong lòng không khỏi cảm thấy càng thêm kính sợ đối với thực lực của Xi Vưu, dù sao Lôi Viêm có thể dễ dàng hủy diệt cả cao thủ Ma Đế hậu kỳ.

- Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!...

Lại bốn đạo Lôi Viêm bắn ra...

Một lần lại một lần. Lôi Viêm cứ theo thứ tự tăng lên mà công kích, số lượng Lôi Viêm càng ngày càng nhiều, uy lực càng ngày càng mạnh, đến Xi Vưu cũng cảm thấy đã có điểm khó nuốt.

Dù sao hắn cũng phải bảo vệ Điền Cương, Điền Cương cần dính một phát Lôi Viêm là chết ngay.

Mấy trăm đạo Lôi Viêm điên cuồng công kích tới. Mỗi một đạo đều lớn tới nửa thước, cực kỳ kinh dị, Xi Vưu vẫn cực kỳ lạnh nhạt như trước, tay phải huyền hóa ra mấy trăm đạo thủ ảnh, ngắm từng đạo mà bổ xuống, mặc cho Lôi Viêm nhiều đến đâu, cũng bị tiêu tan như trước.

- Việc lạ, việc lạ!

Xi Vưu đột nhiên dừng lại, hắn thật sự không nghĩ ra, hắn cũng đã tới hạch tâm cấm vực vài lần rồi, cho tới bây giờ không gặp tình huống như vậy bao giờ, Lôi Viêm công kích giống như bất tận, cứ tăng lên theo theo thứ tự, càng ngày càng lợi hại. Thật sự rất kì quái.

“Trước nay không có chuyện như vậy, chẳng lẽ này hạch tâm cấm vực đã xảy ra biến cố gì? Chẳng lẽ là... Lý Dương?” Xi Vưu trong lòng vừa động, nếu so với hạch tâm cấm vực ngày trước, hạch tâm cấm vực lúc này cũng chỉ có Lý Dương là nhân tố mới mà thôi.

- Đại Tôn, bây giờ Lôi Viêm không công kích nữa.

Điền Cương đang đứng phía sau Xi Vưu nói.

Xi Vưu vừa nghe, cũng phát hiện ra sự tình này, do mình bây giờ dừng lại không phi hành, Lôi Viêm kia cũng không công kích nữa. Đột nhiên Xi Vưu nghĩ tới một khả năng.

Xi Vưu lúc này mang theo Điền Cương lại tiến về vị trí Lý Dương mà phi hành, quả nhiên, có đến mấy trăm đạo Lôi Viêm bay tới, so với lúc này tăng mạnh hơn nhiều. Xi Vưu lại ra tay, đánh tan tất cả Lôi Viêm.

“Gần trung ương hạch tâm cấm vực, nó sẽ công kích, nếu lui về phía sau thì sao?” Xi Vưu bèn mang theo Điền Cương lui về phía sau, này Lôi Viêm ngưng không công kích, từ đó, Xi Vưu xác định một điểm “Hạch

tâm cấm vực đã xảy ra biến hóa, thật ra là không được đến gần sát trung ương, càng gần trung tâm, Lôi Viêm công kích càng nhiều.”

“Hừ, ta muốn nhìn xem hạch tâm cấm vực rốt cuộc xảy ra biến hóa gì, có phải là bởi vì Lý Dương.” Xi Vưu trong lòng cũng muốn biết, tính mạng Đại Tôn là vô hạn, sống mãi cũng rất buồn chán, nếu không thì đã không gây sự tranh đấu rồi. Bây giờ thật vất vả mới gặp được một việc thần bí như thế, Xi Vưu đương nhiên nhất định tìm hiểu cho rõ ràng.

Mang theo Điền Cương, Xi Vưu như một tia chớp bay về phía trung ương.

Xi Vưu tốc độ nhanh như vậy, Lôi Viêm phóng tới với tốc độ cũng nhanh hơn, đồng thời mật độ cũng đột nhiên gia tăng, chỉ thấy đầy trời vô số Lôi Viêm âm âm phóng tới, Xi Vưu khoe miệng mỉm cười, chỉ dùng tay phải. Tốc độ tay phải cực nhanh, có thể trong nháy mắt đánh tan tất cả Lôi Viêm.

Vô số Lôi Viêm không ngừng oanh kích, đánh tan một đạo, lại thấy phóng tới hai đạo, vô cùng vô tận Lôi Viêm không ngừng oanh kích, tựa hồ muốn cản trở không cho Xi Vưu đi tới, Xi Vưu chính là sở hữu thân thể Bàn Cổ nên cũng chẳng e ngại gì. Điền Cương mở to hai mắt nhìn chung quanh thấy vô số Lôi Viêm, giống như bị hoa mắt. Từng đạo Lôi Viêm bị đánh tan, quả nhiên dễ dàng, chỉ nhìn cách Xi Vưu dễ dàng như thế, không ai tưởng tượng được Lôi Viêm rốt cuộc kinh khủng đến đâu.

Rốt cục Xi Vưu mang Điền Cương đi tới trăm thước phía ngoài cấm vực trung tâm.

Điền Cương mở to hai mắt nhìn cấm vực trung tâm. Chỉ thấy cấm vực trung tâm một khoảng không tối đen, loáng thoáng có một bóng người, bóng người đang nằm, không hề nhúc nhích, một quả cầu lửa nhỏ nhỏ phiêu phù phía trên bóng người đó. Trong quả cầu lửa đang có những tia chớp không ngừng lóe ra.

Giờ phút này, đạo đạo tia chớp lóe ra thành hỏa tinh bay vào trong nhân thể. Hỏa tinh chậm rãi thoát ly ra khỏi quả cầu lửa, chậm rãi rót vào bóng người kia.

Trong phạm vi mười thước chung quanh bóng người đó, có ngọn lửa màu đen, bên trong ngọn lửa màu đen cũng có tia chớp.

Khi Xi Vưu đột phá vào phạm vi trăm thước, đột nhiên...

Hỏa viên cầu đang phiêu phù phía trên bóng người bỗng đột nhiên gia tăng nhiệt độ, quang mang đại thịnh, đồng thời trong phạm vi mười thước chung quanh bóng người đó ngọn lửa màu đen đột nhiên cuồng bạo, bắt đầu tích tụ biến hóa.

- Hắc sắc Lôi Viêm!

Xi Vưu sắc mặt đại biến, lúc này hắn cũng không duy trì được thái độ lạnh nhạt ban đầu, đột nhiên, áo xanh trên người biến mất. Thân thể cường hãn xuất hiện trước mắt Điền Cương, đạo đạo thanh quang từ trong thân thể lóe ra, một cỗ khí thế khổng lồ bốc lên cao.

- Hừ!... Hừ!... Hừ!...

Hắc sắc Lôi Viêm từng đoàn từng đoàn bay tới nhằm người Xi Vưu công kích, Xi Vưu nắm tay thành quyền, mỗi một quyền đều có thanh quang vờn quanh, mỗi một quyền đều cực kỳ kinh khủng, đánh vào những Hắc sắc Lôi Viêm nát bấy.

Sau đó...

Lửa như vô hình, những Hắc sắc Lôi Viêm bị đánh nát lại tập hợp lại, lại tiếp tục công kích.

Xi Vưu cười khở, nếu chỉ có một mình, hắn sẽ không thèm để ý đến Hắc sắc Lôi Viêm này, trực tiếp nhảy vào trung ương, nhưng lúc này hắn phải mang theo Điền Cương, mà muốn bảo vệ Điền Cương thì phải đập nát hết mấy đạo Hắc sắc Lôi Viêm, chỉ là đập tan xong, thì những Hắc sắc Lôi Viêm này lại tập hợp lại, uy lực càng mạnh.

- Về thôi!

Mang theo Điền Cương, Xi Vưu lúc này bay ngược lại, trong chốc lát đã bay ra khỏi phạm vi ngàn thước.

Nhất thời Hắc sắc Lôi Viêm không còn công kích nữa, đồng thời những ngọn lửa chói mắt cũng an tĩnh trở lại, tiếp tục chậm rãi truyền những tia hỏa tinh vào trong cơ thể của bóng người ở trung ương, Xi Vũ cùng Điền Cương đứng ở ngoài ngàn thước, nhìn vào trung ương cấm vực mà bất lực.

- Đại Tôn, bóng người đó có phải là Lý Dương không?

Điền Cương vội hỏi.

Xi Vũ gật gù đầu nói:

- Đúng vậy, chẳng biết vì sao, hạch tâm cấm vực lần này lại xảy ra biến hóa như thế.

- Lý Dương sư huynh hẳn ở trong hạch tâm cấm vực trung mà không chết sao?

Điền Cương hưng phấn.

Xi Vũ cười gật gù đầu.

Điền Cương nhất thời mừng rỡ, Lý Dương không chết, tin này làm cho hắn thở phào một hơi, đột nhiên Điền Cương nghi hoặc hỏi:

- Đại Tôn, cái hắc viêm lúc đầu với cái Hắc sắc Lôi Viêm là cái gì thế? Xem ra Hắc sắc Lôi Viêm sau này có vẻ lợi hại hơn cả Lôi Viêm lúc mới tới.

Xi Vũ nói:

- Lôi Viêm lúc đầu là cửu vị chân hỏa dung hợp thành tia chớp.

Điền Cương ngẩn ngơ:

- Cửu vị chân hỏa lợi hại thế sao? Ta nghe nói cửu vị chân hỏa cũng không có khả năng tiêu diệt được cấp bậc Ma Đế mà.

Xi Vũ gật gù đầu:

- Cửu vị chân hỏa uy lực nhiều nhất chỉ bằng thượng phẩm ma khí, lực công kích cũng không cao, bình thường người ta sử dụng để luyện đan luyện khí, nếu dùng để công kích cũng dùng một phần rất nhỏ, dù sao hỏa công bình thường dùng một lượng lửa rất lớn, nhưng chân hỏa trong cơ thể lại quá ít. Sở dĩ Lôi Viêm lúc đầu lợi hại như vậy, là vì trong đó có tia chớp.

- Tia chớp?

Điền Cương nhất thời nhớ tới mỗi một đạo Lôi Viêm đều lóe ra một tia chớp.

Xi Vũ gật gù đầu nói:

- Đúng vậy, đúng là tia chớp, tia chớp cũng không phải tùy ý dung hợp với cửu vị chân hỏa, Trên thực tế người chỉ cần thử một lần sẽ biết ngay, công kích chủ yếu là ở tia chớp, cửu vị chân hỏa chỉ phụ trợ mà thôi.

Điền Cương giật mình hiểu ra.

Tia chớp chói mắt kia mới là công kích chủ thể, ngọn lửa chỉ là hình thức bề ngoài, công kích cũng không lợi hại.

- Hắc sắc Lôi Viêm là Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa, bình thường chân hỏa trong cơ thể Đại Tôn cũng là lưỡng nghi chân hỏa, lưỡng nghi chân hỏa dung hợp với tia chớp kỳ dị kia, tạo thành lực công kích rất mạnh, nếu là người khác không phải Đại Tôn sẽ bị thương ngay.

Điền Cương nghe xong mắt chớp lên.

Chân hỏa trong cơ thể Đại Tôn? Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa?

- A, Đại Tôn, ta nhớ rằng phía trên Lý Dương sư huynh có một ngọn lửa nổi lơ lửng, được Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa bao xung quanh mười thước, chẳng lẽ nói rằng ngọn lửa kia còn lợi hại hơn so với Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa sao?

Điền Cương mở to hai mắt.

- Đúng!

Một thanh âm từ xa vọng đến, hai đạo thân ảnh từ xa vọt tới, đồng thời hai người cũng bị Lôi Viêm công kích, bất quá chỉ là Lôi Viêm công kích bình thường thôi, cũng không phải là loại Hắc sắc Lôi Viêm, hai người này rất nhanh bay tới bên người Xi Vưu.

- Tiểu tử, ngọn lửa kia chính là Lôi Viêm Chi Tâm của cả Lôi Viêm Địa Ngục.

Một đại hán xử có ấn ký hình ngọn lửa màu đỏ ở giữa mi tâm cười khà khà nói, đây là một trong Ma giới Tam Tôn được gọi là hỏa thần Chúc Dung Đại Tôn.

Đại hán tóc xanh đứng bên cạnh nói:

- Lương Nghi Tịnh Hỏa mặc dù là chân hỏa trong cơ thể Đại Tôn, nhưng Tam đệ được xưng là hỏa thần, chân hỏa trong cơ thể Tam đệ không đơn giản chỉ là Lương Nghi Tịnh Hỏa.

Chúc Dung cười cười, thân là hỗn độn hỏa linh, tự nhiên khác thường, hắn quay đầu nhìn về phía ngọn lửa ở trung ương hạch tâm cấm vực, thở dài nói:

- Ngọn lửa giống như chân hỏa trong cơ thể ta, chỉ là ngọn lửa trong cơ thể ta không có tia chớp.

Xi Vưu cũng gật gật đầu.

Đột nhiên, Xi Vưu truyền âm vào tai Điền Cương:

- Điền Cương, người ra ngoài hạch tâm cấm vực chờ ta, bốn tôn cùng hai vị Đại Tôn có một số việc cần bàn.

Nói xong, phất tay áo, Điền Cương bị tổng ra khỏi hạch tâm cấm vực.

Chúc Dung nhìn Xi Vưu nói:

- Đại ca, người cũng thật là..., phát hiện nhân vật như thế cũng không chịu nói một tiếng với huynh đệ chúng ta. Ha ha, xem ra hắn đang chậm rãi hấp thu ngọn lửa kia, đã có thể hấp thu được ngọn lửa đó, phỏng chừng hắn tương lai cũng là Đại Tôn.

Xi Vưu cười, hắn đã sớm phát hiện ra Lý Dương không tầm thường, biết linh hồn Lý Dương rất mạnh.

Thủy thần Cộng Công cười nói:

- Chờ đến khi Ma giới có vị Đại Tôn thứ tư, đến lúc đó, chúng ta bốn người liên thủ, cái đám tiên giới Tam Thanh nhất định phải bị chúng ta đánh tơi bời. Ha ha, bao nhiêu năm nay, một mạch không phân cao thấp, lần này có một thanh niên trở thành Đại Tôn, chúng ta nhất định phải giáo huấn cẩn thận cho tiên giới Tam Thanh một lần.

Ma giới Tam Tôn mạnh nhất là Xi Vưu, mạnh hơn cả người mạnh nhất của tiên giới Tam Thanh là Lão Tử. Còn Cộng Công và Chúc Dung thì lại yếu hơn Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ một chút, tự nhiên đánh ngang tay. Nếu Ma giới có thêm một vị Đại Tôn, tình thế tự nhiên không cần phải nói.

Nghĩ đến sau này Ma giới bốn vị Đại Tôn đuổi đánh tiên giới Tam Thanh, Xi Vưu cũng cười đắc ý.

Ba vị Đại Tôn đưa mắt hướng về trung ương hạch tâm cấm vực, từng tia chớp lóe ra từ ngọn lửa, không ngừng dung nhập vào thân thể Lý Dương, chỉ không biết khi nào mới dừng.

298. Chương 26: Tối Trường Địch Nhất Mộng

Cộng Công cười nói.

Xi Vưu nói:

- Lý Dương.

- Lý Dương, rất hy vọng Lý Dương mau chóng đạt tới cảnh giới Đại Tôn, tốt nhất trước khi cuộc chiến tiên ma bắt đầu, nếu trễ quá sợ phải đợi đến một trăm triệu năm nữa.

Chúc Dung lúc này nói, Ma giới Tam Tôn cùng tiên giới Tam Thanh từng có một hiệp nghị, cho dù có chiến tranh, cũng chỉ là một trăm triệu năm một lần, còn bình thường sẽ không xâm phạm lẫn nhau.

Xi Vương lắc đầu cười nói:

- Tam đệ, người đứng là thiếu kiên nhẫn, tính từ lần Tiên Ma đại chiến trước tới nay đã đến một trăm triệu năm rồi, ai biết được chừng nào thì sẽ có cuộc Tiên Ma đại chiến kế tiếp, có lẽ ngày mai nước Thiên Hà sẽ bắt đầu phân khai, cũng có thể là một ngàn năm nữa, thậm chí một vạn năm nữa, không thể nói trước được. Lý Dương bây giờ mới là Ma Vương hậu kỳ, muốn trở thành Đại Tôn, người tưởng sự tình dễ dàng vậy sao. Người không nhớ tới Tôn Ngộ Không ở Yêu giới sao ?

- Tôn Ngộ Không? Hắn bị Chuẩn Đề đạo nhân hại, đến bây giờ mà hầu tử vẫn tôn kính Chuẩn Đề đạo nhân đến vậy, vẫn gọi là sư phó, thật sự là ngu ngốc.

Chúc Dung bĩu môi nói.

Cộng Công lúc này phê bình:

- Người biết cái gì, đây là tôn sư trọng đạo.

Xi Vương nhìn về phía Lý Dương ở trung ương hạch tâm cấm vực, lắc đầu nói:

- Thôi, chúng ta đi thôi, Lý Dương hấp thu lâu như vậy cũng không biết khi nào thì xong, hơn nữa xem ra tình hình này nhất định không thể quấy rầy hắn.

Cộng Công Chúc Dung cũng gật đầu, lập tức ba vị Đại Tôn hóa thành tàn ảnh, hoàn toàn biến mất.

Ở ngoài hạch tâm cấm vực.

Liệt Thiên Ma Đế, Hạng Vũ và một đám người đang thảo luận.

- Điền Cương hỏi Lý Dương ở đâu, sư tôn liền đưa Điền Cương đi xem. Chẳng lẽ Lý Dương không chết?

Liệt Thiên Ma Đế phán đoán.

Hạng Vũ vừa nghe, nhất thời nhãn tình sáng lên, hưng phấn nói:

- Nói không chừng đúng là như thế, nếu Lý Dương huynh đệ không chết thì tốt quá. Cũng không biết sư tôn dẫn Điền Cương đi đâu mất rồi, làm ta sốt ruột quá.

Lúc này Hạng Vũ và Liệt Thiên Ma Đế cũng không có tâm tình nào mà đi tu luyện, nên ở lại đây cùng đợi Điền Cương trở về.

- Hô!

Đột nhiên Điền Cương từ hư không xuất hiện trước mặt bọn người Hạng Vũ. Cả nhóm Hạng Vũ, Liệt Thiên Ma Đế nhất thời nhãn tình sáng lên, Hạng Vũ là người đầu tiên nhảy tới:

- Đồ nhi, Lý Dương huynh đệ hắn bây giờ còn sống chứ hả? Có phải là hắn không chết không? Người có nhìn thấy Lý Dương huynh đệ hay không vậy?

Hạng Vũ hỏi dồn dập, hơn nữa cũng không chờ Điền Cương trả lời, chứng tỏ hắn rất sốt ruột.

Điền Cương nhìn Liệt Thiên Ma Đế, Hạng Vũ liếc nhìn các Ma Đế khác đang nhìn về phía họ, tự nhủ “Sư huynh hắn ở trong hạch tâm cấm vực, hắn làm sao có thể sống được ở đó, chắc chắn có cái gì đó rất bí mật, tin tức này không thể ngoại truyền.”

Điền Cương tại thế tục đã từng quản lý một công ty bảo an cực lớn. đương nhiên không ngu ngốc. Lúc này hướng về phía mọi người nói:

- Sư huynh bây giờ đang một nơi thập phần an toàn, Đại Tôn có lệnh, không được ngoại truyền.

Mọi người sững sờ.

Đại Tôn có lệnh? Đã là mệnh lệnh của Xi Vưu Đại Tôn, bọn họ đương nhiên không dám truy vấn gì. Nham Dong Ma Đế, Liễu Nhu Ma Đế bọn người lập tức ly khai, còn Liệt Thiên Ma Đế cùng Hạng Vũ hai người ở lại bên cạnh Điền Cương.

- Đồ nhi, theo như sư tôn nói thì Lý Dương huynh đệ bị làm sao? Ta biết nói lời người nói vừa rồi là để cho những người khác nghe. Bây giờ những người khác đều đi rồi, còn lại sư tôn và sư bá người thôi.

Hạng Vũ rủ rỉ hỏi.

Điền Cương lắc đầu thủ khẩu như bình, nói :

- Sư tôn, ta đúng là không biết Lý Dương sư huynh đang ở nơi nào. Hơn nữa bây giờ Đại Tôn và hai vị Đại Tôn khác đang ở cùng một chỗ, liền đuổi ta ra ngoài, ta cũng không biết vừa rồi Đại Tôn dẫn ta đi nơi nào nữa.

- Hai vị Đại Tôn kia?

Hạng Vũ cùng Liệt Thiên Ma Đế nhìn nhau, trong lòng cả kinh, Ma giới ba vị Đại Tôn, thật ra là tập hợp cùng một chỗ, nếu không có sự tình gì quan trọng thì đâu có tụ tập lại như vậy.

- Hạng Vũ, Liệt Thiên, Điền Cương, các người ba người đến đây.

Thân ảnh Xi Vưu đột nhiên xuất hiện trước mặt ba người, hai vị Đại Tôn kia đã về cung điện của mình rồi. Hạng Vũ ba người vừa thấy Xi Vưu tới, đồng thời khom người xuống, cung kính nói:

- Bái kiến sư tôn.

- Sư tôn, Lý Dương huynh đệ bây giờ ở nơi nào, khi nào thì có thể ra?

Hạng Vũ lúc này hỏi.

Xi Vưu lắc đầu nói:

- Hắn ở nơi nào, tạm thời không thể nói cho người, về phần hắn khi nào thì ra, bốn tôn cũng không biết, bắt quá, bốn tôn có thể nói cho các người một điểm, một khi Lý Dương ra, sẽ ra tại tầng Lôi Viêm Địa Ngục thứ nhất. Các người ở đây mà đợi, nói không chừng trăm năm, ngàn năm, thậm chí vạn năm Lý Dương mới có thể ra. Đúng là bốn tôn cũng không cách nào khẳng định được.

Lý Dương hấp thu Lôi Viêm Chi Tâm, chậm rãi hấp thu từng chút tiểu hỏa tinh, ai biết khi nào thì mới xong.

Hạng Vũ, Liệt Thiên Ma Đế, Điền Cương ba người nhìn nhau, trong lòng đều có dự tính.

- Tốt lắm, bốn tôn về trước đây.

Xi Vưu Đại Tôn phất tay áo, liền biến mất trước mặt mọi người, ly khai khỏi Lôi Viêm Địa Ngục. Không chỉ có Điền Cương thần phục sự thần thông của Đại Tôn, mà hai người Hạng Vũ trợn tròn mắt nhìn.

Điền Cương, Hạng Vũ hai người cơ hồ đồng thời khoanh chân lắng không ngồi xuống, hai người nhìn nhau nở nụ cười.

- Đồ nhi, người cũng muốn chờ đợi Lý Dương huynh đệ tại đây sao? Xem ra thầy trò chúng ta thật sự giống nhau.

Hạng Vũ cười ha ha nói, Điền Cương cũng gật đầu cười.

Liệt Thiên Ma Đế cũng sững sờ:

- Hai người các người quyết định ngồi tại đây chờ sao?

- Đúng, chẳng lẽ không được?

Hạng Vũ cười nói, Điền Cương cũng gật đầu, đối với tu luyện giả mà nói, ngàn vạn năm căn bản không phải là dài.

- Có thể, đương nhiên có thể, chỉ là sư tôn vừa rồi đã nói, Lý Dương không biết khi nào mới đi ra khỏi cái địa phương thần bí đó, trăm năm? Ngàn năm? Vạn năm? Điều khó nói, các người chờ như vậy, đến khi nào mới xong.

Liệt Thiên Ma Đế lắc đầu nói.

Liệt Thiên Ma Đế và Lý Dương không có cảm tình huynh đệ, tự nhiên không có tình cảm như Hạng Vũ và Điền Cương. Mặc dù Đại Tôn nói Lý Dương không chết, nhưng không có ai nhìn thấy Lý Dương còn sống, hai người bọn họ cũng không an tâm lắm.

- Tốt lắm, hai người các người ngồi đây mà chờ, ta đi trước.

Liệt Thiên Ma Đế cười thần khí Liệt Thiên bay vào trong biển lửa, biến mất dạng.

Hạng Vũ đột nhiên nhướn mày nói với Điền Cương:

- Điền Cương! Chúng ta vào Thất Thái quang quyển mà chờ, theo ta được biết. Lôi Viêm trong hạch tâm cấm vực có thể phun ra bất kỳ lúc nào, mặc dù xác suất rất thấp, nhưng nếu chúng ta bị đánh trúng, có thể sẽ thê thảm lắm.

Dính phải Lôi Viêm chắc chắn phải chết.

- Được! Sư tôn nói có lý.

Điền Cương lúc này gật đầu, Hạng Vũ liền cùng Điền Cương thông qua Khổng Linh Thạch, thuận di vào Thất Thái quang quyển.

Trong Hạch tâm cấm vực, một khoảng không yên tĩnh. Tại trung ương hạch tâm cấm vực, hắc sắc Lôi Viêm vờn quanh trung ương bảo vệ. Lý Dương tĩnh lặng hư không nằm thẳng, những tia chớp vờn quanh từ hỏa tinh dung nhập vào thân thể hắn.

Điện quang trên hỏa cầu không ngừng xoay tròn vẫn phiêu phù trên thân thể hắn, tựa hồ không giảm một chút nào.

Trong Hạch tâm cấm vực độ dày của Lôi Viêm Uân Khí lớn kinh người, so với tầng thứ sáu Lôi Viêm Địa Ngục cao hơn rất nhiều. Lôi Viêm Uân Khí dũng mãnh vào tự nhiên dung nhập vào thân thể Lý Dương, nhưng Lý Dương bị bao vây hoàn toàn trong trạng thái bất tỉnh, căn bản không có ý thức, chỉ có thể mặc cho tu luyện theo quán tính.

Dược hiệu của Huyết Lăng đan cũng không ngừng dung nhập vào Thất Diệu Tinh Cực, Đạo Phách cũng không ngừng được rèn luyện. Ngày lại qua ngày, không biết qua bao lâu, dược hiệu của Huyết Lăng đan rốt cục hoàn toàn hấp thu hết. Chính là, Lý Dương vẫn không đạt tới Ma Quân cảnh giới.

Phải biết rằng Lý Dương đồng thời tu luyện thân thể cùng với Âm Dương Đạo Phách, đối với thường nhân Huyết Lăng đan có thể giúp đạt tới Ma Quân cảnh giới, nhưng với Lý Dương thì không đủ, Đạo Phách rốt cục tu vi chỉ đạt tới khoảng chừng Ma Vương hậu kỳ mà thôi.

Mặc dù Thất Diệu Tinh Cực vẫn tiếp tục tự nhiên vận chuyển, chỉ là...

Trong Hạch tâm cấm vực không có chút linh khí nào. Mặc dù Lôi Viêm Uân Khí dày đặc kinh người, nhưng lại không có một tia linh khí, làm cho Lý Dương căn bản không thể tu luyện, Đạo Phách cũng dừng ở bậc Ma Vương hậu kỳ.

Cho nên, mặc dù Thất Diệu Tinh Cực công pháp không ngừng vận chuyển, cũng không thể tu luyện tiếp, chỉ có thể không ngừng đề cao năng lượng tinh túy, “chất” của năng lượng Đạo Phách rất sắc bén, nhưng về “lượng” thì không đề cao chút nào.

Thân thể lại bất động.

Lôi Viêm Uân Khí đậm đặc kinh người không ngừng dung nhập vào thân thể Lý Dương, không ngừng đề cao thân thể tu vi của Lý Dương, Huyết Lăng đan có thể làm cho thân thể tu vi đạt tới Ma Vương hậu kỳ, còn Lôi Viêm Uân Khí căn bản không cần hấp thu, cũng tự động dung nhập vào trong thân thể.

Tại sao Ma giới có nhiều người muốn tiến vào Lôi Viêm Địa Ngục như vậy?

Là vì Lôi Viêm Uân Khí này.

Lôi Viêm Uân Khí dung nhập thân thể, tốc độ đề cao thân thể tu vi cực nhanh, so với tu luyện nhanh hơn rất nhiều, hơn nữa Lôi Viêm Uân Khí làm cho thân thể của mình có tiềm lực thâm hậu, sau này tu luyện thân thể càng dễ dàng hơn.

Thân thể Lý Dương, không ngừng hấp thu Lôi Viêm Uân Khí, sớm đã đột phá Ma Vương hậu kỳ đạt tới Ma Quân tiền kỳ.

Trong khi hấp thu, Lôi Viêm Chi Tâm kia tựa hồ có linh tính đồng thời cũng tự động khống chế ngọn lửa rèn luyện thân thể Lý Dương.

Một khi vượt qua mức mà thân thể Lý Dương có thể chịu được, Lôi Viêm Uân Khí dung nhập vào chữa trị chữa trị, từ đó làm cho thân thể biến đổi, sau đó lại dùng ngọn lửa rèn luyện thân thể, rồi lại dùng Lôi Viêm Uân Khí dung nhập chữa trị, thân thể không ngừng đề cao...

Lúc này Lý Dương ở trong trạng thái gì?

Ấm áp...

Nằm trong một khối ấm áp, Lý Dương có cảm giác giống như trẻ sơ sinh, quên hết thấy mọi thứ, không còn nhớ gì nữa, chỉ hưởng thụ cảm giác ấm áp, giống như trở về nằm trên ngực mẫu thân, làm hắn vô cùng sướng khoái.

Hắn cứ hưởng thụ như vậy, hắn không biết mình tên là gì, không biết mình phải làm gì, cũng không biết tương lai phải làm gì. Hắn chỉ biết là hưởng thụ cảm giác tuyệt vời này.

Hắn cảm thấy mình không tồn tại, hắn tựa hồ chỉ còn ý thức nằm trong một khối hỗn độn, không ngừng hưởng thụ cảm giác tuyệt vời kia, đó là trạng thái nguyên thủy nhất, hỗn độn nhất. Trong khi đó tâm thần Lý Dương giờ phút này cũng xảy ra biến hóa long trời lở đất.

Giống như đất hạn gặp mưa, không ngừng hấp thu, tâm thần từ từ có biến hóa. Tự nhiên rất à tự nhiên, trong trạng thái huyền diệu như vậy, tâm thần tu vi cũng chậm rãi đề cao một cách tự nhiên, tốc độ mặc dù chậm, nhưng không ngừng nghỉ, không có lúc nào không tăng lên.

Những tia chớp hỏa tinh từ Lôi Viêm Chi Tâm thoát ly ra cũng dung nhập vào thân thể Lý Dương, thấm thẳng vào giữa căn cơ của Âm Dương Đao Phách - Chủ Đao Phách. Mặc dù dung nhập vào Chủ Đao Phách, nhưng phải nói chính xác là bị nguyên thần thôn phệ.

Hỏa tinh bị thôn phệ càng ngày càng nhiều, Lôi Viêm Chi Tâm càng ngày càng nhỏ, Lý Dương cũng bắt đầu có biến hóa.

- Xoẹt xoẹt...

Tinh Cực Chi Hỏa cũng chậm chậm biến đổi, tựa hồ như bị ngọn lửa còn mạnh hơn cả lưỡng nghi tịnh hỏa của Lôi Viêm Chi Tâm làm ảnh hưởng. Tinh Cực Chi Hỏa trong người Lý Dương cũng từ từ thay đổi lộ xác, bắt đầu tự đề cao.

Theo đạo lý, khi công lực đề cao, tinh cực chi viêm cũng từ từ tăng trưởng theo.

Nhưng Tinh Cực Chi Hỏa của Lý Dương lại khác. Vì nguyên thần Lý Dương hấp thu hỏa tinh càng ngày càng nhiều nên bắt đầu thay đổi, cấp bậc cũng càng ngày tăng...

Đồng thời Tinh Cực Chi Hỏa không ngừng rèn luyện Đao Phách, bởi vì cấp bậc của Tinh Cực Chi Hỏa được đề cao, Đao Phách cũng không ngừng được rèn luyện, “chất” không ngừng tăng lên.

- Oanh!

Đột nhiên Lôi Viêm Chi Tâm hoàn toàn dung nhập vào thân thể Lý Dương, nhất thời nhiệt độ trên người Lý Dương kịch liệt gia tăng, trong giây lát, một đạo hỏa trụ từ trong não của Lý Dương bay lên trời, hỏa trụ thật lớn, như một cách tay vạm vỡ, trên hỏa trụ có tia chớp vờn quanh.

Lý Dương thân thể chuyển động, cử động từ vô thức, từ tư thế đang nằm, biến thành tư thế khoanh chân tĩnh tọa.

Trong hỏa trụ thật lớn lóe ra vô số điện quang, Hắc sắc Lôi Viêm bao phủ chung quanh Lý Dương. Lúc này, thân thể Lý Dương được ngọn lửa rèn luyện và Lôi Viêm Uân Khí dung nhập, đã đạt tới Ma Quân trung kỳ.

Mà tâm thần tu vi của Lý Dương cũng phát triển một cách vô thức Lý Dương, đạt tới Ma Quân hậu kỳ.

Đặc biệt nhất là Tinh Cực Chi Hỏa. Tinh Cực Chi Hỏa chịu ảnh hưởng của Lôi Viêm Chi Tâm, cuối cùng đạt tới cấp bậc cửu vị chân hỏa, chỉ thấy Âm Dương Dao Phách bay lơ lửng trong viên cầu giữa Chu Thiên Càn Khôn rộng lớn, bị bảy ngọn lửa màu xanh lam thiêu đốt, dưới sự thiêu đốt của cửu vị chân hỏa, Âm Dương Dao Phách rốt cục hoàn thành biến đổi về chất, từ màu đen biến thành... màu trắng!

Dao Phách tu vi cũng đạt tới Lý Dương thiên thứ chín trong Thập Diệu thiên gọi là Bạch Sắc thiên.

Đột nhiên, tia chớp vờn quanh hỏa trụ đột nhiên dung nhập vào thân thể Lý Dương, nhất thời cả hạch tâm cảm vực trở nên tối tăm, cả hạch tâm cảm vực không còn có một tia sáng nào, giữa cảnh tăm tối đó...

Xuất hiện hai đạo quang mang trong Hạch tâm cảm vực, đó là quang mang phát ra từ hai mắt Lý Dương.

299. Chương 27: Kinh Hoảng

- Ta ở nơi nào đây, rốt cuộc làm sao vậy?

Lý Dương giống như sự tỉnh từ một giấc mộng dài, lắc lắc đầu, một lát sau hắn mới hoàn toàn nhớ tới những gì phát sinh tại Lôi Viêm Địa Ngục.

- Đúng rồi, ta bị Li Lộc Ma Đế đẩy vào hạch tâm cảm vực, sau đó bị một đạo Lôi Viêm công kích, rồi sau đó...

Lý Dương có chút nhú mày, những gì hắn có khả năng nhớ lại là một sự ảm áp, giống như hải nhi được mẫu thân ôm ấp.

Lý Dương không nghĩ ra gì thêm nên cũng không muốn cố nghĩ, thần thức lập tức quét ngang Lôi Viêm Địa Ngục. Thần thức không hề bị hạn chế nào, trong mắt hắn hoàn toàn bao trùm cả Lôi Viêm Địa Ngục, thấy rõ những người đang tu luyện trong Lôi Viêm Địa Ngục, cũng thấy được Hạng Vũ và Điền Cương đang khoanh chân tu luyện trong Thất Thái quang quyền.

- Bá Vương và Điền Cương sao lại tu luyện thất trong thái quang quyền?

Lý Dương có điểm kỳ quái, Thất Thái quang quyền chính là thuộc tầng thứ nhất, Lôi Viêm Uân Khí rất ít.

Lý Dương sau khi quan sát mọi nơi xong, mới kinh ngạc phát hiện ra chung quanh mình toàn những ngọn lửa màu đen, hơn nữa trong ngọn lửa lóe ra những tia chớp, chính là Lôi Viêm kinh khủng trong hạch tâm cảm vực. Hắn lúc này đang bị Hắc sắc Lôi Viêm hoàn toàn bao vây.

- Nơi này là hạch tâm cảm vực, ta tại sao còn sống ở hạch tâm cảm vực, rốt cuộc xảy ra sự tình gì?

Lý Dương trong lòng có cảm giác không ổn.

Hạch tâm cảm vực, cho dù Ma Đế tiến vào cũng hẳn phải chết, như thế nào mà mình ở trong hạch tâm cảm vực nhưng không có gì ảnh hưởng, thậm chí...

Thần thức Lý Dương cẩn thận quan sát bản thân, xem bản thân rốt cuộc xảy ra biến hóa gì.

Tâm thần - Ma Quân hậu kỳ.

Thân thể - Ma Quân trung kỳ.

Dao Phách - Màu trắng mờ

- Dao Phách đã đạt tới cảnh giới màu trắng mờ, sao có thể thế được? Thân thể cũng đạt tới Ma Quân trung kỳ, được hiệu Huyết Lăng đan đầu có mạnh như vậy, rốt cuộc chuyện gì thế? A! Còn cửu vị chân hỏa nữa?

Lý Dương đã thấy sợ rồi! Thần thức cẩn thận quan sát ngọn lửa đang không ngừng đốt Dao Phách màu xanh lam.

- Cửu vị chân hỏa, Tinh Cực Chi Hỏa của ta thật ra là đạt tới cấp bậc Cửu Muội chân hỏa!!!

Cửu Muội chân hỏa là khái niệm gì? Nó có nghĩa là một người có thể luyện chế trung phẩm ma khí và thượng phẩm ma khí rồi, thông thường những quảng thạch trân quý đều thập phần cứng rắn, tỷ như Thanh Diệu Băng Thạch, hoặc là Hỗn Độn Thạch. Thiên Linh Thạch, nếu không có Cửu Muội chân hỏa căn bản không thể luyện hóa. Chỉ có Cửu Muội chân hỏa, mới có thể luyện chế ma khí tốt.

Mặc dù chân hỏa trong cơ thể là Tinh Cực Chi Hỏa, nhưng số lượng rất ít, căn bản không thể dùng để công kích, nhưng để luyện chế vũ khí thì lại là tốt nhất.

Hơn nữa đối với Lý Dương mà nói, việc Tinh Cực Chi Hỏa đạt tới cấp bậc Cửu Vị Chân Hỏa còn có chỗ tốt khác, đó là rèn luyện Dao Phách. Tinh Cực Chi Hỏa rèn luyện Dao Phách nên khi Tinh Cực Chi Hỏa càng lợi hại thì Dao Phách càng thêm tinh tú.

- Ha ha, thật tốt quá, ai ngờ được tại hạch tâm cấm vực lại phát sinh biến hóa, công lực của ta lại tăng lên nhiều, thân thể lẫn Dao Phách đều tăng lên mạnh mẽ như thế, thế thì sắp tới hy vọng xuyên qua Bắc Minh hải càng lớn, thật tốt quá, ta lập tức đi tới Minh giới, xin mượn Tam Sanh Thạch của Phương Đông Minh Đế.

Lý Dương vô cùng hưng phấn, nhưng khi dùng thần thức nhìn kỹ chung quanh cũng cả kinh.

Vườn quanh chung quanh hẳn là những tia chớp từ ngọn lửa màu đen cực kỳ kinh khủng, dưới thần thức dò xét, Lý Dương thập phần xác định, Hắc sắc Lôi Viêm này tuyệt đối có thể tiêu diệt Ma Đế, đây chính Hắc sắc Lôi Viêm cực kỳ lợi hại, nhưng cho dù nó vậy phủ mình, tại sao mình không bị thương tổn gì?

- Xem ra ta quả thật là quái vật, chẳng những thần thức quái dị như vậy, hôm nay ngay cả Lôi Viêm lợi hại như thế cũng không sợ.

Lý Dương trong lòng cảm thán. Sau đó hắn im lặng, bay thẳng ra ngoài hạch tâm cấm vực, ở ngoài hạch tâm cấm vực Điện Cương và Hạng Vũ đang chờ.

- Một ngàn năm rồi, sư huynh đã suốt một ngàn năm không có ra rồi, không biết khi nào thì mới có thể ra.

Điện Cương cảm thán, hắn ở trong Thất Thái quang quyền đã chờ đợi đằng đằng suốt một ngàn năm.

Hạng Vũ không thêm quan tâm:

- Một ngàn năm thì một ngàn năm, năm đó ta bé quan tới một vạn năm, một ngàn năm là cái gì. Bất quá, đồ nhi, người quả nhiên khó tưởng tượng được, tốc độ đề cao tu vi thật sự nhanh chóng, hôm nay đã hoàn toàn hấp thu xong công hiệu Cửu Diệp Linh Chi, đạt tới Ma Quân trung kỳ.

Điện Cương mỉm cười.

Một ngàn năm tĩnh tu, đối với tâm thần tu vi của hắn đề cao thập phần có lợi, ngàn năm qua, tâm thần tu vi tiến bộ cực kỳ nhanh chóng, hôm nay rốt cục đạt tới Ma Quân trung kỳ. Cửu Diệp Linh Chi tự nhiên hoàn toàn hấp thu xong, tới Ma Quân trung kỳ.

- Sư tôn, năm trăm năm trước, Đại Tôn phái Liệt Thiên sư bá đưa cho người ba quả Mai Hoàn Linh Quả, nhớ tới lời sư bá nói ta vẫn còn cảm thấy buồn cười.

Điện Cương nghĩ đến đó không khỏi bật cười.

Hạng Vũ nhớ tới việc đó cũng là bất lực.

Sau khi tâm thần tu vi mình đạt tới Ma Đế tiền kỳ, theo đạo lý, Xi Vưu Đại Tôn sẽ cấp cho linh đan diệu dược để cho công lực Hạng Vũ nhanh chóng tăng lên, ai biết được Xi Vưu Đại Tôn thật ra trong lúc nhất thời quên mất. Hạng Vũ cũng không biết rằng lúc Xi Vưu Đại Tôn định cho hắn linh đan diệu dược, cũng là lúc nguyên thân Lý Dương hoàn toàn biến đổi.

Trong ngày đó, lục giới chấn động, sự chú ý của Xi Vưu Đại Tôn tất cả dồn về sự kiện này, nên sơ ý quên mất việc nhỏ là cấp linh đan diệu dược cho đồ đệ?

- Điền Cương đồ nhi, Đại Tôn mặc dù cấp cho ta ba quả Mai Hoàn Linh Quả thì ta chỉ ăn hai quả, người có biết đạo lý không?

Hạng Vũ nói với Điền Cương.

Điền Cương gật đầu nói:

- Biết, sư tôn chính là muốn có công lực hoàn toàn tinh túy.

Hạng Vũ gật đầu nói:

- Chính là đạo lý này, người bây giờ mặc dù đạt tới Ma Quân hậu kỳ, nhưng tất cả đều là nhờ vào Cửu Diệp Linh Chi mà ra, cho nên trong vòng trăm năm sau này không được phục dụng bất kỳ loại linh đan diệu dược nào. Phải có công lực tinh túy, nếu không muốn đạt tới Ma Đế cảnh giới sẽ cực kỳ gian nan.

- Đệ tử biết.

Điền Cương lúc này gật đầu đồng ý, hắn cũng hiểu được đạo lý, công lực Ma Đế đều là cực kỳ tinh túy, không phải cứ có nhiều là tốt, quá trình rèn luyện là rất trọng yếu. Bất quá Điền Cương rất tự tin, dù sao hắn có thể cảm nhận được rèn luyện về công lực của mình nhanh đến đâu.

Này đó là chỗ tốt của tiên thiên thân, vạn năm trở thành Ma Đế, cũng không phải hư thoại.

Đột nhiên...

- Sư đệ, Bá Vương.

Thanh âm quen thuộc đột nhiên vang lên. Thân thể Điền Cương và Hạng Vũ đều chấn động, cảm thấy khó có thể tin, quay đầu nhìn lại. Lúc này Lý Dương đang cười tủm tỉm đứng ở bờ đoàn cự thạch của hắn trong Thất Thái quang quyển.

Điền Cương và Hạng Vũ mừng như điên.

- Sư huynh, người quả nhiên không chết, ha ha...

Điền Cương đột nhiên chạy vội tới, một chằm lảy Lý Dương, Hạng Vũ cũng là không kìm được kích động. Ôm lấy cổ Lý Dương, thần tình vừa hưng phấn vừa kích động.

Lý Dương cười.

- Tốt lắm, này bất quá không gặp trong chốc lát thôi, có chuyện gì lớn đâu, được rồi. Ủa Li Lộc Ma Đế đâu? Ta nhớ hắn muốn giết ta mà. Sao nhìn không thấy hắn nữa?

Lý Dương quay về Điền Cương Hạng Vũ hỏi.

Tâm tình Điền Cương và Hạng Vũ một lát sau mới bình tĩnh lại.

- Sư huynh, người vừa rồi nói cái gì?

Tâm tình Điền Cương vừa rồi kích động quá mức, căn bản không nghe rõ Lý Dương nói cái gì nữa. Dù sao hắn đẳng đẳng đợi một ngàn năm. Cảm giác này khó có thể tưởng tượng được, đặc biệt là Điền Cương trước đó mới tu ma trăm năm mà thôi.

Tu luyện ngắn như thế, lần này đợi một ngàn năm, trong lòng cảm giác khó có thể nói hết.

- Ta vừa rồi là hỏi, Li Lộc Ma Đế đi đâu rồi ?

Lý Dương nhìn bộ dáng của hai người Điền Cương Hạng Vũ, cũng cười nói.

Hạng Vũ cười nói:

- Li Lộc Ma Đế? Đại Tôn dùng thuật Tự Lý Càn Khôn bắt đi rồi, không thể làm hại ai nữa đâu.

Tin tức này cũng do Liệt Thiên Ma Đế nói cho bọn họ biết năm trăm năm trước.

- Đại Tôn tự mình ra tay hả?

Lý Dương cực kỳ kinh ngạc.

- Sư huynh. Đại Tôn đương nhiên phải ra tay, khi đó Li Lộc Ma Đế gần giết chết sư tôn rồi, nếu không ra tay, phỏng chừng ...

Điền Cương lắc đầu thở dài nói.

Lý Dương nghe xong không chỉ có cả kinh, lập tức dùng thần thức quan sát Hạng Vũ, vừa thấy xong cũng cả kinh, Hạng Vũ tâm thần tu vi không gia tăng, chính là công lực lại tăng vọt đạt tới Ma Quân hậu kỳ, Lý Dương nhớ kỹ một lần trước nhìn thấy Hạng Vũ chỉ là Ma Quân tiền kì thôi.

Quay lại nhìn Điền Cương, càng giật mình hơn, Điền Cương đã đạt tới Ma Quân trung kỳ. Đột nhiên, Lý Dương sắc mặt biến đổi, hẳn có một loại dự cảm không tốt, chính mình trải qua một giấc ngủ dài, không biết dài bao lâu, nhưng bây giờ xem ra, tựa hồ... không ngắn.

- Sư đệ, Bá Vương, ta rốt cuộc mê ngủ bao lâu? Các người đợi tại đây hết bao lâu, mau nói cho ta biết.

Lý Dương trong lòng kinh hoảng.

Hạng Vũ cũng sốt "Ngủ say? Lý Dương người ngủ say?"

- Đừng hỏi chuyện khác, mau nói cho ta biết, các người rốt cuộc đợi ta bao lâu, từ khi Li Lộc Ma Đế giết ta đến nay bao lâu rồi? Mau nói cho ta biết.

Lý Dương vội vàng hỏi.

Điền Cương nói:

- Sư huynh, người đã ngủ một ngàn năm, suốt một ngàn năm. Rất kỳ quái, không hơn không kém, chính xác là một ngàn năm.

Điền Cương trong lòng cũng hơi nghi hoặc, như thế nào Lý Dương ngủ say đúng một ngàn năm nhỉ? Ngay cả một ngày cũng không sai lệch.

Sắc mặt Lý Dương trong nháy mắt trắng bệch đi.

Một ngàn năm!

Suốt một ngàn năm!

Mình tu luyện bất chấp tính mạng, cố gắng tranh đoạt Huyết Lăng đan, chạy đến Lôi Viêm Địa Ngục tu luyện, tất cả là để đề cao công lực thật khoải, sớm đi tìm Tuyết. Ai ngờ, ngủ một mạch một ngàn năm, một ngàn năm, vượt qua tất cả thời gian tu luyện trước tới nay rồi.

Một ngàn năm biết đã phát sinh bao nhiêu sự tình? Năm đó biết Tuyết vẫn còn rất hoàn hảo, còn bây giờ? Năm đó Tuyết chưa có người yêu, chính là một ngàn năm sau tới hôm nay thì sao?

Bỗng nhiên!

Cảm giác tim đập loạn nhịp trong ngực, Lý Dương thậm chí cảm thấy đầu cũng quay mòng mòng, đột nhiên nhân tính hẳn sáng lên, giờ khắc này, hẳn chỉ biết có một việc "Đi tìm Xi Vương Đại Tôn. Chỉ có hỏi Xi Vương, mới có thể biết tình huống của Khương Tuyết này vào lúc này."

- Sư huynh, người ...

Điền Cương vừa muốn nói chuyện, nhưng Lý Dương đã giải trừ huyết chi khế ước, lúc này Khổng Linh Thạch từ trong cơ thể Lý Dương rơi ra, còn Lý Dương cũng thuận di ra khỏi Lôi Viêm Địa Ngục, Lý Dương cứ thế đi ra khỏi Lôi Viêm Địa Ngục, không nói tiếng nào.

- Sư huynh hẳn làm sao vậy?

Điền Cương ngạc nhiên.

Hạng Vũ thở dài một hơi nói:

- Có lẽ hẳn là đi Ma Thần cung tìm Xi Vương Đại Tôn rồi, ta nghĩ, hẳn bây giờ nhất định rất khẩn trương.

Hạng Vũ nhớ kỹ rõ ràng, hồi còn ở Phiêu Tuyết sơn, Lý Dương có nhờ hắn đi hỏi Xi Vưu về sự tình của Tuyết.

Bây giờ thoảng cái đã qua một ngàn năm, Lý Dương khẳng định càng thêm lo lắng, một ngàn năm mặc dù để tu luyện thì rất ngắn, nhưng cũng đủ để phát sinh rất nhiều sự tình.

Đủ để để cho một cô gái yêu một người khác, có bạn trai mới, đủ để để cho một cô gái có một gia đình mới.

- Đi, đi Ma Thần cung!

Diễn Cương lúc này cũng giải trừ huyết chi khế ước, Khổng Linh Thạch từ trong cơ thể hắn cũng rơi ra, thuấn di ra khỏi Lôi Viêm Địa Ngục. Hạng Vũ sửng sốt, rồi cười, đồng thời giải trừ huyết chi khế ước, ly khai Lôi Viêm Địa Ngục.

Lý Dương rõ ràng nhớ rõ lộ tuyến từ Ma Thần cung đến Lôi Viêm Địa Ngục.

Lúc này dùng tới thuật phi hành nhanh nhất.

Cước đạp Thanh Vân, đồng thời đao mang màu trắng xuất ra ngoài, đao mang hoàn toàn bao vây Lý Dương và Thanh Vân, hình thành một đao mang thật lớn, thuôn như một cái thoi, xuyên qua những đám mây vô tận, như tia chớp di chuyển về phía Ma Thần cung.

- Một ngàn năm, a a... làm sao mà ngủ đến một ngàn năm, người đứng là ngủ như heo, sao mà lại ngủ một ngàn năm. Một ngàn năm, bất kỳ sự tình gì cũng có thể xảy ra.

Lý Dương trong lòng tự mắng, vội vàng chạy vội về Ma Thần cung.

Tốc độ Lý Dương phi thường nhanh, chỉ thoảng cái đã tới Ma Thần cung, không hiểu sao Lý Dương vẫn cảm giác thấy quá chậm.

Ma Thần cung.

Cung điện phiêu phù trên mặt hồ thật lớn, Lý Dương trực tiếp vọt tới trước cửa Ma Thần cung, Thanh Hà mỹ nữ biến thành Thanh Hâm vừa thấy Lý Dương đến, liền mỉm cười ra đón, rồi nói:

- Lý Dương đại nhân, xin chờ chút, ta phải đi truyền báo.

Trong lúc Thanh Hâm vừa mới mở miệng, Lý Dương đã trực tiếp chạy luôn vào đại môn của Ma Thần cung.

Thanh Hâm sắc mặt đại biến, vô luận là ai, kể cả Ma Đế muốn tiến vào Ma Thần cung đều phải tiến hành truyền báo, mặc dù địa vị của Lý Dương ở Ma Thần cung tựa hồ rất cao, nhưng cũng không thể xông vào Ma Thần cung như vậy.

Thanh Hâm lúc này tiến vào cung bên trong rồi.

oOo

Trong lúc này, trong vũ trụ Nhân giới có một thiếu niên áo xanh đang phi hành bỗng mỉm cười:

- Sao, đạt tới nguyên tuyền hỏa tính lôi điện rồi à? Bất quá còn phải đi thêm một đoạn đường nữa, trong vòng vạn năm là xong thôi. Thành công rồi, xem ra ta sau này cũng sẽ không quá cô độc nữa, chỉ có một người lưu luyến, cực kỳ nhàm chán, được rồi, hình như hồi trước hắn ở tại một tinh cầu Nhân giới tên là Địa Cầu thì phải, ta đến đó du ngoạn xem sao.

Lập tức thiếu niên áo xanh này thân hình đột nhiên biến mất.

Ngay lập tức, phía đông của địa cầu, ở một thành thị tên là Dương Châu, từ trong một ngõ nhỏ bỗng xuất hiện thiếu niên áo xanh từ hư vô, áo xanh trên người thiếu niên đột nhiên biến đổi, biến thành loại quần áo bình thường nhất.

Mặc y phục thể dục, lập tức hắn cười dài bước ra khỏi ngõ nhỏ, bắt đầu hành trình du ngoạn địa cầu.

300. Chương 28: Trục Sấm

Hai thị nữ thủ vệ ở Bắc uyển vừa thấy Lý Dương đến, lúc này mỉm cười muốn lên tiếng, nhưng các nàng chưa kịp mở miệng nói chuyện, Lý Dương đã hét lớn một tiếng:

- Tránh ra!

Thân ảnh như tia chớp xuyên qua cửa của Bắc uyển, hai thị nữ nhất thời sắc mặt biến đổi.

- Đây Lý Dương sao lại dám kiêu ngạo như thế, bên trong Ma Thần cung mà dám tùy tiện như vậy, thật sự quá đáng rồi!

Một thị nữ cả giận nói, một thị nữ khác cũng gật đầu nói:

- Đi, chúng ta nói chuyện này cho Kim Y sư huynh.

- Ừm, chúng ta đi!

Nói dứt lời, hai thị nữ liền chạy vào trong Bắc uyển, lúc này Thanh Hàm cũng chạy tới:

- Lưu Hà hai vị tỷ tỷ, chờ ta một chút, ta cũng muốn đi tìm Kim Y sư huynh, Lý Dương quá đáng rồi, dám xông thẳng vào Ma Thần cung. Đến cả Âm Dương Ma Đế cũng phải thông truyền, mà Lý Dương lại dám làm như thế.

Lưu Hà hai thị nữ nghe thế cũng phụ họa nói:

- Thanh Vân muội muội, Lý Dương cũng xông thẳng qua đại môn của Ma Thần cung sao? Đi, chúng ta cùng đi tìm Kim Y sư huynh nói chuyện.

Nói xong, này ba thị nữ liền lập tức đi tố cáo.

Lúc này, Lý Dương đã đi tới đại môn của Thanh Tiêu các, Kim Y Đồng Tử và Ngân Y Đồng Tử vừa thấy Lý Dương trên mặt tươi cười, không ngăn trở mà cũng không nói gì, Lý Dương cũng không khách sáo, trực tiếp tiến vào đại môn Thanh Tiêu các.

- Oanh!

Thanh Tiêu các đại môn tựa như có một cấm chế trong suốt, Lý Dương đập mặt vào trong đó lập tức ngã xuống. Mặc dù thấy hấn ngã xuống đất, nhưng Kim Y Đồng Tử và Ngân Y Đồng Tử vẫn cười, hiển nhiên bọn họ sớm đã biết Thanh Tiêu các đại môn có cấm chế.

- Kim Y, cửa này có chuyện gì thế?

Lý Dương vội vàng hỏi, hấn lúc này bối rối, đồng thời cũng cực kỳ ảo não, vừa biết thời gian đã qua ngàn năm, điều này làm Lý Dương bị đả kích rất lớn. Kể cả việc công lực gia tăng, hấn cũng ngược lại cũng không thêm quan tâm.

Hơn nữa việc bản thân vì sao không sợ Hắc sắc Lôi Viêm, Lý Dương cũng không kịp suy nghĩ, trong đầu hấn bây giờ chỉ có duy nhất một ý nghĩ: muốn biết tình hình của Tuyết.

Kim Y Đồng Tử mỉm cười nói:

- Lý Dương huynh đệ, Đại Tôn mặc dù coi trọng ngươi, chính là ngươi cũng phải biết quy củ, Ma Thần cung chính là hành cung của Đại Tôn. Phóng nhãn nhìn ra lục giới xem ai dám bất kính đối với Đại Tôn. Ngươi sao có thể tùy ý xông vào, đó là bất kính, dựa theo quy củ của Đại Tôn, kể cả Âm Dương Ma Đế, Thánh Chủ Lưu Ly nếu làm thế cũng sẽ bị trừng phạt một phen.

Lý Dương trong lòng chấn động.

Lúc này hấn mới nhớ tới, Xi Vưu Đại Tôn là người phương nào, sở hữu thân thể Bàn Cổ, ngoại trừ Hồng Quân đạo nhân, không người nào là địch thủ. Kể cả người thập phần cao ngạo như Lão Tử Lý Nhĩ cũng bị hấn đánh gãy một chân. Uy nghiêm của Xi Vưu Đại Tôn tự nhiên cực cao.

Chính mình như thế xông vào đại môn, đúng là không nể mặt Xi Vưu Đại Tôn, nghĩ đến đó, Lý Dương toát mồ hôi lạnh.

- Kim Y. Ta bị điên rồi, cũng vì quá quan tâm đến sự tình của Tuyết, trong lòng nôn nóng quá, quên hết mọi việc, hy vọng lần này Đại Tôn có thể tha thứ cho ta.

Lý Dương cũng không phải người cố chấp, biết việc này là lỗi của mình, liền nhận lỗi ngay.

Đại Tôn... Coi trọng thể diện nhất, nếu không tiên giới Tam Thanh và Ma giới Tam Tôn cũng sẽ không thành thế cục như vậy, mà Lý Dương lại không nể mặt Xi Vưu. Xi Vưu tự nhiên trị tội hắn một phen.

- Đại Tôn hắn cũng biết người lúc này trong lòng bối rối, chỉ là vô tâm, việc này cho qua, sau này không được tái phạm nữa, tốt lắm, người hãy vào đi.

Nói xong, Kim Y Đồng Tử và Ngân Y Đồng Tử đồng thời phát ra lưỡng đạo thủ ấn đánh vào cấm chế trong suốt.

Thần thức Lý Dương đảo qua, quả nhiên, cấm chế kia đã biến mất, lập tức khom người chào rồi tiến vào.

- Kim Y sư huynh, người như thế nào để Lý Dương đi vào? Lý Dương ngang nhiên xông thẳng qua Ma Thần cung đại môn, cũng xông qua Bắc uyển chi môn, nhất định phải trừng phạt nặng.

Ba vị thị nữ lúc này cũng chạy tới, thấy Lý Dương tiến vào Thanh Tiêu các, tự nhiên bất mãn.

Nét mặt Kim Y Đồng Tử hơi sầm lại nói:

- Thanh Hâm, Lưu Hà tỷ muội, ba người các người nói hơi quá rồi. Đại Tôn có sự tình gì mà không biết, người đã trừng phạt Lý Dương rồi, ba người các người mau trở lại vị trí làm cho tốt nhiệm vụ của mình.

Bị Kim Y Đồng Tử mắng, Thanh Hâm và Lưu Hà tỷ muội chỉ có thể khom người nghe rồi xoay người ly khai.

Ngân Y Đồng Tử ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thanh Tiêu các, nói với Kim Y Đồng Tử:

- Kim Y sư huynh, xem ra địa vị Lý Dương trong lòng Đại Tôn rất cao a, ngay cả việc cũng chỉ dùng chút cấm chế để cho Lý Dương chịu trừng phạt nho nhỏ mà thôi.

Trong lòng Kim Y Đồng Tử cũng cảm thán.

Người bình thường, cho dù Ma Đế trong mắt Đại Tôn cũng chỉ là con kiến hôi, con kiến hôi mà dám vô lễ với mình, Đại Tôn tự nhiên sẽ rất tức giận. Bất quá Lý Dương thì khác, hắn xông vào rồi, Xi Vưu Đại Tôn cũng chỉ phạt nhẹ thôi. Huống chi Xi Vưu sớm đã biết lúc này trong lòng Lý Dương có việc gấp, Lý Dương cũng không phải cố ý.

Thanh Tiêu các tầng cao nhất.

Ngẩng đầu nhìn vào cửa thiên màu xanh thẫm, thậm chí còn thấy khôn cùng hỗn độn, lúc này Xi Vưu vẫn bộ quần áo xanh, ngẩng đầu nhìn vào hỗn độn không gian, vẫn không nhúc nhích.

Lý Dương tiến vào trong, thấy cảnh như vậy...

- Xi Vưu đại ca, ta có chuyện quan trọng muốn hỏi đại ca.

Lý Dương nói một cách khẩn cấp, nhưng Xi Vưu lạnh nhạt khoát tay, nhìn lên trên chín tầng trời hỗn độn, nói:

- Lý Dương huynh đệ, im lặng, tĩnh tâm quan sát hỗn độn này, cũng có thể càng thêm cảm thụ thiên đạo tự nhiên.

Lý Dương đã thấy bộ dáng Xi Vưu nhàn nhã như thế, trong lòng không khỏi càng lo lắng.

- Xi Vưu đại ca...

Vừa nói nửa câu, Xi Vưu lại khoát tay, không nói gì, Lý Dương chỉ có thể dừng lại, dù sao Xi Vưu là Đại Tôn, mình cũng không thể làm quá.

Xi Vưu cứ như vậy nhìn lên hỗn độn, vẻ mặt rất thích ý, Lý Dương đứng một bên vô cùng sốt ruột, nhưng đã trải qua một ngàn năm rồi, thì đợi thêm một chút thời gian cũng không cần quá nóng nảy.

- Người cuối cùng tỉnh tâm rồi.

Xi Vưu xoay người nhìn Lý Dương, cười nói:

- Người trong mắt ta Xi Vưu, là có hy vọng trở thành Đại Tôn, chính là bây giờ lại vì một người mà mất bình tĩnh như vậy, lo lắng như vậy, đến bao giờ mới đạt đến tâm cảnh tối cao, làm sao có thể hiểu được Thái Cực vô thượng đại viên mãn, làm thế nào có thể trở thành Đại Tôn đây?

Xi Vưu cũng rõ ràng, với ám ảnh về Tuyết trong lòng Lý Dương..., suốt ngày lo lắng, cứ như vậy thì Lý Dương rất khó trở thành Đại Tôn. Cho nên hẳn dùng cách này để điểm tỉnh Lý Dương.

- Xi Vưu đại ca. Lý Dương thụ giáo rồi.

Lý Dương cũng là người thông tuệ, tự nhiên hiểu được đạo lý. Chính là hiểu thì dễ, làm thì khó, quên hết những kỷ niệm quả thực quá gian nan.

- Tính ra, sự tình này người phải dựa vào sức của bản thân thôi.

Xi Vưu lắc đầu, hiển nhiên hẳn hiểu được sự tình này cũng không phải một hai câu nói là có thể làm cho Lý Dương giải thoát được, có lẽ để cho Lý Dương đoàn tụ với Khương Tuyết, sẽ là phương pháp giúp hẳn thoát khỏi chấp niệm này.

- Xi Vưu đại ca, Tuyết nàng bây giờ...

Lý Dương khẩn trương hỏi.

Xi Vưu lắc đầu cười:

- Người đó, ta nói cho người biết nàng bây giờ đang bế quan tu luyện, chỗ nàng toàn bộ là đàn bà, ngay cả một nam nhân cũng không có, người cũng không cần lo lắng nàng yêu người khác.

Lý Dương nhất thời nhàn tình sáng lên.

Đang tu luyện? Ở chỗ toàn là đàn bà, việc này nhất thời làm cho Lý Dương an tâm hoàn toàn, trong lòng dịu đi rất nhiều, thế thì đến chậm một ngàn năm cũng không có thảm họa gì xảy ra, cũng không có xuất hiện việc gì khiến hẳn hối hận.

- Thật tốt quá, cảm ơn Xi Vưu đại ca. Xi Vưu đại ca, ta chuẩn bị lập tức xuất phát, bắt đầu đi tìm Tam Sanh Thạch.

Lý Dương quay về Xi Vưu nói.

Xi Vưu lắc đầu cười nói:

- Đừng nóng nảy, hai ngày nữa hãy đi. Lúc người rời Lôi Viêm Địa Ngục, ta liền đã thông báo bát đại Ma Đế ở Trung Ương nguyên vực toàn bộ về Ma Thần cung, thậm chí ra lệnh cho Lưu Ly đem thê tử và con gái của Điền Cương đến rồi.

Lý Dương một trận nghi hoặc.

Xi Vưu triệu tập bát đại Ma Đế, hơn nữa lại đưa Lily và Tiểu Đồng Đồng đến làm gì?

- Nhi tử Li Kiệt của Li Lộc Ma Đế xuất sát chiêu với người, thậm chí vũ nhục người, người giết hẳn, đây là sự công bằng thôi. Lý Dương a, người cũng biết mà, Li Kiệt cũng từng hạ độc hại người.

Ma Thần cung phát sinh sự tình gì, Xi Vưu tự nhiên biết rõ ràng, bởi vì hẳn biết nguyên thần của Lý Dương rất lợi hại, nên không ra mặt.

Lý Dương cả kinh:

- Hạ độc hại ta?

Lý Dương đột nhiên nhớ tới hồi trước Li Kiệt thường xuyên mời mình ăn cơm, thậm chí có một lần mình lại vô duyên vô cớ bị choáng váng, vô duyên vô cớ cháng váng đối là một việc không có khả năng xảy ra với Ma giới cao thủ, dù sao thân thể của Ma giới cao thủ cũng rất mạnh.

- Là thứ rượu ta uống thấy choáng váng đầu hả?

Lý Dương lúc này hỏi.

Xi Vưu gật đầu nói:

- Đúng, bất quá người trời sanh có đặc thù, không e ngại loại độc này, Li Kiệt đối với người như thế, giết hẳn cũng đáng. Nhưng Li Lộc cũng kể đến đúng sai, thấy ta không trách phạt người, hẳn lại muốn giết người. Ta liền dùng Tụ Lý Càn Khôn bắt hẳn, chuẩn bị trong ngày mai đợi bát đại Ma Đế đến đây, sẽ quyết định xem hẳn phải chịu hình phạt gì.

Lý Dương giật mình.

Nguyên lai triệu tập bát đại Ma Đế, là vì xử phạt Li Lộc Ma Đế. Li Lộc Ma Đế là một trong ba vị Ma Đế hậu kỳ cao thủ, muốn giết, muốn phạt, đương nhiên là một đại sự, triệu tập bát đại Ma Đế là đúng rồi.

- Lý Dương, ngày mai ý kiến của người là chủ đạo, đến lúc đó người muốn trừng phạt hẳn thế nào thì hẳn sẽ bị trừng phạt như thế. Ha ha... Tốt lắm, người về trước đi.

Xi Vưu cười đạo.

Lý Dương vừa nghe, hiểu được mình chính là người sẽ phán phạt, trong lòng nhất thời nổi lên vạn ngàn ý niệm, thậm chí nhớ lại việc Li Lộc Ma Đế dùng ba mươi sáu đạo hình pháp tàn nhẫn tra tấn mình, trong lòng nghĩ ngợi, miệng thì hướng Xi Vưu cáo lui.

Rời khỏi Thanh Tiêu các, lúc này Lý Dương đi với tốc độ rất chậm, trong lòng nghĩ xem mình sẽ trừng phạt Li Lộc Ma Đế như thế nào.

Nhờ lại ba mươi sáu đạo hình pháp, Lý Dương vẫn cảm thấy tâm thần ớn lạnh, hiển nhiên sự tra tấn đó ảnh hưởng rất lớn, Lý Dương thậm chí khó có thể tưởng tượng mình làm sao mà còn sống được sau khi chịu tra tấn từ ba mươi sáu đạo hình pháp kia.

Mặc kệ, đợi đến ngày mai sẽ quyết định.

Lý Dương trên mặt có vẻ tươi cười, lúc này hẳn tâm tình thư thái, Khương Tuyết nàng thật ra đang bế quan tu luyện, nơi tu luyện cũng là không có một nam nhân nào, tất cả đều là phụ nữ. Như thế, Lý Dương đương nhiên rất yên tâm, hơn nữa sau khi phán phạt Li Lộc Ma Đế, hẳn có thể bắt đầu đi tìm Tam Sanh Thạch rồi.

Đi ra đến cửa Thanh Tiêu các.

- Lý Dương huynh đệ, sau này đừng có xông thẳng vào Ma Thần cung nữa, ha ha, xông thẳng vào Ma Thần cung như thế, Lý Dương huynh đệ được xem là người duy nhất rồi.

Kim Y Đồng Tử cười nói với Lý Dương.

Bắc uyển chi môn

- Lý Dương đại nhân.

Lưu Hà tỷ muội quay về Lý Dương mỉm cười khom người chào.

Lý Dương gật gật đầu, rời khỏi Bắc uyển, Lưu Hà tỷ muội vừa nhìn hình bóng Lý Dương vừa đàm luận.

- Lý Dương này thật là khó lường, xông thẳng vào Ma Thần cung, cũng không bị phạt nặng gì, Đại Tôn quá coi trọng hẳn rồi.

- Đúng vậy, nghe nói lúc trước trên nghiêm trang, Lý Dương có khả năng kiên trì dài hơn cả Bá Vương nữa đó!

Lưu Hà tỷ muội thì thăm với nhau, các nàng sinh trưởng tại Ma giới, cũng biết quy củ Ma giới, thấy Lý Dương được Xi Vưu coi trọng như thế, các nàng không hề giận Lý Dương vì hẳn dám xông thẳng vào Bắc uyển, ngược lại rất cung kính chào hỏi.

Vừa về tới chỗ ở của mình ở Đông uyển, Lý Dương liền thấy Hạng Vũ và Điền Cương.

- Lý Dương huynh đệ, nhìn bộ mặt tươi cười của ngươi, hiển nhiên tâm sự được giải tỏa rồi phải không? Bất quá chúng ta vừa tiến vào Ma Thần cung, liền nghe thấy ngươi tự tiện xông thẳng vào đó, chúng ta sợ gần chết.

Hạng Vũ cười nói.

Điền Cương cũng gật đầu nói:

- Hồi nãy rất sợ, bất quá bây giờ nhìn thấy sư huynh vui vẻ thế, xem ra Đại Tôn không trách phạt ngươi hả. Đại Tôn đối xử với ngươi tốt đến mức khó tin được.

Lý Dương cười cười, Xi Vưu Đại Tôn đối xử với mình như huynh đệ, Lý Dương đương nhiên biết, bất quá không dám ngoại truyền. Lý Dương nhớ tới một chuyện liền nói ngay:

- Sư đệ, Lily và Tiểu Đồng Đồng sắp đến đây, nếu không phải hôm nay thì ngày mai.

Điền Cương rung mình rồi nhảy dựng lên:

- Ha ha, Lily đến đây, Đồng Đồng cũng đến đây, thật tốt quá, một ngàn năm không có gặp nàng rồi, không biết Đồng Đồng bây giờ cao tới đâu rồi, năm đó nó còn thích nhất là cười ngửa trên người ta đó.

Lý Dương cũng cười nói:

- Lúc trước khi ta đi, Đồng Đồng mới là một đứa nhỏ, bây giờ một ngàn năm rồi, nàng sớm đã thành người lớn, không biết phát triển tới đâu, lớn lên mà giống Lily thì tuyệt đẹp, lớn lên mà giống như ngươi, thì không xong rồi.

Lý Dương chế nhạo nói.

Điền Cương phản đối nói:

- Nói thế là sao? Đồng Đồng nàng lớn lên giống ai cũng đều xinh đẹp hết.

Thần thức Lý Dương đột nhiên máy động, hắn đã thấy rõ ràng Thánh Chủ Lưu Ly mang theo Lily và một mỹ nữ tiến vào Ma Thần cung. Lý Dương không khỏi nở nụ cười.

Đột nhiên!

- Lý Dương đệ đệ, Điền Cương tiểu đệ đệ, ngươi đừng đoán mò, ta đã đưa Lily và con gái Đồng Đồng đến rồi.

Thanh âm kiều mị của Lưu Ly vang lên trong trang viên. Điền Cương vừa nghe, thân hình run lên, chậm rãi quay đầu nhìn lại.

Lily khoác tay một thiếu nữ mặc quần áo giản dị đang đứng bên cạnh Lưu Ly, nhìn bọn Điền Cương cười cười.

Thanks

301. Chương 29: Lòng Dạ Đàn Bà?

Lily vẫn xưng hô thân mật với Điền Cương như trước, lúc này mắt Lily đã hơi hồng lên rồi, tính ra biệt ly đã hơn ngàn năm, làm sao Lily không nhớ chứ?

- Cha!

Đồng Đồng lúc này nhảy đến bên Điền Cương, một chút xíu nữa là Điền Cương bế lên, một ngàn năm qua rồi, hình dạng Điền Cương không có gì biến hóa, nhưng Đồng Đồng thì lại từ tiểu hài tử biến thành đại cô nương.

Lily cũng chạy lại ôm chầm lấy hắn, một nhà ba người ôm nhau hồi lâu mới buông ra.

- Người thật đáng chết, đến cả ngàn năm cũng không trở về, thật sự quá đáng rồi. Người xem xem, con gái người đạt tới Ma Tướng cảnh giới đã bao nhiêu năm rồi? Con gái độ kiếp người cũng không trở lại. Không quan tâm tới con gái gì cả.

Niềm xúc động gặp mặt vừa qua, Lily đã cần nhằn Điền Cương một trận.

Trong lòng Điền Cương thấy hơi thẹn, nhỏ giọng nói:

- Xin lỗi, lão bà đại nhân, Đồng Đồng, đừng giận cha nhé?

Đồng Đồng nhoẻn miệng cười, gật gật đầu, khi vừa quay đầu đã thấy Lý Dương, hưng phấn kêu lớn:

- Đại bá.

Rồi mặc kệ tất cả bay tới ôm cổ Lý Dương, năm đó tại Bích Lan sơn, có một thời gian Lý Dương chăm sóc Đồng Đồng rất lâu.

- A a, có cha thì không cần đại bá phải không.

Lý Dương cười nói.

- Không phải, đại bá trở nên anh tuấn quá, Đồng Đồng chút xíu nữa là không nhìn ra.

Đồng Đồng cười lý lắc (nhí nhảnh) nói, lập tức bốn người cười nói tâm sự, mọi người đều cảm thấy hanh phúc. Đêm đến, Lý Dương hỏi kỹ mọi sự tình có liên quan tới Bích Lan sơn, cả về tình hình của Tinh Cực tông.

Đã qua một ngàn năm, môn hạ đệ tử Tinh Cực tông đã quá vạn, cao thủ độ kiếp cũng có mấy ngàn người, công lực đệ tử phần lớn đã đạt tới Ma Tướng cảnh giới, La Đức Thành làm Tinh Cực tông Đại Tông chủ, đã đạt tới Ma Soái hậu kỳ, tốc độ tu luyện rất nhanh.

Lý Dương trong lòng biết, Tinh Cực tông phát triển tốt như thế, Thánh Chủ Lưu Ly cũng xuất lực giúp đỡ không ít.

Ngày thứ hai.

Không khí cả Ma Thần cung có vẻ khác thường, từng người từng người một, các Ma Đế liên tục đến nơi. Hôm qua Thánh Chủ Lưu Ly đã đến, còn thất đại Ma Đế kia đều đến ngày thứ hai mới tới, tất cả hạ nhân trong Ma Thần cung đều bàn tán rất cuộc xảy ra đại sự gì.

Li Lộc Ma Đế bị bắt, Trung Ương nguyên vực bây giờ chỉ còn có bát đại Ma Đế thôi.

Thanh Tiêu các lầu cao nhất, bát đại Ma Đế tụ tập, Lý Dương tự nhiên cũng ở đây, Hạng Vũ cũng bởi vì là đồ đệ của Đại Tôn. Hơn nữa tâm thần tu vi của hắn đã đạt tới Ma Đế cảnh giới, cũng được lên lầu cao nhất của Thanh Tiêu các. Lúc này Xi Vương Đại Tôn còn chưa xuất hiện, trên lầu các Ma Đế đàm luận. Còn Kim Y Đồng Tử và Ngân Y Đồng Tử thì đứng ở bên cạnh ngọc sàng, im lặng chờ Xi Vương Đại Tôn đến.

- Lưu Ly Đại tỷ. Nhìn người đứng ở bên cạnh Lý Dương huynh đệ kia, xem ra rất có giao tình tốt với Lý Dương huynh đệ.

Mông Sơn Ma Đế cười nói.

Lưu Ly một tay quàng vào tay Lý Dương, cười mủm mỉm nói:

- Rồi sao? Ta với Lý Dương đệ đệ quan hệ tốt thì liên quan gì đến người? Chẳng lẽ người ghen với Lý Dương đệ đệ.

Nói xong, Lưu Ly liền cười khanh khách. Mông Sơn Ma Đế bị trêu như thế, chỉ có thể cười cười.

Lý Dương bị Lưu Ly kéo cánh tay như thế. Cảm thấy không được tự nhiên, liền rút cánh tay mình về.

- Sao vậy? Tỷ tỷ quàng tay người thì làm sao, da mặt mỏng thế?

Lưu Ly cười nói, Lý Dương không khỏi cảm thấy đỏ mặt. Thực ra Lý Dương trước nay không hay tiếp xúc thân mật với đàn bà, tự nhiên cảm thấy mất tự nhiên.

Nghe Lưu Ly nói chuyện như thế, hần không khỏi cảm thấy khó xử. Đột nhiên Lý Dương nhãn tình sáng lên.

- Bái kiến Đại Tôn!

Lý Dương là người thứ nhất khom người nói, lúc này trên ngọc sàng, Xi Vưu mặc áo xanh đang khoanh chân ngồi. Xi Vưu công lực cao hơn Ma Đế rất nhiều, Xi Vưu đến nơi, mọi người nhất thời còn chưa phát hiện, chỉ khi nghe Lý Dương hô lớn, mọi người nhất thời tránh sang hai bên, khom người nói:

- Bái kiến Đại Tôn.

Lý Dương trong lòng thở phào may mắn, may mà Xi Vưu Đại Tôn tới đúng lúc, mình cuối cùng không phải đối mặt với sự “hành hạ” của Lưu Ly rồi.

Lưu Ly liếc mắt cười với Lý Dương, trong lòng Lý Dương không khỏi run lên. Lưu Ly này thật sự là phiền toái. Đúng là nàng có ân với mình, Lý Dương cũng không thể làm mặt lạnh. Nhưng chính cách Lưu Ly đối xử làm Lý Dương bối rối.

- Hôm nay, bốn tôn triệu tập mọi người tới, là vì sự tình của Li Lộc.

Xi Vưu lạnh nhạt nói.

Trên tầng thượng Thanh Tiêu các, bát đại Ma Đế chia làm hai hàng, một hàng đứng đầu là Lưu Ly, một hàng khác đứng đầu là một trung niên nhân tóc dài màu đỏ. Lý Dương và Hạng Vũ phân biệt đứng ở cuối hai hàng.

- Kim Y, đem sự tình nói rõ một chút cho mọi người.

Xi Vưu lệnh cho Kim Y tự mình nói ra mọi chuyện.

- Dạ, Đại Tôn.

Kim Y Đồng Tử hướng Đại Tôn khom người, lập tức tiến lên một bước, nhìn về phía mọi người nói lớn:

- Một ngàn năm trước, Li Kiệt là con của Ma Đế Li Lộc trong lúc thi đấu muốn giết chết Lý Dương, rồi sau đó lại vũ nhục hần. Hơn nữa trước khi tử võ, Li Kiệt có dụng độc hại Lý Dương, tổng hợp những việc trên, Lý Dương giết Li Kiệt là lẽ đương nhiên, Đại Tôn đã ra quyết định, Lý Dương vô tội, được phép tiến vào Lôi Viêm Địa Ngục tu luyện.

- Rồi sau đó, Ma Đế Li Lộc bởi vì ái tử bị chết, giận quá mất khôn, xông vào Lôi Viêm Địa Ngục, đuổi giết Lý Dương, thi hành trả thù cho con, rồi sau đó còn muốn giết đồ đệ của Đại Tôn là Hạng Vũ. Việc này Đại Tôn cực kỳ tức giận, bèn giam Li Lộc lại, đợi đến Lý Dương ra khỏi Lôi Viêm Địa Ngục, do đó hôm nay là thương thảo xem phải xử lý Li Lộc như thế nào?

Nói xong, Kim Y Đồng Tử liền lui ra phía sau một bước, trở lại vị trí của mình

Xi Vưu Đại Tôn vung tay áo, nhất thời một đạo quang mang chợt lóe lên, Li Lộc Ma Đế liền rơi giữa đài, dưới chân mọi người. Đường đường Ma Đế, lại rơi xuống đất như thế, trong lòng bát đại Ma Đế không kìm được tiếng thở dài, cũng có chút hả hê, bất quá không ai nói gì.

Li Lộc Ma Đế tóc rũ rượi, bị giam cầm cực khổ cả ngàn năm, hần xem ra vẫn không có gì thay đổi, lúc này hần đưa mắt nhìn mọi người, thấy Hạng Vũ đang đứng ở cuối hàng, nhất thời giận dữ nói:

- Hạng Vũ, không giết ngươi là ta có lỗi với con ta.

Nói rồi vung tay lên, một đạo ma nguyên lực bắn về phía Hạng Vũ.

- Trên Thanh Tiêu các không được phép phóng túng.

Trung niên tóc dài màu đỏ đứng đầu hàng bên trái hừ lạnh một tiếng, vung tay lên, một cổ áp lực kinh khủng áp lên trên người Li Lộc, Li Lộc không chống cự nổi ngồi phệt trên mặt đất, đạo ma nguyên lực kia cũng tiêu tan.

- Cảm ơn Âm Dương Ma Đế.

Hạng Vũ lúc này khom người nói.

Trung niên tóc dài màu đỏ hướng về Hạng Vũ gật gật đầu, cười mỉm, không nói gì cả. Lý Dương giật mình, quả nhiên, trung niên tóc dài màu đỏ máu chính như hắc sở liệu, là đệ nhất Ma Đế dưới tay Xi Vưu Đại Tôn - Âm Dương Ma Đế.

Âm Dương Ma Đế được sinh ra với khôn cùng huyết nhục, thần thông to lớn, tuyệt đối khó lường. Huyết nhục một tộc là một tộc lớn ở Ma giới. Thanh danh Âm Dương Ma Đế truyền khắp cả Ma giới, thần thông quảng đại, chỉ cần xem hắc phát tay là làm cho Li Lộc Ma Đế ngồi phệt xuống là biết hắc thần thông đến đâu rồi.

Li Lộc Ma Đế tu luyện bao lâu? Hơn chín trăm triệu năm mà thôi, còn Âm Dương Ma Đế thì sao? Từ khi hỗn độn sơ khai, lục giới dần sanh cũng là lúc xuất hiện huyết nhục. Âm Dương Ma Đế cũng bắt đầu từ đó sinh ra, có thể tưởng tượng được thời gian tu chân của hắc.

Âm Dương Ma Đế cũng là một nhân vật trời sanh nên bản lãnh khó lường, nhưng muốn trở thành Đại Tôn cũng khó.

- Lý Dương, không. Không, người không phải Lý Dương, Lý Dương đã đã chết. Người như thế nào có thể là Lý Dương.

Li Lộc Ma Đế chỉ vào Lý Dương đột nhiên gào lớn.

Giờ khắc này, Li Lộc Ma Đế giống như điên cuồng, thấy Lý Dương đột nhiên xuất hiện trước mặt hắc, Li Lộc Ma Đế gần như điên lên. Vì nhi tử mà báo thù, đệ nhất cừu nhân chính là Lý Dương, giết Lý Dương xong, Li Lộc Ma Đế chết cũng không tiếc nuối. Chính là...

Lý Dương bây giờ vẫn đứng ở trước mặt hắc.

- Li Lộc, hắc đúng là Lý Dương, ta vẫn tự hỏi, lá gan người làm sao mà lớn đến thế? Ngay cả Lý Dương đệ của ta cũng dám khi dễ, quả thực chán sống rồi.

Lưu Ly hừ hừ nói. Thân là Phệ Tâm Trùng xuất hiện từ hỗn độn sơ khai, thực lực cực mạnh, cả Âm Dương Ma Đế cũng không nắm chắc thắng được nàng. Lưu Ly đương nhiên có thể đánh bại Li Lộc một cách dễ dàng.

- Không, người không phải Lý Dương, tuyệt đối không phải Lý Dương, Lý Dương đã bị ta giết, đã bị Lôi Viêm đánh thành hư vô, làm thế nào còn sống được, không có khả năng.

Li Lộc Ma Đế vẫn không thể thừa nhận sự thực này, hắc dùng thần thức quan sát Lý Dương, nhưng lại phát hiện...

- Sao có thể như vậy, người như thế nào có thể có khí tức giống hệt Lý Dương? Làm sao có thể?

Li Lộc Ma Đế hai mắt đỏ sọc lên, giờ khắc này hắc đã gần như suy sụp hoàn toàn.

Lý Dương nhìn thấy trạng thái điên cuồng của Li Lộc lúc này, trong lòng cũng thở dài.

Đường đường là một trong tam đại Ma Đế của Xi Vưu Đại Tôn, là cao thủ hậu kỳ Ma Đế, lại biến thành bộ dáng như thế, toàn bộ bởi vì Li Lộc Ma Đế chấp niệm. Vì nhi tử báo thù, Li Lộc Ma Đế đã không tiếc gì hết, chỉ cần xem hắc vừa rồi trước mặt Xi Vưu Đại Tôn vẫn muốn giết Hạng Vũ, thì biết Li Lộc Ma Đế quyết tâm thế nào rồi.

- Li Lộc, Lý Dương không chết, lúc trước bị Lôi Viêm oanh kích, là được bốn tôn cứu.

Xi Vưu không muốn để cho các Ma Đế khác biết sự tình Lý Dương tiến vào hạch tâm cấm vực, nên phải nói như vậy.

Li Lộc Ma Đế thân hình chấn động, lập tức hai mắt mờ đi, chỉ trong chớp lát, hắc như già đi đáng kể, không còn tức giận nữa, thở dài nói:

- Tiểu Kiệt, cha xin lỗi con, cha tưởng rằng đã giết được Lý Dương báo thù cho con rồi, nhưng cha thật vô dụng, vẫn là hoàn toàn thất bại. Lý Dương vẫn không chết, Hạng Vũ cũng không chết, không có gì thành công cả, thất bại toàn bộ rồi, thất bại toàn bộ rồi, cha không thể giết một người nào cả.

Li Lộc Ma Đế đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn Xi Vưu, nói:

- Đại Tôn, từ khi quyết định báo thù cho nhi tử của ta, toàn bộ tim óc của ta đã chết. Lúc trước ta cho rằng có thể giết chết Lý Dương và Hạng Vũ, nhưng không ngờ Li Lộc ta thật sự vô dụng, ngay cả một người cũng không giết chết được. Thôi, thôi, hết thấy đều thất bại, Đại Tôn muốn trừng phạt ta như thế nào, cứ hạ quyết định đi.

Nói xong, Li Lộc Ma Đế liền mắt nhắm lại, trong mắt chảy xuống một dòng nước mắt, đây là nước mắt trong cả cuộc đời hơn chín trăm triệu năm, đó là hân thẹn với nhi tử của mình.

- Người hành hạ Lý Dương bằng ba mươi sáu đạo đại hình, người nói, người bảo ta phải xử người như thế nào?

Xi Vưu lạnh nhạt nói, lúc này Xi Vưu như vị thần của chúng sanh, giờ khắc này hân tuyệt đối là chí cao, và cũng không có chút lòng thương xót nào.

- Ba mươi sáu đạo đại hình, Li Lộc, đồ khốn khiếp, dám dử thủ đoạn như thế với Lý Dương đệ đệ!

Lưu Ly nhảy đến bên cạnh hân, tát mạnh vào miệng Li Lộc, một cái tát này Lưu Ly dùng sức rất mạnh, Li Lộc bị đánh ói ra một ngụm máu, ở ngoài các Ma Đế xôn xao bàn tán.

Ba mươi sáu đạo đại hình, thật là tuyệt đối tàn nhẫn, dùng các loại thủ đoạn hành hạ, để cho một cao thủ đau mà chết. Nguyên thần Ma Đế kiên định như thế, nhưng với những cơn đau đớn này linh hồn nguyên thần cũng tới tả, có thể đau đến tử vong, đủ biết đó là loại đau đớn kinh khủng đến đâu.

So với những hình phạt này, thì việc đánh nát thịt rồi xát muối vào, bóp nát đầu ngón tay là một chế độ đãi ngộ rất dịu dàng.

- Thôi để cho hân trực tiếp chết đi, không cần hành hạ hân nữa.

Thanh âm Lý Dương đột nhiên vang lên, tất cả mọi người không khỏi sửng sò, bát đại Ma Đế nhìn chăm chăm vào Lý Dương, trong lòng đều không hiểu, ba mươi sáu đạo đại hình này Ma Đế đều biết.

Lý Dương phải chịu ba mươi sáu đạo đại hình, so với tử vong còn thống khổ vạn bội, bọn họ không thể hiểu được Lý Dương lúc này nghĩ gì, nếu bọn họ là Lý Dương, sớm đã dùng thủ đoạn cùng loại để đối phó với Li Lộc Ma Đế rồi.

- Lý Dương, người văng đầu hử? Tên hồn đản kia dùng thủ đoạn như vậy đối phó người, mẹ nó, không hành hạ hân ta làm sao chịu được. Đến bây giờ ta mới biết, hân thật ra là vận dụng ba mươi sáu đạo đại hình đối với người.

Hạng Vũ tức giận, mặt đỏ bừng.

Lưu Ly cũng khuyên nhủ:

- Lý Dương, không cần mềm lòng như đàn bà, thân là người trong Ma giới, có đức báo đức, có cừu báo cừu, thiên kinh địa nghĩa, nếu không hành hạ tên Li Lộc này, ta cũng cảm thấy bất bình thay cho người.

Lý Dương nhìn lúc này nhìn Li Lộc Ma Đế, mỉm cười:

- Ta thông cảm với Li Lộc Ma Đế, ở trong lòng hân, nhi tử Li Kiệt là toàn bộ những gì hân có, vì nhi tử, hân có thể bất chấp mọi thứ, cũng có thể làm mọi việc. Cho dù tử vong, hân cũng không quan tâm, ta thông cảm hân, bởi vì ta cũng có chấp niệm tương tự, vì Tuyết của ta, ta cũng có thể bất chấp mọi thứ, ta cũng có thể không quan tâm đến cả tử vong.

Lý Dương thở dài nói.

- Hãy để cho hân chết một cách an tĩnh đi.

Lý Dương nhìn Đại Tôn nói.

Xi Vưu nhìn chăm chăm Lý Dương, một lát sau, Xi Vưu trên mặt có vẻ tươi cười, quay về Lý Dương khề gật đầu, vung tay áo lên. Li Lộc Ma Đế, người vốn đã chết từ trong tâm, liền hóa thành tro bụi, biến mất giữa thiên địa.

Thế thôi, một cao thủ Ma Đế hậu kỳ chết đơn giản như thế.

- Hừ hừ, Lý Dương đệ đệ, người đứng là lòng dạ đàn bà, người có biết không? Hẳn đối với người như vậy, người lại để cho hắn chết dễ dàng như thế, thật sự là tiện nghi hắn rồi, bất quá...

Lưu Ly cười:

- Bất quá ta cũng rất bội phục người không hành hạ hắn, xem ra, ta càng muốn thân cận với người.

Nói xong lại muốn choàng tay Lý Dương.

Bị dọa, Lý Dương bay ngược lại nấp phía sau lưng Hạng Vũ. Lưu Ly nhất thời cười khanh khách.

Lý Dương cũng là cười khổ, khi tâm tình bình tĩnh lại, Lý Dương nhìn vào mặt đất nơi Li Lộc Ma Đế lúc trước còn ở đó, lúc này Li Lộc đã hóa thành tro bụi rồi. Li Lộc Ma Đế lúc trước muốn giết mình bây giờ hóa thành tro bụi như vậy.

“Ta lòng dạ đàn bà?” Lý Dương trong lòng tự hỏi, rồi hắn lắc đầu cười không thêm để ý “lòng dạ đàn bà cũng được, chỉ cần không thẹn lương tâm là được.”

302. Chương 30: Luyện Khí

- Cạn chén, chúc mừng đại bá rốt cục đã tiêu diệt Li cái gì Ma Đế.

Đồng Đồng cười giong cao chén rượu nói với Lý Dương.

Lý Dương cười khà khà nói:

- Đồng Đồng mời ta uống rượu, ta đương nhiên phải uống, ha ha ...

Lý Dương cười rồi một hơi uống cạn chén rượu. Đồng Đồng nhìn thấy, nhất thời cũng cười hì hì rồi uống rượu của mình, hôm nay, bọn họ tựa hồ cực kì cao hứng.

- Lưu Ly tỷ, ở Bích Lan sơn huynh đệ thân nhân của ta đều phiền người chiếu cố, chỉ sợ sau này còn phải phiền người tiếp tục chiếu cố, thật sự là cảm kích vô cùng, cạn ly.

Lý Dương nâng chén quay về Lưu Ly nói.

Lưu Ly nhẹ nhàng nâng tay lên, sau đó cười dài nhìn Lý Dương, trong mắt long lanh như thu thủy, cười nói:

- Cảm kích vô cùng ư? Cũng không cần báo đáp gì nhiều, chỉ cần đi chơi với tỷ tỷ hai ngày là đủ rồi.

Lý Dương không khỏi cười khổ, nhưng cũng không để ý, hắn cũng hiểu được, Lưu Ly phải có cảm tình rất tốt với hắn mới trêu hắn như vậy. Nếu không, đường đường là Thánh Chủ của Phệ Tâm Trùng tộc, sao lại có thể nói giỡn với người khác?

- Bá Vương.

Lý Dương nhìn chăm chăm vào Hạng Vũ.

- Từ Nhân giới đến Ma giới, hết thảy đều nhờ có người trợ giúp ta, nếu không có người, cho dù ta có thể tiến vào Tinh Cực tông ở Côn Luân tiên cảnh, cũng không có khả năng tu luyện nhanh như thế, đợi khi nào ta tìm được Tuyệt rồi, nhất định phải cảm tạ người. Đến đây, chúng ta cạn chén.

Hạng Vũ cười ha ha:

- Lý Dương, thực tế là là người có ân với ta, đâu có mấy người tu luyện nhanh như người vậy. Hai mươi năm đã tới Ma giới, người bắt tất cảm kích ta, hết thảy đều là cơ duyên của người, tự người cố gắng mà đạt được. Được, ta sẽ cùng người uống cạn chén này.

Nói rồi, hai người ngửa đầu một hơi cạn ly.

- Sư đệ, chúng ta là huynh đệ không cần nhiều lời. Lại đây uống rượu!

Lý Dương cười to uống một chén.

- Sư huynh hẳn làm sao vậy? Trước nay cũng chưa bao giờ uống rượu nhiệt tình như thế.

Lily khẽ cau mày, truyền âm hỏi Điền Cương.

Điền Cương cũng nghi hoặc.

Quá khứ, Lý Dương đúng là thường xuyên uống rượu, nhưng chỉ uống một mình một người. Tại đỉnh Nữ Thần phong một mình uống hai bình lớn. Thế mà bây giờ nhiệt tình cùng mọi người uống rượu như thế thật là cực kỳ hiếm thấy.

- Lão bà, đừng nghĩ nữa, sư huynh phỏng chừng là rất cao hứng đó.

Điền Cương truyền âm nói với Lily, Lily gật gật đầu, cũng không suy nghĩ nhiều, cũng bắt đầu uống rượu.

Hôm nay Lý Dương có vẻ rất vui vẻ, lúc thì mời người này uống, lúc thì lại được người khác mời, thậm chí có một người còn mời cả bình, hẳn cũng cười lớn mà uống, rất phóng khoáng. Lúc tiệc rượu gần chấm dứt, Lý Dương nói một câu.

- Các vị! Ngày mai ta muốn rời khỏi Ma giới bắt đầu đi Minh giới tìm kiếm Tam Sanh Thạch. Lần này đi, cũng không biết khi nào mới có thể về lại Ma giới, tiệc này coi như là tiệc chia tay, cái gì cần nói đã nói rồi, nói nữa cũng không có ý nghĩa gì.

Lý Dương nói xong liền xoay người đi vào phòng mình.

- Đứng lại.

Điền Cương đột nhiên hét lớn một tiếng.

Lý Dương xoay người thở dài một tiếng nói:

- Sư đệ, người gọi ta làm gì? Từ biệt như vậy vậy không phải tốt hơn sao, bộ muốn để cho mọi người chảy hết nước mắt mới là tốt sao?

Giờ khắc này Lý Dương không còn vẻ lãnh đạm như trước, mà trên mặt đã có chút xúc động.

Ngày mai đi.

Đó là một người một mình đi trên con đường vô định đầy thử thách

Trong lòng bọn người Điền Cương và Lily cũng rối bời, đi Minh giới tìm Tam Sanh Thạch, vượt Bắc Minh hải, đi Quỷ Giới tìm Khương Tuyết, chuyến này đi ai biết khi nào thì trở về, thậm chí có thể trở về hay không cũng khó nói, Lý Dương thật ra nói như vậy xem như cáo biệt rồi.

Lý Dương nhìn nét mặt mọi người, cũng hiểu được suy nghĩ của họ, không khỏi cười khổ.

Đã biết phải đi, có thể về hay không cũng rất khó nói, mình tới Quỷ Giới, Quỷ Giới cùng Minh giới đều là thân quý hồn, tâm thần tu vi vượt qua mình, chỉ liếc mắt là thấy rõ mọi chi tiết về mình, như thế là rất nguy hiểm rồi.

Đột nhiên, Lý Dương trong lòng nhớ ra một việc, mình cần ly khai, nhưng vô luận như thế nào cũng phải vì huynh đệ thân nhân của mình làm chút sự tình, hôm nay Tinh Cực Chi Hỏa của mình đạt tới cấp bậc Cửu Muội chân hỏa màu xanh lam, là có thể luyện chế thượng phẩm ma khí rồi.

Hơn nữa mình còn có Thanh Diệu Băng Thạch rất trân quý, Thanh Diệu Băng Thạch cho dù tại cả Lôi Viêm Địa Ngục cũng chỉ có hai ba khối, số lượng ít như thế, tự nhiên vô cùng trân quý, tương đương với vương phẩm Thiên Linh Thạch rồi. Thanh Diệu Băng Thạch cao ba thước, dài năm sáu thước, rộng hai ba thước, thể tích lớn như thế, có thể luyện chế biết bao nhiêu bảo bối đây?

- Lily, sư đệ, ngày mai các người chờ ta một chút, ta có sự tình trọng yếu cần nói chuyện với các người ngày mai.

Nói xong, Lý Dương mặc kệ Điền Cương có phản ứng gì, trực tiếp đi về phòng mình, hẳn muốn tận dụng những giờ phút cuối cùng để cấp tốc luyện chế ma khí, cấp cho huynh đệ thân nhân của mình.

Lý Dương ngồi khoanh chân trên hư không.

Thanh Diệu Băng Thạch lúc này đang lẳng lặng nằm trong Tiểu Càn Khôn của Lý Dương, Dao Phách của Lý Dương trong chốc lát cũng nhập vào trong Tiểu Càn Khôn. Thanh Diệu Băng Thạch mặc dù có thể luyện chế thượng phẩm ma khí, nhưng xét về độ cứng, thì chỉ gần tới thượng phẩm ma khí mà thôi.

Dao Phách của Lý Dương lúc trước đạt tới cảnh giới màu đen, đó là tương đương với thượng phẩm ma khí, bây giờ đạt tới cảnh giới màu trắng nhạt, thì đã tương đương với bán thần khí, cũng tương đương với thần kiếm Tử Điện rồi, hơn nữa Lý Dương còn vận công lực vào nữa.

Giống như một tiểu đao hình quả trám, Dao Phách màu trắng mờ hóa thành một đạo quang mang màu trắng, lập tức chia Thanh Diệu Băng Thạch cực lớn hóa thành những khối đá nhỏ hơn. Thanh Diệu Băng Thạch quá lớn, thể tích gần tới bốn mươi mét khối, lớn như thế, có thể luyện chế bao nhiêu ma khí đây?

“Phòng ngự chiến giáp xem ra khó có thể luyện chế. Dao, kiếm, thương... bình thường có vẻ dễ luyện chế hơn, thôi thì luyện chế đao kiếm vậy.” Trong lòng Lý Dương thầm nghĩ, phòng ngự chiến giáp do được mặc trên người, phải vừa mềm mại vừa cứng rắn, luyện chế rất khó. Không có phương pháp luyện chế đặc thù thì không thể luyện chế được.

Mà đao kiếm thì đơn giản rồi, chỉ cần luyện cho ra hình dáng đao kiếm, rồi dùng Cửu Muội chân hỏa rèn luyện chắc là được.

Lý Dương ngồi xếp bằng giữa không trung, mắt nhìn thẳng về phía trước, một khối Thanh Diệu Băng Thạch bay tới, Lý Dương tay phải vung lên, một luồng Tinh Cực Chi Hỏa liền bay ra, ngọn lửa màu xanh lam làm động lòng người, Cửu Muội chân hỏa trong nháy mắt liền bao vây Thanh Diệu Băng Thạch.

Nhất thời, Thanh Diệu Băng Thạch từ từ bị nung chảy ra, hóa thành chất lỏng, từng đạo ma nguyên lực khổng lồ chế hình thể dung dịch này thành hình dáng một chiến đao. Rút Cửu Muội chân hỏa lại, Thanh Diệu Băng Thạch tự động ngưng tụ, phút chốc hình thành một ma khí chiến đao.

- Ủa? Làm sao lại là cấp bậc hạ phẩm ma khí?

Thần thức Lý Dương đảo qua, phát hiện chiến đao này chỉ là cấp bậc hạ phẩm ma khí, vô cùng sững sốt, phải biết rằng nguyên liệu lần này chính là Thanh Diệu Băng Thạch, thường chỉ dùng để luyện chế thượng phẩm ma khí.

Chính là, mình có Cửu Muội chân hỏa, cũng có Thanh Diệu Băng Thạch, tại sao chỉ luyện chế ra hạ phẩm ma khí.

- Lý Dương.

Thanh âm Xi Vưu đột nhiên vang lên trong đầu Lý Dương:

- Luyện khí cũng không phải đơn giản như ngươi nghĩ đâu, ngươi làm như vậy mặc dù cũng có thể luyện chế ma khí, chỉ là không phát huy được chỗ đặc biệt của Thanh Diệu Băng Thạch.

Lý Dương trong lòng máy động:

- Chẳng lẽ không đúng sao? Đao kiếm bình thường chỉ cần rèn ra hình dáng là được rồi.

Lý Dương nghĩ đây là chuyện đương nhiên.

Xi Vưu cười nói:

- Ha ha, phỏng chừng ngươi là nhìn thấy người ta luyện chế đao kiếm ở nhân gian, luyện ma khí sao có thể đơn giản như thế. Nếu không phải bởi vì Cửu Muội chân hỏa cùng Thanh Diệu Băng Thạch, với phương pháp của ngươi, làm thế nào luyện chế thành hạ phẩm ma khí.

Lý Dương không chỉ có ngạc nhiên, tưởng mọi việc rất dễ dàng, hóa ra mọi việc không đơn giản như hắn nghĩ.

- Thôi, để ta truyền cho người một phương pháp luyện khí, nhớ kỹ, phải học từ từ từng bước một, không được tham lam. Luyện chế công kích ma khí trước, còn về phòng ngự ma khí, thì từ từ làm sau.

Nói dứt lời, một đoạn đồ hình khẩu quyết thủ ấn liền tiến vào trong óc Lý Dương.

Lúc này Lý Dương lòng thầm mừng rỡ.

Xi Vưu là ai? Pháp quyết luyện khí mà hắn truyền đâu phải loại bình thường?

- Phương pháp luyện khí này là ta tùy ý tập hợp nhiều phương pháp luyện khí ở Ma giới, tổng hợp lại mà thành, trong đó có rất nhiều bí mật của Ma giới cao thủ, người không được tự ý truyền ra ngoài, ta trước đến nay cũng chỉ truyền cho một người, đó là người.

Xi Vưu nhắc nhở nói.

Lý Dương lúc này đáp ứng:

- Yên tâm, ta nhất định sẽ không ngoại truyền.

Lý Dương trong lòng cười thầm, xem ra phương pháp luyện khí này bất quá là được chỉnh hợp từ các bí pháp của các nhà luyện khí trong Ma giới, cũng không phải do Xi Vưu sáng chế. Cho nên Xi Vưu Đại Tôn cũng lo Lý Dương truyền ra ngoài, sẽ làm các luyện khí tông sư phẫn nộ.

Dù sao cái này chính là bảo bối của luyện khí tông sư Ma giới.

Lý Dương thực ra cũng không biết phương pháp luyện khí được Xi Vưu truyền lại trân quý đến đâu. Lúc trước Li Lộc Ma Đế thật vất vả mới tìm được một phần luyện chế bí pháp chiến giáp, sau đó hao phí một thời gian rất dài, tập hợp đủ các loại tài liệu, mới luyện chế một chiến giáp cấp bậc thượng phẩm ma khí.

- ...Trước tiên phải xem kỹ phương pháp luyện khí cái đã.

Vừa xem xong phương pháp luyện khí, tâm thần Lý Dương liền hoàn toàn đắm chìm vào luyện khí.

“Luyện khí quyển” bên trong phân rất nhiều hạng mục, công kích ma khí, phòng ngự ma khí, tồn trữ ma khí, muôn hình muôn dạng, có những ma khí có thuộc tính đặc thù, ma khí càng kỳ lạ, càng khó luyện chế. Quyển luyện khí này chính là tập hợp từ tâm huyết của tất cả cao thủ luyện khí Ma giới kết tinh mà thành.

Nếu không phải Xi Vưu coi Lý Dương là tương lai Đại Tôn, làm sao có thể đem luyện khí truyền cho Lý Dương?

- Công kích ma khí dễ dàng nhất, bình thường chỉ cần có quang thạch tốt là có thể làm được, còn phòng ngự ma khí thì có điểm phức tạp hơn, phức tạp nhất là ma khí có tính tồn trữ? Ta còn nhớ lúc trước Lưu Ly luyện chế rất dễ dàng mà, tại sao sách này lại nói về cách làm gian nan như thế...

Càng xem về sau, Lý Dương càng kinh ngạc, luyện khí quả nhiên thập phần tinh thâm.

Về phần Lưu Ly tại sao luyện chế tồn trữ ma khí vậy dễ dàng như vậy, chính bởi vì Lưu Ly từng thôn phệ thần khí Lưu Ly bình, nên bản thân có một chút bản lĩnh đặc thù.

Thần khí cũng là phân làm nhiều cấp bậc, thần khí cho Ma Đế dùng, còn có thần khí cho Đại Tôn dùng, tỷ như Lão Tử Lý Nhĩ, hắn tập hợp vô số tài liệu trân quý, thậm chí đi xin Nữ Oa mấy tảng Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch, luyện chế mấy trăm triệu năm, mới luyện chế thành một quả cầu.

Với thực lực của Lý Nhĩ, lại còn có lưỡng nghi tịnh hỏa trong cơ thể, nếu muốn luyện chế thần khí, tùy tiện dùng Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch, luyện chế trong vòng nửa năm đến một năm, là có thể luyện chế xong một cỗ thần khí, nhưng quả cầu của hắn tại sao phải luyện chế lâu như thế, lại hao phí nhiều tài liệu như vậy?

Đó là thần khí cũng có sự khác biệt.

Còn nói đến đệ nhất thần khí trong truyền thuyết là Khai Thiên Thần Phủ lại càng khó nói, chỉ cần bỏ nhẹ vào thần khí của Ma Đế, Tiên Đế cao thủ là chắc chắn gãy nát trong tích tắc, căn bản không so được.

Cũng là thần khí, nhưng khác biệt thật lớn.

Bảo bối của Nguyên Thủy Thiên Tôn là thần khí Lưu Ly bình, cũng thuộc loại một thần khí đặc thù, thậm chí cả Tam Quang Thần Thủy ở trong đó cũng rất lợi hại. Sau khi Lưu Ly bình bị Lưu Ly thôn phệ, Tam Quang Thần Thủy cũng về tay Lưu Ly, bất quá cho tới bây giờ không ai thấy Lưu Ly sử dụng công năng của Tam Quang Thần Thủy.

- Đầu tiên luyện chế công kích thần khí xem.

Lý Dương cũng biết đạo lý tuần tự tiệm tiến, lấy ra một khối Thanh Diệu Băng Thạch, đồng thời khống chế ngọn lửa Tinh Cực Chi Hỏa, bởi vì đó là chân hỏa của chính mình, nên việc khống chế rất dễ dàng, cho dù nung chảy cũng không phải chảy ra toàn bộ, mà là từng bộ phận một bị nung chảy.

Đồng thời hai tay Lý Dương cũng kết ra hết đạo thủ ấn này đến đạo khác, không ngừng dung nhập vào trong Thanh Diệu Băng Thạch.

Tinh Cực Chi Hỏa hòa tan một bộ phận, thủ ấn quyết của Lý Dương liền dung nhập vào phần đó. Ngay cả việc rút bớt Tinh Cực Chi Hỏa cũng được Lý Dương khống chế, cẩn thận từng thời khắc, thỉnh thoảng Lý Dương cũng cảm thấy khẩn trương, thậm chí có cảm giác hơi luống cuống tay chân, dù sao đây mới là lần đầu tiên luyện khí.

Từ đầu tới cuối, tất cả Thanh Diệu Băng Thạch không bị nung chảy hoàn toàn, mà nung chảy bộ phận thứ nhất, sau đó lại nung chảy phần thứ hai, khi bộ phận thứ hai bị nung chảy thì bộ phận đầu tiên đã dung hợp xong thủ ấn quyết rồi.

- Thành!

Ngọn lửa Tinh Cực Chi Hỏa của Lý Dương đột nhiên đại thịnh, thanh chiến đao lúc này phát ra quang mang màu xanh, trong ngọn lửa Cửu Muội chân hỏa phát ra một tiếng đao ngâm, Lý Dương mỉm cười thu lại Cửu Muội chân hỏa, một tay cầm thanh ma khí này, cẩn thận quan sát.

“Tốt lắm, lần thứ hai là trung phẩm ma khí, phải nói ta tiến bộ khá nhanh, vừa rồi lần đầu tiên hơi luống cuống tay chân, thủ ấn quyết dung nhập cũng không được tốt lắm, tốc độ nung chảy cũng khống chế không tốt.” Lý Dương trong lòng âm thầm nhận định.

Lập tức, Lý Dương lại tiếp tục luyện chế.

“Đây cũng là một món trung phẩm ma khí, bất quá thủ pháp luyện chế so với vừa rồi tốt hơn.” Lý Dương liền cầm lấy thanh đoản kiếm, tiếp tục luyện chế.

Từng món binh khí lần lượt ra đời, tốc độ luyện chế của Lý Dương rất nhanh, công kích ma khí thường dễ luyện, Lý Dương liền tiếp luyện chế mười hai món trung phẩm ma khí, có đao kiếm, có trường thương, thậm chí đi còn có lang nha bổng, cự đại phủ.

Lúc này đây, Lý Dương có vẻ rất tự tin. Hắn có dự cảm, đến lúc này đã có thể thành công.

Ngọn lửa Tinh Cực Chi Hỏa thoáng chốc mạnh lên, thoáng chốc yếu đi, tốc độ nung chảy lúc nhanh lúc chậm, Lý Dương giống như một người nhạc trưởng ưu nhã, khống chế Cửu Muội chân hỏa, từng đạo thủ ấn quyết liên tục dung nhập vào trong đó.

- Hô!

Cửu Muội chân hỏa đột nhiên bốc cao lên, một cây búa lớn đột nhiên rung lên, hàn quang chọi lóe lên trên cây búa rồi biến mất.

- Thượng phẩm ma khí!

Lý Dương nhãn tình sáng lên, rốt cục thành công rồi.

303. Tập 10: Tam Sanh Thạch – Chương 1: Ly Khai Ma Giới

Thứ nhất bởi vì tâm thần Li Lộc Ma Đế cao hơn Lý Dương nên có thể dễ dàng khống chế chân hỏa và thủ ấn quyết. Thứ hai bởi vì đây là lần đầu tiên Lý Dương luyện khí, mà Li Lộc Ma Đế đã luyện chế nhiều lần rồi.

Trên thực tế để có thể luyện chế ra thượng phẩm ma khí bình thường đều phải là cao thủ cấp bậc Ma Đế. Vì phải là Ma Đế mới có Cửu Muội Chân Hỏa. Lý Dương bất quá mới đạt tới Ma Quân mà lại có Cửu Muội Chân Hỏa, nên thuộc loại quái thai.

Hắn luyện chế một chút bỗng cảm thấy hơi khó khăn. Phải luyện chế được mười hai khối trung phẩm ma khí, Lý Dương mới có thể luyện chế ra một kiện thượng phẩm ma khí.

Thoáng nhìn ra phòng ngoài, Lý Dương cảm thấy hơi bồn chồn:

- Đến lúc phải đi rồi, mà thượng phẩm ma khí bất quá mới luyện chế xong một kiện.

Dưới mắt Lý Dương, các trung phẩm ma khí đều thuộc loại phế phẩm, đương nhiên không thể dùng để tặng cho huynh đệ thân nhân của mình.

Bỗng dưng Lý Dương cười:

- Được rồi, ở Bích Lan sơn huynh đệ và thân nhân của ta hôm nay công lực hơi yếu, cho dù đưa cho họ thượng phẩm ma khí, phỏng chừng cũng sử dụng không hết mức độ lợi hại của thượng phẩm ma khí, ngược lại có thể tạo thành “Hoài bích chi tội” (Tích: mang ngọc là có tội – vandai79). Cũng tốt, ta luyện chế thêm ba kiện thượng phẩm ma khí nữa là đủ rồi.

Hai mươi kiện trung phẩm ma khí, một kiện hạ phẩm ma khí cùng với bốn kiện thượng phẩm ma khí. Bảo bối nhiều như thế, đối với Bích Lan sơn thì cũng đủ rồi. Phải biết rằng lúc trước Kha Phong Ma Vương cũng chỉ có trung phẩm ma khí thôi.

Điền Cương và Lily ở trong một căn phòng.

Điền Cương suy nghĩ hồi lâu, rồi nói với Lily:

- Lão bà, ta...

- Lão công, có sự tình gì? Đừng có dông dài nữa, vợ chồng già với nhau, còn có cái gì khó nói thế?

Lily cười nói, nhưng nụ cười của nàng cũng rất miễn cưỡng. Nghĩ đến Lý Dương sắp ly khai Ma giới, một mình bước chân trên con đường tịch mịch, Lily lòng thầm cảm thấy lo lắng.

Điền Cương hít sâu một hơi, lấy hết dũng khí nói:

- Lão bà, ta nghĩ... Ta muốn cùng đi với sư huynh.

Điền Cương đã thấy Lily không nói gì, vội vàng giải thích:

- Lão bà, ta không nhẫn tâm nhìn thấy sư huynh cô độc một mình đến Minh giới, rồi vượt qua Bắc Minh hải. Sư huynh từng cứu ta, cũng cứu cả nàng nữa. Nhờ hắn, chúng ta mới có thể tu ma. Nếu không như vậy thì chúng ta đã bị chôn dưới ba thước đất lâu rồi. Ở Ma Thần cung, nhờ có sư huynh cầu Đại Tôn ban cho ta Cửu Diệp Linh Chi, nếu không ta cũng không có khả năng đạt tới Ma Quân cảnh giới nhanh như vậy, trong Lôi Viêm Địa Ngục, sư huynh cũng vì bảo vệ mạng sống cho ta mà bị Li Lộc Ma Đế suýt giết chết.

- Lão bà! Lily! Người hiểu được tâm tình của ta mà. Ta thực không nỡ để sư huynh đi một mình. Thật ra, ta cũng biết, cả ta và sư huynh đều phải xin lỗi nàng. Chúng ta đã chia ly ngàn năm, bây giờ lại phải chia lìa thêm một lần nữa. Ta có lỗi với nàng quá, chỉ là ta...

- Đừng nói nữa.

Lily cười nói. Đúng, nàng cười.

- Lão công, chàng đi đi, thiếp hiểu chàng đang nghĩ gì. Cũng không cần lo lắng cho thiếp, thiếp có con gái. Tại Bích Lan sơn thiếp cũng có rất nhiều bạn tốt, còn phải dạy bảo cho rất nhiều đệ tử Tinh Cực tông, thiếp sẽ chờ chàng. Thiếp tin tưởng chàng. Lão công, chàng hãy đi đi.

- Lão bà!

Điền Cương nhìn Lily, lòng thầm cảm động. Hắn một mặt không thể bỏ vợ con, nhưng một mặt lại không thể đứng nhìn Lý Dương cô độc một mình, phân vân mãi, hắn rốt cục cũng quyết định.

Dù sao, chung quanh Lily còn có con gái, cũng có rất nhiều bằng hữu.

Ngày thứ hai.

Trong trang viện của Lý Dương. Lúc này Lưu Ly, Hạng Vũ thậm chí cả Liệt Thiên Ma Đế nghe tin cũng tới chia tay Lý Dương. Một nhà ba người Lily, Điền Cương cũng ở trong trang viện. Nhưng chủ nhà Lý Dương lại chậm chạp không ra, cửa phòng vẫn đóng im ỉm.

- Đại bá sao còn không ra? Chẳng lẽ ngủ nướng?

Đồng Đồng nghi hoặc hỏi.

Mọi người cùng cười “ha ha”, đạt tới cảnh giới của Lý Dương, cao thủ Ma Quân cấp bậc căn bản không cần ngủ, thậm chí ngủ chỉ là một thói quen của con người thôi. Đương nhiên cũng không phải ngủ thực sự. Khi ngủ, chỉ cần muốn khi nào tỉnh là có thể tỉnh vào lúc đó, tuyệt đối sẽ không ngủ quá giấc.

- Lý Dương bố trí cấm chế ở ngoài cửa phòng, cũng không biết đang làm gì bên trong.

Hạng Vũ cũng thở dài. Hắn không nóng nảy, chờ Lý Dương nhất thời nửa khắc cũng không gọi là lâu.

Lúc này!

- Kẹt!...

Cửa phòng ra, Lý Dương từ trong phòng đi ra, vẻ mặt mỉm cười. Tập trung vài canh giờ luyện chế ma khí đã tiêu hao tâm thần rất lớn. Bởi vậy, có thể thấy vẻ mệt mỏi trong mắt Lý Dương.

- Lily, cho người.

Lý Dương nói, vung tay lên. Mười hai kiện trung phẩm ma khí, bốn kiện thượng phẩm ma khí và một kiện hạ phẩm ma khí phiêu đảng trước mặt Lily. Mọi người chung quanh tràng diện nhìn chằm chằm ngạc nhiên.

- Bốn kiện thượng phẩm ma khí? Làm tốt lắm.

Hạng Vũ trợn mắt.

Nhớ lại năm đó hắn thân là Ma Vương, thật vất vả mới tìm được một kiện thượng phẩm ma khí. Cho dù bây giờ, Ma Quân bình thường cũng chỉ có thượng phẩm ma khí mà thôi. Có thể tưởng tượng thượng phẩm ma khí trân quý như thế nào. Thế mà Lý Dương cùng lúc đã đưa ra bốn kiện.

- Thanh Diệu Băng Thạch, đây là luyện chế Thanh Diệu Băng Thạch luyện chế mà ra. Thanh Diệu Băng Thạch cũng chỉ ở Lôi Viêm Địa Ngục mới có. Trong Lôi Viêm Địa Ngục căn bản không thể dùng thần thức, xác suất lấy được Thanh Diệu Băng Thạch cực thấp, hơn nữa tốc độ bay của Thanh Diệu Băng Thạch cực nhanh, ngang với tốc độ của cao thủ Ma Quân hậu kỳ cao thủ, người thế mà lại có thể tìm được Thanh Diệu Băng Thạch, quả nhiên khó lường.

Liệt Thiên Ma Đế kinh ngạc nói.

Lý Dương cười.

Trong Lôi Viêm Địa Ngục, thần thức của hắn có thể sử dụng tốt. Về phần tốc độ Thanh Diệu Băng Thạch, Lý Dương nhờ có Thanh Vân nên tốc độ tương đương với một cao thủ cấp bậc Ma Đế trung bình, đương nhiên có thể vượt qua Thanh Diệu Băng Thạch.

- Sư huynh, người lấy mấy thứ này ở đâu thế?

Lily ngờ ngạc nói.

Thượng phẩm ma khí đối với cao thủ như Liệt Thiên Ma Đế thì chỉ có thể gọi là vũ khí tốt. Nhưng trong mắt Lily thì lại là bảo bối quý bằng trời, đến cả Kha Phong Ma Vương cũng chỉ có trung phẩm ma khí, thượng phẩm ma khí đúng là quá trân quý.

Muốn có thượng phẩm ma khí, chẳng những phải có phương pháp luyện chế, hơn nữa phải là một cao thủ có Cửu Muội Chân Hỏa, cuối cùng hoàn phải có cực phẩm tinh thạch mới có thể luyện chế được.

Bình thường phải là Ma Đế mới có Cửu Muội Chân Hỏa. Để có thể luyện chế thành thượng phẩm ma khí, ngay cả Ma Đế đều rất khó tìm được tinh thạch. Còn nói về luyện khí bí pháp còn khó hơn. Tìm được một Ma Đế biết luyện khí bí pháp và chịu bỏ công luyện khí cũng rất hiếm?

Quá trân quý.

- Mọi người đừng nhìn ta như vậy. Lily, cầm lấy đi. Hãy cùng với Lưu Ly tỷ trở về Bích Lan sơn, rồi tùy người phân phối như thế nào cho người của chúng ta.

Lý Dương nói với Lily.

Lily nghe lời bèn dùng thuật Tụ lý Càn Khôn thu nhận.

Hơn mười kiện ma khí mà thôi, cất vào một chỗ cũng không phải là lớn lắm, nên Tụ lý Càn Khôn thuật của Lily cũng cũng đủ dùng.

Lý Dương nhìn Lily.

Vô luận như thế nào, coi như đã làm được một việc cho huynh đệ thân nhân của mình. Lý Dương quay về phía mọi người cười.

- Ha ha, mọi người không cần tiễn ta. Ta sẽ đi ngay bây giờ đây. Các vị, cáo từ.

Lý Dương cười ha ha, tựa hồ không hề thương tâm chút nào, quay người đi luôn.

- Chờ một chút!

Điền Cương đột nhiên hét lớn một tiếng.

Thân hình Lý Dương khựng lại, từ từ quay đầu lại cười khổ. Hắn thật có không muốn có cảnh phân ly. Định trực tiếp đi luôn...

Điền Cương nhìn chằm chằm vào Lý Dương, nói với vẻ thập phần kiên định:

- Sư huynh, ta muốn cùng đi với người!

Lý Dương sững sốt, quát lớn:

- Hồ đồ!

Thanh âm Lý Dương cực lớn. Làm chấn động mọi người trong trường. lúc này Lý Dương có vẻ thập phần phần nộ.

- Đi mượn Tam Sanh Thạch, hoặc là vượt qua Bắc Minh hải, toàn là việc của ta. Người có mù không mà xen vào!!! Người đã xa Lily hơn ngàn năm rồi, lúc này mới vừa đoàn tụ được hai ngày, chẳng lẽ lại muốn phân ly mau như vậy sao. Người đối xử với Lily thế hả? Ta thấy đầu óc người hoàn toàn hồ đồ rồi, an tâm về Bích Lan sơn với Lily đi.

Lý Dương trách Điền Cương thậm tệ.

Lữ trình bất định, mà đây lại là việc của chính Lý Dương. Lý Dương không muốn để gia đình của Điền Cương lại tiếp tục ly tán.

- Sư huynh, người đừng thuyết phục Điền Cương nữa. Ta cũng ủng hộ quyết định này, hoàn toàn ủng hộ.

Lily cười nói. Lý Dương nghe xong không khỏi nhú mày. Lily sao lại có thể chấp nhận để Điền Cương đi theo mình đến các giới, đặc biệt là Quỷ giới vốn là một nơi thập phần nguy hiểm.

Lily quay đầu nhìn Điền Cương nói:

- Ta hiểu chồng ta, hiểu được suy nghĩ của hắn, ta cũng ủng hộ hắn, ta cũng tin tưởng rằng hắn nhất định sẽ trở về với ta. Lão công, chàng yên tâm đi đi, ta sẽ ở lại Bích Lan sơn chờ các người trở về.

Điền Cương nghe xong không khỏi cảm động.

- Không được, tuyệt đối không được.

Lý Dương kiên định nói:

- Đừng nói nhiều, mặc kệ như thế nào, Điền Cương tuyệt đối không thể theo ta được. Quý giới và Minh giới đều là quỷ hồn thân, một khi vượt qua Bắc Minh hải, tới Quỷ giới, các cao thủ Quỷ giới chắc chắn sẽ thấy rõ chúng ta là người trong Ma giới. Đến lúc đó, nói không chừng sẽ bị họ quần công. Việc nguy hiểm như thế, Điền Cương tuyệt đối không thể tham gia. Vô luận như thế nào cũng không được.

Lý Dương quả quyết nói.

Vô luận Điền Cương và Lily thuyết phục như thế nào, Lý Dương cũng sẽ không đáp ứng. Vì chính mình mà để cho Điền Cương bị nguy hiểm, thậm chí làm cho Lily có thể sẽ không gặp lại Điền Cương nữa, Lý Dương sẽ không thể chỉ vì chính mình mà gây ra sự tình như vậy.

Người Quỷ giới và người Minh giới đều là quỷ hồn thân, thực sự không có khác biệt gì. Nếu người Minh giới chạy đến Quỷ giới, cao thủ Quỷ giới khó có thể phát giác. Nhưng người Ma giới lại khác, vô luận là Điền Cương hay Lý Dương, thân thể đều rất cường hãn, ma nguyên lực lại cực kì hùng hậu, cao thủ có tâm thần tu vi vượt qua bọn họ chỉ cần vừa thấy là biết bọn họ là người Ma giới rồi.

Quỷ giới được xếp cùng với Tiên giới, một khi biết người Ma giới người tiến vào Quỷ giới, thì...

- Sư huynh...

Điền Cương và Lily đều nhìn Lý Dương.

Lý Dương đột nhiên vung tay lên nói:

- Bất tất phải nói nữa, ta là sẽ không đồng ý đâu. Trừ phi người có thể cam đoan người sẽ không chết, người có thể cam đoan sao? Ngay cả ta còn không biết tương lai chính mình là cái gì, người có thể cam đoan sao?

Lý Dương cười khổ nói.

- Bồn tôn có thể cam đoan!

Thanh âm Xi Vưu đột nhiên vang lên trong trang viện. Một thân Xi Vưu áo xanh từ hư không xuất hiện trước mặt mọi người, nhất thời Liệt Thiên Ma Đế, Lý Dương, Điền Cương bọn người lập tức khom người nói:

- Bái kiến Đại Tôn.

Xi Vưu khẽ gật đầu, lập tức nhìn Lý Dương nói:

- Lý Dương, hãy cho Điền Cương cùng đi đi.

Lý Dương lòng thầm cười khổ, lúc này Xi Vưu Đại Tôn lại đến tham gia náo nhiệt sao?

- Lý Dương, đừng lo lắng, Điền Cương chuyến này đi tuyệt đối không có gì nguy hiểm đến tính mạng đâu, mà lại còn có đại cơ duyên, hẳn cả đời hưng suy đều từ lần này đó. Nếu hắn không đi theo người, hẳn cuối cùng sẽ chỉ là một Ma Đế bình phàm mà thôi.

Xi Vưu Đại Tôn mỉm cười nói.

Đại Tôn hiểu được Thái Cực vô thượng đại viên mãn, nên có thể tính được tương lai người khác.

Đương nhiên, đối với Đại Tôn khác thì Xi Vưu không thể tính ra được. Tỷ như Lý Dương, hắn cũng không thể tính được tương lai của Lý Dương. Nhưng với Điền Cương, Xi Vưu Đại Tôn cũng có thể miễn cưỡng tính toán một chút. Hẳn kinh ngạc phát hiện ra lần này Điền Cương nếu đi theo Lý Dương, thì vận mệnh của hắn sẽ phát sinh biến hóa, phúc địa ngất trời.

- Đại Tôn, thật sự không có nguy hiểm sao?

Lily lúc này hỏi.

Lily rất lo lắng cho chồng, mặc dù ngoài miệng nói như thế, nhưng bên trong cũng rất đau lòng. Bây giờ nghe Xi Vưu Đại Tôn khẳng định Điền Cương chuyển đi này không hề nguy hiểm đến tính mạng, làm sao nàng không hưng phấn được?

- Tuyệt không nguy hiểm, chẳng lẽ bốn tôn lại lừa ngươi sao?

Xi Vưu lạnh nhạt nói.

Lý Dương cũng biết Đại Tôn có thần thông phi phàm, đặc trưng đại viên mãn, kiến thức rất khó lường, cũng hoàn toàn tin việc này.

- Lý Dương, Điền Cương phải đi theo ngươi. Lần này nếu hấn bỏ qua đại cơ duyên kia thì thật có hối cũng không kịp đó.

Xi Vưu nói với vẻ cực kì nghiêm túc. Ngay cả hấn cũng không thể thấy rõ Điền Cương lần này có được cơ duyên lớn đến đâu. Nhưng hấn có thể miễn cưỡng biết rằng Điền Cương đi theo Lý Dương sẽ có một cơ duyên phi thường, phải nói là cơ duyên kinh người.

Điền Cương mắt nhìn chăm chăm vào Lý Dương, tựa hồ muốn nói:

- Sư huynh, nghe được chưa, Đại Tôn đều nói như vậy đó.

Lý Dương cười cười, nói:

- Được rồi, đã là Đại Tôn nói như vậy, cam đoan sư đệ không có nguy hiểm, lại có đại cơ duyên gì gì đó, ta cũng đáp ứng. Bất quá... Đại Tôn, chính là người nói sư đệ không gặp nguy hiểm. Nếu hấn nguy hiểm đến tính mạng, ngươi phải ra tay cứu hấn đó.

Mọi người cả kinh, Lý Dương lại dám nói chuyện với Xi Vưu Đại Tôn như thế.

Mặc dù Lý Dương trước mặt mọi người không dám xưng hô với Xi Vưu là đại ca, nhưng trong lòng vẫn coi Xi Vưu là đại ca, nên thỉnh thoảng quên mất.

- Ha ha, được, bốn tôn cam đoan Điền Cương vô sự! Ha ha...

Xi Vưu ha ha cười to.

Trên mặt Điền Cương nở nụ cười, rồi đột nhiên trở nên buồn bã, quay đầu lại nhìn về phía Lily đang đứng bên cạnh:

- Lão bà, nàng chờ ta nhé, ta sẽ trở về rất nhanh thôi. Ngươi nghe rồi đó, Đại Tôn nói ta vô sự mà, ngươi ở Bích Lan sơn an tâm.

Lily nhìn Điền Cương, trong mắt lóe ra tình ý nồng nàn, ngoài miệng lại nói:

- Lão công, chàng yên tâm, thiếp sẽ chờ chàng. chàng ngàn vạn lần không được khi gặp nguy hiểm mà lại bỏ sư huynh lại một mình. Nếu trở về như thế, cả đời đừng nghĩ tiến đến cửa phòng thiếp.

Rồi Điền Cương cùng Lily và con gái Đồng Đồng lưu luyến tạm biệt nhau, sau đó đi theo Lý Dương ly khai Ma Thần cung.

304. Chương 2: Dao Phách Chi Tổc

Lý Dương và Điền Cương đi tới ngoài Ma Thần cung. Lúc này bọn người Hạng Vũ, Lily, Lưu Ly, Liệt Thiên Ma Đế vẫn đang tiễn hai người Lý Dương.

- Đại bá, cha, Đồng Đồng ở Bích Lan sơn chờ các người trở về.

Đồng Đồng đứng cùng một chỗ với Lily, nhìn Lý Dương và Điền Cương vẫy tay nói.

Lý Dương lướt mắt nhìn mọi người, cười nhẹ:

- Các vị, cáo từ nhé!

Đột nhiên Lý Dương ánh mắt đầu hướng Lily, nói:

- À này Lily, hôm trước ta nói với ngươi về “Thập Diệu Thiên” của Thất Diệu Tinh Cực, trong đó chín thiên đầu tuyệt đối chính xác, còn về đệ thập thiên, ta cũng là không biết hữu hiệu hay không. Ngươi chuyển lời này cho La Đức Thành giữ gìn ta.

Ngày Lily vừa tới, Lý Dương hỏi thăm sự tình về “Thập Diệu Thiên”. Lý Dương cũng hỏi những việc có liên quan đến Bích Lan sơn Tinh Cực tông, biết La Đức Thành đã đạt tới Ma Soái cảnh giới. Lý Dương đương mặc dù sáng tạo ra “Thập Diệu Thiên”, nhưng Lý Dương chưa luyện đến chương thứ mười, cho nên cũng không rõ quả thật có hữu hiệu hay không.

Lý Dương lo lắng nếu mình chết đi, không thể trở lại Bích Lan sơn, dù gì cũng để nên La Đức Thành biết thiên mười trong “Thập Diệu Thiên” nhất định có nguy hiểm.

- Biết rồi.

Lily gật đầu nói.

Lý Dương cười, nhìn Điền Cương ra hiệu rồi hai người xoay người, hóa thành lưỡng đạo lưu quang, trực tiếp bay về phía phương Đông, biến mất trong mắt mọi người...

Lý Dương cước đạp Thanh Vân, Điền Cương điều khiển tiên khí Xích Tiêu, hai người tốc độ cực nhanh, đứng trên mặt đất nhìn lên, thấy giống như hai đạo sao băng xé trời xẹt qua.

Kinh phong thổi vào mặt, nhưng hai người không dùng công lực ngăn cản, hứng thú nhìn mây mù vô hạn chung quanh, mặc cho áo quần bị gió thổi bay phần phật.

- Sư đệ, chúng ta lại trở thành một đội rồi.

Lý Dương hít sâu một hơi, từ từ thở ra, nhìn trời mây xung quanh. Tâm tình rất thoải mái.

Điền Cương cũng cười nói:

- Sau này ta cùng đi với sư huynh, đến Minh giới, vượt qua Minh giới, nếu không có việc gì thì đi Yêu giới chơi một chuyến, hoặc là đi Tiên giới đại náo một phen. Ha ha ha...

Bản tính Điền Cương xem ra rất hiếu chiến.

Lúc trước Điền Cương lần đầu tiên gặp được Lý Dương. Đã khiêu chiến với Lý Dương, rồi sau đó một mạch cứ chăm chăm tìm Lý Dương đấu một trận, nhưng sau đó hắn phát hiện chênh lệch của mình với Lý Dương càng lúc càng lớn, căn bản không có khả năng thắng được, rồi không đề cập chuyện đó nữa.

Tương lai hai người sẽ phải đối diện với những gì đây?

Phi hành một lúc lâu, Lý Dương quay về Điền Cương nói:

- Sư đệ, chúng ta đi như thế này, khi nào thì gặp phải nguy hiểm thì phải chạy trốn ngay. Trong việc chạy trốn thì tốc độ là quan trọng nhất, tiên khí Xích Tiêu của ngươi mặc dù tốc độ cũng khá, nhưng cũng chênh lệch so với Thanh Vân, ta cho ngươi Thanh Vân này để phòng thân.

Nói rồi, Lý Dương giải trừ huyết chi khế ước, Thanh Vân bay đến trước mặt Điền Cương.

Điền Cương hơi nghi hoặc, sao Lý Dương vô duyên vô cớ cho hắn Thanh Vân, chẳng lẽ Lý Dương không cần sao?

Hai người lúc này đứng giữa không trung lẫn vào trong những tầng mây.

- Không được, sư huynh, ngươi cũng cần dùng Thanh Vân mà, sao lại cho ta được, không được. Tuyệt đối không được.

Điền Cương như sức tĩnh kiên quyết nói:

- Tiên khí Xích Tiêu của ta mặc dù chậm hơn một chút so với Thanh Vân của ngươi, nhưng tốc độ vẫn cực nhanh.

Lý Dương lắc đầu cười nói:

- Về phần ta, ngươi bắt tất phải lo lắng, ta tự có vật phi hành tốt hơn.

- Tốt hơn?

Điền Cương trong lòng nghi hoặc.

Lý Dương gật đầu nói:

- Đúng vậy, tốt hơn.

Nói rồi, dưới chân Lý Dương đột nhiên xuất hiện một phi đao màu trắng mờ, phi đao đột nhiên tỏa ra tràn ngập đao mang, hình thành một phi đao thật lớn. Lý Dương cước đạp phi đao, nhất thời hóa thành một đạo tàn quang, chợt lóe lên rồi biến mất.

Điền Cương ngơ ngác nhìn theo, Lý Dương chỉ trong tích tắc đã biến mất khỏi tầm mắt hắn, sao không làm hắn khiếp sợ được. Hắn có thể khẳng định, tốc độ vừa rồi của Lý Dương còn nhanh hơn rất nhiều so với điều khiển Thanh Vân, thật sự quá nhanh.

Quang mang màu trắng mờ chợt lóe lên, Điền Cương không thể thấy rõ tại sao Lý Dương lại từ cùng trời cuối đất trong nháy mắt lại xuất hiện trước mặt Điền Cương.

- Thế nào? Tốc độ rất nhanh phải không?

Lý Dương cười nói, Điền Cương liên tục gật đầu nói:

- Sư huynh, tốc độ phi hành của ngươi sao nhanh thế? Quá kinh khủng, tốc độ quá nhanh. Tốc độ thật khó tin.

Lý Dương nói:

- Đó là điểm tốt của Phi Đao Nhập Đạo, sư đệ, ngươi cũng biết đặc tính quan trọng nhất của phi đao là cái gì không?

Điền Cương nhớ tới phi đao, nhớ ra đặc tính lớn nhất là nhanh!

Lý Dương mỉm cười nói:

- Nhanh, tuyệt đối nhanh, phi đao công kích là dùng tốc độ nhanh nhất, tốc độ cực hạn, thậm chí không cho đối phương có phản ứng gì, đã có thể giết chết đối thủ, tốc độ vượt qua đao kiếm thông thường rất xa!

- Còn Đao Phách của ta, sau khi đạt tới thiên thứ chín, cấp bậc Ma Quân Đao Phách tương đương với bán thần khí, bán thần khí Đao Phách, tốc độ nhanh bao nhiêu? Ngươi có thể tưởng tượng không? Lúc trước nghĩa phụ ta Tiêu Diêu tán nhân tìm được thần kiếm Tử Điện, thần kiếm Tử Điện cũng là bán thần khí, tốc độ vượt qua Thanh Vân xa. Còn ta giờ đạt tới thiên thứ chín bạch Đao Phách, tuyệt đối không chậm hơn thần kiếm Tử Điện!

Lý Dương thập phần tự tin.

Nói cho cùng, Đao Phách công kích dựa vào độ nhanh, đó là tốc độ. Luyện Đao Phách chính là theo đuổi tốc độ!

Thần kiếm Tử Điện chỉ là kiếm, cho dù có thuộc tính đặc thù nhưng khi so với phi đao cùng cấp, tốc độ của kiếm cũng rất khó vượt qua được phi đao. Lúc trước Lý Dương ở Lôi Viêm Địa Ngục, Đao Phách đạt tới cảnh giới màu đen, Đao Phách bắt quá tương đương với thượng phẩm ma khí, đương nhiên không nhanh bằng Thanh Vân.

Màu đen chuyển sang màu trắng, cho dù chỉ là màu trắng mờ, cũng là một biến đổi về bản chất, tốc độ cũng tăng lên một cấp.

- Sư đệ, ta dám nói, chờ ta tu luyện đến Ma Đế cảnh giới, độ phi hành Dao Phách của ta, còn nhanh hơn tốc độ của thần khí Xích Tiêu bậc nhất. Sở dĩ lúc trước thần khí Xích Tiêu được xưng là đệ nhất tốc độ thần khí, bởi vì ta chưa tu luyện Phi Dao Nhập Đạo đến Ma Đế cảnh giới.

Lý Dương tự tin nói.

Phi Dao Nhập Đạo do lý Tầm Hoan sáng chế, cũng chỉ khi có lý Tầm Hoan mới bắt đầu có cao thủ Phi Dao Nhập Đạo. Phi Dao Nhập Đạo rốt cuộc đặc thù gì thì chỉ khi đạt tới cảnh giới cao thủ Ma Đế của Phi Dao Nhập Đạo mới có thể nói chính xác được. Phi Dao Nhập Đạo là một phương pháp tu luyện rất mới, có rất nhiều điểm đặc thù cũng chưa ai biết.

Điền Cương cười hắc hắc nói:

- Nghe người nói như vậy, ta cũng muốn học Phi Dao Nhập Đạo, đáng tiếc là ta không thể dùng phương pháp tu luyện Phi Dao Nhập Đạo.

Điền Cương ngoài miệng nói như thế, nhưng trên mặt không có vẻ gì tiếc nuối cả, đạo tu luyện gì đều có tính chất đặc thù của riêng nó.

Hắn bản thân là tiên thiên thổ tức thân, tu luyện công pháp có thuộc tính thổ tự nhiên sẽ nhanh hơn.

- Sư huynh đã có Dao Phách, ta cũng không khách khí nữa.

Điền Cương cười cười nhận Thanh Vân, trong lòng thầm nghĩ “Đi theo sư huynh quả nhiên có vận khí tốt, mới chút xíu đã có Thanh Vân.” Điền Cương lúc này trích huyết nhận chủ, nhận Thanh Vân.

- Tốt lắm, bây giờ người dùng tốc độ nhanh nhất mà phi hành!

Lý Dương cười nói.

Điền Cương biết Lý Dương có Dao Phách, liền lập tức cước đạp Thanh Vân, trực tiếp sớm hướng phương Đông bay trước, còn dưới chân Lý Dương có phi đao màu trắng mờ đang tỏa ra dao mang, hình thành một vật thể bay thật lớn, cũng lập tức lao bắn theo, lập tức tốc độ hai người tăng lên rất nhiều.

Do Lý Dương luyện Âm Dương Dao Phách, hắn có hai Dao Phách. Nên hắn mới dám dùng một Dao Phách để phi hành, nếu là người khác Phi Dao Nhập Đạo, chỉ có một Dao Phách, giỏi lắm chỉ dám dùng dao mang mà phi hành.

Nếu chỉ dùng dao mang, tốc độ tự nhiên sẽ chậm hơn một bậc, cho dù đạt tới Ma Đế cảnh giới, cũng chỉ là nhanh hơn Ma Đế bình thường thôi. Cũng không thể so sánh với người tu luyện Âm Dương Dao Phách, trừ phi hắn không sợ Dao Phách bị hủy, dám dùng bốn mạng Dao Phách mà phi hành.

Bất quá, đạt tới cảnh giới Ma Đế của cao thủ phi đao, Dao Phách sẽ tương đương với thần khí, muốn hủy diệt cũng rất khó.

- Có tốc độ Dao Phách, cho dù tới Quỷ giới, hắn là có khả năng sinh tồn lớn hơn một chút.

Lý Dương trong lòng thầm nghĩ, Quỷ giới là mục tiêu cuối cùng của Lý Dương. Lý Dương chỉ sợ tới Quỷ giới, sẽ bị lộ diện. Nếu vậy cũng sẽ gặp nhiều khó khăn...

Mây mù bao phủ, Lý Dương hai người cứ bay xoẹt qua.

Bởi vì tốc độ của Lý Dương, Điền Cương quá nhanh, từng đám mây xuất hiện trong mắt hai người rồi lại biến mất, giống như những đám mây mù hóa thành từng đạo quang mang xẹt qua bên cạnh hai người, có mây màu đỏ, có mây trắng, cũng có mây vàng, nhất thời, Lý Dương hai người giống như đi trên cầu vồng, từng đạo hoặc màu vàng, hoặc màu trắng, hoặc hào quang màu đỏ xuất hiện bên cạnh hai người.

Một người đạp Thanh Vân, một người dùng Dao Phách đạt tới cấp bậc bán thần khí, tốc độ hai người cũng chẳng kém gì so với Ma Đế.

Bay đi một ngày, Lý Dương lúc này lớn tiếng cười nói:

- Sư đệ, xuyên toa cửu thiên cực từ lôi sát sẽ tiến vào hạ giới, rồi tới không gian thông đạo.

Thần thức Điền Cương cũng đã sớm phát hiện không gian thông đạo, hẳn cũng mừng rỡ, trực tiếp tiến vào cửu thiên cực từ lôi sát. Không gian thông đạo chính là một ngọn núi, ở dưới cửu thiên, còn Lý Dương và Điền Cương bây giờ đều phi hành trên chín tầng trời.

Điền Cương dựa vào thân thể phòng ngự, xuyên qua cửu thiên cực từ lôi sát. Lý Dương cũng giống như vận động viên nhảy cầu, trực tiếp cắm đầu xuống, nhảy vào cửu thiên cực từ lôi sát, mặc cho cửu thiên cực từ lôi sát vờn quanh thân thể, cũng không hề làm mình bị thương chút nào.

- Hô!

Giống như người đang bơi, thân thể Lý Dương uốn lượn, rồi xuyên qua cửu thiên cực từ lôi sát.

- Sư huynh, người dùng cách gì thế. Ta muốn vượt qua cửu thiên cực từ lôi sát, phải cẩn thận phòng ngự. Nhìn người vượt qua cửu thiên cực từ lôi sát, giống như ăn đại bổ hoàn, tinh thần xem ra cực kì thoải mái.

Điền Cương bay đến bên người Lý Dương nghi hoặc hỏi.

Lý Dương cũng cười:

- Đừng hỏi nữa, chúng ta tiến vào không gian thông đạo đi.

Tam Giới sơn. Sở dĩ được xưng Tam Giới sơn, bởi vì trên Tam Giới sơn có hai thông đạo, phân biệt đi Yêu giới cùng Minh giới. Người xuyên toa đi các giới cũng không nhiều, bình thường vài ngày mới thấy một người, đương nhiên mỗi lần thông qua thông đạo phải có ma nguyên thạch năng lượng, về phần ma nguyên thạch, đương nhiên người dùng phải tự chuẩn bị.

Còn lần này, Tam Giới sơn lại cùng lúc nghênh đón ba người, Lý Dương, Điền Cương và một gã Minh giới cao thủ.

- Ai, xui quá, thật ra là ngay cả tám khối trung phẩm ma nguyên thạch cũng không có, làm sao bây giờ đây?

Một gã bạch y thanh niên đứng ở cửa Tam Giới sơn miệng thở dài. Vừa mới trải qua một phen đại chiến, chạy thoát đến đây, nhưng lại phát hiện bên người chỉ có ba khối thượng phẩm ma nguyên thạch và sáu khối trung phẩm ma nguyên thạch.

Không gian thông đạo đi thông các giới, phải có tám khối trung phẩm ma nguyên thạch. Tự nhiên, nếu sử dụng tám khối thượng phẩm ma nguyên thạch thì không sao. Nhưng vì năng lượng cân bằng, tuyệt đối không thể đồng thời sử dụng thượng phẩm ma nguyên thạch và trung phẩm ma nguyên thạch.

Nếu không năng lượng không cân bằng, thì thông đạo sẽ bị hội tán ra, còn người trong thông đạo sẽ bị năng lượng cuồng bạo giữa các giới đánh nát.

- Chẳng lẽ vì vài khối trung phẩm ma nguyên thạch, mà ta đường đường là Minh Quân phải đi cướp bóc?

Bạch y thanh niên lòng thầm bất lực.

Đột nhiên, bạch y thanh niên nhãn tình sáng lên:

- Ha ha, có người tới, là hai, xem ra có thể xin bọn họ cho quá giang một lần.

Bạch y thanh niên vừa thấy Lý Dương cùng Điền Cương đến vô cùng mừng rỡ.

- Sư đệ, chúng ta đi.

Lý Dương bỏ tám khối trung phẩm ma nguyên thạch vào trận nhãn trận pháp của không gian thông đạo, trong lòng thầm than “Để thông qua không gian một lần phải tốn tám khối trung phẩm ma nguyên thạch, năng lượng hao phí nhiều thật.”

Không gian chi môn, là truyền tống thông đạo giữa hai giới, trong đó áp lực rất lớn, bình thường Cao Thủ Cấp Bậc Ma Vương mới có thể chịu được. Vì thế khi thiết trí thông đạo, các Đại Tôn có qui định nếu không phải là cảnh giới Ma Vương, không được truyền tống.

Về phần tám khối trung phẩm ma nguyên thạch, đối với người thường thì trân quý vô cùng, nhưng với những người có cấp bậc cao hơn Ma Vương cao thủ thì cũng không phải là nhiều.

Đột nhiên! Một gã bạch y thanh niên cười hì hì chạy vào trong vòng trận pháp của không gian thông đạo.

Lý Dương cùng Điền Cương đồng thời nhíu mày, bạch y thanh niên này sao dám không xin phép mà tự tiện tiến vào trong trận pháp.

- Hai vị đạo huynh, ta là Minh giới Minh Quân Cao Lập, ta cũng đi Minh giới, có thể cho ta cùng đi với các người không?

Một gã bạch y thanh niên nói với Lý Dương cùng Điền Cương, truyền tông thông đạo một lần nhiều nhất có thể truyền tông ba người, Lý Dương và Điền Cương mới chỉ có hai người mà thôi.

Lý Dương nhìn thoáng qua bạch y thanh niên.

Này bạch y thanh niên đúng là người Minh giới, là một Minh Quân tiền kì cao thủ. Lý Dương rất phản cảm với bạch y thanh niên này. Nếu bạch y thanh niên nói với mình như vậy ở ngoài trận, Lý Dương nói không chừng sẽ đáp ứng. Nhưng bạch y thanh niên này tiến vào trong trận pháp trước rồi mới nói, làm cho Lý Dương rất khó chịu.

- Biến ra ngoài.

Lý Dương lạnh nhạt nói.

Lý Dương chính mình cũng không có để ý, từ khi ở Lôi Viêm Địa Ngục dung hợp xong Lôi Viêm Chi Tâm “Lôi Viêm Chi Tâm trên thực tế chính là lôi điện bốn nguyên của hỏa thuộc tính”, uy áp trên người Lý Dương càng thêm mạnh. Từ đáy lòng tự nhiên sinh ra càng nhiều ngạo khí. Từ trong tâm thức, Lý Dương có một loại phủ thị chúng sanh, cảm giác chúng sanh chỉ là con kiến hôi.

- Hai vị đạo huynh, sao không cùng nhau đi? Chẳng phải một lần hết tám khối trung phẩm ma nguyên thạch sao? Sao hẹp hòi như vậy?

Bạch y thanh niên sắc mặt lạnh lùng.

Trên thực tế hắn cũng kinh ngạc trước uy áp trên người Lý Dương, trong lòng thầm nghĩ “Tựa hồ gặp hai cao thủ rồi, chịu khó nhẹ giọng nhần nhịn một chút.” Bạch y thanh niên phát hiện mình không thể thấy rõ công lực của hai người Lý Dương, đương nhiên trong lòng có chút hồi hộp.

- Mẹ nó, không được chúng ta đồng ý đã tiến vào, thế còn có đạo lý gì nữa, biến ra ngoài!

Rồi một cước Điền Cương đột nhiên đá ra, hôm nay hắn đạt tới Ma Quân trung kỳ, còn bạch y thanh niên này cũng chỉ là Minh Quân tiền kì, so với Điền Cương thấp hơn một bậc. Hơn nữa cước pháp của Điền Cương ẩn chứa Phá Sơn Liệt Không . Một cước xuất ra, bạch y thanh niên không thể không lui.

- Đi!

Bạch y thanh niên vừa lùi ra ngoài trận pháp, Lý Dương cũng đồng thời khởi động trận pháp. Nhất thời quang mang lóe ra, lập tức Lý Dương và Điền Cương biến mất.

- Xem ra chắc là phải đi ăn cướp rồi.

Bạch y thanh niên bất lực nói...

Quang mang lóe ra, trước mắt hai người Lý Dương Điền Cương đột nhiên sáng ngời, thần thức Lý Dương tản ra, thấy năng lượng ẩn chứa trên toàn giới này hoàn toàn bất đồng với ma sát khí. Lý Dương biết, mình đã tới Minh giới!

305. Chương 3: Khó Tìm Minh Đế

- Minh giới, Quỷ giới vốn là một giới, không biết bao nhiêu năm trước, giữa Minh giới và bồng xuất hiện một hải dương rộng lớn khôn cùng, đó là Bắc Minh hải. Từ đó Minh giới và Quỷ giới chia làm hai giới, chia

ra hai phe Ma giới và Tiên giới. Trải qua không biết bao nhiêu lần Tiên Ma đại chiến, Quỷ giới và Minh giới cũng nảy sinh vô số thù oán, từ đó thành địch nhân của nhau.

Lý Dương nhìn trời đất mênh mông, cảm thán nói.

Điền Cương cũng thưởng thức cảnh đẹp khôn cùng nói:

- Sư huynh, không ngờ Minh giới lại có cảnh đẹp như thế, ha ha, xem ra chuyến đi này sẽ không quá gian khổ, coi như một chuyến lữ du. Hồi trên địa cầu, có nơi nào có cảnh đẹp như thế được?

Lý Dương cười:

- Đừng nói nữa, chúng ta đi!

Lúc này, dưới chân Lý Dương xuất hiện một đạo mang thật lớn. Đạo mang bao phủ lấy Đạo Phách, lúc này hóa thành một đạo lưu quang, hướng cực đông bay đi. Điền Cương cũng lập tức điều khiển Thanh Vân trường kiếm bay theo.

- Sư huynh, ta tại sao lại cảm thấy Thanh Vân có vấn đề, sao ở trong đó lại có đạo mang của người vậy?

Lúc này Điền Cương phát hiện trong Thanh Vân có năng lượng đạo mang của Lý Dương, điều này không thể làm làm hắn không kỳ quái.

Lý Dương cười, nói:

- Sư đệ, người cũng biết mà, Thanh Vân chính là Tiên giới Tiên Đế luyện chế ra, dĩ chủng năng lượng không thể luyện hóa được.

- Dĩ chủng năng lượng không thể luyện hóa? Nhưng sư huynh làm sao có thể luyện hóa được, mà ta sao lại sử dụng ...

Điền Cương cũng rất nghi hoặc, hắn không biết đặc thù của Thanh Vân, lúc này nghe Lý Dương nói mới hiểu được, rất nghi hoặc không hiểu tại sao Lý Dương và mình có thể luyện hóa.

Lý Dương nói:

- Đạo mang của ta dựa vào Chu Thiên Càn Khôn viên cầu rèn luyện thành, chỗ có ma sát khí cũng có thể rèn luyện, tiên linh khí cũng có thể rèn luyện, chẳng phân biệt năng lượng nào cả. Nó là loại... năng lượng thuần túy nhất, nó không phải ma nguyên lực, cũng không phải tiên nguyên lực, cũng không phải giống năng lượng khác. Lúc trước ta thí nghiệm một chút, phát hiện đạo mang của ta có thể luyện hóa Thanh Vân. Về phần người vì sao lại có thể luyện hóa được Thanh Vân, đây là bí mật, ta hứa với Đại Tôn rồi, nên không thể nói cho người được.

- Đại Tôn? Xi Vưu Đại Tôn?

Điền Cương nghi hoặc hỏi.

Lý Dương nhẹ nhàng gật đầu.

Trên thực tế, Lý Dương vận dụng “Luyện khí” bí pháp, hiểu ra được để luyện chế thượng phẩm ma khí có thực lực Ma Đế, do chỉ Ma Đế mới có Cửu Muội Chân Hỏa. Tự nhiên trong “Luyện khí” cũng có bí pháp luyện chế Hắc Vụ cơ bản nhất.

Luyện chế Hắc Vụ mất rất nhiều thời gian. Phải có Cửu Muội Chân Hỏa, rồi dùng các loại bí pháp không ngừng luyện hóa mới thu được vân vụ, rồi từ đó mới có thể làm ra Hắc Vụ.

Lúc trước khi Lý Dương và Điền Cương chuẩn bị rời khỏi Ma Thần cung, hắn nghĩ bí pháp luyện chế Thanh Vân phỏng chừng cũng giống như luyện chế Hắc Vụ. Lý Dương liền thí nghiệm một chút. Trong quá trình phi hành, hắn thông qua Cửu Muội Chân Hỏa cùng với đạo mang thử luyện chế Thanh Vân một chút.

Thanh Vân đã được Tiên Đế Thiên Nhân luyện chế thành công từ trước rồi. Lý Dương chỉ thông qua những giải thích về bí pháp luyện chế Hắc Vụ, đem đạo mang dung nhập vào Thanh Vân mà thôi. Không ngờ nguyên lý luyện chế Thanh Vân cũng giống như nguyên lý luyện chế Hắc Vụ, Lý Dương cuối cùng thành công.

Từ khi Thanh Vân được Lý Dương cải thiện xong, bất kỳ người nào sau đó muốn luyện hóa Thanh Vân sẽ rất đơn giản. Bởi vì đạo mang không bài xích năng lượng gì. Có thể nói là bất kỳ ai, ở giới nào đều có thể luyện hóa Thanh Vân.

Do đó, Lý Dương mới đưa Thanh Vân cho Điền Cương, đạo mang vốn không bài xích năng lượng gì, Điền Cương do đó có thể luyện hóa rất dễ dàng. Nếu không nắm chắc, Lý Dương cũng sẽ không đưa Thanh Vân cho Điền Cương dùng.

Việc “Luyện khí”, Xi Vưu từng nhắc nhở, không được truyền cho người khác. Lý Dương cũng đâu không nói cho người khác cả sự tồn tại của “Luyện khí”, nếu không một khi nói cho Điền Cương, lỡ Điền Cương xin học “Luyện khí”, Lý Dương làm sao có thể trả lời?

Do đó, Lý Dương không có nói cho Điền Cương những huyền bí trong đó.

- Sự đệ, chúng ta cũng không biết Đông Phương Minh để cung ở chỗ nào, chúng ta trước tiên tìm một người hỏi cái đã.

Thần thức Lý Dương đảo qua, lúc này tập trung vào một người có công lực cao nhất, một cao thủ Minh Vương trung kì, đây là một cao thủ cấp bậc Minh Vương, giống như Kha Phong Ma Vương, không chế một lãnh thổ rộng lớn.

Lý Dương, Điền Cương từ không trung đáp xuống, bay thẳng đến ngọn núi kia.

Ở ngoài Biên Kiện Minh Vương cung.

Thủ vệ đang ngủ gà ngủ gật, rất nhàm chán, bình thường khi không có việc gì gần như không có ai đến cung điện của Biên Kiện Minh Vương. Đột nhiên thủ vệ trợn mắt, lại có hai người đứng bên cạnh mình, trực tiếp đi vào cung điện như chỗ không người. Tên thủ vệ nhất thời vô cùng giận dữ.

Đây là Minh Vương cung điện, phương viên hơn ngàn dặm, lại có người dám dừng cảm coi thủ vệ này như phế vật.

- Ai đó, dám can đảm xông vào cung điện Biên Kiện Minh Vương hả, muốn chết phải không? Mau dừng lại cho ta!

Lý Dương và Điền Cương cùng cười, cũng đứng lại. Minh giới vì cùng phe với Ma giới, do đó phương pháp quản chế rất giống với Ma giới, thậm chí cả nguyên tắc công lý người mạnh vì tôn cũng được áp dụng tại đây.

Lúc thông qua không gian thông đạo ở Ma giới, gặp tên bạch y thanh niên kia, chỉ cần hành vi như vậy, Lý Dương và Điền Cương có thể trực tiếp giết chết bạch y thanh niên này rồi.

Bạch y thanh niên thân là người yếu, dám xâm phạm Lý Dương và Điền Cương, bị giết chết cũng đáng đời. May cho hắn là thời gian Lý Dương và Điền Cương ở Ma giới không dài, quan niệm người mạnh vì tôn cũng không mạnh lắm. Coi như là bạch y thanh niên đó gặp may.

- Biên Kiện Minh Vương?

Lý Dương cười.

Thần thức Lý Dương sớm đã phát hiện ra Biên Kiện Minh Vương, đồng thời thần thức Điền Cương cũng phát hiện ra Biên Kiện Minh Vương. Thần thức Điền Cương trực tiếp truyền âm đến bên tai Biên Kiện Minh Vương:

- Biên Kiện, mau ra đây, nếu không... tự gánh lấy hậu quả.

Trong tấm cung của cung điện Biên Kiện Minh Vương, Biên Kiện Minh Vương đang cùng thê tử của mình làm chuyện “Thánh Nhân Du hí”.

- A!

Biên Kiện Minh Vương nghe được mấy tiếng, lập tức cả kinh, đối phương đã tới đến cửa nhà mình mà mình không thể phát hiện, hơn nữa thần thức đối phương có thể dễ dàng lọt vào trong óc mình. Thế mà mình vẫn không có cách nào phát hiện người ta, đủ biết đối phương thực lực cao cường như thế nào.

- Phu nhân, xin nghỉ một lát, đợi ta đi ra ngoài ứng phó cao thủ kia rồi sẽ trở lại cùng người khoái hoạt.

Biên Kiện Minh Vương cũng không đủ thời gian nhiều lời. Lúc này vận dụng lực quý mình, trên người xuất hiện một bộ quần áo, rồi hần chạy vội về phía cửa cung.

Lý Dương và Điền Cương nhìn nhau cười, vừa rồi hai người đều thấy Biên Kiện Minh Vương đang làm gì.

- Sư đệ, nhân lúc đó mà lại quấy rầy người khác, có phải là quá thiếu lễ phép không?

Lý Dương cười nói.

Điền Cương cũng cười:

- Hơi mất lễ phép thật, bất quá, muốn trách thì trách Biên Kiện Minh Vương vận khí không tốt thôi.

Lý Dương mặc dù hỏi Điền Cương như thế, trên thực tế hần không hề quan tâm, chỉ là nói giỡn với Điền Cương mà thôi.

- Hai người này, dám tự tiện xông vào cung điện, người đâu, bắt bọn họ cho ta.

Bọn hộ vệ cung điện đã tới, thủ lĩnh hộ vệ lúc này hét lớn một tiếng, gọi mọi người bắt hai người Lý Dương và Điền Cương. Nhưng lúc này...

- Cút sang một bên!

Biên Kiện Minh Vương một cước đá ra, đá bay thủ lĩnh hộ vệ. Hần thấy Lý Dương và Điền Cương hai người đang đứng chờ, trong lòng cả kinh. Vốn hần tưởng có một cao thủ, bây giờ lại xuất hiện đến hai người, hơn nữa hai người này hần đều không thể nhìn thấu.

- Văn bối Biên Kiện, ra mắt hai vị tiền bối. Không biết hai vị tiền bối có yêu cầu gì. Văn bối Biên Kiện cho dù dầu sôi lửa bỏng cũng nhất định hoàn thành.

Biên Kiện Minh Vương khom người cung kính nói.

Lý Dương và Điền Cương cười.

- Sư huynh, Biên Kiện quả nhiên hiểu được quy củ.

Điền Cương cười nói.

Biên Kiện Minh Vương đang khom người cung kính, ngược lên trộm nhìn hai người mà hần cho rằng là hai vị siêu cấp cao thủ, thấy trên mặt Lý Dương và Điền Cương có nét cười, lúc này mới yên tâm. Lập tức vội vàng nói:

- Hai vị tiền bối, có sự tình gì từ từ vào trong cung điện vừa uống nước vừa nói chuyện.

Lý Dương lắc đầu, nói:

- Bất tất, ta hỏi người, người có biết Đông Phương Minh Đế đế cung ở chỗ nào không?

Lý Dương không muốn mất thời gian vào cung điện Biên Kiện Minh Vương, trực tiếp hỏi thẳng.

Biên Kiện Minh Vương nghe qua, trong lòng chấn động.

Đông Phương Minh Đế? Muốn đến Đông Phương Minh Đế đế cung, vốn mệnh danh là nơi thần bí nhất trong Minh giới ngũ đế. Phải biết rằng trong Minh giới không có Đại Tôn, địa vị cao nhất là Ngũ Đại Minh Đế, Ngũ Đại Minh Đế đều là Minh Đế hậu kỳ cao thủ. Quả thực là khó lường.

Đâu phải bất kỳ ai cũng có thể tiến vào đế cung của Ngũ Đại Minh Đế.

- Hỏi người thì nói đi? Làm sao mà ngăn người ra!

Điền Cương thấy Biên Kiện Minh Vương tựa hồ ngớ ngẩn, quát lớn.

Biên Kiện Minh Vương sực tỉnh, vội vàng nói:

- Hai vị tiền bối, Đông Phương Minh Đế này chính là Minh Đế thần bí nhất trong Ngũ Đại Minh Đế của Minh giới ta, còn về đế cung của ngài cũng cực kỳ thần bí, theo truyền thuyết thì nam nhân không được

tiến vào đế cung của Đông Phương Minh Đế. Thứ nhất Biên Kiện là một nam nhân, thứ hai chỉ là một Minh Vương nho nhỏ mà thôi, tại đây có thể làm thủ lĩnh một phương thì được. Nhưng để tiến vào đế cung, thì căn bản không có tư cách. Tự nhiên cũng không biết Đông Phương Minh Đế đế cung ở chỗ nào.

Nói nhiều như thế, Biên Kiện Minh Vương cuối cùng nói căn bản hắn không biết.

Lý Dương nhất thời nhượng mảy, Đông Phương Minh Đế là một người thần bí nhất trong Ngũ Đại Minh Đế? Hơn nữa nam nhân không được tiến vào Đông Phương Minh Đế đế cung, thế thì Đông Phương Minh Đế quả thật vô cùng thần bí.

- Không biết thì nói là không biết, lại nói lằng nhằng nhiều như thế, ta hỏi người, người có biết ai có thể nói cho ta biết Đông Phương Minh Đế đế cung ở chỗ nào không?

Điền Cương nóng nảy hơn Lý Dương nhiều, hỏi gấp.

Lý Dương cũng nhìn chăm chú vào Biên Kiện Minh Vương.

Biên Kiện Minh Vương trong lòng hồi hộp. Hắn lo lắng nếu mình trả lời không tốt sẽ bị hai cao thủ này giết chết ngay. Lập tức cẩn thận lựa lời nói:

- Hai vị tiền bối, Đông Phương Minh Đế đế cung ở chỗ nào thì rất bí mật. nhưng cao thủ Minh Quân bậc nhất hẳn phải biết. Đặc biệt Minh Quân nữ thì phỏng chừng rõ ràng hơn.

Lý Dương khẽ gật đầu, thần thức lập tức tản ra.

- Sư đệ, hơn mười ngàn dặm về phía nam có một Minh Quân, chúng ta đến đó đi.

Thần thức Lý Dương thoáng cái đã phát hiện một Minh Quân, lúc này nói với Điền Cương. Điền Cương gật đầu, hai người lập tức hóa thành lưỡng đạo lưu quang, biến mất trong mắt Biên Kiện Minh Vương.

- Trời, mẹ ơi!

Biên Kiện Minh Vương lúc này mới thở phào một hơi, sau lưng chảy mồ hôi đầm đìa. Việc vừa rồi làm hắn sợ quá.

- Minh Vương bệ hạ, hai vị cao thủ kia là ai thế?

Giờ phút này Biên Kiện Minh Vương phu nhân đã mặc quần áo đầy đủ đi ra, hỏi Biên Kiện Minh Vương.

Biên Kiện Minh Vương nuốt nước bọt khan, nói:

- Người là đàn bà, biết cái gì? Vừa rồi tiền bối mặc hắc y dùng thần thức chỉ một thoáng đã phát hiện chỗ ở của Cao Lãm Minh Quân ở phương nam. Hiển nhiên là hắc y tiền bối này còn mạnh hơn cả Cao Lãm Minh Quân! Mạnh hơn Minh Quân đó, người có biết chưa?

- Còn mạnh hơn Minh Quân?

Thủ vệ gác cửa vừa nghe xong, nhất thời run lên. Nghĩ đến mình vừa rồi dám cao giọng hét lớn với hai tiền bối kia, trong lòng không khỏi hãi hùng.

Biên Kiện Minh Vương vẫn còn sợ:

- May quá, kia cao thủ đó còn rộng lượng, nếu không có thể chỉ vì mấy thằng hộ vệ ngu ngốc này mà ra tay rồi.

Biên Kiện Minh Vương quắc mắt nhìn về phía hộ vệ thủ lĩnh bị hấn đá bay:

- Coi đó, người ngu ngốc như vậy. Một chút xú là người chết rồi, cũng làm cho bốn Minh Vương bị vạ lây với người. Từ hôm nay trở đi, người làm hộ vệ Phó thống lĩnh. Phó thống lĩnh thăng chức lên làm thống lĩnh.

- Phu quân, chúng ta trở về tiếp tục nhé.

Biên Kiện Minh Vương phu nhân hồ mị nói.

Biên Kiện Minh Vương trừng mắt nhìn thê tử của mình. Bây giờ hắn không có một điểm hứng thú:

- Đẹp qua một bên đi, bỗng Minh Vương bây giờ muốn đi tu luyện.

Nói dứt lời, Biên Kiện Minh Vương liền bay thẳng đến mặt thất của mình, trong lòng thất kinh:

- Trời đất ơi, hắc y tiên bối kia tạo uy áp cho ta thật kinh khủng. Tựa hồ còn mạnh hơn cả uy áp của Minh Quân. Chẳng lẽ hắn là cao cấp thủ bậc Minh Đế?

Gặp chuyện như vậy, Biên Kiện Minh Vương càng kinh ngạc.

Lý Dương cước đạp đao mang hình thoi, đao mang phát ra những tia quang mang rất chói mắt. Diên Cương cước đạp Thanh Vân trường kiếm, hai người cực nhanh hướng thẳng về phía Minh Quân cung điện nơi thần thức bọn họ vừa phát hiện ra, chỉ trong chớp lát, đã bay hơn mười ngàn dặm.

Trên Lãm Lập núi non, có một cung điện. Lúc này Cao Lãm Minh Quân đang ở trong.

Cao Lãm Minh Quân, Minh Quân trung kỳ cao thủ, cũng có uy danh trong Minh giới, dưới tay có gần trăm cao cấp thủ bậc Minh Vương, thế lực cũng không nhỏ, cung điện của hắn cũng khá xa xỉ, bất quá việc xây dựng cung điện đều do cao thủ làm, nên cũng rất dễ dàng.

- Hô!

Thân hình Lý Dương và Diên Cương xuất hiện phía ngoài cung điện, hai thủ vệ vừa thấy Lý Dương và Diên Cương, một người tiến lên dò hỏi:

- Người là ai?

Diên Cương lúc này tiến lên một bước nói:

- Nói cho chủ nhân của người, sư huynh đệ ta có chuyện hỏi hắn, xin mời ra đây gặp.

Thân là thủ vệ Minh Quân cung điện, gặp qua không ít cao thủ, thậm chí gặp qua cả Minh Quân, tự nhiên sẽ không cầu thả coi thường người khác. Một thủ vệ lúc này khom người nói:

- Hai vị xin chờ, đợi tiểu nhân vào bẩm báo.

Nói xong, liền quay vào trong cung điện.

306. Chương 5: Hồn Băng Thần Bí

Thần thức lại tìm tòi cẩn thận cả Đông Phương Minh Đế đế cung, mỗi một chỗ đều kiểm đi kiểm lại, thậm chí xuống sâu cả vào lòng đất, cho dù thần thức Lý Dương phát hiện thấy bảo tàng trong đế cung cũng không thèm để ý, mục tiêu của hắn chính là Đông Phương Minh Đế.

Không có, không có!!!

- Lý Dương huynh đệ, chẳng lẽ ngươi có chuyện trọng yếu phi thường sao? Nếu có chuyện trọng yếu, hay là đợi Minh Đế hắn trở về, ta sẽ truyền đạt lại.

Đông Mai nhìn thấy sắc mặt Lý Dương rất khó coi, bèn nói.

Lý Dương hít sâu một hơi, không chế tâm tình mình.

Từ Ma giới, đi tới Đông Phương Minh Đế đế cung, Lý Dương trong lòng luôn luôn thấp thỏm, nhưng sau khi đến đế cung lại phát hiện Đông Phương Minh Đế lâu nay mình tìm kiếm lại đi vắng, làm sao không làm cho Lý Dương cực kỳ thất vọng chứ.

- Không biết tiên bối có biết Đông Phương Minh Đế ở nơi nào không?

Lý Dương truy vấn.

Đông Mai lắc đầu nói:

- Không biết, Minh Đế lâu lâu lại ra ngoài một lần, về phần hấn đi đâu, tứ tử muội chúng ta không ai biết. Minh Đế trước nay không hề nói cho chúng ta biết, chúng ta cũng không dám hỏi.

Đông Phương Minh Đế một người cao ngạo lãnh khốc phi thường, bọn người Đông Mai mặc dù là thê thiếp của hấn, nhưng rất sợ uy nghiêm của Minh Đế.

- Không ai biết?

Lý Dương không biết giờ phút này tâm tình mình rối loạn bao nhiêu, cũng không biết trên mặt mình vẻ mặt như thế nào.

- Đúng vậy, không ai biết. Minh Đế mỗi lâu lâu lại ra ngoài một lần, đều là sự tình phi thường bí mật, trong khoảng thời gian này, không ai dám đến gần hấn, nếu không... chỉ có chết!

Đông Mai nói thập phần khẳng định.

Lý Dương cười khổ.

Mình vừa mới vào Minh giới, tốt xấu còn có một mục tiêu, đó là Đông Phương Minh Đế đế cung, nhưng bây giờ Đông Phương Minh Đế đi vắng, cũng không có ai biết rõ Đông Phương Minh Đế rốt cuộc đi đâu, mình phải làm như thế nào? Chỉ có một biện pháp...

Tìm kiếm cả Minh giới.

Mọi địa phương Minh giới phải cẩn thận tìm một lần. Mỗi một lần phải dùng thần thức cẩn thận tìm tòi, phát hiện một Minh Đế hậu kỳ cao thủ phải hỏi. Từ đó, phỏng chừng có thể tìm được Đông Phương Minh Đế, mặc dù phương pháp này là một phương pháp đơn giản nhất, cũng là một phương pháp hữu hiệu nhất.

- Minh Đế thường khi nào thì trở về?

Lý Dương tiếp tục hỏi.

Đông Mai nghĩ hồi lâu rồi nói:

- Khó nói, thời gian bình thường khoảng một tháng, nhưng cũng từng có lần rất dài, lần dài nhất không vượt qua một năm. Lý Dương huynh đệ, người đừng lo lắng, một năm sau người tới, hấn nhất định sẽ ở trong cung, bình thường Minh Đế không thường ra khỏi đế cung đâu.

Lý Dương gật đầu.

Một năm!

Trong vòng một tháng, mình phỏng chừng có thể tìm kiếm cả Minh giới rồi.

- Tiền bối, Lý Dương cáo từ.

Lý Dương chấp tay nói, Đông Mai cũng gật đầu nói:

- Lý Dương huynh đệ đi thông thả.

Lập tức Lý Dương và Điền Cương trực tiếp ly khai Đông Phương Minh Đế đế cung.

Ở ngoài đế cung, Đông Mai cùng tứ đại thê thiếp nhìn Lý Dương ly khai. Rồi lập tức Đông Mai xoay người ra lệnh cho cung nữ phía sau nói:

- Không có nghe ta nói sao? Mau tìm các đại Minh Quân dưới tay của Minh Đế, còn có vài vị cao thủ cấp bậc Minh Đế nữa, mọi người mau đi tìm tiểu công chúa!

Đông Phương Minh Đế, dưới tay cũng là có vài vị Minh Đế, bất quá công lực không bằng Đông Phương Minh Đế.

Tam Sanh Thạch thần khí, có thể cho người ta khôi phục ký ức kiếp trước, bất quá là một công năng cơ bản nhất. Nó còn có kĩ năng công kích đặc thù. Tam Sanh Thạch một chiêu, có thể làm cho tâm thần đối thủ đại loạn, tâm thần yếu đi, thậm chí còn có thể làm cho tâm thần hỏng hoàn toàn, nguyên thần hội tán.

Đông Phương Minh Đế dựa vào Tam Sanh Thạch, trở thành một trong Ngũ Đại Minh Đế ở Minh giới.

- Đông Mai tỷ tỷ, trong truyền thuyết Xi Vương Đại Tôn mấy trăm triệu năm nay luôn luôn quý trọng Li Lộc Ma Đế, rồi sau đó một thời gian lại giết Li Lộc Ma Đế, cũng là vì Lý Dương này hả? Lý Dương này rốt cuộc dựa vào cái gì mà có thể làm cho Xi Vương Đại Tôn coi trọng hắn như thế? Còn nữa, người làm sao có thể xác định người thanh niên kia là Lý Dương?

Hoàng y thiếu phụ nói.

Đông Mai cười nói:

- Thu Cúc, dựa theo tin tình báo của đệ cung, huynh đệ Lý Dương gọi là Điền Cương. Vốn là tiên thiên thổ đức thân, vừa rồi đại hán đứng ở bên cạnh Lý Dương là tiên thiên thổ đức thân, còn nữa, ta mới phát hiện được trong cơ thể Lý Dương có một cỗ duệ khí ở trong đan điền, phỏng chừng chính là theo tin tình báo gọi là Phi Dao Nhập Đạo giảng thuật. Tại Phiêu Tuyết sơn tại Ma giới, có Tinh Cực tông là tông phái Phi Dao Nhập Đạo, tông phái đó là do Lý Dương này sáng lập ra, bất quá, tổ sư tông phái này lại là lý Tầm Hoan.

Nói đến lý Tầm Hoan, Đông Mai cũng rất nghi hoặc.

- Trong Ma giới có cao thủ lý Tầm Hoan sao? Thật kỳ quái.

Thu Cúc cũng nghi hoặc nói.

Đông Phương Minh Đế có vô số thám tử, biết không ít tình báo, Tinh Cực tông khai tông cũng không phải sự tình gì bí mật, Đông Phương Minh Đế đệ cung tự nhiên biết tin tức, nhưng bọn hắn không thể điều tra ra lý Tầm Hoan là ai! Bởi vì bọn họ không thể tưởng tượng được lý Tầm Hoan là người Tiên giới.

Tiên giới và Minh giới chính là hai trận doanh.

Mặc dù Quỷ giới và Minh giới đều có Quỷ Minh lực, Minh giới cao thủ có thể giả mạo người Quỷ giới tiến vào Tiên giới, nhưng muốn vào Tiên giới, phải thông qua Bắc Minh hải, sau đó từ Quỷ giới tiến vào Tiên giới.

Bắc Minh hải, Minh Quân không chắc lắm. Chỉ có Minh Đế mới chắc chắn có thể qua được. Nhưng sao có thể sai Minh Đế đi làm thám tử được.

Tự nhiên, Minh giới đối với sự tình về Tiên giới cũng không rõ ràng lắm, tin tức lý Tầm Hoan cũng không biết.

Ra khỏi Tuyết Mai sơn.

Điền Cương này giờ không lên tiếng, liếc nhìn Lý Dương, trong lòng thầm than. Hắn hiểu tâm tình của Lý Dương. Khi hắn nghe Đông Mai nói Đông Phương Minh Đế đi vắng, trong lòng đã biết có chuyện. Quả nhiên, Lý Dương trông rất khó coi.

- Sư huynh.

Hồi lâu sau, Điền Cương rốt cục lên tiếng.

Lý Dương đứng đứng trên trên đảo mang hình thoi phát ra nhiều tia quang mang, nhìn lên Minh giới vô hạn, trong lúc nhất thời không biết bắt đầu tìm tòi từ đâu. Lúc này nghe Điền Cương gọi hắn, Lý Dương cố gắng nặn ra một nụ cười, nhìn về phía Điền Cương:

- Sư đệ, có chuyện gì thế?

Điền Cương gật đầu nói:

- Sư huynh, bất tất quá khẩn cấp, trải qua ngàn năm ở Lôi Viêm Địa Ngục, cho dù chờ thêm một năm nữa rồi quay lại Đông Phương Minh Đế đệ cung cũng không vội.

Lời này của Điền Cương vừa nói ra, Lý Dương cũng cười.

- Người a, người nói vậy là sao? Một ngàn năm đó là nằm ngoài ý chí của ta. Ta đâu có muốn một ngủ một ngàn năm đâu.

Lý Dương cười nói. Trên thực tế hắn cũng hiểu, Điền Cương nói vậy chẳng qua để Lý Dương bình tĩnh lại thôi.

So sánh với một ngàn năm, một năm cũng không phải là dài.

Coi như chỉ cảm giác ngủ một ngàn linh một năm, ngủ nhiều thêm một năm mà thôi.

- Sao cũng được, phải tích cực một chút. Sư đệ, ta chuẩn bị dùng thần thức trực tiếp tìm tòi cả Minh giới, tìm tòi thật cẩn thận. Với tốc độ và phạm vi thần thức bao trùm của chúng ta, phỏng chừng trong vòng một tháng có thể tìm tòi hết cả Minh giới.

Lý Dương nói một cách rất tự tin.

Tốc độ bọn họ nhanh phi thường, hơn mười ngàn dặm cũng trong chốc lát bay qua, cả Minh giới mặc dù là một nơi gần như vô hạn, nhưng với việc Lý Dương không ngừng phi hành. Chỉ cần tìm tòi không ngừng, khoảng một tháng là có thể hoàn toàn tìm xong.

- Ha ha, tìm tòi cả Minh giới, hay lắm. Thần thức sư huynh người mạnh hơn ta nhiều, ta không cần tìm. Ta coi như lữ du cả Minh giới rồi. Người tìm tòi, ta xem phong cảnh, ha ha...

Điền Cương cười hắc hắc nói.

Lý Dương cười.

Hắn biết, Điền Cương nói như thế bất quá để cho mình không có áy náy thôi. Bất Điền Cương không ngừng phi hành đi theo mình, không nghỉ lấy một chút. Lý Dương đích thật là hơi áy náy.

- Ha ha, chúng ta đi!

Lý Dương tùy tiện chọn một hướng, bay đi.

Cả hai lúc này hóa thành lưỡng đạo lưu quang, bắn về phía chân trời. Còn thần thức Lý Dương giống như từng cơn sóng điên cuồng tản ra, bắt đầu không ngừng cẩn thận tìm tòi, Lý Dương bao quát cả Minh giới biển rộng lẫn đất bằng, tìm tòi mọi nơi.

Tâm thần tu vi của Lý Dương quả nhiên thâm hậu, cho dù tìm tòi cực hạn như thế, ba ngày sau, Lý Dương mới cảm thấy tâm thần tiêu hao quá lớn, phải nghỉ ngơi một chút.

Mặc dù tâm thần Lý Dương thâm hậu hơn so với hồi ở địa cầu vô số lần, nhưng phạm vi lần này lớn hơn nhiều, tự nhiên tâm thần tiêu hao cũng kinh khủng hơn. Tiêu hao cực hạn như thế, cứ ba ngày Lý Dương phải tu dưỡng một lần.

Lý Dương nhắm mắt khoanh chân, ngồi trên vô số đạo mang, hình thành một bồ đoàn.

Tốc độ hồi phục tâm thần Lý Dương nhanh như hỏa tiễn, không ngừng tăng lên. Lý Dương lại còn cảm ngộ được Ma Thần Lục Tuyệt. Cảm ngộ Ma Thần Lục Tuyệt đối với việc đề cao tâm thần tu vi càng thêm nhanh chóng.

Nửa ngày sau, Lý Dương mở mắt.

- Sư huynh, tâm thần hoàn toàn chữa trị rồi hả?

Điền Cương nhìn thấy mắt Lý Dương tỏa ra tinh quang, biết tình hình sức khỏe của Lý Dương quả thật rất tốt.

- Hoàn toàn chữa trị xong, bây giờ tiếp tục tìm.

Thần thức Lý Dương giống như nước tràn qua đê vỡ, mạnh mẽ hướng bốn phương tám hướng điên cuồng tản ra, trong chốc lát đã bao trùm phạm vi cực kỳ kinh khủng, đồng thời Lý Dương cười to nói:

- Chúng ta tiếp tục phi hành!

Lập tức Lý Dương, Điền Cương hai người liền biến mất ở đằng xa.

Một lát sau.

Lý Dương và Điền Cương đang phi hành trên trời cao, đột nhiên Lý Dương xuất hiện một nét vui mừng:

- Sư đệ, dừng lại.

Điền Cương vừa nghe xong, vội vàng ngừng lại, đã thấy trên mặt Lý Dương rất vui mừng, biết Lý Dương đã có thu hoạch.

- Sư đệ, theo ta.

Lý Dương và Điền Cương lúc này hướng về một tòa thành thị bay tới, chốc lát, Lý Dương tiến vào trong thành thị.

Thành thị có rất nhiều người sinh sống. Minh giới giống như Ma giới. Ma giới cũng có rất nhiều người cũng không thể tu luyện công pháp, bọn họ là một tầng lớp thấp nhất, mục tiêu của bọn họ là tìm được tu luyện công pháp, không ngừng tu luyện để trở thành người mạnh.

Nhưng...

Khi bọn họ không thể tìm được tu luyện công pháp, rất nhiều người chỉ có thể an lòng với hiện trạng, trở thành người thường, vô luận là Ma giới hay là Minh giới, người thường luôn luôn chiếm số đông.

Vũ Loan thành.

Rất nhiều người ở vùng lân cận mộ danh mà đến, đó là vì bên trong Vũ Loan thành xuất hiện một tòa lầu bằng băng, toàn bộ lầu các đều làm bằng băng, tên cũng đơn giản cực kỳ - Băng lâu.

Băng lâu vô cùng hào hoa, băng ở đây cũng không phải băng bình thường, lại có nhiều loại màu sắc, cực kỳ hoa mỹ. Hơn nữa cũng rất cứng rắn, tảng đá bình thường đập vào không hề suy chuyển, còn ma khí công kích có hư hỏng hay không thì không ai biết.

Lầu các như thế, chắc không có aiỡ phá hư.

Lão bản Băng lâu gọi là Hồn Băng, trước đây không ai biết người này, chỉ biết Hồn Băng đại nhân thập phần khảng khái, người hầu bên trong được trả công rất cao, các loại thức ăn ở đó đều là do những đầu bếp cao cấp nhất chung quanh vùng được mời tới để làm.

Có thể nói, Hồn Băng rất giàu, mọi tiêu chuẩn đều cực cao, hơn nữa với cấu tạo đặc biệt kỳ lạ của băng lâu đã làm cho băng lâu đại danh vang xa. Hôm nay, băng lâu nghênh đón hai khách nhân, một gã thanh niên mang hắc y, trên người tự nhiên tán phát khí lạnh, toát lên một cỗ uy áp trường giả, và một tráng hán áo xanh.

Lý Dương đi vào băng lâu, cũng không có quá để ý đến băng lâu này, một cao thủ cấp bậc Ma Quân có thể dễ dàng khống chế năng lượng hình thành băng lâu như thế, có lẽ chỉ có người thường mới cho rằng đây là kỳ quan thôi.

Đương nhiên, băng lâu này cũng không phải một loại vô danh. Dung hợp các loại băng làm cho Lý Dương gật gù, người tạo ra băng lâu phải đạt tới một trình độ giải thích thiên đạo khá tốt mới có thể uyển chuyển dung hợp như ý như thế.

- Khách quan, bốn lầu có chỗ trọ, có chỗ ăn cơm, nhưng khách hàng đều thập phần cao quý, không biết khách quan có kham nổi không, xin khách quan nhìn kỹ bảng giá kia một chút.

Một người phục vụ nói luôn.

Đó là một đặc sắc của băng lâu này, người phục vụ coi rẻ khách hàng. Trước giờ không ai để ý đến chuyện này, mà lão bản của băng lâu Hồn Băng cũng không thèm để ý.

Bởi vì... giá băng lâu rất cao.

Cao kinh người!

Tro một ngày, ăn một ngày, giá tiền một trung phẩm Minh Nguyên Thạch.

Giá kinh khủng, Minh Nguyên Thạch và Ma Nguyên Thạch cùng giá, nói cách khác một ngày phải mất một trung phẩm Ma Nguyên Thạch. Một trung phẩm Ma Nguyên Thạch nhiều như thế nào? Người thường căn bản không dám bước vào. Chỉ có một vài Minh Vương hay Minh Quân mới dám ở.

Lý Dương đương nhiên không thêm để ý. Lúc trước Lưu Ly chưa trợ giúp Lily, một tháng có hơn ngàn thượng phẩm Ma Nguyên Thạch rồi, cũng đủ ở đây một vạn ngày rồi. Đừng nói bây giờ có Lưu Ly trợ giúp, số tiền còn nhiều hơn.

- Đây là thượng phẩm Ma Nguyên Thạch, để ta thử xem.

Lý Dương tiện tay lấy ra một thượng phẩm Ma Nguyên Thạch, với tài sản của hắn bây giờ, thượng phẩm Ma Nguyên Thạch cũng không đáng quan tâm nữa.

Lý Dương cũng đi thẳng tới một cái bàn trong góc lầu một nơi có một nam tử có hàm râu khá lạ, bởi vì... thần thức Lý Dương phát hiện, nam tử có râu đầy mặt này là Minh Đế hậu kỳ cao thủ, ẩn giấu trong cơ thể có hàm chứa một cỗ hàn khí cực kỳ kinh khủng.

Không biết vì sao, cao thủ râu ria này dùng một phương pháp đặc thù, đem khí tức của mình hoàn toàn thu liễm, cho dù một Minh Đế hậu kỳ cao thủ khác có đến gần, cũng không nhận rõ được hư thật của cao thủ râu ria này. Nhưng Lý Dương nhìn ra ngay.

- Xin hỏi...

Lý Dương vừa muốn nói chuyện, thấy một người phục vụ vội vàng đi tới:

- Công tử, vị này chính là lão bản của băng lâu Hồn Băng của chúng ta, gọi là Đại lão bản. Lão bản trong khi uống rượu, không thích những người khác đến quấy rầy.

Lý Dương khẽ gật đầu, cũng cười nói:

- Xin hỏi Hồn Băng lão bản, có biết Đông Phương Minh Đế Thái Úc ở nơi nào không?

Người râu ria xồm xoàm vừa mới giống như một con quỷ say đột nhiên ngẩng đầu lên, trong mắt tỏa ra hàn quang, trực tiếp nhìn thẳng vào mắt Lý Dương. Một cỗ chí hàn khí lạnh như băng tràn ngập toàn thân Lý Dương. Người râu ria xồm xoàm không còn có chút gì say rượu cả.

- Người muốn tìm Thái Úc?

Hồn Băng nhìn chằm chằm Lý Dương, từ từ nói.

307. Chương 6: Tích Địa Ma Phủ

Lý Dương chút không úy kỵ nhìn thẳng vào mắt nam nhân râu ria này, nhìn chằm chằm vào đối phương, chậm rãi nói.

Hồn Băng bỗng dừng cười nói:

- Đông Phương Minh Đế là nhân vật nào? Người hỏi ta một tiểu nhân vật, ta làm sao có thể biết được?

Lúc này, Hồn Băng không còn bộc phát ra khí thế vừa rồi khi nhìn thẳng vào Lý Dương, mà chỉ còn một ánh mắt suy sụp vô hồn.

Lý Dương nhìn Hồn Băng, tựa hồ thấy chính mình lúc trước.

Khi Tuyết vừa chết, Lý Dương đúng là như thế. Mục tiêu duy nhất của Lý Dương lúc trước là trả thù Lâm Thiên Vũ, về phần sau khi trả thù xong sẽ làm gì, nếu không phải có Hạng Vũ xuất hiện, phỏng chừng Lý Dương cũng sẽ suy sụp như thế.

- Quả thật không biết?

Lý Dương hỏi lại.

Hồn Băng lạnh nhạt cười nói:

- Không biết là không biết

Hắn gần như chẳng thèm quan tâm tới Lý Dương, một mình uống rượu, Lý Dương cũng không nói nhiều, xoay người lại nói với Điền Cương:

- Sư đệ, chúng ta tạm thời ở tại băng lâu này mấy ngày.

- Tốt, này, tiểu tử, mau đem lên mấy món ngon nhất.

Điền Cương lập tức nói lớn với đám phục vụ, tên phục vụ đó lúc này vô cùng cung kính, tỏ vẻ rất nghe lời, hết món này đến món khác được đưa lên bàn, Lý Dương và Điền Cương ngồi xuống, bắt đầu ăn uống, Lý Dương nâng chén rượu, liếc liếc mắt nhìn Hồn Băng, trên mặt có một tia cười khó hiểu.

- Ừc ực...

Lập tức, Lý Dương không nhìn Hồn Băng nữa, ngửa cổ dốc một hơi cả chén rượu vào miệng.

- Hồn Băng này và Đông Phương Minh Đế khẳng định có quan hệ, thậm chí... hắn có thể chính là Đông Phương Minh Đế.

Trong lòng Lý Dương thầm nghĩ.

Thần thức Lý Dương ngay cả Đại Tôn cũng có thể dễ dàng điều tra, tự nhiên các chi tiết của Hồn Băng này cũng thấy rõ ràng, một Minh Đế siêu cấp hậu kỳ cao thủ lại mở ra một tử lâu, nhất định có bí mật, quan trọng nhất chính là khi mình nhắc tới Đông Phương Minh Đế Thái Úc, khí thế của Hồn Băng này bỗng biến hóa cực nhanh, thiếu chút nữa ngay cả thực lực chân chính đã hoàn toàn bộc phát ra.

Do đó, Lý Dương khẳng định, “Hồn Băng” này, gã lão bản của tử lâu là một cao thủ có tu vi Minh Đế hậu kỳ, và hắn nhất định có quan hệ với Đông Phương Minh Đế, thậm chí còn có thể là Đông Phương Minh Đế. Dù sao băng lâu này cũng vừa mới hình thành không lâu.

- Rượu này...

Lý Dương lắc lắc đầu, hắn xem ra không quen uống loại rượu ở tử lâu này, lập tức xòe tay ra, xuất hiện một bình ngọc. trong bình ngọc có chứa rượu trắng mà Lý Dương mua ở địa cầu. Lý Dương ngửi mùi rượu trắng, nhớ tới cuộc sống trên địa cầu lúc trước, khẽ cười, rồi ngửa đầu ừng ực uống một hơi.

Lý Dương nhắm mắt lại. Dựa vào vách tường, uống rượu liên tục như vậy, trên mặt vẫn duy trì nét cười.

Cảm thụ vị cay nóng quen thuộc, Lý Dương suy tư về những sự việc xảy ra năm đó ở địa cầu. Vô luận năm đó mình gần như bị tiếng sét ái tình, trong đêm gặp Tuyết như gặp được thiên sứ, khi mình bị trọng thương, trong bệnh viện Tuyết không ngại vất vả chiếu cố, những kỉ niệm này tuy đã lâu nhưng lại làm cho Lý Dương cảm thấy vô cùng ấm áp, ấm áp trong tâm linh.

Lý Dương hoàn toàn đắm chìm tại trong kỉ niệm, hưởng thụ cảm giác ấm áp kia.

Còn lúc này, Hồn Băng vốn giống như một hán tử say khướt cũng nhìn liếc qua Lý Dương. Không nhịn được thở dài một hơi, lập tức nhắm lại mắt một mình tiếp tục uống rượu.

Hồi lâu sau, Lý Dương mở mắt ra, nhìn về phía ngoài băng lâu, cũng có một cảm giác “Kim tiêu tửu tỉnh hà xứ dương liễu ngân liễu phong tàn nguyệt” (giữa đêm tỉnh rượu, bên bờ dương liễu, thấy trăng tàn gió lạnh – workman TTV), đắm chìm trong hồi ức, từ những cảm giác ấm áp, nhưng khi mở ra, lại thấy Minh giới.

Mình từ một thành viên An Toàn cục biến thành cao thủ cấp bậc Ma Quân mạnh hơn vô số lần.

- Phù!

Lý Dương thở dài một hơi.

Lúc này trong lòng có hẳn có vẻ rất cảm khái, nhớ lại năm đó thấy Tuyết bị giết, trái tim mình đã chết, lại xuất hiện Hạng Vũ. cũng bởi vậy, vận mệnh hắn thay đổi. không thể tưởng tượng được năm đó một tiểu nhân vật nho nhỏ ngay cả Kim Đan kì cũng chưa đạt tới, sau ngàn năm, đã là một cao thủ cấp bậc Ma Quân rồi.

Cũng có hy vọng tìm được Tuyết nữa.

- Ngàn năm như tên bắn, ta cũng trải qua một trận bể dâu, đang một mình bước đi trên con đường tịch mịch, bất quá cũng nhanh thôi, một khi xuyên qua Bắc Minh hải là tới Quỷ giới rồi. cũng không biết qua bao nhiêu năm Tuyết rốt cuộc như thế nào rồi?

Trong lòng Lý Dương âm thầm suy nghĩ.

Con đường tìm kiếm, đến đây coi như là qua hơn phân nửa. Chỉ cần tới Quỷ giới, mọi việc có thể coi như gần xong. Mặc kệ đi trên con đường này phát sinh những cái gì ngoài ý muốn, Lý Dương sẽ không nản chí, vì Tuyết là mục tiêu duy cao cả nhất trong lòng Lý Dương.

- Tam Sanh Thạch! Ta nhất định tìm được.

Trong mắt Lý Dương hiện lên một tia ánh kiên quyết.

- Người muốn tìm kiếm Thái Úc, ta nói cho người, Thái Úc bây giờ không có mặt ở Minh giới, về phần hắc ở phương nào, bằng thực lực của người căn bản không thể đến. Bất quá một tháng sau, phỏng chừng hắc sẽ quay trở lại Minh giới, nhiều nhất là một năm, bình tĩnh chờ đợi là phương pháp tốt nhất.

Một đạo thần thức truyền âm vang lên trong đầu Lý Dương.

Hồn Băng đang uống rượu bỗng khoe miệng nhếch lên cười. Trên mặt Lý Dương cũng mỉm cười, thần thức của hắc tuyệt đối biến thái, thoáng cái đã biết người phát ra thần thức này là Hồn Băng, cũng biết Hồn Băng nói cho mình.

Còn Hồn Băng, hắc tưởng rằng Lý Dương chỉ là một cao thủ Ma Quân bình thường, với Minh Đế hậu kỳ thực lực, hắc dùng thần thức truyền âm, tự nhiên không lo Lý Dương có thể phát hiện.

“Không có mặt ở Minh giới? Hơn nữa bằng vào thực lực của ta căn bản không thể đến được?” Lý Dương trong lòng suy nghĩ những gì Hồn Băng nói “Chẳng lẽ là tại Phật giới, Tiên giới, hoặc là Quỷ giới?” Lý Dương đoán, nhưng hắc có cảm giác, những lời Hồn Băng nói cho hắc là thật.

Lý Dương cười, trong lòng đã có quyết định.

Vô luận Thái Úc đi đâu, hoặc là Hồn Băng là Thái Úc, nếu mình tiếp tục tìm kiếm trong Minh giới cũng tìm không thấy. Chờ đợi tại đây, nói không chừng Hồn Băng còn có thể cho mình nhiều ngạc nhiên thú vị.

- Sư đệ, ăn xong rồi hả, chúng ta mau đi nghỉ ngơi.

Lý Dương thấy Điền Cương ăn xong, liền nói. Điền Cương vừa nghe thấy nhìn nhìn Lý Dương, nói:

- Sư huynh, người chưa ăn mà, chẳng lẽ không ăn luôn?

- Không ăn nữa.

Uống rượu cũng đủ rồi, Lý Dương tay cầm tửu bình, lên trên lầu hai tửu lầu. Lầu hai của băng lâu này chính là phòng trọ. Lý Dương và Điền Cương mỗi người chọn một phòng, Hồn Băng ngẩng đầu nhìn về phía lầu hai, cười cười, tiếp tục uống rượu.

Lý Dương trong phòng, Điền Cương và Lý Dương ngồi đối diện với nhau, đang đàm luận.

- Sư đệ, người thích vũ khí gì?

Lý Dương hỏi Điền Cương.

Trên đường tìm kiếm, có nguy hiểm gì cũng rất khó nói. Thực lực là quan trọng nhất. Tự thân đề cao thực lực rất khó. Nên vũ khí có tác dụng quan trọng nhất. Lý Dương quyết định luyện chế thượng phẩm ma khí cho Điền Cương và bản thân.

Điền Cương vừa nghe xong, bần khoản một chút rồi nói:

- Đại phủ, ta thích loại vũ khí hình cây đại phủ. Lúc trước trên địa cầu, khi ta quản lý công ty Tuyết Lan Bảo An cùng mấy vạn cao thủ, dựa vào một cây búa chấn nhiếp bọn họ, cũng giết không ít địch nhân, đáng tiếc cây búa đó bất quá là vật phẩm. bây giờ ta dùng tay không còn tốt hơn, ta vốn có thân thể cường hãn mà.

Khi Lý Dương và Lily, Jake vào Côn Luân tiên cảnh, Điền Cương lãnh đạo công ty Tuyết Lan Bảo an tung hoành toàn thế giới, người nào cản trở, giết không tha, áp dụng chính sách tuyệt đối sắt máu, trở thành công ty bảo an đệ nhất.

Lúc trước đại danh “Thị Huyết Cuồng Phủ” truyền khắp thế giới ngầm.

Chỉ là khi Lý Dương về, liền chỉ tập trung trả thù Lâm Thiên Vũ, còn Điền Cương cũng cho rằng chỉ là danh hiệu cho vui nên cũng không nói cho Lý Dương.

- Đại phủ hả? Được, ta sẽ luyện chế một thanh đại phủ cấp bậc thượng phẩm ma khí cho ngươi.

Lý Dương lúc này quyết định luôn. Tưởng tượng cảnh Điền Cương với thân hình cường hãn, giơ cao đại phủ bổ xuống, Lý Dương cười phá ra, Điền Cương đúng là thích hợp với đại phủ.

Điền Cương nghi hoặc nói:

- Sư huynh ngươi luyện chế? Đến cấp bậc thượng phẩm ma khí sao?

Điền Cương đột nhiên nhớ tới việc ngày ấy Lý Dương cho Lily nhiều ma khí, đột nhiên cả kinh nói:

- Sư huynh, chẳng lẽ lần trước mấy kiện ma khí ngươi cho Lily chính là tự mình luyện chế hả?

Lý Dương trong lòng cười khổ.

Hắn biết, mình một khi thừa nhận, “luyện khí” bí mật mười phần thì có tới tám phần sẽ bại lộ đến, nhưng vừa rồi mình đã nói, mình muốn luyện chế một kiện thượng phẩm ma khí đại phủ cho Điền Cương, xem ra không kiếm chế được cái lưỡi mà.

- Sư đệ, lần trước ma khí mà ta cho Lily đúng là ta luyện chế ra.

Lý Dương buộc phải thừa nhận.

Điền Cương trừng mắt:

- Nghe nói luyện chế thượng phẩm ma khí phải có ba điều kiện lớn, một là quáng thạch trân quý, hai là Cửu Muội Chân Hỏa, ba là luyện chế ma khí bí pháp.

Lúc trước Điền Cương và Hạng Vũ tại Lôi Viêm Địa Ngục hạch tâm cấm vực đợi một ngàn năm, tự nhiên biết rất nhiều việc.

Điền Cương tiếp tục nói:

- Quáng thạch ta tin rằng sư huynh ngươi có, lần trước chúng ta phát hiện ra Thanh Diệu Băng Thạch, nhưng Cửu Muội Chân Hỏa và luyện khí ma khí bí pháp thì sao? Ngươi cũng có hả? Không thể nào, Cửu Muội Chân Hỏa nhưng phải Ma Đế mới có thể có.

Điền Cương mở to hai mắt nhìn nhìn Lý Dương.

Lý Dương vừa rồi đã minh xác nói, mình có thể luyện chế thượng phẩm ma khí, nói cách khác, Lý Dương thừa nhận hắn có Cửu Muội Chân Hỏa, và cũng có luyện chế ma khí bí pháp.

- Sư đệ, ngươi đã biết rồi, cũng không cần hỏi nữa, Cửu Muội Chân Hỏa và luyện khí ma khí bí pháp cũng do cơ duyên mà có. Thôi, không nói nữa, luyện chế ma khí thôi.

Lý Dương vội vàng dừng lại. Hắn lo việc Điền Cương truy vấn bí pháp luyện khí ma khí.

“Luyện khí”, như Xi Vưu nói qua, không được ngoại truyền.

Lúc này chung quanh Lý Dương bố trí cấm chế, phòng ngừa trong khi luyện chế ma khí ảnh hưởng ra ngoại giới, đồng thời Lý Dương khống chế Cửu Muội Chân Hỏa trong cơ thể.

- Xoẹt xoẹt...

Một luồng Cửu Muội Chân Hỏa màu xanh lam lóe ra, không khí xung quanh biến hóa kịch liệt, hiển nhiên Cửu Muội Chân Hỏa thật sự rất kinh khủng, đồng thời một khối lớn Thanh Diệu Băng Thạch bay ra, một khối Thanh Diệu Băng Thạch lớn như thế có thể luyện chế hơn mười chiến đao trường kiếm.

Đại phủ, có một chữ “Cự”, tự nhiên là rất lớn.

Trong lòng Lý Dương lướt qua từng đạo khẩu quyết, không ngừng hiện lên bí pháp về luyện chế đại phủ, mắt Lý Dương nhắm lại, hoàn toàn dùng thần thức quan sát khổng chế mọi việc, thần thức vào thẳng trong não, thập phần rõ ràng.

Đạo đạo thủ ấn quyết phát xuất đạo đạo quang mang, nổi lơ lửng chung quanh Lý Dương. Tự nhiên, Lý Dương cũng bị quang mang vây quanh, giống như hắc đặng phát ra hào quang. Ngọn lửa Cửu Muội Chân Hỏa cao thấp cũng thay đổi không ngừng, theo thủ ấn quyết, Cửu Muội Chân Hỏa cũng đồng thời biến hóa.

Đột nhiên, Lý Dương nhớ lại tuyệt thứ sáu Khai Thiên Tích Địa trong Ma Thần Lục Tuyệt, trong đó có hình dáng Khai Thiên Thần Phủ, lòng thầm máy động, nhất thời ngọn lửa đang chậm rãi hòa tan Thanh Diệu Băng Thạch cũng thay đổi hình dáng, và dần dần hình thành một hình dáng giống như Khai Thiên Thần Phủ.

- Hợp!

Lý Dương đột nhiên mở to mắt, mấy ngàn đạo thủ ấn quyết dung hợp thành một hình đại phủ, sau đó Thanh Diệu Băng Thạch dung hợp thành hình đại phủ, rồi đột nhiên, Cửu Muội Chân Hỏa biến hóa kịch liệt... Bổng...

- Oanh!

Một tiếng oanh minh, một tiếng đại phủ chấn chiến vang lên.

Lý Dương trên mặt mỉm cười, vung tay lên, đại phủ bay vào tay hắn, bản thể đại phủ này cực kỳ lớn, một búa này bổ xuống, uy lực cực kỳ khó lường. Hình dáng đại phủ, Lý Dương căn cứ vào những gì mình thấy về Khai Thiên Thần Phủ trong Ma Thần Lục Tuyệt.

“Lần đầu tiên sử dụng phương pháp luyện chế như thế, xem ra khá tốt.” Luyện khí cũng có nhiều loại phương pháp, Lý Dương lúc trước ở Ma Thần cung luyện chế ma khí, luyện chế từng phần từng phần một, đó là phương pháp cơ bản nhất, mặc dù an toàn, nhưng là uy lực vũ khí luyện chế ra cũng không mạnh.

Nhưng vừa rồi, Lý Dương cũng một lần là thành, chỉ trong chốc lát để thủ ấn quyết dung hợp đại phủ ngay, hình thành một chỉnh thể. Uy lực tự nhiên cao lên một chút.

- Sư huynh, người cho ta cái này hả.

Nhìn đại phủ trên tay Lý Dương mắt Điền Cương phát ra quang mang nóng cháy. Đại phủ như thế, hắn trước nay vẫn mơ ước đã nghĩ nhưng nào có Ma Đế nào nguyện ý luyện chế cho hắn? Hơn nữa hắn cũng không có tinh thạch tốt.

- Dương nhiên là cho người, thử xem cảm giác như thế nào?

Lý Dương một tay cầm đại phủ, đại phủ này cực kỳ nặng, có đến mấy ngàn cân, ma khí có độ nặng như thế rất ít, bất quá sức nặng như thế đối với Lý Dương và Điền Cương mà nói, căn bản không là cái gì.

Điền Cương giống như một đứa nhỏ gặp được món đồ chơi hoan hỉ nhất, tiếp nhận đại phủ một cách hưng phấn, lúc này ngay cả bỏ ra nhẹ nhàng, cả không khí xung quanh đều xuất hiện đạo đạo kinh khí, phải biết rằng Điền Cương còn chưa có trích huyết nhận đại phủ này.

- Đặt tên đi.

Lý Dương cười nói.

Điền Cương suy nghĩ một lát, nói:

- Khai Thiên Thần Phủ trong truyền thuyết có thể Khai Thiên Tích địa, đại phủ của ta tự xưng là... Tích Địa Ma Phủ!

Khai Thiên Thần Phủ danh “Khai Thiên”, Điền Cương này lại đặt tên đại phủ là “Tích Địa”, trong đó ẩn chứa hùng tâm không nhỏ.

- Tích Địa Ma Phủ, tên có khí phách.

Lý Dương nhân tình sáng lên, lập tức Lý Dương nhìn tay mình, lòng thầm quyết định. vừa rồi bí quyết luyện chế ma khí chữ “hợp” đã thành công, vũ khí của chính mình cũng có thể luyện chế được rồi.

308. Chương 7: Linh Linh

Một giọt máu nhập vào trong ma phủ, Điền Cương trở thành chủ nhân của Tích Địa Ma Phủ, trên mặt Điền Cương có vẻ rất hưng phấn, đột nhiên bổ xuống một trảm, khí thể thật kinh người, có Tích Địa Ma Phủ, lực công kích của Điền Cương cũng như tăng một bậc.

- Sư huynh...

Điền Cương lúc này phát hiện Lý Dương lại một lần nữa bắt đầu luyện chế ma khí.

Lý Dương nhắm mắt lại, mười ngón tay chậm rãi chuyển động, theo chuyển động mềm nhẹ của những ngón tay Lý Dương, ngọn lửa Cửu Muội Chân Hỏa cũng tùy thời mà biến hóa, đồng thời dưới sự thiêu đốt, khối Thanh Diệu Băng Thạch từ từ biến thành chất lỏng.

Quyền sáo.

Lý Dương sở trường đánh cận chiến, còn Dao Phách là tuyệt chiêu của Lý Dương. Chỉ là trước đây Lý Dương chỉ vận dụng chân để công kích. Dù sao khi công kích bằng chân hắn cũng sử dụng được Chiến Thần Ngõa, còn công kích tay uy lực không lớn, do đó Lý Dương muốn luyện ra một bộ quyền sáo.

Trong khi cận chiến, dùng cả tay lẫn chân, lực công kích sẽ đạt tới cảnh giới kinh nhân.

Mười ngón tay của Lý Dương như đang lướt trên phím đàn dương cầm, chuyển động nhẹ nhàng, chất lỏng kia cũng bị ma nguyên lực của Lý Dương không ngừng chuyển hóa, trong lòng Lý Dương hiện lên Như Phong Tự Bể trong Ma Thần Lục Tuyệt, Thanh Diệu Băng Thạch từ từ biến hóa.

Quỹ tích biến hóa của mười ngón tay Lý Dương càng thêm thâm ảo, đồng thời Thanh Diệu Băng Thạch cũng không ngừng biến hóa, thậm chí phát xuất từng đạo từng đạo quang mang màu xanh.

Điền Cương ngồi một bên mở to hai mắt nhìn, cũng không biết Lý Dương rốt cuộc dùng thủ đoạn gì, chỉ có thể nhìn như thế. Hiển nhiên, quyền sáo này không phải đại phủ, đại phủ là chí dương chí cương, còn quyền sáo chỉ làm nhiệm vụ bao bọc các đốt ngón tay, khi mềm thì như bông, khi cứng thì như lưỡi đao.

Còn Lý Dương dùng quỹ tích Như Phong Tự Bể dung hợp vào trong, tương tự như mặt ngoài của Chiến Thần Ngõa, có tác dụng làm tan biến lực công kích của đối phương, lại còn có thể phản chấn lại công kích. Nhưng Lý Dương về phương diện này không bằng được Xi Vưu Đại Tôn.

Xi Vưu vì Hạng Vũ đã cải tiến Chiến Thần Ngõa một chút, mức dao động đạt tới mười lần. Biến thượng phẩm ma khí này thành một loại cực phẩm. Không biết quyền sáo của Lý Dương mức dao động có thể đạt tới mấy lần.

Hồi lâu... hồi lâu...

Khoảng chừng đã qua một ngày.

Đột nhiên!

Lý Dương hai tay huyền hóa thành vô số thiên thủ, giống như Thiên Thủ Quan Âm, tốc độ đạt tới cực hạn, vô số đạo thủ ẩn quyết mờ ảo chốc lát từ hai tay Lý Dương bạo phát ra lớp lớp ảo ảnh, trong lúc nhất thời làm Điền Cương rất kinh hãi.

- Hô hô...

Một vòng quang mang xoay tròn hình thành chung quanh thân thể Lý Dương. Nhìn kỹ, mới phát hiện ra vòng tròn này là do vô số thủ ẩn quyết tổ hợp mà thành. Tốc độ của Lý Dương quá nhanh. Phát huy hết tốc độ cực hạn của thân thể.

- Hợp!

Lý Dương đột nhiên quát khê một tiếng, đồng thời Cửu Muội Chân Hỏa đột nhiên nóng cháy lên, vòng tròn quang mang đang xoay tròn nhập vào trong hai quyền sáo, đồng thời Cửu Muội Chân Hỏa hoàn toàn bao vây lấy hai quyền sáo. Lập tức mọi thứ bỗng im lặng như tờ

Hai quyền sáo nổi lơ lửng trong Cửu Muội Chân Hỏa, không hề nhúc nhích.

Quyền sáo, màu xanh, có nhiều tia hàn khí tràn ngập chung quanh. Lý Dương hai tay vừa động, hai quyền sáo phân biệt đeo vào trên hai tay của Lý Dương, quyền sáo trên nơi tay cảm giác thập phần phù hợp, Lý Dương lúc này trích huyết nhận chủ, nhận thấy đây là ma khí cấp bậc thượng phẩm.

Lúc này, trên tay Lý Dương có một tầng thanh quang bàng bạc, như một lớp da, chỉ là các đốt ngón tay có mũi nhọn. Đây là Lý Dương liên tưởng tới những mũi nhọn ở Chiến Thần Ngõa mà tạo thành, có thể tưởng tượng được một quyền như vậy đánh xuống, thì kinh khủng biết bao nhiêu.

- Hô!

Lý Dương đột nhiên nắm tay thành quyền, thanh quang đột nhiên chạm vào nhau ép không khí tạo thành tiếng động kinh khủng, lực công kích thật cường hãn. Diên Cương ở một bên có thể dễ dàng cảm nhận được, Lý Dương đột nhiên xòe tay thành trảo, hóa thành ảo ảnh, trong không khí xuất hiện vô số tiếng rít bén nhọn, giống như lợi trảo xé không gian.

Lý Dương thu tay lại, trong nháy mắt thanh quang biến mất, trên hai tay Lý Dương không thấy có quyền sáo nữa, quyền sáo đã nhập vào trong cơ thể.

- Sư huynh, quyền sáo này tựa hồ công kích rất lợi hại, không biết sư huynh đặt tên là gì?

Diên Cương đang ngồi một bên lúc này hỏi.

Lý Dương mỉm cười:

- Tên? Đại phủ của người gọi là Tích Địa Ma Phủ, quyền sáo của ta gọi là... Hám Địa.

Lý Dương tùy ý đặt một cái tên, bây giờ thượng phẩm ma khí đối với Lý Dương mà nói, cũng không quan trọng.

Dường như đối với Ma Đế mà nói, thượng phẩm ma khí không có nhiều hấp dẫn. Bởi vì một Ma Đế có thể từ tìm được tài liệu, rồi tìm được luyện chế bí pháp, tự mình cũng có thể luyện chế thượng phẩm ma khí.

Lý Dương cũng vậy, hẳn có thể luyện chế cho mình, tự nhiên không quan tâm thượng phẩm ma khí.

“Đáng tiếc, quyền sáo này hiệu quả dao động chỉ có gấp năm lần, không bằng được Chiến Thần Ngõa, xem ra giải thích có thể ta đối với Như Phong Tự Bế còn kém Xi Vưu Đại Tôn rất nhiều.” Lý Dương vừa rồi tự mình thí nghiệm, đã có thể ước lượng được uy lực của bộ quyền sáo này.

Năm lần, trên thực tế đã là rất cao rồi dao động mười lần, cũng chỉ có Xi Vưu Đại Tôn một nhân vật biến thái như thế mới có thể chế tạo ra.

- Sư đệ, đi, đi xuống nghỉ ngơi thôi. Luyện khí hết một ngày rồi.

Lý Dương nói rồi bước ra cửa phòng, đi xuống lầu, ở lầu một băng lâu có vài người đang ăn, những người này đều tề nhất phải là cao thủ cấp bậc Minh Soái.

Một ngày một trung phẩm Minh Nguyên Thạch, người thường căn bản không có khả năng tiêu phí với mức giá trên trời này.

- Hai vị công tử, xin mời.

Một gã phục vụ vừa thấy Lý Dương và Diên Cương xuống lầu, lập tức chuẩn bị yến tiệc, thực tế Lý Dương và Diên Cương đã một ngày rồi không hề xuống lầu, số tiền cũng để cho đám phục vụ hưởng. Dù sao một bàn yến tiệc cũng không ít tiền.

Lý Dương và Diên Cương liền ngồi vào bàn. Lý Dương đột nhiên xoay người nhìn lại.

Quả nhiên, lão bản Hồn Bạng vẫn uống rượu như trước, so với tràng cảnh mà Lý Dương đã thấy cơ hồ giống như đúc. Hồn Bạng vẫn cái bộ dáng như người chết trôi, tiếp tục uống rượu như trước, không ai biết trong lòng hắn đang nghĩ gì.

Lý Dương và Điền Cương cùng nhau tán gẫu, uống rượu và dùng bữa.

Đột nhiên...

Một tràng thanh âm lạnh lút vang lên. Một cô gái xinh đẹp động lòng người đi vào trong băng lâu, cặp mắt to đen lay láy, tò mò quan sát mọi chỗ trong băng lâu. Tên phục vụ chuyên đón khách khi thấy cô gái này bỗng ngừng người ra.

- Không ai chiêu đãi sao?

Cô gái khẽ nhú mày, nghi hoặc nói. Nhất thời tên phục vụ sợ hãi chạy ra vội tới đón khách:

- Vị cô nương này, bồn lâu rất có uy tín, thái độ phục vụ khỏi phải chê. Muốn cái gì, xin cứ phân phó, người của bồn lâu nhất định sẽ thỏa mãn.

Điền Cương nhếch miệng cười.

- Tiểu nhị này cũng quá đáng, lúc trước khi chúng ta vừa tới, hắn giở ra cái bộ dạng cao ngạo. Lần này gặp được cô gái bỗng biến thành hình dáng như thế, thật là rất tiện.

Điền Cương vừa nói ra lời này, rất nhiều người đang ăn cơm dưới lầu bỗng nở nụ cười.

Chỉ có hai người không cười.

Lý Dương cùng với... cái tên Hồn Bạng bây giờ không còn uống rượu nữa.

Cao thủ, Minh Quân hậu kỳ đỉnh cao. Hơn nữa trên người còn có... thượng phẩm ma khí có tính phòng ngự. Còn có thượng phẩm ma khí có tính công kích nữa. Thần thức Lý Dương cực kỳ biến thái, thậm chí vượt qua cả thần thức Đại Tôn, tự nhiên có thể thấy rõ vũ khí của cô gái này mang trên mình.

Thượng phẩm ma khí có tính phòng ngự, trình độ trân quý cao gần bằng thần khí. Với thực lực Minh Quân hậu kỳ của cô gái này, hơn nữa có cả thượng phẩm ma khí phòng ngự cùng với thượng phẩm ma khí công kích, lực công kích rất lớn, tuyệt đối làm cho ai cũng phải sợ.

- Xin chào, Tiểu cô nương xinh đẹp, ta là băng lâu lâu chủ, rất hoan nghênh cô đến.

Nói rồi, hai tay Hồn Bạng phát ra lưỡng đạo quang mang, bắn lên trên băng lâu, nhất thời băng lâu bắt đầu biến hóa, cả băng lâu giống như được bao phủ bởi các sắc màu chói mắt, vô cùng rực rỡ.

Các loại quang mang màu sắc khác nhau liên tục thay đổi, cực kỳ huyền ảo. Đẹp hơn nhiều so với pháo hoa trên địa cầu.

- Thật đẹp. Ta quyết định rồi, ta sẽ ở chỗ này.

Cô gái ngọt ngào nói. Hai mắt mở to nhìn chằm chằm vào các loại hào quang trên băng lâu, hiển nhiên cô thập phần phấn khích. Lý Dương cũng hơi nhú mày, ánh mắt cô gái này làm cho hắn nhớ tới...

Ánh mắt hài đồng.

Trên địa cầu, hài đồng cũng có ánh mắt như thế khi thấy một đồ vật tân kỳ. Nhưng một Minh Quân hậu kỳ cao thủ, có thượng phẩm ma khí phòng ngự, cũng có thượng phẩm ma khí công kích, nhân vật như thế hẳn là một người cực kỳ tinh minh, nhưng sao lại có ánh mắt như một hài đồng được?

Hồn Bạng rất cũng kỳ quái, khi thấy cô gái lần đầu, hắn bỗng thay đổi sắc mặt, không còn vẻ bạc nhược suy sụp, ngược lại giống như một trưởng giả hòa ái dễ gần, hơn nữa vừa rồi còn thi triển cấm chế, xuất ra một cảnh đẹp để cô gái xem.

Quái dị, quái dị, phi thường quái dị.

Lý Dương không nghĩ ra, Hồn Bạng này rốt cuộc muốn làm gì, đường đường Minh Đế hậu kỳ cao thủ xếp ngang hàng với Đông Phương Minh Đế, tại sao làm một lão bản của băng lâu, hơn nữa cả ngày chỉ uống rượu, nhưng khi gặp một cô gái Minh Quân hậu kỳ, lại ân cần như thế?

Vô luận Hồn Bạng lẫn cô gái, đều làm cho Lý Dương cảm thấy quái dị.

Hồn Bạng là Minh Đế hậu kỳ, cô gái là Minh Quân hậu kỳ, đều là cao thủ, biểu hiện rất không phù hợp với thân phận, rốt cuộc là chuyện gì thế?

- Hồn Bạng thúc thúc, ta gọi là Linh Linh, người cho ta ở đây nhé, mà ta không ở miễn phí cơ. Việc này không làm không được, cha ta nói cho ta biết, một người sống cần phải thành thật, đây là mười thượng phẩm Minh Nguyên Thạch, cũng đủ cho ta ở đây một trăm ngày rồi.

Nói đến đây cô gái gọi là Linh Linh lấy ra mười minh nguyên ném lên bàn.

Hồn Bạng giống như một trưởng bối thân thiết nói:

- Linh Linh, ta và cha người là bằng hữu, sao có thể lấy tiền của người được? Một ngày nào đó, nếu người gặp cha người, người cứ nói cho hắn rằng người gặp được một thúc thúc tên là Hồn Bạng là được. Cha người sẽ hiểu được thôi.

- Người biết cha ta?

Linh Linh nghi hoặc nói, rồi lập tức cười:

- Hì hì, người đã biết ta cha, ta sẽ không phải trả tiền rồi.

Hì hì cười, Linh Linh lập tức nhận lại mười thượng phẩm Minh Nguyên Thạch.

Linh Linh xoay người nhìn nhìn mọi người chung quanh, đột nhiên ánh mắt lưu lại trên người Lý Dương.

Linh Linh lập tức vừa đi vừa nhảy hướng tới bên cạnh Lý Dương, nghi hoặc nói:

- Ta gọi là Linh Linh, Đại ca ca người tên là gì hả? Nơi này dường như chỉ có một mình người không thèm nhìn ta.

Linh Linh thấy ở đây, ngoại trừ Lý Dương, những người khác đều nhìn nàng, nàng tự nhiên kỳ quái sao Lý Dương không thèm nhìn nàng.

Lý Dương ngược lên đầu, cười nói:

- Người gọi ta là Mộc Dịch đi, vừa rồi ta uống rượu, uống nhiều quá hơi say, do đó không chú ý tới có người đang đến.

Những người khác ở đây không ai tin, uống rượu? Bọn họ nhìn không thấu thực lực của Lý Dương, nhưng có thể nói Lý Dương ít nhất cũng phải thực lực Minh Quân, thực lực như thế còn có thể uống rượu say? Đúng là tiểu thoại.

- Mộc Dịch ca ca, mọi người đều uống rượu của băng lâu, người sao lại uống rượu trong bình ngọc thế?

Linh Linh liếc mắt đã phát hiện, bình rượu của Lý Dương bất đồng với những người khác.

Lý Dương cũng giật mình.

- Mộc Dịch ca ca!

Cách xưng hô này bao nhiêu năm không ai gọi nữa, mỗi một lần trong mộng, hắn lại nghe thấy thanh âm này. Lần này âm thanh ấy cũng từ miệng một cô gái, Lý Dương không tự kìm hãm được, phát sinh hảo cảm với Linh Linh.

Lúc này, Hồn Bạng cũng đã tới.

- Linh Linh, thúc thúc đưa người lên lầu ba xem, đó là phòng mà thúc thúc chuẩn bị cho những người đặc biệt, người tự lấy một trong ba gian đó.

Hồn Bổng vừa nói ra lời này, tất cả mọi người ở đây đều kinh ngạc mọi người ở đây đều ở lầu hai, không có ai ở lầu ba.

Bây giờ, này bồng lầu lão bản cũng đem phòng ở lầu ba cho một cô gái.

- Phòng đặc biệt? Hay quá, Hồn Bổng thúc thúc, đi mau.

Nói rồi, Linh Linh lập tức rất nhanh chạy lên lầu ba, Hồn Bổng cũng mỉm cười đi theo, nụ cười trên mặt giống như cha hiền, nhưng Lý Dương lại cảm thấy một chút “gian”.

Đúng vậy, nụ cười Hồn Bổng làm cho Lý Dương có một cảm giác gian dối.

- Sư đệ, người có biết này cô gái gọi là Linh Linh này công lực cao bao nhiêu không?

Lý Dương cười nói với Điền Cương.

Điền Cương giật mình, lắc đầu nói:

- Không biết, vừa rồi ta thấy cô gái này rất đáng yêu, cũng không chú ý công lực của nàng đến đâu.

Cao thủ cũng không phải lúc nào cũng dùng thần thức điều tra người khác, cũng có lúc không sử dụng thần thức.

Lúc này, Điền Cương liền dùng thần thức bắt đầu điều tra.

- Sao không phát hiện được? Chẳng lẽ Linh Linh lợi hại hơn ta?

Điền Cương trợn tròn mắt, hắn còn tưởng rằng Linh Linh chỉ là một tiểu cô nương đáng yêu, nhưng ai ngờ, lại còn mạnh hơn hắn.

- Đầu to kia, tự tiện điều tra người khác là không tốt, cẩn thận đó, hi hi...

Một đạo thần thức truyền âm vào trong đầu Điền Cương, hiển nhiên là của cô gái Linh Linh kia.

Lý Dương truyền âm cho Điền Cương:

- Sư đệ, thế nào? Tiểu cô nương này rất lợi hại phải không? Bất quá rất quái lạ, người này đạt tới Minh Quân hậu kỳ nhưng lại có tâm tính của hài đồng, hoặc là... nàng ngây trang quá tốt, ngay cả ta cũng nhìn không thấu. Còn nữa, cái lão bồng lầu lão bản Hồn Bổng mà mấy ngày qua không ngừng uống rượu, nhưng khi gặp cô gái Linh Linh lần đầu, hắn liền lập tức ngưng uống, cũng không tỏ vẻ suy sụp nữa, chuyện này là như thế nào?

Lý Dương tự hỏi liên tiếp, Điền Cương cũng chớp hai mắt, lắc đầu quây quây.

- Quái dị, quái dị, nhất định có cái gì bí mật. Ta cuối cùng cảm giác Hồn Bổng và Đông Phương Minh Đế tất có liên quan, thậm chí có thể hắn chính là Đông Phương Minh Đế.

Lý Dương trong lòng thầm nói, không thể đoán ra cái gì.

309. Chương 8: Đông Phương Minh Đế Hiện Tung

Một ngày rồi lại một ngày qua, thoáng chốc đã qua nửa tháng.

Trong phòng Lý Dương

- Thuần chân?

Lý Dương nghĩ đến Linh Linh thoáng nở nụ cười, rồi khoanh chân ngồi trên giường an tĩnh tu luyện. Trong đầu nổi lên Ma Thần Lục Tuyệt. Lý Dương không biết sự mất tích của tiểu công chúa Đông Phương Minh Đế để cung, nên cũng không thêm nghĩ đến việc Linh Linh chính là con gái của Thái Úc.

Thậm chí Lý Dương còn không biết Đông Phương Minh Đế có con gái.

Linh Linh chính là tiểu công chúa sao? Hồn Bạng có phải là Minh Đế Thái Úc không? Nếu giả thiết là đúng, thì Linh Linh là công chúa, Hồn Bạng là Đông Phương Minh Đế, làm sao mà họ lại không biết nhau được chứ? Hoặc giả Linh Linh không phải là tiểu công chúa, hoặc Hồn Bạng không phải là Đông Phương Minh Đế.

Bất quá, Lý Dương không nghĩ đến vấn đề này, hắn chỉ chuyên tâm lo tu luyện Ma Thần Lục Tuyệt thôi.

Theo mức độ đề cao của tinh thần, Lý Dương hiểu được Ma Thần Lục Tuyệt ngày càng nhiều hơn, đặc biệt trong khi nhắm mắt tĩnh tu, Lý Dương thập phần dễ dàng nhớ lại cảm giác đặc thù ở hạch tâm cấm vực nơi hắn có được cảm giác như được ôm ấp trong vòng tay mẹ hiền. Với cảm giác như thế, tốc độ tham ngộ Ma Thần Lục Tuyệt càng ngày càng thêm nhanh hơn.

Ngồi yên một chỗ tu luyện, một cỗ khí tức lạnh như băng luôn luôn vờn quanh thân thể Lý Dương.

Lý Dương cứ tu luyện như vậy hết ngày này qua ngày khác, Điền Cương cũng không dám quấy rầy Lý Dương. Hắn cũng im lặng tu luyện. Khi vô sự thì làm quen dần với Tích Địa Ma Phủ. Còn lão bản băng lâu Hồn Bạng từ khi có Linh Linh đến đây, rốt cuộc không mượn rượu tiêu sầu nữa, mà một mạch cùng với Linh Linh chơi đùa. Chỉ cần Linh Linh có yêu cầu gì hắn lập tức hết sức làm cho nàng thỏa mãn.

Linh Linh cũng vô cùng vui sướng, vô lo vô nghĩ.

Ở lâu ba trên băng lâu, bên trong lan can, Linh Linh đang ngồi dựa xéo người vào thành lan can, nhìn xuống đường phố phía dưới. Hồn Bạng đứng ở một bên, hiền lành nhìn Linh Linh, không thể kìm chế bản thân miên man nghĩ về những hồi ức xa xưa.

Trước khi Bắc Minh hải xuất hiện, cả Minh giới và Quỷ Giới chỉ là một thể. Khi đó cũng có một cảnh tượng y như bây giờ, một cô gái xinh đẹp nhìn ra bên ngoài, hắn cũng lặng lẽ ngồi một bên ngắm cô.

- Nhan Vũ

Hồn Bạng trong lòng thầm thì, đột nhiên...

- Hồn Bạng thúc thúc!

Linh Linh đột nhiên quay đầu lại nói, Hồn Bạng nhất thời tỉnh lại, trấn tĩnh một chút, rồi mỉm cười với Linh Linh:

- Linh Linh có gì thể?

Linh Linh nhìn Hồn Bạng, ánh mắt tinh anh nhìn chăm chăm vào Hồn Bạng, đột nhiên nhoẻn miệng cười nói:

- Thúc thúc, người thật là tốt, ngoại trừ cha ta và mấy vị mẫu thân, người là người đối xử với ta tốt nhất.

Hồn Bạng cười nói:

- Ta biết cha người, nên đối xử với người tốt thì cũng bình thường thôi. Hơn nữa người rất ngoan, ai cũng thích người cả.

Hồn Bạng mỉm cười tán dương nàng.

Linh Linh vừa nghe qua, nhất thời hơi thẹn thùng, nhưng khi nghe Hồn Bạng tán dương thì nàng cũng rất cao hứng, đột nhiên Linh Linh tò mò hỏi:

- Hồn Bạng thúc thúc, người nói người biết cha ta hả, người biết cha ta lúc nào chứ? Cha ta thực ra rất ít khi ra khỏi nhà mà?

Đột nhiên Linh Linh nhảy lên, hai mắt sáng lên:

- Ha ha, Hồn Bạng thúc thúc, ta biết rồi, người khẳng định không biết cha ta, người gạt ta phải không?

Linh Linh có vẻ rất tự tin.

Hồn Bạng cũng không giải thích mà hỏi lại:

- Sao cơ? Người nói ta không biết cha người, người làm sao lại phán đoán như thế?

Linh Linh tự tin nói:

- Trước tới nay ta không rời khỏi nhà, mà trước giờ cũng chưa gặp người bao giờ. Cùng một đạo lý như thế, người cũng không thể gặp ta. Như thế người căn bản không thể biết ta được. Dù người có biết cha ta, nhưng người không thể biết ta là con của cha. Nói như thế, trước giờ người chưa gặp cha ta.

- Thông minh!

Hồn Bạng cười nói

Hồn Bạng đã không biết Linh Linh, tự nhiên không biết Linh Linh là con gái của ai.

- Hi hi, mới thông minh một chút thôi. Bất quá, Hồn Bạng thúc thúc luôn luôn đối xử rất tốt với ta, người không biết cha ta cũng chẳng có vấn đề gì. A.. thật đẹp.

Linh Linh đột nhiên quay đầu hướng về phía ngoài lan can, trong mắt đầy vẻ hưng phấn.

Hồn Bạng trong lòng thầm nghĩ “Ta không biết người? Người quên mất một việc. Để biết một người không cần phải gặp mặt mà có thể dùng thần thức. Với thần thức của ta, trong nháy mắt có thể quét ngang toàn bộ Minh giới, biết người là ai là một việc rất dễ dàng. Ai, thật ta không nở xuống tay với người. Nhan Vũ, nàng rất giống người.”

- Hồn Bạng thúc thúc, sáng quá, người xem kìa, có rất nhiều hoa. Hoa ở đây còn đẹp hơn nhà ta. Nhà ta chỉ có hoa mai, ngoài hoa mai chỉ có hoa mai thôi.

Linh Linh đột nhiên quay đầu nói với Hồn Bạng.

Hồn Bạng nói với Linh Linh:

- Hôm nay là Vạn Hoa Tiết ở Vũ Loan Thành. Cứ một trăm năm một lần, mọi người đem vô số loại hoa tụ tập ở quảng trường trung tâm. Vô số người đến xem. Phong tục này xuất hiện trước cả khi có Bắc Minh hải nữa.

Linh Linh rùng mình:

- Xuất hiện Bắc Minh hải? Từ khi ta biết chuyện đến nay, Bắc Minh hải đã có từ lâu. Người nói Bắc Minh hải xuất hiện từ lúc nào thế?

Linh Linh có vẻ rất nghi hoặc.

- Rất lâu rồi, sự tình xảy ra rất lâu rồi. Người sinh ra sau khi Bắc Minh hải xuất hiện, đương nhiên người không biết những sự việc đó. Năm đó, Minh giới và Quỷ Giới chỉ là một thể thôi.

Hồn Bạng thở dài một hơi.

Minh giới, Quỷ Giới là một.

Hồn Bạng trong lòng cũng thầm than “Sự việc này xảy ra lâu lắm rồi, cũng không nhớ được là bao nhiêu năm nữa. Ha ha, có lẽ Quỷ Đế Bạng Hồn này đã sống như một cái cây biết đi chừng đó năm, cuộc sống thật vô nghĩa.”

- Mặc kệ Bắc Minh hải là cái gì, ta chỉ thích Vạn Hoa Tiết thôi. Thật đẹp quá. Được rồi, để ta đi kêu đại ca ca đi chơi.

Linh Linh nhân tình sáng lên, liền nghĩ tới Lý Dương rồi nhảy xuống lầu hai.

Lúc này, Lý Dương đang tu luyện.

- MỘC DỊCH ĐẠI CA, MỘC DỊCH ĐẠI CA.

Linh Linh mở cửa phòng Lý Dương, xông vào phòng, hồn nhiên chẳng biết đang quấy rầy người khác đang tu luyện là một sự vô phép rất lớn, phải nói là quá vô lễ. Còn có thể bị cho là tâm địa hiểm ác.

Lý Dương hơi cau mày, mở mắt ra.

Sao mà có người không đợi mình cho phép tự tiện mở cửa vào phòng quấy rầy khi mình đang tu luyện, may mắn là tâm thần tu vi của Lý Dương rất cao, vượt qua cả công lực tu vi, nên có thể dễ dàng đình chỉ tu luyện.

- Mộc Dịch ca ca, đi thôi. Vũ Loan thành hôm nay có Vạn Hoa Tiết, chúng ta đến xem đi. Đẹp lắm đó. Ta mới nhìn từ xa mà đã thấy vô số các loài hoa ngợp cả mắt, có nhiều loài hoa trước nay chưa từng thấy, đẹp lắm.

Linh Linh đứng trước mặt Lý Dương vô cùng hưng phấn nói, mắt lóe ra vô số tia hưng phấn.

Thấy Linh Linh như thế, Lý Dương cũng không đành lòng trách nàng.

- Mộc Dịch đại ca, người đi xem với ta nhé?

Linh Linh nhìn Lý Dương với ánh mắt kì vọng.

- Linh Linh ta đang tu luyện mà.

Lý Dương bất lực nói.

Linh Linh vừa rồi đang hưng phấn nhiệt tình nhất thời xui xuống, trong lòng thầm nghĩ "À, ta và Mộc Dịch ca ca mới gặp qua vài lần mà thôi, hơn nữa Mộc Dịch ca ca và ta cũng không có quan hệ gì, ta lại đòi hắn theo ta đi ra ngoài chơi như vậy, hắn cự tuyệt ta cũng là bình thường thôi. Xem ra là ta sai rồi, Mộc Dịch ca ca cũng không thích ta.

- Mộc Dịch ca ca, xin lỗi, ta đi đây...

Linh Linh nói rồi, vẻ mặt hơi mếu máo rời khỏi phòng Lý Dương.

Thấy mặt Linh Linh như vậy, Lý Dương không khỏi bất lực, Linh Linh trong lòng nghĩ gì, đều thể hiện lên trên mặt cả. Lý Dương biết lúc này Linh Linh đang suy nghĩ gì, lúc này liền rời khỏi giường, gọi Linh Linh lại:

- Linh Linh, chúng ta đi!

Linh Linh xoay người nhìn Lý Dương, không khỏi rùng mình:

- Đi đâu?

- Không phải Vạn Hoa Tiết sao? Chúng ta đi xem hoa mà.

Lý Dương cười nói, hắn không đành lòng để cho cô gái công lực cao mà thuần chân như hài đồng này thương tâm.

Linh Linh vừa nghe xong, nhất thời nhãn tình sáng lên, đột nhiên hưng phấn vọt tới:

- Hay quá, Mộc Dịch ca ca, chúng ta đi.

Nói rồi ôm cánh tay Lý Dương, cứ thế lôi kéo Lý Dương ra ngoài bằng lâu.

Cả quảng trường, vô số các loại hoa, cơ hồ đại bộ phận trước nay Lý Dương chưa hề biết, thiên hình vạn trạng, vô số các loại hoa đủ mọi màu sắc, mọi thứ làm cho Linh Linh hưng phấn gần chết.

- Một đóa hoa lớn quá, còn lớn hơn khuôn mặt của ta, đẹp quá

Linh Linh vỗ tay hưng phấn nói, đột nhiên Linh Linh nhìn về phía một đóa hoa màu tím nhạt hòa với màu vàng, lập tức chạy nhanh chạy xem, làm Lý Dương đang đứng một bên cũng bị lôi kéo theo.

- Mộc Dịch ca ca, hoa này có phải là rất đẹp không, quá đẹp.

Linh Linh chỉ vào đóa hoa nói với Lý Dương.

Lý Dương mỉm cười gật đầu, đối với hoa này, Lý Dương chỉ là thích xem mà thôi, trong lòng cũng không có chút ba động nào, nhưng đối với Linh Linh, Lý Dương có sự quan tâm như với một Tiểu muội muội.

Suốt một ngày.

Buổi tối về, Linh Linh vô cùng hài lòng, nắm tay Lý Dương đi về hướng bằng lâu, Lý Dương chỉ cười cười giống như một đại ca ca đi bên cạnh Linh Linh.

- Cám ơn Mộc Dịch ca ca.

Trong Bằng lâu, Linh Linh quay về Lý Dương ngọt ngào nói, Lý Dương gật gật đầu, nói:

- Nhanh đi nghỉ ngơi đi, người cũng chơi một ngày rồi.

Linh Linh nghe lời gật đầu, lập tức về phòng mình ở lầu ba, còn Lý Dương thấy Linh Linh tiến vào phòng rồi, lúc này mới trở lại phòng mình.

- Hô!

Linh Linh thân hình đột nhiên xuất hiện đại sảnh lầu một.

- Mộc Dịch ca ca theo ta cả ngày, ta cần phải cảm tạ hân, ân, nên làm cái gì bây giờ cho tốt đây?

Linh Linh ngồi trên bàn ở đại sảnh nhíu mày suy nghĩ. Lúc này, Linh Linh đi vào phòng bếp.

- Ai, có rồi!

Linh Linh hưng phấn nhảy dựng lên, đột nhiên xông vào phòng bếp.

Ngày hôm sau.

Lý Dương và Điền Cương một trước một sau từ lầu hai đi xuống.

- Sư huynh, ngày hôm qua bồi tiếp cô gái gọi là Linh Linh cả ngày, có phải là mệt chết đi không? Lúc trước trên địa cầu, rất nhiều người nói chơi với nữ hài tử mệt nhất, ta xem người bồi tiếp Linh Linh xem hoa cũng vậy hả ?

Điền Cương nhìn Lý Dương cười nói.

Lý Dương lắc đầu cười:

- Người đó, không có một ngày đứng đắn. Linh Linh là một tiểu cô nương rất lém lỉnh. Đi thôi, chúng ta đi uống hai chén rồi nói tiếp.

Nói rồi, Lý Dương tùy tiện kiếm một bàn cùng Điền Cương ngồi xuống.

- Mộc Dịch ca ca!

Thanh âm Linh Linh đột nhiên vang lên, Lý Dương lúc này hướng về phía thanh âm nhìn lại, chính là phòng bếp.

Cửa phòng bếp, với vẻ mặt đắc ý Linh Linh đang cười hì hì nhìn Lý Dương, Linh Linh trên mặt dính mấy vết lấm, trong tay nàng đang cầm một cái tô.

- Linh Linh, người không ở phòng mình, chạy đến phòng bếp làm gì?

Lý Dương không khỏi tò mò, Linh Linh này tốt xấu cũng là Minh Quân hậu kỳ cao thủ, như thế nào lại có bộ dạng như thế kia? Tùy tiện vận một chút Quỷ Minh lực, liền có thể thanh trừ vết bẩn mà.

Linh Linh cầm cái bát chạy đến trước mặt Lý Dương, đặt cái bát lên trên bàn Lý Dương.

- Mộc Dịch ca ca, cái này là ta khổ cực suốt một đêm mới nấu xong “ Thất Bảo thang” đó. Hì hì, thế nào, ngon không, lần đầu tiên ta vào bếp, đã nấu ngon như vậy, hì hì.

Linh Linh hưng phấn nói.

Trên thực tế, đây là Linh Linh nấu đến bát thứ sáu rồi, năm bát trước thoát nhìn không thể chấp nhận được, bát thứ sáu ít nhất nhìn qua cũng không tệ.

“Làm một đêm?” Lý Dương trong lòng rung mình, rồi cảm động, nhận cái bát, uống một hơi lớn, thoáng cái đã uống hết một phần ba, Linh Linh mở to hai mắt nhìn Lý Dương.

- Mộc Dịch ca ca, thế nào?

Linh Linh vội vàng hỏi.

- Tốt lắm, rất ngon, thật khỏe người.

Lý Dương mặc dù cảm thấy trong cơ thể đang quay cuồng, bụng sôi sùng sục, nhưng trên mặt vẫn có vẻ rất hưng phấn.

Linh Linh lập tức hưng phấn lên:

- Thật không? Ta quả thật là thiên tài, Mộc Dịch ca ca, để cho ta thử nhé.

Nói rồi Linh Linh cũng tính uống một hơi, nhưng tay Lý Dương nhất thời biến thành ảo ảnh, cầm bát canh kia uống sạch.

- Xoẹt xoẹt...

Trong cơ thể cửu vị chân hỏa cổ động, trong nháy mắt đột “thang” này hóa thành hư vô. Dùng cửu vị chân hỏa để làm sự tình như vậy, phỏng chừng lịch sử lục giới cũng là một sự hiếm thấy, Lý Dương nhìn Linh Linh cười nói:

- Uống ngon lắm, ta không tự kìm chế được uống hết rồi.

Linh Linh một trề môi:

- Ô, ngay cả một miếng cuối cùng cũng không có.

Rồi vừa cười vừa nói:

- Chỉ cần Mộc Dịch ca ca uống là tốt rồi, hì hì, ngày mai ta sẽ giúp Mộc Dịch ca ca nấu Ngao thang, chà, tay ta sao dơ vậy?

Lúc này Linh Linh mới phát hiện mình trên tay trên mặt dính nhoe, lập tức dùng Quỷ Minh lực tiêu trừ hoàn toàn mấy vết dơ.

Lý Dương cười nhìn Linh Linh, đột nhiên...

- Tiểu tử, Đông Phương Minh Đế đã trở về, đang cách Vũ Loan thành tám trăm ngàn dặm.

Một đạo thanh âm truyền vào óc Lý Dương, Lý Dương lúc này đột nhiên đứng lên, hắn biết thanh âm đó là Hồn Băng truyền đến, Lý Dương trong lòng có dự cảm.

Tin tức này là thật.

Lúc này hắn dùng thần thức tản ra, thần thức Lý Dương thoáng cái liền phát hiện ra ở tám ngàn dặm trên trời cao, quả thật có Minh Đế hậu kỳ cao thủ, nhưng lại là hai người, nghe hai người nói chuyện, trong đó một người quả thật là Đông Phương Minh Đế.

- Sư đệ, theo ta đi thôi!

Lý Dương lúc này quay về Điện Cương nói, rồi quay lại Linh Linh đang kinh ngạc một bên cười nói:

- Linh Linh, sau này khi Mộc Dịch ca ca có thời gian sẽ tới Minh giới gặp ngươi, bây giờ có sự tình trọng yếu cần làm.

Lý Dương cũng không kịp nhiều lời, lúc này cùng Điện Cương hóa thành lưỡng đạo lưu quang, ra khỏi băng lâu.

310. Chương 9: Quỷ Đế Băng Hồn

Điện Cương rượu còn chưa uống xong, khi Lý Dương nói liền lập tức bay theo, lúc này cũng rất nghi hoặc, có sự tình gì làm cho Lý Dương khẩn cấp như thế, vội vàng như thế.

- Đông Phương Minh Đế xuất hiện rồi.

Lý Dương nói rất hưng phấn, cước đạp đao mang, Lý Dương đón gió mà bay, trong mắt lóe ra đạo đạo quang mang.

- Cái gì, Đông Phương Minh Đế tới rồi!

Điền Cương kinh ngạc.

Lý Dương cười rất hưng phấn:

- Đúng vậy, Đông Phương Minh Đế đã tới rồi, vừa rồi chính là Hồn Băng truyền âm cho ta, Hồn Băng, đã đạt tới Minh Đế cao thủ hậu kỳ, hẳn dĩ cho rằng ta không biết chi tiết về hắn, lại không biết, ta sớm đã biết từ lâu rồi.

Lý Dương không biết vì sao Hồn Băng nói cho hắn tin tức này, nhưng hắn vừa rồi dùng thần thức tìm tòi, đích xác phát hiện ở ngoài tám trăm ngàn dặm đang có hai vị Minh Đế hậu kỳ cao thủ. Nghe nội dung hai người nói chuyện, một vị là trung ương Minh Đế Chu Khất, người kia chính là Đông Phương Minh Đế Thái Úc.

- Hồn Băng là Minh Đế hậu kỳ cao thủ, thần thức có thể bao trùm cả Minh giới, sớm phát hiện Đông Phương Minh Đế là một sự tình rất bình thường, bất quá Hồn Băng hẳn vì sao đem sự tình này nói cho sư huynh ngươi vậy? Còn nữa, ngũ phương Minh Đế trong Minh giới đều là Minh Đế hậu kỳ cao thủ, trừ những người này, chỉ còn có hai Minh Đế hậu kỳ cao thủ khác. Trong hai người này cũng không có Hồn Băng, Hồn Băng này là vị Minh Đế hậu kỳ cao thủ nào nhỉ?

Điền Cương nghi hoặc hỏi Lý Dương.

Lý Dương cười:

- Đừng hỏi, có lẽ là một Minh Đế rồi hơi mở một tửu lâu cho vui mà thôi.

Lý Dương lúc này mắt sáng lên, tâm tình kích động, mặc kệ chuyện gì đi nữa, nhưng đã phát hiện Đông Phương Minh Đế, Lý Dương luôn luôn trong một trạng thái hưng phấn nhất. Gặp được Đông Phương Minh Đế thì việc mượn được Tam Sanh Thạch càng gần thêm một bước.

- Tam Sanh Thạch, ta nhất định phải tìm được!

Lý Dương trong lòng kiên định. Hai người đã đạt tới tốc độ cực hạn, khoảng cách tám trăm ngàn dặm không phải là xa, hai người có thể tới nơi rất nhanh.

Trong lúc này tại băng lâu.

- Mộc Dịch ca ca sao ly khai khẩn cấp như vậy? Kỳ cục thật!

Linh Linh nghi hoặc nhìn bầu trời ngoài băng lâu.

Hồn Băng từ cái bàn muôn thuở của mình đứng lên, lúc này, khí thế của hắn thay đổi hẳn.

- Bắt đầu rồi Thái Úc, cơn ác mộng của ngươi bắt đầu rồi. Nhan Vũ, đừng lo lắng, ta sẽ không giết con gái của nàng, ta chỉ muốn cho Thái Úc sợ hãi thôi, để cho Thái Úc bị thống mà thôi, ngàn năm sau, ta sẽ làm cho Linh Linh khôi phục.

Hồn Băng trong lòng thầm nói, trên mặt xuất hiện một nụ cười thâm thiết.

- Linh Linh.

Linh Linh vừa nghe Hồn Băng gọi nàng, liền quay đầu lại trề miệng nói:

- Hồn Băng thúc thúc, Mộc Dịch ca ca hắn đi rồi, hắn làm sao khẩn cấp đi như vậy? Được rồi, Hồn Băng thúc thúc, ngươi gọi ta có việc gì?

Hồn Băng cười nói

- Lại đây với thúc thúc, thúc thúc có mấy thứ bảo bối trân quý phi thường muốn cho ngươi xem.

Nói rồi, Hồn Băng liền đi lên lầu, đồng thời ngoắc gọi Linh Linh, Linh Linh vừa nghe, nhưng có vẻ hơi giận:

- Hồn Bạng thúc thúc, Mộc Dịch ca ca đi rồi, ta không có hứng thú xem gì bảo bối gì cả.

Nói rồi, Linh Linh xong muốn về lại phòng mình.

- Người không đi, sau này đừng có hối hận. Đó là một món bảo bối phi thường phi thường trân quý, năm đó mẹ ngươi cũng từng xem qua bảo bối này. Nói rồi Hồn Bạng liền đi lên thang lầu, đi thẳng đến lầu ba, Linh Linh cũng chạy theo.

- Mẹ ta, mẹ... mẹ ta?

Linh Linh đột nhiên ngẩng đầu, cả người hóa thành tia chớp, bay thẳng đến phòng Hồn Bạng.

- Phanh!

Linh Linh mở cửa phòng, quay về phía sau hướng về phía Hồn Bạng lúc này vẫn còn trên cầu thang khẩn cấp nói:

- Hồn Bạng thúc thúc, xin người nói cho ta biết, mẹ ta là ai? Mẹ sao lại chết, người nói mẹ ta từng xem cái bảo bối đó, người khẳng định là gặp mẹ ta rồi, mẹ ta rốt cuộc là ai?

Giờ khắc này, Linh Linh đã òa khóc

Hồn Bạng thân hình chợt lóe, bay vào phòng, đồng thời phóng ra một đạo cấm chế bao chung quanh phòng. Đồng thời cửa phòng cũng được cài then lại.

- Người ngồi xuống trước.

Hồn Bạng tự mình ngồi trên ghế, còn Linh Linh vẫn không chịu ngồi xuống, nhìn thẳng vào Hồn Bạng nói:

- Hồn Bạng thúc thúc, người nói cho ta biết, mẹ ta rốt cuộc là ai? Tại sao từ nhỏ ta không có gặp mẹ ta, mỗi lần ta cha ta sự tình về mẹ, cha liền mắng ta, mẹ ta rốt cuộc là ai? Người nói cho ta biết đi.

Nói rồi, nước mắt Linh Linh cũng chảy xuống.

- Mẹ người gọi là Nhan Vũ.

Hồn Bạng thở ra một hơi dài, bình tĩnh nói, trong lòng thầm nghĩ “Nhóc, cho người ngủ say ngàn năm, thúc thúc xin lỗi người, phải nói cho người có biết một chút sự tình năm đó.”

- Nhan Vũ, mẹ ta gọi là Nhan Vũ, Nhan Vũ, tên hay quá.

Trên mặt Linh Linh một có nụ cười hạnh phúc, trong miệng không ngừng thì thào gọi tên mẫu thân.

- Mẹ ta bây giờ ở nơi nào?

Linh Linh trên mặt phát ra tia hi vọng, tần ngần nhìn chăm chăm vào Hồn Bạng, Linh Linh sinh ra đến nay đã không biết đã bao nhiêu năm rồi, chỉ biết là từ khi Linh Linh được sinh ra, Đông Phương Minh Đế Thái Ưc bắt quá vừa mới đạt tới Minh Đế hậu kỳ.

Không biết bao nhiêu năm qua, nguyện vọng lớn nhất trong tâm linh của Linh Linh là biết mọi chuyện về mẹ.

- Mẹ người !

Hồn Bạng mỉm cười :

- Linh Linh, mẹ người bây giờ đang ở một nơi rất xa, không thể gặp người. Để ta đưa người đến đó.

- Một nơi rất đặc thù? Không thể đến? Hồn Bạng thúc thúc, mẹ ta kêu người tới gặp ta, mẹ ta bây giờ khỏe không?

Ánh mắt Linh Linh làm cho Hồn Bạng không thể cự tuyệt, Hồn Bạng không đành lòng thấy Linh Linh thương tâm, chỉ có thể nói dối với Linh Linh.

- Mẹ người khỏe lắm, rất khỏe.

Nụ cười trên mặt Hồn Băng vô cùng rực rỡ, nhưng trong lòng rỉ máu. Khỏe lắm? Có lẽ chết thì coi như được giải thoát rồi, không cần phải giống như hân, sống không bằng chết.

- Linh Linh, đây là Băng Phách Huyền Tinh của mẹ ngươi năm đó.

Hồn Băng lấy của chí bảo môn phái mình đưa ra, một viên châu giống như dạ minh châu xuất hiện trong tay hân, rồi đột nhiên cả căn phòng mát dịu đi rất nhiều.

Mát, rất mát. Nhưng không phải lạnh như băng.

Băng Phách Huyền Tinh là của một đại môn phái ở Quỷ giới, gọi là Băng Phách tông. Trấn tông chi bảo của Băng Phách tông là thần khí Băng Phách Huyền Tinh. Băng Phách Huyền Tinh cực kỳ huyền bí, có nhiều truyền thuyết về nó. Song trên thực tế khi Bắc Minh hải xuất hiện, không có ai thấy lại thần khí Băng Phách Huyền Tinh trong truyền thuyết nữa.

- Thật xinh đẹp. Đây là bảo bối của mẹ?

Linh Linh nhìn lên Băng Phách Huyền Tinh đang trôi nổi trước mắt, không tìm được vươn tay ra cầm lấy.

- Hô!

Hồn Băng lúc này cũng ngửa đầu nhắm mắt lại, những giọt nước mắt từ từ chảy xuống, Linh Linh không thấy được cảnh này, mọi chú ý của nàng đều tập trung vào Băng Phách Huyền Tinh, rốt cục tay nàng cũng chạm được vào thần khí trong truyền thuyết này.

- Chiu chiu...

Khi đầu ngón tay của nàng tiếp xúc với Băng Phách Huyền Tinh, Băng Phách Huyền Tinh đột nhiên quang hoa đại thịnh, từng đạo quang mang màu trắng sữa từ đầu ngón tay của Linh Linh dung nhập vào trong cơ thể của nàng. Còn thân thể Linh Linh đột nhiên chấn động, không nhúc nhích được.

Còn Hồn Băng vẫn nhắm mắt lại như trước, từng đạo quang mang từ trong thân thể hân bắn ra, trực tiếp dung nhập vào trong cơ thể Linh Linh, Linh Linh không nhúc nhích được, trên mặt cũng không có gì về mặt biến hóa, vẫn giữ nguyên trạng thái kích động như khi tiếp xúc với Băng Phách Huyền Tinh.

Không ai biết.

Bởi vì Linh Linh đã không thể nói nữa, cũng không không thể suy nghĩ nữa.

Đạo đạo thanh quang mang màu trắng không ngừng dung nhập trong cơ thể Linh Linh, làm bên ngoài thân của Linh Linh dần dần xuất hiện một lớp băng mỏng, lớp băng này hoàn toàn bao vây Linh Linh. Băng tinh này không phải băng tinh bình thường, mà là loại băng tinh do một vị Minh Đế hậu kỳ cao thủ, tu luyện “Băng Phách Bảo Điển” Đến mức tối cao dùng bản thân chân nguyên hình thành.

Băng Phách Tỏa Hồn, đạt tới Băng Phách Tỏa Hồn trong “Băng Phách Bảo Điển” phải là đệ tử đích truyền của tông chủ mới có công pháp tu luyện này, tu luyện đến tận cùng, có thể đạt tới Minh Đế hậu kỳ. Minh Đế hậu kỳ, phải biết là gian nan đến đâu.

Lịch sử Băng Phách tông cũng chỉ xuất hiện một lần, Hồn Băng mới là người thứ hai mà thôi.

Băng Phách Tỏa Hồn, đó là đại mật pháp cuối cùng trong Băng Phách Bảo Điển. Người bị làm phép, hồn phách hoàn toàn bị băng khóa chặt, linh hồn bị băng khóa chặt, chính là trạng thái ngủ say bất tỉnh. Một chiêu trực tiếp tác dụng lên linh hồn, kể cả Đại Tôn thân hành đến cũng rất khó giải cứu.

Về những việc liên quan đến linh hồn nguyên thần, có lẽ chỉ có Hồng Quân đạo nhân trong truyền thuyết mới có phương pháp giải cứu, còn Đại Tôn cũng căn bản không thể. Đương nhiên ngoại trừ Hồng Quân đạo nhân, người làm phép cũng có phương pháp giải trừ, dù sao hân là người làm phép, nên rất tinh thông về mặt này.

- Nhan Vũ sư muội, xin lỗi, ta thi triển Băng Phách Tỏa Hồn này lên trên người con gái của ngươi, đồng thời, cũng là trên người con gái của Thái Ưc. Ngàn năm, một ngàn năm thôi, ta chỉ cần một ngàn năm, một ngàn năm sau, ta nhất định giải cứu Linh Linh, Linh Linh nàng không có gì hao tổn cả, cũng như cảm

giác vừa ngủ dậy mà thôi. Chỉ có điều là một giấc ngủ quá dài, ngủ một ngàn năm. Ngoài ra không có gì tổn thương.

Hồn Bằng không ngừng thì thầm nói, giải thích sự tình cho sư muội của mình, mặc kệ sư muội của hắn đã chết lâu rồi, hắn vẫn cố giải thích, nếu không hắn không thể an tâm.

- Thái Úc, Thái Úc!!!

Hồn Bằng mắt đỏ ngầu, giống như người điên đang muốn giết người.

- Người năm đó muốn cưới sư muội ta, ta để cho người cưới, nhưng khi Bắc Minh hải xuất hiện, người nhưng không chịu đến Bằng Phách tông của ta ở Quỷ giới, vẫn ở lại Minh giới, thậm chí khi Tiên Ma đại chiến xảy ra, nhấn tâm ra tay giết sư muội, ta mà không làm cho người sống trong ác mộng, cho người điên cuồng mà chết, Quỷ Đế ta há có thể an tâm!!!

Tiếng kêu gào trầm thấp vang lên trong phòng.

Hồn Bằng cũng không phải người Minh giới, hắn là người Quỷ giới, chính là Quỷ Đế, Quỷ Đế Bằng Hồn, tại Quỷ giới hắn còn lợi hại hơn cả Thập Điện Diêm Vương, có lẽ chỉ có Quỷ giới Phong Đô Đại Đế mới có thể mạnh hơn hắn một chút mà thôi.

Chính xác mà nói, Quỷ giới Phong Đô Đại Đế chỉ có thể lực to lớn. Xét về tự thân thực lực, ai mạnh ai yếu, điều này khó nói.

Bằng Hồn mới là tên thật của hắn.

- Thái Úc, đây mới là bước đầu tiên thôi, bây giờ con gái yêu dấu của người đã ngủ say, chờ cho cảm tình của người chuyển tới bốn mĩ thiếp, ta sẽ giết bốn mĩ thiếp kia, cho người thống khổ một lần nữa, phạm cái gì người yêu, ta sẽ hủy diệt, phạm những gì người thích, ta sẽ phá hủy, ta cho người sống trong khổ sở điên cuồng, cho người vĩnh viễn sống không bằng chết.

Bằng Hồn ha ha cười to.

Đột nhiên, Quỷ Đế Bằng Hồn xoay người, hai tay bắn ra đạo đạo quang mang màu xanh, một đạo cấm chế liền xuất hiện trong phòng, Quỷ Đế Bằng Hồn lạnh lùng cười, lấy lại Bằng Phách Huyền Tinh, lập tức thân hình chợt lóe, liền rời khỏi bằng lâu, hướng Quỷ giới bay đi.

Cao thủ Quỷ giới, Minh giới có Quỷ Minh lực. Đương nhiên Minh giới có người gọi là Minh Nguyên lực, người ở Quỷ giới thì gọi là Quỷ Nguyên lực, thực chất đều là Quỷ Minh lực mà thôi.

Lúc mới đến đây, Lý Dương tưởng lầm Bằng Hồn là Minh Đế hậu kỳ cao thủ, trên thực tế lại là Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ của Quỷ giới.

Quỷ Đế Bằng Hồn đi rồi, trong phòng chỉ còn lại một người, đó là Linh Linh với thân thể bị băng tinh bao vây.

Mắt Linh Linh vẫn lóe ra quang mang kích động như trước, quang mang kích động kia rốt cuộc nói lên điều gì? Ngoại nhân không ai biết được. Còn Bằng Phách Huyền Tinh mà Linh Linh cầm lấy sớm đã bị Quỷ Đế mang đi rồi, chỉ còn lại cánh tay của Linh Linh vươn ra, hoàn toàn bất động.

Ngũ phương Minh Đế ở Minh giới, trung ương Minh Đế Chu Khất là cao nhất, Đông Phương Minh Đế Thái Úc thân bí nhất, Thái Úc cơ hồ không rời khỏi đế cung của mình, cho dù lý khai, cũng chỉ đi Quỷ giới, việc này người bình thường không ai biết.

Chu Khất lúc này đang trên xa giá của mình, Thái Úc và Chu Khất đều ngồi, kéo xa giá là hai dạ minh phượng hoàng, bên ngoài xe, có mười mấy tên cao thủ hộ giá, cực kỳ khí thế.

- Thái Úc huynh, nhiều năm rồi, người vẫn cứ đắm chìm trong quá khứ, chẳng lẽ người không cảm thấy mệt sao?

Chu Khất nhìn Thái Úc thở dài nói.

Hắn biết tính tình Thái Úc, đó là tuyệt đối quật cường.

- Sao, có lại người đến.

Thần thức Chu Khất đảo qua, phát hiện thấy hai người dùng tốc độ cực kỳ kinh khủng bay tới. Coi kỹ lại, Chu Khất còn kinh ngạc hơn, một đại hán áo xanh trong đó cước đạp Thanh Vân.

Thanh Vân là vật của Tiên Đế, làm sao lại có trong tay một cao thủ cấp bậc Ma Quân, lại làm sao có thể luyện hóa, hơn nữa còn có một người càng làm cho Chu Khất kinh ngạc hơn, chỉ dựa vào đao mang tản ra những tia quang mang, tốc độ vẫn không chậm hơn Thanh Vân chút nào.

311. Chương 10: Nằm Mơ

Chu Khất không thể hiểu được việc này rốt cuộc là sao. Dù sao Thanh Vân cũng là một kiện pháp bảo, việc dùng phương pháp đặc thù luyện chế cho đao mang dung nhập vào đó, cho dù Chu Khất thân là Minh Đế, nhưng do không thấy được bên trong của Thanh Vân nên cũng không rõ thực hư.

Thần thức Đông Phương Minh Đế Thái Ưc đảo qua hai người Lý Dương, Điền Cương, cũng chỉ thoáng kinh ngạc một chút mà thôi.

- Chỉ là hai người Ma giới thôi! Có cái gì mà tò mò chứ, việc không cần quản có nhiều lắm, an tâm làm việc của mình đi.

Thái Ưc lạnh nhạt nói, cũng không còn chú ý tới bọn Lý Dương nữa.

Chu Khất nhìn Thái Ưc, không tìm được thần khí, lắc lắc đầu.

Nhớ lại năm đó, Thái Ưc thập phần nhiệt tình, cũng thập phần hiếu chiến. Năm đó trong đám cao thủ cấp bậc Minh Đế, thanh thế của Thái Ưc từng áp đảo cả trung ương Minh Đế Chu Khất, nhưng từ khi Tiên Ma đại chiến qua đi, Thái Ưc đã thay đổi.

Không thêm quan tâm tới việc gì nữa.

Cho dù vài lần được Đại Tôn Ma giới mời đi Tiên Ma đại chiến, hắn chỉ ở phía sau cho có lệ mà thôi, cũng không hề ra tay, chỉ bằng quan đứng nhìn. Cho dù Minh giới phát sinh sự tình gì, Thái Ưc cũng không thêm quan, thậm chí cơ hồ bao nhiêu năm qua, Thái Ưc luôn giam mình trong đế cung.

Đương nhiên, lâu lâu, Thái Ưc lại rời khỏi Minh giới, đi tới Ma giới, đi vào Khôn Cùng Vô Hà.

Trừ những lần này, Thái Ưc cơ hồ biệt tích, Minh giới cơ hồ không thấy bóng dáng Thái Ưc, Đông Phương Minh Đế trở thành Minh Đế thần bí nhất trong ngũ phương Minh Đế.

“Chuyện đó đã kích hắn quá lớn, tính tình Thái Ưc đã hoàn toàn thay đổi rồi. Tạo hóa trên người, việc Nhan Vũ chết đi không thể trách Thái Ưc được.” Trong lòng Chu Khất thở dài, cũng không dám nói ra, Nhan Vũ là cấm kỵ của Thái Ưc, một khi có người đề cập, Thái Ưc mà nổi giận thì cả Chu Khất cũng không dám ngăn cản.

Hai người Lý Dương và Điền Cương với tốc độ đạt đến cực hạn, lưỡng đạo lưu quang nhằm thẳng về phía “xe” của trung ương Minh Đế Chu Khất. Nhưng từ xa, khi bọn vẫn còn chưa đến gần được xe, hơn mười người hộ vệ xa giá của Chu Khất đã chia thành mười hướng bao vây Lý Dương.

- Trung ương Minh Đế tuần hành, ngoại nhân dừng lại.

Mười tên hộ vệ mắt hổ lóe ra tinh mang, nhìn chăm chăm vào hai người Lý Dương, Điền Cương. Chỉ cần Lý Dương bọn họ tới gần hơn một chút, liền lập tức ra tay công kích ngay.

Lý Dương và Điền Cương vừa thấy cái xa giá này, lập tức dừng lại.

- Nhờ các vị thông truyền, nói rằng Ma giới Lý Dương muốn gặp Đông Phương Minh Đế.

Lý Dương chấp tay nói, mười tên hộ vệ thủ lĩnh nghe xong, khẽ gật đầu lớn giọng nói:

- Hai người chờ tại đây, ta đi bẩm báo, hai người các người không được lơ mãng đến gần xa giá của Minh Đế, nếu không bị hồn phi phách tán thì đừng trách ai.

Nói rồi, thân hình đầu lĩnh thủ vệ lóe lên, hướng về xa giá của trung ương Minh Đế bay đi.

Trung ương Minh Đế này có xa giá lớn quá.

Diên Cương nhìn hộ vệ này, nói với Lý Dương.

Lý Dương khẽ gật đầu. Cũng không có để ý chuyện này. Lúc này, để gặp được trung ương Minh Đế, Đông Phương Minh Đế thì còn hơi xa, mọi chú ý của Lý Dương đều đặt vào trên mình của hai người đó. Đồng thời hẳn cũng lo lắng Đông Phương Minh Đế sẽ phản ứng như thế nào.

Thần thức Lý Dương cẩn thận quan sát trung ương Minh Đế và Đông Phương Minh Đế.

Lúc này!

- Bẩm báo Minh Đế bệ hạ, kia người đến tự xưng là Ma giới Lý Dương, muốn cầu kiến Đông Phương Minh Đế.

Hộ vệ thủ lĩnh đứng bên cạnh xa giá cung kính nói.

- Ta không cần biết hắn là ai, ta không gặp.

Thái Úc lạnh nhạt nói, ánh mắt liếc qua tên hộ vệ thủ lĩnh, hộ vệ thủ lĩnh nhất thời cảm thấy tâm thần run lên, lúc này liên tục gật đầu vâng dạ, hướng về Lý Dương truyền đạt.

Nhưng trung ương Minh Đế Chu Khất khẽ nhíu mày.

- Lý Dương? Ma giới Lý Dương? Nghe nói Li Lộc Ma Đế bị Xi Vương Đại Tôn bắt giam, chính là vì Lý Dương này, rồi sau đó tại Thanh Tiêu các trực tiếp giết Li Lộc Ma Đế. Xi Vương Đại Tôn cực kỳ coi trọng Lý Dương!

Chu Khất quay về Thái Úc cười nói.

Thái Úc vẫn lạnh nhạt nói:

- Lý Dương? Người sao biết Lý Dương kia là Lý Dương này, Ma giới lớn vô cùng, trùng tên nhiều lắm.

Thái Úc bình thường không gặp ngoại nhân, phỏng chừng hẳn cũng biết chuyện Lý Dương được Đại Tôn coi trọng, nhưng Đông Phương Minh Đế đâu có chuyện gì để nói với hắn!

Chẳng lẽ Thái Úc lại có gì phải cầu người?

- Thái Úc huynh, người lời này hình như không đúng lắm. Ma giới cùng tên thì nhiều, nhưng Ma giới cấp bậc Ma Quân mà có người trùng tên như thế thì rất hiếm.

Chu Khất cười nói, Ma giới dân cư rất nhiều, nhưng người trên cấp bậc Ma Quân thì không nhiều lắm, tự nhiên trùng tên cũng rất hiếm.

- Huống chi theo ta được biết, huynh đệ Diên Cương của Lý Dương này là tiên thiên thổ đức thân, mà, bèn vừa rồi thần thức của ta quan sát được trong hai người vừa tới, có một người đúng là tiên thiên thổ đức thân. Còn hắc y thanh niên kia trong cơ thể có một năng lượng rất lạ, phỏng chừng đúng là cái “Đạo Phách” Gì gì đó.

Chu Khất hiển nhiên cũng biết khá nhiều tin tức Ma giới. Phi Đạo Nhập Đạo, do Lý Dương rất nổi danh, nên cũng được đại nhân vật này biết đến.

- Thái Úc huynh, chẳng lẽ người nhất định không gặp Lý Dương?

Chu Khất quay về Thái Úc hỏi.

Thái Úc căn bản chẳng phải nghĩ ngợi gì nhiều nói thẳng:

- Không gặp!

Lúc này!

- Đông Phương Minh Đế tiền bối, văn bối Lý Dương có chuyện quan trọng muốn gặp tiền bối, vạn lần mong tiền bối cho văn bối gặp mặt.

Thanh âm Lý Dương lảng lảng, truyền thẳng đến tai Đông Phương Minh Đế, Đông Phương Minh Đế khẽ nhú mày, xem ra rất bất mãn với hành động này của Lý Dương.

- Không được tới gần, tới gần giết không tha.

Đột nhiên tiếng hộ vệ vang lên, nhất thời lưỡng đạo quang mang hiện ra, Lý Dương hai tay hiện ra thanh quang, cước đạp đao mang, tốc độ cực nhanh, đạt tới mức kinh nhân, lại vận dụng Xuyên Vân Toa Vụ, thân hình hóa thành hai, vượt qua tên hộ vệ.

Mặc dù trong đám hộ vệ cũng có cao thủ cấp bậc Ma Quân, nhưng nói về tốc độ, cho dù có ngựa thần cũng chạy không kịp Lý Dương.

- Đông Phương Minh Đế tiền bối, hôm nay, văn bối có sự tình trọng yếu muốn nhờ.

Lý Dương đến một bên xe.

Thái Úc lạnh nhạt hừ lạnh một tiếng:

- Ma Quân nho nhỏ, dám làm chuyện như thế, còn có thể thống gì?

Lập tức Thái Úc lạnh nhạt nhìn Lý Dương liếc mắt. Lý Dương chỉ cảm thấy một cỗ cường đại tâm thần công kích mạnh vào tâm thần của mình.

Tâm thần công kích.

Ngoại trừ Lý Dương, Tiêu Diêu tán nhân, Lý Dương lần đầu tiên nhìn thấy người khác cũng có thể sử dụng tâm thần công kích như thế, hơn nữa phương thức công kích bất đồng với mình, mình phải dùng Đao Phách hoặc là thân thể công kích, nhưng Đông Phương Minh Đế Thái Úc này lại chỉ cần liếc mắt, liền có một cỗ tâm thần công kích vô cùng cường hãn.

Lý Dương nguyên thần chắc chắn vô cùng, nguyên thần chính là căn bản. Mặc dù tâm thần nhất thời hỗn loạn, nhưng là vì nguyên thần không bị ảnh hưởng, tâm thần nháy mắt đã khôi phục.

- Ủa?

Thái Úc lúc này trong lòng cả kinh, hần dùng thần khí Tam Sanh Thạch của mình, Tam Sanh Thạch chính là thần khí, làm cho người ta biết được kiếp trước bất quá là công năng bình thường nhất, công năng chủ yếu nhất là công kích, đó là dùng Tam Sanh Thạch đánh ra, tâm thần đối thủ liền đại loạn, người yếu thậm chí còn bị tiêu diệt cả tâm thần, nguyên thần hội tán, đương trường hồn phi phách tán.

Trên thực tế, công dụng chính của Tam Sanh Thạch là tâm thần công kích.

Tam Sanh Thạch là thần khí, đã dung nhập vào trong cơ thể Thái Úc, Thái Úc cho dù không cần dùng Tam Sanh Thạch công kích, chỉ cần liếc mắt, liền có thể công kích tâm thần đối phương rồi, hơn nữa tâm thần tu vi của Thái Úc cao hơn Lý Dương nhiều, tự nhiên làm cho Lý Dương vô cùng hoảng sợ.

- Tốt, có thể ngăn cản công kích của ta, tốt lắm, ta cho ngươi một cơ hội nói. Nói đi, có sự tình gì muốn gặp ta.

Trên mặt Thái Úc xuất hiện một nụ cười lạnh nhạt, song Lý Dương cảm nhận được nụ cười trên mặt Thái Úc chỉ là gượng gạo mà thôi.

Lý Dương cũng không quan tâm gì nhiều.

- Thê tử văn bối tại Quỷ giới, văn bối muốn làm cô ấy khôi phục ký ức, do đó hy vọng tiền bối có thể cho văn bối mượn Tam Sanh Thạch, sau khi vượt qua Bắc Minh hải, cứu thê tử, văn bối sẽ vĩnh viễn ghi nhớ đại ân của tiền bối. Tiền bối có yêu cầu gì, văn bối cũng sẽ hết sức hoàn thành.

Lý Dương khẩn khoản nói.

Thái Úc cười lạnh:

- Người đang cầu người ta phải không? Cầu người sao lại có ngạo khí như thế, đối mặt với hai vị Minh Đế chúng ta, cũng không quỳ xuống thỉnh an.

Vô luận là Ma giới hoặc là Minh giới, bình thường hạ nhân khi gặp thủ lĩnh của mình, đều phải quỳ xuống.

Tỷ như trong khi ở Bích Lan sơn, những Ma Soái khi gặp Lý Dương đều phải quỳ xuống, cao hô bá kiến Mộc Dịch đại nhân, đây là qui củ của cả Ma giới, mà quy củ của Minh giới cũng giống như Ma giới, do đó Thái Úc nói lời này cũng có lí.

Lý Dương thứ nhất chỉ là Ma Quân. Thứ hai, đang cầu người. Tự nhiên hẳn phải quỳ xuống hành lễ.

Lý Dương khẽ cau mày.

Hồi hẳn ở chỗ Xi Vưu Đại Tôn, đều xưng huynh gọi đệ với hẳn. Nhưng một Minh Đế bắt hẳn quỳ xuống hành lễ, điều này làm cho ngạo khí trong cơ thể Lý Dương không thể dần được, chỉ vì những lời này của Thái Úc, ngạo khí trong cơ thể Lý Dương tự nhiên bắt đầu tăng lên.

- Thái Úc huynh, đừng làm quá. Không cần phải quỳ xuống đâu.

Chu Khất quay về Thái Úc nói.

Thái Úc hừ lạnh một tiếng, không nói gì.

“Tính tình quật cường, lãnh khốc vô tình.” Trong lòng Chu Khất thầm than, cũng bất lực, Thái Úc này từ sau khi lần Tiên Ma đại chiến đó, phát sinh tính tình quái đản như thế, cho dù ai cũng không có khả năng áp chế hẳn, huống chi việc này cho dù Xi Vưu Đại Tôn có biết cũng chẳng mất gì.

Dù sao Thái Úc chính là Minh giới Đại Đế, Xi Vưu tuy cường hãn, cũng không thể tùy tiện trừng phạt Minh giới Đại Đế.

“Nhẫn, nhẫn, vì Tuyết, ta chuyện gì cũng có thể chịu được.” Lý Dương mạnh mẽ áp chế bản thân, nhưng ở sâu trong nguyên thần vẫn tự nhiên lan tràn một cỗ ngạo khí, giống như một ý niệm không cam chịu.

Điền Cương cũng tiến lên một bước.

- Đông Phương Minh Đế tiền bối, sư huynh ta là người được Xi Vưu Đại Tôn coi trọng nhất, hy vọng tiền bối miễn cho hẳn việc quỳ xuống.

Trong lòng Điền Cương mặc dù tức giận, nhưng cũng hiểu không nên đắc tội với Đông Phương Minh Đế, dù sao muốn có Tam Sanh Thạch phải nhờ vào Đông Phương Minh Đế, chỉ có thể nhẹ nhàng nói chuyện.

Đông Phương Minh Đế liếc nhìn Điền Cương, không thềm để hẳn trong mắt.

Không khí chung quanh Lý Dương bỗng chấn động, sắc mặt cũng bắt đầu hồng lên.

Ngạo khí chính là do nguyên thần ở sâu thẳm trong linh hồn phát sinh ra. Cỗ ngạo khí này không cho phép Lý Dương khuất tất, nhưng Lý Dương trong lòng không ngừng tự nói:

- Vì Tuyết, phải nhẫn. chỉ cần quỳ xuống thôi, nhẫn. Vì Tuyết!!!

Lý Dương đột nhiên quỳ xuống.

- Hy vọng Đông Phương Minh Đế tiền bối cho ta mượn Tam Sanh Thạch.

Vừa quỳ xuống, Lý Dương vừa nói. Nhưng lúc này trong cơ thể Lý Dương cỗ ngạo khí lại đột nhiên nổi lên một trận chấn động, ngay cả Minh giới thiên địa vừa rồi cũng là bị ảnh hưởng, rồi đột nhiên...

- Oanh!

Giữa ban ngày, đột nhiên sấm sét nổ vang. Từng tia chớp lóe ra khắp cả Minh giới, lôi điện cuồng bạo vô cùng. Đồng thời một cơn mưa lớn trong nháy mắt đổ xuống như trút nước, những người khác có thể tự vận dụng năng lượng cơ thể chống lại mưa gió, nhưng Lý Dương cứ mặc kệ gió mưa.

Nói đúng ra, Lý Dương thậm chí không chú ý tới lôi điện xung quanh, cũng không chú ý tới mưa gió, toàn bộ chú ý của hẳn tập trung vào Đông Phương Minh Đế.

Tất cả hy vọng của hắn, phần đầu ngàn năm của hắn, hết thảy phải chờ vào thời khắc này đây.

- Hy vọng Đông Phương Minh Đế tiền bối cho ta mượn Tam Sanh Thạch!

Toàn thân ướt đầm vì mưa gió, Lý Dương một lần nữa lại cầu khẩn. Mắt nhìn chăm chăm vào Đông Phương Minh Đế, thanh âm kiên định vô cùng.

Nhìn Lý Dương quỳ xuống, Điền Cương trong lòng cũng khó chịu, hắn cũng nhìn Đông Phương Minh Đế. Hắn rất hy vọng Đông Phương Minh Đế có thể chấp thuận, nếu Đông Phương Minh Đế chấp thuận, lần quỳ này của Lý Dương cũng đáng giá. Hơn nữa Lý Dương vẫn phải cảm kích Đông Phương Minh Đế.

- Thái Úc huynh, ta xem nên chấp thuận đi, chỉ là cho mượn Tam Sanh Thạch thôi. Cho dù người lấy Tam Sanh Thạch cho Lý Dương, thì chỉ cần một ý niệm trong đầu, liền có thể làm cho Tam Sanh Thạch quay trở về với người. Cho dù người khác muốn đoạt Tam Sanh Thạch cũng không có biện pháp. Dù sao nguyên thần của người đã ẩn ký ở trong đó rồi mà.

Chu Khất khuyên Thái Úc.

Thái Úc lạnh nhạt nhìn Lý Dương liếc mắt.

- Lý Dương, nếu là vật khác, có lẽ Thái Úc ta sẽ nể mặt Đại Tôn có thể cho người mượn, nhưng Tam Sanh Thạch này, thì tuyệt đối không có khả năng. Tam Sanh Thạch là thần khí quan trọng nhất của ta, cũng là nền tảng gốc rễ của ta.

Thái Úc nói một cách khẳng định.

Lúc này, Thái Úc có vẻ mềm mỏng hơn có chút. Dù sao vô luận như thế nào cũng phải nể mặt Xi Vưu Đại Tôn một chút. Xi Vưu Đại Tôn, phóng mắt nhìn ra Đại Tôn trong lục giới ai dám xưng là đối thủ của Xi Vưu Đại Tôn, đến cả người đứng đầu Tiên giới Tam Thanh là Lão Tử mà còn bị Xi Vưu đánh gãy một chân. Vô số năm qua vẫn không có đòi được nợ, từ đó có thể tưởng tượng được Xi Vưu Đại Tôn lợi hại như thế nào.

Lý Dương trong lòng luống cuống.

Không có Tam Sanh Thạch, cho dù tìm được Tuyết, thì sẽ như thế nào? Không có ký ức, căn bản không biết hắn là Lý Dương, sao có thể như thế được?

- Đông Phương Minh Đế tiền bối, ta không cần mượn lâu. Mười năm là được rồi, ta chỉ cần xuyên qua Bắc Minh hải đi tới Quỷ giới tìm được Tuyết. Sau đó không cần Tam Sanh Thạch này nữa. Nếu không thì một năm, chỉ một năm thôi. Cầu xin người giúp cho, cho ta mượn Tam Sanh Thạch, chỉ một năm thôi.

Lúc này, Lý Dương đã không biết phải làm gì cho đúng.

Phỏng chừng nếu Thái Úc muốn Đạo Phách của Lý Dương, hoặc cần Lý Dương làm gì, Lý Dương cũng sẽ làm theo, đáng tiếc Thái Úc không yêu cầu gì cả.

- Người biết cái gì, Tam Sanh Thạch, chính là căn bản của ta, vô luận như thế nào ta cũng không thể cho người khác mượn được, người đi đi.

Thái Úc xua tay nói thẳng, căn bản không để cho Lý Dương có một hi vọng nào.

- Tam Sanh Thạch, vô luận có yêu cầu gì, chỉ cần người có thể đem Tam Sanh Thạch cho ta mượn, ta sẽ làm theo.

Nước mưa chảy đầy mặt Lý Dương. Cũng không biết là nước mắt hay là nước mưa nữa. Lý Dương cứ như vậy nhìn Đông Phương Minh Đế, giống như cổ vớ lấy cây cọc cứu mạng cuối cùng.

- Muốn mượn Tam Sanh Thạch, ta nói cho người, người đang nằm mơ!

Thái Úc lạnh lùng nói, khi đột nhiên đứng dậy, quay về Chu Khất nói:

- Chu Khất huynh, cũng không phiền người tiễn ta, để ta mình một mình về nhà.

Lập tức cước đạp hắc vụ, không để Lý Dương nói thêm gì, cũng không nghe Chu Khất gọi, trực tiếp hoa pháp trường không, biến mất về phía chân trời.

312. Chương 11: Thưởng

Đã hơn ngàn năm kiên trì theo đuổi mục tiêu, chẳng lẽ chỉ vì lời khước từ này mà đoạn tuyệt hy vọng sao?

- Đuổi theo!

Lý Dương đột nhiên đứng dậy, cũng không nói gì thêm. Lúc này cước đạp Đao Phách, đao mang đột nhiên bộc phát, tốc độ Lý Dương đạt đến cực hạn,

Cấp tốc đuổi theo Đông Phương Minh Đế, vô luận có chuyện gì cũng không từ bỏ. Từ bỏ... hắn sẽ bị mất mục đích sống.

Tuyệt, là nhiệt tình duy nhất trong lòng hắn.

- Sư huynh!

Điền Cương thấy Lý Dương thuận di bay đi, lúc này cũng lập tức giá ngự lên Thanh Vân, đuổi theo. Nhưng lúc này Lý Dương đã hoàn toàn bộc phát.

Đao Phách tương đương với bán thần khí lại dùng đến tốc độ nhanh nhất, cho dù Điền Cương cước đạp Thanh Vân, cũng đuổi không kịp Lý Dương.

Tuyệt Mai sơn, đế cung Đông Phương Minh Đế.

Điền Cương biết Lý Dương nhất định đuổi theo Đông Phương Minh Đế, chắc chắn sẽ đến đế cung, liền bay thẳng đến đế cung.

Chu Khất nhìn ba người bọn họ luôn luôn phi tẩu, cũng lắc đầu bất lực. Hắn cũng hết biện pháp với Thái Úc, tính tình Thái Úc thì ba người khác trong ngũ phương Minh Đế ai cũng biết, căn bản không nghe ai khuyên bảo.

Thái Úc cước đạp Hắc Vân, tốc độ đạt đến cực hạn, chẳng bao lâu đã về tới Tuyệt Mai sơn.

Lý Dương này, dám mượn Tam Sanh Thạch của ta, Tam Sanh Thạch căn bản của ta, ta lại há có thể cho hắn mượn. Thân hình Thái Úc dễ dàng vượt qua ảo trận, lập tức đi tới đế cung.

Phía ngoài đế cung đám cung nữ vừa thấy Thái Úc, lập tức hành lễ nói:

- Ra mắt Minh Đế bệ hạ.

Ừm.

Thái Úc mặt lạnh như băng, trực tiếp vào đế cung. Tứ đại thê thiếp của Thái Úc vừa nghe tin, lập tức bốn người cũng chạy đến.

Trên đại điện, bốn vị thê thiếp hành lễ nói:

- Ra mắt Minh Đế bệ hạ.

Mặc dù Đông Mai bốn người là thê thiếp của Thái Úc, nhưng không xưng hô với Thái Úc là phu quân, mà là Minh Đế bệ hạ.

Điểm ấy là do Thái Úc trước kia đặt thành quy củ.

Thái Úc nhìn bốn người Đông Mai, trên mặt nặn ra một nụ cười hiếm hoi. Đột nhiên, Thái Úc nhìn nhìn khắp nơi, khẽ cau mày hỏi bốn vị thê thiếp:

- Linh Linh đâu? Sao không nhìn thấy Linh Linh, bình thường khi ta trở về, nó bao giờ cũng là người thứ nhất tới gặp ta mà.

Thái Úc nhớ kỹ mỗi lần về, Linh Linh sẽ từ xa xa đã nhiệt tình gọi “Cha”.

Các người bốn người làm sao mà luống cuống. Nói đi, Linh Linh đâu? Thái Úc thấy Đông Mai bốn người đùn đẩy nhau, nhưng rốt cục không ai đứng lên nói cả, nhất thời cùng im lặng.

Đông Mai thân làm đứng đầu thê thiếp, chấp tay nói:

- Minh Đế. Linh Linh... mất tích rồi.

Rồi đột nhiên...

Như bị sét đánh, Thái Úc cảm thấy đầu hoa lên. Sắc mặt trong tích tắc trắng bệch, hần luồng cuống, con gái bảo bối của hần sinh ra đã lâu lắm rồi, nhưng trước tới nay, Linh Linh không bao giờ rời khỏi để cung.

Bởi vì Thái Úc lo lắng. Linh Linh cơ hồ không có tâm cơ gì, mặc dù công lực khá mạnh, hơn nữa trên người cũng có thượng phẩm ma khí, có phòng ngự ma khí, cũng có cả công kích ma khí, nhưng Thái Úc vẫn lo sợ.

Trời!

Thái Úc đột nhiên vung tay, túm lấy Đông Mai, thậm chí xô Đông Mai ngã dúi trên đất, còn ba vị thê thiếp kia vội vàng chạy tới đỡ Đông Mai, ánh mắt thấp thỏm nhìn Thái Úc. Từ khi biết tiểu công chúa mất tích, Đông Mai Tứ tỷ muội sớm biết rằng phương Đông Minh Đế nhất định sẽ đại phát lôi đình.

Bây giờ điều các nàng lo lắng nhất chính là... Thái Úc có thể giết các nàng hay không.

Tứ tỷ muội thấp thỏm nhìn Thái Úc.

Hồn trưởng, các người... các người... Thái Úc mặt đỏ bừng, tức giận công tâm, thân thể run lên, thậm chí gần như muốn giết Đông Mai tứ tỷ muội tại đương trường, nhưng là nghĩ đến ân tình với Đông Mai tứ tỷ muội mấy triệu năm, trong lúc nhất thời không nỡ hạ sát thủ.

- Người đâu!

Thái Úc cũng không liếc mắt nhìn Đông Mai bốn người, lúc này quay ra ngoài giận dữ hét.

- Bái kiến Minh Đế bệ hạ.

Một thị nữ cấp bậc Ma Quân khom người đáp.

- Nhanh đi truyền lệnh cho các vị Minh Quân, trong toàn phạm vi tìm kiếm tiểu công chúa. Phải tìm bằng được.

Thái Úc lúc này giống như bị mất một cái gì quan trọng nhất, còn Đông Mai cũng lên tiếng nói:

- Minh Đế ta đã truyền lệnh rồi, mọi người dưới tay Đông Phương Minh Đế đang tìm kiếm Linh Linh khắp nơi.

Thái Úc vừa nghe xong, hừ lạnh một tiếng, không nói gì nữa.

Thần thức!!!

Thái Úc đột nhiên nhớ tới thần thức có thể tìm kiếm. Vừa rồi hần hốt hoảng quá ngay cả việc dùng thần thức lục soát mà cũng nhất thời quên mất.

Lúc này thần thức Thái Úc đột nhiên lan ra, cho dù thấy Lý Dương bay tới Tuyết Mai sơn, hần cũng không thêm để ý, thần thức hần trong nhảy mắt bao trùm cả phạm vi Minh giới tìm kiếm Linh Linh, nhưng mặc cho hần cố gắng cẩn thận tìm đi kiếm lại, cũng không phát hiện khí tức của Linh Linh.

Sao có thể như vậy, chẳng lẽ không ở Minh giới. Thái Úc luống cuống, hần không hiểu sao thần thức của mình lại không thể phát hiện khí tức của Linh Linh.

Không có khả năng!

Thái Úc một lần nữa cẩn thận tìm tòi. Đột nhiên, tại Vũ Loan thành một cổ khí tức quen thuộc lạnh như băng làm cho Thái Úc đột nhiên chấn động, Thái Úc hoảng sợ nhớ lại kỉ niệm năm đó. Lúc đó hần không có hần không phải có cuộc sống của ngũ phương Minh Đế như bây giờ. Khi đó, hần vừa mới đột phá Minh Đế cảnh giới, đạt tới Minh Đế tiền kì.

Lúc đó Quỷ giới Minh giới là một thể, Thái Úc được coi là người được trời ban phước. Sau khi đạt tới Minh Đế tiền kì, thanh danh truyền khắp cả quỷ minh, rồi sau đó, hần gặp nàng, Nhan Vũ, một nữ tử tuyệt vời động lòng người.

Cũng một cổ khí tức quen thuộc lạnh như băng này.

Nhưng Nhan Vũ đã chết, trên đời chỉ có một người có thể phát ra khí tức quen thuộc lạnh như băng như thế...

- Băng Hồn, là Băng Hồn, Băng Hồn sao lại đến Minh giới? Làm sao ta trước không hề phát hiện?

Thái Úc luống cuống, địch nhân duy nhất của hắn chính là Băng Hồn, nhưng nhiều năm qua, hắn vẫn áp chế được Băng Hồn, vì Băng Hồn chỉ duy trì ở mức Quỷ Đế trung kỳ, so với Thái Úc thì yếu hơn một bậc. Một khi Băng Hồn tới Minh giới, Thái Úc có thể phát hiện ngay.

Nhưng lần này, Băng Hồn rốt cục đã đột phá, đạt tới Quỷ Đế hậu kỳ, hơn nữa với phương pháp tu luyện đặc thù của “Băng Phách Bảo Điển”, có khả năng dùng băng giá thu liễm khí tức của mình, cả cấp cao thủ cũng không thể điều tra ra hắn. Lý Dương khi trước dùng thần thức phát hiện ra Băng Hồn đã từng cảm nhận khí tức thu liễm của Băng Hồn cực kỳ huyền diệu.

Thái Úc thần thức gia tăng, cẩn thận lục soát khí tức lạnh như băng quen thuộc kia ở Vũ Loan thành. Một cỗ khí tức yếu ớt phát ra, như có như không, gần như Thái Úc không thể phát hiện được.

- Linh Linh, Linh Linh!!!

Thái Úc rốt cục phát hiện rồi, khí tức của con gái mà hắn yêu nhất chính là ở trong khí tức lạnh như băng kia, nhưng khí tức con gái bảo bối của mình quá yếu, như có như không, nếu không phải bởi vì khí tức lạnh như băng làm cho Thái Úc cẩn thận lục soát, phỏng chừng căn bản không phát hiện được.

- Vũ Loan thành. Vũ Loan thành!

Thái Úc đột nhiên đứng dậy, lúc này hóa thành tia chớp, chạy ra khỏi đại điện phóng đi.

- Vô luận như thế nào, vô luận như thế nào, ta phải tìm được Tam Sanh Thạch. Vô luận như thế nào, bất chấp mọi thứ, vô luận như thế nào.

Lúc này, Lý Dương giống như bị ma nhập tiến vào ảo trận trong Tuyết Mai sơn, rồi vượt qua ảo trận rất nhanh, đến ngoài đế cung.

Còn lúc này, Thái Úc cũng vọt đến.

- Lý Dương?

Lúc này. Lý Dương vừa lúc đi tới ngoài cửa đế cung, đang đứng ở cửa.

- Tránh ra!

Thái Úc đột nhiên hét lớn một tiếng, hắn khẩn cấp đến phát điên rồi, khí tức con gái hắn sao lại yếu ớt như vậy, giống như người sắp chết vậy,

Điều này sao không làm làm hắn sốt ruột, cô con gái này là tất cả cảm tình ký thác của hắn cũng giống như những cảm tình mà hắn ký thác cho Nhan Vũ.

- Xin tiền bối cho vãn bối mượn Tam Sanh Thạch!

Cơ thể Lý Dương hoàn toàn căng thẳng, tinh thần cũng căng thẳng, lúc này, hắn đã bị ép đến bên bờ điên cuồng nhập ma, Tam Sanh Thạch, vô luận như thế nào, hắn cũng phải có cho được... bất chấp mọi việc!

Không có Tam Sanh Thạch, dù mình cố gắng ngàn năm cũng vô dụng.

Một phần vì Tuyết, một phần vì chấp nhất, Lý Dương vô luận làm sao cũng không muốn buông xuôi, không từ bỏ, không bao giờ.

Tam Sanh Thạch, vô luận như thế nào, vãn bối cũng xin tiền bối cho mượn Tam Sanh Thạch.

Lý Dương chắn cửa, nửa bước không rời.

- Cút ngay!

Thái Úc giận dữ, đột nhiên một cước đá tới, mạnh, đá mạnh vào ngực Lý Dương, lực lượng quá mạnh mẽ, một trận chấn động, Lý Dương chỉ còn cảm giác thân thể chấn động, rồi thân thể không tự kìm hãm được liền bị đá bay đi, trong miệng máu tươi cũng phun ra.

Lý Dương bất chấp hết thảy, lúc này hai tay chống mạnh lên mặt đất, bóp vỡ một tảng đá trên mặt đất. Rồi Lý Dương lại vẫn tiếp tục chặn cửa đại môn.

- Phốc!

Trong miệng ộc ra một ngụm máu tươi, Lý Dương cũng không để ý, lúc này đột nhiên quỳ xuống, đầu gối trên nền xuống tảng đá tạo ra thanh âm thật lớn, từng tiếng của Lý Dương giống như tiếng sắt thép chạm vào nhau:

- Tiền bối, xin cho ta mượn Tam Sanh Thạch!!!

Lý Dương mắt nhìn chăm chăm vào Thái Úc, ánh mắt giống như người chết đuối thấy được cái cọc cứu mạng.

- Không được ngăn trở ta!

Giờ khắc này, Thái Úc căn bản không có thời gian nói nhảm với Lý Dương, đến cả Xi Vương Đại Tôn mà ngăn trở hắn, hắn cũng muốn không màng. Hắn phải tìm con gái, khí tức yếu ớt kia nói cho hắn biết Linh Linh đang trong tình trạng nguy hiểm cực độ, thậm chí có thể tử vong bất kỳ lúc nào.

- Bồng!

Thực lực Minh Đế hậu kỳ của Thái Úc hoàn toàn bộc phát, đánh mạnh vào Lý Dương, muốn dựa vào thực lực khủng bố đánh bay Lý Dương. Nhưng Lý Dương lại giống như người nhập ma, thân thể rồi đột nhiên phát ra quang mang màu trắng, đạo đạo quang mang không ngừng xoay tròn.

- Oanh!

Hai người chạm vào nhau, hai cổ lực lượng cường đại làm mặt đất chấn động.

Nhưng Lý Dương cũng không lùi một bước, cho dù năng lượng trong cơ thể đã chạy hỗn loạn, vô luận như thế nào, cũng cũng muốn phải làm cho Thái Úc cho mượn Tam Sanh Thạch. Tam Sanh Thạch, hắn tuyệt đối không bỏ qua.

- Cồn!!!

Thái Úc khẩn cấp lửa giận công tâm, điên cuồng đánh, nhưng Lý Dương cũng không cần mạng nữa, liều mạng chặn lại, dùng đao mang ngăn cản, đồng thời dùng Như Phong Tự Bế hóa giải lực công kích lực, điều này làm cho Lý Dương miễn cưỡng có thể ngăn cản, mặc dù mỗi một lần ngăn cản, miệng Lý Dương lại phun ra một vòi máu.

Chu Thiên Càn Khôn viên cầu thậm chí đã bị chấn động.

- Hỗn đản!

Thái Úc giận dữ, cũng không muốn cùng Lý Dương lằng nhằng, phóng lên cao, trực tiếp phá nóc nhà để cung phá không bay đi.

- Tam Sanh Thạch, vô luận như thế nào, ta phải tìm được Tam Sanh Thạch!

Lý Dương trong mắt lóe ra một tia điện mang màu đen, trên người phát ra khí tức lạnh như băng cực độ, dưới chân đao mang chọt lóe lên, tiếp tục đuổi theo, Thái Úc mặc dù giá ngự Hắc Vũ tốc độ cực nhanh, nhưng tốc độ Đao Phách của Lý Dương cũng kinh khủng.

Tốc độ Hắc Vũ và tốc độ Thanh Vân cũng tương đương, mặc dù thực lực của Thái Úc cao hơn Điền Cương nhiều, tốc độ giá ngự Hắc Vũ nhanh hơn rất nhiều. Nhưng so với Lý Dương, thì cũng tương đương mà thôi.

- Xoẹt xoẹt...

Lý Dương cực nhanh chạy theo, Thái Úc cách hắn khoảng trăm thước phía trước, Lý Dương mặt không đổi sắc, chỉ có trong mắt hắn có nhiều tia điên cuồng, giờ khắc này, hắn ở trong trạng thái cực hạn, toàn thân tâm địa, hắn chỉ còn quan tâm đến một mục tiêu.

Đó là - Tìm được Tam Sanh Thạch.

Lâm vào trạng thái nhập ma điên cuồng, Lý Dương lại xảy ra nhiều biến hóa.

Xuyên Vân Toa Vụ!

Giá ngự Đạo Phách, Lý Dương đồng thời sử dụng Xuyên Vân Toa Vụ, trong lúc bất tri bất giác, trong vô thức, Xuyên Vân Toa Vụ của Lý Dương tự nhiên chậm rãi thay đổi, không giống lúc trước phiêu dạt, mà là tia chớp, sau kho ngộ thêm sâu hơn Ma Thần Lục Tuyệt, hình ảnh như một tia chớp màu vàng.

Tia chớp!

Tại vô thức trạng thái, tốc độ Lý Dương lại tăng một bậc, trăm thước nháy mắt đã rút lại, trong khoảnh khắc đã vọt tới trước Thái Úc.

- Người...

Thái Úc mở to hai mắt nhìn, rất khó có thể tin, mình đường đường là Ma Đế hậu kỳ cao thủ, lại bị một Ma Quân đuổi theo, mặc dù thần khí Tam Sanh Thạch của mình cũng không phải thần khí có tốc độ nhanh, phi hành của mình chỉ có thể dựa vào Hắc Vũ, nhưng về nguyên tắc Lý Dương không thể đuổi theo.

- A.

- Tam Sanh Thạch!

Lý Dương nhìn Thái Úc, chỉ nói ra ba chữ này.

Nhìn quang mang trong mắt Lý Dương, Thái Úc biết thanh niên trước mắt đã bên bờ của trạng thái điên cuồng nhập ma rồi, lúc trước khi Nhan Vũ chết, mình cũng từng rơi vào trạng thái như thế, cuối cùng phải nhờ Nữ Oa nương nương ra tay mới làm mình thanh tỉnh lại.

- Không có thời gian lãng phí với người, hướng chi, muốn mượn Tam Sanh Thạch, người là nằm mơ!

Bên ngoài thân Thái Úc nổi lên từng đạo năng lượng khổng lồ, giống như một tảng thiên thạch nện trên người Lý Dương, bên ngoài thân Lý Dương đao mang dựa theo vận chuyển Như Phong Tự Bế, lần này quỹ tích vận chuyển càng thêm thâm ảo, làm tan đi khá nhiều năng lượng công kích.

Máu tươi từ Lý Dương khoe miệng rỉ xuống, nhưng Lý Dương vẫn nhìn chăm chăm vào Thái Úc.

- Tam Sanh Thạch, người có cho mượn không?

Thân thể Lý Dương đã run lên, năng lượng trong cơ thể đến trạng thái cuồng bạo cực đoan, tùy thời có thể phát ra công kích cuồng mãnh.

Con gái mình sanh tử còn chưa biết, lại bị tiểu tử điên không cần mạng giam chân tại đây, hơn nữa người điên này ngay cả Ma Đế cảnh giới cũng chưa đến, lại giam chân được mình, điều này làm cho Thái Úc giận muốn giết người rồi.

- Khốn kiếp, người đừng phiền ta nữa, cho dù người quỳ xuống cầu ta, ta cũng sẽ không cho mượn, chứ đừng nói người ngăn ta lại, ta nói rồi, người đừng nghĩ tới việc ta cho mượn Tam Sanh Thạch!

Thái Úc vì con gái mình rất cực nẩy sinh ý nghĩ ác độc, không để ý gì đến Xi Vưu Đại Tôn. Lúc này sử dụng Tam Sanh Thạch, đột nhiên bắn về phía Lý Dương. Thần khí Tam Sanh Thạch rất cực ra tay.

- Không cho mượn... vậy... cướp!

Lý Dương khi bị Tam Sanh Thạch bắn tới, chốc lát đột nhiên hóa thành một đạo tàn ảnh nhằm phía Thái Úc, trong mắt hắn có một tia điên cuồng, rồi biến thành điện mang màu đen... giống như nhập ma, thân thể đột nhiên phát ra quang mang màu trắng, đạo đạo quang mang không ngừng xoay tròn.

313. Chương 12

- Oanh!

Tay phải Lý Dương chợt lóe lên thanh quang, Hám Địa quyền sáo xuất hiện, tay nắm lại thành quyền, hóa thành vô số quyền ảnh đánh mạnh vào Thái Úc, đồng thời Dao Phách cũng bắn ra.

Phá Sơn Liệt Không!

Đao Chi Bi Sát!

Thái Úc khiếp sợ, theo như hấn dự kiến, với tâm thần tu vi của hấn, hơn nữa với thần khí Tam Sanh Thạch, thậm chí Lý Dương khẳng định đương trường tâm thần tiêu diệt, nguyên thần hội tán, cho dù không thể làm cho Lý Dương chết tại đương trường, cũng có thể làm cho Lý Dương hôn mê.

- Hưu!

Bên ngoài Thái Úc quang mang chợt lóe, đương đầu với Dao Phách của Lý Dương đang đánh tới.

- Tâm thần công kích? Hay lắm, đáng tiếc... người gặp phải ta.

Thái Úc cười lạnh, nói về tâm thần công kích, hấn là lão tổ tông, chỉ với công kích bằng Dao Phách tuyệt không có khả năng đối phó với Thái Úc Minh Đế hậu kỳ.

Dao Phách màu trắng mờ, tương đương với bán thần khí mà thôi, Lý Dương công kích cũng không mạnh. Thái Úc là Minh Đế hậu kỳ, gần đến Đại Tôn rồi, đã xuất hiện từ trước khi Bắc Minh hải xuất hiện, sống một thời gian dài như thế, loại người này sao có thể dễ dàng đối phó được.

Tay đâm!

Lên gối!

Gót chân!

Trong lúc nhất thời Lý Dương hóa thành vô số ảo ảnh, hướng về Thái Úc triển khai phương pháp công kích cận chiến của Ma giới cao thủ, đồng thời mỗi một kích Lý Dương kèm thêm vào Ma Thần Lục Tuyệt. Lúc này, Lý Dương triển khai Ma Thần Lục Tuyệt vượt xa mức bình thường.

- Dám trước mặt Thái Úc ta giở trò con nít này?

Thái Úc cười lạnh, đột nhiên Thái Úc khí thế bộc phát, quát lạnh nói:

- Vốn muốn nể mặt Đại Tôn nên đối với người còn lưu thủ, nhưng người quá đáng lắm!

Thái Úc trong mắt lóe lên một tia hắc quang, đồng thời một đạo Quỷ Minh lực kinh khủng như biển gầm bộc phát ra, trên người hấn không ngừng bộc phát.

Giờ khắc này Lý Dương cũng không còn gì để lùi bước, có lẽ hấn căn bản không biết lùi bước. Lý Dương đã không còn trong trạng thái bình thường nữa.

- Tam Sanh Thạch!

Lý Dương trong lòng kiên định.

- Chết đi!

Thái Úc đột nhiên quát khê một tiếng. Một cột sáng chất lỏng màu đen đột nhiên từ Thái Úc hướng về Lý Dương phóng mạnh tới, hai người vốn cận chiến, khoảng cách thật sự quá gần, Lý Dương căn bản không kịp phản ứng, liền bị hắc quang kinh khủng kia bắn trúng.

Lần này hắc quang kinh khủng đó là Minh Đế hậu kỳ cao thủ toàn lực công kích.

Lý Dương hôm nay thực lực bất quá Ma Quân cấp bậc. Cho dù dựa vào Dao Phách, giỏi lắm có thể đối phó với Minh Đế tiền kỳ mà thôi, cùng Thái Úc cứng đối cứng, căn bản không hy vọng gì. Đương nhiên, đó là khi Lý Dương trong trạng thái bình thường, còn trạng thái lúc này thì...

Như Phong Tự Bế!

Lý Dương mặt không chút thay đổi. Đồng tử trong mắt lóe ra một tia điện mang lạnh như băng màu đen, chốc lát, quỹ tích xoay tròn của Chu Thiên Càn Khôn viên cầu trong Thất Diệu Tinh Cực của Lý Dương đột nhiên biến hóa, thậm chí so với Ma Thần Lục Tuyệt mà Xi Vưu đích thân truyền còn thâm ảo hơn.

Bên ngoài thân quỹ tích xoay tròn của đao mang cũng đồng dạng như thế, năng lượng công kích khổng lồ đã bị hấp thụ thành ra ngoài.

Xuyên Vân Toa Vụ!

Đồng thời thân hình Lý Dương cũng hóa thành huyền diệu. Khi thì giống như tia chớp chợt lóe rồi biến mất, khi thì giống như con cá, dễ dàng bơi lội trong hắc quang công kích, gạt công kích sang một bên, thậm chí hai tay Lý Dương vẫn không ngừng kết xuất các loại bộ dáng.

- Phốc!

Cuối cùng, Lý Dương giống như một tia chớp màu đen, trong nháy mắt ra khỏi phạm vi công kích của hắc quang. Bên ngoài thân Lý Dương xuất hiện nhiều tia máu tươi, nhưng là quang mang trong mắt hắn càng sáng. Nhìn chằm chằm vào Thái Úc, trong miệng một lần nữa nói:

- Tam Sanh Thạch!

Thái Úc trợn mắt há hốc mồm.

Không phải vừa mới mình dùng Quỷ Minh lực tuyệt đối công kích Lý Dương sao? Lý Dương là một Ma Quân nho nhỏ mà thôi, làm sao có thể chống cự được? Nếu là cao thủ cấp bậc Minh Đế, cho dù là Minh Đế tiền kỳ, khi dám đỡ một đạo công kích này, Thái Úc có thể còn hiểu được.

Nhưng... Lý Dương chỉ là một Ma Quân mà thôi.

- Linh Linh!

Thái Úc càng tỏ ra khiếp sợ, đối với hắn trọng yếu nhất bây giờ là tìm gặp con gái mình, con gái mình rốt cuộc làm sao vậy, khí tức yếu ớt như vậy, thậm chí yếu đến mức ngay cả Minh Đế thiếu chút nữa không phát hiện ra.

- Chết!

Lý Dương đột nhiên quát khê một tiếng, một lần nữa Đao Phách đột nhiên công kích về phía Thái Úc.

- Người ép ta!

Thái Úc cười lạnh, đệ nhất Thái Úc thần khí là Tam Sanh Thạch, nhưng Thái Úc chỉ có Tam Sanh Thạch thôi sao? Thân là ngũ phương Minh Đế, kinh nghiệm vô số năm tháng, lại làm sao chỉ biết một thủ đoạn này được? Thái Úc hai tay kết xuất đạo đạo thủ ấn, từng đạo quang mang vờn quanh bên ngoài thân thể, kết xuất một hoa mai cực lớn, từng đóa hoa mai không ngừng nổi lơ lửng.

Lý Dương giống như gặp ảo ảnh, vô số lần thử công kích công kích Thái Úc, nhưng toàn bộ bị những hoa mai này ngăn trở, căn bản không thể xâm nhập chút nào.

- Tuyết Mai Nhiễm Huyết!

Thái Úc quát khê một tiếng, dồn gần cả vạn đóa hoa mai tản ra hình thành một quang mang, bao vây lấy Lý Dương, Thái Úc khi này cười lạnh một tiếng:

- Chết cũng không thể trách ta được.

Lập tức Thái Úc liền bước lên Hắc Vân bay đi rồi.

Lý Dương bị vây ở trong đại trận này, cho dù cố công kích, cũng vô pháp rời đi nửa bước, đương nhiên đại trận này cũng không phải chỉ vây khốn mà thôi, Tuyết Mai Nhiễm Huyết đại trận kinh khủng nhất là... công kích vô tận.

Từng đạo năng lượng màu đỏ như máu từ trong đại trận hình thành nên, năng lượng phát ra như kích quang, chợt lóe rồi biến mất, hoàn toàn tung hoành khắp cả đại trận, Lý Dương căn bản không thể chống đỡ được. Cho dù sau khi đánh bay một đạo năng lượng hội tán đi, nói lại ngưng kết một lần nữa, sau đó công kích một lần nữa.

Đó là nguyên nhân làm công kích này thành vô tận, trừ phi có thể phá trận.

Ánh mắt Lý Dương nhìn chăm chăm vào Thái Úc, thấy Thái Úc biến mất, ánh mắt Lý Dương ảm đạm. Đồng thời, Lý Dương cũng thoát ra khỏi trạng thái điên cuồng bất chấp tất cả kia, khôi phục như bình thường, thần thức đảo qua, biết ngay huyền bí của đại trận này.

- Trận pháp cũng không phải cao thâm, chỉ là năng lượng rất mạnh mà thôi.

Lý Dương thân hình chớp động, rất nhanh ra khỏi đại trận, phá trận, khó nhất là do khi ở trong trận ta không thể hiểu rõ bố cục của đại trận, vì thần thức của Lý Dương có thể dễ dàng xuyên đại trận, nên thấy rõ đại trận, do đó phá cũng dễ dàng nhiều lắm.

Ra khỏi đại trận, nhìn Thái Úc biến mất về phương Bắc. Lý Dương trên mặt lộ vẻ cô đơn.

- Phốc!

Lý Dương đột nhiên phun ra một hơi máu tươi. Nhưng hần nhưng không thêm để ý, tùy ý phát tay lau vết máu trên miệng.

Lúc này, Chu Thiên Càn Khôn viên cầu trong cơ thể Lý Dương đã thiếu chút nữa thì băng hoại, vừa rồi vận chuyển năng lượng quá khẩn cấp, công kích tốc độ cực nhanh, đã vượt qua cực hạn của Lý Dương. Mặc dù lúc này Lý Dương đã thoát khỏi tình trạng điên cuồng vừa rồi, nhưng Lý Dương cũng không nhớ rõ ràng sự tình phát sinh như thế nào.

Thái Úc toàn lực công kích, mình không hiểu sao lại có thể phá giải.

Như Phong Tự Bế? Xuyên Vân Toa Vụ?

Lý Dương nhớ kỹ mình sử dụng hai tuyệt chiêu này, nhưng sử dụng khác với lúc trước, tựa hồ uyển chuyển như ý hơn. Thậm chí có thể so sánh cảm giác rất gần với “Đạo”. Chỉ tiếc. Lý Dương bây giờ cũng căn bản không thể nhận thức khi đó rốt cuộc là trạng thái gì.

Nếu lúc này Lý Dương phải đối mặt, phỏng chừng bị đánh trọng thương đương trường, thậm chí có thể tử vong.

- Sư huynh, người làm sao vậy?

Điền Cương rốt cục đuổi kịp. Lý Dương và Thái Úc công kích tốc độ quá nhanh. Mặc dù qua lại không ít chiêu, nhưng là cũng chỉ trong nháy mắt. Bọn họ đạt tới cảnh giới, chỉ một cái nháy mắt, đã công kích không biết bao nhiêu lần.

- Không có gì.

Lý Dương lạnh nhạt lắc đầu, hần cước đạp Đạo Phách, bay xuống tới phía dưới trên một đỉnh núi.

Thanh Phong sơn, Minh giới một ngọn núi không có danh khí gì. Lúc này, Lý Dương ngồi trên đỉnh núi, nhìn ngơ ngẩn về phương Bắc, còn Điền Cương đứng ở phía sau hần.

- Thất bại rồi...

Lý Dương trong lòng thê lương, vô luận khẩn cầu làm sao, Đông Phương Minh Đế cũng không cho hần mượn Tam Sanh Thạch, cho dù là Lý Dương quỳ xuống khẩn cầu, Đông Phương Minh Đế cũng không đáp ứng. Lý Dương cũng hiểu, Tam Sanh Thạch là căn bản của Đông Phương Minh Đế, muốn mượn rất khó.

Thậm chí mình ở trong trạng thái điên cuồng nhập ma, dùng đến cả phương pháp cướp đoạt, đáng tiếc, thực lực chênh lệch quá lớn.

Cho dù rơi vào trạng thái như vậy, mình vận dụng Ma Thần Lục Tuyệt đạt tới một cảnh giới chưa từng có ai đạt được, cũng không cách nào đối phó nổi Đông Phương Minh Đế, đừng nói có thể cướp đoạt Tam Sanh Thạch. Thực lực chênh lệch quá lớn, cho dù kỹ xảo rất tốt cũng vô dụng.

Thực lực tuyệt đối, thủ đoạn gì cũng không có tác dụng.

Cả khẩn cầu, cả dùng uy tín của Xi Vương mà khuyên bảo, cả quỳ xuống khẩn cầu, thậm chí điên cuồng bắt chấp tính mạng, ra tay cướp đoạt, tất cả đều vô dụng, nhìn thái độ Đông Phương Minh Đế, Lý Dương hiểu được, mình không có hy vọng nữa.

Một chút hy vọng cũng không có.

Bởi vì, từ đầu tới đuôi, Đông Phương Minh Đế chưa từng có một lần do dự.

Không do dự, Đông Phương Minh Đế căn bản là không hề có ý cho Lý Dương mượn.

- Sư đệ, ta muốn được yên tĩnh một chút.

Lý Dương quay đầu lại buồn bã nói với Điền Cương, Điền Cương gật đầu, liền lui lại. Lúc này Điền Cương cũng biết Lý Dương muốn được ở một mình, tự mình suy nghĩ.

Lý Dương nhìn về phương Bắc.

- Bắc Minh hải, vượt qua Bắc Minh hải, tới được Quỷ giới rồi, trong Quỷ giới, Tuyệt ở nơi nào?

Lý Dương trầm thì nói, mắt khép hờ, khóe miệng mỉm cười.

Tay phải Lý Dương vung lên liền xuất hiện một bình rượu.

Vừa rồi trải qua đại chiến, bên trong trong cơ thể hỗn loạn không chịu nổi, nhưng Lý Dương căn bản không chú ý chút nào, toàn bộ chú ý của hắn lúc này là uống rượu.

Ngửa đầu, rót rượu.

Nốc một hơi, rồi cứ uống cạn, Lý Dương cũng không biết mình đang nghĩ gì, uống rượu nhìn phương Bắc, cứ ngồi trên ngọn núi như vậy, ngồi lì ở đó bảy ngày, còn Điền Cương đứng nhìn Lý Dương từ xa.

Đột nhiên...

Tiếng địch vang lên, bích thủy địch một lần nữa xuất hiện trên tay Lý Dương, từ khi rời Bích Lan sơn, Lý Dương đã lâu rồi không thổi địch nữa, lần này Lý Dương lại thổi sáo.

Tầm Mịch nhạc chương.

Trên con đường tìm kiếm, chậm chậm mờ ảo vô tận.

Có đủ mọi thứ ngọt bùi cay đắng, trải qua những khổ cực đón đau rồi cực tới Ma giới...

Có những gian nan hiểm trở ở Ma giới, diệt Li Kiệt, lại vào hạch tâm cấm vực, ngủ ngàn năm...

Tiếng Địch vang lên vọng vang cả những ngọn núi chung quanh, Điền Cương đứng ở xa xa lắng nghe, lòng thầm cảm thấy thương cảm cho sư huynh của mình, ngẫm lại mình, sớm có thể tử, cũng có một con gái, một nhà hạnh phúc, còn sư huynh thì...

- Tam Sanh Thạch.

Lý Dương đột nhiên nghĩ tới Tam Sanh Thạch, tiếng địch rồi đột nhiên vút lên lên. Không cam lòng, không cam lòng, phần đầu nhiều năm như vậy, cuối cùng chỉ vì không thể tìm được Tam Sanh Thạch, không có Tam Sanh Thạch, cho dù tìm được Tuyệt, thì làm được gì. Tuyệt căn bản không nhớ ra mình.

Không cam lòng!

Tiếng địch Lý Dương càng thêm cao vút, thanh âm vút lên giống như xuyên mây xé trời, giống như khoan phá về phía chân trời.

Không cam lòng!

Rất không cam lòng, thất bại như vậy, Lý Dương không thể chịu được.

Lý Dương tâm thần hỗn loạn, chỉ còn cảm giác không cam lòng.

- Sư huynh, cớ đến tay tự nhiên phát, cũng không phải chỉ Đông Phương Minh Đế mới có Tam Sanh Thạch, người đầu phải tiến vào ngũ cụt đầu.

Điền Cương thấy Lý Dương như thế, lúc này bay đến, vội vàng truyền âm nói với Lý Dương.

Lý Dương đột nhiên rùng mình.

Rồi nở nụ cười, đồng thời tiếng dịch lại chuyển từ những âm thanh chói tai về lại bình thường, Lý Dương cũng đứng lên, quay về phương Bắc, nhìn chân trời phương Bắc. Trên mặt Lý Dương lại có nét cười, tiếng dịch càng thêm bình hoãn, chậm lại, tiếng dịch từ từ tiêu mất.

Đúng, Đông Phương Minh Đế không phải là người duy nhất có Tam Sanh Thạch, còn có thể đến Quỷ giới Phong Đô Đại Đế mượn Tam Sanh Thạch, có lẽ Phong Đô Đại Đế sẽ bắt giam Lý Dương, thậm chí giết chết. Xi Vưu Đại Tôn có ảnh hưởng như thế nào ở Minh giới, thì cũng có nhiều kẻ địch như thế ở Quỷ giới.

Đồng minh Quỷ giới là Tiên giới Tam Thanh, còn kẻ thù là Ma giới Tam Tôn.

Bất quá, đối với Lý Dương, cho dù nguy hiểm có lớn đến đâu, miễn là còn có một tia hy vọng, Lý Dương sẽ không từ bỏ. Cho dù... có nguy hiểm chết người.

- Sư đệ, người nói đúng, cớ đến tay tự nhiên phát. Ha ha, có lẽ đây là ánh sáng cuối đường hầm.

Lúc này Lý Dương cũng một lần nữa phục hồi sức sống, tràn ngập tin tưởng, không giống trước vài ngày kia cơ hồ đã rơi vào trạng thái tuyệt vọng.

Điền Cương thấy Lý Dương như thế, trong lòng thoải mái hơn rất nhiều.

Mặc dù đi Quỷ giới Phong Đô Đại Đế mượn Tam Sanh Thạch nguy hiểm vô cùng, nhưng mặc kệ như thế nào, cũng tốt hơn là để Lý Dương suy sụp.

- Tuyệt cảnh qua đi, cũng giống như cảnh sau cơn mưa trời lại sáng, bản nhạc Tầm Mịch của ta càng thêm hoàn thiện.

Tâm thần tu vi của Lý Dương lúc này lại một lần nữa đột phá, bảy ngày này trước trong khi chiến đấu với Đông Phương Minh Đế Thái Ưc, lâm vào trạng thái điên cuồng nhập ma đã tiến thêm một bước hiểu được “đạo”, trải qua một lần tuyệt vọng, rồi lại có hy vọng, tâm thần Lý Dương trải qua một lần rèn luyện nữa, lại đột phá, đạt tới Ma Đế tiền kỳ.

- Sư đệ, chúng ta bây giờ trước tiên đi Bắc Minh hải.

Lý Dương cười nói.

- Được. Chúng ta bây giờ đi thôi.

Điền Cương cũng cười, lập tức Lý Dương và Điền Cương một cước đạp Đao Phách, một cước đạp Thanh Vân, phá không mà đi, hướng Bắc Minh hải bay tới.

314. Chương 13: Bắt

- Hồ đồ, ta hồ đồ quá.

Lý Dương suy nghĩ hồi lâu, lắc đầu thở dài nói.

- Sư huynh, người làm sao vậy?

Điền Cương nghe Lý Dương thở dài, lúc này hỏi.

Lý Dương cười khổ nói:

- Sư đệ, ta sốt ruột quá mà hồ đồ rồi, thật sự rất ngớ ngẩn, bây giờ nhớ lại, ta mới phát giác mình thật là ngu ngốc.

Sự tình phát sinh khi Lý Dương điên cuồng nhập ma bây giờ hiện lên rõ ràng, lúc trước ý nghĩ Lý Dương không được tỉnh táo, chỉ biết có Tam Sanh Thạch thôi.

- Ngu ngốc?

Điền Cương nghi hoặc.

Lý Dương lắc đầu nói:

- Ta nhớ kỹ lại một chút, nhớ ra lúc ấy Đông Phương Minh Đế nhất định là có sự tình trọng yếu, nếu không hẳn sao lại về để cung rồi lại khẩn cấp rời đi? Hơn nữa ta nhớ thần sắc lúc trước của hắn, hắn là rất lo lắng. Còn ta lại lựa chọn lúc đó mà cản trở hắn, thật sự là ngu ngốc, chỉ tiếc lúc đó ý nghĩ của ta không tỉnh táo lắm, chỉ biết đến Tam Sanh Thạch, không có chú ý mọi việc khác.

Khi một người bị ám ảnh, sẽ làm ra rất nhiều sự tình mà mình không thể giải thích.

- Ta cuối cùng thậm chí điên cuồng đi cướp đoạt, muốn giết Đông Phương Minh Đế cướp đoạt Tam Sanh Thạch, ha ha, lúc đó ta quên cả thực lực bản thân, lại vọng tưởng với thực lực Ma Quân đòi đấu với Minh Đế? Thật sự là điên rồ.

Lý Dương cười khổ.

Một Ma Quân đi tranh đoạt với Minh Đế hậu kỳ cao thủ, thậm chí muốn cướp đoạt, chẳng phải là điên mới làm ra sự tình này sao.

Nhưng, Lý Dương lại làm.

Lúc ấy Lý Dương bị rơi vào một loại trạng thái điên cuồng cực hạn, chỉ biết có “Tam Sanh Thạch”, trừ những từ này, những việc khác cơ hồ hoàn toàn không quan tâm. Ngay cả việc công kích đều là vô thức, nếu không làm sao khi đó có thể vận dụng Ma Thần Lục Tuyệt đạt tới mức làm cho người ta sợ hãi.

Đương nhiên, Lý Dương lúc ấy cũng quên bồng cả tương quan thực lực, cũng quên sự cường đại của đối phương, chỉ nhớ Tam Sanh Thạch ở trên người đối phương thôi.

Khi đối phương kiên quyết không chịu cho mượn Tam Sanh Thạch, trong trạng thái này, Lý Dương lựa chọn phải cướp đoạt.

- Cướp của Minh Đế? Sư huynh, người thật điên hết chỗ nói!

Điền Cương mở to hai mắt nói.

Lý Dương cười khổ:

- Quá điên đúng ra là ngu ngốc mới phải, lúc đó ngay cả một chút lý trí đều không có, thậm chí không tự hỏi xem làm như thế có được không.

Điền Cương cũng nở nụ cười:

- Sư huynh, ta nghe nói rơi vào tình trạng đó mọi người đều chỉ nhắm vào mục đích tình yêu, ta xem ra, người cũng vậy, cũng điên cuồng vì tình. Căn bản không có một chút lý trí nào. Đông Phương Minh Đế, trời ạ, không phải đã gần tới Đại Tôn sao, người thế mà lại cũng dám cướp của người ta, bảo trụ được tiểu mệnh đã phải cảm tạ trời rồi.

- Rơi vào tình trạng điên vì tình? Nhưng ta đâu có tình yêu đâu?

Lý Dương lắc đầu nói.

Điền Cương trên mặt nụ cười nhất thời đông cứng lại.

- Bất quá, giờ suy nghĩ lại thấy nên phải xin lỗi Đông Phương Minh Đế, ngày ấy, hấn hấn là có sự tình trọng đại, ngẫm lại thần sắc lo lắng của hấn là biết ngay. Ta thế mà lại dám chặn hấn lại, khi nào gặp lại hấn, chắc phải xin lỗi hấn mới được.

Lý Dương âm thầm quyết định.

Ngày ấy trong ý nghĩ Lý Dương chỉ có Tam Sanh Thạch, nên không quan tâm đến thái độ của Đông Phương Minh Đế

Không có ai hoàn thiện cả. Là người, khi điên lên thì không để ý đến mọi thứ.

Như Li Lộc Ma Đế, vì nhi tử báo thù, không tiếc hết thảy, cho dù chết cũng không quan tâm. Tỷ như Đông Phương Minh Đế, lỡ tay giết chết Nhan Vũ, hối hận điên cuồng như thế, giết chóc vô tận.

Dù sao, Lý Dương cũng là một người, không phải là thánh nhân hoàn mỹ vô khuyết, có lẽ hoàn mỹ vô khuyết thì không phải là người nữa.

oOo

Quay trở lại bảy ngày trước. Ngày ấy, Đông Phương Minh Đế rốt cục dùng Tuyệt Mai Nhiễm Huyết đại trận thoát khỏi Lý Dương.

Bay rất nhanh, rốt cục chạy tới một tòa tử lâu trong Vũ Loan thành, thân hình Thái Úc bay đến cửa băng lâu rất nhanh.

Băng lâu.

Nhìn băng lâu như thế, Thái Úc bỗng thất thần. Năm đó lần đầu tiên hấn phát hiện hình thành một tòa băng lâu, cũng cực kỳ âm mộ, liền không tự chủ được bước vào trong lâu các, căn lâu đó là chỗ ở của Nhan Vũ.

Cũng vì tòa băng lâu ấy mà Thái Úc hấn mới quen được Nhan Vũ.

- Linh Linh!

Thái Úc đột nhiên lắc đầu, chỉ là bản thân trong sát na mà thôi, lúc này tỉnh táo lại chạy xộc vào trong băng lâu.

- Giá ở Bốn lâu rất cao...

Tên phục vụ kia còn chưa nói xong, liền bị Thái Úc đang lo sốt vó vung tay lên tát bay đi, thân hình Thái Úc hóa thành tia chớp nhảy thẳng lên lầu ba, đi tới cửa phòng đang phát ra khí tức lạnh như băng quen thuộc kia.

Thần thức cảm ứng được rõ ràng trong phòng con gái mình khí tức rất yếu ớt, Thái Úc trong lòng vô cùng sợ hãi.

- Kẹt...

Thái Úc đột nhiên xô cửa, xuất hiện trước mắt hấn là một tòa “Băng điều” (tượng băng băng)

Không, không phải băng điều, mà là một người, chỉ là người này bị băng tinh bao phủ mà thôi, băng tinh này cũng không phải băng tinh bình thường, nói về trình độ cứng rắn thậm chí có thể so với Thanh Diệu Băng Thạch, chính là tu luyện Băng Phách Bảo Điển đạt tới tận cùng, dùng chân nguyên bản thân mới có thể hình thành băng tinh.

- Linh Linh!...

Thái Úc nhìn băng điều, thân thể run lên bần bật, thần thức đảo qua, hấn phát hiện tình cảnh con gái mình.

- Băng Phách Tỏa Hồn, là Băng Phách Tỏa Hồn, tại sao, tại sao a...

Thái Úc đột nhiên điên cuồng hét lên, thấy Băng Phách Tỏa Hồn, hấn rốt cục hiểu ra, hấn là Băng Hồn tu luyện tới Quỷ Đế hậu kỳ, sau đó dùng Băng Phách Tỏa Hồn đối phó con gái mình.

Mặc dù bây giờ Linh Linh không chết, nhưng một khi trúng Băng Phách Tỏa Hồn, cũng chẳng khác gì chết, bởi vì Linh Linh sẽ vĩnh viễn không thể tỉnh lại, kinh khủng nhất chính là... thời gian càng ngày dài, năng lượng nguyên thần cũng sẽ từ từ tiêu tán theo Băng Phách Tỏa Hồn.

Cho dù Linh Linh đạt tới Minh Quân hậu kỳ, nguyên thần cũng coi như khá cường đại, nhưng dưới Băng Phách Tỏa Hồn, phỏng chừng mười ngàn năm là năng lượng nguyên thần sẽ hoàn toàn tiêu hao hết. Chính thức hồn phi phách tán.

- Linh Linh, Linh Linh!

Tay Thái Úc run rẩy vuốt ve Linh Linh đã hóa thành tượng băng, mắt đỏ hồng, nhưng khi ngón tay Thái Úc đụng đến băng điêu, cũng tác động đến cấm chế.

- Ha ha, Thái Úc tiểu tặc, bây giờ có phải là rất thương tâm không?

Hình ảnh Băng Hồn đột nhiên xuất hiện trong phòng, đó chính là hình ảnh mà trước khi Quỷ Đế Băng Hồn bỏ đi lưu lại cấm chế.

- Băng Hồn, quả nhiên là người...

Vừa nói xong, Thái Úc mới thông qua thần thức phát hiện Băng Hồn này bất quá là ảnh tượng mà thôi, không phải người thật, lẳng lặng không nói gì, lạnh lùng nhìn ảnh tượng Băng Hồn nói chuyện, quang mang trong mắt cơ hồ muốn ăn tươi nuốt sống Băng Hồn.

Trong ảnh tượng, Băng Phách Tỏa Hồn trên mặt lộ vẻ điên cuồng thống khoái.

- Thái Úc, đã bao nhiêu năm, rất lâu rồi, nhưng trong suy nghĩ của ta cứ như mới ngày hôm qua.

Mặt Băng Hồn trở nên dần dần lạnh lẽo.

- Còn nhớ không? Người hứa gì khi theo đuổi sư muội? Nếu không phải lời hứa của người, ta đâu tự nguyện bỏ đi, để sư muội lại cho cho người, nhưng kết quả thì sao? Người là nguy quân tử vì tham hư vinh, người vì ngũ phương Minh Đế vị, lại cam tâm vì Ma giới Tam Tôn truy sát, thậm chí khi đến Tiên Ma đại chiến giết chết sư muội, tự tay giết sư muội!!!

Băng Hồn kích động vô cùng, trong mắt tản ra nổi oán hận vô tận.

- Người đã không thương sư muội, giết sư muội, con gái các người cũng coi như đã chết, làm cho nàng trong tình trạng bất tri bất giác từ từ mà chết, mười ngàn năm. Tu vi nguyên thần con gái người phỏng chừng có thể trụ được mười ngàn năm, người hãy chết đi, chờ con gái người từ từ chết đi, làm cho người thống khổ trong chờ đợi, vô năng vì lực nhìn con gái người chết đi, ha ha...

Băng Hồn giống như ác quỷ địa ngục, cười như điên, cực kỳ thống khoái, lập tức ảnh tượng liền biến mất.

Thái Úc không nói gì. Chỉ chảy ra hai hàng nước mắt:

- Ta không cố ý mà, ta không cố ý mà... Ta làm sao biết trong đám người kia có Nhan Vũ! Tại sao, tại sao? Nhan Vũ đã chết rồi, nữ nhân duy nhất của ta mà huynh cũng muốn hạ độc thủ, tại sao a...

- Linh Linh, vô luận làm sao cha cũng sẽ cứu người, vô luận như thế nào!

Thái Úc đột nhiên ôm lấy băng điêu, chạy ra khỏi phòng tới đại sảnh ở lầu một băng lâu, đồng thời thần thức liền truyền âm gọi các Minh Quân chung quanh.

- Trong vòng tám trăm dặm Vũ Loan thành, tất cả Minh Quân, Minh Vương toàn bộ chạy đến Vũ Loan thành băng lâu, ai không tuân lệnh giết!

Sắc mặt Thái Úc lúc này âm trầm vô cùng, cơ hồ trong nháy mắt, sáu vị Minh Quân mấy trăm vị Minh Vương trong vòng chung quanh tám trăm ngàn dặm sau khi nghe xong, trong lòng vô cùng hoảng sợ, cho dù bị chém giết, lập tức chạy về phía Vũ Loan thành.

- Đây là Linh Linh cô nương, Linh Linh cô nương làm sao vậy?

Tên phục vụ vừa thấy Thái Úc trong tay ôm băng điêu, hơn nữa trong băng điêu là Linh Linh, nhất thời khiếp hãi.

Thái Úc ánh mắt trừng hướng người phục vụ này:

- Nói, lão bản của băng lâu ở nơi nào?

Gã phục vụ kia bị Thái Úc trừng mắt, lúc này sợ vỡ mật, hoảng hồn nói:

- Lão bản... không biết, sáng sớm hôm nay, sau khi một người gọi là Mộc Dịch và Điền Cương bỏ đi, lão bản và Linh Linh cô nương lên lầu, rồi sau đó không thấy lão bản đi ra.

Thái Úc trong lòng giận dữ.

- Băng Hồn!

Thái Úc nghiêng răng ken két, hần từng dùng thần thức lục soát, căn bản không thể phát hiện Băng Hồn, chỉ có hai cách giải thích, một là Băng Hồn đã ly khai Minh giới, hai là Băng Hồn có thuật liêm tức rất mạnh, ngay cả Thái Úc đều không thể tìm kiếm.

Trên thực tế, Băng Hồn lúc này đã về Quỷ giới rồi, hơn nữa cho dù ở tại Minh giới, Thái Úc cũng không thể phát hiện.

- Bái kiến Minh Đế bệ hạ.

Một vị Minh Quân và ba vị Minh Vương cung kính quỳ xuống nói, bọn họ bốn người là ở trong Vũ Loan thành, lần này Đan Nan Minh Quân nghe nói danh đại băng lâu, liền mang theo thủ hạ ba gã Minh Vương đến đây, ai biết bây giờ lại gặp Minh Đế.

Thái Úc lạnh lùng liếc bốn người.

Trong lúc này, đám người ở sát Vũ Loan thành trong vòng tám trăm ngàn dặm nghe mệnh lệnh Thái Úc cũng lục tục chạy tới. Nhìn hết người này tới người khác tới, Thái Úc cũng không nói gì. Đến nơi có hai vị Minh Quân hơn mười Minh Vương.

Các Minh Quân, Minh Vương khác đang chạy tới.

Mọi người ở đây nhìn thấy trên người Đông Phương Minh Đế có sát khí bao phủ, cả đám không dám thở mạnh, đột nhiên âm thanh Thái Úc lạnh lùng vang lên:

- Trong vòng băng lâu, bất kỳ ai ở băng lâu khi Linh Linh ở, toàn bộ bắt áp giải về Đông Phương Minh Đế để cung. Nếu Linh Linh chết, tất cả mọi người phải chôn cùng nó!!!

Đông Phương Minh Đế lạnh lùng nhìn quét bốn phía.

Trong Băng lâu mọi người bị dọa hồn phi phách tán.

- Tuân lệnh Minh Đế!

Đám Minh Quân Minh Vương ở đây bất chấp trong lòng hoảng sợ, vội vàng quỳ xuống nói, lập tức Thái Úc hừ lạnh một tiếng, liền phát tay áo biến mất. Khí thế của Thái Úc vừa rồi áp lực làm cho cả băng lâu hoảng sợ như địa ngục, làm cho mọi người vô cùng sợ hãi.

- Trong quá trình Linh Linh cô nương ở đây, phạm là ai đến băng lâu ở trọ đều bị bắt!

Đan Nan Minh Quân lúc này cầm danh sách khách trọ của băng lâu, đọc tên mọi người, đương nhiên muốn bắt hết tất cả mọi người cũng không phải dễ dàng như vậy, những người đã đi rồi muốn bắt lại, rất khó.

- Bắt tên phục vụ này lưu lại, để cho hần nhận dạng người, mấy đám người tỷ như Mộc Dịch, Điền Cương, Liễu Sam chỉ bằng tên căn bản không thể bắt được.

Đan Nan Minh Quân ở đây chủ trì đại cục, hết người này đến người khác đã từng ở băng lâu lần lượt bị bắt, bị áp giải về Đông Phương Minh Đế để cung, những người này đành chịu, đối mặt với mệnh lệnh của Đông Phương Minh Đế, ai dám phản kháng, phản kháng chỉ có... chết!

Tính mạng vô tận, ai có thể bỏ qua, cho dù là Ma Đế hậu kỳ, Minh Đế cao thủ hậu kỳ cũng vậy.

Có người vì con gái người yêu của mình như Li Lộc Ma Đế, như Thái Úc.

Có người vì luyện đan hoặc dùng kĩ nghệ khác để tìm sống, tính mạng vô tận theo đuổi tính mạng vô tận.

Có người vì tu luyện, theo đuổi địa vị Đại Tôn mờ ảo.

Mọi người đều có chấp niệm, chấp niệm bất đồng, thái độ xử sự cũng bất đồng. Ví như Hồng Quân đạo nhân, nhằm chán liền đi chơi giữa các tinh cầu, các nền văn minh, còn Ma giới Tam Tôn và Tiên giới Tam Thanh thì đánh nhau, chấp niệm Lý Dương cũng vì Khương Tuyết. Thái Úc năm đó yêu nhất là thê tử, bây giờ là con gái.

- Cha nhất định sẽ cứu con, Linh Linh, con yên tâm, cho dù có phải đi mòn gót để gặp Hồng Quân đạo nhân, cha cũng sẽ cứu con.

Thái Úc ôm băng điều, hướng Đông Phương Minh Đế để cung bay đi cực nhanh, trong miệng thì thầm nói.

Gặp Hồng Quân?

Nói đùa, nói muốn gặp Hồng Quân là gặp sao, ngay cả Ma giới Tam Tôn, Tiên giới Tam Thanh đều không thể gặp Hồng Quân, hửn Thái Úc dựa vào cái gì gặp Hồng Quân?

Lúc này Lý Dương và Điền Cương từ hướng bắc cũng bay tới Vũ Loan thành.

- Sư đệ, chúng ta ghé băng lâu cáo biệt Linh Linh cái đã.

Lý Dương nhìn Vũ Loan thành phía dưới, nhớ tới Tiểu cô nương Linh Linh đáng yêu thuần thật người gọi hửn là “Mộc Dịch ca ca”, thậm chí thức đêm vì hửn nấu ngao thang.

Điền Cương cười gật đầu, lập tức hai người hóa thành một đạo lưu quang, bay vào Vũ Loan thành.

- Linh Linh, Linh Linh!...

Lý Dương và Điền Cương căn bản không thềm để ý Minh Quân Minh Vương cao thủ chung quanh, trực tiếp bay vào băng lâu đại sảnh, cao giọng hô, đột nhiên...

- Bọn họ hai người này là Mộc Dịch và Điền Cương!

Tên phục vụ rồi đột nhiên quay về Lý Dương hét lớn một tiếng.

Đan Nan Minh Quân đã ở đây bấy ngày nhất thời hét lớn một tiếng:

- Dem hai người này bắt lại, áp giải về Đông Phương Minh Đế để cung!

315. Chương 14: Tu Linh Thảo

Lý Dương vừa nghe, nhất thời chấn động “Sao những người này vừa thấy đã bắt mình lại?”

- Rốt cuộc chuyện gì thế? Vô duyên vô cớ lại bắt chúng ta?

Điền Cương cũng quay sang chung quanh hét lớn một tiếng, một Minh Vương than thở với Lý Dương Điền Cương hai người:

- Hai vị huynh đệ, chịu thôi, con gái Đông Phương Minh Đế bị người hạ độc thủ, phạm mọi người ở trọ trong băng lâu trong khoảng thời gian này đều bị bắt cả.

Mọi người chung quanh cũng tỏ thái độ cảm thông với Lý Dương và Điền Cương.

Cứ ở tại băng lâu là bị ảnh hưởng bởi cơn giận của Đông Phương Minh Đế Thái Úc. Vô số người vô tội cũng bị vạ lây.

- Quả nhiên. Thảo nào Đông Phương Minh Đế ngày ấy khản cấp như vậy, nguyên lai là con gái hửn bị người hạ độc thủ.

Lý Dương rất cục hiểu được Đông Phương Minh Đế vì sao lại nóng nảy như vậy. “Xem ra ngày ấy mình đích xác cũng quá đáng, thấy Đông Phương Minh Đế vậy, nhất định phải xin lỗi rồi.”

- Con gái Đông Phương Minh Đế bị người hạ thủ thì liên quan gì đến sư huynh đệ ta? Được rồi, Linh Linh cô nương đâu?

Điền Cương cũng nói.

Tại đây quán sự chính là Đan Nan Minh Quân liền nói ngay:

- Linh Linh cô nương là con gái Minh Đế. Nàng hạ độc thủ. Minh Đế vô cùng giận dữ, mọi người ở trọ trong lúc Linh Linh công chúa ở lại bằng lâu đều bị bắt đem về Đông Phương Minh Đế để cung. Hai vị, đừng phản kháng nữa, mệnh lệnh của Minh Đế, các người không chống cự được đâu.

Lý Dương cũng giật mình.

Linh Linh bị hạ độc thủ.

Giờ khắc này, một kỉ niệm tràn vào trí óc Lý Dương, cảnh tượng ngày ấy Linh Linh đứng ở cửa phòng bếp. Cười hì hì cầm một chén ngao thang, gọi mình là “Mộc Dịch ca ca”.

- Làm sao có thể thế được? Vậy một cô gái thuần chân, lại có người nhẫn tâm hạ độc thủ với nàng?

Lý Dương đột nhiên hướng về Đan Nan Minh Quân hỏi:

- Linh Linh nàng bây giờ làm sao rồi. Khi ta đi nàng còn rất vui vẻ mà, làm sao bây giờ lại bị hạ độc thủ được?

Đan Nan cũng lạnh lùng nói:

- Đừng nhiều lời. Sanh tử của Linh Linh công chúa người không cần quản, người đâu, đưa bọn họ giải về Đông Phương Minh Đế để cung.

“Đông Phương Minh Đế để cung?” Lý Dương nhìn hai đội Minh Quân. Mười tên Minh Vương tự mình tiến đến, cũng không dám phản kháng. Vì hấn cũng muốn đi Đông Phương Minh Đế để cung xem có chuyện gì, Linh Linh rốt cuộc làm sao? Lý Dương thật sự không thể tin cô gái thuần chân lúc trước lại bị người hạ độc thủ.

- Sư huynh!

Điền Cương hướng Lý Dương hỏi. Lý Dương lắc đầu ra hiệu. Điền Cương hiểu được liền không phản kháng nữa. Hai Minh Quân, mười Minh Vương áp giải? Lý Dương chỉ cần phản kháng có thể dễ dàng chạy thoát.

Hai Minh Quân nhìn Lý Dương và Điền Cương, mang theo mười vị cao thủ Minh Vương, bay thẳng đến Đông Phương Minh Đế để cung. Khoảng cách giữa Vũ Loan thành và Đông Phương Minh Đế để cung hơn ngàn ngàn dặm. Cao thủ cấp bậc Minh Vương phi hành cũng không nhanh, bay đi suốt hai ngày, lúc này mới tới Tuyết Mai sơn.

Trong ngục giam của Đông Phương Minh Đế để cung.

Lúc này, trong phòng giam có hơn mười người. Những người này đều toàn xui xẻo dính vào sự tình của Linh Linh nên bị bắt đến đây. Một khi Linh Linh xuất hiện tình huống gì, Đông Phương Minh Đế cực kỳ phần nộ có thể đem bọn họ ra tuần tắng.

Lý Dương và Điền Cương cũng ở trong một gian lao ngục.

- Khí tức mỏng manh như thế, rốt cuộc xảy ra sự tình gì?

Thần thức Lý Dương bao trùm cả Đông Phương Minh Đế để cung. Cũng phát hiện ra khí tức Linh Linh, nhưng khí tức Linh Linh thật sự quá yếu, điều này làm Lý Dương rất khiếp sợ.

Đột nhiên...

- Minh Đế có lệnh, đưa mọi người lên đại điện.

- Sư huynh.

Điền Cương nhìn về phía Lý Dương, Lý Dương nói:

- Đừng có gấp. Bình tĩnh xem kì biến.

Lập tức đám người từng ở trọ ở băng lâu từng bước từng bước bị dẫn lên đại điện của Đông Phương Minh Đế để cung. Hơn mười người trong lòng thấp thỏm, bước lên đại điện.

Đại điện rộng lớn. Lại có ba gã Minh Đế trên đại điện. Tất cả Minh Đế trong lãnh địa của Đông Phương Minh Đế đã tập trung ở đây. Đồng thời cũng có hơn trăm tên Minh Quân trên đại điện. Tất cả mọi người về mặt lãnh khốc.

Hơn mười người ở trọ trong Băng lâu nhìn mấy người này, không khỏi thấp thỏm trong lòng.

- Đông. Đông...

Đông Phương Minh Đế Thái Úc âm trầm từng bước bước đi lên bảo tọa đại điện. Mọi người không ai dám ho một tiếng. Tiếng bước chân như gõ vào đầu hơn mười người trụ tại băng lâu. Thái Úc ngồi trên bảo tọa, lạnh lùng nhìn xuống dưới hơn mười người.

- Lý Dương!

Thái Úc ánh mắt sớm đã thấy Lý Dương. Lúc này một ánh hàn quang chợt lóe lên, cũng không nói gì thêm.

- Công chúa khi ở băng lâu bị người ta hạ độc thủ. Những người này các người lúc đó ở băng lâu, không thoát khỏi quan hệ.

Một cổ sát khí không ngừng tăng lên trên người Thái Úc, đám người phía dưới sợ vỡ mật.

Bọn họ lo lắng nhất là Thái Úc nổi giận, đưa bọn họ giết sạch. Minh giới giống với Ma giới. Ở Ma giới, người mạnh vì tôn, đường đường một trong ngũ phương Minh Đế, giết bọn họ cũng không ai dám nói gì.

Hơn mười người này, công lực cao nhất là Trí Kiêu Minh Quân đột nhiên đứng dậy:

- Bẩm báo Minh Đế bệ hạ. Ta không hề nói chuyện gì với Linh Linh công chúa. Cũng không có ân oán gì, tự nhiên sẽ không hại công chúa. Nhưng trong số chúng ta ở đây, có một người có quan hệ rất thân với công chúa. Hẳn là...

Trí Kiêu Minh Quân đột nhiên xoay người, ngón tay chỉ thẳng vào Lý Dương nói:

- Mộc Dịch!

- Mộc Dịch và Linh Linh công chúa thường xuyên ở cùng một chỗ, trước ngày công chúa bị hại một ngày, Linh Linh công chúa đã từng cùng với Mộc Dịch đi ra ngoài xem Vạn Hoa Tiết. Nếu nói trong chúng ta có người giết Linh Linh công chúa, Mộc Dịch này là người bị nghi ngờ nhất!

Minh Quân này rất xảo hoạt. Sợ nếu Đông Phương Minh Đế tức giận, phỏng chừng có thể giết sạch tất cả mọi người. Do đó hẳn trong lòng linh quang chợt lóe, đem mọi tội lỗi đổ lên đầu Lý Dương.

- Đúng. Chúng ta cũng đều thấy, Mộc Dịch này và Linh Linh công chúa ở cùng một chỗ, nói không chừng giữa hai người nảy sinh ân oán. Do đó Mộc Dịch nổi sát khí, mới hạ độc thủ với Linh Linh công chúa. Nhất định là hắn.

Những người khác vội vàng nói.

- Là hắn!

- Nhất định là hắn!

Những người ở trọ trong băng lâu lo lắng mình có thể bị giết, nhân cơ hội này cơ hồ đồng thời không hèn mà cùng hướng về Lý Dương, dù sao Lý Dương có chết cũng tốt hơn việc bọn họ bị giết sạch. Khi gặp tình huống tử vong, những người này làm như thế cũng rất bình thường.

- Sư huynh ta và ta sớm đã rời băng lâu, lúc đi Linh Linh còn khỏe mà, làm sao sư huynh ta có thể hạ độc thủ, người dám ngậm máu phun người ở đây hả ?

Điền Cương rất phần nộ quát.

Trí Kiều Minh Quân liền nói ngay:

- Các người sư huynh đệ ngày ấy sáng sớm bỏ đi. Cũng là vì xóa hiềm nghi thôi, cố ý làm như thế mà thôi. Các người hẳn một mặt lý khai bằng lâu sau đó lại trở lại, rồi hạ độc thủ với Linh Linh công chúa.

- Đúng ! Các người sư huynh đệ là muốn tạo thành cảnh tượng giả, cố ý chạy tội, tại sao trùng hợp như vậy. Các người vừa mới đi. Một lát sau, Linh Linh công chúa đã xảy ra chuyện. Hơn nữa Linh Linh công chúa công lực rất cao. Những người ở trọ trong Bằng lâu cũng chỉ có sư huynh đệ các người liên thủ mới có hy vọng hạ độc thủ.

Một người ở trọ trong bằng lâu lúc này nói.

Vừa nghe, những người khác cũng nhàn tình sáng lên

- Đúng. Linh Linh công chúa công lực cực cao, ngay cả Trí Kiều Minh Quân cũng nhìn không thấu, cũng chỉ có các người sư huynh đệ hai vị liên thủ mới có thể hạ độc thủ. Những người khác cho dù muốn hạ độc thủ cũng không có biện pháp hạ độc thủ.

- Đúng là sư huynh đệ các người!

Mọi người đồng thanh la lên.

Mọi người bây giờ có mục tiêu là Lý Dương và Điền Cương.

Tất cả mọi người quên khuấy mất lão bản Hồn Bằng của bằng lâu. Hồn Bằng bình thường thu liễm khí tức, đồng thời ngụy trang thành một cao thủ bộ dáng bình thường, với những người khác căn bản không nhìn không thấu. Còn tưởng rằng Hồn Bằng chỉ là một cao thủ bình thường.

- Minh Đế bệ hạ, hẳn là bọn sư huynh đệ hãm hại Linh Linh công chúa, xin bệ hạ giết sư huynh đệ hãm. Vì công chúa báo thù.

Theo Trí Kiều Minh Quân nói như thế, nhất thời những người khác hướng Minh Đế nói như thế.

Thái Úc không lên tiếng. Trên thực tế hẳn biết chắc hung thủ là Quỷ Đế Bằng Hồn chứ không phải ai khác. Bất quá những người khác không biết hung thủ là Quỷ Đế Bằng Hồn. Thái Úc cũng không nói ra, hẳn cũng không hơi đâu giải thích cho Lý Dương.

Giải thích cho Lý Dương

Làm sao có thể được!

- Người đâu, đem huynh đệ Mộc Dịch giải đi.

Thái Úc lạnh lùng nói. Nét mặt vẫn âm trầm như trước.

Lý Dương chấp tay nói:

- Minh Đế bệ hạ, ngày ấy coi như là ta sai, ta chẳng biết Minh Đế bệ hạ người nóng lòng tìm con gái, ta lại cố tình chặn đường. Bất quá ta có thể cam đoan, ta tuyệt đối không hạ độc thủ với Linh Linh. Linh Linh như là muội muội của ta, ta sao có thể hạ độc thủ với nàng?

Thái Úc hừ lạnh một tiếng:

- Muội muội? Bằng người mà cũng có tư cách nhận con gái ta là muội muội?

Lý Dương lắc đầu cười khổ, cũng không nói gì thêm. Hẳn có thể giải thích cho Thái Úc. Thái Úc lúc này bởi vì sự tình con gái rơi vào trạng thái rất bất ổn, phản ứng như thế cũng bình thường.

Đột nhiên Lý Dương trong lòng máy động, lúc này truyền âm nói với Thái Úc:

- Minh Đế bệ hạ, Nữ Oa nương nương vốn là hỗn độn mộc linh. Đúng tình thông nhất về tính mạng năng lượng, nói không chừng Nữ Oa nương nương có thể cứu Linh Linh.

Thái Úc vừa nghe, nhất thời nhàn tình sáng ngời.

Đúng vậy, Nữ Oa, hoặc hỗn độn ngũ hành chi linh, người nào cũng khó lường, mỗi một người có năng lượng thiên phú. Nữ Oa nương nương là hỗn độn mộc linh. Có khả năng khống chế tính mạng năng lượng đạt tới cực hạn, đưa mắt nhìn ra lục giới, các Đại Tôn khác không bằng Nữ Oa nương nương.

Thái Úc truyền âm nói với Lý Dương:

- Lý Dương, người đừng tưởng rằng có Xi Vương Đại Tôn ở sau thì ta không dám trị tội người, ta bây giờ phải đi gặp Nữ Oa nương nương, người ở yên tại đây cho ta chờ ta trở về.

- Đem mọi người giải đi, đặc biệt Mộc Dịch sư huynh đệ này. Trông coi cho cẩn thận... không được để cho bọn họ trốn đi.

Rồi Thái Úc hừ lạnh một tiếng, trực tiếp bay ra khỏi đế cung, bay thẳng đến Yêu giới.

Yêu giới Nữ Oa cung.

- Khổng Tước đạo hữu, xin thông truyền một chút, ta có quan trọng sự tình muốn gặp Nữ Oa nương nương.

Thái Úc đến phía ngoài cung điện của Nữ Oa, chấp tay nói với một nữ tử xinh đẹp.

Nữ tử này bản thể là Khổng Tước, ở cùng với Nữ Oa nương nương tu luyện không biết bao nhiêu năm, đạt tới Minh Quân hậu kỳ. Cũng vì tư chất có hạn, không thể tiến thêm bước nào, bất quá bởi vì phục vụ Nữ Oa cung, địa vị cũng rất cao.

- Nguyên lai là Minh Đế, nương nương sớm biết rằng người sẽ đến, cũng biết người vì sao lại đến đây, muốn ta nói cho người một việc.

Khổng Tước cười nói.

Thái Úc lúc này vui vẻ, hẳn hiểu được Đại Tôn thần thức rải ra lục giới, tự nhiên rất dễ dàng biết sự tình phát sinh ở Minh giới, cũng biết cả sự tình của Linh Linh.

- Chẳng biết nương nương có gì chỉ điểm, làm sao mới có thể cứu con gái ta?

Thái Úc ấp úng nói, hẳn đường đường là một phương Minh Đế cũng vô cùng cung kính với Khổng Tước. Tất cả đều là vì con gái mình. Khổng Tước cũng thăm than Thái Úc này quả là ái nữ tình thâm.

- Minh Đế ! Nương nương nói, Băng Phách Tỏa Hồn này của Băng Phách Tôn chính là thông qua thần khí sinh ra từ hỗn độn sơ khai “Băng Phách Huyền Tinh”, hơn nữa do một người đạt tới Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ sử dụng băng phách chân nguyên mới có thể thi triển thành công, trực tiếp đóng kết linh hồn. Hơn nữa trong Băng Phách Huyền Tinh hàm chứa năng lượng dung nhập vào linh hồn, muốn cứu, thật sự rất khó!

Khổng Tước giận dữ nói.

Thần khí phân cao thấp, Băng Phách Huyền Tinh chính là thần khí sinh ra từ hỗn độn sơ khai. Không phải có người luyện chế, có công năng thần kì đoạt thiên địa tạo hóa.

- Thần khí như thế, hơn nữa do một Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ tiêu hao băng phách chân nguyên. Đến cả nương nương cũng không thể giải cứu. Có lẽ chỉ nhờ Hồng Quân đạo nhân mới có biện pháp thôi, nhưng Hồng Quân đạo nhân không biết bao nhiêu trăm triệu năm rồi không xuất hiện ở lục giới nữa.

Khổng Tước nhìn Thái Úc, chỉ có thể tiếc nuối nói.

Thái Úc lặng người.

Ngay cả hỗn độn mộc linh Nữ Oa nương nương cũng không có biện pháp, thế thì phải làm như thế nào?

- Bất quá... nương nương nói, nếu muốn cứu, cũng không phải không có biện pháp. Trên thực tế biện pháp rất nhiều, tổng cộng có ba biện pháp.

Khổng Tước nói đến đây, cũng không thấy có chút hưng phấn nào.

Thái Úc nhưng rất ngạc nhiên vui mừng:

- Ba biện pháp, có ba biện pháp?

Khổng Tước nói:

- Thứ nhất, tìm được Hồng Quân đạo nhân, nhờ Hồng Quân đạo nhân hỗ trợ, thứ hai, tìm kiếm người làm phép nhờ hắc dùng Băng Phách Huyền Tinh và băng phách chân nguyên giải trừ Băng Phách Tỏa Hồn.

Hồng Quân đạo nhân? Ngay cả Nữ Oa nương nương cũng không tìm được, Thái Úc dựa vào cái gì mà muốn gặp.

Về phần Băng Hồn ! Phỏng chừng hắc càng thâm, Băng Hồn càng cao hứng, nhờ Băng Hồn ra tay, căn bản không thể.

- Biện pháp thứ ba thì sao?

Thái Úc mở to mắt nói.

Khổng Tước thở dài nói:

- Biện pháp thứ ba, đó là tìm được tính mạng bốn nguyên năng lượng chứa trong Tu Linh thảo.

- Tu Linh thảo?

Thái Úc nhất thời mừng rỡ, liền nói ngay :

- Mặc kệ Tu Linh thảo này là bảo bối gì ? Ta cũng liều mạng già phải tìm cho được.

Khổng Tước nói:

- Minh Đế. Người đừng nghĩ đến chuyện này nữa, Tu Linh thảo này trong lục giới chỉ có một nơi có thôi.

- Có.

- Nơi nào?

- Trong không gian của Hỗn Độn sơn hạch ở Nữ Oa cung.

Khổng Tước lạnh nhạt nói

Thái Úc sắc mặt đột nhiên trắng bệch. Thân làm một phương Minh Đế, đối với Hỗn Độn sơn đương nhiên biết, trong Nữ Oa cung có Hỗn Độn sơn hạch cốt, vô số cao thủ muốn tìm được Ngũ Thủ Hỗn Độn Thạch, nhưng Hỗn Độn sơn hạch tâm lại có rất nhiều Ngũ Thủ Hỗn Độn Thạch.

Nhưng không ai có thể tiến vào sâu.

Kể cả Nữ Oa nương nương và các Đại Tôn, ngay cả bọn họ cũng không có cách đi vào, Minh Đế hậu kỳ cao thủ một khi đi vào chỉ có chết. Không gian kia so với hạch tâm cấm vực ở Lôi Viêm địa Ngục Ma giới còn kinh khủng hơn.

316. Chương 15: Nhất Ngôn Vi Định

- Khổng Tước, chẳng lẽ trừ ba phương pháp này, không có một biện pháp nào khác?

Thái Úc không cam lòng, nhìn chăm chăm vào Khổng Tước, trong ánh mắt tràn ngập hi vọng.

Khổng Tước lắc đầu:

- Không có!

Sắc mặt Thái Úc nhất thời khó coi, từ khi thâm tử chết, hắc có một hi vọng duy nhất là con gái. Nếu ngay cả con gái cũng chết, hắc Thái Úc sống còn có ý nghĩa gì?

- Minh Đế, nương nương nói, cũng chỉ có ba phương pháp kia mới có thể cứu con gái ngươi, tìm kiếm Hồng Quân đạo nhân, căn bản cưỡng cầu không được, về phần Tu Linh thảo, ngươi cũng biết, hạch tâm không

gian ở Hỗn Độn sơn tàn hải kinh khủng biết bao nhiêu, không không ai có thể tự mình tiến vào sâu trong đó, cho dù là nương nương, cũng chỉ có thể đến khu vực an toàn trong hạch tâm không gian, không thể tiến vào chỗ sâu nhất, do đó, chỉ có một biện pháp có điểm hy vọng...

Thái Úc vừa nghe, gật đầu cười khổ:

- Ta biết, so sánh với biện pháp khác, bắt được Quỷ Đế Bằng Hồn, bắt hắc cứu ta con gái xem ra có chút khả thi, hai biện pháp kia căn bản không thể làm được.

Muốn gặp được Hồng Quân đạo nhân? Nằm mơ đi. Về phần ở sâu nhất trong Hỗn Độn sơn hạch tâm không gian...

Thái Úc tu luyện cũng vô số năm, thập phần hiểu rõ đối với hạch tâm không gian của Hỗn Độn sơn.

Hạch tâm không gian của Hỗn Độn sơn tàn hải này và hạch tâm cấm vực trong Lôi Viêm Địa Ngục bất đồng, hạch tâm cấm vực của Lôi Viêm Địa Ngục ngay cả đến gần bên bờ căn bản không thể tiến thêm vào, cỡ như Thái Úc tiến vào chỉ có chết. Bất quá hạch tâm của không gian Hỗn Độn sơn tàn hải thì khác.

Chỉ phần sâu nhất trong Hạch tâm không gian mới nguy hiểm, các nơi khác đều là khu vực an toàn.

Bất quá. Vô luận là Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch lẫn Tu Linh thảo trong truyền thuyết đều phải vào chỗ sâu nhất, ngoài kim quang kinh khủng còn có lực quang kì lạ làm cho ai cũng sợ, nghĩ đến đây đã làm cho Thái Úc run rẩy trong lòng.

- Ta cáo từ.

Thái Úc có vẻ hơi thất hồn lạc phách, lúc này trực tiếp cười Hắc Vân ly khai Nữ Oa cung...

Trong lao ngục Đông Phương Minh Đế đế cung.

Lý Dương ngồi trong lao ngục, ngoài việc tu luyện, vẫn tự hỏi những việc xảy ra cho bản thân. Hắc luôn luôn cảm thấy có điểm kỳ quái, đi từng điểm đặc thù mà hắc cảm thấy kỳ quái, hắc cẩn thận xem xét từng chi tiết, cẩn thận tìm hiểu thật kĩ.

Thứ nhất, thần thức mình quá biến thái. So với thần thức Đại Tôn còn lợi hại hơn, mặc dù phạm vi không lớn, nhưng cũng có thể xem rõ ràng mọi chi tiết của Đại Tôn.

Thứ hai, nguyên thần của mình từng dung nhập tia chớp, cuối cùng cũng biến mất không thấy nữa, phải biết rằng nguyên thần là tinh khiết nhất, không có khả năng kết hợp với các năng lượng khác.

Thứ ba, hạch tâm cấm vực Lôi Viêm Địa Ngục, trong truyền thuyết Ma Đế hậu kỳ cao thủ tiến vào hẳn phải chết, nhưng mình lại vào đó mà thật ra lại không có tổn thương gì, thậm chí công lực tâm thần tu vi lại đề cao thêm.

Thứ tư, mình không sợ lôi điện, không sợ lửa, đến cả lôi điện của cửu thiên cực từ lôi sát mà Lý Dương cũng dễ dàng hấp thu, lôi điện cũng không thương tổn hắc chút nào. Còn nữa, khi ở Lôi Viêm Địa Ngục, lôi điện chung quanh ngọn lửa đều không thể thương tổn mình chút nào.

“Còn nữa, Xi Vưu Đại Tôn vì sao đối xử với ta như thế? Còn nói ta có tiềm lực trở thành Đại Tôn, dựa vào cái gì mà khẳng định ta sẽ trở thành Đại Tôn như thế? Chẳng lẽ chỉ bằng vào việc ta có thể duy trì thật lâu dưới “Đạo” Của hắc? Không có khả năng. Muốn trở thành Đại Tôn khó khăn vô cùng, được rồi!” Lý Dương bỗng nhàn tình sáng lên.

“Nếu ta chỉ có tiềm lực trở thành Đại Tôn, sao hắc lại xưng huynh gọi đệ với ta, hiển nhiên. Hắc hẳn biết chắc ta sẽ trở thành Đại Tôn!” Lý Dương thập phần khẳng định, trong mắt Đại Tôn Ma Đế chỉ là con kiến. Nếu không phải trăm phần trăm khẳng định mình có thể trở thành Đại Tôn, sao lại xưng huynh gọi đệ với mình.

“Còn nữa Thánh Chủ Lưu Ly vốn cao ngạo vô cùng lại còn đùa giỡn với ta. Rồi sau đó cũng rất hữu hảo với mình, cũng hẳn phải có nguyên nhân đặc thù”

Trong lòng Lý Dương không ngừng xao động.

Hắn cho tới bây giờ không tin rằng Đại Tôn và Lưu Ly chỉ thích mình mà đối xử tốt với mình, tại Ma giới, tất cả nói chuyện bằng thực lực, kể cả Đại Tôn. Cũng phải xem đến thực lực, chỉ có đồng cấp với mình mới xem trọng, những người khác bất quá là con kiến mà thôi.

“Thần thức lợi hại hơn Đại Tôn, không phải nói thần thức do cấp bậc tâm thần quyết định sao? Tâm thần của ta cũng không mạnh lắm, căn bản không thể so với Đại Tôn” Lý Dương không thể hiểu được điểm ấy.

Dù sao Lý Dương cũng như những người khác, thần thức là do tâm thần quyết định.

Nhưng sự thật cũng có khi... thần thức do nguyên thần quyết định, chỉ có điều người bình thường tâm thần càng mạnh, nguyên thần biến hóa càng cao, thần thức cũng càng lợi hại. Do đó thoát nhìn tựa hồ cấp bậc của thần thức là do tâm thần tu vi quyết định, quy tắc này áp dụng đúng trong đại trường hợp.

Nhưng đối với ngũ đại hỗn độn chi linh và Lý Dương thì không đúng.

“Không nghĩ ra được, bất quá trong hạch tâm cấm vực ta đã không chết, xem ra hẳn có chỗ nào đó đặc thù” Lý Dương cuối cùng chỉ có phán đoán thế thôi, về phần khác cũng không biết được. Hẳn cũng tin tưởng rằng Lưu Ly, Xi Vưu Đại Tôn đối xử tốt với hắn, bản thân mình hẳn có chỗ đặc thù.

“An tâm tu luyện đi” Lý Dương lắc đầu, vừa tu luyện, đồng thời thần thức cũng tản ra, bao trùm cả Đông Phương Minh Đế đế cung...

“Đông Phương Minh Đế trở về!” Lý Dương đang nhắm mắt khoanh chân đột nhiên mở mắt, thần thức hắn trong tích tắc phát hiện ra Đông Phương Minh Đế.

- Sư đệ, ra.

Lý Dương đột nhiên đứng dậy.

Điền Cương ngồi một bên vừa nghe xong, cũng sửng sốt:

- Đi? Sư huynh, đi như thế nào? Lao ngục này đã bị bố trí cấm chế, một khi chúng ta công phá, tất cả mọi người trong đế cung đều biết chúng ta chạy đi, đến lúc đó mọi người sẽ vây công.

Đông Phương Minh Đế đế cung lúc này tập kết rất nhiều cao thủ.

Cấm chế lao ngục cũng không phải hoàn toàn là loại phong ấn. Dù sao đối với cao thủ như Lý Dương, nếu dùng Dao Phách công kích, phải cấm chế cấp bậc nào mới có thể ngăn cản? Do đó, cấm chế lao ngục này có công dụng bảo động thôi.

Một khi cấm chế tổn hại, cả đế cung sẽ biết.

- Chúng ta đi thẳng đến đại điện.

Lý Dương cười, quát khẽ một tiếng:

- Phá!

Mắt Lý Dương khẽ nheo lại, gót chân hóa thành đao cước, đập mạnh xuống. Dừng Chiến Thần Ngõa công kích đạt đến cực hạn.

- Oanh!

Cấm chế vỡ tan, cửa đá lao ngục vỡ thành từng mảnh, Mọi Minh Đế đế cung hộ vệ cơ hồ trong tích tắc sẽ biết Lý Dương đã vượt ngục. Mọi người lúc này hóa thành đạo đạo quang mang, bay thẳng đến lao ngục, còn những người bị giam khác nghĩ Lý Dương mỉm cười chế giễu.

Ở Đông Phương Minh Đế đế cung mà chạy trốn - Muốn chết

- Sư đệ, theo ta tới đây!

Lý Dương lúc này hóa thành một đạo lưu quang, dưới chân đạp Dao Phách, tốc độ đạt tới một mức kinh khủng, so với tốc độ phi hành của thần khí còn nhanh hơn. Dù sao phi đạo nhập đạo lấy nhanh làm đặc thù.

Điền Cương cũng chạy theo Lý Dương, hai người không hướng ra ngoài mà chạy, mà là... hướng vào đại điện bay tới. Điều này làm cho không ít hộ vệ lơ đãng, nhưng cao thủ cấp bậc Minh Đế đều ở đại điện chờ Lý Dương, thần thức bọn họ dễ dàng phát hiện Lý Dương, Lý Dương căn bản không thể chạy.

Trên đại điện, lúc này Đông Phương Minh Đế đang tiến vào đại điện. Nhìn sắc mặt Đông Phương Minh Đế, xem ra chuyến đi Yêu giới hoàn toàn thất bại.

- Bái kiến Minh Đế bệ hạ.

Trên đại điện mấy vị Minh Đế vừa thấy Thái Úc, lúc này quỳ xuống nói, lúc này Lý Dương và Điền Cương cũng xông vào đại điện.

- Đông Phương Minh Đế tiền bối, không biết có biện pháp cứu Linh Linh nàng không?

Lý Dương lúc này hỏi.

Thái Úc ngồi trên bảo tọa ở đại điện, cúi đầu, nghe Lý Dương nói xong chậm rãi ngẩng đầu lên nhìn chăm chăm vào Lý Dương.

Lý Dương nhìn mắt Thái Úc, đột nhiên trong lòng chấn động “Đó là nhãn tình gì vậy, y như mắt người chết.” Đồng thời trong lòng Lý Dương cũng hiểu được, chỉ cần nhìn sắc mặt Minh Đế này, phỏng chừng lần này cũng không có hy vọng gì.

Nghĩ đến đó, Lý Dương lại nổi lên hình ảnh tiểu cô nương cười hì hì bưng một chén thang thập cho mình.

- Lý Dương, là người, chính là người, là người cần ta, nếu ta đến sớm một chút, nói không chừng có thể ngăn Băng Hồn lại, là người. Chính bởi vì người Lý Dương, mới làm cho Linh Linh gặp phải tuyệt địa tử vong.

Thái Úc đột nhiên một gầm tiếng.

- Bồng!

Lý Dương còn chưa có phản ứng gì, một quyền Thái Úc đã tương Lý Dương đánh bay.

- Phốc!

Lý Dương lúc này phun ra một vò máu, ngực cảm thấy đau gần chết, Thái Úc phẫn nộ, tựa hồ tốc độ lại tăng lên một cấp bậc, Lý Dương vừa rồi không hề có phản ứng gì đã bị đánh bay rồi.

- Người còn hỏi Linh Linh thế nào? Người có tư cách sao? Người không có tư cách. Người hỗn đản, đúng là người ngày ấy cản trở ta, nếu ta tới sớm một khắc, có lẽ Linh Linh đã không có việc gì, tất cả đều là bởi vì người!

Thái Úc đạp tới một cước, Lý Dương lúc này đẩy rút kinh nghiệm, thân hình chợt lóe lên tránh được.

Lý Dương cảm tức nói:

- Ta bó tay chịu trời đến đây, chỉ vì Linh Linh, huống chi vì sự tình ngày ấy ta sớm xin lỗi người rồi, còn nữa, nếu không phải bởi vì Linh Linh, ta há còn đứng ở đế cung của người!

Lý Dương hỏa khí bốc lên, mình ở đế cung thời gian dài như vậy, bị giam vào địa lao, bị Thái Úc đánh chửi, tất cả là vì cô gái đáng yêu Linh Linh mà thôi.

Ngày Băng lâu khai nghiệp, Quỷ Đế Băng Hồn đã tới Minh giới. Hơn nửa Băng Hồn và Linh Linh gặp nhau hơn nửa tháng, muốn động thủ tùy thời có thể, sự tình này căn bản không thể trách Lý Dương, chỉ là Thái Úc quá mức giận dữ, lửa giận át hết mọi ý nghĩ.

- Minh Đế, người tỉnh táo lại đi, Linh Linh không phải không có cánh cứu, lại có thời gian mười ngàn năm, kỳ tích gì cũng có thể phát sinh, người ngàn vạn lần đừng tự dày vò bản thân.

Đông Mai ôm chặt chân Thái Úc khóc ròng nói.

Thân thể Thái Úc đột nhiên chấn động.

- Đúng, mười ngàn năm, ta còn có thời gian mười ngàn năm, mười ngàn năm kỳ tích gì cũng có thể phát sinh.

Trong mắt Thái Úc một lần nữa dấy lên quang mang, sửa lại nghi dung, một lần nữa ngồi trên bảo tọa.

Giờ khắc này, Thái Úc hoàn toàn thanh tỉnh.

- Các đại Minh Đế nghe lệnh, truyền mệnh lệnh của ta, đem bệnh tình của Linh Linh công bố cho cả Minh giới, phàm thị ai có thể cứu Linh Linh, ta sẽ làm theo bất kỳ yêu cầu gì của hắn, thậm chí nhường cả đế vị Đông Phương Minh Đế cho hắn cũng được.

Thái Úc lạnh nhạt tuyên bố.

- Bệ hạ, vị trí Đông Phương Minh Đế há có thể tùy ý tặng cho người khác? Ngàn vạn lần không thể như thế.

Một Minh Đế tiền kì cao thủ lúc này can ngăn Thái Úc.

Thái Úc lạnh lùng nói:

- Câm miệng, ta hạ lệnh, các người không cần hoài nghi, chỉ cần chấp hành thôi.

Đối với Thái Úc mà nói, tính mạng con gái cao hơn tất cả, đừng nói là Đông Phương Minh Đế vị, cả tính mạng, hắn cũng sẽ không quan tâm.

Thái Úc nhìn Lý Dương liếc mắt, trong lòng thầm nghĩ “Lý Dương này bây giờ cũng không giết được, ta còn muốn đi tìm Bằng Hồn, nếu giết Lý Dương, trêu vào Xi Vương Đại Tôn, xem ra không ổn, hừ, tạm thời tha hắn.”

- Lý Dương, sư huynh đệ các người có thể đi rồi, sự tình quá khứ ta cũng không cùng người so đo, chỉ cần sau này người đừng tới bổn đế cung nữa, một khi đến đây, coi chừng ta giết người.

Thanh âm Thái Úc lạnh như băng.

Lý Dương nhìn Thái Úc, cũng nói:

- Minh Đế, người đi gặp Nữ Oa nương nương, Nữ Oa nương nương có nói cho người làm thế nào để cứu Linh Linh không, một biện pháp cũng không có?

Thái Úc nói:

- Có thì có, đáng tiếc có cũng như không, biện pháp thứ nhất, đi cầu Hồng Quân đạo nhân giúp đỡ, đáng tiếc Hồng Quân đạo nhân ngay cả Đại Tôn đều không thể gặp, sao ta có khả năng gặp được thứ hai, tìm kiếm hung thủ, hung thủ nói ra cũng không phải ai xa lạ, đó là Quỷ giới Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ Bằng Hồn, Quỷ Đế hậu kỳ, kể cả tự mình ra tay, cũng không nắm chắc bắt được hắn, chứ đừng nói bắt hắn cứu con gái ta.

- Thứ ba đó là Tu Linh thảo.

Thái Úc nói, đột nhiên nhãn tình sáng ngời.

- Truyền lệnh, đem biện pháp thứ ba này công bố ra ngoài, tự nhiên có rất nhiều thứ thần kỳ huyền diệu, nói không chừng có nơi khác cũng có thể tìm được Tu Linh thảo. Tu Linh thảo có sáu phiến lá, màu xanh biếc, có quang hoa màu xanh biếc vờn quanh, có tác dụng cho dù trọng thương cũng có khả năng khôi phục.

Thái Úc lúc này quay sang nói với mọi người về đặc tính của Tu Linh thảo.

Thái Úc vì sao biết được hiệu của Tu Linh thảo đích, đó là bởi vì Nữ Oa nương nương nói cho hắn biết. Nữ Oa nương nương không phải không có biện pháp tiến vào chỗ sâu nhất trong Hỗn Độn sơn hạch tâm không gian sao? Nàng làm sao biết được được hiệu Tu Linh thảo? Điểm ấy xem trong phần sau.

- Tu Linh thảo, Minh Đế có biết Tu Linh thảo này ở đâu?

Lý Dương biết hai biện pháp trước mình không làm được, biện pháp thứ ba nói không chừng có điểm hy vọng.

Thái Úc vừa nghe không khỏi cười lạnh:

- Nói cho người thì sao? Phải biết là Tu Linh thảo duy nhất chỉ có chỗ sâu nhất trong Nữ Oa cung Hỗn Độn sơn hạch tâm không gian.

Chỗ sâu nhất đó có lõi điện màu vàng và lõi điện màu xanh biếc khắp nơi, hình thành bích lũy vô cùng cứng rắn, đến cả nương nương là Đại Tôn cũng không có biện pháp xâm nhập bích lũy vào trong chỗ sâu nhất của Hỗn Độn sơn. Người là một Ma Quân mà thôi, đi cũng chịu chết.

- Lõi điện?

Lý Dương nhất thời nhân tình sáng lên.

- Minh Đế, được, ta sẽ đi, cố tìm được Tu Linh thảo cứu được Linh Linh. Hừ, người đừng tự đắc, không phải bởi vì người, ta là bởi vì Linh Linh mới đi thôi.

Lý Dương cười lạnh nói.

Thái Úc lòng thầm chấn động, Lý Dương lại vì con gái mình cam nguyện đi vào chỗ sâu nhất trong Hỗn Độn sơn hạch tâm không gian, đây là chuyện sống chết, nghe Lý Dương nói như thế, ấn tượng của Thái Úc về Lý Dương từ từ thay đổi.

- Được, chỉ cần người tìm được Tu Linh thảo, người có yêu cầu gì ta sẽ đáp ứng, kể cả Tam Sanh Thạch, ta cũng có thể cho người, cho người sử dụng bao lâu cũng được.

Thái Úc lúc này nói.

Lý Dương nhân tình sáng ngời, liền nói ngay:

- Tốt, nhất ngôn vi định.

- Nhất ngôn vi định!

Thái Úc gật đầu nói.

317. Chương 16: Ngưu Ma Vương

Trên đế cung đại điện.

- Đông Mai, sự tình của đế cung ta giao cho người quản lí, ta đi Quỷ giới một chuyến, một năm sau có khi ta sẽ trở lại.

Thái Úc quay về phía Đông Mai nhắc nhở, Đông Mai chẳng những là thê thiếp của hắn, cũng trợ thủ hắn yên tâm nhất.

- Minh Đế, yên tâm, ta sẽ quản lý tốt tất cả.

Đông Mai gật đầu nói, rồi nàng hơi lo lắng nói:

- Minh Đế, người đến Quỷ giới và Tiên giới cùng phe, người phải cẩn thận, nếu Băng Hồn tìm thêm vài Quỷ giới cao thủ vây công người, thì rất nguy hiểm đó.

Thái Úc cười nói:

- Yên tâm, có Tam Sanh Thạch trong tay, ta không sợ ai vây công.

Lập tức, Thái Úc liền ly khai đế cung, hướng Bắc Minh hải bay đi...

Yêu giới, Ma Vân sơn, Ma Vân thảo nguyên, chung quanh hơn mười ngàn dặm phương viên cực kỳ rộng lớn, chính là nơi sinh sống và tu luyện của những Ngưu đầu nhân (bản thể là trâu), còn trong Ma Vân sơn, có một trong Ma giới thất Đại Thánh là Bình Thiên Đại Thánh Ngưu Ma Vương.

Trên Ma Vân thảo nguyên có đến hàng trăm vạn Ngưu đầu nhân đếm không hết, tất cả bọn họ thân đều là Ngưu đầu nhân, gào rống âm ầm. Ở đây còn có một nhân vật đầu linh của đám Ngưu đầu nhân.

Một kẻ thân cao mười trượng, cơ thể vạm vỡ, một Ngưu đầu nhân cường tráng làm cho người ta sợ hãi, tay nắm lang nha bổng dẫn đầu cả nhóm, đột nhiên rống to một tiếng.

- Hồng...

Thanh âm làm cho không gian xuất hiện từng đạo sóng gợn, tiếng gầm kinh khủng hướng bốn phía tản ra, theo tiếng rống của hắn, nhất thời chung quanh mấy trăm vạn khối vô số Ngưu đầu nhân ngút mắt nhìn không hết đồng thời rống theo một tiếng.

Tiếng rống điên cuồng vang vọng khắp chân trời, đồng thời tất cả Ngưu đầu nhân bỗng biến thân, biến thành dã ngưu.

Hơn trăm vạn dã ngưu đã tu luyện thành người điên cuồng lồng lên, trong mắt phát ra hồng quang kinh khủng. Tốc độ càng làm cho người ta sợ hãi, đám dã ngưu như một biển trâu nhìn không thấy bờ trên thảo nguyên ngút ngàn điên cuồng xông lên, bọn họ đều là tu luyện đến thành tựu có thể biến thành người, khi lên cơn thì quả là kinh khủng.

Còn lúc này...!

Ở bên kia Ma Vân thảo nguyên cũng đứng vô số Ngưu đầu nhân như vậy, có một Ngưu đầu nhân thân cao chỉ có ba trượng đang đứng trên mây, Ngưu đầu nhân này mặc dù chỉ cao ba trượng, không bằng Ngưu đầu nhân cao mười trượng kia, nhưng có vẻ uy vũ hơn, trong tay cầm một cây trường xoa màu đen. Ngưu đầu nhân này nhìn ra xa thấy vô số dã ngưu đang vọt tới, trong mắt hiện lên một tia hưng phấn, đột nhiên điên cuồng hét lên một tiếng.

- Hồng...

Sóng âm có qui luật đặc biệt, thanh âm còn kinh khủng hơn lúc này, chung quanh vô số Ngưu đầu nhân vừa nghe được nhất thời mắt vẫn lên những tia máu cả con người hồng lên, thậm chí giống như phát ra hồng quang. Trên người vô số Ngưu đầu nhân cơ thể kịch biến, toàn bộ biến thành vô số dã ngưu.

Vô số dã ngưu đồng thời hồng lên, hướng về đối phương điên cuồng xông đến.

Một tiếng oanh long lớn, nghe như một tiếng nổ lớn, thật kinh khủng. Hai đàn trâu giống như bắt chấp sống chết, đồng thời hướng về phía đối phương xông tới, chỉ cần tiếng đập chân thành thịch của đám nhỏ dã ngưu đã tu luyện thành người cũng rất kinh người, chứ đừng nói ngút tầm mắt vô số dã ngưu như vậy.

- Trời ạ!

Điền Cương cả kinh mắt trợn trắng, hắn và Lý Dương từ Minh giới đi tới. Với mục tiêu đầu tiên là Ngưu Ma Vương, dù sao Ngưu Ma Vương và Xi Vương chính là đồng tộc, hai người đi gặp Ngưu Ma Vương trước để điều tra xem Nữ Oa rốt cuộc ở nơi nào.

Nữ Oa cung ở phía trên cửu thiên cực từ lời sát, Lý Dương bọn họ không thể biết Nữ Oa cung ở nơi nào, chỉ có thể hỏi Ngưu Ma Vương.

Nhưng đi tới nơi ở của Ngưu Ma Vương, thì thấy một trận đánh kinh người như thế.

Thần thức Lý Dương đảo qua, liền phát hiện đám dã ngưu đang chạy hồng học kia, con mạnh thì đã đạt tới Yêu Vương (tương đương với Ma Vương) cảnh giới, con yếu cũng khoảng chừng tương đương với Thiên Yêu (tương đương với Thiên Ma) tu vi, quả kinh khủng.

Hơn nữa số lượng càng qua ngàn vạn lần, Yêu giới nhiều như thế cao thủ lại dùng bản thể dã ngưu công kích, quả rất kinh khủng.

- Oanh long long...

Tiếng chấn động mặt đất càng ngày càng mạnh, vang vọng cả Ma Vân thảo nguyên, rốt cục, hai đàn dã ngưu lớn đã đánh nhau rồi.

- Hừ...

Một đám dã ngu trong mắt phát ra hồng quang diên cuồng, mũi thở phì phào ra từng làn khí trắng, nhìn thẳng vào đám dã ngu đối diện đang vọt tới, không hề có ý rút lui, rất cực...

- Oanh!!!

So với vạn ngàn thiên lôi oanh kích còn kinh khủng hơn, vô số dã ngu bất chấp tất cả vọt lên, tiếng đánh giết oanh long long vang dội, nhất thời máu tươi vung vãi, nhưng tất cả dã ngu trong mắt vẫn phát ra hồng quang diên cuồng như trước, công kích đối phương.

Diên cuồng!

Thịt nát bay tán loạn, máu tươi rơi đầy thảo nguyên, đám dã ngu mạnh nhất có Yêu Vương, yếu nhất cũng phải Thiên Yêu, dã ngu công kích cũng không phải không có chương pháp, ngược lại rất có quy tắc, dưới sự chỉ huy của Yêu Vương mà công kích.

Mỗi dã ngu là hung hãn không sợ chết, cuồng bạo công kích, dùng nơi cứng rắn nhất của mình là ngu giác mà đánh.

Mặc dù đám dã ngu số lượng lớn khôn cùng, nhưng tốc độ công kích của đám dã ngu quá nhanh, chỉ không đến nửa canh giờ, công kích đã kết thúc. Trên mặt đất huyết nhục vương vãi, máu tươi nhuộm hồng cả thảo nguyên, nhưng theo một đạo quang mang màu xanh xuất hiện, cả máu tươi toái nhục trên thảo nguyên bỗng biến mất vô tung.

- Ha ha, Ngu Sơn, người thua, ta chỉ dùng một phần mười công lực của mình đó, người tốt xấu cũng là Yêu Đế tiền kỳ, thực lực khi hoàn toàn bộc phát thậm chí còn vượt qua một phần mười của ta một chút ba, nhưng người xem kìa...

Đại hán Ngu đầu nhân người đang nắm một cây xoa màu đen cười to, lập tức thân thể nhoáng lên, biến thành hình người, cao khoảng chừng hai thước, chỉ là trên trán có hai sừng trâu, ngoài ra so với người bình thường không có gì khác.

Người kia cầm lang nha bổng, cự hán thân cao mười trượng thân thể cũng nhoáng lên, biến thành một người, nhưng phải cao đến ba thước, trên trán cũng có hai sừng.

- Đại Vương! Thị Huyết Chi Hồng của người mạnh hơn ta, mặc dù ta đã bộc phát tất cả thực lực vẫn thua thôi, kể cả cùng với số lượng trăm vạn nhân mã, số lượng cao thủ cũng tương đương, nhưng trong đội của ta có hơn một trăm đứa thân thể hoặc yếu hèn bị hủy diệt. Đám quân của Đại Vương người lại chỉ có mười mấy.

Ngu Sơn lầm bầm.

Mặc dù vừa rồi hai đội quân chiến, bất chấp tất cả mà đánh, nhưng có quy củ là không cho phép giết chết nguyên thần. Dã ngu này yếu nhất đều là Thiên Yêu, đã có nguyên thần, trong một ngàn tám trăm vạn chỉ có hơn một trăm con bị đánh nát yếu hèn, xác suất cũng rất thấp.

Nguyên thần chỉ cần bất diệt, tựu sẽ không chết, mặc dù yếu hèn bị đánh nát có thể phải tu dưỡng trăm năm, nhưng tốt xấu gì cũng không chết.

- Ha ha, bạn tốt từ Ma giới đến đây, mau tới đây.

Đại hán được gọi là “Đại Vương” đang nắm cây xoa màu đen quay về phía bầu trời xa xa gọi bọn Lý Dương, thanh âm trực tiếp lọt vào tai hai người.

Thần thức của Lý Dương đã sớm phát hiện Đại Vương này công lực đã đạt tới Yêu Đế hậu kỳ, cây xoa màu đen kia là thần khí, rất hiển nhiên chính là một trong Yêu giới thất Đại Thánh Ngu Ma Vương.

- Văn bối Lý Dương, Diên Cương ra mắt Ngu Ma Vương tiền bối.

- Ha ha. Không cần câu lễ vậy đâu, lão ngu ta là một man nhân, không có thói quen phiền toái như vậy, ta cũng coi như văn bối của Xi Vương Đại Tôn, còn bình thường ta và Hạng Vũ cũng hay qua lại, Lý Dương người gọi ta đại ca là được, Diên Cương này thì gọi ta là sư bá đi. Ha ha...!

Ngu Ma Vương nói một hơi rồi khoác vai Lý Dương và Diên Cương, bay về phía Ma Văn sơn.

- Ngưu Sơn, chuẩn bị một chút, bảy ngày sau ta và người đầu một lần nữa, lần sau cần phải chuẩn bị cho tốt, không được thua quá thảm a, ha ha.

Ngưu Ma Vương cười nói với Ngưu Sơn.

Ngưu Sơn nhìn Ngưu Ma Vương liếc mắt, cúi đầu thấp giọng lầu bầu nói:

- Đúng là lão khi dễ ta, mỗi lần lão khi dễ ta. Hừ, ta cũng khi dễ con thỏ nhỏ này của ta chết đi.

Ngưu Sơn xoay người đi tìm một vật gì đó để trút giận, nhằm cân bằng tâm lý một chút.

Ma Vân sơn, Ma Vân cung.

Lý Dương và Điền Cương thấy Ma Vân cung không khỏi trợn mắt, Ma Vân cung mới trông thật dữ dằn. Một bức phù điêu thật lớn hình đầu trâu vĩ đại phía trên cung điện, hơn nữa cả khí tức của cung điện... phải nói như thế nào nhỉ, cảm giác rất hoang dã, rất không có phong cách.

Nhưng vừa tiến vào Ma Vân cung, Lý Dương và Điền Cương biết mình sai, sai rành rành.

Không có phong cách?

Nói vậy, không phải là có phong cách phi thường sao, mặc dù rất hoang dã, nhưng vừa thấy bố trí, liền cảm thấy một cổ nghệ thuật hoang dã.

Đúng! Nghệ thuật hoang dã!

- Thế nào, ổ của lão ngưu ta cũng được chứ hả? Đến đây! Chúng bay đâu, nhanh chuẩn bị tửu yến, bổn Đại Vương hôm nay muốn uống một trận lớn.

Ngưu Ma Vương lớn tiếng hô.

Lý Dương đột nhiên phát hiện, trong cung điện này đặc biệt nhiều thị nữ, lại đều là mỹ nữ. (bỏ đi một đoạn thừa của tác giả - vandai79)

Lý Dương không biết, Ngưu Ma Vương này rất khó lường tại Yêu giới, hắn tuyệt đối là “Tình thánh”, có vợ hai, còn có vợ ba, rồi lại kiếm thêm vợ bốn, vụng trộm còn có một đại đội tình nhân, đồng thời hoàn vẫn phải làm vui lòng lão bà Thiết Phiến công chúa mỹ miều nữa.

Tình thánh như thế, cung điện được bố trí đương nhiên cũng khá đặc thù, sẽ không giống như những người khác theo đuổi hoa lệ, Ngưu Ma Vương theo đuổi hoang dã, nghệ thuật hoang dã.

Lập tức, Ngưu Ma Vương, Lý Dương, Điền Cương ba người liền ngồi một viên trác thạch lớn bắt đầu ăn uống.

- Lý Dương a, lão ngưu ta sớm nghe nói đại danh của ngươi. Ha ha, Li Lộc cái lão hồn đản kia, lão ngưu đã sớm xem hắn không vừa mắt, luôn tự cho mình là giỏi. Hừ, đáng chết, nghĩ đến hắn đã chết, quả là hơi tiếc nuối lão ngưu ta không có cơ hội giáo huấn hắn một phen, làm cho hắn ném tư vị “Ngưu Xoa” của ta đây.

Ngưu Ma Vương trong tay chợt lóe lên, liền xuất hiện một cây xoa màu đen thật lớn.

Ngưu Xoa!

Lý Dương thấy thần khí này thật uy vũ, cũng không thể tưởng được lại có tên “Chấn Động” như thế.

- Oe, sư bá, vũ khí của ngươi tên là Ngưu Xoa hả? Đúng là rất “Ngưu Xoa” đó.

Điền Cương phun sạch ra một ngụm rượu vừa uống, mắt trợn trắng tỏ vẻ khó tin.

Ngưu Ma Vương dương dương đắc ý nói:

- Thế nào? Hay chứ hả, lúc trước xoa tử này gọi là “Liệt Sơn xoa”, lão ngưu ta cảm giác tên đó như bà già vậy, do đó lão ngưu ta đổi tên thành “Ngưu Xoa”, xoa tử mà Ngưu Ma Vương ta sử dụng đương nhiên phải là “Ngưu Xoa”.

Nói rồi múa lên hai vòng.

- Đến đây, Lý Dương lão đệ, Điền Cương sư đệ, cạn chén!

Ngưu Ma Vương đang cầm một chén rượu thật lớn cùng ly với Lý Dương và Điền Cương, Lý Dương mặc dù uống rượu cũng không phải tệ, nhưng uống bằng chén rượu thật lớn này thì hơi lạ, bởi vì... chén rượu này dung lượng khoảng chừng bằng hai bình tửu.

Ngưu ẩm!

Cái gì gọi là ngưu ẩm?

Xem Ngưu Ma Vương uống rượu là biết, chén rượu thật lớn kia đầy tràn liệt tửu, Ngưu Ma Vương dốc tay một cái, một chén rượu lớn liền chui cả vào bụng.

- Thống khoái, Lý Dương lão đệ, người uống rượu cũng không ít, lúc trước khi đi Ma giới, chén uống rượu ở đây quá nhỏ, lão ngưu ta uống một hơi mà bọn họ phải năm sáu lần.

Nói rồi Ngưu Ma Vương quẹt tay vuốt cằm vuốt râu, rượu còn dính đầy trên đó.

- Được rồi, Lý Dương lão đệ, các người hai người gặp ta có sự tình gì? Nói đi, chỉ cần lão ngưu ta làm được, nhất định giúp người làm.

Ngưu Ma Vương vỗ vỗ bụng, lớn tiếng nói.

Lý Dương buông chén rượu, cười nói:

- Cũng không phải đại sự gì, ta muốn đi Hỗn Độn sơn ở Nữ Oa cung, cũng không biết Nữ Oa cung ở nơi nào? Phỏng chừng Ngưu Ma Vương đại ca người chắc là biết.

Ngưu Ma Vương nhất thời trợn mắt trâu nói:

- Cần phải nói sao? Lão ngưu ta không biết đã đi qua Nữ Oa cung bao nhiêu lần, nương nương đối xử với lão ngưu ta rất tốt, Ngưu Xoa này và cả Thúy Vân sơn của ta cũng từ Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch mà ra.

Hai đại thần khí Ngưu Ma Vương đều rất nặng.

Một là Liệt Sơn xoa, xem cây xoa dài hơn ba trượng kia, múa khê một chút đã một trận chấn động trong không khí thì có thể tưởng tượng sức nặng ghê gớm như thế nào, hơn nữa Ngưu Ma Vương vốn nổi danh là Ma giới Đại Lực Vương, bình thường người ta gọi là Đại Lực Ngưu Ma Vương.

Nói về Thúy Vân sơn, vốn lúc đầu Thúy Vân sơn là một tòa núi thật lớn được luyện chế mà thành, nặng vô cùng, nhưng chỉ là yêu khí bình thường, sau lại dung nhập Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch luyện hóa lại, liền biến thành thần khí. Dùng để đè người, sức nặng trở nên rất kinh khủng.

- Lý Dương lão đệ, người muốn đi Hỗn Độn sơn ở Nữ Oa cung, vậy thì phải đợi một thời gian rồi, Hỗn Độn sơn bởi vì năng lượng bên trong bạo loạn, lôi điện màu vàng và lôi điện màu xanh rất kinh khủng, bình thường thậm chí còn ảnh hưởng ra cả bên ngoài, mỗi một ngàn năm, mới có một năm năng lượng thu liễm vào trong chỗ sâu nhất trong hạch tâm của không gian Hỗn Độn sơn, khi đó mới có thể tiến vào Hỗn Độn sơn.

Ngưu Ma Vương nói.

- Do đó, nương nương hạ lệnh, thông đạo Hỗn Độn sơn cũng một ngàn năm mở cửa một lần, bình thường đóng cửa, căn bản không thể tiến vào.

Ngưu Ma Vương nói với Lý Dương.

Lý Dương rùng mình:

- Một ngàn năm?

- Sư bá, phải đợi một ngàn năm, như thế không phải quá lâu sao?

Điền Cương cũng nóng nảy như Lý Dương, chỉ một lần ngủ một ngàn năm làm Lý Dương khẩn cấp phát điên rồi lần này nếu phải đợi một ngàn năm, không biết Lý Dương sẽ ra sao.

Ngưu Ma Vương lúc này cười nói:

- Không cần chờ lâu vậy, cũng sắp đến ngày thông đạo mở ra, chỉ còn khoảng một năm nữa, đến lúc đó người đi theo lão ngư ta, ta tự mình mang người vào. Ha ha, theo lão ngư ta vào, tuyệt đối không có chuyện gì.

Bàn tay to lớn của Ngư Ma Vương vùng lên, có vẻ tin tưởng mười phần.

Thanks

318. Chương 17: Bằng Ma Vương

Nghe Ngư Ma Vương nói, Lý Dương trong lòng thở phào nhẹ nhõm, lần này đến Yêu giới muốn tìm được Tu Linh thảo cứu Linh Linh, chẳng những có thể cứu Linh Linh, nhưng lại có thể tìm được Tam Sanh Thạch, Lý Dương đương nhiên phải cố gắng.

Nếu không thể tìm được Tam Sanh Thạch ở Minh giới, phải đi Quỷ giới tìm kiếm Đại Đế kia mà mượn Tam Sanh Thạch, há chẳng nguy hiểm gấp trăm gấp ngàn lần sao, dù sao Quỷ giới thuộc về trận doanh của địch nhân.

- Một năm, suốt một năm chúng ta sẽ làm gì ở Yêu giới đây?

Điền Cương vừa cầm một cái đùi thịt, ngoạm từng miếng lớn ăn, vừa nói.

- Ha ha, Yêu giới có nhiều địa phương du ngoạn đẹp phi thường, rảnh rồi lão ngư ta sẽ dẫn bọn người đi du ngoạn, đặc biệt là Thanh Khâu sơn ở bên kia, có nhiều chỗ chơi lắm. Ha ha, chưa nói tới... nơi ở của hồ tộc nữa, mỹ nữ hồ tộc rất đẹp đó...

Nói rồi mắt Ngư Ma Vương liền phát ra quang mang.

Lý Dương và Điền Cương nhìn nhau, không khỏi cười, xem ra Ngư Ma Vương đúng là một gã háo sắc.

- Một năm này, nói không chừng còn phải phiền toái Ngư Ma Vương đại ca nhiều, cạn chén.

Lý Dương giơ chén rượu nói với Ngư Ma Vương.

- Được!

Ngư Ma Vương nhân sáng ngời, lúc này cùng Lý Dương chạm chén, sau đó dốc sạch một chén rượu khổng lồ vào miệng, Lý Dương cũng dốc sạch vào miệng, nếu không phải bình thường hắn quen uống rượu chén lớn như thế, căn bản không thể uống một hơi mà hết được.

- Tốt, sáng khoái, uống nhanh không thua gì tên hầu tử kia.

Ngư Ma Vương lúc này vỗ tay nói.

- Hầu tử? Hầu tử là ai?

Lý Dương hỏi lại, trong lòng hắn nhớ tới một người, đó là một trong hỗn độn ngũ hành chi linh trong truyền thuyết, hỗn độn kim linh Tôn Ngộ Không. Dựa theo Xi Vương nói, trong Ngũ Hành Chi Linh, kim đứng đầu, hơn nữa chí dương chí cương, lực công kích cũng cực mạnh, cũng là đối thủ Xi Vương chờ mong nhất.

- Đương nhiên là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không nổi danh nhất trong thất Đại Thánh ở Yêu giới chúng ta. Hắc hắc, hầu tử này là huynh đệ thật tốt của lão ngư ta, đáng tiếc, ngàn năm gần đây, hắn lại thay đổi.

Nói đến đây, Ngư Ma Vương tỏ vẻ giận dữ.

- Thay đổi? Sư bá, Tôn Ngộ Không làm sao mà thay đổi được?

Điền Cương rất tò mò về Tôn Ngộ Không, lúc này hỏi.

Ngư Ma Vương đứng mạnh lên, ngửa đầu uống sạch một chén liệt tửu, tức giận nói:

- Ai biết hầu tử đáng chết này rốt cuộc có chuyện gì? Năm đó ta và hần rảnh rồi liền chén thù chén tạc. Bây giờ hã, tử hầu đáng chết này luôn bế quan, không như lúc trước luôn có khí phách, nhớ khi trước, hầu tử một mình khiêu chiến cả tam Đại Thánh tạo thành giai thoại ở Yêu giới.

Nói tới đây, Ngưu Ma Vương tựa hồ nhớ lại tràng cảnh năm đó.

- Huynh đệ ta trời sanh kiêu ngạo bất tuân, cho dù bái sư Chuẩn Đề đạo nhân, học phật tông chân pháp, nhưng vẫn ngông cuồng khí phách khó lường như trước. Chỉ vì một lời không hợp, một mình khiêu chiến tam Đại Thánh, đánh đến hôn thiên ám, đem Sư Đà lĩnh (núi) lúc trước phương viên hơn mười ngàn dặm đập nát bét.

Ngưu Ma Vương ánh mắt lộ ra một tia hưng phấn.

Tu luyện giả có bản thể là trâu đã hảo chiến, đặc biệt là khi thấy máu tươi hoặc màu đỏ, lại càng thêm điên cuồng, chiến ý mạnh đặc biệt, cơ hồ mỗi bảy ngày một lần Ma Vân thảo nguyên đều cử hành một trận đấu, cơ hồ đại bộ phận mọi người đều tham gia, bất chấp tất cả lao vào đánh nhau, điều này làm cho chiến ý của Ngưu tộc dưới tay Ngưu Ma Vương ngày càng mạnh, lực chiến đấu cũng càng thêm kinh khủng.

Khi nói đến tràng đại chiến kia, những hồi ức của Ngưu Ma Vương bỗng trở nên hưng phấn.

- Một người khiêu chiến tam Đại Thánh khác? Yêu giới thất Đại Thánh không phải đều là Yêu Đế hậu kỳ sao, hã là chênh lệch không lớn, Tôn Ngộ Không này thật quá lợi hại, một người không chênh lệch lớn lại dám khiêu chiến ba người khác.

Điền Cương hơi khó tin.

Lý Dương cũng biết Đại Thánh này chính là hỗn độn kim linh, tự nhiên có chỗ đặc thù.

- Nói vậy, ai nói chênh lệch không lớn!

Ngưu Ma Vương đột nhiên trừng hai mắt.

Ngưu Ma Vương trừng mắt trâu, làm cho Điền Cương toàn thân máy động, đúng là khí thế kinh người.

- Đạt tới Yêu Đế hậu kỳ xong, muốn đạt tới Đại Tôn, cơ hồ không có khả năng. Mặc dù bảy người cùng là Yêu Đế hậu kỳ, nhưng có người gần với Đại Tôn, có người còn xa mới tới Đại Tôn, chênh lệch lớn lắm chứ.

Ngưu Ma Vương nói thập phần khẳng định.

Lý Dương cũng gật đầu nói:

- Đúng, khi ở Ma giới, ta nhớ rõ Âm Dương Ma Đế dễ dàng ngăn chặn Li Lộc Ma Đế, cùng là Ma Đế hậu kỳ, cũng chênh lệch lớn như thế.

Ngưu Ma Vương cười nói:

- Lý Dương lão đệ đúng đó, Âm Dương Ma Đế là ai? Hã được sinh ra trong huyết nhục, có thần thông khó lường, tự nhiên công lực vượt xa Li Lộc Ma Đế, ở Yêu giới chúng ta cũng giống như vậy.

- Nói về vũ lực ở Yêu giới, mạnh nhất phải là huynh đệ của lão ngưu ta Tôn Ngộ Không.

Ngưu Ma Vương không hoài nghi gì về điểm ấy.

Lý Dương cười thâm.

Căn bản không cần nói, Tôn Ngộ Không phóng nhân ra lục giới, ngoại trừ Đại Tôn căn bản không có ai là địch thủ, cực kỳ cường hãn. Tự nhiên Yêu giới đệ nhất Đại Thánh phải là Tôn Ngộ Không.

- Về phần Yêu giới đệ nhị Đại Thánh, thì hơi khó nói, bất quá, không phải lão ngưu ta huynh hoang, phỏng chừng có lẽ chính là lão ngưu ta đó.

Ngưu Ma Vương “ngượng ngùng” cười, nói với hai người Lý Dương và Điền Cương, Lý Dương và Điền Cương nhất thời cười lớn lên.

Ngưu Ma Vương không hề đỏ mặt.

- Cười cái gì mà cười? Mặc dù lão ngưu ta chưa đánh với Bằng Ma Vương, bất quá xem một trận chiến giữa hắc và bạch, lão ngưu ta cũng có thể đoán được, Bằng Ma Vương giỏi lắm không phân cao thấp với lão ngưu ta mà thôi. Hừ, trong Yêu giới, nói đến lực lượng, ai dám so cùng lão ngưu ta!

Ngưu Ma Vương cuồng ngạo nói.

- Đại Lực Ngưu Ma Vương không có thể nói lung tung như vậy, nhưng với bạch tử kia chỉ dựa vào lực lượng phỏng chừng cũng không phải là đối thủ của lão ngưu ta.

Ngưu Ma Vương ngưu khí tận trời.

Mặc dù nói như thế, trên thực tế cũng thực là như vậy, nói về lực lượng, cả Yêu giới thất Đại Thánh, tuyệt đối không có ai là đối thủ của Ngưu Ma Vương.

- Thế vì sao Ngưu Ma Vương đại ca tự nhận không bằng Tôn Ngộ Không? Lực lượng ngươi không phải mạnh hơn hắc sao?

Lý Dương hỏi lại.

Ngưu Ma Vương lắc đầu phần phần nói:

- Con bà hắc, Tôn Ngộ Không bạch tử này căn bản không thể dùng lễ thường mà nói, về lực lượng thì bạch yếu hơn ta một bậc, nhưng về tốc độ thì bạch vượt xa qua lão ngưu ta, hơn nữa Tôn Ngộ Không này thân thể càng vô cùng cường hãn, đến cả Ngưu Xoa này của ta cũng không gây thương tổn cho bạch tử này.

Lý Dương gật đầu.

Tôn Ngộ Không chính là hỗn độn kim linh, nếu lợi dụng đạt đến mức tận cùng cảnh giới của kim thuộc tính năng lượng, sẽ tự nhiên dung nhập kim khí vào trong cơ thể, làm cho thân thể càng thêm cường hãn, kim là chí dương chí cương. Thân thể Tôn Ngộ Không cường hãn như thế cũng có đạo lý.

- Bạch tử này tốc độ quá nhanh, lão ngưu ta căn bản không so được, nếu lão ngưu ta mà có tốc độ vượt qua hắc. Hừ...

Ngưu Ma Vương nói không cam lòng.

Điền Cương nhãn tình sáng lên nói:

- A, chẳng lẽ tốc độ Tôn Ngộ Không Tề Thiên Đại Thánh là người nhanh nhất trong Yêu giới thất Đại Thánh?

Ngưu Ma Vương liền nói ngay:

- Không phải, tốc độ nhanh nhất chính là một tên biến thái khác, tại hỗn độn sơ khai đã xuất hiện một con kim sí đại bàng, cũng là một trong Yêu giới thất Đại Thánh Bằng Ma Vương, Bằng Ma Vương này có thân phận rất lớn, từng làm tọa kỵ cho Hồng Quân đạo nhân!

- Tọa kỵ của Hồng Quân đạo nhân?

Lý Dương và Điền Cương mở to hai mắt nhìn, trong lòng vô cùng hoảng sợ.

Hồng Quân đạo nhân là thân phận gì chứ? Bàn Cổ nhất khí hóa Tam Thanh, thân thể hóa Xi Vương. Trên cả thế giới, chỉ có một người hiểu được hỗn độn đại la thiên đạo là Hồng Quân đạo nhân thôi, nên gần như cả Đại Tôn trong lục giới khi gặp Hồng Quân đạo nhân, đều cung kính gọi một tiếng “sư Phụ”.

Đó là tuyệt đối phải kính ngưỡng, là người chí cao vô thượng.

Còn Bằng Ma Vương này lại là tọa kỵ cho Hồng Quân đạo nhân, là kim sí đại bàng sinh ra từ hỗn độn sơ khai.

Lý Dương không biết vì sao, cũng nghĩ về hình ảnh Xuyên Vân Toa Vụ trong Ma Thần Lục Tuyệt, trong đó có một con kim sí đại bàng phi hành, nói không chừng kim sí đại bàng kia chính là Bằng Ma Vương này!

- Trời, tọa kỵ cho Hồng Quân đạo nhân, thân phận rất lớn, rất kinh khủng.

Điền Cương mở to hai mắt, hoảng sợ nói.

Ngưu Ma Vương cũng cười:

- Đúng vậy, do đó Bằng Ma Vương này là tên kiêu ngạo nhất trong Yêu giới thất Đại Thánh, bất quá hắn cũng có tư cách cao ngạo. Người không thể tưởng tượng được đâu, tốc độ của hắn thật sự quá nhanh, kim sí đại bằng vỗ cánh một lần là bay xa hơn mười ngàn dặm, vỗ vài cái, đã không còn thấy bóng dáng đâu, tốc độ quá mức kinh khủng. Đến cả tốc độ hầu tử cũng cảm không nổi Bằng Ma Vương.

- Có tốc độ nhanh thì làm gì, công kích mạnh mới hay!

Diên Cương bất bình nói.

Ngưu Ma Vương cười nói:

- Bằng Ma Vương chẳng những tốc độ nhanh, hơn nữa hữu hai đại thần khí, một là phòng ngự thần khí. Một là công kích thần khí.

- Phòng ngự thần khí?

Lý Dương ngẩn ngơ, từ trước tới nay đây là lần đầu tiên Lý Dương nghe nói có phòng ngự thần khí, trong ký ức của Lý Dương, thượng phẩm ma khí phòng ngự chiến giáp đã là khó tưởng tượng rồi, đừng nói thần khí cấp bậc. Thần khí của hắn tựa hồ đều là thần khí công kích, thần khí phòng ngự thật sự quá hiếm.

- Nghe nói đây là đồ mà Hồng Quân đạo nhân lúc sắp đi du ngoạn đã luyện chế cho Bằng Ma Vương, tên là “Kim Quang Càn Khôn Tráo”, vòng bảo vệ này xuất ra, chỉ có Đại Tôn mới có thể phá, cho dù là hầu tử ra tay cũng không có biện pháp công phá phòng ngự của Kim Quang Càn Khôn Tráo.

Ngưu Ma Vương có vẻ khá là hâm mộ.

Lý Dương và Diên Cương cũng hâm mộ.

Trời, phòng ngự thần khí, bảo bối phòng ngự cấp bậc thần khí, hơn nữa là do Hồng Quân đạo nhân tự mình luyện chế, có thể yếu sao? Chắc chắn mạnh hơn cả thần khí do Đại Tôn luyện chế, nếu không cũng không có khả năng làm cho Tôn Ngộ Không không thể phá.

Dù sao thần khí Kim Cô Bồng của Tôn Ngộ Không được xưng là “vô kiên bất tời” (không gì không phá được)

- Bằng Ma Vương này đúng là tốt số, có phòng ngự thần khí Kim Quang Càn Khôn Tráo, còn có công kích thần khí Hồn Độn Phá Kim Thương, hai đại thần khí đều rất khó lường, hơn nữa Bằng Ma Vương thực lực bản thân cũng rất cường đại, do đó có thể không phân cao thấp với lão ngưu ta, vô luận như thế nào, lão ngưu ta cũng không phá được phòng ngự của hắn. Nếu không có phòng ngự thần khí, hắn sao có thể là đối thủ của lão ngưu ta chứ!

Ngưu Ma Vương có vẻ hơi tức giận.

Đây là số mệnh.

Bằng Ma Vương sau lưng có Hồng Quân đạo nhân, cho dù Đại Tôn lực giới có thực lực giết chết được Bằng Ma Vương, nhưng ai dám? Dù sao Bằng Ma Vương là tọa kỵ của Hồng Quân đạo nhân mà.

- Trong Yêu giới cao ngạo nhất là Bằng Ma Vương, kiêu ngạo nhất là người ở Sư Đà linh, người Sư Đà linh sở dĩ kiêu ngạo, do dựa hơi ba vị Đại Thánh phía sau, lúc trước huynh đệ của ta cũng vì thấy người Sư Đà linh quá kiêu ngạo, mới một người khiêu chiến tam Đại Thánh.

Lý Dương nghe xong, nghi hoặc nói:

- Người Sư Đà linh? Bọn họ phía sau có tam Đại Thánh, tam Đại Thánh nào?

Ngưu Ma Vương giải thích nói:

- tam Đại Thánh phân biệt là: Di Sơn Đại Thánh Sư Đà Vương, Khu Thần Đại Thánh Dã Tượng Vương, còn vị cuối cùng chính là Hồn Thiên Đại Thánh Bằng Ma Vương. tam Đại Thánh này chính là ba huynh đệ kết bái, ba người liên thủ, tự nhiên trong Yêu giới tung hoành vô địch, nên rất kiêu ngạo.

Lý Dương và Diên Cương nghe xong chớp chớp mắt.

Thật sự là quá kinh khủng, ba vị Đại Thánh kết bái huynh đệ, trong đó Bằng Ma Vương với thân phận lợi hại thế, chẳng trách kiêu ngạo như vậy.

- Di Sơn Đại Thánh Sư Đà Vương với Khu Thần Đại Thánh Dã Tượng Vương sống ở Sư Đà linh, Bằng Ma Vương sống ở tại Kim Huyền đảo, Bằng Ma Vương là đại thánh duy nhất trong thất Đại Thánh ở Yêu giới có chỗ ở trên không trung.

Ngưu Ma Vương nói với hai người Lý Dương Điền Cương.

Chỗ ở của thất Đại Thánh Yêu giới, phần lớn là ở lục địa hoặc là đáy biển, cũng chỉ có Bằng Ma Vương có chỗ ở này trôi nổi trên không trung, chính là Kim Huyền đảo.

- Sư bá, Bằng Ma Vương lợi hại như thế sao, lúc trước Tôn Ngộ Không một người đại chiến ba người, làm sao có thể đánh lại được?

Điền Cương nghi hoặc hỏi.

Ngưu Ma Vương cười nói:

- Nói đùa, thực lực của hầu tử người không tưởng tượng được đâu, một cây bồng hắc của hắn đánh cho thiên băng địa liệt, Sư Đà linh đều bị đánh nát, tam Đại Thánh cho dù liên thủ cũng không cách nào áp chế được hầu tử, hơn nữa mỗi lần gặp nguy cơ, chỉ có Bằng Ma Vương dùng Kim Quang Càn Khôn Trảo đỡ lấy công kích của hầu tử, mới miễn cưỡng đánh ngang tay được.

Nghe Ngưu Ma Vương nói xong, trong đầu Lý Dương không khỏi tưởng tượng một tràng cảnh oanh liệt.

Ba vị siêu cường cao thủ vây công Tôn Ngộ Không, Tôn Ngộ Không tay cầm Kim Cô Bổng, tùy ý cuồng tạp, đánh cho ba vị Đại Thánh chỉ có thể miễn cưỡng ứng phó, một khi bị Tôn Ngộ Không tìm được, Bằng Ma Vương liền lập tức dùng Kim Quang Càn Khôn Trảo bạo kháng, như thế mới có thể miễn cưỡng ngang tay mà thôi.

“Hừ, trận chiến ấy người không biết đâu, Kim Dương Bình của Sư Đà Vương, Dã Tượng Vương với “ Trường Hồng Tắc “ cũng không làm gì được hầu tử, ngược lại còn bị mất phụ nhân còn tổn thất nhân sự, sau này người ở Sư Đà linh gặp phải người ở Hoa Quả sơn cũng có quy củ hơn.”

Ngưu Ma Vương hiển nhiên cực kỳ kính nể.

- Hai người các người nghe rõ chưa, hầu tử có thể đối phó ba người bọn họ, nhưng đừng tưởng rằng tam Đại Thánh kia dễ trêu vào, nếu chọc giận bọn họ, hừ, kể cả lão ngưu ta cũng không thể nào cứu được các người, dù sao bọn họ là ba người, cũng chỉ có tên hầu tử biến thái kia mới có thể đối phó bọn họ.

Ngưu Ma Vương nhắc nhở.

- Nhất định, chúng ta đương nhiên sẽ không vô duyên vô cớ mà chọc bọn hắn.

Lý Dương và Điền Cương cười.

Ngưu Ma Vương gật đầu cười nói:

- À, lão ngưu ta tin tưởng rằng các người, người Sư Đà linh đúng là không dám kiêu ngạo với Hoa Quả sơn, nhưng đối với những tộc nhỏ hơn thì rất kiêu ngạo, nghe nói gần đây bọn họ muốn tiêu diệt sạch cả Thiết Quốc nhất tộc.

Lý Dương rung mình “Thiết Quốc nhất tộc? Thiết Oa Chân Nhân không phải là Thiết Quốc nhất tộc sao? Lúc trước mình ở Côn Luân tiên cảnh, Thiết Oa Chân Nhân liền đã vượt qua tán yêu thiên kiếp thứ tám, bây giờ qua ngàn năm, hẳn là đã qua tán yêu thiên kiếp thứ chín rồi, nói không chừng đã tới Yêu giới.”

319. Chương 18: Thiết Oa Chân Nhân

Lý Dương vội hỏi.

Ngưu Ma Vương cười ha ha nói:

- Lão đệ, đừng có gấp, từ từ ta sẽ nói đến, Thiết Quốc nhất tộc này thuộc loại thiên phú dị bẩm chi tộc, loại chủng tộc như thế này ngược lại không có khả năng cường thịnh, tại Yêu giới ngược lại thuộc loại nhược tộc.

- Tại sao? Thiên phú dị bẩm đương nhiên cường hãn, sư bá ngươi làm sao nói như vậy được?

Điền Cương hỏi.

Ngưu Ma Vương cười ha ha nói:

- Còn nói thế nữa, đó là số lượng, số lượng dân cư một tộc. Ngươi xem, có bao nhiêu người tu yêu bản thể là trâu? Hơn nữa tu luyện càng về sau, căn bản thiên phú dị bẩm không có tác dụng gì nhiều. Cả Ma Vân thảo nguyên Ma Vân sơn chỉ cần cao thủ cấp bậc Thiên Yêu đã có tới mấy ngàn vạn, về phần bọn tiểu nguời càng vô số. Nhìn lại Thiết Quốc nhất tộc xem...

- Cả Thiết Quốc nhất tộc cộng lại bất quá mấy vạn người mà thôi, sinh ra rất ít tiểu Thiết Quốc, sinh đẻ ít như vậy tính làm gì? Thiết Quốc mặc dù thiên phú dị bẩm, nhưng Thiết Quốc cấp bậc Thiên Yêu cũng đâu phải là đối thủ của cấp bậc Yêu Tướng trong Dã Ngưu nhất tộc chứ?

Ngưu Ma Vương đứng lên, cuồng ngạo nói:

- Lão nguời ta chỉ cần phái ra một trăm vạn cao thủ, để chúng diên cuồng tấn công, Thiết Quốc nhất tộc tự diệt vong

Ngưu Ma Vương nói một cách tự tin, đã xem qua hai đội quân dã nguời quần chiến nên Lý Dương và Điền Cương cũng gật đầu.

Tu luyện về sau này, chủng tộc cũng không có nghĩa gì.

Cho dù là Long tộc, một Yêu Quân của Long tộc, tuyệt đối không phải là đối thủ của một Yêu Đế trong hồ tộc.

Dã nguời số lượng rất đông, sinh sản cũng dễ dàng, tự nhiên càng ngày càng khổng lồ, hơn nữa có một cao thủ như Ngưu Ma Vương, Dã Ngưu nhất tộc tự nhiên cường thịnh.

- Thiết Quốc nhất tộc bản thân ít dân cư, tự nhiên không dám đắc tội với thế lực lớn. Hừ, coi như bọn họ xui xẻo, để ra một tộc nhân vượt qua tán yêu thiên kiếp thứ chín, tin tức này truyền khắp cả Yêu giới. Tán yêu thiên kiếp thứ chín a, trong lịch sử chưa có ai vượt qua cả!

Ngưu Ma Vương thở dài nói.

Lý Dương cũng cả kinh.

Thiết Oa Chân Nhân, ngoại trừ Thiết Oa Chân Nhân, Yêu giới hoàn toàn không ai có thể vượt qua Tán yêu thiên kiếp thứ chín? Nhưng cũng trùng hợp là Thiết Quốc nhất tộc nữa.

- Tộc nhân của Thiết Quốc nhất tộc đã có thể vượt qua tán yêu thiên kiếp thứ chín, tự nhiên biết được bí mật của tán yêu thiên kiếp thứ chín. Tán yêu thiên kiếp thứ chín rốt cuộc có huyền bí gì? Việc này Yêu giới nghiên cứu rất nhiều năm nhưng không có kết quả. Bây giờ có người như vậy, tự nhiên khiến cho thế lực khắp nơi nhòm ngó.

Ngưu Ma Vương cười nói.

Bí mật của tán yêu thiên kiếp thứ chín, vô số người nhìn thấy, nhưng cũng từng có cao thủ quan sát sấm sét trong tán yêu thiên kiếp thứ chín, vẫn nhìn không đến những huyền bí chứa đựng trong đó.

Bây giờ lại có một người vượt qua tán yêu thiên kiếp thứ chín, hơn nữa hậu thai (chỗ dựa) của hắn cũng không mạnh. Tự nhiên giống như thị Đường Tăng, mọi người tranh nhau cướp đoạt.

- Thiết Quốc nhất tộc thuộc lãnh địa dưới trướng Sư Đà Vương, bất quá điều kỳ quái chính là ...

Ngưu Ma Vương nhú mày:

- Theo đạo lý, Sư Đà Vương có thể hạ lệnh cho tên tộc nhân Thiết Quốc vượt qua tán yêu thiên kiếp thứ chín đến Sư Đà lĩnh, phỏng chừng Thiết Quốc nhất tộc cũng không dám phản kháng. Nhưng không biết vì sao, Sư Đà Vương lại hạ lệnh trực tiếp tiêu diệt Thiết Quốc nhất tộc, rồi tìm bắt cho được Thiết Quốc tộc nhân kia.

Ngưu Ma Vương hiển nhiên suy nghĩ trăm đường cũng không hiểu được.

Hạ một đạo lệnh là được, vì sao phải diệt Thiết Quốc nhất tộc chứ?

- Ngưu Ma Vương đại ca, sự tình này xảy ra khi nào?

Lý Dương lúc này hỏi, hẳn trong lòng có dự cảm, tựa hồ tộc nhân của Thiết Quốc nhất tộc này chính là Thiết Oa Chân Nhân mà mình biết, nếu thật là như thế, Lý Dương tuyệt đối không thể khoanh tay đứng nhìn.

Ngưu Ma Vương cười nói:

- Không lâu, mười ngày trước, Sư Đà Vương đã phái đại quân công kích, phỏng chừng bây giờ Thiết Quốc nhất tộc đã hoàn toàn bị tiêu diệt rồi.

- Ngưu Ma Vương đại ca, Thiết Quốc nhất tộc này ở đâu?

Lý Dương vội hỏi, Ngưu Ma Vương nghe xong, không khỏi nghi hoặc nói:

- Lý Dương lão đệ, người chẳng lẽ có quan hệ với Thiết Quốc nhất tộc, làm sao lo lắng như vậy được?

- Có một chút quan hệ mà thôi.

Lý Dương cũng không rõ nói, lúc này hướng về Ngưu Ma Vương hỏi:

- Ngưu Ma Vương đại ca, người có thể cho ta mượn Yêu giới bản đồ không.

Điền Cương lúc trước không vào Côn Luân tiên cảnh, tự nhiên không biết sự tình Lý Dương và Thiết Oa Chân Nhân. Mặc dù Lily, Jake vào, phần lớn thời gian đều ở tại Thục Sơn kiếm phái, cũng không biết chuyện của Lý Dương và Thiết Oa Chân Nhân được.

Điền Cương nghe Lý Dương hỏi việc này, không chỉ cảm thấy hơi kỳ quái.

- Lý Dương lão đệ, lão ngưu ta nhắc nhở người, đừng gánh chuyện người khác, Sư Đà Vương, Dã Tượng Vương hơn nữa cả Bằng Ma Vương, tam Đại Thánh này không có dễ trêu vào đâu. Hầu tử hẳn bây giờ không thể nào đến giúp được, thường xuyên bẽ quan, không ai có thể áp chế Sư Đà Vương bọn họ đâu.

Ngưu Ma Vương nói xong, tương một khối ngọc đồng đưa cho Lý Dương:

- Lão ngưu ta tin rằng người có biết nặng nhẹ.

Lý Dương cười tiếp nhận ngọc đồng, thần thức đảo qua hiểu hết nội dung trong đó, khi thần thức Lý Dương tản ra, hướng phương Đông điều tra.

Ma Vân sơn và Sư Đà lĩnh xem ra khá gần, chỉ có khoảng chừng một ngàn ngàn dặm.

Phải biết rằng, bình thường lãnh địa của Đại Thánh rất rộng lớn, khoảng cách giữa các vùng khá xa, Thiết Quốc nhất tộc ở trên lãnh địa Sư Đà Vương, thuộc phía Đông Nam của Sư Đà lĩnh, cách Ma Vân sơn khoảng chừng hai ngàn ngàn dặm.

“May mắn tâm thần tu vi của mình đạt tới Ma Đế tiền kỳ, nếu không cũng không có khả năng quan sát được Thiết Quốc nhất tộc.” Lý Dương trong lòng thầm kêu may mắn, lần tỉnh tọa bảy ngày ấy, hơn nữa trước đó lại rơi vào tình trạng điên cuồng, làm cho tâm thần tu vi Lý Dương từ Ma Quân hậu kỳ đạt tới Ma Đế tiền kỳ, phạm vi thần thức cũng lớn hơn rất nhiều, cũng có thể quan sát đến tận Thiết Quốc nhất tộc.

- Bất hảo (không tốt).

Thần thức Lý Dương đã thấy diễn biến ở đó, trong lòng nhất thời một trận không khỏi khiếp sợ, chỉ thấy thi thể Thiết Quốc nhất tộc vương vãi đầy trên mặt đất, còn có rất nhiều mảnh thịt nát, có lẽ là do một vài cao thủ Thiết Quốc nhất tộc tự bạo mà thành.

Diệt tộc đã kết thúc, vốn dân cư Thiết Quốc nhất tộc hơn vạn người kinh qua một trận chiến, tử vong vượt quá chín phần, bây giờ chỉ còn mấy trăm người còn sống, những người này đương nhiên đều bị bắt sống, nguyên khí tuyệt đối đại thương, Thiết Quốc nhất tộc khó có thể hồi phục, một lần mà chết hơn chín thành, thật thê thảm.

- Thiết Oa Chân Nhân đâu? Chẳng lẽ hắn đã chết?

Lý Dương quan sát cẩn thận, cũng tìm không thấy.

Có hai khả năng, một là vượt qua tán yêu thiên kiếp thứ chín là tộc nhân Thiết Quốc khác, còn Thiết Oa đã độ kiếp thất bại ở Côn Luân tiên cảnh và chết.

Thứ hai, vượt qua Tán yêu thiên kiếp thứ chín chính là Thiết Oa Chân Nhân, Thiết Oa Chân Nhân hoặc là đã bị giết, hoặc là bị bắt.

- Đúng, Ngưu Ma Vương nói qua, chúng muốn bắt Thiết Oa Chân Nhân đi Sư Đà lĩnh.

Thần thức Lý Dương lúc này hướng về phía Sư Đà lĩnh cẩn thận tìm tòi, đột nhiên Lý Dương nhãn tình sáng lên, hắn phát hiện một tiểu đội áp giải, tiểu đội áp giải có khoảng chừng hai mươi người, Yêu Quân có hai người, những người khác là Yêu Vương, Yêu Soái.

Tửu hậu (Sau bữa nhậu, hi hi ở TTV anh em toàn đi tăng ba, quá giống Ngưu lão đầu – vandai79).

Ngưu Ma Vương an bài chỗ ở cho hai người Lý Dương và Điền Cương, lập tức Ngưu Ma Vương rời đi, cũng không biết là đi tìm người tình, hay là tìm người chơi đùa.

- Sư đệ, ta có một chuyện nhỏ cần đi ra ngoài một chút, người chờ tại đây.

Lý Dương nói với Điền Cương.

Điền Cương vừa nghe, trong lòng nghĩ ngay tới địa phương Lý Dương có thể sẽ đi, Lý Dương trước giờ chưa tới Yêu giới, trong cuộc nói chuyện vừa rồi tựa hồ hắn có quan hệ với Thiết Quốc nhất tộc, liền nói ngay:

- Sư huynh người có phải là muốn đi Thiết Quốc nhất tộc không? Không được, người đi ta cũng đi.

- Người chờ tại đây. Ta trở về rất nhanh thôi.

Lý Dương liền nói ngay.

Sự tình nguy hiểm, Lý Dương không muốn để người thân của hắn dính vào, đặc biệt chuyện này rất có thể sẽ đắc tội với Sư Đà Vương hoặc tam Đại Thánh, tam Đại Thánh liên thủ, đến cả Ngưu Ma Vương cũng không phải địch thủ, do đó Lý Dương cố tình gạt Ngưu Ma Vương.

- Đừng lo lắng, chẳng lẽ ngươi còn không biết tốc độ của ta?

Lý Dương nói xong, Điền Cương cũng rùng mình. Tốc độ của Lý Dương hắn biết rất rõ ràng, nhanh hơn hắn không biết bao nhiêu. Xem ra tương đương với tốc độ thần kiếm Tử Điện, quả thực là kinh khủng khó lường.

- Hừ!

Lập tức Lý Dương liền hóa thành một đạo quang mang biến mất tăm, Điền Cương lúc này thần thức tỏa ra nhưng căn bản không thể thấy Lý Dương, tâm thần tu vi của hắn không bằng Lý Dương, tự nhiên không thể phát giác Lý Dương. Chỉ có thể đứng ở Ma Vân sơn nhìn theo.

Ma Vân sơn, động phủ Ngưu Ma Vương.

- Quả nhiên đã đi, xem ra lão ngưu ta đoán cũng rất chính xác!

Ngưu Ma Vương ôm một tiểu thiếp, trong miệng nói thầm.

Trong tầng mây Yêu giới, đang có một tiểu đội áp giải Thiết Oa Chân Nhân.

- Hừ, thành thật đi!

Một binh đình (cứ coi là binh lính đi) đá mạnh vào Thiết Oa Chân Nhân, Thiết Oa Chân Nhân cũng trừng mắt nhìn binh đình kia, trong mắt lộ vẻ phẫn nộ, điên cuồng.

- Tộc thùc.

Thiết Oa Chân Nhân trong miệng thấp giọng thì thào, nước mắt trào ra.

Thiết Oa Chân Nhân lúc này không hung hăng như lúc trước ở Côn Luân tiên cảnh, hẳn lúc này trầm ổn hơn rất nhiều, cũng âm trầm hơn rất nhiều, tại Côn Luân tiên cảnh, hẳn là cao thủ, cao thủ tuyệt đối, không có người nào dám dưng cắm trêu vào hắn, hẳn có thể đi đâu cũng được. Nhưng tới Yêu giới, hẳn mặc dù vượt qua tán yêu thiên kiếp thứ chín đạt tới Yêu Soái cảnh giới, nhưng Yêu Soái tại Yêu giới chỉ có thể coi là người bình thường.

Do đó, hắn không dám hung hăng, cũng không dám kiêu ngạo nữa.

Nhưng, mặc dù hắn không hung hăng, nhưng vẫn có người kiếm hắn gây phiền toái, hắn phi thăng xong, trở lại Thiết Quốc nhất tộc, tộc nhân đã thấy hắn rất ngạc nhiên vui mừng, đồng thời cũng biết Thiết Oa Chân Nhân vượt qua tán yêu thiên kiếp thứ chín.

Tộc nhân ra nghiêm lệnh giữ bí mật.

Đáng tiếc, Thiết Oa Chân Nhân năm đó cũng có cừu nhân, lúc trước, khi bị vây ở hồng hoang tại địa cầu, địch nhân của hắn là một Ngân Lang của Lang tộc, hôm nay Ngân Lang này đã tu luyện tới Ma Soái cảnh giới, thấy Thiết Quốc Thiết Oa Chân Nhân xong, hắn có vẻ giật mình, hắn thập phần rõ ràng Thiết Oa Chân Nhân lúc trước đã độ kiếp thất bại tu luyện Tán yêu.

Do đó hắn phán đoán, Thiết Oa Chân Nhân vượt qua Tán yêu thiên kiếp thứ chín.

Phán định xong, nghĩ đến chuyện ngày trước, Ngân Lang này quyết định truyền bá tin tức này cho cả Yêu giới, hiển nhiên phương pháp của Ngân Lang này có hậu quả ngay, hắn vừa truyền bá xong, liền đem đến cho Thiết Quốc nhất tộc một tai nạn kinh khủng, Thiết Quốc nhất tộc gần như bị diệt.

- Phạm Chân, có một ngày ta sẽ giết ngươi, giết ngươi, giết ngươi!!!

Thiết Oa chân nhân cắn răng ken kết, trong mắt lóe ra ánh điên cuồng, hắn đến Yêu giới thời gian rất ngắn, trên đường về Thiết Quốc, hắn gặp một vài người, trong đó biết hắn chỉ có Ngân Lang Phạm Chân, hơn nữa lúc trước Ngân Lang và hắn có cừu oán.

Hắn là Phạm Chân này truyền bá tin tức.

Đây là phán đoán của Thiết Oa Chân Nhân.

- Đại Vương có nhất thiết phải đưa tiểu tử này tới Sư Đà linh không, tự mình dùng “Sư Hồn thuật” luyện nguyên thần của tiểu tử này, tra xem bí mật của thiên kiếp lần thứ chín là gì? Kha lí, người nói xem có phải là rất phiền toái không? Để chúng ta tùy tiện luyện hồn phách tiểu tử này, sau đó trở về bẩm báo không được a?”

Một Yêu Quân nói với Kha lí.

- Thạch Thiểm, người biết cái gì? Người đầu óc ngu như heo, Đại Vương sở dĩ tự mình động thủ, là không muốn người khác biết bí mật này, người hiểu không? Còn nữa, chỉ có chính thức sư hồn, mới có thể biết tình huống, nếu hỏi, ai biết tiểu tử này nói thật hay giả?

Kha lý Yêu Quân phản bác.

Sư Đà Vương xem ra rất có đầu óc.

Bí mật như vậy hẳn là cần phải nắm chắc trong tay mình, tự nhiên phải tự mình ra tay.

Sư hồn? Sư hồn!!!

Nghe thế, bỗng dưng, Thiết Oa Chân Nhân ngây người, qua hồi lâu, trong mắt hắn linh quang dần dần tiêu mất, ánh mắt ảm đạm, tựa giống như không còn linh hồn nữa.

Sư Hồn thuật này không phải là Sư Hồn thuật được sử dụng ở Nhân gian, Đại Thánh ở Yêu giới sử dụng Sư Hồn thuật là trực tiếp thôn phệ linh hồn đối phương, đối phương lập tức hồn phi phách tán, nói cách khác... Thiết Oa Chân Nhân hẳn sẽ chết.

- Tộc thúc, tộc trưởng, xin lỗi, là ta hại tộc nhân, ta là tội nhân, ta là tội nhân của Thiết Quốc nhất tộc...

Thiết Oa Chân Nhân biết mình hẳn phải chết, trong lòng hối hận vô cùng, bởi vì hẳn, cả Thiết Quốc nhất tộc tao bị tai ương tuyệt diệt.

- A...

Thiết Oa Chân Nhân rồi đột nhiên ngửa đầu rống to một tiếng, trong đó có phần hận, oán hận, tuyệt vọng, bất lực, hối hận, tự trách, trong mắt thậm chí chảy ra huyết lệ.

- Không được kêu lung tung!

Một bình đình rồi đột nhiên đá mạnh Thiết Oa Chân Nhân một cước, hẳn biết năng lượng Thiết Oa Chân Nhân đều bị phong ấn, căn bản không thể công kích người khác, lúc này mới không kiêng kỵ như thế.

Thiết Oa căn bản không thèm để ý một cước kia, bởi vì tâm của hắn cận hồ đã chết.

- Báo thù? Phạm Chân? Sắp chết làm sao báo thù được. Ha ha, báo thù, ha ha... tộc thúc, tộc trưởng, xin lỗi, thật xin lỗi, ta là tội nhân, tội nhân của toàn tộc, bất quá ta nói xin lỗi cũng không hữu dụng nữa, bởi vì ta sắp chết, ha ha, buồn cười nhất chính là ngay cả tự bạo cũng không thể tự bạo, ha ha...

Thiết Oa Chân Nhân cười mà ra nước, thậm chí ngay cả tự bạo tự sát đều không có biện pháp.

Tuyệt vọng, Thiết Oa Chân Nhân thật tuyệt vọng.

- Các vị huynh đệ, các người đi đâu đó?

Đột nhiên một đạo thanh âm quen thuộc vang lên, thân thể Thiết Oa Chân Nhân chấn động, quay đầu chậm chậm, nhìn thấy ngoài mấy chục thước có một hắc y thanh niên.

Đột nhiên, Thiết Oa Chân Nhân mở to hai mắt nhìn, chăm chăm nhìn vào hắc y thanh niên đó.

320. Chương 19: Sơn Nhân Tự Có Diệu Kế

Thiết Oa Chân Nhân trợn mắt há hốc mồm, hắc y nam tử lẳng không đứng trước mắt vô luận là hình dạng, thanh âm, và khí chất, đến cả nụ cười kia, giống Lý Dương như đúc, không thể không làm cho Thiết Oa Chân Nhân khiếp sợ.

Hắn nhớ rất rõ, Lý Dương phi thăng xong phải đi Ma giới, nếu muốn đến Yêu giới, phải thông qua không gian thông đạo, chỉ có cao thủ cấp bậc Ma Vương, Yêu Vương mới có thể chịu được áp lực kinh khủng của truyền tống thông đạo, Lý Dương phi thăng bất quá mới ngàn năm!

Ngàn năm có thể đạt tới Ma Vương cảnh giới sao?

Thiết Oa Chân Nhân không tin. Nhưng...

- Thiết Oa Chân Nhân, ta là Lý Dương, đừng lộ ra sơ hở.

Vang lên tiếng thần thức của Lý Dương truyền âm vào đầu Thiết Oa Chân Nhân, truyền âm nói cho Thiết Oa Chân Nhân minh xác, hắc y thanh niên trước mắt chính là Lý Dương vốn yếu hơn mình rất nhiều.

Kha lý Yêu Quân thân thân là thủ lĩnh của tiểu đội này, tâm thần tu vi đạt tới Yêu Quân trung kỳ, hẳn phát hiện mình căn bản không thể xem thấu Lý Dương, hiển nhiên Lý Dương mạnh hơn hẳn.

- Vị tiền bối này, ta là Sư Đà lĩnh Kha lý Yêu Quân, phụng Đại Vương chi lệnh, đem tiểu tử Thiết Quốc này giải đến Sư Đà lĩnh, không biết tiền bối ngăn lại chúng ta lại là có sự tình gì?

Kha lý Yêu Quân thấy Lý Dương thâm sâu khó lường, đương nhiên có chút khiêm cung.

Thiết Oa Chân Nhân một lần nữa trợn mắt há hốc mồm.

Hắn vượt qua chín lần Tán yêu thiên kiếp bất quá là Yêu Soái mà thôi, trong mắt hắn, Yêu Quân đã là siêu cấp cao thủ rồi, nhưng bây giờ siêu cấp cao thủ trong mắt hắn lại gọi Lý Dương một tiểu bối trong lòng hắn là “tiền bối”.

“Hắn thật sự là Lý Dương sao?” Ý nghĩ Thiết Oa Chân Nhân đã loạn cả lên.

Lý Dương nghe Kha lý Yêu Quân cung kính, cười nói:

- Ta mới từ Ngưu Ma Vương đại ca đến, Đại Vương người là Sư Đà Vương hả? A a, đã lâu không có gặp mặt Sư Đà Vương, không biết Đại Vương của người hắn bây giờ mạnh khỏe không?

Trên người Lý Dương tự nhiên phát ra phát ra khí tức cao thủ, uy áp càng làm cho Kha lý Yêu Quân không chút hoài nghi.

- Đại Vương ta đúng là Sư Đà Vương, nguyên lai tiền bối từ Đại Lực Ngưu Ma Vương đến, lại biết Đại Vương ta, nếu được, tiền bối và ta cùng nhau đi Sư Đà lĩnh yết kiến Đại Vương?

Kha lý Yêu Quân khom người nói.

Đại Lực Ngưu Ma Vương, trong lòng người Yêu giới, là người mạnh tuyệt đối.

So sánh với tốc độ, người Yêu giới ngược lại rất tôn sùng lực lượng. Người có lực lượng mạnh nhất Ngưu Ma Vương tự nhiên được tôn sùng nhất, hơn nữa Ngưu tộc vốn thập phần hưng vượng, mỗi người tu yêu Ngưu tộc đều dựa vào Ngưu Ma Vương tinh thần đứng đầu, đồng thời mỗi một người đều hung hãn không sợ chết, Ngưu tộc tu luyện giả kinh khủng khó lường, địa vị của thủ lĩnh Ngưu Ma Vương tự nhiên cũng càng thêm cao.

Nghe Lý Dương biết cả Ngưu Ma Vương lẫn Sư Đà Vương. Kha lý Yêu Quân này tự nhiên càng thêm cung kính.

- Sao, Thiết Quốc nhất tộc, ta nghe nói Sư Đà Vương đại ca hắn hạ lệnh tiêu diệt Thiết Quốc nhất tộc, bắt một tiểu tử vượt qua chín lần tán yêu thiên kiếp, không biết có phải là người này?

Lý Dương nói rồi, liền chỉ vào Thiết Oa Chân Nhân, đồng thời mình đi lên rất tự nhiên.

Đã thấy Lý Dương đi lên, Kha lý Yêu Quân và Thạch Thiểm Yêu Quân tự nhiên phải tiếp đón.

- Tiền bối, đúng là tiểu tử này, Thiết Quốc nhất tộc có thể bởi vì hắn mới hoàn toàn tiêu diệt, bất quá, hắn cũng sắp chết, lần này Đại Vương ta hắn sẽ dùng Sư Hồn thuật luyện hóa tiểu tử này.

Thạch Thiểm đứng trước người Lý Dương chỉ vào Thiết Oa Chân Nhân nói.

Lúc này, Kha lý Yêu Quân và Thạch Thiểm đã đi đến trước mặt Lý Dương, ở trước người Lý Dương, khoảng cách rất gần.

- Sao, thật vậy chăng?

Lý Dương cười rất rạng rỡ, đồng thời...

Hai tay Lý Dương cùng vung lên, thanh quang trên hai tay chợt lóe, Hám Địa quyền sáo lập tức xuất hiện trên tay, hai tay thành trảo, dễ dàng xuyên qua lưng hai người, sau đó hai tay mò vào yêu hạch, bóp nát hai yêu hạch.

- Vèo!

Thạch Thiểm Yêu Quân và Kha lý Yêu Quân nhất thời rung mình, ánh mắt ảm đạm, một Yêu Quân trung kỳ, một Yêu Quân tiền kì, Lý Dương chỉ có thân thể tu vi là Ma Quân trung kỳ, hơn nữa Ma giới cao thủ thân thể vốn rất mạnh, mạnh hơn cao thủ Yêu giới.

Lý Dương tại thông qua thượng phẩm ma khí Hám Địa quyền sáo, dễ dàng đâm xuyên qua thân thể hai người, mạnh mẽ bóp nát yêu hạch, đồng thời đao mang chấn nát nguyên thần họ.

Binh đình thủ hạ do bị ngăn trở tầm mắt, căn bản còn chưa phát hiện Kha lý Yêu Quân và Thạch Thiểm Yêu Quân đã chết, Lý Dương đã một lần nữa ra tay, trên mặt Lý Dương có một nụ cười lạnh lạnh, một đạo bạch quang chợt lóe rồi biến mất.

- Oanh!

Gió cuốn tàn vân, binh đình chỉ cảm thấy mắt tối sầm, tâm thần yếu đuối bị công kích hội tán tại đương trường, nguyên thần cũng băng hoại, mạnh đến như Yêu Vương cũng tâm thần hỗn loạn, căn bản ngay cả tên mình cũng không biết.

Đao Chi Bi Sát.

Chung quanh yên tĩnh trở lại, mười mấy binh đình đã chết, binh đình này không có một người nào đạt tới Yêu Quân cấp bậc, hơn nữa căn bản không phản ứng kịp, không có chút chuẩn bị, Đao Phách của Lý Dương cơ hồ trong nháy mắt liền giết chết mười hai người, đồng thời diệt nguyên thần bọn hắn.

- Thiết Oa Chân Nhân, thành công!

Lý Dương cười “a a” đi đến trước mặt Thiết Oa.

- Lý Dương, ngươi gây đại họa rồi!

Thiết Oa Chân Nhân lúc này mới phản ứng, hắn cũng không phát hiện Lý Dương trong nháy mắt đã giết chết hai Yêu Quân, hơn nữa Lý Dương giết chết mười mấy người khác thật sự quá nhanh, đến bây giờ hắn mới phản ứng kịp.

- Lý Dương huynh đệ, ngươi có biết bọn họ là ai chẳng? Sau lưng bọn họ có ai không?

Thiết Oa Chân Nhân nóng nảy, khẩn cấp thay cho Lý Dương.

- Ba vị Yêu giới Đại Thánh, đúng không?

Lý Dương bình tĩnh nói.

Thiết Oa Chân Nhân bắt lực nhìn Lý Dương liếc mắt, nói: ”

- Đúng, là ba vị Đại Thánh, ngươi cũng biết ba vị Đại Thánh có thể lực kinh khủng bao nhiêu không? Như tộc trưởng của Thiết Quốc nhất tộc chúng ta cũng bị Dã Tượng Vương ở ngoài ngàn ngàn dặm dùng một cây sợi dây trói chặt lại, ngay cả nguyên thần đều không thể chạy thoát.

Thiết Oa Chân Nhân ngấm lại càng cảm thấy hoảng sợ, Thiết Quốc nhất tộc tộc trưởng tốt xấu cũng là cao thủ Yêu Đế tiền kì, lại dễ dàng bị một sợi dây trói lại.

- Đó là Trường Hồng Tác, thần khí của Dã Tượng Vương Trường Hồng Tác.

Lý Dương cười nói, hắn nghe Ngưu Ma Vương nói qua, Kim Dương Bình Sư Đà Vương và Trường Hồng Tác Dã Tượng Vương cũng bắt không được Tôn Ngộ Không, nghĩ đến đây, sợi dây ở ngoài ngàn ngàn dặm có thể bắt một Yêu Đế cao thủ hẳn là thần khí Trường Hồng Tác rồi.

Thiết Oa Chân Nhân vừa nghe xong, nhìn Lý Dương. Hồi lâu mới nói:

- Lý Dương, ngươi rốt cuộc tu luyện tới cảnh giới gì? Vừa rồi nói với bọn họ là từ Ngưu Ma Vương đến, còn xưng Đại Lực Ngưu Ma Vương là đại ca? Còn nói biết Sư Đà Vương. Làm cho Yêu Quân đó gọi ngươi là tiền bối, chẳng lẽ ngươi một ngàn năm đã đạt tới Yêu Đế cảnh giới?

Thiết Oa Chân Nhân thật không nghĩ ra.

Hắn biết rất rõ ràng, tu luyện là phi thường khó, bình thường hơn mười ngàn năm mới có thể đến Yêu Vương cảnh giới, Lý Dương phi thăng bất quá mới một ngàn năm hơn một chút, như thế nào cho tới bây giờ đạt đến cảnh giới như thế? Muốn giết hai đại Yêu Quân cùng mười mấy Yêu Vương, Yêu Soái, chỉ nhắc tay liền diệt gọn.

- Khoảng chừng ta xem như Yêu Quân cảnh giới. Về phần Ngưu Ma Vương và Sư Đà Vương, nói thật với ngươi, ta biết Ngưu Ma Vương, cũng thật sự hắn có mời ta tới, bất quá ta không biết Sư Đà Vương, vừa rồi chỉ là tùy ý lừa chúng nó mà thôi.

Lý Dương cười giải thích.

Trên thực tế Kha lý Yêu Quân và Thạch Thiểm Yêu Quân chết rất oan. Lý Dương mặc dù có thể dùng Dao Phách giết chết bọn họ, nhưng cũng sẽ không dễ dàng như thế, Kha lý Yêu Quân sợ dĩ quá tin Lý Dương nên không hề phòng ngự, do nhìn ra Lý Dương mạnh hơn mình.

Hơn nữa... hẳn tin tưởng rằng dựa vào uy thế của mình, tin tưởng rằng người bình thường không dám giết người của Sư Đà linh, phải biết rằng sau lưng Sư Đà linh có ba vị Đại Thánh.

Hiện nay, Yêu giới đệ nhất Đại Thánh Tôn Ngộ Không luôn bề quan, thường xuyên không ra ngoài, ba vị Đại Thánh Sư Đà linh làm gì còn có ai là địch thủ.

Nhưng Lý Dương sao có thể vì ba vị Đại Thánh mà nhìn Thiết Oa Chân Nhân bị chết như vậy. Thiết Oa Chân Nhân lòng thầm khiếp sợ vì công lực của Lý Dương thật kinh khủng, cũng vô cùng cảm động, Lý Dương lại vì hấn cam nguyện đắc tội với ba vị Đại Thánh.

- Lý Dương, ngươi có thể giải phong ấn trong cơ thể cho ta không?

Thiết Oa Chân Nhân dò hỏi.

Lý Dương rung mình, cười:

- Ha ha, ta quên giải trừ phong ấn cho ngươi. Phong ấn bất quá này là Yêu Quân bố trí thôi, loại phong ấn ấy sao có thể ngăn được ta, một đạo đao mang trong cơ thể Lý Dương tiến vào cơ thể Thiết Oa Chân Nhân, dễ dàng phá đạo phong ấn kia.

Yêu Quân mà thôi, Lý Dương thậm chí không dùng đến đao phách, chỉ dùng đao mang cũng có thể phá rồi.

Cảm giác yêu nguyên lực mệnh mông trong cơ thể, Thiết Oa Chân Nhân tâm tình lúc này thật sự khó có thể nói, vừa mới tưởng rằng hẳn phải chết, thậm chí bị ai tuyệt vọng thống khổ, nhưng đột nhiên phong hồi lộ chuyển, chỉ vì Lý Dương xuất hiện.

Hơn nữa Lý Dương thi triển thực lực kinh khủng.

- Giết, giết cho ta, mẹ nó, dám phản kháng là chết!

Kia thanh âm tà ác không ngừng quanh quẩn tại trong óc Thiết Oa Chân Nhân, Thiết Oa Chân Nhân sắc mặt tái nhợt, không ngừng nhớ tới cơn ác mộng chiến tranh. Vốn tưởng rằng mình có thực lực ngạo đời, tại Côn Luân tiên cảnh còn có thể kiêu ngạo, nhưng tại Yêu giới, cũng không bằng con chó. Cả tộc nhân bị giết, có cả đồng tộc huynh đệ từ nhỏ cùng nhau lớn lên, có cả tộc trung trưởng bối, bị giết hết, đến cả một tiểu hài tử vừa mới sinh không lâu cũng bị giết chết tàn nhẫn quá, nhớ tới những ánh mắt tuyệt vọng, Thiết Oa Chân Nhân trong lòng tự trách.

Tất cả đều bởi vì hấn.

Cũng là vì hấn vượt qua tán yêu thiên kiếp thứ chín, nếu không phải vì thế, Thiết Quốc nhất tộc sao lại gặp tai nạn như thế.

- Lý Dương huynh đệ, ngươi có biết Thiết Quốc nhất tộc của ta có ai may mắn còn sống không ?

Thiết Oa Chân Nhân truy vấn.

Lý Dương vừa nghe, lúc này dùng thần thức một lần nữa bao trùm khắp nơi ngoài mấy trăm ngàn dặm, chính là chỗ ở của Thiết Quốc nhất tộc, trên lãnh địa Thiết Quốc nhất tộc có hơn mười vạn đại quân, đây là binh mã của Sư Đà linh, chỉ là một bộ phận binh mã trong đó mà thôi.

Đúng là hơn mười vạn binh mã này cơ hồ tiêu diệt Thiết Quốc nhất tộc.

Thần thức Lý Dương phát hiện còn mấy trăm người tồn tại, Thiết Quốc nhất tộc hơn vạn người, bây giờ chỉ còn lại có mấy trăm người mà thôi, cũng vì những người này sớm đầu hàng, lúc này mới không bị giết chết, nhưng vận mệnh bọn họ rất cuộc như thế nào, cũng rất khó nói!

- Thế nào?

Thiết Oa Chân Nhân hi vọng nhìn Lý Dương.

- Còn mấy trăm người.

Lý Dương nhìn Thiết Oa Chân Nhân tiếc nuối:

- Nơi đó bây giờ có năm mươi vạn đại quân, trong đó có một người Yêu Đế, mười lăm người Yêu Quân, gần ngàn Yêu Vương. Hơn mười vạn đại quân yếu nhất cũng là Thiên Yêu.

Thiết Oa Chân Nhân trong lòng tính toán.

- Còn có mấy trăm người, mấy trăm người này là hy vọng của Thiết Quốc nhất tộc ta, hy vọng tương lai, nhất định phải cứu bọn họ, nhất định phải làm.

Thiết Oa Chân Nhân trong lòng tự trách, tự nhiên muốn đền bù tội lỗi của mình, mặc dù trên thực tế việc này không thể trách Thiết Oa Chân Nhân.

“Nhưng năm mươi vạn đại quân, còn có một Yêu Đế, hơn mười tên Yêu Quân, gần ngàn Yêu Vương, tùy tiện một người có thể dễ dàng bóp chết ta, làm sao bây giờ? Rốt cuộc làm sao mới có thể cứu những người khác trong tộc được đây?” Thiết Oa Chân Nhân trong lòng cực kỳ khẩn cấp.

Hắn căn bản không thể nghĩ ra biện pháp, mặc dù trong đầu hắn đang có một biện pháp đơn giản nhất là nhờ Lý Dương hỗ trợ, nhưng hắn không thể nói ra, cũng không muốn cho Lý Dương hỗ trợ, bởi vì địch nhân là tam Đại Thánh Yêu giới.

- Lý Dương huynh đệ, ta đi trước đây, ân ơn cứu mạng này, nếu có cơ hội, ta nhất định trả.

Thiết Oa Chân Nhân nói rồi liền đi luôn, trong lòng hắn cũng kỳ vọng có người trợ giúp hắn, nhưng lại không muốn làm người khác lâm vào nguy hiểm, trong lòng hắn cũng mâu thuẫn.

- Thiết Oa Chân Nhân.

Lý Dương lúc này hô:

- Người một mình một người quá nguy hiểm, nếu không ngại, theo ta đi Ma Vân sơn đến chỗ ở của Ngưu Ma Vương trốn một thời gian, tin rằng Ngưu Ma Vương hắn có biện pháp bảo trụ người.

Lý Dương tin rằng, chỉ cần nhờ Ngưu Ma Vương thiết kế một cấm chế, với thực lực của hắn, thần thức bọn người Sư Đà Vương không thể nhìn thấu cấm chế kia.

Thiết Oa Chân Nhân cũng không quay đầu lại, truyền âm nói:

- Bắt tất.

Lập tức thân hình gia tốc, ly khai Lý Dương.

Thiết Oa Chân Nhân trên mặt cười khổ:

- Cứu tộc nhân, cứu như thế nào, ta có một người, đối phương có năm mươi vạn đại quân.

Trong lúc nhất thời Thiết Oa Chân Nhân trong lòng cực kỳ phiền não:

- Cầu người, có thể đánh nhau với tam Đại Thánh cũng chỉ có Tề Thiên Đại Thánh thôi, ta là một tiểu nhân vật, căn bản không có tư cách gặp Tề Thiên Đại Thánh.

Nghĩ tới nghĩ lui, Thiết Oa Chân Nhân cũng không thể nghĩ được cái gì có thể cứu mình, có ai vì mình mà đắc tội với tam Đại Thánh.

Đột nhiên, trong mắt Thiết Oa Chân Nhân trở nên quyết tuyệt.

“Mặc kệ, ta là tội nhân của toàn tộc, có khả năng cứu một người thì được một người, dù có chết cũng coi như lương tâm thanh thản.” Thiết Oa Chân Nhân nghĩ không ra biện pháp gì, chỉ có thể làm một việc giống như tự sát.

Lập tức hóa thành một đạo quang mang, hướng Thiết Quốc nhất tộc bay đi.

- Thiết Oa Chân Nhân, người quá lỗ mãng rồi.

Quang mang chợt lóe, Lý Dương chấn trước người Thiết Oa Chân Nhân, Thiết Oa Chân Nhân thấy Lý Dương, không khỏi chấn động trong lòng, trong lúc nhất thời không biết nên nói gì.

- Người chẳng lẽ định một người đi cứu bọn họ? Người đi như vậy, phỏng chừng còn chưa đến gần đại quân, đã bị địch nhân dùng thần thức phát hiện rồi, thôi được, để ta cho người xem ta dùng biện pháp gì nhé.

Trên mặt Lý Dương có một nụ cười tự tin.

- Lý Dương huynh đệ, người...

Thiết Oa Chân Nhân không biết nên nói gì, trong lòng lộ vẻ cảm động.

- Hắc hắc, đừng lo lắng, sơn nhân tự có diệu kế!

Nụ cười Lý Dương có vẻ gian trá:

- Trước tiên phải ủy khuất chân nhân người một chút, chui vào Tụ lý Càn Khôn của ta, có người bên ngoài, phương pháp của ta khó có thể thi hành.

Lý Dương cười nhìn Thiết Oa Chân Nhân nói, Thiết Oa Chân Nhân đương nhiên không có dị nghị gì, Lý Dương vung tay lên thu lấy hắc.

Lập tức Lý Dương một mình một người, giá ngự đao mang hướng về năm mươi vạn đại quân bay đi, trong tay lại cầm một bình rượu, vừa phi hành vừa uống, uống ừng ực một hơi rất ngon lành.

321. Hương 20: Yêu Đế Thạch Đông

Tự tin như vậy trước mặt Thiết Oa Chân Nhân, bất quá là làm cho Thiết Oa Chân Nhân tin tưởng mà thôi.

Dù sao đối phương đến năm mươi vạn đại quân, hơn nữa có một Yêu Đế tiền kỳ cao thủ, hơn mười người Yêu Quân, chỉ cần mình bị phát hiện, năm mươi vạn cao thủ, tùy tiện lập một đại trận hợp kích, mình cũng tiêu đời.

Dù sao Tụ lý Càn Khôn thuật có phạm vi khá hạn chế.

Do đó... phải cẩn thận, cẩn thận, rất cẩn thận.

“Người Thiết Quốc tộc phân làm ba chỗ giam giữ, một khi ta phá một trong đó ba chỗ, Yêu Quân hoặc Yêu Đế người thiết trí cấm chế hẳn phải biết, khi đó ta căn bản không thể đi cứu người hai nơi khác, do đó ta chỉ có thể...” Lý Dương ngẫm lại liền có quyết định.

Người Thiết Quốc tộc dựa theo công lực chia làm ba chỗ giam giữ, Yêu Quân cấp bậc đích chỉ còn lại có ba người, bị phong ấn công lực rồi mới giam giữ. Thiên Yêu đến Yêu Vương cấp bậc có năm trăm mười ba người bị giam giữ vào chung một chỗ, còn lại một trăm bốn mươi tiểu tử chưa có độ kiếp bị giam một chỗ.

Ba chỗ lao ngục đều hoàn toàn bị phong bế, bị người thi triển cấm chế, một khi có người phá, người thi triển cấm chế lập tức cảm ứng được, đến lúc đó cứu một chỗ, thì người hai nơi khác sẽ không kịp tương cứu.

Như thế nào mới tốt đây?

Nếu là Thiết Oa Chân Nhân, cho dù tới được lao ngục, ngay cả cấm chế cũng phá không được, chứ đừng nói chuyện cứu người. Về phần Lý Dương, cũng khó, phi thường khó.

Thiết Quốc nhất tộc nguyên trước ở một chỗ, là một tòa phương viên trên thảo nguyên chỉ có mấy trăm dặm núi Thiết Huyền sơn, Thiết Huyền sơn cũng không phải là lớn, nhưng đối với dân cư rất thưa thớt như Thiết Quốc nhất tộc thì vậy là đủ rồi.

Lúc này trên Thiết Huyền sơn tràn ngập quân lính. Chính là năm mươi vạn đại quân của Sư Lĩnh Đà.

Nguyên trước là chỗ ở của tộc trưởng của Thiết Quốc nhất tộc bị một Yêu Đế chiếm cứ, Yêu Đế này chính là người dẫn đầu năm mươi vạn đại quân, tên là Thạch Đông, Thạch Đông Yêu Đế coi như một viên kiện tướng dưới trướng Sư Đà Vương. Bất quá Thạch Đông Yêu Đế không phải là đối thủ của Thiết Quốc nhất tộc tộc trưởng là Cầu Kim Yêu Đế.

Sở dĩ dám để cho Thạch Đông Yêu Đế chỉ huy đại quân, bởi vì Dã Tượng Vương dùng thần khí Trường Hồng Tác từ ngoài ngàn ngàn dặm, trói tộc trưởng Thiết Quốc nhất tộc Cầu Kim Yêu Đế lại, nên Thạch Đông Yêu Đế dễ dàng đối phó với đại quân của Thiết Quốc nhất tộc.

Trong cung điện tộc trưởng Thiết Quốc nhất tộc Cầu Kim Yêu Đế.

Một nam tử gầy gò trên đại điện, tay trái cầm một đùi thịt, hần học xé một miếng to, rồi cho vào miệng nhai nhồm nhoàm, tay phải bưng một bình rượu lớn, ăn một miếng thịt to, uống một ngụm rượu, vô cùng thoải mái!

Người này chính là Thạch Đông Yêu Đế.

- Yêu Đế bệ hạ, tất cả đã chuẩn bị xong!

Một phó tướng có công lực tu vi đạt tới Yêu Vương cảnh giới đến bên Thạch Đông Yêu Đế. Cung kính nói, trong mắt lóe ra tia gian trá.

Thạch Đông Yêu Đế nhãn tình sáng lên.

- Sao, chờ một chút, chờ ta ăn xong tiểu hài tử Thiết Quốc cái đã rồi hãy nói, nói thật chứ thịt tiểu hài tử Thiết Quốc ăn vừa thơm vừa béo, ăn ngon lắm, nếu không phải Đại Vương lần này hạ lệnh, bình thường ai dám săn tiểu tử Thiết Quốc nhất tộc chứ.

Miệng nói dứt lời, Thạch Đông Yêu Đế ngoạm một miếng thịt đùi thật lớn.

Thiết Quốc nhất tộc dân cư rất thưa thớt, tự nhiên tộc trưởng Cầu Kim Yêu Đế đối với tộc mỗi trong một người thập phần quý trọng, một khi ngoại nhân giết một tộc nhân, Cầu Kim Yêu Đế sẽ phải giết đối phương cho được. Cầu Kim Yêu Đế mặc dù là Yêu Đế tiền kỳ, nhưng bởi vì Thiết Quốc nhất tộc trời sinh ưu thế, hoàn toàn có thể thắng khi đánh với Yêu Đế tiền kỳ cao thủ bình thường, trừ phi đối phương là Yêu Đế trung kỳ.

- Đi! Lần này ngươi bắt được một đứa nhỏ của Thiết Quốc nhất tộc có tu vi như thế nào?

Thạch Đông Yêu Đế dò hỏi.

- Hắc, bẩm báo bệ hạ, tiểu nhân vừa mới bắt một tiểu hài tử vừa hóa hình, công lực thập phần yếu kém, hắc hắc, thịt nó khẳng định rất mềm.

Nói rồi, trong mắt phó tướng lóe ra một cổ tàn bạo.

- Tốt lắm, ha ha...

Thạch Đông Yêu Đế cười to, ra khỏi đại điện, đi ra bên ngoài quảng trường.

Trên quảng trường có mấy trăm người, trong đó đa phần là Yêu Vương, Yêu Quân, đều là cao thủ trong quân đội, cao thủ này có hứng thú là mỗi ngày hành hạ vài Thiết Quốc tộc nhân, hành hạ đến gần chết, sau đó xé thịt chia nhau ăn.

Một thiếu niên bị trói chặt vào một thiết trụ, công lực của hắn đã hoàn toàn bị trói buộc, giống như một người thường bị trói vậy.

- Bệ hạ, xin mời!

Thấy Thạch Đông Yêu Đế đến, lúc này một thuộc hạ dâng lên một cây trường tiên.

Thiếu niên Thiết Quốc nhất tộc trợn mắt nhìn chằm chằm vào Thạch Đông, trong mắt lộ vẻ căm hận, phần nộ, cha mẹ của hắn toàn bộ đã chết, còn cả hắn cũng bị bắt và dẫn ra ngoài mấy ngày trước, rốt cuộc không thấy trở lại nơi giam giữ, bây giờ hắn cũng bị bắt đi, hắn có lẽ gặp phải vận mệnh giống như cha của mình.

- Chát!

Thạch Đông Yêu Đế đột nhiên vung tay phải lên, thanh trường tiên màu đen nhất thời hóa thành một đạo tiên ảnh, quất vào người thiếu niên này, cho dù thân thể thiếu niên này rất vạm vỡ, nhưng với lực lượng của Thạch Đông Yêu Đế, máu tươi chảy xuống chảy ròng.

- Ha ha... ha ha ha ha...

Thạch Đông Yêu Đế hưng phấn cười to, trường tiên trong tay không ngừng quất tới lui trên thân thể thiếu niên lúc này đã run lên, công lực hẳn hoàn toàn bị trói buộc, căn bản không thể chữa trị thân thể, chỉ có thể cắn răng chịu mọi đau đớn.

- Yêu Đế bệ hạ, một tiên này quả nhiên lợi hại, lực lượng không lớn không nhỏ, vừa vặn làm cho Thiết Quốc tiểu tử này lột da, oa, máu thịt hồng hồng ngon lành quá.

Bên cạnh có một vài cao thủ Yêu Quân đứng tán dương.

Thạch Đông Yêu Đế thích nhất là ngược đãi.

Trước nay hẳn ngược đãi rất nhiều người tu yêu của các chủng tộc khác nhau, nhưng đến giờ vẫn chưa được ngược đãi bất kỳ ai trong Thiết Quốc nhất tộc, lần này hẳn được ngược đãi cho tận hứng. Do đó mặc dù kia Sư Đà Vương hạ lệnh san bằng Thiết Quốc nhất tộc, nhưng Thạch Đông Yêu Đế vẫn bắt một mớ tù binh, để tự mình hưởng thụ việc ngược đãi họ.

Không phải mấy trăm nhiều trong Thiết Quốc một cuối cùng cũng chết sao? Cho dù Sư Đà Vương biết, cũng không trách cứ Thạch Đông Yêu Đế.

- Tê!

Thạch Đông Yêu Đế đột nhiên chụp vào bụng thiếu niên, xé một miếng thịt xuống, thiếu niên đau đến nước mắt chảy ròng ròng, nhưng hẳn một mạch cố chịu không khóc, hẳn học nhìn chăm chăm vào Thạch Đông Yêu Đế, so với việc nổi tuyệt vọng do việc thân nhân mình tử vong, những đau đớn trên người căn bản không là gì.

Đột nhiên!

- Các vị Yêu giới đạo hữu. Các ngươi đang làm gì thế?

Một đạo thanh âm lảng lảng vang lên trên quảng trường, tất cả mọi người đều cả kinh, sao lại có người tới mà không ai có thể phát hiện. Làm sao không sợ hãi được? Còn Thạch Đông Yêu Đế cũng ngẩn đầu, trong mắt hơi kinh hãi, đồng thời thần thức quét ngang.

Hắn phát hiện.

Một Ma giới cao thủ, một người trong Ma giới có. Tâm thần tu vi đạt tới Yêu Đế tiền kì, thân thể tu vi tương đương Yêu Quân trung kỳ.

- Ha ha, hoan nghênh Ma giới đạo hữu, ta là Yêu Đế Thạch Đông dưới trướng của Yêu giới Sư Đà Vương.

Thạch Đông Yêu Đế đột nhiên lên tiếng nói, còn Lý Dương quang mang chợt lóe xuất hiện trên quảng trường, hẳn căn bản không thu liễm khí tức, hơn nữa một người có tâm thần tu vi tương đương, Thạch Đông Yêu Đế lúc này mới quan sát công lực tu vi Lý Dương.

- Nguyên lai là Thạch Đông đạo huynh.

Lý Dương cười lướt nhìn chung quanh. Hắn đồng thời cũng thấy được thiếu niên Thiết Quốc trên người máu tươi đầm đìa, gần như huyết nhục bị xé rách, trong lòng không kìm hãm được tỏa ra một cổ sát ý, nhưng trên mặt vẫn mỉm cười như trước.

Thạch Đông Yêu Đế đột nhiên sắc mặt biến đổi.

- Ta vừa mới phát hiện ra trong cơ thể hẳn có một phi đao, chẳng lẽ chính là người mà Đại Vương từng nói qua Dao Phách. Người này đúng là Lý Dương người được Xi Vương Đại Tôn coi trọng trong Ma giới trong?

Thạch Đông Yêu Đế trong lòng kinh hãi.

Sư Đà Vương dưới tay chỉ có ba Yêu Đế mà thôi, Thạch Đông Yêu Đế địa vị tự nhiên cực cao.

Sư Đà Vương thân là Yêu giới thất Đại Thánh, đối với công tác tình báo tự nhiên không kém, việc Li Lộc Ma Đế chết vì một người tên là Lý Dương thì tình báo của Sư Đà Vương tự nhiên phải biết, cũng từng đàm luận việc này với bọn Thạch Đông Yêu Đế.

Thạch Đông Yêu Đế cũng biết sự tồn tại của Lý Dương.

- Đạo hữu là Ma giới Lý Dương?

Thạch Đông Yêu Đế truyền âm đến Lý Dương.

Lý Dương vừa nghe xong, trong lòng vui vẻ, hần sớm biết rằng vì sự tình của Li Lộc Ma Đế, đại danh của hần cũng sẽ truyền khắp Yêu giới và Minh giới, nhưng hần không nghĩ đến vận khí lại tốt như vậy, đến Thạch Đông Yêu Đế cũng biết đại danh mình của.

- Thạch Đông đạo huynh, ngàn vạn lần đừng truyền ra ngoài, ta lần này đến Yêu giới tạm thời không muốn ai biết. Người gọi ta Nhất Mộc nhé.

Lý Dương truyền âm nói, Lý Dương biết rõ, hai tên Mộc Dịch, Lý Dương đều có rất nhiều người biết rồi, do đó lại tạo thêm một tên giả nữa.

Thạch Đông Yêu Đế lúc này cười.

- Tất cả mọi người lui ra, mau chuẩn bị tửu yến, ta muốn cùng với Nhất Mộc đạo hữu đến từ Ma giới ăn nhậu một phen.

Thạch Đông Yêu Đế vừa ra lệnh xong, lập tức chỉ tay vào thiếu niên Thiết Quốc nhất tộc đang bị trói:

- Đem thiếu niên này ra ngoài nướng chín, đem hai đùi đưa đến chỗ ta, ta muốn mời Nhất Mộc đạo hữu nếm mùi vị của Thiết Quốc.

Lý Dương vừa nghe, lúc này trong lòng chấn động.

Ăn thịt người?

Mặc dù Thiết Quốc nhất tộc bản thể là yêu thú, nhưng đã thành hình người, Lý Dương chắc chắn sẽ không ăn. Huống chi, Lý Dương cũng không đành lòng nhìn thấy thiếu niên bị hành hạ tan da nát thịt như thế, sau đó bị những người đứng trước mặt xẻ thịt ăn.

- Thạch Đông đạo huynh, chúng ta Ma giới mặc dù có ăn thịt, nhưng không ăn thịt những kẻ đã thành hình người, ta rất thích thiếu niên này, để cho hần đi theo ta được không? Ở Yêu giới ta không có một hạ nhân nào.

Lý Dương tùy ý nói.

Thạch Đông Yêu Đế rùng mình.

- Dương nhiên, nếu Yêu Đế có khó khăn, chuyện này bỏ qua đi.

Lý Dương nói có vẻ hơi tiếc nuối.

Thạch Đông Yêu Đế lúc này vội vàng nói:

- Không, không, chỉ là việc nhỏ, không phải đây chỉ là tiểu tử của Thiết Quốc nhất tộc vừa mới hóa hình sao? Hà, đưa hần cho Lý... à quên Nhất Mộc đạo hữu.

Thạch Đông Yêu Đế có vẻ rất hào khí nói.

Dù sao Lý Dương thân phận rất cao, hơn nữa được Xi Vương Đại Tôn trọng dụng, Xi Vương Đại Tôn là ai? Ngoại trừ Hồng Quân đạo nhân, Đại Tôn trong lục giới không có ai đáng gọi là đối thủ của Xi Vương.

Lý Dương có thể được Xi Vương coi trọng, hơn nữa bây giờ tâm thần tu vi của hần đã đạt tới Ma Đế tiền kỳ, sau này tự nhiên là một Ma Đế, hơn nữa có Xi Vương hỗ trợ, sau này rất có thể sẽ trở thành một nhân vật giống như Yêu giới thất Đại Thánh, sau này Thạch Đông Yêu Đế nói không chừng có sự tình gì muốn nhờ

Lý Dương hỗ trợ, một tiểu tử của Thiết Quốc nhất tộc mà thôi, chỉ là ăn ít một miếng thôi! Thạch Đông Yêu Đế không quan tâm chút nào.

Dùng một tiểu tử Thiết Quốc nhất tộc, đổi lại tương lai quan hệ với đại nhân vật trong tương lai, quá hời.

- Thật sự cảm tạ nhiều lắm.

Tay Lý Dương vung lên, một đạo đao mang liền trực tiếp cắt đứt dây trói, hơn nữa trực tiếp phá phong ấn trong cơ thể thiếu niên Thiết Quốc nhất tộc, đồng thời một đạo ma nguyên lực thâm hậu rất nhanh chóng chữa trị hết những vết thương trên người thiếu niên.

Thạch Đông Yêu Đế thấy Lý Dương phá phong ấn cho thiếu niên, trong lòng hơi khó chịu, nhưng nghĩ thiếu niên bất quá mới hóa hình thôi, ngay cả Độ Kiếp kỳ cũng chưa đến, cho dù bỏ phong ấn, cũng không ảnh hưởng gì tới hắn, trong lòng Thạch Đông Yêu Đế cũng thư thái một chút.

- Tiểu huynh đệ, qua đây, người tên là gì?

Lý Dương cười nói với thiếu niên.

Thiếu niên vẫn im lặng.

- Hừ, không muốn chết thì đi theo ta.

Lý Dương đột nhiên quát lạnh một tiếng, đồng thời truyền âm nói với thiếu niên:

- Tiểu tử, muốn ngày sau báo thù, bây giờ phải nhẫn nhục, người nhẫn nhục phải có khả năng làm những việc mình không muốn làm, sau này mới có thể báo thù. Với tình hình này, người chết thì ai sẽ báo thù cho các người?

Lý Dương truyền âm xong đã có tác dụng.

Thiếu niên ngẩng đầu, nhìn Lý Dương, trong mắt lóe ra quang mang, cũng không biết trong lòng hắn nghĩ gì, liền đi tới bên người Lý Dương, nói:

- Ta gọi là Quan Nam.

Thạch Đông Yêu Đế cười nói:

- Tiểu tử này thật không biết điều, đạo hữu ngươi kêu hắn tới, hắn làm như câm như diếc. Đạo hữu uy hiếp hắn “Không muốn chết thì đi Theo ta”, tiểu tử này lại ngoan ngoãn đi đến, đúng là đầu bò.

Lý Dương cười:

- Tiểu hài tử mà, da mặt còn non lắm.

- Nhất Mộc đạo hữu nói có lí. Đi, đạo hữu, đến đại điện, ta đã chuẩn bị tửu yến rồi, ha ha...

Nói rồi liền nhiệt tình lôi kéo Lý Dương tiến vào đại điện.

Trên đại điện.

Lý Dương và Thạch Đông Yêu Đế ngồi đối diện, hai người vừa ăn uống vừa cười nói.

Lý Dương mặc dù mặt ngoài rất vui vẻ, thực tế lại cẩn thận quan sát ba chỗ giam giữ Thiết Quốc tộc nhân.

“Cầm chế chỗ thứ nhất hẳn là do Thạch Đông Yêu Đế tự mình bố trí, cầm chế chỗ thứ hai và chỗ thứ ba, là do Yêu Quân bố trí. Hơn nữa là vài Yêu Quân đồng thời liên thủ bố trí, rốt cuộc là Yêu Quân nào mới được?” Lý Dương phát hiện, cầm chế chỗ thứ nhất có năng lượng rất mạnh, hơn nữa giống như đúc với năng lượng trong cơ thể Thạch Đông Yêu Đế.

Còn cầm chế ở hai lao ngục kia thì hỗn loạn, nhưng lại hoàn toàn hòa với nhau, cho dù là Lý Dương, trong lúc nhất thời cũng không thể nhận ra rốt cuộc Yêu Quân nào bố trí. Bất quá hắn xác định được một điểm, cầm chế thứ hai và cầm chế thứ ba không hoàn toàn giống nhau.

- Nhất Mộc huynh đệ, mau đến đây? Uống rượu nhé, đây là rượu Thiết Quốc nhất tộc cất trữ rất lâu năm, rất ngon, bình thường không kiếm được đâu, ha ha...

Thạch Đông Yêu Đế ngửa đầu uống một chén lớn, khà một tiếng rất thống khoái.

Thanks

322. Chương 21: Thủ Chu Đãi Thỏ (1)

Lý Dương cũng uống một hơi, rượu cất trữ lâu năm của Thiết Quốc nhất tộc không phải là rượu mạnh, nhưng lại có tư vị đặc thù, làm người ta cảm thấy cực kỳ thư thái, thư thái như giữa hè được uống một ly nước mát lạnh.

Phía sau Lý Dương là thiếu niên Thiết Quốc nhất tộc Quan Nam nhìn Lý Dương và Thạch Đông Yêu Đế uống rượu ngon của tộc mình, không nén được hận ý sôi trào trong lòng.

Rượu này cho dù Thiết Quốc nhất tộc rất trân quý, bình thường ngoài những người có địa vị cao hoặc nhân tài của tộc, chỉ có những dịp khánh điển của tộc thì mọi người mới được uống, thế mà thứ rượu ngon này lại bị Thạch Đông Yêu Đế này tùy ý cuồng ẩm.

Nhẫn, nhẫn!

Trong lòng thiếu niên lúc này không ngừng tự nhủ, đồng thời nhìn Lý Dương liếc mắt, trong lòng hơi nghi hoặc, nghi ngờ không biết Lý Dương rốt cuộc là ai? Lại có thể làm cho Thạch Đông Yêu Đế khách khí như thế.

Tửu yển suốt vài canh giờ, Lý Dương và Thạch Đông Yêu Đế uống đến tận hứng

Tửu yển chấm dứt.

- Nhất Mộc huynh đệ, hôm nay uống thật thống khoái, ha ha, người trước tiên ở lại đây mấy ngày, cùng với Thạch Đông ta ăn chơi vui vẻ nhé. Vài ngày nữa, hãy đến Sư Đà linh, ở Sư Đà linh tập kết vô số trân phẩm, có thật nhiều đồ ăn ngon uống thích. Hơn nữa Đại Vương nhà ta cũng biết danh huynh đệ, cũng rất muốn gặp huynh đệ nữa.

Thạch Đông Yêu Đế nói rất hào sảng.

Lý Dương cười nói:

- Nhất định đi chứ, nhưng xem ra trời đã tối, ta ở đây nghỉ ngơi một đêm thôi.

Thạch Đông Yêu Đế lúc này vui vẻ nói:

- Người đâu!

Rồi sắp xếp một chỗ thật tốt cho Lý Dương, một chỗ cho thật đàng hoàng. Nguyên trước chỗ này là chỗ của một Yêu Quân, không may bị Thạch Đông Yêu Đế đuổi đi chỗ khác dành cho Lý Dương

Màn đêm buông xuống.

- Quan Nam, ngày mai người cần tuyệt đối đi theo ta nghe chưa!

Lý Dương nói với Quan Nam đang ở phía sau.

Quan Nam gật đầu, nói:

- Dạ!

Chỉ nói có một chữ, rồi không nói nữa.

Lý Dương gật gù đầu, ngửa đầu nhìn về phía bầu trời, trong đầu suy nghĩ kế hoạch. Lúc này hắn chuẩn bị sử dụng Tiểu Càn Khôn. Tiểu Càn Khôn có công năng chứa được con người. Bất quá Tiểu Càn Khôn chỉ là trung phẩm tiên khí.

Thân là trung phẩm tiên khí, Tiểu Càn Khôn cho dù có thu được cao thủ cấp bậc Yêu Quân, cũng sẽ bị cao thủ cấp bậc Yêu Quân này phá ra, dù sao Yêu Quân bản thân đã là thượng phẩm yêu khí rồi, lực công kích cũng rất mạnh.

Nếu nói về thần khí Túi Càn Khôn thì rất khác với trung phẩm tiên khí Tiểu Càn Khôn. Nếu là thần khí thì cả Yêu Đế bị thu vào đó, muốn phá ra cũng là rất khó. Còn Tiểu Càn Khôn chỉ là trung phẩm tiên khí. Năng lực chịu đựng không mạnh.

Bất quá...

Lý Dương cũng sẽ không để cho Yêu Quân có cơ hội phá ra.

Một khi tiến vào túi, Lý Dương giết chết Yêu Quân này trong nháy mắt.

“Ba lao ngục, có ba cấm chế, cái thứ nhất dễ giải quyết, một khi giết Thạch Đông Yêu Đế, ta phá cấm chế đó cũng không ai phát hiện, nhưng cấm chế thứ hai và cấm chế thứ ba đều do vài Yêu Quân liên thủ. Ta cũng không rõ là những tên nào, chẳng lẽ ta phải giết sạch tất cả Yêu Quân sao?” Lý Dương cười khổ.

Hắn chỉ có thể thừa dịp người khác không phát hiện giết chết vài Yêu Quân mà thôi, nếu muốn cứu người, một khi bị phát hiện, hắn phải lập tức chạy trốn. Có tới mười mấy cao thủ cấp bậc Yêu Quân, chung quanh cung điện có bảy tám, còn nơi khác ở Thiết Huyền sơn cũng có sáu bảy, muốn toàn bộ giết chết, quả là rất khó.

“Mặc kệ, trước giết Yêu Đế cái đã, có thể giết vài Yêu Quân thì giết vài tên, sau đó lập tức cứu người. Cứu người xong bỏ chạy, với tốc độ của ta, tin rằng mấy tên Yêu Quân còn lại cũng căn bản không có khả năng đuổi theo.” Lý Dương quyết định xong.

Vì Thiết Oa Chân Nhân, Lý Dương quyết định làm như thế.

Trên thực tế, nếu chỉ vì Thiết Oa Chân Nhân và Lý Dương có quen biết, Lý Dương cũng sẽ không đối đãi như thế với Thiết Oa Chân Nhân. Thực ra, Lý Dương chủ yếu vì Tinh Cực tông và nghĩa phụ của mình là Tiêu Diêu tán nhân.

Nghĩa phụ mình Tiêu Diêu tán nhân có rất ít bằng hữu, Thiết Oa Chân Nhân cũng là bằng hữu của nghĩa phụ mình, còn nữa, sau khi nghĩa phụ phi thăng, Thiết Oa Chân Nhân liên tục trông coi Tinh Cực tông ở Côn Luân tiên cảnh, liên tục cả ngàn năm.

Chỉ cần hai nguyên nhân là bằng hữu của nghĩa phụ, cùng với việc trông nom Tinh Cực tông, cũng đủ để Lý Dương làm như thế rồi.

“Ngày mai... lại phải giết người rồi.” Lý Dương tay cầm tửu bình, ngẩng cổ nhìn trời, tùy ý uống một hơi rượu lớn.

Ngày thứ hai:

- Quan Nam, theo ta đến đây!

Lý Dương trên mặt lộ vẻ tươi cười, đi ra khỏi chỗ ở mình, hướng về phía quảng trường, Quan Nam không nói tiếng nào lùi thủi đi theo phía sau Lý Dương.

Trên quảng trường.

- Chát!...Chát!...Chát!...

Cơ thể Thạch Đông Yêu Đế giống như đá hoa cương, chẳng những cơ bắp rất rõ ràng, hơn nữa bóng lộn, hiển nhiên Thạch Đông Yêu Đế tu vi thân thể rất tốt, bất quá... tu luyện thân thể trong Yêu giới còn cách quá xa người trong Ma giới, dù sao Ma giới cao thủ căn bản là tu luyện thân thể.

Trên Thiết trụ, đang trói một cô gái, cô gái Thiết Quốc nhất tộc, trên người nàng cũng bị đánh máu tươi đầm đìa.

- Thống khoái, sáng sớm mỗi ngày quất vài trăm roi, này toàn thân gân cốt thật là thoải mái, ha ha...

Thạch Đông Yêu Đế cười to, liền từng bước đi về phía trước, nhìn tiểu cô nương đáng thương kia. Thạch Đông Yêu Đế đột nhiên liếm mở ngoác miệng, đột nhiên cắn vào bả vai cô gái.

- Ối...

Bả vai non nớt của cô gái bị đứt mất một khối thịt, Thạch Đông Yêu Đế hứng thú vô cùng, nhai nhai rồi nuốt trọng, miệng đầy máu tươi, nhưng trên mặt hẳn lại có vẻ rất thỏa mãn.

- Toa Toa!...

Thanh âm hoảng sợ của Quan Nam nổi lên.

Lúc này, Lý Dương và Quan Nam đang đi tới quảng trường, Quan Nam vừa thấy được cảnh này, nhìn cô gái vốn lớn lên với hân từ nhỏ đến lớn phải chịu ngược đãi, nhất thời trong lòng dấy lên nỗi căm giận ngút trời, không nhịn được liền gọi tên cô gái.

Cô gái Toa Toa vốn đã tuyệt vọng đang nhìn chằm chằm Thạch Đông Yêu Đế với con mắt căm thù, vừa nghe được thanh âm, lúc này hơi quay đầu nhìn lại, thoáng thấy Quan Nam.

- Quan... Nam!

Thanh âm Toa Toa vừa yếu ớt vừa mỏng manh, giống như một người bị bệnh nặng, Quan Nam vừa nghe thấy thanh âm Toa Toa, lúc này nước mắt chảy xuống, thanh âm này đâu phải là thanh âm trong như pha lê của Toa Toa hoạt bát đáng yêu?

Lửa giận!

Lửa giận sôi trào hoàn toàn thiêu đốt Quan Nam, mắt Quan Nam cũng bắt đầu đỏ hồng lên.

- Quan Nam.

Lý Dương quay về Quan Nam đang đứng bên cạnh lạnh lùng quát một tiếng, vừa nghe thanh âm lạnh như băng của Lý Dương, Quan Nam giống như bị một tát một gáo nước lạnh. Nhất thời tỉnh lại, bây giờ hân tức giận thì làm được gì? Chỉ bằng hân ngay cả Thiên Yêu đã không đến, căn bản không thể gây thương tổn đến cả một sợi lông của Thạch Đông Yêu Đế, chỉ hy sinh vô ích mà thôi.

Sát khí trong lòng Lý Dương cũng ngày càng mạnh.

Nếu nói lúc đầu đầu muốn giết Thạch Đông là vì cần phải cứu Thiết Quốc nhất tộc địa, nhưng bây giờ chính vì hành vi của Thạch Đông như thế làm cho Lý Dương rất căm thù. Sát khí tự nhiên cũng tăng mạnh, nhưng trên mặt Lý Dương vẫn mỉm cười như trước.

- Ha ha, Nhất Mộc huynh đệ, người đã đến rồi, sáng sớm ta ra đây tập thể dục rèn luyện thân thể, mỗi ngày quát vài trăm roi, cảm thụ thịt non ngon lành, nhất thời toàn thân cực kỳ thống khoái a. Ha ha...

Thạch Đông Yêu Đế quệt máu tươi còn vương trên mép, cười giả lả đi về phía Lý Dương.

Lý Dương mỉm cười nói:

- Thạch Đông đạo huynh, ta có chuyện tìm người, người có phòng riêng không? Chúng ta nói chuyện riêng một chút.

- Được a, phòng riêng đương nhiên có, theo ta đến đây!

Thạch Đông Yêu Đế đúng là không hề phòng bị Lý Dương chút nào. Bởi vì trong mắt hân, Lý Dương chỉ là một Ma Quân mà thôi, Ma Quân và Ma Đế khác biệt quá lớn, hẳn là Yêu Đế tương đương với Ma Đế, tự nhiên không sợ Lý Dương làm gì.

Nếu Lý Dương không tu luyện Âm Dương Dao Phách, thì đúng là không phải đối thủ của Thạch Đông Yêu Đế, nhưng Lý Dương vốn tu luyện Âm Dương Dao Phách, công kích dùng bản thể đạo mang là Dao Phách công kích.

Uy lực so với đạo mang cao hơn thập bội.

Lực công kích đạo mang là cấp bậc Ma Quân, Dao Phách phải là cấp bậc Ma Đế rồi.

Hai người lập tức đi vào trong một phòng ở đại điện, Quan Nam cũng đi theo.

- Tiểu tử này cũng vào ư? Nhất Mộc huynh đệ ngươi không phải có chuyện gì muốn nói riêng với ta sao? Sao lại cho tiểu tử này vào?

Thạch Đông Yêu Đế hơi bất mãn.

Lý Dương cười nói:

- Quan Nam sau này đi theo ta, sự tình này cho hắn biết cũng không sao.

Thạch Đông gật gù đầu, hướng chỉ trong mắt hắn, thực lực Quan Nam so với con kiến cũng không có gì khác nhau, tự nhiên không quan tâm nữa.

- Nhất Mộc huynh đệ, có sự tình gì nói ra đi, sau khi nói xong, chúng ta cùng đi ăn khảo nhục (miếng nhục là cục thịt, hi hi – vandai79), không biết kia thịt cô gái nướng chín có mùi vị gì nữa. A, ta quên mất, Nhất Mộc huynh đệ không thích ăn yêu nhân đã tu luyện thành hình người, huynh đệ ngươi đừng để ý.

Thạch Đông Yêu Đế vội vàng nói.

Lý Dương cười:

- Ta sẽ không để ý đâu, bởi vì... ta sẽ không so đo với người chết.

Trong khi nói đến chữ “bởi vì”, Lý Dương đã ra tay rồi.

Kia một đạo bạch quang bắn ra.

Một cỗ tâm thần công kích cường hãn đánh thẳng vào tâm thần Thạch Đông Yêu Đế, Lý Dương có tâm thần tu vi bằng với Thạch Đông Yêu Đế, một bên cỗ tình công kích, người kia căn bản không hề đề phòng, trong lúc nhất thời tâm thần trong cơ thể Thạch Đông Yêu Đế hỗn loạn không chịu nổi.

Thạch Đông Yêu Đế còn chưa hoàn toàn tỉnh táo lại, hắn đã cảm thấy một cơn đau đớn, đau đớn đến từ linh hồn.

Phá Sơn Liệt Không - Dao Chi Bi Sát!

- Bồng!

Yêu hạch vỡ vụn, trong Dao Phách phún phát ra dao mang trong tích tắc đem nguyên thần Thạch Đông Yêu Đế hoàn toàn chấn nát.

Cổ tình với vô tâm, Thạch Đông Yêu Đế bỏ mình tại đương trường.

- Thân thể phòng ngự lực quá kém, căn bản không thể so với cao thủ Ma giới, giới lắm là bằng với thân thể phòng ngự của Ma Quân sơ kì tại Ma giới, phòng ngự yêu hạch thì lại rất lợi hại, Dao Phách ta nếu không dùng Phá Sơn Liệt Không, phỏng chừng rất khó phá vỡ yêu hạch.

Lý Dương lạnh nhạt bình luận, tùy ý vung tay lên, đem tên Yêu Đế này thu vào Tiểu Càn Khôn, Tinh Cực Chi Hỏa trong cơ thể phun ra, nháy mắt đã đốt thân thể Thạch Đông Yêu Đế thành tro.

Lúc này, Tinh Cực Chi Hỏa của Lý Dương đã vượt lên một bậc so với thời gian khi vừa tiến nhập Minh giới.

Vốn, Tinh Cực Chi Hỏa của Lý Dương được tạo ra khi nguyên thần Lý Dương hấp thu hỏa thuộc tính của thần lôi bốn nguyên, biến hóa đạt tới cấp bậc Cửu Muội Chân Hỏa, bởi vì tâm thần tu vi của Lý Dương tăng lên đạt tới Ma Đế tiền kì, uy lực của Tinh Cực Chi Hỏa lại một lần nữa tăng thêm một tầng.

Xem như đạt tới Cửu Muội Chân Hỏa đỉnh phong, có màu xanh lam đậm

Trên thực tế, năng lượng của hỏa thuộc tính thần lôi bốn nguyên làm Lý Dương có năng lực khống chế “Hỏa”, tâm thần tu vi của Lý Dương rất cao, mới có thể khống chế hỏa tính năng lượng, bây giờ hắn khống chế năng lượng hỏa tính cũng không đến một phần trăm của Lôi Viêm Chi Tâm.

Khi tâm thần Lý Dương không ngừng đề cao, uy lực của Tinh Cực Chi Hỏa cũng sẽ không ngừng gia tăng.

- Đại nhân...

Quan Nam nhìn Lý Dương, mắt tròn trắng, Thạch Đông Yêu Đế vốn là vô địch trong mắt hắn, lại bị thần bí nhân này giết, trong lúc nhất thời trong lòng hắn vô cùng kích động, không biết nói cái gì nữa, người hắn muốn giết nhất chính là Thạch Đông Yêu Đế, cho dù hắn tu luyện bao lâu, cũng không chắc có báo thù được không. Bây giờ cũng mới một chút đã thành công rồi.

- Cám ơn đại nhân.

Quan Nam quỳ sụp xuống, quay về Lý Dương khấu đầu.

Lý Dương cười, vung tay nâng Quan Nam đứng lên, nói:

- Người có nghĩ đến việc cứu người trong tộc của người không? Nếu muốn cứu, phải nghe ta nói.

Quan Nam nhất thời mắt sáng rực lên.

Cứu tộc nhân?

Quan Nam gật đầu lia lịa, hắn sao có thể cự tuyệt.

- Tốt, bây giờ gặp bất kỳ tình huống gì, người cũng không được khấn咒.

Lý Dương vung tay lên, trực tiếp dùng Tự lý Càn Khôn thuật đem Quan Nam thu vào trong, dù sao có Quan Nam ở bên cạnh chỉ làm phiền Lý Dương.

Thiết Oa Chân Nhân cũng đã bị Lý Dương thu vào từ trước.

Quan Nam và Thiết Oa Chân Nhân cùng một chỗ.

Chính là trong Càn Khôn không gian.

- Quan Nam.

Thiết Oa Chân Nhân nhãn tình sáng lên, gọi lớn.

Quan Nam vừa thấy Thiết Oa Chân Nhân, rất ngạc nhiên vui mừng, nhảy bổ vào lòng Thiết Oa Chân Nhân khóc hu hu:

- Đại bá, hu hu...

Quan Nam vừa gặp được Thiết Oa Chân Nhân, bao nhiêu ủy khuất trong lòng đều hoàn toàn bộc phát ra.

- Đại bá, người có biết hắc y đại nhân hả?

Quan Nam đột nhiên ngẩng đầu quay về Thiết Oa Chân Nhân hỏi.

Thiết Oa Chân Nhân cười nói:

- Ừm, hắn là ân nhân của đại bá.

Thiết Oa Chân Nhân nghĩ đến việc Lý Dương vì hắn mà làm như thế, trong lòng vô cùng cảm kích ân tình đó.

Trong gian phòng mà Lý Dương và Thạch Đông Yêu Đế nói chuyện.

- Người đâu, lệnh cho các đại Yêu Quân mau tới đây.

Lý Dương bắt chước thanh âm Thạch Đông Yêu Đế hướng ra bên ngoài gọi. Binh lính bên ngoài căn bản không hề hoài nghi, dù sao trong mắt bọn họ, Thạch Đông Yêu Đế kia là siêu cấp cao thủ vô địch, vội đi xuống bẩm báo ngay, còn Lý Dương mỉm cười đứng trong phòng.

“Đến một giết một, đến hai ta giết một đôi, ta ở đây thủ chu đãi thổ, không cần biết có bao nhiêu Yêu Quân vào đây. Nếu đều tới cả, toàn bộ giết sạch, việc cứu người cũng đơn giản hơn.”

Lý Dương thân nhiên đứng trong phòng, lẳng lặng chờ đợi các Yêu Quân tiến đến.

1. Ôm cây đợi thỏ

323. Chương 22: Biến Hóa Thuật

Tuy Đạo Phách của Lý Dương tu vi chỉ đạt đến màu trắng mờ, tương đương so với Ma Quân tiền kỳ mà thôi, thân thể tu vi lại đạt tới Ma Quân trung kỳ, Lý Dương hôm nay miễn cưỡng cũng có thể ép Yêu Quân cao thủ trung kỳ tiến nhập vào Tiểu Càn Khôn, còn cao thủ như Yêu Quân hậu kỳ, Lý Dương tuyệt không thể ép vào, chỉ có thể ra tay... giết!

- Chung quanh cung điện có bảy người, bên ngoài Thiết Huyền sơn có sáu người.

Lý Dương hít một hơi khí lạnh, tình huống hẩn lo lắng nhất là hai ba gã Yêu Quân cùng lúc bước vào phòng, khiến cho hẩn khó có thể động thủ êm thấm?

Phổng chừng vừa động thủ với người trước xong, cao thủ phía sau đã phát hiện ra rồi, chắc chỉ trong nháy mắt thần thức đã truyền ra khắp nơi, đến lúc đó khi Sư Đà lĩnh biết được tin này, phổng chừng mình gặp rất nhiều phiền toái.

Do đó... phải tốc chiến tốc thắng, tận lực làm cho đám Yêu Quân không phát hiện đồng bạn bị mình bị chết.

- Được rồi!

Lý Dương đột nhiên trong lòng máy động, trên mặt có một tia tiểu ý, lập tức...

- Hô!

Lý Dương lắc người, biến thành bộ dáng của Yêu Đế Thạch Đông, biến hóa thuật, các cao thủ bình thường đều làm được, huống chi Lý Dương đã là cao cấp thủ bậc Ma Quân tự nhiên vô cùng dễ dàng, với tâm thần tu vi hẩn, không hề lo lắng bị Yêu Quân phát hiện.

Do đó, có một Thạch Đông Yêu Đế giả mạo ngồi ở trong phòng.

- Yêu Đế bệ hạ tìm chúng ta khẩn cấp như vậy làm gì nhỉ?

- Ai biết được? Tính tình Yêu Đế bệ hạ người không phải không biết, sao lại dám táo gan vậy, đi nhanh lên đi, nếu đến chậm, đảm bảo có chuyện xui xẻo đó.

- Còn phải nói.

Hai Yêu Quân ở chung quanh cung điện đang đàm luận, hướng về phía nơi Lý Dương lúc đang rình đi tới. Hai người công lực cũng không phải là quá cao, một Yêu Quân tiền kỳ, một là Yêu Quân trung kỳ, Lý Dương có thể dễ dàng đối phó.

Hai Yêu Quân đi đến ngoài cửa phòng, thanh âm Yêu Đế Thạch Đông liền vọng ra:

- Các người hai người vào đây đi.

Hai Yêu Quân vừa nghe thanh âm Yêu Đế Thạch Đông, lúc này vô cùng cung kính mở cửa phòng, rón rén vào phòng, bọn họ căn bản không phòng bị chút nào, vừa tiến vào phòng, chỉ dám lướt nhìn vào người ngồi trong phòng.

- Ra mắt bệ hạ!

Hai Yêu Quân cung kính nói, với tâm thần tu vi của bọn họ căn bản không thể phát hiện ra Yêu Đế Thạch Đông là giả mạo, thanh âm vừa rồi cũng là Lý Dương tự mình bắt chước mà thôi.

Trên mặt Lý Dương xuất hiện một tia tiểu ý, vung tay lên, hai Yêu Quân liền trong nháy mắt biến mất trong phòng. Hai Yêu Quân chỉ cảm thấy toàn thân chấn động, liền phát giác mình đã không còn ở trong phòng nữa, mà là tiến vào trong một không gian.

- Tự lý Càn Khôn thuật.

Một phản ứng đầu tiên của hai Yêu Quân là.

- Yêu Đế hấn Tự lý Càn Khôn thuật bắt chúng ta làm gì?

- Chẳng lẽ chúng ta phạm phải sai lầm gì, Yêu Đế bệ hạ muốn giết chúng ta?

Trong lúc hai Yêu Quân này đang vô cùng nghi hoặc, bỗng có vô số ngọn lửa màu lam thẫm từ trên trời rơi xuống bao trùm lấy hai người, ngọn lửa màu xanh thẫm kia chính là cực hạn của Cửu Muội Chân Hỏa, đến cả thượng phẩm ma khí cũng có thể hòa tan, chứ đừng nói hai Yêu Quân này.

- A!... A!...

Theo hai tiếng kêu thảm thiết, hai Yêu Quân căn bản không kịp có phản ứng, liền bị Cửu Muội Chân Hỏa màu lam thẫm hoàn toàn thiêu đốt thành tro tàn, thậm chí cả nguyên thần cũng bị thiêu chết, còn lại hai thanh thượng phẩm Yêu khí rơi lại trong túi Tiểu Càn Khôn.

Bởi vì Cửu Muội Chân Hỏa chỉ thiêu đốt trong chớp lát, do đó hai kiện thượng phẩm yêu khí căn bản không bị tổn thương gì.

Lý Dương vung tay lên, cửa phòng đóng lại, nụ cười trên mặt hấn càng thêm rạng rỡ.

Tinh Cực Chi Hỏa mặc dù chỉ xuất ra từng luồng nhỏ, nhưng vì công năng Tu Di Nạp Vu Giới Tử của Tiểu Càn Khôn, Tinh Cực Chi Hỏa có thể tràn ngập cả Tiểu Càn Khôn. Đối với người bị thu vào, Tiểu Càn Khôn thực sự quá lớn.

Nhưng chủ nhân Tiểu Càn Khôn là Lý Dương, Lý Dương sử dụng Tinh Cực Chi Hỏa của bản thân, không chịu ảnh hưởng của Tiểu Càn Khôn, có thể trực tiếp bao trùm cả Tiểu Càn Khôn.

- Lại có ba gã cao thủ Yêu Quân đến đây, lần này có điểm phiền toái, có một Yêu Quân hậu kỳ cao thủ, Yêu Quân hậu kỳ không thể thu vào. Bất quá nếu cần giải quyết ba người, cũng không phải không có khả năng.

Lý Dương thần thức cẩn thận quan sát trừ lại nhóm ba người đang tiến tới.

- Thiện Bĩ đại nhân, mời người đi trước.

Hai Yêu Quân này có vẻ rất cung kính với Yêu Quân còn lại, Thiện Bĩ Yêu Quân cũng không khiêm nhường, dẫn đầu một người một mình đi trước dẫn đầu, không phải hấn là Yêu Quân hậu kỳ cao thủ sao, tự nhiên địa vị cao hơn nhiều so với hai Yêu Quân yếu hơn phía sau.

Một lát, ba gã Yêu Quân liền tới phòng của Lý Dương...

- Thiện Bĩ vào đây trước.

Thanh âm quen thuộc của Yêu Đế Thạch Đông vọng ra, Thiện Bĩ Yêu Quân lập tức tuân lệnh, lúc này thấy một người đẩy cửa phòng bước vào.

- Đóng cửa lại, ta có chuyện quan trọng muốn nói với người.

Lý Dương cố bắt chước bộ dạng. Vừa rồi thần thức của hấn thấy ba người nói chuyện với nhau, biết Yêu Quân này tên là Thiện Bĩ, hấn chuẩn bị tiêu diệt Yêu Quân hậu kỳ cao thủ này trước, sẽ dễ dàng đối phó với hai người kia, cứ thế việc sẽ đơn giản hơn rất nhiều.

- Dạ!

Thiện Bĩ Yêu Quân không chút hoài nghi, ngược lại trong lòng còn dương dương tự đắc, Thạch Đông Yêu Đế muốn nói chuyện một mình cùng hấn, có thể nói mình hôm nay rất được coi trọng, Thiện Bĩ Yêu Quân hí hửng đóng cửa phòng, sau đó xoay người đi đến trước mặt Lý Dương, đứng thẳng cung kính.

Còn lúc này...

Yêu Quân bên ngoài Thiết Huyền sơn khi nghe lệnh “Các Đại Yêu Quân Mau tới đây”, cả đám cao thủ này vội vàng vàng chạy tới, thần thức Lý Dương kinh ngạc phát hiện trong thời gian ngắn ngủi, đã có năm tên Yêu Quân đi tới trước cửa phòng.

Như thế, ngoài cửa phòng đã có tới bảy tên Yêu Quân.

“Làm sao tới nhanh như vậy chứ?” Lý Dương nhìn Thiện Bĩ Yêu Quân đứng trước mắt, thần thức cũng chú ý ra bên ngoài, không chỉ trong lòng thăm mắng, hắc cũng quên mất, chính hắc hạ lệnh “mau tới đây”. Đương nhiên khi nghe lệnh này, đám Yêu Quân đó tự nhiên phải toàn lực chạy tới rồi.

Cả Thiết Huyền sơn chỉ có mấy trăm dặm phương viên, đối với Yêu Quân mà nói, chỉ cần phi hành trong tích tắc là tới rồi.

- Thiện Bĩ. Ta có chuyện muốn người đi làm.

Lý Dương lúc này nói, còn lúc này ba gã Yêu Quân cuối cùng cũng đã bay tới cửa phòng, hoàn hảo, vì sợ uy Thạch Đông Yêu Đế, đám Yêu Quân này chỉ dám lẳng lặng đứng chờ ở ngoài cửa, chỉ khi có lệnh của Yêu Đế, bọn họ mới dám vào.

Thiện Bĩ Yêu Quân trước mắt vừa nghe “Thạch Đông Yêu Đế” nói như thế, lúc này quỳ sụp xuống cung kính nói:

- Yêu Đế bệ hạ, thuộc hạ vì bệ hạ có chết vạn lần cũng không chối từ.

- Oanh!

Vừa nói xong, hắc cảm thấy tâm thần trong nháy mắt cơ hồ hội tán, hoàn toàn như lọt vào trong sương mù, chẳng biết gì nữa, rồi một cơn đau kịch liệt, rồi linh hồn cũng trở nên đau buốt, sau đó, hắc... hồn phi phách tán.

Ngay cả Yêu Đế Thạch Đông mà không phòng bị, cũng sẽ bị Lý Dương trong nháy mắt giết chết, đừng nói Yêu Quân Thiện Bĩ chỉ là Yêu Quân hậu kỳ.

- Hô!

Lý Dương vung tay lên. Liền đem thi thể thu vào Tiểu Càn Khôn, trong nháy mắt trong Tiểu Càn Khôn tỏa ra Cửu Muội Chân Hỏa màu xanh lam ngập trời đốt thi thể đó thành tro bụi, nguyên trước đó Lý Dương không thể nhốt Thiện Bĩ Yêu Quân, nhưng khi nguyên thần Thiện Bĩ Yêu Quân hồn phi phách tán, thi thể của hắc chỉ là vật chết mà thôi, Lý Dương tự nhiên dễ dàng thu thập.

Ở ngoài cửa phòng.

Mười tên Yêu Quân tất cả đã đứng ở cửa phòng chờ, cả đám trong lòng nghi hoặc không hiểu Yêu Đế bệ hạ rốt cuộc muốn làm gì, nhưng không ai dám dừng cảm nghi ngờ, dù sao ý thức cấp bậc ở Yêu giới còn mạnh Ma giới nhiều.

- Yêu Đế bệ hạ lại chỉ gọi Thiện Bĩ vào. Vì sao không gọi hai người chúng ta?

- Ta cũng không rõ lắm, tựa hồ Yêu Đế bệ hạ lần này có đại sự gì, nếu không làm sao triệu tập tất cả Yêu Quân? Bất quá nói về thực lực. Hai người chúng ta cũng không kém gì Thiện Bĩ, sao không truyền chúng ta chứ?

Hai Yêu Quân hậu kỳ cao thủ khác đàm luận với nhau, hiển nhiên cảm thấy rất bất bình với việc “Thạch Đông Yêu Đế” chỉ truyền Thiện Bĩ, không gọi bọn họ. Dù sao bọn họ cũng là Yêu Quân hậu kỳ cao thủ, không hề yếu hơn Thiện Bĩ Yêu Quân.

Còn lúc này...

- Yêu Quân hậu kỳ vào trước.

Thanh âm Yêu Đế Thạch Đông trong phòng truyền ra.

Hai Yêu Quân hậu kỳ cao thủ nhìn nhau liếc mắt, có vẻ hưng phấn. Đẩy cửa phòng bước vào trong.

Vừa tiến vào trong. Cửa phòng liền tự động đóng lại, đương nhiên đây là Lý Dương khống chế, chung quanh phòng hắc đã bố trí thần thức phòng ngự, nếu tâm thần tu vi không vượt qua hắc, tuyệt đối không thể thấy trong phòng đang xảy ra chuyện gì.

- Thiện Bĩ Yêu Quân đâu?

Hai Yêu Quân hậu kỳ cao thủ vừa vào, có vẻ rất nghi hoặc, trong phòng ngoại trừ Thạch Đông Yêu Đế ở trước mặt không còn ai khác nữa.

- Ta đã lệnh cho Thiện Bửu Yêu Quân ra ngoài làm việc rồi.

Lý Dương lạnh nhạt nói, đồng thời Lý Dương hướng về phía hai Yêu Quân, khí thế trên người tự nhiên áp xuống Yêu Quân, hai Yêu Quân khom người, tỏ vẻ cung kính.

Cho dù là bọn hắn vẫn đang nghi hoặc, Thiện Bửu Yêu Quân đi ra ngoài sao được? Có đến mười đại Yêu Quân đang ở bên ngoài, làm sao không ai thấy?

- Oanh!

Tâm thần bị công kích hội tán, một bên là Yêu Đế tiền kỳ, bên kia là Yêu Quân hậu kỳ, một cổ tình công kích, những người kia không có chút phòng bị, tự nhiên tâm thần cơ hồ hội tán ở đương trường. Uy lực của tâm thần công kích lợi hại kinh người.

Đó là nguyên nhân Đông Phương Minh Đế Thái Ưc năm đó thanh danh thậm chí mạnh hơn cả trung ương Minh Đế Chu Khất.

Hai đại Yêu Quân đương trường thân tử, Lý Dương vung tay lên, liền dùng Cửu Muội Chân Hỏa hủy thi diệt tích.

“Giết năm tên cao cấp thủ bậc Yêu Quân, lại có tới sáu kiện thượng phẩm yêu khí, không có lấy một kiện trung phẩm yêu khí, Sư Đà lĩnh thật sự là này giàu có.” Trong lòng Lý Dương thầm nghĩ, cũng rồi thu yêu khí của Ngũ Đại Yêu Quân bị giết vào một khu vực độ chớp trong Tiểu Càn Khôn.

Bát đại Yêu Quân đang ở ngoài cửa tuyệt đối im lặng. Có mệnh lệnh của Thạch Đông Yêu Đế, không ai dám trực tiếp tiến vào.

- Bên ngoài tám người toàn bộ vào đây.

Thanh âm Thạch Đông Yêu Đế từ trong phòng truyền đến, bát đại Yêu Quân này bây giờ mới theo công lực cao thấp, trước sau tiến vào trong phòng, vừa tiến vào phòng Yêu Quân tất cả đều là ngạc nhiên, mấy Yêu Quân hậu kỳ cao thủ vừa mới vào sao bây giờ không có cả?

Trong phòng chỉ có một người là “Thạch Đông Yêu Đế” thôi.

Nhưng là bọn hắn không dám hỏi nhiều, dù sao bọn họ trước mặt chính là Yêu Đế, địa vị Yêu Đế cực cao! Mặc dù Yêu Đế và Yêu Quân chỉ cách nhau một bậc, nhưng chênh lệch rất lớn, đó là khác nhau về bản chất, căn bản so sánh được, đó là nguyên nhân vì sao ba gã Yêu Quân hậu kỳ cao thủ lại cung kính với “Thạch Đông Yêu Đế” như thế.

- Hô!

Lý Dương không dài dòng, trực tiếp phát tay áo, trong nháy mắt bát đại Yêu Quân đồng thời bị Lý Dương thu vào trong Tiểu Càn Khôn, đồng thời Cửu Muội Chân Hỏa trong cơ thể Lý Dương bao trùm cả bát đại Yêu Quân, bát đại Yêu Quân còn không kịp có phản ứng, đã biến thành tro bụi, lưu lại mười kiện yêu khí, đa phần là thượng phẩm yêu khí, chỉ có hai kiện trung phẩm yêu khí.

Vũ khí Yêu Quân quả nhiên khó lường.

Từ đó, mười ba gã Yêu Quân cùng với Thạch Đông Yêu Đế đều bị Lý Dương giết chết, Lý Dương bắt quá thông qua biến hóa thuật, giả làm “Thạch Đông Yêu Đế”, đã dễ dàng giết chết mười ba gã Yêu Quân, mười ba gã Yêu Quân này đến chết vẫn không biết rằng người giết bọn họ chính là “Thạch Đông Yêu Đế” do Lý Dương biến hóa ra.

Lý Dương mỉm cười mở cửa phòng, ra ngoài.

Vì ngay từ đầu Lý Dương và Thạch Đông Yêu Đế muốn nói chuyện một mình, do đó đám thị vệ bên ngoài đã sớm bị đuổi đi, Lý Dương vẫn giữ hình dáng “Thạch Đông Yêu Đế” như trước, đi nhanh về phía lao ngục, căn bản không hề sợ hãi chút nào.

“Bái kiến Yêu Đế bệ hạ!”

Thấy “Thạch Đông Yêu Đế”, đám binh tốt quỳ xuống cung kính chào.

Lý Dương căn bản không thèm liếc mắt đến đám binh tốt, bay thẳng đến lao ngục, dọc đường đi, thấy vô số binh tốt dọc đường. Kỳ thật, dễ hiểu vì sao có quá nhiều binh tốt canh giữ như vậy. Dù sao Thiết Huyền sơn cũng không lớn lắm, tổng cộng có mấy trăm dặm phương viên.

Còn đại quân của Thạch Đông Yêu Đế đến năm mươi vạn, nhân mã nhiều như thế, tự nhiên số người canh gác rất dày đặc.

- Mở cửa!

Lý Dương đứng ở ngoài lao ngục, quát khê một tiếng.

Tên thủ vệ lao ngục vừa nghe, không dám phản kháng, cung kính mở cửa lao ngục, Lý Dương dễ dàng tiêu sái đi vào trong lao ngục, chung quanh đám binh tốt vội vàng quỳ xuống cung kính hết cỡ.

Lao ngục rất lớn, vốn là nơi Thiết Quốc nhất tộc dùng để trừng phạt những đệ tử vi phạm tộc quy. Nơi giam giữ những đệ tử này, giờ thành nơi giam những tộc nhân sống sót của Thiết Quốc nhất tộc.

- Mọi người ra ngoài!

Lý Dương quát khê một tiếng, đám binh tốt không dám nghi hoặc chút nào, nhưng cả đám vẫn cung kính ly khai lao ngục. Xem ra, Thạch Đông Yêu Đế là Yêu Đế. Đối với Yêu Đế, cũng giống như Ma Đế ở Ma giới, là cao thủ chí cao rồi.

Lúc trước Hạng Vũ biết Điền Cương là tiên thiên thổ đức thân, hưng phấn như vậy, cũng là vì Điền Cương có cơ hội đạt tới Ma Đế cảnh giới. Từ đó, có thể tưởng tượng Ma Đế, Yêu Đế cường hãn đến bao nhiêu, đó là tuyệt đối phải ngưỡng mộ.

Trong mắt binh tốt này, Yêu Đế chính là chí tôn, mệnh lệnh Yêu Đế, bọn họ căn bản không dám hoài nghi.

Trong Lao ngục, ngoại trừ những tộc nhân Thiết Quốc bị giam giữ, chỉ có một người là Lý Dương. Mặt Lý Dương rất tự nhiên còn có vẻ tươi cười nữa, tất cả đều cực kỳ hoàn mỹ vô khuyết.

324. Chương 23

- Lão ngu ta đã nhắc nhở rồi, Lý Dương lão đệ không được trêu tới bọn ba người Sư Đà Vương, thế mà mới một chút đã gây chuyện. Thoáng cái đã giết một Yêu Đế, mười ba Yêu Quân, ngốc tử Sư Đà Vương kia phỏng chừng không nuốt trôi cục tức này.

Ngưu Ma Vương trong lòng thầm nghĩ, trên mặt nhưng lại có một tia hưng phấn.

“Đã lâu không có chiến đấu một trận nào thật lớn, chỉ một mình Sư Đà Vương không bỏ để ta đánh, nếu cả Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương cùng đến, cũng miễn cưỡng cho lão ngu ta dân gân gân cốt mà thôi, lúc trước tử hâu tử kia một đánh với ba, lần này lão ngu ta cũng muốn ném loại cảm giác này.” Trong lòng Ngưu Ma Vương tự nhiên bộc phát ra rất nhiều chiến ý.

Tu yêu Ngưu tộc cơ hồ mỗi người đều có ý chí chiến đấu mãnh liệt, Ngưu Ma Vương thân là Đại Lực Ngưu Ma Vương, lực lượng có một không hai khắp cả Yêu giới. Tôn Ngộ Không được xưng Yêu giới đệ nhất Đại Thánh, Ngưu Ma Vương chính là Yêu giới đệ nhị Đại Thánh.

Công kích của hắn thật ra mạnh tuyệt đối, cực mạnh.

Trở thành Yêu giới Đại Thánh, Ngưu Ma Vương đã rất nhiều năm qua không chiến đấu rồi. Lúc trước cũng là Tôn Ngộ Không thường xuyên động thủ với hắn cho vui, bây giờ hắn thường xuyên bề quan trọng “hang chuột”, không chịu chiến đấu nữa, tự nhiên không có người nào đấu với Ngưu Ma Vương.

“Ngưu Ma Vương ta đấu với tam Đại Thánh, ha ha, lần này có thể đánh với ba đứa chúng nó...” trong lòng Ngưu Ma Vương đối với việc đánh nhau với ba vị Đại Thánh cũng không nắm chắc lắm, nhưng chính là vì không nắm chắc, với sự tình kích thích như thế mới làm Ngưu Ma Vương hưng phấn.

Đao Phách cấp bậc bán thần khí, tốc độ không hề kém hơn chút nào so với thần kiếm Tử Điện, nếu so với tốc độ thần khí bình thường thì còn nhanh hơn. tỷ như nói về tốc độ của thần khí phá không của Hạng Vũ vẫn chậm hơn một chút so với tốc độ toàn lực của Lý Dương.

Hai ngàn dặm mà thôi, với tốc độ Lý Dương, cũng chẳng mấy chốc đã tới Ma Vân sơn.

Ngoài Ngưu Ma Vương cung điện. Ngưu Ma Vương đang đứng ngoài cửa, cố ý làm mặt nghiêm trọng nhìn Lý Dương.

- Ngưu Ma Vương đại ca!

Lý Dương thấy Ngưu Ma Vương trong lòng cả kinh, lúc này mỉm cười nhẹ nhàng nói:

- Ngưu Ma Vương đại ca đứng ở ngoài cửa để chờ ta hả?

Ngưu Ma Vương khịt mũi một tiếng, một luồng khí trắng phun ra.

- Trong mắt ngươi còn có đại ca này hả? Lý Dương lão đệ, lão ngưu ta đã nói với ngươi rồi, bảo ngươi không được trêu vào bọn ba người Sư Đà Vương Đại Thánh, ngươi vẫn dám chọc vào bọn họ, nếu chỉ là Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương, lão ca của ngươi cũng chẳng thêm để ý, nhưng Bằng Ma Vương nhưng rất khó nhá đó.

Ngưu Ma Vương cố ý nói.

Lý Dương cũng cảm thấy khó xử.

Ngưu Ma Vương đã nói rất rõ với mình, không được trêu vào tam Đại Thánh, nhưng mình vẫn làm. Rồi lại còn đem mấy người trong Thiết Quốc nhất tộc tới nơi này, dù sao Lý Dương không quen ai ngoài Ngưu Ma Vương tại Yêu giới.

- Ngưu Ma Vương đại ca, ngươi biết hết rồi à?

Lý Dương thần nhiên cười, nghe Ngưu Ma Vương nói như thế, hiển nhiên thần thức Ngưu Ma Vương đã hoàn toàn quan sát mọi chuyện mà mình vừa làm, Lý Dương lúc này vung tay lên, lúc này hơn sáu trăm người của Thiết Quốc nhất tộc được đưa ra ngoài.

- Ngưu Ma Vương đại ca, chính là những người này. Tin rằng với thực lực của Ngưu Ma Vương đại ca, việc che chở cho mấy trăm người này chắc dễ dàng thôi. Hôm nay ta cầu Ngưu Ma Vương đại ca người giúp đỡ cho, Thiết Oa Chân Nhân này vốn có ân với ta, lại là bạn tốt của nghĩa phụ ta, hơn nữa cũng giữ gìn cho tông phái của ta ở Nhân giới.

Lý Dương khom người nói.

- Lý Dương tiên bối, văn bối Đàm Lí, Nhị trưởng lão Thiết Quốc nhất tộc, văn bối xin tạ ơn tiên bối cứu tộc của ta, giúp Thiết Quốc nhất tộc ta thoát khỏi nguy cơ diệt tộc.

Yêu Quân trung kỳ Thiết Quốc duy nhất mà Lý Dương gặp lúc trước quỳ sụp xuống nói.

- Tạ ơn tiên bối!

Mấy trăm người còn lại cùng quỳ xuống, kể cả Thiết Oa Chân Nhân.

Vô luận là Yêu giới hay Ma giới, kể cả giới khác, bối phận là dựa theo công lực tu vi mà nói. cao thủ cấp bậc Yêu Vương phải xưng hô với cao thủ cấp bậc Yêu Quân là tiên bối. Vì không người nào trong Thiết Quốc nhất tộc thấy rõ được Lý Dương, tự nhiên phải xưng là tiên bối.

- Mau mau đứng lên cho.

Ma nguyên lực khổng lồ của Lý Dương tỏa ra, ngoại trừ Thiết Oa Chân Nhân cùng với Quan Nam, những người khác trong Thiết Quốc nhất tộc do công lực bị phong ấn, tự nhiên bị ma nguyên lực của Lý Dương ép tới, rất cuộc không quỳ xuống được.

- Đàm lý trưởng lão, không cần xưng ta là tiên bối, ta còn xem như văn bối của Thiết Oa Chân Nhân, gọi ta Lý Dương là được.

Lý Dương lúc này nói.

Nếu không có quan hệ gì, việc gọi mình là tiền bối Lý Dương sẽ không có cảm giác gì, nhưng với Đàm lý trưởng lão, người có bối phận trưởng thượng hơn rất nhiều so với Thiết Quắc tộc nhân, bây giờ Đàm lý trưởng lão gọi mình tiền bối, Lý Dương tự nhiên cảm thấy không thoải mái.

Lại đến cả yêu hạch bị phong ấn cũng không chịu giải trừ.

Ngưu Ma Vương phát tay áo, một cỗ yêu nguyên lực kinh khủng từ trong cơ thể hắn bạo phát ra, trong nháy mắt đã đến tất cả Thiết Quắc tộc nhân, công lực Thiết Quắc tộc nhân trong tích tắc hoàn toàn khôi phục. Đàm lý vừa thấy đến động phủ Ngưu Ma Vương, lại thấy bộ dáng Ngưu Ma Vương, nhất thời mắt đứng tròng.

- Tiền bối là Ngưu Ma Vương Đại Thánh?

Đàm lý khó có thể nói tin, trong lòng mọi người ở Yêu giới, Đại Lực Ngưu Ma Vương này có địa vị cực cao. Trong Yêu giới thất Đại Thánh, Ngưu Ma Vương trong lòng mọi người là rất kinh khủng.

- Hừ!

Ngưu Ma Vương hừ lạnh một tiếng, không để ý tới. Hắn có thân phận gì chứ? Đâu đến một Yêu Quân thiếu chút nữa diệt tộc có khả năng nói chuyện với hắn?

- Ngưu Ma Vương đại ca, làm ơn che chở cho Thiết Quắc nhất tộc được không?

Lý Dương dò hỏi.

Ngưu Ma Vương khó mà cười được:

- Tính ra, người muốn những người này đến trợ ở nhà lão ngưu này hả? Lão ca nể mặt người đó, để cho Thiết Quắc nhất tộc này tùy tiện tìm kiếm một chỗ nào đó ở lại trên Ma Vân thảo nguyên. Ma Vân thảo nguyên rộng lớn khôn cùng, bọn họ một tộc với mấy trăm người, cũng dễ dàng tìm được chỗ.

- Vậy phải cảm ơn Ngưu Ma Vương đại ca rồi!

Lý Dương trong lòng mừng rỡ, lúc này chấp tay nói. Có những lời này của Ngưu Ma Vương, Thiết Quắc nhất tộc xem như có thể không có vấn đề gì nữa. Ngưu Ma Vương nói như vậy thì cũng coi như giúp đỡ rồi. Dù sao Ngưu Ma Vương chẳng những thực lực rất mạnh, hơn nữa tu người yêu ở Ngưu tộc cũng rất cường hãn.

- Ta là nể mặt Xi Vưu Đại Tôn mới trợ giúp người, bắt quá người lần này gây họa quá lớn. Nếu chỉ cứu Thiết Quắc nhất tộc, gốc tử Sư Đà Vương kia có thể nể mặt lão ngưu ta mà không tìm người phiên toái, nhưng người lại... giết Yêu Đế của hắn, thắng bại là chuyện thường của binh gia, nhưng người giết đến mười ba Yêu Quân!

Ngưu Ma Vương trừng mắt.

- Yêu Đế, người biết không? Sư Đà Vương dưới tay có tổng cộng có ba Yêu Đế thôi, nhưng hắn lại bắt tộc trưởng Thiết Quắc nhất tộc là Cầu Kim Yêu Đế. Nói thật, công cụ thực sự dưới tay Sư Đà Vương, cũng chỉ có Thạch Đông Yêu Đế và Ngân Nguyệt Yêu Đế, người mới ra tay đã tiêu diệt mất một, hắn há có thể chịu nổi chứ!

Ngưu Ma Vương vừa nói xong, Lý Dương cũng chỉ biết lắc đầu cười.

Giết một Yêu Đế, hắn tự nhiên hiểu được sẽ xảy ra hậu quả gì. Bất quá thấy Thiết Quắc tộc bị hàng hạ, hắn không chịu được, nổi lên sát ý. Hơn nữa vì để có thể dễ dàng cứu người, Lý Dương phải quyết định giết Thạch Đông thôi.

Làm người hà tất quá mức cổ kị, cần giết là giết, huống chi Lý Dương cũng tò mò, mình trải qua vài lần hiểm cảnh mà không hiểu sao không chết một cách kỳ diệu. Vô luận là thế giới của Lưu Ly, hay là hạch tâm cấm vực, đều có những điều khó hiểu một cách kỳ diệu.

Hắn cũng muốn xem, nếu đúng là Sư Đà Vương đến đây, mình có thể giết hắn không?

- Lý Dương lão đệ, bất quá ngươi yên tâm, ngươi đã ở đây rồi, lão ngu ta sẽ bảo vệ cho ngươi vô sự. Hừ, chiêu bài của ta là Đại Lực Ngưu Ma Vương tưởng chuyện đùa sao, lão ngu ta đã can thiệp vào, ai dám phóng túng chứ?

Ngưu Ma Vương vỗ vai Lý Dương, có vẻ rất nghĩa khí, đồng thời một cổ hào khí khí phách tự nhiên phát ra.

Trên thực tế trong lòng Ngưu Ma Vương cũng đang điên cuồng gào thét: “Đến đây đi, mấy người Sư Đà Vương các ngươi đến đây đi, lão ngu ta đã lâu không có điên cuồng đánh nhau rồi.”

325. Chương 24

Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương mặc dù đã là Đại Thánh, nhưng vẫn ở cùng nhau trên Sư Đà lĩnh.

Trong cung điện Sư Đà Vương.

Sư Đà Vương ngồi trên đại điện, những người quan khán ngồi ở một bên. Một Yêu giới cao thủ đang cung kính đứng dưới đài. Với sự uy nghiêm của Sư Đà Vương những người kia không ai dám ngẩng đầu nhìn lên.

Nhìn Sư Đà Vương lúc này trên đầu có ba lọn tóc vàng giống như một cái bờm sư tử. Toàn thân tỏa ra khí thế kinh khủng, vũ lực của Sư Đà Vương rất giống với lộ số của Ngưu Ma Vương, tuyệt đối cường mãnh. Về tốc độ thì không phải là nhanh lắm. Mặc dù Sư Đà Vương có lực lượng cường hân lại có thần khí Huyền Long đao có sức nặng gần bằng Liệt Sơn xoa. Nhưng nếu so sánh về lực lượng thì yếu hơn Ngưu Ma Vương một tầng.

Đứng trước Đại Lực Ngưu Ma Vương, dù Sư Đà Vương có cực mạnh cũng bị Ngưu Ma Vương áp chế.

- Nhị đệ, đem Cầu Kim thả ra đi.

Sư Đà Vương nói với Dã Tượng Vương đang đứng ở một bên. Dã Tượng Vương khẽ gật đầu, vung tay lên, một đại hán bị trói chặt trứ lẩn ra dưới đại điện. Đại hán trên người bị trói bằng một sợi dây màu đỏ, không cách nào động đậy được.

Dây thừng màu đỏ này trong nháy mắt hóa thành một vệt sáng màu đỏ, bay vào tay Dã Tượng Vương. Chính là thần khí của Dã Tượng Vương Trường Hồng Tác.

Cầu Kim Yêu Đế được cởi trói, vội vàng quỳ xuống, lớn tiếng nói:

- Đại Vương, vì sao phải ra lệnh tru diệt Thiết Quốc nhất tộc của ta. Cầu Kim ta một mạch trung thành với Đại Vương. Trước nay không hề đắc tội với Đại Vương! Đại Vương, xin người tha cho Thiết Quốc nhất tộc!

- Hừ, Thiết Quốc nhất tộc? Ngẩng chừng đã chết sạch rồi, cầu xin tha thứ còn có tác dụng quái gì nữa.

Một thanh âm lạnh lùng lãnh khốc vang lên, là do một nam tử gầy gò tóc bạc nói ra. Trên mặt tỏa ra những tia quang mang tàn nhẫn. Đó là một Yêu Đế chánh thức dưới tay Sư Đà Vương, Ngân Nguyệt.

- Chết sạch?

Cầu Kim sững sốt. Lúc này cũng dùng thần thức phát ra ra. Hắn dùng thần thức điều tra tình hình Thiết Quốc nhất tộc ở Thiết Huyền sơn. Lúc này, Lý Dương bắt quả vừa mới tiêu diệt một tiểu đội, còn chưa kịp dùng Tụ lý Càn Khôn thu lấy Thiết Oa Chân Nhân, cũng chưa tới Thiết Huyền sơn. Cầu Kim tự nhiên không chú ý đến Lý Dương.

Thi thê! Thi thê Thiết Quốc nhất tộc vương vãi đầy trên mặt đất. Đến cả những đứa trẻ sơ sinh của Thiết Quốc nhất tộc cũng bị ngược sát. Thậm chí có đứa còn bị nướng ăn.

Thiết Quốc nhất tộc với quá khứ huy hoàng nay chỉ còn lại có mấy trăm người mà thôi, thậm chí mấy trăm người này lúc này đang trong thời khắc sắp bị tuyệt diệt.

- Sư Đà Vương, tại sao? Tại sao tiêu diệt Thiết Quốc nhất tộc của ta? Tại sao! Ta Cầu Kim từ xưa tới nay, luôn luôn trung thành tuyệt đối với người. Cho tới bây giờ cũng chưa hề vi phạm bất kỳ mệnh lệnh nào của người, rốt cuộc là tại sao?

Cầu Kim Yêu Đế mắt đỏ bừng, cả người giận run lên. Yêu nguyên lực cường đại trong cơ thể tràn ra, hiển nhiên đã cực kỳ bạo nộ.

Thiết Quốc nhất tộc, mục tiêu duy nhất của Cầu Kim Yêu Đế là bảo toàn cho Thiết Quốc nhất tộc.

Cầu Kim Yêu Đế đột nhiên nhìn về phía Ngân Nguyệt. Lạnh giọng nói:

- Là người, nhất định là người, lần trước Ngân Lang nhất tộc của người có người muốn giết trẻ con của Thiết Quốc nhất tộc để ăn, bị ta phát hiện trực tiếp giết, người hẳn là lấy công báo thù riêng, trước mặt Đại Vương xâm tấu ta!

- Xâm tấu, hừ!

Thanh âm Sư Đà Vương đột nhiên vang lên.

- Cầu Kim, người nghe đây, năm đó Kim Dương Bình (nguyên tác truyện Tây Du Ký là Kim Dương Bình, nhưng tác giả lại viết là Kim Dương bình) của ta bị Tôn hầu tử phá, đánh hư mất Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa của ta. Trong tám khóa Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa Châu thì có một viên bị đánh vỡ. Ta lao tâm biết bao nhiêu năm nay tìm biện pháp sưu tầm Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa Châu. Nhưng tên khốn khiếp nhà người, tìm được Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa Châu. Lại không chịu hiến cho ta!

Sư Đà Vương tức giận đến nổi trên đầu tỏa đầy bạch khí:

- Hừ, tên khốn khiếp này, chẳng lẽ người không biết Đại Vương ta tìm kiếm Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa thị bao nhiêu năm nay khổ cực biết bao nhiêu không? Tên ngu ngốc hỗn đản này! Chết cũng không đủ đền tội! Chết cũng không đủ đền tội!!!

Năm đó Tôn Ngộ Không một mình đại chiến với tam Đại Thánh, ngay từ đầu bị Sư Đà Vương dùng Kim Dương Bình thu vào trong, cuối cùng lại bị Tôn Ngộ Không đánh nát một viên Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa Châu, phá Kim Dương Bình. Kim Dương Bình bị phá cũng có thể luyện hóa tu bổ lại. Nhưng bị đánh nát một viên Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa Châu thì bát quái Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa đại trận không thể bố trí được. Uy lực Kim Dương Bình cũng giảm đi rất nhiều.

- Kim Dương Bình, Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa Châu? Sư Đà Vương! Cầu Kim ta đến bây giờ đâu có tìm được cái gì Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa Châu đâu. Cho tới nay không hề có. Nếu tìm được tìm Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa Châu, đương nhiên sẽ lập tức hiến cho Đại Vương! Tuyệt đối không dám tư tàng!

Cầu Kim Yêu Đế khản khoản.

- Hừ, còn không thừa nhận?

Sư Đà Vương hét lớn một tiếng.

- Ngân Nguyệt hẳn tự mình đi đến Thiết Huyền sơn mạch. Vào tận cung điện của người mới tìm ra Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa Châu này. Hừ! Người tưởng rằng dùng Bắc Minh Cửu Huyền Bạng chế tạo một cái hộp dày che kín lại thì ta sẽ vĩnh viễn tìm không thấy? May mà Ngân Nguyệt biết được tin tức người tìm được Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa Châu, nên phải tìm thật kỹ, quả nhiên tìm được!

Nói rồi. Trên tay Sư Đà Vương xuất hiện hạt châu màu xám, chính là Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa Châu. Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa Châu một khi dùng mật pháp phát động, liền có thể phát ra Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa, quả thực rất thần kỳ. Trong Kim Dương Bình của Sư Đà Vương khi xưa có đến tám khóa Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa Châu.

Bây giờ vỡ một viên, làm Sư Đà Vương khản cấp phát điên. Vũ khí cực mạnh của hắn không phải là Huyền Long đao, mà là Kim Dương Bình. Ngoại trừ Tôn Ngộ Không biến thái như vậy, những Yêu Đế khác bị hút vào đó là căn bản không thoát được. Khi dùng Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa luyện hóa, người đó tuyệt đối phải chết.

- Cầu Kim. Người còn có lời gì muốn nói?

Sư Đà Vương nổi giận nói.

Sư Đà Vương trước giờ tính tình vẫn thế. Rất độc đoán vội vàng. Cũng là người ít đầu óc nhất trong tam Đại Thánh. Dã Tượng Vương tính ra thông minh hơn hẳn không ít. Bằng Ma Vương là thông minh nhất, cũng cao ngạo nhất. Bình thường Bằng Ma Vương không muốn ở cùng một chỗ với hai ca ca hắn.

Cầu Kim Yêu Đế nhìn Lương Nghi Tịnh Hỏa Châu trên tay Sư Đà Vương rồi nhìn Ngân Nguyệt Yêu Đế, miệng mở nụ cười.

- Ha ha Ngân Nguyệt, người quả nhiên thâm độc. Người có Lương Nghi Tịnh Hỏa Châu. Nhưng lại dùng nó hãm hại ta.

- Nếu người hiến cho Sư Đà Vương. Tốt xấu gì cũng có trọng thưởng. Nhưng người lại không muốn trọng thưởng, ngược lại dùng để hại ta. Còn hại cả Thiết Quốc nhất tộc của ta. Tốt lắm. Cầu Kim ta thua! Thua cho người hèn hạ vô sỉ tiểu nhân!

Cầu Kim Yêu Đế ngửa mặt lên trời cười to, tiếng cười mà nghe như khóc.

Ngân Nguyệt Yêu Đế lạnh nhạt nói:

- Không cần hồ ngôn loạn ngữ ở đây, Ngân Nguyệt ta không có rảnh mà đi hãm hại người.

Nói xong liền im bặt.

- Tê...

Đột nhiên, Cầu Kim Yêu Đế hóa thành một đạo kim sắc long trảo. Trảo phăng phăng về phía Ngân Nguyệt Yêu Đế. Cầu Kim từ lúc biết Thiết Quốc nhất tộc của mình đã “tiêu” rồi. Việc hắn muốn làm nhất bây giờ chỉ là giết chết cừu nhân Ngân Nguyệt Yêu Đế. Mặc dù thần thức hắn phát hiện còn có mấy trăm Thiết Quốc nhất tộc còn sống. Nhưng hắn biết, mấy trăm người cũng không thể sống được. Trước sau gì cũng bị người hành hạ tra tấn đến chết.

Trừ phi có người dám mạo hiểm trêu vào bộ tam Đại Thánh nguy hiểm cứu mấy trăm người này.

Nhưng có thể sao? Ngoại trừ Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không. Còn có ai dám chính diện chọc tức tam Đại Thánh này chứ? Do đó Cầu Kim Yêu Đế đã thấy mọi việc hoàn toàn tuyệt vọng. Hắn bây giờ chỉ muốn báo thù, báo thù diệt tộc!

- Hồn láo!

Dã Tượng Vương quát khê một tiếng, một đạo nguyệt loan chợt lóe rồi biến mất. Long trảo màu vàng lập tức vỡ nát, Cầu Kim Yêu Đế ngã trên mặt đất, miệng phun ra một vũng máu tươi.

- Không giết người báo mối thù diệt tộc, ta chết không nhắm mắt!

Cầu Kim Yêu Đế không để ý trọng thương, một lần nữa phóng người lên. Thân thể đột nhiên biến thành bản thể, lực công kích tự nhiên đề cao rất nhiều.

Thiết Oa, Hồng Hoang dị thú, thuộc loại độc thú vương giả

Cầu Kim Yêu Đế lúc này biến thành Thiết Quốc, đột nhiên há miệng. Một đạo phát ra chất lỏng màu xanh đột nhiên bắn vọt về phía Ngân Nguyệt Yêu Đế. Đúng là Cầu Kim Yêu Đế sử dụng kịch độc trong cơ thể.

Ngân Nguyệt Yêu Đế lúc này hóa thành tàn ảnh, tốc độ hắn rất nhanh, tránh né đạo công kích này.

Chất lỏng màu xanh này lại cũng chuyển hướng. Đuổi theo Ngân Nguyệt Yêu Đế không buông tha. Ngân Nguyệt Yêu Đế tốc độ rất nhanh, nhưng cũng không thể bằng tốc độ bay của khối chất lỏng. Thấy Ngân Nguyệt Yêu Đế sắp bị công kích, trên tay hắn hiện ra một thanh chủy thủ.

- Bông!

Một loan nguyệt trắng bằng bạc hiện ra, Cầu Kim Yêu Đế đột nhiên rùng mình, toàn thân biến thành phấn mịn. Thân tử dương trường.

- Hừ. Hồn láo.

Dã Tượng Vương hừ nhẹ một tiếng. Vừa rồi lần đầu tiên hắn ra tay ngăn Cầu Kim, không hạ sát thủ. Nhưng không nghĩ Cầu Kim lại không nể mặt hắn, vẫn tiếp tục công kích, Dã Tượng Vương sao không tức giận được, lúc này hạ sát chiêu, trực tiếp tiêu diệt Cầu Kim Yêu Đế.

- Đại ca! Ta giết Cầu Kim, hi vọng ngươi không vì thế mà ảnh hưởng tới tình huynh đệ chúng ta.

Dã Tượng Vương nói với Sư Đà Vương.

Sư Đà Vương mặc dù trong lòng rất khó chịu, nhưng chỉ phất tay áo:

- Không sao. Cầu Kim đúng này sớm đầu tối đánh, giết đi cũng đáng. Nhị đệ, sự tình Sư Đà lĩnh tạm thời giao cho ngươi. Ta vừa tìm được Lương Nghi Tịnh Hỏa Châu, phải tranh thủ bế quan tu luyện một chút, hồi phục uy lực của Kim Dương Bình.

Chữa Kim Dương Bình đột nhiên là nhiệm vụ khẩn cấp.

- Được! Sự tình Sư Đà lĩnh giao cho ta. Đại ca an tâm chăm sóc cho Kim Dương Bình. Trên đời này chẳng có gì quan trọng bằng việc chữa nó!

Dã Tượng Vương cười lớn nói.

Sư Đà Vương gật đầu, quay xuống phía dưới nói:

- Ta phải chữa Kim Dương Bình, phỏng chừng phải mất chín ngày. Trong chín ngày này, không cho phép bất luận kẻ nào đến quấy rầy ta. Một khi ai dám đến quấy rầy. Làm cho ta sửa chữa thất bại. Hừ!

Trong mắt Sư Đà Vương lóe lên một tia hàn ý.

Kim Dương Bình là bảo bối rất quý giá.

- Đại ca yên tâm, không ai dám đến quấy rầy ngươi đâu.

Dã Tượng Vương cười nói. Sư Đà Vương gật gật đầu, đi bế quan sửa chữa bảo bối của hắn luôn.

Một ngày sau khi Lý Dương giết Thạch Đông Yêu Đế cùng với mười ba gã Yêu Quân, mang theo người chạy trốn, còn những người ở Sư Đà lĩnh cũng phát hiện Thạch Đông Yêu Đế đã chết.

- Nguyên thần ngọc giản vỡ rồi. Ngọc giản Thạch Đông Yêu Đế vỡ vụn rồi. Còn nữa, ngọc giản của mười ba Yêu Quân cũng vỡ vụn luôn.

Một hạ nhân cấp bậc Yêu Vương chuyên môn quản lý nguyên thần ngọc giản kêu lớn, hướng về phía trong cung phóng đi. Hiển nhiên hắn quá sợ hãi.

Cao thủ cấp bậc Yêu Đế bị giết!

Trong cung điện lúc này quân sự là Ngân Nguyệt Yêu Đế. Dã Tượng Vương đã hứa trông coi mọi việc. Nhưng những việc nhỏ hắn không thèm quan tâm. Dã Tượng Vương trở lại cung điện của mình nghỉ ngơi. Cung điện Sư Đà Vương mọi chuyện lớn nhỏ do Ngân Nguyệt xử lý.

- Cái gì? Thạch Đông đã chết?

Khi nghe tin, Ngân Nguyệt Yêu Đế vô cùng kinh hãi. Nhưng Nguyên Thần Ngọc Giản không thể giả được. Nguyên thần ẩn kỹ vỡ vụn. Ngọc giản cũng vỡ theo. Dĩ nhiên Thạch Đông Yêu Đế đã chết, hơn nữa còn kéo theo cả mười ba gã Yêu Quân cùng chết.

- Mười ba người này chính là mười ba gã Yêu Quân người thân tín của Thạch Đông Yêu Đế đi theo hắn đến Thiết Huyền sơn. Chẳng lẽ xảy ra đại sự?

Ngân Nguyệt Yêu Đế lập tức phát khai thần thức, cẩn thận quan sát mọi sự tình ở Thiết Huyền sơn. Thần thức vừa đảo qua, hắn phát hiện lúc này Thiết Huyền sơn mạch chìm trong im lặng. Nhưng thần thức hắn phát hiện ra Thạch Đông Yêu Đế và mười ba gã Yêu Quân không còn có ở đó nữa.

Dư nghiệt Thiết Quốc nhất tộc cũng không có.

- Sao lại có chuyện như thế được? Đại Vương bế quan sửa chữa Kim Dương Bình. Không, Kim Dương Bình là bảo bối của hần. Kể cả việc Yêu Đế chết cũng không thể trọng yếu bằng Kim Dương Bình. Ta bây giờ không thể quấy rầy hần. Ừm. Đi tìm Dã Tượng Vương.

Ngân Nguyệt Yêu Đế chạy ra ngoài, hướng về phía cung điện của Dã Tượng Vương chạy tới.

Sư Đà Vương tam đại Yêu Đế. Một Yêu Đế Cầu Kim đã bị Dã Tượng Vương giết chết. Còn một Yêu Đế Thạch Đông thần bí nhân giết chết. Hôm nay chỉ còn lại có hần Ngân Nguyệt Yêu Đế một mình một người thôi.

Trong cung điện Dã Tượng Vương.

- Sao? Thạch Đông bị giết? Mười ba Yêu Quân bị giết? Dư nghiệt Thiết Quốc nhất tộc bị cứu đi. Chỉ việc ấy mà cũng đến đây làm phiền ta? Ngân Nguyệt. Người từ từ đợi đại ca ta Sư Đà Vương ra. Người nói cho hần chuyện này.

Dã Tượng Vương thần nhiên nói, trong lòng cười lạnh:

- Thạch Đông là người của đại ca. Ai thêm quan tâm. Hừ! Chết cũng tốt. Nhân mã của đại ca chết càng nhiều, địa vị của ta tại Sư Đà linh càng mạnh!

Sư Đà linh có hai Đại Thánh. Tự nhiên địa vị hai người cũng phân cao thấp.

Lúc trước trên đại điện, Dã Tượng Vương nhân cơ hội giết Cầu Kim chính là đạo lý này. Dưới tình huống đó Sư Đà Vương cũng không thể nói gì được. Hôm nay dưới tay Sư Đà Vương chỉ còn lại có một Yêu Đế thôi. Địa vị đích xác không bằng Dã Tượng Vương.

326. Chương 25

- Ha ha ha! rốt cục thành công rồi, ha ha...

Sư Đà Vương kia cười sang sảng, tiếng cười cuồng dã trong từ trong mật thất truyền ra. Lúc này bọn người Ngân Quang Yêu Đế nghe xong, lúc này mọi người càng thêm lo lắng.

- Dát dát...

Cửa đá chậm rãi mở ra, Sư Đà Vương cực kỳ tráng kiện trên mặt đầy hồng quang, trong tay đang cầm một cái bình phát ra quang mang màu vàng đất, chính là bảo bối quan trọng nhất đối với Sư Đà Vương - Kim Dương Bình. Kim Dương Bình này là một thần khí rất kinh khủng.

Không giống thần khí của Yêu Đế bình thường, thần khí Kim Dương Bình của Sư Đà Vương trân quý hơn nhiều,. Tám khóa Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa châu cực kỳ trân quý, bình thường Yêu Đế rất dễ dàng trực tiếp bị thu vào đó, sau đó bị Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa luyện hóa.

Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa, bình thường phải Đại Tôn chân hỏa mới có, ngay cả Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch cũng có thể luyện hóa, chỉ có rất ít Yêu Đế có thể chịu được ngọn lửa biến thái đó. Tôn Ngộ Không phá Kim Dương Bình, cũng không thể nói Kim Dương Bình này kém, chỉ có thể nói rằng Tôn Ngộ Không quá mức biến thái.

- Chúc mừng Đại Vương!

Ngân Quang Yêu Đế dẫn đầu hơn mười người cung kính nói, Sư Đà Vương vừa nghe xong, trên mặt càng thêm hí hửng, Kim Dương Bình bị hỏng là một chuyện làm hần không yên trong biết bao nhiêu năm rồi, hôm nay rốt cục giải quyết triệt để, sao không hưng phấn được.

- Sao? Thạch Đông đâu? Ta bế quan đã chín ngày rồi, hần hần là đã trở lại, ta xuất quan, hần lại dám không đến nghênh đón?

Sư Đà Vương đột nhiên trừng mắt, nổi giận nói.

Nói về thực lực của Sư Đà Vương, xem ra thuộc loại yếu nhất trong thất Đại Thánh, nhưng khí phách quả thật cường hãn nhất trong thất Đại Thánh. Sư tử nhất tộc vốn cực kỳ khí phách làm cho người ta sợ hãi. Đây là loại bản chất trời sanh.

Vừa nghe Sư Đà Vương nổi giận, Ngân Quang Yêu Đế lúc này tiến lên một bước, khom người nói như khóc:

- Đại Vương, xảy ra đại sự rồi, Thạch Đông huynh đệ hấn... hấn bị giết!

Trên mặt Ngân Quang Yêu Đế có vẻ bị thương, nét mặt rất đau khổ.

Sư Đà Vương rung mình, hồi lâu sau mới có phản ứng:

- Ngân Quang, người nói cái gì? Nói lại một lần nữa xem nào?

Sư Đà Vương nguyên lai có tam đại Yêu Đế dưới tay, Cầu Kim Yêu Đế bị Dã Tượng Vương giết tại đường trường, Sư Đà Vương thế lực đã yếu đi rất nhiều, nếu lại chết thêm một Yêu Đế nữa, hấn thân là Đại Thánh, dưới tay lại chỉ có một Yêu Đế, nhìn khắp Yêu giới, trong thất Đại Thánh, cũng chỉ có hấn là có Yêu Đế ít nhất.

- Thạch Đông huynh đệ bị giết, chẳng những hấn bị giết, hơn nữa mười ba gã Yêu Quân dưới tay hấn cũng đồng thời bị giết.

Nói rồi Ngân Quang Yêu Đế trong tay chợt lóe, Nguyên Thần Ngọc Giản đã vỡ nát phiêu phù trong lòng bàn tay Ngân Quang Yêu Đế.

Sư Đà Vương nhìn ngọc giản vỡ vụn, rồi đột nhiên hơi thở trở nên trầm trọng.

Hít mạnh một hơi, khí thế Sư Đà Vương cũng dâng lên. Đồng thời sư vương mao trên đầu Sư Đà Vương cũng dựng đứng, hiển nhiên hấn đang phần nộ cực độ, hấn căn bản không muốn chấp nhận kết cục này, thần thức điên cuồng tỏa ra.

Cả Yêu giới, nhất thời tất cả bị bao trùm dưới thần thức của Sư Đà Vương, Sư Đà Vương cẩn thận tìm tòi khí tức của Thạch Đông.

- Đã chết, quả thật đã chết.

Sư Đà Vương trong lòng bạo nộ, Sư Đà Vương là người luôn luôn quan trọng chuyện sĩ diện. Hôm nay tam đại Yêu Đế dưới tay, chỉ trong thời gian ngắn chỉ còn có một, hấn trở thành Đại Thánh có số Yêu Đế ít nhất trong bảy vị Đại Thánh, Sư Đà Vương sao không phần nộ được?

- Rốt cuộc là ai, là ai giết Thạch Đông Yêu Đế, lại dám giết người của Sư Đà linh ta!

Trên mặt Sư Đà Vương rất phần nộ, cơ thể giân run lên. tam Đại Thánh đứng sau lưng Sư Đà linh, Sư Đà Vương thân là đại ca của tam Đại Thánh, đương nhiên rất quan trọng chuyên mặt mũi.

- Không biết!

Ngân Quang Yêu Đế lắc đầu nói.

Sư Đà Vương lúc này giân dữ nói:

- Yêu Đế của Sư Đà Vương bị giết, còn có mười ba Yêu Quân bị giết, lại không biết là ai! A, cũng không có đầu mối, điều tra, điều tra cho ta, nhất định phải điều tra cho ra hung thủ cho ta!

Mũi Sư Đà Vương xẹt ra nộ khí, trong mắt lóe lên hồng quang giân dữ.

Ngân Quang Yêu Đế khom người nói:

- Có đầu mối!

Sư Đà Vương nhất thời nhần tình sáng lên, lập tức hỏi:

- Nói!

- Thưa!

Ngân Quang Yêu Đế nói:

- Thạch Đông Yêu Đế và mười ba gã Yêu Quân bị giết, những dư nghiệt cũng bị cứu đi mất. Hiển nhiên có người vì muốn cứu dư nghiệt mà giết bọn Thạch Đông Yêu Đế, do đó chỉ cần điều tra xem đám dư nghiệt đang ở nơi nào, cũng dễ dàng biết thôi.

Sư Đà Vương lập tức nhân tình sáng lên.

Ngân Quang Yêu Đế tiếp tục nói:

- Thuộc hạ đã điều tra qua, mấy dư nghiệt của nhất tộc này đang ở trên lãnh địa Ma Vân thảo nguyên của Ngưu Ma Vương, hơn nữa căn cứ vào mấy tên binh tốt của Thạch Đông Yêu Đế khai báo, lúc trước Thạch Đông Yêu Đế có gặp qua một người Ma giới, gọi là Nhất Mộc gì gì đó, sau khi Thạch Đông Yêu Đế chết, đám dư nghiệt cũng thần bí mất tích, thuộc hạ hoài nghi, thật sự là do Ma giới cao thủ giết Thạch Đông Yêu Đế. Do đó nói chỉ cần điều tra những người Ma giới trên lãnh địa của Ngưu Ma Vương, là có thể dễ dàng tìm ra hung thủ.

Ngân Quang Yêu Đế tổng kết nói.

Sư Đà Vương nghe qua, liên tục gật đầu, hiển nhiên những lời Ngân Quang Yêu Đế nói làm hắn rất vừa lòng.

- Để ta cẩn thận điều tra địa bàn Ngưu Ma Vương một chút. Thần thức của Sư Đà Vương lập tức hướng Ma Vân sơn mạch cùng với Ma Vân thảo nguyên tỏa ra, có thể giết Thạch Đông Yêu Đế, tối thiểu người tên là Nhất Mộc này cũng phải cao thủ cấp bậc Ma Đế.

Sư Đà Vương cẩn thận tìm tòi qua, nhưng rà soát tới lui mấy lần trên cả địa bàn của Ngưu Ma Vương, cũng không phát hiện một cao thủ cấp bậc Ma Đế từ Ma giới.

- Làm sao không có cao thủ cấp bậc Ma Đế Ma giới?

Trong lòng Sư Đà Vương thắc mắc không thôi.

Ngân Quang Yêu Đế nhìn Sư Đà Vương hỏi dò:

- Đại Vương, không có Ma Đế cao thủ cấp bậc?

Hắn Ngân Quang Yêu Đế bất quá mới là Yêu Đế tiền kỳ, nếu Ma Vân thảo nguyên có cao thủ cấp bậc Ma Đế, hắn không thể phát hiện được, do đó hắn mới phải hỏi Sư Đà Vương.

Sư Đà Vương gật gù đầu, nhú mảy cau có.

Ngân Quang Yêu Đế liền nói ngay:

- Đại Vương, căn cứ vào thám tử của chúng ta nằm vùng ở khu vực của Ngưu Ma Vương báo lại, trong khoảng thời gian này chỉ có hai người Ma giới đến Ma Vân sơn mạch, người ra không có người Ma giới nào khác tới, hai người kia chỉ đạt tới Ma Quân mà thôi, nhưng muốn giết Thạch Đông Yêu Đế, ít nhất phải là Ma Đế.

Sư Đà Vương vừa nghe qua, cũng không nói gì, thần thức một lần nữa cẩn thận điều tra lãnh địa Ngưu Ma Vương.

Ủa sao lại chỉ có hai cao thủ cấp bậc Ma Quân mà thôi, một tiên thiên thổ đức thân... Còn người kia trong cơ thể có Đạo Phách!

- Lý Dương, Ma giới Lý Dương!!!

Sư Đà Vương mở bừng mắt.

Phi Dao Nhập Đạo, đây là một phương pháp tu luyện mới, không ai biết uy lực Phi Dao Nhập Đạo mạnh như thế nào, nhưng căn cứ vào những tin tức có liên quan đến Lý Dương mà Sư Đà Vương biết được, Lý Dương thường có bản lãnh lấy yếu thắng mạnh.

Vô luận là trận chiến ở Phiêu Tuyết sơn, cũng như là ở cũng các trận chiến trên thần điện tranh đoạt cơ hội vào tu luyện trong Lôi Viêm Địa Ngục, đều cho thấy lực công kích kinh khủng của Lý Dương.

“Chẳng lẽ là Lý Dương giết Thạch Đông Yêu Đế?” Trong lòng Sư Đà Vương thầm nghĩ “Lý Dương đã được Xi Vương Đại Tôn coi trọng như thế, nhất định có chỗ đặc thù, Phi Dao Nhập Đạo này trước đó chưa từng có, lực công kích thật sự khó có thể phán đoán, nói không chừng chính là hắn giết Thạch Đông Yêu Đế, hơn nữa gần đây cũng không có người Ma giới nào khác đến gặp đám dã ngu Ngưu Ma Vương kia.”

Suy nghĩ thật lâu, trong lòng có Sư Đà Vương cũng xác định được, hung thủ phỏng chừng đúng là Lý Dương này.

Giết Lý Dương?

Sư Đà Vương trong lòng quả thật không dám. Hắn không phải Bằng Ma Vương, Bằng Ma Vương vì là tọa kỵ của Hồng Quân đạo nhân nên khi Đại Tôn các giới gặp hắn, cũng sẽ không dám làm gì. Bằng Ma Vương dám vuốt mặt Xi Vương, nhưng Sư Đà Vương tuyệt đối không dám.

“Chẳng lẽ để ta đường đường là Sư Đà Vương phải chịu nhục thế này ư, hừ hừ!... Yêu Đế bị giết chết, ta mà không lên tiếng giống như rùa đen rút cổ, Sư Đà Vương ta đây sau này sao còn có chỗ đứng tại Yêu giới? Lão Nhị lão Tam còn xem đại ca này ra gì nữa!!!” Nổi tức giận dâng lên trong lòng Sư Đà Vương.

Xi Vương Đại Tôn là Đại Tôn, đâu có so đo với đám Yêu Đế này, chỉ cần ta không giết Lý Dương, Xi Vương Đại Tôn cũng sẽ không hỏi tội ta. Chà, ta sẽ chỉ khẽ trừng phạt Lý Dương một chút, chỉ cần không giết hắn là được chứ gì. Cứ như vậy đi, mà sĩ diện Sư Đà Vương ta cũng được bảo toàn.

Sư Đà Vương mặc dù có điểm lỗ mãng, nhưng việc đại sự phải phải tính toán kỹ.

Xi Vương với tư cách là Đại Tôn, tuyệt đối không có khả năng vì mình trừng phạt Lý Dương một chút mà lại đối phó với mình, cho dù là đệ tử Xi Vương, Xi Vương cũng sẽ không ra mặt như thế, chỉ cần không giết chết Lý Dương, tất cả sẽ vô sự.

- Tốt, không coi Sư Đà Vương ta ra gì, giết Thạch Đông Yêu Đế, cho dù người có là Lý Dương đi nữa, ta cũng phải giáo huấn người một phen, nếu không còn gì là mặt mũi Sư Đà Vương ta nữa?

Sư Đà Vương nghiêng rằng, tam đại Yêu Đế chết mất hai, cổ oán khí vẫn găm trong lòng hắn, lúc này đang bộc phát ra, hắn đem toàn bộ sự tức giận này trút lên người Lý Dương.

Trong lòng Sư Đà Vương lúc này đã quyết định.

Thần thức hắn lúc này giống như hồng thủy vỡ đê hướng về phía nơi ở của Ngưu Ma Vương phóng đến.

Ma Vân sơn mạch, Ngưu Ma Vương đang ăn to uống lớn bỗng đột nhiên biến sắc:

- Hừ!

Một tiếng hừ lạnh, đồng thời thần thức hắn cũng hướng về phía thần thức Sư Đà Vương phóng tới, lưỡng đạo thần thức kinh khủng cơ hồ đập vào nhau.

- Oanh...

Thần thức hai người chạm nhau như hai cỗ lực lượng thực sự va chạm, gây ra một trận chấn động, làm cho mọi Yêu giới Đại Thánh đều phát hiện.

Phúc Hải Đại Thánh Giao Ma Vương, Khu Thần Đại Thánh Dã Tượng Vương, Hồn Thiên Đại Thánh Bằng Ma Vương, Thông Phong Đại Thánh Mi Hầu Vương, Tề Thiên Đại Thánh Mi Hầu Vương, năm vị Đại Thánh khác cơ hồ đồng thời cảm nhận được cỗ chấn động này.

Dã Tượng Vương, Bằng Ma Vương trong lòng thầm nghĩ “Đại ca ta lại nóng nảy đi tìm Ngưu Ma Vương rước lấy phiền toái rồi, thật là ngu ngốc, chà, bất quá kệ nó, thanh danh Sư Đà Vương tam Đại Thánh không thể bị hủy, ta phải chuẩn bị sẵn sàng, lúc nào cũng có thể trợ giúp đại ca!”

Hoa Quả sơn Thủy Liêm động.

“Hừm, Thái Cực vô thượng đại viên mãn? Khi nào thì mới có thể đắc chứng Thái Cực vô thượng đại viên mãn đây? Luôn cảm giác cuối cùng vẫn có một chút sai lầm ở tầng cửa sổ cuối cùng không thể phá được.” Tôn Ngộ Không ngồi trong mật thất của mình chớp chớp mắt, hắn là như vậy duy nhất trong hỗn độn Ngũ Hành Chi Linh còn chưa đắc chứng đại viên mãn, trở thành Đại Tôn.

“Tính ra phải nghỉ cái đã, ngưi đầu chết bầm lần này nói không chừng muốn đánh nhau với bọn ba đứa chim hoang Bằng Ma Vương, đến xem chút xíu rồi về tiếp tục khổ tu.” Thần thức Tôn Ngộ Không lập tức bao trùm cả lãnh địa Ngư Ma Vương và Sư Đà Vương, chuẩn bị xem cuộc vui.

Đồng thời Sư Đà Vương, Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương cũng đang rất nhàm chán, chuẩn bị xem trò vui, tự nhiên Bằng Ma Vương cũng chuẩn bị để bất kỳ lúc nào cũng có thể xuất động trợ giúp đại ca Sư Đà Vương.

Đáng tiếc là, Ngư Ma Vương và Sư Đà Vương nói chuyện với nhau đều dùng thần thức, các Đại Thánh khác căn bản không thể nghe được

- Ngư Ma Vương, Thiết Quốc nhất tộc chính là người trong lãnh địa của ta, người làm sao dám phái người tới giết Thạch Đông, còn dám cứu dư nghiệt của tộc đó, rõ ràng khinh thường ta, không nể mặt mũi chúng ta?

Sư Đà Vương chất vấn một thôi một hồi.

Ngư Ma Vương một tiếng hừ lạnh:

- Còn dám nói thế? Con bà nó, lão ngưi ta cứu vài tiểu tử một tộc, chẳng lẽ cũng cần ngưi quản?

Ngư Ma Vương căn bản khinh thường, Sư Đà Vương muốn đánh với hắn, hoàn toàn không phải đối thủ.

Trong lòng Sư Đà Vương vô cùng tức giận, nói:

- Ngư Ma Vương, người nếu chỉ cứu vài tiểu tử một tộc, Sư Đà Vương ta còn có thể cho qua, coi như nể mặt người, nhưng người của người giết Thạch Đông, Thạch Đông là Yêu Đế, giết một Yêu Đế, Sư Đà Vương há có thể cam tâm, đem hung thủ giao ra đây, việc này coi như chấm dứt ở đây.

- Đánh rầm! Chấm dứt, người căn cứ vào đâu mà nói thế, người dựa vào cái gì? Nói vậy ai là hung thủ thì người dùng cái đầu ngu ngốc của người có thể đoán được rồi, nhưng lão ngưi ta không để cho người hài lòng được, dẹp đi, không phục hử, đến đây, ta và người “gồng” tay xem ai mạnh hơn!

Ngư Ma Vương chỉ muốn chọc giận Sư Đà Vương, lời nói rõ ràng cực kỳ bá đạo, Ngư Ma Vương trong lòng cũng đang hô lớn: “Sư tử ngu ngốc này, phần nộ nhanh lên chứ, lão ngưi ta đang chờ người đến đây, tam Đại Thánh, xem ra cơ hội ta chờ mong sắp đến rồi!”

Sách lược của Ngư Ma Vương tựa hồ không có hiệu quả tốt lắm.

- Ngư Ma Vương, người đừng quá bá đạo, hung thủ ta đoán được rồi, chính là Ma giới Lý Dương, người đem Lý Dương giao ra đây, sự tình cho dù xảy ra thế này, nhưng ta cũng biết, người và Xi Vưu Đại Tôn là cùng tộc, tự nhiên có quan hệ đặc thù với Lý Dương. Bất quá, hắn giết Thạch Đông Yêu Đế, vô luận như thế nào, ta cũng phải bắt hắn, nếu không Sư Đà Vương ta sau này còn mặt mũi nào đứng trong Yêu giới nữa.

Sư Đà Vương đem hết ruột gan ra nói cả.

- Ngư Ma Vương, ta tốt xấu cũng là một trong Yêu giới thất Đại Thánh, người cũng không thể vì điểm ấy mà nể mặt ta sao? Không nể mặt, thì đừng trách Sư Đà Vương ta sao không nể mặt người. Hừ, chúng ta ba huynh đệ trước nay chưa hề sợ ai!

Sư Đà Vương bắt đầu dùng chiêu bài tam Đại Thánh ra dọa Ngư Ma Vương.

Chiêu bài tam Đại Thánh hữu dụng phi thường, trừ cái tên Tôn hầu tử biến thái không thèm quan tâm, những người khác khi nghe đến tam Đại Thánh cũng không dám trêu vào.

- Con bà nó, tam Đại Thánh các người tựa hồ rất vênh vang hử. Hôm nay lão ngưi ta nói, người đừng mơ có mơ bắt được Lý Dương, muốn khiêu chiến với lão ngưi ta, lão ngưi ta trước nay cũng chưa sợ ai bao giờ? Tôn hầu tử lúc trước một đánh với ba người các người, lão ngưi ta được xưng là Đại Lực Ngư Ma Vương, cũng một đánh với ba một lần xem sao!!!

Ngư Ma Vương cực kỳ kiêu ngạo nói.

327. Chương 26: Âm Mưu

Lời những của Ngưu Ma Vương làm Sư Đà Vương nổi giận.

Rất giận.

Sư Đà lĩnh tam Đại Thánh, đến cả Tôn Ngộ Không lúc trước cũng chỉ cùng bọn họ liều mạng đánh ngang tay, mặc dù bọn họ là bị Tôn Ngộ Không đánh, nhưng lại dựa vào Kim Quang Càn Khôn Tráo của Bằng Ma Vương đưa mình vào thế bất bại, nếu Tôn Ngộ Không nói lời này thì còn nghe được, bây giờ Ngưu Ma Vương mà cũng dám nói nói như vậy.

- Đồ dã ngu kia, người thật tưởng rằng mình lợi hại như vậy sao, một đánh với ba người chúng ta, hừ, đừng nói ba, chỉ đánh với một người là ta, người cũng chẳng dễ gì qua được. Đại Lực Ngưu Ma Vương, Đại Lực Ngưu Ma Vương, ta Sư Đà Vương cũng muốn thử xem, là lực lượng của người khỏe, hay lực lượng của ta mạnh!

Sư Đà Vương cả giận nói.

Sư Đà Vương tốc độ hơi chậm chậm thật, nhưng lực công kích lại phi thường mạnh, là cùng một loại với Ngưu Ma Vương, nhưng trước tới nay, ai cũng công nhận lực lượng của Ngưu Ma Vương rất cực mạnh, mạnh hơn một bậc so với hần Sư Đà Vương, người có tâm cao khí ngạo như Sư Đà Vương sớm cảm thấy biệt khuất, lần này rốt cục bộc phát ra.

- Ha ha... tốt lắm, lão ngu ta cũng muốn xem, sư tử ngốc nhà người có thể có nhiều ít khí lực? Ha ha, muốn cùng lão ngu ta so khí lực, lão ngu ta tùy thời phụng bồi!

Ngưu Ma Vương vô cùng đắc ý.

Mục đích của hần rốt cục đạt được.

Sư Đà Vương rốt cục phải nổi giận, đánh gục Sư Đà Vương, trong khoảnh khắc Dã Tượng Vương và Bằng Ma Vương tự nhiên sẽ đến trợ giúp, Tam thánh Sư Đà lĩnh, mặc dù vẫn thường có những động tác tiểu xảo hại nhau, nhưng khi gặp phải địch nhân, ba người cũng lại rất đoàn kết.

- Ngày mai, chỗ giao giới của Ma Vân thảo nguyên và Sư Đà thảo nguyên, Ngưu Ma Vương, người chuẩn bị nhận lấy lửa giận ngút trời của ta!

Sư Đà Vương cực kỳ cuồng ngạo.

Ngưu Ma Vương khinh thường cười:

- Tận trời ngút lửa giận? Cũng chỉ là một tàn lửa mà thôi, một cái phẩy tay của lão ngu ta có thể tiêu diệt rồi, ngày mai tại chỗ giao giới giữa Ma Vân thảo nguyên và Sư Đà thảo nguyên, lão ngu ta chờ người, ta cũng muốn để cho đám con cháu của ta xem lão ngu ta ép dẹp con sư tử ngốc như thế nào!

Sư Đà Vương tức giận đến hai mắt đỏ ngầu lên, nhưng vẫn cố nhịn, cả giận nói:

- Không thềm nhiều lời với người, tất cả để ngày mai phân định!

Lập tức Sư Đà Vương liền thu liễm thần thức.

Ma Vân sơn. Ngưu Ma Vương cung điện.

- Ha ha... trận chiến ngày mai, thật sự là lão ngu ta đã chờ mong từ lâu.

Ngưu Ma Vương đứng lên, vặn mình, nhất thời gân cốt toàn thân kêu răng rắc, năng lượng cường hãn trên thân thể hần thậm chí gần như làm cho không khí chấn động mạnh.

Tử Cực Ma Thể Huyền Công, Ngưu Ma Vương tu luyện phương pháp luyện thể tối cao của Ma giới.

Hơn nữa Ngưu đầu nhân nhất tộc nếu nói về lực lượng thì cực kỳ sở trường. Ngưu Ma Vương có thiên phú cực cao, tu luyện lâu năm đã đạt đến mức đại thành. Thân thể của hắn cũng tương đương với Ma giới Ma Đế hậu kỳ cao thủ, thậm chí còn mạnh hơn một chút.

Hơn nữa Ngưu Ma Vương có thể cuồng hóa, đây là đặc tính của Ngưu đầu nhân nhất tộc. Ẩn chứa trong huyết mạch Ngưu đầu nhân tộc có đặc tính cuồng hóa, chỉ là muốn dẫn đến việc cuồng hóa, cũng phải có hoàn cảnh nhất định, trừ phi rất giận dữ, trong khi hoặc là cực kỳ phẫn nộ hoặc là cực kỳ hưng phấn, mới có thể cuồng hóa.

Một khi cuồng hóa... thực lực sẽ tăng lên cực kỳ kinh khủng.

Ngưu Ma Vương đang khoái trí, nhưng Sư Đà Vương lúc này thì lại cực kỳ phẫn nộ.

- Ngân Nguyệt! Chuẩn bị nhân mã, toàn bộ nhân mã của Sư Đà thảo nguyên tập trung đến biên cảnh chỗ giao giới giữa Ma Vân thảo nguyên, lần này, ta muốn tự mình đánh với Ngưu Ma Vương, đập tan cái tính khí kiêu ngạo của hắn.

Trong mắt Sư Đà Vương phát ra nhiều tia lãnh quang.

- Đại ca, Ngưu Ma Vương và người nói gì đó?

Thân hình Dã Tượng Vương chợt lóe, tới bên cạnh Sư Đà Vương.

Mặc dù các Đại Thánh khác biết Sư Đà Vương và Ngưu Ma Vương nói chuyện với nhau. Chỉ là bọn hắn cũng không cách nào biết đang nói cái gì, vì việc dùng thần thức truyền âm giữ bí mật rất tốt.

- Nói cái gì? Hừ, Ngưu Ma Vương nói hắn một người muốn đánh với ba huynh đệ chúng ta, đồ trâu điên mà cũng học đòi Tôn hầu tử!

Sư Đà Vương thấy Dã Tượng Vương, bao nhiêu lời trong lòng lập tức phun ra.

- Cái gì?

Dã Tượng Vương nghe xong nhất thời giận dữ, cho dù hàng ngày hắn có rất nhiều tâm cơ tiểu xảo, nhưng đối mặt với sự khiêu chiến của ngoại nhân, hắn là tuyệt đối đứng về phía huynh đệ của mình, Sư Đà lĩnh tam Đại Thánh đối với bên ngoài tuyệt đối là một khối đoàn kết.

- Ngưu Ma Vương quá khinh người, Yêu giới đã tôn hắn làm “Đại Lực Ngưu Ma Vương”, Ngưu Ma Vương này nghe lâu, nên chắc cũng tưởng thật rằng mình rất lợi hại, tự đại cho mình rất khó lường. Đại ca, lần này chúng ta nhất định phải giáo huấn hắn một lần. Hừ, chỉ cần hai huynh đệ chúng ta liên thủ, đã có thể tuyệt đối áp chế được Ngưu Ma Vương này, căn bản không cần tam đệ ra tay.

Dã Tượng Vương cũng nộ khí trùng trùng.

Sư Đà Vương vung tay lên, âm thanh lạnh lùng nói:

- Nói cái gì? Ta nói rồi, một mình đánh với con trâu hoang kia, ta muốn thử xem, lực lượng của hắn có phải là thật mạnh hơn ta hay không?

Sư Đà Vương ngạo khí bốc lên, dù khuyên thế nào cũng vô dụng.

Dã Tượng Vương biết tính tình Sư Đà Vương, gật đầu nói:

- Đại ca, người hãy giáo huấn Ngưu Ma Vương đi.

Ngoài miệng nói như thế, Dã Tượng Vương trong lòng đã quyết định chủ ý, đến lúc đó nếu Sư Đà Vương không đánh lại, mình sẽ lập tức ra tay.

Dã Tượng Vương tin rằng, mình và Sư Đà Vương liên thủ tuyệt đối có thể áp chế Ngưu Ma Vương. Tốt xấu bọn họ đều là một trong thất Đại Thánh.

- Ừa mục tiêu ta là bắt Lý Dương mà, làm sao mà thành ra đại chiến với Ngưu Ma Vương vậy, tối thiểu phải bắt Lý Dương trước rồi hãy nói chuyện khác.

Sư Đà Vương đột nhiên nhớ ra, mục tiêu chính của mình chính là bắt Lý Dương, không thể để chuyện gì khác ảnh hưởng.

- Đại ca, ngươi còn có gì phiền não nói cho ta nghe được không.

Dã Tượng Vương truy vấn.

Sư Đà Vương liền nói ngay:

- Nhị đệ, Thạch Đông bị Lý Dương giết chết, ta rất cuộc làm sao mới có thể được bắt được Lý Dương? Với sự bảo bọc mạnh mẽ của Ngưu Ma Vương, cho dù chúng ta có thể thắng Ngưu Ma Vương, cũng không thể nào giết chết Ngưu Ma Vương, Ngưu Ma Vương chết cũng không giao ra Lý Dương, ta phải làm như thế nào đây?

Sư Đà Vương căn bản không thể giết Ngưu Ma Vương, nói đúng ra, cũng không dám giết, và cũng là không làm được.

Ngưu Ma Vương bên ngoài lỗ mãng, nhưng khó có gì đe dọa đến tính mạng của hắn được. Thứ nhất, Ngưu Ma Vương và Tôn Ngộ Không là huynh đệ thân thiết. Trong thất Đại Thánh, Tôn Ngộ Không và Ngưu Ma Vương có quan hệ tốt nhất, nếu Sư Đà Vương ba người bọn họ có liên thủ muốn giết Ngưu Ma Vương, Tôn Ngộ Không hẳn sẽ ra tay. Sư Đà Vương ba người bọn họ đã từng đấu với Tôn Ngộ Không, Tôn Ngộ Không kia kinh khủng cực độ ai cũng sợ. Bọn họ ba người căn bản không muốn nghĩ đến việc trêu vào Tôn Ngộ Không.

Thứ hai, Ngưu Ma Vương và Xi Vưu Đại Tôn là đồng tộc, còn được Xi Vưu Đại Tôn truyền cho Tử Cực Ma Thể Huyền Công. Xi Vưu Đại Tôn nếu biết Ngưu Ma Vương chết, một khi Xi Vưu ra tay, xem ra còn so với kinh khủng hơn Tôn Ngộ Không nhiều.

- Thật là phiền toái, man ngưu này giết cũng giết không được, hẳn nếu dùng Tụ lý Càn Khôn thuật thu Lý Dương vào. Chết cũng không chịu giao ra Lý Dương, chúng ta cũng không có biện pháp, thật là phiền toái.

Dã Tượng Vương cũng gật đầu cảm thấy khó giải quyết.

Giết cũng không giết được, không biết phải làm gì mới được? Sư Đà Vương bần khoản tức giận.

- Hai vị Đại Vương, tiểu nhân có một diệu kế.

Ngân Nguyệt Yêu Đế đang đứng một bên cung kính nói.

Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương hướng ánh mắt về phía Ngân Nguyệt Yêu Đế.

Trí tuệ đúng là có hạn chế, Sư Đà Vương bản thể là sư tử, Dã Tượng Vương bản thể là voi, tu luyện tới cảnh giới như thế. Trí tuệ vẫn còn có hạn chế, Ngân Nguyệt Yêu Đế bản thể là Ngân Lang, thông minh hơn rất nhiều.

- Nói!

Sư Đà Vương lúc này quát hỏi, tai hắn và Dã Tượng Vương đều vểnh lên lắng nghe.

Ngân Nguyệt Yêu Đế cười nhẹ nói:

- Sự tình cũng rất đơn giản, chỉ cần...

Ngân Nguyệt Yêu Đế tóm tắt mưu kế của mình nói ra. Nghe xong Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương hai mắt sáng lên.

- Hay!... Hay!...

Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương lúc này cao hứng quá.

- Ngân Nguyệt, không ngờ, ngươi quả nhiên thông minh thật, còn thông minh hơn ta nữa.

Dã Tượng Vương quay về phía Ngân Nguyệt cười, trước nay Dã Tượng Vương luôn tự nhận mình thông minh hơn Sư Đà Vương, trên thực tế, hẳn là xem ra chỉ thông minh hơn Sư Đà Vương một chút thôi.

Ngân Nguyệt Yêu Đế lúc này rất khiêm nhường, trong lòng thầm rửa “Hay? Hay cái rắm, phương pháp đơn giản như vậy, cũng chỉ có người ngu như các ngươi không thể nghĩ ra, ông trời cũng thật sự quá bất công, hai kẻ ngu mà có thể đạt tới Yêu Đế hậu kỳ. Trở thành Đại Thánh, ta thông minh như thế, mà không thể đạt tới Yêu Đế hậu kỳ.”

Ngày hôm sau.

Trên biên cảnh giữa Sư Đà thảo nguyên và Ma Vân thảo nguyên, vô số cao thủ tụ tập, có người tu yêu Ngưu tộc, cũng có các tộc khác, phàm là cao thủ trên lãnh địa của Ngưu Ma Vương đều đến xem, thậm chí còn ở tất cả lãnh địa của các Đại Thánh khác, tỷ như cao thủ cấp bậc Yêu Đế, Yêu Quân trong lãnh địa của Mi Hầu Vương, Giao Ma Vương khi nghe tin cũng vội chạy tới xem cuộc chiến.

Cuộc chiến giữa Đại Thánh, đại chiến như thế, há có thể không xem?

Bước trên con đường tu luyện, đó là khôn cùng năm tháng, nếu lúc nào cũng tu luyện, chẳng phải là cực kỳ nhàm chán sao, trận chiến giữa Đại Thánh, đến cả trăm triệu năm cũng khó gặp, nếu không quan khán, có lẽ phải hối hận cả đời?

Dày đặc người...

Ngút ngàn tầm mắt, Ngưu Ma Vương xuất chiến, vô số người sùng bái hân ở Yêu giới đương nhiên muốn xem, so với truy tinh trong thế tục ở địa cầu còn điên cuồng hơn, Ngưu Ma Vương hôm nay mặc chiến giáp màu đen, chiến giáp này rất đặc biệt.

Chiến giáp chỉ phòng ngự vài nơi, trên thân chỉ che trái tim, phía dưới, chỉ bảo vệ phần dưới thắt lưng, cơ thể toàn thân hoàn toàn lộ ra trước mắt mọi người.

Cơ thể giống như nham thạch tạo thành, thậm chí có từng tia hào quang màu tím lưu chuyển trong đó, năng lượng cường đại. Các cao thủ đến xem đều tấm tắc sợ hãi. Ngưu Ma Vương mặc một chiếc áo choàng màu đen, viền vàng, trên áo choàng có thêu một đầu trâu, thập phần khí phách. Hơn nữa đang cầm cây thần khí Ngưu Xoa khe khẽ rung rinh làm không khí xung quanh chấn động, khí thế hãi nhân.

Sư Đà Vương đứng đối diện cũng hề không kém, sư tử trời sanh đã có khí phách, hơn nữa hân lại là kim hoàng sắc sư.

Vũ khí của hân là Huyền Long đao có màu vàng, cả thần khí Kim Dương Bình cũng là màu vàng. Sư Đà Vương lúc này tay phải cầm một thanh khảm đao màu vàng, nhưng Kim Dương Bình lại không có trên tay hân, nói không chừng hân đã dung nhập vào trong cơ thể.

Chẳng những vũ khí Sư Đà Vương là màu vàng, toàn thân cũng mặc một chiến giáp màu vàng, trên đầu mái tóc cũng màu vàng óng, dưới ánh mặt trời, toàn thân Sư Đà Vương màu vàng rất chói mắt.

Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Tôn Ngộ Không, Bằng Ma Vương bốn người chỉ dùng để thần thức để xem cuộc chiến, còn Dã Tượng Vương đang đứng một bên Sư Đà Vương, trợ uy cho Sư Đà Vương, có thể nói rằng, trận chiến lần này đã thu hút toàn bộ quan tâm của thất Đại Thánh Yêu giới.

Thậm chí hai mươi Yêu Đế tại Yêu giới xem ra cũng đều đến đây quan khán.

Ngoại trừ không rõ hai vị Đại Tôn của Yêu giới là Nữ Oa nương nương và Phục Hi có quan tâm hay không, không ai biết được. Nói không chừng cũng dùng thần thức quan khán, dù sao cũng không có gì dấu được Đại Tôn.

Lý Dương, Điền Cương hai người đang đứng bên cạnh Ngưu Ma Vương.

- Ha ha sư tử con, hôm nay khỏe chứ hả? Hôm nay để lão ngưu ta lột da đầu của ngươi, giúp kim mao sư tử nhà ngươi biến thành sư tử trọc đầu nhé, ha ha ...

Ngưu Ma Vương nói rồi liền muốn phi thân tiến lên, bắt đầu đại chiến.

- Con trâu hoang kia, chậm một chút!

Sư Đà Vương đột nhiên hét lớn một tiếng.

Ngưu Ma Vương cười nói:

- Sao? Kêu chậm lại hử, chẳng lẽ là ngươi sợ rồi sao, Kim Mao sư tử chưa đánh đã xin chậm lại, quả là không có đảm khí.

Ngưu Ma Vương cực kỳ kiêu ngạo, quay về Sư Đà Vương tùy ý nói.

Sư Đà Vương cũng nói:

- Hừ, Ngưu Ma Vương, chúng ta tốt xấu cũng là Đại Thánh, muốn đánh há có thể tùy tiện đánh ngay?

Ngưu Ma Vương nhần tình sáng lên, cười nói:

- Hữu lí, chúng ta là Đại Thánh, không thể tùy tiện muốn đánh là đánh.

Thân là Đại Thánh, ai mà không muốn giữ mặt mũi, bọn chúng cũng sĩ diện chẳng kém so với Đại Tôn lục giới.

- Do đó, ta đề nghị trước khi chúng ta đại chiến, hãy để một trận tiểu chiến.

Sư Đà Vương cười nói.

Ngưu Ma Vương hai tay khoanh trước ngực, cười nói:

- Nói nghe coi, lão ngưu ta nghe có điểm hứng thú đó.

- Lý Dương giết Thạch Đông, bắt quá thủ hạ của ta Ngân Nguyệt Yêu Đế cũng không tin.

Sư Đà Vương cười nói, Ngân Nguyệt Yêu Đế đang đứng một bên Sư Đà Vương tiến lên một bước, ngạo nghễ nói:

- Lý Dương này bắt quá là Ma Quân mà thôi, dựa vào cái gì giết Thạch Đông huynh đệ, Thạch Đông huynh đệ có tu vi tương đương với ta muốn thử một trận với Lý Dương này, xem hắn thực lực ra sao?

Ngưu Ma Vương lúc này quay đầu nhìn về phía Lý Dương.

Thần thức Lý Dương cực kỳ kinh khủng, trong nháy mắt liền rõ Ngân Nguyệt Yêu Đế đang dấu một thần khí là Kim Dương Bình, trong Kim Dương Bình có ngọn lửa cực kỳ lợi hại, Lý Dương nở nụ cười, ngọn lửa? Trong hạch tâm cấm vực, cả Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa cũng căn bản không làm mình thương tổn chút nào.

Lý Dương hấp thu hỏa lôi điện, thuộc tính bốn nguyên của mình rất đặc thù, vô luận ngọn lửa gì, đều không thể thương tổn hắn chút nào.

- Đánh thì đánh, Ngân Nguyệt Yêu Đế, huynh đệ của ngươi là Thạch Đông Yêu Đế đã chết, ngươi đã muốn theo chân hắn thì ta cũng không ngại giúp ngươi.

Lý Dương mỉm cười đi đến trước mặt Ngưu Ma Vương.

- Được, nếu ta võ thuật không bằng người, có chết cũng không sao. Bất quá ai chết bây giờ cũng khó nói.

Ngân Nguyệt Yêu Đế lạnh nhạt nói, trong lòng hắn thập phần chắc chắn, Kim Dương Bình đến cả Yêu Đế cũng có thể tiêu diệt được, hắn được Sư Đà Vương giao cho Kim Dương Bình này, lại truyền cho hắn thủ ấn pháp quyết để khống chế Kim Dương Bình.

Dù sao chủ nhân Kim Dương Bình là Sư Đà Vương, Ngân Nguyệt Yêu Đế không thể dùng tâm ý của mình để khống chế Kim Dương Bình, hắn sử dụng uy lực cũng không thể bằng Sư Đà Vương, nhưng trong mắt hắn, như thể là đủ đối phó Lý Dương rồi, tuyệt đối có thể thu Lý Dương vào đó.

328. Chương 27: Quang Can Ti Lệnh

Ngưu Ma Vương quay về phía Lý Dương nhắc nhở, Ngưu Ma Vương luôn cảm giác bọn Sư Đà Vương họ có âm mưu gì đó. Bọn Sư Đà Vương biết Lý Dương lão đệ có thể giết Thạch Đông Yêu Đế, mà còn dám để cho Ngân Nguyệt Yêu Đế ra tay, hẳn là có âm mưu.

Trí tuệ của Ngưu Ma Vương không thấp, bất quá Ngưu Ma Vương cũng không biết Lý Dương sớm đã biết tất cả rồi.

- Ngưu Ma Vương đại ca, yên tâm, đối phó với một Yêu Đế tiền kì cao thủ, ta cảm thấy rất tự tin.

Lý Dương cười nói.

Ngưu Ma Vương gật đầu, trong lòng cũng âm thầm quyết định, một khi Lý Dương rơi vào tình huống nguy hiểm, hắn sẽ lập tức ra tay cứu Lý Dương.

- Được rồi, cuộc đấu giữa Ngân Nguyệt và Lý Dương bắt đầu!

Sư Đà Vương cười to nói, lúc này hắn có vẻ tin tưởng mười phần. Còn phải nói, hắn đem bảo bối quý nhất của mình là Kim Dương Bình giao cho Ngân Nguyệt Yêu Đế sử dụng, Ngân Nguyệt Yêu Đế sao không bắt được Lý Dương chứ?

Trong mật thất Hoa Quả sơn Thủy Liêm động.

- Sao? Thì ra hắn là Lý Dương? Nghe nói Xi Vưu Đại Tôn coi trọng hắn lắm, bất quá Ngân Nguyệt cũng âm hiểm, thân là Yêu Đế tiền kì cao thủ, lại còn giấu Kim Dương Bình, xem ra Lý Dương tiểu tử này có chút nguy hiểm rồi.

Tôn Ngộ Không thân là hỗn độn kim linh, nguyên thần trời sanh rất lợi hại, thần thức cũng cực kỳ lợi hại, gần đến mức một Đại Tôn bình thường, liếc mắt có thể nhìn xuyên đối phương, tự nhiên cũng biết hư thực của Ngân Nguyệt Yêu Đế. Hắn không khỏi có chút lo lắng cho Lý Dương.

Sáu Yêu giới Đại Thánh khác đang xem cuộc chiến, không ai có thể xác định ai sẽ thắng, dù sao những người khác không có được thần thức biến thái như Tôn Ngộ Không, có thể nhìn thấu Ngân Nguyệt Yêu Đế đang dấu diếm Kim Dương Bình. Trên Ma Vân thảo nguyên và Sư Đà thảo nguyên, vô số cao thủ Yêu giới nhìn chăm chú vào Lý Dương và Ngân Nguyệt Yêu Đế.

Trong lúc nhất thời, ánh mắt của tất cả cao thủ Yêu giới cơ hồ đều tập trung cả vào Lý Dương và Ngân Nguyệt Yêu Đế.

Chiến đấu, sẽ diễn ra chỉ trong giây phút nữa!

Thân thể Lý Dương và Ngân Nguyệt Yêu Đế đột nhiên hóa thành tàn ảnh, biến mất khỏi chỗ đứng của mình.

- Hô!...Hô!...

Lưỡng đạo lưu quang của Lý Dương và Ngân Nguyệt Yêu Đế, bay lên cao tít trên không trung thảo nguyên, hai người lằng không đứng thẳng. Nhìn chăm chăm vào nhau.

Tốc độ!

Vừa rồi tốc độ hai người làm cho mọi người khiếp sợ, Lý Dương có Xuyên Vân Toa Vụ, tốc độ vốn rất nhanh, Ngân Nguyệt Yêu Đế sở trường nhưng là phương diện tốc độ, vừa ra tay, cao thủ Yêu giới ở đây đều biết, trận chiến này không phải là trận chiến một chiều.

Nguyên vốn tưởng rằng Lý Dương chỉ là Ma Quân, rất nhanh sẽ thất bại, bây giờ xem ra không nhất định là như vậy.

“Thân thể tu vi Ngân Nguyệt Yêu Đế cũng chỉ tương đương với ta, Yêu giới mặc dù cũng rất quan tâm đối với thân thể tu vi, cũng không bằng Ma giới.” Lý Dương cười lạnh, Ma giới quan trọng nhất đó là thân thể, mà Yêu giới là yêu hạch.

- Để cho người kiến thức một chút mùi vị đánh cận chiến của Ma giới!

Đột nhiên thân ảnh Lý Dương chớp động. Giống như phiến lá rơi, tựa hồ rất nhẹ nhàng, trên thực tế tốc độ lại rất nhanh. Nháy mắt đã tới bên cạnh Ngân Nguyệt Yêu Đế. Ngân Nguyệt Yêu Đế trên mặt hơi lộ ra vẻ hốt hoảng, hiển nhiên đã bị tốc độ của Lý Dương làm khiếp sợ.

- Hát!

Lý Dương sắc mặt lạnh lùng, phần dưới thân thể đột nhiên gập lại, chân phải lúc này hóa thành trảm đao, đá một cú cực mạnh, đập mạnh vào đầu Ngân Nguyệt Yêu Đế. Uy lực Chiến Thần Ngõa quả là cực mạnh.

Trên mặt Ngân Nguyệt Yêu Đế lộ ra một tia cười lạnh, đột nhiên lùi về phía sau ngã người xuống, rất tự nhiên tránh né cú đá này. Đồng thời một thanh huyết chủ thủ màu đỏ phiêu phù trước người Ngân Nguyệt Yêu Đế, hai tay Ngân Nguyệt Yêu Đế giống như ảo ảnh, phẩy ra nhẹ nhẹ.

Thanh huyết chủ thủ màu đỏ lại biến thành hai thanh chủ thủ, hai thanh chủ thủ mỏng như cánh ve.

- Tê...

Cú đá của Lý Dương từ chém ngang bỗng hóa thành bổ dọc, bổ mạnh xuống, thậm chí cũng có cả tiếng xé không khí như bị đao chém xuống. Lúc này Ngân Nguyệt Yêu Đế cả người nằm ngang, hai tay cầm hai thanh chủ thủ, nhắm thẳng về phía quay về phía chân của Lý Dương đâm tới, hiển nhiên hẳn muốn cùng với Lý Dương cứng đối cứng.

- Bồng!

Huyết Lang chủ thủ ngạnh tiếp Chiến Thần Ngõa.

Lý Dương phóng lên cao, còn Ngân Nguyệt Yêu Đế bị phản lực ép xuống mặt đất. Huyết Lang chủ thủ mặc dù được coi là thượng phẩm yêu khí, thuộc loại cực phẩm, nhưng nếu so với Chiến Thần Ngõa thì chênh lệch rất nhiều, Chiến Thần Ngõa được Xi Vương luyện hóa, phản lực có được tới hiệu quả chín thành.

Uy lực công kích của Huyết Lang chủ bị Chiến Thần Ngõa hóa giải mất yếu đi chín thành, Lý Dương mình chỉ còn phải thừa nhận một thành, tự nhiên rất dễ dàng.

- Tốc độ nhanh quá, đáng để ta dùng toàn bộ thực lực!

Ngân Nguyệt Yêu Đế đứng trên mặt đất, đột nhiên, hắn bắt đầu biến thân, vốn bộ dáng là người, nhưng thân thể bắt đầu cao lên, cao đến hai trượng, đầu cũng biến thành đầu sói, thân thể vẫn là thân thể người như trước, Thạch Đông Yêu Đế chết quả rất oan uổng, lúc trước căn bản chưa kịp biến thân, đã bị Lý Dương giết chết rồi.

- Tê...

Tiếng thủy tinh vỡ chói tai như thế nào thì thanh âm Huyết Lang chủ phá không khí cũng chói tai như thế, hai thanh Huyết Lang chủ hóa thành lưỡng đạo quang mang màu đỏ, hướng Lý Dương công kích tới.

- Hám Địa quyền sáo, Chiến Thần Ngõa, hai món này đồng thời sử dụng... chẳng biết hiệu quả như thế nào?

Lý Dương thấp giọng thì thào.

Mắt nhìn lưỡng đạo quang mang màu đỏ như máu đang đánh tới Lý Dương, Lý Dương động thân, vận dụng tốc độ cực nhanh, giống như một tia chớp, hai tay bao phủ thanh quang, hai tay Lý Dương xòe ra, trong nháy mắt nắm dính hai thanh chủ thủ.

Hai thanh Huyết Lang chủ bị Lý Dương nắm được, điều này làm cho Ngân Nguyệt Yêu Đế giật mình, còn hai chân Lý Dương cũng hóa thành tàn ảnh, đá mạnh vào ngực Ngân Nguyệt Yêu Đế. Cơ hồ chỉ trong chớp lát, đã đá ra vô số cước.

- Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!...

- Bồng!

Phần thân trên của Ngân Nguyệt Yêu Đế đổ gập xuống.

Thân thể tu vi của Yêu giới cao thủ mặc dù tu luyện khá nhiều, nhưng không kịp với cao thủ Ma giới, đối mặt với sự công kích điên cuồng của Chiến Thần Ngõa, nửa thân trên của Ngân Nguyệt Yêu Đế rất cực khổ ra, nhưng một cỗ năng lượng cường đại màu vàng lưu chuyển từ yêu hạch phát ra, trong nháy mắt chữa trị thân thể.

Hai thanh chủ thủ cũng bộc phát ra một năng lượng kinh khủng, đâm vào hai tay Lý Dương, Lý Dương cũng buông tay phải ra, một trảo nắm lấy đầu Ngân Nguyệt Yêu Đế, đầu gối co lên, lên gối vào mặt Ngân Nguyệt Yêu Đế.

- Bồng!

Cả đầu của hắn hóa thành huyết vụ tại đương trường.

- Hô!

Ngân Nguyệt Yêu Đế lúc này bay ngược hơn mười trượng, yêu nguyên lực cường đại rất nhanh một lần nữa hình thành chiếc đầu, lúc này Ngân Nguyệt Yêu Đế rất tức giận, tức giận cực kỳ.

Hiểu ra, lúc này cơ hồ tất cả cao thủ Yêu giới cao nhất tập trung mọi sự chú ý vào nơi này, Ngân Nguyệt Yêu Đế vốn chuẩn bị tận dụng cơ hội này tăng thêm thanh danh cho mình, nhưng ai biết khi đánh cận chiến đã để cho Lý Dương liên tục đắc thủ.

- Muốn đánh cận chiến với ta?

Lý Dương cười lạnh:

- Không thèm lãng phí thời gian với ngươi nữa, đi tìm chết!

Bỗng dưng!

Lý Dương biến thành một đạo lưu quang màu đen. Hướng về phía Ngân Nguyệt Yêu Đế phóng tới, hơn mười trượng mà thôi, đối với Lý Dương mà nói, khoảng cách ấy căn bản chỉ trong chốc lát đã vượt qua. Còn Ngân Nguyệt Yêu Đế đang trong cơn giận dữ cũng ra tuyệt chiêu, một chiếc tử bình với những đạo kim quang lờ lờ xuất hiện trên tay phải hắn.

- Thu!

Mở nắp bình ra, Ngân Nguyệt Yêu Đế kết thủ ấn quyết, quát lạnh một tiếng, Lý Dương cũng đồng thời ra tay...

- Dao Chi Bì Sát!

Hai người cơ hồ đồng thời ra tay.

“Hưu!”

Đạo bạch quang thê lương trong nháy mắt bắn thẳng Ngân Nguyệt Yêu Đế, Ngân Nguyệt Yêu Đế rung mình. Ánh mắt tán loạn, yêu hạch vỡ, nguyên thần diệt. Đương nhiên đã chết. Thậm chí hắn còn không kịp đẩy nắp bình lại.

Trong khi Lý Dương ra tay, một cổ hấp lực kinh khủng bao bọc lấy Lý Dương. Trong nháy mắt, Lý Dương bị thu vào vào Kim Dương Bình, đồng thời một đạo bạch quang cũng bắn vào vào Kim Dương Bình, chính là Dao Phách của Lý Dương, Lý Dương bị thu vào đó, Dao Phách tự nhiên cũng vào theo.

Ngân Nguyệt Yêu Đế chết, Lý Dương bị thu vào Kim Dương Bình, chỉ ngẩn ngẩn trong chốc lát, thậm chí đến cả bọn Sư Đà Vương còn chưa chú ý tới việc Ngân Nguyệt Yêu Đế đã chết.

Sư Đà Vương trong lòng cả kinh, lúc này trong lòng vừa động, nắp bình tự động đập chặt Kim Dương Bình, Kim Dương Bình là của Sư Đà Vương, trong lòng vừa động đã khổng chế được ngay.

- Ngân Nguyệt đã chết!

Dã Tượng Vương chấn kinh nói.

Tốc độ Dao Phách của Lý Dương quá nhanh, nhanh đến kinh khủng. Chợt lóe rồi biến mất, đã xuyên thấu yêu hạch tiêu diệt nguyên thần, ngay từ đầu Dã Tượng Vương và Sư Đà Vương chỉ chú ý tập trung vào Kim Dương Bình thậm chí căn bản không chú ý tới công kích của Lý Dương.

- Ha ha... thu Lý Dương rồi, ủa Ngân Nguyệt... bị sao!!!

Sư Đà Vương đột nhiên kinh hãi, hắn liếc mắt nhìn lại, chỉ nhìn thấy thi thể Ngân Nguyệt Yêu Đế đang từ không trung rơi xuống.

Tam đại Yêu Đế dưới tay hắn, Cầu Kim Yêu Đế bị Dã Tượng Vương giết chết, Thạch Đông Yêu Đế bị Lý Dương giết chết, hôm nay Ngân Nguyệt Yêu Đế tưởng chắc chắn sẽ thắng trong cuộc đấu hôm nay, thể mà cũng chết. Cái chết rất không minh bạch, nhưng đúng là chết rồi...

Hắn đường đường là một trong Yêu giới thất Đại Thánh, hôm nay dưới tay đến cả một Yêu Đế cũng không có, tam đại Yêu Đế gần gũi trong vòng nửa tháng, toàn bộ đã chết, kết quả này làm cho Sư Đà Vương không thể chấp nhận, cũng căn bản không muốn chấp nhận.

Làm tướng “trơn”, quả là bi thảm.

Ngưu Ma Vương đột nhiên gầm lên một tiếng, tiếng gầm còn kinh khủng hơn thiên lôi oanh minh. Không khí chung quanh Ngưu Ma Vương chấn động mạnh, hoàn toàn bị năng lượng thân thể cường đại của Ngưu Ma Vương chấn chiến, lúc này Ngưu Ma Vương phần hận cực độ.

Tam đại Yêu Đế dưới tay mình toàn bộ chết rồi, một mình Lý Dương giết hai người. Nếu không sợ Xi Vưu Đại Tôn, Sư Đà Vương đã sớm trực tiếp dùng bát quái Lưỡng Nghi Hỏa đại trận, tiêu diệt Lý Dương rồi. Cho dù không giết Lý Dương, hắn cũng muốn hành hạ Lý Dương đến nơi đến chốn, nếu không hắn không thể nuốt nổi nỗi nhục này.

Làm tướng “trơn”, dưới tay không có một Yêu Đế, có lẽ việc này sẽ trở thành một chuyện cười ở Yêu giới, thậm chí còn truyền tới các giới khác.

Ngưu Ma Vương tay vung lên, thanh Ngưu Xoa đen thui thật lớn đột nhiên chấn động. Với sức nặng kinh khủng của Ngưu Xoa, những chấn động “Ồng Ồng” Không ngừng, Ngưu Ma Vương cầm thanh siêu trường xoa dài gần bốn trượng, đột nhiên hướng Sư Đà Vương đâm tới.

- Trâu điên, hôm nay ta và ngươi phải phân cao thấp, xem rốt cuộc ai có lực lượng mạnh hơn!

Chỗ Ngưu Xoa và Huyền Long đao chạm nhau, không gian xuất hiện những sóng gợn rõ ràng đến mức có thể thấy được, hướng bốn phương tám hướng lan ra, Sư Đà Vương chấp choạng lùi ra sau ba bước, còn mũi Ngưu Ma Vương chỉ thở phà phà, không hề lui một bước.

- Hổng...

Sư Đà Vương ngửa đầu hổng to một tiếng kinh khủng, những người có công lực yếu ở chung quanh có thể bị sư hổng dọa chết khiếp, Sư Đà Vương nổi giận rồi, hắn đã điên cuồng rồi, lần đầu tiên cứng đối cứng, lại thua.

Ngưu Ma Vương đằng đằng sát khí, áo choàng bay phấp phật, Ngưu Ma Vương dậm dậm chân trên mặt đất, hướng về phía Sư Đà Vương phóng tới, mỗi bước chân đạp xuống là làm cho mặt đất chấn động, tựa hồ như thiên băng địa liệt.

Sư Đà Vương cũng gầm lên, vung Huyền Long đao, cũng hướng về phía Ngưu Ma Vương lao tới, tuy tốc độ cũng không cao lắm, nhưng từng bước đều chứa lực lượng khổng lồ. Yêu giới hai Đại Thánh, hai Đại Thánh đại biểu lực lượng cực mạnh, rốt cục một lần nữa va chạm.

- Hừ...

Mũi trâu của Ngưu Ma Vương phì phà ra làn khí màu trắng, Ngưu Ma Vương lại giơ lên cao Ngưu Xoa dài bốn trượng, trực tiếp đập xuống Sư Đà Vương, Sư Đà Vương hai tay nắm Huyền Long đao, toàn thân lực lượng đã bộc phát.

Ngưu Xoa giống như một con thần long lao xuống, với khí thế như vạn quân ép mạnh xuống. Huyền Long đao của Sư Đà Vương giống như giao long xuất thủy, vung lên đỡ. Hai người chạm vào nhau...

Tựa như sét đánh vang lên. Tiếng va chạm quá kinh khủng, cả trời đất vang vang tiếng hồi âm.

Ngưu Ma Vương và Sư Đà Vương vẫn không nhúc nhích, nhưng sắc mặt Sư Đà Vương xem ra rất khó coi, đột nhiên một dòng máu tươi từ khóe miệng Sư Đà Vương chảy xuống, hắn đã bị thương, quả nhiên, lực lượng của hắn căn bản không phải đối thủ của Ngưu Ma Vương.

Ngưu Ma Vương nổi giận, lại điên cuồng ấn mạnh Ngưu Xoa, sức lực toàn thân cơ thể xuất ra, còn Ngưu Xoa giống như đại chùy, đột nhiên từng chút một ép xuống Sư Đà Vương, Ngưu Ma Vương rốt cục điên lên rồi...

Thanks

329. Chương 28: Tử Cự Lực Hoàn Ma Thế

- Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!...

Một kích đập mạnh xuống làm cho sắc mặt tất cả mọi người đang xem cuộc chiến hoảng sợ, lực lượng kinh khủng thậm chí làm cho không khí phát ra bạo thanh, tất cả mọi người tin rằng cú đập điên cuồng như thế của Ngưu Ma Vương, một chút lực lượng trong đó đã có thể hủy diệt một tòa sơn.

- Hống...

Sư Đà Vương hai tay giơ cao Huyền Long đao, cố gắng ngăn cản từng cú đập một, hàm răng cắn chặt vào nhau, thậm chí nghe cả tiếng răng lập cập, cơ thể Sư Đà Vương hoàn toàn bạo phát, mọi người còn có thể thấy gân mạch thậm chí lộ ra hết cả bên ngoài.

- A...

Sư Đà Vương thấp giọng tê hống, không cam lòng, với thực lực của hắn, đương nhiên có thể dùng đòn thuật trốn tránh, hoặc là trực tiếp né ra, nhưng hắn không muốn, đây là trường chiến đấu tỷ thí lực lượng, nếu hắn dùng đòn thuật chạy trốn hoặc né sang một bên, như thế là thừa nhận mình không bằng Ngưu Ma Vương.

- Ta mới là người có lực lượng đệ nhất trong Yêu giới thất Đại Thánh!

Sư Đà Vương thần tình độ bình, từ hắn khoe miệng chảy xuống từng dòng, từng giọt máu đọng lại ngoài cơ thể của Sư Đà Vương, mắt hắn càng trở nên bạo liệt, hắn không cam lòng, tam đại Yêu Đế dưới tay không còn ai, bây giờ lại bị Ngưu Ma Vương trước mắt vô số người quan vọng khi dễ như thế.

- Giết!

Sư Đà Vương đột nhiên bộc phát, yêu hạch trong cơ thể đột nhiên chấn động, một cỗ yêu nguyên lực kinh khủng lập tức quán nhập hai tay, Huyền Long đao quang mang đại trướng, bay nhanh về phía Ngưu Ma Vương chém tới.

- Không biết lượng sức!

Ngưu Ma Vương đột nhiên quát lạnh một tiếng, Ngưu Xoa trong tay đột nhiên trở nên lớn hơn rất nhiều, lớn như một thiết trụ khổng lồ, Ngưu Ma Vương sắc mặt hơi đỏ lên, lúc này chứng tỏ đang muốn bộc phát lực lượng cực mạnh rồi.

- Nằm xuống cho ta!

Ngưu Ma Vương gầm lên một tiếng. Ngưu Xoa đã lớn lên rất nhiều giống như một cây thiết trụ khổng lồ đập mạnh xuống, Huyền Long đao ngăn cản một chút rồi bị oanh ngược trở về, thiết trụ khổng lồ mang theo khí thế hủy thiên diệt địa, ầm ầm nện xuống!

- Oanh!

Một tiếng nổ lớn. Sư Đà Vương bị Ngưu Ma Vương đập rơi mạnh xuống mặt đất, trên bình nguyên bỗng xuất hiện một hố sâu thật to, hố sâu mang hình một thân người in xuống, Sư Đà Vương đã bị đánh lộn xuống đất rồi.

Im lặng!

Không khí vô cùng yên tĩnh, trên cả thảo nguyên đều im lặng, chỉ có tiếng gió nhẹ thổi vi vu.

Mọi người nín thở, ngơ ngác nhìn hố sâu kia, lại nhìn Ngưu Ma Vương tráng kiện cực độ đang giơ cao Ngưu Xoa, Ngưu Ma Vương lúc này có vẻ cực kỳ cuồng ngạo. Lạnh lùng nhìn hố sâu kia, thanh âm bình thản lại cuồng ngạo vang lên:

- Dám đo lực lượng với ta? Muốn chết!

Ngưu Ma Vương âm thanh lạnh lùng nói.

Mọi người nhìn Ngưu Ma Vương lúc này, trong lòng nghĩ đến hai chữ kinh khủng!

Được xưng là lực lượng đệ nhất trong Yêu giới thất Đại Thánh, nay mắt thấy tai nghe, một Sư Đà Vương làm sao có thể so sánh với Ngưu Ma Vương được? Bỗng không ai dám ho lấy một tiếng. Bởi vì... một cỗ khí tức cực kỳ cường hãn từ dưới đất truyền đến.

Cả không gian im lặng tựa hồ bị kia cỗ khí tức kia áp bức.

Mặt đất chấn động, giống như động đất, trong vòng mấy trăm dặm, mặt đất từ từ sụp xuống, một cỗ cỗ nhiệt lưu từ trong khe lao ra, tất cả mọi người lập tức bay ngược ra ngoài trăm dặm. Lưu lại một khoảng không mênh mông rộng lớn cho Ngưu Ma Vương chiến đấu.

- Oanh!

Mặt đất đột nhiên vỡ vụn ra, bùn đất bốc cao tận trời, một thân ảnh cao ba trượng đột nhiên thoát ra, một thân chiến giáp màu vàng, cơ thể cơ bắp cuộn cuộn kinh khủng kia chính là một con sư tử lông vàng đang cầm cây Huyền Long đao đã lớn hơn trước rất nhiều, làm cho mọi người biết hẳn chính là Sư Đà Vương.

- Biến thân rồi, Ừm, biến thân thì sao. Người cũng chỉ miễn cưỡng đánh với lão ngưu ta một hồi thôi.

Ngưu Ma Vương tay nắm Ngưu Xoa, ngạo nghễ nói.

Sư Đà Vương trong mắt toát ra hung quang, nhìn chằm chằm Ngưu Ma Vương, tin tưởng mười phần:

- Ngưu Ma Vương, đừng có ở trước mặt ta kiêu ngạo, người chẳng lẽ tưởng rằng không biến thân mà có thể đánh với ta sao? Hừ, người cũng quá tự kiêu rồi, hôm nay, ta muốn đem con trâu hoang này đánh cho mềm xương!

Sư Đà Vương chậm rãi giơ cao Huyền Long đao, trong mắt lộ vẻ tự tin, song chưởng nắm Huyền Long đao bắt đầu rung lên, lực lượng trong cơ thể không ngừng tăng lên, năng lượng yêu hạch quán nhập vào trong đó.

Sau khi biến thân, Sư Đà Vương thực lực đề cao lên rất nhiều, lúc này Ngưu Ma Vương cũng có vẻ cẩn thận một chút.

Ngoài trăm dặm, có hơn trăm vạn, vô số nhân mã thấy cảnh này, cả Yêu giới có khoảng chừng hai mươi Yêu Đế cao thủ (không tính thất Đại Thánh), cũng đều thấy cảnh này, bọn họ cũng không ai dám dừng cảm đến gần.

Trong vòng trăm dặm, ngoại trừ Ngưu Ma Vương và Sư Đà Vương, chỉ có Dã Tượng Vương và... Kim Dương Bình.

Kim Dương Bình bị Sư Đà Vương khống chế đập nắp xong, liền cứ nằm trên mặt đất không động đập gì, Sư Đà Vương cũng chẳng gấp. Hẳn không lo lắng, trong Kim Dương Bình này có nguyên thần ấn ký của hắn, cho dù cứ để ở đó, những người khác cũng không có biện pháp gì đụng chạm vào.

Tất cả mọi người không thể xác định, lúc này đây hai vị Đại Thánh va chạm sẽ có kết quả gì.

Mặc dù lực lượng của Ngưu Ma Vương mạnh, nhưng Ngưu Ma Vương lại không chịu biến thân, vẫn giữ hình người, dưới trạng thái hình người, thực lực bị hạn chế không ít, Sư Đà Vương đã biến thân rồi, hai người đang ở trong trạng thái không công bằng.

Đột nhiên...

- Hống...

Miệng sư tử bỗng ngoác ra, phát ra một tiếng sư hống, tiếng hống hướng ra bốn phương tám hướng tản ra. Lúc này, lực lượng Sư Đà Vương hoàn toàn tích tụ tới đỉnh cao, giơ cao Huyền Long đao đã biến thành rất lớn, giống như khai thiên tích địa, bổ mạnh vào Ngưu Ma Vương, không gian đã xuất hiện một vết mờ do Huyền Long đao bổ ra.

Sư Đà Vương trong mắt lộ đầy sát khí.

Trong mắt Ngưu Ma Vương hiện lên một tia hưng phấn.

Lúc này, hắn vẫn là hình người như trước, cũng không biến thân, phải biết rằng sau khi biến thân thực lực chênh lệch rất lớn, Sư Đà Vương tốt xấu gì cũng là một Yêu giới Đại Thánh, công kích rất dễ sợ, Ngưu Ma Vương cho dù cường thịnh đến đâu, cũng không phải là mạnh hơn Sư Đà Vương nhiều lắm. Hôm nay Sư Đà Vương biến thân, Ngưu Ma Vương nếu không biến thân, có khả năng ngăn chặn đòn đánh đó hắn không, cũng rất khó nói!

- Ha ha...

Ngưu Ma Vương đột nhiên cuồng tiếu, nhìn Huyền Long đao đang chém tới, Ngưu Xoa ở tay phải đột nhiên chấn động. Âm thanh vang vang, Ngưu Xoa là thần khí cực kỳ cứng rắn, Ngưu Ma Vương một tay dùng sức làm cho Ngưu Xoa phát ra âm thanh. Lực lượng mạnh như thế nào có thể phán định.

- Bồng!... Bồng!... Bồng!...

Ngưu Xoa đột nhiên đánh thẳng vào đao, Ngưu Ma Vương lại trong nháy mắt, làm cho Ngưu Xoa chấn động, những chấn động qua lại không ngừng đánh thẳng vào thân đao, Ngưu Xoa chấn động qua lại mấy lần, liền triệt tiêu hoàn toàn lực lượng của Huyền Long đao.

Sư Đà Vương trợn tròn mắt.

Sau khi biến thân, lực lượng tăng lên rất nhiều, còn mạnh hơn cả Ngưu Ma Vương, thế nhưng một đao toàn lực lại bị ngăn cản như thế.

Trong mắt thất Hoa Quả sơn Thủy Liêm động. Hầu tử cười toét miệng.

“Ngưu đầu này, lại có thể dùng nổi một chiêu thường dùng của lão tôn ta đây. Bất quá Ngưu Xoa của hắn cũng không bằng Kim Cô Bổng của lão tôn, lão Tôn lúc trước một bổng đánh ra, cũng hiện ra vạn ngàn bổng ảnh, Ngưu Xoa của hắn mới hiện ra mười mấy ảnh mà thôi.”

- Hoàng mao sư tử, người phải biết rằng, lực lượng đương nhiên trọng yếu, nhưng kỹ xảo cũng phải có. Con hoàng mao sư tử nhà ngươi chỉ biết cậy mạnh, lão ngưu ta không biến thân vẫn có thể đối phó ngươi!

Ngưu Ma Vương mỉm cười nói.

Sư Đà Vương cũng tức muốn thổ huyết.

Hắn chưa biến thân, đã bị Ngưu Ma Vương dùng lực lượng tuyệt đối đánh cho thập phần thê thảm, nhưng biến thân rồi, lại cũng không thể đánh bại Ngưu Ma Vương, Sư Đà Vương tự nhiên cảm thấy giận điên người, đúng vậy, giận điên!

Vô số người đang xem cuộc chiến, cũng biết Sư Đà Vương vì sao nổi giận.

Yêu Đế, Yêu Quân lắc đầu thở dài, Ngưu Ma Vương và Sư Đà Vương đều là Yêu giới Đại Thánh, nhưng Sư Đà Vương cho dù biến thân, cũng đánh không lại Ngưu Ma Vương không biến thân. Chênh lệch này thật là quá lớn, mọi người cảm thấy xấu hổ thay cho Sư Đà Vương, kể cả Dã Tượng Vương cũng cảm thấy xấu hổ.

Sư Đà Vương trên mặt méo xệch...

Cả cơ thể cũng run lên...

- Hồng!!!

Sư Đà Vương đột nhiên điên cuồng hét lên, rốt cục nổi giận rồi, múa Huyền Long đao hướng Ngưu Ma Vương điên cuồng đánh tới, hắn cũng mặc kệ chênh lệch lực lượng, chỉ muốn đập cho bở tức, không để ý tất cả, giống như người điên đuổi theo Ngưu Ma Vương mà đập!

Hoàn toàn dùng lực lượng đuổi theo.

- Bồng!

Ngưu Ma Vương đỡ được một kích, còn chưa kịp làm tan mất lực, lại bị một đao chém xuống, Sư Đà Vương tốt xấu gì cũng là Đại Thánh, sau khi biến thân thực lực cường hãn đáng sợ, đao ảnh vô số, mỗi một đao đao ảnh đều là nặng như thái sơn.

Loạn quyền còn có thể đánh chết lão sư, Ngưu Ma Vương do quá nhiều ngạo khí, không muốn dùng tốc độ né tránh, đứng lại đỡ đòn, dưới trạng thái không biến thân, lực lượng của hắn yếu hơn so với Sư Đà Vương, bây giờ tự nhiên thiệt thòi nhiều.

- Bồng!

Bả vai Ngưu Ma Vương chém trúng một nhát, Ngưu Ma Vương nhất thời cảm thấy một cơn đau từ bả vai, may mắn hắn tu luyện Tử Cực Ma Thể Huyền Công nên thân thể cực kỳ cường hãn, chịu một kích này làm cho Ngưu Ma Vương nổi giận!

- Tử Cực Lục Hoàn Ma Thể!!!

Ngưu Ma Vương hét lên một tiếng điên cuồng, nhất thời đạo đạo quang hoa màu tím từ bắn ra ngoài thân hắn, sáu đạo hào quang màu tím xuất hiện trên đầu Ngưu Ma Vương, phát ra quang hoa màu tím, bắn thẳng lên trời, tử quang của Ngưu Ma Vương bao vây nhục thể, lực lượng lại một lần nữa tăng lên một bậc.

Với Tử Cực Ma Thể Huyền Công đạt tới tầng thứ sáu, sẽ một kỹ năng đặc thù là Tử Cực Lục Hoàn Ma Thể!

Thông qua xá lợi màu tím, cùng với phù triệu thần bí màu tím kia, dung hợp với năng lượng thân thể, thực lực được nâng lên một bậc. Đạo đạo phù triệu màu tím không ngừng hiện trên thân thể Ngưu Ma Vương, phát xuất đạo đạo hào quang màu tím, thân thể lúc này cường hãn lên rất nhiều.

- A grừ!!!

Một tiếng trâu gầm, một đạo khí trắng phì ra từ Ngưu Ma Vương,

Thở khịt ra một hơi, Ngưu Ma Vương múa Ngưu Xoa nện ở mạnh vào thân đao của Sư Đà Vương, quả nhiên Tử Cực Lục Hoàn Ma Thể làm lực lượng nâng lên một bậc.

- Bồng!

Sư Đà Vương cảm thấy hai tay chấn động, Huyền Long đao bị gạt bắn đi, Sư Đà Vương thân mình lảo đảo.

- A grừ!!!

Ngưu Ma Vương vẫn gầm gừ, huy vũ thanh Ngưu Xoa thật lớn, đột nhiên từ phía trên Sư Đà Vương, hung hãn hướng về phía Sư Đà Vương nện xuống. Như người đời nói, thừa dịp hắn đang bệnh thu luôn tiểu mệnh của hắn, Ngưu Ma Vương lúc này có lẽ muốn dùng đòn này giải quyết luôn Sư Đà Vương.

- Bồng!

Một tiếng oanh minh thật lớn, Ngưu Xoa nện mạnh trên trên mặt đất, mặt đất cũng rung lên, trên mặt đất xuất hiện một cái hố còn sâu hơn lần trước nhiều, nhưng Sư Đà Vương thì không thấy đau. Trong nháy mắt, Sư Đà Vương xuất hiện bên cạnh cây Huyền Long đao bị bắn ra lúc trước.

Độn thuật!

Vừa rồi khi Sư Đà Vương bị đập mạnh, đã dùng độn thuật chạy trốn.

- Ha ha...

Trên Ma Vân thảo nguyên những âm thanh “Ha ha” Vang lên. Vô số người tu yêu Ngưu tộc đang cười nhạo. Sư Đà Vương và Ngưu Ma Vương đều là biểu tượng của lực lượng, hai đại cao thủ bọn họ nếu người nào dùng độn thuật chạy trốn, quả thực là phi thường mất mặt mất mũi.

Người bên phía Sư Đà thảo nguyên cũng cảm thấy khó nuốt. Đại Vương của bọn họ lại lâm trận lùi bước, dùng độn thuật chạy trốn. Nếu đây là chiến trường, không ai để ý, nhưng đây là tỷ thí giữa Ngưu Ma Vương và Sư Đà Vương, trên tràng tỷ thí, đây là hành vi không chấp nhận được.

- Ha ha, hoàng mao sư tử, lại dùng độn thuật, ha ha, làm lão ngưu ta cười chết được.

Ngưu Ma Vương tay cầm Ngưu Xoa, ngửa đầu cười to, hắn cả người lúc này bao phủ quang mang màu tím, trên đầu sáu đạo quang quyển màu tím cũng phát ra đạo đạo hỏa quang màu tím, làm Ngưu Ma Vương chói sáng, khí thế cũng tự nhiên đại tăng.

- Đại ca bị sao thế...

Dã Tượng Vương cũng cảm thấy trên mặt mình đỏ bừng, hấn mà lại có đại ca như vậy sao? Làm như vậy thật là mất mặt, chẳng những hấn, Bằng Ma Vương đang dùng thần thức quan sát đại chiến ở Kim Huyền đảo cũng thâm mắng, biểu hiện của đại ca mình quả là mất mặt.

Sư Đà Vương nhìn ánh mắt vô số người chung quanh, ánh mắt Ngưu Ma Vương rất khinh bỉ, ánh mắt Dã Tượng Vương cố tránh không tiếp xúc với mắt hấn, chỉ cảm thấy ruột gan cồn cào, tay chân run rẩy, toàn thân cũng run lên.

Nổi giận!

Hấn cũng không biết tại sao trong chốc lát mình lại dùng độn thuật, Huyền Long đao vừa bị đánh bay, Ngưu Xoa lại tiếp tục đập xuống, trên tay mình không có vũ khí, hơn nữa Ngưu Ma Vương có lực lượng kinh nhân, chỉ là phản xạ thôi, căn bản không phải trải qua đại não điều khiển, Sư Đà Vương liền sử dụng độn thuật một cách vô thức.

- Nha nha nha nha... man ngu nhận lấy cái chết!!!

Sư Đà Vương thật bất chấp tất cả, điên rồi, yêu hạch rung động kịch liệt, một cỗ yêu nguyên lực cường đại dũng mãnh nhập vào song chưởng Sư Đà Vương. Sư Đà Vương trong mắt bạo liệt, bất chấp tất cả múa Huyền Long đao, bắt đầu điên cuồng công kích Ngưu Ma Vương.

- Hoàng mao sư tử, hôm nay lão ngu ta sẽ làm cho ngươi biến thành sư tử đầu trọc!

Ngưu Ma Vương cười lớn một tiếng, nắm Ngưu Xoa vọt tới.

oOo

- Oanh...

Lý Dương chỉ cảm giác được thân thể chấn động, mặc dù tới một nơi giống như hỗn độn không gian, bất quá nơi này chỉ là có rất nhiều khí lưu màu đỏ, khí lưu màu đỏ rất nóng, nhiệt độ cực cao, phỏng chừng cả hạ phẩm ma khí chỉ trong chốc lát cũng hóa thành chất lỏng.

Đao Phách màu trắng mờ chọt lóe, liền nhập vào trong cơ thể Lý Dương.

Thần thức Lý Dương tản ra, nhanh chóng hiểu tình cảnh của bản thân:

- Ta bị Kim Dương Bình thu vào, bất quá cũng không sao, ta thật ra không e ngại lửa, nhưng... ta làm sao có thể thoát ra được?

Lý Dương cúi đầu xuống, mở to hai mắt nhìn...

330. Chương 29: Thổ Huyết

Cho dù người siêu cao thủ như Ngưu Ma Vương vào đây, bình thường cũng chỉ có thể dùng công kích cực mạnh phá Kim Dương Bình thoát ra. Dù sao thân thể của hấn cũng không dám đương đầu với Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa, cũng chỉ có thân thể của Tôn Ngộ Không mới dám.

Tôn Ngộ Không là hỗn độn kim linh, kim khí dung nhập trong thân thể, thân thể tự nhiên rất cương hấn.

Kim mộc thủy hỏa thổ, kim đứng đầu, cũng là cực dương cực cương, đó là lý do vì sao Xi Vưu Đại Tôn rất mong Tôn Ngộ Không trở thành Đại Tôn, một khi Tôn Ngộ Không trở thành Đại Tôn, lực công kích sẽ đạt tới một bước kinh khủng, đứng đầu trong hỗn độn Ngũ Hành Chi Linh, nói không chừng cũng có thể đánh ngang tay với thân thể Bàn Cổ của Xi Vưu.

Thân thể Tôn Ngộ Không mạnh đến mức biến thái, có thể nói là tám thân bất tử, đương nhiên không e ngại Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa, những người khác thì chỉ có thể cố gắng phá Kim Dương Bình, nhưng Kim Dương Bình dung hợp tám khóa Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa châu cũng thuộc loại thần khí, muốn phá vỡ thật sự rất khó khăn. Cho dù lực lượng cực mạnh của Ngưu Ma Vương có ra tay, cũng không thể nói trước có thành công hay không.

Về phần Lý Dương?

Muốn trực tiếp phá Kim Dương Bình, đó là tuyệt đối nằm mơ!

- Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa, sao làm lắm Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa thế!

Lý Dương mở to hai mắt, hần liếc mắt nhìn xuống, ở phía dưới cũng có Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa vô tận, phải biết rằng Lôi Viêm Địa Ngục cũng chỉ có một chút Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa, Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa không thể cứ “nhặt được như rau” ở ven đường, làm sao có thể được nhiều như vậy?

Lý Dương cười tự giễu:

- Ta lắm lắm rồi, Kim Dương Bình cũng lớn như vậy, cùng một đạo lý với việc lúc trước ta dùng Tinh Cực Chi Hỏa tràn ngập cả Tiểu Càn Khôn, chỉ cần một chút Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa là có thể rồi, ta bắt quá là đang ở trong Kim Dương Bình, nhìn qua thì thấy nhiều mà thôi.

Thần thức Lý Dương cẩn thận dung nhập cả Kim Dương Bình, bắt đầu tìm hiểu kết cấu của Kim Dương Bình.

Thần thức Lý Dương thật sự biến thái, cứ như vậy đã có thể hoàn toàn phân tích kết cấu Kim Dương Bình, hiểu tất cả mọi việc trong Kim Dương Bình, phân tích xong, trên mặt Lý Dương liền xuất hiện vẻ tươi cười. Nụ cười tự tin.

Kim Dương Bình này thân bình cũng không phải quá cứng rắn, trân quý nhất chính là tám khóa Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa châu.

Tám khóa Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa dựa theo Bát Quái Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa đại trận, lúc này đại trận vẫn chưa khởi động, một khi khởi động, tám khóa Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa châu sẽ bộc phát ra đại lượng Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa, hoàn toàn tràn ngập Kim Dương Bình, người bị thu vào đó muốn trốn cũng không thể trốn.

Sư Đà Vương cũng biết Lý Dương rất ngang bướng, nhưng lại không dám thật sự giết Lý Dương, do đó thu Lý Dương vào xong, cũng không khởi động đại trận. Lý Dương bị giam trong này, Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa căn bản cũng không đụng đến hắn.

Đồng thời, tám khóa Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa châu hình thành “Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa đại trận” lại dung hợp với Kim Dương Bình, tám khóa Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa châu cũng dung nhập vào Kim Dương Bình, điều này khiến cho Kim Dương Bình càng không thể phá. Bất quá một khi phá Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa đại trận. Phòng ngự của Kim Dương Bình cũng tự nhiên yếu hẳn đi.

Thân hình Lý Dương chợt động, hóa thành một đạo lưu quang, như một con thoi bay vào trong sóng nhiệt khôn cùng màu đỏ, bắn thẳng vào trong Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa.

Sư Đà Vương chưa khởi động đại trận, chủ yếu không muốn Lý Dương chết, bây giờ Lý Dương lại tự mình nhảy vào trong Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa khôn cùng. Nhưng Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa căn bản không gây thương tổn chút nào cho Lý Dương, hấp thu bốn nguyên lõi điện có thuộc tính hỏa xong, Lý Dương đối với lửa hoàn toàn miễn dịch.

Ngọn lửa màu đen cuộn cuộn, liên tục phun ra, mệnh môn không bờ.

Đột nhiên, Lý Dương thấy một viên cầu thật lớn cao bằng ba người, đáng tiếc, viên cầu này chỉ có một nửa chĩa ra ngoài, còn có một nửa khảm vào trong Kim Dương Bình. Cảm thụ nhiệt lượng Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa trong viên cầu, Lý Dương biết ... đây chính là Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa châu.

Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa châu nho nhỏ lại trở thành lớn như thế trong Kim Dương Bình, nói đúng ra, là Lý Dương bị nhỏ đi, bàn tay Lý Dương thử vươn ra nắm lấy hạt châu, xem ra muốn một trảo giật Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa châu ra khỏi bình.

Khi tay Lý Dương vừa chạm vào Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa châu...

- Oanh!

Bát quái Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa đại trận khởi động rồi, nó tự động khởi động. Lúc trước khi luyện chế đã thiết kế sẵn chức năng này để đề phòng trường hợp có người dùng thần khí ở khoảng cách xa công kích Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa châu, do đó một khi đụng chạm mạnh, đại trận tự động khởi động.

Tám khóa Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa châu đột nhiên bộc phát ra ra Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa rất kinh khủng, Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa giống như có mắt, bay thẳng đến nơi có khí tức sinh mạng duy nhất của Lý Dương trong Kim Dương Bình.

Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa vô số, hoàn toàn bao vây lấy Lý Dương, giống như phải Lý Dương đốt cháy đến chết mới thôi, nhưng Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa này căn bản không gây thương tổn gì cho Lý Dương, bởi vì đại trận khởi động nên ngọn lửa vẫn không ngừng vây quanh Lý Dương.

Trong mắt Lý Dương, lại xuất hiện một hình ảnh một ngọn lửa, trên ngọn lửa có vờn quanh những đạo thiểm điện, Lý Dương giờ khắc này rất thanh tỉnh, hẳn rõ ràng cảm thấy mình có biến hóa, cũng không biết tại sao.

Đột nhiên!

Một hỏa trụ từ đỉnh đầu Lý Dương phóng lên cao, giống như cảnh tượng ngày đó ở Lôi Viêm Địa Ngục sau khi hoàn toàn hấp thu Lôi Viêm Chi Tâm, trên hỏa trụ vờn quanh những tia chớp, khí thể kinh người, Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa chung quanh tựa như gặp phải vương giả, lập tức lùi bước lại.

- Hô hô...

Hỏa trụ có tia chớp vờn quanh đột nhiên nóng lên, Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa chung quanh như có người điều khiển hướng thẳng vào hỏa trụ mà chui vào, mặc dù nói bên trong Kim Dương Bình có rất nhiều Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa, nhưng tốc độ hấp thu của hỏa trụ còn nhanh hơn.

- Hỏa trụ này rốt cuộc là cái gì thế? Sao có thể như vậy?

Lý Dương trong lòng hoảng sợ, hẳn không biết hỏa trụ vờn quanh tia chớp bốc lên từ đỉnh đầu mình là từ đâu tới, do lần đó tại Lôi Viêm Địa Ngục hẳn hoàn toàn ở trong tình trạng hôn mê, lúc này hẳn rất tỉnh táo, thấy được những biến hóa của mình.

Năng lượng của hỏa trụ vờn quanh tia chớp rất kinh khủng, Lý Dương cảm thấy run sợ.

Chỉ cần với năng lượng hỏa trụ của mình, tuyệt đối vượt qua năng lượng một vị Đại Tôn.

- Chẳng lẽ ta thật có thể trở thành Đại Tôn? Nhưng hôm nay năng lượng hỏa trụ tia chớp này ta còn chưa thể điều khiển.

Trong lòng Lý Dương nghi hoặc, hẳn căn bản không thể khống chế hỏa trụ, lúc này hỏa trụ xuất hiện, chỉ vì bị Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa dẫn phát thôi.

Dòng chảy! Bên trong Kim Dương Bình xuất hiện dòng chảy thật lớn với vô số Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa điên cuồng nhập vào dòng chảy cuốn đi, luồng trước nối luồng sau, căn bản không hề dừng lại, trung ương dòng chảy chính là hỏa trụ tia chớp từ đỉnh đầu của Lý Dương phóng lên.

- Tia chớp hỏa trụ này làm sao không hề biến hóa đến nửa điểm?

Lý Dương kinh ngạc phát hiện, rất nhiều Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa châu dung nhập vào tia chớp hỏa trụ, nhưng điện hỏa trụ này không có chút biến hóa nào, điều này không khỏi làm Lý Dương nghi hoặc. Lý Dương không biết, tia chớp hỏa trụ này chính là lõi điện bốn nguyên của thuộc tính hỏa, việc hấp thu Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa, cũng giống như biển rộng hấp thu một dòng suối nhỏ, làm sao thấy được biến hóa?

Chỉ sau vài hơi thở, cả Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa trong Kim Dương Bình hoàn toàn đều bị hấp thu sạch sẽ.

- Hô hô...

Tám khóa Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa châu đột nhiên chấn động, đồng thời, tám khóa Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa châu đột nhiên xạ ra từng đạo Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa, đối với Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa châu mà nói, Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa đó là quan trọng nhất.

Một khi Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa dùng hết, Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa châu cũng tiêu luôn.

- Tia chớp này hỏa trụ là trong cơ thể ta, làm sao ta bình thường căn bản không cảm thụ được nhỉ?

Lý Dương không thèm để ý đến Lương Nghi Tịnh Hỏa nữa, trong lòng chỉ nghĩ đến việc của mình.

Lúc này, hắn đã xác định được, Xi Vưu Đại Tôn, Lưu Ly bọn họ sao lại đối xử với mình tốt như vậy. Phỏng chừng vì họ thấy mình có thể trở thành Đại Tôn. Lý Dương tái liên tưởng đến thần thức của mình, cùng với hỏa trụ bây giờ mới phát hiện, Lý Dương tin rằng, tất cả vì mình sẽ trở thành Đại Tôn.

“Một khi trở thành Đại Tôn, ta tìm được Tuyết cũng dễ dàng, thậm chí có thể dễ dàng đi gặp ông nội Áo quang chân nhân. Cùng với đệ đệ Lý Thạc nữa, còn có nghĩa phụ!” Lý Dương trong lòng cao hứng, một khi trở thành Đại Tôn, mình có thể giải quyết dễ dàng rất nhiều sự tình.

Đột nhiên trên mặt Lý Dương nụ cười tắt lịm.

- Đại Tôn? Cho dù có tiềm lực trở thành Đại Tôn, cũng không biết khi nào thì mới có thể thành công, Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không là hỗn độn kim linh, đã hơn trăm triệu năm rồi, một mạch dừng lại ở Yêu Đế hậu kỳ. Không tiến thêm được, không thể trở thành Đại Tôn. Ta muốn trở thành Đại Tôn, cũng không biết phải đợi cho bao nhiêu ngàn năm, thậm chí bao nhiêu triệu năm nữa.

Nghĩ vậy, Lý Dương thu liễm nỗi hưng phấn lúc đầu. Đại Tôn, đó là sự tình xa xôi, nhưng tìm Tuyết là sự tình khẩn yếu, càng nhanh càng tốt. Lý Dương không có khả năng kiên nhẫn đợi mình trở thành Đại Tôn, ai biết chuyện gì xảy ra trong một năm nữa?

“Mình phải cố gắng, không cần trở thành Đại Tôn, việc đó thật sự rất lâu, không thể gấp được.”

Vô luận như thế nào, cơm không thể nuốt một hơi, con đường này phải đi từng bước một, Lý Dương cũng phải căn cứ vào tình huống cụ thể mà xây dựng kế hoạch.

Còn tại đây thì...

- Bồng!... Bồng!... Bồng!...

Tám khóa Lương Nghi Tịnh Hỏa châu đồng thời vỡ vụn, hóa thành bụi phấn, hiển nhiên do Lương Nghi Tịnh Hỏa đều đã bị hấp thụ hết, không còn chút Lương Nghi Tịnh Hỏa nào, Lương Nghi Tịnh Hỏa châu tự nhiên nát thành phấn.

- Mở rồi!

Lý Dương nhãn tình sáng lên.

Sau khi tám khóa Lương Nghi Tịnh Hỏa châu nát thành phấn, để lại tám cái động khẩu trống hoác trong Kim Dương Bình.

Vừa rồi Lương Nghi Tịnh Hỏa châu chỉ có một nửa chìa ra phía trong Kim Dương Bình, còn có một nửa dung nhập vào Kim Dương Bình, tám khóa Lương Nghi Tịnh Hỏa châu vừa vỡ, cũng xuất hiện tám cái động khẩu, thảo nào lúc trước Tôn Ngộ Không đập nát một viên Lương Nghi Tịnh Hỏa châu là thoát khỏi bình....

- Hô!

Trong nháy mắt, tia chớp hỏa trụ trên đầu Lý Dương biến mất, giống như cho tới bây giờ chưa hề xuất hiện, nhưng Lý Dương vừa rồi thấy rõ ràng, thậm chí nhìn thấy tám khóa Lương Nghi Tịnh Hỏa châu vỡ vụn, cũng làm Lý Dương tin đây là sự thật.

- Mặc kệ, đi ra ngoài trước!

Lý Dương hóa thành một đạo lưu quang, từ một cái động khẩu bắn đi ra ngoài...

oOo

- Oanh... Oanh... Oanh... Oanh...

Sư Đà Vương điên cuồng cực kỳ cùng với Ngưu Ma Vương đang hưng phấn vì chiến đấu đang giữa không trung tấn công lẫn nhau, Ngưu Xoa và long huyền đao không ngừng va chạm, sau khi “Tử Cực Lục Hoàn Ma Thể” của Ngưu Ma Vương hoàn toàn bộc phát, lực lượng thậm chí còn có vẻ ép Sư Đà Vương lép vế.

Nhưng Sư Đà Vương hoàn toàn liều mạng rồi, vừa rồi phản xạ độn thuật mà không suy nghĩ gì làm cho vô số người khinh bỉ hắn.

Giận vô cùng.

Biến giận thành sức mạnh, Sư Đà Vương liều mạng rồi. Căn bản mặc kệ cơ thể bị thương, cứ nhằm Ngưu Ma Vương mà đánh loạn, trong lúc nhất thời đánh ngang tay với Ngưu Ma Vương, Ngưu Ma Vương cũng gầm lên thống khoái, đánh với Sư Đà Vương một cách điên cuồng.

Tiếng oanh long vang vang từ trên trời truyền xuống, phía dưới đám Yêu Đế, Yêu Quân mở to hai mắt mà nhìn, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Trong Yêu giới thất Đại Thánh, lực lượng mạnh nhất là hai Đại Thánh đang điên cuồng đánh nhau, tràng diện này thật lâu mới thấy.

Thấy sư đà điên cuồng như thế, ấn tượng mọi người đối với hắn cũng tăng lên một chút, đám thủ hạ sư đà cũng lớn tiếng điên cuồng gào thét trợ uy.

- Ha ha... thống khoái, thống khoái!!!

Ngưu Ma Vương cười to, tần suất múa Ngưu Xoa lại một lần nữa đề cao, lực lượng cũng càng mạnh hơn, đã ngưu bản tính là hảo chiến, trong khi chiến đấu dễ dàng hưng phấn. Ngưu Ma Vương sử dụng “Tử Cực Lục Hoàn Ma Thể”, lực lượng vốn đã cao hơn Sư Đà Vương cao thượng một chút, Sư Đà Vương một mực liều chết chống đỡ, Ngưu Ma Vương lại hưng phấn như vậy, lực lượng lại mạnh hơn một bậc, Sư Đà Vương tự...

- Oanh!

Sư Đà Vương rốt cục đạt tới cực hạn, không chịu được phải dừng lại, bị Ngưu Ma Vương hưng phấn dùng Ngưu Xoa đánh bay, Ngưu Ma Vương thân hình lóe lên, một lần nữa đuổi theo.

- Oanh!

Sư Đà Vương còn chưa kịp đứng lên, Ngưu Ma Vương lại dùng Ngưu Xoa đem Sư Đà Vương đánh bay. Ngưu Ma Vương quả thực thừa dịp hắn bệnh muốn đoạt mệnh của hắn, căn bản không để cho Sư Đà Vương có cơ hội nghỉ, cú thể liên tiếp đánh.

- A, Ngưu Ma Vương, người bức ta!

Sư Đà Vương bị đánh bay rốt cục điên cuồng, tâm ý vừa động, vốn Kim Dương Bình đang ở trên mặt đất, đột nhiên bay tới trên tay Sư Đà Vương.

Ngưu Ma Vương dừng lại.

Tất cả mọi người nín thở.

Các Đại Thánh khác đang dùng thần thức xem cuộc chiến cũng nín thở. Đại Thánh xem ra ai cũng sợ Kim Dương Bình này, dù sao trong Kim Dương Bình có Lương Nghi Tịnh Hỏa, chính là Lương Nghi Tịnh Hỏa mà ngoại trừ Tôn Ngộ Không, những Đại Thánh khác không người nào không sợ hãi?

Bọn họ một khi bị thu vào, chỉ có thể dưới sự tấn công của Lương Nghi Tịnh Hỏa, dùng công kích cực mạnh phá Kim Dương Bình, Kim Dương Bình phòng ngự không phải là quá mạnh mẽ, nếu là Ngưu Ma Vương, cũng rất ít hy vọng phá vỡ ra.

- Ta xem con trâu hoang nhà ngươi có phá vỡ Kim Dương Bình của ta được không, hay là ta đốt chết ngươi trước!

Sư Đà Vương hắn học nói, hắn thật rất thảm, một trong tam đại Yêu Đế, bây giờ lại bị Ngưu Ma Vương trước mắt vô số người khi dễ, mà mình lại bị ma sai quỷ khiến sử dụng độn thuật chạy trốn.

Đâu còn mặt mũi!

Thật là thể ngáng mặt nhìn ai nữa!

Ngưu Ma Vương rùng mình nhìn Kim Dương Bình, hắn cũng có chút e ngại, mặc dù hắn nghĩ công kích của mình có thể phá Kim Dương Bình, nhưng ai biết mình phá có đủ nhanh không, hay là Lương Nghi Tịnh Hỏa đốt nhanh hơn?

Tất cả mọi người lâm vào trạng thái khẩn trương...

- Hưu!

Một đạo lưu quang từ đáy Kim Dương Bình bắn ra, rồi biến thành một thân hắc y thanh niên, chính là Lý Dương.

- Người... người không phải...

Sư Đà Vương chỉ vào Lý Dương một câu cũng nói không nên lời, lúc này hấp tấp cầm cái bình lên. Đáy Kim Dương Bình trở ra tám cái lỗ nhỏ rất rõ ràng, cũng giống như hắc động, hoàn toàn nuốt trọn hi vọng cuối cùng của Sư Đà Vương.

- A ...

Sư Đà Vương sắc mặt đỏ bừng, mắt trợn trắng gần lộn ra ngoài, nhìn cái bình của mình, lại nhìn Lý Dương đang mỉm cười. Đột nhiên giữa đầu phun ra một vòi máu tươi, máu tươi phun lên cao mấy trượng như đài phun nước.

Đám Yêu Đế Yêu Quân trên Sư Đà thảo nguyên và Ma Vân thảo nguyên ngơ ngác nhìn thấy tất cả sự tình này...

331. Chương 30: Thúy Vân Sơn

Những lời nói rất lớn

Một đánh ba, hơn nữa nói giữa sự quan sát của vô số cao thủ Yêu giới, câu này không phải cho Sư Đà linh tam Đại Thánh bọn hắn một cái tát trên mặt sao

- Kiêu ngạo, hừ, lão ngưu ta kiêu ngạo rồi sao, con bà nó. Lão ngưu ta nói chuyện mà người cũng quản sao. Con voi mũi dài này, người tưởng là người rất lợi hại hả? Song Nguyệt Loan Dao? Ta một Ngưu Xoa là đập bay, Trường Hồng Tác. Hừ, lão ngưu ta sẽ bứt đứt nó. Người còn có thủ đoạn gì, nói ra nghe coi!

Ngưu Ma Vương gõ gõ Ngưu Xoa loảng xoảng, lắc đầu lớn tiếng nói, xem ra trong mắt không có ai, hiển nhiên hắn là muốn chọc tức Dã Tượng Vương.

Dã Tượng Vương nhất thời giận dữ.

Nhưng hắn cho dù tức giận, cũng không dám một mình một chống lại Ngưu Ma Vương, hắn có thần khí Song Nguyệt Loan Dao và với Trường Hồng Tác, nhưng Trường Hồng Tác ngay cả Tôn Ngộ Không cũng có thể bứt đứt, huống chi lực lượng Ngưu Ma Vương còn càng mạnh hơn, Song Nguyệt Loan Dao? Chỉ với Song Nguyệt Loan Dao, Dã Tượng Vương vừa rồi nhìn thấy Ngưu Ma Vương và Sư Đà Vương đánh nhau. Căn bản không dám một mình lên

- Đại ca, chúng ta cùng nhau lên...

Dã Tượng Vương muốn rủ Sư Đà Vương và hắn cùng tiến lên, rồi thấy hắn đang ngăn người ra. Lúc này Ngưu Ma Vương chăm chú nhìn vào Sư Đà Vương.

- Giết!

Sư Đà Vương lắc lắc bờm, chậm rãi nói.

- Giết! Giết!!

Sư Đà Vương ngóc cổ lên, cơ thể căng như dây cung, đạt tới trạng thái cực hạn, dây cung một khi căng đến mức tận cùng, liền có thể đứt đoạn, Sư Đà Vương lúc này đã tới cực hạn, năng lượng cơ thể đã đạt tới cực hạn của hắn.

- Giết! Giết!! Giết!!!

Sư Đà Vương đột nhiên gầm lên một tiếng, hai đồng tử trong nháy mắt hóa đỏ như máu, lớp da toàn thân đã xuất hiện một tầng màu đỏ nhạt, thân thể đột nhiên hóa thành một đạo quang mang màu đỏ, cầm chặt Huyền Long đao, hướng về phía Ngưu Ma Vương vọt tới, muốn đối phương phải chết

- Oanh long long...

Không khí phát ra những tiếng oanh long liên tục, thân ảnh màu đỏ lướt qua, lại xuất hiện một vết nứt, vết nứt không gian!

Đúng thế, là vết nứt không gian.

Tất cả mọi người ngây người, vết nứt không gian, Đây có nghĩa là gì? Điều này nói lên lực công kích rất mạnh đã vượt qua mức thừa nhận cực hạn của không gian, do không chịu được nên xuất hiện vết nứt. Cả lực giới đều phải thừa nhận Yêu Đế, Ma Đế có cực hạn rất cao, bình thường Yêu Đế, Ma Đế hậu kỳ cao thủ cũng khó có thể xuất hiện tình huống như vậy.

Trừ phi là một vài siêu cao thủ cao nhất, tỷ như Ngưu Ma Vương, Âm Dương Ma Đế, Tôn Ngộ Không bọn họ bộc phát thực lực, mới có thể tạo thành vết nứt không gian.

Nhưng... Sư Đà Vương lại tạo thành vết nứt không gian!

- Ha ha, tới đây!

Ngưu Ma Vương nhân tình sáng lên, đột nhiên rống to một tiếng, trên người lại đột nhiên phát xuất đạo quang mang màu tím, lực lượng Tử Cực Lục Hoàn Ma Thể hoàn toàn bộc phát, Ngưu Ma Vương cầm chặt Ngưu Xoa, bay thẳng đến nghênh đón.

Lý Dương đứng một bên hơi cau mày.

“Yêu hạch đã xuất hiện vết nứt, Sư Đà Vương này đã vượt qua mức mà hắn có thể chịu được rồi, phỏng chừng công kích cường hãn như vậy giới lắm chỉ phát ra được vài lần, sau vài lần nếu không thành công, chắc chắn công lực tổn hao nhiều.” Thần thức Lý Dương rất mạnh, nên thấy rõ tình huống của Sư Đà Vương

Sư Đà Vương đúng thật muốn liều mạng rồi.

Một là tam đại Yêu Đế thủ hạ chết sạch, trong Yêu giới thất Đại Thánh, hắn là Đại Thánh duy nhất không có Yêu Đế, thuộc hạ không có Yêu Đế cấp, còn dám xưng là Đại Thánh sao?

Thứ hai, trong lúc đại chiến, bị Ngưu Ma Vương điên cuồng công kích, thậm chí cả sau khi biến thân cũng không phải đối thủ của Ngưu Ma Vương, mặt mũi gì nữa.

Thứ ba, đối mặt một kích điên cuồng công kích của Ngưu Ma Vương, hắn theo phản xạ sử dụng “Độn Thuật” nên vô cùng xấu hổ.

Ba điều này, lúc trước cũng không phải là quá quan trọng với Sư Đà Vương, bởi vì còn có đệ nhất thần khí của hắn - Kim Dương Bình

Nhưng... Kim Dương Bình bị hủy rồi, bị một tiểu nhân vật Ma Quân cấp bậc hủy diệt rồi, thậm chí cả tám khóa Lương Nghi Tịnh Hỏa châu toàn bộ vỡ vụn, căn bản không còn hy vọng sửa chữa một lần nữa, một viên Lương Nghi Tịnh Hỏa châu đã khó tìm như vậy, tám khóa? Nằm mơ đi...

Mất mặt, nếu không liều mạng, Sư Đà Vương có còn là Đại Thánh nữa không?

- Oanh!

Ngưu Xoa và Huyền Long đao cường cường đối chọi nhau.

Ngưu Ma Vương bị đánh bay ra ngoài, lần đầu tiên giao phong, Ngưu Ma Vương thua trận.

- Hồng...

Sư Đà Vương hống một tiếng, cầm Huyền Long đao, dùng thế Khai Thiên Tích địa đánh mạnh về phía Ngưu Ma Vương, Ngưu Ma Vương cũng khá chật vật, hần vẫn chưa hiểu sao tên Sư Đà Vương lại bạo phát ra thực lực cường hãn như thế.

Huyền Long đao trong nháy mắt liền chém tới bên cạnh Ngưu Ma Vương, Ngưu Ma Vương lúc này dùng Ngưu Xoa cản lại

- Bồng!

Lại một lần nữa va chạm mãnh liệt, Ngưu Ma Vương lại bị đánh bay như trước, Sư Đà Vương sát khí tận trời, thần tình đầy sát khí, bộ dáng tuyệt đối xúc phạm, tư thế tuyệt đối cuồng ngạo, không hổ là lực lượng rất mạnh gần bằng với Đại Thánh Ngưu Ma Vương.

Thấy cảnh này, tất cả mọi người há hốc miệng

Ưu thế lại đảo ngược?

Hơn nữa Ngưu Ma Vương đã bị đánh bay?

“Tử ngưu đầu đúng là nảo thối, chỉ biết ngạnh bính, nếu lão tôn ta đây, đã sớm vọt đến lên trên đầu Sư Đà Vương, rồi quay ngược lại nện vào đầu hần một bồng rồi.” Hầu tử ngồi trên Hoa Quả sơn vừa xem kịch hay, vừa ăn đào lại còn tùy ý bình luận.

Hầu tử cũng không nghĩ rằng, phương thức chiến đấu Ngưu Ma Vương sao có thể so với hần được? Ngưu Ma Vương đó là dùng sức mạnh tuyệt đối chống địch, người mạnh, hần còn mạnh hơn.

- Hừ hừ hừ hừ!!!

Ngưu Ma Vương rốt cục nổi giận, mũi liên tục khịt ra từng luồng khí, trên mặt rất dữ tợn, yêu hạch năng lượng trong cơ thể vừa chuyển, thân hình lúc này dừng lại, Ngưu Ma Vương ngửa đầu điên cuồng hét lên:

- A hừ... ta đập!!!

Theo một tiếng rống, đột nhiên trên bầu trời xuất hiện một tòa núi thật lớn phương viên ngàn dặm, chính là thần khí của Ngưu Ma Vương - Thúi Vân sơn.

Thúi Vân sơn vốn là bộ phận tinh hoa của một tòa siêu cấp đại quang mạch, cả Thúi Vân sơn đều là một tòa tinh quang, sau đó được Ngưu Ma Vương luyện hóa, vẫn vô cùng trầm trọng như trước, mặc dù rất nặng, nhưng do không đủ chất lượng, rồi sau đó dung hợp với Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch, chất lượng xảy ra biến hóa, thành thần khí.

Thúi Vân sơn, bởi vậy chẳng những nặng vô cùng, cũng cứng vô cùng.

- A!

Vô số người vây xem trên hai đại thảo nguyên ngửa đầu há to miệng, nhìn quả núi với phương viên hơn mười dặm kia đang rơi xuống với tốc độ sấm sét, đồng thời thể tích cũng không ngừng thu nhỏ lại.

Thể tích thu nhỏ lại, nhưng sức nặng cũng không thay đổi. Ngược lại vì mật độ không ngừng gia tăng, sức đập xuống càng thêm kinh khủng!

Sư Đà Vương hoàn toàn rơi vào tình trạng điên cuồng rốt cục phát hiện ra Thúi Vân sơn, ngửa đầu nhìn lên.

- Oanh!

Căn bản không để cho Sư Đà Vương kịp tránh né, hơn mười dặm phương viên Thúi Vân sơn một chút đã thành tảng cự thạch dài hơn mười thước nện xuống người Sư Đà Vương, chỉ nghe âm thanh lắc cắc của xương đầu bị vỡ, rồi không còn tiếng động gì nữa.

- Con bà nó, kiêu ngạo với lão ngưu ta, ta dùng Ngưu Xoa, người còn tưởng rằng lão ngưu ta chỉ có một món đồ thần khí là Ngưu Xoa sao?

Ngưu Ma Vương kiêu ngạo nói, đồng thời một lần nữa mũi trâu của hắn đắc ý khịt ra những luồng khí trắng...

332. Chương 31: Ta Đập

Một cục cự thạch đen thui chu vi hơn mười thước, cao gần mười thước tản ra nhiều tia ánh sáng màu lá đang nằm trên mặt đất, Sư Đà Vương sớm đã bị ép nằm xuống dưới đó, vừa rồi tiếng xương đầu vỡ nát làm cho tất cả mọi người sắc mặt đại biến.

- Đại Vương!...Đại Vương!...Đại Vương!...

Những tiếng trâu gừ vang lên, cả đám người tu yêu Ngưu tộc gào lên điên cuồng, vì vua của bọn họ, bọn họ cao giọng hỗ trợ tinh thần cho Ngưu Ma Vương, Ngưu Ma Vương nghe vậy cũng cười ha ha, cực kỳ đắc ý, thậm chí còn xoay xoay Ngưu Xoa hai vòng, hiển thị oai hùng.

Ngưu Ma Vương tay trái vung ra, thần khí Thúy Vân sơn thu nhỏ lại nhanh chóng, cuối cùng bay vào trong tay trái của Ngưu Ma Vương rồi biến mất.

Nơi bị đè lúc nãy, có một cỗ yêu nguyên lực kinh khủng kịch liệt ba động, hồi lâu sau, yêu nguyên lực thu liễm lại, xuất hiện một thân thể, chính là Sư Đà Vương, Sư Đà Vương lúc này cực kỳ chật vật, vừa mới liều mạng, yêu hạch đã đánh rách tả tơi, thân thể lại bị đè nát, một lần nữa tiêu hao lượng lớn yêu nguyên lực.

Sư Đà Vương tay lật lên, xuất hiện một bình ngọc, từ trong bình ngọc lăn ra một viên kim sắc được hoàn, ngửa đầu nuốt ngay vào miệng. Trong chốc lát, thương thế Sư Đà Vương đã hoàn toàn được chữa trị, thậm chí ngay cả vết rách trong yêu hạch cũng khôi phục.

- “Kim Ấm Đan” của Tam đệ quả nhiên tốt.

Sư Đà Vương phát tay liền thu lấy bình ngọc vào trong.

Trải qua một cú đập của Ngưu Ma Vương vừa rồi, tựa hồ Sư Đà Vương cũng tỉnh táo ra rất nhiều, cũng không điên cuồng như lúc đầu nữa, lạnh lùng nhìn Ngưu Ma Vương, giống như mắt của độc xà, lóe ra những tia oán độc vô tình lạnh như băng.

- Ha ha, lão ngưu ta sớm nói qua rồi, ba người Sư Đà linh các người chẳng tốt lành gì, cả ba liên thủ mới miễn cưỡng có thể làm cho lão ngưu ta co dân gân cốt.

Mũi Ngưu Ma Vương hướng lên trời, cao giọng nói. Trong lòng hắn cũng cười thầm. “Mau phần nộ đi, lão ngưu ta còn chưa biến thân, còn chưa có chính thức đánh một trận cho thống khoái!

Dã Ngưu nhất tộc, ai cũng hảo chiến cực kỳ.

Mặc dù Xi Vưu đã thành Đại Tôn, nhưng hắn nguyên lai chính là ngưu đầu nhất tộc. Ở sâu trong tâm hồn hắn vẫn hiếu chiến như trước. Do đó Xi Vưu mới thích chiến đấu như thế, hắn chờ mong hỗn độn kim linh Tôn Ngộ Không sớm ngày trở thành Đại Tôn, đến lúc đó liền có thể đánh một trận cho sướng.

Ngưu Ma Vương cũng như vậy, thập phần thích chiến đấu. Ngày đó Lý Dương vừa tới Yêu giới, liền đã thấy Ngưu Ma Vương và thủ hạ tranh đấu, bởi vậy có thể hiểu được, hôm nay có thể cùng với những cao thủ Đại Thánh động thủ, Ngưu Ma Vương sao không tranh thủ đánh cho thống khoái.

Sư Đà Vương và hắn vừa trải qua một trận chiến, hắn đã rất sướng khoái. Nhưng... hắn bây giờ chưa phát huy đến một nửa thực lực.

Cho tới bây giờ, hắn chưa biến thân!

Kim Huyền đảo.

Nam tử tuần mỹ mặc kim y trên mặt xuất hiện một tia âm ngoan:

- Ngưu Ma Vương, người là đồ trâu hoang, cũng chỉ cậy mạnh, lại dám đại ngôn muốn khiêu chiến ba người chúng ta, quả thực muốn chết.

Lúc này, Bằng Ma Vương đã nổi giận

Nhưng... hấn cao ngạo.

Hấn không muốn ba đánh một, cho dù thắng cũng sẽ bị cả Yêu giới coi thường, hấn bây giờ muốn cho hai đại ca mình ra tay, hai vị Đại Thánh ra tay, phỏng chừng cũng đủ để Ngưu Ma Vương nếm mùi đau khổ.

- Con bà hấn, hai con yêu con, gặp được Ngưu Ma Vương lại bị dọa không dám xuất chiến hả. Còn có có con chim gì gì nữa, cũng không dám ra đây hả, làm rùa rút cổ trên cái Kim Huyền đảo, ha ha, một đám tiểu quỷ nhất gan!

Ngưu Ma Vương tiếp tục khiêu khích, mới đánh một hồi mà đã dừng, hấn không thoải mái chút nào.

- Tiểu quỷ nhất gan! Tiểu quỷ nhất gan! Sao...

Vô số người tu yêu Ngưu tộc trên Ma Vân thảo nguyên cao giọng hô, làm Ngưu Ma Vương lại tăng thêm uy danh. Nhất thời Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương sắc mặt khó coi vô cùng, bọn họ tốt xấu gì cũng là một trong Yêu giới thất Đại Thánh, địa vị tôn sùng, bị người vũ nhục như thế, nếu vẫn không ra ứng chiến, để chuyện này qua đi, thanh danh bọn họ sẽ mất hoàn toàn.

- Đại ca, Ngưu Ma Vương này cực kỳ kiêu ngạo, chúng ta hai huynh đệ liên thủ hảo hảo giáo huấn hấn một phen, cho hấn biết lợi hại của chúng ta!

Dã Tượng Vương hai tay nhoáng lên, lưỡng đạo loan đao liền xuất hiện trên tay hấn, lúc trước hấn giết Cầu Kim Yêu Đế là dùng loan đao này, loan đao xuất, tốc độ kinh người, lúc trước Cầu Kim Yêu Đế căn bản không thể tránh né nên đương trường thân tử.

Nhưng lần này đối tượng là Ngưu Ma Vương, Song Nguyệt Loan Đao tốc độ nhanh, nhưng lực công kích không bằng Ngưu Xoa. Huyền Long đao có đánh tới trên người Ngưu Ma Vương, với thân thể cường hấn của Ngưu Ma Vương, phỏng chừng nhiều nhất chỉ gây cho hấn một vết thương nhỏ thôi, chỉ cần năng lượng chữa trị, trong nháy mắt liền khôi phục.

- Giáo huấn? Hừ, nếu không hành hạ Ngưu Ma Vương này một phen, ta há có thể nuốt trôi cục giận này!

Trong mắt Sư Đà Vương lộ vẻ oán độc sát ý, vừa rồi qua một trận chiến, hấn vô cùng mất mặt, bị vô số người cười nhạo, thậm chí cả Kim Dương Bình vốn là vật quan trọng nhất của mình cũng phá hủy, Sư Đà Vương làm sao không điên cuồng được? Như thế nào không tràn ngập sát ý.

- Ha ha, tốt, hai thằng kia, để ta xem rốt cuộc là ai hành hạ ai!

Ngưu Ma Vương cười ha ha nói to, trong mắt lóe ra tia hưng phấn, máu hạo chiến cũng sôi trào, hai vị Đại Thánh liên thủ, đích xác có thể làm Ngưu Ma Vương ăn quả đắng.

Dã Tượng Vương Sư Đà Vương nhìn nhau, đột nhiên...

Lưỡng đạo tàn ảnh trong nháy mắt biến mất.

Huyền Long đao, Song Nguyệt Loan Đao!

Cơ hồ đồng thời xuất hiện trên đỉnh đầu Ngưu Ma Vương, Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương lần đầu tiên đã dùng hết lực lượng tuyệt đối, bọn họ tin rằng, hai người liên thủ, cho dù lực lượng Ngưu Ma Vương có cường thịnh trở lại cũng không thể chịu được.

- Hống!

Sư Đà Vương hống một tiếng thậm chí còn lớn hơn lúc trước, tốc độ Huyền Long đao lại đề cao một bậc, hiển nhiên hấn muốn bằng một kích này báo thù, Dã Tượng Vương trong mắt lóe ra tia âm hiểm, Song Nguyệt Loan Đao đột nhiên quang mang chọi lóe.

Ngưu Ma Vương đột nhiên giơ Ngưu Xoa lên, muốn chỉ cần dùng Ngưu Xoa chống chọi với sự công kích của hai vị Đại Thánh.

- Bồng!

Dưới chân Ngưu Ma Vương chấn động, thân thể trầm xuống.

Xét thực lực Ngưu Ma Vương, cho dù dưới chân là không khí, cũng có thể lặn không mà đứng, sẽ không trầm xuống, nhưng bây giờ lại bị ép xuống mặt đất, hiển nhiên hai vị Đại Thánh tạo cho Ngưu Ma Vương áp lực quá lớn, nhưng...

- Kém quá, hai người liên thủ mà chỉ có áp lực như vậy?

Ngưu Ma Vương cảm nhận được Ngưu Xoa truyền áp lực xuống chốc lát, liền rất nghi hoặc, dựa theo hần phỏng chừng, hai vị Đại Thánh liên thủ, ít nhất hẳn là tương Ngưu Ma Vương cả người áp xuống đất.

- Phốc!

Đột nhiên một cơn đau kịch liệt từ ngực truyền đến, một thanh loan đao chợt lóe lên lướt qua, lưu lại một vết thương thật lớn, máu tươi từ trong chảy ra. Nguyên lai vừa rồi trong nháy mắt. Hai thanh loan đao của Dã Tượng Vương, chỉ có một cái chém vào Ngưu Xoa, còn cái kia biến thể chém vào Ngưu Ma Vương

- Đồ voi mũi dài âm hiểm!

Ngưu Ma Vương đột nhiên giận dữ.

- Ta đập!!!

Gầm lên giận dữ. Ngưu Ma Vương tay phải vung lên, Dã Tượng Vương chỉ cảm thấy quang mang chợt lóe. Cả trời đã tối sầm, không phải bầu trời tối đen, mà là đỉnh đầu hắn xuất hiện một ngọn núi thật lớn, chính là thần khí Thụý Vân sơn.

- Bất hảo!

Dã Tượng Vương thân hình chợt lóe liền muốn chạy trốn, nhưng...

- Oanh!

Thụý Vân sơn rút nhỏ xong liền đập mạnh xuống như trước, đập thẳng vào người Dã Tượng Vương. Lại những âm thanh do xương đầu vỡ vụn phát ra, Dã Tượng Vương đáng thương bước theo con đường của Sư Đà Vương, mặc dù vừa rồi đã cố ý trốn, nhưng Thụý Vân sơn là thần khí, có thể truy kích địch nhân, tốc độ cực nhanh, vượt qua tốc độ Dã Tượng Vương.

- Con voi mũi dài âm hiểm, con bà nó, lão ngưu ta đã sớm nhìn người không vừa mất rồi.

Ngưu Ma Vương dùng Ngưu Xoa đập mạnh, một bên vẫn áp chế Sư Đà Vương, trong miệng vẫn không ngừng mắng chửi, hiển nhiên bởi vì vừa rồi bị thương nên rất khó chịu.

- Bồng!

Dã Tượng Vương từ dưới đất vọt lên, thân thể đã dùng yêu nguyên lực khôi phục rồi.

- Ngưu Ma Vương, nhận lấy cái chết!

Dã Tượng Vương gầm lên giận dữ. Nhìn Sư Đà Vương bị đập, hắn cảm giác Sư Đà Vương xui xẻo làm bọn hắn thật mất mặt, nhưng hắn cũng không có cảm giác gì khác, nhưng khi hắn bị đè, đặc biệt toàn thân xương đầu đều, lại có Yêu giới vô số cao thủ quan khán, các Đại Thánh Yêu giới khác dùng thần thức quan sát, Dã Tượng Vương rốt cục cũng nổi giận.

- Oanh!...Oanh!...Oanh!...Oanh!...Oanh!...

Song Nguyệt Loan Đao Dã Tượng Vương điên cuồng bổ về phía Ngưu Ma Vương, căn bản giống như cuồng phong, hóa thành vô số đao ảnh. Sư Đà Vương thư thả hơn, cũng bộc phát, điên cuồng múa Huyền Long đao, chém như điên vào Ngưu Ma Vương

- Con bà nó!

Ngưu Ma Vương thấp giọng mắng, nhưng hai vị Đại Thánh liên thủ, hoàn toàn áp chế hắn, đặc biệt là Sư Đà Vương, một mạch để nguyên trong trạng thái biến thân, thực lực càng cường hãn. Ngưu Ma Vương bị hai vị Đại Thánh đồng thời đánh cho no đòn. Rất cục..

- Lão ngưu ta chịu thế là đủ rồi, a hừ...

Ngưu Ma Vương trâu gừ một tiếng, mũi trâu xịt ra luồng đạo khí lưu màu trắng, đồng thời thân hình Ngưu Ma Vương nở lớn lên, thân thể nhoáng lên, liền biến thành cao ba trượng, hơn nữa đầu cũng biến thành đầu trâu, hai sừng thật lớn lóe ra quang mang lạnh như băng.

Ngưu Ma Vương rất cục... biến thân rồi.

- A hừ!!!

Một tiếng ngưu gừ, Ngưu Xoa của Ngưu Ma Vương tựa giống như đại thiết chùy đánh vào gỗ, Ngưu Xoa hướng về phía Dã Tượng Vương và Sư Đà Vương đánh xuống.

Ngưu Ma Vương hôm nay là biến thân cộng với Tử Cực Lục Hoàn Ma Thân, thực lực đạt tới mức kinh khủng.

Sư Đà Vương thân mình không bằng Ngưu Ma Vương, hơn nữa chỉ vừa mới biến thân, tự nhiên bị Ngưu Ma Vương đánh lọt xuống đất, trên mặt đất xuất hiện một cái động sâu không đáy.

Về phần Dã Tượng Vương?

Thê thảm.

Dã Tượng Vương nói về lực lượng, ngay cả Sư Đà Vương cũng không bằng, hơn nữa hắn còn chưa biến thân, bị biến thân Ngưu Ma Vương đột nhiên đập một cú, nhất thời Song Nguyệt Loan Dao bị đánh bay, do đó hắn bị đánh lọt xuống đất với độ còn nhanh hơn cả Sư Đà Vương.

Vô số người đang xem cuộc chiến chớp chớp mắt, tràn đầy khiếp sợ.

Bọn họ chỉ nhìn thấy Ngưu Ma Vương biến thân, lập tức múa Ngưu Xoa, đột nhiên hai người rơi xuống. Đúng vậy, chỉ một bóng người nhoáng lên, sau đó Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương sau một tiếng “Xoát” đã bị nện xuống lọt vào mặt đất, rất sâu dưới đất.

Ngưu Ma Vương cầm chắc Ngưu Xoa, cơ thể cuộn cuộn, bộ dáng cuồng ngạo làm cho vô số cao thủ ở đây khâm phục không thôi.

Đại Lực Ngưu Ma Vương!

Không hổ là Đại Lực Ngưu Ma Vương!

“Tử ngưu đầu này lại ngưu khí tận trời, lại sắp đánh rầm rồi, nếu lão tôn ta đây đi, nhất định đánh cho hắn đến ngay cả bố mẹ trâu của hắn cũng nhận ra.” Hầu tử Hoa Quả sơn thấy Ngưu Ma Vương vinh diệu như thế, không khỏi mắng thầm, hiển nhiên không phải ghét bỏ gì hắn.

Ngưu Ma Vương đương nhiên kiêu ngạo.

Hắn thích nhất là hưởng thụ loại cảm giác được vô số người với ánh mắt nhìn sùng bái này, cảm giác này rất thống khoái, hắn cũng càng thêm hưng phấn.

- Oanh!...Oanh!...

Luồng đạo quang mang đột nhiên từ dưới đất lao ra, chính là Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương. Lúc này Dã Tượng Vương đã biến thân, Dã Tượng Vương biến thân không giống Sư Đà Vương, Dã Tượng Vương biến thân cực kỳ kinh khủng, bởi vì...

Song Nguyệt Loan đao biến thành hai cái ngà voi, Trường Hồng Tác biến thành cái mũi voi.

Đúng, Dã Tượng Vương không giống những người khác, những người khác thần khí đều là mình luyện hóa, nhưng thần khí của Dã Tượng Vương cũng là một bộ phận thân thể của mình, Song Nguyệt Loan Dao là hai cái ngà voi, Trường Hồng Tác chính là cái vòi voi thật dài.

Hai đại thần khí dung hợp vào trong cơ thể, thân thể thực lực đột nhiên tăng mạnh.

- Oanh long long...

Cả hai người Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương hóa hai đạo tàn ảnh, bay thẳng đến Ngưu Ma Vương, hai vị Đại Thánh đã hoàn toàn bộc phát tất cả thực lực, vừa mới bị đập xuống đất, sự tự tôn của bọn họ một lần nữa bị chà đạp.

Lưỡng đạo với khí thể vạn quân âm âm đánh tới.

- Ha ha...

Ngưu Ma Vương lại thu hồi Ngưu Xoa, sau khi hẩn biến thân, hơn nữa với “Tứ Cực Lực Hoàn Ma Thân”, thực lực đương nhiên vượt qua cả Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương, hẩn dùng tay không muốn đối phó hai người.

Nhìn hai đạo tàn ảnh, Ngưu Ma Vương xuống trung bình tấn, hít sâu một hơi, khí lưu phì phò, rồi đột nhiên...

- Đại lực ngưu ma quyền!!!

Ngưu Ma Vương hét lớn, hữu quyền đột nhiên đảo xuất, thậm chí cảm giác như xuất hiện từng đạo quyền ảnh.

- Oanh!...Oanh!...Oanh!...Oanh!...

Dưới một quyền của Ngưu Ma Vương, cũng vang lên vô số tiếng nổ, nguyên lai là...

- Con voi mũi dài âm hiểm!!!

Ngưu Ma Vương một lần nữa trúng chiêu, nguyên lai Dã Tượng Vương trong khi đánh tới, cái vòi dài lại biến thành dài hơn, trong nháy mắt liền trói chặt lấy Ngưu Ma Vương, một cổ áp lực tự nhiên sinh ra, đồng thời Sư Đà Vương nhân cơ hội điên cuồng công kích Ngưu Ma Vương.

- Hừ...

Ngưu Ma Vương mũi thở phì phò, lực lượng trong cơ thể đột nhiên bộc phát, muốn dứt dứt cái mũi ghê tởm này.

Nhưng Trường Hồng Tác một khi dung hợp vào bản thể vòi voi của Dã Tượng Vương, vòi voi có uy lực rất mạnh, thậm chí nếu so Trường Hồng Tác thì biến thái hơn nhiều, trong lúc nhất thời Ngưu Ma Vương không thể dứt dứt được...

- Hừ!...Hừ!...Hừ!...Hừ!...

Những tiếng gừ gừ liên tục, cái mũi khổng lồ của Ngưu Ma Vương liên tục khịt ra những đạo khí trắng, mắt trâu lóe ra những tia điên cuồng, Dã Tượng Vương cũng cảm thấy áp lực của Ngưu Ma Vương càng lúc càng lớn, biết bất diệu, lúc này quyết định - Thu

- Oanh!

Cơ thể Ngưu Ma Vương đột nhiên dứt tung cái vòi voi quấn quanh mình, nhưng Dã Tượng Vương cũng trong nháy mắt chạy đi rồi.

- Con voi mũi dài âm hiểm!!!

Ngưu Ma Vương phẫn hận Dã Tượng Vương cực độ, đột nhiên một tiếng gào to:

- Ta đập!!!

Thúy Vân sơn thật lớn một lần nữa xuất hiện trong không trung, từng đạo ánh sáng màu xanh biếc lưu chuyển, Dã Tượng Vương đang chạy đột nhiên phát hiện... bầu trời tối đen.

333. Chương 32: Hung Tàn

Dã Tượng Vương từng có kinh nghiệm bị đè rồi, vừa cảm thấy bầu trời tối đen, căn bản không cần ngần đầu nhìn, không chút do dự thi triển đòn thuật ngay lập tức.

- Oanh!

Thúy Vân Sơn đập thẳng xuống, Dã Tượng Vương may mắn đào thoát

Nhưng... Ngưu Ma Vương đầu có từ bỏ ý đồ?

- Đồ âm hiểm mũi dài, không đập cho người thành thịt vụn, ta sao nguôi giận được? Hừ hừ hừ hừ!!!!

Trong mũi Ngưu Ma Vương xuất ra từng dòng khí trắng dòn dập, múa Ngưu Xoa truy sát đuổi theo, căn bản không để ý đến sự truy cản của Sư Đà Vương.

- Bồng!

Ngưu Ma Vương một xoa đánh bay Sư Đà Vương, đồng thời dùng tốc độ nhanh nhất của mình hướng về phía Dã Tượng Vương đuổi theo

Dã Tượng Vương cảm thấy mặt đất chấn động, ngoái về phía sau thấy Ngưu Ma Vương với gương mặt dữ dằn, đang không ngừng thổi ra khí lưu màu trắng đuổi theo cực nhanh, lòng thầm than thở, lập tức dùng thần thức truyền âm nói:

- Đại ca, chúng ta phải chung sức chống đỡ con trâu điên này. Con trâu điên này thật sự là quá sức kinh khủng, một người thật không thể địch lại.

Sư Đà Vương vừa bị Ngưu Ma Vương một Ngưu Xoa đánh bay đi, lúc này cũng dùng thần thức truyền âm nói:

- Nhị đệ nói có lý, chúng ta liên thủ!

Nói rồi, Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương thân hình chợt lóe, liền đồng thời bay lên không trung, hai người chỉ có thể đứng cùng một chỗ mới nắm chắc đối phó được Ngưu Ma Vương. Một khi tách ra, hai người sẽ bị Ngưu Ma Vương đánh cho nhừ tử, hai người tập trung tích lũy năng lượng trong cơ thể, chuẩn bị bất ngờ đánh cho Ngưu Ma Vương một kích.

- Hoàng mao sư tử, voi mũi dài!

Ngưu Ma Vương nhìn Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương tụ tập ở cùng một chỗ, trong ngực nhân bắt đầu từ từ xuất hiện những tia máu đỏ:

- Các người hai tưởng rằng liên thủ có thể ngăn cản Ngưu Ma Vương ta? Nằm mơ!

Lập tức Ngưu Ma Vương như một tảng núi băng, ầm ầm lao vọt tới, đột nhiên múa tít thanh Ngưu Xoa.

Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương nhìn thấy Ngưu Ma Vương nổi giận. Hai người trong lòng thấp thỏm không yên. Không khỏi dùng hết tất cả lực lượng, Sư Đà Vương giơ cao Huyền Long Dao, rồi dùng hết sức bổ xuống, còn Dã Tượng Vương đưa voi voi, ngà voi chuẩn bị phóng ra.

- Oanh!

Một Ngưu Xoa đập xuống, Huyền Long Dao lúc này chấn động, Sư Đà Vương máu tươi phun ra đầu trời.

- Con voi mũi dài âm hiểm kia, xem người trốn chỗ nào!

Ngưu Ma Vương ngoác miệng điên cuồng hét lên, múa Ngưu Xoa hướng về phía Dã Tượng Vương bạt tới, trong mắt Dã Tượng Vương hiện lên một tia tàn khốc, đột nhiên có tiếng voi hú cao vút lên. Rồi ngửa đầu hướng về Ngưu Ma Vương đỡ đòn.

Hai thanh ngà voi lóe lên quang mang lạnh như băng, bay thẳng đến Ngưu Ma Vương đâm mạnh, căn bản không thềm để ý tới Liệt Sơn Xoa của Ngưu Ma Vương.

Thật có không thềm để ý không?

- Hừ!

Vòi voi quay một vòng, đón Ngưu Xoa rồi quấn lấy, làm cho Liệt Sơn Xoa căn bản không thể dả thương hấn chút nào, còn đồng thời hai cái ngà voi của hấn công kích đồng thời vào người Ngưu Ma Vương, ngà voi sắc bén đạt tới cấp bậc thần khí, làm sao mà không đáng sợ được...

- Con bà nó!

Ngưu Ma Vương đột nhiên điên cuồng hét lên, tay trái bắt được một cái ngà voi. Lực lượng của Ngưu Ma Vương quá kinh khủng, chỉ tay trái với một trảo như vậy, đã làm cho Dã Tượng Vương tiến tới không được mà lui về phía sau cũng không được, còn Ngưu Xoa cũng trong nháy mắt thu vào trong cơ thể Ngưu Ma Vương.

- Hô!

Ngưu Ma Vương tay phải giơ lên cao, trong nháy mắt tay phải xuất hiện một tòa núi đá thật lớn, có hơn mười thước dài rộng gần đến mười thước cao. Núi đá thật lớn như thế, Ngưu Ma Vương lại nắm giống như nắm một tảng đá lớn bình thường, quăng mạnh về phía trước.

- A!

Dã Tượng Vương nhìn núi đá thật lớn như thế, bị dọa ngẩn người, đây là thần khí Thúi Vân Sơn, đập xuống không phải chuyện chơi. Nhưng lúc này ngà voi của hấn bị Ngưu Ma Vương nắm chặt, hấn căn bản không thể động đậy, không... mũi hấn có thể công kích.

- Buông tay!

Vòi voi quấn một vòng, quấn chặt lấy Ngưu Ma Vương, Ngưu Ma Vương căn bản không quan tâm, vẫn điều khiển núi đá thật lớn kia nện xuống như trước, giống như thiên băng địa liệt vậy.

- Oanh!

Tiếng “Ca sát...” vỡ vụn quen thuộc lại vang lên, máu tươi từ thân thể Dã Tượng Vương chảy tràn ra. Dã Tượng Vương lúc này đã thấm đến mức không thể thấm hơn được, nhưng yêu nguyên lực trong nháy mắt liền chữa trị thân thể, đồng thời vòi voi càng dùng hết sức nghiền chặt Ngưu Ma Vương, ngà voi cũng tăng thêm sức công kích.

Không hữu dụng!

Trước mặt Ngưu Ma Vương mà muốn đấu khí lực quả là không hữu dụng.

- Thả Nhị đệ ta ra!

Sư Đà Vương cũng gầm lên một tiếng, giơ cao Huyền Long Dao bổ về phía Ngưu Ma Vương, trong mắt Ngưu Ma Vương hiện lên một tia tàn khốc, đột nhiên ngửa đầu rống lên một tiếng lớn, Thúi Vân Sơn trong tay lại tiếp tục đánh xuống với một tốc độ kinh khủng.

- Phốc!

Huyền Long Dao chém mạnh vào thân thể Ngưu Ma Vương, nhất thời máu tươi chảy tràn ra, thậm chí hình như nội tạng đã lòi cả ra ngoài, nhưng Ngưu Ma Vương nhưng lại càng thêm điên cuồng, tốc độ Thúi Vân Sơn trong tay còn đập xuống nhanh hơn nữa.

- Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!...

Giống như tay cầm một cây thiết trùy nhỏ mà đập, Ngưu Ma Vương vẫn một tay cầm lấy ngà voi, tay kia giơ cao Thúi Vân Sơn giống như đại chùy đập mạnh, không để ý tất cả mọi vấn đề xung quanh, cơ hồ chỉ trong chốc lát, xương đầu Dã Tượng Vương đã nát bầy.

Tất cả mọi người ngây người.

Cả Sư Đà thảo nguyên và Ma Vân thảo nguyên, vô số Yêu giới cao thủ đều ngây người, thật là một tình thần chiến đấu đáng kinh ngạc.

Không sao hình dung được tình cảnh như vậy.

Mặc cho Huyền Long Dao của Sư Đà Vương cuồng phách chém đến, Ngưu Ma Vương cũng không để ý, liên tục quay về Dã Tượng Vương mà cuồng “đập”, thân thể Ngưu Ma Vương quả thật rất mạnh, Huyền Long Dao giỏi lắm miễn cưỡng phá được thân thể là hết sức, ngoài ra không thể gây thương tổn cho yêu hạch vốn được phòng ngự rất mạnh.

Nhưng Ngưu Ma Vương bất đồng.

Đập!

Đập yêu hạch!

Dã Tượng Vương vừa mới điều khiển yêu hạch chạy trốn, Thúy Vân Sơn Ngưu Ma Vương đã đập xuống rồi. Dã Tượng Vương thầm kêu may mắn, yêu hạch của mình đúng là nhanh một bước, nhưng hấn quên mất... Thúy Vân Sơn cũng không nhất định phải cầm trên tay.

Ở xa cũng có thể công kích!

- Bồng!

Theo một tiếng oanh long, yêu hạch Dã Tượng Vương vỡ vụn ra, nguyên thần Dã Tượng Vương lúc này bỏ chạy, hấn bị dọa sợ gần chết, bị dọa dờ cả người. Một khi nguyên thần bị giết. Hấn chắc chắn chỉ có hồn phi phách tán!

- Nhị đệ!

Sư Đà Vương cũng uất ức, Ngưu Ma Vương kia mặc cho hấn công kích, hấn lại dám không thể phá yêu hạch của Ngưu Ma Vương, bởi vì thân thể Ngưu Ma Vương quá mạnh mẽ, vừa mới phá thân thể, Huyền Long Dao đã hết lực rồi, hơn nữa Ngưu Ma Vương cũng trong nháy mắt khôi phục thân thể.

- Cút qua một bên đi!

Ngưu Ma Vương hai tay đột nhiên xuất hiện Ngưu Xoa, một cú Ngưu Xoa nện trên thân thể Sư Đà Vương, bởi vì vừa rồi Ngưu Ma Vương một mạch không chống cự, hơn nữa vì Dã Tượng Vương yêu hạch bị đánh nát, nên Sư Đà Vương quá mức khiếp sợ, lại sưng sốt ngay người trong chốc lát.

Cũng chỉ vì cái chốc lát kia, hấn giống như đưa người ra cho Ngưu Ma Vương đập một cú bay tận trời, máu tươi bay tán loạn trên không.

- Ha ha ha...

Lúc này vói vói vẫn đang trói cả người Ngưu Ma Vương. Ngưu Ma Vương ngửa đầu cuồng tiếu, cơ thể đột nhiên chấn động, theo một tiếng rống mạnh, thân thể cường hấn lại bành trướng ra. Vói vói đó sau một tiếng “Bồng” hoàn toàn bị giật đứt, hai cái ngà vói Ngưu Ma Vương cũng đột nhiên chui xuống đất biến mất.

Yên tĩnh!

Toàn bộ yên tĩnh, yên tĩnh đầy áp lực.

Cả trên thảo nguyên, chỉ còn có tiếng hít thở từ cái mũi khổng lồ của Ngưu Ma Vương, tất cả mọi người đều choáng váng, ngây người ra. Thực lực của Ngưu Ma Vương quả là kinh khủng, đường đường Yêu giới thất Đại Thánh, Sư Đà Vương bị đánh bay, Dã Tượng Vương bị đánh đến nát cả yêu hạch.

Quan trọng nhất là hai đại Yêu giới Đại Thánh này đã biến thân, thực lực hoàn toàn bộc phát. Cho dù như thế, hai người liên thủ vẫn bị Ngưu Ma Vương đánh bại.

Nhìn lúc này Ngưu Ma Vương giống như ma thần vô địch, tất cả mọi người không thể không nhớ một màn chiến đấu để đời.

Sư Đà Vương điên cuồng công kích, Dã Tượng Vương dùng vói vói quần lấy Ngưu Ma Vương không ngừng ép chặt, nhưng Ngưu Ma Vương cũng không thèm để ý gì cả, chỉ một tay nắm chặt ngà vói của Dã Tượng Vương, sau đó tay kia dùng thần khí Thúy Vân Sơn như một tảng đá lớn điên cuồng đánh xuống.

Cuồng bạo như hồng thủy vỡ đê!

Hung mãnh như thiên băng địa liệt!

Tất cả mọi người nhớ kỹ khi đó trong mắt Ngưu Ma Vương chỉ có ý giết người điên cuồng. Tàn bạo, ánh mắt Ngưu Ma Vương kinh khủng nhìn chằm chằm Dã Tượng Vương, đánh cho xương đầu Dã Tượng Vương nát thành phần, thịt nát bấy, yêu hạch vỡ vụn.

- Hô!

Không biết ai thổi phào một hơi, nhất thời trên thảo nguyên khôn cùng những cao thủ Yêu giới đột nhiên huyên náo, tiếng hò hét vang động.

- Đại vương!... Đại vương!... Đại vương!...

Từng người, từng người tu yêu ngưu tộc gào lên điên cuồng, trong mắt sục lên những vằn đỏ sùng bái, những tiếng thanh ngưu gừ gừ không ngừng vang lên, cả thảo nguyên tiếng hoan hô sôi động, đám cao thủ lúc này quay sang đàm luận với những bằng hữu của mình.

Cảnh vừa rồi thực sự làm cho bọn họ khiếp sợ!

Bọn họ trước nay không nghĩ rằng giữa các Đại Thánh trong Yêu giới có thể phát sinh tình trạng thảm thiết như thế, đánh giết rừng rợn đến thế.

- Ngưu Ma Vương, thật sự quá lợi hại, ta nghĩ, phỏng chừng cũng chỉ có Tề Thiên Đại Thánh mới có thể thắng Ngưu Ma Vương thôi!

Một Yêu Đế nói với bằng hữu bên cạnh

- Tề Thiên Đại Thánh? Khó nói, nói không chừng ngay cả Tề Thiên Đại Thánh cũng không phải đối thủ của Ngưu Ma Vương, người thấy được chưa? Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương đã biến thân, cuối cùng vẫn là bị hấn đánh cho thảm như vậy, Ngưu Ma Vương quá kinh khủng, đặc biệt là khi hấn điên cuồng, hung tàn!

Qua một trận chiến này, trong lòng đại bộ phận mọi người địa vị Ngưu Ma Vương càng thêm cao, thậm chí có người cho rằng Ngưu Ma Vương có thể so với Tôn Ngộ Không.

Lý Dương và Điền Cương sóng vai đứng, bọn họ cũng bồi hồi trong lòng.

- Sư huynh, Ngưu Ma Vương quá kinh khủng, không chỉ đối xử tàn bạo với người khác, mà còn không coi bản thân ra gì. Hấn dám để Sư Đà Vương mặc sức công kích, chuyên môn quay sang đánh Dã Tượng Vương thôi, nghĩ đến ánh mắt Ngưu Ma Vương khi đó, ta vẫn còn thấy sợ.

Điền Cương hít sâu một hơi, lấy lại sự bình tĩnh một chút rồi mới nói.

Lý Dương gật gật đầu.

Cuộc chiến đấu vừa rồi là cuộc chiến giữa các Đại Thánh, tựa hồ trải qua thời gian thật lâu, trên thực tế giao chiến diễn ra nhanh như thiểm điện, những người công lực quá yếu căn bản không thể thấy rõ, còn Lý Dương với thần thức biến thái, ngay cả tình huống trong cơ thể của ba vị Đại Thánh trong khi chiến đấu cũng thấy rõ ràng.

- Ngưu Ma Vương, hấn cũng không phải điên cuồng bất chấp tất cả, hấn nắm chắc, thân thể hấn vốn cường hãn vô cùng, linh giáp của yêu hạch có ẩn chứa Ngũ Thủ Hỗn Độn Thạch, so với thân thể phòng ngự còn mạnh hơn một chút. Sư Đà Vương một đao phá vỡ được thân thể Ngưu Ma Vương đã rất gian nan, đừng nói phá vỡ được yêu hạch. Còn Dã Tượng Vương cũng đáng thương...

Lý Dương lắc đầu thở dài nói:

- Mặc dù Dã Tượng Vương này là Đại Thánh, nhưng thân thể tu vi của hấn cũng không cao, dưới sự cuồng đập Thủy Vân Sơn, thân thể đã bị đập nát nát, linh giáp yêu hạch của hấn mặc dù rất tốt, nhưng Thủy Vân Sơn vốn là thần khí, hơn nữa là một thần khí cực kỳ nặng, cùng với Ngưu Ma Vương khi nổi giận bộc phát ra thần lực, nhất cử phá vỡ yêu hạch cũng là chuyện bình thường!

Lý Dương nhìn thấy rõ tình huống thân thể của ba người.

Ngưu Ma Vương thực lực đích xác rất mạnh, cho dù không biến thân, hấn vẫn mạnh hơn so với hai vị Đại Thánh, hơn nữa Ngưu Ma Vương có Tử Cự Ma Thể Huyền Công đạt tới đỉnh phong, có thể kích phát Tử Cự Lực Hoàn Ma Thể, sau đó lại còn biến thân, thực lực tự nhiên cực kỳ kinh khủng.

Được xưng Yêu giới lực lượng đệ nhất Đại Thánh, cũng là có cơ sở.

- Chỗ kinh khủng nhất của Ngưu Ma Vương là... đối địch nhân hung tàn, đúng mình cũng hung tàn!

Lý Dương nhớ lại trận chiến vừa rồi vào thời khắc kịch liệt nhất, Ngưu Ma Vương trong mắt kia bùng lên sự điên cuồng, nên có nhận xét như thế.

Đối địch nhân hung tàn, chỉ có thể xem như tàn nhẫn.

Khi đối với mình cũng hung tàn, người đó phải thập phần kinh khủng. Dường như người chém hấn một đao, hấn lại không để ý gì, ngược lại muốn đưa người vào chỗ chết. Bất kỳ ai khi gặp được địch nhân như vậy cũng sẽ vô cùng đau đầu.

- Hắc, đầu tử ngưu đầu lại vênh vang quá rồi, nếu ta đây lão tôn đến nơi, cho dù hấn cuồng mãnh, ta dùng Kim Cô Bổng đập cho hấn cho hấn hạ xuống mười lần, xem hấn còn vênh nữa hết?

Hầu tử vừa ăn dưa hấu, tùy ý bình luận, hấn lúc trước đã cùng Ngưu Ma Vương tỷ thí nhiều lần rồi.

Ngưu Ma Vương cuồng, Tôn Ngộ Không thì còn là cuồng so với cuồng.

Tôn Ngộ Không mạnh biến thái, ngay cả Lương Nghi Tịnh Hòa cũng không gây thương tổn chút nào cho thân thể hấn, căn bản không e ngại người khác công kích, về phần công kích, Kim Cô Bổng kia được xưng “Vô Kiên Bất Phá” (không có gì kiên cố mà không phá được)! Phòng ngự biến thái, công kích biến thái, tốc độ biến thái, đó là lý do vì sao Tôn Ngộ Không rất cuồng ngạo.

- Bất quá lão ngưu này còn chưa có chính thức bộc phát tất cả thực lực!

Hầu tử thở dài nói, Sư Đà Linh bọn họ gặp xui rồi!

Vô luận là Giao Ma Vương hay là Mi Hầu Vương đều tán thưởng Ngưu Ma Vương lợi hại, nhưng bọn hấn cũng biết... lợi hại nhất Sư Đà Linh là lão Tam, giờ phút khó khăn nhất Bằng Ma Vương nhất định sẽ xuất trường.

Bằng Ma Vương, tốc độ đệ nhất, phòng ngự có Kim Quang Càn Khôn Tráo, ngay cả Kim Cô Bổng cũng không thể phá, công kích cũng có thần khí do chính Hồng Quân đạo nhân luyện chế Hỗn Độn Phá Kim Thương.

Tốc độ biến thái, phòng ngự biến thái, công kích biến thái!

Bằng Ma Vương liền dựa vào những thứ này, ngay cả Tôn Ngộ Không cũng dám không quan tâm, Yêu giới thất Đại Thánh, không ai có thể phá phòng ngự của hấn, không ai có thể đuổi kịp tốc độ của hấn, hấn sợ cái gì? Không có ai khác đả thương hấn, chỉ có hấn đả thương người khác thôi.

334. Chương 33: Bắt Lý Dương

Sư Đà Vương thân hình chợt lóe lên, xuất hiện ở phía xa xa, còn nguyên thần Dã Tượng Vương cũng tới bên cạnh Sư Đà Vương, Sư Đà Vương không nói hai lời, lúc này lấy ra một bình ngọc, trước đó không lâu, chính một viên Kim Ấm đan trong đó đã hoàn toàn chữa trị thương thế của Sư Đà Vương, Kim Ấm đan này do Bằng Ma Vương thu tập đại lượng thiên tài địa bảo, tu luyện rất lâu mới ra được đan dược trân quý này.

Cho dù là Yêu Đế hậu kỳ cao thủ, ăn một viên, cũng có thể bổ sung rất nhiều công lực.

- Hô hô...

Dã Tượng Vương hấp thu năng lượng thiên địa chung quanh, lúc này hình thành thân thể, chỉ là thân thể tu vi lúc này chỉ mới tương đương với Thiên Yêu, thật sự quá kém, căn bản không thể so với hắn lúc trước, nên lúc này Sư Đà Vương đưa thêm ra hai khóa Kim Âm đan nữa.

Trong bình ngọc chỉ còn lại có hai khóa Kim Âm đan, Sư Đà Vương cũng dốc sạch ra đưa cho hắn.

- Tạ đại ca!

Dã Tượng Vương cũng không nói dài dòng, lập tức nuốt hai khóa đan được vào, lúc trước yêu hạch Sư Đà Vương xuất hiện vết rách chỉ cần một viên là có thể chữa trị, có thể tưởng tượng được hiệu quả mạnh như thế nào. Nhưng Dã Tượng Vương lần này quá thảm, yêu hạch hoàn toàn vỡ vụn, cơ hồ tất cả tu vi đã hoàn toàn bị hủy diệt.

Hai khóa Kim Âm đan chữa trị tu vi Dã Tượng Vương với tốc độ kinh khủng, thân thể hắn cũng phát ra từng đạo quang mang, hiển nhiên đang vội vàng tiến hành biến đổi lớn.

- Hai thăng ngọc!

Ngưu Ma Vương hừ lạnh một tiếng, cũng không thêm động thân, mặc cho Dã Tượng Vương chữa trị công lực, hắn không quan tâm, bây giờ hắn mong muốn lớn nhất của hắn là - Bằng Ma Vương. Bằng Ma Vương là người mạnh nhất Sư Đà Linh tam Đại Thánh, cũng là tốc độ đệ nhất trong Yêu giới, phòng ngự cực kì biến thái.

Kim Huyền Đảo.

- Ngưu Ma Vương, Đại Lực Ngưu Ma Vương? Lực lượng mạnh có tác dụng gì, nếu ngay cả cái bóng của ta cũng nhìn không tới, làm như thế nào đả thương ta? Bất quá chỉ là một con trâu hoang mà thôi. Hừ, lại xúc phạm đến hai vị ca ca có thể ta như thế, lần này ta sẽ làm cho ngươi có biết sự lợi hại của ta!

Một thân kim y nam tử yêu dị tuấn mỹ cất giọng giận dữ nói:

- Ngươi không phải muốn khiêu chiến chúng ta Sư Đà Linh tam thánh sao? Ta sẽ cho ngươi một cơ hội!

Lập tức, thân hình Bằng Ma Vương lóe lên, giống như tia chớp, hoa pháp trường không, chỉ thấy hai cánh chứa đựng chấn động huyền diệu, Bằng Ma Vương liền biến mất ở cuối chân trời, tốc độ cực nhanh, vượt xa tốc độ Lý Dương giá ngự Đạo Phách.

Kim Sí đại bằng điều, tốc độ đệ nhất, hỗn độn khai thiên liền đã tồn tại, thậm chí từng là tọa kỵ của Hồng Quân đạo nhân, nói về tốc độ, có ai dám so với hắn?...

- À con đã đi đến rồi.

Ngưu Ma Vương ngửa đầu nhìn về phía chân trời, trong mắt lóe ra những tia hưng phấn, Sư Đà Linh tam thánh, lão Đại và lão Nhị cộng lại phỏng chừng cũng không đến sự lợi hại của lão Tam, lão Tam mới là cao thủ chính thức...

- Hoàng mao điểu đến hôm nay lại kiêu ngạo thế? Lão tôn ta đây sẽ có một ngày phá Kim Quang Càn Khôn Tráo của hắn, xem hắn còn có cái gì vênh vang?

Tôn Ngộ Không nói có vẻ rất không phục. Lúc trước ở trường đại chiến đó, nếu không phải Sư Đà Linh tam thánh có Kim Quang Càn Khôn Tráo, Tôn Ngộ Không đã sớm thắng rồi...

Các Đại Thánh Yêu giới đã cảm nhận được một đạo khí thể kinh khủng, dùng một loại tốc độ khó có thể tưởng tượng cấp tốc bay tới chiến trường, loại tốc độ này, cả Yêu giới ngoại trừ Đại Tôn, chỉ có hai người có thể đạt tới, một là Tôn Ngộ Không, hai là Kim Sí đại bằng điều.

- Tam đệ đến rồi!

Dã Tượng Vương nhân tình sáng lên, lúc này hắn đã hoàn toàn hấp thu được hiệu quả của hai khóa Kim Âm đan, công lực cũng đạt tới Yêu Đế trung kỳ, nhưng Yêu Đế trung kỳ đến Yêu Đế hậu kỳ còn khoảng cách rất lớn, nếu muốn hoàn toàn khôi phục, ít nhất cần phải có thêm hai khóa Kim Âm đan nữa.

Sắc mặt Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương đều xuất hiện sự vui mừng...

Lý Dương khẽ cau mày, ngẩng đầu nhìn lại, thần thức hần phát hiện rõ ràng một đạo thân ảnh kim sắc kinh khủng vọt tới, tốc độ kinh khủng như một tia chớp kim sắc, Lý Dương đã thấy thân pháp này một lần rồi, đó là - Xuyên Vân Toa Vụ.

Đúng vậy.

Thấy Bằng Ma Vương phi hành, Lý Dương xác định, Bằng Ma Vương này phỏng chừng đúng là Kim Sí đại bằng điều trong Xuyên Vân Toa Vụ, bởi vì quỹ tích phi hành Bằng Ma Vương quá hoàn mỹ, đạt tới tốc độ hoàn mỹ vô khuyết, Lý Dương không thể tưởng tượng được, ai có tốc độ có thể so với Bằng Ma Vương.

Trừ phi giá ngự thần khí Xích Tiêu, nhưng thần khí Xích Tiêu chia ra sáu đại thần kiếm, thần kiếm Tử Điện do Tiêu Dao tán nhân lấy được, do đó tụ tập đủ sáu cây thần kiếm, dung hợp lại thành thần khí Xích Tiêu thì khó khăn quá lớn. Trong lục giới, ngoại trừ Đại Tôn, phỏng chừng không ai có tốc độ so sánh được với Bằng Ma Vương này.

- Sư huynh...

Diên Cương thấy Lý Dương nhíu mày, trong lòng cũng có một dự cảm bất hảo.

Đột nhiên...

- Man ngươi, đỡ một thương của ta!

Một thanh âm rất xa truyền đến, nhưng thanh âm vừa dứt, đã thấy một tia chớp kim sắc bay tới trước mặt Ngưu Ma Vương rồi, Ngưu Ma Vương sắc mặt không thay đổi, Ngưu Xoa đột nhiên vung lên muốn trực tiếp đỡ cú công kích này, nhưng...

Đột nhiên, vạn ngàn thương ảnh xuất hiện!

Tốc độ quá nhanh, đúng là Ngưu Ma Vương cũng không có cách nào chế trụ nhiều thương ảnh như thế, nhất thời có mấy trăm đạo thương ảnh công tới người Ngưu Ma Vương, còn Ngưu Ma Vương không có một cơ hội công kích vào kim sắc ảo ảnh.

Ngưu Ma Vương nổi giận, tốc độ của mình căn bản không bằng đối phương, may mắn mình có Tử Cực Lục Hoàn Ma Thể ngoại gia biến thân, thân thể thực lực đạt tới mức hải nhân, Bằng Ma Vương này không biến thân, lực công kích cũng không mạnh, chỉ có thể đâm rách da mà thôi.

Bất quá...

Rách da cũng là sỉ nhục!

- Hừ...

Ngưu Ma Vương đột nhiên gừ một tiếng, đột nhiên một đạo cự thạch liên hướng về phía kim sắc ảo ảnh đập xuống.

- Oanh!

Thúy Vân Sơn rơi xuống mặt đất đập sập, nhưng ngay cả rìa của kim sắc ảo ảnh đều không đập trúng.

- Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!...

Thúy Vân Sơn điên cuồng đập, nhưng kim sắc ảo ảnh kia giống như hồ điệp xuyên hoa, Thúy Vân Sơn căn bản không thể đập trúng phát nào, kim sắc ảo ảnh tốc độ quá nhanh, nhanh kinh khủng. Còn lúc này...

Kim sắc ảo ảnh chợt lóe, đã tới bên cạnh Dã Tượng Vương và Sư Đà Vương.

Một nam tử yêu dị tuần mỹ đầu đội kim quan, người mặc kim y lạnh lùng nhìn Ngưu Ma Vương. Cười lạnh nói:

- Quả nhiên có điểm khác thường, Tử Cực Ma Thể Huyền Côn tu luyện đến mức chí cao, ngoại gia biến thân, thân thể thực lực lại đạt tới một mức như thế.

Hắn vừa rồi công kích không biết bao nhiêu lần, bất quá căn bản không làm Ngưu Ma Vương bị thương, dù sao Ngưu Ma Vương có ngoại gia biến thân, thân thể quá cường hãn.

- Dĩ nhiên nhà ngươi không cần kiêu ngạo trước mặt lão ngu ta, nếu không phải có Kim Quang Càn Khôn Tráo, ngươi còn có thể kiêu ngạo sao?

Ngưu Ma Vương nộ thanh nói

Bằng Ma Vương lạnh nhạt nói:

- Ngươi đánh trúng được ta sao?

Ngưu Ma Vương nhất thời ngậm miệng, đích xác, vừa rồi hắn công kích vô số lần, xem ra không đánh trúng Bằng Ma Vương này lấy một lần, nghĩ đến tốc độ của Bằng Ma Vương, cơ hồ tất cả Đại Thánh trong lòng thâm rửa “Thật sự là quá biến thái. Cả Tôn Ngộ Không cũng không thể có tốc độ biến thái như thế!”

Kim Sí đại bằng điều, cánh tùy tiện vỗ vài cái, đã bay hơn mười ngàn dặm rồi.

Ngưu Ma Vương này vốn là có sức lực rất mạnh nhưng không thể có tốc độ có thể so sánh được với Bằng Ma Vương.

- Nhị ca, ngươi phục dụng hai khóa Kim Ấm đan này, trước tiên khôi phục công lực đã, xem ra ta phải mở lò luyện đan một lần nữa rồi.

Bằng Ma Vương nói với Dã Tượng Vương, Dã Tượng Vương vừa thấy hai khóa Kim Ấm đan lúc này nhãn tình sáng lên.

- Cám ơn Tam đệ!

Dã Tượng Vương nuốt hai khóa Kim Ấm đan vào, công lực lập tức bắt đầu khôi phục rất nhanh, Bằng Ma Vương cũng nhìn Ngưu Ma Vương cười lạnh. Hắn căn bản không lo lắng lúc này Ngưu Ma Vương đánh tới, bởi vì... hắn có Kim Quang Càn Khôn Tráo.

Một lát, Dã Tượng Vương đầy mặt hồng quang, hiển nhiên thực lực hoàn toàn khôi phục. Bất quá tổn hết năm khóa Kim Ấm đan, lúc trước Bằng Ma Vương luyện đan tổng cộng luyện chế được có hơn mười khóa mà thôi.

- Trường Hồng Tác, Song Nguyệt Loan Dao!

Dã Tượng Vương tâm ý vừa động, hai cái ngà voi liền bay tới tay Dã Tượng Vương, còn vòi voi bị Ngưu Ma Vương chấn đứt cũng biến thành Trường Hồng Tác bị đứt làm hai đoạn. Dã Tượng Vương liếc nhìn hai phần Trường Hồng Tác bị đứt, rồi không thèm để ý.

Hắn không giống cao thủ khác, một khi thần khí bị tổn hại, là phải tổn rất nhiều công rất lớn mới có thể sửa chữa, nhưng Trường Hồng Tác này bản thể chính là mũi hắc, Song Nguyệt Loan Dao bản thể chính là ngà hắc, chỉ cần hóa thành bản thể, liền có thể dễ dàng khôi phục, dù sao đã là một bộ phận thân thể hắn, chỉ chốc lát, cái mũi Dã Tượng Vương đã có thể hoàn hảo như lúc ban đầu.

Ba vị Đại Thánh, thực lực hoàn toàn đạt tới trạng thái cao nhất.

- Lão ngu ta nhìn các ngươi khôi phục, ta cũng muốn xem xem, nói về cứng đối cứng, ba người các ngươi ai có thể ngăn cản lão ngu ta?

Ngưu Ma Vương khinh thường nói.

- Ác... nói về cứng đối cứng, ngươi có thể đánh được ta à?

Bằng Ma Vương lạnh giọng lên tiếng.

Bằng Ma Vương ngược lên cao ngạo, một đạo kim sắc quang hoàn xuất hiện trên thân thể hắn, nói đúng ra, kim sắc quang hoàn này dán vào mặt ngoài quần áo của Bằng Ma Vương, tựa giống như một kiện quang giáp, hoàn toàn bảo vệ mọi chỗ trên thân thể hắn.

Mọi người không nói gì.

Cái vòng kim sắc quang mang chính Kim Quang Càn Khôn Tráo!

Phòng ngự thần khí, hơn nữa là do Hồng Quân đạo nhân tự mình luyện chế phòng ngự thần khí, năng lực phòng ngự cực mạnh, đến cả Tôn Ngộ Không được xưng là Kim Cô Bổng “Vô kiên bất tời” cũng không làm gì được. Có thể tưởng tượng Kim Quang Càn Khôn Tráo này lợi hại như thế nào.

- Hừ, phòng ngự thần khí? Lão ngu ta cũng muốn thử xem, Kim Quang Càn Khôn Tráo này rốt cuộc lợi hại ra sao?

Ngưu Ma Vương gầm lên giận dữ, thân hình đột nhiên vọt lên cao, từ trên không bay xéo xuống, khí thế kinh người như núi băng, Ngưu Xoa tỏa ra ánh sáng đen phá không gian, hướng thẳng Bằng Ma Vương đập xuống. Bằng Ma Vương hoàn toàn bất động.

- Oanh!

Ngưu Xoa nện mạnh vào người Bằng Ma Vương, nhưng tầng kim quang dán ở ngoài thân Bằng Ma Vương chỉ có chút chấn động, lực công kích cường đại đã hoàn toàn tan mất.

Ngưu Ma Vương nhất thời mắt tròn, gầm lên giận dữ:

- Lão ngu ta không tin!

- Ta đập!!!

Cùng với tiếng thổ phì phò, Thúy Vân Sơn liền nện xuống, Thúy Vân Sơn vốn có sức nặng kinh người, hơn nữa dung hợp với Ngũ Thủ Hỗn Độn Thạch cứng rắn vô cùng, còn cộng thêm với thần lực của Ngưu Ma Vương, uy lực cực mạnh, khó có thể tưởng tượng được, Dã Tượng Vương và Sư Đà Vương bị một đập thân thể liền bị phá hủy.

- Oanh!... Oanh!... Oanh!...

Tiếng oanh minh vang lên liên tục, rất nhanh Thúy Vân Sơn đã đập xuống hơn mười lần, nhưng Bằng Ma Vương hai tay vẫn khoanh trước ngực như trước, một bộ bộ dáng phớt lờ, căn bản không e ngại chút nào.

Bởi vì...

Hắn nhớ kỹ Hồng Quân đạo nhân từng một câu “Kim Sí, Kim Quang Càn Khôn Tráo này phòng ngự xem như bình thường, nhưng cũng có thể cam đoan là người không phải lo về tánh mạng, không phải Đại Tôn tuyệt đối không thể phá Kim Quang Càn Khôn Tráo này!”

Hồng Quân đạo nhân là ai?

Người mà ngay cả Đại Tôn các giới cũng phải ngưỡng mộ, trong lục giới từ hỗn độn không gian đến nhân giới, chỉ có một người duy nhất hiểu được Hỗn Độn Đại La Thiên Đạo, đó là người một mình đứng trên thiên hạ, kể cả Xi Vưu Đại Tôn khi thấy Hồng Quân, cũng phải cung kính xưng hô một tiếng “Sư phụ”.

Hồng Quân đã nói, Kim Quang Càn Khôn Tráo này, không phải Đại Tôn tuyệt đối không thể công phá. Vậy, Ngưu Ma Vương vô luận làm sao cũng không có khả năng phá Kim Quang Càn Khôn Tráo này, bởi vì Hồng Quân nói là chân lý, là thiên mệnh.

- Man ngu, người mệt chưa? Ta xem người thở nặng nề rồi đó.

Bằng Ma Vương đứng mỉm cười nói, còn Ngưu Ma Vương cũng cảm thấy một trận bất lực, mặc cho mình điên cuồng đánh như thế nào, nhưng Kim Quang Càn Khôn Tráo cũng chỉ chấn động nhẹ, lực công kích liền hoàn toàn tan biến, Kim Quang Càn Khôn Tráo này thật sự quá mức biến thái.

- Dã diều, người chỉ biết tránh dưới Kim Quang Càn Khôn Tráo, ta hỏi người, người có dám cùng lão ngu ta cứng đối cứng đánh nhau một trận không?

Ngưu Ma Vương lập tức nói tiếp:

- Ta nghĩ, Bằng Ma Vương người hẳn không có gan này, hai ca ca của người bị ta đánh thảm như vậy, người làm sao dám đánh với ta?

Ngưu Ma Vương khiêu khích nói.

Bằng Ma Vương cao ngạo, hẳn biết Ngưu Ma Vương khích tướng hắn, hắn cũng có tính toán của mình.

- Được, ta sẽ lấy cứng đối cứng đánh với ngươi một hồi!

Bằng Ma Vương gầm lên một tiếng, trên mặt hắn xuất hiện một nụ cười lạnh, hướng về phía Lý Dương liếc mắt:

- Ngươi Ma Vương, ngươi không phải rất quan tâm Lý Dương kia sao? Tựa hồ mọi việc này đều do Lý Dương, kể cả việc đấu với chúng ta, ngươi đã quan tâm hắn như thế, vậy...

- Nhị ca, bắt Lý Dương!

Bằng Ma Vương đột nhiên ra lệnh một tiếng.

Dã Tượng Vương căn bản không dị nghị chút nào, lúc này hóa thành một đạo tàn ảnh hướng về phía Lý Dương bay đi, Sư Đà Linh tam thánh Bằng Ma Vương mặc dù là lão tam, địa vị của Bằng Ma Vương lại là cao nhất, Bằng Ma Vương cao ngạo, hắn thậm chí chỉ cư trú ở Kim Huyền Đảo, không muốn ở Sư Đà Linh.

- Dừng tay!

Ngưu Ma Vương trừng mắt, trong mắt bùng bùng lửa giận, hét lớn một tiếng, thân hình Ngưu Ma Vương đồng thời lóe lên nhằm phía Dã Tượng Vương lao đi, muốn ngăn Dã Tượng Vương lại, hắn há có thể để Dã Tượng Vương bắt Lý Dương.

- Hừ!

Một tiếng hừ lạnh, một đạo kim sắc thân ảnh liền xuất hiện trước Ngưu Ma Vương, chặn đường đi của hắn.

335. Chương 34: Cuồng Nộ

Ngưu Ma Vương huy vũ Ngưu Xoa nện mạnh vào thân ảnh kim sắc, nhưng kim sắc thân ảnh hoàn toàn bất động, đối mặt với Kim Quang Cần Khôn Tráo, công kích của Ngưu Ma Vương không thể làm gì được.

Bằng Ma Vương cười lạnh nhìn Ngưu Ma Vương:

- Có ta ở đây, ngươi còn mơ tưởng cứu Lý Dương sao?

Tốc độ của hắn vượt xa Ngưu Ma Vương, vô luận dùng đòn thuật, hoặc dùng sức mạnh, Ngưu Ma Vương cũng không thể làm dao động một chút phòng ngự của Bằng Ma Vương.

Tốc độ không bằng người, công kích cường thịnh đến đâu cũng không gây thương tổn cho Bằng Ma Vương. Ngưu Ma Vương có thể làm được gì đây?

- Hừ hừ hừ hừ...

Ngưu Ma Vương giận dữ, từng đạo khí lưu xẹt ra từ trong hai lỗ mũi trâu, cơ thể không ngừng lung lay giận dữ, lực lượng của Ngưu Ma Vương không ngừng được tích lũy, gân xanh trên trán nổi vồng lên, mắt càng ngày càng đỏ, theo một tiếng hét điên cuồng, Ngưu Xoa của Ngưu Ma Vương ầm ầm nện xuống.

- Tê tê...

Thanh âm như xé vải vang lên, Ngưu Xoa phá không gian, một khoảng trống màu đen xuất hiện, nhưng vết nứt không gian đối với Yêu Đế hậu kỳ cao thủ mà nói, cũng không có uy hiếp gì.

- Bồng!

Kim quang trên người Bằng Ma Vương chỉ hơi chấn động như trước, lập tức công kích của Ngưu Xoa đã hoàn toàn bị tan mất.

Còn lúc này Dã Tượng Vương và Lý Dương cũng đang bắt đầu “Du hí”.

- Sư đệ, không cần phải nhúng tay vào!

Lý Dương đột nhiên đẩy mạnh Điền Cương ra, Điền Cương bắt quá là Ma Quân trung kỳ, làm sao có thể là đối thủ của Dã Tượng Vương được, nói không chừng chỉ cần một hiệp đã bị giết rồi, Lý Dương tự nhiên không muốn để Điền Cương mạo hiểm.

Nhìn Dã Tượng Vương liếc mắt, Lý Dương cười lạnh:

- Chỉ tốc độ như vậy mà muốn bắt ta...

Dưới chân hắn đột nhiên xuất hiện Dao Phách, thân hình chợt lóe lên. Liền bay vọt khỏi tầm với của Dã Tượng Vương.

Dã Tượng Vương lại không có thần khí tốc độ nào. Dao Phách của Lý Dương mặc dù chỉ là cấp bậc bán thần khí, nhưng đặc tính của Dao Phách là nhanh! Tuyệt đối rất nhanh! Tốc độ của Dao Phách và thần kiếm Tử Điện cũng tương đương. Thậm chí còn mạnh hơn một chút. So với những thần khí bình thường thì còn nhanh hơn nhiều, Dã Tượng Vương chỉ biết trơ mắt nhìn Lý Dương vọt qua hắn.

- Nhị ca, Trường Hồng Tác, dùng Trường Hồng Tác thu hắn!

Bằng Ma Vương lúc này truyền âm, trong lòng cũng chửi thầm:

- Đồ ngu.

Dã Tượng Vương này lại quên bồng việc dùng Trường Hồng Tác, kỳ thật không thể trách Dã Tượng Vương, Trường Hồng Tác đã biến thành vòi của hắn, chẳng lẽ hắn lúc nào cũng nhớ được phải dứt cái vòi ra khỏi cơ thể để công kích.

- Tiểu tử, đừng chạy!

Dã Tượng Vương quát khê một tiếng, thân thể nhoáng lên, biến thành hình người, giải trừ biến thân, đồng thời vòi voi biến thành Trường Hồng Tác, Dã Tượng Vương nhìn Trường Hồng Tác lúc này đã sửa chữa hoàn hảo.

Lúc này Lý Dương trong lòng cũng cả kinh.

Thần thức thấy rõ ràng. Trường Hồng Tác đang bay tới với một loại tốc độ kinh khủng, vượt tốc độ phi hành hắn rất xa.

Mặc cho tốc độ của mình có nhanh hơn, nhưng chỉ một đạo trường hồng lóe lên là mình đã bị hoàn toàn trói chặt rồi. Trói bó giò trên mặt đất không thể động đây. Lúc trước kể cả Cầu Kim Yêu Đế bị Trường Hồng Tác này trói chặt cũng không thể động đây như thế, chứ đừng nói Lý Dương.

Lý Dương khẽ nhíu mày.

- Trường Hồng Tác này... đối phó như thế nào...

Lý Dương kinh ngạc phát hiện ra mình căn bản không thể động đây, Trường Hồng Tác đã trói mình rồi, liền có một cỗ năng lượng cường đại hoàn toàn trói buộc thân thể, bao xung quanh thân thể, căn bản không thể động đây, bắt quá Dao Phách vẫn có thể động.

- Không biết Dao Phách này có thể bay ra ngoài không?

Lý Dương trong lòng không chắc chắn, Trường Hồng Tác này đang hình thành một cỗ năng lượng bao vây mọi chỗ trên thân thể. Dao Phách của mình nếu xuất ra, từ trước bụng có thể xuyên thấu năng lượng trói buộc này, nhưng có thể xuyên thấu không?

Dao Phách màu trắng mờ đột nhiên bay ra khỏi thân thể Lý Dương...

Phá Sơn Liệt Không!

Dao Phách cực nhanh công kích vào năng lượng trói buộc, nhưng sau một trận chấn động, lực công kích hoàn toàn bị đánh tan, Trường Hồng Tác này lấy nhu thắng cương, công kích của Lý Dương căn bản không thể phá giải.

- Lý Dương tiểu tử, thực lực của ngươi chỉ có thế, còn mơ tưởng phá vỡ Trường Hồng Tác, kể cả Yêu Đế trung kỳ cao thủ, bị ta bắt trói cũng không thể động đây, đừng nói là ngươi.

Dã Tượng Vương phát tay, Lý Dương liền bị Dã Tượng Vương thu vào trong tay áo.

Cục diện hóa thành khẩn trương...

Đầu tiên Bằng Ma Vương dùng tốc độ kinh khủng của hắn, cùng với phòng ngự cơ hồ tuyệt đối làm cho Ngưu Ma Vương thúc thủ vô sách, thậm chí ngay cả Lý Dương cũng đã bị Dã Tượng Vương bắt, hơn nữa lúc này, Sư Đà Linh Tam Đại Thánh đều đã tới, Ngưu Ma Vương cũng chỉ một người.

- ... Đại vương vô địch, Đại vương vô địch!...

Tiếng hoan hô vang lên, đám tiểu yêu trên Sư Đà thảo nguyên cao giọng hò hét, từ lúc bắt đầu, đám người Sư Đà Linh chỉ biết cắn răng chịu nhục, rốt cục khi Bằng Ma Vương đến đây, bọn tiểu yêu này cũng rốt cục có cơ hội cao giọng hoan hô.

- Hừ hừ hừ...

Trong lỗ mũi Ngưu Ma Vương suyễn xuất khí lưu mãnh liệt, mắt còn đỏ hơn cả lúc này.

- Bằng Ma Vương con dã diểu nhà ngươi, tốt xấu cũng là Đại Thánh, làm sao lại bắt nạt một Ma Quân, có bốn sự, đại chiến với lão ngưu ta ba ngày ba đêm.

Ngưu Ma Vương gần giọng nói, Bằng Ma Vương vừa nghe xong, cũng căn bản khinh thường

- Sự tình ta làm ngươi tưởng có khả năng quăn sao?

Bằng Ma Vương hừ lạnh.

Còn Sư Đà Vương lúc này cũng quay về Dã Tượng Vương nói:

- Nhị đệ, đem kia Lý Dương ra đây, hắn giết hai Yêu Đế của ta, thậm chí hủy diệt Kim Dương Bình của ta, không hành hạ hắn đến nơi đến chốn, ta không cam lòng.

Sư Đà Vương trong mắt tràn ngập sát khí

- Được!

Dã Tượng Vương lúc này vung tay lên, Lý Dương bị trói như bó giò lăn ra trên mặt đất.

Lý Dương nhìn Dã Tượng Vương và Sư Đà Vương, căn bản không quan tâm, tựa hồ cũng không lo lắng sanh tử của mình chút nào.

- Lúc trước trong khi bị giam trong Kim Dương Bình, trong cơ thể ta liền xuất hiện hỏa trụ tia chớp, rốt cuộc không biết có chuyện gì? Có lẽ khi ta bị rơi vào tình trạng nguy hiểm, mới có thể dẫn phát tiềm lực của ta.

Lý Dương tự nhủ.

Thân thể mình có một chút bí mật, nhưng mình là chủ nhân cũng không phát hiện được, do đó Lý Dương quyết định dùng tay Dã Tượng Vương, Sư Đà Vương để kiểm tra lại mình một chút.

- Dựa theo năng lượng hỏa trụ kia, bọn hai người Dã Tượng Vương không có năng lực giết ta!

Trong lòng Lý Dương không lo lắng một chút nào, đã biết trong cơ thể có tia chớp hỏa trụ kinh khủng kia, sao lại phải e ngại Dã Tượng Vương chứ? Một khi tới thời điểm sống chết. Tia chớp hỏa trụ này tự nhiên sẽ đến hộ chủ, còn lo lắng cái gì?

- Sư Đà Vương, muốn giết muốn nấu thì cứ việc. Đừng có đứng ở đó, giống như đàn bà, muốn làm sự tình gì thì phải quyết đoán mà làm.

Lý Dương lạnh lẽo nói.

Sư Đà Vương vừa nghe xong, nhất thời giận điên người:

- Mẹ hắn, Lý Dương, là người tự mình muốn chết, Nhị đệ. Đem cái “Đằng Hình Điều” của ngươi đến đây, ta muốn cho Lý Dương này sống không bằng chết.

- Đại ca... không được đâu, vạn nhất Lý Dương đau quá mà chết, hồn phi phách tán...

Dã Tượng Vương hơi do dự. Hẳn biết Đằng Hình Điều rất lợi hại, cả cao thủ cũng sẽ bị đau đớn kịch liệt, còn có thể đau đến mức tâm thần hội tán, nguyên thần băng hoại.

- Người đừng quản, ta có tính toán!

Sư Đà Vương nhìn nụ cười khinh thường trên mặt Lý Dương, nhớ tới hai Yêu Đế của mình đã chết đi cùng với Kim Dương Bình quý giá bị hủy, nhất thời lửa giận bốc lên, quay về Dã Tượng Vương nói.

- Đại ca, xuất hiện điều gì ngoài ý muốn, tất cả hậu quả người tự phụ trách.

Dã Tượng Vương nhìn ánh mắt Sư Đà Vương, biết không thể khuyên được, liền lấy “Đằng Hình Điều” đưa đến cho Sư Đà Vương, trên mặt Sư Đà Vương nhất thời trở nên tàn bạo.

Lý Dương vẫn cười.

Đằng Hình Điều?

Không phải là một trong ba mươi sáu đại khốc hình mà lúc trước Li Lộc Ma Đế áp dụng với Lý Dương sao? Ngay cả những khốc hình lợi hại hơn Đằng Hình Điều Lý Dương cũng đã được thưởng thức, bây giờ sao lại sợ hãi Đằng Hình Điều này.

Đằng Hình Điều là một cây roi màu đen, có trong đó rất nhiều kim nhỏ li ti, từng đạo năng lượng lưu chuyển trên phù triện. Cả Đằng Hình Điều coi như là một kiện ma khí, chỉ là ma khí chuyên dùng để hành hạ, một tiên đánh xuống, Ma Quân bình thường sẽ bị đau đến chết.

- Chát!... Chát!... Chát!... Chát!... Chát!...

Sư Đà Vương điên cuồng quát roi trên người Lý Dương, các cơ trên mặt Lý Dương rung động. Thật rất đau, đau gần chết, nhưng Lý Dương cũng cố nén, nhiều kinh nghiệm với những sự tình như vậy, phải công nhận sức chịu đựng của Lý Dương đạt tới một mức hải nhân.

- Dừng tay!

Ngưu Ma Vương thấy Đằng Hình Điều quát xuống lập tức vọt tới, nhưng Bằng Ma Vương lại tiếp tục cản đường hắn. Mặc cho Ngưu Ma Vương điên cuồng làm sao, nổi điên như thế nào, cũng không thể thoát khỏi ngăn trở của Bằng Ma Vương, Ngưu Ma Vương như thế sao không phần nộ? Lý Dương là huynh đệ của hắn, hắn từng vỗ ngực nói, cam đoan Lý Dương sẽ bình an, nhưng bây giờ...

Một lần rồi lại một lần công kích, Ngưu Ma Vương càng điên cuồng thêm, mắt càng thêm đỏ ngầu, nhưng vẫn không thể thành công như trước, nghênh đón hắn vẫn là Bằng Ma Vương với nụ cười khinh miệt.

- A... (xin phép chửi bậy tý) đcm.

Thấy mình bị ngăn trở hết lần này đến lần khác, sự điên cuồng trong huyết mạch Ngưu Ma Vương rốt cục bộc phát, mắt Ngưu Ma Vương đột nhiên trở nên đỏ rực lên một cách yêu dị, kinh khủng hống lên - Cuồng hóa, trong huyết mạch của ngưu đầu nhân một tộc có tính cuồng hóa đặc hữu.

- A...

Ngưu Ma Vương giữa đầu điên cuồng gào thét, từng đạo màu đỏ giống như máu tràn ngập chung quanh thân thể hắn, đồng thời hai ngưu giác của hắn lắc lắc điên cuồng. Trong Yêu giới ngoại trừ Tôn Ngộ Không, ngoại nhân căn bản không biết Ngưu Ma Vương một khi cuồng hóa sẽ kinh khủng như thế nào.

Hai ngưu giác của Ngưu Ma Vương hợp làm một cái, biến thành một cây sừng màu đỏ tản ra hào quang màu như máu.

Trong nháy mắt, thực lực Ngưu Ma Vương lại gia tăng gấp đôi.

Thật vậy, thực lực Ngưu Ma Vương sau khi cuồng hóa gia tăng gấp đôi, so với trạng thái khi hắn biến thân và sử dụng ngoại thân Cực Lực Hoàn Ma Thể lúc này, thực lực tăng lên gấp đôi, Ngưu Ma Vương cuồng hóa, tuyệt đối kinh khủng, tuyệt đối cực kỳ hải nhân.

- Ha ha, thống khoái, tử ngưu đầu rốt cục bộc phát thực lực cực mạnh rồi, tử ngưu đầu cuồng hóa xong đến cả lão tôn ta đây cũng rất khó khăn đối phó với hắn, ba tên Sư Đà Linh ngu ngốc!

Tôn Ngộ Không ngồi trên Hoa Quả Sơn cười khàn khàn nói.

Trên chiến trường .

- Ha ha ha, man nguỵ nổi giận rồi, hai vị ca ca, chúng ta cùng tiến lên, hảo hảo giáo huấn man nguỵ này!

Bằng Ma Vương cao giọng cười, đồng thời thân hình hắn biến đổi, nguyên lai là hình người bỗng biến thành một con chim lớn Kim Sí đại bàng, sau lưng còn có hai cánh sắc kim thậm chí còn lớn hơn cả thân thể, Bằng Ma Vương đã biến thân rồi.

- Tam đệ, chúng ta lên, cùng nhau giáo huấn man nguỵ này!

Vừa thấy Ngưu Ma Vương cuồng hóa, Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương lúc này cười to vọt tới, Dã Tượng Vương vung tay lên dùng Tụ Lí Càn Khôn thuật thu Lý Dương vào, đồng thời cũng thu luôn cả Trường Hồng Tắc, rồi biến thân.

Ba vị Đại Thánh Sư Đà Linh đã biến thân, Ngưu Ma Vương cũng biến thân, Tử Cực Lục Hoàn Ma Thể cùng với... cuồng hóa!

- Ha ha, xem ra càng ngày càng thú vị, đại chiến như thế, trăm triệu năm khó gặp, không đến hiện trường quan khán, sau này hối hận cả đời.

Trong cung điện dưới đáy một hải dương ở Yêu giới, Phúc Hải Đại Thánh Giao Ma Vương bay về phía chiến trường như một tia chớp.

- Trò hay như thế, nhất định phải đến tận nơi nhìn cho kỹ!

Thông Phong Đại Thánh Mi Hầu Vương cũng hóa thành một trận lưu quang, hướng chiến trường trên thảo nguyên bay đi.

- Oa oa hay quá, cả Yêu giới thất Đại Thánh, xem ra lại sáu Đại Thánh đều đã đến nơi rồi, lão tôn ta đây vốn làm lão đại sao lại không đến chứ? Nói không chừng còn có thể nhân cơ hội đại chiến một hồi? Bề quan lâu như vậy, cũng không có hiệu quả gì, cuối cùng vẫn có một điểm sai sót ở chỗ nào đó. Thôi, để xuất động ra ngoài đùa giỡn một chút rồi nói tiếp!

Thần thức Tôn Ngộ Không bao trùm cả Yêu giới, tự nhiên phát hiện hai Đại Thánh khác cũng vì cuộc chiến đấu hấp dẫn mà chạy đến tận hiện trường xem, hắn cũng một cú nhảy đã biến mất khỏi Hoa Quả Sơn, lập tức đạp Càn Đẩu Văn hướng chiến trường chạy tới.

Một mảnh không gian hư vô.

Lý Dương bị nhốt ở trong đó, mặc cho hắn lợi hại như thế nào, lúc này cũng không thể thoát ra ngoài Tụ Lí Càn Khôn của Dã Tượng Vương cũng không thể phá hỏng được. Bất quá thần thức của Lý Dương không thể vì thế mà bị ảnh hưởng, dù cả người có bị thu vào trong Tụ Lí Càn Khôn, vẫn có thể thấy trường cảnh bên ngoài như trước.

- Ngưu Ma Vương đại ca cuồng hóa xong quả nhiên đáng sợ, xem ra sắp có bão táp rồi!

Lý Dương không lo lắng sanh tử của mình, chỉ cẩn thận dùng thần thức quan sát cuộc chiến đấu bên ngoài.

- Hừ...

Một đạo khí lưu thật dài từ cái mũi của Ngưu Ma Vương xịt ra, đồng thời thanh Ngưu Xoa thật lớn một lần nữa đập mạnh vào thân thể Bằng Ma Vương, lần này khi Ngưu Ma Vương múa lên không gian hoàn toàn vỡ vụn, khí thể cực mạnh, đạt tới mức hải nhân, công lực đề cao gấp đôi, lực lượng của Ngưu Ma Vương càng thêm biến thái.

Thấy cú đập này, mọi người đang xem cuộc chiến trên mặt đầy vẻ hoảng sợ.

Bằng Ma Vương ỷ vào Kim Quang Càn Khôn Tráo của mình, căn bản không né tránh, mặc cho Ngưu Xoa của Ngưu Ma Vương nện mạnh vào trên Kim Quang Càn Khôn Tráo, lúc này, kim quang chấn động lần này rung động mạnh hơn nhiều, hơn nữa...

- Oanh...

Bằng Ma Vương lại đánh bay đi mấy chục thước.

- Làm sao có thể thế được?

Bằng Ma Vương ngậy người, Kim Quang Càn Khôn Tráo không bị tổn thương, nhưng lực lượng Ngưu Ma Vương quá mạnh, vốn hấn vốn đã rất mạnh, cuồng hóa xong lực lượng tăng gấp bội, càng kinh khủng, cả Kim Quang Càn Khôn Tráo trong lúc nhất thời cũng không cách nào hoàn toàn hóa giải được lực lượng đó, Bằng Ma Vương cũng bị một chút ảnh hưởng.

- Hô!

Một đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện trên chiến trường, chính là đầu khỉ mình người, nhất thời các Yêu Đế kinh hô:

- Tề Thiên Đại Thánh!

Đúng là Tôn Ngộ Không, hấn tuy xuất phát sau, nhưng tốc độ quá nhanh ngược lại đến hiện trường trước hai Đại Thánh kia, theo hai đạo tàn ảnh chợt lóe lên, hai vị Đại Thánh còn lại cũng tới nơi.

336. Chương 35: Ngưu Giác Đỉnh Đầu

Lý Dương bị thu vào trong Tụ Lí Càn Khôn cũng thông qua thần thức phát hiện ba vị Đại Thánh đã đến.

- Vị tinh kim khí rất mạnh kia hẳn là Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không rồi, quả nhiên, thân thể hấn cường hấn đến mức hải nhân, phỏng chừng với thân thể mạnh đến thế, có thể so sánh với Đại Tôn.

Thần thức Lý Dương chớp lát phát hiện ra chỗ lợi hại của Tôn Ngộ Không

Thân thể Tôn Ngộ Không hoàn toàn được tinh kim khí dung nhập, toàn thân cứng tựa kim cương, có thể nói tám thân bất tử

Tôn Ngộ Không này chỉ mới đạt tới Yêu Đế cảnh giới cực hạn, nếu Tôn Ngộ Không cảm nhận được Thái Cực vô thượng đại viên mãn, trở thành Đại Tôn, thân thể sẽ được nâng cao hơn một tầng, khi đó thân thể Tôn Ngộ Không cực mạnh, cực kỳ hải nhân.

Nói không chừng... Tôn Ngộ Không tương lai thật có thực lực so với Xi Vương đại ca của hấn!

Lý Dương mặc dù công lực không đồng dạng, nhưng năng lực thần thức quan sát của hấn thì cả lực giới không ai có thể so sánh được. Về phần Giao Ma Vương và Mi Hầu Vương, thực lực cũng không phải là mạnh lắm, chỉ hơi mạnh hơn so với Sư Đà Vương thôi, còn lâu mới so được với Tôn Ngộ Không, Ngưu Ma Vương, Bằng Ma Vương.

Trên chiến trường.

- Hai vị ca ca, cùng tiến lên!

Bằng Ma Vương hét lớn một tiếng, lập tức hóa thành một đạo quang ảnh, đi đầu xung phong, trong tay Hỗn Độn Phá Kim Thương giống như giao long xuất thủy trực tiếp đâm vào bộ vị trước ngực Ngưu Ma Vương, Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương cũng đồng thanh hét lớn xông lên.

- Hừ...

Một tiếng trâu rống, Ngưu Ma Vương cầm Ngưu Xoa hướng về phía Sư Đà Vương đập mạnh, căn bản mặc kệ Bằng Ma Vương. Bằng Ma Vương lúc không biến thân tốc độ đã biến thái như vậy rồi, bây giờ đã biến thân, tốc độ cực nhanh, đã vượt qua khả năng của Ngưu Ma Vương.

Ngưu Ma Vương mặc dù cuồng hóa, nhưng đầu óc không ngu, đương nhiên biết lựa chọn.

- A!

Sư Đà Vương lúc này kinh hãi, Bằng Ma Vương cũng cả kinh, lập tức Hỗn Độn Phá Kim Thương hướng về phía Ngưu Ma Vương, muốn ngăn cản Ngưu Ma Vương. Nhưng Hỗn Độn Phá Kim Thương đâm vào những tia màu đỏ vờn quanh thân thể, lại chỉ xuất hiện một vết trầy xước nhỏ.

Bằng Ma Vương mặc dù biến thân, nhưng Ngưu Ma Vương cũng đã cường hóa, lúc này phòng ngự của hắn cũng càng thêm biến thái.

- Oanh!

Thủy Vân Sơn nện mạnh xuống đầu Dã Tượng Vương, lại có tiếng xương đầu vỡ vụn của Dã Tượng Vương, một lần nữa thân thể bị tạt hủy, Ngưu Ma Vương đuổi giết Sư Đà Vương chỉ là giả vờ, thực tế lại dùng Thủy Vân Sơn đánh lên Dã Tượng Vương.

- A!

Sư Đà Vương gào lên, nhưng không hữu dụng, Ngưu Ma Vương một Ngưu Xoa đã nện ở mạnh trên người Sư Đà Vương, lúc này bỗng nghe “Bồng” một tiếng thân thể Sư Đà Vương hóa thành thịt vụn, đồng thời yêu hạch bay thoát ra ngoài.

- Muốn chạy. Phá cho ta!

Ngưu Ma Vương hét lớn một tiếng, Ngưu Xoa quay ngoặt về phía yêu hạch đâm tới.

- Bồng!

Kim sắc ảo ảnh chợt lóe lên, Bằng Ma Vương đã chắn trước Ngưu Xoa, Ngưu Xoa đâm vào ngoài thân Bằng Ma Vương, rồi bị Kim Quang Càn Khôn Tráo hoàn toàn ngăn cản, Ngưu Ma Vương mặc dù thực lực tăng nhiều. Nhưng khoảng cách với Đại Tôn chênh lệch cũng rất lớn.

Hồng Quân đạo nhân nói rồi, không phải là Đại Tôn, tuyệt đối không phá được Kim Quang Càn Khôn Tráo này.

Hồng Quân đạo nhân đã nói, thì phải là chân lý.

- Lần trước ta không để ý, mặc dù lực lượng người rất mạnh, Kim Quang Càn Khôn Tráo của ta không đủ sức hóa giải hoàn toàn lực công kích của người, nhưng ta nói cho người biết với lực công kích loại này đối với ta căn bản không có ảnh hưởng gì!

Bằng Ma Vương cười lạnh nói.

Lúc này đây hắn không hề lùi nửa bước.

Lần đầu tiên Bằng Ma Vương không để ý mới bị đánh bay, lúc này hắn có chuẩn bị. Do đó việc ngăn cản lực công kích cũng cực kỳ đơn giản, dù sao Bằng Ma Vương tốt xấu cũng là Yêu giới Đại Thánh.

Một bên chiến trường, bọn ba vị Đại Thánh Tôn Ngộ Không cũng thảo luận hăng say.

- Lực lượng Ngưu Ma Vương này quả nhiên kinh khủng, phỏng chừng ta có dùng địa tráo thiên võng, cũng không cách nào khống chế được Ngưu Ma Vương này, thật không tưởng tượng được, sau khi cường hóa Ngưu Ma Vương này lại kinh khủng như thế.

Giao Ma Vương thở dài nói.

Mi Hầu Vương cũng cười nói:

- Ngưu Ma Vương lợi hại rồi, nhưng cũng không lợi hại bằng đại ca!

Mi Hầu Vương nói với Tôn Ngộ Không đang đứng một bên.

Giao Ma Vương nhìn Tôn Ngộ Không, cũng đồng ý nói:

- Đương nhiên, tôn Đại Thánh đã ra tay, vô luận là Bằng Ma Vương hay là Ngưu Ma Vương cũng phải xếp xó.

Tôn Ngộ Không tại Yêu giới cơ hồ đã thành một đại danh “Bất bại”, tung hoành lực giới, ngoại trừ Đại Tôn các giới, còn có người phương nào là đối thủ của hắn.

Tôn Ngộ Không cười nói:

- Lão tôn ta đây mặc dù có thể thắng tử ngưu đầu này, nhưng tử ngưu đầu cuồng hóa xong cũng rất lợi hại đó, đòn sát thủ chính thức của hắn không phải Thúy Vân Sơn, cũng không phải Ngưu Xoa, mà là một đòn phi thường kinh khủng, lúc trước lão tôn ta đây cũng dưới một chiêu này của hắn mà bị thương.

Giao Ma Vương và Mi Hầu Vương cũng cả kinh.

Bọn họ tự nhiên rất rõ ràng Tôn Ngộ Không thực lực ghê gớm đến đâu, nhưng Ngưu Ma Vương lại có tuyệt chiêu làm Tôn Ngộ Không bị thương, xem ra sát chiêu kia của hắn là rất lợi hại.

Tôn Ngộ Không cười nói:

- Hơn nữa Yêu giới cao thủ, còn có một người ngay cả lão tôn ta đây muốn thắng hắn cũng rất khó, thực lực của hắn so với tử ngưu đầu còn mạnh hơn một chút đó.

Giao Ma Vương và Mi Hầu Vương rùng mình.

Cả Yêu giới thất Đại Thánh, so với Ngưu Ma Vương còn lợi hại hơn một chút, lại có ai nhỉ?

- Chẳng lẽ các ngươi quên rồi à, Yêu giới chúng ta từng có một siêu cấp cao thủ, so sánh với thất Đại Thánh không kém chút nào, nhưng bây giờ không có mặt ở Yêu giới.

Tôn Ngộ Không cười hì hì nói:

- Ha ha, các ngươi bây giờ biết rồi hả? Ha ha, ngay cả vấn đề đơn giản như vậy mà không nghĩ ra, ai...

Nói xong, cổ ý thở dài một tiếng.

- Yêu Đế Côn Bằng!

Mi Hầu Vương và Giao Ma Vương đồng thanh kêu lên, bọn họ lúc này mới cười lớn, đối với Yêu Đế Côn Bằng bọn họ đều biết. Yêu Đế Côn Bằng rất kinh khủng, kể cả bọn Đại Thánh hắn gặp phải cũng không dám nghênh chiến, dù sao Yêu Đế Côn Bằng cũng quá lợi hại.

- Đáng tiếc, Côn Bằng hắn độc hành, ngay cả địa vị Yêu giới Đại Thánh cũng không quan tâm. Chạy đến Bắc Minh hải làm bá chủ một phương.

Giao Ma Vương thở dài nói.

- Đừng nói nữa, bây giờ mới đánh đến lúc gay cấn này!

Tôn Ngộ Không nhắc nhở, hai vị Đại Thánh lúc này ngẩng đầu nhìn lại.

Lúc này...

- A ...

Vòi vòi của Dã Tượng Vương quấn chặt lấy Ngưu Ma Vương, yêu nguyên lực trong yêu hạch không ngừng bạo phát. Liều mạng ngăn chặn Ngưu Ma Vương, còn Sư Đà Vương cũng ôm cổ Ngưu Ma Vương, dùng lực lượng song chưởng nắm chặt đầu Ngưu Ma Vương.

Về phần Bằng Ma Vương, đó là công kích.

- Hừ...

Hỗn Độn Phá Kim Thương không ngừng xoay tròn, đâm mạnh vào nhược điểm của Ngưu Ma Vương là đôi mắt.

Khổ cực hồi lâu, Bằng Ma Vương mới giúp cho Dã Tượng Vương và Sư Đà Vương hợp lực chế trụ Ngưu Ma Vương trong chốc lát. Ngưu Ma Vương bị chế trụ, tự nhiên là để mặc cho hắn công kích. Bất quá, này thời gian trôi buộc rất ngắn, bởi vì lực lượng của Ngưu Ma Vương quá kinh khủng.

- Bồng!

Ngưu Ma Vương thân thể rất mạnh, nhưng về phần tu luyện, cũng không thể mạnh so với thân thể được, nháy mắt đã bị đâm xuyên qua, Ngưu Ma Vương lúc này đột nhiên hồng lên.

- Bồng!

Ngưu Ma Vương toàn thân tắm trong sắc đỏ giữa đầu điên cuồng gầm vang, cơ thể đột nhiên chấn động cuộn lên, vôi voi bị cắt thành nhĩ đoạn nhỏ, còn cánh tay Sư Đà Vương cũng trong nháy mắt bị đánh gãy lìa, Ngưu Xoa chợt lóe lên trong tay Ngưu Ma Vương, nhanh như chớp đâm vào bụng Dã Tượng Vương, muốn trực tiếp phá yêu hạch.

- Khởi!

Bằng Ma Vương lúc này quát khê một tiếng, Kim Quang Càn Khôn Tráo vốn bao trùm ngoài thân hấn hóa thành một vòng lớn hơn, trong tích tắc đã bao trùm cả Sư Đà Vương, Dã Tượng Vương, Ngưu Xoa của Ngưu Ma Vương lúc này nện vào mặt vòng tròn đó.

- Bồng!

Kim Quang Càn Khôn Tráo tuy chấn động mạnh nhưng cũng không có vấn đề gì, mặc dù ba vị Đại Thánh đang trốn trong Kim Quang Càn Khôn Tráo cũng bị dư lực sóng chấn động, nhưng với công kích như thế cũng căn bản không ảnh hưởng gì tới ba vị Đại Thánh.

Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương trong nháy mắt cổ động yêu nguyên lực chữa trị thương thế.

- Rùa đen rút đầu!

Ngưu Ma Vương đột nhiên hét lớn một tiếng, đồng thời Ngưu Xoa cùng với Thúy Vân Sơn công kích điên cuồng Kim Quang Càn Khôn Tráo, nhưng Kim Quang Càn Khôn Tráo vẫn bình chân như vại, cho dù Ngưu Ma Vương giận dữ điên cuồng đến đâu, căn bản không làm nó rung động chút nào.

- Con bà nó, ba rùa đen rút đầu!

Ngưu Ma Vương đột nhiên thu tay lại, mắt đỏ bừng, quay về bọn người Bằng Ma Vương mắng chửi, hấn nổi giận, nhưng đối mặt với Kim Quang Càn Khôn Tráo, hấn cũng không có biện pháp gì.

- Rùa đen rút đầu!... Rùa đen rút đầu!... Rùa đen rút đầu!...

Cả Ma Vân thảo nguyên, vô số người tu yêu của ngưu tộc cùng cao giọng hô, thậm chí còn có cả những người khác sợ thiên hạ chưa đủ loạn cũng đồng thanh hò hét theo, nhất thời thanh âm vang vọng cả thảo nguyên, Bằng Ma Vương ba người nghe xong sắc mặt cực kỳ khó coi.

Bằng Ma Vương rất cao ngạo.

Ba vị Đại Thánh, như thế nào có khả năng chịu được sự sỉ nhục của nhiều người như vậy.

- Giết!

Bằng Ma Vương trong nháy mắt thu Kim Quang Càn Khôn Tráo trở lại bên ngoài thân, ba huynh đệ thông qua thần thức truyền âm hoàn toàn thương lượng xong, cơ hồ đồng thời hướng Ngưu Ma Vương bay đến, tiếc là bọn hấn không chú ý khước mắt Ngưu Ma Vương có một tia cười lạnh.

- Phá!

Ngưu Ma Vương đột nhiên hét lớn một tiếng!

Đồng thời Thúy Vân Sơn đập vào Dã Tượng Vương, Ngưu Xoa đâm về phía Sư Đà Vương, hai vị Đại Thánh này nhất thời kinh hãi, Bằng Ma Vương tuyệt không sợ hãi, tiến lên muốn đại chiến với Ngưu Ma Vương, bảo vệ cho hai vị đại ca của mình, nhưng lúc này...

- Phá!!!

Ngưu Ma Vương một lần nữa hét lớn.

Bằng Ma Vương rùng mình, Ngưu Ma Vương này không có Ngưu Xoa, cũng không có Thúy Vân Sơn, có thể dùng cái gì để công kích đây?

Ngưu Ma Vương bỗng cúi đầu, ôm lấy ngưu giác đỏ như máu hình đã được thành hai đại ngưu giác sau khi cuồng hóa, đâm thẳng vào Bằng Ma Vương. Bằng Ma Vương do lúc đầu sưng lại vì kinh ngạc, hơn nữa

khoảng cách hai người quá gần, đương nhiên, vẫn còn rất tự tin về Kim Quang Càn Khôn Tráo, không hề né tránh.

- Bồng!

Ngưu giác màu đỏ huyết đâm mạnh vào Kim Quang Càn Khôn Tráo.

Kim Quang Càn Khôn Tráo nhất thời rung động kịch liệt, làm tan mất hơn phân nửa lực công kích, nhưng gần một nửa lực lượng cũng đã xuyên qua được rồi đi vào trong, đánh trúng vào ngực Bằng Ma Vương, Bằng Ma Vương nhất thời trợn tròn mắt.

- Phốc!

Bằng Ma Vương đột nhiên phun ra một vòi máu tươi, trong ngực xuất hiện một lỗ thủng, thụ thương rất nặng.

- Hai vị ca ca!

Bằng Ma Vương bất chấp tất cả, thân hình chợt lóe lên bay ra xa, đồng thời bố trí Kim Quang Càn Khôn Tráo, nháy mắt đã bao phủ cả Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương, nhất thời ba người một lần nữa tránh vào trong Kim Quang Càn Khôn Tráo.

- Quá kinh khủng, nếu không phải Kim Quang Càn Khôn Tráo, một chút xíu nữa là tuyệt đối có thể làm vỡ vụn yêu hạch của ta, tiêu diệt nguyên thần của ta.

Bằng Ma Vương lúc này đã cảm thấy run sợ và kinh ngạc.

Hắn phải bảo vệ hai vị đại ca, lần này phải làm tốt hơn lần trước. Lỡ Ngưu Ma Vương một lần nữa dùng cùng một chiêu để công kích, lực công kích có dội vào trong, hắn cũng sẽ không bị thảm như vừa rồi.

- Ngưu Ma Vương này, quả nhiên thâm tàng bất lộ a!

Giao Ma Vương và Mi Hầu Vương mắt tròn mắt dẹt.

Bọn họ đã biết uy lực Kim Quang Càn Khôn Tráo, nhưng với đòn đâm từ mũi của ngưu giác lại có thể làm cho Kim Quang Càn Khôn Tráo không thể hóa giải tất cả lực công kích, còn có không ít lực công kích đánh vào người trong Kim Quang Càn Khôn Tráo. Nếu dùng chiêu đánh vào một người, phỏng chừng người đó hẳn phải chết.

- Tử ngưu đầu lúc trước đúng là dùng chiêu này đối phó lão tôn, lão tôn ta đây cũng bị thương dưới chiêu này. Ngay cả lão tôn ta đây mà cũng bị thương, Bằng Ma Vương đương nhiên cũng sẽ phải thụ thương.

Tôn Ngộ Không cười nói.

Giao Ma Vương và Mi Hầu Vương ánh mắt nhìn về phía Tôn Ngộ Không càng thêm bất lực.

“Hầu tử này kiêu ngạo quá mức rồi, Bằng Ma Vương có Kim Quang Càn Khôn Tráo bảo vệ, hơn nữa dưới tình huống biến thân cũng bị trọng thương, Tôn Ngộ Không người chỉ dựa vào thân thể mình, chỉ là bị tiểu thương, có phải là người không?” Giao Ma Vương và Mi Hầu Vương trong lòng ai thán.

- Rùa đen rút đầu!...Rùa đen rút đầu!...Rùa đen rút đầu!...

Cả thảo nguyên một lần nữa vang lên những cơn hò hét, nhưng lần này mặc cho người tu yêu của ngưu tộc kêu gào như thế nào, ba vị Đại Thánh Sư Đà Linh cũng không chui ra khỏi Kim Quang Càn Khôn Tráo, vẫn trốn tịt ở trong đó.

- Dem Lý Dương giao ra đây, sự tình này chấm dứt ở đây!

Ngưu Ma Vương quay về phía Bằng Ma Vương ba người lạnh lùng nói.

Bằng Ma Vương sắc mặt khó coi.

Hắn cao ngạo, cái hắn cảm thấy kiêu hãnh nhất là từng làm tọa kỵ cho hồng Hồng Quân đạo nhân. hắn là nhân vật như vậy, hôm nay lại bị Ngưu Ma Vương một tên thô tục đánh đến nỗi phải trốn vào trong Kim Quang Càn Khôn Tráo. Sao không phẫn nộ được, hắn há có thể để cho Ngưu Ma Vương như nguyện.

- Không giao, Ngưu Ma Vương, người đừng mơ tưởng Lý Dương. Hừ, công kích của người mặc dù rất mạnh, nhưng nói về tốc độ làm sao là đối thủ của ta, chỉ cần ta muốn đi, người há có thể ngăn lại?

Bằng Ma Vương ngạo nghễ nói, đúng vậy, hẳn đích xác không phải đối thủ của Ngưu Ma Vương, nhưng nếu hẳn muốn chạy trốn, ai có thể cản hẳn.

Hắn không giao Lý Dương, Ngưu Ma Vương có thể làm được gì?

337. Chương 36: Tân Địch Đại Tôn

- Ta xem đầu man ngưu nhà ngươi có thể làm gì được chúng ta?

Bằng Ma Vương cười lạnh lắc lắc đầu, Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương cũng thế, bị đánh đến độ nếu chỉ vì Ngưu Ma Vương nói mà giao ra Lý Dương, thanh danh Sư Đà Linh tam thánh bọn họ sau này sẽ bị hủy diệt.

Đồng thời...

Từng đạo quang mang lóe ra trên người Bằng Ma Vương, Sư Đà Vương cùng với Dã Tượng Vương, hiển nhiên ba người Bằng Ma Vương cũng lo lắng Ngưu Ma Vương này lại dùng ngưu giác màu đỏ kia tiếp tục công kích điên cuồng, do đó trước tiên dùng yêu nguyên lực bảo vệ bản thân.

Ngưu Ma Vương có dù có đánh rất mạnh, khi qua Kim Quang Càn Khôn Trảo sẽ bị hóa giải hơn phân nửa, với sự chuẩn bị của ba người, uy lực cũng không phải là quá lớn.

- Là các người tự mình nói đó!

Lỗ mũi Ngưu Ma Vương nhất thời nở lớn, từng đạo khí lưu màu trắng không ngừng phun ra, hiển nhiên Ngưu Ma Vương đã bị chọc giận, Ngưu Ma Vương bị rơi vào trạng thái cuồng hóa rất dễ bạo nộ, cái đầu cũng rất dễ nóng lên.

- Hừ!!!

Một tiếng trâu rống trầm thấp, Ngưu Ma Vương đột nhiên hóa thành một tia sét, hướng thẳng về phía Kim Quang Càn Khôn Trảo phóng đi, hào quang từ ngưu giác huyết hồng sắc trên đầu lóe lên càng tăng thêm chiến ý, dã ngưu, điểm cực mạnh chính là sừng, bản thể Ngưu Ma Vương cũng có sừng rất cứng.

Cuồng hóa xong, hai ngưu giác dung hợp thành huyết hồng sắc ngưu giác, uy lực rất cuộc đạt tới bậc nào?

- Hừ...

Ngưu giác lóe ra nhiều tia quang mang, thần thức Lý Dương lúc này đang bị Dã Tượng Vương thu vào Tụ Lí Càn Khôn nhìn ra cú đâm này, tựa hồ nhớ tới Phá Sơn Liệt Không, rồi lại thấy ngưu giác quang mang chói mắt mang theo lực lượng cực mạnh của Ngưu Ma Vương, ầm ầm đâm vào trên Kim Quang Càn Khôn Trảo.

- Oanh...

Đánh xong, không gian vỡ vụn, nhưng vết nứt không gian này không thể ảnh hưởng lớn gì đối với Ngưu Ma Vương cùng với Bằng Ma Vương Tam thánh. Kim Quang Càn Khôn Trảo không ngừng sinh ra từng đạo sóng gợn, nhanh chóng hóa giải lực công kích.

Nhưng Ngưu Ma Vương biến thân, Tử Cực Lực Hoàn Ma Thể ngoại gia cuồng hóa, ngưu giác công kích cực mạnh, đến cả Tôn Ngộ Không với tám thân cơ hồ bất tử cũng bị thương, có thể tưởng tượng được công kích mạnh như thế nào?

Nhất thời...

- Bồng...

Bên trong Kim Quang Càn Khôn Tráo giống như sinh ra từng đạo sóng chấn động, ba người Bằng Ma Vương bên trong nhất thời bị xô vào nhau. Bên ngoài thân ba người Bằng Ma Vương yêu nguyên lực không ngừng ngăn cản sóng công kích kinh khủng kia. Lúc này, Bằng Ma Vương ba người không hề bị thương, chỉ là tiêu hao một chút yêu nguyên lực mà thôi.

Bằng Ma Vương ba người vừa thấy thế, nhất thời hưng phấn hẳn lên.

Sư Đà Vương là người đầu tiên cuồng tiếu nói:

- Ha ha... man ngu, chúng ta ở trong Kim Quang Càn Khôn Tráo, người có thể làm được gì chúng ta? Đây là thần khí do chính Hồng Quân luyện chế, người là một Yêu Đế nhỏ nhỏ há có thể phá thần khí, chúng ta ba huynh đệ cứ ở trong Kim Quang Càn Khôn Tráo. Mặc cho người công kích, người cũng không thể làm gì chúng ta được, ha ha...

Dã Tượng Vương cũng đắc ý, cười to nói:

- Man ngu, Lý Dương đã bị ta bắt, đầu man ngu người có đánh tiếp cũng không hữu dụng. Cho dù ta nguyện ý thả Lý Dương, đại ca ta cũng không muốn, do đó hết cách rồi... người chịu khó khóc vài tiếng cho Lý Dương thôi. Ha ha...

Bằng Ma Vương cũng cười lạnh không nói.

Đột nhiên...

- Ba tên kia, trốn vào trong cái mu rùa không dám ra đây, lại còn dương dương tự đắc, muốn cái gì? Không cảm thấy đỏ mặt sao?

Tôn Ngộ Không nói vẻ khinh thường. Thanh âm hẳn mặc dù không lớn, nhưng lực xuyên thấu rất mạnh, tất cả mọi người trên thảo nguyên đều nghe được.

Nhất thời sắc mặt Bằng Ma Vương ba người trầm xuống.

Đại Thánh khác nếu dám vũ nhục bọn họ. Có lẽ bọn họ ba người sẽ thẳng tay giáo huấn đối phương, nhưng người nói lời này chính là Tôn Ngộ Không, được xưng là đệ nhất nhân, chỉ dưới Đại Tôn trong lục giới, hơn nữa bọn họ ba người cũng đã đánh nhau với Tôn Ngộ Không, rất rõ ràng, Tôn Ngộ Không này còn kinh khủng hơn Ngưu Ma Vương kia.

Do đó... bọn họ cả đám im bật.

- Ta không tin, Kim Quang Càn Khôn Tráo này thật không phá được, hừ hừ hừ hừ...

Trong mũi Ngưu Ma Vương phun ra khí lưu một cách gấp gáp. Màu đỏ trong mắt càng thêm yêu dị, tính cổ chấp của ngưu tộc cũng điên cuồng phi thường.

- Oanh!

Ngưu giác màu đỏ yêu dị lại đánh mạnh trên Kim Quang Càn Khôn Tráo, vẫn thế, mặc dù uy lực lớn, nhưng khi qua Kim Quang Càn Khôn Tráo cũng bị triệt tiêu đại bộ phận, phần lực còn lại, ba vị Đại Thánh đồng thời gánh chịu, tự nhiên quá dễ dàng.

- Con bà nó!

Nhìn thần sắc bất cần ngạo nghễ của Bằng Ma Vương ba người bên trong Kim Quang Càn Khôn Tráo, trong lòng Ngưu Ma Vương càng thêm bốc lửa, miệng chửi, đầu cúi xuống, răng nghiến lại, một lần nữa bắt chấp tất cả điên cuồng lao đi.

- Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!...

Hết lần này tới lần khác, Ngưu Ma Vương lại tiếp tục thất bại khi dùng ngưu giác đỉnh đâm tới.

Kim Quang Càn Khôn Tráo chấn động hết lần này tới lần khác, nhưng mặc dù chấn động đến đâu, cũng vẫn như trước không có một vết trầy xước.

Thần thức Lý Dương trong Tụ Lí Càn Khôn của Dã Tượng Vương thấy rõ ràng mọi chuyện xảy ra.

- Ngưu Ma Vương... đại ca!

Nhìn Ngưu Ma Vương điên cuồng, bất chấp tất cả, trong lòng Lý Dương đột nhiên rất cảm động, hắn không biết Ngưu Ma Vương vì muốn cứu hắn, hay vì Ngưu Ma Vương chiến đấu vì sĩ diện của mình, nhưng trong mắt Lý Dương thì Ngưu Ma Vương làm tất cả để cứu hắn.

Trong lòng Lý Dương lặng lẽ ghi nhớ ân tình này, mặc dù bây giờ mình địa vị rất thấp, thực lực cũng không cao, không thể so được với Ngưu Ma Vương, cũng không giúp được Ngưu Ma Vương cái gì, nhưng Lý Dương vẫn khắc ghi ân tình này trong lòng.

- Tụ Lí Càn Khôn, Tụ Lí Càn Khôn, bằng sức mình, làm sao có thể xuất động được?

Lý Dương bất lực.

Mặc dù hắn tự tin Dã Tượng Vương không thể giết chết mình, nhưng với Tụ Lí Càn Khôn này thì mình cũng không thể thoát ra, Tụ Lí Càn Khôn muốn phá được chỉ có một biện pháp, đó là dùng công kích cực mạnh. Phá không gian...

Với sự công kích thật mạnh không gian Tụ Lí Càn Khôn thừa nhận không nổi, sẽ có vết nứt, mình liền có thể thoát ra ngoài.

Nhưng với Tụ Lí Càn Khôn này của Dã Tượng Vương, Đạo Phách của mình căn bản không thể phá Tụ Lí Càn Khôn này thoát ra được. Do đó chỉ có thể nhìn sự tình phát triển bên ngoài. Mình căn bản vô năng vì lực.

- Hô hô hô hô...

Vốn cũng là tiếng trâu rống, nhưng bây giờ từ mũi của Ngưu Ma Vương lại phát ra thanh âm hồng hộc, hiển nhiên hắn đã phải hô hấp dồn dập quá mức, vừa mới công kích mãnh liệt mấy trăm lần đã tiêu hao lực lượng của hắn quá lớn.

- Hô hô...

Ngưu Ma Vương chậm rãi giải trừ biến hóa, cũng không phải hắn không thể kiên trì nữa, mà là tiếp tục như thế cũng vô dụng, hơn nữa bảo trì trạng thái cuồng hóa, đúng là năng lượng của mình tiêu hao cũng thật sự quá lớn, công kích càng mạnh, tiêu hao càng nhiều.

Màu đỏ trên người Ngưu Ma Vương từ từ nhạt dần.

- Ha ha man ngưu, ngươi còn kiêu ngạo nữa không, giải trừ cuồng hóa, ngươi căn bản không phá được Kim Quang Càn Khôn Tráo của ta, ngay cả tư cách đả thương ta cũng không có.

Bằng Ma Vương kiêu ngạo cùng cực, đột nhiên thu lại Kim Quang Càn Khôn Tráo chỉ còn bao phủ ngoài thân thể mình, còn Sư Đà Vương, Dã Tượng Vương đã thoát ly khỏi sự bảo vệ của Kim Quang Càn Khôn Tráo.

Ngưu Ma Vương không cuồng hóa mặc dù vẫn lợi hại như trước, nhưng với Kim Quang Càn Khôn Tráo của mình Bằng Ma Vương cũng không thêm quan tâm.

- Kim Quang Càn Khôn Tráo, Kim Quang Càn Khôn Tráo...

Ngưu Ma Vương trợn mắt nhìn trừng trừng vào Bằng Ma Vương, cũng vô kế khả thi. Bằng Ma Vương này tốc độ quá nhanh. Đánh lên căn bản không trúng, hơn nữa Bằng Ma Vương có Kim Quang Càn Khôn Tráo quá biến thái.

- Hồng Quân không hiểu sao vì sao lại đem bảo bối như thế đưa cho con dã diểu này.

Trong lòng Ngưu Ma Vương cực kỳ bất lực

Bằng Ma Vương cười lạnh nói:

- Ta đứng cho man ngưu nhà ngươi đánh, ngươi cũng không thể làm gì được ta, như vậy không thể trách ta không cho ngươi cơ hội. Ha ha...

Bằng Ma Vương đột nhiên ngoảnh mặt lại, xoay người nhìn về phía Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương, nói:

- Hai vị ca ca, chúng ta đi.

Sư Đà Vương và Dã Tượng Vương cũng nhìn Ngưu Ma Vương liếc mắt, rất kiêu ngạo, tựa hồ trận đấu này mình thắng lợi hoàn toàn. Bọn họ đã quên mất, bọn họ bắt quá dựa vào Kim Quang Càn Khôn Tráo mới ngăn trở Ngưu Ma Vương được.

Thấy Bằng Ma Vương như thế, vốn Tôn Ngộ Không đang xem cuộc chiến cũng khó chịu đến nhàu mày trợn mắt, tựa hồ nhớ tới những sự tình trong quá khứ.

Tôn Ngộ Không nhớ rõ, lúc trước trong khi mình một đánh ba, cuối cùng cũng là tên Bằng Ma Vương này dựa vào Kim Quang Càn Khôn Tráo làm cho mình vô kế khả thi, cho nên mới tuyên bố hòa. Trên thực tế Sư Đà Linh tam thánh bị Tôn Ngộ Không đánh thập phần thảm thiết, nhưng chỉ dựa vào Kim Quang Càn Khôn Tráo trốn tránh mà thôi.

- Hoàng mao điều, lần trước cũng kiêu ngạo như vậy, hừ, lão tôn ta đây cũng lâu lắm rồi không động thủ, tay chân ngứa ngáy, hách hách... Thái Cực vô thượng đại viên mãn, là cái quái gì? Bế quan lâu như vậy mà không đột phá được, hay là đại chiến một hồi cho sướng!

Tôn Ngộ Không máu chiến, khát vọng chiến đấu của hắn không hề kém Ngưu Ma Vương, chỉ vì muốn cảm ngộ được cái gì Thái Cực vô thượng đại viên mãn, hắn phải ngồi tu luyện không biết bao nhiêu năm, hôm nay nhìn trận chiến nhiệt huyết sôi trào, hơn nữa hắn không quen nhìn Bằng Ma Vương kiêu ngạo, Tôn Ngộ Không cũng đã động tâm rồi.

Tôn Ngộ Không đột nhiên ngẩng đầu cao quát:

- Hách hách... hoàng mao điều, đứng lại cho lão tôn!

Thanh âm Tôn Ngộ Không giống như động kim xuyên thạch, thanh âm đó làm cho Bằng Ma Vương rung mình. Bằng Ma Vương quay đầu nhìn về phía Tôn Ngộ Không, nghe Tôn Ngộ Không gọi hắn là “Hoàng Mao Điều”, lúc này cười lạnh nói:

- Tôn hầu tử, không có việc người gọi loạn làm gì?

Lần trước lão tôn ta đây không phá được Kim Quang Càn Khôn Tráo của người, lúc này ta ngứa tay rồi...

Đám lông trên mặt Tôn Ngộ Không lộ ra thần sắc muốn đánh với cả thiên địa, quang mang chột lóe, một đạo tử kim quang lờ lờ bỗng xuất hiện trên tay Tôn Ngộ Không, chính là Kim Cô Bổng được xưng “Vô Kiên Bất Tội”

Bằng Ma Vương cười lạnh:

- Tôn hầu tử, Kim Quang Càn Khôn Tráo của ta do chủ nhân tự thân đưa cho ta, để xem một hầu tử như người có khả năng phá không?

Bằng Ma Vương vì từng thân là tọa kỵ của Hồng Quân đạo nhân nên rất kiêu ngạo, kể cả gặp Đại Tôn, cũng chỉ miễn cưỡng gật đầu hành lễ, từ đó có thể tưởng tượng sự cao ngạo của hắn.

Bất quá cũng không có Đại Tôn tìm kiếm hắn gây phiền toái. Dù sao Bằng Ma Vương cũng là tọa kỵ Hồng Quân đạo nhân, Hồng Quân đạo nhân quả là người vụn vặt lần không nên trêu vào.

Hiểu được Thái Cực vô thượng đại viên mãn sẽ làm Đại Tôn, Đại Tôn thực lực cực kỳ kinh khủng.

Vượt qua Thái Cực vô thượng đại viên mãn cảnh giới, còn có Hỗn Độn Đại La Thiên Đạo trong truyền thuyết, đó là đại biểu thiên địa chí cao “Đạo” của Càn Khôn, biến đá thành vàng, thậm chí kể từ thời hỗn độn thế giới, cũng chỉ có Bàn Cổ và Hồng Quân đạo nhân là cảm nhận được mà thôi, hiểu được Hỗn Độn Đại La Thiên Đạo, đó là loại cấp bậc nào chứ?

Ít nhất, các Đại Tôn không thể hiểu được.

Yêu Đế, Ma Đế, trong mắt Đại Tôn chỉ là con kiến, nhưng trong mắt Hồng Quân đạo nhân đám Đại Tôn chẳng lẽ cao quý hơn nhiều so với con kiến?

Nhìn bộ dáng cuồng ngạo của Bằng Ma Vương, Tôn Ngộ Không nổi giận rồi.

- Khách khách...

Trong miệng Tôn Ngộ Không phát ra một tiếng quái dị, đột nhiên quát một tiếng:

- Hoàng Mao Điều, muốn ăn đòn rồi.

Tôn Ngộ Không hét lớn, cả người hóa thành một đạo tàn ảnh, thoáng cái đã tới bên cạnh Bằng Ma Vương, giơ cao Kim Cô Bổng rồi đột nhiên nện xuống, dưới cú đập này, Kim Cô Bổng trong nháy mắt lại hóa thành vạn ngàn bồng ảnh. Một bồng này tương đương với vạn ngàn bồng.

- Tôn hầu tử!

Bằng Ma Vương trong miệng chửi rủa, cũng muốn chạy trốn, hắn biết thiết bồng của Ngộ Không kinh khủng bao nhiêu.

Nhưng...

Chẳng biết vì sao, Bằng Ma Vương không chạy thoát Kim Cô Bổng của Tôn Ngộ Không.

- Oanh... Oanh... Oanh...

Liên tiếp những kích rất mạnh, mỗi một kích đều cực kỳ kinh khủng, mỗi một kích đều làm cho Kim Quang Càn Khôn Tráo không ngừng chấn chiến, thậm chí còn có từng đạo sóng công kích vào Bằng Ma Vương, quá mạnh, bất kỳ một bồng cũng có thể so được với ngư giác của Ngư Ma Vương khi ở trạng thái mạnh nhất.

Hơn nữa Tôn Ngộ Không chỉ trong nháy mắt nện xuống vạn ngàn bồng.

- Phốc...

Bằng vào Bằng Ma Vương này làm sao chống đỡ được. Lực công kích quá mạnh làm hắn ngửa đầu phun ra một vòi máu tươi.

“Hầu tử này càng ngày càng thêm mạnh.” Ngư Ma Vương lẩm bẩm nói, Tôn Ngộ Không bẻ quan lâu như thế, cũng không phải không có tiến triển, mặc dù tự thân cảm thụ không rõ lắm, nhưng trên thực tế cũng đã có nhiều tiến bộ, thân thể hắn mạnh hơn, công kích mạnh hơn, tốc độ mạnh hơn.

- Công kích của Tôn hầu tử mạnh hơn rất nhiều a.

Bằng Ma Vương kinh hãi, hắn nhớ trận chiến năm đó, Kim Cô Bổng của Tôn Ngộ Không mặc dù có thể làm cho mình thụ chút tiểu thương, nhưng uy lực tuyệt đối không kinh khủng như bây giờ.

- Chạy!

Bằng Ma Vương hóa thành một mũi tên bỏ chạy.

- Chưa kịp thoát mái chút nào!

Trên mặt Tôn Ngộ Không tràn ngập hưng phấn, hiển nhiên hắn rất thích đánh nhau, với lực công kích của hắn, ai có thể chịu được một kích của hắn chứ? Thấy Bằng Ma Vương muốn chạy trốn, Tôn Ngộ Không lúc này hét to một tiếng:

- Chạy đi đâu!

Lập tức Tôn Ngộ Không hóa làm một đạo kim quang đuổi theo.

Điều kinh ngạc chính là, quá khứ Tôn Ngộ Không chậm hơn Bằng Ma Vương một chút, nhưng lần này tốc độ lại tương đương với Bằng Ma Vương.

- Thống khoái!

Tôn Ngộ Không hoàn toàn đắm chìm trong hưng phấn đánh nhau, thấy Bằng Ma Vương chạy trốn về phía chân trời, lúc này cười hắc hắc, Kim Cô Bổng đột nhiên biến thành to lớn, dài mấy chục thước, cơ hồ Kim Cô Bổng còn mang theo cả khí thể hủy thiên diệt địa đánh tới, trong con mắt của Tôn Ngộ Không toát lên sự hưng phấn, hắn hoàn toàn chìm đắm vào sự hưng phấn chiến đấu, còn tốc độ Kim Cô Bổng lại đột nhiên tăng thêm mấy lần, một tiếng “Oanh” nện vào người Bằng Ma Vương.

- Oanh!

Kim Quang Càn Khôn Tráo giống như cái phao, nhưng...

- Xoảng!

Tiếng vỡ nát vang lên...

338. Chương 37: Nửa Năm Chi Ước

Nhưng, Kim Quang Càn Khôn Tráo lợi hại như thế nhưng lại...

Nổ tung!

Nổ như một bong bóng xà phòng...

Tất cả mọi người giật mình.

Đám Giao Ma Vương, Mi Hầu Vương, Ngưu Ma Vương, Dã Tượng Vương, Sư Đà Vương mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt khó có thể tin, giống như người ngớ ngẩn, cứ ngơ ngác nhìn như thế, lực phòng ngự của Kim Quang Càn Khôn Tráo kinh người mà cũng bị phá.

Vô số người trên Sư Đà thảo nguyên, Ma Vân thảo nguyên, cả đám Yêu Đế yêu quân Yêu giới cũng nhìn ngây ngốc.

Kim Quang Càn Khôn Tráo, trong Yêu giới tương đương với một truyền thuyết, một thần thoại bất di bất dịch. Một thần thoại theo đó ngay cả Yêu giới đệ nhất Đại Thánh Tôn Ngộ Không cũng có cách nào phá được. Hôm nay thế nhưng thần thoại này lại bị tiêu diệt, tiêu diệt ngay trước mắt mọi người.

Chủ nhân Kim Quang Càn Khôn Tráo Bằng Ma Vương bị Kim Cô Bồng đánh bay, hấn không chết, nhưng lúc này hấn giống như người mất hồn.

- Nổ Kim Quang Càn Khôn Tráo nổ? Không, không, không có khả năng, chủ nhân nói rồi, không phải Đại Tôn tuyệt đối không thể phá Kim Quang Càn Khôn Tráo, làm sao có thể như vậy được? Làm sao có thể như vậy được?

Trong miệng Bằng Ma Vương không ngừng lẩm bẩm, không tin vào kết quả này.

Hấn là Bằng Ma Vương kiêu ngạo.

Hấn là Bằng Ma Vương cao ngạo.

Tất cả những điều này đều không hoàn toàn dựa vào thực lực. Kim Quang Càn Khôn Tráo phòng ngự kinh người là đệ nhất thần khí của hấn, cũng là nơi để hấn dựa vào mà kiêu ngạo, hấn dựa vào Kim Quang Càn Khôn Tráo này dám đánh nhau với Ngưu Ma Vương, dám coi trời bằng vung không coi ai vào mắt.

Kim Quang Càn Khôn Tráo này là bùa hộ thân của hấn. Bùa hộ thân để hấn tung hoành lực giới.

Nhưng bây giờ... bùa hộ thân của hấn đã bị phá...

Lý Dương trong Tụ Lí Càn Khôn của Dã Tượng Vương cũng dùng thần thức cẩn thận quan sát Tôn Ngộ Không, thần thức hấn phát hiện rõ ràng Tôn Ngộ Không có sự lộ xác.

Lột xác!

Tôn Ngộ Không giữa hư không ngồi khoanh chân, Kim Cô Bồng cũng biến mất.

Lúc trước Tôn Ngộ Không tự áp lực mình, không ngừng tìm hiểu “Đạo” trong lòng, muốn hiểu được Thái Cực vô thượng đại viên mãn, thậm chí vì thế một mình một người bế quan vô số năm, không cùng bất luận kẻ nào chiến đấu. Với sự hiểu biết vô bờ của Tôn Ngộ Không, có thể tưởng tượng sự chịu đựng của Tôn Ngộ Không khổ cực biết bao nhiêu.

Nhấn nhục vô số năm, lúc này đây vừa ra tay, tự nhiên sướng khoái vô cùng. Đặc biệt là một bóng cuối cùng, cảm giác sướng khoái mượt mà lúc này đọng lại trong lòng, lơ lơ lửng lửng, giữa không trung tối tăm, bỗng xuất hiện một ánh sáng trong lòng Tôn Ngộ Không.

- Hưu...

Thiên địa cự biến, trước mắt vô số người trên Sư Đà thảo nguyên và Ma Vân thảo nguyên, trên bầu trời bỗng xuất hiện đoàn đoàn kim quang, đồng thời, từng đạo kim quang giống như những mũi tên từ mọi nơi tụ tập hướng về trung ương, kim quang này đến từ các nơi, thậm chí từ các giới...

- Oanh!

Giống như thiên lôi giáng xuống.

Kim quang thật lớn trên bầu trời, đột nhiên bắn ra một cột sáng kim sắc, trong chớp lát hoàn toàn bao phủ lấy Tôn Ngộ Không. Trên mặt Tôn Ngộ Không dần dần bình tĩnh lại, không ngừng hấp thu quang mang. Thân thể cũng không ngừng phát ra các loại hào quang.

Hào quang bảy màu.

Cao thủ ở đây cơ hồ đã biết. Năng lượng bảy màu chỉ Đại Tôn mới có thể có, nhưng lúc này ngoài thân của Tôn Ngộ Không cũng vờn quanh hào quang bảy màu.

- Hỗn độn ngũ hành chi linh, hỗn độn kim linh đứng đầu ngũ hành rốt cục hiểu được Thái Cực vô thượng đại viên mãn cảnh giới, lực giới lại có thêm một vị Đại Tôn rồi.

Lý Dương trong Tụ Lí Càn Khôn của Dã Tượng Vương cảm khái nói, thần thức hắn đã thấy rất rõ ràng biến hóa của Tôn Ngộ Không.

Nói đến Tôn Ngộ Không cũng đáng thương. Nếu hắn từng bước bước tu luyện, trong vòng trăm năm, là có thể tới Yêu Đế hậu kỳ, theo lẽ để đạt tới Đại Tôn căn bản không cần gian nan vậy, nhưng Chuẩn Đề đạo nhân lúc trước vì muốn tạo quan hệ tốt với Tôn Ngộ Không, lại giúp Tôn Ngộ Không chỉ trong một thời gian quá ngắn đạt tới cảnh giới Yêu Đế.

Xây nhà mà không có móng, điều này làm cho Tôn Ngộ Không dừng lại tại Yêu Đế hậu kỳ thật lâu.

Phỏng chừng trong ngũ đại hỗn độn chi linh, Tôn Ngộ Không dừng lại tại bước cuối cùng lâu nhất. Theo đạo lý, nguyên thần Tôn Ngộ Không vốn là hỗn độn chi linh, muốn đột phá thấu triệt tầng cuối cùng là vô cùng dễ dàng, nhưng lúc này, áp lực bao lâu nay của Tôn Ngộ Không đột nhiên bộc phát.

Lại đột phá.

Đột phá một tầng cuối cùng, Tôn Ngộ Không liền hiểu được tất cả.

Tất cả mọi người ngửa cổ lên nhìn, nhìn năng lượng cột sáng kim sắc hải nhân không ngừng dung hợp vào trong cơ thể Tôn Ngộ Không.

Nữ Oa Cung.

- Ngộ Không hắn rốt cục thành công rồi.

Một mỹ phụ có dung mạo là một từ mẫu nhân tình sáng lên, lập tức phát tay áo, biến mất khỏi Nữ Oa Cung.

Phục Hi cung.

- Yêu giới ta rốt cục xuất vị Đại Tôn thứ ba rồi, ngũ hành chi linh đã hình thành từ hỗn độn sơ khai, chỉ là Chuẩn Đề ghé thăm, làm cho hỗn độn kim linh tu luyện chậm như thế.

Một trung niên nam tử mặc áo vàng lắc đầu cười nói, thân mình nhoáng lên, biến mất khỏi Phục Hi cung.

Đại Tôn các giới đã cảm ứng được việc lại có một vị tân Đại Tôn vừa mới sinh ra trong lục giới.

Tiên giới Tam Thanh trong lòng rất không thoải mái. Yêu giới xuất hiện một Đại Tôn, việc này sẽ làm thực lực của hai đại trận doanh có chút chênh lệch, bất quá bọn họ cũng không quá khẩn cấp, bởi vì bọn họ biết quan hệ giữa Tôn Ngộ Không và Chuẩn Đề đạo nhân.

Hơn nữa Yêu giới hai vị Đại Tôn sẽ không tham gia vào cuộc chiến tiên ma, còn hai vị Phật giới Đại Tôn cũng sẽ không tham dự. Tôn Ngộ Không này cho dù trở thành Đại Tôn, phỏng chừng cũng sẽ nể mặt Chuẩn Đề đạo nhân sẽ không tham gia vào cuộc chiến tiên ma.

Ma Thần Cung, Thanh Tiêu Các.

- Ha ha... hỗn độn kim linh, đứng đầu ngũ hành, hỗn độn kim linh công kích cực mạnh, rốt cục đạt tới Đại Tôn vị rồi, Tôn Ngộ Không vốn thực lực cũng rất mạnh, một khi đạt tới Đại Tôn cảnh giới, nói không chừng miễn cưỡng có thể đánh ngang tay với ta một trận.

Xi Vưu một thân áo xanh trên mặt có vẻ tươi cười, thân thể cũng biến mất khỏi lầu thượng của Thanh Tiêu Các.

- Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!...

Kim quang từ không trung đột nhiên hóa thành chín cột sáng kim sắc ầm ầm bắn xuống, chín cột sáng giáng xuống mặt đất, mặt đất bị chấn động kịch liệt. Đồng thời chín đạo cột sáng hình thành một trận hình kỳ dị, kim quang với tốc độ nhanh hơn không ngừng hướng về phía Tôn Ngộ Không mà tụ hợp lại.

Trên không trung, thân hình Nữ Oa nương nương xuất hiện, rồi sau đó đó là Phục Hi, thậm chí cả Phật giới Đại Tôn Chuẩn Đề đạo nhân cũng đến nơi.

Lần lượt từng Đại Tôn xuất hiện, điều này làm cho này đám Yêu Đế phía dưới lạnh mình kinh ngạc. Kiến thức đám Yêu Đế coi như khá uyên bác, Nữ Oa nương nương và Phục Hi đều từng gặp qua. Tự nhiên phải biết, mọi người trong Yêu giới nhất thời quỳ xuống.

- Trở về bản tính thực mới là đúng! Ha ha, lão tôn ta rốt cục cảm ngộ đại viên mãn rồi.

Thanh âm Tôn Ngộ Không cười ha hả từ trong kim quang truyền đến, khi kim quang chợt lóe lên, liền hoàn toàn ẩn vào trong cơ thể Tôn Ngộ Không. Lúc này trên người Tôn Ngộ Không có một lực lượng mãnh liệt mệnh mông, lực lượng chí dương chí cương.

- Ngộ Không, chúc mừng ngươi rốt cục đắc chứng đại viên mãn, trở thành Đại Tôn.

Nữ Oa nương nương mỉm cười nói.

Tôn Ngộ Không lúc này khê hành lễ. Theo đạo lý, hẳn chính là đứng đầu ngũ hành, không cần hành lễ, nhưng Tôn Ngộ Không chính là từ trong Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch mà hình thành, lại được Nữ Oa nương nương chiếu cố rất lâu, đối với Nữ Oa nương nương, Tôn Ngộ Không thậm chí có một loại cảm giác như với mẫu thân, tự nhiên phải tôn trọng.

- Ngộ Không, ngươi đắc chứng đại viên mãn. Yêu giới ta coi như là có vị Đại Tôn thứ ba. Đáng hận Chuẩn Đề này, lúc trước lại đối với ngươi như thế.

Phục Hi nhìn Chuẩn Đề đạo nhân, hừ lạnh một tiếng.

Chuẩn Đề đạo nhân thoáng có chút xấu hổ.

Bất quá hẳn cũng không nói gì thêm, Phật giới đề xướng buông đồ đao lập địa thành Phật, tính tình rất hiền lành, Phật giới hai vị Đại Tôn này là ít tiếng nhất trong các Đại Tôn, công lực yếu nhất, tính tình tự nhiên rất tốt, cũng không nói gì.

- Phục Hi đạo huynh, Chuẩn Đề đạo huynh từng là sư tôn của lão tôn ta, lúc trước Chuẩn Đề đạo huynh cũng không biết hỗn độn ngũ hành chi linh do không có nền tảng nên bị trục trặc như thế, không thể trách Chuẩn Đề đạo huynh.

Tôn Ngộ Không nói chuyện cũng có bộ dáng Đại Tôn lắm.

Thành Đại Tôn, Tôn Ngộ Không hoàn toàn trở về với bản tính.

Giữa Đại Tôn, coi như là cùng cấp bậc, cũng chỉ có Hồng Quân đạo nhân mới được bọn họ xưng hô “sư phụ”. Tự nhiên Tôn Ngộ Không bây giờ xưng hô Chuẩn Đề đạo nhân là “đạo huynh”, ngoài miệng xưng hô như thế, Tôn Ngộ Không vẫn còn lưu luyến những cảm tình cũ.

- Ngộ Không, người rốt cục trở thành Đại Tôn, ta coi như đã an tâm rồi, lúc trước ta thật chẳng biết, hỗn độn ngũ hành chi linh cũng gặp phải sự tình bực này, vốn dựa theo giải thích của ta, ngũ hành chi linh hẳn là trời sanh có thể dễ dàng đạt tới Đại Tôn, không gặp phải vấn đề gì lớn. Do đó mới ... những năm gần đây, ta vì thế cảm thấy rất ân hận, hôm nay, người rốt cục đắc chứng đại viên mãn, ta coi như là chấm dứt một tâm sự đè nặng lâu nay.

Chuẩn Đề đạo nhân chấp hai tay cười nói.

- Chuẩn Đề đạo huynh, lão tôn ta làm sao trách người được, nếu không có người làm cho lão tôn ta sớm đạt tới Yêu Đế cảnh giới, lão tôn ta không biết phải ném trải bao nhiêu cực khổ, nói đến, còn phải cảm tạ người hơn nữa?

Tôn Ngộ Không cười hì hì an ủi.

Chuẩn Đề đạo nhân mỉm cười, hẩn hiểu, mặc dù hôm nay Tôn Ngộ Không không có khả năng gọi hắn là sư tôn, nhưng kia tình thầy trò vẫn còn tác dụng

Đột nhiên...

Tôn Ngộ Không quay đầu nhìn về phía Bằng Ma Vương.

- Người hoàng mao điều này, lão tôn ta đã sớm nhìn không vừa mắt rồi, tính ra, cũng phá Kim Quang Càn Khôn Tráo của người, sau này người cũng chỉ còn dựa vào tốc độ của người mà chạy thoát. À, voi mũi dài.

Ánh mắt Tôn Ngộ Không đột nhiên bắn về phía Dã Tượng Vương.

Trong lòng Dã Tượng Vương run lên.

Nghe câu đối thoại vừa rồi, hơn nữa ngay từ đầu kim quang khí thế khổng lồ, cộng với uy áp Đại Tôn độc nhất vô nhị từ Tôn Ngộ Không, Dã Tượng Vương tự nhiên biết Tôn Ngộ Không đã trở thành Đại Tôn.

- Bái kiến Đại Tôn!

Dã Tượng Vương rất cung kính, vội vàng quỳ xuống nói.

Tôn Ngộ Không hì hì cười nói:

- Hắc hắc, tốt, coi như thức thời, người đem Lý Dương thả ra đi, tử ngư đầu tốt xấu gì cũng từng có tình huynh đệ với lão tôn ta, lão tôn ta cũng không thể không cấp cho tử ngư đầu chút mặt mũi.

Ngư Ma Vương nghe xong, nhất thời yết hầu giật giật, cũng không biết nói gì hơn.

Nếu là lúc trước, hắn sẽ trực tiếp gọi Tôn hầu tử, nhưng bây giờ Tôn Ngộ Không thành Đại Tôn, cũng cao cao tại thượng rồi, nhưng Tôn Ngộ Không cho dù trở thành Đại Tôn, lại vẫn nhớ tình huynh đệ, điều này làm cho Ngư Ma Vương cũng có chút cảm động.

- Tuân lệnh!

Dã Tượng Vương căn bản không hề do dự, lập tức phát tay đem Lý Dương thả ra.

Lý Dương ngẩng đầu nhìn Tôn Ngộ Không, thần thức tự nhiên phát ra, hoàn toàn bao phủ lấy Tôn Ngộ Không, đem từng “chi tiết” của Tôn Ngộ Không “mổ xẻ” rõ ràng. Tôn Ngộ Không mặc dù lúc này thành Đại Tôn, nhưng trong cơ thể vừa mới hấp thu cổ kim khí kinh khủng còn chưa hoàn toàn hấp thu, phỏng chừng còn phải một thời gian nữa.

- Hô!

Rồi đột nhiên, ba đạo thân ảnh xuất hiện ở giữa không trung, đứng ở phía trước là một người, một thân áo xanh, chính là Xi Vương, phía sau hai người phân biệt là Thủy thần Cộng Công, Hỏa thần Chúc Dung, ba vị Ma giới Đại Tôn cũng đến nơi rồi.

- Tôn Ngộ Không, người rốt cục trở thành Đại Tôn, ta đã đợi ngày hôm nay từ rất lâu.

Thanh âm Xi Vưu sang sảng vang vọng trong thiên địa, đồng thời, một cỗ cấm chế xuất hiện bao phủ cả bầu trời, thảo nguyên trên thảo nguyên tất cả mọi người không thể nghe các Đại Tôn nói chuyện, tất cả mọi người hiểu rằng, đây là Đại Tôn không muốn câu chuyện của bọn họ bị đám tiểu bối này nghe.

Cấm chế của Xi Vưu rất rộng lớn, ở đây ngoại trừ Đại Tôn có thể nghe, chỉ có Lý Dương có thể nghe được.

Tôn Ngộ Không vừa thấy Xi Vưu, nhất thời cảm thấy một cỗ áp lực, áp lực cường đại, chỉ vừa thấy Xi Vưu, Tôn Ngộ Không liền có loại cảm giác là mình lúc này không phải là đối thủ của Xi Vưu, nếu mình hoàn toàn hấp thu tinh kim khí còn có thể liều mạng với hắn được.

- Xi Vưu đạo huynh, người đợi lão tôn ta?

Tôn Ngộ Không chớp chớp hai mắt trong veo, nghi hoặc hỏi.

Một bên là Hỏa thần Cộng Công nói:

- Ngộ Không, đại ca ta tung hoành lục giới, không ai là địch thủ, do đó một mạch kì vọng người trở thành Đại Tôn, trong ngũ hành chỉ linh chúng ta, lấy kim đứng đầu, công kích của người cực mạnh, nhìn thực lực của người hôm nay, hẳn là không phân cao thấp với ta, để cho người hoàn toàn hấp thu năng lượng trong cơ thể, đạt tới trạng thái tốt nhất, phỏng chừng có thể cùng đại ca chiến đấu một lần.

- Xi Vưu đạo huynh muốn cùng với lão tôn ta “nghiên cứu” hả?

Trên mặt Tôn Ngộ Không xuất hiện một tia hưng phấn.

Hắn đối với sự tình Đại Tôn các giới cũng biết rõ ràng, bọn người Nữ Oa nương nương vì Tôn Ngộ Không là hỗn độn kim linh, cũng không giấu diếm Tôn Ngộ Không việc gì, Tôn Ngộ Không cũng biết trong Đại Tôn các giới, Xi Vưu là người cực mạnh.

Thân thể của Bàn Cổ, thân thể cực mạnh, vượt xa các loại thần khí.

Xi Vưu lạnh nhạt gật đầu:

- Thực lực người hôm nay còn chưa có đạt tới trạng thái tốt nhất, căn bản không phải địch thủ của ta, chờ người đạt tới trạng thái tốt nhất, có lẽ có thực lực so với ta, ta cho người nửa năm, nửa năm sau, khi người đạt tới trạng thái tốt nhất, hỗn độn trong không gian, ta sẽ cùng người tranh tài cao thấp!

Xi Vưu nói cuồng ngạo vô cùng, nhưng nhưng không ai dám nói thêm điều gì, bởi vì những lời này của Xi Vưu nói có thực lực.

- Được, lão tôn ta tạm chờ Xi Vưu đạo huynh!

Tôn Ngộ Không trong mắt lóe ra tia hưng phấn, cho dù trở thành Đại Tôn, bản chất hiếu chiến của không thay đổi được, tinh kim khí trong cơ thể căn bản không cần nửa năm, chỉ cần một hai tháng là có thể hoàn toàn hấp thu rồi.

Chỉ đợi nửa năm sau, đến lúc đó, sẽ có một cuộc chiến cực kỳ thống khoái kinh thế hãi tục.

339. Chương 38: Tĩnh Tu

Xi Vưu khẽ gật đầu, mỉm cười nhìn về phía Nữ Oa nương nương và Phục Hi.

Nói về lực chiến đấu, Nữ Oa nương nương và Phục Hi tự nhiên không bằng Xi Vưu, bất quá Nữ Oa nương nương và Phục Hi trở thành Đại Tôn cực sớm, sớm hơn bất kỳ ai, hơn nữa Nữ Oa nương nương có Hỗn Độn sơn, địa vị tôn sùng. Phục Hi có Hà Đồ Lạc Thư, bày ra đại trận, phỏng chừng Đại Tôn cũng rất khó phá được.

Xi Vưu đối với hai vị Đại Tôn Yêu giới đặc trưng đại viên mãn sớm hơn mình rất tốt.

- Nữ Oa, Phục Hi, chúc mừng Yêu giới các người hôm nay có vị Đại Tôn thứ ba này, hơn nữa là hỗn độn kim linh lực công kích cực mạnh đứng đầu trong hỗn độn ngũ hành chi linh, kể từ nay, Yêu giới thực lực tăng nhiều, tuyệt đối có thể cùng với Ma giới, Tiên giới làm bá chủ một phương.

Xi Vưu cười nói.

Lời này vừa nói ra, Nữ Oa và Phục Hi hai người liếc mắt nhìn nhau, trong lòng suy nghĩ mông lung.

Lục giới chia làm hai đại trận doanh, Ma giới, Yêu giới, Minh giới một trận doanh. Minh giới trong đó là phụ, Ma giới là chính. Còn Tiên giới, Phật giới, Quỷ giới là một trận doanh, Tiên giới là chính, chủ yếu là Tiên giới Tam Thanh cùng Ma giới Tam Tôn có thực lực mạnh.

Hôm nay Yêu giới cũng có vị Đại Tôn thứ ba, hơn nữa thực lực hỗn độn kim linh rất mạnh, điều này khiến thế lực vốn cân bằng có điểm biến hóa.

- Xi Vưu, ta và Nữ Oa luôn không thích tham dự đại chiến gì gì đó, Ngộ Không và Chuẩn Đề trước đây cũng có một phần giao tình thầy trò, tự nhiên cũng sẽ không tham gia. Tiên Ma chi chiến, do các người Ma giới chủ đạo như trước, chúng ta sẽ không nhúng tay, về phần quan hệ Yêu giới và Ma giới, vẫn giống nhau như trước thôi.

Phục Hi lạnh nhạt nói.

Phục Hi rất ít nói chuyện, cũng rất ít lộ diện, nhưng nhưng không ai dám khinh thị lời hắn nói, chủ yếu nhất của Phục Hi này là trận pháp chi đạo đã đạt tới một trình độ kinh khủng hãi nhân, bình thường cũng không có ai dám trêu vào hắn.

Nữ Oa cũng nói:

- Xi Vưu, ta và Phục Hi đạo huynh luôn luôn muốn bình thản an tĩnh, không thích tranh đấu.

Xi Vưu cười nói:

- Nữ Oa, Phục Hi, không cần giải thích nhiều, chúng ta đã biết nhau bao nhiêu năm rồi, tính tình hai vị ta há có thể không biết? Nói thật chứ, ta còn kỳ vọng hai vị cũng tham dự vào đại chiến, như vậy cuộc sống sẽ vui hơn nhiều? Ha ha...

Xi Vưu cho tới bây giờ không lo lắng, hắn mà sợ khiêu chiến sao?

Nữ Oa và Phục Hi cũng cười, Nữ Oa nhìn về phía Tôn Ngộ Không, giống như mẫu thân âu yếm nhìn đứa nhỏ của mình, cười nói:

- Ngộ Không! Năm nay ngươi cần phải điều chỉnh trạng thái, làm cho trạng thái của mình đạt tới trình độ tốt nhất, thực lực của Xi Vưu, đến cả Tiên giới Lí Nhĩ cũng không phải là địch thủ, rất mạnh đó.

- Nương nường yên tâm, Ngộ Không sẽ chuẩn bị cẩn thận.

Trước mặt Nữ Oa nương nường, Tôn Ngộ Không rất giữ lễ, không có thái độ hì hà như với người khác.

Còn Xi Vưu cũng không nói gì thêm, trực tiếp xoay người nhìn về phía Lý Dương, trong mắt hơi mỉm cười.

Tôn Ngộ Không mặc dù trở thành Đại Tôn, cũng chỉ là Yêu giới Đại Tôn, hai vị Yêu giới Đại Tôn vốn sẽ không tham dự Tiên Ma chi chiến, Tôn Ngộ Không, vị Đại Tôn thứ ba tự nhiên cũng sẽ không tham gia, huống chi Tôn Ngộ Không và Chuẩn Đề đạo nhân còn có một chút quan hệ đặc thù.

Do đó Xi Vưu đối với Tôn Ngộ Không chỉ có chiến ý mà thôi. Nhưng Lý Dương thì bất đồng.

Lý Dương một khi trở thành Đại Tôn, đó là Ma giới Đại Tôn, vị Đại Tôn thứ tư của Ma giới. Chủ lực quân trong trận Tiên Ma đại chiến, thay đổi sự cân bằng quan trọng nhất cần phải có lực lượng, do đó Xi Vưu sẽ quan tâm tới Lý Dương, giống như cảm tình huynh đệ trong gia đình.

- Lý Dương huynh đệ, tâm thần tu vi tiến triển tốt quá, rốt cục đạt tới Ma Đế cảnh giới, xem ra vẫn còn phải cố gắng thêm. Nên bế quan tu luyện thì mới tăng lên được.

Xi Vưu thân hình chợt lóe lên, liền tới bên cạnh Lý Dương, cười nói.

- Đừng lo lắng, chung quanh chúng ta đã có cấm chế, những người khác không thể dò xét nội dung nói chuyện của chúng ta.

Xi Vưu cười nhạt nói.

Lý Dương gật gù đầu, thần thức hắn tự nhiên phát hiện cấm chế, Đại Tôn bố trí cấm chế này chỉ cần một ý niệm trong đầu là có thể khống chế năng lượng thiên địa, đây là thần thông khi hiểu được đại viên mãn.

- Lý Dương, sự tình Tam Sanh Thạch ta cũng biết, tính tình Thái Úc ta cũng biết rõ, hắn rất quật cường, cả ta tự mình ra tay, hắn cũng sẽ không cúi đầu, do đó người chỉ có thể cố gắng đi tìm Tu Linh thảo thôi.

Xi Vưu dặn dò

Lý Dương gật gù đầu, thoáng cảm kích nói:

- Tạ Xi Vưu đại ca quan tâm, Tu Linh thảo này ta tự mình cố gắng tìm.

Xi Vưu gật gù đầu, Lý Dương rời Ma Thần Cung mới ngắn ngủn chưa tới một năm, nhưng tâm thần tu vi một lần nữa đề cao, từ đây Xi Vưu có thể thấy tiềm lực của Lý Dương cao đến đâu, chỉ là Xi Vưu vô luận như thế nào cũng tính không ra tương lai của Lý Dương, cũng không cách nào nói trước cho Lý Dương điều gì.

- Tất cả người tự mình lo lấy, ta đi trước nhé.

Xi Vưu lạnh nhạt nói, lập tức cước đạp hư không, chỉ vài bước, liền trống rỗng biến mất khỏi Yêu giới.

Thần thức Lý Dương cảm thụ Xi Vưu biến mất trong hư không, lòng thầm không khỏi cảm thán:

- Đại Tôn này thần thông quả nhiên ghê gớm, lại có thể thuận di, tốc độ đến cả Kim Sí đại bằng điều bay hết sức cũng không cách so sánh được với Đại Tôn.

Lý Dương trong lòng cảm thán. Tốc độ rất nhanh, trong một khoảng cách, mình tốt xấu cũng phải bay qua một thời gian. Nhưng Đại Tôn trong lòng vừa động, liền có thể xuất hiện từ hư không rồi, tự nhiên rất lợi hại.

Thủy thần Cộng Công và Hỏa thần Chúc Dung cũng ở lại đàm luận với Nữ Oa, Phục Hi, Chuẩn Đề cùng với Tôn Ngộ Không một lát, rồi cũng cáo từ. Lát sau Nữ Oa, Phục Hi, Chuẩn Đề nói với Tôn Ngộ Không một chút, rồi cũng ly khai, lúc này trong giữa không trung chỉ có một mình Tôn Ngộ Không.

- Hai vị ca ca, chúng ta đi!

Bằng Ma Vương lạnh lùng nhìn thoáng qua Tôn Ngộ Không, rồi nói.

- Hoàng mao điều, lão tôn ta phá Kim Quang Càn Khôn Tráo của ngươi, ngươi tựa hồ rất khó chịu hả?

Thân hình Tôn Ngộ Không chợt lóe lên đã tới trước Bằng Ma Vương, tốc độ cực nhanh... nói đúng ra, đó là thuận di, một phạm trù tốc độ siêu việt.

Tôn Ngộ Không “cười đều” nhìn Bằng Ma Vương.

Bằng Ma Vương sắc mặt lạnh tanh, chấp tay nói:

- Đại Tôn, tiểu nhân làm sao dám bất kính với Đại Tôn?

Bằng Ma Vương hiển nhiên trong lòng rất giận dữ, Kim Quang Càn Khôn Tráo mà hắn quý như mạng bị phá nát, hắn làm sao không phẫn nộ được, làm sao không cừ hận Tôn Ngộ Không chứ?

Cho dù như thế, lúc này Tôn Ngộ Không đã là Đại Tôn rồi, Bằng Ma Vương cho dù là tọa kỵ của Hồng Quân đạo nhân cũng không dám quá mức kiêu ngạo.

- Hừ hừ, biết là tốt rồi.

Tôn Ngộ Không hừ hừ vài tiếng, cũng không nói gì thêm, tốt xấu Bằng Ma Vương và Hồng Quân đạo nhân cũng có quan hệ đặc thù, hắn Tôn Ngộ Không vừa mới thành tựu Đại Tôn, nếu giết Bằng Ma Vương, không phải không nể mặt Hồng Quân đạo nhân sao?

Huống chi, lúc này Tôn Ngộ Không tâm cảnh cũng thay đổi rồi.

Trở thành Đại Tôn, Bằng Ma Vương trong mắt Tôn Ngộ Không chỉ là một con kiến mà thôi, tuy có hơi bướng, nhưng Tôn Ngộ Không ít nhất sẽ không so đo với một con kiến làm gì.

- Đi!

Bằng Ma Vương lúc này mang theo Sư Đà Vương, Dã Tượng Vương bỏ đi. Trong khi đi qua người Lý Dương, Lý Dương phát hiện ánh mắt Bằng Ma Vương nhìn mình có sát ý, Lý Dương biết không hay, lập tức dùng đòn thuật thoát đi.

- Bồng!

Bằng Ma Vương lấy tay thành trảo chop mạnh xuống, không khí đã phát ra thanh âm xé tai.

- Tốc độ phản ứng thật nhanh!

Bằng Ma Vương lạnh lùng liếc mắt nhìn Lý Dương chạy trốn tới bên cạnh Ngưu Ma Vương, hắn lúc này muốn giết nhất ba người, Tôn Ngộ Không, Ngưu Ma Vương, Lý Dương.

Kim Quang Càn Khôn Tráo là bảo bối quan trọng nhất của hắn, là chỗ để là hắn dựa vào...

Kim Quang Càn Khôn Tráo đối với Bằng Ma Vương giống như hai chân đối với vận động viên bóng đá, giống như hai tay đối với nhân viên đánh máy, Kim Quang Càn Khôn Tráo bị phá, Bằng Ma Vương này tự nhiên trong lòng tràn ngập sát ý, đối tượng thứ nhất đương nhiên là người trực tiếp phá Kim Quang Càn Khôn Tráo Tôn Ngộ Không.

Nhưng Tôn Ngộ Không là Đại Tôn, hắn căn bản không dám trêu vào.

Đối tượng thứ hai là người gây ra đại chiến lần này. Gián tiếp làm cho Kim Quang Càn Khôn Tráo của mình bị phá - Ngưu Ma Vương, nhưng không có Kim Quang Càn Khôn Tráo, hắn căn bản không dám đấu với Ngưu Ma Vương.

Người thứ ba là Lý Dương, cũng bởi vì Lý Dương giết Yêu Đế, lúc này mới gây ra đại chiến, lúc này mới khiến cho Ngưu Ma Vương ra tay, nói cho cùng, Lý Dương là ngọn nguồn của mọi thứ. Hơn nữa Lý Dương công lực yếu nhất, việc này Bằng Ma Vương nắm chắc nhất.

- Hừ hừ, con bà nó, hoàng mao điều nhà ngươi đến bây giờ còn chưa chịu an phận, cẩn thận lão ngưu ta vặt hai cái cánh của ngươi cánh xuống nướng ăn đó.

Ngưu Ma Vương trừng ngưu nhãn nói.

Bằng Ma Vương cũng hừ lạnh một tiếng, trong mắt hiện lên một tia lãnh quang, nhìn Lý Dương và Ngưu Ma Vương liếc mắt, rồi hóa làm một đạo kim quang, biến mất khỏi chân trời.

Lý Dương nhìn Bằng Ma Vương biến mất, trong đầu cũng nhớ tới vừa rồi Bằng Ma Vương trong mắt chột lóe lên sát khí lạnh như băng.

“Bằng Ma Vương này hắn bởi vì Kim Quang Càn Khôn Tráo của mình bị hủy diệt. Mất đi bảo bối lớn nhất, nên nổi lên sát ý với ta.” Lý Dương thoáng nghĩ liền hoàn toàn hiểu được, Bằng Ma Vương này cao ngạo lãnh khốc cực đoan, luôn luôn coi mình trung tâm, bảo bối quan trọng nhất bị hủy diệt rồi, khẳng định là muốn báo thù.

Lý Dương trong lòng suy nghĩ “Bằng Ma Vương này hôm nay không dám động thủ, bởi vì Ngưu Ma Vương đại ca, một khi ta ly khai Ngưu Ma Vương đại ca, phỏng chừng hắn sẽ xuống tay với ta, nếu là người khác, sẽ vì quan hệ Xi Vưu đại ca sẽ không dám đụng vào ta, nhưng Bằng Ma Vương cũng khó nói...”

Lý Dương mặc dù biết được một chút chỗ thần bí trong cơ thể, nhưng hắn bây giờ tự mình không thể vận dụng lực lượng thần kỳ kia.

Nếu mình bị Bằng Ma Vương giam giữ ở nơi nào đó, không thể thoát ra, đến lúc đó, mình căn bản không thể đi tìm Tuyết. Lý Dương còn nhớ kỹ mình bị Dã Tượng Vương dùng Tụ Lí Càn Khôn thuật giam giữ, căn bản không có biện pháp gì thoát được.

“Trong thời gian này hãy ở Ma Vân Sơn an tâm chờ đợi, đợi khi lấy được Tu Linh thảo, cứu Linh Linh, mượn Tam Sanh Thạch, sẽ trực tiếp vượt Bắc Minh hải.” Trong lòng Lý Dương lúc này có quyết định.

Ngưu Ma Vương cũng nhắc nhở Lý Dương nói:

- Lý Dương lão đệ, đừng lo lắng, nếu kia Bằng Ma Vương dám đến chọc giận người, ta sẽ nhổ sạch lông hắc, cho hắc biết cái gì gọi là “Vô Mao Địch Đại Bằng Bất Như Kê!” (Đại bằng không lông cũng không bằng một con gà).

- Vậy cảm ơn Ngưu Ma Vương đại ca rồi!

Lý Dương mỉm cười

Còn lúc này...

- Tử ngư đầu, nửa năm sau, lão tôn ta và Xi Vưu tại hỗn độn không gian sẽ đại chiến một trận, muốn xem thì người đến lúc đó cứ đến xem.

Tôn Ngộ Không nhìn Ngưu Ma Vương liếc mắt, rốt cục nói.

Ngưu Ma Vương giật mình:

- Tôn Ngộ Không và Xi Vưu Đại Tôn?

Tôn Ngộ Không cũng vì giao tình huynh đệ trong quá khứ với Ngưu Ma Vương mới nói cho Ngưu Ma Vương, quan khán trận chiến như vậy, đối với Ngưu Ma Vương là Yêu Đế hậu kỳ cao thủ rất có lợi, vừa rồi Xi Vưu bố trí cấm chế, Đại Tôn nói chuyện ngoại nhân không thể nghe.

- Tử ngư đầu, nếu không có việc gì cũng có thể đến chỗ lão tôn ta chơi cho vui, lão tôn ta đi trước nhé.

Tôn Ngộ Không thân hình lúc này hư không biến mất.

“Tôn hầu tử còn chưa quên lão ngư ta.” Ngưu Ma Vương về phía Hoa Quả Sơn, trong lòng cũng có chút cảm động

Ngày lại qua ngày.

Bất luận Tôn Ngộ Không trong khoảng thời gian này có phải đang hoàn toàn hấp thu tinh kim khí, công lực đạt tới trạng thái tốt nhất không, ít nhất Lý Dương trong khoảng thời gian này cũng rất an tĩnh, cơ hồ mỗi ngày đều an tĩnh tu luyện và uống rượu cho qua thời gian.

Điền Cương sau khi xem qua trận chiến ấy, cũng bắt đầu tĩnh tu.

Lý Dương đang ở sân trong đình viện, Lý Dương, Điền Cương cùng với Ngưu Ma Vương ngồi quanh một cái bàn đá, trên bàn đá có từng cục từng cục thịt to, cũng có các loại mỹ thực khác, đương nhiên còn có một bầu rượu ngon thực lớn.

- Lý Dương lão đệ, Điền Cương sư đệ, uống rượu thôi!

Ngưu Ma Vương một tay nắm cục thịt nướng, một tay nắm chén rượu thật lớn cụng ly với Lý Dương.

Lý Dương nắm bình ngọc kê nâng lên, mặc dù mình cũng uống một lần một hơi, Lý Dương cũng không muốn uống rượu của Ngưu Ma Vương, hắc có thói quen uống rượu trắng, có lẽ rượu này không có trân quý như rượu của Ngưu Ma Vương, cũng không có linh khí.

Ngưu Ma Vương có rất nhiều nguồn cung cấp rượu ngon, trong đó hàm chứa không ít linh khí, nếu một người uống hết một bình, liền có thể trở thành một võ lâm cao thủ, nhưng năng lượng như thế đối với Ma Quân cảnh giới như Lý Dương mà nói, cũng căn bản không quan tâm.

- Ta hỏi Lý Dương lão đệ, người uống rượu làm sao mà không ăn thịt thế? Ăn thịt miếng lớn, uống rượu chén to, lúc này mới thống khoái chứ.

Ngưu Ma Vương vừa uống rượu vừa nhai nhồm nhoàm nói

Lý Dương cười nhạt, nói về có lỗi:

- Thói quen thôi, trước giờ một mình uống rượu quen rồi.

- Sư bá, sư huynh hẳn quen uống rượu “chay”.

Điền Cương liền nói ngay, Lý Dương và Điền Cương ăn ở cùng chỗ với nhau rất lâu, nhưng Điền Cương cũng rất hiếm thấy Lý Dương ăn gì trong khi uống rượu.

- Đến đây, Điền Cương, hai chúng ta ăn thịt miếng lớn, uống rượu chén to.

Ngưu Ma Vương nói với Điền Cương, Điền Cương cùng với Ngưu Ma Vương uống từng bát lớn, ăn từng miếng to, hai người cực kỳ thống khoái, Lý Dương ngồi một bên hưởng ứng, nheo mắt uống một hơi.

Cuộc sống trôi qua, chỉ có tĩnh tu và uống rượu...

Đối với tu luyện giả mà nói, cơ hồ không có khái niệm thời gian, nửa năm ngắn ngủn rất nhanh đã qua đi, nửa năm này, Bằng Ma Vương cũng không đến Ma Vân Sơn giương oai, bất quá Bằng Ma Vương có chịu được nổi nhục này hay không cũng rất khó nói.

Nửa năm đã qua, ước định đại chiến giữa Xi Vưu và Tôn Ngộ Không cũng đến rồi

Thanks

340. Chương 39: Thủ Xá

Cửu thiên cực từ lôi sát đối với ba người Lý Dương mà nói, cũng không có trở ngại gì.

Xuyên qua cửu thiên cực từ lôi sát, ba người Lý Dương trực tiếp phi hành trên chín tầng trời, hồi lâu sau, đi tới biên giới giữa chín tầng trời và hỗn độn không gian, trong hỗn độn không gian là một khối hỗn độn, khi thì hỗn độn hóa thành các loại năng lượng, hoặc là lửa, hoặc là nước...

Hỗn độn hóa năng lượng ngũ hành kim mộc thủy hỏa thổ, ngũ hành năng lượng dung hợp cũng lại biến ra hỗn độn.

Từ xa nhìn lại, hỗn độn không gian là một khối tĩnh mịch, im lặng ẩn chứa nguy cơ trong đó

Ba người Lý Dương liền dừng lại bên trên ranh giới này.

- Lý Dương lão đệ, bầu trời trên chín tầng trời của lục giới đều là hỗn độn không gian, cũng không biết Xi Vưu Đại Tôn và Tôn Ngộ Không Đại Tôn tiến hành chiến đấu ở đâu nữa?

Ngưu Ma Vương thoáng có vẻ hơi vội vàng, Ngưu Ma Vương lúc này xưng hô từ Tôn Ngộ Không, biến thành “Ngộ Không” Đại Tôn. Mặc dù trong lòng hắn rất muốn kêu Tôn Ngộ Không là “Tôn hầu tử” như trước, nhưng thân phận đã thay đổi, đã là Đại Tôn tuyệt đối không thể khinh nhờn được.

Lý Dương cười, không nóng nảy chút nào:

- Ngưu Ma Vương đại ca, Ngộ Không Đại Tôn tự mình nói cho người chuyện này, chiến đấu ở nơi nào, đến lúc đó tự nhiên sẽ nói cho người, người làm sao phải lo lắng chứ?

- Lão ngưu ta đương nhiên không lo lắng, chỉ là hơi khẩn cấp thôi.

Ngưu Ma Vương cười.

Điền Cương cũng nghi hoặc nói:

- Đại chiến lần này cũng không biết có ai đến xem cuộc chiến?

- Cứ như lão ngưu ta biết, cao thủ cấp bậc Yêu Đế ở Ma giới, Yêu giới, Minh giới đều biết chuyện này, dù sao hai vị Đại Tôn đại chiến, đó là sự tình phi thường khó gặp, các Đại Tôn đã thông báo cho thuộc hạ của mình, cho phép những cao thủ Yêu Đế đến quan khán, rất tốt đối với việc tu luyện của bọn họ.

Ngưu Ma Vương vừa dứt lời. Giao Ma Vương liền xuất hiện bên cạnh ba người.

- Ngưu Ma Vương, người tới sớm quá hả.

Giao Ma Vương cười nói

- Người cũng tới không muộn.

Ngưu Ma Vương ha ha cười.

- Hai vị Đại Tôn đại chiến, trận chiến như vậy há có thể bỏ qua? Việc này so với lúc trước người một đánh với Sư Đà Linh tam thánh còn còn hay hơn nhiều, Xi Vưu Đại Tôn là Đại Tôn cực mạnh, Ngộ Không Đại Tôn lúc chưa trở thành Đại Tôn đã lợi hại như vậy, bây giờ biến thành Đại Tôn, cũng rất khó lường.

Giao Ma Vương hôm nay xưng hô Tôn Ngộ Không cũng biến thành “Ngộ Không Đại Tôn”, rất tôn kính.

Giao Ma Vương thấy Lý Dương và Điền Cương ở đây, cũng không để ý, dù sao hắn thấy Lý Dương có thể giết Yêu Đế, trở thành cao thủ Ma Đế hẳn là rất dễ dàng. Còn Điền Cương lại là tiên thiên thổ đức thân, cũng không cần nhiều lời.

Theo thời gian trôi đi, lần lượt từng cao thủ đều đến.

Tất cả mọi người biết rằng nơi đại chiến, hẳn là trên hỗn độn không gian ở Yêu giới, dù sao lúc trước Xi Vưu Đại Tôn và Tôn Ngộ Không ước định tại Yêu giới, tự nhiên bầu trời hỗn độn không gian của Yêu giới là nơi có thể nhất.

Yêu giới lục Đại Thánh, ngay cả ba người Bằng Ma Vương cũng đến, còn có các Yêu Đế trung kỳ khác ở Yêu giới, cao thủ Yêu Đế tiền kỳ cũng lũ lượt kéo tới, ngũ phương Minh Đế ở Minh giới cùng với cao thủ cấp bậc Minh Đế khác cũng lần lượt đến nơi.

Cao thủ cấp bậc Ma Đế của Ma giới cũng lũ lượt đến xem.

Đại chiến lần này xem như là một đại thịnh sự của trận doanh Ma giới, Yêu giới, Minh giới. Đến nơi này, không một ai không phải là cao thủ cấp bậc Yêu Đế, Ma Đế. Tối thiểu cũng phải có tiềm lực trở thành Yêu Đế, Ma Đế, tỷ như tâm thần tu vi đạt tới Ma Đế cảnh giới hoặc cao thủ tiên thiên thân.

- Bá Vương!

Lý Dương nhãn tình sáng lên, từ xa thấy thân ảnh Hạng Vũ.

- Lý Dương huynh đệ.

Hạng Vũ cũng thấy Lý Dương. Lúc này thân hình chợt lóe, liền phi tới bên cạnh. Nhìn thấy Lý Dương, Hạng Vũ có vẻ rất cao hứng, trên mặt tràn đầy nụ cười.

- Bái kiến sư tôn.

Điền Cương thấy Hạng Vũ, lập tức cung kính hành lễ, Hạng Vũ cười nâng Điền Cương dậy nói:

- Đồ nhi, không cần quá mức câu lễ. A, Ngưu Ma Vương đại ca, đã lâu không thấy, nghe nói đại ca một khiêu chiến Sư Đà Linh tam thánh? Đánh cho Tam thánh thảm bại đến mức chỉ có thể trốn vào trong Kim Quang Càn Khôn Tráo!

Hạng Vũ trong mắt lóe ra tia hưng phấn.

Hạng Vũ cũng là một bá đạo chiến đấu cuồng nhân, nghe nói về trận đại chiến giữa Ngưu Ma Vương và Sư Đà Linh tam thánh, nhất thời trong lòng kích động không thôi.

- Ha ha... Sư Đà Linh ba rùa con đen rút đầu đương nhiên chỉ có thể rúc vào trong Kim Quang Càn Khôn Tráo, bất quá bây giờ Kim Quang Càn Khôn Tráo bị phá rồi. Bọn họ ba đứa cũng không dám trêu vào lão ngưu ta nữa, hừ, lão ngưu ta mà nổi nóng, trực tiếp dùng Thúy Vân Sơn đập bẹp Sư Đà Linh, Kim Huyền Đảo.

Ngưu Ma Vương không hiểu thế nào là khiêm nhường, cười to nói.

Hạng Vũ cảm thán nói:

- Đúng vậy, đáng tiếc lúc trước ta đang bế quan tu luyện, căn bản không biết trường đại chiến kia, khi biết thì đã kết thúc rồi. Bây giờ trong lòng ngẫm lại Ngưu Ma Vương đại ca một đánh với ba khí phách bao trùm cả sơn hà, vẫn thấy luôn luôn tiếc nuối.

Lý Dương cũng nở nụ cười, bởi vì hắn thấy ba người Bằng Ma Vương đang ở cách đó không xa.

- Hừ!

Bằng Ma Vương hừ lạnh rất lớn, tiếng hừ lạnh cơ hồ làm tất cả cao thủ ở đây đều nghe được, phải biết rằng, hôm nay ở đây có rất nhiều cao thủ cấp bậc Yêu Đế, Ma Đế tụ tập, người bình thường không ai dám quá mức kiêu ngạo.

Bọn người Ngũ phương Minh Đế, Âm Dương Ma Đế thấy Bằng Ma Vương liền lắc đầu cười, không nói gì thêm. Bằng Ma Vương có chỗ dựa rất lớn.

- Hừ cái gì hừ, con bà nó, còn hừ ta nhổ sạch hết lông mao trên người ngươi bây giờ.

Ngưu Ma Vương đột nhiên hét lớn một tiếng, ngưu nhãn tròn tròn lên, nhìn chăm chăm vào Bằng Ma Vương, chỉ một lời bất hòa là sẽ tiến lên gây chuyện đánh ngay.

- Ha ha!

Lại có không ít cao thủ ở đương trường cười ồ lên.

Bằng Ma Vương, Sư Đà Vương, Dã Tượng Vương ba người nhất thời sắc mặt khó coi, bọn hắn biết không có Kim Quang Càn Khôn Tráo, căn bản không phải đối thủ của Ngưu Ma Vương, nghĩ đến lực chiến đấu kinh khủng của Ngưu Ma Vương sau khi cuồng hóa, ngay cả Bằng Ma Vương cũng cố nén cơn giận này.

Hắn đích xác từng là tọa kỵ của Hồng Quân đạo nhân, nhưng hắn bây giờ cũng không cách nào gặp Hồng Quân, nếu đấu với Ngưu Ma Vương, bị Ngưu Ma Vương thống đả, không biết giấu mặt mũi vào đâu.

- Hi hi... đại man ngưu ngươi hảo hữu khí khái quá, tỷ tỷ ta thích.

Thanh âm quen thuộc kia vang lên, Lý Dương vừa nghe liền biết đúng là thanh âm này là của Thánh Chủ Lưu Ly. Quả nhiên, Lưu Ly một thân quần áo phấn hồng đã tới bên cạnh Ngưu Ma Vương, đôi mắt to ướt át nhìn Ngưu Ma Vương.

- Nguyên lai là Lưu Ly, đã lâu không thấy, Lưu Ly Đại tỷ ngày càng thêm trẻ đẹp ra.

Ngưu Ma Vương cười hắc hắc, cũng không dám nói gì.

Lưu Ly này chính là Phệ Tâm Trùng dẫn sanh từ khi hỗn độn sơ khai, nói về năm tháng tu luyện, đích xác lâu hơn Ngưu Ma Vương rất nhiều, Lưu Ly lúc trước đã từng thôn phệ thần khí Lưu Ly bình của Nguyên Thủy Thiên Tôn, đối với thần khí bình thường, Lưu Ly càng dễ dàng thôn phệ.

Cái gì Ngưu Xoa, cái gì Thụý Vân Sơn. Đương nhiên so ra kém xa Lưu Ly bình, ngay cả Lưu Ly bình cũng thôn phệ được, thôn phệ Ngưu Xoa đương nhiên dễ dàng. Ngưu Ma Vương đột nhiên nhiên không dám đùa với mục đàn bà kinh khủng này, hơn nữa đối phó với đàn bà, Ngưu Ma Vương cũng không thích “đùng sức mạnh”.

- Ngoan, đại man ngưu càng ngày càng ngoan.

Lưu Ly hi hi cười. Rồi lại nhaoáng lên đi đến bên cạnh Lý Dương.

- Lý Dương đệ đệ, nhìn thấy tỷ tỷ, làm sao không chào hỏi hả? Chẳng lẽ quên Lưu Ly tỷ tỷ của ngươi rồi?

Nói rồi Lưu Ly mắt đỏ lên. Lý Dương nhất thời nhức đầu không thôi, Lưu Ly này lúc trước vừa thấy hắn đã đùa rất ác, bản lĩnh trên người của thị rất khó chịu.

- Li li Đại tỷ, Nữ Oa nương nương đến rồi.

Thần thức Lý Dương đột nhiên phát hiện Nữ Oa nương nương đến nơi, lập tức nói lảng sang chuyện khác.

Nghe Nữ Oa nương nương đến, Lưu Ly quả nhiên chuyển sự chú ý qua bên kia. Quả nhiên, lúc này trong hỗn độn không gian xuất hiện hai người, chính là Nữ Oa nương nương và Phục Hi Đại Tôn.

Một lát sau, Chuẩn Đề đạo nhân cũng đến nơi.

Lý Dương vừa thấy, trong lòng cười thầm:

- Chuẩn Đề đạo nhân này quả nhiên da mặt thật dày, nơi này là thịnh sự của Ma giới một phương, hẳn là một Phật giới Đại Tôn lại cũng lần la đến đây. Bất quá nói đến cùng, bằng vào quan hệ của hắn và Tôn Ngộ Không, việc đi lại này cũng không phải là không thể.

Lý Dương trong lòng cũng hiểu, Chuẩn Đề đạo nhân đến đây là muốn tạo quan hệ tốt đẹp với Yêu giới.

Chuẩn Đề đạo nhân đến, hai vị Yêu giới Đại Tôn cũng niềm nở chào một tiếng, rồi không nói gì thêm, dù sao hai vị Phật giới Đại Tôn ai cũng thật thà tốt bụng. Không đắc tội với ai. Luôn cùng các vị Đại Tôn khác có quan hệ coi như tốt, nói đúng ra, nhân duyên tốt.

- Hô...

Một hào quang giống như ngọn lửa hiện lên, Chúc Dung Đại Tôn cũng đến nơi rồi, đồng thời Cộng Công Đại Tôn cũng đến. Lúc này, chỉ thiếu có hai vị chủ trì là Xi Vương Đại Tôn và Ngộ Không Đại Tôn thôi.

- Mọi người không được tiến vào trong vòng hỗn độn không gian, cuộc chiến giữa Đại Tôn, năng lượng ba động rất mạnh, không cẩn thận có thể làm cho các người hồn phi phách tán, bất quá tại rìa của hỗn độn không gian, Phục Hi Đại Tôn đã bố trí trận pháp, sẽ không ảnh hưởng tới các người.

Thanh âm Nữ Oa nường nường vang lên bên tai mọi người.

- Dạ, nường nường!

Tất cả mọi người khom người đáp, cho dù Yêu Đế, Ma Đế có thể chống cự năng lượng hỗn loạn của hỗn độn không gian, nhưng một khi đại chiến bắt đầu, năng lượng do Đại Tôn tiết xuất liền có thể dễ dàng tiêu diệt Yêu Đế, Ma Đế, không ai can đảm dám vào hỗn độn không gian.

Lúc này cao thủ cấp bậc Yêu Đế, Ma Đế Minh Đế tam giới cùng lẳng lặng đợi trận đại chiến bắt đầu.

Lý Dương liếc mắt nhìn quanh, cao thủ cấp bậc Yêu Đế, Ma Đế, cộng cả tam giới cũng có khoảng chừng bảy mươi đến tám mươi người mà thôi, chia đều mỗi giới khoảng chừng hai ba mươi người, hơn nữa còn có vài người sắp trở thành cao thủ cấp bậc Ma Đế.

Những người lần này đến xem cuộc chiến, đều là tuyệt đối tinh anh trong tam giới ở phía Ma giới trận doanh này.

- Xi Vương Đại Tôn và Ngộ Không Đại Tôn giao chiến, hai người đều có thân thể rất mạnh, Đại Tôn chiến đấu cực kỳ lợi hại, trận đại chiến này có thể xem như đại chiến cao nhất của Đại Tôn, quả thật không diễn tả hết sức hấp dẫn đến đâu.

Ngư Ma Vương trong ngư nhân tản ra quang mang nóng cháy.

Chẳng phải chỉ có hắn, bảy mươi tám mươi người ở đây ai ai cũng lẳng lặng chờ đợi, trong lòng đã âm thầm kì vọng, thậm chí dám Yêu Đế, Ma Đế, Minh Đế đã cảm thấy trong lòng có cồn cào. Đột nhiên, không có một triệu chứng báo trước nào, một đạo thân ảnh áo xanh xuất hiện trong hỗn độn không gian.

Chính là Xi Vương Đại Tôn.

- Ra mắt Xi Vương đạo huynh.

Chuẩn Đề đạo nhân mỉm cười, Đại Tôn ở đây cũng lần lượt đến chào hỏi Xi Vương, Xi Vương khẽ gật đầu, trên mặt rất bình thản, đại chiến sắp tới, Xi Vương hoàn toàn chìm đắm vào trạng thái cực mạnh.

Mặc dù bất động, nhưng trong năng lượng thân thể đang chậm rãi lưu động, tùy thời có thể bộc phát.

- Ngộ Không này không biết vì sao còn chưa tới?

Nữ Oa nường nường có vẻ hơi nghi hoặc, thần thức đảo qua, rồi kinh ngạc phát hiện, cả Yêu giới đều không có khí tức của Tôn Ngộ Không, chỉ có hai khả năng...

Một, Tôn Ngộ Không không có mặt ở Yêu giới.

Hai, Tôn Ngộ Không thu liễm khí tức, Nữ Oa nương nương không thể phát hiện.

Thần thức Đại Tôn các giới xấp xỉ bằng nhau, một khi có người thu liễm, Đại Tôn bình thường khác rất khó phát hiện.

Đám Ma Đế Yêu Đế đang xem cuộc chiến có vẻ hơi bồn chồn, vì sao người chủ trì cuộc chiến còn lại Tôn Ngộ Không lại chậm chạp không đến đây? Tất cả mọi người đều kỳ vọng Tôn Ngộ Không.

- Hẳn là một hai tháng cũng đủ để hoàn toàn hấp thu tinh kim khí rồi, Ngộ Không này hẳn là phải sớm tới đây.

Phục Hi Đại Tôn khẽ nhíu mày

Chúc Dung Đại Tôn cũng gật đầu nói:

- Hơn nữa Ngộ Không hẳn bây giờ còn hoàn toàn thu liễm, cũng không biết hắn rốt cuộc đang làm gì? Thần thức của ta kiểm tra lục giới, cũng không hề phát hiện được khí tức của hắn, không biết hắn trốn ở nơi nào?

Chúc Dung Đại Tôn cùng mọi người thoáng có chút bất mãn, nhưng Xi Vưu Đại Tôn chỉ nhắm mắt lại lẳng lặng, không hề nhúc nhích, tựa hồ không nóng nảy chút nào.

Chỉ có trong lòng Lý Dương hoàn toàn hiểu rõ.

Thần thức của hắn phát hiện Tôn Ngộ Không đang điềm nhiên ở hỗn độn trong không gian, chỉ là vào chỗ sâu trong nhất hỗn độn không gian, đang làm một chuyện thập phần trọng yếu là Luyện khí, thần thức của Lý Dương đã thấy rõ ràng Kim Cô Bồng đang đặt ở trước người Tôn Ngộ Không, từng đạo kim quang lưu chuyển trên Kim Cô Bồng.

Mặt Tôn Ngộ Không hoàn toàn bình tĩnh.

Đột nhiên...

- Oanh!

Ở chỗ sâu trong Hỗn độn không gian phát ra tiếng nổ vang, từng đạo kim quang từ trong hỗn độn không gian tự động phát ra, không ngừng vây quanh Tôn Ngộ Không và Kim Cô Bồng, đồng thời bởi vì năng lượng phản ứng kịch liệt, phát ra thanh âm chói tai.

- Xoẹt xoẹt...

Từng cơn sóng âm vang dội cả hỗn độn không gian, nhất thời vài vị Đại Tôn đã nghe được, kể cả đám Ma Đế, Yêu Đế bên ngoài cũng nghe được thanh âm quái dị mơ hồ, thanh âm kia dường như giống như thanh âm rền luyện đạo mang của Lý Dương.

Đột nhiên một cổ khí thể kinh thiên động địa tản ra, các Đại Tôn ở đây mắt tròn, có vẻ rất khiếp sợ.

Xi Vưu Đại Tôn vốn một mạch nhắm mắt an tĩnh chờ đợi đột nhiên mở to mắt, trong mắt phát ra một tia hưng phấn, thấp giọng nói:

- Quả nhiên có phách lực, lại dám tiêu hao kim tinh khí bổn mạng, bất quá... như vậy, lại có một kiện siêu cấp thần khí dẫn sanh rồi.

Một lát sau, một đạo kim sắc quang ảnh từ chỗ sâu trong hỗn độn không gian bắn ra.

- Xi Vưu đạo huynh, xin lỗi để cho người đợi, lão tôn ta rốt cục mãi đến hôm nay mới hoàn thành.

Theo một trường tiếng cười, thân ảnh Tôn Ngộ Không xuất hiện đối diện với Xi Vưu, còn trên tay Tôn Ngộ Không có một cây Kim Cô Bồng tản ra bảy sắc hào quang.

341. Chương 40: Đang Xem Cuộc Chiến

Xi Vưu khẽ lắc đầu không thèm để ý chút nào.

- Hôm nay lại thấy được một kiện siêu cấp thần khí dẫn sanh, Xi Vưu ta cũng không thể không bội phục phách lực của Ngộ Không người, bốn mạng tinh kim khí mà cũng bỏ được.

Trong mắt Xi Vưu có một tia kính nể.

Ngộ Không cười hắc hắc sờ sờ Kim Cô Bổng trong tay nói:

- Kim Cô Bổng này và lão tôn ta kết bạn vô số năm rồi, nó với lão tôn ta lắm khi còn chẳng phân biệt được, dùng tinh kim khí bốn mạng của lão tôn ta dung nhập trong đó, thì có gì mà không được chứ? A a kể từ đó, hướng chỉ hảo cương yếu dụng đao đao nhận thượng (thép tốt phải dùng để luyện lưỡi đao), lão tôn ta cho dù tái hấp thu tinh kim khí bộ phận kia, phỏng chừng cũng không kịp Đại Tôn người, nhưng bây giờ...

Nữ Oa, Phục Hi, Chuẩn Đề, Chúc Dung, Cộng Công năm vị Đại Tôn nghe được cũng kinh dị.

Bốn mạng tinh kim khí đối với hỗn độn kim linh mà nói là quý giá nhất, theo đạo lý hẳn là phải hấp thu vào trong cơ thể, làm cho thân thể mình càng thêm cường hãn, nhưng Tôn Ngộ Không không thể ngờ... Dùng nó để dung nhập vào Kim Cô Bổng.

Vốn thân thể hắn có thể càng thêm cường hãn, bây giờ lại lãng phí, bất quá Kim Cô Bổng vốn là được xưng là “Vô kiên bất tột”, hôm nay dung nhập tinh kim khí, đề cao một cấp bậc, nếu phải một lần nữa đối mặt Kim Quang Càn Khôn Tráo cũng có thể dễ dàng phá vỡ.

- Ngộ Không quả nhiên bỏ được, có phách lực, xem ra kết quả trận chiến này cũng khó nói.

Trên mặt Nữ Oa có một tia vui sướng

Phục Hi cũng gật đầu nói:

- Dựa theo phỏng đoán của ta Ngộ Không cho dù hoàn toàn hấp thu tinh kim khí phỏng chừng cũng không theo kịp thân thể kinh khủng cường hãn của Xi Vưu, nhưng Ngộ Không lại đem bốn mạng tinh kim khí dung nhập vào Kim Cô Bổng, Kim Cô Bổng vốn là thượng phẩm thần khí, bây giờ dung nhập tinh kim khí bốn mạng tin rằng cả thân thể Xi Vưu của ta cũng có thể bị thương.

- Việc làm này của Tôn Ngộ Không là tốt hay xấu, thật ra cũng khó nói, dù sao hao tổn bộ phận tinh kim khí, thân thể cũng không đủ cường hãn.

Cộng Công Đại Tôn lạnh nhạt nói.

Còn lúc này Ngộ Không và Xi Vưu ngưng thần nhìn chăm chăm vào nhau.

- Không nói nhảm nữa, bắt đầu thôi.

Tôn Ngộ Không đột nhiên quát một tiếng.

Mắt Xi Vưu nhất thời sáng ngời, ha ha cười to nói:

- Tốt, Tôn Ngộ Không người quả nhiên không phụ kỳ vọng của ta vô số năm qua, Kim Cô Bổng dung hợp tinh kim khí, so với căn quả trượng của Lão Tử cũng không kém chút nào, cũng có thể đấu một trận với ta rồi.

Nhất thời, hai vị Đại Tôn đại biểu cho cực hạn vũ lực sẵn sàng chuẩn bị xuất chiêu.

Một vị là đứng đầu hỗn độn ngũ linh - hỗn độn kim linh, chí dương chí cương, thậm chí sẵn sàng hao tổn một bộ phận tinh kim khí làm cho chất lượng của Kim Cô Bổng tăng lên một bậc.

Một vị là thân thể của Bàn Cổ, hiểu được ba phần thiên đạo hỗn độn đại la nguyên thần Bàn Cổ. Thân thể huyết mạch được Xi Vưu tìm thấy, Bàn Cổ thân thể, tùy tiện một quyền một cước nếu bình thường thần khí còn mạnh hơn nhiều, cũng là chí dương chí cương.

Hai vị Đại Tôn đồng thời theo đuổi cực dương cực nếu gặp nhau thì sẽ như thế nào?

- Xoẹt xoẹt!

Trong Hồn độn không gian bắt đầu hỗn loạn, Nữ Oa, Phục Hi cùng năm vị Đại Tôn chỉ đứng xa xa nhìn lại không ai dám đến gần sát trung ương. Chỉ cần xem khí thể phát ra của hai người Xi Vưu, liền biết trình độ công kích cường hãn.

Bên ngoài, các đại cao thủ Ma giới, Minh giới, Yêu giới chăm chú nhìn vào, không ai dám ho dù chỉ là một tiếng, không khí trong lúc nhất thời rất áp lực, vô luận là Âm Dương Ma Đế, Thánh Chủ Lưu Ly hay là Yêu giới mấy vị Đại Thánh, đến cả ngũ phương Minh giới Minh Đế bao gồm cả Thái Úc từ Quỷ giới vừa trở về tất cả mọi người đều chăm chú nhìn.

Từ trong cuộc chiến của Đại Tôn hiểu được bao nhiêu đó là tùy vào tiềm chất mỗi người.

Lý Dương cũng từ từ nhắm hai mắt, ở đây chỉ có hắn một người dùng thần thức để xem cuộc chiến, kì những người khác đều giương mắt mà nhìn, trong mắt phát xuất đạo đạo quang mang.

- Hừ, Lý Dương này cũng lắm chiêu rồi, cuộc chiến của Đại Tôn, tốc độ rất nhanh, thần thức há có thể thấy được? Ngược lại mắt mới có thể miễn cưỡng thấy mà thôi, lại dùng thần thức xem cuộc chiến quả thực là cực kì ngu ngốc.

Thanh âm Bằng Ma Vương vang lên.

Mọi người nhũn mảy, lúc này đại chiến sắp bắt đầu, Bằng Ma Vương lại mở miệng nói chuyện. Việc này làm tất cả mọi người phải nhũn mảy, có lẽ lúc này cũng chỉ Bằng Ma Vương mới dám lên tiếng, nhưng nghe Bằng Ma Vương nói xong, đại bộ phận mọi người đều nhìn về phía Lý Dương, trên mặt không tự chủ được cũng phải mỉm cười.

Trào phúng, kinh ngạc!

Cuộc chiến Đại Tôn, bọn họ Yêu Đế, Ma Đế há có thể thấy rõ ràng, dùng mắt mà xem ngược lại hiệu quả tốt hơn, cơ hồ đại bộ phận cao thủ Yêu Đế, Ma Đế đều biết, nhưng Lý Dương lại từ từ nhắm hai mắt, tự nhiên có không ít người âm thầm xem thường.

- Sư huynh ...

Điền Cương quay về Lý Dương vừa muốn nói chuyện, Lý Dương cũng truyền âm nói:

- Không cần phân tâm, hai vị Đại Tôn đã bắt đầu động thủ rồi, cũng đang sắp sửa đánh nhau to rồi.

Điền Cương rung mình, hần ngẩng đầu nhìn lên, hai vị Đại Tôn không phải vẫn không nhúc nhích sao?

Lý Dương có một nét cười thần bí, thần thức của hắn so với phần lớn mọi người xem ra còn mạnh hơn một chút, tự nhiên thấy rõ, thậm chí ngay cả những biến hóa rất nhỏ của hai vị Đại Tôn cũng thấy rõ ràng.

Rồi đột nhiên...

Đại Tôn trong hư không đột nhiên biến mất.

- Người đâu?

Đám Yêu Đế, Ma Đế đang xem cuộc chiến kinh dị.

- Không phải đại chiến sao? Hai vị Đại Tôn sao lại tiêu mất? Chẳng lẽ là không muốn cho chúng ta thấy?

Một vị Minh Đế nghi hoặc hỏi

- Câm miệng, nhìn không tới chỉ có thể trách người tu vi không đủ.

Thanh âm Âm Dương Ma Đế đột nhiên vang lên, khí thể khổng lồ làm cho Cương Ngang Minh Đế vừa mở miệng nhất thời ngậm miệng im thin thít, Âm Dương Ma Đế thật kinh khủng, ai mà không biết.

Thủ hạ dưới tay Xi Vưu có tám Ma Đế. Đứng thứ hai là Thánh Chủ Lưu Ly ngay cả thần khí Lưu Ly bình của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng có thể thôn phệ, nhưng thực lực cũng chỉ được xếp thứ hai, ngấm lại đệ nhất Ma Đế phải biết lợi hại ra sao?

- Một đám xuân điền.

Bằng Ma Vương hừ lạnh một tiếng, cũng chăm chú nhìn vào hỗn độn không gian tựa hồ trống rỗng. Đúng vậy, hai vị Đại Tôn đã động thủ rồi, chỉ là tốc độ quá nhanh, làm ngay cả rất nhiều Yêu Đế, Ma Đế cũng không thể nhìn thấy rõ ràng. Chỉ có cao thủ Yêu Đế, Ma Đế hậu kỳ mới miễn cưỡng thấy chút hình dáng.

- Bồng!... Bồng!... Bồng!... Bồng!... Bồng!...

Giống như bạo phá, một thanh âm trầm thấp vang lên, hiển nhiên hai vị Đại Tôn đã giao thủ.

Ở đây trong số những người đang xem cuộc chiến, thấy được rõ ràng nhất cũng như hiểu rõ nhất chính là Lý Dương. Hai vị Đại Tôn vô luận là ngay từ đầu dùng khí thể áp đảo nhau cũng như sau đó dùng thân thể giao chiến cũng thấy rõ ràng. Thậm chí hai người giữ lại bao nhiêu thực lực, Lý Dương cũng thấy rõ.

- Xi Vưu Đại Tôn ngạo thị lực giới, quả nhiên thực lực kinh khủng. Hôm nay mới thi triển có năm thành thực lực, ngay cả áo xanh kia vẫn còn mặc.

Lý Dương cảm khái thở dài nói.

Hắn rõ ràng nhớ kỹ, Xi Vưu trong khi truyền cho hắn Ma Thần Lục Tuyệt, chấn cho quần áo toàn thân nát bấy, lộ ra thân thể ẩn chứa khí tức hỗn độn thể giới, và từng đạo thanh quang lóe ra, hôm nay chỉ nhớ lại đã làm Lý Dương khiếp sợ.

Nhưng bây giờ Xi Vưu và Tôn Ngộ Không chiến đấu, ngay cả áo xanh vẫn còn mặc trên người, chỉ phát huy năm thành lực lượng mà thôi.

"Tôn Ngộ Không này hôm nay hoàn toàn bộc phát lực lượng của thân thể, bất quá Kim Cô Bổng của hắn cũng vẫn chưa ra tay, Kim Cô Bổng dung hợp bốn mạng tinh kim khí, uy lực cũng rất mạnh, nói không chừng có thể liều mạng với Xi Vưu." Lý Dương trong lòng thầm nghĩ, thần thức cũng cẩn thận quan sát.

- Xoẹt xoẹt...

Ngón trỏ và ngón giữa của Xi Vưu chĩa ra, đột nhiên tùy ý đâm, tựa như một thanh lợi kiếm thậm chí còn phá cả hỗn độn. Hai chân Tôn Ngộ Không như máy, đột nhiên một cước phá không đánh úp lại. Với đòn chỉ và cước này, hai người thay phiên tấn công, tốc độ đạt tới cực hạn.

- Ha ha, thống khoái!... thống khoái, Tôn Ngộ Không, lấy Kim Cô Bổng của ngươi ra đi.

Xi Vưu cười to nói, hiển nhiên Xi Vưu đã không cam lòng chiến đấu như vậy.

- Được, lão tôn ta sẽ cho ngươi nếm tư vị này.

Trong đôi mắt trong veo của Tôn Ngộ Không hiện lên một tia quang mang, rồi đột nhiên một đạo bóng tử ban tỏa hào quang bảy sắc xuất hiện trên tay hắn. Tôn Ngộ Không đột nhiên hét lớn một tiếng:

- Xem bóng đây!

Tôn Ngộ Không nhảy lên, giơ cao Kim Cô Bổng, cơ hồ tất cả lực lượng đã bộc phát ra song thủ, hướng về phía Xi Vưu đập xuống. Thấy Kim Cô Bổng đập xuống, Xi Vưu vươn cánh tay phải, không nhúc nhích, hắn dám sử dụng cánh tay phải trực tiếp tiếp một kích này.

- Thật can đảm!

Mắt Tôn Ngộ Không hơi nheo lại, trên mặt hiện lên một tia tàn khốc, hiển nhiên đã giận dữ, Xi Vưu này cũng quá can đảm, khi đối phó với Kim Cô Bổng mà chỉ dùng cánh tay tùy ý đỡ đòn. Lúc này Tôn Ngộ Không tăng lực một lần nữa.

Nhất thời Kim Cô Bổng hóa thành một đạo quang ảnh, nện xuống mạnh, thẳng.

- Bồng.

Kim Cô Bổng nện rất mạnh vào cánh tay phải của Xi Vưu, mảnh áo xanh trên cánh tay phải của Xi Vưu nhất thời nát vụn ra. Lộ ra một cánh tay phải đầy cơ bắp tắn ra nhiều tia thanh quang, trên mặt Xi Vưu có vẻ ngưng trọng rất nhiều.

- Hát!

Xi Vưu đột nhiên gầm lên một tiếng, áo xanh trên người đột nhiên hóa thành vô số mảnh nhỏ nổ tung ra, thân thể cường hãn của Xi Vưu liền xuất hiện trước mắt mọi người.

Giống như mặt trời chói mắt.

Yêu Đế, Ma Đế ở đây trong lúc nhất thời không tự chủ nhắm mắt lại hoặc quay đầu đi không dám nhìn, những tia điện quang màu xanh từ trong thân thể Xi Vưu lóe ra một khí thể kinh nhân, khí tức này là khí tức nguyên thủy nhất được hình thành còn trước cả khi có Khai Thiên Tích Địa hỗn độn không gian.

- Tôn Ngộ Không, người quả nhiên rất phù hợp để đánh với ta,... đáng tiếc...

Xi Vưu khẽ lắc đầu, nhưng sau đó lại nhìn chằm chằm vào Tôn Ngộ Không, Tôn Ngộ Không sắc mặt cũng ngưng trọng, Kim Cô Bổng đã đánh ra nhưng vẫn không làm thương tổn được Xi Vưu, thân thể Bàn Cổ quả nhiên khó lường, hẳn biết, bây giờ phải liều mạng rồi.

- Xi Vưu sao lại liên tục nói đáng tiếc?

Nữ Oa nường nường khẽ nhú mày.

Chuẩn Đề đạo nhân cũng như các vị Đại Tôn khác cũng không biết, chẳng lẽ Xi Vưu biết Tôn Ngộ Không này không phải là đối thủ của hắn? Nhưng cuộc đại chiến vừa mới bắt đầu không lâu, làm sao có thể xác định được như thế.

- Xem tình hình bọn họ, cuộc chiến đấu này càng lúc càng thêm kịch liệt, trận pháp của ta vừa bày ra có thể không chịu được lực lượng bạo loạn hỗn độn

Phục Hi vẻ mặt nghiêm trọng, lúc này một đạo hào quang màu vàng đất từ trong cơ thể của hắn bắn ra, dung nhập vào giữa trận pháp.

Nữ Oa bọn người không hiểu, nhưng Lý Dương lại rất rõ ràng.

“Kim Cô Bổng mặc dù lợi hại, nhưng một bổng đập xuống, Xi Vưu đại ca lại chỉ dùng 8 thành lực lượng của Bàn Cổ thân thể đã có thể đỡ được, Kim Cô Bổng mạnh nhất cũng chỉ có uy lực bậc này, xem ra Tôn Ngộ Không không phải đối thủ của đại ca.”

Lý Dương thấy rõ, Tôn Ngộ Không này dù cố đánh tiếp cũng mạnh hơn không nhiều, nhưng Xi Vưu lại che dấu không ít thực lực.

- Tiếp ta ba trảo!

Xi Vưu đột nhiên hét lớn một tiếng.

Cơ thể toàn thân đột nhiên phát ra từng đạo thanh quang mù mịt, giống như cả người đều bị một vầng sáng màu xanh vây quanh.

Hai tay hóa thành trảo, nhất thời đột nhiên hướng về phía Tôn Ngộ Không chớp tới. Xi Vưu thân thể cực kỳ cường hãn, cho dù tùy ý công kích cũng lợi hại vô cùng.

Tay hắn tùy tiện một trảo cũng đã vượt qua công kích của thần khí, năng lượng bên trong hỗn độn không gian nhất thời hỗn loạn.

Xi Vưu thân thể quá nhanh, thân thể nhoáng lên, tích tắc đã tới bên cạnh Tôn Ngộ Không, Tôn Ngộ Không lúc này lùi lại, đồng thời dùng Kim Cô Bổng nện xuống.

- Xoẹt...!

Một đạo trảo ảnh phá nát lớp da kim sắc của Tôn Ngộ Không, cơ thể phát ra kim quang liên rách ra, máu tươi chảy ròng.

Trảo của Xi Vưu chính là một trong những tuyệt chiêu của hắn, uy lực to lớn, đến cả thân thể Tôn Ngộ Không cũng phải trọng thương.

“Xuyên Vân Toa Vụ” Thần thức Lý Dương cẩn thận quan sát. Xi Vưu hoàn toàn đem thân pháp Xuyên Vân Toa Vụ thi triển hết mức. Thậm chí so với Kim Sí đại bàng còn nhanh hơn một bậc, cũng có thể là do hiểu được Thái Cực vô thượng đại viên mãn nên thân pháp cũng có đột phá.

Lý Dương vốn cảm ngộ Xuyên Vân Toa Vụ rất sâu rồi, bây giờ Xi Vưu không ngừng chớp động, đem tinh hoa của Xuyên Vân Toa Vụ hoàn toàn triển khai ra, Lý Dương đương nhiên quan sát cẩn thận và tiếp thu, còn Yêu Đế, Ma Đế khác ngay cả cái bóng cũng nhìn không tới, đừng nói nhìn thấy thân pháp.

Lý Dương nhắm mắt lại, thần thức không ngừng quan sát, đồng thời trong đầu không ngừng diễn dịch, từng đạo thân pháp mờ ảo xuất hiện trong đầu, Lý Dương như được khai hóa đối với Xuyên Vân Toa Vụ, những chỗ nan giải đã được giải đáp.

Đồng thời Tôn Ngộ Không lại có một thân pháp đặc thù khác. Lý Dương cũng cẩn thận quan sát rồi cũng không cần so sánh nghiên cứu gì thêm, cứ ghi tạc hết tất cả vào trong đầu. Lý Dương quả là biến thái, tốc độ kinh khủng Tôn Ngộ Không và Xi Vưu như thế mà thần thức của Lý Dương vẫn có thể ghi lại hoàn toàn thân pháp hai người.

Thân pháp Xi Vưu biến ảo đa đoan, thân pháp Tôn Ngộ Không càng cực kỳ huyền diệu, kia đặc truyền cùng Chuẩn Đề thân pháp đạo nhân

Lý Dương nhắm mắt cẩn thận quan sát, trên mặt không tự chủ được lại nở nụ cười, Điền Cương một bên căn bản không thể thấy thân ảnh hai vị đại tôn, nhàm chán quá bèn nhìn chung quanh, thấy Lý Dương trên mặt có nụ cười, không khỏi vô cùng kỳ quái

Đột nhiên nụ cười trên mặt Lý Dương hoàn toàn biến mất, nét mặt ngưng trọng

“Hách hách Xi Vưu, tiếp lão tôn ta một bồng”

Đột nhiên có một tiếng hét lớn, vang vọng cả hỗn độn không gian, rồi một cổ kim sắc bóng ánh phóng lên cao, toàn lực nện mạnh xuống.

Thanks

342. Chương 41: Nhất Côn Phá Không

- Hưu...

Trong mắt Xi Vưu lóe ra một tia lãnh quang, đột nhiên hét lớn một tiếng, vàng sáng màu xanh bên ngoài thân biến thành thành nhiều lớp như vẩy cá, cơ bắp trên tay phải vòng lên, Xi Vưu lúc này tay phải nắm lại thành quyền, một nắm đầm thật lớn, trực tiếp xuyên phá không gian, làm vỡ vụn hỗn độn, đập thẳng vào Kim Cô Bồng.

Nắm đầm đánh với Kim Cô Bồng.

- Bồng!

Đối với Yêu Đế, Ma Đế đang quan khán, trận đánh này cũng giống như thiên thạch đối với con người ở địa cầu.

Một sóng lực kinh khủng phát sinh từ cú va chạm đó. Hỗn độn không gian chấn động, hỗn độn năng lượng hóa thành các loại năng lượng kim mộc thủy hỏa thổ, lập tức lại khôi phục thành hỗn độn, trong mắt Xi Vưu lóe ra niềm hưng phấn vô biên.

- Lại tiếp ta một quyền!

Xi Vưu hét lớn một tiếng, hữu quyền chấn động, lại một lần nữa phóng ra, nắm tay chấn động mạnh rồi bay tới bên cạnh Tôn Ngộ Không, theo tiếng “Bồng”, Tôn Ngộ Không liền bị đánh bay ngược ra xa.

- Hách hách...

Tôn Ngộ Không nổi giận, trên mặt thấy rõ đã đang bùng bùng lửa giận. Hầu tử ngoan liệt, hấn vốn bản tính hiếu chiến, đồng thời cũng rất sĩ diện. Bị đánh bay ra như vậy, nhất thời quyết định phải cương quyết giữ mặt mũi, nên đã dùng đến một chiêu cực mạnh của hấn.

- Xi Vưu, tiếp ta một bồng cuối cùng!

Tôn Ngộ Không đột nhiên gào lên chói tai, thanh âm như mũi tên đâm vào màng nhĩ. Đang nhắm mắt xem cuộc chiến thần thức, Lý Dương giúp hấn chú ý tới Tôn Ngộ Không, mỗi động tác đều thấy rõ ràng, chỉ thấy Kim Cô Bồng như một tia chớp chỉ trong nháy mắt...

- Phá Sơn Liệt Không

Lý Dương trong lòng khiếp sợ, thấy một đạo bồng ảnh như tia chớp muốn tiêu diệt tất cả. Lý Dương liên tưởng đến Phá Sơn Liệt Không trong Ma Thần Lục Tuyệt, Khai Thiên Thần Phủ bỏ ra tất cả, giống hệt như Kim Cô Bồng và đột phá tất cả.

- Hưu...

Hỗn độn không gian toàn bộ vỡ vụn, kim sắc bồng ảnh lướt qua, hỗn độn không gian hoàn toàn vỡ tan tành, năng lượng vốn bạo loạn lại càng thêm bạo loạn.

Bọn người Nữ Oa, Phục Hi, Chúc Dung, Cộng Công, Chuẩn Đề vô cùng khiếp sợ, ai cũng không nghĩ đến Tôn Ngộ Không lại có thể công kích kinh khủng như thế. Trong mắt bọn họ, lúc này chỉ còn có bồng ảnh có thể phá hủy tất cả, đột nhiên...

- Bất hảo!

Phục Hi hét lớn một tiếng, lúc này đột nhiên phát tay, giống như có một quyển cổ thư bay lên không trung, phát ra đạo đạo quang mang màu vàng đất, nhất thời biên giới trận pháp hỗn độn không gian càng được củng cố chắc hơn, mặc cho hỗn độn không gian hỗn loạn, đám Yêu Đế, Ma Đế cũng không chịu ảnh hưởng gì.

Nhưng trong mảnh hỗn độn không gian bị nghiền nát.

Một bồng tuyệt đối hoàn mỹ. Lý Dương dùng thần thức cực kỳ cường hãn cố gắng ghi lại và. Nhớ kỹ, còn Xi Vưu đứng trước một bồng này, cũng phải kinh ngạc, nhưng sự kinh ngạc Xi Vưu mau chóng qua đi, chuyển sang hưng phấn, sự hưng phấn do rốt cục gặp được đối thủ.

- Ha ha...

Theo một tiếng cuồng tiếu vang lên, thân thể cuộn cuộn cơ bắp của Xi Vưu đột nhiên chấn động, những thanh quang bồng biến thành một tia chớp màu xanh, từng đạo tia chớp màu xanh không ngừng từ cơ nhục của Xi Vưu lóe ra trút, một cổ khí tức mệnh mông cực kỳ cường hãn lan ra.

Mười thành!

Lúc này Xi Vưu năng lượng hoàn toàn bộc phát ra.

Biến thủ thành đao, trong mắt Xi Vưu quang mang lóe lên, đạo đạo tia chớp màu xanh từ tay phải lóe ra thành đao, đột nhiên giơ cao lên. Nhất động tác vô cùng đơn giản, năng lượng cả hỗn độn không gian hoàn toàn hướng vào tay phải Xi Vưu tụ tập lại.

- Khai Thiên Tích Địa!

Lý Dương trong lòng cả kinh, hấn thập phần quen thuộc, chính là thế bắt đầu của Khai Thiên Tích Địa - Hải Nạp Bách Xuyên

- Tê...

Thủ đao của Xi Vưu giơ lên cao phát xuất đạo đạo quang mang màu đen, hỗn độn không gian chung quanh hoàn toàn vỡ vụn, khuỷu tay của Xi Vưu giống như một cái hắc động, vô số năng lượng không ngừng hướng về phía thủ đao tụ tập lại.

- Hát!

Thủ đao đột nhiên đánh xuống, giống như Khai Thiên Thần Phủ.

Xuyên phá tất cả, nghiền nát hỗn độn không gian rồi đánh mạnh vào Kim Cô Bồng.

- Bồng!!!

Hỗn độn không gian âm âm vỡ vụn, không ngừng hướng bốn phía lan ra, giống như mặt bằng vỡ vụn, không ngừng hướng bốn phương tám hướng lan đi, cả hỗn độn không gian đều cuồng loạn, Xi Vưu lảng không mà đứng, Tôn Ngộ Không tay cầm Kim Cô Bổng, đứng đối diện với Xi Vưu.

Một dòng máu tươi từ trên tay Xi Vưu rỉ ra, trên mặt Xi Vưu có một nụ cười lạnh lạnh, Tôn Ngộ Không sắc mặt cực kỳ khó coi, một dòng máu tươi từ mũi hắn chảy xuống.

- Được lắm, người có thể làm ta bị thương, mặc dù chỉ là thương ngoài da, bất quá người cũng người đầu tiên làm cho ta bị thương đó.

Xi Vưu xoa tay, tay phải trở lại bình thường, các vết thương mới đây đã hoàn toàn tiêu mất.

Năng lượng trong cơ thể Tôn Ngộ Không không ngừng chuyển động, trụ lành thương thể, rồi cười nói:

- Xem ra lúc trước lão tôn ta quyết định đúng, dung hợp một bộ phận bốn mạng tinh kim khí của ta, độ cứng rắn của Kim Cô Bổng đã có thể đả Xi Vưu người.

Nhục thể của Xi Vưu chính là thân thể Bàn Cổ, thần khí bình thường căn bản không gây thương tổn chút nào.

Nhưng vừa rồi Tôn Ngộ Không đã làm hắn bị thương. Nếu không có Kim Cô Bổng, Tôn Ngộ Không cho dù hoàn toàn hấp thu bốn mạng tinh kim khí, cũng không phải đối thủ của Xi Vưu. Hôm nay, hắn dựa vào Kim Cô bổng, làm Xi Vưu bị thương. Bất quá...

Xi Vưu chỉ là bị thương da thịt, còn trong cơ thể Tôn Ngộ Không năng lượng bạo loạn, vừa rồi chịu một kích Khai Thiên Tích Địa, đã gây thương tổn cho hắn quá lớn.

Còn lúc này những vết nứt của hỗn độn không gian không ngừng hướng ra xung quanh đã lan ra đến biên giới, trận pháp lại một trận rung động kịch liệt

- Ổn định!

Phục Hi đột nhiên hét lớn một tiếng, trong tay một khối ngọc bản thật lớn bay ra, ngọc bản dung hợp làm một với cổ thư lúc này đang lơ lửng trong không gian, đạo đạo năng lượng không ngừng xâm nhập vào trong trận pháp, chặn không gian vỡ vụn đứng điên cuồng kia.

Hà Đồ Lạc Thư, đó là thần khí quan trọng nhất.

Một lát sau, sự hỗn loạn trong hỗn độn không gian từ từ giảm xuống, rồi khôi phục lại trạng thái bình thường.

- Ha ha, trận chiến này cực kỳ thống khoái, cuộc chiến này tạm thời coi như bất phân thắng bại. Sau này, chúng ta đấu lại một lần nữa, hôm nay tạm thời không tính.

Xi Vưu quay về Tôn Ngộ Không cười nói.

Tôn Ngộ Không lắc đầu nói:

- Thua thì thua, lão tôn ta rất rõ ràng, vừa rồi Xi Vưu đạo huynh người chỉ bị thương da thịt. Lão tôn ta lại bị thương không nhẹ, huống chi, cho dù bằng vào Kim Cô Bổng, lão tôn ta cũng không cách nào áp đảo được Xi Vưu đạo huynh.

Tôn Ngộ Không rất rõ ràng.

Tuyệt chiêu hắn là Nhất Côn Phá Không!

Đó là “Điểm” Công kích. Tất cả lực công kích tập trung vào một chỗ. Làm cho lực lượng đạt tới cực mạnh, nhưng công kích cực mạnh của hắn chỉ làm cho Xi Vưu bị chút thương thể ngoài da, nếu chính thức đánh tới cùng, hắn chỉ có thể dùng vài lần công kích như vậy.

Còn thân thể Xi Vưu chỗ nào cũng đều cực kỳ cường hãn, nếu phải đánh thật, liều mạng mà công kích, quyền cước phóng ra hết sức, phỏng chừng Tôn Ngộ Không không chịu nổi, đương nhiên Tôn Ngộ Không rõ ràng, bản thân mình không phải là đối thủ của Xi Vưu.

- Ha ha... có cá tính, có cá tính, không giống Lí Nhĩ kia, đến chết cũng không nhận thua, chết cũng muốn giữ mặt mũi, luôn dựa vào cây gậy chống chân què của hắn.

Xi Vưu ha ha cười nói. Lúc này đây hắn thật cao hứng, Tôn Ngộ Không có thể làm hắn bị thương, hắn cũng thập phần cao hứng.

- Xi Vưu, Ngộ Không, tốc độ trận chiến của các người thật sự quá nhanh, phỏng chừng đám Yêu Đế, Ma Đế này không có bao nhiêu người có thể thấy được.

Nữ Oa đi ra phía trước cười nói.

Các Đại Tôn khác cũng gật đầu.

Xi Vưu và Tôn Ngộ Không đều là những Đại Tôn rất mạnh, tốc độ so với Đại Tôn bình thường nhanh hơn rất nhiều, tốc độ kinh khủng như vậy, cho dù là Đại Tôn cũng phải căng hết mắt mới quan khán được, những Yêu Đế, Ma Đế khác tự nhiên thấy không rõ.

Nhưng...

Lý Dương thấy rất rõ ràng, thậm chí ngay cả mỗi một động tác tuyệt chiêu của Xi Vưu và Tôn Ngộ Không đều thấy rất rành mạch.

Lý Dương nhắm mắt lại như trước, trong đầu không ngừng diễn dịch bóng ảnh kinh thiên động địa muốn phá vỡ tất cả kia, còn cả thủ đạo với khí thế ngập trời, một chiêu Khai Thiên Tích Địa. Rồi tuyệt chiêu của Tôn Ngộ Không có “Chân ý Phá Sơn Liệt Không”, tuy có chút bất đồng, nhưng sự thâm ảo lại có vẻ nhiều hơn. Chiêu của Xi Vưu là Khai Thiên Tích Địa cực mạnh trong “Ma Thần Lục Tuyệt”.

- Thống khoái, trận chiến này cực kỳ thống khoái. Tốt lắm, Tôn Ngộ Không, ta ly khai trước, có thời gian đến Ma Thần Cung cùng ta đàm luận nhé.

Xi Vưu ha ha cười nói!

- Nhất định, lão tôn ta nghĩ ra tuyệt chiêu mới chắc chắn sẽ tìm người so tài.

Tôn Ngộ Không đáp, hắn cũng là một phần tử háo chiến, có cơ hội tự nhiên sẽ đi.

Xi Vưu cười, rồi thân hình chợt lóe, biến mất không thấy nữa...

Các vị Đại Tôn nhất nhất ly khai. Đám Yêu Đế, Ma Đế Minh Đế đang xem cuộc chiến ở lại đàm luận lẫn nhau, mặc dù bọn họ không thấy rõ, nhưng Tôn Ngộ Không cuối cùng một bóng đập vỡ vụn hỗn độn không gian, thủ đạo của Xi Vưu với khí thế Khai Thiên Tích Địa, tất cả mọi người đều thấy cả.

Âm Dương Ma Đế do sớm đạt tới cao thủ đỉnh phong nên trong lòng hiểu được nhiều việc, hiển nhiên việc xem cuộc chiến có điều thu hoạch.

Điền Cương lần này đến đây, với nhãn lực hoặc thần thức của hắn căn bản không thể thấy rõ cuộc đấu, dù sao ngay cả cao thủ Yêu Đế tiền kỳ cũng không thể thấy thân ảnh Xi Vưu và Tôn Ngộ Không, đừng nói Điền Cương, Điền Cương lúc này nhìn chằm chằm vào Lý Dương.

- Sư huynh, Đại Tôn bọn họ đã đi hết rồi, người làm sao vẫn nhắm mắt thế?

Thanh âm Điền Cương lọt vào tai Lý Dương, mắt Lý Dương lúc này chậm rãi mở ra, mặt mũi có vẻ rất vui. Lần này xem cuộc chiến, tâm thần tu vi Lý Dương được đề cao rất nhiều, hoàn toàn củng cố tâm thần tu vi ở mức Ma Đế tiền kỳ, thậm chí so với có vẻ có xu thế đột phá tâm thần tu vi.

- Ta đang tu luyện, đồng thời cũng đang đợi người.

Lý Dương thần bí nói.

- Đợi người?

Điền Cương nghi hoặc hỏi.

Lý Dương khẽ gật đầu, lập tức xoay người nhìn về phía xa, chỉ thấy xa xa có một đạo thân ảnh bay tới, trong chớp lát đã tới bên người Lý Dương, chính là Thái Ưc.

- Thái Úc.

Lý Dương cười nói.

Thái độ Thái Úc đối với Lý Dương cũng chẳng vồn vã gì, nói:

- Lý Dương chuẩn bị đi là vừa, Nữ Oa Cung còn có mấy tháng nữa là mở ra rồi, người không phải nói người có năng lực tìm được Tu Linh thảo sao? Ta muốn xem người làm sao đi vào được hạch tâm khu vực nơi mà ngay cả Đại Tôn cũng không thể tiến vào.

Lý Dương không thèm quan tâm cười nói:

- Thái Úc, người không cần quan tâm đến điểm ấy, được rồi, người không phải đi Quỷ giới tìm kiếm hung thủ Băng Hồn sao, sao về sớm thế?

Lý Dương chỉ quan tâm đến việc đó. Mỗi lần nhớ tới Linh Linh đáng yêu thuần khiết Linh Linh với gương mặt tươi cười bưng một chén thang, hắn liền cảm thấy rất đau lòng.

Thái Úc nhất thời sắc mặt khó coi:

- Băng Hồn, Băng Hồn hồn dẫn kia, “Băng Phách bảo điển” khôn khiếp đã tu luyện tới cực hạn đạt tới Quỷ Đế hậu kỳ, hắn có một phương pháp đặc thù hoàn toàn thu liễm khí tức, ta căn bản không thể tìm được hắn.

Thái Úc cũng không có biện pháp, Quỷ Đế Băng Hồn hiển nhiên cố tình trốn biệt, với bí pháp thu liễm khí tức của Quỷ Đế Băng Hồn, trong Quỷ giới khôn cùng, Thái Úc làm sao có thể tìm được hắn.

- Thái Úc tiểu tử, người nói cái gì thế?

Thanh âm thô tục của Ngưu Ma Vương vang lên.

Thái Úc nhìn Ngưu Ma Vương liếc mắt, trên mặt vẫn lạnh như băng, căn bản không để ý tới Ngưu Ma Vương, quay về Lý Dương nhắc nhở nói:

- Nhắc cho người nhớ giữ lời hứa, một khi người thành công, Tam Sanh Thạch cho người mượn bao lâu cũng được.

- Biết rồi!

Lý Dương gật đầu.

Thái Úc vừa nghe, liền biến thành một đạo lưu quang, ly khai luôn.

- Con bà nó, Thái Úc này cũng quá kiêu ngạo rồi, bất quá lão ngưu ta xem ra hắn là một người đáng thương, sẽ không so đo với hắn.

Ngưu Ma Vương hừ hừ vài tiếng, rồi không nói gì nữa, lúc trước trong lần Tiên Ma đại chiến đó Ngưu Ma Vương cũng tham gia, nên cũng biết rõ cả sự tình kia.

- Người đáng thương? Rốt cuộc là chuyện gì thế?

Lý Dương quả cũng không hiểu rõ sự tình này lắm, lập tức truy vấn.

- Lý Dương đừng vội, để tỷ tỷ nói cho người nha.

Lưu Ly đột nhiên xuất hiện bên cạnh Lý Dương, cười duyên rũ nói:

- Thái Úc này đúng là một giống đa tình, đáng tiếc, hắn lúc trước dùng Tam Sanh Thạch tiến hành quần công, cũng vô tình giết thê tử của hắn, do đó... hắn sau đó phát điên lên, cho tới bây giờ cũng cứ như vậy.

Lưu Ly vốn là cao thủ từ rất lâu rồi nên đối với sự tình Thái Úc hiểu rõ ràng.

Bất quá người bình thường không ai dám nói lung tung, bởi vì một khi Thái Úc biết, hắn sẽ nổi giận, nhưng Lưu Ly cũng không sợ gì Thái Úc, do đó đem mọi chuyện nói cho Lý Dương.

- Giết thê tử?

Lý Dương ngẩn ngơ, thảo nào Thái Úc này luôn duy trì một bộ dáng lạnh như băng, Lý Dương lúc này lại hỏi dồn:

- Được rồi, Quỷ Đế Băng Hồn là ai?

Lưu Ly cười nói:

- Thê tử Thái Úc gọi là Nhan Vũ, năm đó thị là đệ tử của Băng Phách tông, sư huynh của thị là Băng Hồn. Khi Bắc Minh hải xuất hiện, Quỷ giới và Minh giới tách ra, Thái Úc ở lại Minh giới, do đó hần và thê tử chia lìa.

- Sư huynh?

Lý Dương thoáng cái đã hoàn toàn hiểu mọi chuyện. Quỷ Đế Băng Hồn làm như vậy, phỏng chừng là vì báo thù thôi.

- Lý Dương lão đệ, vừa rồi Thái Úc nói “nhớ kỹ những gì người nói lúc trước”, những lời này là ý tứ gì? Người hứa với hần việc gì thế?

Ngưu Ma Vương hỏi Lý Dương.

Lý Dương cười nói:

- Ta hứa với hần tìm Tu Linh thảo, hần sẽ đem Tam Sanh Thạch cho ta mượn.

- Cái gì!

Hạng Vũ đứng ở xa nghe được, lúc này mở to hai mắt nhìn, còn Lưu Ly cùng Ngưu Ma Vương cũng tỏ ra khiếp sợ.

343. Chương 42: Cánh Cửa Cao

Lưu Li có vẻ rất tức giận:

- Người có biết Tu Linh thảo là cái gì không? Người có biết Tu Linh thảo này chỉ có một ở địa phương đến ngay cả Đại Tôn cũng không thể đi vào. Người có biết là người ngu ngốc không?

Lưu Ly rất tức giận, bất quá nàng cũng nghĩ rằng Lý Dương không biết tận tường về Tu Linh thảo.

Ngưu Ma Vương cũng hừ hừ nói:

- Lý Dương lão đệ, Tu Linh thảo này không nói chơi được, đến cả lão ngưu ta tự tin có thân thể cực mạnh, nhưng cũng không có dũng khí đi hái Tu Linh thảo. Ta nghĩ, Lý Dương lão đệ khẳng định không biết tận tường mọi chuyện về Tu Linh thảo.

- Không, ta biết.

Lý Dương có vẻ không quan tâm, mỉm cười nói:

- Lưu Ly Đại tỷ, Ngưu Ma Vương đại ca, các người không cần lo lắng, ta tự có cân nhắc.

- Cân nhắc, cân nhắc cái rắm, đó là địa phương nào, không gian ở sâu trong hạch tâm Hỗn Độn sơn, ở đó uy lực của kim sắc lôi điện và lục sắc lôi điện cực mạnh, cả Đại Tôn cũng có thể bị công kích đến trọng thương, căn bản không thể tiến vào sâu, với Lý Dương người, phỏng chừng một lần tiến đến gần lôi điện kia là biến thành tro bụi rồi.

Ngưu Ma Vương nổi giận nói.

Lông mày Hạng Vũ cũng nhăn tít lại, hần biết tầm quan trọng của Tam Sanh Thạch đối với Lý Dương:

- Lý Dương huynh đệ, ta biết Tam Sanh Thạch đối với người rất trọng yếu, nhưng người cũng không thể đem mạng đem ra đùa được.

Hạng Vũ giọng rất ôn tồn:

- Nếu ngay cả tiểu mệnh cũng không giữ, hành trình của người còn có gì hữu dụng nữa?

Lý Dương cười, nếu hắn không phát hiện đặc điểm của mình, không phát hiện ra lôi điện không hề công kích mình, không phát hiện tia chớp hỏa trụ, phỏng chừng cũng sẽ bỏ qua, ít nhất hắn sẽ không đem cái mạng nhỏ của mình ra đặt cược.

Nhưng... Lý Dương biết đặc điểm của mình!

Hơn nữa lôi điện không hề công kích hắn, về phần lôi điện kim sắc, lôi điện lục sắc tự nhiên không cần phải lo lắng.

- Các người yên tâm. Ta làm việc đương nhiên nắm chắc. Huống chi cho dù tiến vào trong không gian hạch tâm Hỗn Độn sơn cũng không phải quá nguy hiểm, chỉ có vào đến trong không gian hạch tâm mới nguy hiểm, đến lúc đó ta sẽ có tính toán, dù sao ta không phải là người ngu. Sẽ không tự chui đầu vào chỗ chết đâu.

Lý Dương quay về Ngưu Ma Vương, Lưu Ly, Hạng Vũ nói.

Mấy người Ngưu Ma Vương cũng vì quan tâm đến Lý Dương mới nói như thế, nghe Lý Dương nói như vậy, bọn họ cũng không còn gì để nói.

- Tỷ tỷ tin rằng người không phải đứa ngốc. Nhớ kỹ vô luận như thế nào cũng không được đem mạng nhỏ của mình ra đùa giỡn.

Lưu Ly gật gật đầu, Ngưu Ma Vương và Hạng Vũ cũng nhắc nhở. Lý Dương chỉ có thể gật đầu. Bất quá trong lòng hắn cũng cảm thấy ấm áp.

“Hừ. Đi hái Tu Linh thảo? Chịu chết!

Bằng Ma Vương, Sư đà vương, Dã Tượng Vương ba người bay qua bên cạnh, Bằng Ma Vương nhìn Ngưu Ma Vương và Lý Dương lạnh lùng liếc mắt. Cười lạnh nói

“Con bà hắn. Ta Lý Dương lão đệ đang nói chuyện việc gì người chĩa mũi vào.” Ngưu Ma Vương nhất thời trừng ngưu nhãn quát

Bằng Ma Vương nhìn Ngưu Ma Vương, khẽ nhủ mày. Trong miệng trầm giọng mắng: ” Một con trâu hoang.” Nói xong, không để ý Ngưu Ma Vương đang tức giận. Lập tức mang theo hai vị huynh đệ của mình bay nhanh đi

“Hoàng mao điều này chỉ có chạy là nhanh..” Ngưu Ma Vương nhìn theo Bằng Ma Vương đã biến mất vô tung, trong miệng mắng chửi

Lưu Ly kiều mỵ cười: ” Hi hi, đại man ngưu, không cần tức giận, nghe nói Kim Quang Càn Khôn Tráo của Bằng Ma Vương đã nổ tung mấy hôm trước, ta sẽ đem phá kim thương khốn khiếp của hắn ra thôn phệ luôn. Đến lúc đó, làm cho hắn ngay cả đến một kiện thần khí cũng không có, xem hắn kiều hoành cái gì?

Ngưu Ma Vương vừa nghe. Nhất thời trong lòng run lên.

Phỏng chừng không có mấy Yêu Đế, Ma Đế khi thấy Lưu Ly mà không sợ hãi, lo lắng nhất là Lưu Ly phát uy, thôn phệ thần khí của bọn họ, dù sao ngay cả thần khí của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng có thể thôn phệ, Lưu Ly bình vốn là thượng phẩm thần khí, nhưng vẫn bị thôn phệ như thường, thần khí bình thường của Yêu Đế, Ma Đế tự nhiên không thể nào chống lại Lưu Ly

Lý Dương và Điện Cương nghe xong cũng nhìn nhau cười

Trận chiến giữa Xi Vương và Tôn Ngộ Không, Lý Dương liền an tâm ở lại Ma Vân Sơn mạch. Bắt đầu tĩnh tâm tu luyện. Lần trước đại chiến làm cho Lý Dương có được những giải thích rất sâu với (Xuyên vân tọa vụ) cùng với (Phá Sơn Liệt Không). Trong khoảng thời gian này, Lý Dương chuyên tâm tĩnh tâm tìm hiểu thêm

Hoặc uống rượu. Hoặc tu luyện

Cuộc sống cứ trôi qua như thế, đảo mắt năm sáu tháng đã trôi qua. Nữ Oa Hỗn Độn sơn cũng sắp mở ra rồi

“Tâm thần tu vi của Lý Dương lão đệ gần đây đề cao thật sự quá nhanh.” Ngưu Ma Vương nhìn Lý Dương từ trong phòng bước ra kinh ngạc nói. Hắn liếc mắt liền có thể thấy ngay Lý Dương đã tới khoảng cách giữa Ma Đế tiền kỳ và trung kỳ.

Một khi tiếp tục tu luyện thêm vài tháng nữa, tâm thần tu vi của hắn rất dễ dàng đạt tới Ma Đế trung kỳ.

Ngưu Ma Vương nhớ rất rõ ràng, khi Lý Dương vừa mới đến Yêu giới, tâm thần tu vi bất quá vừa mới bước vào Ma Đế tiền kỳ thôi, ngắn ngủn một năm, đã có đề cao như thế, quả thật quái thai.

- Gần đây ta lại cảm ngộ nhiều hơn đối với Ma Thần Lục Tuyệt, đặc biệt là Xuyên Vân Toa Vụ và Phá Sơn Liệt Không, thông qua đó nên có chút tiến bộ.

Lý Dương mỉm cười nói, chỉ là một chút thành tựu sao? Đối với Xuyên Vân Toa Vụ, Lý Dương đã cơ hồ tiếp cận đại thành rồi.

Tốc độ so với lúc vừa mới tới Yêu giới nhanh hơn rất nhiều.

- Ma Thần Lục Tuyệt! Xi Vưu Đại Tôn đích thân truyền Ma Thần Lục Tuyệt?

Ngưu Ma Vương nhãn tình sáng lên

Lý Dương mỉm cười gật đầu.

- Lý Dương lão đệ, vận khí ngươi quả nhiên tốt, Đại Tôn cũng thật sự coi trọng ngươi, ngay cả Ma Thần Lục Tuyệt cũng tự mình truyền cho ngươi, lão ngưu ta không bao giờ được người truyền thụ.

Ngưu Ma Vương cười nói, trong lòng hắn không có nửa phần ghen ghét.

Tâm thần tu vi của Ngưu Ma Vương cũng đạt tới Yêu Đế đỉnh phong, với mức tu luyện này mà nói, Ma Thần Lục Tuyệt không có tác dụng lớn.

- Đại Tôn đúng là có đại ân với ta, Lý Dương luôn luôn ghi tạc trong lòng.

Lý Dương gật đầu nói.

Còn lúc này Diên Cương cũng từ trong phòng đi ra, vừa thấy Lý Dương và Ngưu Ma Vương, liền đến hỏi:

- Sư bá người tới tìm Lý Dương có chuyện gì? Chẳng lẽ muốn uống rượu, ha ha, chúng ta uống rượu đi.

Nói đến uống rượu Diên Cương mắt sáng lên.

Ngưu Ma Vương liền nói:

- Không, hôm nay đến cũng không phải muốn uống rượu, mà là có chuyện quan trọng, Lý Dương các người đến Yêu giới không phải vì muốn vào Nữ Oa Cung Hỗn Độn sơn sao?

Lý Dương chấn động.

Trong lòng tính toán, mình tới Yêu giới đã một năm rồi, Hỗn Độn sơn cũng đã mở ra.

- Sư bá. Chẳng lẽ thông đạo Hỗn Độn sơn mở ra rồi?

Diên Cương cũng truy vấn, Ngưu Ma Vương cười nói:

- Mặc dù chưa mở ra, bất quá ngày mở cũng rất gần, do đó chúng ta hôm nay có thể đi Nữ Oa Cung được rồi.

- Nữ Oa Cung!

Lý Dương ngửa đầu nhìn trời, trong mắt có một tia quang mang.

- Đi thôi, lão ngưu ta tự mình mang các người đi. Huống chi hôm nay đi đến Nữ Oa Cung có rất nhiều người, phần lớn là vì muốn lấy được Hỗn Độn thần thạch. Cũng có thể vì đi gặp vài lão bằng hữu.

Ngưu Ma Vương cười nói

- Vậy cảm ơn Ngưu Ma Vương đại ca.

Lý Dương bây giờ không có tâm tình tu luyện, nhất tâm chỉ muốn đi Nữ Oa Cung.

Ngưu Ma Vương vừa định bay lên, đột nhiên cũng dừng lại.

- Lý Dương lão đệ. Lão ngưu ta nói cho người, Nữ Oa Cung chính là cung điện của nương nương, cũng không phải tất cả mọi người đều có thể đi vào đâu, phàm muốn đi vào thì phải thông truyền, nếu nương nương không cho người đi vào, cho dù Xi Vưu Đại Tôn rất coi trọng người, người cũng không vào được.

Ngưu Ma Vương rất cẩn thận. Mỗi lần Hỗn Độn sơn mở ra, tổng cộng có rất nhiều người tiến đến bái kiến. Nhưng rất nhiều người cũng bị ngăn trở bên ngoài, không thể đi vào.

Nữ Oa nương nương địa vị tôn sùng, nàng nếu không cho Lý Dương vào, Lý Dương có thể làm gì được.

- Chúng ta chỉ là đi đến không gian hạch tâm của Hỗn Độn sơn, cũng không cầu Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch, nương nương làm sao có thể không cho chúng ta đi vào được?

Điền Cương hỏi lại.

Ngưu Ma Vương cười:

- Nương nương là Đại Tôn. Tính tình Đại Tôn để cho người có khả năng đoán sao?

Về mặt Lý Dương có vẻ không thêm để ý chút nào:

- Mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên, chúng ta chỉ cố hết sức, về phần nương nương có cho chúng ta vào hay không, việc này chúng ta không có khả năng khống chế, cần gì phải tự tìm phiền não.

- Lão ngưu ta cũng chỉ là nói mà thôi, để các người chuẩn bị trong lòng, tốt lắm, ta đi thôi.

Ngưu Ma Vương hóa thành một đạo lưu quang phóng lên cao, Lý Dương và Điền Cương theo sát bay lên.

Tốc độ Lý Dương không nhanh không chậm, theo sát phía sau Ngưu Ma Vương. Nhưng trong lòng cũng thoáng hơi thấp thỏm, vừa rồi Lý Dương có vẻ không thêm quan tâm, thực tế là Lý Dương rất lo lắng, mọi người nói đến nguy hiểm nhất là kim sắc lôi điện và lục sắc lôi điện, Lý Dương căn bản không quan tâm...

Nhưng! Nếu hấn bị ngăn không cho vào Nữ Oa Cung, có khóc đến chết cũng không có biện pháp.

Phải biết rằng, Tu Linh thảo này chẳng những là trân bảo để cứu Linh Linh, cũng là điều kiện trọng yếu để mượn Tam Sanh Thạch. Lý Dương không để mất cơ hội này. Nhưng nếu nương nương không cho hấn đi vào, hấn Lý Dương có thể làm gì được?

Những gì trong lòng Đại Tôn bọn người như Lý Dương không thể suy đoán được.

Lý Dương thấp thỏm bất an, phi hành trong sự khẩn trương. Ba người bay lên trên chín tầng trời, rốt cục đi tới Nữ Oa Cung.

Nữ Oa Cung so với Ma Thần Cung cũng gần tương đương nhưng lại có vẻ tinh tế hơn, các loại lầu các muôn hình muôn vẻ, các loại điêu khắc phức tạp, các loại linh thảo cảm thú, mây mù phiêu phiêu, bạch hạc riu rít bay qua, vô số thị nữ với y phục rực rỡ phiêu nhiên bay phía ngoài Nữ Oa Cung.

Lúc này, ngoài Nữ Oa Cung có mười mấy người, công lực phần lớn là cấp bậc Yêu Đế, Ma Đế, còn có vài người là cấp bậc yêu quân Ma Quân.

- Khổng Tước. Không biết nương nương có cho phép ta đi vào không?

Một Đế quân mới của Minh giới lần la đến gần Khổng Tước hỏi.

Khổng Tước lắc đầu nói:

- Thiện Tu Minh Đế, xin mời trở về đi.

Thiện Tu Minh Đế vừa nghe, rung mình rồi cười khỏ, xoay người ly khai, căn bản không chân chờ chút nào, Nữ Oa nương nương đã nói tự nhiên sẽ không sửa đổi, lưu lại đây cũng vô dụng.

Còn lúc này Lý Dương ba người cũng bay tới.

- Âm Dương Ma Đế.

Lý Dương liếc mắt thấy Âm Dương Ma Đế cùng với một thanh niên ở cùng một chỗ, với thần thức của Lý Dương, rất dễ dàng phát hiện thanh niên kia chỉ là cao thủ Ma Quân trung kỳ, bất quá tâm thần tu vi nhưng lại đạt tới Ma Quân hậu kỳ.

- Ngưu Ma Vương, Lý Dương huynh đệ, Điền Cương tiểu huynh đệ.

Ngưu Ma Vương bước đến trước mặt Âm Dương Ma Đế, ha ha nói:

- Âm Dương, người tới nơi này làm gì? Chẳng lẽ người cũng cần Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch, theo ta được biết, thần khí của người và người sinh ra cùng một lúc mà, uy lực cực đại, phỏng chừng có thêm Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch cũng vô dụng.

Âm Dương Ma Đế cười nói:

- Không! Ta lần này là vì để đưa tên hậu bối của tộc ta tới. Hắn tư chất rất tốt, rất có thể trở thành Ma Đế, do đó ta tự mình đến Nữ Oa Cung, cố lấy được Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch, luyện chế một kiện thần khí cho hắn. Mễ Thượng, ra mắt Ngưu Ma Vương tiền bối đi.

Thanh niên đứng phía sau lúc này bước lên một bước, cung kính nói:

- Vãn bối Mễ Thượng ra mắt Ngưu Ma Vương tiền bối. Ra mắt Lý Dương tiền bối, Điền Cương đạo hữu.

Mễ Thượng này tốt xấu gì cũng là cao thủ Ma Quân trung kỳ, tâm thần là Ma Quân hậu kỳ, so với Điền Cương còn cao hơn một chút, hắn tự nhiên xưng hô Điền Cương là đạo hữu. Còn hắn nhìn không thấu Lý Dương, hắn biết Lý Dương từng giết cả Yêu Đế liền gọi là Lý Dương tiền bối.

- Âm Dương Ma Đế.

Một hồng y nữ tử đi tới trước mặt Âm Dương Ma Đế.

- Nương nương nói, cũng mời Âm Dương Ma Đế trở về đi...

Âm Dương Ma Đế có chút giật mình, hắn Âm Dương Ma Đế bình thường rất trọng sĩ diện, nay ngay cả đại môn cũng không được vào.

- Phải cáo từ rồi. Xem ra cũng do Mễ Thượng không có phúc phận này.

Âm Dương Ma Đế cũng thấy khó chịu, lập tức chào Ngưu Ma Vương, Điền Cương, rồi trực tiếp mang theo Mễ Thượng ly khai.

Điền Cương trừng mắt nói:

- Hay lắm, cửa Nữ Oa Cung xem ra quá cao, ngay cả Âm Dương Ma Đế mà đại môn cũng không thể nào vào được.

Ngưu Ma Vương cười nói:

- Âm Dương Ma Đế thực lực cũng rất cường hãn, bất quá, trong mắt Đại Tôn, Ma Đế cũng chỉ là con kiến, nương nương hơi đâu mà quan tâm tới một Ma Đế? Nói không cho vào là không cho vào, đến cả Âm Dương Ma Đế cũng không có biện pháp.

- Khổng Tước. Xin người vào bẩm báo, nói lão ngưu ta mang theo Lý Dương lão đệ cùng với Điền Cương sư điệt muốn vào, được rồi, chúng ta đến không phải vì Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch, chỉ vì Tu Linh thảo mà thôi. Chỉ cần nói vậy thôi, hãy đi đi.

Ngưu Ma Vương quay về Khổng Tước cười

- Tu Linh thảo?

Khổng Tước giật mình

- Người trở về đi, với Minh Quân nho nhỏ như người mà có khả năng hái Tu Linh thảo sao, nương nương nói người tuyệt đối không được tiến vào Nữ Oa Cung.

Ở phía xa, một Minh Quân cũng bị cự tuyệt lên tiếng.

Điền Cương vừa nghe xong, nhất thời mở to hai mắt:

- Xem ra cho dù vì Tu Linh thảo mà muốn vào cũng không phải việc dễ dàng.

Lý Dương đứng một bên cũng nhú mày, còn Khổng Tước đi vào Nữ Oa Cung thông truyền, cũng không biết kết quả như thế nào.

Lý Dương chỉ có thể thấp thỏm trong lòng chờ đợi

344. Chương 43: Hồn Độn Sơn

Sư huynh, yên tâm, Nữ Oa nương nương này hẳn là sẽ cho chúng ta đi vào thôi. Từ hồi còn ở địa cầu tới bây giờ, Điền Cương rất gần gũi với Lý Dương, nên rất rõ ràng về tính cách Lý Dương, đương nhiên hiểu trong lòng Lý Dương lúc này khẩn trương như thế nào.

Lý Dương miễn cưỡng nặn ra vẻ tươi cười, cũng không nói lời nào, mắt nhìn thẳng vào đại môn Nữ Oa Cung.

Lúc này Lý Dương cảm thấy sao thời gian trôi qua quá thông thả, quả thực là hành hạ người chờ.

Đột nhiên, đạo thân ảnh quen thuộc đang được chờ mong đi đến. Chính là Khổng Tước!

- Ngưu Ma Vương.

Khổng Tước cười đi tới, nhịp tim Lý Dương nhảy lên, hấn lo lắng nhất là câu “Các người mời trở về đi”, một khi bị cự tuyệt, hấn cũng không có biện pháp gì, không được Tu Linh thảo, không thể cứu Linh Linh, ngay cả Tam Sanh Thạch cũng không có nốt.

- Khổng Tước. Thế nào rồi? Nương nương nói như thế nào?

Ngưu Ma Vương lập tức hỏi.

Khổng Tước cười nói:

- Nương nương cho phép, các người tiến vào đi. Bất quá ta phải nhắc nhở các người, sâu trong cấm vực hạch tâm Hồn Độn sơn rất nguy hiểm, Tu Linh thảo muốn hái là hái được đâu. Ngưu Ma Vương nhà người là trâu hoang mặc dù lúc nào cũng giả ngốc, nhưng thực ra đầu óc không hề ngu, tin rằng biết nơi đó kinh khủng như thế nào.

Lý Dương căn bản không nghe những lời Khổng Tước ần cần dặn dò về sau, hấn chỉ nghe được là nương nương cho phép, nương nương cho phép.

Một câu vô cùng đơn giản cũng có nghĩa là hấn có thể đi vào, có thể tìm được Tu Linh thảo, có thể cứu Linh Linh, có thể mượn được Tam Sanh Thạch rồi.

- Ha ha, nương nương quả nhiên cho lão ngưu ta đây chút mặt mũi, Lý Dương lão đệ, đi thôi. Chúng ta đi vào.

Ngưu Ma Vương cười hắc hắc nói. Có vẻ cực kỳ hưng phấn, Điền Cương đứng một bên cười nhẹ rồi nói thầm:

- Ở đó mà cho người mặt mũi, phỏng chừng là chỉ nể mặt Xi Vưu Đại Tôn thôi.

- Điền Cương tiểu tử, người nói cái gì!

Ngưu Ma Vương nhất thời trừng mắt

Điền Cương lập tức cười giả lả nói:

- Đâu có cười gì đâu. Ta nói sư bá quả là có uy tín.

Ngưu Ma Vương lúc này mới hừ hừ vài tiếng hài lòng. Lúc này lại có một đạo thân ảnh bay tới, tốc độ cực nhanh, làm mấy người Lý Dương chấn động.

- Bằng Ma Vương!

Mắt Lý Dương khẽ nheo lại.

Hắn nhưng nhớ rõ Bằng Ma Vương luôn luôn có sát ý mãnh liệt với hắn, ánh mắt lạnh như kia, ánh mắt tràn ngập sát ý, xem ra Bằng Ma Vương này một mạch giữ mối hận trong lòng, phỏng chừng có một cơ hội là ra tay giết Lý Dương ngay.

“Dưới thần thức ta. Hắn không thể nào che dấu được, ta há có thể để cho hắn như ý.” Lý Dương trong lòng cười thầm. Ngắc đầu quay về phía Ngưu Ma Vương, Điền Cương nói:

- Ngưu Ma Vương đại ca, Điền Cương sư đệ, chúng ta đi vào trước.

Ngưu Ma Vương cũng quay về Bằng Ma Vương hừ lạnh nói:

- Hoàng mao điều. Kim Quang Càn Khôn Trảo bị phá rồi có phải là đến tìm vài cục Ngũ Thủ Hồn Độn Thạch, đem về luyện lại một kiện thần khí. Hừ, đáng tiếc rồi, cung điện của Nữ Oa nương nương không phải ai như người chiêu có thể đi vào đâu. Còn Lão Ngưu Ta hả, ta vào trước nhé, không chờ người được.

Ngưu Ma Vương châm chọc một phen rồi ngạo nghễ cùng Lý Dương cùng Điền Cương bước vào đại môn của Nữ Oa Cung.

Bằng Ma Vương bị châm chọc một hồi, sắc mặt nhất thời rất khó coi:

- Hừ, tử man ngưu, sẽ có một ngày ta phải cho người hối hận.

Bất quá Bằng Ma Vương cũng rất biết tính toán. Hắn hoàn toàn không có biện pháp gì đối phó được với Ngưu Ma Vương. Trừ phi xin Hồng Quân đạo nhân ra tay.

Xin Hồng Quân đạo nhân ra tay.

Hắn Bằng Ma Vương bất quá chỉ là tọa kỵ nho nhỏ mà thôi. Hơn nữa đã biết bao nhiêu năm qua chưa hề gặp Hồng Quân đạo nhân, với thân phận của Hồng Quân, há có thể vì hắn mà tiết hận?

- Nương nương nói, mọi người được vào có thể đến hậu viện yên lặng chờ đợi, đến ngày mai năng lượng cuồng bạo ở Hồn Độn sơn sẽ khôi phục trạng thái bình thường.

Một thị nữ quay về ba người Ngưu Ma Vương mỉm cười nói.

Ngưu Ma Vương gật đầu nói:

- Điểm ấy bất tất nhiều lời, lão ngưu ta biết rất rõ. Ta đã tới đây vài lần rồi, đợi một ngày là việc nhỏ.

Ngưu Ma Vương có vẻ rất quen đường, bay thẳng đến hậu viện.

Điền Cương cũng tranh thủ ngắm nhìn Nữ Oa Cung. Nữ Oa Cung quả nhiên khác hẳn với Ma Thần Cung. Bên trong Nữ Oa Cung có các loại thực vật, các loại kì hoa dị thảo, hương sắc rực rỡ, xinh đẹp động lòng người, tản ra linh khí dày đặc, linh khí phiêu đảng trong Nữ Oa Cung, làm cho tâm thần vô cùng sáng khoái.

Đường lối đan xen, Nữ Oa Cung này quả nhiên thật lớn, hồi lâu sau, ba người Lý Dương mới đi tới hậu viện.

Thái Úc hôm nay từ sớm đã tới Nữ Oa Cung, Nữ Oa nương nương cân nhắc tình cảnh đặc biệt của hắn, cũng cho hắn vào cổng.

- Thái Úc.

Lý Dương vừa gọi vừa hướng về phía đỉnh tử nơi Thái Úc đang đứng. Điền Cương và Ngưu Ma Vương cũng lập tức đi theo, Thái Úc đang nghỉ ngơi trên một băng ghế ở đỉnh tử, ánh mắt hướng về Lý Dương. Hiển nhiên, hắn cũng thấy Lý Dương rồi.

Trên mặt Thái Úc lộ vẻ tươi cười:

- Lý Dương! Người quả thật có đảm khí, dám đến đây thật. Ta còn tưởng rằng người không dám đến nữa!

Thái Úc lạnh nhạt cười nói.

- Sư huynh ta làm sao có thể không đến được? Nếu không đến, cũng chỉ vì Nữ Oa nương nương không cho chúng ta vào.

Điền Cương giở giọng lý luận.

Lý Dương cười:

- Thái Úc Minh Đế, ta nói đến là đến, chỉ cần người những gì người hứa với ta ngày đó là được.

Thái Úc ngửa mặt lên trời cười dài. Sau khi thu liễm nụ cười, hắn nhìn chăm chăm vào Lý Dương nói:

- Ta là ai? Có khi nào nói làm mà không làm? Chỉ cần người lấy được Tu Linh thảo cứu con gái ta, kể cả muốn lấy Tam Sanh Thạch ta cũng cho luôn, chứ đừng nói là mượn.

Lý Dương gật gật đầu. Đột nhiên Lý Dương ngửa đầu nhìn về phía phía sau hậu viện. Nơi đó có đỉnh núi đen kịt âm u. Đó chỉ là một tòa núi nhỏ chỉ cao gần ngàn thước, nhưng chung quanh đỉnh núi màu đen kia lại bị bao vây bởi một cổ năng lượng kinh khủng. Từng đạo kim sắc thiểm điện và lục sắc thiểm điện không ngừng phát ra, thậm chí nếu dùng mắt căn bản không thể thấy được đỉnh núi. Chung quanh quả núi không gian không ngừng vỡ vụn, sau đó lại ngưng tụ, rồi lại vỡ vụn, từng kẽ nứt không gian không ngừng xuất hiện vô số đạo kim sắc thiểm điện và lục sắc thiểm điện với uy lực rất mạnh. Quả thực cực kỳ hãi nhân!

- Hô!. Đây hẳn là Hỗn Độn sơn rồi?

Điền Cương trợn tròn mắt:

- Sao nhiều hỗn độn thạch vậy, nói vậy Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch cũng không thể ít. Hắc hắc, nếu ta dùng Tụ Lí Cần Khôn thuật, trực tiếp thu hết sạch, không biết Nữ Oa nương nương có tức giận không?

- Hồ đồ!

Ngưu Ma Vương nhất thời trừng mắt, lòng cũng cả kinh.

Điền Cương đúng là điếc không sợ súng. Người khác muốn một khối Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch đã rất khó rồi, nhưng Điền Cương này lại tham vọng quá, trực tiếp muốn cướp sạch cả Hỗn Độn sơn, quả thực lòng tham không đáy.

- Nếu không sợ nương nương tức giận thì thử đi. Nếu Nữ Oa muốn giết người, người hãy tự lo lấy thân nhé!

Lý Dương cười nói, cả người hắn lúc này dựa vào một ngọc trụ trong tử đình, chân gác lên lan can, tùy ý rút bình rượu ra tu một hơi, có vẻ thích ý vô cùng, tựa hồ không chút lo lắng việc sắp tiến vào Hỗn Độn sơn.

- Hừ!

Một đạo hừ lạnh vang lên trong hậu viện. Cơ hồ tất cả mọi người đều quay đầu lại nhìn, chính là Bằng Ma Vương với một thân kim y, Lý Dương nhưng không thèm quay đầu lại, vẫn uống rượu như trước, thần thức hắn sớm đã biết đây là Bằng Ma Vương cao ngạo rồi.

- Man ngu. Người không phải nói là ta không thể vào sao? Ta bây giờ cũng vào đây rồi, người còn nói gì nữa không?

Bằng Ma Vương lãnh thanh hỏi, đồng thời chậm rãi bước về phía góc đình tử có bọn Lý Dương, không để ý đến Ngưu Ma Vương chút nào.

- Đó là Nữ Oa nương nương tôn trọng Hồng Quân đạo nhân nên mới cho người vào. Nếu không người há có thể vào được, chẳng lẽ người cho là người là vĩ đại lắm sao?

Ngưu Ma Vương lạnh lùng nói.

Bằng Ma Vương đi đến trước mặt Ngưu Ma Vương, nhìn chăm chăm vào Ngưu Ma Vương, trong mắt bắn ra nhiều tia quang mang, Ngưu Ma Vương cũng xem ra chẳng chịu lép vế, chỉ cần một lời không bằng lòng

là lao vào đánh ngay. Bằng Ma Vương cân nhắc đến thực lực của Ngưu Ma Vương, hừ một tiếng, rồi ly khai đình tử.

Lúc quay lưng đi. Bằng Ma Vương liếc mắt nhìn Lý Dương với tràn ngập sát ý, nhưng Lý Dương từ đầu tới cuối vẫn không thèm liếc mắt nhìn hắn, một mực uống rượu...

Thời gian đều đặn trôi qua, tần suất uống rượu Lý Dương rất ổn định, cứ tợp hết ngụm này đến ngụm khác. Không biết bao lâu sau, chỉ biết là thiểm điện cuồng bạo phía ngoài Hỗn Độn sơn bắt đầu từ từ thu liễm. Lúc này, Lý Dương cũng thu hồi tửu bình.

- Hô hô...

Gió hú lên như trong địa ngục, vô số những cơn gió điện từ chui tọt vào sâu trong Hỗn Độn sơn, chỉ trong chốc lát, chung quanh Hỗn Độn sơn vốn năng lượng cuồng loạn đã hoàn toàn biến mất. Cả hỗn độn không gian chung quanh cũng ổn định lại.

Trong lúc nhất thời, cả Hỗn Độn sơn im lặng vô cùng, chung quanh chỉ thấy thấp thoáng từng đám mây trắng lơ lửng bay qua, không còn những tia chớp lóe ra.

- Bái kiến nương nương!

Đột nhiên một thanh âm truyền đến đình tử, bọn người Lý Dương cũng xoay người nhìn lại, quả nhiên Nữ Oa nương nương dẫn theo hai thị nữ phiêu nhiên rảo bước đi tới.

- Bái kiến nương nương!

Cơ hồ tất cả mọi người ở đây một chân quì xuống cung kính chào. Sở dĩ nói là “cơ hồ” bởi vì còn có người không chịu quỳ, đó là Bằng Ma Vương. Bằng Ma Vương chỉ khẽ khom người chào mà thôi, có vẻ cực kỳ cao ngạo.

- Mời chư vị đứng lên.

Thanh âm Nữ Oa nương nương rất bình thản, mọi người cảm thấy có một cảm giác ấm áp.

Bọn Lý Dương cũng đứng lên.

- Hôm nay, Hỗn Độn sơn rốt cục khôi phục sự an tĩnh. Chiều theo quy củ, thì sự an tĩnh này sẽ diễn ra suốt thời gian một năm. Do đó, chư vị ở đây có cơ hội tiến vào trong đó rồi. Ai muốn lấy Ngũ Thủ Hải Hỗn Độn Thạch, mỗi người nhiều nhất có thể chỉ lấy được một khối, lớn hoặc nhỏ. Ai có lòng tham sẽ bị trực tiếp phong bế nguyên thần. Giam giữ một ngàn năm.

Nữ Oa nương nương lạnh nhạt nói.

Tất cả mọi người im phăng phắc. Không ai dám nói gì khác.

Hỗn Độn sơn là lãnh địa của Nữ Oa nương nương, để cho bọn họ vào khai thác Ngũ Thủ Hải Hỗn Độn Thạch đã là đại ân rồi, nếu còn tham lam, bị nương nương trừng phạt cũng chẳng trách ai được.

- Hôm nay ngoại trừ khai thác Ngũ Thủ Hải Hỗn Độn Thạch. Hoàn có không ít người muốn đi tìm Tu Linh thảo. Đối với những người kiếm Tu Linh thảo này, bốn tôn nhắc nhở các ngươi, không được đến gần vòng hào quang có kim sắc thiểm điện và lục sắc thiểm điện, một khi vào gần khu vực đó có chết cũng đừng trách ta không nói trước.

Nữ Oa nương nương nói xong liền xoay người ly khai.

Nhìn theo Nữ Oa nương nương ly khai, Điền Cương nghi hoặc nói:

- Nữ Oa nương nương không nói rõ? Có những người nói là đến tìm Tu Linh thảo, trên thực tế lại khai thác Ngũ Thủ Hải Hỗn Độn Thạch, thì phải xử lý như thế nào?

Ngưu Ma Vương cười nói:

- Tất cả những gì phát sinh trong Nữ Oa Cung đều nằm trong lòng bàn tay của nương nương, người tranh thủ kiếm thêm một chút Ngũ Thủ Hải Hỗn Độn Thạch chắc chắn ngài cũng biết. Nên đừng có nổi lòng tham, chúng ta vào đây để tìm Tu Linh thảo, không phải tìm Ngũ Thủ Hải Hỗn Độn Thạch. Nếu không...

- Nếu không thì nguyên thần bị bể, phong bế ngàn năm.

Điền Cương cười nói, vừa rồi hẳn đương nhiên nghe rõ.

Thái Úc đột nhiên xoay người nói:

- Lý Dương, chúng ta có thể vào rồi.

Nói rồi, cũng mặc kệ Lý Dương, một mình một người bay về phía Hồn Độn sơn.

- Đi!

Lý Dương cũng đi bay theo, Điền Cương và Ngưu Ma Vương cũng bay theo sau. Chỉ là Ngưu Ma Vương nguyên vốn tưởng rằng Bằng Ma Vương sẽ đến tìm Ngũ Thủ Hồn Độn Thạch, bỗng nhiên cũng bay theo bọn họ. Hẳn hiểu rằng, Ngũ Thủ Hồn Độn Thạch được khai thác ở ngoài Hồn Độn sơn. Không gian trong Hồn Độn sơn là một không gian độc lập, có chứa thần khí đặc thù. Trong không gian hắc tâm, căn bản không thể khai thác Ngũ Thủ Hồn Độn Thạch được.

Một đoàn người do Thái Úc dẫn đầu, trực tiếp nhắm một động khẩu đen ngòm trong Hồn Độn sơn bay vào, trong động khẩu tối tăm đó là một thông đạo thật dài thập phần hắc ám. Mấy người bay vào trong thông đạo, hướng thẳng vào phía trong phi hành.

- Hồn Độn sơn bất quá cũng đâu có lớn lắm? Ta sao lại cảm giác thông đạo này chỉ ít cũng phải quá vạn thước rồi, hơn nữa bên trong thông đạo này tựa hồ căn bản không thể dùng thần thức.

Điền Cương tỏ vẻ nghi hoặc. Giống với Lôi Viêm Địa Ngục, nơi này căn bản không có cách nào sử dụng thần thức.

Bay được một lát, Điền Cương không còn gì để nói nữa.

Đâu chỉ vạn thước? Với tốc độ của mọi người, mọi người ít nhất bay đi hơn mười vạn thước rồi, nếu so sánh khoảng cách thì cả Hồn Độn sơn chỉ là một cái chấm to mà thôi, điều này không khỏi làm cho mọi người cảm thấy hơi kì quái.

- Tới nơi.

Thanh âm Thái Úc đột nhiên vang lên. Nhất thời, mọi người hai mắt sáng ngời, rút cục từ thông khẩu hắc ám bay ra ngoài, cuối thông đạo là một không gian hắc ám thật lớn, liếc hết tầm mắt cũng không thấy biên giới.

Bất quá trong không gian hắc ám có một kim sắc lục sắc quang quyển (quả cầu ánh sáng), từng đạo thiểm điện lóe ra.

- Hoàng mao điều. Ngươi sao cũng mò đến đến đây, ngươi không phải đi tìm Ngũ Thủ Hồn Độn Thạch sao?

Ngưu Ma Vương quay lại nhìn thẳng vào Bằng Ma Vương ở phía sau.

Bằng Ma Vương cười nói:

- Ta đến nơi này không liên quan gì tới ngươi? Ta không tìm Tu Linh thảo, hơn nữa cũng không thực lực làm như vậy, chẳng lẽ đến xem không được à? Nương nương không cấm ta, ngươi lại dám nói này nói kia?

- Ngươi tốt nhất thành thật đi. Nếu không...

Ngưu Ma Vương nhìn chằm chằm vào Bằng Ma Vương. Lúc này Lý Dương, Điền Cương đi theo Thái Úc hướng về sâu trong hắc tâm Hồn Độn sơn cấm vực bay đi, Ngưu Ma Vương trừng mắt nhìn Bằng Ma Vương rồi cũng đuổi theo.

Trong mắt Bằng Ma Vương hiện lên một tia lãnh quang, khẽ cười lạnh, thân hình chợt lóe lên, cũng vội vàng đuổi theo.

345. Chương 44: Ai Có Thể Làm Khó Dễ Được Ta?

Tại tâm của quang quyền, có một tảng đá màu đen cao khoảng chừng ba người tỏa ra hào quang ngũ sắc, chính là Ngũ Sắc Hỗn Động Thạch, trên Ngũ Sắc Hỗn Động Thạch mọc lên một cây màu xanh biếc, giống như một cọng cỏ mùa xuân, tràn ngập sinh cơ, chung quanh từng đạo quang mang bao phủ.

- Hô, hô...

Theo tiếng kinh phong, hai người Thái Úc và Lý Dương trong nháy mắt xuất hiện phía ngoài quang quyền. Người nào vào được bên trong quang quyền, người đó có thể lấy được Tu Linh thảo.

- Có phải là Tu Linh thảo không?

Nhãn tình Thái Úc nhìn chăm chăm vào Tu Linh thảo. Trong mắt hắn, Tu Linh thảo là trân quý nhất, trong lòng hắn Tu Linh thảo còn trân quý hơn cả thần khí Tam Sanh Thạch, vì Tu Linh thảo có thể cứu con gái hắn, đối với hắn con gái quan trọng hơn tính mạng bản thân.

Lý Dương nheo mắt, thần thức tản ra, trong khoảnh khắc hoàn toàn bao phủ lấy Tu Linh thảo.

- Sinh cơ thật mạnh.

Lý Dương trong lòng tán thưởng. Tu Linh thảo này ngay cả người bị trúng bằng phách tỏa hồn như Linh Linh cũng có thể cứu được, hiệu quả thần kì khó có thể tưởng tượng được.

- Oa. Đây là Tu Linh thảo sao? Bị lôi điện vây quanh như vậy, làm sao được hái được chứ?

Thân hình Điền Cương chợt lóe, cũng tới ngoài quang quyền, nhìn thấy Tu Linh thảo cũng rất kinh ngạc.

Thái Úc nhăn tít lông mày:

- Lôi điện kim sắc và lục sắc này không biết là cái gì? Uy lực thật kinh khủng, bị công kích, ngay cả Đại Tôn cũng có thể bị thương, nhưng cũng không thể đột phá quang quyền tiến vào trong đó.

- Tu Linh thảo, Tu Linh thảo.

Thái Úc trong miệng lẩm bẩm mấy từ đó, cũng chẳng biết phải làm gì nữa.

Xông bừa vào? Phỏng chừng ngay cả chưa kịp sờ được vào Tu Linh thảo đã lăn ra chết. Thái Úc nghĩ người ra.

Ngưu Ma Vương đi trước, nhưng Bằng Ma Vương lại đến nơi trước.

- Thái Úc ! Người không phải muốn cứu con gái người sao? Nghe nói con gái người trúng phải bằng phách tỏa hồn. Bằng phách tỏa hồn là tuyệt kỹ khó lường a. Phỏng chừng ngoại trừ cái được xưng là đệ nhất thần dược Tu Linh thảo này, tựu không có bảo bối gì có thể cứu con gái người được, người làm sao còn đứng nhìn ở bên ngoài? Còn không xông vào đi?

Thanh âm quái khí của Bằng Ma Vương vang lên. Đội trên đầu một vũ mao màu vàng, ánh mắt Bằng Ma Vương cũng mang theo một nụ cười ma quỷ.

Thái Úc hừ lạnh một tiếng, căn bản khinh thường hắn.

Thái Úc đảo mắt nhìn về phía Lý Dương :

- Lý Dương ! Người không phải nói người muốn lấy được Tu Linh thảo này sao? Bây giờ đối mặt với thiểm điện kim sắc và lục sắc, ta muốn xem người hái Tu Linh thảo như thế nào?

Trong lòng Thái Úc không tin Lý Dương có thể làm được, nhưng đáy lòng lại hy vọng Lý Dương có thể làm được. Trên thực tế, trong lòng hắn cũng rất mâu thuẫn.

Trên mặt Lý Dương nở một nụ cười lạnh nhạt:

- Thái Úc ! Người bắt tất khẩn cấp. Tóm lại, ta sẽ hái Tu Linh thảo xuống, khi đó người chỉ cần thực hành lời hứa là được. Về phần ta làm sao có thể lấy được Tu Linh thảo, người bắt tất phải hỏi.

Lý Dương đứng một bên không có hành động gì.

Hắn căn bản không nóng nảy. Bí mật của hắn há có thể làm cho người khác phát hiện? Do đó Lý Dương quyết định đợi những người khác thất vọng bỏ đi xong, Lý Dương sẽ một mình tiến vào trong quang quyền đó rồi ái Tu Linh thảo đem ra.

- Hừ ! Ta biết ngươi không có bốn sự mà.

Thái Úc cười nhạt. Trong mắt hắn vòng tròn bao phủ với kim sắc thiểm điện và lục sắc thiểm điện, căn bản không có biện pháp gì của xuyên qua kia quang quyền, hái được Tu Linh thảo.

Do đó hắn trước giờ không tin Lý Dương, bây giờ nghe Lý Dương nói như thế, càng cho rằng Lý Dương nói láo.

- Sư huynh ta có bốn sự này hay không cũng không phải ngươi định đoạt.

Diên Cương trừng mắt, quay về Thái Úc gắt gỏng.

Thái Úc cười lạnh nói:

- Tiểu bối, ta đang nói chuyện không đến lượt ngươi chõ miệng vào. Bất quá Thái Úc ta cũng không có tâm tình nào để động thủ.

Bởi vì... Tu Linh thảo có thể cứu con gái ở ngay trước mắt hắn, hắn cũng không có biện pháp nào lấy được.

- Thái Úc. Người uống phí đặt hy vọng vào Lý Dương. Hắc hắc, Lý Dương bất quá là một Ma Quân nhỏ nhỏ mà thôi. Mặc dù Phi Dao Nhập Đạo cũng có vài phần đặc biệt, nhưng bằng một Ma Quân nhỏ nhỏ như hắn mà cũng ảo tưởng lấy được Tu Linh thảo, quả thực cười chết được. Thái Úc, ngươi có phải đang ám đầu không.

Bằng Ma Vương cười to nói.

- Con bà nó, hoàng mao điều, ngươi câm miệng cho ta.

Ngư Ma Vương hần học nói

Thái Úc nhìn chằm chằm Tu Linh thảo, rất muốn hái nhưng lại không có biện pháp nào, hắn vô cùng khẩn cấp, còn tâm tình đâu mà nghe thanh âm Ngư Ma Vương và Bằng Ma Vương cãi nhau, nhất thời thấy khó chịu vô cùng.

- Câm miệng hết cho ta.

Thái Úc đột nhiên gào lên một tiếng.

Thái Úc sát khí bốc cao, trừng trừng nhìn Ngư Ma Vương và Bằng Ma Vương.

- Hừ! Thái Úc. Người dẹp cái bản mặt đó đi. Người tưởng rằng mình là một nhân vật ghê gớm lắm sao?

Trong mắt Bằng Ma Vương lóe ra những tia hàn quang, Thái Úc rất lợi hại, trong quá khứ Bằng Ma Vương vốn đối xử rất lễ phép.

Thái Úc hừ lạnh một tiếng không nói.

- Hoàng mao điều. Không có Kim Quang Càn Khôn Tráo, ai thềm quan tâm tới ngươi?

Ngư Ma Vương giọng chế giễu:

- Với người bây giờ, căn bản không phải địch thủ của Thái Úc, Tam Sanh Thạch xuất ra, người tưởng có thể đấu với Thái Úc sao, đúng là tiểu thoại.

Thái Úc lúc này tâm tình bất hảo cực độ, tựa như một quả bom nổ chậm, ai đụng với là gặp xui xẻo.

- Thái Úc. Người dám trừng mắt với ta?

Bằng Ma Vương phẫn nộ quát, cực kì phẫn nộ. Vừa rồi bị Thái Úc gắt hắn đã sinh tức giận. Bây giờ qua ánh mắt Thái Úc nhìn hắn, hiển nhiên rất xem thường hắn. Bằng Ma Vương vốn cao ngạo như vậy, tự nhiên phẫn nộ.

- Hừ!

Một lời bất hòa tức thời động thủ. Bằng Ma Vương vung tay lên, một trường thương màu vàng đột nhiên hướng Thái Úc đâm tới. Trên mặt Ngưu Ma Vương cười cười. Cả Thái Úc lẫn Bằng Ma Vương, hẳn đã xem không vừa mắt, hai người đánh nhau, hẳn đương nhiên mừng rỡ cao hứng.

Lý Dương và Điền Cương cũng đứng một bên theo dõi tình hình.

Trong mắt Thái Úc hàn quang lóe lên, trong tay đột nhiên xuất hiện một vật có ba màu khác nhau. Nhìn kỹ mới phát hiện chính là một tảng đá đang phát ra hào quang ba màu. Tảng đá rất bình thường, nhưng lại phát ra hào quang tam sắc. Chính là Tam Sanh Thạch, trong mắt Bằng Ma Vương đột nhiên xuất hiện sự quý dị...

- A!

Điền Cương hét thảm một tiếng, thân thể liền giống như tên rời khỏi cung bắn về phía quang quyền, tốc độ Điền Cương bị đánh bay phồng chùng trong nháy mắt đã đến sát quang quyền rồi.

- Sư đệ...

Lý Dương kêu lớn, không còn kịp rồi.

Lý Dương lớn giọng kêu gọi, đột nhiên lại có một thân ảnh màu vàng xuất hiện bên người Điền Cương, một quyền đâm mạnh vào ngực Điền Cương, lúc này nghe “Sát” một tiếng, Điền Cương phun ra một vòi máu tươi, trực tiếp bị đánh bay về phía kim sắc và lục sắc lôi điện đang hình thành quang quyền.

Tốc độ quá nhanh.

Vì khoảng cách giữa Bằng Ma Vương và Điền Cương không xa. Ở khoảng cách như vậy, với tốc độ của Bằng Ma Vương cũng giống như thuận di, làm cho bọn người Lý Dương có cảm giác có hai thân ảnh, một người đang cùng Thái Úc đánh nhau, người kia công kích Điền Cương.

- Sư đệ!

Lý Dương phản ứng nhanh nhất, cũng vì thần thức phát hiện nhanh nhất, lúc này sử dụng Xuyên Vân Toa Vụ, tốc độ đạt đến cực hạn hướng về phía Điền Cương phóng đi, muốn cứu Điền Cương trước khi hắn nhập vào trong quang quyền. Một khi Điền Cương lọt vào quang quyền, hẳn hẳn phải chết không nghi ngờ gì, cùng lúc đó Lý Dương vung tay áo, muốn dùng Tụ Lí Càn Khôn thu Điền Cương.

- Ha ha...

Trong mắt Bằng Ma Vương hiện lên một tia độc ác. Trong nụ cười hưng phấn đó đồng thời biểu lộ một âm mưu đen tối... thân hình chợt lóe...

- Bồng!

Thần thức Lý Dương mặc dù phát hiện Bằng Ma Vương nhưng căn bản không kịp phản ứng. Khoảng cách quá gần, hơn nữa Bằng Ma Vương tốc độ quá nhanh. Một cổ yêu nguyên lực kinh khủng bao trùm toàn thân Lý Dương. Lý Dương vừa mới muốn thi triển Tụ Lí Càn Khôn thuật đã bị phá hủy.

- Sư đệ!

Lý Dương trơ mắt nhìn Điền Cương lọt vào quang quyền. Lập tức hắn cũng chui luôn vào trong đó.

Lúc này...

- Hoàng mao điều!

Chỉ trong một cái chớp mắt, Lý Dương và Điền Cương đã bị đánh lọt vào trong quang quyền. Ngưu Ma Vương nhất thời sát khí tận trời, nhưng lúc này...

- Oanh long long...

Những tiếng sấm kinh khủng đột nhiên vang lên. Lôi điện hình thành quang quyền vốn coi như rất ổn định, đột nhiên như nổi điên. Kim sắc lôi điện và lục sắc lôi điện đột nhiên lan ra bốn phía. Thái Úc, Ngưu Ma Vương, Bằng Ma Vương ba người bất chấp tất cả, thân hình giống như thiểm điện, nháy mắt liền chạy ra khỏi không gian đó, chạy vào trong thông đạo tối đen.

- Xoẹt xoẹt...

Không gian bị kim sắc lôi điện và lục sắc lôi điện đánh nát, ba người Ngưu Ma Vương lúc này tất cả đều chạy thực mạng, trong nháy mắt đã chạy ra khỏi thông đạo tối đen, đồng thời cao giọng hô...

- Chạy mau!

Thanh âm Ngưu Ma Vương đột nhiên vang vọng cả Hỗn Độn sơn, những cao thủ đang khai thác Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch giật mình, rồi ngẩng đầu nhìn lên thấy lục sắc lôi điện và kim sắc lôi điện từ trong thông đạo vọt ra, nhất thời cả đám cao thủ không ai bảo ai cầm đầu chạy trốn chết.

- Hô hô...

Như một cơn lốc, lục sắc lôi điện và kim sắc lôi điện một lần nữa hoàn toàn bao vây Hỗn Độn sơn. Chỉ trong giây lát, chung quanh Hỗn Độn sơn lại khôi phục trạng thái năng lượng cuồng loạn.

- Chuyện gì thế? Không phải nói Hỗn Độn sơn cuồng loạn nhiều năm, sẽ an tĩnh một năm sao? Lúc này mới không đến nửa ngày. Sao lại...

Đám cao thủ đến từ các giới cực kỳ nghi hoặc, nhìn những lôi điện này bắn ra mà không có biện pháp gì.

Lúc đó thân ảnh Nữ Oa nương nương cũng xuất hiện tại hậu viện, hai thị nữ cung kính đứng phía sau nàng.

- Kim Sí. Các người tiến vào không gian hạch tâm Hỗn Độn sơn rồi cuộc xảy ra sự tình gì? Hỗn Độn sơn từ cổ chí kim đều có năng lượng bạo loạn ngàn năm, an tĩnh một năm. Làm sao lúc này lại xảy ra việc như thế hả? Hạch tâm không gian rồi cuộc xảy ra chuyện gì?

Nữ Oa nương nương trực tiếp hỏi thẳng Bằng Ma Vương.

Bằng Ma Vương lúc này cũng có vẻ rất hưng phấn.

Hắn muốn giết ba người. Một là Tôn Ngộ Không, hai là Ngưu Ma Vương, ba là Lý Dương. Trong ba người, Tôn Ngộ Không căn bản không thể đối phó được. Bằng Ma Vương cũng không phải là đối thủ của Ngưu Ma Vương, còn lại một người là Lý Dương.

Giết Lý Dương, Bằng Ma Vương cuối cùng trong lòng phát tiết một chút ác khí.

Nữ Oa nương nương khẽ vừa nhíu mày.

Hỗn Độn sơn so với Lôi Viêm Địa Ngục kinh khủng hơn, nếu chỉ có một loại kim sắc lôi điện, Nữ Oa nương nương còn có thể kháng cự, nhưng kim sắc lôi điện và lục sắc lôi điện cùng công kích thì cả Nữ Oa nương nương cũng có thể bị thương.

Hơn nữa bên trong không gian hạch tâm Hỗn Độn sơn, thần thức Nữ Oa cũng không thể lọt vào. Do đó... nàng bây giờ cũng không biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì. Về cái chết của Lý Dương và Điền Cương, Nữ Oa nương nương cũng không để ý.

Xi Vưu coi trọng Lý Dương, Điền Cương, đâu có quan hệ gì với Nữ Oa nàng? Lý Dương Điền Cương có chết thì cũng chỉ là chết một đôi kiến nhỏ.

- Chư vị chờ ở đây, chờ xem Hỗn Độn sơn có thể an tĩnh trở lại hay không, nếu không, xin mời ra về thôi.

Nữ Oa nương nương nhẹ nhàng nói, rồi thản nhiên xoay người bước đi, ly khai hậu viện. Mọi người ở đây đều ngồi xuống nghỉ ngơi, không có ai rời đi.

Ai biết lát sau Hỗn Độn sơn có khôi phục hay không? Dù sao với cao thủ thì chờ đợi chút thời gian cũng chẳng tính là gì.

- Hoàng mao điều!

Ngưu Ma Vương nhìn chăm chăm vào Bằng Ma Vương, trong mắt lộ vẻ sát ý.

Trong khi Bằng Ma Vương đi theo bọn họ, Ngưu Ma Vương đã hơi nghi ngờ Bằng Ma Vương có tâm địa bất chính. Do đó một mực đứng bên cạnh Lý Dương, nhưng ai có thể nghĩ Bằng Ma Vương âm hiểm đến thế, mặt ngoài thì đánh nhau với Thái Úc, làm cho Ngưu Ma Vương dồn sự chú ý vào đó, mặt khác, trong nháy

mắt công kích Điền Cương, làm Lý Dương phải bay đến cứu. Lý Dương tự nhiên cách Ngưu Ma Vương khá xa, rồi hần tiếp theo sẽ công kích Lý Dương. Nếu hần công kích Lý Dương trước, mà Ngưu Ma Vương lại luôn ở bên cạnh Lý Dương, nguy hiểm quá lớn. Do đó hần công kích Điền Cương, hơn nữa không giết chết Điền Cương, chỉ là hoàn toàn phong ấn công lực Điền Cương, làm cho Lý Dương phải rời Ngưu Ma Vương đến cứu Điền Cương, một chiêu này đều tính toán hết những suy nghĩ trong lòng Lý Dương, Lý Dương dù biết rõ có nguy hiểm, nhưng vì huynh đệ, cũng sẽ ra tay.

Coi như là một hình thức biến tướng của “Vây nguy cứu triệu”

- Man ngưu. Ta giết Lý Dương và Điền Cương thì sao? Chẳng lẽ ngươi dám vì hai đứa đó mà chiến đấu sinh tử với ta, muốn giết ta?

Bằng Ma Vương cười lạnh nói.

Ngưu Ma Vương cũng rùng mình.

Mặc kệ như thế nào, Bằng Ma Vương cũng là tọa kỵ của Hồng Quân đạo nhân, Hồng Quân đạo nhân còn siêu việt hơn cả Đại Tôn. Trong mắt Hồng Quân đạo nhân, Ngưu Ma vương ngay cả một con kiến cũng không bằng. Hần sao dám đắc tội với Hồng Quân đạo nhân?

- Ha ha... giết thì có sao? Đúng là ta giết Lý Dương và Điền Cương đó. Ai có thể làm khó dễ được ta?

Bằng Ma Vương ngửa mặt lên trời cười lớn. Cực kỳ ngạo mạn... Ngưu Ma Vương hai mắt đỏ ngầu, cả thân cơ thể run rẩy. Sắc mặt rất âm trầm, nhưng không ra tay.

346. Chương 45: Lạc Cực

Bằng Ma Vương cười lạnh nói

Ngưu Ma Vương trong mắt hiện lên vẻ tàn khốc, đồng thời cơ bắp toàn thân đột nhiên căng lên, hiển nhiên rất giận dữ, nhưng Ngưu Ma Vương vẫn cố ngăn chặn năng lượng mệnh môn trong cơ thể, cố nén phần nộ trong lòng, gằn nhẹ nói:

- Hoàng mao điều, không nên ép ta, nếu không Ngưu Ma Vương ra cho dù không giết chết ngươi, cũng sẽ tiêu diệt Sư Đà Linh, tiêu diệt Kim Huyền Đảo, cho ngươi vĩnh viễn không có một ngày an bình.

Đồng tử Bằng Ma Vương hơi co lại, nhìn Ngưu Ma Vương có vẻ không phải dọa suông, cười lạnh vài tiếng rồi nín bặt.

Hần cũng lo Ngưu Ma Vương nổi giận, mặc dù tốc độ Ngưu Ma Vương không có khả năng đuổi theo hần, nhưng nếu Ngưu Ma Vương quyết tâm đối phó hần, cuộc sống của Bằng Ma Vương hần cũng sẽ chẳng tốt lành gì, sẽ giống như tang gia chi huyết, chỉ biết chạy trốn.

Ngưu Ma Vương không nói gì, lạnh lùng nhìn Bằng Ma Vương, trong lòng thầm nghĩ “Lý Dương lão đệ bị hoàng mao điều giết, việc này trở thành sự thật không thể thay đổi, chỉ có thể sau này từ từ tìm thời cơ, dù sao cho dù ta động thủ, cũng cố không gây thương tổn hoàng mao điều, bây giờ phải nhịn thôi.” Ngưu Ma Vương không phải là một con trâu bình thường, hần đạt tới cấp bậc này, cũng cực kỳ tinh minh.

Hần hiểu rõ, Bằng Ma Vương có tốc độ kinh khủng, trừ Đại Tôn, bất kỳ ai muốn đuổi giết, căn bản cũng không có khả năng nắm được một cọng tóc gáy của Bằng Ma Vương, trừ phi Bằng Ma Vương nguyện ý cứng đối cứng với người đó.

Năm đó, Bằng Ma Vương có Kim Quang Càn Khôn Tráo, dám cùng bất kỳ ai lấy cứng đối cứng. Lúc này, Kim Quang Càn Khôn Tráo bị phá, hần sao còn dám làm thế.

- Bằng Ma Vương!

Một thanh âm trầm thấp tràn ngập sát khí vang lên, trong đỉnh tử ở hậu viện Nữ Oa Cung, các cao thủ đều hướng về phía thanh âm nhìn lại, chính là Đông Phương Minh Đế Thái Úc sắc mặt lạnh lùng kinh khủng.

- Hừ, Thái Úc? Người tựa hồ rất kiêu ngạo, chẳng lẽ người thật muốn giao thủ với ta? Trong không gian hạch tâm Hỗn Độn sơn, ta bắt quá chỉ mượn người lừa hai tiểu tử kia mà thôi, cũng không phải thật lòng đối phó người.

Bằng Ma Vương lạnh lùng nói, mặc dù vẫn có vẻ vẫn rất lạnh lùng kiêu ngạo, nhưng rõ ràng là có sự mềm mỏng mà rất nhiều người ở đây đều có thể cảm nhận được.

“Trong không gian hạch tâm Hỗn Độn sơn, ta bắt quá chỉ mượn người lừa hai tiểu tử kia mà thôi.” Đây là những lời giải thích của Bằng Ma Vương, giải thích cho Thái Úc. Hắn cũng không muốn làm địch với Thái Úc, chỉ vì đối phó Lý Dương Điền Cương mới phải làm như thế.

Cao thủ bình thường, cũng rất ít khi giải thích.

Nhưng Bằng Ma Vương lại giải thích, vì Ngưu Ma Vương đã hận hắn tận xương, một khi Đông Phương Minh Đế cũng ép hắn đấu, thì Bằng Ma Vương hắn coi như thảm rồi. Đối mặt với Tam Sanh Thạch, Bằng Ma Vương không dám nắm chắc. Loại tâm thần công kích này quá mức thần kỳ rất khó phòng ngự.

- Tại sao? Nếu người muốn giết Lý Dương và Điền Cương, thì trực tiếp giết là xong, tại sao ép chúng vào trong quang quyển, làm sinh ra dị biến như thế, nếu Tu Linh thảo bởi vậy mà có gì tổn thương, Thái Úc không chết không ngừng tay truy giết người!

Thái Úc đằng đằng sát khí nói.

“Không chết không ngừng tay” Lời này vừa nói ra, cơ hồ tất cả mọi người ở đây đều khiếp sợ, kể cả Ngưu Ma Vương và Bằng Ma Vương.

Cao thủ Ma Đế, Yêu Đế, địa vị tôn sùng, tánh mạng cơ hồ vô hạn, cho dù có cừu oán cũng chỉ cần đánh nhau một hồi là xong, như thế mới giữ được mặt mũi, tỷ như trận chiến Ngưu Ma Vương và Sư Đà Linh tam thánh. Chỉ là một trận chiến đánh nhau mà thôi, cũng không xảy ra hậu quả gì quá nghiêm trọng.

Nhưng “không chết không ngừng tay” có nghĩa là Thái Úc và Bằng Ma Vương sẽ chém giết cả đời, không phải Thái Úc chết, thì Bằng Ma Vương vong.

- Quả thật không chết không ngừng tay?

Hai lông mi màu vàng của Bằng Ma Vương trợn ngược lên, trong mắt hiện lên một tia lãnh quang, nhìn thẳng vào Thái Úc.

- Tu Linh thảo quan hệ tới tánh mạng con gái ta, một khi con gái ta có gì không may, ta làm sao có thể buông tha người được? Người cầu nguyện đi, cầu cho con gái ta không chết, nếu không... người không có Kim Quang Càn Khôn Tráo, Thái Úc ta không để vào mắt đâu.

Thái Úc cười lạnh nói, con gái hôm nay đó là toàn bộ những gì hắn cần, bất kỳ ai làm con gái hắn chết, Thái Úc cũng sẽ giống như con sói mẹ giữ con, liều mạng mà giết chết địch nhân, bất chấp tất cả, huống chi, Bằng Ma Vương, hắn cũng không quan tâm.

Tốc độ nhanh?

Nhưng một khi trúng tâm thần công kích từ Tam Sanh Thạch của hắn, Bằng Ma Vương sẽ bị tâm thần chấn động, tốc độ giảm mạnh, sau đó Thái Úc có thể tấn công.

Bằng Ma Vương nhìn chằm chằm vào Thái Úc, khóe miệng giật giật.

Nếu nói Bằng Ma Vương này kiêng kị ai, thì đó là Minh Đế thần bí nhất này. Đông Phương Minh Đế Thái Úc, nếu dùng Tam Sanh Thạch công kích tâm thần của hắn, Bằng Ma Vương cho dù tốc độ rất nhanh, cũng có thể trúng chiêu.

- Ha ha ha...

Bằng Ma Vương đột nhiên ngửa mặt lên trời cười dài.

Cười hết hơi hết sức.

“Ta đường đường Bằng Ma Vương, là tọa kỵ của người cao quý nhất, đến cả khi gặp Đại Tôn, cũng bắt tất hành lễ, nhưng ngần ngừ không đầy một năm, Kim Quang Càn Khôn Tráo bị phá, ta liền giống như tang gia chi khuyển (chó nhà có tang), Yêu giới Đại Thánh ai cũng có thể đối phó ta, thậm chí so với chỉ có thể dựa vào tốc độ chạy trốn. Lúc trước không có một Minh Đế dám nói với ta “không chết không dừng tay”, tên man ngưu dã man trước nay ta vẫn xem thường cũng dám uy hiếp ta...” Trong lòng Bằng Ma Vương càng nghĩ càng giận

Lửa giận ngút trời.

Vô số năm qua, mình dựa vào Kim Quang Càn Khôn Tráo và Hỗn Độn Phá Kim Thương, cùng với tốc độ kinh khủng, tuyệt đối vô địch, Kim Quang Càn Khôn Tráo là phòng ngự tuyệt đối, chỉ có hấn đánh người, không không ai có thể đả thương hấn.

Nhưng... không đến một năm.

Kim Quang Càn Khôn Tráo bị phá, địa vị hấn đột nhiên giảm xuống.

Biến chuyển cực độ như thế, Bằng Ma Vương vẫn cẩn thận nhẫn nhịn, nhưng hôm nay lại có người dám cùng hấn nói “không chết không ngừng tay”, cao ngạo như hấn làm sao có thể nhịn được.

- Không! Chết! Không! Ngừng!

Bằng Ma Vương nhìn Thái Úc, nói gần từng chữ, trong con mắt chim lông lánh tỏa ra quang mang màu xanh biếc yêu dị, đó là sát khí, sát khí xuất phát từ đáy lòng.

- Ta sẽ chờ cho con gái ngươi chết, rồi ngươi tìm đến ta.

Bằng Ma Vương rồi đột nhiên cuồng tiếu nói.

Thái Úc nghe Bằng Ma Vương nguyên rửa con gái mình, trong lòng nhất thời lửa giận bốc lên:

- Bằng Ma Vương, họa là từ ở miệng mà ra, cẩn thận một chút.

- Họa là từ ở miệng mà ra?

Bằng Ma Vương giống như nghe câu nói đùa buồn cười nhất trên đời này, ngửa mặt lên trời cười to. Hồi lâu mới đột nhiên ngưng lại, nhìn chăm chăm vào Thái Úc. Trong mắt lóe ra một cổ quang mang căm hờn:

- Họa? Cái gì họa, ai dám chọc ta? Ai dám chọc ta? Ngươi Thái Úc dám không, ngươi dám không?

Bằng Ma Vương nhìn chăm chăm vào Thái Úc, trên mặt có nụ cười điên loạn

Thái Úc thấy Bằng Ma Vương phản ứng như thế cũng nao nao.

- Ngươi dám giết ta sao? Ngươi tới giết ta đi, ngươi không phải nói không chết không ngừng sao? Ngươi sẽ giết ta, ta muốn xem ngươi có gan như thế không?

Bằng Ma Vương đứng trước mặt Thái Úc, không hề phòng ngự.

Sắc mặt Thái Úc có điểm khó khăn. Cũng không ra tay.

Bằng Ma Vương thấy sắc mặt Thái Úc, nhất thời nở nụ cười, cười rất tươi:

- Không dám hử, ngươi giết ta, ngươi cũng hết sống, ngươi hết sống, con gái ngươi còn hy vọng sao?

Thái Úc cười lạnh vài tiếng, cũng nhịn xuống.

Dù sao, hấn bây giờ còn chưa tới lúc tuyệt vọng, hấn muốn giữ mạng mình lại để cứu mình con gái, giết Bằng Ma Vương? Như thế là không nể mặt Hồng Quân đạo nhân.

Đại Tôn bị mất mặt đã gây ra đại chiến vô số năm qua, nếu Hồng Quân đạo nhân mất mặt, hậu quả... nghĩ lại ai cũng sợ.

o0o

- Sư tôn...

Hạng Vũ nhìn Xi Vưu Đại Tôn, cũng không biết vì sao Xi Vưu đang nói chuyện vui vẻ với hắn bỗng đột nhiên gơ hai ngón tay lên.

Xi Vưu khẽ nhú mày:

- Chuyện gì thế? Hỗn Độn sơn hỗn loạn ngàn năm, an tĩnh một năm, quy củ này hình thành từ xưa đến nay không bao giờ thay đổi, sao lần này lại chỉ an tĩnh có không đến một ngày, hơn nữa Lý Dương và Điền Cương tiến vào trong đó rồi không thấy ra nữa?

Xi Vưu thần thức trải rộng cả lục giới, biến hóa trong Hỗn Độn sơn hắn tự nhiên biết rõ.

- Nguyên thần Lý Dương trời sanh ít nhất cũng là cùng cấp bậc với hỗn độn chi linh, sẽ không chết, nhưng Điền Cương thì sao? Hơn nữa lúc này Hỗn Độn sơn bạo loạn như thế, Lý Dương lại không ra, rốt cuộc bên trong xảy ra sự tình gì?

Xi Vưu khẽ nhú mày.

- Hạng Vũ, theo bốn tôn tới đây.

Xi Vưu đột nhiên kéo tay Hạng Vũ, đồng thời hào quang bảy màu lóe lên, Hạng Vũ liền cảm thấy ý nghĩ mình mê muội, một lúc lâu sau, Hạng Vũ kinh ngạc phát hiện Xi Vưu đã mang hắn xuất hiện tại bầu trời Hỗn Độn sơn.

Nữ Oa nương nương tự nhiên trong nháy mắt phát hiện ra, có chút trầm tư nói:

- Xi Vưu sao lại trực tiếp đến nơi này như thế, không biết có chuyện gì nữa, chẳng lẽ là vì Lý Dương Điền Cương bị nạn? Không có khả năng, hai người đó kia bất quá là kẻ tầm thường mà thôi, thân là Đại Tôn, há có thể quan tâm đến người thường như thế?

Nữ Oa nương nương nghĩ rất chính xác, thân là Đại Tôn, đối với “người thường” đúng là không quan tâm. Cho dù hủy diệt một tinh cầu, Đại Tôn cũng không thèm quan tâm, nhưng Nữ Oa nương nương không biết là Lý Dương không phải “người thường”, trong mắt Xi Vưu, Lý Dương hoàn toàn có thể trở thành Đại Tôn, tự nhiên rất coi trọng.

Mặc kệ như thế nào, thân hình Nữ Oa nương nương chợt lóe lên, rồi biến mất ở khỏi chỗ của mình.

- Xi Vưu đạo hữu, người làm sao đến đây?

Nữ Oa nương nương mỉm cười hỏi.

Xi Vưu thấy Nữ Oa, cũng gật đầu nói:

- Nữ Oa, thần thức của ta phát hiện Hỗn Độn sơn phát sinh dị biến, liền đến đây, muốn biết rốt cuộc xuất hiện vấn đề gì, dù sao Hỗn Độn sơn từ khi Khai Thiên Tích Địa đến nay, ngàn năm cuồn cuộn, an tĩnh một năm, quy củ này cho tới nay không thay đổi bao giờ, ta không thể tin nó vô duyên vô cớ biến hóa, hẳn là có nguyên nhân gì đây?

Nữ Oa gật đầu nói:

- Đích thật là có một chút chuyện, Kim Sí ép người của Ma giới là Lý Dương và Điền Cương vào trong quang quyển của hạch tâm Hỗn Độn sơn, liền phát sinh sự tình như vậy đó.

Nói đến đây, Nữ Oa khẽ nhú mày.

- Xi Vưu đạo hữu, nhớ hồi trước cũng từng có vô số cao thủ bị quang quyển này giết chết, nhưng cho tới bây giờ cũng chưa xuất hiện tình huống như vậy bao giờ, vì sao lần này lại xuất hiện tình huống như vậy nhỉ?

Nữ Oa bước tới hỏi Xi Vưu.

Xi Vưu lắc đầu, trong lòng cũng thầm nghĩ “Nguyên thần Lý Dương huynh đệ phi thường đặc thù, cả ta cũng không thể thấy rõ, nói không chừng biến hóa lần này trong đó cũng nguyên nhân vì hắn tiến vào đó,

bất quá Đại Tôn vĩnh viễn bất tử, đó là vì nguyên thần bất tử, Lý Dương này nguyên thần cực kỳ biến thái, nên việc xảy ra ngoài ý muốn này có thể là do hắn.”

Xi Vưu mặc dù đã nghĩ đến đáp án, cũng không nói cho Nữ Oa.

- Nữ Oa, người nói là do Bằng Ma Vương ép Lý Dương và Điền Cương nhập vào trong quang quyển hả?

Xi Vưu dò hỏi.

Nữ Oa gật đầu nói:

- Đích xác là như thế, bất quá... tên Kim Sí đó cũng không thể xử trí.

Xi Vưu cũng cười khổ.

- Kim Sí, đối với Đại Tôn mà nói, giống như xương mắc cổ.

Muốn giết, cũng sợ Hồng Quân đạo nhân nổi giận vì mất mặt, cơn giận của Đại Tôn đã cực kỳ kinh khủng, một khi Hồng Quân đạo nhân nổi giận, phỏng chừng lực giới đều nguy hiểm

Muốn làm, nhưng lại sợ uy nghiêm của mình vì thế mà mất đi, ảnh hưởng đến thanh danh.

Do đó đối với Bằng Ma Vương, các Đại Tôn bình thường đều nhắm mắt làm ngơ, coi như không thấy không biết.

Xi Vưu và Nữ Oa nhìn nhau hiểu được nỗi khổ của nhau, cùng cười cười bất lực, mỗi lần nghĩ đến Bằng Ma Vương khi gặp Đại Tôn chỉ gật đầu là làm cho Xi Vưu và Nữ Oa trong lòng có chút xót xa.

- Kim Sí... hừ hừ, chỉ là một con vật cười mà thôi, tính ra, chúng ta ít nhất cũng nể mặt sư phụ mới để cho Kim Sí nho nhỏ kia tiếp tục tiêu dao, bất quá không có Kim Quang Càn Khôn Tráo, hẳn sau này cũng không tiêu dao được như thế nữa.

Xi Vưu lạnh nhạt nói.

- Đạo hữu nói hữu lý.

Nữ Oa gật đầu

- Sao? Kim Sí này bây giờ đang nổi giận, uy hiếp Đông Phương Minh Đế Thái Úc tiểu tử, còn thách Thái Úc giết hắn.

Ánh mắt Xi Vưu rất sắc bén, thoáng cái đã thấy hết những sự tình phát sinh bên dưới, lúc này ngực không bay thẳng xuống.

Hạng Vũ cũng lập tức đuổi theo.

- Hạng Vũ, nhớ kỹ, muốn học hội “thiên tháp bất kinh “ (trời sập cũng không đổi sắc), không vì sự tình của Điền Cương và Lý Dương mà ảnh hưởng. Việc nhỏ như vậy mà cho người mất bình tĩnh như thế, tâm cảnh tu vi quá yếu rồi, nếu tiếp tục như vậy, người sau này giỏi lắm chỉ là một Ma Đế tiền kỳ mà thôi.

Thanh âm Xi Vưu vang lên trong tai Hạng Vũ.

Hạng Vũ chấn động.

Đúng là khi nghe Xi Vưu và Nữ Oa nói chuyện, Hạng Vũ liền giống như con kiến bò trên chảo nóng, vô cùng khẩn cấp, hắn không thể tin Lý Dương đã chết, cũng không thể tin đồ đệ của mình là Điền Cương bị chết, nhưng hai vị Đại Tôn Xi Vưu và Nữ Oa nói chuyện, hẳn chỉ là cao thủ Ma Quân hậu kỳ nho nhỏ, căn bản không dám nói vào.

- Đồ nhi biết rồi.

Hạng Vũ khom người nói, hít sâu một hơi, trong lòng từ từ bình tĩnh lại.

Xi Vưu khẽ gật đầu, lập tức Xi Vưu, Hạng Vũ, Nữ Oa ba người liền vào tới hậu viện.

Còn lúc này Bằng Ma Vương đang kiêu ngạo.

- Đừng nói người là một Minh Đế nhỏ nhỏ, cả Đại Tôn cũng không dám trừng phạt ta.

Bằng Ma Vương thấy Thái Úc trầm mặc, lúc này cười lạnh tiếp tục nói.

Trong khoảng thời gian này, Bằng Ma Vương bị áp lực quá mức, không có Kim Quang Càn Khôn Tráo, hẳn mất tất cả hào khí ngạo thị trong quá khứ, lúc này muốn hảo hảo phát tiết một phen, như thế cũng làm cho lòng mình thông khoái một chút.

- Bái kiến nương nương, Đại Tôn!

Thái Úc nhìn về phía phía sau Bằng Ma Vương, đột nhiên quỳ xuống nói.

- Thái Úc này lại muốn gạt ta?

Bằng Ma Vương cười ngoác mồm, cũng không tin Đại Tôn giá lâm, đặc biệt là nghe Thái Úc nói “Nương nương”, Bằng Ma Vương càng thêm tin rằng Thái Úc đang lừa. Dù sao Nữ Oa vừa mới ly khai không lâu, làm sao quay lại nhanh như vậy?

347. Chương 46: Sanh Bi

Tất cả cao thủ trong hậu viện, kể cả bọn người Ngưu Ma Vương cung kính quỳ xuống nói.

“Chẳng lẽ đến đây thật?” Bằng Ma Vương thấy tình thế như thế, không khỏi rùng mình, chỉ một mình Thái Úc hô lớn “bái kiến nương nương, Đại Tôn” thì hẳn còn hoài nghi, nhưng nhiều người như thế, Bằng Ma Vương không thể xác định. Lúc này đột nhiên xoay người, chỉ thấy Xi Vưu và Nữ Oa cơ hồ đứng cùng một chỗ, còn Hạng Vũ đứng ở một bên Xi Vưu.

- Ra mắt nương nương, Đại Tôn.

Bằng Ma Vương khẽ gật đầu, xem như kiến lễ rồi.

Nữ Oa và Xi Vưu trong lòng có chút bất mãn, chủ yếu là vì bọn họ nghe được một câu của Bằng Ma Vương “cả Đại Tôn cũng không dám trừng phạt ta”, nói thế làm cho hai vị Đại Tôn “cao cao tại thượng” có chút khó chịu.

- Kim Sí người cũng biết, Lý Dương và Điền Cương chính là môn hạ của bốn tôn, người vì sao dám tùy ý hạ độc thủ.

Xi Vưu lạnh lùng hỏi.

Bằng Ma Vương thấy Xi Vưu nghiêm túc như thế, trong lòng suy nghĩ, rồi tính vô lại bỗng nổi lên.

- Lý Dương và Điền Cương dám bắt kính, thậm chí dám mắng chửi ta, bọn họ bắt quá là một Ma Quân mà thôi, ta tốt xấu cũng là Yêu giới Đại Thánh, giết bọn họ lại thì sao chứ? Ma giới cùng với Yêu giới, thậm chí cả Minh giới đều là cường giả vì tôn, ta mạnh hơn bọn hắn, tự nhiên có thể giết bọn họ.

Bằng Ma Vương một bộ dáng rất dương dương tự mãn.

- Bằng Ma Vương, người đường đường là một Yêu giới Đại Thánh, cũng so đo với hai Ma Quân, thậm chí so với còn ép vào trong quang quyển hạch tâm Hỗn Độn sơn không gian, thế mà vẫn vênh vang, ta cảm thấy xấu hổ thay cho người.

Hạng Vũ đứng một bên cười lạnh nói.

Bằng Ma Vương nhìn Hạng Vũ liếc mắt, khinh thường nói:

- Hạng Vũ, ta và Đại Tôn nói chuyện, người chớ mồm vào làm gì?

Hạng Vũ kinh ngạc, nhất thời mặt đỏ lên. Một cổ tức giận không ngừng bùng lên trong lồng ngực, trong mắt tản ra sát khí, nhìn chăm chăm vào Bằng Ma Vương. Nếu không phải biết mình không phải là đối thủ của Bằng Ma Vương, Hạng Vũ đã sớm ra tay rồi.

Xi Vũu khẽ nhú mày, sắc mặt có vẻ rất khó coi.

Đại Tôn rất quan trọng chuyện sĩ diện. Bằng Ma Vương này nếu bình thường giáo huấn Hạng Vũ cũng không sao, nhưng trước mặt Xi Vũu Đại Tôn mà dám trực tiếp giáo huấn Hạng Vũ, coi như không có Xi Vũu Đại Tôn, Xi Vũu đương nhiên cho rằng Bằng Ma Vương không nể mặt mình.

- Kim Sí, đừng quá kiêu ngạo, toàn dựa hơi sư phụ, còn tưởng rằng mình là nhân vật ghê gớm lắm hả? Nhớ kỹ, ngươi cũng chỉ là một Yêu Đế mà thôi.

Xi Vũu âm thanh lạnh lùng nói

Xi Vũu không hề lo lắng, hẳn tin rằng mình giáo huấn Bằng Ma Vương, kể cả trừng phạt một chút, chỉ cần không giết chết hắn, tin rằng Hồng Quân đạo nhân trong truyền thuyết sẽ không vì thế mà đối phó với hắn.

Thanh âm Xi Vũu lạnh như băng, lạnh như nước băng tan mùa đông chảy trên người Bằng Ma Vương.

Cũng chỉ là một Yêu Đế mà thôi.

Trong mắt Đại Tôn, Bằng Ma Vương với mức tu vi này thì không có ý nghĩa gì.

- Đại Tôn, ta không phải là cái gì cả, ta chỉ là một Yêu Đế mà thôi. Nhưng... chủ nhân ta là Hồng Quân đạo nhân. Là người duy nhất cảm ngộ Hỗn Độn Đại La Thiên Đạo hiện nay. Ta chỉ là tọa kỵ người hầu của ngài mà thôi.

Bằng Ma Vương lạnh lạnh nói:

- Ta là một tiểu nhân vật, một tiểu nhân vật rất nhỏ. Tọa kỵ cho chủ nhân, người hầu cho chủ nhân, tự nhiên không so được với Đại Tôn người.

Lời nói hắn đầy vẻ châm chọc

- Tốt, tốt, tốt!

Xi Vũu nói liền ba chữ tốt, cơn giận chứa đầy trong từng chữ.

- Xi Vũu đạo hữu, Kim Sí này cũng mồm mép lắm, không cần tranh hơi với hắn.

Nữ Oa lạnh lùng nhìn Bằng Ma Vương liếc mắt, xoay người quay về Xi Vũu nói

Xi Vũu gật gật đầu.

Bọn họ là Đại Tôn, chỉ cần không giết Bằng Ma Vương, tin rằng Hồng Quân đạo nhân cũng sẽ không vì một việc nhỏ tìm đến bọn họ phiền toái.

- Mồm mép, nường nường hình dung ta cực kỳ chuẩn xác, ta bản thể chính là Kim Sí đại bằng điểu, chim đại bằng đương nhiên mỏ nhọn rồi.

Bằng Ma Vương vẻ mặt cười cợt nói, hắn nghe ngữ khí hai vị Đại Tôn cũng biết, hai vị Đại Tôn này rồi phản cảm đối với hắn.

Bằng Ma Vương trong lòng cũng liều mạng “Mẹ nó, đã thấy ta không hợp nhãn, ta hoành hành bá đạo một phen, xem đám Đại Tôn, Ma Đế, Yêu Đế các người dám làm gì ta chứ?” Bằng Ma Vương cũng bất chấp tất cả.

Mấy ngày qua, mất đi Kim Quang Càn Khôn Tráo, tựa hồ không có Yêu Đế, Ma Đế nào còn cung kính với Bằng Ma Vương như trước nữa. Lần trước xem Xi Vũu và Tôn Ngộ Không đại chiến, rất nhiều cao thủ Minh giới, Yêu giới, cao nhất Ma giới đến nơi.

Ánh mắt những cao thủ đó nhìn hắn ẩn chứa nhiều tia trào phúng.

Bằng Ma Vương đã rất khó chịu, bây giờ hắn liều mạng rồi, mẹ nó, ai sợ ai?

Nữ Oa nghe được Bằng Ma Vương giả biện, trong mắt hiện lên lãnh ý, hừ lạnh một tiếng rồi không nói gì.

- Nữ Oa, không cần để ý Kim Sí nữa, ta trước tiên xem xét một chút, xem thử Hỗn Độn sơn này rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Xi Vưu quay về Nữ Oa nói.

Nữ Oa lập tức cười nói:

- Có đạo hữu ra tay thật tốt quá, Xi Vưu đạo hữu thân thể rất mạnh, các giới Đại Tôn không ai bì kịp, tin rằng khi đạo hữu ra tay, hẳn có thể tìm ra chút manh mối.

- Hừ, muốn vào Hỗn Độn sơn, đừng nói mạnh miệng.

Giọng âm dương quái khí của Bằng Ma Vương vang lên.

Bằng Ma Vương vẫn cái tính tình đó, vô cùng cố chấp, không sợ trời, không sợ đất, không quan tâm người có phải là Đại Tôn không, chộc giận hằn là hằn chộc lại, Đại Tôn cũng phải nể mặt Hồng Quân đạo nhân, nhân vật đã cảm ngộ Hỗn Độn Đại La Thiên Đạo nên cũng không dám làm gì Bằng Ma Vương.

- Mạnh miệng?

Xi Vưu cười lạnh, lạnh lùng nhìn Bằng Ma Vương liếc mắt, rồi trực tiếp bay về phía Hỗn Độn sơn kia thông đạo, Xi Vưu muốn dựa vào thân thể của mình vào đó xem xét cẩn thận, Lý Dương và Diên Cương rốt cuộc ở trong đó xảy ra biến hóa gì?

Diên Cương, theo như Xi Vưu xem ra có xác suất chết rất cao. Dù sao Diên Cương chỉ có tiên thiên thân, đối mặt với kim sắc lôi điện và lục sắc lôi điện không thể ngăn trở được.

- Hừ...

Xi Vưu hóa thành một đạo quang ảnh màu xanh, vạch một đường thẳng, bay đến thông đạo, chung quanh Hỗn Độn sơn kim sắc lôi điện và lục sắc lôi điện tựa hồ cảm thấy áp lực, đột nhiên hóa thành từng đạo lôi điện hướng Xi Vưu bổ vào.

- Oanh!

Một đạo lôi điện giáng mạnh vào người Xi Vưu, Xi Vưu thậm chí ngay cả động tác phi hành cũng không có chút biến hóa nào, hiển nhiên lực công kích này đối với hắn mà nói căn bản không ảnh hưởng gì.

Khi, mười biến thành trăm đạo lôi điện như con rắn, từng đạo bắn thẳng vào người Xi Vưu. Trên tấm áo xanh của Xi Vưu xuất hiện đạo đạo thanh quang, dễ dàng ngăn cản tất cả lôi điện, nhưng... tất cả lôi điện chung quanh Hỗn Độn sơn đã bắt đầu biến hóa...

- Hừ...

Lưu thủy! Hỗn Độn sơn thông đạo duy nhất bỗng biến thành một dòng suối thật lớn, tất cả kim sắc lôi điện và lục sắc lôi điện đều theo nhau chảy vào đó. Đang lúc cơ hồ tất cả cao thủ ở đây đều cho rằng năng lượng lôi điện này muốn nhập vào hạch tâm không gian, thì lại xảy ra biến hóa làm cho mọi người vô cùng khiếp sợ.

- Xoẹt xoẹt...

Cửa thông đạo bỗng xuất hiện rất nhiều đạo lôi điện dày đặc, hiển nhiên vừa rồi tất cả năng lượng lôi điện không hề nhập vào hạch tâm không gian, mà là tập trung ngăn chặn động khẩu, vô số năng lượng cùng hợp lực phòng ngự như vậy, thì lực lượng quả là đáng sợ.

- Phá!

Xi Vưu hét lớn một tiếng, hữu quyền đột nhiên đánh ra, một quyền xuất ra, không gian không ngừng vỡ vụn. Một quyền cực kỳ uy mãnh nện mạnh vào vòng tròn đó, kim sắc quang mang và lục sắc quang mang không ngừng xoay tròn, hơn phân nửa công kích của Xi Vưu bị hóa giải.

Thật nguy hiểm, đánh vỡ một tầng, nhưng lại xuất hiện một tầng khác, cũng không biết rốt cuộc có bao nhiêu tầng?

Xi Vưu cau mày, năng lượng lôi điện tầng thứ nhất vừa mới bị hấn oanh phá bùng tụ tập lại, một lần nữa hình thành một tấm màn ngăn cản. Nếu quả thật cứ như thế, cho dù Xi Vưu lợi hại đến đâu cũng không có khả năng đi vào.

- Đại Tôn quả nhiên lợi hại, đã phá được một tầng trong vô số tầng!

Thanh âm âm dương quái khí của Bằng Ma Vương lại bắt đầu cất lên.

Xi Vưu vẫn nhớ rõ Bằng Ma Vương từng nói, “đừng nói mạnh miệng”. Nếu Xi Vưu không phá được, phỏng chừng có lẽ bị Bằng Ma Vương cười chết thôi!

- Hừ...

Xi Vưu hừ lạnh một tiếng, thanh y trên người đột nhiên hóa thành hư vô, cơ thể cực kỳ cường hãn bùng xuất hiện, rồi lực lượng trên cơ thể Xi Vưu không ngừng đề cao, chỉ thấy đạo đạo thiểm điện màu xanh không ngừng lóe ra trên khắp cơ thể, khí thế cường đại áp bức vô số các cao thủ có mặt.

- Hát!

Hữu quyền của Xi Vưu giống như một quả đấm sắt thật lớn, quyền phong lướt qua, không gian hoàn toàn vỡ vụn, năng lượng trong khoảng trống màu đen không ngừng xoay tròn, nhưng không ảnh hưởng đến Xi Vưu chút nào, mặt Xi Vưu đanh lại, trong mắt lóe ra thanh quang.

- Bồng!... Bồng!... Bồng!... Bồng!... Bồng!...

Quyền này là do Xi Vưu bộc phát năng lượng cực mạnh trong cơ thể đánh ra, một quyền xuất ra, thiên băng địa liệt, tầng phòng ngự vốn rất mạnh không ngừng vỡ vụn, liên tiếp chấn nát chín tầng.

- Còn có một tầng!

Xi Vưu trong mắt bộc phát ra sát khí, quyền kính dùng hết, tám chấn chỉ còn lại có một tầng cuối cùng.

- Phá!

Xi Vưu đột nhiên ngửa đầu, đập mạnh xuống, cũng giống như cầu thủ bóng đá ở địa cầu đánh đầu, đầu hấn đập mạnh vào tám chấn, dùng quên, Xi Vưu bản thể chính là ngư đầu nhân, trán hấn công kích rất mạnh, phải nói là cường đại nhất.

- Bồng!

Tầng chấn cuối cùng nhất thời vỡ vụn.

Trên mặt Xi Vưu lúc này mới mỉm cười, hấn Xi Vưu chính là đệ nhất Đại Tôn trong lục giới, nói về lực công kích ai có thể so với hấn?

Bằng Ma Vương phía dưới sắc mặt hơi khó coi.

Đột nhiên...

- Oanh long long...

Trên chín tầng trời, trong hỗn độn không gian phát ra trường những tiếng oanh long, từng tia chớp với năng lượng cường đại từ hỗn độn không gian đột nhiên đánh xuống, giống như vô số điện xà, hướng về Hỗn Độn sơn lữ lướt kéo đến, mỗi một điện xà có năng lượng cực mạnh, cũng tương đương với kim sắc lôi điện và lực sắc lôi điện.

Tất cả mọi người ngây người.

Nữ Oa, Xi Vưu và cả đám Ma Đế, Yêu Đế, Minh Đế, mọi người đều bị cảnh này làm ngây người, năng lượng kinh khủng như thế thì cả Đại Tôn cũng không chống được, tùy tiện một đạo năng lượng điện xà đã có thể làm bị thương Đại Tôn, còn lúc này...

Các nơi trong hỗn độn không gian, bốn phương tám hướng, dày đặc, giống như mưa rào, vô số điện xà đồng thời hướng Hỗn Độn sơn lao tới.

- Hừ!

Xi Vưu hừ lạnh một tiếng, thân hình trong nháy mắt chạy ra khỏi động khẩu sơn động, đi về hậu viện Nữ Oa Cung, đối mặt với năng lượng vô tận kia, cả Xi Vưu cũng phải tránh né, thân thể hần dù mạnh đến đâu, nhưng lôi điện này là từ hỗn độn không gian mà đến, ai biết khi nào thì mới chấm dứt.

- Xoẹt xoẹt...

Cả thông đạo đều bị điện xà này vây quanh, đồng thời cả Hỗn Độn sơn cũng bị năng lượng kia vây quanh.

- Năng lượng bên trong Hỗn Độn sơn tối thiểu đề cao mười lần.

Hồi lâu sau, Nữ Oa thở dài nói.

Xi Vưu cũng cười khở, hần xem ra phải dùng hết bốn sự mới phá được tấm chắn năng lượng, càng về sau, càng khó phá, bây giờ lôi điện năng lượng quá mạnh, vượt qua mười lần trước kia, Xi Vưu đối mặt với sự việc này cũng không có biện pháp.

- Nói mạnh miệng, ông trời đã muốn trừng phạt, kể cả Đại Tôn cũng là con người.

Bằng Ma Vương thanh âm lại vang lên.

Xi Vưu sắc mặt nhất thời trầm xuống, đột nhiên xoay người nhìn về phía Bằng Ma Vương.

Bằng Ma Vương sắc mặt có vẻ nghi hoặc:

- Đại Tôn, người nhìn ta làm gì? Chẳng lẽ Kim Sí ta có chỗ nào hấp dẫn Đại Tôn người. Oa, kia quả là vinh hạnh cho Kim Sí ta.

Trên mặt Bằng Ma Vương tràn đầy tiếu ý.

- Đừng tưởng rằng ta không dám giết người!

Xi Vưu mắt khê nheo lại, một đạo hàn quang hiện lên.

Mặc dù Đại Tôn đối mặt với Hồng Quân, cũng không có lực hoàn thủ nên rất sợ Hồng Quân, nhưng thân là Đại Tôn vô số năm, thể diện là rất quan trọng, Bằng Ma Vương này lại ba phen bốn lượt không để cho mình còn mặt mũi gì.

Cho dù không thể giết, cũng muốn hành hạ hần một phen.

- Hừ!

Bằng Ma Vương cười nhạt, cũng căn bản không quan tâm.

Hần tin rằng Đại Tôn này đều cực kỳ tính toán, tuyệt đối sẽ không dễ dàng đắc tội với Hồng Quân đạo nhân.

Ở đây Ma Đế, Yêu Đế, Minh Đế, nhìn Bằng Ma Vương, có người khinh thường, có người chỉ coi là trò cười, cũng có người khâm phục Bằng Ma Vương dám hỗn láo với Đại Tôn như thế.

Bằng Ma Vương hưởng thụ chút ánh mắt khâm phục của vài Yêu Đế, Ma Đế.

Đấu với Đại Tôn, đây mới là sự việc đáng tự hào. Địa vị Bằng Ma Vương tự nhiên lên cao trong mắt vài người, trong mắt tổ vệ tươi cười. Chính diện nói chuyện với Đại Tôn như thế, cảm giác đó thật là tốt, Bằng Ma Vương cảm giác như vậy.

- Nghiệt súc!

Đột nhiên một đạo thanh âm vang vọng cả thiên địa, tiếng vang cứ vọng mãi giữa trời đất. Đồng thời một cỗ năng lượng cực kỳ kinh khủng, thậm chí tương đương với cả lôi điện năng lượng siêu việt ở Hỗn Độn, hóa thành một bàn tay thật lớn, chụp một cái liền bắt ngay Bằng Ma Vương.

- Chủ nhân!

Bằng Ma Vương cả kinh, năng lượng quen thuộc kia làm cho hần không tự kìm hãm được kêu lớn.

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn bàn tay vĩ đại kia, năng lượng do bàn tay hình thành, chỉ bàn tay đó đã áp lực mọi người, so với khí thế trên thân thể Bàn Cổ của Xi Vưu còn mạnh hơn, lớn hơn không biết bao nhiêu lần.

Nhưng áp lực này mặc dù lớn, cũng không làm cho ai bị thương.

- Ra mắt sư phụ!

Xi Vưu và Nữ Oa lúc này tỉnh ngộ, đột nhiên cung kính nói, không dám ngừng đầu, mặc dù nhìn không thấy ai, bọn họ biết người đó hẳn là Hồng Quân. Ngoại trừ Hồng Quân, không ai có thực lực này.

348. Chương 47: Khai Thiên Thần Phủ

Thanh âm mờ ảo vang lên trong đầu Xi Vưu và Nữ Oa, các Yêu Đế, Ma Đế khác không ai nghe thấy, trong nháy mắt, bàn tay thật lớn đó biến vào hư không, đồng thời Bằng Ma Vương đang bị nắm đầu cũng biến mất theo.

- Hồng Quân đạo nhân, Hồng Quân đạo nhân!!!

Thái Úc đột nhiên cao hô, trong tam đại phương pháp cứu hắc con gái, một là Tu Linh thảo, hai là tìm kiếm Quỷ Đế Bằng Hồn, ba là cầu Hồng Quân đạo nhân.

Hồng Quân đạo nhân địa vị chí cao, nhưng tất cả vì con gái, Thái Úc vẫn gọi lớn như trước, đáng tiếc... Hồng Quân đạo nhân không có phản ứng gì, có lẽ Hồng Quân đạo nhân đã ly khai. Tóm lại, Thái Úc gọi rất lâu, nhưng Hồng Quân đạo nhân vẫn không có phản ứng.

- Hồng Quân đạo nhân!

Trong mắt Thái Úc hiện lên nổi thống khổ, rồi lắc đầu bất lực cười khổ.

Xi Vưu và Nữ Oa thấy Hồng Quân đạo nhân ly khai, lúc này mới đứng dậy, nhìn nhau.

- Đã bao nhiêu năm, sư phụ rốt cục hiện thân rồi.

Nữ Oa cảm thở dài nói.

Xi Vưu cũng gật đầu, vô số năm qua, Đại Tôn trong lục giới đã lâu không hề thấy Hồng Quân đạo nhân, thậm chí có người nghĩ rằng Hồng Quân đạo nhân cũng giống như Bàn Cổ đã chết rồi, hoặc là tới địa phương thần bí khác. Lần này hiện thân làm cho Xi Vưu bọn người biết rằng, Hồng Quân vẫn còn đó.

- Được rồi, Xi Vưu đạo hữu, sư phụ nói một trăm mười năm, rốt cuộc là tại sao nhỉ? Thời gian chuẩn xác như thế, hẳn là có chỗ nào đó đặc biệt.

Nữ Oa quay về Xi Vưu nói.

- Ừ!

Xi Vưu gật gật đầu, cũng không biết tại sao phải là một trăm mười năm.

Xi Vưu đột nhiên nhìn về phía Hỗn Độn sơn, nhìn vô số điện xà hỗn loạn, cùng với không gian không ngừng vỡ vụn. Nói không chắc lắm:

- Nữ Oa, ta nghĩ, một trăm mười năm, nói không chừng là có liên quan đến Lý Dương và Điền Cương đó. Lần này Hỗn Độn sơn dị biến, cũng có liên quan tới bọn chúng. Còn sư phụ hẳn là biết xảy ra sự tình gì, đáng tiếc, sư phụ như thần long thấy đầu không thấy đuôi, chúng ta mặc dù thấy thoáng qua sư phụ, nhưng lại không kịp hỏi.

Nữ Oa gật đầu:

- Sư phụ nói một trăm mười năm, nói xác định như thế, khẳng định người biết xảy ra sự tình gì. Đáng tiếc... chúng ta không biết. Bất quá sư phụ đã nói như thế, chúng ta cứ làm theo sư phụ nói, cứ từ từ chờ đợi thôi.

Hai vị Đại Tôn Xi Vưu và Nữ Oa lại nhìn về Hỗn Độn sơn.

Hỗn Độn sơn vẫn có những điện xà vờn quanh như trước. Năng lượng cuồng bạo, không gian vỡ vụn, không ai có thể vào được. Có thể vào có lẽ cũng chỉ có Đại Tôn. Nhưng Hồng Quân đạo nhân đã nói thế, họ cũng sẽ không dám vào. Bởi vậy, Hỗn Độn sơn vẫn tiếp tục giữ nguyên trạng thái như vậy.

- Xin hỏi Đại Tôn. Không biết Hỗn Độn sơn khi nào thì có thể khôi phục an tĩnh?

Thanh âm Thái Úc đột nhiên vang lên.

Thái Úc cung kính nhìn Xi Vưu và Nữ Oa, dò hỏi.

Tánh mạng con gái hắn thật sự quá mức trọng yếu với hắn. Thời gian cũng quan trọng, xét ra chỉ có mười ngàn năm thì cũng không dài đối với các cao thủ khác, nhưng đối với Thái Úc mà nói, mười ngàn năm này rất trọng yếu.

Nữ Oa và Xi Vưu đồng thời nhìn về phía Thái Úc, liếc mắt nhìn nhau, dĩ nhiên có quyết định.

Hai người bọn họ đều biết rõ ràng sự tình của Thái Úc, Nữ Oa mỉm cười nói:

- Thái Úc, thời gian không xác định chính xác, bất quá ta có thể xác định một việc, trong vòng một trăm mười năm. Nay Hỗn Độn sơn sẽ không có khả năng khôi phục an tĩnh.

- Một trăm mười năm?

Thái Úc lẩm bẩm, rồi ngẩng đầu nói:

- Hai vị Đại Tôn, Thái Úc này xin ly khai trước, một trăm mười năm sau xin trở lại đây.

Hai vị Đại Tôn gật đầu, Thái Úc liền lập tức ly khai Nữ Oa Cung, bay thẳng đến về Minh giới. Đợt này hắn lại vượt qua Bắc Minh hải, đi Quỷ giới một lần nữa tìm kiếm Quỷ Đế Bằng Hồn. Dù sao cũng là một trăm mười năm, với tốc độ của Thái Úc, nói không chừng có thể tìm được hắn.

Resort Á Long, Khu Du Lịch Tam Á, Đảo Hải Nam, địa cầu!

Một nam tử chỉ mặc có cái quần soọc, đang ngồi trên tửu điểm Dương Thai, vẻ mặt tươi cười, nhìn hải dương mênh mông, trên tay có một con chim nhỏ, con chim kim sắc, rất nhỏ, khoảng chừng chỉ bằng một con chim sẻ thôi.

- Kim Sí, lúc trước trong khi còn hỗn độn, ngươi đã theo ta vô số năm, ta cho ngươi Kim Quang Càn Khôn Tráo là hy vọng không có ai khi dễ ngươi, nhưng lần này ngươi làm quá đáng rồi, lại đối phó với bạn tốt của ta, năm đó khi sơ hiện hỗn độn, ta và lão hữu ở chung trong một khối năng lượng, lúc đó ta cũng biết tính khí của hắn. Mặc dù Bàn Cổ và ta giác ngộ trước, hắn vẫn chưa giác ngộ. Một khi giác ngộ, với tính tình hắn, ngươi có thể sẽ thảm lắm.

Thanh niên mặc quần soọc cảm thán nói.

Thanh niên mặc quần soọc đột nhiên im lặng, tựa hồ nhớ lại kỷ niệm xa xăm. Năm đó chỉ là một khối năng lượng rất lớn, hắn khi đó căn bản không năng lực gì, chỉ là một khối năng lượng tinh khiết nhất nguyên thủy nhất mà thôi, hắn và một khối năng lượng khác ở cùng một chỗ, giao tình lẫn nhau qua vô số năm.

Chợt con chim nhỏ màu vàng kim kêu chích chích vài tiếng.

Đoản khổ thanh niên cười cười:

- Kim Sí, đừng lo lắng, lão hữu ta mặc dù tính tình có điều... ừm, sát khí có điều hơi nặng. Nhưng tốt xấu gì cũng có một phần giao tình với ta. Có ta ở đây, hắn chắc không ép ngươi vào chỗ chết đâu. Đương nhiên, từ hôm nay đến ngày hắn giác ngộ, ngươi phải ở lại bên người ta, thời ngươi sống ở Yêu giới, sát khí quá nặng rồi, mấy ngày tới, lo mà tu luyện tâm tính đi.

Con chim nhỏ màu vàng kim kêu vài tiếng, có vẻ rất lém lỉnh.

Đoản khổ thanh niên cười, lập tức xỏ chân vào dép lê, ra khỏi tử điểm:

- Ô, lần trước có rất nhiều mỹ nữ bơi mà, hôm nay đợi cả nửa ngày rồi, cũng không biết có thể thấy mỹ nữ nào nữa không?

Thanh niên mặc quần đùi cười hì hì, liền vịn vào thanh chắn inox của hồ bơi đi xuống.

Ngày đó, Điền Cương bị trọng thương, đánh bay vào trong quang quyển, rồi ới ra một vòi máu tươi.

Kia ngum máu phun vào trong viên đá Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch cao bằng ba người trong năm giữa quang quyển. Hai ngum máu bị Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch hấp thu ngay, bất quá khi đó không ai chú ý đến điểm ấy. Điền Cương và Lý Dương một trước một sau lọt vào trong quang quyển.

Nhất thời cả năng lượng trong hạch tâm không gian nhất thời bành trướng.

Nhưng một đạo hắc sắc quang mang từ trong Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch đó bắn ra, nhanh chóng bắn vào người Điền Cương, từng đạo năng lượng hắc sắc không ngừng dung nhập vào cơ thể Điền Cương, Điền Cương hoàn toàn lâm vào trạng thái trầm thụy (ngủ mê)

Còn Lý Dương vừa tiến vào trong quang quyển, liền đột nhiên... biến mất

... rồi lại xuất hiện, thân thể Lý Dương đã tới trung ương quang quyển, chính giữa trung ương, ngay cả Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch cao bằng ba người cũng còn cách xa, rồi một cỗ năng lượng mở ra, xuất hiện một giọt nước và một kim sắc trần châu nhỏ xíu.

Trong giọt nước có điện quang lóe ra, kim sắc trần châu cũng có điện xà vờn quanh

Lý Dương đang nằm trong quang quyển trung ương. Giọt nước và kim sắc trần châu bay lơ lửng trên thân thể Lý Dương, từng đạo lục sắc quang mang và kim sắc quang mang không ngừng từ trong giọt nước và kim sắc trần châu bắn ra, dung nhập vào trong cơ thể hắn.

- Hô!

Thân thể Lý Dương đột nhiên chấn động, phía sau đột nhiên lao ra một đạo hỏa trụ ngút trời, trên hỏa trụ có vô số thiểm điện không ngừng uốn quanh

Nhất thời!

Tốc độ hấp thu gia tăng thập bội, từng đạo kim sắc quang mang và lục sắc quang mang nhanh chóng dung nhập vào Lý Dương, nhưng giọt nước và kim sắc trần châu đó thoát nhìn căn bản không hề suy chuyển, giống như lấy ra một giọt nước từ đại dương mệnh mông, kim sắc quang mang và lục sắc quang mang đối với giọt nước và kim sắc trần châu mà nói, quả là không đáng kể.

Lý Dương cứ thế tiếp tục, không biết khi nào mới dừng.

Còn Điền Cương ở bên kia cũng có biến hóa thật lớn.

Thân thể Điền Cương không ngừng thay đổi, từng đạo hắc sắc quang mang không ngừng dung nhập vào cơ thể hắn, từ mi tâm của Điền Cương đột nhiên xuất hiện một đạo ẩn ký hình một cây búa màu đen (hắc sắc phủ đầu). Ẩn ký nhỏ có hình hắc sắc phủ đầu. Thân thể Điền Cương đột nhiên dựng đứng lên

Đây hoàn toàn là vô thức.

Điền Cương giơ tay, một cây phủ vô hình xuất hiện trên tay hắn, Điền Cương bắt đầu vô thức chém ra, động tác thông thả, cũng chỉ làm có một động tác chém ra như thế mà thôi, vô cùng đơn giản, nhưng động tác đó thật sự rất tự nhiên. Nếu Xi Vưu Đại Tôn thấy được, hẳn chắc chắn sẽ kinh ngạc đến ngây người, bởi vì động tác của Điền Cương dưới mắt của họ, quả thật không có gì sơ hở, cực kỳ hoàn mỹ.

Thời gian một ngày trôi qua, Điền Cương không ngừng múa phủ, còn Lý Dương cũng cứ lẳng lặng nằm đó, mặc cho Điền Cương chém búa như thế nào cũng không thể đến gần Lý Dương nửa phần, tựa hồ có lực lượng thần bí ngăn Điền Cương.

Mới đó năm năm đã trôi qua.

Lúc này, Điền Cương vẫn còn múa búa chém ra, nhưng tốc độ Điền Cương chém ra cực nhanh, đã đạt tới cực hạn, vô số bóng phủ tràn ngập cả trong quang quyển, còn phủ đầu tượng tượng kia càng ngày càng ngưng tụ, làm người ta cảm thấy phủ đầu này một ngày nào đó có thể biến thành một phủ đầu thực thụ.

Bất quá, cho dù chỉ là phủ đầu nửa thực nửa hư, nhưng khí thể rất mạnh, hoàn toàn có thể so sánh với thần khí.

Năng lượng trong cơ thể Điền Cương không ngừng kia hắc sắc năng lượng luyện hóa, thân thể cũng càng ngày càng kết chặt lại. Hắc sắc năng lượng tựa như vừa luyện hóa thân thể Điền Cương cùng lúc bổ sung cả công lực, Điền Cương chỉ một ngàn năm đã đạt tới công lực như thế, chủ yếu dựa vào công dụng của dược vật.

Cho dù là Tôn Ngộ Không, muốn làm cho cơ sở thật vững chắc, cũng tu luyện tiếp không biết mấy trăm triệu năm, nhưng Điền Cương lại dựa vào hắc sắc năng lượng này, công lực hắc không ngừng tinh thuần, thân thể cũng không ngừng luyện hóa, hắc sắc năng lượng thần kỳ này quả là khó có thể tưởng tượng

Bất quá...

Điền Cương vẫn tiếp tục múa búa chém ra, nhưng động tác từ từ thông thả xuống.

Ba năm qua đi.

Động tác của Điền Cương chậm hẳn lại, vẫn tư thế giống một người cầm búa tùy ý bỏ xuống, tốc độ rất chậm, căn bản không hứng thú gì, nhưng phủ đầu bỏ xuống, không gian vỡ vụn, lực công kích cực mạnh, thậm chí vượt qua cả Ngưu Ma Vương siêu cấp cao thủ.

Còn lúc này, phủ đầu cũng hoàn toàn ngưng tụ thành thực thể.

Đột nhiên...

Hắc sắc phủ đầu đột nhiên biến mất, biến vào hư không. Còn ấn ký hình cây phủ màu đen ở mi tâm Điền Cương cũng đột nhiên biến mất.

- Oanh ...

Cả hạch tâm không gian đều chấn động, giọt nước và kim sắc trên châu bay lơ lửng phía trên thân thể Lý Dương đột nhiên quang mang đại thịnh, kim sắc quang mang và lục sắc quang mang hình thành một hình thái cực, đột nhiên hướng ra bốn phương tám hướng oanh khai.

Tựa hồ cảm ứng được nguy hiểm, trên tay Điền Cương một lần nữa xuất hiện hắc sắc phủ đầu.

Mắt Điền Cương vẫn nhắm, hai tay nắm chặt hắc sắc phủ đầu, đột nhiên quát khê một tiếng, cúi đầu bổ mạnh lên bầu trời của hạch tâm Hỗn Độn sơn không gian, nhất thời không gian vỡ thành mảnh vụn, đột nhiên có chấn động rất mạnh, một tiếng rít vang lên...

- Oanh long long...

Hỗn độn thạch cực kỳ cứng rắn, thậm chí cả Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch lúc này cũng vỡ vụn, xuất hiện một thông đạo, Điền Cương hóa thành tia chớp cắt ngang bầu trời, trực tiếp từ trong thông đạo đi ra ngoài. Còn lúc này từng đạo kim sắc quang mang và lục sắc quang mang hình thái cực đã bao phủ cả bên trong hạch tâm Hỗn Độn sơn không gian không ngừng xoay tròn, Lý Dương một mình một người nằm ở trung ương.

Thiểm điện hỏa trụ kia không ngừng phát ra năng lượng mệnh mông, giọt nước và kia kim sắc trên châu cũng không ngừng xoay tròn, từng đạo năng lượng không ngừng dung nhập vào cơ thể Lý Dương ...

Hỗn Độn sơn, từ ngày lôi điện năng lượng trong nháy mắt điên cuồng, một mạch không ngày nào yên tĩnh, cũng có không ít Yêu Đế, Ma Đế ở đây chờ đợi như trước, đối với bọn họ thời gian vài năm căn bản không phải là dài, còn Xi Vương Đại Tôn cũng ở lại Nữ Oa Cung.

Tám năm qua đi.

Trong tám năm này, quan hệ của Xi Vương với Nữ Oa cũng tốt lên rất nhiều. Hai người thường xuyên ở đây luận đạo, khi nhàn đàm thì thảo luận xem Hỗn Độn sơn rốt cuộc phát sinh sự tình gì?

- Xi Vưu đạo hữu, Hỗn Độn sơn của ta so với Lôi Viêm Địa Ngục của người ở Ma giới còn kinh khủng hơn rất nhiều, ngay cả người cũng không thể đi vào trong đó.

Nữ Oa cười nói

Xi Vưu gật gật đầu:

- Lôi Viêm Chi Tâm uy lực rất mạnh, theo ta thấy trong Hỗn Độn sơn có hai loại năng lượng được xếp cùng bậc với Lôi Viêm Chi Tâm, ta thấy lục sắc lôi điện và kim sắc lôi điện xem ra không giống nhau. Hẳn là có hai nguồn năng lượng bất đồng. Nếu hai loại đó không liên lạc với nhau, ta còn có thể đi vào, nhưng này loại này lại hỗ trợ lẫn nhau, uy lực đề cao rất nhiều, ngay cả ta cũng không thể đi vào, hơn nữa trên chín tầng trời hỗn độn lại phát ra vô số năng lượng lôi điện, làm cho Hỗn Độn sơn được tăng cường thập bội, ta lại càng không có biện pháp.

Đang lúc Xi Vưu và Nữ Oa đàm luận, đột nhiên...

- Hô hô...

Năng lượng cuồng bạo trên Hỗn Độn sơn đột nhiên xoay tròn, lấy Hỗn Độn sơn làm trung tâm mà xoay tít, thậm chí năng lượng khắp cả Yêu giới cũng hỗn loạn, một cỗ khí tức ngút trời hướng bốn phương tám hướng tản ra sát khí tuyệt đối.

Nữ Oa và Xi Vưu nhất thời biến sắc, đồng thời hướng về phía nơi phát ra khí tức nhìn lại.

- Oanh long long...

Một trường thanh âm vỡ vụn từ Hỗn Độn sơn vang lên, Nữ Oa và Xi Vưu đã có dự cảm, phải biết rằng Hỗn Độn sơn chỉ có một thông đạo, cũng là do Khai Thiên Thần Phủ bố ra mà thành, ngoại trừ Khai Thiên Thần Phủ, không có gì có thể mở Hỗn Độn sơn ra được.

Khai Thiên Thần Phủ?

Khai Thiên Thần Phủ được công nhận là siêu việt hơn tất cả các loại thần khí, là tuyệt đối vương giả thần khí, phải biết rằng Bàn Cổ dùng Khai Thiên Thần Phủ khi đã cảm ngộ được Hỗn Độn Đại La Thiên Đạo, nếu Khai Thiên Thần Phủ không sánh được với thân thể ngài, ngài làm sao sử dụng Khai Thiên Thần Phủ được?

Khai Thiên Thần Phủ, tuyệt đối đệ nhất thần khí.

Nữ Oa và Xi Vưu nhìn nhau khiếp sợ một đạo kinh khí hình phủ đầu từ đỉnh Hỗn Độn sơn lao ra, đồng thời một đạo thân ảnh cũng lao theo, tay cầm một hắc sắc phủ đầu, Nữ Oa và Xi Vưu căng mắt nhìn, người đó chính là Điền Cương, vẫn đang nhắm nghiền mắt.

349. Chương 48: Một Trăm Mười Năm

- Khai Thiên Thần Phủ?

Ánh mắt Điền Cương dần dần có tinh quang, hẳn rất cục biết chuyện gì đã xảy ra, cũng biết mình gặp may biết bao nhiêu. Lúc này, trong lòng Điền Cương vừa động, hắc sắc thần phủ trên tay hóa thành một luồng khói đen dung nhập vào trong cơ thể hắn.

Trước mắt Điền Cương chỉ cảm thấy lóe lên, rồi hai đạo thân ảnh đã xuất hiện trước mắt hắn, đồng thời một cảm chế thật lớn hoàn toàn vây chung quanh. Hai đạo thân ảnh này chính là Xi Vưu Đại Tôn và Nữ Oa nương nương đang rất kinh ngạc.

- Ra mắt Đại Tôn và nương nương!

Điền Cương thấy Xi Vưu và Nữ Oa tới, lúc này hành lễ.

Còn vào lúc này. Điền Cương vẻ mặt rất nghiêm nghị. Nếu là Điền Cương trước đây, nhìn thấy cao thủ cấp bậc Đại Tôn, trong lòng sẽ không tự chủ được mà nảy sinh sự kính ngưỡng. Bây giờ Điền Cương hành lễ, chỉ là một hành vi lễ phép thôi, cũng không phải vì uy áp của Xi Vưu Nữ Oa hai vị Đại Tôn.

- Điền Cương. Bốn tôn tính toán rất lâu, cũng tính không ra người gặp vận may ở đâu, bây giờ xem ra, quả thật là đại cơ duyên. Khai Thiên Thần Phủ! Người lại lấy được Khai Thiên Thần Phủ, bốn tôn bây giờ cũng khó có thể tin, khó có thể tin, hắc hắc...

Xi Vưu lắc đầu cười khanh khách nói.

Nữ Oa nhìn Điền Cương. Trong mắt cũng có nhiều tia tiếu ý:

- Khai Thiên Thần Phủ, tuyệt đối đệ nhất thần khí. Ngay khi Bàn Cổ cảm ngộ Hỗn Độn Đại La Thiên Đạo đã sử dụng Khai Thiên Thần Phủ, được xưng là thần phủ Khai Thiên Tích Địa, nguyên lai lại ở Hỗn Độn sơn. Bốn tôn sở hữu bảo sơn lại không biết có bảo bối.

Điền Cương gật đầu nhưng không dấu được vẻ ngạc nhiên vui mừng trong lòng. Từ khi tỉnh lại, hắn đã biết tất cả, thậm chí cả những hồi ức nổi lên trong lúc ngủ mơ, cứ như một giấc mơ rất dài.

Trong mộng, hắn cảm nhận được Khai Thiên Thần Phủ, cảm nhận được khí phách của nó, cảm nhận được ngạo khí ngút trời, không khuất phục trước bất kỳ ai.

Trong mộng, hắn cũng học được động tác dùng búa chém ra vừa cực kỳ đơn giản mà cũng không kém huyền ảo.

Nhưng lúc này nếu bảo Điền Cương bỏ ra một công kích kinh khủng như thế, thì hắn căn bản không có khả năng. Chỉ khi Điền Cương ở trong trạng thái lơ mơ đó, trong vô thức mới phát ra công kích lợi hại như vậy, mục tiêu Điền Cương hôm nay là tu luyện một lần nữa cho đến khi đạt tới trạng thái chém búa cuối cùng trong vô thức.

- Điền Cương! Cú bổ của người đã phá mở Hỗn Độn sơn, công kích mạnh như thế, thậm chí có thể so ngang cùng bốn tôn. Qua đây, bốn tôn muốn xem lại.

Xi Vưu lúc này quay về Điền Cương nói, nhất thời, chung quanh thân thể Xi Vưu có đạo đạo thanh quang lóe ra.

Điền Cương hoảng hốt, bây giờ thực lực của hắn nếu đánh với Xi Vưu, căn bản không thể so sánh được.

- Đại Tôn! Vừa rồi con bất quá bị vây trong trạng thái đặc thù mới thi triển ra tuyệt chiêu, có lẽ con sẽ sau này cố gắng tập luyện theo mục tiêu đó. Còn hôm nay thực lực con yếu lắm, căn bản không phải đối thủ của Đại Tôn.

Điền Cương vội vàng giải thích.

Xi Vưu tiếu a a nói:

- Qua đây, bốn tôn xem xem, người ngoại trừ tâm thần tu vi từ Ma Quân trung kỳ đạt tới Ma Quân hậu kỳ, cùng với công lực càng thêm tinh tú, thân thể càng thêm ngưng tụ, những mặt khác không có tiến bộ gì, một kích của người lúc này, đích xác không phải tâm thần tu vi người hiện nay có khả năng thi triển ra.

Điền Cương cười khỏ, Xi Vưu Đại Tôn này hiển nhiên đem hắn ra trêu chọc.

Một kích vừa rồi trình độ hoàn mỹ vô cùng, với tâm thần tu vi của Điền Cương lúc này sao có khả năng sao có thể thi triển? Tâm thần kia cảm ngộ về “Đạo” Thậm chí vượt qua cả Xi Vưu lẫn các vị Đại Tôn, Điền Cương muốn thi triển ra một kích kinh khủng như vậy thì tâm thần tu vi phải đề cao rất nhiều.

Khai Thiên Thần Phủ!

Nhìn Điền Cương, Xi Vưu và Nữ Oa đồng thời thở dài.

Điền Cương giật mình, không biết vì sao Xi Vưu này và Nữ Oa thở dài như vậy.

- Nữ Oa, Khai Thiên Thần Phủ này rốt cuộc làm sao luyện chế được? Làm sao có thể trong nháy mắt hóa thành hư vô, thậm chí cả khí tức của nó chúng ta cũng rất khó phát hiện, hơn nữa Khai Thiên Thần Phủ này có một cổ khí tức, hoàn toàn dung nhập vào nguyên thần của Điền Cương, có sự bảo vệ của Khai Thiên Thần Phủ, nguyên thần Điền Cương đến cả chúng ta cũng rất khó tiêu diệt!

Xi Vưu quay về Nữ Oa truyền âm nói.

- Hôm nay thấy Diên Cương cảm ngộ được “ Đạo”. Nếu hần có thể đạt tới Ma Đế đỉnh phong, dựa vào Khai Thiên Thần Phủ cũng có thể trở thành đệ nhất nhân dưới Đại Tôn. Nếu hần đạt tới cảnh giới đại viên mãn, đến cả Xi Vưu đạo hữu người cũng không nhất định là đối thủ của hần.

Nữ Oa cười truyền âm nói.

Xi Vưu cười nhạt:

- Đại viên mãn? Đại viên mãn dễ dàng cảm ngộ vậy sao? Ta có thể tính đại khái được vận mệnh hần, nhất định hần không thể trở thành Đại Tôn, không thể trở thành Đại Tôn mà chỉ dựa vào Khai Thiên Thần Phủ, có nó cũng chỉ có thể làm cho mình suốt đời bất tử mà thôi.

Diên Cương, có Khai Thiên Thần Phủ vương giả này làm thần khí thủ hộ, nguyên thần bất diệt, vĩnh hằng bất tử, bất quá thân thể vĩnh hằng cũng không có nghĩa là có thể trở thành Đại Tôn.

Đại Tôn! Ngoại trừ thân thể vĩnh hằng, hoàn có rất nhiều thần thông khác, tỷ như thuấn di, như thần thức rải rác lục giới vân vân. Còn thân thể vĩnh hằng, Âm Dương Ma Đế ở Ma giới cũng có thể nói như vậy, Âm Dương Ma Đế dẫn sanh trong Huyết Ngục.

Huyết Ngục không mất, hần sẽ vĩnh viễn bất tử.

Huyết Ngục được dẫn sanh từ Khai Thiên Tích Địa, căn bản không phải nhân lực có khả năng tiêu diệt được. Âm Dương Ma Đế đã vĩnh hằng bất diệt, Âm Dương Ma Đế có rất nhiều thần thông khó lường, nhưng không thể cùng Đại Tôn so sánh được.

Diên Cương dựa vào Khai Thiên Thần Phủ, nếu không thể cảm ngộ đại viên mãn, nhiều nhất trở thành đệ nhất nhân dưới Đại Tôn. Đại Tôn không làm gì được hần, hần cũng không làm gì được Đại Tôn mà thôi.

Xi Vưu và Nữ Oa truyền âm lẫn nhau, tốc độ cực nhanh, Diên Cương căn bản không chú ý tới.

- Diên Cương. Lý Dương đâu?

Xi Vưu tiếp tục dò hỏi, đây mới là điều Xi Vưu rất muốn biết, Lý Dương trong lòng hần, phải là Đại Tôn, vị Đại Tôn thứ tư tương lai của Ma giới, tự nhiên phải chú ý rồi.

- Sư huynh?

Diên Cương giật mình, nhớ lại những cảm giác lúc trước.

Trong không gian ở hạch tâm Hỗn Độn sơn, Diên Cương có Khai Thiên Thần Phủ thủ hộ, với năng lượng Khai Thiên Thần Phủ chỉ có thể giúp cho Diên Cương miễn cưỡng chống đỡ áp lực chung quanh, nhưng càng ngày áp lực bên trong hạch tâm không gian càng mạnh.

Cuối cùng, dưới áp lực đó đã làm xuất hiện tình huống đặc biệt buộc Diên Cương phải bỏ vớ Hỗn Độn sơn chạy thoát ra ngoài.

Đúng vậy, hần là bị buộc phải chạy.

- Sư huynh thể nào ta cũng không biết.

Đối mặt hai vị Đại Tôn, Diên Cương không dám tiết lộ bí mật gì, vì Lý Dương, hần phải lừa gạt Đại Tôn, Diên Cương lựa chọn không chút chần chừ.

Xi Vưu và Nữ Oa nhìn nhau cười, nụ cười trong nháy mắt liền biến mất. Đồng thời tiến vào hậu viện Nữ Oa Cung, Diên Cương lách mình bay ra khỏi Nữ Oa Cung hậu viện, ngẩng đầu nhìn về phía Hỗn Độn sơn, trong mắt lóe ra quang mang, lòng lặng lẽ cầu nguyện.

Mong cho sư huynh bình an, chỉ biết làm như vậy mà thôi.

Còn lúc này Lý Dương ra sao?

Lục sắc thủy tích (giọt nước) và kim sắc trân châu đều có điện xà vờn quanh, không ngừng tản ra nhiều tia quang mang dung nhập vào cơ thể Lý Dương, Lý Dương căn bản không phản ứng gì, hần rất giống lúc ở Lôi Viêm Địa Ngục, lẳng lặng nằm ngang, ý thức một lần nữa tiến vào trạng thái tuyệt vời.

Giống như dựa vào ngực mẫu thân, trong lòng không lo nghĩ.

Lý Dương trong lòng thoải mái, chỉ biết hưởng thụ trạng thái tuyệt vời này, giống như một hạt giống đang nảy mầm từ từ trương lên, Lý Dương cũng đang ở dưới trạng thái này, tâm thần tu vi không ngừng được bồi dưỡng, chậm rãi lớn mạnh.

Quang mang kim sắc, không phải khí lưu kim sắc, tinh kim khí hoàn toàn dung nhập vào thân thể Lý Dương. Còn có một bộ phận dung nhập vào Đạo Phách trong thân thể hắn.

Tinh kim khí, chính là tinh kim khí bốn mạng mà Tôn Ngộ Không hấp thu. Lý Dương cũng hấp thu tinh kim khí. Chỉ là tinh kim khí đặc biệt dung hợp với thiểm điện, nhưng hiệu quả cũng không hề kém. Tinh kim khí, đại bộ phận dung nhập vào nguyên thần, một bộ phận rất nhỏ mới dung nhập vào thân thể và Đạo Phách.

Lục sắc quang mang. Không! Nếu phóng đại mấy vạn lần, ta có thể thấy rõ chi tiết, có rất nhiều lục sắc tế bào, mỗi một lục sắc tế bào nhỏ xíu kia có ẩn chứa một linh khí, vô số tánh mạng lực, đây là một linh lực.

Lục sắc thủy châu kia do vô số lục sắc tế bào hình thành một giọt thủy châu. Thực chất nó không phải là giọt nước, chỉ có bộ dáng trạng thái như vậy mà thôi.

Những tế bào lục sắc tản ra tánh mạng lực dung nhập vào nguyên thần Lý Dương, còn có một ít lục sắc tế bào dung nhập vào thân thể Lý Dương và Đạo Phách, điều này làm năng lực khôi phục của Lý Dương gia tăng mãnh liệt. Đồng thời tăng cường tính chất dẻo dai của thân thể và Đạo Phách.

Tinh linh khí làm cho thân thể và Đạo Phách càng thêm mạnh, còn một linh khí, cũng làm cho thân thể và Đạo Phách tràn ngập tính dẻo dai.

Hai tính chất này dung hợp, cực kỳ hoàn mỹ.

Rất lâu sau đó...

Một linh khí hình lục sắc thủy châu, cùng với tinh kim khí với hình thức là kim sắc trân châu đã nhỏ đi một nửa so với lúc đầu, thời gian lúc này đã trôi qua khoảng gần một trăm năm. Càng ngày, tốc độ hấp thu của Lý Dương càng nhanh hơn rất nhiều.

Một trăm mười năm!

Từ khi Lý Dương tiến vào Hỗn Độn sơn đã gần một trăm mười năm rồi. Người khác không ai quan tâm đến thời gian này. Nhưng Nữ Oa, Xi Vương và Đông Phương Minh Đế Thái Ấc đều biết, Nữ Oa và Xi Vương trong năm rất chú ý tới Hỗn Độn sơn.

Còn Thái Ấc chạy một mạch từ Quỷ giới về Minh giới, rồi đến Yêu giới, mất khoảng một hai ngày.

Còn Điền Cương. Cứ một mực ngồi trong hậu viện tu luyện, tĩnh tọa tu luyện, không ngừng tìm hiểu những huyền ảo của Khai Thiên Thần Phủ, hắn vĩnh viễn nhớ rõ trạng thái khi bế xuống một kích cuối cùng, thậm chí còn kinh khủng vượt xa cả một kích của Xi Vương.

Cái loại cảm giác ngày thật huyền diệu, là mục tiêu để Điền Cương hướng tới. Đơn giản, hắn tĩnh tu tại đây, đồng thời chờ Lý Dương.

Một ngày kia, Điền Cương đang lẳng lặng tu luyện.

Đột nhiên...

- Ông ông...

Một thanh âm quái dị vang lên, trong hậu viện Nữ Oa Cung vài cao thủ lúc này ngẩng đầu nghi hoặc nhìn nhìn, khiếp sợ phát hiện ra Hỗn Độn sơn bỗng nhiên phát ra nhiều sóng rung động.

Đúng! Rung động!

Hỗn Độn sơn vốn cực kỳ trầm trọng cực kỳ cứng rắn, bỗng nhiên rung động, mặc dù dao động rất nhỏ, nhưng vẫn làm mọi người để ý.

- Xi Vương đạo hữu, sự phụ nói một trăm mười năm sau chính là hôm nay phải không?

Nữ Oa nhìn Hồn Độn sơn, lúc này truyền âm hỏi Xi Vưu.

Xi Vưu cũng chăm chú nhìn Hồn Độn sơn, truyền âm nói:

- Không rõ ràng lắm, chờ coi.

Cho dù là Đại Tôn, lúc này cũng chỉ có thể chờ.

- Xoẹt... xoẹt...

Vô số điện xà chung quanh Hồn Độn sơn đột nhiên cuồng bạo, không còn gì hạn chế nữa. Cũng không chỉ có phạm vi nhỏ chung quanh Hồn Độn sơn mà là phóng ra cả bốn phương tám hướng, chỉ thấy không gian vỡ thành mảnh nhỏ, những vết nứt không gian màu đen xuất hiện trước mắt mọi người.

Nữ Oa nường nường ngạc nhiên khê nhú mày, lúc này từng đạo lục sắc quang mang bắn ra, cũng hướng bốn phương tám hướng tràn ngập. Trong nháy mắt bao trùm cả Nữ Oa Cung. Nhưng những điện xà mặc dù cuồng bạo như thế nào cũng không thể xâm nhập vào Nữ Oa Cung chút nào.

Điện xà đầy trời tràn ngập như từng cơn sóng trên đại dương mênh mông. Nữ Oa Cung như một hòn đảo nhỏ, liên tục bị những cơn sóng dữ điên cuồng đập vào.

Hồn Độn sơn chính là căn nguyên của mọi việc, lấy nó làm trung tâm, vô số năng lượng lôi điện hướng bốn phương tám hướng bắn ra, cực kỳ đáng sợ. Mặc cho là cao thủ Ma Đế Yêu Đế, trong lúc nhất thời cũng chỉ có thể trốn vào Nữ Oa Cung.

- Nữ Oa. Linh khí của người quả nhiên rất mạnh. Điện xà này căn bản không xâm nhập được vào Nữ Oa Cung chút nào.

Xi Vưu cười.

Nữ Oa cười nhạt:

- Xi Vưu đạo hữu, đừng nói như thế. Điện xà năng lượng này chính là hướng ra bốn phương tám hướng công kích, Nữ Oa Cung bắt quá thừa nhận một bộ phận mà thôi, năng lượng cỡ đó ta còn có thể tiếp được. Nếu thiểm điện năng lượng đầy trời kia toàn bộ công kích vào Nữ Oa Cung. Phỏng chừng phải nhờ đạo hữu người ra tay hỗ trợ.

Xi Vưu cười.

Nhưng ánh mắt hai người vẫn một mực nhìn về Hồn Độn sơn.

Hồn Độn sơn rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Cuối cùng một đạo lục sắc quang mang cùng với kim sắc quang mang dung nhập vào cơ thể Lý Dương, Lý Dương rốt cục hoàn toàn tiếp nhận hai đại bốn nguyên năng lượng, đồng thời thân thể hắn không tự kìm hãm được ngồi dậy khoanh chân, đột nhiên...

- Oanh... Oanh...

Hai tiếng nổ lớn xuyên phá không gian, một cột sáng lục sắc và một cột sáng kim sắc từ phía sau Lý Dương xuất hiện, cột sáng lục sắc tản ra một linh khí cường đại, đồng thời có lẫn những tia thiểm điện dung nhập trong đó.

Tinh kim khí trong cột sáng kim sắc cũng rất dày đặc. Chung quanh cột sáng cũng vờn quanh vô số thiểm điện.

Lúc này...

Phía sau Lý Dương phóng lên cao ba cột sáng. Ba cột sáng phát ra khí thể cực kỳ kinh khủng, không ngừng lóe ra. Lý Dương đột nhiên mở bừng mắt. Một cột sáng lục sắc, một cột sáng kim sắc, một hỏa trụ, ba đạo tuyệt đối, thiểm điện chung quanh các cột sáng không ngừng lóe ra.

Ba cột sáng trong nháy mắt bỗng biến mất.

Lý Dương liếc mắt sang bên cạnh thấy Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch cao bằng ba người, phía trên Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch mọc một cây Tu Linh thảo, chính là thứ có thể cứu Linh Linh. Đối Tu Linh thảo lấy Tam Sanh Thạch.

350. Chương 49: Chung Đắc Tam Sanh Thạch

Lý Dương cảm thấy đột nhiên tim đập thình thịch, Tu Linh thảo trong mắt Lý Dương tương đương với Tam Sanh Thạch, lấy được Tu Linh thảo, chẳng những có thể cứu cô gái đáng yêu Linh Linh kia, đồng thời cũng có thể giúp mình thu được Tam Sanh Thạch.

Tam đại nan đề.

Lý Dương đã giải quyết được nan đề thứ nhất, nan đề thứ hai là mượn Tam Sanh Thạch.

Hôm nay, một khi tìm được Tu Linh thảo, nan đề thứ hai cũng đã giải quyết xong.

- Hô!

Lý Dương hít sâu một hơi, cố gắng làm tinh thần bình tĩnh lại. Cho dù tâm thần tu vi cao tới đâu, tâm cảnh sâu đến đâu, chỉ cần sự tình liên quan đến Tuyệt là Lý Dương luôn cảm thấy khẩn trương. Lý Dương tiến lên vài bước, đi đến trước Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch cao bằng ba người.

Tu Linh thảo rất giống những cây cỏ mọc ở bờ ruộng chốn nông thôn. Lá cỏ nhẹ nhẹ phát phơ, đạo đạo lục sắc quang hoa từ những lá cỏ tản ra, đồng thời phát ra tánh mạng lực vô tận, tánh mạng lực cường đại như thế, so với mấy viên linh đan kia thì cao không biết bao nhiêu lần.

Lý Dương vươn tay phải, muốn hái Tu Linh thảo, ngón tay Lý Dương vừa mới đụng vào Tu Linh thảo

- Bồng!

Đột nhiên một trận chấn động, Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch cao bằng ba người vốn cứng rắn như thế đã vỡ vụn, vỡ thành một đồng đá vụn, việc này làm Lý Dương ngẩn ngơ, nhưng tay hấn phản xạ rất nhanh, phản ứng đầu tiên trong tiềm thức của Lý Dương là chụp lấy Tu Linh thảo.

Như thiểm điện, tay Lý Dương lóe lên, liền chụp lấy Tu Linh thảo, đồng thời thu vào trong Tụ Lí Càn Khôn.

- Hô!

Lý Dương thở phào một hơi, tìm được Tu Linh thảo, trong lòng Lý Dương thấy thoải mái rất nhiều, trong lòng cũng rất hưng phấn.

Hành trình mượn Tam Sanh Thạch, mình đã từng tuyệt vọng, đã từng điên cuồng, kể cả điên cuồng muốn cướp đoạt từ tay Minh Đế Thái Úc vốn mạnh hơn hẳn rất nhiều.

Bất quá bây giờ, Lý Dương rốt cục thoải mái.

Hắn cũng không lo ngại Thái Úc nói rồi mà không giữ lời, vì hắn hiểu Thái Úc, hiểu tính tình của loại người như thế, mặc dù rất cố chấp, nhưng nói chuyện cũng rất giữ lời.

- Ân? Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch này làm sao vỡ vụn được?

Lý Dương lúc này mới tự hỏi về vấn đề Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch.

Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch bình thường chỉ là những cục bé xiu. Nữ Oa thậm chí còn nói với mọi người, mỗi người khai thác Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch không được vượt qua một nắm tay, nhưng trong trung ương của hạch tâm không gian thì Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch lại cao bằng ba người.

Cao bằng ba người ba người, Đây là khái niệm gì?

Một kiện thần khí, chỉ cần dung nhập một chút Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch là được, Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch nhiều như thế, đó là một tài sản khổng lồ.

“Không đúng. Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch cao bằng ba người sao dễ dàng sụp xuống như thế.” Thần thức Lý Dương đảo qua, những cục Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch hoàn toàn tụ hợp lại, trong trong óc tính toán như máy tính điện tử.

Đích xác, Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch vốn rộng, hơn nữa bên trong có một không gian rất lớn

Lý Dương không biết, Khai Thiên Thần Phủ nguyên lai được cất giữ ở đây, ngay cả mộc linh lõi điện bốn nguyên và kim linh lõi điện bốn nguyên cũng lưu ở trung ương, Tu Linh thảo là do mộc linh lõi điện bốn nguyên sinh ra và nuôi dưỡng, Nữ Oa vì sao biết thuộc tính của Tu Linh thảo...

Bởi vì... trong cơ thể Nữ Oa có mộc linh bốn nguyên. Trong cơ thể cũng sinh ra ra một cây Tu Linh thảo. Nữ Oa tự nhiên sẽ không lấy Tu Linh thảo trong cơ thể cấp cho người khác.

Khí thể Khai Thiên Thần Phủ tung hoành, cộng với hai đại bốn nguyên năng lượng thoát ra, việc này làm cho Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch thật lớn cũng phải vỡ vụn ra, Lý Dương hôm nay chạm nhẹ, liền sụp xuống luôn, trở thành một đồng Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch

Trên mặt Lý Dương có vẻ tươi cười.

“Cho dù bên trong rộng, nhưng Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch cao đến ba người, có hơn vạn khối Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch lớn nhỏ. Với đồng Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch này có thể luyện chế biết bao nhiêu thần khí? Đáng tiếc, chân hỏa ta phỏng chừng không thể luyện hóa Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch này.” Lý Dương trong lòng suy nghĩ, tự nhiên kiểm tra chân hỏa của mình.

Đột nhiên Lý Dương ngẩn ngơ.

“Màu xám, lại thay đổi, màu sắc chân hỏa lại thay đổi, biến thành màu xám?” Lý Dương ngạc nhiên “Ngọn lửa màu xanh lam là Cửu Muội Chân Hỏa, ngọn lửa màu đen là Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa, còn ngọn lửa màu xám này là cấp bậc gì? Bình thường Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa là chân hỏa trong cơ thể Đại Tôn, ngọn lửa màu xám của ta hẳn là không bằng Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa, nhưng rốt cuộc là cái gì?”

Lý Dương nghĩ mãi không ra vì sao chân hỏa trong cơ thể mình sao lại có biến đổi kỳ diệu như thế.

“Chẳng lẽ công lực ta tăng lên rồi?” Lý Dương từ lúc tỉnh dậy đến giờ, lần đầu tiên bắt đầu quan sát bản thân, không tra không biết, một khi kiểm tra, hẳn thấy tâm thần tu vi rốt cục đột phá, đạt tới Ma Đế trung kỳ. Không chỉ có ngọn lửa lõi điện là Lôi Viêm Chi Tâm, còn có mộc linh lõi điện, kim linh lõi điện, chắc chắn tâm thần tu vi có liên quan tới việc hấp thu những năng lượng này.

Tâm thần tu vi của Lý Dương đạt tới Ma Đế trung kỳ, hỏa diễm lực lượng của hỏa linh lõi điện một lần nữa hấp thu rất nhiều, chân hỏa một lần nữa đột phá, hôm nay uy lực ngọn lửa rất khó nói, xem như đạt tới Cửu Muội Chân Hỏa đỉnh phong, tiến vào ngưỡng đầu tiên của Lưỡng Nghi Tĩnh Hỏa.

Thân thể Lý Dương và Dao Phách cũng rất lợi hại.

Công lực bản thân đề cao cũng không quá lợi hại, nhưng lực công kích và lực phòng ngự lại đề cao rất nhiều. Nhìn vào trong chỉ thấy Dao Phách, vẫn là màu trắng mờ như trước, tương đương với Ma Quân sơ kỳ mà thôi, nhưng vì tinh kim khí, ít nhất tương đương với Ma Quân trung kỳ, tinh kim khí làm cho Dao Phách càng thêm cứng rắn, lực công kích càng thêm mạnh.

Mộc linh khí dung nhập Dao Phách và thân thể, làm cho Dao Phách và thân thể tính dẻo dai tăng lên rất nhiều.

Thời gian trăm năm, tâm thần tu vi Lý Dương cực cao, hơn nữa nguyên thần cực cao, tốc độ tu luyện cực kỳ nhanh, trăm năm qua, Dao Phách của Lý Dương mặc dù vẫn đang là màu trắng mờ, cũng tới cánh cửa đột phá.

“Công lực đề cao không rõ ràng. Bất quá năng lượng kim sắc lõi điện và năng lượng lực sắc lõi điện phỏng chừng là bị ta hấp thu vào trong cơ thể rồi, thực tế lực công kích cùng với lực phòng ngự của ta cũng đề cao một cấp bậc, ngay cả chân hỏa này cũng đã đề cao.” Trên mặt Lý Dương có vẻ tươi cười

Đột nhiên trên mặt Lý Dương nụ cười tắt lịm.

“Lần trước ngàn năm, lần này có dài thế không?” Lý Dương trong lòng đột nhiên nhớ ra chuyện này, nhất thời Lý Dương run rẩy “Ông trời, người đừng đùa với ta nữa, lần trước ngàn năm ta đã muốn điên rồi, nếu lại thêm ngàn năm nữa, ta cũng chẳng còn gì để nói nữa.” Lý Dương vung tay lên, thu toàn bộ Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch, cấp tốc ly khai Hỗn Độn sơn.

Điện xà năng lượng chung quanh Hỗn Độn sơn không ngừng tản ra bốn phía, cuồng bạo bao trùm ngoài ngàn dặm, ít nhất Nữ Oa Cung hoàn bị bao phủ, hồi lâu sau, điện xà năng lượng từ từ tiêu tán, phần lớn biến hỗn độn không gian.

Điện xà năng lượng vốn đến từ hỗn độn, đến từ thiên địa, lúc này cũng trở về.

Thiên địa dần dần thanh tĩnh, Xi Vương và Nữ Oa nhìn chăm chăm Hỗn Độn sơn, Điện Cương cũng đứng ở một bên, phát sinh tình huống như vậy, hẳn không thể tiếp tục tu luyện, còn Ngưu Ma Vương và Hạng Vũ thì luôn luôn tin rằng Lý Dương cũng nhất định không việc gì.

- Hô!

Một đạo khí lưu tiếng vang lên, một bóng người xuất hiện trong không trung, một thân hắc y, khuôn mặt ẩn hiện chút lo lắng, thân ảnh quen thuộc kia làm cho Xi Vương, Nữ Oa, Điện Cương, Hạng Vũ, Ngưu Ma Vương nhãn tình sáng lên, người đó chính là Lý Dương.

Lý Dương vừa đến chưa kịp chào ai đã trực tiếp nhìn chăm chăm Xi Vương, thân hình chợt lóe, liền tới bên cạnh y.

- Đại Tôn, ta ở Hỗn Độn sơn hôn mê bao lâu?

Lý Dương lúc này dò hỏi.

Lý Dương rất lo lắng, dù sao như hẳn nghĩ thì hẳn là lần này hẳn hấp thu hai loại năng lượng cùng loại với Lôi Viêm Chi Tâm, hấp thu một Lôi Viêm Chi Tâm hao phí mất ngàn năm, chẳng lẽ hai nguồn mất hai ngàn năm? Đó là điều Lý Dương lo lắng nhất.

Lý Dương không biết, hấp thu càng nhiều, sau này hấp thu tốc độ càng nhanh, tốc độ gia tăng hơn mười lần.

Hấp thu nguồn lôi điện ngũ hành thứ nhất phải ngàn năm, lần thứ hai, trăm năm có thể xong, lần thứ ba mười năm là được. Do đó Lý Dương hấp thu nguồn thứ hai và nguồn thứ ba, mất thời gian một trăm mười năm.

Ngưu Ma Vương một bên hừ hừ nói:

- Lý Dương lão đệ, không nhiều không ít, mới một trăm mười năm mà thôi, nhìn bộ dáng lão đệ, tâm thần tu vi tựa hồ một lần nữa có đột phá, đạt tới Ma Đế trung kỳ, đáng ăn mừng hạ a, ha ha.....

Lý Dương vừa nghe, nhất thời trong lòng thở phào một hơi “Tốt quá, không phải hai ngàn năm.” Bất quá trong lòng Lý Dương vẫn quýnh lên một lần nữa, cho dù là một trăm mười năm, cũng đủ để phát sinh rất nhiều sự tình rồi.

- Đại Tôn...

Lý Dương lúc này nhìn về phía Xi Vương.

Xi Vương cười vẫy tay, ra hiệu Lý Dương không cần phải nói.

Xi Vương nhưng nhớ kỹ, lúc trước Lý Dương mới từ Lôi Viêm Địa Ngục đến, đã hùng hùng hổ hổ xông thẳng vào Ma Thần Cung, chỉ để hỏi sự tình liên quan đến cái cô Khương Tuyết kia. Bây giờ tình huống giống y như thế, Xi Vương đương nhiên biết Lý Dương muốn hỏi cái gì.

- Khương Tuyết của ngươi còn tốt lắm, và nàng chỉ có tiếp xúc với sư tỷ nàng mà thôi.

Xi Vương mỉm cười nói

Lý Dương nhất thời lại thở ra một hơi, nhưng thấy ánh mắt là lạ trên mặt của Xi Vũ, Ngưu Ma Vương, Hạng Vũ cùng với Điền Cương, nhất thời cảm thấy xấu hổ, bất quá Lý Dương đã không phải là tiểu tử tuổi trẻ khi xưa nữa, mặt không hề đổi sắc.

- Sư đệ!

Lý Dương đột nhiên nhãn tình sáng lên, thần thức Lý Dương còn mạnh hơn cả Đại Tôn, thoáng cái liền thấy được một cỗ năng lượng màu đen hoàn toàn dung nhập vào nguyên thần Điền Cương, năng lượng rất cứng rắn, Lý Dương vô cùng sợ hãi.

Hắn thập phần xác định, năng lượng cứng cõi như thế, cả Đại Tôn cũng tuyệt đối không thương tổn được.

Có thể nói như vậy, nguyên thần của Điền Cương, vì có Khai Thiên Thần Phủ thần khí bảo vệ, đã xem như bất diệt rồi.

- Sư đệ, chúc mừng, có kỳ ngộ như thế, ta sau này cũng an tâm, có người ít nhất việc bảo vệ Phiêu Tuyết Sơn cho thân nhân chúng ta chắc là không có vấn đề gì.

Lý Dương trong lòng thư thái.

- Sư huynh, bảo vệ huynh đệ thân nhân, căn bản không cần bao nhiêu sức lực, về phần cơ duyên lần này của ta, cũng chỉ là vận khí mà thôi.

Điền Cương khi đứng trước mặt Lý Dương luôn luôn có vẻ rất khiêm nhường.

Điền Cương hiểu rất rõ ràng, lúc trước khi khí thể Khai Thiên Thần Phủ hoàn toàn bộc phát, nhưng cuối cùng bị nguồn năng lượng của Lý Dương buộc phải phá vỡ Hỗn Độn sơn bỏ chạy, hiển nhiên, tiềm lực của Lý Dương mạnh hơn Điền Cương hẳn nhiều.

Lý Dương nhìn Điền Cương lúc này rất hài lòng, không kiêu ngạo, đây là yêu cầu cơ bản nhất để tu luyện.

- Đến rồi!

Lý Dương đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía đại môn Nữ Oa Cung, một lát sau khi, người giữ cửa Nữ Oa Cung là Khổng Tước đi tới bên cạnh Nữ Oa nương nương, cung kính nói:

- Bẩm báo nương nương, Đông Phương Minh Đế Thái Úc cầu kiến.

Nữ Oa gật gật đầu, nói:

- Mời vào.

Một lát sau, Đông Phương Minh Đế Thái Úc đi vào trong hậu viện.

Lý Dương nhìn Thái Úc, trăm năm qua, Thái Úc luôn luôn chìm đắm trong trạng thái lo lắng, trên mặt có nét mệt mỏi, cho dù là Ma Đế, phải cố gắng kiên trì liên tục một trăm năm, cũng rất mệt mỏi.

- Lý Dương, người sao còn sống hả?

Thái Úc nhìn Lý Dương vô cùng khiếp sợ.

Trên mặt Lý Dương có vẻ tươi cười, nói:

- Không lấy được Tu Linh thảo, chữa trị cho Linh Linh, đổi lấy Tam Sanh Thạch, ta làm sao chết được chứ?

Thái Úc vừa nghe, đột nhiên bước vài bước đến trước mặt Lý Dương, trong mắt đột nhiên phát ra quang mang, nhìn thẳng vào Lý Dương, run rẩy nói:

- Ý người là... người hái được Tu Linh thảo rồi?

Thái Úc tìm Băng Hồn trăm năm, nhưng không có thu hoạch nào.

Lúc này, nghe Lý Dương nói như thế, hắn làm sao không nóng lòng được.

Lý Dương khẽ gật đầu, tay phải giơ ra, một cây cỏ lục sắc xuất hiện trong lòng bàn tay Lý Dương, đạo đạo lục sắc khí lưu vờn quanh, tất cả mọi người ở đây cảm nhận rõ ràng tánh mạng khí tức cường đại, trong nháy mắt, tất cả mọi người tin rằng, tuyệt đối đây là Tu Linh thảo.

Ngoại trừ Tu Linh thảo, còn có cái gì bảo bối gì có tánh mạng khí tức cường đại như thế?

Tu Linh thảo!

Thái Úc nhìn Tu Linh thảo, hít thở khó khăn, thậm chí ngay cả mắt hơi đỏ lên, Tu Linh thảo trong mắt hắn chính là tánh mạng con gái hắn, Tu Linh thảo quý hơn tất cả, quý hơn tánh mạng hắn, quý hơn thần khí Tam Sanh Thạch của hắn.

- Lý Dương, người xác định đây là Tu Linh thảo?

Thái Úc mặc dù dùng thần thức kiểm tra, thập phần tin rằng đây là Tu Linh thảo, nhưng Tu Linh thảo này đúng là quá trọng yếu với hắn, không thể có bất kỳ thứ gì xảy ra ngoài ý muốn.

Lý Dương gật đầu thập phần khẳng định.

- Bỏn tôn đảm bảo, đây đúng là Tu Linh thảo, có thể chữa trị cho con gái người dễ dàng.

Nữ Oa nương nương lên tiếng nói.

Nữ Oa nương nương vừa nói xong, trong lòng Thái Úc rốt cuộc không còn hoài nghi chút nào, Nữ Oa nương nương đã đảm bảo, tự nhiên không có vấn đề gì, phản ứng đầu tiên của Thái Úc là...

- Lý Dương, đây là Tam Sanh Thạch, ta Thái Úc nói được làm được, Tam Sanh Thạch này cho người, người dùng đến khi nào cũng được, khi nào xong thì trả cho ta, đây là khổng chế pháp quyết của Tam Sanh Thạch, người không phải là chủ nhân Tam Sanh Thạch, không thể dùng tâm ý khổng chế, phải có pháp quyết khổng chế.

Nói rồi, Thái Úc liền đem Tam Sanh Thạch cùng với một ngọc giản đặt vào tay Lý Dương, sau đó liền nhìn Tu Linh thảo, nhưng không hề động thủ, cố nén nỗi lo lắng trong lòng, chỉ chờ Lý Dương giao cho hắn.

- Người...

Lý Dương rung mình, nhìn Tam Sanh Thạch cùng ngọc giản trên tay, thần thức đảo qua, biết không phải là giả, con đường đi chông gai khổ sở, bây giờ đã có Tam Sanh Thạch, trong lúc nhất thời Lý Dương cũng khó mà tin được đây là sự thật.

351. Chương 50: Khởi Hành

Thái Úc mắt nhìn Lý Dương cầu khẩn, kinh hoảng nói:

- Lý Dương, người chẳng lẽ không thủ tín, lúc này, ngược lại không đem Tu Linh thảo cho ta? Người không phải nói là đi lấy Tu Linh thảo cho ta, ta sẽ đem Tam Sanh Thạch cho người mượn, làm sao bây giờ lại...

Thái Úc hơi phẫn nộ.

- Nếu không, ta đem Tam Sanh Thạch này biểu luôn cho người, này Tu Linh thảo vô luận như thế nào ta cũng cần phải có.

Thái Úc trong lòng khẩn trương, nơi này là Nữ Oa Cung, mặc dù Tu Linh thảo ở trên tay Lý Dương. Hắn Thái Úc cũng không có gan quang minh chánh đại cướp lấy, dù sao còn có hai vị Đại Tôn đang đứng bên cạnh.

- Được, ta đã giải trừ huyết chi khế ước, Tam Sanh Thạch từ nay thuộc về người, người nhất định phải đem Tu Linh thảo cho ta.

Thái Úc nhìn Lý Dương vội vàng nói, đồng thời muốn cởi bỏ huyết chi khế ước với Tam Sanh Thạch.

Lý Dương lúc này mới phản ứng, ngăn không cho Thái Úc giải trừ huyết chi khế ước, rồi lớn giọng:

- Không cần!

Nghe Lý Dương lớn tiếng, Thái Úc rùng mình, ngẩng đầu nhìn Lý Dương, trong mắt lộ vẻ chờ đợi. Thậm chí còn có vẻ cầu khẩn. Tu Linh thảo đối với Thái Úc cũng tương đương với sinh mệnh con gái.

- Lý Dương, người rốt cuộc muốn ta làm sao mới được đưa Tu Linh thảo cho ta. Người cứ nói ra.

Thái Úc la lên

Lý Dương bất lực nói:

- Thái Úc, ta không hề nói là không đem Tu Linh thảo giao cho người.

Thái Úc giật mình nắm lấy Lý Dương, trên mặt dần dần nổi lên vẻ hưng phấn:

- Người nói là... nguyện ý đem Tu Linh thảo cho ta?

Lý Dương mỉm cười gật đầu, đồng thời liền lấy Tu Linh thảo đưa tới trước mặt Thái Úc, Thái Úc nhìn Tu Linh thảo, vươn bàn tay run rẩy đưa ra, lại nhìn Lý Dương liếc mắt, tựa hồ lo lắng Lý Dương lừa hắn, thấy Lý Dương mỉm cười, lúc này mới tiếp nhận Tu Linh thảo.

Thái Úc hai tay nâng cao Tu Linh thảo, trên mặt biểu hiện rất kỳ quái, giống như một tên khát cái trong tay nắm một vụn lượng vàng. Hơi lo lắng Tu Linh thảo không có hiệu lực, lại hơi lo lắng mình đang nằm mơ. Tóm lại Thái Úc lúc này hoàn toàn không có phong phạm.

- Thái Úc, còn không thu hồi Tu Linh thảo này đi.

Lý Dương lên tiếng, còn lúc này Lý Dương đã thu hồi Tam Sanh Thạch.

Thái Úc rùng mình, lúc này mới dùng Tụ Lí Càn Khôn thuật thu lấy Tu Linh thảo. Lúc này Thái Úc mới hoàn toàn bình tĩnh, vẻ mặt và khí thế trên người cũng dần dần khôi phục bình thường. Nhìn Lý Dương, thái độ Thái Úc cũng thay đổi rất nhiều, nụ cười thân mật.

- Lý Dương người cũng quá đáng, vừa rồi người cho ta Tu Linh thảo mà người không nói gì, không phải muốn làm cho ta khẩn cấp chết sao?

Thái Úc cười mắng.

Lý Dương cười khổ nói:

- Ta còn chưa kịp nói chuyện, người đã đưa ra Tam Sanh Thạch, lại muốn giải trừ huyết chi khế ước, ta làm sao nói kịp?

Thái Úc trừng nhãn rồi cười xòa. Thái Úc cũng hiểu, chỉ có thể trách hắn quá nóng nảy mới xuất hiện tình huống như vậy...

- Sư đệ!

Lý Dương xoay người nhìn Điền Cương đứng một bên, trong đầu nhớ lại những sóng gió đã qua.

Trên địa cầu, Lý Dương lúc trước chỉ đạt tới kim đan. Chỉ là một người tu ma vô cùng yếu đuối mà thôi. Trong Ma giới hoặc Yêu giới tùy tiện tuyển một cao thủ đã có thể giết hắn. Dù thế nào đi nữa, Lý Dương và Điền Cương cũng đã tung hoành trên địa cầu, hai huynh đệ trải qua bao lần huyết vũ tinh phong, một đường đi tới, Điền Cương không hề oán trách hay hối hận luôn đi theo Lý Dương, cho dù có chết vì Lý Dương, Điền Cương cũng không hề do dự.

Đương nhiên, Lý Dương cũng sẵn sàng chết vì Điền Cương, đó là tình huynh đệ.

Do đó... Lý Dương có quyết định.

- Sư đệ, ta đã lấy được Tam Sanh Thạch, sẽ mau chóng vượt Bắc Minh hải đến Quỷ giới, lần này người không cần theo ta nữa.

Lý Dương nhìn Điền Cương vỗ vai.

Điền Cương rùng mình. Tựa hồ hơi khó tin:

- Sư huynh! Người nói cái gì? Không cho ta đi Quỷ giới?

Lý Dương gật đầu, vừa muốn nói thêm, Điền Cương đã tỏ ra rất kích động nói:

- Sư huynh, lúc trước từ Ma Thần Cung đến. Lực công kích của ta so với bây giờ yếu hơn nhiều, người vẫn cho ta đi theo người, nhưng sau khi ta tìm được Khai Thiên Thần Phủ đệ nhất thần khí trong lục giới, cho dù đối mặt với cao thủ Yêu Đế tiền kì, ta cũng nắm chắc đối phó được, ta bây giờ mạnh rồi. Người vì sao ngược lại không cho ta đi theo, tại sao?

Lý Dương nhẹ nhẹ lắc đầu, nhìn mắt Điền Cương, chậm chậm nói:

- Người đi theo ta sẽ không có lợi gì, đối với người không có lợi, về phần ta ngược lại cũng rất khó xử, biết không?

Điền Cương thân thể chấn động, trong đầu suy nghĩ một chút rồi cũng hoàn toàn hiểu ra, cười khổ nói:

- Sư huynh, người sợ ta làm ảnh hưởng tới người, sợ ta gặp nguy hiểm, bởi vì ta mà người chạy trốn không kịp.

Lý Dương nói rất vô tình:

- Đúng vậy, tâm thần tu vi của người mặc dù đề cao một chút, bất quá mới Ma Quân hậu kỳ, tâm thần tu vi tệ như thế, mang theo người, một khi tới Quỷ giới, cao thủ cấp bậc Quỷ Đế có thể dễ dàng phát hiện sự tồn tại của người, đến lúc đó bọn họ vây công người tự nhiên cũng sẽ phát hiện ra ta, ta cũng sẽ lộ hành tung. Việc này sẽ làm chuyển đi Quỷ giới của ta phiền toái lắm. Mang người theo cũng như ôm một bao quần áo, mệt lắm, người biết chưa?

Lý Dương bất chấp nhân tình, trực tiếp nói luôn.

Lý Dương lần này từ hạc tâm Hỗn Độn sơn không gian ra, tâm thần tu vi đạt tới Ma Đế trung kỳ. Ma Thần Lục Tuyệt đích xác tiến bộ rất lớn, trong đó Xuyên Vân Toa Vụ, Như Phong Tự Bế, Phá Sơn Liệt Không đã hoàn toàn đại thành.

Về phần Đoạn Xuyên Phân Hải coi như là lĩnh ngộ được đại bộ phận, Hải Nạp Bách Xuyên và Khai Thiên Tích Địa vốn huyền ảo nhất cũng lĩnh ngộ đại bộ phận, một khi tâm thần Lý Dương tu vi đạt tới Ma Đế hậu kỳ, phỏng chừng có thể hoàn toàn lĩnh ngộ Ma Thần Lục Tuyệt.

Xuyên Vân Toa Vụ là thân pháp, Lý Dương có Dao Phách, giá ngự Dao Phách, sử dụng Xuyên Vân Toa Vụ, tốc độ sẽ nhanh tới mức hải nhân.

Điền Cương nghe Lý Dương nói xong, sắc mặt hơi tái đi, nhưng rồi cũng cười, Điền Cương cố gắng cười thật tươi, che dấu nỗi khó chịu trong lòng.

- Sư huynh, ta biết rồi, ta sẽ ở Bích Lan Sơn chiêu cố huynh đệ thân nhân, người an tâm đi Quỷ giới.

Chỉ một thời gian ngắn, trong đầu Điền Cương đã tự trả lời rất nhiều sự tình.

Lý Dương nói là sự thật, Điền Cương tâm thần tu vi đích thật rất yếu, một khi đi Quỷ giới, bị Quỷ giới Quỷ Đế phát hiện thế nào cũng có chuyện, đến lúc đó đúng là làm cho Lý Dương gặp rất nhiều phiền toái, cũng vì điều này mà Điền Cương cam nguyện về Ma giới.

Hắn biết, mình nói với Điền Cương vô tình như thế, Điền Cương trong lòng hẳn là có đả kích rất lớn.

Nhưng không có biện pháp, không nói nặng lời, Điền Cương căn bản nằng nặc đòi đi Quỷ giới, tới Quỷ giới, với thực lực tu vi của Lý Dương hôm nay mới là Ma Đế trung kỳ, chắc chắn sẽ bị những Quỷ Đế cao thủ hậu kỳ phát hiện, một khi bị phát hiện Lý Dương sợ bản thân mình cũng khó trốn, đừng nói đến Điền Cương.

Điền Cương là bất tử, nhưng không có nghĩa là Điền Cương có khả năng đào tẩu.

Nguyên thần Điền Cương được Khai Thiên Thần Phủ bảo vệ. Nhưng khi bị bắt, cũng không tránh được bị hành hạ một phen, Lý Dương không muốn Điền Cương mà chịu khổ sở đau đớn, nếu mình một mình một người, mặc kệ gặp được tình huống nào, ít nhất sẽ không làm cho người khác bị tổn thương.

Hơn nữa Lý Dương rất tự tin về mình, hắn đã từng thấy những cột sáng thiểm điện kia, hơn nữa trong không gian Hỗn Độn sơn, mình lại dung hợp rất nhiều năng lượng khủng khiếp, làm sao có thể bị Quỷ Đế giết chết được?

- Sư đệ. Khai Thiên Thần Phủ chính là thần khí của Bàn Cổ, Bàn Cổ có cùng cấp bậc với Hồng Quân đạo nhân, là cao thủ cao nhất cảm ngộ Hỗn Độn Đại La Thiên Đạo. Đứng đầu trong lục giới, người một khi có thể hoàn toàn sử dụng Khai Thiên Thần Phủ, thực lực của người ít nhất sẽ không yếu hơn Đại Tôn, sư đệ, đây là kỳ ngộ, cố gắng tu luyện nhé.

Lý Dương vỗ vai Điền Cương nói

Xi Vưu cũng lên tiếng nói:

- Điền Cương, nghe lời Lý Dương đi, ngoan ngoãn trở về tu luyện, tìm được Khai Thiên Thần Phủ chính là thiên địa kỳ ngộ, cho dù người đi Quỷ giới, đối với cả người và Lý Dương, đều không có gì tốt cả, chăm chú tu luyện mới là biện pháp tốt nhất.

Đang lẳng lẳng đứng bên cạnh Ngưu Ma Vương, Hạng Vũ chỉ nhìn mọi người mà không nói lời nào, lẳng lẳng nhìn, trong lòng bọn họ cũng hiểu, lúc này cần có thời gian để hai huynh đệ Lý Dương Điền Cương nói chuyện.

Điền Cương gật đầu. Trên mặt cổ nặn ra vẻ tươi cười, nhìn Lý Dương nói:

- Sư huynh, yên tâm ta sẽ không làm cho người thất vọng đâu.

- Tốt! Chờ ta từ Quỷ giới trở về, nhất định phải xem người tu luyện như thế nào.

Lý Dương cười nói, rồi ập tức xoay người quay về Thái Úc nói:

- Thái Úc, người không phải muốn đi cứu con gái người Linh Linh sao? Ta cũng muốn đi Minh giới, sau đó vượt Bắc Minh hải tới Quỷ giới. Ta và người cùng nhau về Minh giới nhé.

Thái Úc nghe thấy hai từ Linh Linh, trong lòng dâng lên nỗi xúc động, chỉ muốn về Minh giới ngay, vội gật đầu nói:

- Được, chúng ta đi.

- Bá Vương. Ngưu Ma Vương. Lý Dương luôn nhớ ân tình của hai vị đại ca, nếu Lý Dương có thể trở về, sẽ có ngày báo đáp.

Nhìn Ngưu Ma Vương và Hạng Vũ. Lý Dương xúc động nói

- Lý Dương huynh đệ, bảo trọng..

Hạng Vũ và Ngưu Ma Vương nhìn Lý Dương, gật đầu chúc phúc.

- Đại Tôn. Nương nương, Thái Úc và Lý Dương xin cáo từ tại đây.

Lý Dương và Thái Úc quay về Xi Vưu, Nữ Oa hai vị Đại Tôn cáo biệt.

Xi Vưu và Nữ Oa nương nương mỉm cười gật gật.

Nữ Oa nương nương lúc đầu không hề coi trọng Lý Dương. Nhưng khi thấy Lý Dương có thể từ hạch tâm không gian đi ra, thậm chí còn hái được Tu Linh thảo. Lúc đó thái độ đối với Lý Dương nhất thời đại biến, thậm chí có cả nụ cười thân thiết nữa.

- Sư đệ, cố gắng lên!

Lý Dương nhìn Điền Cương nhẹ nhàng gật đầu.

Điền Cương nhìn Lý Dương sắp rời đi, cũng khẽ gật đầu, hai mắt giao nhau, tất cả đều chứa đựng trong ánh mắt. Lý Dương cười, rồi đột nhiên xoay người cùng Thái Úc hóa thành lưỡng đạo lưu quang, trực tiếp bay ra khỏi Nữ Oa Cung.

- Sư huynh! Ta sẽ cố gắng.

Điền Cương trong mắt hiện lên lòng kiên định. Lúc này quay về Xi Vưu và Nữ Oa hành lễ nói:

- Đại Tôn, nương nương, Điền Cương về Ma giới trước.

Xi Vưu và Nữ Oa gật gật, Điền Cương liền hóa thành lưu quang ly khai Nữ Oa Cung.

- Xi Vưu đạo hữu. Điền Cương và Lý Dương đều rất khó lường, Điền Cương có Khai Thiên Thần Phủ, phỏng chừng sau này có gặp Đại Tôn chúng ta, cũng sẽ không yếu đuối nữa. Cho dù chỉ đạt tới Ma Đế đỉnh phong, nhưng dựa vào công kích cường hãn hãi nhân của Khai Thiên Thần Phủ, nói không chừng còn có thể đấu với Đại Tôn một trận.

Nữ vương nương nương thở dài nói.

Xi Vưu gật đầu.

Bình thường Ma Đế chỉ cần không trở thành Đại Tôn, chắc chắn chênh lệch rất xa so với Đại Tôn, trong mắt Đại Tôn chỉ là con kiến mà thôi.

Nhưng Điền Cương bất đồng.

Cho dù Điền Cương chỉ là con kiến, nhưng hắn có Khai Thiên Thần Phủ, trong mắt Đại Tôn đã không phải con kiến nữa. Khai Thiên Thần Phủ quá kinh khủng, đó là vũ khí cấp bậc thần khí của Bàn Cổ, người cùng đẳng cấp với Hồng Quân đạo nhân.

Điền Cương có Khai Thiên Thần Phủ nên cũng có quyền như Đại Tôn.

- Bất quá, nếu so sánh thì Lý Dương còn ghê gớm hơn.

Nữ Oa nói thập phần khẳng định.

Xi Vưu nở nụ cười, hỏi lại:

- Tại sao vậy?

Xi Vưu sớm đã biết linh hồn tiên thiên của Lý Dương khó lường, ít nhất cũng phải trở thành Đại Tôn, do đó hắn tìm hiểu rất chi tiết, tương lai Lý Dương hẳn là phải huy hoàng hơn Điền Cương nhiều.

Nữ Oa mỉm cười nhìn về phía Hồn Độn sơn nói:

- Thứ nhất, hồn độn hạch tâm không gian vô số năm qua ngay cả Đại Tôn đều không thể tiến vào đó, nhưng Lý Dương lại vào được, còn lấy cả Tu Linh thảo, đây là vì sao?

“Không nói về điều này nữa. Thứ hai, Hồng Quân sư phụ từng nói qua, bảo chúng ta đợi một trăm mười năm. Lý Dương này vừa vặn một trăm mười năm từ Hồn Độn sơn đi ra. Hiển nhiên, Hồng Quân sư phụ biết sự tình của Lý Dương, sự tình này lại đáng giá để Hồng Quân sư phụ tự mình nói cho chúng ta. Hồng Quân sư phụ lo chúng ta quấy rầy Lý Dương, tự mình truyền âm cho chúng ta? Lý Dương sao có thể là một nhân vật bình thường được?”

Trên mặt Nữ Oa tràn đầy khẳng định.

Hồng Quân tự mình dẫn dò. Tại sao phải dẫn dò, tự nhiên là vì bảo vệ Lý Dương, Hồng Quân tự mình giúp đỡ Lý Dương. Lý Dương nếu là người bình thường thì làm sao có chuyện như vậy được?

- Lợi hại, lợi hại.

Xi Vưu nhãn tình sáng lên. Điểm thứ nhất hắn sớm đã nghĩ đến, điểm thứ hai hắn cũng không chú ý. Bất quá Nữ Oa như vừa mới nói, Hồng Quân dẫn một trăm mười năm. Lý Dương vừa vặn một trăm mười năm đã đi ra. Hiển nhiên là vì sự tình của Lý Dương.

- Còn có điểm thứ ba nữa.

Nữ Oa thần bí cười nói

- Điểm thứ ba đó là người Xi Vưu, thủ hạ đạt tới Ma Đế hậu kỳ của người chỉ có ba người. Trong ba người này chỉ có một Li Lộc Ma Đế còn làm việc cho người rất trung tâm, nhưng người lại vì Lý Dương, đem người thủ hạ mẫn cán nhất của người giết chết, điều này thử hỏi nói lên cái gì?

Nữ Oa mỉm cười, liền xoay người ly khai hậu viện, còn Xi Vưu đứng lại một lát, lập tức ngửa mặt lên trời cười to:

- Nữ Oa, quả nhiên lợi hại, ha ha...

Cười vài tiếng, thân ảnh Xi Vưu liền biến mất vào hư không, những người khác theo hân trở về Ma giới.

352. Tập 11: Ngũ Đức Chi Thân – Chương 1: Bắc Minh Hải

Một tòa băng điêu được đặt ở trên giường, nhìn kỹ mới có thể phát hiện cái này cũng không phải băng điêu, mà là một người bị đóng băng, băng tinh bên ngoài thân rất cứng rắn. Lúc này, Đông Phương Minh Đế Thái Úc cùng với Lý Dương đang ở bên cạnh.

- Linh Linh, cha rốt cục lấy được Tu Linh thảo.

Thái Úc nhìn Linh Linh, trong mắt lộ vẻ từ phụ ôn nhu (ấm áp của người cha), lập tức tay Thái Úc lật ra, từng đạo lam sắc khí lưu vờn quanh Tu Linh thảo liền xuất hiện trong lòng bàn tay hân, linh khí từ thảo điệp Tu Linh thảo từ từ thoát ra, trong nháy mắt tràn ngập cả căn phòng.

- Thái Úc, có thể bắt đầu.

Lý Dương bên cạnh nhắc nhở. Thái Úc gật đầu, từ lòng bàn tay, Tu Linh thảo phiêu phù liền tự động bay về phía Linh Linh, cuối cùng dừng lại bên ngoài Linh Linh, từ từ xoay tròn, từng đạo lam sắc quang hoa từ Tu Linh thảo bay ra, sau đó dung nhập vào trong cơ thể Linh Linh.

Băng tinh bên người Linh Linh bắt đầu chậm rãi dung hóa, khối băng tinh này khi dung liền hóa thành khí lưu, tiêu tán ra ngoài.

Một lát sau, trên người Linh Linh đã không còn chút băng tinh nào, giống như một cô nương đang ngủ say, lẳng lặng nằm ở trên giường nhắm mắt lại, Tu Linh thảo tiếp tục phát ra từng đạo lam sắc quang hoa dung nhập trong cơ thể Linh Linh, Lý Dương và Thái Úc đều im lặng nhìn.

Bọn họ rất rõ ràng, vừa rồi bất quá chỉ giải trừ băng tinh bên ngoài thân thể, Băng Phách Tỏa Hồn bí pháp chính là dung nhập vào trong nguyên thần, muốn giải trừ chắc chắn rất khó.

Qua một lúc, Linh Linh chưa có dấu hiệu có tỉnh lại.

Trán Thái Úc toát mồ hôi như mưa, hân đã cố gắng nhiều năm, mỗi lần như vậy hân đều tận lực, nhưng là hân chỉ có thể không ngừng chờ đợi.

Lý Dương đứng cạnh nhìn Thái Úc cũng không nói tiếng nào, chỉ là lẳng lặng cùng đợi.

Tu Linh thảo như trước không mau không chậm địa xoay tròn trứ, từng đạo lam sắc quang hoa không ngừng dung nhập vào trong cơ thể Linh Linh.

“Tính mạng lực lượng bên trong Tu Linh thảo tiêu hao ước chừng ba thành, Băng Phách tỏa hồn quả nhiên lợi hại.” Lý Dương trong lòng âm thầm nói. Lý Dương vừa mới tán hất một lát, Thái Úc lập tức nói:

- Linh Linh, mau tỉnh lại, Linh Linh. Người mau tỉnh lại đi.

Lý Dương lúc này mới phát hiện, vẻ mặt Linh Linh đã bắt đầu chậm rãi biến hóa, hiển nhiên đã bắt đầu thức tỉnh.

Thần thức quét qua, Lý Dương phát hiện Băng Phách tỏa hồn toàn bộ đã bị giải trừ.

Linh Linh lông mi chớp động, từ từ mở ra, nhìn bóng người trước mắt nghi hoặc hỏi:

- Phụ thân? Sao ngươi lại tới đây?

Hiển nhiên, sau khi trúng Băng Phách tỏa hồn, Linh Linh căn bản quên mất rốt cuộc đã xảy ra sự tình gì.

- Người trúng Băng Phách tỏa hồn, nếu cứ tiếp tục như vậy mà không có Tu Linh thảo nguyên thần năng lượng không ngừng mất đi cho đến lúc tử vong.

Thái Úc trực tiếp quay về phía Linh Linh nói.

Linh Linh ngăn ra:

- Băng Phách tỏa hồn, ta trúng Băng Phách tỏa hồn? Không đúng a, ta lúc trước đang ở cùng Hồn Băng thúc thúc, Hồn Băng thúc thúc trả lại cho ta Băng Phách huyền tinh, sau đó, sau đó ta chỉ...

Linh Linh tựa hồ nhớ lại sự tình xảy ra lúc trước.

- Hồn Băng thúc thúc? ừ, hẳn không phải gọi là Hồn Băng, mà là Băng Hồn. Hơn nữa lại là Quỷ Đế của Quỷ giới. Hẳn tiếp cận người, đó là muốn hại người, muốn cho người từ từ chết đi, làm cho phụ thân phải đau khổ.

Thái Úc nói xong, trên người không tìm được sát khí tỏa ra.

Linh Linh lắc đầu:

- Không, không, Hồn Băng thúc thúc sẽ không hại ta, à, Mộc Dịch ca ca, người cũng ở đây, người nói cho cha ta biết Hồn Băng thúc thúc đối với ta rất tốt, tuyệt đối sẽ không hại ta.

Linh Linh đột nhiên đứng dậy, chạy đến bên người Lý Dương cầm lấy tay hắn nói.

Linh Linh không hổ là Minh Quân cấp bậc cao thủ, cho dù không vận động trăm năm lâu như vậy, thân thể cũng không có chút cảm giác cứng ngắc. Một siêu cấp cao thủ bế quan mấy ngàn năm, cũng là việc bình thường, không vận động trăm năm, chỉ là việc nhỏ.

Nhìn con mắt Linh Linh thuần khiết như vậy, Lý Dương không đành lòng lừa gạt, nói:

- Linh Linh, Hồn Băng đó thật là Quỷ Đế Băng Hồn, cũng là hung thủ thi triển Băng Phách Tỏa Hồn với muội, cho nên Băng Phách huyền tinh...

Thái Úc cũng là hừ lạnh nói:

- Băng Phách huyền tinh? Băng Phách huyền tinh chính là do Băng Hồn thi triển Băng Phách Tỏa Hồn thân khí, không có Băng Phách huyền tinh, hẳn sao có thể thi triển bí thuật này. Linh Linh, từ hôm nay trở đi, người tuyệt đối không thể rời khỏi đế cung, Băng Hồn một khi biết người thế này, chắc chắn sẽ lại đến hạ thủ.

- Hồn Băng thúc thúc hại ta? Sao có thể?

Linh Linh không nghe được Thái Úc nói gì, chỉ là chính mình tự nói thầm, Hồn Băng hại nàng, sự tình này đối nàng quả thực đã kích rất lớn.

Linh Linh đột nhiên ngẩng đầu nói:

- Cha, Hồn Băng thúc thúc có nói qua, mẫu thân tên là Nhan Vũ, lại đang ở một địa phương kỳ lạ nên không thể đến gặp ta, hãy dẫn ta đi gặp Hồn Băng thúc thúc hỏi hắn xem mẫu thân rốt cuộc là ở đâu, ta muốn đi gặp mẫu thân, ta muốn gặp mẫu thân.

Linh Linh lôi kéo tay Thái Úc, cầu khẩn nói.

Đã nhiều năm, Linh Linh đã từng này tuổi rồi, nàng cho tới bây giờ chưa gặp qua mẫu thân nàng, thậm chí ngay cả tên cũng không biết, cũng là từ Băng Hồn mới biết tên mẫu thân nàng.

- Mẫu thân người? Nhan Vũ?

Thái Úc cũng thở dài một hơi, chậm rãi nhắm mắt lại, nước mắt trong suốt từ khóe mắt hắn chảy ra.

- Cha, con thật sự rất muốn rất muốn gặp mẫu thân.

Linh Linh rất muốn khóc rồi.

Thái Úc ngửa đầu, cố gắng làm cho nước mắt chính mình không chảy xuống, trong lòng cũng thở dài “Mẫu thân người, ta chẳng lẽ lại không muốn gặp nàng ư? Tất cả đều đã đã muộn rồi, không có cơ hội đâu.” nhưng Thái Úc không có nói cho Linh Linh chân tướng sự việc.

Lý Dương nhìn cha con Thái Úc, chậm rãi đi ra cửa phòng.

Cảm tình của Thái Úc, hẳn cũng đã được Lưu Li cho biết, hẳn cũng biết giờ phút này hẳn lưu tại đây sẽ không tốt.

- Thái Úc, nhờ người xin lỗi với Linh Linh, ta không từ mà biệt.

Lý Dương thần thức truyền âm cho Thái Úc. Lúc này Lý Dương đã ra khỏi Đông Phương Minh Đế để cung, trực tiếp hướng phương Bắc mà bay đi rất nhanh.

Thái Úc thân thể hơi run, quay đầu nhìn lại, hẳn biết Lý Dương đã rời khỏi.

Hai cha con ở cùng một chỗ đã lâu, Linh Linh cũng trải qua cuộc sống không có mẹ suốt bấy nhiêu năm rồi, không lâu sau, tâm tình đã bình tĩnh lại.

Hai cha con đi ra ngoài hoa viên ở phía sau.

- Cha, Mộc Dịch ca ca đâu?

Lúc này, Linh Linh mới nhớ tới Lý Dương thì đã không thấy bóng dáng.

Thái Úc cười:

- Mộc Dịch ca ca hẳn đã đi đến một địa phương rất rất xa rồi, xa đến mức người căn bản không thể đến.

Nói xong, liền ngẩng đầu nhìn về phía địa phương xa xôi ở phía Bắc.

Linh Linh trong miệng cũng thấp giọng thì thầm:

- Mộc Dịch ca ca!

Tại phương Bắc xa xôi... Cước đạp bạch sắc đao mang, trong đao mang có đao phách, Lý Dương giống như một hắc sắc tia chớp, hoa phá trường không, trực tiếp hướng Minh giới cực Bắc mà bay đi, quỹ tích Lý Dương cũng không phải thẳng tắp, mà là dựa theo quỹ tích phi hành Xuyên Vân Toa Vụ.

Tốc độ cực nhanh, đã đạt tới mức làm cho người ta phải sợ hãi.

Một lát sau, Lý Dương đã thấy được vô tận hải dương ở phương Bắc.

Mắt nhìn không thể thấy được ranh giới, trong lúc nhất thời cũng khó để phán định trong hải dương rốt cuộc có cái gì. Đáy biển quả thật rất thần bí.

- Hô!

Lý Dương thân hình lóe lên, đã xuống dưới đất, đứng bên cạnh hải dương, sóng biển đánh vào vang ra thanh âm không ngừng.

“Bắc Minh hải, đây là Bắc Minh hải, Bắc Minh hải chúa tể chính là Yêu Đế Côn Bằng, thực lực cực kỳ cường hãn, kể cả Ngưu Ma Vương, phỏng chừng thực lực cũng không phải đối thủ của Yêu Đế Côn Bằng.” Lý Dương trong lòng không kìm được nói ra.

Phải biết rằng, Bắc Minh hải chính là ranh giới giữa Quỷ giới và Minh giới, theo lý mà nói chúa tể trong đó chắc là người của Quỷ giới hoặc Minh giới, nhưng khi Yêu Đế Côn Bằng tiến vào, đã trở thành Bắc Minh hải bá chủ.

Lý Dương và Ngưu Ma Vương trong lúc nói chuyện, Ngưu Ma Vương đã nói rằng luận về thực lực, hẳn có thể không bằng Côn Bằng Yêu Đế.

Côn Bằng Yêu Đế thực lực quả thực không thể tưởng tượng, công pháp Côn Bằng Thôn Phệ, cho dù là lợi hại như Dã Tượng Vương cao thủ cấp bậc, phỏng chừng khó có thể ngăn cản.

Huống chi mấy năm gần đây Côn Bằng Yêu Đế giấu mình ở Bắc Minh hải, thực lực rốt cuộc đạt tới mức nào, đã không ai có thể nói được.

Tôn Ngộ Không tung hoành trong Yêu giới, từng nói đến nếu Yêu Đế Côn Bằng xuất mã, lúc ấy cho dù đang là Yêu Đế hậu kỳ Tôn Ngộ Không có thắng hay không cũng rất khó nói.

Từ đây có thể tưởng tượng Côn Bằng lợi hại thế nào.

Bắc Minh hải, nước biển rất nặng, kinh khủng nhất chính là “Long Hư Toàn Phong”, gặp được “Long Hư Toàn Phong” chỉ có biện pháp duy nhất là trốn xuống đáy sâu ngàn thước Bắc Minh hải.

Lý Dương đối với Bắc Minh hải cũng không phải không biết gì, hẳn ít nhất cũng nghe theo lời bọn Ngưu Ma Vương và Hạng Vũ.

Bắc Minh hải “Long Hư Toàn Phong” căn bản không thể ngạnh kháng, có lẽ Ma Đế hậu kỳ cao thủ có thể miễn cưỡng ngăn cản ba, bất quá theo lời Ngưu Ma Vương, phần đông Yêu, Ma Đế nếu gặp được Long Hư Toàn Phong đều trực tiếp nhảy xuống đáy biển Bắc Minh hải.

- Không quan nguy hiểm, chỉ cần đi là được.

Lý Dương không để ý, dưới chân trực tiếp xuất hiện đao mang, phóng vào Bắc Minh hải, cực nhanh hướng về phương Bắc bay tới.

Bắc Minh hải rộng lớn khôn cùng, phân chia Minh giới và Quỷ giới, trong đó có vô số hiểm cảnh, hải dương tự nhiên thật lớn như thế cũng có một ít chủng tộc đặc thù, nước biển Bắc Minh hải mặc dù rất nặng, áp lực rất lớn, thiên nhiên thần kỳ như vậy đương nhiên phải có một số chủng tộc đặc biệt.

Lý Dương đang phi hành trên không Bắc Minh hải, có thể thấy được bề mặt Bắc Minh hải hải dương có một ít phi điều động vật dài khoảng hai ba thước đang xuyên qua mặt biển, tốc độ cực nhanh, dựa theo Lý Dương quan sát, ít nhất có thể tương đương với Ma Soái cao thủ.

Lý Dương chấp tay, cước đạp đao mang, kinh phong xuy chỉ, nhưng Lý Dương lại cảm thấy rất nhẹ nhàng.

“Bắc Minh hải quả nhiên quái dị, đối với trên không cũng có hấp dẫn lực lớn như vậy, nếu không phải đao phách tốc độ rất nhanh, năng lượng cũng mạnh chắc đã sớm bị hút vào Bắc Minh hải.” Lý Dương cảm thụ được hấp dẫn lực cường đại của Bắc Minh hải, rốt cục hiểu được nguyên nhân vì sao dưới Ma Quân, căn bản lại không có hy vọng gì vượt qua Bắc Minh hải.

Bắc Minh hải đối với tất cả các vật thể trên không trung đều có áp lực, hơn nữa tại hải vực các phương hướng khác nhau dẫn lực cũng bất đồng, thậm chí kể cả trong cùng một khu vực, phương hướng dẫn lực cũng không ngừng biến hóa, do đó, Lý Dương phi hành tự nhiên cũng bị ảnh hưởng.

Dẫn lực rất mạnh, dưới Ma Quân cấp bậc, phỏng chừng căn bản không thể chống cự dẫn lực này.

- Hừ...

Lý Dương giống như một đạo hắc sắc tia chớp, xuyên qua bầu trời Bắc Minh hải, quỹ tích rất tự nhiên, cũng là do “Xuyên Vân Toa Vụ” đạt đến mức tận cùng, bằng vào “Xuyên Vân Toa Vụ”, Lý Dương cũng giảm đi rất nhiều dẫn lực.

- Nếu cứ tiếp tục thế này, phỏng chừng một ngày, ta có thể đến Quỷ giới.

Lý Dương trên mặt mỉm cười, “Long Hư Toàn Phong cũng không phải thường có, Thái Úc cũng nói, hẳn qua lại Minh giới và Quỷ giới giao hảo vài lần, đều không có gặp Long Hư Toàn Phong, ta chắc sẽ không xui xẻo như vậy.”

Lý Dương trong lòng âm thầm cầu phúc, nếu hết thấy thuận lợi, đến Quỷ giới sẽ dễ dàng hơn.

- Không thể nào.

Lý Dương đột nhiên trừng hai mắt, nhìn bầu trời hải dương phía Bắc, chỉ thấy bầu trời phương Bắc Bắc Minh hải, từng đạo giống như long quyền phong không ngừng xoay tròn, màu đen sẫm, thậm chí ngay cả nước biển Bắc Minh hải cũng bị cuốn lên tận trên không.

Gió lốc liên tục nối tiếp nhau, cả bầu trời phương Bắc Bắc Minh hải, từ đông sang tây, tất cả đều là gió lốc, khôn cùng gió lốc, căn bản không thể vượt qua.

“Long Hư Toàn Phong” đúng là cực kỳ kinh khủng.

Lý Dương không tìm được dừng lại, mặc dù giờ phút này khoảng cách “Long Hư Toàn Phong” vẫn còn ngoài ngàn dặm, nhưng bởi vì kích thước Long Hư Toàn Phong quá mức khổng lồ, căn bản là rất dễ thấy được, Lý Dương đứng cách xa như vậy nhưng nhìn rất rõ ràng.

- Tê tê...

Thần thức Lý Dương rõ ràng phát hiện, gió lốc này thế nhưng lại làm cho không gian có vết rách nhè nhẹ, mặc dù không có hoàn toàn vỡ ra, nhưng là đã làm cho Lý Dương hoảng sợ, Long Hư Toàn Phong lợi hại, tuyệt đối có thể so với thần khí, hơn nữa phạm vi công kích còn lớn hơn thần khí.

- Không trách được bình thường Yêu, Ma Đế gặp Long Hư Toàn Phong, đều là trực tiếp tiến vào đáy biển Bắc Minh hải.

Ngoài ngàn dặm, Lý Dương đã cảm nhận được “Long Hư Toàn Phong” hấp dẫn lực xoay tròn, thậm chí ngay cả khi Long Hư Toàn Phong không ở gần sát, cổ hấp dẫn lực đang không ngừng gia tăng, còn có Bắc Minh hải truyền đến hấp dẫn lực, Lý Dương bất đắc dĩ lắc đầu, lúc này hóa thành một đạo hắc mang lao xuống Bắc Minh hải.

Ngàn thước? Dựa vào tốc độ Lý Dương, ngàn thước cũng chỉ trong nháy mắt, Lý Dương một hơi xuống thẳng chỗ sâu vạn thước, bất quá Bắc Minh hải không phải hải dương bình thường ở địa cầu, đáy sâu hơn ngàn dặm, vạn thước bất quá chỉ là hai mươi dặm mà thôi, chỉ có thể xem như phần nông của hải vực.

Lý Dương đứng sâu trong Bắc Minh hải, áp suất rất lớn, Lý Dương so với hần hồi trước ở địa cầu, giờ phút này thân thể hần đã cường đại đến hải người.

- Long Hư Toàn Phong quả nhiên rất nhanh, đã tới chỗ ta rồi.

Lý Dương thần thức rõ ràng đã thấy khôn cùng Long Hư Toàn Phong phi thiên cái địa thổi qua một khu vực lớn của Bắc Minh hải, thậm chí ngay cả vạn thước dưới đáy biển cũng đều bị chấn động.

353. Chương 2: Dung Luyện Thần Khí

Ở trên hải diện trên phi hành, đó là muốn chết, Lý Dương còn chưa có điên, không việc gì phải vội vã.

Dưới vạn thước Bắc Minh hải, Lý Dương đang mỉm cười phi hành, hần cũng không có sử dụng đao phách phi hành, chỉ là đơn thuần sử dụng Xuyên Vân Toa Vụ.

Giờ phút này, quỹ tích phi hành của Lý Dương càng thêm mờ ảo, thân thể phẳng phát đến đâu, tàn ảnh hiện lên ngoài ngàn dặm, vừa phi hành, Lý Dương vừa cẩn thận quan sát hết thấy vạn vật trong Bắc Minh hải, Bắc Minh hải mặc dù áp lực nước rất nặng, nhưng là cũng có nhiều loại sinh vật.

Trên đường phi hành, Lý Dương trong đầu cũng giống như thiên mã hành không, không ngừng nghĩ dò xét.

“Phải rồi, chân hỏa ta đã biến thành chân hỏa xám sặc, uy lực như thế nào cũng khó nói, không chừng có thể luyện hóa Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch. Trong Quỷ giới, ở quân doanh địch nhân, thực lực càng mạnh mới có hy vọng hoạt trụ được càng lâu, khả năng tìm được Tuyệt cang lớn, công lực trong lúc nhất thời khó có thể đề cao, chỉ có thể dựa vào vũ khí.” Lý Dương đột nhiên dừng lại, trên mặt có một tia hưng phấn.

”Luyện khí! Xám sặc chân hỏa của ta nói không chừng có thể luyện hóa Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch, đến lúc đó, mang Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch dung nhập vào Chiến Thần Ngõa cùng với Hám Địa quyền sáo, do đó, ta sẽ có hai kiện thần khí... Tại Quỷ giới công việc càng thêm dễ dàng.” Lý Dương trên mặt có mỉm cười.

“Mặc kệ, trước hết tìm một địa phương, xem xám sặc chân hỏa rốt cuộc có thể luyện hóa Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch hay không?” Lý Dương lúc này quyết định, thần thức lập tức tản ra khứ. Trong chốc lát, Lý Dương phát hiện ngoài trăm dặm, trong đáy biển có một hòn đảo.

Một khi sử dụng độn thuật, liền có thể tiến vào bên trong hòn đảo.

Ở trong đó tu luyện là an toàn nhất bất quá chỉ là nơi đó... Lý Dương đã có quyết định, tốc độ lập tức đề lên cao nhất, dưới chân đao phách đao mang cũng xuất hiện, Lý Dương hóa thành một đạo hắc sắc tia chớp, hoa phá không gian, cơ hồ một lát, đã đi tới bên ngoài hòn đảo.

Đứng dưới đáy biển Bắc Minh hải.

Quan sát hòn đảo, hòn đảo này không được tính là lớn, diện tích chỉ có hơn mười dặm mà thôi, bất quá cũng là có không ít sinh linh sống ở trong đó, thần thức đảo qua, hết thấy đều nằm trong tay Lý Dương.

“Rất yếu, phi thường yếu, nơi này kẻ mạnh nhất mới là một Yêu Quân hậu kỳ Ô Quy, căn bản không có gì uy hiếp.” Lý Dương lạnh nhạt cười, căn bản không có xem cường giả mạnh nhất trong đảo để vào mắt.

Hắn trực tiếp nhảy vào trong hòn đảo, sau đó thi triển độn thuật, lên vào chỗ sâu trong hạch tâm hòn đảo.

Hòn đảo hạch tâm chính là nhiều loại nham thạch, đương nhiên nham thạch này cũng không phải tất cả đều là thực tâm địa, cũng có vô tâm, độ cứng rắn của các loại quặng thạch này cũng bất đồng, Lý Dương xuyên vào trong đó, rồi sau đó tùy tiện chọn một huyết động.

Lý Dương vào trên trong.

Trên mặt không có chút kích động, chỉ rất bình tĩnh, tay phải vung lên, một khối Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch phiêu phù trong người hiện ra trước.

Lúc trước trong hạch tâm không gian Hỗn Độn sơn, ba khối Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch cao bằng ba người, mặc dù bên trong trống rỗng, nhưng là cho dù như thế, ba tảng Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch quả thật rất kinh nhân.

Ba tảng Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch lớn nhỏ cũng là hơn vạn khối.

Đồng thời, một đóa xám hỏa từ trong cơ thể Lý Dương bay đến.

- Xuy xuy...

Chân hỏa xám sắc từ từ liên bao vây Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch, không ngừng đốt cháy xung quanh, Lý Dương nhìn kỹ, trong lòng yên lặng chờ mong Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch có thể bị dung hóa. Qua một lúc, Lý Dương cũng không có đã thấy Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch biến động.

Lý Dương bất đắc dĩ “Ai, xem ra ta vừa rồi là nằm mộng giữa ban ngày, tưởng tượng quá mức hoàn mỹ rồi thần khí sao có thể dễ dàng luyện chế vậy? Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch cực kỳ cứng rắn, Cửu Muội Chân hỏa cũng không thể luyện hóa, duy chỉ có Nhị Nghi Tịnh hỏa mới có thể dễ dàng luyện hóa.

Cấp bậc chân hỏa xám sắc của ta so với Nhị Nghi Tịnh hỏa cũng có chênh lệch.

Lý Dương trong lòng cảm thán, đang chuẩn bị thu lại xám sắc chân hỏa.

Đột nhiên, Lý Dương trong mắt hiện lên một đạo tinh quang, cẩn thận nhìn chằm chằm vào một chỗ, hắn phát hiện Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch tựa hồ có chút biến hóa, lúc này Lý Dương thần thức đột nhiên bao trùm lên Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch, quan sát rất tỷ mỉ.

Quả nhiên, thần thức cẩn thận quan sát, Lý Dương liền phát hiện Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch quả thật đang bị dung hóa, chỉ là tốc độ dung hóa quá chậm.

Qua một lúc như vậy mới chỉ dung hóa một chút mà thôi.

“Hừ, chỉ cần có thể dung hóa một chút là có thể luyện khí rồi, ai da, ta sao lại quên cách “luyện khí” ghi trong bí thuật!” Lý Dương nhất thời cười rất tự tin, đồng thời Chiến Thần Ngõa tự động từ trong cơ thể Lý Dương phiêu phù đến, Chiến Thần Ngõa phiêu phù trước người Lý Dương, đồng thời trong cơ thể Lý Dương lại bay ra tám đóa Tinh Cực chi hỏa, Cộng với một đóa từ đầu, tổng cộng có chín đóa Tinh Cực chi hỏa.

Chín đóa Tinh Cực chi hỏa xuất ra liền vây quanh toàn bộ Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch, bởi vì hỏa năng lượng tăng lên nhiều, Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch dung hóa tốc độ nhanh hơn thêm một chút.

- Cửu Cung Dung Tâm!

Hai tay Lý Dương không ngừng chuyển động, trong nháy mắt 360 đạo thủ ấn quyết phiêu phù bay lên, thủ ấn quyết dần dần hình thành một đạo hỏa thật lớn, trong nháy mắt, 360 đạo bất đồng thủ ấn quyết kết xuất.

Cuối cùng, thần tình Lý Dương đỡ bưng, cố gắng kết ra 360 đạo thủ ấn quyết cuối cùng, tất cả thủ ấn quyết hình thành một kim sắc hỏa.

Đúng là “Cửu Cung Dung Tâm” bí thuật, một khi sử dụng, có thể cho một ít cấp thấp chi hỏa dung hợp trở thành một ít cao cấp chi hỏa.

Bất quá tổng cộng kết xuất 1080 đạo thủ ấn quyết cũng không phải việc đơn giản, hơn nữa “Cửu Cung Dung Tâm” bí thuật, rất ít người biết, Lý Dương cũng là nhờ có Xi Vưu truyền lại trong lúc “luyện khí” mới biết được.

Chín đóa Tinh Cực chi hỏa không ngừng thiêu đốt, thủ ấn quyết hình thành chân hỏa.

- Sí!

Lý Dương đột nhiên quát khẽ một tiếng, năng lượng trong cơ thể đột nhiên chấn động, chín ngọn lửa cùng với thủ ấn quyết hình thành chân hỏa, thế nhưng trong nháy mắt khi dung hợp đã xảy ra đặc thù biến hóa.

Chân hỏa đã biến thành một đạo hắc sắc mỏng manh, đúng vậy, chính là hắc sắc hỏa.

Hắc sắc hỏa phi thường mong manh, nhưng chỉ cần hắc sắc hỏa này cũng đủ làm cho Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch rất nhanh bị dung hóa.

Lý Dương trong mắt lóe lên sự hưng phấn.

Trực tiếp không chế Chiến Thần Ngõa cũng dung nhập vào trung tâm ngọn lửa.

Ngay lập tức, Chiến Thần Ngõa hoàn toàn bị dung hóa, con mắt Lý Dương từ từ nhắm lại, hết thấy thần thức ra không chế, dung luyện so với luyện chế vũ khí bình thường còn dễ dàng hơn, dung luyện chỉ là đem vũ khí nâng cấp.

Cho nên, Lý Dương đó là thông qua dung luyện, không ngừng rèn luyện tài liệu Chiến Thần Ngõa, sau đó dung hợp với Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch, không ngừng tinh hóa, làm cho Chiến Thần Ngõa đạt tới trạng thái cực mạnh.

Không ngừng rèn luyện.

Không ngừng dung hợp.

”Tương phế tra”- lấy ra một ít tài liệu luyện hóa, “bài xích diệu” - đem Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch dung nhập vào trong, làm cho hắc sắc hỏa không ngừng thiêu cháy, không ngừng tinh hóa, Lý Dương trong cơ thể không ngừng cung cấp Tinh Cực chi hỏa, sau đó chuyển hóa thành hắc sắc hỏa nhẹ nhàng, cố gắng kéo dài thời gian càng lâu càng tốt.

Cứ như thế mà rèn luyện.

Bản chất Chiến Thần Ngõa thượng cũng chậm rãi nâng cấp.

Ba ngày sau.

Lúc này, sắc mặt Lý Dương đã có chút tái nhợt, hắc sắc hỏa đã hoàn toàn biến mất.

Con mắt nhắm mắt lại của Lý Dương dần dần mở ra, nhìn Chiến Thần Ngõa đang huyền phù trước mắt, tản ra hắc sắc quang mang nhẹ nhàng, trong mắt lộ vẻ hưng phấn.

Chiến Thần Ngõa - thần khí! Chiến Thần Ngõa có đặc tính đề thăng mức công kích và phòng ngự vẫn tồn tại như trước, chỉ là công kích và phòng ngự đã tăng lên một bậc, thậm chí Chiến Thần Ngõa càng nhẹ.

đúng vậy, rất nhẹ.

Lúc này bị dung luyện thành công, Chiến Thần Ngõa rất bạc, phi thường bạc.

Đại bộ phận là do luyện hóa nhất đẳng tài liệu, giờ phút này Chiến Thần Ngõa chính thể chính là dựa vào Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch.

Dựa vào một ít tài liệu hiếm có dung hợp, uy lực đã đề cao thêm một bậc.

Lý Dương tâm ý vừa động, Chiến Thần Ngõa trong nháy mắt liền xuất hiện trên hai chân Lý Dương. Lúc trước nó chỉ có thể xem như thượng phẩm ma khí, trước mặt Ma, Yêu Đế, căn bản không tính vào đâu, hôm nay Chiến Thần Ngõa có thể so với Ngưu Xoa, Thụy Vân sơn.

“Ha ha! Có Chiến Thần Ngõa này cho dù đối mặt với Quỷ Đế, cũng có thể đấu một trận.” Lý Dương tin tưởng trong không gian hạch tâm Hỗn Độn sơn, Lý Dương tu vi mặc dù không gia tăng, nhưng thân thể và đạo pháp hấp thu được Tinh Kim Chi Khí và Mộc Linh Chi Khí.

Tinh Kim Chi Khí làm cho thân thể đạo pháp càng thêm cứng rắn; Mộc Linh Chi Khí làm cho thân thể đạo pháp càng thêm tràn ngập dẻo dai.

Thân thể tu vi mặc dù là Ma Quân trung kỳ, cho nên hấp thu Tinh Kim Chi Khí, thực lực cũng là vượt cả Ma Quân hậu kỳ, hơn nữa thân khí “Chiến Thần Ngõa”, cùng Ma Đế đại chiến một hồi, cũng không phải không có khả năng, hơn nữa Quỷ giới Quỷ Đế thân thể tu vi không bằng Ma Đế ở Ma giới.

Lý Dương thân hình ổn định lại thầm nói:

- Hừm, luyện chế thần khí quả thực không dễ làm, ta tinh thần tu vi đã đạt tới Ma Đế trung kỳ, tốc độ khôi phục nhanh như vậy, hơn nữa lại biết “Cửu Cung Dung Tâm” bí thuật, cũng thiếu chút nữa đã không thể kiên trì, xem ra, luyện chế thần khí, ngoại trừ một ít Ma, Yêu Đế, cũng chỉ có Đại Tôn mới có thể luyện chế.

Lập tức, Lý Dương liền ngồi tọa thiền an tâm khôi phục lên.

Lý Dương lần này luyện chế, chân hỏa tiêu hao quá mức lớn, dựa vào thực lực hẩn luyện chế thần khí, thật sự có chút miễn cưỡng, phải biết rằng ngay cả Ma, Yêu Đế bình thường đều không thể luyện chế thần khí, Lý Dương bởi vì hấp thu Lôi Viêm chân hỏa, hơn nữa lại có “Cửu Cung Dung Tâm” bí thuật mới có thể luyện chế.

Mười ngày sau, Lý Dương hoàn toàn tỉnh táo lại.

“Ặc? Sao ta cảm giác chân hỏa ngược lại càng thêm tinh thuần, xem ra tiêu hao quang chân hỏa cũng là chuyện tốt.” Lý Dương bên trong nhìn vào, liền nở nụ cười, lập tức một khối Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch phiêu phù đến.

“Hừ, lần trước luyện chế Hám Địa quyền sáo thể nhưng chỉ đạt hiệu quả có năm lần, ta tự nhận đối với “Như Phong Tự Bế” linh ngộ đã hoàn toàn đại thành, lần này ít nhất cũng phải đạt hiệu quả gấp mười.” Lý Dương thầm nghĩ.

Lúc này đây, hẩn tịnh không cho phép bị động như vừa rồi, mà là trực tiếp luyện chế một tân quyền sáo.

Tân Hám Địa quyền sáo.

Hôm nay, Lý Dương đối với thiên đạo đã hiểu được thêm, nên so qua với quá khứ thì mạnh hơn rất nhiều, Chiến Thần Ngõa bởi vì do Xi Vưu Đại Tôn luyện chế, cho nên Lý Dương cũng chỉ là tinh hóa, tăng cường chất.

Với Hám Địa quyền sáo, Lý Dương cũng muốn trọng tân luyện chế.

“Cửu Cung Dung Tâm!” Cùng một chiêu, Lý Dương lại hao phí rất nhiều công lực kết xuất 1080 đạo ấn quyết, một kim sắc hỏa lại hình thành, đồng thời Lý Dương hai tay ngang thân, mười ngón tay giống như vô cốt, mềm mại chuyển động.

Gần một ngày.

Một ngày sau, một đôi quyền sáo giống như thủy lưu bình thường phẳng phất tản ra ngũ thái quang mang liền xuất hiện trước mặt Lý Dương, tân quyền sáo hoàn toàn do Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch luyện chế, quyền sáo rất là nhỏ, một khối Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch hoàn toàn cũng đủ luyện chế hai cái bao tay.

- Ai.

Lý Dương nhìn tân quyền sáo, trên mặt mặc có chút vui mừng, nhưng một lúc lâu sau, lại thở dài một hơi.

“Đối với thiên đạo mà giải thích cũng không kịp Xi Vưu, tân Hám Địa quyền sáo này chấn phúc chỉ có tám phần hiệu quả, không so được với Chiến Thần Ngõa hiệu quả mười phần.” Lý Dương có vẻ không hài lòng, hần đối với “Xuyên Vân Toa Vụ” “Như Phong Tự Bê” cùng với “Phá Sơn Liệt Không” hoàn toàn đại thành.

Nhưng lần này chấn phúc hiệu quả chỉ có tám phần. Bất quá, Lý Dương cũng rất rõ ràng, Xi Vưu đã đạt tới Đại Viên Mãn cảnh giới, tại sao không có luyện chế hoàn toàn một Chiến Thần Ngõa mới, mà chỉ thay đổi tài liệu bên trong, nguyên nhân căn bản cũng chỉ là rèn luyện một phen mà thôi.

“Mặc kệ như thế nào, Chiến Thần Ngõa, Hám Địa quyền sáo hôm nay đều xem như thần khí, có hai đại thần khí này, hơn nữa tinh thần công kích, tức không để dụng đao phách, đối với Yêu Đế, Quỷ Đế bình thường, ta đều có thể đem ra chặt.” Lý Dương trên mặt có một tia tự tin.

Lập tức, Lý Dương thi triển khai độn thuật, trực tiếp từ bên trong hạch tâm hòn đảo phóng đi ra ngoài.

- Kim Mao Thủy Viên, ha ha, phỏng chừng Yêu giới cũng không có Kim Mao Thủy Viên, xem ra Kim Mao Thủy Viên nhất tộc đã sớm tuyệt chủng, thế nhưng lại để ta gặp được ba tên Kim Mao Thủy Viên các người, ông trời đối với ta cũng không tệ a.

Trên Quy Uẩn đảo, một trung niên nam tử người hơi gầy đang cười to.

Phía trước trung niên nam tử có một đôi vợ chồng cùng với một gã thiếu niên, đều là thành hình người, ít nhất cũng phải là Thiên Yêu cấp bậc.

Đôi vợ chồng này ôm chặt thiếu niên, hai người khí thế trên người bắt đầu tăng lên, hai người hung hăng nhìn trung niên nam tử, chỉ cần một lời bất hòa liền ra tay chuẩn bị chém giết, nhưng trung niên nam tử cũng chỉ cười lạnh không thèm để ý.

Lúc này, một đạo hắc sắc thân ảnh từ phương xa chợt tiến đến, toàn tức liền đứng trên một cự thạch ở xa.

354. Chương 3: Kim Mao Thủy Viên

Lý Dương tinh thần tu vi đã là Ma Đế trung kỳ, đứng ở xa xa, nên không ai phát hiện ra.

- Đồng Loạn, vợ chồng chúng ta và người vô oán vô cừu, người đừng quá đáng, nếu không vợ chồng ta cũng sẽ không để người yên, Kim Mao Thủy Viên chính là trời sanh dị chủng, không thể đơn giản bằng vào mặt ngoài mà phán định thực lực.

Nam nhân trong hai vợ chồng nói nói.

Trung niên nam tử có vẻ rất kinh ngạc:

- Hả? các người sao lại biết đại danh Đồng Loạn ta? Thật là kỳ quái a, xem ra các người cũng là ở trên Quy Uẩn đảo này, thuật ẩn tích của các người quả thật cao thâm, Đồng Loạn ta lại không biết các người tồn tại.

Vị thiếu niên đứng sau hô:

- Cha mẹ ta rất lợi hại, tên hỗn đản người mau chạy nhanh đi, nếu bị giết thì không tốt đâu.

- Ha ha ...

Đồng Loạn đột nhiên ngửa mặt lên trời cười to:

- Đồng Loạn ta đã lâu không có nghe qua chuyện buồn cười như thế, cả Bắc Minh hải đạt tới Yêu Đế cấp bậc cao thủ cũng không có mấy người, bàn tay không thể vươn tới đây được. Quy Uẩn đảo này kẻ mạnh nhất chính là đảo chủ lão Ô Quy, bất quá hần mới chỉ là Yêu Quân hậu kỳ, Đồng Loạn ta thân là Quy Uẩn đảo đệ nhị cao thủ, muốn giết ba người các người, quả thực chỉ cần phát tay một cái.

Đồng Loạn có vẻ rất cuồng ngạo.

Sắc mặt đôi vợ chồng đều có chút khó coi.

Trong Bắc Minh hải có không ít hòn đảo, Quy Uẩn đảo chỉ có thể xem như một hòn đảo bình thường, trong hòn đảo, cao thủ không nhiều, phu thê bọn họ là Kim Mao Thủy Viên, vì trời sanh dị chủng, nên có một chút bản lĩnh đặc trưng, hai người liên thủ, đối mặt Yêu Vương hậu kỳ cao thủ, có thể thủ thắng.

Cho dù đối mặt với Yêu Quân tiền kì cao thủ, tuy không thể thắng nhưng cũng có thể chạy trốn bảo vệ tánh mạng.

Nhưng đối mặt với Yêu Quân trung kỳ cao thủ, ngay cả chạy cũng khó.

- Đồng Loạn, Cam Chân ta thỉnh cầu người một việc, nếu người muốn giết như thế nào, hết thấy đều nhắm vào ta, nhưng thê tử ta và nhi tử người phải buông tha.

Kim Mao Thủy Viên Cam Chân nói.

Đồng Loạn đỡ khóc đỡ cười, dùng ánh mắt ngậy ngốc nhìn Cam Chân.

- Các người có tư cách cùng ta đàm phán ư?

Đồng Loạn khinh thường cười lạnh nói, thần thức đã bao trùm xuống, Kim Mao Thủy Viên căn bản không có khả năng chạy thoát, nói về tốc độ, càng không thể theo kịp Đồng Loạn.

Cam Chân quay về phía thê tử Lam Lam nhìn thoáng qua, hai vợ chồng tâm ý tương thông, đã biết đối phương suy nghĩ gì.

- Tiểu Nguyên, ngay khi bắt đầu chiến đấu, ta và mẫu thân người sẽ cố gắng chế trụ Đồng Loạn, người nhân cơ hội lập tức chạy về nhà, mở ra cấm chế, đồng thời bế quan, nếu không đạt Yêu Quân cấp bậc cao thủ, ngàn vạn lần không được đến tìm Đồng Loạn báo thù.

Cam Chân nhìn nhi tử, truyền âm nói.

Cam Nguyên nghe xong cũng trở nên ngậy đại.

Hắn mặc dù tu luyện quá ngàn năm, nhưng cơ hồ vẫn ở bên cạnh cha mẹ mình, hiện nghe cha nói, hiển nhiên là muốn cùng mẫu thân ngăn trở địch nhân, tạo cơ hội cho mình chạy trốn.

- Cha.

Cam Chân trừng mắt nhìn Cam Nguyên, ánh mắt làm Cam Nguyên trong lòng chấn động, một sát na, Cam Nguyên tâm cảnh đã biến hóa.

Trong nháy mắt hắn cảm thấy trưởng thành hơn, Cam Nguyên nhìn phụ thân và mẫu thân rồi nhìn Đồng Loạn, trầm mặc không nói.

- Các người ba người một nhà có phải đã thương lượng xong rồi không? Đáng tiếc a, ta cũng bố trí cấm chế rồi, vô luận ba tên Kim Mao Thủy Viên các người làm thế nào đi nữa thì đừng có mơ tưởng chạy thoát.

Đồng Loạn cười khùng khục.

Cam Chân và thê tử Lam Lam nhất thời sắc mặt đại biến.

Công lực bọn họ và Đồng Loạn so ra, chênh lệch thật sự quá lớn, Đồng Loạn đã bố trí xong cấm chế mà bọn họ hai người căn bản không có chút cảm ứng gì.

Một khi bố trí xong cấm chế, bằng vào thực lực Đồng Loạn, bọn họ một nhà ba người vô pháp tẩu thoát.

Tuyệt vọng.

Cả nhà ba người Cam Chân trong nháy mắt tuyệt vọng, Cam Chân thét to một tiếng, thanh âm trở nên quái dị, đồng thời Cam Chân từ hình người biến thành một Kim Mao Thủy Viên cao ba thước.

Kim Mao Thủy Viên, toàn thân là kim sắc mao phát, một con mắt màu đỏ, một con mắt màu bạc, trên trán còn có một ngân bạch nhị giác, trường giác trên đầu viên hầu thật là phi thường hiếm thấy, cũng là nét đặc trưng của Kim Mao Thủy Viên.

Phóng chừng tìm khắp Yêu giới, cũng tìm không ra Kim Mao Thủy Viên nào khác, Kim Mao Thủy Viên thực sự sắp lâm vào cảnh tuyệt chủng.

Kim Mao Thủy Viên vốn sinh ra trong nước, vì vậy Kim Mao Thủy Viên thực lực càng thêm cường đại.

Cam Chân trong miệng phát ra thanh âm “tê...”, đồng thời công kích về phía Đồng Loạn, mà thê tử hấn Lam Lam cũng hét lên một tiếng biến thân thành Kim Mao Thủy Viên, hai vợ chồng đều liều mạng, quyết tử chiến.

“Trời sanh dị chủng, nhưng chênh lệch quá lớn, cũng không có tác dụng.” Lý Dương ở xa đang xem cũng lắc đầu than vãn.

Quả nhiên đúng như Lý Dương dự đoán, Đồng Loạn cười to một tiếng, trong tay đột nhiên xuất hiện một đại chùy, đồng thời hai đạo trọng chùy nện lên người hai Kim Mao Thủy Viên, hai Kim Mao Thủy Viên miệng phun máu tươi ngã xuống đất, chênh lệch thực quá lớn.

Yêu Vương trung kỳ và Yêu Quân trung kỳ, chênh lệch gần mười lần.

- Thịt tiểu Kim Mao Thủy Viên nhất định rất ngon.

Đồng Loạn cười nhẹ một cái, thân hình chợt lóe lên bắt lấy Cam Nguyên. Cam Nguyên lập tức chạy trốn đi, nhưng ngay cả cha mẹ hấn tốc độ đều không bằng Đồng Loạn, chứ đừng nói hấn.

Đồng Loạn một trào xuất ra đã tóm được Cam Nguyên.

- Thả Tiểu Nguyên ra.

Vợ chồng Cam Chân cố gắng nói, thần tình đỏ bừng, đồng thời hai cây tiêm giác (sừng) trên trán đột nhiên gãy, nhất thời thân thể hai người đột nhiên trở nên cao lớn hơn, vốn chỉ cao ba thước, giờ phút này đã biến thành cao sáu thước, tay hai người đều nắm tiêm giác, toàn bộ cố gắng giết Đồng Loạn.

Sau khi đoạn giác (bẻ sừng), nếu thành công thì nguyên khí đại thương, nếu bại chắc chắn tử vong tại chỗ.

Đoạn giác, trong Kim Mao Thủy Viên nhất tộc chính là cấm kỵ.

- Công lực tăng thêm gấp ba lần, đáng tiếc cũng không phải đối thủ của ta.

Đồng Loạn một tay cầm lấy Cam Nguyên, tùy ý hai cước đạp lên người vợ chồng Cam Chân, bắt quá vợ chồng Cam Chân cũng không để ý đến thương thế, đoạn giác hung hăng hướng lên người Đồng Loạn.

” Phốc! ” không kịp ứng phó, Đồng Loạn trong miệng chảy ra một tia máu tươi.

- Hừ!

Đồng Loạn tức giận:

- Là các ngươi muốn chết. Vốn ta chỉ là muốn ăn thịt tiểu tử này rồi đem hai người bọn ngươi đi bán để trao đổi bảo bối, bây giờ trước hết ta sẽ giết chết các ngươi, rồi sẽ ăn thịt tên tiểu tử này. Không, vừa ăn vừa giết hai người các ngươi.

Đồng Loạn trên mặt hiện lên một tia tàn nhẫn, lúc này chuyển hướng sang thiếu niên Cam Nguyên.

- Không...

Vợ chồng Cam Chân cấp tốc vọt tới, e là không còn kịp rồi.

“Bồng!” một trận nổ vang.

Một kích nện thẳng vào vị trí Thái Dương Huyệt Đồng Loạn, đột nhiên “Bồng” một tiếng, một bên đầu Đồng Loạn vỡ vụn, máu tươi phun ra.

Lý Dương mặc hắc y liền xuất hiện trước mặt vợ chồng Cam Chân, hấn ôm lấy Cam Nguyên, rồi quay đầu lại lạnh lùng nhìn Đồng Loạn, hấn ghét nhất là ăn thịt người.

Mặc dù Cam Nguyên bản thể là Kim Mao Thủy Viên, nhưng bây giờ cũng là hình người.

Lý Dương thật sự không thể chấp nhận như vậy. Lão thiên chấp cũng cảm động vì tình thân của gia đình ba người này nên mới ngẫu nhiên sắp xếp để Lý Dương ra tay.

- Cấm chế của ta? Chung quanh không phải có cấm chế sao?

Đồng Loạn sử dụng yêu nguyên lực, chữa trị đầu mình, rồi nhìn sang Lý Dương, thần tình khó có thể tin, cho dù là ngoại nhân, ít nhất cũng phải phá xong cấm chế mới có thể tiến vào được.

- Cấm chế? Cái đó mà cũng gọi cấm chế ư?

Lý Dương ngạc nhiên nói.

Bằng vào Lý Dương chỉ cần một đạo đao mang hiện lên, cấm chế này liền bị phá, căn bản không có chút năng lực cản trở, sao có thể xem như cấm chế được?

- Tiểu tử kia, sao vẫn nằm trong lòng ta, đến bên phụ mẫu người đi.

Lý Dương quay về Cam Nguyên đang ở trong lòng nói.

Cam Nguyên con mắt lấp lánh nhìn Lý Dương, hồi lâu sau mới nói:

- Đại ca ca, ta muốn trở thành cường giả, người có thể trợ giúp ta không?

Cam Nguyên vừa mới bị bắt làm cho suy nghĩ biến hóa rất nhiều.

Đối mặt với Đồng Loạn Yêu Quân, bọn họ cả nhà không có biện pháp, ngay cả chạy trốn cũng không có có biện pháp, nếu không phải Lý Dương, phỏng chừng kết cục chắc chắn Cam Nguyên bị ăn thịt, cha mẹ bị giết chết, điều này làm cho mục tiêu trong lòng Cam Nguyên thay đổi.

Hắn muốn đi du ngoạn, cũng muốn trở thành cường giả, chỉ cường giả mới nắm chắc vận mệnh chính mình.

- Tiền bối, xin tha thứ tiểu nhi vô lễ.

Cam Chân và Lam Lam giờ phút này đã biến trở lại hình người, sắc mặt bọn họ trắng bệch, mặc dù sau khi đoạn giác không có đại chiến gì thêm, nhưng nguyên khí bị tổn thương. Mặt khác bọn họ lo lắng Lý Dương tức giận.

Ngay cả Đồng Loạn bị hắc y thanh niên này một chiêu đánh bay, thậm chí Đồng Loạn bây giờ đứng một bên không dám động thủ cũng không dám chạy trốn, có thể tưởng tượng hắc y thanh niên này kinh khủng thế nào? Cao thủ như vậy, một khi mất hứng, bọn họ một nhà ba người chắc chắn tiêu.

- Tiểu Nguyên, mau xin lỗi tiền bối.

Cam Chân áp tay lên bả vai nhi tử mình, muốn nhi tử quỳ xuống xin lỗi. Nhưng Cam Nguyên lại cam đảm ngẩng đầu nhìn Lý Dương, trong mắt lộ tia khát vọng.

Lý Dương nhìn ánh mắt này, đột nhiên cảm giác giống như đã từng quen biết, lúc trước chính mình sau khi biết Tuyết chết, đến ám sát Lâm Thiên Vũ, cuối cùng thất bại, trong lúc tuyệt vọng, rất hy vọng có thể trở thành cường giả.

Bản thân mình rất may mắn, đang ở nguyên thần trạng thái thì Hạng Vũ xuất hiện, truyền cho “Ma Dương điển”, cũng truyền cho “Ma Thần Lục Tuyệt”, lúc này mới khiến cho Lý Dương giống như tiềm long thăng thiên, cao tường tứ hải, tạo nên một truyền kỳ sau đó.

- Ta đáp ứng người.

Lý Dương nhìn Cam Nguyên gật đầu trịnh trọng nói.

Vốn ánh mắt đã có chút ảm đạm, Cam Nguyên vừa nghe xong, nhất thời nhân tình sáng lên, giống như sao sáng trong đêm.

Nhìn thấy ánh mắt này của Cam Nguyên, Lý Dương trên mặt không kìm được mỉm cười.

Cam Chân và Lam Lam cũng rất mừng rỡ, nếu được một siêu cấp cao thủ như Lý Dương bảo vệ, ít nhất nhi tử hắn cũng không cần phải tiếp tục cuộc sống trốn tránh, Cam Chân và Lam Lam đột nhiên quỳ xuống, đồng thời lời theo cả Cam Nguyên.

- Tạ đại ân tiền bối, tiểu nhi nhất định sẽ cố gắng nghe tiền bối dạy, không để cho tiền bối thất vọng.

Cam Chân lập tức nói.

Cam Nguyên cũng thập phần kiên quyết dập đầu:

- Ta sẽ chăm chỉ tu luyện, bởi vì ta muốn bảo vệ cha mẹ ta.

Bảo vệ cha mẹ... nhìn thiếu niên thuần phác này, nghe câu nói kia, Lý Dương cũng cảm động, trong lòng hắn có quyết định, tối thiểu lưu lại đây ít lâu để trợ giúp thiếu niên Cam Nguyên này. Lý Dương nghĩ đến sẽ trợ giúp một món đồ, giúp thiếu niên này luyện chế một món đồ thượng phẩm quý khí.

Thần khí? thiếu niên này mà có thần khí, ngược lại sẽ mang họa sát thân.

Lúc này...

- Tiên bối, văn bối chính là Quy Uẩn đảo Đồng Loạn, thuộc hạ của Côn Bằng Yêu Đế, Kim Tu Yêu Đế chính là sư tôn của văn bối, mong tiên bối nể mặt Kim Tu Yêu Đế mà bỏ qua cho văn bối.

Đồng Loạn vẽ mặt cực kỳ cung kính.

Đồng Loạn đạt đến mức này, chủ yếu hắn cũng là một người thông minh, đối với cường giả, hắn cho tới bây giờ thể nói đạo lý, phạm là việc cường giả làm, cho dù giết cha mẹ hắn, hắn cũng sẽ không tức giận, cho dù tức giận cũng sẽ chôn ở trong bụng.

Bởi vì Đồng Loạn hiểu được, cùng cường giả tranh chấp, cho dù chính mình có lý cũng vô dụng, ngược lại có thể bị giết, người này đích thực là một cường giả.

- Kim Tu Yêu Đế?

Lý Dương nhú mày, Côn Bằng Yêu Đế tại Bắc Minh hải có khoảng hai ba cao thủ, trong đó có Kim Tu Yêu Đế, những cao thủ này đều do Côn Bằng Yêu Đế tự mình bồi dưỡng, đối với Côn Bằng Yêu Đế rất trung thành.

- Ta muốn tung hoành ở Bắc Minh hải, cũng không nên đụng đến Côn Bằng.

Lý Dương trong lòng đối với Côn Bằng truyền kỳ như vậy cũng không muốn đắc tội.

Cam Chân đột nhiên cười lạnh nói:

- Hừ, Kim Tu Yêu Đế? sư tôn ngươi là Kim Tu Yêu Đế, theo ta được biết, mấy trăm ngàn năm trước, Đồng Loạn ngươi đã bị Kim Tu Yêu Đế trục xuất môn hộ, chủ yếu do ngươi tùy ý sát phạt, Quy Uẩn đảo này cách Côn Bằng đảo rất xa, nếu không Kim Tu Yêu Đế há có thể tha cho ngươi?

Lý Dương không nhịn được lắc đầu cười khổ.

Đồng Loạn này lại đi lừa mình.

- Một người bị trục xuất môn hộ, còn dám xuất ra danh hào sư tôn, thật sự là...

Lý Dương nhìn Đồng Loạn, cũng là không nói được gì.

Đột nhiên Đồng Loạn trên mặt có một tia vui mừng.

Lý Dương cũng hơi nhú mày, đang có một gã Yêu Quân hậu kỳ cao thủ tới, dựa theo thần thức Lý Dương quan sát, đúng là Quy Uẩn đảo đệ nhất cao thủ, cũng là này Quy Uẩn đảo đảo chủ, tự xưng là Quy Uẩn.

Bình thường một cường giả tại chỗ mình chiếm được đều lấy tính danh mình đặt cho địa phương đó.

- Ngươi nhân cơ hội dụng thần thức thông tri cho Ô Quy tới hử?

Lý Dương cười lạnh, Yêu Quân hậu kỳ? Tính làm cái rắm gì, lúc trước Lý Dương còn chưa tiến vào hạch tâm không gian Hỗn Độn sơn, có thể đối phó với Yêu Đế tiền kỳ cao thủ, hôm nay, cho dù chống lại Yêu Đế trung kỳ cũng có thể được. Một tên Yêu Quân hậu kỳ, căn bản có thể miếu sát.

Một gã trung niên xuất hiện bên cạnh Đồng Loạn, nhìn Lý Dương rồi thông thả chấp tay nói:

- Quy Uẩn môn hạ Côn Bằng Yêu Đế - Quy Uẩn đảo đảo chủ, chẳng biết tiên bối đến từ nơi nào? Ba người này gây loạn ở Quy Uẩn đảo bọn ta nên ta đặc lệnh cho Đồng Loạn Yêu Quân đến xử trí ba người này.

Quy Uẩn hiển nhiên là thủ hạ Côn Bằng Yêu Đế, nói chuyện đều dụng đến chủ nhân.

Thanks

355. Chương 4: Chủ Thủ Đồng Loạn

Quy Uẩn đảo chủ, tại Quy Uẩn đảo danh khí thập phần lớn, tại Quy Uẩn đảo, Quy Uẩn đảo đảo chủ chính là vua, chính là chí cao vô thượng, tất cả mọi người đều biết đảo chủ “Quy Uẩn” là Yêu Quân hậu kỳ cao thủ. Thế nhưng Quy Uẩn xưng hô Lý Dương là tiền bối.

Quy Uẩn đã là Yêu Quân hậu kỳ, tiền bối hẳn là cấp bậc gì? Chỉ cần không ngu cũng có thể phán định Lý Dương khẳng định là Yêu Đế cấp bậc cao thủ.

Vô luận từ Ma Quân đến Ma Đế cũng như Yêu Quân đến Yêu Đế đều thập phần gian nan.

Mặc dù chỉ kém một bậc, địa vị cùng với công lực cũng là cách nhau rất xa, xem như hai cấp bậc.

Cam Nguyên nhìn Lý Dương trong ánh mắt tràn ngập sùng bái, trong lòng hẳn, đại ca này cứu hắn, dạy hắn tu luyện chính là lợi hại nhất, hẳn không có nghĩ vị đại ca ca thoát nhìn rất còn trẻ bên cạnh đã là Yêu Đế cấp bậc cao thủ.

Yêu Đế a, Cam Nguyên có nghĩ còn chưa có nghĩ tới, trên Quy Uẩn đảo, đảo chủ Quy Uẩn đạt tới Yêu Quân hậu kỳ.

Có thể xem như một truyền kỳ, nhưng đại ca ca trước mắt lại càng mạnh hơn.

- Người nói ba người tác loạn? Ba người tác loạn, trong đó một người mới chỉ là thiếu niên cấp bậc, thiếu niên có thể tác loạn sao? Người thần nhiên nói là bọn họ ba người tác loạn? Ha ha ha. Thật sự là buồn cười.

Lý Dương cười cười, trong nụ cười có điểm quỷ dị.

Ánh mắt cũng lạnh như băng, ánh mắt hoàn toàn nhắm thẳng vào Quy Uẩn đảo chủ.

Quy Uẩn bị Lý Dương nhìn, trong lòng run lên.

Có cảm giác không ổn.

Quy Uẩn không thể dựa vào lực lượng để thủ thắng, hẳn vẫn còn muốn làm một đảo chủ.

Hơn nữa cho tới bây giờ không có gì lớn xảy ra cả.

Đều phải trông chờ vào đầu óc, trong nháy mắt hẳn liền tự mình tính toán trả lời.

Lúc này Đồng Loạn cũng cũng tiến lên một bước.

- Tiền bối, Kim Mao Thủy Viên tại Quy Uẩn đảo giết rất nhiều người, phá hư trật tự bên trong đảo, ta phụng lệnh đảo chủ đến chấp pháp.

Cam Chân còn chưa kịp giải thích, nhi tử hẳn Cam Nguyên đã tức giận nói:

- Người nói láo, ta cùng cha mẹ vừa đến đây. Cha mẹ ta cho tới bây giờ không có giết người lung tung, ngược lại là người muốn giết chúng ta. Vừa rồi còn muốn ăn thịt ta. Bây giờ còn nói dối, ngược lại ô miệt chúng ta, thật sự là vô sỉ!

- Quy Uẩn đảo chủ. Sự thật rốt cuộc là thế nào?

Lý Dương xoa xoa đầu Cam Nguyên dò hỏi.

Quy Uẩn đảo chủ giờ phút này tự mình có quyết định.

Lúc này nghiêm túc nói:

- Tiền bối, Quy Uẩn thân là đảo chủ. Đương nhiên không có khả năng mọi sự đều xử lý, bình thường đều là thủ hạ xử lý rồi báo lên cho vãn bối.

- Kim Mao Thủy Viên này tác loạn, là Đồng Loạn nói cho ta biết, cho nên thiết giả ta cũng là chẳng biết.

Đảo chủ cũng rất thông minh trực tiếp đem toàn bộ đẩy lên người Đồng Loạn.

Chính mình không biết, tóm lại là đúng hay sai đều không có quan hệ.

Đồng Loạn hoảng sợ, không có Quy Uẩn đảo chủ duy trì, hần sao có thể cùng Lý Dương chất vấn?

- Ô? Là Đồng Loạn bẩm báo à, Đồng Loạn, vừa rồi ta đứng gần đây nên thấy rõ từ đầu tới đuôi, vậy Quy Uẩn này, lời nói của ta có được tính là chứng cứ hay không?

Lý Dương hỏi lại đảo chủ Quy Uẩn.

Quy Uẩn vội vàng khẳng định nói:

- Tiền bối chính là Yêu Đế cấp bậc cao thủ, tiền bối nói đương nhiên làm chứng, tiền bối nói cái gì sẽ là cái đó!

Ngữ khí Quy Uẩn rất khẳng định.

Lý Dương tinh thần tu vi là Ma Đế trung kỳ.

Quy Uẩn nhìn không ra bản lãnh thực hư của Lý Dương.

Cho rằng Lý Dương là tiền bối hần cũng rất bình thường, mà Lý Dương thực tế lực công kích đích xác có thể so với một Ma Đế trung kỳ cao thủ, tiền bối cũng đương nhiên là có thể gọi.

Nghe Quy Uẩn nói xong, Lý Dương hài lòng gật gật đầu, thấy Lý Dương gật đầu, Quy Uẩn trên mặt cũng có nụ cười, Đồng Loạn sắc mặt trắng nhợt.

Lý Dương mỉm cười nói:

- Ta vừa rồi thấy là Đồng Loạn này gặp được Kim Mao Thủy Viên nhất tộc hiếm có, muốn bắt Kim Mao Thủy Viên này! Đồng Loạn, ngươi còn gì để nói không?

Lý Dương nhìn chằm chằm Đồng Loạn, lạnh lùng nói.

Đồng Loạn không nhìn Lý Dương, mà nhìn chằm chằm Quy Uẩn, trong mắt lộ vẻ khẩn cầu, chờ mong, nhưng Quy Uẩn giả bộ không thấy.

Dần dần, ánh mắt Đồng Loạn thay đổi, ác độc nói:

- Quy Uẩn, ngươi đường đường là một đảo chủ, sao lại.... Hừ, ta chết ngươi cũng đừng mong thoát, sự thật lần này là...

Đồng Loạn tức giận chỉ vào Quy Uẩn mà nói, nên đột nhiên bị đánh mà vẫn không nhúc nhích, lúc đó Quy Uẩn ở bên cạnh âm thanh lạnh lùng nói:

- Nói lung tung chỉ trích người khác, còn dám đối với tiền bối bất kính, Đồng Loạn này đáng chết!

Một đạo lam sắc tàn mang chọt lóe lên rồi biến mất vào trong cơ thể Quy Uẩn.

Lý Dương nhìn thấy, vừa rồi một đạo cực tế phẳng phát ngư thứ giống như vũ khí trực tiếp phá yêu hạch Đồng Loạn, nghiền nát nguyên thân, tốc độ cực nhanh, khiến Đồng Loạn căn bản không kịp phản ứng, tử vong tại chỗ.

Quy Uẩn cung kính nhìn Lý Dương nói:

- Tiền bối, Đồng Loạn này hồ loạn miệt thị người khác, còn dám đắc tội tiền bối. Hần là muốn chết.

Lý Dương nhìn này Quy Uẩn liếc mắt, lạnh lùng hừ một tiếng.

Có thể ngồi ở vị trí Quy Uẩn đảo chủ cũng phải là một người tinh nhanh, ngay từ đầu Quy Uẩn dựa vào phản ứng Đồng Loạn trước khi chết mà nói, Quy Uẩn và Đồng Loạn có quan hệ rất tốt.

Nhưng đối mặt với bậc cao thủ như Lý Dương, Quy Uẩn không chút do dự giết chết Đồng Loạn.

- Cam Nguyên, đi theo ta. Trước tiên ta sẽ chỉ ngươi cách tu luyện.

Lý Dương kéo tay Cam Nguyên, cũng không để ý Quy Uẩn phía sau trực tiếp đi về phía trước, vợ chồng Cam Chân vội vàng đuổi theo.

Quy Uẩn cũng mỉm cười đi theo, thậm chí còn cùng vợ chồng Cam Chân đàm đạo.

- Lão hủ Quy Uẩn, không biết hai vị là...

Quy Uẩn đối với vợ chồng Cam Chân thái độ thập phần hòa hảo, giống như một người trưởng giả hiền lành.

Vợ chồng Cam Chân cũng hơi cảm thấy sợ hãi, Quy Uẩn là đảo chủ, xem như hoàng đế nơi này.

Cam Chân vội vàng đáp:

- Vãn bối Cam Chân, đây là hiền thê Lam Lam. Còn kia là nhi tử Cam Nguyên.

Quy Uẩn lúc này có chút giận dữ nói:

- Cái gì mà vãn bối, nếu không chê cứ gọi ta Quy Uẩn đại ca là được, ta sau này cũng kêu ngươi là Cam Chân lão đệ.

Cam Chân không nhận được cảm thấy sợ hãi, thấy Quy Uẩn quả thật hữu hảo, rốt cục nhẹ giọng gọi:

- Quy Uẩn đại ca.

Quy Uẩn liền cùng Cam Chân nói chuyện trên trời dưới đất, bất quá một lát đã rõ ràng quan hệ Cam Chân một nhà và Lý Dương.

"A, xem ra Kim Mao Thủy Viên thiếu niên Cam Nguyên vận khí thật không tệ, có thể bá vị hắc y tiên bối làm sư phụ. Cho dù là quan hệ thầy trò, đối với gia đình Cam Chân cũng nên phí chút khí lực." Quy Uẩn lúc này quyết định.

Quy Uẩn rất thông minh.

Phàm là có thể trợ giúp hắn, hắn đều thi ân, tỷ như bây giờ, hắn liền thi ân với gia đình Cam Chân.

- Quy Uẩn này cũng coi như là kẻ tinh minh, có người tinh minh như hắn làm đảo chủ cũng rất có lợi, ít nhất sẽ không vô duyên vô cớ tới tìm ta gây phiền toái. Chỉ cần ta còn sống, hắn sẽ chiếu cố cả nhà Cam Chân thật tốt.

Lý Dương trên khóe miệng hơi mỉm cười.

Quy Uẩn nhất cử nhất động hắn đều thấy rõ ràng.

Quy Uẩn đảo dân cư không nhiều lắm, không giống như địa cầu lúc trước, "đất đai" rộng lớn như vậy, ở giữa Bắc Minh hải, tùy tiện tìm một địa phương để ở thì địa phương đó chính là của ngươi.

Thậm chí ngay cả căn phòng không người ở lại người cũng có thể ở lại trong đó.

Đạo mang như ảo ảnh bắn ra, nhất thời trong vòng sơn bích xuất hiện một động phủ, điêu khắc kỹ thuật của Lý Dương có thể nói cực kỳ cao siêu, trong động phủ có rất nhiều phù điêu, còn có thạch trác, thạch y.

Công lực cao nên kiến lập động phủ cũng là chỉ mất ít thời gian mà thôi.

Trong động phủ.

Lý Dương tùy tiện ngồi trên thạch y trên, đồng thời vung tay bố trí một đạo cấm chế trong suốt, bên ngoài Quy Uẩn, Cam Chân bọn người cũng là không thể đi vào.

- Ngươi từ nay về sau có thể gọi ta là đại ca. Ta cũng chỉ là dạy ngươi tu luyện mà thôi!

Lý Dương nhìn Cam Nguyên, cười nói:

- Ngươi cứ thư giãn một chút, đợi ta xem tu luyện trong cơ thể ngươi đến mức nào rồi mới nói chuyện.

Thần thức Lý Dương hoàn toàn thẩm thấu tiến vào cơ thể Cam Nguyên.

Bản chất tất cả công pháp đều là hấp thu năng lượng vào cơ thể, công pháp càng tốt, nguy hiểm khi tu luyện càng nhỏ, đồng thời hấp thu năng lượng tốc độ tiến rất nhanh, năng lượng càng thêm thuần khiết, Lý Dương đối thiên đạo giải thích đã đạt tới mức cực kỳ cao siêu.

Hắn tùy tiện cải biến công pháp tu luyện trở nên đơn giản hơn, đương nhiên không thể vượt qua “Ma Dương điển” vì đó là tu luyện công pháp tương đối hoàn mỹ.

Nhìn năng lượng trong cơ thể Cam Nguyên vận hành, kết hợp với thiên đạo của mình mà giải thích, cộng thêm một ít công pháp mà hắn biết, Lý Dương trong lòng liền âm thầm cải tạo lại công pháp này một số chỗ, dựa vào nhãn lực hắn, tự nhiên nhìn ra.

- Cam Nguyên! Công lực không phải một hai ngày là có thể thành tựu địa. Công pháp người tu luyện cũng không sai, ta chỉ sửa lại một số chỗ tỳ vết cho thêm tinh thuần.

Lý Dương nói xong, liền trực tiếp mang một ít nội dung, thông qua thần thức truyền vào não bộ Cam Nguyên.

Tỳ vết? Căn bản không phải dễ mà phát hiện. Mà là phương pháp Lý Dương rèn luyện tinh thuần đã cực tốt rồi, nên dễ dàng nhận ra phương pháp tu luyện của Cam Nguyên có chút không tốt.

Lý Dương dựa theo một ít nguyên lý “Thất diệu Tinh Cực” thay đổi một chút.

Bên ngoài động phủ.

Quy Uẩn, Vợ chồng Cam Chân vẫn chờ, thậm chí kể cả đám thủ hạ Quy Uẩn cũng đứng bên ngoài lặng lẽ chờ, Quy Uẩn vì Lý Dương nên chuẩn bị rất nhiều thứ.

Cái này đều là hắn đã chuẩn bị, gặp được Yêu Đế cao thủ, hắn đều muốn kết giao một phen.

Bên ngoài động phủ, cấm chế trong suốt, bọn người Quy Uẩn vẫn nhìn thấy Lý Dương và Cam Nguyên vẫn cùng một chỗ.

- Tiền bối luyện chế quỷ khí.

Cam Chân đột nhiên kinh hãi lên, trong lòng hắn đoán Lý Dương luyện chế quỷ khí nhất định là sẽ cấp cho nhi tử mình.

Cam Chân sao có thể không hứng thú, mà Quy Uẩn cũng thấy được cảnh này, hắn cũng là nghi ngờ:

- Hừm? Xám sắc thiên hỏa.

“Cửu Muội Chân hỏa có màu lam, vậy cái xám sắc hỏa kia là cái gì? cho tới bây giờ vẫn chưa có nghe nói qua”, Quy Uẩn trong lòng nghi hoặc.

Nhưng vẫn nhìn kỹ Lý Dương luyện chế.

“Xuy... xuy” xám sắc chân hỏa quả nhiên so với Cửu Muội Chân hỏa quả thật mạnh hơn, Lý Dương dụng Thanh Diệu Băng Thạch luyện chế một món đồ thượng phẩm quỷ khí, bởi vì là muốn cấp cho Cam Nguyên sử dụng, cho nên Lý Dương cũng không có sử dụng Ma Nguyên lực mà chỉ dùng đạo mang năng lượng để luyện chế quỷ khí.

Sau một hồi, Lý Dương đã luyện chế thành công.

- Đây là hai kiện chủ thụ. Nhìn cha mẹ người dụng đoạn giác công kích, ta nghĩ Kim Mao Thủy Viên các người đối với loại binh khí công kích này đã định thành thói quen, hai kiện chủ thụ cho người phòng thân.

Lý Dương nói xong liền đem chủ thụ đệ cấp cho Cam Nguyên.

Cam Nguyên ngơ ngác nhìn hai cây chủ thụ này.

Hơi thở mạnh mẽ của chúng nói cho hắn biết đây chính là quỷ khí.

- Quỷ khí, đại ca, người luyện chính là quỷ khí, ta... ta cho tới bây giờ còn chưa thấy qua quỷ khí.

Cam Nguyên con mắt tỏa sáng, giống như thấy món đồ chơi ưa thích, hưng phấn nhận lấy.

Lý Dương cười nói:

- Là quý khí, hơn nữa là thượng phẩm quý khí.

Cam Nguyên ngần ra:

- Thượng phẩm quý khí?

Hắn còn nhớ kỹ, lúc trước trong khi nói chuyện phiếm, cha mẹ từng nói qua, rất nhiều triệu năm trước, lúc Kim Mao Thủy Viên nhất tộc còn có mấy trăm người, lúc ấy tộc trưởng cũng chỉ có một trủy thủ là thượng phẩm quý khí.

Khi đó kiện chủ trủy thủ trở thành vũ khí trân quý nhất trong tộc, thậm chí rất nhiều tộc nhân xem qua chủ trủy thủ này, đều cảm thấy rất vinh diệu, nhưng bây giờ Cam Nguyên hẳn... một Yêu Tướng nho nhỏ tự nhiên lại có đến hai kiện chủ trủy thủ, hơn nữa chủ trủy thủ này còn là thượng phẩm quý khí.

- Hai kiện thượng phẩm quý khí!

Đôi mắt Cam Nguyên mở to ngây ngốc nhìn.

Lý Dương cười nói:

- Chủ trủy thủ đương nhiên là hai kiện! Chẳng lẽ trong khi công kích hai tay đều cầm chủ trủy thủ, không thể so với việc chỉ cầm một chiếc chủ trủy thủ sao?

Cam Nguyên cuống quýt lắc đầu:

- Tốt, tốt...

Hắn quá kinh hỉ nên nói chuyện có chút rối loạn, hẳn dù sao mới chỉ là một thiếu niên đạt đến Yêu Tướng mà thôi, tại Yêu giới, cũng chỉ có thể xem như hạ tầng nhân vật.

Thế nhưng bây giờ chỉ trong nháy mắt địa vị đã tăng lên.

Một Yêu Tướng thế nhưng lại có tới hai kiện thượng phẩm quý khí.

Lúc trước tộc trưởng Kim Mao Thủy Viên nhất tộc bất quá cũng chỉ có vũ khí duy nhất là thanh trủy thủ thượng phẩm quý khí, chỉ một mà thôi. Bây giờ Lý Dương tùy tiện cho hắn hai kiện chủ trủy thủ.

- Cam Nguyên, người làm sao vậy, chẳng lẽ không muốn sao?

Lý Dương nhìn Cam Nguyên đang ngây ngốc nhìn hai kiện chủ trủy thủ.

Hắn không nhận được hỏi lại thì Cam Nguyên đột nhiên bừng tỉnh, lập tức giơ tay tiếp nhận rồi nói:

- Đương nhiên muốn.

Đồng thời mang hai kiện chủ trủy thủ giấu sâu trong lòng sợ người khác đoạt đi, sau một lúc lâu... Cam Nguyên cẩn thận nhìn Lý Dương dò hỏi:

- Đại ca...

- Chuyện gì?

Cam Nguyên nuốt một cái, ánh mắt thẳng tắp nhìn Lý Dương, lấy dũng khí nói:

- Đại ca, người thật sự tặng hai kiện chủ trủy thủ này cho ta? Cái này là thượng phẩm quý khí a.

- Người ha ha ha! Người cứ tạm thu đi, chờ người công lực cao hơn, lúc nào đạt tới Yêu Quân cảnh giới. Đại ca sẽ luyện chế cho người một món đồ thần khí!

Lý Dương cười hì hì sờ sờ đầu Cam Nguyên, Cam Nguyên mắt tròn mắt dẹt ngây ngốc.

Cũng chẳng biết phải phản ứng thế nào trong đầu hắn chỉ có hai chữ:

- Thần khí.

Thanks

356. Chương 5: Côn Bằng Nhi Tử

- Đảo chủ, công tử của Côn Bằng Yêu Đế Đàm Đồ tới.

Một gã thanh niên chạy đến bên cạnh Quy Uẩn, nhỏ giọng nói.

Quy Uẩn vừa nghe xong, thân thể chấn động, sắc mặt trở nên có chút khó coi.

Đàm Đồ, nhi tử của Côn Bằng, cũng đạt tới Yêu Đế cảnh giới, bất quá chỉ là Yêu Đế tiền kì, phía dưới Côn Bằng Yêu Đế tổng cộng có tam đại Yêu Đế, Đàm Đồ vừa là nhi tử Côn Bằng, cũng vừa trợ giúp Côn Bằng, bất quá Đàm Đồ cũng có vài điểm không thật tốt.

Hắn quá thô hào, hơn nữa thập phần thích chiến đấu và đi khiêu chiến người khác.

Đối mặt với Đàm Đồ, cho dù Quy Uẩn giáo hoạt tinh minh cỡ nào thì cũng biết, nếu người võ mông ngựa hắn, nói không chừng sẽ ăn cược hắn, hơn nữa Đàm Đồ thích nhất là cùng người khác chiến đấu, Quy Uẩn - Quy Uẩn đảo đệ nhất cao thủ cũng bị Đàm Đồ đến náo loạn vài lần.

Cho nên vừa nghe được Đàm Đồ đến, sắc mặt Quy Uẩn rất khó coi.

“Ai, phải rồi, Quy Uẩn đảo đệ nhất cao thủ, không phải bên trong đảo ta cũng có một vị tiền bối cao thủ sao?” Quy Uẩn nhìn động phủ Lý Dương, trong mắt hiện lên một tia hưng phấn.

Vì hắn quá giáo hoạt tinh minh, cũng không thích bị người khác nhào nặn.

Lúc này thanh âm quen thuộc vang lên.

- Ha ha, Quy Uẩn à, nghe người ta nói lão Ô Quy ngươi và vợ chồng Dương Thạch - Âm Khiết có quan hệ, cho nên ta đến bắt ngươi đây.

Một gã ngực đầy lông lá, tóc ngắn, dựng đứng lên trời.

Đúng là nhi tử của Côn Bằng Yêu Đế Đàm Đồ.

- Dương Thạch, Âm Khiết? Không, không, Đại công tử, việc này không thể nói giỡn, lão thần luôn trung tâm can can, tuyệt đối không dám cùng hai tên đó dính dáng, Đại công tử ngươi nhất định phải minh giám à.

Quy Uẩn lập tức khóc rống lên, lúc phút trong lòng Quy Uẩn cũng rất khấn trương. “Mẹ nó, rốt cuộc tên nào tiết lộ tin tức? không đúng a, ta và Dương Thạch bệ hạ trao đổi, đều là ở trong mật thất, cấm chế đều do Dương Thạch và Âm Khiết bệ hạ lúc trước liên thủ đồng thời bố trí, kể cả Côn Bằng Yêu Đế cũng không thể dùng thần thức xuyên thấu. Quan hệ giữa ta và Dương Thạch, Âm Khiết, người khác sao lại biết nhỉ?”

Tục ngữ có câu, ngày thường không gây sự, nửa đêm không sợ quỷ xông vào, Quy Uẩn trong lòng có quỷ, nên bây giờ đương nhiên có chút hoảng hốt.

Đàm Đồ thân cao trượng hai, cực kỳ cường tráng, một thân khí phách, thân là nhi tử Côn Bằng, tại Bắc Minh hải cũng không có người khiến hắn phải sợ, từ nói chuyện đến bộ pháp khí phách đều tự nhiên phát ra, Đàm Đồ mở miệng cười nói:

- Lão Ô Quy, đừng lo lắng, ta chỉ nói giỡn thôi, trông ngươi như vậy, co cho ngươi thêm một lá gan, ngươi cũng không dám cùng bọn Dương Thạch cấu kết, hừ, Dương Thạch cùng Âm Khiết, cha ta sẽ có một ngày trực tiếp tiêu diệt chúng, tiếc là hai gã hỗn đản đó trốn trong hang ổ, không dám ra.

Hiển nhiên Đàm Đồ đối với bọn Âm Thạch, Dương Khiết rất là phẫn nộ.

Quy Uẩn lúc này trong lòng mới thở phào nhẹ nhõm, trong lòng thầm mắng “Mịa Đàm Đồ, câu đùa này thật bất ngờ, may mắn là ta có chuẩn bị. May mà ta có biện pháp liên lạc an toàn, như thế nào có thể lộ ra ngoài?”

Đàm Đồ nhìn Quy Uẩn, đột nhiên gân cốt toàn thân rung động, cười nói:

- Lão Ô Quy, ta đã lâu không cùng ai luyện tay chân, lão Ô Quy có khả năng phòng ngự tuyệt vời, lại thêm công kích có chút đặc sắc, cũng có thể cùng ta duy trì một khoảng thời gian. Lại đây, lại đây, ta trước tiên hãy tranh tài ba ngày ba đêm rồi hãy nói chuyện.

Nói xong, thân thể Đàm Đồ khẽ chấn động, đoản y trên mình rơi xuống để lộ ra thân thể vô cùng cường hân. Tu luyện thân thể, đó là yêu cầu của Côn Bằng đối với hắn.

Hiển nhiên tu yêu vẫn là chính, nhưng Côn Bằng lại nghiêm túc yêu cầu Đàm Đồ tu luyện thân thể, đối với tu ma giả quả không kém hơn.

- Ah, dừng lại, dừng!

Quy Uẩn đột nhiên hét lớn.

- Dừng? Không thể nào dừng được. Lão Ô Quy không làm cho ta thấy thống khoái, ta sao có thể dừng.

Nói đến đây, Đàm Đồ liền phi thân, nhắm hướng Quy Uẩn. Thương thay cho Quy Uẩn, dù có đầy mưu kế nhưng đối với Đàm Đồ vẫn vô dụng.

- Có cao thủ cường hân hơn ta ở đây.

Quy Uẩn vội hô to.

- Nói dối, phương pháp này lần trước ngươi đã dùng qua

Đàm Đồ tự nhận thông minh cười nói:

- Lần này ta sẽ không rút lui!

Hắn nhớ kỹ lần trước Quy Uẩn cũng hô như vậy, khi Đàm Đồ hắn dừng tay thì Quy Uẩn nhân đó mà bỏ chạy.

Nói xong, Đàm Đồ tiếp tục công kích, Ô Quy lúc này chỉ có thể trốn trong thân không dám ra, đồng thời không ngừng cao giọng kêu:

- Thật, là thật có cao thủ lợi hại mà.

Đàm Đồ giả như không nghe thấy, tiếp tục đánh tới.

Bình thường công kích này đánh vào núi đá, núi đá còn có thể vỡ vụn, nhưng võ Ô Quy bị đánh hồi lâu như vậy, ngay cả một vết rách đều không hiện ra, đương nhiên Đàm Đồ cũng không có bộc phát ra tất cả thực lực, hắn chỉ là thư giãn gân cốt mà thôi, tịnh không nghĩ là sẽ giết chết Quy Uẩn.

- Thật sự có cao thủ mà!

Quy Uẩn đã muốn khóc.

Đàm Đồ cười hắc hắc nói:

- Ngươi không phải giả bộ đáng thương như vậy là ta sẽ mềm lòng tin tưởng, sau đó ngươi lại nhân cơ hội chạy trốn sao? Đáng tiếc, Đàm Đồ ta không ngốc, ngươi đừng tưởng gạt được ta.

Đàm Đồ cười lại tiếp tục đập lên thân Ô Quy.

- ta, ta, ta...

Quy Uẩn đã không thể nói chuyện.

Lúc này, Lý Dương đã giải trừ cấm chế, mang theo Cam Nguyên cười cười từ trong động phủ đi ra, đã thấy cảnh trước mắt làm cho hắn cứng lưỡi, tên đạo chủ giáo hoạt Quy Uẩn lại đang bị một đại hán tùy ý đập lên.

Quy Uẩn tránh trong thân Ô Quy, ngay cả đầu cũng không dám vươn ra.

- Các người đang làm gì đó?

Lý Dương nghi hoặc hỏi.

Đang “thư giãn gân cốt”, Đàm Đồ vừa nhìn thấy Lý Dương xuất hiện đã rung động, Đàm Đồ hấn bắt quá mới là Yêu Đế tiền kì.

Tinh thần tu vi cũng là Yêu Đế tiền kì, căn bản không thể nhìn thấu Lý Dương, bởi vì bình thường cao thủ đều có tinh thần tu vi và công lực tu vi tương đương.

Tinh thần khó tu luyện, công lực còn dễ.

Đương nhiên, Lý Dương thuộc loại quái thai, không thể dụng lẽ thường mà tưởng tượng.

- Lão Ô Quy, chẳng lẽ lần này người nói thật? thật sự có cao thủ lợi hại hơn người?

Nhìn Lý Dương, Đàm Đồ tựa hồ bắt đầu tin tưởng rằng lời Quy Uẩn nói.

Quy Uẩn giờ phút này mới từ thân Ô Quy xác chui ra, nhoáng một cái biến lại hình người, cười khổ nhìn Đàm Đồ nói:

- Đúng vậy, ta nói rất nhiều lần, thật sự có cao thủ lợi hại mà, chính là vị tiền bối này, nhưng người luôn không nghe, ai, số ta thật khổ à!

Đàm Đồ biết lão Ô Quy oan uổng, nên hấn mới dừng lại. Đàm Đồ đánh lão Ô quy, cũng chính là phúc khí của lão Ô quy.

- Ta tên là Đàm Đồ, người tên gì?

Đàm Đồ trực tiếp nhìn Lý Dương hỏi, hấn cho tới bây giờ chưa gọi ai là tiền bối, cha hấn là Côn Bằng Yêu Đế, tại Bắc Minh chi hải này, Đàm Đồ không sợ đặc tội.

Lý Dương nghi hoặc địa nhìn này Đàm Đồ, toàn tức trong đầu chột lóe, nhớ tới một người.

Côn Bằng Yêu Đế thủ hạ tổng cộng tam đại Yêu Đế, một là Kim Tu Yêu Đế, một là Ngân Giáp Yêu Đế, còn lại là Đàm Đồ Yêu Đế, trong đó Kim Tu Yêu Đế và Ngân Giáp Yêu Đế đều là Yêu Đế trung kỳ cao thủ, Đàm Đồ Yêu Đế chỉ là Yêu Đế tiền kì, nhưng là địa vị Đàm Đồ Yêu Đế so với Kim Tu Yêu Đế hai người còn cao hơn một ít.

Bởi vì... hấn là nhi tử của Côn Bằng Yêu Đế.

- Tiền bối, vị này là Đại công tử của Côn Bằng bộ hạ, Đàm Đồ Yêu Đế.

Quy Uẩn lập tức giới thiệu.

Lý Dương mỉm cười trừ gật đầu nói:

- Ta tên là Lý Dương.

Đàm Đồ nọ nhất thời ngây ra, rồi lập tức cười to:

- Ha ha ha ha, người là Lý Dương. Ma giới Lý Dương? Nghe nói Xi Vưu Đại Tôn vì người trực tiếp giết Li Lộc Ma Đế, đúng không? Ta còn nghe nói Yêu giới Ngưu Ma Vương và Sư Đà Linh tam Đại Thánh đại chiến, cũng là người một hơi giết chết hai đại Yêu Đế dưới trướng Sư Đà Vương, hồng... Hai đại Yêu Đế à, thật thống khoái a, phải, còn có Kim Dương bình. Người thậm chí còn phá đi Kim Dương bình của Sư Đà Vương a, Thần khí như vậy người lại phá được. Quá lợi hại.

Lý Dương ngăn ra.

Tựa hồ Đàm Đồ đối với danh tự hấn rất rõ ràng. Hôm nay, danh tiếng Lý Dương cũng rất lớn, ít nhất Ma giới, Minh giới, Yêu giới tam giới thượng tầng cao thủ đều là biết đại danh Lý Dương.

Lúc này, Lý Dương trên mặt mang hơi mỉm cười, cũng gật đầu.

Gật đầu, cũng chính là thừa nhận thân phận.

- A, người quả thật chính là Lý Dương.

Đàm Đồ nhất thời con mắt tỏa sáng.

Mà Quy Uẩn, Vợ chồng Cam Chân, Cam Nguyên cùng với những người khác ở đây cũng ngỡ người.

Xi Vương Đại Tôn là nhân vật thế nào? ít nhất trong đầu bọn người Quy Uẩn, so với Côn Bằng Yêu Đế còn mạnh hơn vô số lần, chí cao nhân vật như vậy lại vì Lý Dương giết chết Li Lộc Ma Đế, mọi người trong lòng hoảng sợ.

Hơn nữa Lý Dương còn khiến cho Ngưu Ma Vương đại chiến Sư Đà Lĩnh tam thánh, hơn nữa một hơi giết chết hai vị Yêu Đế thủ hạ của Sư Đà Vương.

Yêu Đế! một hơi giết hai Yêu Đế, điều này làm cho tất cả mọi người khiếp sợ ngỡ người, Yêu Đế trong mắt bọn họ xem ra đã là chí cao không thể bàn cãi, nhưng Lý Dương trước mắt lại giết hai đại Yêu Đế, Quy Uẩn trong lòng âm thầm cảm thán chính mình đã lựa chọn đúng khi hạ sinh cái tên Đồng Loạn kia.

Thần khí Kim Dương bình, ngay cả thần khí cũng có thể phá.

Mọi người đối với Lý Dương đã không còn gì để nói.

Lý Dương cơ hồ trong nằm ngoài ý thức phán đoán của mọi người.

- Đại ca ta cực mạnh.

Cam Nguyên con mắt tỏa sáng, từ lúc Lý Dương tiện tay luyện chế xuất hai kiện thượng phẩm quỷ khí, còn nói tương lai chờ hắn đạt tới Ma Quân, sẽ tặng hắn thần khí, Cam Nguyên liền cho rằng Lý Dương rất lợi hại.

Ngay cả thần khí cũng có thể tặng, liệu có phải người bình thường không?

Bây giờ nghe được Lý Dương có quá khứ huy hoàng như vậy, trong lòng Cam Nguyên cũng âm thầm hạ quyết tâm, một ngày nào đó, chính mình cũng phải đạt tới cảnh giới như thế.

- Lúc trước bị bắt buộc bắt đắc dĩ, kỳ thật ta cũng không muốn giết người.

Lý Dương lắc đầu cười, có vẻ không thêm để ý.

Đàm Đồ con mắt tỏa sáng, hắn thập phần hiếu chiến, đối với cao thủ như Lý Dương, chiến ý trong cơ thể tự nhiên càng thêm mạnh, tự nhiên, gặp được cao thủ như Lý Dương khả ngộ bất khả cầu, Đàm Đồ liền nói ngay:

- Lý Dương huynh đệ, ta muốn khiêu chiến với ngươi!

Lý Dương hơi rung động, nhìn Đàm Đồ nghi hoặc nói:

- Vì cái gì mà muốn khiêu chiến? Người nên biết tuyệt kỹ ta ra tay sẽ lấy mạng.

Đàm Đồ ngẩn ngơ, hắn trong đầu lập tức nhớ tới sự tình có quan hệ Lý Dương.

Lý Dương, Ma giới cao thủ, thân thể tu vi Ma Quân cấp bậc, tu luyện cũng là trước đó chưa từng có, phi đao nhập đạo, trong cơ thể đao phách cực kỳ lợi hại, Yêu giới hai đại Yêu Đế đó là bị đao phách giết chết, đao phách uy lực vượt sa thân thể công kích.

- Đao phách này... nhất định phải giết người sao?

Đàm Đồ chỉ là hiếu chiến mà thôi, còn chưa muốn chết, cho nên hắn thật sự không thể chịu được gặp được cao thủ như Lý Dương mà không đại chiến một hồi.

Lý Dương lãnh lùng gật đầu nói:

- Đao phách xuất, nhất định phải giết người.

Trên thực tế, đao phách xuất ra không phải nhất định phải giết người, chẳng qua Lý Dương khước từ không muốn cùng Đàm Đồ đại chiến, một khi thắng, nếu này Đàm Đồ khí lượng hiệp hội, nói không chừng sự tình càng thêm phức tạp đến, phía sau hắn còn có Côn Bằng, có thể rất phiền toái.

Nếu thua, mình càng không có mặt mũi.

Đàm Đồ trầm ngâm một lát, rốt cục hạ quyết định:

- Chiến, Lý Dương huynh đệ người cứ xuống tay, con mẹ nó, bị giết cho dù ta Đàm Đồ tu luyện không đủ, tuyệt đối không oán người, việc đến mức này không thể không chế ngừng được à.

-

Lý Dương nhìn Đàm Đồ, rốt cục không nói gì.

Vì chiến đấu, ngay cả mạng nhỏ cũng không cần, trên đời sao lại có người như vậy nhỉ?

Lý Dương giết Đàm Đồ ư? Dương nhiên không, nếu giết Đàm Đồ, Lý Dương hẳn đừng mơ tưởng ra khỏi Bắc Minh hải, Côn Bằng Yêu Đế nổi giận sẽ cực kỳ kinh khủng.

- Được rồi, đánh thì đánh, bất quá hôm nay tạm thời nghỉ ngơi một ngày, ngày mai, chúng ta sẽ chiến đấu.

Lý Dương đột nhiên có quyết định, liền mỉm cười nói.

- Tốt, ngày mai thì ngày mai.

Đàm Đồ hưng phấn nói:

- Lý Dương huynh đệ, ta về trước đi nghỉ ngơi, ngày mai nhất định cùng với người đại chiến một hồi, phải, người đừng có vọng tưởng đào tẩu nha, Bắc Minh hải này là địa bàn của ta, người trốn cũng không thoát đâu.

- Yên tâm, ta sẽ không chạy trốn, ngày mai nhất định cùng người đại chiến một hồi.

Lý Dương cam đoan nói.

Lý Dương dĩ nhiên quyết định, ngày mai không dùng đao phách.

Tại hạch tâm không gian Hỗn Độn sơn tu luyện hơn trăm năm, Lý Dương thân thể tu vi đã tới Ma Quân trung kỳ cao nhất, chỉ một bước nhỏ nữa thôi là đến Ma Quân hậu kỳ, hơn nữa trong cơ thể Lý Dương còn hấp thu rất nhiều loại chi khí, thân thể so với Ma Quân hậu kỳ cao thủ còn cường hãn hơn nhiều.

Hơn nữa Lý Dương còn có hai đại thần khí, cùng với “Ma Thần Lục Tuyệt” ẩn chứa kỹ xảo chiến đấu, nếu như Lý Dương đánh không lại Đàm Đồ, Lý Dương còn dám xâm nhập Quỷ giới sao?

357. Chương 6: Thiên Ý

Bắc Minh hải hơn mười ngàn dặm sâu trong đáy biển - Đoạn Hồn hạp cốc.

Đoạn Hồn hạp cốc danh tiếng rất lớn, cũng là nơi duy nhất ở Bắc Minh hải Côn Bằng Yêu Đế không thể quản hạt, Đoạn Hồn hạp cốc có hai vị thủ lĩnh, đều là Yêu Đế hậu kỳ cao thủ, một là Dương Thạch, người kia là Âm Khiết.

Dương nhiên Côn Bằng Yêu Đế thực lực cường hãn, cứ biết chỉ cần Ngưu Ma Vương nổi giận cũng có thể lấy một địch ba vị đại thánh của Sư Đà lĩnh, tự nhiên Côn Bằng Yêu Đế cũng không kém, hẳn thừa sức đem Dương Thạch, Âm Khiết hai người ra giết cả.

Nhưng tại sao Côn Bằng Yêu Đế vẫn để vợ chồng Dương Thạch, Âm Khiết tồn tại? Bởi vì Dương Thạch và Âm Khiết có hai đại pháp bảo, một loại là Dương Sinh kính, một là Âm Diệt kính, một khi hai đại thần khí hợp nhất liền trở thành “Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh”. Huyền cảnh này trên thực tế có thể tính là một thế giới, một khi người bị hút vào trong đó, hữu tử vô sinh.

Cho dù là Côn Bằng Yêu Đế, cũng không dám để cho mình bị hút vào trong đó.

Năm đó vợ chồng Dương Thạch, Âm Khiết và Côn Bằng Yêu Đế đại chiến tại Bắc Minh hải tranh đoạt toàn quyền Bắc Minh hải, trận chiến ấy có thể xem như hủy thiên diệt địa, làm cả Bắc Minh hải sóng gió không ngừng.

Cuối cùng Dương Thạch và Âm Khiết liên thủ thi triển ra “Âm Dương Sinh Diệt huyễn cảnh”.

Huyễn cảnh hấp lực rất lớn.

Rất kinh khủng, cho dù là Côn Bằng Yêu Đế cũng là biến thân là nguyên hình - thân dài chín ngàn dặm - Côn Bằng. Bằng vào cự lực trời sanh mới chống cự được hấp lực huyễn cảnh, không có bị hút vào trong đó.

Rồi sau đó, Côn Bằng Yêu Đế liền bằng vào thân thể dài đến chín ngàn dặm, bắt đầu đuổi giết Dương Thạch và Âm Khiết.

Dương Thạch cùng Âm Khiết tuyệt chiêu “Âm Dương Sinh Diệt huyễn cảnh” thất bại, cho nên chỉ có thể chạy trốn. Nhưng Bắc Minh hải không thể chạy đi đâu cho nên hai người liền trốn vào “Âm Dương Sinh Diệt huyễn cảnh”.

Bởi vì bọn họ là chủ nhân hai đại thần khí, hai người trốn vào trong đó nên có thể tồn tại.

Côn Bằng Yêu Đế muốn bắt hai người cũng không có có biện pháp.

Bởi vậy, Bắc Minh hải thực lực cát cứ cũng hình thành, Bắc Minh hải cơ hồ tất cả địa khu đều do Côn Bằng Yêu Đế nắm trong tay.

Duy chỉ có Đoạn Hồn hạp cốc là do Dương Thạch, Âm Khiết nắm.

Côn Bằng Yêu Đế nếu không biến thân, không thể chống cự Âm Dương Sinh Diệt huyễn cảnh,. Hắn cũng lại phải biến thân. Cho nên đối với Dương Thạch, Âm Khiết mất cũng mở một con, nhắm một con.

Mấy năm gần đây, Dương Thạch, Âm Khiết và Côn Bằng Yêu Đế mặc dù ngẫu nhiên có chút va chạm, nhưng nói tóm lại vẫn coi như ổn định.

Nhưng bây giờ tất cả đều thay đổi, Đoạn Hồn hạp cốc “Huyết Thực Cung”, Huyết Thực Cung chính là chỗ ở hai vị thủ lĩnh Dương Thạch, Âm Khiết. Gọi là “Huyết Thực Cung”, bởi vì Dương Thạch và Âm Khiết bản thể chính là “Huyết Thực Long Kinh” một loại bá chủ cao cấp sinh vật trong biển sâu.

Độ dài thân thể cũng phải gần ngàn dặm.

Cực kỳ kinh khủng.

- Người lặp lại lần nữa...

Một thân bạch y, trên mặt Dương Thạch giống như phủ một tầng sương lạnh, trong mắt giống như lợi đao âm lãnh trực tiếp nhìn chằm chằm trung niên đầu gối đang run lên, lắp bắp nói.

- Bệ hạ, Nhị công tử hần đã chết, bị người giết chết.

Trung niên nhân phía dưới trong lòng bối rối nói xong.

Chung quanh thân thể Dương Thạch xuất hiện từng đạo lam sắc khí lưu, thực chất là sát khí.

”Thân phận Phong nhi cho tới bây giờ không có tiết lộ qua, cũng không ai biết chánh thức thân phận của hắn, Phong nhi thân mình thực lực cũng đạt tới Yêu Quân trung kỳ”. Bên cạnh còn có tam đại thủ vệ, ba gã Yêu Quân hậu kỳ cao thủ, nhiều người như thế sao dễ dàng bị giết chết? Sao lại có thể? Dương Thạch đột nhiên gầm lên.

- Tung thủ thị Yêu Đế tiền kì cao thủ.

Trung niên nhân thập phần khẳng định nói.

- Tuyệt đối không có khả năng, tam đại Yêu Quân hậu kỳ cao thủ, tam đại hộ vệ đều tinh thông hợp kích, đối phương mới chỉ là Yêu Đế tiền kì. Ba vị Yêu Quân hậu kỳ cao thủ liên thủ tối thiểu cũng có thể trong lúc nhất thời chế trụ đối phương, để cho Phong nhi đào tẩu.

Dương Thạch cũng không thể tin này kết quả.

Trung niên nhân cười khổ nói:

- Bệ hạ đối phương thân phận đã biết được, hẳn trong khi giết người còn rất càn rỡ, thậm chí báo ra tính danh - Đàm Đồ.

- Đàm Đồ?

Dương Thạch rồi đột nhiên trừng mắt:

- Chính là nhi tử của Côn Bằng lão tặc, có phải chính là Đàm Đồ?

- Đúng vậy. Lúc trước có nhiều người nghe được người đó mắng Nhị công tử, đồng thời cũng báo ra danh tánh mình. Hơn nữa vũ khí hắn cầm cũng bại lộ thân phận hắn, hẳn sử dụng chính là - Huyền Luân Chùy.

Trung niên nhân có vẻ rất khẳng định.

Dương Thạch ngẩn ra.

Hắn rốt cục hiểu được Yêu Đế tiền kì cao thủ sao lại giết chết ba gã hộ vệ, lại giết chết nhi tử mình, nguyên lai Yêu Đế tiền kì cao thủ này là Đàm Đồ, còn có thần khí của Đàm Đồ, như vậy sự tình cũng đã rõ ràng.

Một gã Yêu Đế tiền kì bình thường và ba gã Yêu Quân hậu kỳ khoảng cách không lớn.

Nhưng nếu Yêu Đế này có thần khí, kết quả đã có thể khác rồi.

- Tốt lắm, tốt phi thường!

Một hồi lâu sau.

Dương Thạch sắc mặt âm trầm gật gật đầu, sát khí cũng là càng thêm nồng đậm, giờ phút này Dương Thạch giống như cô lang muốn thôn phệ địch nhân.

- Phong nhi làm sao vậy? cả Bắc Minh hải ta làm cách nào cũng không cảm ứng được hơi thở Phong nhi?

Một hắc y nữ tử từ bên trong điện vọt ra, khẩn trương dò hỏi, hắc y nữ tử này chính là thê tử Dương Thạch

- Âm Khiết.

- Các người đi ra ngoài hết đi.

Dương Thạch nhìn hạ nhân chung quanh, lúc này đột nhiên phát tay mệnh cho những người này đều rời khỏi cung điện đại điện. Lúc này, trên đại điện chỉ có hai người Dương Thạch và Âm Khiết.

- Phong nhi rốt cuộc làm sao vậy? Thạch ca, thần thức ta sao không thể tìm được hơi thở Phong nhi?

Trên mặt Âm Khiết tràn ngập lo lắng.

Dương Thạch khuôn mặt giống như bị đóng kết lại, không có chút biểu hiện.

- Đã chết rồi.

Dương Thạch thanh âm không có chút thay đổi nhưng đôi mắt hắn thiểm phát ra tia lãnh quang.

- Đã chết?

Âm Khiết ngẩn ra.

Mặc dù sớm có dự cảm, nhưng nghe kết quả như vậy, giống như bị ngũ lôi oanh trúng, tâm lý trở nên hỗn loạn.

- Không, không có khả năng, Phong nhi tuyệt đối không có khả năng chết, quyết không có khả năng.

Âm Khiết nói rất không tin tưởng.

- A Khiết, tỉnh táo, tỉnh táo lại. Chỉ cần là người, hẳn tất nhiên phải chết, trừ phi hắn biến thành Đại Tôn, vì Phong nhi đã chết, chúng ta thương tâm căn bản cũng không có tác dụng gì, việc chúng ta bây giờ phải làm đó là báo thù cho hài tử duy nhất của chúng ta.

Dương Thạch an ủi Âm Khiết thực tế cũng là an ủi chính mình.

- Không, Phong nhi tuyệt đối không có khả năng chết, lúc trước không phải kế hoạch tốt lắm sao, tìm một người, bên ngoài tuyên bố tên Dương Bản nào đó là hài tử của chúng ta, Phong nhi thân phận vẫn không có tiết lộ a, nên không ai biết Phong nhi là nhi tử của chúng ta, sao có người đến giết Phong nhi nhà chúng ta?

Âm Khiết thật sự không thể chấp nhận kết quả này.

Huyết Thực Long Kinh nhất tộc sinh sản cực khó, Dương Thạch và Âm Khiết sau khi thành phu thê, cũng cực kỳ khó khăn mới đẻ ra một hài tử, đó là Dương Phong.

Lúc trước Dương Thạch và Âm Khiết lo lắng nhi tử mình bị địch nhân Côn Bằng Yêu Đế giết chết, liền thi hành diệu kế. Tìm một hài tử khác, tuyên bố ra ngoài là nhi tử mình.

Cho nên Dương Phong thân phận vẫn che dấu, chỉ có Dương Thạch hai đại chiến tướng và thủ hạ mới biết rành mạch.

Bên ngoài, tất cả mọi người biết, vợ chồng Dương Thạch và Âm Khiết chỉ có một hài tử - Dương Bản, bọn họ không biết Dương Bản căn bản không phải là nhi tử của Dương Thạch và Âm Khiết.

Chỉ là một thể thân mà thôi, che dấu cho nhi tử bọn họ Dương Phong mà thôi.

Người ngoài căn bản không biết, Dương Thạch và Âm Khiết thậm chí tiêu hao rất nhiều máu tươi trong cơ thể, trợ giúp Dương Bản thay đổi thân thể.

Làm cho một ít cao thủ đánh giá, Dương Bản có hơi thở của Huyết Thực Long Kinh, là Huyết Thực Long Kinh nhất tộc.

- Người tính không bằng trời tính, chúng ta cứ nghĩ phương pháp bảo trụ tánh mạng Phong nhi, nhưng ...

Dương Thạch trong lòng đau xót cực kỳ.

Không chỉ vì nhi tử chết mà thương tâm, mà còn vì Huyết Thực Long Kinh nhất tộc mà thương tâm.

Huyết Thực Long Kinh nhất tộc cũng dễ phải tuyệt chủng.

Hôm nay Dương Phong chết đi, cả Lục giới, cũng chỉ có Dương Thạch, Âm Khiết hai Huyết Thực Long Kinh.

- Sát, sát, sát.. Thạch ca, huynh nói đi, là ai giết hài tử chúng ta?

Âm Khiết vốn cao quý đoan trang nhưng giờ phút này sát khí phát ra khắp xung quanh.

Âm Khiết hoan hỷ nhất là giết chóc, mấy năm gần đây nàng đã rất nhẫn nhịn.

Lần này, nàng rốt cục phải khai sát giới.

- Đàm Đồ. Nhi tử Côn Bằng lão tặc.

Dương Thạch cười lạnh nói.

- A Khiết, có giết không?

Dương Thạch vừa nói vừa nhìn về phía Âm Khiết.

Âm Khiết thanh âm lạnh lùng nói:

- Tự nhiên phải giết, giết nhi tử hần, xem Côn Bằng lão tặc có dám làm gì bọn ta? Bọn ta trực tiếp tiến nhập vào Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh, mặc cho Côn Bằng lợi hại cỡ nào, cũng là không thể thương tổn chúng ta.

Nhắc tới Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh, Dương Thạch sắc mặt cũng tự tin.

Màn đêm buông xuống.

Từ trong biệt trí trang viện, chỗ Lý Dương được an trí, ngày mai là ngày Lý Dương và Đàm Đồ quyết chiến nên Lý Dương khoan chân ngồi thần thức dần dần tỏa ra, bao trùm cả Quy Uẩn đảo, thăm thẳm đến từng

địa phương trên Quy Uẩn đảo, ngã tư đường, thần bí động phủ, chỗ ở Quy Uẩn, Đàm Đồ tu luyện mật thất, tóm lại, thần thức mỗi một chỗ Lý Dương đều hoàn toàn bao trùm trong đó.

Lý Dương nhắm mắt lại.

Thông qua thần thức, cảm ứng ba động tự nhiên, Lý Dương liền khoan chân ngồi xuống, cách đó không xa, Cam Nguyên cũng ngơ ngác nhìn Lý Dương, trong lúc nhất thời cũng không hiểu Lý Dương rốt cuộc tu luyện bí thuật gì.

Trong phủ đệ Đảo chủ Quy Uẩn, Quy Uẩn một mình bước vào trong mật thất, bên ngoài mật thất, có các loại các dạng cấm chế, đều có liên lạc với nhau, đan đan thành cấm chế năng lực phòng ngự, cho dù là thần thức Yêu Đế hậu kỳ cao thủ phỏng chừng cũng khó có thể xuyên thấu.

Bất quá, dựa vào thần thức Lý Dương, so với Đại Tôn, phỏng chừng này trên đời còn không có địa phương nào hấn nhìn không thấu.

Lý Dương đã thấy Quy Uẩn lôi ra một Bát Quái hình quỷ khí, rồi sau đó phát ra mấy đạo thủ ấn quyết, Bát Quái hình quỷ khí liền sáng lên, sau đó trên đó xuất hiện hai người.

Trong đó một bạch sắc thân ảnh cao cao nói:

- Huyết Thực Cung thuộc hạ chú ý.

Trong mật thất Quy Uẩn đột nhiên quỳ xuống “Bồng” một tiếng, không có chút do dự, trên mặt cực kỳ cung kính.

- Huyết Thực Cung?

Lý Dương hơi nhíu mày, trong lúc nhất thời cũng không nhớ nổi Bắc Minh hải này có Huyết Thực Cung, hơn nữa xem hình dáng, Huyết Thực Cung này cũng tương đối lợi hại, ngay cả Yêu Quân hậu kỳ nhân vật cũng cam tâm tình nguyện.

Bạch sắc thân ảnh nói:

- Mọi người truy tầm tung tích Đàm Đồ nhi tử Côn Bằng Yêu Đế, phạm là tìm được người tất có trọng thưởng.

Bạch sắc thân ảnh nọ đúng là Dương Thạch, Dương Thạch cũng từng sử dụng thần thức đến tìm kiếm Đàm Đồ.

Chỉ kỳ quái là, hấn không thể nhận thấy hơi thở Đàm Đồ, Đàm Đồ tinh thần tu vi tuyệt đối không bị được với hấn, cho nên tình huống này chỉ có thể là Côn Bằng Yêu Đế đã hạ cấm chế trên thân Đàm Đồ, có thể thu liễm hơi thở toàn thân. Tự nhiên không thể dụng thần thức đại quy mô, chỉ có thể thông qua thể lực một ít thủ hạ bí mật mà tìm kiếm.

Vì báo thù, vợ chồng Dương Thạch khinh không tiếc thứ gì.

- Đàm Đồ? Chính là cái tên gốc kia sao?

Thông qua thần thức tham đắc tin tức Lý Dương trong lòng nghi hoặc.

Nói thật lòng, Lý Dương cũng thấy tên gốc Đàm Đồ kia cũng không tệ.

Cho nên Lý Dương quyết định cẩn thận nghe ngóng Dương Thạch.

Quy Uẩn liền nói:

- Bẩm báo bệ hạ, thuộc hạ biết Đàm Đồ ở chỗ nào.

- Nói!

Dương Thạch và Âm Khiết cơ hồ đồng thời lên tiếng.

Quy Uẩn cũng hơi kinh ngạc.

Dương Thạch và Âm Khiết dù gì cũng đều là Yêu Đế hậu kỳ cao thủ, sao lại thất thường như thế.

Nhưng Quy Uẩn vẫn nói:

- Đàm Đồ lần này đang ở Quy Uẩn đảo của ta, ngày mai hắn và Ma giới Lý Dương tiến hành một trận đại chiến.

Dương Thạch và Âm Khiết nhất thời con mắt sáng ngời.

- Quy Uẩn. Việc này mà thành, ta nhất định sẽ trọng thưởng người ngươi, thậm chí ban cho ngươi một món đồ.

Dương Thạch khước miệng nhẹ nhàng cười lạnh.

Thần khí!! giết Đàm Đồ tự nhiên sẽ đoạt được thần khí Huyền Luân Chùy.

- Tạ ân bệ hạ. Thuộc hạ nguyện vì bệ hạ vạn tử cũng không chối từ.

Quy Uẩn nhất thời trong lòng mừng rỡ.

Vội vàng quỳ xuống khấu đầu nói, trong tâm cao hứng “Ha ha. thần khí à. Một tin tức đổi một món đồ thần khí, lão Ô Quy ta cũng chưa từng nghĩ ăn hai mạng cũng có chỗ tốt a, đợi ta có thần khí, ta đây sẽ...”

Giờ phút này Quy Uẩn cũng miên man suy nghĩ.

Quang mang Bát Quái hình quỷ khí đột nhiên ảm đạm dần, thân ảnh Dương Thạch và Âm Khiết cũng biến mất không thấy.

Lý Dương tự nhiên thu hồi lại thần thức, lẩm bẩm nghi hoặc nói:

- Kẻ thần bí của Huyết Thực Cung kia tìm Đàm Đồ làm gì?

Từ đầu tới giờ, Dương Thạch và Âm Khiết bên trong cũng không có lộ ra tin tức muốn giết Đàm Đồ, Lý Dương cũng tự nhiên không biết Đàm Đồ cũng là không may, nếu hắn sớm biết rằng Dương Phong là nhi tử Dương Thạch, Âm Khiết phỏng chừng cũng sẽ không hạ sát thủ.

Dương Thạch, Âm Khiết phương trăm ngàn kế bảo vệ hài tử mình, cuối cùng lại để nhi tử bị giết. Coi như là thiên ý.

358. Chương 7: Báo Thù

- Lý Dương huynh đệ, ha ha, ta suốt một đêm không có ngủ ngon, tưởng tượng đến có thể cùng người đại chiến một hồi quả thật hưng phấn không thôi a, lại đây, chúng ta chọn địa phương đại chiến một hồi.

Đàm Đồ xích lửa nửa người trên, lớn tiếng nói.

Một thân hắc y, Lý Dương cười cười nói:

- Không cần vội, Đàm Đồ huynh, chúng ta chiến đấu, lực phá hoại có thể tương đối lớn, Quy Uẩn đảo này nhỏ như vậy, nói không chừng lực lượng lớn quá sẽ đem Quy Uẩn đảo ra hủy diệt, lúc đó sẽ không ổn.

Đàm Đồ nghe xong, cũng nhanh chóng gật đầu:

- Cũng là Lý Dương huynh đệ nói chuẩn xác, đi thôi, chúng ta rời khỏi Quy Uẩn đảo, đến đáy sâu trong Bắc Minh hải đại chiến một hồi.

- Tùy ngươi.

Lý Dương gật đầu nói.

Lập tức Đàm Đồ liền hóa thành một đạo lưu quang, trực tiếp bay ra khỏi Quy Uẩn đảo, Lý Dương thân hình lóe lên, “Xuyên Vân Toa Vụ” đạt đến mức tận cùng, Lý Dương đã ở ngoài ngàn dặm, bắt quả Đàm Đồ

cũng là không kém. Bản thể Đàm Đồ chính là Côn Bằng, Côn Bằng trời sanh tốc độ cực nhanh, nhoáng lên cũng quá ngàn dặm xa.

Hai người nhắm thẳng xuống phía dưới phóng đi, càng xuống, áp suất càng lớn, hơn nữa nước biển Bắc Minh hải này cũng tương đối kỳ quái, càng xuống, giọt nước cũng lớn theo, thậm chí xuống tới đáy biển, giọt nước càng to lớn, một giọt nước giống giống như một cự thạch vậy.

- Ha ha, thống khoái, Lý Dương huynh đệ, tốc độ ngươi quả nhiên rất nhanh. Tại Bắc Minh hải này, ta còn chưa có gặp được mấy người có thể so tốc độ với ta.

Đàm Đồ ha ha cười to, đôi mắt hai người đột nhiên sáng ngời, đồng thời bắn về phía một tiểu thạch thật lớn dưới đáy biển.

Dưới đáy biển, tiểu thạch rất kỳ quái. Từ giữa tách ra, vừa vụn hai nửa, không nhiều không ít chia ra rất chuẩn xác làm cho Lý Dương và Đàm Đồ đều kinh ngạc, cái này tuyệt đối là kỳ tích tự nhiên.

Lý Dương đứng trên đầu bắc biên tiểu thạch, Đàm Đồ đứng đầu nam biên tiểu thạch, hai người lẳng lẳng đứng nhìn nhau.

Khí thể không ngừng mạnh lên hướng đối phương áp bách.

Dụng khí thể công kích, cao thủ chiến đấu đều thường xuyên sử dụng.

Thứ nhất, có thể ảnh hưởng trạng thái đối phương, thứ hai cũng có thể dò thám một ít chi tiết đối phương.

Lý Dương tinh thần tu vi đạt tới Ma Đế trung kỳ, nguyên thần càng vững như bàn thạch, khí thể tương kháng, Đàm Đồ bị áp bách không có chút phản kích lực.

- Mẹ nó!

Đàm Đồ không chịu được, lúc này quyết định bắt đầu công kích cận nhân.

- Hưu!

Đàm Đồ thân thể hóa thành một đạo tia chớp, cơ hồ tới ngay bên cạnh Lý Dương.

Tốc độ Lý Dương so với tốc độ Lý Dương cũng là không kém hơn, đồng thời một tiếng rít bén nhọn nhắm vào đầu Lý Dương mà đến.

Thần khí Huyền Luân Chùy.

Lập tức, Đàm Đồ vận dụng thần khí, hẳn biết Lý Dương từng giết qua hai vị Yêu Đế, tự nhiên không dám lơ là.

Lý Dương hữu cước vừa động, liền biến mất, đồng thời “Ba” một tiếng hữu cước Lý Dương hung hăng đập thẳng trên Huyền Luân Chùy, Chiến Thần Ngõa cũng là thần khí, hơn nữa hữu công kích chấn phúc, lại có phản lực công hiệu.

Lý Dương tá trợ phản lực, mượn điểm san hô dưới chân, thân hình giống như mũi tên nhọn đột nhiên biến hóa thành một đạo hồ tuyến, bắn thẳng về phía Đàm Đồ, nói thì chậm, trên thực tế chỉ là trong nháy mắt, Lý Dương đã tới trước mắt Đàm Đồ.

- Tốt!

Đàm Đồ chỉ kịp hét lớn một tiếng, xa xa nhanh chóng tách ra, đồng thời Huyền Luân Chùy trên tay hẳn biến hóa.

Huyền Luân Chùy vì sao lại gọi là Huyền Luân Chùy? Bởi vì nó có một công kích hình thái khác, vốn chỉ là hình hài Huyền Luân Chùy, giờ phút này cũng là biến thành bộ dáng Luân (giống như vũ khí Kim Luân Pháp Vương), chuẩn xác mà nói, là hình cánh quạt, cả mỗi nan quạt là một Tiểu Tiêm Chùy, trên Tiểu Tiêm Chùy có một ngọn lửa nhỏ, màu lam - Cửu Muội Chân hỏa.

- Cái này là cha ta tự mình cải tạo, Lý Dương huynh đệ, thưởng thức tư vị nha.

Đàm Đồ ha ha cười, huy vũ Huyền Luân Chùy trên tay đánh thẳng về Lý Dương, trên Huyền Luân Chùy, tổng cộng có chín Tiểu Tiêm Chùy, Tiểu Tiêm Chùy bén nhọn cực kỳ, một chùy này đánh trúng trên người tối thiểu phải xuất hiện mấy lỗ thủng. Hơn nữa... Huyền Luân Chùy uy lực kinh khủng còn hơn thế.

- Côn Bằng Yêu Đế quả nhiên bất phàm, xem ra ta cũng nên xuất chiêu.

Lý Dương ha ha cười, hai tay Ngũ Thủ Quang mang chột lóe lên, Hám Địa quyền sáo liền xuất hiện trên tay, giờ phút này, Lý Dương hai tay mang quyền sáo thần khí cấp bậc, trên chân đạp Chiến Thần Ngõa.

- Lưỡng đại thần khí! người so với ta còn lợi hại hơn a.

Đàm Đồ ngơ ngác nhìn Lý Dương, Một người có tới hai kiện thần khí, việc này quả rất khó tưởng tượng, bình thường Yêu Đế tiền kỳ cao thủ đều là sử dụng thượng phẩm quý khí, chỉ có một ít siêu cấp cao thủ mới có thần khí, Yêu giới Đại Thánh cấp bậc người này mới có thể có hai kiện thần khí.

Dù sao luyện chế thần khí quá mức khó khăn.

Thứ nhất là tài liệu, nhìn Lý Dương như vậy ai nghĩ hắn có nhiều Ngũ Thủ Hồn Độn Thạch như vậy?

Phải biết rằng cho dù đến Hồn Độn sơn khai thác, nhiều nhất chỉ cỡ bàn tay mà thôi, Lý Dương từ Hồn Độn sơn hạch tâm không gian trung mang ra, chủ yếu là thần thức Nữ Oa căn bản không thể phát hiện hạch tâm không gian bên trong, cho nên cũng không rõ ràng lắm.

Cho dù rõ ràng, dựa vào ánh mắt Nữ Oa, tự nhiên biết Lý Dương bất phàm, cũng sẽ không nhúng tay vào việc này.

Dù sao nếu không phải Lý Dương, ngoại nhân cũng vô pháp phá được kim sắc thiểm điện và lam sắc thiểm điện để lấy được Ngũ Thủ Hồn Độn Thạch.

Thứ hai, đó là lửa.

Bình thường Ngũ Thủ Hồn Độn Thạch phải là Nhị Nghi Tịnh hỏa mới có thể luyện chế.

Nhị Nghi Tịnh hỏa, bình thường hỏa trong cơ thể Đại Tôn là Nhị Nghi Tịnh hỏa, còn có một loại người đạt tới Yêu, Ma Đế cấp bậc tiên thiên Hỏa Đức thân cao thủ, bọn họ cũng có Nhị Nghi Tịnh hỏa.

Nhưng nói tóm lại, người có Nhị Nghi Tịnh hỏa rất ít, cho nên muốn luyện chế thần khí cũng cực kỳ gian nan.

Xám sắc chân hỏa trong cơ thể Lý Dương, đều là hấp thu “Lôi Viêm Chi Tâm” tạo thành.

Người ngoài trong khi tu luyện, trong cơ thể chân hỏa căn bản không cần trải qua giai đoạn xám sắc chân hỏa, trong lịch sử cũng không có nghe nói ai từng có xám sắc chân hỏa.

Nhìn Lý Dương có hai kiện thần khí, lúc này Đàm Đồ tự nhiên kinh hãi.

- Ha ha, thống khoái, xem Huyền Luân Chùy của ta lợi hại, hay là thần khí của người lợi hại.

Huyền Luân Chùy trên tay Đàm Đồ huy vũ, từng đạo quang mang bén nhọn bắn về phía Lý Dương, đó là kinh khí dung hợp Cửu Muội Chân hỏa công kích.

- Hát!

Lý Dương tay phải nhanh như chớp vươn ra, không thèm để ý đối phương công kích, mạnh mẽ chộp trúng Huyền Luân Chùy, quang mang chín Tiểu Tiêm Chùy đột nhiên lóe lên, liên tục chín lần công kích vào tay phải Lý Dương.

Lòng bàn tay Lý Dương tê rần, cho dù Hám Địa quyền sáo làm tiêu tán đại bộ phận công kích, nhưng tay phải cũng cảm thấy tê rần.

Tay trái Lý Dương đồng thời giống như cương thảo, hung hăng chộp trúng Huyền Luân Chùy, hai tay đồng thời tóm được, Huyền Luân Chùy công kích hoàn toàn bị Hám Địa quyền sáo phá tan.

- Oanh!

Cùng một lúc, Lý Dương đột nhiên đá ra, trong mắt Đàm Đồ quang mang chợt lóe, tay phải đột nhiên vươn ra ngăn trở Lý Dương công kích, cho nên Lý Dương kính thối trực tiếp làm gãy cánh tay Đàm Đồ, đồng thời đập thẳng vào ngực Đàm Đồ, đánh bay Đàm Đồ ra ngoài, máu tươi lúc này phun ra, tràn ngập trong nước biển.

- Mẹ nó, có hai kiện thần khí đúng là điên cuồng.

Đàm Đồ đứng lên, phần nộ lớn tiếng mắng.

Tốc độ hấn rất nhanh, tay hấn bị Lý Dương đáng trúng, bởi vì Lý Dương có Chiến Thần Ngõa, trực tiếp đánh gãy xương tay, đồng thời đánh bay hấn ra ngoài, nếu Đàm Đồ cũng có hai kiện thần khí, cũng có thể giảm bớt công kích này.

Nhìn Chiến Thần Ngõa dưới chân Lý Dương, rồi nhìn quyền sáo trên tay Lý Dương.

Đàm Đồ sững sốt hồi lâu, mới chậm rãi nói:

- Lý Dương huynh đệ, ta nhớ kỹ... người lợi hại nhất chính là đao phách công kích mà.

Lý Dương một trận kinh ngạc, không biết Đàm Đồ này vì sao lại hỏi điều này, nhưng cũng gật gù đầu.

- Híc, đao phách công kích cực mạnh còn chưa có xuất ra, ta không tin đánh không lại người.

Đàm Đồ thấp giọng hừ hừ nói, đồng thời giống như cuồng bạo dã ngưu, không do dự xông thẳng tới Lý Dương.

- Cửu Tâm Liên Chùy!

Đàm Đồ trong mắt hiện lên một tia ánh sáng, trong tay Huyền Luân Chùy đột nhiên quang mang chợt lóe, chín đạo công kích cơ hồ đồng thời công kích về phía ngực Lý Dương.

Lý Dương nhớ rõ ràng, vừa rồi cũng là chiêu đó đã làm tay phải mình tê dại, phải biết rằng khi đó tay phải có mang quyền sáo thần khí cấp bậc, hoà tan đại bộ phận lực công kích nhưng ngực mình lại không có gì bảo vệ quý khí, thần khí gì.

Lý Dương trên mặt nở nụ cười tự tin, bình thần nắm tay thành quyền, trực tiếp một quyền ầm ầm nện thẳng vào Huyền Luân Chùy.

Quả nhiên, chín đạo quang mang chợt lóe, liên tục chín đạo công kích liên tiếp tập trung lại cùng trên nắm tay, tay phải Lý Dương tê rần, trong lúc nhất thời khí lực cũng giảm đi rất nhiều, Đàm Đồ âm mưu hiện ra nụ cười trên mặt, tâm ý vừa động.

Huyền Luân Chùy tái biến - chín đạo Tiểu Tiêm Chùy phát ra quang mang, sau đó từ tả sang hữu liên tục phát ra chín đạo quang mang, lập tức chín đạo quang mang dung hợp làm một, chín đạo Tiểu Tiêm Chùy cũng đột nhiên hợp chín làm một, biến thành một đạo kim sắc tiêm chùy.

- Buông tay!

Lý Dương chỉ cảm thấy tay phải đau đớn kịch liệt, không tự kìm hãm được liền buông ra, Đàm Đồ trên tay chỉ có một bả tiêm chùy, kim sắc tiêm chùy.

- Hừ!

Lý Dương một tiếng hừ lạnh, mặc cho tiêm chùy công kích lên người mình vừa chạm vào Lý Dương thân thể, đột nhiên ánh lam sắc trong thân thể Lý Dương chợt lóe, một cỗ tinh thần công kích cường đại đột nhiên oanh kích lên tinh thần Đàm Đồ.

Tinh thần công kích! Đàm Đồ nói sai rồi, hấn tưởng rằng Lý Dương ngoại trừ hai đại thần khí công kích, cũng chỉ có đao phách công kích, cho nên Lý Dương dùng tinh thần công kích, hấn cũng là không biết.

Ma Đế trung kỳ, Lý Dương tinh thần tu vi so với Đàm Đồ phải cao hơn, hơn nữa một người thì cỗ tinh công kích, còn một người không có gì chuẩn bị, cũng giống như một vạn người ở quân doanh chưa kịp chuẩn bị thì đã bị mười vạn người đánh lên mà không phòng ngự. Tuyet đối áp đảo về một bên.

Đàm Đồ sắc mặt nhất thời trắng bệch, Lý Dương cũng hờ hững, thân hình chợt lóe, liền tới bắc biên tiêu thạch lúc trước, Lý Dương liền an tĩnh đứng ở đó.

Lý Dương rất rõ ràng, chính mình vừa rồi cũng không có toàn lực tinh thần công kích, trình độ tinh thần công kích này nhiều nhất làm cho tinh thần Đàm Đồ chấn động một lúc mà thôi, quả thật một lát sau, Đàm Đồ liền hoàn toàn khôi phục, hắn nhìn về phía Lý Dương ánh mắt vẫn còn khấn trương.

- Lý Dương huynh đệ, vừa rồi rốt cuộc làm sao vậy? Tinh thần ta sao lại hỗn loạn, tựa như tinh thần công kích mà phụ thân nói. Nghe nói Đông Phương Minh Đế Thái Úc có tinh thần công kích, chẳng lẽ hắn lại ở đây?

Đàm Đồ nghi hoặc nhìn khắp nơi chung quanh.

Lý Dương không nhịn được nở nụ cười.

Đàm Đồ đột nhiên hướng về Lý Dương, nói:

- Lý Dương, người ngàn vạn lần đừng nói, người chính mình cũng hiểu được tinh thần công kích!

Bộ dáng Đàm Đồ không thể tin tưởng.

Lý Dương cũng không giấu diếm, mỉm cười gật đầu.

Tinh thần công kích rất mờ ảo, kể cả người biết đối phương dùng tinh thần công kích, cũng chỉ có thể bị người ta đánh mà thôi.

- Lão thiên à, người, người, người ...

Đàm Đồ chỉ vào Lý Dương, một câu nói cũng không nên lời.

Hắn ghen tị.

Đàm Đồ thô hào rốt cục cũng bắt đầu ghen tị người khác, ghen tị Lý Dương.

- Còn muốn đánh không?

Lý Dương hỏi lại.

- Đánh cái mông à.

Đàm Đồ đột nhiên thở dài một hơi, nhìn Lý Dương, giống như nhìn quái vật:

- Ngoài hai kiện thần khí, người còn có đao phách công kích, người ngoại trừ có đao phách lợi hại công kích, còn có tinh thần công kích, Đông Phương Minh Đế kiêu ngạo nhất chính là dùng tinh thần công kích, thế nhưng người cũng biết được.

Đàm Đồ lắc đầu hai cái:

- Tinh thần công kích và đao phách công kích liên hợp xuất ra không có thể chống được, tinh thần công kích vừa ra, phỏng chừng Yêu Đế trung kỳ cao thủ sẽ phải dừng lại trong chốc lát, về điểm này cũng đủ cho người dụng đao phách giết hắn.

- Ha ha ha ha...

Lý Dương lưỡng đại tuyệt kỹ, đao phách công kích, tinh thần công kích, hai cái dung hợp, thật sự cực kỳ kinh khủng.

- Ta từ nay về sau sẽ không đánh với người nữa, ha ha, bất quá Lý Dương người sẽ là huynh đệ tốt của ta, người sẽ không đối phó ta, chúng ta nên liên thủ đối phó ngoại nhân, ha ha, ta nói đúng không, từ nay về sau ai dám cười bọn ta.

Đàm Đồ trong chốc lát vừa cười to vừa ôm Lý Dương, quả nhiên là một người thô hào.

Lý Dương sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Thần thức hắn phát hiện hơn mười ngàn dặm bên ngoài có hai đạo thân ảnh cực nhanh đang tới, Lý Dương thần thức cũng không phải đều phức tạp ra, bởi vì vừa rồi chiến đấu cho nên hơi chút tản ra, chỉ bao trùm Quy Uẩn đảo mà thôi.

- Không kịp rồi.

Lý Dương cười khổ, đối phương tốc độ thật sự quá kinh khủng, hơn mười ngàn dặm thể nhưng trong nháy mắt đã tới.

- Gặp người khác ư? Phỏng chừng các người không có cơ hội.

Một nam một nữ đột nhiên xuất hiện trước Lý Dương và Đàm Đồ, nam mặc áo trắng, nữ mặc hắc y, hai người trên người đều tỏa ra sát khí mạnh mẽ.

- Dương Thạch, Âm Khiết!

Đàm Đồ đột nhiên kinh hô, hắn biết là không hay, Dương Thạch và Âm Khiết đều là Yêu Đế hậu kỳ cao thủ, ngay cả cha Côn Bằng Yêu Đế nhiều năm như vậy cũng không có tiêu diệt hai người.

- Giết người thường mạng, cho nên hắc y tiểu tử người cũng chịu chết đi.

Dương Thạch cười lạnh nói, đồng thời một bạch sắc kính khuông liền phiêu phù bay lên.

359. Chương 8: Âm Dương Sinh Diệt Huyền Cảnh

Hắc sắc kính bắn ra hắc sắc quang mang, bạch sắc kính bắn ra bạch sắc quang mang, hai đạo quang mang bất đồng bắt đầu giao nhau...

- Chậm, dừng, ngưng lại cho ta.

Đàm Đồ đột nhiên kêu lên, hắn vội vã đến nói không nên lời, cái mạng nhỏ của hắn thế là xong rồi.

Hắn tuy không sợ chết, nhưng tự nhiên vô duyên vô cớ bị giết chết, hắn không thể chịu được. Lý Dương bên cạnh cũng lãnh nhãn bàng quan.

Nghe được thanh âm Đàm Đồ, trên mặt Dương Thạch và Âm Khiết lộ ra một nụ cười khoái ý, bất quá bọn họ sau khi nghe Đàm Đồ nói xong, không chế Dương Sinh kính và Âm Diệt kính chậm lại.

Dương Thạch và Âm Khiết vốn không có định giết Đàm Đồ, nhưng Đàm Đồ tự nhiên giết nhi tử bọn họ. Tốt xấu gì cũng phải giết chết Đàm Đồ nhưng tối thiểu cũng phải hành hạ tinh thần hắn một phen. Vừa rồi hai người sử dụng Dương Sinh kính và Âm Diệt kính chỉ là... dọa dọa Đàm Đồ mà thôi.

- Dương Thạch. Âm Khiết. Các người có nhằm lẫn gì không?

Đàm Đồ đột nhiên hét lớn.

- Nhằm? kẻ bọn ta muốn giết chính là người.

Hắc y Âm Khiết lạnh như băng nói, trong mắt bắn ra lãnh mang làm cho người ta sợ hãi.

Đàm Đồ cố gắng biện giải nói:

- Dương Thạch, Âm Khiết, mấy năm gần đây, các người và ta cha cũng hình thành lãnh địa nhất định, không xâm phạm lẫn nhau, mà Đàm Đồ ta tựa hồ không có gây hấn các người sao các người lại giết ta? Các người có nghĩ đến việc một khi ta chết, cha ta sẽ phẫn nộ hóa thành bản thể...

- Không gây hấn ư? Phong nhi ta chính là bị người giết.

Thanh âm Âm Khiết cực kỳ phẫn nộ, thanh âm giống như thủy tinh chói tai mọi người.

- Phong nhi, Phong nhi là ai? nhi tử các người không phải tên là Dương Sam sao?

Đàm Đồ vẻ mặt nghi hoặc.

- Ta nghĩ, các ngươi nhất định nhằm lẫn. Ta tuyệt đối không có sát hại nhi tử các ngươi.

Bạch y Dương Thạch hừ lạnh một tiếng nói:

- Nhằm ư? Hừ. Ta hỏi ngươi, mấy ngày trước đây ngươi giết một Yêu Quân trung kỳ cao thủ, bên người hắn có ba gã Yêu Quân hậu kỳ thủ vệ.

Đàm Đồ vừa nghe xong đột nhiên thân thể chấn động.

Hắn nhớ kỹ rõ ràng ngày ấy, hắn đã thấy một thanh niên mệnh lệnh kẻ dưới tùy ý bắt người, hơn nữa trực tiếp phong ấn tu vi, đồng thời trực tiếp chặt đứt tứ chi người bị phong ấn này. Lấy một mỹ danh là: “Man Đầu” (Bánh bao), thậm chí còn dụng lửa nướng “Man Đầu” này.

Nhìn thấy cảnh đó, Đàm Đồ rất phẫn nộ, vừa ra tay đã dụng luôn thần khí, giết toàn bộ mấy người.

- Ta là Đoạn Hồn Hạp Cốc nhị ...

Tên thanh niên kia hét to, lời còn chưa nói xong đã bị Đàm Đồ trực tiếp phá đi tâm hạch cùng với nguyên thần, làm cho hắn chết ngay tại chỗ, Đàm Đồ thậm chí còn nhổ một tiếng:

- Ta không quản ngươi là ai, Bắc Minh hải này không có ai mà Đàm Đồ ta không dám giết.

Đàm Đồ cũng cực kỳ kiêu ngạo.

Lúc trước Đàm Đồ cũng hoài nghi thanh niên này có tam đại hộ vệ, hơn nữa đều là Yêu Quân hậu kỳ, chắc là công tử một thế lực lớn.

Phóng nhãn cả Bắc Minh hải cũng không có có mấy người thế lực lớn có thủ hạ như thế, hơn nữa bởi vì nghe được thanh niên đó trước khi chết nói qua “Đoạn Hồn Hạp Cốc”, Đàm Đồ cũng hoài nghi thanh niên này là hài tử của Dương Thạch cùng Âm Khiết, cho nên theo tin tức của Đàm Đồ, Dương Thạch cùng Âm Khiết chỉ có một con trai, tên là Dương Sam. Dương Sam thì hắn biết, hiển nhiên tên thanh niên này không phải không phải Dương Sam, liền giết luôn. Hắn thân là nhi tử Côn Bằng Yêu Đế, chưa từng sợ ai. Bây giờ thấy Dương Thạch, Âm Khiết, Đàm Đồ trong lòng liền nhớ tới một điều...

- Chẳng lẽ hai người các ngươi có hai nhi tử? Ngày ấy ta giết là nhi tử thứ hai?

Đàm Đồ trong lòng cả kinh, hắn nhớ kỹ tên thanh niên chết đi theo như lời nói “Ta là Đoạn Hồn Hạp Cốc nhị...” sau chữ “nhị” này phỏng chừng là “công tử”.

Dương Thạch cười xùy nói:

- Ngươi cuối cùng hiểu được. Ngày ấy ngươi giết chính là hài tử duy nhất của ta và Âm Khiết là Dương Phong. Hôm nay không giết ngươi, ta làm sao làm cho Phong nhi đã chết được nhắm mắt.

Nghe được Dương Thạch nói, Đàm Đồ trầm mặc.

Thời gian cứ trôi đi, Đàm Đồ cũng là sắc mặt âm trầm cực kỳ.

Trong lòng đang ở không ngừng tự hỏi làm cách nào có thể bảo trụ mạng nhỏ của mình.

Lý Dương không nói tiếng nào, đứng ở một bên lãnh nhãn bàng quan.

Thần thức hắn dễ dàng phát hiện, Dương Thạch và Âm Khiết vừa đến, đã bố trí hạ cấm chế chung quanh, bây giờ chỉ là muốn chạy cũng không được, huống chi Lý Dương cho tới bây giờ không có lo lắng cho mình.

Ngay cả Lôi Viêm địa ngục, Hồn Độn sơn hạch tâm không gian nguy hiểm như thế hắn đều là bình an.

Lý Dương sao phải sợ cái gì?

- Ha ha ha...

Đàm Đồ đột nhiên ngẩng đầu cười to.

Thanh âm lang lang trong phạm vi cả ngàn dặm dưới đáy thủy vực không ngừng chấn động.

- Chết đến nơi rồi mà còn muốn cười.

Âm Khiết lãnh giọng một tiếng.

Đàm Đồ đột ngừng cười, trong mắt phóng xuất thần quang, nhìn chăm chăm Dương Thạch và Âm Khiết, nói:

- Dương Thạch, Âm Khiết, hai tên tặc tử các ngươi, như thế nào? Giết nhi tử các ngươi thì làm sao vậy, là ta giết đó, các ngươi định thế nào? Giết ta hả, hừ, một khi giết ta Đoạn Hồn hạp cốc các ngươi cứ chờ bị tiêu diệt đi.

- Các ngươi hai người có thể trốn vào Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh, nhưng còn đại nhi tử của các ngươi Dương Sam? Hắn có trốn cũng không thoát, các ngươi đã chết một nhi tử, chẳng lẽ ngay cả đại nhi tử cũng không cần?

Đàm Đồ mặt lộ vẻ cười lạnh, đứng thẳng, lạnh lùng nhìn hai người.

- Ha ha ha...

Dương Thạch và Âm Khiết cơ hồ đồng thời cười rộ lên, bọn họ cười rất to, giống như nghe được truyện gì rất buồn cười, có vẻ rất là thống khoái, thanh âm hai người rất chói tai.

- Cười cái gì mà cười. Bọn điên.

Đàm Đồ đột nhiên quát.

Dương Thạch và Âm Khiết dần dần ngừng cười to, Dương Thạch từ từ nói:

- Đàm Đồ... ta và Âm Khiết chỉ có một con trai, là Phong nhi, cho nên Dương Sam, bất quá chỉ là quân bài mà thôi, cho nên...

Các mặt Dương Thạch trở nên dữ tợn:

- Ngươi phải chết!

Hắn không có nghĩ đến Dương Thạch và Âm Khiết cũng không phải có hai nhi tử, mà chỉ có một, lại chính là cái tên bị hắn giết chết - Dương Phong, Dương Sam chỉ là quân bài thế thân. Đã rõ ràng, Đàm Đồ liền biết lành ít dữ nhiều.

Cơ hồ cùng lúc, Lý Dương bên cạnh cũng hiểu được sự tình.

Lý Dương trên mặt lộ ra nụ cười:

- Buồn cười, buồn cười, Dương Thạch và Âm Khiết hiển nhiên là vì bảo vệ nhi tử, để cho nhi tử mai danh ẩn tính, thậm chí còn xuất ra một người mạo danh thay thế cho nhi tử mình.

Ai ngờ lại xảy ra chuyện nhi tử Dương Phong của bọn họ lại xảy ra sự tình này.

"Nếu lúc trước thân phận Dương Phong công khai ra ngoài có lẽ Dương Phong sẽ không bị giết. Ai, đây đều là thiên ý a!" Lý Dương đứng một bên cười thầm.

"Ồ, trên người Đàm Đồ này có một cấm chế chỉ có đạt tới Yêu Đế hậu kỳ đỉnh phong mới có thể miễn cưỡng cảm đáp, phỏng chừng là do Côn Bằng Yêu Đế bố trí."

Dương Thạch cùng Âm Khiết mặc dù công lực, tinh thần tu vi thâm hậu, nhưng còn chưa bằng Côn Bằng Yêu Đế. Vì vậy không nên để lộ ra chỗ Đàm Đồ.

Lý Dương đột nhiên nhớ tới một vấn đề.

Trong giây lát, Lý Dương trong óc một ý niệm hiện lên trong đầu, giống như đêm tối trong một đạo lôi phạt chiếu sáng cả thế giới, Lý Dương nhớ tới ngày ấy thần thức phát hiện Quy Uẩn thông qua Bát Quái hình quỷ khí và thần bí nhân liên lạc.

Rồi nhìn Dương Thạch và Âm Khiết nghĩ tới một chuyện.

- Các ngươi là người của Huyết Thực Cung?

Lý Dương đột nhiên lên tiếng, quay về phía Dương Thạch và Âm Khiết hỏi.

Chỉ nhìn chằm chằm Đàm Đồ, vợ chồng Dương Thạch nghe được thanh âm Lý Dương, không nhịn được chấn động liền xoay người nhìn về phía Lý Dương.

Dương Thạch gật gật đầu nói:

- Ta và Âm Khiết đúng là hai vị cung chủ Huyết Thực Cung.

Lúc này, Dương Thạch và Âm Khiết cũng không phải nói dối.

Đối với người chết có cần thiết phải nói dối không? Lý Dương vừa nghe xong, trong lòng liền xác định trăm phần trăm.

Chỗ này của Đàm Đồ đúng là do Quy Uẩn tiết lộ.

- Hừm, hai người các ngươi có thể tìm được Đàm Đồ, phỏng chừng chính là do Quy Uẩn đảo đảo chủ lão Ô Quy truyện tin tức

Lý Dương lạnh nhạt nói.

Ngữ khí cũng rất khẳng định.

Đàm Đồ bên cạnh liền nói:

- Lý Dương huynh đệ, Quy Uẩn là thủ hạ của cha ta, cũng gian nan mấy năm, trung tâm cảnh cảnh, tuyệt đối sẽ không bán đứng ta.

Lý Dương lạnh nhạt không nói trực tiếp nhìn Dương Thạch và Âm Khiết.

Dương Thạch kinh ngạc mở to hai mắt nhìn Lý Dương.

Những người dưới tay hắn đều không dám để người khác biết, nếu không một khi Côn Bằng Yêu Đế tức giận, chắc chắn không xong, cho nên mỗi một người đều có ám địa lí thông qua quỷ khí liên lạc với Dương Thạch.

Thân phận những người này ngoại trừ Dương Thạch và Âm Khiết, thì không có những người khác biết.

Mỗi một người đầu nhập với vợ chồng Dương Thạch đều là do vợ chồng Dương Thạch một mình liên lạc.

Cho nên bây giờ Lý Dương nói ra, chính là tiết lộ bí mật Quy Uẩn. Ngữ khí rất khẳng định khiến cho vợ chồng Dương Thạch kinh ngạc.

Lập tức, Dương Thạch cười to lên:

- Ha ha. Thông minh, thật sự là thông minh, đáng tiếc, quá thông minh, người chắc chắn cũng phải chết.

Chắc chắn hai người các ngươi sẽ bị thu vào Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh, nói cho các ngươi sự tình cũng không có gì hại. Quy Uẩn đó đúng thật là người của ta, hành tung Đàm Đồ cũng là do hắn tiết lộ!

Dương Thạch ánh mắt đầu hướng về Đàm Đồ, trên người tản ra ngạo khí, âm thanh lạnh lùng nói:

- Đàm Đồ, ta nói cho ngươi, cả Bắc Minh hải cũng không phải như ngươi tưởng tượng, trên thực tế người phía sau hiệu trung (một dạng như gián điệp) với ta tuyệt đối vượt quá sự tưởng tượng của tiểu tử ngươi.

Đàm Đồ cũng thở dài một hơi, Quy Uẩn bình thường đối với Côn Bằng Yêu Đế đều rất cung kính.

Không ngờ có nhiều người phía sau lại hiệu trung với vợ chồng Dương Thạch.

- Thạch ca. Không nên nói nhảm với bọn chúng nữa, để lâu tất sanh biến, mang hai người bọn chúng thu vào Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh thôi.

Hắc y Âm Khiết, giờ phút này sát khí đã đạt tới mức rất kinh khủng.

Nhi tử chết, đối với nàng đả kích này quá lớn, nàng không thể tiếp tục nhẫn nhịn được nữa.

Dương Thạch vừa nghe xong cũng gật gật đầu.

Âm Khiết và Dương Thạch đồng thời bắt đầu sử dụng Âm Diệt kính và Dương Sinh kính.

Đàm Đồ cũng là đột nhiên thân hình chợt lóe, biến mất không thấy, cơ hồ đồng thời “Bồng” một tiếng chấn động vang lên.

Đàm Đồ thân ảnh bị giam trong một cấm chế trong suốt, bị bắn ngược trở về.

Dương Thạch vừa nhìn, không chỉ cười lạnh nói:

- Còn muốn chạy trốn? Cấm chế này chúng ta đã sớm chuẩn bị rồi, trừ phi ngươi đạt tới Yêu Đế hậu kỳ thực lực, nếu không chỉ có tìm chết.

Bất quá Dương Thạch lần này thi triển Dương Sinh kính tốc độ rất chậm, bởi vì Vợ chồng Dương Thạch hiểu được.. cảm giác chờ đợi tử vong là kinh khủng nhất cho nên bọn họ muốn cho Đàm Đồ, Lý Dương phải từng bước sợ hãi rồi từ từ mà chết.

Đàm Đồ từ cấm chế trong suốt phi thân trở về bên cạnh Lý Dương, nhìn Lý Dương trong mắt lộ vẻ áy náy:

- Lý Dương huynh đệ, xin lỗi, Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh này chúng ta đi vào chắc không có hy vọng thoát ra, là ta đã làm liên lụy ngươi.

Đàm Đồ quay về phía Lý Dương nói.

- Không có gì. Phải rồi, Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh là cái gì vậy?

Lý Dương cứ như chưa từng để ý đến, hỏi ngược lại về Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh.

Đàm Đồ nhìn Lý Dương như thể không thêm để ý tử vong, không nhịn được hơi rung động, lập tức liền cười to nói:

- Lý Dương huynh đệ quả nhiên là hào khí ngút trời tới giờ phút này cũng không thêm để ý chút nào. Tốt lắm. Đàm Đồ ta cũng học theo Lý Dương huynh đệ, chết có gì phải sợ chứ?

- Lý Dương huynh đệ, Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh này rốt cuộc là cái gì thì ta cũng không nói chính xác được, bất quá nó phải kết hợp Dương Sinh kính và Âm Diệt kính cùng thi triển mới có thể sử dụng đến, một khi sử dụng, người bị công kích chỉ cần bị hút vào bên trong Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh, vào trong đó rồi... chỉ là cha ta không có nắm chắc nên mới nói đến đây.

Đàm Đồ hiển nhiên có điểm tiết tức giận, ngay cả Côn Bằng Yêu Đế chưa từng nắm chắc, bọn họ hai người còn muốn hy vọng sao?

- Ô?

Lý Dương trên mặt cũng có chút tò mò.

Thần bí năng lượng trong cơ thể bình thường khó sử dụng, chỉ có gặp được tình huống nguy hiểm mới có thể sử dụng đến, Lý Dương có chút chờ mong.

- Ta chỉ cần sống sót ở trong đó, chỉ là Đàm Đồ e không thể sống ở trong đó.

Lý Dương đột nhiên vùng tay lên.

Một vật lớn liền xuất hiện trên tay Lý Dương, đúng là Túi Tiểu Càn Khôn.

- Đàm đồ, cứ tin ta, đi vào trong đi.

Lý Dương thần thức đột nhiên quay về phía Đàm Đồ truyền âm nói.

Đàm Đồ vừa nghe xong hơi run run rồi lập tức cười nói:

- Lý Dương gặp kiếp nạn này, chỉ bởi vì ta, dù sao cũng phải chết, hấn bảo ta làm thế nào, ta làm thế đó.

Đàm Đồ cũng không để ý, trực tiếp nhảy vào trong Túi Tiểu Càn Khôn.

Lý Dương thu tay, liền mang túi Tiểu Càn Khôn thu vào trong cơ thể.

Bởi vì Đàm Đồ đạt tới Yêu Đế tiền kì, Lý Dương không thể trực tiếp đem Đàm Đồ thu vào túi Tiểu Càn Khôn, chỉ có thể làm cho Đàm Đồ tự nguyện tiến vào túi Tiểu Càn Khôn.

- Xuy xuy...

Bạch sắc quang mang và hắc sắc quang mang giống như hai điều long quyện vào nhau cùng một chỗ, uốn lượn du chuyển, cuối cùng đầu đuôi tương hợp hình thành một loan khúc hình vòng tròn.

Vòng tròn này có bán kính dài khoảng một trượng, một mảnh lực quang từ trong quang quyển tản mát phát ra... rồi đột nhiên một cổ hấp dẫn lực từ kinh khủng từ trong quang quyển bộc phát ra, Dương Thạch và Âm Khiết vội vàng mang Dương Sinh kính và Âm Diệt kính dung nhập trong cơ thể.

Hấp dẫn lực nọ đối với hai người không có hiệu quả.

Chỉ là Lý Dương và Đàm Đồ căn bản không có phản kháng lực.

Lý Dương cảm thụ luồng hấp dẫn lực cực kỳ khổng lồ, cảm giác giống như một con thuyền nhỏ cô độc trong biển rộng, không có chút phản kháng lực, hấp dẫn lực xung quanh hoàn toàn bao vây Lý Dương, trong nháy mắt Lý Dương liền bị hút vào trong lam sắc quang mang.

360. Chương 9: Đệ Tứ Bản Nguyên Hư Vô

“Âm Dương Sinh sinh diệt huyền cảnh rốt cuộc là cái gì? Còn có sát chiêu gì đây?” Nghĩ đến đây, Lý Dương liền triển khai thần thức cẩn thận quan sát một phen. Lúc này, một đạo lam sắc thủy lưu giống như giao long, đột nhiên bắn về phía Lý Dương.

Trong Lam sắc thủy lưu có lôi điện lóe ra ...

- Oanh!...Oanh!...Oanh!...

Đột nhiên ba thanh âm nổ vang, một hỏa trụ, một lam sắc trụ, một kim sắc trụ, tam đạo quang trụ từ phía sau Lý Dương phóng lên cao, đồng thời lôi điện trên không ngừng vờn quanh ba đạo trường trụ, cường đại áp lực áp bách bốn phương tám hướng.

Lý Dương vẫn lẳng không đứng thẳng, ba đạo quang trụ đều phát ra bất đồng năng lượng, đồng thời, bên ngoài thân thể Lý Dương có ba đạo quang mang không ngừng xoay vòng xung quanh, khiến cho lam sắc thủy lưu không thể gần sát hơn.

“Hừm, ba đạo quang trụ, quả nhiên như ta nghĩ, hoàn toàn giống như Lôi Viêm trong Hỗn Độn sơn mà ta từng hấp thụ, hơn nữa có cùng chung một cấp bậc, chỉ là hai loại năng lượng khác nhau.” Lý Dương trên mặt mỉm cười, đồng thời thần thức tỏa ra.

Đột nhiên Lý Dương trên mặt nụ cười đình trệ, hắn nhìn thấy gì vậy? Từ sâu trong hư vô không gian, chợt lóe điện thủy cầu, bên trong lóe ra một đạo điện xà lam sắc thủy cầu, lôi điện thủy cầu sâu trong hư vô không gian này, tự thân không ngừng xoay tròn, hơi thở mạnh mẽ từ trung tâm hướng phát ra bốn phía chung quanh lôi điện thủy cầu từng đạo lam sắc thủy lưu vờn quanh, bên ngoài còn có vô vàn lôi điện xung quanh tựa hồ thủy cầu chính là vua của bọn chúng.

“Chẳng lẽ... chẳng lẽ cái này cũng là một loại năng lượng giống như Lôi Viêm, thật cường đại Thủy Linh Chi Khí, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, ta đã hấp thu Hỏa, Mộc, Kim, bây giờ lại xuất hiện thêm Thủy.” Lý Dương kinh ngạc.

Hỏa chúc tính Lôi điện bốn nguyên, Mộc chúc tính Lôi điện bốn nguyên, kim chúc tính Lôi điện bốn nguyên.

Ba loại bốn nguyên năng lượng, Lý Dương tinh thần tu vi càng cao có thể hấp thu càng nhiều, Lý Dương hôm nay tinh thần tu vi đạt tới Ma Đế trung kỳ, hấp thu bốn nguyên năng lượng cũng tiếp cận đến một phần trăm các loại bốn nguyên.

Mặc dù chỉ là một phần trăm, nhưng lợi hại hơn trước rất nhiều.

Lúc trước, Lý Dương tinh thần tu vi chỉ có Ma Đế tiền kì, hấp thu bốn nguyên có thể ít hơn bây giờ, cho nên vừa tiến vào quang quyển bên trong Hỗn Độn sơn hạch tâm không gian liền hoàn toàn hôn mê đi.

Hôm nay tự thân năng lượng đã mạnh hơn rất nhiều, trong không gian này còn có thể chống chọi một đoạn thời gian, sẽ không lập tức hôn mê.

- Oanh long long ...

Lý Dương phía sau ba đạo thiểm điện quang trụ đột nhiên chấn động lên, ở sâu trong hư vô không gian này lôi điện thủy cầu tựa hồ cũng bị ảnh hưởng, cũng chấn động theo, lúc này, Lý Dương thân hình không có động đậy.

Mà là lôi điện thủy cầu thuận di tới bên cạnh Lý Dương.

Phải, là thuận di từ hư vô không gian tới bên cạnh Lý Dương.

Hỏa trụ phát ra từng đạo liệt hỏa chung quanh hỏa trụ bùng phát.

Lam sắc quang trụ phát ra một viên khỏa lam sắc khỏa lập, mỗi một viên khỏa lập trong đều ẩn hàm chứa khí tức Mộc Linh cường đại, vô số khỏa lập vờn quanh bên cạnh lam sắc quang trụ.

Vờn quanh Kim sắc quang trụ là rất nhiều đạo khí lưu Tinh Kim Chi Khí, không ngừng xoay vòng quanh.

Ba nói quang trụ năng lượng bùng cháy mạnh, lôi điện thủy cầu cũng phát ra từng đạo thủy lưu năng lượng, trực tiếp dùng mãnh xông vào trong cơ thể Lý Dương, hướng thẳng dùng mãnh vào bên trong Lý Dương đao phách vô thần.

Tốc độ cực nhanh, so với Lý Dương tại Hỗn Độn sơn, thì tốc độ còn muốn nhanh hơn rất rất nhiều. Lúc này, Lý Dương nguyên thần hoàn toàn có một loại đặc thù trạng thái.

Nguyên thần hần đang hấp thu năng lượng, cho nên Lý Dương hoàn toàn không thể tự hồi hần lại một lần nữa cảm nhận được cảm giác tuyệt vời thư thái... không có gì phải tự hồi, không có gì phải bận khoăn, hần đang hoàn toàn hưởng thụ cái cảm giác tuyệt vời này... Lý Dương cứ ngồi như vậy, thời gian cứ trôi đi.

- Cái tên hắc y tiểu tử kia làm thế nào cuối cùng lại đem Đàm Đồ tiến vào một túi đựng tiền nhỉ? Chẳng lẽ hần nghĩa rằng hần có thể sống trong Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh ư?

Dương Thạch cười lạnh.

- Thạch ca, không nên suy nghĩ, bọn họ hai tên tiểu tử đương nhiên đã bị thu vào Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh, hữu tử vô sanh.

Âm Khiết thập phần khẳng định nói, Dương Thạch cũng gật đầu đồng ý, hai người trên mặt có một tia khoái hoạt.

Người ngoài không biết Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh chánh thức kinh khủng thế nào chứ vợ chồng bọn họ rất rõ ràng.

Dương Sinh kính hòa Âm Diệt kính phối hợp sử dụng, cũng không phải hình thành Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh.

Mà là... mở thông đạo.

Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh là một không gian độc lập mà Dương Sinh kính và Âm Diệt kính chính là chìa khóa, chỉ khi hai người đồng thời sử dụng, mới có thể mở một lam sắc thông đạo, trực tiếp đem địch nhân đưa vào Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh.

Trên thực tế, Dương Thạch và Âm Khiết tịnh không dám tiến vào Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh, bọn họ đem Dương Sinh kính và Âm Diệt kính chỉ là tại lam sắc thông đạo, chỉ ở gần trong thông đạo mà thôi, cũng không phải tiến vào bên trong Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh.

Lúc trước Côn Bằng Yêu Đế nhìn Dương Thạch và Âm Khiết biến mất, còn tưởng chúng tiến nhập Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh, kỳ thật việc này chỉ là Côn Bằng Yêu Đế phán đoán mà thôi.

Sự thật chỉ có Vợ chồng Dương Thạch rõ ràng.

Trong Côn Bằng tắm cung, Côn Bằng Yêu Đế, hình người trạng thái giống như là một tuần nhũ trung niên nhân, trên đầu mái tóc dài hạ xuống, ánh mắt bao dung, tự thân uy áp đã đạt tới mức kinh nhân, hẳn là Yêu Đế đỉnh phong, cách vị trí Đại Tôn cũng chỉ một chút mà thôi.

“Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh?” Côn Bằng Yêu Đế nhú mày, cả Bắc Minh hải tất cả mọi thứ đều nằm trong tay hắn, vừa rồi rõ ràng là năng lượng quen thuộc ba động, Côn Bằng Yêu Đế một chút dường như phán đoán ra Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh.

“Dương Thạch và Âm Khiết này hai điều tiểu ngư thực lực coi như cũng không tệ, cả Bắc Minh hải, ngoại trừ ta, tựa hồ còn không có ai thể bức bọn họ sử dụng Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh.” Côn Bằng Yêu Đế có điểm không nghĩ ra.

Dương Thạch và Âm Khiết tốt xấu đều là Yêu Đế hậu kỳ, cả Bắc Minh hải, còn ai đáng giá để bọn họ sử dụng tuyệt chiêu? Nghĩ vậy, Côn Bằng Yêu Đế liền lắc lắc đầu, lập tức liền nằm xuống ngủ giấc, Côn Bằng Yêu Đế thích nhất là ngủ, phỏng chừng cả đời hắn, đại bộ phận thời gian đều là đang ngủ.

Trong Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh, cũng chính là trong hư vô không gian.

Lý Dương vẫn nằm như trước, từng đạo lam sắc khí lưu không ngừng dung nhập vào cơ thể Lý Dương, thủy cầu lõi điện cũng là nhỏ thêm một chút.

Lý Dương một lần ngủ say là 110 năm.

Đạo pháp đã đạt tới thiên bạch sắc đỉnh phong, thân thể cũng tới Ma Quân trung kỳ đỉnh phong, trong lúc ngủ say, công lực không ngừng tinh tú, Lý Dương bắt đầu biến đổi... trong đan điền.

Chu thiên Càn khôn viên cầu, giờ phút này Lý Dương và Chu thiên Càn khôn viên cầu đều tương tự, trong Chu thiên Càn khôn viên cầu có từng đạo khí lưu vờn quanh, khí lưu này hoàn toàn dựa theo quỹ tích xoay tròn của Như Phong Tự Bế.

Tại đây, khí lưu trung ương, chính là hai kiện phiêu phù bạch sắc phi đao.

Chẳng trách vừa nhìn, còn tưởng là đem phi đao bán trên đường phố, nhìn kỹ, vô luận là ẩn ẩn phun ra vào địa đạo mang, còn lại kim quang lóe ra ở phi đao, đều có vẻ rất là bất phàm.

Kim quang đúng là kết quả Tinh Kim Chi Khí dung hợp trong.

Mà Lý Dương có bảy khóa Tinh Cực cũng là... bạch sắc.

Đúng vậy. Tinh Cực sớm biến thái xong, đạo pháp đang ở không ngừng trải qua tinh tú rèn luyện, xám sắc Tinh Cực chi hỏa cũng không ngừng thiêu đốt, đạo pháp không ngừng biến hóa, hồi lâu sau khi, theo một trận đạo ngâm, hai kiện thiên bạch sắc phi đao biến thành bạch sắc phi đao.

Vừa một tháng, đã sớm đạt tới Ma Quân trung kỳ đỉnh phong thân thể, tu vi rốt cục đột phá, Lý Dương thân thể tu vi đạt tới Ma Quân hậu kỳ.

Bạch sắc đạo pháp, Ma Quân hậu kỳ thân thể tu vi.

Dung hợp Tinh Kim Chi Khí càng làm cho đạo pháp càng thêm cứng rắn, thân thể càng thêm cường hãn, giờ phút này Lý Dương, thân thể cường hãn tuyệt đối có thể cùng Ma Đế so sánh.

Cho nên Lý Dương bây giờ còn giả vờ không biết, hẳn như trước cứ ngủ say, cảm thụ trứ cảnh giới tuyệt vời, tinh thần không ngừng bị tự dưỡng, càng trở nên cường đại.

Lý Dương bị thu vào Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh cũng có nửa năm.

- Bệ hạ!

Côn Bằng Yêu Đế vừa mới ra tắm cung, liền có ba người quỳ xuống.

Chia làm Kim Tu Yêu Đế, Ngân Giáp Yêu Đế cùng với Quy Uẩn.

- Ah, có chuyện gì?

Côn Bằng Yêu Đế nhàn nhạt nói, hắn đột nhiên kinh ngạc phát hiện, trong ba người này lại có Quy Uẩn, Quy Uẩn là Quy Uẩn đảo đảo chủ, sao có thể bỏ qua địa đảo mà tự chạy đến tẩm cung, Côn Bằng Yêu Đế trong lòng đã tập trung hơn một chút.

Kim Tu Yêu Đế đứng ra trước nói:

- Bẩm báo bệ hạ, Đàm Đồ đã mất tích nửa năm. Trong nửa năm này, chúng ta căn bản không tìm được một chút tung tích nào của hắn.

- Hử, có sự tình này a, chuyện nhỏ, mới có nửa năm, Đàm Đồ hải tử này tốt xấu cũng là Yêu Đế, có thể tùy tiện đến một địa phương tu luyện trăm năm ngàn năm, lúc này mới có nửa năm, có gì phải lo? Các người tìm không được, cũng rất bình thường, trên thân thể hắn, ta hạ một đạo cao thấp cấm chế, phỏng chừng cả Bắc Minh hải, cũng chỉ có ta có thể tìm được tung tích tiểu tử này.

Côn Bằng Yêu Đế cũng không thêm để ý.

Hắn có gì mà phải lo lắng? Nhi tử nguyên thần ngọc giản vẫn còn sáng nguyên, một khi nguyên thần ngọc đồng vỡ vụn, Côn Bằng Yêu Đế chỉ trong nháy mắt biết được, nguyên thần ngọc đồng không có vỡ, nhi tử đương nhiên không chết, Côn Bằng Yêu Đế tự nhiên không lo lắng.

- Bệ hạ, sự tình tựa hồ có chút không ổn, nửa năm trước, Đàm Đồ và Lý Dương đến từ Ma giới đại chiến, cho nên sau khi đi ra ngoài, từ đó đến nay không có trở về.

- Nếu nói Đàm Đồ tới địa phương nào đó tu luyện, vậy Lý Dương đâu? Hắn trên Quy Uẩn đảo còn có một ít người quen biết, chẳng lẽ hắn cũng không kịp chào hỏi mà trực tiếp đi?

Kim Tu Yêu Đế hỏi lại nói.

Côn Bằng Yêu Đế vừa nghe xong cũng gật gật đầu:

- Có lý, cả hai người đều không thấy bóng dáng đâu, đích xác là có điểm kỳ quái, phải rồi, người nói cái gì? đại chiến lúc nào?

Vừa rồi còn rất lại thản nhiên, Côn Bằng Yêu Đế đột nhiên trong mắt xạ xuất thần quang, khí thế đột nhiên trở nên cường đại.

Kim Tu Yêu Đế nhìn Côn Bằng như thế, liền nói:

- Nửa năm trước.

Côn Bằng Yêu Đế nhướng mày một cái:

- Nửa năm trước? Nửa năm trước, ta cũng vừa mới ngủ, trước lúc ngủ, ta đã phát hiện Quy Uẩn đảo có chỗ nào phát ra một cổ cường đại năng lượng ba động, đó là Dương Thạch và Âm Khiết phát ra “Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh” năng lượng ba động, chẳng lẽ Đàm Đồ tiểu tử cùng với Lý Dương biến mất, hai việc này chẳng lẽ có quan hệ?

Côn Bằng Yêu Đế trong miệng thì thầm tự nói.

Ngân Giáp Yêu Đế tiến lên một bước nói:

- Bệ hạ, có thể Dương Thạch và Âm Khiết hai tên...

Ngân Giáp Yêu Đế mặc dù không có nói hết, nhưng là ở đây mọi người đều rõ ràng ý tứ hắn.

- Không, Đàm Đồ vẫn mạnh khỏe, nguyên thần ngọc đồng của hắn cũng không có bị nghiền nát, cho nên, hắn nhất định vẫn rất an bình.

Côn Bằng Yêu Đế lúc này lắc đầu nói.

Bên cạnh, Quy Uẩn trong lòng cũng chấn động “Cái gì? Đàm Đồ không chết? không có khả năng, trong khi hai vị bệ hạ cùng ta liên lạc, đã minh xác cùng ta nói đã đem Đàm Đồ thu vào trong Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh, nhất định phải chết, còn muốn ta giải quyết thiện hậu sự nghi thể nào bây giờ...”

Đột nhiên nghe được Côn Bằng Yêu Đế nói Đàm Đồ không chết, Quy Uẩn lúc này tinh thần có chút bối rối.

- Quy Uẩn!

Côn Bằng Yêu Đế thanh âm đột nhiên vang lên bên tai Quy Uẩn.

- A, bệ hạ!

Quy Uẩn nhất thời tỉnh táo lại, lúc này đột nhiên quỳ xuống, đồng thời phía sau lưng đó là một trận mồ hôi lạnh.

- Người ngẩng đầu lên!

Côn Bằng Yêu Đế thanh âm bình thản cực kỳ, nhưng là Quy Uẩn lại không có chút phản kháng, lúc này ngẩng đầu lên, không tự kìm hãm được liền thấy được ánh mắt Côn Bằng Yêu Đế, đó là cái kiểu ánh mắt gì? Quy Uẩn chỉ cảm thấy giác một loại khốn ý (vây khốn ý niệm) mãnh liệt, trong nháy mắt liền hoàn toàn ngủ say.

- Quy Uẩn, người và Dương Thạch, Âm Khiết cái gì quan hệ?

Côn Bằng Yêu Đế thanh âm vẫn bình thản như trước.

Giờ phút này, Quy Uẩn cũng là giống như bị thôi miên, không có chút vẻ mặt nói:

- Dương Thạch và Âm Khiết là ta đệ nhị chủ nhân.

- Đệ nhất chủ nhân là ai?

Côn Bằng Yêu Đế tiếp tục hỏi.

- Côn Bằng Yêu Đế bệ hạ.

Quy Uẩn tiếp tục nói, Côn Bằng Yêu Đế vẫn giữ vẻ mặt phóng túng, đồng thời tiếp tục hỏi:

- Đàm Đồ bây giờ thế nào?

Quy Uẩn đáp:

- Dương Thạch bệ hạ nói, hắn đã đem Đàm Đồ và hắc y thanh niên thu vào Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh, nên đã chết. Côn Bằng còn nói Đàm Đồ không chết, cho nên ta cũng không rõ ràng lắm.

Quy Uẩn nói rất thật.

“Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh!” Côn Bằng Yêu Đế trên mặt hiện lên một tia lệ khí, tiếp tục hỏi dồn nói:

- Hắn còn cho người biết cái gì nữa?

- Dương Thạch bệ hạ làm cho ta phía sau lộ vẻ không để cho Côn Bằng bệ hạ biết được tin tức, cho nên ta sẽ để hắn không biết.

Quy Uẩn nói.

Bên cạnh, Kim Tu Yêu Đế và Ngân Giáp Yêu Đế nhìn Quy Uẩn, trên mặt cũng hiện lên sát khí.

- Bệ hạ, tên tặc tử này đáng chết.

Ngân Giáp Yêu Đế tiến lên nói.

Côn Bằng Yêu Đế sắc mặt lạnh như băng:

- Cứ mang Quy Uẩn áp giải xuống. Đầu tiên tiến hành 48 đạo khổ hình, nếu hắn có thể chịu được, đến lúc đó mới nói tiếp, ta bây giờ sẽ đến Đoạn Hồn hạp cốc một chuyến, Dương Thạch, Âm Khiết, qua nhiều năm như vậy cuộc sống an nhàn nên vẫn nghĩ ta không diệt được bọn họ.

Ngay lập tức, Côn Bằng Yêu Đế liền biến mất tại tầm cung.

- Đây có phải là thuần di không?

Kim Tu Yêu Đế chấn kinh nói, thuần di chỉ có Đại Tôn mới có.

- Có lẽ bệ hạ tốc độ quá nhanh, chúng ta không có thấy.

Ngân Giáp Yêu Đế trong lòng cũng là phát run, Côn Bằng Yêu Đế thực lực thật sự quá mạnh mẽ, mạnh đến mức nào, bọn họ hai người chỉ là Yêu Đế trung kỳ, cũng nhìn không ra.

361. Chương 10: Đánh Không Lại Thì Trốn!

Mặc kệ nói thế nào đi nữa, bọn họ hai người dù sao cũng là Yêu Đế trung kỳ cao thủ, cho dù là Kim Sí đại bằng điều đạt tới tốc độ cực hạn, bọn họ cũng có thể chỉ thấy một ít bóng mờ, cho nên bọn họ vừa rồi ngay cả bóng Côn Bằng Yêu Đế cũng không có thấy.

Thế tức là cái gì? Thuần di chăng!! Côn Bằng Yêu Đế sử dụng thuần di.

Từ cổ chí kim, cơ hồ tất cả mọi người cho rằng thuần di chỉ có Đại Tôn mới có, từng có người cho rằng nguyên thần bất diệt, suốt đời không chết cũng là chỉ Đại Tôn mới có.

Bất quá Âm Dương Ma Đế ban đầu sinh ở Huyết Ngục nên cũng là suốt đời không chết.

Hôm nay, Côn Bằng lại có thể thuần di, bình thường chỉ có Đại Tôn mới có thể thuần di, một Yêu Đế không ngờ lại lĩnh ngộ được.

Bắc Minh hải, sau trong đáy biển khoảng ngàn dặm, đáy thủy vực vốn an tĩnh đột nhiên xuất hiện một người, chính là Yêu Đế Côn Bằng. Chung quanh thủy lưu tự nhiên tách ra, không hề gần sát Yêu Đế Côn Bằng chút nào.

- Thuần di thật sự quá mức gian nan, ta tiêu hao nhiều năng lượng như thế mà cũng nhiều nhất thuần di trăm ngàn dặm mà thôi. Đại Tôn chỉ tùy ý đã có thể xuất hiện bên ngoài một giới, chỉ cần có ý niệm trong đầu liền có thể dễ dàng từ một giới này tới một giới khác. Hơn nữa thần thức cũng trải rộng khắp các giới. Ta và Đại Tôn chênh lệch vẫn lớn như trước.

Côn Bằng tự than thở cười, lập tức hóa thành một đạo lưu quang, lần này không có dùng thuần di, mà chỉ dùng để tốc độ kinh người của hắn hướng Đoạn Hồn hấp cốc tiến đến.

Đạt đến mức như Côn Bằng Yêu Đế này, cái theo đuổi chính là Thái Cực vô thượng Đại Viên Mãn.

Mặc dù mấy năm lại đây, hắn không có trở thành Đại Tôn, nhưng cũng có một chút thành quả, tỷ như thuần di này, mặc dù không bằng Đại Tôn nhưng có thể dễ dàng đạt khoảng cách xa như vậy cũng có thể coi như là một loại đột phá.

Yêu Đế hậu kỳ. Yêu Đế hậu kỳ cao thủ rất nhiều. Tỷ như Ngưu Ma Vương. Tỷ như Sư Đà Vương. Sư Đà Vương bọn họ ba huynh đệ liền thủ đều không phải đối thủ Ngưu Ma Vương. Từ đó suy ra, cùng là Yêu Đế hậu kỳ, nhưng chênh lệch rất lớn. Lúc trước Âm Dương Ma Đế vung tay lên đã áp đảo Li Lộc Ma Đế, đây chính là chênh lệch.

Côn Bằng Yêu Đế mặc dù cũng là Yêu Đế hậu kỳ, nếu Dương Thạch, Âm Khiết bị hắn truy giết thì chỉ có thể trốn vào trong thông đạo Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh.

Đoạn Hồn hấp cốc, trong Huyết Thực Cung, Dương Thạch và Âm Khiết hai người đang ở trong thiên cung cùng nhau uống rượu tác nhạc.

- Thạch ca, Đàm Đồ sớm đã chết rồi, theo lý thuyết Côn Bằng Yêu Đế cũng phải biết việc này, sao không đi khắp thiên hạ tìm hung thủ nhỉ?

Âm Khiết nhú mày, chén rượu trong tay cũng dừng ở giữa không trung.

Dương Thạch cũng lắc đầu:

- A Khiết, không cần quan tâm, chúng ta và Côn Bằng Yêu Đế chung qui sẽ có một trận chiến, một khi đánh không lại, trực tiếp trốn vào trong thông đạo Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh. Chúng ta tại thông đạo tu luyện, nâng cao thực lực là có thể tiêu diệt Côn Bằng.

Âm Khiết vừa nghe xong, ưu sầu trong lòng hoàn toàn tiêu tán.

- Tiếp tục, Thạch ca, chúng ta uống rượu.

Hai vợ chồng tình ý nồng nàn.

Bọn họ chẳng có chút lo lắng, cho dù đánh không lại, trốn vào trong thông đạo thì còn lo lắng làm cái gì nữa? Nửa năm gần đây bọn họ vẫn nghi hoặc Côn Bằng Yêu Đế vì sao không truy sát hung thủ.

Vợ chồng bọn họ nghĩ Đàm Đồ một khi chết tự nhiên nguyên thần ngọc giản vỡ vụn, Côn Bằng Yêu Đế khẳng định biết tin tức.

Dựa theo tính tình của Côn Bằng sẽ nhất định đi thiên hạ truy sát hung thủ, vì sao nửa năm rồi mà chưa có chút động tĩnh gì lớn nhỉ? Côn Bằng Yêu Đế lạnh lùng nhìn Đoạn Hồn hạp cốc phía xa xa, trong mắt lộ vẻ lãnh ý.

Từ khi Bắc Minh hải hình thành, hắn chính là bá chủ tuyệt đối ở Bắc Minh hải, không người nào dám xâm phạm uy nghiêm hắn, cho dù Dương Thạch và Âm Khiết nhiều như vậy năm, cũng không dám xâm phạm hắn, hắn cũng không thèm để ý đến đôi vợ chồng Dương Thạch này.

Hắn cũng không ngờ Dương Thạch và Âm Khiết lại dám động đến nhi tử hắn.

- Hừ, muốn chết...

Côn Bằng Yêu Đế trong lòng lửa giận thiêu đốt, đột nhiên vung tay áo, thủy lưu dưới đáy biển vốn an tĩnh đột nhiên trở nên hung bạo, từng đạo dững mãnh thủy lưu giống như măng xà to lớn âm âm nhằm về phía Đoạn Hồn hạp cốc.

Cả đáy biển trở nên hỗn loạn.

- Oanh long long...

Giống như thiên băng địa liệt, thủy lưu đáy biển lưu chuyển gào thét kịch liệt, kể cả tích thủy cấm chế cũng bị phá tan.

- Hô hô...

Thủy lưu mạnh mẽ hoàn toàn tiến vào Đoạn Hồn hạp cốc.

Dòng thủy lưu cực kỳ mãnh liệt, đánh sâu vào vách tường, vách tường liền lập tức vỡ vụn. Rất nhiều khối đá vụn chung quanh bắn ra.

Dưới áp lực mạnh mẽ này, cung điện trong nháy mắt trở nên lung lay.

Từng đạo thủy lưu điên cuồng tiến đến phá tan cung điện, oanh nát các hành cung, làm cho toàn bộ Đoạn Hồn hạp cốc cực kỳ hỗn loạn.

Sơn mạch thạch phong trong Đoạn Hồn hạp cốc vỡ vụn thành từng khối, từng trận kêu thảm thiết trong nháy mắt vang vọng cả Đoạn Hồn hạp cốc, đồng thời có một cảm giác hít thở không thông lan tỏa khắp toàn bộ nội nhân bên trong Đoạn Hồn hạp cốc.

Côn Bằng Yêu Đế đứng ở Đoạn Hồn hạp cốc cốc khẩu, lạnh lùng nhìn toàn bộ, hơi thở cường đại lan tỏa khắp cả Đoạn Hồn hạp cốc.

Cường đại! Quá mạnh mẽ! hơi thở hùng hậu liền áp bách tất cả mọi người Đoạn Hồn hạp cốc trong lòng phát run.

Cả đáy biển trở nên hỗn loạn, thủy lưu điên cuồng chung quanh đánh sâu vào, Huyết Thực Cung cũng sụp đổ âm âm.

Phòng ngự cấm chế căn bản không có chút tác dụng.

- Ai dám đến ta Đoạn Hồn hạp cốc làm loạn?

Dương Thạch đột nhiên nhướng mày một cái, liền phi thân lên cao, trực tiếp bay ra ngoài, bên cạnh Âm Khiết cũng nghiêm sắc mặt, hóa thành một đạo hắc mang phóng theo ra ngoài.

Đoạn Hồn hạp cốc mấy năm gần đây, gần như không ai dám đến giường oai.

Thân hình Dương Thạch và Âm Khiết dừng lại, không nhúc nhích, nhìn Đoạn Hồn hạp cốc khẫu, đạo thân ảnh nọ mang hắc sắc trường y, tóc dài phất phới, cùng với một đôi mắt lợi hại, điều này làm cho Dương Thạch và Âm Khiết không dám kiêu ngạo, im miệng lại.

Bởi vì người nọ là Yêu Đế Côn Bằng.

Bắc Minh hải chánh thức bá chủ.

Dương Thạch trong lòng nghi hoặc:

- Côn Bằng này sớm không đến, bây giờ mới đến.

”Rốt cuộc là vì cái gì? chẳng lẽ là vì nhi tử hắc. Không đúng, hắc không thể tra ra, nếu tra được, hắc đã sớm tới tìm ta gây phiền toái rồi, sao phải đợi đến bây giờ?”

Dương Thạch trong lòng có một chút niềm tin, hắc hy vọng Côn Bằng Yêu Đế không biết Đàm Đồ bị vợ chồng bọn họ giết chết.

- Côn Bằng, người vì sao phá Đoạn Hồn hạp cốc của bọn ta?

Dương Thạch giả vờ không biết nguyên nhân, trực tiếp quát hỏi.

Đoạn Hồn hạp cốc, dám hạ nhân dám ngơ ngác nhìn Côn Bằng Yêu Đế, những người này giờ phút này mới biết được này thần bí nhân là bá chủ Bắc Minh hải - Côn Bằng Yêu Đế.

Trong Bắc Minh hải, Côn Bằng là đại biểu của chí tôn.

Ngoại trừ Dương Thạch và Âm Khiết những người khác không ai dám trước mặt nhìn Côn Bằng.

- Hai người các ngươi lá gan cũng lớn thật, dám đối phó Đàm Đồ, quả thực là không muốn sống đây.

Côn Bằng trong mắt rồi đột nhiên phát ra tinh quang, hung hăng quét qua Dương Thạch và Âm Khiết, chỉ là thuần túy ánh mắt thế nhưng làm cho vợ chồng Dương Thạch trong lòng cảm thấy một tia run sợ.

- Côn Bằng này so với lần trước càng thêm kinh khủng.

Dương Thạch và Âm Khiết cơ hồ trong lòng đồng thời có phán đoán, tới Yêu Đế hậu kỳ này rồi, phán đoán đồng cấp cao thủ lợi hại, chỉ có thể trông vào cảm giác.

- Mang người giao ra đây, ta tha các ngươi một mạng, nếu không chuẩn bị chịu chết đi.

Côn Bằng phát ra thông điệp cuối cùng, hắc cho tới bây giờ không có để vợ chồng Dương Thạch vào mắt.

Vợ chồng Dương Thạch về thực lực, hắc xem ra căn bản không tính là gì có lẽ chỉ có... “Âm Dương Sinh Diệt huyễn cảnh” kia có hơi chút uy hiếp mà thôi.

Vợ chồng Dương Thạch vừa nghe, trong lòng đều đang nghi ngờ.

Côn Bằng này sao lại bảo bọn họ giao ra Đàm Đồ? Bọn họ cũng biết, Đàm Đồ bị bọn họ thu vào Âm Dương Sinh Diệt huyễn cảnh, hắc phải chết không thể nghi ngờ a, giao thế nào được?

- Côn Bằng lão tặc, nhi tử ngươi và chúng ta có quan hệ gì? Ngươi đừng có đứng đó lãng phí thời gian nữa, vợ chồng chúng ta không dễ trêu chọc, chẳng lẽ ngươi còn muốn muốn ném thử Âm Dương Sinh Diệt huyễn cảnh?

Dương Thạch cười lạnh nói.

Côn Bằng sắc mặt chợt lạnh như băng:

- Tới lúc này còn nói sáo, muốn chết!

Côn Bằng thanh âm mạnh mẽ.

Hai tay từ từ ngược lên, lập tức đột nhiên một cỗ áp lực khiến cả Đoạn Hồn hạp cốc tựa như bị một áp lực thật lớn vô hình đè xuống, khiến tảng đá vỡ vụn bị áp thành nát bấy.

Để cho người ta cảm thấy quỷ dị chính là tảng đá này không có bị ép vào chỗ sâu trong đáy biển.

Phảng phất đáy biển và mặt đất cũng có một đạo cấm chế.

Tảng đá vỡ vụn, thân thể vỡ vụn, máu tươi nhuộm trường, tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai, ngoại trừ vợ chồng Dương Thạch đang cố chịu áp lực kinh khủng.

Những người khác chỉ một chiêu là toàn bộ đã chết hết.

Dương Thạch và Âm Khiết chỉ cảm thấy giác một cổ kinh khủng áp lực từ phía trên thân thể. Hơn nữa áp lực thật sự quá lớn.

Hai người thôi động năng lượng trong cơ thể có thể miễn cưỡng chống đỡ.

Nhưng đồng thời, bên tai bọn họ cũng vang lên một trận trận thanh âm “Oanh” “A” “A!” “A!” chỉ có một trận nổ mạnh liên tiếp cùng với tiếng kêu thảm thiết, Tiếng oanh tạc cùng với tiếng kêu thảm thiết dần dần biến mất.

Đoạn Hồn hạp cốc nhanh chóng biến thành một phế khu.

Côn Bằng Yêu Đế thu hồi hai tay, hai mắt lạnh như băng nhìn Dương Thạch và Âm Khiết:

- Cho các ngươi một cơ hội cuối cùng, giao ra Đàm Đồ, nếu không... chết.

Côn Bằng Yêu Đế đã không còn nhẫn nại.

Dương Thạch và Âm Khiết chung quanh toàn bộ thủ hạ đều chết hết, không có một ai sống sót. Uy lực như thế, Dương Thạch và Âm Khiết càng cảm thấy Côn Bằng thực kinh khủng.

Âm Khiết cũng là tiến lên một bước, thanh âm lạnh lung nói:

- Giao ra Đàm Đồ? Ha ha, hấn bị ta và Thạch ca giết rồi, ngươi có thể làm gì bọn ta, hừ, lão tặc, ngươi đừng có mơ tưởng đến nhĩ tử ngươi nữa.

- Quả nhiên không giao?

Côn Bằng sắc mặt dần dần trầm xuống.

- Giao? Ha ha, chết rồi thì giao kiểu gì?

Dương Thạch và Âm Khiết khinh thường, bọn họ căn bản không sợ Côn Bằng, đánh không lại thì trốn vào Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh, Côn Bằng Yêu Đế còn chưa có đủ thực lực để tiến vào trong đó.

- Chết? không được nói láo, nhĩ tử ta nguyên thần còn chưa diệt, sao có thể chết, mau mau giao người ra đây, ta còn có thể tha cho các ngươi một mạng.

Côn Bằng trong lòng cũng khản trương rồi.

Đối với cặp vợ chồng này, hấn mặc dù ngoài mặt bình tĩnh, nhưng trong lòng hấn lo lắng đôi vợ chồng này sẽ giết nhĩ tử hấn, dựa theo Côn Bằng đoán, nhĩ tử đang bị đôi vợ chồng này bắt đi, nói không chừng liền dụng Tụ Lý Càn Khôn thu.

- Nguyên thần chưa diệt?

Dương Thạch và Âm Khiết - nhìn nhau liếc mắt, trong lòng có cảm giác không ổn.

Bọn họ đột nhiên nhớ tới ngày ấy, Lý Dương để Đàm Đồ tiến vào một trong một vật lớn.

- A Khiết. Chẳng lẽ cái tên hắc y thanh niên kia có biện pháp để sinh tồn trong Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh mà không chết sao?

Dương Thạch nghĩ tới đây, Âm Khiết cũng không xác định.

Bọn họ tin tưởng lời Côn Bằng nói, Côn Bằng có thân phận gì, chắc chắn sẽ không nói dối bọn họ, hai người trong lúc nhất thời có điểm hối hận, ngày ấy không có biết rõ chi tiết về hắc y thanh niên kia đã đem hấn trực tiếp thu nhập vào Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh.

- Hừ, vậy đừng trách ta vô tình.

Côn Bằng Yêu Đế nhìn ra ý niệm trong đầu vợ chồng Dương Thạch không chịu giao ra nhi tử nên quyết định thi triển kế hoạch thứ hai.

Kế hoạch thứ nhất chỉ dùng để bức bách vợ chồng Dương Thạch giao ra nhi tử.

Kế hoạch thứ hai đó là trực tiếp bắt vợ chồng Dương Thạch, dụng mê thần phương pháp khống chế Vợ chồng Dương Thạch, làm cho bọn họ giao ra Đầm Đồ.

Bất quá tương đối khó khăn. Lúc trước dụng mê thần phương pháp khống chế Quy Uẩn là do Quy Uẩn tinh thần tu vi thấp. Vợ chồng Dương Thạch đều là Yêu Đế hậu kỳ, có thể thành công hay không cũng rất khó nói.

- U...

Một cực kỳ bén nhọn thanh âm từ trong miệng Côn Bằng Yêu Đế vang lên, thanh âm phảng phất xé rách không gian, bao trùm chung quanh ngàn dặm thủy vực. Thanh âm nọ giống như trẻ con khóc, bất quá càng thêm mạnh mẽ, thanh âm trực tiếp chấn động đến tinh thần.

- Chạy mau!

Dương Thạch và Âm Khiết nhất thời cảm thấy không ổn, một chút cũng không có muốn chống cự, trực tiếp chui vào Dương Sinh kính và Âm Diệt kính, hắc bạch quang mang giao triền lưu chuyển, hai người trong nháy mắt liền biến mất không thấy.

- Oanh...

Trung tâm ngàn dặm thủy vực xung quanh Côn Bằng Yêu Đế trong nháy mắt hoàn toàn đình trệ, nước không lưu động, động thực vật cũng không nhúc nhích, giống như một bức vẽ chân dung.

Sắc mặt bản thân Côn Bằng Yêu Đế cũng rất khó coi.

- Hai tên tiểu quỷ hèn nhát!

Côn Bằng Yêu Đế giận dữ nói.

Côn Bằng Yêu Đế có hai đại tuyệt chiêu, tuyệt chiêu cường đại nhất là “Côn Bằng Thôn Hệ” cơ hồ tất cả mọi người đều biết, nhưng đệ nhị đại tuyệt chiêu thì có rất ít người biết, biết, những người biết thì đều đã chết, chiêu này là “Tuyệt Đối Không Gian”.

Hơn nữa đệ nhị tuyệt chiêu này là Côn Bằng Yêu Đế sau khi tới Bắc Minh hải mới nghiên cứu ra để nhằm vào Dương Thạch và Âm Khiết, một khi vợ chồng Dương Thạch trúng chiêu này có muốn chạy trốn cũng không kịp.

Chỉ là không ngờ vợ chồng Dương Thạch quá nhất gan, thấy tình thế không ổn là trực tiếp chạy thoát.

Một lát sau, Côn Bằng Yêu Đế liền giải trừ Tuyệt Đối Không Gian.

Duy trì tuyệt chiêu này tiêu hao thập phần kinh khủng năng lượng, cho dù là Côn Bằng Yêu Đế, cũng chỉ có thể kiên trì một hồi mà thôi, gặp được vợ chồng Dương Thạch còn chưa có giao thủ thì chúng đã bỏ chạy, Côn Bằng vừa phần nộ vừa có chút bất đắc dĩ.

Thanks

362. Chương 11: Truy Đuổi

Lam sắc không gian nho nhỏ đúng thông đạo trong “Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh”, phạm bị hút vào Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh không gian, đều phải xuyên toa quá lam sắc không gian, tiến vào lam sắc không gian cách đó không xa hư vô không gian.

Trên thực tế nhỏ nhỏ lam sắc không gian như trước cũng có cường đại hấp dẫn lực, bất quá Vợ chồng Dương Thạch nhờ có Dương Sinh kính và Âm Diệt kính, không thể hấp dẫn lực ảnh hưởng.

- Kinh khủng, quá kinh khủng.

Âm Khiết thần tình hoảng sợ.

Dương Thạch cũng sợ ngây người, hồi lâu sau khi mới nói:

- Côn Bằng lão tặc quả nhiên kinh khủng, vừa rồi chung quanh trong phạm vi ngàn dặm hoàn toàn dừng lại, nếu chúng ta hai người không có chạy trước, phỏng chừng cũng thân thể khó trụ.

Âm Khiết vẻ mặt sợ sệt, gật đầu nói:

- Cho dù định trụ thêm một chút thôi, cũng đủ để Côn Bằng Yêu Đế trực tiếp bắt hai người chúng ta. Một khi bị hấn bắt, ta và Thạch ca người cũng xong.

Dương Thạch và Âm Khiết mặc dù tại không gian nhỏ nhỏ lam sắc nhưng thần thức có thể đi ra ngoài.

Bọn họ rõ ràng thấy được Côn Bằng Yêu Đế thi triển tuyệt chiêu “Tuyệt Đối Không Gian”. Chiêu hoàn toàn khác chế bọn họ.

- Năm đó Bắc Minh hải vừa mới hình thành, lão tặc đã đạt tới Yêu Đế hậu kỳ, lĩnh ngộ một đại thần thông “Côn Bằng Thôn Phệ”. Nhiều như vậy năm tới nay, dựa vào tư chất lão tặc, lĩnh ngộ một thần thông mới cũng đương nhiên.

Âm Khiết quay về Dương Thạch nhắc nhở nói.

Dương Thạch cũng gật đầu.

Nguyên vốn tưởng rằng Côn Bằng Yêu Đế ít nhiều gì cũng có thể đánh một trận, cho nên vừa nhìn thấy “Tuyệt Đối Không Gian”, bọn họ hai người liền lập tức đào tẩu.

- Không hay!

Dương Thạch rồi đột nhiên sắc mặt biến đổi.

- Thạch ca, làm sao vậy?

Âm Khiết đã thấy Dương Thạch sắc mặt khó coi, nên dò hỏi.

- Lúc trước tranh đoạt toàn quyền Bắc Minh hải, lão tặc từng cùng chúng ta đại chiến qua, thậm chí hấn rất rõ ràng, chúng ta một khi tiến nhập vào trong không gian sẽ ở nguyên tại chỗ. Cho nên lão tặc định sẽ ở chung quanh bố trí hạ các loại cấm chế, một khi chúng ta ra, sẽ gặp nguy hiểm!

Dương Thạch có chút hoảng sợ.

Âm Khiết sắc mặt cũng biến đổi.

Đích xác, bọn họ tiến vào lam sắc không gian, khi đi ra ngoài sẽ ở nguyên tại chỗ.

Côn Bằng Yêu Đế biết sự tình này, một khi ở chung quanh bố trí hạ thiên la địa võng, bọn họ đi ra ngoài đó tự đâm đầu vào tròng.

Chẳng lẽ thật sự vợ chồng bọn họ phải ở tại đây không ra ngoài.

- Không ổn, lão tặc bắt đầu bố trí cấm chế.

Âm Khiết rồi đột nhiên kinh hô.

Thần thức nàng rõ ràng đã thấy Côn Bằng Yêu Đế bắt đầu bố trí cấm chế.

- Mau mau quyết định, bây giờ hấn mới bắt đầu bố trí, chúng ta còn có thể lao ra ngoài, chờ hấn bố trí vô số cấm chế, chúng ta muốn chạy đi cũng đừng mong trốn khỏi.

Dương Thạch lúc này cắn răng, âm trầm gật gật đầu.

Âm Khiết cũng hít sâu một hơi, nói:

- Được rồi, tiếp tục như vậy sẽ không có hy vọng, hay cùng Côn Bằng Yêu Đế tái đấu một lần nữa.

Côn Bằng Yêu Đế khoanh chân ngồi xuống lạnh giọng nói:

- Cứ trốn đi, trốn đi, mấy tên Ô Quy, ta tại đây toàn lực bố trí hạ các loại cấm chế, mang toàn bộ khu vực này phong tỏa lại, làm cho hai người các ngươi mơ tưởng mà chạy thoát.

- Không, bố trí cực mạnh cấm chế, tiêu hao công lực rồi khôi phục, khôi phục rồi lại bố trí, ít nhất bố trí suốt một năm, nhất định phải làm cho bọn họ hai người không thể đào tẩu.

Côn Bằng Yêu Đế trên mặt có nhè nhẹ lệ khí, lúc đây hẳn thật sự tức giận.

Hắn hạ quyết định, sẽ tiêu hao tất cả công lực. Tiêu hao xong sẽ khôi phục, khôi phục xong lại bố trí cấm chế, cứ như thế nhất định làm cho khu vực này hoàn toàn phong bế.

Côn Bằng Yêu Đế trong tay từng đạo quang mang bắn ra, từng đạo cấm chế bắt đầu xuất hiện trong phạm vi vài dặm chung quanh.

Rồi đột nhiên – một đạo hắc sắc quang mang, một bạch sắc quang mang, lưỡng đạo quang mang giống như hai điều du long lẫn nhau quần quanh, hình thành một hình tròn, đồng thời vòng tròn trong bắt đầu xuất hiện biến mất.

Lam sắc quang mang phát ra ngập trời hấp lực, mục tiêu đúng là Côn Bằng Yêu Đế.

- Đến!

Côn Bằng Yêu Đế đã thấy Vợ chồng Dương Thạch tuyệt chiêu “Âm Dương Sinh Diệt huyễn cảnh” liền biết hai người đến.

Bất quá giờ phút không kịp đối phó vợ chồng Dương Thạch, bây giờ phải chống cự hấp lực kinh khủng từ Âm Dương Sinh Diệt huyễn cảnh.

- Xuy xuy...

Hấp dẫn lực tịch quyển thiên địa, hoàn toàn bao vây không gian chung quanh, lúc trước Lý Dương gặp được cổ hấp dẫn lực đó giống như tiểu thuyền trong biển rộng, không có chút phản kháng lực nào liền bị hút vào trong đó.

Cho nên Côn Bằng Yêu Đế phải đứng bất động.

- Lão tặc, ngươi trụ được sao?

Dương Thạch và Âm Khiết xuất hiện tại quang quyển bên cạnh, cười lạnh nhìn Côn Bằng Yêu Đế chống đỡ, lập tức hai người nhìn nhau, thông thả gạt đầu, nhất thời một đạo xích huyết quang mang bắt đầu từ trong cơ thể hai người toát ra, toàn tức bắt đầu bao vây hai người.

- Hừ

Đã thấy Vợ chồng Dương Thạch thi triển bí thuật, Côn Bằng Yêu Đế không nhịn được trên mặt lộ ra sát khí, năm đó lần đầu tiên và Vợ chồng Dương Thạch đại chiến, Vợ chồng Dương Thạch cũng dụng chiêu này.

- Ông...

Trong quang quyển, lam sắc quang mang đột nhiên mạnh lên, hấp lực cũng đột nhiên tăng lên, Côn Bằng Yêu Đế nhất thời cảm thấy kiệt lực, chỉ có thể bất đắc dĩ lựa chọn cùng ứng đối phương pháp - biến thân.

- Oanh long long

Thủy lưu kịch liệt ba động, một thân thể to lớn đột nhiên xuất hiện tại đáy biển Bắc Minh hải.

Thân thể to lớn, phẳng phất bộ dáng sa ngư (cá mập), chỉ là phóng lớn hơn vô số lần, dài chín ngàn dặm, quả thật làm cho người ta cảm thấy hoảng sợ.

Hơn nữa thân thể và sa ngư cũng có chỗ bất đồng, nó lại có cánh cá cực kỳ dài, cơ hồ cũng đến chín ngàn dặm, hai cái cánh triển khai ra ngoài mười tám ngàn dặm, kinh khủng cực kỳ, may mắn là Bắc Minh hải

rộng lớn khôn cùng, chín ngàn dặm chiều dài đối với Bắc Minh hải mà nói, tựa tương đương như tiểu thuyền trong biển rộng mà thôi.

Bất quá, nếu là địa cầu, Côn Bằng chân thân so với địa cầu đều dài hơn, căn bản không thể để vào trong hải dương.

Côn Bằng chân thân, thân thể năng lượng rất mạnh, thân mình lực lượng cũng so với hình người trạng thái cũng lớn hơn rất nhiều.

Lúc này “Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh” lam sắc quang mang cũng vô pháp hút Côn Bằng Yêu Đế.

Sau một lúc lâu, hắc bạch quang mang quang quyển liền biến mất.

- Oanh long long...

Một huyết long kinh đột nhiên xuất hiện, một đạo bạch sắc quang mang và hắc sắc quang mang vờn quanh trên thân thể long kinh.

Long kinh chỉ như kinh ngư thân thể.

Long đầu, thậm chí trên thân thể còn có nhiều khối long lân.

- Hai người tiểu ngư các ngươi có thể hợp thể, ngoại trừ hợp thể, các ngươi còn có thể làm gì ta?

Côn Bằng Yêu Đế thanh âm từ Côn Bằng chân thân truyền đến, thanh âm bên trong hàm chứa phần nộ mãnh liệt.

Côn Bằng tốc độ phi thường nhanh, phóng đi một cái cũng chín ngàn dặm.

Bất quá Huyết Thực Long Kinh tốc độ cũng không chậm, Côn Bằng Yêu Đế bởi vì tu vi cao hơn so với Huyết Thực Long Kinh phải nhanh, cho nên Vợ chồng Dương Thạch phải hợp thể.

Một khi hợp thể, biến thành một cái long kinh, tốc độ cực nhanh, song so với Côn Bằng Yêu Đế còn nhanh hơn chút.

Phải, Côn Bằng ngược lại không so được với hợp thể Huyết Thực Long Kinh.

- Ha ha. Côn Bằng lão tặc. Ta và A Khiết sợ ngươi sao? Có bốn sự đuổi theo đi!

Dương Thạch cười to truyền đến.

Lập tức huyết long kinh chợt lóe, liền biến mất vô ảnh vô tung.

Côn Bằng Yêu Đế cũng lác một cái, biến mất vô ảnh vô tung.

Huyết Thực Long Kinh đột nhiên từ một đáy biển xuyên qua hạp cốc, Vợ chồng Dương Thạch nhìn rất chuẩn, hạp cốc không rộng lớn, hơi to hơn một chút so với Huyết Thực Long Kinh thân thể.

Huyết Thực Long Kinh dễ dàng qua. Cho nên so với Huyết Thực Long Kinh, Côn Bằng thì sao?

- Oanh!

Trực tiếp xuyên qua, cực kỳ cường hãn, Côn Bằng chân thân giống như xuyên qua đậu hũ, trực tiếp hủy tan hạp cốc, vẫn như trước đuổi theo Huyết Thực Long Kinh, Côn Bằng Yêu Đế thần thức quan sát Huyết Thực Long Kinh di chuyển, tốc độ hần đuổi theo đều thẳng tắp, gần nhất khoảng cách, tuyệt đối không đi đường quanh co.

Tốc độ thân mình so với Huyết Thực Long Kinh chậm hơn thượng chút, nếu còn chạy quanh co, nhất định bị bỏ lại, chỉ có thể phi thẳng.

Giờ phút này, “Tuyệt Đối không Gian” căn bản không dùng được.

Tuyệt đối không gian có phạm vi hạn chế, dựa vào Huyết Thực Long Kinh tốc độ, căn bản không có khả năng cánh khôn nó.

Cho nên Côn Bằng chỉ có thể chậm rãi truy, không có chút dừng lại.

- A cấp... ta phá!

Huyết Thực Long Kinh quay về một hòn đảo đột nhiên đánh lên, đáy biển hòn đảo nhất thời chi li nghiền nát, bể tan tành, trong đó phần lớn tu luyện giả đều tử vong tại chỗ, số ít có thể thoát được tánh mạng.

Côn Bằng Yêu Đế nhất thời phần nộ nhân tình hồng rực.

Hòn đảo thuộc nơi hãn quần hạt.

Giống như có một tặc nhân ở chính vương quốc mình phá hư thành trì. Quốc vương cao hứng không? Mà bây giờ Côn Bằng Yêu Đế lại là quốc vương kia.

- Lão tặc, ngươi tiếp tục truy, ta liền tiếp tục hủy, ta phải hủy diệt tất cả hòn đảo cả Bắc Minh hải, ta giết, ta sát, ha ha ha...

Huyết Thực Long Kinh trong truyền đến tiếng Dương Thạch cười to, Âm Khiết thanh âm cũng truyền đến:

- Lão tặc, không ít đảo nhỏ, ngươi cứ tiếp tục truy đi.

Côn Bằng Yêu Đế đột nhiên một trận rống giận, toàn tức liền phóng lên cao, Côn Bằng đột nhiên phá khai mặt nước, trực tiếp đi tới Bắc Minh hải bầu trời, to lớn nhục sí (cánh) triển khai, chín ngàn dặm chi trường địa nhục sí một triển khai, tựa phẳng phất ngày đều tối sầm xuống tới, Côn Bằng chân thân giống như một to lớn mây đen, bao trùm bầu trời.

- U...

Giống như trẻ con già đê khóc, tiếng bén nhọn kêu to đột nhiên vang lên. Từng đạo quang mang từ chân thân Côn Bằng bắn ra, Vợ chồng Dương Thạch dám tùy ý giết chóc, nhưng Côn Bằng hãn không chịu nổi, tất cả đều là hòn đảo của hãn.

Giờ phút này Côn Bằng tiêu hao chân thân năng lượng, vì đám hòn đảo bố trí một tầng tầng bảo hộ.

Côn Bằng chân thân năng lượng gần như vô tận, cho dù tiêu hao nhanh nhưng khôi phục cũng nhanh.

Chỉ thấy Côn Bằng chân thân chín ngàn dặm thân thể mỗi một chỗ đều không ngừng hấp thu thiên địa năng lượng, đồng thời hai nhục sí to lớn cũng điên cuồng hấp thu trứ năng lượng, hấp thu năng lượng tốc độ cực nhanh, thậm chí vượt qua vòng bảo hộ bố trí tiêu hao năng lượng.

- Hừ, hai người các ngươi, lần này không giết các ngươi, ta quyết không bỏ qua.

Côn Bằng Yêu Đế nộ, thần thức bao trùm cả Bắc Minh hải, một chút tử tìm được rồi Huyết Thực Long Kinh, nhục sí khép lại, tại không trung lập tức lao đi xuống.

- Bồng

Nước bắn tung tóe, như thế một vật to lớn vĩ đại nhảy vào trong nước.

Huyết Thực Long Kinh.

Linh xảo du động, từ núi non trong lúc đó xuyên qua, mà Côn Bằng Yêu Đế cũng trực tiếp âm âm lao đến, cho dù là núi lớn, đá vụn cổn lạc, Côn Bằng Yêu Đế căn bản chút không thèm để ý.

Dựa vào thân thể hãn chính là thượng phẩm ma khí đều có thể dễ dàng phá hủy, đừng nói là quảng thạch.

Giờ phút này, nhân tình Côn Bằng thâm trầm mà tràn ngập sát khí.

- Quyết không bỏ qua! Lão tặc, ngươi rất có nghị lực, đến một tháng rồi, ngươi vẫn còn truy?

Trong Huyết Thực Long Kinh truyền đến thanh âm Dương Thạch.

Côn Bằng Yêu Đế hừ lạnh một tiếng:

- Không bắt các ngươi, giết các ngươi hai người, ta há có thể bỏ qua!

Dương Thạch và Âm Khiết không nhịn được, bắt đắc dĩ, chỉ có thể tiếp tục chạy trốn.

- Thạch ca, đừng lo lắng, lão tặc lão có đuổi, mãi không đuổi được, thời gian dài quá, hấn cũng tự cảm thấy nhàm chán, hội tự nhiên bỏ về.

Âm Khiết nguyên thần và Dương Thạch nguyên thần cùng ở một chỗ, an ủi nổi lên Dương Thạch.

- Uhm, ta biết, bắt quá cũng không biết lão tặc rốt cuộc phải đuổi tới lúc nào?

Dương Thạch bắt đắc dĩ, quyền chủ động vẫn nằm trong tay Côn Bằng, đột nhiên Dương Thạch âm hiểm nói:

- A Khiết, có lẽ ta có thể hí lộng lão tặc một phen, nói không chừng còn có thể giết hấn!

- Xuy xuy...!

Đột nhiên hắc sắc bạch sắc quang mang hình thành quang quyển xuất hiện tại phía trước, lam sắc quang mang trong quang quyển bắn ra, một cổ cường đại hấp dẫn lực đột nhiên bộc phát, nhằm hướng Côn Bằng đang cực tốc phi hành mà lao đến.

- Không tốt!

Côn Bằng Yêu Đế lúc cảm thấy không ổn, đột nhiên mạnh mẽ khống chế chính mình trong nháy mắt đảo thoái lui, liều mạng tất cả năng lượng dừng lại phi hành miễn cưỡng để chống lại cường đại hấp dẫn lực.

- Lão tặc, chúng ta đến trợ giúp ngươi một cái!

Huyết Thực Long Kinh đỉnh đầu rồi đột nhiên xuất hiện hai diện kính tử, đúng là Dương Sinh kính và Âm Diệt kính, Dương Sinh kính và Âm Diệt kính đều tự phát ra bạch sắc, hắc sắc quang mang tiến vào quang quyển trong, nhất thời lam sắc quang mang đại thịnh, hấp dẫn lực càng mạnh thêm.

- Hai tên hỗn đản.

Côn Bằng Yêu Đế giận dữ.

Hấp dẫn lực như vậy Côn Bằng chân thân chống đỡ tương đối dễ dàng, cho nên bây giờ Vợ chồng Dương Thạch dùng tự thân năng lượng tăng cường hấp dẫn lực, hấp dẫn lực mạnh làm cho Côn Bằng Yêu Đế phải liều mạng cố gắng chống đỡ.

- Oanh!

Đột nhiên quang quyển biến mất, hấp lực biến mất.

Huyết Thực Long Kinh phát ra âm thanh vợ chồng Dương Thạch cười to, lập tức liền chạy, Côn Bằng Yêu Đế giận dữ, cắn răng tựa hồ phải sanh nuốt Vợ chồng Dương Thạch điên cuồng đuổi theo, không bắt được Vợ chồng Dương Thạch, hấn quyết không bỏ qua!

363. Chương 12: Máu Chốt Thời Khắc, Có Thể Nào Thất Hiệu!

Ngọn núi vỡ tan, đá vụn bắn ra, thân hình khô vĩ Côn Bằng Yêu Đế xuyên qua, thẳng tiến đuổi theo Huyết Thực Long Kinh.

Lần này Côn Bằng Yêu Đế quyết tâm, hoàn toàn dụng tốc độ nhanh nhất đuổi theo.

- Hừ, hai tên hỗn đản, đáng tiếc ta thuận di chỉ có trăm ngàn dặm mà thôi, thật sự quá ngắn.

Côn Bằng Yêu Đế trong lòng đại hận.

Trăm ngàn dặm khoảng cách, dựa vào tốc độ Huyết Thực Long Kinh lúc này, phỏng chừng một chút là có thể chạy đi, Côn Bằng muốn thi triển thuận di, ít nhất... trước phải biến lại người hình, Côn Bằng chân thân quá mức to lớn, thuận di quá mức gian nan.

Cho nên chờ hần biến làm người hình, phỏng chừng Huyết Thực Long Kinh sớm đã ở ngoài trăm ngàn dặm, hơn nữa dựa vào hình người muốn bắt Huyết Thực Long Kinh, cũng có chút khó khăn.

Phía trước phi hành, Huyết Thực Long Kinh trước người đột nhiên năng lượng một trận ba động - một đạo hắc sắc quang mang và một đạo bạch sắc quang mang cho nhau quấn quanh, hình thành quang quyển, quang quyển trong xuất hiện lam sắc quang mang, Vợ chồng Dương Thạch lại sử dụng chiêu trước đó, Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh kinh khủng hấp lực hoàn toàn có tác dụng trên người Côn Bằng.

- Hừ!

Côn Bằng vừa nhìn đến lam sắc quang mang, biết không ổn, lập tức toàn lực phản phương hướng phi hành, chống cự cường đại hấp dẫn lực, vợ chồng Dương Thạch lại vận dụng Dương Sinh kính và Âm Diệt kính, đưa vào năng lượng tiến vào quang quyển, làm cho hấp dẫn lực càng thêm mạnh.

- Lão tặc, nếu truy nhanh quá mau, cẩn thận bị hấp vào! ha ha...

Dương Thạch cười to nói, lập tức lại bay nhanh chạy thoát.

Côn Bằng Yêu Đế đã cực kỳ giận dữ, nhưng hần không có biện pháp gì, hơn nữa trải qua lúc đó, Côn Bằng Yêu Đế thậm chí không dám truy quá gần, một khi quá gần, sẽ không kịp tránh, bị hút vào Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh, sẽ rất thâm hiểm.

Sau hơn một tháng.

- Mẹ nó, lão tặc đến bây giờ cũng không có chút lùi bước, vẫn truy theo như trước, rốt cuộc phải đuổi tới lúc nào?

Dương Thạch cũng có chút phiền toái.

Ba tháng nay, Vợ chồng Dương Thạch cũng thường xuyên sử dụng “Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh” đối phó Côn Bằng Yêu Đế, nhưng Côn Bằng Yêu Đế cũng rất rõ, đứng ở khoảng cách xa.

Nhưng vẫn không bị bỏ rơi lại, thần thức hoàn toàn vẫn truy theo Huyết Thực Long Kinh quyết không tha! Côn Bằng Yêu Đế lần này động chân nộ, không ngừng đuổi theo.

- Thạch ca, đừng lo lắng. Lần chúng ta động vào nhi tử hần, lại hí lộng hần như thế, lão tặc nhất định tức giận phi thường, truy chúng ta thời gian dài cũng bình thường. Bất quá... theo thời gian càng ngày càng dài, hần chung qui sẽ có một ngày không kiên trì tiếp được. Chúng ta tiếp tục kiên trì, ta và Thạch ca người tốt xấu có thể nói chuyện phiếm, hần một người như thế, khẳng định rất tịch mịch.

Âm Khiết an ủi nói.

Dương Thạch vừa nghe, nhất thời cao hứng lên:

- Phải rồi, chúng ta còn có thể nói chuyện phiếm, lão tặc cũng chỉ là một tịch mịch truy theo, chung qui có một ngày hần sẽ kiên trì không được, ngừng lại, chúng ta liền chậm rãi và hần đua xem lão tặc rốt cuộc có thể kiên trì đến lúc nào!

Vợ chồng Dương Thạch đã định chủ ý, liền không ngừng xuyên qua lớp lớp đáy biển.

- Hừ..

Côn Bằng đảo, Côn Bằng Yêu Đế ở, Huyết Thực Long Kinh hung hăng địa đánh vào Côn Bằng đảo địa phòng ngự vòng bảo hộ trên, may mắn Côn Bằng Yêu Đế lúc trước bố trí vòng bảo hộ thập phần cứng cỏi, đã ngăn cản chúng.

Nhưng cả hòn đảo cũng hơi chút chấn động.

- Bệ hạ và Dương Thạch cùng Âm Khiết thật sự đang truy đuổi.

Kim Tu Yêu Đế nhìn Huyết Thực Long Kinh và Côn Bằng chân thân từ Côn Bằng đảo bầu trời bay qua, cảm than vẫn.

Bên cạnh Ngân Giáp Yêu Đế cũng gật đầu nói:

- Bất quá... bệ hạ sao không sử dụng thuận di bắt Dương Thạch và Âm Khiết? Chẳng lẽ bệ hạ đối với thuận di còn chưa có tu luyện viên mãn?

- Thuận di? Chẳng lẽ chúng ta ngày đó thật sự nhìn lầm, bệ hạ không thuận di?

Kim Tu Yêu Đế có điểm không xác định nói.

Ngân Giáp Yêu Đế cũng lắc đầu tỏ vẻ chính mình không biết.

Trong Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh, thời gian trôi nhanh, lôi điện thủy cầu không ngừng xoay tròn lúc này cũng chỉ to bằng hạt đậu.

Từng đạo lam sắc quang hoa từ trong đó phát ra, xoay tròn quần quanh bên ngoài cơ thể, rồi sau đó dung nhập vào trong nguyên thần Lý Dương.

Lý Dương vẫn ngủ say như trước, tinh thần tu vi cũng không ngừng tăng trưởng... cuối cùng một đạo bích sắc quang hoa dung nhập trong cơ thể Lý Dương, cả Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh đều rung động lên, trong giây lát, Lý Dương vô ý ngồi dậy, phía sau bốn đạo quang trụ phóng lên cao, khí thế cực mạnh, cho dù Đại Tôn có mặt cũng sẽ bị chấn nhiếp. So sánh với trước, bích sắc thủy trụ, từng đạo thủy lưu và điện xà vờn quanh bốn đạo quang trụ phân tán ra, kim sắc quang trụ trước người Lý Dương, lam sắc mộc chúc tính quang trụ ở phía sau Lý Dương, thiểm Điện Quang trụ ở mặt bên Lý Dương, bích sắc thiểm Điện Quang trụ còn lại thì ở phía hơi chếch về bên mặt Lý Dương.

Bốn đạo quang trụ rồi đột nhiên xoay tròn lên tốc độ càng lúc càng nhanh, cuối cùng hình thành một quang quyển, quang quyển dần dần dung hợp cùng một chỗ, sau đó bay vào trong nguyên thần Lý Dương, biến mất không thấy.

Một lát sau, Lý Dương chậm rãi mở lại con mắt.

- Lại ngủ say thêm một lần.

Lý Dương lạnh nhạt cười, bất quá dựa theo hần suy đoán, lần ngủ say này thời gian không trường, dựa theo quy luật, mỗi lúc một ngắn dần, Lý Dương lúc này bắt đầu cẩn thận quan sát chính mình.

Thân thể tu vi đạt tới Ma Quân hậu kỳ, đạo phách đạt tới bạch sắc cảnh giới cho nên tinh thần tu vi, cũng không có quá lớn đột phá, vẫn là Ma Đế trung kỳ, bất quá so với lúc trước thì mạnh hơn rất nhiều.

Đối với cái này, Lý Dương cũng không có quá để ý.

Hần chủ ý chính là hấp thu lôi điện thủy cầu, xem chính mình rốt cuộc có cái gì biến hóa.

- A!

Lý Dương kinh ngạc phát hiện... Chu thiên càn khôn viên cầu bất động, mặt ngoài chỉ là Thất diệu Tinh Cực mà thôi, hôm nay có bốn đạo năng lượng khí lưu, phân biệt chúc tính là kim, mộc, thủy, hỏa. Bốn đạo khí lưu uốn lượn, không ngừng xoay vòng quanh Chu thiên Càn khôn viên cầu, mặc kệ như thế nào, cũng mang lại cho Lý Dương một loại cảm giác viên mãn.

“Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, còn khuyết một loại năng lượng nữa, hôm nay hấp thu bốn loại năng lượng này, lực công kích ta lại đề cao thêm một bậc mà thôi, phỏng chừng phải Ngũ Hành đều tụ tề, mới có một ít đặc thù hiệu quả.” Lý Dương trong lòng âm thầm tự ước lượng.

Hần cũng hiểu được, bình thường Lý Dương nghĩ không thể có loại hình năng lượng bài xích nhau, bất quá Lý Dương không có chút cảm giác như vậy, năng lượng bản chất thượng đều lôi điện, lẫn nhau đều có ghi liên lạc.

- Thật muốn tìm được loại năng lượng thứ năm, không biết hấp thu như thế nào?

Lý Dương lắc đầu cười.

Hần rõ ràng, sự tình là khả ngộ bất khả cầu (chỉ may mắn gặp chứ không thể muốn là được).

Lý Dương chỉ có chút tò mò mà thôi, hẳn đối với chính mình tu vi lúc này, đã rất hài lòng. Thân thể tu vi mặc dù Ma Quân hậu kỳ, nhưng bởi vì dung hợp Tinh Kim Chi Khí, Mộc Linh Chi Khí, trên thực tế thân thể cường độ có thể so với Ma Đế tiền kỳ cao thủ.

Đao phách mặc dù là bạch sắc, cũng bởi vì dung hợp Tinh Kim Chi Khí, Mộc Linh Chi Khí, trên thực tế trình độ cứng rắn, hoàn toàn có thể so với thần khí, chính Ma Đế cao thủ địa phòng ngự đều có thể phá, hơn nữa còn có tinh thần công kích.

Lúc này Lý Dương, gặp được Quỷ Đế trung kỳ cao thủ đều có thể dễ dàng đấu một hồi.

Bất quá, Quỷ Đế hậu kỳ thì hơi khó nói, bất quá không thua sút Quỷ Đế trung kỳ cao thủ là Lý Dương đã hài lòng rồi.

- Ai, ta làm thế nào đi ra ngoài đây?

Nhìn hư vô không gian, Lý Dương trong lúc nhất thời khước không biết làm thế nào.

Trong lúc này, Lý Dương phát hiện, thần thức mình dễ dàng kéo dài đến mỗi một chỗ không gian, Lý Dương trong lòng vừa động, thần thức thể nhưng trực tiếp xuyên qua hư vô không gian.

Phát hiện bên ngoài Bắc Minh hải, Lý Dương đột nhiên con mắt mở to.

- Sa ngư thật lớn!

Lý Dương kinh ngạc nói.

- Lão tặc, cứ chậm chậm mà truy, không được nóng nảy, ta và A Khiết đang chậm rãi nói chuyện phiếm, bọn ta nói chuyện một trăm năm, ngươi cứ chậm rãi truy theo một trăm năm, một người cô độc cứ chậm rãi truy nha.

Thanh âm Dương Thạch từ Huyết Thực Long Kinh truyền đến.

- Hừ!

Côn Bằng Yêu Đế một tiếng hừ lạnh, căn bản không đáp lại, tiếp tục đuổi theo.

Tại Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh Lý Dương vừa nghe, thần thức đảo qua hai phương nguyên thần liền rõ “Nguyên lai, Huyết Địa long đầu kinh ngư là Huyết Thực Cung hai tên này hợp thể a.” Lý Dương lúc trước đã có thể bị hai người lộng tiến tới, tự nhiên rất rõ ràng.

- Lão tặc? Đại sa ngư dài chín ngàn dặm, không, không phải sa ngư, mà có đôi cánh to lớn sa ngư, hẳn là ai? Xem tinh thần tu vi hẳn đã đạt tới Yêu Đế hậu kỳ, cả Bắc Minh hải có thể đuổi giết Vợ chồng Dương Thạch phỏng chừng chỉ có Côn Bằng Yêu Đế thôi, phải rồi, Côn Bằng chân thân nghe nói cũng dài chín ngàn dặm.

Lý Dương trong lòng đã đoán được thân phận hai bên.

Lý Dương nhàm chán nhìn hai bên đuổi chạy, qua hồi lâu, vợ chồng Dương Thạch lại dùng chiêu cũ, hắc bạch quang mang lẫn nhau quấn quanh, hình thành quang quyển, quang trong vòng xuất hiện lam sắc quang mang, Lý Dương thần thức kinh ngạc phát hiện, hư vô không gian một chỗ xuất hiện một nho nhỏ lam sắc không gian.

Trong lam sắc không gian lại có một cái động khẩu.

- Chạy thôi!

Lý Dương không kịp suy nghĩ hẳn, lập tức bay về phía cái động khẩu.

- Lại cái chiêu này!

Côn Bằng Yêu Đế trong lòng cả kinh, trước khi rời đi hẳn khước kinh ngạc phát hiện, cái động khẩu đó chỉ có một trận hấp dẫn lực mỏng manh, thậm chí hấp dẫn lực càng ngày càng nhỏ, Côn Bằng Yêu Đế mặc dù không rõ rốt cuộc ra cái gì nguyên nhân, quả thật trong lòng vừa chuyển, lập kế trong lòng.

- Ha ha... lão tặc lần này không đến.

Đã thấy Côn Bằng Yêu Đế bay nhanh rời xa quang quyền, Vợ chồng Dương Thạch nhất thời mừng rỡ, bọn họ tưởng Côn Bằng Yêu Đế truy theo thời gian quá dài, trong lúc nhất thời không có chú ý xuất hiện tình huống như thế.

Vợ chồng Dương Thạch vui vẻ nhìn Côn Bằng Yêu Đế xui xẻo.

- Ách ...

Vợ chồng Dương Thạch đột nhiên choáng váng, bọn họ không có đem được Côn Bằng Yêu Đế tiến vào quang quyền, nhưng lại thấy được từ trong quang quyền đi ra một người, chính là cái tên hắc y thanh niên bị bọn họ thu vào Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh.

- Sao lại như vậy? Hắc không phải...

Vợ chồng Dương Thạch trong lúc nhất thời tinh thần chấn động, khó có thể tin nhìn cái tên hắc y thanh niên kia đang hướng bọn họ mỉm cười, Âm Dương Sinh Diệt hoàn cảnh cũng sẽ xuất ra ngoài ý muốn?

- Hai vị, cẩn thận!

Hắc y thanh niên mỉm cười nói.

- Bồng!

Một cỗ kinh khủng năng lượng trong nháy mắt xuyên qua cả Huyết Thực Long Kinh, nhất thời Vợ chồng Dương Thạch hai người phân ra, Côn Bằng Yêu Đế khổng lồ mang năng lượng điên cuồng dừng mãi lao vào trong cơ thể hai người, đem bọn họ hai người trực tiếp phong ấn nguyên thần.

Lúc Lý Dương vừa mới “đến”, Côn Bằng Yêu Đế lúc này đã tiếp cận quang quyền, mà quang quyền lúc này đã không có chút hấp lực, Côn Bằng Yêu Đế trong nháy mắt tới gần Huyết Thực Long Kinh, ra chiêu nhanh gọn.

- Ha ha... Dương Thạch, Âm Khiết, các người rốt cục bị ta tóm rồi, trời cũng giúp ta a, Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh thế nào lại vô hiệu, không có chút hấp lực, ha ha...

Côn Bằng Yêu Đế hưng phấn cười to.

Nói về thực lực, hắc một người có thể dễ dàng đối phó hai người, vừa rồi dễ dàng đem nguyên thần hai người phong ấn, thực lực mạnh, thật kinh khủng.

Có người nói, lúc trước cũng Yêu Đế Tôn Ngộ Không cũng không nhất định là đối thủ Côn Bằng Yêu Đế, lời nói cũng không phải vô căn cứ, cũng có điểm đạo lý.

Côn Bằng Yêu Đế biến hóa lại người hình, khinh thường nhìn Dương Thạch cùng Âm Khiết hai người, mà Dương Thạch cùng Âm Khiết hai người vẫn đang bị phong ấn nguyên thần, đứng một bên, chỉ ngây ngốc nhìn.

- Cái gì? Không có khả năng, Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh sao lại vô hiệu? Không có khả năng, không có khả năng!

Dương Thạch và Âm Khiết đều khó có thể chấp nhận kết quả, cho nên bọn họ hiểu được, Côn Bằng Yêu Đế cuối cùng lại hướng đến Âm Dương Sinh Diệt, không có bị thu vào trong đó. Bọn họ cuối cùng đã sáng tỏ vấn đề.

- Người!

Dương Thạch và Âm Khiết hai người ánh mắt đều đầu hướng tới Lý Dương.

- Người rốt cuộc đã làm gì trong Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh, sao huyền cảnh không không có chút hấp lực nào? Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng sự tình a.

Dương Thạch lắc đầu không ngừng nói, hắc lần này bị bắt rất oan khuất.

Vợ chồng hai người hợp thể, tốc độ so với Côn Bằng đều phải nhanh hơn, bởi vì đối với Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh đều tự tin, không nghĩ sẽ bị bắt.

- Ta? Không có làm gì a?

Lý Dương cười nhẹ:

- Quái lạ, chỉ có thể rất quái lạ, Âm Dương Sinh Diệt huyễn cảnh địa mấu chốt thời khắc lại vô hiệu, làm cho nhị vị xui xẻo như thế thôi à. Ai, thời khắc mấu chốt sao lại vô hiệu nhỉ?

Lý Dương chế nhạo nói.

Trên thực tế thị bởi vì Âm Dương Sinh Diệt hoàn cảnh hạch tâm là Thủy chúc tính Lôi điện bị Lý Dương hấp thu, cho nên hấp lực tự nhiên chậm rãi tiêu tán,

Từ nay về sau cũng sẽ không còn nữa.

- Vị này là Côn Bằng Yêu Đế tiền bối a? Đàm Đồ huynh đệ vẫn đang ở trong túi Tiểu Càn Khôn của ta.

Lý Dương vung tay áo lên, túi Tiểu Càn Khôn liền nhẹ nhàng bay ra, một đạo lưu quang từ trong miệng túi bay ra, huyễn làm hình người, chính thức là Côn Bằng nhi tử Đàm Đồ.

364. Chương 13: Côn Bằng Thôn Phệ

Mà thần thức hắn dễ dàng phát hiện trước mắt hắc y thanh niên tinh thần tu vi chỉ là Ma Đế trung kỳ.

Sau đó, Côn Bằng Yêu Đế ngăn người hơn, chính là hắc y thanh niên thả ra một người, cái túi lớn, trong túi lớn còn bay ra một người, người này còn là bảo bối nhi tử Đàm Đồ!

- Cha!

Đàm Đồ đã thấy Côn Bằng Yêu Đế, kinh hãi gọi, thần tình kích động.

- Đàm Đồ, người... người thật sự bị hút vào Âm Dương Sinh Diệt huyễn cảnh?

Côn Bằng Yêu Đế khó có thể tin, trong lòng cũng run run.

Đàm Đồ gật đầu nói:

- Cha, đúng vậy, ta thật sự bị hút vào Âm Dương Sinh Diệt huyễn cảnh.

Nói xong, Đàm Đồ liền hung hăng nhìn về phía Vợ chồng Dương Thạch, tiếp tục nói:

- Dương Thạch và Âm Khiết hai tên tặc tử dụng “Âm Dương Sinh Diệt huyễn cảnh” đối phó ta, may mắn Lý Dương huynh đệ làm cho ta tiến vào túi càn khôn, một năm này, ta chỉ ở trong túi đó không có bị thương tổn!

Đứng một bên Lý Dương trong miệng lẩm bẩm nói:

- Một năm? hoàn hảo, hoàn hảo, không tính là dài.

Côn Bằng Yêu Đế đằng hắng, trong mắt hiện lên một tia hàn quang lạnh như băng, hung hăng nhìn thẳng về vợ chồng Dương Thạch, âm thanh lạnh lùng nói:

- Hừ, quả thật, các ngươi quả thật đem Đàm Đồ thu vào Âm Dương Sinh Diệt huyễn cảnh, các ngươi đã có dã tâm giết con ta, đã như vậy đừng trách ta vô tình.

Vợ chồng Dương Thạch bị phong ấn nguyên thần, không thể phản kháng, nhưng bọn họ vẫn lạnh lùng như trước nhìn Côn Bằng Yêu Đế.

- Lão tặc. Đừng nói quan miện đường hoàng như vậy, chúng ta vợ chồng bị người bắt, cho tới bây giờ không có nghĩ tới người sẽ thả chúng ta, phải đó, chúng ta muốn giết nhi tử của người. Ha ha, nhi tử người giết con trai độc nhất vợ chồng ta, đáng giận, đột nhiên lại lòi ra đầu tên hắc y thanh niên này, phải rồi, Lý

Dương lại có thể sinh tồn trong Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh, bảo lưu được cái mạng nhỏ của nhi tử lão tặc người, nếu không... nhi tử người sớm đã chết rồi.

Vợ chồng Dương Thạch nhìn Lý Dương, ánh mắt thập phần oán độc.

- Lý Dương! Hừ, lúc trước chúng ta vợ chồng nhìn thấy người và Đàm Đồ, cũng không có cần thận dụng thần thức quan khán một phen, liền thu người. Nếu nhìn kỹ một phen, chắc sẽ biết Lý Dương người chính là cái tên Ma giới Lý Dương. Ngoại trừ Ma giới Lý Dương, ta còn nghĩ không ra Lý Dương nào có lợi hại như thế, Xi Vưu Đại Tôn coi trọng người, người quả nhiên không tệ.

Dương Thạch quay về Lý Dương gật đầu nói vài tiếng.

Lúc này Côn Bằng Yêu Đế cũng giận dữ, trong cơ thể năng lượng bắt đầu tăng lên, tưởng tượng đến nếu không phải Lý Dương, con trai độc nhất của hắn đã bị giết, lửa giận ngút trời, trong giây lát Côn Bằng Yêu Đế hai tay vừa lật, đột nhiên hư áp...

- Oanh ...

Thủy lưu đột nhiên ép xuống, một trận quay cuồng, mà Vợ chồng Dương Thạch thân thể trong cũng phát ra một trận tiếng xương đầu đoạn vỡ...

- Ca Sát.

Cường đại áp lực làm cho Vợ chồng Dương Thạch xương đầu vỡ vụn, mặc dù nguyên thần bị phong ấn nhưng bọn họ thân thể còn rất mạnh.

- Hừ, ta sẽ không làm cho các người như thế thoải mái chết, trước làm cho các người thưởng thức 48 đạo hình phạt, sau đó mới làm cho các người từ từ thưởng thức tuyệt chiêu “Côn Bằng Thôn Phệ”, làm cho các người giúp cho ta một bộ phận công lực.

Côn Bằng Yêu Đế gương mặt tàn khốc.

Vợ chồng Dương Thạch sắc mặt biến đổi.

48 đạo hình phạt bọn họ tịnh không thêm để ý nhưng sự kinh khủng của Côn Bằng Thôn Phệ, bọn họ đã sớm có nghe.

- Hô!

Côn Bằng Yêu Đế vung tay lên, liền trực tiếp đem Vợ chồng Dương Thạch thu vào.

Hắn bây giờ sẽ không đơn giản mà giết chết Vợ chồng Dương Thạch, giết chết Vợ chồng Dương Thạch ít nhất phải làm cho đại bộ phận mọi người nhìn thấy, một cơ hội tốt chán nhiếp cả Bắc Minh hải.

Côn Bằng Yêu Đế xoay người nhìn về phía Lý Dương, thần tình cảm kích, thậm chí khom người nói:

- Lý Dương tiểu hữu, lần này Đàm Đồ nhà ta may mắn không chết, hoàn tất cả đều là nhờ công lao của Lý Dương tiểu hữu người, Đàm Đồ chính là con trai độc nhất của ta. Đại ân của người, ta Côn Bằng nhất định báo, Lý Dương tiểu hữu, đại ân, Côn Bằng ta nhất định ghi nhớ, có nhu cầu gì, ta tuyệt không nuốt lời.

Côn Bằng Yêu Đế lúc này đối với Lý Dương cảm kích đó tuyệt đối.

Côn Bằng nhất tộc không giống chủng tộc bình thường, sinh sản cực kỳ khó khăn, thậm chí phương thức sinh sản cũng không phải nam nữ giao hợp bình thường, mà thuộc loại một loại tự thân sinh sản giống như phương hoàng nhất tộc, thập phần gian nan.

Hiện nay cả lực giới, Côn Bằng nhất tộc chỉ có hai người mà thôi, một là Côn Bằng Yêu Đế, người thứ hai là Đàm Đồ.

Tự thân sinh sản công lực cũng phải đạt tới Yêu Đế hậu kỳ cực hạn mới có thể miễn cưỡng sinh sản, Côn Bằng Yêu Đế đã vận dụng thâm thực linh hồn bí pháp một lần, hắn đã không thể vận dụng lần thứ hai.

Một khi Đàm Đồ chết, Côn Bằng nhất tộc chỉ còn lại Côn Bằng Yêu Đế một người.

Đàm Đồ đối với Côn Bằng Yêu Đế mà nói, không chỉ là nhi tử, mà còn là truyền thừa của cả tộc, Lý Dương cứu Đàm Đồ, Côn Bằng Yêu Đế cảm kích đã không thể dụng ngữ ngôn để miêu tả.

- Côn Bằng Yêu Đế tiền bối, ta và Đàm Đồ cũng là hảo huynh đệ, cứu hần cũng là đương nhiên, tiền bối không cần đại lễ như thế, sẽ làm ta cảm thấy không an tâm.

Lý Dương vội vàng nâng Côn Bằng Yêu Đế dậy.

Côn Bằng Yêu Đế khom người hành lễ, ngược lại, Lý Dương cũng không dám thừa nhận.

- Lý Dương tiểu hữu ngươi không cần phải ngại khiếm tốn, bất quá Côn Bằng ta nhất định nhớ kỹ đại ân. Như vậy đi, quá mấy ngày nữa, ta liền thi triển “Côn Bằng Thôn Phệ”, hoàn toàn hấp thu Vợ chồng Dương Thạch năng lượng tinh hoa, ta sẽ đem tinh hoa lập thành hai khóa tinh thể, tặng cho Lý Dương tiểu hữu ngươi.

Côn Bằng Yêu Đế mỉm cười nói.

Lý Dương cũng ngần ra, Vợ chồng Dương Thạch đều là Yêu Đế hậu kỳ cao thủ, bọn họ toàn thân năng lượng tinh hoa, năng lực quả thật dọa người.

Hơn nữa người bình thường cũng vô pháp hấp thu đối phương năng lượng tinh hoa, cũng chỉ có Côn Bằng Yêu Đế, có thể thi triển “Côn Bằng Thôn Phệ”, trực tiếp thôn phệ tất cả năng lượng kể cả thân thể cùng với ... nguyên thần đối phương, hình thành tinh thể.

Nếu để cho Ngưu Ma Vương, Âm Dương Ma Đế hai siêu cấp cao thủ lại, căn bản không thể hấp thu năng lượng đối phương, chứ đừng nói hình thành tinh thể.

Chỉ có Côn Bằng Yêu Đế, thông qua Côn Bằng Thôn Phệ, mới có thể hấp thu tất cả năng lượng đối phương, hình thành tinh thể.

- Không, không, đại lễ ta không thể thu, hai vị Yêu Đế hậu kỳ cao thủ năng lượng hình thành tinh thể. Thật sự quá trân quý.

Lý Dương vội vàng nói.

Côn Bằng Yêu Đế cười nói:

- Không có trân quý như ngươi tưởng đâu, nói thật nha, ta thi triển “Côn Bằng Thôn Phệ” là có thể đem năng lượng đối thủ hoàn toàn hấp thu, nhưng đem đối phương năng lượng tụ tập thành một tinh thể, khó khăn càng lớn hơn, năng lượng khổng lồ như vậy tụ tập thành tinh thể, khó khăn to lớn, xa xa vượt qua người tưởng tượng, phỏng chừng tụ tập thành tinh thể chỉ còn một phần mười của họ mà thôi.

Lý Dương vừa nghe xong, trong lòng ngạc nhiên. Yêu Đế hậu kỳ năng lượng kinh khủng như vậy, phải hoàn toàn áp súc tụ tập thành một tinh thể, thật gian nan, trong đó lãng phí hơn phân nửa cũng là bình thường.

Bất quá cho dù chỉ có vốn chỉ một phần mười, cũng đã kinh khủng.

- Cho dù thị một phần mười, năng lượng cũng tương đương vu một Yêu Đế tiền kỳ cao thủ, quá trân quý, ta thật sự không thể nhận.

Lý Dương cũng lắc đầu nói.

Đàm Đồ cười nói:

- Lý Dương huynh đệ đừng cự tuyệt, cha ta khó tốt như thế với một người, hần khuyên bảo ngươi lâu như thế, ngươi cứ tiếp thu đi, cha ta đã đạt tới đỉnh cấp Yêu Đế, hấp thu năng lượng cũng không có nhiều tác dụng.

Nói xong, Đàm Đồ còn hướng Lý Dương nháy mắt.

Lý Dương cười khổ, nhìn nhìn Đàm Đồ, rồi nhìn nhìn Côn Bằng Yêu Đế chỉ có thể gật gật đầu. Người ta đã như vậy, còn cự tuyệt, cũng quá không để cho mặt mũi.

Côn Bằng Yêu Đế nhất thời nở nụ cười lên, nói:

- Hảo, đã lâu không có áp súc (nghĩa như: ép lọc) năng lượng, nhớ kỹ lần trước hoàn vì Đàm Đồ tiểu tử, dụng “Côn Bằng Thôn Phệ” đem một tên Yêu Đế đối với ta bất kính giết đi, áp súc thành một tinh thể, cấp cho Đàm Đồ tiểu tử, làm cho Đàm Đồ từ Yêu Quân hậu kỳ đạt tới Yêu Đế tiền kỳ. Lần này đối phó hai Yêu Đế hậu kỳ cao thủ, có điểm khó khăn.

Côn Bằng Yêu Đế trên thực tế trong lòng cũng không có quá lớn nắm chắc.

Yêu Đế hậu kỳ cao thủ, hơn nữa là hai người, năng lượng khổng lồ cỡ nào, sao áp súc thành hai người khổng lồ năng lượng thành tinh thể, cho nên so với lần trước còn khó hơn.

Côn Bằng đảo, Lý Dương được an trí trong một hàng cung, tại hành cung mấy ngày.

Mà ngày mai Côn Bằng Yêu Đế sẽ thi triển “Côn Bằng Thôn Phệ”.

Côn Bằng Thôn Phệ - đó là Côn Bằng Yêu Đế đệ nhất đại thần thông, nhất chiêu đại danh truyền khắp Lục giới, “Côn Bằng Thôn Phệ” sở dĩ nổi danh vậy, phỏng chừng là do hấp thu công lực đối phương, Yêu Đế bình thường đều không cưỡng được nó.

“Ngày mai nhất định phải nhìn kỹ.” Lý Dương trong lòng âm thầm tư lượng, lập tức liền nhắm mắt lại, lắng lắng khoanh chân ngồi trên giường, bắt đầu tu luyện “Ma Thần Lục Tuyệt”.

Lần hấp thu Thủy chúc tính Lôi điện bốn nguyên này, Lý Dương đối với “Đoạn Xuyên Phân Hải” giải thích cũng đột nhiên tăng mạnh, đối với nhu tính công kích không xem như am hiểu, hôm nay phương diện cũng tiến bộ rất nhiều, ngăn ngừa mấy ngày, “Đoạn Xuyên Phân Hải” hoàn toàn đại thành.

Hôm nay, “Ma Thần Lục Tuyệt” trước mắt là tứ tuyệt, Xuyên Vân Toa Vụ, Như Phong Tự Bế, Đoạn Xuyên Phân Hải, Phá Sơn Liệt Không Lý Dương đã hoàn toàn lĩnh ngộ, đạt tới đại thành cảnh giới.

Còn lại là “Hải Nạp Bách Xuyên” và “Khai Thiên Tích Địa” chỉ còn một phần là chưa lĩnh ngộ.

Tinh thần tu vi và thiên đạo hiểu được hỗ trợ lẫn nhau.

Tinh thần cao, dễ dàng hiểu được, đương thiên đạo có điều hiểu được, tinh thần cũng sẽ tự động tăng lên.

Ngày thứ hai.

Côn Bằng Yêu Đế, Đàm Đồ, Lý Dương, Kim Tu Yêu Đế, Ngân Giáp Yêu Đế cùng với mấy ngàn Yêu Quân, Yêu Vương, rất nhiều nhân mã toàn bộ tại bầu trời Bắc Minh hải.

Yêu Vương căn bản không thể ngăn cản Bắc Minh hải hấp dẫn lực, cho nên Côn Bằng Yêu Đế thi triển một đạo cấm chế rất lớn vòng bảo hộ.

Kể cả bọn người Lý Dương Đàm Đồ, mọi người, vô luận là Yêu Đế, hay Yêu Quân, Yêu Vương đều ở vòng bảo hộ trong vòng, chỉ cần trong vòng bảo hộ, hoàn toàn không bị hấp dẫn lực ảnh hưởng.

- Phụ thân ta hẳn một khi thi triển “Côn Bằng Thôn Phệ”, phương viên trăm ngàn dặm trên không trung, phạm có người, đều xong đời. Cho nên hẳn phải đặt chúng ta trong vòng bảo hộ, trong này chính là nơi an toàn của chúng ta.

Đàm Đồ quay về Lý Dương giải thích nói.

Lý Dương đột nhiên hỏi lại nói:

- Phải, ta quên hỏi, Côn Bằng Yêu Đế tiền bối hẳn xử trí Quy Uẩn thế nào? Hành tung người là do hắn tiết lộ.

Đàm Đồ xuy cười nói:

- Lão Ô Quy, hừ, năng lực thừa nhận quá kém, cha chế ra 48 đạo hình phạt, hắn chỉ chịu đến 39 đạo đã hồn phi phách tán, cũng chỉ có vợ chồng Dương Thạch là mạnh mẽ, dám chịu hết 48 đạo hình phạt.

Lý Dương trong lòng vừa động, hẳn hiểu được, 48 đạo hình phạt phỏng chừng và Li Lộc Ma Đế chiết ma hình phạt cũng không sai biệt lắm.

Lập tức Lý Dương ngẩng đầu nhìn kỹ Côn Bằng Yêu Đế xa xa lắng không đứng.

Côn Bằng Yêu Đế tóc dài theo gió mà phiêu, đột nhiên thân hình chợt lóe, biến mất không thấy, đồng thời “U...” một tiếng bén nhọn như thanh âm trẻ con khóc, thanh âm càng thêm cao, thậm chí vu không gian đều chấn động lên, lập tức Bắc Minh hải bầu trời xuất hiện một thân thể to lớn, chân thân dài chín ngàn dặm.

Hai chiếc cánh to lớn triển khai, liền giống như thùi mây che kín bầu trời, tất cả mọi người ngơ ngác nhìn.

Tại Bắc Minh hải đáy biển đều có vô số người nhìn, “Côn Bằng Thôn Phệ” chỉ nhằm vào không trung, đối với đáy biển cũng không có gì ảnh hưởng, Bắc Minh hải một ít những cao thủ cũng dám mở to hai mắt nhìn.

- Chân thân cha ta thật lớn, ta đến bây giờ chân thân mới chỉ có mấy ngàn dặm mà thôi, còn xa mới bằng cha a.

Đàm Đồ con mắt tỏa sáng, nhìn chằm chằm Côn Bằng chân thân.

Đột nhiên, hai điều Huyết Thực Long Kinh xuất hiện trên không trung, chỉ là lúc này Huyết Thực Long Kinh không có chút khí phách, bọn họ đều bị một cỗ mệnh môn năng lượng trói buộc, hơn nữa nguyên thần bị phong ấn, căn bản không có chút phản kháng năng lực.

- Oanh long long ...

Cả bầu trời đều chấn động, khôn cùng đám mây trên bầu trời đều điên cuồng hướng trung tâm tụ tập, tất cả mọi người thấy được tầng mây có chứa Cửu Thiên cực từ lôi sát, Cửu Thiên cực từ lôi sát tựa hồ cũng chịu ảnh hưởng, lôi điện điên cuồng đánh xuống.

Phương viên trong vòng trăm ngàn dặm, tất cả, kể cả đám mây trên bầu trời thậm chí tia chớp, đều hướng Côn Bằng chân thân tụ tập đi, Côn Bằng mở cái miệng rất rộng ra, giống như hấp động hấp thu hết thảy, kinh khủng hấp lực thậm chí còn mang theo một ít năng lượng không biết. Xoay tròn... cả thiên địa khí lưu đều kịch liệt xoay tròn, đám mây, lôi điện đều bị hấp thu xuống, dựa theo đặc thù quỹ tích xoay tròn, mà tại trung tâm, hai Huyết Thực Long Kinh cũng đột nhiên xé rách ra, thậm chí nguyên thần đều bị vỡ vụn, năng lượng hoàn đều bị cắn nuốt.

Tại vòng bảo hộ trong, tất cả mọi người ngơ ngác nhìn màn hủy thiên diệt địa.

“Hải Nạp Bách Xuyên!” Lý Dương nhìn xoay tròn quỹ tích, nhìn hấp động thôn phệ, trong đầu một đạo linh quang hiện lên, giống như đêm tối trong đột nhiên một đạo tia chớp hiện lên giống nhau, nhất thời hình ảnh Hải Nạp Bách Xuyên tự động xuất hiện trong đầu Lý Dương, bắt đầu vận được rồi.

365. Chương 14: Lục Tuyệt Đại Thành

Hình ảnh từ sâu trong óc Lý Dương đang diễn hóa lại.

Thiên hà Cửu U chi đế - Cửu U thâm uyên (vực).

Cửu U thâm uyên phát ra từng đạo quang mang, mấy trăm đạo quang mang không ngừng xoay tròn lên, dựa theo quỹ tích huyền diệu không ngừng xoay tròn, nước Thiên hà không ngừng chảy vào, tốc độ cực nhanh, so với bình thường còn nhanh hơn trăm vạn lần không chừng.

Trong đầu diễn hóa ra hình ảnh như thế, cặp mắt Lý Dương cũng nhìn kỹ “Côn Bằng Thôn Phệ” – thân dài chín ngàn dặm Côn Bằng miệng không ngừng mở to không ngừng, thôn thiên hấp địa, không chỗ nào không bị bao phủ, đám mây, lôi điện hết thảy đều bị Côn Bằng hấp thu vào trong, tất cả đều hóa thành năng lượng, biến thành từng đạo năng lượng, không ngừng xoay tròn, dựa theo quỹ tích đặc trưng dừng mãnh vào Côn Bằng miệng.

Năng lượng khổng lồ của hai Huyết Thực Long Kinh cũng hóa thành từng đạo khí lưu màu đỏ, dựa theo quỹ tích này cũng quán quanh lẫn nhau xoay tròn rồi tiến vào miệng Côn Bằng.

Trong đồng tử Lý Dương chỉ có năng lượng huyền diệu xoay tròn theo quỹ tích, mà trong óc hắn cũng chỉ có Hải Nạp Bách Xuyên huyền diệu quỹ tích... Dần dần, Lý Dương nhắm mắt lại khoanh chân ngồi xuống.

Côn Bằng chân thân lúc này phát ra từng đạo huyết quang mang, chính là năng lượng quang mang của Huyết Thực Long Kinh, đồng thời Côn Bằng tự thân khổng lồ năng lượng cũng không ngừng áp bách lên, cả thiên địa đều có cảm giác chấn động.

Côn Bằng Yêu Đế là Yêu Đế hậu kỳ cao thủ.

Dương Thạch và Âm Khiết cũng là Yêu Đế hậu kỳ cao thủ mặc dù so với Côn Bằng, vợ chồng Dương Thạch cường đại, nhưng tất cả năng lượng dung thu về tới cũng đạt tới trình độ kinh khủng. Côn Bằng tự đại, hấn nguyên vốn tưởng mình có thể áp súc thành công, nhưng tình thế trước mắt, hấn phát hiện chính mình không thể áp súc nổi.

“Thật là mất mặt, thể diện, tính ra trước hết cũng chỉ có thể hấp thu được một phần ba năng lượng, tiếp tục áp súc...!”

Cố gắng hồi lâu, Côn Bằng Yêu Đế đã có chút khó khăn, chỉ có thể quyết định đem năng lượng Dương Thạch và Âm Khiết, hấp thu một phần ba.

Áp súc thật gian nan, nhưng thôn phệ lại đơn giản hơn nhiều, giống như Côn Bằng Yêu Đế ngày thường ăn cơm.

Chỉ một lát sau, 1/3 năng lượng của Dương Thạch và Âm Khiết hoàn toàn bị hấp thu.

Lần này tái áp súc, mặc dù Côn Bằng Yêu Đế cũng khó khăn, nhưng toàn lực thi triển, cũng có nắm chắc.

Hai luồng huyết hồng năng lượng to lớn không ngừng bị áp súc, thể tích càng ngày càng nhỏ, lúc này đã biến thành hình bóng bàn, tiếp tục nhỏ đi.

Màu sắc cũng chậm rãi thay đổi, vốn huyết hồng, lúc này đã có màu kim sắc trong suốt.

Toàn bộ người ở Bắc Minh hải đều đang quan sát Côn Bằng Thôn Phệ, vừa rồi màn thôn thiên hấp địa làm cho tất cả mọi người kinh hãi, hai điều Huyết Thực Long Kinh năng lượng từng chút một hoàn toàn bị hấp quang.

Chiêu này thật quá kinh khủng.

Trong vòng bảo hộ, trong đám mấy ngàn người của Đàm Đồ, chỉ có Lý Dương là một mình nhắm mắt lại.

- Mọi người không được tranh luận, Lý Dương huynh đệ khẳng định có vẻ hiểu được, mọi người không làm phiền.

Đàm Đồ nhìn chung quanh khẽ quát.

Nhất thời tất cả mọi người im lặng, mà Lý Dương vẫn khoanh chân ngồi, dần dần, từng đạo quang mang bắt đầu từ trong thân thể vờn quanh Lý Dương.

Bốn đạo năng lượng khổng lồ, hơi thở năng lượng thật kinh khủng, làm cho tất cả mọi người ở đây cảm thấy áp lực to lớn.

“Lý Dương huynh đệ quả nhiên thần bí cực kỳ. Từ lúc sống sót trong Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh đến này, ta đã bắt đầu hoài nghi. Quả nhiên!” cảm thụ hơi thở bốn đạo năng lượng khổng lồ, Đàm Đồ trong lòng âm thầm nghĩ.

Mà giờ phút này, Côn Bằng Yêu Đế cuối cùng đã thành công, Dương Thạch và Âm Khiết hai phần ba năng lượng bị áp súc thành công, mặc dù quá trình áp súc hết đại bộ phận năng lượng, nhưng năng lượng còn thừa vẫn rất khổng lồ.

Mặt trên hai khóa kim sắc viên châu, kim sắc viên châu có hồng sắc quang vừng lưu chuyển. Năng lượng mệnh môn chứng tổ kim sắc viên châu năng lượng rất mạnh.

Côn Bằng Yêu Đế đột nhiên hóa lại người hình, trong tay đang nắm hai khóa phiêu phù viên châu.

“Mặc dù ta hấp thu chỉ một phần ba phần, nhưng lần luyện hóa này, hiệu quả cũng không tệ lắm, lãng phí không có như lần trước, ân, phỏng chừng một viên tinh thể có thể cho người ta đạt tới Yêu Đế tiền kỳ cảnh giới.” Côn Bằng Yêu Đế nhìn hai khóa viên châu, treeb khóe miệng có vẻ tươi cười.

Bảo bối như thế, phỏng chừng cũng chỉ có Côn Bằng có thể thông qua “Côn Bằng Thôn Phệ” mới có thể tạo ra.

Cho nên so với đan dược bình thường gia tăng công lực thì tốt hơn nhiều lần.

- Hô...

Côn Bằng Yêu Đế hóa thành một đạo điện mang.

Trong nháy mắt phi tới bên cạnh Đàm Đồ, đồng thời giải trừ cấm chế vòng bảo hộ.

- Lý Dương tiểu hữu làm sao vậy?

Côn Bằng Yêu Đế nhìn bốn đạo năng lượng bên ngoài thân Lý Dương, không nhận được kinh ngạc, bốn đạo năng lượng nhất bốn nguyên Tinh Kim Chi Khí, Hỏa Linh Chi Khí, Mộc Linh Chi Khí, Thủy Linh Chi Khí, người bình thường không có khả năng có được năng lượng như thế.

- Cha, vừa rồi trong lúc ngươi mới thi triển “Côn Bằng Thôn Phệ”, Lý Dương huynh đệ đã khoanh chân ngồi xuống, không biết tu luyện cái gì.

Đàm Đồ cũng không rõ ràng.

Côn Bằng Yêu Đế gật gật đầu, lúc này quyết định đứng một bên thủ hộ, không cho bất luận kẻ nào đến quấy rầy Lý Dương.

Côn Bằng Yêu Đế cứ như vậy mà thủ hộ suốt ba ngày.

Lúc này Lý Dương căn bản không có cảm giác thời gian trôi qua, hắn hoàn toàn đắm chìm trong cảm giác tuyệt vời của thiên đạo, cũng nhờ nhìn Côn Bằng Thôn Phệ, đối với Hải Nạp Bách Xuyên cuối cùng một đạo nghi vấn đã được giải thích.

Trong nháy mắt, Lý Dương đã rõ ràng.

Trong óc hắn xuất hiện một bộ hình ảnh, từng đạo khí lưu dựa theo Hải Nạp Bách Xuyên quỹ tích xoay tròn hướng đến một điểm tụ tập dần dần về điểm đó, càng ngày càng nhiều, một thanh búa lớn xuất hiện, Khai Thiên Tích Địa hình ảnh cũng diễn hóa.

Hải Nạp Bách Xuyên và Khai Thiên Tích Địa chính là tương liên, một khi lĩnh ngộ Hải Nạp Bách Xuyên, Khai Thiên Tích Địa cũng tự thủy đáo cử thành (thành công).

Xuyên Vân Toa Vụ! Như Phong Tự Bể! Đoạn Xuyên Phân Hải! Phá Sơn Liệt Không! Hải Nạp Bách Xuyên! Khai Thiên Tích Địa! sáu hình ảnh giống như đang “chiếu phim”, sáu hình ảnh đồng thời diễn hóa trong đầu, vô luận là nhất đạo kim sắc thiểm điện xuyên qua vân tầng gian, cũng như Hồng Quân đạo nhân tùy ý nhất hóa, hay là Bàn Cổ đại thần nhất phủ Khai Thiên. Tất cả đều ở trong lòng.

Ma Thần Lục Tuyệt cuối cùng đại thành.

Trải qua 1 năm phát triển tinh thần tu vi trong Âm Dương Sinh Diệt huyền cảnh, lúc này rốt cục phẳng phát phát ra mầm mống, tinh thần tu vi đột phá thêm một tầng từ Ma Đế trung kỳ tăng lên Ma Đế hậu kỳ.

Tinh thần tu vi đột phá, trên mặt Lý Dương rất tự nhiên xuất hiện nụ cười.

Đột nhiên, tiểu ý trên mặt Lý Dương ngưng lại, dần dần trở nên nghiêm túc.

- Thao!!!

Lý Dương chỉ kịp thóa mạ một tiếng, liền không để ý tiếp, hoàn toàn cố gắng đem tất cả tinh thần đều đưa vào trong cơ thể.

Vừa rồi, sau khi tinh thần tu vi đạt tới Ma Đế hậu kỳ, tự nhiên giống như hồng thủy khai áp “oanh long long...” nguyên thân Lý Dương trong vòng năng lượng khổng lồ của Ngũ Hành, nhận thanh sí nhiệt - Hỏa diễm, ôn nhu triển miên - Thủy lưu, chí cương chí dương - Tinh Kim Chi Khí, cùng với sinh cơ sung mãn - Mộc Linh Chi Khí, mệnh môn vọt đến, hoàn toàn nhảy vào mỗi một chỗ trong thân thể Lý Dương.

Lý Dương tự thân rút cuộc có thể khống chế bao nhiêu bốn nguyên năng lượng, là do quan hệ với tinh thần hần.

Lý Dương lúc trước tinh thần tu vi chỉ đạt đến Ma Đế tiền kỳ, hấp thu một chút ít.

Lúc này Lý Dương tinh thần tu vi đạt tới Ma Đế trung kỳ, liền hấp thu 1%, hôm nay Lý Dương tinh thần tu vi đạt tới Ma Đế hậu kỳ, liền hấp thu 1/10.

Đây là dựa theo tốc độ gia tăng 10 lần, chỉ có sau khi Lý Dương trở thành Đại Tôn, mới có thể hoàn toàn hấp thu.

Hấp thu 1%, đã lợi hại như vậy, lúc này năng lượng gấp 10 lần lên, bốn nguyên năng lượng 1/10! năng lượng thật mệnh mông... hoàn toàn làm cho Lý Dương toàn thân chấn động.

Mỗi một đạo bốn nguyên năng lượng đều tương đương với một Đại Tôn năng lượng, bốn đạo bốn nguyên năng lượng...

Mặc dù đều chỉ hấp thu một phần mười, nhưng đã tương đương với bốn Đại Tôn, mỗi người cấp cho Lý Dương một phần mười năng lượng, đây là một đạo lý mới.

Bốn nguyên 1/10, tương đương với một phần mười của Đại Tôn, năng lượng kinh khủng cỡ nào.

- Tránh ra!!!

Côn Bằng Yêu Đế đột nhiên một tiếng hét lớn, đồng thời hần cũng cảm thấy một cỗ năng lượng kinh khủng từ trung tâm Lý Dương mệnh mông tỏa ra, Côn Bằng Yêu Đế lập tức thối lui, bốn đạo năng lượng hoàn toàn bao trùm thân thể Lý Dương, chung quanh xoay tròn thân thể Lý Dương... thật quá lớn!!! Côn Bằng Yêu Đế nhìn mà cứng lưỡi.

Hần không thể hiểu được, Lý Dương thực lực cũng không cao, nhưng sao đột nhiên hiện ra kinh khủng năng lượng như thế?

“Lão Thiên, người đang đùa ta sao, phải từng bước một tiến đến, một chút thôi đã biến thành nhiều như vậy! ”Lý Dương cảm thấy tiêu đầu lạn ngạc, lập tức cố gắng dụng tinh thần khống chế năng lượng, làm cho sí nhiệt điên cuồng hỏa diễm dung nhập vào Tinh Cực chi hỏa cùng với chân hỏa trong trái tim.

Sí nhiệt hỏa bắt đầu dung nhập vào Tinh Cực chi hỏa cùng với chân hỏa trong trái tim Lý Dương.

Rất rõ ràng, không có gì là quá độ.

Vô luận là Tinh Cực chi hỏa cũng chân hỏa trong tim, dần dần biến đổi thành Nhị Nghi Tịnh hỏa - Hắc sắc Nhị Nghi Tịnh hỏa.

“Hỏa Linh Chi Khí dư thừa đang dung nhập vào Chu thiên Càn khôn viên cầu! ” Bất đắc dĩ, Lý Dương phải đem Hỏa Linh Chi Khí dư thừa bao trùm bên ngoài Chu thiên Càn khôn viên cầu đang không ngừng xoay tròn lên.

Tinh Kim Chi Khí cường đại tự động dung nhập vào Thân thể Lý Dương cùng với đạo phách, Tinh Kim Chi Khí thật sự quá nhiều, Thân thể Lý Dương cùng với đạo phách tu vi đều quá thấp, còn chưa đạt tới Ma Đế cảnh giới, căn bản không thể hoàn toàn hấp thu.

“Nhiều Tinh Kim Chi Khí như vậy cũng nên dung nhập vào Chu thiên Càn khôn viên cầu.” Lý Dương chỉ có thể quyết định như thế, làm cho năng lượng bên ngoài Chu thiên Càn khôn viên cầu vận chuyển, gia tăng trói buộc lực bên trong, đối với đạo phách rèn luyện cũng có chỗ tốt.

Mộc Linh Chi Khí trực tiếp dung nhập mỗi một chỗ trong thân thể, tràn ngập sinh cơ năng lượng, chẳng những có thể làm cho thân thể đạo phách càng thêm cứng cỏi, hơn nữa lại có thể làm cho Lý Dương nếu bị thương có thể trong nháy mắt khôi phục.

Thủy Linh Chi Khí cũng không ngừng tiến vào mỗi một chỗ trong thân thể, cùng với hỏa diễm rèn luyện mỗi một chỗ thân thể Lý Dương.

Phạm là dư thừa ngũ hành năng lượng đều bị Lý Dương chuyển qua bên ngoài Chu thiên Càn khôn viên cầu, và Thất diệu Tinh Cực đang xoay tròn lên.

“Cuối cùng cũng dễ dàng hơn rất nhiều, vừa rồi nhiều năng lượng như vậy thật sự quá mức kinh khủng.” Lý Dương cảm thấy trong lòng đã dễ dàng một ít.

Có bốn loại bốn nguyên năng lượng hùng hậu gia nhập, Chu thiên Càn khôn viên cầu thúc lực cũng biến hóa mạnh hơn rất nhiều, đao phách không ngừng bị áp bách.

Đột nhiên Lý Dương cũng trở nên khẩn trương hơn “Tinh Cực chi hỏa cấp bậc cao, cũng không phải chuyện tốt a!” bảy đóa Tinh Cực chi hỏa, bảy đóa hắc sắc Tinh Cực chi hỏa không ngừng thiêu đốt đao phách.

Đao phách không ngừng chấn động, bắt đầu điên cuồng hấp thu bảy khóa Tinh Cực năng lượng, Tinh Cực cũng đồng thời hấp thu thiên địa năng lượng chung quanh, giờ phút này, đao phách cần thiết yếu nhất là năng lượng, hẳn phải biến đổi, được hai đạo Nhị Nghi Tịnh hỏa rèn luyện, hẳn đang phải rất nhanh biến đổi, cái nhu yếu nhất là năng lượng.

Lý Dương khoanh chân ngồi. Chung quanh trong vòng ngàn dặm hình thành một ba động to lớn, năng lượng thiên địa khổng lồ không ngừng dung nhập trong cơ thể Lý Dương, nhưng từng ấy năng lượng đối với Lý Dương mà nói, thật sự quá ít.

- Phải đến năm tháng nào mới có thể hấp thu cũng đủ năng lượng để biến đổi.

Lý Dương trong lòng khẩn trương.

Một bên Côn Bằng Yêu Đế đang thủ hộ thấy cảnh này, không nhịn được nhướng mày “Hừm, Lý Dương hẳn đang điên cuồng hấp thu năng lượng, hấp thu năng lượng như thế trong thiên địa, tốc độ thật sự quá mức chậm, ta sẽ giúp hắn một tay, uhm, phải sử dụng một viên rồi.” Tay Côn Bằng Yêu Đế vung lên, một viên kim sắc viên châu huyết hồng liền phiêu hướng Lý Dương.

Khóa kim sắc viên châu cũng đủ để người khác trở thành Yêu Đế tiền kì cao thủ, năng lượng khổng lồ như thế, trực tiếp bị Lý Dương thôn phệ, dung nhập vào thân thể, lúc dung nhập thân thể, kim sắc viên châu lập tức hóa thành năng lượng hồng lưu cuộn cuộn lao vào các vị trí trên thân thể Lý Dương.

“Thật tốt quá!” cảm thụ được nguồn năng lượng khổng lồ, Lý Dương mừng rỡ, lập tức chuyên tâm vào thay đổi đao phách.

- Xuy xuy...

Bảy khóa Tinh Cực điên cuồng thôn phệ năng lượng, bạch sắc Tinh Cực biến thành nhũ bạch sắc, đồng thời quán thấu năng lượng không ngừng dung nhập vào trong đao phách.

Nhị Nghi Tịnh hỏa đốt cháy, còn có Thủy Linh Chi Khí dung nhập vào đao phách lãnh khước, nước lửa lẫn nhau giao thoối, đao phách đạt đến tốc độ đột biến càng nhanh hơn, Trong cơ thể Lý Dương năng lượng tiêu hao cực nhanh, một lát sau, đao phách đỏ cũng ngâm nga một trận. Bạch sắc đao phách biến thành nhũ bạch sắc.

Giờ phút này, tại Nhị Nghi Tịnh hỏa tiếp tục đốt cháy, nhũ bạch sắc đao phách cũng bất động, khổng lồ Tinh Kim Chi Khí dung nhập vào trong nhũ bạch sắc đao phách, tựa phảng phất phát ra một thanh kim quang nhũ bạch sắc phi đao.

Kim sắc viên châu năng lượng quá mức cường đại, đao phách biến thái chỉ dụng một nửa, năng lượng còn thừa hoàn toàn dừng mãnh vào trong tim Lý Dương, bắt đầu dung nhập vào trong thân thể, trong cơ thể hỏa diễm năng lượng khổng lồ và Thủy Linh Chi Khí cũng bắt đầu rèn luyện tiếp thân thể.

Qua hồi lâu, rốt cục tất cả năng lượng hoàn toàn bị hấp thu hết.

Thủy Linh Chi Khí và Mộc Linh Chi Khí dung nhập, làm cho thân thể Lý Dương không phát ra năng lượng mệnh môn, ngược lại còn làm cho người ta có cảm giác mát mẻ, mệnh môn lực lượng hoàn toàn ẩn núp bên trong thân thể.

Thân thể tu vi - Ma Đế tiền kì!

Từ từ ngồi dậy, Lý Dương đã mở con mắt, trên mặt có một nụ cười hưng phấn, đoạn thời gian vừa rồi, mang chính tinh thần năng lượng tiêu hao khá lớn, nhưng giờ phút này, Lý Dương hưng phấn kích động phi thường.

Tinh thần tu vi Ma Đế hậu kỳ.

Đại biểu cho cái gì? đại biểu Lý Dương cho dù tiến vào Quỷ giới, Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ đừng mơ tưởng phát hiện hơi thở Lý Dương.

366. Chương 15: Chuẩn Bị Tụ Tụ

Côn Bằng Yêu Đế quay về Lý Dương cảm thán.

Lý Dương cười, từ sau khi hấp thu Thủy Linh Chi Khí, hắn cảm thấy chẳng những là năng lượng trong cơ thể, thậm chí cả hơi thở trong cơ thể đều hoàn toàn ẩn dấu, đúng là một trong đặc thù hiệu quả của Thủy Linh Chi Khí.

Thủy, vô hình, bao dung tính rất mạnh, đúng là nguyên lí này.

- Côn Bằng Yêu Đế tiền bối, ta cũng chỉ có chút kỳ ngộ mà thôi, hơn nữa vừa mới đối với Ma Thần Lục Tuyết có điều linh ngộ, hoàn toàn đại thành, tinh thần tu vi đạt tới Ma Đế hậu kỳ cảnh giới, mới có hiệu quả như vậy.

Lý Dương cũng không ẩn dấu.

- Cái gì? Lý Dương huynh đệ, tinh thần tu vi người đạt tới Ma Đế hậu kỳ?

Đàm Đồ thanh âm chợt vang lên, Đàm Đồ đột nhiên vọt tới trước mặt Lý Dương, vẻ mặt khó có thể tin, hiển nhiên tiến bộ của Lý Dương làm cho hắn cảm thấy giật mình.

Lý Dương mỉm cười gật gật đầu.

Côn Bằng Yêu Đế cũng cười nói:

- Xi Vưu Đại Tôn đối với tiểu hữu quả nhiên rất coi trọng, đem Ma Thần Lục Tuyết đều hoàn toàn truyền cho tiểu hữu. Nghe nói Ma Thần Lục Tuyết cực kỳ lợi hại, có thân pháp, có phòng ngự cũng có công kích, quả thực cực kỳ huyền diệu, không biết so với “Côn Bằng Thôn Phệ” của ta thì như thế nào?

Lý Dương lắc đầu cười khổ nói:

- Côn Bằng Yêu Đế tiền bối, Côn Bằng Thôn Phệ chính bằng vào Côn Bằng chân thân tiên thiên ưu thế, thêm vào đó là linh ngộ thần thông của ngài, uy lực to lớn, thật vượt xa Ma Thần Lục Tuyết.

- Ta nói mà, Côn Bằng Thôn Phệ của phụ thân ta cực kỳ lợi hại. Ma Thần Lục Tuyết sao có thể so với Côn Bằng Thôn Phệ?

Đàm Đồ cười to.

Côn Bằng Yêu Đế hừ lạnh một tiếng nói:

- Hài tử ngươi biết cái gì? Lý Dương tiểu huynh đệ thân mình công lực còn không tính là cao, thi triển ra Ma Thần Lục Tuyết có thể không bằng ta, nhưng nếu làm cho Ma Đế hậu kỳ cao thủ thi triển Ma Thần Lục Tuyết, uy lực to lớn, không phải là người có khả năng tưởng tượng.

- Đại Tôn tự mình hiểu được tuyệt học, chỗ lợi hại thâm ảo, tuyệt đối không kém gì “Côn Bằng Thôn Phệ”.

Côn Bằng Yêu Đế khẳng định nói.

Côn Bằng Yêu Đế cũng chỉ nói không kém gì, cũng không có nói Côn Bằng Thôn Phệ kém hơn so với Ma Thần Lục Tuyết, dù sao hắn cũng là nhân vật cực kỳ tự tin.

Lý Dương cười! Hắn cũng rất rõ ràng, Khai Thiên Tích Địa uy lực phi thường kinh khủng, nếu một gã Ma Đế hậu kỳ cao thủ thi triển ra, uy lực không nhất định không kém so với Côn Bằng Thôn Phệ.

- A, Côn Bằng Yêu Đế tiền bối, văn bối vừa mới đột phá, đang muốn tìm một địa phương củng cố một phen, thích ứng với năng lượng bên trong.

Lần tăng lên mạnh mẽ này, Lý Dương thật sự phải thích ứng một chút.

Côn Bằng Yêu Đế gật gật đầu, nói:

- Tốt, người... a, phải rồi, ta vừa mới luyện hóa vợ chồng Dương Thạch năng lượng, tạo xong hai tinh thể, vừa mới rồi trong khi người tu luyện, ta đã cho người một cái, bây giờ chỉ còn 1 cái!

Nói xong, Côn Bằng Yêu Đế liền xuất ra một vầng sáng màu đỏ lưu chuyển - kim sắc viên châu.

- A, ta vừa mới tu luyện tự nhiên lại thiếu năng lượng, nguyên lai là cường đại năng lượng từ viên châu này giúp, thật sự cảm tạ, vừa rồi nếu không phải tiền bối, phỏng chừng ta phải không ngừng hấp thu không biết bao nhiêu thời gian.

Lý Dương cảm thán.

- Tiểu hữu người nếu phải tu luyện, trước tiên chuẩn bị toàn bộ, đột nhiên người như vậy, cần gấp nhiều năng lượng, nếu gặp được phải đặc thù tình huống, cũng nói không chừng tẩu hỏa nhập ma a.

Côn Bằng Yêu Đế nhắc nhở nói.

Lý Dương cười khổ gật đầu.

Có thể trách hân ư? Tinh thần tu vi đạt tới Ma Đế hậu kỳ.

Cảnh này khiến cho Lý Dương hấp thu bốn đạo bốn nguyên năng lượng nhiều hơn, đạt tới tổng lượng một phần mười, là hơn 10 lần, điều này làm cho Lý Dương trong lúc nhất thời ứng phó không kịp, vừa mới luống cuống tay chân xử lý bốn đạo bốn nguyên năng lượng, bởi vì không nghĩ Tinh Cực chi hỏa đạt tới Nhị Nghi Tịnh hóa cảnh giới, làm cho đạo phách cũng thay đổi theo.

Hết thảy là bất ngờ, căn bản không để cho Lý Dương chuẩn bị.

- Tiểu hữu, có một việc phải nói với người một chút!

Côn Bằng Yêu Đế đột nhiên có chút buồn buồn, không có hào khí.

- Ách...

Đàm Đồ trừng mắt to nhìn phụ thân mình, ở trong lòng hấn, cha hấn cho tới bây giờ đều khí phách mười phần, tràn ngập hào khí, cho tới bây giờ không có nhìn thấy cha có bộ dáng như thế.

Lý Dương cũng nghi hoặc nhìn Côn Bằng Yêu Đế:

- Tiền bối, có sự tình gì cứ nói.

Côn Bằng Yêu Đế ý tứ nói:

- ... lúc trước trong khi áp súc Dương Thạch, Âm Khiết năng lượng, không nghĩ năng lượng bọn chúng quá mạnh mẽ. A, không có có biện pháp, dù sao bọn họ cũng là Yêu Đế hậu kỳ cao thủ, năng lượng rất mạnh, ta trong lúc nhất thời không thể áp súc, cho nên... chỉ có thể chính mình đã hấp thu trước 1/3!

Nói đến đây, Côn Bằng Yêu Đế cảm thấy khó khăn.

Bất quá cho dù khó khăn, hấn phải nói ra, đạt tới Côn Bằng Yêu Đế cảnh giới tu vi, căn bản không ngại khi thừa nhận.

Lý Dương trừng mắt.

Đàm Đồ cũng trừng mắt:

- Cha, người chỉ hấp thu 1/3? Phải rồi, người hấp thu một người vợ chồng Dương Thạch 1/3 năng lượng, hay là hấp thu 1/3 của hai người?

- Năng lượng hai người, ta đều hấp thu 1/3!

Côn Bằng Yêu Đế không có tức giận trừng mắt nhìn Đàm Đồ.

Lý Dương không nhịn được nở nụ cười, nhưng càng thêm bội phục Côn Bằng Yêu Đế, chỉ nhìn kim sắc viên châu - năng lượng trong đó, Lý Dương căn bản không thể phát hiện, Côn Bằng chỉ hấp thu 1/3.

Nhưng Côn Bằng vẫn nói với hắn, cho dù như vậy hội rất xấu mặt.

- Lý Dương tiểu hữu, bất quá trong quá trình áp súc, so với lần trước thuận lợi rất nhiều, lãng phí năng lượng không có gì nghiêm trọng, cho nên kim sắc viên châu năng lượng như trước đủ để làm cho một người đạt tới Yêu Đế tiền kỳ.

Côn Bằng Yêu Đế vội vàng nhìn Lý Dương nói.

Lý Dương cười, nói:

- Côn Bằng Yêu Đế tiền bối, kim sắc viên châu chính người cho ta, ta đã cảm kích vô cùng. người còn giải thích cho ta, ta quả thật có điểm không an lòng. Ài, còn áp dụng làm gì.

- Cha, Lý Dương huynh đệ chẳng lẽ là người so đo sao? Cha, người để ý, Lý Dương huynh đệ cứu ta, cũng không có yêu cầu ta và cha cái gì, từ đó có thể thấy được Lý Dương huynh đệ không phải là tiểu nhân, cho nên... cha, người cứ yên tâm đi, Lý Dương huynh đệ sẽ không để ý.

Đàm Đồ đột nhiên nói.

- Lý Dương huynh đệ, chúng ta đi, cứ để cha ở đây hồi hận, chúng ta về thôi.

Đàm Đồ lôi kéo Lý Dương, hướng Côn Bằng đảo bay đi.

Côn Bằng Yêu Đế đã thấy cảnh này, không nhịn được sửng sốt rồi cười cười:

- Hồn tiểu tử!

Lập tức, Côn Bằng Yêu Đế cũng đi theo bay xuống.

Lý Dương ở trong một hành cung, mỗi ngày đều lặng lẽ cảm thụ năng lượng trong cơ thể, làm cho chính mình càng thêm thích ứng nhiều năng lượng.

Thân thể tu vi đạt tới Ma Đế tiền kỳ, hơn nữa dung nhập cường đại Tinh Kim Chi Khí, thân thể tu vi cao cường, có thể so với Ma Đế trung kỳ cao thủ.

Lý Dương đao phách, đạt tới nhũ bạch sắc cảnh giới, hơn nữa Tinh Kim Chi Khí dung nhập, tuyệt đối siêu việt hơn thần khí bình thường, phỏng chừng Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ phòng ngự đều có thể phá, tốc độ cực nhanh, cũng vượt xa xa quá khứ.

Bạch sắc cảnh giới của Lý Dương đã có thể so với tốc độ thần kiếm Tử Điện.

Hôm nay hôm nay tốc độ cực nhanh, đã vượt qua thần khí Tử Điện, cho dù cùng đệ nhất tốc độ thần khí Xích Tiêu so sánh, tương quan cũng không quá lớn.

- Hô...

Lý Dương phun ra một hơi dài, hai tay chậm rãi giơ lên, toàn thân vang lên một trận “Hy lý ba lạp”, Lý Dương nhắm mắt lại, rõ ràng cảm nhận được toàn thân mỗi một khối cơ thể bên trong đều ẩn chứa cường đại năng lượng, Lý Dương có thể dễ dàng tự nhiên khống chế mỗi một khối cơ thể năng lượng.

Bên trong đan điền, trong Chu thiên Càn khôn viên cầu.

Từng đạo khí lưu lưu chuyển trong đó giống như trung ương khí lưu vân tầng, cả hai bả tản ra kim sắc quang mang nhũ bạch sắc phi đao phiêu phù ở trong đó, từng đạo nhũ bạch sắc đao mang không ngừng phun lên phi đao đao nhận.

Vài ngày tu luyện đã hoàn toàn đạt tới hiệu quả này.

- Gặp được Quỷ Đế trung kỳ, chỉ cần vận dụng thân thể liền có thể giải quyết, nếu gặp được Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ, phỏng chừng liền phải sử dụng đao phách cùng với tinh thần công kích, nói không chừng ngay cả Tam Sanh thạch cũng sử dụng.

Lý Dương trong lòng âm thầm có quyết định.

Tam Sanh thạch đối với tinh thần công kích, có công hiệu mở rộng.

Một khi sử dụng Tam Sanh thạch, tinh thần công kích Lý Dương càng thêm kinh khủng, chỉ là Lý Dương sử dụng Tam Sanh thạch không tiện, không phải vì hấn mà hấn phải thủ ẩn quyết không chế. Bất quá Lý Dương tinh thần tu vi đạt tới Ma Đế hậu kỳ, cho dù không để dụng Tam Sanh thạch, tinh thần công kích cũng rất lợi hại.

Trừ phi gặp được Quỷ Đế cùng cấp với Côn Bằng Yêu Đế, Lý Dương phỏng chừng tinh thần công kích đến, muốn thắng cũng khó khăn.

Nhưng bình thường Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ, nếu miễn cưỡng đối phó, hấn ít nhất cũng đánh ngang tay mà không có vấn đề gì.

Trên tửu yến.

- Lý Dương huynh đệ, người thật sự phải đi?

Đàm Đồ có vẻ thiết tha.

Lý Dương cười nói:

- Đàm Đồ huynh, ta ở tại Bắc Minh hải cũng được một thời gian, ta lần này đi Quỷ giới có chuyện quan trọng phi thường phải làm, mấy ngày nay, trong cơ thể năng lượng ta hoàn toàn củng cố, cũng đến lúc ta đi Quỷ giới.

Côn Bằng Yêu Đế thở dài nói:

- Lý Dương tiểu hữu, Quỷ giới bất đồng với Ma giới, cũng bất đồng với Minh giới, người là người Ma giới, một khi bị phát hiện thân phận, phỏng chừng sẽ bị quần khởi chi công, cho nên người phải cẩn thận.

- Côn Bằng Yêu Đế tiền bối, người không phải lo lắng, ta hôm nay tinh thần tu vi đạt tới Ma Đế hậu kỳ, hơn nữa cũng có một ít phương pháp đặc thù, chính Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ đều không thể nhìn thấu hư thực ta.

Đương nhiên bọn họ nhìn không thấu hư thực ta, sao có thể biết ta là người Ma giới?

Lý Dương tin tưởng mười phần nói.

Lần này lưu lại một đoạn thời gian tại Bắc Minh hải, thu hoạch lớn nhất đó là đề cao tinh thần tu vi, Lý Dương lúc trước vẫn lo lắng tới Quỷ giới bị người phát hiện thân phận, khi đó đã có thể phiền toái, bây giờ tu vi đề cao, hơn nữa Thủy Linh Chi Khí thu liễm hơi thở đặc thù tác dụng. Kể cả Côn Bằng Yêu Đế tiếp cận đến gần Đại Tôn cao thủ đều không thể phát hiện hấn, chứ đừng nói Quỷ giới Quỷ Đế.

- Ah, ta thiếu chút nữa quên mất, khí tức người bây giờ ngay cả ta cũng không thể phát hiện.

Côn Bằng Yêu Đế tự giễu cười.

Lý Dương đột nhiên nhìn Côn Bằng Yêu Đế nói:

- Côn Bằng Yêu Đế tiền bối, ta đối với Quỷ giới không thể nào quen thuộc, Bắc Minh hải phân chia Quỷ giới và Minh giới, tin tưởng rằng tiền bối đối với Quỷ giới cũng quen thuộc. Ta muốn hỏi tiền bối, nếu phải tìm người chết từ nhân giới, thân phận người đó ở Quỷ giới, nên đến đâu để tra?

Côn Bằng Yêu Đế ngẩn ra, ngẩn ra:

- Uhm, Lý Dương tiểu hữu người có phải muốn tìm một ít thân nhân bằng hữu tốt ở nhân giới?

Lý Dương gật gật đầu.

Tiểu hữu, ta phải nói cho người, muốn tra ra, chỉ có thể đi tìm Thập điện Diêm vương.

- Phàm là sau khi chết sẽ tiến vào Quỷ giới, người ở Thập điện Diêm vương sẽ khống chế 1 trong mười đại thành thị, hơn nữa thân phận những người này đều có bản ghi chép, được thiếp thân giữ ở Thập điện Diêm vương, người muốn tra, rất khó!

Côn Bằng Yêu Đế đã ném cho Lý Dương một chậu nước lạnh.

- Thập điện Diêm vương? Thiếp thân giữ?

Lý Dương nhũu mày, vốn hấn tưởng Thập điện Diêm vương phía dưới có hạ nhân chưởng quản, như vậy đã có thể dễ dàng tra xét, Cho nên không nghĩ là do Thập điện Diêm vương chính thân chưởng quản.

Lý Dương lúc này hỏi:

- Tiền bối, Thập điện Diêm vương công lực như thế nào?

Cường giả vi tôn, tại mọi địa phương đều có thể dụng được, cho dù có địa phương khó có thể sử dụng, là bởi vì người không có cũng đủ mạnh, một khi người mạnh đến mức vô địch, sự tình giải quyết liền dễ dàng.

Côn Bằng Yêu Đế nói:

- Thập điện Diêm vương giai Quỷ Đế cấp bậc cao thủ, hơn nữa bọn họ đều tọa giữ một đại thành, có vô số kẻ dưới tay, đồng thời Thập điện Diêm vương đồng khí (có tiếng nói chung) ngay cả khi, người muốn dụng vũ lực, phỏng chừng khó có thể thành công, chỉ có thể phương pháp mềm dẻo thôi.

Côn Bằng Yêu Đế nhắc nhở nói.

Lý Dương gật gật đầu. Hấn tự nhiên sẽ không dặt dẹo đến uy bức.

- Phàm là người sau khi chết đến Quỷ giới, đều xuất hiện tại thập đại thành thị. Cho nên người muốn tìm vị thân bằng hữu kia, chỉ có thể đi thăm dò. Phải rồi, ta nhắc nhở người, nói không chừng người tra được thì vị bằng hữu tốt của người đã chuyển thế rồi cũng nên.

Côn Bằng Yêu Đế hảo tâm nói.

- Đúng vậy, Lý Dương huynh đệ, đến khi người tra được, hấn có thể đã chuyển thế, điều đó rất tệ.

Đàm Đồ cũng nói.

Lý Dương cười nói:

- Không phải lo, ta đã từ Đại Tôn biết được, nàng bây giờ còn đang tu luyện, cũng chưa có chuyển thế. Tốt rồi, cảm ơn tiền bối và Đàm Đồ huynh, đến Quỷ giới, ta liền từng bước từng bước điều tra Diêm vương, quá khứ ngàn năm rồi, cũng không quan tâm về thời gian nữa.

- Hảo, đã như vậy, ta liền cầu chúc Lý Dương tiểu hữu được như mong muốn.

Côn Bằng Yêu Đế nói xong liền nâng chén.

- Lý Dương huynh đệ, ta cũng cầu chúc người thành công, nào, cạn chén!

Đàm Đồ nâng chén.

- Tốt, cạn chén!

Lý Dương cười nâng chén, lập tức đó uống một hơi hết sạch, Lý Dương cảm giác trong ngực có một cỗ hỏa khí, trong lòng có kích động nhẹ nhẹ, tửu yển chấm dứt, hấn phải rời đi Bắc Minh hải, đi trước Quỷ giới tìm kiếm tung tích Tuyết.

367. Chương 16: Mới Vào Quỷ Giới

Côn Bằng Yêu Đế đột nhiên nói, trên mặt mỉm cười.

- Khuôn mặt? Nắm tay?

Lý Dương sững sờ, trong lúc nhất thời không biết Côn Bằng Yêu Đế nói thế rốt cuộc có ý nghĩa gì.

Đàm Đồ hắc hắc cười nói:

- Lý Dương huynh đệ, cứ nghe phụ thân ta nói, Tần Nghiễm Vương khẳng định sẽ “tận tình” chiêu đãi ngươi, nói không chừng còn trực tiếp cho thủ hạ giúp ngươi tìm người.

Về mặt Côn Bằng Yêu Đế khẳng định, nhưng tiểu ý trong mắt cũng làm cho Lý Dương cảm ngộ được, chỉ cần nói “khuôn mặt, nắm tay” nhất định sẽ không ổn.

- Đàm Đồ huynh, Côn Bằng Yêu Đế tiền bối, các người đang hí lộng ta à, nói như vậy thì có ý gì? Việc này không đùa được đâu!

Lý Dương làm bộ rất nghiêm túc nói.

- Yên tâm!

Côn Bằng Yêu Đế khẳng định nói:

- Người chỉ cần nói như thế, khẳng định thái độ Tần Nghiễm Vương đối với ngươi sẽ tốt phi thường. Nếu có gì không tốt, ngươi cứ tới tìm tới Côn Bằng ta tính sổ, nhưng vì sao lại nói “Khuôn mặt, nắm tay” hai từ đó thì ngươi không nên hỏi nhiều!

- Đúng vậy, ngươi không cần hỏi nhiều, ta và cha còn có thể hại ngươi sao?

Đàm Đồ vỗ vỗ bả vai Lý Dương, cười hì hì nói.

Lý Dương nhũ mày đầu, nhìn phụ tử bọn họ, trong lúc nhất thời cũng nhìn không ra Côn Bằng Yêu Đế và Đàm Đồ rốt cuộc đang có chủ ý gì.

Bất quá Lý Dương cũng liền mỉm cười, hắc hắc và Côn Bằng phụ tử trong khoảng thời gian tiếp xúc vừa qua, Lý Dương cũng biết phụ tử bọn họ đều không câu nệ tiểu tiết, tuyệt đối sẽ không gây bất lợi với bằng hữu.

- Tốt, ta tin tưởng phụ tử hai người. Nếu ra xảy ra việc gì ngoài ý muốn, hừ hừ, phi đao ta không phải cái có thể nói đùa.

Một chùm đao mang từ ngón tay Lý Dương lóe ra, đã thấy Lý Dương mỉm cười, Côn Bằng Yêu Đế và Đàm Đồ đều cười to lên.

Ngày thứ hai.

Bên ngoài Côn Bằng đảo, mấy người Lý Dương, Côn Bằng Yêu Đế, Đàm Đồ, Kim Tu Yêu Đế, Ngân Giáp Yêu Đế, cả nhà Cam Nguyên, những người đưa tiễn Lý Dương lên đường.

- Cam Nguyên. Ngươi cứ an tâm tu luyện tại đây, Đàm Đồ đại ca nhất định sẽ thay ta dạy ngươi tốt, ở đây sẽ không ai khi dễ các ngươi. Bất quá ngươi phải nhớ kỹ nhất định phải cố gắng tu luyện, biết không?

Lý Dương xoa xoa đầu Cam Nguyên, cổ vũ nói.

Cam Nguyên thập phần kiên định gật gật đầu, cặp mắt to sáng ngời nhìn Lý Dương, nói:

- Lý Dương đại ca, chừng nào ngươi mới gặp lại ta?

Lý Dương hơi kinh ngạc, chính mình lúc nào trở về thật sự khó nói, dù sao chặng đường đến Quỷ giới khó có thể đoán trước, ai biết sẽ phát sinh việc gì.

Lý Dương quay về Cam Nguyên, trên mặt lộ ra nụ cười, xoa xoa đầu Cam Nguyên nói:

- Yên tâm, đại ca một khi sự tình giải quyết xong, khẳng định sẽ đến tìm ngươi, nói không chừng đại ca đến gặp lại ngươi, không chỉ có một mình đâu!

- Không một mình chẳng lẽ còn có người khác?

Cam Nguyên con mắt sáng ngời.

Lý Dương trong đầu không tự kìm được, dung mạo Khương Tuyết lại hiện lên trong đầu Lý Dương rất rõ ràng, không có chút mơ hồ, rất nhiều người nói, thời gian quá dài, trí nhớ dần dần mơ hồ, nhưng dung mạo Khương Tuyết giống như dao khắc rất sâu trong đầu Lý Dương.

- Còn có một vị tỷ tỷ xinh đẹp, bất quá tạm thời người chưa gặp được nàng.

Lý Dương sủng ái xoa xoa đầu Cam Nguyên nói.

Bình thường mà nói, trong Lý Dương đang có một hy vọng, hy vọng lần này đến Quỷ giới thật sự có thể tìm được Khương Tuyết, trải qua vô vàn khó khăn, vô luận là thế tục, Côn Luân tiên cảnh, Hoàng Tuyền hải, Ma giới, Minh giới, Yêu giới, đều đã có dấu chân của Lý Dương, thậm chí kể cả cảnh đồ máu chém giết.

Con đường đi từ trước tới giờ, Lý Dương cũng từ một phạm nhân trở thành một người có thể tranh phong cùng siêu cấp nhân vật đứng đầu Yêu Đế, Ma Đế, Tiên Đế.

Hắn hoàn toàn có tư cách đi tìm kiếm người yêu, qua Bắc Minh hải đến Quỷ giới, đó chính là mục đích của Lý Dương.

- Tỷ tỷ? chẳng lẽ Lý Dương đại ca lại thích cô gái đó?

Cam Nguyên con mắt sáng ngời, tự đoán nói.

Lý Dương cười cười mắng:

- Tiểu quỷ...

Lý Dương lúc này ngẩng đầu nhìn về phía Côn Bằng Yêu Đế và Đàm Đồ nói:

- Côn Bằng Yêu Đế tiên bối, Đồ huynh, ta giao Cam Nguyên lại cho các người, ta bây giờ bên mình có rất nhiều việc nên không thể tự mình dạy hắn, phiền toái đến các người.

Đàm Đồ nghiêm mặt, tựa hồ có chút giận dữ nói:

- Lý Dương huynh đệ, người nói linh tinh cái gì? Chuyện nhỏ như vậy, mấy ngày nay quan hệ giữa ta và tiểu tử Cam Nguyên cũng rất tốt, tiểu tử kia rất nghe lời, hơn nữa tư chất rất tốt, nếu cố gắng nói không chừng liền có thể đạt tới Yêu Đế cảnh giới. Dạy một tiểu tử thông tuệ như vậy, quả thật rất tốt. Người cứ yên tâm, Đàm Đồ ta cam đoan sẽ dạy tiểu tử thật tốt.

Côn Bằng Yêu Đế cũng đứng bên cạnh nói:

- Lý Dương tiểu hữu, nhi tử ta tính tình có chút táo bạo, không chịu ngồi yên một chỗ, cũng vì đó mà hắn vẫn đình trệ tại Yêu Đế tiên kỳ, để cho hắn chuyên tâm dạy dỗ thiếu niên này đối với tính tình hắn cũng là một loại tu luyện, ngược lại là chuyện tốt.

- Cha.

Đàm Đồ có chút bất mãn.

Nhất thời tất cả mọi người không kìm được cười rộ lên, Lý Dương đột nhiên tiến đến bên cạnh Đàm Đồ, bên tai Đàm Đồ nhỏ giọng hỏi:

- Đàm Đồ huynh, người nói cho ta biết, phụ thân người để ta nói cho Tần Nghiễm Vương “Khuôn mặt, nắm tay” rốt cuộc là có ý tứ gì?

Đồng thời tay Lý Dương vung ra, một đạo cấm chế liền bố trí chung quanh hai người, tuyệt nhiên người chung quanh không thể nghe lén.

Đàm Đồ trong mắt hiện lên tiểu ý, cũng đến bên tai Lý Dương nói:

- Ta nói cho người a ...

Lý Dương con mắt sáng ngời.

- Cái này là bí mật, ha ha...

Đàm Đồ lập tức liền ngừng đầu cười ha hả, Lý Dương không nhịn được bất đắc dĩ cười cười, lập tức phát tay giải trừ cấm chế.

Lý Dương lui về phía sau, nhìn lại mọi người rồi cười nói:

- Tốt rồi, các vị, mọi người cũng không nên tiến nữa, ta đi đây.

Lý Dương hướng đến mọi người chấp tay hành lễ nói.

- Lý Dương huynh đệ.

Vợ chồng Cam Chân nhìn Lý Dương, trong mắt cũng lộ vẻ cảm kích. Lý Dương cứu mạng bọn họ, hơn nữa còn cho nhi tử bọn họ hai kiện thượng phẩm quý khí chủ tử, ngoài ra còn làm cho Bắc Minh hải bá chủ - Côn Bằng Yêu Đế đến chiếu cố bọn họ, được Côn Bằng Yêu Đế bảo hộ, cả nhà Cam Nguyên khẳng định không có nguy hiểm gì.

Hơn nữa, Yêu Đế Đàm Đồ tự mình dạy Cam Nguyên, trong lòng bọn họ còn biết được Lý Dương từ nay về sau sẽ còn đến trợ giúp Cam Nguyên, nhi tử bọn họ tương lai nhất định sẽ vinh quang, Kim Mao Thủy Viên nhất tộc nói không chừng cũng có thể thay đổi vận mệnh, tự nhiên hai vợ chồng Cam Chân đối với Lý Dương cực kỳ cảm kích.

- Lên đường thuận lợi.

Côn Bằng Yêu Đế, Đàm Đồ, Kim Tu Yêu Đế, Ngân Giáp Yêu Đế, vợ chồng Cam Chân và Cam Nguyên chấp tay nói.

- Đại ca!

Trong mắt Cam Nguyên nước mắt chảy xuống, từ nhỏ đến lớn, ngoại trừ phụ mẫu hần thì Lý Dương đối xử với hần tốt nhất, bây giờ Lý Dương phải đi, hần tự nhiên cảm thấy trong lòng khó chịu.

- Tốt, các vị, cáo từ... ha ha.. Cam Nguyên, chờ khi ta trở lại, nếu người còn chưa tới Yêu Quân cảnh giới, ta sẽ “tận tình” dạy dỗ người nha!

Lý Dương cười to, Lý Dương lập tức hóa thành một đạo hắc sắc lưu quang, trong nháy mắt liền biến mất trước mắt mọi người.

Bọn người Đàm Đồ, Cam Nguyên vẫn nhìn về phía thủy vực, rất lâu sau, rất lâu sau.

Khôn cùng Bắc Minh hải ngăn cách Minh giới và Quỷ giới căn bản rộng lớn khó có thể tưởng tượng.

Lý Dương dừng lại, con mắt nhắm lại, tinh thần hần lúc này cảm thụ năng lượng ba động trong thiên địa rõ ràng. Tinh thần tu vi càng ngày càng cao tự nhiên năng lượng cảm ứng cũng càng ngày càng mạnh.

Đạt tới Ma Đế hậu kỳ, Lý Dương thậm chí thông qua tinh thần cảm ứng để khống chế thiên địa năng lượng.

Bình thường một ít Ma Đế hậu kỳ cao thủ có thể làm cho người ta sợ hãi, chính là sử dụng thiên địa năng lượng.

- Không trách Côn Bằng Yêu Đế hai tay hư áp, có thể sinh ra áp lực to lớn như vậy.

Lý Dương khoe miệng có vẻ tươi cười, hai tay cũng vung nhẹ ra, lập tức hư áp chậm rãi đi xuống, khí lưu đột nhiên chấn động, phía dưới hải thủy Bắc Minh hải trầm xuống mấy chục thước.

Lý Dương không hài lòng lắc lắc đầu:

- Côn Bằng Yêu Đế bình thường hư áp, đã có thể đem thân thể Vợ chồng Dương Thạch ép ra, áp lực của ta nhiều nhất chỉ có thể áp bách Yêu Quân mà thôi, so với Côn Bằng Yêu Đế còn kém hơn trăm lần a.

Lý Dương kỳ thật cũng không biết chính mình vừa mới đạt tới Yêu Đế hậu kỳ, đối cảm ứng thiên địa năng lượng chưa thể rõ ràng như thế được.

Cũng chỉ có cảm ngộ được thiên đạo trong mấy năm, thêm vào tư chất cực cao mới có thể đối với thiên địa năng lượng cảm ứng rõ ràng như thế.

Lý Dương hần bởi vì ưu thế Tiên thiên, Tiên thiên đối với thiên địa, tự nhiên có cảm giác thân thiết, cho nên tinh thần tu vi hần đạt tới Ma Đế hậu kỳ, mới có thể đạt tới trình độ như thế.

Kể cả Sư Đà Vương, Yêu giới Đại Thánh, đối với thiên địa năng lượng phỏng chừng đều không hơn được Lý Dương, mặc dù những người đó thực lực rất mạnh, nhưng tinh thần bọn họ đối với việc cảm ngộ thiên địa, thậm chí kể cả Tiên thiên tư chất đều không bằng Lý Dương.

Lý Dương hai tay vung ra, đột nhiên trong không gian năng lượng tụ tập lại, dưới chân Lý Dương là một đao mang rất lớn, lúc này xung quanh đao mang tản ra kim sắc quang mang bạch sắc đao phách màu nhũ, giờ phút này, năng lượng hoàn toàn tụ tập chung quanh đao mang, một lát sau, dưới chân Lý Dương liền xuất hiện một đám mây.

Tất cả đều do thiên địa năng lượng hình thành đám mây, bên trong đám mây cũng có đao mang đao phách, tốc độ căn bản không thể ảnh hưởng.

Nằm nghiêng trên đám mây, Lý Dương trên tay liền xuất hiện một tử hồ, khóe miệng mang theo tiểu ý, Lý Dương cứ như vậy uống rượu bay về phía Quỷ giới.

Phía dưới là mang mang vô tận Bắc Minh hải, đám mây dựa vào tốc độ hơn mười ngàn dặm cực nhanh chóng hướng về phía Quỷ giới tiến đến.

Dung hợp tinh hợp Chi Khí nhũ bạch sắc đao phách, tốc độ cực nhanh, quả thực so với thần kiếm Tử Điện còn nhanh hơn mười lần ngoài ra còn không ngừng tăng lên, tốc độ như thế, phỏng chừng chỉ có Xích Tiêu khí trong truyền thuyết mới có thể vượt qua Lý Dương.

Bất quá độ biến thái của đao phách, nói không chừng ngay cả thần khí Xích Tiêu - đệ nhất tốc độ thần khí đều không thể so được.

Một canh giờ sau, Lý Dương đã thấy lục địa khôn cùng xa xa.

Sóng biển Bắc Minh hải từng trận từng trận vỗ vào vách đá và bờ cát, Lý Dương nằm nghiêng trên mây, trong nháy mắt liền bay qua biên giới Bắc Minh hải và Quỷ giới lục địa, trực tiếp bay vào lục địa Quỷ giới bên trong, nhất thời thế giới Quỷ giới khôn cùng hiện ra trước mắt Lý Dương.

Tốc độ mây bay chợt chậm lại, Lý Dương cũng từ trên mây đứng dậy, từ không trung chung quanh nhìn ngắm Quỷ giới.

Quỷ giới thập phần xinh đẹp, non xanh nước biếc, thủy lưu bọc bọc, mây trắng phiêu phiêu, nhìn về xa xa, Lý Dương đã thấy một ít thôn trang, nói cách khác chính là nơi Quỷ giới nhân tụ tập, trên thực tế xem ra nếu so sánh Quỷ giới và Minh giới thì nơi đây lại bình yên hơn rất nhiều.

Minh giới và Ma giới giống nhau, cường giả vi tôn.

Quỷ giới cũng và Tiên giới giống nhau, tương đối yên lặng, tranh đấu tương đối ít.

Lý Dương nhìn Quỷ giới, trong mắt cũng phát ra quang mang sắc bén chung quanh.

“Chính là Quỷ giới!” Lý Dương cảm thấy trong ngực nóng bừng lên, trong mắt từ từ xúc động, đã bao nhiêu năm, bao nhiêu thứ trong mộng đều hiện ra, mặc kệ lúc nào, cho dù lần đầu tiên biết tam đại nan đề, Lý Dương cũng không có sợ hãi quá.

Con đường đó cứ đi tới. Rốt cục...

“Đến rồi, Quỷ giới, ta rốt cục đã đến rồi!” con mắt Lý Dương càng thêm xúc động, tựa hồ toàn thân đều tỏa ra năng lượng mênh mông.

Đột nhiên, thần thức Lý Dương giống như hồng thủy vỡ đê, điên cuồng triển khai ra bốn phương tám hướng Quỷ giới đều bao trùm, tinh thần tu vi đạt tới Ma Đế hậu kỳ, Lý Dương thần thức phạm vi cũng lớn hơn rất nhiều.

Rất dễ dàng, Lý Dương thần thức bao trùm cả Quỷ giới.

Toàn bộ Quỷ giới đều nắm trong lòng bàn tay.

“Mười một đại siêu cấp thành thị, trung ương chính là Quỷ giới Phong Đô Đại Đế, trung tâm cả Quỷ giới chính là Phong Đô! Ngoài ra còn có mười thành thị chính do thủ hạ của Quỷ giới Phong Đô Đại Đế - Thập điện diêm vương.” Lý Dương thập phần kinh ngạc.

Mười một đại thành thị đều thập phần rộng lớn, mỗi một thành thị, bình thường phạm vi, phỏng chừng đều vượt qua diện tích địa cầu.

Bất quá, cả diện tích Quỷ giới thập phần rộng lớn, địa cầu về điểm diện tích trong Quỷ giới mà nói, căn bản không là cái gì.

Biết thế, cách Lý Dương khoảng hơn mười ngàn dặm có một thành thị rộng trăm ngàn dặm.

“Côn Bằng Yêu Đế từng nói qua, phạm là đến Quỷ giới, có một luật là phải xuất hiện ở thành thị của Thập điện Diêm vương, dân cư Phong Đô đều do những người khác tụ tập lại Quỷ giới. Cho nên, ta bây giờ liền phải tìm kiếm Thập điện Diêm vương, đến tìm kiếm tung tích của Tuyết.” Lý Dương trong lòng âm thầm có quyết định.

Thập điện Diêm vương, người thứ nhất tìm ai? “Tần Nghiễm Vương, trước hết tìm hắn!” Lý Dương quyết định, người này là do Côn Bằng Yêu Đế nói cho hắn, hắn tin tưởng vào Côn Bằng Yêu Đế, đột nhiên trên mặt Lý Dương nhăn nhó: “Tần Nghiễm Vương. Lão thiên à, Thập điện Diêm vương, ta đến một người còn không biết, mặc dù ta biết vị trí mười tọa thành thị, nhưng ta lại không biết thành thị của Tần Nghiễm Vương ở chỗ nào?” Lý Dương đã thấy xa xa có một bóng người, hắn lập tức hóa thành lưu quang, hướng người đó bay đi.

368. Chương 17: Quỷ Đế Lý Dịch

Lý Dương hơi trầm ngâm, tựa hồ đang nghĩ tới sự tình gì.

“Tự nhiên đi tới Quỷ giới, tinh thần tu vi của ta mặc dù cao, kể cả Quỷ giới đệ nhất cao thủ Phong Đô Đại Đế phỏng chừng cũng không thể nhìn thấu ta, nhưng dù gì thì ta cũng không nên lộ thân phận.” Lý Dương cũng không nóng nảy.

Trong đầu hắn nghĩ ngợi một lát, liền có phương pháp.

Lý Dương tâm ý vừa động.

Đan tay thành vòng tròn, Quỷ Minh năng lượng trong thiên địa lập tức bị Lý Dương hoàn toàn hấp thu vào người, Quỷ Minh năng lượng dừng mãnh vào toàn thân Lý Dương, lập tức bị hút vào đến Thất diệu Tinh Cực, bắt đầu luyện hóa đao phách.

Người bên ngoài nhìn vào thì thấy trên người Lý Dương có khí tức của Quỷ giới nhân, hơn nữa Lý Dương tinh thần tu vi cao, không ai có thể nhìn xuyên Lý Dương, nên tự nhiên cho rằng Lý Dương là Quỷ giới nhân.

“hừ, rèn luyện đao phách, mặc kệ là năng lượng gì đều có thể rèn luyện. Ta bây giờ toàn thân đã được Quỷ Minh năng lượng che kín, cũng nên chế luyện một món đồ vũ khí đặc trưng.” Lý Dương trong lòng âm thầm nghĩ đến.

Cận thân công kích, Ma giới cao thủ là lợi hại nhất.

Quỷ giới và Tiên giới giống nhau, đều có Tiên giới ảnh hưởng, đối với cận nhân công kích tịnh không am hiểu.

Đương nhiên, tại Tiên giới Quỷ giới cũng có thể có cao thủ cá biệt hiểu được cận nhân công kích, tỷ như Tiên giới công pháp (Cửu Chuyển Huyền Thân), cũng là tu luyện pháp quyết thân thể hiếm thấy.

Ma giới am hiểu cận nhân công kích, không có nghĩa là các giới khác sẽ không.

Tỷ như Tiên giới am hiểu cấm chế pháp thuật công kích, cho nên người Minh giới và Ma giới đối với cấm chế pháp thuật cũng chỉ tinh thông không bằng người Tiên giới mà thôi.

Tương tự, Quỷ giới nhân đối với cận nhân công kích, không có lợi hại như Ma giới.

Cho nên, Lý Dương cho dù sử dụng cận nhân công kích, cũng không có cái gì vấn đề gì lớn.

Bất quá Lý Dương vì tị hiềm, tận lực cũng không cần cận nhân công kích, trừ phi bắt đắc dĩ, mới có thể luyện dụng một chút, cho dù người khác đã thấy, cũng sẽ không hoài nghi.

“Phải rồi Quỷ giới nhân quỷ khí bình thường thần khí đều có viễn trình (từ xa) công kích, rất ít cận nhân công kích. Chiến Thần Ngõa của ta cùng với Hám Địa quyền sáo cũng dùng được một chút!” Quỷ giới nhân am hiểu viễn trình công kích, đương nhiên có thể sử dụng viễn trình công kích vũ khí.

Lý Dương trên mặt đột nhiên tươi cười.

“Đã như vậy. Ta đây sẽ thấy luyện chế một món đồ thần khí!” cũng chỉ có Lý Dương tài đại khí thô (lắm đồ) như vậy, mới có thể tùy ý luyện chế thần khí.

Luyện chế thần khí, cái khó thứ nhất là ở phương pháp luyện chế.

Nhưng khó khăn nhất lại chính là Lưỡng Nghi Tĩnh hỏa cùng với tài liệu luyện chế thần khí.

Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch, hắc diệu băng thạch, siêu cấp quang thạch đều dễ dàng có được, Lý Dương cũng tại Hỗn Độn sơn hạch tâm không gian phải gần chết mới lấy được một khối Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch to lớn, mặc dù là bên trong trống rỗng, nhưng số lượng Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch cũng rất nhiều.

Còn có Lưỡng Nghi Tĩnh hỏa. Ngoại trừ Đại Tôn cũng chỉ có đạt tới cao thủ như Yêu Đế, Ma Đế mà phải có Tiên thiên Hỏa Đức thân mới có. Lý Dương thuộc về loại đó. Nhị Nghi Tĩnh hỏa thật sự thập phần khó cầu. Mấy nan đề đó rõ ràng cho thấy muốn luyện chế một món đồ thần khí phải gian nan cỡ nào.

Bình thường Yêu Đế Ma Đế mà có thần khí, cũng chỉ có thể lực lớn hay một ít Yêu Đế Ma Đế thực lực cường đại mới có thần khí.

Nhưng Lý Dương tài liệu thì nhiều, lại có Lưỡng Nghi Tĩnh hỏa, tự nhiên là sẽ tiện tay luyện chế.

Lý Dương hóa thành một đạo tia chớp, trực tiếp dung nhập xuống đất, bay xuyên xuống dưới đất bên dưới Quỷ giới mới dừng lại.

- Oanh...

Thiên địa năng lượng bắt đầu khởi động, tầng nham thạch bị Lý Dương đào ra một cái huyết to lớn, hôm nay, Lý Dương thậm chí còn sử dụng chỉ một ít năng lượng tự thân.

Ngược lại hẳn lại thích sử dụng thiên địa năng lượng, sử dụng càng nhiều, đối với cảm ngộ thiên địa càng gần thêm.

Lý Dương khoanh chân ngồi xuống, một khối Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch nhỏ liền nhẹ nhàng bay đến, đồng thời một đóa hắc sắc hỏa diễm cũng bay ra, trong nháy mắt liền hoàn toàn bao vây Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch.

Nhìn Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch nhanh chóng bị hòa tan, trên mặt Lý Dương xuất hiện vẻ tươi cười “Quả nhiên, Lưỡng Nghi Tĩnh hỏa phải so với Xám sắc chân hỏa lúc trước lợi hại hơn nhiều, căn bản không cần “Cửu Cung Dung Tâm” bí pháp, đơn giản hơn rất nhiều!” Lý Dương dễ dàng nhắm mắt lại, hai tay rất tự nhiên huyền động, chung quanh thiên địa năng lượng lưu chuyển tự hợp lại, phối hợp trừ đối với thiên địa cảm ngộ, Lý Dương lần này kết xuất các loại thủ ấn quyết tốc độ cực nhanh.

“Phá sát Liệt Thiên” Lý Dương trong óc trong xuất hiện hình ảnh “Phá Sơn Liệt Không”, chỉ là, tất cả chú ý lực của Lý Dương đều vỡ ra từ không gian phủ đạo trên Khai Thiên thần phủ. Phủ đạo sắc bén nhất có thể xé rách Không gian, chấn chiến quỹ tích làm cho Lý Dương có một chút chưa thể cảm ngộ được.

Thay đổi, thay đổi luyện khí thủ ấn quyết! Lý Dương hơi xúc động, dựa theo suy nghĩ trong lòng hẳn để luyện chế.

Bất quá, Lý Dương trong lòng cũng có một chút do dự.

Bởi vì hẳn lúc này hẳn thi triển thủ ấn quyết đều trong (luyện khí), do luyện khí cao thủ từ rất nhiều năm qua tổng kết ra thủ ấn quyết.

Nếu thay đổi, nói không chừng luyện khí thất bại, thậm chí kể cả tài liệu cũng bị phé đi.

“Mặc kệ, con mẹ nó, nhiều nhất là lãng phí một khối Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch!” Lý Dương trong lòng nảy sinh ác độc.

Hắn giàu có vậy, một tiểu khối Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch có ăn thua gì.

Từ từ theo cảm giác, Lý Dương một lần nữa kết ra các loại thủ ấn quyết, từng đạo thủ ấn quyết giống như tánh mạng, từ hai tay Lý Dương bay đến, nhanh chóng xoay quanh Lý Dương, thủ ấn quyết càng ngày càng nhiều.

Lý Dương không dừng lại, hắn hoàn toàn đắm chìm trong trạng thái tuyệt vời này, dựa theo hắn lĩnh ngộ, một hơi kết ra 3600 đạo thủ ấn quyết, 3600 đạo thủ ấn quyết tất cả xoay tròn chung quanh Thân thể Lý Dương.

Trong cơ thể Lý Dương đạo phách bay ra bên ngoài cơ thể, lơ lửng trên đỉnh đầu Lý Dương, đồng thời, 3600 đạo thủ ấn quyết bắt đầu thu về, dựa theo bộ dáng đạo phách, phát ra quang mang phi dao huyền ảo.

Mà Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch lúc này cũng biến thành hình phi dao, Lý Dương trên mặt tràn ngập tự tin lẫn tiểu ý.

- Hợp!

Lý Dương quát khẽ một tiếng, không huyết không gian đều chấn động một trận, Mê Huyền Quang Mang phi dao phát ra cực mạnh rồi dung nhập trong Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch, lập tức một trận “lách cách” đánh rách tả tơi không khí hướng động, một lũ hắc quang hiện lên, dễ dàng xé rách Không gian, hồi lâu, không gian ổn định xuống.

Một thanh hắc sắc phi dao lẳng lặng phiêu phù (lơ lửng).

Nhân tình Lý Dương sáng ngời.

“Phi dao thần khí tuyệt đối so với ta lần trước luyện thần khí Hám Địa quyền sáo và Chiến Thần Ngõa còn lợi hại hơn nhiều.” Lý Dương thập phần khẳng định, phi dao luyện chế có thể thành công xé rách không gian, có thể tưởng tượng lực công kích của nó.

Một giọt máu tươi từ trong ngực Lý Dương bay ra, hạ xuống phi dao thần khí.

- Ông...

Hắc sắc phi dao trận trận rung động, toàn tức liền dung nhập vào thân thể Lý Dương, lúc này Lý Dương mới hoàn toàn rõ ràng thần khí do chính mình luyện chế lợi hại cỡ nào.

Phi dao thần khí uy lực mạnh tuyệt đối vượt qua Hám Địa quyền sáo.

“Phỏng chừng uy lực phi dao thần khí, dung hợp với Tinh Kim Chi Khí đạo phách sẽ không sai biệt lắm.” Lý Dương phán định như thế.

“Bất quá, một khi phi dao thần khí cũng dung hợp Tinh Kim Chi Khí, vậy càng lợi hại.” Đôi mắt Lý Dương tỏa sáng, mặc dù lúc này hắn có thể khống chế 10% bốn nguyên năng lượng, nhưng 10% bốn nguyên năng lượng Lý Dương tịnh không thể hoàn toàn dung nhập thân thể và đạo phách, dù sao thân thể và đạo phách tu vi không đủ, năng lực thừa nhận cũng không đủ.

Phỏng chừng, thân thể và đạo phách đạt tới Ma Đế hậu kỳ, mới có thể hoàn toàn thừa nhận 10% bốn nguyên năng lượng.

Dù sao mỗi bốn nguyên năng lượng đều tương đương với một Đại Tôn năng lượng, bốn đạo bốn nguyên năng lượng 10% - thập phần kinh khủng.

Năng lượng nhiều như thế, đại bộ phận đang bị Lý Dương hoàn toàn trói buộc tại Chu thiên Càn khôn viên cầu.

“Trước hết cần dung hợp bộ phận Tinh Kim Chi Khí vào trong phi dao thần khí.” Lý Dương khống chế một bộ phận Tinh Kim Chi Khí từ Chu thiên Càn khôn viên cầu mặt ngoài đến, dung nhập vào trong hắc sắc phi dao, đồng thời, Lưỡng Nghi Tinh hỏa cũng từ từ luyện hóa, xúc tiến dung hợp rất nhanh tiến hành, qua một canh giờ, hắc sắc phi dao cuối cùng đã không thể tiếp tục thừa nhận Tinh Kim Chi Khí.

Lúc này hắc sắc phi dao, không thể xem như hắc sắc phi dao, mà là kim sắc lợt phi dao (màu vàng nhạt).

“Ha ha. Lúc này phi đao uy lực cực mạnh, phỏng chừng so với Đại Tôn thần khí, khoảng cách không quá xa.” Lý Dương trong lòng thầm nghĩ, đương nhiên, khoảng cách giữa Lý Dương nghĩ và trên thực tế còn có một ít chênh lệch nhưng so với một ít Quỷ Đế Yêu Đế thần khí, cũng tốt hơn nhiều lắm.

“Quả nhiên là kim sắc lợt, phi đao thần khí ta sẽ tên là Âm Kim.” Lý Dương tùy ý đặt tên, đồng thời, Lý Dương liền hóa thành một đạo quang mang, hướng về phía bề mặt lục địa.

Trên thực tế, Lý Dương cũng không có quá quan tâm phi đao thần khí, mặc dù bây giờ xem ra, phi đao thần khí rất lợi hại, nhưng một khi Lý Dương công lực tiến thêm một bước nữa, đao phách sẽ tiến thêm một bước, liền có thể vượt qua sự lợi hại của “Âm Kim”.

Dù sao, đao phách Lý Dương có thể không ngừng tiến hóa, không ngừng trở nên cường hãn.

Lăng không đứng thẳng, tay Lý Dương phát ra, chung quanh Quỷ Minh năng lượng liền tụ hợp thành một đám mây bay, Lý Dương liền đứng lên trên, thần thức tản ra, liền tìm kiếm xung quanh một gã Quỷ giới nhân gần nhất, công lực tương đương với Quỷ Vương cảnh giới.

Ngự trên mây, trong nháy mắt Lý Dương liền hóa thành quang mang biến mất không thấy. Cho dù không ngự trên đao phách, chỉ dựa vào Xuyên Vân Toa Vụ, Lý Dương cũng có thể trong nháy mắt vượt quá mười ngàn dặm, dù sao Lý Dương thân pháp đã đại thành.

Kiều Chí đang ngự trên một thanh trung phẩm quỷ khí phi kiếm, hướng đến Tần Nghiễm thành bay đi, rất nhân nhã, đột nhiên Kiều Chí ngẩn ra, bởi vì phía trước hắn đột nhiên xuất hiện một hắc y thanh niên, hắc y thanh niên dưới chân đạp mây bay.

“Quá nhanh, trời a, ta ngay cả cái bóng của hắn cũng không có thấy.” Kiều Chí trong lòng khiếp sợ, yết hầu nuốt một cái, vẻ cung kính nói:

- Vãn bối Kiều Chí, không biết tiền bối ngăn vãn bối lại có sự tình gì, tiền bối cứ hỏi, vãn bối một khi biết, nhất định sẽ trả lời.

Nhìn trung niên nhân trước mặt, Lý Dương cười cười.

- Ta hỏi người, Tần Nghiễm thành ở nơi nào, ta có việc tìm Tần Nghiễm Vương.

Lý Dương trực tiếp nói.

Kiều Chí ngẩn ngơ, tìm kiếm Tần Nghiễm Vương? Tần Nghiễm Vương là Quỷ Đế, nhưng lại là Thập điện Diêm vương, căn bản không phải Quỷ Vương như hắn có thể so được.

Kiều Chí lập tức đoán được Lý Dương và Tần Nghiễm Vương có cùng cấp bậc.

- Tiền bối, khoảng cách gần nhất là Tần Nghiễm thành. Bất quá...

Kiều Chí từ từ dừng một chút.

- Bất quá cái gì, nói!

Lý Dương lập tức hỏi.

- Bất quá tiền bối phải tìm kiếm Tần Nghiễm Vương hay không cũng khó nói, dù sao Tần Nghiễm Vương không có khả năng ở vương cung.

Kiều Chí hảo tâm nói.

Lý Dương gật gật đầu:

- Phải rồi, Thập điện Diêm vương, Diêm vương thành thị của hắn ở nơi nào, người phải biết chứ?

Lý Dương tiếp tục hỏi.

Kiều Chí nở nụ cười:

- Tiền bối, thật sự quá đơn giản, chỉ Quỷ giới nhân bình thường có chút kiến thức đều biết.

Kiều Chí sắc mặt đột nhiên thay đổi, có điểm sợ hãi nói:

- Tiền bối, văn bối cũng không phải nói tiền bối không có kiến thức.

- Người cứ nói đi, ta không trách người.

Lý Dương phát tay không để ý nói.

Kiều Chí hít sâu một hơi, nói:

- Thập điện Diêm vương, từ đệ nhất điện đến đệ thập điện, phân biệt là Tần Nghiêm Vương, Sở Giang Vương, Tống Đế Vương, Kiện Quan Vương, Diêm La Vương, Bình Đẳng Vương, Thái Sơn Vương, Hòa Thị Vương, Biện Thành Vương, Chuyển Luân Vương, dựa theo tuần tự, khoảng cách từ Bắc Minh hải gần nhất chính là Tần Nghiêm thành, theo thứ tự mà nói, xa nhất chính Chuyển Luân thành!

Lý Dương vừa nghe liền hiểu được.

Thập điện Diêm vương phân từ đệ nhất điện đến đệ thập điện, thành trì thế nhưng cũng dựa theo tuần tự mà tới, thật đơn giản.

Phỏng chừng Quỷ giới đại bộ phận nhân đều biết sự tình, xem ra đúng là việc bình thường.

- Tốt. Ta biết rồi!

Lý Dương không nhịn được trên mặt nóng bừng, cao thủ như vậy mà ngay cả kiến thức bình thường cũng không biết, thật là mất thể diện, đột nhiên Lý Dương trong lòng vừa động, không thềm để ý tự nhủ:

- Ai, không có nghĩ nhiều năm không có đến, quỷ tân chi giới đều chia làm Quỷ giới và Minh giới, biến hóa lớn thế, tìm Tần Nghiêm cũng phiền toái như vậy.

Lý Dương nói xong, liền thi triển Xuyên Vân Toa Vụ thân pháp trong nháy mắt không thấy.

Kiều Chí ngơ ngác nhìn một màn, cái lỗ tai trong như trước nghĩ câu nói kia “Không có nghĩ nhiều năm không có đến, Quỷ Minh chi giới đều chia làm Quỷ giới và Minh giới.”

“Lão thiên à, chẳng lẽ vừa rồi vị tiền bối là khởi cấp cao thủ xuất hiện từ trước cả Bắc Minh hải sao? A, còn nói “Tần Nghiêm”, trực tiếp xưng hô Tần Nghiêm, xem ra so với Tần Nghiêm Vương cũng là một đại siêu cấp cao thủ a. Oa, chánh thức ẩn sĩ, siêu cấp cao thủ a! ” Kiều Chí thần tình ngưỡng mộ “trách không được không biết vị trí mười đại thành thị, mười đại thành thị chỉ xuất hiện sau sự việc ở Bắc Minh hải.”

Lúc này Lý Dương đã phi thân tới bên ngoài Tần Nghiêm thành.

“Ấn, từ hôm nay trở đi, ta chính là Quỷ giới cao thủ Bắc Minh tồn tại trước khi hình thành Bắc Minh hải, gọi là Quỷ Đế Lý Dịch.” Lý Dương trên không trung thầm nhủ, chỉ vô cùng đơn giản đã kiến tạo thân phận.

369. Chương 18: Tần Nghiêm Vương

Tiếng người vang vang quả thật rất nhiều, Lý Dương lúc này toàn thân hơi biến ảo một chút trang phục, một thân hắc sắc trường sam, có vẻ ôn văn nho nhã, Lý Dương mỉm cười hướng cửa thành đi đến.

Tần Nghiêm thành cửa thành cực cao lớn, cửa thành chỉ ít cao trăm thước, có ba mươi sáu danh thủ vệ đứng gác, nếu có người đi vào, phải qua đám thủ vệ này đi qua, bên cửa thành còn có một gã Ngân Giáp tướng lĩnh, Lý Dương thần thức dễ dàng phát hiện công lực tu vi, đạt tới Quỷ Quân tiền kỳ.

- Người từ địa phương nào tới đây?

Thủ vệ quay về một gã đại hán đang tiến vào thành hô. Đại hán ngăn ra, vội giải thích:

- Tiểu nhân chính là người Tần Nghiêm thành.

Nói xong, đại hán vươn tay, chỉ thấy quang mang chợt lóe, trên cánh tay xuất hiện chữ “Tần”.

Thủ vệ gật gù đầu, lập tức liền để đại hán đi vào.

Lại có một gã lão giả bộ dáng nhàn nhã đi tới cửa thành ở ngoài, rất thành thật vươn tay ra, trên cánh tay quang mang chợt lóe, xuất hiện chữ “Ngô”.

- Người Ngõ Quan thành? Sang bên kia đăng kí một chút.

Thủ vệ huy ngón tay hướng cửa thành một bên, bên kia đúng là chỗ Ngân Giáp tướng lĩnh đang ngồi.

Lý Dương hơi nhú mày:

- Quý giới thành trì thế lại dám kiểm tra người à? thật sự phiền toái.

Bất quá, Lý Dương cũng không quan tâm, không phải chỗ để chứng minh sao? Dựa vào tu vi hắn, thủ vệ nhất định nhìn không thấu.

Lý Dương liền thần nhiên từ đại môn đi vào.

Mà thủ vệ một bên thế nhưng không có chút ý tứ cản trở, lại còn biểu hiện cung kính hướng Lý Dương hành lễ.

“Quái? Sao lại không tra ta?” Lý Dương trong lòng hơi chút có điểm nghi hoặc, hắn vừa rồi không biết Ngân Giáp tướng lĩnh đã hướng đến thủ vệ thần thức truyền âm, kiểm tra một ít ngoại lai nhân ở cửa thành Quý giới mười một đại thành thị đã thành tập quán, cũng kéo dài được nhiều năm rồi.

Đối với một ít cao thủ, cửa thành thủ vệ căn bản sẽ không tra, dù sao cao thủ thân phận cũng không phải đơn giản có thể phán đoán, cho dù làm bộ, bọn họ cũng không có thực lực nhìn thấu.

Đi vào Tần Nghiễm thành.

Liếc mắt nhìn lại một cái đường cái ở trung ương cực kỳ phồn hoa, vô số bóng người ở trong đó đang đi lại, Nhân giới tửu lâu trà lâu đều có thậm chí còn có các loại nhạc địa phương, có vẻ rất huyền ảo.

Trong dòng người đó, trên người tản ra nhẹ nhàng khí lạnh như băng, Lý Dương có vẻ không phù hợp lắm.

Bất quá người chung quanh không đứng gần sát Lý Dương, bởi vì bọn họ cảm nhận được Lý Dương tự nhiên có khí thế thượng vị giả mà chỉ chánh thức cao thủ mới có, tự nhiên tán vọng lại, khó có thể ngụy trang.

Lý Dương đến Tần Nghiễm thành làm gì? Tìm Tần Nghiễm Vương.

“Tần Nghiễm Vương vương cung?” Lý Dương nhú mày, thần thức đồng thời tản ra, bao trùm cả Tần Nghiễm thành, bất quá cả Tần Nghiễm thành đại cung điện hào trạch có hơn mười tòa.

Bất quá bên ngoài cung điện ở ngoài có chữ “Tần” lại chỉ có một chỗ.

”Kỳ quái, kỳ quái, Tần Nghiễm Vương vương cung không phải lớn nhất và hào hoa nhất Tần Nghiễm thành sao. Xem ra tên đặt tới Quý Đế hậu kỳ cao thủ kia chính là Phụng Nghiễm vương.”

Thập điện Diêm vương chính là thủ hạ của Quý giới Nghiễm Hòa Đại Đế, đặt tới Quý Đế hậu kỳ đều là thủ hạ, xem ra Quý giới Nghiễm Hòa Đại Đế khó lường.” Lý Dương trong lòng âm thầm phán đoán, lập tức không thèm để ý, liền nhân nhả hành tẩu đến Tần Nghiễm thành.

Mặc dù là tùy ý hành tẩu, nhưng Lý Dương hai ba bước đã ở ngoài ngàn dặm, biến mất tại ngã tư đường.

Đảo mắt, Lý Dương liền đi tới bên ngoài Tần Nghiễm Vương vương cung.

Tần Nghiễm Vương vương cung, cũng có đình thai lầu các vô số, tụ tập vô số tài liệu quý hiếm ở Quý giới mà cấu thành.

Wương cung Tần Nghiễm Vương mặc dù không phải hào hoa nhất nhưng cũng không tệ.

- Thông truyền một chút, nói Quý Đế Lý Dịch cầu kiến Tần Nghiễm Vương!

Lý Dương đi tới đại môn ở ngoài, nhìn thủ vệ lạnh nhạt nói.

Cao thủ, phải có khí thế, đương nhiên Lý Dương gọi mình là Quý Đế, tất phải làm ra vẻ Quý Đế.

Thủ vệ vừa nghe, trong lòng cả kinh, hoảng vội hỏi:

- Thỉnh tiền bối chờ một lát, tiểu nhân lập tức đi thông truyền.

Lý Dương từ từ gạt đầu, liền đứng ở ngoài cửa cung.

Trong lúc thủ vệ thông truyền, thần thức Lý Dương bao trùm cả vương cung, đồng thời cũng phát hiện Tần Nghiễm Vương đang cùng một cô gái chơi cờ, Tần Nghiễm Vương trên mặt thường xuyên lộ ra nụ cười, lông mi liên tục nhấp nháy. Cả người thoát nhìn giống như rất quen thuộc.

Người này lại đứng đầu Thập điện Diêm vương - đệ nhất điện Diêm vương, vững như Thái Sơn.

- Bẩm báo bệ hạ, bên ngoài cửa cung có một người tuổi trẻ hắc y nhân, tự xưng Quỷ Đế Lý Dịch, muốn cầu kiến bệ hạ.

Thủ vệ ở ngoài cửa cung kính nhìn Tần Nghiễm Vương nói.

Tần Nghiễm Vương ngẩn ra, trong tay quân cờ cũng chậm chạp chưa có hạ xuống.

- Cha, còn không hạ kì? Không được ăn gian, lần trước người cũng truyền âm làm cho thủ hạ mệt nhọc, đạo hữu cái khách nhân gì phải tiếp, trên thực tế căn bản không có người nào, bây giờ lại dụng chiêu này, lần này người nhất định sẽ thua, mặc kệ người đi thế nào, chắc chắn người xong rồi.

Cô gái một thân vận hồng y lập tức hô.

Tần Nghiễm Vương cũng đột nhiên đứng dậy, vẻ mặt hơi biến, bật người trực tiếp rời khỏi đình, hướng bên ngoài đi tới.

- Hiểu Tuệ, cứ tính phụ thân thua đi, lần này phụ thân thật có chuyện quan trọng!

Tần Nghiễm Vương thanh âm truyền đến, mà người thì đã sớm rời đi, con mắt Hiểu Tuệ mở to tự nhủ “Ủa? phụ thân sao lại nhận thua mình, hiếm thấy a, chẳng lẽ thật sự có cái Quỷ Đế gì gì tới gặp cha?”

“Hi hi, ta cũng đi theo nhìn.” đôi mắt Hiểu Tuệ vừa chuyển, cũng đi ra khỏi đình...

“Quỷ Đế Lý Dịch? Sao cho tới bây giờ không có nghe nói qua tên hắc, hơn nữa thần thức ta dò xét không đến bên ngoài cửa cung có Quỷ Đế gì, chẳng lẽ... chẳng lẽ hắc so với ta còn mạnh hơn?” Tần Nghiễm Vương con mắt mở to, kinh ngạc dị thường.

Tần Nghiễm Vương là Quỷ Đế hậu kỳ, nếu ngay cả hắc đều dò xét không đến chi tiết đối phương, không phải nói đối phương ít nhất cũng là Quỷ Đế hậu kỳ sao? nghĩ vậy, Tần Nghiễm Vương trong đầu thay đổi thật nhanh, trong lúc nhất thời suy nghĩ rất nhiều rất nhiều.

Đi tới bên ngoài cửa cung, Tần Nghiễm Vương xa xa liền đã thấy cửa cung có một người, quần áo hắc sắc trường sam, rõ ràng là có một người như vậy.

Tần Nghiễm Vương cố nhắm con mắt lại cũng không thể phát hiện đối phương, Tần Nghiễm Vương thái độ đột nhiên thay đổi.

- Ha ha, tại hạ Tần Nghiễm, hôm nay lại có khách quý đến chơi, xin mời, xin mời vào!

Tần Nghiễm Vương tự xưng “Tần Nghiễm”.

Hắn đều nhìn không thấu cao thủ trước mặt, hắn cũng biết nói chuyện thế nào, đồng thời mời Lý Dương đi vào.

Lý Dương hữu lễ khiêm tốn nói:

- Không dám, lần ta có việc nhờ Tần Nghiễm đạo huynh, cũng vừa mới đến thôi.

- Có chuyện gì vào bên trong rồi bàn lại, đi nào!

Tần Nghiễm Vương cũng rõ ràng, liền cùng Lý Dương sóng vai đi vào trong vương cung, gặp được Lý Dương như vậy ngay cả Tần Nghiễm Vương hắn cũng nhìn không thấu cao thủ, Tần Nghiễm Vương đương nhiên phải khách khí đối đãi, dù sao nhiều bằng hữu cũng hơn là nhiều địch nhân.

Wương cung quả thật rất lớn, xuyên qua đám đại cung điện, rốt cục đi tới tiểu viện lạc rất nhẹ nhàng khoan khoái.

- Bày yến!

Tần Nghiễm Vương một tiếng ra lệnh, lập tức một đám hạ nhân đang cầm những món đặc sản đi tới, mà Lý Dương trên mặt cũng mỉm cười:

- Tần Nghiễm đạo huynh, tựa hồ chúng ta trên đường đi tới, mặt sau có tiểu nha đầu tại đi theo.

Tần Nghiễm Vương cười cười:

- Nữ nhi (con gái) của ta.

Lập tức Tần Nghiễm Vương xoay người quát:

- Hiểu Tuệ, còn không mau ra gặp Lý Dịch tiên bối.

Hiểu Tuệ vận hồng y, khê chớp đôi mắt to, từ ngoài sân thò cái đầu ra, đã thấy Tần Nghiễm Vương chờ nàng, lúc này mới từng bước đi ra, tới Lý Dương trước mặt, quy củ hành lễ nói:

- Xin ra mắt Lý Dịch tiên bối.

Nói xong, mắt cũng mở to nhìn chăm chăm Lý Dương.

- Làm càn.

Tần Nghiễm Vương quát, lập tức nhìn Lý Dương nói:

- Lý Dịch đạo huynh, nữ nhi ta như thế không nên lấy làm quá lạ.

Lý Dương cười nói:

- Không có gì, ta xem Hiểu Tuệ cô nương thật ra lại cực kỳ thông tuệ.

Hiểu Tuệ vừa nghe, nhất thời thần tình sắc mặt vui mừng, lông mi hướng đến Tần Nghiễm Vương trêu trêu.

Tần Nghiễm Vương bất đắc dĩ, lập tức ba người liền nhập tiệc, Tần Nghiễm Vương không hổ là một trong Thập điện Diêm vương, tửu yến các loại thức ăn Lý Dương phần nhiều là chưa có gặp qua, dù sao phần lớn là thức ăn đặc sắc của Quỷ giới hoặc Tiên giới.

Chỉ qua ba tuần trà.

Tần Nghiễm Vương liền dò hỏi:

- Không biết Lý Dịch đạo hữu đến từ nơi nào? Tần Nghiễm ta tại Quỷ giới coi như giao du rộng rãi, nói ra không sợ đạo hữu đắc tội, trên thực tế, ta còn thật sự không có nghe nói đại danh đạo hữu.

Lý Dương buông chén rượu, cười nói:

- Không có nghe nói cũng bình thường, ta luôn luôn ẩn cư tĩnh tâm tu luyện, sau này Bắc Minh hải xuất hiện, ta liền ẩn cư tại Bắc Minh hải, bình thường để cảm ngộ được thiên đạo, nhằm chán liền tiến vào Bắc Minh hải và Côn Bằng Yêu Đế luận bàn, cộng đồng cùng đàm luận thiên đạo. Quỷ giới mười một thành trì ta còn thật sự chưa có tới quá.

Lý Dương thổi da trâu tứ tung (văn vờ), con mắt đều không nháy mắt một cái.

Tần Nghiễm Vương ngăn ra, bên cạnh Hiểu Tuệ cũng kinh ngạc nói:

- Lý Dịch tiên bối, trước cả khi xuất hiện Bắc Minh hải, ngươi đã bắt đầu tu luyện từ đó à?

Lý Dương gật gật đầu, trong lòng cũng hơi xấu hổ, vì làm cho thân phận chính mình càng thêm có thể tin, Lý Dương chỉ có thể ngụy tạo những lời này, cũng may bây giờ chính mình tinh thần tu vi đạt tới Ma Đế hậu kỳ, hơn nữa Thủy chúc tính Lôi điện bốn nguyên bao dung tính, khí tức hấn đồng cấp cao thủ căn bản không thể tra ra.

- Oa, từ trước Bắc Minh hải cơ à? Thật sớm quá à.

Hiểu Tuệ vẽ mặt kinh dị.

Tần Nghiễm Vương cười nói:

- Hiểu Tuệ. Lý Dịch đạo hữu đạt tới Quỷ Đế hậu kỳ, bình thường đạt tới Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ, phần lớn đều từ trước khi Bắc Minh hải xuất hiện, kinh nghiệm không dài như vậy, tâm thần tu vi muốn đạt tới Quỷ Đế hậu kỳ, cơ hồ là không có khả năng, trừ phi là người có ưu thế Tiên thiên.

- Phải rồi, Lý Dịch đạo hữu, ngươi nói ngươi và Côn Bằng Yêu Đế luân đạo, là thật sao? ta và Côn Bằng Yêu Đế cũng có quá một đoạn duyên phận, nói thật nha, Côn Bằng Yêu Đế thực lực rất mạnh, phỏng chừng Quỷ giới ta cũng chỉ có Nghiễn Hòa Đại Đế mới có thể so với hắn.

Tần Nghiễm Vương thập phần khẳng định nói.

Lý Dương cười nói:

- Phải rồi, Tần Nghiễm đạo hữu, lần này ta đến đây, Côn Bằng Yêu Đế nhờ ta nói với ngươi một câu, nói rằng một khi ta nói ra, ngươi sẽ đối đãi với ta rất tốt.

- Nói cái gì?

Tần Nghiễm Vương cũng lục lọi ý nghĩ.

- Khuôn mặt, nắm tay!

Lý Dương mỉm cười nói.

Tần Nghiễm Vương vừa nghe xong, đột nhiên rung động, trên mặt lập tức đỏ hồng lên, sau một lúc lâu, thậm chí một trận trận mênh mông tức giận ngay cả Lý Dương đều cảm nhận được:

- Hừ, Côn Bằng, Lại dám hí lộng ta.

Bộ dáng người tốt của Tần Nghiễm Vương lúc này cũng bị tức giận che kín trên mặt.

- Cha, “khuôn mặt, nắm tay” cái ý gì, chẳng lẽ Côn Bằng Yêu Đế lại trêu khuôn mặt của người lại trêu người nắm tay nhỏ?

Hiểu Tuệ hắc hắc cười nói.

Tần Nghiễm Vương hung hăng trừng liếc mắt Hiểu Tuệ:

- Tiểu hài tử hỏi nhiều làm gì, đi chơi đi. Ta và Lý Dịch tiền bối phải đàm thoại chuyện quan trọng, ngươi trở về phòng đi.

Hiểu Tuệ vừa nghe, không nhịn được cái mũi ghéech một cái, hừ một tiếng, nói:

- Đi thì đi đi, còn tưởng ta muốn nghe người nói chuyện quan trọng sao?

Hiểu Tuệ quay đầu, thần tình cười cười:

- Lý Dịch đại ca, phụ thân không nói cho ta biết, nhưng có thời gian, ngươi phải nói cho ta biết nha.

Lý Dương từ từ kinh ngạc, lập tức cả cười.

- Ta coi như đáp ứng ngươi. hì hì!

Hiểu Tuệ liền chạy ra sân, căn bản không để ý Tần Nghiễm Vương.

Tần Nghiễm Vương nhìn Hiểu Tuệ rời đi, quay về Lý Dương cười khổ nói:

- Bảo bối nữ nhi bị ta chiều quá nên bây giờ muốn quần cũng không được, xem ra, không nói được nữa rồi.

- Tần Nghiễm đạo huynh, Côn Bằng Yêu Đế nói lời đó cho ta, rốt cuộc cái ý gì?

Lý Dương đã thấy Tần Nghiễm Vương phản ứng, trong lòng có chút đoán ra, cũng chỉ xác định 100%.

Tần Nghiễm Vương liền nói:

- Không có chuyện gì, Lý Dịch đạo hữu, bây giờ ta khẳng định ngươi và Côn Bằng kia có quan hệ rất tốt, nhưng sự tình thì ngươi đừng hỏi.

Tần Nghiễm Vương hiển nhiên không nghĩ ngợi, nói ra luôn.

- Ai...

Lý Dương đột nhiên thở dài một hơi.

- Lý Dịch huynh đệ, người thán cái gì thế?

Tần Nghiễm Vương nghi hoặc nói.

Lý Dương nhẹ nhàng nói:

- Nói đến Côn Bằng Yêu Đế, ai, ta đã nghĩ đến lần đầu tiên cùng hắc luận bàn, Côn Bằng Yêu Đế thích nhất là đánh vào mặt, một lần ta và hắc luận bàn liền bị hắc đánh một quyền, hơn nữa còn đánh ngay trên mặt...

Lý Dương giận dữ nói.

- Người cũng bị đánh trên mặt?

Tần Nghiễm Vương đột nhiên trừng mắt.

- Ha ha...

Lý Dương đột nhiên cấp cấp cười to lên, Tần Nghiễm Vương ngạc nhiên, liền cười khổ, hắc hoàn toàn hiểu được, vừa rồi Lý Dương tại sao lại nói như vậy.

- Lý Dịch huynh đệ a, người quả nhiên giáo hoạt, lại bầy cả ta, ai, tính ra, biết thì cũng đã biết rồi. Ta đường đường là đứng đầu Thập điện Diêm vương, thế nhưng bị Côn Bằng một quyền đánh giữa bản mặt già nua, đúng thật mất mặt a. Côn Bằng cũng thật là không nường tay.

Trải qua lần ngoạn tiểu này, Lý Dương và Tần Nghiễm Vương quan hệ cũng thân cận thêm một tầng, vừa rồi Tần Nghiễm Vương xưng hô Lý Dương đều trực tiếp xưng hô “Lý Dịch huynh Đệ”.

- Tần Nghiễm đại ca, lần này đến đây, ta đó có một việc phi thường trọng yếu phải nhờ người hỗ trợ.

Lý Dương sắc mặt nghiêm túc, lời nói rất nghiêm túc.

370. Chương 19: Luân Hồi Kỉnh

- Lý Dịch huynh đệ, cứ nói, nếu ta có thể hỗ trợ, ta đây nhất định sẽ hết sức hỗ trợ, nếu sự tình vượt quá phạm vi năng lực ta cũng không có biện pháp.”

Lý Dương hít sâu một hơi, bây giờ quan trọng trước mắt phải biết Tuyết ở nơi nào? Thập điện Diêm vương thành trì đều có thể, nói không chừng lại ở ngay Tần Nghiễm thành.

- Tần Nghiễm đại ca, hồi ở Bắc Minh hải ta từng đến Minh giới một chuyến, tại nơi đó ta gặp một gã Ma giới tiểu tử, tên Lý Dương. Ngàn năm trước hắc còn ở Nhân giới địa cầu, người yêu hắc tên Khương Tuyết, dựa theo quy củ, sau khi chết nhất định tới Quỷ giới, hắc nghĩ rằng phải tìm bằng được tung tích người hắc yêu, lần này ta tới Quỷ giới, cũng là vì hắc. Liệu có thể...

Lý Dương lúc này không thể nói là chính mình, dù sao thân phận hắc bây giờ là “Quỷ giới cao Thủ xuất hiện trước lúc Bắc Minh hải sinh ra” hắc cho dù tại Nhân giới nhận thức qua người nào, cũng không biết sự tình năm đó, cho nên chỉ có thể nói như thế.

- Ta hiểu ý người...

Tần Nghiễm Vương vừa nghe xong từ từ khoát tay, ý bảo Lý Dương không cần nhiều lời, mà chính hắc cũng như mây thật sâu, không nói gì, cứ trầm mặc.

Tần Nghiễm Vương cứ như vậy trầm mặc một hồi lâu, Lý Dương đứng bên cạnh cũng không dám nói, làm cho Tần Nghiễm Vương tĩnh tâm suy nghĩ.

- Lý Dịch huynh đệ!

Tần Nghiễm Vương ngẩng đầu nhìn về phía Lý Dương, sắc mặt cũng không tốt cho lắm, thấy thần sắc Tần Nghiễm Vương, Lý Dương trong lòng liền có cảm giác không ổn, nhưng vẫn như trước nói:

- Tần Nghiễm đại ca, mời nói.

Tần Nghiễm Vương nói:

- Lý Dịch huynh đệ, nói thật nha, người sau khi chết, tới Quỷ giới, trở thành Quỷ giới nhân, xem như đã là một tân tánh mạng, dựa theo quy củ, là không cho phép dò xét. Việc này vi phạm thiên đạo.

- Vi phạm thiên đạo?

Lý Dương trong lòng chấn động.

Thiên đạo.

Câu này trong lòng mỗi tu luyện giả đều là chí cao, cho dù là Đại Tôn, bọn họ cũng phải cảm ngộ được thiên đạo, không ngừng tu luyện, Thái Cực vô thượng Đại Viên Mãn, cũng không phải tới hạn.

Hỗn Độn đại la thiên đạo đại biểu chí cao, đại biểu chung cực.

Có thể đại biểu thiên đạo, có lẽ chỉ có Hồng Quân đạo nhân thôi, người bình thường há có thể vi phạm thiên đạo.

- Không cần thật khẩn trương, dò xét tung tích người sau khi chết tại Quỷ giới cũng từng phát sinh vài lần, mặc dù xem như hành vi nghịch thiên, bất quá sự bất tử mà chúng ta tu luyện theo đuổi suốt đời cũng chính là nghịch thiên.

Tần Nghiễm Vương vừa cười vừa nói.

Lý Dương trong lòng cũng cảm thấy nhẹ nhõm hơn, đột nhiên trong lòng vừa động, liền vội hỏi:

- Tần Nghiễm đại ca, người vừa rồi nói dò xét tung tích người sau khi chết tại Quỷ giới đã từng phát sinh vài lần, có thể tra xét sao?

Tần Nghiễm Vương gật gật đầu.

Lý Dương nhất thời hai mắt sáng lên, trong lòng kích động không thôi.

- Sao? Lý Dịch huynh đệ, người vì sao hưng phấn như thế, không phải người chính là cái tiểu huynh đệ kia đấy chứ?

Tần Nghiễm Vương có vẻ nghi hoặc.

Một gã Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ, nếu không phải việc của hắn sao hưng phấn như thế được? Lý Dương cũng phát hiện không ổn, cũng không hoảng hốt không vội vàng nói:

- Tần Nghiễm đại ca, người không biết, Ma giới tiểu tử Lý Dương, hắn vì tìm người yêu hắn mà trải qua vô số kiếp nạn, ta cũng vì hắn cao hứng nên mới có thể như thế.

Lý Dương gật đầu thở dài nói:

- Nhân giới tình yêu, trải qua nhiều năm như vậy, thậm chí hắn tu luyện tới Ma giới, phải rồi, người nói ở Minh giới gặp hắn, xem ra hắn ít nhất đã đạt tới Ma Vương cảnh giới, ngàn năm mà đạt tới Ma Vương, coi như cũng là thiên tài trong thiên tài, nhân vật như thế, nhưng mang trong mình cảm tình Nhân giới, coi như cũng là si tình nhân vật. Cho nên ta mới vì hắn mà cao hứng.

Lý Dương nói như thế khiến Tần Nghiễm Vương thở dài một tiếng nói:

- Muốn điều tra thì có biện pháp, nhưng biện pháp thì thập phần khó xử. Ít nhất, bây giờ ta có điểm khó có thể làm được.

Lý Dương vừa mới cao hứng, lúc này trong lòng hơi động.

- Còn có nan đề gì? Tàn Nghiễm đại ca cứ nói. Tà nhất định sẽ cố gắng đi làm. Tin tưởng rằng thực lực ta, cũng không có bao nhiêu nan đề có thể làm khó ta.

Lý Dương tin tưởng mười phần nói, vì đi tìm tung tích Tuyết, hấn bất chấp tất cả.

Tàn Nghiễm Vương nhìn Lý Dương, nói:

- Người cũng biết đó, người sau khi chết xuất hiện tại mười đại thành, thân phận tung tích mỗi một người đều ghi lại ở nơi nào?

Lý Dương cười nói:

- Đương nhiên là phải ghi lại, phỏng chừng là ghi lại trong ngọc giản.

Lý Dương trong lòng rất khẳng định, không ghi lại tại ngọc giản, chẳng lẽ ghi lại trong óc? Tàn Nghiễm Vương nhất thời cười to:

- Ha ha, Lý Dương huynh đệ, người đã đoán sai rồi, người ngấm lại xem mỗi ngày phải có bao nhiêu người chết đi, có bao nhiêu người tới Quỷ giới, có bao nhiêu người xuất hiện tại Tàn Nghiễm thành?

Lý Dương vừa nghe xong, liền tự hỏi “Nhân giới rộng lớn vô hạn, dân cư càng khó có thể tính toán, một người ở địa cầu nhỏ nhỏ, mỗi ngày dân cư chết đi không sai biệt lắm cũng có khoảng mười vạn, vậy cả vũ trụ thì sao? Rất nhiều tinh cầu đã vượt xa địa cầu, nhân giới rộng lớn vô hạn, phải có đến một trăm triệu tinh cầu như địa cầu, mỗi ngày số người chết đi cũng không sai biệt lắm có đến mười vạn triệu người.

mười vạn triệu người à, chỉ tùy tiện đoán, số lượng phải trên thực tế phải vượt xa số tự, nhiều người như thế, không sai biệt lắm một nửa là xuất hiện tại Minh giới, một nửa là xuất hiện tại Quỷ giới, những người này chủ yếu rơi vào sự khống chế của hai tinh cầu này.”

Tinh cầu trong tay Tiên giới, người chết sẽ liền đưa tới Quỷ giới.

Nắm trong tay Ma giới, sau đó sẽ đến Minh giới.

Địa cầu tại Tiên giới khống chế số người chết đều đi tới Quỷ giới.

Mỗi ngày có mấy vạn trăm triệu đang chờ tới Quỷ giới, lập tức xuất hiện sẽ xuất hiện trong mười đại thành thị, mỗi một thành trì mỗi ngày người mới tới quả thực số lượng rất kinh khủng.

Số lượng nhiều như vậy, nếu để cho người đến ghi lại? Cho dù là cường thịnh cao thủ, phỏng chừng cũng sẽ nổi điên.

- A a...

Lý Dương cũng hách nhiên nở nụ cười lên, hấn cảm ngộ được, tuyệt đối không có khả năng cho người đến tính toán.

Một ngày ghi lại triệu vạn người, số lượng to lớn như thế, một giây phải đạt tới một số lượng kinh khủng. cho dù Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ, phỏng chừng tinh thần cũng không thừa nhận được.

- Cho nên, ghi lại tin tức cũng không phải người, mà một món đồ bảo bối, thiên địa ban tặng bảo bối nhất nhất Luân Hồi kính!

- Luân Hồi kính?

Lý Dương trong óc trong đem tất cả nghi vấn hỏi.

- Tàn Nghiễm đại ca, ta nhớ kỹ Côn Bằng Yêu Đế từng nói qua, tin tức người sau khi chết bình thường sẽ do Thập điện Diêm vương thiếp thân giữ. Người sao còn nói là Luân Hồi kính, chẳng lẽ Luân Hồi kính là do thiếp thân người giữ hay sao?

Lý Dương nghi hoặc nói.

Tàn Nghiễm Vương cười mắg:

- Đừng nói tới Côn Bằng, hẳn biết cái rắc gì, lúc trước ta cũng thuận miệng nói. Trên thực tế Luân Hồi kính cũng không phải mang theo bên mình, cái mà phải giữ chính là Luân Hồi huyết tinh.

Nói xong, trong tay Tần Nghiễm Vương liền xuất hiện một đạo huyết hồng quang mang.

Một khối huyết màu đỏ tinh thạch hình tam cạnh, trong đó năng lượng ba động rất kỳ dị, kể cả năng lượng Quỷ giới trên không trung cũng có cộng chấn nhẹ nhẹ.

- Đây là Luân Hồi huyết tinh?

Lý Dương thần thức hoàn toàn thẩm thấu tiến vào Luân Hồi huyết tinh, phát hiện Luân Hồi huyết tinh tất cả đều do loại đặc thù năng lượng cấu thành tinh thể.

Loại đặc thù năng lượng, ít nhất khẳng định một chút, so với Quỷ Minh lực thì mạnh hơn nhiều lắm.

Nhưng năng lượng Luân Hồi huyết tinh cùng quỷ danh có liên quan, chuẩn xác mà nói Quỷ Minh lực cấp bậc rất cao, có lẽ chính là năng lượng này.

- Phải, đây là Luân Hồi huyết tinh. Cả Quỷ giới cũng chỉ có mười khối Luân Hồi huyết tinh, hơn nữa Quỷ giới cũng chỉ có mười tên trên Luân Hồi kính.

Mỗi mặt Luân Hồi kính và Luân Hồi huyết tinh tương ứng, cũng chỉ có Luân Hồi huyết tinh mới có thể mở ra Luân Hồi kính.

Tần Nghiễm Vương cười nói:

- Hơn nữa Luân Hồi kính và Luân Hồi huyết tinh đều là do tự nhiên sinh ra, Luân Hồi là đặt tám kính ở Quỷ giới lối vào, người sau khi chết, một khi tiến vào Quỷ giới, đều từ cửa trước tiến vào, mỗi một người chết đi đều sẽ bị Luân Hồi kính chiếu đến. Chỉ cần bị chiếu vào, tất cả tin tức bọn họ đều tự động ghi vào trong Luân Hồi kính.

Lý Dương không nhận được cảm thán tự nhiên thần kỳ.

- Mỗi ngày vô số người đều phải từ không gian Luân Hồi kính mà qua, Luân Hồi kính dễ dàng đem toàn bộ tin tức mọi người ghi lại, so với để người ghi lại thì dễ dàng hơn nhiều. Hơn nữa Luân Hồi kính còn có một chỗ đặc thù.

Tần Nghiễm Vương hiển nhiên đối với Luân Hồi kính rất hài lòng.

- Ủa? Đặc trưng chỗ nào?

Lý Dương cung kính lắng nghe.

Tần Nghiễm Vương tiếp tục nói:

- Chỉ cần bị Luân Hồi kính chiếu quá. Cho dù người trở thành Quỷ giới nhân, từ nay về sau tu luyện biến thành cao thủ, tới địa phương gì của Quỷ giới, thậm chí kể cả đi Tiên giới Ma giới, đều có thể thông qua Luân Hồi kính mà dò xét tin tức người.

- Thế tức là sao?

Lý Dương nghi vấn.

Tần Nghiễm Vương tự hào nói:

- Luân Hồi kính không chỉ vô cùng đơn giản như vậy chỉ ghi lại, nó là ghi nhớ hình ảnh, khí tức mỗi người, từ nay về sau cho dù người thành Quỷ giới nhân siêu cấp cao thủ, cho dù tới địa phương đặc trưng nào. Luân Hồi kính đều có thể dò xét đến. Có thể nói như vậy, Luân Hồi kính quả thật không chỗ nào không tra ra.

- Lý Dịch huynh đệ, người phải hiểu một chút, Luân Hồi kính cũng không phải do người luyện chế mà do trời cao ban tặng.

Tần Nghiễm Vương nhắc nhở nói.

Lý Dương gật gật đầu, than vãn:

- Thần kỳ bảo bối thế này, phỏng chừng cũng chỉ có thiên địa mới có thể sanh thành, người muốn luyện chế, quả thực có chút khó khăn.

Không chỉ là khó, quả thực là không có khả năng.

Ngay cả tính thần khí phòng ngự của Lý Dương cũng đã cảm thấy khó khăn, thần khí đã cảm thấy khó có thể luyện chế, bảo bối càng thêm thần kỳ càng thêm không có đầu mối để luyện chế, có muốn cũng không được.

- Luân Hồi kính mặc dù có nhiều chỗ lợi nhưng cũng có một chút không hay.

Tần Nghiễm Vương đột nhiên thở dài một hơi.

- Uhm? Không hay, phải rồi, chẳng lẽ đây là chỗ mà Tần Nghiễm đại ca nói khó xử ư?

Lý Dương có một tia dự cảm.

Tần Nghiễm Vương gật đầu nói:

- Phải, Luân Hồi kính mặc dù ghi lại phương tiện, điều tra rất hiệu quả, cho nên... muốn điều tra, phải có một điều kiện, cũng là điều kiện khó khăn nhất.

Tần Nghiễm Vương thở dài nói, có vẻ bất đắc dĩ.

- Tần Nghiễm đại ca, có nan đề gì, người cứ nói, ta sẽ cố gắng giải quyết nan đề.

Lý Dương liền nói ngay.

Tần Nghiễm Vương gật đầu nói:

- Ta cũng nói rồi, dù sao người nói không chừng còn phải đi tìm các Diêm vương khác tra tìm, chung quy lại phải biết rằng Luân Hồi kính ghi lại thì dễ, nhưng trong khi tra tìm có thể khó khăn hơn nhiều.

Nói xong, Tần Nghiễm Vương có một tia cười khổ:

- Hồi Luân châu!

- Hồi Luân châu! Tức là sao?

Lý Dương nghi hoặc nói.

Tần Nghiễm Vương thở dài than vãn:

- Luân Hồi kính muốn điều tra mỗi một người, trong đầu người cần phải nghĩ đến hình ảnh người, sau đó Luân Hồi kính liền lục soát tất cả địa tin tức, sau đó từ trong xuất ra người người muốn tìm kia, Luân Hồi kính sẽ rõ ràng nói cho người, người nọ ở nơi đâu.

- Lý Dịch huynh đệ, người ngẫm lại, cả Luân Hồi kính đó có bao nhiêu tin tức, mỗi ngày đó là triệu vạn kế, cho tới hôm nay không biết qua bao nhiêu triệu năm, tin tức trong đó số lượng phải kinh khủng nhường nào. Tra một lần phải sử dụng năng lượng rất lớn, hơn nữa Luân Hồi kính phải kiểm tra cả lục giới, muốn tìm người người muốn, cũng phải tiêu hao rất nhiều năng lượng, cho nên...

Tần Nghiễm Vương nhìn Lý Dương cũng không nói.

- Năng lượng?

Lý Dương có chút xác định, Luân Hồi kính ghi nhớ mỗi tin tức rất dễ dàng, nhưng tích lũy qua năm tháng, mỗi ngày tin tức đều cực kỳ kinh khủng, chỉ mấy năm tích lũy tin tức đã làm cho người ta sợ hãi, muốn kiểm tra, phải đủ năng lượng.

- Muốn tra tìm, phải tốn năng lượng rất lớn, huynh muốn nói Luân Hồi châu, chẳng lẽ muốn dùng Luân Hồi châu để bổ xung năng lượng?

Lý Dương nghi hoặc hỏi.

Tần Nghiễm Vương cười gật đầu nói:

- Thông minh, đúng như thế, muốn kiểm tra một lần, phải tốn một viên Luân Hồi châu. Ai, đáng tiếc Luân Hồi châu thật sự quá mức hiếm thấy, thật sự là quá khó tìm, ta vốn cũng có một viên Luân Hồi châu, đáng tiếc... ta vì cảm ngộ thiên đạo nên đã dùng hết.

Lý Dương ngăn ra:

- Cảm ngộ thiên đạo mà cũng tiêu hao hết à?

Tần Nghiễm Vương ha ha cười, giải thích nói:

- Ta nói cho người biết Luân Hồi châu chính là Quỷ giới chí bảo, trình độ trân quý thậm chí không dưới thần khí.

Lý Dương trong lòng cảm thấy không ổn.

Thần khí trân quý thì hẳn rất rõ ràng, thần khí đối với hắn mà nói, cũng không tính là trân quý, nhưng đối những người khác lại trân quý phi thường.

Có thể tưởng tượng, trong lòng Quỷ giới nhân Luân Hồi châu trân quý như thế nào.

- Luân Hồi châu đại khái có tứ đại tác dụng, một, là dụng để truy tìm trong Luân Hồi kính. Luân Hồi kính cũng chỉ nhận năng lượng Luân Hồi châu. Hai, đó luyện khí, Luân Hồi châu một khi luyện khí, cho dù là kiện thượng phẩm quý khí, trên tay Quỷ giới nhân, hiệu quả tiếp cận đến thần khí.

Lý Dương trừng mắt, thượng phẩm quý khí mà tiếp cận đến thần khí, chính bởi vì Luân Hồi châu.

- Thứ ba, Luân Hồi châu có thể công kích chấn phúc, phòng ngự chấn phúc (cái này giống như Chiến Thần Ngõa của Lý Dương a). Tỷ như ta có thể cùng Sở Giang Vương đánh ngang tay, nhưng một khi sử dụng Luân Hồi châu, lực công kích của ta tăng nhiều, có thể dễ dàng đánh bại Sở Giang Vương.

- Thứ tư, cũng là thứ công hiệu nhất đối với Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ chúng ta chính là một khi tinh thần thông qua Luân Hồi châu, tinh thần và thiên địa năng lượng cảm ứng trình độ sẽ đề cao, thường xuyên tu luyện như thế, sẽ làm chúng ta đối với thiên đạo cảm ngộ được đề cao nhanh chóng. Phải biết rằng đạt tới Quỷ Đế hậu kỳ, mục tiêu chính là theo đuổi trình độ cảm ứng thiên địa năng lượng.

Tần Nghiễm Vương một hơi nói xong tứ đại tác dụng, Lý Dương cũng cười khổ, nghe được bốn điểm, hắn cảm ngộ được Luân Hồi châu đúng là bảo bối cực kỳ khó đoạt.

* Chấn phúc: dạng sóng công kích.

371. Chương 20: Kính Nguyệt Hồ

- Tần Nghiễm đại ca, Luân Hồi châu mặc dù trân quý, nhưng cũng phải có phương pháp để lấy chứ, đối với Luân Hồi châu ta nhất định sẽ kiếm được, thỉnh Tần Nghiễm đại ca nói cho ta phương pháp để có Luân Hồi châu?

Tự nhiên Luân Hồi châu tồn tại, nhất định phải có địa phương sản xuất ra Luân Hồi châu, tự nhiên Lý Dương cũng sẽ có biện pháp đoạt được.

Dù sao ngay cả sâu trong Lôi Viêm địa ngục, Hồn Độn sơn hạch tâm không gian đều không cần được Lý Dương, còn có địa phương nào có thể cần hắn đây?

Tần Nghiễm Vương cười:

- Lý Dịch huynh đệ, muốn có Luân Hồi châu cũng đơn giản, Quỷ giới Phong Đô Đại Đế tuyệt đối có nhiều Luân Hồi châu nhất tại Quỷ giới, nếu người có nắm chắc, người đi cướp của Phong Đô Đại Đế đi.

Lý Dương không nhịn được cười nói:

- Tần Nghiễm đại ca, không nên nói giỡn, Luân Hồi châu đối ta thật sự rất quan trọng.

Cướp của Phong Đô Đại Đế ư? Phong Đô Đại Đế được xưng Quỷ giới đệ nhất cao thủ, địa vị tại Quỷ giới cao vô cùng, mấy năm trở lại đây, không người có thể rung chuyển, kể cả Côn Bằng Yêu Đế cao thủ như vậy, phỏng chừng cũng không có nắm chắc, dựa vào điểm ấy thực lực Lý Dương còn muốn đi cướp sao? Nằm mơ, Lý Dương cũng biết chính mình, có nghĩ cũng không dám.

Tần Nghiễm Vương cũng không nói giỡn, trực tiếp nhìn Lý Dương nói:

- Lý Dịch huynh đệ, ta có thể minh xác nói cho ngươi, cả Quỷ giới, cũng chỉ có Kính Nguyệt hồ mới có thể sản xuất “Luân Hồi Châu”, Kính Nguyệt hồ là nơi duy nhất sản xuất Luân Hồi châu, đáng tiếc...

Lý Dương cũng không có để ý Tần Nghiễm Vương theo như lời “Đáng tiếc” hai chữ này mà trong óc hắn lúc này chỉ biết Kính Nguyệt hồ!

- Kính Nguyệt hồ sản xuất Luân Hồi châu? Tần Nghiễm đại ca, ngươi nói cho ta biết. Kính Nguyệt hồ rốt cuộc ở đâu, có đặc thù gì?

Nói xong, con mắt Lý Dương tỏa sáng, hiển nhiên, hắn đã quyết định phải ra tay.

“Kính Nguyệt hồ?” mặc kệ là địa phương nào, kể cả địa phương nguy hiểm cũng sẽ không cản được Lý Dương.

- Lý Dịch huynh đệ, không nên quá gấp.

Tần Nghiễm Vương nghiêm mặt nghiêm túc nói, Lý Dương đã thấy sắc mặt Tần Nghiễm Vương như thế, liền cố gắng ngăn chặn kích động trong lòng, đứng một bên tĩnh lặng nghe Tần Nghiễm Vương tự nói.

Tần Nghiễm Vương hít một hơi, nói:

- Lý Dịch, Kính Nguyệt hồ cách Phong Đô thành hơn mười ngàn dặm. Khoảng cách không xa nhưng bên trong Kính Nguyệt hồ lạnh như băng, nguy hiểm lúc nào cũng có thể xuất hiện, hơn nữa trong Kính Nguyệt hồ thần thức đều không thể sử dụng, muốn tìm Luân Hồi châu, chỉ có thể trông chờ vào vận khí của Kính Nguyệt hồ, Kính Nguyệt hồ có không gian phía dưới vô cùng lớn, càng xuống càng lạnh, tới đáy hồ, chính là chỗ lạnh đến nổi mà cả Phong Đô Đại Đế cũng không thể chịu được cái rét này. Muốn đoạt Luân Hồi châu, rất khó đấy!

Đôi mắt Lý Dương sáng ngời.

Thần thức không thể sử dụng? Vô luận là Lôi Viêm địa ngục cũng như Hỗn Độn sơn hạch tâm không gian, với người bình thường thì không thể sử dụng thần thức, nhưng thần thức Lý Dương hắn đến Đại Tôn còn phải nể sợ, nên đương nhiên có thể sử dụng, Kính Nguyệt hồ cũng không ngoại lệ.

Hàn lãnh? Nước? Đáy Kính Nguyệt hồ lạnh như băng ngay cả Phong Đô Đại Đế cũng không thể trụ được.

Lý Dương cười càng to, từ khi hấp thu Thủy chúc tính Lôi điện bốn nguyên, vô luận nước có lạnh cỡ nào cũng không thể thương tổn hắn.

Lúc trước Lý Dương hấp thu Hỏa chúc tính Lôi điện bốn nguyên, trong Lôi Viêm địa ngục ngay cả Nhị Nghi Tịnh hỏa cũng không thể thương tổn hắn.

Hấp thu tứ đại bốn nguyên, phạm là nằm trong bốn loại chúc tính năng lượng, tuyệt đối không thể thương tổn Lý Dương.

- Nhanh, nhanh nói cho đệ biết Kính Nguyệt hồ rốt cuộc là ở hướng nào từ Phong Đô?

Lý Dương thúc giục.

Nguy hiểm... Lý Dương căn bản không tính là gì.

Tần Nghiễm Vương nghiêm mặt, thấy Lý Dương như vậy, không nhịn được nở nụ cười đến:

- Lý Dịch huynh đệ, ta còn chưa có nói xong, ngươi gấp cái gì, nếu Kính Nguyệt hồ dễ đi vào như thế, phỏng chừng mỗi ngày đều có Quỷ Đế cấp bậc cao thủ đi vào ném thử vận khí.

Lý Dương ngăn ra.

Đích xác như thế, Kính Nguyệt hồ nếu dễ dàng đi vào, theo đạo lý mà nói thì Quỷ Đế cao thủ có thể thường xuyên đi vào, Luân Hồi châu cũng không có khó khăn như thế.

Tần Nghiễm Vương ha ha cười nói:

- Kinh ngạc rồi hả, ta nói cho người biết nha, Kính Nguyệt hồ nằm ở phía đông Phong Đô mười ngàn dặm, bình thường có huyết hồng tráo (vòng) bao quanh cản trở, căn bản không thể đi vào, bởi vì Kính Nguyệt hồ có “Luân Hồi Huyết Tráo” bảo vệ, kể cả công lực cường thịnh như Phong Đô Đại Đế, cũng không thể xuyên qua Luân Hồi huyết tráo.

- Luân Hồi huyết tráo?

Lý Dương trong lòng nghi hoặc.

- Phải, bên ngoài Kính Nguyệt hồ có một lớp bảo vệ rất lớn, thậm chí quang tráo ngay cả mỗi chỗ tại Kính Nguyệt hồ đều bao trùm, căn bản không thể đột phá vào. Cho nên... người bây giờ mà đi Kính Nguyệt hồ cũng không có biện pháp gì.

Tần Nghiễm Vương vỗ vỗ bả vai Lý Dương nói:

- Lý Dịch huynh đệ, không cần gấp, cuộc sống dài như vậy, không chừng một ngày nào đó sẽ có cơ hội.

- Luân Hồi huyết tráo? chẳng lẽ là do tự nhiên hình thành?

Lý Dương nhú mày u ám, rất vất vả mới biết có Kính Nguyệt hồ, tự nhiên chui đâu ra cái Luân Hồi huyết tráo, Lý Dương trong lòng tự nhiên rất tức giận.

- Phải, Luân Hồi huyết tráo, Luân Hồi kính cùng với Luân Hồi huyết tinh đều do thiên nhiên hình thành, hơn nữa có đặc thù quan hệ với nhau.

Tần Nghiễm Vương cũng không kiêng kỵ, trực tiếp nói cho Lý Dương, trên thực tế điều đó là công khai bí mật chỉ có trong thượng tầng Quỷ giới.

- Luân Hồi huyết tráo không phải nói là vĩnh viễn không thể đi vào sao? Vậy Luân Hồi châu trong Quỷ giới rốt cuộc là từ đâu tới?

Lý Dương hỏi dồn.

Tần Nghiễm Vương cười nói:

- Ta không phải nói rồi sao, Luân Hồi huyết tráo và Luân Hồi huyết tinh có quan hệ. Luân Hồi huyết tráo có mười đại trận, chỉ cần khiến cho Thập điện Diêm vương đồng thời sử dụng Luân Hồi huyết tinh, liền có thể mở Luân Hồi huyết tráo.

Lý Dương trong lòng đã hoàn toàn hiểu được.

Mười khóa Luân Hồi huyết tinh, phải tụ tập toàn bộ mới có thể mở Luân Hồi huyết tráo.

- Tần Nghiễm đại ca, huynh có thể mời các Diêm vương khác cùng nhau hợp lực mở Luân Hồi huyết tráo được không?

Lý Dương hỏi.

Tần Nghiễm sắc mặt biến đổi nói:

- Không, chỉ có Phong Đô Đại Đế mới có quyền lợi như thế, một khi Phong Đô Đại Đế hạ lệnh Thập điện Diêm vương chúng ta tề tụ tại Kính Nguyệt hồ, Thập điện Diêm vương chúng ta mới có thể đồng thời ra tay. Không có mệnh lệnh của Phong Đô Đại Đế, chúng ta cũng không dám mở Luân Hồi huyết tráo. Tự tụ tập Thập điện Diêm vương sẽ khập vào trọng tội!

Lý Dương vừa nghe xong không nhịn được cả kinh, trong lòng nhất thời hiểu được địa vị Phong Đô Đại Đế trong lòng Thập điện Diêm vương.

- Được rồi, đệ hiểu rồi, ngoại trừ phương pháp đó ra, còn có biện pháp nào lấy được Luân Hồi huyết châu không?

Lý Dương không cam lòng hỏi.

Tần Nghiễm Vương cũng cười hì hì nói:

- Ta sớm nói qua rồi, chỉ có đi cướp thôi, ngoại trừ Kính Nguyệt hồ người chỉ có thể đi cướp, đương nhiên, người cũng có thể dụng bảo vật trao đổi, bất quá Luân Hồi châu trân quý vậy, đặc biệt đối với Quý giới nhân có đặc hiệu, có mấy người lại đem ra trao đổi?

Lý Dương gật gật đầu, lông mày u ám.

Trao đổi? Bình thường cũng không phải không có biện pháp, Lý Dương có Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch, hơn nữa lại là khối Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch cao bằng ba người gộp lại... ba người gộp lại cơ mà, kích cỡ rất lớn, mặc dù bên trong trống không, nhưng vẫn rất nhiều.

Lý Dương tùy tiện lấy ra vài khối, đã có thể luyện chế vài món thần khí.

Luân Hồi châu cho dù trân quý cỡ nào đi nữa nhưng so với thần khí cũng có một chút khoảng cách, dù sao tài liệu làm thần khí chính là Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch.

Chỉ tài liệu thôi cũng đã vượt qua độ trân quý của Luân Hồi châu, hơn nữa phải tìm một cao thủ luyện chế thần khí, cũng rất khó.

"Nhờ Đại Tôn giúp người luyện chế? Quý Đế có tư cách sao? Đối với việc lấy Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch, Nữ Oa Nương Nương nghiêm lệnh mỗi người lấy ra không được vượt quá bàn tay, vì sao Nữ Oa Nương Nương lại hạ lệnh như vậy?" Lý Dương trong lòng hiểu được.

Một vì tiết kiệm Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch. Thứ hai là để hạn chế số lượng thần khí.

Số lượng thần khí quá nhiều, đối với các giới sẽ ảnh hưởng rất lớn.

"Tạm thời không vội vàng, đi tìm Luân Hồi châu trước, nếu thật sự tìm không được, nếu không còn biện pháp nào, ta bất chấp tất cả, trực tiếp đấu giá thần khí, dụng thần khí hoán đổi Luân Hồi châu." Lý Dương trong lòng đã có quyết định.

Hắn bây giờ còn không nghĩ thêm nữa, một khi tìm không được Luân Hồi châu, không còn biện pháp nào khác thì không thể trách Lý Dương.

Vì tìm Khương Tuyết, Lý Dương mặc kệ tất cả, bán thần khí thì đã làm sao? Lý Dương hẳn không phải trộm cũng không phải cướp, Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch là do mình nhảy vào trong kim sắc thiểm điện và lam sắc thiểm điện, Nhị Nghi Tịnh hỏa lấy ra. Toàn bộ đều dựa vào chính mình, Lý Dương cho dù bán thần khí, cũng là đương nhiên.

Đột nhiên, Lý Dương đứng lên, nhìn Tần Nghiễm Vương nói:

- Tần Nghiễm đại ca, ta đi Kính Nguyệt hồ trước, đây là thông tấn ngọc giản, nếu có chuyện gì quan trọng có thể cho ta biết. Với ta bây giờ tìm Luân Hồi châu là chuyện quan trọng nhất.

- Ách... cơm cũng không ăn à? Cần gì phải gấp như vậy chứ?

Tần Nghiễm Vương chỉ chỉ thức ăn bày sẵn.

Lý Dương cười nói:

- Không cần đâu, Tần Nghiễm đại ca, lần cảm ơn người đã nói cho ta biết nhiều như vậy, cuối cùng ta cũng biết phải làm thế nào. Chờ ta tìm được Luân Hồi châu, nhất định sẽ nhờ đại ca giúp ta tra một chút. Đến lúc đó lại phải phiền toái người một phen.

Tần Nghiễm Vương ha ha cười nói:

- Lý Dịch huynh đệ, không cần khách khí vậy, chỉ cần người tìm được Luân Hồi châu, ta sẽ để vô thường giúp người đi điều tra."

- Tốt rồi, ta cảm ơn người trước. Ta đi đây.

Lý Dương xoay người rời đi.

Tần Nghiễm Vương đột nhiên trong đầu nhớ tới một chuyện:

- Lý Dịch huynh đệ, theo ta biết, Phong Đô Đại Đế cử hành luyện khí đại hội, tựa hồ đoạt được đệ nhất danh, có thể được thưởng một khối Luân Hồi châu. Bất quá ngày thi đấu thì ta nhớ không rõ, nhưng cũng sắp đến rồi.

-Ồh. Ta biết rồi.

Lý Dương đem tin tức ghi nhớ tận đáy lòng, mặc dù chỉ là một viên Luân Hồi châu, nhưng cho dù một viên, cũng có thể cho Lý Dương điều tra một lần.

Thập diện Diêm vương, tối đa cũng phải điều tra mười lần, vận khí tốt, nói không chừng lần đầu tiên liền có thể tra được.

Lý Dương tâm ý vừa động, chung quanh Quỷ Minh năng lượng lập tức tụ tập dưới chân Lý Dương, hình thành một đám mây, Xuyên Vân Toa Vụ thi triển, Lý Dương ngự trên đám mây, trong nháy mắt liền biến mất khỏi tầm mắt của Tần Nghiễm Vương.

- Cao thủ, chỉ tụ khí đơn thuần mà đã thành vân, chính là vận dụng thiên địa năng lượng.

- Hơn nữa là thông qua tinh thần và thiên địa hình thành cộng minh, xem bộ dáng dễ dàng của hắn, đối với thiên địa cảm ngộ quả thật đã ở trên ta.

Tần Nghiễm Vương lắc đầu nhìn về hướng Lý Dương phi đi, trong miệng cảm thán.

Hắn dụng Luân Hồi châu, mới cảm ngộ được thiên địa, tới Quỷ Đế hậu kỳ, theo đuổi thiên địa cảm ngộ được càng sâu, sẽ càng lợi hại.

Côn Bằng Yêu Đế tuyệt chiêu “Tuyệt Đối Không Gian” cùng với chỉ có trăm ngàn dặm khoảng cách thuận di, đối với thiên địa cảm ngộ đã đạt tới một bước cực cao mới có thể làm được, vô luận là thuận di cũng là tuyệt đối không gian, Lý Dương lúc này còn xa mới có thể đạt tới.

Kình phong gào thét. Lý Dương vừa ra khỏi Tần Nghiễm thành, trong cơ thể đao phách liền dung nhập vào trong mây, tốc độ nhất thời tăng lên một bậc, Lý Dương dựa vào tốc độ cực hạn hướng về Kính Nguyệt hồ bay tới, trong thần thức hắn, đã phát hiện Kính Nguyệt hồ ở phía đông Phong Đô hơn mười ngàn dặm.

Kính Nguyệt hồ cũng không rộng lớn, bao thành hình elip, chỗ dài khoảng hai trăm thước, chỗ ngắn chỉ có khoảng một trăm thước, thật sự là cái hồ rất nhỏ.

Cảnh quan phía dưới mây thay đổi nhanh như chớp, Lý Dương rất nhanh đã bay tới phía trên Kính Nguyệt hồ. Kính Nguyệt hồ ở nằm giữa một bình nguyên xanh biếc rộng lớn, cả bình nguyên chỉ có một loại thực vật duy nhất là lam sắc tiểu thảo rất ngắn.

Loại lam sắc tiểu thảo chỉ có chiều dài khoảng một tay, điều khiến cho người ta cảm thấy quỷ dị chính là cả bình nguyên rất bình thường, nhưng nhìn xuống, lại không có một cây tiểu thảo nào khác.

Lý Dương hạ thân xuống đất, hai chân dẫm trên tiểu thảo mềm mại, cảm thấy rất thoải mái, hai ba bước, Lý Dương đã tới phía ngoài Kính Nguyệt hồ.

Bạch sắc vụ khí bên ngoài Kính Nguyệt hồ không ngừng bao vây chung quanh, phạm vi rất khoảng ba bốn trăm thước, trong bạch sắc vụ khí có một đạo hồng sắc hào quang như ẩn như hiện ở sâu trong bạch sắc vụ khí.

Lý Dương thần thức đảo qua, liền tiến tới nhìn rõ ràng hơn.

Cả Kính Nguyệt hồ giống như một mặt kính, thập phần yên lặng, bên cạnh Kính Nguyệt hồ còn có một huyết hồng trảo rộng lớn, Lý Dương thần thức trải dài xem xét, hồng trảo ngay cả phía dưới Kính Nguyệt hồ đều hoàn toàn bao phủ.

- Oanh! Oanh!

Đột nhiên Kính Nguyệt mặt hồ mất đi vẻ bình tĩnh, hồ nước giống như suối phun nhưng hướng phía trên phun lên, cột nước phun lên rất cao, khoảng một trăm thước, thậm chí ngay cả bạch sắc vụ khí cũng đều thấy rõ ràng.

- Kỳ quái, kỳ quái, Luân Hồi huyết tráo sao lại không cản trở nước nhỉ?

Lý Dương kinh ngạc phát hiện, Luân Hồi huyết tráo độ cao chỉ có khoảng năm mươi thước, nước suối phun lên nhưng không gặp trở ngại gì từ Luân Hồi huyết tráo.

Nước phun phun một lát, bạch sắc vụ khí càng thêm nùng hậu.

Bởi vì nước Kính Nguyệt hồ thật sự quá lạnh, bây giờ phun lên, làm cho độ ẩm chung quanh lại giảm xuống, phạm vi bạch sắc vụ khí bắt đầu từ từ tăng thêm.

- Luân Hồi huyết tráo lại không cản trở nước? không biết có thể cản trở ta không.

Lý Dương cười cười, cũng không để ý thêm, hẩn hóa thành một đạo thanh phong, trong nháy mắt liền tiến vào bạch sắc vụ khí, nhằm phía Luân Hồi huyết tráo. Luân Hồi huyết tráo giống như không khí, Lý Dương cứ như vậy mà tiến vào.

372. Chương 21: Lâm Thủy Các

Lý Dương hung hăng đánh mạnh vào Luân Hồi huyết tráo làm Luân Hồi huyết tráo chấn động xuất hiện từng đạo sóng gợn.

Đồng thời trong nháy mắt, Luân Hồi huyết tráo đột nhiên phát ra tiên hồng sắc quang mang.

Tiên hồng huyết tinh chói mắt.

Bên ngoài Luân Hồi huyết tráo, tất cả tiên hồng quang mang đột nhiên tụ tập lại, hướng đến Lý Dương mà đánh, Lý Dương nhất thời cảm giác không ổn, muốn chạy trốn nhưng quang mang tốc độ quá nhanh, Luân Hồi huyết tráo phát ra một đạo thủy dũng thô tế huyết hồng quang trụ, hung hăng đánh thẳng vào thân thể Lý Dương.

- Hộ thể đao mang!

Lý Dương không thềm để ý, bên ngoài thân thể xuất hiện nhũ bạch sắc đao mang, dựa theo quỹ tích xoay tròn của Như Phong Tự Bế, huyết hồng quang trụ tiếp xúc đến hộ thể đao mang, chỉ một lát sau, hộ thể đao mang đang dần tan biến.

Lý Dương sắc mặt biến đổi, thần thức rõ ràng cảm nhận được năng lượng công kích khổng lồ, hẩn có muốn cũng không kịp chạy trốn, nên thừa dịp hộ thể đao mang có thể chống cự một thời gian, ổn định tâm tình, hai tay xoay tròn, triển khai phòng ngự tuyệt kỹ Như Phong Tự Bế.

Bên ngoài Chu thiên Càn khôn viên cầu có bốn nói năng lượng không ngừng xoay tròn, tinh thần Lý Dương lúc này không chế thủy tính năng lượng đến, chỉ thấy một đạo lam sắc thủy quang xuất hiện trên hai tay Lý Dương, cơ hồ tiếp cận 1/10 bốn nguyên năng lượng thông qua Như Phong Tự Bế thì triển ra.

Thủy lưu không ngừng xoay tròn tỏa ra giống như một lá chắn, Lý Dương đem lá chắn lam sắc thủy lưu che trước huyết hồng quang trụ.

Huyết hồng quang trụ ầm ầm đánh vào lá chắn.

Nhưng lam sắc thủy lưu vẫn xoay tròn như trước, không có chút ảnh hưởng, xoay được một lát, huyết hồng quang trụ năng lượng biến mất như chưa xuất hiện, hai chân Lý Dương lập tức chạy ra ngoài tới vài trăm thước, trên trán mồ hôi lạnh chảy ra liên tục.

“Năng lượng công kích này thật sự quá lớn, nếu không phải nhờ Thủy chúc tính bốn nguyên năng lượng chống cự, phỏng chừng thân thể ta chắc xong rồi.” Lý Dương lòng còn sợ hãi.

Luân Hồi huyết tráo tốc độ công kích rất nhanh, dựa vào tốc độ như vậy, Lý Dương phỏng chừng chỉ kịp dùng đao phách chạy thoát, nhưng thân thể khẳng định phải thụ thương rất nặng.

Âm thanh thủy lưu vẫn còn vang bên tai Lý Dương.

Trên không trung phún tuyến vẫn tiếp tục phun, giống như không có trở ngại gì từ Luân Hồi huyết tráo, tùy ý phún ra tứ phương.

Từng giọt nước rơi xuống hồ, mặt nước giống như nổi lên các khóa thủy châu, thủy châu trong suốt giống như trân châu đang nổi trên mặt hồ sau đó liền dung nhập vào trong hồ nước.

Cảnh sắc rất đẹp.

Nếu không phải vừa rồi bị Luân Hồi huyết tráo cản trở một chút, Lý Dương phỏng chừng đã có thể hân thưởng cảnh đẹp này.

“Trách không được ngay cả Phong Đô Đại Đế cũng phá không được Luân Hồi huyết tráo, phỏng chừng, chỉ có Đại Tôn mới có thể phá được.” Lý Dương tức giận nhìn thoáng qua, trong lòng cảm thấy khó chịu, đột nhiên trong mắt Lý Dương hiện lên một tia lãnh quang.

- Hưu!

Một đạo quang mang đột nhiên bắn ra.

Phá Sơn Liệt Không kim sắc quang mang hoa phá không gian, nhắm thẳng vào trung ương của Luân Hồi huyết tráo.

Phi đao công kích tại một điểm, trên điểm công kích này, lực công kích cực kỳ kinh khủng. Nhưng cho dù Lý Dương sử dụng Phá Sơn Liệt Không, không gian tối liệt, Luân Hồi huyết tráo vẫn như trước không có hao tổn gì.

- So với vỏ Ô Quy còn khó phá hơn.

Lý Dương nhìn Luân Hồi huyết tráo, trong lúc nhất thời cũng không có biện pháp gì.

Lại nhìn thoáng qua Kính Nguyệt hồ, Lý Dương chỉ có thể bất đắc dĩ phát tay áo, dưới chân tụ thành vân vụ.

Lý Dương trực tiếp hướng đến trung tâm Quỷ giới cách đó không xa, chính là thành thị lớn nhất - Phong Đô bay đến.

Phong Đô, Quỷ giới đệ nhất đại thành thị, tọa trấn tại Phong Đô thành chính là Quỷ giới đệ nhất cao thủ Phong Đô Đại Đế Vũ Sơn.

Lý Dương từ trên mây hạ xuống mặt đất, liếc mắt nhìn lại, Phong Đô thành rất lớn căn bản nhìn không thấy biên giới, khi Phong Đô thành còn chưa kiến lập chính là một dãy núi liên tiếp nhau rất lớn.

Sau lại, kiến lập Phong Đô thành, liền dựa vào dãy núi này mà xây dựng, cho nên bên trong Phong Đô thành, sơn thủy rất nhiều, cảnh sắc cũng rất xinh đẹp.

Ngoài cửa thành, cũng có một đội thủ vệ, kiểm tra người đến.

Lý Dương thản nhiên trực tiếp đi vào trong, thủ vệ này căn bản không kiểm tra Lý Dương, ngược lại đối với Lý Dương có vẻ rất cung kính. Lý Dương đã qua Tần Nghiễm thành nên hoàn toàn hiểu được, cũng không có chút để ý, cứ như vậy tiến vào Phong Đô thành.

“Nghe nói có tỷ thí luyện khí, đoạt đệ nhất danh có thể được thưởng một viên Luân Hồi châu, dựa vào bản lĩnh luyện khí của ta, hơn nữa bản thân lại có Nhị Nghi Tịnh hỏa, chắc chắn vị trí đệ nhất danh nắm trong tầm tay.” Thần thức Lý Dương lúc này hoàn toàn phát ra chung quanh, bao trùm cả Phong Đô thành.

Quả nhiên, Phong Đô thành không hổ là đệ nhất đại thành, nơi này cao thủ cũng rất nhiều.

Quỷ Đế cao thủ có gần mười người, đương nhiên, người có công lực cao nhất giờ phút này đang ở đông thành trong đế cung của Phong Đô thành, khẳng định chính là Quỷ giới Phong Đô Đại Đế.

- Trước tiên tìm một chỗ trọ đã, trận đấu này khẳng định không phải một hai ngày.

Lý Dương thần thức bao trùm xuống dưới, liền nhanh chóng chọn được vị trí, liền trực tiếp từ đông thành đi tới chỗ biên giới giáp bắc thành.

Phong Đô thành vốn chỉ có núi non, nên cả Phong Đô thành núi tương đối nhiều, mà trong núi cũng có một vài hồ nước, Lý Dương đã chọn được chỗ ở, chính là một khách sạn khá lớn nằm trên mặt hồ, Lâm Thủy các.

Mặt hồ rất rộng, trong hồ có không ít kỳ hoa dị thảo, ngoài ra còn có một ít ngư nhân đang bơi lội trong nước, nhìn rất rõ ràng. Cả Lâm Thủy các ngoại trừ ba tầng lầu chuyên phục vụ ăn uống, còn lại các lầu khác đều là ở trong nước.

Phong chừng là thi triển cấm chế, nên khiến cho các lầu đều phiêu phù trên mặt, nếu là người, phỏng chừng sẽ vô pháp tiến vào, trừ phi bơi thuyền đến. Trong Quỷ giới, người bình thường đều có thể phi hành, tự nhiên không cần lo lắng.

Lý Dương đi vào đại sảnh trong Lâm Thủy các.

Chưởng quầy Lâm Mộc các công lực không tệ, cũng có chút tu vi nên vừa nhìn thấy Lý Dương, nhân tình sáng ngời, phát tay đuổi các tiểu nhị khác, tiến lên cung kính nhiệt tình hỏi:

- Tiền bối muốn ăn cơm hay trọ phòng?

- Trọ phòng!

Lý Dương nói thẳng.

- Lầu các này còn lại ba gian, phân biệt ở bắc biên một gian, trung ương một gian, phía trước một gian tiền thạch, không biết tiền bối chọn gian nào? Mỗi ngày trọ là một hạ phẩm quỷ nguyên thạch, còn ăn uống thì dựa vào món ăn mà định.

Lý Dương gật gật đầu.

Phải đến Quỷ giới, đương nhiên Lý Dương đã sớm điều tra Quỷ giới rồi, Quỷ giới và Minh giới đều là Quỷ Minh lực, tiền tệ sử dụng chính là quỷ nguyên thạch và minh nguyên thạch.

Mặc dù xưng hô bất đồng, trên thực tế là cùng một vật.

Lúc ở Minh giới, Lý Dương đã dụng thượng phẩm ma nguyên thạch đổi lấy rất nhiều minh nguyên thạch.

- Ta chọn tiền thạch gian. Đây là một trung phẩm quỷ nguyên thạch, xem như trọ trong vòng mười ngày đi.

Lý Dương trực tiếp đưa khối trung phẩm quỷ nguyên thạch cho chưởng quầy, chưởng quầy lập tức cung kính tiếp nhận.

- Ta hỏi người, Phong Đô thành có phải chuẩn bị có tỷ thí luyện khí, không biết có quy củ gì không?

Lý Dương quay về chưởng quầy dò hỏi.

Chưởng quầy vừa nghe, lập tức đáp lời, nói:

- Tiền bối, đối với tu luyện giả mà nói, vũ khí thập phần trọng yếu, cho nên luyện khí cũng là trọng yếu phi thường.

- Trong Quỷ giới ngoại trừ Phong Đô Đại Đế, Thập điện Diêm vương, thế lực nhất cường đại nhất chính là Cửu Trọng Lâu. Cửu Trọng Lâu chính là buôn bán vũ khí. Bọn họ đối với luyện khí thập phần tinh thông.

Lý Dương nhíu mày, nói:

- Không cần nói về hần, ta chỉ hỏi người, luyện khí tỷ thí này có quan hệ gì?

- Vâng, vâng...

Chưởng quầy có chút sợ hãi:

- Tỷ thí này sớm đã thông báo một tháng trước trong cả Quỷ giới. Ngày báo danh là sau đây ba ngày, mà thi đấu sẽ tiến hành năm ngày sau đó. Cả trận đấu phỏng chừng tiến hành rất lâu. Dù sao cao thủ luyện khí phải tốn rất nhiều thời gian.

Lý Dương gật gật đầu.

Luyện khí quan trọng là muốn luyện chế cái gì, bình thường thời gian luyện chế vũ khí phòng ngự tính cũng khá dài, vũ khí chứa đựng tính càng dài thêm. Đương nhiên người có năng lực đặc biệt như Lưu Ly thì không tính, người bình thường luyện chế thì thời gian luyện chế công kích tính vũ khí là ngắn nhất.

- Báo danh vào ba ngày sau.

Lý Dương nhớ rõ ràng, lập tức gật gật đầu, không để ý đến chuông quây, hướng đến một lầu các phiêu phù trên mặt hồ đi tới, tùy ý bước hai ba bước giống như tản bộ, Lý Dương đã tới lầu các mình sẽ ở.

Lầu các này tổng cộng có hai tầng, tương đối thanh tịnh, Lý Dương lựa chọn chỗ này, chính là vì thanh tịnh.

Phong Đô dân cư rất nhiều, Lý Dương trên lầu hai, tựa lan can, vừa uống rượu nhìn bóng người xa xa, vừa nhìn cảnh cây cầu nhỏ cùng dòng suối chảy, nhưng trong lòng rất yên lặng, thỉnh thoảng có vài tiểu nữ xinh đẹp đang bơi lội dưới lầu các.

Đang uống rượu, mà tinh thần Lý Dương hoàn toàn dung hợp vào thiên địa, cảm thụ thiên địa năng lượng, cảm thụ chuyển động của mỗi bốn nguyên.

Cứ từng ngày trôi đi, Lý Dương đã đến báo danh, lĩnh một khối ngọc bài, trên ngọc bài có cấm chế đặc biệt, ít nhất thuộc loại độc môn thủ pháp, trên ngọc bài còn có danh hiệu.

“16” hào, cũng là hào cuối cùng. Người đều phải tự biết thực lực mình, phần lớn luyện khí cao thủ, công lực yếu nhất cũng là Quỷ Quân, 1/3 là Quỷ Đế cao thủ, Tiên thiên Quỷ Đế cao thủ có ưu thế, bởi vì chân hỏa bọn họ là Cửu Muội Chân hỏa.

Gần Lâm Thủy lầu có một tiều thạch, Lý Dương lúc này đang ngồi trên tiều thạch lẳng lặng thổi một điệu sáo.

Thổi sáo cũng phải dựa vào tâm cảnh, Lý Dương giờ phút này tâm cảnh chính là yên lặng, địch khúc mang theo sự yên lặng như không cốc u lan, phiêu đảng trên mặt hồ, dư âm đến tai, cũng có chút vị đạo.

Cách Lý Dương không xa có một đôi nam nữ đang ở một lầu các khác.

- Hình ca. Người này thật quá đáng, tới rồi mà còn thổi sáo, quấy rầy người khác nghỉ ngơi.

Lục y nữ tử có vẻ đã không nhịn được.

Hoàng y nam tử mỉm cười nói:

- Hạnh muội, người biết cái gì? địch khúc này bình thường người muốn nghe cũng không nghe được đâu, tĩnh tâm mà nghe, đối với tu luyện của nàng sẽ trợ giúp rất nhiều đấy.

Nói xong, hoàng y nam tử liền nhắm mắt lại, cẩn thận lắng nghe.

- Hình ca, Hình ca, không nghe vội, địch khúc này có đặc thù gì? Sao ta không cảm giác được?

Lục y nữ tử nghi hoặc nói.

Hoàng y nam tử cười nói:

- Tinh thần tu vi của nàng quá thấp, chờ nàng đạt tới cảnh giới của ta, phỏng chừng có thể miễn cưỡng nghe ra, ta nói cho nàng biết nhé hắc y thanh niên kia thoát nhìn là thanh niên đấy, nhưng nói không chừng, công lực ít nhất cũng là Quỷ Đế cấp bậc.

- Quỷ Đế?

Lục y nữ tử kinh hãi.

Hoàng y nam tử gật gật đầu:

- Nàng cũng biết, cha ta hôm nay mới chỉ đạt tới Quỷ Đế tiền kỳ, cho nên ta thấy được cha ta còn xa mới bằng hắc y tiên bối này, từ người hắc y nhân tùy ý có thể phát ra áp lực nhẹ nhẹ, ta có thể cảm nhận được.

Lục y nữ tử mở to hai mắt nhìn, cũng không còn gì để nói chuyện.

Một đêm qua đi, nam nữ thấy được hắc y thanh niên đứng lên, rồi sau đó liền biến mất không thấy, giống như thuấn di.

- Hẳn biết dùng thuấn di? chẳng lẽ là Đại Tôn?

Lục y nữ tử chấn kinh nói, bên cạnh hoàng y nam tử cười nói:

- Hạnh ngộ, không phải thuấn di, chỉ là tốc độ của hắn quá nhanh. Công lực người ngay cả cái bóng hắn cũng nhìn không thấy, ta bất quá chỉ miễn cưỡng thấy. Ta nghĩ... hẳn ít nhất là Quỷ Đế trung kỳ, thậm chí có thể là Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ.

- Tốc độ quá nhanh, ta ngay cả cái bóng cũng nhìn không thấy ư?

Lục y nữ tử tựa hồ ngây dại.

Lý Dương giờ phút này đã tới chỗ tỷ thí luyện khí.

Nơi tỷ thí chính là một tiểu hình sơn mạch, sơn mạch này có hơn mười ngọn núi, trong đó mười sáu ngọn núi chính là địa điểm để mười sáu tuyển thủ luyện khí thi thố.

Bên ngoài Tiểu hình sơn mạch có một cấm chế rất lớn, giờ phút này đang có mấy trăm thủ vệ, đều là do Quỷ giới Phong Đô Đại Đế phái đến duy trì trật tự, hộ vệ bên ngoài, đó là đại quân Quỷ giới nhân, đám Quỷ giới cao thủ mở to mắt lên nhìn.

“Chỉ là luyện khí thi tài, mà người đến xem lại hơn mười vạn.” Lý Dương thần thức đảo qua, liền phát hiện dưới chân núi, lại có tới hơn mười vạn người. Đám người này dù gì đều xem như cao thủ, ít nhất cũng là Quỷ Tướng, mặc dù khoảng cách xa, nhưng là bọn họ có thể thấy rõ phạm vi mấy ngàn thước cùng luyện khí cao thủ trên mười sáu ngọn núi luyện khí.

Lý Dương đi thêm hai ba bước, đã lách qua đám người, đi tới chỗ thủ vệ, xuất ra ngọc bài.

- Lý Dịch tiên bối, bắc biên “Xích Phong” chính là chỗ tiên bối luyện khí. tiên bối xin mời đến xem.

Một lão giả quay về Lý Dương cung kính nói, tu luyện giả không thể nhìn bề ngoài mà phán đoán tiên bối văn bối, chỉ có thể dựa vào công lực.

Công lực lão giả này thực tế bất quá mới chỉ là Quỷ Vương mà thôi, còn xa mới bì kịp với Lý Dương, tự nhiên xưng hô Lý Dương là tiên bối.

Lý Dương gật gật đầu, hóa thành một đạo hắc sắc tia chớp, đã lên ngọn núi thứ mười sáu “Xích Phong”.

Dưới núi có một cấm chế rất lớn, ngoại nhân không thể đi vào, ba giám đài chính là ba cao thủ do Quỷ giới Phong Đô Đại Đế phái tới, trong đó một người là Quỷ Đế tiền kỳ, hai người còn lại là Quỷ Quân hậu kỳ, ba đại cao thủ đến bình phán.

Đứng trên đỉnh núi này, Lý Dương rõ ràng đã thấy mặt mười lăm cao thủ khác, chỉ là hắn tới hơi chậm, mười lăm người đều đã tới.

Ở ngọn núi phía trước, ba vị giám khảo đang không khoanh chân ngồi, độ cao so với độ cao mà mười sáu tuyển thủ đang đứng không sai biệt lắm.

373. Chương 22: Như Thế Luyện Khí

Một trong ba gã ở giữa bình phán đài đứng dậy, chính là gã Quỷ Đế tiền kỳ hồng phát lão giả mỉm cười nói.

- Luyện khí chia làm nhiều loại khác nhau, công kích tính, phòng ngự tính, chứa đựng tính cùng với các loại bảo bối đặc sắc khác, bất quá bởi vì thời gian, tin rằng các vị cũng sẽ không khiến cho đám bình phán bọn ta phải ngồi đây chờ mấy năm, cũng khiến cho này những khán giả phía dưới cũng phải đợi theo.

- Cho nên... lần thi đấu này, thời gian luyện khí chỉ có ba ngày, người phải trong vòng ba ngày luyện chế đến một món đồ vũ khí, mặc kệ là người luyện chế cái gì, nếu người có năng lực trong vòng ba ngày luyện chế một món đồ chứa đựng tính vũ khí, đương nhiên người có thể luyện chế, nhưng phải nhớ kỹ một chút, chỉ có ba ngày!

- Trong vòng ba ngày, nếu luyện khí không thành công, tức là người không phải luyện khí đệ nhất cao thủ, chúng ta cũng chỉ có thể đào thải người.

Tên kia hồng phát lão giả cười nói:

- Nói như vậy chắc mọi người hiểu được quy củ rồi, tiêu chí so tài chính là... mỗi lần đào thải một nửa, lần đầu tiên đào thải tám người, lần thứ hai đào thải bốn người, lần thứ ba đào thải hai người, cuối cùng là lần quyết định.

- Tin rằng các vị hiểu được, thi đấu bắt đầu, phải rồi, tài liệu luyện khí đã mang đủ chưa?

Hồng phát lão giả cười nói.

Trên mười sáu ngọn núi, luyện khí cao thủ đều là gậy đầu, mười sáu người này phần lớn tịnh không phải vì Luân Hồi châu, mà là vì Quý giới đệ nhất luyện khí cao thủ mà đến báo danh. Mười sáu người này cơ hồ đều là nhân vật đương thời trong giới luyện khí.

- Tốt. Thi đấu bắt đầu!

Hồng phát lão giả một tiếng ra lệnh.

Nhất thời những cao thủ luyện khí đều bắt đầu lấy ra các tài liệu để luyện chế.

Lý Dương cũng không có hành động gì “Thi đấu này đối với ta thực sự rất có lợi, ba ngày - thời gian ngắn như vậy, muốn luyện chế phòng ngự tính quý khí đích xác phi thường khó khăn, phỏng chừng đại bộ phận người ở đây đều luyện chế công kích tính vũ khí.”

”Dựa vào Nhị Nghi Tịnh hỏa của ta, thần khí cũng có thể luyện chế, đệ nhất danh tuyệt đối không có vấn đề gì.” Lý Dương trong lòng rất chắc chắn.

Lúc này từ trên đỉnh núi nhìn xuống, bên ngoài dãy núi người đến xem rất nhiều, trong đó thậm chí có không ít cao thủ.

Con mắt thấy rõ mấy ngàn thước, đối với Quý giới nhân mà nói, thật sự quá mức đơn giản. Xem chừng chỉ một Kim Đan kỳ tiểu nhân vật cũng có thể, chứ đừng nói chúng nhân ở đây.

- Ai. Hắc y nhân trên Xích Phong sao không luyện khí nhỉ?

- Ai biết được? Phỏng chừng hắn đến để đùa thì làm sao, không có thực lực mà cũng dám báo danh, thật không biết lượng sức mình.

- Đúng vậy, sư tôn ta cũng là luyện khí hành gia, còn có thể luyện chế ra trung phẩm quý khí, nhưng lần này đến báo danh hắn còn không báo, hắn nói nếu không có thực lực luyện chế thượng phẩm quý khí mà đi thi thì chỉ làm mất thể diện.

Đám người bắt đầu bàn luận.

Ba ngày, nghĩ thì lâu nhưng là đối với luyện khí mà nói thì lại tương đối ngắn.

Trừ phi người xác định luyện chế công kích tính vũ khí.

Cả mười lăm người đều bắt đầu luyện chế, duy chỉ có mình Lý Dương không có ra tay tự nhiên làm cho đám người phía dưới phải bàn luận.

Lý Dương cũng không vội vàng, mỉm cười nhìn những người khác luyện chế, xem qua một lượt, Lý Dương đã nắm rõ ràng. Mười lăm người này có năm Quý Đế cao thủ, còn lại đều là Quý Quân, mặc dù là Quý

Quân, nhưng này uy lực chân hỏa cũng tiếp cận đến Cửu Muội Chân hỏa, dựa vào một ít bí pháp đặc chưng, luyện chế ra thượng phẩm quý khí cũng không khó khăn.

- Cô lỗ...

Lý Dương lấy ra một bình nhĩ oa đầu, cứ ngồi trên đỉnh núi, vừa nhìn hơn mười vạn người phía dưới vừa uống rượu.

- Vị đạo hữu này, người khác đều thi đấu rồi, vì sao người không bắt đầu thủy luyện khí đi?

Gã trung niên nhân – một trong ba bình phán dò hỏi Lý Dương.

Lý Dương híp mắt uống một ngụm rượu không thèm để ý nói:

- Ta không quan tâm, luyện một món đồ công kích tính vũ khí mà chỉ mất nửa ngày mà thôi, cho nên... ta cứ nghỉ ngơi hơn hai ngày đã rồi mới nói chuyện.

Lý Dương nói xong, liền không thèm để ý đến bình phán đài.

Phần lớn người thi khác đều nhìn Lý Dương, trong mắt tràn ngập sự không tin.

Nửa ngày luyện chế một món đồ công kích tính quý khí?

- Hẳn nghĩ luyện khí là đập sắt chắc?

Một gã luyện khí cao thủ khinh thường nói, Lý Dương nghe xong cũng không thèm quan tâm.

Ngày đầu tiên cứ như vậy mà trôi đi.

Ngày tiếp theo, mười lăm người này cũng chưa có ai luyện chế thành công.

Điều này cũng giải thích vì sao những người này đối với lời Lý Dương “nửa ngày luyện chế một Món Đồ công kích tính vũ khí” lại không tin.

Cả mười lăm người còn lại vẫn đang luyện khí như trước, những người này luyện chế thập phần chăm chú, đều xuất ra độc môn tuyệt kỹ, cho dù là thượng phẩm quý khí, cũng phải có chênh lệch, nếu một món đồ thượng phẩm quý khí nhiều hiệu quả đặc chưng hơn, tự nhiên sẽ tốt hơn rất nhiều.

Ngày thứ hai cũng cứ thế trôi đi.

Trong mười lăm luyện khí cao thủ cũng đã có mười một người luyện chế thành công, cơ hồ tất cả mọi người đều luyện chế công kích tính quý khí. Tất cả mọi người đều muốn chắc ăn, bởi vì thời gian không đủ, nên phải chấp nhận vậy.

Xem những người này luyện khí, Lý Dương trong lòng thầm cười lớn.

“Lão thiên a, sao hiệu suất lại thấp quá vậy, sao lại cứng quá vậy? Chẳng lẽ sau khi tan chảy cứ phải chờ đợi sao, thật sự đúng là ngu mà, cứ trực tiếp dùng... ta quên mất bọn họ không biết một số pháp quyết (luyện khí).” Lý Dương nhìn những người này luyện khí, rốt cục biết được chính mình luyện khí ở trình độ nào?

Luyện khí là độc môn tuyệt kỹ, người bình thường sẽ không bỏ ra ngàn năm thậm chí gần vạn năm để nghiên cứu một ít thủ ấn quyết bí pháp rồi nói cho người khác biết, luyện khí phân ra rất nhiều bước, mỗi bước khác nhau đều có thủ ấn quyết khác nhau.

Trí tuệ một người khẳng định không thể lợi hại hơn toàn bộ vô số luyện khí cao thủ Ma giới.

Lý Dương luyện khí, mỗi một bước đều là thủ ấn quyết vĩ đại nhất và tốt nhất.

Hơn nữa (luyện khí) được Xi Vưu chỉnh hợp, thậm chí kể cả thân mình Xi Vưu đều cải tạo một chút, làm cho (luyện khí) giống như một quyển luyện khí bí pháp, mà không phải là một quyển luyện khí hỗn tạp. Xi Vưu còn tu cải một số bộ phận làm cho Lý Dương luyện khí càng thêm dễ dàng.

- Ngày thứ ba, mười sáu tuyển thủ, cái tên Hắc y nhân kia vẫn còn chưa bắt đầu luyện chế, thật sự kể cả... ta tự nhận tinh thông luyện khí, tự tin là cao thủ trong giới luyện khí, để luyện chế một món đồ phức tạp, cho tới bây giờ ta chưa có nghe nói ai có thể nửa ngày luyện chế được.

Một gã trung niên nhân đang ở phía dưới quan khán trực tiếp nói.

- Oh? Đạo hữu ngươi vì sao không có tham gia?

Có người bên cạnh dò hỏi.

Trung niên nhân ngạo nghễ nói:

- Ta là đặc sinh luyện khí cao thủ của Cửu Trọng Lâu, há có thể tham gia vào thi đấu luyện khí của Phong Đô Đại Đế.

Người chung quanh nhất thời hiểu được.

Phong Đô Đại Đế cứ khoảng mấy trăm năm hoặc là mấy ngàn năm liền cử hành một lần luyện khí tỷ thí, không có quy luật gì.

Luyện khí tỷ thí đệ nhất danh hay đệ nhị danh phần lớn sẽ được Phong Đô Đại Đế mời đi làm khách khanh.

Tại Quỷ giới, Phong Đô Đại Đế, Thập diện diêm vương chính là thế lực lớn nhất.

Tuyệt đối không người nào có thể xoay chuyển được. Thế lực lớn thứ hai chính là Cửu Trọng Lâu. Cửu Trọng Lâu lợi hại nhất là luyện khí, trong việc buôn bán chiếm một lượng lớn bảo vật.

Gần đây Phong Đô Đại Đế thông qua tỷ thí, tìm kiếm một ít luyện khí cao thủ để sử dụng. Dựa vào thủ đoạn của Phong Đô Đại Đế, tự nhiên rất là dễ dàng hấp dẫn luyện khí cao thủ.

Giờ phút này phần lớn hơn mười vạn người vây quanh xem cho rằng Lý Dương chỉ là một tên mạo bài, không tự biết chính mình mà thôi, bất quá một ít Quỷ Quân thậm chí Quỷ Đế cao thủ mới có thể hiểu được một chút, Hắc y nhân tại ngọn núi thứ mười sáu tuyệt đối không phải người bình thường.

Bởi vì bọn họ đều nhìn không thấu Lý Dương, Lý Dương ít nhất là Quỷ Đế.

Quỷ Đế cấp bậc cao thủ há có thể làm mình mất mặt?

- Luyện khí thôi, thời gian luyện khí mặc dù còn dài nhưng cũng không thể làm cho những người khác quá mất mặt được.

Lý Dương thu lại bầu rượu trên tay.

- Hắc y nhân trên Xích Phong bắt đầu luyện khí!

Một tiếng hô to.

Phần lớn Quỷ giới cao thủ đều hướng đến Lý Dương nhìn đến. Hai ngày trước hắn không hề động thủ, ngày thứ ba mới động thủ, tự nhiên sẽ hấp dẫn sự chú ý của mọi người, chẳng lẽ hắn thật sự có thể luyện chế một món đồ quý khí trong vòng một ngày? Lúc này mười lăm người thi đấu kia, cơ hồ đại bộ phận đã luyện chế thành công, những người này cũng nhìn về phía Lý Dương, đều nhìn Lý Dương.

Thanh Diệu Băng Thạch, cao ba thước, dài khoảng năm - sáu thước, rộng khoảng hai ba thước, Thanh Diệu Băng Thạch tựa hồ giống như bốn năm mươi tảng gộp lại, nhiều Thanh Diệu Băng Thạch như thế có thể luyện chế bao nhiêu thượng phẩm quý khí đây? Lý Dương vận dụng đao mang, cắt một khối Thanh Diệu Băng Thạch ra.

- Thanh Diệu Băng Thạch!

Ở đây phần lớn đều là luyện khí cao thủ, đối với một ít cực phẩm tài liệu đều rất quen thuộc, vừa nhìn thấy Thanh Diệu Băng Thạch đều không tự kìm hãm được hô to.

Bọn họ khi luyện khí đều chỉ dùng vài loại tài liệu đơn giản sau đó luyện chế.

Dù sao tài liệu tốt quá mức trân quý, há có thể bỏ ra để tùy tiện sử dụng sao? Tất cả mọi người có chút hâm mộ Lý Dương, một món đồ công kích tính vũ khí, nếu tài liệu bất đồng, mật độ tại các nơi trên vũ khí sẽ bất đồng, so về độ cứng sẽ có một chút khác biệt, tự nhiên không thể bằng một khối chính tề. Một khối Thanh Diệu Băng Thạch chính thể luyện chế một món đồ thượng phẩm quý khí, hỗn nhiên nhất thể, uy lực tự nhiên mạnh hơn rất nhiều.

Lý Dương vươn tay phải ra, nhất thời cả thiên địa chung quanh Hỏa chúc tính năng lượng đều hướng lên tay Lý Dương mà tụ tập.

Lửa.

Lửa bắt đầu xuất hiện trên tay Lý Dương, Lý Dương cũng không phải sử dụng trong chân hỏa trong cơ thể, dù sao chân hỏa của mình là Nhị Nghi Tĩnh hỏa, dùng quá mức sẽ làm cho người ta sợ hãi.

Hơn nữa lại hấp thu từ Lôi Viêm nguồn, sau khi có Hỏa chúc tính Lôi điện bốn nguyên này, Lý Dương đối với việc khống chế lửa đã đạt tới một mức kinh khủng. Giờ phút này...

Lý Dương chính là muốn biểu diễn.

Ở đây, tất cả mọi người đều cảm nhận được một cỗ Hỏa chúc tính năng lượng đang tụ tập về phía Lý Dương. Tất cả đang trợn mắt há hốc mồm.

“Hắn đang làm gì vậy? chẳng lẽ hắn luyện khí không cần chân hỏa trong cơ thể, ngược lại lại đi hấp thu Hỏa chúc tính năng lượng trong thiên địa?” Tất cả mọi người rất khó tin, cơ hồ tất cả đều hiểu được, Hỏa chúc tính năng lượng trong thiên địa quá yếu, muốn làm tan chảy Thanh Diệu Băng Thạch, căn bản không có khả năng.

- Xuy xuy...

Màu sắc “hỏa” trên tay Lý Dương bắt đầu biến hóa, lúc này đã chuyển thành tử sắc.

Tử sắc chính là thiên hỏa.

“Tụ tập năng lượng trong thiên địa mà có thể hình thành thiên hỏa, khả năng khống chế lửa của hắn thật quá kinh khủng.” Tất cả mọi người đều nhìn Lý Dương, trong lòng đều âm thầm chờ mong kỳ tích phát sinh, người sáng tạo kỳ tích không hưng phấn nhưng những người quan sát đều chờ mong điều này.

Quả nhiên, hấp thu Hỏa chúc tính năng lượng càng ngày càng nhiều, màu sắc tự nhiên tiếp tục biến hóa, tử sắc hỏa phiên lại dần chuyển thành màu lam. Qua một thời gian ngắn, một đóa màu lam hỏa liên xuất hiện trên lòng bàn tay của Lý Dương.

Tất cả mọi người đều ngốc trệ ngơ ngác nhìn đóa lam hỏa, không ngừng bắn ra tia lửa, nếu không phải người nhìn thấy, phỏng chừng không ai có thể tin tưởng rằng, tự nhiên có người có thể đơn thuần hấp thu Hỏa chúc tính năng lượng trong thiên địa tụ tập hình thành Cửu Muội Chân hỏa.

Năng lực khống chế lâm hỏa phải kinh khủng cỡ nào a! Ánh mắt mọi người nhìn Lý Dương đều thay đổi, ngay từ đầu mọi người cho rằng hắn mạo bài, xem thường Lý Dương, nhưng bây giờ đều cho rằng Hắc y nhân trước mắt chính là một chân chính cao thủ, tụ tập Hỏa chúc tính năng lượng trong thiên địa lại có thể hình thành Cửu Muội Chân hỏa.

- Nói không chừng hắn thật sự có thể chỉ mất nửa ngày để luyện chế một món đồ công kích tính vũ khí!

Đột nhiên có người lên tiếng.

Giờ phút này không ai dám phản bác, kể cả tên đặc sinh luyện khí cao thủ của Cửu Trọng Lâu, mọi người trong lòng đều có chút tin tưởng rằng, Hắc y nhân trên Xích Phong không chừng có thể chỉ mất nửa ngày để luyện chế thượng phẩm quý khí.

“Nửa ngày?” Lý Dương trong lòng cười thầm, nếu dụng tốc độ nhanh nhất, phỏng chừng nửa ngày là có thể luyện chế vài món đồ tốt.

”Nếu chỉ thượng phẩm quý khí bình thường, cũng không có đặc chừng gì, lần trước khi lĩnh ngộ Phá Sơn Liệt Không đã đem một ít thủ ấn quyết đã dung nhập vào trong.” Lý Dương trong lòng âm thầm quyết định.

Lần trước luyện chế phi đao ám kim, liền ngộ ra thủ pháp luyện khí đặc chừng.

Thanh Diệu Băng Thạch phiêu phù trước mặt Lý Dương, lam sắc Cửu Muội Chân hỏa bắt đầu hòa tan Thanh Diệu Băng Thạch.

“Kết thủ ấn quyết hay dùng thủy chúc tính năng lượng đi, dù sao Thanh Diệu Băng Thạch này cũng là vật chí âm.” Lý Dương giờ phút này cũng không dám vận dụng ma nguyên lực, cho nên khi kết thủ ấn quyết liền sử dụng Thủy chúc tính năng lượng.

Lý Dương nhắm mắt lại, hai tay không ngừng kết xuất các loại thủ ấn quyết, tốc độ càng lúc càng nhanh, ở đây những luyện khí cao thủ đang xem cuộc chiến đều ngây người, Thấy chiêu thức ấy của Lý Dương, bọn họ đều hiểu được, Lý Dương dùng biện pháp gì.

- Hồn Viên Hợp Vũ quyết?

Có người kinh hô lên.

3600 đạo thủ ấn quyết, Lý Dương rất nhanh hoàn toàn thành công, thủ ấn quyết hình thành một phi kiếm thật lớn, theo Lý Dương.

Một tiếng hét lớn:

- Hợp!

Đã hình thành hình dáng phi kiếm Thanh Diệu Băng Thạch, còn tản ra Mê Huyền Quang Mang rất lớn, phi kiếm thủ ấn quyết đột nhiên dung hợp, kèm theo một trận chấn động, một món đồ phi kiếm đã luyện chế thành công.

374. Chương 23: Cửu Trọng Diệp

- Đạo hữu quả nhiên là cao thủ, Hồn Viên Hợp Tự Quyết, không hổ tại sao đạo hữu lại dám nói trong vòng nửa ngày là có thể luyện chế một món đồ, không biết đạo hữu nghiên cứu “Hồn Viên Hợp Tự Quyết” tổng cộng mất bao thời gian?

Hồn Viên Hợp Tự Quyết, cũng chính là Lý Dương vị hợp tự quyết, cơ hồ nhập tất cả các thủ ấn quyết, trước làm cho thủ ấn quyết dung hợp thành chính thể, sau đó làm cho thủ ấn quyết chính thể một lần thuộc tính và dung hợp thành phi kiếm.

Mỗi một bước tạo thủ ấn quyết đều hoàn toàn từ nghiên cứu mới có thể hình thành Hồn Viên Hợp Tự Quyết.

“Điều thư thủ đả” của Lý Dương như thế, cũng chính là bởi vì trong (luyện khí) tập trung mật pháp của phần lớn Ma giới cao thủ, trải qua Xi Vưu chỉnh hợp mà hình thành một bộ quán pháp quyết liên tiếp, lúc này mới làm cho Lý Dương có thể sử dụng xuất “Hồn Viên Hợp Tự Quyết” nếu chỉ đơn thuần một người muốn nghiên cứu xuất “Hồn Viên Hợp Tự Quyết” cơ hồ ngay cả một món đồ cũng không có khả năng, người bình thường luyện chế vũ khí đều từng bước từng bước luyện, từ từ làm tan chảy, đều rất cẩn thận, “điều thư thủ đả” thời gian có dài hơn nữa thì hiệu quả cũng là không bằng Hồn Viên Hợp Tự Quyết.

Đương nhiên Lý Dương sẽ không làm sư phụ mà đem sự thật ra thuyết giảng.

- Hồn Viên Hợp Tự Quyết, là do ta nghiên cứu mấy năm mới thành công.

Lý Dương đại sảnh nghiệm chứng dưới, ngang nhiên nói.

Một trận kinh hô vang lên.

- Về phương diện khống chế lửa ta có đặc thù thiên phú, tự nhiên, lúc luyện khí cũng đỡ tốn công sức hơn.

Lý Dương về mặt chánh kinh bắt đầu giải thích nói. Chung quanh bình phán đài, kể cả mười lăm người kia cũng gật đầu.

Đã thấy Lý Dương vừa rồi chỉ dựa vào Hỏa chúc tính năng lượng trong thiên địa mà tổ hợp thành Cửu Muội Chân hỏa, đối với khống chế năng lực lửa, tuyệt đối không phải cố gắng mà có thể.

Nhất định phải do thiên phú. Lửa mạnh như thế, đương nhiên là phải luyện khí rồi, không luyện khí không phải rất lãng phí sao?

- Từ lúc Bắc Minh hải xuất hiện, ta đã từ từ nghiên cứu. Gần đây mới nghiên cứu xong một bộ Hồn Viên Hợp Tự Quyết đầy đủ.

Lý Dương cười gian gian nói:

- Đạo hữu cũng nhờ có nghị lực lớn, mới đạt thành tựu lớn. Bội phục chi chí, bội phục chi chí!

Nhất thời luyện khí cao thủ đặt câu hỏi chấp tay nói.

Những người khác cũng bàn luận.

Từ trước khi Bắc Minh hải xuất hiện đã bắt đầu nghiên cứu.

Cứ thế thời gian dài không ngừng nghiên cứu, thật sự là đại nghị lực.

Thành tựu như thế, cũng đáng để bội phục.

Lý Dương tâm trạng trầm nghĩ “Hổ thẹn, hổ thẹn. Ta là do tập hợp trí tuệ của vô số luyện khí cao thủ ở Ma giới mới thành. Xem như là đạo thiết, bất quá những cao thủ Ma giới đều không thể đến Quỷ giới, ta coi như là vì những cao thủ Ma giới mà dương oai ở Quỷ giới. Để cho này Quỷ giới nhân hiểu được Ma giới luyện khí thuật của bọn ta cũng không tệ.” Lý Dương trong lòng tự nhủ.

Lý Dương vẫn đứng ở đây khiêm tốn nhìn hơn mười vạn người khán giả phía dưới nhất thời đang ồn ào, lời Lý Dương nói cùng với các tuyển thủ khác nói, những người này đều nghe được. Hơn nữa trong số những khán giả đang xem cuộc chiến còn có không ít luyện khí cao thủ. Những người này cũng hướng đến những người chung quanh giảng giải Hồn Viên Hợp Tự Quyết là thế nào.

- Mười sáu vị đạo hữu, bây giờ, sẽ do ba vị giám khảo chúng ta tiến hành bình phán vũ khí. Các vị cũng có thể giảng thuật một chút cho chúng ta về những nét đặc trưng của vũ khí các vị.

Hồng phát lão giả lớn tiếng nói.

Lập tức, ba gã giám khảo bắt đầu xem vũ khí để tiến hành bình phán.

Trên thực tế, các tuyển thủ ở đây đều là luyện khí cao thủ, nhìn người khác, lại nhìn chính mình, cũng biết hơn kém ra sao, không cần phải nói thêm, những người này đều tự mình đi ra ngoài.

- Ở đây các vị luyện chế đều là thượng phẩm quỷ khí, uy lực cực mạnh chỉ có Dư Gia và Lý Dịch hai vị đạo hữu, phi kiếm Dư Gia, mặc dù tài liệu luyện chế không phải loại tốt, nhưng Dư Gia cũng từng bước bước chậm rãi luyện chế, chỉ là Dư Gia luyện chế phương pháp rất đặc trưng, chúng ta trong lúc nhất thời cũng khó nói, phương pháp luyện chế vũ khí của Dư Gia tựa hồ không dưới Hồn Viên Hợp Tự Quyết.

Hồng phát lão giả quay về chúng nhân nói khiến mọi người đều là cả kinh, đều hướng về người tên Dư Gia kia nhìn lại.

Dư Gia là một lão nhân nhỏ bé, cái mũi đỏ bừng, lúc hấn cười thì chẳng thấy con mắt đâu, từ đầu tới giờ, cho dù thấy Lý Dương thi triển Hồn Viên Hợp Tự Quyết, cũng chỉ là cười cười mà thôi.

- Đây là độc môn luyện chế pháp “Điệp Lăng” của lão nhân ta, xuất hiện trước cả Bắc Minh hải rất lâu trước kia, lão nhân ta đã bắt đầu nghiên cứu, Phong Đô Đại Đế cử hành vài lần tỷ thí, lão nhân ta đều không tham gia, bởi vì luyện chế pháp này của ta chưa có đại thành, mười năm trước, bí pháp này cuối cùng là có một ít thành quả, cho nên cũng mượn dịp này đến hiển thị một chút.

Dư Gia cười đến con mắt cũng không nhìn thấy, cái mũi đỏ bừng có vẻ rất là đáng yêu.

Hồng phát lão giả cười to lên:

- Ha ha. Cuộc thi lần này không ngờ xuất hiện hai vị cao thủ, đều là từ trước khi Bắc Minh hải xuất hiện đã bắt đầu chuyên tâm nghiên cứu.

- Tới đây nhìn cũng giúp chúng ta đại khai nhãn giới, quả là thần bí khó lường.

- Luyện chế pháp Địch Lăng và Hồn Viên Hợp Tự Quyết, rốt cuộc ai mạnh ai yếu, thật sự là rất đáng chờ mong à.

Dư Gia hướng Lý Dương chấp tay nói:

- Cao thủ. Bội phục, bội phục, Lý Dịch đạo hữu, không nghĩ vừa xuất sơn, lại gặp được bậc cao thủ như người... Lý Dịch đạo hữu, lão nhân ta thật sự rất bội phục, công lực cũng rất cao khiến lão nhân ta nhìn không thấu.

Lý Dương cười cười.

Thần thức hần dễ dàng nhìn xuyên Dư Gia này. Dư Gia là Quỷ Đế trung kỳ cao thủ, coi như cũng là siêu cấp cao thủ, chuyên tâm vào luyện chế phương pháp mà cũng đạt tới tu vi như thế, thiên tư cũng rất cao.

- Gặp được Dư Gia. Lý Dịch ta cũng rất hưng phấn. Xin được gặp mặt để đàm luận sau ba trận đấu.

Lý Dương cười nói trên thực tế Lý Dương cũng rất hồ thẹn, Dư Gia mới đích thực là cao thủ nghiên cứu, Lý Dương bất quá chỉ là “mạo bài” mà thôi, trên thực tế thời gian rèn luyện chính thức cũng bất quá hơn một ngàn năm, trong đó còn có một ngàn năm là ngủ. Bất quá, Lý Dương có toàn bộ cơ hồ tất cả luyện khí bí pháp của Ma giới, lần này tỷ thí mà thua, thực sự quá mất mặt.

Một là luyện khí bí pháp thần bí được chuyên tâm nghiên cứu nhiều năm, Địch Lăng, bí pháp của lão nhân mũi đỏ. Mặt khác là luyện khí bí pháp cơ hồ tập hợp của tất cả cao thủ Ma giới, còn có Nhị Nghi Tịnh hỏa của hắc y thanh niên, ai mạnh ai yếu? Trận đấu lần này, phỏng chừng đệ nhất danh và đệ nhị danh chính là nằm trong tay Lý Dịch đạo hữu và Dư Gia.

Những người khác trong lòng cũng hiểu rõ, đã thấy tuyệt kỹ Lý Dương, lại nhìn thấy bí pháp Dư Gia Địch Lăng, bọn họ đều hiểu được đạo lý thiên ngoại hữu thiên. Trận đấu tiếp được thêm ba vòng, đúng như dự đoán của nhiều người.

Tiến vào vòng quyết định chỉ có hai người đứng là lão nhân mũi đỏ Dư Gia và kinh thiên địa, quỷ thần khiếp Lý Dịch

- Trải qua chín ngày thi đấu, rốt cục chỉ còn hai gã tuyển thủ cuối cùng Dư Gia và Lý Dịch đạo hữu, hai người này chính là những luyện khí cao thủ lợi hại nhất kể từ ngày ta làm giám khảo đến nay. Hôm nay, còn có mấy nhân vật đến quan khán trận đấu này!

Hồng phát lão giả thanh âm rất rõ ràng.

Lý Dương vừa nghe, con mắt lập tức sáng ngời, thần thức tản ra xung quanh, liền phát hiện ba đạo thân ảnh đang bay tới.

Ba người này công lực đều cực cao, đều là Quỷ Đế hậu kỳ, rất kinh khủng, trong đó một người đúng Lý Dương đã nhận biết... Tần Nghiễm Vương.

Một lát sau, ba đạo nhân ảnh liền xuất hiện trên không trung.

Trong đó có một người công lực cực mạnh, cũng là người phi đến trước, một thân sắc phục màu đen, khí thế mạnh mẽ, rất là tự nhiên phát ra chung quanh, Lý Dương phán định người này chính là Quỷ giới đệ nhất cao thủ Phong Đô Đại Đế.

- Xin ra mắt bệ hạ!

Ba vị giám khảo Hồng phát lão giả hành lễ nói

Phong Đô Đại Đế!

Người quan khán trận đấu phía dưới đều sợ ngây người, cũng lập tức tất cả quỳ xuống hành lễ, không trách bọn hắn kinh ngạc, bọn họ đi xem rất nhiều trận đấu luyện khí, ngoại trừ lần đầu tiên, Phong Đô Đại Đế cho tới bây giờ cũng chưa xuất hiện lại. Lần này tự nhiên xuất hiện.

Lý Dương và Dư Gia cũng khom người hành lễ nói:

- Xin ra mắt bệ hạ!

- Hai vị không cần khách khí như thế, cứ gọi ta là đạo huynh là được.

Phong Đô Đại Đế vẫn giữ nguyên vẻ mặt nói, giờ phút này trong lòng Phong Đô Đại Đế cũng rung động giống như cuồng phong cự lãng (sóng lớn), lần này sở dĩ đến đây, chính là nghe nói trận đấu này xuất hiện hai người siêu cấp luyện khí cao thủ chưa xuất thế, các luyện khí cao thủ khác so sánh với hai người này căn bản không được tính là gì, cho nên trong khi tới đây, Phong Đô Đại Đế dụng thần thức kiểm tra, chỉ phát hiện khí tức của Dư Gia, cũng không có phát hiện Lý Dương.

Phong Đô Đại Đế còn tưởng rằng vị tuyển thủ đó vắng mặt, nhưng khi tới hiện trường, hắn mới phát hiện Lý Dương vẫn ngồi ở trên Xích Phong, cho nên hắn rất ngạc nhiên, đến Đại Đế cũng không thể phát hiện chút khí tức nào của Lý Dương, việc này làm cho Phong Đô Đại Đế kinh dị không thôi.

- Vị này chắc là Lý Dịch đạo hữu? Tu vi đạo hữu quả thực tinh thâm, Vũ Sơn ta bội phục!

Phong Đô Đại Đế quay về phía Lý Dương nói.

- Để ta giới thiệu một chút, vị này chắc người đã biết, chính là Tần Nghiễm, còn vị này là Diêm La. Ba người chúng ta nghe nói thi đấu luyện khí lần này xuất hiện hai đại tuyệt thế luyện khí cao thủ nên lập tức đến quan khán. Không nghĩ Lý Dịch đạo hữu chẳng những luyện khí lợi hại, thân mình tu vi cũng rất cao thâm.

Vô luận là Tần Nghiễm Vương, Diêm La Vương hay những người khác có mặt trong lòng đều cảm thấy khiếp sợ, vừa rồi Phong Đô Đại Đế tự xưng cái gì? Vũ Sơn! Phong Đô Đại Đế và Lý Dương nói chuyện, thế nhưng lại nói ra tên thật, cho nên Phong Đô Đại Đế lại cùng Lý Dương đồng bối (ngang hàng) luận giao. Phong Đô Đại Đế có thân phận gì, chính là Quỷ giới đệ nhất nhân. Ở Minh giới chỉ có Ngũ Phương Minh Đế mới có khả năng sánh cùng Phong Đô Đại Đế.

Nhân vật như thế, trước mặt Lý Dương tự xưng là Vũ Sơn.

- Đại Đế, ta cũng chỉ là một người bình thường tinh tâm tu luyện, lần này cũng là vì một vị bằng hữu nên mới đến Quỷ giới, công lực ta cũng không tính là tinh thâm, chỉ là tùy tiện tu luyện mà thôi.

Lý Dương rất bình tĩnh nói.

Phong Đô Đại Đế mỉm cười nói:

- Lý Dịch đạo hữu, quả thật khiêm tốn, đúng là yếu điểm tu luyện. Dư Gia đạo hữu, luyện chế pháp Điệp Lăng, ta cho tới bây giờ chưa có nghe nói qua, lần này nhất định phải đại khai nhãn giới a, tốt rồi, ta cũng không cần nhị vị tỷ thí nữa. Tần Nghiễm, Diêm La, chúng ta đứng sang một bên xem hai vị cao thủ tỷ thí.

Phong Đô Đại Đế nói xong, liền cùng Tần Nghiễm Vương và Diêm La Vương tới bình ủy bên cạnh bắt đầu an tâm xem cuộc chiến.

Lý Dương trong lòng cũng cảm thấy có chút bất an, thần thức hắn cực kỳ lợi hại, vừa rồi trong khi Phong Đô Đại Đế nhìn hắn, Lý Dương cũng cảm nhận được một cỗ sát ý, hơn nữa cỗ sát ý này là từ đáy lòng Phong Đô Đại Đế phát ra xong rồi lại tiêu tán.

Nếu là Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ bình thường, phỏng chừng không phát hiện được, nhưng nguyên thần thần thức Lý Dương quá mức lợi hại, nên cảm nhận được.

Điểm ấy làm sao khiến Lý Dương không khiếp sợ.

Hấp thu Thủy chúc tính Lôi điện bốn nguyên, hơn nữa Lý Dương tinh thần tu vi đạt tới Ma Đế hậu kỳ, khiến cho hơi thở Lý Dương hoàn toàn thu liễm, ngay cả Phong Đô Đại Đế đều dò xét không ra, đây là chuyện tốt, có thể che giấu Lý Dương thân phận, nhưng cũng có điểm không hay.

Trong tâm trí Phong Đô Đại Đế cho rằng Lý Dương là cao thủ có thể so sánh với hắn. Thân là Quỷ giới đệ nhất cao thủ, tuyệt đối Phong Đô Đại Đế, từ trước tới nay, chưa có người có thể so với hắn, thân phận hắn đã cực cao nay tự nhiên gặp được một người có thể so với Quỷ giới cao thủ như hắn, hắn sẽ có phản ứng gì?

- Dư Gia đạo hữu, Lý Dịch đạo hữu, bây giờ sẽ xem nhị vị thi đấu, nếu thắng, sẽ đoạt được Luân Hồi châu. Tốt rồi, trận đấu bắt đầu!

Hồng phát lão giả tiếp tục điều khiển trận đấu.

Dư Gia giờ phút này con mắt sáng lên, từ trong tay xuất hiện ba khối quáng thạch Thiên Lam Thạch, Lam Hủy Thạch. Huyết Cự Lam. Ba loại quáng thạch này chỉ có Huyết Cự Lam là có thể so với Thanh Diệu Băng Thạch, Thiên Lam Thạch và Lam Hủy Thạch thấp hơn một chút, nhưng bọn chúng đều có chúc tính giống nhau. Cái này cũng là nguyên nhân vì sao ta lựa chọn ba loại quáng thạch này.

Dư Gia giờ phút này tản ra khí thế sắc bén, trong mắt cũng tinh quang lóe ra.

Giờ phút này hần mới chính thức là một Quỷ Đế cao thủ, chính thức là chuyên gia luyện khí.

- Điệp Lăng luyện chế pháp, lúc trước, ta còn chưa hoàn toàn thi triển ra, Điệp Lăng luyện chế pháp chia làm tam trọng Điệp Lăng, lục trọng Điệp Lăng và cửu trọng Điệp Lăng. Những trận trước, ta chỉ dùng tam trọng Điệp Lăng, lần này quyết định, vì sự tôn kính đối Lý Dịch đạo hữu, ta sẽ dụng tuyệt chiêu cửu trọng Điệp Lăng.

Một nhóm Cửu Muội Chân hỏa bắt đầu bao vây Thiên Lam Thạch Dư Gia bắt đầu phát ra thủ ấn quyết. Thủ ấn quyết chẳng những phải có thể mà còn phải nhờ rất nhiều vào tâm pháp, nhìn bên ngoài vô cùng đơn giản nên không thể biết có ý nghĩa chính thức là gì.

Dư Gia luyện khí rất chậm, hần từng bước từng bước luyện chế, nhưng đôi tay hần cho tới bây giờ vẫn không ngừng di chuyển, phẳng phát giống như họa quyền (vẽ vòng tròn), cứ thế họa quyền này chứa đựng họa quyền khác, phẳng phát như liên tiếp khôn cùng...

375. Chương 24: Chấn Phức Chấn Bội

- Lý Dịch huynh đệ, không nghĩ ngươi lại là luyện khí cao thủ, ngày ấy ta tùy tiện nói bằng quơ một câu nhưng ngươi thật sự lại tham gia thi đấu luyện khí, thật sự là không thể tưởng tượng được!

Tần Nghiễm Vương bay tới bên cạnh Lý Dương.

Lý Dương đứng một bên nhìn Dư Gia luyện khí, liền cười nói:

- Tần Nghiễm đại ca, nói thật nha, ta cũng chỉ về phương diện luyện khí là tương đối am hiểu mà thôi, biết tỷ đấu luyện khí này có Luân Hồi châu, ta đương nhiên phải tới rồi.

- Oa, xem ngữ khí huynh đệ, tựa hồ đối với trận đấu này thập phần nắm chắc ha?

Tần Nghiễm Vương con mắt sáng ngời.

Luyện khí cao thủ, vô luận là ở địa phương nào đều sẽ được trọng dụng.

- Chỉ cần này Dư Gia không luyện chế thần khí, ta sẽ nắm chắc.

Lý Dương trực tiếp nói, không có chút khiêm tốn, chính là một luyện khí cao thủ rất tự tin đầy ngạo khí.

Bản thân mình có Nhị Nghi Tịnh hỏa, nói về luyện khí, phỏng chừng cũng chỉ Đại Tôn có thể vượt qua hần.

- Ta sẽ chờ xem huynh đệ biểu diễn.

Tần Nghiễm Vương cười nói.

Lý Dương từ từ gạt đầu, nói:

- Tần Nghiễm đại ca kính thỉnh chờ đợi, đợi Dư Gia biểu diễn xong, Tần Nghiễm đại ca liền có thể xem ta luyện khí như thế nào.

Luyện khí trọng yếu nhất là hỏa, một khi uy lực hỏa phúc không đủ, cho dù người có kỹ thuật cũng sẽ vô dụng.

Lấy ví dụ là thần khí, với Cửu Muội Chân hỏa, cho dù người nghiên cứu kỹ thuật phức tạp kiểu gì đi nữa, cũng vô pháp luyện chế, đặc biệt với những khoáng thạch như Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch căn bản là không thể hòa tan, ngay cả quáng thạch cũng không thể hòa tan, thì luyện khí bằng niềm tin à? (cái này ta tự thêm - mrbxp)

Nhị Nghi Tịnh hỏa - chính là mơ tưởng mà mỗi một người luyện khí cao thủ đều muốn có, Nhị Nghi Tịnh hỏa mà xuất ra, cho dù Dư Gia tự tin như thế nào, lợi hại ra sao, cũng phải cúi đầu nhận thua.

Tần Nghiễm Vương đột nhiên nhướng mày:

- A, Lý Dịch huynh đệ, ta không phải đang quấy rầy ngươi sao, ngươi cứ ở đây an tâm chuẩn bị. Ta đến chỗ Đại Đế bên kia đang xem tiếp.

Tần Nghiễm Vương lúc này quay về Lý Dương nói.

Lý Dương gật đầu nói:

- Đại ca hãy đi đi.

Tần Nghiễm Vương cười liên bay khỏi Xích Phong, tới bên cạnh Phong Đô Đại Đế, Diêm La Vương.

vừa rồi Phong Đô Đại Đế thần thức truyền âm cho hắn, lúc này mới khiến cho Tần Nghiễm Vương rời đi Lý Dương phi tới.

- Đại Đế!

Tần Nghiễm Vương bay đến bên cạnh Phong Đô Đại Đế.

Nghe Phong Đô Đại Đế truyền âm hỏi chuyện.

- Tần Nghiễm, ta hỏi ngươi, Lý Dịch này rốt cuộc có thân phận gì?

Phong Đô Đại Đế đột nhiên thần thức truyền âm đến Tần Nghiễm Vương.

Tần Nghiễm Vương hiểu được Phong Đô Đại Đế không muốn làm cho ngoại nhân biết nội dung nói chuyện, cũng thần thức truyền âm đáp:

- Đại Đế, Lý Dịch vẫn ẩn cư tại Bắc Minh hải cùng Bắc Minh hải Côn Bằng Yêu Đế có giao tình không tệ.

- Có giao tình với Côn Bằng?

Phong Đô Đại Đế trong lòng âm thầm tính toán.

Nhìn thấy Lý Dương, Phong Đô Đại Đế trong lòng vẫn chưa yên tâm, hắn là Quỷ giới chí tôn, không người nào có thể xoay chuyển địa vị hắn, hôm nay lời đầu ra tên Lý Dịch ngay cả hắn cũng không thể nhìn thấu, sao không khiến cho Phong Đô Đại Đế cảm thấy nguy cơ, khiến cho Phong Đô Đại Đế trong lòng bất an, Phong Đô Đại Đế có thói quen nắm tất cả cục diện trong tay.

Lý Dương xuất hiện, khiến cho Phong Đô Đại Đế có loại cảm giác nắm không chắc.

- Những lời ngươi nói là thật?

Phong Đô Đại Đế dò hỏi.

- Thuộc hạ cam cam đoan việc này tuyệt đối là thật.

Tần Nghiễm Vương thập phần khẳng định nói, từ lúc Lý Dương nói ra “khuôn mặt, nắm tay”, hắn đã hoàn toàn tin tưởng rằng Lý Dương.

Phong Đô Đại Đế trong lòng thở dài một hơi.

- Hồng Thạch, ngươi nói Lý Dịch này nghiên cứu “Hồn Viên Hợp Tự Quyết” mất rất nhiều thời gian hả? từ trước lúc Bắc Minh hải xuất hiện đã nghiên cứu, việc này có đúng thật hay không?

Phong Đô Đại Đế cũng truyền âm sang hồng phát lão giả trên bình đài.

Hồng phát lão giả lúc này cũng truyền âm nói:

- Bẩm báo Đại Đế, mỗi một luyện khí giả đối với nghiên cứu bí pháp của mình đều rất trân quý, tuyệt không truyền ra ngoài. Vì vậy Lý Dịch nói Hồn Viên Hợp Tự quyết là do hắn nghiên cứu cũng không sai. Cho dù có người truyện thụ cho hắn, cũng không có khả năng các luyện khí cao thủ đều truyền thụ hắn... Ngoài ra, Hồn Viên Hợp Tự Quyết chính là luyện chế pháp quyết trọn vẹn, một người có thể hoàn toàn nghiên cứu

ra, thật sự khó có thể tưởng tượng, cơ hồ gần như không có khả năng. Lý Dịch này một mình nghiên cứu ra, quả thật là thiên tư cao vô cùng, phải mất rất lâu mới có thể. Cho nên thuộc hạ cho rằng Lý Dịch nói có thể là sự thật.

Phong Đô Đại Đế gật gật đầu. Hắn cũng là người cực kỳ thông tuệ, đương nhiên hiểu được đạo lý này, muốn đạt tới đỉnh cao, nếu không vất vả khổ công rèn luyện, tuyệt đối không có khả năng.

Hành nghiệp luyện khí, cơ hồ mỗi người đều phải có đặc trưng kinh nghiệm quý báu của mình, trừ phi là truyền cho đồ đệ.

Điều này cũng lý giải vì sao lúc trước Xi Vưu truyền cho Lý Dương (luyện khí), nghiêm lệnh Lý Dương không được phép truyền cho người khác.

“Lý Dịch này có thể đối với luyện khí hành nghiệp có thành tựu kinh người như thế, chắc chắn phải mất rất nhiều thời gian, hơn nữa toàn thân tâm đầu nhập vào trong đó. Xem ra, Lý Dịch này không phải loại người có dã tâm” Phong Đô Đại Đế có thể phán đoán, Lý Dịch này ẩn cư nhiều năm, chuyên tâm hiểu được thiên đạo, luyện khí cao thủ si tâm nghiên cứu.

Có thể ẩn cư nhiều năm, nhất định không phải loại người truy đuổi quyền lực.

Đột nhiên, Phong Đô Đại Đế trên mặt có một tia cười khổ. “Ai, lúc trước đảm nhiệm Quỷ giới Đại Đế, cũng nhiều năm rồi, ta cũng dứt không được.”

”A Di Đà Phật và Chuẩn Đề đạo nhân đều hiểu được Đại Viên Mãn, nhưng ta vẫn như trước vẫn ở tầng cuối cùng, mãi chưa đạt tới Đại Viên Mãn, có lẽ ngày nào ta có thể buông tha quyền lực, ngày đó ta mới có thể tiến lên thêm một tầng lầu.” Phong Đô Đại Đế hiểu hắn vẫn chưa thể hoàn toàn làm được.

Trận đấu tiến hành đã qua thêm một canh giờ, Lý Dương vẫn như trước chưa có động thủ, nhưng lúc này nhưng không có bất luận kẻ nào nói Lý Dương, bởi vì hắn ở các trận trước đã triển khai thực lực chính mình, hơn nữa các trận trước Lý Dương đều là đến gần cuối mới bắt đầu luyện chế.

Dư Gia luyện chế rất là thuận lợi, biểu hiện ra mặt, không tự kìm hãm được hiện ra vẻ tươi cười.

Thiên Lam Thạch đã hoàn toàn hòa tan, hơn nữa dung hợp đám thủ ấn quyết hình thành địa quang quyền, đồng thời Lam Hủy Thạch cũng bay tới Cửu Muội Chân hỏa rất nhanh liền nung chảy hoàn toàn Lam Hủy Thạch, đồng thời hòa tan hoàn toàn chất lỏng đang bao vây Thiên Lam Thạch.

Dư Gia hai tay kết xuất thủ ấn quyết càng thêm thâm ảo hình thành địa quang quyền, năng lượng ngày càng mạnh, dung hợp vào trong Lam Hủy Thạch.

“Ta rốt cục hiểu được” Lý Dương con mắt rồi đột nhiên sáng ngời, tới giờ phút này, hắn mới hiểu được nguyên lý.

Đương nhiên, cái này không phải Lý Dương chỉ nhìn Dư Gia thi triển thủ ấn quyết là đoán ra.

Hắn còn chưa có như vậy lợi hại, chủ yếu là bởi vì (luyện khí) ghi lại có một kỹ xảo gọi là “Liên Hoàn”.

Kỹ xảo này chính là mỗi luyện khí cao thủ Ma giới đều nghiên cứu đến.

Có thể nói trong nguyên lý “Liên Hoàn” là “Điệp Lăng” liên hoàn, bất quá phương pháp cơ bản nhất chính là “Điệp Lăng” cũng là “Liên Hoàn” sau khi biến đổi, tiến hóa, luyện chế thành công.

“Liên Hoàn” chỉ có thể xem như một tiểu kỹ xảo, mà “Điệp Lăng” cũng chỉ là một môn luyện chế pháp.

Hai người một người là địa, một người là thiên, chênh lệch quá lớn, bất quá nguyên lý cơ bản nhất lại giống nhau, tựa như “Liên Hoàn” là số học cơ bản thì “Điệp Lăng” là số học bậc trung giải phương trình nhiều nghiệm.

Trải qua ba canh giờ, Thiên Lam Thạch và Lam Hủy Thạch đã hoàn toàn dung hợp nhất thể. Lúc này Huyết Cự Lam cũng bị Cửu Muội Chân hỏa hoàn toàn bao vây, rất nhanh liền dung hóa thành chất lỏng.

Chất lỏng Huyết Cự Lam chuyển thành màu lam, có một cái điều hồng ở trong đó.

Chất lỏng này bao vây toàn bộ Thiên Lam Thạch và Lam Hủy Thạch, đồng thời Dư Gia tiếp tục thi triển ra luyện chế pháp “Cửu Trọng Điệp Lăng”, Huyết Cự Lam cũng không ngừng dung hợp đám thủ ấn quyết hình thành quang quyển, Dư Gia trên mặt nụ cười càng ngày càng sáng lạn “Cửu Trọng Điệp Lăng” cũng không phải muốn thi triển là thi triển được.

Thiên Lam Thạch, Lam Hủy Thạch, Huyết Cự Lam, mặc dù Huyết Cự Lam là tốt nhất nhưng nếu ba khối quang thạch đều là Huyết Cự Lam, ngược lại hiệu quả sẽ không bằng bây giờ, quan trọng là làm cho ba khối quang thạch có đặc trưng liên lạc, phẩm chất cũng là tương đồng, thập phần thích hợp với phương pháp luyện chế “Cửu Trọng Điệp Lăng”.

Phía dưới rất đông Quý giới nhân quan sát luyện khí đều mở to hai mắt nhìn, giờ phút này Dư Gia trong tay lại xuất hiện màu lam thủy lưu, giống như thủy lưu trong nước biển, từng đạo thủy lưu xoay tròn trên tay hắn.

Dư Gia giờ phút này khí thể hoàn toàn bộc phát, trên mặt cũng tản ra hồng quang.

“Cửu Trọng - điệp!” Thiên Lam Thạch, Lam Hủy Thạch, Huyết Cự Lam hoàn toàn dung hợp thành nhất thể, giống như sóng nhỏ lần lần, một hồi lâu sau đã hình thành một thanh trọng kiếm màu lam, tiếp theo Dư Gia một tiếng hét lớn, hoàn toàn do quỹ cụ lực hình thành thủy lưu bắt đầu vờn chung quanh trọng kiếm màu lam giống như trường xà uốn lượn, thủy lưu này không ngừng vi thống trừ trọng kiếm toàn nhiều.

Trọng kiếm cũng rung động theo, do bên trong rung động khiến cho ở đây cơ hồ tất cả mọi người khiếp sợ phát hiện ra trọng kiếm này uy lực quá kinh khủng, chỉ chấn động thôi mà không khí cũng chấn động, cái này chỉ là trọng kiếm tự thân chấn động mà thôi.

Thủy lưu vờn quanh càng ngày càng ít, nhìn kỹ mới có thể phát hiện, thủy lưu đều từ mũi trọng kiếm dung hợp vào trong kiếm thể. Dư Gia trên mặt tràn đầy nụ cười, trên ngực một giọt máu bay đi, nhanh chóng dung nhập vào trong đó, trích huyết nhận chủ.

- Lão nhân ta hơi diễn trò một chút.

Dư Gia vung tay phát ra một đạo Quỷ Minh lực, trực tiếp dung nhập vào lam sắc trọng kiếm kiếm trong cơ thể, lập tức trọng kiếm từ bên trong phát ra một đạo công kích kinh khí, Lý Dương thần thức lập tức cẩn thận quan sát.

Chỉ thấy đạo kinh khí từ bên trong trọng kiếm phát ra, bên ngoài trong lúc thẩm thấu, phẳng phát như không ngừng chấn phúc. Ở nội tạng thì chấn phúc gấp ba, ở trung ương cũng chấn phúc gấp ba, nên bên ngoài Huyết Cự Lam hình thành đao phong chấn phúc, tổng cộng uy lực gấp 9 lần kinh khí phát ra.

- Gấp 9 lần công kích!!! Cái này mà gọi là thượng phẩm quý khí sao? Chẳng phải gần bằng thần khí rồi còn gì.

Một người hô to.

Phong Đô Đại Đế nhất thời con mắt sáng ngời, lập tức tiến lên vui vẻ nói:

- Dư Gia quả nhiên là luyện khí cao thủ, ba khối quang thạch bình thường, sau khi luyện thành công lại có hiệu quả như vậy, thật sự... thật sự khiến ta bội phục! bội phục.

Phong Đô Đại Đế kích động không thôi.

- Chấn phúc gấp 9 lần, cửu trọng Điệp Lăng, quả nhiên thần kỳ!

Tần Nghiễm Vương và Diêm La Vương đều khiếp sợ.

Phía dưới hơn mười vạn người cũng huyền não theo, bọn họ cũng nghe được thanh âm không ít cao thủ phía trước đang xem cuộc chiến, hoàn toàn thấy rõ được trọng kiếm này lợi hại thể nào, nhất thời bàn luận sôi nổi.

Mọi người đều ồn ào bàn luận.

Tất cả mọi người đối với luyện chế pháp Điệp Lăng đều cảm thấy khiếp sợ.

- Cửu Trọng Điệp Lăng, Hồn Viên Hợp Vũ quyết có thể so sánh không?

Ngay từ đầu trận đấu một ít luyện khí tuyển thủ bị đào thải cũng ở phía sau cười mây nhìn, giờ phút này một gã luyện khí tuyển thủ trực tiếp nói.

Hiển nhiên, cửu trọng điệp Lãng thật sự quá mức lợi hại.

Không ít người đều nhìn về phía Lý Dương, bây giờ chính là muốn xem Lý Dương làm thế nào.

- Lợi hại, lợi hại, chấn phúc gấp 9 lần công kích, bội phục, bội phục!

Lý Dương nhân tình tình đặc cổn viên, cả kinh than vãn.

Chiến Thần Ngõa có thể chấn phúc gấp 10 công kích, chính là do Xi Vưu Đại Tôn tự mình luyện chế, vận dụng Như Phong Tự Bế bí pháp mà tạo thành hiệu quả chấn phúc, Lý Dương mặc dù Ma Thần Lục Tuyệt đại thành nhưng hẳn hiểu được “Đạo” của Xi Vưu hẳn đối với chính mình còn chưa đạt đến Đại Viên Mãn.

Hắn cũng luyện chế Hám Địa quyền sáo, lần đầu tiên luyện chế thượng phẩm ma khí, chấn phúc chỉ có gấp 5 lần, lần thứ hai Như Phong Tự Bế đại thành, chấn phúc hiệu quả cũng chỉ là gấp 8 mà thôi, cũng thích hợp với vũ khí công kích cận nhân.

Lý Dương xem qua Như Phong Tự Bế, hơn nữa cũng tham khảo qua lúc trước Xi Vưu luyện chế Chiến Thần Ngõa, mới có thể đạt tới hiệu quả chấn phúc gấp 8.

Nhưng Dư Gia này đối với “Cửu Trọng Điệp Lãng” đạt tới hiệu quả chấn phúc gấp 9.

- Dư Gia, Vũ Sơn ta cho tới bây giờ chưa từng nghĩ đến Quý giới ta lại có luyện khí cao thủ đẳng cấp như thế, nếu so sánh với người thì Cửu Trọng Lâu đệ nhất luyện khí sư căn bản không tính là gì. Sau khi trận đấu này chấm dứt, ta nhất định phải mời Dư Gia đến để cung ta làm khách.

Phong Đô Đại Đế quay về Dư Gia có vẻ thập phần khách khí, cũng tự xưng Vũ Sơn, không có chút ngạo khí.

- Đại Đế cho mời, lão đầu tử ta không dám không đi!

Dư Gia cũng không có cự tuyệt, nhất thời Phong Đô Đại Đế có vẻ rất là cao hứng.

Lý Dương đột nhiên ha ha cười to lên:

- Ta cũng không đến ngày thứ ba, kì nhiên Dư Gia đã luyện chế thành công, để cho ta chứng kiến được phương pháp luyện chế kinh người như thế, ta sẽ không lãng phí thời gian mọi người nữa, bây giờ, ta sẽ bắt đầu luyện chế!

Lý Dương không có chút lo lắng, trên mặt chỉ có một nụ cười điềm nhiên.

Tất cả ánh mắt mọi người đều hướng đến Lý Dương, vài trận đấu trước, Lý Dương đều là đợi cho gần cuối cùng mới bắt đầu luyện chế, lần này thái độ cũng tương tự, Dư Gia chấm dứt là hẳn liền bắt đầu.

Chỉ là...

Chấn phúc gấp 9 lần công kích thượng phẩm quý khí, Lý Dương có thể luyện chế ra thứ lợi hại hơn sao? Tất cả mọi người hoài nghi.

Kể cả Tần Nghiễm Vương lúc trước đối với Lý Dương rất tự tin cũng hoài nghi.

Lý Dương phát tay một chiêu, một tảng đá ngăm đen phiêu phù ra, từng đạo ngũ sắc thải quang từ trên tảng đá phát ra, mọi người trong lúc nhất thời đều trợn mắt há hốc mồm.

- Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch!

Tiếng kinh hô từ trong miệng Dư Gia vang lên, trong lúc nhất thời chung quanh hơn mười vạn người thể nhưng lại không có chút thanh âm, rất yên tĩnh, tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm nhìn Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch lẳng lặng phiêu phù.

376. Chương 25: Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa

Phong Đô Đại Đế Vũ Sơn, Tần Nghiễm Vương, Diêm La Vương, Dư Gia đều chờ đợi, tất cả mọi người đều mở to hai mắt nhìn.

Ngũ Thái Hồn Độn Thạch, chỉ có Yêu giới Nữ Oa cung Hồn Độn sơn mới có.

Quý giới cũng từng có cao thủ đến Yêu giới, dù sao Quý giới Quý Đế và Minh giới Minh đế, căn bản không thể phân biệt, năng lượng đều là Quý Minh lực, Nữ Oa Nương Nương mặc dù đối với Quý giới nhân không có thành kiến, cũng để cho một ít cao thủ lấy Ngũ Thái Hồn Độn Thạch.

- Lý Dịch huynh đệ, chẳng lẽ ngươi dùng Ngũ Thái Hồn Độn Thạch luyện khí?

Tần Nghiễm Vương khó tin hỏi.

Tất cả mọi người nhìn Lý Dương, đều không tin.

Dùng Ngũ Thái Hồn Độn Thạch luyện khí, điều kiện tiên quyết chính là có thể nung chảy Ngũ Thái Hồn Độn Thạch, chẳng lẽ Ngũ Thái Hồn Độn Thạch lại dễ dàng nung chảy sao?

- Lưỡng Nghi Tịnh hỏa!!! Chẳng lẽ Lý Dịch đạo hữu có Lưỡng Nghi Tịnh hỏa?

Dư Gia nhìn Lý Dương, trong mắt lóe quang mang chói bóng, đối với si mê luyện khí cao thủ mà nói, Lưỡng Nghi Tịnh hỏa chính là mơ tưởng rất muốn đạt đến, có Lưỡng Nghi Tịnh hỏa, liền có thể luyện chế thần khí.

Phía dưới hơn mười vạn người lại ồn ào.

- Lão thiên à, Ngũ Thái Hồn Độn Thạch. Chẳng lẽ muốn luyện chế thần khí, Lý Dịch tiên bối này quả nhiên thần bí khó lường. Hôm nay nói không chừng có thể đại khai nhãn giới.

- Hừ, này Lý Dịch mặc dù là Quý Đế, nhưng để luyện chế thần khí cũng không phải Quý Đế có khả năng làm được, dụng hỏa luyện chế phải là Lưỡng Nghi Tịnh hỏa, chính là Lưỡng Nghi Tịnh hỏa a. Ta vẫn chưa có nghe nói Quý Đế lại có Lưỡng Nghi Tịnh hỏa!

- Phải rồi, Lý Dịch này nói không chừng chỉ xuất ra Ngũ Thái Hồn Độn Thạch để dọa người thôi!

Một ít người làm không được lại cứ nghĩ người khác không làm được liền mượn lúc này để hủy danh dự Lý Dương.

- Không nhất định! các vị còn nhớ kỹ Lý Dịch tiên bối trong khi thi đấu đã tụ tập Hỏa chúc tính năng lượng trong thiên địa, chỉ một lúc đã tụ tập thành Cửu Muội Chân hỏa.

- Đối với năng lực khổng lồ chế lửa quả thực là không có ai bằng, nói không chừng Lý Dịch tiên bối thật sự có Lưỡng Nghi Tịnh hỏa!

Lời này vừa nói ra, nhất thời đám người phía dưới đa số người đều ủng hộ Lý Dương.

Phần đông người đứng xem Lý Dương, hoặc là kì vọng, hoặc là không tin, hoặc là muốn xem Lý Dương tiếp tục thể nào, nhưng là mặc kệ ra sao tất cả đều nhìn Lý Dương, đều chờ xem Lý Dương rốt cuộc làm thể nào để xử lý Ngũ Thái Hồn Độn Thạch này.

Lý Dương cười cười, tay phải vươn ra.

- Bồng!

Không khí một trận chấn động, một đóa hắc sắc hỏa hiem từ trong lòng bàn tay Lý Dương phát ra giống như hoa sen.

Lửa, là màu đen! vô luận là Phong Đô Đại Đế, Tần Nghiễm Vương, Diêm La Vương, hay là Dư Gia, Hồng Thạch cùng với này mấy cao thủ mới bị đào thải vẫn đang xem cuộc chiến, thậm chí kể cả hơn mười vạn Quý giới cao thủ đang quan sát phía dưới, đều im lặng.

- Ngọn lửa màu đen, chẳng phải là Lưỡng Nghi Tịnh hỏa sao?

Phía dưới một trận ồn ào vang lên.

- Không có khả năng. Quỷ Đế sao có thể sử dụng Lương Nghi Tĩnh hỏa, không có khả năng, nói không chừng là Lý Dịch làm ảo thuật. Thoạt nhìn là ngọn lửa màu đen, trên thực tế chỉ là lửa bình thường mà thôi.

Nhìn thấy hắc sắc hỏa trên tay Lý Dương giống như hoa sen, phía dưới càng trở nên huyền ảo.

Nhưng những người đang quan sát bên cạnh như bọn người Phong Đô Đại Đế, Tần Nghiễm Vương cũng không có một chút nghi vấn nào, bởi vì thần thức bọn họ dễ dàng có thể phát hiện đóa hắc sắc hỏa thoạt nhìn xinh đẹp kia thực tế kinh khủng cỡ nào.

Lý Dương vung tay lên.

Hắc sắc hỏa hoàn toàn bao vây Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch, từng thanh âm “Xuy Xuy” vang lên, từ mắt thường có thể trông thấy Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch bắt đầu bị nung chảy.

Phía dưới đã không còn thanh âm tranh luận.

Có thể hòa tan Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch, không phải Lương Nghi Tĩnh hỏa thì là cái gì? Không có một người dám cãi lại nữa, giờ phút này trong mắt bọn họ địa vị Lý Dương đã tăng lên, kể cả Phong Đô Đại Đế, đối với Lý Dương thái độ cũng là thay đổi 180 độ.

Lương Nghi Tĩnh hỏa a! Nó là khái niệm gì? Chính là nói rằng Lý Dương có thể luyện chế thần khí, một cao thủ có thể luyện chế thần khí, Quỷ giới còn chưa có một người có thể luyện chế thần khí, cho dù muốn luyện chế thần khí, cũng phải đi lên Tiên giới cầu cao thủ.

Tiên giới chỉ có Hỏa Đức chân quân, là Tiên thiên Hỏa Đức thân, đạt tới Tiên Đế cảnh giới, trong chân hỏa trong cơ thể là Lương Nghi Tĩnh hỏa, ngoại trừ Hỏa Đức chân quân, chỉ Đại Tôn mới có thể.

Tiên giới Hỏa Đức chân quân, tính tình kiêu ngạo, bởi vì ngoại trừ Đại Tôn, duy nhất chỉ có hắn mới có thể luyện chế thần khí, địa vị tôn sùng, tự nhiên tương đối kiêu ngạo, muốn hắn luyện chế thần khí ư? Phải cực kỳ khó khăn.

Những cao thủ Quỷ giới đều ném qua rất nhiều uất ức.

Nếu cầu Đại Tôn... lại càng khó.

Đại Tôn luyện khí cho người? Có thể hả? Thế nhưng bây giờ Quỷ giới rốt cục cũng có một người có thể luyện chế thần khí.

Quỷ giới nhân ở đây trong lòng độ kích động không thôi, một cao thủ có thể luyện chế thần khí, đại diện cho rất nhiều thứ, kể cả Phong Đô Đại Đế từ nay về sau cũng phải khách khí đối đãi hắn, còn có rất nhiều Quỷ Đế cao thủ đều rất muốn thần khí.

Giờ phút này, những người ở đây đều không dám quấy rầy Lý Dương, chăm chú nhìn Lý Dương luyện chế thần khí.

- Hô hô...

Hỏa diễm chớp chớp, không khí rung động, cũng không biết Lý Dương làm thế nào mà Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch đã biến thành một thanh trọng kiếm.

Lúc trước lấy ra một khối Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch, đã sớm chuẩn bị toàn bộ, vừa vận hình thành một thanh trọng kiếm.

“Trọng kiếm này đương nhiên có thể luyện chế thành thần khí, nói không chừng từ nay về sau ta còn có thể đem nó để trao đổi một ít Luân Hồi châu, cũng không nên luyện chế quá tốt, đem phương pháp Như Phong Tự Bế dung nhập vào trong là được rồi.” Lý Dương trong lòng có quyết định, lúc này con mắt nhắm lại.

Hai tay từng đạo thủ ấn quyết nhẹ nhàng phát ra, Lý Dương trực tiếp hấp thu Thủy chúc tính năng lượng trong thiên địa, giống như hấp thu Hỏa chúc tính năng lượng tạo thành Cửu Muội Chân hỏa, Thủy chúc tính năng lượng này cũng cực kỳ tinh túy.

Tùng đạo thủ ấn quyết bắt đầu không ngừng xoay xung quanh, lấy Lý Dương làm trung tâm, lượn chung quanh thân Lý Dương thành những vòng tròn phát ra mê huyền quang mang.

“Hồn Viên Hợp Tự Quyết, hơn nữa lại dung hợp thiên đạo ở trong đó. Lợi hại, lợi hại!” Đôi mắt Dư Gia đột nhiên sáng lên, giống như một người nghèo khổ nhìn thấy mười vạn nguyên tệ, hai mắt giống như soi thẳng vào Lý Dương, nhìn chăm chăm hẳn, e sợ là nhìn không rõ.

“Lý Dịch đạo hữu đối với cảm ngộ thiên đạo quả nhiên cao thâm, lại có thể dung hợp vào trong luyện khí.” Phong Đô Đại Đế cả kinh than văn, hẳn đối với thiên đạo cũng hiểu được khá sâu, liếc mắt nhìn xuyên thủ ấn quyết của Lý Dương có ẩn chứa nhẹ huyền ảo ở trong đó.

Hắc sắc trọng kiếm bay tới đỉnh đầu Lý Dương.

Lý Dương liền tiếp phát ra hàng ngàn thủ ấn quyết.

Tùng đạo mê ly quang mang không ngừng xoay tròn chung quanh Lý Dương, quang mang phát ra bốn phương mười hướng, hết thấy có vẻ mê luân mê hoá, Lý Dương liền khoanh chân ngồi trên đỉnh núi.

Đột nhiên đôi mắt Lý Dương mở ra, giống như Lôi điện lôi phạt.

- Hợp!!!

Một tiếng quát vang vọng cả thiên địa, thủ ấn quyết hình thành từng đạo quang mang xoay tròn rồi hoàn toàn dung nhập vào trong hắc sắc trọng kiếm, trong lúc nhất thời từng đạo thải quang bao vây hắc sắc trọng kiếm, không người có thể thấy rõ chân diện mục của trọng kiếm.

Rất lâu sau.

Trên mặt Lý Dương có tia mỉm cười, tay vươn ra.

Một tiếng kiếm ngân vang lên, không gian trở nên chấn động, không gian xuất hiện nhiều vết nứt.

Trọng kiếm liền bay tới trên tay Lý Dương, giờ phút này trọng kiếm vẫn là hắc sắc như trước.

Trên thân kiếm trên có nhiều đạo gợn sóng, hơn nữa không ngừng lưu động, cực kỳ huyền diệu.

- Các vị, ta đã luyện chế thành công, trọng kiếm này chính thể đã hoàn tất cả đều là từ Ngũ Thái Hồn Độn Thạch luyện thành, giống như nhất thể, thân mình chẳng những có hiệu quả công kích chấn phúc gấp 8, lại có thể hòa tan 8 phần lực công kích đối phương, phòng chừng chỉ chịu một phần áp lực mà thôi.

Lý Dương mỉm cười nói.

Mặc dù này thần khí công kích chấn phúc chỉ có tám bội, không bằng thượng phẩm quý khí Dư Gia chấn phúc gấp 9, nhưng thần khí phòng ngự cũng có thể hòa tan cực đại bộ phận công kích, 8 phần công kích, chỉ cần chia ra, công kích phòng ngự tăng lên, hiệu quả cũng tốt hơn nhiều.

Yên tĩnh.

- Lợi hại, bội phục, bội phục a, Lý Dịch đạo hữu, ta nhận thua, lão nhân ta luyện chế chỉ là thượng phẩm quý khí mà thôi, về bản chất đã không bằng Lý Dịch đạo hữu người rồi, hơn nữa Lý Dịch đạo hữu người chẳng những luyện chế ra thần khí, lại có công kích công kích chấn phúc, phòng ngự phương diện cũng hòa tan đại bộ phận công kích của đối phương, phòng chừng kể cả Tiên giới Hỏa Đức chân quân cũng không bằng đạo hữu người, Quý giới ta tự nhiên có thiên tài như thế lão nhân ta cũng cảm thấy kiêu hãnh.

Dư Gia ha ha cười to lên.

Hắn thua, căn bản không cần phải bình phán, từ lúc Lý Dương phát ra Lương Nghi Tịnh hỏa, thắng bại đã định.

Dù cho Dư Gia hẳn có luyện chế quý khí thế nào đi nữa thì cũng kém xa thần khí.

Đây là hai tầng khác biệt, căn bản không có thể so sánh, hơn nữa Lý Dương hẳn luyện chế thần khí cũng có chấn phúc hiệu quả, trên thần khí có thể thêm hiệu quả chấn phúc, luyện chế càng thêm khó khăn.

- Ha ha, Quý giới ta cũng đã có một cao thủ có thể luyện chế thần khí, từ hôm nay trở đi, Quý giới ta cũng có thể tự ngạo rồi, Lý Dịch đạo hữu, lần này tỷ thí người thắng, phần thưởng Luân Hồi châu sẽ trao cho người.

Phong Đô Đại Đế ha ha cười to đi tới trước mặt Lý Dương, có vẻ rất là nhiệt tình.

- Lý Dịch huynh đệ, người sao không nói cho ta biết, người có thể luyện chế thần khí a, có tài nghệ như thế, muốn có Luân Hồi châu, tuyệt đối không phải việc khó.

Tần Nghiễm Vương tiến lên mắng:

- Con gái ta Hiểu Tuệ vẫn muốn một món đồ thần khí, ta đã nhiều năm như vậy, cũng đã có một khối Ngũ Thái Hồn Độn Thạch nhưng khổ nỗi vô pháp luyện chế, Tiên giới Hỏa Đức chân quân luyện chế một lần, lại đòi một khối Ngũ Thái Hồn Độn Thạch cho nên phải kéo dài tới hôm nay. Lý Dịch huynh đệ, người nhất định phải giúp ta một lần, đương nhiên, sự tình Luân Hồi châu, ta nhất định sẽ hết sức hỗ trợ.

Lý Dương vừa muốn nói chuyện, đột nhiên Diêm La Vương cũng tiến lên tới.

- Lý Dịch đạo hữu rất cần Luân Hồi châu phải không?

Phong Đô Đại Đế hỏi.

Lý Dương khi trước cười nói:

- Ta từng đi qua Minh giới, cùng một gã Ma giới tiểu hữu kết làm huynh đệ kết nghĩa, lần này chính là thụ sở thác của tiểu hữu, muốn vì hắn mà tìm người yêu hắn tại Nhân giới, mà người yêu hắn lại chính là ở Quỷ giới.

- Ủm, sau khi người chết đến Quỷ giới, đều có thể xuất hiện tại Thập điện Diêm vương, việc này phải thử lần lượt.

Phong Đô Đại Đế gật đầu nói, hắn hoàn toàn hiểu được, Luân Hồi kính chỉ có Luân Hồi châu mới có thể điều tra.

- Lý Dịch đạo hữu, bằng hữu tốt của ta Sở Giang Vương vẫn muốn luyện chế một món đồ thần khí, nhưng hắn và Hỏa Đức chân quân quan hệ không tốt, tin rằng người vì hắn luyện chế một món thần khí, hắn nhất định sẽ cho người Luân Hồi châu.

Diêm La Vương cũng cười cười đi tới.

Giờ phút này những người chung quanh, vô luận là Phong Đô Đại Đế hay những người khác, đều đối với Lý Dương rất nhiệt tình.

Lý Dương đều cảm nhận được.

Trên mặt Lý Dương mỉm cười, hết thấy đúng như hắn sở liệu, Lương Nghi Tịnh hỏa vừa ra, luyện chế một món đồ thần khí, thân phận chính mình lập tức không giống trước kia, mỗi một người đối với Lý Dương thái độ cũng bất đồng, tin tưởng rằng kể từ nay việc điều tra tung tích Tuyết tại Quỷ giới sẽ đơn giản hơn nhiều.

- Lý Dịch đạo hữu, Dư Gia đạo hữu, ta tại đế cung đã chuẩn bị sẵn yến tiệc, không biết có thể nể mặt ta mà tới hay không?

Phong Đô Đại Đế quay về Lý Dương và Dư Gia nói.

Từ khi Lý Dương xuất hiện, danh tiếng của Dư Gia hoàn toàn bị che khuất, trên thực tế dựa vào “Điệp Lăng” luyện chế pháp đã khai sáng một loại hình luyện chế phương pháp của luyện khí tông sư, tuyệt đối là được vạn nhân kính ngưỡng chúc mừng.

Giờ phút này, đãi ngộ như vậy lại dành cho Lý Dương.

- Lý Dịch đạo hữu, chẳng lẽ ngay cả điểm ấy cũng không nể mặt ra?

Phong Đô Đại Đế tựa hồ có chút tức giận.

Lý Dương cười nói:

- Không, ta đang suy nghĩ, sau trận đấu này người định thưởng Luân Hồi châu cho ta vào lúc nào?

Lý Dương đứng bên cạnh giả bộ tiểu gia tử.

Mọi người vừa nghe xong, không nhịn được cười to, mọi người cũng biết Lý Dương chỉ là hay nói giỡn mà thôi.

- Tốt, Luân Hồi châu này, ta sẽ trực tiếp cho người. Tốt rồi, có thể đến đế cung rồi.

Phong Đô Đại Đế giờ phút này đối với Lý Dương nhiệt tình vô cùng.

Lý Dương mỉm cười trứ tiếp nhận Luân Hồi châu, nói:

- Thịnh tình của Đại Đế như thế, Lý Dịch sao dám chối từ?

Đồng thời, Lý Dương nhìn về phía Tần Nghiễm Vương nói:

- Tần Nghiễm đại ca, sau khi tiếp yến, ta sẽ cùng người đi Tần Nghiễm thành, lời Lý Dương tiểu hữu nhắc nhở ta vẫn đọng ở trong lòng, không sớm ngày hoàn thành thật sự không thể tâm an.

- Được rồi, có Luân Hồi châu, lần này sẽ đơn giản hơn. Sau khi Yến tiệc, ta sẽ cùng người quay về Tần Nghiễm thành, giúp người thông qua Luân Hồi kính điều tra một lần.”

Tần Nghiễm Vương thống khoái nói.

Lập tức Phong Đô Đại Đế nhiệt tình chỉ huy thủ hạ, Lý Dương bọn người liền hướng đế cung bay đi.

oOo

- Khái!

Một thân bạch tuyết trường sam, trung niên nhân đầu bạc phiêu phiêu chậm rãi xoay người rời đi, thấp giọng thở dài than vãn:

- Luân Hồi châu, lúc nào mới có thể có một viên Luân Hồi châu.

- Tầm Hoan đại ca, nhất định phải chờ ta.

Một cô nương quần áo màu phấn hồng lập tức đi theo phía sau bạch y trung niên nhân đầu bạc, một lát sau, trung niên nhân này liền biến mất trong đám người.

377. Chương 26: Chiêu Lãm

Giờ phút này, được Phong Đô Đại Đế dẫn đường, đoàn người Lý Dương bay về phía đế cung của Phong Đô Đại Đế.

Đế cung cực lớn, quả thực chỉ một phần của Phong Đô thành thôi, nhưng đạt tới gần ngàn dặm, so với đế cung tại địa cầu thời thượng cổ thì hoàng cung không biết lớn hơn bao nhiêu lần, bọn người Lý Dương từ cửa cung đi vào, sau đó những cao thủ này giống như tản bộ đi vào đế cung.

Thiên đạo tự nhiên.

Phong Đô Đại Đế đối với cảm ngộ thiên đạo đã đạt tới một mức cực kỳ cao, cách bố trí đế cung này làm cho người ta cảm thấy “thượng tâm duyệt mục” (thoải mái ngắm nhìn), giống như tự nhiên mà hình thành, thác nước, hồ nước, núi nhỏ... đoàn người Lý Dương đều thưởng tâm duyệt mục.

- Các vị đạo hữu, theo ta đế Tiểu Vân Phong cùng thưởng thịnh yến, được chứ?

Phong Đô Đại Đế mỉm cười quay về chúng nhân nói.

- Thịnh tình Đại Đế như thế, bọn tại hạ đương nhiên phải đi rồi.

Lý Dương gật đầu nói.

- Tiểu Vân Phong, ở Tiểu Vân Phong mà hưởng thụ tửu yến thật sự đúng là một kiểu hưởng thụ, đã lâu không có đến Tiểu Vân Phong, lần này cũng nhờ Lý Dịch huynh đệ và Dư Gia đạo hữu.

Tần Nghiễm Vương ha ha cười nói.

Mọi người đàm luận cười nói, lập tức liền bước lên mây đi lên Tiểu Vân Phong.

Lần này tham gia yến hội tổng cộng có sáu người, Phong Đô Đại Đế Vũ Sơn, Tần Nghiễm Vương, Diêm La Vương, Lý Dương, Dư Gia cùng với Quỷ Đế cao thủ duy nhất trên bình ủy Hồng Thạch.

Sáu người đều là Quỷ Đế cao thủ, đều là Quỷ giới thượng tầng nhân vật.

Tiểu Vân Phong, phía trên vân vụ bao phủ, giống như tiên cảnh.

Trên đỉnh Tiểu Vân Phong.

- Các vị đạo hữu xin mời ngồi!

Phong Đô Đại Đế đương nhiên phải vào vị trí chủ tọa, bọn người Lý Dương còn lại tùy ý chọn một vị trí ngồi.

Chia ra hai bên, sáu người cứ thế ngồi, lập tức một đám mây nữ vũ cơ bay tới.

Trong vân vụ mờ ảo bắt đầu ca múa, đồng thời đám thị nữ xinh đẹp cũng đang cầm các loại mỹ thực đưa đến trước bàn sáu người.

- Các vị, hôm nay ta thực sự rất cao hứng, ha ha, Quỷ giới ta rốt cục cũng ra một vị cao thủ có thể luyện chế thần khí. Điều này từ cổ chí kim cho đến nay chưa từng có, vì thế chúng ta nên cạn một chén. Nào, cạn chén!

Phong Đô Đại Đế cười to rồi cầm một ly rượu ánh đồng khá cổ.

- Năng lực khống chế lửa của Lý Dịch đạo hữu quả thật xuất thần nhập hóa, chẳng những có thể hấp thu Hỏa chúc tính năng lượng trong thiên địa hình thành Cửu Muội Chân hỏa, tự thân hỏa cũng đạt tới Lưỡng Nghi Tịnh hỏa. Chỉ dựa vào điểm này, bất kì luyện khí giả nào cũng không thể bằng Lý Dịch đạo hữu. Quan trọng nhất chính là, Lý Dịch đạo hữu đối với luyện khí, cũng cực kỳ tinh thông, vô luận là kỹ thuật luyện khí, cũng như chân hỏa bản thân, Lý Dịch đạo hữu đều đạt tới độ cực hạn. Phóng nhãn luyện khí giới, người nào có thể so cùng Lý Dịch đạo hữu, Quỷ giới ta xuất hiện anh hào này, lão nhân ta cũng phải cạn một chén!

Dư Gia cũng cực kỳ cao hứng, nâng chén lên.

Mọi người liền nhìn Lý Dương mà tán thưởng, Lý Dương cũng chỉ cười nâng chén, mọi người cũng nâng theo.

- Đại Đế, Tiểu Vân Phong này linh khí mật độ thật lớn, tựa hồ so với ngoại giới còn cao hơn mấy chục lần, điều này là do đâu vậy?

Lý Dương cười dò hỏi, đi tới Tiểu Vân Phong này, Lý Dương thấy chỗ này linh khí mật độ chợt gia tăng hơn nhiều lần nên đương nhiên hẳn tò mò.

Phong Đô Đại Đế trên mặt không nhin được tươi cười, vị hồng phát lão giả trên bình ủy, cũng chính là Hồng Thạch cười nói:

- Đại Đế đã từng một lần thám hiểm vào trong Kính Nguyệt hồ, lần đó lấy được tám khóa Luân Hồi châu, từ đó ở Quỷ giới hình thành nên một giai thoại, rồi sau đó Đại Đế liền sử dụng sáu khóa Luân Hồi châu bố trí đại trận, dung nhập vào trong Tiểu Vân Phong, Luân Hồi châu dễ dàng đã thông thiên địa, hấp dẫn rất nhiều linh khí, mới tạo thành Tiểu Vân Phong như thế lúc này.

- Sáu khóa Luân Hồi châu, cũng chỉ có Đại Đế mới có thể phóng túng như thế a!

Bọn người Tần Nghiễm Vương Diêm La Vương đều cảm thán.

- Sáu khóa!

Lý Dương trong lòng run lên.

Lão thiên a, sáu khóa Luân Hồi châu, Lý Dương hiện tại liều mạng như vậy cũng vì Luân Hồi châu, nhưng không ngờ Phong Đô Đại Đế này lại có hào khí xuất ra sáu khóa Luân Hồi châu bố trí Tiểu Vân Phong này mới khiến Tiểu Vân Phong có linh khí như thế bức nhân.

Sáu khóa, đủ cho Lý Dương điều tra sáu lần.

Uống xong mấy chén rượu ngon, hào khí cũng nóng lên, sáu người cùng nhau đàm luận, không hề câu thúc.

Phong Đô Đại Đế đột nhiên nói:

- Lý Dịch đạo hữu, Dư Gia đạo hữu, từ trước tới nay, Cửu Trọng Lâu ở Quỷ giới chính là tuyệt đối bá chủ trong luyện khí hành nghiệp, cho nên hôm nay thấy Lý Dịch đạo hữu và Dư Gia đạo hữu, ta nghĩ Cửu Trọng Lâu sẽ không đáng để nhắc tới nữa, giống như lạc nhật hoàng hoa (mặt trời lặn).

Dư Gia vừa nghe đã biết ý tứ Phong Đô Đại Đế, trầm tư một lúc.

Lý Dương cũng trầm tư, thực tế Lý Dương đúng là dở khóc dở cười tự nhủ “Phong Đô Đại Đế này thật sự là... ta lần này là đến tìm kiếm Tuyệt, nếu tìm được Tuyệt, ta sẽ lập tức rời khỏi Quỷ giới, ta trợ giúp hần, sao có thể được?”

Phong Đô Đại Đế nhìn hai người trầm tư, lúc này cười nói:

- Ta xin thỉnh Lý Dịch đạo hữu và Dư Gia đạo hữu đến trợ giúp ta, tự nhiên sẽ không xử tệ hai vị, thù lao chắc chắn không tệ hơn nữa mỗi ngàn năm còn có thể có một viên Luân Hồi châu, như thế được không?

Một ngàn năm có một viên Luân Hồi châu, đối với phần thưởng ngoài này, đã là rất cao rồi.

Dù sao mở Kính Nguyệt hồ để thám hiểm, cũng mấy ngàn năm mới làm một lần, thời gian không xác định, đều do Phong Đô Đại Đế sở định, bình thường khoảng một - hai ngàn năm, tiến vào Kính Nguyệt hồ trong tìm kiếm Luân Hồi châu một lần, Phong Đô Đại Đế công lực cao mới có thể lấy được vài khóa còn lại Thập điện Diêm vương phần lớn chỉ một hoặc hai khóa mà thôi.

Chia đều ra, Thập điện Diêm vương còn chưa được một viên.

Phong Đô Đại Đế nói cấp cho Lý Dương và Dư Gia cứ một ngàn năm lại có thêm một viên Luân Hồi châu, đích thực là quá ưu ái.

- Đại Đế đã nói như thế, lão nhân ta đương nhiên phải nể mặt Đại Đế, việc này ta đáp ứng. Còn về thù lao, ta tịnh không quan tâm, cứ một ngàn năm một viên Luân Hồi châu chỉ cần như vậy là khiến ta thỏa mãn rồi.

Dư Gia cười, hai con mắt đều híp lại.

Dư Gia, tinh thần tu vi mới chỉ Quỷ Đế trung kỳ mà thôi, hần muốn đột phá đạt tới Quỷ Đế hậu kỳ, cũng không phải vậy dễ dàng, thông qua Luân Hồi châu, cảm ngộ được thiên địa, tinh thần tu vi cũng sẽ gia tăng rất nhanh, đối với Quỷ Đế cao thủ, độ hấp dẫn của Luân Hồi châu quả thực rất lớn.

Bước lên cùng thuyền với Phong Đô Đại Đế, Dư Gia hần từ nay về sau cũng có thể an tâm tu luyện, hơn nữa có thể chuyên tâm luyện khí, không phải lo nghĩ gì thêm.

- Tốt, Vũ Sơn ta một lời nói tựa chín đinh, Dư Gia, một ngàn năm một viên Luân Hồi châu, cái này ta có thể khẳng định.

Phong Đô Đại Đế trên mặt nở nụ cười.

Hần rất rõ ràng luyện khí hành nghiệp lợi nhuận lớn cỡ nào.

Cửu Trọng Lâu trở thành Quỷ giới đệ nhị thế lực cũng là vì nó.

Bất quá chỉ một viên Luân Hồi châu mà thôi, đối với Phong Đô Đại Đế mà nói, áp lực tịnh không lớn. Hơn nữa Phong Đô Đại Đế hẳn tùy lúc có thể mệnh lệnh Thập điện Diêm vương đến mở Kính Nguyệt hồ, tùy ý có thể vào thám hiểm, còn lo lắng Luân Hồi châu không đủ sao?

- Lý Dịch đạo hữu, chẳng lẽ ngươi chê thù lao này của ta không tốt?

Phong Đô Đại Đế thấy Lý Dương không lên tiếng nên lúc này dò hỏi.

Dư Gia cười nói:

- Đại Đế, Lý Dịch đạo hữu có thể luyện chế thần khí cao thủ, địa vị tự nhiên so với lão nhân ta thì cao hơn rất nhiều. Đại Đế đích xác nên gia tăng thù lao.

Phong Đô Đại Đế vừa nghe, lập tức cười nói:

- Nói phải lắm, rất hay, vô luận các loại thiên tài địa bảo hay là Luân Hồi châu thế nào, hết thấy đều có thể bàn bạc, chỉ cần Lý Dịch đạo hữu đáp ứng ta, như vậy đi một ngàn năm hai khóa Luân Hồi châu thì thế nào? Coi như bản thân ta cũng không có khóa nào, ha ha...

Trên thực tế, một khi Phong Đô Đại Đế tiến vào luyện khí hành nghiệp, mỗi ngàn năm có thể kiếm một lượng lớn lợi nhuận, lợi nhuận này đa phần quỹ nguyên thạch, thiên tài địa bảo cùng với Luân Hồi châu, thượng phẩm quý khí bình thường, đều là vô giới chi bảo, chỉ có Luân Hồi châu mới có thể trao đổi.

Từ phương diện này mà nói, Phong Đô Đại Đế cũng có thể kiếm được rất nhiều, tự nhiên sẽ không mất không ít Luân Hồi châu.

- Lý Dịch huynh đệ, Đại Đế thực sự trả thù lao rất cao, Cửu Trọng Lô đệ nhất luyện khí sư, cũng bất quá hai ngàn năm mới có một viên Luân Hồi châu, không ít thiên tài địa bảo.

Tần Nghiễm Vương quay về Lý Dương khuyên.

Lý Dương vẫn như trước không lên tiếng.

- Một ngàn năm hai khóa Luân Hồi châu còn chưa đủ?

Phong Đô Đại Đế từ từ nhú mày.

Hai khóa đã là cực hạn, cái này cũng còn xem tình hình Lý Dương có thể luyện chế thần khí.

Lý Dương trong lòng thầm nghĩ "Đương nhiên là không đủ, một ngàn năm mới có hai khóa, ta không có thời gian chờ đợi ngàn năm, hơn nữa Thập điện Diêm vương có mười Luân Hồi kính, ai biết phải điều tra bao lần, hai khóa Luân Hồi châu này tịnh không đủ.

Lòng kiên nhẫn của ta cũng có hạn, nếu trong một năm cũng không thể thu thập đủ Luân Hồi châu, ta sẽ trực tiếp bán thần khí.

Lý Dương không thể chấp nhận. Một Quỷ giới nhân, mặc dù cứ ngàn năm có hai khóa Luân Hồi châu đãi ngộ cực cao, nhưng hẳn không có khả năng cứ chờ ở Quỷ giới mấy ngàn năm, Lý Dương muốn có nhiều hết cỡ.

Nhưng bên ngoài, Lý Dương lập tức nói:

- Không, không, Đại Đế, thù lao quả thực rất cao, nhưng Lý Dịch thật sự không thể nhận, lần này ta chỉ vì tiểu huynh đệ ở Ma giới mà đến điều tra một chút tin tức người yêu hắn, đợi sau khi điều tra xong, ta sẽ tiếp tục trở về an tâm tĩnh tu, đối với công danh lợi lộc ta thực sự không quan tâm.

Phong Đô Đại Đế ngăn ra, Tần Nghiễm Vương, Diêm La Vương, Dư Gia cùng Hồng Thạch nhìn nhau, trong lúc nhất thời cũng không nói chuyện có thể nói.

Một ngàn năm hai khóa Luân Hồi châu, đãi ngộ như thế tìm đâu ra? Cho dù Thập điện Diêm vương cũng còn chưa được.

- Lý Dịch đạo hữu, ngươi cứ từ từ ngấm lại, không nên vội vã trả lời.

Phong Đô Đại Đế rất muốn Lý Dương giúp hắn, dù sao Lý Dương là siêu cấp luyện khí cao thủ có thể luyện chế thần khí, luyện chế thần khí a, phóng nhãn tại Lục giới, ngoại trừ Đại Tôn, cũng chỉ có hai ba người có bản lĩnh như vậy nếu không phải Tiên thiên Hỏa Đức thân.

- Lý Dịch huynh đệ, người cứ suy ngẫm kỹ lại đi, đây chính là cơ hội tốt a!

Tần Nghiễm Vương cũng khuyên.

Dư Gia, Diêm La Vương bọn người cũng đều khuyên bảo Lý Dương, Phong Đô Đại Đế cũng nhìn Lý Dương.

Lý Dương chậm rãi lắc đầu, cười nói:

- Phong Đô Đại Đế, thật sự xin lỗi, có lẽ ta đối với ngoại giới không chỗ nào cần, cuộc sống ẩn cư thích hợp với ta hơn, đương nhiên, nếu Đại Đế muốn luyện chế thần khí, cũng có thể tìm ta, nhưng việc người vừa nói cũng không cần phải nói thêm.

Lý Dương ngữ khí kiên định.

Mọi người đều là lắc đầu, Phong Đô Đại Đế không chút tức giận, cười nói:

- Nhân các hữu chí (mỗi người có chí riêng), việc này cũng không thể cưỡng cầu.

Phong Đô Đại Đế rất rõ ràng, đạt tới Quỷ Đế hậu kỳ siêu cấp cao thủ, tinh thần đều thập phần kiên định, cũng cực kỳ có chủ kiến, một khi đã ra quyết định sẽ không sửa đổi, khuyên bảo cũng vô dụng, không bằng cứ giữ lấy mối quan hệ tốt.

- Nào, không nói chuyện đó nữa, uống rượu, uống rượu!

Phong Đô Đại Đế nói sang chuyện khác, cười nâng chén.

Trên cửu trùng thiên, mây mù bao quanh, lưỡng đạo lưu quang đang Xuyên Vân Toa Vụ, chính là hai người Lý Dương và Tần Nghiễm Vương.

Hai người cước đạp mây bay, cực nhanh hướng đến Tần Nghiễm thành.

- Lý Dịch huynh đệ, không phải ta nói người, Đại Đế đối đãi người đích xác không tệ, một ngàn năm hai khóa Luân Hồi châu, nếu là ta đã sớm chấp nhận rồi, thế nhưng người đối với việc này lại từ chối. Người nên biết, đạt tới Quỷ Đế hậu kỳ, nếu nhờ Luân Hồi châu, đối với cảm ngộ thiên đạo tăng lên nhanh hơn rất nhiều à.

Tần Nghiễm Vương thở dài nói, hiển nhiên cũng vì chuyện Lý Dương cự tuyệt mà cảm thấy tiếc hận.

Lý Dương không thềm để ý cười:

- Tần Nghiễm đại ca, ta vẫn còn thích tiêu diêu cho nên nếu đi theo Đại Đế làm một luyện khí sư, nói thật nha, ta thật sự rất không thích, hơn nữa... cảm ngộ thiên đạo, đâu nhất định phải dùng Luân Hồi châu?

Tần Nghiễm Vương không nói gì.

Hắn và Lý Dương nói chuyện phiếm, biết Lý Dương cho tới bây giờ chưa có sử dụng quá Luân Hồi châu, chưa hề sử dụng Luân Hồi châu mà tinh thần tu vi đã đạt tới cảnh giới như thế, quả thật rất dọa người.

Cùng hắn đi như vậy, Tần Nghiễm Vương đã không còn chuyện có thể nói.

- Tinh thần tu vi Quỷ Đế hậu kỳ, nghe Đại Đế nói, người so với hắn tinh thần còn mạnh hơn, hơn nữa lại có Lưỡng Nghi Tịnh hỏa, có thể luyện chế thần khí, huynh đệ, ta đúng là có chút ghen tị với người.

Tần Nghiễm Vương thở dài nói.

Lý Dương cười, không nói. Không lâu sau, hai người liền xuyên qua cửu thiên cực từ lôi sát, trực tiếp hướng Tần Nghiễm thành phía dưới bay tới.

- Đi theo ta!

Tần Nghiễm Vương ra lệnh một tiếng, trực tiếp hướng Tần Nghiễm thành bay đi, Lý Dương gật gật đầu, cũng theo phía sau, lần này hẳn và Tần Nghiễm Vương đến Luân Hồi tỉnh, cả Quỷ giới Thập điện Diêm vương có tổng cộng mười đại Luân Hồi tỉnh.

Quỷ giới có mười cửa lớn, mỗi cánh cửa vào là có một vòng hồi tỉnh.

- Hô!

Tần Nghiễm Vương hạ xuống, Lý Dương cũng bay xuống bên cạnh hắn.

Liếc mắt nhìn, Lý Dương biết đúng là cửa vào bên ngoài thông đạo, chỉ có một đám Quỷ giới nhân công lực kém đi ra, những người này đều là từ Hòa Thị cương sau khi chết ở nhân giới mới đến Quỷ giới.

- Xin ra mắt bệ hạ.

Mấy trăm thủ vệ thấy Tần Nghiễm Vương, lúc này đều quỳ xuống, Tần Nghiễm Vương gật gật đầu, liền mang theo Lý Dương, trực tiếp thông qua thông đạo lớn, hướng không gian bên trong đi đến.

Mà Luân Hồi tỉnh chính là đang ở bên trong đó.

378. Chương 27: Luân Hồi Kính Tìm Kiếm

Lúc này, Lý Dương đang cùng Tần Nghiễm Vương đi vào bên trong, thấy cảnh trước mắt khiến Lý Dương khiếp sợ.

Từ bên ngoài đại môn còn tưởng rằng bên trong chỉ là một thông đạo mà thôi, ai ngờ từ cửa đi vào lại là một không gian độc lập, một đám linh hồn xuất hiện trong không gian này.

Đoàn người đứng thành các hàng dài, mỗi hàng đều nhìn không thấy đuôi, hơn nữa còn có rất nhiều hàng, đúng là một biển người, mỗi ngày người chết ở nhân giới thật sự quá nhiều, số người đi tới Quỷ giới quả thật nhiều đến kinh người.

- Những người này sau khi chết đi, bọn họ đều trở thành Quỷ giới nhân.

Tần Nghiễm Vương cười chỉ vào đám người nói.

Lý Dương gật gật đầu, nhìn chung quanh, đột nhiên thấy một bạch y thiếu niên, giờ phút này bạch y thiếu niên đang kịch liệt phản kháng, cao giọng quát:

- Làm gì, Đây là cái gì, ta không uống, ta không uống!

Nhưng bên cạnh một tên lính lập tức vung tay lên, bát nước đỏ trắng vào miệng bạch y thanh niên, trong nháy mắt đôi mắt bạch y thanh niên trở nên mê mang, lập tức đi theo đoàn người đi ra động khẩu bên ngoài.

- Dương ca!

Bên cạnh một tiếng nữ thanh thương tâm truyền đến, nhưng trong chốc lát trở nên trầm mặc, Lý Dương quay đầu nhìn lại, chứng kiến một Quỷ giới nữ hài tử vừa mới đi tới bị cường bức uống chén nước.

Nữ hài tử cũng trở thành một Quỷ giới nhân bình thường.

- Bái kiến bệ hạ!

Nhìn thấy Tần Nghiễm Vương, chung quanh binh lính thập phần cung kính quỳ xuống hô, Tần Nghiễm Vương nhàn nhạt gật đầu nói:

- Các người tiếp tục đi.

- Đó là cái gì vậy?

Lý Dương chỉ vào một chén nước, quay về Tần Nghiễm Vương dò hỏi.

- Đó là Mạnh Bà thang.

Tần Nghiễm Vương cười nói:

- Một người sau khi chết đi, đi tới Quỷ giới Diệt hoặc là Minh giới nhân đều phải muốn uống Mạnh Bà thang, sau khi uống Mạnh Bà thang liền hoàn toàn mất trí nhớ.

Lý Dương nhướn mày một cái.

Mạnh Bà thang! đây là Mạnh Bà thang.

Tuyệt đi tới Quỷ giới cũng phải uống Mạnh Bà thang.

Lý Dương trong lòng có chút chấn động.

- Người xem, có những người muốn chống cự, đáng tiếc, bọn họ bất quá chỉ là người bình thường chết đi, linh hồn phản kháng lực cũng rất yếu. Bất kể một quỷ binh nào cũng đều có thể cường bức bọn họ uống. Một khi uống vào, bọn họ liền mất đi trí nhớ.

Tần Nghiễm Vương nhìn không ít người phản kháng, cười nói.

Lý Dương cũng nhúu mày nói:

- Mạnh Bà thang? Cái này là ai định vậy, vì cái gì nhất định phải uống Mạnh Bà thang?

Tần Nghiễm Vương giải thích nói:

- Lý Dịch huynh đệ, cái này là quy củ, ta cũng chẳng biết, tựa hồ có lẽ là rất lâu rồi, phỏng chừng là quy củ từ thời khai thiên tích địa. Hơn nữa vô luận là Quỷ giới hay Minh giới, vẫn giữ lại quy củ này, không có sửa đổi.

- Lý Dịch huynh đệ, người không phải muốn tìm tin tức một người sao? Theo ta đến đây.

Nói xong, Tần Nghiễm Vương trực tiếp hướng phía trên bay lên.

Lý Dương trong mắt hiện lên một đạo lượng mang, trong nháy mắt khí thể tăng lên, cũng hóa thành tia chớp phóng theo Tần Nghiễm Vương bay lên không trung, cửa vào Quỷ giới này không ngờ lại là một không gian độc lập, hơn nữa rất cao.

Bay theo Tần Nghiễm Vương một lát, Lý Dương rốt cục thấy được một mặt kính.

Chiếc kính rất lớn, hình tròn, đường kính khoảng sáu - bảy thước, chiếc kính tản ra huyết hồng quang mang, nhưng mặt kính cũng phản chiếu cả không gian phía dưới.

- Luân Hồi kính, đây là Luân Hồi kính?

Lý Dương cảm thấy tim đang nhảy “thình thịch thình thịch” thanh âm cứ như vang lên bên tai, Lý Dương tu vi đạt tới như hôm nay, nhưng khi nhìn thấy Luân Hồi kính, liền trở nên khẩn trương như thế, đây thật sự là một món đồ làm cho người ta khó có thể tưởng tượng.

Tần Nghiễm Vương trên mặt có một tia tự ngạo:

- Đúng rồi, đây là Luân Hồi kính, người sau khi chết đi rất nhiều đến Quỷ giới, nhưng Luân Hồi kính cũng chỉ cần chiếu xuống mỗi người, sau khi chiếu xong, tin tức bọn họ liền có thể kiếm tìm từ Luân Hồi kính. Lý Dịch huynh đệ, từ đây có thể tra tìm tin tức của người yêu của tiểu hữu Lý Dương, bây giờ bắt đầu được chưa?

- Bắt đầu, bắt đầu đi!

Lý Dương liền nói, cố gắng không chế tâm lý của mình, cố gắng trở lại bình tĩnh.

- Còn chưa bắt đầu sao?

Lý Dương nhìn Tần Nghiễm Vương vẫn chưa động đậy gì, không nhịn được có chút tức giận nói, tình cảnh này mà còn đùa sao?

Tần Nghiễm Vương ủy khuất cười khổ nói:

- Lý Dịch huynh đệ, muốn Luân Hồi kính tìm kiếm phải có Luân Hồi châu, người không đưa Luân Hồi châu cho ta, ta tìm kiếm gì?

Tần Nghiễm Vương cũng hơi khó chịu.

Lý Dương ngăn ra, nhận thấy thật có lỗi nói:

- Thật xấu hổ, trong lúc nhất thời quên mất.

Nói xong, Lý Dương lập tức lấy khóa Luân Hồi châu đoạt được khi thi đấu giao cho Tần Nghiễm Vương.

Lý Dương thật sự quá khấn trương hơi quá, dù sao chịu khổ hơn một ngàn năm rồi, cho tới bây giờ, rốt cục lần đầu tiên có thể tìm kiếm tung tích Tuyết, Lý Dương sao có thể không kích động, không khấn trương? Ngay cả lúc trước Xi Vưu Đại Tôn có nói qua, Tuyết chính là chỗ dựa của Lý Dương, có thể khiến cho tinh thần hắn kiên định vô cùng, đồng thời cản trở của hắn, nói không chừng hắn không thể trở thành Đại Tôn cũng vì vậy.

Có thể nói Tuyết chính là tử huyệt của Lý Dương.

Tinh thần hắn vững như bàn thạch, vì sao lại không ổn? Cũng bởi vì từ đáy lòng hắn, hắn có thể vì Tuyết mà bất chấp tất cả, cái này chính là niềm tin tuyệt đối.

Một khi có việc gì liên quan đến Tuyết, Lý Dương sẽ không thể tỉnh táo.

Tần Nghiễm Vương tay phải phát ra huyết hồng quang mang, Luân Hồi huyết tinh xuất hiện trên tay hắn, chính là Luân Hồi châu Lý Dương đưa cho hắn.

- Lý Dịch huynh đệ, theo ta lên trên Luân Hồi kính!

Tần Nghiễm Vương đột nhiên phi tới phía trên cách Luân Hồi kính mấy thước, Lý Dương cũng bay tới vị trí Tần Nghiễm Vương, nhìn Tần Nghiễm Vương mở ra Luân Hồi kính.

Huyết hồng quang mang từ mặt ngoài Luân Hồi huyết tinh bắn ra, trực tiếp xạ tới Luân Hồi kính, phía dưới Luân Hồi kính là một mặt kính, giống khuôn kính chỉ khác nhau ở Hắc kim chúc mà thôi.

- Khai!

Tần Nghiễm Vương hét lớn một tiếng, huyết hồng quang mang càng thêm chói mắt, Hắc kim chúc phát ra quang mang, giống như bố mạc (quần áo) bị giật, hai mảnh kim chúc tách ra hai bên xuất hiện mặt kính trơn nhẵn.

Nhất thời, Luân Hồi kính mở ra mặt kính.

- Khai!

Tần Nghiễm Vương ném Luân Hồi châu vào.

Luân Hồi châu đột nhiên hướng thẳng xuống mặt Luân Hồi kính, nhưng giống như hòn đá ném vào trong nước, Luân Hồi châu biến mất trong mặt kính.

Mặt kính cũng phát ra bạch sắc quang mang.

- Lý Dịch huynh đệ, mau tiến lên mặt Luân Hồi kính, trong lòng phải nghĩ đến tin tức có quan hệ với người yêu của tiểu hữu Lý Dương nhé.

Tần Nghiễm Vương vội vàng thúc giục.

Lý Dương vừa nghe xong, hít sâu một hơi rồi bay xuống mặt kính, nhất thời mặt kính phát ra bạch quang hoàn toàn bao quanh Lý Dương.

Lúc này, ngay cả Tần Nghiễm Vương cũng không nhìn thấy thân ảnh Lý Dương.

Lý Dương cước đạp lên mặt kính, chung quanh toàn là bạch sắc quang mang, đồng thời một cỗ tương tự như thần thức năng lượng hoàn toàn tiếp xúc với thần thức Lý Dương.

“Chẳng lẽ có thể giống như dùng thần thức nói chuyện với người khác?” Lý Dương trong lòng kinh động, trong lòng đang nghĩ đến Tin tức liên quan đến Tuyết.

Lý Dương vẫn nhớ kỹ lời Tần Nghiễm Vương dặn dò.

Lập tức trong lòng nhớ tới, “Khương Tuyết, nữ, người địa cầu, chết vào khoảng hơn một ngàn năm trước.” đồng thời, Lý Dương trong lòng nghĩ đến hình dáng Tuyết, để cho cỗ thần thức năng lượng kia có thể hoàn toàn nhận ra.

- Xuy xuy...

Luân Hồi kính có tiếng nhè nhẹ vang lên, hiển nhiên đang tìm kiếm tất cả tin tức trong Luân Hồi kính có liên quan đến Tuyết.

- Nhất định phải tìm được, nhất định phải được!

Lý Dương trong lòng âm thầm cầu nguyện, mỗi thành trì có một Luân Hồi kính.

Mười Luân Hồi kính đều có khả năng. Mỗi lần tìm đều phải tốn một viên Luân Hồi châu, Luân Hồi châu có được không phải dễ dàng, Lý Dương cũng không nghĩ phải chờ đợi thêm nữa.

Hắn thực sự đang hy vọng, hy vọng phi thường rằng chính lúc này đây có thể thành công. Trong lòng im lặng chờ đợi.

Đột nhiên, Luân Hồi kính ngừng rung.

Bạch quang cũng đột nhiên tiêu tán, mặt kính dưới chân Lý Dương lại biến thành kim chúc.

Tất cả đã dừng lại, Luân Hồi kính vẫn như vậy, vẫn tiếp tục chức trách vốn có.

Lý Dương ngơ ngác nhìn toàn bộ, vừa rồi thần thức hắn và năng lượng Luân Hồi kính hoàn toàn dung hợp cùng một chỗ, hắn cảm giác được, Luân Hồi kính vẫn đang tìm tin tức của Tuyết, sao tự nhiên lại đình chỉ đây?

- Lý Dịch huynh đệ, không nên nhụt chí, mới chỉ một viên Luân Hồi châu mà thôi.

Tần Nghiễm Vương bay đến chỗ Lý Dương an ủi.

Lý Dương lắc lắc đầu nói, đột nhiên xoay người nhìn về phía Tần Nghiễm Vương:

- Tần Nghiễm đại ca, rốt cuộc sao lại như thế? Vừa rồi đang cố gắng, sao tự nhiên lại dừng lại, Luân Hồi kính này cũng không có nói cho ta biết tin tức có liên quan đến người ta cần tìm, sao lại thế?

Lý Dương hiển nhiên không cam lòng.

Tần Nghiễm Vương vừa nghe, thở dài một hơi nói:

- Hiển nhiên, người yêu của Ma giới tiểu hữu Lý Dương không phải xuất thế ở Tần Nghiễm thành. Luân Hồi kính ở Tần Nghiễm thành cũng không tìm ra tin tức của người đó trong phạm vi Tần Nghiễm Thành.

- Sao người biết?

Lý Dương hỏi lại.

Tần Nghiễm Vương cười nói:

- Bởi vì lịch sử Quý giới cũng có người đã tìm qua, hơn nữa còn tìm ra. Một khi đã tìm ra, trên mặt Luân Hồi kính sẽ xuất hiện hình dạng người người muốn tìm ở Quý giới, đồng thời thần thức bên trong còn nói cho người biết tin tức có quan hệ với người muốn tìm, ta vừa rồi cũng không thấy mặt kính phản chiếu hình ảnh gì, tự nhiên...

Lý Dương gật gật đầu.

- Không cần gấp, dù sao đây cũng là việc của Lý Dương tiểu hữu, tin rằng hắn cũng không vội vàng một năm nửa tháng, người vì hắn như thế coi như đã là tận tâm, hơn nữa nếu không ở Tần Nghiễm thành, thì chắc là ở trong chín thành còn lại.

- Cứ từ từ mà tra, không nên quá gấp gáp, chỉ cần có Luân Hồi châu, chắc các Diêm vương khác sẽ đáp ứng giúp người mở ra.

Tần Nghiễm Vương không quan tâm lắm nói, trong mắt hắn, việc này cũng không phải việc của Lý Dương cho nên Lý Dương cũng không cần quá gấp.

Nhưng... trên thực tế, đây là lại chính là việc của Lý Dương.

Lý Dương đành phải tươi cười:

- Uhm, cũng không cần gấp, trong Luân Hồi kính này không có, nhất định là trong số còn lại.

Lý Dương trong lòng cũng trở nên khá mờ mịt, mười cơ hội, mỗi lần đều có thể tìm được Tuyệt, nhưng sáu xuất mỗi lần chỉ có một phần mười.

Trong khi tìm kiếm, Lý Dương thậm chí có loại cảm giác, đã có lúc thành công nhưng... cũng thất bại.

- Đi thôi!

Tần Nghiễm Vương đứng bên cạnh Lý Dương nói, Lý Dương cười cười, gật đầu, chỉ là nụ cười hơi có chút gượng gạo.

Quỷ giới cửu trọng sơn mạch.

Phạm vi cửu trọng sơn mạch cực lớn, đa phần là các đại thụ xuyên trời cùng với rất nhiều thực vật mà hình thành một thiên nhiên mê trận, sâu trong cửu trọng sơn mạch, có một thôn trang bình yên, trong thôn phần lớn là họ “Giang”.

Người ngoài cũng không biết, thôn trang này trên thực tế chính là đại bản doanh của Quỷ giới đệ nhị thế lực Cửu Trọng Lâu.

Giang Không, trên thực tế chính là Cửu Trọng Lâu chánh thức lão bản.

Giang gia gia chủ, tên là Giang Thiên Thừa, công lực đã đạt tới Quỷ giới trung kỳ, giờ phút này Giang Thiên Thừa đang cực kỳ cung kính đứng ngoài một phòng ốc cũ kỹ, lằng lằng chờ đợi, không nhúc nhích, dường như hắn đã đợi ở ngoài khá lâu rồi.

Sau đó, một hắc phát (tóc đen) lão giả đi ra, Giang Thiên Thừa lúc này cung kính nói:

- Thiên Thừa xin ra mắt Nhị trưởng lão.

- Thiên Thừa, ngươi là gia chủ, không cần đối với ta như vậy.

Hắc phát lão giả cười nói, lập tức hắc phát lão giả liền thu liễm lại nụ cười, nghiêm túc nói:

- Thiên Thừa, sự việc lần này ta và Đại trưởng lão đã biết, việc này quan hệ đến tương lai Giang gia ta, cũng là tương lai của Cửu Trọng Lâu, ta và Đại trưởng lão cũng sẽ ra mặt.

- Như vậy đi, sự việc lần này sẽ để cho Phong nhi ra mặt, ta và Đại trưởng lão đi theo sau Phong nhi, Phong nhi thân thể to lớn, cũng có chút tâm cơ, việc này để hắn ra mặt, cũng ổn được 9/10.

Trên mặt Giang Thiên Thừa nhất thời hiện lên nụ cười:

- Nhị trưởng lão và Thiên Thừa suy nghĩ giống nhau, có nhị lão nói chuyện, việc này cứ quyết định như thế, Nhị trưởng lão, ta đi trước nói chuyện với Phong nhi một chút, chờ ngày mai, hai vị trưởng lão liền đi theo Phong nhi đến Tần Nghiễm thành được không?

Nhị trưởng lão gật gật đầu:

- Mọi việc cứ do ngươi đi an bài, ta và Đại trưởng lão lúc nào cũng có thể xuất phát.

Nói xong, liền quay về thảo ốc.

- Có hai vị trưởng lão ra tay, việc này phỏng chừng có thể thành công một nửa, chỉ là Phong Đô Đại Đế đối mặt với hai vị trưởng lão, phỏng chừng muốn thắng cũng khó khăn.

Giang Thiên Thừa niềm tin trong lòng lập tức tăng lên.

Hai Đại trưởng lão này chính là lão tổ tông Giang gia, Giang gia Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ có hai người, chính là hai Đại trưởng lão này, hai Đại trưởng lão đạt tới Quỷ Đế hậu kỳ đã rất lâu, hơn nữa Giang gia Cửu Trọng Lâu sinh ý cực tốt, cũng cung ứng không ít Luân Hồi châu cho hai vị trưởng lão.

Hai vị trưởng lão dụng không ít Luân Hồi châu, đối với cảm ngộ thiên địa đã ở mức rất cao, hai người liên thủ, kể cả Phong Đô Đại Đế cũng không có nắm chắc, điều này cũng giải thích vì sao Phong Đô Đại Đế cho tới bây giờ chưa có dụng vũ lực giải quyết Cửu Trọng Lâu.

Lần này mời hai Đại trưởng lão xuất mã, Giang Thiên Thừa cũng là bất đắc dĩ.

Nhưng sự tình gì đã uy hiếp đến Cửu Trọng Lâu, đáng để hai Đại trưởng lão tự thân xuất mã đây?

379. Chương 28: Người Đến Từ Tiên Giới

Giang Thiên Thừa đang ngồi ở vị trí chủ tọa trong đại sảnh ra lệnh cho môn hạ.

- Vâng, gia chủ!

Người hầu lập tức đi gọi Giang Phong.

Không lâu sau, một thanh niên anh tuấn mặc áo lam tiến nhập vào đại sảnh, nhìn thấy Giang Thiên Thừa, mỉm cười thi lễ nói:

- Hai nhi khấu kiến phụ thân.

Nhìn thấy đứa con cả của mình, Giang Thiên Thừa trên mặt nhất thời cười tươi, thân thiết nói:

- Phong nhi, ngồi đi!

Giang Thiên Thừa tổng cộng có hai con trai.

Nhưng hai đứa con hần khác nhau một trời một vực.

Con lớn thì văn nhã, tâm cơ rất sâu, về phương diện quản lý tuyệt đối ưu tú, thuộc loại trời sinh đã là nhân vật đứng đầu. Thậm chí kể cả cha hần là Giang Thiên Thừa cũng nhìn không thấu tâm tư chính thức của đứa con mình.

Con thứ hai cũng thì trái ngược hoàn toàn, là một tên bại gia tử, “khi thiện phạ ác” (bắt nạt người thiện nhưng lại sợ kẻ ác).

Mặc dù Giang gia đầu tư cho rất nhiều, nhưng đứa con thứ hai này đến nay công lực mới chỉ là Quỷ Quân tiền kỳ, cũng nhờ Luân Hồi châu cùng các thiên tài địa bảo khác đều dùng cho hần mới có kết quả đó.

Đứa con lớn tư chất cực tốt, hôm nay đã đạt tới Quỷ Đế tiền kỳ cảnh giới, là một trong sáu đại Quỷ Đế của Cửu Trọng Lâu.

Quỷ giới Phong Đô Đại Đế có thủ hạ là Thập điện Diêm vương, tổng cộng có 14 Quỷ Đế, tuyệt đối là Quỷ giới đệ nhất thế lực. Cửu Trọng Lâu có sáu đại Quỷ Đế đó là thế lực lớn thứ hai. đương nhiên, còn có một ít ẩn sĩ, bình thường đều rất khó phát hiện.

Các giới đều giống nhau, đều có ẩn sĩ tồn tại. Những ẩn sĩ này không cầu danh không cầu lợi, người bình thường sẽ không biết bọn họ tồn tại, tỷ như nguyên vực ở trung ương Ma giới.

Xi Vưu Đại Tôn thủ hạ có chín đại Ma Đế (Li Lộc Ma Đế đã chết, bất quá Hạng Vũ công lực rất cực đã đạt tới Ma Đế tiền kỳ), nhưng không đại biểu rằng trung ương nguyên vực chỉ có chín đại Ma Đế. Nói không chừng ngay cả một địa phương nhỏ cũng có ẩn sĩ.

Ẩn sĩ không mong Đại Tôn chỉ đạo, không mong Đại Tôn giúp hần, không ảnh hưởng đến Đại Tôn, Đại Tôn cũng sẽ không làm khó bọn họ.

Trên thực tế Quỷ giới bãi cũng có khoảng hai mươi mấy Quỷ Đế. Chưa kể Ẩn sĩ.

- Phong nhi, Phong Đô Đại Đế cử hành luyện khí đại tái lần này, chúng ta cho tới bây giờ cũng không có quan tâm bởi vì không có siêu cấp luyện khí cao thủ uy hiếp, nhưng lần này luyện khí lại xuất hiện hai đại luyện khí cao thủ. Một là người đã sáng tạo ra luyện chế pháp “Điệp Lăng” - Dư Gia. Ta đã xem qua, thực lực Dư Gia phỏng chừng so với đệ nhất luyện khí cao thủ của Cửu Trọng Lâu chúng ta - nhị thúc của người còn lợi hại hơn!

Giang Thiên Thừa trên mặt có chút ưu phiền.

Đột nhiên nghĩ đến cái gì, vội vàng nhìn Giang Phong dặn dò:

- Phong nhi! Việc này tuyệt không thể nói ra bên ngoài. Về đối ngoại, chúng ta vẫn phải kiên định, nhị thúc người mới là Quỷ giới đệ nhất luyện khí cao thủ!

- Cha yên tâm, con không phải thẳng ngốc.

Giang Phong cười cười.

Giang Thiên Thừa tự giấu cười, hẳn biết con hẳn phỏng chừng so với hẳn còn lợi hại hơn, chẳng lẽ mình phải nói sao?

- Tuy Dư Gia hôm nay đầu nhập cho Phong Đô Đại Đế, nhưng lần này thi đấu luyện khí này người lợi hại nhất không phải hẳn mà là... Lý Dịch - một Quỷ Đế hậu kỳ ẩn sĩ!

Giang Thiên Thừa sắc mặt trở nên nghiêm trọng.

- Quỷ Đế hậu kỳ. Ẩn sĩ?

Giang Phong nhướn mày một cái.

Giang Thiên Thừa gật gật đầu nói:

- Lý Dịch đã đạt tới Quỷ Đế hậu kỳ, hơn nữa về phương diện “hỏa” lại cực kỳ am hiểu. Chẳng những có thể hấp thu Hỏa chúc tính năng lượng trong thiên địa hình thành Cửu Muội Chân hỏa, thậm chí chân hỏa bản thân đã đạt tới Lương Nghi Tĩnh hỏa!

Cho dù Giang Phong tâm cảnh tu vi có bình tĩnh thế nào, giờ phút này cũng phải khiếp sợ.

- Lương Nghi Tĩnh hỏa. Chân hỏa của hẳn đã đạt tới Lương Nghi Tĩnh hỏa!

Giang Phong tròn tròn mắt.

Giang Thiên Thừa gật gật đầu:

- Thậm chí hẳn về phương diện kỹ thuật luyện chế thần khí lại cực kỳ cao minh. Tiên giới Hỏa Đức chân quân chỉ có chân hỏa bản thân lợi hại, kỹ thuật luyện khí chỉ có thể xem như luyện khí cao thủ bình thường. Nhưng ẩn sĩ Lý Dịch này lại không giống. Chẳng những chân hỏa là Lương Nghi Tĩnh hỏa, hơn nữa về kỹ thuật luyện khí hẳn thậm chí còn nghiên cứu ra “Hồn Viên Hợp Tự Quyết”.

Hồn Viên Hợp Tự Quyết cũng chưa đủ để làm cho Giang Phong giật mình, so sánh với Lương Nghi Tĩnh hỏa, cái này không tính là gì.

- Hẳn có đầu nhập cho Phong Đô Đại Đế không?

Giang Phong dò hỏi.

Giang Thiên Thừa lắc đầu nói:

- Không có, căn cứ theo tình báo, Phong Đô Đại Đế từng sử dụng thù lao một ngàn năm hai khóa Luân Hồi châu để mời Lý Dịch, nhưng Lý Dịch lại cự tuyệt.

Giang Phong nhẹ nhàng gật gật đầu, cặp mắt hẳn luôn tỏa ra nhãn tình thâm thiết, giờ phút này cũng nheo lại.

Tia hàn mang từ trong đồng tử hẳn lóe ra, giống như độc xà lạnh như băng.

- Lý Dịch này là người không có dã tâm.

Giang Phong trên mặt có một tia mỉm cười, nhàn nhạt nói.

Giang Thiên Thừa cũng nói:

- Ta cũng biết điều đó, cho nên...

Giang Phong cũng biết cha mình muốn nói gì, gật đầu nói:

- Đích xác, Dư Gia lúc này đã đầu nhập Phong Đô Đại Đế, dựa vào luyện khí thực lực của hắn, hơn nữa dựa vào cường đại thực lực của Phong Đô Đại Đế, muốn ép luyện khí hành nghiệp của Cửu Trọng Lâu chúng ta là hết sức dễ dàng.

- Cho nên... chúng ta phải tìm Lý Dịch hỗ trợ.

Giang Thiên Thừa gật gật đầu, trên mặt cười khổ.

Cửu Trọng Lâu bọn họ đệ nhất luyện khí cao thủ - Giang Thiên Lan, cũng là huynh đệ của Giang Thiên Thừa, vốn được xưng là Quỷ giới đệ nhất luyện khí cao thủ, nhưng bây giờ Quỷ Giới lại xuất hiện hai đại luyện khí cao thủ, một tự nghĩ ra “Điệp Lăng” luyện chế pháp - Dư Gia, một là nghiên cứu ra “Hồn Viên Hợp Tự Quyết”, hơn nữa có thể luyện chế thần khí Lý Dịch.

Hai người này đều vượt qua Giang Thiên Lan.

Dư Gia đã đầu nhập chỗ Phong Đô Đại Đế.

Phong Đô Đại Đế cho dù không cần Lý Dịch, nhưng có thể bằng vào thực lực bản thân hơn nữa lại có Dư Gia nên hoàn toàn có thể ngăn chặn Cửu Trọng Lâu.

Phong Đô Đại Đế có thể không muốn Lý Dịch, nhưng Cửu Trọng Lâu bọn họ không thể không cần. Không mời Lý Dịch, Cửu Trọng Lâu bọn họ chỉ có nước thất bại, dù sao bọn họ Giang gia chính là nhờ Cửu Trọng Lâu mà phát tài, không có độc quyền luyện khí hành nghiệp Cửu Trọng Lâu, Giang gia bọn họ nói không chừng đã lụn bại từ lâu.

- Cha, chúng ta còn bao nhiêu Luân Hồi châu?

Giang Phong nói, trên mặt vẫn giữ nguyên vẻ bình tĩnh, nhưng trong lòng hắn thế nào, ngoại nhân không thể biết.

Giang Thiên Thừa lắc đầu nói:

- Giang gia chúng ta có sáu đại Quỷ Đế. Luân Hồi châu tiêu hao quá nhanh. Cơ bản là không còn bao nhiêu. Phải rồi, ta vẫn còn thừa một viên Luân Hồi châu.

- Ba năm trước đây lúc phân cho con một khóa Luân Hồi châu đó, con vẫn chưa sử dụng, hơn nữa cha có một khóa, tổng cộng là hai khóa.

Giang Phong nhíu mày, ánh mắt trở nên kiên định nhìn về phía Giang Thiên Thừa nói:

- Chúng ta đi gặp Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão cùng với nhị thúc, xem bọn hắn còn thừa không, về phần vị khách kia của Cửu Trọng Lâu thì không cần tìm.

Cửu Trọng Lâu có sáu đại Quỷ Đế, năm thuộc loại về Giang gia, còn có một thị luyện khí cao thủ, là khách khanh. Vô luận ra sao cũng không được đòi Luân Hồi châu từ hắn.

- Ai, nửa tháng trước, Cương Châu đã cho khách khanh Vương Sĩ một viên Luân Hồi châu.

Giang Thiên Thừa có chút hối hận.

- Người cứ chờ một chút, ta đi gặp Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão còn có nhị thúc của người xem rốt cuộc có thừa viên nào hay không.

Giang Thiên Thừa nói xong liền đứng dậy.

Vì chiêu lãm Lý Dịch, Giang gia phải cố gắng để mời hấn, lúc trước Phong Đô Đại Đế mời Lý Dương, một ngàn năm hai khóa, thù lao cao như thế, Phong Đô Đại Đế cũng đã chuẩn bị kể cả chính mình từ nay về sau cố gắng tiết kiệm. Vì một cao thủ có thể luyện chế thần khí đương nhiên là phải nỗ lực.

Vương cung Tần Nghiễm Vương.

- Lý Dịch huynh đệ, người yên tâm. Ta đã đem tin tức người muốn tìm Luân Hồi châu công cáo cả Quỷ giới. Luyện chế một món đồ thần khí, thù lao phải là Luân Hồi châu.

- Ta tin rằng nhất định sẽ có không ít người mời Lý huynh đệ đến luyện chế thần khí.

Tần Nghiễm Vương cười nói.

Lý Dương trên tay cầm bình rượu, cười nói:

- Vậy thật sự phải cảm kích Tần Nghiễm đại ca. Ta đối với Luân Hồi châu, trên thực tế cũng không quá quan tâm, chỉ là phải thông qua Luân hồi kính điều tra nên mới phải...

Tần Nghiễm Vương gật đầu nói:

- Điểm đó ta hiểu được. Lý Dịch huynh đệ người cự tuyệt Phong Đô Đại Đế, ta đã biết tính cách huynh đệ người, hơn nữa Lý Dịch huynh đệ người tinh thần tu vi đạt tới Quỷ Đế hậu kỳ, cảm ngộ thiên địa cao như vậy, lại chưa bao giờ sử dụng Luân Hồi châu tu luyện, thật sự làm cho người ta khó tin.

Tần Nghiễm Vương thật sự khó tin.

Luân Hồi châu đối với Quỷ Đế cao thủ, chính là trân bảo, thông qua Luân Hồi châu có thể cảm ngộ thiên càng thêm cao thâm, đương nhiên điều này cũng tiêu hao rất nhiều năng lượng Luân Hồi châu.

Thường xuyên như thế, tinh thần tu vi tự nhiên sẽ tăng nhanh.

Có lợi ích như thế, Quỷ Đế nào mà chẳng cần Luân Hồi châu.

Tần Nghiễm Vương bây giờ mới phát hiện, Lý Dịch đạt tới Quỷ Đế hậu kỳ không ngờ lại không cần.

Lý Dương trên thực tế thân thể chỉ là Ma Đế tiền kì. Dao phách chỉ là nhũ bạch sắc cảnh giới. Mặc dù dung hợp Tinh Kim Chi Khí, hơn nữa lại có thần khí công kích tinh thần công kích, có thể so với Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ. Nhưng hấn chưa đạt tới Quỷ Đế hậu kỳ, bởi vì người ngoài nhìn không thấu hấn, tự nhiên đưa hấn trở thành Quỷ Đế hậu kỳ.

- Không biết lúc nào mới có người đến, nói thật nha, ta cũng khó chờ lâu lắm.

Lý Dương cười nói, lập tức ngửa đầu uống một ngụm rượu.

Tần Nghiễm Vương nghĩ nghĩ, nói:

- Phỏng chừng đã nhiều ngày cũng phải có người đến chứ hơn nữa này tin tức truyền rất nhanh, nói không chừng ngay cả Tiên giới cũng sẽ có người đến mời người luyện chế thần khí đó. Ha ha, Ngày xưa cứ phải đến Tiên giới thỉnh Hỏa Đức chân quân hỗ trợ luyện chế, không nghĩ tới cũng có thể làm cho người ở Tiên giới lại đến Quỷ giới ta thỉnh Lý Dịch huynh đệ luyện chế. Thật thống khoái, thống khoái a!

“Chờ ta về Ma giới, Quỷ giới cao thủ có thể luyện chế thần khí - Lý Dịch sẽ biến mất. Không biết sẽ có chuyện gì xảy ra nhỉ...” Lý Dương trong lòng cười thầm.

Thời gian trôi cực nhanh, nhaoáng một cái đã ba ngày qua đi, ngày hôm đó, Lý Dương vẫn như trước đứng ở trong vương cung Tần Nghiễm Vương, khoác tay lên lan can, nhàm chán uống rượu.

Lý Dương không dám chạy lung tung, nếu hấn đi, có người đến vương cung Tần Nghiễm Vương tìm hấn thì làm sao? Dù sao trong Quỷ giới chưa có ai có thể dùng thần thức phát hiện ra hấn.

“Luân Hồi châu... ta nhất định phải có Luân Hồi châu, nếu không có biện pháp nào khác, cứ bán thần khí, tin tưởng rằng một món đồ thần khí có thể đổi một khóa Luân Hồi châu!” Lý Dương trong lòng thầm nghĩ, cuộc sống cứ chờ đợi dù sao rất khó khăn.

Đột nhiên!

- Có Quỷ Đế tới!

Lý Dương con mắt đột nhiên sáng ngời, giờ phút này Tần Nghiễm Vương đang cùng Sở Giang Vương đi tới.

Lâu lâu trước đó, trong một lần tụ hội ở Tiên giới, Sở Giang Vương và Hỏa Đức chân quân hai người có chút xích mích, từ đó hai người tự nhiên thù ghét lẫn nhau.

Sở Giang Vương mặc dù có thần khí, nhưng hắn vẫn đang có một khối Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch. Nhiều năm như vậy tới nay, khối Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch này vẫn chưa có người luyện chế.

Chỉ có một biện pháp, chính là hắn nhờ Quỷ Đế mang theo Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch nhờ Hỏa Đức chân quân luyện chế. Nhưng Hỏa Đức chân quân đã sớm phát hiện bởi vậy, Hỏa Đức chân quân đã thông báo “nếu có người được Sở Giang Vương nhờ ta luyện thần khí, một khi bị ta phát hiện, từ nay về sau không cần đến mời ta luyện chế thần khí nữa” Lời này đã nói ra, hơn nữa Sở Giang Vương tự thân ngạo khí, tự nhiên khinh thường sao có thể nhờ Hỏa Đức chân quân luyện chế.

Kể từ đó, đã bao nhiêu năm trôi qua, thần khí chung qui vẫn không ai có thể luyện chế.

Tần Nghiễm Vương và Sở Giang Vương sống vai đi vào đình viện của Lý Dương.

- Sở Giang, vị này là Lý Dịch huynh đệ.

Tần Nghiễm Vương lúc này giới thiệu nói.

- Lý Dịch huynh đệ, Sở Giang Vương tới đây là mời người luyện chế thần khí.

- Vốn đang uống rượu bên mê hồ, Lý Dương đột nhiên đứng lên, nhìn Sở Giang Vương, nói: "Xin ra mắt Sở Giang đạo hữu.

Lý Dương từ từ thi lễ nói.

Sở Giang Vương mặt mũi đầy chính khí, tựa hồ giống như cương châm.

Lúc này nhân tình Sở Giang Vương tỏa sáng, cực kỳ nhiệt tình nói:

- Ha ha, thi đấu luyện khí chấm dứt, ta đã nghe nói đại danh Lý Dịch đạo hữu. Không nghĩ Quỷ giới ta lại có thiên tài như thế. Ha ha, từ hôm nay trở đi, chúng ta cũng không cần xem sắc mặt Hỏa Đức nữa rồi.

Lý Dương cũng nghe nói qua về việc giữa Sở Giang Vương và Hỏa Đức chân quân, mỉm cười gật đầu.

- Về Luân Hồi châu mà nói, chỉ cần người giúp ta luyện chế thần khí, ta tự mình sẽ dẫn người đi Sở Giang thành mở ra Luân Hồi kính, giúp người điều tra. Hơn nữa còn tặng người một viên Luân Hồi châu, thế nào?

Sở Giang Vương hào khí nói.

Sử dụng Luân Hồi kính điều tra, bản thân đã tiêu hao một viên Luân Hồi châu, hơn nữa còn tặng thêm một viên. Sở Giang Vương này lại xuất ra hai khóa Luân Hồi châu.

- Được. Ta đáp ứng.

Lý Dương trực tiếp nói.

Dù sao, chính hắn cũng chuẩn bị muốn đến Luân Hồi kính ở Sở Giang thành tìm kiếm một lần, cho dù bây giờ Sở Giang Vương không đến, chính mình cũng phải đi mời Sở Giang Vương hỗ trợ mở ra Luân Hồi kính.

Không có Luân Hồi huyết tinh của Sở Giang Vương, không thể mở ra Luân Hồi kính.

- Thống khoái, ách ...

Sở Giang Vương nhượng mảy:

- Tiên giới có người đến.

Lý Dương và Tần Nghiễm Vương cũng phát hiện bốn gã Tiên giới cao thủ đi tới bên ngoài vương cung Tần Nghiễm Vương, bốn gã Tiên giới cao thủ này công lực rất không tệ, hai gã Tiên Đế hậu kỳ cao thủ, còn có hai gã Tiên Quân hậu kỳ, bốn gã Tiên giới cao thủ này tựa hồ là người của hai thế lực lớn.

- Bốn người tới, hơn nữa trong đó hai người là kiếm tiên.

Lý Dương liền nói ra.

- Hai gã Tiên Đế hậu kỳ cao thủ!

Tần Nghiễm Vương nhướng mày một cái.

Lập tức liền đi ra ngoài đón khách, thần thức hắn chỉ phát hiện bên ngoài có ba người Tiên giới. Điều này rõ ràng trong hai gã Tiên đế, một gã tinh thần so với hắn còn lợi hại hơn, một gã so với hắn có chút kém hơn.

Một lúc lâu sau, Tần Nghiễm Vương liền mang theo bốn gã cao thủ tiến tới.

- Ta đây giới thiệu một chút, đây là Tiên giới Thực Sơn kiếm phái Đại trưởng lão Cửu Thiên Tiên đế, đây là Tiên giới Thượng Thanh cung Đại trưởng lão Thủy Viêm Tiên đế.

Tần Nghiễm Vương quay về phía Lý Dương giới thiệu.

Lý Dương nhất thời nhướng mày một cái, con mắt sáng ngời.

380. Chương 29: Tin Tức Tiêu Diêu Tán Nhân

Lý Dương cũng khó có thể trí tin.

Lúc trước trong khi ở Côn Luân tiên cảnh, Thượng Thanh cung và mình kết thù rất lớn, thậm chí cuối cùng còn khiến nghĩa phụ Tiêu Diêu tán nhân đến tiêu diệt Thượng Thanh cung.

Hôm nay hai Đại trưởng lão - nhân vật cao nhất của hai Đại Tông phái trên Tiên giới cũng chạy tới trước mặt mình.

Bình thường trong tông phái, công lực Đại trưởng lão là cực mạnh, cũng bởi vì là trụ cột tinh thần chi nên địa vị rất cao.

- Cửu Thiên đạo hữu, Thủy Viêm đạo hữu, xin ra mắt hai vị đạo hữu.

Lý Dương bình thần nói, cũng là có chút cao ngạo.

Thủy Viêm Tiên Đế cười ha ha nói:

- Nghe nói Quỷ giới vừa xuất hiện tuyệt đỉnh cao thủ, thậm chí chỉ ở mặt luyện khí còn là siêu cấp cao thủ, có thể luyện chế thần khí. Vừa gặp mặt ta biết Lý Dịch đạo hữu công lực quả nhiên rất cao thâm, Thủy Viêm ta tự cho mình khá cao, nhưng bây giờ cũng nhìn không ra Lý Dịch đạo hữu.

Thủy Viêm Tiên Đế đương nhiên phải tranh thủ vỗ mông Lý Dương một phen.

Bởi vì quan hệ với Thượng Thanh cung, Lý Dương đối với Thủy Viêm Tiên Đế trên thực tế có chút ác cảm, nhìn không hợp nhãn.

Mặc dù bên ngoài Thủy Viêm Tiên Đế thoát nhìn tiên phong đạo cốt, nói chuyện cũng rất có phong độ ngay cả vỗ mông ngựa cũng rất có phân có tác.

Cửu Thiên Tiên Đế cũng cười nói:

- Lý Dịch đạo hữu, lần này ta đến đây chính là thỉnh đạo hữu luyện chế một món đồ thần khí. Bởi vì ta vừa từ Tiên giới nhanh tới đây, trong lúc nhất thời cũng không mang theo Luân Hồi châu, không biết có thể dùng bảo vật khác thay thế hay không?

Lý Dương vừa nghe xong nhất thời nhíu mày.

Bảo vật? Chính mình còn cần bảo bối gì, bây giờ quan trọng nhất chính là Luân Hồi châu, chỉ có đủ Luân Hồi châu, mới có thể tra ra Luân Hồi kính ở mười đại thành thị.

Thấy Lý Dương nhíu mày, Cửu Thiên Tiên Đế biết không hay liền nói:

- Lần này ta mang đến bảo vật đều thích hợp để Quý giới nhân sử dụng. Nếu đạo hữu thật sự cần Luân Hồi châu cũng có thể dụng bảo vật này để đổi lấy Luân Hồi châu, tin rằng đổi hai hay ba khóa Luân Hồi châu tuyệt đối không có chuyện gì.

Luân Hồi châu ở Quý giới rất trọng yếu, bình thường chỉ truyền cấp cho một ít Quý Đế cao thủ, cũng vì không ngừng tiêu hao cho nên mỗi lần Phong Đô Đại Đế sai Thập điện Diêm vương mở Kính Nguyệt hồ, đó cũng chính là cơ hội duy nhất để có Luân Hồi châu.

Mặc dù mỗi lần muốn mở Kính Nguyệt hồ cách nhau một thời gian nhưng bởi vì Quý Đế ở Quý giới không ngừng tiêu hao, nên Luân Hồi châu ở Quý giới vẫn rất trân quý.

- Đổi Luân Hồi châu? Cửu Thiên, người có phải là đang nằm mơ không? Lần này Lý Dịch đạo hữu luyện chế thần khí đã đem tin tức Luân Hồi châu truyền khắp Quý giới, Tiên giới và Phật giới. Lúc này Luân Hồi châu lại càng trở nên đắt giá hơn rất nhiều. Người muốn đổi liệu ai dám đổi cho người?

Thủy Viêm Tiên Đế cười lạnh nói.

Cửu Thiên Tiên Đế hừ hừ hai tiếng:

- Thủy Viêm, Thượng Thanh cung của người vận khí quả không tệ, từ Tiên Ma đại chiến có thể nhặt được hai khóa Luân Hồi châu, nhưng người nghĩ Lý Dịch đạo hữu nhất định sẽ luyện chế cho người ư?

Thủy Viêm Tiên Đế quay về phía Lý Dương cười nói:

- Lý Dịch đạo hữu, ta lần này có hai khóa Luân Hồi châu còn có một khối Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch. Chỉ cần Lý Dịch đạo hữu luyện chế thần khí cho ta, ta chẳng những đem hai khóa Luân Hồi châu cho người, còn đem Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch tặng cho người.

Lời này vừa nói ra, Lý Dương cũng rất ngạc nhiên.

- Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch?

Lý Dương hoài nghi lỗ tai mình nghe lầm.

Hắn nhớ kỹ Tiên giới Hỏa Đức chân quân cũng có thể luyện chế thần khí, thù lao tuy cao nhưng một khối Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch cũng đủ để làm cho Hỏa Đức chân quân hỗ trợ luyện chế, vì sao Thủy Viêm Tiên Đế này phải đi xa như vậy để cầu nhĩ?

- Phải rồi, là Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch.

Thủy Viêm Tiên Đế tự tin nói.

- Người sao không nhờ Hỏa Đức chân quân giúp người luyện chế, tựa hồ một khối Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch đủ để mới Hỏa Đức chân quân hỗ trợ luyện chế rồi mà.

Lý Dương nghi hoặc nói.

Tần Nghiễm Vương cười xòa giải thích nói:

- Lý Dịch huynh đệ, người không rõ lắm, Tiên giới này chia làm mấy thế lực lớn, Quý giới nhân ta muốn Hỏa Đức chân quân hỗ trợ luyện chế thần khí, Hỏa Đức chân quân bình thường sẽ không cự tuyệt, ngoại trừ Sở Giang bất đồng với Tiên giới, bởi vì trận tuyến bất đồng, Hỏa Đức chân quân sẽ không giúp thế lực đối địch luyện chế thần khí.

Lý Dương vừa nghe xong nhất thời hiểu được “Trách không được sao Cửu Thiên và Thủy Viêm đều là Tiên Đế hậu kỳ cao thủ, ngay cả một món đồ thần khí cũng không có, nguyên lai là nguyên nhân này.”

- Lý Dịch đạo hữu, người sẽ đáp ứng luyện chế thần khí chứ?

Thủy Viêm Tiên Đế dò hỏi.

Lý Dương trong lòng cũng có một vấn đề.

Hắn biết nghĩa phụ hắn Tiêu Diêu tán nhân từng thề phải tiêu diệt Thượng Thanh cung, thậm chí cả Tiên giới Thượng Thanh cung cũng phải tiêu diệt cho nên vừa thấy Thủy Viêm Tiên đế, Lý Dương đã bắt đầu lo lắng cho tình hình nghĩa phụ Tiêu Diêu tán nhân.

- Thủy Viêm đạo hữu, ta nghe một Tiên giới bằng hữu nói có một cao thủ thường xuyên đến giết đệ tử Thượng Thanh cung các ngươi, hơn nữa tốc độ cực nhanh, tựa hồ là thần kiếm Tử Điện một trong lục đại thần khí, không biết có việc này hay không?

Lý Dương cười hỏi.

Thủy Viêm Tiên Đế vừa nghe xong, nét mặt già nua hơi hồng hồng, nhưng bây giờ hắn bây giờ có việc cầu Lý Dương nên nói:

- Việc này căn bản là việc xấu hổ của Thượng Thanh cung ta, bất quá đạo hữu đã hỏi, ta cũng không giấu. - Mời nói!

Lý Dương trên mặt tràn đầy mỉm cười, giả bộ thân thiết, nhưng từ đáy lòng thì sát ý đằng đằng “Hừ, Thượng Thanh cung, nếu các ngươi làm nghĩa phụ ta làm sao đừng trách ta vô tình.” Lý Dương lo lắng nhất chính là nghĩa phụ bị giết.

Thủy Viêm Tiên Đế thở dài nói:

- Khoảng hơn một ngàn năm trước, có một Tán tiên phi thăng từ Nhân giới, không nghĩ Tán tiên đó tinh thần tu vi cực cao, hơn nữa lại có tinh thần công kích rất mạnh, hắn lại có thần kiếm Tử Điện, lực công kích cũng mạnh không kém. Thậm chí có thể đối phó với Tiên Quân tiền kì cao thủ, lại toàn nhằm những người dưới Tiên Quân cao thủ hạ sát. Ngăn ngừa trong vòng trăm năm, Thượng Thanh cung ta bị hắn giết mất mấy trăm đệ tử, nhưng tốc độ hắn quá nhanh, chúng ta căn bản không thể nắm được.

Lý Dương vừa nghe, không nhịn được âm thầm kêu “tốt” với nghĩa phụ.

Nghĩa phụ Tiêu Diêu tán nhân tinh thần mạnh hơn người bình thường rất nhiều, lúc trước tại Côn Luân tiên cảnh, tinh thần tu vi của Tiêu Diêu tán nhân đã là Tiên Quân tiền kì, hơn nữa còn có tinh thần công kích cực kỳ lợi hại, hơn nữa còn có thần kiếm Tử Điện để chạy trốn.

Lý Dương cũng không hỏi thêm.

Tiên giới tiên linh chi khí mười phần, thiên tài địa bảo rất nhiều, vượt xa Ma giới, cũng sau Tiên Ma đại chiến rất nhiều Ma giới cao thủ muốn nhảy vào Tiên giới chiếm đoạt. Nhiều thiên tài địa bảo như vậy, Tiêu Diêu tán nhân dựa vào thần kiếm Tử Điện nên đi rất nhiều địa phương, thậm chí còn lấy được không ít thiên tài địa bảo ăn vào công lực tăng lên cũng rất nhanh. Hơn nữa Tiêu Diêu tán nhân này tinh thần tu vi tăng lên, hôm nay cũng là Tiên Quân trung kỳ cao thủ.

- Đáng tiếc Thượng Thanh cung ta, mang tiếng là một đại tông phái, thế nhưng ngay cả một thần khí phi kiếm cũng không có, cho dù mỗi lần hắn giết đệ tử ta, chúng ta mặc dù phát hiện ra Tiêu Diêu tán nhân ở xa, cũng để hắn chạy thoát, căn bản không thể bắt được.

Thủy Viêm Tiên Đế thở dài nói.

- Bất quá. Tên tộc nhân Tiêu Diêu tán nhân này mặc dù tinh thần tu vi không tệ đã đạt tới Tiên Quân trung kỳ, nhưng vẫn chưa bằng chúng ta, thần thức ta dễ dàng phát hiện hắn, thậm chí còn bày thiên la địa võng bắt hắn. Nhưng không ngờ Thực Sơn kiếm phái này lại giúp đỡ Tiêu Diêu tán nhân, để Tiêu Diêu tán nhân trốn trong Thực Sơn kiếm phái. Hừ!!!

Nói xong, nhân tình Thủy Viêm Tiên Đế toát ra lửa giận, trừng mắt nhìn Cửu Thiên Tiên đế.

Cửu Thiên Tiên Đế cười lạnh nói:

- Tính tình Tiêu Diêu hắn rất tốt, ta và hắn uống rượu sươg đàm ba ngày, liền kết lập bằng hữu. Bảo vệ bằng hữu thì làm sao? Kiếm tiên bọn ta đâu phải để các ngươi lừa gạt, muốn giết là giết sao?

Lý Dương trong lòng thở phào nhẹ nhõm nhìn Cửu Thiên Tiên đế, Lý Dương giờ phút này ánh mắt hoàn toàn bất đồng, hẳn đối với Cửu Thiên Tiên Đế tràn ngập cảm kích.

Tiêu Diêu tán nhân tốc độ cực nhanh, ngay từ đầu giết người, Thủy Viêm Tiên Đế đối với nhân vật như hắn không thêm để ý, đến khi để ý thì phát hiện Tiêu Diêu tán nhân lại cùng Thực Sơn kiếm phái ở cùng một chỗ, muốn tróc nã cũng rất khó.

Một khi bọn họ không để ý, Tiêu Diêu tán nhân sẽ bằng vào tốc độ đi giết đệ tử bọn họ.

Bất quá, nếu không có Thực Sơn kiếm phái chống lưng, Tiêu Diêu tán nhân đã chết từ lâu rồi, dựa vào Tiên Đế cao thủ như Thủy Viêm Tiên Đế, dưới thần thức hắn, tung tích nhất định sẽ bị phát hiện, chung qui sẽ rơi vào thiên la địa võng.

- Hừ. Đợi Lý Dịch đạo hữu luyện chế phi kiếm thần khí cho ta, để xem Tiêu Diêu tán nhân còn dám rời khỏi Thực Sơn kiếm phái, một khi hắn rời khỏi, dựa vào tốc độ thần khí phi kiếm, phỏng chừng cũng không khác biệt lắm với thần kiếm Tử Điện hắn, dựa vào công lực ta, nhất định có thể đuổi theo hắn! Cửu Thiên, người nhìn cái gì mà nhìn. Người có giỏi thì cứ làm sao để cho Tiêu Diêu tán nhân vĩnh viễn không rời khỏi Thực Sơn kiếm phái nữa bước, ha ha ha...

Thủy Viêm Tiên Đế tựa hồ thấy được cảnh chính mình cước đạp phi kiếm thần khí, một kiếm nộ sát Tiêu Diêu tán nhân.

Cửu Thiên Tiên Đế hừ lạnh một tiếng, cũng rất bất đắc dĩ.

Ai bảo hắn không có Luân Hồi châu? Thủy Viêm Tiên Đế nhìn về phía Lý Dương, cười nói:

- Lý Dịch đạo hữu, việc này chỉ là việc xấu hổ, cũng không nói thêm nữa, luyện chế thần khí khi nào thì tiến hành?

Thủy Viêm Tiên Đế nhìn Lý Dương, trong mắt lộ vẻ chờ mong.

- Ta có nói là giúp người luyện chế à?

Lý Dương hỏi lại.

Lý Dương trong lòng cười lạnh “Giúp người luyện chế thần khí, để người đi giết nghĩa phụ ta à? Hừ! Tiên giới có Đại Tôn, ta mà đến Tiên giới phỏng chừng sẽ bị phát hiện, nếu không nhất định sẽ diệt Thượng Thanh cung của người. Phải rồi, lần Tiên Ma đại chiến sắp tới cũng rất gần. Cứ khoảng một trăm triệu năm, “Thiên hạ” tùy thời có thể thay đổi. Một khi Tiên Ma đại chiến nổ ra, ta nhất định sẽ diệt Thượng Thanh cung bọn người.”

Thủy Viêm Tiên Đế mở to hai mắt nhìn Lý Dương:

- Sao lại thế? người... người không phải cần Luân Hồi châu sao? Hai khóa Luân Hồi châu không đủ sao? Ta còn có một khối Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch, thù lao rất cao mà, nếu không đủ, ta còn có thể gia tăng.

- Người có thể đi!

Lý Dương lạnh lùng nói, cũng thập phần kìm chế không có nhục mạ, giờ phút này Lý Dương đối với này Thủy Viêm Tiên Đế thập phần oán hận.

- Vì cái gì? Vì cái gì không giúp ta luyện chế thần khí, người có yêu cầu gì, ta đều đáp ứng!

Thủy Viêm Tiên Đế gấp gấp nói.

Lý Dương mỉm cười nói:

- Thật hả?

Thủy Viêm Tiên Đế cuống quýt gật đầu, trong lòng cũng là cười cười “Nguyên lai Lý Dịch này cũng là một tên tham lam, hừ, lần này cứ cho người chiếm chút tiện nghi, lần sau nhất định phải khiến người hoàn lại cả vốn lẫn lãi” trên mặt vẫn thân thiết cười như trước.

Lý Dương cười nói:

- Cũng không khó, người cứ ở trước mặt ta tự sát là được.

Thủy Viêm Tiên Đế vốn đang cười cười nhất thời sắc mặt trở nên lạnh lùng, tức giận đến nổi trong ngực cảm thấy như thiêu như đốt, trong lòng cố gắng kìm chế “Lý Dịch này công lực cao thâm không lường được, hơn nữa ta không có thần khí, thăng nhải này chính mình có thể luyện chế thần khí, khẳng định là có thần khí, nói không chừng không chỉ có một món, cùng hần mà đầu không có một chút phần thắng. Nhẫn. Nhẫn. Nhẫn!” Thủy Viêm Tiên Đế đột nhiên xoay người, quay đầu rời đi.

Đột nhiên, Thủy Viêm Tiên Đế cũng xoay người, rất bình tĩnh, tựa hồ không có một chút tức giận hỏi lại:

- Ta thật sự rất muốn biết. người vì sao lại không trợ giúp ta luyện chế thần khí, tựa hồ ta không có cừu oán với người.

Lý Dương từ từ ngẩng đầu nhìn thẳng Thủy Viêm Tiên đế, lạnh lùng cao ngạo nói:

Bởi vì, ta nhìn người không - hợp - mắt!

Thủy Viêm Tiên Đế sắc mặt nhất thời lạnh tanh, đột nhiên quay đầu hừ lạnh một tiếng:

- Cáo từ, Thanh Thiện, đi thôi!

Nói xong, liền trực tiếp hóa thành lưu quang đi mất, tên Tiên Quân hậu kỳ cao thủ tên Thanh Thiện kia cũng trừng mắt nhìn Lý Dương một cái rồi cũng hóa thành lưu quang bay đi.

Tần Nghiễm Vương và Diêm La Vương hoàn toàn không rõ. Cửu Thiên Tiên Đế và Tiên Quân hậu kỳ cao thủ mà hần mang đến đều khiếp sợ nhìn Lý Dương, bọn họ hoàn toàn không rõ vì sao Lý Dương lại như thế.

- Lão đệ, người không phải nóng đầu chứ, hai khóa Luân Hồi châu cùng với Ngũ Thủ Hồn Độn Thạch, sao người lại...?

Tần Nghiễm Vương không thể hiểu được.

Cửu Thiên Tiên Đế mặc dù trong lòng cao hứng, nhưng trên thực tế cũng không rõ.

Lý Dương cười nói:

- Tần Nghiễm đại ca, ta ẩn cư hơn nhiều năm, vẫn chưa từng để lộ ra danh tiếng, người nên biết ta lần này vì cái gì mà xuất đầu lộ diện hơn nữa còn tìm Luân Hồi châu?

Tần Nghiễm Vương gật đầu nói:

- Ta biết, người là vì tiểu hữu Lý Dương nên mới đến Quỷ giới. Người vì Lý Dương có thể hy sinh lớn như thế, xem ra người và tiểu hữu Lý Dương cảm tình đích xác rất tốt.

- Ta nói cho người một chuyện, lúc Lý Dương tại Nhân giới, hần có một nghĩa phụ, chính là Tiêu Diêu tán nhân!

Lý Dương trực tiếp nói.

- Hừ, Lý Dương tiểu hữu và ta cảm tình thâm hậu, nghĩa phụ hần bị người đối đãi như thế, ta sao không trợ giúp hần? Không giết hần, đã xem như nhân từ.

Lý Dương hừ lạnh nói.

Thủy Viêm Tiên đế, tinh thần tu vi trên thực tế so với Lý Dương chỉ thấp hơn một chút.

Lý Dương muốn giết Thủy Viêm Tiên Đế tịnh không dễ dàng, hơn nữa chung quanh còn có Tần Nghiễm Vương, Sở Giang Vương, muốn giết phỏng chừng sẽ bị Tần Nghiễm Vương ngăn cản. Dù sao Thủy Viêm Tiên Đế đại biểu cho thế lực rất lớn.

- Oh, nguyên lai là như thế.

Mọi người hoàn toàn hiểu được, Lý Dịch trước mắt xuất đầu lộ diện chính là vì Lý Dương, muốn trợ giúp Thượng Thanh cùng luyện chế thần khí lại làm hại Tiêu Diêu tán nhân.

- Lần này nhìn thấy Thủy Viêm như thế thật là thống khoái a. Lý Dịch đạo hữu, ta tới đây vốn chỉ nhờ vận khí mà thôi, hóa ra chỉ cần lấy Luân Hồi châu, ta sẽ trở về, liền mang tới Luân Hồi châu thỉnh đạo hữu luyện chế. Cáo từ!

Cửu Thiên Tiên Đế nói xong liền nhìn bọn người Lý Dương cáo biệt.

Lý Dương cười nói:

- Thỉnh chờ một chút, ta có nói không giúp người luyện chế sao?

Lý Dương còn chưa có nói, bất quá ngay từ đầu Lý Dương nghe được Cửu Thiên Tiên Đế không có Luân Hồi châu, lộ ra thần sắc đã làm hắn hoàn toàn rõ ràng.

Nhưng mặc kệ như thế nào, Lý Dương thật sự không có cự tuyệt.

- Ách...

Cửu Thiên Tiên Đế ngẩn ra.

- Người cứ ở đây nghỉ ngơi một ngày, ngày mai ta giúp người luyện chế thần khí.

Lý Dương mỉm cười trừ nói, bởi vì Cửu Thiên Tiên Đế bảo vệ nghĩa phụ mình, cấp cho hắn một món đồ thần khí còn được nói chỉ tới việc hỗ trợ luyện chế.

381. Chương 30: Lại Phải Tìm

- Này, này, Lý Dịch đạo hữu, ta không có Luân Hồi châu, cũng chỉ có một ít kì hấn bảo vật mà thôi.

Cửu Thiên Tiên Đế vội vàng nói.

Lý Dương cười, không quan tâm vung tay lên nói:

- Cửu Thiên đạo hữu, yên tâm, ta luyện chế thần khí cho người, tịnh không phải vì Luân Hồi châu, ta luyện chế thần khí cho người chỉ bởi vì người cứu Tiêu Diêu tán nhân, Lý Dương tiểu hữu chính là huynh đệ kết nghĩa của ta, người cứu nghĩa phụ hắn, ta luyện chế thần khí cho người, coi như ta thay Lý Dương tiểu hữu cảm tạ người.

Cửu Thiên Tiên Đế giờ phút này trong lòng đã hoàn toàn hiểu được, không nhịn được mừng rỡ ra mặt.

Hắn không nghĩ đến hành động cứu Tiêu Diêu tán nhân, lại mang đến vận may như thế.

Trên thực tế Cửu Thiên Tiên Đế sở dĩ cứu Tiêu Diêu tán nhân, một mặt là vì tính tình Tiêu Diêu tán nhân.

Mặt khác, chính là Thục Sơn kiếm phái và Thượng Thanh cung là hai thế lực đối địch.

Mà Tiêu Diêu tán nhân và Thượng Thanh cung là địch, địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu, mặc dù những lời này không phải hoàn toàn đúng, nhưng cũng có chút đạo lý.

Hơn nữa Tiêu Diêu tán nhân cũng bởi vì hắn là người thứ nhất của Tiên giới vượt qua chín lần thiên kiếp Tán tiên, Cửu Thiên Tiên Đế cũng tin tưởng rằng nhân tài như thế từ nay về sau thành tựu chắc chắn không thể đo lường.

Bây giờ cứu Tiêu Diêu tán nhân, nói không chừng tương lai sẽ mang lại cho Thục Sơn kiếm phái một cường đại minh hữu.

Lý Dương tiếp tục nói:

- Khi nào có thời gian, ta định sẽ đi Tiên giới gặp mặt Tiêu Diêu tán nhân, hôm nay ta có chuyện quan trọng trong người vì vậy Cửu Thiên đạo hữu, Tiêu Diêu tán nhân xin nhờ người chiếu cố. Thần khí cứ coi như là thù lao, người chỉ cần bảo vệ Tiêu Diêu tán nhân cho tốt, nên có thể xem như thù lao luyện khí lần này.

Lý Dương căn bản không thêm để ý chút nào về bảo bối này.

Nói về bảo bối, trong Tụ Lý Càn Khôn của Lý Dương còn có một lượng lớn Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch.

Số lượng rất nhiều, tuyệt đối làm cho người khác phải sợ hãi.

Cửu Thiên Tiên Đế vừa nghe:

- Lý Dịch đạo hữu, người yên tâm, chờ ta có thần khí, kể cả Thủy Viêm cũng không phải đối thủ của ta, Thượng Thanh cung của hần sao dám tìm Thục Sơn kiếm phái chúng ta gây phiền toái, tới lúc đó Tiêu Diêu nhân tuyệt đối không có chút nguy hiểm, điểm ấy người cứ yên tâm.

Cửu Thiên Tiên Đế cũng tỉnh rồi, trước mắt Lý Dịch – người có thể luyện chế thần khí và người tên là Lý Dương ở Ma giới cảm tình rất tốt, chính mình chỉ cần bảo vệ tốt cho nghĩa phụ Lý Dương là Tiêu Diêu tán nhân, liền có thể cùng Lý Dịch tạo quan hệ tốt.

Cùng một cao thủ có thể luyện chế thần khí tạo quan hệ tốt, thật sự quá trọng yếu.

”Thục Sơn kiếm phái cao thủ không ít, nhưng lại chẳng có một món đồ thần khí nào, từ nay về sau nói không chừng còn phải phiền toái Lý Dịch đây, bây giờ không làm ngay thì khi nào làm?” Nghĩ vậy Cửu Thiên Tiên Đế làm bộ chân chính cam đoan nói:

- Tiêu Diêu tán nhân vừa là bằng hữu của Cửu Thiên ta, ai dám đả thương hần kẻ đó chính là kẻ địch của ta. Thục Sơn kiếm phái tuyệt đối tận lực bảo vệ Tiêu Diêu tán nhân.

Trên mặt Lý Dương nhất thời hiện lên nụ cười:

- Ta đây xin thay mặt Lý Dương tiểu hữu, cảm tạ đạo hữu.

Lý Dương nói xong, còn từ từ hành lễ.

Cửu Thiên Tiên Đế liền nói:

- Không dám, không dám, đạo hữu nguyện ý luyện chế thần khí cho ta, ta đã cảm ơn vô cùng rồi.

Thấy Thục Sơn kiếm phái Đại trưởng lão như thế Lý Dương cũng là mỉm cười lại.

oOo

Đến ngày thứ ba, Lý Dương mới từ trong mật thất đi ra.

Thần tình Sở Giang Vương và Cửu Thiên Tiên Đế lo lắng, thấy Lý Dương đến, liền lập tức tiến lên.

- Các vị, may mắn không làm nhục mệnh.

Lý Dương vung tay lên, một thanh trường kiếm liền bay tới trước mặt Cửu Thiên Tiên Đế, còn có một thần khí trường đao cũng bay tới trước mặt Sở Giang Vương, hai cặp mắt của Cửu Thiên Tiên Đế và Sở Giang Vương đều sáng lên nhìn chằm chằm thần khí này, hiển nhiên thập phần kích động.

- Đã bao nhiêu năm rồi, ha ha rất nhiều năm rồi, Thục Sơn kiếm phái ta cũng rốt cục có thần khí. Ta vừa mới sáng tạo ra Tử Hoàn Kiếm Điển, thanh kiếm này không ngờ cũng có màu tím (tử = tím).

Cửu Thiên Tiên Đế lập tức trích huyết nhận chủ, trên mặt hưng phấn vô cùng.

Sở Giang Vương cũng thu về trường đao thần khí, trên mặt tràn đầy nụ cười.

Thực tế, món vũ khí này là hần muốn cấp cho nhi tử mình, hần đã sớm hứa với nhi tử sẽ cho hần một món đồ thần khí, nhưng bởi vì không hợp với Hỏa Đức chân quân, nên mấy năm gần đây, vẫn chưa thực hiện lời hứa này.

Mỗi lần đối mặt với đứa con yêu quý, Sở Giang Vương đều cảm thấy một chút áy náy.

Hôm nay, rốt cục cũng thực hiện được lời hứa, bao nhiêu năm rồi, rốt cục lời hứa cũng được thực hiện, trong lòng cũng cảm thấy nhẹ nhõm hơn.

- Tần Nghiễm đại ca, cái này là người nhờ ta hỗ trợ luyện chế phi kiếm.

Lý Dương vung tay áo lên một thanh thần khí phi kiếm bay tới chỗ Tần Nghiễm Vương, Tần Nghiễm Vương đã sớm thỉnh cầu Lý Dương nữ nhi của hắn mà luyện chế một món đồ thần khí.

Tần Nghiễm Vương có vẻ có điểm bất hảo ý tứ:

- Lý Dịch huynh đệ, này, ta bên người bây giờ thì một viên Luân Hồi châu đều không có, người luyện chế thần khí cho ta, ta há có thể vô duyên vô cớ nhận đại ân này, ân, xin đợi một thời gian nữa, theo ta được biết, Phong Đô Đại Đế sau một thời gian nữa sẽ phải vào Kính Nguyệt hồ, đến lúc đó Luân Hồi châu, nhất định sẽ cho người.

- Hừ!

Lý Dương hừ lạnh một tiếng, có vẻ rất giận dữ nói:

- Tần Nghiễm đại ca, người xưng hô ta là huynh đệ, vị huynh đệ này luyện chế một món đồ thần khí cho người mà phải tính toán sao?

Tần Nghiễm Vương giật mình một lúc rồi nói:

- Huynh đệ, Đúng rồi, huynh đệ!

Tần Nghiễm Vương trong mắt hiện lên một tia quang mang.

Lúc này Sở Giang Vương đang cùng Cửu Thiên Tiên Đế đàm luận.

- Cửu Thiên đạo hữu, theo ta được biết, người sáng tạo ra Cửu Thiên Kiếm Điển sao vừa rồi người nói Tử Hoàn Kiếm Điển là thế nào?

Sở Giang Vương nghi hoặc hỏi.

Cửu Thiên Tiên Đế tự hào cười nói:

Đây là Quý giới, các người không biết cũng là việc bình thường, tại Tiên giới phỏng chừng có nhiều người biết Cửu Thiên Kiếm Điển chính là ta từ ngày tu luyện đến Tiên Đế cảnh giới, đã trực tiếp sáng tạo ra. Còn Tử Hoàn Kiếm Điển là do ta đạt tới Tiên Đế hậu kỳ một thời gian mới sáng tạo ra. Tử Hoàn Kiếm Điển phải đến Tiên Đế cấp bậc cao thủ mới có thể chánh thức thi triển.

Hắn nhớ lại một việc xảy ra lúc trước ở Côn Luân tiên cảnh, trong Thục Sơn kiếm phái, thần thức Hạng Vũ phát hiện ra Kim Kiếm tôn giả truyền cấp cho chương môn Trần Kiếm Phong Cửu Thiên Kiếm Điển, không nghĩ tới Cửu Thiên Tiên Đế trước mắt lại chính là người sáng tạo ra Hoàn Thiên Kiếm Điển.

- Cửu Thiên đạo hữu không hổ là nhân vật đứng đầu trong kiếm tiên, có thể sáng tạo ra hai đại bảo điển, bội phục, bội phục!

Tần Nghiễm Vương nhìn Cửu Thiên Tiên Đế nói.

Cửu Thiên Tiên Đế lắc đầu cười:

- Không đáng giá nhắc tới, không đáng giá nhắc tới.

Lý Dương cũng cười cười, cũng chuyển hướng sang Sở Giang Vương, nói:

- Sở Giang đạo hữu, không biết theo như lời lúc đầu...

Sở Giang Vương vừa nghe Lý Dương nói, lập tức nói ngay:

- Việc của Lý Dịch đạo hữu, ta lúc nào cũng có thể xử lý cho người, thông qua Luân Hồi kính điều tra cũng không phải lần đầu tiên. Lý Dịch đạo hữu quyết định lúc nào đi?

- “Trạch nhật bất như chàng nhật”, chính là hôm nay luôn, bây giờ đi luôn không phải tốt nhất sao?

Lý Dương không thể chờ đợi thêm nữa, trong mắt hắn, tìm được tin tức của Tuyệt chính là quan trọng nhất.

- Tốt, ta cũng không có vấn đề gì.

Sở Giang Vương ha ha cười to, vỗ ngực nói.

Cửu Thiên Tiên Đế cùng với Tần Nghiễm Vương cũng hơi bất ngờ.

- Lý Dịch huynh đệ, người muốn đi bây giờ?

Tần Nghiễm Vương cả kinh vội hỏi.

Lý Dương nhìn Cửu Thiên Tiên Đế và Tần Nghiễm Vương, nói:

- Tần Nghiễm đại ca. Cửu Thiên đạo hữu, trọng thác của Lý Dương tiểu hữu ta vẫn ghi tạc trong lòng, một ngày không xong, một ngày lòng ta thêm bất an an, sớm ngày giải quyết việc này ta mới giải thoát a.

Tần Nghiễm Vương và Cửu Thiên Tiên Đế hai người vừa nghe xong, cũng biết Lý Dương đã quyết định.

- Ma giới Lý Dương tiểu hữu nếu biết Lý Dịch đạo hữu người như thế nhất định sẽ rất cảm kích

Tần Nghiễm Vương cảm thán.

Lý Dương cười.

- Tốt lắm, từ nay về sau nếu có thời gian ta sẽ trở lại, cáo từ!

Lý Dương nhìn Cửu Thiên Tiên đế, Tần Nghiễm Vương nói, Sở Giang Vương cũng cáo từ hai người Tần Nghiễm Vương, lập tức cùng Lý Dương trực tiếp ngự mây bay đi.

Vân vụ dày đặc.

Hai người ngự không, không lâu đã thấy Sở Giang thành ở phía xa xa.

- Lý Dịch đạo hữu, theo ta đến đây!

Sở Giang Vương cười.

Trực tiếp từ trên cửu trùng thiên xuyên qua Cửu Thiên cực từ lôi sát, hướng đến Sở Giang thành mà bay tới. Lý Dương cũng hóa thành lưu quang, liền bay theo lên trên, chỉ một lát sau, hai người đã cười mây bay tới bầu trời Sở Giang thành.

- Đó là cửa vào hả?

Lý Dương cười chỉ hướng một thông đạo thật lớn cách đó không xa, Trong đó không chỉ có lượng lớn quỷ giới nhân công lực cực kỳ yếu mà chủ yếu là bởi vì thần thức Lý Dương đã phát hiện Luân Hồi kính trong không gian.

- Đúng rồi, Lý Dịch đạo hữu, theo ta đến đây, người một mình đi vào, sẽ bị thủ vệ công kích.

Sở Giang Vương cười nói, lập tức dẫn Lý Dương tiến vào trong thông đạo.

So với Tần Nghiễm thành thì không gian cửa vào cũng không khác biệt lắm. Đều là khôn cùng vô tận không gian, mây mù huyết hồng trên bầu trời phiêu đảng, từng người chết đi, linh hồn đi tới Quỷ giới, đều biến thành Quỷ giới nhân.

- Bái kiến bệ hạ!

Thủ vệ này đã thấy Sở Giang Vương, vội vàng quỳ xuống cung nghênh nói.

- Các người cứ tiếp tục làm việc các người đi.

Sở Giang Vương nhàn nhạt nói, lập tức quay đầu cười với Lý Dương:

- Lý Dịch đạo hữu, người lúc ở Tần Nghiễm thành cũng điều tra quá một lần, biết được một ít sự tình rồi nên ta cũng không nói thêm.

Nói xong liền trực tiếp hướng bầu trời bay đi.

Trong lòng Lý Dương cảm thấy rất quái dị, tựa hồ hưng phấn nhưng lại tựa hồ có chút khản trương.

Lần thứ hai của mười khối Luân Hồi kính, không biết phải tra bao nhiêu cái mới có thể tra được tin tức của Tuyệt, Lý Dương lập tức bay lên trời, hướng phía Luân Hồi kính bay đi.

Mười khối Luân Hồi kính nếu vận khí tốt, lần đầu tiên là có thể điều tra được, vận khí không tốt, phỏng chừng phải tra cái thứ mười mới có thể thành công.

Dù sao cũng không ai biết Tuyết rốt cuộc là từ cửa nào tiến vào Quỷ giới.

Sở Giang Vương sắc mặt nghiêm túc, đứng trên không của Luân Hồi kính, trong tay đột nhiên xuất hiện một khối hình tam lăng (ba góc) huyết hồng tinh thạch, chính là Luân Hồi huyết tinh.

Dưới sự khống chế của Sở Giang Vương, Luân Hồi huyết tinh phát ra huyết hồng quang mang chói mắt, huyết hồng quang mang trực tiếp bắn về phía mặt Luân Hồi kính đối diện, mặt Luân Hồi kính chính là hắc kim chúc.

- Khai!

Tiếp theo Sở Giang Vương hét lớn một tiếng, huyết hồng quang mang nóng cháy lên, đột nhiên hoàn toàn bao trùm toàn bộ mặt Luân Hồi kính, giống hệt lần trước, giống như giết lại bố mẹ, mặt kim chúc cũng hướng sang hai bên, xuất hiện một mặt kính.

- Khai!

Tay Sở Giang Vương lật ra, một viên Luân Hồi châu liền xuất hiện, trực tiếp tiến về mặt kính Luân Hồi kính, mặt kính liền từ từ hấp thu Luân Hồi huyết châu.

- Lý Dịch đạo hữu...

Sở Giang Vương muốn nhắc nhở.

Lý Dương cũng biết quy củ, không chờ Sở Giang Vương nói xong, liền phi thân ra ngoài Luân Hồi kính, bạch sắc quang mang từ mặt kính từ từ phát ra, sau đó hoàn toàn bao quanh Lý Dương, một loại năng lượng giống như năng lượng thần thức tiến vào trong óc Lý Dương.

Trong lòng Lý Dương tĩnh lặng chỉ nghĩ đến tin tức có liên quan đến Tuyết.

- Xuy xuy...

Luân Hồi kính chấn động.

Lý Dương rất rõ ràng, giờ phút này, Luân Hồi kính bắt đầu tìm tòi các tin tức có liên quan đến Tuyết, Lý Dương im lặng chờ đợi, mặc dù còn có tám khối Luân Hồi kính chưa dò xét, vì vậy mỗi Luân Hồi kính đều có thể có khả năng.

- Nhất định phải tra được, nhất định!

Lý Dương nhìn chăm chăm mặt kính dưới chân, trong miệng thấp giọng lẩm nhẩm.

“Mặt kính xuất hiện hình ảnh a, vì sao còn chưa hiện ra?” Trong lòng Lý Dương càng bức, may mắn bạch quang hoàn toàn bao vây Lý Dương nên Sở Giang Vương nhìn không rõ thần sắc Lý Dương, nếu không Lý Dương thất thố như thế nhất định sẽ làm Sở Giang Vương khó tin, chẳng nhẽ vì người yêu bằng hữu lại khấn trương như thế.

Thời gian cứ thế trôi đi.

“Độ thiên như niên, độ miểu như niên.” (Một ngày giống như một năm mà một giây cũng giống như một năm).

Lý Dương giờ phút này rõ ràng cảm thấy thế nào là mỗi một giây lại giống như một năm, mặt kính vẫn đang chấn động, điều này nói rằng việc tìm tòi tin tức còn chưa dừng lại, vẫn còn có hy vọng.

Rồi đột nhiên - mặt kính dừng lại, bạch quang trong nháy mắt đã biến mất, mặt kính dưới chân Lý Dương đã biến lại thành hắc kim chúc.

“Thất bại?” Lý Dương sắc mặt trong lúc nhất thời có chút khó coi, dở khóc dở cười.

Cảm giác khó chịu cả về thể xác lẫn tinh thần ập đến Lý Dương, chờ đợi nhiều năm như vậy rồi, chỉ còn bước cuối cùng là thông qua mười khối Luân Hồi kính để tìm tung tích của Tuyết mà thôi thế nhưng hai lần liên tiếp đều thất bại.

Mỗi một lần chờ đợi tìm kiếm, Lý Dương đều có một cảm giác hy vọng đạt được.

Nhưng.... thất bại.

- Hô!

Lý Dương chậm rãi nhắm mắt, khoe miệng có một tia cười khổ.

Một lúc lâu sau, Lý Dương đột nhiên mở to mắt, trong mắt hiện lên tia sắc bén “Không, lâu như vậy còn chờ được, mười khối Luân Hồi kính nhất định phải có một khối có, kể cả chín khối đều thất bại, thì khối thứ mười chắc chắn sẽ tra ra.” Trên thân Lý Dương phát ra một cỗ khí thể sắc bén, Lý Dương thân hình chợt lóe lên, tới bên cạnh Sở Giang Vương.

- Lý Dịch đạo hữu, đây là Luân Hồi châu, ta nói rồi, người giúp ta luyện chế thần khí, ta giúp người điều tra ngoài ra còn tặng một viên Luân Hồi châu.

Sở Giang Vương biết Lý Dương thất bại, cũng không hỏi nhiều thêm, trực tiếp đem Luân Hồi châu đặt ở trước mặt Lý Dương.

Hắn hiểu rõ cái Lý Dương cần nhất lúc này chính là Luân Hồi châu.

- Cảm ơn!

Lý Dương cũng không cự tuyệt, trực tiếp nhận Luân Hồi châu, liền phi thân rời đi.

- Lý Dịch đạo hữu, người phải đi đâu à?

Sở Giang Vương vội hỏi ngay.

- Tổng Đế thành!

Vừa dứt lời, Lý Dương đã biến mất trước mắt Sở Giang Vương.

382. Chương 31: Lý Tầm Hoan

Chân đạp Mây, Xuyên Vân Toạ Vụ đã hoàn toàn đạt đến cực điểm. Lý Dương xuyên thẳng lên trên chín tầng trời, chỉ chớp lát đã nhìn thấy phần ngoài của Tổng Đế Thành.

Lao mình xuống một cái.

Giống như lưu quang bắn vào trong Tổng Đế Thành, dưới sự tìm kiếm của thần thức, Lý Dương rất dễ dàng phát hiện vương cung của Tổng Đế Vương, Thập Điện Diêm Vương có một bộ phận nhỏ là Quỷ Đế hậu kỳ, đại bộ phận vẫn là Quỷ Đế trung kỳ. Tổng Đế Vương này chính là Quỷ Đế trung kỳ.

Đến bên ngoài vương cung Tổng Đế Vương.

- Thông truyền một chút, nói là Quỷ Đế Lý Dịch yêu cầu được gặp Tổng Đế Vương.

Lý Dương đứng ở ngoài cửa cung nói với thủ vệ.

- Quỷ Đế!

Thủ vệ đó vừa nghe đến từ này, nhất thời trong lòng nhảy lên, không nói hai lời trực tiếp lao vào cung bẩm báo.

Lý Dương đứng ở ngoài cửa cung, bình phục lại tâm tình của mình.

Lý Dương hiểu rõ.

Bản thân mặc dù nóng lòng tra cứu tin tức của Tuyết, hơn nữa dựa vào thực lực bản thân, thì có thể trực tiếp lao vào trong vương cung, nhưng mà... bản thân cần Tổng Đế Vương này, nếu như Tổng Đế Vương không nguyện ý khai mở Luân Hồi Kính, hẳn cho dù có nhiều Luân Hồi Châu hơn cũng vô dụng.

Về thái độ trước hết cần tôn trọng Tổng Đế Vương, bằng không chọc giận Tổng Đế Vương, vậy thì có thể nguy.

Lý Dương liền cứ đứng như vậy, lẳng lặng chờ.

Qua một lát, Tổng Đế Vương liền xuất hiện bên ngoài vương cung.

Tổng Đế Vương, ngoại hình có bộ dạng 40 tuổi, bộ râu dài lộ vẻ có chút vóc dáng văn nhân.

Tổng Đế Vương vừa nhìn thấy Lý Dương. Nhất thời ánh mắt sáng lên, thần thức hắn nhìn không thấu Lý Dương, tự nhiên hiểu rõ người ở trước mắt công lực còn cao hơn hắn.

- Ha ha, Lý Dịch đạo hữu, kể từ khi luyện khí đại tái kết thúc, ta đã nghe nói đến đại danh của đạo hữu, ta vẫn hối hận là đã không đi xem thi đấu, bỏ qua cơ hội được quen biết với đạo hữu, không tưởng được à, đạo hữu không ngờ lại đến chỗ ta. Đạo hữu, đến đây, xin mời vào!

Tổng Đế Vương có vẻ vô cùng nhiệt tình.

Tổng Đế Vương nhiệt tình như vậy. Một là Tổng Đế Vương biết Lý Dương là cao thủ Quỷ Đế hậu kỳ, hai là Lý Dương thân là đại sư có thể luyện chế thần khí, địa vị cũng khác hẳn.

- Sớm đã nghe nói đến đại danh của Tổng Đế đạo hữu, hôm nay mới được gặp mặt.

Lý Dương giờ phút này tuyệt không đề cập đến chuyện Luân Hồi Kính, cùng Tổng Đế Vương cùng nhau đàm tiếu đi vào trong cung điện.

Bất kể thế nào. Đầu tiên phải cùng Tổng Đế Vương tạo quan hệ tốt một chút, rồi hãy bàn đến chuyện Luân Hồi Kính. Dù sao mới đến chưa nói câu nào đã liền nhờ người ta giúp đỡ. Cho dù Tổng Đế Vương tính tình tốt, có lẽ trong lòng cũng sẽ rất là mất hứng.

Một khi làm dở, Lý Dương có hối hận cũng không kịp, hắn thu lại không được, Thập Điện Diêm Vương cũng không đắc tội được, tối thiểu là hiện tại không đắc tội được. Mọi khi đắc tội một người nào đó, vừa khéo Luân Hồi Kính trong thành trì của người đó lại có tin tức của Tuyết, khi đó Lý Dương khóc cũng vô dụng.

Tổng Đế Vương chiêu đãi Lý Dương thực là tuyệt đối tốt, nhiệt tình vô cùng.

Sau khi bày yến tiệc liền cùng Lý Dương uống rượu đàm tiếu, hai người cũng không biết là đã uống bao nhiêu, khoảng cách giữa hai người cũng trở nên thân cận hơn nhiều.

Tổng Đế Vương bỏ ly rượu xuống, ánh mắt có chút tiếu ý nhìn Lý Dương chằm chằm nói:

- Lý Dịch đạo hữu, lần này người đến chỗ ta. Có phải là vì chuyện Luân Hồi Kính không?

Tổng Đế Vương nhìn thấy thần sắc Lý Dương liền ha ha cười lớn lên:

- Ha ha, Tổng Đế ta thực có nghe qua chuyện của đạo hữu, vì người luyện chế thần khí không cầu gì khác, chỉ vì Luân Hồi Châu, với tu vi hiện tại của đạo hữu không kém hơn Phong Đô Đại Đế, còn có yêu cầu gì nữa?

Khi mà Tổng Đế Vương đã mở lời, Lý Dương liền thuận theo đem yêu cầu của mình nói ra.

- Tổng Đế đạo hữu, ta nhận sự uỷ thác của Lý Dương tiểu hữu, muốn vì hắn tìm kiếm tin tức người yêu tại Quỷ giới, nhưng ai nghĩ được tra tìm Tần Nghiễm Thành và Sở Giang Thành, không ngờ cũng không tra ra được, do vậy mới đến chỗ Tổng Đế đạo hữu. Nếu như đạo hữu thấy khó...

Hai người nói chuyện lâu như vậy, Lý Dương đã hoàn toàn biết được tính khí của Tổng Đế Vương này, quả nhiên Lý Dương vừa nói vậy, Tổng Đế Vương lập tức nói:

- Lý Dịch đạo hữu, nói vậy là sao, khó khăn gì chứ? Không phải chỉ là khai mở Luân Hồi Kính một chút, chuyện nhỏ, chúng ta uống rượu, hôm nay nghỉ lại ở chỗ ta, ngày mai, ta đưa người đi tìm kiếm một phen,

đạo hữu người có Luân Hồi Châu chưa, nếu như không có, chỗ ta vẫn còn một viên Luân Hồi Châu chưa sử dụng.

Tổng Đế Vương nhiệt tình vô cùng.

Lý Dương vội vàng nói:

- Không, ta đã chuẩn bị Luân Hồi Châu rồi, đã để đạo hữu giúp đỡ, làm sao còn dám xấu hổ để đạo hữu dùng đến Luân Hồi Châu.

Tổng Đế Vương vừa rồi bắt quá nhiệt tình một chút mà thôi, nếu như Lý Dương thực sự mặt dày tiếp nhận, Tổng Đế Vương có lẽ ngoài mặt không nói gì, nhưng trong lòng sẽ không cao hứng.

Sau đó, hai người liền đàm tiếu vui vẻ, cùng ngày Lý Dương ở lại trong vương cung của Tổng Đế Vương...

- Lý Dịch đạo hữu, đi cùng ta!

Tổng Đế Vương đập mây mà bay, phá không mà đi, Lý Dương cũng chân đạp Mây, đi theo.

Chốc lát, hai người đã đến bên ngoài thông đạo cực lớn, từ trong thông đạo tiến vào, hai người Lý Dương đã tiến vào không gian cửa vào Tổng Đế Thành, giống hệt như không gian lối vào hai thành kia, vẫn là vô số người của Quỷ giới mới sinh.

Quen thuộc dễ dàng.

Lý Dương liền cùng Tổng Đế Vương đi đến phía trên Luân Hồi Kính, xung quang đó lớn vờn mây mù màu đỏ như máu, Lý Dương thậm chí nhìn thấy phạm nhân sau khi chết đến Quỷ giới đang ngẩng đầu nhìn Lý Dương và Tổng Đế Vương, trong mắt tràn đầy khiếp sợ.

Tổng Đế Vương lấy ra Luân Hồi Huyết Tinh, sắc mặt cũng nghiêm túc hẳn lên, dần dần, Luân Hồi Huyết Tinh phát ra thứ huyết hồng sắc quang mang chói mắt, cùng với một tiếng xướng lớn.

- Mở!

Lý Dương liền nhìn thấy bề mặt đen như kim loại ở mặt kia Luân Hồi Huyết Tinh lại xuất hiện mặt kính rõ ràng.

- Tổng Đế đạo hữu, đây là Luân Hồi Châu.

Lý Dương vội vàng lấy Luân Hồi Châu đưa cho Tổng Đế Vương.

Tổng Đế Vương tiếp lấy Luân Hồi Châu, thi triển bí pháp, liền đó hét lớn một tiếng:

- Mở!

Sau đó liền đem Luân Hồi Châu ném xuống mặt kính, mặt kính liền như mặt nước, trực tiếp thu nạp Luân Hồi Châu, bắt đầu phát ra quang mang màu trắng.

Lý Dương trực tiếp hạ xuống trên mặt kính, chân đạp mặt kính.

Quang mang màu trắng bao lấy Lý Dương.

Xung quanh một vùng quang mang màu trắng, không nhìn thấy thứ gì, có lẽ ngoài trừ màu trắng trước mắt Lý Dương, chỉ có mặt kính dưới chân là có thể nhìn thấy.

Một loại năng lượng tựa như ý thức tiến vào trong đầu Lý Dương, Lý Dương liền nhớ lại những tin tức về Tuyết.

“Khương Tuyết, nữ, 1100 năm trước đến Quỷ giới, Phạm Nhân giới người địa cầu”. Trong đầu Lý Dương không tự kìm hãm được xuất hiện lên hình dáng của Tuyết, cỗ năng lượng thần thức đó rời khỏi đầu Lý Dương, Luân Hồi Kính bắt đầu rung động hẳn lên, Lý Dương biết rõ, Luân Hồi Kính bắt đầu tìm kiếm.

“Tuyết, ta thực sự là rất muốn, rất muốn biết nàng ở đâu...” Lý Dương nhắm mắt lại, nước mắt lấp lánh trên mí mắt Lý Dương...

Thời gian rất là chậm rãi, một giây, hai giây...

Lý Dương không cần mở mắt ra, nếu như thực sự tìm được tin tức của Tuyết, tin tức đó sẽ trực tiếp tiến vào trong thần thức của Lý Dương, Lý Dương liền cứ nhắm mắt như vậy chờ đợi, lúc này tâm cảnh so với lần trước bình tĩnh hơn hẳn.

Bởi vì Lý Dương đã chuẩn bị tốt cho việc thất bại.

Rung động ngừng lại.

Quang mang màu trắng tan biến, mặt kính lại biến thành thứ kim loại màu đen băng lạnh.

Trên mặt Lý Dương không ngờ có một nụ cười quái dị.

“Thất bại rồi sao? Mười khối Luân Hồi Kính, còn có bảy khối chưa tìm kiếm”. Lý Dương mở to mắt, tựa hồ không có chút khó tiếp thụ, cứ cười nhạt như vậy phi thân đến bên cạnh Tống Đế Vương.

Tống Đế Vương cũng biết Lý Dương thất bại rồi.

Nếu như thành công, khi quang mang màu trắng tiêu tán, hẳn có thể nhìn thấy trên mặt kính xuất hiện hình người.

- Luân Hồi Kính có mười cái. Lý Dịch đạo hữu, ngài đừng nóng lòng.

Tống Đế Vương khuyên nhủ.

Lý Dương khoé miệng có một nụ cười nhạt:

- Mười đại thành trì, Tần Nghiễm Thành, Sở Giang Thành, Tống Đế Thành ta đã tìm qua rồi, Ngõ Quan Thành, Diêm La Thành, Bình Đẳng Thành, Thái Sơn Thành, Đô Thị Thành, Biện Thành, Chuyển Luân Thành bảy đại thành trì còn chưa tìm qua.

Lần thứ nhất tìm kiếm, Lý Dương kỳ vọng lớn nhất, nhưng mà cũng đồng thời thất vọng.

Lần thứ hai tìm kiếm, Lý Dương đồng dạng kỳ vọng rất lớn, nhưng mà vẫn thất bại. Trải qua hai lần thất bại, Lý Dương biết kỳ vọng càng nhiều, một khi thất bại, thì thất vọng cũng càng lớn. Hắn đã chuẩn bị tốt rồi, cho dù liên tục thất bại chín lần, vậy lần thứ 10 nhất định sẽ thành công.

Ngàn năm cũng đã qua rồi, còn quan tâm gì một năm nữa.

Trong một năm có được mười viên Luân Hồi Châu, Lý Dương hết sức có lòng tin, không có biện pháp nào khác, thì đến cuối cùng bán đấu giá 1 - 2 món thần khí là có thể có đủ Luân Hồi Châu rồi. Chỉ 1 - 2 món thần khí mà thôi, đối với thế lực các giới căn bản không có ảnh hưởng.

Tống Đế Vương vỗ vai Lý Dương nói:

- Lý Dịch huynh đệ, người mới tìm kiếm ba lần, đừng nóng vội, ta biết một tiên nhân, hắn ở tại Quỷ giới cũng hơn 1000 năm rồi, tìm qua sáu lần, mà vẫn chưa tìm thấy. Hiện tại còn đang sưu tập tiếp một viên Luân Hồi Châu.

- Sáu lần?

Lý Dương cả kinh, xem ra cũng có người đồng bệnh tương liên với mình.

- Phải, là sáu lần, tiên nhân đó công lực cũng coi là không tệ, bản thân mặc dù chỉ là Tiên Quân hậu kỳ, nhưng mà thực tế lực công kích sánh với cao thủ đẳng cấp Tiên Đế, đáng tiếc, hắn không như đạo hữu có được bí pháp luyện chế thần khí như vậy, sưu tập Luân Hồi Châu khó khăn hơn nhiều. Ngàn năm nay, hắn hao phí rất nhiều tinh lực mới thu thập được sáu viên Luân Hồi Châu, đây còn là vì có một số Diêm Vương thương hắn si tình, đồng tình với hắn, mới cho hắn.

Tống Đế Vương cười nói.

Tiên nhân kia công lực chỉ là Tiên Quân hậu kỳ, mặc dù thực tế lực công kích mạnh một chút, nhưng mà theo Thập Điện Diêm Vương thấy, chỉ là hậu bối mà thôi, tối đa là bởi vì cảm động trước sự si tình mà giúp đỡ một chút, còn Lý Dương thì không giống vậy.

Lý Dương hiện tại thân phận là một cao thủ Quỷ Đế hậu kỳ, hơn nữa tâm thần tu vi không kém hơn Phong Đô Đại Đế.

Quan trọng nhất chính là, Lý Dương còn là cao thủ có thể luyện chế thần khí, nhân vật như vậy, muốn có được Luân Hồi Châu, so với tiên nhân kia chính là giản đơn hơn nhiều.

- Tiên nhân? Si tình? Lẽ nào hắn cũng là vì người yêu của hắn tại Phàm Nhân giới?

Lý Dương nghi hoặc hỏi.

Tổng Đế Vương gật đầu nói:

- Phải, bất quá tiên nhân này ở tại Tiên giới danh tiếng cũng là rất lớn, hắn chính là người sáng tạo ra phi đao nhập đạo loại phương pháp tu luyện kiểu mới này, đặc biệt là phi đao công kích ở tại Tiên giới cũng rất là hiếm thấy.

Về mặt Lý Dương nhất thời động lại.

- Phi đao nhập đạo? Ngài nói phi đao nhập đạo?

Ánh mắt Lý Dương phát ra quang mang chói bóng, nhìn Tổng Đế Vương hỏi.

Tổng Đế Vương thấy Lý Dương kích động như vậy liền có chút nghi hoặc:

- Phải, là phi đao nhập đạo, Lý Dịch đạo hữu, làm sao vậy, người sao lại kích động như vậy!

Lý Dương cũng phát hiện bản thân kích động quá mức, lập tức giải thích:

- Chỉ là nghe đến phi đao nhập đạo thì có chút kích động mà thôi, ta tu luyện chỉ là công pháp phổ thông, nhưng mà vũ khí công kích lại là phi đao, do vậy đối với phi đao nhập đạo có chút kinh ngạc.

- Nguyên lai vũ khí của đạo hữu là phi đao, khó trách đối với phi đao nhập đạo lại quan tâm như vậy.

Tổng Đế Vương trong lòng hiểu ra.

Lý Dương trong lòng thì lại trào dâng sự kích động.

Ngàn năm trước đã tiến vào Quỷ giới, hơn nữa là cao thủ Tiên Quân hậu kỳ, còn là phi đao nhập đạo, Lý Dương không kìm được nghĩ đến khai tông tổ sư của Tinh Cực Tông, trưởng bối của Lý gia, ông cố của hắn là Lý Tầm Hoan.

- Tổng Đế đạo hữu, ngài có biết người đó là ai không?

Lý Dương che dấu sự kích động, mỉm cười hỏi:

- Đối với nhân vật thiên tài sáng tạo ra công pháp phi đao nhập đạo, ta vẫn là muốn gặp mặt một lần.

Tổng Đế Vương gật đầu nói:

- Hắn gọi là Lý Tầm Hoan, người bình thường gọi hắn là Tầm Hoan chân nhân.

Lý Dương tim run lên.

Quả nhiên, quả nhiên là ông cố của mình, người khai sáng Tinh Cực Tông, tổ sư Lý Tầm Hoan.

Đối với Lý Tầm Hoan, Lý Dương hết sức là bội phục, không chỉ bởi vì Lý Tầm Hoan là ông cố của mình, còn bởi vì sự si tình của Lý Tầm Hoan, Lý Dương đối với loại người ba lòng hai ý rất không ưa.

- Hắn còn ở Quỷ giới chứ?

Lý Dương truy hỏi.

Tổng Đế Vương gật đầu nói:

- Phải, còn ở tại Quỷ giới, Lý Dịch đạo hữu, Lý Tầm Hoan này mặc dù chỉ là tu vi Tiên Quân hậu kỳ, nhưng mà hắn có một món thần khí, tựa hồ món thần khí này còn dẫn diễn ra đến một trường tranh đấu tại Tiên giới, thần khí đó lực công kích cực mạnh, thêm vào đó Lý Tầm Hoan này còn sở trường về phi đao công kích, nói không sợ mất mặt chứ ngay cả tôi, cũng không muốn làm kẻ địch của Lý Tầm Hoan.

- Thần khí?

Lý Dương trong lòng lướt qua một ý nghĩ, liền không nghĩ thêm nữa, khi mà đã ở tại Quỷ giới, Lý Dương liền trực tiếp dùng thần thức bao trùm lấy cả Quỷ giới, bắt đầu cẩn thận tìm kiếm, tâm thần tu vi của Lý Dương đã đạt đến Ma đế hậu kỳ, tự nhiên là dễ dàng bao trùm lấy cả Quỷ giới.

Đạo phách!

Lý Dương tìm kiếm chính là trong cơ thể có đạo phách, có đạo phách mới là tiêu chí của tu luyện phi đạo nhập đạo.

Một thân trường sam màu trắng, tóc trắng xoả vai, khoẻ mắt có một ít nếp nhăn đuôi cá, cả người như có một cảm giác thương tang, duy chỉ có ánh mắt, tựa hồ như xuyên thấu hết thủy thể gian, trong cơ thể đang có một nhũ bạch sắc phi đạo. Một thần khí phi đạo toả ánh sáng năm màu đang xoay quanh trong đan điền.

Lý Tầm Hoan.

Hơn nữa ở ngay Tổng Đế Thành.

Lý Dương con mắt nhất thời sáng lên, hẳn có một cơn xúc động, cơn xúc động muốn lập tức gặp Lý Tầm Hoan.

- Tổng Đế đạo hữu, ta phát hiện Lý Tầm Hoan kia đang ở tại Tổng Đái Thành, ta đi trước gặp hắn một cái, sau đó ghé vương cung thăm đạo hữu, thế nào?

Lý Dương kìm nén xúc động, nói với Tổng Đế Vương.

- Ồ? Xem ra đạo hữu và Lý Tầm Hoan kia cũng có duyên, ta tại đây chúc mừng đạo hữu, đạo hữu đi nha.

Tổng Đế Vương cười nói.

Lý Dương thoáng cười, liền đó trực tiếp bay mà đi.

383. Chương 32: Ngũ Đức Chi Thân

Đi trên con đường trong Tổng Đế Thành, trên đường số người phi thường nhiều, nhưng một thân trường sam màu trắng như Lý Tầm Hoan mặc dù ở giữa đám người, nhưng lại không hoà nhập vào đám người, phẳng phất như hắn là người của thế giới khác, hắn lẳng lặng đứng bàng quang ngoài thế giới này.

Đi đã lâu, Lý Tầm Hoan rẽ vào một con hẻm nhỏ u tối, mặt đất trong con hẻm bám rêu xanh, hiếm có dấu tích con người.

- Tầm Hoan đại ca, huynh muốn tìm Luân Hồi Châu, nhưng hiện tại nên đến đâu tìm đây?

Một mỹ nhân mặc áo dài trắng ở phía sau Lý Tầm Hoan, nhẹ giọng hỏi.

Lý Tầm Hoan vừa nghe, liền bất ngờ dừng lại, xoay người nhìn cô gái trước mắt, bạch y nữ tử nguyên bản ở phía sau Lý Tầm Hoan, không tưởng được Lý Tầm Hoan thoáng chốc dừng lại, không khỏi va vào lòng Lý Tầm Hoan, nhất thời mặt ngọc đỏ lên.

Lý Tầm Hoan cười nói:

- Anh Anh muội tử, muội không mệt mỗi sao? Mệt rồi thì chúng ta tìm một tửu lâu nghỉ ngơi một thời gian.

Anh Anh liền nói:

- Không, muội không mệt, chỉ là cùng Tầm Hoan đại ca lưu lãng bốn phương như vậy, nhưng lại không tìm thấy Luân Hồi Châu, cảm thấy nóng lòng mà thôi.

Lý Tầm Hoan cười thở dài một hơi, chậm rãi nói:

- Luân Hồi Châu..., Luân Hồi Châu, cái đó nào phải muốn được là được, sáu viên Luân Hồi Châu lúc đầu ta đã thử hết tất cả các biện pháp, bất kể là vì người làm việc, hoặc là dùng bảo vật hoán đổi. Được rồi,

chuyện Luân Hồi Châu vội không được, chờ lần tới Phong Đô Đại Đế khai mở Kính Nguyệt Hồ, nói không chừng ta có khả năng lấy được 1-2 viên.

- Ủm, Tầm Hoan đại ca huynh nhất định có thể lấy được.

Trong mắt Anh Anh lấp lánh quang mang xán lạn, nhìn Lý Tầm Hoan thập phần kiên định nói.

Anh Anh đột nhiên nhẹ giọng nói:

- Tầm Hoan đại ca, muội có thể hỏi huynh một chuyện không?

- Nói đi.

Lý Tầm Hoan mỉm cười nói.

Anh Anh cố lấy dũng khí, đem suy nghĩ bao lâu, vẫn đề suy đoán bao lâu ra hỏi:

- Tầm Hoan đại ca, huynh muốn tìm Thi Âm tỷ tỷ phải không? Huynh có thể cùng muội kể về chuyện của Thi Âm tỷ tỷ không?

Anh Anh mở to mắt nhìn Lý Tầm Hoan, tràn ngập kỳ vọng.

Lý Tầm Hoan nguyên bản còn đang mỉm cười, vừa nghe Anh Anh hỏi đến chuyện đó, nhất thời trầm mặc.

- Tầm Hoan đại ca, không, muội không có ý tứ gì cả, muội hỏi một chút mà thôi. Tuyệt không phải là nhất định muốn biết...

Anh Anh thấy Lý Tầm Hoan như vậy, vội vàng nói.

Lý Tầm Hoan nghe vậy, mỉm cười nói:

- Kỳ thật nói với muội cũng không có sao.

Anh Anh nghe thế, nhất thời tinh tâm lại ở một bên Lý Tầm Hoan chăm chú lắng nghe.

Ánh mắt Lý Tầm Hoan dần dần trở nên mê mang, tựa hồ như đang nhớ lại quá khứ:

- Thi Âm...

Trong lòng đau đớn từng trận, Lý Tầm Hoan thực đã quen với cảm giác đau lòng này, không tự kìm hãm được ho lên từng đợt, tu luyện đến trình độ như hần, sao lại còn ho?

- Tầm Hoan đại ca!

Anh Anh vừa muốn giúp đỡ, Lý Tầm Hoan đã khe khẽ đưa tay ra ngăn cản Anh Anh, ánh mắt Lý Tầm Hoan lại từ từ trở nên mê mang.

- Khi ở tại Phàm Nhân giới, ta cùng Thi Âm là thanh mai trúc mã, cảm tình rất sâu. Hiểu Vân là nghĩa huynh của ta, đối với ta có ân cứu mạng, hần cũng thích Thi Âm, do vậy...ta đã đem Thi Âm tặng cho hần.

Lý Tầm Hoan nói đến đó, khe dừng lại một chút.

Anh Anh nhướn mày, muốn nói gì đó, nhưng lời ra đến miệng thì lại nuốt xuống.

- Ta biết... Hiểu Vân hần yêu Thi Âm, hần nhất định sẽ đối tốt với Thi Âm, khi mà như thế tất cả cũng sẽ hoàn mỹ, chỉ cần bọn họ đều hạnh phúc, vậy là được rồi.

Trên mặt Lý Tầm Hoan có một tia cười nhàn nhạt.

Anh Anh nghe đến đó, trong lòng thán một tiếng:

- Tầm Hoan đại ca, huynh luôn đối xử tốt với người khác, nhưng mà huynh sao lại luôn quên đi bản thân vậy?

Cùng Lý Tầm Hoan trải qua đoạn thời gian này, nàng đối với nhân cách vĩ đại của Lý Tầm Hoan cảm nhận rất rõ ràng, tại Quỷ giới khoảng thời gian này, Anh Anh thậm chí không tin thế gian không ngờ có người như vậy, đối với người khác thì tốt, nhưng lại không cầu người ta đối với mình như thế nào.

- Ta nghĩ rằng bọn họ sẽ rất vui sướng, bọn họ vui sướng, ta cũng thấy thoả mãn, nhưng...

Sắc mặt Lý Tầm Hoan thay đổi, biến thành trắng như mang bệnh.

- Nhưng ngày đó, lời Thi Âm nói với ta, ta thực sự vĩnh viễn nhớ mãi...

Lý Tầm Hoan còn nhớ rõ câu nói ngày đó “Chàng chỉ biết có huynh đệ, đem thiếp tặng cho huynh đệ, chàng có biết chăng, thiếp cũng là một con người, chàng có hỏi qua cảm nhận của thiếp không?”

Biểu tình kích động đau đớn của Lâm Thi Âm khi đó, vĩnh viễn khắc sâu trong óc Lý Tầm Hoan.

- Là ta sai, là ta sai rồi. Tất cả đều là ta sai, bây giờ đến Quý giới, ta cũng đã cầu Phong Đô Đại Đế đáp ứng, một khi tìm thấy Thi Âm, sẽ nhờ giúp đỡ dùng Tam Sanh Thạch, để nàng khôi phục ký ức. Kiếp trước ta đã có lỗi với nàng, kiếp này, ta nhất định phải bồi thường cho nàng, cùng nàng ở một nơi, cho đến khi biển cạn đá mòn.

Lý Tầm Hoan nhân nghĩa, hẳn vì huynh đệ, có thể nhường người yêu nhất cho huynh đệ, hẳn tình nguyện để bản thân thống khổ, cũng hy vọng người khác được hạnh phúc.

Tạo thành như vậy thực sự chỉ là do Lý Tầm Hoan sai thôi sao? Hoàn toàn do hắn nhân nghĩa mà sai sao?

Lâm Thi Âm cũng sai.

Trong lòng Lâm Thi Âm, “chịu đựng” là mỹ đức lớn nhất của một người phụ nữ, nhẫn nhịn, để mặc theo hoàn cảnh, nàng trước giờ không phản kháng. Thậm chí Lý Tầm Hoan cùng nàng nói về chuyện của Long Hiểu Vân, đem nàng tặng cho Long Hiểu Vân, nàng cũng không có phản kháng.

Nếu như nàng lúc xưa cùng Lý Tầm Hoan đối mặt nói thẳng, có lẽ lại là một kết quả khác.

Lý Tầm Hoan thở dài một hơi, trên mặt có một vẻ tươi cười nhàn nhạt, nhưng lại khiến Anh Anh nhìn mà đau lòng.

- Bất kể kiếp trước thế nào, ta chỉ cầu có thể tìm thấy Thi Âm, cùng nàng ngắm hừng đông, xem mặt trời lặn, xem mây trắng trôi, hoa bay phấp phới, cho đến khi biển cạn đá mòn, suốt đời không thay đổi.

Thanh âm Lý Tầm Hoan trầm thấp, nhưng lại có quyết tâm bất diệt.

- Tầm Hoan đại ca.

Anh Anh nhìn Lý Tầm Hoan, lúc này nàng đã đem sự ái mộ trong lòng đối với Lý Tầm Hoan hoàn toàn ép tận đáy lòng, nghe Lý Tầm Hoan nói, nàng hiểu rằng... Lý Tầm Hoan yêu thương nhất chính là Thi Âm, nàng không muốn làm khó Tầm Hoan đại ca mà nàng kính ái nhất.

- Chúng ta không nói nữa, tìm một địa phương nghỉ ngơi nào?

Anh Anh dung nhan hiện ra, nhìn Lý Tầm Hoan nói.

Lý Tầm Hoan khẽ khẽ gật đầu.

Sau đó, hai người đã đi đến đầu cuối của con hẻm u tối.

Chỉ chốc lát, thân ảnh Lý Dương liền xuất hiện tại con hẻm nhỏ vừa rồi, nhìn quanh thấy thân ảnh của Lý Tầm Hoan, Anh Anh đã không còn ở cuối con hẻm, Lý Dương thở dài một hơi.

“Ông cố nhân nghĩa độ nhượng, tuyệt không biết là làm như vậy là đã khiến người yêu trong lòng ông và ông đều phải thống khổ một đời, có lẽ... đây chính là sự bi ai của ông cố”. Lý Dương vừa rồi đã hoàn toàn nghe hết cuộc nói chuyện của Lý Tầm Hoan.

Nhưng mà Lý Dương không bước ra, hắn lặng lẽ lắng nghe.

Hắn cũng cảm nhận được tình yêu mãnh liệt của Lý Tầm Hoan đối với Lâm Thi Âm, cái tình yêu khắc cốt铭心 tâm đó, mặc dù đối với hành vi của ông cố mình thực không tán đồng, nhưng mà Lý Dương lại càng thêm tôn kính ông cố của mình. Có lẽ nhân cách vĩ đại của ông cố đã làm Lý Dương rung động.

Thân hình Lý Dương loé lên, liền biến trong con hẻm nhỏ.

Phong Tường từ lâu.

Lý Tầm Hoan và Anh Anh lúc này đều ở trong một phòng riêng, bắt đầu nghỉ ngơi.

Trong phòng Lý Tầm Hoan.

Lý Tầm Hoan ngồi bên cửa sổ, trên tay cầm một khúc gỗ, ngón tay thon thẳng tắp của Lý Tầm Hoan đều dùng lực, giờ phút này đang cầm một ngọn phi đao, cẩn thận điêu khắc, bất quá chỉ chốc lát, hắn đã điêu khắc ra một bức tượng gỗ.

Ngàn năm qua, hình ảnh chí ái trong lòng vẫn khắc sâu như trước, luôn ghi tạc ở đáy lòng.

Tay Lý Tầm Hoan khẽ chùng lại, tựa hồ như có cảm ứng mà quay đầu lại, nhìn sang bên cạnh, một thanh niên mặc hắc sắc trường sam đang nhìn hắn.

Khí chất của thanh niên này nhất thời hấp dẫn Lý Tầm Hoan, bởi vì... hắn cũng có thứ khí chất giống như vậy.

- Mời ngồi!

Lý Tầm Hoan cũng không thích nói nhiều, trực tiếp nói.

Lý Dương cũng yên lặng ngồi xuống, trong tay khoa lên, lấy ra hai bình rượu trắng, Lý Dương lấy một bình rượu đặt ở trước mặt Lý Tầm Hoan, bản thân cũng cầm một bình rượu.

Lý Tầm Hoan nhìn thấy rượu, ánh mắt có chút sáng lên, cười kéo qua:

- Loại rượu này tựa hồ chưa thấy qua, đạo hữu, mời.

Nói rồi Lý Tầm Hoan liền trực tiếp nhấp bình rượu nhắm miệng mình đổ xuống, cảm nhận cái nóng, nhưng lại rất hưởng thụ cái nóng kích thích đến tim này.

Một bình rượu, một hơi liền trực tiếp uống hết.

Lý Dương cũng giống vậy, khẽ ngửa đầu, một bình rượu liền đã bị uống cạn.

Lý Dương tay vung lên, một đạo năng lượng thuộc tính thủy liền hình thành cấm chế, bảo đảm xung quanh không người nào có thể dò xét cuộc nói chuyện của hai người. Cấm chế do năng lượng bốn nguyên thuộc tính thủy bố trí ra, cho dù là Phong Đô Đại Đế cũng đừng hòng dò xét được gì.

Lý Tầm Hoan trong lòng kinh dị, Hắn cảm nhận được rõ ràng cỗ năng lượng cường đại kia, càng thêm tò mò người ở trước mắt rốt cục là có thân phận gì.

- Người có phải là địa cầu Minh triều không? Có biết Côn Luân tiên cảnh, Tinh Cực Tông không?

Lý Dương nhìn Lý Tầm Hoan.

Lý Tầm Hoan nhất thời kinh hãi, đứng phắt dậy:

- Minh triều, Côn Luân tiên cảnh, Tinh Cực Tông? Người là ai? Người sao lại biết Tinh Cực Tông, người biết Áo Quang à?

Lý Tầm Hoan chính là hiểu rõ ràng, người trước mặt công lực so với hắn công lực còn mạnh hơn, hắn thực không tin rằng người trước mắt thời gian tu luyện ngắn hơn hắn.

Lý Dương lùi một bước, đột nhiên quỳ xuống, nói:

- Tông chủ Tinh Cực Tông chính là ông nội của con, đứa cháu Lý Dương xin bái kiến ông cố.

Lý Dương không một chút do dự, trong lòng hắn, đối với Lý Tầm Hoan chỉ có sự kính nể đối với bậc trưởng bối.

Trải qua vật đổi sao dời, bao nhiêu năm trôi qua, Lý Tầm Hoan càng hiện rõ vẻ tang thương.

Đối với vị trưởng bối Lý gia chí ái ngàn năm không quên này, Lý Dương có sự kính nể tuyệt đối.

Lý Tầm Hoan sững sốt, nhìn hắc y cao thủ trước mắt, hẳn có thể thập phần xác định, người áo đen trước mắt công lực so với hắn còn cao hơn, nhưng thế nào mà nghe thanh niên áo đen trước mắt nói, tựa hồ hắn còn là cháu trai của nghĩa tử Áo Quang của mình.

- Người...

Lý Tầm Hoan trong lúc nhất thời cũng khó mà tin được.

Lý Dương cũng biết Lý Tầm Hoan suy nghĩ thế nào, trực tiếp không chế nhữ bạch sắc đao phách từ trong cơ thể mình bay ra:

- Ông cố, đao phách này chính là đặc trưng của Tinh Cực Tông ta...

Nhìn thấy đao phách, Lý Tầm Hoan liền bắt đầu tin tưởng, thêm vào đó Lý Dương bất ngờ có thể nói ra xưng hô của Minh triều, Tinh Cực Tông, hẳn càng thêm tin tưởng.

- Mau mau đứng lên.

Lý Tầm Hoan trước lập tức đỡ Lý Dương lên, sau đó mới dò hỏi.

- Người thực là cháu chất của ta? Không thể nào, công lực người đã đạt đến cảnh giới như thế, không đúng, “Thất diệu tinh cực” chỉ có thể tu luyện đến đệ thất thiên, người sao lại biết ba thiên sau, còn nữa, đao phách của người chỉ là nhữ bạch sắc, vì sao ta nhìn không thấu tu vi của người?

Lý Tầm Hoan trong lòng có một đồng vấn đề.

Lý Dương lập tức giải thích:

- Ông cố, đao phách của con mặc dù chỉ là cảnh giới nhữ bạch sắc, nhưng tâm thần tu vi của con lại đạt đến Tiên Đế hậu kỳ.

Lý Tầm Hoan càng thêm kinh hãi.

Tâm thần tu vi càng khó tu, theo đạo lý cháu chất của mình thời gian tu luyện nhất định phải ngắn hơn mình, nhưng tại sao tâm thần tu vi lại đạt đến Tiên Đế hậu kỳ nhanh như vậy?

- Con tuyệt không phải tu tiên, cũng không phải là người của Quỷ giới, mà là tu ma.

Lý Dương phát tán ra khí tức, ma nguyên lực trong cơ thể không chút che giấu để cho Lý Tầm Hoan cảm nhận được.

- Rốt cục là chuyện gì xảy ra? Lý Dương, có thể đem chuyện của con nói cho ta nghe không?

Lý Tầm Hoan lập tức đối với đứa cháu đột nhiên xuất hiện trước mắt tràn đầy nghi hoặc.

Lý Dương nói:

- Ông cố, con sẽ theo thần thức đem quá khứ của mình để người cảm thụ.

Lý Dương vì để Lý Tầm Hoan hoàn toàn tin tưởng, trực tiếp dùng thần thức dung hợp với thần thức của Lý Tầm Hoan. Đem những trải nghiệm trong quá khứ hoàn toàn biểu hiện ra.

Một người có thể biên tạo ra lời nói dối, nhưng mà những từng trải trong quá khứ do thần thức truyền đi, rất là chi tiết, biên tạo là gần như không thể.

Trong ký ức.

Lý Tầm Hoan theo Lý Dương cùng trải nghiệm qua những năm tháng thanh xuân ở An Toàn cục tổ 9.

Cùng trải nghiệm sự chém giết ở địa hạ quyền đàn.

Cùng trải qua sự tu luyện ở sa mạc Phi châu.

Cùng trải qua sự tranh đoạt đẫm máu trong Côn Luân tiên cảnh.

Ma giới, Minh giới, Yêu giới, Bắc Minh hải, lần lượt những kinh nghiệm giữa sống và chết...

Qua một lúc lâu.

Lý Tầm Hoan nhìn Lý Dương, thở dài một hơi:

- Lý Dương, lần đầu nhìn thấy ngươi, ta đã liền có cảm giác quen thuộc thân thiết, không tưởng được Lý Dương con và ta cũng là một loại đồng bệnh tương liên, phi thăng lên Ma giới, rồi đến Quỷ giới đích xác so với ta khó hơn nhiều.

- Sư huynh đệ Áo Quang bọn chúng không ngờ đã phi thăng rồi, ta còn chưa biết, chờ khi tìm thấy Thi Âm quay về Tiên giới, nhất định phải tìm bọn chúng!

Lý Tầm Hoan cười nói. Lúc xưa khi hắn đạt đến cảnh giới Cửu Thiên huyền tiên liền trực tiếp đến Quỷ giới, ở liền bao nhiêu năm.

Sư huynh đệ Áo Quang chân nhân cũng không có gặp Lý Tầm Hoan.

- Lý Dương, không tệ, xem kỳ ngộ và tốc độ tu luyện của con, nói không chừng Lý gia chúng ta còn xuất hiện một vị Đại tôn.

Lý Tầm Hoan cảm thụ được những kinh lịch của Lý Dương, cũng đồng thời biết được kỳ ngộ của Lý Dương, Lý Dương đối với Lý Tầm Hoan tuyệt không dấu giếm.

Lý Dương cười nói:

Tiên Thiên chi thân thì có thể trở thành nhân vật cỡ như Tiên Đế, Ma đế, còn trong truyền thuyết trước nay chưa từng xuất hiện là Tiên thiên Ngũ Đức chi thân thì nhất định càng mạnh. Ông cố có được Ngũ Đức chi thân, trở thành Đại tôn là việc nói không chừng.

Lý Tầm Hoan khẽ cười, nhưng không nói.

Liền đó, ông cháu hai người uống rượu bắt đầu hàn huyên, không chút cảm giác đến sự trôi qua của thời gian.

384. Chương 33: Tranh Đoạt Nhân Tài

- Ông cố, người có Tiên thiên Ngũ Đức chi thân, không biết ông cố người từ khi nào mà biết vậy?

Đối với việc Lý Tầm Hoan bắt ngờ có Tiên thiên Ngũ Đức chi thân trong truyền thuyết, Lý Dương thực rất là tò mò, nhưng mà đồng thời cũng rất cao hứng.

Ông cố mình có Tiên thiên Ngũ Đức chi thân, vậy sau này nhất định sẽ càng thêm lợi hại, điều này cũng khiến Lý Dương yên tâm, Lý Dương đối với thân nhân của mình vô cùng quan tâm.

Khi hắn dùng thần thức quan sát Lý Tầm Hoan, liền phát hiện ra sự đặc thù của thân thể Lý Tầm Hoan, thân thể Diền Cương là Tiên thiên Thổ Đức chi thân, Lý Tầm Hoan này thân thể không chỉ có thuộc tính của Tiên thiên Thổ Đức chi thân, còn có đặc điểm của bốn loại thuộc tính năng lượng khác.

Lý Tầm Hoan trầm ngâm chốc lát, nhớ lại quá khứ một trận chiến tranh đoạt đã làm oanh động cả Tiên giới, cảm thán nói:

- Lý Dương, lần đó... thực sự là vận khí, tuyệt đối là vận khí, Nguyên Linh Tinh, đó là thiên địa kỳ trân, có thể tùy theo tâm ý mà biến hoá, thành bất kỳ loại thần khí nào, đương thời cả Tiên giới đại bộ phận mọi người đều muốn tranh đoạt, ai biết được cuối cùng lại bị ta dưới cơ duyên xảo hợp mà có được. Đương nhiên còn có một nguyên nhân, chính là ta là Tiên thiên Ngũ Đức chi thân.

- Cũng chính lần đó, ta mới biết được bản thân là Tiên thiên Ngũ Đức chi thân.

Lý Tầm Hoan đưa tay ra, một ngọn thần khí phi đao liền trôi nổi hiện ra, bề ngoài thần khí có hào quang ngũ sắc vờn quanh, đây chính là thiên địa kỳ trân “Nguyên Linh Tinh”.

Nói rồi, thần khí phi đao trên Lý Tầm Hoan bắt đầu biến hoá, biến hoá thành các chủng các dạng thần khí.

- Quả nhiên là thần khí, thiên địa kỳ trân này đã không phải là thứ mà con người có thể luyện chế.

Lý Dương ánh mắt sáng lên, thần khí như vậy, muốn luyện chế được, căn bản là không có khả năng.

- Thiên địa kỳ trân, Tiên thiên Ngũ Đức chi thân, trời cao cũng đối đãi với ta không bạc.

Lý Tầm Hoan có chút than, nhưng sắc mặt lại biến thành có chút u buồn. Trời cao thực sự đối tốt với hần sao?

Đến Quỷ giới đã ngàn năm rồi, dựa vào thực lực bản thân, cùng với các loại biện pháp không tiếc thứ gì mới có được sáu viên Luân Hồi Châu, khiến hần bi ai nhất là sáu lần tìm kiếm không ngờ đều thất bại, rốt cục là đến lần nào mới thành công đây?

Luân Hồi Châu, phải đến khi nào mới có thể có được?

Lý Dương nhìn vẻ mặt Lý Tầm Hoan, tự nhiên hiểu được trong lòng ông cố mình nghĩ gì, lập tức nói:

- Ha ha... Ông cố người cứ yên lòng, chuyện Luân Hồi Châu này cứ giao cho con, cho dù không cách nào kiếm được đủ Luân Hồi Châu, cùng lắm thì con bán đấu giá 2-3 món thần khí là được.

Lý Dương rất là chắc chắn.

- Lý Dương, con nghĩ con bán đấu giá thần khí là sẽ có người dùng Luân Hồi Châu để mua sao?

Lý Tầm Hoan mỉm cười hỏi ngược lại.

- Con nên biết, Luân Hồi Châu này chính là cực kỳ trân quý, tại Quỷ giới số lượng cũng là cực ít. Ví như hiện tại, cự ly với lần khai mở Kính Nguyệt Hồ trước cũng đã nhiều năm rồi. Ta phỏng đoán, số Luân Hồi Châu khai thác lúc trước cũng gần dùng hết, cả Quỷ giới số Luân Hồi Châu hiện còn lại tổng cộng không vượt quá 10 viên.

Lý Tầm Hoan tiếp tục nói:

- Mỗi lần khai mở Kính Nguyệt Hồ. Số Luân Hồi Châu khai thác được tổng cộng chỉ 2-3 chục viên mà thôi, suốt thời gian, Quỷ giới nhiều Quỷ Đế như vậy, cũng sắp dùng hết rồi. Nói cách khác, con có thần khí để bán, nhưng mà bọn họ không có Luân Hồi Châu để mua, vậy con làm thế nào mà thu thập Luân Hồi Châu đây?

Lý Dương ngẩn ra, liền đó bất đắc dĩ hần lên.

Luân Hồi Châu tuyệt không phải là vô hạn, mỗi lần Quỷ giới dùng gần hết số Luân Hồi Châu, Phong Đô Đại Đế mới để Thập Điện Diêm Vương cùng đi khai mở Kính Nguyệt Hồ, lần nữa đi khai thác mấy viên Luân Hồi Châu. Nói cách khác, cả Quỷ giới số Luân Hồi Châu luôn bảo trì ở số lượng rất ít.

Cho dù bản thân đi bán thần khí, nhưng mà cả Quỷ giới cũng đã dùng gần hết Luân Hồi Châu rồi, bản thân thần khí có nhiều hơn, đối phương cũng không có Luân Hồi Châu để mua, vậy phải làm sao?

- Cả Quỷ giới số lượng Luân Hồi Châu luôn bị khống chế, nếu như nói Luân Hồi Châu nhiều nhất, không nghi ngờ gì chính là Phong Đô Đại Đế, Luân Hồi Châu nhiều thứ hai chính là Cửu Trọng Lâu, Cửu Trọng Lâu bằng vào việc kinh doanh luyện khí trải khắp cả Quỷ giới, kiếm được không ít Luân Hồi Châu, nếu như nói hiện tại Quỷ giới ai còn tồn giữ một ít Luân Hồi Châu, có lẽ cũng chỉ có Cửu Trọng Lâu và Phong Đô Đại Đế.

Lý Tầm Hoan hết sức chắc chắn nói.

Ở tại Quỷ giới bao năm, chú ý nhất là Luân Hồi Châu, với trí tuệ của hần, tự nhiên phán đoán được rõ ràng rành.

Lý Dương gật đầu tán đồng, theo như hần biết, Tần Nghiễm Vương ngay một viên Luân Hồi Châu cũng không có, Sở Giang Vương kia mời hần luyện chế thần khí, mặc dù hao phí hai viên Luân Hồi Châu, nhưng mà nghe nói trong đó một viên Luân Hồi Châu còn là mượn của Diêm La Vương.

Thập Điện Diêm Vương bên người gần như không có Luân Hồi Châu nào, tối đa cũng chỉ 1-2 viên mà thôi. Phong Đô Đại Đế bên người khả năng có 3-4 viên, Cửu Trọng Lâu kia cũng chỉ 3-4 viên. Còn những Quỷ Đế ẩn sĩ kia căn bản một viên cũng không có.

Lý Dương lòng mày nhíu sâu lại.

Luân Hồi Châu, Luân Hồi Châu.

Trong đầu Lý Dương không ngừng nghĩ cách như thế nào kiếm được Luân Hồi Châu, Luân Hồi Châu tại Quỷ giới thật quá ít, muốn lập tức có được nhiều, thực sự là quá khó.

- Phong Đô Đại Đế, Cửu Trọng Lâu!

Lý Dương kiên định nói:

- Chính là bọn họ!

Lý Dương đã đem mục tiêu đặt lên hai đại thế lực này, muốn có được Luân Hồi Châu tương đối nhiều, thì phải từ hai phe thế lực này mà ra tay. Mặc dù hai phe hầu như chỉ còn vài viên mà thôi, nhưng mà tốt xấu gì cũng có thể tra được mấy lần, nói không chừng có thể thành công ngay.

- Ông cố, yên tâm, hiện tại Luân Hồi Châu thì ít, nhưng mà chờ khi Kính Nguyệt Hồ khai mở, chúng ta có thể tiến vào Kính Nguyệt Hồ khai thác. Đến khi đó liền có thể có được rất nhiều rồi.

Lý Dương chỉ có thể an ủi Lý Tầm Hoan như vậy.

- Kính Nguyệt Hồ? Lý Dương, con đối với một số chuyện của Quỷ giới xem ra không được tinh thông lắm, Phong Đô Đại Đế này triệu tập Thập Điện Diêm Vương đi khai thác Luân Hồi Châu, há có thể để kẻ khác tùy ý khai thác, vậy không phải là để thế lực lớn mạnh à?

Lý Dương cảm thấy xấu hổ một trận.

Đạo lý đơn giản như vậy mà không chú ý đến, Phong Đô Đại Đế sao lại để thế lực khác đi khai thác được.

- Thực tế thì Phong Đô Đại Đế cũng không được coi là thái quá bá đạo, hắn tuyên bố qua quy củ, ngoại trừ Phong Đô Đại Đế và Thập Điện Diêm Vương, còn có hai danh ngạch để vào. Về phần hai danh ngạch này cấp cho ai, thì còn phải xem công lực của người tiến vào ai cao hơn? Hai danh ngạch, luận võ để quyết định!

Trong mắt Lý Tầm Hoan thoáng qua một tia phong mang.

Hiển nhiên, Lý Tầm Hoan đối với hai danh ngạch này cũng có dã tâm, bất kể thế nào, hắn cũng phải có được Luân Hồi Châu.

- Hai danh ngạch?

Lý Dương ánh mắt sáng lên, đối phó với Phong Đô Đại Đế loại siêu cấp cao thủ có thể sánh với Côn Bằng Yêu Đế, Lý Dương không có nắm chắc. Nhưng mà đối với Quỷ Đế bình thường Lý Dương vẫn còn tự tin. Hai danh ngạch này, Lý Dương vẫn còn có thể tranh được.

Lý Dương và Lý Tầm Hoan cặp tổ tôn này đều xem trọng hai danh ngạch đó.

- Bất quá... Quỷ giới cao thủ như mây, muốn lấy được hai danh ngạch này cũng là khó!

Lý Tầm Hoan có chút than thở.

- Ông cố, cho dù không cách nào tiến vào, chờ đến sau khi bọn họ khai thác xong, số lượng Luân Hồi Châu bọn họ có sẽ nhiều, con trực tiếp bán đấu giá thần khí là được. Đến khi đó có lẽ bán đấu giá thần khí có thể kiếm được không ít Luân Hồi Châu.

Lý Dương tự tin nói.

Lý Tầm Hoan cũng gật đầu.

Từ trong Kính Nguyệt Hồ ra. Luân Hồi Châu khẳng định là có không ít, khi đó bán đấu giá tự nhiên có thể kiếm được không ít Luân Hồi Châu.

- Ông cố, con đi trước đây, không quấy rầy ông cố nghỉ ngơi nữa, đây là truyện tấn ngọc bội. Nếu như ông cố có chuyện gì cần, có thể dùng cái này truyền tin cho con.

Lý Dương đem truyện tấn ngọc bội để trước mặt Lý Tầm Hoan.

Dù sao một khi hấn rời đi, Lý Tầm Hoan nếu chỉ dựa vào thần thức thì không cách nào tìm được tung tích của hấn.

- Tốt. Lý Dương thần thức con rất cao, muốn tìm ta tùy ý đều có thể được. Ta cũng không cần đưa con truyện tấn ngọc bội.

Lý Tầm Hoan cười nói, đột nhiên Lý Tầm Hoan nhớ đến một chuyện:

- Lý Dương, sau này gặp lại. Vì để ẩn tàng thân phận Ma giới của con, con trực tiếp gọi ta là Lý Tầm Hoan là được rồi.

- Vậy, vậy làm sao được?

Lý Dương cảm thấy có chút không hợp tình lý.

Dù sao Lý Tầm Hoan cũng là ông cố mình, là nghĩa phụ của ông nội, bản thân đi gọi tên của ông cố mình, đây gọi là gì?

- Không được, tuyệt đối không được.

Lý Dương hết sức kiên định lắc đầu. Lý Dương có thể cảm nhận được ông cố mình quan tâm đến mình, thậm chí để mình gọi thẳng tên của người, nhưng mà mình sao có thể thản nhiên tiếp nhận chứ?

- Thằng nhóc này, vậy con làm sao ẩn tàng thân phận đây? Con dù sao cũng là người trong Ma giới, thân phận của con không thể nào để tiết lộ.

Lý Tầm Hoan bật cười nói.

Lý Dương có chút sững sờ.

- Vậy đi, con gọi ông cố người là “Tầm Hoan chân nhân”

Lý Dương nghĩ một lúc lâu, mới nghĩ ra biện pháp này. Cho dù tại tu chân giới, văn bối gọi tiền bối là chân nhân cũng rất nhiều, cùng bối phận cũng thường gọi nhau là chân nhân.

Lý Tầm Hoan nghĩ một lát, nở nụ cười:

- Phương pháp này không tệ, tốt, con gọi ta là Tầm Hoan chân nhân, ta gọi con là Lý Dịch đạo hữu.

- Gọi con là đạo hữu?

Lý Dương khẽ nhún mày.

Lý Tầm Hoan cười nói:

- Tiểu tử ngốc, Lý Dịch dù sao cũng là tên giả của con, có gì hay mà để ý. Ta gọi là Lý Dịch đạo hữu, nhưng con là Lý Dương à.

Lý Dương chỉ có thể gật đầu.

Trong đại sảnh vương cung Tần Nghiễm Vương.

Tần Nghiễm Vương ngồi trên ngôi chủ tọa, trong tay đang cầm chén trà, thỉnh thoảng lại nhấp một ngụm, mỉm cười nhìn người của Cửu Trọng Lâu ở trước mắt.

Tần Nghiễm Vương ở dưới trướng Phong Đô Đại Đế, tự nhiên là thuộc về phía thế lực của Phong Đô Đại Đế. Mặc dù Cửu Trọng Lâu là thế lực lớn thứ hai của Quỷ giới, nhưng mà Tần Nghiễm Vương vẫn là rất có lễ tiết, đem người của Cửu Trọng Lâu mời vào trong đại sảnh.

Đại thế lực cũng cần có sự rộng rãi của đại thế lực, không phải sao?

- Tần Nghiễm đạo hữu, nghe nói Lý Dịch đạo hữu giúp đỡ luyện chế thần khí cần có Luân Hồi Châu, không biết có thể cho chúng tôi gặp mặt một chút không?

Giang Phong lịch sự nói với Tần Nghiễm Vương, phía sau Giang Phong là hai lão già, một lão già tóc đen, một lão già tóc bạc. Hai lão già này chính là hai vị trưởng lão của Giang gia, đều là cao thủ Quỷ Đế hậu kỳ, thực lực mạnh đáng sợ.

Ở bên cạnh Giang Phong còn có một thanh niên, chính là Giang Ngọc đệ đệ của Giang Phong, Giang Ngọc nhìn ngó xung quanh, hiển nhiên có chút không nhẫn nại được.

- Dẫn gặp Lý Dịch đạo hữu?

Tần Nghiễm Vương vẻ mặt kinh ngạc.

- Phải, Tần Nghiễm đạo hữu không phải hướng đến cả Quỷ giới truyền đi tin tức, nói Lý Dịch đạo hữu cần Luân Hồi Châu sao?

Giang Phong cười như nở hoa nói, hết sức lịch sự.

Phía sau hần đệ đệ Giang Ngọc lại không nhẫn nại được:

- Chúng ta muốn mời Lý Dịch kia vì chúng ta làm việc, cho hần Luân Hồi Châu, Tần Nghiễm Vương người mau nói cho chúng ta biết hần ở đâu đi!

Giang Phong nghe vậy, lông mày nhíu lại, quay đầu trừng mắt đệ đệ mình một cái.

Hai vị trưởng lão của Giang gia trong lòng cũng âm thầm tức giận “Cái đồ ngu xuẩn này, chuyện này sao có thể tùy tiện nói ra? Tần Nghiễm Vương chính là người của Phong Đô Đại Đế, đồ vô dụng không dựa dẫm được, còn may, Phong nhi vẫn còn tỉnh minh”.

Tần Nghiễm Vương trong lòng cười thầm “Vị nhị công tử của Giang gia là loại người chỉ biết ăn chơi, lời đồn quả nhiên không giả”

Liền đó Tần Nghiễm Vương ha ha cười lớn:

- Ha ha, xem ra tin tức của Cửu Trọng Lâu các người cũng bết tắc rồi, Lý Dịch đạo hữu sớm đã cùng Sở Giang đạo hữu đi Sở Giang Thành rồi, theo như tôi biết, hiện tại chắc là đến Tống Đế Thành. Sớm đã không ở chỗ tôi rồi.

- Tống Đế Thành!

Giang Phong khẽ gật đầu, lập tức đứng lên, chấp tay nói, “Đa tạ Tần Nghiễm đạo hữu đã cho biết, vậy Giang Phong này xin cáo từ.”

- Bẩm báo Đại Đế, người của Cửu Trọng Lâu đang tìm Lý Dịch, chắc là muốn mời Lý Dịch gia nhập Cửu Trọng Lâu bọn họ, hơn nữa Giang gia đại trưởng lão và nhị trưởng lão đều xuất động rồi, hiện tại chắc là đến Tống Đế Thành!

Thần thức đưa vào xong, Tần Nghiễm Vương trực tiếp đem truyện tấn ngọc bội bóp nát.

- Hừ hừ, sự tình càng lúc càng thú vị, người của Cửu Trọng Lâu không ngờ cũng nhúng tay vào, không biết Đại Đế sẽ có phản ứng gì?

Tần Nghiễm Vương ngược lại mừng rỡ xem trò vui.

Phong Đô Đại Đế thời gian này rất là thoải mái, nguyên bốn hần tại Quỷ giới quyền thế thao thiên, không ai bằng được, cũng chỉ có nghề nghiệp luyện khí là bị Cửu Trọng Lâu bá chiếm mà thôi, hiện tại có cao thủ Dư Gia với phương pháp luyện chế “Điệp Lăng” tự sáng tạo, Phong Đô Đại Đế lập tức xây dựng đại quy mô, cũng muốn tiến vào nghề nghiệp luyện khí.

Cao thủ luyện khí thông thường, đối với Phong Đô Đại Đế mà nói, tự nhiên là dễ mời, hơn nữa có Dư Gia tọa trấn, trấn áp Cửu Trọng Lâu là chuyện dễ dàng.

- Dư Gia, sau này làm phiên người, có yêu cầu gì có việc nói với ta.

Phong Đô Đại Đế ha ha cười lớn.

- Đại Đế yên tâm, Cửu Trọng Lâu kia Giang Thiên Lan tôi thực sự còn chưa để vào mắt. Cả Quỷ giới, trừ Lý Dịch đạo hữu, còn chưa có người về luyện khí có thể có thể so sánh với tôi.

Dư Gia cũng tràn đầy ngạo khí, cao thủ đều là như vậy.

Vẻ tươi cười của Phong Đô Đại Đế càng thêm sáng lạn, đột nhiên Phong Đô Đại Đế sắc mặt biến đổi, lại lấy ra một truyện tấn ngọc bội.

- Hừ, Cửu Trọng Lâu quả nhiên rất nhanh. Bất quá Lý Dịch cũng không phải dễ dàng mời như vậy.

Phong Đô Đại Đế sắc mặt âm trầm “bất kể thế nào, vẫn là phải đề phòng vạn nhất, nếu như bọn chúng thực sự có thủ đoạn gì thỉnh mời được Lý Dịch, ta không phải là công cốc à?”

Trong lòng nghĩ vậy, Phong Đô Đại Đế lập tức nói với Dư Gia:

- Dư Gia, người an tâm tại đây luyện khí, ta hiện có chuyện nên đi trước.

- Cung tống Đại Đế!

Dư Gia chấp tay cung kính nói.

Phong Đô Đại Đế thân hình huyền hoá, liền đó cười mây rời đi, nhắm thẳng hướng Tống Đế Thành mà đi, còn lúc này người của Cửu Trọng Lâu cũng đã đến Tống Đế Thành. Hai đại thế lực lúc này chính là tranh đoạt “Quý giới đệ nhất luyện khí cao thủ” liệu ai là người cuối cùng đắc thủ?

385. Chương 34: Lý Dịch Đại Sư

“Phong Đô Đại Đế, Cửu Trọng Lâu, Luân Hồi Châu!”

Lý Dương trong lòng tâm niệm, trong nhất thời ngàn vạn ý niệm lướt qua trong đầu, rốt cục bằng cách nào mới có thể nhanh chóng kiếm được Luân Hồi Châu, đây đích xác là nan đề.

Đi được một lát, Lý Dương đột nhiên khựng lại, trước mắt chính là một toà cao lâu rất lớn, cả toà lầu đều do một loại cự thạch màu đen cấu thành, lầu cao 9 tầng, chiếm diện tích cực lớn, tầng thứ nhất chiếm diện tích tối thiểu có mấy ngàn thước vuông, trên lầu cao có đề ba chữ lớn “Cửu Trọng Lâu”!

-Ồ!

Trong lòng nghĩ đến Cửu Trọng Lâu, không ngờ đã đến chi nhánh của Cửu Trọng Lâu tại Tống Đế Thành. Lý Dương cười đi thẳng vào trong.

Cửa vào Cửu Trọng Lâu có hai thị nữ xinh đẹp đang đứng, dùng vẻ tươi cười nhiệt tình để hoan nghênh khách nhân đã tới, Lý Dương bước vào đại sảnh tầng thứ nhất, không khỏi cảm thán một trận. Cửu Trọng Lâu này luyện khí có tất cả từ hạng thấp nhất đến hạng cao nhất.

Mặc dù cả lầu một có nhiều thứ vũ khí xinh đẹp vô cùng, rất bắt mắt, nhưng mà Lý Dương liếc mắt một cái, những vũ khí này cao nhất bất quá chỉ là pháp khí mà thôi.

- Công tử, muốn mua quý khí, xin mời lên tầng thứ hai.

Một thị nữ ngọt ngào nói.

Lý Dương đi thẳng lên cầu thang, tiến vào tầng hai.

Quả nhiên, vũ khí tầng hai này hoàn toàn bất đồng, phần lớn là hạ phẩm quý khí, thỉnh thoảng cũng có trung phẩm quý khí, người xem hàng ở đây cũng thật không ít, bất quá Lý Dương nhìn thoáng qua, không ngờ không phát hiện được một món thượng phẩm quý khí.

“Thật là một người con gái hấp dẫn”. Lý Dương ánh mắt sáng lên, người con gái trước mắt một thân màu thủy lục, mái tóc xanh tùy ý xoắn lên thành một chùm như mặc trà, mắt ngọc mây ngài. Đương nhiên, đây không phải là nguyên nhân chính khiến Lý Dương chú ý nàng ta, quang trọng nhất là bởi vì Lý Dương phát hiện người con gái này có ẩn chứa thủy linh chi khí cực kỳ sung túc.

Thủy linh chi khí, năng lượng nguồn gốc thuộc về bốn nguyên thuộc tính thủy, trong cơ thể này mặc dù chỉ có ẩn chứa một ít, cũng tính là thiên tư cực cao rồi.

Loại nữ tử thể này đối với nam nhân thông thường đều có lực hấp dẫn rất mạnh, đây cũng là nguyên nhân vì sao vừa rồi Lý Dương chú ý đến nàng. Còn đối với cao thủ tu luyện công pháp song tu mà nói, nữ tử thể này chính là một bảo vật.

Sau đó Lý Dương liền quay người, tiếp tục lên lầu, tiến vào tầng ba. Người con gái vừa rồi mặc dù đẹp, nhưng mà Lý Dương chỉ giới hạn trong sự hâm mộ mà thôi.

- Công tử, tầng ba mua bán chính là thượng phẩm quý khí. Thượng phẩm quý khí đều là bảo vật vô giá, không cách nào dùng quỹ nguyên thạch mua được, chỉ có thể dùng thiên tài địa bảo hoặc là Luân Hồi Châu loại bảo bối như vậy để trao đổi.

Thị nữ đứng ở đầu cầu thang ngọt ngào nói với Lý Dương.

Lý Dương khẽ cười, thị nữ này nói như vậy, không phải là muốn nhắc nhở mình tầng ba này không phải là người bình thường có thể tiến vào sao?

Tầng ba mặc dù rất là rộng rãi, một cái quây hình tròn, có lẽ độ dài quây hình tròn phải mấy chục thước, bên trong quây có ba người con gái xinh đẹp, ba cô gái này phân biệt nhìn lên một thượng phẩm quý khí, cả tầng ba tổng cộng cũng chỉ có ba món thượng phẩm quý khí.

Lý Dương liếc mắt nhìn xuống, không khỏi cười thầm.

Thủ pháp luyện khí này, có lẽ cũng chỉ bằng với tiêu chuẩn của các cao thủ khác trong lần tham gia luyện khí đại tái vừa rồi. Chỉ là thượng phẩm quý khí rất bình thường, không có hiệu quả gì đặc biệt.

- Món thượng phẩm quý khí lục sắc phi kiếm này cần có bảo vật gì để đổi? Tôi có một khối Ôn Lãnh Ngọc, có thể đổi được không?

Một thanh âm thánh thót vang lên, Lý Dương quay đầu qua, chỉ thấy lục y nữ vừa rồi gặp ở tầng hai ánh mắt đang toả sáng nhìn phi kiếm kia.

- Xin chờ một chút!

Nữ tử trong quây cười nói, một thị nữ lập tức lên tầng bốn, qua một lát, hai người trung niên đi xuống.

- Đại nhân vị cô nương này muốn dùng Ôn Lãnh Ngọc đổi lấy phi kiếm đó, có thể không?

Nữ tử trong quây hỏi, giám định bảo vật loại này, không phải là việc nàng có thể tác chủ.

- Ôn Lãnh Ngọc? Cô nương, đem Ôn Lãnh Ngọc ra nhìn một chút, được không?

Một người trung niên trực đầu lập tức sáng mắt, nói với lục y nữ tử.

Lý Dương tức thì ở bên cạnh lãnh nhân bàng quang, trong lòng cười thầm “Ôn Lãnh Ngọc, nếu như là Ôn Lãnh Ngọc thực sự, giá trị cũng tính là cao, thượng phẩm quý khí phi kiếm này không có gì đặc biệt, Ôn Lãnh Ngọc giá trị so ra cao hơn nó một chút”. Nhân quang của Lý Dương thực sự là rất cao.

Loại thượng phẩm quý khí không có bất cứ đặc tính nào thế này chỉ có thể coi là tương đối thấp trong thượng phẩm quý khí.

Lục y nữ tử kia lập tức lấy ra một khối Ôn Lãnh Ngọc, Lý Dương thần thức quét qua, liền xác định Ôn Lãnh Ngọc này đích xác là thật, hơn nữa còn là... Ôn Lãnh Ngọc tinh, Lý Dương nhất thời biến sắc, thiên tài địa bảo thế này, trình độ trân quý có thể so sánh với một khối ngũ thải hỗn độn thạch, một khí luyện chế ra, nói không chừng còn có thể luyện chế thành một món thần khí.

Tuyệt đối là bảo bối à!

“Ôn Lãnh Ngọc tinh này, tối thiểu có thể đổi lấy năm món thượng phẩm quý khí như thế này!” Lý Dương kinh ngạc, không tưởng được lục y nữ tử này không ngờ có thể lấy ra Ôn Lãnh Ngọc tinh.

Lục y nữ tử không xác định nói:

- Ôn Lãnh Ngọc của tôi có thể cùng thượng phẩm quý khí này đổi không?

Người trung niên trọc đầu nhìn liếc qua ông lãnh ngọc tinh, trong mắt loé lên, nhưng mà chốc lát liền thu liễm lại, cười nhạt nói:

- Ủm, Ôn Lãnh Ngọc chân chính đáng lẽ là hoàn toàn màu bích lục thuần tịnh, bên trong có sóng gợn màu xanh biếc, nhưng Ôn Lãnh Ngọc này của cô ở giữa lại có thứ như mây mù màu trắng.

- Sao vậy được? Đây không phải là thật sao? Đây là sư tôn cho ta, sư tôn sẽ không gạt ta, nếu như không thể đổi, vậy coi như xong.

Lục y nữ tử lại nhìn phi kiếm kia một cái, than một tiếng rồi quay người đi.

Người trung niên trọc đầu cười nói:

- Mặc dù không tính là thượng phẩm Ôn Lãnh Ngọc, hơi có chút tạp chất, nhưng mà vẫn là Ôn Lãnh Ngọc chân chính, chỉ là thuộc về Ôn Lãnh Ngọc tương đối hạ phẩm, vậy đi, cô có vật phẩm gì khác, đưa thêm một chút, ta liền có thể tác chủ đem thượng phẩm quý khí này cho cô.

Lý Dương ở bên cạnh nghe thế, tức thì cười lạnh, trong lòng thầm nói “Người trung niên trọc đầu này cũng là cao thủ đẳng cấp Quý Đế, không ngờ còn lừa gạt một nữ tử đẳng cấp Quý Vương, thật đúng là mất mặt”.

Lục y nữ tử kia nhú mày, nghĩ một lát rồi nói:

- Ủm, tôi tựa hồ không còn bảo bối nào khác, phải rồi, hôm qua sư tôn vừa mới thưởng cho tôi một khối Thanh Diệu Băng Thạch.

- Thanh Diệu Băng Thạch!

Lý Dương nhất thời nhướng mày một cái.

Thanh Diệu Băng Thạch không phải là mình ở trong Lôi Viêm địa ngục mới có được sao? Lẽ nào ở địa phương khác cũng có Thanh Diệu Băng Thạch?

- Thanh Diệu Băng Thạch. Ủm, Thanh Diệu Băng Thạch là tà liệu để là thượng phẩm quý khí, cũng có giá trị bằng 30% một món thượng phẩm quý khí, thêm vào Ôn Lãnh Ngọc có chứa tạp chất, thượng phẩm quý khí này cho cô.

Trung niên trọc đầu bộ dạng như cổ nhện đau.

Lục y nữ tử nhất thời mừng rỡ:

- Thật tốt quá. Ta đến hiện tại ngay một món thượng phẩm quý khí cũng không có.

Nói rồi lập tức lấy ra một khối Thanh Diệu Băng Thạch thêm vào Ôn Lãnh Ngọc tinh ban đầu, muốn đổi lấy thượng phẩm quý khí.

- Vương Sĩ huynh, người cứ luôn buôn bán như vậy, đại ca ta thực sẽ tức giận đó.

Trung niên áo xanh ở bên cạnh trung niên trọc đầu có vẻ có chút bất mãn, nhưng mà ý cười trong mắt hẳn Lý Dương lại nhìn thấy rõ ràng.

Vương Sĩ lắc đầu nói:

- Người xem tiểu cô nương người ta thích thượng phẩm quý khí này như vậy. Được rồi, bỏ đi.

Nói rồi liền muốn tiếp lấy Ôn Lãnh Ngọc tinh và Thanh Diệu Băng Thạch, trong mắt Vương Sĩ thoáng qua một tia vui mừng, Ôn Lãnh Ngọc tinh một khi luyện chế thành thượng phẩm quý khí, liền chính là cực phẩm trong thượng phẩm quý khí, hơn nữa đối với tu luyện giả thuộc tính thủy mà nói hiệu quả sử dụng càng thêm lớn, thậm chí sánh ngang thần khí.

- Chậm đã!

Lý Dương mỉm cười tiến lên.

Lục y nữ tử cùng với Vương Sĩ hai người đều nhìn hướng Lý Dương, Vương Sĩ hai người sắc mặt đều biến đổi, hai người bọn họ đều không phải người bình thường, bọn họ chính là hai đại tông sư luyện khí của Cửu Trọng Lô. Một người là Giang Thiên Lan, một người là Vương Sĩ.

Bọn họ cũng nhận được tin tức của Giang Phong, nói vị Lý Dịch đại sư có thể luyện chế thần khí đang ở tại Tổng Đế Thành. Hai người bọn họ vừa mới đuổi tới Tổng Đế Thành, liền gặp phải chuyện này, cũng muốn nhân cơ hội kiếm một chút lợi lộc.

- Người định làm gì? Thứ này ta nhìn thấy trước đó?

Lục y nữ tử kia hơi có chút vội vàng.

- Đừng lo lắng, ta tuyệt đối không phải muốn ngăn trở cô mua thượng phẩm quý khí này.

Lý Dương mỉm cười nói, lời vừa xuất ra, lục y nữ tử và Vương Sĩ hai người đều thở phào, Vương Sĩ hai người chính là lo lắng cao thủ cao thâm khó dò trước mắt đến gây rối.

- Vị đạo hữu này vừa rồi nói Ôn Lãnh Ngọc này có chứa tạp chất. Ai... ta đây, thích nhất loại Ôn Lãnh Ngọc có tạp chất này, vậy đi, ta dùng ba khối Thanh Diệu Băng Thạch đổi một Ôn Lãnh Ngọc. Thế nào?

Lý Dương nói với lục y nữ tử.

Lục y nữ tử ánh mắt sáng lên:

- Ừm, vừa rồi vị tiên bối này nói, một khối Thanh Diệu Băng Thạch mới đáng 30% giá trị một món thượng phẩm quý khí, ba khối chính là 90%, thêm vào một khối của ta thì là 120%, ừm, tốt! Như vậy, vị tiên bối này cũng không bị lỗ.

- Đừng, kỳ thật... ta cũng rất thích Ôn Lãnh Ngọc có tạp chất.

Vương Sĩ đột nhiên lên tiếng.

Lục y nữ tử nhất thời ngạc nhiên một trận.

Lý Dương lại cười chọc, quay người nhìn về phía Vương Sĩ hai người than:

- Ai, đường đường một Quỷ Đế, không ngờ vì một khối Ôn Lãnh Ngọc tinh, đi lừa gạt một cô gái, thật là không biết xấu hổ à, ta thực sự hoài nghi, các ngươi rốt cuộc làm thế nào tu luyện đến Quỷ Đế trung kỳ.

Sắc mặt Vương Sĩ và Giang Thiên Lan đều có chút biến đổi.

Việc buôn bán của Cửu Trọng Lô, đặc biệt là buôn bán thượng phẩm quý khí, thường xuyên gặp phải một số người mang cực phẩm bảo bối đến đổi lấy phổ thông thượng phẩm quý khí, đây chính là cơ hội để bọn họ kiếm lấy lợi nhuận rất lớn. Dù sao việc giám định bảo bối này có nhiều khách hàng không hiểu thấu.

- Đạo hữu xem ra muốn đến gây rối.

Vương Sĩ và Giang Thiên Lan lạnh lùng nhìn Lý Dương.

- Ôn Lãnh Ngọc tinh, người nói Ôn Lãnh Ngọc tinh, đó là ý gì?

Lục Y nữ tử vẫn còn nghi hoặc.

Lý Dương cười nói:

- Vị tiểu cô nương này, sư tôn cô cho cô bảo bối, cô không ngờ lại dùng đổi lấy một món thượng phẩm thần khí tương đối thấp, thực là, xem cô cũng là tu luyện giả thuộc tình thủy, sau này tu luyện Ôn Lãnh Ngọc tinh này một khi luyện chế thành cực phẩm thượng phẩm quý khí, đối với cô chỗ tốt rất nhiều.

- Người nói của ta đây là Ôn Lãnh Ngọc tinh?

Lục y nữ tử nghi hoặc.

- Thượng phẩm quý khí tương đối thấp, hừ, đạo hữu ngươi không ngờ nói như vậy, Vương Sĩ ta tốt xấu gì cũng là khách khanh luyện khí đại sư duy nhất của Cửu Trọng Lô, sao lại để mặc ngươi ô miệt như vậy.

Trung niên trọc đầu Vương Sĩ cao giọng quát.

Lý Dương cười lạnh nói:

- Khách khanh, lợi hại lắm sao?

Trung niên áo xanh Giang Thiên Lan bên cạnh thản nhiên nói:

- Đạo hữu, giới luyện khí sư ghét nhất người khác tùy tiện đánh giá, nếu như người có thực lực như Lý Dịch đại sư kia, đánh giá chúng tôi, chúng tôi nhiệt liệt hoan nghênh, người mặc dù là Quỷ Đế, nhưng mà trong nghề nghiệp luyện khí thì có địa vị gì? Há có thể tùy tiện đánh giá Vương Sĩ huynh?

- Lý Dịch đại sư?

Lý Dương chớp mắt hai cái, từ khi nào mình thành đại sư rồi.

Wang Sĩ cười lạnh nói:

- Ngay Lý Dịch đại sư cũng không biết, Lý Dịch đại sư chính là siêu cấp cao thủ mà Quỷ giới ta vô số năm qua mới lần đầu tiên có thể luyện chế thần khí, đó tuyệt đối là đại sư, đệ nhất nhân của giới luyện khí. Người ngay cả người đó cũng không biết, còn dám đánh giá tác phẩm của ta. Hừ, không biết địa vị mình!

Giang Thiên Lan và Vương Sĩ mặc dù cao ngạo, nhưng mà Lý Dịch đại sư là siêu cấp cao thủ có thể luyện chế thần khí, bọn họ cũng biết bản thân không so sánh được, cũng không dám mạnh miệng.

- Luyện chế thần khí, thần khí à, lợi hại quá, sư tôn ta cũng không luyện chế được thần khí.

Lục y nữ tử ở một bên kinh thán, ánh mắt toả sáng:

- Không biết Lý Dịch đại sư kia rốt cuộc hình dáng thế nào, nhất định là một lão giả hiền lành đức cao vọng trọng.

Lý Dương không biết nói sao.

Lý Dương chính là dở khóc dở cười, trước mắt Giang Thiên Lan và Vương Sĩ thấy Lý Dương không nói được lời nào, nhất thời sảng khoái một trận.

- Quỷ giới này luyện khí đại sư, đệ nhất đương nhiên là Lý Dịch đại sư người có thể luyện thần khí, đệ nhị chính là Giang huynh, Giang huynh thân là đệ nhất luyện khí cao thủ bao nhiêu năm nay của Cửu Trọng Lâu. Về phần đệ tam, hừ, nói một câu thật lòng, chính là Vương Sĩ ta.

Trung niên trọc đầu ngạo nghễ nói.

- Ta luyện chế thượng phẩm quỷ khí còn chưa tốt sao, người há có thể đánh giá?

Trung niên trọc đầu đưa ra lời cuối cùng, dùng một nhãn quang phán xét nhìn Lý Dương, tựa hồ “Lý Dịch đại sư đệ nhất, Giang Thiên Lan đệ nhị, hẳn chính là Thiên hạ đệ tam.”

Lý Dương cười vài tiếng:

- Điều này, Lý Dịch đại sư thân là đệ nhất luyện khí cao thủ, ta không có ý kiến.

Lý Dương trong lòng cười trộm, tiếp tục nói:

- Bất quá... Đệ nhị luyện khí đại sư là Giang huynh sao? Ta nghe nói có một cao thủ Dư Gia sáng tạo ra phép luyện chế “Điệp Lãng”, thực lực rất mạnh, được gọi là Quỷ giới đệ nhị luyện khí cao thủ...

- Dư Gia, hẳn đáng là gì! Hừ, có bản lĩnh thì cùng ta tỷ thí, xem phép luyện chế Diệp Lãng của hắn rốt cuộc lợi hại thế nào, hừ, còn không phải là ngoan ngoãn nhận thua dưới tay Lý Dịch đại sư sao!

Giang Thiên Lan ngạo nghễ nói.

Hắn chính là không có tận mắt xem thi đấu, nghe người khác nói, Dư Gia kia tựa hồ rất lợi hại, nhưng Giang Thiên Lan ngồi ở cái ghế Quỷ giới đệ nhất luyện khí cao thủ đã rất nhiều năm rồi, Lý Dịch có thể luyện chế thần khí, Giang Thiên Lan hẳn không cách nào sánh được, tự nhiên nhận thua, nhưng Dư Gia kia cũng chỉ là luyện chế quỷ khí mà thôi, không tự thân tỷ thí, hẳn sao có thể nhận thua?

- Xin lỗi, đạo hữu, Cửu Trọng Lâu chúng tôi không hoan nghênh người, mời người rời đi.

Giang Thiên Lan lạnh nhạt nói.

Hắn thực không để tâm thực lực của Lý Dương, Cửu Trọng Lô ngoại trừ Phong Đô Đại Đế, ở Quỷ giới những người khác thực không hề để ý qua, về phần Giang Thiên Lan hắn, trừ Lý Dịch đại sư khiến hắn thua phục sát đất ra, những người khác hắn cũng rất xem thường.

386. Chương 35: Tam Khoả Luân Hồi Châu

Tổng Đế Vương mỉm cười nói với mấy người Giang Phong.

Mấy người Giang Phong chỉ có bất đắc dĩ cáo từ rời đi.

Nhìn mấy người Giang Phong rời đi, thân ảnh Phong Đô Đại Đế liền xuất hiện trong đại sảnh.

- Đại Đế!

Tổng Đế Vương vội vàng chấp tay nói.

Phong Đô Đại Đế nhìn ra cửa đại sảnh, trên mặt có một tia tự tin:

- Hừ! bọn chúng làm sao biết được Lý Dịch đang cùng Lý Tầm Hoan kia ở cùng một chỗ. Rất tốt, người đừng nói cho bọn chúng hành tung của Lý Dịch, để bọn chúng đi mò kim đáy biển.

Phong Đô Đại Đế chính là từ sớm đã dùng thần thức truyền âm với Tổng Đế Vương đàm luận qua, để Tổng Đế Vương không nói cho bọn người Giang Phong biết tin tức liên quan đến Lý Dịch.

- Đại Đế, xin yên tâm, thần thức của bọn chúng căn bản tra không được Lý Dịch, tự nhiên tìm không ra Lý Dịch.

Tổng Đế Vương hết sức khẳng định nói, Phong Đô Đại Đế gật đầu, hắn cũng không vội vã đi tìm Lý Dương, liền ở lại trong vương cung.

Trên một con đường cái tại Tổng Đế Thành.

- Tiểu nhân có thể khẳng định, chỉ cần Quỷ Đế Lý Dịch không biến hoá diện mạo, tiểu nhân tuyệt đối có thể liếc mắt một cái là nhìn ra.

Một thanh niên mày rậm mắt to khoát tay, nói hết sức chắc chắn.

Còn ở bên cạnh thanh niên này chính là nhóm người Giang Phong.

Bọn Giang Phong đám người này vừa tới Tổng Đế Thành, gặp qua Tổng Đế Vương, biết được Lý Dịch không ngờ không ở tại vương cung, nhóm người Giang Phong bất đắc dĩ đành rời khỏi vương cung, khi đó Giang Phong nhìn thấy thủ vệ của vương cung, trong lòng khẽ động, liền nhờ thủ vệ đi theo hắn tìm Lý Dịch. Thủ vệ đó chỉ là nhờ vả để các huynh đệ khác đổi ca cho mà thôi, rất là đơn giản.

- Hai vị trưởng lão, Lý Dịch cũng là cao thủ Quỷ Đế hậu kỳ, tuyệt đối không thềm biến hoá diện mạo, có tiểu huynh đệ Lam Đàm này. Tin rằng xác suất chúng ta tìm thấy Lý Dịch chắc là cao lên không ít.

Giang Phong nói với hai trưởng lão đi phía sau.

Còn thanh niên tên Lam Đàm kia hai mắt như mắt ưng, vừa quét qua một cái, đám người trên đường trong vài trăm thước liền hoàn toàn nhìn qua hết, hắn tốt xấu gì cũng là cao thủ đẳng cấp Quỷ Vương, tốc độ phân biệt người đặc biệt nhanh. Một điểm quan trọng nhất là... Lý Dương một thân hắc y, phàm là không phải y phục màu đen đều trực tiếp bỏ qua, như vậy tốc độ tự nhiên nhanh.

- Con đường này không có.

Lam Đàm thập phần khẳng định, lúc trước khi hắn làm thủ vệ, nhìn thấy Lý Dương đến bái kiến, đối với diện mạo và cách ăn mặc của Lý Dương rất rõ ràng, dù soa hắn thân là thủ vương cung, cũng là cao thủ đẳng cấp Quỷ Vương.

- Đi, đến một con đường khác.

Giang Phong mỉm cười nói, không có chút vội vã.

- Đại ca, biết mệt không vậy, đã tìm nửa ngày trời rồi, còn chưa tìm thấy.

Giang Ngọc rất là mất kiên nhẫn nói.

Giang Phong khẽ nhíu mày, liếc nhìn Giang Ngọc ở bên cạnh một cái, nhị đệ này của mình đích thực là kẻ chỉ biết hưởng thụ, may mắn là sinh tại Giang gia, thực lực của Giang gia cũng được coi là mạnh mẽ, Giang Ngọc này mới có thể hoàn toàn thoải mái như vậy.

- Nhị đệ, người về Cửu Trọng Lô trước, chúng ta đợi một lúc rồi sẽ về.

Giang Phong lạnh nhạt nói.

- Tốt, đại ca, các người tiếp tục tìm đi, đệ về trước đây.

Nói rồi Giang Ngọc liền cười díp mắt bước đi, còn hai vị trưởng lão bên cạnh Giang Phong đến đều nhìn theo bóng lưng Giang Ngọc mà lắc đầu.

- Hai vị trưởng lão, chúng ta tiếp tục tìm, hay là quay về nghỉ ngơi?

Giang Phong nhìn về phía hai vị trưởng lão.

Đại trưởng lão tóc bạc cười nhạt nói:

- Tiếp tục tìm thêm một canh giờ nữa, nếu như tìm không thấy hãy quay về.

Giang Phong gật đầu, ba người liền dẫn theo thủ vệ Lam Đàm tiếp tục tìm kiếm.

Giang Ngọc nhìn thấy nhóm người Giang Phong đi qua một con đường khác, liền đắc ý cười lên:

- Hừ hừ, bốn thiếu gia theo các người ra ngoài, không phải là tìm người chịu tội, mà là để hưởng lạc. Hiện tại ai mà quay về Cửu Trọng Lô chứ, trước tiên ở Tổng Đế Thành này vui chơi cho đã rồi hãy nói.

Giang Ngọc, công lực cũng là Quỷ Quân tiền kỳ, được coi là một cao thủ Quỷ giới. Thêm vào có một món thượng phẩm quý khí rất lợi hại, bản thân cũng có không ít quý nguyên thạch, tự nhiên có thể hưởng thụ một phen đã đời.

oOo

Cửu Trọng Lô tăng ba.

Vương Sĩ cũng lạnh giọng nói:

- Đạo hữu, không nghe rõ sao? Cửu Trọng Lô chúng tôi không hoan nghênh người, người có thể đi.

Vương Sĩ này và Giang Thiên Lan đều nhìn Lý Dương rất là khó chịu, Lý Dương vừa rồi đã phá hỏng một vụ buôn bán lớn.

Rất hiển nhiên, một khối Ôn Lãnh Ngọc tinh có lẽ không đến được tay.

- Tốt, ta đi!

Lý Dương mỉm cười liếc mắt với Giang Thiên Lan hai người một cái. Khi đi đến bên lục y nữ tử nói:

- Cô nương, Ôn Lãnh Ngọc tinh đó của cô, nếu như chỉ đổi lấy một thượng phẩm quý khí, sư tôn cô nhất định sẽ hết sức tức giận, hay là quay về nói chuyện với sư tôn cô rồi hãy quay lại.

Lục y nữ tử cũng gật đầu, xoay người chuẩn bị rời đi.

Vương Sĩ và Giang Thiên Lan nghe Lý Dương nói vậy, trong lòng lại bực tức một trận.

- Hừ, một kẻ ngoài nghề không ngờ dám vô cớ đánh giá thượng phẩm quý khí mà ta luyện chế, cũng không tự xem mình thân phận gì, quý khí do Vương Sĩ luyện chế hẳn há có thể đánh giá được.

Vương Sĩ tức giận bất bình, chỉ có thể dùng ngôn ngữ công kích.

Còn lúc này nhóm người Giang Phong đang có chút bất đắc dĩ đành quay về Cửu Trọng Lâu.

Bọn họ trực tiếp lên lầu, căn bản không ngừng lại. Dù sao ba tầng dưới là làm việc buôn bán, muốn nghỉ ngơi phải dừng ở tầng trên, đang lúc mấy người Giang Phong đi đến tầng hai sắp lên cầu thang tầng ba. Tại đó Lam Đàm ở bên cạnh nhóm người Giang Phong đột nhiên sáng mắt.

- Ra mắt Lý Dịch tiên bối!

Lam Đàm cũng là người thông tuệ, không có la lớn lên, mà là hướng đến Lý Dương hành lễ. Lý Dương lúc này đang từ tầng ba đi xuống, lập tức dừng phải nhóm người Giang Phong. Nghe có người kêu mình, Lý Dương cẩn thận nhìn, nhất thời nhớ ra người trước mắt chính là vương cung thủ vệ của Tổng Đế Vương.

- Nguyên lai là người. Người là vương cung thủ vệ.

Lý Dương cười nói.

- Chính là tiểu nhân!

Lam Đàm cực kỳ cung kính.

Ở phía sau Lý Dương lục y nữ tử khi sắp xuống lầu nghe được, lập tức kinh hô lên:

- A, người là vị Lý Dịch đại sư đó? Luyện khí đệ nhất cao thủ, cao thủ có thể luyện chế ra thần khí?

Lục y nữ tử có vẻ khó có thể tin.

Giang Phong nhìn thấy lục y nữ tử nhất thời sáng mắt:

- Thủy linh chi khí, có được linh khí như vậy, nếu như cùng ta song tu “Thủy Hoả huyền minh điển”, tin rằng công lực của ta nhất định có thể đại tăng, nói không chừng còn có thể giúp ta cảm ngộ thiên đạo.

Nhưng ma Giang Phong liền lập tức thu liễm lại, khôi phục bộ quân dạng quân tử khiêm hư.

- Phong nhi, công lực người này sâu không thể dò. Ta và đại trưởng lão cũng nhìn không thấu, hẳn là Lý Dịch rồi.

Thần thức truyền âm của nhị trưởng lão vang lên trong đầu Giang Phong.

- Văn bối Giang Phong, ra mắt Lý Dịch tiên bối.

Thêm vào lời của Lam Đàm, Giang Phong đã thập phần xác định, lập tức chấp tay hành lễ nói.

Nghe thấy tiếng kinh hô của lục y nữ tử, Giang Thiên Lan và Vương Sĩ cũng đi ra, nhìn thấy trước mắt. Nhất thời kinh ngạc hẳn lên:

- Cái gì, hẳn là Lý Dịch đại sư... A, đại trưởng lão, nhị trưởng lão!

Giang Thiên Lan và Vương Sĩ trong nhất thời ngẩn ra.

Một lát sau, trong đại sảnh tiếp khách tầng sáu của Cửu Trọng Lâu.

Lúc này lục y nữ tử đã rời khỏi Cửu Trọng Lâu, Giang Phong tuyệt không có cùng lục y nữ tử kia nói một câu nào, trong đại sảnh tiếp khách có Giang Phong, đại trưởng lão, nhị trưởng lão, Vương Sĩ, Giang Thiên Lan còn có người khách duy nhất là Lý Dương.

Vương Sĩ và Giang Thiên Lan sắc mặt có chút xấu hổ, khó coi.

- Lý Dịch tiên bối, nhị thúc tôi cùng với Vương thúc không biết người chính là Lý Dịch tiên bối, do vậy ngôn ngữ có phần mạo phạm, xin đừng để ý.

Giang Phong mỉm cười nói.

Bọn họ lúc trước ở trước mắt Lý Dương, cao giọng nói Lý Dịch lợi hại như thế nào, tùy ý công kích Lý Dương không có tư cách bình luận quỷ khí.

Nói Lý Dương là người ngoài nghề, nhưng hiện tại bọn họ mới phát hiện người bị bọn họ nhục mạ như vậy không ngờ lại là... người mà bọn họ gọi là “Lý Dịch đại sư”!

- Lý Dịch đạo hữu. Thiên Lan và Vương Sĩ bọn chúng đều có chút ngạo khí. Có chút ngạo khí của luyện khí cao thủ. Bọn họ trước là không biết được thân phận của ngài, vạn mong đừng trách.

Nhị trưởng lão cười nói với Lý Dương.

Nhị trưởng lão nói xong, liền liếc nhìn Vương Sĩ và Giang Thiên Lan một cái.

Giang Thiên Lan hai người tức thì tiến lên một bước, cố gắng làm ra một bộ dạng như ấy nấy:

- Lý Dịch tiền bối, xin người đại nhân đại lượng, tha thứ cho hai người chúng tôi.

Giang Thiên Lan và Vương Sĩ cúi đầu, giờ khắc này thực là cảm thấy rất mất mặt, nhưng mà không có biện pháp nào.

Đại trưởng lão và nhị trưởng lão uy tín ở trong Cửu Trọng Lâu đã đạt đến cực điểm, bất kể là Giang Thiên Lan hay là khách khanh Vương Sĩ, đối với hai vị trưởng lão đều không dám cãi lời.

- Ta trước giờ không có để ý qua. Hai vị không cần quá mức quan tâm.

Lý Dương phát tay cười nói, tựa hồ không để ý đến.

- Lý Dịch đạo hữu, tiếp theo đây cuộc nói chuyện của chúng ta tương đối quan trọng, do vậy cần phải để phòng có người nghe lén, cần phải để hai vị trưởng lão cùng bố trí cấm chế, ngay cả Phong Đô Đại Đế cũng đừng mơ tưởng là có thể nghe trộm!

Giang Phong nói với Lý Dương, Lý Dương cũng không thèm để ý, gật gật đầu.

- Xin mời hai vị trưởng lão!

Giang Phong cung kính đứng lên.

Lý Dương trong lòng cười lạnh “Đề phòng người nghe lén, bố trí cấm chế? Còn không phải muốn trước mặt ta thể hiện thực lực. Ta ngược lại muốn xem xem, hai vị trưởng lão của Cửu Trọng Lâu này thực lực rốt cục là mạnh đến mức nào”. Lý Dương dùng thần thức dò xét, hai vị trưởng lão này thực lực chắc là tiếp cận Phong Đô Đại Đế, còn về thực lực chân thật, thực sự còn khó nói.

Đại trưởng lão tóc bạc và nhị trưởng lão tóc đen đồng thời đứng dậy, nhị trưởng lão mỉm cười nói với Lý Dương:

- Sắp sửa khi chúng tôi bố trí cấm chế, khả năng khí thể tương đối mạnh một chút, bất quá tin rằng với tu vi của đạo hữu tự nhiên có thể dễ dàng chịu được.

Lý Dương gật đầu, liền ngồi xuống một bên không nói không rằng.

Đại trưởng lão và nhị trưởng lão nhìn nhau, trong mắt có một tia tiểu ý, đột nhiên...

- Xuy xuy...

Khí thể giống như thực chất từ trên người hai vị trưởng lão áp bách qua, luận về khí thể Lý Dương không để tâm. Lúc xưa dưới sự áp bách của Xi Vưu đại tôn cũng có thể chống cự. Lúc này tâm thần Lý Dương so với quá khứ không biết là mạnh hơn bao nhiêu lần, tự nhiên không coi khí thể của hai vị trưởng lão vào mắt.

Một cổ ngân bạch sắc khí lưu từ trên người đại trưởng lão tán phát ra, đồng thời từng đạo quang mang loé lên bên trong ngân bạch sắc khí lưu, trình độ lạnh lẽo khiến cho Lý Dương kinh hoàng một trận.

Một cổ lam sắc quang mang từ trên người nhị trưởng lão tán phát ra, hoá điểm thiêu đốt bên ngoài cơ thể nhị trưởng lão. Đó là cửu muội chân hỏa.

“Hai lão già này quả nhiên kinh khủng. Cửu muội chân hoả bình thường là chân hoả trong cơ thể. Nhị trưởng lão này không ngờ toàn thân đều là, còn bằng năng lượng thuộc tính thuỷ của đại trưởng lão kia, tựa hồ so với cửu vị chân hoả cũng tương đương”. Lý Dương trong lòng thầm giật mình trước sự lợi hại của hai lão già này.

Thuỷ hoả không dung hợp.

Hai cổ năng lượng đột nhiên công kích lẫn nhau, nhưng hai đại trưởng lão đều ngồi xếp bằng tĩnh toạ, liên tục phát ra hàng ngàn thủ ấn quyết, hai cổ năng lượng thuỷ hoả hoàn toàn tương phản bắt ngờ bám riết lấy nhau, bắt đầu chậm chậm xoay chuyển.

Lý Dương thậm chí cảm thấy trời đất như rung động cả lên, hẳn cũng bị thuộc vào phạm vi bị khống chế, tựa như một người bị nhốt trong một nhà lao vậy, Lý Dương hiện tại chính là có cảm giác như vậy.

- Thật là lợi hại, thực lực của một cá nhân thoát nhìn không tính là mạnh. Hai người này liên thủ, uy lực cực lớn, căn bản không phải là một cộng một, mà là tăng lên gấp bội, có thực lực như vậy, hai người bọn họ liên thủ tuyệt đối có thể đánh bại Phong Đô Đại Đế.

Lý Dương thập phần tin chắc.

Thần thức của hắn thực sự rất lợi hại, hai trưởng lão này liên thủ, thuỷ hoả giao dung uy lực tăng lên rất lớn, đã đạt đến một mức độ kinh khủng.

“Hai lão già này liên thủ lại, cho dù là Côn Bằng Yêu Đế có lẽ cũng không phải là đối thủ. Lẽ nào Phong Đô Đại Đế có thần khí gì phi thường, mới có thể trấn áp được hai trưởng lão này”. Lý Dương trong lòng nghĩ đến khả năng này, suy đoán của Lý Dương chính là sự thật.

Phong Đô Đại Đế thân là Quỷ giới đệ nhất nhân, địa vị không ai có thể lung lay, nguyên nhân chủ yếu chính là thần khí thần bí đáng sợ của hắn.

- Định!

Một cổ năng lượng thuỷ hoả hình thành cấm chế hoàn toàn phủ lấy tầng lầu thứ sáu, cấm chế như vậy, thần thức của Phong Đô Đại Đế tự nhiên không cách nào xuyên thấu được.

Đại trưởng lão và nhị trưởng lão phân biệt thu lại quang mang ngoài thân thể, mỉm cười quay về chỗ ngồi.

- Hai vị trưởng lão quả nhiên công lực rất cao, theo ta thấy, cho dù là Phong Đô Đại Đế, dưới sự liên thủ của hai người, cũng nằm mơ mới làm gì được.

Lý Dương cười nói với hai vị trưởng lão.

Giang Phong nhìn thấy cảnh này, xem ra mãn ý, đứng lên nói:

- Hai vị trưởng lão liên thủ, tự nhiên là vô địch ở Quỷ giới, chỉ là Phong Đô Đại Đế kia có hai đại thần khí – Tam Sanh Thạch cùng với Lục Đạo Luân Hồi, cực kỳ lợi hại phi thường, hai vị trưởng lão mới không làm gì được hắn.

- Bất quá... hai vị trưởng lão liên thủ, hẳn cũng không làm gì được hai vị trưởng lão.

Giang Phong thập phần khẳng định khi nói, hiển nhiên là muốn nói cho Lý Dương, người đừng có lo, về với Giang gia ta, Phong Đô Đại Đế kia sẽ không làm gì được người.

Vừa rồi đã ở trước mặt Lý Dương biểu hiện qua thực lực, Giang Phong tự nhiên biết phải làm chuyện gì.

- Lý Dịch tiên bối, văn bối có một thỉnh cầu nho nhỏ. Chỉ mong tiên bối sau này luyện chế thần khí, chỉ là bán tại Cửu Trọng Lâu chúng tôi là được.

Giang Phong rất thông minh, hẳn không cần Lý Dương nhất định phải về với Giang gia, chỉ là để Lý Dương nếu muốn bán thần khí, thì bán tại Cửu Trọng Lâu của hắn.

Chỉ cần bằng điểm này, hẳn liền có thể khiến người khác nghĩ rằng “Lý Dịch về đầu phục Cửu Trọng Lâu hẳn rồi”.

- Ba viên Luân Hồi Châu này chính là một chút tâm ý Cửu Trọng Lâu tôi muốn tặng cho tiền bối, vạn mong tiền bối nhận lấy.

Trong tay Giang Phong xuất hiện một hộp ngọc đã mở sẵn. Bên trong hộp ngọc có để ba viên Luân Hồi Châu.

387. Chương 36: Giang Ngọc Chi Tử

Lý Dương lại trầm mặc.

Trông thấy Lý Dương trầm mặc không nói gì, Giang Phong tiến lên trước một bước.

- Tiền bối không cần nhất định ở tại Cửu Trọng Lâu của ta, chỉ cần luyện chế thần khí để Cửu Trọng Lâu của ta bán là được rồi. Đối với tiền bối mà nói, tuyệt đối không có gì không tốt cả, tiền bối sao lại không đáp ứng?

Giang Phong trên mặt thủy chung vẫn luôn có một tia cười nhẹ.

Sau một lúc lâu thấy Lý Dương vẫn như cũ không nói gì cả, Giang Phong cười nói:

- Đương nhiên, nếu tiền bối nghĩ là khó làm, vân bối cũng sẽ không cưỡng cầu. ba viên Luân Hồi Châu này, tiền bối vẫn có thể nhận lấy, xem như là một chút tâm ý của Cửu Trọng Lâu đối với tiền bối.

Lý Dương ngưng mắt nhìn Giang Phong:

- Ta không đáp ứng làm việc cho Cửu Trọng Lâu của ngươi, cũng có thể lấy ba viên luận hồi châu này sao?

Giang Phong cười nhẹ gật đầu.

- Thực sự?

Lý Dương đứng dậy, muốn vươn tay ra.

Giang Phong vẫn như trước:

- Thực sự! Tiền bối là nhân vật anh hùng như vậy, Cửu Trọng Lâu bọn ta hiểu kính tiền bối ba viên luận hồi châu, có tính là cái gì?

Lý Dương bỗng dừng thân thể hơi nghiêng đi, hai mắt dừng lại trên người Giang Phong, mặt không chút biểu tình. Dần dần, trên mặt Lý Dương lại trở nên tươi cười, sau đó cười to:

- Ha ha, hay cho Giang Phong ngươi, ngươi tính ra cũng là một nhân tài. Cửu Trọng Lâu Giang gia có một người như ngươi cũng coi như là may mắn. Đáng tiếc ... ta không thể nào tiếp nhận ba viên Luân Hồi Châu này được.

Lý Dương thở dài nói, sau đó lại ngồi xuống.

Vô công không nhận lộc, tới cảnh giới của Lý Dương bây giờ, sao có thể khơi khơi vô duyên vô cớ tiếp nhận chuyện tốt của người khác như vậy. Cho dù Giang Phong ngoài miệng vẫn nói không cần Lý Dương làm chuyện gì cho hắn, nhưng mà là khéo léo thao túng, một khi cầm bảo vật của người khác, sau này tự nhiên nên vì Giang gia mà làm vài việc chứ.

Giang Phong hơi có chút kinh ngạc.

Sau đó lập tức ngồi xuống, Giang Phong trong lòng hiểu được rằng kế hoạch đã thất bại, liền nói ngay:

Lý Dịch tiền bối, hôn nay vân bối cùng với hai vị trưởng lão của Giang gia chúng ta đến để mời Lý Dịch tiền bối, mời tiền bối trợ giúp Giang gia chúng ta. Nếu không, Giang gia chúng ta chỉ cần được sử dụng chiêu bài của tiền bối, nói là tiền bối tọa trấn ở Cửu Trọng Lâu chúng ta. Đương nhiên, tiền bối tịnh không cần làm chuyện gì cả, Giang gia chúng ta chỉ cần sử dụng chiêu bài của tiền bối, như vậy được chứ?

Giang Phong trong lòng rất rõ ràng, chỉ cần có được chiêu bài của Lý Dịch này, hẳn liền có thể lợi dụng được, hoàn toàn chèn ép Phong Đô Đại Đế xuống dưới.

- Dùng chiêu bài của ta?

Lý Dương cười cười.

Giang Phong gật đầu.

- Xin lỗi, thứ cho ta không thể nào tiếp nhận được.

Lý Dương đột nhiên đứng dậy, cũng không thèm để ý đến sắc mặt của hai vị trưởng lão và Giang Phong, trực tiếp đi về phía cầu thang.

Giang Phong sắc mặt nhất thời biến đổi.

- Đại trưởng lão ...

Giang Phong xoay người nhìn về phía Đại trưởng lão.

Đại trưởng lão lắc đầu, mắt nhìn Lý Dương đang rời khỏi tầng thứ sáu. Mà Giang Phong nhìn thấy phản ứng của Đại trưởng lão như vậy, cũng không nói gì nữa, lại nhìn Lý Dương đang rời khỏi tầng sáu, không có một ai ngăn cản.

- Đại trưởng lão, Lý Dịch này tựa hồ như rất là khó mời. Nhưng mà Giang gia chúng ta nhất định phải mời được Lý Dịch, nếu không... địa vị bá chủ của Cửu Trọng Lôu trong giới luyện khí sẽ bị uy hiếp. Chúng ta rốt cuộc là nên làm gì bây giờ?

Giang Phong nhìn Đại trưởng lão, nghi hoặc hỏi.

Trong lòng Giang Phong kính ngưỡng nhất chính là vị Đại trưởng lão này, hẳn từ nhỏ cũng là do Đại trưởng lão này dạy dỗ.

- Lý Dịch này công lực cực kỳ lợi hại, ta và lão Nhị liên thủ mà khí thể cũng không áp đảo được hắn. Thậm chí cả đến khi thi triển cấm chế, hẳn cũng không có chút năng lượng ba động nào cả. Bất luận là ta hay là lão Nhị, đơn độc một người, tuyệt đối không phải là đối thủ của Lý Dịch này. Ta thấy hẳn công lực thâm sâu, tuyệt đối có thể so được với Vũ Sơn (tên cúng cơm của Phong Đô Đại Đế).

Đại trưởng lão vô cùng chắc chắn nói.

Nhị trưởng lão thấp hơn một bậc cũng nói:

- Người này tâm thần tu vi cực cao, ta và Đại trưởng lão ở xung quanh bố trí cấm chế ngăn cản thần thức của người khác, nhưng mà vừa rồi trong khi Lý Dịch rời đi, ta cũng không có một chút cảm ứng nào ... điều này nói lên cái gì?

- Hẳn tâm thần tu vi cao, vượt rất xa hai người bọn ta.

Đại trưởng lão chậm rãi nói.

Giang Phong trong lòng kinh hãi. Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão công lực cực cao, tâm thần tu vi cũng vô cùng lợi hại, từ sớm đã đạt tới Quý Đế hậu kỳ, đối với cảm ngộ với thiên địa cũng đạt đến một độ cao nhất định, nhưng mà Lý Dịch thần bí này lại vượt qua rất xa hai người bọn họ.

- Bất quá ...

Đại trưởng lão trên mặt cũng có một tia tự tin:

- Lực công kích mạnh, tịnh không phải là hoàn toàn liên quan đến tâm thần. Phong Đô Đại Đế kia cũng là dựa vào thần khí Lục Đạo Luân Hồi cùng với Tam Sanh Thạch mới có thể so sánh với hai người bọn ta. Nếu như Lý Dương này thần khí bình thường, hai người bọn ta liên thủ, lực công kích tăng thêm vài lần, muốn đánh bại hắn cũng là dễ dàng.

Giang Phong nghe thấy vậy, cũng trở nên thập phần tin tưởng.

Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão, một tu luyện “Huyền Thủy Minh Điển”, một tu luyện “Huyền Hỏa Minh Điển”, hai người liên thủ, công lực công kích tăng thêm vài lần quả thực là vô cùng khủng bố. Ngay cả đến Phong Đô Đại Đế dựa vào hai đại thần khí cũng không làm gì được hai vị trưởng lão liên thủ.

- Hiện tại không cần nóng nảy, bởi vì “thủy tích thạch xuyên” (nước rơi có thể xuyên qua cả đá – hay có thể hiểu là nước chảy đá mòn). Phong nhi, người phải biết rằng, kiên nhẫn rất quan trọng. đây bất quá chỉ là lần đầu chúng ta gặp mặt Lý Dịch này, chúng ta có thể gặp lại lần thứ hai, lần thứ ba. Cứ lần lượt, nếu như thật sự nhận thấy rằng không có chút hi vọng nào, lại dùng cứng cũng không muộn.

Đại trưởng lão tuần tuần tự tự giảng giải cho Giang Phong.

- Phong nhi hiểu rồi.

Giang Phong cung kính gật đầu.

Trong lúc này Lý Tầm Hoan đang mang theo Anh Anh cô nương du ngoạn Tổng Đế thành.

Ở bên đường có một gốc cây chu mai hoa, trên cành nở đầy hoa mai, từng đóa từng đóa hoa mai nhỏ màu hồng tỏa ra u hương nhẹ nhàng. Anh Anh hai lấy một đóa hoa mai, gài lên đầu rồi quay về phía Lý Tầm Hoan cười hi hi nói:

- Tầm Hoan đại ca, người nhìn ta xem, trông có đẹp không?

Lý Tầm Hoan vừa xoay người nhìn, liền ngẩn ra giống như bị sét đánh.

Nháy mắt, giống như trải qua thời gian cả ngàn năm...

- Tầm Hoan, trông có đẹp không?

Lâm Thi Âm gài một đóa hoa mai lên đầu, mắt lóe lên quang mang sáng ngời nhìn Lý Tầm Hoan.

- Tầm Hoan đại ca, người làm sao vậy?

Anh Anh nghi hoặc nhìn Lý Tầm Hoan, hỏi.

- A, không sao, không sao.

Lý Tầm Hoan đột nhiên bừng tỉnh, từ trong hồi ức khôi phục lại:

- Anh Anh, đi, chúng ta đến phía trước kia xem xem.

Nói xong liền đi về phía trước.

Anh Anh đứng ở phía sau Lý Tầm Hoan, trên mặt cũng là một trận đỏ bừng, hai mắt lóe lên:

- Chẳng lẽ Tầm Hoan đại ca trong thấy ta cài hoa như vừa rồi, lại choáng váng? Hi hi, không biết xấu hổ.

Anh Anh trên mặt càng thêm đỏ hồng, nhưng mà nàng vẫn giữ đóa hoa mai cài ở trên đầu. Sau đó liền lập tức đi tới.

“Một mỹ nữ thật là linh tú.”

Giang Ngọc đang đi chơi loanh quanh đột nhiên hai mắt sáng lên “Hắc hắc, mỹ phụ này xem ra linh khí thật là sung túc, tin rằng dùng nàng để song tu “Thủy Hỏa Huyền Minh Điển” nhất định là không tồi.” Giang Ngọc cũng bất chấp tất cả, trực tiếp đi lên phía trước, vươn tay ra bắt lấy.

- Người là ai?

Anh Anh nhìn gã thanh niên Hippy trước mắt, trong lòng kinh hãi, công lực toàn thân cũng hoàn toàn bị trói buộc, lập tức kinh hô lên:

- Tầm Hoan đại ca, cứu mạng, cứu mạng!

Lý Tầm Hoan đột nhiên xoay người, nhìn đến gã thanh niên đang giữ Anh Anh.

- Bồng!

Thân hình chợt lóe, Lý Tầm Hoan đá ra một cái, Giang Ngọc căn bản không kịp phản ứng gì liền bị đá bay. Anh Anh lập tức ôm chặt lấy cánh tay của Lý Tầm Hoan nói:

- Tầm Hoan đại ca, tên kia thật là ghê tởm, lại giữa đường bắt ta.

Sắc mặt Lý Tầm Hoan lạnh đi.

- Mịa, người lại cái gì, lại dám đánh cả ta, người có biết ta là ai không? Ta là Nhị công tử của Cửu Trọng Lâu, Cửu Trọng Lâu có biết không? Hừ!

Giang Ngọc bò trở dậy, trông thấy người trung niên áo trắng tóc bạc tự mình nhìn không thấu, liền không dám động thủ, chỉ có thể giận giữ chửi.

Cửu Trọng Lâu.

Lý Tầm Hoan có chút cau mày, người của Cửu Trọng Lâu thực sự là không dễ trêu chọc, dù sao cũng là đệ nhị thế lực của Quỷ giới. Trông thấy biểu tình của Lý Tầm Hoan, Giang Ngọc nhất liền biết chiêu bài Cửu Trọng Lâu đã có tác dụng, liền tiến lên một bước nói:

- Vị cô nương này bản thiếu gia trông vừa mắt, thấy nàng linh khí sung túc, để Cửu Trọng Lâu của ta chỉ đạo tu luyện nhất định là một ngày đi ngàn dặm. đây là phúc phận của nàng, người đừng có mà quản chuyện không đâu, nếu không tự rước họa vào thân đấy, hừ hừ.

Giang Ngọc lắc đầu nhè nhẹ, cuồng ngạo nói.

- Cái tên du đáng nhà người, muốn ta đến Cửu Trọng Lâu của người, nằm mơ!

Anh Anh tiến lên một bước, tức giận nói.

Giang Ngọc trông thấy Anh Anh tiến lên một bước, đột nhiên hai mắt sáng lên, tay áo vung lên liền đã triển khai tụ lý càn khôn thuật.

- Không hay!

Lý Tầm Hoan trông thấy Giang Ngọc thi triển tụ lý càn khôn thuật mới phản ứng. Hắn cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới kẻ trước mặt một tên thanh niên Quỷ Quân tiền kỳ, cũng dám ở trước mặt mình kiêu ngạo như vậy. nhất thời, Anh Anh đã bị Giang Ngọc thu vào.

Khoảng cách giữa Giang Ngọc và Anh Anh rất gần, Anh Anh lại đã buông Lý Tầm Hoan ra, nháy mắt đã bị thu vào.

- Thả Anh Anh ra, việc này cho qua.

Lý Tầm Hoan cố nén tức giận trong lòng lại, lạnh lùng nói.

Hắn phải đến Quỷ giới tìm Lâm Thi Âm, vô duyên vô cớ đắc tội với Cửu Trọng Lâu, sau này ở Quỷ giới sẽ là vô cùng khó khăn.

Giang Ngọc nghe thấy Lý Tầm Hoan nói “việc này cho qua”, trong lòng càng xác định là người ở trước mặt sợ hãi chiêu bài Cửu Trọng Lâu của mình, liền lãnh ngạo nói:

- Hừ, đừng có quản chuyện không đâu, một nữ nhân thôi mà, người muốn tìm nữ nhân, tự mình đi tìm một nàng. Việc của Cửu Trọng Lâu của ta, người không cần nhúng tay vào đâu...

Trên mặt Giang Ngọc có một tia cười lạnh.

Giang Ngọc nhìn Lý Tầm Hoan một cái, cũng không nói nhiều, đảo mắt liền muốn rời đi.

- Thả người ra.

Thân ảnh Lý Tầm Hoan lóe lên một cái đã tới phía trước Giang Ngọc, thanh âm càng thêm băng lãnh.

Lý Tầm Hoan cả đời nhân nghĩa làm đầu, không khuất phục uy vũ. Hắn ngay từ đầu chỉ là cố hết sức không muốn đắc tội với Cửu Trọng Lâu, nhưng người thanh niên trước mặt cố chấp như vậy, Lý Tầm Hoan hẳn làm sao có thể nường tay. Anh Anh cô nương là bằng hữu của hắn.

Vì bằng hữu, Lý Tầm Hoan hấn hi sinh chính bản thân mình, cho dù bản thân không cách nào tìm kiếm Lâm Thi Âm, cả đời cô độc thương tâm, hấn cũng không thể không cứu bằng hữu.

- Tiểu tử ngươi nằm mơ hử, để bản thiếu gia thả ngươi, hừ.

Giang Ngọc khinh thường.

Lý Tầm Hoan đột nhiên phi thân đá ra một cái, một cước mạnh mẽ đá vào cằm Giang Ngọc, “Bồng” một tiếng, đầu của Giang Ngọc quái dị quay một cái, máu tươi từ trong miệng phun ra, mà đầu của hấn cũng hoàn toàn vỡ ra.

Quý Minh lực trong nháy mắt chữa trị vết thương.

- Mịa, tên gia hỏa nhà ngươi thực sự dám đối địch với Cửu Trọng Lâu của ta. Ta là Cửu Trọng Lâu Giang gia Giang nhị công tử, ngươi trêu vào ta, đúng là tìm chết.

Giang Ngọc nổi giận.

Lúc này liền lấy ra một khối ngọc bội đưa tin, trong nháy mắt thần thức đã đưa vào một đạo tin tức “Đại ca, ta bắt được một nữ linh khí rất là sung túc, nhanh đến, có người dám khi phụ ta.” Sau đó liền bóp nát ngọc giản đưa tin.

Giang Phong trong lúc này đang làm gì?

- Lục Hinh cô nương, theo ta đi du ngoạn Cửu Trọng Lâu một phen, không tốt sao?

Giang Phong chính là đang ở bên cạnh cô nương có Ôn Linh Ngọc Tinh, qua hai ba câu hấn đã biết lục y cô nương này tên gọi là Lục Hinh, sư tôn nàng là một ẩn sĩ.

Lục Hinh suy nghĩ một chút, lắc đầu nói:

- Không được, ta bây giờ chỉ được ra ngoài có một ngày, sư tôn đang chờ ta.

Giang Phong cười nói:

- Có tốn bao nhiêu thời gian đâu, Cửu Trọng Lâu ba tầng phía dưới là để cho khách nhân, sáu tầng phía trên chính là cho tới giờ chưa từng mở cửa đón ngoại nhân. Ta dẫn cô đi xem sáu tầng bên trên, không muốn biết sáu tầng trên của Cửu Trọng Lâu có gì sao?

Lục Hinh nhất thời hai mắt sáng lên, bắt đầu tò mò.

- Được rồi, nửa ngày, ta chỉ có thể đi nửa ngày thôi.

Lục Hinh suy nghĩ một chút, liền quyết định.

Giang Phong gật đầu, liền mang theo Lục Hinh đi về hướng Cửu Trọng Lâu. Đột nhiên, Giang Phong chau mày lại, lấy ra một khối ngọc bội, trong lòng than thở một trận “Nhị đệ hấn lại gây chuyện, lại còn ở trên đường cậy mạnh cướp một nữ hài, không thể động não một chút được sao? Ta, phỏng chừng song tu hấp thu thủy linh chi khí của Lục Hinh này, hấn cũng không biết.”

Nhưng mà bất kể là như thế nào, Giang Phong cũng không thể để mặc đệ đệ của mình bị người ta khi dễ, lập tức thần thức truyền âm cho hai gã cao thủ Quỷ Quân hậu kỳ ở tầng một.

- Mang nhị công tử trở về đây, không được để mất thể diện của Cửu Trọng Lâu chúng ta.

Giang Phong hạ mệnh lệnh, bất kể là như thế nào, hấn còn không thể ra lệnh cho vài đại Quỷ Đế trong gia tộc. Bất quá hấn xem ra, hai cao thủ Quỷ Quân hậu kỳ liền thủ, lại thêm chiêu bài của Cửu Trọng Lâu. Tin rằng đối phương cũng không thể làm quá được.

- Tên tiểu tử ngươi nên biết giới hạn, đợi đại ca ta phái người đến, ngươi coi như xong rồi, hừ, ta trở về sẽ hưởng thụ tiểu mỹ nhân một chút...

Giang Ngọc đường hoàng nói, sau đó dưới chân đột nhiên xuất hiện một thanh phi kiếm thượng phẩm quý khí.

Lý Tầm Hoan nhìn Giang Ngọc một cái, trên tay đột nhiên xuất hiện một thanh phi đao, chính là thần khí phi đao.

Giờ phút này, Lý Tầm hoan cũng không có nhìn Giang Ngọc, mà là nhìn thần khí phi đao trên tay, trên thân người phát ra tơ hàn khí. Sát ý của hắn cũng không hề che giấu người xung quang đều lùi ra xa, không ai dám tới gần.

Muốn cứu Anh Anh, chỉ có hai biện pháp. Một là để cho Giang Ngọc tự mình thả Anh Anh, hai là giết Giang Ngọc đi.

Chỉ có giết Giang Ngọc đi, tụ lý cần khôn không gian của Giang Ngọc mới có thể hỏng, Anh Anh mới có thể từ trong tụ lý cần khôn không gian thoát ra.

Giang Ngọc có thể thả Anh Anh ra không?

Không!

Vậy chỉ có giết!

388. Chương 37: Thân Phận Ngụy Cơ.

Vì cứu bằng hữu, vì nguyên tắc cơ bản nhất trong lòng, cho dù có là con của Phong Đô Đại Đế hắn cũng dám giết, càng đừng nói là Nhị công tử của Cửu Trọng Lâu.

Trông thấy Lý Tầm Hoan cầm phi đao, Giang Ngọc rất là khinh thường.

- Một thanh phi đao mà cũng mang ra. Người dám động thủ không, đứng nói là cây phi đao nho nhỏ không làm gì được ta, cho dù có làm được, ngươi cũng đợi người của Cửu Trọng Lâu ta đến báo thù đi.

Giang Ngọc kiêu ngạo nói, lập tức tâm ý thúc dục bên dưới, liền muốn ngự kiếm bay đi.

Hàn khí trong mắt Lý Tầm Hoan đột nhiên ngưng kết lại, cổ tay nhẹ động một cái.

- Hừ!

Một đạo ngũ sắc quang mang lóe lên.

- Bồng!

Giang Ngọc vốn đang kiêu ngạo nhất thời trợn tròn mắt lên, thân thể liền lập tức rơi xuống đất, máu tươi chậm rãi từ thất khiếu chảy ra. Phi đao vừa xuất, nguyên thần liền bị phá đi, hắn cũng liền hồn phi phách tán. Tự nhiên là tụ lý cần khôn thuật cũng bị phá.

Anh Anh cũng bay ra ngoài, còn có một ít quỷ nguyên thạch và vài thứ vật phẩm rơi xuống.

Anh Anh ngạc nhiên chứng kiến một màn này.

- Anh Anh, chúng ta đi.

Lý Tầm Hoan lúc này sắc mặt ngưng trọng, cũng không kịp giải thích, vung tay áo lên, một đoàn hỏa diễm lập tức đem thi thể của Giang Ngọc thiêu cháy sạch sẽ. Mang chỗ quỷ nguyên thạch cùng với thanh thượng phẩm phi kiếm với vài thứ vật phẩm đều thu vào, trực tiếp hủy thi diệt tích, rồi sau đó mang Anh Anh lập tức rời đi.

Lý Dương đi ra khỏi Cửu Trọng Lâu, chậm rãi đi trên đường.

“Hừ, muốn dùng một chiêu này với ta. Một khi ta đáp ứng, ta không phải là hoàn toàn đối lập với Phong Đô Đại Đế sao. Đợi Phong Đô Đại Đế mở kính nguyệt hồ ra, ta làm sao có thể lấy được Luân Hồi Châu? Huống chi, ba khối Luân Hồi Châu, căn bản là không đủ.” Lý Dương cười lạnh.

Chẳng những chỉ mình hần, đến Lý Tầm Hoan cũng cần Luân Hồi Châu. Ba khối Luân Hồi Châu, cho dù cấp hết cho Lý Dương cũng không nhất định đủ. Ai biết Lý Dương đến lần thứ mấy mới có thể tìm được tin tức của Tuyết. Hơn nữa Lý Tầm Hoan cũng phải tìm.

Lý Dương cũng không muốn đối lập với Phong Đô Đại Đế. Một khi đối lập với Phong Đô Đại Đế, cho dù có Luân Hồi Châu, phỏng chừng cũng không thể tra được tin tức của Tuyết.

Dù sao, thập điện Diêm Vương đều là người của Phong Đô Đại Đế. Phong Đô Đại Đế ra lệnh một tiếng, ai dám giúp Lý Dương mở Luân Hồi Kính ra. Không có Luân Hồi Huyết Tinh, dù có Luân Hồi Châu, căn bản cũng không có cánh nào mở được Luân Hồi Kính để tìm.

Lý Dương không ngốc, tự nhiên sẽ không đáp ứng Giang Phong này.

Trong lòng nghĩ đến tâm sự, Lý Dương tùy ý đi một lúc lâu. Đột nhiên, Lý Dương thân thể chấn động, sắc mặt nhất thời biến đổi, nhìn về phía người áo đen ở trên cửa sổ tầng hai lầu phía xa xa. Người áo đen này chính là đang quay về phía Lý Dương cười nhè nhẹ, môi có chút gặm gặm. Nhìn vào hình dạng của miệng, tiếng đang nói ra chính là hai chữ “Lý Dương”.

Quỷ Đế Băng Hồn!

Lý Dương sắc mặt nhất thời lạnh xuống. Hần liền nhớ ra người áo đen trên tầng hai lầu này chính là Quỷ Đế Băng Hồn, cũng là cái vị Hồn Băng thần bí đã gặp ở Minh giới. Băng Hồn chính là đã từng ở cùng một chỗ với hần nửa tháng, đối với hần rất là quen thuộc.

“Băng Hồn đoán được thân phận của ta?” Lý Dương trong lòng run lên.

Chỉ trong chốc lát, ở vị trí cạnh cửa sổ của lầu hai lầu, Lý Dương và Quỷ Đế Băng Hồn đang ngồi đối diện.

Quỷ Đế Băng Hồn nhìn ánh mắt của Lý Dương, tựa như hữu hảo lại tựa như cừu hận. Lý Dương ngắt thời khó có thể phân biện. Quỷ Đế Băng Hồn vung tay áo lên, bố trí cấm chế xung quanh hai người.

- Ta gọi ngươi là Lý Dịch, hay là Lý Dương?

Quỷ Đế Băng Hồn lúc này vẻ mặt tươi cười như xuân phong hóa vũ, làm cho người ta cảm thấy thân thiết.

Lý Dương trong lòng máy động, nhưng ngại mặt lại không thêm để ý cười nói:

- Lý Dương? Ta là Quỷ Đế Lý Dịch, Lý Dương chính là tiểu hữu ở Minh giới của ta, ngươi như thế nào lại nói ta là Lý Dương. Đúng rồi, hình dạng ta hôm nay và Lý Dương tương đối giống nhau. Nhưng mà Lý Dương tu vi tựa hồ như là không bằng ta.

- Xem tu luyện công pháp cùng với công pháp thu liễm hơi thở, hần là Quỷ Đế Băng Hồn. ta cũng đã nghe Lý Dương tiểu hữu nói qua, trăm năm trước đã từng nhận biết ngươi. Tin rằng ngươi cũng biết tu vi của Lý Dương tiểu hữu trăm năm trước chứ.

Chẳng lẽ ngươi cho rằng gần trăm năm, hần có thể đạt tới tu vi của ta bây giờ?

Lý Dương mỉm cười hỏi lại.

Băng Hồn nhìn Lý Dương, thở dài nói:

- Lý Dương, nếu như không phải ta thường xuyên chú ý tới Minh giới, biết rất nhiều tin tức, còn thật sự là có thể bị ngươi lừa. Chính xác, công lực ngươi đích xác là gia tăng rất nhanh.

Hôm nay đến ta cũng nhìn không thấu. Nhưng ta biết... ngươi chính là Lý Dương.

Lý Dương vừa định nói.

Nhưng mà Băng Hồn lại khoát tay, tự tin nói:

- Không cần nhiều lời, bất luận là ngươi có thừa nhận hay không thừa nhận đều được. Ta tự mình tư tưởng có khả năng nhìn người, ta nhìn người cho tới bây giờ cũng chưa từng nhầm. Bất luận là ánh mắt của ngươi hay là khí chất của ngươi... đều cho ta đáp án.

Lý Dương trong lòng nổi lên một tia sát ý.

Băng Hồn này biết thân phận của mình, một khi ở Quỷ giới tuyên truyền ra, cho dù chính mình không thừa nhận mình là người Ma giới, phỏng chừng cũng tạo ra ảnh hưởng không tốt.

Hơn nữa chuyện mình tìm Tuyết vội vàng như vậy, nói không chừng có người hoài nghi mình chính là Lý Dương, thêm vào Quỷ Đế Băng Hồn này nói, chuyện này thật sự là không hay. Dù sao thì Quỷ giới cũng thuộc về trận doanh của Tiên giới một phương, đối với người của Ma giới tuyệt đối là không chút hữu hảo.

Nhưng mà Quỷ Đế Băng Hồn này lại như trước có vẻ mặt mỉm cười.

- Người đi vào hạch tâm của Hồn độn sơn trăm năm, công lực tiến nhanh. Thậm chí đến ta bây giờ cũng không nhìn thấu được người. Bất quá, người ở trong Hồn độn sơn lấy được tu linh thảo lại đi cứu nữ nhi của Thái Úc là Linh Linh. Người có biết rằng, ta bày ra cục diện đó, đã hao phí vô số năm tâm huyết!

- Vô số năm tâm huyết, người có biết không?

Băng Hồn vốn đang mỉm cười sắc mặt bắt đầu thay đổi, ánh mắt cũng bắt đầu thay đổi.

- Tâm huyết bao nhiêu năm...

Băng Hồn trong miệng thì trào tự nói, cơ nhục trên mặt trở nên run rẩy.

Quỷ Đế Băng Hồn môi trắng bệch, run rẩy, đột nhiên cao giọng hô:

- Lý Dương, tên vương bát đản nhà ngươi, người có biết không. Vì bố cục đó ta đã tiêu tốn tâm huyết bao nhiêu năm, hy vọng bao nhiêu năm. Nhưng mà chính người, tên vương bát đản nhà ngươi khiến ta thất bại trong gang tấc, là người, là người!

Cơ nhục trên mặt Quỷ Đế Băng Hồn run rẩy, trong mắt tỏa ra lục mang tà dị, sát ý nồng đậm này Lý Dương cảm nhận rất rõ ràng.

Lý Dương mày hơi chau lại.

“Băng Hồn này tâm lý đã hoàn toàn bị bẻ cong rồi.” Lý Dương qua một chút liền phán đoán ra. Đồng thời Lý Dương cũng cảm thấy một trận đau đầu.

Quỷ Đế Băng Hồn vì trả thù, vì khiến cho Thái Úc thống khổ thương tâm, vẫn khắc khổ tu luyện. mỗi ngày đối với Quỷ Đế Băng Hồn mà nói đều là tra tấn. Mỗi lần nghĩ đến mình còn chưa vì sư muội mà báo thù, trong lòng hắn đều cảm thấy thống khổ.

Mỗi ngày đều dưới sự tra tấn như vậy, trải qua không biết bao nhiêu ức năm, hắn rốt cuộc cũng đạt tới Quỷ Đế hậu kỳ, rốt cuộc đã có thể thi triển “Băng Phách Tỏa Hồn” rồi.

Bất luận là ai, cho dù là cao thủ cấp bậc Quỷ Đế, ở trong sự tra tấn thân tâm hơn ức năm vậy đều sẽ phát sinh tâm lý cong vẹo, không giống với người thường. chuẩn xác mà nói Quỷ Đế Băng Hồn hắn là thuộc về loại nhân vật tâm lý biến thái.

Đương nhiên người tà dị tâm lý đều có điểm tốt.

Băng Hồn hắn có một mục tiêu cuối cùng - Hành hạ Thái Úc vì sư muội mà báo thù.

Cho nên hắn nghĩ tới, dùng “Băng Phách Tỏa Hồn” đối phó với Linh Linh, khiến cho Thái Úc thống khổ.

Nhưng mà Linh Linh không hề rời khỏi Đế cung. Hắn tại Minh giới lẳng lặng chờ đợi, mang tất cả cừu hận trong lòng nhả xuống, lẳng lặng chờ đợi, vẫn như trước chịu đựng sự tra tấn thống khổ. Rốt cuộc, hắn cũng đợi được Linh Linh rời khỏi Đế cung. Hắn cũng chỉ có thể bày ra một cái bố cục như vậy.

Bố cục như vậy, là phương pháp trả thù tốt nhất Băng Hồn nghĩ đến. một cuộc này đã hao phí của hắn vô số tâm lực. Đến khi thi triển thành công, lẳng lặng nhìn Thái Úc thống khổ.

Đích xác, lúc đầu Thái Úc thống khổ, nhưng mà sau này lại bị Lý Dương phá.

Từ nay về sau, Đông Phương Minh Đế còn để cho Linh Linh ra ngoài sao?

Băng Hồn hẳn còn có thể lại bày ra một cuộc như vậy nữa sao? Không có khả năng, có thể nói là hoàn toàn không có hi vọng. kế hoạch báo thù hoàn mỹ nhất đã thất bại rồi, hơn nữa còn không có khả năng thi triển lại.

Tất cả đều do người ở trước mắt.

- Lý Dương, cừu oán giữa ta và Thái Úc, người một kẻ ngoài cuộc tại sao lại nhúng tay vào, tại sao? Tại sao!!! Tại sao người lại nhúng tay vào, người không nhúng tay vào, tất cả không phải là rất hoàn mỹ sao?

Quý Đế Băng Hồn môi run run, còn có bích mang không ngừng lóe ra, hiển nhiên đã tới bờ của sự bộ phát.

Lý Dương lại lạnh lùng cười.

Luận phòng ngự, năng lượng thuộc tính thủy tuyết đối là vô cùng cường hãn. Bất quá Lý Dương rất ít khi vận dụng một phần mười bản nguyên năng lượng chính mình không chế được, bởi vì những bản nguyên năng lượng này uy lực đều rất lợi hại.

- Băng Hồn, đừng nói nhiều, muốn động thủ thì động thủ đi, ta cũng không có thời gian hao phí với người.

Lý Dương lãnh đạm nói.

- Muốn chết!

Quý Đế Băng Hồn cắn răng nói, đột nhiên ngoài thân của Băng Hồn bộc phát ra luồng khí lưu màu trắng bạc, hàn khí cường đại trong nháy mắt bao vây xung quanh Lý Dương.

- Băng Phong Hàn Khí, chính là cùng một cấp bậc với Cửu Muội Chân Hỏa, ta xem người làm sao mà ngăn cản, hừ, đi tìm chết!

Quý Đế Băng Hồn thanh âm trầm thấp, giống như là được truyền đến từ Cửu u địa ngục, khiến cho lòng người phát run. Quý Đế Băng Hồn trong mắt có chính là sát ý, làm tông chủ của Băng Phách tông, Quý Đế Băng Hồn đối với không chế bằng năng lượng đã đạt đến một mức cực kỳ kinh khủng.

Băng Phong Hàn Khí, cùng một cấp bậc với Cửu Muội Chân Hỏa.

Quý Đế bình thường thân thể không thể nào thừa nhận được sự công kích của Băng Phong Hàn Khí. Nhưng mà Lý Dương ...

“Hấp thu tứ đại bản nguyên, kim mộc thủy hỏa bốn loại đặc tính năng lượng, đối với ta căn bản là vô hiệu.” Lý Dương nhìn Băng Phong Hàn Khí vây quanh chính mình, lại cười lạnh. Bất quá hẳn không thể để cho đối phương biết được bí mật của mình.

Một đạo hộ thể đao mang xuất hiện bên ngoài người, thoát nhìn thì chính là hộ thể đao mang chống chọi lại hàn khí.

- Băng Phong Hàn Khí làm sao có thể thương hại đến ta? Hừ, lấy vốn thật sự ra đi.

Lý Dương cười lạnh nói.

Thấy Lý Dương chống lại Băng Phong Hàn Khí mà căn bản không mất chút sức, Quý Đế Băng Hồn nhất thời đồng tử co lại, trong lòng suy nghĩ một chút, rồi đột nhiên, khóe miệng xuất hiện một tia cười lạnh.

- Nếu người muốn chết... vậy đừng có trách ta.

Một viên châu trong suốt từ trong cơ thể của Quý Đế Băng Hồn bay ra ngoài. Viên châu trong suốt giống như dạ minh châu, chỉ là viên châu bên trong có một vầng sáng nhẹ nhàng màu nhũ bạch, đồng thời đạo đạo quang mang màu xang từ viên châu phát ra.

Chính là trấn tông chi bảo của Băng Phách Tông – Băng Phách Huyền Tinh.

Băng Phách Huyền Tinh vừa xuất, Băng Phong Hàn Khí vốn vây quanh Lý Dương nhất thời ngưng kết lại, biến thành thể rắn. mà có vài đạo châm mang màu xanh từ trong Băng Phách Huyền Tinh bắn ra, trực tiếp bắn về phía Lý Dương.

Thậm chí đến không gian cũng trở nên chân động.

“Uy lực quả nhiên đạt đến cấp bậc lưỡng nghi tịnh hỏa.” Lý Dương kinh hãi, châm mang màu xanh này uy lực lại cũng mạnh đến như vậy. Đương nhiên, Lý Dương chỉ là kinh ngạc mà thôi, dù sao thì kim mộc thủy hỏa bốn loại năng lượng công kích, hẳn hoàn toàn miễn dịch. Bất quá, bộ dáng thì vẫn phải ra vẻ.

Châm mang màu xanh bắn tới bên ngoài thân người Lý Dương, hộ thể đao mang bên ngoài thân thể Lý Dương đột nhiên trở nên chấn động, dáng vẻ tựa hồ như là muốn sụp đổ. Băng Hồn trên mặt có một vẻ cười nhẹ tàn nhẫn, nhưng mà một lúc sau, châm mang màu xanh lại tiêu tán mất, mà đao mang cũng không có sụp đổ.

- Quả nhiên là lợi hại, uy lực có thể tương đương với lưỡng nghi tịnh hỏa. đáng tiếc, người cũng biết là chân hỏa trong người ta đã đạt đến cấp bậc lưỡng nghi tịnh hỏa, công kích thuộc tính thủy của người đối với ta vô hiệu.

Lý Dương lạnh nhạt nói.

Quỷ Đế Băng Hồn thân thể chấn động.

Hắn lúc này rốt cuộc cũng đã nhớ ra đại danh của Lý Dương ở Quỷ giới – Quỷ giới đệ nhất luyện khí cao thủ Lý Dịch đại sư, siêu cấp cao thủ luyện khí có thể luyện chế ra thần khí, chân hỏa đạt đến cấp bậc lưỡng nghi tịnh hỏa. hiển nhiên là về phương diện hỏa có thành tựu phi phàm.

- Hừ!

Quỷ Đế Băng Hồn đột nhiên hừ lạnh, cũng thu Băng Phách Huyền Tinh với Băng Phong Hàn Khí bên ngoài người vào.

- Bồng!

Bàn ghế mà hai người ngồi, thậm chí đến cốc tách trên bàn cũng trong nháy mắt hóa thành bụi phấn. Ở dưới loại năng lượng cực lạnh như vừa rồi, chúng đã sớm ở trong băng bị phân rã ra rồi. Quỷ Đế Băng Hồn thu hồi Băng Phong Hàn Khí, tự nhiên là hóa thành phấn bụi.

- Lý Dương, ngàn năm trăm năm, công lực cũng tăng cao đến vậy, bội phục, bội phục a!

Băng Hồn vẻ mặt vốn âm trầm cũng nở một nụ cười nhẹ, tựa hồ như vừa hạ sát thủ với Lý Dương không phải là hắn vậy.

Lý Dương càng thêm không hiểu được Băng Hồn này.

Bất quá, hắn hiểu rằng, đối với loại người trong tâm đã cong vẹo này, căn bản không thể hiểu theo lẽ thường được, đối phó với dạng người này, Lý Dương cũng thật đau đầu.

- Công lực của Băng Hồn người cũng không tệ. đáng tiếc, ta thiện về hỏa, vừa vặn khắc chế người.

Lý Dương cười nói.

Băng Hồn không để ý nói:

- Băng Hỏa tương khắc, ai mạnh hơn thì người đó lợi hại, không nhất thiết là người khắc ta, nói không chừng là ta khắc người đó?

Băng Hồn mỉm cười rồi nói:

- Được rồi, Lý Dương, ta đi trước đây.

Kỳ quái, nữ đồ đệ ta vừa mới thu nhận không lâu như thế nào còn chưa tới tìm ta?

Đột nhiên, Băng Hồn sắc mặt thay đổi.

- Hừ, người của Cửu Trọng Lô, lại hèn hạ như vậy ... muốn chết!

Băng Hồn trong nháy mắt triệt hạ cấm chế xung quanh, người chợt lóe lên rồi biến mất.

Lý Dương một trận nghi hoặc:

- Người của Cửu Trọng Lô?

Lý Dương lập tức phát tán thần thức ra bao trùm cả Cửu Trọng Lâu, đồng thời phát hiện ra sự tình ở tầng thứ tám của Cửu Trọng Lâu, sắc mặt Lý Dương sắc mặt đột nhiên âm trầm xuống.

- Hừ, Giang Phong, quả thực là muốn chết!

Lý Dương thân hình chợt lóe, cũng trong nháy mắt biến mất khỏi Cửu Trọng Lâu.

389. Chương 38: Sát!

Ở trong phòng bố trí vô cùng tinh xảo, cả phòng mang một màu sắc ấm áp, khiến cho người ta không thể dừng được ý loạn tình mê. Chiếc giường lớn xa hoa tinh xảo để ngang ở trong phòng, màn cửa bay bay, trên giường ẩn ước một mảng xanh biếc.

Lục Hinh cô nương lúc này đang nằm ở trên giường.

Mà Giang Phong đang đứng bên cạnh giường, thản nhiên cười nhìn thân thể của Lục Hinh, hai tay nhẹ nhàng cởi áo ngoài của Lục Hinh, thấy được chiếc nội y màu phấn hồng của Lục Hinh. Vuốt ve da thịt mềm mại giống như ngọc diệp linh chi, nhìn những đường cong mỹ diệu của thân thể Lục Hinh, vẻ tươi cười trên mặt giang phong càng ngày càng sáng lạn.

- Thủy linh chi khí đích xác dồi dào, tin rằng lần song tu này bằng ta ngàn năm khổ tu.

Giang Phong cười cười cởi áo, lộ ra nửa thân trên cường tráng.

Năng lượng trong cơ thể vận chuyển, tất cả đã chuẩn bị ổn thỏa.

- Bồng!

Một kích trầm trọng như thái sơn mãnh liệt nện xuống, hung hăng nện lên trên ngực Giang Phong.

- Phốc!

Một ngụm máu tươi đột nhiên phun ra, thân thể Giang Phong giống như một bao cát lớn bị đập rơi xuống mặt đất.

“Chuyện gì xảy ra?” Giang Phong trong lòng đại kinh “Chẳng lẽ là sư tôn của nữ tử Lục Hinh này tới? Như thế nào Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão không có phản ứng?” Nếu nhue trước có ngoại nhân muốn xông lên tầng tám của Cửu Trọng Lâu, Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão tuyệt đối có thể ngăn cản.

Nhưng mà có người đến, hai vị trưởng lão lại không có phản ứng gì.

“Chẳng lẽ người đến so với Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão còn lợi hại hơn? Ngoại trừ Phong Đô đại đế và Lý Dịch, còn có người nào khác chứ?” Giang Phong cảm thấy một trận khó tin, lúc này liền xoay người đứng lên, liếc nhìn một cái.

Giang Phong trong lòng rung động một trận.

Chỉ thấy ở trong phòng, ngoại trừ Lý Dịch hẳn đã sớm đoán trước ra, còn có một người áo đen. Người áo đen này hiện tại chính là đang làm phép giải trừ mê hồn thuật cho Lục Hinh.

“Không hay!” Giang Phong biết rằng không hay, qua một chút liền xuất hiện hai người. Lý Dịch so với Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão tâm thần đều cao hơn, hẳn vô cùng rõ ràng. Nhưng chính là cả người áo đen âm lãnh này chẳng lẽ tâm thần cũng cao hơn so với Đại trưởng lão? Vì sao hai vị trưởng lão không biết chút gì?

Hóa thành một đạo kinh phong, Giang Phong hung hăng đánh vào cấm chế.

- Hừ, đừng nghĩ đến chạy, ở trong phòng này đã bị ta bố trí cấm chế, người một tên tiểu tử Quỷ Đế tiền kì lại mơ tưởng chạy.

Băng Hồn phóng ra lục mang yêu dị, hung hăng nhìn Giang Phong. Giang Phong bị mục quang này chiếu tới, nhất thời cảm thấy toàn thân run lên.

Ngọc bội truyền tin.

Giang Phong trong lòng vừa động. có thể thông qua ngọc bội truyền tin thông tri cho Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão.

- Người một tên Quỷ Đế tiền kỳ nho nhỏ, đừng có ở trước mặt ta làm trò, đừng nghĩ rằng thông qua ngọc bội truyền tin. Cho dù Đại trưởng lão, Nhị trưởng lão của người tới, ta cũng có thể trong nháy mắt giết người đi.

Thanh âm của Băng Hồn lọt vào tai Giang Phong.

Giang Phong sắc mặt nhất thời biến đổi.

- Lý Dịch tiền bối!

Giang Phong lập tức cung cúc nhìn về phía Lý Dương, vừa muốn nói chuyện, Lý Dương lại quay đầu đi, cũng không thèm nhìn Giang Phong lấy một cái. Giang Phong nhất thời cảm thấy không hay, mà lúc này...

- Ô..., sư tôn.

Lục Hinh đã hoàn toàn khôi phục lại thần trí, vừa nhìn thấy Băng Hồn nhất thời chấn động. nhìn thấy khí tức kinh khủng của Băng Hồn trong lúc này. Nhất thời trong lòng rung động. Nàng biết rằng sư tôn của mình bình thường rất tốt, nhưng có đôi lúc lại thập phần đáng sợ.

- A, y phục của ta!

Lục Hinh bây giờ mới chú ý đến y phục của mình đã bị cởi ra hết, chỉ còn lại có nội y. Cuống quýt mang ya phục mặc lại. lục Hinh vừa nhìn thấy Giang Phong đang quỳ, qua một chút liền đã hiểu ra.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lục Hinh nhất thời tức giận đến trắng bệch, tiến mạnh lên vài bước, đi tới phía trước Băng Hồn, hung hăng chỉ vào Giang Phong, môi tức giận đến run lên:

- Là người, Giang Phong, người cũng dám đối với ta... đối với ta...

Đôi môi Lục Hinh run rẩy, ngực phập phồng dồn dập, hiển nhiên là vô cùng giận giữ.

- Hinh nhi, vì sư đã nói với người, không nên dễ dàng tin người khác, mọi việc đều phải xem xét cẩn thận rõ ràng, gặp phải nguy hiểm phải báo cho vi sư biết, người sao lại không nghe lời, trước cứ đứng qua một bên, việc này vi sư tự biết xử lí.

Băng Hồn lãnh đạm nói.

Lục Hinh vừa nghe thấy vậy, lập tức lui về phía sau Băng Hồn, không dám nói gì nữa. Lục Hinh là đệ tử Băng Hồn mới thu được mười năm nay, nhưng mà nàng đối với tính khí của Băng Hồn vô cùng rõ ràng. Một khi Băng Hồn có vẻ kinh khủng như vậy, không nên làm trái lời. Nếu không ... sẽ vô cùng thảm.

- Tiền bối, ta đối với Hinh nhi cô nương là thật tâm mà. Ta vừa nhìn thấy nàng, liền đã biết rằng người ta thích chính là nàng. Mỗi tiếng nàng nói, mỗi lần nàng cười, đều khiến cho ta trong lòng run lên. Ta thật sự là thích nàng.

Giang Phong trong lòng vừa chuyển, biết rằng giờ phút này là thời khắc sinh tử tồn vong, chỉ có thể làm giả ra một cái bộ dạng vì yêu không thiết tất cả, có lẽ có thể có một đường sinh cơ.

- Cảm miệng, Hinh nhi là để cho người gọi sao?

Băng Phong lạnh lùng nói.

Giang Phong nhưng lại ngẩng đầu bất khuất nói:

- Ta yêu Hinh nhi, cho dù người giết ta, ta vẫn muốn gọi như vậy. Ta cũng là tình bất tự cấm, ta thực sự là vô pháp không chế tình cảm của chính mình. Thực sự, trong khi tình cảm nổi lên, ta nhất thời trong đầu mê muội. ta vô cùng hối hận. ta là cầm thú, ta là cầm thú, ta xin lỗi Hinh Nhi cô nương.

Giang Phong vẻ mặt hối hận, hai tay hung hăng tự vả vào miệng mình, mỗi cái đều rất nặng nề, thậm chí răng cũng bị đánh bay ra.

Lý Dương chứng kiến một màn này, trong lòng lại cười cười:

- Giang Phong này quả nhiên có chút tiềm chất biểu diễn. phỏng chừng nếu tới địa cầu, làm diễn viên tuyệt đối là hợp đó.

Lý Dương hiển nhiên không tin vào mấy lời quỷ quái của Giang Phong, ở bên cạnh lẳng lặng xem. Dù sao việc này muốn xử lý cũng đã có Băng Hồn xử lý.

Hình nhi trông thấy Giang Phong như vậy, ánh mắt có chút phức tạp.

Băng Hồn lạnh lùng nhìn, mặc cho Giang Phong tự đánh tự vả mình như thế nào, biểu tình của hắn vẫn băng lãnh như cũ.

Giang Phong tự vả chính mình, trong lòng lại là thầm hận “Tình thế tựa hồ không hay, người trung niên áo đen này căn bản là một kẻ đầu đá, không có cảm tình, chắc là phải thay đổi mục tiêu.”

Giang Phong dừng tự vả mình lại, nhìn về phía Lục Hinh:

- Hinh nhi, sư tôn nàng muốn giết ta ta cũng không để ý, ta chỉ xin người có thể tha thứ cho ta, khi ta ở dưới cầu thang nhìn thấy nàng một cái, ta biết là đã động tâm vì nàng. Cho nên ta sau đó đã lập tức đuổi theo nàng, muốn làm quen với nàng.

Giang Phong hít vào một hơi, trong mắt đã chảy ra nước mắt.

- Giang Phong ta tu luyện công pháp là “Thủy Hỏa Huyền Minh Điển”, là cần phải thủy hỏa tương dung, ta bởi vì dương hỏa quá nặng, đã bị vây đến bờ tẩu hỏa nhập ma. Lần này nhìn thấy nàng, có lẽ là do nguyên nhân công pháp, hoặc là do ta trong lòng xấu xa, ta cũng không giữ nổi mình. ta cũng thật sự không biết lúc đó tại sao ta lại làm như vậy. May mắn, may mắn là sư tôn của Hinh nhi tới nhanh, ta mới không mắc phải sai lầm lớn này, trong lòng ta cũng an ổn được một chút. Nàng muốn giết thì cứ giết ta đi, ta chỉ xin nàng ... có thể tha thứ cho ta.

Giang Phong hai mắt chân thành nhìn Lục Hinh.

Lục Hinh cắn cắn môi, nhìn sư tôn Băng Hồn nói:

- Sư tôn, Giang Phong này có thể là do công pháp tẩu hỏa nhập ma mới làm như vậy, chuyện này... ân, hay là hơi trừng phạt hắn một chút, chuyện này không tính nữa.

Lục Hinh trên thực tế đối với Giang Phong, một chút tình cảm cũng không có, chỉ là lòng Lục Hinh có quá mức lương thiện. Bị mấy câu nói của Giang Phong lừa gạt.

- Tiểu tử Giang Phong, chúc mừng, người đã lừa gạt thành công đồ nhi ta rồi, đáng tiếc... Băng Hồn ta lại có thể bị tên tiểu tử người lừa gạt sao. Hừ, tẩu hỏa nhập ma, đường đường là đại thiếu gia của Cửu Trọng Lôu Giang gia, như thế nào lại có thể đơn giản tẩu hỏa nhập ma như vậy. Cái này chỉ có thể lừa gạt Hinh nhi loại người tâm địa lương thiện bậc đó thôi.

Băng Hồn chậm rãi đi về phía trước, lục quang trong mắt càng thêm yêu dị.

- Giang Phong, người nói đi, ta nên mang nguyên thần của người hành hạ vài năm mới giết, hay là bây giờ trực tiếp giết người? Người chỉ có thể chọn một trong đó.

Băng Hồn trên mặt trở nên tươi cười sáng lạn.

Lý Dương đi tới một bên, ngồi trên ghế, lẳng lặng nhìn tất cả.

Ngăn cản?

Lý Dương còn không có nhiều tinh lực như vậy, thấy Lục Hinh đáng yêu trúng hôn mê thuật, thiếu chút nữa thì bị mê gian, Lý Dương cũng là đối với Giang Phong nổi lên sát ý.

Giang Phong có chút luống cuống.

Lựa chọn?

Một cái là nguyên thần bị hành hạ vài năm rồi chết, một cái là giết ngay ở đương trường. Hai cái đều là chết, Giang Phong hẳn còn không muốn chết, tự nhiên là không muốn chọn lựa.

Giang Phong nhìn ánh mắt lạnh liệt của Băng Hồn, cũng biết ý nghĩ của Băng Hồn.

“Xung quang có cấm chế, Băng Hồn này công lực sâu không lường được này lại hoàn toàn chú ý đến ta. Một khi ta có cử động, phỏng chừng hẳn sẽ trong nháy mắt giết ta đi. Ta nên làm như thế nào thì tốt? Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão ở ngay trong Cửu Trọng Lâu. Đại trưởng lão, Nhị trưởng lão, ta cầu xin các vị, mau mau phát hiện ra chuyện ở nơi này đi.” Giang Phong trong lòng khẩn cấp.

Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão nếu như vận dụng thần thức, tự nhiên sẽ phát hiện ra xung quanh gian phòng này có cấm chế đặc thù, nói không chừng liền sẽ đi tới. Chính là không có cao thủ nào lại thường xuyên dùng thần thức tìm tòi, ai biết được khi nào hai đại trưởng lão mới dùng thần thức tra xét.

- Hừ, nếu người không chọn, ta sẽ chọn lựa giúp người, để người thống khoái một chút, trực tiếp chết đi.

Băng Hồn cười hắc hắc, vung tay muốn động thủ.

- Dừng!

Giang Phong đột nhiên cao giọng hô, Băng Hồn quả nhiên cũng ngừng lại. Giang Phong trong lòng run rẩy một trận, nếu như Băng Hồn không dừng lại, hẳn đã có thể xong rồi.

- Còn muốn nói cái gì?

Băng Hồn cười lạnh nói.

Giang Phong trong lòng vội xoay chuyển:

- Lục Hình này hiển nhiên là không cách nào ảnh hưởng đến Băng Hồn, nói cái gì với Lục Hình cũng vô dụng, hiện tại chỉ có thể trông vào Lý Dịch thôi.

Ánh mắt Giang Phong chuyển về phía Lý Dịch đang ngồi một bên.

- Lý Dịch tiền bối, không biết văn bối đối đãi với tiền bối như thế nào?

Lý Dương cười thâm “Tiểu tử này lại cầu đến ta rồi.” Ngoài mặt Lý Dương lại là nói:

- Giang Phong người đối đãi với ta cũng tính là hữu lễ.

Giang Phong liền nói ngay:

- Văn bối bởi vì nhất thời ý loạn tình mê, nhưng mà bất kể thế nào đi nữa, cuối cùng vẫn là chưa phạm phải sai trái gì lớn. Văn bối nghĩ rằng, cũng không tính là cái gì tử tội. Văn bối còn có phụ mẫu trên đời, có huynh đệ bên cạnh, bây giờ vẫn như trước một thân một mình. Làm sao có thể chỉ vì một cái sai nhỏ mà muốn lấy mạng của văn bối. Tiền bối nói xem có đúng không?

Lý Dương cười nói:

- Cũng đúng, người cũng không có cái sai gì lớn, chỉ là dùng mê hồn chi thuật thi triển trên thân người cô nương này, cởi quần áo của cô nương này mà thôi, đúng, đó đích xác không tính là sai trái gì lớn. Băng Hồn, người nói sao?

Lý Dương nhìn về phía Băng Hồn.

- Tiểu tử, đừng nói nhảm nữa!

Băng Hồn nhướng mày, lục quang trong mắt lóe lên, cả giận nói. Lập tức một đạo kiếm mang từ trong tay bắn ra.

- Bồng!

Giang Phong thân thể đột nhiên dừng lại, ngọc bội nắm trong tay còn chưa kịp truyền tin tức vào. Mà giờ phút này nguyên thần của hắn đã bị “Thanh Châm Hàn Mang” của Băng Hồn đánh thủng, hồn phi phách tán đương trường. Giang Phong này cũng là người thông minh tuyệt đỉnh, đáng tiếc, ở trước mặt tuyệt đối lực lượng, sự thông minh của hắn cũng vô pháp cứu.

Hắn vừa chết, đồng thời có vài kiện đồ vật xuất hiện trên mặt đất, kể cả hộp ngọc có chứa ba viên luận hồi châu bên trong.

- Hưu!

Lý Dương sớm đã chuẩn bị hồi lâu thi triển ra tốc độ nhanh nhất, nhất thời tụ lý càn khôn thuật liền mang tất cả toàn bộ thu vào. Lý Dương cười nhìn Băng Hồn đang trợn mắt há mồm:

- Băng Hồn, ta rất là nghèo, vậy cho nên ta mới nhanh tay một chút. Ân , như thế này đi, thanh thần khí chiến đao này cho ngươi.

Lý Dương quan tâm chỉ là ba viên Luân Hồi Châu, còn các thứ khác không để trong mắt, trực tiếp mang chiến đao thần khí vừa rồi Giang Phong sử dụng nhượng cho Băng Hồn.

Băng Hồn khê chau mày, nhưng vẫn như trước nhận lấy thần khí chiến đao.

- Lý Dương, ta xem ngươi không giống người nghèo chút nào, hừ hừ, nhất định vừa rồi Giang Phong lưu lại có bảo vật.

Băng Hồn bây giờ hối hận, sao vừa rồi giết Giang Phong, đồng thời không thu lấy bảo vật,. bây giờ lại bị Lý Dương thu mất.

- Lý Dương? Sư tôn, hắn không phải là Lý Dịch đại sư sao?

Lục Hình nghi hoặc hỏi Băng Hồn.

Băng Hồn nhìn Lý Dương, cười lạnh một tiếng:

- Lý Dịch đại sư? Một người giả mạo quỷ giới mà thôi.

Nói xong, Băng Hồn mang theo Lục Hình, lập tức ly khai khỏi Cửu Trọng Lâu. Hắn cũng không dám tiếp tục ở lại Cửu Trọng Lâu.

Lý Dương trong mắt hiện lên một tia hàn quang:

- Băng Hồn, tốt nhất là đừng chọc ta nóng lên.

Lý Dương lo lắng nhất là Băng Hồn này thật sự công bố thân phận của hắn với thiên hạ. Nếu như đến lúc đó, Lý Dương và Băng Hồn thật sự trở nên đối lập. Sau đó, Lý Dương cũng là rời khỏi Cửu Trọng Lâu.

Bất luận là Lý Dương hay Băng Hồn, Lý Dương là bởi vì thủy thuộc tính bản nguyên năng lượng thuộc tính khiến cho thực lực dưới Đại Tôn không ai có thể nhìn thấu tu vi của hắn. Băng Hồn này là vì “Băng Phách bảo điển” bí pháp đặc thù, băng phong lại khí tức của mình, cũng khiến cho người khác nhìn không thấu.

Trên thực tế, Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão vô luận là công lực hay tâm thần tu vi đều không yếu hơn so với Lý Dương hay Băng Hồn.

- Đại công tử, không hay rồi, Nhị công tử thất tung, không biết là bị tụ lý càn khôn thuật thu vào hay là bị giết rồi.

Đứng ở cửa phòng Giang Phong, hai tên cao thủ Quỷ Quân hậu kỳ bị phái đi tìm Giang Ngọc cung kính bẩm báo nói.

Hai tên Quỷ Quân đợi một chốc, cũng không thấy trong phòng có phản ứng gì, hai người nhìn nhau, vô cùng nghi hoặc.

- Đại công tử!

Hai người lại hô lên một tiếng, nhưng trong phòng như trước không có phản ứng, hai người liền đẩy cửa phòng ra, nhất thời hai mắt trợn tròn lên.

390. Chương 39: Thiên Quân Nhất Phát.

Trong phòng của Đại công tử như thế nào lại thấy một vũng máu tươi.

- Hai người các người hô hô hét hét cái gì thế?

Giang Thiên Lan từ trong phòng đi ra, quát hỏi hai Quỷ Quân.

Tên Quỷ Quân gầy nhỏ tiến lên một bước cung kính nói:

- Đại nhân, hai người chúng tôi nhận lệnh của Đại công tử đi cứu nhị công tử, nhưng mà ở trên đường lại đột nhiên phát hiện ra khí tức của Nhị công tử đột nhiên biến mất. Đến khi tới hiện trường cũng không tìm được chút tung tích nào của nhị công tử. Cho nên chúng tôi mới trở về.

Giang Thiên Lan biến sắc.

- Khí tức đột nhiên biến mất?

Giang Thiên Lan hiểu rằng, không phải bị tỵ lý càn không thu vào, thì là bị kẻ khác giết rồi. Bất kể là tình huống nào, đều là đại sự không tốt.

Tên Quỷ Quân gầy nhỏ này nói tiếp:

- Đại nhân, chúng ta trở về bẩm báo với Đại công tử, nhưng mà trong phòng Đại công tử lại không có một ai, chỉ có... chỉ có một vũng máu tươi.

Gã Quỷ Quân gầy nhỏ run run nói, trong lòng hẩn nghĩ đến khả năng không hay.

- Máu tươi!

Giang Thiên Lan sắc mặt nhất thời trở nên khó coi, sau đó thân người chợt lóe lên, đã tới ngoài cửa phòng Giang Phong, vừa nhìn vào bên trong, nhất thời biết là bất diệu.

Giang Thiên Lan trực tiếp phát tán thần thức ra bao trùm khắp cả Tổng Đế Thành. Dù sao hẩn cũng là cao thủ Quỷ Đế trung kỳ, so với Giang Phong còn cao hơn một chút. Nếu như Giang Phong ở trong Tổng Đế Thành, Giang Thiên Lan hẩn nhất định sẽ tìm thấy. Sau một lúc lâu.

- Trong Tổng Đế Thành, khí tức của Ngọc nhi và Phong nhi đều không thấy.

Giang Thiên Lan máy nhú lại.

Giang Thiên Lan cũng không nói nhiều, trực tiếp bay lên tầng thứ chín của Cửu Trọng Lô. Trên tầng thứ chín chỉ có hai gian phòng, vô cùng trống trải. Giờ phút này hai Đại trưởng lão chính là đang ngồi ở trong đại sảnh, cười nói với nhau. Vì sợ bị quấy rầy, đầu cầu thang tầng lầu thứ chín còn bị cấm chế phong lại.

- Hai vị trưởng lão, đại sự không hay rồi.

Giang Thiên Lan đứng ở bên ngoài đầu cầu thang, nhưng cũng không có cách nào tiến vào tầng thứ chín. Chẳng những cửa này có cấm chế, mà cả đại môn cũng có.

Hẩn cũng không dám xông vào đại môn của lương đại trưởng lão.

- Có chuyện gì thế, Thiên Lan, như thế nào mà lại kinh hãi như vậy. Người tốt xấu gì cũng là Quỷ Đế, như thế này còn ra cái thể thống gì nữa.

Nhị trưởng lão vung tay mở cửa phòng, giải trừ cấm chế. Lúc này đang giáo huấn Giang Thiên Lan.

Giang Thiên Lan đi vào trong đại sảnh. Quay về phía hai vị trưởng lão đang vui vẻ uống trà trực tiếp nói:

- Hai vị trưởng lão, Ngọc nhi hẩn bị người ta công kích, bây giờ đến khí tức cũng không tìm được.

Hai vị trưởng lão nhất thời sắc mặt biến đổi.

Bất kể là Giang Ngọc bắt thành khí (ý là hư hỏng) như thế nào, nhưng mà tốt xấu gì cũng là tử tôn của Giang gia. Nếu có người đối phó với Giang Ngọc, chính là không để lại mặt mũi cho Giang gia.

- Còn nữa, ở trong phòng của Phong nhi nó cũng không một bóng người, ta tìm thế nào cũng không thấy khí tức của Phong nhi. Trong phòng chỉ có... chỉ có một vũng máu tươi.

Giang Thiên Lan thoáng có chút run rẩy nói. Nếu như là Giang Ngọc chết đi, Giang gia bất quá chỉ là thể diện có chút mất mát mà thôi. Nhưng mà nếu như Giang Phong chết đi, thì đây chính là chuyện lớn động trời rồi.

Giang Phong là người được Đại trưởng lão thích nhất trong đám con cháu. Tu luyện thời gian ngắn ngủi nhưng lại đã đạt đến Quỷ Đế cảnh giới, mà cả tâm cơ cũng là rất cao, tuyệt đối có thể làm được gia chủ. Cái dạng như Giang Ngọc thì Giang gia có thể chết đi chục người, nhưng mà Giang Phong thì tuyệt đối không thể chết.

- Phong nhi cũng gặp chuyện!

Hai trưởng lão đột nhiên đứng lên, vô cùng chấn kinh.

- Đến phòng của Phong nhi!

Đại trưởng lão cuối cùng cũng đã lên tiếng, vừa dứt lời, Đại trưởng lão đã biến mất trong đại sảnh, Nhị trưởng lão và Giang Thiên Lan cũng lập tức xuống khỏi tầng chín, chạy đến phòng của Giang Phong. Dù sao thì kiểm tra hiện trường còn có chút tác dụng.

Ở bên ngoài phòng của Giang Phong.

- Sau khi chuyện xảy ra, không có người nào khác tiến vào phòng của Phong nhi chứ.

Đại trưởng lão mục quang nhìn về phía Giang Thiên Lan.

Giang Thiên Lan tự mình thì không thấy có tiến vào, nhưng không biết hai gã Quỷ Quân có thấy hay không, liền xoay qua nhìn về phía hai gã Quỷ Quân vẫn ở đó từ trước.

Hai gã Quỷ Quân sợ hãi một trận, tên Quỷ Quân lùn vội vàng nói:

Bẩm báo Đại trưởng lão, hai người tiểu nhân tuyệt đối không đi vào, chúng ta chỉ là ở ngoài cửa nhìn vào bên trong mà thôi.

Đại trưởng lão gật gật đầu.

- Tất cả mọi người đừng có tiến vào!

Đại trưởng lão lạnh giọng nói xong, liền một mình đi vào trong phòng, lập tức ở trong phòng tìm chỗ chậm rãi ngồi xuống, nhãn tình hơi nhắm lại, thần thức hoàn toàn bao phủ cả gian phòng. Nhị trưởng lão và Giang Thiên Lan lại đứng ở ngoài cửa.

- Năng lượng cực kỳ băng lãnh, ở quỷ giới trừ ta ra còn có ai có thể sử dụng năng lượng băng lãnh đến vậy?

Đại trưởng lão đột nhiên mở bừng mắt, trong mắt lại có chút nghi hoặc.

Trong khi Quỷ Đế Băng Hồn giết Giang Phong đã sử dụng “Thanh Châm Hàn Mang”, uy lực là cùng cấp bậc với lưỡng nghi tịnh hỏa, nhục thân tuyệt đối không thể ngăn trở được. Mũi nhọn của Thanh Châm Hàn Mang phá đi phòng ngự của Giang Phong, phá đi nguyên thần của hắn, tự nhiên là phát tán ra năng lượng khí tức.

Đại trưởng lão lại điều tra ra.

- Các ngươi đừng có gấp, thần thức của ta trở về Cửu Trọng Sơn Mạch, bảo Thiên Thừa xem xem nguyên thần ngọc giản của Phong nhi và Ngọc nhi xem rốt cuộc là như thế nào rồi.

Đại trưởng lão quay về phía Nhị trưởng lão và Giang Thiên Lan nói, rồi lập tức nhắm mắt lại phát tán thần thức ra.

Giang Thiên Lan và Nhị trưởng lão lúc này mới cảm thấy một trận xấu hổ.

Bọn họ cũng quên hỏi gia chủ Giang Thiên Thừa. Dù sao thì nguyên thần ngọc giản của mỗi người Giang gia đều cất dấu tại Cửu Trọng Sơn Mạch đại bản doanh của Giang gia. Chỉ cần xem xét nguyên thần ngọc giản liền sẽ biết Giang Ngọc và Giang Phong sinh tử ra sao.

Cửu Trọng Sơn Mạch, ở trong Giang gia tiểu thôn.

Trong đại sảnh, Giang Thiên Thừa đang đi tới đi lui ở trong đại sảnh, có vẻ rất là nóng ruột.

- Nhanh đi xem xem. Xem nguyên thần ngọc giản của Đại công tử và Nhị công tử như thế nào.

Giang Thiên Thừa quay về phía quản gia lập tức ra lệnh, giờ phút này hắn cũng thấy trong lòng trở nên bất an. Bết kể là Đại công tử hay Nhị công tử chết, đều là con của Giang Thiên thừa hắn. Sinh tử của con cái, làm phụ thân như hắn đương nhiên là quan tâm.

- Thiên thừa, có chuyện gì, xuất hiện đại sự gì sao?

Một vị nữ phụ từ trong nội đường đi ra, quan tâm hỏi.

Giang Thiên Thừa than thở nói:

- Đại trưởng lão vừa mới thần thức truyền âm cho ta, nói rằng Phong nhi và Ngọc nhi đều gặp chuyện. bất quá đều không thấy tung tích của cả Ngọc nhi và Phong nhi, cũng không biết là sinh tử ra sao, nên mới bảo chúng ta xem xét một chút nguyên thần ngọc giản của Phong nhi và ngọc nhi.

Mĩ phụ kinh hãi kêu lên một tiếng, sắc mặt trắng bệch:

- Thiên Thừa, Phong nhi và Ngọc nhi gặp chuyện gì?

Giang Thiên Thừa thở dài một hơi, lẳng lặng chờ đợi.

- Lão gia, lão gia...

Quản gia giống như một đạo lưu quang, mau chóng đến đại sảnh, hai tay đang cầm ngọc giản vỡ vụn, run giọng nói:

- Nguyên thần ngọc giản của Đại công tử và Nhị công tử đều vỡ rồi. Đều vỡ rồi, lão gia!

Thân thể Giang Thiên Thừa đột nhiên chấn động, sắc mặt nhất thời trở nên ảm đạm, tựa như xám, lại tựa như trắng bệch. Nữ phụ bên cạnh lại càng là lịm đi ngay tại chỗ.

Mà Đại trưởng lão thần thức vẫn bao trùm đại sảnh cũng đồng thời nhận được tin tức.

- Đại trưởng lão, nhất định phải báo thù, nhất định. Bất kể là ai, nhất định phải báo thù cho Phong Nhi và Ngọc nhi, giết, giết. nhất định phải giết chết hung thủ!

Khuôn mặt Giang Thiên Thừa trở nên dữ tợn.

- Yên tâm, ta biết!

Thanh âm của Đại trưởng lão bình thản vang vọng lên trong đại sảnh, nhưng mà trong đó lại ẩn hàm sát khí khiến cho người ta thân thể phát run lên.

Đại trưởng lão sắc mặt băng lãnh đi ra khỏi phòng Giang Phong, Đại trưởng lão nguyên bản là tu luyện “Huyền Minh Thủy Điển”, hàn khí trong thân thể cực kỳ nặng, giờ phút này càng là toàn thân phát ra khí tức hàn khí, khiến cho người ta cảm thấy một trận run rẩy. mà Nhị trưởng lão và Giang Thiên Lan đều có một tia dự cảm không hay.

- Đại ca ...

Nhị trưởng lão nhìn về Đại trưởng lão.

- Chết rồi!

Đại trưởng lão lạnh nhạt nói.

Nhị trưởng lão biến sắc, nhưng mà vẫn tiếp tục hỏi:

- Là ai chết? Chết là Ngọc nhi hay Phong nhi?

- Đều chết rồi.

Thân thể Đại trưởng lão run lên một trận, lập tức trên mặt cũng tràn ngập sát ý. Đại trưởng lão đột nhiên chuyển thân, nhìn về phía hai tên Quỷ Quân:

- Dẫn đường phía trước, đến chỗ cuối cùng lúc nhị công tử chết.

Hai tên Quỷ Quân giờ phút này đều rất căng thẳng. Giang gia mới qua một hồi đã chết đi hai đại công tử, đó là chuyện lớn động trời. Bọn họ cũng hiểu rằng lúc này không nên làm ngựa mất lão tổ tông này, vội vàng nói:

- Tiểu nhân đi trước dẫn đường.

Hai tên Quỷ Quân lập tức cực nhanh đi về phía chỗ của Giang Ngọc trước khi chết.

Bất quá chỉ chốc lát, Đại trưởng lão, Nhị trưởng lão, Giang Thiên Lan với hai tên Quỷ Quân đã đến chỗ Lý Tầm Hoan giết chết Giang Ngọc.

- Đại trưởng lão, chính là chỗ này, chúng ta nguyên bản là phát hiện ra khí tức của Nhị công tử, chính là đang đi đến, sau lại phát hiện khí tức biến mất.

Hai tên Quỷ Quân vội vàng nói.

Đại trưởng lão băng lãnh nghiêm mặt lại, nhìn khắp xung quanh. Xung quanh đường chính đang có mấy cửa hàng, Đại trưởng lão liếc mắt một cái liền thấy một tên lễ tân đứng ở trước tủ lâu. Đại trưởng lão chậm rãi vươn tay ra, đột nhiên, một cỗ lực lượng khủng bố liền tỏa ra trăm mét xung quanh. Tên lễ tân ở cửa tủ lâu này không có chút lực phản kháng nào liền đã bị Đại trưởng lão dùng “Sưu hồn thuật!”

Đại trưởng lão trực tiếp thi triển thứ pháp thuật tàn nhẫn này. Trong nháy mắt tất cả mọi điều tên lễ tân chứng kiến đều bị Đại trưởng lão biết, đương nhiên tên lễ tân cũng hồn phi phách tán.

Phi đao, áo trắng tóc trắng.

Đại trưởng lão mắt hơi có chút nheo lại, một đạo hàn mang băng lãnh chợt lóe lên rồi biến mất. Đại trưởng lão đã rất lâu không có rời khỏi chỗ của Giang gia, tự nhiên đối với Lý Tầm Hoan mới đến quỷ giới ngàn năm danh khí khá lớn cũng không hề biết.

Đại trưởng lão mắt nhắm lại.

Thần thức đột nhiên điên cuồng phát tán ra bốn phương tám hướng, trong nháy mắt đã ra ngoài ngàn dặm. Chỉ trong chốc lát, một thân ảnh xuất hiện ở trong đầu, một người tranh niên áo trắng tóc trắng chính là đang ở trên một ngọn núi, yên lặng nhìn về phương bắc, bên cạnh còn có một nửa tử áo trắng.

Thần thức của Đại trưởng lão dễ dàng phát hiện ra đao phách cùng với phi đao thần khí ở trong cơ thể của Lý Tầm Hoan.

- Hung thủ ở phía đông bắc cách hơn ngàn dặm.

Đại trưởng lão com mắt đột nhiên mở ra, Nhị trưởng lão và Giang Thiên Lan bên cạnh đều nhất thời vui mừng, mới qua một chút đã tìm thấy hung thủ, tự nhiên là cao hứng.

- Bất quá hung thủ giết chết Ngọc nhi này tu vi công lực chỉ là Quỷ Quân hậu kỳ, hung thủ giết chết Phong nhi ta tìm không được. Nhìn vào khí tức băng lãnh phỏng chừng là tu vi của hung thủ cũng gần với ta.

Đại trưởng lão nhớ rõ ràng năng lượng băng lãnh ở trong phòng của Giang Phong.

Nhị trưởng lão cười lạnh nói:

- Đại ca, trước cứ giết tên này báo thù cho Ngọc nhi, về phần hung thủ giết Phong nhi, chúng ta chậm rãi tìm kiếm sau.

Đại trưởng lão gật gật đầu:

- Lão nhị, đi với ta.

Đại trưởng lão trực tiếp phá không mà đi, Nhị trưởng lão và Giang Thiên Lan lập tức đuổi theo, hóa thành ba đạo lưu quang, nhắm phía đông bắc bay đi. Mà hai tên Quỷ Quân nhìn thấy tốc độ của ba người Đại trưởng lão, sáng suốt lựa chọn trở về Cửu Trọng Lâu.

Trong một khu dân cư.

Lý Dương và Quỷ Đế Băng Hồn hai người đang ngồi ở một cái bàn đá.

Băng Hồn giết đại công tử của Giang gia, tự nhiên là muốn biết phản ứng của Giang gia.

Mà Băng Hồn không dám dùng thần thức để tra. Mặc dù bởi vì hắn có bí pháp đặc thù thu liễm khí tức, có thể làm cho Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão không cách nào phát hiện ra khí tức của hắn, nhưng mà tâm thần tu vi thực tế của Băng Hồn so với Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão lại yếu hơn một tia, cũng không dám dùng thần thức xem xét.

Lý Dương lại là đường hoàng dùng thần thức xem xét.

- Lý Dương, tìm hiểu thế nào rồi?

Băng Hồn mỉm cười hỏi, giờ phút này hắn đã khôi phục lại bộ dạng hòa ái thân thiết.

Lý Dương cười nói:

- Đừng lo lắng, bọn họ không có phát hiện ra người, bắt quá... tựa hồ như là Nhị công tử của Giang gia cũng bị người ta giết chết, hai lão trưởng lão chính là đang đuổi giết hung thủ, dù sao thì cũng không có chuyện gì, đuổi theo xem.

Lý Dương cước đạp mây, trực tiếp phá không mà đi, hắn hiện tại còn không biết hung thủ chính là Lý Tầm Hoan.

- Ta cũng đi xem xem, thuận tiện nhìn xem hai lão già này công lực rốt cuộc như thế nào?

Quỷ Đế Băng Hồn cũng cước đạp mây, cùng đi theo. Hắn giết Đại công tử của Giang gia, tự nhiên muốn chuẩn bị cho tốt, dù sao thì Giang gia cũng không phải là muốn giết thì giết. Biết người biết ta mới bách chiến bách thắng.

Trong vương cung của Tổng Đế Vương.

Nguyên bản là đang cũng đánh cờ với Tổng đế, Phong Đô Đại Đế hai mắt sáng lên:

- Tổng đế a! hai tên công tử của Giang gia tựa hồ đều chết rồi, hiện tại hai lão gia hỏa của Giang gia này cũng đang đuổi. Lý Dịch đạo hữu tâm thần tu vi cao thâm, ta không phát hiện ra tung tích của hắn, nghĩ rằng hắn cũng sẽ đến xem náo nhiệt, người có hứng thú đi xem với ta không?

Tổng Đế Vương lúc này đang hạ cờ, cười nói:

- Đại Đế cho mời, rất vui mừng.

Phong Đô Đại Đế cũng với Tổng đế hai người liền ngự mây trực tiếp ly khai vương cung, cũng đi theo khí tức của Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão, bay về phía đông bắc.

Trên một ngọn núi vô danh.

Lý Tầm Hoan đứng ở trên đỉnh núi, ngưng thị nhìn hướng bắc. gió thổi thổi tà áo bay bay, tóc dài màu trắng cũng phát phơ theo gió.

- Tầm Hoan đại ca, xin lỗi, làm cho ngươi thêm phiền toái.

Anh Anh đứng bên cạnh người Lý Tầm Hoan cúi đầu, nhỏ giọng nói.

Lý Tầm Hoan lạnh nhạt cười, lắc đầu.

Đột nhiên!

- Hừ, dám giết người của Giang gia ta, muốn chết!

Thanh âm nặng nề không ngừng quanh quẩn trong thiên địa, dư âm vờn quanh. Mà đồng thời cả thiên địa đột nhiên trở nên rung động, một đoàn quang mang màu bạc và màu xanh dung hợp với nhau thành quang cầu không ngừng xoay tròn trên bầu trời, giống như một mặt trời. Mà cả ngàn dặm không gian cũng đều xoay tròn theo.

Nhất thời, thiên hôn địa ám, trong không gian hơn ngàn dặm, cả thiên địa chỉ còn lại hai loại quang mang màu bạc và màu xanh.

Trên đỉnh núi vô danh, Anh Anh sắc mặt trắng bệch, vội vã ôm chặt cánh tay Lý Tầm Hoan. Lúc này, chỗ dựa duy nhất của Anh Anh chính là Lý Tầm Hoan đại ca. Mà Lý Tầm Hoan, đứng thẳng giống như một cây tùng sắc mặt cũng trở nên trầm trọng. Ba đạo thân ảnh giống như tàn ảnh chọt lóe lên, liền xuất hiện ở lưng chừng không gian, lạnh lùng nhìn hai người Lý Tầm Hoan.

391. Chương 40: Là Địch Không Phải Bạn

- Lý Tầm Hoan, nguyên lai là người...

Giang Thiên Lan nghiêng răng nói, trong mắt lóe lên tơ tơ hồng quang, sát khí giống như gió đột nhiên bạo phát ra.

Đại trưởng lão Nhị trưởng lão cả ngàn năm nay đều không rời khỏi Cửu Trọng Sơn Mạch, đối với chuyện của thế giới bên ngoài đều rất mù mờ. Nhưng mà Giang Thiên Lan lại là một mực ở đại thành thị, đối với Lý Tầm Hoan danh khí rất lớn gần ngàn năm nay tự nhiên là biết.

- Là ta.

Lý Tầm Hoan lạnh lùng nói, nhưng mà trên mặt hấn biểu tình lại trở nên cẩn thận hơn nhiều. Hiển nhiên ba người trước mắt, Lý Tầm Hoan hấn một người cũng không nắm chắc, có lẽ dùng hết toàn lực mới có thể so sánh với người trung niên trước mắt.

- Hai vị trưởng lão, chậm rãi đợi ta bắt tên Lý Tầm Hoan này.

Giang Thiên Lan cố nén trụ sát khí ở trong lòng, cúi đầu về phía hai vị trưởng lão xin phép. Đại trưởng lão gật gật đầu, trong mắt Nhị trưởng lão hồng quang bạo thiểm, lạnh giọng nói:

- Thiên Lan, vì Ngọc nhi báo thù...

Thấy Nhị trưởng lão mười phần hỏa khí, cho dù Giang Thiên Lan không ra tay, hấn cũng sẽ ra tay.

- Vâng.

Giang Thiên Lan lúc này cung kính nói, sau đó liền cười lạnh nhìn Lý Tầm Hoan. Lý Tầm Hoan vung tay một cái, phi đao thần khí liền xuất hiện ở trên tay hấn. Lý Tầm Hoan nhìn thoáng quá Giang Thiên Lan, sau đó liền chuyên chú nhìn phi đao trên tay.

Giang Thiên Lan mắt đột nhiên mở ra, quỷ minh lực mệnh mờ trong cơ thể ngập tràn trong thần khí phi kiếm, khiến cho phi kiếm thần khí phát huy ra công kích cường đại nhất.

- Ha.

Theo một tiếng hét lớn, một đạo lam quang từ trong thân thể Giang Thiên Lan xuất ra, liền hoa phá không gian, hướng Lý Tầm Hoan đâm tới.

Lý Tầm Hoan cổ tay vừa động, quang mang năm màu phát ra, đao mang màu nhũ bạch hoàn toàn sung mãn trong phi đao thần khí. Một kích này của Lý Tầm Hoan cũng là bộc phát ra công kích mạnh nhất.

- Bồng.

Hai đạo quang mang đột nhiên chạm vào nhau, năng lượng không gian chấn động một trận. Giang Thiên Lan sắc mặt cũng trong nháy mắt trở nên trắng bệch, Lý Tầm Hoan sắc mặt vốn đã tái càng thêm tái nhợt.

Bình thủ...

- Hừ, cũng quả nhiên không hổ là cao thủ đã sáng lập ra phi đao nhập đạo, chỉ mới Tiên Quân hậu kỳ, bằng vào Nguyên Linh Tinh thần khí này cũng có thể bình thủ với ta dùng thần khí này.

Bên cạnh Giang Thiên Lan cũng lơ lửng một phi kiếm màu lam.

Lý Tầm Hoan sắc mặt vẫn lạnh lùng như trước.

Nhưng mà hần tự trong lòng hiểu rõ ràng, lần này xem ra là nguy hiểm. Phi đao thần khí của hần nguyên vốn lợi hại hơn thần khí đao kiếm kia của Giang Thiên Lan, hơn nữa bởi vì chính mình là ngũ đức chi thân, năng lượng ngũ hành dung nhập vào trong phi đao thần khí, khiến cho phi đao thần khí lại tăng thêm một bậc, quan trọng nhất là Lý Tầm Hoan hần đối với phi đao nhập đạo là am hiểu nhất. Phi đao nhập đạo, thần khí của bản thân, ngũ đức chi thân hình thành năng lượng ngũ hành, ba nguyên nhân này khiến cho Lý Tầm Hoan có thể ngang tay với Quỷ Đế trung kỳ Giang Thiên Lan.

- Thiên Lan, một tiểu tử Quỷ Quân hậu kỳ, còn không mau mau chấm dứt đi.

Nhị trưởng lão chứng kiến một màn này, hiển nhiên rất là bất mãn, lạnh giọng nói.

- Vâng.

Giang Thiên Lan chỉ có thể tuân theo. Hần đường đường là một cao thủ Quỷ Đế trung kỳ, đối với một nhân vật Tiên Quân hậu kỳ, theo đạo lý là có thể dễ dàng giải quyết. nhưng mà Giang Thiên Lan đã nghe qua đại danh của Lý Tầm Hoan, biết rằng lực công kích của Lý Tầm Hoan cực cao. Nhưng mà hai vị trưởng lão ở đằng sau nhìn, hần chỉ có thể tuân theo.

- Lý Tầm Hoan, chịu chết đi.

Quỷ minh lực mệnh mông trên người Giang Thiên Lan bắt đầu chấn động, hai tay thi triển xuất ra đao đao ẩn quyết, phi kiếm màu lam cũng lơ lửng ở trên đầu hần. Giờ phút này giang thiên Lan thần sắc nghiêm túc, hiển nhiên là hần muốn xuất tuyệt chiêu.

Lý Tầm hoan cảm thấy một trận không ổn.

- Anh Anh, đại ca lập tức dùng tụ lý cần khôn thuật thu người vào.

Lý Tầm Hoan nhắc nhở nói.

Anh Anh cắn môi, ngẩng đầu nhìn thoáng qua Lý Tầm Hoan sắc mặt nghiêm túc. Giờ phút này Lý Tầm Hoan giống như gặp đại địch, tập trung toàn bộ sức chú ý, mắt không rời khỏi Giang Thiên Lan. Anh Anh trông thấy biểu tình trên mặt Tầm Hoan đại ca của nàng liền hiểu rõ, Giang Thiên Lan trước mắt hiển nhiên là một cường địch.

Hơn nữa xem tình thế, hai lão già kia hần là còn lợi hại hơn. Anh Anh có một loại dự cảm - Tầm Hoan đại ca lần này rất nguy hiểm.

Anh Anh trong mắt hiện lên một tia kiên quyết, buông tay Lý Tầm Hoan ra, tiến lên một bước nói:

- Dừng tay.

Giang Thiên Lan hơi ngó ra một chút, hai trưởng lão phía sau hần cũng nhìn về tiểu cô nương Quỷ Vương này.

- Anh Anh.

Lý Tầm hoan không biết Anh Anh muốn làm gì, nhưng mà trước mắt rất gấp gáp, loại chém giết ở tầng thứ này, tiểu nhân vật như Anh Anh làm sao có thể nhúng tay vào.

Anh Anh căn bản không để ý đến Lý Tầm Hoan, mà là gắt gao nhìn chăm chăm ba người trước mắt.

- Các người có phải là vì báo thù cho cai tên Nhị công tử của Cửu Trọng Lâu kia không?

Anh Anh trên mặt thập phần khẳng định.

- Cái Nhị công tử gì đó là muốn ở trên đường cướp đoạt ta. Tầm Hoan đại ca của ta bị bắt buộc không còn cách nào mới phải ra tay. Chuyện này bắt đầu là ở ta, đại ca cũng là vì ta. Tất cả đều là ta. Bởi vì ta, tên Nhị công tử kia mới chết, các người muốn báo thù thì giết ta là được rồi, ta chỉ xin các người buông tha cho Tầm Hoan đại ca của ta.

Anh Anh đứng ở trước mặt Lý Tầm Hoan, ngẩng đầu nhìn ba Quỷ Đế.

Một tiểu nhân vật cấp bậc Quỷ Vương, cứ như vậy nhìn ba người Quỷ Đế đứng ở trên đỉnh của Quỷ giới, trong đó còn có hai đại trưởng lão của đệ nhị thế lực của Quỷ giới Cửu Trọng Lô. Chính là siêu cấp cao thủ mà Phong Đô Đại Đế phải toàn lực mới ứng phó được.

Anh Anh đối mặt với cao thủ như vậy, lại không có chút sợ hãi nào.

Đối với Anh Anh mà nói, Tầm Hoan đại ca sớm đã vượt qua cả tính mạng của nàng.

Chết còn không sợ, nàng còn sợ Quỷ Đế sao? Nhìn ba Quỷ Đế kia, Anh Anh đứng càng thêm thẳng.

Đại trưởng lão đột nhiên nhướng mày, thản nhiên nói:

- Thiên Lan, không cần lãng phí thời gian, giải quyết tiểu cô nương này đi, mang nàng bồi táng theo Ngọc nhi, sao đó giết Lý Tầm Hoan kia sau.

Đại trưởng lão thanh âm bình thản không chút rung động quanh quẩn trong thiên địa.

Giang Thiên Lan trong miệng rít lên, tiếng huyết gió vang lên tận trời. quỷ minh lực mệnh mong theo thủ ấn hình thành đạo đạo phi kiếm cỡ nhỏ, rồi sau đó dung nhập vào thần khí phi kiếm màu lam.

- Thủy hỏa huyền minh – Vạn kiếm phá.

Giang Thiên Lan hét lớn một tiếng, phi kiếm màu lam nhất thời phóng lên cao, lập tức vô số đạo phi kiếm cỡ nhỏ, phô thiên cái địa từ bốn phương tám hướng bắn về phía Lý Tầm Hoan và Anh Anh. Phi kiếm màu lam cũng là một trong vô số phi kiếm.

Lý Tầm Hoan tay áo vung lên trực tiếp thu Anh Anh vào.

- Tầm Hoan đại ca.

Anh Anh bị thu vào không gian tụ lý càn khôn, nước mắt liền chảy ra. Nàng hiểu rằng đối mặt với ba siêu cấp cao thủ, Tầm Hoan đại ca của mình lần này rất nguy hiểm, tất cả đều vì chính nàng. Anh Anh nghĩ đến đó, càng thêm áy náy, chỉ có thể trong lòng lẳng lẳng cầu khẩn.

Lý Tầm Hoan đứng trên đỉnh núi vô danh.

Nhìn các phi kiếm cỡ nhỏ bốn phương tám hướng, mỉm cười, đột nhiên, trên người Lý Tầm Hoan xuất hiện năm loại năng lượng, phân biệt là kim mộc thủy hỏa thổ năm loại đặc tính, năm loại quang mang các màu bắt đầu xoay tròn. Ngũ hành âm dương, lực phòng ngự tăng mạnh thêm vài lần.

- Bồng...Bồng...Bồng...Bồng...Bồng...

Một trận tiếng oanh tạc vang lên, từng cái phi kiếm cỡ nhỏ vỡ vụn ra. Ở vòng bảo hộ bởi ngũ hành năng lượng bên ngoài người Lý Tầm Hoan hoàn toàn tiêu tán. Nhưng mà năng lượng tiêu tán đột nhiên lại tụ tập, dung hợp làm một với phi kiếm màu lam.

- Phá!

Giang Thiên Lan quát lên một tiếng. Phi kiếm màu lam quang mang đại trưởng.

Lý Tầm Hoan thân pháp rất nhanh, nhưng có thể nhanh hơn so với phi kiếm được sao.

Tiểu lý phi đao, đao vô hư phát.

Lý Tầm Hoan trong lòng vĩnh viễn đối với phi đao của mình tràn ngập tin tưởng, ngũ sắc thải quang trong tay vờn quanh phi đao lại xuất ra. Giờ phút này ngũ sắc thải quang không ngừng xoay chuyển, thậm chí thiên địa năng lượng cũng tụ tập về phía phi đao.

Phi đao nhất thời bùng lên quang mang.

Tựa hồ như trong thiên địa chỉ có một thanh phi đao đó. Lý Tầm Hoan nhắm mắt lại. hấn tin tưởng phi đao của chính mình.

- Bồng.

Phi đao và phi kiếm màu lam lại va vào nhau, lần va chạm này càng thêm mãnh liệt, năng lượng nhất thời rung động. Trong một sát na rung động đó, phi đao thần khí đột nhiên vỡ ra, không, chính xác phải nói là biến thành chất lỏng, chất lỏng giống như nước.

Thần khí của Lý Tầm Hoan là – Nguyên Linh Tinh. Đặc tính của Nguyên Linh Tinh là thiên biến vạn hóa, không gì không thể biến thành, Nguyên Linh Tinh có thể biến thành bất cứ dạng nào, kể cả chất lỏng.

Phi kiếm màu lam đã bị chấn động, năng lượng tán loạn, tự nhiên lực công kích giảm xuống hơn phân nửa.

Nhưng mà Nguyên Linh Tinh thành dạng chất lỏng, đột nhiên lại tụ tập lại, lại hình thành hình dáng phi đao. Ngũ sắc thải quang lại tiếp tục hấp thu năng lượng trong thiên địa, phi đao thần khí lại tái tạo lại.

392. Chương 41: Chân Chánh Chiến Đấu Ba!

Lý Tầm Hoan cuối cùng nhớ tới việc đối với người ngoài phải xưng hô với Lý Dương là “Lý Dịch đạo hữu”.

Lý Dương quay về Lý Tầm Hoan cười, rồi nói:

- Tầm Hoan... chân nhân, người chính là bạn của ta, ta há có thể để cho người khác đối phó với người. Giang gia Nhị công tử dám cướp đoạt Anh Anh, có chết cũng đáng đời. Bọn người cận bã ở Giang gia này chỉ là đám giá áo túi cơm thôi.

Lý Dương luôn có một loại cảm giác gượng gạo khi xưng hô với thái gia gia của mình là “Tầm Hoan chân nhân”.

- Lý Dịch đạo hữu!!!

Thanh âm Nhị trưởng lão trầm trọng, lão hừ lạnh rồi nói:

- Đại ca ta vừa rồi đã nói, người dám cản trở chúng ta, coi như là địch của Cửu Trọng Lâu chúng ta, vì Lý Tầm Hoan mà trở thành kẻ địch của Cửu Trọng Lâu, người thấy có phải là lựa chọn sáng suốt không? Ta tin người cũng biết rất cuộc phải lựa chọn sao cho đúng.

Lý Dương xoay người, nhìn Nhị trưởng lão, mỉm cười nói:

- Đương nhiên, ta đương nhiên biết lựa chọn như thế nào cho tốt.

Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão sóng vai cùng đứng, một cổ uy áp cường đại bao trùm không gian chung quanh.

- Rất cuộc lựa chọn ra sao?

Nhị trưởng lão truy vấn, Đại trưởng lão cũng lẳng lặng chờ đợi câu trả lời của Lý Dương.

Lý Dương nhếch miệng cười:

- Tầm Hoan chân nhân là bạn ta, ta há có thể cho các người khi dễ bạn ta chứ?

Đột nhiên ngữ khí Lý Dương trở nên lạnh lẽo:

- Hôm nay, Lý Dịch minh xác nói một lần nữa, ai dám đối phó Tầm Hoan chân nhân, coi như là kẻ thù của Lý Dịch ta, hừ, nhị vị, các người lựa chọn đi!

Đột nhiên sắc mặt Lý Dương trở thành rất lạnh lùng nhìn chằm chằm vào hai vị trưởng lão.

Nhị trưởng lão nhất thời thần tình đồ bưng, còn Giang Thiên Lan đang đứng ở bên cạnh Đại trưởng lão mặc dù rất tức giận, cũng biết khi hai đại trưởng lão và Lý Dịch nói chuyện, hẳn không có khả năng chõ mồm vào. Chỉ có thể đứng một bên cảm tức nhìn Lý Dương.

- Tốt, tốt lắm.

Đại trưởng lão cười lạnh lùng rồi nói.

- Lý Dịch đạo hữu, ta rất tôn trọng người. Để thể hiện sự tôn kính đối với người, ta và lão Nhị sẽ toàn lực ứng phó, tuyệt đối không nương tay!

Đại trưởng lão mỉm cười nhìn Lý Dương nói.

Đồng thời trên người hai vị trưởng lão phân biệt phát ra quang mang màu trắng bạc và màu xanh lam.

Lý Dương trong lòng thầm rửa “Lão già này, cái gì tôn kính, rõ ràng muốn hai đánh một, lại không biết xấu hổ nói ra những lời như thế.”

Lý Tầm Hoan cũng cảm thấy rất lo lắng cho Lý Dương.

- Tầm Hoan chân nhân, người yên tâm, hai lão già này dám lấy hai đánh một, quả là rất tôn kính ta. Ta lâu lắm rồi không gặp được người không biết xấu hổ như thế, bất quá ta không thèm tìm người liên thủ. Đối phó với hai lão già hỏa không biết xấu hổ này, chỉ cần ta một người vậy là đủ rồi.

Lý Dương ha ha cười to nói. Đồng thời âm thầm truyền âm cho Lý Tầm Hoan:

- Thái gia gia. Yên tâm, hai người bọn họ không thể gây thương tổn cho con đâu, chẳng lẽ thái gia gia còn không biết đặc thù con?

Nghe thấy thần thức của Lý Dương truyền âm. Lý Tầm Hoan cũng sức nhớ Lý Dương từng có một chút kỳ ngộ, trong lòng có vẻ hơi yên tâm hơn.

Lý Dương nhìn hai vị trưởng lão, trong mắt có chút khinh thường.

Đại trưởng lão vẻ mặt tự nhiên, nhưng Nhị trưởng lão lại bị Lý Dương vừa rồi châm chọc đến nổi lửa giận xì ra:

- Oa nha nha... Lý Dịch. Ta chỉ cần một người đối phó với người, để xem người lợi hại như thế nào?

- Lão Nhị!

Đại trưởng lão vừa nói chưa dứt lời, Nhị trưởng lão đã phóng lên cao bay tới tấn công.

- Quả nhiên là đồ ngu!

Lý Dương cười lạnh, đột nhiên thi triển ra Xuyên Vân Toa Vụ, tốc độ đạt đến cực hạn, trong nháy mắt bay thẳng lên trời, đồng thời vung tay lên, phi đao thần khí “Ám Kim” đã phá không lao tới, lúc trước trong khi luyện chế Ám Kim hắn đã dung nhập ba ngàn sáu trăm thủ ấn quyết “Phá Sơn Liệt Không”. Lực công kích đạt tới một cấp độ kinh khủng, so với thần khí bình thường thì lợi hại hơn rất nhiều.

Hơn nữa Ám Kim này lại còn dung hợp thêm bốn nguyên tinh kim khí nên lực công kích còn được nâng cao một bậc, lực công kích cũng vượt xa thần khí bình thường. Thậm chí Lý Dương còn cho rằng nó có thể so được với thần khí của Đại Tôn nữa.

Ám Kim vừa xuất, trong nháy mắt không gian như một miếng vải bị xé rách, một vết nứt màu đen thật lớn chợt xuất hiện.

Nhị trưởng lão biết thần khí này quá lợi hại, nhất thời muốn né tránh.

Hai mắt Lý Dương chợt xuất hiện một đạo thiểm điện...

Tâm thần công kích!

Nhị trưởng lão nhất thời cảm thấy tâm thần chấn động kịch liệt, Đại trưởng lão đứng một bên thấy Nhị trưởng lão chợt đứng ngây người, biết là bất diệu, quyền đầu vung lên, một cây ngân châm màu trắng bắn ra, bay thẳng đến đón lấy Ám Kim gạt bắn ra ngoài.

- Bồng!

Vào thời điểm cuối cùng, ngân châm rất cực chạm mạnh vào Ám Kim của Lý Dương. Kết quả là ngân châm vỡ vụn, còn Ám Kim của Lý Dương cũng bị rung động, lực công kích tan mất.

- Hừ, coi như ngươi hảo vận.

Thấy Đại trưởng lão đứng bên cạnh Nhị trưởng lão, Lý Dương thu lại phi đao thần khí, khẽ cười lạnh.

- Tâm thần công kích, hẳn lại có tâm thần công kích nữa!

Nhị trưởng lão lúc này đã tỉnh táo lại, giật mình nhìn Lý Dương. Bọn họ rất quen thuộc với tâm thần công kích. Dù sao bọn họ đã từng giao thủ với Phong Đô Đại Đế.

Phong Đô Đại Đế có hai đại thần khí - Tam Sanh Thạch và Lục Đạo Luân Hồi.

Thông qua Tam Sanh Thạch có thể thi triển tâm thần công kích.

- Lý Dịch đạo hữu, quả nhiên là thâm tàng bất lậu, ngay cả tâm thần công kích của Phong Đô Đại Đế mà biết. Lợi hại, lợi hại. Lão hủ bội phục, bội phục rồi!

Đại trưởng lão cười nhạt nói, trong mắt ẩn chứa nhiều tia sát khí.

Vừa rồi kia cây ngân châm vốn là thần khí. Đương nhiên, Đại trưởng lão lúc trước phải dùng hết một khối Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch luyện chế rất lâu mới được mười tám cây ngân châm. Mất đi một cây thì cũng không ảnh hưởng gì đến thực lực của Đại trưởng lão. Nhưng Đại trưởng lão đương nhiên rất tức giận khi thấy vũ khí của mình bị hủy.

- Hẳn là Vũ Sơn truyền cho hẳn rồi.

Nhị trưởng lão phẫn phẫn bất bình nói, tâm thần công kích tưởng muốn lĩnh ngộ là lĩnh ngộ được sao? Nhị trưởng lão chỉ đoán mò như thế mà thôi.

Lý Dương mỉm cười.

Lần này Lý Dương đã thông qua mắt để thi triển tâm thần công kích. Lúc trước Lý Dương phải thông qua Dao Phách, hoặc là thân thể. Nhưng tâm thần tu vi hẳn đạt tới Quỷ Đế hậu kỳ, thì cảm ngộ và vận dụng thiên địa càng ngày càng sâu nên càng ngày càng tinh thông tâm thần công kích, từ đó ngộ ra được yếu quyết này.

Lúc trước, khi Đông Phương Minh Đế đấu với Lý Dương, ngay từ đầu cũng từng thông qua mắt để thi triển tâm thần công kích. Đương nhiên, thông qua Tam Sanh Thạch thì uy lực tâm thần công kích còn gia tăng hơn nữa. Chỉ là Lý Dương không muốn cho người khác biết mình có Tam Sanh Thạch.

Dù sao trong lục giới, ngoại trừ Phong Đô Đại Đế, chỉ có Đông Phương Minh Đế mới có Tam Sanh Thạch.

Cách đó không xa, Phong Đô Đại Đế đang cùng Tống Đế Vương xem cuộc chiến.

- Tâm thần công kích, Lý Dịch đạo hữu quả nhiên lợi hại, bất quá... Giang Lão Nhị nói sai rồi, ta trước giờ chưa bao giờ truyền thụ phương pháp tâm thần công kích cho Lý Dịch này. Tuyệt kỹ như vậy há có thể tùy tiện truyền bá.

Phong Đô Đại Đế thở dài nói.

Tống Đế Vương nhún mày nói:

- Tâm thần công kích cực khó lĩnh ngộ, chẳng lẽ Lý Dịch lợi hại như thế sao, hẳn tự mình lĩnh ngộ được hả?

Phong Đô Đại Đế cười nói:

- Đừng quên, ngoại trừ ta sở trường về tâm thần công kích, còn có Đông Phương Minh Đế Thái Ưc cũng rất giỏi về tâm thần công kích đó. Nói không chừng Lý Dịch này học từ tên Thái Ưc cũng nên.

Phong Đô Đại Đế cười ha ha nói.

Rất khó lĩnh ngộ tâm thần công kích. Vô luận là Phong Đô Đại Đế lẫn Thái Ưc, đều nhờ có Tam Sanh Thạch, phải một thời gian rất lâu mới lĩnh ngộ được phương pháp tâm thần công kích. Muốn lĩnh ngộ tâm thần công kích mà không có Tam Sanh Thạch, quả là rất khó...

- Đại ca.

Nhị trưởng lão nhìn Đại trưởng lão, trên mặt hơi nóng lên. Vừa rồi Đại trưởng lão dặn hắn không được ra tay, hắn thế nhưng vẫn ra tay. Nếu không phải Đại trưởng lão ra tay, hắn đã bị Lý Dương dùng tâm thần cộng với ngoại gia phi đao công kích, phỏng chừng mất mạng rồi

Đại trưởng lão có vẻ không thêm để ý.

- Lão Nhị, ta sớm đã nói. Lý Dịch đạo hữu công lực cao thâm, chúng ta cần phải tỏ vẻ luôn luôn tôn trọng hắn. Người tự mình ra tay, không phải là xem thường người ta quá không?

Trên mặt Đại trưởng lão trước giờ vẫn giờ cười tươi roi rói, nay bỗng đột nhiên trở nên lạnh lùng:

- Lão Nhị, Thủy Hỏa Huyền Minh!

- Oanh! Oanh! Oanh!

Dị biến phát sinh, Đại trưởng lão đứng trong hư không, hàn khí màu bạc từ trên người liên tục phát ra, rồi sau đó phóng lên cao, giống như một băng long liệng giữa mây mù. Ngọn lửa màu xanh lam trên người Nhị trưởng lão cũng phóng lên cao, một con phượng hoàng màu xanh lam đang rộng hai cánh, bay lượn khắp trời.

Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão hai người hai tay phát xuất đạo đạo thủ ấn quyết, cực kỳ huyền ảo.

Lý Dương chỉ đứng yên mỉm cười.

Lý Tầm Hoan sớm đã tránh ra rất xa, dù sao hắn cũng không muốn làm vướng tay vướng chân Lý Dương, nhưng Lý Tầm Hoan vẫn luôn luôn chăm chăm nhìn vào trận đấu, sẵn sàng có thể trợ giúp Lý Dương bất kỳ lúc nào, cho dù Lý Tầm Hoan biết thực lực của mình căn bản không đủ sức làm thương tổn hai đại trưởng lão.

“Hắc hắc, thuộc tính năng lượng công kích, một thủy, một hỏa? Vừa vặn quá, ta đã hấp thu được kim mộc thủy hỏa bốn loại bốn nguyên thuộc tính năng lượng, năng lượng công kích xem ra không có hiệu quả đối với ta, uy lực của các người có mạnh bằng Lôi Viêm Địa Ngục hạch tâm không?” Trong lòng Lý Dương nắm chắc mười phần.

Bất quá lúc này Phong Đô Đại Đế, Tổng Đế Vương...

- Ủa lại còn có Băng Hồn tới “nhìn trộm” nữa. Ta không thể để bại lộ thực lực của mình, chà, khó quá nhỉ, làm bộ miễn cưỡng chống đỡ chút đỉnh là được, để một chút máu chảy ra cho xong chuyện.

Thần thức Lý Dương đảo qua chung quanh ba người đang đứng xem, khóe miệng tự nhiên có một tia tiểu ý.

Một lát sau, Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão rốt cục hoàn thành tuyệt chiêu.

- Thủy Hỏa Không Gian, người dám để mặc cho chúng ta bày ra Thủy Hỏa Không Gian, ha ha... quả nhiên người tài cao gan lớn, đáng tiếc... có đôi khi quá tự tin lại mất mạng đó.

Đại trưởng lão cười nhạt nói, lúc này cả không gian biến thành màu xanh lam và màu trắng bạc.

Hai đại trưởng lão dựa vào thực lực tự thân, cùng với Băng Hỏa Huyền Minh Điển, dùng thủy hỏa tương khắc, chung quanh thân mình hình thành một “Thủy Hỏa Không Gian”.

Không gian này khá giống với Tuyệt Đối Không Gian của Côn Bằng Yêu Đế. Chỉ là hai đại trưởng lão phải liên thủ mới thi triển ra được, còn Côn Bằng chỉ cần một người đã có thể thi triển ra rồi, từ đó có thể thấy được sự chênh lệch, nhưng hôm nay Lý Dương không giống như lúc trước.

Đáng tiếc...

Lý Dương không sợ năng lượng công kích.

- Hai người các người đừng lãng phí thời gian nữa, mau động thủ đi.

Lý Dương mỉm cười.

- Người đã muốn chết... chúng ta đây sẽ thành toàn cho, trực tiếp nhất chiêu tiêu diệt người. Lão Nhị.

Đại trưởng lão nhìn Nhị trưởng lão liếc mắt, Nhị trưởng lão lập tức hiểu ngay.

Hai đại trưởng lão đồng thời thi triển ra thủ ấn quyết, hình thành một đạo năng lượng giống như laser, trực tiếp bắn lên trời.

- Thiên địa - Phá!

Từ hai tay của hai đại trưởng lão bắn ra cột sáng trông như năng lượng laser, hơn phân nửa năng lượng trong cơ thể đã hoàn toàn bộc phát ra ngoài. Lúc này bọn họ muốn dùng hết dùng một đòn lấy mạng của Lý Dương, Thủy Hỏa Không Gian oanh tạc, uy lực vô cùng kinh khủng.

Lưỡng đạo năng lượng sau khi bắn lên trời, thủy hỏa năng lượng đột nhiên sụp đổ, giống như hủy diệt cả thiên địa.

- Xì xì...

Không gian vỡ vụn, Thủy Hỏa Không Gian nhanh chóng thu nhỏ lại, hướng bóp lại xung quanh Lý Dương. Thủy Hỏa Không Gian cũng chạm cả vào Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão, dường như không có vật gì có thể thoát ra được. Hiển nhiên Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão là người “làm phép” nên không gian này không thể làm thương tổn bọn họ.

Thủy Hỏa Không Gian trong nháy mắt chỉ còn cao vài trăm thước, đường kính cũng chỉ còn vài trăm thước. Nhưng vẫn tiếp tục cấp tốc thu nhỏ, năng lượng bên trong Thủy Hỏa Không Gian càng thêm kinh khủng.

Trong nháy mắt, Thủy Hỏa Không Gian giống như một phòng giam.

Lý Dương là người duy nhất bị khốn trong đó.

Trên mặt Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão mỉm cười, không gian được thu nhỏ đến cực hạn, rồi bỗng dừng mất sự khống chế của hai người, thủy hỏa tương khắc, lập tức phát sinh một vụ nổ mãnh liệt, bất kỳ thứ gì bên trong Thủy Hỏa Không Gian tuyệt đối bị xóa sổ.

- Oanh!

Một trận chấn động kịch liệt, như ngàn vạn trận sét giáng xuống, mặt đất bị đánh thành những khe nứt rất dài, những dãy núi chung quanh cũng băng hoại, không gian vỡ vụn. Trong nháy mắt, Lý Tầm Hoan đang đứng ở phía xa sắc mặt đại biến, hắn cảm thấy lo lắng cho Lý Dương.

Vụ nổ từ thủy hỏa làm năng lượng bay tứ tán, công kích ra bốn phương tám hướng, cuốn bụi đất bay mù mịt.

Đại trưởng lão thở dài nói:

- Lý Dịch đạo hữu, vốn ta cũng có thiện ý, nhưng người cũng không nên giúp Lý Tầm Hoan, hắn giết người của Giang gia ra, đó là việc của Giang gia ta, người giúp hắn...thì ta chỉ có thể giết người thôi. Đáng tiếc... người là một người luyện khí thiên tài.

Nhị trưởng lão mắt đỏ ngầu, vừa rồi thiếu chút nữa bị chết trong tay Lý Dương, hiển nhiên bây giờ rất cao hứng.

Đột nhiên, một đạo hắc quang từ trong đám bụi đất đang bốc lên mù mịt lao ra ngoài, trong nháy mắt đã đứng trong không trung.

Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão đều trợn mắt há hốc mồm.

- Người...

Nhị trưởng lão chỉ vào Lý Dương, trong nhất thời nói không nên lời.

Lý Dương lúc này có vẻ khá chật vật, áo rách te tua, máu tươi trên người hắn chảy đầm đìa, sắc mặt trắng bệch, bộ dáng có vẻ trọng thương. Lý Dương cảm ngộ thiên địa, hấp thu quỹ mình năng lượng trong thiên địa hút vào người, ngoại thương của Lý Dương hoàn toàn khôi phục, chỉ là sắc mặt vẫn trắng bệch như trước.

“Như vậy, phỏng chừng Băng Hồn và Phong Đô Đại Đế sẽ cho là ta bị thương nặng.” Lý Dương cười thâm trong lòng.

Vừa rồi thủy hỏa năng lượng sụp đổ. Cho dù thủy hỏa năng lượng bạo tạc, loại năng lượng này cứ đến gần Lý Dương đều tự động tránh xa, không làm tổn thương Lý Dương chút nào. Đây là ưu điểm của việc hấp thu tứ đại bản nguyên năng lượng.

- Hừ, hai vị quả nhiên lợi hại, có thể làm ta trọng thương! Thật lâu thật lâu rồi ta không bị thương, ha ha.

Lý Dương đột nhiên cười ha ha:

- Thống khoái, thống khoái, cảm giác bị thương thật sự là thống khoái, lại còn làm cho ta tăng thêm mấy phần chiến ý nữa. Hai vị, bây giờ chúng ta chính thức chiến đấu một lần nhé.

Mắt Lý Dương tỏa sáng, chiến ý trên người dâng cao.

- Chính thức chiến đấu một trận? Vừa rồi đã là tuyệt chiêu cực mạnh của chúng ta rồi.

Nhị trưởng lão ngăn người nhìn Lý Dương. Đại trưởng lão lạnh lùng nghiêm trọng, cũng không nói lời nào.

393. Chương 42: Dĩ Thế Áp Nhân

Trong Hỏa Không Gian, dưới tuyệt chiêu của hai người làm không gian sụp đổ tung tóe, uy lực khủng khiếp, đến cả Phong Đô Đại Đế cũng chỉ có thể dựa vào Lục Đạo Luân Hồi mới có thể miễn cưỡng bảo trụ tánh mạng, nhưng Lý Dịch trước mắt chỉ dựa vào bản thân để chống lại tuyệt chiêu. Mặc dù Lý Dịch bị trọng thương, nhưng điều này cũng vẫn làm mọi người khiếp sợ.

Quá mạnh.

Địa vị Lý Dịch trong lòng Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão một lần nữa được đề cao, biết đâu còn có thể đạt đến một cấp bậc với Phong Đô Đại Đế.

- Được, Lý Dịch đạo hữu quả nhiên lợi hại, lợi hại quá, thật không ngờ Quỷ giới ngoại trừ Phong Đô Đại Đế Vũ Sơn, còn có một cao thủ như thế, một thân tu vi như thế mà nhiều năm qua vẫn không ai nghe nói tới đại danh, đạo hữu quả nhiên không màng danh lợi.

Đại trưởng lão mỉm cười nói, trên mặt không hề phần nộ chút nào.

Y phục màu đen trên người Lý Dương bây giờ đã hoàn toàn hồi phục, mặc cho kinh phong thổi phần phật, mắt nhìn Đại trưởng lão, trên mặt cũng tỏa ra ánh sáng uy nghiêm:

- Hai vị trưởng lão, đã vô số năm qua, ở Quỷ giới rất ít người có thể làm ta bị thương, ngoại trừ Phong Đô Đại Đế, phỏng chừng chỉ có nhị vị thôi. Hôm nay ta đang có hứng, không biết hai vị có thể đánh với ta một trận không?

Mắt Lý Dương tỏa đầy chiến ý, nhìn chăm chăm vào hai lão già, có vẻ rất mong chờ.

Nhị trưởng lão biến sắc, liên tục nói:

- Lý Dịch đạo hữu... việc này, động thủ như thế... rất dễ tổn thương tình cảm, đúng, rất dễ tổn thương tình cảm đó.

- Tổn thương tình cảm?

Lý Dương ngạc nhiên.

Lý Tầm Hoan đang đứng ở xa xa cũng tròn mắt. Hiển nhiên cũng cảm thấy rất kinh ngạc về lời nói của Nhị trưởng lão.

Lúc này hai đại trưởng lão thì triển tuyệt chiêu đối phó với hắn sao không nói tới “tổn thương tình cảm”, bây giờ sau khi thấy Lý Dương lợi hại như thế, lại dám mở miệng nói ra như vậy.

Đại trưởng lão ho khan một tiếng, tròng mắt liếc Nhị trưởng lão, rồi lập tức mỉm cười nhìn Lý Dương, nói chậm chậm:

- Đạo hữu, mục tiêu của chúng ta là cảm ngộ được đại đạo vô vi, truy tìm thiên đạo. Chém giết lẫn nhau chỉ là biểu tượng bề ngoài mà thôi. Ta thấy đạo hữu tâm thần tu vi cao thâm, lĩnh ngộ thiên đạo cũng thâm sâu, hẳn nhiên hiểu được đạo lý này, vì sao phải chấp mê chém giết nhau làm gì?

Lý Dương chửi thầm trong lòng, Đại trưởng lão này quả nhiên da mặt dày hết cỡ, lúc này lại còn dám bàn đến thiên đạo với Lý Dương.

- Vậy còn bạn của ta Tầm Hoan chân nhân thì sao? Nhị vị chuẩn bị đối xử với hắn như thế nào?

Lý Dương hỏi lại.

Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão nhất thời cau mày.

Lúc này Đại trưởng lão tiến lên một bước, diện mục nghiêm túc nói:

- Lý Dịch đạo hữu, Lý Tầm Hoan giết Giang gia đệ tử của ta. Kết hạ cừu oán với Giang gia ta. Mặc dù nói là chuyện nhỏ, nhưng cũng làm mất thể diện của Giang gia chúng ta. Một khi chúng ta thả Lý Tầm Hoan, Giang gia sau này làm gì còn chỗ đứng trong Quý giới. Lý Dịch đạo hữu, chúng ta vốn không muốn coi ngươi là địch. Nhưng điều này thật sự không thể được. Cho dù hôm nay không giết được Lý Tầm Hoan, ngày khác, chúng ta cũng sẽ giết Lý Tầm Hoan. Ai dám xâm phạm người Giang gia ta đều phải giết!

Trong mắt Đại trưởng lão phát ra hàn mang lạnh lẽo.

Không thể xâm phạm Giang gia. Đây là nguyên tắc của Đại trưởng lão.

Lý Dương nhíu mày.

“Hai lão gia này quả nhiên ngoan cố, bất quá nếu cần thực sự đánh nhau, một mình ta đánh với hai lão này liên thủ thì quả là phiền toái.” Lý Dương hơi lo lắng. Vừa rồi hắn có thể chống đỡ được Thủy Hỏa Không Gian, chỉ yếu vì nguyên nhân thủy hỏa năng lượng không thể gây thương tổn cho hắn.

Nếu hai Đại trưởng lão dùng thần khí quyết chiến với Lý Dương, xem ra Lý Dương có thể sẽ rất thảm.

- Hừ, không biết chết sống?

Lý Dương cười lạnh nói, mặt ngoài vẫn cường ngạnh vô cùng.

Đại trưởng lão lãnh đạm nói:

- Lý Dịch đạo hữu. Ngươi quả thật vì hắn trở thành thù địch với Giang gia chúng ta sao? Vô luận như thế nào, Lý Tầm Hoan chắc chắn phải chết, đạo hữu không có khả năng lúc nào cũng đi theo hắn đâu.

Đại trưởng lão cũng không hề có ý nhượng bộ.

Trong lòng hai vị trưởng lão thấp thỏm.

Tuyệt chiêu vừa rồi không thể giết chết Lý Dương, tự nhiên trong lòng bọn họ Lý Dương phải là một siêu cấp cao thủ. Muốn chính diện đối kháng với Lý Dương, hai đại trưởng lão quả thật cũng không nắm chắc. Hơn nữa bọn họ cũng không muốn đối địch với Lý Dương.

Nhưng... vậy thì còn gì là thể diện của Giang gia nữa.

Đại trưởng lão Nhị trưởng lão và Lý Dương ba người đứng đối diện, không ai chịu lùi một bước. Nhưng vô luận là hai Đại trưởng lão hay Lý Dương, cũng không ai muốn ra tay. Đại trưởng lão Nhị trưởng lão vì một chiêu vừa rồi, cho rằng Lý Dương quá mạnh.

Lý Dương thì biết sức mình, nếu thật sự dùng binh khí giao tranh, mình giỏi lắm đấu được với một người, hai người liên thủ chắc chắn mình đánh không lại.

... như thế...

Ba người cứ kìm chế nhau như thế, không ai ra tay, cũng không ai chịu lui bước.

Lý Dương đột nhiên cười lớn lên.

Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão này giờ vô cùng căng thẳng, lúc này nhất thời thân hình hơi rung động. Nhưng thấy Lý Dương không hề ra tay, mới một lần nữa bình tĩnh lại, lạnh lùng nhìn Lý Dương. Không hiểu cao thủ thần bí trước mắt này rốt cuộc muốn làm gì.

- Ha ha ha... hai vị trưởng lão đừng cũng vô đoán rồi...

Lý Dương ngửa đầu cười to, tiếng cười vang đến tận trời.

- Vô đoán?

Đại trưởng lão nhìn Lý Dương, cũng không nói lời nào.

Lý Dương cười nói:

- Xin hỏi... khi Giang gia Nhị công tử bị sát hại, các người có trực tiếp thấy rõ mọi việc không, có thấy đúng là Tầm Hoan chân nhân ra tay không?

- Không.

Đại trưởng lão không thêm nói láo.

- Chưa thấy, người làm sao khẳng định được là Tầm Hoan chân nhân ra tay chứ?

Hai mắt Lý Dương phát ra tinh mang, lạnh lùng nhìn hai người:

- Tầm Hoan chân nhân là bạn ta, ta không thể để các người vu vạ cho hắn được.

Đại trưởng lão lạnh nhạt cười nói:

- Mặc dù ta không thấy, bất quá ta sử dụng sưu hồn thuật thu lấy linh hồn của một người đã từng chứng kiến chuyện này ở hiện trường, từ ký ức của hắn ta thấy một người tóc trắng mặc áo trắng, bộ dáng chính là Lý Tầm Hoan, hắn sử dụng phi đao giết Ngọc Nhân. Không phải thì là ai đây?

Lý Dương khinh bỉ nhìn Đại trưởng lão.

- Như vậy đã xác định được sao?

Đại trưởng lão cười nói:

- Như vậy chẳng lẽ còn chưa đủ sao?

- Hai vị trưởng lão, các người tốt xấu cũng là Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ. Chắc cũng phải biết rằng đối với thuật biến hóa phỏng chừng chỉ cần người có thực lực một chút là làm được. Đầu bạc bạch y? Bộ dáng Tầm Hoan chân nhân? Sử dụng phi đao?

Thân hình Lý Dương đột nhiên nhoáng lên.

Nhất thời, Lý Dương biến thành bộ dáng của Lý Tầm Hoan, một thân bạch y, tóc cũng biến thành tóc bạc, bàn tay vừa lật, cũng xuất hiện một thanh phi đao.

- Thế nào? Bộ dáng ta bây giờ có giống như người trong sưu hồn thuật không? Nếu giống, thì không cần phải nói nữa. Ta cũng có thể là hung thủ giết Giang gia Nhị công tử.

Lý Dương nói xong, lập tức thân hình nhoáng lên, lại biến thành bộ dáng trước đây.

Thuật biến hóa. Đích xác ai ai có thực lực một chút đều có thể làm được, bình thường phải sử dụng khí tức mới khẳng định được người đó là ai.

Bất quá khi dùng sưu hồn thuật, chỉ có thể kiểm tra ký ức của người khác, căn bản không thể lục soát khí tức. Muốn kiểm tra khí tức người khác, phải dùng thần thức thăm dò.

Nhị trưởng lão thần tình đồ bưng, giận dữ la lên:

- Lý Dịch, người giáo biện.

- Giảo biện? Nếu có người muốn hãm hại Tầm Hoan đạo hữu, cũng không phải không có khả năng biến ảo hình dạng một chút rồi giết Giang gia Nhị công tử. Người làm sao mà xác định được là Tầm Hoan đạo hữu chứ. Hừ, không chắc mười phần mà dám tới đây đòi chém đòi giết, bộ tưởng là Tầm Hoan đạo hữu dễ trêu lắm sao!

Trên mặt Lý Dương nhất thời như bao phủ một tầng sương lạnh, lạnh lùng nhìn hai đại trưởng lão.

Nhị trưởng lão đột nhiên nhãn tình sáng lên, rồi nói:

- Được rồi, ta nhớ lúc trước bên cạnh Lý Tầm Hoan có một cô gái, cô gái đó tự mình thừa nhận, bởi vì Ngọc nhi muốn cướp nàng nên Lý Tầm Hoan mới giết Ngọc nhân. Hừ, chính miệng cô gái đó nói, người còn không thừa nhận?

Nhị trưởng lão như đã mười phần chắc chắn, ngạo nghễ nhìn Lý Dương.

Lý Dương không quan tâm cười.

- Một cô nương để cứu mạng đại ca nàng, tùy thời có thể nói dối. Điều này cực kỳ bình thường phải không?

Lý Dương cứ khẳng khái cái chày cái cối.

Đại trưởng lão đột nhiên lên tiếng xen vào, lão nhìn chăm chăm Lý Tầm Hoan ở phía xa:

- Lý Tầm Hoan, ta hỏi ngươi, Ngọc nhân có phải là người giết không?

Đại trưởng lão căn bản không thèm nhìn Lý Dương liếc mắt, hần chỉ nhìn Lý Tầm Hoan, chờ đợi câu trả lời của Lý Tầm Hoan.

Lý Dương cũng nhú mày.

Hắn đã từng nói chuyện nhiều lần với Lý Tầm Hoan, cũng hiểu tính tình của Lý Tầm Hoan, biết lão không bao giờ cả nói láo.

Quả nhiên, Lý Tầm Hoan hướng Lý Dương cười vẻ có lỗi, hồn nhiên nói:

- Đúng, Giang gia Nhị công tử đích thật là do ta giết, người cặn bã như thế, cho dù ta có gặp lại một lần nữa, giữa sẽ ra tay giết hần như trước.

Lý Tầm Hoan nhìn hai đại trưởng lão, không thấy chút nhân nhượng nào.

Đại trưởng lão mỉm cười nhìn Lý Dương:

- Lý Dịch đạo hữu? Nghe chưa?

Lý Dương trong lòng thầm than, trên nhưng mặt vẫn nở nụ cười.

- chà? Tầm Hoan chân nhân quả là quang minh lỗi lạc, hần đã nói người này đáng chết, thì chắc chắn hần đáng chết. Hai vị trưởng lão, các người phải cảm tạ Tầm Hoan chân nhân giúp diệt trừ một phế vật cho Giang gia các người.

Lý Dương cười tủm tỉm.

Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão biến sắc.

- Đại ca, Lý Dịch này nói tới nói lui vẫn nhất định phải bảo vệ Lý Tầm Hoan, chúng ta phải làm gì bây giờ?

Nhị trưởng lão lúc này quay sang hỏi Đại trưởng lão.

Đại trưởng lão suy nghĩ trong chốc lát, rồi truyền âm nói:

- Để ta cầm chân Lý Dịch trước. Với công lực của ta, chắc chắn có thể cầm chân Lý Dịch. Đến lúc đó người cứ ra tay trực tiếp giết Lý Tầm Hoan. Vô luận như thế nào, tuyệt đối không để cho ngoại nhân khi dễ Giang gia. Có lần đầu tiên, thì có lần thứ hai. Danh dự của Giang gia không thể để ngoại nhân bôi nhọ.

Nhị trưởng lão nhãn tình sáng lên.

Hắn biết thực lực đại ca mình, trong mắt người ngoài, thực lực của Nhị trưởng lão cũng tương đương với Đại trưởng lão, nhưng trên thực tế thực lực của Đại trưởng lão mạnh hơn Nhị trưởng lão nhiều, hơn nữa Đại trưởng lão lại có phương pháp đối phó với tâm thần công kích.

Ánh mắt Nhị trưởng lão hướng về phía Lý Tầm Hoan, trong mắt hiện lên chút sát ý.

- Động thủ!

Đại trưởng lão đột nhiên truyền âm hạ lệnh.

Lý Dương này giờ luôn luôn giám sát cử động của hai người, đột nhiên gọi lớn:

- Băng Hồn đạo hữu, xem trò vui ở bên lâu rồi, sao còn không ra mặt!

Lời này vừa nói ra, Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão nhất thời khựng lại, đình chỉ công kích, năng lượng trong cơ thể bị ngăn chặn đột ngột không khỏi chấn động. Máu dồn lên trên mặt hai người đỏ bừng, hồi lâu sau mới từ từ bình tĩnh lại, nhưng cái họ sợ chính là những lời Lý Dương vừa nói.

- Quý giới này quả thật có nhân tài như vậy sao? Ngoại trừ Phong Đô Đại Đế và cả Lý Dịch, lại còn có ai mà thần thức chúng ta không thể phát hiện được?

Nhị trưởng lão có vẻ khó tin, Đại trưởng lão cũng cau mày. Một Lý Dịch đã rất khó đối phó rồi, nếu lại còn thêm cao thủ bọn họ không thể phát hiện nữa, thì quả là sự tình rất phiền toái rồi.

Một bóng đen chợt lóe lên, rồi chợt hiện lên ở một bên Lý Dương.

Cả thân hình Băng Hồn cơ hồ đều bị hắc y bao trùm, toàn thân tản ra hàn ý âm lãnh, nếu nói Lý Dương làm cho người ta có cảm giác lạnh lùng cao ngạo, thì Quỷ Đế Băng Hồn làm cho người ta có cảm giác yêu dị âm lãnh.

- Băng Hồn đạo hữu, người nói Giang gia công tử đáng chết không?

Lý Dương cười tủm tỉm hỏi.

Băng Hồn hậm hực trong lòng. Hắn là hung thủ giết chết Giang gia Đại công tử, nghe Lý Dương hỏi như vậy, hắn làm sao trả lời được? Hắn hơi lo lắng Lý Dương sẽ làm bại lộ thân phận của hắn, dù sao hắn một người không thể địch nổi hai đối thủ như vậy.

- Đáng chết!

Băng Hồn lãnh khốc nói.

Hai Đại trưởng lão nhất thời sắc mặt rất khó coi, Băng Hồn nói thế có nghĩa là hắn hoàn toàn đứng về phía Lý Dương. Hơn nữa Đại trưởng lão đích thật không thể điều tra tâm thần tu vi của Băng Hồn. Hơi lạnh từ Băng Hồn tỏa ra cùng với đôi mắt lóe lên những tia sáng xanh lè cũng làm cho hai đại trưởng lão cảm thấy rất do dự.

Hai Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ, cả hai đều nhìn không thấu. Rốt cuộc nên làm gì bây giờ?

Lý Dương đột nhiên quay đầu nhìn về hướng nam, trên mặt cũng khẽ mỉm cười.

- Tổng Đế, Lý Dịch đạo hữu sớm đã phát hiện ra chúng ta rồi, chúng ta cũng xuất động thôi.

Phong Đô Đại Đế cười nói.

Tổng Đế Vương lại nói:

- Đại Đế, vừa rồi Lý Dịch chống được Thủy Hỏa Không Gian sụp đổ, hơn nữa như vậy còn khôi phục rất nhanh, xem ra thực lực của hắn đích thật rất mạnh. Phải nói là mạnh đến mức đáng sợ. Hơn nữa hắn còn có tâm thần công kích...

Nói rồi, Tổng Đế Vương hướng ánh mắt về phía Phong Đô Đại Đế, hiển nhiên hắn đang cho rằng Lý Dịch có thể cùng một cấp bậc với Phong Đô Đại Đế.

Phong Đô Đại Đế nói:

- Có thể chống được tuyệt chiêu do Giang gia hai đại trưởng lão liên thủ, thực lực hoàn toàn có thể so được với ta, bất quá... ta cũng có Tam Sanh Thạch, không sợ tâm thần công kích của hắn. Nhờ Tam Sanh Thạch tăng cường, tâm thần công kích của ta cũng mạnh hơn. Hơn nữa Lục Đạo Luân Hồi cũng không phải là thần khí bình thường đâu.

Nghĩ đến Lục Đạo Luân Hồi, Tống Đế Vương có vẻ rất tin tưởng Phong Đô Đại Đế.

- Đi!

Phong Đô Đại Đế và Tống Đế Vương bay trên mây, trong nháy mắt đã tới chiến trường. Hai người cũng hạ xuống bên cạnh Lý Dương, dù sao Phong Đô Đại Đế và Giang gia hai Đại trưởng lão luôn luôn có quan hệ thù địch vô số năm qua.

- Ra mắt Đại Đế!

Lý Dương cười tủm tỉm, Băng Hồn bên cạnh thấy Phong Đô Đại Đế cũng hành lễ.

Phong Đô Đại Đế nhìn Lý Dương và Băng Hồn, mỉm cười nói:

- Lý Dịch đạo hữu và Băng Hồn đạo hữu, cứ gọi ta là Vũ Sơn đạo hữu được rồi. Khí tức của vị Băng Hồn đạo hữu này rất giống một người trước đây, vốn là một truyền nhân của Băng Phách Tông.

Băng Hồn trong lòng cả kinh nhưng trên mặt vẫn lạnh nhạt nói:

- Chính là ta!

Lý Dương hướng ánh mắt về phía hai đại trưởng lão, cười nói:

- Nhị vị trưởng lão, các ngươi còn muốn động thủ nữa hay thôi?

Lúc này, Băng Hồn, Phong Đô Đại Đế, Tống Đế Vương đều đứng cả ở bên cạnh Lý Dương, mọi người đều dương mắt nhìn hai Giang gia trưởng lão.

394. Chương 43: Khai Khải Kính Nguyệt Hồ

Đối mặt với câu hỏi Lý Dương, Nhị trưởng lão và Giang Thiên Lan vô cùng tức giận, sắc mặt rất khó coi. Còn Đại trưởng lão cũng chỉ cười trừ.

- Vũ Sơn, ngươi cũng đến rồi à. Hôm nay thật là vui vẻ quá. Tất cả Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ ở Quỷ giới cũng chỉ có vài người thôi. Bây giờ ta thấy ở đây toàn là những ở đây đều là các cao thủ cao nhất ở Quỷ giới, Vũ Sơn, ngươi có phải là không biết tốt xấu muốn đứng về phía Lý Dịch không?

Đại trưởng lão mỉm cười dò hỏi.

Phong Đô Đại Đế ngạc nhiên nói:

- Không biết tốt xấu? Tại sao không biết tốt xấu, ta và Lý Dịch đạo hữu có giao tình rất tốt. Còn ta và Giang Phàm nhà ngươi tựa hồ không có giao tình gì cả mà.

Đại trưởng lão nguyên danh Giang Phàm, chỉ là lâu lắm rồi không có ai gọi ra cái tên này, cũng không có ai dám quang minh chánh đại gọi tên hắn. Nhưng Phong Đô Đại Đế chẳng có gì phải e ngại cả. Bình thường cũng không ai dám kêu tên của Phong Đô Đại Đế, Giang Phàm lúc này dám gọi tên hắn ra. Hai người Giang Phàm và Vũ Sơn đã đấu với nhau không biết bao nhiêu năm rồi.

- Sao, thì ra ngươi đến trợ giúp Lý Dịch hả?

Đại trưởng lão cười tỏ vẻ không thèm quan tâm.

Lý Dương nhìn Đại trưởng lão Giang Phàm, lạnh nhạt nói:

- Giang gia Đại trưởng lão, Giang Phàm, tên này đúng là rất hay. Bất quá Giang Phàm, ta nhắc người, nếu một người không biết tự lượng sức, cho dù là thuyền buồm, ra đến đại dương cũng chỉ xem là một cái thuyền ba lá mà thôi!

Giang Phàm đương nhiên hiểu Lý Dương muốn nói gì.

- Lý Dịch, nói thật đi, ta thật không hiểu, nói về thực lực người và Vũ Sơn gần như tương đương, đều đạt tới Quỷ Đế hậu kỳ, nói về đúng thiên đạo cảm ngộ, người thậm chí còn vượt qua cả Vũ Sơn. Quan trọng nhất là người còn có thể luyện chế thần khí, là cao thủ đầu tiên trong lịch sử Quỷ giới có thể luyện chế thần khí. Thân phận người như thế, làm sao lại kết giao tình với Tiên Quân hậu kỳ Lý Tầm Hoan ở Tiên Giới được.

Đại trưởng lão khẽ thở dài hỏi.

- Ha ha ...

Lý Dương ngửa đầu cười to, đột nhiên Lý Dương ngưng bặt nhìn thẳng vào Giang gia Đại trưởng lão:

- Giao tình? Trong mắt người, chỉ có cao thủ với cao thủ mới có giao tình thôi. Còn đối với ta mà nói, chỉ cần là người làm cho ta khâm phục đã đáng để ta giao hữu.

Đại trưởng lão gục gặc đầu, nhẹ nhàng nói:

- Có lý!

- Lão Nhị, Thiên Lan. Chúng ta đi!

Đại trưởng lão cước đạp phi vân. Đột nhiên, thân hình Đại trưởng lão khựng lại. Hắn quay đầu nhìn lại Băng Hồn, dò hỏi:

- Băng Hồn đạo hữu, vừa rồi nghe Vũ Sơn nói thì người hẳn là truyền nhân Băng Phách Tông, rất sở trường về công kích thuộc tính băng hả?

Băng Hồn nhướng mày. Khí tức trên người nhất thời thêm âm lãnh, chỉ khẽ gật đầu như trước.

Đại trưởng lão sắc mặt nhất thời âm trầm, cười lạnh vài tiếng, rồi trực tiếp bước lên mây bay đi, không nói thêm gì nữa.

Nhìn Giang gia ba người rời khỏi, sắc mặt Băng Hồn cũng rất khó nhìn.

- Tầm Hoan đại ca, cảm ơn trời đất, chàng quả nhiên không việc gì, thật may quá.

Thanh âm Anh Anh xa xa truyền đến. Lý Dương không khỏi quay đầu nhìn lại, thấy Anh Anh cô nương vừa mới được Lý Tầm Hoan thả ra từ trong Tụ Lý Càn Khôn.

Lý Tầm Hoan cười nói:

- Anh Anh, không phải ta cứu nàng, mà là Lý Dịch đạo hữu cùng với vài vị Phong Đô Đại Đế đây.

Lý Tầm Hoan bước trên mây bay đến trước mặt Phong Đô Đại Đế, hành lễ nói:

- Tầm Hoan ra mắt Đại Đế. Lần này nhờ các vị mà Giang gia hai vị trưởng lão mới có thể bỏ đi, Tầm Hoan cũng muốn cảm tạ Đại Đế.

Phong Đô Đại Đế và Lý Tầm Hoan cũng có quen biết, cười nói:

- Tầm Hoan, không cần cảm ơn ta, Lý Dịch đạo hữu lần này mới là ân nhân cứu người. À mà Tầm Hoan đã tìm được vị... nào đó kêu là Lâm Thi Âm chưa?

- Chưa.

Lý Tầm Hoan nhẹ nhàng lắc đầu, trên mặt có vẻ thất vọng vô bờ.

- Ha ha, đừng gấp, tổng cộng mười tòa thành trì, không ở tòa thành này thì ở một tòa khác, chỉ cần người tìm được vị Lâm Thi Âm kia là có thể trực tiếp tới tìm ta để dùng Tam Sanh Thạch giúp người mở ra ký ức kiếp trước của vị Lâm Thi Âm đó.

Phong Đô Đại Đế cười khà khà nói.

- Cám ơn Đại Đế.

Lý Tầm Hoan chấp tay nói, hắn và Phong Đô Đại Đế đã sớm nói qua về sự tình này, bây giờ chỉ cần Lý Tầm Hoan tìm được Lâm Thi Âm là xong.

Lý Dương lúc này chạnh lòng nghĩ tới mình.

Thần thức đảo qua ba khóa Luân Hồi Châu trong Tụ Lý Càn Khôn, ba khóa Luân Hồi Châu này là nhân lúc Bằng Hồn giết Giang Phong, Lý Dương nhanh tay cướp được, chỉ là lúc này Lý Dương cũng hơi lo. Nếu mình đột nhiên xuất ra ba khóa Luân Hồi Châu để sử dụng luân hồi kính, thì tin rằng Giang gia nhất định đoán ra Lý Dịch là người giết Giang Phong.

Mặc dù chẳng sợ gì Giang gia, nhưng Lý Dương không muốn gánh tội thay cho người khác.

Hơn nữa đối với Giang gia mà nói, giữa Giang Ngọc và Giang Phong thì cái chết của Giang Phong mới là quan trọng nhất. Một khi mình xuất ra ba khóa Luân Hồi Châu, sẽ bị coi là hung thủ, Giang gia nhất định sẽ phát động tất cả mọi người đuổi giết Lý Dương.

Lý Dương hiểu mình rất rõ. Nói về thực lực chính thức, mình chỉ có thể có khả năng đối phó với một trong hai Đại trưởng lão mà thôi.

Lần trước vì hai Đại trưởng lão sử dụng năng lượng công kích nên mới xảy ra tình trạng cân bằng như thế. Nếu sử dụng thần khí công kích, kết cục chắc chắn bất đồng.

“Thái gia gia muốn dùng Luân Hồi Châu để kiểm tra, ta cũng có ba khóa Luân Hồi Châu, phỏng chừng không đủ cho hai người sử dụng. Thôi thì tạm thời không sử dụng nữa, để mọi việc lắng dịu rồi tính tiếp.” Lý Dương trong lòng thầm quyết định.

Phong Đô Đại Đế nhìn Lý Dương, thở dài nói:

- Lý Dịch đạo hữu, người kết oán với Giang gia hai đại trưởng lão như thế, thật sự là bất trí.

- Sao, Đại Đế lại nói như vậy?

Lý Dương hỏi lại.

Phong Đô Đại Đế lắc đầu nói:

- Người đừng loạn tưởng, ta nói cho người biết, ta và Giang gia nhị trưởng lão đấu với nhau vô số năm, thoát nhìn hai người này có công lực tương đương nhau, trên thực tế Đại trưởng lão có thực lực mạnh hơn Nhị trưởng lão một chút.

Phong Đô Đại Đế trong lòng thầm nói “Đâu chỉ là lợi hại một chút? Thực lực chính thức của tên Giang Phàm đó phỏng chừng chẳng kém gì ta, chỉ là cả đến ta trước nay cũng chưa bao giờ thấy Giang Phàm lộ ra thực lực chính thức.” Đây chỉ là này phỏng đoán của Phong Đô Đại Đế, nên đương nhiên sẽ không nói cho Lý Dương biết.

Hơn nữa Phong Đô Đại Đế và Giang gia nhị trưởng lão luôn luôn là địch, trước nay cũng chỉ thấy Đại trưởng lão thi triển công kích thập phần lợi hại, nhưng trong lòng Phong Đô Đại Đế luôn có một cảm giác rằng Giang Phàm có thực lực hơn xa so với những gì hắn thể hiện ra bên ngoài.

- Cám ơn Đại Đế quan tâm, ta tự biết phải làm gì.

Lý Dương đột nhiên nhìn về phía Lý Tầm Hoan, có vẻ rất kinh dị.

- Thái - Tầm Hoan chân nhân, tâm thần tu vi của người lại tăng lên rồi, đã đạt tới Tiên Đế tiền kỳ!

Về mặt Lý Dương rất kinh dị, công lực Lý Tầm Hoan tăng vọt từ Tiên Quân hậu kỳ tới Tiên Đế tiền kỳ, sao không làm cho Lý Dương kinh ngạc.

Trên mặt Lý Tầm Hoan không có cái gì gọi là ngạc nhiên vui mừng, chỉ mỉm cười nói:

- Chỉ là lúc này đang xem cuộc chiến, thấy Giang gia nhị vị trưởng lão vận dụng thiên địa năng lượng, trong lòng có một cảm xúc, ta đình trệ ở Tiên Quân hậu kỳ rất lâu rồi, hôm nay coi như là đột phá được chướng ngại, đạt tới Tiên Đế cảnh giới.

Trong mắt Lý Tầm Hoan, công lực bản thân đề cao cũng không đáng để vui mừng. Mục tiêu trong lòng của hắn là tìm được Lâm Thi Âm. Về phần công lực, hắn cũng không quá quan tâm, nếu không với tiên thiên ngũ đức của hắn thì đã đạt tới từ lâu.

Dưới yêu cầu của Lý Dương, Lý Tầm Hoan và Anh Anh đến ở cùng với Lý Dương, Lý Dương không muốn Lý Tầm Hoan bị Giang gia nhệ lão lén lút giết chết. Lúc này Lý Dương đang đến chỗ Bằng Hồn.

Trong sân.

Bằng Hồn đang một mình một người chậm rãi thưởng thức trà, động tác cực kỳ thông thả. Lý Dương từ ngoài đi vào, Bằng Hồn ngẩng đầu nhìn thoáng qua, rồi tiếp tục chậm rãi thưởng trà.

- Bằng Hồn, người đang nghĩ về Giang gia hai đại trưởng lão hả?

Lý Dương sà xuống nói.

Lúc này Bằng Hồn khí chất đậm nhã phiêu dật, ánh mắt ôn hòa, nhấp nhấp một hơi, cười nói:

- Lý Dương, nhìn người có vẻ hã hê, bắt quá vụn vụn chỉ bằng một câu không đầu không đuôi trong câu nói cuối cùng của Đại trưởng lão Giang Phàm, hình như hắn biết hung thủ là ta rồi?

- Không, không chỉ một câu, mà căn cứ vào ngữ khí và vẻ mặt vân vân, tin rằng không cần ta nhiều lời, người tự mình cũng có thể đoán được.

Lý Dương ngửa tay, thấy xuất hiện một bình rượu. Lúc này hắn ngồi đối diện với Bằng Hồn, hai người cùng nhau uống rượu.

Thời gian chậm rãi trôi qua, hai người không nói một lời.

Rốt cục, Bằng Hồn lên tiếng trước.

- Lý Dương, ta giúp người đối phó Giang gia nhệ trưởng lão. Đồng dạng, nếu bọn họ muốn đối phó ta, người cũng phải giúp ta đối phó bọn họ.

Bằng Hồn đưa ra đề nghị hợp tác đồng minh.

Lý Dương cười, ngửa đầu tợp một ngụm rượu. Bằng Hồn chỉ lẳng lặng chờ Lý Dương trả lời.

- Được!

Thanh âm Lý Dương vang lên, trên mặt Bằng Hồn cũng nở nụ cười. Từ đó về sau, hai người tạm thời thành đồng minh, cùng đối phó với Giang gia. Dù sao Bằng Hồn không hề nắm chắc khi một mình đối phó với Giang gia nhệ trưởng lão. Nên phải kêu gọi đồng minh từ Lý Dương.

Đột nhiên, Lý Dương ngửa tay, xuất hiện một khối ngọc bội.

- Sao? Kính Nguyệt Hồ sắp mở, Phong Đô Đại Đế Vũ Sơn rốt cục sắp mở Kính Nguyệt Hồ. Lúc này Luân Hồi Châu không còn đủ dùng nữa, nên cần phải khẩn cấp mở Kính Nguyệt Hồ.

Nhìn tin tức Tần Nghiễm Vương truyền đến, trên mặt Lý Dương xuất hiện một nụ cười tươi rói.

- Mở Kính Nguyệt Hồ?

Bằng Hồn rung mình.

- Đúng, mở Kính Nguyệt Hồ, Luân Hồi Châu ở Quỷ giới đều xuất phát Kính Nguyệt Hồ, bắt quá chỉ khi có đủ mười khối Luân Hồi Huyết Tinh sử dụng đồng thời mới có thể mở Kính Nguyệt Hồ, nên Phong Đô Đại Đế truyền lệnh cho Thập Điện Diêm Vương, lệnh cho bọn họ ba ngày sau tới Kính Nguyệt Hồ.

Lúc này tâm tình Lý Dương rất vui vẻ.

Đã có ba khối Luân Hồi Châu, Lý Dương cũng không nóng nảy trong ba ngày này. Ba ngày nữa là có thể tiến vào Kính Nguyệt Hồ rồi. Chỉ cần năng lực miễn dịch với kim mộc thủy hỏa thổ của Lý Dương, khi vào Kính Nguyệt Hồ thì muốn bao nhiêu Luân Hồi Châu là có bấy nhiêu.

Một lát sau, Lý Tầm Hoan cũng được Lý Dương cho biết tin tức này.

- Kính Nguyệt Hồ!

Lý Tầm Hoan trong mắt phát ra niềm là khát vọng bỏng cháy. Lý Tầm Hoan rất quyết tâm lấy cho được Luân Hồi Châu. Mặc dù để vào Kính Nguyệt Hồ, ngoại trừ Phong Đô Đại Đế và Thập Điện Diêm Vương, chỉ còn có hai danh ngạch, nhưng Lý Tầm Hoan nhất định phải tham gia cho bằng được.

“Tâm thần tu vi đột phá đến Tiên Quân hậu kỳ, đạt tới Tiên Đế tiền kỳ, công lực tu vi của ta đình trệ đã lâu nay cũng từ từ gia tăng, tin rằng không lâu cũng có thể đột phá đến Tiên Quân hậu kỳ. Một khi Đạo Phách đột phá đến thiên thứ chín, tu vi đạt tới thiên thứ mười, thì Đạo Phách của mình sẽ rất lợi hại, có thể so sánh được với thần khí rồi.” Lý Tầm Hoan thập phần tự tin.

Thiên thứ chín là thiên màu trắng, thiên thứ mười là thiên kim sắc.

Một khi Đạo Phách màu trắng sữa biến thành màu vàng kim nhạt, mặc dù chỉ là đột phá một tầng thôi, nhưng đó là biến hóa về bản chất, tự thân lực công kích của Đạo Phách cũng sẽ đạt tới một mức hải nhân. Do đó Lý Tầm Hoan thập phần tin tưởng.

- Thái gia gia, người không cần phải tham gia đấu loại đâu, chúng ta một người vào đó là được rồi. Chỉ cần mình ta tuyệt đối có thể tìm được số lượng Luân Hồi Châu đủ cho hai người sử dụng.

Lý Dương nói thập phần khẳng định.

Lý Tầm Hoan cũng kiên định nói:

- Không được, lần này không thể có sai sót gì được. Ta tự mình phải vào Kính Nguyệt Hồ.

Lý Dương cười khổ trong lòng, bất quá hắn cũng biết rõ cá tính của thái gia gia rất giống tính cách của mình, một khi quyết định cái gì thì căn bản không thể khuyên bảo được.

Bất quá, đặt mình vào vị trí của lão.

Nếu để một văn bối của mình có công lực lợi hại, vì mình mà đi tìm kiếm Luân Hồi Châu, chắc là mình cũng sẽ không chấp nhận. Dù sao đây là một sự tình rất trọng yếu.

Cửu Trọng Sơn Mạch.

- Ba ngày sau, Phong Đô Đại Đế triệu tập Thập Điện Diêm Vương đến Kính Nguyệt Hồ. Giống như lúc trước, lần này cũng có hai danh ngạch cấp cho những người khác. Lần này Nhị trưởng lão phải cùng đi với ta rồi.

Đại trưởng lão ngồi trên đại đường, mỉm cười nói.

Mặc dù Nhị trưởng lão rất nghi hoặc, nhưng chỉ gật gật đầu như trước.

Sắc mặt gia chủ Giang Thiên Thừa của Giang gia hơi u ám

Hai con trai đều chết cả, đã kích đối với hắn quá lớn.

- Đại trưởng lão, không phải chúng ta trước nay không tham gia sự tình như vậy sao? Chúng ta và Phong Đô Đại Đế luôn luôn đối lập, nếu có người lợi dụng sự hỗn loạn ở Kính Nguyệt Hồ mà hạ độc thủ với chúng ta thì tính sao đây?

Giang Thiên Thừa dò hỏi.

Đại trưởng lão lạnh lùng nói:

- Chúng ta đi mặc dù tham gia đấu loại, nhưng cho dù thắng, cũng sẽ không vào Kính Nguyệt Hồ. Chúng ta đi với mục đích chính là ...

Sắc mặt Đại trưởng lão đột nhiên lãnh khốc vô bì:

- Báo thù cho Ngọc Nhi.

- Báo thù cho Ngọc Nhi? Còn Phong nhi thì sao? Đại trưởng lão ngày ấy không phải gặp một người tên là Băng Hồn sao, Băng Hồn công lực chẳng những rất cao, nhưng lại còn là người thuộc Băng Tông. Đại trưởng lão không phải phát hiện ra Phong nhi bị cực lãnh năng lượng công kích mà chết sao?

Giang Thiên Thừa vội vàng hỏi.

- Thiên Thừa bình tĩnh một chút!

Đại trưởng lão đột nhiên lên giọng dạy bảo.

Giang Thiên Thừa hít sâu một hơi, cố gắng bình tĩnh lại.

- Băng Hồn mặc dù rất có thể là hung thủ giết chết Phong nhi, nhưng Băng Hồn cũng là một siêu cấp cao thủ. Chúng ta vì muốn giết Lý Tầm Hoan nên đã trở thành cừu địch với Lý Dịch, một Lý Dịch đã khó giải quyết rồi, nếu lại chọc vào Băng Hồn, ta nghĩ... chúng ta không cần báo thù nữa, cứ từ từ chờ hai người đó tới giết sạch chín đời nhà chúng ta.

Thanh âm Đại trưởng lão lạnh lùng văng vẳng trong đại đường, tất cả những người khác gần như nín thở. Cả đại diện lặng như tờ.

- Đối phó Lý Tầm Hoan và Lý Dịch trước. Về phần mối thù của Phong nhi sẽ nói sau.

Đại trưởng lão hạ lệnh. Nói xong, thân hình bỗng biến mất khỏi chỗ ngồi.

395. Chương 44: Lương Cá Danh Ngạch

Lúc này trên thảo nguyên tụ tập không ít người Quỷ giới, trong đó có cao thủ, có người công lực bình thường. Những người này phần lớn chỉ đến xem chuyện vui mà thôi, chỉ có số ít cao thủ mới có ý muốn vào Kính Nguyệt Hồ.

Bình thường một hai ngàn năm mới mở Kính Nguyệt Hồ một lần. Mỗi lần mở Kính Nguyệt Hồ, chỉ có hai danh ngạch cho ngoại nhân đi vào. Nhưng có rất nhiều cao thủ cấp bậc Quỷ Đế ở Quỷ giới, các cao thủ cấp bậc Quỷ Đế này đều đến có mục đích, không phải tự nhiên mà ghé ngang qua.

Mấy ngàn năm mới mở Kính Nguyệt Hồ một lần, điều này được rất nhiều người nhớ kỹ.

Chỉ là nước Kính Nguyệt Hồ cực kỳ lạnh lẽo, đám Quỷ Quân chỉ dám lò mò lơ lửng ở trên mặt hồ thôi. Lúc trước có một lần, một tên Quỷ Quân gặp vận may phát hiện một viên Luân Hồi Châu được những luồng nước của Kính Nguyệt Hồ phun lên. Do đó, hắn nhanh tay chớp được một viên Luân Hồi Châu.

Có tấm gương này, bây giờ thường xuyên có không ít người đến tìm vận khí. Hơn nữa, biết đâu lần này không có cao thủ cấp bậc Quỷ Đế nào tới, không chừng đám Quỷ Quân này có thể tiến vào?

Một trung niên áo lam và một trung niên áo đỏ đứng lẫn trong đám người, những người chung quanh cũng rất tự giác đứng cách họ một khoảng cách. Dù sao hai người này đã là cao thủ cấp bậc Quỷ Quân, hồng y trung niên còn là Quỷ Quân hậu kỳ.

- Lần này mở Kính Nguyệt Hồ, nói không chừng huynh đệ chúng ta cũng có cơ hội đi vào.

Hồng y Quỷ Quân nói. Huynh đệ hắn Quỷ Quân mặc áo lam cũng gật đầu, trong lòng cầu cho mình gặp may. Đột nhiên cả hai người đều ngậm miệng.

- Đại ca. Ta nhìn không thấy ba người kia, người có thể nhìn thấy không?

Quỷ Quân áo lam vừa nói vừa nhìn bốn thân ảnh đang bay tới từ đường chân trời.

Hồng y Quỷ Quân nhìn một lát, lắc đầu nói:

- Ta cũng nhìn không thấy, chỉ có cô gái là Quỷ Vương, còn ba người còn lại thì công lực cao kinh người, chỉ cần nhìn khí thế rồi họ, theo ta thấy hai Hắc y nhân phía trước cũng ít nhất còn lợi hại hơn cả Cửu Trọng Lô Giang Thiên Lan đó.

Giang Thiên Lan, Quỷ Đế trung kỳ.

Những người chung quanh nghe thế, đều giật mình nhìn bốn người vừa bay tới, chẳng lẽ tu vi của hai Hắc y nhân đó còn vượt qua cả Quỷ Đế trung kỳ?

Lý Dương, Băng Hồn, Lý Tầm Hoan, Anh Anh bốn người cười mây bay trên thảo nguyên. Đồ đệ Lục Hình của Băng Hồn vì sự tình về Giang Phong làm Băng Hồn rất tức giận, bị Băng Hồn phạt phải bế quan tu luyện, nên lần này cũng không đến được.

- Lý Dịch, với thực lực của ngươi, tin rằng ngươi có thể dễ dàng lấy được một trong hai danh ngạch. Xem ra ngươi có vẻ rất đắc ý nhỉ.

Băng Hồn cười lạnh nói.

Lý Dương khẽ nhún mày.

Tên Băng Hồn này! Đích thật là trong lòng có chuyện. Ngày ấy khi kết hạ đồng minh với mình, chỉ thấy cười rất tươi. Nhưng bây giờ lại tỏ vẻ hận thiên hận địa đầy một bụng, sắc mặt cũng rất lạnh lùng. Bất quá Lý Dương trong lòng thầm kêu may mắn. Băng Hồn vừa rồi gọi mình là “Lý Dịch“, xem ra Băng Hồn cũng không muốn đối địch quá mức với Lý Dương.

- Đắc ý, tại sao đắc ý? Ngươi có thua gì ta, ngươi cũng muốn tham gia à?

Lý Dương hỏi lại.

Băng Hồn khinh thường nói:

- Luân Hồi Châu mặc dù dùng để cảm ngộ thiên địa rất tốt, bất quá Băng Phách Tông của ta có băng phách huyền tinh, cũng đủ để tu luyện rồi, còn cần cái Luân Hồi Châu kia làm gì!

Băng Hồn nhìn thẳng vào Lý Dương, lạnh lùng nói:

- Hôm nay ta tới đây, chỉ vì lời hứa đồng minh ngày đó. Nếu Giang gia nhị trưởng lão có tới, cũng không chắc ngươi đơn độc một người có chống đỡ được hay không. Nếu ngươi chết, ta không phải trở thành tiểu nhân không tuân thủ lời hứa sao.”

Lý Dương nghe vậy, cũng cải thiện không ít cái nhìn về Băng Hồn.

Đột nhiên, Lý Dương và Băng Hồn cùng ngẩng đầu nhìn lên.

Xa xa, một cổ khí thế khổng lồ như băng sơn địa liệt, âm âm vang động cả thảo nguyên. Cả đám người Quỷ giới chung quanh vốn nghĩ chỉ đến đây xem chuyện vui nhất thời nên ba chân bốn cẳng chạy trốn. Một lát sau, một đội quân mấy trăm người đã xuất hiện trên thảo nguyên.

Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão Giang gia đang được đám người này hộ tống xung quanh.

Đại trưởng lão nhìn Lý Dương, bước ra khỏi đám người, đứng ở hàng đầu.

- Lý Dịch đạo hữu, nhân sinh hà xứ bất tương phù, chúng ta quả nhiên hữu duyên. Lần này Vũ Sơn muốn mở Kính Nguyệt Hồ, chỉ có hai danh ngạch, Giang gia chúng ta cũng rất hứng thú với hai danh ngạch này, Lý Dịch đạo hữu có thể nhường cho không?

Đại trưởng lão quay về Lý Dương cười nói.

Băng Hồn và Lý Tầm Hoan cùng nhún mày, trong lúc nhất thời không biết lời này của Đại trưởng lão rốt cuộc có ý tứ gì.

- Ủa... như vậy hả, đáng tiếc, hai danh ngạch lần này, ta và Tầm Hoan chân nhân nhất định phải lấy cho được. Không biết Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão có thể nhường cho không?

Lý Dương hỏi ngược lại.

Đại trưởng lão hơi có vẻ khó chịu.

Còn lúc này cả đám người cũng bắt đầu huyền não.

- Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão của Giang gia! Đó là hai siêu cấp cao thủ đó. Nghe nói năm đó Phong Đô Đại Đế và hai vị trưởng lão đó đại chiến rất lâu, cuối cùng chỉ là bình cục mà thôi. Hai vị tiền bối xuất tràng, lần này chắc chẳng ai dám tranh.

- Việc này không nhất định, người có biết Lý Dịch tiền bối không? Hắn đã là Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ, bản thân có Lương Nghi Tịnh Hỏa, thực lực cũng thâm sâu không lường được, kết quả cũng rất khó nói.

Đám người rồi hơi đang xem cuộc chiến tùy tiện bình luận. Những người bên Giang gia và người bên Lý Dương lúc này lẳng lặng nói gì nữa, chỉ cùng nhau đợi Phong Đô Đại Đế đến.

Sau một lúc lâu. Chỉ thấy một đám mây mù khổng lồ từ phía chân trời cấp tốc bay tới. Phong Đô Đại Đế đi đầu, phía sau có Thập Điện Diêm Vương. Thập Điện Diêm Vương đều là siêu cấp cao thủ, yếu nhất cũng là Quỷ Đế trung kỳ, mạnh thì có Quỷ Đế hậu kỳ, đây là thế lực tuyệt đối của Phong Đô Đại Đế.

Đúng là tung hoành Quỷ giới, thế lực tuyệt đối đệ nhất trong Quỷ giới, Giang gia căn bản không thể so được.

Mọi người ở đây đều đã thấy Phong Đô Đại Đế đang đến.

- Ra mắt Đại Đế.

Ngoại trừ hai trưởng lão Giang gia, tất cả những người khác đều thi lễ.

Mây tan, Phong Đô Đại Đế cùng Thập Điện Diêm Vương hiện ra trước mắt mọi người, Thập Điện Diêm Vương cung kính đứng sau Phong Đô Đại Đế, tỏ vẻ tuyệt đối trung thành với Phong Đô Đại Đế. Không ai nghi ngờ về quyền lực của Phong Đô Đại Đế.

- Lý Dịch đạo hữu, Băng Hồn đạo hữu, Tầm Hoan chân nhân, mọi người đều đến rồi à.

Phong Đô Đại Đế mỉm cười nói.

- Ta và Tầm Hoan chân nhân rất khẩn cấp muốn có được Luân Hồi Châu, cơ hội này tự nhiên không thể bỏ qua. Sao lại không đến chứ?

Lý Dương cười nói.

- À, không biết Đại Đế có thể trực tiếp cấp luôn cho ta và Tầm Hoan chân nhân hai cơ hội này hay không? Ha ha, nói đùa thôi, giỡn chơi cho vui thôi.

Đám người đang vây quanh đều tròn tròn mắt. Đám đứng trước mặt Phong Đô Đại Đế nói giỡn, bộ hắn muốn lấy mạng mình ra đánh bạc hay sao chứ?

Phong Đô Đại Đế nhìn về phía hai trưởng lão Giang gia, nói:

- Ta cũng nghĩ đến việc trực tiếp đem hai danh ngạch cấp cho Lý Dịch đạo hữu, bất quá thấy hai huynh đệ Giang Phàm tới đây, tựa hồ cũng muốn tranh đoạt hai danh ngạch này. Giang Phàm, Giang gia các người trước nay không hề cạnh tranh danh ngạch này. Lần này lại để cả hai đại trưởng lão cùng ra tay. Thật sự là...

Phong Đô Đại Đế có vẻ rất cảm thán.

Đại trưởng lão cười lạnh nói:

- Vũ Sơn, người là Phong Đô Đại Đế, chúng ta đương nhiên phải tin những gì người nói! Trước đây người có nói, hai danh ngạch này để dành cho ngoại nhân, chúng ta Giang gia cũng coi như là ngoại nhân, cũng là có quyền tranh đoạt. Vũ Sơn người bất tất suy nghĩ nhiều, chúng ta chỉ bằng thực lực chân chính tranh đấu mà thôi.

Theo ngữ khí của Đại trưởng lão, xem ra chẳng có chút tôn kính nào với Phong Đô Đại Đế.

Những người đang vây xem xung quanh đều vô cùng sợ hãi. Bọn họ không bao giờ dám bất kính với Phong Đô Đại Đế, nhưng nay thấy có một người dám làm vậy, trong lòng rất mong được thưởng thức một màn hay.

Phong Đô Đại Đế cười. Đột nhiên nhảy vọt lên, bay vút lên trời cao, ngạo thị nhìn mọi người phía dưới.

Rồi đột nhiên, một cái quang trụ khổng lồ trên tay phải của Phong Đô Đại Đế chợt bắn ra, trong quang trụ ẩn chứa quĩ minh lực khổng lồ, Phong Đô Đại Đế liền thông qua quang trụ này liên tục mở rộng ra, một lát sau đã thấy xuất hiện một quang quyển thật lớn, bán kính cũng phải hơn mười dặm. Trong lòng Lý Dương cũng hiểu, quang quyển này cũng tương tự như quang quyển ở Ma Thần Cung.

Phong Đô Đại Đế mỉm cười nhìn xuống mọi người, nói:

- Các vị, một hai ngàn năm mới mở Kính Nguyệt Hồ một lần, đây là truyền thống của chúng ta từ vô số năm qua. Về phần quy củ ta tin rằng tất cả mọi người đều biết. Ngoại trừ ta và Thập Điện Diêm Vương, có thể cho thêm hai người nữa đi vào. Do chỉ có hai danh ngạch, nên phải dùng vũ lực tranh đoạt.

Nghe nói như thế, hai người Giang gia chỉ cười lạnh.

Theo lý nếu tranh đoạt vật, Lý Tầm Hoan chắc chắn sẽ tham gia. Đến lúc đó bọn họ sẽ khiêu chiến Lý Tầm Hoan, rồi có thể giết chết Lý Tầm Hoan tại đây. Còn tên Lý Dịch dù công lực cao thâm đến đâu cũng không thể ngăn trở được.

Tần Nghiễm Vương đang đứng phía sau Phong Đô Đại Đế vái hân một cái, rồi sau đó tiến lên nói:

- Tin rằng tất cả mọi người đều biết quy tắc, ta không phải nói nhiều. Quy tắc rất đơn giản, ai muốn tranh đoạt danh ngạch, cứ trực tiếp tiến vào trong quang quyển, người muốn khiêu chiến cũng có thể. Ai thắng tiếp tục được đứng trong quang quyển. Nếu không có ai khiêu chiến, người này coi như thắng cuộc. Sau khi xác định đệ nhất danh ngạch sẽ lập tức tiến hành tranh đoạt lần thứ hai.

Anh Anh đứng bên cạnh Lý Tầm Hoan rất nghi hoặc.

- Tầm Hoan đại ca, người thứ nhất lên đài chẳng phải rất xui xẻo sao? Hắn phải chiến thắng rất nhiều người khiêu chiến? Anh Anh nghi hoặc hỏi.

- Xui xẻo?

Lý Tầm Hoan cười:

- Anh Anh, ta tin là người đầu tiên phải là cao thủ cấp bậc Quỷ Đế, cao thủ tự biết mình không năng lực ai dám vào chứ. Đi vào đó chắc chắn là chết, bất luận là ai cũng sẽ không đem mạng ra đùa được. Huống chi đối với cao thủ cấp bậc Quỷ Đế mà nói, xa luân chiến không có tác dụng lớn.

Lý Dương cười... Thân hình chợt lóe, liền tiến vào trong quang quyển, lẳng không đứng trong vòng ánh sáng, Lý Dương nhìn về phía mọi người ở đây

- Có vị đạo hữu nào muốn khiêu chiến không?

Thanh âm Lý Dương vang lên rõ ràng trong tai mỗi người

396. Chương 45: Tinh Thể

- Lý Dịch, người đừng nóng nảy như vậy chứ. Công lực người cao như vậy, người lại nhảy lên đầu tiên, không phải làm cho những người khác không còn có cơ hội biểu hiện nữa sao?

Tần Nghiễm Vương nói đùa với Lý Dương. Những người khác đứng một bên là Phong Đô Đại Đế, Sở Giang Vương, Tống Đế Vương Diêm La Vương đều cười nhìn Lý Dương.

Phong Đô Đại Đế một phương thế lực có quan hệ rất tốt với Lý Dương, vô luận là bọn người Tần Nghiễm Vương Diêm La Vương, cho đến bản thân Phong Đô Đại Đế, tất cả đều đối với Lý Dương cực kỳ hữu lễ.

- Tần Nghiễm đạo huynh, ngài nói không đúng rồi, cao thủ Quỷ giới nhiều như mây, tỷ như hai vị trưởng lão Giang gia, sao lại nói ta không để cho những người khác có cơ hội biểu hiện chứ?

Lý Dương lẳng không đứng trong vòng quang quyển, cười nhạt nói.

Tần Nghiễm Vương nghiêm mặt nói:

- Lý Dịch huynh đệ, từ từ hãy khiêu chiến, ta còn chưa có nói xong quy tắc mà!

Lý Dương rùng mình.

Quy tắc trận đấu còn chưa nói xong? Nhất thời trên mặt Lý Dương cảm thấy nóng lên, quy tắc trận đấu chưa nói xong, mình đã vọt lên, phỏng chừng sau này thế nào cũng bị người ta cười.

- Ha ha... kỳ thật cũng chỉ một câu, tiêu chuẩn để xác định thắng thua trong trận đấu, một là đương trường cao giọng nhận thua, hai là đương trường tử vong, ba là bị đánh bay ra khỏi phạm vi quang quyển. Ba điểm này là đủ để xác định thắng thua, một khi xác định thắng thua, người thắng không được tiếp tục đánh chết đối phương, nếu không... xem như vi phạm quy củ, sẽ bị Đại Đế trừng phạt.

Tần Nghiễm Vương nói xong, quay sang Lý Dương nháy mắt.

- Lý Dịch huynh đệ, xong rồi, ta đã tuyên bố quy tắc xong rồi, bây giờ ngươi cũng có thể bắt đầu trận đấu.

Lý Dương không khỏi cười khổ.

Tần Nghiễm Vương đứng giữa bao người đùa giỡn với mình, bất quá Lý Dương cũng hiểu, đây là chuyện đùa giỡn của bằng hữu nên Lý Dương cũng không để bụng.

Lý Dương hướng ánh mắt quét về phía Nhị trưởng lão Giang gia.

- Giang gia. Hai đại trưởng lão các ngươi là đỉnh lương trụ của Giang gia, hôm nay không phải đến đây vì hai danh ngạch sao? Chẳng lẽ ta vừa lên tràng, các ngươi lại sợ rồi?

Lý Dương dùng ngữ khí chế nhạo nói, trong mắt hàm chứa vẻ trào phúng.

Khuôn mặt Đại trưởng lão không thay đổi, nhưng Nhị trưởng lão đứng một bên cười lạnh nói:

- Lý Dịch, đừng vội càn rỡ. Đừng tưởng ngươi có thể làm cho Giang gia chúng ta sợ ngươi.

Nói rồi, Nhị trưởng lão nhảy chồm chồm lên muốn phóng lên tràng.

- Lão Nhị.

Đại trưởng lão quát lạnh một tiếng, thông qua thần thức truyền âm vào tai Nhị trưởng lão, Nhị trưởng lão vừa nghe Đại trưởng lão nói xong, lần trước vì không nghe Đại trưởng lão nói mà thiếu chút nữa bị Lý Dương giết chết. Lần này cũng rút kinh nghiệm không dám vọng động nữa.

- Hừ!

Nhị trưởng lão nhìn chằm chằm vào Lý Dương, cơn giận trong ngực làm cả người Nhị trưởng lão bộc phát ra từng cơn sóng nhiệt, những cơn sóng nhiệt này hướng chung quanh tràn ra. Đám đệ tử Giang gia chung quanh liên tiếp bị bức lui ra phía sau.

Lý Dương âm thầm đánh giá “Nhị trưởng lão này tính tình hơi nóng nảy, dễ bị chọc giận, đối phó với hắn rất đơn giản. Nhưng Đại trưởng lão lại âm trầm hơn rất nhiều, muốn chọc giận hắn cũng khó, hơn nữa ngân châm trong cơ thể hắn hôm nay khôi phục lại thành mười tám cây.”

Lần trước trong trận đấu giữa Lý Dương và Nhị trưởng lão Giang gia, Đại trưởng lão Giang Phàm vì cứu Nhị trưởng lão, đã tổn thất một cây ngân châm. Nhưng chỉ trong mấy ngày mà hắn lại luyện chế xong một cây ngân châm, mười tám cây ngân châm này cứ xoay tròn trong cơ thể Giang Phàm theo một trận pháp huyền ảo.

Thần thức Lý Dương mặc dù nhìn thấu mọi chi tiết trong người Đại trưởng lão nhưng cũng không biết mười tám cây ngân châm của Đại trưởng lão rốt cuộc là sử dụng ra làm sao, chẳng lẽ là cứ công kích hết cây này đến cây khác? Nếu như vậy, cũng không có gì là khó lường cả.

- Lý Dịch, Giang gia ta lần này tới đây, bất quá là muốn vào Kính Nguyệt Hồ tham quan mà thôi, nên cũng không cần phải có hai người cùng vào, chỉ cần một người vào là được rồi, Lý Dịch đạo hữu coi trọng danh ngạch này như thế, ta nhường cho người có được không?

Đại trưởng lão một thân chính khí, nói tựa hồ rất khẳng khái.

- Nhường? Có thực lực chiến thắng được Lý Dịch lại không dám ra ứng chiến, đó là nhường hả! Không có thực lực thì không ra ứng chiến, đó là biết mình biết người. Nhưng đã không có thực lực mà còn dám chường mặt ra nói là mình “nhường” thì quả là dối trá!

Một tiếng nói âm lãnh vang vọng cả bình nguyên, làm cho hàng vạn người đang xem cuộc chiến chung quanh cảm thấy trong lòng run lên.

- Dối trá! Dám nói ta dối trá!

Sắc mặt Đại trưởng lão đột nhiên trầm xuống, hẳn dù sao cũng là Đại trưởng lão Giang gia, há có thể để người khác vũ nhục như thế, hơn nữa lên tiếng ủng hộ cho Lý Dịch. Đại trưởng lão quyết định phải hiển thị chút thủ đoạn, lập tức nhìn về phía nơi phát âm thanh kia.

Băng Hồn!

Trên mặt Đại trưởng lão nhất thời như mưa mùa xuân, thần tình tràn ngập nụ cười:

- Băng Hồn đạo hữu, xin chỉ giáo cho?

Giang Phàm mặc dù trong lòng rất tức giận, nhưng vẫn có thể khống chế được tâm tình, tạm thời hẳn còn chưa muốn đối phó với Băng Hồn.

Dù sao một Lý Dịch cũng đã khó giải quyết rồi, nếu có cả Băng Hồn thì cho dù hai đại trưởng lão của Giang gia liên thủ cũng không thắng nổi. Do đó Đại trưởng lão chỉ có thể tạm thời nhẫn nhục, đại trưởng lão ánh mắt đầy hữu hảo, thái độ niềm nở.

- Hừ!

Băng Hồn áo đen, cả người tràn đầy âm lãnh chỉ hừ lạnh một tiếng, không nói lấy một câu nào. Giống như cả người hẳn đều bị hắc y thôn phệ, nhưng lại làm cho mọi người ở đây đều cảm thấy Băng Hồn rất đáng sợ và yêu dị, tất cả mọi người đều không ai muốn đắc tội với người này.

- Các vị, Lý Dịch đạo hữu đã tiến vào quang quyển khá lâu rồi, nếu vẫn không có ai khiêu chiến, danh ngạch thứ nhất sẽ thuộc về Lý Dịch đạo hữu!

Ánh mắt Phong Đô Đại Đế đảo qua mọi người ở đây, mỉm cười nói, lúc này trong đám người xôn xao.

Lý Dương đứng trong quang quyển, cũng cười thầm.

Mình là người thứ nhất lên đài, lại không có ai dám lên, lúc này mình còn chuẩn bị sử dụng tâm thần công kích đối phó với những cao thủ này nữa. Xem ra tất cả đều lo hãi.

Đột nhiên, Lý Dương biến sắc.

Hắn nghĩ tới một khả năng.

“Hừm, hai lão hồ ly Giang gia.” Lý Dương nhìn chằm chằm Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão. “Hai lão gia này này tới giờ vẫn không lên, khẳng định là muốn đợi khi thái gia gia thượng tràng (cán bạn có thể hiểu là đầu trường cũng được – vandai79) mới khiêu chiến, mục đích là giết thái gia gia.” Lý Dương thoáng giật mình.

Nhưng Lý Dương đột nhiên nở nụ cười.

Nhị trưởng lão Giang gia mặc dù lợi hại, nhưng muốn giết Lý Tầm Hoan cũng còn chưa đủ.

- Giang Phàm, nhị vị có thật bỏ qua không? Ta thực sự rất muốn cùng nhị vị đại chiến một phen, lần trước nhị vị sử dụng Thủy Hỏa Không Gian làm cho ta bị thương, nhưng lần đó chúng ta chưa phân thắng bại. Hôm nay, ta rất muốn cùng nhị vị so tài một phen.

Lý Dương có vẻ thập phần thành tâm.

Đám người đến xem càng ngày càng nhiều, dù sao mọi người ở Quỷ giới ai cũng muốn quan khán cuộc đại chiến giữa các cao thủ.

Cao Thủ Cấp Bậc Quỷ Đế chiến đấu. Bình thường không thể thấy được những cuộc chiến đấu cấp bậc như thế. Người xem cuộc chiến càng ngày càng nhiều, những người này đều hướng ánh mắt chờ mong về Nhị trưởng lão Giang gia.

Bọn họ rất kỳ vọng Nhị trưởng lão Giang gia đi lên đại chiến với Lý Dịch!

Đại chiến giữa Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ, bình thường muốn xem không thể được.

- Giang Phàm, mọi người ở đây đều đang kỳ vọng các người thượng tràng đó!

Phong Đô Đại Đế mỉm cười nói, trong lòng cũng hí hửng nhìn Giang gia bị nhục nhã. Phong Đô Đại Đế cũng cho rằng Lý Dương nếu phải so tài với một trong hai Giang gia nhị trưởng lão đều sẽ thắng thế.

Ánh mắt mấy vạn mọi người đang vây xung quanh dừng lại trên người hai trưởng lão của Giang gia.

Đối mặt với lời thách thức của Lý Dương trước sự chứng kiến của những người ở đây, cho dù là Đại trưởng lão cũng cảm thấy rất tức giận chứ đừng nói Nhị trưởng lão nóng nảy kia. Nhị trưởng lão biết mình không bằng Lý Dương, chỉ có thể đứng dưới phần nộ nhìn chằm chằm vào Lý Dương.

- Đại Đế, chẳng lẽ ta không muốn thượng tràng, còn bức bách ta thượng tràng? Giang Phàm ta là thân phận gì chứ, tưởng lúc nào cũng có thể kêu rêu tên ta sao.

Đại trưởng lão hừ lạnh một tiếng ngạo nghễ đáp.

Phong Đô Đại Đế cười khẩy:

- Ta tự nhiên không thể bắt buộc người. Tốt lắm, các vị, không ai đáp ứng lời khiêu chiến của Lý Dịch đạo hữu sao?

Phong Đô Đại Đế nhìn lướt qua xung quanh, rồi cười lớn.

- Được, ta tuyên bố, danh ngạch thứ nhất là Lý Dịch đạo hữu.

Lý Dương hướng về phía Phong Đô Đại Đế khẽ gật đầu, rồi sau đó liền nhanh như chớp, trực tiếp từ không trung bay xuống, lưu lại một chuỗi tàn ảnh. Lý Dương vừa lên tràng, không một ai dám khiêu chiến, Nhị trưởng lão Giang gia cũng từ chối không lên.

Việc này làm cho những người ở đây đều động lòng, những người vây xem này đều không phải người ngu. Bọn họ có đầu óc, tự nhiên có thể thấy Giang gia hai trưởng lão thập phần kiêng kị Lý Dịch. Đến khi nghe Lý Dịch nói “lần trước nhị vị sử dụng Thủy Hỏa Không Gian làm cho ta bị thương, cũng chưa phân thắng bại”, mấy lời này cũng đủ để làm những người phía dưới liên tưởng rất nhiều chuyện...

- Ha ha... Lý Dịch đạo hữu, để ta bố trí “Lục Đạo Không Gian”, xin chờ một lát.

Phong Đô Đại Đế cười to, đồng thời trong tay xuất hiện một thần khí ngọc tử. Ngọc tử đó phát ra hào quang sáng chói rồi bắn thẳng lên cao, lơ lửng vài trăm thước trên trời, cũng chính là luân hồi huyết tráo.

Phạm vi bao phủ của ngọc tử lớn phi thường, hoàn toàn bao vây cả luân hồi huyết tráo lẫn Kính Nguyệt Hồ.

- Lý Dịch đạo hữu, mời theo ta tới đây.

Phong Đô Đại Đế chỉ vào Kính Nguyệt Hồ, quay về Lý Dương cười nói.

- Đại Đế, đây là cái gì?

Lý Dương hiển nhiên hoàn toàn không hiểu Phong Đô Đại Đế rốt cuộc muốn làm gì, làm như vậy là có ý gì.

Phong Đô Đại Đế cười nói:

- Đây là do đệ nhất thần khí “Lục Đạo Luân Hồi” của ta hình thành ra “Lục Đạo Không Gian”, trước giờ vẫn thế, ta trước tiên dùng Lục Đạo Không Gian bao trùm cả Kính Nguyệt Hồ, cho dù mở ra luân hồi huyết tráo, nhờ có Lục Đạo Không Gian ngăn cách nên ngoại nhân dù muốn xông vào cũng không có khả năng.

Lý Dương hiểu ngay.

- Trong Lục Đạo Không Gian này, ngoại trừ ta và Thập Điện Diêm Vương, chỉ có hai người vừa đoạt được danh ngạch trong cuộc chiến đấu tranh đoạt mới có thể đi vào. Tự nhiên, Lý Dịch đạo hữu cũng có thể đi vào. Đi, có ta ở đây, Lục Đạo Không Gian sẽ không ngăn trở người đâu.

Phong Đô Đại Đế cười nói.

Lý Dương gạt đầu, sau đó chuẩn bị vào trong Lục Đạo Không Gian. Đột nhiên...

- Đại Đế, xin chờ một lát.

Lý Dương nói rồi, liền trực tiếp xoay người đi tới bên cạnh Lý Tầm Hoan, tay phải vung lên, hình thành một cấm chế từ Thủy thuộc tính năng lượng, cho dù thần thức của Phong Đô Đại Đế cũng không có cách nào xuyên thấu Thủy thuộc tính cấm chế này để thấy được những sự tình xảy ra bên trong

Vô luận là Phong Đô Đại Đế, Thập Điện Diêm Vương, hoặc là Giang gia nhị trưởng lão, mọi người đều tò mò không hiểu Lý Dương và Lý Tầm Hoan rốt cuộc đang làm gì.

Thủy thuộc tính không gian cấm chế.

Lý Dương và Lý Tầm Hoan đứng đối diện nhau

- Thái gia gia, ta biết không thể khuyên người được, nhưng công lực người bây giờ còn chưa hoàn toàn đột phá giới hạn, đạt tới Tiên Đế tiền kỳ, Đạo Phách cũng chưa lột xác, căn bản không có hy vọng đối phó với Giang gia nhị trưởng lão, hai người bọn họ lần này tới đây, nhất định muốn đối với người.

Lý Dương mới nói được một nửa, Lý Tầm Hoan ngắt lời:

- Lý Dương, không cần nói nữa. Việc này ta tâm ý đã quyết.

Lý Dương lắc đầu cười, hẳn vẫn biết Lý Tầm Hoan luôn có tính này.

- Thái gia gia, ta không khuyên thái gia gia không tranh danh ngạch, ta tới là để đưa cho thái gia gia phục dụng khóa tinh thể này.

Nói rồi, trong tay Lý Dương đã xuất hiện một tinh thể kim sắc có hình một viên ngọc trai, đạo đạo hào quang liên tục vận chuyển bên trong.

Tinh thể này chính là một trong hai viên tinh thể lúc trước Côn Bằng Yêu Đế dùng “Côn Bằng Thôn Phệ” giết chết vợ chồng Dương Thạch và Âm Khiết, viên đầu tiên đã bị Lý Dương sử dụng từ trước, đây là viên thứ hai Lý Dương vẫn mang theo bên người.

Thần thức Lý Tầm Hoan đảo qua, phát hiện tinh thể này vô cùng trân quý.

- Không được, tuyệt đối không được, tinh thể này thật sự quá trân quý. Người tự mình phục dụng đi, người cũng cần phải tăng thêm công lực cho mình. Ta chỉ cần tìm được Thi Âm là được rồi.

Lý Tầm Hoan căn bản không tiếp nhận hảo ý của Lý Dương.

Lý Dương cười.

Tinh thể này còn có tác dụng lớn gì với mình nữa?

Nói về thực lực, Lý Dương lúc này có thần khí “Ám Kim” công kích, hơn nữa còn có tâm thần công kích, đã có thể đấu với bất kỳ Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ nào. Hơn nữa Lý Dương có thể vận dụng một phần mười tứ đại bốn nguyên năng lượng. Một khi vận dụng bốn nguyên năng lượng, lực công kích Lý Dương lại càng thêm kinh khủng.

Thực lực lúc này đủ để làm cho Lý Dương hoành hành cả Quỷ giới.

Mục tiêu của Lý Dương là tìm được Tuyệt, sau khi tìm được Tuyệt, Lý Dương sẽ cảm ngộ được Thái Cực vô thượng đại viên mãn, trở thành Đại Tôn, công lực bản thân chỉ trong nháy mắt là đạt tới Đại Tôn cảnh giới, căn bản không cần tinh thể.

- Thái gia gia, người cứ phục dụng đi. Tinh thể này không có tác dụng lớn gì với ta. Người nhìn cấm chế chung quanh mà xem, người nghĩ ta có năng lượng như thế, bọn họ ai có thể làm ta bị thương?

Lý Dương nói rất tự nhiên, cũng tự nhiên sinh ra một cổ ngạo khí.

Thần thức Lý Tầm Hoan đảo qua, cũng cảm thấy năng lượng Thủy thuộc tính không ngừng dao động.

- Hôm nay công lực ta đã tới cánh cửa Tiên Đế, chỉ còn cách giới hạn một bước, ta chỉ cần hấp thu năng lượng một bộ phận cực nhỏ của tinh thể này là có thể đột phá rồi.

Nói rồi Lý Tầm Hoan tiếp nhận tinh thể, lão không nuốt vào, mà là áp vào lòng bàn tay.

Một cổ năng lượng hùng hậu tràn ra.

Lý Tầm Hoan có phi đạo nhập đạo, tu luyện Dao Phách, căn bản không quan tâm đến tu luyện năng lượng. Nhất thời, một cổ năng lượng mệnh mông bắt đầu dung nhập vào trong tinh cực. Nhìn Lý Tầm Hoan hấp thu tinh thể năng lượng, lúc này Lý Dương mới yên lòng, trên mặt có vẻ tươi cười.

397. Chương 46: Song Dao

Nhị trưởng lão nhăn trán, vẻ mặt rất nghi hoặc nhìn cấm chế từ năng lượng Thủy thuộc tính, dùng thần thức truyền âm cho Đại trưởng lão dò hỏi.

- Lão Nhị, hơi đâu quần chuyện đó làm gì, Lý Dịch đã tiến vào Kính Nguyệt Hồ thì coi như đinh đóng cọc rồi. Về phần Lý Tầm Hoan, nếu hắn muốn cạnh tranh danh ngạch thứ hai, chúng ta liền quang minh chính đại giết chết hắn, nếu Lý Tầm Hoan nhất gan sợ chết không tham gia cạnh tranh, chúng ta đợi khi Lý Dịch tiến vào Kính Nguyệt Hồ xong, đến lúc đó giết Lý Tầm Hoan cũng không muộn.

Đại trưởng lão đã tính trước mọi việc nên không lo lắng chút nào.

Nhị trưởng lão nhất thời nhượng mày một cái, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

Đúng, vô luận có Lý Tầm Hoan tham gia tranh đoạt danh ngạch không, chắc chắn hắn phải chết. Lý Dịch cho dù lợi hại, nhưng trước sau gì cũng sẽ tiến vào Kính Nguyệt Hồ. Đợi Lý Dịch tiến vào Kính Nguyệt Hồ xong, tên Lý Tầm Hoan kia sẽ để mặc cho bọn chúng muốn chém muốn giết gì mà chẳng được.

- Đại ca, nếu Lý Tầm Hoan muốn cạnh tranh danh ngạch thứ hai, cứ để ta lên. Ta muốn hảo hảo giáo huấn cái tên Lý Tầm Hoan đó. Ta không nắm chắc đối phó được với Lý Dịch, cái tên gia hỏa không biết từ nơi nào lòi ra, nhưng Lý Tầm Hoan chỉ là Tiên Quân hậu kỳ, nên tuyệt đối không thể có chuyện.

Trên mặt Nhị trưởng lão có vẻ rất tự tin.

Đại trưởng lão khẽ gật đầu, hắn cũng tin tưởng huynh đệ mình có thể dễ dàng giết chết được Lý Tầm Hoan.

Lập tức, ánh mắt nhị trưởng lão Giang Hàn nhìn chăm chú vào thủy thuộc tính cấm chế, đợi Lý Tầm Hoan đi ra. Một khi đi ra, kế hoạch của bọn họ đã có thể bắt đầu rồi. Nghĩ đến kế hoạch đó, trong mắt Nhị trưởng lão hiện lên chút hưng phấn.

Hồi lâu sau.

Cấm chế thủy thuộc tính từ từ tan đi, còn Lý Dương tươi cười đi ra. Viên cầu kim sắc trong tay biến mất trong nháy mắt.

Lý Tầm Hoan bản thân công lực đã đạt tới cánh cửa Tiên Đế. Chỉ có điều hắn chỉ hấp thu một phần mười năng lượng rồi trả lại kim sắc viên cầu cho Lý Dương. Đương nhiên, bản mạng Dao Phách của Lý Tầm Hoan đã hoàn toàn thuế biến (lột xác – vandai79), từ cảnh giới màu trắng sữa bây giờ đã đạt tới cảnh giới kim sắc nhạt, Dao Phách kim sắc, độ cứng đã có thể so được với thần khí “Ám Kim” của Lý Dương rồi.

Trên mặt Lý Tầm Hoan cũng rất tự tin.

Lúc trước Đạo Phách mới là cảnh giới màu trắng sữa đã có thể đánh bại Giang Thiên Lan rồi, còn hôm nay Đạo Phách đã đạt tới cảnh giới kim sắc nhạt, hơn nữa còn là linh tinh thần khí, Lý Tầm Hoan cho dù phải chiến đấu với Quỷ Đế hậu kỳ cao thủ cũng có đủ lực để liều mạng.

Phong Đô Đại Đế vừa thấy Lý Tầm Hoan, nhất thời nhãn tình sáng ngời. Hiển nhiên rất kinh ngạc phát hiện ra Lý Tầm Hoan công lực tăng lên rất nhiều, lúc này đi tới trước Lý Dương nói:

- Lý Dịch đạo hữu quả nhiên lợi hại, chỉ một lát mà Tầm Hoan đã đột phá Tiên Quân đạt tới Tiên Đế cảnh giới rồi.

- Tầm Hoan chân nhân hấn vốn sắp đột phá, ta chỉ giúp hấn một tay mà thôi.

Lý Dương tỏ vẻ khiêm tốn.

- Tốt lắm, Lý Dịch đạo hữu đã có thể tiến vào “Lục Đạo Không Gian” rồi.

Lúc này Thập Điện Diêm Vương đều đã tiến vào Lục Đạo Không Gian, dưới sự hướng dẫn của Phong Đô Đại Đế, Lý Dương cũng đi theo Phong Đô Đại Đế vào Lục Đạo Không Gian.

Lục Đạo Không Gian

Đây là thần khí “Lục Đạo Luân Hồi” do Phong Đô Đại Đế sở hữu, có đặc thù bản lĩnh rất riêng biệt. Phong Đô Đại Đế có thể được xưng là Quỷ giới đệ nhất nhân, thần khí Lục Đạo Luân Hồi này tuyệt đối có tác dụng phi thường, sáu đạo luân hồi vô cùng lợi hại, chỉ có tự mình trải qua mới hiểu được.

Đi vào Lục Đạo Không Gian. Lý Dương liền cảm nhận được chỗ huyền diệu của Lục Đạo Không Gian.

Giống như lúc trước Lý Dương ở trong Lưu Ly không gian, năng lượng trong cả không gian không phải là năng lượng quý mình, mà là một loại năng lượng đặc thù, trong không gian này, tất cả đều do Phong Đô Đại Đế nắm trong tay.

Lý Dương xoay người nhìn về phía ngoài Lục Đạo Không Gian. Lý Dương cũng khá an tâm về Lý Tầm Hoan. Cho dù Lý Tầm Hoan không thể giết chết cao thủ như Đại trưởng lão, Nhị trưởng lão, nhưng để chạy trốn thì không thành vấn đề. Dù sao độ cứng của Đạo Phách kim sắc đã đạt tới một mức cực cao.

Trên người Lý Tầm Hoan phát ra những tia chiến ý, năng lượng trong cơ thể cũng tràn ra, hấn đã chuẩn bị sẵn sàng.

- Tầm Hoan đại ca, cẩn thận.

Anh Anh nhìn Lý Tầm Hoan dấn dò, thanh âm có vẻ hơi run rẩy, hiển nhiên trong lòng Anh Anh đang thập phần lo lắng.

- Anh Anh. Yên tâm.

Lý Tầm Hoan quay về Anh Anh mỉm cười, rồi sau đó trực tiếp phi thân tiến vào trong quang quyển.

Nhìn thân ảnh Lý Tầm Hoan, Anh Anh nhắm mắt lại, trong lòng thầm kì vọng “Tam Thanh Đại Tôn, ta Anh Anh cầu xin các ngài phù hộ cho Tầm Hoan đại ca, nhất định đừng để Tầm Hoan đại ca bị chết. Ta tình nguyện chết thay cho Tầm Hoan đại ca, Tầm Hoan đại ca còn phải đi tìm Thi Âm tỷ tỷ.”

Anh Anh mở mắt, cẩn mật nhìn quang quyển diễn ra trận đấu, nhìn Lý Tầm Hoan đang đứng giữa sân đấu, trong lòng nàng không ngớt lo lắng.

Anh Anh đối với Tầm Hoan đại ca tình thâm nghĩa trọng, song nàng biết trong lòng Tầm Hoan đại ca ngoại trừ lâm Thi Âm thì không còn có chỗ cho ai khác. Trước nay nàng không hề nói cho Tầm Hoan đại ca về tình cảm của mình vì nàng không muốn làm cho Tầm Hoan đại ca khó xử.

“Chỉ cần được ở bên người Tầm Hoan đại ca, ta cũng rất hạnh phúc rồi. Nếu sau này Tầm Hoan đại ca tìm được Thi Âm tỷ tỷ, ta đi xin làm nha hoàn cho Tầm Hoan đại ca cũng tốt. Nếu làm cho họ không cần ta hoặc khinh ghét ta, đến lúc đó ta cũng sẽ một mình bỏ đi, sẽ không phá hỏng hạnh phúc của Tầm Hoan đại ca.” Trong lòng Anh Anh sớm rất kiên định một tín niệm.

Anh Anh không nháy mắt nhìn về phía Lý Tầm Hoan, nhìn Lý Tầm Hoan đang đánh nhau với người khác trong quang quyền, trong lòng luôn luôn kì vọng.

- Hay quá... Tầm Hoan đại ca đánh hay quá!

Anh Anh nhảy tưng tưng ở phía ngoài quang quyền có vẻ rất hưng phấn, vì lúc này Lý Tầm Hoan vừa mới đánh bại người khiêu chiến thứ nhất, đánh bại phi thường dễ dàng.

- Ta nhận thua, Tầm Hoan đạo hữu quả nhiên lợi hại, cảm ơn hạ thủ lưu tình.

Một cao thủ Quỷ Đế tiền kì vừa hấp thu thiên địa năng lượng chữa trị vết thương trên người vừa quay về Lý Tầm Hoan trịnh trọng thi lễ, rồi trực tiếp bay ngoài ra quang quyền.

Vừa rồi Lý Tầm Hoan xuất một phi đao, cũng hạ thủ lưu tình rồi, chỉ cần hơi lệch một chút là đã có thể giết tên Quỷ Đế đó rồi.

- Còn có vị đạo hữu nào muốn đi lên khiêu chiến nữa không?

Lý Tầm Hoan đứng trong quang quyền, lạnh lùng nói.

Trên mặt Nhị trưởng lão có vẻ rất tức giận.

- Hừ, đại ca. Vừa rồi Lý Dịch làm cái gì vậy, tự nhiên làm cho Lý Tầm Hoan đạt tới Tiên Đế cảnh giới. Bây giờ muốn đối phó với hắn, mặc dù vẫn nắm chắc, nhưng cũng hơi phiền toái rồi.

Những tính toán trước đây của Nhị trưởng lão bây giờ đã tan thành bọt nước.

Không lâu trước đó, hắn phát hiện ra Lý Tầm Hoan chỉ là Tiên Quân hậu kỳ, nhưng từ sau khi ra khỏi cấm chế thủy thuộc tính, Lý Tầm Hoan đột nhiên đã có đột phá kinh người.

Đại trưởng lão bình tĩnh nói:

- Lý Tầm Hoan vốn đã đạt tới cánh cửa rồi Tiên Đế, Lý Dịch bất quá chỉ trợ giúp hắn một chút thôi. Bất quá... từ Tiên Quân hậu kỳ đến Tiên Đế cảnh giới, đó là đột phá về chất, hơn nữa Lý Tầm Hoan có Phi Đao Nhập Đạo, lực công kích rất kinh người. Nhị đệ! Hay là lần này để cho ta lên.

Nhị trưởng lão nhất thời phần phần bất bình, vội vàng nói:

- Đại ca, Lý Tầm Hoan này bất quá là Tiên Đế tiền kì mà thôi. Ta đã là Quỷ Đế hậu kỳ, hơn nữa đối với cảm ngộ thiên địa cũng hơn hắn rất xa, muốn giết chết hắn quả thực vô cùng dễ dàng, đại ca bất tất phải lo lắng.

Đại trưởng lão suy nghĩ một lát, chậm rãi khẽ gật đầu.

“Lão Nhị dù sao cũng là Quỷ Đế hậu kỳ, đối với cảm ngộ thiên địa cũng cực cao. Bắt được Lý Tầm Hoan thì không có khả năng, giết chết Lý Tầm Hoan chắc chắn là không có chuyện gì.” Trong lòng Đại trưởng lão phán đoán như thế, nhưng Đại trưởng lão này há có thể biết Dao Phách kim sắc nhật lợi hại đến đâu?

Dao Phách màu trắng sữa đã tương đương với thần khí bình thường, còn Dao Phách kim sắc nhật tương đương với một thần khí lợi hại. Còn nguyên thần của Lý Tầm Hoan được chứa trong Dao Phách, muốn giết Lý Tầm Hoan, cơ hồ không có khả năng. Trừ phi Nhị trưởng lão liều mạng tự bạo.

Nhị trưởng lão bỏ được tiểu mệnh của mình sao?

- Được, đại ca, cứ yên tâm. Xem ta giết Lý Tầm Hoan như thế nào nhé.

Nhị trưởng lão nhất thời mừng rỡ, lúc này đầy mặt hồng quang, ý khí phong phát, ngạo nghễ ngự không hướng về phía quang quyền bay đi.

Những người đang xem cuộc chiến, vô luận là người bình thường, hay là người ở trong Lục Đạo Không Gian như Lý Dương, Phong Đô Đại Đế, Thập Điện Diêm Vương đều tròn mắt ra nhìn. Lý Tầm Hoan với công lực vừa mới đạt tới Tiên Đế tiền kì, đấu với Giang gia nhị trưởng lão người đã đạt tới Quỷ Đế hậu kỳ rất lâu rồi, ai mạnh ai yếu?

Một Phi Dao Nhập Đạo, bản thân thần khí linh tinh, đạt tới cảnh giới Dao Phách kim sắc nhật, hơn nữa là cao thủ có ngũ hành hộ thể.

Một Quỷ Đế hậu kỳ, thiên địa cảm ngộ thâm hậu, Giang gia nhị trưởng lão nổi danh.

- Lý Tầm Hoan, người giết Ngọc nhi, hôm nay là ngày người trả giá.

Nhị trưởng lão cười lạnh nói, hắc là mười phần tin tưởng, dù sao hắc từng giao thủ với Lý Tầm Hoan, lần đó nếu không phải Lý Dương nhúng tay vào thì hắc đã giết Lý Tầm Hoan rồi.

Lý Tầm Hoan cũng lạnh lùng nhìn Nhị trưởng lão.

- Oanh!

Một ngọn lửa màu xanh lam từ thân thể Nhị trưởng lão đột nhiên bộc phát ra. Nhị trưởng lão lúc này giống như hỏa thần, đồng thời một cổ sóng nhiệt khổng lồ điên cuồng hướng bốn phương tám hướng tràn ra, chỉ một lát sau, sóng nhiệt đã tràn ngập cả phạm vi quang quyển.

Lý Tầm Hoan nhú mày.

Lần trước khi Nhị trưởng lão đối phó với hắc, cũng dùng chiêu này, lần đó Lý Tầm Hoan căn bản không hề có lực chống cự.

Màu đỏ.

Khoảng không màu đỏ, phạm vi cả quang quyển đều tràn ngập hải dương màu đỏ, thiên địa cũng màu đỏ, Lý Tầm Hoan cảm thấy mình đang rơi vào hải dương màu đỏ, sóng nhiệt chung quanh giống như ao tù, còn mình người bị giam trong ao tù đó.

Hành động rất khó khăn.

- Khắc khắc... Lý Tầm Hoan, người chỉ là Tiên Đế tiền kỳ mà thôi, người há có thể hiểu được cảm ngộ thiên địa như ta, linh ngộ đến mức lợi hại tuyệt kỹ như ta?

Nhị trưởng lão ngạo nghễ nói. Trong lòng Nhị trưởng lão, Lý Tầm Hoan được chết trong tay hắc là một sự vinh hạnh cho Lý Tầm Hoan.

Ngoại nhân không rõ ràng lắm về Phi Dao Nhập Đạo.

Đệ tử Tinh Cực Tông bình thường đều sử dụng đao mang công kích, đao mang uy lực cũng cực kỳ lợi hại. Lúc trước Lý Tầm Hoan vẹn vẹn dựa vào đao mang mà có thể chống đỡ được thiên kiếp, mặc dù tổn thất hơn phân nửa năng lượng thiên kiếp, nhưng cũng nói lên uy lực của đao mang.

Uy lực đao mang tương đương với tầng dưới của Dao Phách công kích.

Tỷ như đao mang kim sắc nhật có uy lực tương đương với uy lực công kích của Dao Phách màu trắng mờ. Dao Phách đồng cấp mặc dù mạnh hơn uy lực đao mang hàng chục lần, nhưng Dao Phách thì chỉ có một, còn đao mang thì vô số.

Đao mang kim sắc nhật, uy lực tương đương với công kích của bán thần khí.

- Bồng!

Ngoài thân Lý Tầm Hoan đột nhiên phát ra hào quang kim sắc nhật chói mắt. Không, không phải hào quang, mà là đao mang, vô số đao mang từ bên ngoài thân thể Lý Tầm Hoan bao quanh người hắc, sóng nhiệt căn bản không thể đến gần Lý Tầm Hoan. Còn có ngũ hành năng lượng bao trùm cả người Lý Tầm Hoan. Ngũ hành hộ thể là một ưu thế của tiên thiên vô đức thân.

- Thủ Hạ Kiến Chân Chương!

Trong tay Lý Tầm Hoan xuất hiện một thanh phi đao.

Nhị trưởng lão nhất thời trở nên thận trọng, một thanh hỏa diễm chiến đao xuất hiện trên tay hắc. Thần thức của hắc hoàn toàn dung hợp với thiên địa, cảm ngộ thiên địa đối với công kích cực kỳ có lợi, do đó lúc này Nhị trưởng lão tin tưởng mười phần.

Lý Tầm Hoan cổ tay khê lắc, phi đao đã bắn ra.

- Tê tê...

Trong phi đao thần khí kết hợp với đại lượng đao mang, phi đao thần khí hoa phá không gian, sóng nhiệt màu đỏ dễ dàng bị bắn ra, cơ hồ chỉ chớp lát phi đao thần khí đã tới trước người Nhị trưởng lão, mục tiêu chính là bốn mạng nguyên anh của Nhị trưởng lão.

Đối với cao thủ Quỷ giới năng lượng cũng là điểm chính, tu luyện lâu sẽ hình thành nguyên anh. Điều này rất giống với Tiên Giới cao thủ, có không ít người Quỷ giới tu luyện Tiên giới công pháp, trở thành Quỷ Tiên, điều này cũng rất bình thường thôi.

- Bồng!

Mũi đao đánh vào sóng đao!

Phi đao và hỏa diễm đụng vào nhau rất chuẩn, năng lượng Nhị trưởng lão quán thấu trên chiến đao, đã hoàn toàn triệt tiêu mọi lực công kích cực đoan của phi đao. Quỷ Đế hậu kỳ so với Tiên Đế tiền kỳ đích thực mạnh hơn nhiều lắm.

Lý Tầm Hoan trong lòng cả kinh, Nhị trưởng lão cũng càng thêm tự tin.

- Hừ, Lý Tầm Hoan, ngươi biết thế nào là cảm ngộ thiên địa chưa? Thần thức và thiên địa khế hợp, nhất cử nhất động của ngươi đều bị ta trong nắm trong tay, trừ phi ngươi có cảm ngộ thiên địa vượt qua ta, nếu không... ngươi nhất định phải thua, bởi vì ta có thể dễ dàng phát hiện quỷ tích phi đao.

- Ngươi tiếp ta một chiêu!

Nhị trưởng lão đột nhiên hét lớn một tiếng, sóng nhiệt trong phạm vi cả quang quyển đều sôi lên, Nhị trưởng lão như cá gặp nước, trong tay liên tục kết xuất vô số thủ ấn dung nhập vào chiến đao, đây là sát chiêu trong (Huyền Hỏa Minh Điển).

Đột nhiên...

Hỏa diễm chiến đao trong tay Nhị trưởng lão đột nhiên bay ra, như tên xé gió, bên trong chiến đao có vô số đao phù triện lóe ra, lực công kích mạnh kinh người.

Muốn thắng Nhị trưởng lão, Lý Tầm Hoan chỉ có thể dùng sát chiêu ngoài dự đoán của mọi người.

- Thi Âm...

Lý Tầm Hoan trong lòng thầm gọi, rồi phi đao thần khí một lần nữa bắn ra, phi đao thần khí lúc này tựa hồ lớn hơn trước một chút, nhưng tốc độ thì nhanh hơn rất bằng, thậm chí còn không gian cũng bị xé rách ra, nhưng Nhị trưởng lão trong lòng vẫn dặt dẹo.

- Năm đó đại ca quả nhiên nói đúng, phỏng chừng... không ai biết ta còn có một thanh thần khí nữa.

Khóe miệng Nhị trưởng lão nhếch lên cười lạnh.

Trong tay xuất hiện một thanh đoản đao, hỏa diễm chiến đao là trường đao, nhưng trong tay Nhị trưởng lão lúc này là một thanh đoản đao. Nhị trưởng lão nghĩ mình rất thông minh, để hỏa diễm trường đao giết Lý Tầm Hoan, dùng đoản đao thần khí chống đỡ phi đao công kích.

- A. Bốn mạng đao hồn của hấn đâu?

Vừa mới lấy thần khí ra, thần thức của Nhị trưởng lão đột nhiên phát hiện bốn mạng đao hồn trong cơ thể Lý Tầm Hoan đã biến mất không thấy đâu cả.

Căn bản không để hấn thắc mắc lâu, phi đao của Lý Tầm Hoan đã tới trước mặt, tốc độ phi đao nhanh đến đâu, chỉ tích tắc là bay hơn mười ngàn dặm, còn khoảng cách giữa hai người chỉ có hơn mười dặm mà thôi. Lúc này phi đao chỉ còn cách Nhị trưởng lão chỉ có mấy chục thước thôi, căn bản không để thần thức Nhị trưởng lão tìm ra đao hồn đi đâu mất.

- Bồng!

Nhị trưởng lão cũng không quan tâm, quán thân năng lượng trong cơ thể, dùng đoản đao ngạnh tiếp ngăn cản hắc sắc phi đao, đột nhiên phi đao bộc phát ra một lực công kích kinh khủng, lực công kích mạnh đến hải nhân. Nhị trưởng lão sắc mặt đại biến.

- Bồng!

Thần khí của Nhị trưởng lão vỡ vụn, thần khí Nguyên Linh Tinh cũng vỡ vụn, không còn lực công kích nữa, nhưng... trong Nguyên Linh Tinh vỡ vụn bỗng xuất hiện một đao hồn kim sắc sắc nhạt

Còn lúc này hỏa diễm trường đao của Nhị trưởng lão đã đánh tới thân thể Lý Tầm Hoan, thân thể Lý Tầm Hoan trong nháy mắt nát bấy, máu tươi phiêu tán khắp trời.

- Lão Nhị...

Đại trưởng lão trong lòng kinh hãi, Nhị trưởng lão cuối cùng phản ứng rất nhanh, trong nháy mắt khi đao hồn nguyên anh vừa vỡ vụn, nguyên thần đã bay khỏi cơ thể, nhưng đao hồn của Lý Tầm Hoan lại hướng về phía nguyên thần không có chút lực công kích mà truy sát như trước.

398. Chương 47: Bốn Nguyên Năng Lượng Đích Kinh Khủng

Thần thức của Nhị trưởng lão truyền âm tới não của Đại trưởng lão, đáng tiếc là tốc độ của nguyên thần Nhị trưởng lão lại không nhanh bằng thần thức.

Đại trưởng lão thấy cảnh này, nghe thanh âm cầu cứu của Nhị trưởng lão, nhất thời nghiêng răng nghiêng lợi, con mắt đỏ ngầu.

Huynh đệ mình và chính mình có cảm tình như ruột thịt, cùng một chỗ tu luyện vô số năm, tình thâm của hai huynh đệ người thường không cách nào tưởng tượng được, mắt thấy huynh đệ mình sắp bị giết, Đại trưởng lão cũng bất chết tất cả.

- Oanh!

Một cổ màu đen khí lưu đột nhiên từ bên người Đại trưởng lão bộc phát ra ngoài, toàn thân Đại trưởng lão bị một cổ màu đen bao phủ, cả người đều là một mảnh hắc ám, chỉ có ánh mắt kia... Là là một đôi mắt đỏ như máu.

Vì chính huynh đệ mình, Đại trưởng lão rốt cục sử dụng chân chính sát chiêu mà vô số năm ẩn dấu.

Giờ phút này, đan điền của Đại trưởng lão cũng đang biến đổi.

Đan điền giống như vũ trụ.

Mười tám cây ngân châm thần khí kia chợt bắt đầu gia tốc xoay tròn, bốn mạng nguyên anh trong đan điền co rút lại thành một tiểu hình nhân, giờ phút này trên đỉnh đầu của bốn mạng nguyên anh đột nhiên xuất hiện một cây châm màu đen.

Đúng, một cây châm màu đen.

Đồng thời, bốn mạng nguyên anh trong nháy mắt biến thành một đạo khí lưu dung hợp vào trong cây châm màu đen, mười tám cây ngân châm thần khí đột nhiên dung hợp lại, mười tám cây ngân châm thần khí biến thành một đạo ánh sáng hình cây châm, đó là ánh sáng màu đen.

Mười tám cây ngân châm thần khí chiếu theo bí pháp hình thành một đạo ánh sáng màu đen rồi đột nhiên dung nhập vào cây châm màu đen.

Dung hợp bốn mạng nguyên anh xong, mười tám cây ngân châm thần khí án chiếu bí thuật của đại trưởng lão, kết hợp lại thành một thần khí đệ nhất của Đại trưởng lão – Phệ Hồn Ô Châm, đó chính là tuyệt chiêu của Đại trưởng lão - Ô Châm Phệ Hồn.

Khi chưa cắn nuốt linh hồn đối phương, tuyệt đối không buông tha.

Chiêu vừa ra, trong nháy mắt trời đất đều tối sầm lại, giống như chịu ảnh hưởng năng lượng của chiêu này.

Nói đến thì chậm, trên thực tế cả quá trình chỉ trong nháy mắt, vô luận là dung hợp bốn mạng nguyên anh hay là dung hợp với cây châm màu đen, đều chỉ trong chốc lát thành công. Theo cái nhìn của người bên ngoài, Đại trưởng lão kia vừa nhìn thấy đao phách màu vàng đuổi giết nguyên thần của Nhị trưởng lão. Đỉnh đầu liền xuất hiện một cây châm màu đen.

- Vù!

Cây hắc châm kia cực kỳ nhỏ, xé rách không gian như một lỗ kim mà thôi, từ trước đến nay hắc châm chưa từng xuất hiện, trực tiếp công kích tới đao phách màu vàng. Tốc độ cực nhanh, so với đao phách màu vàng kia còn nhanh hơn, quan trọng nhất là nguyên thần của Nhị trưởng lão đang hướng tới Đại trưởng lão.

- Phệ Hồn Ô Châm!

Phong Đô Đại Đế kinh hãi kêu lên. Hắn rốt cục biết chân chánh thực lực của Đại trưởng lão Giang gia này rồi, Phệ Hồn Ô Châm có từ hồi rất sớm, khi đó Chúc Dung và Cộng Công còn chưa có trở thành Đại Tôn. Mà ngay khi đó, danh tiếng của Phệ Hồn Ô Châm đã lan xa rồi.

Phệ Hồn Ô Châm cùng với Băng Phách Huyền Tinh là một bảo vật có cùng cấp bậc, thần khí bình thường không so với nó.

Phong Đô Đại Đế cũng đã biết qua sự lợi hại của Phệ Hồn Ô Châm, nhưng căn cứ khi hắn xem, tựa hồ Giang gia Đại trưởng lão này sử dụng Phệ Hồn Ô Châm, so với Phong Đô Đại Đế năm đó càng thêm lợi hại hơn, càng thêm kinh khủng.

- Oanh!

Lý Dương hung hãn đánh vào trong Lục Đạo Không Gian. Mới vừa vào tới Lý Dương không có bị cái gì ngăn trở, giờ phút này muốn hành động cũng không có cách nào làm được.

- Mở Lục Đạo Không Gian ra!

Lý Dương căn bản không kịp nói chuyện, thần thức truyền âm vang dội tới trong đầu của Phong Đô Đại Đế. Lúc tiến tới thì Phong Đô Đại Đế đã không chế được Lục Đạo Không Gian, Lý Dương hiển nhiên dễ dàng tiến đến, hiển nhiên giờ phút này muốn đi ra ngoài phải cần Phong Đô Đại Đế không chế Lục Đạo Không Gian.

Lý Dương con mắt đỏ ngầu, cơ thịt trên mặt run rẩy, con mắt nhìn chăm chăm vào cây châm màu đen kia.

Thần thức hắn dễ dàng phán đoán ra, cây châm màu đen kia kinh khủng cỡ nào.

Trong truyền thuyết của Quỷ giới, thần khí Phệ Hồn Ô Châm dung hợp mười tám cây ngân châm thần khí, sau đó lại kết hợp với bí thuật của Giang Phàm, hơn nữa bốn mạng nguyên anh cũng dung hợp vào. Giờ phút này lực công kích của Phệ Hồn Ô Châm đã đạt tới bước làm người ta cực kỳ sợ hãi.

Lý Dương thập phần rõ ràng, đao phách màu vàng căn bản đỡ không được, trừ khi đao phách Lý Tầm Hoan đạt tới tầng màu sắc cuối cùng, nói cách khác Lý Tầm Hoan phải đạt tới Tiên để hậu kỳ, mới có thể đánh bại Đại trưởng lão thâm tàng bất lộ.

- A...

Trong lòng Lý Dương thống khổ kêu gào, giống như tim bị xé rách.

Hối hận! Ấy vậy!

Nếu trước mắt hắn Lý Tầm Hoan bị Đại Trưởng lão này giết chết, hắn sao có thể dám gặp mặt Áo Quang chân nhân, gặp phụ thân hắn, gặp huynh đệ Lý Thạc, càng huống chi trong lòng hắn vẫn kính ngưỡng Lý Tầm Hoan như là trưởng bối.

Hắn như thế nào cũng không có nghĩ ra Đại Trưởng lão kinh khủng như thế, vừa rồi thần thức hắn mới phát hiện, nguyên lai bốn mạng nguyên anh của Đại Trưởng lão này ẩn giấu trong cây Phệ Hồn Ô Châm kia.

Cũng không phải do thần thức của Lý Dương yếu, mà là Phệ Hồn Ô Châm...

- Nhanh!

Giờ phút này thần thức của Phong Đô Đại Đế truyền âm vào trong đầu của Lý Dương, Lục Đạo Không Gian cũng đã bị Phong Đô Đại Đế mở ra.

Lý Dương đột nhiên bừng tỉnh, ngay tức thì muốn lao ra ngoài, nhưng là... Phong Đô Đại Đế đã mở ra Lục Đạo Không Gian, Lý Dương đã không còn kịp tới cứu trợ Lý Tầm Hoan nữa.

Ô Châm Phệ Hồn, không cần nuốt nguyên thần linh hồn, tuyệt đối không bỏ qua.

Chỗ kinh khủng đó so với năm đó càng lợi hại thêm, đó là sát chiêu nhất tuyệt của Đại trưởng lão. Trong nháy mắt cây châm màu đen cùng cùng đao phách màu vàng nhạt chạm vào nhau, ngũ sắc ánh sáng căn bản không đỡ được trong giây lát, đao phách màu vàng nhạt kia gần như không có ngăn cản được chút nào.

- Dừng!

Đao phách màu vàng nhạt dưới sự công kích của Đại trưởng lão, vỡ vụn ra.

Mà trong nháy mắt khi Phệ Hồn Ô Châm đánh vào đao phách màu vàng nhạt Lý Tầm Hoan biết xảy ra chuyện không hay liền chạy nhanh, hắn không phải kẻ ngu, hơn nữa tạm thời còn không muốn chết, mục tiêu của hắn còn không có đạt thành, hắn còn muốn cùng nàng hưởng thụ cuộc sống vĩnh hằng. (Đoạn này hơi khác nguyên tác một chút, bà con thông cảm – vandai79)

Nguyên thần trong nháy mắt chạy đi, nhờ một điểm thời gian đao phách màu vàng nhạt ngăn cản lại, nguyên thần Lý Tầm Hoan liền bay ra ngoài ngàn thước.

- Tầm Hoan đại ca.

Tâm linh của Anh Anh giống như bị xé rách. Trong nháy mắt cả trời đất đều đen tối, trong con mắt nàng chỉ có “Phệ Hồn Ô Châm, đao phách màu vàng nhạt, cùng với nguyên thần của Lý Tầm Hoan”.

Trong chốc lát đao phách màu vàng nhạt vỡ vụn ra, Anh Anh không có chút lo lắng nào liền làm ra một quyết định, giống như bản năng, một đạo ánh sáng chói mắt từ đỉnh đầu Anh Anh bay ra, đột nhiên phóng tới Phệ Hồn Ô Châm với một tốc độ cực nhanh, thậm chí còn vượt xa cả nguyên thần của Lý Tầm Hoan.

Đạo ánh sáng chói mắt kia...

Giống như một đạo lưu tinh. Xé rách không gian mà đi...

Tốc độ thậm chí vượt qua cả Phệ Hồn Ô Châm, đạo ánh sáng chói mắt kia hung mãnh cùng với Phệ Hồn Ô Châm đồng thời đụng vào nhau.

- Oanh!

- Thiêu đốt nguyên thần!

Mọi người trợn mắt há mồm.

Tất cả điều đó, mọi người đều biết đại diện cho cái gì, thiêu đốt bốn mạng nguyên thần cùng với bốn mạng nguyên anh, bộc phát năng lượng cực mạnh, đó là thuộc về một loại công kích tự sát, Anh Anh bất quá chỉ là Quỷ Vương cấp bậc. Muốn chạy tới trước khi Phệ Hồn Ô Châm cắn nuốt Lý Tầm Hoan, cũng chỉ có cách thiêu đốt nguyên thần.

Phệ Hồn Ô Châm chấn động một hồi.

Mục đích công kích của Phệ Hồn Ô Châm chính là cắn nuốt nguyên thần linh hồn, giờ phút này cắn nuốt năng lượng của nguyên thần linh hồn Anh Anh. Phệ Hồn Ô Châm rung động một hồi, chói mắt bạch quang và hắc quang gây ra chấn động, bởi vì chạm vào nhau, tốc độ của Phệ Hồn Ô Châm giảm xuống nhiều.

- Tầm Hoan đại ca, chúc người và Thi Âm tỷ tỷ mãi mãi hạnh phúc bên nhau, có thể vì Tầm Hoan đại ca làm một chút chuyện, ta đã phi thường thỏa mãn rồi.

Lý Tầm Hoan nghe một đạo thần thức truyền âm cuối cùng của Anh Anh.

Choáng váng.

Anh Anh đã chết rồi sao?

Nhìn Phệ Hồn Ô Châm và đạo bạch quang chói mắt chạm vào nhau trong một chỗ. Đạo bạch quang kia tựa hồ hóa thành hình dáng Anh Anh, Anh Anh hình như nhìn Lý Tầm Hoan, một nụ cười sáng lạn, lập tức tiêu tán đi, mà đạo bạch quang chói mắt kia cũng đã biến mất.

Phệ Hồn Ô Châm đã hoàn toàn cắn nuốt nguyên thần linh hồn của Anh Anh.

- Oanh long long...”

Trong nháy mắt cả trời đất chỉ có hai màu vàng và đỏ. Kinh khủng năng lượng đánh sâu vào Lục Đạo Không Gian, trời đất chấn động, năng lượng tung trào làm mọi người hoảng sợ, tại trung tâm của năng lượng, một thân hắc ý, Lý Dương vẽ mặt dữ tợn.

- Tìm chết đi!!!

Lý Dương không thềm để ý để ý đến hết thấy, lần đầu tiên sử dụng bốn nguyên năng lượng để công kích, mà hắn đã có thể kiểm soát được một phần mười hỏa nguyên tố. Chính vì bản thân năng lượng của hắn cùng dung hợp với nguyên tố kim loại nên giống như sóng thần cuồng nộ phá đê cuộn cuộn phóng ra.

Bốn nguyên năng lượng lần đầu xuất hiện trên tay Lý Dương thực sự quá khủng khiếp, đã chứng tỏ công lực cường đại thần sầu của hắn!

Bên trong Phệ Hồn Ô Châm dung hợp bốn mạng nguyên thần, bốn mạng nguyên anh của Đại trưởng lão.

Đại trưởng lão khổng chế thiên địa năng lượng, không gian chung quanh trong nháy mắt bị đóng băng, phía Lý Dương là thiên địa kim sắc và hồng sắc, trong khi phía Phệ Hồn Ô Châm là thiên địa ngân bạch sắc, Thần thức của Đại trưởng lão cảm nhận được được rõ ràng nguồn năng lượng kim sắc cùng với năng lượng từ hỏa diễm hết sức khủng bố.

Căn bản không có cách nào chống cự, sau khi Đại trưởng lão đóng băng trời đất, Phệ Hồn Ô Châm quay đầu bỏ chạy, căn bản không có đuổi giết Lý Tầm Hoan.

- Oanh long long...

Băng phong thiên địa căn bản không có chút trở lực nào, đối mặt với nguồn bốn nguyên năng lượng trước mặt không chịu nổi một kích, bị phá nát bấy, giống như thủy tinh vỡ vụn, Lý Dương ngự trên nguồn kim sắc năng lượng cùng với hỏa diễm năng lượng khủng bố đó hoàn toàn khổng chế thiên địa.

Nhân mã của Giang gia, ngay khi nguồn hỏa diễm năng lượng và kim sắc năng lượng tiếp xúc, liền trong nháy mắt hóa thành tro bụi, thân thể của Đại trưởng lão cũng chịu chung số phận, Đại trưởng lão giờ phút này mang theo nguyên thần của Nhị trưởng lão, hóa thành Phệ Hồn Ô Châm chi hình phi tốc đào thoát.

Phệ Hồn Ô Châm trong trạng thái châm hình, tốc độ đào thoát quả thật là rất nhanh, Lý Dương khổng chế bốn nguyên năng lượng trong nhất thời cũng không theo kịp, Lý Dương cũng bắt đầu cảm thấy năng lượng trong cơ thể chấn động, vận dụng năng lượng như thế, Lý Dương cũng đã cố hết sức.

Rồi đột nhiên...

Một đạo kim quang trong nháy mắt phóng lên cao, đồng thời sáu đạo quang đái nhẹ nhàng hạ xuống, bao trùm phạm vi ngàn dặm, ngay cả Phệ Hồn Ô Châm cùng với Lý Dương cũng bị bao trùm trong “Lục Đạo Luân Hồi”, kim quang đó đúng là từ thần khí “Lục Đạo Luân Hồi”.

Thời khắc mấu chốt này, Lý Dương biết là Phong Đô Đại Đế rốt cục đã vận dụng Lục Đạo Luân Hồi.

Giờ phút này trong Lục Đạo Luân Hồi chỉ có Lý Dương và Phệ Hồn Ô Châm kia.

Kinh khủng cực kỳ, giống như mãnh thú hồng hoang, trong nháy mắt năng lượng màu vàng cùng năng lượng màu đỏ cuốn sạch cả Lục Đạo Luân Hồi không gian, tất cả năng lượng đều tụ tập công kích tới Phệ Hồn Ô Châm.

- Vuu vuu...

Bốn nguyên hỏa diễm cùng với Phệ Hồn Ô Châm chạm vào nhau, nhất thời phát ra một tràng “xuy xuy” âm thanh, Phệ Hồn Ô Châm có năng lượng thuộc tính cực băng, do thiên địa hình thành, là do nguồn bốn nguyên năng lượng thủy chúc tính phiêu tán bên ngoài ngoại giới dung hợp với nguồn năng lượng của hắc mới hình thành nên thần khí.

Gặp phải bốn nguyên hỏa diễm, thuộc tính trái ngược, mà bốn nguyên hỏa diễm này vừa vặn khắc chế Phệ Hồn Ô Châm.

- Lý Dịch đạo hữu, mau mau dừng tay, mau dừng tay lại nào!!!

Thần thức của Đại trưởng lão Giang Phàm truyền âm vào trong đầu Lý Dương.

Trong mắt Lý Dương xuất hiện một đạo lạnh như băng, bốn nguyên hỏa diễm càng nóng cháy thêm vài phần.

Một lúc sau, Phệ Hồn Ô Châm bị thiêu cháy hơn phân nửa làm Đại trưởng lão Giang Phàm sợ hãi không thôi:

- Lý Dịch đạo hữu, chỉ cần ngươi không giết ta, ngươi muốn cái gì thì cứ việc nói, Giang gia ta nhất định thỏa mãn ngươi. Vạn lần xin tha mạng.

Giờ khắc này Đại trưởng lão cũng đã cầu xin tha thứ.

Trên thực tế, Đại trưởng lão Giang Phàm căn bản không quan tâm đến sinh tử, nhưng là Đại trưởng lão hiểu rất rõ, một khi Giang gia mất hắc, vậy Giang gia dưới sự công kích của Phong Đô Đại Đế, rất nhanh sẽ bị diệt tộc, bảo vệ Giang gia, chính là chức trách của hắc.

Hắc không muốn Giang gia bị diệt vong cho nên hắc không thể chết được.

- Giết Anh Anh cô nương, vừa lại muốn giết thái gia gia ta, ngươi phải chết là không thể nghi ngờ gì nữa!

Trong mắt Lý Dương hàn quang tàn khốc, nghĩ đến cảnh Anh Anh thiêu đốt nguyên thần, trong lòng hắc càng thêm phần nộ, hắc rõ ràng nếu không phải Anh Anh ngăn trở trong chốc lát, hắc căn bản không kịp đi cứu Lý Tầm Hoan, cô nương đáng yêu kia sao lại chết như vậy được.

- A, thái gia gia?

Đại trưởng lão tựa hồ rõ ràng rồi.

- Trời diệt Giang gia ta, trời diệt Giang gia ta rồi.

Dưới sự thiêu đốt của bốn nguyên hỏa diễm, Phệ Hồn Ô Châm kia rốt cục đã bị hóa thành năng lượng tính thủy cơ bản nhất, mọi tạp chất còn lại đều bị đốt cháy sạch sẽ, thủy thuộc tính giống như con sông nhỏ tiến vào biển rộng, bị bốn nguyên thủy thuộc tính của Lý Dương hấp thu sạch sẽ.

- Hô...

Trong Lục Đạo Không Gian, năng lượng màu vàng và bốn nguyên hỏa diễm

Cả Lục Đạo Không Gian, ngoại trừ Lý Dương thì Phệ Hồn Ô Châm cùng với Đại trưởng lão, nguyên thần Nhị Trưởng lão đều bị đốt cháy sạch sẽ không còn thứ gì.

Phong Đô Đại Đế, Thập Điện Diêm Vương cùng những người xem không có chỗ trốn đều ngơ ngác nhìn Lý Dương, vô luận là Phong Đô Đại Đế, hoặc là Thập Điện Diêm Vương, cho tới bây giờ đều không có nghĩ người như Lý Dương lại có chân chính thực lực kinh khủng như thế.

Nghĩ đến cơn bão táp kim quang cùng hỏa diễm động thiên địa vừa rồi, trong lòng Phong Đô Đại Đế cùng Thập Điện Diêm Vương đều một trận phát run.

Sự kinh khủng của bốn nguyên năng lượng đã vượt xa sự tưởng tượng của bọn người Phong Đô Đại Đế.

Trên tràng (đấu trường) hiện chỉ còn Lý Dương và Lý Tầm Hoan, lúc này Lý Tầm Hoan đang hấp nạp thân nhục bị vỡ vụn cùng với thất khóa tính cực, hấp thu thiên địa chi lực tụ thành lại thân thể. Mặc dù đao phách bị vỡ vụn, công lực đại tổn, nhưng căn bản Lý Tầm Hoan không thêm để ý tới.

Giờ phút này Lý Tầm Hoan vẫn đang không có nhúc nhích ôm thân thể Anh Anh đã không còn linh hồn, trong ánh mắt hàm chứa thật sâu đau xót...

399. Chương 48: Tiến Vào Kính Nguyệt Hồ

Anh Anh trước khi chết, đạo thần thức truyền âm cuối cùng trước khi chết như trước quẩn quanh trong đầu Lý Tầm Hoan.

Nghĩ tới câu nói đó, Lý Tầm Hoan liền cảm thân tâm thần của mình phảng phất trào dâng một trận thống khổ. Lý Tầm Hoan là một người phi thường thông minh, hẳn đương nhiên rất sớm nhận ra Anh Anh thích hắn, nhưng Lý Tầm Hoan biết, hẳn không cách nào cấp cho Anh Anh cái gì, cho nên mọi truyền vẫn kéo dài như vậy.

Anh Anh rất nhu thuận, cho tới giờ bất kể Lý Tầm Hoan nói cái gì, chỉ cần Lý Tầm Hoan vui vẻ, Anh Anh cũng vui vẻ.

- Anh Anh, xin lỗi!

Lý Tầm Hoan thấp giọng lầm bầm nói, giờ khắc này, hẳn lòng tham loạn, phi thường loạn, đối với Anh Anh, hẳn chỉ có cảm giá tội lỗi, vô tận tội lỗi. Cô gái hoạt bát đáng yêu kia cứ như vậy ra đi, hẳn phi phách tán, vĩnh viễn không có khả năng sống lại.

Lý Tầm Hoan con mắt nhẹ nhàng nhắm lại, nước mắt từ khóe mắt chảy xuống, nước mắt trong suốt rơi vào tay Lý Tầm Hoan, vỡ vụn.

Lý Dương vẻ mặt nhợt nhạt đi tới trước mặt Lý Tầm Hoan, nhìn thái gia gia của mình, lại nhìn một chút Anh Anh đã chết, trong nhất thời trong lòng thở dài, Anh Anh cô nương trong lòng Lý Dương là một cô gái phi thường thuần khiết, nhưng bây giờ lại...

- Thái... Tầm Hoan chân nhân, tỉnh lại đi, Anh Anh đã chết đi, người còn có việc quan trọng muốn làm.

Người đã chết rồi, bị thương đứng ở đây có tác dụng gì đâu?

Lý Tầm Hoan thân hình chấn động, chỉ chốc lát, Lý Tầm Hoan nhìn Anh Anh một cái, lập tức thu thi thể Anh Anh vào trong Tụ Lý Càn Khôn.

Lý Tầm Hoan sẽ không hủy thi thể Anh Anh, đợi đến lúc tìm được Luân Hồi Châu, tìm được Lâm Thi Âm rồi, lúc đó mới cùng Lâm Thi Âm chăm chú mai táng cho Anh Anh, đồng thời đứng trước mộ Anh Anh. Nếu hắn có thể cùng Lâm Thi Âm ở cùng một chỗ, cũng là do Anh Anh hoàn thành.

- Đi thôi!

Lý Tầm Hoan sắc mặt có chút tái nhợt.

Lý Dương lại đưa ra kim sắc viên cầu, chính là năng lượng tinh thể được Côn Bằng Yêu Đế áp súc năng lượng tinh thể. Lần trước Lý Tầm Hoan hấp thu khoảng một phần mười, kim sắc viên cầu chưa năng lượng đủ để cho Lý Tầm Hoan đạt tới Yêu Đế tiền kỳ.

- Hấp thu đi.

Lý Dương đứng cạnh Lý Tầm Hoan, kiên định nói.

Lý Tầm Hoan chậm rãi lắc đầu.

Lý Dương thản nhiên nói:

- Kính Nguyệt Hồ bằng lãnh vô bỉ, thậm chí Phong Đô Đại Đế cũng vô pháp đi xuống sâu trong hồ, người hôm nay công lực tổn hao nhiều, phỏng chừng chỉ có thể trên mặt hồ phiêu đăng, căn bản không cách nào đi xuống. Nếu người không cách nào đi xuống, làm sao lấy được Luân Hồi Châu? Có dùng hay không, người tự mình quyết định.

Lý Dương nói xong liền vươn tay phải ra, kim sắc viên châu nằm ở trên lòng bàn tay, Lý Dương cứ như vậy lẳng lặng nhìn Lý Tầm Hoan. Hết thảy mặc cho Lý Tầm Hoan lựa chọn.

Kính Nguyệt Hồ cực kỳ băng lãnh, cũng chỉ có những người đạt tới Quỷ Đế cấp bậc mới có thể đi xuống, hơn nữa càng đi xuống càng băng lãnh, đao phách vỡ vụn, Lý Tầm Hoan căn bản không cách nào đi xuống, cho dù tiến vào cũng có gì hữu dụng đâu?

Lý Tầm Hoan trầm tư trong chốc lát.

- Cám ơn.

Lý Tầm Hoan không nhiều lời, tiếp nhận kim sắc viên châu tinh thể, lập tức nuốt xuống rồi khoanh chân ngồi, bắt đầu khôi phục tu vi. Hoàn hảo, thất khóa tinh cực không tổn thất gì, bây giờ tu luyện cực nhanh.

Lý Dương đưa thần thức khai mở, dung hợp với thiên địa, tận lực khôi phục tâm thần tu vi.

Vừa rồi điên cuồng vận dụng bốn nguyên năng lượng, đối với Lý Dương mà nói là đã cố hết sức. Lý Dương chứng kiến Anh Anh chết đi, vì cứu Lý Tầm Hoan hấn nổi giận nên đã không để ý hết thấy bộc phát ra lực công kích cường đại kim thuộc tính và hỏa thuộc tính bốn nguyên năng lượng.

- Lý Dịch đạo hữu!

Phong Đô Đại Đế đi phía trước, sau đó là Thập Điện Diêm Vương. Bọn họ nhìn Lý Dương ánh mắt bất đồng, vừa rồi Lý Dương sử dụng Kim Hỏa thuộc tính bốn nguyên năng lượng công kích, một màn này làm cho bọn họ hấn rung động rất lớn.

Đến Giang gia Đại trưởng lão dùng tuyệt chiêu Ô Châm Phệ Hồn cũng không có chút phản kháng lực, có thể tưởng tượng sự kinh khủng của Lý Dương.

- Đại Đế.

Lý Dương mỉm cười nói, chỉ là giờ phút này Lý Dương giống như người bệnh, sắc mặt tái nhợt.

- Đừng, gọi ta Vũ Sơn là được, Lý Dịch đạo hữu người quả nhiên thâm tàng bất lậu, trước đây cho rằng người nhiều nhất ngang với Vũ Sơn ta nhưng hiện tại nhìn lại thật ra Vũ Sơn ta tự đại rồi, Phệ Hồn Ô Châm trình độ cứng cõi thậm chí là thần khí Lục Đạo Luân Hồi của ta cũng không làm gì được, người lại dễ dàng phá hủy Phệ Hồn Ô Châm...

Nói đến đây, Phong Đô Đại Đế thở dài rồi không nói nữa.

Phong Đô Đại Đế trong thời gian ngắn ngủi, tâm linh trải qua rung động dữ dội nhất.

Không phải bốn nguyên năng lượng làm hấn rung động, nặng yếu nhất chính là... Phong Đô Đại Đế hiểu được một điểm, Quỷ giới đệ nhất nhân không phải là hấn mà là Lý Dịch, con người thần bí trước mắt.

Mất đi danh vị Quỷ giới đệ nhất nhân, đối với Phong Đô Đại Đế là để kích rất lớn.

Chứng kiến vẻ mặt Phong Đô Đại Đế, Lý Dương cũng có thể đoán ra tâm tư trong lòng của Phong Đô Đại Đế.

- Đại Đế, bình thường tĩnh tâm tu luyện, trên thể ngộ thiên đạo, dưới tu luyện thân mình, tự nhiên có thể đề cao công lực, về phần bảo vật, địa vị bất quá chỉ là ngoại vật, tự thân mình mới là căn bản tu đạo.

Tới cảnh giới của Lý Dương, tự nhiên có thể nhìn ra Phong Đô Đại Đế trong lòng chấp nhất.

Phong Đô Đại Đế trong lòng thở dài.

Hấn sao lại không biết nhược điểm của mình, chỉ là không cách nào buông tha cho danh hiệu Quỷ giới đệ nhất nhân, bất quá lúc này Lý Dương biểu hiện thực lực kinh khủng, làm Phong Đô Đại Đế có mục tiêu.

- Ha Ha, quyền lực như mây bay, nói thì đơn giản nhưng muốn từ bỏ lại khó, ta cũng muốn bỏ qua chấp niệm nhưng chuyện không phải đơn giản như tưởng tượng.

Phong Đô Đại Đế cười to, còn có một nỗi buồn vô cớ ở trong đó.

Thập Điện Diêm Vương cũng thở dài không nói.

Bỗng nhiên Phong Đô Đại Đế vung tay áo lên, thần khí “Lục Đạo Luân Hồi” bay trên không trung, sau đạo quang trảo bay xuống tới, nhất thời hình thành một không gian thật lớn bao trùm phạm vi mấy trăm

dậm, vừa vặn đưa Thập Điện Diêm Vương, Lý Dương, Lý Tầm Hoan cùng với chính mình và Kính Nguyệt Hồ bao trùm.

Phong Đô Đại Đế nhìn Lý Dương khuyên:

- Lý Dịch đạo hữu, tiến vào Kính Nguyệt Hồ đừng nóng nảy, ta xem ra vừa rồi ngươi sử dụng công kích lợi hại như vậy cũng đã bị thương, tốt nhất là tĩnh tâm tu luyện một phen, dù sao trong Kính Nguyệt Hồ băng lãnh vô cùng, muốn ở trong đó thu thập Luân Hồi Châu, nên ở trạng thái tốt nhất mới có nắm chắc.

Lý Dương chỉ cười.

Hắn không phủ nhận, thực tế hắn chỉ là đã tiêu hao quá độ tâm thần lực. Về phần thương thế do thể nội năng lượng bị chấn động mà thành, bốn nguyên năng lượng Mộc tính có thể nhanh chóng tu phục được. Đáng tiếc là Lý Dương hiện tại chỉ có thể hấp thu được bốn loại bốn nguyên.

Một khi Ngũ Hành tề tụ, Lý Dương vận dụng bốn nguyên năng lượng sẽ vô cùng thuận lợi, không phải cố gắng hết sức giống như bây giờ.

Đại khái nửa ngày trôi qua, Lý Tầm Hoan đang liên tục tu luyện cuối cùng cũng mở mắt, sau khi đã hấp thụ hết năng lượng còn lại trong kim sắc viên châu, Đạo phách tu vi của Lý Tầm Hoan đã khôi phục tới cảnh giới Đạm kim sắc. May mắn hơn nữa là Nguyên Linh Tinh thiên biến vạn hóa, cho dù là đã vỡ vụn ra nhưng vẫn có thể dung hợp lại được. Thần khí Nguyên Linh Tinh không hề bị thương tổn gì.

So với trước khi đại chiến, Lý Tầm Hoan cơ hồ không hề tổn thất gì, chỉ là... Anh Anh đã chết đi.

- Tầm Hoan chân nhân, công lực đã hoàn toàn hồi phục chưa vậy? Việc mở Kính Nguyệt Hồ, tiến vào trong đó, chúng ta lúc nào làm cũng được, không cần phải nóng vội!

Phong Đô Đại Đế nhìn Lý Tầm Hoan mỉm cười nói. Ngay trước khi Lý Tầm Hoan khôi phục hoàn toàn, tu vi của Lý Dương cũng đã hoàn toàn khôi phục, mọi người chỉ còn chờ Lý Tầm Hoan mà thôi.

Lý Tầm Hoan lắc đầu:

- Không cần chờ nữa, bây giờ tiến hành luôn thôi.
- Được, chúng ta bây giờ sẽ khai mở Kính Nguyệt Hồ.

Phong Đô Đại Đế cười nói, lập tức cùng với Lý Dương và Lý Tầm Hoan cùng với Thập Điện Diêm Vương đi về phía Kính Nguyệt Hồ.

Đám người Lý Dương hiện chỉ còn cách Kính Nguyệt Hồ khoảng một ngàn thước.

Đoàn người thông thả dạo bước, hướng về phía Kính Nguyệt Hồ, sương mù trắng xóa vờn quanh trông thật giống như tiên cảnh, sở dĩ có sương mù này là do hàn khí cực mạnh của Kính Nguyệt Hồ mà thành. Mười mấy người Lý Dương, Phong Đô Đại Đế xuyên qua đám sương mù tiến tới.

Bên trong mây mù mông lung, Luân Hồi Huyết Tráo xuất hiện trước mắt.

Ngọn suối xinh đẹp phun trào lên cao, nước suối bay về cả bốn phương tám hướng, quang mang khúc xạ trong sương mù, nước suối lại long lanh trong suốt, rơi xuống trở lại mặt nước, liền biến thành muôn ngàn hạt trân châu, sau giây lát đã lại dung nhập trở lại làn nước.

Một luồng khí tức mát lạnh ào đến, chân thì đạp trên thảm cỏ mềm mại, thật là thư khoái.

Lúc này, Kính Nguyệt Hồ đã hoàn toàn xuất hiện trước mắt đoàn người. Mặt hồ cũng không phải là lớn, chiều dài bất quá chỉ khoảng hai trăm thước, chiều ngắn hơn cũng chỉ khoảng một trăm thước. Nước hồ rất trong, thậm chí có thể nhìn thấy một số cây cỏ xanh biếc đang bồng bềnh trong nước.

Thậm chí Lý Dương còn nhìn thấy trên mặt hồ có một số con cá màu bạc đang bơi lội, trong làn nước lạnh đến như thế này mà vẫn có cá, thật làm cho người ta kinh sợ.

- Kính Nguyệt Hồ là nhất đại kỳ tích của Quỷ giới ta, lý do vì sao nó hình thành Luân Hồi Châu cho đến nay cũng không ai biết. Kể cả nó sâu nông thế nào cuối cùng cũng chẳng ai hay, dù sao thì cũng chẳng ai có thể đi đến nơi sâu nhất của nó. Tuy nhiên, Lý Dịch đạo hữu nói không chừng lại có thể tới được đó.

Phong Đô Đại Đế nhìn Kính Nguyệt Hồ, thuận lời nói.

Lý Dương lắc đầu cười khẽ.

- Lý Dịch đạo hữu, Tầm Hoan, ta cũng không phí thời gian nữa.

Phong Đô Đại Đế cười, quay sang nhìn về phía Thập Điện Diêm Vương.

- Bồ trần!

Phong Đô Đại Đế ra lệnh.

Mười người đám Tầm Nghiễm Vương, Sở Giang Vương cùng phóng lên cao, phi lên phía trên Luân Hồi Huyết Tráo, lẳng không đứng thẳng, Thập Điện Diêm Vương cũng tương đối tự nhiên, bởi vì việc khai mở Kính Nguyệt Hồ thật sự là quá mức đơn giản.

Tầm Nghiễm Vương thậm chí còn hướng về phía Lý Dương nháy mắt, làm cho hắn không nhịn được cười.

Sau đó trong tay Thập Điện Diêm Vương mỗi người đều xuất hiện một viên Luân hồi huyết tinh, mười đạo quang trụ đỏ như máu phát ra, các tia sáng đều bắn tới Luân Hồi Huyết Tráo. Ngay khi các cột sáng chạm vào, Luân Hồi Huyết Tráo lập tức rung động.

Mười điểm sáng xuất hiện trên Luân Hồi Huyết Tráo, Thập Điện Diêm Vương thập phần quen thuộc, không chế tia sáng màu huyết hồng bắn về phía mười điểm sáng này. Các cột sáng chạm vào mười quang điểm, tức thì quang mang của Luân Hồi Huyết Tráo dần dần mờ đi rồi biến mất.

Luân Hồi Huyết Tráo đã biến mất.

- Lý Dịch đạo hữu, Tầm Hoan, chúng ta có thể tiến vào thôi.

Phong Đô Đại Đế vừa cười vừa nói, cùng với Lý Dương và Lý Tầm Hoan đi tới bên Kính Nguyệt Hồ, vốn Luân Hồi Huyết Tráo bao trùm cả Kính Nguyệt Hồ, đối với bờ hồ vẫn có một đoạn khoảng cách, đám người Lý Dương hiện đang đứng ở phạm vi bên trong đó.

- Xin đợi chốc lát, trong lúc chúng ta tiến vào trong Kính Nguyệt Hồ, Luân Hồi Huyết Tráo này nhất định lại phải tái lập, nếu không, rất có thể những người khác sẽ nhân cơ hội tiến đến, làm điều không tốt.

Phong Đô Đại Đế vung tay áo, đem thần khí Lục Đạo Luân Hồi đang phiêu phù trong bầu trời thu xuống, giải trừ Lục Đạo Không Gian. Mặc dù có thể sử dụng Lục Đạo Không Gian để ngăn cản người ngoài, thế nhưng Phong Đô Đại Đế lại cần dùng nó để tiến nhập vào sâu trong Kính Nguyệt Hồ.

- Tái lập Hồi Huyết Tráo? Việc mở ra có vẻ là rất đơn giản, tái lập không phải là cũng dựa vào Luân Hồi huyết tinh sao?

Lý Dương hỏi.

Phong Đô Đại Đế gật đầu:

- Tái lập Luân Hồi Huyết Tráo đơn giản đến thế nào, người nhìn sẽ biết.

Lý Dương vừa nhìn liền than thầm, quả thật là đơn giản.

Thập Điện Diêm Vương lúc này hạ xuống bên cạnh Lý Dương, mười khỏa Luân Hồi huyết tinh liền phát ra mười đạo ánh sáng bắn về phía mặt đất.

Đúng vậy, chính là về phía mặt đất.

Mười đạo ánh sáng này xoắn lấy nhau trên mặt đất, tạo thành một quang cầu rồi từ từ mở rộng về bốn phương tám hướng, cột sáng huyết hồng này mở rộng đến vị trí trước kia của Luân Hồi Huyết Tráo bên bờ hồ, giống như là bật một cái công tắc vậy.

Thiên địa toàn Quỷ giới chấn động, đột nhiên, Luân Hồi Huyết Tráo lại xuất hiện.

Lý Dương hiểu, vừa rồi năng lượng của Luân Hồi huyết tinh bất quá chỉ là vật dẫn, làm cho Luân Hồi Huyết Tráo tái lập. Chỉ mới vài phút trước bọn họ còn ở bên ngoài Luân Hồi Huyết Tráo, hiện tại đã ở bên trong nó rồi.

- Lý Dịch đạo hữu, Tầm Hoan nhớ kỹ, tại Kính Nguyệt Hồ chúng ta chỉ có thời gian một ngày, đây đã là quy củ nhiều năm nay, hết một ngày buộc phải đi ra.

Phong Đô Đại Đế nhìn Lý Dương cùng Lý Tầm Hoan dặn dò.

- Ha ha, được rồi, lúc vào bên trong Kính Nguyệt Hồ vô pháp sử dụng thần thức, hơn nữa lại lạnh như băng, thậm chí lúc quay lại cũng có một chút nguy hiểm, xem ra muốn đoạt được Luân Hồi Châu đều phải dựa vào bản lĩnh của chính mình. Ha ha, ta vào trước đây.

Phong Đô Đại Đế cười to dẫn đầu tiến nhập vào Kính Nguyệt Hồ.

- Lý dịch đạo hữu, chúng ta cũng tiến vào đây.

Thập Điện Diêm Vương không biết đã tiến vào không biết bao nhiêu lần, đích thực là rất quen thuộc, mười người nhanh chóng bước vào Kính Nguyệt Hồ.

Vì thời gian chỉ có một ngày thế nên đương nhiên tiến nhập càng sớm càng tốt.

- Lý Dương, ta cũng vào đây, chúc may mắn.

Lý Tầm Hoan dùng thần thức truyền âm cho Lý Dương rồi lập tức tiến nhập vào Kính Nguyệt Hồ. Lý Dương mỉm cười rồi cũng bước vào Kính Nguyệt Hồ lạnh lẽo, lúc này bên trong hồ bắt đầu nổi lên vô số bọt nước.

400. Chương 49: Thủy Để Băng Phong

Dưới mặt hồ, dòng ngầm cuộn cuộn, từng cỗ thủy lưu (nước chảy) từ phía dưới bắn vọt lên trên một cách kịch liệt lao thẳng ra khỏi mặt hồ hình thành nên vòi nước, nước từ phía dưới bắn lên đó đều mang theo hàn khí màu bạc lạnh lẽo vô cùng, thậm chí thỉnh thoảng còn xuất hiện những mũi màu xanh như mũi kim.

Lượn quanh trong dòng nước, thân thể Lý Dương không tự kìm được mà run lên.

“Thật là lạnh quá!” Lý Dương không có ngăn cản những hàn khí cùng với các mũi kim màu xanh đó, những năng lượng thuộc tính thủy này căn bản không gây thương hại được cho Lý Dương, chỉ là nhiệt độ cực thấp vẫn khiến cho hắn toàn thân run lên, bất quá sau khi thích ứng được nhiệt độ, Lý Dương đã trở nên nhẹ nhàng hơn.

“Không biết bên trong Kính Nguyệt Hồ này rút cục có bao nhiêu Luân Hồi Châu?” Lý Dương vừa suy nghĩ thần thức liền phát tán ra, Kính Nguyệt Hồ được xưng là thần thức không thể tra xét, nhưng điều đó đối với Lý Dương lại không có chút ảnh hưởng nào, thần thức rất nhanh bao phủ xuống dưới.

- Ồ?

Lý Dương kinh ngạc trong lòng, lúc này thần thức của hắn đã phát hiện ra không xa dưới nước đang có một ngọn núi, chỉ là ngọn núi này hoàn toàn do huyền băng (băng đen) lấp lánh trong suốt cấu thành nên, mật độ cũng lớn đến kinh người, thậm chí có thể chống được áp lực của nước hồ.

Ngọn băng dưới nước đó càng xuống sâu càng to lớn, sau khi xuống sâu về đáy nước được vạn mét, ngọn núi băng lại có màu xanh, chính là vật liệu để luyện chế thượng phẩm ma khí là Thanh Diệu Băng Thạch, đương nhiên, sự xuất hiện của Thanh Diệu Băng Thạch chỉ làm Lý Dương kinh ngạc mà thôi.

Nhưng chỉ lát sau, Lý Dương đã trở nên ngây ngốc.

“Hắc Diệu Băng Thạch, lão thiên ơi, có thể sánh với Hắc Diệu Băng Thạch của Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch, không lẽ núi băng này và Hỗn Độn Sơn giống nhau, không chỉ có Thanh Diệu Băng Thạch, mà còn có Hắc Diệu Băng Thạch!” Lý Dương trợn mắt há mồm, từ sự quan sát của thần thức, đã phát hiện ra phía dưới vài vạn mét có xuất hiện Hắc Diệu Băng Thạch.

Đương nhiên, Hắc Diệu Băng Thạch chỉ là ngẫu nhiên xuất hiện, lẫn lộn vào bên trong Thanh Diệu Băng Thạch, nhưng diện tích bao quanh của núi băng phía dưới vài vạn mét đã đạt đến vài trăm dặm rồi. Núi băng khổng lồ như vậy, nhất định sẽ có nhiều Hắc Diệu Băng Thạch nữa.

Một ngọn Hồn Độn Sơn mới.

Giá trị của núi băng này tuyệt đối có thể so với Hồn Độn Sơn.

Núi băng này, một vạn mét phía trên cùng gần như đều là màu trắng suốt rạng rỡ, thỉnh thoảng xuất hiện một, hai khối Thanh Diệu Băng Thạch, dưới một vạn mét, núi băng liền biến thành màu xanh, thỉnh thoảng lại xuất hiện một hai khối Hắc Diệu Băng Thạch, càng xuống thấp Hắc Diệu Băng Thạch càng nhiều.

Hắc Diệu Băng Thạch, đó là bảo vật dùng để luyện chế thần khí, dù là Quỷ Đế cũng thèm muốn, đáng tiếc thèm muốn cũng vô dụng, phải có thực lực đi xuống thì mới được.

“Phong Đô Đại Đế căn bản không biết Kính Nguyệt Hồ này rút cục sâu bao nhiêu, với thực lực của hắn nhiều nhất là lặn xuống được vạn mét mà thôi, đi xuống tiếp thì trong toàn bộ nước hồ sẽ ẩn hàm vô số những mũi hàn châm màu xanh, dù là Băng Hồn dùng thần khí Băng Phách Huyền Băng thì mới miễn cưỡng sử dụng được vài mũi hàn châm màu xanh, bên dưới vạn mét này, vô số hàn châm công kích, dù cho là Lục Đạo Không Gian có lẽ cũng không chống được.” Lý Dương hiểu rõ trong lòng.

Phía dưới vạn mét, núi băng này hoàn toàn là do Thanh Diệu Băng Thạch cấu thành nên, thì thoảng còn có Hắc Diệu Băng Thạch, nếu Phong Đô Đại Đế phát hiện, chẳng phải là hắn sẽ có nhiều bảo bối hơn sao, chỉ đáng tiếc nơi bảo bối mà nhiều cũng càng nguy hiểm.

Tuyệt chiêu công kích của Băng Hồn bắt quả chỉ vài hàn châm màu xanh, bên dưới này vô số hàn băng châm, chính là tương đương với vô số Băng Hồn công kích, Phong Đô Đại Đế có lợi hại hơn nữa cũng đỡ không được.

Thần thức của Lý Dương tiếp tục tra xét xuống phía dưới.

Đột nhiên...

Biểu tình trên khuôn mặt Lý Dương cứng đờ lại.

“Thế là như thế nào, thế nào mà lại như thế được!” Lý Dương trợn trừng đôi mắt, trong lòng cực độ kinh hoàng, trong lúc nhất thời giống như sét đánh ngang tai, rồi trong một sát na đầu óc hoàn toàn trống rỗng, hắn thật sự không thể chấp nhận sự thật này.

“Thần thức cường đại là thế mà cũng nhìn không thấu là như thế nào? Địa phương nào ở lục giới không thể thăm tra được? Hay chính là tại không gian hỗn độn hạch tâm, hoặc giả chính là tất cả các giới Đại Tôn, thần thức đã có thể dễ dàng thông qua, núi băng phía dưới rốt cuộc là địa phương nào, tại làm sao mà ta không thể thăm thấu!!!”

Lý Dương thần sắc cô đọng, vẻ khiếp sợ vẫn còn lưu dấu nơi ánh mắt, trong giây phút vừa qua thực sự hắn đã bị kinh hãi đến mức tột cùng, thậm chí tâm thần còn bị chấn động làm cho cả người như ngất ngưởng!

Lý Dương hiểu rất rõ ràng thần thức của mình cường đại tới mức nào, vô luận là Ma giới hay là Yêu giới, hoặc kể cả là Quỷ giới, cho dù đích thực đó là địa ngục Lôi Viêm hay vẫn còn là hỗn độn hạch tâm không gian... thần thức của hắn còn có chỗ nào mà không thăm tra ra được nữa kia chứ?

Không có gì có thể ngăn được thần thức của mình!

Lý Dương còn tưởng rằng không còn chỗ nào mà thần thức của hắn không thể không tra ra.

Nhưng chính là... bây giờ và tại đây, với núi băng phía dưới này, thần thức của hắn mãnh liệt phóng ra nhưng không thể nào thăm thấu được, giống như có một vòng rào cản năng lượng mệnh mông ngăn trở, vòng bảo hộ này phảng phất cực kỳ nhu nhược, làm cho thần thức của hắn căn bản là không có cách nào đi vào được.

“Hừm, ta thực sự muốn nhìn xem rốt cuộc là phía dưới có cái gì!” Lý Dương hai mắt lóe sáng, lập tức hóa thành một đạo lưu quang nhắm phía dưới xuyên xuống, khi mà linh thức không thể xuyên thấu thì hắn

đương nhiên tò mò, hiếu kỳ vô cùng. Lý Dương vì đã hấp thu qua thủy nguyên tố và lôi điện nên không hề ngại bị thuộc tính thủy công kích.

Cho dù Thanh Châm có thể so với Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa, Lý Dương cũng không hề để ý.

Lần này tới Kính Nguyệt Hồ mục đích của Lý Dương chính là Luân Hồi Châu, chỉ là lấy Luân Hồi Châu đổi với Lý Dương mà nói, quá mức đơn giản, mặc dù vừa mới dùng thần thức phát ra, Lý Dương đã phát hiện hơn mười khối Luân Hồi Châu, nhưng Lý Dương giờ phút này không nóng nảy lấy Luân Hồi Châu.

Dựa vào thần thức của hắn cùng với bản lĩnh thủy thuộc tính công kích, đoạt lấy Luân Hồi Châu rất dễ dàng, huống chi hắn có một ngày thời gian, thu nhặt Luân Hồi Châu đổi với Lý Dương mà nói, chỉ cần nửa khắc mà thôi, hắn bây giờ tối trọng yếu đó là điều tra Băng Phong ở phía dưới rốt cuộc là cái gì.

Đến thần thức của hắn cũng không thể thăm thấu, Lý Dương tự nhiên muốn thăm dò một phen, đối với sự an toàn của bản thân, Lý Dương đã rất tự tin, thân có tứ đại thuộc tính lôi điện bốn nguyên, Lý Dương lo lắng cái gì nữa?

Đương mặc dù dọc theo Băng Phong tra phía dưới bơi đi.

- Lý Dịch đạo hữu.

Đột nhiên một đạo thanh âm quen thuộc vang lên, Lý Dương không tự kìm hãm được ngừng lại, chỉ thấy người nọ mặc áo màu đen hoa phục, đạo đạo màu đen khí lưu vón quanh quần áo, là Quỷ giới đệ nhất nhân Phong Đô Đại Đế!

Phong Đô Đại Đế đứng ở Băng Phong sơn mạch, giờ phút này cũng ngừng lại.

- Lý Dịch đạo hữu, Kính Nguyệt Hồ nói không biết khi nào thì xuất hiện Thanh Châm Hàn Mang, cho nên phải cẩn thận, đương nhiên phải bảo vệ tâm thần của mình, cho dù Thanh Châm Hàn Mang xuyên thấu thân thể cũng chỉ là việc nhỏ. Bất quá cho dù tốc độ đạo hữu nhanh như vậy nhưng vẫn còn phi thường nguy hiểm.

Phong Đô Đại Đế thập phần hảo tâm khuyên bảo

Vừa nói, một cây Thanh Châm Hàn Mang xuyên toa (lao rất nhanh) mà tới, Phong Đô Đại Đế cẩn thận né tránh.

- Đại Đế nói có lý, bất quá ta đối với “Hỏa” tương đối am hiểu, trong cơ thể có Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa, Thanh Châm Hàn Băng mặc dù lợi hại nhưng nếu chống lại Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa cũng bị hòa tan. Điểm ấy không cần phải quá mức cẩn thận.

Lý Dương chỉ có thể giải thích như thế.

Phong Đô Đại Đế lắc đầu nghiêm túc nói:

- Đạo hữu, đừng khinh thường như thế, ta biết chân hỏa của ngươi là Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa, nhưng ngươi phải biết rằng càng đi xuống dưới thì Thanh Châm Hàn Mang càng nhiều, một hai cây Thanh Châm Hàn Mang công kích ngươi không sợ, nhưng mười cây, trăm cây thì sao? Trong cơ thể chân hỏa cũng chỉ có hạn. Có thể hòa tan bao nhiêu Thanh Châm Hàn Mang?

Phong Đô Đại Đế phản bác.

- Ách...

Lý Dương nhất thời không nói gì.

Chẳng lẽ lại nói cho Phong Đô Đại Đế, chính mình không sợ công kích thủy thuộc tính? Điểm bí mật ấy Lý Dương hoàn toàn không muốn nói cho người khác, dù sao bí mật này cũng quá mức hải nhân.

- Đại Đế...

Lý Dương trong lúc nhất thời cũng không biết nói gì.

Phong Đô Đại Đế mỉm cười nói:

- Ta biết người muốn Luân Hồi Châu để thông qua Luân Hồi Kính điều tra, nhưng cũng không thể không quý trọng tính mạng. Như vậy đi, chúng ta cùng đồng thời hành động, phạm thu được Luân Hồi Châu nhất luật đều cho người, như thế nào?

Phong Đô Đại Đế chứng kiến thủ đoạn của Lý Dương giết Giang gia trưởng lão, đối với Lý Dương tự nhiên cung kính hơn.

Hắn biết Lý Dương muốn Luân Hồi Châu liền bảo Lý Dương cùng hắn đồng thời thu nhặt Luân Hồi Châu, toàn bộ cấp cho Lý Dương. Hắn đối đãi với Lý Dương như thế làm Lý Dương trong lòng cũng có một trận cảm kích.

Nhưng Lý Dương lần này muốn tới Băng Phong dưới nước mười vạn mét. Ở đó thần bí không lường được, há có thể cùng Phong Đô Đại Đế “thong thả” đi ở đây.

- Đại Đế, không cần đâu, ta có thể đi một mình. Bất quá, xin cảm ơn hảo ý của Đại Đế.

Lý Dương nói xong bất kể phản ánh của Phong Đô Đại Đế, trực tiếp hướng bên trái lao đi, tốc độ so với lúc đầu chậm hơn rất nhiều, chỉ một lát sau đã ra ngoài tầm mắt của Phong Đô Đại Đế, cho dù là Phong Đô Đại Đế trong Kính Nguyệt Hồ cũng phải dựa vào con mắt.

- Lý Dịch đạo hữu quả là thần bí.

Phong Đô Đại Đế lắc đầu cười, lập tức không hề quan chuyện của Lý Dương, hắn cẩn thận phi thân trong nước, tìm kiếm Luân Hồi Châu.

Thấy Phong Đô Đại Đế biến mất khỏi tầm mắt, Lý Dương không nhịn được cười.

- Bị Phong Đô Đại Đế quấy rầy, thật là lãng phí thời gian.

Lý Dương tiếp tục hướng phía dưới lao đi.

- Ôh, Luân Hồi Châu!

Ngay cạnh Lý Dương một viên Luân Hồi Châu nổi lơ lửng, Lý Dương lúc này phát tay tới, lập tức thu vào trong Túi Lý Càn Khôn.

Vừa lao xuống đáy hồ, vừa thu nhặt Luân Hồi Châu.

Lý Dương thần thức tản ra, lập tức phát hiện hai mươi khóa Luân Hồi Châu, sau đó hắn liền hết sức dễ dàng hướng đáy hồ lao xuống. Hắn phi hành theo đường zic zac, đương nhiên mỗi đoạn rẽ chính là do có Luân Hồi Châu.

Lý Dương chuyển hướng tới hơn hai mươi lần, nhặt hơn hai mươi khóa Luân Hồi Châu.

Dễ dàng thu nhặt Luân Hồi Châu như thế, Phong Đô Đại Đế cũng không dám tưởng, Phong Đô Đại Đế cùng Thập Điện Diêm Vương đều cẩn thận hành động, thuần túy dựa vào vận khí mà tìm, sao có thể so với Lý Dương dùng thần thức trực tiếp thu thập.

Giờ phút này, Lý Dương đã lao xuống dưới mười vạn mét.

Hồ nước càng thêm lạnh như băng, các loại hàn băng tùy ý phiêu phù, tại khe hở iwx các khối hàn băng, có thể bắt ngờ xuất hiện mấy trăm cây Thanh Châm Hàn Băng.

Thanh Châm Hàn Băng dày đặc giống như bầy cá vọt tới, cho dù Lý Dương cũng là dựa vào Thủy thuộc tính bốn nguyên năng lượng bố trí bên ngoài cơ thể, Thanh Châm Hàn Băng đánh tới thuộc tính bốn nguyên năng lượng liền dung hợp vào trong đó.

Lý Dương không để ý hết thấy, tiếp tục hướng phía dưới bay đi.

“Băng Phong sơn mạch quả nhiên thật lớn, so với Hỗn Độn Sơn lớn hơn không biết bao nhiêu lần. Thanh Diệu Băng Thạch và Hỗn Độn Thạch cùng cấp bậc, Hắc Diệu Băng Thạch và Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch cùng cấp bậc. Nơi này Thanh Diệu Băng Thạch vượt qua Hỗn Độn Thạch, Hắc Diệu Băng Thạch số lượng tựa hồ cũng vượt quá Ngũ Thái Hỗn Độn Thạch.” Lý Dương vừa phi hành, vừa quan sát Băng Phong núi non.

Ai có thể quá nghĩ được dưới đáy Kính Nguyệt Hồ lại có cự đại sơn mạch, thậm chí còn lớn hơn cả Hỗn Độn Sơn bảo bối sơn mạch là Băng Phong sơn mạch. Ở đây Thanh Diệu Băng Thạch quả thực chỗ nào cũng có thể thấy được, muốn bao nhiêu là có bấy nhiêu a.

Đáng tiếc, thực lực Phong Đô Đại Đế nhiều nhất chỉ vào đến khoảng cách vạn mét, tự nhiên cự bảo này không ai có thể lấy được.

“Tiên giới Tam Thanh đúng là ngu dốt, bảo sơn như thế mà cũng không đến lấy.” Lý Dương cười thầm trong lòng.

Lý Dương quên mất, địa phương thần bí này ngay cả thần thức hắn cũng không thể xuyên thấu, sao Đại Tôn có thể biết được sơn mạch này?

- Ân?

Lý Dương khẽ cau mày, rất nhiều tia thần thức của hắn đều không thể xuyên thấu vòng bảo hộ, nhưng thân thể Lý Dương lại không hề có chút ngăn trở nào, dễ dàng xuyên qua, vậy cái gì đang phía dưới vòng bảo hộ đây?

Nhìn toàn bộ vòng bảo hộ phía dưới, Lý Dương cảm thấy nao nao.

Phía dưới đáy cùng của Kính Nguyệt Hồ không hề có nước!

Phải rồi, phía dưới cái vòng bảo hộ này là một ít hoa cỏ, đập lên bụi cỏ dưới chân, Lý Dương ngẩng đầu nhìn về phía căn bộ (gốc rễ) của Băng Phong.

Toàn căn bộ Băng Phong sơn mạch này tất cả đều là Thanh Diệu Băng Thạch, không, ở giữa căn bộ còn có một tảng lớn màu đen, phải rồi, chính là Hắc Diệu Băng Thạch. Ở giữa sơn mạch tất cả đều là Hắc Diệu Băng Thạch, Lý Dương liếc mắt nhìn xuống, giữa Băng Phong chỉ ít khoảng vài trăm thước toàn bộ đều là do Hắc Diệu Băng Thạch tạo thành.

Hắc Diệu Băng Thạch quá lớn, muốn luyện chế bao nhiêu thần khí mà chẳng được!

Rất nhiều Hắc Diệu Băng Thạch có kích thước cự đại lại trở thành vật liệu để xây một tòa cung điện, các loại nghệ thuật điêu khắc trong đó đạt đến đỉnh cao đến ẩn chứa thiên đạo chi lý.

Là ai? Ai có thể biến Hắc Diệu Băng Thạch thành vật liệu để hình thành cung điện. Lý Dương trợn mắt há mồm, trong lòng cũng khiếp sợ.

Chỉ thấy cửa chính trên cung điện đề bốn chữ “Hồng Quân Hành Cung”

401. Chương 50: Cầu Cầu

Hồng Quân hành cung, đó không phải là muốn nói nơi này chính là hành cung của Hồng Quân đạo nhân sao?

Hồng Quân đạo nhân, người duy nhất cảm ngộ được Hỗn Độn Đại La thiên đạo sau cái chết của Bàn Cổ, đó là siêu việt Đại Tôn của các giới, đứng ở vị trí tối đỉnh điểm của kim tự tháp, nhìn xuống những vô địch giả của chúng sinh lục giới! Cho dù là Đại Tôn, trong mắt y vẫn chỉ là lũ kiến hôi vô dụng.

Cũng chỉ có y mới có được thủ bút như vậy, đem khối Hắc Diệu Băng Thạch khổng lồ đến thế tạo thành một hành cung.

“Hồng Quân, lão thiên ơi, không ngờ Hồng Quân đạo nhân có hành cung ở nơi này, nhưng... không biết bên trong hành cung của Hồng Quân đạo nhân rút cục có những gì?” Trong lòng Lý Dương trào dâng lên sự hiếu kỳ mãnh liệt, lập tức bước đi thật dài, hướng về cánh cửa của hành cung.

Cửa chính của hành cung cao ba trượng nhưng đang bị đóng kín. Hai tay Lý Dương tiếp xúc với cánh cửa to lớn đó, toàn bộ cánh cửa là Hắc Diệu Băng Thạch, hàn khí thấu xương thấm vào cơ thể của Lý Dương

nhưng rất nhanh đã bị năng lượng bốn nguyên thuộc tính thủy (nguồn năng lượng thuộc tính thủy) hấp thu, căn bản không gây được chút tổn thương nào.

- Bang âm âm!!!

Lý Dương dùng lực một cách mạnh mẽ, xô mở cánh cửa bằng Hắc Diệu Băng Thạch.

Nhìn qua một cái, các loại kiến trúc bên trong hành cung không ngờ hoàn toàn do Hắc Diệu Băng Thạch được điêu khắc mà thành. Lý Dương cẩn thận đi vào bên trong, cả hành cung cũng bất quá chỉ có một căn phòng mà thôi, trung ương của hành cung này rất dễ thấy được.

Một viên cầu cỡ quả bóng treo lơ lửng ở trung ương, bản thân viên cầu đó màu xám sẫm nhưng lại phát ra các loại quang mang mê ảo. Cẩn thận nhìn lại, bên trong viên cầu càng có các loại các dạng vầng sáng đang lưu chuyển, nhưng bất kể Lý Dương dụng tâm thế nào vẫn không nhìn thấu được bên trong viên cầu đó rút cục là thứ gì.

Lấy viên cầu làm trung tâm, trong phạm vi ba mét đều bị quang mang màu xanh bao phủ.

Nhìn thấy quang mang màu xanh này, Lý Dương không biết vì sao lại nghĩ đến quang mang màu xanh được phát ra trên thân của Xi Vương. Quang mang màu xanh này và quang mang màu xanh kia hoàn toàn giống nhau, đều ẩn hàm khí tức mệnh môn, cổ xưa, vĩnh hằng.

Mặt đất của cung điện hoàn toàn là do Hắc Diệu Băng Thạch hình thành, giống như mặt gương. Lý Dương có thể từ trên bề mặt của Hắc Diệu băng thạch nhìn thấy hình ảnh phản xạ của bản thân. Mặt tường của cung điện này cũng vậy, hoàn toàn màu đen, bóng loáng như mặt gương.

Cả cung điện chỉ có vài loại vật thể.

Viên cầu ở chính giữa cung điện phát tán quang mang, một cái ghế bằng Hắc Diệu Băng Thạch được điêu khắc mà thành, chiếc bàn dài ở gần sát tường, đương nhiên, còn có tám cây cột, trên mỗi một cây đều có khắc rất nhiều bức điêu khắc. Toàn bộ trên dưới, Hồng Quân hành cung này chỉ có hai thứ hấp dẫn Lý Dương, một là viên cầu phát tán quang mang, cái còn lại chính là cánh cửa.

Điêu khắc.

Nhìn từng bức điêu khắc trên Hắc Diệu Băng Thạch, mắt Lý Dương chăm chăm không thôi, đó là một con rồng.

- Oanh!

Trong đầu Lý Dương rộng lớn như vũ trụ, giờ phút này như có một đạo tia chớp thật lớn nổ xuống, trong nháy mắt, Lý Dương cử động không được. Đồ tượng điêu khắc xuất hiện trong đầu, co rỗng đó tựa hồ sống dậy, bay vào trong não bộ của Lý Dương, đột nhiên phát ra một tiếng long khiếu kinh thiên, cả không gian trong đầu đều chấn động.

- Phốc!

Một ngụm máu tươi phun ra, Lý Dương lúc này mới tỉnh lại.

“Thiên đạo, thiên đạo, ta ngay cả Thái Cực Vô Thượng đại viên mãn cảnh giới cũng chưa hiểu thấu, đừng nói hiểu được thiên đạo.” Lý Dương lắc đầu cười. Hắn hiểu được, điêu khắc này là Hồng Quân đạo nhân tự mình điêu khắc ra, trong đó ẩn chứa thiên đạo viên siêu cực hạn mà Lý Dương có khả năng thừa nhận.

“Sương mù che chắn thanh quang rốt cuộc là cái gì?” Lý Dương nhìn về phía viên cầu ở hành cung không trung, phạm vi chung quanh viên cầu 3 mét đều là thanh quang (ánh sáng màu xanh).

- Suru!

Lý Dương như một mũi tên nhọn đột nhiên bắn vào trong thanh quang. Trong nháy mắt, Lý Dương ở trong thanh quang nhưng lại không cảm giác được có gì đặc thù. Lý Dương không biết bởi nguyên nhân của hắn quá lợi hại, căn bản không cảm thụ được sự huyền bí của thanh quang. Nếu cho dù là Đại Tôn tới đây cũng có thể lập tức cảm thụ thấy thanh quang lợi hại thế nào.

“Viên cầu này.” Lý Dương đưa tay phải tới, nhưng ở cạnh viên cầu, một đạo năng lượng không nhìn thấy ngăn cản Lý Dương.

“Đây là cái gì?” Lý Dương cảm giác một trận bất đắc dĩ, trong quá khứ, vô luận là nơi nào, thần thức của hắn cũng không bị trở ngại.

Giờ thần thức vừa tiếp xúc với viên cầu này, Lý Dương đột nhiên đứng thẳng, giờ khắc này năng lượng tâm thần Lý Dương đang tiêu hao với một tốc độ kinh khủng, nhưng Lý Dương trên mặt vẫn có một tia mỉm cười, tựa hồ không biết nguyên thần tiêu hao.

“Trời ạ, ta cũng có thể xem xét toàn bộ lực giới, thậm chí ngay cả tại nhân giới trong vũ trụ” Lý Dương giờ này sợ tới ngây người, hết thảy nghe ra có vẻ làm cho người ta khó có thể tin tưởng.

Tại cung điện của Ngưu Ma Vương tại Yêu giới, Ngưu Ma Vương đang ngồi vui vẻ cùng thê thiếp xinh đẹp. Ma giới, Phiêu Tuyết Sơn, Nhất Phong Đỉnh, Điền Cương đang khoan chân ngồi ở bên trong, một dải màu đen bao phủ quanh đùi, Lý Dương chỉ thoáng chốc đã phát hiện tâm thần tu vi của Điền Cương cũng đã đạt tới Ma Đế tiền kỳ.

Sau khi hiểu được phương pháp tham tra, tâm thần tu vi của Điền Cương tự nhiên cũng tăng cao rất nhanh chóng. Tại vũ trụ nhân giới vô cùng rộng lớn, Lý Dương thậm chí chỉ tra xét chút xíu đã phát hiện ra tinh cầu màu xanh lam – Địa Cầu. Ngay khi thần thức của Lý Dương tiến vào thám xét địa cầu, chỉ trong nháy mắt đã phát hiện hết thảy sự kiện của lực giới, thậm chí Lý Dương không những chỉ có tra xét mặt ngoài tinh cầu mà còn có thể nhận biết sự liên hệ năng lượng giữa vũ trụ nhân giới và lực giới.

Khi một người tại nhân giới chết đi, linh hồn trong nháy mắt xuyên thấu qua màn năng lượng phân biệt lực giới mà tiến vào Quỷ giới và Minh giới; người tu đạo phi thăng cũng tiến vào các giới theo cách hơi khác biệt chút xíu; thậm chí thiên kiếp, sấm sét, mưa gió, bão, vòi rồng... tất cả, tất cả Lý Dương đều có thể cảm giác được. Giờ khắc này Lý Dương có cảm giác giống như đứng trên cao hơn hẳn mức bình thường. Lý Dương đột nhiên choáng tỉnh. Thoát ly khỏi trạng thái kỳ diệu vừa rồi.

“Cuối cùng là chuyện gì xảy ra vậy? thật sự là trạng thái quá mức kỳ diệu” Lý Dương lại muốn khống chế thần thức tham tra lại lần nữa, nhưng ngay lúc này Lý Dương chợt phát hiện “A, tâm thần năng lượng của ta cũng đã dùng hết rồi?” Lý Dương trợn mắt há hốc mồm kinh ngạc.

Đạt tới tâm thần tu vi Ma Đế hậu kỳ, tâm thần lực rốt cục đã đạt tới một mức độ cực kỳ khổng lồ, Lý Dương tự nhiên rõ ràng về điểm này. Nhưng mà giờ khắc này cũng đã tiêu hao hết sạch rồi. Lý Dương tự hỏi trong một chốc, chỉ là cảm giác vừa rồi đưa tới một suy đoán trong lòng “Chẳng lẽ... đây là thiên đạo? Không đúng! Thiên đạo chỉ là một khái niệm trừu tượng, nhưng nếu thế đây là cái gì? Tựa như một loại năng lượng không tên khống chế tất cả các giới, có thể khống chế thiên kiếp, linh hồn chuyển thế... tất cả các loại sự kiện.”

Lý Dương nhìn vào viên cầu trước mắt đột nhiên hoảng sợ.

- Bất hảo!

Sắc mặt Lý Dương chợt biến đổi. “Ta vừa rồi rốt cuộc đã chìm vào cảm giác ngây người bao lâu? Mặc dù ta chỉ cảm thấy như thoáng qua phút chốc, tuy vậy tâm thần thần lực đã tiêu hao hết thảy, không chừng đã là rất lâu vượt xa một ngày thời gian. Vậy rất có thể sẽ rất thê thảm rồi.”

Lý Dương trong lòng chợt dâng lên một niềm lo lắng.

Tu luyện giả, khi tiến vào trạng thái tu luyện đặc thù, ai biết thời gian đã trôi qua bao lâu? Tỷ như Lý Dương tại Lôi Viêm địa ngục ngủ một giấc đã ngàn năm trôi qua, vừa rồi Lý Dương tuy cảm thấy chỉ trong nháy mắt nhưng cũng đã bao quát hết thảy lực giới. Ai biết loại trạng thái ngây người đặc thù này đã diễn ra bao lâu?

Lý Dương không dám tái lãng phí thời gian, trực tiếp lao ra khỏi Hồng Quân hành cung.

“Lấy một khối Hắc Diệu Băng Thạch thật lớn làm kỷ niệm a” Lý Dương trong cơ thể phi dao thần khí “Ám Kim” bay ra, tùy ý bố xuống. Bên ngoài chân tường của Hồng Quân hành cung, trực tiếp cắt một khối Hắc Diệu Băng Thạch dài ba, bốn mét.

- Ách ...

Lý Dương coi như là đào tường của Hồng Quân. đào, sau khi đào xong, Lý Dương liền trực tiếp phóng lên cao, nhằm hướng Kính Nguyệt Hồ phía trên bay đi.

Địa cầu, Bắc Kinh, trong một biệt thự.

Trên chiếc ghế bọc da, một thanh niên ngồi trước chiếc máy tính đang tùy hứng lướt web. Phía trên màn hình đang có một con chim màu vàng kim, con chim nhỏ không dám lên tiếng hót như e sợ chủ nhân trừng phạt. Khóe miệng chàng thanh niên chợt nở ra một nụ cười mỉm:

- A? Cũng dám tới hành cung của ta sao? Hoàn hảo, may mà công lực bây giờ đang còn thấp nên không phá hư được viêm cầu của ta, nếu nhỡ phá hủy nó đi, không phải là muốn cho ta phải tự thân khổng chế sự quân bình giữa các giới sao? “Viêm cầu” chính là ta đã hao tổn bao nhiêu ức năm mới luyện chế ra, nên ta giờ mới có thể thoải mái như thế này. Ân, có lẽ ngày mai cần đưa cấm chế bên ngoài hành cung cải tạo một chút để sau này hần không vào lại được.

Một màn tự thoại kỳ diệu, thanh niên này sắc mặt bất chợt biến đổi mạnh:

- Sao, cũng dám khoét lấy tường trong của hành cung của ta, quá quá rồi, hừ hừ, chờ khi người giác tỉnh, ta sẽ tìm người đòi bồi thường, ách... “Ôn nhu thủy” bị vọt lên trên bờ.

Con mắt của gã thanh niên lập tức sáng lên và mở ra.

- Bồng!

Một thân ảnh lao ra từ phía mặt hồ Nguyệt Kính, nước trong hồ tung ra, bóng người rơi xuống bên bờ.

“Hoàn hảo, hoàn hảo! Vừa rồi tại Hồng Quân hành cung, thời gian tương đối ngắn, Phong Đô Đại Đế bọn họ còn đang ở dưới nước a.” Mặc dù tâm thần Lý Dương tiêu hao rất lớn, nhưng là bao trùm cái Kính Nguyệt Hồ nhỏ nhỏ này vô cùng đơn giản, dĩ nhiên phát hiện Thập Điện Diêm Vương mọi người ở tại dưới nước.

”Nhiệm vụ đã hoàn thành, chờ bọn họ tại đây thôi.” Lúc này Lý Dương khoanh chân ngồi, một bên tĩnh tâm khôi phục tâm thần tu vi, một bên thì đợi bọn Phong Đô Đại Đế và Lý Tầm Hoan.

Hần một điểm cũng không có chút nóng nảy, vừa rồi trong khi xuống nước đã tìm được hai mươi khóa Luân Hồi Châu, cũng đủ cho hần và Lý Tầm Hoan sử dụng.

Lý Dương ngồi tĩnh tọa cả nửa ngày, tâm thần tu vi cũng đã khôi phục hoàn toàn, Phong Đô Đại Đế lúc này mới là người thứ nhất từ Kính Nguyệt Hồ đi ra.

- Lý Dương đạo hữu, nguyên lai người đã đi ra, không biết đạo hữu tìm được nhiều ít bao nhiêu khóa Luân Hồi Châu.

Phong Đô Đại Đế vừa cười vừa đi tới.

- Mười khóa.

Lý Dương không dám nói hai mươi khóa, nhiều vậy thật quá mức hải người, hơn nữa hần chỉ còn cần nhiều nhất là 7 khóa nữa, Lý Tầm Hoan cần thêm 4 khóa Luân Hồi Châu. Vừa rồi thần thức của Lý Dương đã phát hiện Lý Tầm Hoan đã tìm được 1 viên, mười khóa cũng đã đủ cho hai người sử dụng.

- Mười khóa?

Phong Đô Đại Đế nhất thời mở to hai con mắt, hiển nhiên là giật mình.

Lý Dương chớp mắt hai cái, nghi hoặc hỏi:

- Ách...mười viên Luân Hồi Châu thì rất nhiều sao? Đại Đế người đã lượm được bao nhiêu vậy?

Phong Đô Đại Đế nhìn Lý Dương, bất lực nói:

- Mười viên, qua nhiều năm như vậy cho đến bây giờ, lần nhiều nhất của ta chỉ là tám viên mà thôi, bình thường đều khoảng năm, sáu viên, có một lần vận khí không tồi, mới lấy được tám viên, nhưng người lần đầu tiên đi vào Kính Nguyệt Hồ đã lấy được nhiều như vậy, ai, quá chênh lệch rồi.

- Vận khí, vận khí, may mắn mà thôi.

Lý Dương liền khiêm tốn nói nhưng trong lòng hẳn lại không phải là không có ác ý suy nghĩ “Nếu mà để Phong Đô Đại Đế biết được thực tế ta đã lấy được hai mươi viên Luân Hồi Châu, hơn nữa còn chỉ trong một phút đã lấy được, hẳn sẽ có biểu tình gì nhỉ?”

Đương nhiên Lý Dương không có dọa Phong Đô Đại Đế.

Sau chốc lát, từng người Thập Điện Diêm Vương đều đã đi lên. Luân Hồi Châu mà Thập Điện Diêm Vương lấy được lại không nhiều lắm, Tần Nghiễm Vương, Diêm La Vương công lực cao như thế cũng bắt quá mới chỉ được ba viên mà thôi, mấy người Tổng Đế Vương phần lớn được có một hai viên.

- Tầm Hoan vì sao còn chưa lên, thời gian một ngày sắp qua rồi!

Phong Đô Đại Đế có phần tức giận.

Tiến nhập Kính Nguyệt Hồ, thời gian hạn chế chỉ có một ngày, đó chính là quy củ qua vô số năm.

Thần thức của Lý Dương thực ra đã phát hiện dưới đáy hồ, Lý Tầm Hoan đang không ngừng tìm kiếm, đến lúc này rồi, Lý Tầm Hoan cũng chỉ tìm thấy một viên Luân Hồi Châu. Mất thấy thời gian một ngày sắp tới rồi, đột nhiên Lý Tầm Hoan phát hiện được một viên Luân Hồi Châu đang trôi nổi.

Bắt lấy viên Luân Hồi Châu thứ hai, Lý Tầm Hoan tuyệt không có lập tức đi lên, mà lại tiếp tục tìm kiếm chốc lát, đến khi thực sự tìm không được nữa, y mới phá nước mà ra.

- Tầm Hoan, tính toán thời gian của ngươi thật là chuẩn xác, nếu chậm thêm giây lát, có lẽ ngươi không ra được rồi.

Phong Đô Đại Đế lúc này mới cười nói. Nếu Lý Tầm Hoan không ra, hẳn cũng không cách gì tìm được, dẫu sao phạm vi bên dưới Kính Nguyệt Hồ rất lớn, hơn nữa lại không thể dùng thần thức, hẳn có xuống nước cũng tìm không ra Lý Tầm Hoan.

Lý Tầm Hoan cười tạ lỗi.

- Được rồi, mở Luân Hồi Huyết Tráo thôi.

Phong Đô Đại Đế lập tức ra mệnh lệnh. Thập Điện Diêm Vương lấy ra Luân Hồi Huyết Tinh, và giống như lúc vào, đầu tiên triệt tiêu Luân Hồi Huyết Tráo, đợi sau khi mọi người ra xong, lại khôi phục lại.

Mở ra Luân Hồi Huyết Tráo, Phong Đô Đại Đế liền một mình trở về Phong Đô thành, Thập Điện Diêm Vương cũng là tự mình trở về thành trì. Còn Lý Dương và Lý Tầm Hoan thì đi theo Tần Sơn vương đi đến Thái Sơn thành.

Ba người chân đạp mây, đàm luận với nhau.

- Sáu lần!

Tầm Hoan đạo hữu vận khí không phải tầm thường a. Tổng cộng chỉ có mười tòa thành trì, tra xét sáu lần cũng không tìm được, không biết tại Thái Sơn thành người có tìm được không.

Thái Sơn vương ha ha cười to nói.

Lý Tầm Hoan lạnh nhạt cười.

- Bất quá Lý Dương đạo hữu rất lợi hại. Giờ phút này đã đoạt được mười khóa Luân Hồi Châu, hơn nữa Tầm Hoan đạo hữu cũng đoạt được 2 khóa, cũng coi như đủ tất cả các thành trì.

Thái Sơn vương sợ hãi than, nhìn Lý Dương. Hiển nhiên, một lần đoạt được mười khóa Luân Hồi Châu thật sự là kỳ tích.

Lý Dương mỉm cười, lập tức hướng phía dưới nhìn, một tòa thành trì xuất hiện trong mắt.

- Đã tới Thái Sơn thành rồi!

Ba người liền đáp xuống, xuyên qua chín tầng mây cực từ lôi sát, tiến vào trong Thái Sơn thành.

402. Chương 51: Bi Tình

Màn đêm mờ mịt, bao la bát ngát, xa xôi phía chân trời là màn mây huyết hồng phiêu đảng, Thái Sơn Vương, Lý Dương, Lý Tầm Hoan ba người trực tiếp bay lên không trung, xuyên qua màn mây huyết hồng đó để đến Luân Hồi Kính phía trên.

Ba người đồng thời đứng trong hư không.

- Các người ai muốn tìm trước?

Thái Sơn Vương nhìn Lý Dương và Lý Tầm Hoan, cười hỏi.

Lý Dương và Lý Tầm Hoan nhìn nhau, hai người liền có quyết định. Dù sao Lý Tầm Hoan cũng là trưởng bối, Lý Dương làm sao đi trước? Huống chi bây giờ việc tìm người không phải vội vã nhất thời.

- Thái Sơn đạo hữu, bắt đầu đi, trước để Tầm Hoan chân nhân điều tra, dù sao Tầm Hoan chân nhân cũng đã tại Quỷ giới ngàn năm rồi.

Lý Dương hơi chút lui về phía sau nói, nếu Thái Sơn Vương vừa nghe Lý Dương nói liền gật đầu sau đó tiếp nhận Luân Hồi Châu từ Lý Tầm Hoan.

Dù là Quỷ giới, thực lực rất được xem trọng, trong mắt Thái Sơn Vương, Lý Dương so với Phong Đô Đại Đế còn muốn lợi hại hơn, trong lòng hắn lời nói Lý Dương tự nhiên trọng lượng cũng gia tăng.

Thái Sơn Vương sắc mặt trang trọng, lấy ra Luân Hồi Huyết Tinh, Luân Hồi Huyết Tinh quang mang nhập vào mặt trái Luân Hồi Kính.

- Mở!

Theo tiếng hét Thái Sơn Vương, mặt sau đen sì của Luân Hồi Kính bỗng phát ra quang mang rồi sau đó liền giống như một tấm rèm bị vạch ra, một mặt kính bóng loáng xuất hiện, Thái Sơn Vương rất nhanh chóng đem Luân Hồi Châu ném xuống.

Luân Hồi Châu va vào mặt kính, nhưng chưa kịp có tiếng động nào sinh ra thì nó đã bị thôn phệ vào trong rồi.

Lý Dương nhìn về phía Lý Tầm Hoan, thái gia gia của mình.

Lý Tầm Hoan khoe mắt có nếp nhăn, làm làm người trở nên có chút điểm tang thương, mỗi nếp nhăn có thể đại biểu cho nỗi bất hạnh, mỗi khổ nạn, lúc đầu nhân thân có không ít sinh cơ nhẹ màu xanh biếc so với quá khứ lơ mờ ko ít, trong lúc ấy, Thái Sơn Vương mở ra Luân Hồi Kính, Lý Tầm Hoan nhân thân phát ra một tia hy vọng.

- Hô!

Lý Tầm Hoan vọt về phía trước, liền hạ thân xuống phía trên mặt kính, Luân Hồi Kính phát ra ánh sáng màu trắng, ánh sáng ấy nhanh chóng bao phủ hoàn toàn Lý Tầm Hoan, ngoại nhân căn bản không thể biết bên trong phát sinh sự tình gì. Lý Dương cùng Thái Sơn Vương chỉ có thể tại phía trên đứng nhìn.

Lý Dương trong lòng cũng là yên lặng chờ đợi, chờ đợi chính thái gia gia của mình tìm được người yêu, ngàn năm qua, Lý Tầm Hoan kinh nghiệm chịu khổ nạn thật sự nhiều lắm, vô luận là ngàn năm chờ đợi, hay là cái chết của Anh Anh, Lý Tầm Hoan đã là một người đi tìm hạnh phúc cuộc sống.

Mọi hồi lâu.

Ánh sáng trắng dần dần tan đi, Lý Dương cùng Thái Sơn Vương lập tức nhìn lại kính diện. Dựa theo quy củ, nếu có người muốn tìm, Luân Hồi Kính tự nhiên sẽ đem hình ảnh người đó phát ra, nhưng giờ phút này Luân Hồi Kính quả thật không có một hình ảnh.

Lý Dương cùng Thái Sơn Vương nhất thời dừng lại.

Lý Dương cảm thấy trong tâm mình run rẩy.

- Tại sao? Tại sao lại như vậy?

Lý Dương chứng kiến hình ảnh đó đã không biết nói gì hơn. Có thể nói, hần giờ phút này một câu cũng không thể nói, có thể biết rằng trong lòng rất không ổn, phi thường không ổn.

Lý Dương trên mặt mang nụ cười đau khổ.

- Trời cao trêu người!

Thái Sơn Vương thở dài 1 tiếng

Tại Luân Hồi Kính, xuất hiện một bóng hình mang nụ cười mỹ lệ - đó là Anh Anh.

Lâm Thi Âm là Anh Anh.

Anh Anh là Lâm Thi Âm

Anh Anh quả nhiên là Lâm Thi Âm

Lúc đầu Anh Anh mất đi, có thể nghĩ là Lâm Thi Âm cùng Lý Tầm Hoan cùng một chỗ hạnh phúc, Lý Tầm Hoan sở dĩ không tiếp nhận Anh Anh cũng chỉ vì Lâm Thi Âm... nhưng sự thật chính là Anh Anh là Lâm Thi Âm chuyển thể đầu thai ở Quỷ giới.

Trời cao trêu người

Trời cao đùa người.

Lý Dương nhìn về chính mình thái gia gia Lý Tầm Hoan, giờ phút này hần không biết Lý Tầm Hoan rốt cuộc là tâm tình thế nào, hần tin tưởng nếu là hần gặp được đáp án này, có lẽ đã phát điên, giờ phút này Lý Tầm Hoan vẫn đứng ở Luân Hồi Kính, lẳng lặng nhắm mắt lại.

“Tầm Hoan đại ca, chúc người cùng Thi Âm tỷ tỷ hạnh phúc, có thể vì Tầm Hoan đại ca làm được chút chuyện nhỏ này, Anh Anh đã phi thường phi thường mãn nguyện.” Anh Anh câu nói cuối cùng đó lại hiển hiện trong đầu.

Lý Tầm Hoan không biết giờ phút này tâm tình như thế nào, hần chỉ thấy thiên địa lúc này đen tối, hần nhìn không thấy trời, không thấy đất, chỉ có hình ảnh cái chết của Anh Anh tươi cười, hần nghe được câu nói cuối cùng của Anh Anh.

Như vô thức, Lý Tầm Hoan vô lực quỵ xuống.

- Vì sao? Vì sao? Vì sao? Vì sao?

Lý Tầm Hoan giọng nói vô lực phát ra, nói trong vô thức, giờ khắc này như là trời đất cuồng quay, Lý Tầm Hoan không biết bản thân mình muốn gì, không thể biết chính mình tương lai có thể làm gì, hần chỉ cảm thấy rằng... hần đã không còn ý nghĩa gì trong cuộc sống.

Hần đã mất đi tương lai rồi.

Hận!

Hận trời oán đất.

- Vì cái gì!

Lý Tầm Hoan đột nhiên ngửa mặt lên trời kêu lên, giống như là một con sói bị thương cô độc tuyệt vọng, đã tuyệt vọng, hoàn toàn tuyệt vọng, âm thanh hần phát ra run rẩy, Lý Dương cùng Thái Sơn Vương có thể nhận thấy được sự xót xa trong lòng.

Nước mắt nam nhi không rơi dễ dàng, chỉ vì quá đau lòng mà thôi.

Màu huyết hồng, đỏ của nhân tâm chính là hàng lệ run rẩy từ khóe mắt chảy xuống, giọt nước mắt lạnh như băng rơi xuống nặng nề như vậy mà vỡ vụn.

Nhưng Lý Tầm Hoan lại không có một chút cảm giác nào, nhân thần mê man, chỉ là không ngừng tự hỏi “tại sao?” tựa như đang hỏi ông trời hay là đang hỏi bản thân mình.

Hắn không biết, vì cái gì, vì sao lại như thế.

Tại Phàm Nhân giới, Thi Âm mất đi đã làm hắn tuyệt vọng, rồi sau đó tiến vào Tu Chân giới, hắn biết có một nơi là Quỷ giới tồn tại, cho nên hắn một mực cố gắng, một mực phấn đấu, tại Tiên giới liễu mạng tu luyện, tại Quỷ giới có hết sức tìm biện pháp đi tìm Luân Hồi Châu.

Tuy nhiên,... Một ngàn năm nỗ lực, thế mà, thế mà lại là kết quả này đây.

Không thể dùng từ gì để hỏi ông trời.

Lý Tầm Hoan như khóc, như cười, như điên, như dại.

- Ha ha ha...

Lý Tầm Hoan ngửa mặt lên trời cười lớn, cười điên cuồng, nhìn xuống đất cũng cười, tiếng cười khan khan, cười khan khan, chỉ nghe được một tiếng thở dốc kịch liệt.

Ho khan!

Không ngừng ho, máu tươi từ miệng Lý Tầm Hoan không ngừng chảy ra ngoài, tựa như muốn ngăn cản y đang ho, nhưng mà y lại tiếp tục ho, trên mặt hắn lúc nào cũng như cười, mà là như đang khóc có thể do tâm đang quá đau khổ.

Lý Dương cùng Thái Sơn Vương nhìn thấy hết thấy, căn bản không biết làm gì là tốt.

Lý Dương vô phương tưởng tượng được, nếu hắn gặp phải chuyện này thì sao, hắn sẽ như thế nào? Hắn tin tưởng rằng sẽ không kém Lý Tầm Hoan bao nhiêu, tất cả kỳ vọng đều bị tiêu diệt hết, đáy lòng cũng hoàn toàn tuyệt vọng lúc đó... Có thể đó là hình ảnh của hắn.

Hắn sợ.

Dần dần, hết thấy trở lại bình thường.

Lý Tầm Hoan giữ gìn thi thể Anh Anh, Lý Tầm Hoan vốn định tìm được Lâm Thi Âm, cùng Lâm Thi Âm mai táng Anh Anh, vì để trước mộ phần cảm ơn nàng, nhưng là bây giờ, mắt của Lý Tầm Hoan dừng lại ở gương mặt của Anh Anh, hắn đang cười, nhưng là nụ cười khiến người ta đau buồn.

Anh Anh, không nghĩ ngươi đã ở bên ta ngàn năm, ta cũng nên thỏa mãn, duy nhất làm tiếc múôi chính là ... Đến bây giờ ta mới biết cô là Thi Âm, ta đã không nghĩ đến Anh Anh người.

Lý Tầm Hoan ôm Anh Anh thi thể bay đi, trực tiếp bay ra cửa Quỷ giới.

Lý Dương có chút lo lắng liền đi theo Lý Tầm Hoan nhưng bất kể là Lý Dương theo sau lưng, Lý Tầm Hoan vẫn phi hành không ngừng, nhằm phía trước mà phi hành, không ngừng phi hành, bay ra khỏi Thái Sơn Thành, tại Thái Sơn Thành, trong một ngôi làng nhỏ, Lý Tầm Hoan dừng lại đáp xuống ở phía đông của một ngôi nhà lá.

Thi Âm, về nhà thôi.

Lý Tầm Hoan nhẹ nhàng khe khẽ nói, lập tức trước mao ốc mở ra một phần mộ, thậm chí không ngừng tiêu hao công lực để ngưng tụ thành tinh thể hóa quan tài, để Anh Anh nằm vào trong đó.

Nửa canh giờ sau.

Lý Tầm Hoan lặng lẽ ngồi ở mộ đau khổ, từng ngụm, từng ngụm rượu như không có chút gì quyến niệm, không có mục tiêu, chỉ phẳng phất là uống rượu, uống đến biển cạn đá mòn.

Thái gia gia, Lý Dương đứng bên cạnh Lý Tầm Hoan, nhưng là chỉ liếc mắt nhìn Lý Dương rồi uống tiếp.

Lý Dương trong lòng run lên.

Đây là ánh mắt gì? Lý Tầm Hoan tự nhìn chính mắt mình, giống như nhìn không khí, hai đồng tử chưa có từng chút biến hóa, hắc ánh mắt căn bản là không chút tức giận, không khác gì người chết.

Thái gia gia, tỉnh lại đi, người còn có thân nhân! Lý Dương nhìn Lý Tầm Hoan, trong lòng lo lắng, ta không biết như thế nào khuyên bảo Lý Tầm Hoan, việc này đã như thế, chỉ là Tầm Hoan như thế nào mới hồi phục đây.

Chính là Lý Tầm Hoan cũng như vậy chẳng thèm ngó ngang hay nói gì cả... hắc căn bản là không để ý đến người chung quanh.

Lý Dương cười khổ.

Tự mình nếu như vậy tuyệt vọng, làm sao có thể chính mình hồi phục được? Lý Dương nghĩ tới nghĩ lui ko ra đáp án, khi đó tim hắc đã chết, không...

Trừ phi... Trừ phi Lâm Thi Âm sống lại.

“Sống lại?” Thế nào có thể sống lại, hồn phi phách tán, như thế nào có thể sống lại, ngay cả Đại Tôn cũng không có khả năng trừ phi là Hồng Quân đạo nhân hiểu được Hỗn Độn Đại La thiên đạo, ai cũng không biết hiểu được Hỗn Độn Đại La thiên đạo có thần thông thế nào, nói không chừng là có thể làm được! Lý Dương trong lòng chấn động.

Hỗn Độn Đại La thiên đạo, là chí cao trong đạo, chỉ có Hồng Quân đạo nhân duy nhất hiểu được, người khác không biết Hồng Quân đạo nhân thần thông rốt cuộc nào và bao nhiêu tuổi, mặc dù hồn phi phách tán liền chết thật sự ko thể nghi ngờ, chính là Hồng Quân đạo nhân có thể hay không cứu người sống lại cũng khó nói trước.

Nếu hiểu được Hỗn Độn Đại La thiên đạo có thể nói là để cho Anh Anh cô nương sống lại. Lý Dương bên cạnh Lý Tầm Hoan nhẹ nhàng nói.

Lý Tầm Hoan đang cầm bình rượu độ nhiên dừng lại thỉnh linh.

Dần dần, ánh mắt Lý Tầm Hoan từ ko chút sinh cơ bắt đầu xuất hiện quang thái nhẹ nhẹ, đột nhiên Lý Tầm Hoan đứng lên.

Hỗn Độn Đại La thiên đạo. Lý Tầm Hoan nhãn thần kiên định đứng lên.

Tuy Hỗn Độn Đại La thiên đạo cao không thể lường nhưng nếu tồn tại Hỗn Độn Đại La thiên đạo thì có thể hiểu được có thể thành công, dù rằng xác suất có thể thấp không thể tả, nhưng nếu Lý Tầm Hoan cũng là ngũ đức chi thân.

Lý Dương, đa tạ.

Lý Tầm Hoan một lần nữa bừng lên sinh ý, trong giờ phút này trong lòng cũng có một mục tiêu - hiểu được Hỗn Độn Đại La thiên đạo.

- Thái gia gia, mong người đừng quên, người còn có gia gia, có gia đình phụ thân, còn có Tinh Cực Tông rất nhiều đệ tử.

Lý Dương nhìn Lý Tầm Hoan thái gia gia cảm thấy rất thương tâm, hắc chỉ có thể an ủi như thế, có lẽ dùng thân tình để chính thái gia gia hoàn toàn cố gắng phấn đấu để sinh tồn.

- Ủ, ta biết rồi. Lý Tầm Hoan hít sâu một hơi, khóe miệng như có một nụ cười vô ý.

- Lý Dương ta đi đây, sẽ trở về Tiên giới, có lẽ người nói đúng, ta còn Tinh Cực Tông, còn Ảo Quang bọn họ.

Lý Tầm Hoan đối diện Lý Dương nói.

Lý Dương trong lòng có chút thoải mái.

Lý Tầm Hoan xoay người, trực tiếp đăng vân đi, Lý Dương thấy thân ảnh Lý Tầm Hoan cũng là nhất thời cũng nghĩ nhìn thấu được hình bóng Lý Tầm Hoan có chút tiêu điều.

Lý Tầm Hoan ra đi.

Dù là Phàm Nhân giới hay Quỷ giới, Lý Tầm Hoan vẫn cô độc, tịch mịch, hẳn là đau buồn, dù Lý Dương đã nói, nhưng chỉ là có thêm một tia hy vọng thôi.

Lý Tầm Hoan vẫn như trước đau khổ.

Hỗn Độn Đại La thiên đạo.

Có thể xem đó là hy vọng không? Lục giới vô số cao thủ muốn cố gắng, muốn trở thành Đại Tôn nhưng tự cổ chí kim có thể nói mấy người trở thành Đại Tôn, việc trở thành Đại Tôn nhưng thế đã rất gian nan khó khăn như thế nào lại nói đến Hỗn Độn Đại La thiên đạo.

Dù là Tiên giới Tam Thanh hay Ma giới tam tôn, dù là trời sinh chiếm ưu thế nhưng bọn hắn bắt quá đạt tới cảnh giới Đại Tôn.

Vô số năm qua, chỉ có từ hỗn độn sinh ra Hồng Quân đạo nhân cùng Bàn Cổ là hiểu được Hỗn Độn Đại La thiên đạo, Bàn Cổ chết, chỉ còn có Hồng Quân đạo nhân duy nhất, vô luận người nào tu luyện ra sao đều là không cách thành công.

Hiểu được Hỗn Độn Đại La thiên đạo, không phải cố gắng là thành công mà đó là do vận mệnh quyết định. Nhưng hẳn là cao thủ thoát khỏi vận mệnh, thực lực Hồng Quân đạo nhân như thế, quản lý các giới, thậm chí có thể cải biến vận mệnh con người.

Đạt tới trình độ đó, đã thoát khỏi vận mệnh, thoát khỏi trời đất.

Cảnh giới như thế, đâu phải cố gắng là thành công?

Hơn nữa Lý Tầm Hoan trong lòng mang chấp niệm, Anh Anh chết đi sẽ làm trong tim đau khổ, là chấp niệm vĩnh viễn của người đó, muốn trở thành Đại Tôn đã khó, nhưng so với Đại Tôn thì hiểu được Hỗn Độn Đại La thiên đạo còn khó hơn.

Khi Lý Tầm Hoan sinh ra chấp niệm như thế đã quyết định hẳn vĩnh viễn không có khả năng thành Đại Tôn, hà huống chỉ nói đến hiểu được Hỗn Độn Đại La thiên đạo.

Lý Tầm Hoan hay thậm chí Lý Dương cũng không biết...

Sự thật,... cho dù hiểu được Hỗn Độn Đại La thiên đạo cũng không có khả năng giúp một người hồn phi phách tán sống lại, nhưng Lý Tầm Hoan không biết, Lý Dương cũng không biết, hoặc có lẽ dù biết Lý Dương cũng không nói cho Lý Tầm Hoan.

Lý Dương cho dù cố gắng cũng không biết là... Kết cục đã hoàn toàn định sẵn!

403. Chương 52: Tiên Giới Phượng Linh Châu.

- Ba ngày, đã ba ngày không có nghĩ đến, vận khí của ta dĩ nhân cũng “tốt” đến như vậy.

Lý Dương giờ phút này dở khóc dở cười, suốt ba ngày Lý Dương liên tục dùng Luân Hồi Kính tìm tòi khắp mọi nơi, tuần tự phân biệt các thành trì, Diêm La Thành, Bình Đẳng Thành, Thái Sơn Thành, Đô Thị Thành, Biện Thành, lần lượt thám trắc, nhưng kết quả là các thành trì trong Luân Hồi Kính cũng không có tin tức của Khương Tuyết.

Hơn nữa, Lý Dương bắt đầu tìm trong ba tòa thành thị lớn nhất trong số chín thành lớn, nói cách khác... vận khí của Lý Dương thật sự quá “tốt”, dĩ nhiên cũng liên tục chín lần thất bại.

“nhất định là ở Chuyển Luân Thành.” Lý Dương trong mắt toát ra tinh quang.

Lúc này đây, tuyệt không có chuyện ngoài ý muốn, trong thập đại thành trì nhất định có một, nếu đã thất bại với chín thành, dám chắc thành thứ mười sẽ là thành thị tại Quỷ giới mà Khương Tuyết ở.

Giống như tia chớp, hoa phá trường không, trực tiếp hướng về Chuyển Luân Thành bay đi.

Không bao lâu, Lý Dương nhìn lại, trên mặt đất xuất hiện một thành thị thật lớn, đúng là Chuyển Luân Thành mà Lý Dương tìm kiếm.

- Thành thị thành thị...

Từng trận tiếng tim đập thành thành như tiếng sấm không ngừng vang lên bên tai, Lý Dương nhìn thành trì thật lớn, mắt tỏa sáng, giờ phút này, trống ngực kịch liệt phảng phất như muốn nhảy ra ngoài, trong lúc nhất thời tâm thần Lý Dương chấn động nhẹ.

“Tuyệt!” Lý Dương nhắm mắt lại, trong lúc nhất thời nhớ lại cảnh đêm khuya tuyết bay, nữ tử kia như thiên sứ xuất hiện, mình khi đó chỉ là một phạm nhân, mà Tuyết cũng là một phạm nhân.

Ngàn năm sau, mình đã trở thành đỉnh cấp cao thủ lục giới.

Nhưng so với cảm tình cất giấu ngàn năm trong lòng, công lực đề cao bất quá là điều kiện để tìm kiếm Tuyết mà thôi, đôi mắt có thể tìm kiếm Tuyết, tìm kiếm cảm tình thuần chân ở sâu trong nội tâm.

“Tuyệt, ta tới rồi.” Lý Dương nhắm mắt lại, thân thể rơi xuống rồi đột nhiên thân thể như một con trùng phủ.

Lý Dương cực tốc hạ xuống Chuyển Luân Thành, xuyên phá cửu thiên cực từ lôi sát tiến nhập vào Chuyển Luân Thành, tốc độ Lý Dương phi thường nhanh, không gian chấn động, Lý Dương dĩ nhiên cũng đã tới ngoài vương cung của Chuyển Luân Vương Chuyển Luân Thành.

Đứng ngoài vương cung, thủ vệ vương cung nhìn Lý Dương nghi hoặc.

- Chuyển Luân đạo hữu, Lý Dương cầu kiến, càng sớm càng tốt được không?

Lý Dương không chờ thủ vệ chuyển lời, trực tiếp dùng thần thức tìm được Chuyển Luân Vương, hơn nữa dùng thần thức truyền âm.

So với quá khứ không giống, giờ phút này thân phận Lý Dương cũng thay đổi, ở Kính Nguyệt Hồ đã giết Giang gia nhị trưởng lão, triển hiện ra lực lực cường đại, Phong Đô Đại Đế cùng với Thập Điện Diêm Vương cùng có chung thái độ đối với Lý Dương.

- Ha ha, nguyên lai là Lý Dương đạo hữu, đạo huynh đến chuyển lâu đầu thai sao.

Chuyển Luân Vương cười lớn đi ra, Lý Dương dùng thần thức chuyển âm có thoáng chốc, Chuyển Luân Vương dĩ nhiên từ trong vương cung đi ra, còn xưng hô Lý Dương là “đạo huynh”, kính ý với Lý Dương hoàn toàn có thể thấy được.

- Đạo huynh tới tiểu địa phương của ta, chẳng lẽ là... chín thành trước đều thất bại sao?

Chuyển Luân Vương vẻ mặt khó có thể tin, thập đại thành trí, mỗi thành trì đều có một phần mười khả năng, liên tục thất bại chín lần, tỷ lệ hết hết hết sức thấp.

Lý Dương cười xấu hổ:

- Ha ha, không sợ Chuyển Luân đạo hữu chê cười, lần này ta lục soát tin tức của người yêu tiểu hữu Lý Dương, qua Kính Nguyệt Hồ liên tiếp tra xét lục đại thành trí, đích xác đều thất bại, hơn nữa ngay từ đầu ta đã tra xét tam gia, cửu đại thành trí trước đó cũng không tra ra được.

Lý Dương cảm thấy vận khí của mình có chút đáng lo.

- Ách...

Chuyển Luân Vương trong lúc nhất thời ngạc nhiên, lập tức cười to nói:

- Ha ha, thất bại chín lần là thất bại, nói cách khác lần thứ mười dám chắc Lý Dương đạo huynh sẽ thành công, nếu không chúng ta phải đi vào cửa không gian lục soát?

Lý Dương đã rất khách sáo trực tiếp cười nói:

- Vậy phiền đạo hữu rồi.

- Ha ha, chuyện nhỏ, chuyện nhỏ, đạo huynh có chuyện ta Chuyển Luân Vương không thể không để ý.

Chuyển Luân Vương cười to, lập tức bay tới cửa không gian của Chuyển Luân Quỷ giới thành, Lý Dương đứng một bên Chuyển Luân Vương, trên mặt thoát nhìn bình tĩnh, nhưng trong mắt lộ ra vẻ kích động, cũng tiết lộ tâm tình hẩn.

Chỉ chớp lát, hai người đã vào cửa không gian thông đạo.

- Đạo huynh, mời.

Chuyển Luân Vương rất khách khí, nhường Lý Dương đi trước.

- Chuyển Luân đạo hữu, chúng ta đi vào thôi.

Lý Dương cùng Chuyển Luân Vương không có khiếm nhượng lẫn nhau, mỉm cười kéo tay Chuyển Luân Vương, hai người rất thân thiết sóng vai tiến vào thông đạo, đi tới cửa không gian.

Rất là quen thuộc, bầu trời với mây mù màu đỏ trên không khiến Lý Dương tâm tình có chút khẩn trương.

Lúc này đây, càng khẩn trương so với mấy lần trước, bởi vì Lý Dương biết, lúc này đây hẩn dám chắc có thể thành công, dám chắc có thể tìm được tin tức của Tuyết, vì ngày này, Lý Dương đã chịu không biết bao nhiêu đau khổ, kinh lịch không biết bao nhiêu hoạn nạn, hẩn có thể không khẩn trương kích động?

“Tuyết, chờ khi tìm được nàng, ta sẽ mang nàng hồi Ma giới, chúng ta cùng nhau sống, hai người chúng ta.” Lý Dương giờ phút này cũng nghĩ tới tương lai, nghĩ tới một khi mình tìm được Khương Tuyết, cuộc sống hạnh phúc sau này.

- Bái kiến bệ hạ.

Thủ vệ cửa vào không gian thấy Chuyển Luân Vương, bật người quỳ xuống cung kính nói.

Chuyển Luân Vương phát tay, nói:

- Các người tiếp tục làm việc của mình.

Sau đó nhìn về phía Lý Dương, Lý Dương giờ phút này cũng ngây ngốc dùng Luân Hồi Kính, Chuyển Luân Vương nhìn thoáng qua Luân Hồi Kính, lập tức nghĩ hoặc nói với Lý Dương:

- Đạo huynh, người vì sao chuyên chú nhìn vào Luân Hồi Kính như thế? Luân Hồi Kính chẳng lẽ cùng với Luân Hồi Kính của chín tòa thành khị không giống sao?

Lý Dương giờ phút này mới đột nhiên bình tĩnh.

Vừa rồi hẩn đang “chuyên chú nhìn Luân Hồi Kính”, hẩn vốn là thần du vật ngoại (không để ý bên ngoài), mộng giữa ban ngày về tương lai hạnh phúc của mình cùng Khương Tuyết.

- A a, nghĩ đến vài chuyện.

Lý Dương trên mặt có chút nóng lên, lúc này mới nói sang chuyện khác:

- Chuyển Luân đạo hữu, chúng ta bây giờ phải đi mở ra Luân Hồi Kính, bắt đầu tìm tòi.

- Tốt.

Chuyển Luân Vương không nghi ngờ, trực tiếp cùng Lý Dương bay lên cao, nhìn Luân Hồi Kính phía trên.

- Chuyển Luân đạo hữu, đây là Luân Hồi Châu.

Lý Dương đưa một viên châu cho Chuyển Luân Vương, rồi sau đó lẳng không mà đứng, lẳng lẳng nhìn Chuyển Luân Vương thi triển bí pháp. Quang mang màu đỏ từ ánh mắt bắn vào mặt kính trong suốt trên Luân Hồi Kính, mặt kính trong suốt hiện ra trước mắt.

Lý Dương lẳng lẳng nhìn.

Giờ khắc này, cảm giác rất là huyền diệu, Lý Dương trong lúc nhất thời phảng phất không nghe được thanh âm, con mắt hẩn chỉ có nhìn vào Luân Hồi Kính, đang lúc Luân Hồi Kính nhập vào luân hồi thì bạch sắc quang mao từ mắt bắn ra, Lý Dương động rồi.

Giống như lá rụng rơi xuống, Lý Dương nhẹ nhàng hạ xuống kính diện.

Quang mang màu trắng hoàn toàn bao bọc lấy Lý Dương, hết thấy đều quen thuộc, cũng là năng lượng thần thức tiến vào trong óc Lý Dương, cùng thần thức Lý Dương bắt đầu tiếp xúc, Lý Dương khẽ mở mắt.

“Khương Tuyết, người địa cầu, một ngàn một trăm năm trước chết đi, tại địa cầu, Trung Quốc, Thượng Hải.” Thần thức Lý Dương chậm rãi truyền lại tin tức, đồng thời hình ảnh của Khương Tuyết Lý Dương cũng dùng thần thức truyền đi, Tuyết cười, Tuyết khóc, Tuyết yêu kiều, mỗi một bộ dáng đều thật khắc sâu vào lòng Lý Dương, tất cả đều động lòng người, một bức ảnh liền hiện ra trong đầu.

Luân Hồi Kính cùng loại với năng lượng thần thức tiếp nhận tin tức, rồi sau đó Luân Hồi Kính bắt đầu chấn động...

Trước khi lục soát, trong lòng Lý Dương cảm thấy khẩn trương, hưng phấn, nhưng giờ phút này Lý Dương lòng tĩnh lặng, hết sức rõ ràng, lúc đầu mình còn đang ở An Toàn cục, Tuyết trong trí nhớ của hắn như thủy triều, hoàn toàn đang lên trong lòng.

- Dịch ca ca, ta đợi người.

Thanh âm quen thuộc không ngừng quanh quẩn trong đầu Lý Dương.

Hơn ba trăm ngày đêm, mỗi câu nói cuối cùng trong điện thoại, cũng là một ngày Khương Tuyết kiên định đợi, một ngày lại một ngày chờ đợi nàng vẫn một mực chờ...

“Tuyết, ta tới rồi.” Lý Dương trên mặt tươi cười thản nhiên.

“Tuyết, nàng có biết? Hôm nay ta cưới nàng, đáng tiếc, thật sự đáng tiếc, nàng tới Quỷ giới rồi, ta thật vô dụng, ta không cách nào tới Quỷ giới, thật sự quá vô dụng, ta không cách nào tới Quỷ giới, mặc dù tự sát, cũng lo lắng mình sẽ quên nàng, vô luận thế nào, ta không muốn quên nàng.”

“Ta một mực cố gắng, thật sự, ta một mực cố gắng, nhưng tổn hao ngàn năm thời gian, nàng có phải đã mệt mỏi chờ ta không?”

Lý Dương lặng lẽ nói trong lòng, trên mặt có vẻ tươi cười, phảng phất giờ phút này đang cùng với Khương Tuyết.

“Ta còn muốn nói với nàng, nói cho nàng tên thật của ta – Lý Dương. Đương nhiên, Mộc Dịch cũng là tên ta, ta quyết định, Mộc Dịch thành tên thật của ta.” Lý Dương đau lòng, nhưng vẻ mặt tươi cười lại xuất hiện trên mặt.

Luân Hồi Kính chấn động mạnh rồi đột nhiên đình chỉ, đồng thời một loại năng lượng thần thức, đột nhiên phát ra, bao trùm lục giới, tùy ý trực tiếp hướng Tiên giới, Tiên giới thập châu tam đảo, năng lượng bao trùm Phượng Linh Châu Lê Sơn...

Lý Dương đột nhiên chấn động trong lòng.

Luân Hồi Kính dùng năng lượng thần thức tiến vào đầu Lý Dương, cùng thần thức Lý Dương tiếp xúc, truyền lại hết thấy tin tức về Tuyết cho Lý Dương, thậm chí năng lượng thần thức còn mang theo thần thức của Lý Dương tới Tiên giới, để Lý Dương cảm nhận được khí tức của Tuyết.

Tiên giới trên Phượng Linh Châu Lê Sơn.

Tuyết hoa bay bay, một thân nường nữ tử mặc bạch y như cửu thiên huyền nữ đang trên không trung bay múa, giống như thanh bi phát ra, cùng một thân áo trắng hình thành tiên minh, tươi cười thuần chân...

“Tuyết, Tuyết, là Tuyết.” Lý Dương tâm thần chấn động, cả mặt hồng lên, giờ khắc này, con mắt hắn đã ướt, hắn hoàn toàn không cách nào kìm chế tâm tình mình, hắn hết sức chắc chắn đó là Tuyết, vô luận là khí chất, đó là cảm giác quen thuộc.

Đúng, làm cảm giác tâm linh rung động, chỉ có Tuyết, Lý Dương tin tưởng, chỉ có Tuyết mới có thể khiến hắn có cảm giác này.

Hốt nhiên, Lý Dương cảm nhận được năng lượng thần thức của Luân Hồi Kính quay trở lại, với thực lực của Lý Dương căn bản còn không cách nào dùng thần thức xuyên qua các giới, chỉ có Đại Tôn mới có thực lực đó, Lý Dương trong lòng luống cuống, năng lượng Luân Hồi Kính thu lại, hắn không thể thấy Tuyết nữa.

“Tuyết, ta sẽ rất nhanh tới tìm nàng, chờ ta nhé.” Chỉ kịp dùng thần thức truyền âm lại một câu nói, Luân Hồi Kính liền mang theo thần thức của Lý Dương về tới Chuyển Luân Thành.

Tiến giới thập châu tam đảo, Phương Linh Đảo, Lê Sơn, bên ngoài một tòa trúc ốc.

Lê Sơn Lão Mẫu ngồi trước một thân truyền đệ tử Bạch Tuyết, đứng trên tuyết, trong lúc nhất thời bỗng chết lặng.

“Là ai? Là ai mới dùng thần thức truyền âm?” Bạch Tuyết căn bản không biết rốt cuộc vừa rồi là ai truyền âm, hơn nữa nàng có thể nhận ra thanh âm là của một nam tử, thanh âm dĩ nhiên cũng khiến tâm linh nàng rung động.

Rung động từ sâu trong tâm linh.

- Tuyết sư muội, sao lại choáng váng?

Một nữ tử vận bạch ý cười cười đi tới.

- Tổ Trinh sư tỷ, vừa rồi ta cảm giác có ai đó truyền âm cho ta, nhưng lại là nam tử.

Bạch Tuyết đôi mi thanh tú tựa hồ rất nghi hoặc.

Bạch Tổ Trinh lắc đầu, cười khê nói:

- Người nha đầu ngốc này, người không biết chúng ta phía sau núi bị sư tôn bố hạ cấm chế sao? Tâm thần tu vi không bằng sư tôn thì căn bản không có khả năng dùng thần thức xuyên qua, người nói Tiên giới có mấy người có thần thức có thể cùng so bì với sư tôn? Nhưng là nam tử, người cho rằng Trần Nguyên đại tiên là cao thủ bậc này trên người sao?

- Nhưng mà... nhưng mà...

Bạch Tuyết muốn nói, nhưng nhất thời cũng không biết nói thế nào, đích xác thần thức có thể so bì với Lê Sơn Lão Mẫu cả Tiên giới chỉ có mấy người mà thôi, những người đó người nào không phải là nhân vật cao cao tại thượng, sao lại trên ta?

- Tốt rồi, đi, Tổ Tâm sư muội gọi chúng đi tham gia thịnh yến của nàng, đi.

Bạch Tổ Trinh cười kéo tay Bạch Tuyết, tới chỗ ở của bạch Tổ Tâm.

Cửa vào không gian cả Quỷ giới, trên Luân Hồi Kính, Lý Dương đang đứng trên Luân Hồi Kính, Luân Hồi Kính giờ phút này bạch quang tiêu tán, ngược lại trên mặt vẫn còn hình ảnh của Khương Tuyết.

Lý Dương đột nhiên mở mắt, trong mắt tràn ngập kích động cùng kinh hãi.

“Tuyết, ta rốt cục cũng tìm được nàng.” Thời khắc này, Lý Dương kích động không thôi, nhìn hình ảnh trên kính chậm rãi tiêu tán. Lý Dương cũng tràn ngập tin tưởng.

Ngàn năm nay đối với Lý Dương, nỗi khổ lớn nhất căn bản là không biết Khương Tuyết ở đâu, cũng không biết khí tức của Khương Tuyết, dù sao lúc đầu tại Nhân giới, Lý Dương bắt quả là một phạm nhân, căn bản không cách nào điều tra khí tức nguyên thần của người khác.

Vừa rồi Lý Dương phát hiện khí tức của Khương Tuyết, một khi tới Tiên giới liền dễ dàng tìm được.

Tiên giới, Tiên giới, Tiên giới!!!

Lý Dương trong lòng kích động không thôi, giờ khắc này, hắn thật sự muốn dù chết cũng phải đi tới Tiên giới, thần thức phát ra, trong nháy mắt bao trùm cả Quỷ giới, chỉ chớp lát liền phát hiện một không gian thông đạo đi thông Tiên giới.

404. Tập 12: Cực Điểm – Chương 1: Tam Tôn Tam Thanh

Ngẩng đầu là hỗn độn vô tận, Xi Vưu khoanh chân ngồi trên ngọc sàng, đột nhiên Xi Vưu nhú mày, phi thân bay lên, lẳng không đứng trên Thanh Tiêu Các, hướng về phía Thiên Hà nhìn lại, hai mắt tựa hồ xuyên thấu không gian.

Quỷ giới và Minh giới có Bắc Minh hải chia cắt.

Phật giới và Yêu giới có Khổ hải khôn cùng chia cắt.

Còn Tiên giới và Ma giới thì bị Thiên Hà chia cắt, Thiên Hà khác với Bắc Minh hải và Khổ hải, Bắc Minh hải và Khổ hải là vật chết, mặc dù vì diện tích rất lớn, nên cũng có những cơn sóng ngất trời, nhưng không cách nào so được với Thiên Hà.

Nguồn của Thiên Hà là Cửu Thiên ngân hà, Cửu Thiên ngân hà từ trên Cửu Thiên chảy xuống làm cho nước Thiên Hà thủy ngày một nhiều hơn, nơi sâu nhất trong Thiên Hà là Cửu U Vực. Cửu U Vực một khi vận chuyển, cho dù Thiên Hà nước chảy khôn cùng, cũng chỉ trong vài canh giờ hoàn toàn khô cạn.

- Còn bảy ngày, bảy ngày nữa Cửu U Vực này sẽ phát động rồi.

Trên mặt Xi Vưu xuất hiện vẻ vui mừng, với năng lực của hắn tự nhiên có thể phát hiện những lúc Cửu U Vực có diễn biến bất thường. Vô số năm qua, hắn đã tổng kết ra quy luật.

Một khi Cửu U Vực có năng lượng ba động, nói chính xác là bên trong Cửu U Vực bắt đầu từ từ chuyển động, thì trong bảy ngày sau, cả Cửu U Vực sẽ hoàn toàn bộc phát, nước Thiên Hà sẽ bị điên cuồng hút vào đó.

- Đại ca, Cửu U Vực bắt đầu sinh ra năng lượng ba động rồi, bảy ngày sau, sẽ điên cuồng thu nạp nước Thiên Hà rồi.

Một đại hán tóc xanh đột nhiên xuất hiện từ hư không, đứng bên cạnh Xi Vưu, trên mặt cũng có chút hưng phấn.

Chờ đợi bao năm tháng cũng cực kỳ nhàm chán. Tiên Ma chi chiến là sự tình được Ma giới Tam Tôn và Tiên giới Tam Thanh chờ mong nhất.

- Ha ha... rất cực cũng tới, một lần trước Thông Thiên dùng Tru Tiên kiếm trận đánh bị thương ta, lần này ta nhất định phải báo thù.

Một đại hán tóc đỏ như lửa cũng hiện lên, tóc hắn giống như ngọn lửa đang cháy bập bùng.

- Chúc Dung, hừ. Dám đốt tóc của bổn tôn, lần này ta không thể tha cho ngươi được.

Một đạo thanh âm lãnh ngạo vang lên chung quanh, hình ảnh một nam tử mày kiếm lạnh lùng xuất hiện trong không trung, lạnh lùng nhìn Chúc Dung.

Lúc trước hắn cũng ăn phải quả đắng của Chúc Dung.

Chúc Dung Đại Tôn ha ha cười to nói:

- Thông Thiên, ngươi tưởng rằng hỗn độn Hỏa Linh là chuyện chơi sao? Hừ, lần này ta đốt cho ngươi biến thành gà quay, khắc khắc...

Chúc Dung Đại Tôn cười cực kỳ kiêu ngạo, không hề cố kỵ gì.

- Sư đệ, hơi đâu mà nhiều lời với Chúc Dung hoang dã này, năm đó bị Tam Quang Thần Thủy của ta giáo huấn, hắn phỏng chừng đã quên rồi.

Một thanh âm nhả nhận vang lên. Lại một đạo hư ảnh xuất hiện, chính là một lão giả hiền lành với bộ tóc dài màu trắng bay tứ tán, trong lúc nói chuyện cũng có một ngữ khí trào phúng.

Chúc Dung nhất thời biến sắc.

Cộng Công bên cạnh lại cười nói:

- Nguyên Thủy, Tam Quang Thần Thủy, nhớ hồi đó Phệ Tâm trùng thôn phệ Lưu Ly bình của người, rồi cũng thôn phệ nốt cả Tam Quang Thần Thủy trong Lưu Ly. Tiếc quá, một Phệ Tâm trùng nho nhỏ mà thôn phệ mất bảo bối Lưu Ly bình của người.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa nghe xong, trên mặt hiện lên chút sát khí, hướng Xi Vưu nhìn lại.

Lúc trước Phệ Tâm trùng thôn phệ Lưu Ly bình, Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên muốn đuổi giết. Nhưng cuối cùng lại được Xi Vưu bảo vệ, Phệ Tâm trùng cũng thành một đại Ma Đế bên cạnh Xi Vưu. Chính là Thánh Chủ Lưu Ly của bộ tộc Phệ Tâm trùng.

Có Xi Vưu bảo vệ, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không làm gì được Phệ Tâm trùng kia.

- Ha ha, lần trước đánh nhau có thua có thắng, lần này nhất định phải một trận thư hùng.

Lại một hư ảnh xuất hiện giữa Thông Thiên giáo chủ và Nguyên Thủy Thiên Tôn, là một lão giả tóc đen nhánh, trong tay chống một cây quả trượng.

Xi Vưu cười lạnh nói:

- Có thua có thắng? Tựa hồ Lý Nhĩ người còn chưa hề thắng ta lần nào. Lão cầm quả trượng không vững kia? Còn muốn báo thù sao, ta nghĩ, người vĩnh viễn không có cơ hội đâu.

Lão Tử vốn luôn luôn tươi cười nhất thời xị mặt xuống

Chúc Dung và Cộng Công hai người đánh với Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ, mặc dù Nguyên Thủy Thiên Tôn hai người có hơi chiếm ưu thế. Nhưng tốt xấu bọn người Chúc Dung cũng có khi chiếm chút tiện nghi, nhưng Lão Tử qua bao nhiêu năm cho tới bây giờ cũng không thể dả thương nổi Xi Vưu.

Xi Vưu với thân thể Bàn Cổ quá mức cường hãn. Căn bản không thể gây thương tổn.

- Xi Vưu, chớ có kiêu ngạo, người đừng tưởng rằng ta không biết người đang nghĩ cái gì, Ma giới các người vừa sinh ra một nhân vật khó lường, rất có thể sẽ trở thành Đại Tôn, đáng tiếc... ta sớm đã có đối sách, người đừng mơ tưởng thực hiện được mưu kế.

Lão Tử Lý Nhĩ có vẻ đã tính trước.

Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ một bên cũng mỉm cười, rồi cũng nhân vì thế đắc ý không thôi.

Xi Vưu sắc mặt nhất thời lạnh xuống.

- Sao? Mưu kế của ta?

Xi Vưu cười lạnh nói, Cộng Công và Chúc Dung bên cạnh cũng nhìn về phía hư ảnh của ba người Lão Tử. Ma giới sắp xuất vị Đại Tôn thứ tư, đương nhiên là Lý Dương. Biểu hiện của Lý Dương vô luận trong Lôi Viêm Địa Ngục hay là Hỗn Độn Sơn đều làm cho người ta kinh dị, cũng làm cho ba người Xi Vưu càng thêm tin tưởng Lý Dương sẽ thành công.

- Hỗn Độn Sơn mở ra là một đại sự, ba người chúng ta sao lại không chú ý chứ. Hỗn Độn Sơn xuất hiện dị thường như vậy, chúng ta đương nhiên điều tra rành mạch. Thật không ngờ, Ma giới các người lại có nhân tài như thế.

Lão Tử cảm thán nói, nhưng không có chút lo lắng nào.

Ba người Xi Vưu nhất thời tỉnh ngộ.

Hỗn Độn Sơn mở ra là một đại sự, Lý Dương ngủ vùi trong đó một trăm mười năm, Tam Thanh Tiên giới biết được cũng chẳng có gì là lạ.

Xi Vưu khinh thường nói:

- Lý Dương chắc chắn có thể trở thành Đại Tôn, các người tưởng có khả năng ngăn cản hắn sao?

Chúc Dung cũng ha ha cười to nói:

- Trở thành Đại Tôn, đó là dựa vào tự thân tu luyện cảm ngộ, Lý Dương bản thân có ưu thế tiên thiên, nói vậy người cũng có thể đoán được, trong Hỗn Độn Sơn vượt qua một trăm một mươi năm, nguyên thần và linh hồn của Lý Dương nhất định do trời sanh, hẳn cũng sẽ trở thành Đại Tôn, các người cũng không có khả năng ngăn cản được.

Một người muốn trở thành Đại Tôn, là do bản thân hẳn, tự nhiên không phải ngoại lực có khả năng ngăn cản được. Bất quá... Xi Vưu trong lòng cũng hơi lo lắng, lo bọn Lão Tử tìm được tử huyết của Lý Dương.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đứng một bên mỉm cười:

- Đúng, việc linh hồn của hẳn là tiên thiên là điều tất nhiên, chúng ta tự nhiên không thể giết hẳn, nhưng... chúng ta không thể giết chết hẳn không có nghĩa là không thể ngăn cản hẳn trở thành Đại Tôn, may mắn chúng ta một mạch chú ý tới Lý Dương, hẳn đi Quỷ giới tìm kiếm một người tên là Khương Tuyết...

Nói đến đây, Nguyên Thủy Thiên Tôn ngừng lời không nói nữa.

Ba người Xi Vưu, Chúc Dung, Cộng Công đều biến sắc.

Tử huyết duy nhất của Lý Dương chính là Khương Tuyết, nếu ba người Lão Tử dùng Khương Tuyết làm con bài, nói không chừng cũng có thể làm cho Lý Dương không thể trở thành Đại Tôn.

- Quỷ giới là địa bàn của chúng ta, Lý Dương gây nên chuyện gì đều nằm trong lòng bàn tay chúng ta. Giả mạo người Quỷ giới, kiểm tra người yêu của hẳn ở nhân gian, xem cách hẳn tìm Tuyết là biết tình cảm sâu đậm đã xâm nhập vào linh hồn hẳn. Một khi chúng ta làm cho Lý Dương không gặp được Khương Tuyết...

Lão Tử thần tình rất đặc ý.

Sắc mặt ba người Xi Vưu hơi khó coi.

Lúc này Lão Tử Lý Nhĩ thoải mái vô cùng.

Vô số năm qua, hẳn bị Xi Vưu cho ăn quả đắng không biết bao nhiêu lần, luôn bị đè nặng. lần này hòa nhau một - một, đương nhiên hẳn hưng phấn vô cùng. Đặc biệt khi thấy vẻ mặt của Xi Vưu, hẳn càng cảm giác thoải mái hơn.

Thông Thiên giáo chủ cũng cười nói:

- Chấp niệm cản trở Lý Dương tu hành chính là tìm kiếm Khương Tuyết, một khi chúng ta không cho hẳn tìm thấy Khương Tuyết, trong lòng hẳn có một vết sẹo thật sâu. Há có thể cảm ngộ Thái Cực vô thượng đại viên mãn chi cảnh?

Đích xác, một khi trong lòng có sự lo lắng băn khoăn, cho dù có ưu thế là linh hồn tiên thiên bảo hộ cũng không có khả năng cảm ngộ được Thái Cực vô thượng đại viên mãn.

- Các người đơn giản chỉ cần giết Khương Tuyết không phải là giải quyết hết mọi việc sao.

Cộng Công lập tức cười lạnh nói.

Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ nhìn nhau, lập tức cũng lạnh lẽo cười khinh nhìn ba người Xi Vưu.

- Giết? Chúng ta sao lại phải nghe các người nói. Người cho chúng ta là đồ ngu cả sao. Nếu giết Khương Tuyết, Lý Dương thâm hãm trong cừu hận, một ngày nào đó hẳn giải thoát tình cảm của mình, ngược lại không còn vướng mắc trong lòng, lại sẽ trở thành Đại Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cười khinh khinh nói.

Lão Tử nhìn Xi Vưu, mỉm cười nói:

- Xi Vưu! Thấy đại chưa? Đáng tiếc, người thật vất vả mới phát hiện một người mới, nhưng hẳn không thể trở thành Đại Tôn được.

Lão Tử bọn họ cũng thông minh.

Giết Khương Tuyết, Lý Dương sẽ có hai trạng thái, một là thâm hãm trong cừu hận, như vậy sẽ không trở thành Đại Tôn, nhưng cũng có thể giải thoát tình cảm, trở thành Đại Tôn, đây không thể là việc mà bọn Lão Tử muốn.

- Giam Khương Tuyết lại. Để Lý Dương biết Khương Tuyết vẫn còn sống, nhưng lại không thể đoàn tụ với Khương Tuyết, để hắn chịu sự hành hạ như thế, hắn sẽ vĩnh viễn không thể có tâm tính thành thực, đạt tới cảnh giới vô thượng đại viên mãn.

Lão Tử rất tự tin, rồi nói tiếp:

- Hai vị sư đệ, chúng ta đi.

Xi Vưu cười lạnh nói:

- Cho dù không có Lý Dương, các người Tiên giới Tam Thanh cũng đừng mơ tưởng có thể áp chế được chúng ta. Hơn nữa, linh hồn Lý Dương là tiên thiên khó lường, cho dù không thành Đại Tôn được, cũng có thể trở thành đệ nhất nhân trong lục giới chỉ dưới Đại Tôn, các người dựa vào cái gì ngăn trở hắn và Khương Tuyết đoàn tụ, đừng quên Ma giới Tam Tôn chúng ta và Tiên giới Tam Thanh các người trước giờ vẫn kìm chế lẫn nhau, bọn các người không ai có thể ngăn trở nổi Lý Dương khi hắn điên cuồng!

Trong lòng Chúc Dung và Cộng Công nhất thời cũng thở phào.

Ma giới Tam Tôn và Tiên giới Tam Thanh mãi đánh nhau, ai ngăn cản được Lý Dương? Đây mới là chìa khóa.

- Hừ, đừng đắc ý, nếu thật sự không có biện pháp thì... sư đệ.

Lão Tử nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn:

- Sư đệ, người có thể đem Thái Cực Phù Ấn ra để kết hợp với Thái Cực đồ của ta không?

Vừa nghe xong, ba người Xi Vưu nhất thời sắc mặt đại biến.

Thái Cực đồ chính là đệ nhị thần khí của Lão Tử, gần bằng với căn quả thượng kia, đương nhiên đó là nếu so về lực công kích. Còn trên thực tế Thái Cực đồ bao dung vạn tượng, có cả ngũ hành, chứa đựng thiên địa thần thông khó lường, là loại thần khí cao nhất.

Thái Cực Phù Ấn của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng tương đương với một kiện thần khí khó lường. Thái Cực Phù Ấn có thể chống đỡ tất cả các năng lượng pháp thuật công kích. Nhưng nguy hiểm hơn là một khi Thái Cực Phù Ấn và Thái Cực đồ hết hợp sử dụng, thì...

Nghĩ đến cảnh đó, Ma giới Tam Tôn trong lòng đều cảm thấy không ổn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn mỉm cười nói:

- Đại sư huynh ngay cả Thái Cực đồ mà cũng đưa ra, ta há có thể hẹp hòi, đây là Thái Cực Phù Ấn.

Lão Tử vừa nghe xong, nhất thời thần tình cực kỳ sáng khoái, nhìn Xi Vưu liếc mắt, nói luôn:

- Hai vị sư đệ, chúng ta đi, bảy ngày sau sẽ là đại chiến rồi, chúng ta cần phải hảo hảo chuẩn bị... chuẩn bị.

Nói rồi, hư ảnh của ba người liền tiêu tan.

Ba người Lão Tử bất quá vận dụng thần thông huyền hóa thân hình thành hư ảnh thôi, chân thân chính thức vẫn còn ở Tiên giới như trước.

- Ba tên gia hỏa này.

Xi Vưu lạnh nhạt nói.

- Đại ca, một khi bọn họ thật sự sử dụng Thái Cực đồ và Thái Cực Phù Ấn, nếu Lý Dương tiểu huynh đệ muốn phá có lẽ gặp chút khó khăn đó.

Cộng Công nhủ thầm nói, Chúc Dung một bên cũng nghĩ không ra biện pháp gì.

Xi Vưu lúc này truyền âm vào tai hai người.

Vừa nghe Xi Vưu nói xong, Cộng Công và Chúc Dung nhất thời vui như bắt được của quý.

- Bất quá... làm như vậy có được không?

Cộng Công và Chúc Dung nghi hoặc hỏi.

- Đừng lo lắng, tất cả ta tự có tính toán. Hừ, nếu thật sự không thành công, ta sẽ để cho chúng biết... lực công kích của thân thể Bàn Cổ mạnh như thế nào. Hừ, Thái Cực đồ, một mảnh vải rách mà thôi.” Xi Vưu trên người khí phách lẫm liệt.

Bàn Cổ và Hồng Quân Đạo Nhân cùng một cấp bậc, thân thể Bàn Cổ mạnh tới mức đạt tới trình độ nào, ngoại nhân đích thực không biết, cũng chỉ có Xi Vưu mới biết thôi.

Với lực lượng tuyệt đối như thế, pháp thuật cấm chế gì gì đó đều là đồ phế thải!

Đây là niềm tin của Xi Vưu.

- Đại ca đúng nói, chọc giận chúng ta, dù liều thân bị thương cũng muốn giúp Lý Dương tiểu huynh đệ một phen, dù sao hắn có thể chính là vị Đại Tôn thứ tư trong tương lai của Ma giới chúng ta.

Chúc Dung ha ha cười lớn:

- Đợi đến Lý Dương trở thành Đại Tôn, chúng ta có thể tận tình “dày xéo” đám Tiên giới Tam Thanh rồi.

Trên mặt ba người Xi Vưu đều vui vẻ.

Đạo cao một thước, ma cao một trượng mà!

Đột nhiên Xi Vưu biến sắc.

- Lý Dương này đúng là gan lớn, giả mạo được một lần lại tính giả mạo thêm một lần nữa. Bộ tưởng rằng không ai biết hắn là ai chắc, lại còn muốn đi Tiên giới nữa. Chỉ bằng thực lực bây giờ của hắn, nếu bị Tiên giới Tam Thanh bắt được, đảm bảo hắn chẳng có chút lực hoàn thủ nào.

Xi Vưu nổi giận mắng.

Từ khi Lý Dương đi Quỷ giới, Xi Vưu vẫn một mạch chú ý tới Tiên giới Tam Thanh, hắn lo lắng nhất là Tiên giới Tam Thanh bắt được Lý Dương. Mặc dù vì Lý Dương có nguyên thần linh hồn tiên thiên khó lường, Tiên giới Tam Thanh không thể giết Lý Dương được, nhưng hoàn toàn có thể giam cầm Lý Dương.

Phỏng chừng Tiên giới Tam Thanh cũng biết Xi Vưu rất chú ý, cũng một mạch không hề ra tay. Nhưng một khi Lý Dương đi Tiên giới, thì sự việc sẽ rất khó lường.

Tiên giới Tam Thanh và Ma giới Tam Tôn đã quy định, nếu không xảy ra chiến tranh thì không được đến lãnh thổ của đối phương.

- Nhị đệ, Tam đệ, ta nghĩ... chúng ta cũng nên bắt đầu cho Lý Dương tiến vào địa phương kia.

Xi Vưu cười nói, Cộng Công và Chúc Dung hơi kinh hãi, lập tức ngẫm nghĩ, rồi cũng cười, khẽ gật đầu.

- Ta phải đi Quỷ giới ngăn Lý Dương lại, nếu Lý Dương tiểu tử đi Tiên giới, lại bị ràng buộc bởi quy định kia, ta không thể đi Tiên giới được.

Xi Vưu cười, lập tức thân hình lóe lên, liền hư không tiêu thất không thấy đâu nữa.

405. Chương 2: Thánh Địa Phúc Địa

Thấy bích hồ, mắt Lý Dương đột nhiên sáng ngời.

“Nửa ngày, là có thể thông qua không gian thông đạo này, nửa ngày là có thể thấy Tuyết rồi.” Lý Dương trong lòng rất kích động, rồi lại chùng xuống. Trên thực tế từ đáy lòng Lý Dương cũng nghĩ tới việc nếu Tiên giới Tam Thanh tìm hấn gây phiền toái, thì quả có thể rất nguy hiểm.

Nhưng Lý Dương từ đáy lòng vẫn hi vọng.

“Tiên giới Tam Thanh là nhân vật cấp bậc Đại Tôn, ai hơi đâu rảnh rỗi mà tới tìm ta gây phiền toái chứ. Ta đến Tiên giới chỉ cần tìm được Tuyết là sẽ mang theo Tuyết về Ma giới ngay, cũng không ở lại lâu lắm. Nói vậy chắc sẽ không phát sinh đại sự gì.” Lý Dương tự ta an ủi.

Mặc dù trong lòng biết nguy hiểm, nhưng việc tìm Tuyết làm cho Lý Dương sẵn sàng dấn thân vào chốn nguy hiểm như trước.

Bích hồ phẳng lặng, Lý Dương hạ xuống cực nhanh trên bờ bích hồ, cuốn lên một trận gió nhẹ, làm mặt hồ trong như gương gợn lên những làn sóng lăn tăn, rồi cứ thế lan truyền đi khắp hồ. Ánh mắt Lý Dương lại hoàn toàn chăm chú nhìn vào một thông đạo ở rìa không gian cách đó không xa.

Lập tức Lý Dương liền bước tới hướng về phía không gian thông đạo, trong mắt cũng lóe lên nhiều tia hưng phấn.

- Lý Dương!

Đột nhiên một thanh âm quen thuộc vang lên bên tai. Lý Dương không tự kìm hãm được ngoái lại nhìn, thấy người mới đến, trong lòng Lý Dương cũng máy động, gật đầu hành lễ nói:

- Chào Xi Vưu đại ca, không biết Xi Vưu đại ca đi lại Quỷ giới tìm ta có sự tình trọng yếu gì thế?

- Tiểu tử ngươi còn hỏi nữa?

Sắc mặt Xi Vưu hơi khó coi, vung tay lên, một khối cự thạch bay ra, rồi hình thành hai thạch y. Hai khối đá phân biệt bay tới phía sau hai người, sau đó Xi Vưu liền tự mình ngồi xuống, rồi lạnh lùng hỏi:

- Lý Dương, có phải ngươi định đi Tiên giới?

- Dạ!

Lý Dương cũng ngồi xuống, trực tiếp nói luôn với vẻ vô tội. Lý Dương lại hỏi: “Xi Vưu đại ca, ngươi tới có phải là muốn ngăn trở ta đi Tiên giới?”

Xi Vưu nhìn nhìn Lý Dương, hồi lâu sau mới bất lực lắc đầu nói:

- Lý Dương huynh đệ, thật sự quá can đảm. Tiên giới là đại bản doanh của Tiên giới Tam Thanh, ngươi đi tới đó là muốn chết? Thôi, bây giờ mau theo ta về Ma giới đi, đã tìm được tin tức của Khương Tuyết là đủ rồi.

Nói rồi Xi Vưu liền đứng lên.

Lý Dương nhè nhẹ lắc lắc đầu, ánh mắt cũng rất kiên định, lập tức ngẩng đầu nhìn Xi Vưu nói:

- Xi Vưu đại ca, ta đã điều tra ra Tuyết hiện ở Tiên giới Phượng Linh Châu, vô luận làm sao ta cũng phải tìm được nàng, vô luận như thế nào!

Xi Vưu tức giận cười:

- Tính tình quật cường, ngươi đi Tiên giới không phải muốn chết sao? Ta nói thật cho ngươi biết, Tiên giới Tam Thanh đã rất chú ý ngươi rồi. Nếu không phải bởi vì ta, bọn họ sớm đã tới Quỷ giới bắt ngươi từ lâu.

Lý Dương vừa nghe xong trong lòng vui vẻ.

Nếu có Xi Vưu chắn chắn, cho dù mình tới Tiên giới, Tiên giới Tam Thanh hấn là cũng không dám động tới mình, với tốc độ của mình, đi Tiên giới Phượng Linh Châu tìm được Tuyết nhiều nhất nửa ngày công phu, thời gian quả là rất ngắn

- Cảm ơn Xi Vưu đại ca.

Lý Dương liền nói ngay:

- Đã có Xi Vưu đại ca uy hiếp bọn họ, nói vậy ta đi Tiên giới chắc bọn họ cũng không dám động thủ? Xi Vưu đại ca xin yên tâm, ta chỉ cần một ngày là có thể tới Phượng Linh Châu, rồi sau đó sẽ trực tiếp về Ma giới.

- Hồ đồ!

Xi Vưu đột nhiên quát:

- Người biết cái gì? Chúng ta Ma giới Tam Tôn và Tiên giới Tam Thanh sớm đã có ước định, nếu không phải trong thời kì chiến tranh, hai bên không được đến lãnh thổ của đối phương, nói cách khác ta là không được tiến vào Tiên giới. Người nếu muốn đi Tiên giới, coi như mặc cho bọn Tiên giới Tam Thanh chà đạp. Bây giờ mà người đi, chẳng những không thấy được Khương Tuyết của người, mà lại còn có thể bị bắt nữa.

“Nếu không phải trong thời kì chiến tranh, hai bên không được đến lãnh thổ của đối phương?” Lý Dương thân hình chấn động, trong lòng cũng đột nhiên như rơi xuống vực sâu. Hắn đương nhiên hiểu Xi Vưu ý muốn nói gì. Nói cách khác mình đi Tiên giới, Tiên giới Tam Thanh cho dù bắt giết mình, cũng không cần phải sợ Xi Vưu. Nếu thực sự Tiên giới Tam Thanh muốn ra tay, mình có thể làm gì được bây giờ?

Bị bắt thì không sao, nhưng căn bản không thể gặp lại Tuyết?

- Chẳng lẽ ta không thể đi Tiên giới tìm kiếm Tuyết?

Trên mặt Lý Dương có chút khổ sở, trải qua thiên tân vạn khổ rốt cục mới biết được tin tức về Tuyết, nhưng bây giờ mình cũng không đi Tiên giới được. Điều này chẳng khác gì đem một bát cơm thật ngon đặt trước mặt một người đói sắp chết, nhưng vô luận làm sao cũng không cho người đói này ăn.

Nói như thế, thực sự nếu so với việc Lý Dương không biết tin tức về Tuyết có lẽ còn thống khổ hơn gấp bội.

- Cũng không phải không có biện pháp.

Xi Vưu cười nói, trong lòng thầm than “Nhìn vẻ mặt Lý Dương, Khương Tuyết này đúng là có ảnh hưởng tới hắn quá lớn, lần này mưu kế của Lý Nhĩ cũng cao tay, làm cho Lý Dương không gặp được Khương Tuyết, phỏng chừng Lý Dương đúng là không thể đạt tới cảnh giới đại viên mãn.”

- Biện pháp gì?

Mắt Lý Dương tỏa sáng, nhìn chăm chăm vào Xi Vưu, giống như người sắp chết đuối vớ được cọc.

Xi Vưu cười nói:

- Đúng, một khi người đi Tiên giới, Tiên giới Tam Thanh khẳng định sẽ đối phó với người, nhưng... trong khi Tiên Ma đại chiến, ta Ma giới Tam Tôn sẽ cùng Tiên giới Tam Thanh đánh nhau một phen, trong khi đó người có thể đi Tiên giới, Tiên giới Tam Thanh đánh với ba người chúng ta, nên cũng không có thời gian quản người.

Lý Dương nhất thời mừng rỡ.

Xi Vưu lại tiếp tục nói:

- Cho dù trong quá trình đại chiến, Tiên giới Tam Thanh có thể dùng phương pháp thuận di li khai chiến trường để đối phó với người, nhưng Ma giới Tam Tôn chúng ta cũng có thể giúp người được. Dù sao quy định nếu không phải trong thời kì chiến tranh, hai bên không được đến lãnh thổ của đối phương, nên trong khi Tiên Ma đại chiến, Ma giới Tam Tôn chúng ta hoàn toàn có thể tiến vào Tiên giới.

Trong lòng Lý Dương nhất thời thoải mái hơn.

Một khi Tiên Ma đại chiến bắt đầu, Ma giới Tam Tôn có thể trợ giúp mình, hơn nữa với tứ đại bổn nguyên năng lượng của mình, tin rằng tìm được Tuyết cũng không phải việc khó.

Đột nhiên, nụ cười trên mặt Lý Dương tắt lịm.

- Xi Vưu đại ca.

Lý Dương ánh mắt hướng về Xi Vưu, có vẻ hơi thống khổ.

- Sao vậy?

Xi Vưu nhìn về mặt Lý Dương như thế, lúc này nghi hoặc hỏi.

Lý Dương cười khổ nói:

- Theo ta được biết, Tiên Ma đại chiến này phải đợi khi Thiên Hà khô cạn mới bắt đầu, hơn nữa chỉ có thời gian một năm. Nhưng Thiên Hà một ức năm mới khô cạn một lần, hơn nữa không phải thập phần chính xác là một ức năm. Có đôi khi sớm một ngàn năm, có đôi khi chậm một ngàn năm, mặc dù khoảng cách giữa hai lần Thiên Hà khô cạn là một ức năm, nhưng ai biết Thiên Hà này rốt cuộc khi nào thì khô cạn chứ? Nói không chừng còn cả ngàn năm nữa. Vậy thì...

Lý Dương trong lòng bất lực, việc chậm trễ một ngàn năm trước đã làm cho Lý Dương khó chịu như thế, nếu nói phải đợi thêm vài ngàn năm nữa, Lý Dương cũng không biết mấy ngàn năm này mình làm sao chịu được.

- Ha ha ...

Xi Vưu nhìn về mặt Lý Dương, nhất thời ngửa mặt lên trời cười lớn.

- Vài ngàn năm, chà, Xi Vưu đại ca, việc này có gì buồn cười đâu?

Lý Dương cười khổ nói.

- Lý Dương, ta nói cho người nghe, bảy ngày nữa, Thiên Hà sẽ khô cạn. Tiên Ma đại chiến cũng sắp bắt đầu rồi, ha ha, cần bản không cần đợi vài ngàn năm đâu.

Xi Vưu cười to nói, vừa nghĩ đến về mặt Lý Dương vừa rồi, Xi Vưu không kìm hãm được lại cười lên.

- Bảy ngày?

Lý Dương mở to hai mắt nhìn, trên mặt vẻ mặt kích động hưng phấn. Rồi lại có vẻ nửa tin nửa ngờ.

- Lý Dương huynh đệ, Xi Vưu sao có thể lừa người? Bảy ngày sau, người sẽ biết thôi.

Xi Vưu nói chuyện với Lý Dương cũng không có chút ngạo khí nào, cho dù thân là Đại Tôn, cũng phải có những bằng hữu cùng cấp bậc, nếu không không phải quá cô độc nhàm chán sao?

- Bảy ngày, được. Bảy ngày thì bảy ngày.

Trong lòng Lý Dương chốc lát liền bỏ qua hết mọi lo lắng.

Mình bây giờ chỉ có hai lựa chọn, một là cứ xông thẳng vào Tiên giới, sau đó có thể bị Tiên giới Tam Thanh bắt được, vĩnh viễn không thấy được Khương Tuyết. Lựa chọn thứ hai là cùng Xi Vưu về Ma giới, rồi trong khi Tiên Ma đại chiến nhân cơ hội tiến vào.

Hai lựa chọn, Lý Dương tự nhiên biết phải chọn cách nào.

- Tốt lắm. Bây giờ theo ta về Ma giới, ta còn muốn dẫn người đi một chỗ nữa, địa phương này chỉ có Ma giới Tam Tôn chúng ta đi tới được, những người khác trước nay không ai tới đó bao giờ, mà cũng không có tư cách đi vào.

Xi Vưu cười đứng lên.

- Nơi nào?

Lý Dương trong lòng thất kinh, địa phương mà chỉ có Ma giới Tam Tôn mới tới được, hơn nữa những người khác không có tư cách đến đó.

- Theo ta đi là biết thôi.

Xi Vưu nắm tay Lý Dương, rồi triển khai phương pháp thuận di, trong nháy mắt biến mất khỏi bờ Bích hồ.

Thuận di, là một đại thần thông, chỉ có đạt tới một độ thâm sâu về cảm ngộ thiên đạo mới có thể lĩnh ngộ được, Côn Bằng Yêu Đế cũng có thể thi triển, chỉ là khoảng cách khá gần, còn Xi Vưu thì có thể trong nháy mắt xuất hiện ở bất kỳ nơi nào trong lục giới, chênh lệch giữa hai người không thể nói hết.

Trên Thiên Hà.

Mây đen dường như hạ thấp xuống, từng đạo điện quang từ trên những tầng mây đen lóe ra, soi rọi cả bầu trời biến thành màu hồng kinh dị.

Từng cơn cuồng phong, sóng thét gió gào, mãnh liệt mệnh mông, nước Thiên Hà không ngừng sôi trào, thậm chí còn có những cơn sóng cao vài trăm thước, đột nhiên đổ sập xuống, đến cả những nham thạch ở hai bên bờ cũng có thể bị đánh nát, một vùng hôn thiên ám địa, Thiên Hà cuồng bạo kinh người.

Bầu trời Thiên Hà, có hai người lửng không mà đứng, một đại hán tóc đỏ, một đại hán tóc xanh. Trong nháy mắt, hai người từ khác từ hư không xuất hiện bên cạnh hai người này.

- Đại ca đem Lý Dương huynh đệ đến rồi à.

Chúc Dung vừa thấy Xi Vưu và Lý Dương, nhất thời cười nói.

Phía dưới gió thét sóng gào, cũng căn bản không thể xâm nhập đến bên cạnh bốn người, bốn người tự nhiên không xem mọi việc xung quanh vào đâu, chỉ thân thiết nói chuyện với nhau.

- Ra mắt hai vị Đại Tôn.

Lý Dương lúc này hành lễ nói.

Xi Vưu cũng nói:

- Lý Dương, sau này không cần quá mức khách khí, gọi bọn hấn là hai vị đại ca được rồi.

- Cái này ...

Lý Dương kinh ngạc.

Cộng Công vỗ vai Lý Dương nói:

- Lý Dương huynh đệ, không cần khách khí, xông vào Lôi Viêm địa Ngục, tiến vào hạch tâm không gian của Hỗn Độn Sơn, hơn nữa theo như phán định của Xi Vưu đại ca, ngươi có tiên thiên linh hồn, phỏng chừng cùng một cấp bậc với Hỗn độn Ngũ Hành Chi Linh. Nói trắng ra, Lý Dương huynh đệ ngươi sẽ trở thành vị Đại Tôn thứ tư của Ma giới, đã là như vậy, còn khách khí làm gì nữa?

Lý Dương sửng sốt, rồi cũng cười lên:

- Ra mắt Chúc Dung đại ca, Cộng Công đại ca.

Lý Dương không sợ hãi chút nào, hấn sớm đã biết mình có đặc thù, hơn nữa thần thức của mình lại có thể nhìn xuyên hư thật của Đại Tôn, nói tương lai mình có thể trở thành Đại Tôn, trong lòng Lý Dương căn bản không hề nghi ngờ.

Thậm chí trong lòng Lý Dương còn có một ý nghĩ còn kinh khủng hơn....

Tứ đại lôi điện bốn nguyên, mỗi một cái đã không kém gì Đại Tôn, một mình mình có đến bốn. Hơn nữa thần thức lợi hại kinh người. Nói không chừng mình còn lợi hại hơn cả Xi Vưu bọn họ.

Không phải không nghĩ, mà là không dám nghĩ!

Trong lòng vô số người tu đạo, thậm chí còn cả trong lòng các Đại Tôn, Hồng Quân Đạo Nhân là chí cao, tuyệt đối phải kính ngưỡng, vô luận là Đại Tôn nào, khi nhìn thấy Hồng Quân Đạo Nhân, đều phải cung kính gọi một tiếng “sư phụ”.

Lý Dương cũng không dám nghĩ, cho dù lỡ có ý nghĩ này trong đầu, hấn cũng cấm mình nghĩ.

Hấn thấy, mình có thể trở thành tương lai đệ nhất Đại Tôn trong lục giới, kia là một phán đoán phi thường điên cuồng phi thường kinh khủng rồi.

- Lý Dương huynh đệ, lần này chúng ta ba người tụ tập tại đây, là muốn đưa ngươi đi tới một chỗ gọi là - Thánh Địa Phúc Địa trong Ma giới.

Xi Vưu mỉm cười công bố đáp án, Cộng Công và Chúc Dung bên cạnh cũng mỉm cười nhìn Lý Dương.

“Ma giới Thánh Địa Phúc Địa?” Lý Dương trong lòng run lên, đã có thể được gọi là “thánh địa”, khẳng định là một địa phương khó lường, hơn nữa chỉ có ba vị Đại Tôn mới được tới, những người khác căn bản không có tư cách, có thể tưởng tượng được địa phương này thần bí ra sao.

- Đúng, Thánh Địa Phúc Địa trong Ma giới chính là trọng bảo, vô luận là Ma Thần Lục Tuyệt của ta, cũng như Ma Thần Lục Tuyệt của Chúc Dung và Cộng Công, đều là cảm ngộ từ trong Phúc Địa mà ra.

Xi Vưu cười nói.

Lý Dương nhất thời mơ tưởng.

Lúc trước Hạng Vũ từng nói qua với hắn, ba vị Ma giới Đại Tôn mới có thể đi Ma giới Thánh Địa Phúc Địa, cảm ngộ Ma Thần Lục Tuyệt ở trong đó. Ma Thần Lục Tuyệt mà mình được học bất quá là cảm ngộ của Xi Vưu mà thôi, Chúc Dung và Cộng Công cũng có Ma Thần Lục Tuyệt của riêng mình, cũng tự lĩnh ngộ ở trong đó, còn nguyên bản Ma Thần Lục Tuyệt rốt cuộc là cái gì đây?

- Trong Thánh Địa Phúc Địa cực kỳ thần diệu, bốn tuyệt đầu của Ma Thần Lục Tuyệt là Xuyên Vân Toa Vụ, Như Phong Tự Bế, Đoạn Xuyên Phân Hải, Phá Sơn Liệt Không thì tương tự nhau, nhưng đệ ngũ tuyệt và đệ lục tuyệt thì lại có bất đồng. Lý Dương, nếu người sáng chế ra đệ ngũ tuyệt của riêng người và đệ lục tuyệt, cũng coi như đã sáng chế Ma Thần Lục Tuyệt cho riêng mình, người lúc đó sẽ là Đại Tôn rồi.

Xi Vưu nói nghiêm túc.

Ma Thần Lục Tuyệt Thâm ảo nhất uy lực lớn nhất là đệ ngũ tuyệt và đệ lục tuyệt, ba vị Đại Tôn đều có lĩnh ngộ bất đồng, thuộc loại lĩnh ngộ đệ ngũ tuyệt và đệ lục tuyệt của riêng mình, cũng là lĩnh ngộ “Đạo” của bản thân mình.

Mắt Lý Dương tỏa sáng.

“Sáng chế ra Ma Thần Lục Tuyệt Cho bản thân mình!” Trong lòng Lý Dương rất kích động, hắn hận bây giờ không được đi đến Thánh Địa Phúc Địa ngay để thấy hết những thần diệu của nó.

406. Chương 3: Ngộ

Nhìn mắt Lý Dương sáng lên, Chúc Dung Đại Tôn vỗ vai Lý Dương cười nói:

- Lý Dương huynh đệ, có phải là trong lòng rất nôn nóng, muốn đi chỗ đó rồi? Ha ha...

Lý Dương chỉ có thể cười cười.

- Tốt lắm, Nhị đệ, Tam đệ, chúng ta bây giờ đưa Lý Dương đi thôi.

Xi Vưu lên tiếng, Chúc Dung và Cộng Công Đại Tôn lúc này gật đầu, lập tức Xi Vưu cầm lấy tay Lý Dương, thân hình trong nháy mắt biến mất khỏi Thiên Hà, Chúc Dung và Cộng Công cũng tiếp theo biến mất trong hư không, chỉ còn lại có những cơn sóng gió cuồng loạn mênh mông không dứt...

Ma giới trên chín tầng trời.

Mây mù giăng giăng, nơi này ngoại trừ mây mù ra thì cũng chỉ có... mây mù, đương nhiên sâu trong mây mù là hỗn độn không gian, nơi này có thể xem như một nơi không hề hấp dẫn chút nào, nhưng Xi Vưu lại mang theo Lý Dương xuất hiện tại đây, ngay cả Chúc Dung và Cộng Công cũng xuất hiện.

- Nơi này là...?

Lý Dương nhìn chung quanh, cũng nhìn không ra cái gì gọi là Ma giới phúc trung thánh địa

Xi Vưu cười nói:

- Ma giới thánh địa chính là một không gian đặc thù, người cũng từng biết cửa vào không gian ở Quỷ giới, đó cũng cùng là một đạo lý. Chỉ là cửa vào không gian ở Quỷ giới thông đạo rõ ràng có thể thấy được, còn không gian thánh địa Ma giới là thông đạo của Ma giới, ngoại nhân căn bản nhìn không tới.

Cộng Công gật đầu nói:

- Thông đạo phải ba người chúng ta đồng thời thi triển pháp thuật mới có thể mở ra, đương nhiên, nếu là chúng ta ba vị Đại Tôn tự mình đi vào, căn bản không cần mở ra thông đạo cũng có thể tiến vào trong thánh địa.

Lý Dương trong lòng cũng hiểu, mình còn chưa đạt tới Đại Tôn cảnh giới. Thần thông cũng còn thua Đại Tôn xa, không thể một mình đi vào cũng là chuyện bình thường.

- Thông đạo này ẩn chứa năng lượng của ba người chúng ta, cũng chỉ có chúng ta ba vị Đại Tôn mới có thể tiến đến. Những người khác. Vô luận là Tiên giới Tam Thanh hay là Yêu giới, Phật giới Đại Tôn, cũng không thể tiến vào.

Xi Vưu lạnh nhạt nói.

Ba vị Đại Tôn sở dĩ có thể đi vào, vì kia thông đạo chính là ba người bố trí mà thành.

- Tốt. Mở ra thôi.

Xi Vưu ra lệnh, một tiếng, ba vị Đại Tôn đồng thời vươn tay phải.

Một cột sáng màu xanh từ lòng bàn tay Xi Vưu bay ra trực tiếp tập trung vào một khối mây mù, khu vực mây mù kia nhất thời bắt đầu có biến hóa, một lát sau thấy xuất hiện hình một cái cửa, Cộng Công và Chúc Dung đồng thời phát xuất năng lượng bản thân.

Một cột lửa và một cột nước cùng lúc đánh vào cánh cửa, thanh quang trùm lấy cột lửa và cột nước hình thành một thể. Sau khi hòa tan các loại năng lượng, cánh cửa từ từ hiện lên rõ ràng, cuối cùng trở thành thực thể, thành một đại môn kim loại màu đen tuyền. Đó là kim loại gì, Lý Dương trong lúc nhất thời cũng không nhận ra...

- Mở!

Xi Vưu hét lớn một tiếng. Kim chúc đại môn liền mở ra, xuất hiện trước mắt Lý Dương là một thông đạo âm u nhìn không thấy điểm cuối.

- Lý Dương, theo ta.

Xi Vưu dẫn đầu bước từng bước một, một bước dài đến vài dặm, thoáng cái đã vào trong thông đạo. Lý Dương đi theo, Cộng Công và Chúc Dung đi cuối, bốn người theo nhau vào trong thông đạo, còn kim chúc đại môn cũng đồng thời đóng lại, sau đó nơi đó một lần nữa lại biến thành mây mù.

Trong thông đạo thâm u.

Lý Dương đi theo phía sau Xi Vưu hướng về phía sâu nhất trong thông đạo, một lát sau, xuất hiện trước mắt mọi người là một hỗn độn không gian, một hỗn độn không gian khổng lồ. Ở trung ương hỗn độn không gian có một núi lửa thật lớn.

- Oanh long long...

Núi lửa khổng lồ phát ra những tiếng đĩnh tai nhức óc, dung nham đột nhiên phun trào, ngọn lửa phun đầy trời...

- Lý Dương, thấy chưa? Núi lửa, người chỉ cần nhảy vào trong miệng núi lửa là có thể tiến vào Thánh Địa Phúc Địa, về nơi người muốn đến... khi đi vào người sẽ biết làm sao đến được.

Xi Vưu cười nói

- Nhảy vào miệng núi lửa?

Lý Dương giật mình nhìn miệng núi lửa thật lớn, thậm chí còn có ngọn lửa phun trào. Đương nhiên, Lý Dương không quan tâm gì đến ngọn lửa đó, nhưng phương pháp tiến vào Thánh Địa Phúc Địa quả làm cho Lý Dương giật mình.

- Đúng, ngay cả chúng ta ba vị Đại Tôn, bây giờ muốn tiến vào không gian này, hoặc muốn đi ra ngoài, cũng phải trước tiên nhảy vào miệng núi lửa, rồi sau đó mới có thể rời thánh địa không gian. Ai, ta ghét nhất lửa, thôi, để ta là người thứ nhất đi trước.

Cộng Công cười cười dẫn đầu, thân hình chợt lóe liền tới phía trên miệng núi lửa, đột nhiên nhảy vào bên trong núi lửa đó.

Xi Vưu nhìn Lý Dương nói:

- Lý Dương, bây giờ chúng ta để người ở đây, người muốn khi nào đi ra ngoài tự nhiên có thể đi ra, về phần nếu lần sau muốn tới, hãy nói với chúng ta giúp người mở thông đạo. Người nhớ kỹ, Tiên Ma chi chiến tổng cộng tiến hành trong thời gian một năm, bảy ngày sau là Tiên Ma chi chiến rồi.

Lý Dương gật đầu.

Vô luận như thế nào, lần này Tiên Ma chi chiến Lý Dương cũng muốn tham gia, về phần hiểu được thiên đạo trong Phúc Địa, cho dù lần này không có thành công hoàn toàn, lần sau cũng có thể trở lại

Xi Vưu cau mày nói:

- Nếu người trong lòng luôn nghĩ về bảy ngày nữa sẽ xảy ra Tiên Ma chi chiến, người không thể toàn tâm đầu nhập, phỏng chừng người cũng không thể nào ngộ xuất được cái gì. Thế này vậy, nếu người không đến, một tháng sau ta tự mình tới đánh thức người.

Lý Dương trong lòng vô cùng cảm kích.

Hắn hiểu, Xi Vưu muốn mình có thể toàn tâm đầu nhập vào quá trình tham ngộ thiên đạo nên mới để Lý Dương không cần lo lắng tới thời gian, thậm chí một tháng sau tự mình tới đánh thức Lý Dương.

- Được.

Lý Dương gật gật đầu.

Tiên Ma chi chiến mặc dù bảy ngày sau mới bắt đầu, nhưng kéo dài tới một năm, cho dù một tháng sau tới đánh thức Lý Dương cũng không muộn, hơn nữa chiến tranh mới bắt đầu cũng không kịch liệt lắm, chỉ chém giết trên Thiên Hà, chỉ một hai tháng sau, mới có thể tấn công vào lãnh thổ lẫn nhau.

- Người an tâm đi vào đó tu luyện, ta và Chúc Dung cũng ly khai.

Xi Vưu cười nói, lập tức thân hình chợt lóe rồi nhảy vào trung ương miệng núi lửa, biến mất không thấy tung tích.

- Lý Dương huynh đệ, cố gắng nhé, chúng ta chờ người trở thành vị Đại Tôn thứ tư của Ma giới, đến lúc đó bốn chúng ta cùng nhau, đồng thời dày xéo bọn họ Tiên giới Tam Thanh, ha ha... hảo hảo cố gắng!

Chúc Dung vỗ vỗ bả vai Lý Dương. Cười rồi phi thân tiến vào trong miệng núi lửa.

Ba vị Đại Tôn đã ly khai, nơi này chỉ có một mình Lý Dương.

Nhìn vào trong miệng núi lửa lơ lửng giữa hỗn độn không gian, Lý Dương rốt cục ngực không bay bay tới rồi dừng lại trên miệng núi lửa. Miệng núi lửa lúc này đang không ngừng phun phát vô số tàn lửa, thậm chí trong đó còn có đại lượng dung nham, nhiệt độ rất cao.

Lý Dương cúi đầu xuống, hít một hơi rồi trực tiếp nhảy vào trong.

- Bồng!

Lý Dương thoáng cái đã bị dung nham vô tận nuốt chửng.

Lý Dương lúc này có cảm giác rất kỳ diệu, nhảy vào dung nham như vậy nhưng chỉ nóng lúc đầu thôi, sau đó không còn chút nào dung nham và nhiệt lượng nào, cũng giống như bước vào không gian thông đạo, chung quanh hỗn độn năng lượng bay vù vù thổi vù vù về phía sau.

- Oanh!

Đầu Lý Dương quay cuồng, khi hấn tỉnh lại liền thấy một không gian hư vô. Trong không gian này không có vật thể nào, toàn bộ là hư vô hắc ám, thậm chí căn hết mắt cũng không tìm thấy một thông đạo nào. Nhưng chỉ một lát sau, một cổ năng lượng khổng lồ cùng với tin tức dung nhập vào trong óc Lý Dương.

Thoáng cái, Lý Dương đã hoàn toàn hiểu được.

Mỗi một lần nhảy vào miệng núi lửa là có thể tiến vào một hư vô không gian, chỉ là mỗi một người lại tiến vào hư vô không gian khác nhau, hư vô không gian này hoàn toàn chịu khống chế của bọn họ, có thể nói... bọn họ chính là người thao túng toàn bộ hư vô không gian này.

Lúc này, tâm thần Lý Dương và hư vô không gian này hoàn toàn dung hợp, do đó hấn đã hoàn toàn hiểu được tất cả.

Hấn cũng hiểu nguyên nhân vì sao Xi Vưu nói với hấn là rời khỏi nơi này thập phần dễ dàng, rời khỏi đây đích xác rất dễ dàng, chỉ cần trong lòng nghĩ đến việc thoát ly không gian này, liền có thể “Thuấn Di” rời khỏi không gian, trở lại nơi trước khi tiến vào thông đạo.

Đột nhiên...

Hư vô không gian bắt đầu rung động, mắt Lý Dương nhất thời tỏa sáng, chỉ thấy cả hư vô không gian đột nhiên biến đổi. Biến thành một khoảng không mây mù vô tận, một con kim sí đại bằng điều phi hành cực nhanh trong đó, Lý Dương cứ nhìn như vậy, thậm chí dường tượng như kim sí đại bằng điều còn bay qua xoẹt qua bên cạnh Lý Dương.

Xuyên Vân Toa Vụ thuộc loại đơn giản nhất trong lục tuyệt, Lý Dương hoàn toàn hiểu được phương pháp phi hành này, so với Xuyên Vân Toa Vụ mà Xi Vưu truyền cho thì không khác biệt bao nhiêu.

“Chẳng trách Xi Vưu nói, Ma Thần Lục Tuyệt này quan trọng nhất là đệ ngũ tuyệt và đệ lục tuyệt. Bốn tuyệt đầu tiên khác biệt không lớn.” Lý Dương cứ cảm thụ hết một cảnh lại đến một cảnh, lúc trước tu luyện Ma Thần Lục Tuyệt là các loại hình ảnh, nhưng bây giờ như người lạc vào cảnh giới kỳ lạ, cảm giác rõ ràng rất bất đồng (chắc giống như xem phim 2D khác với phim 3D).

Một bộ tràng cảnh trôi qua lại tiếp tới một bộ tràng cảnh khác. Tại đây chìm trong những tràng cảnh đó, Lý Dương từng thấy cảnh Hồng Quân Đạo Nhân thi triển một cái khoa tay làm Thiên Hà vốn có hai nửa lập tức biến mất, Lý Dương cũng từng thấy Bàn Cổ cực kỳ cường hãn thi triển Phá Sơn Liệt Không...

Tất cả cảnh này không làm Lý Dương động tâm gì lớn, bốn tràng cảnh đầu Lý Dương chỉ trong nháy mắt hoàn toàn lĩnh ngộ, chỉ có chút đề cao so với cơ sở ban đầu mà thôi. Sáu tràng cảnh quan trọng nhất chính là cảnh thứ năm và cảnh thứ sáu, dù sao muốn trở thành Đại Tôn, phải tự mình lĩnh ngộ rồi sáng tạo đệ ngũ tuyệt tuyệt và đệ lục tuyệt cho riêng mình.

Rất cực, tràng cảnh trong đệ ngũ tuyệt rất trọng yếu đã xuất hiện.

Cả hư vô không gian biến thành Thiên Hà, Thiên Hà lúc này so với Thiên Hà mà Lý Dương vừa thấy lúc nãy kinh khủng hơn nhiều, Thiên Hà rít gào điên cuồng, sóng gió ngút trời, những cơn sóng cả cao thậm chí đến ngàn trượng vạn trượng, thật sự quá mức kinh khủng.

- Oanh long long...

Giống như vạn ngàn thần lôi oanh minh, cả Thiên Hà chợt sôi trào điên cuồng.

Sâu thẳm trong Thiên Hà là Cửu U Vực, lúc này phát xuất đạo đạo quang mang, tràng cảnh này hoàn toàn bất đồng so với Hải Nạp Bách Xuyên mà Xi Vưu truyền lại. Cửu U Vực hấp thu nhanh hơn nhiều, hơn nữa quỹ tích hấp thu cũng huyền ảo hơn.

Vô số quang mang xoay tròn, cả Thiên Hà quang mang điên cuồng xoay tít. Giống như có một người khổng lồ siêu cấp dùng một cây đũa lớn khấy vào Thiên Hà, trong Thiên Hà nơi thì dâng lên ngàn vạn trượng, lúc thì chìm xuống vạn trượng, hôn thiên ám địa như sắp đến ngày tận thế .

- Oanh...

Thanh âm gần như chấn động cả tâm thần, Cửu U Vực đột nhiên hút cả luồng nước xoáy, vô số ở nước cả Thiên Hà điên cuồng chảy vào Cửu U Vực, Cửu U Vực giống như một hắc động, hút hết tất cả nước Thiên Hà

Giờ khắc này...

Lý Dương lại có vẻ phân tâm. Đúng, trong đầu hần lại hiện ra một tràng cảnh khác, đó là cảnh mà khi Côn Bằng thi triển “Côn Bằng Thôn Phệ”, Lý Dương hoàn nhớ cái cảnh miệng Côn Bằng đang thôn phệ cả thiên địa.

Trong nhất thời trong mắt Lý Dương Cửu U Vực hoàn toàn dung hợp với miệng Côn Bằng.

- Oanh!

Trong đồng tử Lý Dương hiện lên một đạo hắc sắc thiểm điện, rồi sau đó liền biến mất, Lý Dương nhắm mắt lại, hoàn toàn chìm trong cảm giác huyền diệu vừa rồi, trong lúc nhất thời tâm thần hần chỉ còn lại một chút thanh minh, phiêu diêu mờ ảo, chìm sâu vào trong cõi u minh...

Lý Dương khoan chân ngồi như thế, cả hư vô không gian khôi phục sự thanh tĩnh, thời gian cứ thế trôi qua.

Lý Dương tu luyện trong Thánh Địa Phúc Địa, còn cả Ma giới và Tiên giới cũng bắt đầu triệu tập binh mã.

Phàm là đạt tới Ma Vương cảnh giới là có tư cách tham gia Tiên Ma chi chiến, đám Ma Vương hướng về Ma Quân cấp trên của mình mà tập hợp, còn các Ma Quân lại mang theo nhân mã của mình hướng về Ma Đế tập hợp. Người Ma giới vốn rất háo chiến!

Tự nhiên đại bộ phận cao thủ Ma giới đã tham chiến.

Dựa theo quy củ, Tiên giới cũng có rất nhiều cao thủ, nhưng họ tản mát, không thích đại chiến, nhưng lần này Tiên giới Tam Thanh đặc biệt ra lệnh, buộc không ít cao thủ Tiên giới phải tham chiến, cũng bắt đầu rục rịch triệu tập.

Ma giới, Man Sơn.

Man Sơn là lãnh địa của Hạng Vũ, sau khi Ly Lộc Ma Đế chết, nguyên thuộc hạ và lãnh địa trước của Ly Lộc Ma Đế đều bị Ma Đế Hạng Vũ mới lên chức thu hết, Hạng Vũ thế lực hùng hậu, tự thân là đệ tử Xi Vưu, lại có thần khí Phá Không.

Quan trọng nhất chính là Hạng Vũ có đệ tử Điện Cương vốn là tiên thiên thổ đức thân. Điều này cũng chưa tính là quan trọng, lợi hại nhất chính là Điện Cương có thần khí trong truyền thuyết - Khai Thiên Thần Phủ.

Khai Thiên Thần Phủ chính là thần khí của Bàn Cổ, Bàn Cổ là nhân vật ra sao? Thần khí của ngài đến cả thần khí của Đại Tôn cũng không thể so sánh, Khai Thiên Thần Phủ kinh khủng, vượt xa những gì thường nhân có thể tưởng tượng, cho dù tâm thần tu vi của Điện Cương hôm nay mới đạt tới Ma Đế tiền kỳ, nhưng nếu gặp cao thủ cấp bậc Tiên Đế, cũng có thể dễ dàng đối phó.

Vương cung trên Man Sơn.

Hạng Vũ ngồi ở phía sau trong hoa viên, nhìn bầu trời không hề nhúc nhích, giống như một bức điêu khắc. Đại chiến lần này Hạng Vũ thỉnh cầu rất nhiệt tình, rốt cục được Xi Vưu ban cho chức tổng thống soái Trung Ương Nguyên Vực đại quân, binh mã của tám Ma Đế khác cũng nằm dưới tay hần.

Nói cách khác, Hạng Vũ nắm trong tay cơ hồ ba phần mười lực lượng Ma giới.

- Ngụ Cơ, vô luận có làm sao ta cũng sẽ cướp về, ai dám cản ta, giết, giết giết!

Khúc gỗ trong tay Hạng Vũ đột nhiên bị bóp nát, Hạng Vũ mắt nhìn bầu trời hiện lên quang mang lạnh như băng.

407. Chương 4: Đại Chiến

Mây đen đầy trời đen kịt, trong những đám mây đen thiểm điện lóe ra điện cuồng, giống như những mũi tên trong không trung, âm âm giáng xuống, trong nhất thời cả ức vạn dặm cương vực tràn ngập vô số thiểm điện, cả bầu trời đều bị ánh sáng chói lòa bao phủ.

- Oanh long long...

Tiếng sấm liên miên không dứt làm thành những tiếng vọng vang dội cả Thiên Hà, lúc này mặc dù là cả bầu trời tối đen, những thiểm điện tràn ngập cả bầu trời biến khắp nơi nhuộm một màu hồng tím, nhưng Thiên Hà khôn cùng vẫn y như trước.

Khắp nơi u ám, những cơn sóng mãnh liệt.

Thiên Hà khôn cùng vô tận, sâu không thấy đáy.

Còn lúc này Thiên Hà cũng đạt tới thời khắc điên cuồng nhất trong bảy ngày, vô số sóng lớn như thiên binh vạn mã, hết lớp này đến lớp khác, những cơn sóng lớn cao đến vạn trượng, dài đến trăm ngàn trượng, một cơn sóng lớn đổ xuống, tạo ra thanh âm như thiên lôi vang lên bên tai, gây nên tiếng ong ong trong tai mọi người làm không còn nghe rõ thanh âm nữa, rồi lại một cơn sóng khác ập đến...

Cả Thiên Hà sục sôi, phàm có một ít sinh vật sống trong Thiên Hà đã sớm ly khai từ lâu. Thiên Hà lúc này đến cả Ma Đế cũng không dám lai vãng đến gần chỗ sâu nhất là Cửu U Vực. Nơi đó rất kinh khủng, tuyệt đối không phải Ma Đế có khả năng chống cự.

Thiểm điện khôn cùng tiếp tục oanh minh chiếu sáng hai bờ Thiên Hà. Trên hai bờ Thiên Hà, đại quân Tiên giới và Ma giới đã đứng đây.

Bên phía Ma giới, tam đại thống soái là Hạng Vũ, Nham Dong, Lãnh Huyết tam đại Ma Đế, tam đại Ma Đế này cũng không phải ai cũng có công lực cực mạnh, nhưng do chính ba vị Đại Tôn tự mình chỉ định, cả Ma giới có tổng cộng hai mươi một Ma Đế tham chiến.

Đương nhiên, đây không phải tất cả thực lực của Ma giới, tỉ như siêu cấp cao thủ như Thánh Chủ Lưu Ly Ma Đế, Âm Dương Ma Đế không tham gia, nhưng nhìn chung ở đây có tuyệt đại bộ phận thực lực của Ma giới. Ma Quân gần đến ngàn người, cả Ma Vương Ma giới cộng lại đạt hơn trăm vạn, Kha Phong Ma Vương vô địch ở Phiêu Tuyết Sơn mạch ở đây cũng giới lắm chỉ được xem như một tiểu binh mà thôi. Có thể tưởng tượng cao thủ nơi này lợi hại ra sao.

Lúc này tam đại thống soái đứng trên bờ Thiên Hà, không hề sợ hãi những cơn sóng lớn, phía sau là những Ma Đế khác, phía sau nữa là gần ngàn Ma Quân cùng với hàng vạn Ma Vương, liếc mắt nhìn chỉ thấy biển người, ngút mắt không thấy điểm tận cùng.

- Hạng Vũ đạo hữu, mục tiêu lần này của Nam Phương Viêm Vực chúng ta là Tiên giới Viêm châu, linh bảo ở Viêm châu đối với những tu luyện giả ở Nam Phương Viêm Vực chúng ta rất hữu dụng, đặc biệt là “Hỏa Quang thú”. Da của nó có thể chế thành “Hỏa Lam Bó”. Dùng Hỏa Lam Bó luyện chế thành chiến giáp, mặc trên người thì... khác khác!

Nham Dong Ma Đế cười ha ha nói, trên mặt lúc này có vẻ rất hưng phấn.

Người Ma giới háo chiến. Tiên Ma đại chiến đối với những cao thủ đỉnh cấp đúng là cơ hội rất tốt để phát tiết.

- Hạng Vũ đạo hữu, mục tiêu của Trung Ương Nguyên Vực các ngươi là gì?

Nham Dong dò hỏi.

Hạng Vũ khuôn mặt lãnh khốc, giống như bức phù điêu khắc trên đá Đại Lý, lạnh lùng nói:

- Doanh châu!

Thấy vẻ mặt Hạng Vũ lúc này cùng với câu trả lời nhạt nhẽo của hắn, Nham Dong Ma Đế khẽ nhíu mày, lại xoay người nhìn về phía Lãnh Huyết Ma Đế, Lãnh Huyết Ma Đế là thống soái Bắc Phương Thủy Vực. Nham Dong Ma Đế thấy bộ dáng lạnh như băng của Lãnh Huyết Ma Đế còn nhàm chán hơn cả Hạng Vũ. Hắn liền nhắm lại ngậm miệng một cách không cam lòng.

Tam đại thống soái bởi vậy đều duy trì vẻ trầm mặc, lẳng lặng nhìn Thiên Hà điên cuồng gào thét, chờ đến khi Thiên Hà khô cạn.

Bên phía Tiên giới, lần này cũng huy động rất nhiều nhân mã.

Huyền Đô Đại pháp sư lúc này đang cùng Nam Cực Tiên Ông vui vẻ nói chuyện.

- Huyền Đô đạo hữu, lần này ngươi tự thân xuất mã, lại vận dụng đại trận do chính Đại sư bá sáng chế ra, đại quân Ma giới lần này hẳn sẽ bị chúng ta giáo huấn một phen.

Nam Cực Tiên Ông quay về huyền đô Đại pháp sư cười nói.

Huyền Đô Đại pháp sư tuyệt không phải người tầm thường, mà chính là đại đồ đệ của Lão Tử, người đứng đầu Tiên giới Tam Thanh. Nói đúng ra, là thân truyền đệ tử duy nhất của Lão Tử. Kể cả Thượng Động Bát Tiên cũng chỉ là kí danh đệ tử của Lão Tử thôi, bởi vậy có thể thấy địa vị Huyền Đô Đại pháp sư cao như thế nào.

- Tiên Ông, ngài có túi Càn Khôn, cho dù bọn họ có đến bao nhiêu người cũng sẽ bị thu vào đó bao nhiêu. Lần này sư thúc cho ngươi xuất mã, thật là có dụng tâm.

Huyền Đô Đại pháp sư vẻ mặt mỉm cười, hiển nhiên lần này họ rất tự tin.

Nam Cực Tiên Ông rất thân cận với Nguyên Thủy Thiên Tôn, địa vị cực cao, địa vị so với mười hai Chân tiên còn cao hơn nhiều, mười hai Chân tiên thấy Nam Cực Tiên Ông phải kêu là “Đại Sư Huynh”. Hai người này đều thân cận với Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn, thần thông cực cao.

Nam Cực Tiên Ông vuốt râu cười nói:

- Ba vị sư tôn lần này hình như rất quyết tâm tập hợp hết các đại cao thủ. Vô số năm qua, Tiên Ma chi chiến phần lớn Tiên giới chúng ta bị hạ phong, lần này nhất định phải gỡ hòa một lần.

Bộ dáng Nam Cực Tiên Ông có vẻ rất tiên phong đạo cốt, nhưng lại cực kỳ ngạo khí, đối với việc Tiên giới phần lớn bị thất bại trong Tiên Ma chi chiến tỏ vẻ rất không hài lòng.

- Yên tâm, lần này thậm chí cả hai vị sư huynh bên cạnh sư tôn cũng đến đây.

Về mặt Huyền Đô Đại pháp sư rất tự tin. Nam Cực Tiên Ông trong lòng cả kinh, có thể được Huyền Đô Đại pháp sư xưng là sư huynh, cũng chỉ có hai vị thôi, hai người đó bên cạnh Lão Tử tu luyện vô số năm, cũng rất ít khi ra tay, mặc dù hai người này chỉ là Lão Tử kí danh đệ tử, Huyền Đô Đại pháp sư vẫn phải xưng hô “sư huynh” với vẻ tôn kính rất mực.

“Có hai người bọn họ, lần này khả năng thắng tăng rất nhiều, trừ phi Âm Dương Ma Đế tự mình ra tay mới có thể chống đỡ hai vị này.” Nam Cực Tiên Ông trong lòng thâm nghĩ, nhất thời trên mặt nở nụ cười hí hửng.

Hai người này cũng nhìn ba đào mãnh liệt trong Thiên Hà, chờ Thiên Hà rút nước.

Dần dần, trời sáng.

- Hưu...

Từng đạo năng lượng kinh khủng từ sâu nhất trong Thiên Hà dâng lên, điên cuồng xoay tròn. Cơ hồ thị trong nháy mắt, Cửu U Vực đã biến thành một vòng xoáy khổng lồ, xoáy nước càng lúc càng mạnh, càng lúc càng mở rộng ra.

Những cơn sóng lớn ở Thiên Hà trong nháy mắt đã biến mất, bị cuốn theo quỹ tích xoay tròn, xoay mãi.

Vô số nhân mã từ hai đại trận doanh Ma giới, Tiên giới chăm chăm nhìn nhau.

- Đợi sau khi Thiên Hà rút nước, trong khi đại chiến, tất cả mọi người không được đến gần Cửu U Vực, đặc biệt là Ma Quân, Ma Vương, tối thiểu cũng phải giữ khoảng cách ngàn trượng!

Lãnh Huyết Ma Đế đột nhiên quát lạnh một tiếng.

Mọi người cơ hồ ù cả tai.

Lãnh Huyết Ma Đế đã tham gia vài lần Tiên Ma chi chiến, công lực cực kỳ khó lường.

Nghe Lãnh Huyết Ma Đế nói, tất cả mọi người ghi nhớ trong lòng.

Cho dù Thiên Hà khô cạn, Cửu U Vực vẫn có hấp lực cường đại như trước, một khi đến gần quá, sẽ rất dễ bị hút vào đó, chỉ cần bị hút vào đó chắc chắn không thể sống thêm một phút nào. Cửu U Vực rất kinh khủng, chỉ cần thấy tràng cảnh trước mắt, chẳng có ai dám hoài nghi.

Vễn vện chỉ vài canh giờ, Thiên Hà rộng lớn khôn cùng ức ngàn dặm đã hoàn toàn bị thôn phệ hết.

Thật không thể tưởng tượng bên trong Cửu U Vực rốt cuộc lớn đến đâu, nước Thiên Hà nhiều như vậy đều bị thôn phệ hết, lực thôn phệ quả là kinh khủng. Cho dù ba vị Đại Tôn cũng chỉ có đứng xa xa mà nhìn. Một khi Tiên Ma đại chiến bắt đầu, không ai dám đến gần.

Thiên Hà khôn cùng trong canh giờ đã thương hải tang điền (tiêu điều xơ xác), biến thành núi non vô tận, chỉ là có những nơi trũng xuống mới hình thành một vài cái mà thôi.

Thiên Hà dĩ nhiên đã khô cạn - Đại chiến bắt đầu rồi!

Hạng Vũ trong mắt đột nhiên nổi lên những tia máu hồng.

- Xung phong!

Hạng Vũ hét lớn một tiếng. Căn bản bất chấp những người khác, mang theo vô số cao thủ của Trung Ương Nguyên Vực cuội mây hướng về phía Tiên giới tấn công. Mười mấy vạn cao thủ Trung Ương Nguyên Vực cứ thế xông lên chém giết.

Nhưng Nham Dong Ma Đế còn nhanh hơn một bước, sớm đã hưng phấn dẫn toàn bộ nhân mã của Nam Phương Viêm Vực xông lên. Còn Lãnh Huyết Ma Đế cũng dẫn đầu nhân mã của Bắc Phương Thủy Vực tiến tới.

Ba phương nhân mã của Ma giới rung chuyển cả trời đất, hướng về phía Tiên giới chém giết.

Không có pháp trận, không có chiến lược.

Ma giới người hung hãn, chỉ thuần túy dùng nhục thể lực lượng, dùng biển người cường đại công kích tuyến phòng ngự của Tiên giới, đập tan tất cả những gì ngăn trở họ. Đó là sở trường của Ma giới, hơn nữa... đây cũng là những gì diễn ra vô số năm qua.

Bất quá hai phương nhân mã Tiên giới và Ma giới vẫn còn cách nhau bởi Thiên Hà. Cho dù Thiên Hà khô cạn, hai bên muốn giao thủ, cũng phải bay hơn một ngày mới có thể gặp nhau giao chiến...

Hỗn độn không gian.

Ma giới Tam Tôn và Tiên giới Tam Thanh gườm gườm nhìn nhau.

- Trăm triệu năm lại qua đi, Lý Nhĩ, có còn nhớ cái tát của ta lần trước không?

Xi Vưu mỉm cười, nói với vẻ khoái trá.

Lão Tử Lý Nhĩ không hề tức giận:

- Hừ hừ. Lần trước ta cũng cho người một quả côn, mà thôi, không đề cập tới lần trước nữa, lần này chúng ta đấu một trận, xem ai thua ai thắng, bất quá... Tiên Ma đại chiến lần này, ta ngấm chùng Ma giới các người sẽ phải thất bại.

Xi Vưu giật mình, quay đầu nhìn về phía Chúc Dung và Cộng Công bên cạnh.

- Nhị đệ, Tam đệ, có nghe không? Lý Nhĩ này nói Ma giới chúng ta lần này nhất định thất bại?

Xi Vưu giống như nghe một chuyện cười rất hay.

- Ha ha... Lý Nhĩ này thất bại nhiều lần, trong lúc nhất thời tâm hỏa nhập não, bị tẩu hỏa nhập ma rồi. Ha ha ...

Chúc Dung ha ha cười to:

- Ma giới chúng ta thất bại hả, chuyện này đúng là heo nái trèo cây!

Chúc Dung cười nói.

Cộng Công rất khinh thường nhìn Lý Nhĩ, lắc lắc đầu, không nói gì. Thấy Ma giới Tam Tôn như thế, thần tình Lão Tử nhất thời đỏ bừng.

- Hừ, không thêm đấu võ miệng, đợi đến đại chiến xong sẽ rõ mọi chuyện thôi.

Thấy Lão Tử trong lòng giận dữ, Nguyên Thủy Thiên Tôn một bên cười nói:

- Đại sư huynh, không thể nói chuyện kiến thức với bọn họ được? Người Ma giới phải đánh mới được.

Nguyên Thủy Thiên Tôn liếc liếc về phía Cộng Công.

Ba người này đúng là những cặp đối chiến, Xi Vưu với Lão Tử, Nguyên Thủy với Cộng Công, Thông Thiên với Chúc Dung. Năm đó Nguyên Thủy dùng Tam Quang Thần Thủy trong Lưu Ly bình, từng đại chiến với Chúc Dung, sau khi Lưu Ly bình bị Phệ Tâm trùng thôn phệ, rồi sau đó không đánh với Chúc Dung nữa.

Cộng Công cười lạnh nói:

- Lần trước ai bị ta trói thành cái bánh tét? Chẳng lẽ không là Nguyên Thủy người sao?

- Kệ họ, đại ca, nhị ca, đừng theo chân bọn họ nhiều lời, đánh trước nói gì nói sau!

Chúc Dung nói oang oang, tóc đỏ như lửa tung bay tản ra năng lượng mệnh mang, thậm chí còn có giữa mi tâm còn có ấn kí hình, quả thật cả người hấn giống như một ngọn lửa đáng cháy. Lúc này Chúc Dung trong tay cầm một cây gậy gỗ đen thẫm cổ xưa.

Múa một bổng trong tay, Chúc Dung bắt chập tất cả trực tiếp vọt đi. Trong cơ thể Chúc Dung đột nhiên xuất hiện mấy con chim lớn kim sắc, chính là tiên thiên hỏa tinh kim ô điểu. Mười con Kim điểu này từ không trung bổng hợp lại, cuối cùng biến thành một con quạ đen tuyền. Con quạ đen tức khắc bay vào một bổng màu đen thẫm trên tay Chúc Dung, một bổng màu đen lóe một ánh kim sắc nhạt.

“- ừ, ta mà sợ man nhân nhà ngươi sao!

Chung quanh thân thể Thông Thiên xuất hiện bốn thanh kiếm, chính là Tru Tiên kiếm gồm có: Lục kiếm tiên, Hâm kiếm tiên, Tuyết kiếm tiên, đồng thời Tru Tiên trận đồ cũng xuất hiện dưới chân Thông Thiên, rồi sau đó lấy Thông Thiên làm trung tâm, trong vòng phương viên trăm dặm đã biến thành Tru Tiên kiếm trận.

Chúc Dung tài cao gan lớn, đơn thương độc mã xông vào Tru Tiên kiếm trận.

Cộng Công, lần trước ngươi bày quỷ kế, lần này chờ xem ta làm sao giáo huấn được ngươi. Tay Nguyên Thủy Thiên Tôn rung Bàn Cổ phiến, hướng về phía Cộng Công đánh tới, còn trong tay Cộng Công xuất hiện một lục sắc trường thương, trường thương này trong nháy mắt có thể biến thành một sợi dây dài, quả thực là một thần khí khó lường.

Nguyên Thủy Thiên Tôn và Cộng Công cuốn lấy nhau thành một trận.

Chỉ còn lại có hai người cực mạnh là Xi Vưu và Lão Tử.

- Lý Nhĩ, lần này ngươi vì ngăn trở Lý Dương và Khương Tuyết gặp mặt, mà đến cả Thái Cực đồ cũng bỏ được. Nhưng không có Thái Cực đồ, ngươi lại càng không phải đối thủ của ta. Tính ra, để hôm nay ta giày xéo ngươi một lát cũng tốt!

Xi Vưu đột nhiên hai tay nắm chặt thành quyền, đạo đạo quang mang màu xanh lóe ra trên người, áo xanh cũng trong nháy mắt biến mất, thân thể cường đại một lần nữa xuất hiện trước mặt Lão Tử. Thân thể cường hãn thậm chí làm cho người ta cảm thấy áp lực khí tức từ thân thể Xi Vưu phát ra.

Đỉnh đầu Lão Tử bắn lên một cột thanh quang, trong tay quả trứng màu đen đột nhiên hướng Xi Vưu đập xuống. Chỉ thấy quả trứng lướt qua, khắp nơi hỗn độn không gian vỡ vụn, năng lượng mệnh môn từ quả trứng bắn ra hoàn toàn phá nát không gian chung quanh.

Uy lực kinh khủng, thậm chí có thể làm cho Xi Vưu bị thương.

- Bồng!

Xi Vưu một quyền đánh ra trúng vào quả trứng. Chỉ là Xi Vưu lần này cũng không hoàn toàn dựa vào nắm đấm, tại trên nắm tay có một lớp thanh quang bao phủ.

Lão Tử thân là người đứng đầu Tam Thanh dùng một trong ba đại tuyệt kỹ của mình. Hơn nữa hao phí vô số tâm huyết, luyện chế bao nhiêu năm mới chế thành thần khí quả trứng, lực công kích đến cả Xi Vưu cũng không dám khinh thường, nếu không cũng sẽ không cẩn thận như thế.

Hai người chiến đấu, không gian hỗn độn vỡ vụn khắp nơi.

Đại chiến Tam Tôn và Tam Thanh, đồng thời vẫn dùng thần thức chú ý phía dưới, cẩn thận quan sát thế cục Tiên Ma đại chiến.

P phía dưới Thiên Hà, rốt cục, Ma giới đại quân và Tiên giới đại quân giáp mặt.

- Sát!

Tam đại thống soái Hạng Vũ, Nham Dong, Lãnh Huyết cơ hồ đồng thời hạ lệnh. Trăm vạn đại quân Ma giới trong mắt tóe ra khí thế hùng hực, giống bão cát đầy trời quét qua.

Huyền Đô Đại pháp sư khuôn mặt lãnh khốc, lạnh lùng nhìn diễn biến, khóe miệng khẽ cười lạnh.

- Sát!

Một tiếng ra lệnh, cao thủ Tiên giới đầy trời cũng rùng rùng xông lên. Tiên Ma chi chiến đã kéo dài vô số năm, cừu oán tích lũy sâu như bể, chỉ có giết chóc mới có thể giải tỏa những thù oán này.

Tiên Ma chi chiến rốt cục bắt đầu!!

408. Chương 5: La Thiên Huyền Diệt Trận

Tiên giới người rất giỏi viễn công.

- Hừ, đám Tiên giới chỉ biết làm cái trò này.

Lãnh Huyết Ma Đế đứng trên không, cười lạnh nói.

Hắn có kinh nghiệm vài lần Tiên Ma chi chiến, đối với thủ đoạn của Tiên giới cũng rất rõ ràng, trong lịch sử Tiên giới thường có thủ đoạn rất lợi hại. Bất quá hắn cũng từng trải qua “Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương”, còn có một lần thấy Nam Cực Tiên Ông sử dụng túi Càn Khôn.

Hai lần này bị tổn thất không ít nhân mã, còn trong những Tiên Ma đại chiến khác, người Tiên giới chỉ có thể dựa vào thân pháp mà tránh né người Ma giới, sau đó viễn công, một khi bị người Ma giới đánh giáp lá cà, những người Tiên giới coi như thất bại.

Đánh cận chiến!

- Phùng...Phùng...

Hai tiếng liên tục, một cú đá phá tan đàn điền, một cú dĩa nữa đánh nát bốn mạng nguyên anh, đợi đến khi nguyên thần muốn chạy trốn, một đạo lãnh quang xẹt qua, đó là một thanh trường kiếm. Ngắn ngủi trong chốc lát, một người Tiên giới đã bị một cao thủ Ma giới giết chết.

- Hừ, Tiên giới các ngươi đánh cận chiến thật quá kém.

Một cao thủ Ma giới sắc mặt nhợt nhạt khinh thường nói, đột nhiên cao thủ Ma giới này sắc mặt biến đổi, lúc này thân hình nhoáng lên, nhưng một thanh phi kiếm từ trong khối khiên giáp bắn ra vào người hắn..

- Chỉ biết đánh lên!

Cao thủ Ma giới trong mắt hiện lên chút sát khí, thân hình chợt lóe, liền hướng về phía người đánh lên kia đuổi giết...

Một mảnh hỗn loạn, cả trên Thiên Hà, vô số cao thủ Ma giới và Tiên giới giết chóc lẫn nhau. Hết cao thủ này đến cao thủ khác chết trong chiến đấu, chủ yếu kẻ chết là Ma Vương. Số Ma Quân chết không nhiều lắm, số lượng bị chết không đáng quan tâm.

Có lẽ chỉ khi Ma Đế bị chết, mới khiến cho người ta hơi khiếp sợ.

Tiên Ma đại chiến, ngoại trừ Tam Tôn, Tam Thanh chiến đấu với nhau, còn có một nguyên nhân khác. Đó là làm cho cao thủ các giới chết đi một phần. Tỉ như Ma Quân, Ma Vương, thậm chí cả Ma Đế. Vì những người này đều bất tử, nên cao thủ Ma giới càng ngày càng nhiều, lãnh địa tự nhiên có vẻ thiếu hụt, trước sau cũng sẽ xuất hiện vấn đề về phân phối.

- Lần này Tiên Ma đại chiến cũng rất lạ, sao Yêu giới và Minh giới đều không tham gia?

Lãnh Huyết Ma Đế có vẻ hơi nghi hoặc.

Tiên Ma chỉ chiến. Có hai đại trận doanh chiến đấu với nhau, thường thì Yêu giới và Minh giới cũng có vài Yêu Đế, Minh Đế cao thủ cấp bậc siêu cấp tới hỗ trợ, nhưng lúc này lại không có lấy một người nào, không thể không làm cho mọi người nghi hoặc. Ở đây toàn là người của Ma giới.

Một phương Tiên giới cũng như vậy. Quỷ giới cũng không có ai đến hỗ trợ. Không biết rốt cuộc nguyên nhân ra sao?

Tiên giới có vẻ tản mạn, nên bình thường hầu như không có chiến đấu, còn Ma giới chém giết lẫn nhau khá thường xuyên. Chỉ cần phát sinh một lời bất hòa là có thể chém giết rồi, cũng có thể vì lãnh địa mà chiến đấu, chém giết, thậm chí những người chiến đấu giỏi còn rất được tôn sùng, tự nhiên thực lực chiến đấu của người Ma giới rất mạnh.

Trong hỗn chiến, Ma giới một phương rõ ràng chiến tiện nghi.

Thời gian ngắn ngủi qua đi, Tiên giới đã chết gần vạn nhân mã, còn bên phía Ma giới chết khoảng một ngàn nhân mã. Đây là kết quả hỗn chiến, bất quá chiến đấu lâu như thế, mới là khai vị mà thôi. Chính thức chiến đấu là Ma Đế, Tiên Đế gặp mặt.

Huyền Đô Đại Pháp Sư khuôn mặt lãnh khốc, nhìn không thể biết được hắn đang buồn hay vui.

- Lùi lại!

Đột nhiên, Huyền Đô Đại Pháp Sư ra lệnh, thanh âm vang vọng trên cả chiến trường, trên chiến trường vô số Tiên nhân khi nghe thấy nhất thời giá ngự kiếm tiên bay nhanh thoát đi.

- Ha ha... chạy hã, tốt. Giết, giết, giết hết đám Tiên giới đi, giết sạch mười ba châu đảo đi.

Nham Dong Ma Đế ra lệnh, nhất thời hơn mười vạn Ma giới cao thủ xông lên chém giết, còn Lãnh Huyết Ma Đế và Hạng Vũ cũng đồng thời ra lệnh xung phong.

Mấy lần trước phần lớn cũng như thế.

Tiên giới đánh với Ma giới. Ma giới trong các trận chiến phá vỡ phòng ngự trước, rồi sau đó Ma giới đều thắng. Tiếp theo Ma giới nhân mã đuổi theo Tiên giới, rồi đến các địa phương Tiên giới cướp đoạt, còn nhân mã còn lại của Tiên giới lui về các địa phương bố trí pháp thuật cấm chế tổ chức đánh du kích.

Do đó Hạng Vũ và Lãnh Huyết Ma Đế cũng không hề hoài nghi, rất tự nhiên hạ lệnh xung phong.

Chém giết một mạch, những cao thủ Ma giới đã hưng phấn, lại càng thêm hưng phấn. Ở Ma giới thiên tài địa bảo rất thưa thớt, tỉ như những châu báu được vật gia tăng công lực. Lý Dương lúc trước vì Huyết Lăng đan mà phải liều mạng, nhưng ở Tiên giới, loại bảo bối như thế cũng nhiều hơn rất nhiều. Mặc dù không trân quý bằng Băng Lăng Hoa Hồn nhưng những linh thảo diệu được thấp hơn một chút cũng có không ít.

Đây cũng là nguyên nhân mà các cao thủ Ma giới muốn tiến vào Tiên giới.

Hai mươi một vị Ma Đế kể cả tam đại thống soái cùng xung phong tiến lên. Tam đại quân đoàn lúc này chưa hề tách ra, chỉ khi tới nội bộ Tiên giới mới có thể phân nhánh.

- Sư tôn, xem ra có gì đó bất thường.

Thanh âm Điền Cương đột nhiên vang lên, lần này đại chiến Điền Cương cũng xuất kích. Điền Cương lĩnh ngộ được phủ pháp ẩn chứa trong thần khí Khai Thiên Thần Phủ, có tiến bộ rất nhiều, trận chiến này rất có ích với hắn.

Nghe Điền Cương lên tiếng, các Ma Đế ở đây cũng đều chú ý tới.

Chỉ thấy những cao thủ Ma giới đi tựa hồ không nhìn thấy đường, không còn hướng về phía trước xông tới, mà ngừng lại loanh quanh trong vòng một trăm dặm.

- Là trận pháp.

Lãnh Huyết Ma Đế nhướng mày, rồi đột nhiên Huyền Đô Đại Pháp Sư xuất hiện phía trước đại quân, trong tay xuất hiện lá cờ có tản ra ngọn lửa màu xanh, chính là cây cờ Huyền Đô Li Địa Diệm Quang, một thần khí do chính người đứng đầu Tam Thanh ở Tiên giới - Lão Tử tự mình luyện chế.

Huyền Đô Đại Pháp Sư vung cây cờ Huyền Đô Li Địa Diệm Quang lên, mấy ngàn đạo thân ảnh từ chín tầng trời bay xuống, bay tới phía sau Ma giới đại quân, phía sau Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng xuất hiện mấy ngàn cao thủ, mỗi một đều có thực lực là Cửu Thiên Huyền Tiên, không có một Tiên Quân, Tiên Đế nào.

- Huyền Đô, người đang làm trò quỷ gì thế.

Nham Dong Ma Đế quát hỏi.

Các Ma Đế ở đây trong lòng cũng rất kinh ngạc, vừa rồi bọn họ đều sử dụng thần thức kiểm tra, phía trên đầu tuyệt đối không có ai, trên chín tầng trời cũng không có khả năng có người của Tiên giới, thế thì từ đâu để ra lắm người như thế, lại còn hoàn toàn vây chặt cả đại quân.

Huyền Đô Đại Pháp Sư mỉm cười nói:

- Các vị, đây là trận pháp do chính sư tôn ta tự mình sáng tạo ra, chính là dung hợp “Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương” và “La Thiên Huyền Diệt Trận” mà thành, tên là “Vạn Tượng La Thiên Trận”. Để bày trận này một vạn Cửu Thiên Huyền Tiên đã là được sư tôn làm phép ẩn dấu hết khí tức, thần thức các người không phát hiện được cũng là bình thường thôi. Tất cả những gì cần nói đã nói cho các người rồi, các người có giỏi thì phá trận đi. À còn còn có một việc, trận này do chính ta chủ trì!

Nói rồi Huyền Đô Đại Pháp Sư vung lên Cây cờ Huyền Đô Li Địa Diệm Quang. Nhất thời cao thủ Ma giới ở đây cảm giác thấy tràng cảnh chung quanh biến đổi, nhất thời căn bản không phân biệt rõ mọi vật, không phân biệt rõ nam bắc. Thậm chí còn xuất hiện các loại huyền cảnh.

Các Ma Đế công lực cao như Hạng Vũ, có thể không chịu ảnh hưởng của huyền cảnh, nhưng đám Ma Vương thì không còn chút lực chống cự nào, cũng có một bộ phận Ma Quân chịu ảnh hưởng của huyền cảnh.

- Lão Tử quỷ này...

Nham Dong vô cùng giận dữ, cũng không biết nói gì hơn.

Vì bố trí đại trận này, Lão Tử tự mình làm phép xóa khí tức của một vạn cao thủ. Giả sử đoạn như thế, Lão Tử xem ra rất muốn thắng trận này.

- Các vị đạo hữu, các người có thể có biện pháp phá đại trận này không?

Hạng Vũ quay đầu lại nhìn về phía các vị Ma Đế, dò hỏi.

Các Ma Đế ở đây cơ hồ đồng thời nhìn về phía một người, chính là người có kiến thức về trận pháp, nghệ thuật trong số những Ma Đế - Phương Diễn Ma Đế. Phương Diễn Ma Đế được công nhận là một trong đệ nhất Ma giới trận pháp cao thủ, ít nhất ở đây không có ai mạnh hơn hẳn.

Phương Diễn Ma Đế cười khỏ nói:

- Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương và La Thiên Huyền Diệt trận, hai đại trận pháp này đều là trận pháp cao nhất nhất, lần trước trong Tiên Ma chi chiến, lúc đó chỉ một Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương đã vây khốn đại quân, rồi sau đó cũng nhờ Xi Vương Đại Tôn tự mình ra tay phá đại trận. Ta sau đó cũng nghiên cứu nhiều năm, nếu là Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương, còn có sáu bảy phần nắm chắc, nhưng cái này...

Mọi người đều hiểu được.

Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương và La Thiên Huyền Diệt trận cùng một cấp bậc, hai đại trận pháp dung hợp hình thành một đại trận pháp là Vạn Tượng La Thiên Trận. Chính Lão Tử Lý Nhĩ tự mình sáng tạo ra, uy lực chắc hẳn rất kinh khủng.

- Hai vị đạo hữu, chúng ta đây bây giờ nên làm gì bây giờ?

Nham Dong Ma Đế nhìn về phía Hạng Vũ và Lãnh Huyết Ma Đế hỏi.

Hạng Vũ lãnh đạm nói:

- Lúc này, chúng ta đã không có đường nào thoái lui, Tiên Ma đại chiến lần trước, mọi người cũng biết rồi, chúng ta bị vây trong đại trận như ba ba trong rọ. Nếu không đạt tới Đại Tôn cảnh giới, căn bản làm gì cũng vô dụng. Do đó... chúng ta chỉ có thể kiên trì chờ Đại Tôn đến giúp chúng ta phá trận!

Lãnh Huyết Ma Đế cũng gật đầu nói:

- Đúng, các vị Ma Đế, Ma Quân, bất kỳ ai không bị huyền tượng mê hoặc, cố gắng bảo vệ các Ma Quân, trên cơ sở bảo vệ tốt Ma Quân, sẽ tận lực bảo vệ Ma Vương sau. Chúng ta chỉ có thể tận lực chiến đấu thôi.

Các vị Ma Đế cùng gật đầu.

- Các vị đạo hữu Ma giới ... các người đã thấy uy lực của siêu cấp đại trận Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương rồi phải không? Bây giờ ta bắt quá dùng một tầng uy lực của trận pháp này mà thôi. Các người chắc cũng biết “La Thiên Huyền Diệt Trận” nổi danh nhất là gì?

Thanh âm Huyền Đô Đại Pháp Sư vang lên khắp đại trận.

Phương Diễn Ma Đế nhất thời biến sắc.

- Các vị cẩn thận, mặc kệ Ma Vương, cố gắng bảo vệ Ma Quân thôi. “La Thiên Huyền Diệt Trận” nổi danh nhất là diệt sát nguyên thần, hai trận hợp một, thành “Vạn Tượng La Thiên Trận”, uy lực hẳn phải kinh khủng dị thường.

Lời Phương Diễn Ma Đế vừa nói ra, nhất thời tất cả các Ma Đế đều biến sắc.

- Cuối cùng trong số Ma giới đạo hữu cũng có một người biết trận pháp. Tốt lắm, cho các người ném bảy thành uy lực của “Vạn Tượng La Thiên Trận”.

Huyền Đô Đại Pháp Sư làm vẻ nhân từ, vung cây cờ Huyền Đô Li Địa Diệm Quang, một vạn cao thủ bày trận không ngừng huyền động, ảo ảnh trận pháp trông như thật, sát khí trùng trùng, ngay cả Ma Quân cũng lâm vào huyền cảnh.

Bảy thành đã có uy lực như thế, còn mười thì sao đây? Trong lòng đám Ma Đế cảm thấy không ổn.

- Mau đi bảo vệ Ma Quân, có khả năng bảo trụ được bao nhiêu thì làm bấy nhiêu, đề phòng đám Tiên giới đánh lên.

Hạng Vũ đột nhiên quát to.

Cao thủ lâm vào huyền cảnh này, một khi bị Tiên giới cao thủ đánh lén, căn bản không có chút năng lực chống đỡ nào, vì họ căn bản nhìn không thấy địch nhân Tiên giới, chỉ có thể đưa đầu cho người giết chết, phải biết cao thủ Tiên giới bày trận có đến một vạn người.

- A!

Một Ma Quân điên cuồng huy vũ chiến đao chém vào một Ma Quân khác. Trong huyền cảnh hai người coi đối phương là địch nhân, toàn bộ huyền cảnh trở thành một khối hỗn loạn.

- Bồng!

Trái tim một Ma Quân bị đâm xuyên, nguyên thần bị chấn nát.

Các Ma Đế lúc này đi cứu trợ đám Ma Quân, bất quá các Ma Đế này cứ xông loạn trong trận pháp, căn bản không còn phương hướng, chỉ có thể dựa vào nguyên thần kiên định vô cùng cùng với thực lực cường đại ngăn cản các loại nguy hiểm, trong lúc nhất thời cao thủ Ma giới hoàn toàn lâm vào bị động.

Trong Hỗn độn không gian.

- Lý Nhĩ, người quả thật cực kỳ hèn hạ.

Xi Vưu giận dữ, đột nhiên thân hình chột lóe lên, muốn bay xuống dưới.

- Mơ tưởng!

Lão Tử lật tay, một mảnh vải cực lớn tỏa ra hào quang vạn tượng đột nhiên triển khai, tức khắc bao phủ lấy Xi Vưu, chính là Càn Khôn Đồ.

Càn Khôn Đồ - Lão Tử thu thập cơ man không biết bao nhiêu các loại thiên địa linh bảo, khổ tâm luyện chế rất lâu, kết hợp với trận pháp ảo diệu mới luyện chế ra được Càn Khôn Đồ. Càn Khôn Đồ và Thái Cực đồ thường bổ sung công dụng lẫn nhau. Thái Cực đồ thuộc về ngũ hành, khai thiên địa, bao la vạn tượng, lực công kích cường mãnh. Còn Càn Khôn Đồ, cũng bao vây thiên địa, tự thành không gian.

Xi Vưu chỉ cảm thấy trước mắt xuất hiện ảo ảnh, liền tiến vào một không gian màu vàng xanh. Phía trên mệnh môn bầu trời xanh, chính là Càn, phía dưới lại là những dải đất vàng vô tận, chính là Khôn, đó là Càn Khôn Đồ đã hình thành Càn Khôn Không Thị.

- Phốc!

Lão Tử miệng phun máu tươi, hai tay kết xuất ba đạo thanh quang, ba đạo thanh quang là một trong các đại thần thông trong hơn trăm phép của Lão Tử. Ba đại thần thông là Thái Thanh phù ấn, Ngọc Thanh phù ấn, Thượng Thanh phù ấn, ba đạo phù ấn ẩn chứa linh ngộ thiên đạo ảo diệu của Lão Tử.

Xi Vưu thấy cảnh này nhất thời thấy không ổn.

Nói về trận pháp cấm chế hẳn còn cách rất xa, không thể bằng Tiên giới Tam Thanh được. Bây giờ người đứng đầu Tam Thanh là Lão Tử lại vận dụng Càn Khôn Đồ, hơn nữa miệng phun máu kết hạ Tam Thanh phù ấn dung nhập vào Càn Khôn Đồ, nếu muốn phá Càn Khôn Đồ này, căn bản không phải một giờ nửa khắc mà làm được.

Quan trọng nhất là Chúc Dung, Cộng Công đấu với Thông Thiên, Nguyên Thủy xem ra có vẻ yếu hơn một chút, muốn đi cứu Ma giới đại quân cũng rất khó.

- Lần này tất cả xảy ra đúng theo kế hoạch của ta. Nhất định phải gỡ hòa một lần.

Lão Tử ngạo nghễ nói.

Xi Vưu hừ lạnh một tiếng:

- Hừ, tính ra, với địa vị Đại Tôn, con kiến chết cũng chỉ là kiến chết, hơn nữa cao thủ cấp bậc Ma Đế cũng không phải dễ dàng chết như vậy. Trong Càn Khôn không gian này, trước hết cho người ném mùi lợi hại của ta.

Thân là Đại Tôn, Xi Vưu chỉ một chút đã hạ quyết tâm, cùng Lão Tử đại chiến một trận...

Còn lúc này trong Ma giới thánh địa, trong hư vô không gian.

Lý Dương lảng lạng khoananh chân ngồi, vẫn không nhúc nhích.

Một lát, Lý Dương đang khoananh chân tĩnh tọa đột nhiên đứng lên, chung quanh từ từ xuất hiện đạo đạo khí lưu, bắt đầu xoay tròn. Khí lưu xoay tròn này có quỹ tích vô luận là so với Hải Nạp Bách Xuyên hay so với “Côn Bằng Thôn Phệ” của Côn Bằng Yêu Đế, đều không giống, trông có vẻ ảo diệu hơn.

Tốc độ xoay tròn càng lúc càng nhanh, cho đến lúc hoàn toàn trở nên điên cuồng, cả hư vô không gian đã xoay tròn rất mạnh, thậm chí lực hút kinh khủng từ những vòng xoay còn làm cho hư vô không gian vỡ thành những mảnh vụn

409. Chương 6: Đệ Ngũ Tuyệt

Không, cũng không phải biến mất, mà là Lý Dương lúc này giống như biến thành một hắc động. Hắc hút sạch tất cả mọi ánh sáng, việc này làm không ai có thể nhìn thấy thân ảnh Lý Dương, thoát nhìn giống như biến mất trong hư không.

Nếu có người ở trong hư vô không gian, có thể sẽ thấy không gian chung quanh cả người Lý Dương hoàn toàn đen đặc, giống như một con cự thú thượng cổ thôn phệ tất cả, làm cho người ta cảm thấy thực sự sợ hãi.

Quang mang, năng lượng, thậm chí còn cả thần thức!

Tất cả những gì có thể thôn đều bị thôn phệ, bá đạo vô cùng.

Cả hư vô không gian đã vỡ thành thành vô số mảnh nhỏ đều bị Lý Dương thôn phệ, thôn phệ không chừa thứ gì, căn bản vô lực chống cự...

Lý Dương lúc này cũng từ từ hưởng thụ cảm giác thoải mái này.

Dựa theo những gì mình lĩnh ngộ từ hạch tâm Thất Diệu tinh cực, Lý Dương thì triển kết hợp với những gì mình vừa thấy từ tràng cảnh thứ năm, cùng với công pháp thôn hấp sáng chế bởi Côn Bằng, nên thực sự bá đạo, kinh khủng.

Ấn ký hình tia chớp màu đen ở giữa mi tâm của Lý Dương một lần nữa xuất hiện, thậm chí còn phát ra quang hoa chói mắt.

Mắt Lý Dương mở bừng ra, ánh mắt Lý Dương giống như hai luồng sáng, chiếu rọi thẳng vào không gian. Dần dần, khóe miệng Lý Dương xuất hiện một nét cười.

“Không nghĩ đến việc sáng chế tuyệt thứ năm này cũng không phải là quá khó!” Lý Dương tự nhủ.

Chỉ trong nửa tháng qua, Lý Dương đã sáng chế ra đệ ngũ tuyệt, đây là đệ ngũ tuyệt của riêng Lý Dương, uy lực rất mạnh, căn bản Hải Nạp Bách Xuyên cũng không có cách nào so sánh được, chỉ có thích hợp với bản thân hắn mà thôi.

“Đây là kết hợp với tuyệt chiêu của Côn Bằng Yêu Đế, nên đệ ngũ tuyệt nên gọi là... “Bắc Minh Long Thôn”.” Trong đầu Lý Dương xuất hiện một cái tên. Bắc Minh đương nhiên đại biểu cho Bắc Minh hải, về phần “Long”, chủ yếu là do khi còn trên địa cầu, Lý Dương có cảm tình đặc biệt với “Long”.

Lý Dương đã sáng chế quyết thứ năm của Ma Thần Lục Tuyệt - Bắc Minh Long Thôn!

Về phần uy lực rốt cuộc như thế nào. Chỉ có thể nói khi được thể hiện hoàn toàn trên chiến trường, trong hư vô không gian, chỉ có thể thấy rằng uy lực rất lợi hại, nhưng rốt cuộc lợi hại tới đâu thì Lý Dương cũng không thể xác định được.

“Ta ở trong Ma giới thánh địa cũng khá lâu rồi, bất quá Xi Vương vẫn chưa tới. Xem ra chưa tới một tháng, thôi tranh thủ quan sát trước tràng cảnh thứ sáu, nói không chừng ta lại có thể sáng chế ra tuyệt thứ sáu nữa.” Lý Dương lúc này quyết định.

Nếu hắn có thể một hơi sáng chế tuyệt thứ sáu, hiểu được Thái Cực vô thượng đại viên mãn, trở thành Đại Tôn. Nếu muốn tìm được và sống với Tuyệt cũng dễ dàng hơn.

Lý Dương vừa nghĩ, hư vô không gian một lần nữa phát sinh hình ảnh...

Hư vô không gian biến thành hỗn độn không gian. Một khoảng trời mênh mông với khí thể cổ xưa xuất hiện trước mắt hắn. Một cự hán đứng giữa hỗn độn không gian, kia toàn thân cự hán cơ bắp cuộn cuộn, đạo đạo điện mang màu xanh không ngừng từ trong cơ thể tỏa ra ngoài.

- Bàn Cổ!

Lý Dương cảm thụ Bàn Cổ đang phát ra khí thể cường đại, tâm thần hoàn toàn tập trung. Bàn Cổ vẫn chỉ nhắm mắt đứng đó, làm cho ta cảm thấy rất kính sợ. Bàn Cổ thực sự quá mạnh, ai cũng phải kính ngưỡng, một khí thể vô địch.

Cầm trên bàn tay mạnh mẽ là một chiến phủ màu xanh đen tản ra kinh khí sắc bén, hỗn độn chung quanh bị kinh khí này xé ra. Không nghi ngờ gì đây chính là đệ nhất thần khí - Khai Thiên Thần Phủ.

- Ông ...

Hai mắt Bàn Cổ bỗng mở toang, lưỡng đạo quang mang lại xuyên thủng hỗn độn không gian, Lý Dương thậm chí còn cảm nhận được chấn động năng lượng trong hỗn độn không gian, phát ra thanh âm “Ông ông”. Chỉ với ánh mắt đã đáng sợ như thế, quả là kinh người.

- Hát!

Bàn Cổ quát khẽ một tiếng, Khai Thiên Thần Phủ giờ lên, cả năng lượng trong hỗn độn không gian liền xoay tròn, lấy trung tâm là Khai Thiên Thần Phủ của Bàn Cổ, hiện ra một hình cây búa tỏa ra quang hoa chói mắt.

Năng lượng kinh nhân từ vòng xoáy với tốc độ kinh khủng làm Lý Dương liên tưởng đến Cửu U Vực hấp thu nước Thiên Hà với tốc độ kinh khủng.

Chỉ lát sau, Khai Thiên Thần Phủ đã tích lũy đủ năng lượng đến mức cảm thấy chói mắt.

Lúc này, tâm thần Lý Dương cũng tập trung vào cây búa đó, chỉ trong chốc lát, Lý Dương lại cảm thấy luồng sáng chói chang từ cây phủ trong nháy mắt biến mất. Đúng vậy, từ một vùng ánh sáng chói mắt, trong nháy mắt đã biến thành tối đen, tuyệt đối tối đen.

Rồi sau đó, lưỡi búa một lần nữa lại bộc phát ra ánh sáng còn kinh khủng hơn!

- Oanh!

Không có gì triệu chứng gì báo trước, Khai Thiên Thần Phủ bỗng nổ tung, lực công kích cực kỳ kinh khủng trong nháy mắt làm hỗn độn không gian hoàn toàn vỡ nát thành mảnh nhỏ, không chỉ chỉ một mảnh không gian nhỏ vỡ vụn, mà là cả hỗn độn không gian, đến tận cuối cùng của vô hạn hỗn độn không gian, toàn bộ đều vỡ nát.

Chẳng những hỗn độn không gian bị băng hoại, mà còn...

- Hừ!

Ánh mắt Bàn Cổ ngày càng đáng sợ, khóe mắt gần như rách ra, khóe miệng ứa ra những dòng máu tươi, cả Khai Thiên Thần Phủ như phát ra những tia sáng chói mắt, tựa hồ Bàn Cổ thu lấy toàn bộ lực lượng của thiên địa lúc này đã vượt qua cực hạn mà Khai Thiên Thần Phủ có thể chịu đựng được.

Im lặng.

Cả hỗn độn không gian chìm vào im lặng.

Không chỉ hỗn độn không gian bị vỡ tan, mà những hỗn độn năng lượng cơ bản nhất trong hỗn độn không gian cũng bị phân giải. Dưới một kích toàn lực của Bàn Cổ, toàn bộ hỗn độn năng lượng đã bị phân giải ra thành hỗn độn sơ khai, sinh ra ngũ hành!

Hỗn độn hóa ngũ hành!

Lúc này, tràng cảnh kết thúc.

Lý Dương vĩnh viễn nhớ kỹ những phút cuối cùng của Khai Thiên Thần Phủ, đạt tới uy lực cực hạn kinh khủng, thậm chí quang mang đạt đến cực hạn trong tích tắc biến thành hắc ám, rồi sau đó hắc ám lại thành quang mang còn chói mắt hơn, trong nháy mắt, cả hỗn độn không gian như chỉ có một đạo quang mang.

Lý Dương nhắm mắt lại.

Trong đầu lóe ra đạo hỗn độn không gian duy nhất như trước, vào lúc không gian đang ở thời điểm chói mắt nhất.

Từ chỗ mơ hồ, trong lòng Lý Dương tựa hồ có một chút linh quang, lúc này, Lý Dương giống như đang cảm thụ về thời điểm hấp thu bốn đạo bản nguyên, cảm giác thật thoải mái, như về với vòng tay mẹ hiền, khóe miệng Lý Dương bất giác nở một nụ cười.

Trong lòng Lý Dương linh quang bắt đầu vươn rộng ra, bắt đầu phát triển...

Lý Dương không biết khi hắc chìm đắm vào cảm giác cực kỳ tuyệt vời này, thì bốn mạng đạo phách nguyên thần của hắc lúc này lại lóe ra vô số hắc sắc thiểm điện, cực kỳ kinh khủng.

Thiểm điện ẩn ký ở mi tâm Lý Dương cũng không ngừng phát ra quang mang chói mắt, đồng thời ẩn ký có hình tia chớp màu đen bỗng phát ra uy áp kinh khủng. Dưới uy áp này cả hư vô không gian, thậm chí cả Ma giới thánh địa cũng giống như bị căng ra.

Uy áp không ngừng tăng lên... thậm chí uy áp còn mạnh hơn cả Đại Tôn. Tiếp tục tăng lên!

Linh quang trong lòng Lý Dương dần dần hạ xuống, biến thành một tia chớp màu đen, hắc sắc thiểm điện chớp mắt biến thành một cây phi đao, một cây phi đao không gì không phá được, phi đao phát ra quang hoa chói mắt, giống như đúc với quang hoa của Khai Thiên Thần Phủ.

Tia chớp ẩn kí màu đen ở mi tâm Lý Dương rung lên dữ dội.

Lúc này. Lý Dương đã tỉnh lại, từ trạng thái tuyệt vời này tỉnh lại, hắc có một loại cảm giác giống như phi thăng, không phải là thân thể phi thăng, mà là tâm thần nguyên thần phi thăng. Phi thăng thật cao thật nhiều. Thậm chí Lý Dương lúc này đã có thể thấy hắc tiếp cận với “thiên đạo” gần như thế nào.

Đồng thời, một cổ ý thức cao ngạo lạnh lùng xâm nhập vào suy nghĩ của Lý Dương, thậm chí chỉ sợ một khi hắc cứ thế phát triển, hắc có thể sẽ sáng chế ra tuyệt thứ sáu, trở thành Đại Tôn. Nhưng hắc chắc chắn sẽ biến thành cao ngạo lạnh lùng, thậm chí còn lạnh lùng cả với người yêu mình.

Giờ khắc này, Lý Dương nhớ tới Khương Tuyết.

Hắc không thể bỏ Khương Tuyết, hắc thề với lòng mình phải sống với Khương Tuyết, mãi yêu nhau đến đầu bạc răng long.

- Bồng!

Ẩn ký hắc sắc thiểm điện trong nháy mắt lại ẩn vào trong, nguyên thần của Lý Dương từ từ ổn định lại. Phi đao trong tâm linh của Lý Dương cũng rút vào trong, hóa thành linh quang, linh quang dung nhập vào trong người Lý Dương, lại trở thành yên tĩnh như cũ.

Lý Dương mỉm cười.

Hắc hiểu hắc đã bỏ qua một cơ hội thập phần khó tìm lại được, những cơ hội như thế này căn bản không phải muốn là có được. Nhưng Lý Dương không hối hận, nếu không có Tuyết, cho dù thành Đại Tôn thì có ích gì? Chẳng lẽ cô độc cả đời.

Lý Dương ngẫm lại thấy không rét mà run.

Cuộc sống phải có tình cảm.

Chẳng lẽ làm Đại Tôn, hàng ngày tắm trong ánh mắt kính ngưỡng của những người khác là đủ sao? Lý Dương không quan tâm đến việc này, hắn chỉ quan tâm đến cảm giác ngọt ngào ấm áp giữa mình và người yêu, hắn chỉ muốn hưởng thụ cảm giác này mà thôi.

Hắn biết... đây chính là tình yêu.

Hắn không thể đánh mất, cũng không muốn đánh mất cảm giác đó. Không có cảm tình, cho dù thân là Đại Tôn, thì đại biểu cho cái gì đây?

“Có vẻ đã qua bảy ngày rồi, Tiên Ma đại chiến đã bắt đầu rồi. Lần này ở Ma giới thánh địa, ta cũng đã sáng chế ra đệ ngũ tuyệt, mặc dù đệ lục tuyệt vẫn chưa sáng chế ra, nhưng tâm thần cũng đã đề cao rất nhiều. Vậy là đủ rồi.” Lý Dương cười, liền biến mất khỏi hư vô không gian.

Bởi vì Tuyệt, Lý Dương không thể đột phá tầng chướng ngại cuối cùng, cũng không muốn đột phá tầng chướng ngại cuối cùng đó. Hắn muốn không phải trở thành một Đại Tôn cô độc lạnh lùng, mà là một Đại Tôn có cảm tình, có tình yêu! Nếu không, không cần làm Đại Tôn cũng được.

Ma giới trên chín tầng trời.

Từ giữa hư không Lý Dương xuất hiện tại nơi vốn là cửa thông đạo vào Ma giới thánh địa, hắn đã ly khai Ma giới thánh địa, Lý Dương tự mình đã có thể nhớ lại toàn bộ tràng cảnh thứ sáu, nhưng Lý Dương biết hắn vẫn chưa thể truyền thụ cho người khác.

Những linh ngộ của hắn khác với Ma giới Tam Tôn, chỉ khi mình linh ngộ hoàn toàn, mới có thể truyền cho người khác, còn đệ ngũ tuyệt (Bắc Minh Long Thôn), Lý Dương hoàn toàn có thể truyền cho người khác.

Ngẩng cao đầu nhìn cả trời đất.

Lý Dương có cảm giác rất kỳ diệu, sáng chế ra đệ ngũ tuyệt, thậm chí còn thiếu chút nữa sáng chế cả đệ lục tuyệt, việc cảm ngộ thiên đạo của Lý Dương được đề cao rất nhiều, lúc này Lý Dương cảm giác rất rõ ràng những ba động trong năng lượng của thiên địa.

Thậm chí còn...

“Thử xem.” Lý Dương mỉm cười, bỗng biến mất khỏi chỗ cũ, đúng, chính là hư không tiêu thất.

Rồi trong nháy mắt, ở ngoài mấy trăm ngàn dặm, Lý Dương lại xuất hiện.

“Thuần di, quả nhiên không phải chuyện chơi, quả nhiên hao phí năng lượng kinh người.” Lý Dương có vẻ rất hưng phấn, vừa rồi vừa mới ra khỏi hư vô không gian, Lý Dương đã phát hiện mình có những cộng hưởng rất hài hòa với năng lượng thiên địa, thậm chí hắn còn có cảm giác, hắn có thể thuần di.

Thuần di, khi cảm ngộ thiên địa đạt tới một mức cực cao, trong nháy mắt có thể dung nhập thiên địa, rồi từ thiên địa lại xuất hiện ở một nơi khác. Chỉ là Lý Dương hôm nay vừa mới cảm ngộ được thiên đạo, chỉ có thể thuần di mấy trăm ngàn dặm mà thôi.

Nhưng thế đã rất đáng sợ rồi.

Trước khi đến Ma giới thánh địa, Lý Dương cảm ngộ thiên địa còn thua xa Phong Đô Đại Đế, cũng thua xa Côn Bằng Yêu Đế. Phong Đô Đại Đế không thể thuần di, còn Côn Bằng Yêu Đế cũng chỉ làm được khoảng trăm ngàn dặm mà thôi. Lý Dương bây giờ sáng chế ra đệ ngũ tuyệt, hiểu được đệ lục tuyệt, đã cảm ngộ được thiên địa với tốc độ hỏa tiễn đạt tới một mức cực cao.

- Hưu!

Lý Dương giống như một đạo thiểm điện, trong nháy mắt hoàn toàn biến mất.

Lúc này, Lý Dương chỉ cần thi triển (Xuyên Vân Toa Vụ) đã có thể ngang với kim sí đại bằng điều rồi, trong nháy mắt đã bay hơn mười ngàn dặm, liệng quanh chân trời, xuyên qua mây mù trùng điệp, lát sau, đã tới bờ Thiên Hà.

Lý Dương đáp xuống bờ Thiên Hà, nhìn xuống Thiên Hà khô cạn.

“Tiên Ma chi chiến đã bắt đầu rồi.” Trong lòng Lý Dương thầm nghĩ, Thiên Hà khô cạn sâu kinh người, liếc mắt qua, thậm chí còn nhìn không thấy đáy, Lý Dương đương nhiên không quan tâm, thần thức hần lập tức bao trùm khắp nơi, thoáng cái đã phát hiện ra chiến trường của Tiên Ma chi chiến, tự nhiên cũng phát hiện mọi diễn biến của cuộc chiến.

Lý Dương biến sắc “Bất hảo.”

Trong nháy mắt Lý Dương hóa thành một tia chớp, bay vút về phía chân trời, bay thẳng đến Tiên Ma chiến trường.

Vạn Tượng La Thiên Trận.

Kết hợp Tiên Thiên Thái Cực Âm Dương với La Thiên Huyền Diệt trận, uy lực cực mạnh, quả thực tới độ chỉ nghe qua đã lạnh người, Tiên giới Tam Thanh đệ tử đứng đầu là Huyền Đô Đại Pháp Sư, thân truyền đệ tử duy nhất của Lão Tử Lý Nhĩ, tay cầm thần khí “Huyền Đô Li Địa Diễm Quang Kỳ”, tự mình chủ trì đại trận.

Do Lão Tử làm phép ấn dấu khí tức của vạn Tiên nhân bày trận, Ma giới đại quân cuối cùng hoàn toàn bị bao vây bên trong.

Ba ngày trước, vền vền chỉ với bảy thành uy lực của đại trận, cao thủ cấp bậc Ma Quân đã chịu ảnh hưởng của huyền cảnh, công kích chém giết lẫn nhau. Còn về cao thủ cấp bậc Ma Vương lại càng bất chấp tất cả, điên cuồng công kích, hoàn toàn lâm vào huyền cảnh. Thậm chí tâm thần nhiều người đã rối loạn, hoàn toàn tẩu hỏa nhập ma.

Bất quá dưới bảy thành uy lực, cao thủ cấp bậc Ma Đế vẫn còn có thể dễ dàng chống đỡ, còn có thể trợ giúp cứu được một số Ma Quân, cố gắng giảm tới thiểu tổn thất của Ma giới đại quân.

Bây giờ, Huyền Đô Đại Pháp Sư đã thi triển đến mười thành uy lực.

Mười thành uy lực của trận pháp, tâm thần tu vi cao thủ Ma Đế tiền kỳ đã chịu ảnh hưởng, mặc dù không lâm vào huyền cảnh, nhưng cũng phải toàn tâm chống đỡ, chỉ còn lại cao thủ Ma Đế trung kỳ và Ma Đế hậu kỳ cố gắng cứu giúp người khác.

Dưới mười thành uy lực, chỉ trong bảy ngày, cao thủ cấp bậc Ma Vương đã chết gần nửa, cao thủ Ma Quân tử vong một phần, cũng nhờ các Ma Đế đã cố gắng bảo vệ Ma Quân, nhưng nếu việc này cứ thế tiếp tục, chỉ cần nửa tháng, phỏng chừng Ma giới đại quân chắc chết sạch.

Huyền Đô Đại Pháp Sư cười nhạt, tay cầm Huyền Đô Li Địa Diễm Quang phát qua lại một cách nhẹ nhàng, đem cả Ma giới đại quân đùa bỡn trong lòng bàn tay

410. Chương 7: Phá Trận

Một đại hán mặt sẹo hung dữ trợn hai mắt đỏ ngầu, thân hình như thiểm điện, trong nháy mắt bay xẹt qua trường không, trường đao đỏ như máu trong tay hắn đã ướm đầm máu của nhiều người, đao ảnh như thiên lôi, hướng tới một Ma giới cao thủ khác bổ tới.

- Ca sát!

Xương cốt vỡ vụn, máu tươi phun ra như suối, phủ tràn ra cả mặt mũi của đại hán mặt sẹo, trông lại càng thêm dữ tợn.

Chiến đao đột nhiên phát ra kinh khí chói mắt, trái tim vỡ vụn, chém vỡ nát nguyên thần, trong nháy mắt giết chết Ma giới cao thủ này.

- Gào...

Một tiếng gầm lớn, đại hán mặt sẹo đột nhiên múa may điên cuồng, vẻ mặt rất hoảng sợ, tựa hồ vừa gặp một hảo thủ cao cường, trên thực tế hắn đã lâm vào huyền cảnh, song hắn không thể biết.

Trên thân thể đại hán mặt sẹo có rất nhiều vết thương, nhưng hắn vẫn còn sống. Hắn là một cao thủ Ma Quân hậu kỳ mặc dù lâm vào huyền cảnh, tùy ý công kích người khác, nhưng vẫn chưa bị giết, do một vận người bày trận bất quá chỉ là Cửu Thiên Huyền Tiên mà thôi, công kích của Cửu Thiên Huyền Tiên không thể phá được phòng ngự của hắn.

Cao thủ cấp bậc Ma Quân phần lớn tự giết lẫn nhau mà chết.

- Bồng!

Một nam tử đầu trọc gầy gò, đùi phải cứng như cương thiết, đập mạnh vào đầu một nam tử trông rất giống hắn. Đầu người kia vỡ vụn, não cùng máu tươi bay vọt ra, còn nam tử đầu trọc gầy gò kia lại dùng nắm tay đầm đìa máu vào ngực đối phương, phá nát trái tim, tiêu diệt nguyên thần.

Một cao thủ cấp bậc Ma Vương đã chết đơn giản như thế, còn người giết hắn chính là anh ruột của hắn!

Đáng tiếc, anh hắn lại tưởng rằng mình vừa giết chết một Tiên giới cao thủ.

Loạn, loạn, loạn!

- Sát, sát, sát!

Trong Vạn Tượng La Thiên Trận, không chỗ nào không thấy giết chóc, máu tươi vung vãi, bắn ra cả không gian trận pháp, những người chém giết lẫn nhau đại đa số là lâm vào huyền cảnh, và căn bản chém giết vào những địch nhân tưởng tượng, vì trong mắt họ, trước mắt toàn là những địch nhân kinh khủng...

- A!

Chiến phủ xanh đen bổ xuống, một Cửu Thiên Huyền Tiên bị giết chết.

Điền Cương mặt lạnh như băng, Vạn Tượng La Thiên Trận mặc dù lợi hại, nhưng nguyên thần của Điền Cương có “Khai Thiên Thần Phủ” bảo vệ, căn bản không thể bị xâm thực. Lúc trước Xi Vưu Đại Tôn đã nói, nguyên thần của Điền Cương có Khai Thiên Thần Phủ bảo vệ, kể cả là Đại Tôn cũng không giết hắn được.

Tự nhiên Điền Cương căn bản không quan tâm đến huyền cảnh, hắn chỉ cần chú ý một chút. Một khi phát hiện Tiên nhân, liền lập tức ra tay giết chết.

- Sáu mươi lăm!

Điền Cương trầm giọng thốt ra vài từ, rồi sau đó biến mất nhanh như chớp. Hai mươi mốt vị Ma Đế, chỉ có vài vị cao thủ Ma Đế tiền kỳ bị huyền cảnh ảnh hưởng. Nhưng xem ra mọi chuyện đều không quá xấu, bọn họ còn có thể miễn cưỡng chống đỡ.

Về phần các Ma Đế khác, họ phải cố gắng giết chết Tiên nhân và cứu hộ Ma Quân.

Hạng Vũ khuôn mặt lạnh như băng, trong mắt tản ra sát khí, không hề nhúc nhích. Tâm thần tu vi của hắn mặc dù chỉ là Ma Đế tiền kỳ, nhưng tâm tính Hạng Vũ rất kiên định, không hề bị huyền cảnh ảnh hưởng, lúc này trong lòng Hạng Vũ đang rất nóng nảy.

Đại quân Ma giới, là nơi hắn dựa vào để đến doanh châu cướp lấy Ngu Cơ.

Nhưng bây giờ đại quân Ma giới đang ngày càng hao hụt, nếu chỉ còn hắn một mình, dựa vào cái gì có thể cướp đoạt được Ngu Cơ?

Một tiếng rú trầm thấp từ sâu trong thanh quản của Hạng Vũ phát ra, nhưng phải đối mặt với Vạn Tượng La Thiên Trận, hắn căn bản không có biện pháp gì, hắn cũng không phải là trận pháp cao thủ, mà cho dù có biết trận pháp, cũng không thể phá giải đại trận do chính Lão Tử Lý Nhĩ tự mình sáng chế.

Phỏng chừng... chỉ có Yêu giới Đại Tôn Phục Hi mới có thể dễ dàng phá giải được. Cho dù là mấy người Xi Vưu, cũng chỉ có thể dùng sức mạnh mà phá giải.

“Sư tôn tại sao còn chưa tới?” Trong lòng Hạng Vũ rất lo lắng.

Bị giam trong đại trận này đã suốt mười ngày rồi, mười ngày qua trong lòng các Ma Đế rất mong Đại Tôn có thể đến hỗ trợ phá trận, nhưng dù họ chờ mong bao lâu cũng vô dụng, ba vị Đại Tôn căn bản không hề tới.

Đại Tôn không đến cứu, cho dù là các Ma Đế cũng không thể trốn thoát đi, chỉ có thể mặc cho người Tiên giới chiếm thượng phong.

- Trời, cứ tiếp tục như vậy, đánh nhau liên tục, cao thủ của Ma giới chúng ta sẽ tiếp tục chết nhiều hơn, căn bản không lực phản kháng, rốt cuộc đây là cái trận pháp quỷ quái gì!

Nham Dong Ma Đế gầm lên, bao nhiêu phần nộ trong lòng không thể phát tiết.

Suốt mười ngày chờ đợi.

Cứ nhìn hết người này đến người khác của Ma giới chết đi, nếu không phải do người Tiên giới giết chết, còn bị những người nhà của mình trong trận pháp sát phạt mà chết. Điều này sao không làm cho Nham Dong Ma Đế phần nộ.

Nhưng phần nộ thì làm được gì?

- Khẩn cấp cũng vô dụng, Lão Tử vốn đứng đầu Tiên giới Tam Thanh chính mình làm phép ấn dấu khí tức cho một vạn Tiên nhân, hiển nhiên muốn tiêu diệt hết chúng ta, hẳn có chuẩn bị như thế, khẳng định có biện pháp cản đường Xi Vương Đại Tôn. Nói vậy Đại Tôn bọn họ cũng không có cách nào đến cứu chúng ta kịp, chúng ta chỉ có thể kiên trì ... để các Đại Tôn có thêm chút thời gian.

Lãnh Huyết Ma Đế lạnh lùng nói.

Tới lúc này, Lãnh Huyết Ma Đế có vẻ thay đổi tính tình, trong mắt lửa giận bùng bùng, hiển nhiên chiến đấu như thế, cô cũng cảm thấy cực kỳ kiệt sức, đại quân Ma giới tổn thương nhiều như thế, chủ yếu là bị người nhà giết chết.

- Phốc!

Máu tươi lại bắn tóe ra nhuộm hồng cả chiến giáp của Ma Đế, trên người các Ma Đế vương đầy máu. Không phải là máu của bọn họ, mà là cả chiến trường không chỗ nào không có máu tươi nhuộm hồng, tử vong không đếm xuể.

Một đạo thanh âm vang lên.

- Các vị Ma giới đạo hữu, Vạn Tượng La Thiên Trận này không ai trong số các người có thể phá được, nếu các người nhận thua, chịu chấp nhận Tiên giới một phương đã thắng trong Tiên Ma đại chiến lần này, Huyền Đô ta có thể tác chủ thả các người, được không?

Thanh âm của Huyền Đô Đại Pháp Sư vang vọng cả đại trận.

Nhận thua?

- Thú vị lắm!

Nham Dong Ma Đế đột nhiên nổi giận mắng.

Đám Ma Đế chung quanh thần tình rất phần nộ, bao nhiêu năm nay, Ma giới chưa bao giờ thua trong các cuộc đại chiến, cho dù gặp nguy hiểm cũng vượt qua tiến tới thắng lợi, mỗi lần đều đuổi giết Tiên giới đến thập châu tam đảo.

Bọn họ có thể nhận thua sao?

Lãnh Huyết Ma Đế âm thanh lạnh lùng nói:

- Huyền Đô, đừng có nằm mộng, đến khi tất cả Ma Quân và Ma Vương đều chết. Chúng ta cũng sẽ không nhận thua, về phần cao thủ cấp bậc Ma Đế, các người mặc dù có thể vây khốn chúng ta, nhưng vẫn không có đủ có năng lực giết chết chúng ta.

Lãnh Huyết Ma Đế có vẻ thập phần tự tin.

Có thể vây khốn Ma Đế, nhưng muốn giết chết Ma Đế, thì không dễ dàng như vậy. Dù sao Tiên giới cao thủ muốn vào trận. Cũng sẽ bị trận pháp ảnh hưởng, trừ phi Tiên giới cao thủ cũng hiểu được đại trận này, nhưng ai có thể làm được điều này?

Huyền Đô Đại Pháp Sư vẫn kiên nhẫn nói:

- Các vị đạo hữu Ma giới kiên trì như thế, cũng đem tính mạng của các Ma giới Ma Vương Ma Quân ra đùa giỡn, cứ như thế, nửa tháng sau cả Ma giới đại quân phần lớn sẽ chết hết. Các vị... đừng để tình cảm lẫn át lý trí.

- Con bà nó, người cầm miệng cho ta, muốn chúng ta nhận thua, nằm mơ!

Nham Dong Ma Đế lúc này vô cùng giận dữ hét lớn, còn các Ma Đế khác đều giận dữ cười lạnh, không một người nào đồng ý cả.

Thanh âm Huyền Đô Đại Pháp Sư đột nhiên chuyển sang lạnh lùng:

- Các vị đã không quan tâm tới tánh mạng của những Ma Vương, Ma Quân này, Huyền Đô cũng không khách khí nữa.

Nói xong, Huyền Đô Đại Pháp Sư phát “Huyền Đô Li Địa Diễm Quang Kỳ”, Vạn Tượng La Thiên Trận biến hóa phức tạp hơn gấp bội.

Trước mắt mê huyền không thể phân biệt thật giả, tam đại thống soái Ma Đế trong lòng rất khó chịu.

- Sau khi phá trận ra ngoài xong, ta phải giết chết tên khốn khiếp này, báo thù cho các đệ tử Ma giới.

Một Ma Đế cắn răng nói.

Ma Đế ở đây người nào cũng cao cao tại thượng, lúc này bị buộc chỉ có thể nhìn thuộc hạ Ma Quân, Ma Vương của mình chết như thế, trong lòng lửa giận bùng bùng.

- Đại trận như thế, chỉ Đại Tôn mới có thể phá.

Phương Diễm Ma Đế lắc đầu thở dài nói.

Mọi người cười khổ, trong lòng lặng lẽ chờ đợi. Chờ đợi Đại Tôn đến phá trận.

- Sư tôn!

Đột nhiên thanh âm vang lên, Diễm Cương bỗng xuất hiện bên cạnh Hạng Vũ, chiến phủ xanh đen trên tay Diễm Cương tỏa ra những tia kinh khí, mọi người đều run lên, bọn họ đều biết Diễm Cương có đệ nhất thần khí là Khai Thiên Thần Phủ.

Đối mặt với thần khí này, cả Đại Tôn cũng phải cẩn thận, may mà hôm nay thực lực của Diễm Cương không mạnh, nhưng cũng rất dễ dàng khi cần đối phó với Ma Đế.

- Diễm Cương, đại trận này hắn không mê hoặc được người, cây búa của người có cách nào phá trận không?

Hạng Vũ sức nghĩ ra, vội vàng hỏi Diễm Cương.

Hạng Vũ đang rất nóng nảy, hắn thấy đệ tử Diễm Cương có Khai Thiên Thần Phủ, nói không chừng hắn cũng có vài bản lĩnh đặc thù nào đó, nếu có thể phá đại trận, biết đâu lại là một việc tuyệt vời, mọi Ma Đế ở đây đều hướng về phía Diễm Cương chăm chú nhìn một cách đầy hi vọng.

Diễm Cương thuộc loại người khó mà nhìn thấu được, hắn có Khai Thiên Thần Phủ, ai biết hắn còn có thần thông gì? Nói không chừng Diễm Cương có thể phá trận. Mọi người trong lòng đều hết sức chờ mong.

Diễm Cương cau mày lắc lắc đầu, hồi lâu mới nói một câu:

- Nếu ta có thể phá trận, làm gì phải chờ tới bây giờ?

Mọi người cười khổ.

Các Ma Đế ở đây đích thật là ầm ầm cả lũ. Dù sao nhìn đám thủ hạ chết dần chết mòn như thế, ai mà nhẫn nại được chứ...

Lý Dương bay đến ngoài trận pháp, nhìn vào đại trận này.

- Đại trận này quả nhiên huyền diệu, đáng tiếc, đại trận này dù huyền cảnh rất chân thật, trong mắt ta cũng phải lộ nguyên hình.

Lý Dương mỉm cười rồi bước vào trong đại trận.

Thần thức Lý Dương còn mạnh hơn cả Đại Tôn, Đại Tôn có thể thấy rõ hư thật của đại trận này, Lý Dương càng dễ dàng hiểu rõ đại trận này hơn nữa, Lý Dương chỉ cần liếc mắt là đã xem thấu những huyền cảnh này, như vậy làm sao có thể mê hoặc Lý Dương được...

Tam đại thống soái Hạng Vũ, Nham Dong, Lãnh Huyết, phía sau còn có một nhóm Ma Đế, các cao thủ cao nhất này sắc mặt đều rất khổ sở, bất lực nhìn mọi việc, máu tươi phiêu đảng, đây là máu tươi của các cao thủ Ma giới.

Bọn họ đúng là không có biện pháp gì, chỉ có thể trơ mắt nhìn như thế.

- Bá Vương!

Một đạo thanh âm vang lên bên tai Hạng Vũ. Hạng Vũ rùng mình, nhìn về một bên với vẻ mặt khó có thể tin được. Chỉ thấy Lý Dương đang từ xa phiêu lãng tiến tới, trong nháy mắt đã tới trước mặt mọi người, căn bản không bị huyền cảnh mê hoặc.

- Lý Dương huynh đệ!

Hạng Vũ nhất thời mừng rỡ.

- Sư huynh!

Điền Cương nhìn thấy Lý Dương trong lòng mừng như điên, lúc trước Điền Cương chia tay với Lý Dương ở Hồn Độn Sơn, từ đó tới nay không hề gặp lại, lúc này thấy Lý Dương, tâm tình quá kích động không thể kìm chế được.

Các Ma Đế ở đây nhìn thấy Lý Dương. Bọn họ nghe nói về đại danh của Lý Dương, thậm chí còn nghe nói sự tích của Lý Dương ở Hồn Độn Sơn.

- Bá Vương, các người theo ta tới đây, xem ta phá đại trận này như thế nào!

Lý Dương cười nói, tựa hồ việc phá trận quả thật vô cùng dễ dàng đối với hắn.

Các Ma Đế ở đây đều rất sửng sốt, mười ngày bị giam trong trận, các Ma Đế này đã khẩn cấp đến phát điên, nhưng tuyệt không có biện pháp nào, thậm chí bọn họ còn cho rằng chỉ có Đại Tôn mới có thể phá trận, nhưng bây giờ nghe Lý Dương nói... như thế.

- Thật không? Lý Dương huynh đệ, người có thể phá trận thật hả?

Thân hình Hạng Vũ lóe lên, nắm chặt lấy Lý Dương, trong mắt ánh lên sự kích động. Hắn muốn xông thẳng vào Tiên giới doanh châu, phải dựa vào Ma giới đại quân, nếu đại quân chết nhiều quá, hắn dựa vào cái gì để đi đây?

Phá trận chẳng những quan hệ tới thắng lợi của Ma giới đại quân, mà còn ảnh hưởng đến những tính toán riêng của Hạng Vũ.

Điền Cương không hỏi gì thêm. Đi theo Lý Dương lâu như vậy, Điền Cương có một niềm tin tuyệt đối vào Lý Dương, có lẽ xuất phát từ những kì tích vô kể của hắn.

- Có thể phá trận hay không, mọi người cứ theo ta là biết.

Lý Dương cũng không nói nhiều, dẫn đầu mọi người cứ nhắm phương bắc mà tiến, Hạng Vũ, Nham Dong, Lãnh Huyết Ma Đế đưa mắt nhìn nhau, rồi cùng nhau sánh vai đi theo, vô luận như thế nào, chỉ cần có một chút hy vọng, bọn họ sẽ sẽ không bỏ qua...

Huyền Đô Đại Pháp Sư đang đứng ở giữa trận, nắm trong tay đại cục, đây chính là “Trận tâm”.

Huyền Đô Đại Pháp Sư thư thái vô cùng, tùy ý phát “Huyền Đô Li Địa Diễm Quang Kỳ”, rất vô tình nhìn đám Ma giới cao thủ chết dần.

“Sư tôn tự mình sáng chế đại trận, nếu không phải là Ma giới Tam Tôn đến đây, những người này há có thể đào thoát?” Trong lòng Huyền Đô Đại Pháp Sư có vẻ rất tự mãn.

Đột nhiên...

Huyền Đô Đại Pháp Sư thấy ở ngoài vài dặm có một đám người đang đi tới, đầu lĩnh là một hắc y thanh niên, phía sau là một đám Ma Đế của Ma giới, những người này cứ bay thẳng về phía Huyền Đô Đại Pháp Sư, căn bản không hề đổi hướng.

“Bọn họ thấy ta? Không có khả năng, Vạn Tượng La Thiên Trận này là do hai đại trận pháp cao nhất dung hợp thành, là do sư tôn tự mình sáng chế, bọn họ nhất định nhìn không thấy ta, cũng không có khả năng đến gần ta. Bọn họ khẳng định bị lạc trong trận pháp, chút xíu nữa sẽ chuyển sang hướng khác.” Huyền Đô Đại Pháp Sư tự an ủi.

Trận tâm! Chỉ cần lạc trong trận, tuyệt đối không thể đi đến trận tâm, trừ phi có thể khám phá đại trận. Huyền Đô Đại Pháp Sư không biết, Ma Đế đúng là không ai có thể nhìn thấy hắn, nhưng Lý Dương lại dễ dàng thấy hắn.

Điều Huyền Đô Đại Pháp Sư sợ hãi nhất là vị hắc y thanh niên đầu lĩnh đó dừng lại trước mặt hắn, giống như có thể thấy rõ Huyền Đô Đại Pháp Sư.

“Không, hắn tuyệt đối nhìn không thấy ta. Đây là đại trận do sư tôn sáng chế.” Huyền Đô Đại Pháp Sư lúc này liên tục huy động “Huyền Đô Li Địa Diễm Quang Kỳ”, dựa vào phán đoán của hắn, những người đó hẳn sẽ rẽ sang một hướng khác, nhưng...

- Hắc, tên cầm lá cờ kia, phát loạn lên làm gì thế?

Hắc y thanh niên cười hỏi.

Về mặt Huyền Đô Đại Pháp Sư nhất thời đông cứng lại.

411. Chương 8: Thị Huyết Giết Chóc

Huyền Đô Đại Pháp Sư mở to hai mắt nhìn, đầu óc bấn loạn, khó mà tin được những gì mình vừa nghe, trong lòng không muốn tin. Nhưng hắc y này...

Ánh mắt thanh niên nhìn hắn cùng với những lời nói đó đã nói lên tất cả... hắc y thanh niên này quả thật thấy hắn.

Huyền Đô Đại Pháp Sư cả kinh, nghĩ tới một khả năng.

- Người là Lý Dương!

Huyền Đô Đại Pháp Sư truyền âm vào óc Lý Dương, Huyền Đô Đại Pháp Sư biết sư tôn mình là Lão Tử đứng đầu Tam Thanh chú ý đến Lý Dương đến như thế nào, thậm chí còn vận dụng cả thần khí Thái Cực đồ. Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng vận dụng đến Thái Cực phù ấn, rồi còn đem một nữ tử có liên quan với Lý Dương giam giữ lại.

Ngoại trừ Đại Tôn, cũng chỉ có người thần bí này mới khiến cho Đại Tôn chú ý. Cũng chỉ có Lý Dương mới có thể phá trận.

- Thông minh, đáng được thưởng!

Lý Dương mỉm cười phát tay áo ra “phần thưởng” - một đạo kiếm quang kim sắc rất nhanh phóng về phía Huyền Đô Đại Pháp Sư. Đây là kiếm quang hình thành từ năng lượng của kim chúc bốn nguyên, uy lực cực kỳ kinh khủng. Phải biết rằng Huyền Đô Đại Pháp Sư là đệ tử thân truyền duy nhất của Lão Tử, không

chỉ đơn giản là Tiên Đế hậu kỳ cao thủ, Lý Dương nếu không dùng hết thực lực của mình, muốn phá trận xem ra rất khó khăn.

Huyền Đô Đại Pháp Sư nhìn kim sắc kiếm quang vô cùng kinh hãi, “Huyền Đô Li Địa Diễm Quang Kỳ” lúc này phát lia lịa, từng đạo phù ấn màu xanh bắn ra, sau đó hình thành một chữ “Thanh” Thật lớn, chặn đứng kim sắc kiếm quang

.

Lão Tử ba đại tuyệt kỹ - “Thượng Thanh Phù Ấn”, “Ngọc Thanh Phù Ấn”, “Thái Thanh Phù Ấn”, tam đại phù ấn nói lên pháp thuật cấm chế cực hạn. Nếu chính Lão Tử thi triển tam đại cấm chế, thậm chí cả Xi Vương cũng phải mất một thời gian mới có thể phá được.

Huyền Đô Đại Pháp Sư chủ tu “Thượng Thanh Phù Ấn”.

Kim sắc kiếm quang là bốn nguyên năng lượng, hơn nữa năng lượng công kích cực mạnh, kiếm quang đâm mạnh vào mặt người phù ấn, đâm thủng phù ấn như một tờ giấy.

- Bồng!

Một tiếng, cả phù ấn hóa thành những vụn giấy bay khắp trời.

Bay tung tóe. Rồi sau đó từ từ biến mất.

Kim sắc kiếm quang tiếp tục hướng về phía Huyền Đô Đại Pháp Sư công kích tiếp.

- A!

Huyền Đô Đại Pháp Sư vừa định chuẩn bị ứng phó, một lần nữa, nhưng đột nhiên phát hiện kim sắc kiếm quang đột nhiên chia làm hai tiểu kiếm quang, một kiếm mang tiếp tục công kích hấn, còn một kiếm mang còn lại công kích trận tâm.

- Bồng!

Dưới sự công kích của kim sắc kiếm quang, các phù trận ẩn pháp hình thành nên trận tâm ầm ầm vỡ vụn...

- Chạy!

Huyền Đô Đại Pháp Sư cảm thấy năng lượng kim sắc thật sự quá kinh khủng, tự biết mình không thể địch lại. Lúc này hóa thành một làn gió, hư không tiêu thất chạy đi.

Còn Hạng Vũ, Điền Cương, Nham Dong, và một nhóm Ma Đế trong lòng rất nghi hoặc.

- Hạng Vũ huynh, Lý Dương quả thật có thể đưa chúng ta phá trận sao?

Một Ma Đế quay về Hạng Vũ nghi hoặc hỏi.

Hạng Vũ lạnh lùng, khẽ gật đầu, rồi không nói nữa gì nữa.

Lý Dương mang theo bọn họ rẽ phải ngoặt trái. Không biết bao nhiêu lần, thậm chí còn mỗi một bước chân cẩn thận dặn dò họ, điều này làm cho trong lòng các Ma Đế hơi hơi tin tưởng... tựa hồ Lý Dương có lẽ có thể hướng dẫn bọn họ phá trận.

Rồi sau đó... Lý Dương lại quay về hư không nói chuyện với ai đó.

- Trước mắt chẳng lẽ có người thật?

Các Ma Đế đều cảm thấy mù mịt. Bọn họ căn bản không biết Lý Dương mang theo bọn họ tiến vào trận tâm thực sự khó khăn bao nhiêu, chỉ cần sai một bước, Vạn Tượng La Thiên Trận sẽ tự động biến ảo.

Đột nhiên...

Một đạo kiếm quang kim sắc chói mắt từ trong tay Lý Dương lao ra, năng lượng cực kỳ kinh khủng bay thẳng về phía trước, thậm chí kim sắc kiếm quang còn chia làm hai, năng lượng ẩn chứa trong kim sắc kiếm quang làm cho các Ma Đế vô cùng kinh ngạc.

- Oanh!

Tựa như sét đánh, tiếng vọng quanh quẩn trong đại trận...

Gió thổi mù tan, trời quang mây tạnh.

Huyễn cảnh trong đại trận hoàn toàn biến mất. Trận tâm vừa vỡ, đại trận cũng bị hủy hoàn toàn, gió nhẹ thổi vi vu, các Ma Đế Ma Quân môn đã thấy mây bay trên bầu trời, và cũng thấy dưới chân là đáy Thiên Hà khôn cùng.

Bọn họ rốt cục xuất trận rồi!

Các Ma Quân cơ hồ trong nháy mắt đã hoàn toàn thoát ly huyền cảnh, hoàn toàn thanh tỉnh, trong lòng mặc dù giật mình, nhưng cũng hiểu được vừa rồi đã bị huyền cảnh mê hoặc. Mọi người lập tức tĩnh tâm lo chữa trị tâm thần.

Tâm thần các Ma Quân vốn rất kiên định, thoát ly huyền cảnh xong rất dễ dàng khôi phục. Nhưng các Ma Vương thì thê thảm hơn. Một vài Ma Vương có thể thoát ly huyền cảnh, nhưng đại bộ phận cao thủ cấp bậc Ma Vương lại lâm vào tình trạng tẩu hỏa nhập ma, trong nhất thời tâm thần chấn động,, muốn khôi phục quả thực rất khó, dù sao tâm thần tu vi của bọn họ quá thấp.

Lãnh Huyết Ma Đế thấy cảnh này khê cau mày.

- Băng - Thanh!

Lãnh Huyết Ma Đế quát khê một tiếng, giống như hàn băng nhanh chóng lan đến các Ma Vương, những Ma Vương đang lâm vào trạng thái tẩu hỏa nhập ma, bỗng chốc tâm thần bọn họ như được một trận gió lạnh thổi vào người,

Thanh tỉnh.

Sắc mặt Lãnh Huyết Ma Đế vốn lạnh lùng bây giờ lại tái nhợt hơn, vẫn giữ nét lạnh như băng, căn bản không nói lời nào.

- Đi tìm chết!!!

Đương trường các Ma giới cao thủ bắt đầu điên cuồng trả thù.

- Tê...

Nam tử đầu trọc gầy gò ngay lập tức chém chết ngay một Tiên nhân, máu tươi từ khóe miệng hắn ứa ra, nam tử đầu trọc gầy gò này lại càng thêm điên cuồng, đồng thời bóp nát một cửu thiên bốn mạng nguyên anh của Huyền Tiên đó.

Ma nguyên lực nghiền nát nguyên thần.

- Đệ đệ a!

Nam tử đầu trọc gầy gò chém giết điên cuồng, trong lòng vô cùng thảm thiết. Khi hắn từ huyền cảnh tỉnh táo lại, đã phát hiện em trai hắn đã chết, không tìm đâu cho thấy khí tức em trai hắn trên cả chiến trường.

Đệ đệ đã chết.

Em ruột mình đã tu luyện cùng nhau biết bao nhiêu năm, chỉ trong nháy mắt đã chết.

Nam tử đầu trọc gầy gò không biết rằng... đệ đệ của hắn do chính hắn giết chết khi lâm vào huyền cảnh. Có lẽ không biết sự tình này chính là hạnh phúc của hắn.

Huyền Đô Đại Pháp Sư và Nam Cực Tiên Ông sóng vai mà đứng.

- Tiến công!

Huyền Đô Đại Pháp Sư ra lệnh, Tiên giới đại quân lúc này cùng nhau xông lên. So với mười ngày trước, Ma giới đại quân đã tổn mất một nửa cao thủ cấp bậc Ma Vương. cao thủ cấp bậc Ma Quân cũng tổn mất hết một phần ba.

Nam Cực Tiên Ông cười nhạt nói:

- Trải qua mười ngày bị giam trong đại trận, đại bộ phận của Ma giới đại quân bị tiêu hao tâm thần rất lớn, huyền cảnh vừa rồi chắc chắn có ảnh hưởng lớn tới bọn họ, bây giờ Tiên giới đại quân chúng ta đột nhiên kéo đến tàn sát, hẳn sẽ có chiến quả tốt.

Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng gật đầu. Tay vung lên phát trần, có vẻ tiên phong đạo cốt, không còn vẻ chật vật bỏ chạy như ma đuổi khi gặp Lý Dương đuổi đánh.

Nam Cực Tiên Ông đột nhiên nghi hoặc nói:

- Huyền Đô đạo hữu, Vạn Tượng La Thiên Trận là do Đại sư bá tự mình sáng chế, hơn nữa ta cũng không thấy có vị Ma giới Tam Tôn nào xuống cả. Không lẽ còn có người nào khác có thể phá đại trận này sao?

Huyền Đô Đại Pháp Sư thở dài nói:

- Xấu hổ, xấu hổ, đại trận này chính là do một nhân vật mới của Ma giới phá được. Chính là người mà ba vị sư tôn thập phần coi trọng.

- Sao... người nói là Lý Dương?

Nam Cực Tiên Ông dò hỏi.

- Sao? Tiên Ông, ngài cũng biết Lý Dương sao?

Huyền Đô Đại Pháp Sư kinh dị hỏi.

- Quả thật là hắn.

Nam Cực Tiên Ông cười nói:

- Lần này sư tôn khi dặn dò ta, cũng tranh thủ nói về việc của Lý Dương. Lý Dương này nghe nói rất có thể sẽ trở thành vị Đại Tôn thứ tư của Ma giới, thân mình thực lực cũng rất khó lường. Đáng tiếc lâm vào tình trạng khổ vì tình.

Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng gật đầu.

- Tiên Ông, người xem, Tiên giới ta quả nhiên chiếm thượng phong.

Huyền Đô Đại Pháp Sư vừa thấy cả thế cục, trên mặt hắn nhất thời xuất hiện một tia tiểu ý. Nam Cực Tiên Ông đứng một bên cũng nhìn về phía chiến trường.

Ma giới đại quân bị nhốt mười ngày, cao thủ cấp bậc Ma Vương tổn thất một nửa, một nửa còn lại mặc dù được Lãnh Huyết Ma Đế dùng thuật làm thanh tỉnh tinh thần, nhưng tâm thần vẫn còn bị chấn động, chưa hoàn toàn thanh tỉnh.

Vô số cao thủ Tiên giới, lúc này dùng chiến thuật biến người công kích.

Chỉ thấy vô số phi kiếm bay mù mịt đầy trời. Đột nhiên về phía cao thủ cấp bậc Ma Vương của Ma giới mà trút xuống, thoáng cái đã giết gần vạn cao thủ cấp bậc Ma Vương, chủ yếu vì các Ma Vương còn chưa hoàn toàn thanh tỉnh, năng lực tránh né yếu hơn nhiều so với trước đây.

Phi kiếm đầy trời, vô số pháp thuật cấm chế.

Cứ bay ra là có thể lấy mạng người khác.

Chưa đầy một giờ, cao thủ Ma giới bị người Tiên giới đánh tã tơi.

- Oa nha nha... tức chết ta, mẹ nó, ai là nam nhân, hãy dừng cầm lên cho ta, theo ta xung phong giết hết chúng nó!!!

Nham Dong Ma Đế gào lớn, lúc này gươm cao một chiến đao đỏ như máu xông thẳng lên, khí thế vô địch tuyệt đối.

Áo choàng phanh ngực, lộ ra bộ ngực đầy lông lá, chiến đao đỏ như máu điên cuồng chém xuống.

Nhất thời, những cao thủ Ma giới đang bị áp lực đè nặng bỗng có xuất hiện một luồng máu nóng sôi trào từ trong lồng ngực dâng lên.

- Hừ, trước nay chỉ có chúng ta dày xéo đám Tiên giới ẻo lả, bây giờ bọn họ dám áp chế lại chúng ta, đảo điên hết cả rồi, các huynh đệ, xung phong.

Đám Ma giới điên cuồng kêu gào, bọn họ dùng tốc độ kinh người kết hợp với thuật cận chiến.

Bóng người vô số, dày đặc, cả Ma giới đại quân đều đã điên cuồng xông lên.

Trong lúc xung phong, không ít Ma giới đã chết, nhưng khi những người Ma giới xông vào trận doanh của Tiên giới, thế cục hoàn toàn biến đổi, những cao thủ Ma giới điên cuồng, cao thủ Ma giới dùng chiến thuật liều mạng.

Hơn nữa thân thể cao thủ Ma giới rất cường hãn, tất cả những điều này làm cục diện chiến tranh bỗng xoay chiều.

Lúc này, người Ma giới chỉ còn bốn mươi vạn, Tiên giới có hơn trăm vạn, nhưng khi hỗn chiến, người Ma giới hoàn toàn chiếm ưu thế.

Nhân mã căn bản không cùng cấp bậc.

Đây là lý do vì sao nhiều năm nay Ma giới thường xuyên chiến thắng.

Hai mươi một vị Ma Đế đã xông lên chém giết.

Máu tươi vọt ra, đỏ cả bầu trời, bầu trời trong nháy mắt bỗng đỏ rực, máu của cả Ma Đế và Tiên Đế, các Tiên Đế cũng cố gắng chống đỡ sự tấn công của Ma Đế, trong nháy mắt cũng phát ra vô số công kích cuồng bạo tạo thành những âm thanh kinh thiên động địa.

- Chết!

Vẻ mặt lạnh lùng của Điện Cương lúc này trở nên vô cùng dữ tợn, Khai Thiên Thần Phủ trong tay từ trên cao bổ xuống, lưu lại một đạo vết khí trong không gian, một vị Tiên Đế Tiên giới dùng phi kiếm cố ngăn cản, đây là phi kiếm cấp bậc thượng phẩm tiên khí, dùng hết sức chống lại đệ nhất thần khí Khai Thiên Thần Phủ...

- Bồng!

Kiểm tiên hóa thành vô số mảnh nhỏ, Tiên Đế mất mở trừng trừng, trong khi còn kinh ngạc, Khai Thiên Thần Phủ của Điện Cương cơ hồ trong nháy mắt đã đánh tan bốn mạng nguyên anh cùng với nguyên thần của đối phương, giết chết ngay một Tiên Đế.

Điện Cương không có chút hưng phấn.

Bất quá là một Tiên Đế tiền kỳ mà thôi, chống lại Khai Thiên Thần Phủ của Điện Cương, căn bản không có một chút lực phản kháng, Khai Thiên Thần Phủ quả là rất kinh khủng.

- Đại ngũ diễn bí thuật - Huyền!

Một Tiên Đế râu dài phát ra đạo đạo thủ ấn quyết, trong lúc nhất thời phương viên vài dặm xung quanh hấn bỗng biến đổi, năng lượng không ngừng tập kết lại, đối thủ của hắn, một Ma Đế phục phịch đến từ Nam Phương Viêm Vực không thể nhìn thấy hư thật của pháp thuật cấm chế này.

- Đại ngũ diễn bí thuật - Phá!

Thần quang trong mắt Tiên Đế râu dài lóe lên, trong phạm vi không chế của năng lượng từ cấm chế pháp thuật tất cả đều hướng về Ma Đế phục phịch công kích, nhất thời Ma Đế phục phịch luống cuống tay chân, uy lực công kích từ pháp thuật cấm chế của Tiên Đế râu dài đích xác rất kinh khủng.

Đồng thời, một thanh phi kiếm màu xanh lam từ lòng bàn tay Tiên Đế râu dài bay ra.

- Oanh!

Ma Đế phục phịch rốt cục cũng chống đỡ được sự công kích từ cấm chế pháp thuật, trong lòng vừa mới thở phào một hơi, một đạo quang mang lạnh như băng đã tới trước mặt hắn, chỉ cảm thấy trong lòng tê rần, Ma Đế phục phịch này lập tức hỗn phi phách tán.

Giết chóc!

Giết chóc giữa Tiên giới và Ma giới, lúc này, vô luận là Tiên Đế hay Ma Đế, đều có vẻ rất nhỏ yếu, người chết như rạ.

Lý Dương lướt nhìn khắp nơi, một mình bay về phía phương bắc của Tiên giới, Lý Dương thực ra không quan tâm đến Tiên Ma đại chiến rốt cuộc ai thắng ai bại, hắn chỉ quan tâm đến việc đi tìm Khương Tuyết thời, đột nhiên, ánh mắt Lý Dương bỗng dừng lại ở một góc chiến trường.

412. Chương 9: Nam Cực Tiên Ông

Một búa bổ xuống, lưu lại một đạo tàn quang, máu văng tung tóe.

Điền Cương lạnh lùng thu lại Khai Thiên Thần Phủ, đây là Tiên Đế thứ hai bị hắn giết. Khai Thiên Thần Phủ của hắn quả cực kỳ kinh khủng, đột nhiên Điền Cương cảm thấy một cổ hấp lực tràn ngập khắp nơi, rồi sau đó cả người không chống đỡ nổi, hoàn toàn bị nuốt chửng.

- Ha ha...

Nam Cực Tiên Ông vuốt khe hàm râu trắng như tuyết, cười cười rồi nheo mắt bỏ đi. Thanh âm sang sảng vang vọng cả chiến trường, chỉ một chiêu, nguyên một viên đũng tương vô cùng thần dũng của Ma giới - Điền Cương đã biến mất, hư không tiêu thất.

Một túi vải thật lớn trôi nổi bên cạnh hắn, lò ra một miệng túi rộng thênh thang.

Phất tay áo, túi vải đó lập tức chui vào tay áo của Nam Cực Tiên Ông. Đại quân Ma giới ở đây, kể cả các Ma Đế nhất thời sắc mặt đại biến.

- Túi Càn Khôn, bắt hảo!

Lãnh Huyết Ma Đế cũng khiếp sợ, năm đó trong một lần đại chiến, Lãnh Huyết Ma Đế đã thấy Túi Càn Khôn thu rất nhiều đại quân của Ma giới, chỉ Nam Cực Tiên Ông một người đã có thể đánh bại vô số cao thủ.

Thấy Điền Cương bị thu vào trong Túi Càn Khôn, Hạng Vũ rất sốt ruột.

- Một tiểu tử Ma Đế tiền kỳ, cho dù có Khai Thiên Thần Phủ cũng không phát huy được bao nhiêu thực lực, đã vào trong Túi Càn Khôn của ta, đảm bảo hắn không có cách nào trốn thoát.

Nam Cực Tiên Ông vẻ mặt dương dương tự đắc vừa đi vừa nói.

Trong mắt Hạng Vũ hiện lên sát khí, thần khí “Phá Không” trong tay đột nhiên chém mạnh vào một Tiên Quân bên người giết chết. Nhưng hắn cũng không dám tiến lên một bước nào.

Thực lực giữa hắn và Nam Cực Tiên Ông chênh lệch quá lớn.

Nam Cực Tiên Ông chính là đại đệ tử bên cạnh Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngay cả mười hai chân tiên khi gặp Nam Cực Tiên Ông cũng phải xưng hô “Đại Sư Huynh”, thực lực tuyệt đối cường hãn tới mức nghe qua đã phải run sợ. Đừng nghĩ Nam Cực Tiên Ông luôn luôn duy trì một bộ dáng thật thà chất phác mà lắm. Hắn khi đã ra tay tuyệt đối không mềm lòng.

Hắn không dám tiến lên nhưng Nam Cực Tiên Ông thì đâu nhất định phải đứng tại chỗ?

- Ngươi là thống soái của Trung Ương Nguyên Vực hử, đáng tiếc, thực lực yếu quá.

Tiếng Nam Cực Tiên Ông truyền âm vang lên trong óc Hạng Vũ, Hạng Vũ nhất thời kinh hãi lập tức bỏ chạy, thực lực của hắn so với Nam Cực Tiên Ông vốn là Tiên Đế hậu kỳ, chênh lệch quá lớn, hắn căn bản không dám ôm một ảo tưởng nào.

“Nam Cực Tiên Ông sao lại đến đây, Âm Dương Ma Đế không tham chiến mà!” Trong lòng Hạng Vũ rất giận dữ, nhưng không có biện pháp gì, thực lực chênh lệch quá lớn. Hắn chỉ có thể chạy trốn!

Nhưng... chạy đâu cho khỏi?

- Ha ha ...

Nam Cực Tiên Ông cười tít mắt. Cười ha ha tựa hồ rất cao hứng, tay áo liên tục vung ra, miệng Túi Càn Khôn thật lớn đã mở rộng ra, thu vào một loạt cao thủ Ma giới, kể cả Hạng Vũ.

Các Ma Đế nhất thời tán loạn như gà bay chó nhảy, đua nhau chạy trốn.

Tụ Lí Càn Khôn thuật cần người làm phép mạnh hơn người bị thu rất nhiều mới có thể thi triển ra được. Hơn nữa nếu muốn thoát ra, cũng có thể dùng sức mạnh để phá vỡ.

Nhưng Túi Càn Khôn thì không giống như vậy.

Một khi bị Túi Càn Khôn thu vào, Túi Càn Khôn trói buộc cả năng lực của người bị thu, hơn nữa với thực lực của Nam Cực Tiên Ông, Ma Đế bình thường một khi bị thu vào, thì đừng mơ tưởng thoát ra.

Hơn nữa so với Tụ Lí Càn Khôn thuật, phạm vi của Túi Càn Khôn này cũng lớn hơn nhiều, lực hút rất khủng bố. Không gian bên trong cũng lớn hơn nhiều.

- Hô hô...

Mở rộng miệng túi, Túi Càn Khôn hút vào một cách điên cuồng, các cao thủ Ma giới không có chút phản kháng lực nào lần lượt bị thu vào trong, phần lớn các Ma Đế đã nhanh chân chạy thoát, nhưng các Ma Quân, Ma Vương, xem như đều bị độc thủ.

Lý Dương chính vì thấy cảnh này nên mới sững người lại.

- Bá Vương và sư đệ đâu?

Thần thức Lý Dương đảo qua, phát hiện ra khí tức của Hạng Vũ và Điền Cương đã biến mất trên chiến trường. Thần thức Lý Dương lúc này thẩm thấu vào trong Túi Càn Khôn. Thoáng cái đã phát hiện tất cả mọi thứ trong Túi Càn Khôn.

Tự nhiên cũng phát hiện tất cả mọi người Ma giới bị thu vào trong đó, trong số đó có cả Điền Cương và Hạng Vũ.

- Bất hảo.

Lý Dương biến sắc.

Hắn đã từng dùng Túi Tiểu Càn Khôn nên khá rõ về công dụng của Túi Càn Khôn, những người khi bị thu vào trong Túi Càn Khôn, khi Nam Cực Tiên Ông muốn giết họ là việc dễ như trở bàn tay. Tỉ như dùng lửa thiêu đốt chẳng hạn.

Thực lực Nam Cực Tiên Ông mạnh như thế, chân hỏa của hắn chắc chắn phải là Cửu Muội Chân Hỏa. Bọn Hạng Vũ mặc dù lợi hại, chỉ cần Cửu Muội Chân Hỏa đốt một lát, đảm bảo kêu cha gọi mẹ, một chút sau là chết sạch.

Quan trọng nhất là... Túi Tiểu Càn Khôn không phải là Túi Càn Khôn, Túi Càn Khôn rốt cuộc còn có thần thông nào khác, cả bản thân Lý Dương cũng không biết.

- Ha ha. Ma giới đạo hữu, không phải mới vừa càn rỡ sao? Thấy bốn Tiên Ông sao mấy người xung quanh đều bỏ trốn sạch cả rồi. Ha ha ...

Nam Cực Tiên Ông phi hành vòng quanh, tay áo tùy ý phát ra, hết người này đến người khác trong đám Ma giới cao thủ đều bị thu vào.

Cục diện nhất thời thay đổi.

Có Nam Cực Tiên Ông kinh khủng tham chiến, Tiên giới hoàn toàn chiếm được thượng phong, các Ma Đế căn bản không dám đến gần, thậm chí cả những cao thủ Ma Đế hậu kỳ cũng không dám đến gần, vì họ biết sự lợi hại của Túi Càn Khôn.

Cho dù Ma Đế hậu kỳ, Túi Càn Khôn muốn thu là thu.

- Nếu có Âm Dương Ma Đế và Thánh Chủ Lưu Ly đến, chắc hẳn có thể ngăn chặn được Nam Cực Tiên Ông.

Nham Dong Ma Đế phẫn nộ nói, nhưng nói xong cũng chạy cực nhanh ra xa, hẳn không dám chính diện đối diện với Nam Cực Tiên Ông.

Nam Cực Tiên Ông nếu dám ở trước mặt Lưu Ly xuất ra Túi Càn Khôn, nói không chừng Lưu Ly trong chốc lát trực tiếp thôn phệ cả Túi Càn Khôn này. Ngay cả thần khí của Nguyên Thủy Thiên Tôn mà Lưu Ly cũng dám ăn, thì còn có cái gì không dám thôn phệ nữa?

Đáng tiếc, đại chiến lần này Âm Dương Ma Đế và Thánh Chủ Lưu Ly vì khinh thường nên không tham gia nên mới khiến cho Nam Cực Tiên Ông tung hoành như chỗ không người.

- Hát!

Một cú đá như sấm sét đập mạnh vào cái bấu thịt trên đầu Nam Cực Tiên Ông, nhất thời máu tươi tung tóe, Nam Cực Tiên Ông gào lớn một tiếng, rồi bị đá bay đi. Rồi lại thêm một cú liên hoàn cước, đập mạnh vào ngực Nam Cực Tiên Ông.

- Bồng!

Nam Cực Tiên Ông bắn vọt đi như điều đứt dây.

Lý Dương lạnh lùng nhìn theo Nam Cực Tiên Ông.

Chiêu vừa rồi, Lý Dương đã vận dụng “Thuấn Di” vốn vừa mới lĩnh ngộ không lâu. Đột nhiên xuất hiện bên cạnh Nam Cực Tiên Ông thì triển một cú đánh bất ngờ, làm cho Nam Cực Tiên Ông ăn phải quả đắng. Cước đầu tiên chỉ là giáo huấn Nam Cực Tiên Ông, cước thứ hai của Lý Dương xem ra muốn giết chết Nam Cực Tiên Ông.

Nhưng bốn mạng nguyên anh của Nam Cực Tiên Ông dường như được một thiên địa linh vật bao quanh bảo vệ.

- Hô...

Nam Cực Tiên Ông thân hình lóe lên, lảng không đứng đối diện với Lý Dương, mặt mũi đỏ bừng, nhìn chăm chăm vào Lý Dương. Mũi Nam Cực Tiên Ông thở phì phò, thậm chí cả hàm râu trắng cũng bị thổi bay phập phều, trên đầu Nam Cực Tiên Ông còn vương nhiều vết máu.

Chật vật. Mất mặt!

- Ngoại trừ Âm Dương Ma Đế, người là người đầu tiên làm cho ta chật vật như thế này.

Nam Cực Tiên Ông vốn luôn luôn duy trì sắc mặt cười hì hì, nay bỗng chuyển giọng lạnh như băng.

Lý Dương nhìn Nam Cực Tiên Ông không chút khấn trương.

- Sao... nếu đúng vậy thì là vận khí của ta tốt, rất nhiều người trong Ma giới của ta có thể làm người chật vật, mà thực ra người có hạnh vận chính là người. Lúc trước may mà người chỉ gặp phải Âm Dương Ma Đế.

Lý Dương cười nhạt nói.

Ngoài miệng nói như thế, trong lòng Lý Dương đang suy nghĩ rất nhanh “Muốn giết Nam Cực Tiên Ông phải sử dụng rất nhiều bốn nguyên năng lượng, nhưng một khi bốn nguyên năng lượng dùng quá nhiều, lắm khi còn hủy cả Túi Càn Khôn, lỡ ra giết chết luôn cả những người trong Trong Túi Càn Khôn thì nguy.”

Nam Cực Tiên Ông là một siêu cấp cao thủ.

Lúc trước, Lý Dương đối phó với Giang Gia trưởng lão ở Quỷ giới, cuối cùng nổi giận đã sử dụng bốn nguyên năng lượng của hai loại thuộc tính kim hỏa, hơn nữa do mình chỉ có khả năng khống chế một phần mười bốn nguyên năng lượng, thoáng cái đã tiêu diệt Giang Gia trưởng lão.

Căn bản không thể sống được, ngay cả thần khí cũng bị hủy diệt.

Bốn nguyên năng lượng thật sự quá kinh khủng, hơn nữa Lý Dương lúc này vẫn không thể hoàn toàn khống chế được nó. Một khi đột nhiên công kích ra ngoài, phỏng chừng có thể trực tiếp làm cho Nam Cực Tiên Ông cùng với Túi Càn Khôn đốt thành tro bụi.

Lý Dương cười khổ “Huống chi, cho dù vận dụng bốn nguyên năng lượng, tin rằng Nam Cực Tiên Ông cho dù không địch lại, cũng có thể chạy thoát.”

Vừa rồi Lý Dương thấy tốc độ Nam Cực Tiên Ông, lúc trước trưởng lão Giang Gia nếu không phải vì “Lục Đạo Không Gian” trói buộc, đâu dễ gì để hắn giết chết? Lý Dương không chắc có thể vây khốn được Nam Cực Tiên Ông, sau đó mới giết chết.

Trên tràng diện, Ma giới và những cao thủ Tiên giới đều chú ý tới cảnh này.

Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng liếc mắt thấy người đứng đối diện với Nam Cực Tiên Ông chính là Lý Dương, người vừa rồi mới phá trận. Những cao thủ Ma giới cũng nhận ra Lý Dương chính là người vừa rồi giúp họ phá trận, cũng là niềm hi vọng có thể giúp họ thoát khỏi uy hiếp của Nam Cực Tiên Ông.

Nhất thời, mọi người đều tập trung vào đó.

- Tiên Ông, cẩn thận, hắc y thanh niên này chính là Lý Dương, người này cao thâm không lường được. Tiên Ông đừng sơ ý.

Huyền Đô Đại Pháp Sư dùng thần thức truyền âm, Nam Cực Tiên Ông vốn lửa giận đang bốc cao, khi nghe được tiếng truyền âm này, vẻ giận dữ trên mặt Nam Cực Tiên Ông bỗng hoàn toàn thu liễm.

- Xin hỏi đạo hữu có phải Lý Dương không?

Nam Cực Tiên Ông không còn thái độ tức giận chút nào, ngược lại chuyển giọng ôn tồn hỏi.

- Đúng thế.

Lý Dương gật đầu nói.

Nụ cười trên mặt Nam Cực Tiên Ông vô cùng rạng rỡ:

- Đạo hữu quả nhiên lợi hại, vừa rồi thi triển phương pháp Thuấn Di, ngay cả Thuấn Di thuật cũng có thể thi triển, xem ra cảm ngộ thiên đạo rất cao.

Nam Cực Tiên Ông bắt đầu tăng tốc Lý Dương.

Thuấn Di!

Mọi cao thủ Ma giới và những cao thủ Tiên giới đều ngẩn người ra, theo bọn họ biết, Thuấn Di là đặc trưng của Đại Tôn mới có. Lý Dương cũng có thể Thuấn Di sao? Việc Côn Bằng Yêu Đế biết Thuấn Di vẫn còn là một bí mật.

Trên chiến trường, Ma giới và Tiên giới tự tách ra, mọi người cùng hướng về phía Lý Dương và Nam Cực Tiên Ông đi tới.

Người Ma giới ủng hộ Lý Dương, người Tiên giới ủng hộ Nam Cực Tiên Ông, không ai lo lắng cả. Lý Dương có thể Thuấn Di, việc này làm địa vị của Lý Dương đề cao rất nhiều trong lòng cả Tiên Ma hai giới, xem ra hắn chỉ cần thêm một bước là có thể so với Đại Tôn được rồi.

Ánh mắt mọi người nhìn về Lý Dương đầy vẻ sùng bái và kính sợ.

Lý Dương không thèm để ý. Quay về Nam Cực Tiên Ông nói:

- Nếu sợ, hãy đem mọi người Ma giới thả ra.

- Lý Dương, người quá mức càn rỡ rồi. Ta thu người Ma giới, bọn họ là bại tướng của ta, sinh sát là do ta định đoạt.

Nam Cực Tiên Ông thấy ánh mắt mọi người đều dồn cả về hai người, biết mình tuyệt đối không thể yếu thế.

- Thối lắm!

Đột nhiên sắc mặt Lý Dương lạnh hằn lại.

- Hừ, người quá mức ngông cuồng rồi, Lý Dương, ta muốn xem ngươi rốt cuộc lợi hại đến đâu?

Nam Cực Tiên Ông nhất thời nổi giận, tay áo vung lên, một túi vải bay ra, miệng túi vải quay về phía Lý Dương phát ra hấp lực kinh thiên.

Lý Dương vẻ mặt vẫn lạnh nhạt, lúc này cùng thiên địa khế hợp, Túi Càn Khôn này mặc dù hấp lực cường đại, cũng không thu được thiên địa, nhất thời không làm gì được Lý Dương.

Muốn chống đỡ Túi Càn Khôn phải có thực lực rất lớn, hoặc có thể đơn giản dựa vào việc dung hợp thiên địa, cho dù Túi Càn Khôn hấp thu, cũng không có khả năng hấp thu thiên địa, tự nhiên không thu được người.

Đáng tiếc lực giới cũng không có bao nhiêu người tới cảnh giới như thế.

Đột nhiên trong lòng Lý Dương nảy sinh sáng kiến.

Lúc này Lý Dương không thêm chống cự nữa, nhất thời liền bị Túi Càn Khôn hút vào trong, biến mất trên chiến trường.

- Ha ha... Ma giới thiên tài? Gặp phải bốn Tiên Ông cũng bị thu vào Túi Càn Khôn. Hẳn tưởng hẳn là Âm Dương Ma Đế sao.

Nam Cực Tiên Ông cười tít mắt, vuốt hàm râu trắng muốt, có vẻ rất tự đắc.

Năm đó Âm Dương Ma Đế đã phá hỏng Túi Càn Khôn, Nam Cực Tiên Ông hao phí biết bao nhiêu năm mới sửa chữa xong.

Những cao thủ Ma giới đang xem trong lòng cảm thấy khó chịu. Vốn kì vọng Lý Dương có thực lực có thể so sánh với Nam Cực Tiên Ông, nhưng lại vẫn thất bại như trước, bị Túi Càn Khôn thu vào trong, cục diện chiến trường lại càng nghiêng về một bên.

- Tiên Ông quả nhiên lợi hại, thu được cả Lý Dương, bội phục, bội phục, một khi sư tôn biết, nhất định sẽ có trọng thưởng cho Tiên Ông.

Huyền Đô Đại Pháp Sư cười vừa bước trên mây đi tới vừa nói.

Nam Cực Tiên Ông cười:

- Ha ha, thu Lý Dương, chỉ nhờ có vận khí mà thôi, vận khí mà thôi.

Ngoài miệng nói như thế, trong lòng Nam Cực Tiên Ông thầm nghĩ, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Tam Thanh sẽ thưởng cho hắn cái gì đây.

Lý Dương từ hư không xuất hiện trong không gian Túi Càn Khôn, thần thức phát ra, thoáng cái đã phát hiện chỗ Hạng Vũ, Điền Cương và người Ma giới.

Lần này bị thu vào Túi Càn Khôn là do chính Lý Dương tự nguyện đi vào.

“Không vào đây, lỡ Nam Cực Tiên Ông giở thủ đoạn giết bọn Bá Vương, ta sẽ hối hận cả đời. Khi ta bị thu vào, Nam Cực Tiên Ông đừng có mơ tưởng đến việc sát thương bọn Bá Vương.” Trên mặt Lý Dương nở nụ cười tự tin.

- Túi Càn Khôn. Hừ, ta muốn xem Túi Càn Khôn này so với “Phệ Hồn Ô Châm” hồi trước thứ nào cứng hơn?

Lý Dương thập phần tự tin, Phệ Hồn Ô Châm dung hợp với nguyên anh của Giang Gia Đại trưởng lão Bôn Mã, lại dung hợp mười tám ngàn châm, quan trọng nhất là Phệ Hồn Ô Châm tập trung vào một chỗ, nhưng vẫn bị đốt thành tro bụi.

Túi Tiểu Càn Khôn này có lợi hại như Phệ Hồn Ô Châm không? Có khả năng điên cuồng công kích bốn nguyên năng lượng của Lý Dương không?

“Ta rất muốn biết, sắc mặt của Nam Cực Tiên Ông khi phát hiện ra Túi Càn Khôn bị ta chọc một lỗ thủng sẽ biến thành màu gì, hà hà?” Thân hình Lý Dương nhanh như điện, bay về phía khu vực bọn Hạng Vũ.

413. Chương 10: Phá Túi

Một tiếng nổ vang trời, kinh khí xé rách cả Hồn Động Không Gian, cả thân thể Xi Vưu đều phát ra kinh khí, thân thể trần trụi cường hãn đột nhiên xuất hiện trong Hồn Động Không Gian. Hắn đứng là có chút chật vật với Lão Tử. Suốt mười ngày qua, hai người đại chiến trong không gian Càn Khôn Đồ.

Xi Vưu nhìn bao quát cả chiến trường Thiên Hà, khóe miệng mỉm cười:

- Lý Nhĩ, bàn tính của ngươi khảy không kêu rồi (ý nói Lão Tử tính toán sai), đại trận của ngươi đã bị phá.

Lão Tử sắc mặt rất khó coi.

Suốt mười ngày qua, hắn đánh nhau trực diện với Xi Vưu, nhưng thân thể Bàn Cổ đúng là kinh khủng, cho dù Lão Tử đã triển khai tất cả tuyệt kỹ nhưng cuối cùng vẫn bị Xi Vưu phá tan Càn Khôn Đồ như trước, vọt trở lại Hồn Động Không Gian.

- Lý Dương quả nhiên khá thật, bất quá trong đại trận này, Ma giới các ngươi cũng tổn mất ít nhất ba thành thực lực, bây giờ đại đệ tử của Nguyên Thủy cũng đã ra tay rồi, hắn có Túi Càn Khôn, ta cũng muốn xem, khi Nam Cực Tiên Ông ra tay, Ma giới các ngươi còn có thể còn lại bao nhiêu người.

Lão Tử lãnh ngạo nói.

Xi Vưu cũng cười lạnh nói:

- Nam Cực Tiên Ông? Lý Dương đã ra tay, Nam Cực Tiên Ông phỏng chừng cũng không phải đối thủ của hắn.

- Nói vậy, theo ta được biết, tu vi của Lý Dương cũng không quá cao, làm sao có thể là đối thủ của Nam Cực Tiên Ông được. Hắn sẽ bị Túi Càn Khôn dễ dàng thu vào.

Lão Tử nói một cách khẳng định, Lão Tử căn bản không biết Lý Dương đã vào Ma giới thánh địa và việc cảm ngộ thiên địa cũng đạt tới một trình độ rất cao.

- Hừ, không cần nói nhảm, nhìn đi, bọn họ hai người đã giao thủ rồi.

Xi Vưu cười lạnh nói.

Nhất thời, Lão Tử và Xi Vưu đều chú ý xuống trận đấu phía dưới giữa Lý Dương và Nam Cực Tiên Ông.

Đột nhiên, Xi Vưu sững người.

Lý Dương bị thu vào Túi Càn Khôn!

- Ha ha... Xi Vưu, như thế nào? Quả thật có giống như ta nói không. Lý Dương này mặc dù thiên tư cực cao, nhưng tu luyện lại quá ngắn, muốn đấu với Nam Cực Tiên Ông, còn kém nhiều lắm.

Trong lòng Lão Tử vô cùng thoải mái.

Xi Vưu nhất thời quả thật nói không ra lời.

Trong Túi Càn Khôn.

Một trận gió mạnh thổi đến, những luồng gió nhẹ miên man trên da thịt, rất thoải mái.

Lý Dương nhắm mắt lại, hồi lâu mới cảm thán nói:

- Không ngờ bên trong Túi Càn Khôn lại thoải mái như thế. Quả thật so với “Túi Tiểu Càn Khôn” của ta thì lợi hại hơn nhiều, thoát nhìn cũng giống như một không gian bình thường, Bá Vương, nghỉ ngơi ở đây một thời gian cũng là một việc tốt.

Hạng Vũ lắc lắc đầu, vội vàng thúc giục Lý Dương nói:

- Lý Dương huynh đệ, tốt lắm, đừng lãng phí thời gian nữa, ta xem thái độ của người chắc hẳn là đã có biện pháp thoát ra ngoài, thôi mau mau ra thôi.

Hạng Vũ là thống soái của đại quân Ma giới Trung Ương Nguyên Vực, trong lòng Hạng Vũ do đó luôn luôn lo lắng cho đại cục của Tiên Ma đại chiến.

Lý Dương cười to.

Muốn phá túi hử? Mình đương nhiên làm được, nhưng sư đệ Điền Cương và những người khác làm sao thoát ra ngoài đây?

- Bá Vương, đừng có gấp, theo ta đến đây.

Lý Dương nói rồi lại tiếp tục bay, còn Hạng Vũ cũng chỉ biết theo Lý Dương ngự không bay đi.

“Túi Càn Khôn này không hổ là thần khí.” Trong lòng Lý Dương rất tán thưởng, túi Tiểu Càn Khôn của mình và Túi Càn Khôn này căn bản không so với được, Túi Càn Khôn bên trong có vô số không gian độc lập, mỗi không gian đều giống như thế giới thật.

Muốn xuyên qua giữa các không gian độc lập cũng không phải việc khó, trực tiếp phá vách ngăn là được.

Hai tay Lý Dương xuất hiện thần khí “Hám Địa Quyền Sáo”, mặt ngoài quyền sáo xuất hiện kim sắc quang mang, tinh kim khí đã bao trùm cả hai tay Lý Dương, hai tay hắn giống như cương trảo, đột nhiên chụp mạnh ra, rồi dùng sức hai tay xé mạnh.

Túi Càn Khôn dù sao cũng không phải là thế giới, các không gian ổn định độc lập còn lâu mới bằng không gian các giới. cao thủ cấp bậc Ma Đế bị giam vào một không gian độc lập trong Túi Càn Khôn. Còn những cao thủ cấp bậc thấp hơn Ma Đế bị giam ở chỗ khác.

Vừa đến không gian này, Hạng Vũ ngăn người ra. Điền Cương hai mắt nhắm chặt, giơ cao Khai Thiên Thần Phủ, vẫn không nhúc nhích, tựa hồ đang lấy sức, có thể thấy được một dòng khí lưu đang xoay tròn vòng quanh Khai Thiên Thần Phủ, khí lưu càng ngày càng mạnh, khí thể trên người Điền Cương cũng càng ngày càng mạnh, đến Hạng Vũ cũng cảm thấy kinh ngạc.

Đột nhiên Điền Cương mở toang hai mắt, ánh mắt xuyên thủng kim thạch.

- Hát!

Điền Cương quát khẽ một tiếng, hai tay giơ Khai Thiên Thần Phủ lên cao rồi đột nhiên bỏ xuống, không gian chấn động kịch liệt rồi xuất hiện nhiều vết nứt. Hạng Vũ thậm chí còn cảm thấy Túi Càn Khôn này tựa hồ không thể chịu đựng được. Sau đó lại có một cổ năng lượng truyền đến, chống lại cú đánh của Điền Cương.

- Sư đệ, Túi Càn Khôn này chẳng những bản thân có phòng ngự rất mạnh, hơn nữa công lực của Nam Cực Tiên Ông cũng dung nhập vào Túi Càn Khôn này, muốn phá Túi Càn Khôn, không phải chuyện dễ dàng như thế đâu.

Lý Dương cười nói.

Công lực của sư đệ Điền Cương không có gì ghê gớm, nhưng Khai Thiên Thần Phủ lại vô cùng lợi hại, chỉ dựa vào Khai Thiên Thần Phủ, đã làm cho Túi Càn Khôn xuất hiện vết nứt, thế mới biết sư đệ quả thật rất khó lường.

- Sư huynh, Túi Càn Khôn này quả thật phòng ngự quá mạnh.

Điền Cương thở dài một hơi vô vọng, vừa rồi hắn chuẩn bị rất lâu mới xuất ra một kích như thế, đây là công kích cường đại nhất mà hắn của phát ra lúc này, bình thường trong khi chiến đấu, hắn căn bản không bao giờ sử dụng đến hết sức. Dù sao các đối thủ không ai có khả năng buộc hắn phải chuẩn bị lâu như thế.

- Tốt lắm, sư đệ, đợi chúng ta đi tập hợp các cao thủ Ma giới, sau đó ta cứu hết tất cả mọi người đi ra ngoài một lần.

Lý Dương lúc này cười nói, đột nhiên trên mặt Lý Dương xuất hiện nụ cười lạnh:

- Nam Cực Tiên Ông rốt cục phát hiện âm mưu của ta rồi, muốn động thủ, hừ, nhanh lên.

Một cỗ năng lượng thuộc tính thủy mệnh mông bao quanh người Lý Dương, thoáng cái đã bao quanh cả Hạng Vũ và Điền Cương, rồi sau đó Lý Dương hai tay tiếp tục hỏa tốc xé rách không gian, tiến vào không gian kế tiếp, bắt đầu cứu trợ Ma giới cao thủ khác.

- Oanh...

Một cỗ chân hỏa đột nhiên tràn ra, thiêu đốt cả không gian nơi Điền Cương vừa đứng.

Trên Thiên Hà, Nam Cực Tiên Ông và Huyền Đô Đại Pháp Sư sóng vai mà đứng.

Lúc này Huyền Đô Đại Pháp Sư vô cùng tán thưởng sự lợi hại của Nam Cực Tiên Ông, thoáng cái đã hoàn toàn ngăn chặn cả Ma giới, cao thủ Ma giới chỉ lo chạy càng xa càng tốt, căn bản không dám tiến vào trong chiến trường.

Một mình Nam Cực Tiên Ông đủ để thay đổi thế cục chiến trường.

Nghe Huyền Đô Đại Pháp Sư tán dương, cảm thụ ánh mắt tôn kính của mọi người Tiên giới hướng về hắn, cùng với những ánh mắt của người Ma giới đang sợ hãi, nhất thời trong lòng Nam Cực Tiên Ông cực kỳ thoải mái.

- Bất hảo, rút lui."

Nam Cực Tiên Ông biến sắc, hắn rốt cục phát hiện ra những gì đang phát sinh trong Túi Càn Khôn, lúc này trong lòng rất giận dữ. Không có chút do dự, Nam Cực Tiên Ông lập tức dùng chân hỏa đuổi giết Lý Dương.

- Làm sao vậy, Tiên Ông?

Huyền Đô Đại Pháp Sư thấy sắc mặt của Nam Cực Tiên Ông bèn dò hỏi.

Nam Cực Tiên Ông tỏ ra rất hậm hực:

- Lý Dương đang tụ tập các Ma giới cao thủ bên trong Túi Càn Khôn. Hắn khẳng định là cố ý để cho ta thu vào Túi Càn Khôn, mục đích của hắn là để cứu các cao thủ Ma giới này, không được, ta tuyệt đối không thể để cho bọn họ được như ý.

Huyền Đô Đại Pháp Sư có quan hệ rất khăng khít với Nam Cực Tiên Ông, cũng biết rõ công năng của Túi Càn Khôn.

Lý Dương lúc trước cũng có túi Tiểu Càn Khôn, một khi một chỗ bị phá, cả Túi Càn Khôn đều tiêu tan, nhưng thần khí Túi Càn Khôn lại bất đồng.

Cho dù Lý Dương dùng công kích cực mạnh phá Túi Càn Khôn, cũng chỉ có những nơi bị Lý Dương phá mới có thể thoát ra, còn các không gian khác không ai có thể thoát được.

Đây là nguyên nhân vì sao Lý Dương cần phải phá vỡ từng không gian để cứu các cao thủ Ma giới.

Nam Cực Tiên Ông sắc mặt đại biến:

- Quả nhiên lợi hại, xem ra hắn không sợ Cửu Muội Chân Hỏa của ta chút nào, cũng không e ngại Vết Nứt Không Gian. Ta tổng cộng thu vào sáu đại Ma Đế, để ta xem hắn có thể cứu được mấy người!

Chân hỏa trong cơ thể Nam Cực Tiên Ông ồ ạt tràn vào Túi Càn Khôn, những không gian độc lập liền sinh ra rất nhiều kinh khí Vết Nứt Không Gian.

Các kinh khí Vết Nứt Không Gian này giống như phi đao, bay ra nghiền nát tất cả những người bị giam trong không gian đó.

- Hừ!

Lý Dương trong mắt lóe ra tinh quang, trong nháy mắt hắn biết đã tới lúc quan trọng nhất, bây giờ hành vi của mình đã bị Nam Cực Tiên Ông phát hiện rồi, Nam Cực Tiên Ông hẳn sẽ điên cuồng công kích, Lý Dương rốt cục muốn làm....

Cứu trợ tận lực càng nhiều cao thủ càng tốt.

Lúc này Hạng Vũ, Điền Cương đã được Lý Dương cứu, Trong Túi Càn Khôn còn có còn lại bốn gã Ma Đế cùng với mấy trăm Ma Quân, Ma Vương.

Do đó.... Lý Dương dùng tốc độ nhanh nhất, dựa theo công lực từ cao tới thấp mà tới cứu Ma Đế. Hắn không dám vọng tưởng có thể cứu cả bốn, dù sao Nam Cực Tiên Ông chỉ dùng một ý niệm trong đầu đã có thể công kích rồi, tốc độ quá nhanh.

- Hát!

Hai tay như cương thảo xé rách không gian, còn Cửu Muội Chân Hỏa đã hoàn toàn tràn ngập khắp nơi. Lý Dương thấy một Ma Đế đang kinh hoàng chống đỡ Cửu Muội Chân Hỏa, Lý Dương bay nhanh đến, đồng thời vung tay lên, một cỗ bốn nguyên thủy linh khí khổng lồ bao quanh Ma Đế đó, Lý Dương căn bản không kịp có thời gian giải thích nhiều lời với Ma Đế này, lại một lần nữa xé rách không gian kế tiếp, nhưng lúc này Cửu Muội Chân Hỏa đã hoàn toàn thiêu đốt không gian.

- Nhanh, Nhanh, Nhanh!

Mang theo ba người, Lý Dương một lần nữa xé rách một không gian, thấy một Ma Đế trung kỳ đến từ Trung Ương Nguyên Vực đã bị lửa đốt chảy ra rồi.

- Oanh!

Tiếp tục xuyên qua không gian, Lý Dương lần này sử dụng Thuấn Di, đột nhiên tới kia bên cạnh một Ma Đế, bốn nguyên thủy linh khí mệnh mông đã hoàn toàn bảo bọc Ma Đế này, dần dần, Lý Dương cứu được bốn vị cao thủ cấp bậc Ma Đế.

Lý Dương cười khổ đứng giữa không gian độc lập đó.

Mình đã rất cố gắng hết sức rồi, nhưng tốc độ con người căn bản không thể so sánh với tốc độ của ý niệm Nam Cực Tiên Ông, may mà Ma Đế có thể chống đỡ trong chốc lát, cũng nhờ có thời gian đó ta mới có thể cứu thêm hai người. Cho dù như vậy, còn có hai đại Ma Đế không thể cứu.

- Đã chết, Bá Vương, hai đại Ma Đế cùng với mấy trăm Ma Quân, Ma Vương đã chết.

Lý Dương thở dài, căn bản không cần đi kiểm tra lại. Dùng thần thức đã có thể phát hiện tất cả.

- Lý Dương huynh đệ, Tam Nan có thể sống sót, tất cả đều nhờ vào đại ân của huynh đệ, ta không tạ ơn đại ân này. Ngày sau nếu Lý Dương huynh đệ người có mệnh lệnh gì, chỉ cần nói với Tam Nan ta một tiếng, mặc kệ là chuyện gì, Tam Nan dù chết cũng không nhúu mày.

Người thứ nhất được Lý Dương cứu là một cao thủ Ma Đế trung kỳ lúc này đang quỳ xuống rơi nước mắt cảm kích.

- Ta Minh Tồn cũng ghi nhớ đại ân của Lý Dương huynh đệ, cảm ơn.

Một cao thủ Ma Đế trung kỳ cuối cùng được cứu Minh Tồn cũng quỳ xuống nói.

Hai người này đều cảm nhận được kinh khí Vết Nứt Không Gian cùng với Cửu Muội Chân Hỏa, nếu Lý Dương chậm hơn chút xíu, phỏng chừng hai người đều hóa thành tro, hồn phi phách tán, trọn đời không được siêu sinh.

- Tốt lắm, hai vị, mau mau đứng lên, mau đứng lên.

Lý Dương vội vàng nâng hai người này dậy, Lý Dương không quen thấy có người quỳ trước mặt, Lý Dương nhìn bốn người nói:

- Chúng ta bây giờ còn chưa hoàn toàn thoát hiểm, còn phải phá thùng cái Túi Càn Khôn này mới ra ngoài được.

Điền Cương, Tam Nan, Minh Tồn đều gật đầu.

- Lý Dương huynh đệ, lúc trước khi còn sống với người ở nhân gian, ta chỉ biết ngày sau người sẽ có thành tựu rất khó lường, hôm nay người đã vượt xa ta rồi.

Hạng Vũ không ngừng xúi xoa, sau đó nói tiếp:

- Trong năm người chúng ta ở đây, cũng chỉ có người là có hy vọng phá được Túi Càn Khôn này. Tốt lắm, tất cả mọi người đều trông chờ vào người.

Điền Cương, Tam Nan, Minh Tồn ba người cũng gật đầu, bọn họ đã thử và biết thực lực của mình hoàn toàn không thể phá được cái túi này.

Sắc mặt Lý Dương trở nên nghiêm túc.

- Được, các vị, sau khi phá Túi Càn Khôn xong, các vị nhất thiết không thể tự mình ra ngoài, phải đứng trong phạm vi thủy linh khí phòng ngự này, cả bốn người cùng đi ra.

Lý Dương nhỏ giọng dặn dò.

Sau khi mình phá Túi Càn Khôn, bọn Tam Nan nếu tự mình lao ra, sẽ bị Nam Cực Tiên Ông và cao thủ Tiên giới đón lõng ở ngoài tập kích. Nếu vậy chắc chắn sẽ rất thê thảm. Mình thật vất vả mới cứu được người ra, vừa ra lại bị giết thì có phải là công toi không.

Nghe Lý Dương nói, bọn Hạng Vũ đều gật đầu.

Lý Dương cười, sau đó bắt đầu huy động bốn nguyên tinh kim khí trong cơ thể.

“Phòng ngự của Túi Càn Khôn thật kinh người, lại có cả năng lượng của bản thân Nam Cực Tiên Ông chống đỡ, nếu muốn phá vỡ, phải dùng một lần công kích mà thôi. Do đó phải dùng công kích cực mạnh, chỉ một lần phải thành công!!!” Lý Dương nghiêng rằng, năng lượng bốn nguyên Thuộc Tính Hỏa trong cơ thể bốc lên.

Giống lần trước, Lý Dương có khả năng khống chế một phần mười bốn nguyên năng lượng.

- Hát!

Hai tay đột nhiên đánh ra, hai luồng sáng, một kim sắc, một hồng sắc, giống như hai con rồng cuốn vào với nhau, hai đạo bốn nguyên năng lượng hình thành một mũi khoan thật lớn, trong nháy mắt năng lượng kinh khủng đã làm cho không gian vỡ vụn...

- Nằm mơ đi!!!

Nam Cực Tiên Ông mặt mũi đỏ bừng, thậm chí còn phát ra cả những tia kim quang, toàn thân công lực hoàn toàn dung nhập vào trong Túi Càn Khôn, Huyền Đô Đại Pháp Sư đứng bên cạnh cũng phát ra “Thượng Thanh Phù Ấn” gia cố phía ngoài Túi Càn Khôn.

Đột nhiên...

Tựa như núi lửa bộc phát, một lực lượng bất khả chống cự ầm ầm bắn ra!

- Oanh!

Cơ thể Nam Cực Tiên Ông run lên, sắc mặt nhất thời trông như khối kim loại, trông rất kinh khủng, hần không ngăn nổi phun ra một vòi máu. Một tia nước từ Túi Càn Khôn bay ra, giữa tia nước đó chính là năm người Lý Dương, Hạng Vũ.

Trên Túi Càn Khôn có một cái lỗ thùng nho nhỏ.

- Công kích!

Huyền Đô Đại Pháp Sư ra lệnh...

414. Chương 11: Hắc Linh, Xích Linh

- Oanh...

Nhất thời, chỉ nghe tiếng ầm ầm chấn động khắp nơi.

Các cao thủ Ma giới thấy cảnh này, trong lòng vô cùng kinh hãi. Nham Dong Ma Đế quả không hổ là cao thủ, chỉ liếc qua đã thấy bên trong tia nước kia chính là bọn người Hạng Vũ, Lý Dương.

- Túi Càn Khôn ... bị phá rồi!

Thấy bọn người Lý Dương, Lãnh Huyết Ma Đế là người thứ nhất nghĩ tới điểm ấy, Túi Càn Khôn vừa vỡ, có thể nói rằng trong năm người vừa chạy ra có ít nhất một người có thể phá Túi Càn Khôn. Do đó, các cao thủ Ma giới tự nhiên không cần quá e sợ Túi Càn Khôn nữa.

Lãnh Huyết Ma Đế lúc này dùng thần thức truyền âm báo tin tức này cho các Ma Đế khác.

Còn năm người Lý Dương, Hạng Vũ, Điền Cương, Tam Nan, Minh Tồn được bảo vệ trong thủy linh khí. Lý Dương tâm ý vừa động, bốn nguyên thủy linh khí bỗng lưu động nhanh hơn rất nhiều, mặc kệ sự công kích kinh khủng của các cao thủ Tiên giới, mọi công kích đều bị dễ dàng hóa giải.

Một lát sau, Tiên giới cao thủ giảm bớt sự tấn công?

- Ha ha, Túi Càn Khôn bị phá rồi, mọi người xung phong, giết!!!

Nham Dong Ma Đế thét lên.

Nhất thời cao thủ cấp bậc Ma Đế của Ma giới khí thế hùng hục. Vừa mới bị Túi Càn Khôn của Nam Cực Tiên Ông dọa khiếp đến mức chỉ còn cách chạy khắp nơi tránh né, bây giờ lửa giận thiêu đốt làm cho khí thế công kích của các Ma Đế này càng thêm mãnh liệt. Nhất thời phía Ma giới khí thế đại thịnh.

Còn lúc này Lý Dương đang đứng đối diện với Nam Cực Tiên Ông.

- Nam Cực Tiên Ông, đao của ta muốn xem ngươi còn có bản lĩnh gì!

Lý Dương cười nhạt nói, trong mắt cũng ẩn chứa lãnh ý. Bàn tay lật lên, thần khí Âm Kim xuất hiện trong lòng bàn tay. Giờ khắc này, bỗng hai mắt Lý Dương chợt nhắm nghiền.

Tâm thần dung hợp với thiên địa, nhất cử nhất động của Nam Cực Tiên Ông đều nằm trong lòng bàn tay hắn.

- Lý Dương thật là kinh khủng quá sức tưởng tượng, muốn thắng hắn... chà!

Nam Cực Tiên Ông vừa rồi đã cảm nhận được năng lượng kinh khủng của Lý Dương khi hắn phá vỡ Túi Càn Khôn, lực công kích cực mạnh. Nam Cực Tiên Ông tự nhận mình tuyệt đối không đỡ được.

Vừa rồi, hai dòng năng lượng của Lý Dương phá thủng Túi Càn Khôn, lại phá cả phù ấn Thượng Thanh của Huyền Đô Đại Pháp Sư, còn làm Nam Cực Tiên Ông trọng thương. Với lực công kích hãi nhân như thế nếu trực tiếp đánh vào người Nam Cực Tiên Ông, Nam Cực Tiên Ông không chết cũng phải trọng thương.

Khóe miệng Lý Dương nhếch lên, cổ tay khẽ lắc, phi đao bắn ra.

- Bồng!

Một luồng ánh sáng màu đỏ từ ngực Nam Cực Tiên Ông bay ra, chặn đứng phi đao của Lý Dương lại. Sắc mặt Nam Cực Tiên Ông càng trắng nhợt đi, một cái hồ lô từ trong cơ thể Nam Cực Tiên Ông xuất hiện. Chung quanh hồ lô có vàng mây màu đỏ vờn quanh như ánh lửa bập bùng.

- Hỏa Vân Hồ Lô!

Lý Dương nhướng mày, Lý Dương đã nghe nói về đại danh của Hỏa Vân Hồ Lô. Lúc trước khi nhàn đàm với Côn Bằng Yêu Đế ở Bắc Minh hải, Côn Bằng Yêu Đế có nhắc tới Hỏa Vân Hồ Lô. Hỏa Vân Hồ Lô là một địa linh bảo, có khả năng bảo vệ nguyên anh.

Quan trọng nhất là Hỏa Vân Hồ Lô có chứa “Hỏa Vân Phích Lịch”, uy lực rất lớn.

“Chẳng trách hần dám tiếp phi đao của ta, nguyên lai là có Hỏa Vân Hồ Lô.” Lý Dương phát tay, thu phi đao về lòng bàn tay.

Hỏa Vân Hồ Lô trong tay Nam Cực Tiên Ông lúc này cũng thu “Hỏa Vân Phích Lịch” về, sau đó nhìn Lý Dương, nói:

- Lý Dương đạo hữu. Người cũng là người duy nhất ngoại trừ Âm Dương Ma Đế buộc ta ta sử dụng Hỏa Vân Hồ Lô, người cũng nên tự hào về điều đó.

Đến lúc này, mà Nam Cực Tiên Ông vẫn còn muốn giữ mặt mũi như trước.

Mặt mũi rất trọng yếu, tại Tiên giới, Tiên nhân nào thấy Nam Cực Tiên Ông mà không hành lễ, từ Huyền Đô Đại Pháp Sư với địa vị tôn sùng, cho đến Trấn Nguyên Đại Tiên, Lê Sơn Lão Mẫu là những đại tiên đứng đầu một phương khi gặp Nam Cực Tiên Ông, đều phải xưng hô “Tiên Ông”.

Mười hai Chân tiên bên cạnh Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng phải hành lễ với hần và gọi là Đại sư huynh.

Hôm nay, Nam Cực Tiên Ông ở trên Tiên Ma chiến trường đã bị mất mặt hơn một lần, lần trước là do Âm Dương Ma Đế, lần này là vì Lý Dương. Nam Cực Tiên Ông nếu không xuất ra toàn bộ thực lực, làm sao cam tâm được? Vô luận như thế nào, cũng phải hòa nhau một trận mới được.

- Nam Cực Tiên Ông ...

Lý Dương cười.

Lý Dương biết rõ lực công kích từ bốn nguyên năng lượng của mình cực mạnh, Nam Cực Tiên Ông dù lợi hại, nhưng muốn kháng cự với bốn nguyên năng lượng của mình thì vẫn là lực bất tòng tâm.

Chỉ thấy Nam Cực Tiên Ông bắt đầu xuất ra đạo đạo phù ấn, cũng không biết thi triển bí pháp gì, ngọn lửa trên Hỏa Vân Hồ Lô càng bốc cao, bao vây cả người Nam Cực Tiên Ông, trong phương viên vài dặm ì không ai dám đến gần.

“Lửa hả? Hừ.” Lý Dương không quan tâm đến Nam Cực Tiên Ông sẽ thi triển công kích gì, bốn nguyên năng lượng của mình cứ thế tiếp tục oanh kích là được.

Đạo đạo kim quang từ trong cơ thể Lý Dương bắn ra, Lý Dương cả người tắm trong kim quang, tựa như một chiến thần với chiến giáp bằng vàng.

- Hát!

Kim quang bao quanh thân Lý Dương đột nhiên tụ thành một cây kiếm kim sắc, kiếm này dài khoảng ít nhất mười thước, tất cả kim sắc cự kiếm đều do bốn nguyên tinh kim khí hình thành, tinh kim khí cuồng bạo xé rách cả không gian, cự kiếm cứ thế phóng thẳng đến công kích.

- Nhiếp!

Nam Cực Tiên Ông rốt cục làm phép thành công, theo tiếng hét lớn, trong phạm vi vài dặm mây lửa đầy trời, một đạo lửa đỏ như lôi điện bổ xuống, bay thẳng đến công kích Lý Dương.

Nhưng khi tiếp xúc với kim sắc cự kiếm...

Gãy vụn!

Kim sắc cự kiếm đánh cho gãy vụn, hoành kích đánh thẳng, bất chấp lực công kích của Nam Cực Tiên Ông, bất chấp phòng ngự kiên cường của hần, chỉ chớp lát, tuyệt chiêu của Nam Cực Tiên Ông hoàn toàn tan rã trước sức tấn công của bốn nguyên năng lượng.

- Căn bản không cùng đẳng cấp, bốn Tiên Ông không chịu chết đâu, chạy thôi!

Nam Cực Tiên Ông kinh hãi, cũng không dám nói nhảm, trực tiếp triển khai tốc độ nhanh nhất, hấp tấp thoát đi. Nhưng kim sắc cự kiếm vẫn lao đến như trước, hủy diệt thân thể hắn. Bốn mạng nguyên anh và nguyên thần trốn trong Hỏa Vân Hồ Lô thoát ra xa.

Tiên linh thân của Tiên nhân rất yếu ớt. Nam Cực Tiên Ông chạy trốn ra phía ngoài chiến trường, thoáng cái đã hoàn toàn khôi phục lại.

“Việc sư tôn chú ý đến Lý Dương quả nhiên hắn có có đạo lý. Quả thật hắn có tiềm lực trở thành đệ tử Đại Tôn của Ma giới.” Nam Cực Tiên Ông vẫn còn chưa hết sợ. Vừa rồi kim sắc cự kiếm thật sự quá kinh khủng, căn bản không gì không phá được.

Hắn tốt xấu gì cũng là siêu cấp cao thủ Tiên Đế hậu kỳ vậy mà đối mặt với kim sắc cự kiếm, cũng chỉ có thể chạy mà thôi.

- Ha ha, Lý Dương huynh đệ quả nhiên lợi hại, chúng bay đâu, tiến lên. Giết hết bọn Tiên giới ẻo lả khốn khiếp đó đi. Ha ha ...

Nham Dong Ma Đế thấy cảnh này, vô cùng hưng phấn gào lên.

Lý Dương đánh Nam Cực Tiên Ông chạy dài. Chiến thắng này làm cho khí thế của đại quân Ma giới dâng cao ngàn ngút, còn khí thế của phía Tiên giới một lại giảm xuống thê thảm. Đại quân Ma giới chém giết càng ngày càng điên cuồng hơn.

Mười mấy Ma Đế cũng tham chiến một cách điên cuồng, hiệu suất giết người của Ma Đế quả là cao, sự lợi hại của việc đánh cận chiến trong các cuộc hỗn chiến là việc không thể nghi ngờ. Cả đại quân Tiên giới đều bị đại quân Ma giới đè bẹp. Chém giết như thế nửa ngày trời.

Cả đại quân Tiên giới tổn thất ít nhất hai mươi vạn người, còn Ma giới lại chỉ tổn thất có hai ba vạn thôi.

Lý Dương đứng vừa cười vừa nhìn bao quát mọi thứ. Còn trên chiến trường, phía Tiên giới không ai dám đến gần Lý Dương, thậm chí còn không có ai dám đánh lên.

Ngay cả Nam Cực Tiên Ông cũng không phải là đối thủ. Bọn họ chỉ là tiểu nhân vật nếu dám làm vậy không phải chịu chết sao?

Huyền Đô Đại Pháp Sư bay về phía cuối cùng của đại quân Tiên giới.

Lúc này, hai đại hán thân cao gần một trượng đang vui vẻ nói chuyện, căn bản không để ý đến Tiên Ma đại chiến. Huyền Đô Đại Pháp Sư bay tới bên cạnh hai đại hán, việc đầu tiên là cung kính vái một lễ.

- Hắc Linh sư huynh, Xích Linh sư huynh, bây giờ Tiên giới chúng ta đã thế cùng lực tận rồi. Vạn Tượng La Thiên Trận bị phá, Nam Cực Tiên Ông đạo hữu cũng bị đánh bại, Túi Càn Khôn cũng bị phá, bây giờ chỉ có thể dựa vào hai vị sư huynh thôi.

Huyền Đô Đại Pháp Sư nói như kể khổ.

Hai đại hán cao lớn này, một người toàn thân hỏa hồng, mắt cũng có màu đỏ, trên người mặc một hỏa chiến giáp màu đỏ, trên chiến giáp còn có những ngọn cháy bập bùng. Người kia trên thân thể tuyền một màu đen, trừ mắt lóe lên xanh lè. Trên người mặc một hắc sắc chiến giáp, mặt ngoài chiến giáp phát ra nhiều tia hàn khí.

Lão Tử Lý Nhĩ chỉ có một thân truyền đệ tử chính thức, đó là Huyền Đô Đại Pháp Sư, ngay cả thượng động bát tiên cũng chỉ là kí danh đệ tử. Còn hai đại hán này chính là người đã đi theo Lão Tử Lý Nhĩ từ trước khi hắn đắc đạo.

Một vị là Huyền Hỏa Tinh, một là Huyền Thủy Tinh, phân ra Xích Linh, Hắc Linh, bản thân tu vi đã đạt tới một mức độ hải nhân. Bình thường họ chỉ ở trong cung điện của Lão Tử tinh tu, rất ít khi ra ngoài. Cho dù ở Tiên giới, cũng chỉ có mười hai Chân tiên, Nam Cực Tiên Ông, Trấn Nguyên Đại Tiên mới có thể biết sự tồn tại của bọn họ.

Lão Tử lần này hạ quyết tâm rất lớn, ngay cả hai đại tướng lợi hại nhất của mình cũng đều phái xuống.

- Huyền Đô sư đệ, Vạn Tượng La Thiên Trận do sư tôn tự mình sáng chế, làm sao bị phá được? Chẳng lẽ Ma giới Tam Tôn xuống phá.

Hắc Linh dò hỏi, hai đại cao thủ này không có để ý đến những gì diễn ra trên chiến trường, hai người này giờ chỉ nói chuyện phiếm.

- Không, là Lý Dương, hai vị sư huynh hẳn cũng biết Lý Dương mà, chính là người làm sư tôn rất phiền lòng. Nghe nói còn có thể trở thành vị Đại Tôn thứ tư của Ma giới.

Huyền Đô Đại Pháp Sư cười khổ nói.

Lần này, vô luận là Vạn Tượng La Thiên Trận, cho đến nhờ Nam Cực Tiên Ông ra tay đều tuyệt đối không chiếm được ưu thế chút nào. Cuối cùng đều bị Lý Dương phá giải hết, Huyền Đô Đại Pháp Sư sao không phần nộ được, nhưng phần nộ của phải chịu.

- Lý Dương.

Hắc Linh và Hỏa Linh gật đầu, ở gần Lão Tử, họ biết rõ nguyên nhân vì sao có việc Lão Tử sử dụng Thái Cực đồ cùng với Nguyên Thủy Thiên Tôn sử dụng Thái Cực phù ẩn phong bế một nữ tử.

- Sư đệ, yên tâm, khi chúng ta xuất mã, hẳn có thể làm cho thế cục nghịch chuyển.

Hỏa Linh ngông cuồng nói, rồi nhìn Hắc Linh. Sau đó hóa thành lưỡng đạo lưu quang, bay vào trong chiến trường.

Huyền Đô Đại Pháp Sư thấy hai sư huynh mình xuất mã, mới có vẻ an tâm một chút.

Trên chiến trường, phía Ma giới hoàn toàn chiếm thượng phong. Hai vị đứng đầu Tiên giới một là Huyền Đô Đại Pháp Sư thì không có mặt trên chiến trường, người kia là Nam Cực Tiên Ông đã bị đánh bại, chạy trốn rất xa. Do hai đại cao thủ đều không có trên chiến trường, nên cao thủ Ma giới tiến hành tổng công kích.

- Ha ha, giết, Tiên Ma đại chiến lần này Ma giới chúng ta thắng chắc!

Nham Dong Ma Đế gào lớn, chém giết điên cuồng.

Lúc này, Nham Dong Ma Đế có vẻ vô cùng hưng phấn, lúc này, bọn họ hoàn toàn chiếm thượng phong, Nham Dong Ma Đế thậm chí đã nghĩ đến cảnh sau khi đánh tan quân của Tiên giới, nghĩ đến việc cướp được bảo bối Tiên giới, Nham Dong Ma Đế càng giết chóc càng hứng thú.

- Ừm ừm...

Nham Dong Ma Đế đột nhiên nghe thấy một loạt âm thanh chói tai, biết ngay tình hình bất diệu, nhanh chóng giơ cao chiến đao quen thuộc lên đỡ.

- Oàng!

Một tiếng nổ vang, hai cỗ năng lượng khổng lồ hoàn toàn khác biệt đồng thời công kích vào người Nham Dong Ma Đế, thân thể Nham Dong Ma Đế như khí cầu bơm quá căng, đột nhiên nổ tung, máu tươi tung tóe. Còn nguyên thần trong nháy mắt cũng bị đánh tan, căn bản không có lấy một chút phản ứng nào.

Còn một luồng hào quang màu đen và màu tựa như xe tăng, liên tục quét qua chiến trường, toàn nhằm vào cũng cao thủ Ma giới, cho dù là cao thủ cấp bậc Ma Đế khi đối mặt với hai đạo quang mang thần bí đó cũng không thể chống cự được.

Tiếng vọng khi thân thể Nham Dong Ma Đế bị nổ tung vẫn ong ong quanh quẩn khắp chiến trường, các cao thủ Ma giới vẫn còn sửng sốt.

Nham Dong Ma Đế đã chết sao?

Thân là thống soái của Nam Phương Viêm Vực, thế mà lại chết như thế.

Hạng Vũ vẫn còn nhớ những lời của Nham Dong, một nam tử hoang dã luôn chờ mong tiến vào Tiên giới Viêm châu cướp đoạt một phen, nhưng chỉ trong chớp lát, hán tử hoang dã cấp bậc Ma Đế kia đã chết một cách đột ngột như vậy.

Cầm hận!

- Giết!!!

Hạng Vũ nghiêng rằng hô to, thân hình như điện, chiến đao “Phá Không” trong tay vung lên, cách Hạng Vũ không xa, Điền Cương của phần nộ giơ cao Khai Thiên Thần Phủ, lấy hết sức, đột nhiên bổ xuống một búa.

Không chỉ hai người bọn họ, có gần mười Ma Đế đồng thời cùng xông về phía lưỡng đạo quang mang thần bí.

Hiển nhiên, Nham Dong Ma Đế được rất nhiều người yêu mến ở Ma giới, việc hắn tử vong làm cho không ít Ma Đế nổi giận, bị nhiều Ma Đế đồng thời công kích như thế, lưỡng đạo quang mang thần bí muốn chống đỡ cũng khó.

Lưỡng đạo quang mang mờ đi, rồi biến thành hai đại hán, chính là sư huynh của Huyền Đô Đại Pháp Sư Hắc Linh và Xích Linh. Hai người bọn họ so với còn đáng sợ hơn cả Huyền Đô Đại Pháp Sư, thường vẫn ở bên cạnh Lão Tử, thực lực cực kỳ kinh khủng. Đối mặt với sự công kích của gần mười Ma Đế công kích như thế mà bọn họ vẫn thản nhiên.

- Nham Dong!

Hàn quang trong mắt Lãnh Huyết Ma Đế lóe lên làm linh hồn mọi người gần như bị đóng kết, trong tay một đạo tàn quang xuất hiện, đánh tới Hắc Linh, Xích Linh. Lãnh Huyết Ma Đế và Nham Dong Ma Đế tính cách rất khác biệt, nhưng cũng lại là bằng hữu tốt nhất của nhau.

- Nguy hiểm, tránh ra!

Thần thức Lý Dương vội vàng truyền âm cơ hồ vang lên trong đầu tất cả các Ma Đế. Trong tích tắc, Lý Dương sắc mặt lạnh lùng đã tới bên cạnh Hắc Linh, Xích Linh, ánh mắt lạnh như băng chiếu thẳng vào hai người.

415. Chương 12: Tam Thanh Pháp Trận

Hắc Linh và Xích Linh nhìn Lý Dương, nhếch mép cười.

- Người là Lý Dương?

Hắc Linh dò hỏi.

Lý Dương gật đầu, bốn nguyên năng lượng trong cơ thể cũng vận lên chuẩn bị. Trong sát na vừa rồi, Lý Dương phát hiện ra giữa hai đại cao thủ kết hợp với nhau phát sinh một cỗ năng lượng kinh khủng, hẳn biết để giết chết hai người, chắc cũng phải chết hết hơn phân nửa số Ma Đế hiện có.

Hắc Linh mỉm cười gật đầu:

- Lý Dương, xem ra quả thật tiếng đồn không ngoa. Người có thể xuyên qua công kích của chúng ta. Tốt, người đã dám xông lên đây, chắc là phải để người ném thử công kích của chúng ta rồi.

Trên mặt Hắc Linh và Xích Linh có vẻ khá hưng phấn, đột nhiên ...

- Oanh ...

Thân thể Hắc Linh và Xích Linh đột nhiên biến thành luồng hào quang màu đen và một luồng hào quang màu đỏ. Hai luồng hào quang này tương tự như Thái Cực, chạy đuổi nhau quay tít mù, thành hai luồng hào quang có hình Thái Cực, ở giữa bỗng hình thành một đạo năng lượng màu xanh.

Lợi tiễn (mũi tên)!

Năng lượng màu xanh đó lại hình thành một mũi tên rất lớn, bắn thẳng về phía Lý Dương.

Lợi tiễn màu xanh lướt qua, không gian vỡ vụn thành nhiều mảnh nhỏ. Lực công kích cường hãn như thế, làm cho các Ma Đế đỡ người, mắt tròn há hốc miệng.

Vô cùng kinh khủng!

- Hai tên này là ai, Tiên giới sao lại để ra cái loại cao thủ lợi hại đến thế?

Đám Ma Đế rì rầm bàn tán với nhau, Hạng Vũ cau mày đứng nhìn, hiển nhiên cũng không thể biết thân phận hai người này.

Thân phận của Hắc Linh và Xích Linh làm cho mọi người đương trường rất nghi hoặc, dù sao ngay cả Tiên Đế cũng chỉ rất ít người biết lai lịch của Hắc Linh và Xích Linh.

“Bổn nguyên năng lượng Thủy phòng ngự mạnh nhất, ai có thể phá được chứ?” Lý Dương mỉm cười, có vẻ rất khinh thường. Tay xoay một vòng, một dòng nước tràn ra lưu chuyển trước người Lý Dương. Về phương diện phòng ngự, bổn nguyên năng lượng Thủy tuyệt đối là vô địch.

- Xoẹt xoẹt...

Lợi tiền màu xanh bắn thẳng vào bổn nguyên Thủy, phát ra những thanh âm chói tai.

Lý Dương biến sắc.

Chỉ trong tích tắc, vòng bảo hộ từ hình thành bổn nguyên năng lượng Thủy đã bị lõm vào hơn một nửa. Sau đó những lưu chuyển mãnh liệt của bổn nguyên năng lượng Thủy mới hoàn toàn hóa giải được lợi tiền màu xanh kia.

“Sao có thể như thế được nhỉ?” Trong lòng Lý Dương cảm thấy khó có thể tin.

Phòng ngự của bổn nguyên năng lượng Thủy trước nay chưa bao giờ làm mình thất vọng, cho dù khi ở trong túi Túi Càn Khôn thoát ra, hơn mười cao thủ Tiên giới rình trước để công kích, cũng không thể phá được phòng ngự của bổn nguyên năng lượng Thủy.

Nhưng, lợi tiền màu xanh này thiếu chút nữa đã bắn thủng màn bảo vệ, chỉ thiếu một chút mà thôi.

Lý Dương quên mất, lúc trước mười Tiên Đế công kích không tập trung vào cùng một điểm, mà là phân tán ra công kích. Còn lực công kích của Hắc Linh và Xích Linh lại tập trung cả vào trên lợi tiền, tự nhiên lực công phá mạnh hơn nhiều.

Hơn nữa, thực lực của Hắc Linh và Xích Linh rất cao, còn hơn cả Huyền Đô Đại Pháp Sư. Cấp bậc Tiên Đế hậu kỳ đỉnh phong, một là Huyền Thủy Tinh, một là Huyền Hỏa Tinh, hai người liên thủ lại càng phát ra lực công kích cường đại hơn nữa, dù sao Lý Dương mới chỉ có thể khống chế bất quá một phần mười bổn Nguyên Thủy mà thôi.

- Ha ha, quả nhiên lợi hại, có thể ngăn trở một kích của chúng ta. Được, tiếp chúng ta một kích nữa này!

Tiếng cười to từ trong Thái Cực đồ truyền ra, lưỡng đạo năng lượng xoay tròn càng nhanh hơn, đột nhiên, như có một “cây súng” từ trong hình Thái Cực, hết cây lợi tiền này đến cây khác liên tục bắn ra, không có phương hướng xác định, nhưng mỗi một cây đều bắn cả về phía Lý Dương.

Thậm chí còn có lợi tiền bay vòng quanh công kích. Trong lúc nhất thời, Lý Dương cả người đều bị hơn mười mũi lợi tiền màu xanh vây phủ.

- Hừ!

Sắc mặt Lý Dương có vẻ rất tức giận, cơ hồ tất cả bổn nguyên năng lượng Thủy trong cơ thể đã hoàn toàn được huy động bao phủ bên ngoài thân thể, rồi cứ thế xoay tròn không ngừng. “Như Phong Tự Bế” Được vận hành đến mức tận cùng, rốt cục đánh tan tất cả hơn mười lợi tiền màu xanh.

- Các ngươi cũng ném thử một kích của ta!

Lý Dương gầm lên một tiếng, nắm đấm vung lên. Một đạo kim sắc cự kiếm liên bắn vọt ra.

Kim sắc cự kiếm này cũng giống như cái lần trước hắn dùng để đối phó với Nam Cực Tiên Ông. Do Lý Dương lúc này có khả năng khống chế kim tinh khí bổn nguyên. “Kim” Là chí dương chí cương, lực công kích vốn cực mạnh. Kim sắc cự kiếm uy lực càng kinh người hơn.

- Xoẹt xoẹt...

Hình Thái Cực đồ đón lấy kim sắc cự kiếm, rồi không ngừng xoay tròn ngăn cản lực công kích.

Giăng co!

Do Thái Cực đồ hình thành từ Huyền Hỏa Tinh và Huyền Thủy Tinh nên găng gượng cũng có thể cầm cự được với kim sắc cự kiếm hình thành từ một phần mười bốn nguyên năng lượng Kim. Lý Dương cũng không lo lắng chút nào, bốn nguyên năng lượng “Kim” Cho dù hội tán, nhưng vẫn có thể tập hợp lại như cũ, căn bản không phải lo lắng việc không đủ năng lượng.

Quả nhiên.

- Bồng!

Thái Cực đồ đột nhiên phân tán, hai luồng hào quang màu đen vào màu đỏ lóe lên, rồi vọt ra rất xa. Lý Dương lúc này đã thu hồi bốn nguyên năng lượng Kim, mắt nhìn về phía Hắc Linh, Xích Linh.

Trên Hỗn Độn Không Gian, Xi Vưu và Lão Tử vẫn đang giăng co.

- Ha ha, Lý Nhĩ, Vạn Tượng La Thiên Trận bị phá, Túi Càn Khôn bị khoan thủng một lỗ, hôm nay ngay cả hai Đại tướng của ngươi cũng bị Lý Dương đánh tan tác. Ta xem ngươi còn có chiêu gì?

Xi Vưu lúc này có vẻ rất khoái trá, ngạo nghễ nhìn Lão Tử.

Khi đạt đến cấp bậc này, bọn họ chỉ tranh nhau chút thể diện mà thôi, làm đối phương mất thể diện xem như một sự kiện cao hứng phi thường rồi.

Sắc mặt Lão Tử hơi khó coi.

Lần này hẳn nhưng đem hết vốn ra đánh một ván, mình chỉ cần áp dụng biện pháp cuốn lấy Xi Vưu, làm cho đại quân Ma giới bị vây khốn trong trận, sau đó để Nam Cực Tiên Ông thi triển Túi Càn Khôn. Phía sau lại phái Huyền Hỏa Tinh và Huyền Thủy Tinh ra tay, ba kế hoạch, mỗi kế hoạch đều rất nắm chắc thành công.

Đáng tiếc... tất cả thay đổi vì Lý Dương.

Trận thì bị Lý Dương phá, Túi Càn Khôn cũng bị Lý Dương phá nát. Nam Cực Tiên Ông bị đánh bại, bây giờ hai vị Đại tướng của mình cũng bị đánh bại nát.

- Hừ, Xi Vưu, đừng vội đắc ý, còn chưa tới lúc cuối cùng, chưa biết ai thắng ai thua.

Trên mặt Lão Tử bỗng xuất hiện vẻ tươi cười, đồng thời dùng thần thức truyền âm cho Huyền Đô Đại Pháp Sư:

- Huyền Đô, nhớ kỹ sự phụ cho ngươi ba khối ngọc bội. Tốt, bây giờ ngươi và các sư huynh hãy thi triển Tam Thanh trận pháp, phong ấn Lý Dương lại cho ta!

Xi Vưu nhìn sắc mặt Lão Tử, trong lòng đoán Lão Tử gian hoạt này chắc hẳn có kế hoạch gì đây.

- Lý Nhĩ, ta muốn xem ngươi còn có gian kế gì nữa, ta nghĩ, cuối cùng cũng sẽ bị Lý Dương phá nát mà thôi.

Xi Vưu nói thập phần khẳng định.

Lão Tử vẫn không tức giận chút nào, mỉm cười nói:

- Vậy thì chờ coi.

Hai người Huyền Hỏa Tinh Xích Linh và Huyền Thủy Tinh Hắc Linh đang đứng cùng một chỗ.

- Lý Dương làm sao mà lợi hại như vậy được? Lực công kích của kim sắc cự kiếm quả là cực mạnh, hơn nữa kim sắc cự kiếm sau khi bị năng lượng của chúng đánh tan lại một lần nữa tụ tập trở về. Hay nói cách khác... năng lượng của kim sắc cự kiếm căn bản là vô tận.

Hắc Linh tâm tư rất thâm trầm, vừa rồi trong lúc đại chiến vẫn chú ý tới tới này.

- Cái gì, năng lượng tiêu tán lại tụ tập trở về? Chúng ta có đánh bao nhiêu cũng vô dụng. Lý Dương làm sao lợi hại như vậy được?

Xích Linh cũng cực kỳ bất lực.

Bọn họ hai người mọi khi vẫn tự cho mình là đứng trên đỉnh. Thậm chí còn cho rằng khi hai người liên thủ ngoại trừ Đại Tôn vốn là vô địch trong lục giới, cũng chỉ có rất ít người, tỉ như Côn Bằng Yêu Đế, Âm Dương Ma Đế mới có thể so sánh được mà thôi. Nhưng ai ngờ hôm nay gặp phải Lý Dương, nhục khí của họ cũng giảm đáng kể.

Trong lúc nhất thời hai người cũng không còn ở trên chiến trường nữa.

- Nhị vị sư huynh!

Thanh âm Huyền Đô Đại Pháp Sư vang lên, Hắc Linh và Xích Linh vừa nghe. Trong lòng run lên, hai người nhìn nhau trong lòng cũng cảm thấy xấu hổ, vừa mới vỗ ngực nói tuyệt đối có thể dễ dàng thay đổi chiến cuộc, làm cho Tiên giới đại thắng, thế mà bây giờ bọn họ lại bị đánh chạy không kịp thở.

- Huyền Đô sư đệ, chúng ta... chà!

Xích Linh thở dài.

Một bên Hắc Linh cũng thở dài theo

Huyền Đô Đại Pháp Sư đương nhiên biết hai vị sư huynh của mình đang nghĩ gì, cười nói:

- Nhị vị sư huynh, không cần quá để ý. Lý Dương có thể trở thành vị Đại Tôn thứ tư của Ma giới nên mới có thực lực kinh khủng như thế. Huống chi hai vị sư huynh lần này ra tay, cũng giết không ít Ma giới cao thủ rồi.

- Đúng, Lý Dương mặc dù khó đối phó, nhưng những người khác dễ đối phó hơn nhiều. Vừa rồi trong chốc lát, chúng ta đã giết một Ma Đế. Còn hơn mười Ma Quân. Đúng là thống khoái, lâu rồi không sát phạt nhiều như thế.

Xích Linh hưng phấn nói.

Hắc Linh trên mặt cũng xuất hiện chút hưng phấn.

Huyền Đô Đại Pháp Sư móc áo lấy ra ba khối ngọc bội, Hắc Linh và Xích Linh vừa thấy, nhất thời biến sắc.

- Huyền Đô sư đệ, đây là bảo bối của sư tôn, người sao lại có được. Trả về đi, nếu bị sư tôn biết, coi chừng người tiêu luôn đó.

Xích Linh vội vàng nói. Lão Tử thân là Tam Thanh, nhưng rất cao ngạo lạnh lùng. Khi trừng phạt đệ tử, hẳn tuyệt không nương tay, thậm chí còn trừng phạt nặng quá mức bình thường.

Huyền Đô Đại Pháp Sư cười nói:

- Nhị vị sư huynh đừng lo, đây là sư tôn tự mình đưa cho ta. Sư phụ đã tính là nếu Lý Dương quá lợi hại, nhị vị sư huynh cũng không đối phó được. Do đó bảo ta mang theo Tam Thanh ngọc bội này, sau đó cùng hai vị sư huynh liên thủ, cùng nhau thi triển ra “Tam Thanh pháp Trận” trực tiếp phong ấn Lý Dương lại.

- Thật hả?

Hắc Linh dò hỏi.

Huyền Đô Đại Pháp Sư bắt lực nói:

- Ta lừa các ngươi làm gì. Thôi, đừng lo gì, chẳng lẽ ta lại hại hai vị sư huynh? Hơn nữa hai vị sư huynh bị Lý Dương đánh bại như thế, không muốn báo thù sao, hãy cho Lý Dương nếm mùi uy lực của “Tam Thanh pháp Trận”.

Hắc Linh và Xích Linh suy nghĩ, trong mắt hiện lên vẻ tàn khốc, khế gặt đầu.

- Tốt, Huyền Đô sư đệ, sư tôn đã nói thế, chúng ta đương nhiên phải tuân theo. Tên Lý Dương này nhất định phải hảo hảo giáo huấn một phen.

Hắc Linh và Xích Linh luôn luôn tuân theo giáo huấn của sư phụ, hơn nữa bọn họ cũng khó mà nuốt trôi nổi nhục nhã vừa rồi. Vả lại đây là Huyền Đô Đại Pháp Sư đưa họ.

Ba người mỗi người lấy một khối ngọc bội.

Hắc Linh lấy “Ngọc Thanh” ngọc bội, Xích Linh lấy “Thái Thanh” ngọc bội, còn Huyền Đô Đại Pháp Sư cầm “Thượng Thanh” ngọc bội. Muốn tạo thành “Tam Thanh pháp trận”, chẳng những phải dựa vào ba khối ngọc bội do Lão Tử tự mình luyện chế, còn phải tập hợp ba người cùng tinh thông phương pháp sử dụng tương ứng với “Ngọc Thanh Phù Ấn” “Thái Thanh Phù Ấn” và “Thượng Thanh Phù Ấn”

Huyền Đô Đại Pháp Sư lúc trước trong khi chủ trì đại trận cũng bị Lý Dương đánh chạy dài, lúc này trong lòng cũng mừng thầm.

Thân truyền đệ tử duy nhất dưới tay Lão Tử cùng với hai kí danh đệ tử trung thành nhất, ba người này nhìn nhau, rồi bay vào vào chiến trường.

Lý Dương đang đứng trên không trung, lạnh lùng nhìn ba người vây chung quanh.

Hắc Linh, Xích Linh, Huyền Đô Đại Pháp Sư, ba người này đều là Tiên Đế hậu kỳ, hơn nữa đều là đệ tử của người đứng đầu Tam Thanh Lão Tử, thuộc loại bộ hạ có thực lực chiến đấu cường đại nhất của Lão Tử, ba người liên thủ đối phó với Lý Dương, Lý Dương cũng không sợ.

- Các người đều là bại tướng lại dám mò đến, bị nhục thì đừng trách người khác!

Lý Dương gặp lại ba người, cười lạnh nói.

Lý Dương biết rất rõ ràng thực lực ba người, dù sao ba người đã giao thủ với mình, mặc dù lợi hại, nhưng mình chỉ cần dựa vào bốn nguyên năng lượng cũng nắm chắc đủ để đối phó với ba người này.

- Ha ha... Lý Dương, đừng vội mạnh miệng!

Huyền Đô Đại Pháp Sư cười lớn, rồi sau đó thân thể bỗng tỏa ra đạo đạo thanh quang, đồng thời Hắc Linh và Xích Linh cũng đồng thời nổi lên đạo đạo thanh quang, từ trong tay ba người bỗng bay ra một khối ngọc bội, mơ hồ bay lơ lửng trước mặt họ.

Khắp thân thể Huyền Đô Đại Pháp Sư, Hắc Linh, Xích Linh đã hóa thành một đạo thanh quang, rồi sau đó liền hoàn toàn dung nhập vào trong ngọc bội.

Hào quang trong ngọc bội tăng vọt, mặt ngoài ba khối ngọc bội xuất hiện các loại phù trận ẩn ký phức tạp. Nhất thời Lý Dương cũng không biết ngọc bội này rốt cuộc là loại vũ khí công kích gì, chỉ thấy ba khối ngọc bội chậm rãi dung hợp lại.

- Hừ!

Hơi đâu mà quản làm gì, trực tiếp công kích là xong.

Lý Dương vùng quyền lên, cột sáng kim sắc và hỏa trụ cùng phóng lên cao, lúc này vì cảm thấy ngọc bội này quá thần bí, trong lòng hắn cũng cảm thấy không yên tâm. Lý Dương đem một phần mười đại bốn nguyên năng lượng Kim và Hỏa công kích.

- Oanh...

Cột sáng kim sắc và hỏa trụ đánh thẳng ra, trong phương viên hơn mười dặm nổi lên một màn hào quang màu xanh, trung tâm chính là ngọc bội đang không ngừng xoay tròn, lúc này đã dung hợp làm một.

Màn hào quang màu xanh chấn động một lát, rồi lại ổn định như cũ, không có chút tổn thương nào.

- Ha ha, Lý Dương, đây chính là món quà do sư tôn của ta tự mình chuẩn bị - “Tam Thanh pháp Trận”, uy lực cực mạnh đến cả người cũng không có khả năng phá được, người hãy chờ đến lúc bị Tam Thanh trận pháp hoàn toàn phong ấn đi.

Huyền Đô Đại Pháp Sư cực kỳ tự tin.

Mi mắt Lý Dương bỗng chớp chớp, hai mắt không không tự chủ được khẽ nhắm lại.

Công kích cường đại nhất của hai loại bốn nguyên cũng không có hiệu quả, mình còn có thể công kích bằng cái gì nữa đây?

Phù trận xuất hiện ở mặt ngoài của ba ngọc bội dung hợp phát ra đạo đạo quang mang, vừa phức tạp vừa thâm ảo, còn cả không gian hình thành trong Tam Thanh pháp trận bắt đầu từ từ thu nhỏ lại, lấy Lý

Dương làm trung tâm mà thu vào, một khi Lý Dương bị trói chặt Lý Dương chỉ tưởng tượng cũng có thể đoán được hậu quả như thế nào.

“Làm sao bây giờ?” Trong lòng Lý Dương rất lo lắng, bốn nguyên công kích không có hiệu quả, còn có thể làm gì đây? Trong lòng đang rất lo lắng, đột nhiên, trong đầu Lý Dương xuất hiện một tia sáng, nhất thời nhân tính sáng lên.

416. Chương 13: Bắc Minh Long Thôn

- Mau, tập trung hết sức phá trận cho ta!

Hạng Vũ mất tóc lửa, phần nộ quá lớn. Nhất thời hơn mười vị Ma Đế Ma giới dùng hết sức thi triển hết toàn bộ tuyệt chiêu, bắt đầu công kích Tam Thanh pháp trận.

- Phá!

Điền Cương hét lớn một tiếng, Khai Thiên Thần Phủ trong tay đột nhiên nổ xuống, nổ mạnh xuống màn hào quang màu xanh của Tam Thanh pháp trận, nhưng màn hào quang màu xanh chỉ khẽ rung lên một chút rồi chấn tan toàn bộ lực công kích của Khai Thiên Thần Phủ, xem ra không hề có tổn hại gì.

- Oành!...Oành!...Oành!...Oành!...Oành!...

Nhưng...

Màn hào quang màu xanh bao phủ Tam Thanh pháp trận bất quá chỉ sinh ra vài gợn sóng lăn tăn, rồi phân tán toàn bộ lực công kích, căn bản đại trận không bị ảnh hưởng chút nào.

- Ha ha ...Tam Thanh pháp trận này, mười mấy tên Ma giới các ngươi tưởng có khả năng phá hả?

Các Ma Đế đều biến sắc.

Nhưng mọi người đều hiểu, Huyền Đô Đại Pháp Sư cùng hai vị cao thủ thần bí kia đều là Tiên Đế hậu kỳ. Ba người liên thủ đích xác có thể chiếm thượng phong so với hơn mười vị Ma Đế ở đây, hơn nữa còn vận dụng ba khối thần khí ngọc bội thi triển Tam Thanh pháp trận. Lực phòng ngự cực cao, đương nhiên không phải các Ma Đế này có khả năng phá được.

- Sư huynh!

Điền Cương buông thông hai tay, chăm chăm nhìn vào Tam Thanh pháp trận, nhưng hắn đã lực bất tòng tâm rồi.

Các Ma Đế ở đây đều nhìn nhau rồi quay sang nhìn Tam Thanh pháp trận, trong lòng thở dài đánh sự. Tất cả mọi người đều cười khổ, đều cảm thấy bất lực. Lúc này cả đám đều chỉ biết ở ngoài ủng hộ tinh thần mà thôi, tất cả chỉ có thể trông vào tự bản thân của Lý Dương thôi.

oOo

Một cú đá chân phải lướt qua, thiểm điện màu xanh quét tới, không gian vỡ vụn thành từng mảnh nhỏ.

Lão Tử Lý Nhĩ tránh né không kịp, chỉ có thể dùng quả trứng ngạnh tiếp một kích.

- Choang!!!

Lão Tử cảm thấy quả trứng chấn động mạnh, một áp lực kinh khủng từ quả trứng truyền vào. Cổ tay Lão Tử rung lên chấn tan chín thành lực lượng. Nhưng thân hình cũng phải bay lùi về phía sau mấy bước mới hoàn toàn thoát khỏi lực công kích đó.

- Xi Vu, đợi đến khi Lý Dương bị Tam Thanh pháp trận phong ấn hoàn toàn, để ta xem hắn làm sao trở thành Đại Tôn được?

Lão Tử không tức giận chút nào, ngược lại có vẻ rất tự đắc nói. Còn lúc này, thêm một thân hình lóe lên, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã tới bên cạnh Lão Tử.

- Đại sư huynh, hay quá. Lý Dương mặc dù có thực lực rất khá, nhưng vẫn còn một khoảng cách khá lớn mới có thể trở thành Đại Tôn. Bị trói buộc trong không gian của Tam Thanh pháp trận như thế, hắn cũng hết phép rồi, chỉ có thể bó tay chịu trói thôi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hiển nhiên cũng đã biết hết mọi chuyện xảy ra phía dưới.

Thân hình Cộng Công cũng lóe lên, rồi xuất hiện bên cạnh Xi Vưu.

- Tam Thanh pháp trận, Tiên giới Tam Thanh các ngươi quả nhiên vô sỉ.

Chúc Dung vừa đến đã nổi giận chửi ầm lên.

Tiên giới Tam Thanh giữ nguyên vẻ mặt tùm tùm cười.

- Người tưởng rằng Tam Thanh pháp trận có thể vây khốn Lý Dương sao? Hừ, để ta nói rõ nói cho các ngươi, Lý Dương chẳng những đã từng ở trong hạch tâm không gian của Hỗn Độn Sơn một trăm mười năm, hơn nữa cũng từng ở hạch tâm không gian của Lôi Viêm địa Ngục hơn một ngàn năm, ngay cả hai nơi đó đều không thể vây khốn hắn, pháp trận nho nhỏ của Tam Thanh các ngươi lại có thể vây khốn hắn sao?

Xi Vưu cười lạnh nói.

Xi Vưu không hề lo lắng một chút nào, có vẻ đã tính trước.

Nghe Xi Vưu vừa nói như thế, ba người Lão Tử có vẻ hơi dao động. Bọn họ cũng đều biết hạch tâm không gian của Lôi Viêm địa Ngục và Hỗn Độn Sơn kinh khủng như thế nào. Đúng thế, hai nơi đó không thể vây khốn Lý Dương, Tam Thanh pháp trận sao có thể trói buộc nổi Lý Dương?

- Tam Thanh pháp trận không giết hắn, chỉ phong ấn hắn lại mà thôi. Nói vậy hắn không thể thi triển được lực lượng của bản thân. Cho dù linh hồn hắn lợi hại như thế nào, nếu không phải gặp nguy hiểm tử vong, tiềm lực bản thân cũng khó có thể bộc phát ra được.

Lão Tử tự biện bác.

Hiển nhiên, Lão Tử không muốn thừa nhận thất bại của mình.

- Cứ mở mắt lớn ra mà nhìn thì sẽ biết thôi.

Xi Vưu cũng không thèm nói nhiều, lạnh nhạt nói một câu. Tiên giới Tam Thanh vừa nghe lập tức cúi đầu nhìn xuống, còn Ma giới Tam Tôn cũng hướng ánh mắt nhìn theo. Lúc này cả Tam Tôn lẫn Tam Thanh cùng chăm chú nhìn xem diễn biến bên dưới.

oOo

- Lý Dương biến đâu mất rồi!

Ma Đế Minh Tổn này giờ mắt không rời Lý Dương, bỗng hắn sững người, kinh hô. Cái mạng của Minh Tổn chính là do Lý Dương cứu ra, nên hắn cảm kích Lý Dương vô cùng, lúc này hắn đứng ngoài luôn pháp phòng lo cho an nguy của Lý Dương.

Huyền Đô Đại Pháp Sư tướng Lý Dương thi triển Thuấn Di, cười lạnh nói:

- Tam Thanh pháp trận ngăn cách cả không gian, Thuấn Di cũng vô dụng thôi...

Huyền Đô Đại Pháp Sư nói chưa dứt lời đã ngậm miệng lại, hiển nhiên hắn cũng phát hiện có gì đó không đúng. Lúc này, xuất hiện một cảnh tượng làm mọi người lạnh mình kinh ngạc.

Khu vực trước kia Lý Dương đang đứng trong nháy mắt biến thành một cái không gian đen ngòm.

- Bồng!

Một tiếng, không gian vỡ vụn thành mảnh nhỏ. Năng lượng, thần thức, ánh sáng hoàn toàn bị thôn phệ. Tất cả mọi thứ lấy Lý Dương làm trung tâm, cuộn cuộn chảy vào lỗ đen ấy, căn bản không vật gì có thể sống được.

Hắc động!

Bên trong Tam Thanh pháp trận không gian đã hoàn toàn vỡ vụn ra, còn cả bản thân Tam Thanh pháp trận cũng đối mặt với năng lực thôn phệ kinh khủng đó. Màn hào quang dung hợp năng lượng của ba người Huyền Đô Đại Pháp Sư, Hắc Linh, Xích Linh cùng với ngọc bội lúc này bỗng mờ nhạt đi.

- Huyền Đô sư đệ, không ổn, nhanh lên. Ngọc bội này tựa hồ cũng sắp bị thôn phệ rồi.

Thanh âm Hắc Linh bỗng vang lên.

Tam Thanh pháp trận dường như gặp nguy ngập, không ngừng run bần bật, tựa hồ có thể bị băng hoại bất kỳ lúc nào.

- Bất hảo! Chết rồi!

- Rắc!

Ba ngọc bội vốn đang dung hợp làm một bỗng ngân lên một tiếng, rồi bị chấn động rời ra thành ba khối ngọc bội. Ngọc bội phân liệt ra cũng có nghĩa đại trận cũng tiêu tan.

- Oanh!

Tựa như cả không gian sụp đổ, cả Tam Thanh pháp trận đột nhiên bị hắc động trên mặt đất của Lý Dương hoàn toàn thôn phệ.

- A!

Ba người Huyền Đô Đại Pháp Sư, Hắc Linh, Xích Linh chỉ cảm thấy có một lực lượng hút mạnh lấy họ, căn bản không thể kháng cự chút nào, ngọc bội vỡ vụn, bốn mạng nguyên anh và nguyên thần của ba người đều bị hắc động đó hút vào.

- Tránh xa ra!

Hạng Vũ hét lớn một tiếng. Mà thực ra cũng không cần hắn kêu la, các Ma Đế đã sớm bay thoát đi, thoáng cái đã phi ra ngoài ngàn dặm, cả đám bay mãi đến khi an toàn mới dám xoay người nhìn về phía khu vực kinh khủng kia.

Thôn phệ!

Trong phạm vi mấy trăm dặm, tuyệt không có ai chạy thoát cả. Bất luận là công lực mạnh hay yếu, tất cả đều bị thôn phệ. Cả không gian vỡ vụn thành mảnh nhỏ, hình thành một cơn lốc vòi rồng kinh người, trong vòng mấy trăm dặm, không còn sót lại chút gì.

Vẫn vẹn chỉ trong chốc lát, hơn ngàn cao thủ Tiên giới, mấy trăm cao thủ Ma giới, còn cả Huyền Đô Đại Pháp Sư, Hắc Linh, Xích Linh đều biến mất sạch.

Hạng Vũ, Điền Cương, Lãnh Huyết và một đám Ma Đế đứng ngây người nhìn cảnh này, có vẻ không thể tin vào mắt mình nữa.

Quá kinh khủng!

Đại quân Ma giới, đại quân Tiên giới, từ Ma Đế, Tiên Đế cho tới Ma Vương, Cửu Thiên Huyền Tiên, mọi người đều sợ đờ người. Cảnh vừa rồi sẽ vĩnh viễn khắc sâu vào tâm khảm họ.

Trên mặt Điền Cương bỗng xuất hiện một nụ cười.

Hắn tin rằng, tuyệt chiêu thần bí kinh khủng kia hẳn là do sư huynh mình thi triển ra, có thể thi triển ra chiêu này, cũng có thể nói Lý Dương đã an toàn rồi.

“Bắc Minh Long Thôn quả nhiên lợi hại, mặc dù phạm vi không bằng với “Côn Bằng Thôn Phệ”, nhưng năng lực thôn phệ xem ra mạnh hơn nhiều.” Lý Dương trong lòng cực kỳ thống khoái, Tam Thanh pháp trận hoàn toàn sụp đổ, bốn mạng nguyên anh và nguyên thần của ba vị siêu cấp cao thủ Huyền Đô Đại Pháp Sư, Hắc Linh, Xích Linh đều bị thôn phệ hết. Nguyên thần đã bị hồn phi phách tán, mà bốn mạng nguyên anh đương nhiên đều bị Lý Dương hấp thu.

Lý Dương rốt cục cảm nhận được sự thống khoái của Côn Bằng Yêu Đế khi thôn phệ người khác.

Bốn mạng nguyên anh của ba Tiên Đế hậu kỳ cao thủ, năng lượng cực mạnh, cả Lý Dương cũng cảm thấy kinh khủng quá mức. Hơn nữa, trong phạm vi mấy trăm dặm còn có hơn ngàn cao thủ Tiên giới, mấy trăm cao thủ Ma giới, năng lượng rất tạp nhạp, Lý Dương phải cố hết sức mới thôn phệ được.

Thực ra, cả Côn Bằng Yêu Đế cũng không dám một lần thôn phệ nhiều như thế. Song do đây là lần đầu tiên Lý Dương thi triển “Bắc Minh Long Thôn”. Mà công lực của hắn thì sao? Hắn mới chỉ là Ma Đế tiền kì, Đạo Phách mới đến thiên thứ chín màu trắng sữa mà thôi.

Thôn phệ một lần cả ba gã Tiên Đế hậu kỳ, quả thực đúng là rắn nuốt voi (ý nói bội thực)!

Ba Tiên Đế hậu kỳ, năng lượng kinh khủng không biết đâu mà kể. Vì năng lượng quá cường đại, Lý Dương thậm chí còn không thể hoàn toàn khống chế “Bắc Minh Long Thôn”.

Tham lam quá!

Lý Dương cố hết sức hấp thu.

Hơn ngàn cao thủ Tiên giới, mấy trăm cao thủ Ma giới, Lý Dương hoàn toàn không có ý định thôn phệ họ, nhưng vì để hấp thu năng lượng của tam đại Tiên Đế hậu kỳ cao thủ, buộc Lý Dương phải vận dụng hết năng lượng trong cơ thể một cách điên cuồng, Lý Dương trong lúc nhất thời cũng vô pháp khống chế bản thân mình.

Có đôi khi thôn phệ quá nhiều cũng rất khó mà chịu được.

“Nhanh, nhanh, hấp thu nhanh lên.” Lý Dương không ngừng gia tăng tốc độ hấp thu.

Năng lượng như hồng thủy phá nát kinh mạch của Lý Dương, thậm chí còn phá vỡ cả cơ thể, bốn nguyên năng lượng Mộc không ngừng chữa trị vết thương trên người Lý Dương, Lý Dương cứ như thế không ngừng hấp thu, dùng tốc độ nhanh nhất mà hấp thu.

Tinh cực không ngừng lóe ra, thoáng cái từ màu trắng sữa biến thành kim sắc nhạt, nhưng vẫn tiếp tục có biến đổi. Hào quang tỏa ra như ngồi trên một con tàu siêu tốc, phẳng phẳng tiến tới, năng lượng khổng lồ luôn luôn được cung ứng đầy đủ, căn bản không cần lo lắng việc thiếu năng lượng.

Âm Dương Đạo Phách không ngừng xoay tròn, tốc độ cực nhanh, đao mang tỏa ra rồi thu vào. Từ lượng biến làm cho chất biến, tất cả đều diễn ra thật nhanh.

Thân thể tu vi của Lý Dương cũng nhanh chóng tiến triển. Thoáng cái đã từ Ma Đế tiền kì đạt tới Ma Đế trung kỳ, nhưng vẫn cứ phẳng phẳng đi tới, tốc độ đề cao cực nhanh làm hoa mắt bất kỳ người nào, tựa hồ tiến tới Ma Đế hậu kỳ không hề là việc khó.

“Không ổn!” Lý Dương phát hiện không ổn. Thời gian thi triển Bắc Minh Long Thôn không nhanh lắm, lúc này lực lượng thôn phệ của Bắc Minh Long Thôn đã yếu bớt, các nguồn năng lượng chưa bị hấp thu bắt đầu thoát ra bốn phương tám hướng, Lý Dương đương nhiên rất khẩn cấp.

“Bỏ hết tất cả năng lượng bác tạp.” Lúc này Lý Dương quyết định bỏ hết các năng lượng bác tạp.

Hơn ngàn cao thủ Tiên giới và vài trăm cao thủ Ma giới, tập trung tất cả mọi năng lượng này cũng không bằng một Tiên Đế hậu kỳ cao thủ, mà chất thượng cũng kém xa, bởi vì các loại năng lượng này lại còn chống đối nhau, nên việc hấp thu cũng rất phiền toái.

Bỏ các năng lượng bác tạp, chỉ hấp thu năng lượng của tam đại Tiên Đế hậu kỳ cao thủ. Nhất thời, tốc độ nhanh lên rất nhiều, vùn vụt chỉ vài phút đã kết thúc.

“Tiếc quá, tốc độ hấp thu hơi chậm, rất nhiều năng lượng bị lãng phí.” Trong lòng Lý Dương cảm thán không thôi, dù sao đây là lần đầu tiên, hơn nữa thôn phệ cũng không có khả năng hấp thu trăm phần trăm, còn nhiều năng lượng bị lãng phí, hấp thu được có sáu bảy thành thôi.

Sáu thành năng lượng của tam đại Tiên Đế hậu kỳ cao thủ. Lý Dương không chỉ tu luyện thân thể, còn phải tu luyện Âm Dương Đạo Phách, một người tương đương với ba người tu luyện, lúc này cũng không thể hoàn toàn tu luyện đến đỉnh cao.

Thân thể tu vi Lý Dương đã đạt tới Ma Đế hậu kỳ, Đạo Phách cũng đạt tới đệ thập thiên - "Kim sắc" Thiên trung kỳ, hẳn phát hiện bên trong hai thanh kim sắc phi đao nổi lơ lửng trong đan điền.

417. Chương 14: Đánh Lén

Mây mù phiêu đảng, mây trầm dậm không gian trước bị thôn phệ sạch sẽ nay hoàn toàn khôi phục an tĩnh, trong cả khu vực mây trầm dậm, người Tiên giới và Ma giới lại không một người nào dám đi vào, tất cả mọi người đứng xa xa nhìn về phía trung ương của khu vực này.

Đứng giữa khoảng trống là một hắc y thanh niên lẳng không mà đứng, chính là Lý Dương.

- Sư huynh, ha ha, ta biết ngươi nhất định không có việc gì mà. Ha ha tốt quá, thật tốt quá.

Điền Cương như một đạo lưu quang là người thứ nhất dám tiến vào khu vực đó, thoáng cái đã tới bên cạnh Lý Dương.

Lúc này, vì công lực của Lý Dương đã tăng lên, khí thể trên người càng thêm hùng tráng.

Tạm thời không nói về thân thể tu vi của hắn đạt tới Ma Đế hậu kỳ, chỉ bàn về kim sắc Đạo Phách đã đáng sợ rồi. Hơn nữa Lý Dương còn có thể dùng Đạo Phách công kích, Đạo Phách màu trắng sữa đã tương đương với thân khí loại tốt. Đạo Phách kim sắc, đã vượt qua Phi Dao Thân khí "Ám Kim" rồi.

Kim sắc Đạo Phách, một khi quán thấu tinh kim khí hợp thành một thể, lực công kích rất mạnh, phỏng chừng không chênh lệch nhiều với quả trứng của Lão Tử. Đương nhiên vũ khí công kích mạnh hay yếu còn phải xem ai thì triển nữa, bản thân thực lực Lão Tử cao hơn Lý Dương nhiều.

Lão Tử dùng tay không đối phó với Lý Dương đã có thể đánh bại rồi. Do đó không có nghĩa Lý Dương trên tay có kim sắc Đạo Phách là có thể có được uy lực như quả trứng trên tay Lão Tử.

- Lý Dương huynh đệ!

Hạng Vũ cũng phi tới bên người Lý Dương, trong mắt chứa những cảm tình phức tạp. Vừa nhìn Lý Dương vừa ấp úng không nói nên lời. Lúc thấy Tam Thanh pháp trận, vô luận là Hạng Vũ hay Điền Cương đều lo Lý Dương bị Tam Thanh pháp trận phong ấn.

Lúc này, Lý Dương không bị phong ấn, hai người cảm thấy vô cùng thoải mái.

- Nhìn về mặt một người các ngươi kia?

Lý Dương cười nói:

- Ba người Huyền Đô mặc dù có thực lực coi như là cao nhất trong Tiên giới, nhưng với những thủ đoạn của Huyền Đô, há có thể làm thương tổn tới ta? Hôm nay bọn họ cũng bị hỗn phi phách tán. Ha ha...

Tiếng cười của Lý Dương vang vọng trong trời đất, trong đó ẩn chứa khí thể cực kỳ bá đạo.

Mọi người Tiên giới biến sắc.

Ngay cả tam đại tuyệt đỉnh cao thủ Huyền Đô Đại Pháp Sư, Hắc Linh, Xích Linh cùng thi triển Tam Thanh pháp trận cũng không phải là đối thủ của Lý Dương. Cuối cùng ba người Huyền Đô Đại Pháp Sư ngược lại lại chết thảm hồn phi phách tán, điều này làm cho cao thủ của đại quân Tiên giới vô cùng khiếp đảm.

Căn bản không có ai là đối thủ của Lý Dương này.

- Ha ha ...

Hạng Vũ cũng cười ha hả, nhìn đại quân Tiên giới, rất thoải mái hạ lệnh:

- Đại quân Tiên giới đã không có cao thủ tuyệt đỉnh nữa, Trung Ương Nguyên Vực quân đội nghe lệnh, tiến lên. Tiếp tục đuổi giết.

Hạng Vũ đã nói đến chữ “đuổi giết”. Hiển nhiên, Hạng Vũ thập phần tự tin, cuộc chiến này tất thắng.

- Thủy vực quân đội phương bắc nghe lệnh, tiến lên. Ai phạm chống cự. Giết không tha!

Lãnh Huyết Ma Đế một tiếng ra lệnh.

Sau khi Nham Dong Ma Đế chết, cộng đồng Ma Đế Nam Phương Viêm Vực đề cử Diễm Huyết Ma Đế trở thành Nam Phương Viêm Vực thống soái, trên mặt Diễm Huyết Ma Đế sát khí dày đặc:

- Nam Phương Viêm Vực nghe lệnh, giết, giết sạch, nhất định phải báo thù cho Nham Dong Ma Đế, giết!!!

Cả đại quân Ma giới gầm lên. Diên cuồng tràn lên chém giết.

Lúc này, khí thế của đại quân Ma giới đã lên đến mức cao nhất, trong lòng đại quân Ma giới phía sau bọn họ có Lý Dương cường đại vô cùng, gần như vô địch, đại quân Tiên giới căn bản không ai có khả năng ngăn cản, có người để dựa vào, khí thế cũng tăng lên hẳn.

Đại quân Tiên giới thì hoàn toàn ngược lại. Khí thế đang xuống đến mức thấp nhất, hơn nữa bản thân của người Tiên giới cũng không bằng người Ma giới. Kết quả cuộc đại chiến này căn bản không cần phải nói.

Chỉ một thời gian uống chén trà nhỏ đại quân Tiên giới hoàn toàn tan rã. Thống soái của đại quân Tiên giới lúc này là Nam Cực Tiên Ông lại là người thứ nhất bay trốn mất, sau khi Lý Dương phá Tam Thanh pháp trận làm Nam Cực Tiên Ông càng ý thức chênh lệch giữa hai người.

- Giết!!!

Tiếng “Giết” Vang dội, người Ma giới như đàn sói đang hưng phấn dị thường, hỏa tốc hướng về phía Tiên giới tràn lên chém giết.

Lý Dương, Diên Cương, Hạng Vũ ba người sống vai phi hành, nhìn đại quân Ma giới đuổi giết tàn binh của Tiên giới, vừa cười vừa nói chuyện với nhau.

- Lý Dương huynh đệ. Tiên Ma chi chiến lần này, Ma giới chúng ta đã thắng, thời gian sắp tới chúng ta sẽ đuổi giết đến tận trung tâm của Tiên giới, đi đến thập châu tam đảo cướp bóc một phen. Lý Dương huynh đệ, Hạng Vũ ta có việc mạn phép nhờ người.

Hạng Vũ vốn thanh âm luôn luôn sang sảng, nói đến đây thanh âm bỗng tự nhiên hạ xuống.

- Không thành vấn đề, Bá Vương, có cái gì thì cứ nói.

Lý Dương mỉm cười.

- Lần này ta đem Trung Ương Nguyên Vực đuổi đến tận Thắng Châu, mục tiêu chủ yếu là đi “Thất Tinh Cung” đoạt Ngu Cơ về. Thất Tinh Cung tại Thắng Châu có thực lực rất mạnh, đương nhiên ta lần này chỉ huy đại quân của Trung Ương Nguyên Vực, tuyệt đối có thể thành công, chỉ là... ta không muốn đại quân Ma giới bị tổn thất quá lớn, hơn nữa ta không muốn giết nhiều người Thất Tinh Cung, cho dù có đoạt được Ngu Cơ, nàng cũng có thể vì vậy mà oán hận ta.

Hạng Vũ nói rồi thở dài một hơi.

- Nếu Lý Dương huynh đệ ra tay, tin rằng có thể không giết một người nào cũng đoạt được Ngu Cơ, niềm vui sẽ trọn vẹn hơn.

Hạng Vũ nhìn Lý Dương chờ mong.

- Bá Vương yên tâm, việc này ta đương nhiên phải hỗ trợ.

Lý Dương nói một cách khẳng định.

Dùng thần thức của mình tra ra nơi ở của Ngu Cơ, sau đó sử dụng phương pháp Thuần Di, tin rằng có thể thần không biết quỷ không hay đem người ra ngoài. Việc này hoàn toàn không khó đối với mình, sao lại cự tuyệt chứ?

- Vậy ta cảm tạ trước.

Hạng Vũ cảm kích nói.

- Việc nhỏ thôi, lúc trước Bá Vương cũng trợ giúp ta rất nhiều, việc của người ta đương nhiên phải hỗ trợ chứ.

Lý Dương đột nhiên cảm thụ một hấp lực yếu ớt, liền nhìn về phía hấp lực đó, chỉ thấy xuất hiện trước mắt, sâu trong đáy Thiên Hà có khoảng trống thật lớn.

Khoảng trống dài đến vạn dặm nhưng rộng chỉ vài dặm thôi. Thoạt nhìn rất lớn, nhưng so với Thiên Hà, thì giống như một con thuyền nhỏ trong biển rộng thôi. Chênh lệch rất nhiều.

- Đó là Cửu U Vực. Lý Dương huynh đệ, chúng ta đang ở phải trên Thiên Hà, Thiên Hà sâu đến trăm ngàn dặm, cũng dài khoảng chừng như thế, thế mà chúng ta vẫn cảm nhận được hấp lực từ Cửu U Vực, mà cũng may là Cửu U Vực không bộc phát tình huống gì.

Hạng Vũ cảm thán nói.

Lý Dương lòng thầm hoảng sợ.

Thiên Hà khô cạn, lực hút của Cửu U Vực lúc này chỉ thể hiện trạng thái bình thường nhất. Chỉ với trạng thái bình thường, từ cách xa trăm ngàn dặm mà vẫn có thể cảm nhận được hấp lực, có thể tưởng tượng được mức độ kinh khủng của Cửu U Vực.

Điền Cương cũng nhìn Cửu U Vực, tán thưởng.

- Chúng ta đi!

Hạng Vũ lúc này theo giục mọi người đuổi theo đại quân, Lý Dương và Điền Cương bay về phía Tiên giới. Cửu U Vực phía dưới như một con cự thú nằm giữa đáy Thiên Hà vẫn chậm rãi thôn hấp.

Trong Hỗn Độn Không Gian.

- Ha ha...

Ba người Xi Vưu, Chúc Dung, Cộng Công cười to, vô cùng khoái trá.

Ba người Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ vẻ mặt hằm hằm. Ba người bọn họ không thể tin làm sao mà Tam Thanh pháp trận lại thất bại như thế. Phải biết rằng, Tam Thanh pháp trận này là do Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng với Thông Thiên đồng thời thương lượng quyết định.

Lão Tử phần nộ nhất.

Một thân truyền đệ tử duy nhất, còn hai kí danh đệ luôn luôn theo mình vô số năm, thế mà ba người cùng lúc chết hết. Lão Tử nhìn thấy Lý Dương thi triển “Bắc Minh Long Thôn”, biết không ổn, muốn ra tay, nhưng lại bị Xi Vưu sớm có dự mưu, quần lấy hấn.

- Nhị sư đệ. Người đưa ra sáng kiến tốt thật!

Lão Tử nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn liếc mắt, vẻ mặt vô cùng tức giận.

Việc sử dụng Tam Thanh pháp trận, mặc dù đã thương nghị thống nhất giữa các Tam Thanh, nhưng Lão Tử vẫn tức giận? Tự nhiên đem cơn giận trút lên người Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy Thiên Tôn khẽ nhú mày, trong lòng thầm chửi “Lúc trước người cũng coi đây là chủ ý tốt mới cho ba đệ tử của người xuất tràng. Bây giờ ba đệ tử đã chết, ngược lại trách ta. Hừ hừ, vận khí Lý Dương quả là tốt. Mặc kệ như thế nào, tuyệt đối không thể để cho hắn trở thành Đại Tôn...”

Từ đáy lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn có tính toán riêng.

Lão Tử cũng càng nghĩ càng giận, tuy nói mọi người dưới tay Đại Tôn đều chỉ là con kiến, nhưng Huyền Đô Đại Pháp Sư dù sao cũng là thân truyền đệ tử duy nhất của Lão Tử, còn Huyền Hòa Tinh Xích Linh và Huyền Thủy Tinh Hắc Linh là người đã theo hắn từ trước khi Lão Tử đắc đạo, có rất nhiều cảm tình.

- Lý Dương. Không thể để cho hắn trở thành Đại Tôn, phải làm mọi cách làm sao để ta nguôi được cơn giận này.

Lão Tử lòng thầm giận dữ

Xi Vưu cười nói:

- Lão què Lý Nhĩ kia, không phải người rất phô trương, không phải người rất tự tin sao? Bây giờ biết cái gì gọi là “Bồi liễu phu nhân hựu chiết binh” (tích Lưu Bị cầu hôn Giang Tả. Trong đó Gia Cát Lượng lừa Chu Du vừa mất Tôn Phu Nhân vừa bị đánh thua – ý nói mất cả chì lẫn chài) chưa? Ha ha ...

Xi Vưu cười to, tiếng cười có vẻ rất phóng dăng

- Hừ, để coi.

Lão Tử hậm hực nói.

Đột nhiên...

Trong mắt Xi Vưu tinh quang lóe lên, thân thể đột nhiên xuất hiện bên cạnh Lão Tử, tung một cú đá rất mạnh vào bả vai hắn, quả trọng Lão Tử vội vàng vung lên đón đỡ. Đỡ xong một kích này, sắc mặt hắn càng thêm khó coi.

- Lão Tử ngươi muốn xuống dưới đó đối phó với Lý Dương hả? Nằm mơ!

Xi Vưu cười nói, thần thức hắn hoàn toàn chú ý tới Lão Tử, đảm bảo không cho Lão Tử có thể đến gần Lý Dương.

Lão Tử lòng thầm suy nghĩ “Xi Vưu luôn luôn chú ý đến ta như thế, muốn đối phó Lý Dương, cũng hơi khó khăn. Ai, có cách này!” Lão Tử trong lòng nảy ra sáng kiến, sắc mặt lại có vẻ càng thêm phần nộ, nổi giận mắng Xi Vưu:

- Xi Vưu, Lý Dương giết ba đồ đệ của ta, ta há có thể không trừng phạt hắn. Ngươi dám ngăn cản ta, kể cả ngươi ta cũng đánh.

Nói rồi. Lão Tử vung quả trọng lên công kích mãnh liệt.

- Ha ha, còn muốn đánh ta?

Xi Vưu khóc cười không được, Lão Tử này không phải bị ám đầu rồi sao? Hai chân Xi Vưu nhanh như chớp đá về phía Lão Tử, trong lúc nhất thời Lão Tử cũng luống cuống cả tay chân, nhưng vẫn chống đỡ được.

Đồng thời, Lão Tử truyền âm cho Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ, nói về kế hoạch của mình.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhãn tình sáng lên, nhếch mép cười, rồi sau đó cũng quát mắng Cộng Công:

- Cộng Công, đồ tiểu tử này, lại đây đánh với ta ba ngày ba đêm, lần này ta nhất định phải cho ngươi nếm mùi đau khổ.

Nói rồi Nguyên Thủy Thiên Tôn vung Bàn Cổ phiên lên đập xuống.

Bốn cây thần khí trường kiếm bay lơ lửng chung quanh thân thể Thông Thiên giáo chủ.

- Chúc Dung đồ man rợ này, nếm thử sự lợi hại của Tru Tiên kiếm trận của ta.

Nói rồi các kiếm tiên bên cạnh Thông Thiên giáo chủ hóa thành một đạo thanh mang bắn ra ngoài, còn Chúc Dung vô cùng giận dữ, giơ cao hỏa thần côn, nổi điên lên cùng Thông Thiên đại chiến.

Bỗng nhiên cả khoảng trời Hỗn Độn Không Gian trở nên hỗn loạn, Tam Tôn Tam Thanh đánh nhau đến hôn thiên ám địa.

Đột nhiên, thanh ngọc như ý bỗng hóa thành một đạo thanh quang từ trên người Lão Tử bắn ra. Từ Hỗn Độn Không Gian bắn thẳng xuống Thiên Hà.

- Tam Bảo Ngọc Như Ý !

Xi Vưu lúc này mới chú ý tới, nhất thời vô cùng tức giận.

Vừa rồi Lão Tử cùng hần đánh nhau hôn thiên ám địa, ai có thể tưởng tượng được Lão Tử lại bắt thần phóng ngọc như ý xuống dưới, còn bản thân Lão Tử vẫn quần lầy Xi Vưu đại chiến như trước. Trong lúc nhất thời Xi Vưu cũng không có biện pháp gì ngăn chặn được ngọc như ý đó.

Tam Bảo Ngọc Như Ý là thần khí chuyên dùng để ném như ném các con cờ vi kì, chuyên đánh vào tâm thần của nạn nhân. Đến cả Đại Tôn nếu như trúng chiêu cũng xây xẩm mặt mày.

- Ha ha, Xi Vưu, đã muộn rồi!

Lão Tử đắc ý bay ra ngoài.

Tam Bảo Ngọc Như Ý với tốc độ nhanh như điện hướng xuống phía dưới bay đi. Nhìn xa chỉ thấy một đạo hào quang màu xanh bay thẳng xuống thiên linh cái của Lý Dương đập xuống.

Lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn đang cùng Cộng Công đại chiến bồng vùng Bàn Cổ phiên. Khoảng không gian chung quanh trở nên hỗn loạn, Cộng Công cũng không chú ý đến việc Nguyên Thủy Thiên Tôn lấy ra một hắc sắc tiểu chùy, ném thẳng xuống dưới.

- Nếu Lý Dương trở thành Đại Tôn, biết được sự tình về Tinh Cực Tông, sẽ có thể rất rắc rối, chỉ riêng Càn Khôn chùy không nắm chắc.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trong tay đột nhiên xuất hiện thêm một đạo linh quang nữa.

Lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn vùng Bàn Cổ phiên lên, một cơn lốc khổng lồ lại phá không bay đi, cơn lốc này không công kích Cộng Công, mà là bay ra khỏi Hỗn Độn Không Gian, bay xuống hạ giới, mục tiêu tựa hồ chính là Lý Dương.

Lý Dương đang cùng Hạng Vũ, Điền Cương nói chuyện phiếm.

Đột nhiên Lý Dương cảm ứng được nguy hiểm, nhưng tốc độ công kích quá nhanh, căn bản không để cho Lý Dương có phản ứng gì. Một đạo thanh quang nện vào đầu Lý Dương nhưng thủy chi bốn nguyên đã tự động bao phủ bảo vệ đỉnh đầu hắn.

- Bùm!

Thanh âm chất chúa giống như dùi gõ mạnh vào mõ.

Lý Dương cảm thấy xây xẩm mặt mày, nhất thời mất phương hướng, giống như uống rượu quá chén.

- Ném Tam Bảo Ngọc Như Ý mà cũng không chết, xem ra linh hồn nguyên thần của hắn quả nhiên cường hãn, ít nhất cũng tương đương với hỗn độn Ngũ Hành Chi Linh.

Từ Hỗn Độn Không Gian Lão Tử thở dài một tiếng, bồng trên mặt Lão Tử lúc này đột nhiên có vẻ hí hửng vui mừng

- Càn Khôn chùy của Nhị sư đệ cũng đem ra dùng, hay quá!

Chỉ thấy một hắc sắc tiểu chùy bay theo sau Tam Bảo Ngọc Như Ý, lại một lần nữa nện vào thiên linh cái của Lý Dương.

- Bùm!

Lại là một tiếng chất chúa nữa.

Lúc này Lý Dương phun ra một vòi máu, nhưng vẫn... không chịu chết như trước, rồi đột nhiên lại một cơn cuồng phong cuốn tới. Cơn cuồng phong đó không phải là một cơn gió bão bình thường, mà là hình thành từ Bàn Cổ phiên. Cơn lốc do Bàn Cổ phiên xé rách không gian rồi cuốn lấy Lý Dương.

Hạng Vũ và Điền Cương một bên căn bản không kịp có phản ứng gì, chỉ trơ mắt nhìn kia cơn gió kinh khủng cuốn lấy Lý Dương bay về phía nơi sâu nhất của Thiên Hà, trực tiếp ném Lý Dương vào Cửu U Vực nơi mà mọi người chỉ nhìn cũng thấy rợn người!

418. Chương 15: Tiên Ma Loạn

Xi Vưu nhìn chăm chăm vào Nguyên Thủy Thiên Tôn phần nộ quát, đồng tử của hắn tựa như bộc phát những luồng điện, cả Hồn Độn Không Gian đã tựa hồ sáng bừng lên. Hiển nhiên, Xi Vưu lúc này đã giận điên người.

- Nhận lấy cái chết!

Xi Vưu cắn răng nói, trước giờ Xi Vưu chưa bao giờ phần nộ đến thế. Nhưng lúc này hắn là quả thật đã phần nộ phát điên lên.

Đại Tôn vĩnh viễn bất tử. Nguyên thần linh hồn của Lý Dương có thể tương đương với Ngũ Hành Chi Linh, Xi Vưu tin rằng nhất định hắn sẽ trở thành Đại Tôn, vô luận làm sao hắn sẽ tuyệt đối không thể chết. Nhưng bất tử không có nghĩa là có thể thoát ly khỏi Cửu U Vực, Cửu U Vực cuồng loạn nhất, hấp lực kinh khủng cũng làm cho Đại Tôn phải lạnh mình.

Không ai biết cuối cùng của Cửu U Vực rốt cuộc là cái gì, Đại Tôn cũng không có dũng khí đi vào. Trên thực tế kia không phải là chuyện có dũng khí hay không, mà là các Đại Tôn tự biết nặng nhẹ, chỉ cần thấy cảnh Cửu U Vực điên cuồng hấp thu nước Thiên Hà, bọn họ cũng tự biết mà không dám tiến vào Cửu U Vực.

Đại Tôn đích thật là bất tử, nhưng nếu bị hãm ở Cửu U Vực thì cũng có thể không ra được. Một khi vĩnh viễn giam trong Cửu U Vực, quả thật là sống không bằng chết. Lý Dương cho dù trở thành Đại Tôn thì có gì hữu dụng đâu?

Cơ bắp toàn thân Xi Vưu cuộn lên, kinh khí từ nắm đấm phát ra làm vỡ vụn cả một khoảng không gian.

- Oành...

Một trận chấn động kịch liệt, một quyền Xi Vưu kinh khủng xuyên phá không gian, còn mang theo cả năng lượng làm băng hoại thiên địa đánh thẳng vào Nguyên Thủy Thiên Tôn. Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh hãi:

- Xi Vưu lại vì Lý Dương mà nổi điên rồi, không ổn!

Nguyên Thủy Thiên Tôn không phải là đối thủ của Xi Vưu, hắn căn bản bất chấp mọi thứ, dùng hết sức vùng Bàn Cổ phiên lên che chắn trước mặt. Còn nắm đấm của Xi Vưu sau khi xuyên phá thiên địa, liên nện mạnh vào Bàn Cổ phiên của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất thời bay lui ra sau, Bàn Cổ phiên cũng chấn động một lúc lâu sau mới hoàn toàn hóa giải được một kích này của Xi Vưu.

- Xi Vưu, dám khi dễ Nhị sư đệ, đối thủ của ngươi là ta.

Lão Tử lúc này cảm thấy vô cùng hài lòng với cú đánh lén vừa rồi của Nguyên Thủy Thiên Tôn. Huống chi Tam Thanh và Tam Tôn đại chiến thì đối thủ của hắn chính là Xi Vưu. Xi Vưu bây giờ đánh Nguyên Thủy, Lão Tử há có thể để mặc hắn tự tung tự tác?

Lão Tử lúc này vùng căn quả tửu tượng, hướng về phía Xi Vưu nện xuống.

- Tiên giới Tam Thanh, lo lắng về việc sinh ra vị Đại Tôn thứ tư Ma giới ta, lại dám dùng thủ đoạn như thế. Thật mắc ói, ta cũng phát điên rồi!

Toàn thân Chúc Dung Đại Tôn hỏa quang đại thịnh, hắn cũng không thềm đánh với Thông Thiên giáo chủ, mà đánh về phía Nguyên Thủy.

- Nguyên Thủy! Xem đây!

Cộng Công cũng rất giận dữ, bay thẳng đến Nguyên Thủy đánh xuống.

Thông Thiên giáo chủ thấy cảnh này, nhưng lại cố ý chậm chân một chút.

- Hừ hừ, đánh hay lắm! Nguyên Thủy ở Tiên giới cũng cực kỳ kiêu ngạo, bình thường hay dựa vào Đại sư huynh mà lên mặt, làm cho hắn ăn quả đắng một lần cũng tốt.

Nội bộ Tiên giới Tam Thanh cũng không phải là hoàn toàn đoàn kết, Thông Thiên giáo chủ đã cố ý không ra tay.

Trong Tiên giới, Lão Tử vô vi, chính thức thân truyền đệ tử chỉ có một người là Huyền Đô Đại Pháp Sư, kí danh đệ tử có thượng động bát tiên cũng tiêu diêu tự tại, cũng không khai sơn lập phái. Do đó thế lực của Lão Tử tại Tiên giới cũng không có bao nhiêu.

Đệ tử dưới tay Thông Thiên và Nguyên Thủy Thiên Tôn đều rất nhiều. Thế lực cũng rất lớn.

Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn và Lão Tử có quan hệ rất tốt, có đại sự gì đều nói “việc này phải thỉnh giáo đại sư huynh”, Lão Tử bình thường tự nhiên rất thiên vị Nguyên Thủy Thiên Tôn, do đó trong Tiên giới, thế lực của Nguyên Thủy Thiên Tôn lại càng mạnh hơn.

Thông Thiên giáo chủ ngại việc tranh chấp vì bản thân mình tốt xấu cũng là một trong Tam Thanh, đều là sư huynh đệ. Chỉ có thể làm ngơ coi như không nhìn thấy, trên thực tế trong lòng cũng rất hận hực.

Chúc Dung, Cộng Công hai đánh một, Nguyên Thủy tự nhiên luống cuống tay chân, chỉ một lát sau, liền không đỡ được nữa.

- Bồng!

Chúc Dung đập mạnh một bồng vào đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chúc Dung địa hỏa thần côn không phải là một cây côn bình thường, nó dung hợp mười đại kim ô, ngọn lửa trong đó thậm chí còn vượt qua cả Lưỡng Nghi Tịnh Hỏa, đó là sự lợi hại của hỗn độn Hỏa Linh.

Tóc trắng bay phất phơ của Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất thời bị đốt trụi.

- Người dám ...

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất thời giận quá bốc, đỉnh đầu xẹt ra cả luồng khói trắng:

- Khinh người quá đáng, không đập vào mặt các người, há có thể làm cho ta hạ hỏa.

- Bồng!

Lục sắc trường thương của Cộng Công đột nhiên biến thành mềm như bún, như một cán roi quất vào mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhất thời mặt hắn xuất hiện một vết roi rướm máu. Nguyên Thủy Thiên Tôn rùng mình, nhất thời cả mặt mũi đều đỏ bừng lên, gào lên:

- Không đánh vào mặt các người, Nguyên Thủy Thiên Tôn không phải là một trong Tam Thanh!

- Chúc Dung, hai đánh một, đúng là không biết xấu hổ.

Lúc này Thông Thiên giáo chủ từ từ bay đến, hét lớn rồi đánh mạnh về phía Chúc Dung.

Dù sao cũng không thể đứng một bên quan khán quá lâu, nếu không ý đồ của mình sẽ bị Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn phát hiện ra. Đại Tôn giao thủ tốc độ cực nhanh, trên thực tế vừa rồi Thông Thiên đứng một bên chỉ dừng tay có vài giây mà thôi.

Do đó Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không thể làm sao hoài nghi Thông Thiên được.

- Tam sư đệ, người đối phó Chúc Dung trước.

Nguyên Thủy Thiên Tôn ngược lại còn cảm kích Thông Thiên giáo chủ, dù sao hai đánh một, Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ biết đỡ. Thu thập Cộng Công trước, rồi quay sang đối phó Chúc Dung, đây là kế hoạch của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

- Ha ha! Nguyên Thủy, đốt mái tóc của người, đánh vào mặt nhà người, có phải là đau lắm phải không.

Chúc Dung không lo lắng chút nào.

Mặc dù Nguyên Thủy đại chiến hơi bị rơi xuống hạ phong, nhưng hai bên cũng đã đại chiến không biết bao nhiêu lần, muốn đánh bại được Nguyên Thủy Thiên Tôn cơ hồ là một việc bất khả thi.

Nhưng Thông Thiên giáo chủ và Nguyên Thủy liên thủ, hẳn sẽ cùng với Cộng Công liên thủ chống lại ngay, dù sao quan hệ giữa Ma giới Tam Tôn cũng rất tốt.

Trong lúc nhất thời, trong Hỗn Độn Không Gian một lần nữa xảy ra một trận ác chiến.

Xi Vưu vì Lý Dương nên công kích điên cuồng, Lão Tử trong lúc nhất thời chỉ có thể cuống cuồng chống đỡ, nhưng phòng thủ không được chặt chẽ như trước, hai người đánh đến hôn thiên ám địa. Về phần Nguyên Thủy Thiên Tôn, thì không cần nhiều lời, hấn đánh mức điên cuồng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này phải đánh để lấy lại thể diện. Bàn Cổ phiên phát lia lịa, khi thì đập xuống, khi thì trườn cả không gian, Nguyên Thủy rơi vào trạng thái phát huy hết lực lượng siêu cường. Xem ra việc phần nộ cực độ cũng có thể làm cho lực công kích của một người tăng vọt.

- Đánh lên. Tam Thanh lại đánh lên!!!

Hạng Vũ là người thứ nhất có phản ứng.

Có thể đánh lên Lý Dương, hơn nữa ngay cả Lý Dương cũng không kịp có phản ứng, cũng chỉ có Đại Tôn và Hồng Quân thôi. Hồng Quân đâu cần phải đối phó người nào. Nếu ra tay đánh lên thì còn gì là thân phận địa vị của Hồng Quân Đạo Nhân nữa?

Còn nhân vật cấp bậc Đại Tôn, Ma giới Tam Tôn tự nhiên sẽ không đối phó Lý Dương, cho dù đầu óc bá đạo cũng có thể đoán ra là Tiên giới Tam Thanh đánh lên.

- Cửu U Vực! Cửu U Vực vô cùng thần bí, lực thôn phệ cực mạnh, đến cả Đại Tôn cũng không dám vào. Chỉ cần xem nước Thiên Hà gần như là vô tận thể mà vẫn bị Cửu U Vực hút sạch, sư huynh lần này bị công kích, bị hãm vào trong Cửu U Vực.

Điền Cương mắt hơi đỏ lên, miệng thở gấp.

Sốt ruột, khó chịu, phần nộ!

Lãnh Huyết Ma Đế cũng bay tới, nàng cũng thấy cảnh này, lạnh lùng nói:

- Hẳn là Tiên giới Tam Thanh hạ độc thủ, Cửu U Vực thần bí khó lường, Lý Dương huynh đệ có thể... Có thể không có cách nào thoát ra.

- Im miệng!

Điền Cương đột nhiên nắm cổ áo Lãnh Huyết (dã man, o biết nàng là con gái àh), ánh mắt tóe lửa. Hấn nhìn chằm chằm Lãnh Huyết Ma Đế nói:

- Sư huynh ta nhất định sẽ thoát, không có khốn cảnh nào có thể gây khó dễ cho hấn, Lôi Viêm Địa Ngục và Hỗn Độn Sơn cũng không thể vây khốn hấn, lần này hấn chắc chắn sẽ không có nguy hiểm gì.

Lãnh Huyết Ma Đế cười lạnh:

- Lôi Viêm địa Ngục mặc dù nguy hiểm, nhưng vẫn còn có người khác biết hư thật trong đó, nhưng Cửu U Vực này ngay cả Đại Tôn cũng không biết bên trong có cái gì, người cũng thấy nước Thiên Hà hút sạch như thế. Năng lượng thôn phệ khổng lồ như vậy, Đại Tôn cũng không thoát ra được, Lý Dương làm sao ra được, người đừng tự dối mình nữa.

Điền Cương rùng mình, tay từ từ buông Lãnh Huyết Ma Đế ra.

- Không, tuyệt đối không có khả năng, không khó khăn nào có thể ngăn nổi sư huynh, tuyệt đối không có!

Điền Cương thì thầm nói.

Điền Cương cơ hồ luôn luôn đi cùng với Lý Dương từ đầu đến cuối, từ khi còn là quyền thủ của hạ quyền đàn tới tận hôm nay. Hơn nữa một nhà hấn chịu ơn cứu mạng của Lý Dương, đối với Lý Dương, Điền Cương vừa cảm kích vừa kính trọng.

- Điền Cương, người cần tỉnh táo lại.

Hạng Vũ nghiêm mặt, vỗ vỗ vai Điền Cương.

Hạng Vũ hiểu, cho dù biết là Tam Thanh đã hạ thủ, bọn họ cũng không có biện pháp gì. Tam Thanh là nhân vật ra sao, bọn họ bất quá chỉ là Ma Đế thôi, trong mắt Tam Thanh cũng chỉ là con kiến, căn bản không thể trả thù được.

- Nếu sư huynh có gì ngoài ý muốn, ta nhất định buộc Tam Thanh phải hối hận!!!

Điền Cương gần giọng nói, hàn quang trong mắt tỏa ra, Khai Thiên Thần Phủ trong tay hắn run lên bần bật, phát ra những âm thanh kì lạ, giống như vật có linh tính.

Hạng Vũ và Lãnh Huyết Ma Đế nhìn Điền Cương lúc này cũng cả kinh.

Lúc này bọn họ mới tỉnh ngộ, Điền Cương không giống như bọn họ, Điền Cương bản thân có Khai Thiên Thần Phủ, Khai Thiên Thần Phủ là thần khí của Bàn Cổ, Bàn Cổ lại là một nhân vật bằng vai phải lứa với Hồng Quân, thần khí của ngài uy lực hẳn phải kinh khủng phi thường.

Điền Cương muốn trả thù, nói không chừng cũng có thể làm được.

Tam Thanh như một người đã trưởng thành, còn Điền Cương giống như một đứa hài đồng, nhưng hài đồng này lại có thể giết chết người trưởng thành bằng một con dao. Mặc dù hiện tại đây đứa bé này chưa thể phát huy hết uy lực của con dao ấy, nhưng rõ ràng là một con dao cũng có uy hiếp với người trưởng thành.

Còn các Ma Đế khác, cho dù Tam Thanh đứng yên cho họ đánh, cả bọn cũng không thể gây thương tổn cho Đại Tôn. Nhưng Đại Tôn khi đối mặt với Điền Cương, trong lòng có cũng hơi e ngại. Đúng ra là e ngại Khai Thiên Thần Phủ của Điền Cương. Dù sao Khai Thiên Thần Phủ được hình thành từ khi khai tích hỗn độn, hóa ngũ hành thành lục giới.

- Không đối phó được Tam Thanh, ta cũng có thể giáo huấn đám đồ tử đồ tôn của bọn họ.

Lãnh Huyết Ma Đế cười lạnh nói.

Hạng Vũ và Điền Cương nhân tình sáng lên.

- Đại quân Trung Ương Nguyên Vực nghe lệnh, xung phong! Đối mặt địch nhân tuyệt đối không thể dung tình, giết hết không tha!

Hạng Vũ phấn nộ quát lên.

- Thủy Vực Phương Bắc nghe lệnh, truy sát người Tiên giới, giết hết không tha!

- ... giết hết không tha!

Thanh âm của ba thống soái vang vọng cả chiến trường.

Trong quá trình chiến đấu, các chiến sĩ Ma giới xem như chỉ hạ thủ lưu tình, dù sao mục đích chính của bọn họ là chiến đấu, cố gắng đạt được thắng lợi trong cuộc đại chiến này, không phải muốn giết chết hết địch nhân. Do đó khi truy sát cũng không dùng tốc độ nhanh nhất, công kích cũng không quá mức điên cuồng.

Nhưng bây giờ vừa nghe mệnh lệnh của ba vị thống soái, nhất thời khí thế thay đổi.

Giết không tha!

- Gầm!!!...

Những tiếng rú từ nỗi điên cuồng ẩn chứa trong huyết mạch của chiến sĩ Ma giới. Bây giờ mọi người đã phát cuồng, mắt đỏ ngầu, bắt đầu giết chóc.

Giết!

Không do dự gì, cứ thế mà giết!

Cả chiến trường trở nên điên cuồng, cao thủ Ma giới từ việc bay ở trên trời đuổi theo như một bầy châu chấu đột nhiên biến thành những máy bay tiêm kích bổ xuống, tốc độ tăng lên rất nhiều, lực công kích cũng mạnh hơn. Mọi người đã bộc phát hoàn toàn thực lực mạnh nhất, nhất thời tổn thất của Tiên giới tăng lên rất nhiều.

- Chạy mau, người trong Ma giới điên cả rồi.

- Mọi người chạy mau lên, người Ma giới nổi giận rồi.

Những thanh âm nhốn nháo trong đại quân Tiên giới. Đám người Tiên giới sớm đã mất đầu chí, dùng tốc độ nhanh nhất chạy đi. Nếu còn có có mấy người ở lại muốn chiến đấu với các chiến sĩ Ma giới, chỉ trong giây lát đã bị một đám người Ma giới tràn lên chém chết sạch.

Không gian chấn động.

Một khe nứt xuất hiện, nhất thời hơn mười Tiên Quân chết ngay tại đương trường, mắt Điền Cương đỏ ngầu, nắm tay nắm chặt lấy Khai Thiên Thần Phủ, vung búa giết chóc.

- Sư huynh, người phải sống mà thoát ra, nhất định phải ra nhé!!!

Điền Cương kêu thảm, Khai Thiên Thần Phủ trong tay càng lúc càng múa lên loang loáng.

Vô luận là Ma giới Tam Tôn và Tiên giới Tam Thanh, hay là cuộc chiến giữa đại quân Ma giới và đại quân Tiên giới, tất cả đều vì việc Lý Dương bị đánh lên rơi vào Cửu U Vực mà ngày càng thêm điên cuồng, trong lúc nhất thời Tiên Ma giới hoàn toàn rối loạn.

Loạn.

Không ai có thể ngăn cản, chỉ có giết chóc.

Hoặc là người Ma giới giết người Tiên giới, hoặc người Tiên giới giết người Ma giới, hai phương nhân mã đánh nhau không chút dung tình, đánh nhau hăng máu đến quên cả việc sống chết của bản thân.

Sau khi nhìn thấu sanh tử, những người tu luyện có còn sợ chết nữa không?

Dù sao tu luyện rất lâu rồi, thời gian họ sống đã vượt xa người bình thường, bọn họ sẽ chấp nhận việc chết trên chiến trường với một thái độ thản nhiên.

Huyết tinh ngập trên chiến trường, máu nhiễm hồng cả bầu trời Thiên Hà, tay chân gãy vụn, kiếm gãy bay tán loạn trong không trung.

Còn Tam Tôn, Tam Thanh trong Hỗn Độn Không Gian cũng chém giết rất kịch liệt, trong đó Nguyên Thủy Thiên Tôn là người đang công kích Cộng Công điên cuồng nhất...

Tiên Ma càng lúc càng điên cuồng hơn, bởi Lý Dương.

Sau khi Lý Dương bị hút vào Cửu U Vực thì chuyện gì xảy ra trong đó? Cửu U Vực rốt cuộc có bí mật gì đây?

Cửu U Vực.

“Đây là đâu?” Lý Dương từ từ tỉnh lại, nhìn quanh bốn phía, lập tức Lý Dương mặt mày biến sắc, hần cảm thấy rõ ràng mình đang rơi xuống rất nhanh, tốc độ nhanh đến kinh người, hơn nữa lực hút khổng lồ càng làm cho hần cảm thấy hoảng sợ.

Hoàn hảo, ở đây thần thức vẫn còn hữu hiệu, thần thức Lý Dương đảo qua, hoàn toàn nắm được mọi việc.

Phía dưới Cửu U Vực là khoảng trống ngàn dặm, nhưng hần vẫn rơi xuống phía dưới như trước, không ai biết Cửu U Vực này rốt cuộc sâu đến đâu, Lý Dương khổng chế bốn nguyên năng lượng cố gắng chống đỡ với hấp lực, nhưng căn bản không có hiệu quả.

Ngay cả Đại Tôn đã nhìn thấy hấp lực này cũng phải lạnh mình, Lý Dương há có thể thoát khỏi nổi, nhất là khi Lý Dương đã bị hãm vào trong Cửu U Vực.

419. Chương 16: Ngũ Hành Tự

“Cửu U Vực này không phải thôn phệ hết nước Thiên Hà sao? Nước Thiên Hà bây giờ đi tới đâu?” Lý Dương liếc mắt nhìn quanh, thấy chung quanh ngoại trừ thạch bích nam thạch, căn bản không một giọt nước, Thiên Hà rộng lớn khôn cùng, chứa đựng vô số nước, với một lượng nước khổng lồ như vậy phải có một nơi rất lớn mới có thể chứa được?

Lý Dương trong lúc nhất thời có vẻ phấn khởi lên, Cửu U Vực rốt cuộc sâu bao nhiêu?

Lúc này, thần thức Lý Dương hướng xuống phía dưới mà thăm dò, một lát đã thám hiểm xuống sâu đến hơn ngàn dặm, Lý Dương trong lòng cảm thán về độ sâu của Cửu U Vực, thần thức vẫn tiếp tục hướng xuống phía dưới thăm dò, đột nhiên...

Lý Dương đột nhiên mắt đứng tròng.

Thần thức của hắn không thể xuống sâu thêm được nữa, nói đúng ra là bị ngăn trở.

“Lại bị ngăn trở, chẳng lẽ Cửu U Vực có liên quan đến Hồng Quân Đạo Nhân?” Lý Dương khẽ nhíu mày, lần trước tại đáy Kính Nguyệt hồ hắn phát hiện ra Hồng Quân hành cung, thần thức đặc thù của mình có lẽ chỉ có Hồng Quân Đạo Nhân mới có thể ngăn trở.

Lý Dương nhất thời hạ quyết định, thân hình giống như một mũi tên bay thẳng xuống phía dưới.

Lý Dương chẳng những không chống cự với hấp lực này, nhưng lại còn gia tốc bay xuống phía dưới, nhất thời tốc độ tăng lên rất nhiều. Chỉ trong chớp lát, Lý Dương đã bay tới chỗ vừa rồi thần thức hắn phát hiện bị ngăn trở, thân thể Lý Dương không hề bị ngăn trở gì, có thể bay xuyên qua.

- Bất hảo!

Lý Dương đột nhiên chấn động, lập tức dùng toàn lực không chế thân thể.

Lý Dương vừa rồi đột nhiên phát hiện “Hấp lực” Lại thay đổi, lúc này biến thành một lực lượng thôn hấp xoay tròn vô cùng kì quái, hơn nữa phương hướng lại hoàn toàn bất đồng, hấp lực ở đây lúc thì hướng về bên trái, lại có hấp lực lại hướng về phía, bước vài bước lên phía trước lại biến thành một hấp lực hút về phía trước...

Hỗn loạn.

Lý Dương liếc mắt nhìn lại, lúc này Cửu U Vực dường như có vạn ngàn mê cung huyết động.

Một cái động thật lớn có mấy đường kính tới chục thước xuất hiện trước mắt Lý Dương, rất nhiều hang động. Lý Dương chỉ đại khái liếc mắt nhìn qua, thấy khoảng chừng có hơn mười vạn động. Lúc này Lý Dương không thể tiếp tục phi hành. Trên thực tế căn bản không thể tưởng tượng được có bao nhiêu huyết động.

Hang động cũng không thẳng, mà lại rất quanh co, các hang động lại có khi tiếp xúc giao cắt với nhau, vô cùng hỗn loạn.

Mỗi một hang động đều có hấp lực kinh người, Lý Dương cố gắng đến chỗ giao giới của hấp lực, cố gắng cân bằng các loại hấp lực để có thể đứng vững được.

“Trước hết hãy dùng thần thức điều tra một phen. Cửu U Vực này có quá nhiều hang động không biết rốt cuộc có huyền bí gì?” Lý Dương rất tò mò đối với những bí mật của Cửu U Vực, mỗi lần nghĩ đến hấp lực kinh thiên, Lý Dương vẫn còn sợ hãi.

Thần thức vừa mở rộng ra, Lý Dương liền cảm thấy xây xẩm mặt mày.

“Mê cung!” Lý Dương ngây người. Thần thức của hắn chịu ảnh hưởng không nhỏ của mê cung, căn bản không thể kiểm tra được. Phải biết rằng, ngay cả Vạn Tượng La Thiên Trận, thần thức của Lý Dương cũng dễ dàng khám phá, nhưng mê cung trong Cửu U Vực thì Lý Dương bất lực không thể lực soát.

Trong lòng Lý Dương rất hoảng hốt.

Mê cung này ngay cả thần thức của mình cũng không thể nhìn thấu, ít nhất lợi hại hơn nhiều so với Vạn Tượng La Thiên Trận. Đại trận như thế, lại không thể sử dụng thần thức lực soát, làm sao mình có thể đi ra được? Nếu không thể đi ra, thì làm sao mà gặp lại Tuyết?

Nếu trọn đời không thoát ra được thì chắc chắn không thể gặp lại Tuyết. Trong lòng Lý Dương càng thêm hoảng loạn.

“Tĩnh táo, tĩnh táo lại!” Lý Dương cố gắng tự trấn an bản thân, lẳng lặng nhắm mắt lại một lát, rốt cục tâm tình cũng bình tĩnh lại rất nhiều, suy nghĩ cũng sáng suốt hơn. Lý Dương lúc này mới mở mắt ra.

Đã không thể sử dụng thần thức, chỉ có thể dùng mắt mình để quan sát.

Đối với trận pháp, Lý Dương không phải là một siêu cấp cao thủ, nhưng cũng không phải là nhất khiêu bất thông. Quan sát một lát, Lý Dương lại còn sợ hơn.

Làm sao như thế được? Vô số thông đạo hình thành lực hấp dẫn có tác dụng tương hỗ lẫn nhau, có tác dụng cộng hưởng các lực hút, kết quả cuối cùng hợp thành một đạo. Lực hút tổng hợp này mới có thể thôn phệ khô cạn cả nước Thiên Hà.

Lý Dương trong lòng vô cùng khiếp sợ.

Tựa như hai lực đồng thời tác dụng lên một vật thể. Theo lý thuyết thì khi hai phương lực thống nhất với nhau, sẽ tạo thành tổ hợp lực tốt nhất. Từ đó có lực tác dụng lớn nhất, đó là hai lực kết hợp với nhau.

Nhưng có một ngày có một người nói cho bạn biết rằng, hai lực tác dụng lên một vật thể, nhưng lại có thể sinh ra một lực lượng tương ứng với ba lực, bốn lực, thậm chí hơn mười lực, bạn có thể tin không? Đây là chỗ huyền ảo của thiên đạo.

Mê cung trước mắt Lý Dương còn đặc thù hơn.

Mỗi hấp lực trong mê cung đều có phương hướng bất đồng, nhưng lại ảnh hưởng lẫn nhau, cộng hưởng qua lại, cuối cùng hình thành hấp lực to lớn, vượt xa tất cả các loại lực lượng vật lý khác, lại còn có tác dụng tạo lực hút, từ đó hình thành hấp lực kinh khủng của Cửu U Vực.

“Hỗn độn đại la thiên đạo, chí cao vô thượng, ta bây giờ đã có khả năng tưởng tượng ra được. Hồng Quân Đạo Nhân quả nhiên đã đạt được rồi.” Lý Dương thở dài nói.

Cho dù tán thưởng cũng vô dụng, Hồng Quân đạo nhân không có khả năng xuất hiện ở đây mà trợ giúp cho hắn rời khỏi Cửu U Vực.

“Rốt cuộc phải làm sao mới đi ra ngoài được đây?” Lý Dương nhìn vô số hang động, căn bản không biết phải làm như thế nào, trong lòng vừa buồn phiền vừa khẩn cấp, chỉ sợ trọn đời không được thoát ra được, Lý Dương cùng lúc càng thêm khẩn cấp phần nộ.

Trong lòng Lý Dương lại càng thêm oán hận với những kẻ dám đánh lén mình.

- A!

Đột nhiên Lý Dương nhãn tình sáng lên, trên mặt có vẻ hưng phấn.

“Được rồi, nước Thiên Hà không phải bị thôn phệ hết sao? Nước Thiên Hà rốt cuộc chảy về đâu, bây giờ ta căn bản không thể thấy được, có thể nói rằng nước Thiên Hà phải chảy đến một nơi rất đặc biệt nào đó. Hơn nữa mỗi một trăm triệu năm lại thôn phệ một lần. Nếu nước Thiên Hà quả thật vẫn giữ ở Cửu U Vực, cho dù Cửu U Vực có dung tích khổng lồ, cũng không có khả năng vĩnh viễn thôn phệ nước Thiên Hà.” Trong lòng Lý Dương mừng như điên.

“Đúng, nước Thiên Hà chảy vào một địa phương đặc biệt nào đó. Không hề có nước trong Cửu U Vực này, nếu nước Thiên Hà có thể chảy ra khỏi nơi đây, ta đây cũng có thể thoát ra được.” Trong lòng Lý Dương có vẻ rất khẳng định.

Mặc dù không biết nước Thiên Hà rốt cuộc chảy đi đâu, nhưng Lý Dương căn bản không lo lắng.

Kể cả những nơi nguy hiểm hơn Lý Dương cũng không sợ, Lý Dương ngược lại rất sợ mê cung nơi mà ngay cả thần thức của hắn cũng không thể lục soát. Cho dù thực lực của Lý Dương cường thịnh đến đâu cũng vô dụng. Dù sao mê cung căn bản không thể xem xét được, cũng không thể thoát ra ngoài được.

“Nước Thiên Hà một khi bị thôn phệ, sẽ hoàn toàn chảy theo lực hút, nước Thiên Hà không hề kháng cự lại lực hút, do không có tính mạng. Đã thế, ta cũng thử không kháng cự xem sao. Coi bản thân mình như dòng nước, để xem mình có thể bị cuốn đến đâu.” Khóe miệng Lý Dương mỉm cười tự tin, lúc này Lý Dương buông xuôi hoàn toàn, không kháng cự với lực hút từ các hang động nữa..

Nhất thời, Lý Dương bị hấp lực hút vào một hang động thật lớn gần nhất.

Hấp lực tác động lẫn nhau, quỹ tích phi hành của Lý Dương cũng không ngừng biến hóa, có khi bay theo đường thẳng, có đôi khi phi hành theo đường cong, Lý Dương căn bản không kháng cự, mặc cho các loại hấp lực quái dị này tác dụng lên người mình.

- Bồng!

Thân thể Lý Dương va vào vách động. Song hắn vẫn tiếp tục phi hành hướng về phía sâu thẳm bên trong.

Ngoài thân Lý Dương có bốn nguyên năng lượng Thủy, cả người như một dòng nước chảy, tiếp tục bay vào trong, hoàn toàn dựa vào lực hút. Từ một thông đạo chuyển tới thông đạo khác, không ngừng thay đổi, thời gian chậm chậm trôi qua.

Đột nhiên!

Lý Dương thân hình đình lại, một lực hút cường đại phi thường căn bản không để cho Lý Dương có phản kháng gì liền bao bọc lấy Lý Dương. Sau đó Lý Dương bị hút thẳng bằng vào một hướng duy nhất, dọc theo đường bay va đập vỡ động khẩu, nhưng động khẩu bị vỡ lại tự động khôi phục ngay.

Sau khi làm vỡ mấy trăm động khẩu, Lý Dương bỗng xuất hiện tại một khoảng không gian trống trải. Còn lúc này Lý Dương cách hang động gần nhất khoảng ngàn dặm, Lý Dương thấy mình đang ở giữa trung ương của không gian này. Quái dị nhất là giữa trung ương của không gian này lại có một cột đá thật lớn.)

Cột đá cực cao, cô độc đứng giữa không gian, Lý Dương bị đưa tới đỉnh của cột đá.

“Chuyện gì thế nhỉ? Sao ta lại bị hút đến nơi này?” Lý Dương nhìn xung quanh vô cùng nghi hoặc, hắn thấy rõ ràng, lực hút từ các hang động vẫn cộng hưởng lẫn nhau. Căn bản những lực hút này không có quan hệ gì với cột đá trung ương này.

Không có lực gì tác động, sao mình đột nhiên được đưa tới đây. Hơn nữa vừa rồi Lý Dương cảm nhận được một lực hút cường đại vô cùng đem mình đến nơi này, nhưng bây giờ lại không thấy đâu nữa.

Lý Dương cố gắng phi hành bay đi, nhưng cột đá dưới chân lại sinh ra một lực lượng giữ chặt hắn lại, hắn căn bản không thể bay thoát được. Nói cách khác, Lý Dương căn bản không thể rời khỏi cột đá này, chỉ có thể ngồi nguyên trên cột đá này thôi.

“Chẳng lẽ...” Lý Dương biến sắc.

Vừa rồi hắn mặc dù cố coi mình như dòng nước, nhưng thực ra không hoàn toàn giống như nước chảy được. Chỗ bắt đồng chính là hắn là một vật sống.

“Chẳng lẽ trong mê cung này, chỉ nước vốn không có sinh mạng mới có thể thoát ra ngoài. Còn ta là một sinh mạng, lại bị lực hút giữ chặt vào đây, không thể thoát ra được?” Lý Dương nghĩ đến khả năng này, nhất thời hơi nóng ruột.

Mê cung tựa hồ có năng lực phân biệt, có sinh mạng được hấp thu đến đây, còn lại không có sinh mạng được đưa đến địa phương khác.

Đương nhiên, đây thuần túy chỉ là suy đoán của Lý Dương. Nguyên nhân chính thức tại sao hắn bị hút vào nơi này cũng rất khó nói.

- Ừng oành...

Đang lúc Lý Dương không ngừng tự hỏi phải làm sao mới thoát ra được, cột đá thần bí dưới chân bỗng rung lên, cả không gian gần ngàn dặm cũng chấn động, còn vô số thông đạo ở ngoài ngàn dặm thì vẫn chuyển vận bình thường như trước.

“Sao vậy, cột đá này...” Lý Dương đột nhiên ngẩn người ra.

- Oanh!

Không gian phía dưới cột đá đột nhiên vỡ vụn ra, vô số đá vụn bay tứ tán, không gian cũng chấn động kịch liệt, một cỗ năng lượng cực kỳ kinh khủng tràn ngập ra cả ngàn dặm không gian.

Mới gặp được cổ khí tức năng lượng đó, nguyên thần của Lý Dương nhất thời chấn động.

- Oanh!...Oanh!...Oanh!...Oanh!...Oanh!...

Thủy trụ thiểm điện, hỏa trụ thiểm điện, cột sáng kim sắc, cột sáng lục sắc, bốn đạo năng lượng hình lăng trụ đột nhiên xuất hiện phía sau Lý Dương, hào quang ngút trời, thiểm điện vờn quanh trên từng cột sáng, khí tức phát ra từ bốn loại bốn nguyên năng lượng cực kỳ kinh khủng, vượt xa Xi Vưu Đại Tôn.

Dù sao một đạo bốn nguyên năng lượng cũng tương đương với một Đại Tôn.

- Oanh!

Cột đá rớt cục hoàn toàn nổ tung, cột đá hóa thành bột phấn, bột đá dần dần bị các hang động xa xa hút sạch, rồi sau đó cũng biến mất. Rồi cả không gian chứa cột đá cũng biến mất, Lý Dương đứng lơ lửng trong không trung.

“Bốn nguyên thuộc tính Thổ!” Ánh mắt Lý Dương sáng rực, nhìn thẳng vào nơi vốn là vị trí cột đá vừa mới nổ tung. Lúc này ở đó xuất hiện một viên cầu màu vàng, nhiều tia điện quang tràn ngập cả viên cầu. Viên cầu màu vàng đất tản ra khí tức khổng lồ, bốn cột sáng bốn nguyên phía sau Lý Dương có vẻ như đang đáp lại lời kêu gọi của viên cầu màu vàng kia.

Tất cả đều rất quen thuộc, việc hấp thu bốn nguyên năng lượng giống như đúc.

Một cơn buồn ngủ truyền đến, rồi Lý Dương lại rơi vào trạng thái ngủ say, nằm thẳng trong không gian, viên cầu màu vàng đất bay tới trên thân thể Lý Dương, khí lưu màu vàng đất dừng mãnh dung nhập vào cơ thể Lý Dương với tốc độ cực nhanh. Cơ thể hắn cũng hấp thu với tốc độ nhanh kinh người.

Lý Dương lúc này cực kỳ thư thái.

Như một người không ngủ ba ngày ba đêm, sau đó đột nhiên có cảm giác được nằm trên giường, Lý Dương thập phần hưởng thụ cảm giác này. Tinh thần hắn hoàn toàn thả lỏng, không còn có gánh nặng nào, nguyên thần hoàn toàn chìm vào một cảnh giới tuyệt vời.

Tâm thần Lý Dương lúc này cũng phát triển mạnh mẽ với tốc độ kinh người. Vốn cảm ngộ được đệ ngũ tuyệt, tâm thần Lý Dương đã rất cao rồi, nhưng lúc này lại còn tiến bộ hơn trước.

Ba mươi sáu ngày, suốt ba mươi sáu ngày sau, viên cầu màu vàng đất đã hoàn toàn dung nhập vào trong cơ thể Lý Dương. Trong nguyên thần năm đạo quang mang xoắn xuýt lại với nhau, vô cùng hài hòa, Lý Dương vẫn chỉ có khả năng khống chế một phần mười bốn nguyên năng lượng như trước.

Chỉ khác là lúc này biến thành một phần mười của năm đạo bốn nguyên.

Lý Dương đột nhiên khoanh chân ngồi dậy, năm luồng sáng phía sau Lý Dương bốc cao lên ngút trời, đại biểu cho năm loại lôi điện của năng lượng bốn nguyên, kinh khí tỏa ra cực kỳ mạnh mẽ, dễ dàng xé rách cả không gian chung quanh.

Mắt Lý Dương đột nhiên mở lớn, hoa quang ngũ hành dường như xuất hiện trong mắt Lý Dương.

Một lát sau, năm luồng sáng hoàn toàn biến mất. Lý Dương cũng khôi phục lại vẻ bình thường.

“Ngũ hành tụ, quả nhiên, quả nhiên có tiến bộ rất rất nhiều so với quá khứ.” Lý Dương cảm thụ những biến hóa trong cơ thể, trên mặt xuất hiện một nụ cười hưng phấn.

- Không biết lúc này ta có thể đánh ngang tay với Đại Tôn hay không?

Lý Dương trầm nói.

Dung hợp ngũ hành, thực lực của Lý Dương được đề cao vài tầng so với khi hắn vừa mới tiến vào Cửu U Vực. Hắn thậm chí còn cho rằng mình có thể đánh ngang tay với Đại Tôn, đương nhiên đây chỉ là hắn tự mình nhận xét thôi.

“Đi ra ngoài trước rồi nói sau.” Thân hình Lý Dương lóe lên, liền tới một hang động, sau đó thả lỏng người xuôi theo hấp lực, Lý Dương một lần nữa bị hút vào, giống như đúc lần trước. Lực hút rất lớn, tốc độ của Lý Dương cũng ngày càng nhanh hơn. Nửa ngày sau, Lý Dương cảm thấy có nước xung quanh mình.

Mở mắt ra.

Cảnh tượng đập vào mắt là nước đại dương mênh mông, còn mê cung Cửu U Vực hoàn toàn biến mất không thấy đâu nữa.

420. Chương 17: Thất Tinh Cung

Nơi này nước biển đen ngòm, lạnh cóng người lại còn tràn ngập áp lực đáng sợ. Đại dương quả là kinh khủng, Lý Dương bị nước biển bao vây, thủy áp đến từ mọi hướng ép lên người Lý Dương, áp lực lớn kinh người.

“Đây là nơi nào?” Lý Dương trong lòng cả kinh, không tự chủ nhìn khắp chung quanh.

Hắn không nghĩ mình vừa thoát khỏi Cửu U Vực mê cung, lại rơi vào một tuyệt cảnh khác. Lướt mắt nhìn quanh, Lý Dương không thấy có điểm nào đáng hoài nghi, thậm chí còn ngay cả một thông đạo không thấy.

“Sao ta lại tới nơi này được nhỉ? Thông đạo của Cửu U Vực lúc này đâu mất rồi?” Lý Dương nghi hoặc.

Mình rõ ràng là từ trong Cửu U Vực thoát ra, rồi sau đó theo lực hút của hang động đẩy đưa một cách phiêu lãng, rốt cục tới nơi này, nhưng hắn là phải có thông đạo chứ, bây giờ không thấy có lối nào thoát ra cả.

“Chẳng lẽ là cái không gian song song gì đó. Tính ra, Cửu U Vực chắc có liên quan với Hồng Quân Đạo Nhân, Hồng Quân Đạo Nhân thần thông không tưởng tượng được, thôi thì cứ an tâm đi ra ngoài rồi từ từ xem có chuyện gì không.” Thần thức Lý Dương lúc này mở rộng ra.

Quả nhiên, cứ kéo dài lên phía trên khoảng chừng ngàn ngàn dặm thì thấy biển khơi rộng lớn.

Lý Dương tò mò, tâm ý vừa động, thân thể giống như một mũi tên phóng lên cao!

Từ đáy biển sâu phóng thẳng lên trên như một quả ngư lôi, Lý Dương giống như một con rồng bay, tốc độ nhanh kinh người vượt xa tốc độ của kim sí đại bằng điện. Cơ hồ chỉ trong nháy mắt, Lý Dương đã xé nước bay vọt lên không.

“Thật may quá, thật sự may quá!” Trong mắt Lý Dương tràn ngập những tia hưng phấn, kích động đến mức run cả người.

“Không tưởng tượng được. Thật sự không tưởng tượng được, ra khỏi Cửu U Vực ta lại tới Tiên giới. Tiên giới đây rồi, tốt quá, đây là Tiên giới. Tiên linh khí thật dồi dào, khí tức như vậy đích xác là nhân thể. Hải vực vô tận này quả rộng lớn khôn cùng, nhìn ngút mắt cũng không thấy bờ, thủy vực Tiên giới quả nhiên danh bất hư truyền ”

Chung quanh mênh mông vô bờ bến, toàn bộ chỉ là đại dương. Lý Dương hít một hơi mắt lim dim hưởng thụ. Vốn tưởng đã vĩnh viễn rơi vào tuyệt cảnh, sự thật lại được phong hồi lộ chuyển (gió đổi chiều), mình lại được đưa vào Tiên giới. Tâm tình Lý Dương tốt hơn rất nhiều. Tiên giới, trên thực tế là một đại dương thật lớn, Tiên giới lục địa gồm thập châu tam đảo, thập châu tam đảo này là mười đại lục địa cùng với tam đảo giữa đại dương khôn cùng, nhưng thập châu tam đảo không thể so với hải vực được, diện tích chênh lệch rất lớn.

Thiên Hà mặc dù rộng lớn khôn cùng. Nhưng cũng chỉ là một dòng sông khổng lồ ngăn cách giữa Tiên giới và Ma giới mà thôi.

Nếu so sánh Thiên Hà với một dòng sông trên địa cầu, thì diện tích của đại dương mênh mông ở Tiên giới tương đương với Thái Bình Dương, thậm chí còn lớn hơn nữa, vì chín thành diện tích ở cả Tiên giới tất cả đều là thủy vực.

Gió nhẹ mơn man, mang đến mùi vị của biển, bộ quần áo màu đen theo gió lật phất, Lý Dương từ từ nhắm lại lại.

Địa cầu. Một căn hộ chung cư. Trước bàn máy vi tính

- Sao? Ngũ hành lô điện bốn nguyên đã hoàn toàn tự rồi à, quả là nhanh, ta còn tưởng rằng phải cần một thời gian dài chứ. Đúng là ta cũng không thể tính toán vận mệnh của hắc. Chà, đã tự tập đủ ngũ hành lô điện bốn nguyên, xem ra hắc cũng sắp giác tỉnh lại rồi, ta cũng nên rời khỏi địa cầu thôi.

Một thanh niên tóc dài xập xòa tắt máy máy vi tính, quay đầu nhìn về phía con chim nhỏ kim sắc đang đậu bên cạnh bàn máy vi tính.

- Kim sí, người chờ ta, người bạn tốt của ta sẽ xử trí người như thế nào thì ta cũng không rõ lắm.

Thanh niên cười nói.

Con chim nhỏ kim sắc khe khẽ kêu riu rít vài tiếng, đôi mắt nhỏ bé trong suốt cứ chăm chú nhìn vào thanh niên kia, tựa hồ vừa cầu khẩn vừa nũng nịu.

- Nghiệt súc nhà ngươi, ha ha...

Thanh niên đó thấy con chim kim sắc nhỏ làm như thế, không khỏi cười phá lên.

Tiên giới, Doanh Châu.

Thất Tinh Cung là Doanh Châu đệ nhất đại phái, đã được lập từ rất lâu, cơ hồ sau khi hình thành lục giới ra đời không lâu đã có Thất Tinh Cung. Thất Tinh Cung rất mạnh, có thể xưng là Tiên giới đệ nhất đại phái, lúc này Thất Tinh Cung mặc dù đã suy tàn và không còn được những hào quang ngày trước, nhưng vẫn là một trong mười môn phái quan trọng của Tiên giới như trước.

Qua bao nhiêu lần Tiên Ma đại chiến, đại quân Ma giới cũng không muốn gây chuyện với Thất Tinh Cung. Song trong cuộc Tiên Ma đại chiến này, đại quân Trung Ương Nguyên Vực của Ma giới đã kéo tới Thất Tinh Cung.

Thất Tinh Cung, trên Kiếm Húc Bình.

Thất Đại Tinh Quân của Thất Tinh Cung cùng sóng vai đứng ở phía trước, phía sau là rất nhiều cao thủ Thất Tinh Cung, đệ tử Thất Tinh Cung cả nam lẫn nữ cộng lại lên đến hơn vạn đệ tử, công lực đều không tệ, phân ra bảy đại tinh cung.

Hạng Vũ vẻ mặt lạnh lùng, lẳng lặng khoanh chân ngồi đó, phía sau Hạng Vũ là đại quân của Trung Ương Nguyên Vực. Đây là mười mấy vạn đại quân Ma giới, thấp nhất đều là cao thủ cấp bậc Ma Vương, thực lực cường đại như thế một môn phái không có khả năng có thể ngăn cản được.

Hạng Vũ cứ ngồi như vậy, thời gian rất lâu chậm chậm trôi qua, nhưng Hạng Vũ một mạch không hề cử động.

Đột nhiên, Hạng Vũ mắt mở lớn rồi đứng lên.

Hạng Vũ hướng về phía người đứng đầu Thất Đại Tinh Quân - Tham Lang Tinh Quân, lạnh nhạt nói:

- Tham Lang Tinh Quân, đã qua ba mươi ngày rồi!

Tham Lang Tinh Quân rung mình nhưng không đáp lời.

Hạng Vũ nhíu mày, thoáng nghiêm mặt lạnh giọng nói một cách phẫn nộ:

- Tham Lang Tinh Quân, ta đã kiên trì đợi ở đây ba mươi ngày, không phải ngươi nói là Ngu Cơ đang bế quan sao? Bây giờ đã hết ba mươi ngày rồi, dựa theo những gì ngươi nói, Ngu Cơ hẳn phải xuất quan rồi mới đúng. Hừm, ngươi nói đi, Ngu Cơ sao đã hứa rồi lại nuốt lời.

Hạng Vũ dừng mắt tại người đứng đầu Thất Đại Tinh Quân - Tham Lang Tinh Quân, trong thanh âm đã có vẻ run lên vì giận.

Ngày đó, Lý Dương rơi vào Cửu U Vực, còn đại quân Ma giới đuổi giết đại quân Tiên giới đang cuống cuống tháo chạy. Đuổi một mạch tới Tiên giới, Hạng Vũ sau đó chỉ huy đại quân trực tiếp đến thẳng Doanh Châu, thủy vực Tiên giới cực lớn, mà Doanh Châu cũng rất rộng, hơn nữa cũng phải đợi những cao thủ cấp bậc Ma Vương phi hành với tốc độ chậm chạp. Do đó mãi sáu ngày sau mới bay đến được Doanh Châu.

Khi tới Doanh Châu, Hạng Vũ trực tiếp chỉ huy đại quân đuổi đến Thất Tinh Cung, mười mấy vạn đại quân dễ dàng phá tan hộ cung đại trận của Thất Tinh Cung, vây kín Thất Tinh Cung.

Thất Tinh Cung do Thất Đại Tinh Quân chủ trì, trong số Thất Đại Tinh Quân, công lực Tham Lang Tinh Quân là mạnh nhất, đạt đến Tiên Đế trung kỳ, bình thường đại sự môn phái đều được quyết định bởi Tham Lang Tinh Quân, Tham Lang Tinh Quân bèn đàm phán với Hạng Vũ.

Tham Lang Tinh Quân nói Ngu Cơ đang bế quan, còn hơn hai mươi ngày nữa mới có thể chấm dứt. Yêu cầu Hạng Vũ phải tự mình hỏi ý kiến của Ngu Cơ.

Hạng Vũ hứa chờ đợi.

Đợi suốt ba mươi ngày, đại quân Ma giới cũng vây tại Kiếm Húc Bình ba mươi ngày. Trong khi đó đại quân Ma giới chia làm hai nhóm, một nhóm tung hoành tại Doanh Châu cướp đoạt một trận. Với thực lực cường đại như thế, đích xác không có môn phái nào tại Doanh Châu có thể ngăn cản họ.

Ba mươi ngày qua, Hạng Vũ cứ lẳng lặng ngồi nhìn Kiếm Húc Bình. Vì Tham Lang Tinh Quân nói Ngu Cơ bế quan nên Hạng Vũ cũng không dám xông bừa vào, một khi làm gián đoạn việc tu luyện của Ngu Cơ, nếu Ngu Cơ có mệnh hệ nào, Hạng Vũ chẳng phải sẽ hối hận cả đời sao?

Không cần biết Tham Lang Tinh Quân nói thật hay không, Hạng Vũ cũng cứ đợi ba mươi ngày. Dù sao Tiên Ma đại chiến suốt một năm, hai mươi ngày cũng chẳng phải là dài.

- Hạng Vũ, đừng sốt ruột.

Tham Lang Tinh Quân giọng thân thiết nói.

Trên mặt Hạng Vũ xuất hiện vẻ tức giận, ba mươi ngày chờ đợi đã làm hắn chịu hết nổi, với tính tình bá đạo của Hạng Vũ, lại trong tình huống sắp được Ngu Cơ, có thể nhận được tới ba mươi ngày đã là một kỳ tích rồi.

Lúc này, Hạng Vũ há có thể không sốt ruột?

- Đừng lãng phí thời gian, Ngu Cơ nàng ra sao rồi. Người nói rõ ràng chỉ tiết cho ta. Ngàn vạn lần đừng nghĩ đến việc có thể gạt ta. Trong lục giới, Hạng Vũ ta tự nhận là người hiểu rõ Ngu Cơ nhất, cũng thập phần hiểu rõ lòng dạ nàng, người ngàn vạn lần không được dấu diếm. Một khi nói láo là ta biết ngay... hừ!

Phía sau Hạng Vũ có sáu đại Ma Đế, hơn nữa chỉ mình với Điện Cương thực lực đã vượt xa cả Thất Tinh Cung, đích xác là có cơ sở để ỷ hiếp.

Tham Lang Tinh Quân lắc đầu thở dài nói:

- Không phải... đến bây giờ Ngu Cơ vẫn còn bế quan không, mặc dù về lý thuyết mà nói thì phải xuất quan rồi, nhưng không ai biết có chuyện gì, Ngu Cơ đúng là chưa xuất quan. Người cũng biết mà, bế quan không thể để ai quấy rầy. Do đó chúng ta cũng không có biện pháp, tự nhiên không biết thái độ của nàng...

- Người, nói láo!

Hạng Vũ đứng đối diện với Tham Lang, nói chậm rãi một cách khẳng định.

421. Chương 18: Phá Diệt Trận

Tham Lang Tinh Quân tỏ ra rất oan uổng ầm ức nói.

Hạng Vũ căn bản không trả lời, trực tiếp đưa ra thông điệp cuối cùng:

- Nửa ngày, cho người nửa ngày, nửa ngày sau nếu sự tình vẫn không giải quyết được thì đừng trách Hạng Vũ ta không để cho nể mặt Thất Tinh Cung của các người!

Hạng Vũ liếc mắt nhìn Thất Đại Tinh Quân, vênh mặt lên, lạnh lùng nói:

- Các người nhớ kỹ, Ngu Cơ là đàn bà của ta, cũng chỉ thuộc về ta mà thôi!

Đột nhiên, Hạng Vũ lại thay đổi thái độ thành tươi cười:

- Đương nhiên, Ngu Cơ là đệ tử Thất Tinh Cung của các người, ta cũng đương nhiên nể mặt Thất Tinh Cung, một tháng vừa rồi, các người có mấy trăm đệ tử ly khai Doanh Châu. Hạng Vũ cũng không phải loại người không có chủ kiến, chỉ biết há miệng chờ sung, làm mất thể diện của sư tôn Xi Vưu Đại Tôn. Kỳ thật... giết người, quả là rất đơn giản.

Thanh âm Hạng Vũ từ từ lạnh như băng, trong mắt ánh mắt hàn quang phủ mờ.

Hạng Vũ khi thì lạnh lùng, khi thì mỉm cười, làm cho đệ tử Thất Tinh Cung trong lòng run lên, trong mắt họ, Hạng Vũ đúng là một siêu cấp đại ma đầu của Ma giới.

Tham Lang Tinh Quân khẽ nhú mày, bên cạnh hắn là một bạch y nữ tử cũng cười yếu ớt nói:

- Tại hạ Văn Khúc Tinh Quân, chính là sư tôn của Ngu Cơ, Ngu Cơ nàng bé tử quan, ta là sư tôn cũng rất lo lắng, nhưng lo lắng thì lo lắng, chúng ta không thể đến quấy rầy nàng được. Mặc dù dựa theo lý thuyết thì hôm nay nàng xuất quan, nhưng kế hoạch cũng có thể thay đổi, chẳng lẽ vĩnh viễn bắt di bắt dịch sao? Hạng Vũ, chúng ta đều quan tâm đến Ngu Cơ, ít nhất cũng nên lo lắng vì sự an toàn của Ngu Cơ chứ, người nói có phải không?

Văn Khúc Tinh Quân là một phụ nữ đẹp phi thường. Lại còn có một phong vận thành thực, lúc này nói chuyện giống như một từ mẫu. (Híc vậy mà ta xem phim Bao Công lại thấy nói Bao Chửng là Văn Khúc hạ phạm, thảo nào lão này không có vợ!)

- Thú vị lắm!

Hạng Vũ đột nhiên quát lạnh nói:

- Các người nói Ngu Cơ bé quan, Ngu Cơ có bé quan thật không? Nhưng trước giờ ta cố phải tin, chủ yếu bởi vì ta lo lắng cho tánh mạng của Ngu Cơ, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất. Nhưng đã qua một tháng rồi, các người lại dám giở thủ đoạn này ra với ta, chẳng lẽ ta lại tiếp tục bị các người xỏ mũi nữa sao? Các người có phải là muốn kéo dài tới khi Tiên Ma đại chiến chấm dứt không?

Hạng Vũ cười lạnh nhìn Thất Đại Tinh Quân.

Trong Thất Đại Tinh Quân có một Tiên Đế trung kỳ, hai Tiên Đế tiền kỳ, những người khác đều là Tiên Quân. Với thế lực như thế Hạng Vũ căn bản không thêm để ý, nếu không phải biết cá tính của Ngu Cơ, Hạng Vũ đã sớm huy động quân tràn lên rồi.

Lúc trước Ngu Cơ ngay cả giết một con kiến trong lòng cũng đã khó chịu, nếu mình giết đồng môn của nàng, Ngu Cơ cho dù ở cùng một chỗ với mình cũng sẽ rất áy náy, không thể luôn luôn có tâm tình vui vẻ được.

Vì nghĩ cho nàng, Hạng Vũ một mực nhẫn nhịn.

Nhưng ba mươi ngày rồi mà Thất Tinh Cung vẫn nói:

- Không Biết Ngu Cơ khi Nào Thì xuất Quan.

Sự tình này rõ ràng có gì đó không ổn, Thất Tinh Cung hoàn toàn có thể căn cứ vào lý do này mà kìm chân hắn, đợi cỡ chừng sáu tháng một năm, Hạng Vũ lúc đó cũng phải hết kiên nhẫn.

Hơn nữa ai biết Ngu Cơ có bé quan thật không?

- Kéo dài thời gian? Hạng Vũ đạo hữu nói thế là không đúng rồi. Chúng ta sao lại làm như thế, Ngu Cơ đích thực là đang bé quan.

Văn Khúc Tinh Quân cười nói, nhưng xem sắc mặt hắn có vẻ không thật thà lắm, nụ cười của hắn rõ ràng rất giả dối.

- Câm miệng!

Hạng Vũ đột nhiên hét lớn một tiếng, lạnh lùng quét ánh mắt về phía đám người Thất Tinh Cung, rồi cười lạnh nói:

- Nửa ngày, nửa ngày sau, nếu ta vẫn không thấy Ngu Cơ, Tiên giới từ nay về sau sẽ không có Thất Tinh Cung nữa.

Nói xong, Hạng Vũ nhắm mắt lại, lẳng lặng khoanh tay đứng thẳng người, không hề nhúc nhích.

Thời gian trôi qua, Hạng Vũ giống như một cô tùng đứng giữa trời.

“Nửa ngày sau, nếu ta không thấy Ngu Cơ. Tiên giới từ nay về sau không có Thất Tinh Cung nữa.” Những lời này quanh quẩn vang vọng trong tai những đệ tử của Thất Tinh Cung.

Không thấy Ngu Cơ, tận diệt Thất Tinh Cung!

Ý của Hạng Vũ rất rõ ràng, đệ tử Thất Tinh Cung trong lòng vô cùng phẫn nộ, nhưng họ cũng thấy đại quân Ma giới, đệ tử Thất Tinh Cung trong lòng đều hiểu bọn họ căn bản không có một chút hy vọng thắng lợi nào.

Đại quân Ma giới Trung Ương Nguyên Vực, yếu nhất cũng là Ma Vương, có tám cấp bậc Ma Đế hơn nữa còn có Hạng Vũ và Điền Cương. Muốn đập bằng Thất Tinh Cung quả thực là việc dễ dàng.

Thất Đại Tinh Quân của Thất Tinh Cung đang dùng thần thức trao đổi với nhau, cùng nhau thảo luận.

Không có một đệ tử Thất Tinh Cung nào dám ho he một tiếng, nói chuyện với nhau đều dùng thần thức truyền âm, có không ít đệ tử Thất Tinh Cung trong mắt đã tỏ ra kinh hoàng, đối mặt cuộc chiến đấu tất bại, bọn họ thực sự không muốn tham gia, song quyết định vận mệnh của Thất Tinh Cung phải chờ vào bảy vị tinh quân.

Giống như ngày tận thế, bóng ma giết chóc bao phủ trong lòng các đệ tử.

- Tham Lang sư bá, tất cả chuẩn bị xong rồi. Mấy trăm tinh anh đệ tử đã đến Thương Hải đảo rồi, nơi đó có Thiên Nhân tiên bối bảo vệ, Thất Tinh Cung chúng ta ngày sau vẫn có thể hưng khởi trở lại, chúng ta không còn gì phải lo lắng cho hậu sự nữa.

Trong mắt Vũ Khúc Tinh Quân hiện lên một tia sát khí.

Văn Khúc Tinh Quân truyền âm vào tai sáu đại tinh quân khác:

- Lần trước, Phá Quân sư huynh đã chết, lúc này, Vũ Khúc Tinh Quân đã bị tên Ma giới sử dụng Khai Thiên Thần Phủ giết chết, hơn nữa người đó bây giờ đang ở bên cạnh Hạng Vũ. Bọn họ là cừu địch của chúng ta, lúc này vô luận như thế nào, cũng không thể để Hạng Vũ tùy ý mang Ngu Cơ đi.

Đừng thấy Văn Khúc Tinh Quân là một nữ tử có bộ dáng nhu nhược, thực ra trong lòng người rất kiên định.

Tiên Ma đại chiến, Thất Tinh Cung thuộc loại thành viên kiên định nhất, trước giờ trong số bảy vị tinh quân cũng có không ít người chết trong tay đại quân Ma giới, cừu hận giữa Thất Tinh Cung với Ma giới đã tới mức không thể nào hóa giải được. Cho dù có chuyện gì đi nữa, bọn họ cũng sẽ không để Hạng Vũ mang Ngu Cơ đi.

Nếu không, bọn họ căn bản không thể đối mặt với tiên bối đã khuất.

Cự Môn Tinh Quân lạnh lùng nói:

- Tất cả chuẩn bị xong hết rồi, có Thiên Nhân tiên bối trợ giúp, việc phát triển tu luyện của mấy trăm đệ tử kia chắc không có vấn đề gì, trăm triệu năm nay Thất Tinh Cung luôn luôn là một đại môn phái, Thất Tinh Cung tồn tại nhiều năm như thế, đời sau không bằng đời trước, chủ yếu là do không có cạnh tranh khốc liệt. Không có cạnh tranh sẽ không có tiến bộ, có lẽ Thất Tinh Cung cũng đã tới thời điểm bùng phát, mới khiến xảy ra việc chúng ta phải đại chiến với Ma giới một trận, để cho uy danh của Thất Tinh Cung truyền khắp cả Tiên giới.

Cự Môn Tinh Quân rất ít nói chuyện, nhưng một khi nói chuyện sáu người khác đều thập phần coi trọng.

Nghe Cự Môn Tinh Quân nói, sáu vị tinh quân khác đều trầm mặc.

Một khi chiến tranh xảy ra, Thất Tinh Cung có lẽ chỉ còn lại có mấy trăm đệ tử đã chạy đến Thương Hải đảo thôi.

Một lát sau.

- Đúng, Cự Môn sư huynh đúng nói, khi Thất Tinh Cung ở vào thời kì hưng thịnh nhất, bảy vị tinh quân đều là cao thủ cấp bậc Tiên Đế. Lúc trước Thất Tinh Cung được xưng là Tiên giới đệ nhất đại phái, vô luận là Phong Linh Châu Lê Sơn cho đến Nguyên Châu Thượng Thanh Cung và cả Thục Sơn kiếm phái đều không thể so với Thất Tinh Cung của chúng ta, nhưng bây giờ thì... mạnh nhất chỉ là Tiên Đế trung kỳ, ngay cả Thượng Thanh cung, Thục Sơn kiếm phái cũng không bằng. Tại sao vậy?

- Chính là vì thiếu sự cạnh tranh. Bé quan tự thủ, một mình tại Doanh Châu xưng bá tưởng rằng mình rất giỏi. Ngoại trừ điều này, còn có một nguyên nhân quan trọng nhất là... quá mức sinh cường.

Văn Khúc Tinh Quân lạnh lùng nói.

Sáu vị tinh quân khác nghe Văn Khúc Tinh Quân nói, Văn Khúc Tinh Quân là người có kiến thức nhất Thất Tinh Cung.

- Lúc trước, khi Thất Tinh Cung của chúng ta ở vào thời kì cực thịnh, lấy tru ma là mục tiêu, nhưng muốn tru ma phải có đủ thực lực. Năm đó Thất Tinh Cung đúng là rất mạnh, nhưng bây giờ thì sao? Lần trước Phá Quân sư huynh đã chết. Bây giờ lại đến Vũ Khúc sư huynh ra đi, hôm nay Thất Tinh Cung chúng ta chỉ còn ba vị Tiên Đế, hơn nữa công lực đều tương đối kém. Nếu Phá Quân, Vũ Khúc sư huynh không chết, Thất Tinh Cung sẽ có đến năm vị Tiên Đế! Còn có một người là Tiên Đế hậu kỳ! Thực lực vượt xa bây giờ. Đến cả Ma giới đại quân cũng không dám ngông cuồng như thế.

Nói đến đây, Văn Khúc Tinh Quân mặt mũi sa sầm, trong lòng sáu đại tinh quân kia cũng vô cùng xúc cảm.

Năm vị Tiên Đế.

Phóng nhãn nhìn khắp Tiên giới, không có môn phái nào có Ngũ Đại Tiên Đế, Thượng Thanh cung và Thục Sơn kiếm phái cũng chỉ có hai người mà thôi, chỉ là Đại trưởng lão của Thượng Thanh cung và Thục Sơn kiếm phái đều là Tiên Đế hậu kỳ, nên có thể áp bức được Thất Tinh Cung.

Phượng Linh Châu, Lê Sơn nhất mạch tuyệt đối là một môn phái mạnh. Lê Sơn Lão Mẫu thực lực rất mạnh, cũng chỉ có Trần Nguyên Đại Tiên, Thiên Nhân mới có thể so sánh được.

- Năm vị Tiên Đế.

Trong lòng mọi người đều thâm than.

Nhưng đó chỉ còn là giấc mộng, cả Phá Quân tinh quân và Vũ Khúc Tinh Quân đều đã chết.

- Bất quá, ở đây có tên Ma giới cầm Khai Thiên Thần Phủ chính là người giết hại Vũ Khúc sư huynh, trước đây không ít tiên bối cũng chết vì tay của người Ma giới. Mặc kệ như thế nào, chúng ta tuyệt đối không thể để cho họ mang Ngu Cơ đi, nếu không Thất Tinh Cung có thể chúng ta thanh danh sẽ sớm bị hủy diệt, chúng ta cũng không còn mặt mũi nào đối mặt với các tiên bối đã khuất, bây giờ chúng ta chỉ có một đường là đại sát với đối đường một phen.

Văn Khúc Tinh Quân lãnh đạm nói.

Sáu vị tinh quân khác khẽ gật đầu.

Thất Đại Tinh Quân đứng trước áp lực của Ma giới đại quân đã dâng lên quyết tâm tuyệt đối.

Đầu tiên phải kéo dài thời gian, tận lực mà kéo dài ra, có thể kéo dài tới khi kết thúc Tiên Ma chi chiến là tốt nhất, nếu thật sự không kéo dài hơn được nữa sẽ khai chiến với Ma giới đại quân. Thất Tinh Cung và Ma giới có cừu hận thâm sâu, há có thể dễ dàng cúi đầu như thế?

Đây cũng là nguyên nhân vì sao họ để mấy trăm đệ tử đi trước.

Mắt Hạng Vũ đột nhiên mở bừng ra, ánh mắt như hàn băng bắn về phía Thất Đại Tinh Quân.

- Nửa ngày đã hết.

Hạng Vũ lãnh lạnh nói, còn Điền Cương, Liệt Thiên, Minh Tồn và bảy đại Ma Đế cũng đi tới sau lưng Hạng Vũ, toàn bộ đại quân Ma giới chuẩn bị sẵn sàng, chỉ cần một lời không hợp là lập tức động thủ ngay.

- Hô!

Những đệ tử Thất Tinh Cung cảm thấy khó thở, mười mấy vạn đại quân Ma giới tạo thành áp lực kinh khủng. Luận về khí thế thì đại quân Ma giới hoàn toàn áp chế Thất Tinh Cung.

- Tham Lang Tinh Quân, Ngu Cơ đâu?

Hạng Vũ lãnh đạm nói.

Tham Lang Tinh Quân cười nói:

- Hạng Vũ, Ngu Cơ đang bế quan, ta đã nói không biết bao nhiêu lần rồi, nếu người không tin ta thì ta cũng không còn biện pháp nào nữa, người muốn gì đây, muốn động thủ hả?

Hạng Vũ khẽ nheo mắt lại, từ trong mắt có những tia hàn mang lóe ra.

Thất Đại Tinh Quân trong lòng hơi thấp thỏm, dù sao đi nữa bọn họ chỉ mong Hạng Vũ có thể vì Ngu Cơ mà chùn tay, không trực tiếp tấn công, một khi có thể kéo dài tới lúc Tiên Ma chi chiến chấm dứt thì là việc tốt nhất. Nhưng...

- Giết!

Hạng Vũ đột nhiên ra lệnh.

Uy hiếp? Minh tuyệt đối để cho bất luận kẻ nào uy hiếp, Ngu Cơ phải là của mình, chỉ của mình thôi, không gì có thể ngăn cản việc này. Ai dám cản trở sẽ giết sạch, cho dù là môn phái của Ngu Cơ - Thất Tinh Cung, cũng phải bị đồ lục như thế!

- Giết!!!

Mười mấy vạn đại quân Ma giới đồng thời gầm lên, tiếng hô vang vọng quanh quần giữa trời, các cao thủ Ma giới bay rợp trời, giống như một đám mây châu chấu bay kín trời hướng về phía đệ tử Thất Tinh Cung, kinh khí kinh khủng xé rách không gian.

- Phốc!

Máu tươi phun ra, đao khí tung hoành.

Tay chân cụt bay khắp nơi, đầu lâu bị đập nát bấy, các loại phi kiếm cấm chế đều được đem ra sử dụng, trong lúc nhất thời hôn thiên ám địa.

Thất Đại Tinh Quân sắc mặt nhất thời thay đổi.

- Quả nhiên muốn đánh, Tham Lang sư huynh, muốn chết cũng phải chết trên chiến trường, để cho cuộc sống mấy trăm triệu năm của chúng ta có kết thúc vinh quang, không có gì tiếc nuối nữa.

Trên người Văn Khúc Tinh Quân tản ra hào quang bao phủ, tựa như ngọn lửa niết bàn của phượng hoàng.

Tánh mạng vô hạn, đạt tới cảnh giới Tiên Đế như thế này, sớm đã không màng đến sinh tử.

Chết thì chết, chỉ cần không còn gì tiếc nuối thì đã là hoàn mỹ rồi.

- Chiến đấu! Sư tôn, đồ nhi sẽ báo thù cho người.

Vũ Khúc Tinh Quân nhìn chăm chăm vào Điền Cương, hào quang bao phủ bên ngoài thân thể bốc cao lên.

Tham Lang Tinh Quân nhìn sáu vị tinh quân khác, mắt tỏa những tia quang mang đầy cổ vũ, khẽ gật đầu:

- Các vị, thanh danh Thất Tinh Cung không thể bị hủy diệt, mấy trăm đệ tử sớm đã rời đi, chúng ta cũng không còn gì e ngại nữa. Ha ha, chiến đấu, chuẩn bị xong chưa, Phá Diệt trận đệ thất tuyệt!

Sáu đại tinh quân nhìn Tham Lang Tinh Quân, cùng khẽ gật đầu, không do dự chút nào.

Phá Diệt trận đệ thất tuyệt, là công kích cường đại nhất của Thất Tinh Cung, không phải người tử thì ta vong. Dùng chiêu này nếu không phải Ma Đế của Ma giới chết, thì bọn họ sẽ tử vong.

- Bắc đẩu thất tinh Phá Diệt trận!

Tham Lang Tinh Quân đột nhiên gầm lên một tiếng.

Thất Đại Tinh Quân lúc này đều đã động thân. Trong nháy mắt Thất Đại Tinh Quân liền tách ra khắp nơi, bao vây Ma giới đại quân và các Ma Đế vào trong đại trận. Thậm chí còn trong đại trận còn có một vài đệ tử Thất Tinh Cung.

- Dương anh - Tham Lang!

Tham Lang Tinh Quân quát khê một tiếng, thân hình bay thẳng tắp lên, tiên nguyên lực tỏa ra khắp thân thể, tự nhiên hình thành rất nhiều thủ ấn cấm chế, cuối cùng dung hợp lại thành một vòng hào quang sáng chói trên đỉnh đầu Tham Lang Tinh Quân.

- Âm tinh - Cự môn!

Cự Môn Tinh Quân dạng chân đứng thành trung bình tấn, đạo đạo tiên nguyên lực theo một cấm chế thần bí nào đó bỗng dung hợp lại thành một một quang đoàn tại ngực hấn.

- Huyền minh - Văn Khúc!

Văn Khúc Tinh Quân vùn vụt bay lên, tư thế động lòng người, hai tay bảo hoàn, phi kiếm huyền phù so với đỉnh đầu, rồi một vòng hào quang xuất hiện trên hai tay nàng.

- Bắc cực - Vũ Khúc!

Vũ Khúc Tinh Quân hét lớn một tiếng, trong tay xuất hiện một cây chiến đao, cước đạp chiến đao, lạnh lùng nhìn những người trong trận.

- Thiên quan - Phá Quân!...

Thất Đại Tinh Quân lúc đứng, lúc nằm, lúc thì khoanh chân, thể hiện đủ mọi tư thế khác nhau, nhưng cũng có một vòng hào quang, nhất thời, các luồng quang mang hình thành từ bảy đại quang đoàn giống như sự sắp xếp của bắc đẩu thất tinh.

422. Chương 19: Thiên Nhân Tử

Bọn người Hạng Vũ, Điền Cương, Liệt Thiên Ma Đế đứng cùng một chỗ, không lo lắng chút nào

Tham Lang Tinh Quân lạnh lùng nhìn Hạng Vũ, nói:

- Tru ma chính là mục tiêu bất di bất dịch của Thất Tinh Cung chúng ta biết bao nhiêu năm qua. Có rất nhiều các bậc tiền bối thuở trước đã chết vì tay Ma giới các người. Tiên Ma đại chiến lần này, Vũ Khúc sư đệ chỉ huy mấy trăm đệ tử Thất Tinh Cung tham chiến, chỉ còn lại có một Tiên Quân và hai Cửu Thiên Huyền Tiên thoát được trở về. Hừ, mối hận này không trả, Thất Đại Tinh Quân chúng ta sẽ không có ngày nào yên ổn. Bây giờ sao lại để cho các người mang đệ tử Thất Tinh Cung đi chứ.

- Tên cầm Khai Thiên Thần Phủ kia, chính là người giết sư tôn của ta, lần này ta nhất định phải buộc người huyết trái huyết hoàn (Trả nợ máu).

Vũ Khúc Tinh Quân phẫn nộ quát. Hấn là tân nhậm Vũ Khúc Tinh Quân, sư tôn của hấn bị Điền Cương dùng một búa chém chết.

Vũ Khúc Tinh Quân không biết nguyên thần của Điền Cương có Khai Thiên Thần Phủ thủ hộ, đến cả Đại Tôn đích thân đến đây, cũng không có cách gì giết được Điền Cương, mục tiêu của hấn tuyệt không thể hoàn thành được.

- Tiên Ma chi chiến, hai bên là địch nhân, người muốn giết ta, ta muốn giết người, việc này chẳng trách ai được? Ta không giết sư tôn người, sư tôn người sẽ giết ta, ta giết hấn, bây giờ người lại muốn giết ta báo thù, theo lý thuyết, người làm vậy là đúng, nhưng ta cũng đúng vậy, rốt cuộc ai sai đây?

Điền Cương bắt lực tự nhủ. Chiến tranh mà, người không giết ta, ta sẽ giết người, trách ai được chứ?

Vũ Khúc Tinh Quân nghe Điền Cương nói, càng phần nộ quát:

- Người giết sư tôn ta. Sư tôn đối xử với ta như con ruột, cả trăm triệu năm ân đức, há có thể không nhớ ơn chứ? Sát!!!

Hào quang trên người Vũ Khúc Tinh Quân càng lúc càng sáng rực, khí thế bộc phát kinh người.

- Sát!

Phá Quân tinh quân cũng hét lớn một tiếng.

- Sát!...

Thất Đại Tinh Quân đứng ở bảy phương vị, ngoài thân đã bộc phát ra hào quang chói mắt, đồng thời bắt đầu không chế đại trận, một cỗ năng lượng kinh khủng bắt đầu tụ tập vào thất đại quang đoàn. Bảy đại quang đoàn bắt đầu trở lên cường mãnh.

Tham Lang Tinh Quân sắc mặt vô cùng nghiêm trọng, chậm rãi nhả ra từng chữ:

- Bắc Đẩu Thất Tinh Phá Diệt trận đệ thất tuyệt - Yên diệt!

Nhất thời...

Bảy tia hào quang và cả những ánh sáng dọc theo nó bỗng quán vào với nhau dung hợp lại, cuối cùng biến thành một luồng sáng thật lớn, trong luồng sáng đó có các loại quang mang lưu chuyển. Dần dần các luồng hào quang bắt đầu thu nhỏ lại, Thất Đại Tinh Quân đã thông qua việc liên mạng đưa công lực thông qua ánh sáng tiến vào trong luồng hào quang.

Quang đoàn hấp thu năng lượng càng lúc càng nhiều, thể tích cũng nhỏ lại dần.

- Ta cũng có nghe nói qua về uy lực của Bắc Đẩu Thất Tinh Phá Diệt trận, nếu là bảy vị Tiên Đế bày trận, lần này chúng ta có thể tiêu đời cả đám. Đáng tiếc, các người chỉ có ba vị Tiên Đế, vị trí cốt tử cũng mới chỉ là Tiên Quân, công lực chênh lệch quá lớn, Tiên Đế và Tiên Quân căn bản không phải thể so sánh được, trận này các người nhất định phải thất bại.

Hạng Vũ cười nhạt nói.

- Sư đệ, để sư huynh đệ chúng ta cho chúng một kích.

Liệt Thiên Ma Đế mỉm cười nói, trong tay đột nhiên xuất hiện Liệt Thiên chiến đao.

Phá Không, Liệt Thiên là hai thanh chiến đao do Xi Vương Đại Tôn luyện chế, bình thường hai người sử dụng riêng rẽ uy lực đã không nhỏ. Nhưng một khi liên hợp sử dụng, uy lực gia tăng tốt bậc. Điều bí mật này cũng chỉ có Liệt Thiên, Hạng Vũ và Xi Vương mới biết được.

- Tốt, sư huynh, để cho bọn chúng thấy Ma giới chúng ta cường đại ra sao!

Hạng Vũ khí phách lâm liệt, trong tay đột nhiên xuất hiện phá không chiến đao.

Hạng Vũ và Liệt Thiên Ma Đế liếc mắt nhìn nhau, cơ hồ cùng trong nháy mắt đồng thời vung đao lên.

Hai thanh chiến đao của Hạng Vũ và Liệt Thiên Ma Đế cơ hồ đồng thời thi triển ra đệ lục tuyệt trong “Ma Thần Lục Tuyệt”, đao đao quang mang bắt đầu tụ tập trên sống đao. Mấy vị Ma Đế khác đã vận công sẵn sàng, đứng ở một bên nhìn một cách thoải mái.

- Khai Thiên Phách Địa!

Hạng Vũ và Liệt Thiên Ma Đế cơ hồ đồng thời hét lớn một tiếng, hai thanh chiến đao trong nháy mắt hoa phá trường không.

Không gian trở thành u ám, đột nhiên xuất hiện hai vết nứt lớn, giống như từ một khối thống nhất bỗng xuất hiện hai vết nứt, vết nứt không thẳng mà lại xeo xéo. Vừa vặn hai đao vết nứt này lại giao tiếp nhau ở cùng một chỗ, giống như một chữ thập. Hoa phá không gian.

- Oanh!

Hình chữ thập và kia trong giống như hai quang cầu hình quả bóng bay đột nhiên va chạm vào nhau, tiếng nổ ầm ầm vang động cả không gian làm cho cả thiên địa xuất hiện những gợn sóng, mặt đất rung lên như bị động đất. Hình chữ thập bỗng biến mất, còn quang cầu thì lại nổ rộng ra một lần nữa.

- Phốc!

Vũ Khúc Tinh Quân phun ra một vòi máu tươi.

Trong Thất Đại Tinh Quân, Vũ Khúc Tinh Quân là người vừa mới tiếp nhận chức vụ, cũng liền người có công lực yếu nhất. Va chạm kịch liệt như thế, hẳn là người đầu tiên bị trọng thương.

Sắc mặt mấy vị tinh quân khác cũng rất khó coi, đặc biệt là ba vị tinh quân cấp bậc Tiên Quân khác.

- Hừ!

Tham Lang Tinh Quân đột nhiên hừ lạnh, sắc mặt Thất Đại Tinh Quân cơ hồ đồng thời đỏ lên, năng lượng trong cơ thể bị thúc dục bùng mãnh bắn vào trong quang cầu, quang cầu đột nhiên thu nhỏ lại, nhỏ như một hòn đá thủy tinh thôi.

- Bất hảo, bảy tên này liều mạng rồi, mọi người cùng nhau phá trận.

Liệt Thiên Ma Đế biến sắc.

Lúc này Điền Cương cũng đã phóng lên cao, hai tay giơ cao Khai Thiên Thần Phủ.

- Phá!

Điền Cương gầm lên, Khai Thiên Thần Phủ đột nhiên nổ tung. Khai Thiên Thần Phủ tản mát ra nhiều tia hắc sắc quang mang, kinh khí kinh khủng làm cho không gian chấn động kịch liệt, Khai Thiên Thần Phủ bổ mạnh vào thủy tinh quang cầu đàn hồi kia.

- Sát!

Tham Lang Tinh Quân liếc mắt nhìn Vũ Khúc Tinh Quân và các vị Tiên Quân, trong lòng thở dài ra một hơi, rồi hạ lệnh. Hẳn căn bản còn chưa hoàn toàn thi triển ra hết thực lực, chỉ vì hắn buộc phải làm như vậy. Nếu là bảy vị đế quân bày trận thì có thể tiêu diệt hết đám Ma Đế này.

Theo tiếng ra lệnh của Tham Lang Tinh Quân, Thất Đại Tinh Quân đồng thời biến đổi thủ ấn quyết, thủy tinh quang cầu đang đàn hồi lớn nhỏ đột nhiên rung lên, chỉ rung lên như vậy cũng có thể ngăn cản được một kích rất mạnh của Khai Thiên Thần Phủ trong tay Điền Cương.

- Hừ!

Quang cầu thủy tinh đang đàn hồi bỗng phát ra một tia sáng nhỏ, trực tiếp bắn vào trong đại trận, mục tiêu chính là đám Ma Đế.

Còn bảy vị tinh quân lúc này đều khoanh chân ngồi xuống, bảy người bọn họ duy trì năng lượng quang cầu, chỉ có khi giết chết mọi người trong trận thì quang cầu sẽ tự động giải tán, nếu không nó sẽ không ngừng tiếp tục hấp thu năng lượng của bọn họ, cho đến khi cả nguyên thần của bảy vị tinh quân cuối cùng cũng có thể bị thôn phệ.

Tia sáng bắn tới. Điền Cương hoàn toàn không thèm tránh né, Khai Thiên Thần Phủ trong tay chậm rãi rung lên, tia sáng kia tựa hồ cảm nhận được sự đáng sợ của Khai Thiên Thần Phủ, lại xuất hiện một cảnh tượng làm cho người ta tròn tròn cả mắt.

Tia sáng vừa rồi bắn tới Điền Cương, lại chuyển sang hướng Ma Đế mà công kích.

Không ai biết Phá Diệt Trận đệ thất tuyệt vì sao lại biến đổi như thế, lại biết cả tránh né địch nhân.

- Cẩn thận!

Tia sáng đó giống như súng bắn ánh sáng, tốc độ nhanh kinh người. Một chút đã bắn thẳng tới trước người Minh Tổn, vọt thẳng đến trái tim Minh Tổn.

- Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!...

Hạng Vũ, Liệt Thiên Ma Đế cùng với Minh Tổn giật mình. Thần khí của ba người liên tục chạm vào tia sáng đó. Ba người đều bị đánh bay, còn quang tuyến vẫn tiếp tục hướng về Minh Tổn công kích.

- Lục Hợp - Định!

Theo một tiếng hét già nua, sáu thân ảnh xuất hiện tại Kiếm Húc Bình, thành bộ dáng Lục Hợp, còn Kiếm Húc Bình trong nháy mắt hoàn toàn yên lặng như tờ. Hoàn toàn tĩnh chỉ. Vô luận là tia sáng đang bắn ra, cũng như đám Ma Đế đang phi hành, tất cả đều tĩnh chỉ.

- Mấy đứa tiểu tử Thất Tinh Cung này, may mắn là ta phát hiện ra mấy trăm đệ tử của các người. Nếu đến chậm, Thất Tinh Cung của các người chắc là tiêu rồi. Thiên Nhân Tử ta không phải quá mất mặt sao. Tại sao không báo tin cho ta biết.

Sáu đạo thân ảnh giống nhau như đúc, rồi sau đó các thân ảnh dung hợp làm một, biến thành một người.

Người này mặc một thân áo bào trắng, mặt trước áo bào ẩn chứa tinh quang ẩn kín, trên bộ quần áo có sương mù tinh quang vờn quanh. Thiên Nhân Tử nhìn mọi người ở đây, cũng dễ khóc dở mếu.

- Lại liều mạng, Phá Diệt Trận đệ thất tuyệt? May mắn Thiên Nhân Tử ta cảm ngộ thiên đạo khá thâm hậu, lĩnh ngộ được phương pháp không gian tuyệt đối, nếu không trong lúc nhất thời cũng thật khó có thể bảo trụ được bảy tánh mạng của đám tiểu tử kia!

Thiên Nhân Tử vung tay áo lên, quang cầu đang dần hồi lớn nhỏ đã biến mất tăm. Thất Đại cơ trong thể Tinh Quân khôi phục lại như thường, đại trận đã bị phá.

Theo lý thuyết, nếu không giết người bên trong thì không có khả năng làm đại trận ngưng lại, nhưng thần thông của Thiên Nhân Tử quá kinh khủng.

Hạng Vũ, Điền Cương ngăn người nhìn ông già này.

Bọn họ mặc dù không thể cử động thân thể, cũng không thể sử dụng năng lượng trong cơ thể, nhưng ý thức vẫn hoạt động như thường. Thấy ông già này, bọn họ đã sợ ngây người, quá lợi hại, tĩnh chỉ không gian, trong phạm vi không gian này hoàn toàn dừng lại.

- Tốt lắm, tuyệt đối không gian tiêu hao năng lượng quá lớn.

Thiên Nhân Tử tâm ý vừa động, tuyệt đối không gian được giải trừ.

Thất Đại Tinh Quân nhất thời quì xuống:

- Bái kiến Thiên Nhân tiên bối, cảm tạ tiên bối đại ân.

Phải nói rằng, Thất Tinh Cung và Thiên Nhân có quan hệ rất sâu xa. Có thể nói rằng, bí pháp gì của Thất Tinh Cung thì Thiên Nhân đều biết cả. Hơn nữa lịch sử Thất Tinh Cung có vài người hiếm hoi đạt tới Tiên Đế hậu kỳ cao thủ đều là do được Thiên Nhân chỉ đạo.

Thất Đại Tinh Quân của Thất Tinh Cung vẫn coi Thiên Nhân Tử như là một nhân vật đồng cấp bậc với tổ sư gia bốn phái.

- Tốt lắm, tốt lắm, các tiểu tử này buồn quá đâm ra chán đời hử, có nguy hiểm gì sao truyền tin tức cho ta hử?

Thiên Nhân Tử rất không hài lòng miệng nói một hồi.

Tham Lang Tinh Quân há miệng, cũng không biết nói cái gì cho đúng.

Cự môn tinh quân xen vào nói:

- Tiên bối... chúng ta không có biện pháp nào thông báo cho tiên bối ạ.

Thiên Nhân Tử giật mình.

- Ách ...

Thiên Nhân Tử trong lúc nhất thời không biết nói cái gì cho đúng. Đã từ lâu lắm rồi hắn cấp cho Thất Tinh Cung một khối truyền tấn ngọc bội, hơn nửa trăm triệu năm trước đã dùng rồi. Động phủ của Thiên Nhân Tử mặc dù ở Thương Hải đảo, nhưng bình thường hắn lại du lãm khắp nơi, rất ít khi có mặt ở đó nên Thất Tinh Cung muốn tìm Thiên Nhân Tử cũng rất khó.

Về phần đồ đệ của Thiên Nhân Tử, cũng chẳng ai tìm thấy Thiên Nhân Tử, Thiên Nhân một lần đi vắng là cả ngàn ngàn năm cũng là việc rất bình thường.

- Lần này coi nhưng các người có lý, nếu để các người bị tiêu diệt thì ta đây cũng rất mất mặt. Thôi để ta cho truyền tấn ngọc bội. Lần này ta cấp truyền tấn ngọc bội thật nhiều.

Theo như lời Thiên Nhân Tử, Tham Lang Tinh Quân nhất thời trong lòng mừng rỡ:

- Truyền tấn ngọc bội, tám khối hay là mười khối nhỉ?

Tham Lang Tinh Quân lập tức nhìn vào tay Thiên Nhân Tử, trong lúc nhất thời cũng kinh ngạc.

Còn Thiên Nhân Tử nói xong liền lấy ra hai khối truyền tấn ngọc bội đưa cho Tham Lang Tinh Quân.

- Hai khối đó, ta cho ta đồ đệ của mình cũng chỉ có một khối mà thôi, cũng là chuyện mấy trăm triệu năm trước.

Thiên Nhân Tử cười nói.

- Cám ơn tiền bối.

Tham Lang Tinh Quân không dám nói thêm gì nữa, cung kính tiếp nhận hai khối truyền tấn ngọc bội, đây đại biểu cho một lực lượng bảo vệ rất mạnh, có truyền tấn ngọc bội này, Thất Tinh Cung sẽ được vạn vô nhất thất rồi.

Thiên Nhân Tử là ai? Phân thân thuật nổi tiếng trong lục giới.

Một người hóa thành sáu, hơn nữa mỗi phân thân đều có công lực như nhau, quả là kinh khủng, chỉ một Thiên Nhân Tử chiến đấu cũng tương đương với một người đạt tới Tiên Đế siêu cấp hậu kỳ cao thủ chiến đấu.

Cả Tiên giới, chỉ có vài người đạt tới Tiên Đế hậu kỳ.

Thiên Nhân Tử một người có thể biến thành sáu. Hơn nữa mỗi người đều lợi hại như nhau, người như vậy, ai dám coi thường chứ. Đây cũng là nguyên nhân vì sao sau khi Thất Tinh Cung đem mấy trăm đồ đệ đưa đến Thương Hải đảo thì trong lòng thập phần yên tâm.

Cho dù Thiên Nhân Tử không về Thương Hải đảo cũng không ai dám đi tìm phiền toái ở Thương Hải đảo.

- Ra mắt Thiên Nhân tiền bối, sư tôn của vãn bối cũng từng đề cập về tiền bối, phân thân thuật của tiền bối quả nhiên lợi hại, lợi hại.

Hạng Vũ mỉm cười nói, lúc này trong lòng hắn cũng rất khổ sở. Chỉ cần một Thiên Nhân Tử, hắn căn bản không làm gì được.

Chỉ bằng tuyệt đối không gian bí pháp vừa rồi, Thiên Nhân Tử đã có thể dễ dàng giết chết tất cả các Ma Đế.

Thần thông càng mạnh thì chênh lệch càng lớn.

Lúc trước Âm Dương Ma Đế vung tay áo lên đã làm cho Ly Lộc Ma Đế ngã ngồi xuống, đó là loại chênh lệch này. Cùng là Ma Đế hậu kỳ, nhưng vẫn có thể có chênh lệch rất lớn.

- Ma Thần Lục Tuyệt, người vừa rồi thi triển Ma Thần Lục Tuyệt phải không, sư tôn của người chính là Xi Vưu Đại Tôn hả?

Thiên Nhân Tử cười hỏi.

- Thưa đúng thế.

Hạng Vũ gật đầu nói.

Thiên Nhân Tử cũng biết không thể trêu vào người này, hắn biết không nên đắc tội với Xi Vương Đại Tôn.

- Tốt lắm, Ma giới các ngươi lập tức rời khỏi Doanh Châu, ta coi như không có phát sinh sự tình gì cả.

Thiên Nhân Tử nói thật đông dạc, giống như mình để cho Ma giới đại quân một lối thoát vậy.

- Không được!

- Không được!

Hạng Vũ và Vũ Khúc Tinh Quân cơ hồ đồng thời thét lên.

- Tiên bối, tên cầm Khai Thiên Thần Phủ kia đã giết chết sư tôn của ta, xin tiên bối báo thù cho sư tôn của ta.

Vũ Khúc Tinh Quân lúc này quỳ xuống nói.

Thiên Nhân Tử nhìn Điền Cương liếc mắt, liền thấy rất khó xử. Chỉ cần dùng thần thức hắn tự nhiên đã phát hiện một cỗ năng lượng đặc thù bảo vệ nguyên thần của Điền Cương, năng lượng đó chính là năng lượng của Khai Thiên Thần Phủ, khí tức kinh khủng đó làm Thiên Nhân Tử hiểu rằng thực lực của hắn căn bản không làm gì được cỗ năng lượng này.

“Phỏng chừng ngay cả Đại Tôn cũng không làm xuy chuyển được.” Mặc dù không hiểu rõ về thực lực Đại Tôn lắm, Thiên Nhân Tử cũng đoán như vậy.

Khai Thiên Thần Phủ thủ hộ, ai có thể phá?

- Trong Tiên Ma đại chiến, ngươi giết ta, ta giết ngươi, ai nói đến chuyện ân oán, không cần chấp mê cù hận, phát dương quang đại Thất Tinh Cung mới là chuyện chính.

Thiên Nhân Tử quay về Vũ Khúc Tinh Quân an ủi, Thiên Nhân Tử cũng không nói mình căn bản không thể giết Điền Cương được.

Còn lúc này trên bầu trời Thất Tinh Cung, đột nhiên xuất hiện một thân ảnh, chính là Lý Dương.

Lý Dương dùng thần thức đảo qua, đã phát hiện những sự tình ở nơi này, hắn biết Hạng Vũ đang tìm kiếm Ngu Cơ, theo như tìm hiểu từ thần thức của hắn, hắn liền phát hiện Thất Tinh Cung có một mật thất, trong mật thất đang giam giữ một nữ tử.

Ở ngoài mật thất đó có thất tinh tinh quang cảm ché, đến ngay cả Tiên Đế hậu kỳ cao thủ cũng nhìn không thấu.

“Thiên Nhân Tử cũng đến rồi? Mặc kệ, trước cứu Ngu Cơ ra cái đã rồi nói sau.” Thân hình Lý Dương liền hư không tiêu thất giữa bầu trời Thất Tinh Cung.

423. Chương 20: Lương Cường Tương Ngộ

Chỉ thấy trong mật thất đang có một tử y nữ tử, điều đáng chú ý nhất của nữ tử này là mái tóc, tóc thật dài, tử y nữ tử khoanh chân ngồi trên mặt đất, suối tóc như một mảng đen trải trên mặt đất, vừa có vẻ rất mềm mại.

Lúc này tử y nữ tử trợn mắt ngạc nhiên nhìn vào hắc y thanh niên vừa tiến vào đây.

- Ngu Cơ, theo ta ra ngoài thôi.

Lý Dương mỉm cười nói.

Lý Dương thập phần xác định người này đúng là Ngu Cơ, chỉ cần động não một chút là có thể đoán được rồi, lúc này Thất Tinh Cung và đại quân Ma giới như nước với lửa, đang đứng trên hai chiến tuyến, nếu Ngu

Cơ ở bên ngoài, thần thức của Hạng Vũ hẳn nhiên có thể dễ dàng phát hiện ra. Chỉ có trốn ở đây, Hạng Vũ và các Ma Đế khác mới không điều tra ra được, từ đó Thất Tinh Cung mới có thể dựa vào lí do này.

Hơn nữa nguy cơ trước mắt Thất Tinh Cung như vậy, các đệ tử khác đều ra ngoài cả, cũng chỉ có một người bị nhốt, không phải Ngu Cơ thì là ai?

- Người là ai?

Ngu Cơ nhìn Lý Dương, hỏi lại.

- Ta là huynh đệ của Hạng Vũ.

Lý Dương trực tiếp nói.

- Vũ ca?

Vừa nghe thấy chữ “Hạng Vũ“, Ngu Cơ đã run lên, trong mắt có vẻ hơi mơ màng. Lý Dương trong thấy vậy, cũng hiểu tâm tình của Ngu Cơ lúc này, hẳn có thời gian để Ngu Cơ hỏi han gì nhiều, liền nói luôn:

- Ngu Cơ, đắc tội.

- Người...

Ngu Cơ vừa ngẩng đầu, đã phát hiện đầu óc hoa lên, nàng đã bị Lý Dương thu vào trong Tụ Lí Càn Khôn.

Lý Dương nhìn mặt thất trống rỗng. Mỉm cười, thân hình liền hư không tiêu thất.

Sau khi đạt tới cảnh giới bản thân dung hợp với thiên địa, thuần di hoàn toàn không tiêu hao công lực nữa. Chỉ cần hòa bản thân mình với thiên địa, thần thức hoàn toàn bao trùm mọi nơi, dưới tình huống này, tâm ý vừa động, bản thân có thể xuất hiện tại bất kỳ chỗ nào.

Đây mới đúng là thuần di.

Trước đây hẳn tiêu hao biết bao nhiêu công lực để thuần di mấy trăm dặm. So với Côn Bằng Yêu Đế thuần di, thì căn bản không cùng một cấp bậc.

- Bồng!

Vũ Khúc Tinh Quân đột nhiên quỳ xuống, thanh âm đầu gối đập xuống mặt đất vang vọng khắp nơi, Vũ Khúc Tinh Quân quỳ xuống ngẩng đầu lên nhìn Thiên Nhân Tử, đầm đìa nước mắt, vô cùng kiên quyết nói:

- Tiền bối, sát sư chi cừu bất cộng đái thiên, sư tôn ta bị người này giết chết, vạn mong tiền bối ra tay vì sư tôn mà báo thù. Văn bối cảm kích vô cùng, từ nay về sau nguyện để tiền bối sai bảo.

Vũ Khúc Tinh Quân vừa nói ra những lời này, Thiên Nhân Tử không khỏi khó xử.

Vũ Khúc Tinh Quân này xem ra rất coi trọng sát sư chi cừu, thậm chí còn nguyện ý sau này không cần tự do, hoàn toàn nghe theo Thiên Nhân Tử phân phó.

Thiên Nhân Tử nhướng mày. Đột nhiên xua tay nói:

- Vũ Khúc Tinh Quân, ta nói thả bọn họ đi, thì hãy thả cho bọn họ đi, sư tôn ngươi chết thì cũng đã chết rồi, ta làm được gì chứ.

Thiên Nhân Tử kiên quyết không ra tay.

Vũ Khúc Tinh Quân mắt tròn.

- Vũ Khúc, tiến lên, không cần phải phiền toái Thiên Nhân tiền bối nữa. Tiền bối đã cứu Thất Tinh Cung chúng ta, đại ân này Thất Tinh Cung chúng ta không thể báo đáp, người sao có thể còn gây phiền toái cho tiền bối như thế?

Tham Lang Tinh Quân thấy tình thế bất ổn, bước lên phía trước khiển trách Vũ Khúc Tinh Quân.

Vũ Khúc Tinh Quân cũng không phải người ngu, cũng đứng lên.

- Tiền bối, đúng là vừa rồi ta không đúng, mong tiền bối có thể thứ lỗi.

Vũ Khúc Tinh Quân cũng biết, không thể đắc tội với Thiên Nhân Tử. Có một nhân vật có thể làm chỗ dựa như thế, vô số môn phái cầu mà không được, nếu vì mình làm Thiên Nhân Tử giận dữ bỏ đi, hẳn sẽ trở thành tội nhân thiên cổ của Thất Tinh Cung.

Thấy Vũ Khúc Tinh Quân như thế, trong lòng Thiên Nhân Tử không khỏi cười khổ “Tiểu tử ngươi biết cái gì? Khai Thiên Thần Phủ hộ thể đó. Khai Thiên Thần Phủ là đại thần khí của Bàn Cổ, tưởng là ta có khả năng phá sao.” Trong lòng nghĩ như thế, trên mặt cũng chỉ cười nhạt, tỏ vẻ không thèm để ý.

Thiên Nhân Tử quay đầu nhìn về phía Hạng Vũ, khẽ nhíu mày quát lạnh nói:

- Ta cho các ngươi ly khai, các ngươi sao không ly khai?
- Hôm nay ta muốn đem Ngu Cơ đi, không đư Ngu Cơ đi, vô luận làm sao ta cũng không đi.

Hạng Vũ ngẩng cao đầu nói, trong mắt lóe lên sự kiên quyết.

Hạng Vũ nói rất có ý tứ, hẳn nói là “ta” không đi, cũng không nói là “chúng Ta”. Đáng tiếc, Thiên Nhân Tử cũng không để ý.

- Hừ, ngươi tự mình muốn chết, cũng muốn kéo theo đại quân Ma giới đi tìm chết theo hả!

Thiên Nhân Tử trợn mắt gầm lên, một cổ sát khí khủng bố đột nhiên phát ra, đồng thời quang mang lóe lên, sáu Thiên Nhân Tử đã xuất hiện chung quanh các Ma Đế, hoàn toàn vây bọc các Ma Đế, sáu đại phân thân đều tương đương với sáu siêu cấp cao thủ Tiên Đế hậu kỳ, ngoài ra sự uy áp tỏa ra càng thêm kinh người.

Hạng Vũ thấy sáu đại phân thân này, nhất thời nhớ tới cảnh Thiên Nhân Tử xuất tràng, lúc này quay về Liệt Thiên Ma Đế đang đứng một bên nói:

- Sư huynh, ngươi đưa đại quân đi trước.
- Ngươi thì sao?

Liệt Thiên Ma Đế nhíu mày, hỏi lại.

- Ta? Không đưa được Ngu Cơ đi, ta cũng sẽ không đi.

Hạng Vũ nhìn Thất Đại Tinh Quân, Thiên Nhân Tử, ánh mắt rất kiên định.

- Không được, sư đệ ngươi là thống soái Trung Ương Nguyên Vực, ta đưa đại quân đi, để ngươi một người ở lại đây, ta tuyệt đối không chấp nhận, Thiên Nhân Tử tiền bối tuy có lợi hại, có thể trong nháy mắt làm cho không gian hoàn toàn đông cứng, nhưng ta không tin, mười mấy vạn đại quân mà đánh không lại một người!

Trên mặt Liệt Thiên Ma Đế xuất hiện sát khí, lạnh lùng nhìn Thiên Nhân Tử.

Thiên Nhân Tử vừa nghe xong, nhìn lướt qua đại quân Ma giới, khẽ cau mày.

Mười mấy vạn Ma giới đại quân, thấp nhất đều là Ma Vương. Nhiều người như thế, nếu thực sự đều tràn lên, Thiên Nhân Tử muốn dùng không gian tĩnh chỉ chế trụ nhiều người như thế, quả thật không làm được, hẳn giới lâm cũng chỉ có thể đối phó 8 đại Ma Đế trước mắt.

- Không, không nhất định.

Thiên Nhân Tử nhìn Điền Cương, trong lòng cũng không chắc lắm.

Khai Thiên Thần Phủ làm cho Thiên Nhân Tử cũng không chắc có thể khống chế được. Dù sao địa vị của Khai Thiên Thần Phủ quá lớn, đó là siêu cấp thần khí từng dùng để phá hỗn độn, khai lục giới. Bàn Cổ là đại thần khai thiên tích địa, Thiên Nhân Tử khó có thể tưởng tượng được sự lợi hại của Khai Thiên Thần Phủ như thế nào.

- Hừ. Chiến thuật biến người?

Thiên Nhân Tử cười lạnh nói, tựa hồ cũng không thèm để ý.

Một hóa sáu, sáu siêu cấp cao thủ Tiên Đế hậu kỳ, tâm ý hoàn toàn như nhau, nếu thực phải có một trận cuồng sát, tối thiểu cũng tiêu diệt một nửa đại quân, đương nhiên Thiên Nhân Tử cũng có thể trọng thương.

- Sư huynh, đưa mọi người đi đi!

Hạng Vũ lạnh lùng nói, hẳn đương nhiên biết nếu đại quân Ma giới thực sự liều mạng thì cho dù Thiên Nhân Tử khi phải đối diện với mười mấy vạn đại quân cũng phải trọng thương mà đào tẩu, nhưng làm như vậy tổn thất quá lớn.

Hắn không muốn vì mình mà đại quân chết hơn phân nửa.

- Không được, để người một mình ở đây, chắc chắn là để người chịu chết. Ta tuyệt đối không đi.

Liệt Thiên Ma Đế kiên quyết lắc đầu.

Hạng Vũ nhất thời giận điên, một lát sau nghiêm túc nói:

- Liệt Thiên Ma Đế, ta lấy danh nghĩa tổng thống soái của Trung Ương Nguyên Vực đại quân ra mệnh cho người, mang theo đại quân nhanh chóng rời khỏi Thất Tinh Cung.

- Người ...

Liệt Thiên Ma Đế nhìn Hạng Vũ, trong lúc nhất thời cũng không biết phải nói gì.

Hạng Vũ căn bản không thèm nhìn hắn nữa, hắn biết, đại quân Ma giới rất tôn trọng mệnh lệnh, chỉ cần ra lệnh. Không ai dám phản kháng, một khi phản kháng, sẽ bị xử tử ngay. Quy tắc trong Ma giới nghiêm khắc hơn Tiên giới nhiều.

- Thiên Nhân tiên bối, Ngu Cơ chính là thê tử của ta, Thất Tinh Cung vì sao ngăn cản không cho ta đoàn tụ với thê tử của mình chứ? Việc này chẳng lẽ tiên bối cũng muốn ngăn trở?

Hạng Vũ quay về Thiên Nhân Tử trách cứ.

- Thê tử của người?

Thiên Nhân Tử nghi hoặc nhìn về phía Tham Lang Tinh Quân :

- Thất Tinh Cung các người bắt giam một nữ tử Ma giới hả?

Thiên Nhân Tử còn tưởng rằng Ngu Cơ nữ tử là Ma giới, dù sao gần như cũng không có người Ma giới và người Tiên giới nào yêu nhau.

Văn Khúc tinh quân tiến lên một bước nói:

- Tiên bối, Ngu Cơ chính là đệ tử của ta. Là đệ tử của Thất Tinh Cung, là người Tiên giới, làm sao có thể là thê tử của Hạng Vũ được chứ?

- Hừ, đưa Ngu Cơ đến đây để nàng tự nói đi.

Hạng Vũ phản bác.

- Đúng, Văn Khúc, đưa đệ tử Ngu Cơ của người ra đi, hỏi nàng vài câu cũng tốt, có thể làm cho Hạng Vũ này đoạn tuyệt hẳn ý niệm trong đầu.

Thiên Nhân Tử cười nói, trong lòng Văn Khúc tinh quân cảm thấy không ổn, nàng biết tính tình của đệ tử mình.

Ngu Cơ từ khi trở về từ Nhân giới cứ một mạch cô độc, luôn có vẻ buồn phiền không vui, Ngu Cơ vẫn nghĩ rằng Hạng Vũ đã chết rồi.

Văn Khúc tinh quân nhớ rõ ràng, khi Ma giới đại quân kéo đến Thất Tinh Cung, khi nàng nói cho Ngu Cơ biết, Ngu Cơ mắt sáng lên, ánh sáng còn chói lọi hơn cả mặt trời, Văn Khúc tinh quân hiểu ngay, đệ tử mình trước giờ không bao giờ vong tình với Hạng Vũ.

Nàng sao dám đưa Ngu Cơ đến chứ?

- Thiên Nhân tiên bối, căn bản không cần đưa đến, Ngu Cơ chính là đệ tử của Thất Tinh Cung, là người Tiên giới, làm sao có thể kết hôn với người Ma giới được?

Văn Khúc tinh quân cười nói.

Thiên Nhân Tử trong lòng nhất thời hiểu rõ.

- Xem ra Ngu Cơ nói không chừng đúng thật là đệ tử của Hạng Vũ này, bất quá Thất Tinh Cung có giao tình với ta rất sâu, ta không thể không giúp đỡ.

Thiên Nhân Tử lúc này quyết định.

Thiên Nhân Tử nhìn về phía Hạng Vũ, lạnh lùng nói:

- Hạng Vũ, ta tha các ngươi một mạng, cũng không muốn đại khai sát giới, ngươi đừng hồ đồ man triền (lắm điều bịa đặt), một người Ma giới sao có thể kết hôn với người Tiên giới được, mau mau ly khai, còn có thể lưu lại tánh mạng!

Đột nhiên sáu đại phân thân phát xuất đạo đạo quang mang, rồi sau đó tụ lại thành Lục Hợp trận pháp giữa trời, hình thành thành một chữ “Tinh” huyền ảo, chữ “Tinh” ấy phát ra uy áp kinh khủng áp bức tám đại Ma Đế.

Hạng Vũ sắc mặt đột nhiên đại biến.

Việc hấn lo lắng nhất là Thiên Nhân Tử hoàn toàn đứng về phía Thất Tinh Cung, quả là hấn không còn có hy vọng gì nữa.

- Hừ, sư tôn, liều mạng, ta không tin hấn một người mà đánh thắng được chúng ta đông người như vậy!

Trong mắt Điền Cương hàn quang lóe ra, sát khí ẩn hiện.

- Sư đệ, đừng lo lắng, hấn chỉ có một người, sợ cái gì, chúng ta mười mấy vạn nhân mã đè xuống cũng có thể đè hấn chết.

Liệt Thiên Ma Đế cũng nói theo.

Trong lòng Hạng Vũ rất khó xử.

Vì đệ tử của mình, để cho vô số chiến sĩ Ma giới bị chết, có đáng không?

- Ha ha, phân thân thuật của Thiên Nhân đạo hữu quả nhiên rất hay, nhưng một người lại dám ngăn cản đại quân Ma giới thì xem ra hơi bất trí.

Một tiếng cười to vang vọng cả bầu trời Thất Tinh Cung, một thân ảnh hắc y lướt trên không trung lao đến.

Trong lòng Thiên Nhân Tử đại chấn, lúc này ngẩng đầu nhìn lên.

Thần thức hấn bao trùm cả Thất Tinh Cung, đột nhiên hắc y thanh niên này lại xuất hiện với vẻ rất thần bí, ngay cả mình cũng không phát hiện được khí tức của hấn, chẳng lẽ hắc y thanh niên này vượt qua cả mình?

- Oanh!

Dưới chân Lý Dương đột nhiên xuất hiện năm đám mây ngũ sắc, đánh thẳng vào Lục Hợp đại trận. Chữ “Tinh” đang ẩn hiện trên bầu trời là vỡ vụn ra sau một tiếng “Bùng” kinh khủng.

Lý Dương tựa hồ không thêm để ý, bay tới bên Hạng Vũ.

- Lý Dương huynh đệ!

- Sư huynh!

Tất cả Ma Đế ngạc nhiên vui mừng kêu lên.

Lý Dương bị đẩy vào Cửu U Vực thần bí không lường được, bây giờ lại còn sống xuất hiện trước mặt họ, họ đương nhiên phải ngạc nhiên vui mừng, trong lòng cũng thở phào. Hơn nữa, sự xuất hiện của Lý Dương làm cục diện hoàn toàn thay đổi.

Các Ma Đế ở đây đã biết sự lợi hại của Lý Dương.

Đến cả Tam Thanh pháp trận do Huyền Đô Đại Pháp Sư liên thủ cùng hai vị siêu cấp cao thủ sư huynh sử dụng cũng bị Lý Dương tiêu diệt như thế, Lý Dương trong mắt họ đã gần tới cấp bậc Đại Tôn rồi.

- Lý Dương?

Nghe được thanh âm những Ma Đế gọi, Thiên Nhân Tử và Thất Đại Tinh Quân khẽ nhíu mày.

Thiên Nhân Tử mặc dù không tham gia Tiên Ma đại chiến, nhưng đối với tình hình chiến sự cũng biết sơ sơ. Mấy ngày hôm trước, hắn còn ở Ngũ Trang Vọng cùng Trần Nguyên Đại Tiên đàm luận về Lý Dương và Tiên Ma chi chiến

- Không ổn, là Lý Dương, người này có khả năng khó lường được, sư huynh, người còn nhớ không? Nguyên lai Phá Quân sư huynh từng nói qua, trong sổ thủ hạ của Linh Bảo Đại Tôn “là một cách xưng hô khác của Lão Tử” có hai cao thủ kinh khủng, một là Huyền Hỏa Tinh Xích Linh, một là Huyền Thủy Tinh Hắc Linh, hai người này và Huyền Đô Đại Pháp Sư liên thủ, thậm chí vận dụng cả Tam Thanh pháp trận, cuối cùng cũng bị Lý Dương này giết như thường.

Văn Khúc tinh quân biết chuyện này từ miệng của ba đệ tử thoát chết từ Tiên Ma đại chiến.

Tham Lang Tinh Quân cũng nhíu mày, có vẻ lo lắng.

Khi Thiên Nhân xuất hiện ở Tử Thất Tinh Cung, vốn tưởng rằng họ chắc chắn sẽ chiếm ưu thế, ai ngờ đối phương lại có một siêu cấp cao thủ Lý Dương người vừa đột nhiên xuất thế tại Tiên Ma chi chiến. Với những gì Lý Dương thể hiện lúc trước, xem ra lực chiến đấu của hắn rõ ràng không kém gì Thiên Nhân Tử.

- Nguyên lai là Lý Dương đạo hữu, lúc ta ở Ngũ Trang Vọng có nghe nói tới đại danh của người, đã từng cùng với Trần Nguyên tử đàm luận về người, không ngờ hôm nay lại có thể gặp mặt đạo hữu. Truyền thuyết “Phá Vạn Tượng La Thiên Trận, Bại Nam Cực Tiên Ông, Phá Tam Thanh pháp Trận“, bây giờ mới thấy, quả nhiên là danh bất hư truyền.

Thiên Nhân Tử mỉm cười nói, đồng thời thu lại sáu đại phân thân.

Chỉ cần từ việc Lý Dương dễ dàng phá Lục Hợp pháp trận của hắn cho thấy Lý Dương thực lực tuyệt đối không kém gì hắn. Trong lòng Thiên Nhân Tử cũng rất nghi hoặc, hắn biết Lý Dương đã bị đánh bay vào Cửu U Vực, làm sao lại có thể còn sống ra tới đây?

- Thiên Nhân Tử...

Lý Dương hơi giật mình, lúc này hắn cẩn thận dùng thần thức quan sát Thiên Nhân Tử mới phát hiện ra. Minh từng tìm được “Thanh Vân“, “Túi Tiểu Càn Khôn“, “kiếm tiên Xích Tiêu“ ở Côn Luân tiên cảnh, trong đó đều có khí tức của Thiên Nhân Tử.

424. Chương 21: Trên Lê Sơn

Tất cả điều này nói lên ba kiện bảo vật đúng là do Thiên Nhân Tử luyện chế.

“Không ngờ, Thiên Nhân Tử lại có quan hệ sâu xa với mình như vậy, cũng coi như là có ân với ta.” Nghĩ vậy, Lý Dương bắt đầu thay đổi thái độ với Thiên Nhân Tử.

- Thiên Nhân đạo hữu tán dương quá mức rồi, bất quá chỉ là vận khí thôi.

Lý Dương cười nói.

- Vận khí?

Thiên Nhân Tử trừng mắt:

- Phá Vạn Tượng La Thiên Trận là vận khí sao? Đó chính là đại trận do Linh Bảo Đại Tôn sáng chế ra mà đạo hữu vẫn có thể phá, phỏng chừng trong những người dưới trong Đại Tôn lục giới thì đạo hữu là người tinh thông trận pháp nhất.

Thiên Nhân Tử tiếp tục nói:

- Còn việc đánh bại Nam Cực Tiên Ông, phá Tam Thanh pháp trận, cũng là vận khí sao? Hừ hừ, Thiên Nhân Tử ta cũng biết Hắc Linh và Xích Linh, hai người này cực kì khó nhằn, cho dù là ta, nếu phải đối phó với hai người này, cũng phải vận dụng phương pháp phân thân. Hơn nữa Huyền Đô Đại Pháp Sư kết hợp với Hắc Linh và Xích Linh, tạo thành Tam Thanh pháp trận, đến cả ta, cũng không có nắm chắc chút nào. Đạo hữu lại tiêu diệt sạch bọn họ, quả là lợi hại, rất lợi hại!

Lý Dương lắc đầu cười.

- Thiên Nhân đạo hữu, ta vừa mới đem thê tử của Hạng Vũ đại ca ra đây, chút nữa chúng ta lại hàn huyên nhé. Để vợ chồng đại ca ta tương tụ trước rồi nói tiếp.

Lý Dương quay về Thiên Nhân Tử nói.

Nhất thời. Thất Đại Tinh Quân trợn tròn mắt.

- Không thể như thế được, Ngu Cơ bị giam trong mật thất thất tinh, ngoại trừ Đại Tôn, ngoại nhân há có thể tìm được?

Văn Khúc tinh quân với vẻ mặt khó có thể tin, chính mình đưa Ngu Cơ vào thất tinh mật thất, nàng làm sao mà thoát ra được.

Nhưng...

- Lý Dương huynh đệ.

Hạng Vũ nhìn Lý Dương, cũng với vẻ mặt đầy nghi ngờ.

Lý Dương cười nói:

- Thất Tinh Cung chỉ có một người bị giam trong mật thất, lại là một nữ tử, về phần có phải là chị dâu không thì hãy tự mình xem đi.

Lý Dương vung tay lên, một thân tử y nữ tử liền xuất hiện trước mặt mọi người, một suối tóc dài bay phiêu lãng.

- Ngu Cơ!

Hạng Vũ ngơ ngác nhìn Ngu Cơ, trong lúc nhất thời hấn đứng ngây ngốc.

Ngu Cơ cũng nhìn Hạng Vũ, trong mắt cảm tình phức tạp, hai người mắt nhìn nhau đắm đuối, trong nhất thời nói không nên lời.

- Vũ ca!

Nước mắt Ngu Cơ chảy dài xuống, như cả người tắm trong nước mắt, chạy tới ngã vào lòng Hạng Vũ, còn Hạng Vũ cũng ôm chặt lấy Ngu Cơ. Liệt Thiên Ma Đế, Điền Cương, Lý Dương đều mỉm cười nhìn cảnh này.

“Rốt cục Bá Vương và Ngu Cơ đã đoàn tụ rồi, còn ta thì sao?” Lý Dương đột nhiên buồn bã thương thân. Trong nháy mắt, trong mắt Lý Dương hiện lên ánh sáng âm đạm. “Đúng rồi, ta phải đi lập tức Phụng Linh Châu, Lê Sơn tìm Tuyết ngay.”

- Lý Dương huynh đệ, cảm ơn, cảm ơn, đại ân của huynh đệ, ta không biết phải báo đáp như thế nào.

Hạng Vũ và Ngu Cơ tay trong tay, hai người cùng nhìn Lý Dương. Trong mắt tràn đầy sự cảm kích.

Hạng Vũ lúc này trong lòng cảm kích đúng Lý Dương vô bờ.

Cho dù ân cứu mạng, cũng thể so với chuyện này.

Giúp cho Hạng Vũ và Ngu Cơ đoàn tụ, cũng làm cho cuộc đời của Hạng Vũ có ý nghĩa.

- Bá Vương, người là đại ca ta, người giúp ta đã không biết bao nhiêu lần, đừng có khách khí vậy chứ.

Lý Dương cười nói.

- Sư đệ, bây giờ người có đệ muội, sau này cuộc sống cũng vui sướng rồi. Bất quá... đại hỷ sự như thế, khi trở về nhất định phải mở tiệc thật lớn mời chúng ta một phen đó.

Liệt Thiên Ma Đế lúc này cũng cười lớn lên, không còn cái vẻ hung hăng khi tranh cãi với Hạng Vũ lúc này.

- Không nói hai lời, chỉ mở một bữa tiệc thì căn bản không thể hiện được hết tâm tình của ta. Phải ba ngày ba đêm. Ta sẽ đãi ba ngày ba đêm, mong các huynh đệ đến đủ, ha ha ...

Hạng Vũ cười ha ha, biểu hiện vẻ hào sảng vốn có.

- Thiên Nhân đạo hữu, nói vậy việc này người cũng hiểu hết rồi, Ngu Cơ và đại ca ta đích thật là vợ chồng, người sẽ không ngăn trở nữa chứ.

Lý Dương cười nói.

Sắc mặt Thất Đại Tinh Quân trở nên rất khó chịu.

Để người Ma giới đem đệ tử của mình cướp đi như thế, thật sự là mất mặt.

Thiên Nhân Tử nói:

- Đương nhiên, đã là vợ chồng, đương nhiên phải nên đoàn tụ, bất quá cũng lạ, một người Ma giới và một người Tiên giới lại là vợ chồng. Chẳng lẽ là yêu nhau trong mộng sao? Quái lạ, quái lạ!

- Ngu Cơ!

Thanh âm Văn Khúc tinh quân đột nhiên vang lên.

Ngu Cơ lúc này nhìn về phía Văn Khúc tinh quân, vội vàng quỳ xuống nói:

- Sư tôn.

Nụ cười trên mặt Hạng Vũ tắt lịm đi, khẽ nhíu mày nhìn lại Thất Đại Tinh Quân. Lúc này hắn và Ngu Cơ đã đoàn tụ, nhưng hắn cũng biết địa vị sư môn quan trọng như thế nào trong lòng Ngu Cơ. Nếu không lúc đầu hắn cũng không hứa chờ đợi như vậy.

- Mấy vị đạo hữu Thất Tinh Cung, còn có sự tình gì nữa vậy?

Lý Dương cười nói.

Đồng thời, lấy Lý Dương làm trung tâm, từng đợt sóng vô hình liên tục bắn ra, trực tiếp công kích vào tâm thần của Thất Đại Tinh Quân, còn trong phạm vi của Thiên Nhân Tử thì không có chấn động gì cả.

Sắc mặt Thất Đại Tinh Quân trong nháy mắt tái nhợt đi.

Ánh mắt nhìn Lý Dương càng thêm hoảng sợ, tâm thần công kích! Bọn họ biết đó là loại công kích tâm thần bí nhất. Thất Đại Tinh Quân đương nhiên hiểu với những gì mà Lý Dương vừa biểu hiện, tâm thần tu vi của hắn đã vượt xa họ.

Nếu Lý Dương thật muốn giết họ, chỉ cần thi triển tâm thần công kích, đã có thể diệt sạch cả bọn. Vừa rồi Lý Dương bất quá chỉ là cảnh cáo họ mà thôi.

- Không có việc gì, Ngu Cơ người theo Hạng Vũ, nhưng vẫn là đệ tử của ta như trước. Sư tôn chúc người hạnh phúc.

Văn Khúc tinh quân trong lòng máy động, tiện miệng lập tức nói cải lại ngay, tỏ vẻ vô cùng thân thiết.

- Tạ sư tôn, Ngu Cơ sẽ vĩnh viễn là đệ tử của sư tôn.

Trong lòng Ngu Cơ rất cảm động, nàng vẫn tưởng rằng sư tôn mình sẽ chửi mắng nhục mạ hoặc là đoạn tuyệt quan hệ thầy trò, ai ngờ ngược lại an ủi chúc phúc.

- Tốt quá? Ha ha... Bá Vương. Đây là truyền tấn ngọc bội, người có chuyện quan trọng cứ cho ta biết, ta đi trước đây.

Lý Dương cũng không muốn lãng phí thời gian. Trực tiếp đưa một truyền tấn ngọc bội cho Hạng Vũ, hân hoan Hạng Vũ một lần nữa gặp phải nguy hiểm.

- Người phải đi sao?

Hạng Vũ rùng mình, rồi hiểu ngay:

- Người cũng phải cẩn thận, Tam Thanh chẳng hề hảo tâm đối với người đâu.

Hạng Vũ cuối cùng dùng thần thức truyền âm nhắc nhở.

Lý Dương khẽ gật đầu:

- Yên tâm, ta chắc chắn mà.

Lý Dương tự hiểu bản thân rất rõ ràng. Ngũ hành tự, thần thông cũng không chênh lệch với Đại Tôn nhiều, vô luận là Thuần Di hay các thứ khác, thậm chí còn có thể thi triển ngũ hành tuần hoàn, tự động hình thành một giới riêng biệt, ngăn cách hoàn toàn với ngoại giới, hoàn toàn ngăn cản khí tức của mình, đến cả Đại Tôn cũng không phát hiện ra hẳn được.

- Ta đã tìm được Ngu Cơ rồi. Chỉ cần nhìn người là ta đã rất tin tưởng rồi.

Hạng Vũ cười rồi tiếp nhận truyền tấn ngọc bội.

Với Lý Dương, Hạng Vũ cũng coi như là người hiểu rõ hẳn nhất. Hẳn biết toàn bộ quá trình tiến bộ của Lý Dương. Mới chỉ hơn một ngàn năm mà đã đạt tới cảnh giới như thế, Hạng Vũ nằm mơ cũng không dám nghĩ. Ai có thể ngờ tiểu tử ngu ngơ mà lúc trước mình chọn ở nhân gian, hôm nay lại có thần thông như thế chứ?

Lúc trước Hạng Vũ đã là Ma Vương, Lý Dương đến ngay cả tiên thiên cảnh giới đã chưa đạt được, thế mà bây giờ Hạng Vũ cho dù có tiến bộ vượt bậc, đã Ma Đế rồi, nhưng sự tiến bộ Lý Dương còn kinh khủng hơn, ngay cả Ma Đế cũng có thể giết.

- Thiên Nhân đạo hữu, ta có chuyện quan trọng phải đi, xin phép đi trước nhé.

Vẫy tay chào Thiên Nhân Tử, Lý Dương phi thẳng bay đi. Lý Dương không muốn để quá nhiều người biết bản lĩnh thuần di của mình, đợi sau khi bay khỏi Thất Tinh Cung. Sẽ trực tiếp dùng thuần di đi đến Phượng Linh Châu, Lê Sơn.

Trong nháy mắt, Lý Dương đã phá không bay đi.

- Lý Dương đạo hữu, chậm đã.

Thân hình Thiên Nhân Tử chợt lóe lên, lập tức đuổi theo.

Lúc này Lý Dương đã ra khỏi phạm vi Thất Tinh Cung, tới trên chín tầng trời, nghe Thiên Nhân Tử gọi, Lý Dương liền ngừng lại, đứng lơ lửng trên mây, Thiên Nhân Tử một lát sau liền tới bên cạnh Lý Dương, cười nói:

- Tốc độ của Lý Dương đạo hữu quả nhiên thật nhanh. Không biết vì sao mà đạo hữu khẩn cấp như thế, đi đâu thế? Ở Tiên giới, Thiên Nhân Tử ta gần như biết hết tất cả các địa phương.

- Phượng Linh Châu, Lê Sơn.

Lý Dương nói chậm chậm.

Nói điều này ra cho Thiên Nhân Tử chắc cũng không sao. Chẳng lẽ hẳn nói cho Tam Thanh sao? Huống chi Tam Thanh lúc này đang chiến đấu với Tam Tôn, thần thức mình lại có thể phát hiện ra Tam Thanh, nhưng Tam Thanh lại không phát hiện được mình, có gì mà phải lo lắng chứ?

- Ha ha, Lê Sơn Lão Mẫu và ta cũng có chút giao tình. Đi, ta dẫn đường cho ngươi.

Thiên Nhân Tử rất thích kết giao bằng hữu, hẳn có giao tình với rất nhiều cao thủ trong lục giới.

Thiên Nhân Tử không tham gia Tiên Ma đại chiến, không coi ai là địch. Một mình hắn tiêu diêu tự tại, thậm chí ngay cả chiếu lệnh của Tam Thanh cũng không để ý tới, thuộc loại tiêu dao ẩn sĩ. Trong Tiên giới, Trần Nguyên tử, Lê Sơn Lão Mẫu và hắn là vài người như vậy.

- Ngươi dẫn ta đi?

Trong lòng Lý Dương không khỏi bất lực.

Hắn vốn chuẩn bị không cho ai khác nhìn thấy mình, rồi sử dụng thuật di thuật trực tiếp đi Phượng Linh Châu, nếu mang theo Thiên Nhân Tử, mặc dù tốc độ hai người đều rất nhanh, nhưng muốn bay tới nơi, cũng phải một hai ngày mới được như trước.

- Thiên Nhân đạo hữu, ta muốn sử dụng phương pháp thuật di trực tiếp tới đó, do đó...

Lý Dương nói thẳng.

- A!

Thiên Nhân Tử ngơ ngác nhìn Lý Dương, mắt mở lớn ngạc nhiên.

Thuần Di, hơn nữa là từ Doanh Châu đến Phượng Linh Châu, hai châu này mặc dù không phải là khoảng cách xa nhất giữa hai đại lục, nhưng với Thiên Nhân Tử dùng tốc độ rất nhanh cũng phải một hai ngày mới tới, khoảng cách xa như vậy làm sao thuật di được?

- Âm Dương Ma Đế ở Ma giới cũng có một phần giao tình với ta. Hắn cũng ngộ ra phương pháp thuật di, nhưng cũng trăm ngàn dặm mà thôi, ngươi trực tiếp đi từ đây đến Phượng Linh Châu?

Thiên Nhân Tử căn bản không thể tin những điều này.

Từ Doanh Châu đi Phượng Linh Châu, có hơn trăm triệu ngàn dặm, chỉ dùng một thuật di mà tới, đó là loại thần thông gì.

- Tiến vào Cửu U Vực, may mà ta không chết mà lại có chút thành quả, nên có thể cảm ngộ được thiên đạo đạt tới một cảnh giới cao hơn, mới có được thần thông như thế.

Lý Dương tùy ý nói cho qua.

Thiên Nhân Tử cũng nghe nói Lý Dương bị ép vào Cửu U Vực, hẳn cùng Trần Nguyên tử cũng tiếc cho một đại thiên tài của Ma giới lại có kết cục bị đát như thế. Bây giờ hắn phát hiện Lý Dương vẫn còn sống, mặc dù nghi hoặc nhưng vẫn không dám hỏi.

Bây giờ vừa nghe xong, Thiên Nhân Tử không khỏi cảm thán nói:

- Không những không chết, mà lại còn cảm ngộ thiên đạo đạt tới một cảnh giới mới. Lý Dương đạo hữu, nhìn khắp lục giới, Chuẩn Đề đạo nhân và A di đà Phật đều tự thân lĩnh ngộ đại viên mãn, ngươi có thần thông như thế, có lĩnh ngộ được đại viên mãn chưa?

Thiên Nhân Tử lúc này nhìn chằm chằm Lý Dương, nhỏ giọng hỏi.

- Ha ha, đại viên mãn, ta cũng gần tới cảnh giới đó, chỉ có một tầng ngăn cách cuối cùng không thể đột phá.

Lý Dương nói luôn.

Thiên Nhân Tử trong lòng run lên.

Lý Dương nói “Chỉ có một tầng ngăn cách cuối cùng”, có thể nói rằng Lý Dương đã đến rất gần đến đại viên mãn, này rõ ràng biết mình chỉ còn cách cánh cửa cuối cùng một cước thôi.

- Chúc đạo hữu có thể đột phá tầng cuối cùng, trở thành tân Đại Tôn trong lục giới.

Thiên Nhân Tử nhìn Lý Dương nói. Trên mặt Lý Dương có nụ cười yếu ớt, khi thực lực một người đạt tới một trình độ nhất định, cũng không cần quan tâm việc giữ bí mật nữa.

Thậm chí đến cả Đại Tôn, Lý Dương cũng không còn e ngại nữa.

“Mặc dù chưa có đột phá cuối cùng, đối với người có Ngũ Đại bổn nguyên, ngũ hành tụ, cũng khó nói ai sợ ai!” Trong lòng Lý Dương có vẻ đủ tự tin, Đại Tôn có đến đây, cũng có thể tranh tài một trận rồi nói tiếp.

- Như vậy, để đạo hữu cảm thụ một chút thuận di nhé.

Lý Dương nắm lấy tay Thiên Nhân, Thiên Nhân Tử nhất thời mừng rỡ, cười nói ” Hay lắm, hay lắm.”

Một cỗ năng lượng mệnh môn trong nháy mắt bao trùm Thiên Nhân Tử, Thiên Nhân Tử đối mặt với cỗ năng lượng này, thậm chí cảm thấy hơi run sợ. Đó là bổn nguyên năng lượng, căn bản hẳn không có khả năng chống cự nổi, khi hẳn còn chưa cảm thụ được gì nhiều, bên tai đã vang lên thanh âm của Lý Dương.

- Thiên Nhân đạo hữu, đã tới Phượng Linh Châu, Lê Sơn.

Lý Dương thu hồi ngũ hành bổn nguyên năng lượng, Thiên Nhân Tử nhìn lại thấy đây chính là Lê Sơn quen thuộc.

Hắn không còn nghi ngờ sự lợi hại của Lý Dương chút nào, hẳn đã tự mình cảm nhận việc chốc lát đã di chuyển từ Doanh Châu tới Phượng Linh Châu.

- Lão Mẫu, ta Thiên Nhân xin ra mắt.

Thần thức của Thiên Nhân Tử lập tức truyền âm.

Lát sau, một bà già tóc bạc tay chống拐杖 xuất hiện trước mặt hai người.

- Thiên Nhân, người đến thăm ta à. Ừa, vị đạo hữu này là ai thế?

Lê Sơn Lão Mẫu nhìn Lý Dương, phát hiện mình căn bản nhìn không thấu Hắc y nhân trước mắt.

Thiên Nhân Tử nhìn về phía Lý Dương, Lý Dương biết ý của Thiên Nhân Tử, liền khẽ gật đầu. Lúc trước từ trong Luân Hồi Kính biết một chút tin tức về Tuyết, cũng biết được Tuyết đã thành đệ tử của Lê Sơn Lão Mẫu.

- Lão Mẫu, đây là Lý Dương đạo hữu, Lý Dương đạo hữu đó biết chưa? Hẳn cũng sắp sửa đắc chứng đại viên mãn, cũng chỉ còn có một bước nữa thôi, từ Doanh Châu đến Phượng Linh Châu, vền vẹn chỉ trong chốc lát. Nay, Lão Mẫu, người có nghe ta nói không hả?

Thiên Nhân Tử bất mãn nhìn Lê Sơn Lão Mẫu nói.

Lê Sơn Lão Mẫu đang nhìn chằm chằm vào Lý Dương, hồi lâu sau bỗng thở dài một hơi.

- Oan nghiệt, đúng là nghiệt duyên, Lý Dương, đồ nhi ta Bạch Tuyết đang ở trên Lê Sơn Tuyết Phong, ta biết người đến tìm nàng, đáng tiếc... Tuyết Phong bây giờ, đến cả lão thái bà ta cũng không thể nào vào được nữa.

Lê Sơn Lão Mẫu tựa hồ biết hết mọi chuyện.

Lý Dương trong lòng nhất thời xúc động, đột nhiên thân hình hư không tiêu thất, Thuận Di đến trước Lê Sơn Tuyết Phong.

425. Chương 22: Hỗn Nguyên Thái Cực Giới

- Lão Mẫu, rốt cuộc chuyện gì thế? Cái gì nghiệt duyên nói rõ ràng cho ta xem nào.

Lê Sơn Lão Mẫu thấy bộ dáng làm bộ hung dữ của Thiên Nhân Tử, cười ha ha, nói:

- Thiên Nhân, tu luyện nhiều năm như vậy, người vẫn còn có tính trẻ con vậy sao, thật không hiểu với tâm tính của người mà cũng có thể tu luyện đến cảnh giới như thế.

- Đừng đánh trống lảng, nói chính sự đi? Người tựa hồ biết việc của Lý Dương, còn cái gì ngiệt duyên, nói mau ta nghe xem nào.

Thiên Nhân Tử la lên.

Lê Sơn Lão Mẫu khẽ thở dài một hơi nói:

- Thiên Nhân, người cũng biết, ngàn năm trước, ta đáp lại lời mời của đại đế, đi Quỷ giới du lãm, trong quá trình du lãm, ta phát hiện ta một nữ tử thật tinh khiết, sau đó nhận nàng làm đồ đệ.

- Sự tình này ta biết. Việc này có quan hệ gì tới Lý Dương?

Thiên Nhân Tử nghi hoặc nói.

- Thiên Nhân, người cũng biết mà, cô gái Bạch Tuyết này trong khi ở nhân gian là người yêu của Lý Dương đó, hai người yêu nhau rất sâu đậm, Lý Dương hôm nay đến Tiên giới, chính là để tìm kiếm Bạch Tuyết.

Lê Sơn Lão Mẫu cảm thán nói.

- Không đúng!

Thiên Nhân Tử thập phần khẳng định nhìn chằm chằm vào Lê Sơn Lão Mẫu:

- Lão Mẫu, đồ đệ Bạch Tuyết của người hồi sinh ở Quỷ giới đã bao nhiêu năm rồi?

- Khoảng hơn một ngàn một trăm năm.

Lê Sơn Lão Mẫu nói.

Thiên Nhân Tử ha ha cười to lên:

- Hơn một ngàn năm mà thôi, thực lực Lý Dương hôm nay đạo hữu cũng thấy rồi, nếu so với Trấn Nguyên tử, so với người và ta, còn mạnh hơn không biết bao nhiêu bậc, người có thực lực như thế, một ngàn năm trước, cũng ít nhất phải là Ma Đế. Hắn sao lại yêu một người ở nhân giới chứ. Còn nữa, hắn sao lại tùy ý để người mình yêu bị chết chứ?

Lê Sơn Lão Mẫu lắc đầu thở dài nói:

- Không, lúc trước khi Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đến Lê Sơn, ta cũng hỏi họ về việc này. Không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn nói rằng trước đây khoảng một ngàn một trăm năm Lý Dương cũng chỉ là một con người bình thường!!!

- Làm sao có thể như vậy được?

Trong mắt Thiên Nhân Tử tràn đầy vẻ nghi ngờ:

- Tuyệt đối không có khả năng. Đến cả Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngộ Không, người cũng biết mà, hắn vốn là Hỗn Độn Kim Linh, mặc dù đạt tới Yêu Đế cảnh giới cực nhanh, đã trải qua tu luyện hàng trăm triệu năm, cũng không có cách nào khác từ Doanh Châu thuận di tới Phượng Linh Châu. Lý Dương chẳng lẽ còn lợi hại hơn cả Tôn Ngộ Không.

Hỗn độn Ngũ Hành Chi Linh, mặc dù xem như một đại bí mật. Nhưng Thiên Nhân Tử có thể xem như một nhân vật thân cận với Đại Tôn nên cũng biết.

- Hừ, Hỗn Độn Kim Linh, ai biết chi tiết về Lý Dương này là cái gì. Bất quá ta thấy, Lý Dương không hề thua kém gì Tôn Ngộ Không đâu. Thiên Nhân, còn một việc người có lẽ không biết, lần này Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn tự mình đến Lê Sơn của ta, cũng vì sự tình của Lý Dương đó.

Lê Sơn Lão Mẫu vừa buột miệng nói ra, trong giây lát trong lòng Thiên Nhân Tử đã suy nghĩ đủ thứ chuyện:

- Với thân phận Tam Thanh mà cả hai người tự mình đến, lại vì Lý Dương, chẳng lẽ có gì bí mật trong đó?

- Thiên Nhân, người cũng biết mà, Lý Dương cuối cùng có thể trở thành vị Đại Tôn thứ tư của Ma giới!

Lê Sơn Lão Mẫu cười nói.

- Còn nói nữa, xem khoảng cách thuận di hần xa như thế. Ta tin rằng hần rất có thể trở thành Đại Tôn. Bất quá... Đại Tôn, ta cố gắng không biết bao nhiêu năm rồi, nhưng gần như vẫn không có hi vọng gì như trước.

Thiên Nhân Tử thở dài nói.

- Cứ theo như lời Nguyên Thủy Thiên Tôn thì Lý Dương này đúng là có tình cảm sâu đậm với đồ đệ Bạch Tuyết của ta, thậm chí còn trở thành chấp niệm rất lớn trong lòng hần. Lý Dương này hôm nay đã tiếp cận với cảnh giới Thái Cực vô thượng đại viên mãn, cũng vì quan hệ với Bạch Tuyết, mà trong lòng có bị cản trở, không thể chính thức đạt tới viên mãn. Do đó... Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn liền dùng thần khí “Thái Cực đồ” và “Thái Cực Phù Ấn” cùng nhau bày trận “Hỗn Nguyên Thái Cực Giới”, đem Bạch Tuyết nhốt vào Tuyết Phong.

Lê Sơn Lão Mẫu cảm thán nói.

- Thái Cực đồ, Thái Cực Phù Ấn?

Thiên Nhân Tử lại chấn động một lần nữa.

Theo hần biết, Thái Cực đồ này vốn là đệ nhất thần khí của Lão Tử, rồi sau đó Lão Tử bởi vì bại trong tay Xi Vương. Giận điên người mới góp nhặt vô số thiên tài địa bảo, rồi luyện chế ra một kiện thần khí khác là cây quả trượng, quả trượng là do người luyện chế, lực công kích mặc dù rất mạnh, nhưng Thái Cực đồ lại do thiên địa sinh ra.

Thái Cực đồ có bao dung vạn tượng, khai thiên phách địa, ngũ hành thần thông.

Còn Thái Cực Phù Ấn có khả năng chống đỡ tất cả năng lượng công kích pháp thuật, cũng là một thần khí rất khó lường.

Hai vật này một khi sử dụng cùng nhau, sẽ hình thành “Hỗn Nguyên Thái Cực Giới”, Hỗn Nguyên Thái Cực Giới lợi hại đến cả Đại Tôn muốn phá vỡ, cũng gặp muôn vàn khó khăn, cho dù Xi Vương tự mình đến nơi, dùng toàn lực công kích, cũng phải một thời gian rất dài mới có thể phá.

Lúc trước Xi Vương bị Càn Khôn Đồ và Tam Thanh phù ấn dung hợp nhốt lại, trong nhất thời cũng không đột phá được, chứ đừng nói đến “Hỗn Nguyên Thái Cực Giới” còn lợi hại hơn.

- Hỗn Nguyên Thái Cực Giới, không hiểu sao Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng với Lão Tử dốc hết vốn liếng ra như thế.

Thiên Nhân Tử thở dài nói.

Lê Sơn Lão Mẫu cũng gật đầu nói:

- Ai, đại chiến giữa Tiên giới Tam Thanh và Ma giới Tam Tôn, người cũng biết mà. Lão Tử làm sao có thể để Ma giới sinh ra thêm một vị Đại Tôn nữa chứ? Chỉ đáng thương cho công sức bỏ ra ngàn năm, Lý Dương tìm mọi thủ đoạn, cho dù hần cố gắng đến đâu cũng không có cách nào đoàn tụ với đồ nhi của ta.

Lê Sơn Lão Mẫu lại có vẻ thương cảm cho tình cảnh của Lý Dương.

Thiên Nhân Tử nghĩ ngợi hồi lâu rồi cũng thở dài một tiếng.

Thiên Nhân Tử có thể tưởng tượng được, một con người cho dù thiên tư tốt đến mấy, chỉ trong một ngàn năm đã đạt tới cảnh giới như thế, không trải qua những kinh nghiệm thương đau, tuyệt không có khả năng như thế tu luyện đến cảnh giới bây giờ. Ngàn năm gian truân, ai biết được đến cuối cùng lại trở thành công cốc.

- Bạch Tuyết đồ nhi của ta có người yêu như thế này, chẳng biết là hạnh phúc hay là bi ai.

Lê Sơn Lão Mẫu cười khổ nói.

Lê Sơn Lão Mẫu rất yêu đồ nhi của mình, nhưng lúc trước Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn tự mình đến, Lê Sơn Lão Mẫu đâu dám có ý kiến gì? Cứ mặc cho hai người bố trí Hỗn Nguyên Thái Cực Giới, rồi sau đó Lê Sơn Tuyết Phong đã trở thành cấm địa.

- Thiên Nhân, ta đi nghỉ đây, việc Lý Dương phá trận, chúng ta cũng không có biện pháp nào đâu.

Lê Sơn Lão Mẫu nhìn về phía Tuyết Phong, trong mắt có nhiều tình cảm rất phức tạp.

Thiên Nhân Tử cũng khẽ gật đầu:

- Ta cũng chỉ có thể chúc phúc hần ở trong lòng thôi, tiếc quá, một thiên tài như thế, nếu vì thủ đoạn của Tam Thanh mà không thể đạt tới cảnh giới đại viên mãn, đúng là một việc đáng tiếc.

Hai người cảm thán không thôi, rồi đi vào vào Lê Sơn hậu viện.

Trăm triệu ngàn năm mới có một thiên tài có thể cảm ngộ đại viên mãn, vô luận là Thiên Nhân Tử, Lê Sơn Lão Mẫu, hay là Côn Bằng Yêu Đế, Âm Dương Ma Đế, những người siêu tuyệt này đã cố gắng rất nhiều để cảm ngộ được đại viên mãn nhưng cũng chỉ có thể đồng viên lẫn nhau mà thôi.

Song bây giờ khó khăn lắm mới xuất hiện một người, nếu thực sự vì thủ đoạn của Tam Thanh mà không thể trở thành Đại Tôn, Thiên Nhân Tử cũng cảm thấy tâm tình rất khó chịu. Thậm chí còn có loại cảm giác “thở chết căm tức” nữa.

Trong một khoảng sương trắng mênh mông, Lý Dương đứng ngoài Lê Sơn Tuyết Phong, nhìn mọi vật trước mắt.

“Đây là một giới? So với những gì ta từng trải qua ở thủy tinh thể giới còn lợi hại hơn nhiều.” Thần thức Lý Dương đảo qua, đã hoàn toàn phát hiện sự lợi hại của “Hỗn Nguyên Thái Cực Giới” trước mắt. Hỗn Nguyên Thái Cực Giới là “Hỗn Viên Nhất Thể”, người nào tiến vào căn bản sẽ mất hết phương hướng, giống như rơi vào trong hư vô.

Đây là loại huyền cảnh phi thường, đến cả Yêu giới Đại Tôn Phục Hi tự mình đến, chắc cũng không làm gì được.

Thái Cực đồ, Thái Cực Phù Ấn đều do thiên địa sinh ra, trong đó ẩn chứa thần thông. Đến cả Tam Thanh tự mình cũng không thể hiểu hết được. Nhưng không hiểu cũng không quan trọng, bọn họ vẫn có thể sử dụng được. Khi bày ra “Hỗn Nguyên Thái Cực Giới”, Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đã có thể kê cao gối mà ngủ ngon giấc.

- Chát!

Một cước của Lý Dương đá mạnh ra, bỗng vang lên một tiếng động chát chúa, rồi bỗng có một đạo thanh âm vang dội.

“Ta là Lão Tử, Lê Sơn Tuyết Phong đã bị Hỗn Nguyên Thái Cực Giới bao trùm toàn bộ, hồi người xâm nhập. Người sẽ bị giam vào khôn cùng hư vô, trọn đời không được siêu sinh, Hỗn Nguyên Thái Cực Giới là do thần khí Thái Cực đồ của ta và thần khí Thái Cực Phù Ấn của Nguyên Thủy sư đệ bố trí ra, chớ có tiến vào!”

Nghe thanh âm đó, Lý Dương cười cười.

“Lão Tử này lại muốn nói cho người khác biết đây là Hỗn Nguyên Thái Cực giới, còn nói cho người khác biết việc bố trí Thái Cực đồ và Thái Cực phù ấn, xem ra rất tự tin Hỗn Nguyên Thái Cực Giới không ai có khả năng phá được.” Lý Dương cười nhạt. Khoa chân vượt qua vài trăm thước, tiến vào khoảng không sương mù trắng xóa kia.

Hỗn Nguyên Thái Cực Giới.

Lý Dương lúc này đang tiến thẳng vào đó, Hỗn Nguyên Thái Cực Giới đích xác vô cùng lợi hại, Lý Dương vừa tiến vào đại trận, đã thấy xuất hiện vô số ảo ảnh khôn cùng trước mắt Lý Dương, không còn vật thể gì nữa, không còn phương hướng, tất cả đều trống rỗng.

Thậm chí còn không thể tưởng tượng được rốt cuộc mình làm sao lại có thể vào đây, vào đến rồi, cũng không thể ra khỏi...

“Hỗn Nguyên Thái Cực Giới này đến cả Đại Tôn đi vào, phỏng chừng dùng thần thức cũng không thấy gì cả. Đáng tiếc, Hỗn Nguyên Thái Cực Giới này căn bản không thể so sánh với mê cung ở Cửu U Vực.” Trên mặt Lý Dương xuất hiện nụ cười tự tin, với thần thức của hắn, toàn bộ đại trận đều hiển hiện trước mắt.

Mê cung ở Cửu U Vực xem ra có liên quan với Hồng Quân Đạo Nhân, này Hỗn Nguyên Thái Cực Giới cho dù lợi hại, cũng không ảnh hưởng được đến thần thức của Lý Dương.

Thần thức như ánh mặt trời, xóa tan mọi hư vô.

Lý Dương tùy ý mà đi, tốc độ cực nhanh như thiểm điện. Cứ nhằm phía trước Hỗn Nguyên Thái Cực Giới mà cấp tốc đi tới, vô luận Lý Dương đi như thế nào, tựa hồ chung quanh tất cả đều không có biến hóa gì, vẫn là hư vô như trước, nếu là những người khác, phỏng chừng sẽ tuyệt vọng, nhưng Lý Dương lại bất đồng, vì hắn đã hiểu tất cả đại trận.

Một lát sau, thân hình Lý Dương đang cấp tốc đi tới bỗng đột nhiên giảm tốc độ, trước mắt xuất hiện một vật, trên mặt Lý Dương xem ra rất vui.

Một phù ấn đang lơ lửng trên cao trong không trung, trên phù ấn này có rất nhiều văn tự rất huyền ảo, trên mặt lại có hai luồng khí trắng vờn quanh.

Thái Cực Phù Ấn, đây chính là Thái Cực Phù Ấn, phá Thái Cực Phù Ấn là có thể phá “Hỗn Nguyên Thái Cực Giới.” Trong mắt Lý Dương hiện lên chút hưng phấn, với thần thức của hắn, hoàn toàn xuyên thấu hư thật của đại trận này.

Thái Cực Phù Ấn, là khóa của trận, phá xong Thái Cực Phù Ấn, “Hỗn Nguyên Thái Cực Giới” chắc chắn bị phá. Còn Thái Cực đồ sẽ biến mất trong hư không vô tận, cũng chính là bản thể của Hỗn Nguyên Thái Cực Giới. Lý Dương chỉ có thể lựa chọn công phá Thái Cực Phù Ấn thôi.

- Hô hô...

Một cột sáng to lớn xuất hiện chung quanh Lý Dương quán quanh thân thể hắn, cột sáng này là Ngũ Đại lỗi diện bốn nguyên năng lượng kết hợp lại với nhau mà thành, ngũ hành năng lượng tác dụng tương hỗ, tương sinh tương khắc, uy lực gia tăng vô số lần.

Toàn lực công kích.

Lý Dương đành đem toàn bộ tất cả bốn nguyên năng lượng trong cơ thể, một phần mười của năm đạo bốn nguyên mà hắn khống chế được tất cả đều đưa ra hết, ngũ hành năng lượng vô cùng cường hãn, thậm chí làm cả Hỗn Nguyên Thái Cực Giới cũng chấn động theo, cho thấy lực công kích cực mạnh của Lý Dương.

- Phá!

Hai mắt Lý Dương đỏ ngầu, phần nộ quá.

Giống như năm con thần long, cột sáng này ầm ầm đánh lên trên Thái Cực Phù Ấn.

- Ông...

Thái Cực Phù Ấn lắc lư rất mạnh, lưỡng khí hắc bạch cũng rung lên bần bật trên mặt ngoài phù ấn. Nhưng điều làm cho Lý Dương kinh hãi chính là cả Hỗn Nguyên Thái Cực Giới cũng chấn động theo. Một lát sau, ngũ hành năng lượng cạn kiệt, Lý Dương phải thu hồi ngũ hành bốn nguyên năng lượng lại.

Còn Thái Cực Phù Ấn nhưng lại không tổn hao chút nào.

“Nguyên lai... nguyên lai là như thế!” Trong lòng Lý Dương vô cùng phần nộ.

Thái Cực Phù Ấn lại và Thái Cực đồ hóa thành Hỗn Nguyên Thái Cực Giới hình thành một chỉnh thể, mình công kích Thái Cực Phù Ấn, nhưng Thái Cực đồ hình thành nên không gian đã cùng với Thái Cực Phù Ấn hóa giải hết lực công kích của mình.

“Ngay cả khóa trận cũng kết hợp với “Hỗn Nguyên Thái Cực Giới” thành một thể, công kích khóa trận, cũng giống như công kích cả đại trận. Nói như thế, ta làm sao có thể phá trận được?” Lý Dương rốt cục mất bình tĩnh.

Vốn tự tin, lúc này niềm tin bỗng sụp đổ.

Công kích Thái Cực Phù Ấn, cũng giống như công kích cả đại trận, hai đại bảo vật hình thành một giới, đến cả Xi Vưu có đến đây, cũng phải tốn một thời gian dài nữa là Lý Dương, một hai ngày căn bản không thể phá trận này được.

- Không có khả năng, nhất định có cực hạn!

Lý Dương đột nhiên lắc đầu nói:

- Ta lần lượt công kích, dùng ngũ hành bổn nguyên liên tiếp không dứt, Thái Cực Phù Ấn khẳng định sẽ không chịu được.

Nghiến chặt răng, nhất thời năm cột sáng như thần long hướng về phía Thái Cực Phù Ấn đánh tới.

- Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!...

Hết lần công kích này lại đến lần khác, mỗi lần đều là toàn lực công kích, sau khi ngũ hành bổn nguyên năng lượng bị cạn kiệt, sau đó lại tụ tập lại, một lần nữa được Lý Dương khống chế rồi tiếp tục công kích, cả Hỗn Nguyên Thái Cực Giới đã chấn động dữ dội.

Song... Thái Cực Phù Ấn vẫn hoàn hảo không tổn hao gì, ngay cả một vết nứt cũng không có.

“Không, không thể như thế được, sao lại như vậy chứ, làm sao mà không có đến một vết nứt nhỏ!” Lý Dương cũng rất khẩn cấp, thần thức hắn thậm chí đã phát hiện ra Khương Tuyết trong Lê Sơn Tuyết Phong nữa, nhưng hắn vẫn không thể phá Thái Cực Phù Ấn này.

Thái Cực Phù Ấn, phòng ngự tất cả năng lượng công kích.

Thái Cực Phù Ấn sở trường nhất là chống lại năng lượng công kích, đối với công kích vật lý ngược lại không mạnh lắm.

Ngũ hành năng lượng của Lý Dương chính là năng lượng công kích, bất quá Lý Dương mới chỉ sử dụng được có một phần bổn nguyên năng lượng, nếu năng lượng đủ mạnh, cũng có thể phá hỏng Thái Cực Phù Ấn.

Nhưng bây giờ Thái Cực Phù Ấn và Thái Cực đồ kết hợp thành một chỉnh thể, lực phòng ngự so với một Thái Cực Phù Ấn lẻ loi mạnh hơn thập bội, hơn nữa Thái Cực Phù Ấn tự thân sở trường nhất là chống lại công kích năng lượng, công kích từ bổn nguyên năng lượng ngũ hành của Lý Dương cũng vô dụng.

426. Chương 23: Giao Lưu

Từng đợt âm thanh vang dội vang lên liên tục, sắc mặt Lý Dương trắng nhợt đi, ngũ hành bổn nguyên năng lượng mặc dù có thể hết lần này đến lần khác tự động tập hợp lại, nhưng mỗi lần như thế đều phải sử dụng toàn lực, lúc này tâm thần của hắn tiêu hao rất lớn.

Lúc trước khi ở Quỷ giới, Lý Dương đã sử dụng một lần và bị thương, bây giờ ngũ hành tụ, việc sử dụng dễ dàng hơn nhiều, nhưng sử dụng nhiều lần liên tục như thế, cũng không chịu nổi.

- A... tại sao không phá!!!

Lý Dương hai mắt đỏ ngầu, gầm gừ khàn cả giọng, một lần nữa cố gắng vận hết sức dùng ngũ hành bổn nguyên năng lượng công kích ra ngoài, song hắn đã đạt đến cực hạn, việc khống chế ngũ tinh bổn nguyên năng lượng cường đại trở thành lực bất tòng tâm, ngũ hành bổn nguyên ngược lại phản chấn mãnh liệt vào thân thể hắn.

Lý Dương sắc mặt đỏ bừng, khóe miệng ứa máu, sắc mặt càng lúc càng thêm tái nhợt.

- Phá!!!

Lý Dương bất chấp việc bị thương, thu hết lực tàn một lần nữa tụ tập ngũ hành bốn nguyên năng lượng công kích một lần nữa, lúc này Lý Dương như một đứa trẻ con khiêng một gánh nặng mấy trăm cân, cố gắng được lúc nào hay lúc đó.

- Hự!

Một vòi máu phun ra, vọt ra xa mấy thước, lần này xem ra hẳn bị thương nặng hơn những lần trước rất nhiều, Lý Dương trong lúc nhất thời đầu váng mắt hoa, tâm thần năng lượng tiêu hao cơ hồ hầu như cạn kiệt, còn những công kích của ngũ hành bốn nguyên năng lượng tản mát hết.

Thái Cực Phù Ấn, không tổn hao chút nào như trước.

Nhìn Thái Cực Phù Ấn, Lý Dương đột nhiên cười lên.

- Ha ha... ha ha ha ha...

Tiếng cười Lý Dương cùng cực kỳ điên cuồng vừa tràn đầy thất vọng, hẳn cười như điên đến khàn cả giọng, rồi không tự kìm hãm được, nước mắt Lý Dương chảy dài xuống.

Tới bước này, mắt nhìn thấy sắp được tương tự với Tuyết, nhưng lại bị Hỗn Nguyên Thái Cực Giới ngăn trở, căn bản không thể phá vỡ.

Mặc dù Lý Dương thấy rõ hư thật, thậm chí còn tìm được then chốt của trận, nhưng nhưng không có cách nào phá vỡ được.

Lý Dương nhắm mắt, im lặng. Tâm tình từ từ bình tĩnh lại.

Tâm thần Lý Dương trong nháy mắt thoát khỏi những trở ngại từ Hỗn Nguyên Thái Cực Giới, dung hợp cùng thiên địa, cùng thiên địa dung hợp làm một thể, tâm thần Lý Dương nhanh chóng khôi phục với một tốc độ kinh khủng, chỉ một lát sau, tâm thần tu vi đã hoàn toàn khôi phục.

“Lần này không phá được rồi. Đi hỏi Xi Vưu đại ca rồi nói sau.” Trong lòng Lý Dương âm thầm quyết định.

Đột nhiên...

Bất quá, đã đến đây một lần, Lý Dương sẽ không bỏ đi đơn giản như vậy, hẳn quyết định... vào hàn huyền với Khương Tuyết trước.

- Hô!

Lý Dương hít sâu một hơi, cố gắng đè nén tâm tình xúc động của mình.

Thần thức Lý Dương tự nhiên tiến vào Tuyết Phong, trực tiếp đi tới một căn nhà bằng trúc. Một bạch y nữ tử đang đứng trước cửa căn nhà trúc đó, đứng giữa một vườn hoa, thưởng thức các loài hoa đủ mọi màu sắc trong vườn, trên mặt tràn đầy vẻ hạnh phúc.

- Tuyết.

Thần thức Lý Dương truyền âm trực tiếp vào đầu Khương Tuyết.

Khương Tuyết chấn động, rồi có vẻ rất ngạc nhiên vui mừng, từ khi bị Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn bố trí Hỗn Nguyên Thái Cực Giới, không ai có thể thấy được nàng nữa, nàng cũng không thoát ra được, chỉ có thể đứng ở đây. Cũng may là nàng tâm tính vô cùng thuần chân, cuộc sống cô độc của nàng cũng không có gì là không tốt.

- Người là ai? Sư tôn có nói qua, trừ phi Đại Tôn tới đây, người khác tuyệt đối không có khả năng dùng thần thức truyền âm cho ta, a, chẳng lẽ người là Đại Tôn?

Khương Tuyết lập tức đáp lại, trên mặt tràn đầy vẻ hưng phấn.

Thần thức cảm thụ thanh âm của Khương Tuyết, Lý Dương trong nhất thời lại rơi vào trạng thái nửa tỉnh nửa say.

Thần thức thanh âm và thanh âm của Tuyết lúc trước khi còn ở nhân gian giống nhau như đúc. Điều này làm cho Lý Dương trong lúc nhất thời nhớ lại rất nhiều rất nhiều những kỷ niệm cũ.

- Sao vậy, người ly khai rồi à?

Khương Tuyết nghi hoặc nhẹ nhàng hỏi.

- Không, ta chưa đi.

Lý Dương đột nhiên bưng tỉnh, hoảng hốt nói. Lý Dương lúc này cũng giống như một thanh niên mới lớn (nguyên văn: tiểu tử nam - Không lẽ dịch là “Trình nam” Cho nó thống nhất với “Trình nữ”?) thuần khiết lần đầu tiên tỏ tình với cô gái mà mình thầm mến, trong lòng vừa kích động vừa khấn trương.

- Nghe thanh âm của người hân không phải là của hai người Tiên giới Tam Thanh. Lần trước có hai người đến đây, chẳng lẽ người là Thông Thiên giáo chủ? Nghe Tổ Trình sư tử nói, Tru Tiên kiếm trận của Thông Thiên giáo chủ rất lợi hại hử.

Khương Tuyết một thời gian dài không thấy bất kỳ người nào, lúc này cũng rất muốn nói chuyện.

- Không, ta không phải Thông Thiên, thậm chí còn cũng không phải Đại Tôn.

Lý Dương nhè nhàng nói, nói chuyện với Khương Tuyết lúc này, Lý Dương lộ vẻ ân cần thân thiết, hân muốn được ôm lấy Khương Tuyết vào trong lòng để được bảo vệ nằng, khi dùng thần thức truyền âm hân thậm chí còn không chế âm lượng, sợ thanh âm quá lớn.

- Không phải Đại Tôn? Không phải Đại Tôn mà cũng có thể dùng thần thức xuyên qua đại trận này, xem ra người còn lợi hại hơn sư tôn của ta nữa.

Khương Tuyết tán thưởng nói.

Lý Dương trong lòng tràn ngập niềm vui sướng.

Vẻ vện chỉ vì lời tán thưởng Khương Tuyết mà Lý Dương đã cao hứng hưng phấn như thế, còn khi đối mặt với Thiên Nhân Tử siêu cấp cao thủ, thậm chí kể cả khi được Đại Tôn tán thưởng, Lý Dương đều không có tâm tình hồi hộp như vậy.

- Lê Sơn Lão Mẫu cũng rất lợi hại, ta bất quá nhờ cơ duyên xảo hợp mới đạt tới cảnh giới như thế. Khoảng cách với Đại Tôn, vẫn còn có một tầng ngăn cách cuối cùng chưa đột phá được.

Đối mặt với Khương Tuyết, Lý Dương không tự kìm hãm được nói ra tu vi của mình.

- Wa, thật là lợi hại, bất quá nói cơ duyên xảo hợp thì ta không tin. Sư tôn nói qua, công lực đạt tới Tiên Đế hậu kỳ, đều là do linh ngộ thiên địa, căn bản không thể làm nhanh hơn được, người nhất định là rất lợi hại, cố gắng rất nhiều mới có thể có thành tựu như bây giờ.

Khương Tuyết nói thập phần khẳng định.

Nghe Khương Tuyết khen nỗ lực của mình, trên mặt Lý Dương không kìm hãm được nở một nụ cười.

- À này, ta còn chưa biết tên người là gì? Ta gọi là Bạch Tuyết, một đệ tử nhỏ nhất của sư tôn, còn người?

Khương Tuyết nói không có một chút tâm cơ nào.

Sau khi Khương Tuyết tới Quỷ giới, cuộc sống ở đó là không lo không nghĩ, rồi lại tới Lê Sơn, được Lê Sơn Lão Mẫu vô cùng sủng ái, tự nhiên không có kinh nghiệm về những sự tình gian hiểm, so với Khương Tuyết ở địa cầu còn thuần chân hơn.

- Bạch Tuyết... ta gọi là Lý Dương.

Lý Dương hấp tấp nói.

- Sao, Lý Dương.

Khương Tuyết gật đầu nói.

Lý Dương đột nhiên sực nhớ lại, lại vội vàng nói:

- Ta còn có một tên khác, gọi là Mộc Dịch!

- Mộc... Dịch?

Khương Tuyết khẽ giật mình, tâm tình rung động mạnh.

- Mộc Dịch, tên này tựa hồ rất quen thuộc, nhưng ta nghĩ không ra ta biết người này vào lúc này, thật kỳ quái, thật kỳ quái.

Khương Tuyết nghi hoặc nói.

Lý Dương trong lòng cười khổ “Tuyết, nàng làm sao mà biết được sự tình của kiếp trước chứ? Đáng tiếc, ta chỉ có thể dùng thần thức tiếp xúc với nàng, không thể phá vỡ những cách trở của Hỗn Nguyên Thái Cực Giới. Nếu không ta đã có thể sử dụng Tam Sanh Thạch, làm cho nàng nhớ lại những sự tình kiếp trước rồi.”

- Mộc Dịch đại ca. Người như thế nào lại có thể dùng thần thức nói chuyện với ta? Chẳng lẽ người biết ta?”

Khương Tuyết hỏi lại.

- Ta ...

Lý Dương trong lúc nhất thời không biết trả lời được sao cho tốt.

Hắn không muốn lừa gạt Khương Tuyết, nhưng Khương Tuyết lúc này hoàn toàn không còn ký ức của kiếp trước, mình có thể nói như thế nào đây.

- Ta biết nàng, ta biết kiếp trước của nàng.

Lý Dương đột nhiên kiên định lên. Nói.

- Kiếp trước của ta!

Khương Tuyết nhãn tình sáng lên :

- Thật không? Người biết sự tình kiếp trước của ta hả?

- Thế này đi, ta trước tiên kể cho nàng nghe một câu chuyện xưa nhé, được không?

Lý Dương đột nhiên nói.

Khương Tuyết không truy vấn về sự tình kiếp trước nữa, gật đầu nói: ” Được rồi, chuyện xưa gì thế, người nói đi.”

Lý Dương hít sâu một hơi, chậm rãi kể:

- Tại nhân gian có một tinh cầu gọi là địa cầu, có một thành phố gọi là Thượng Hải, một thanh niên tên gọi Lý Dương là...

- Lý Dương. Là người hả?

Khương Tuyết lên tiếng xen vào.

- Đúng, là ta.

Lý Dương không giấu diếm gì cả, trực tiếp nói :

- Còn có một nữ tử, gọi là Khương Tuyết. Khương Tuyết là hộ lý trong một bệnh viện ở Thượng Hải.

- Khương Tuyết?

Khương Tuyết lúc này căn bản không biết tên mình ở kiếp trước, vừa nghe hai chữ “Khương Tuyết“, chỉ cảm thấy một chút quen thuộc.

- Lý Dương là thành viên thuộc một tổ chức đặc biệt của quốc gia...

Lý Dương chậm rãi nói về kỉ niệm giữa mình và Khương Tuyết, từ việc cứu Khương Tuyết, đến lần thứ hai Khương Tuyết lại cứu hắn, thậm chí còn cả những việc phát sinh sau này trong bệnh viện, rồi hàng ngày mỗi tối điện thoại tâm sự.

Lý Dương chậm rãi kể chuyện, còn Khương Tuyết cứ lẳng lặng nghe.

Thời gian cứ thế chậm chậm trôi qua.

Trong Hỗn Độn Không Gian.

Lúc này, Tiên giới Tam Thanh và Ma giới Tam Tôn tạm thời ngưng chiến. Tiên giới Tam Thanh đứng thành một khối, Ma giới Tam Tôn đối lập.

- Ha ha ha... một thời gian dài không thấy Lý Dương xuất hiện như thế. Lục giới cũng không thấy xuất hiện khí tức của hắn, hắn khẳng định là bị nhốt trong Cửu U Vực rồi, Cửu U Vực có lực hút cực kỳ kinh khủng, đến cả ta cũng không chống cự được với lực hút bên trong, Lý Dương cho dù có trở thành Đại Tôn trong Cửu U Vực, cũng chẳng thể nào thoát ra được. Ha ha...

Lão Tử cười to, có vẻ thập phần cao hứng.

- Tuyệt đối không có khả năng thoát khỏi Cửu U Vực, Lý Dương cũng thật lợi hại, trúng phải một kích Tam Bảo Như Ý của Đại sư huynh mà vẫn không ngã, phải thêm một kích của ta mới ngã xuống, thế mà vẫn không chết. Xem ra nguyên thần của hắn quả thật là tiên thiên lợi hại.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tán thưởng nói.

- Dù lợi hại cũng vô dụng, Đại Tôn bị giam trong Cửu U Vực thì có ý nghĩa gì? Sống không bằng chết mà thôi.

Lão Tử lạnh lạnh nói.

Trên mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ cũng có vẻ rất vui.

Ba người Xi Vưu, Chúc Dung, Cộng Công ngược lại sắc mặt rất khó chịu. Từ lúc Lý Dương bị giam trong Cửu U Vực, thần thức của họ không lúc nào không bao trùm cả lục giới, luôn luôn mong có thể phát hiện được Lý Dương, nhưng thời gian trôi qua dài như vậy, bọn họ cũng không hề phát hiện ra khí tức của Lý Dương.

Vô luận là Tiên giới Tam Thanh hay Ma giới Tam Tôn, bọn họ không thể nghĩ đến việc nguyên nhân là vì thần thức của họ không thể điều tra được Lý Dương.

- Hừ, nếu hắn có thoát ra, cũng tìm không được Khương Tuyết, Thái Cực đồ và Thái Cực Phù Ấn hình thành Hỗn Nguyên Thái Cực Giới tuyệt đối là đệ nhất đại trận, ngay cả Đại Tôn mà muốn phá vỡ cũng phải mất một năm rưỡi mới làm nổi, Lý Dương này, căn bản không có chút hy vọng nào. Huống chi, hắn chắc gì đã thoát ra được. Ha ha...

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng cười to lên.

Đột nhiên...

Nụ cười trên mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn tắt lịm, hơn nữa tiếng cười của Tam Thanh cũng đều ngưng lại.

Sau khi Lý Dương bị giam vào Cửu U Vực, thần thức Tiên giới Tam Thanh và Ma giới Tam Tôn do lúc nào cũng chú ý đến lục giới, tự nhiên bọn họ phát hiện ra Hỗn Nguyên Thái Cực Giới đang phát sinh chấn động kịch liệt, giống như đang bị một siêu cấp cao thủ điên cuồng tấn công.

Trong lòng ba người Nguyên Thủy Thiên Tôn đều cảm thấy khó tin “Hỗn Nguyên Thái Cực Giới chấn động kịch liệt như thế, ngoại trừ Đại Tôn, còn có ai có thực lực như thế? Đại Tôn Phật giới và Yêu giới căn bản không thể tiến vào Hỗn Nguyên Thái Cực Giới, bọn họ vừa tiến vào Tiên giới, chúng ta đều sẽ biết. Chẳng lẽ... chẳng lẽ là Lý Dương, hắn trở thành Đại Tôn rồi sao?”

Nghĩ vậy đến khả năng này, tất cả Tiên giới Tam Thanh đều thấy kinh hãi.

- Ha ha, khẳng định là Lý Dương huynh đệ, xem Hỗn Nguyên Thái Cực Giới chấn động như thế, thực lực của hắn cũng mạnh hơn rất nhiều, khẳng định trong Cửu U Vực gặp được kỳ ngộ. Chặn Tiên giới Tam Thanh lại, đừng để cho chúng đi ngăn trở Lý Dương.

Xi Vưu lập tức dùng thần thức truyền âm.

- Nguyên Thủy sư đệ, mau đi xem Hỗn Nguyên Thái Cực Giới.

Lão Tử lập tức truyền âm nói, Hỗn Nguyên Thái Cực Giới là do hắc và Nguyên Thủy Thiên Tôn bố trí ra. Khi vào trong trận, hai người bọn họ căn bản không chịu huyễn cảnh ảnh hưởng.

- Oanh!

Một quyền Xi Vưu đột nhiên xuất hiện trước mắt Lão Tử. Lão Tử cuống cuống vội vàng giơ quả trượng lên ngăn lại.

Cộng Công và Chúc Dung cũng chia nhau ra chặn Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên lại.

- Lý Dương này chẳng lẽ thành Đại Tôn rồi? Không, không có khả năng, không phải hắc chưa hề đoàn tụ với Khương Tuyết sao. Nhưng tại sao chúng ta không phát hiện được khí tức của hắc, khẳng định là hắc tìm được thần khí gì đó trong Cửu U Vực.

Nguyên Thủy Thiên Tôn căn bản không thể chấp nhận việc Lý Dương trở thành Đại Tôn, nên cố tự thuyết phục việc mình không phát hiện được khí tức của Lý Dương là do có một thần khí thần bí nào đó.

Cộng Công chặn Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chúc Dung đánh với Thông Thiên. Thông Thiên giáo chủ tựa hồ chỉ nhàn nhã xem những phiền toái của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Lão Tử nên chỉ đánh cầm chừng với Chúc Dung, không hề giở hết sức mình ra.

Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn thì lại liều mạng.

Điên cuồng huy động Bàn Cổ phiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn công kích mãnh liệt, Cộng Công trong lúc nhất thời ở vào thế hạ phong, chỉ chống đỡ đã gian nan lắm rồi, dù sao Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn mạnh hơn hắc.

- Muốn đi đối phó với Lý Dương huynh đệ, nằm mơ đi!

Cộng Công cũng liều mạng, cứ lần xả vào giữ chân Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Về phần Lão Tử, vốn yếu hơn so với Xi Vưu, nên chẳng có khả năng gì để thoát đi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đánh đến mức điên cuồng, đột nhiên...

- Choang!

Một đạo hắc quang lao tới, Cộng Công tránh không kịp, bị nện thẳng vào đầu một cú. Hắc quang đó chính là ám khí của Nguyên Thủy Thiên Tôn - Càn Khôn chùy. Thừa dịp Cộng Công bị mê muội trong giây lát, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền quăng Bàn Cổ phiên lên, thân hình chợt lóe đã ly khai Hỗn Độn Không Gian, bay thẳng đến Tiên giới Phượng Linh Châu Hỗn Nguyên Thái Cực Giới.

- Lý Dương mang theo nhãn chuẩn bị đi đến nhà cầu hôn Khương Tuyết, trên đường đến nhà Khương Tuyết...

Lý Dương đang kể cho Khương Tuyết nghe những chuyện cũ, Khương Tuyết rất chăm chú lắng nghe, căn bản không biết Khương Tuyết là kiếp trước của mình.

- Hừ, Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Thần thức Lý Dương đột nhiên phát hiện ra Nguyên Thủy Thiên Tôn đang lao tới, chỉ trong chớp lát, hắc đã tới gần Hỗn Nguyên Thái Cực Giới.

- Ta muốn xem ngươi mạnh đến đâu.

Lửa giận trong lòng Lý Dương bốc lên, vô luận là bị Càn Khôn chùy đánh lén trên chiến trường, hay là bây giờ Nguyên Thủy Thiên Tôn và Lão Tử bố trí Hỗn Nguyên Thái Cực Giới, tất cả việc này làm cho Lý Dương phần nộ phi thường.

- Tuyết, nàng nghỉ ngơi trong chốc lát, ta có chuyện quan trọng tạm thời phải ly khai một chút.

Lý Dương nhẹ nhàng ôn tồn nói với Khương Tuyết, rồi sau đó thân hình lóe lên, sát khí trong mắt lập lòe, lúc này nhắm thẳng về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn đang tới gần Hỗn Nguyên Thái Cực Giới, muốn cùng với Nguyên Thủy Thiên Tôn chính diện đại chiến một phen.

427. Chương 24: Chiến Nguyên Thủy

- Lý Dương ở đâu?

Nguyên Thủy Thiên Tôn căn bản không phát hiện được khí tức của Lý Dương.

Lý Dương ngũ hành tụ tạo thành một vòng tuần hoàn, Đại Tôn dùng thần thức sẽ chỉ thấy giống hệt như không khí vậy.

Hắn muốn giết Lý Dương, nhưng không tìm thấy Lý Dương thì làm sao mà giết đây?

Nhưng... Lý Dương lại phát hiện ra hắn.

- Nguyên Thủy, lần trước đánh lén ta, bây giờ lại dùng Hỗn Nguyên Thái Cực Giới giam giữ Tuyết, ta không chọc giận người, người ngược lại hết lần này đến lần khác vũ nhục ta, hôm nay ta muốn xem Tam Thanh nhà người có thần thông gì!

Theo thanh âm lằng lằng, Lý Dương bỗng xuất hiện trước mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Năm dải hào quang khổng lồ, phân biệt từ ngũ đại lôi điện bốn nguyên năng lượng, năm dải hào quang này từ trong cơ thể Lý Dương vươn ra, quần quanh ngoài thân thể Lý Dương, vừa có thể phòng ngự, lại có thể biến hóa thành các loại vũ khí công kích.

Năm dải hào quang này hoàn toàn bị hắn khống chế, ngũ hành năng lượng tương tác lẫn nhau hình thành một loại khí tức đặc biệt làm Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy nhột nhột cả người.

“Đại Tôn? Chẳng lẽ Lý Dương đã trở thành Đại Tôn rồi?” Trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn có vẻ rất kinh ngạc.

Chỉ cần nhìn lực lượng của Lý Dương, từ năm dải hào quang đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã phán định tự thân lực lượng của Lý Dương đã không kém gì hắn. Về phần cảm ngộ thiên đạo, ngay cả Nguyên Thủy cũng nhìn không thấu Lý Dương, do đó chắc Lý Dương không yếu hơn so với Nguyên Thủy. Đương nhiên, Nguyên Thủy cũng hy vọng Lý Dương chỉ dùng thần khí để thu liễm khí tức, bất quá Nguyên Thủy chưa hề thấy qua loại thần khí như thế, nên khả năng tồn tại của nó cũng không lớn.

Nói cách khác, rất có khả năng Lý Dương đã đắc chứng đại viên mãn.

Đây là phán đoán của Nguyên Thủy.

- Lý Dương, ha ha... không ngờ, người bị giam vào Cửu U Vực. Ngược lại lại có tiến bộ, không biết Lý Dương người đã trở thành Đại Tôn chưa?

Nguyên Thủy Thiên Tôn không tấn công. Thân hình chột lóe, tránh ra xa, rồi hỏi ngược lại.

Lý Dương đứng trước Nguyên Thủy Thiên Tôn, thu lại năm dải hào quang ngũ hành.

- Có trở thành Đại Tôn chưa, cứ thử là biết?

Lý Dương cười lạnh nói:

- Nguyên Thủy, người tốt xấu cũng là một trong Tam Thanh. Há có thể dùng thủ đoạn vây khốn Tuyết như thế, nếu người thả Tuyết ra, ngày sau ta sẽ không cùng người so đo nữa, nhưng người nếu vẫn chấp mê không tỉnh ngộ, vậy thì đừng trách ta đó.

Lý Dương với bộ dáng thâm sâu không lường được, lại càng làm cho Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn không thấu.

Nguyên Thủy Thiên Tôn suy nghĩ rất lung “Trước đây cho phép Thanh Ngọc Đồng Tử ra tay đối phó với Tinh Cực Tông, đã đắc tội với Lý Dương rồi, bây giờ cho dù thả Khương Tuyết, sau này lỡ Lý Dương biết sự tình này. Khẳng định sẽ vẫn gây khó dễ với ta, thế đối lập giữa hắn và ta đã không thể thay đổi. Một là không làm, hai là làm đến cùng, cho dù hắn trở thành Đại Tôn, cũng vừa mới đây thôi, ta đã trở thành

Đại Tôn vô số năm rồi. Hơn nữa hần cũng không có thần khí gì có thể so với Bàn Cổ phiên của ta, căn bản không có khả năng thắng được ta.”

- Lý Dương, Khương Tuyết là do ta và Đại sư huynh cùng nhau bố trí, muốn phá bỏ đại trận, cần phải xin Đại sư huynh đồng ý mới được. Một mình ta không thể giải trừ Hỗn Nguyên Thái Cực Giới.

Nguyên Thủy Thiên Tôn giải thích nói. Rồi ngấm ngầm bắt đầu cổ động Bàn Cổ phiên.

- Người thú nhận là Thái Cực Phù Ấn... hừ, âm hiểm!

Lý Dương đột nhiên hừ lạnh một tiếng, thân hình lóe lên. Lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn lại một lần nữa đánh lén, Bàn Cổ phiên đã bay tới, may mắn là thần thức Lý Dương rất lợi hại, đã phát hiện từ trước, nếu không cũng đã ăn phải quả đắng rồi.

Bàn Cổ phiên là đệ nhất thần khí của Nguyên Thủy Thiên Tôn. Uy lực Có khai thiên phá địa, lực công kích rất mạnh.

- Hừ!

Mặt Lý Dương như phủ mờ một lớp sương lạnh, năng lượng bên trong cổ động, năm dải hào quang ngũ hành đột nhiên biến thành năm mũi dùi nhọn lao thẳng vào Bàn Cổ phiên, năm cây tiêm trùy này phá không còn mang theo tiếng rít từ những vòng xoáy không khí, băng băng lao thẳng tới.

Bàn Cổ phiên chấn động, một luồng sóng chấn động tỏa ra bốn phương tám hướng.

- Xoẹt...

Năm cây tiêm trùy và những sóng chấn động chạm vào nhau, tiêm trùy xoay tròn kịch liệt, chốc lát đã phá thủng sóng chấn động kia, đẩy bắn về lại Bàn Cổ phiên.

Khí lưu hỗn độn trên mặt Bàn Cổ phiên dồn dập xoay tròn.

- Phốc!... Phốc!... Phốc!... Phốc!...

Năm cây tiêm trùy hình thành từ ngũ hành năng lượng cấp tốc xoay tròn, đồng thời hình thành một dải năng lượng từ năm cây tiêm trùy kết hợp lại, năng lượng ngũ hành hình thành một vòng tuần hoàn, tương sanh tương khắc lẫn nhau, uy lực lập tức tăng lên một bậc.

- Lý Dương, Bàn Cổ phiên chính là do thiên địa sinh ra, thập phần khó lường, người tưởng là người có khả năng phá hay sao, chịu chết đi!

Nguyên Thủy Thiên Tôn hét lớn, đồng thời Bàn Cổ phiên rung lên tránh khỏi năm cây tiêm trùy, một lần nữa đánh về phía Lý Dương, sự rung động Bàn Cổ phiên đích xác cực kỳ huyền ảo, ngũ hành tiêm trùy đánh trượt sang một bên, rồi Bàn Cổ phiên đột nhiên xuất hiện trước người Lý Dương.

Không gian vỡ tan tành, Bàn Cổ phiên còn chưa đến gần thân thể, Lý Dương đã cảm nhận được khí tức kinh khủng của Bàn Cổ phiên.

Thân hình Lý Dương chợt mờ đi, rồi tránh ra xa, thoát khỏi một kích của Bàn Cổ phiên.

- Bàn Cổ phiên, hừ, ta không tin Bàn Cổ phiên của người lợi hại đến như thế.

Năm dải hào quang ngoài thân đột nhiên tụ lại thành một thể, chẳng phân biệt được nữa, Lý Dương gầm lên một tiếng:

- Phá!!!

Năm dải hào quang tụ lại, đột nhiên thẳng băng, trở thành một cây tiêm trùy ngũ sắc.

Tiêm trùy hoa phá không gian, bay thẳng đến công kích vào Bàn Cổ phiên.

- Ta sợ người sao?

Nguyên Thủy Thiên Tôn vung Bàn Cổ phiên lên đập mạnh, không sợ hãi chút nào, đột nhiên Bàn Cổ phiên của Nguyên Thủy Thiên Tôn rung động, muốn một lần nữa tránh khỏi công kích của Lý Dương. Đáng tiếc, đã rút kinh nghiệm lần trước, lần này thần thức Lý Dương luôn luôn cẩn thận chú ý.

Khi Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa có ý định điều khiển Bàn Cổ phiên, Lý Dương đã phát hiện ra.

- Hừ!

Lý Dương hừ lạnh một tiếng, tiêm trùy ngũ sắc đột nhiên biến thành một dải hào quang, đảo mạnh một cái đã đến trước Bàn Cổ phiên, sau đó một lần nữa biến thành ngũ hành tiêm trùy.

Căn bản không để cho Nguyên Thủy Thiên Tôn tránh né, Bàn Cổ phiên liền và ngũ hành tiêm trùy chính diện giao phong.

- Oàng!

Chỉ là một phần mười của ngũ hành lôi điện bốn nguyên năng lượng. Ngũ hành tụ, lực công kích đạt tới một mức độ kinh người, tuyệt đối có thể dễ dàng phá nát không gian. uy lực của Bàn Cổ phiên của Nguyên Thủy Thiên Tôn thì càng không cần nhiều lời. hai vật cực mạnh công kích nhau.

Vô số kinh khí như cuồng phong ập đến xé rách không gian, những kinh khí thoát nhìn như tia chớp lóe lên. Cả Hỗn Nguyên Thái Cực Giới kịch liệt rung lên như động đất, hào quang Thái Cực Phù Ấn cũng hơi mờ đi, có cảm giác có thể tan biến đi bất kỳ lúc nào.

Lý Dương thấy thế rất mừng.

Hắn một mình không thể phá nổi đại trận này, nhưng nếu hắn và Nguyên Thủy Thiên Tôn liều mạng với nhau, khi công kích cực mạnh của hai người chạm nhau thì năng lượng cường đại đó nói không chừng có thể phá Hỗn Nguyên Thái Cực Giới.

- Nguyên Thủy, đỡ một đòn của ta đây!

Lý Dương hét lớn một tiếng, trong cơ thể năng lượng bắt đầu khởi động nhanh chóng, thậm chí ngay cả Đạo Phách đã được vận dụng. Hiển nhiên Lý Dương muốn nhất cử thành công, kết hợp với năng lượng cường đại của Nguyên Thủy Thiên Tôn chạm vào nhau, trực tiếp chấn nát Hỗn Nguyên Thái Cực Giới.

- Muốn đánh xuất trận rồi đánh tiếp.

Thân hình Nguyên Thủy Thiên Tôn chợt lóe, rồi bay thẳng ra ngoài Hỗn Nguyên Thái Cực Giới.

“Hừ, tiểu tử này quả là lợi hại, một Đại Tôn không thể phá Hỗn Nguyên Thái Cực Giới, nhưng công kích cực mạnh của hai Đại Tôn biết đâu có thể phá được. Một khi Hỗn Nguyên Thái Cực Giới bị phá, ta không phải làm trò khỉ cho Lý Dương xem sao?” Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa rồi cũng phát hiện Hỗn Nguyên Thái Cực Giới chấn động dữ dội, hắn cũng hiểu đạo lý này.

Thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn lại chạy ra ngoài. Lý Dương cũng nửa khóc nửa cười.

“Tôi, Lý Dương người quả là ngu ngốc, người sao không sớm nghĩ ra phương pháp phá trận này chứ, nghĩ ra sớm một chút, vừa rồi đã dùng Đạo Phách kết hợp với ngũ hành năng lượng, năng lượng công kích cực mạnh đó cộng với Bàn Cổ phiên, nói không chừng có thể phá trận được.” Lý Dương tự mắng mình.

Lập tức, Lý Dương ngẩng đầu lên, cảm tức nhìn ra ngoài Hỗn Nguyên Thái Cực Giới. Vừa phát hiện một phương pháp có thể phá trận, đã bị Nguyên Thủy Thiên Tôn phát hiện ra. Lý Dương như sao không nổi giận. Cơn giận trong lòng hắn hoàn toàn đổ hết lên trên người Nguyên Thủy Thiên Tôn.

- Sát!

Lý Dương sát khí ngày càng mạnh, lúc này thân hình lóe lên đã ra khỏi Hỗn Nguyên Thái Cực Giới, hướng về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn trên chín tầng trời bay đi.

Cộng Công bị Nguyên Thủy Thiên Tôn đánh lén, Càn Khôn chúi đập vào đầu, đến khi hắn tỉnh táo lại, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã xuống tới Tiên giới, Cộng Công tự nhiên rất tức giận, cũng hướng về phía Tiên giới cấp tốc đuổi theo. Nhưng đuổi tới ngoài Hỗn Nguyên Thái Cực Giới, Cộng Công chợt dừng lại.

“Hỗn Nguyên Thái Cực Giới này do Thái Cực đồ và Thái Cực Phù Ấn kết hợp bố trí, đến cả Đại Tôn khi đi vào cũng có thể bị ảnh hưởng, chỉ có thể dùng sức mạnh công kích, hơn nữa phải cả năm trời mới có thể thành công. Bây giờ cho dù ta đi vào, cũng không tìm thấy Lý Dương và Nguyên Thủy Thiên Tôn.” Cộng Công bất lực, chỉ có thể đứng ngoài đại trận.

Lúc trước Lão Tử truyền âm lệnh cho Nguyên Thủy Thiên Tôn bay xuống, không cho Thông Thiên xuống, cũng vì Thông Thiên cho dù có tới, cũng không có cách nào vào ảo trận, chỉ có Nguyên Thủy Thiên Tôn và Lão Tử mới có thể đi vào đại trận, còn nói về Lý Dương, thì là do thần thức của hắn quá mức biến thái mà thôi.

- Âm âm...

Cảm thấy Hỗn Nguyên Thái Cực Giới chấn động dữ dội, trên mặt Cộng Công có chút vui mừng “Oa, công kích cường đại như vậy, xem ra đối thủ của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng tương đương với hắn, không ngờ, Lý Dương huynh đệ sau khi bị hãm vào Cửu U Vực, ngược lại gặp được kỳ ngộ.”

- Phá, phá, mau phá ra!

Cộng Công nhìn Hỗn Nguyên Thái Cực Giới chấn động điên cuồng, tựa hồ bất kỳ lúc nào cũng có thể bị phá vỡ, không kìm được kì vọng trong lòng. Nhưng một lát sau, Hỗn Nguyên Thái Cực Giới đã an tĩnh trở lại, Cộng Công không khỏi cảm thấy thất vọng.

- Hưu!

Một tia lưu quang từ trong Hỗn Nguyên Thái Cực Giới bắn ra, hướng lên chín tầng trời phóng đi.

- Là Nguyên Thủy!

Cộng Công thoáng cái đã liên phát hiện ra người kia chính là Nguyên Thủy Thiên Tôn, đến khi Cộng Công chuẩn bị đuổi theo thì trong Hỗn Nguyên Thái Cực Giới lại có một đạo lưu quang bắn ra, đồng thời một tiếng gầm vang vọng cả Phượng Linh Châu...

- Nguyên Thủy, đừng chạy chứ, mau nhận lấy cái chết!

Tiếng hét phẫn nộ của Lý Dương thập phần kinh khủng, mang theo tất cả niềm oán hận của hắn, ít nhất cả Phượng Linh Châu đều nghe được.

“Lý Dương đánh Nguyên Thủy tề ra quần? Nguyên Thủy chạy xịt khói?” Cộng Công trong lúc nhất thời ngây người, mắt chớp chớp, sững sốt một lúc rồi mới có phản ứng:

- Ha ha, Lý Dương đánh Nguyên Thủy, hắc hắc, màn vui này không thể không xem. Xem ra thực lực của Lý Dương huynh đệ mạnh như thế, tựa hồ không cần ta hỗ trợ nữa, thôi để ta đứng ngoài xem màn vui này.

Thân hình Cộng Công chợt lóe, cũng hướng về phía chín tầng trời bay đi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng nghe được tiếng gầm của Lý Dương, nhất thời mặt mũi đỏ bừng, hắn biết không khéo thì chuyện này sẽ truyền đi khắp nơi, thanh danh của hắn sẽ tiêu tan hết. Lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn cất cao giọng nói:

- Lý Dương, ta không muốn đại chiến với ngươi ở hạ giới, vì đại chiến giữa hai người chúng ta sẽ làm bị thương những người khác, nên mới lên trên chín tầng trời. Ngươi đừng có hồ ngôn loạn ngữ.

- Nguyên Thủy, đừng chạy, mau nhận lấy cái chết!

Thanh âm vang vọng cả Phượng Linh Châu, xem ra tất cả mọi Tiên nhân trên Phượng Linh Châu đều nghe được, mọi người sững sờ nhìn về phía Lê Sơn Tuyết Phong.

Vừa rồi Hỗn Nguyên Thái Cực Giới chấn động, chỉ cần người có công lực cao siêu một chút là cảm nhận được, Lão Tử trực tiếp dùng cấm chế cảnh cáo, thông báo mọi Tiên nhân không được đến gần Hỗn Nguyên Thái Cực Giới, nói là do hắn và Nguyên Thủy Thiên Tôn đang bố trí.

Từ đó làm cho người ta dễ dàng đoán ra.

- Vừa rồi chấn động kịch liệt, khẳng định là Nguyên Thủy Thiên Tôn hoặc là Lão Tử đại chiến với một người khác ở trong đó, bây giờ nghe tới, đúng là Nguyên Thủy Thiên Tôn và một người nào đó đại chiến, mà Đại Tôn vừa hét lớn là ai nhỉ?

Một Tiên nhân đầu bạc nghi hoặc nói.

Một Tiên nhân cước đạp hồ lô bên cạnh đó nói:

- Bây giờ Tam Thanh đang đại chiến với Ma giới Tam Tôn, có thể đánh cho Nguyên Thủy Thiên Tôn đào tẩu thì chỉ có Ma giới Xi Vưu Đại Tôn thôi.

Không nghi ngờ gì nữa, tất cả mọi người đều nhận định là có Đại Tôn và Nguyên Thủy đại chiến.

Còn lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn giải thích dài dòng nói:

- Lý Dương, ta không muốn đại chiến với ngươi ở hạ giới, vì đại chiến giữa hai người chúng ta sẽ làm bị thương những người khác, nên mới lên trên chín tầng trời. Ngươi đừng có hồ ngôn loạn ngữ.

Những lời này cũng vang vọng cả Phượng Linh Châu.

- Lý Dương? Lý Dương là ai?

Đầu bạc Tiên nhân nghi hoặc nói.

Hồ lô Tiên nhân cũng lắc lắc đầu, tỏ vẻ không biết.

- Hai vị đạo huynh, Lý Dương này mà các ngươi cũng không biết sao, trong Tiên Ma đại chiến, chính hắn phá Vạn Tượng La Thiên Trận, Nam Cực Tiên Ông cũng bị hắn dễ dàng đánh bại, ngay cả Tái Càn Khôn cũng bị phá. Thậm chí cả Huyền Đô Đại Pháp Sư đồ đệ của Lão Tử và hai đại siêu cấp cao thủ cùng nhau bố trí “Tam Thanh Pháp Trận” cũng bị Lý Dương phá, nghe nói cuối cùng lưỡng đạo quang mang từ trên chín tầng trời bất thần đánh lên, đánh bay vào Cửu U Vực.

Một Tiên nhân phanh ngực lộ cả vú nói.

- Vạn Tượng La Thiên Trận, Nam Cực Tiên Ông, Tam Thanh pháp trận, Cửu U Vực.

Tiên nhân đầu bạc tán thưởng không thôi.

- Chẳng trách hắn lợi hại như thế, ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng phải chạy đi, chẳng lẽ Lý Dương là một vị Đại Tôn mới trong lục giới?

Hồ lô Tiên nhân nói, bất quá ngữ khí của hắn không có vẻ nghi hoặc nhiều lắm, dù sao có thể đại chiến với Đại Tôn, nếu không phải Đại Tôn thì là ai?

Bình thường trước mặt Đại Tôn, Tiên Đế, Ma Đế căn bản không chịu được một kích.

- Nguyên Thủy Thiên Tôn không phải đào tẩu đâu, không nghe Thiên tôn vừa nói sao?

Tiên nhân đầu bạc phản bác.

Tiên nhân phanh áo cười nói:

- Phỏng chừng là Thiên tôn muốn giữ thể diện thôi, vừa rồi đại chiến kịch liệt trong Hỗn Nguyên Thái Cực Giới, hắn là đã đánh nhau một lúc khá lâu. Chiến đấu bên trong Hỗn Nguyên Thái Cực Giới, chắc chắn sẽ ảnh hưởng tới những người khác?

- Ủ, đạo hữu nói cũng có lý.

Hồ lô Tiên nhân và bạch y Tiên nhân gật đầu đồng ý.

Cũng trong lúc đó, vô số Tiên nhân trên Phượng Linh Châu sôi nổi đàm luận. Kể cả Thiên Nhân Tử và Lê Sơn Lão Mẫu, lúc này những quan điểm về Lý Dương của họ lại một lần nữa thay đổi.

Tiên nhân trên Phượng Linh Châu nhiều như thế, lại có chuyện hay như thế, không bao lâu, cả Tiên giới cũng sẽ biết về việc này.

428. Chương 25: Chiến Vu Cửu Thiên Chi Thượng

Thân là Tam Thanh cao quý, Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên rất coi trọng thể diện.

Bây giờ Lý Dương gào thét như thế, người ngoài nghe được hẳn sẽ cho rằng Nguyên Thủy Thiên Tôn bị đánh đến tởm ra quần, cứ như thế một truyền mười, mười truyền trăm. Huống chi bây giờ những người biết chuyện là cả Phượng Linh Châu, cả Tiên giới cũng sẽ biết rất nhanh.

Cho dù trong Hỗn Độn Không Gian, chỉ cần ngoại nhân không biết, cũng không coi là đại sự, nhưng nếu bị đồn đại ra ngoài như thế, Lý Dương sẽ được thần thánh hóa, còn Nguyên Thủy Thiên Tôn sẽ biến thành chuyện cười cho mọi người đàm tiếu.

- Hừ hừ... Lý Dương, nếu không giết ngươi, Nguyên Thủy ta không còn là Nguyên Thủy nữa!!!

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt dữ tợn, hỗn độn khí lưu trên Bàn Cổ phiên kịch liệt lưu chuyển.

Lý Dương nhanh thiểm điện, đột nhiên tiến vào chín tầng trời, vừa thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn ở xa, sát khí của Lý Dương đã bộc phát, gầm lên:

- Nguyên Thủy, con rùa đen rút đầu này, hôm nay ta nhất định phải cho ngươi mất hết thể diện!

Không những đánh lén, lại còn dùng Hỗn Nguyên Thái Cực Giới vây khốn Tuyệt, làm mình chỉ có thể nhìn mà không có cách nào đoàn tụ với Tuyệt, việc này sao không làm Lý Dương giận điên người được?

- Đừng có dấu võ miệng, chúng ta cứ thẳng tay một lần là biết ngay!

Nguyên Thủy Thiên Tôn gầm lên một tiếng, thân hình như cầu vồng, thực hiện một quỹ tích hoàn mỹ, trong nháy mắt xuyên qua mây mù, Bàn Cổ phiên mang theo uy lực khai thiên phá cách địa, đập thẳng xuống đầu Lý Dương, Nguyên Thủy Thiên Tôn hai mắt trợn lên, nhìn chăm chăm vào Lý Dương, thề phải giết bằng được Lý Dương.

- Hừ, bắt quá là trò trẻ con thôi!

Lý Dương không nhúc nhích, bên ngoài thân năm dải hào quang xoay tròn, hình thành tầng tầng phòng ngự mềm mại, Bàn Cổ phiên đập xuống, năm dải hào quang trương lên nghênh tiếp, đột nhiên ngũ hành năng lượng bỗng xoay tít.

Ngũ hành hoặc chí nhu, hoặc chí cương, ngũ hành tuần hoàn, tự thành một giới, hoàn toàn cách li ngoại giới. Phòng ngự cũng như công kích đều lợi hại.

Ngũ hành bốn nguyên hộ thể, Bàn Cổ phiên không gây thương tổn cho Lý Dương chút nào.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm thụ sự đàn hồi kinh khủng của dải hào quang ngũ hành kia, nhất thời biết không làm sao. Lực công kích Bàn Cổ phiên mạnh như thế, thế nhưng Lý Dương vẫn chẳng bị sao cả. Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không phải đồ ngốc, thân là Tam Thanh, mặc dù rất ít động não, phần lớn dùng lực lượng giải quyết, nhưng trí tuệ cũng cực cao.

“Lý Dương bất đồng với các Đại Tôn khác, tựa hồ lực lượng của hắn là ngũ hành năng lượng, rất quý dị, ngũ hành tương sinh tương khắc. Tính đàn hồi phòng ngự rất mạnh, muốn phá phòng ngự của hắn, cũng cực kỳ khó khăn. Phòng ngự này...à có rồi!” Đột nhiên Nguyên Thủy Thiên Tôn nhãn tình sáng lên.

Khí tức Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này bắt đầu được vận dụng, hai mắt hướng về phía Lý Dương nhìn chăm chăm, rồi chốt lại ở hai mắt Lý Dương.

Lý Dương vừa thấy mắt của Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhất thời chấn động.

- Xoẹt...

Trong ánh mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn và Lý Dương rõ ràng có thể thấy được những tia chớp màu xanh lóe ra, hai người đều bị trúng tâm thần công kích của nhau.

Nguyên Thủy Thiên Tôn biết Lý Dương lợi hại, nhưng thực ra cũng không biết rõ nhiều chi tiết về Lý Dương, tâm thần công kích của hắn là do hắn tự mình học của Phong Đô đại đế, rồi mới hiểu được đến nơi đến chốn. Cũng không phải Đại Tôn nào cũng có thể có được tâm thần công kích.

Nói đúng ra, tâm thần công kích là một loại phương thức tâm thần đặc thù. Người không biết, cho dù người đó cảm ngộ đại viên mãn, cũng sẽ không thể sử dụng tâm thần công kích.

“Làm sao như vậy được, Lý Dương này cũng biết tâm thần công kích, Lý Dương này rốt cuộc có cái gì không biết?” Nguyên Thủy Thiên Tôn vô cùng tức giận, thật vất vả khi phát hiện ra ngũ hành năng lượng không thể công kích được, nhưng lại phát hiện ra đối phương cũng biết cả tâm thần công kích.

“Bất quá, tâm thần Lý Dương này tựa hồ yếu hơn ta một bậc.” Trên mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn có nụ cười lạnh, năng lượng tâm thần kinh khủng lập tức phát ra, muốn hoàn toàn áp chế Lý Dương.

Lúc trước khi công lực Lý Dương còn yếu, Xi Vương cũng không thể áp chế được Lý Dương. Dù sao trong một người - Nguyên thần mới là căn bản nhất, với nguyên thần của Lý Dương thì Nguyên Thủy Thiên Tôn xem ra không thể tưởng tượng nổi. Hơn nữa, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng quên một điểm... Lý Dương còn có...

Tam Sanh Thạch!

- Nguyên Thủy!

Lý Dương đột nhiên gầm lên một tiếng, Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi nghi hoặc:

- Lý Dương này vô duyên vô cớ gọi cái gì?

Đột nhiên Nguyên Thủy Thiên Tôn thấy một đạo tam sắc quang mang từ thân thể Lý Dương bay ra lơ lửng, nhất thời tâm thần công kích của Lý Dương tăng thêm mấy lần.

Sáng chế ra đệ ngũ tuyệt “Bắc Minh Long Thân”, lại có ngũ hành hợp nhất, tâm thần lực của Lý Dương rất mạnh, đã vượt xa Âm Dương Ma Đế, Côn Bằng Yêu Đế, bất quá còn một khoảng cách khá xa đối với những người đã đạt tới Đại Tôn như Nguyên Thủy Thiên Tôn, nhưng lúc này hẳn lại có Tam Sanh Thạch trợ giúp, Lý Dương ngược lại có vẻ tâm thần lực cao hơn Nguyên Thủy Thiên Tôn một chút.

- Bùng!

Tâm thần Nguyên Thủy Thiên Tôn chấn động, lòng thầm biết không ổn, lập tức thân thể chợt lóe lên né tránh.

- Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!...

Tiếng oanh minh liên tục vang lên, chỉ thấy trong lúc nhất thời dường như Lý Dương hóa thành ba đầu sáu tay, đương nhiên nguyên nhân là Lý Dương công kích với tốc độ quá nhanh, lúc này, “Hám Địa Quyền Sáo” và “Chiến Thân Ngọa” của Lý Dương đã được bao bọc bằng tinh kim khí, bên trong ẩn chứa thổ linh khí.

Hơn nữa thân thể tu vi của Lý Dương đã đạt tới Ma Đế hậu kỳ, mỗi một vòng đều ẩn chứa đao khí kim sắc.

Mỗi một cú đá, giống như thiên lôi đánh xuống, còn mang theo khí thể sắc bén của “Phá Sơn Liệt Không”.

Mỗi một quyền, giống như thiên thạch bay tới, mang theo cự cường hãn của “Khai Thiên Phách Địa”.

Khi thì hẳn xoay chân, công kích cực kỳ mềm mại ẩn chứa “Đoạn Xuyên Phân Hải”, khi thì như hồ điệp xuyên hoa, vận dụng vô cùng nhuần nhuyễn “Xuyên Vân Toa Vụ”, vào lúc này Ma Thần Lục Tuyệt hoàn toàn thể hiện hết uy lực kinh khủng của nó.

Quan trọng nhất là... Nguyên Thủy Thiên Tôn là Đại Tôn của Tiên giới, đối với tu luyện thân thể còn xa mới bằng Ma giới Đại Tôn.

Do đó...

Như một bao tải rách, Nguyên Thủy Thiên Tôn bị cặp thiết quyền cùng vô ảnh song thối trong nháy mắt đã đánh hẳn không biết bao nhiêu quyền cước, Nguyên Thủy Thiên Tôn thậm chí đã bị đánh đến mờ cả mắt, đánh đến choáng váng đầu óc.

- Nha nha...

Lý Dương cắn răng, kê răng thậm chí còn ứa cả máu tươi, tốc độ hoàn toàn đạt đến cực hạn, quyền cước đánh ra mù mịt, Lý Dương thậm chí còn dùng cả phương pháp thuận di. Lúc này, Lý Dương căn bản đã áp dụng phương thức đánh cận chiến đạt đến mức tận cùng.

Tốc độ, tốc độ. Cũng là tốc độ!

“Nhanh hơn, nhanh hơn chút nữa, nhanh hơn, nhanh hơn!!!” Lý Dương không ngừng buộc mình phải tăng tốc độ lên, căn bản không lo đến việc thân thể có thể chịu được cái tốc độ kinh khủng này không.

Khi tốc độ đạt tới một mức kinh khủng, cả thân mình công kích đến mức kinh người.

Lúc này tâm thần Lý Dương đã rơi vào một cảnh giới tuyệt vời, Lý Dương chỉ biết là dùng tốc độ càng lúc càng nhanh hơn, phương pháp ngày càng hoàn mỹ, công kích đánh ra càng thêm cường đại, Ma Thần Lục Tuyệt đạt tới trạng thái hoàn mỹ nhất.

- Xoẹt xoẹt...

Thậm chí cả những người tham gia đại chiến cũng không thấy rõ. Tốc độ Lý Dương đã đạt đến cực hạn, quyền ảnh từ hai tay hai chân cực nhanh, lại còn sinh ra nhiều tia chớp... hắc sắc thiểm điện.

Chớp giạt... sét đánh xé không gian, xẹt qua xẹt lại, phương thức như tỉnh như say, công kích cường đại nhất, công kích kinh khủng nhất.

Khi tốc độ Lý Dương đạt tới mức nhanh nhất, giữa quyền ảnh của Lý Dương sinh ra nhiều tia thiểm điện.

Trong tích tắc, không đến một phần vạn giây, Lý Dương không biết đã đánh ra hơn mấy trăm vạn quyền rồi, đá ra hàng ngàn vạn cước, quyền ảnh đầy trời, thối ảnh cùng quyền ảnh giao nhau như mắc cửi, còn Nguyên Thủy thì như một con thuyền buồm nho nhỏ trôi dạt trong biển quyền ảnh thối ảnh đó.

Cho đến lúc Nguyên Thủy rốt cục tỉnh lại, đột nhiên múa Bàn Cổ phiên lên, ngăn cản được một chút.

- Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!...

Trong sát na, thối ảnh của Lý Dương đánh thẳng vào Bàn Cổ phiên hàng trăm vạn lần, thậm chí còn không thể tỉnh ra được, vì tốc độ đã vượt qua những gì người ta có thể tưởng tượng được.

Nguyên Thủy hai tay run lên, cả người liền bay thoát ra xa thật nhanh.

Quyền của Lý Dương rất nặng, thối cước rất kinh khủng, thân thể là Ma Đế hậu kỳ đỉnh phong, còn có thần khí, cộng với bốn nguyên tinh kim khí, bốn nguyên thổ linh khí, cuối cùng mỗi một chiêu đều sử dụng Ma Thần Lục Tuyệt trong một trạng thái như bị ma nhập...

Cho dù là Đại Tôn, thân thể cũng chịu không được, huống chi thân thể của Tam Thanh lại không bằng Ma giới Tam Tôn.

- Hô hô...

Hai mắt Lý Dương sáng rực lên, nhìn chăm chăm vào Nguyên Thủy lúc này đang ở xa lắc, như một con chó sói đang say máu. Lý Dương thở dồn dập, vừa rồi sử dụng đến cực hạn năng lượng trong cơ thể, Lý Dương lúc này cũng cảm thấy có cảm giác... hơi mệt.

Âm thầm đứng thật xa dùng thần thức nhìn lên, Cộng Công lúc này cũng mắt nhắm nhắm.

“Thân thể công kích có thể có uy lực như vậy sao?” Làm sao Cộng Công mà không nghĩ ra nhỉ, hẳn là Ma giới Đại Tôn, thân thể tu vi thậm chí còn mạnh hơn Lý Dương một chút, nhưng khi đánh với Nguyên Thủy, tại sao luôn phải hạ phong chứ.

Tự hỏi một chút, Cộng Công rồi cũng hiểu được “Trong khi ta và Nguyên Thủy đánh chỉ dùng lực lượng tuyệt đối, ngoài ra chỉ dùng một phần nhỏ tốc độ, nhưng tốc độ của Lý Dương vừa rồi... chà, tốc độ tựa hồ... tựa hồ quá biến thái.”

Cộng Công âm thầm đứng thật xa dùng thần thức quan sát, nếu hắn đến gần, dùng mắt mà nhìn, sẽ phát hiện ra giữa quyền ảnh Lý Dương có hắc sắc thiểm điện.

“Bất quá, liều mạng, dùng thân thể công kích cực mạnh, dùng phương pháp công kích điên cuồng nhất, cuồng đá Nguyên Thủy Thiên Tôn một trận, đánh hắn một trận bất chấp tính mạng, có lẽ cũng là một phương pháp rất hay. ” Khóe miệng Cộng Công nhếch lên khoái trá.

Thấy Lý Dương chiếm thượng phong, Cộng Công càng thêm kì vọng.

Lúc này, ngoại trừ mấy người Cộng Công, Chúc Dung, Xi Vưu, Lão Tử Lão Tử, Thông Thiên giáo chủ, còn có Yêu giới và Phật giới Đại Tôn dùng thần thức quan sát diễn biến ở đây.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vẻ mặt lạnh lùng, mắt như mắt người chết nhìn chăm chăm vào Lý Dương.

Cơ bắp trên mặt Nguyên Thủy run lên, hàn quang trong mắt không ngừng lóe ra, sát ý như gió lốc xoay tròn chung quanh thân thể hắn, ánh mắt kinh khủng đó chiếu thẳng vào người Lý Dương, như trong thiên địa lúc này chỉ có một người là Lý Dương.

- Lý Dương, chuẩn bị đi!

Nguyên Thủy Thiên Tôn nói lạnh lạnh. Đạo đạo thanh quang từ ngoài thân thể Nguyên Thủy bắt đầu lóe ra lên, lạnh nhạt tuyên cáo:

- Chuẩn bị chết đi!

Lý Dương nhìn Nguyên Thủy, khóe miệng khẽ nhếch lên, có vẻ khinh thường cười lạnh. Lý Dương biết thanh quang kia là cái gì. Vô luận là Tam Thanh hay là Xi Vưu, trên người đều có thanh quang, thanh quang đó hẳn là do họ kế thừa từ năng lượng của Bàn Cổ.

- Có bốn sự gì thì đem ra đây hết đi!

Lúc này trong đan điền Lý Dương, hai thanh kim sắc Đạo Phách đã từ từ chuyển động, bay thẳng đến hai quyền của Lý Dương.

Lúc này, Lý Dương đã quyết định, toàn thân công kích hoàn toàn bộc phát, kể cả hai thanh Đạo Phách, thậm chí còn sử dụng cả Đạo Phách có chứa nguyên thần. Lý Dương rất tự tin về Đạo Phách của mình, vì Lý Dương biết rằng... mình có khả năng khống chế ngũ hành bốn nguyên năng lượng, bất quá mới là chỉ là một phần mười năng lượng trong cơ thể mình mà thôi. Còn có chín phần mười ngũ hành bốn nguyên năng lượng dung hợp trong nguyên thần. Lý Dương tin rằng, một khi mình có thể hoàn toàn khống chế ngũ hành bốn nguyên năng lượng, khi cần đối phó một người như Nguyên Thủy, căn bản không thành vấn đề.

Mặc dù mình không thể khống chế, chín thành năng lượng này, khẳng định của bảo vệ nguyên thần của mình. Đã như thế thì Lý Dương cũng không còn phải bận tâm về nguyên thần nữa.

- Xoẹt xoẹt...

Đạo đạo thanh quang tụ tập trên mặt Bàn Cổ phiên, trên mặt Bàn Cổ phiên lúc này xuất hiện một quỹ tích kì lạ không ai có thể hiểu được, các loại hoa văn chằng chịt giao thoa, vừa huyền ảo vừa xinh đẹp động lòng người.

Thanh quang trong mắt Nguyên Thủy như một luồng sáng, giơ Bàn Cổ phiên lên, thân hình Nguyên Thủy lóe lên, đã tới trước mặt Lý Dương.

- Ngũ hành hợp!

Chỉ thấy một đạo hào quang ngũ sắc hoa mỹ xuất hiện bao quanh Lý Dương, năm đạo bốn nguyên năng lượng quán quanh nhau, sau đó hình thành một tiêm trùy ngũ sắc, mặt ngoài tiêm trùy phát ra đạo mang kim sắc. Sắc bén hãi nhân.

- Chết!

Mắt Nguyên Thủy đột nhiên trợn lên, tia sáng trong mắt thật kinh khủng, Bàn Cổ phiên với khí thể như vạn quân san bằng tất cả phẳng phẳng đập xuống, không gian chung quanh Bàn Cổ phiên vỡ thành mảnh nhỏ.

- Phá!

Lý Dương lạnh lùng quát khẽ một tiếng, ngũ hành tiêm trùy cũng lao thẳng ra.

Mấy trăm kim sắc đạo mang ở ngoài ngũ hành tiêm trùy và Bàn Cổ phiên va chạm mạnh vào nhau.

Đạo Phách màu trắng giống như thần khí. Còn kim sắc Đạo Phách có thể tương đương với siêu cấp thần khí, lực công kích của đạo mang kim sắc và Đạo Phách màu trắng tương đương nhau, mấy trăm kim sắc đạo mang tương đương với mấy trăm thần khí công kích một lần.

- Bùng!

Hỗn độn khí lưu mặt ngoài Bàn Cổ phiên và kim sắc đạo mang va chạm tóe lửa, rồi đồng thời đều tắt lịm.

Ngũ hành tiêm trùy và Bàn Cổ phiên va chạm nhau, trong lúc nhất thời không ai hơn ai.

Đột nhiên quang mang màu xanh từ mặt ngoài của Bàn Cổ chợt lóe ra, họa đồ huyền ảo trên mặt cũng nổi rõ. Uy lực của cả Bàn Cổ phiên bỗng trong nháy mắt đề cao một tầng, ngũ hành tiêm trùy của Lý Dương ầm ầm băng hoại.

- Phá!

Lý Dương nổi giận, gầm lên một tiếng.

Đao Phách kim sắc xuất hiện một ánh kim quang khó có thể nhận ra, dựa theo quỹ tích Phá Sơn Liệt Không, phẳng phẳng đâm vào Bàn Cổ phiên.

- Phá nữa này!

Lý Dương gầm lên một tiếng nữa, vốn ngũ hành bốn nguyên năng lượng vừa hội tán nay lại hình thành một Đao Phách kim sắc khác, đến cả bốn mạng Đao Phách của Lý Dương cũng dung hợp vào, dung hợp ngũ đại bốn nguyên, Đao Phách lóe lên kim sắc nhanh như tia chớp hoa phá trường không, khí thể như vạn quân hướng thẳng về phía Bàn Cổ phiên.

429. Chương 26: Đại Tôn Tất Cánh Thị Đại Tôn

Tất cả lực công kích của Đao Phách tụ tập vào một điểm. Bên kia lá cờ màu xanh huyền ảo không ngừng tản ra hào quang, khí lưu hỗn độn bao bọc Bàn Cổ phiên đón lấy kinh phong từ trên chín tầng trời, không hề sợ hãi kim sắc Đao Phách chút nào, hai vật rốt cục bay đến va chạm cực mạnh với nhau.

Một loạt tiếng oanh minh vang vọng thiên địa, văng vẳng cả trên chín tầng trời, bề mặt Bàn Cổ phiên phát lên phách phách, tạo thành những cơn sóng, không ngừng hóa tán lực công kích kinh khủng từ bốn mạng Đao Phách kim sắc dung hợp ngũ hành bốn nguyên.

Hai mắt Lý Dương hàn mang bạo thiểm, khí thể bốc cao.

Về đao mang kim sắc, Đao Phách có lực công phá rất mạnh, lại còn được dung hợp với ngũ hành bốn nguyên năng lượng, nên lực công kích vượt xa ngũ hành tiêm trùy, lúc này Bàn Cổ phiên có vẻ chống đỡ rất khó khăn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hai mắt khê run lên, ánh mắt nhìn chăm chú vào nơi công kích giữa Bàn Cổ phiên và Đao Phách kim sắc.

Lý Dương cũng nhìn vào điểm công kích đó.

Lần này hai vật cực mạnh va chạm vào nhau, rốt cuộc ai mạnh ai yếu?

Vật màu xanh huyền ảo không ngừng rung động, đột nhiên - vật màu xanh huyền ảo bỗng vỡ vụn ra như một miếng thủy tinh, nhất thời Bàn Cổ phiên chấn động dồn dập, còn kim sắc Đao Phách mang theo hào quang ngũ hành bỗng bùng lên...

Nhất thời Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt tái nhợt, hấp tấp thu hồi Bàn Cổ phiên, thân hình lắc nhẹ, đã bay ra xa vài dặm, lửng không đứng giữa mây mù, bình tĩnh nhìn Lý Dương. Lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn không hề có vẻ kích động hoặc điên cuồng chút nào.

Lý Dương cũng thu hồi kim sắc Đao Phách.

Một Đại Tôn nếu muốn chạy trốn, Đại Tôn khác cũng căn bản không có khả năng ngăn lại một cách tuyệt đối.

Trải qua một hồi đại chiến, Nguyên Thủy Thiên Tôn rốt cục coi Lý Dương ngang hàng với hắn, bắt đầu cẩn thận tính toán làm sao có thể đại chiến với hắn được. Ngay từ đầu từ đáy lòng của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng có chút xem thường Lý Dương. Hắn cho rằng, Lý Dương cho dù trở thành Đại Tôn, cũng chỉ là

mới đây thôi, thực lực khẳng định không bằng hấn, hấn cũng khi dễ Lý Dương không có thần khí cấp bậc tương đương với Bàn Cổ phiên.

Nếu không chịu quả đắng, hấn cũng sẽ không tỉnh lại.

Trong đầu Nguyên Thủy tự hỏi “Năng lượng của Lý Dương tựa hồ là ngũ hành, hơn nữa thuộc loại bốn nguyên năng lượng.” Nguyên Thủy tỉnh táo phán đoán “Bất quá việc khống chế ngũ hành năng lượng... tựa hồ không bằng bọn người Chúc Dung, Cộng Công.”

Nguyên Thủy đánh đánh với Chúc Dung, Cộng Công, hấn biết trình độ khống chế của hai người hỗn độn Hỏa Linh Chúc Dung, hỗn độn thủy linh Cộng Công đối với nước và lửa như thế nào, Lý Dương mặc dù có thể đại chiến với hấn. Không rơi vào hạ phong, thậm chí còn... hơi thắng thế một chút, cũng vì nguyên nhân ngũ hành tương sinh.

“Lý Dương rốt cuộc đã trở thành Đại Tôn chưa?” Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng đột nhiên máy động, mỗi hoài nghi một mạch ẩn sâu trong đáy lòng một lần nữa nổi lên.

Theo đạo lý, nếu trở thành Đại Tôn, hấn phải sử dụng ngũ hành năng lượng ở mức cao nhất, ít nhất... hấn là ngũ hành cũng hoàn toàn dung hợp.

“Lý Dương này mặc dù có thể khống chế ngũ hành, ngũ hành cũng tương sinh lẫn nhau, nhưng lại chỉ là có thể dùng các loại năng lượng hỗ trợ mà thôi. Nếu chính thức tương dung phải là ngũ hành hợp nhất, tụ thành hỗn độn, như thế mới gọi là ngũ hành chính thức dung hợp. Lý Dương còn chưa đạt tới cấp bậc đó.” Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng âm thầm tự hỏi.

- Nguyên Thủy, người hãy giải trừ Hỗn Nguyên Thái Cực Giới, việc này đến đây chấm dứt thôi. Sau này ta cũng sẽ không dây dưa so đo với người nữa, người thấy có được không?

Lý Dương cũng biết, với thực lực của mình nhiều nhất chỉ có thể đánh ngang tay với Nguyên Thủy Thiên Tôn mà thôi, không có khả năng đánh bại Nguyên Thủy Thiên Tôn. Hơn nữa đối với mình giải cứu Tuyệt mới là điều quan trọng nhất.

Lý Dương có vẻ hơi mong chờ nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn.

“Ha ha... để ta thử xem trình độ cảm ngộ của hấn có thành tựu ra sao cái đã? Nguyên Thủy ơi là Nguyên Thủy. Người đúng là quá lẩn thẩn rồi.” Nguyên Thủy Thiên Tôn cười to tự mắng. Sau đó trường bào trên người hào quang lập lòe, sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiêm trang, cả thiên địa cũng bắt đầu rung động.

Nguyên Thủy Thiên Tôn rốt cục nghĩ tới biện pháp kiểm tra xem Lý Dương đã trở thành Đại Tôn chưa - Tỉ thí khống chế năng lực thiên địa.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sở dĩ ngay từ đầu không nghĩ ra biện pháp như vậy, vì bình thường các cuộc chiến đấu giữa các Đại Tôn rất ít khi sử dụng thiên địa năng lượng, bởi vì Đại Tôn đều cảm ngộ đại viên mãn, năng lực khống chế thiên địa như nhau, khi chiến đấu cho dù khống chế thiên địa không có lợi ích gì.

Bao nhiêu năm rồi, tư duy này đã ăn vào óc của Nguyên Thủy Thiên Tôn, nên hấn thậm chí đã quên việc sử dụng thiên địa năng lượng.

Phương viên trăm dặm trên bầu trời, tất cả đều bị Nguyên Thủy Thiên Tôn nắm trong tay, uy áp kinh khủng bay thẳng đến Lý Dương ép lại.

- Cảm ngộ thiên địa? Hừ!

Lý Dương hừ lạnh một tiếng, đồng thời tâm thần hoàn toàn dung hợp với thiên địa thành một thể, muốn khống chế thiên địa, Lý Dương rất tự tin, hấn đã đạt tới trình độ dung hợp được với thiên địa, căn bản không e ngại chiêu này của Nguyên Thủy.

- Ta muốn xem, người thật sự đã cảm ngộ đại viên mãn hoàn toàn chưa?

Nguyên Thủy Thiên Tôn từ từ nhắm hai mắt lại, tâm thần hoàn toàn dung hợp vào thiên địa, thiên địa là hấn, hấn là thiên địa, thiên địa do hấn khống chế, hấn có thể cảm nhận được một cỗ tâm thần năng lượng khác cũng dung nhập vào trong thiên địa, cùng hấn tranh đoạt quyền kiểm soát thiên địa.

“Lý Dương đã đạt tới cảnh giới dung hợp thiên địa?” Nguyên Thủy Thiên Tôn nhất thời chấn động, trong nháy mắt, Nguyên Thủy Thiên Tôn lại hoàn toàn chìm vào cảnh giới đại viên mãn, cả trời đất thiên địa Càn Khôn đều ở trong lòng, trong lúc nhất thời, Nguyên Thủy Thiên Tôn có cảm giác như cả thiên địa đều nằm lòng bàn tay.

- Khóa!

Một tiếng gầm nhẹ, trong phạm vi trăm ngàn dặm, cả thiên địa không gian đã hoàn toàn đông kết, đây cũng là một loại phương pháp khống chế không gian. Nguyên Thủy Thiên Tôn sử dụng rất dễ dàng, cũng rất hoàn mỹ, cả thiên địa trong chớp lát hoàn toàn đứng im.

Đông kết.

Lý Dương cảm thấy một cảm giác cả thiên địa hoàn toàn đông kết, mình muốn khống chế cả thiên địa đã cực kì gian nan, Lý Dương cuối cùng dùng tất cả lực lượng tâm thần, cũng chỉ có thể khống chế phạm vi chung quanh mấy chục thước mà thôi.

Còn ngoài phạm vi này, trăm ngàn dặm bên ngoài hoàn toàn bị đông kết lại.

- Ha ha, Lý Dương, ta nguyên tưởng rằng ngươi thực đã đạt tới cảnh giới Đại Tôn, nhưng ngươi cũng mới là tiếp cận mà thôi, mặc dù có thể dung hợp vào thiên địa, nhưng đối với việc khống chế thiên địa năng lực, cũng là còn kém xa Đại Tôn. Kém hơn một chút, đã cách xa nhau ngàn dặm rồi.

Nguyên Thủy thở phào một hơi, mỉm cười nói.

Cho tới lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn rốt cục chiếm thượng phong. Nguyên Thủy cũng rốt cục đã xả được cơn tức giận.

- Hừ, ngươi cảm ngộ thiên địa mạnh hơn ta thì làm sao?

Lý Dương lạnh lùng nhìn Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cười nói:

- Làm sao hả? Không gian hoàn toàn đông kết, ngươi không thể dung hợp với thiên địa, ta xem ngươi thuận di như thế nào?

Nguyên Thủy rất ngạo nghễ, giờ này, hắn có một loại cảm thụ từ trên cao nhìn bao quát xuống Lý Dương.

- Đại Tôn dù sao cũng là Đại Tôn, cho dù kém hơn một chút thôi, nhưng ngươi vẫn không bằng ta.

Nguyên Thủy mỉm cười tỏ vẻ chấm dứt không nói về việc này nữa.

- Không gian ngưng kết, đúng là ta chưa dùng được, nhưng với lực công kích của ta, xé rách không gian thực dễ như trở bàn tay, mặc dù vì không gian ngưng kết nên ta không thể thuận di, nhưng cho dù không thể thuận di, ngươi có thể làm ta bị thương sao?

Lý Dương căn bản không thèm để ý chút nào.

- Nói có lý?

Nguyên Thủy phẩy tay cười nói:

- Bất quá, thần thông của Đại Tôn ngươi nghĩ là ngươi có khả năng tưởng tượng ra được sao, ngươi tưởng rằng Đại Tôn chỉ biết dung hợp thiên địa, ngưng kết không gian sao? Đó chỉ là kĩ năng nông cạn nhất mà thôi.

Hai mắt Nguyên Thủy đột nhiên phát ra hai tia sáng chói mắt, rồi cả mái tóc trắng của hắn đột nhiên bay tung lên.

- Không gian... áp súc!

Nguyên Thủy mỉm cười, hai tay áp lại, thiên địa không gian trăm ngàn dặm trong nháy mắt bị ép lại trong phạm vi trăm thước, đúng, không gian trăm ngàn dặm bị ép thành phạm vi trăm thước, cả không gian trong lúc nhất thời giống như một khối sắt nguội.

Lý Dương bị năng lượng từ mật độ thiên địa kinh khủng chung quanh đè xuống.

- Phốc!

Ngũ hành năng lượng chấn động, Lý Dương cố gắng mở rộng ra mấy thước không gian mà mình có thể không chế.

Lý Dương trong lòng âm thầm thở dài một hơi “Mặc dù kém hơn chút, nhưng đại viên mãn quả là khác xa với những gì ta nghĩ lúc trước, không gian trăm ngàn dặm bị ép thành phạm vi trăm thước, muốn phá vỡ không gian này, cũng vô cùng gian nan.”

- Ha ha... trải qua Tiên Ma đại chiến không biết bao nhiêu lần, cũng không biết đã qua mấy trăm triệu năm. Thời gian lâu đến như vậy, chiến đấu giữa các Đại Tôn trước giờ không vận dụng thiên địa năng lượng một cách đại quy mô, chính vì chúng ta không có chênh lệch lớn. Ai ngờ, Lý Dương người bản thân có lực công kích rất mạnh, lại không khống chế được lực thiên địa, còn cách rất xa Đại Tôn.

Nguyên Thủy tùy ý giảng giải, lúc này trong lòng hắn cực kỳ đắc ý.

- Hừ!

Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng, dùng hết sức đem không gian một lần nữa ép lại thành phạm vi mấy chục thước, loại trình độ này đã là cực hạn của Nguyên Thủy rồi, dù sao áp súc không gian, cả Đại Tôn cũng không có khả năng áp súc đến vô hạn được.

Cảm thụ sức ép chung quanh càng lúc càng mạnh, Lý Dương nường mày.

Muốn phá vỡ áp súc không gian này, cũng không phải không có khả năng, nhưng buộc Lý Dương phải liều mạng, khi thoát ra ngoài, phỏng chừng cũng kiệt lực rồi bị Nguyên Thủy Thiên Tôn đánh lén. Nhất thời, Lý Dương không biết phải làm gì cho đúng.

- Ha ha, Nguyên Thủy, lần này người thật thảm hại. Bàn Cổ phiên “Chân Linh Phù Ấn” bị hao tổn, người phải đi về nhà sửa chữa lại một chút, ít nhất cũng tổn khá nhiều bảo bối nhỉ. Còn nữa, ta tựa hồ thấy hình như người bị người ta đánh trúng mặt không biết bao nhiêu quyền.

Theo tiếng cười to, Cộng Công với mái tóc xanh bay lất phất bỗng xuất hiện.

Sắc mặt Nguyên Thủy đột nhiên biến đổi.

- Ai chà, Lý Dương huynh đệ, người cũng đến đây à.

Cộng Công tựa hồ vừa mới phát hiện Lý Dương, rất kinh ngạc chạy đến chào hỏi:

- Lý Dương huynh đệ, chẳng lẽ vừa rồi người phá chân linh phù ấn trên Bàn Cổ phiên, còn đập vô số quyền cước lên mặt Nguyên Thủy chính là huynh đệ sao?

Vừa rồi Lý Dương chỉ trong một sát na đã phát ra vô số quyền cước công kích cực mạnh, trên mặt Nguyên Thủy đích thật là bị đánh không ít lần.

Nghe Cộng Công hỏi, Lý Dương gật đầu nhã nhặn, có vẻ khiêm tốn nói:

- Không phải là ta đánh cận chiến giỏi, mà là thân thể của Tiên giới Tam Thanh đích thật là không bằng cao thủ Ma giới chúng ta.

Lý Dương còn thở dài một tiếng:

- Tiên giới Tam Thanh xem ra cũng nên trở về hảo hảo rèn luyện rèn luyện, thân thể mới là căn bản đó.

- Lý Dương huynh đệ nói có lý lắm.

Cộng Công lại đến gần một bước, lúc này đã đi tới bên ngoài không gian áp súc.

Cộng Công khê nhú mày nói:

- Ai, cái gì thế này? Hết chuyện làm rồi sao lại dùng áp súc không gian nhằm chán như thế? Chẳng lẽ muốn hiển thị một chút tâm thần tu vi, đúng là cực kỳ nhằm chán.

Cộng Công mắt khê nhắm lại, một trận ba động lấy hắn làm trung tâm bắn thẳng vào không gian áp súc. Chỉ trong giây lát, không gian áp súc liền hoàn toàn bằng hoại, rồi sau đó khôi phục lại tình huống bình thường.

Cộng Công và Nguyên Thủy đều là Đại Tôn, đều hiểu được Thái Cực vô thượng đại viên mãn, về phương diện không chế thiên địa cũng tương đương.

Lý Dương bay đến bên cạnh Cộng Công mỉm cười, hai người sóng vai nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn.

- Nguyên Thủy, nghe nói ngươi có Bàn Cổ phiên rất lợi hại hả, ngươi nói ta và Lý Dương, chúng ta hai đánh một, ngươi có chịu nổi không hả?

Cộng Công mỉm cười nói, đồng thời, Cộng Công truyền âm cho Lý Dương:

- Lý Dương chúng ta cùng tiến lên!

Nguyên Thủy vừa muốn nói chuyện, bỗng thấy hai đạo hào quang một hắc một lục bay vọt tới.

- Hèn hạ!

Gầm lên một tiếng, thân hình Nguyên Thủy đã hoàn toàn tiêu mất, hắn thông qua thuật di chạy trốn, đối mặt với một người Lý Dương hắn đã thấy khó khăn rồi, bây giờ lại đối mặt với Lý Dương và Cộng Công, căn bản không chút hy vọng nào, lưu lại căn bản chỉ có thể chịu đòn.

- Ha ha... ha ha, sướng quá, sướng quá!

Cộng Công và Lý Dương sóng vai đứng thẳng, còn Cộng Công cứ ha ha cười mãi.

- Đã bao nhiêu năm, còn chưa thấy Nguyên Thủy bị đánh phải bỏ chạy như thế, ha ha, Nguyên Thủy chưa chiến đấu đã bỏ chạy, Cộng Công hôm nay quả là oai phong.

Cộng Công lúc này có vẻ rất cao hứng, đã bao nhiêu năm đại chiến với Nguyên Thủy Thiên Tôn, bình thường đều ở thế hạ phong, hắn phải sử dụng rất nhiều phương pháp cũng bất quá chỉ đánh ngang tay mà thôi, cho tới bây giờ không có đánh cho Nguyên Thủy chạy đi bao giờ, chưa bao giờ hoàn toàn chiếm được thượng phong.

- Cảm ơn ...

Lý Dương vừa muốn nói cảm ơn, Cộng Công đột nhiên nói:

- Lý Dương huynh đệ, ta có chuyện quan trọng, phải đi trước đây.

Thân hình Cộng Công chợt lóe, đột nhiên biến mất không thấy nữa.

Lý Dương lắc đầu cười, rồi không khỏi cảm thán một tiếng:

- Đại Tôn dù sao cũng là Đại Tôn, mặc dù lực lượng của ta hoàn toàn không kém gì Đại Tôn, thậm chí còn mạnh hơn một chút, nhưng tâm thần chưa cảm ngộ đại viên mãn, đúng là vẫn không bằng Đại Tôn, Nguyên Thủy dù sao cũng là Đại Tôn.

Lý Dương cảm thán một tiếng, thân hình như điện, cũng hình thành một đạo lưu quang, phá tan cửu thiên cực từ lôi sát, bay xuống Tiên giới.

- Nguyên Thủy, trên mặt bị đánh bao nhiêu quyền, ha ha...

Thanh âm Xi Vưu vang lên trong đầu Nguyên Thủy.

- Ha ha, Nguyên Thủy, ngươi cũng có hôm nay a, hồng hồng... tốc độ quyền cước của Lý Dương quả là nhanh, ta đã quên không đếm trên mặt ngươi bị đánh bao nhiêu quyền, bị đá bao nhiêu cước nữa. Nguyên Thủy ngươi chắc tự mình nhớ kĩ nhỉ?

Thanh âm Chúc Dung cũng vang lên trong đầu Nguyên Thủy.

- Nhị sư đệ, ngươi sao không sử dụng áp súc không gian sớm một chút đối phó kia Lý Dương, làm sao mà rơi vào cục diện như thế chứ.

Thanh âm Lão Tử cũng vang lên trong đầu Nguyên Thủy, Lão Tử lúc này đang bị bọn người Xi Vưu xỉ nhục, cũng nổi lên oán giận với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Cơ mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn không ngừng run lên, trong mắt phát xuất đạo đạo quang mang lạnh lùng âm hiểm.

430. Chương 27: Thập Nhị Chân Tiên

Trên mặt ba người Xi Vưu, Chúc Dung, Cộng Công có nhiều tia tiêu ý.

- Chào Nguyên Thủy.

Chúc Dung vẫy vẫy tay, “Nhiệt tình” Chào hỏi Nguyên Thủy. Đáng tiếc, Nguyên Thủy Thiên Tôn căn bản không để ý tới hắn, vẫn giữ nguyên bộ dáng âm lãnh như trước, vẫn không nhúc nhích.

Thân hình Lão Tử và Thông Thiên cũng chợt lóe, xuất hiện bên cạnh Nguyên Thủy Thiên Tôn. Trước giờ Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn coi Lão Tử như một đàn anh, thường xuyên vượt mông Lão Tử, Lão Tử coi Nguyên Thủy như người của mình, người của mình mất thể diện, hắn cũng rất khó chịu.

- Đại sư huynh, sư đệ.

Nguyên Thủy đón Lão Tử và Thông Thiên, có vẻ hơi chút ngượng ngùng, rồi sau đó mặt tiếp tục không chút thay đổi, không nói gì nữa.

Xi Vưu liếc mắt nhìn quét sang Tiên giới Tam Thanh, sau đó cười nói:

- Ta nhớ Ma giới Tam Tôn chúng ta và Tiên giới Tam Tôn các người đại chiến nhiều năm như thế, bị đánh trên mặt nhiều nhất... tựa hồ đúng là Lý Nhĩ kia bị ta đập cho ba quyền, còn lần này, Lý Dương thoảng cái đã phá kỷ lục của ta, vừa rồi trên mặt Nguyên Thủy rốt cuộc bị đánh bao nhiêu lần nhỉ? Lý Nhĩ, người đếm kỹ rồi chứ?

Xi Vưu khả khả cười to, trong lời nói chứa đầy vẻ châm chọc làm cho Lão Tử khẽ hắng giọng.

Tiên Ma đại chiến, Lão Tử đánh với Xi Vưu bình thường luôn luôn bị hạ phong, thân thể Xi Vưu cường hãn kinh khủng, thân thể công kích cực kỳ lợi hại, đến cả trên mặt Lão Tử cũng từng bị đánh ba quyền liên tiếp, lần đó mũi của Lão Tử cũng bị đập dẹp.

- Xi Vưu, người chó có kiêu ngạo!

Lão Tử chỉ vào Xi Vưu, đột nhiên gầm lên một tiếng, vết thương thành sẹo nay bị vạch trần, làm Lão Tử lửa giận bùng bùng.

Lão Tử nhìn thoảng qua Nguyên Thủy Thiên Tôn, rồi sau đó lại lạnh lùng nhìn về phía Ma giới Tam Tôn, nói lạnh như băng:

- Các người thấy rõ rồi chứ? Không thấy rõ sao lại há có thể tùy ý nói lung tung, Lý Dương kia còn chưa đắc chứng đại viên mãn, không phải là Đại Tôn, căn bản không thể so sánh với Nguyên Thủy sư đệ, lại há có thể đánh trúng sư đệ được?

- Thú ỉm.

Chúc Dung đột nhiên quát lớn, chỉ thẳng vào mũi Lão Tử mắng:

- Chúng ta đã thấy rõ từng quyền một, người đường đường một trong Tam Thanh còn nói láo, hừ.

Chúc Dung hừ lạnh một tiếng, tràn đầy vẻ khinh thường.

Lão Tử trong lòng giận dữ, bất quá hắn hiểu, Nguyên Thủy lần này rất mất thể diện, vô luận làm sao cũng phải được giải thích lấp liếm.

- Nhị sư đệ, sự tình lần này người tự mình giải thích đi, vô luận như thế nào, cũng không thể làm mất thể diện Tiên giới Tam Thanh chúng ta, rốt cuộc phải nói như thế nào, người tự mình nghĩ ra đi! Chà, Nhị sư đệ, không phải ta nói với người rồi sao. Người sao không sớm sử dụng áp súc không gian chứ?

Thần thức Lão Tử truyền âm vang lên trong đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt vẫn không chút thay đổi, rốt cục ngược lên, nhìn thoáng qua Lão Tử, từ đáy lòng của Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng rất tức giận “Áp súc không gian? Ngay từ đầu ta làm sao xác định được Lý Dương có phải là Đại Tôn không, huống chi bao nhiêu năm nay, Tiên giới Tam Thanh và Ma giới Tam Tôn có khổng chế thiên địa khi chiến đấu đâu? Ta trong lúc nhất thời không nghĩ tới, sao lại trách ta chứ?”

Quá phần nộ, quá oan ức, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng phải nói cho ra lẽ.

Dù sao bị Lý Dương quyền đâm cước đá một trận điên cuồng, mấy Ma giới Đại Tôn đều đã thấy rành mạch, mặt mũi bị đánh đến như vậy, Nguyên Thủy hẳn quả thật là mất hết thể diện.

Trong lòng linh quang chợt lóe, Nguyên Thủy nhất thời có chút tự tin.

- Hừ, người Ma giới các người chỉ là đồ dã man mà thôi. Quả nhiên, ngay cả một chút thủ đoạn nhỏ nhỏ của ta mà cũng không thấy.

Trên mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn trong nháy mắt khôi phục lại bình tĩnh. Nhìn Ma giới Tam Tôn, trong mắt ngược lại có chút khinh thường.

Ma giới Tam Tôn có vẻ ngạc nhiên, không biết Nguyên Thủy Thiên Tôn này tại sao bỗng biến thành như vậy.

Theo đạo lý, lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn phải rất mất mặt, hẳn là bị mọi người xem thường. Nhưng theo như ngữ khí của Nguyên Thủy, tựa hồ Nguyên Thủy lại khinh bỉ bọn họ?

- Đừng có hồ ngôn loạn ngữ, chúng ta đều thấy người bị đánh thành đầu heo.

Chúc Dung không nhận được nói.

- Dùng đầu óc đi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn quay về Chúc Dung thở dài nói:

- Ai, Chúc Dung, người đứng là không động não được, hết cách rồi, người đứng là một hỏa tính man nhân. Ngay cả những suy nghĩ tối thiểu cũng không hiểu được, còn nói ta bị đánh, tức cười.

Thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn nói như thế, Ma giới Tam Tôn nhìn nhau, rồi cùng cười lạnh.

- Nguyên Thủy, khỏi cần ngại biện, nói cái gì thì nói, người bị Lý Dương đánh vào mặt trăm ngàn quyền, chúng ta đều thấy cả.

Cộng Công không nhận được nói.

Nguyên Thủy Thiên Tôn mỉm cười nói:

- Ta hỏi các người, so với các Đại Tôn thì đám Ma Đế, Yêu Đế, Tiên Đế có chênh lệch bao nhiêu?

Nguyên Thủy Thiên Tôn quay lại hỏi ngược các Ma giới Tam Tôn.

Chúc Dung cười lạnh nói:

- Tiên Đế Ma Đế mặc dù tiếp cận Đại Tôn, nhưng kia còn một khoảng cách rất xa, yếu hơn nhiều so với Đại Tôn. Bất quá chỉ là con kiến mà thôi, căn bản không thể so với Đại Tôn, điểm ấy người còn muốn hỏi, thật sự là ngu ngốc.

Bị chữ “Ngu ngốc” Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không hề tức giận, ngược lại nụ cười càng thêm rực rỡ:

- Đúng, so với Đại Tôn bất quá chỉ là con kiến mà thôi, Lý Dương còn chưa đắc chứng đại viên mãn, cũng không phải Đại Tôn, cũng là con kiến mà thôi, người nói, con kiến có thể đánh Đại Tôn chúng ta sao?

Xi Vưu, Cộng Công, Chúc Dung ba người giật mình.

Nếu trong quá khứ cho dù là ba người Xi Vưu cũng tuyệt đối không nghi ngờ, những người dưới Đại Tôn, tuyệt đối không có khả năng đánh thắng được Đại Tôn, càng không có khả năng đánh vào mặt Đại Tôn.

Nhưng bây giờ, bọn họ thấy Lý Dương đại chiến với Nguyên Thủy Thiên Tôn, bây giờ không biết phải nói làm sao cho đúng? Dù sao Lý Dương cũng chưa phải là Đại Tôn.

- Cho dù một con kiến công kích ta, cũng chỉ như phủ bụi mà thôi, chẳng lẽ ta đường đường là Đại Tôn, lại đi so đo với một con kiến?

Nguyên Thủy Thiên Tôn có vẻ rất hào phóng, bộ dáng tựa hồ rất không quan tâm tới Lý Dương

Ba người Xi Vưu không nói gì.

Thân là Đại Tôn, lại có thể giải thích đến nước này, bọn họ cũng không còn chuyện gì để nói nữa.

- Nguyên Thủy sư đệ nói đúng, một con kiến mà thôi, ai hơi đâu quan tâm tới, há có thể bị thương Nguyên Thủy sư đệ, điều này căn bản không có khả năng.

Lão Tử cũng lập tức nói hòa theo.

Nguyên Thủy dựa vào việc “Lý Dương chưa đắc chứng đại viên mãn“, chỉ căn cứ vào điểm này khẳng định là - Lý Dương tuyệt đối không bằng Đại Tôn.

Lúc trước, đây là một chân lý tuyệt đối, nhưng bây giờ Lý Dương có Ngũ Đại lôi điện bốn nguyên, cho dù không có trở thành Đại Tôn, về mặt công kích cũng có thể ngang nhiên chính diện đấu với Nguyên Thủy Thiên Tôn một trận.

Nghe được Nguyên Thủy Thiên Tôn giáo biện như thế, Chúc Dung vốn tính tình nóng nảy không khỏi giận điên, ngón tay Chúc Dung chỉ thẳng vào Nguyên Thủy:

- Người ...

Mắt tròn tròn, trong lúc nhất thời cơn giận làm ngọn lửa phụt ra, không nói được lời nào.

- Không cần giáo biện, sự thật rồi cuộc thế nào, trong lòng mọi người đều biết.

Xi Vưu lạnh nhạt nói.

Giáo biện cũng vô dụng, trong lòng tự biết là được rồi.

Lời này vừa nói ra, Chúc Dung và Cộng Công cũng hừ lạnh, khinh miệt nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn và đám Tam Thanh. Còn Nguyên Thủy vừa rồi thoáng tươi tỉnh lại một chút thì bây giờ một lần nữa xì xuống. Xi Vưu vừa nói như thế, Nguyên Thủy có giáo biện cũng vô dụng.

- Đúng, trong lòng mọi người biết là được, nói ra còn ngượng hơn, Nguyên Thủy, ngươi muốn nói gì nữa không?

Chúc Dung mỉm cười nói.

- Hừ!

Nguyên Thủy hừ lạnh một tiếng, rồi quay đầu bước đi, thân hình hóa thành một đạo tàn quang. Sau đó liền biến mất không thấy nữa.

Ma giới Tam Tôn ngạc nhiên.

Bây giờ là trong quá trình Tiên Ma đại chiến, một trăm triệu năm mới có một lần, Ma giới Tam Tôn và Tiên giới Tam Thanh rất quý trọng cơ hội đại chiến này, làm sao Nguyên Thủy vô duyên vô cớ bỏ đi như thế?

- Chẳng lẽ là đi tìm Lý Dương? Không đúng, này Nguyên Thủy muốn đánh Lý Dương, cũng không hề nắm chắc tất thắng.

Cộng Công nghi hoặc nói.

Đâu chỉ Ma giới Tam Tôn nghi hoặc, ngay cả Tam Thanh Lão Tử và Thông Thiên cũng nghi hoặc, Nguyên Thủy rốt cuộc muốn làm gì nhỉ.

Phật giới.

Phổ Đà Sơn lạc già động, chỗ tu luyện của Quan Âm Bồ Tát.

Quan Âm lúc này đang cùng hảo bằng hữu là Phổ Hiền Bồ Tát đàm luận Phật đạo. Vô luận Quan Âm hay là Phổ Hiền, cả hai vốn đều là một trong mười hai Chân tiên của Nguyên Thủy, Quan Âm vốn là Từ Hàng đạo nhân, còn Phổ Hiền chính là Phổ Hiền chân nhân.

- Quan Âm, hôm nay xảy ra Tiên Ma đại chiến, lúc này sư tôn hẳn là đang đại chiến với Ma giới Tam Tôn. Nhớ năm đó, trong khi chúng ta còn dưới tay sư tôn, mười hai Chân tiên chúng ta cũng tham gia Tiên Ma đại chiến, cũng đánh nhau mù trời, sau khi gia nhập Phật giới, cũng không thấy được cảnh như vậy nữa.

Phổ Hiền Bồ Tát cười nói.

Quan Âm Bồ Tát và Phổ Hiền Bồ Tát có quan hệ rất tốt, trước đây hai người là đồng môn đệ tử, rồi sau đó lại cùng gia nhập Phật giới.

- Phổ Hiền, đã nhập Phật giới, không cần nghĩ đến việc này nữa.

Quan Âm lạnh nhạt nói.

Đột nhiên...

- Từ Hàng, Phổ Hiền, bốn tôn ra lệnh cho các người, dùng tốc độ nhanh nhất tập hợp về ngoài Phong Linh Châu Lê Sơn Tuyết Phong ở Tiên giới. Các sư huynh đệ cùng nhau tạo thành “Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên Trận”.

Thần thức Nguyên Thủy đột nhiên vang lên trong đầu Quan Âm và Phổ Hiền chân nhân.

Hai người Quan Âm và Phổ Hiền chân nhân không chút do dự, lập tức quỳ xuống, nói:

- Lĩnh pháp chỉ!

Mặc dù nhập Phật giới. Nhưng đối với mệnh lệnh của Nguyên Thủy bọn họ vẫn không dám cãi lời, dù sao bọn họ cũng là đệ tử của Nguyên Thủy, quan trọng nhất là... cho dù là bọn họ bây giờ đã thuộc về Phật giới Đại Tôn, luận về tu vi lực công kích, cũng không bằng Nguyên Thủy...

Tiên giới Cửu Tiên Sơn Đào Nguyên Động.

Quang Thành Tử mặc bát quái tiên y, cầm trong tay phát trần, đang hướng về lò đan luyện dược.

- Quần Thành Tử, mau mau đi tới Phượng Linh Châu, Lê Sơn Tuyết Phong, đến ngoài Hỗn Nguyên Thái Cực Giới cùng các sư đệ sư muội khác bố trí “Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên Trận”.

Thần thức Nguyên Thủy Thiên Tôn truyền âm cũng vang lên trong đầu Quần Thành Tử.

Quần Thành Tử cũng bắt chước đan dược, lập tức quỳ xuống cung kính nói:

- Lĩnh pháp chỉ.

Một lát sau, Quần Thành Tử nghi hoặc tự hỏi “Chẳng lẽ xảy ra sự tình gì? Các sư đệ sư muội khác đều trở về sao, ngay cả vài vị Phật giới cũng đều đến, sư tôn hưng sư động chúng như thế, thậm chí còn bố trí cả “Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên Trận” uy lực kinh khủng.”

... Nhị Tiên Sơn Ma Cô Động.

Hoàng Long chân nhân đang cùng Thái Ất chân nhân phẩm trà luận đạo.

- Thái Ất sư đệ, người có nghe nói, lần này sư tôn hẳn ăn phải quả đắng, nghe nói là thua trên tay bởi một người tên là Lý Dương, việc này từ Phượng Linh Châu truyền đến, thậm chí còn bị Lý Dương đánh bỏ chạy nữa.

Hoàng Long chân nhân nhỏ giọng nói.

Thái Ất chân nhân trừng mắt, nói:

- Hoàng Long sư huynh, sự tình này không thể nói lung tung, sư tôn thần thông ra sao, muốn đánh cho sư tôn bỏ chạy, ít nhất cũng phải là Ma giới Đại Tôn chứ. Ma giới Đại Tôn có ba người, ta chưa hề nghe nói tới Lý Dương.

- Người cũng quá cô văn lậu quả (ý nói kiến thức nông cạn) rồi, ngay cả Lý Dương mà cũng chưa nghe qua, Lý Dương trong Tiên Ma đại chiến đã phá Vạn Tượng Thiên La đại trận, đánh bại đại sư huynh Nam Cực Tiên Ông, thậm chí cả ba người Huyền Đô Đại Pháp Sư, Hắc Linh, Xích Linh tạo thành Tam Thanh pháp trận cũng bị phá, ba người Huyền Đô Đại Pháp Sư cũng bị giết!

Hoàng Long chân nhân lúc này nói.

Thái Ất chân nhân trừng mắt.

Hắn biết rõ thực lực của Hắc Linh và Xích Linh, ba người này liên thủ, tạo thành “Tam Thanh pháp Trận“, đến cả sáu Thái Ất chân nhân, phỏng chừng cũng không đỡ được, nhưng ba người Huyền Đô Đại Pháp Sư lại bị Lý Dương giết chết.

- Thái Ất, Hoàng Long, hai người các ngươi tốc tốc đi tới Phượng Linh Châu, Lê Sơn Tuyết Phong, cùng sư huynh đệ khác tạo thành “Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên Trận”.

Thần thức Nguyên Thủy Thiên Tôn truyền âm vang lên trong đầu hai người.

Thái Ất và Hoàng Long toát mồ hôi lạnh, lúc này lập tức quỳ xuống nói:

- Lĩnh pháp chỉ.

Hồi lâu sau, Thái Ất chân nhân và Hoàng Long chân nhân mới thở phào một hơi, bọn họ lo lắng cuộc nói chuyện vừa rồi bị Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe thấy.

- Sư tôn sai chúng ta đi Phượng Linh Châu, Lê Sơn? Người vừa rồi nói tựa hồ sư tôn bị bại trong tay một người tên là Lý Dương, tin tức đó cũng từ Phượng Linh Châu truyền đến. Cả hai đều là Phượng Linh Châu.

Thái Ất chân nhân hồi lâu thở dài nói:

- Ta nghĩ, tin đồn có thể là thật đó.

Hoàng Long chân nhân cũng khẽ gật đầu.

Trong lòng bọn họ có dự cảm, lần này mười hai Chân tiên cùng ra tay, bố trí Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên Trận, có lẽ đúng là có liên quan đến người tên là Lý Dương cao thâm không lường được đó. Bất quá bọn họ cực kỳ tự tin đối với đại trận của mười hai Chân tiên.

Thái Ất chân nhân và Hoàng Long chân nhân không dám lãng phí thời gian, lúc này bay nhanh hướng về phía Phượng Linh Châu, Lê Sơn bay đi.

Nhất thời, mười hai Chân tiên dưới tay Nguyên Thủy Thiên Tôn, mọi người đều vội vàng hướng Phong Linh Châu Lê Sơn bay tới, mười hai Chân tiên bao gồm:

Cửu Tiên Sơn Đào Nguyên Động Quản Thành Tử,

Nhị Tiên Sơn Ma Cô Động Hoàng Long chân nhân,

Kiên Nguyên Sơn Kim Quang Động Thái Ất chân nhân,

Ngũ Long Sơn Vân Tiêu Động Văn Thù Quảng Pháp Thiên tôn,

Phổ Đà Sơn Lạc Gia Động Từ Hàng đạo nhân,

Kim Đình Sơn Ngọc Ốc Động Đạo Hạnh Thiên tôn,

Thái Hoa Sơn Vân Tiêu Động Xích Tinh Tử,

Giáp Long Sơn Phi Vân Đạo Cù Lưu Tôn,

Không Động Sơn Nguyên Dương Động Linh Bảo Đại pháp sư,

Cửu Cung Sơn Bạch Hạc Động Phổ Hiền chân nhân,

Ngọc Tuyền Sơn Kim Hà Động Ngọc Đỉnh chân nhân,

Thanh Phong Sơn Tử Dương Động Thanh Hư Đạo Đức chân quân.

Vì cơn giận của Nguyên Thủy, mười hai Chân tiên đều xuất hiện.

Lý Dương làm cho Nguyên Thủy hoàn toàn mất thể diện, Nguyên Thủy đang cực kỳ tức giận nhất định phải làm sao cho Lý Dương nếm mùi cay đắng?

431. Chương 28: Tinh Cực Chi Nan

Còn Bàn Cổ phiên đang phiêu phù ở giữa phòng, các loại quang mang đang dung nhập vào trong.

Lần trước đại chiến với Lý Dương, Chân Linh phù ẩn trên Bàn Cổ phiên bị hao tổn, bây giờ Nguyên Thủy Thiên Tôn đang tiêu hao bảo bối trong hành cung để sửa chữa lại, đương nhiên, đồng thời dùng thần thức truyền âm cho mười hai đệ tử của hắn.

Đột nhiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn mở mắt ra, trên mặt có nụ cười âm hiểm “Lý Dương, người dám làm như thế với ta, xúc phạm đến thể diện của ta, làm cho Nguyên Thủy ta vô cùng mất mặt khi đối diện với các Đại Tôn khác, ta cũng cho người vĩnh viễn không thể trở thành Đại Tôn!”

Nguyên Thủy Thiên Tôn lần này đã giận đến điên cuồng rồi.

Nguyên Thủy đạt tới cảnh giới này cũng chỉ có vài Đại Tôn mới so sánh được mà thôi, điều hắn quan tâm nhất là quan điểm của các Đại Tôn khác về mình, lần này vì đại chiến với Lý Dương, Nguyên Thủy đã hoàn toàn mất thể diện, các Đại Tôn đều âm thầm trào phúng Nguyên Thủy, Nguyên Thủy đương nhiên giận dữ.

“Mười hai cửa đều quy nguyên, quy cái gì nguyên, chính là “Nguyên” trong Nguyên Thủy Thiên Tôn của ta, uy lực của trận này, phỏng chừng đến Lý Nhĩ tự đại cũng không biết.” Trong lòng Nguyên Thủy thầm nghĩ.

Đối với Lão Tử, đáy lòng Nguyên Thủy luôn luôn tồn tại địch ý.

Bình thường Nguyên Thủy đối với Lão Tử thập phần nịnh nọt, Lão Tử cũng cho rằng Nguyên Thủy là người dưới tay hắn, trong khi đại chiến trợ giúp Nguyên Thủy coi như chuyện đương nhiên. Bình thường khi nói chuyện với Nguyên Thủy nói chuyện, luôn đỡ giọng bề trên dạy bảo, việc này tự nhiên làm cho trong lòng Nguyên Thủy luôn luôn bất bình, Nguyên Thủy trước nay chỉ cố nhịn mà thôi.

“Lý Nhĩ thì biết cái gì, bây giờ mười hai đệ tử của ta ra tay, hơn nữa ta còn để họ bày ra “Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên Trận”, uy lực càng lớn, đến cả Lý Dương cũng đừng hòng phá trận.”

Nguyên Thủy Thiên Tôn cho dù đã nếm qua sự lợi hại của Lý Dương, nhưng vẫn vô cùng tự tin như trước.

Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên Trận chính là do Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc trước nhằm vào mười hai đệ tử của mình, tự mình xếp đặt một siêu cấp đại trận.

Hôm nay mười hai đệ tử, mỗi người đều có thành tựu rất lớn, về tu vi thấp nhất phải là Tiên Đế trung kỳ, các đệ tử này phần lớn ẩn cư, ai ai cũng đều có thanh danh rất lớn, mười hai người liên thủ, lực lượng đích thật rất kinh khủng.

Kinh khủng hơn là mười hai người cũng không phải là một nắm cát, mười hai người tạo thành “Thập Nhị Đô thiên quy nguyên trận”, uy lực gia tăng rất lớn.

Còn lúc này, Cộng Công bay về phía Nguyên Thủy hành cung.

- Nguyên Thủy, người muốn trốn hả, xem ta đánh nát hành cung của người như thế nào, ha ha ...

Thanh âm Cộng Công vang vọng cả Nguyên Thủy hành cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa nghe xong, không khỏi giận dữ cười nhạt.

Một hành cung, đó là tiêu chí của Đại Tôn, nếu hành cung bị phá, thì so với việc bị đánh vào mặt còn làm cho người ta nổi điên hơn. Việc đó tuyệt đối làm cho Đại Tôn nổi điên. Phá hành cung giống như đánh vào cha mẹ của đối phương, tỉ như đập nát Ma Thần Cung của Xi Vưu, Xi Vưu không nghiền nát đối phương ra thì làm sao hả giận?

“Chúc Dung lại dám hướng về hành cung ta mà khiêu khích. Hừ, nếu để người đập nát hành cung của ta, ta tự sát luôn cho rồi.” Nguyên Thủy Đại Tôn giận dữ cười nhạt, lúc này phi thân bay lên.

Lúc này, Chân Linh phù ấn trên Bàn Cổ phiên cũng đã được sửa chữa xong. Phát tay cầm lấy Bàn Cổ phiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền bay thẳng ra ngoài.

Đại chiến với Nguyên Thủy xong, Lý Dương liền trực tiếp đi tới ngoài Tuyết Phong trên Phượng Linh Châu, Lê Sơn, thần thức hần trực tiếp truyền qua Hồn Nguyên Thái Cực Giới, tiến vào bên trong Tuyết Phong.

“Tuyết” Thần thức Lý Dương truyền âm vang lên trong đầu Khương Tuyết.

Khương Tuyết đang ngăn người ngắm hoa đột nhiên nhãn tình sáng lên:

- Lý Dương đại ca, người rốt cục trở lại, vừa rồi người nói có chuyện quan trọng, sau đó bên ngoài cả không gian chấn động mãnh liệt, có phải là người đại chiến với ai đó phải không?

- Ủ, là một địch nhân.

Lý Dương ngắm nghĩ, đem Nguyên Thủy Thiên Tôn định nghĩa là “Địch nhân”.

- Người không bị thương chứ?

Khương Tuyết quan tâm hỏi.

Lý Dương nhất thời cảm thấy trong lòng ấm áp:

- Không, hần hoàn không thể gây thương tổn cho ta.

Trước mặt Khương Tuyết, Lý Dương không thể nói là mình lợi hại như thế nào.

- Được rồi, Lý Dương đại ca, người đang kể chuyện xưa về sự tích trên địa cầu, đang nói đến người muốn đến nhà Khương Tuyết cầu hôn, thế rồi sao nữa? Sau đó là chuyện gì?

Khương Tuyết vội vàng đem hết những trăn trở trong lòng hỏi ra, nàng không biết rằng, cô Khương Tuyết chính là kiếp trước của nàng.

- Cầu hôn?

Lý Dương rung mình. Trong nhất thời cũng không biết có nên nói hay không.

Trên mặt Lý Dương có chút khổ sở, truyền âm nói:

- Nhất định phải thành công chứ.

Lý Dương chỉ nói “nhất định sẽ thành công“, cũng không nói gì khác nữa.

Lý Dương sợ Khương Tuyết truy vấn tiếp, liền nói ngay:

- Tuyết, địch nhân lại muốn đánh tới nữa, để ta ứng phó với hần một chút đã.

Lý Dương tùy ý lấy cớ, liền lập tức cắt đứt thần thức truyền âm.

Đứng ở dưới Tuyết Phong, ngửa mặt lên trời, trong lòng Lý Dương cũng khó nói được.

- Cầu hôn?

Lý Dương thất vọng cười vài tiếng, còn gì để nói nữa chứ. Nguyên tưởng rằng mình có thể đoàn tụ với Tuyết, bây giờ xem ra, cũng không phải việc đơn giản.

“Hô, mặc kệ chuyện khác, quan trọng nhất bây giờ là phá Hồn Nguyên Thái Cực Giới.” Trong lòng Lý Dương cố nén những xúc động trong lòng, bây giờ hắn phải cố gắng tìm mọi cách phá vỡ Hồn Nguyên Thái Cực Giới.

“Này Nguyên Thủy bị ta đánh nhục nhã như thế, hắn sẽ không từ bỏ ý đồ đâu.” Lý Dương nhướng mày, lập tức thần thức tỏa ra, một lát sau hoàn toàn bao trùm cả Tiên giới.

Lý Dương phát hiện lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn đang bị bọn người Ma giới Tam Tôn sỉ nhục.

Đột nhiên...

Thần thức Lý Dương bao trùm cả Tiên giới phát hiện ra một khí tức thập phần quen thuộc, đó là khí tức của... đệ đệ mình là Lý Thạc!

“A Thạc!” Lý Dương lập tức chú ý tới những việc phát sinh với Lý Thạc, nhất thời trong mắt sát khí tỏa ra, thân hình trong nháy mắt biến mất khỏi Phong Linh Châu.

Bầu trời trên biển.

- Hưu!

Một đạo tàn quang mang theo nhiều vết máu xẹt qua trường không, một bạch y đệ tử rơi xuống, hắn đã chết.

Lý Thạc cước đạp Đạo Phách cấp tốc phi hành, phía sau có ba bạch y đệ tử và một trung niên áo xanh đuổi giết, ba bạch y đệ tử và kia trung niên áo xanh đều là đệ tử của Thượng Thanh cung, công lực cao nhất là trung niên áo xanh đạt đến Cửu Thiên Huyền Tiên tiền kỳ, trong số bạch y đệ tử yếu nhất chỉ có La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ, người mạnh nhất là Đại La Kim Tiên tiền kỳ.

- Tinh Cực Tông tiểu tử, mau mau bỏ tay chịu trói.

Trung niên áo xanh Lam Thiện phần nộ quát.

- Nằm mơ, Lý Thạc ta hận không được ăn thịt uống máu các ngươi.

Lý Thạc phần nộ quát, đồng thời gia tăng tốc độ phi hành.

Lam Thiện cũng cười lạnh:

- Ngươi còn muốn chạy trốn sao, thật sự là nằm mộng giữa ban ngày.

Với thực lực của Lam Thiện là Cửu Thiên Huyền Tiên tiền kỳ đương nhiên có thể nói như vậy.

Lý Thạc là một đệ tử Tinh Cực Tông duy nhất trốn thoát được.

Năm đó, đệ tử Tinh Cực Tông tới Tiên giới, cư trú tại thập châu tam đảo, thành một tiểu tông phái ở Lưu Châu, sau đó Tiêu Diêu tán nhân biết được việc này, cũng đi ghé qua Tinh Cực Tông vài lần, Tinh Cực Tông có Tiêu Diêu tán nhân hỗ trợ, dần dần lớn mạnh hơn ở Lưu Châu.

Thực Sơn kiếm phái và Thượng Thanh cung đều ở Nguyên Châu, Nguyên Châu và Lưu Châu khoảng cách rất xa, còn đệ tử bình thường Thượng Thanh cung cũng không biết đệ tử Tinh Cực Tông, do đó Tinh Cực Tông vẫn tồn tại gần ngàn năm.

Ai ngờ, có một ngày, một đệ tử Thượng Thanh cung tới Lưu Châu, hơn nữa đệ tử này có họ Tăng. Tên là Tăng Lan Hư, là người một nhà với Tăng Phong, Tăng Thăng, đều thuộc Tăng gia nhất mạch. Lúc trước từng thông qua bát quái kính biết được hình dạng của Áo Quang chân nhân trong Tinh Cực Tông.

Sau khi đến Lưu Châu, Tăng Lan Hư nghe nói đến Tinh Cực Tông, liền hoài nghi có phải là Tinh Cực Tông ở Côn Luân tiên cảnh không, rồi sau đó điều tra tiếp tục, hắn đã phát hiện ra bọn người Áo Quang chân nhân.

Tăng Lan Hư giận dữ dùng ngọc bội truyền tắn, đem việc này truyền cho Thượng Thanh cung, rồi sau đó Thượng Thanh cung lập tức phái ra mấy trăm đệ tử, dù sao Tinh Cực Tông ở Tiên giới cũng chỉ là một tiểu môn phái, khai sơn tổ sư Lý Tầm Hoan đã tiến vào Quỷ giới hơn ngàn năm không hề quay lại, không có Lý Tầm Hoan, Tinh Cực Tông hoàn toàn không có cao thủ nào có thể ra tay.

Mấy trăm đệ tử đánh thẳng vào Tinh Cực Tông, mấy trăm đệ tử này có cả những Tiên Quân cực mạnh, cũng có mười mấy Cửu Thiên Huyền Tiên, còn lại là Đại La Kim Tiên, còn Tinh Cực Tông mạnh nhất mới là Đại La Kim Tiên, căn bản không phải đối thủ.

Về phần sau đó rốt cuộc xảy ra chuyện gì, Lý Thạc cũng không biết, Tinh Cực Tông có phải là bị tiêu diệt không? Trong lòng Lý Thạc vẫn luôn lo lắng về điều này.

Trong khi Thượng Thanh cung đánh tới, Lý Thạc may mắn có việc phải ra ngoài, tránh được một trường kiếp nạn, Áo Quang chân nhân phát hiện địch nhân đánh tới, lập tức dùng ngọc bội truyền tấn báo cho Lý Thạc ở bên ngoài. Báo cho Lý Thạc trốn kỹ, hơn nữa cũng đem việc địch nhân là Thượng Thanh cung nói cho Lý Thạc biết.

Là Lý Gia trực hệ truyền nhân, Lý Thạc cũng tu luyện Âm Dương Dao Phách, mấy ngày này Lý Thạc bị đuổi giết, nhưng vẫn còn sống.

Trong mắt Lý Thạc lộ ra sát khí.

- Khả Khả.

Lý Thạc nghĩ tới nhi tử của mình, nghĩ tới thê tử của mình, Khả Khả từ nhỏ vốn là bảo bối của Áo Quang chân nhân, Lý Thạc cũng quan ái phi thường, lúc trước trong khi Lý Dương ở Phạm giới, cũng sủng ái phi thường.

Nhi tử Khả Khả của mình bây giờ sống hay chết, Lý Thạc căn bản không biết.

Thê tử của mình đâu? Cha và mẫu thân của mình đâu? Đồng môn sư huynh đệ, sư môn trưởng bối đâu?

Lý Thạc trong lòng có vẻ lo lắng phần nộ “Không giết sạch Thượng Thanh cung của các người, Lý Thạc ta chết cũng không nhắm mắt.” Đột nhiên trong mắt Lý Thạc xuất hiện một điểm hàn quang.

- Viu!

Đột nhiên, Lý Thạc chẳng những không gia tốc, ngược lại hướng về phía sau phi hành cực nhanh, đệ tử Thượng Thanh cung trong lúc nhất thời không kịp chậm lại, Lý Thạc cười lạnh nhìn kia hai đệ tử Thượng Thanh cung lỗ trợn kinh hoàng, căn bản không lưu tình chút nào.

- Chết!

Chỉ một từ phát ra từ hàm răng nghiêng chặt của hắn.

Chỉ thấy hào quang Dao Phách bay ra nhanh như chớp, hai đệ tử La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ bị giết chết tại đương trường. Hắn mặc dù là La Thiên Thượng Tiên tiền kỳ, cũng nhờ có Âm Dương Dao Phách, muốn giết Tiên nhân cấp bậc La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ cũng không phải việc khó.

- Tiểu tặc nhận lấy cái chết!

Trung niên áo xanh Lam Thiện rất giận dữ, dám giết chết hai đệ tử ngay trước mắt hắn, mình đường đường là Cửu Thiên Huyền Tiên tiền kỳ cao thủ, còn có mặt mũi nào nữa?

Lúc này hắn xòe tay ra, phi kiếm cực nhanh đâm tới Lý Thạc.

Lý Thạc cước đạp Dao Phách, thân hình chột lóe, tránh khỏi cú tấn công đó. Hơn nữa trực tiếp bay tới trước mặt một bạch y đệ tử khác, tên bạch y đệ tử đó tu vi là Đại La Kim Tiên tiền kỳ, so với Lý Thạc còn cao hơn một cấp bậc, Lý Thạc trong lòng căn bản không chắc có thể đối phó được hắn.

- Hừ! Muốn chết!

Tên bạch y đệ tử đó vung phi kiếm lên, hướng về phía Lý Thạc, Lý Thạc không tránh né, thân hình chỉ hơi dao động.

- Phốc!

Vì Lý Thạc thân hình khê lắc, phi kiếm chỉ đâm vào áo giáp, Lý Thạc trợn trừng hai mắt, gầm lên một tiếng:

- Đi tìm chết!

Đao Phách hóa thành tàn mang, đâm vào ngực bạch y đệ tử kia, đồng thời, một thanh Đao Phách từ trong cơ thể Lý Thạc bay ra.

Âm Dương Đao Phách, hai thanh xoay tròn, ngang nhiên phát nát bốn mạng nguyên anh, tiêu diệt nguyên thần của đối phương.

- Lại giết được một!

Lý Thạc lúc này chỉ lo né tránh, bốn mạng Đao Phách đã trở về cơ thể, công kích Đao Phách hình thành dưới chân, tốc độ Lý Thạc tăng nhanh, hơn nữa còn phi thường linh hoạt, nói về tốc độ thì Cửu Thiên Huyền Tiên không kém gì Lý Thạc, nhưng tính linh hoạt thì lại không bằng.

- Ở trước mặt ta dám giết sạch các đệ tử, không giết người, ta Lam Thiện trở về làm sao ăn nói với mọi người chứ?

Lam Thiện tức giận ngút trời.

Quý tích phi hành Lý Thạc rất kỳ diệu, hơi có hình chữ S, nhưng lại không hoàn toàn giống nhau. Đây là trải qua quá trình bị truy sát, Lý Thạc đã linh ngộ được, Ma giới có phương pháp tu luyện “Linh ngộ trong chiến đấu” Quả thật rất hữu hiệu.

Tốc độ mình không chậm, nhưng hấn lại thay đổi liên tục, Lam Thiện đã cảm thấy nóng gáy.

- Tiểu tặc!

Lam Thiện nghiêng rằng, không cầm lòng được, lấy ra một khối ngọc đồng màu đỏ, bóp chặt lấy ngọc đồng, một đạo hồng quang bay ra, trực tiếp dung nhập vào thân thể Lý Thạc. Trong tích tắc, Lý Thạc liền phát giác mình hoàn toàn bị phong ấn.

Ngọc đồng màu đỏ là do Đại trưởng lão trong môn phái là Thủy Viêm Tiên Đế cấp cho hấn, Lam Thiện trước giờ coi như trân bảo, lần này đem ra sử dụng, trong lòng Lam Thiện quả nhiên đã tức giận cực điểm, liền muốn nhất cử giết Lý Thạc.

- Đi tìm chết.

Gầm lên một tiếng, phi kiếm của Lam Thiện bắn thẳng vào Lý Thạc lúc này vô phương kháng cự.

Lý Thạc lúc này không thể khống chế thân thể, vô lực thấy mình mất đi tự do, mắt nhìn phi kiếm đâm tới. Vào lúc này, trong mắt Lý Thạc hiện lên hết cảnh này đến chuyện khác, cảnh cuối cùng xuất hiện là mình đang nói chuyện với đại ca Lý Dương.

Lý Dương đã phi thăng đi Ma giới, lần đó, Lý Dương giao nhiệm vụ chăm sóc cha mẹ, ông nội cho Lý Thạc.

“Đại ca, xin lỗi, ta không thực hiện lời hứa đối với người.” Trong lòng Lý Thạc rất khổ sở.

- A Thạc!

Đột nhiên một thanh âm khản cấp vang lên, đồng thời một tràng oanh long vang vọng cả thiên địa, một cỗ năng lượng kinh khủng như hủy thiên diệt địa bao trùm cả hải vực, sóng biển rít gào, Lý Dương một thân hắc y thần tình phẫn nộ, năng lượng cuồng bạo như giao long, trong nháy mắt bao phủ cả mấy trăm ngàn dặm không gian, Lam Thiện của Thượng Thanh cung trong nháy mắt đã bị giết chết.

432. Chương 29: Nộ Hỏa Trùng Thiên

- Đại ca, là người sao? Ta biết đây là ảo giác, ảo giác trước khi chết, ha ha, ông trời đối đãi ta cũng không tệ, trước khi chết còn có thể để cho ta chết trong ảo giác, một lần nữa nghe thanh âm của người, ta chết cũng không quá oan khuất.

Lý Thạc trong lòng rất bi quan, lúc này hẳn đã có cảm giác đã chết rồi.

- Bùng...

Nước biển lạnh lẽo đột nhiên trùm xuống toàn thân Lý Thạc, toàn thân Lý Thạc không kịp hãm được phải rùng mình một cái, mất từ từ tỉnh táo lại, những giọt nước phủ đầy mặt, do đó Lý Thạc nhìn không rõ ràng lắm, trong ánh mờ mờ của màn nước, hẳn thấy có một thân ảnh quen thuộc.

Thân ảnh hắc sắc, rất mơ hồ, Lý Thạc cố gắng nhìn cho rõ.

- Đại ca!

Lý Thạc cố gắng mở to hết cỡ ra nhìn, hẳn rốt cục thấy rõ ràng, khuôn mặt quen thuộc đó lúc này hiện ra rõ ràng. Đại ca của mình - Lý Dương, đại ca từ nhỏ đã chiếu cố mình, là anh ruột của hắn!

Chung quanh thân thể Lý Dương tỏa ra nhiều luồng sóng cuồng bạo tỏa ra bốn phương tám hướng, cả đại dương sôi trào lên, từng đạo lưu thủy như giao long uốn lượn khắp nơi, bốn phương tám hướng đều bị quét sạch, về phần cao thủ Thượng Thanh cung kia, đã bị một dải nước đánh trúng, đã hồn phi phách tán.

Mỗi một đạo lưu thủy mà có thể mang theo năng lượng kinh khủng như thế, quả là kinh người.

Lý Dương ôm cổ Lý Thạc, trong nháy mắt đã hoàn toàn giải trừ cấm chế trong cơ thể Lý Thạc.

- A Thạc, ngươi không có việc gì hử. Thiếu chút nữa, thiếu chút nữa.

Lý Dương thanh âm hơi run lên, hẳn rất sợ hãi, chỉ thiếu một chút, nếu không phải vì Khương Tuyết hỏi hắn về sự tình có liên quan tới “Cầu Hôn”, làm cho hắn phải cố tránh né, rồi sau đó tâm tình khó chịu, dùng thần thức tìm tòi Nguyên Thủy Thiên Tôn thì làm sao lại trùng hợp phát hiện ra khí tức của Lý Thạc?

Chỉ cần tới chậm một chút, Lý Thạc có thể đã chết.

Em ruột mình, cùng nhau lớn lên, cùng nhau tương thân tương ái!

Em ruột mà, Lý Dương thật không dám tưởng tượng, em ruột mình phải chết. Mình sẽ phải tự trách như thế nào.

“Lý Dương, ngươi là một tên khốn khiếp, ngươi có còn là nam nhân không? Đi đến Tiên giới, chỉ vì Tuyết, ngay cả thân nhân cũng quên, ngươi có nghĩ đến trong khi ngươi và Tuyết hưng phấn nói chuyện với nhau, thân nhân của ngươi đang chịu khổ, thậm chí còn bị giết, bị lăng nhục không? Ngươi có thể nghĩ được như vậy không? Ngươi đúng là không bằng heo chó súc sanh!” Lý Dương tự xỉ vả mình.

Tự trách, xấu hổ!

Sống với Lý Thạc từ nhỏ đến lớn, mẫu thân một mạch chỉ lo công tác, hai huynh đệ luôn luôn đoàn tụ, hai người cảm tình sâu đậm, lắm khi còn chẳng phân biệt gì nữa.

Cha mẹ mình, nghĩa phụ mình, gia gia mình, đều là những người chí thân. Mỗi một người đều phi thường trọng yếu.

Lúc trước Lý Dương lựa chọn tiến vào Ma giới, vì hắn cho rằng cha mẹ mình sẽ an toàn, sẽ không có vấn đề gì, nhưng bây giờ... Lý Dương phát hiện thân nhân mình bị rơi vào nguy hiểm, lúc này, Lý Dương cố gắng đem sự tình Khương Tuyết nén chặt ở đáy lòng.

Mặc kệ như thế nào, cứu thân nhân trước rồi nói sau.

Dù sao công lao nuôi lớn mình, cảm tình rất sâu đậm.

- A Thạc, xin lỗi. Xin lỗi, đại ca đã tới chậm.

Lý Dương nhìn Lý Thạc, trong lòng vô cùng xấu hổ, đây là đệ đệ của mình sao?

Khi ở địa cầu, Lý Thạc là Thanh Bang trưởng lão, luôn rất có phong độ, luôn xử kinh bất loạn, quần áo luôn luôn chỉnh tề cẩn thận, lại được phối màu phù hợp. Nhưng lúc này trông Lý Thạc mà xem?

Quần áo đã rách nát, máu tươi nhiễm hồng toàn thân, vết thương trên thân thể be bét kinh người, nếu là người bình thường thì với thương thế như thế sớm đã chết từ đời tám hoánh rồi. Tóc hắt bay tán loạn, trong mắt vằn lên những tơ máu.

Nửa tháng gần đây Lý Thạc liên tục bị đuổi giết, căn bản không quan tâm đến thứ khác. Hắn đã lạc phách tới cực hạn rồi.

- Đại ca, đại ca, là người, thật là người, thật tốt quá, ta rốt cục thấy người rồi, từ khi người đi Ma giới, ta tưởng rằng sẽ không gặp được người nữa, bây giờ rốt cục nhìn thấy người rồi. Thật tốt quá, thật tốt quá.

Lý Thạc nhìn Lý Dương, không khống chế nước mắt chảy ròng ròng, ôm chặt lấy Lý Dương, trên mặt phủ tràn nước mắt.

Mấy ngày này, một mình chiến đấu, nhi tử của mình, thê tử của mình, thân nhân của mình, không rõ sinh tử ra sao. Mình luôn luôn phải đối diện với tử vong, Lý Thạc thật sự quá mệt mỏi, cả thể chất lẫn tâm hồn.

Rốt cục nhìn thấy đại ca, từ nhỏ đi theo dựa dẫm vào đại ca.

Tâm tình Lý Thạc rốt cục bình tĩnh lại, hắn rốt cục có thể đem hết nỗi khổ trong lòng ra khóc cho vơi bớt.

Nam nhân đổ máu không đổ lệ, đây chỉ vì tình cảm với người thân mà thôi.

- A Thạc, yên tâm, không ai dám giết người nữa đâu, tuyệt đối không ai dám.

Lý Dương ôm đệ đệ của mình, hắn có thể cảm thụ nỗi khổ đau đớn trong lòng đệ đệ của mình. Lúc này, trong lòng Lý Dương cũng rất thống khổ?

Đệ đệ đều bị đuổi giết, kia cha mẹ của mình, gia gia của mình, nghĩa phụ của mình thì sao?

Lý Dương trong lòng đột nhiên khủng hoảng.

- A Thạc, nói cho ta biết, Tinh Cực Tông bị sao vậy, cha và mẫu thân đâu? Những người khác đâu?

Lý Dương không an ủi Lý Thạc, lập tức truy vấn, ai cũng là thân nhân, ai chết, Lý Dương đều không thể chấp nhận.

Lý Thạc cũng là người làm đại sự, khi ở nhân gian là Thanh Bang trưởng lão, tâm tính cực kỳ cứng cỏi, chỉ là vì gặp được đại ca sau mấy ngàn năm, cùng với thống khổ trong lòng mới làm cho hắn khóc như vậy.

Lúc này nghe Lý Dương hỏi, Lý Thạc cũng biết sự tình trọng yếu, từ từ dẹp bỏ xúc động.

- Đại ca, địch nhân rất mạnh, mạnh phi thường, có lẽ ngoại trừ Đại Tôn, không không ai có thể báo thù cho chúng ta.

Lý Thạc đột nhiên nở nụ cười khổ sở, hắn đương nhiên biết đại ca mình tu luyện cũng chẳng lấy gì làm lâu, hắn đương nhiên không thể chấp nhận để đại ca đối phó với Tiên Đế hậu kỳ cao thủ của Thượng Thanh cung.

Đột nhiên Lý Thạc rùng mình. Hắn nhớ ra cảnh vừa rồi.

Năng lượng cuồng bạo, bao trùm mấy trăm ngàn dặm, còn Cửu Thiên Huyền Tiên chỉ là bị một dòng nước công kích, đã bị giết chết chết, nói không chừng... nói không chừng đại ca mình có khả năng báo thù cho Tinh Cực Tông, cứu được vài thân nhân.

- A thạc, nói, rốt cuộc có chuyện gì thế? Tình huống rốt cuộc là như thế nào, là ai cũng được. Chỉ muốn giết thân nhân của ta, thì sẽ là kẻ thù không đội trời chung với Lý Dương ta, ta sẽ giết hắn!!!

Sát khí trong mắt Lý Dương nổi lên.

Lúc này trong lòng Lý Dương hoàn toàn tràn ngập sát khí.

Xâm phạm thân nhân của hắn, đó là kết tử cừu với hắn

- Đại ca, là Thượng Thanh cung. Thượng Thanh cung nửa tháng trước phái mấy trăm người giết chết Tinh Cực Tông của ta. Một vài đệ tử bên ngoài có thể có hạnh vận tránh thoát một trường kiếp nạn, khi đó ta

cũng ở bên ngoài làm việc, đáng tiếc cho dù ra ngoài, nhưng vẫn bị Thượng Thanh cung đuổi giết. Thượng Thanh cung thế lực rất lớn. Tinh Cực Tông chúng ta thật sự quá yếu.

Lý Thạc trong lòng có vẻ bất cam, nhưng hắn cũng biết sự chênh lệch đúng là rất lớn.

Chỉ cần Thượng Thanh cung phái ra mấy trăm đệ tử, một Tiên Quân, mười mấy Cửu Thiên Huyền Tiên, còn lại đều là Đại La Kim Tiên, còn Tinh Cực Tông thì sao?

Tinh Cực Tông người mạnh nhất mới Đại La Kim Tiên mà thôi, người mạnh nhất chỉ bằng với người yếu nhất của đối phương. Hoàn toàn không có khả năng so sánh, kết quả còn có gì phải suy nghĩ?

- Kết quả thế nào?

Lý Dương trong lòng sợ hãi, hắn đương nhiên biết thực lực của Thượng Thanh cung.

Trong mắt hắn, Thượng Thanh cung căn bản không là cái gì, nhưng trong mắt Tinh Cực Tông, Thượng Thanh cung đúng là một quả núi không thể lay chuyển, hai bên chênh lệch thật sự quá lớn.

- Không biết, ta không biết, gia gia lúc trước dùng ngọc bội truyền tấn cho ta, chỉ nói cho ta biết là, người Thượng Thanh cung đánh tới, yếu nhất là Đại La Kim Tiên, còn Tinh Cực Tông của ta người mạnh nhất mới là Đại La Kim Tiên.

Lý Thạc cười khổ nói.

Tinh Cực Tông lúc trước đối mặt với cảnh bị chém giết, chỉ có thể miễn cưỡng thấy được người có công lực thấp nhất của đối phương, những người khác ở Tinh Cực Tông xem ra đều là thâm sâu không lường được, căn bản không thể địch nổi.

Lý Dương trong lòng run lên.

Hắn có thể tưởng tượng được cảnh Tinh Cực Tông bị Thượng Thanh cung đồ lức.

Nghĩ đến cảnh gia gia mình, cha mình, mẫu thân mình bị đồ lức, Lý Dương tim khê nhảy lên, đau đớn vô cùng, đau từ từng ngón tay đau lên, đau tưởng chết đi được, nhưng tất cả vẫn còn kém so với những thống khổ trong nội tâm của hắn.

- Những việc khác, người không biết chút nào hả?

Lý Dương nhìn Lý Thạc, run rẩy hỏi.

Trong lòng Lý Thạc cũng thống khổ, nói:

- Không, chỉ nhận được một lần truyền tấn, sau đó gia gia không có truyền tấn cho ta nữa, nếu gia gia còn sống, còn có thể tự do nói, thì sẽ truyền tấn cho ta.

Lý Thạc nói như vậy đã thập phần rõ ràng rồi.

Ảo Quang chân nhân, chỉ có hai khả năng, một là bị giết, còn một là bị bắt nên không có khả năng truyền tấn ngọc bội.

Lý Dương đột nhiên nhãn tình sáng lên:

- A Thạc, chờ một chút, ta dùng thần thức điều tra một chút.

Lý Thạc trong lòng cả kinh, thần thức lục soát? Phạm vi thần thức sẽ phản ánh thực lực của một người, hôm nay hắn đang cùng Lý Dương trên biển rộng mênh mông, nếu Lý Dương muốn tìm tòi như thế, thì phạm vi thần thức Lý Dương phải rộng đến đâu?

- Đại ca, chúng ta căn bản không biết gia gia bây giờ ở nơi nào? Thần thức của người có tìm được không? Có lẽ ở Thượng Thanh cung, Thượng Thanh cung ở tận Nguyên Châu, vượt qua đến hơn nửa Tiên giới, quá xa.

Lý Thạc lắc đầu nói:

- Chỉ cần ở Tiên giới là ta có thể tìm được.

Lý Dương nói thập phần khẳng định.

Sau đó, thần thức Lý Dương điên cuồng quét đi, trong nháy mắt bao trùm cả Tiên giới, Lý Dương lập tức bắt đầu tìm tòi vài người, gia gia mình, cha mẹ mình, thậm chí còn cả cháu mình, Khả Khả lí lắc đáng yêu.

Cả Tiên giới, tất cả đều nằm trong phạm vi tìm tòi của Lý Dương.

Sắc mặt Lý Dương đột nhiên trắng nhợt đi.

Không có!

Cả Tiên giới đều không tìm thấy khí tức của một người nào.

“Rốt cuộc có chuyện gì, không đâu, tuyệt đối không.” Lý Dương trong lòng hoảng sợ, lúc này hắn thật sự sợ hãi, cả Tiên giới đều không có khí tức thân nhân mình, hắn nghĩ tiếp “Đúng, nhất định là có người khác thu, thu vào Tụ Lí Càn Khôn rồi.”

Lý Dương lục soát không đến thì bọn người Áo Quang chân nhân chỉ có hai kết quả, một là bị giết, hai là bị thu vào Tụ Lí Càn Khôn, một loại bảo vật Tụ Càn Khôn có thể chứa người sống.

Cho dù công lực bị phong bế, khi bị giam giữ, Lý Dương cũng có thể tìm được.

- Đại ca, tìm được rồi sao?

Lý Thạc truy vấn.

Lý Dương thần tình lộ vẻ khổ sở, lắc lắc đầu, thấy Lý Dương lắc đầu, sắc mặt Lý Thạc cũng trong nháy mắt trắng nhợt đi.

- Nghĩa phụ đâu?

Lý Dương vừa rồi tìm vài Tinh Cực Tông thân nhân mà thôi, cũng không tìm Tiêu Diêu tán nhân. Trong lòng Lý Dương, Tiêu Diêu tán nhân cũng là người chí thân.

“Nghĩa phụ hẳn được Thục Sơn kiếm phái bảo vệ, lần trước Cửu Thiên Tiên Đế đã cam đoan với ta, nhất định không có chuyện, tuyệt đối không thể có chuyện.” Trong lòng Lý Dương tự an ủi mình, còn thần thức một lần nữa tìm tòi cả Tiên giới.

Một lát sau, Lý Dương liền tìm tòi khắp cả Tiên giới.

- Không có? Không có khả năng.

Lý Dương không thể tin kết quả này, lúc này thần thức một lần nữa bao trùm khắp nơi, tìm tòi tỉ mỉ một lần nữa, nhưng kết quả vẫn làm cho Lý Dương khó có thể chấp nhận được như trước. “Nghĩa phụ cũng đã biến mất.” Trong lòng Lý Dương có dự cảm xấu.

Sự tình rốt cuộc là thế nào nhỉ, Lý Dương không biết, còn Lý Thạc cũng chỉ biết vài điều nhỏ nhoi thôi. Sau đó rốt cuộc xảy ra cái gì, Lý Thạc cũng không biết, còn Tiêu Diêu tán nhân tại sao cũng biến mất được chứ?

Đột nhiên, Lý Dương trong lòng máy động, hắn nhớ tới Lý Thạc có nói qua một câu.

- A Thạc, người nói là Thượng Thanh cung nửa tháng trước đến tấn công Tinh Cực Tông chúng ta, thật không?

Lý Dương truy vấn.

Lý Thạc nghe mình đại ca hỏi chuyện này, vội vàng nói:

- Đúng, ta nhớ thập phần rõ ràng, đúng là nửa tháng trước.

Lý Dương nhớ lại một chút, nửa tháng trước, Ma giới đại quân bị vây ở “Vạn Tượng La Thiên Trận”, còn mình đang tu luyện trong Thánh Địa Phúc Địa Ma giới, trong khi đó Lý Tầm Hoan hẳn là đã trở lại Tiên giới rồi.

Lý Tầm Hoan có kim sắc Dao Phách, lại có thần khí Nguyên Linh Tinh, hơn nữa thân là Ngũ Đức Thân, tự thân thực lực rất mạnh không phải Tiên Đế bình thường có thể ngăn cản hẳn.

Lý Dương cũng biết Thủy Viêm Tiên Đế, Thủy Viêm Tiên Đế mặc dù là Tiên Đế hậu kỳ, nhưng nhưng không có thần khí. Nếu thật sự phải chiến đấu sinh tử với Lý Tầm Hoan, chưa chắc đã là đối thủ của Lý Tầm Hoan, lúc trước Lý Tầm Hoan sử dụng phương pháp “Song Dao”, Dao Phách ẩn trong Nguyên Linh Tinh công kích, ngay cả kia Giang Gia Nhị trưởng lão cũng thiếu chút nữa là tiêu đời.

Lý Tầm Hoan một khi ra tay, Tinh Cực Tông chắc chắn không có việc gì.

Nghĩ vậy, Lý Dương lập tức bắt đầu một lần nữa tìm tòi cả Tiên giới, lần này là tìm tòi Lý Tầm Hoan.

“Thái gia gia, tất cả hy vọng đều đặt trên người thái gia gia, nếu thái gia gia cũng có chuyện, ta đây thật có không thể tưởng tượng sẽ kinh khủng đến mức nào.” Lý Dương trong lòng thấp thỏm không yên, nghĩa phụ, gia gia, cha mẹ mọi người đều đã xảy ra chuyện.

Hôm nay còn lại duy nhất thái gia gia, công lực của thái gia gia cực mạnh?

Lý Dương trong lòng đột nhiên run lên, hẳn đã tìm xong.

“Không có, cả Tiên giới đều không có, ngay cả thái gia gia với lực công kích có thể so với với Tiên Đế hậu kỳ cao thủ cũng không thấy, rốt cuộc xảy ra sự tình gì, sự tình rốt cuộc đã xấu đến đâu?” Lý Dương lúc này thật sự lo lắng rồi.

Ngay cả Lý Tầm Hoan đã biến mất, sự tình tới đâu cơ chứ? Bọn người gia gia mình, nghĩa phụ, cha mẹ còn có vợ con của Lý Thạc nữa có còn sống không?

433. Chương 30: Nhất Tuyền Sanh Kỵ

- Thượng Thanh cung!

Lý Dương khó khăn hít một hơi, trong mắt hung quang lờ lờ, sắc mặt khẩn trương xạm đi.

Tất cả đều vì Thượng Thanh cung.

“Ông nội, cha, mẫu thân, nghĩa phụ!” Trong lòng Lý Dương căn bản không thể không nghĩ tới một tràng cảnh đáng sợ.

Phiếm ngập máu, trên mặt đất đầy xác người.

Trong đó có nghĩa phụ mình, có cha mẹ mình, còn có nghĩa phụ mình.

Thân nhân mình bị đồ lức.

Nghĩ đến tràng cảnh đó, Lý Dương liền không khống chế được mình.

- Thượng Thanh cung, ta nhất định phải diệt sạch cả môn phái các ngươi!!!

Lý Dương gân cổ vồng lên, điên cuồng hét lên phẫn nộ, tiếng gào vang vọng khắp thiên địa.

Sát khí, sát khí tràn ngập từ tất cả đáy lòng dâng lên như sóng gầm, tựa hồ sát khí đã đạt tới một bậc cao nhất, khiến cho nguyên thần biến hóa, Hắc sắc thiểm điện bên trong nguyên thần cũng điên cuồng lóe ra, tất cả làm cho khí thế của Lý Dương không ngừng bành trướng ra, sát khí kinh khủng cũng không ngừng tràn ngập khắp nơi.

Nguyên thần biến hóa, làm cho khí thế của Lý Dương đột nhiên bành trướng ra.

- Oanh...

Hải dương vô tận sôi trào, năng lượng thiên địa nhập vào hải dương điên cuồng. Trong hải dương dường như có những tia máu ứa ra. Năng lượng cuồng bạo làm cho sinh vật trong hải dương chết vô số, Lý Dương đứng giữa trung ương của cơn cuồng bạo đó, tất cả đều phát sinh từ cơn phẫn nộ của Lý Dương.

Lý Dương vẫn chưa mất trí khôn, lúc này đã dùng ngũ hành bốn nguyên năng lượng bảo vệ Lý Thạc.

Lý Thạc một bên thấy cảnh này, trong lòng ngạc nhiên vui mừng, ngạc nhiên vui mừng về thực lực của đại ca.

Lý Dương trong lòng mặc dù cuồng bạo, nhưng vẫn tồn tại chút lý trí.

“Bình tĩnh, Lý Dương, ngươi phải tỉnh táo, lúc này cần phải tỉnh táo. Báo thù điên cuồng, điên cuồng đồ lặc không thể cứu ông nội, không thể cứu nghĩa phụ a, ngươi phải tỉnh táo!!!” Lý Dương cố gắng áp chế mình.

Bây giờ quan trọng nhất là cứu người. Không phải báo thù.

“Tỉnh táo!” Lý Dương cố gắng ngăn chặn năng lượng sôi trào bên trong. Gân cốt toàn thân nổi lên, khóe mắt thậm chí đã rách ra, hai nắm tay nắm chặt, nhưng hắc sắc thiểm điện từ nguyên thần vẫn lóe ra sát khí vượt qua phạm vi khống chế của Lý Dương

- A...

Lý Dương ngửa mặt lên trời điên cuồng hét lên. Hai nắm tay đánh mạnh vào hư không, năng lượng cuồng bạo trong cơ thể điên cuồng bùng nổ, Lý Dương điên cuồng phát tiết ra, cả không gian đều chấn động.

- Lên.

Giống như một miếng kính khổng lồ bị đập vỡ, một khối không gian vỡ vụn ra.

Lý Thạc một bên thấy cảnh này, trong lòng sợ hãi người “Không gian vỡ vụn? Trời ạ, đây là Tiên giới, không gian của Tiên giới ổn định hơn nhân gian rất nhiều, chỉ có đạt tới Tiên Đế đỉnh phong, mới có thể làm vỡ vụn không gian, đại ca hẳn bây giờ cũng làm cho cả không gian vỡ vụn, đại ca rốt cuộc đạt tới cảnh giới gì?”

Nhìn sắc mặt dữ tợn, điên cuồng phát tiết sát khí của Lý Dương, Lý Thạc cũng trong lòng đau khổ. Một ngàn năm ngắn ngủn đã đạt tới cảnh giới như thế, rõ ràng đây là chuyện tốt, nhưng thiên đạo công bình, người nào một ngàn năm đã đạt tới cảnh giới như thế, trên đường tu luyện cũng hẳn là trải qua vô số kiếp nạn.

Hơn một ngàn năm qua Lý Thạc luôn luôn gắn bó với Tinh Cực Tông.

“Khi ta còn ở Tinh Cực Tông, cùng ông nội cha mẹ, cùng với thê tử nhi tử của mình, đại ca có lẽ đang tử chiến với người khác, lâm vào khốn cảnh.” Trong lòng Lý Thạc, hình bóng đại ca Lý Dương càng thêm cao lớn.

- Hô hô...

Lý Dương dừng tay, hơi thở dồn dập, hồi lâu sau, tâm tình Lý Dương từ từ bình tĩnh lại.

“Bọn họ có thể còn sống, không nhất định đã chết, biện pháp tốt nhất là trước hết cứu mấy người đó, nếu muốn cứu người, thì phải xác định một điểm,

Ông nội bọn họ rốt cuộc sống hay chết, nếu còn sống, thì ở nơi nào?” Lý Dương trong lòng suy nghĩ.

- A Thạc, theo ta.

Lý Dương đột nhiên nắm lấy Lý Thạc.

- Đại ca, chúng ta bây giờ đi đâu?

Lý Thạc dò hỏi.

- Nguyên Châu!

Lý Dương nói xong, liền dùng ngũ hành bốn nguyên năng lượng bao vây mình và Lý Thạc, sau đó dung hợp thiên địa, thi triển thuật di.

- Nguyên Châu? Nguyên Châu cách nơi này rất xa.

Lý Thạc vừa muốn nói xong, nhưng đã phát hiện mình đã được ngũ hành năng lượng bao bọc, không thể quan sát cảnh vật bên ngoài nữa, vẩn vẩn chỉ trong chốc lát, Lý Thạc đã nghe thanh âm của Lý Dương.

- Tới rồi.

Ngũ hành bốn nguyên năng lượng thu vào cơ thể Lý Dương, Lý Thạc vừa thấy cảnh chung quanh, cũng giật mình.

Vừa mới còn ở trên hải dương, chớp mắt đã tới lục địa rồi?

Lý Thạc đứng một lát, đột nhiên bình tĩnh “Thuần di, đây là thuần di!!!”

Lý Thạc kinh hô khó có thể tin, ngơ ngác nhìn Lý Dương.

Thuần di, đến cả Tiên Đế hậu kỳ cao thủ, bình thường cũng không thể thuần di, cả lục giới, nếu không phải Đại Tôn, cũng chỉ có vài người biết thuần di mà thôi, tỉ như Âm Dương Ma Đế, tỉ như Côn Bằng Yêu Đế, đều là Tiên Đế hậu kỳ cao thủ cực kì cao siêu, cấp bậc rất gần với Đại Tôn.

- A Thạc, Thục Sơn kiếm phái ở phía tây cách đây hơn mười dặm, theo ta đi thôi.

Lý Dương trực tiếp phi hành.

Hơn mười dặm mà thôi, đừng nói Lý Dương, cả Lý Thạc cũng có thể bay tới đó.

“Thục Sơn kiếm phái, hơn mười dặm phía tây? Kìa... nơi này là Nguyên Châu, vừa rồi chúng ta còn ở bên kia Tiên giới, bây giờ đã tới Nguyên Châu rồi? Cách nhau nửa vòng Tiên giới đó.” Lý Thạc trong lòng chấn động, hẳn hơi khó có thể tin đại ca mình có thể phi hành với tốc độ cực nhanh như thế.

Chốc lát.

Lý Thạc và Lý Dương đi tới bên ngoài Thục Sơn kiếm phái, Thục Sơn kiếm phái được xây trên một tòa núi, cung điện thập phần cổ kính, thể hiện khí thế rất lớn. Trên quảng trường ngoài chánh điện có một tấm bia đá thật lớn, trên khắc bốn chữ to “Thục Sơn kiếm Phái”.

Bốn chữ to đó, cùng với không ít kiếm tiên phi hành trên không trung, tất cả nói lên nơi này chính là Thục Sơn kiếm phái.

- Cửu Thiên Tiên Đế, cổ nhân Lý Dịch đến rồi, mời ra đây gặp mặt.

Lý Dương trực tiếp dùng thần thức truyền âm, nói thẳng vào óc Cửu Thiên Tiên Đế.

Còn Cửu Thiên Tiên Đế đang cùng đương kim chủ môn Thục Sơn phái Thiên Húc Tiên Đế nói chuyện.

- Thiên Húc, lời ấy là thật?

Cửu Thiên Tiên Đế nhú mày nói.

- Sư huynh, sự tình này còn phải nói láo sao? Người chỉ cần tùy ý hỏi một Tiên nhân thoát được từ Tiên Ma chiến trường trở về sẽ biết, siêu cấp cao thủ đó chính là Lý Dương! Hơn nữa ở Phương Linh Châu truyền thuyết một người tên là Lý Dương, đã đánh cho Nguyên Thủy Thiên Tôn chạy dài, người đó cũng là Lý Dương, Lý Dương của Ma giới!

Thiên Húc Tiên Đế thập phần khẳng định.

Cửu Thiên Tiên Đế khẽ gật đầu.

Hắn nhớ lại Lý Dịch và những việc xảy ra ở Quỷ giới.

Lý Dịch tiền bối ở Quỷ giới. Công lực cũng thâm sâu không lường được, hồi trước tới giờ Quỷ giới không hề có đại danh của hắn, nhưng hắn đột nhiên xuất hiện, chẳng những công lực vượt qua Phong Đô đại đế, lại có thể sử dụng “Lưỡng Nghi Tịnh Hóa”. Cuối cùng thậm chí còn giết Giang Gia hai Đại trưởng lão.

Một cao thủ như thế, cũng vì một Ma giới tiểu bối là Lý Dương tìm kiếm tin tức người yêu.

Cửu Thiên Tiên Đế đột nhiên nở nụ cười:

- Thiên Húc, bây giờ phát hiện Lý Dương Ma giới lợi hại như thế... ta nghĩ Lý Dịch, có lẽ đúng là bản thân Lý Dương đó. Hắn vì giấu diếm thân phận, mới nói là Lý Dịch.

Vài tin tức trùng hợp như vậy, Cửu Thiên Tiên Đế liền có phán đoán như thế.

Siêu cấp cao thủ như Lý Dịch, trước giờ không danh hiển, còn vì một Ma giới tiểu bối mà cam tâm làm lầm chuyện như vậy, mà lại còn tận tâm hết sức. Điều này luôn luôn làm cho Cửu Thiên Tiên Đế cảm thấy nghi hoặc, nhưng vẫn bội phục Lý Dịch trọng tình bằng hữu, bây giờ xem ra, Lý Dịch đúng là Lý Dương. Tất cả liền trở nên sáng sủa.

- Nguy rồi!

Cửu Thiên Tiên Đế sắc mặt đột nhiên biến đổi.

- Sư huynh, làm sao vậy?

Thiên Húc Tiên Đế thấy Cửu Thiên Tiên Đế như thế, nghi hoặc hỏi.

Cửu Thiên Tiên Đế trên mặt có chút hối hận, nói:

- Lý Dịch đúng là Lý Dương, Lý Dương có thực lực như thế. Thậm chí còn đánh bại Nguyên Thủy Thiên Tôn, hẳn đã thành Đại Tôn rồi, còn kia Tiêu Diêu tán nhân chính là nghĩa phụ của hắn, Tiêu Diêu tán nhân bị Thượng Thanh cung bắt, chúng ta mặc dù lúc trước cũng muốn đấu một phen, nhưng cuối cùng lại lo lắng lưỡng bại câu thương, không có tiếp tục ra tay, nói không chừng Lý Dương phẫn nộ, có thể ảnh hưởng đến cả Thục Sơn kiếm phái của ta.

Trong lòng Thiên Húc Tiên Đế cũng thấy không ổn. Nhưng cổ nói vót vát:

- Không có biện pháp, cũng không thể trách chúng ta, lúc trước Tiêu Diêu tán nhân tự mình đi ra ngoài, chúng ta cũng không biết, hắn bị bắt, chúng ta đi Thượng Thanh cung đại chiến một phen vậy là đủ rồi, dù sao chúng ta không thể vì một ngoại nhân mà lưỡng bại câu thương với Thượng Thanh cung.

Mặc dù nói như vậy, Thiên Húc Tiên Đế vẫn lo lắng như trước.

Lúc trước Tiêu Diêu tán nhân địa vị không cao, nhưng bây giờ xem ra, hẳn là nghĩa phụ một Ma giới Đại Tôn, ý nghĩa cũng hoàn toàn bất đồng.

Trong nhất thời, Cửu Thiên Tiên Đế và Thiên Húc Tiên Đế đều trầm mặc.

- Cửu Thiên Tiên Đế, cố nhân Lý Dịch đến rồi, xin ra gặp mặt.

Thần thức Lý Dương truyền âm trực tiếp vang lên trong đầu Cửu Thiên Tiên Đế, Cửu Thiên Tiên Đế đột nhiên đứng lên, lập tức quay về Thiên Húc Tiên Đế nói:

- Thiên Húc, mau cùng ta đi tiếp khách quý, thông báo đệ tử toàn phái, phải lấy lễ trưởng bối sư môn mà tiếp đón.

- Khách quý, ai thế?

Thiên Húc Tiên Đế không khỏi nghi hoặc, làm cho chương môn và Đại trưởng lão cùng nhau nghênh đón, rốt cuộc là ai?

- Là Lý Dịch.

Cửu Thiên Tiên Đế nói xong liền lập tức đi ra khỏi phòng.

- Lý Dịch, a, không chính là Lý Dương mới đúng, Đại Tôn ...

Thiên Húc Tiên Đế đột nhiên hóa thành một đạo tàn ảnh, liền ra khỏi phòng, trong mắt bọn họ, Lý Dương có thể đánh bại Nguyên Thủy, thế thì đúng là Đại Tôn rồi còn gì, nhân vật như thế, lấy lễ trưởng bối sư môn mà đón tiếp là chuyện rất bình thường.

Lý Dương đứng ngoài cửa Thục Sơn kiếm phái, Lý Thạc đứng một bên Lý Dương.

“Muốn biết sự tình rõ ràng, nếu đi Thượng Thanh cung căn bản hỏi không được gì, chỉ có đến Thục Sơn kiếm phái trước.” Lý Dương trong lòng nhưng cũng hiểu, nếu trực tiếp đi Thượng Thanh cung, mình có thể phát hiện được cái gì chứ?

Nếu Thượng Thanh cung thực sự giết ông nội cha mẹ mình, khi đối mặt với mình, chúng còn dám thừa nhận sao?

Thượng Thanh cung đối mặt với Lý Dương, tuyệt đối không dám đem hết sự tình về Tinh Cực Tông nói ra, nhưng Lý Dương muốn lấy tin tức từ Thục Sơn kiếm phái thì đơn giản hơn nhiều, Thục Sơn kiếm phái và Thượng Thanh cung cùng tồn tại ở Nguyên Châu, hơn nữa hai bên luôn luôn đối địch.

Thục Sơn kiếm phái biết rất nhiều sự tình đối với Thượng Thanh cung, hơn nữa Tiêu Diêu tán nhân trước đây được Thục Sơn kiếm phái bảo vệ, bây giờ Tiêu Diêu tán nhân biến mất, Thục Sơn kiếm phái nếu không biết gì thì quả thật kỳ quái.

- Lý Dịch tiền bối!

Cửu Thiên Tiên Đế và Thiên Húc Tiên Đế sóng vai đi ra đại điện, phía sau là các đại cao thủ của Thục Sơn kiếm phái, Cửu Thiên Tiên Đế thấy Lý Dương, lại nhìn thoáng qua Lý Thạc đứng một bên, hần nhất thời phát hiện Lý Thạc trong người ẩn chứa Đạo Phách, đúng là đệ tử Tinh Cực Tông.

Việc này khiến Cửu Thiên Tiên Đế xác định, Lý Dịch cũng là Lý Dương.

- Cửu Thiên, vào bên trong điện nói chuyện nhé.

Lý Dương khẽ gật đầu, rồi mang theo Lý Thạc đi vào trong đại điện. Cửu Thiên Tiên Đế Thiên Húc Tiên Đế và mọi người không ai dám vượt qua, để Lý Dương đi trước, bọn họ đi theo phía sau.

Tiến đi vào điện, Lý Dương, trực tiếp cho những người khác rút lui, chỉ chừa lại có Cửu Thiên Tiên Đế, Thiên Húc Tiên Đế và Lý Thạc. Sau khi đệ tử Thục Sơn kiếm phái đã ly khai, bốn người phân nhau ngồi xuống, sắc mặt Lý Dương cũng chẳng lấy gì làm dễ chịu lắm.

- Cửu Thiên, với trí tuệ của người chắc cũng có thể đoán ra thân phận của ta.

Lý Dương cười nhạt nói, Cửu Thiên Tiên Đế vừa rồi vừa thấy Lý Dương, không như lúc ở Quỷ giới, gọi là “Lý Dịch đạo hữu” mà là xưng hô là “Lý Dịch tiền bối”, từ điểm đó Lý Dương đã phán đoán ra Cửu Thiên Tiên Đế đã đoán ra thân phận của hắn.

Cửu Thiên Tiên Đế lúc này khom người nói:

- Cửu Thiên ngu dốt, cho đến hôm nay mới đoán ra Lý Dịch tiền bối cũng là Lý Dương.

Lý Dương khẽ gật đầu, đột nhiên lạnh mặt nói:

- Cửu Thiên, lần trước ở Quỷ giới ta và người nói như thế nào? Bây giờ nghĩa phụ của ta Tiêu Diêu tán nhân ở đâu?

Thanh âm Lý Dương lạnh xuống.

Cửu Thiên Tiên Đế vội hỏi:

- Tiền bối, việc này xin cho Cửu Thiên từ từ giải thích.

- Tinh Cực Tông rốt cuộc xảy ra sự tình gì, nghĩa phụ ta Tiêu Diêu tán nhân tại sao lại biến mất, còn nữa, Thượng Thanh cung rốt cuộc đã làm những gì, tất cả mọi việc phải đầu đuôi ngọn ngành nói ra.

Trong lòng Lý Dương thoáng chùng xuống, nghe Cửu Thiên Tiên Đế nói, hiển nhiên hắn biết sự tình.

Cửu Thiên Tiên Đế lập tức nói ngay:

- Tiền bối, căn cứ vào những gì chúng ta biết, nửa tháng trước Thượng Thanh cung phái ra mấy trăm đệ tử đến Tinh Cực Tông, đối với bên ngoài công bố là chỉ là sử dụng Tiên Quân, song theo như chúng ta Thục Sơn kiếm phái điều tra, người mạnh nhất là Nhị trưởng lão Tăng Sơn của Thượng Thanh cung, Tăng Sơn đạt tới cấp bậc Tiên Đế.

Lý Dương trở mặt nhìn, lại có lắm Tăng Sơn thế.

Cửu Thiên Tiên Đế tiếp tục nói:

- Tiêu Diêu tán nhân trong khi tu luyện bên ngoài, nhận được tin tức, dựa vào thân kiếm Tử Điện cực nhanh chạy tới Tinh Cực Tông. Lúc ấy, đệ tử Tinh Cực Tông đã chết gần nửa, Tiêu Diêu tán nhân trực

tiếp dùng Tụ Lí Càn Khôn thu mấy người còn sống của Tinh Cực Tông lại, muốn chạy trốn, nhưng Tăng Sơn vốn đang ẩn thân đột nhiên ra tay, thì triển cấm chế khổng chế Áo Quang chân nhân.

Lý Dương trong lòng chấn động, nghĩa phụ mình cũng bị Thượng Thanh cung bắt được.

- Theo như chúng ta biết, vì Đại trưởng lão Thủy Viêm Tiên Đế của Thượng Thanh cung đã có nói qua cho môn hạ đệ tử những quan ngại về sự tình của Lý Dịch, đặc biệt biết tiền bối giết Giang Gia Nhị trưởng lão, nên cũng không muốn đắc tội với tiền bối. Lý Dịch tiền bối từng nói Lý Dương là bạn tốt của hắn, Tiêu Diêu tán nhân lại là nghĩa phụ của Lý Dương, Thượng Thanh cung lo lắng trên vào tiền bối, do đó không có can đảm giết Áo Quang chân nhân.

Cửu Thiên Tiên Đế nói như thế.

Lý Dương lúc này truy vấn: "Nghĩa phụ ta bây giờ ra sao?"

- Sau đó, một tháng trước, tổ sư khai phái Tinh Cực Tông Lý Tầm Hoan tới Nguyên Châu, đánh tới Thượng Thanh cung, cuộc đại chiến làm khiếp sợ cả Nguyên Châu, Thục Sơn kiếm phái chúng ta cùng với vô số Tiên nhân ở Nguyên Châu cũng đến quan khán.

Cửu Thiên Tiên Đế trên mặt cũng có chút hưng phấn.

- Thái gia gia!

Lý Dương và Lý Thạc một bên mắt sáng lên.

434. Chương 31: Đồ Lục

Cửu Thiên Tiên Đế tựa hồ nhớ lại cảnh chiến đấu lúc đó.

Lý Dương và Lý Thạc chỉ cần nghe theo như lời Cửu Thiên Tiên Đế nói đã có thể tưởng tượng được cảnh Lý Tầm Hoan một đao giết cung chủ Thượng Thanh cung, còn cả bộ dáng của một trăm đệ tử Thượng Thanh cung bị dọa không dám tiến lên, mặc cho Lý Tầm Hoan tung hoành.

- Sau đó sao nữa?

Lý Dương truy vấn.

Cửu Thiên Tiên Đế nhíu mày lắc lắc đầu nói:

- Không biết, dù sao Thượng Thanh cung cũng là một đại môn phái ở Nguyên Châu, Tiên nhân khác ở Nguyên Châu cũng không ai dám tiến vào phạm vi Thượng Thanh cung, bất quá một ngày sau, Thượng Thanh cung tuyên bố một việc.

- Việc gì?

Lý Dương và Lý Thạc vừa hỏi vừa nhìn chăm chăm vào Cửu Thiên Tiên Đế.

- Tinh Cực Tông đã bị diệt tông.

Cửu Thiên Tiên Đế nhìn Lý Dương liếc mắt, nói với vẻ thấp thỏm.

- Cái gì, diệt tông!

Lý Thạc đột nhiên đứng lên, mắt đỏ lên.

Trong nháy mắt, trong đầu Lý Thạc xuất hiện âm dung tiểu mạo của mình nhi tử thê tử và thân nhân của mình, nghĩ đến việc tất cả thân nhân của mình đều đã chết, trong lòng ngực Lý Thạc tim đập điên cuồng, cho dù chết cũng muốn báo thù, vì thân nhân mà báo thù.

- Đại ca!

Lý Thạc nhìn Lý Dương, lộ vẻ lo lắng phần nộ vô cùng.

- Cửu Thiên, Tinh Cực Tông có đúng bị diệt tông không?

Lý Dương vẻ mặt trơ như gỗ, nhìn thẳng vào Cửu Thiên Tiên Đế.

- Không biết, nhưng ta biết rằng, từ ngày ấy, không ai phát hiện ra Lý Tầm Hoan nữa. Cũng không ai phát hiện ra các đệ tử Tinh Cực Tông khác, cho dù vài đệ tử Tinh Cực Tông có hạnh vận đào thoát cũng bị đám Thượng Thanh cung truy sát, hoặc là bị Thượng Thanh cung bắt.

Cửu Thiên Tiên Đế đem hết những gì mình biết nói ra hết.

Lý Dương khẽ gật đầu, đột nhiên đứng lên.

- A Thạc, theo ta đi Thượng Thanh cung!

Thanh âm Lý Dương lạnh như băng, sát khí đến ngay cả Cửu Thiên Tiên Đế cũng run lên.

Sát ý trong mắt Lý Thạc lập tức điên cuồng:

- Được.

Lý Dương nắm lấy Lý Thạc, thân hình hai người đột nhiên hư không tiêu thất, chỉ còn lại có Cửu Thiên Tiên Đế cùng với Thiên Húc Tiên Đế này giờ không nói gì.

- Sư huynh, bọn họ...

Thiên Húc Tiên Đế trong mắt lộ vẻ khiếp sợ.

Cửu Thiên Tiên Đế khẽ gật đầu, nhếch mép cười:

- Đúng. Một Đại Tôn cao thủ cấp bậc, Thượng Thanh cung phiền toái rồi. Có lẽ... địch nhân lớn nhất của chúng ta là Thượng Thanh cung kỳ này có thể bị tiêu diệt. Thiên Húc, chúng ta đi xem.

- Dạ!

Thiên Húc Tiên Đế mắt tỏa sáng, lúc này cùng Cửu Thiên Tiên Đế ly khai Thục Sơn kiếm phái hướng về phía Thượng Thanh cung bay đi.

Trong Hỗn Độn Không Gian.

- Hai vị sư đệ, bố trí “Tam Thanh pháp Trận”!

Lão Tử Lý Nhĩ vùng quải trượng, lúc này ra lệnh một tiếng.

Trên mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thông Thiên giáo chủ nhất thời có vẻ vui mừng, Tam Thanh pháp trận lúc trước truyền cho Huyền Đô Đại Pháp Sư và Hắc Linh, Xích Linh, nhưng vì ba người Huyền Đô Đại Pháp Sư tự thân thực lực không phải là mạnh lắm, không phát huy được hết uy lực chính thức của Tam Thanh pháp trận

Tam Thanh pháp trận, chính là dung hợp nguyên thần bốn mạng nguyên anh của ba người, hình thành một chính thể.

Tam Thanh vốn là ba phần của nguyên thần Bàn Cổ, một khi thi triển “Tam Thanh pháp Trận”, nguyên thần ba người cùng với bản thân năng lượng dung hợp, hình thành Tam Thanh pháp trận uy lực rất mạnh, đạt tới một mức độ kinh khủng, đây cũng là chỗ ỷ lại lớn nhất của Tam Thanh trong cuộc chiến với Ma giới Tam Tôn.

Lão Tử Lý Nhĩ, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên giáo chủ ba người phân ra ba nơi, hoàn toàn vây chặt lấy Ma giới Tam Tôn.

Đột nhiên, trên người Tam Thanh toát ra thanh quang chói mắt, một lát sau, thanh quang đã hoàn toàn bao trùm cả Tam Thanh, ba dải thanh quang tạo thành một phù triện trên không. Nếu Lý Dương ở đây, chắc sẽ phát hiện ba đạo phù triện ẩn kỳ này giống hệt như phù triện ẩn kỳ trên ba khối ngọc bội của Huyền Đô Đại Pháp Sư lúc trước.

- Ha ha, sớm biết các người sẽ dùng chiêu này, vô số năm qua, có lần Tiên Ma đại chiến nào mà các người không dùng Tam Thanh pháp trận này chứ? Có lẽ Tam Thanh các người cũng chỉ có thể dựa vào Tam Thanh pháp trận này mới có thể chiếm chút ưu thế.

Xi Vưu ha ha cười to, áo xanh trên người đột nhiên hóa thành hư vô, toàn thân cơ bắp cuộn cuộn, thiểm điện màu xanh lóe ra trên cơ thể, một cỗ khí thể cường hãn phát ra, trong nháy mắt Xi Vưu đã bộc phát ra lực lượng thân thể cực mạnh của Bàn Cổ.

Chúc Dung và Cộng Công nhìn nhau, sau đó cười ha ha, hai người đột nhiên biến thành một cái cột nước và một ngọn lửa, cột nước và ngọn lửa chính là bốn nguyên năng lượng, hơn nữa là trăm phần trăm bốn nguyên năng lượng, cột nước và ngọn lửa quấn vào nhau.

- Tam Thanh hợp, nhất khí sanh!

Lão Tử đột nhiên quát một tiếng, Tam Thanh liền khấn trương hóa thành ba đạo phù triệu màu xanh, lập tức lơ lửng trong Hỗn Độn Không Gian, kết hợp với nhau, dung hợp vào nhau, biến thành một dải khí lưu màu xanh, khí lưu màu xanh như một suối nguồn trong Hỗn Độn Không Gian, khí lưu màu xanh hơi chấn động, cả không gian cũng bị chấn động theo.

- Xi Vưu, đối mặt với Tam Thanh pháp trận của chúng ta, các người cũng chỉ có một chiêu này, người dùng thân thể ngạnh kháng, còn Chúc Dung và Cộng Công là nước lửa giao dung, hỗ trợ lẫn nhau, dùng bốn nguyên năng lượng mới có thể ngăn cản.

Thanh âm Lão Tử Lý Nhĩ từ màu xanh khí lưu truyền đến.

- Đại sư huynh, và bọn họ thật quá đáng, phải hảo hảo giáo huấn bọn họ một phen cái đã rồi nói tiếp.

Thanh âm Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng từ trong đó truyền ra.

- Ha ha, tốt, hảo hảo giáo huấn bọn họ một phen.

Lão Tử Lý Nhĩ ha ha cười to nói. Sau đó, khí lưu màu xanh đột nhiên tràn ngập, phạm vi trở nên thật lớn, trong phạm vi vài dặm, thoáng cái đã hoàn toàn bao vây Ma giới Tam Tôn.

- Nhị đệ, Tam đệ, cho họ biết lợi hại của Ma giới Tam Tôn chúng ta!

Bị nhốt vào trong pháp trận hình thành từ khí lưu màu xanh của Tam Thanh, Xi Vưu đột nhiên hét lớn, Chúc Dung và Cộng Công hình thành cột nước và ngọn lửa cực nhanh hướng về phía Xi Vưu bay tới, đột nhiên đáp xuống trên hai tay của Xi Vưu, Xi Vưu một tay có thủy chi bốn nguyên vờn quanh, một tay có hỏa chi bốn nguyên vờn quanh.

- Hát!

Xi Vưu gầm lớn một tiếng, cơ bắp toàn thân nổi lên, điện quang màu xanh chớp động cực nhanh, như những đạo sét đánh, hai nắm tay biến thành ảo ảnh, đâm mạnh vào khí lưu màu xanh, năng lượng thủy chi bốn nguyên và hỏa chi bốn nguyên cũng công kích ra.

Nước lửa vô hình, muốn tiêu diệt căn bản không có khả năng. Xi Vưu thân thể càng không cần nhiều lời.

Nhưng Tam Thanh dựa vào Tam Thanh pháp trận, không giống “Nhất Khí Hóa Tam Thanh” lúc trước. Ngược lại Tam Thanh hợp nhất khí, nhất khí này Ma giới Tam Tôn không thể phá được, cũng không ai làm gì được ai, cuối cùng Tam Thanh chỉ có thể vây khốn Ma giới Tam Tôn, hơi làm cho Ma giới Tam Tôn chịu đau khổ một chút mà thôi.

Trong Hỗn Độn Không Gian, Tam Thanh Tam Tôn cầm cự lẫn nhau, cũng chẳng có ai thềm quản lý sự tình của Lý Dương.

“Ma giới Tam Tôn bị nhốt, phỏng chừng không có ai tới trợ giúp Lý Dương được. Hỗn Nguyên Thái Cực Giới đã đủ để ngăn trở Lý Dương rồi.” Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này trong lòng vẫn không quên việc này, Tam Thanh dung hợp, chỉ là nguyên thân năng lượng hỗ trợ lẫn nhau, cũng không cần tính mạng hoàn toàn dung hợp, mỗi người vẫn có ý thức riêng.

Xi Vưu mặc dù bị nhốt trong đại trận, nhưng khóe miệng cũng có nụ cười thần bí khó lường.

Tiên giới thập châu tam đảo, mỗi một châu đều có diện tích lớn hơn địa cầu vạn bội, lớn khôn cùng, Nguyên Châu tự nhiên cũng như vậy. Phía Đông Nguyên Châu, có một hồ nước thật lớn, phương viên đến ngàn dặm. Hồ nước trong suốt thấy đáy, tĩnh lặng. Từ xa nhìn lại hồ nước giống như một viên ngọc trong suốt đẹp động lòng người, trong hồ nước, có ba hòn đảo lớn.

Trên ba hòn đảo lớn này có không ít cung điện, chính là nơi đặt Thượng Thanh cung, ngoại giới gọi tam đảo này là “Thượng Thanh Tam Đảo”.

Lúc này, bầu trời Thượng Thanh Tam đảo có một dải mây bay lững lờ, Lý Dương đang cùng Lý Thạc sống vui đứng trên đó.

- Đại ca, Thượng Thanh cung này giết vô số đệ tử Tinh Cực Tông của ta, ngay cả thân nhân của mình cũng có thể trúng phải độc thủ của họ, hơn nữa, còn có nhi tử Khả Khả của ta nữa, đại ca, giết đi, báo thù cho thân nhân chúng ta.

Lý Thạc nhìn Lý Dương vội vàng nói.

Lý Dương mặc dù trong lòng phẫn nộ, nhưng thần thức hần bình tĩnh phát ra ra, bao trùm cả Thượng Thanh Tam đảo.

- Tổng cộng có hai Tiên Đế, một Thủy Viêm Tiên Đế là Tiên Đế hậu kỳ, một phỏng chừng đúng là Nhị trưởng lão Tăng Sơn, mới là Tiên Đế tiền kỳ.

Lý Dương đối với thực lực ấy của Thượng Thanh cung không thêm để ý chút nào, về phần các đệ tử còn lại, càng không để vào mắt.

Đột nhiên, Lý Dương mắt đỏ lên.

- Đáng chết!

Lý Dương nắm lấy Lý Thạc, dùng Thuấn Di trực tiếp tiêu thất.

Trên đảo trung ương của Thượng Thanh Tam đảo, trong một tòa mật thất, có hai cây cột hắc sắc ở trong đó, không, không phải cây cột.

Là hai người!

Chỉ là hai người này cả người đều là máu tươi, hơn nữa máu đã xỉn lại thành màu đen, hai tay đã bị cắt đứt, hai chân cũng bị chặt đứt, trên người có vô số vết đao chém, giống như những hoa văn trên mộc côn vậy.

Từ vô số vết đao ngân ứa ra máu tươi chảy tràn khắp thân thể hai người này, kể cả miệng, cả mặt mày cũng đều đen tím lại, căn bản không thể phân biệt rõ mũi miệng.

Rốt cuộc là ai tàn nhẫn như vậy, đem hai người biến thành như thế?

Đột nhiên, hai thân ảnh xuất hiện trong mật thất, chính là Lý Dương và Lý Thạc.

Lý Dương nhìn hai “Nhân Côn”, trong mắt có sát ý nổi lên như núi lửa phun, hắn vừa mới tìm tòi cả Thượng Thanh cung, cố tìm trong Thượng Thanh cung xem có đệ tử Tinh Cực Tông nào không. Việc lục soát rất đơn giản, chỉ cần tìm người nào có Đạo Phách là được.

Quả nhiên, cuối cùng cũng tìm thấy, thấy hai người trước mắt biến thành bộ dáng như thế.

- Sư đệ, sư diệt!

Thần thức Lý Thạc thoáng cái đã phát hiện ra khí tức hai người này, hai người kia cùng hần rời Tinh Cực Tông ra ngoài làm việc, ngày đó không chết, sau này bị người Thượng Thanh cung bắt được, ai ngờ bị hành hạ thành như vậy.

Sắc mặt Lý Dương cực kì khó coi, xạm lại rất đáng sợ, từ tạo ngộ của hai Tinh Cực Tông đệ tử này hắn có thể tưởng tượng những người Tinh Cực Tông khác khi bị bắt hội sẽ bị hành hạ như thế nào.

“Ông nội, nghĩa phụ, cha, mẫu thân!” Lý Dương căn bản không thể tưởng tượng, nếu ông nội nghĩa phụ của hắn cũng bị hành hạ như thế, thì...

“Thượng Thanh cung, cầu cho thân nhân ta còn sống đi, chỉ cần chết một người, ta... sẽ cho toàn phái các người chôn cùng!” Lý Dương lúc này đã bất chấp tất cả, lửa giận thiêu đốt đầu óc Lý Dương, trong mắt đã phun ra hào quang khủng bố đỏ như máu.

Lý Dương vung tay lên, một đạo thủy chi bốn nguyên năng lượng dũng mãnh nhập vào trong cơ thể hai đệ tử Tinh Cực Tông kia, nhất thời, vết máu hoàn toàn biến mất, cánh tay hai chân bị chặt lập tức lại mọc ra, cả phong ấn cấm chế ở đan điền cũng bị Lý Dương phá tan. Vô số vết dao trên người cũng đã biến mất.

- Sư huynh!

Một đệ tử tỉnh lại, thấy Lý Thạc lúc này nước mắt chảy tràn ra, ôm lấy Lý Thạc khóc ròng nói:

- Sư huynh, người nhất định phải báo thù cho sư tôn chúng môn, còn có sư huynh đệ khác, đã chết, đã chết rồi!

- Cái gì, đã chết!!

Lý Thạc đột nhiên mở to hai mắt.

Sắc mặt Lý Dương cũng trong nháy mắt trắng bệch, hy vọng trong lòng như bị thiết chùy phá nát. Lúc này một đệ tử khác cũng tỉnh lại, thấy Lý Thạc, nước mắt cũng chảy ra:

- Sư bá, người Thượng Thanh cung quá ác độc, bọn họ hành hạ chúng ta, chúng ta lúc trước cùng nhau rời khỏi Tinh Cực Tông đi ra ngoài, có không ít người bị bắt rồi hành hạ đến chết, nhất định phải báo thù!

- Vương Sơn sư đệ, Sử Trọng sư đệ, nhất định, ta nhất định sẽ báo thù, nhất định!

Lý Thạc lúc này bị lửa giận tràn ngập cả đầu óc.

Lý Dương đột nhiên hỏi:

- Nói, tông chủ bọn họ, còn những người khác có phải chính các người từng thấy bị giết chết không?

Lý Dương nhìn thẳng vào hai đệ tử này.

Vương Sơn thấy Lý Dương, lại nhìn Lý Thạc:

- Sư huynh, vị này là sư huynh Lý Dương trong truyền thuyết?

Đệ tử Tinh Cực Tông không ít người đã biết Lý Thạc có một người anh ruột, Lý Dương cũng vội vàng hỏi:

- Nói, người rút cuộc đích thân thấy không?

Vương Sơn lắc đầu nói:

- Không!

Vương Sơn lửa giận ngút trời nói:

- Bất quá ta đã từng thấy bọn họ hành hạ đệ tử khác, hơn nữa người Thượng Thanh cung còn nói với chúng ta rằng tất cả người khác của Tinh Cực Tông đều đã chết, đều bị giết. Nói rằng ngay cả tông tổ sư gia Tầm Hoan chân nhân cũng bị một cao thủ ở Nguyên Thủy Thiên Tôn hành cung giết, đã chết, đã chết rồi!!

Sử Trọng một bên xen vào:

- Sư bá, căn bản không cần suy nghĩ nhiều, xem bọn hắn sử dụng thủ đoạn tàn khốc với đệ tử Tinh Cực Tông chúng ta là có thể tưởng tượng bọn họ đối đãi với tông chủ ra sao, hai vị sư bá, nhất định phải báo thù.

Lý Dương càng giận thêm.

Lý Dương suy nghĩ, hung quang trong mắt càng thêm mờ mịt.

- Thái gia gia, ông nội, nghĩa phụ, cha, mẹ, Lý Dương bất hiểu. Đi đến Tiên giới nhưng lại không lập tức tới cứu các người, là con bất hiếu.

Lý Dương đột nhiên quỳ xuống, kỳ thật cũng không thể trách hấn, dù sao lúc trước hấn cũng không biết Tinh Cực Tông gặp phải nguy hiểm, nhưng Lý Dương cũng không thể tha thứ cho mình, hấn cũng không muốn tự bào chữa cho mình.

- Đại ca!

Lý Thạc nhìn Lý Dương, mắt không khỏi rướm rướm.

- Giết!

Lý Dương đột nhiên ngẩng đầu, mắt đỏ lên, năm con du long với màu sắc bất đồng ầm ầm từ thân thể Lý Dương bay ra, hướng bốn phương tám hướng bay ra, còn sát ý tràn ngập của Lý Dương càng giống như sóng lớn gầm thét bao trùm cả hòn đảo.

435. Chương 32: Tử Điện Hiện

Còn lúc này, Tăng Sơn đang ở trên hòn đảo này.

- Oanh long long...

Như thiên băng địa liệt, cự thạch của cung điện trên đảo vỡ vụn, hóa thành đá vụn, bay tứ tung ra bốn phương tám hướng, từng khối khối cự thạch đánh lên Thượng Thanh cung, máu tươi bay tung tóe cả trời đất.

Tăng Sơn đang ở trên đảo nhất thời phóng lên cao, liếc mắt thấy mấy người Lý Dương.

Lúc này, trong phạm vi vài trăm thước chung quanh mấy người Lý Dương không còn gì cả, kiến trúc cung điện bị hủy diệt hết một phần ba. Không biết vì sao, Lý Dương chỉ tiêu diệt kiến trúc lẫn con người trên đảo trung ương này, về phần các địa phương khác lại không động sát thủ.

Bởi vì... Lý Dương vẫn còn có chút hy vọng, hy vọng ông nội nghĩa phụ mình còn chưa có chết.

Hai mắt Lý Dương lạnh lẽo chiếu thẳng vào Tăng Sơn.

Lý Dương liếc mắt đã phán đoán ra thân phận của Tăng Sơn, Thượng Thanh cung hôm nay tổng cộng có hai người cấp bậc Tiên Đế, Tiên Đế tiền kì đương nhiên phải là Tăng Sơn. Chỉ là một Tiên Đế tiền kì thôi, Lý Dương căn bản không để tâm.

- Tăng Sơn, người Tinh Cực Tông đâu?

Lý Dương quát hỏi.

Tăng Sơn nhìn cả đảo bị hủy diệt một phần ba, đệ tử chết vô số, lửa giận trong lòng dâng lên ngút trời. Thấy mấy người phía sau Lý Dương, Lý Thạc, liếc mắt liền nhìn ra đúng là đệ tử Tinh Cực Tông, Tăng Sơn cười lạnh nói:

- Tinh Cực Tông căn bản đã sớm giết sạch rồi, bọn còn sống trên đời căn bản là thừa thải. Ta giết chết bọn họ căn bản là thay trời hành đạo...

Tăng Sơn còn chưa có nói xong, nhưng hấn lại vĩnh viễn không thể nói nữa.

“Tinh Cực Tông căn bản, đã sớm giết sạch rồi.” Chỉ một câu này đã hoàn toàn làm một phần hy vọng cuối cùng Lý Dương hoàn toàn sụp đổ, làm lý trí của Lý Dương hoàn toàn tiêu tán. Sát khí trong lòng không kiểm soát được, thiêu đốt cả đầu óc.

Trong đầu hấn hiện lên những kí ức ở Côn Luân tiên cảnh, trong mật thất Tinh Cực Tông, Ảo Quang chân nhân gia gia truyền cho mình phương pháp tu luyện (Âm Dương Đạo Phách).

Còn nhớ, nghĩa phụ Tiêu Diêu tán nhân dạy dỗ mình dịch khúc, chỉ dẫn cho mình học hết Tầm Nghệ nhạc chương, và ba tháng cùng với Tiêu Diêu tán nhân, Lý Dương bây giờ vẫn còn nhớ rõ như in. Còn nhớ rõ từng nụ cười của nghĩa phụ.

Cha mình, mẫu thân mình, còn có... Khả Khả đáng yêu nữa.

- Giết!

Lý Dương rốt cuộc không khống chế được, ngũ hành bốn nguyên năng lượng lấy Lý Dương làm trung tâm hướng ra bốn phương tám hướng công kích dữ dội, năm con rồng diên cuồng uốn lượn. Lý Thạc, Vương Sơn, Sử Trọng ba người được Lý Dương bảo vệ một bên.

Ngũ hành bốn nguyên năng lượng kinh khủng, căn bản không phải đệ tử Thượng Thanh cung có khả năng tưởng tượng được.

Tăng Sơn thấy một con rồng đánh tới, còn tự cao tự đại muốn chống cự, đã bị hỏa chi bốn nguyên đốt cháy, hồn phi phách tán, ngay cả tro tàn cũng không còn, dải năng lượng nặng nề thuộc tính Thổ cùng với con rồng kim sắc vô kiên bất tồi (không gì là không phá được).

Tiếng “Oanh” vang vọng tận cuối chân trời, kiến trúc trên đảo trung tâm của Thượng Thanh Tam Đảo bị đánh nát bậy.

Đá vụn tóe ra, từng khối khối đá vụn. Lớn thì cao bằng mấy người, nhỏ thì chỉ như mấy viên bi đá, phần lớn đá vụn đều cỡ bằng một người, vô số đá vụn nhanh như đạn bắn bay tung tóe ra bốn phương tám hướng, đánh vào các cây cổ thụ, các cây cổ thụ liền bị những chấn động thật mạnh thay nhau gãy gục ầm ầm.

Toàn bộ cung điện sớm đã tan nát, cột đá bị cắt thành từng khúc nhỏ, cả chủ đảo trong Thượng Thanh Tam Đảo hoàn toàn lâm vào tình trạng hủy diệt chưa từng có trong lịch sử.

- A!

Một đệ tử Thượng Thanh cung bị một khối cự thạch đập trúng, bị đập đến nỗi toàn thân vỡ nát ra, ngay cả nguyên thần cũng bị hồn phi phách tán, nếu các cao thủ quan khán cẩn thận thì có thể phát hiện mặt ngoài của vô số đá vụn đều có những tia quang mang.

Lý Dương vận dụng đại thần thông khống chế năng lượng thiên địa tập hợp lại trên từng khối phi thạch hoặc gỗ vụn.

Nắm trong tay thiên địa năng lượng, ngoại trừ Đại Tôn còn lại bốn người Âm Dương Ma Đế đều thua xa Lý Dương, tâm ý Lý Dương vừa động, đã có thể hoàn toàn khống chế năng lượng thiên địa trong phạm vi phương viên trăm vạn dặm. Đồng thời, cả bầu trời trên hồ nước của Thượng Thanh Tam Đảo cũng tụ tập vô số mây đen.

Trong đám mây đen đó, những lần chớp ngoằn ngoèo như điện xà uốn lượn lập lòe.

Vương Sơn, Sử Trọng ngơ ngác nhìn cảnh này, rồi lại nhìn Lý Dương, bọn họ làm sao của thể tưởng được đại ca của Lý Thạc, Lý Dương sư huynh lại lợi hại như thế. Bọn họ biết Tăng Sơn là ác ma thường xuyên xuất hiện trong những cơn ác mộng của bọn họ.

Bọn Vương Sơn đều biết Tăng Sơn là một cao thủ cấp bậc Tiên Đế.

Tiên Đế đó! Trong lòng Vương Sơn, Sử Trọng, đó là cấp bậc có mơ cũng không thể đạt tới. Dù sao lúc trước ở Tinh Cực Tông người mạnh nhất bất quá chỉ là Đại La Kim Tiên, nhưng những gì bọn hắn nghĩ về Tiên Đế, đã bị một trong năm đạo năng lượng do Lý Dương phát ra dễ dàng giết chết.

Trong chốc lát, chủ đảo của Thượng Thanh Tam Đảo đã hoàn toàn bị hủy diệt.

- Lý Thạc sư huynh, hắn... là đại ca của sư huynh hả?

Vương Sơn nhìn Lý Thạc, hơi khó tin.

Trong môn phái truyền lại, Lý Dương và Lý Thạc là hai huynh đệ, theo đạo lý thời gian tu luyện dài như nhau, Vương Sơn không thể tưởng tượng được, ngăn ngừa ngàn năm có thể tu luyện đạt đến cảnh giới như thế, ngay cả Tiên Đế chỉ cần phát tay là đã tiêu diệt.

Đột nhiên...

- Lý Dịch, người dám đồ sát đệ tử Thượng Thanh cung của ta!!

Diện mục dữ tợn của Thủy Viêm Tiên Đế từ một đảo khác bay đến, đứng trên bầu trời lồng lộng cảm tức nhìn Lý Dương, rồi phẫn nộ quát.

Thủy Viêm Tiên Đế vốn đang tĩnh tu, hần là Tiên Đế hậu kỳ cao thủ, địa vị ở Thượng Thanh cung còn cao hơn cung chủ, bình thường hần căn bản không quan tâm đến mọi sự, chủ đảo do Tăng Sơn quản lý, Thủy Viêm Tiên Đế chỉ ở trong một hòn đảo khác hưởng cuộc sống thanh tĩnh.

Nhưng vừa rồi trong khi tĩnh tu, đột nhiên nghe kinh thiên thấy tiếng oanh minh thật lớn.

Thủy Viêm Tiên Đế cũng không phải tay mơ, không thể chỉ vì một việc nhỏ mà kinh hoảng thất thố. Thủy Viêm Tiên Đế lúc này dùng thần thức quan sát, đã thấy Tăng Sơn đang chửi bới. Rồi thấy cả công kích hủy diệt của Lý Dương, đặc biệt thấy Tăng Sơn bị giết, Thủy Viêm Tiên Đế vô cùng phẫn nộ.

Lúc này, Thủy Viêm Tiên Đế mới nhìn lại, thì ra hung thủ lại là Lý Dịch Quỷ giới.

- Các người dám hủy diệt Tinh Cực Tông, ta vì sao không dám diệt Thượng Thanh cung của các người.

Lý Dương trong mắt hung quang lờ lờ. Cười lớn nói, đồng thời Lý Dương không chế ngũ hành bốn nguyên năng lượng càng mạnh thêm điên cuồng hướng ra bốn phương tám hướng thi nhau công kích.

Trời rung đất chuyển, cả hồ nước giống như một người khổng lồ đang lắc lư, sóng lớn cao trên vài trăm thước, trùm xuống các hòn đảo, nhưng lại không đến gần Lý Dương nửa phần.

- Lý Dịch, người dám....

Thủy Viêm Tiên Đế toàn thân run rẩy, lửa giận ngút trời.

Thủy Viêm Tiên Đế biết Lý Dịch lợi hại, nhưng bây giờ Lý Dịch lại muốn tiêu diệt Thượng Thanh cung của hần, Thủy Viêm Tiên Đế lại há có thể nhịn được. Huống chi.... lúc này Thủy Viêm Tiên Đế đã không phải là Thủy Viêm Tiên Đế năm đó nữa.

Lúc này Thủy Viêm Tiên Đế có một kiện vũ khí.

Cả trăm vạn dặm trên bầu trời Tam Thanh đảo đều hôn thiên ám địa, mây đen kìn kìn, điện thiểm ừng ừng oàng. Thiên địa năng lực cuồng bạo đều bị Lý Dương khống chế, dung nhập vào trong từng cơn sóng lớn, lên cao đến vài trăm thước rồi giáng xuống, đệ tử có công lực yếu trong Thượng Thanh cung đương trường bị đập đến toàn thân bạo liệt, máu tươi nhiễm đầy hồ nước.

Thấy cảnh này, Thủy Viêm Tiên Đế bất chấp tất cả.

- Lý Dịch, nhận lấy cái chết!!

Thủy Viêm Tiên Đế hét lớn một tiếng, thổ sấp chết còn có thể cắn người, huống chi Thủy Viêm Tiên Đế là người cao ngạo như thế. Chỉ thấy đột nhiên một đạo màu tím quang mang từ trong thân thể Thủy Viêm Tiên Đế bay ra, chính là... Thần Kiếm Tử Điện!

Thần Kiếm Tử Điện.

Vốn Thần Kiếm Tử Điện thuộc sở hữu của Tiêu Diêu tán nhân.

Thủy Viêm Tiên Đế lúc trước không có thần khí, lúc này có Thần Kiếm Tử Điện, sự tự tin nâng lên không ít, hét lớn hướng về phía Lý Dương đánh tới.

Còn Lý Dương lại giật mình, ngơ ngác nhìn Thần Kiếm Tử Điện.

“Thần Kiếm Tử Điện, thần kiếm Tử Điện của nghĩa phụ?” Tim Lý Dương như bị một cây chùy đánh mạnh, đau nhói lên.

Thần Kiếm Tử Điện đã bị Tiêu Diêu tán nhân trích huyết nhận chủ rồi.

Lý Dương rất hiểu, nếu muốn dùng thần khí của người khác, chỉ có hai biện pháp, một là giết chết đối phương, đoạt lấy thần khí của đối phương. Biện pháp thứ hai là buộc đối phương giải trừ huyết chi khế ước, bỏ lại thần khí.

Thần Kiếm Tử Điện, đã được Tiêu Diêu tán nhân trích huyết nhận chủ rồi.

“Nghĩa phụ sao lại cam tâm bỏ thần kiếm, ngược lại còn đưa cho Thủy Viêm Tiên Đế nữa?” Trong lòng Lý Dương thâm tự hỏi.

Căn bản không cần hỏi nhiều.

Tiêu Diêu tán nhân cực kỳ yêu thích Thần Kiếm Tử Điện, đối với người tu kiếm, một thanh thần kiếm được coi như mạng sống. Tiêu Diêu tán nhân sao có thể đưa cho người khác, chứ đừng nói là đưa cho cừu nhân Thủy Viêm Tiên Đế, do đó Thủy Viêm Tiên Đế chắc là đã... giết Tiêu Diêu tán nhân.

- A...

Lý Dương giữa đầu điên cuồng gào thét, khoe mắt rách ra, hắc quang đỉnh đầu lóe ra, giống như Ma Vương báo thù đến từ địa ngục.

- Toàn bộ phải chết hết!

Bất chấp tất cả, ngũ hành bốn nguyên năng lực trong cơ thể Lý Dương điên cuồng phát tiết ra. Ngũ hành bốn nguyên hình thành năm mãnh long hướng ra các phương hướng phóng tới, cả hồ nước đều rơi vào phạm vi công kích, ngũ hành bốn nguyên kinh khủng, năm mãnh long kinh khủng.

Mãnh long trông giống như thật, ngay cả những lân phiến trên người cũng rõ ràng đến mức có thể thấy được.

Một cái đuôi rồng cự đại quét mạnh xuống một cung điện thật lớn, cung điện đó lập tức vỡ vụn ra như làm bằng băng, cự thạch bay ra tung tóe. Thiên địa năng lượng cuồng bạo, vô số thiểm điện điên cuồng âm âm nện xuống, cả hồ nước gần như bị nhấc lên, thậm chí đã có thể thấy được đáy hồ. Cả hồ nước bay lên không trung, rồi điên cuồng đổ xuống chung quanh.

Trong như ngày tận thế.

Bên ngoài hồ nước, vô số Tiên nhân đứng ở xa xa nhìn lại.

Thập châu tam đảo tụ tập vô số Tiên nhân, Nguyên Châu là một hồ nước thật lớn, chung quanh Thượng Thanh cung có không ít Tiên nhân, nghe tiếng nổ kịch liệt như thế, vô số Tiên nhân đã tụ tập lại để quan khán, trong đó có Thực Sơn kiếm phái của Cửu Thiên Tiên Đế và Thiên Húc Tiên Đế.

- Chết rồi.

Thấy Thủy Viêm Tiên Đế xuất ra thần kiếm Tử Điện, Cửu Thiên Tiên Đế lắc đầu nói.

Hắn biết, Lý Dịch cũng là Lý Dương, hắn có thể tưởng tượng được Lý Dương khi thấy Thần Kiếm Tử Điện sẽ nghĩ đến việc gì, dù sao Thần Kiếm Tử Điện trước giờ vẫn thuộc về Tiêu Diêu tán nhân mà.

Cả hồ nước, hoàn toàn điên cuồng.

Chỉ cần trong phạm vi hồ nước, thì cho dù là Tiên Đế cũng tiêu đời. Thiên địa năng lượng cuồng bạo, những cơn sóng từ chung quanh ập xuống, khối khối cự thạch tung tóe khắp nơi, còn có tiếng kêu thảm thiết của đệ tử Thượng Thanh cung.

Nước trong hồ nước đã biến thành biển máu.

Đó là máu của đệ tử Thượng Thanh cung.

- Thượng Thanh cung tiêu rồi.

Cửu Thiên Tiên Đế lắc đầu thở dài nói. Thiên Húc Tiên Đế một bên khẽ gật đầu:

- Đắc tội với Lý Dương, Thượng Thanh cung sớm muộn cũng bị tiêu diệt.

Mặc dù họ luôn luôn là địch thủ của Thượng Thanh cung, nhưng thấy cảnh tượng trước mắt, bọn người Cửu Thiên Tiên Đế cũng không thể cười được.

Những Tiên nhân quan khán chung quanh đều ngây người.

Bọn họ không thể tưởng tượng được, người nào có thể có thực lực như thế. Bọn họ đã thấy những cơn sóng này ẩn chứa thiên địa năng lượng, nếu không một cơn sóng há có thể đập chết một Tiên nhân?

Trong mắt bọn họ, hắc y thanh niên giống như ma thần thật sự quá kinh khủng.

- Bồng!

Nước hồ lâm thấm đẫm toàn thân Thủy Viêm Tiên Đế, Thủy Viêm Tiên Đế hai mắt vằn lên những tia máu, Thượng Thanh cung tiêu rồi, chỉ trong chốc lát, tất cả đệ tử Thượng Thanh cung có tu vi dưới Cửu Thiên Huyền Tiên toàn bộ chết sạch, chỉ còn lại có hơn mười người đệ tử.

- Thủy Viêm, ngươi dám giết nghĩa phụ Tiêu Diêu tán nhân của ta!

Lý Dương một thân hắc y hai mắt trợn trừng, giống như một con sói say máu, ánh mắt kinh khủng đó chiếu thẳng vào Thủy Viêm Tiên Đế.

- Nghĩa phụ của ngươi?

Thủy Viêm Tiên Đế ngẩn ngơ, hắn không rõ Tiêu Diêu tán nhân làm sao lại biến thành nghĩa phụ của Lý Dịch, không phải nghĩa phụ Lý Dương sao? Nhớ lại lúc Lý Dịch vì Lý Dương mà tìm kiếm người yêu nhân gian ở Quỷ giới, hơn nữa Lý Dương đại phát thần uy trong Tiên Ma đại chiến. Chỉ cần liên lạc các đầu mối một chút, trong chốc lát, hắn đã hiểu được tất cả.

- Oanh!

Một nắm đấm!

Mỗi quyền đều nặng như thái sơn, mỗi quyền đều ẩn chứa lực lượng cực mạnh, đây là một Ma Đế hậu kỳ cao thủ, thậm chí còn mang theo thiên địa năng lượng trong từng trọng quyền, mỗi một quyền đều ẩn chứa đao mang kim sắc.

Trong lúc nhất thời, quyền ảnh đầy trời hoàn toàn bao vây lấy Thủy Viêm Tiên Đế.

- Nghĩa phụ!

Trong mắt Lý Dương nước mắt chảy tràn xuống, trong đầu hiện lên hình ảnh nghĩa phụ mỉm cười hòa ái. Cực độ điên cuồng, tốc độ ra quyền của Lý Dương thậm chí còn vượt qua cả tốc độ công kích Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc trước, giữa các quyền đầu có những tia thiểm điện hắc sắc lóe ra.

Đột nhiên, Lý Dương thu quyền, cũng không thèm nhìn Thủy Viêm Tiên Đế một cái.

- Bồng!

Thân thể Thủy Viêm Tiên Đế đột nhiên vỡ vụn ra, máu tươi phụt ra, còn nguyên thần của hắn sớm đã bị Lý Dương đánh cho hồn phi phách tán rồi. Lý Dương cũng căn bản không để ý, hắn chỉ là để ý vào vật trong lòng bàn tay hắn - Thần kiếm Tử Điện.

- Nghĩa phụ!

Nhìn Thần Kiếm Tử Điện, Lý Dương nhớ lại cảnh lúc trước cùng với nghĩa phụ Tiêu Diêu tán nhân đi Vân Vụ sơn tranh đoạt Thần Kiếm Tử Điện.

Lý Dương lạnh lùng ngẩng đầu, nhìn hơn mười đệ tử còn lại của Thượng Thanh cung, đây đều là tinh anh của Thượng Thanh cung, ai nấy đều là Cửu Thiên Huyền Tiên hoặc Tiên Quân. Lý Dương sát ý đằng đằng, ngũ hành bốn nguyên năng lượng hình thành năm mảnh long mang theo khí thể hủy thiên diệt địa, hướng hơn mười người này đuổi giết.

Một trong đó Thượng Thanh cung đệ tử thấp giọng thì thào:

- Nghĩa phụ của hắn? Không phải nghĩa phụ của Lý Dương sao? Nghĩa phụ của hắn, a, ta biết rồi.

Đệ tử kia đột nhiên ngẩng đầu, dùng hết lực lượng toàn thân, điên cuồng gào lớn lên:

- Dừng tay, Dừng tay, nhầm rồi, không chết, người Tinh Cực Tông không chết! Lý Dương, Lý Dịch, nghĩa phụ của người không chết, tất cả là lừa lẩn thôi!

Đang lâm vào tình trạng chém giết điên cuồng, Lý Dương bỗng nghe được thanh âm kia. Trong lòng nhất thời dâng lên một chút hy vọng, sát khí trong nháy mắt giảm xuống. Năm mãnh long đột nhiên ngưng lại. Lúc này, đã giết chết hơn phân nửa đệ tử, chỉ còn lại có mười mấy tên đệ tử, kể cả cái tên vừa kêu gào kia.

436. Chương 33: Nguyên Lai Như Thử

Cát Húc không nhận được nuốt nước bọt khan, lưng toát mồ hôi đầm đìa, trán cũng đổ mồ hôi hột.

Chỉ cần chậm hơn một chút, hoặc là hấn phản ứng chậm hơn một chút, hoặc thanh âm chậm hơn một chút, có lẽ hắn đã đi theo đồng môn huynh đệ xung quanh về với cát bụi rồi, bị năm mãnh long vô kiên bất tồi giết chết, hồn phi phách tán.

Còn mười mấy đệ tử bên cạnh Cát Húc, cũng vì Cát Húc tạm thời còn hạnh vận chưa chết, mười mấy đệ tử này cũng đang lạnh mình, cùng nhau bay đến phía sau Cát Húc. Cũng may bởi vì Cát Húc vừa rồi lên tiếng, những người này đã xem Cát Húc trở thành thủ lĩnh.

Thân hình Lý Dương đột nhiên xuất hiện trước mặt Cát Húc, thanh âm hơi run nói:

- Người vừa rồi nói cái gì, người nói lại một lần nữa xem nào!

Cát Húc cố gắng bình tĩnh lại, nói:

- Lý Dịch tiền bối hẳn là Lý Dương tiền bối, văn bối Cát Húc, theo như văn bối biết, Tiêu Diêu tán nhân cũng chưa chết, ngay cả rất nhiều người Tinh Cực Tông, kể cả trưởng môn và rất nhiều người khác đều chưa chết. Thật đó, chưa chết đâu.

- Thật sao?

Lý Thạc cũng bay tới bên cạnh Lý Dương, còn hai người Vương Sơn, Sử Trọng cũng theo.

- Người mơ tưởng giả biện để cứu lấy mạng mình, lúc trước Thượng Thanh cùng các người đối đãi với chúng ta như súc sanh vậy. Không phải là Thượng Thanh cùng các người coi những người Tinh Cực Tông không bằng súc vật sao, ta đã từng thấy sư huynh đệ bị các người hành hạ đến chết, chẳng lẽ các người còn không thừa nhận?

Hai mắt Vương Sơn đỏ lên. Nổi giận nói.

Cát Húc nhất thời lòng thầm run lên, hoảng hốt nói:

- Không, không phải đâu.

- Còn muốn chối nữa, lúc trước mấy đứa đệ tử Thượng Thanh cùng hành hạ chúng ta đã minh xác nói rằng mọi người Tinh Cực Tông đều bị giết, chẳng lẽ đây là giả sao? Các người hành hạ chúng ta chẳng lẽ là giả sao. Các người cắt đứt hai tay hai chân chúng ta, hành hạ trăm đường, chẳng lẽ là giả sao?

Trong lòng Vương Sơn tràn ngập lửa giận.

Đệ tử Thượng Thanh cũng khác ở phía sau Cát Húc cũng kinh hoảng, nhưng đây là lúc thập tử nhất sinh, một tên đệ tử lớn tiếng nói:

- Tiền bối, những người sau này bị bắt đích thật là bị giết, nhưng những người Tinh Cực Tông lúc đầu thì thật ra chưa bị giết, sự tình này Cát Húc sư bá biết rõ nhất, hẳn là thân truyền đệ tử của Thủy Viêm trưởng lão.

- Sao? Vương Sơn, người đứng lên tiếng. Để cho Cát Húc từ từ nói.

Lý Dương lên tiếng, ánh mắt ghim vào người Cát Húc, còn Vương Sơn có nén giận, không nói nữa.

Cát Húc hít sâu một hơi, nói:

- Sư tôn... sư tôn của ta đúng là Thủy Viêm Tiên Đế. Lúc trước sư tôn từ Quỷ giới trở về, rất phần nộ, liền đem chuyện về Lý Dịch tiên bối bàn luận với cung chủ và những người thân cận, văn bối cũng biết chuyện Lý Dịch tiên bối tìm kiếm người yêu kiếp trước cho Lý Dương.

Lý Dương nhìn Cát Húc, không nói không rằng, chỉ lẳng lặng nghe.

- Thượng Thanh cung chúng ta chỉ biết rằng, Tiêu Diêu tán nhân vì nghĩa tử của mình báo thù, một mạch ám sát người Thượng Thanh cung chúng ta, chúng ta cũng biết nghĩa tử của hắn gọi là Lý Dương, người đã giết nhiều người Thượng Thanh cung ở Côn Luân tiên cảnh và Tinh Cực Tông cùng Tiêu Diêu tán nhân có quan hệ lớn lao. Sau đó chúng ta phát hiện ra tung tích của Tinh Cực Tông, Tăng Sơn trưởng lão soái lĩnh mấy trăm đệ tử đến nơi chém giết.

- Người Thượng Thanh cung chúng ta tới Lưu Châu, đi tới chỗ của Tinh Cực Tông. Tinh Cực Tông thực lực rất yếu, chẳng mấy chốc đã chết gần nửa, lúc Tinh Cực Tông sắp bị tiêu diệt đột nhiên, Tiêu Diêu tán nhân cước đạp thần kiếm Tử Điện, lại ào chạy tới. Dù sao thần kiếm Tử Điện có tốc độ quá nhanh. Hắn sử dụng Tụ Lí Càn Khôn thuật, thoáng cái thu hết những người Tinh Cực Tông còn sống vào Tụ Lí Càn Khôn.

Nghe vậy Lý Dương và Lý Thạc cùng mọi người nhả tình sáng lên.

- Bất quá lần này Tăng Sơn trưởng lão ẩn trong đội ngũ, hắn bố trí cấm chế trận pháp, Tiêu Diêu tán nhân ngay từ đầu căn bản không phát hiện ra Tăng Sơn trưởng lão, cuối cùng bị Tăng Sơn trưởng lão dùng cấm chế trận pháp đánh lén nhất cử bắt được.

Cát Húc hít thở khó khăn, lau mồ hôi lạnh trên trán, rồi tiếp tục nói.

- Vì nghe nói Lý Dịch tiên bối giết hai vị Giang Gia trưởng lão, thực lực quá mạnh, thậm chí còn vượt qua Phong Đô đại đế, thần thông rất lớn, lúc trước các trưởng lão trong cung cho rằng Lý Dịch tiên bối có thể vì Lý Dương làm ra nhiều việc như vậy, khẳng định phải có giao tình rất sâu với Lý Dương, do đó các trưởng lão trong cung trải qua thương nghị, quyết định tạm thời không giết Tiêu Diêu tán nhân, chỉ giam hắn lại. Chủ yếu đề phòng một tiên bối đứng sau lưng hắn, dù sao tiên bối đó quá lợi hại.

Cát Húc nói xong, tranh thủ nịnh nọt Lý Dương vài câu.

- Thần kiếm Tử Điện làm sao lại rơi vào tay Thủy Viêm Tiên Đế?

Lý Dương vuốt ve thần kiếm trên tay, quát lạnh.

Cát Húc vội vàng nói:

- Tiên bối nghe ta từ từ nói tiếp...

Cát Húc khổng chế tâm tình, tiếp tục nói:

- Thượng Thanh cung và Hỏa Đức Chân Quân quan hệ không tốt nên không có thần khí. Sư tôn biết Tiêu Diêu tán nhân có thần kiếm Tử Điện liền uy hiếp Tiêu Diêu tán nhân, nói rằng “nếu ngươi không giải trừ huyết chi khế ước, đem thần kiếm Tử Điện đưa cho ta, ta sẽ liền giết ngươi, đến lúc đó thần kiếm Tử Điện tự nhiên là của ta, hơn nữa những người Tinh Cực Tông trốn trong Tụ Lí Càn Khôn cũng rơi vào tay ta, bọn họ cũng sẽ chết. Nhưng nếu ngươi đem thần kiếm Tử Điện giao cho ta, ta cam đoan tuyệt đối không giết ngươi.”

- Lý Dịch tiên bối, kỳ thật lúc trước nội bộ bốn cung đã quyết định không giết Tiêu Diêu tán nhân, chỉ là giam giữ mà thôi. Lúc trước sư tôn chỉ là dọa dẫm Tiêu Diêu tán nhân mà thôi. Bất quá Tiêu Diêu tán nhân cũng không biết chúng ta không giết hắn, liền giải trừ huyết chi khế ước, đem thần kiếm Tử Điện giao cho sư tôn.

Trên mặt Lý Dương xuất hiện chút sát khí:

- Hừ, nghĩa phụ ta bắt quá là muốn bảo vệ người Tinh Cực Tông của ta, nếu không thì dù chết cũng tuyệt đối sẽ không đem thần kiếm Tử Điện giao cho Thủy Viêm đầu.

Tiêu Diêu tán nhân không chết thì những người Tinh Cực Tông trốn trong Tụ Lí Càn Khôn của hắn hẳn nhiên không gặp nguy hiểm.

Lý Dương rất hiểu tính tình của nghĩa phụ Tiêu Diêu tán nhân, cực kỳ trọng tình, nhưng cũng uy vũ không khuất phục, hẳn có thể tưởng tượng lúc đó nghĩa phụ Tiêu Diêu tán nhân khi đối mặt với uy hiếp của Thủy Viêm Tiên Đế.

- Dạ dạ, Tiêu Diêu tán nhân đúng là phi thường cao ngạo. Tiêu Diêu tán bị giam ở Thượng Thanh cung một thời gian. Sau đó... Tinh Cực Tông tổ sư Lý Tầm Hoan tới.

Nói đến đây, trong mắt Cát Húc cùng với các đệ tử phía sau có quang mang rất lạ.

- Tiếp tục nói.

Lý Dương khiển trách.

- Dạ.

Cát Húc từ hồi ức tỉnh táo lại, tiếp tục nói:

- Lý Tầm Hoan tiền bối công lực cực kỳ cao, lúc trước cung chủ phát hiện ra Lý Tầm Hoan, đã muốn giết Lý Tầm Hoan, ai ngờ... lại bị Lý Tầm Hoan một chiêu giết chết, Lý Tầm Hoan trực tiếp đánh vào trong chủ đảo, hẳn lại có thể nhìn xuyên qua cấm chế do sư tôn bố trí. Phát hiện ra Tiêu Diêu tán nhân, Lý Tầm Hoan cũng là Tiên Đế hậu kỳ cao thủ.

Lý Dương nghe thế, khẽ nhíu mày.

“Thái gia gia khi đến Quỷ giới không phải vừa mới đạt tới Tiên Đế tiền kỳ sao, làm sao thành Tiên Đế hậu kỳ được? Lúc này mới không đến một tháng mà thôi, như thế nào có thể nhanh như vậy?” Lý Dương biết thực lực của Lý Tầm Hoan. Do đó hắn cảm thấy rất kỳ quái.

“Có lẽ là tâm thần tu vi đạt tới Tiên Đế hậu kỳ thôi, bắt quá ngắn ngủn một tháng mà tâm thần tu vi đã đạt tới Tiên Đế hậu kỳ, quả là làm cho người ta khó tin.” Lý Dương cố không nghĩ nữa, tiếp tục nghe câu chuyện của Cát Húc.

Cát Húc kinh thở dài nói:

- Lý Tầm Hoan tiền bối quá lợi hại, lúc trước hắn và sư tôn đứng đối diện. Chúng ta căn bản không thấy rõ, bắt quá kết quả là sư tôn bị thương, còn Lý Tầm Hoan lại thi triển Tụ Lí Càn Khôn, mang Tiêu Diêu tán nhân đi.

Lý Dương âm thầm gật đầu.

Với thực lực của Lý Tầm Hoan, khi đối địch với Thủy Viêm Tiên Đế, đích thật là có thể chiếm thượng phong.

- Các người làm sao lại tuyên bố là Tinh Cực Tông diệt tông?

Lý Thạc vội vàng hỏi, Lý Dương cũng nhìn về phía Cát Húc.

Cát Húc liền nói:

- Sư tôn thấy Lý Tầm Hoan đi rồi. Hắn lập tức ly khai Thượng Thanh cung, nửa ngày sau, sư tôn trở lại, rất cao hứng nói với ta, hắn đi Nguyên Thủy Thiên Tôn hành cung, cầu được Thanh Ngọc Đồng Tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn ra tay, dùng một kiện thần khí, đem Lý Tầm Hoan thu vào đó. Về phần kiện thần khí đó là cái gì, thì mặc dù truy vấn sư tôn, nhưng sư tôn nói ngay cả hắn cũng không biết. Bất quá Thanh Ngọc Đồng Tử cam đoan rằng, Lý Tầm Hoan tuyệt đối sẽ không bao giờ trở lại Tiên giới nữa.

- Do đó... sư tôn liền ra lệnh cho đệ tử Thượng Thanh cung tuyên bố ra bên ngoài, Tinh Cực Tông đã bị diệt tông. Nói về những sự tình xảy ra, cả Thượng Thanh cung cũng chỉ có thượng tăng mới biết, đệ tử bình thường cũng không biết.

Cát Húc trong lòng âm thầm thở phào một hơi, rốt cục đã nói xong hết rồi.

Lý Dương nghe xong cũng nắm được mọi chuyện.

So với những gì nghe được trước khi đến Thượng Thanh cung, tất cả đều hợp tình hợp lý.

Vương Sơn, Sử Trọng bị hình phạt, những người thi hành hình phạt bọn họ đương nhiên không có khả năng đem sự thật nói cho Vương Sơn, hơn nữa những đệ tử Thượng Thanh cung thi hành hình phạt cũng không có tư cách biết về những bí ẩn trong đó.

Về phần Tăng Sơn, thấy Lý Dương đại khai sát giới, tự nhiên trong lòng tức giận, đâu có thời gian nói nhảm với Lý Dương, do đó làm sao đem sự thật nói với hắn được?

Về phần Thủy Viêm Tiên Đế, chỉ thấy Lý Dương vừa nói “Thủy Viêm, người dám giết nghĩa phụ Tiêu Diêu tán nhân của ta!” lúc này Thủy Viêm mới Đột Nhiên tỉnh Ngộ “Lý Dịch cũng là Lý Dương“, nhưng khi hắn tỉnh ngộ thì đã muộn, lúc này, Lý Dương do đắm chìm vào định kiến là nghĩa phụ đã chết đã hoàn toàn điên cuồng, đương trường giết chết Thủy Viêm Tiên Đế, ngay cả cơ hội giải thích cho Thủy Viêm Tiên Đế cũng không có.

- Lý Dịch tiền bối, đối phó với sự tình của Tinh Cực Tông, ta căn bản không hề tham dự, vô luận là quyết định hay thi hành việc này, ta hoàn toàn không có liên quan, vạn mong tiền bối tha cho vạn bối.

Cát Húc lúc này quỳ xuống thỉnh cầu.

- Vạn mong tiền bối tha mạng.

Các đệ tử khác của Thượng Thanh cung phần lớn đều quỳ xuống, chỉ có một người vẫn đứng, chính là một đệ tử Thượng Thanh cung mập mạp.

- Hừ, giết đồng môn của ta, ta há có thể cầu xin người tha thứ? Muốn giết cứ giết.

Tên đệ tử béo phì này vênh mặt lên hừ một tiếng, có vẻ rất cao ngạo. Trong lòng thầm nghĩ “Các người quả là ngu ngốc, càng cầu xin tha thứ, họ lại càng coi thường các người, người không xin tha, biểu hiện có cốt khí, ngược lại sẽ được tha mạng.”

- Người chết đi.

Lý Dương nhìn thoáng qua tên đệ tử béo phì, nhất thời một còn rỗng kim sắc liền bắn vào tên đệ tử này, trong nháy mắt đệ tử béo phì đó toàn thân bị đập nát bấy, nguyên thân hồn phi phách tán, chỉ nghe một tiếng hét thảm mà thôi.

Lý Dương tâm tình đang rất không tốt, không có thời gian nghe những người này nói nhảm.

- Về phần các người...

Lý Dương nhìn về phía bọn người Cát Húc, bọn người Cát Húc đều trong lòng thấp thỏm, đặc biệt khi thấy tên đệ tử béo phì bị hạ sát, càng không còn một chút tự tin nào.

Lý Dương cười lạnh một tiếng, đột nhiên vung tay lên, một cổ vũ hành bốn nguyên năng lượng cuồng bạo đã bao trùm mười mấy người này.

- A!

Liên tục vài tiếng kêu sợ hãi, nhưng một lát, Cát Húc và mười mấy đệ tử đã phát hiện mình không bị thương tích gì, không khỏi rất nghi hoặc, bọn họ lúc này cảm thấy năng lượng kinh khủng đã xâm nhập vào thân thể mình, làm sao bây giờ không phát hiện được?

- Công lực các người đã bị ta phong ấn, trừ phi tìm một người có tâm thần tu vi vượt qua ta mới có thể giúp các người giải trừ cấm chế. Do đó, các người cứ an tâm mà sống như một người thường thôi, các người có tiên linh thân, ít nhất tốt hơn người bình thường nhiều.

Lý Dương nói xong, liền mặc kệ mười mấy người này, trực tiếp quay về Lý Thạc, Vương Sơn, Sử Trọng nói:

- Chúng ta đi!

Lập tức mấy người trực tiếp cười mây bay đi.

Ở ngoài hồ nước Thượng Thanh Tam Đảo, Tiên nhân quan khán từ đầu tới cuối, đang đàm luận rất sôi nổi. Trong tích tắc, một môn phái Thượng Thanh cung to lớn đã bị tiêu diệt thành tro bụi, ngay cả Thủy Viêm Tiên Đế cực kỳ lợi hại cũng bị hồn phi phách tán.

- Sư đệ, đi thôi, Tinh Cực Tông đã tiêu hết rồi.

Cửu Thiên Tiên Đế nhìn lướt qua Thượng Thanh Tam Đảo đã hoàn toàn bị hủy diệt, sau đó trực tiếp quay đầu, cười mây phi hành rời đi.

Thiên Húc Tiên Đế nhìn lại, thở dài một hơi:

- Quả nhiên là con kiến vĩnh viễn chỉ là con kiến mà thôi. Đứng trước một cao thủ cấp bậc Đại Tôn, căn bản không có cách nào so sánh được.

Thiên Húc Tiên Đế cảm thán một hơi, rồi sau đó cũng cười mây bay đi.

Giữa những đám mây trên bầu trời.

- Sư huynh, chúng ta có thật sẽ đi Nguyên Thủy hành cung không?

Lý Thạc nhìn Lý Dương, nghi hoặc hỏi, Vương Sơn Sử Trọng ở phía sau cũng nhìn Lý Dương.

Lý Dương khẽ gật đầu, thập phần kiên định.

Lý Thạc khẩn cấp vội hỏi:

- Đại ca, Nguyên Thủy Thiên Tôn là một trong Tam Thanh đó, hắn rất lợi hại. cao thủ cấp bậc Tiên Đế cũng không có cả tư cách giao thủ với hắn, cách nhau một cấp bậc rất xa, đại ca người...

Lý Thạc trong lòng rất mâu thuẫn.

Hắn một mặt muốn đi cứu thân nhân, rồi lại nghĩ đến đại ca mình bởi vậy có thể sẽ bị chết.

Dù sao trong lòng Lý Thạc, Nguyên Thủy Thiên Tôn thuộc loại người chí cao, hoàn toàn không thể đến gần được.

Vương Sơn và Sử Trọng căn bản không dám nói gì, từ khi thấy Lý Dương triển khai thực lực kinh khủng, trong lòng bọn họ, Lý Dương cũng thuộc loại nhân vật chí cao, bọn họ muốn nói chuyện gì cũng phải suy đi nghĩ lại, cuối cùng cũng không dám nói gì.

Lý Dương nhìn về phía Lý Thạc, cười lạnh nói:

- Lý Thạc, nếu ta nói, ta đã từng đại chiến với Nguyên Thủy một hồi, còn hơi chiếm thượng phong nữa, ngươi có tin không?

- Đại ca người...

Lý Thạc như bị nghẹn họng, mắt trợn trừng, nhìn Lý Dương với vẻ khó có thể tin. Còn Vương Sơn và Sử Trọng cũng cảm thấy nghẹn ngào, nhìn Lý Dương, mắt hoa lên.

Lý Dương đại chiến với một trong Tam Thanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn?

Còn hơi chiếm thượng phong?

Lý Dương nhìn về phía Lý Thạc, dẫn dò nói:

- A Thạc, để ta đem bọn ngươi thu vào Tụ Lí Càn Khôn nhé, ta lo rằng khi đánh nhau với Nguyên Thủy, trong lúc nhất thời không thể chiếu cố các ngươi. Hừ, Nguyên Thủy, dám thu người Tinh Cực Tông của ta, ta muốn ngươi biết thế nào là hậu quả nghiêm trọng.

Trong mắt Lý Dương hiện lên chút lãnh quang.

437. Chương 34: Tập

- Đại ca, huynh thật sự nắm chắc?

Lý Thạc hỏi lại một lần nữa.

Lý Dương nhìn Lý Thạc rồi trịnh trọng gật đầu.

Nhìn thấy vẻ mặt của Lý Dương, Lý Thạc đã tin tưởng rồi, đại ca của hắn liệu có phải là nói dối không, kẻ làm đệ đệ như hắn vẫn có thể phán đoán ra được.

- Tốt rồi! Đại ca...

Lý Thạc thở ra một hơi rồi nói tiếp:

- Huynh phải cẩn thận đó!

Lý Dương mỉm cười, sau đó hắn quay lại nhìn Vương Sơn và Sử Trọng, Vương Sơn và Sử Trọng cũng hiểu Lý Dương muốn dùng Tụ Lí Càn Khôn để thu lấy bọn họ, bọn họ lập tức điểm đầu, ồng tay áo vung ra, sau nháy mắt đã trực tiếp thu ba người Lý Thạc vào trong Tụ Lí Càn Khôn.

Mấy người Lý Thạc đã được thu vào trong Tụ Lí Càn Khôn, Lý Dương cũng đã yên tâm hơn nhiều rồi.

Ngẩng đầu nhìn lên chín tầng trời, sắc mặt Lý Dương dần trở lên lạnh lùng, trong mắt hắn bắt đầu lóe lên sát cơ, ngay sau đó hắn lập tức dùng Thuần Di rời khỏi Nguyên Châu và bay lên trời, hướng thẳng về hướng hành cung của Nguyên Thủy Thiên Tôn mà bay tới.

Trên chín tầng trời, tại hành cung của Nguyên Thủy.

Hành cung của Nguyên Thủy được cấu thành từ ba mươi sáu ngọn núi, ba mươi sáu ngọn núi này hoặc cao hoặc thấp, thậm chí có ngọn núi còn có thác nước bên trên, vừa khéo lại chảy ngay xuống đỉnh phong phía dưới, nước chảy róc rách, tiên cầm phi thú không ngừng bay lượn giữa ba mươi sáu ngọn núi, các vị Tiên nhân cũng đang ở trong đó mà uống trà đàm đạo với nhau.

Tại trung ương của ba mươi sáu ngọn núi này có một tòa cung điện hoa lệ, đó chính là nơi mà bình thường Nguyên Thủy hay ở.

Cung điện này tổng cộng có chín tầng, được dùng ngọc xây thành từ ngọc, chính là “Cửu Huyền Thương Khung cung”. Từ xa nhìn lại, nơi đó tán phát ra thất thải quang mang vô cùng chói mắt, bên trong ba mươi sáu ngọn núi xung quanh cũng đang có rất nhiều Tiên nhân tụ tập, những Tiên nhân này đều là đến để nghe Nguyên Thủy giảng đạo.

Bên ngoài ba mươi sáu ngọn núi đó, đột nhiên một thân ảnh vận hắc y xuất hiện, chính là Lý Dương đang đằng đằng sát khí.

“Đúng, thu thái gia gia vào chính là Thanh Ngọc Đồng Tử.” Lý Dương dùng thần thức quét qua một lượt liền phát hiện ra không ít Tiên nhân trong ba mươi sáu ngọn núi, nhưng tại “Cửu Huyền Thương Khung cung” ở chính giữa không ngờ lại đột nhiên xuất hiện một đồng tử, đồng tử này công lực cực cao, đã đạt đến Tiên Đế hậu kỳ.

Đại Danh của Thanh Ngọc Đồng Tử, khi Lý Dương và mấy người bọn Hạng Vũ nói chuyện cũng đã được nghe nói qua, Thanh Ngọc Đồng Tử chính là thị tòng tùy thân của Nguyên Thủy, đã đi theo Nguyên Thủy không biết bao nhiêu năm rồi, xét từ một góc độ nào đó mà nói, số lần Thanh Ngọc Đồng Tử nghe Nguyên Thủy giảng đạo còn nhiều hơn cả bọn thập nhị Chân tiên, đệ tử của Nguyên Thủy.

- Thanh Ngọc, mau thả Lý Tầm Hoan của Tinh Cực Tông ra.

Lý Dương đột nhiên quát lớn một tiếng, tiếng quát đó vang động khắp hành cung, lúc này Lý Dương dùng ngũ hành bản nguyên năng lượng bao phủ lấy toàn thân, hóa thành một ngôi sao băng ngũ sắc mà mau chóng trực tiếp bay về phía Cửu Huyền Thương Khung cung. Tốc độ của Lý Dương thật sự quá nhanh, không khí xung quanh không ngừng rít lên những tiếng chói tai.

- Oành...

Một tiếng vang lên, cả Cửu Huyền Thương Khung cung liền chấn động kịch liệt. Những Tiên nhân trên ba mươi sáu ngọn núi nhất thời đều ngẩng đầu nhìn về phía Cửu Huyền Thương Khung cung, nhưng bọn họ lại không dám đi tới.

Trong Cửu Huyền Thương Khung cung, tất cả ngoại nhân đều không thể tiến vào.

Thanh Ngọc Đồng Tử ngồi yên đã tọa, vừa nghe thấy tiếng hét lớn bên ngoài, hần lập tức bật dậy mà lạnh lùng bay thẳng ra bằng tốc độ nhanh nhất. Tiếp đó quát hỏi:

- Trong Cửu Huyền Thương Khung cung này, sư tôn còn chưa khai đàn giảng đạo, người dám lao vào bên trong sao?

Bình thường Cửu Huyền Thương Khung cung căn bản không cho người khác tiến vào, chỉ có Thanh Ngọc Đồng Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn mới có thể vào trong.

Cho dù là Nam Cực Tiên Ông, đệ tử của Nguyên Thủy cũng cần phải thông báo rồi mới có thể tiến vào, đây cũng là lý do vì sao lúc này trong Cửu Huyền Thương Khung cung chỉ có duy nhất một mình Thanh Ngọc Đồng Tử.

- Oành!

Luồng năng lượng đáng sợ như một cơn lốc vậy, nó quét qua tầng tầng các thứ sáu, nơi Thanh Ngọc Đồng Tử đang đứng, may mà Cửu Huyền Thương Khung cung có cấm chế bảo hộ của Nguyên Thủy, hơn nữa, Lý Dương không cố ý phá hoại, cung điện chỉ rung động một cái chứ không hoàn toàn sụp đổ.

Nhìn thấy hắc y nhân trước mắt, Thanh Ngọc Đồng Tử nhú mày lại, không ngờ hần lại không nhìn thấu được người này.

- Người là ai? Có biết đây là nơi nào không?

Thanh Ngọc Đồng Tử tức giận trách hỏi.

Lý Dương cười lạnh nói:

- Ta là Lý Dương, đây là Cửu Huyền Thương Khung cung, cái này ta biết, hôm nay ta đến chính là vì bảo người thả Lý Tầm Hoan chân nhân của Tinh Cực Tông ra.

Lý Dương biết rất rõ, Tiêu Diêu tán nhân, còn có những người khác trong Tinh Cực Tông đều ở trong Tự Lý Căn Khôn của Lý Tầm Hoan, chỉ cần cứu được Lý Tầm Hoan ra là ổn rồi.

- Lý Dương? Chưa từng nghe nói qua.

Thanh Ngọc Đồng Tử nghi hoặc nói.

Cuộc đại chiến và Nguyên Thủy Thiên Tôn và Lý Dương làm lão cảm thấy rất mất mặt, tuy việc này đã được tuyên truyền ra khắp Tiên giới nhưng lại chẳng có một ai dám truyền tin này tới Cửu Huyền Thương Khung cung, Thanh Ngọc Đồng Tử này chưa từng ra khỏi Cửu Huyền Thương Khung cung nên tự nhiên là không biết việc này.

- Không cần biết người nghe nói qua hay chưa, mau thả Tầm Hoan chân nhân ra.

Lý Dương đã không còn nhẫn nại được nữa.

Thanh Ngọc cười lạnh nói:

- Cần gì biết người là Lý Dương hay là Ương Dương, tại Cửu Huyền Thương Khung cung này làm gì đến lượt người giường oai, không phải người muốn tìm Lý Tầm Hoan sao? Ta cho người vào Lưu Ly bình mà đoàn tụ với hần nhé!

Dứt lời, một chiếc ngọc bình thanh sắc lóe lên và xuất hiện trong tay Thanh Ngọc Đồng Tử.

Lý Dương cả kinh.

“Lưu Ly bình, Lưu Ly bình không phải sớm đã bị thôn phệ rồi sao?” Lý Dương nhìn Lưu Ly bình trong tay Thanh Ngọc Đồng Tử, trong lòng vô cùng nghi hoặc.

Thanh Ngọc Đồng Tử nhìn thấy biểu tình của Lý Dương thì kiêu ngạo cười nói:

- Hừ, Lưu Ly bình trước kia đã bị Phệ Tâm trùng thôn phệ rồi, bất quá vô số năm nay sư tôn người vẫn luôn đi tìm các loại bảo bối trân quý mà cố gắng luyện chế, bỏ ra vô số thời gian, cuối cùng đã lại luyện ra được một Lưu Ly bình khác.

Lý Dương khinh thường cười nói:

- Theo ta được biết thì Lưu Ly bình trước kia là do thiên địa sinh ra, Nguyên Thủy hấn tự mình luyện chế, làm sao so nổi với tạo hóa?

Thần thức của Lý Dương vừa quét qua đã liền phát giác Lưu Ly bình này cũng chỉ xấp xỉ với túi Càn Khôn mà thôi.

Lưu Ly bình năm xưa vô cùng phi thường, không những bản thân lợi hại, hơn nữa còn có cả Tam Quang thần thủy bên trong, Lý Dương không biết rằng, Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn luôn khổ tâm luyện chế, cuối cùng lão phát hiện ra mình chẳng thể nào bằng được thiên địa tạo hóa, do đó bèn đưa cho Thanh Ngọc Đồng Tử.

Bất quá Nguyên Thủy Thiên Tôn là một người cao ngạo như vậy, đương nhiên không thể nói rằng mình luyện chế thất bại.

Trong lòng Lý Dương chợt xoay chuyển, hần cười lạnh nói:

- Có Lưu Ly bình thì sao chứ?

Nói đoạn hần phi thân bay đến, lập tức ngũ hành bản nguyên năng lượng bắt đầu xung kích, khí tức đáng sợ đó bao phủ lấy toàn bộ Cửu Huyền Thương Khung cung, vô cùng kinh người.

Thanh Ngọc Đồng Tử gặp loạn bất kinh, hần vung Lưu Ly bình lên và hét lớn một tiếng:

- Thu!

Lý Dương liền cảm thấy một cỗ hấp lực cường đại từ Lưu Ly bình tỏa ra đang bao bọc lấy mình, chỉ cần sử dụng ngũ hành bản nguyên năng lượng là sẽ hoàn toàn có thể ngăn cản hấp lấp lực của Lưu Ly bình, nhưng Lý Dương lại không làm vậy.

- Xoẹt...

Một luồng khí lưu tràn ra, Lý Dương liền bị hút vào trong Lưu Ly bình.

Thanh Ngọc Đồng Tử đắc ý vỗ vỗ hai cái vào Lưu Ly bình rồi hừ lạnh một tiếng nói:

- Lý Dương, không biết tên gia hỏa này từ đâu chui ra, không ngờ lại dám khoa trương như vậy, cuối cùng chẳng phải loáng cái đã bị hút vào Lưu Ly bình rồi sao? Bảo bối mà sư tôn ban cho quả nhiên lợi hại!

Nhưng lúc này phía ngoài Cửu Huyền Thương Khung cung đột nhiên vang lên những tiếng động.

- Thanh Ngọc sư huynh, vừa rồi tựa hồ có người lao vào đây, có cần chúng ta tới giúp đỡ không?

Một vị Tiên nhân truyền âm tới. Những người tới nghe Nguyên Thủy Thiên Tôn giảng đạo này đối với Thanh Ngọc Đồng Tử đều rất là cung kính.

Thanh Ngọc Đồng Tử chậm rãi bước đến bên cửa Cửu Huyền Thương Khung cung.

Lúc này bên ngoài Cửu Huyền Thương Khung cung đang có tới mấy trăm Tiên nhân tụ tập, dẫn đầu là một lão đầu tử áo vàng đầu tóc bạc trắng, lời vừa rồi chính là do lão nói ra.

Trong Lưu Ly bình.

Vừa tiến nhập vào Lưu Ly bình Lý Dương đã liền cảm thấy một luồng áp lực cực lớn, cực lớn. Nhưng đối với cao thủ cấp bậc Tiên Đế mà nói thì nó lại chẳng có chút tác dụng nào, thần thức của Lý Dương vừa quét qua đã liền phát hiện ra Lý Tầm Hoan.

Thân hình lóe lên, sau nháy mắt hần đã trực tiếp tới được chỗ Lý Tầm Hoan.

Lý Tầm Hoan đang ngồi tĩnh tọa, lão đã ở trong Lưu Ly bình một quãng thời gian rồi, khi vừa mới bị hút vào lão cũng đã từng muốn sử dụng đao phách đậm kim sắc để phá tan Lưu Ly bình, nhưng thử qua mấy lần lão liền biết là vô dụng.

- Thái gia gia!

Khuôn mặt Lý Dương tràn ngập vẻ vui mừng, tiếp đó đột nhiên xuất hiện bên cạnh Lý Tầm Hoan.

- Lý Dương, con cũng bị hút vào đây?

Lý Tầm Hoan cả kinh nói.

- Không, là con tự chui vào!

Lý Dương vừa cười vừa nói. Lúc này hắn đã phát hiện ra sự biến hóa, nguyên thần vốn đạt đến Tiên Đế tiền kỳ của Lý Tầm Hoan nay đã được đề thăng lên thành Tiên Đế hậu kỳ, thảo nào Cát Húc nói Lý Tầm Hoan là Tiên Đế hậu kỳ cao thủ.

- Con tự chui vào?

Trên mặt Lý Tầm Hoan lộ ra vẻ nghi hoặc.

Lý Dương điểm đầu nói:

- Thái gia gia, nghĩa phụ con Tiêu Diêu tán nhân và mọi người của Tinh Cực Tông vẫn tốt chứ?

Trong lòng Lý Dương có chút lo lắng hỏi.

- Yên tâm, bọn họ vẫn tốt, lần này may mà có Tiêu Diêu tán nhân giúp đỡ, nếu không nói không chừng Tinh Cực Tông đã xong rồi. Thượng Thanh cung đó cũng thật quá đáng.

Nói đến Thượng Thanh cung, Lý Tầm Hoan hiển nhiên cũng rất tức giận.

Trong mắt Lý Dương lóe lên hàn quang nói:

- Từ nay Tiên giới đã chẳng còn Thượng Thanh cung nữa rồi.

Lý Tầm Hoan nghe thấy lời của Lý Dương thì lập tức hiểu được ý của hắn, trong lòng lão không khỏi chấn kinh mà nhìn Lý Dương. Lý Tầm Hoan lão khác hẳn với Lý Dương, rất hiếm khi lão đi giết người, đây cũng là nguyên nhân mà vì sao “Tiểu Lý Phi Đao” của lão lại được gọi là “Nhân Nghĩa Chi Đao”!

- Thái gia gia, không nói nữa, chúng ta ra ngoài thôi!

Trong mắt Lý Dương lóe lên một tia thần quang.

Trận trận long ngâm vang lên, năm con cự long có các màu sắc khác nhau từ trong thể nội Lý Dương bay ra, xoay tròn xung quanh, tiếp đó tập hợp lại và cùng lao ra, ngũ hành bản nguyên năng lượng hoàn toàn bộc phát ra, tiếp đó một loạt tiếng nổ vang lên, dưới sự chấn kinh của Lý Tầm Hoan, Lưu Ly bình đã hóa thành bụi phấn.

Bên ngoài Cửu Huyền Thương Khung cung đang có rất nhiều người hỏi han.

Thanh Ngọc Đồng Tử đưa Lưu Ly bình trong tay lên rồi thờ ơ nói:

- Không biết từ đâu chui ra một kẻ tên là Lý Dương, lại còn rất khoa trương, bắt quá đã bị ta thu vào trong này rồi!

- Lý Dương?

Một tiếng kinh hô vang lên từ trong đám Tiên nhân.

- Thanh Ngọc sư huynh, có chuyện gian trá, Lý Dương là siêu cấp cao thủ có thể cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn bất phân thắng bại, nghe nói là Đại Tôn mới của Ma giới, sao hắn có thể bị thu vào được!

Tiên nhân áo vàng tóc trắng đó vội vàng nói.

- Cùng sư tôn ta bắt phân thắng phụ, Đại Tôn mới của Ma giới?

Thanh Ngọc lộ ra vẻ khó mà tin nổi, tiếp đó cứ nhìn chăm chăm vào cái Lưu Ly bình trên tay.

- Thật mà, là thật đó, Thanh Ngọc sư huynh, mau bấm báo với Nguyên Thủy Thiên Tôn đi!

Đám Tiên nhân này vội vàng giục.

Thanh Ngọc Đồng Tử vừa muốn nói gì đó, đột nhiên...

- Oành!

Một tiếng vang lên, năm con cự long màu sắc khác nhau đột nhiên từ trong Lưu Ly bình lao ra, vị Tiên nhân áo vàng tóc trắng đó không kịp tránh né, bị con cự long có bản nguyên năng lượng thổ tính chụp trúng, nguyên thần lập tức vỡ tan, hồn bay phách tán đương trường, máu tươi bắn ra tứ phía, cả cảnh cửa Cửu Huyền Thương Khung cũng bị nhuộm đỏ lên.

- Các vị đạo hữu mau chạy mà giữ mạng thôi!

Những Tiên nhân ở phía xa vội vã kêu lên, những Tiên nhân may mắn còn sống sót xung quanh lập tức hét lên rồi mau chóng bỏ chạy.

Khi biết đến đó là Lý Dương, đám Tiên nhân này đã chẳng còn ai dám ở lại nữa rồi, dù sao nếu bọn họ đánh nhau với Lý Dương thì cũng chỉ là lấy trứng chọi đá, mất mạng mà chẳng được ích lợi gì.

Năm con cự long công kích ra khắp bốn phương tám hướng, mỗi con cự long dài đến cả trăm trượng, thân long bái vĩ, long vĩ hung hăng đập thẳng vào Cửu Huyền Thương Khung cung, một tiếng “lẹt kẹt” vang lên, giường như đã sắp không trụ nổi nữa.

Bản nguyên năng lượng thật sự quá đáng sợ, cả không gian đều chấn động, những Tiên nhân ở gần đều bị cự long giết chết, tất cả chẳng có tí sức kháng cự nào, máu tươi tung tóe ra khắp không gian, nhất thời Cửu Huyền Thương Khung cung hoàn toàn ngập trong máu.

“Lý Dương? Đại Tôn?” Trên mặt Thanh Ngọc Đồng Tử lộ ra vẻ chấn kinh.

Năm con cự long bay ra từ trong ngọc bình, tự nhiên người bị công kích đầu tiên là Thanh Ngọc Đồng Tử.

Thanh Ngọc Đồng Tử đang nắm Lưu Ly bình trên tay nên đã trực tiếp phải chịu sự công kích của ba con cự long, con cự long kim tính dùng đuôi quất mạnh vào hấn một cái khiến nhục thể vỡ nát, con cự long thủy tính thì đánh tan nguyên anh của Thanh Ngọc khiến cho hồn phi phách tán, còn con cự long hỏa tính cuối cùng thì thiêu cho nhục thể của Thanh Ngọc hoàn toàn biến mất.

Trong nháy mắt, ba đạo năng lượng bản nguyên công kích tới, Thanh Ngọc đã liền biến mất như chưa từng xuất hiện.

Trận trận long ngâm vang lên khắp trong phạm vi hành cung của Nguyên Thủy Thiên Tôn, còn Lý Dương và Lý Tầm Hoan thì đang đứng nơi cửa.

“Nguyên Thủy, lần Tiên Ma đại chiến trước ngươi đã thua ta, không ngờ ngươi lại dùng Hỗn Nguyên Thái Cực Giới để ngăn trở ta và Tuyết ở cùng nhau, lần này lại còn bắt người thân của ta, Nguyên Thủy, ngươi ép người quá lắm!” Trong mắt Lý Dương bùng bùng nộ hỏa, thanh âm vang động khắp nơi.

Đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn, trong lòng Lý Dương đã phẫn hận tới cùng cực.

“Ngươi ép ta như vậy, lần này ta sẽ phá tan hang ổ của ngươi để báo cái thù rồi nói tiếp!” Trong mắt Lý Dương tràn ngập nộ hỏa, hấn chẳng để ý cái gì khác nữa, hấn sợ Nguyên Thủy sao?

Đương nhiên không sợ.

Như vậy còn phải bận tâm gì nữa?

Đập!

Tiếng long ngâm liên tiếp vang lên, năm con cự long bay ra bốn phía, long trảo cào vào đỉnh phong, long vĩ quất vào cung điện, Lý Dương thấp giọng hống lên một tiếng, lập tức trong vòng phạm vi ức vạn dặm, năng lượng trong không gian lập tức trở nên cuồng bạo mà đổ về phía hành cung của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Phảng phất như trời long đất lở.

Những đỉnh núi bị phá tan thành vô số mảnh đá vụn, thác nước đứt gãy, cung điện sụp đổ, thất thải quang mang trong Cửu Huyền Thương Khung cung cũng trở nên mờ nhạt, toàn bộ cung điện đều đã sụp đổ, năm con cự long bay lượn một vòng xung quanh, Cửu Huyền Thương Khung cung đã hóa thành một đồng trống.

Lý Tầm Hoan nhìn thấy Lý Dương phá tan hành cung của Nguyên Thủy thì nhất thời sợ hãi mà không kịp phản ứng gì, nhưng lúc này cuối cùng lão đã tỉnh táo trở lại, lão nhìn Lý Dương với vẻ chấn kinh.

- Thái gia gia, chúng ta đi thôi!

Lý Dương không nói gì thêm nữa, đưa tay hất nắm lấy Lý Tầm Hoan, hai người loáng cái đã tiêu thất khỏi không gian, chỉ lưu lại một khu phế tích phía sau.

Thanks

438. Chương 35: Phong Hồi Lộ Chuyền

Những trận sấm sét không ngừng vang lên, Xi Vưu hết như Ma Thần vô địch, uy lực của nhục thể Bàn Cổ hoàn toàn được bộc phát ra, không ngừng toàn lực công kích những luồng thanh sắc khí lưu chung quanh, còn thanh sắc khí lưu đó lại hóa thành các loại vũ khí khác nhau mà công kích Xi Vưu.

Cung Công và Chúc Dung hóa thành bản nguyên để trợ giúp Xi Vưu, thế nhưng khi Tam Thanh hợp nhất, uy lực của Tam Thanh pháp trận quá lớn, ba người Xi Vưu đã trở nên yếu thế.

- Ha ha, Xi Vưu, ngươi không phải tự nhận mình là vô địch sao, Tam Thanh pháp trận từ xưa đến nay, ngươi đã từng phá được chưa?

Tiếng cười của Lão Tử vang vọng khắp trong pháp trận, nụ cười đó lộ ra vẻ vẻ hưng phấn cực kỳ, có thể vây hãm Xi Vưu trong đó, sao lão có thể không cao hứng chứ.

Xi Vưu lại không nói gì, hất toàn lực thi triển sức mạnh mà không ngừng công kích đám thanh sắc khí lưu.

Đột nhiên...

- Là ai?

Một tiếng rống giận dữ từ giữa thanh sắc khí lưu truyền ra, sau nháy mắt, thanh sắc khí lưu đột nhiên chấn động một trận, nhất khí hóa Tam Thanh, Lão Tử, Nguyên Thủy, Thông Thiên ba người tách ra và trở lại nhân hình, còn Tam Thanh pháp trận kia cũng tự bị vỡ tan.

- Nguyên Thủy, ngươi làm cái gì vậy?

Lão Tử giận dữ trừng mắt nhìn chằm chằm vào Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Tam Thanh bấy giờ đang chiếm ưu thế, vừa rồi Lão Tử còn đang khoa trương trước mặt Xi Vưu, nhưng ai ngờ Nguyên Thủy Thiên Tôn lại tự nhiên tách ra từ giữa luồng thanh sắc khí lưu, Lão Tử và Thông Thiên giáo chủ đương nhiên không còn cách nào tiếp tục hình thành đại trận nên đành phải tách ra.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hai mắt phừng phừng lửa giận, thanh quang trên người lóe lên.

- A...

Giờ phút này sắc mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn trông có vẻ cực kỳ dữ tợn, mái tóc bạc xoải tung rối loạn, đạo đạo thanh quang không ngừng vây quanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn thoáng qua Lão Tử, hung quang

trong mắt khiến cho Lão Tử cũng sửng sốt, sau đó thân hình Nguyên Thủy Thiên Tôn chợt lóe lên, lão đã thi triển thuấn di mà ngay lập tức rời khỏi không gian hỗn độn.

- Nguyên Thủy đây sao?

Lão Tử trong lòng vô cùng kinh ngạc.

Nhiều năm qua Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với lão rất là cung kính, cho tới bây giờ vẫn không dám làm trái ý, nhưng ánh mắt mà Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa nhìn khiến Lão Tử cảm thấy khó mà hiểu nổi.

- Hành cung của Nguyên Thủy đã bị phá sập rồi!

Thông Thiên giáo chủ đột nhiên thở dài một tiếng, thần thức lão vừa đảo qua, phát hiện hành cung của Nguyên Thủy đã biến thành một đồng trống trơn.

Ba mươi sáu đỉnh núi tại Cửu Huyền Thương Khung cung, thác nước ngưng chảy, tiên hồ khô cạn, tiên cung sụp đổ, tất cả đều biến thành một đồng hoang tàn, thần thức của những vị Đại Tôn tại đây nhìn thấy cảnh này, sắc mặt mỗi người đều biến đổi.

Tam Thanh Tam Tôn đã sống nhiều năm như vậy, nhưng thế lực lại rất có hạn. Cho tới bây giờ vẫn không có người nào có sào huyệt chắc chắn cả, dù sao hành cung cũng chính là nhà của bản thân, mỗi tòa hành cung của Đại Tôn đều khiến Tiên nhân các giới phải kính ngưỡng ngấm nhìn, làm gì có Đại Tôn nào lại chịu được khi hành cung của mình bị phá sập như vậy?

- Có khí phách, có khí phách a, không biết là ai, không ngờ lại phá sập hành cung của Nguyên Thủy.

Xi Vưu kinh ngạc thốt lên.

Hành cung của đối phương sụp đổ, nhưng chuyện này chẳng liên quan gì đến hần cả.

- Thảo nào Nguyên Thủy sư đệ lại phần nợ như vậy.

Lão Tử thở dài một tiếng, trong lòng đã tha thứ cho thái độ vừa rồi của Nguyên Thủy với lão.

Ngọn lửa và dòng nước cũng đã biến thành Cung Công và Chúc Dung, hai người đứng hai bên Xi Vưu, cả hai đều mỉm cười nhìn về hành cung của Nguyên Thủy.

- Hành cung sụp đổ, sức mạnh thật là cường hãn a, đại ca, huynh nói xem nếu có người phá sập Ma Thần điện của huynh, huynh sẽ làm gì hần?

Chúc Dung mỉm cười hỏi Xi Vưu.

- Phá sập Ma Thần điện?

Trong mắt Xi Vưu hiện lên sát khí:

- Hừ, cho dù là do một Đại Tôn ra tay, ta phải bắt hần lại, mặc dù thân thể của Đại Tôn vĩnh viễn không bị tổn hại, không chết được, nhưng là mỗi ngày cho hần làm bao cát để luyện quyền thì cũng miễn cưỡng có thể hã được cơn giận trong lòng ta.

Lão Tử lại chẳng hề để ý mà mỉm cười.

Hành cung bị phá sập, đối với thể diện của Đại Tôn mà nói, chẳng còn việc gì có thể làm bọn họ phần nợ hơn, giờ phút này tâm tình của Nguyên Thủy mấy người bọn Xi Vưu chẳng thể nào hiểu nổi, nhưng bọn họ cũng biết, lúc này Nguyên Thủy đang phần nợ vô cùng.

Tiên giới trên chín tầng trời, tại khu trung tâm, giữa những đám mây khói bao bọc, chính là nơi hành cung của Nguyên Thủy tọa lạc.

Trước đây là Tiên Nhạc trận, tiên cảm phi thú đều có thể tùy ý thấy được, thường xuyên nhìn thấy Tiên nhân tản bộ trong ba mươi sáu đỉnh phong, từ Cửu Huyền Thương Khung cung liên tục phát ra thất thải quang mang rực rỡ, nhưng bây giờ thì sao?

Đồng trống, hoang vu, chẳng khác chi một đồng rác.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thân hình từ từ hạ xuống.

Nhìn đồng đồ nát trước mắt, trong lòng Nguyên Thủy nhớ lại quá khứ, khi bản thân ngồi trong Cửu Huyền Thương Khung cung phát ra thất thải quang mang mà khai đàn giảng đạo, đám Tiên nhân phía dưới đều cung kính nghe giảng, trong lòng lão không khỏi dâng trào lửa giận, ngọn lửa đang thiêu đốt tâm can lão.

Thần thức của Nguyên Thủy tỏa ra điều tra, lão phát hiện ra những dấu vết mờ nhạt, lúc đầu khi năng lượng ngũ hành bản nguyên của Lý Dương bộc phát công kích đã lưu lại khí tức ra xung quanh, khuôn mặt Nguyên Thủy lập tức co rúm lại, trong mắt lóe lên quang mang oán độc và phẫn hận.

- Lý Dương! Quả nhiên là người, quả nhiên là người a!

Nguyên Thủy gầm lên, sự phẫn nộ tràn ngập trong lòng hắn.

- Ta đã sớm đoán được, trong lục giới, ngoại trừ người ra, còn có ai dám phá sập hành cung của ta, được, được, được lắm, người phá sập hành cung của ta, Nguyên Thủy ta thề không đội trời chung với người, cho dù không giết được người, ta cũng phải giam cầm người lại, hành hạ người!

Thần thức của Nguyên Thủy Thiên Tôn bao trùm cả trời đất, nhưng lão căn bản không phát hiện được chút khí tức nào của Lý Dương.

- Người cứ trốn đi, ta xem người có thể trốn được đến bao giờ? Đáng tiếc a, người nhất định muốn đi Hỗn Nguyên Thái Cực Giới, một khi người muốn phá đi Hỗn Nguyên Thái Cực Giới, ta sẽ cho người biết lợi hại của Nguyên Thủy Thiên Tôn ta!

Nguyên Thủy Thiên Tôn thống hận nói, sau đó thân hình lão lóe và hoàn toàn biến mất.

Tiên lục địa bên bờ Thiên Hà của Tiên giới.

Thời khắc này, đại quân của Ma giới đang trú ẩn tại trung tâm của Nguyên vực.

Điền Cương vừa cầm một khối ngọc bội truyền tấn, truyền một vài tin tức có liên quan tới cuộc Tiên Ma đại chiến về cho Lily.

- Sư đệ, Bá Vương!

Thanh âm của Lý Dương trực tiếp truyền vào trong đầu Điền Cương và Hạng Vũ.

Hạng Vũ và Ngu Cơ tay trong tay đi ra, Điền Cương thì đứng một bên, ba người ngẩng đầu nhìn đi, chỉ thấy Lý Dương cùng Lý Tầm Hoan cướp đập phù vân, sau nháy mắt đã xuất hiện giữa không trung và tới trước mặt đại quân

- Lý Dương huynh đệ, ồ, vị này là...?

Hạng Vũ đang nhìn Lý Tầm Hoan, nhưng lại chẳng thể nào nhìn thấu được.

- Bá Vương, vị này là thái gia gia ta, khai tông tổ sư của Tinh Cực Tông - Tầm Hoan chân nhân!

Lý Dương mỉm cười giới thiệu, Điền Cương đứng bên cạnh nghe xong trong lòng chấn động, hắn cũng từng nghe nói qua sự tích của Lý Tầm Hoan.

- Tại hạ Ma giới Hạng Vũ, xin chào Tầm Hoa chân nhân!

Hạng Vũ trực tiếp nói.

Tại Tiên giới, Ma giới, giao tiếp rất là tự nhiên.

Tỉ như (giả tỉ, ví dụ) bối phận của Lý Tầm Hoan so với Lý Dương cao hơn tới mấy bậc, nhưng Lý Dương và Xi Vưu lại xưng huynh gọi đệ, chẳng lẽ lại bắt Xi Vưu thi lễ với Lý Tầm Hoan?

Lại tỉ như Hạng Vũ và Lý Dương cũng xưng huynh gọi đệ, Điền Cương cũng là huynh đệ của Lý Dương, nhưng Hạng Vũ và Điền Cương lại là sư đồ, tại Phạm nhân giới thường rất ít khi có chuyện như vậy, nhưng ở Tiên giới, Ma giới, thời gian tu luyện của người nào cũng cực dài, bối phận giữa mọi người với nhau bình thường cứ án chiếu theo công lực mà tính.

- Xin chào Hạng Vũ đạo hữu!

Lý Tầm Hoa đáp lễ.

Lý Dương cũng nhìn Lý Tầm Hoan nói:

- Thái gia gia, người hãy để mấy người bọn nghĩa phụ của cháu ra đi!

Hắn và Lý Tầm Hoa thuận di một cái là đã tới nơi giữa trung tâm đại quân của Ma giới, Lý Tầm Hoan căn bản chưa kịp để mấy người Tiêu Diêu Tán nhân ra.

- Được!

Lý Tầm Hoan lập tức vung tay lên.

Chỉ thấy trên mặt đất bằng phẳng đột nhiên xuất hiện mấy trăm người, có Áo Quang chân nhân, có vợ chồng Lý Phong Du, Lý Dương liếc mắt cái đã nhìn thấy một trung niên nhân, tuy là trung niên nhưng người này lại tóc bạc, tay cầm một cây sáo ngọc màu đen, khuôn mặt thân quen đó, còn có ánh mắt triu mến đó, đúng là nghĩa phụ của hắn, Tiêu Diêu tán nhân.

Nghĩa phụ đối với hắn còn tốt hơn cả đối với con đẻ, Lý Dương sao có thể không cảm thụ thấy chứ?

- Nghĩa phụ!

Lý Dương quỳ mạnh xuống, đầu gối đập xuống mặt đất tạo ra một thanh âm cực kì có ràng.

Tiêu Diêu Tán nhân nhìn Lý Dương, trong mắt ánh lên lệ quang trong suốt, đôi môi mấp máy:

- Tốt, tốt!

Giờ phút này tâm tình Tiêu Diêu Tán nhân rất là kích động, chẳng biết nên nói gì, chỉ đành nói “tốt tốt”, tiếp đó liền bước đến đỡ Lý Dương dậy.

- Đứng lên, mau đứng lên!

Tiêu Diêu Tán nhân vội nói.

Lý Dương điểm đầu đứng dậy, nhìn Tiêu Diêu Tán nhân, Lý Dương phát hiện khí tức của nghĩa phụ mình càng trở lên băng lãnh hơn trước kia, nhưng khi nhìn Lý Dương, ánh mắt Tiêu Diêu Tán nhân lại vô cùng thân thiết.

- Lý Dương, quả nhiên con còn sống, thật tốt quá, ngày ấy con bị Hữu Di đánh lén, đao phách nứt vỡ, ta còn tưởng rằng con đã... Tốt lắm, tốt lắm, còn sống là tốt rồi, còn sống là tốt rồi!

Đây là lúc Tiêu Diêu Tán nhân cao hứng nhất trong suốt cả ngàn năm qua.

Khi ở tại Côn Luân tiên cảnh, sau khi người yêu lão đã sớm chết đi, lão độ qua chín lần thiên kiếp trong cô độc, cái lần gặp Lý Dương đang đau khổ thối địch đó, có lẽ là do đồng bệnh tương liên nên lão đã có hảo cảm với Lý Dương, thậm chí sau này còn nhận hắn làm nghĩa tử.

Kỳ thực, lúc đó Tiêu Diêu Tán nhân là một con người cô độc.

Có nghĩa tử, trong lòng Tiêu Diêu Tán nhân có ý muốn để lại tất cả cho Lý Dương, bằng giá trong lòng lão cũng bắt đầu tan chảy, nhưng năm đó, khi Lý Dương bị Hữu Di đánh lén, đao phách nứt vỡ, lão tưởng rằng Lý Dương đã chết, khiến lão càng thêm cô độc và lạnh lùng.

Tại Tiên giới, liên tục trả thù Thượng Thanh cung, cho đến sau này gặp được người của Tinh Cực Tông, lại nghe nói Lý Dương không chết. Nhưng cho đến tận bây giờ, hai người mới có cơ hội gặp mặt.

- Tôn nhi!

Áo Quang chân nhân, vợ chồng Lý Phong Du đều đã đi tới, Lý Dương quay đầu nhìn lại.

- Gia gia, phụ thân, mẫu thân, hài nhi bất hiếu, đến hôm nay mới cứu được mọi người.

Trong lòng hắn vô cùng áy náy, nhìn gia gia và phụ mẫu, hắn lập tức quỳ xuống thỉnh tội.

- Tôn nhi, mau đứng lên, chuyện này sao có thể trách con? Muốn trách chỉ có thể trách người gia gia này của con, thân là tông chủ Tinh Cực Tông mà lại khiến Tinh Cực Tông gặp hoàn cảnh như thế.

Áo Quang chân nhân đỡ Lý Dương dậy và thở dài nói.

- Áo Quang, đừng nói vậy, muốn nói trách nhiệm, có lẽ ta mới là người phải nhận.

Lý Tầm Hoan nhẹ nhàng cười nói.

Lý Tầm Hoan là tổ sư khai môn lập phái, nhưng lại chưa từng trở về tông phái, cũng chẳng quan tâm gì đến chuyện của môn phái cả.

- Ha ha, Lý Dương! Gia đình người người nào cũng đều rất thú vị, đều đứng ra nhận trách nhiệm về mình, nếu là người khác thì có lẽ đã chối đây đẩy rồi!

Hạng Vũ cười ha hả rồi nói tiếp:

- Các vị đây là ở giữa đại quân Nguyên vực, cũng là địa bàn của Hạng Vũ ta, Hạng Vũ ta chịu đại ân của Lý Dương huynh đệ, hôm nay cũng muốn báo đáp một chút, ha ha, lần này ta đã bày một yến tiệc thịnh soạn, mọi người hãy vui vẻ ăn mừng một phen nào.

Hôm đó, Lý Dương và thân nhân của mình nói chuyện với nhau về những việc đã xảy ra trong ngàn năm qua, mọi người đều cảm thấy mất mát một cái gì đó, biến hóa thật sự là quá lớn.

Trên bàn tiệc.

Bữa tiệc đã gần tàn, Lý Dương đột nhiên đứng lên.

- Các vị!

Lý Dương nhìn đám người trên yến tiệc, nơi này có mấy Ma Đế ở trung ương của nguyên vực, mấy Ma Đế này người nào cũng đều đã chịu đại ân của Lý Dương, hơn nữa đều đã biết thực lực của Lý Dương, vừa thấy hắn đứng dậy, lập tức chẳng còn ai nói chuyện nữa.

Lý Dương và Lý Tầm Hoan nhìn nhau một cái, Lý Tầm Hoan điểm điểm đầu, Lý Dương liền đem chuyện đã thương lượng với Lý Tầm Hoan từ sớm nói ra.

- Hiện nay Lý Dương ta và Nguyên Thủy Thiên Tôn đã hoàn toàn đối lập, người thân của ta đương nhiên chẳng thể trở lại Tiên giới, bất quá Tinh Cực Tông là tu luyện đạo pháp, chẳng cần biết là tiên nguyên lực hay ma sát lực cũng đều có thể dùng được, sau này thân nhân của ta sẽ đến ở tại Phiêu Tuyết sơn mạch tại Ma giới, bất quá khi Tiên nhân sống trong Ma giới cũng có chút phiền phức, nếu có liên quan tới các vị thì mong các vị giúp đỡ.

Lý Dương nhìn mấy Ma Đế trước mặt.

Tại trung ương của Nguyên vực lần này chỉ có Lưu Ly Ma Đế và Âm Dương Ma Đế là không tới, kì dư các Ma Đế khác đều đã tới đủ.

- Được, không thành vấn đề, Lý Dương huynh đệ đã lên tiếng, ít nhất tại Trung Ương Nguyên Vực, tuyệt đối không người nào dám quấy rối Tinh Cực Tông!

Liệt Thiên Ma Đế dẫn đầu nói, những Ma Đế khác cũng đều lần lượt vỗ ngực bảo chứng, căn bản chẳng hề có chút ý kiến phản đối nào.

Lý Dương điểm điểm đầu.

Hắn cũng bất quá chỉ là nói một tiếng mà thôi, dù sao thì Diêm Vương dễ đầu, tiểu quỷ khó phòng, Lý Dương không lo lắng đám Ma Đế, Ma Quân này lại đi quấy rối Tinh Cực Tông, cái hắn lo lắng là những tiểu nhân vật căn bản chẳng biết đến danh tiếng của hắn như một vài Ma Vương, Ma Tướng, bây giờ những Ma Đế này trở về nhắc nhở thuộc hạ một lượt, hiệu quả chắc chắn sẽ tốt hơn nhiều.

Hạng Vũ đột nhiên đi tới bên cạnh Lý Dương mà truyền âm nói:

- Lý Dương huynh đệ, có đúng là ngươi đã tiến nhập vào Hỗn Nguyên Thái Cực Giới nhưng vô pháp phá được Thái Cực phù ấn không?

- Bá Vương, sao ngài lại biết?

Lý Dương nghi hoặc nhìn Hạng Vũ.

Hạng Vũ khoát tay một cái nói:

- Người đừng hỏi tại sao ta biết, người có muốn phá vỡ Thái Cực phù ấn không?
- Muốn, đương nhiên muốn, chẳng lẽ ngài có biện pháp?

Lý Dương có chút không tin, hắn biết thực lực của bản thân, sự vững chắc của Thái Cực phù ấn đó là chẳng thể phá nổi, bản thân cũng không phá được, chẳng lẽ Hạng Vũ lại có biện pháp?

- Người đừng hỏi, nếu muốn biết làm thế nào mới có thể phá vỡ Thái Cực phù ấn thì hãy theo ta!

Dứt lời Hạng Vũ liền lập tức quay người bước đi, dáng vẻ vô cùng thần bí.

Tuy trong lòng Lý Dương vẫn còn nghi hoặc, nhưng suy nghĩ một hồi, hắn vẫn đứng vậy bước theo.

- Nghĩa phụ, gia gia, mọi người cứ tiếp tục, con ra ngoài một lát.

Lý Dương chào mấy người Tiêu Diêu tán nhân một tiếng rồi rời khỏi gian đại sảnh, trong lòng thầm mang theo cả nghi hoặc và hi vọng mà bước theo sau Hạng Vũ.

Dọc theo hành lang, Hạng Vũ mang Lý Dương đi tới một căn tiểu viện vắng vẻ.

439. Chương 36: Nguy Cơ Thời Khắc

- Lưu Ly đại tử?

Lý Dương giật mình nhìn người trước mặt.

Lưu Ly vừa quay người lại, mái tóc dài liền phiêu đảng tung bay, nàng nhìn Lý Dương cười nói:

- Lý Dương đệ đệ!

Lý Dương nhìn Hạng Vũ bên cạnh, tiếp đó lại nhìn về phía Lưu Ly nói:

- Bá Vương nói có biện pháp phá được Thái Cực phù ấn, sao lại ...

Lý Dương trong lúc vô cùng kinh ngạc, đột nhiên mắt Lý Dương sáng lên, hắn đã nhớ lại một chiến tích làm cho Lưu Ly nổi tiếng.

Mấy đại thần khí của Nguyên Thủy thiên thôn, đầu tiên là Bàn Cổ phiên, thứ hai là Lưu Ly bình, thứ ba là Thái Cực phù ấn, thứ tư là Càn Khôn chùy. Ba đại thần khí phía trước đều là do trời đất sinh ra, nhưng Càn Khôn chùy lại là do Nguyên Thủy Thiên Tôn tự mình luyện chế.

- Lưu Ly đại tử đến Lưu Ly bình còn có thể thôn phệ, huống chi là Thái Cực phù ấn?

Hạng Vũ cười ha hả nói.

Lưu Ly điểm đầu nói:

- Bản thân Lưu Ly bình cứng rắn vô bì, có thể chống đỡ được mọi loại công kích vật lí, cuối cùng không phải vẫn bị ta nuốt vào đó sao? Thái Cực phù ấn đó vốn đã không bằng Lưu Ly bình, hơn nữa Thái Cực phù ấn lại lợi hại ở mặt chống đỡ năng lượng pháp thuật công kích, nhưng ta thôn phệ lại là dùng công kích vật lí, đối phó với nó là chuyện rất dễ dàng.

Hai mắt Lý Dương lập tức sáng lên.

Năng lực thôn phệ của Phệ Tâm trùng căn bản không phải hoài nghi.

- Lưu Ly đại tử, sao tử lại biết việc này, lại còn đặc biệt tới giúp đỡ ta nữa?

Lý Dương đột nhiên nghi hoặc hỏi. Hạng Vũ và Lưu Ly sao lại biết vì Thái Cực phù ấn mà hắn không thể phá trận nhỉ?

Lưu Ly cười hì hì nói:

- Là do Xi Vương Đại Tôn đích thân dùng thần thức truyền âm cho ta, bảo ta đến giúp đỡ đệ.

Lý Dương suy nghĩ một chút đã liền hoàn toàn hiểu ra.

Chuyện hần có thể tự do ra vào Hỗn Nguyên Thái Cực Giới, Xi Vưu Đại Tôn tự nhiên là biết được. Lý Dương có thể nhìn thấy được ảo ảnh trong Hỗn Nguyên Thái Cực Giới, nếu như không nhìn ra thì căn bản chẳng thể ra ngoài được, nhưng có thể nhìn ra ảo tượng mà lại chẳng thể phá trận, đó là vì nguyên nhân gì?

Xi Vưu đoán chắc đó là do nguyên nhân Thái Cực phù ấn, do đó mới phái Lưu Ly đến đây.

Khai thiên tích địa, hỗn độn sơ khai, Lưu Ly được sinh ra, lúc đó Lưu Ly đã đủ sức để thôn phệ Lưu Ly bình, công lực hiện nay so với lúc xưa càng thâm hậu hơn, năng lực thôn phệ càng đạt tới mức làm cho người ta phải sợ hãi. Hơn nữa Lưu Ly thích nhất là thôn phệ thần khí cao cấp, thôn phệ thần khí càng lợi hại, đối với năng lực càng có nhiều lợi ích.

Nhưng là chủ nhân của những thần khí đó Lưu Ly lại không dám đắc tội.

Lần này có cơ hội tốt, Lưu Ly há lại có thể bỏ qua? Hơn nữa còn có thể làm cho Lý Dương cảm kích nàng.

- Lưu Ly đại tử, ta cũng chẳng muốn nói cảm ơn nhiều làm gì cho mất thời gian, ân tình này ta nhất định sẽ nhớ kĩ!

Lý Dương điểm đầu nói.

- Ai da, Lý Dương đệ đệ, tình cảm của tử đệ chúng ta là như thế nào chứ? Nói những lời đó làm gì?

Dứt lời Lưu Ly bèn liếc mắt đưa tình với Lý Dương một cái, Lý Dương chỉ đành cười khổ, Lưu Ly này cứ thường xuyên trêu đùa hần.

Lý Dương suy nghĩ một chút rồi nói với Lưu Ly:

- Bây giờ đã đêm khuya, mấy người nghia phụ và gia gia còn đang trong yến hội. Đợi sáng sớm mai chúng ta sẽ lập tức xuất phát, đi thẳng tới Phượng Linh Châu, Lê Sơn, phá tan cái Thái Cực phù ấn đó!

Thời khắc này, tâm tình Lý Dương đang rất hưng phấn.

Một khi phá được Hỗn Nguyên Thái Cực giới là hần sẽ có thể đoàn tụ với Tuyết rồi.

“Tuyết, chờ ta!” Lý Dương trong lòng thầm nói.

Nhiều năm đợi chờ, tất cả chỉ vì một kết quả, đó là được cùng nàng tụ hợp.

Màn đêm buông xuống, khách khứa vẫn đang vui vẻ uống rượu, đến ngày thứ hai, mấy trăm người vẫn tụ tập một chỗ với nhau mà uống.

- Lý Dương, cẩn thận.

Tiêu Diêu tán nhân dặn dò, mấy người Áo Quang chân nhân cũng đã biết chuyện của Lý Dương, cũng đã biết thực lực của Lý Dương hiện nay, đã đến mức có thể đại chiến cùng với các Đại Tôn được, thật là nằm ngoài sự tưởng tượng của bọn họ.

Trong lòng bọn họ đối với Lý Dương chỉ là sự quan tâm của người thân mà thôi.

- Cẩn thận!

Vô luận là các bậc trưởng bối, hay thậm chí là đệ đệ Lý Thạc, còn có cả Lý Khả đã trở thành một thanh niên, người nào cũng đều dặn dò Lý Dương như vậy, dù sao địch nhân của Lý Dương cũng không phải người thường, đó là Nguyên Thủy Thiên Tôn trong Tam Thanh a.

Lý Dương liếc mắt nhìn qua, Tiêu Diêu tán nhân, Áo Quang chân nhân, Lý Tầm Hoan, Lý Thạc, những người thân của hần và nở ra một nụ cười rạng rỡ, sau đó hần đột chuyển chuyển thân đi ngay.

- Lưu Ly đại tử, chúng ta đi!

Lý Dương nắm lấy cánh tay Lưu Ly, năng lượng ngũ hành bản nguyên bao bọc lấy Lưu Ly, sau đó hần liền triển khai Thuần Di, sau nhảy mất đã biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

Bên dưới là Lê Sơn Tuyết Phong (Tuyết Phong: đỉnh núi tuyết) ở Phượng Linh Châu.

Thập nhị Chân tiên đều đang tề tụ ở đây, cả mười hai đều ngồi xếp bằng bên ngoài Hỗn Nguyên Thái Cực Giới, phương vị mà thập nhị Chân tiên ngồi chính là “Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên trận”, chuẩn xác mà nói, bọn họ đã bày ra một đại trận rồi.

Lý Dương và Lưu Ly đột nhiên xuất hiện bên ngoài Tuyết Phong.

Từ xa nhìn lại, thấy thập nhị Chân tiên đang ngồi ngoài Hỗn Nguyên Thái Cực Giới, Lý Dương hơi nhíu mày lại “Thập nhị Chân tiên, Nguyên Thủy để mười hai tên đệ tử của hắn tới đây làm gì, lẽ nào hắn cho rằng đại trận mà mười hai tên đệ tử này bày ra có thể ngăn nổi ta?”

Lý Dương liếc mắt cái đã nhìn ra mười hai Chân tiên đang bố trí một đại trận, nhưng Lý Dương của bây giờ, thập nhị Chân tiên đã chẳng thể ngăn cản nổi nữa rồi. Bởi vì, thập nhị Chân tiên bây giờ đã kém Lý Dương hẳn một bậc, cách biệt này dùng số lượng cũng chẳng thể bù nổi.

- Lưu Ly đại tử, đừng lãng phí thời gian với bọn chúng nữa, chúng ta trực tiếp tiến vào trận đi.

Lý Dương truyền âm cho Lưu Ly.

Lưu Ly gật đầu cười nói:

- Vốn ta còn cho rằng cần phải đấu một trận với thập nhị Chân tiên nữa, nhưng không ngờ công lực của bọn chúng chẳng ra sao cả, bất quá thần khí của chúng thì không tầm thường đâu!

Nói đến đây, Lưu Ly lộ ra vẻ nuối tiếc rõ ràng.

Nhắc tới thần khí của thập nhị Chân tiên, Lý Dương cũng gật đầu thở dài.

Nguyên Thủy Thiên Tôn về mặt khác thì không giỏi, nhưng bản sự luyện thần khí thì quả thực là phi thường, Phạm Thiên ấn, Cửu Long Thần Hỏa tráo, Nhất Nguyên Châu, Âm Dương kính... mỗi một thứ đều có những thần thông không tầm thường.

Thập nhị Chân tiên dựa vào những thần khí này cho nên địa vị đều cực cao.

- Lưu Ly đại tử chúng ta đi thôi!

Lý Dương cũng không muốn lãng phí thời gian nữa, hắn trực tiếp nắm tay Lưu Ly, thân hình hai người lóe lên, trực tiếp thuận di luân vào bên trong Hỗn Nguyên Thái Cực giới, thập nhị Chân tiên đó căn bản chẳng hề phát giác được.

Trong Hỗn Nguyên Thái Cực giới.

Lưu Ly vừa tiến vào trong lòng đã vô cùng kinh hãi:

- Lý Dương đệ đệ, ta căn bản chẳng phân biệt nổi phương hướng nữa.

Xung quanh hoàn toàn là hư vô, đi tới đâu cũng là hư vô, một nơi như vậy làm sao có thể phân biệt nổi phương hướng chứ?

- Lưu Ly đại tử, đi theo ta!

Lý Dương chẳng hề để tâm mà nắm lấy tay Lưu Ly, dùng tốc độ nhanh nhất mà bay về phía Thái Cực phù ấn, đại trận căn bản chẳng hề ảnh hưởng tới Lý Dương chút nào, sau khoảnh khắc hắn đã đến được chỗ Thái Cực phù ấn.

Quanh Thái Cực phù ấn này có hai luồng khí màu đen trắng đang vờn quanh, phù văn rất là huyền ảo, những luồng khí tức cuộn cuộn tỏa ra bốn phía.

- Lý Dương đệ đệ, đây chính là Thái Cực phù ấn sao, quả nhiên là một kiện thần khí không tầm thường, không ngờ tên Nguyên Thủy Thiên Tôn đó lại có nhiều bảo bối như vậy, thật là...

Lưu Ly thở dài một tiếng, nhưng ngay sau đó nàng lại cười lên:

- Thôn phệ Lưu Ly bình, thần thông của ta đã tăng lên không ít. Không biết lần này thôn phệ Thái Cực phù ấn thì sẽ có những chỗ nào tốt đây.

Dứt lời, thân thể Lưu Ly đột nhiên lóe lên và biến thành Phệ Tâm trùng.

Phệ Tâm trùng, trên lưng có hoa văn thất sắc tán phát ra kim sắc quang mang.

Đây chính là thánh chúa của Phệ Tâm trùng nhất tộc, được sinh ra từ khi khai thiên tích địa, hỗn độn sơ khai.

- Lý Dương đệ đệ, yên tâm, xem tử tử thôn phệ Thái Cực phù ấn đây!

Một đạo thần thức truyền vào trong đầu Lý Dương, Lý Dương mỉm cười rồi lập tức truyền âm nói:

- Lưu Ly đại tử, nhất định phải nhanh đó, một khi tử tử thôn phệ Thái Cực phù ấn thì Nguyên Thủy Thiên Tôn đó sẽ tới, nếu hấn đến đây thì mọi chuyện sẽ phiền phức hơn rất nhiều.

Lý Dương cần phải dùng Tam Sanh Thạch để khôi phục lại kí ức kiếp trước của Tuyết, nếu bị Nguyên Thủy Thiên Tôn cản trở, khi đó thì mọi việc sẽ trở nên phiền phức rồi.

- Yên tâm, sẽ rất nhanh thôi!

Phệ Tâm trùng do Lưu Ly hóa thành bay đến trên Thái Cực phù ấn, sau nháy mắt hoa văn thất sắc trên lưng Phệ Tâm trùng đã phát ra thất sắc quang mang và hoàn toàn bao bọc lấy Thái Cực phù ấn, Lưu Ly đã bắt đầu thôn phệ.

Lý Dương nhìn thấy cảnh đó, trong lòng vừa kích động lại vừa lo lắng, hấn cứ do dự bất an mãi không thôi.

Trong không gian hỗn độn, giờ phút này Tam Tôn, Tam Thanh vẫn chưa động thủ.

- Lý Dương? Huynh đệ Lý Dương đó của ta quả nhiên có đảm lược. Nguyên Thủy, nói thực lòng, những việc ngươi làm với Lý Dương cũng quá đáng lắm rồi, hấn phá hành quán của ngươi cũng là chuyện công bằng thôi.

Xi Vưu Đại Tôn lạnh lùng nói với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Xi Vưu đang giúp đỡ Lý Dương, dù sao nếu Lý Dương và Nguyên Thủy trở thành tử địch, một khi Lý Dương trở thành Đại Tôn, như vậy những ngày sau này của Lý Dương và Nguyên Thủy đều chẳng phải rất không yên ổn sao.

- Công bằng rồi? Công bằng cái gì? Ta bắt quá chỉ là hơi trừng phạt hấn một chút thôi, có sao nào? Hấn còn chưa trở thành Đại Tôn mà đã dám phá hành quán của ta, nếu thành Đại Tôn rồi thì còn đến mức nào nữa? Một kẻ có tính cách như vậy sao có thể trở thành Đại Tôn chứ?

Nguyên Thủy phần hận nói.

Xi Vưu chau mày, trong lòng hấn thầm tức giận, hấn lạnh giọng nói:

- Ô! Lẽ nào tính cách của Nguyên Thủy ngươi rất tốt sao?

Nguyên Thủy hừ một tiếng và không nói gì nữa.

Đột nhiên...

- Phệ Tâm trùng!

Nguyên Thủy Thiên Tôn biến sắc, sau nháy mắt Lão Tử cũng biết được mọi chuyện phát sinh trong Hỗn Nguyên Thái Cực giới, dù sao đại trận cũng là do hai người họ lập ra.

Lão Tử cười nói:

- Nguyên Thủy sư đệ đừng lo, lúc này Thái Cực phù ấn và Thái Cực đồ hình của ta đã thành đại trận, Thái Cực đồ cũng sẽ hỗ trợ Thái Cực phù ấn chống đỡ, Phệ Tâm trùng muốn thôn phệ, căn bản là không có khả năng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn lo lắng nói:

- Đại sư huynh, ngươi xem nhẹ Phệ Tâm trùng rồi đó, lần trước Lưu Ly bình của ta chính là bị nó thôn phệ, Lưu Ly bình so với Thái Cực phù ấn vững chắc hơn nhiều mà còn bị thôn phệ, mặc dù có Thái Cực đồ hỗ trợ, nhưng Thái Cực phù ấn khi chống đỡ cấm chế năng lượng công kích của pháp thuật thì tương đối lợi hại, chứ còn chống đỡ công kích vật lý thì lại chẳng ra sao.

Xi Vưu và Chúc Dung, Cung Công nhìn nhau mà nở nụ cười.

Thông Thiên giáo chủ này giờ vẫn không nói gì bây giờ chợt nói với Nguyên Thủy:

- Sư huynh đừng lo lắng, Thái Cực đồ định ra trời đất, sức phòng ngự cực kỳ lợi hại, có Thái Cực đồ hỗ trợ, cho dù Thái Cực phù ấn không chống cự được công kích vật lý thì tin rằng, Phệ Tâm trùng đó muốn thôn phệ được cũng chẳng phải là chuyện dễ dàng.

Nghĩ đến sức phòng ngự của Thái Cực đồ, trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn đã an tâm hơn một chút.

- Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất, một khi bị phá rồi, Lý Dương đó nhìn thấy Khương Tuyết, trong lòng không còn chút áy náy nào nữa, tâm thần viên mãn, đạt đến Đại Viên Mãn cảnh giới, lúc đó thì hỏng rồi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn truyền âm với Lão Tử và Thông Thiên, sau đó lão liền triển thuật di mà rời đi.

- Đừng hòng đi được!

Xi Vưu hét lớn một tiếng, đồng thời liền ngưng kết không gian, khiến cho Nguyên Thủy vô pháp thuật di.

- Thông Thiên sư đệ, ngăn cản bọn chúng để Nguyên Thủy sư đệ đi tiếp, tuyệt đối không thể để Ma giới có được Đại Tôn thứ tư!

Lão Tử hét lớn một tiếng, tiếp đó liền giơ quả trượng đánh về phía Xi Vưu, Thông Thiên giáo chủ suy nghĩ một lát rồi triển khai Tru Tiên kiếm trận đánh về phía Chúc Dung.

- Ngưng kết không gian?

Nguyên Thủy Thiên Tôn cười lạnh, tiếp đó lập tức vùng Bàn Cổ phiên lên.

- Bồng!

Một tiếng vang lên, cuồng phong kinh khủng trực tiếp xé tan không gian bị ngưng kết, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền lập tức thi triển Thuật Di một lần nữa.

Cung Công lạnh lùng quát lên một tiếng:

- Nguyên Thủy, đừng hòng đi!

Cung Công vùng Trường Tác (trường tác: sợi dây dài) lên vây trói Nguyên Thủy Thiên Tôn lại, Nguyên Thủy Thiên Tôn bất đắc dĩ chỉ đành né tránh, Trường Tác lại đột nhiên biến thành trường thương, đạo đạo thủy lưu vây quanh cây lục sắc trường thương đó, những luồng thủy lưu đó đều là năng lượng bản nguyên của nước, đến Nguyên Thủy cũng chẳng dám dùng thân chống đỡ.

- Chẳng lãng phí thời gian với ngươi nữa.

Nguyên Thủy lạnh giọng quát lên, thân hình lão đột nhiên lướt đến bên cạnh Cung Công và nện thẳng tới, Cung Công hoang mang chống cự, nhưng Nguyên Thủy lại cười lại mà thu Bàn Cổ phiên lại rồi mau chóng rời đi, sau nháy mắt đã chẳng còn thấy đâu nữa.

- Cung Công đại ca, mau đến bên ngoài Hỗn Nguyên Thái Cực Giới giúp đỡ đi!

Thanh âm của Lý Dương đột nhiên vang lên trong đầu Cung Công.

Thân hình Cung Công lập tức lóe lên, lão mau chóng thuật di đến bên ngoài Hỗn Nguyên Thái Cực Giới.

“Hừ, Cung Công đó mà cũng muốn ngăn trở ta?” Trong lòng Nguyên Thủy vô cùng khinh thường, sau một cái thuật di lão đã đến được trong Hỗn Nguyên Thái Cực Giới ở Lê Sơn Tuyết Phong tại Phượng Linh Châu, Nguyên Thủy vừa mới hiện thân ra, đột nhiên một luồng năng lượng cực kỳ đáng sợ đánh tới...

- Oanh!

Một đường thẳng được vạch ra, Nguyên Thủy trực tiếp bay ra khỏi Hỗn Nguyên Thái Cực Giới, ra bên ngoài phạm vi Lê Sơn.

- Nguyên Thủy, cái này cũng không tồi chứ?

Thần thức của Lý Dương truyền âm đến Nguyên Thủy.

- A, Lý Dương, lại là người!

Nguyên Thủy vô cùng giận dữ.

Thần thức của hắn lựa chọn một địa phương căn bản không có gì đặc thù, nhưng hắn vừa xuất hiện đã liền bị một công kích cực mạnh đánh tới, trừ Lý Dương ra, còn có ai có thể thoát khỏi sự tra xét của Nguyên Thủy mà tặng cho lão một đòn như vậy chứ?

- Cung Công đại ca, ngăn cản giùm đệ một chút.

Lý Dương truyền âm cho Cung Công.

Lúc này Cung Công đã thuận di tới bên cạnh Nguyên Thủy.

- Yên tâm, lần này ta tuyệt không để hắn trốn đi đâu.

Cung Công cũng đã tức giận rồi, đã mấy lần để Nguyên Thủy chạy thoát, như vậy không phải là Cung Công lão rất mất mặt sao? Dù sao lão cũng đường đường là một Đại Tôn a.

Lý Dương mau chóng bay trở lại chỗ Thái Cực phù ẩn, lúc này Phệ Tâm trùng đang không ngừng tỏa ra quang mang mà tìm cách thôn phệ.

- Lý Dương đệ đệ, sự tình bất diệu, Thái Cực phù ẩn này có quan hệ với Thái Cực đồ, Thái Cực đồ đó vẫn luôn giúp đỡ Thái Cực phù ẩn ngăn cản lực thôn phệ của ta. Nhất thời ta chẳng thể thôn phệ nổi Thái Cực phù ẩn.

Thanh âm của Lưu Ly đột nhiên vang lên trong đầu Lý Dương.

Lý Dương sắc mặt lập tức biến đổi.

440. Chương 37: Cực Điểm - Phần 1

Hai tay Lý Dương nắm chặt, trong lòng lo lắng, cấp thiết truyền âm nói:

- Lưu Ly đại tỉ, thực sự một chút biện pháp cũng không có sao? Lưu Ly đại tỉ, cầu xin tỉ, tỉ làm cách gì cũng phải phá được Thái Cực phù ẩn này, Lý Dương ta cảm kích tỉ vô cùng, cầu xin tỉ!

Lý Dương cảm thấy tim mình thất lại, bên ngoài Nguyên Thủy Thiên Tôn và Cộng Công đại chiến, còn Lưu Ly lại không thể thôn phệ Thái Cực phù ẩn, hắn có thể làm gì mới được?

- Được, lần này tỉ tỉ liều vậy!

Thanh âm kiên định của Lưu Ly vang lên trong đầu Lý Dương, tự hồ đưa ra quyết định gì đó.

Chỉ thấy Phệ Tâm trùng quang mang đại thịnh, thất sắc điều văn (đường sọc bảy sắc) trên lưng bắt đầu run lên, phảng phất như là có sinh mệnh, thất sắc điều văn đột nhiên từ trên lưng Phệ Tâm trùng bay lên, sau đó đột nhiên bao lấy Thái Cực phù ẩn.

- Đa tạ.

Lý Dương trong lòng cảm kích.

Thần thức của hắn hoàn toàn hiểu rõ lúc này Lưu Ly đang làm gì.

Thất sắc điều văn đối với Phệ Tâm trùng mà nói quan trọng như nguyên thần, tuy dẫn phát toàn bộ năng lượng trong thất sắc điều văn, sẽ khiến Phệ Tâm trùng sức mạnh đại tăng, nhưng một khi thất sắc điều văn có tổn hao, tu vi bản thân của Phệ Tâm trùng cũng giảm đi rất nhiều.

o0o

Thập nhị Chân tiên, Lê Sơn Lão Mẫu, Thiên Nhân Tử, còn có vô số Tiên nhân của Phượng Linh Châu, kể cả một vài ẩn thế cao thủ cùng lần lượt xuất hiện, Đại Tôn chi chiến, có thể bỏ lỡ? Vô số Tiên nhân đều ngẩng đầu lên quan sát.

Trên không, Đại Tôn Cộng Công của Ma giới đang cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn đại chiến.

Quảng Thành Tử thân mặc bát quái tiên y, đứng ở phía trước thập nhị Chân tiên.

- Sư huynh, Hỗn Nguyên Thái Cực Giới chấn động, nơi đó chắc là có người. Xem chừng chính là Lý Dương, nhưng hiện tại Cộng Công và sư tôn đại chiến, hoàn toàn ngăn chặn sư tôn, chúng ta nên làm thế nào?

Xích Tinh Tử hỏi Quảng Thành Tử.

Quảng Thành Tử lắc đầu nói:

- Hỗn Nguyên Thái Cực Giới cả Đại Tôn cũng không dám dễ dàng tiến vào, tuy chúng ta biết có người ở đó, nhưng chúng ta cũng chỉ có thể đứng nhìn bên ngoài, còn sư tôn và Cộng Công đại chiến, chúng ta càng không thể nhúng tay.

Hoàng Long chân nhân, Thái Ất chân nhân, Ngọc Đỉnh chân nhân cùng các Chân tiên khác đều không có biện pháp, chỉ có thể đứng nhìn từ đây.

- Cộng Công, người...

Nguyên Thủy Thiên Tôn đại nộ.

Lúc này Cộng Công đã hoàn toàn điên cuồng, sử dụng thủy chi bốn nguyên, thủy lưu hoàn toàn bao phủ lấy Nguyên Thủy Thiên Tôn, phảng phất như “đắp thuốc cao”. Nguyên Thủy Thiên Tôn cả bản không thể phá được thủy chi bốn nguyên này, chỉ có thể bị nhốt lại.

- Nguyên Thủy, lần này ngươi đừng mong chạy thoát, Cộng Công ta tốt xấu gì cũng là Ma giới Đại Tôn, bị ngươi hết lần này đến lần khác chạy thoát, làm sao không khiến ta mất mặt. Ngươi đừng nghĩ mình lợi hại, lần này Cộng Công ta thực sự cùng ngươi làm loạn lên, xem ngươi chạy thoát thế nào?

Cộng Công mái tóc màu lục tung bay, thủy chi bốn nguyên năng lượng không chỉ bao lấy Nguyên Thủy Thiên Tôn, mà cũng bao lấy hắn.

Bất quá, Nguyên Thủy thiên tôn ở trong phạm vi thủy chi bốn nguyên lực công kích giảm đi. Cộng Công hắn lại như cá gặp nước, trong chốc lát Nguyên Thủy Thiên Tôn muốn chạy thoát, cũng không phải là chuyện dễ dàng.

oOo

Ánh mắt Lý Dương hoàn toàn tập trung lên Thái Cực phù ấn.

Thái Cực phù ấn hắc bạch nhị khí xoay tròn nhanh chóng, lại càng lúc càng yếu, nhưng thất sắc điều vẫn lại chỉ trói lấy Thái Cực phù ấn, Phệ Tâm trùng đã thôn phệ phần lớn hắc bạch nhị khí, chớp mắt, hắc bạch nhị khí hoàn toàn bị thôn phệ sạch.

- Xì xì...

Một trận âm thanh từ trong Thái Cực phù ấn truyền tới.

Chớp mắt, Thái Cực phù ấn liền biến mất.

Nếu như chỉ có Thái Cực phù ấn, ước chừng Lưu Ly trong giây lát liền có thể thôn phệ, nhưng Thái Cực phù ấn cùng Thái Cực đồ tạo thành Hỗn Nguyên Thái Cực Giới, Thái Cực đồ cũng giúp chống đỡ công kích, nhưng có giúp đỡ, Thái Cực đồ cũng không phải Thái Cực phù ấn.

Thái Cực phù ấn bản thân chống đã công kích vật lý kém, hiện tại Lưu Ly lại điên cuồng thôi động bốn nguyên trong cơ thể liên mạng, một chiêu liền phá vỡ Thái Cực phù ấn.

Lý Dương trong lòng mừng rỡ, nhưng lúc này...

- Phệ Tâm trùng, Nguyên Thủy ta nhất định phải khiến ngươi tan thành tro bụi!!!

Một thanh âm cực kỳ phần nộ vang lên ở bên ngoài Hỗn Nguyên Thái Cực Giới, chấn động cả Phượng Linh Châu, đồng thời thanh âm đó cũng không ngừng vang vọng trong Hỗn Nguyên Thái Cực Giới.

- Lý Dương đệ đệ... Tỉ tỉ cuối cùng không phụ ủy thác của người.

Phệ tâm trung biến mất, lại biến thành hình người, lúc này sắc mặt Lưu Ly vô cùng nhợt nhạt, khóe miệng còn có vết máu.

Đồng thời, chỉ thấy một trận quang mang lóe lên giữa thiên địa, lát sau, cả Hỗn Nguyên Thái Cực Giới hoàn toàn tiêu tán, Lý Dương và Lưu Ly đều ở cạnh một cây cổ thụ ở Tuyết Phong Lê Sơn, một đạo quang mang trực tiếp bắn thẳng lên trời, chính là Thái Cực đồ của Lão Tử.

Thái Cực phù ấn đã bị thôn phệ, cả Hỗn Nguyên Thái Cực Giới cũng tự nhiên bị phá.

- Lưu Ly đại tỉ, đa tạ.

Lý Dương trong lòng cảm kích, hần phát hiện rõ lúc này trong cơ thể Lưu Ly bị thương cực kỳ nghiêm trọng, thậm chí nguyên thần cũng bị ảnh hưởng, sinh linh chi khí của mộc chi bốn nguyên trong cơ thể Lý Dương trực tiếp tiến vào trong cơ thể Lưu Ly.

Mộc linh chi khí chính là sinh linh chi khí, giây lát, thương thế của Lưu Ly đã khôi phục quá nửa.

- Lý Dương, còn không đi tìm gặp lão bà của người, chút thương thế của tỉ tỉ ta không sao, lần này thôn phệ Thái Cực phù ấn, tỉ tỉ thần thông trái lại đại tăng.

Lưu Ly mỉm cười kéo theo Lý Dương, trực tiếp bay lên Tuyết Phong.

Lý Dương trong lòng chấn động, thần thức liên phát hiện Khương Tuyết đang ngồi vẽ ở bên cạnh một chiếc bàn đá.

Đột nhiên, một đạo tam sắc quang mang từ trên cơ thể Lý Dương bay lên, chính là Tam Sanh Thạch. Hai tay Lý Dương chớp mắt kết mấy trăm đạo thủ ấn quyết sau đó dung nhập vào trong Tam Sanh Thạch. Tam Sanh Thạch đột nhiên quang mang thu lại, phát ra một đạo quang mang ôn nhu mơ hồ.

Lý Dương thân hình chớp mắt đã tới trên Tuyết Phong. Trên Tuyết Phong, bên cạnh trúc ốc (nhà nhỏ bằng trúc), Khương Tuyết lòng có cảm giác, ngẩng đầu lên nhìn, nhìn thấy hắc y thanh niên trước mặt còn có ánh mắt khiến linh hồn nàng run lên, Khương Tuyết trong lòng chấn động, đối với người trước mặt, nàng có cảm giác đã từng quen biết, không khỏi buông họa bút trong tay đứng dậy.

Thời gian, không gian, tất cả đều không còn tồn tại.

Trong mắt Lý Dương, cả thế giới chỉ còn lại Khương Tuyết, hần chăm chú nhìn Khương Tuyết, nghìn năm rồi. Nghìn năm nay, hần vẫn luôn mong chờ ngày này, dung mạo của Tuyết, ánh mắt của Tuyết vẫn khắc sâu trong đầu, cuối cùng...

Tam Sanh Thạch lơ lửng giữa Khương Tuyết và Lý Dương, phát tán quang mang nhu hòa mơ hồ.

Đột nhiên, một đạo tam sắc quang hoa bắn tới mi tâm Khương Tuyết, Khương Tuyết không tự giác nhắm mắt lại một lúc lâu, thân thể Khương Tuyết run lên, chậm chậm, hai mắt Khương Tuyết mở ra, nhìn thấy Lý Dương, nước mắt từ từ chảy xuống.

- Dịch ca ca!

Thanh âm run rẩy của Khương Tuyết vang lên.

Lý Dương trong lòng run lên, ánh mắt quen thuộc đó, còn có thanh âm quen thuộc đó, cũng chỉ có Khương Tuyết mới gọi hần như thế.

- Tuyết.

Nước mắt của Lý Dương căn bản không thể khống chế cũng chảy ra, trong lòng kích động như thủy triều, nhớ nhung nghìn năm, Lý Dương muốn nói rất nhiều, nhưng mở miệng, lại trong nhất thời không nói được câu nào, Khương Tuyết tinh cảm trong lòng cũng như thủy triều, trong mắt ẩn chứa kích động cực độ.

Hai người nhìn nhau, trong lòng muốn nói rất nhiều, nhưng lại ngại ngùng không thốt lên lời.

Buổi tối đầy tuyết đó, phi đao của Lý Dương khiến hai người lần đầu gặp mặt.

Lại một buổi tối tuyết rơi, Lý Dương trọng thương, khiến hai người cuối cùng có cơ hội ngày ngày gặp gỡ.

Trước lúc xuất viện tâm linh kết hợp, khiến tim của hai người trẻ tuổi kết thành lời thề vĩnh hằng.

Mỗi lần điện thoại, mỗi ngày chờ đợi...

Những cảnh ngày xưa bùng lên trong đầu hai người, tất cả phảng phất như mới ngày hôm qua.

Hai người từng bước từng bước tiến lại gần, run run đưa tay ra vuốt nhẹ má nhau, trong mắt chỉ có kích động và nhu tình.

Vượt qua nghìn năm, tra chuyển thế luân hồi, tìm tiền sinh kim thể (kiếp trước kiếp này), khi bọn họ thực sự gặp nhau, trong chốc lát lại khó tin rằng đây là sự thật, hạnh phúc thực sự tới rồi sao?

Lý Dương trong lòng lo sợ, sợ rằng tất cả đây chỉ là tưởng tượng.

Chiến đấu, đồ sát, nỗ lực đề cao thực lực bản thân, đề cao thực lực bản thân không quan tâm gì khác.

Tất cả chỉ để có thể ở cùng với Tuyết.

Lý Dương vẫn sống cuộc sống như vậy, kết giao với các siêu cấp sao thủ, tiêu diệt bất cứ ai uy hiếp người của hắn, tranh đoạt thiên tài địa bảo có thể đề cao thực lực, vì Tuyết, Lý Dương không để ý hết thảy.

Cuối cùng...

Nghìn năm tìm kiếm, nghìn năm cô độc, nghìn năm chờ đợi, khi nhìn thấy Tuyết đứng trước mặt, lại một lần nữa gọi mình là “Dịch ca ca”, trong tim Lý Dương lúc này chỉ tồn tại một cảm giác duy nhất... chính là hạnh phúc, một thứ hạnh phúc đến tận cùng, sâu tận trong tâm linh...

- Dịch ca ca.

- Tuyết.

Lý Dương và Khương Tuyết không kìm được ôm lấy nhau, siết thật chặt. Lý Dương ôm rất chặt, hắn sợ rằng Tuyết lại một lần nữa rời đi, hắn phảng phất muốn đem Tuyết hoàn toàn dung nhập vào thân thể mình, rất chặt... Ôm rất chặt.

Khương Tuyết ép sát vào ngực Lý Dương, nàng cũng không muốn rời khỏi.

Xuyên qua chuyển thế luân hồi, tiền sinh kim thể, thời gian nghìn năm, cuối cùng tương tụ, Khương Tuyết cũng không muốn chia lìa nữa.

Lưu Ly đứng ở một bên, nhìn thấy Lý Dương và Khương Tuyết hoàn toàn đắm chìm trong tình cảm, không để ý gì khác, trên mặt không khỏi có một nụ cười ý tứ.

441. Chương 37: Cực Điểm - Phần 2

- Thái Cực phù ấn bị phá rồi, đại sự bất diệu!

Lão Tử trong lòng đại chấn, hắn lo lắng nhất là Lý Dương ở cùng chỗ với Khương Tuyết, một khi Lý Dương nhân đó cảm ngộ đại viên mãn thì thật đen đủi, bất quá Lý Dương cũng không thể vừa gặp Khương Tuyết liền cảm ngộ đại viên mãn, chỉ là nói hiện tại cảm ngộ đại viên mãn nhẹ nhàng hơn nhiều mà thôi.

“Cộng Công đó còn đang vây khốn Nguyên Thủy sư đệ.” Lão Tử một bên cùng Xi Vưu đại chiến, một bên lo lắng trong lòng.

Hắn lo lắng, Nguyên Thủy Thiên Tôn sao có thể không lo lắng, nhưng bị Cộng Công điên cuồng trối buộc như vậy, hắn cũng không có biện pháp gì cả.

- Xi Vưu, xem chiêu!

Lão Tử đột nhiên thanh quang tụ tập vào quả trượng, mạnh mẽ đánh tới Xi Vưu, nơi quả trượng đi qua, không gian vỡ vụn.

Xi Vưu đại kinh: “Lý Nhĩ một chút đã phát điên rồi?” Lão Tử không ngờ dùng bốn mệnh năng lượng tới công kích hắn.

Bất quá Xi Vưu cũng không sợ, thanh quang bao lấy quyền đầu, một quyền đâm tới.

Lúc này, một đạo thanh quang mang đột nhiên từ trong cơ thể Lão Tử bay ra, trực tiếp bay thẳng lên Tiên giới, Xi Vưu lúc này mới chú ý, nhất thời đại nộ nói:

- Lý Nhĩ, ngươi quả nhiên gian hiểm.

Lão Tử cười lạnh mấy tiếng, căn bản không đáp lời. Đạo thanh quang chính là Tam Bảo Ngọc Như Ý, Tam bảo ngọc như ý hóa thành một đạo thanh quang, trong lúc Xi Vưu nói, Tam Bảo Ngọc Như Ý đó đã đánh tới Cộng Công.

oOo

Thủy lưu cuộn cuộn, hoàn toàn trói lấy thân hình Nguyên Thủy.

- Ha ha, Nguyên Thủy, ngươi nghĩ rằng ngươi rất lợi hại sao?

Cộng Công cười lớn, trường thương trong tay ảo hóa vô số thương ảnh đâm tới Nguyên Thủy, Nguyên Thủy vội vàng dùng Bàn Cổ phiên đón đỡ, nhất thời rất chật vật, tiến lùi đã không còn nhanh như bình thường, thủy chi bốn nguyên này quả thực quá phiền toái.

- Cộng Công, tên man nhân nhà ngươi!

Nguyên Thủy nộ hỏa trùng thiên, cả khuôn mặt đỏ rực lên.

Thái Cực phù ấn bị phá khiến Nguyên Thủy càng lúc càng phẫn nộ, hắn muốn đi đối phó Lý Dương, nhưng lại bị Cộng Công không ngừng ngăn cản, hắn muốn trốn cũng không trốn được, hắn làm sao không phẫn nộ?

- A a... Tức chết ta thôi!

Nguyên Thủy điên cuồng vùng Bần Cổ phiên, cương phong cường mãnh khiến thủy lưu chung quanh nhất thời đứt ra, đáng tiếc rút đao chém xuống nước nước càng chảy mạnh, thủy lưu giây lát lại tiếp tục hình thành một chỉnh thể, hắn có điên cuồng nữa cũng vô dụng.

- Nguyên Thủy, tên hỗn đản nhà ngươi, ngươi nghĩ rằng ngươi rất phi thường sao? Ngươi nghĩ rằng ngươi vượt hơn người khác, mạnh hơn Cộng Công ta sao? Luôn luôn gọi ta là man nhân, được, ta cho ngươi thấy sự lợi hại của tên man nhân ta, ta bảo, đừng nói trong nhất thời, kể cả mười năm trăm năm, ngươi cũng đừng mong chạy thoát!

Cộng Công cuồng nộ nói.

Thủy lưu nhất thời càng thêm nhanh chóng, lực tới buộc cũng mạnh hơn không ít, đây chính là sự lợi hại của Hỗn độn thủy linh.

Nguyên Thủy trong lòng có sốt ruột có tức giận cũng không có biện pháp gì, đột nhiên...

Một đạo thanh quang phẳng phất như thiểm điện, vô thanh vô tức đột nhiên xuất hiện phía trên đầu Cộng Công, “Phanh!” một tiếng, đập lên thiên linh cái của Cộng Công. Đầu óc Cộng Công nhất thời choáng váng một trận.

- Cơ hội tốt!

Nguyên Thủy ánh mắt phát sáng, vội vàng khua Bàn Cổ phiên, chém đứt thủy lưu cực tốc bay đi.

- Lý Dương, mau chóng ra cùng ta đấu một trận.

Nguyên Thủy hét lớn một tiếng vang vọng cả Phượng Linh Châu, còn bản thân Nguyên Thủy hỏa tốc lao lên Tuyết Phong Lê Sơn, Nguyên Thủy hét lớn như tiếng sấm cuộn cuộn, nhất thời vô số Tiên nhân dưới Lê Sơn ngẩng đầu lên nhìn, phía trước tiên của đám Tiên nhân này chính là Lê Sơn Lão Mẫu và Thiên Nhân Tử.

- Hồn Nguyên Thái Cực Giới bị phá, Lý Dương hẳn cuối cùng đã đoàn tụ với đồ nhi của ta rồi, xuyên qua tiền sinh kim thể, Lý Dương cũng là người si tình, Tuyết Nhi nó cũng tính là có một nơi chốn tốt.

Lê Sơn Lão Mẫu cảm thán nói, trên mặt cũng có một nụ cười. Thiên Nhân Tử cũng gật đầu:

- Nguyên Thủy Thiên Tôn này vì sao cứ hai lần ba lượt muốn ngăn cản?

Câu này của Thiên Nhân Tử là truyền âm, rốt cuộc hẳn cũng không dám quá phận.

Lê Sơn Lão Mẫu cũng cười bất lực một tiếng, thân là một trong Tam Thanh, hành vi của Nguyên Thủy Thiên Tôn bọn họ sao có thể chỉ trích bừa bãi.

oOo

- Dịch ca ca, nguyên lai huynh tên là Lý Dương a, bắt quá muội vẫn thích gọi huynh là Dịch ca ca. Huynh nói Nguyên Thủy Thiên Tôn, đích xác có chút đáng ghét, chúng ta tương tự, vì sao hẳn muốn ngăn cản?

Khương Tuyết hơi nhú mày nói.

Lý Dương cùng nàng nói chuyện một phen, Khương Tuyết cũng biết không ít sự tình.

- Nguyên Thủy này...

Lý Dương đột nhiên nhú mày, nhẹ giọng bảo:

- Tuyết, muội ở bên cạnh ta.

Lý Dương tả thủ ôm lấy Khương Tuyết, bay tới trước mặt Lưu Ly, bảo hộ Lưu Ly ở phía sau, Lý Dương lạnh lùng nhìn về phía xa.

- Lý Dương, đập hành cung của ta, Nguyên Thủy ta nhất định khiến ngươi “thích thú”!

Cùng với tiếng hét lớn, Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt đầy tức giận cấp tốc bay tới, Bàn Cổ phiên trong tay mang theo áp lực hủy thiên diệt địa đập tới. Lý Dương nhìn Khương Tuyết ở bên cạnh, thấp giọng nói:

- Đừng lo lắng, hẳn bắt quá là một con ruồi mà thôi.

Lý Dương vung tay áo, năm con mãnh long liền ầm ầm lao tới Nguyên Thủy Thiên Tôn, ngũ hành bốn nguyên năng lượng va chạm với Bàn Cổ phiên, lại không kém hơn chút nào.

- Lý Nhi, Nguyên Thủy, các ngươi khinh người quá lắm!

Âm thanh giận dữ của Cộng Công truyền tới, hẳn không ngờ bị đánh lén, lại để Nguyên Thủy Thiên Tôn chạy thoát một lần nữa, hẳn làm sao có thể không tức giận? Cộng Công mang theo thủy chi bốn nguyên năng lượng mạnh mẽ. lập tức hỏa tốc đuổi theo Nguyên Thủy Thiên Tôn, sát khí ngay cả Tiên nhân ở Phượng Linh Châu cũng có thể cảm thấy rõ ràng.

Nguyên Thủy sắc mặt biến đổi, trong lòng thầm nói “Không ổn, Cộng Công một khi cùng Lý Dương liên thủ, ta không chống đỡ được. Được, vậy sử dụng chiêu tối hậu.”

Nguyên Thủy thi triển thuật di chi pháp, trực tiếp biến mất ở trên Tuyết Phong.

- Lý Dương huynh đệ, thật là xấu hổ, không ngờ để Nguyên Thủy đó chạy thoát.

Cộng Công xuất hiện ở bên cạnh Lý Dương, chào Lý Dương một câu, nhìn thấy Khương Tuyết trong lòng Lý Dương, cười nói:

- Lý Dương huynh đệ, xem ra ngươi cuối cùng cũng được ở một cùng nơi với vị tiểu tình nhân này của ngươi rồi, ha ha...

Khương Tuyết nhất thời đỏ mặt, Lý Dương không khỏi cười nói:

- Cộng Công đại ca người cùng... Ồ? Nguyên Thủy đang làm trò gì vậy?

Lý Dương trên mặt có một tia nghi hoặc, nhìn xuống phía dưới Tuyết Phong, lúc này Nguyên Thủy Thiên Tôn đã ở một chỗ với mười hai đệ tử.

Cộng Công cũng nghi hoặc nhìn xuống dưới Tuyết Phong.

oOo

Quan tâm tới sự tình của Lý Dương, Xi Vưu và Chúc Dung cũng từ Hỗn độn không gian lao xuống, Lý Nhĩ và Thông Thiên Giáo Chủ tự nhiên cũng hạ xuống, bốn vị Đại Tôn này đều tới dưới Lê Sơn, các Tiên nhân trong lòng đều run lên.

Vô luận là mấy người Xi Vưu, hay là Lão Tử, Thông Thiên, tồn tại của từng người đều là khát vọng không thể bắt kịp a.

Bốn người Xi Vưu, Chúc Dung, Lão Tử, Thông Thiên cũng nghi hoặc nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn, không biết Nguyên Thủy Thiên Tôn đang làm gì.

Một chiếc Bàn Cổ phiên dựng đứng giữa không trung, Nguyên Thủy Thiên Tôn hư không tình tọa ở bên cạnh, hai tay kết ra từng đạo ấn quyết.

- Quảng Thành Tử, chủ “Sát” môn!

Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm giọng, tức thời phía trước Nguyên Thủy Thiên Tôn xuất hiện một cửa do một đạo thanh quang hình thành, Quảng Thành Tử lập tức cung kính đáp:

- Tuân sư tôn pháp chỉ.

Liền đó phi thân lên, trực tiếp bay đến trong thanh quang môn đó, tay nắm Phiên thiên ấn.

- Hoàng Long, chủ “Sinh” môn!

Nguyên Thủy Thiên Tôn đơn thủ khẽ chỉ, lại một đạo thanh quang hình thành một cửa, Hoàng Long chân nhân cũng cúi người nói:

- Tuân sư tôn pháp chỉ!”

Sau đó Hoàng Long chân nhân trực tiếp bay vào trong thanh quang, trên đầu lơ lửng một viên ngọc, chính là Nhất Nguyên Châu.

- Thái Ất, chủ “Kinh” môn!

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại đưa tay chỉ ra, tiếp đó ngoài hai thanh sắc quang môn của Quảng Thành Tử và Hoàng Long chân nhân lại hình thành một cửa, Thái Ất cũng lĩnh pháp chỉ, tiến vào trong thanh sắc quang môn, lòng bàn tay hiện lên Long thần hỏa tráo.

oOo

Lão Tử, Thông Thiên kinh ngạc nhìn cảnh này, Tiên giới Tam Thanh đối với trận pháp đều có thành tựu phi thường, Lão Tử sáng tạo Vạn tượng thiên la trận, Thông Thiên Giáo Chủ sáng tạo Tru tiên kiếm trận, nhưng ai cũng không biết Nguyên Thủy Thiên Tôn có chỗ nào bất phàm.

Hôm nay nhìn thấy, Lão Tử Và Thông Thiên đều tự than không bằng.

- Lý Nhĩ, người luôn nói mình là cái gì đại sư huynh, xem xem, Nguyên Thủy kia tâm cơ sâu thẳm thế nào, xem chừng lúc trước thu mười hai đệ tử, đã chuẩn bị tất cả rồi, năng lượng của thập nhị Chân tiên hoàn toàn tương ứng với tính chất của thập nhị đô môn, cả thập nhị thần khí cũng từng cái tương ứng, Phiên thiên ấn chủ Sát, Nhất Nguyên Châu chủ Sinh. Trận cơ của trận này lại là Bàn Cổ phiên, uy lực lớn, vượt xa Tru tiên kiếm trận a.

Xi Vưu vừa nhìn liền cảm thán nói.

Thập nhị Chân tiên tuy thực lực đều rất mạnh, nhưng tịnh không lọt vào mắt Đại Tôn, bất quá kết hợp Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên trận cùng với mười hai kiện thần khí phối hợp, lại vô cùng phi thường.

- Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên trận” này của Nguyên Thủy sư huynh, Thông Thiên ta tự than không bằng.

Thông Thiên cẩn thận xem xét, thở dài một tiếng.

Thông Thiên Giáo Chủ rất cao ngạo, có Tru tiên tứ kiếm, thanh Tru tiên kiếm trận, uy lực lớn đến kinh người. Quá khứ hắn coi thường Nguyên Thủy, cho rằng Nguyên Thủy chỉ biết xu nịnh Lão Tử (nguyên văn: vỗ mông ngựa), ai ngờ Nguyên Thủy giả heo ăn thịt hổ, ẩn tàng chiêu này.

Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên trận, luận trình độ huyền ảo, liền hơn Tru tiên kiếm trận một bậc.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nếu như một mình không chế mười hai kiện thần khí, hình thành đại trận, uy lực đã rất lớn rồi, nhưng năm đó Nguyên Thủy Thiên Tôn không ngờ tuyển chọn mười hai đệ tử, mười hai đệ tử này đều là cực kỳ kén chọn, phân biệt ban cho thần khí thích hợp.

Kể cả Lão Tử cũng không thể không thừa nhận, bản thân không chống đỡ được Nguyên Thủy sử dụng đại trận như thế.

oOo

- Thanh Hư, chủ “Đỗ” môn!

Nguyên Thủy lại chỉ tay lần nữa, Thanh Hư đạo nhân cung kính lĩnh pháp chỉ, sau đó nắm “Ngũ Hỏa Thất Cẩm phiến” trong tay bay vào trong thanh sắc quang môn, cũng đã quy vị rồi.

Từ giờ, cuối cùng đã hình thành thập nhị đô môn, mười hai thanh sắc quang môn từng cái liên kết với nhau, vừa hay thành hình mười hai cạnh, hoàn toàn bảo hộ Nguyên Thủy bên trong, mười hai đệ tử mỗi người rơi vào một cửa, trong tay nắm một kiện thần khí.

Nguyên Thủy ngồi ở trung ương, Bàn Cổ phiến dựng đứng bên cạnh

- Lý Dương, ta xem ngươi còn có thể ngưng cường đến bao giờ!

Nguyên Thủy Thiên Tôn hét lớn một tiếng, đỉnh đầu hiện ra một đóa thanh sắc quang vân, quang vân rung động, cả Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên trận cũng chịu sự khống chế của nó, to lớn mạnh mẽ, Nguyên Thủy Thiên Tôn dẫn theo mười hai đệ tử, ngang nhiên lao tới Lý Dương, khí thế xung thiên.

Lão Tử thân hình đột nhiên mờ đi, cản trước Xi Vưu, cười lạnh nói:

- Xi Vưu, đừng mong xuất thủ!

Thông Thiên Giáo Chủ cũng đột nhiên cản trước mặt Chúc Dung.

Xi Vưu và Chúc Dung nhìn nhau một cái, gật đầu, không ngờ không xuất thủ. Hai người Xi Vưu rất rõ ràng, bọn họ có thể giúp đỡ, Lão Tử Và Thông Thiên cũng có thể giúp đỡ, nếu như sáu vị Đại Tôn đều xuất thủ, nhất định sẽ làm Tiên giới đại loạn, sinh linh đồ thán. Vậy thì thật tội tệ.

Trên Tuyết Phong.

- Cộng Công đại ca, giúp ta bảo hộ Tuyết và Lưu Ly đại tử, ta ra đấu với Nguyên Thủy một trận.

- Dịch ca ca...

Khương Tuyết vừa muốn nói gì đó, Lý Dương lại mỉm cười nói với nàng:

- Tuyết, yên tâm, Nguyên Thủy đó còn không đả thương được huynh, muội cũng không nguyện ý khiến ta phân tâm chứ. Tối bên Cộng Công đại ca, có hắn bảo hộ muội, ta cũng yên tâm hơn nhiều.

Khương Tuyết suy nghĩ, ngẩng đầu nhìn Lý Dương nói:

- Huynh cũng phải cẩn thận.

Khương Tuyết không muốn Lý Dương vì mình mà phân tâm, liền bay tới phía sau Cộng Công, đứng cùng với Lưu Ly.

- Lý Dương huynh đệ, cứ yên tâm, ta bảo đảm Nguyên Thủy đó không làm bị thương được họ chút nào.

Cộng Công lớn tiếng nói, đồng thời thủy chi bốn nguyên trên cơ thể Cộng Công bắt đầu lan ra, hoàn toàn bao lấy Lưu Ly và Khương Tuyết, trong tay cũng xuất hiện lục sắc trường thương, tựa hồ chuẩn bị xuất thủ bất cứ lúc nào.

Lý Dương trong lòng yên tâm, liền với toàn bộ tinh thần chăm chú nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn.

- Lý Dương, người đập hành cung của ta, phá Thái Cực phù ấn của ta, lần này ta cho người biết sự lợi hại của ta.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đưa tay ra, nắm lấy Bàn Cổ phiên, tức giận hét lớn với Lý Dương.

Lý Dương nghe thấy câu này, lại cười lớn:

- Ha ha... Cười chết ta thôi.

Lý Dương đột nhiên hai mắt phát sáng lạnh lùng nhìn Nguyên Thủy, nói:

- Nguyên Thủy, trên Thiên Hà, người cùng Càn Khôn chùy đánh lên ta, sau lại bố trí Hỗn Nguyên Thái Cực Giới mưu hại ta, thậm chí bắt thân nhân Tinh Cực Tông của ta, người bắt thân nhân của ta, ta đập hành cung của người thì sao? Người ngăn cản ta và Tuyết đến với nhau, ta phá Thái Cực phù ấn của người, làm sao có thể trách ta? Người ba bốn lượt chèn ép ta, ta không giáo huấn người một phen, người còn cho rằng người là nhân vật gì rồi!

Nhất thời, một trận long ngâm vang lên, năm con mãnh long xuất hiện dưới chân Lý Dương, năm con mãnh long, mỗi con đều dài trăm mét, năng lượng bành phái khiến người ta sợ hãi, Lý Dương chân đạp thổ chi bốn nguyên thể long nằm tại trung ương sau đó không chế năm con cự long lao thẳng tới Nguyên Thủy.

- Người không phải Đại Tôn, còn muốn đấu với ta?

Nguyên Thủy cười lạnh, thanh sắc quang vân trên đỉnh đầu chấn động, Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên trận liền phát ra đạo đạo quang hoa.

Năm con mãnh long phát ra long ngâm chấn thiên, ngang nhiên va chạm lên Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên trận, chỉ thấy cả đại trận quang mang lưu chuyển, mười hai kiện thần khí, Phiến Thiên ấn, Nhất Nguyên Châu, Độn Long Thung mỗi cái truyền quang mang lẫn nhau, không ngờ dễ dàng là tan đi toàn bộ lực công kích.

- Lực phòng ngự mạnh quá!

Lý Dương trong lòng kinh hãi.

- Ha ha, luận phòng ngự, trong trận pháp, Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên trận này của ta tuyệt đối là đệ nhất, mười hai đệ tử đồ của ta công lực bản thân đều không dùng đến, chỉ dựa vào mười hai kiện thần khí, liền có thể dễ dàng chống đỡ công kích của người. Lý Dương, người không đả thương được ta, lại chỉ có thể bị ta công kích!

Nguyên Thủy Thiên Tôn cười lớn, cực tốc bay tới vùng Bàn Cổ phiên đập vào Lý Dương.

Khiến Lý Dương kinh ngạc nhất chính là, Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên trận hiện giờ đã bất động, nhưng lại có đạo đạo thanh sắc quang mang liên hệ Bàn Cổ phiên với Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên trận, Bàn Cổ phiên này chính là hạch tâm trận cơ của Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên trận, lực công kích so với quá khứ cũng cường hãn hơn nhiều.

- Bồng!

Ngũ hành bốn nguyên kháng thể, Bàn Cổ phiên hung hăng đập lên thân Lý Dương. Lý Dương chỉ cảm thấy toàn thân như bị sét đánh, lực phản chấn đó khiến Lý Dương bay ngược lại.

Lý Dương nhìn Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên trận, trong lòng chuyển động “Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên trận trận cơ này là Bàn Cổ phiên, muốn phá đại trận tất phải phá Bàn Cổ phiên. Bàn Cổ phiên tuy là trận cơ, lại là điểm có lực công kích mạnh nhất. Muốn phá nó, khó.

Lý Dương cau mày.

Điểm mạnh nhất chính là mấu chốt phá trận, tuy nhiên Bàn Cổ phiên và đại trận hình thành một thể, lực phòng ngự so với quá khứ mạnh hơn không biết bao nhiêu, Lý Dương muốn phá, đích xác là khó.

- Ha ha, Lý Dương, ngươi sĩ nhục ta mấy lần, hiện tại phải giáo huấn ngươi cho tốt.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cười lớn, giơ cao Bàn Cổ phiên liên tiếp đập tới Lý Dương. Bàn Cổ phiên và Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên trận thanh quang lấp lóe, cộng hưởng lẫn nhau.

- Bồng!

Một Bàn Cổ phiên lại đập tới Lý Dương, ngũ hành bốn nguyên căn bản không chống đỡ được công kích của Bàn Cổ phiên.

Lý Dương lại bị đập bay mấy trăm mét.

Tuy bị đập bay, nhưng ngũ hành bốn nguyên của Lý Dương tốt xấu gì cũng có thể bảo hộ Lý Dương không bị trọng thương, đáng tiếc Lý Dương chỉ có thể sử dụng một phần mười bốn nguyên năng lượng. Nếu như hoàn toàn dung hợp, lúc đó giải quyết Nguyên Thủy thật dễ dàng.

- Bồng!..Bồng!..Bồng!..Bồng!..

Mỗi lần giao phong là một lần Lý Dương thất bại lùi lại, mỗi lần cường liệt phản chấn khiến sắc mặt Lý Dương có chút khó coi.

- Ha ha, Lý Dương, Ngươi còn chưa phải Đại Tôn. Còn kiêu ngạo với ta, ngông cuồng với ta, ngươi còn dám đập hành cung của ta, còn dám phá Thái Cực phù ấn của ta.

Nguyên Thủy cười lớn, liên tục vung Bàn Cổ phiên, từng đợt đập tới Lý Dương.

Ngành đầu mấy lần, Lý Dương cảm thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này thực lực hoàn toàn đạt tới một đẳng cấp mới.

“Phòng ngự, có Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên trận làm tan đi sức mạnh, công kích cũng khuếch đại lên không ít, giờ phải làm sao?” Lý Dương trong lòng suy nghĩ, thân thể không ngừng biến ảo, cực tốc né tránh. Lúc này Lý Dương đã không cùng Nguyên Thủy ngành đầu nữa.

“Có Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên trận cùng với thập nhị thần khí, thực lực của Nguyên Thủy tăng lên không chỉ một bậc. Lý Dương huynh đệ lần này phiền toái rồi.” Xi Vưu nhíu mày, trong lòng thầm nói.

Vô luận là mấy người Xi Vưu, hay bốn người Lão Tử hoặc là Thiên Nhân Tử, Lê Sơn Lão Mẫu, từng người đều để ý Lý Dương.

- Dịch ca ca, cẩn thận.

Khương Tuyết nhìn đại chiến phía xa, nắm chặt tay Lưu Ly, hai mắt căn bản không rời khỏi chiến trường một khắc. Lưu Ly ở bên cạnh cảm thấy rõ tay của Khương Tuyết đã đầy mồ hôi, sự lo lắng khẩn trương của Khương Tuyết, Lưu Ly đều có thể cảm nhận rõ ràng.

oOo

- Không cùng ngươi lãng phí thời gian, từ khi ta sáng tạo Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên trận tới nay, hôm nay là lần đầu tiên thi triển, ngươi hãy ném thử chiêu mạnh nhất đi.

Thanh âm lồng lộng của Nguyên Thủy Thiên Tôn vang vọng khắp thiên địa. Còn Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt cũng nghiêm túc lại.

- Mười hai đệ tử nghe lệnh, quy nguyên!

Nguyên Thủy hạ lệnh một tiếng.

Lập tức, Quảng Thành Tử, Hoàng Long chân nhân, Thái Ất chân nhân, Văn Thù Nghiễm Pháp thiên tôn, Từ Hàng đạo nhân, Đạo Hành thiên tôn, Xích Tinh tử... Ngọc Đỉnh chân nhân, Thanh Hư đạo đức chân nhân, thập nhị Chân tiên không chút do dự đem bốn mệnh nguyên anh dung nhập vào trong thần khí.

Mười hai đạo quang hoa các màu từ trong thập nhị thần khí bắn ra, phảng phất như mười hai đạo laze (kích quang = laser), bắn lên mặt Bàn Cổ phiên.

Thập nhị Chân tiên căn bản không có chút do dự, tổn thất bốn mệnh nguyên anh, tuy khiến bọn họ công lực đại tổn, nhưng nguyên thần vẫn còn, tu luyện trăm năm liền có thể khôi phục, hơn nữa cũng có thể dùng thiên tài địa bảo đan dược khôi phục tu vi.

Bốn mệnh nguyên anh của thập nhị Chân tiên dung hợp thần khí, kết hợp Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên trận, mười hai đạo quang hoa ở trên mặt Bàn Cổ phiên không ngừng hình thành các đạo ấn ký, sau đó hình thành một phù văn huyền ảo, phát ra quang mang chói mắt.

- Chân Linh Phó ấn!

Mấy người Lão Tử, Thông Thiên, Xi Vương ai cũng đều kinh ngạc hô lên.

Chân Linh Phó ấn vốn là có liên với Bàn Cổ phiên, theo lý thuyết, uy lực không thể tăng cường. Ai nghĩ tới Nguyên Thủy Thiên Tôn không ngờ dựa vào Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên trận tụ tập năng lượng của thập nhị Chân tiên, thông qua thần khí và đại trận, hình thành Chân Linh Phó ấn năng lượng, khiến uy lực Chân Linh Phó ấn tăng lên rất nhiều.

- Lý Dương, một kích mạnh nháy của Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên trận, ngươi nên vì bản thân mà cảm thấy vinh hạnh.

Nguyên Thủy Thiên Tôn kiêu ngạo nói.

- Với chút bốn sự của ngươi, làm sao có thể đả thương ta?

Lý Dương toàn thân giới bị.

Chân Linh Phó ấn thanh sắc quang mang chói mắt, thậm chí trong nhất thời quang mang chiếu sáng cả Lê Sơn, khí tức khủng bố khiến tất cả Tiên nhân đều nín thở theo dõi. Nguyên Thủy Thiên Tôn đột nhiên nâng Bàn Cổ phiên, từ xa đập tới đầu Lý Dương.

Nhất thời, Lý Dương có ảo giác, Bàn Cổ phiên càng lúc càng lớn, thậm chí bao trùm thiên địa.

- Oanh oanh hồng...

Thiên địa chấn động, toàn bộ cây cối trên Tuyết Phong gãy rạp, cự thạch hóa thành tro bụi, trời đất tối sầm lại, chỉ có quang mang chói mắt của Chân Linh Phó ấn đó. Bề mặt phù thiên cái địa của Bàn Cổ phiên bao trùm lấy Lý Dương.

Lý Dương cân nhắc giây lát, liền có quyết định.

- Liều thôi!

Lý Dương nghiêng răng nói. Lý Dương ý vào trong cơ thể mình còn có chín phần mười bốn nguyên năng lượng bảo hộ, căn bản không lo chết, nếu đã như vậy làm sao không thừa dịp bây giờ khiên chiến cực hạn? Cả Bàn Cổ phiên vừa rồi còn không chống cự được, hiện tại rõ ràng lực công kích của Bàn Cổ phiên đại tăng, càng không thể ngăn cản. Chỉ có đi cầm ngộ nhất tuyệt cuối cùng.

- Xuy xuy...

Thân hình Lý Dương đột nhiên nhỏ lại, cả người hình thành một hắc động khổng lồ, không gian chung quanh vỡ vụn thành từng khối, đá trên Tuyết Phong hóa thành bụi phấn cũng bị thôn phệ sạch, điên cuồng thôn phệ tất cả thiên địa năng lượng chung quanh.

- Làm sao có thể?

Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh ngạc mở to hai mắt, Lý Dương không ngờ cả năng lượng của Chân Linh Phó ấn và Bàn Cổ phiên cũng bắt đầu cường hành thôn phệ.

- Không thể đợi tiếp nữa.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng chẳng quản gì khác, trực tiếp đập tới hắc động Lý Dương hình thành nên.

Xi Vưu cùng các vị Đại Tôn, còn có Lê Sơn Lão Mẫu cũng các tiên nhiên đang quan chiến phía dưới đều nín thở. Bàn Cổ phiên của Nguyên Thủy Thiên Tôn uy lực khủng bố, Lý Dương lại hóa thành hắc ám thần bí.

- Đệ lục tuyệt!

Lý Dương nhớ lại đệ lục phó trường cảnh chân thực trong Ma giới thánh địa phúc địa, cảnh Bản Cổ khai thiên. Một chiêu mạnh nhất của Khai Thiên Thần Phủ. Hoàn toàn giống lần trước, trong lòng Lý Dương hiện ra một điểm linh quang, bắt đầu đâm chồi nảy lộc, bắt đầu trưởng thành...

Một cảm giác quen thuộc một lần nữa dâng lên trong lòng.

Năm lần hấp thu bốn nguyên năng lượng, mỗi lần đắm chìm trong cảm giác trở về trong vòng tay của mẹ, hắc sắc thiểm điện ẩn kỹ ở mi tâm của Lý Dương xuất hiện, chung quanh thân thể Lý Dương không ngờ có các tia hắc sắc thiểm điện vờn quanh, lập tức, lực hút của hắc động tăng lên mấy chục lần thậm chí trăm lần.

Vốn năng lực thôn phệ của hắc động đã rất khủng bố, hiện tại trong phút chốc tăng gấp mấy chục lần đến trăm lần, đã đạt tới mức kinh người.

- Oanh!

Một loạt tiếng nổ, phương viên trăm dặm, chỉ trăm dặm, ngoài trăm dặm một ngọn cỏ cũng không có chuyện gì, nhưng trong vòng trăm dặm, hoàn toàn biến mất. Ngọn đại sơn Tuyết Phong tất cả biến mất, còn năng lượng của Chân Linh Phó ấn càng mau chóng bị Lý Dương thôn phệ.

- Xuy xuy...

Chân Linh Phó ấn năng lượng khủng bố, dung hợp với bốn mệnh nguyên anh của thập nhị Chân tiên, “Bắc Minh Long Thôn” của Lý Dương chịu ảnh hưởng hắc sắc thiểm điện sinh ra biến dị, uy lực tăng lên trăm lần, trong phút chốc đã thôn phệ gần một nửa năng lượng của Chân Linh Phó ấn.

442. Chương 37: Cực Điểm - Phần Cuối

Trong cơ thể Lý Dương nhất thời kích động, Thất Diệu tinh cực liên tục lóe lên, kim sắc đao phách đột nhiên run lên, sau đó lặng lẽ phiêu phù bên đạn điện, phát ra kim quang chói mắt, không nhìn cẩn thận, còn cho rằng chỉ là một đoàn kim quang.

Cuối cùng đao phách của Lý Dương đã tới đỉnh cao của đệ thập thiên.

- Sao lại thế này? Rốt cuộc là có chuyện gì?

Nguyên Thủy Thiên Tôn đã sắp phát điên rồi.

Hắn công kích tới trung ương của hắc động, vừa bắt đầu còn tốt, tuy nhiên Lý Dương thi triển “Bắc Minh Long Thôn”, hấp thu một chút năng lượng Chân Linh Phó ấn, chỉ là cực nhỏ, nhưng sau đó năng lực thôn phệ của hắc động đột nhiên đại tăng.

Thăng lên mấy chục lần đến trăm lần. Năng lượng trên Chân Linh Phó ấn của Bàn Cổ phiên chớp mắt đã bị thôn phệ gần một nửa khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn không thể chấp nhận chính là, Bàn Cổ phiên của hắn không thể công kích xuống nữa.

Trong trung ương của hắc động có một cỗ khí tức bành phái, Bàn Cổ phiên căn bản không thể lại gần.

Đột nhiên...

Hắc động khủng bố biến mất, Lý Dương toàn thân hắc y xuất hiện. Ở mi tâm của Lý Dương có một hắc sắc thiểm điện ẩn kỹ.

- Lý Dương, người...

Nhìn thấy Lý Dương lúc này, Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng bất an, lại không biết vấn đề ở đâu.

Khóe miệng Lý Dương đột nhiên xuất hiện một nụ cười:

- Nguyên Thủy, ta vừa cảm ngộ đệ lục tuyệt, ta đặt tên là “Cực Điểm Thốn Mang”, người tới cảm thụ một chút đi.

Lý Dương đứng giữa không trung, một tay đưa lên, một đạo kim quang xuất hiện trên tay Lý Dương.

Kim quang, kim quang chói mắt.

Mấy người Xi Vưu, Chúc Dung, Cộng Công, Lưu Ly, Khương Tuyết, Lão Tử người, kể cả Thiên Nhân Tử và các Tiên nhân khác, tất cả đều cẩn thận quan sát, lâu sau mới nhìn rõ bên trong kim quang không ngờ là một thanh phi đao, một thanh kim sắc phi đao.

Nhất thời, vô số người ở Phượng Linh Châu đều ngẩng đầu theo dõi.

Còn Nguyên Thủy và Lý Dương đang đối diện nhau.

- Đệ lục tuyệt? Cực Điểm Thốn Mang?

Nguyên Thủy ngẩn ra, hần hốt nhiên nhớ tới, Ma giới Đại Tôn đều là sáng tạo Ma Thần Lục Tuyệt, sáng tạo đệ lục tuyệt có nghĩa là... Đột nhiên Nguyên Thủy sắc mặt đại biến.

- Xuy xuy...

Năng lượng cả thiên địa đều bắt đầu chấn động, phi đao của Lý Dương phẳng phát hóa thành xoáy nước, vô số năng lượng tích tụ, nhất thời, phi đao của Lý Dương càng thêm chói mắt, giấy lát, quang mang của phi đao trong tay Lý Dương bao trùm tất cả.

- Đệ lục tuyệt... Cực Điểm Thốn Mang.

Tiếng ngân trầm thấp của Lý Dương vang vọng thiên địa, sau đó kim quang trong tay đột ngột bắn ra.

Mỗi người nhìn thấy cảnh này, đều cảm thấy tinh khí thần toàn thân hoàn toàn bị điểm quang mang đó hấp dẫn. Bọn họ không nhìn thấy gì khác, bọn họ chỉ nhìn thấy điểm quang mang đó. Giống như là cả thiên địa đều tối lại, cả thiên địa chỉ có một điểm quang mang, một điểm Thốn Mang thuần túy nhất, cực trí nhất.

Cực Điểm Thốn Mang!

Thốn Mang từ trong hắc ám bắn ra, cuối cùng lại phá cả hắc ám, cả thiên địa!

Bàn Cổ phiên va chạm với kim sắc quang mang đó.

- Oanh!

Một loạt tiếng nổ kịch liệt vang lên, bề mặt Bàn Cổ phiên bị nổ tung, hóa thành vô số vãi vụn, đồng thời, thập nhị thần khí của thập nhị Chân tiên cũng nổ tung, thập nhị Chân tiên từng người đều thổ huyết, sắc mặt trắng bệch, từ trên không rơi xuống.

Thập Nhị Đô Môn Quy Nguyên trận bị phá.

Nguyên Thủy Thiên Tôn ngây người.

Đệ nhất thần khí Bàn Cổ phiên của hắn không ngờ đã bị hủy.

Nhìn những mảnh vãi vụn bay chung quanh, Nguyên Thủy Thiên Tôn rất khó tin rằng tất cả đây đều là sự thật, đệ nhất thần khí Bàn Cổ phiên, đệ nhị thần khí Lưu Ly bình, đệ tam thần khí Thái Cực phù ấn của hắn, ba thần khí này toàn bộ đã bị hủy, không còn nữa.

- Ha ha, cung hỷ, cung hỷ Lý Dương huynh đệ ngộ ra đệ lục tuyệt, trở thành Đại Tôn!

Xi Vưu ha hả cười lớn bay tới, Chúc Dung, Cộng Công cũng bay tới, Lưu Ly và Khương Tuyết cũng đã bay tới, từng người trên mặt đều đầy vẻ vui mừng.

Nhưng, trừ Khương Tuyết, mỗi người đều cảm thấy uy áp trên người Lý Dương, đặc biệt là uy áp hắc sắc thiểm điện ẩn ký đó phát ra.

Rất mạnh.

Mạnh vô cùng.

Xi Vưu thậm chí cảm giác, một phi đao vừa rồi của Lý Dương, kể cả hấn tiếp lấy, cũng phải trọng thương.

- Ngừng!

Lý Dương ra hiệu mấy người Xi Vưu không lại gần. Đồng thời hắc sắc thiểm điện ở mi tâm Lý Dương bắt đầu mau chóng lóe lên.

- Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!... Oanh!...

Năm đạo quang trụ do lôi điện bốn nguyên hình thành, từ sau lưng Lý Dương phóng lên cao, năm đạo quang trụ phát ra năng lượng khủng bố, trên mỗi đạo quang trụ đều có những tia thiểm điện vờn quanh.

Sáu người Xi Vưu, Chúc Dung, Cộng Công, Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thông Thiên đều ngơ ngác nhìn cảnh này.

Ngũ đại bốn nguyên năng lượng. Mỗi một bốn nguyên năng lượng đều có sự lợi hại của một Đại Tôn, một khi ngũ hành hợp nhất, mấy người Xi Vưu căn bản không thể tượng tượng thực lực của Lý Dương đạt tới mức độ nào.

- Vốn cho rằng Lý Dương huynh đệ sẽ thành một Đại Tôn khá lợi hại, nhưng hiện tại xem ra, chắc là lục giới đệ nhất Đại Tôn rồi.

Xi Vưu cảm thán nói, hấn tuy hiểu chiến, nhưng lại biết rõ bản thân, ngũ đại bốn nguyên của Lý Dương, đó là tương đương với năm vị Đại Tôn, hơn nữa ngũ hành hợp nhất, uy lực lại tăng thêm. Ước chừng tất cả Đại Tôn liên thủ cũng không nhất định là đối thủ của Lý Dương.

Tất cả Tiên nhân ở Phương Linh Châu đều ngẩng đầu quan sát, cảm thụ khí tức của ngũ đại bốn nguyên, trong lòng run lên.

Đột nhiên, bên cạnh bốn người Xi Vưu lại xuất hiện mấy người, Yêu giới ba vị Đại Tôn, Nữ Oa, Phục Hi, Ngộ Không. Còn có Phật giới hai vị Đại Tôn, Chuẩn Đề Đạo Nhân và A Di Đà Phật, bọn họ cũng cảm nhận thấy khí tức khủng bố của ngũ đại bốn nguyên năng lượng mới dùng thuần di tới.

Nhất thời.

Đại Tôn của lục giới tề tụ nơi đây.

Tiên giới ba vị, Ma giới ba vị, Yêu giới ba vị, Phật giới hai vị, tổng cộng mười một vị Đại Tôn, mười một vị Đại Tôn đầu quan sát Lý Dương lúc này.

Không có ai tranh luận, bọn họ đã cho Lý Dương thành đệ nhất Đại Tôn trong tương lai của lục giới.

- Xi Vưu, vị trí đệ nhất Đại Tôn của ngươi sắp không còn.

Tôn Ngộ Không ở bên cạnh Xi Vưu cười nói, Xi Vưu lại chẳng chút quan tâm đáp:

- Lý Dương huynh đệ là Đại Tôn của Ma giới chúng ta, hấn mạnh, ta tự nhiên càng thêm cao hứng, còn đệ nhất Đại Tôn, ta trước giờ chưa từng quan tâm.

- Lưu Ly tử tử, Dịch ca ca huynh ấy...

Khương Tuyết nhìn thấy Lý Dương lúc này, trong lòng lo lắng, không biết tình huống của Lý Dương là tốt hay xấu.

Lưu Ly cười nói:

- Tuyết nhi, Dịch ca ca của muội sau này lợi hại rồi, kể cả Tiên giới Tam Thanh cùng lên, đều không phải đối thủ Dịch ca ca của muội.

Lưu Ly cũng là siêu cấp cao thủ tiếp cận Đại Tôn, nhãn quang tự nhiên cao hơn nhiều, vừa liếc mắt liền thấy rõ ràng.

- Đây là Thái cực vô thượng đại viên mãn?

Lý Dương khoe miệng hiện lên một nụ cười.

Cảm thụ loại cảm giác tâm linh viên mãn vô ngại, tâm thần của Lý Dương hoàn toàn dung hợp với thiên địa, năm thiểm điện quang trụ bắt đầu xoáy tròn chung quang Lý Dương, sau đó không ngờ dung hợp với nhau, chậm chậm, màu sắc bắt đầu có chiều hướng thống nhất.

Bàn Cổ khai thiên phách địa, hỗn độn hóa ngũ hành.

Nhưng lúc này Lý Dương lại là làm ngược lại.

Giấy lát, ngũ hành lôi điện bốn nguyên dung hợp thành một thể, không ngờ biến thành một đạo hắc sắc thiểm điện. Hắc sắc thiểm điện đó trực tiếp bay vào trong mi tâm của Lý Dương. Nhất thời hắc sắc thiểm điện ẩn ký đó run lên một trận, sau đó phát ra quang hoa chói mắt.

Quang hoa trực tiếp bắn lên phía trên cửu thiên, hướng tới trong Hỗn độn không gian.

- Oanh...

Phảng phất như là trời sập, cả thiên địa trong phút chốc biến thành màu đen, vô số hắc sắc thiểm điện từ Hỗn độn không gian bắn ra, trực tiếp lao tới Lý Dương, tất cả các Đại Tôn đều choáng váng, bọn họ đều cảm thụ được hắc sắc thiểm điện đó.

Uy lực mỗi một đạo hắc sắc thiểm điện, đề có thể dễ dàng đánh nát bọn họ.

- Suy đoán của chúng ta đối với Lý Dương chẳng lẽ còn thấp?

Mười một vị Đại Tôn nhìn hắc sắc thiểm điện đầy trời, trong lòng có một phán đoán khủng bố. Theo lý thuyết, Lý Dương ngũ hành dung hợp, trở thành Đại Tôn thì kết thúc, nhưng hiện tại lại hấp dẫn nhiều hắc sắc thiểm điện như vậy, thật ra là sao?

Hỗn độn đại la thiên đạo!

Có thể ư?

Tất cả Đại Tôn đều ngẩn ra nhìn, Đại Tôn còn như thế, càng đừng nói đến các Tiên nhân kia, đối diện vô số hắc sắc thiểm điện, các Tiên nhân đó căn bản cả chuyển động tâm tư cũng không có, bọn họ hoàn toàn bị choáng váng rồi.

Lý Dương nhắm mắt, đứng giữa không trung, không chút động đậy, mặc cho vô số hắc sắc thiểm điện bao phủ lấy hắn.

- Không tốt!

Các Đại Tôn đều kinh hãi, hắc sắc thiểm điện cuồng loạn, không ngờ ảnh hưởng đến Phượng Linh Châu. Chỉ thấy một đạo hắc sắc thiểm điện hơi lướt qua một sơn mạch, cả sơn mạch liền biến mất một phần ba.

- Nếu như hắc sắc thiểm điện công kích đến Phượng Linh Châu, cả Phượng Linh Châu coi như xong.

Thông Thiên Giáo Chủ lập tức tế xuất Tru tiên tứ kiếm, bố trí Tru tiên kiếm trận, liền muốn chống đỡ.

Các Đại Tôn khác từng người vẽ mặt cũng khẩn trương.

Đối diện với hắc sắc thiểm điện uy lực kinh người, sâu không thể dò, kể cả Đại Tôn, trong lòng cũng run lên.

- Không cần lo lắng.

Một đạo âm thanh sang sảng vang khắp cả Phượng Linh Châu, đồng thời một đạo thanh sắc quang mạc (“mạc” = màn che) phô thiên cái địa xuất hiện phía trên Phượng Linh Châu, hoàn toàn ngăn cách Phượng Linh Châu với vô số hắc sắc thiểm điện. Khí tức to lớn tràn ngập đó khiến mười một vị Đại Tôn trong lòng kinh hãi.

- Ra mắt sư phụ!

Mười một vị Đại Tôn đồng thời cúi người hành lễ.

Chỉ thấy một đạo nhân vận thanh y chân đạp kim sí đại bằng điểu, mỉm cười bay tới, chính là Hồng Quân Đạo Nhân.

Các Tiên nhân ở Phượng Linh Châu hồi lâu mới tỉnh ngộ, từng người vội vàng quỳ xuống, vô cùng cung kính hành lễ. Trời ạ, đó là Hồng Quân Đạo Nhân, tồn tại tuyệt đối chí cao của lục giới a, nhìn thấy người một lần, đều là phúc phận của các Tiên nhân này.

- Tuyệt nhiên, mau mau hành lễ. Đó chính là Hồng Quân Đạo Nhân a!

Lưu Ly sớm đã quỳ xuống nhìn thấy Khương Tuyết đang đứng ngẩn ra, vội vàng truyền âm nói. Khương Tuyết lúc này mới đột nhiên tỉnh lại, vội vàng quỳ xuống. Nhưng đột nhiên một cỗ năng lượng to lớn bao lấy Khương Tuyết, khiến Khương Tuyết không quỳ xuống được.

Hồng Quân Đạo Nhân nhìn Khương Tuyết, cười nói:

- Đệ muội (em dâu) không cần khách khí.

- Đệ muội?

Khương Tuyết sửng sốt.

Lưu Ly và mười một vị Đại Tôn chung quanh cũng ngẩn ra. Thanh âm của Hồng Quân Đạo Nhân chỉ có các Đại Tôn và Lưu Ly, Khương Tuyết nghe thấy, còn vô số Tiên nhân ở Phượng Linh Châu lại không nghe thấy gì.

Mấy người Xi Vưu đều không phải thăng ngốc, phúc chốc liền nghĩ đến một khả năng, trong lòng không khỏi kinh ngạc, không nhìn được nhìn về phía Lý Dương.

Hồng Quân Đạo Nhân mỉm cười, đạp trên kim sí đại bằng điểu bay tới bên cạnh Lý Dương, mỉm cười nhìn Lý Dương. Trên cơ thể Lý Dương có hắc sắc điện xà vờn quanh, còn trên thân Hồng Quân Đạo Nhân cũng có thanh sắc điện quang uốn lượn, hộ thể năng lượng của hai người giống như nước sông không phạm nước giếng, lại là thể quân lực địch. (sức mạnh ngang bằng nhau)

Hồng Quân Đạo Nhân quay đầu nhìn mấy người Xi Vưu, quả quyết nói:

Bàn Cổ khai thiên địa, hỗn độn hóa ngũ hành, thành lục giới, tạo ức vạn sinh linh, Hồng Quân ta dẫn sinh trong lúc hỗn độn, quản lý bình hành của lục giới, còn Lý Dương hửn...

Đám Đại Tôn Xi Vưu từng người trong lòng đều run lên, lắng nghe bí mật từ miệng Hồng Quân Đạo Nhân.

- Lôi điện, chính là thiên phạt, Lý Dương khổng chế diệt thể lôi điện, liền có thiên phạt chi quyền, bình thường hửn có thể trừng phạt bất cứ vị Đại Tôn nào, thậm chí hửn còn có thể... Hủy thiên diệt địa, khiến lục giới quay về hỗn độn.

Hồng Quân Đạo Nhân điềm nhiên cười nói.

Mấy người Xi Vưu trong lòng lại chấn động ngậy ra.

Bàn Cổ khai thiên, Hồng Quân quản lý bình hành lục giới, Lý Dương lại quản lý hình phạt, thậm chí hủy diệt lục giới, khiến lục giới quay về hỗn độn.

- Hồng Quân.

Đột nhiên một đạo thanh âm lạnh lùng vang lên, bọn người Xi Vưu đều quay đầu lại nhìn, vừa nhìn, trong lòng liền run lên. Hồng Quân Đạo Nhân cũng quay đầu lại nhìn.

Lúc này, Lý Dương thân vận hắc y lấp lóe những tia hắc sắc thiểm điện, mái tóc dài tung bay, những tia điện quang uốn lượn bên trên, hắc sắc ấn ký ở mi tâm khiến Lý Dương có vẻ cô ngạo vô cùng, quang mang trong mắt phảng phất như thiểm điện đoạt hồn phách người khác.

- Hồng Quân, ta trước tiên giải quyết một vài sự tình, chúng ta đợi chút nữa nói chuyện.

Lý Dương quay người nhìn mười một vị Đại Tôn.

Mười một vị Đại Tôn vội vàng quỳ xuống, nhưng trong nhất thời không biết xưng hô thế nào. Lưu Ly muốn quỳ xuống, lại bị một cỗ năng lượng vô hình hoàn toàn ngăn cản.

- Các người cũng gọi hần là sư phụ đi.

Hồng Quân Đạo Nhân cười nói.

- Ra mắt sư phụ!

Mười một vị Đại Tôn vội vàng nói.

Ánh mắt của Lý Dương quét qua Tiên giới Tam Thanh, Tiên giới Tam Thanh liền cảm thấy trong lòng run lên.

- Thông Thiên!

Lý Dương lên tiếng.

Thông Thiên Giáo Chủ vội tiến lên một bước, cúi người đợi nghe mệnh lệnh của Lý Dương. Lý Dương lại hiềm hoi gật đầu với Thông Thiên Giáo Chủ, sau đó nhìn về phía Lão Tử Lý Nhĩ, thanh âm lạnh đi:

- Lý Nhĩ!

Lão Tử cũng vội bước tới một bước, cúi người nghe lệnh.

- Ta thành đại đạo chính là thiên mệnh, người dùng Tam Bảo Ngọc Như Ý đánh lén ta, cùng với kết Hỗn Nguyên Thái Cực Giới ngăn cản ta, giờ, ta phạt người làm phạm nhân một kiếp, cảm ngộ tình cảm của phạm nhân. Sau đó quay về hành cung của người bề quan ức (trăm triệu) niên, xem xét lại bản thân cho tốt!

Lý Dương điềm nhiên tuyên phạt.

- Đệ tử linh pháp chỉ!

Lão Tử cúi người quỳ xuống, không dám nói nửa tiếng không phải.

Chỉ thấy một đạo hắc sắc quang hoa từ mi tâm Lý Dương bắn ra, Lão Tử liền trực tiếp biến mất, đã xuống phạm gian rồi.

Các Đại Tôn khác trong lòng run lên. Không thấy Hồng Quân nói gì, Lý Dương quần hình phạt, muốn trừng phạt bọn họ là thiên địa sở định, Lý Dương ngay cả thiên địa cũng có thể hủy diệt, trừng phạt bọn họ còn chẳng phải nhẹ nhàng vô cùng.

Trong các Đại Tôn này, trong lòng lo sợ nhất chính là Nguyên Thủy.

Trước đây Nguyên Thủy hận Lý Dương đến xương tủy. Nhưng không ngờ Lý Dương lại liên tục biến đổi, nhất cử thành nhân vật sánh vai với Hồng Quân Đạo Nhân, còn khổng chế diệt thế lôi điện chi lực, có thiên phạt chi quyền, có thể phán quyết bọn họ.

Nguyên Thủy trong lòng run sợ. Đối với những gì Lý Dương làm hần đều rất rõ ràng, hần biết, nếu như là Lý Dương, ước chừng sẽ trực tiếp hạ lệnh khiến bản thân hồn phi phách tán.

Đại Tôn vĩnh viễn không chết, nhưng đó là quá khứ, Lý Dương đản sinh, cả thiên địa cũng có thể hủy diệt về hỗn độn, diệt một Đại Tôn còn không phải chuyện dễ dàng?

Ánh mắt của Lý Dương chuyển hướng tới Nguyên Thủy, lạnh lùng nói:

- Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy lập tức tiến lên cúi người lắng nghe phán quyết của Lý Dương. Hần không có chút ý tứ phản kháng, chỉ cần nhìn thấy vô số hắc sắc thiểm điện của Lý Dương vừa rồi, hần liền minh bạch, Lý Dương tâm ý vừa động, liền có thể hoàn toàn tiêu diệt hần.

- Người... Vốn ta quyết định trực tiếp diệt nguyên thần của người.

Nguyên Thủy sắc mặt nhất thời tái nhợt đi.

- Nhưng niệm tình người là một phần ba nguyên thần của Bàn Cổ hóa thành, lại cấp cho người một cơ hội, ta phạt người nhập lục đạo luân hồi, trải vạn thể tình kiếp, đời tình kiếp kết thúc, lại bẻ quan ức niên, ngừng nghĩ lại cho tốt.

Lý Dương tuyên bố phán quyết.

Nguyên Thủy trong lòng thở ra một hơi, chỉ cần không chết là được rồi.

Mi tâm Lý Dương bắn ra một đạo quang hoa, Nguyên Thủy Thiên Tôn liền biến mất, trực tiếp tiến vào lục đạo luân hồi, mất đi ký ức, bắt đầu trải qua vạn thể tình kiếp.

Lý Dương nhìn các Đại Tôn khác, đột nhiên mỉm cười:

- Các vị, hay là quay về hành cung của mỗi người đi, cũng không cần lo lắng ta, các người muốn tiến hành Tiên Ma chi chiến thì tiếp tục tiến hành, ta không để ý, đương nhiên, chỉ cần không khiến cho thiên nộ nhân oán, ta cũng không quá quan tâm.

Các Đại Tôn thầm thở dài một hơi.

Nhìn thấy bộ dạng Lý Dương tuyên phạt vừa rồi, còn cho rằng sau này phải sống trong lo lắng sợ hãi, hiện tại xem ra, tự hồ chỉ cần không quá đáng, liền sẽ không bị trừng phạt. Sau đó các Đại Tôn từng người cúi người ly khai.

oOo

- Lý Dương, nói với người một chuyện.

Hồng Quân mỉm cười bước tới bên cạnh Lý Dương. Kim sí đại bằng điều biến thành một con chim sẻ kim sắc, nhỏ bé đáng thương.

- Có phải chuyện liên quan đến kim sí?

Lý Dương cười nói.

Hồng Quân Đạo Nhân cười cười, nói:

- Kim sí vốn là hung điều, làm một vài chuyện cũng đáng được tha thứ.

- Được rồi, Hồng Quân, chuyện này coi như xong, bắt quá, ta còn có một chuyện muốn hỏi người.

Sắc mặt Lý Dương từ từ lạnh đi, nhìn Hồng Quân Đạo Nhân.

Hồng Quân Đạo Nhân rùng mình:

- Chuyện gì? Ta tự hồ chưa từng đắc tội người?

Lý Dương nghiêm túc nói:

- Bàn Cổ, Hồng Quân, còn có ta, tự hồ chúng ta không có quan hệ ai lớn hơn ai, vừa rồi người không ngờ xưng hô Tuyệt nhà ta là “đệ muội”, người nên xưng hô “tẩu tử” mới đúng.

Hồng Quân ngạc nhiên.

- Cái này, tốt xấu gì ta cũng thức tỉnh trước người phải không?

Hồng Quân Đạo Nhân chỉ có thể nói như vậy.

Lý Dương lại lộ vẻ mặt nghiêm túc nói:

- Nhưng năng lượng diệt thể lôi điện của ta về mặt công kích mạnh hơn người, người nếu như không gọi một tiếng tẩu tử, cẩn thận ta động thủ.

Nhất thời chừng quanh thân thể Lý Dương hắc sắc lôi điện lấp lóe, Hồng Quân Đạo Nhân trong thấy sắc mặt phát khổ.

- Cái này...

Hồng Quân Đạo Nhân bất lực.

Bản thân năng lượng của hắn về công kích, diệt thế lôi điện chi lực của Lý Dương, chính là dùng để công kích, hơn nữa sự thực đại bộ phận năng lượng của Hồng Quân Đạo Nhân đang duy trì bình hành lực giới, còn Lý Dương hoàn toàn thu ở thân mình, hai người động thủ, hắn thua chắc rồi.

- Ha ha, nói đùa thôi, ngươi còn cho là thật, ngươi làm đại ca thì làm đại ca đi, ta cùng không quan tâm.

Lý Dương đột nhiên lộ ra khuôn mặt vui vẻ, ha hả cười lớn.

Hồng Quân Đạo Nhân giờ mới minh bạch mình bị Lý Dương đùa bỡn.

- Ai da. Ta còn có chuyện, phải kiểm tra Địa cầu một chuyến, tái kiến.

Hồng Quân Đạo Nhân đạo nhân đột nhiên nhớ tới cái gì, mang theo kim sí đại bằng điếu, thân hình biến mất.

Lý Dương xoay người nhìn Khương Tuyết. Lúc này ánh mắt Khương Tuyết nhìn Lý Dương lại là kinh ngạc. Nàng là một nữ hài tử vô cùng thông tuệ, nghe thấy Hồng Quân Đạo Nhân vừa nói, cùng với vừa rồi Lý Dương tuyên phạt Tam Thanh, nàng đã minh bạch thân phận của Lý Dương.

- Lưu Ly, ngươi cũng quay về Ma giới đi.

Lý Dương nói xong vung tay một cái, một đạo hắc sắc thiểm điện dung nhập vào trong thân thể Lưu Ly. Lý Dương nhìn thấy Lưu Ly đang kinh ngạc không tả xiết, cười nói:

- Lưu Ly, ngươi giúp ta mấy lần, đạo diệt thế lôi điện này, có thể giữ ngươi vĩnh hằng bất diệt.

Lưu Ly đại hỉ.

Nàng đặt cửa đã đặt trúng rồi, giúp đỡ Lý Dương nhiều lần như vậy, hiện tại có được lợi ích, có diệt thế lôi điện chi lực của Lý Dương bảo hộ, nàng không cần lo lắng sau này Nguyên Thủy Thiên Tôn báo thù nàng nữa. Lý Dương phất tay áo, Lưu Ly trực tiếp từ Tiên giới quay về Ma giới.

o0o

- Tuyết.

Lý Dương nhìn Khương Tuyết.

Khương Tuyết nhìn Lý Dương, trong mắt lướt qua những tia quang mang.

- Dịch ca ca, chúng ta cuối cùng có thể ở cùng nhau rồi.

Khương Tuyết nhìn Lý Dương nói.

Lý Dương đột nhiên mỉm cười, trong lòng vừa động, nhất thời chung quanh mây hồng rực rỡ, từng đạo ánh sáng các màu như pháo hoa trải khắp bầu trời, tiên nhạc giữa hư không vang lên, từng đóa tuyết hoa nhẹ nhàng rơi xuống, tuyết như lông ngỗng phủ khắp đất trời.

Khương Tuyết trong mắt đột nhiên xuất hiện vẻ vui mừng, nhìn tuyết hoa đầy trời.

- Tuyết, còn nhớ lời hứa lúc trước của ta với nàng không? Ta nói sẽ cầu hôn muội, nhưng suốt nghìn năm vẫn không thực hiện.

Lý Dương nhìn Khương Tuyết, hồi lỗi nói. Ánh mắt Khương Tuyết đột nhiên sáng ngời, nhìn vào lòng bàn tay Lý Dương.

Thần thông của Lý Dương đã đạt tới mức tuyệt đỉnh, giấy lát liền đem chiếc nhẫn kim cương mới mua đã bị mất ở Địa cầu lấy về trong tay.

Chiếc nhẫn kim cương này trang trí hình hồ điệp, kim cương này là kim cương màu vàng hiếm thấy ở Địa cầu một nghìn một trăm năm trước, trên cánh của hồ điệp còn có ba mươi hai viên kim cương nhỏ, trọng lượng 15,38 cara, một nghìn một trăm năm trước giá là 688 vạn Nhân dân tệ.

Lý Dương cầm chiếc nhẫn kim cương trong tay, đột nhiên nhìn Khương Tuyết, nói:

- Tuyết, nàng nguyện ý lấy ta chứ?

Chung quanh tuyết hoa đầy trời, tiên nhạc âm vang, nghe thấy câu nói của Lý Dương, nhìn chiếc nhẫn kim cương đó, đôi mắt của Khương Tuyết ướt đẫm, nước mắt kích động chảy ra, gật đầu thật mạnh:

- Mọii nguyện ý!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thon-mang>